BẤT HỦ
PHÀM NHÂN
NGÃ THỊ LÃO NGƯ

Mục lục

Chương 1: Lạc Phách Vương Tử
Chương 2: Cuộc Sống Gian Nan
Chương 3: Chỉ Là Phàm Căn
Chương 4: Ân Tình Một Bữa Ăn
Chương 5: Có Một Số Việc Ta Rất Kỵ
Chương 6: Đan Hán Luyện Dược
Chương 7: Thủ Tịch Luyện Dược Sư
Chương 8: Cực Phẩm Linh Căn
Chương 9: Vô Thực Lực Vô Tôn Nghiêm
Chương 10: Một Tia Sáng Bình Minh
Chương 11: Chính Là Nó
Chương 12: Sẽ Oanh Động Giới Chế Thuốc
Chương 13: Mạc Vô Kỵ Lo Lắng
Chương 14: Oanh Động Cứu Mệnh Liệu Thương
Chương 15: Hàng Hot
Chương 16: Khai Phá Kinh Mạch
Chương 17: Thất Bại Trong Gang Tấc
Chương 18: Rốt Cuộc Hiểu Rõ
Chương 19: Đẩy Ra Chém
Chương 20: Trong Lúc Sinh Tử
Chương 21: Tìm Đường Lui
Chương 22: Gia Nhập Hàn Phủ
Chương 23: Ngươi Chính Là Mạc Vô Kỵ?
Chương 24: Lôi Vụ Sâm Lâm
Chương 25: Bị Buộc Vào Lôi Vụ Sâm Lâm
Chương 26: Lôi Vụ Sâm Lâm Lôi Trạch
Chương 27: Tổn Thất Thảm Trọng
Chương 28: Tìm Tới Cửa
Chương 29: Cẩn Thận Một Chút
Chương 30: Rời Đi Nhiêu Châu
Chương 31: Mạc Vô Kỵ Thay Đổi
Chương 32: Đạo Bất Đồng
Chương 33: Rượu Bằng Hữu
Chương 34: Ven Biển Tán Thị
Chương 35: Tán Thị Nữ Nô
Chương 36: Mạc Gia Nữ Nhân
Chương 37: Diệt Môn

Chương 38: Cứu Người
Chương 39: Truy Sát
Chương 40: Biệt Ly
Chương 41: Danh Ngạch Bị Đoạt
Chương 42: Trả Ân Cứu Mạng
Chương 43: Thực Lực Của Mạc Vô Kỵ
Chương 44: Tao Ngộ Hải Yêu Vây Công
Chương 45: Kẻ Có Dũng Khí
Chương 46: Mượn Lôi Giết Địch
Chương 47: Lạc Hải Thương Lâu Điểm Cống Hiến
Chương 48: Đế Đô Trường Lạc Thành
Chương 49: Vào Ở Thiên Lạc Tửu Lâu
Chương 50: Bất Hủ Phàm Nhân Quyết
Chương 51: Luyện Khí Cơ Sở
Chương 52: Hi Vọng Càng Lớn, Thất Vọng Càng Nhiều
Chương 53: Nhìn Trộm
Chương 54: Mười Cái Hô Hấp
Chương 55: Thác Mạch Tầng Một
Chương 56: Thiết Bị Chế Thuốc Đắt Đỏ
Chương 57: Thủy Chung Đều Là Bằng Hữu
Chương 58: Tổ Đội Rời Bến
Chương 59: Đan Thương Thất Mã
Chương 60: Có Thực Lực Mới Có Tôn Kính
Chương 61: Rộng Lượng
Chương 62: Dược Tiên Môn Đại Hội
Chương 63: Lo Lắng Gặp Nhau
Chương 64: Đan Sư Cửu Phẩm
Chương 65: Vô Tự Đan Thư
Chương 66: Hung Thủ
Chương 67: Gia Nhập Tiên Môn
Chương 68: Huyết Ngẫu Hồ
Chương 69: Quỷ Dị Đan Thư
Chương 70: Âm Thầm Ra Tay
Chương 71: Thạch Đan Sư Bơi Chó
Chương 72: Cự Tuyệt Hảo Ý
Chương 73: An Bài Trước Khi Đi
Chương 74: Ngũ Hành Hoang Vực
Chương 75: Thạch Đan Sư Kinh Hoảng
Chương 76: Người Không Sang Hèn, Phẩm Có Cao Thấp
Chương 77: Đấu Loại Kiếm Sơn
Chương 78: Biến Cố

Chương 79: Lại Thăng Cấp, Nhất Phẩm Nhân Đan Sư
Chương 80: Ân Thiển Nhân Bị Tước Đoạt Sinh Cơ
Chương 81: Có Dám Thử Sức Hay Không?
Chương 82: Quyết Định Liên Thủ
Chương 83: Ân Thiển Nhân Khiếp Sợ
Chương 84: Phệ Sinh Thú
Chương 85: Sinh Cơ Đàm Hoa Đan
Chương 86: Nửa Đoạn Đoản Kiếm
Chương 87: Mạc Lạc Khúc Truyền Thừa
Chương 88: Khách Khanh Đan Sư
Chương 89: Tìm Tới Cửa Kẻ Lợi Hại
Chương 90: Một Cây Thiết Côn
Chương 91: Đấu Chuyển Tinh Di
Chương 92: Ngẫu Kiếm Phong
Chương 93: Thác Mạch Tầng Bốn
Chương 94: Quỷ Dị Huyền Kiếm Nhai
Chương 95: Phiền Phức Tới Cửa
Chương 96: Ân Thiển Nhân Mục Đích
Chương 97: Nàng Cứu Ngươi Một Mạng
Chương 98: Biên Thành Tiên Luyện Tháp
Chương 99: Lôi Luyện Thất Giá Cao
Chương 100: Được Sống Đã Là Món Hời
Chương 101: Phương Thuốc Thăng Cấp
Chương 102: Đã Bị Liên Lụy
Chương 103: Hảo Tâm Có Hảo Báo
Chương 104: Kinh Hỉ Phương Pháp Luyện Đan
Chương 105: Lấn Tới Cửa
Chương 106: To Gan Lớn Mật
Chương 107: Bảo Huyết Ngẫu
Chương 108: Lại Luyện Khai Mạch Dược Dịch
Chương 109: Lại Vào Lôi Luyện Thất
Chương 110: Thực Lực Bão Táp
Chương 111: Thần Niệm Lực Lượng
Chương 112: Sự Việc Đã Bại Lộ
Chương 113: Cửu Nguyệt Đan Các
Chương 114: Hi Vọng
Chương 115: Thứ Linh Lung Bà Bà Muốn
Chương 116: Nhị Các Chủ
Chương 117: Đan Sư Giao Lưu Hội
Chương 118: Đan Sư Cống Hiến Lớn Nhất
Chương 119: Trong Nháy Mắt Đảo Ngược

Chương 120: Ngũ Hành Đan Đấu Bắt Đầu
Chương 121: Chật Vật Đề Thứ Nhất
Chương 122: Thế Sự Vô Thường
Chương 123: Há Mỏ Với Đề Thứ Hai
Chương 124: Tu Luyện Cũng Có Sinh Mệnh
Chương 125: Số 632
Chương 126: Vòng Thứ Ba Thi Đấu
Chương 127: Ngũ Hành Đan Đấu Kết Thúc
Chương 128: Lửa Nóng Thủ Hoàn
Chương 129: Mạc Vô Kỵ Trong Mắt Người Khác
Chương 130: Bán Slot Vào Ngũ Hành Hoang Vực
Chương 131: Duy Đạo Các Bán Đấu Giá
Chương 132: Bị Người Uy Hiếp
Chương 133: Thiên Lôi Thất Thức
Chương 134: Tiến Vào Ngũ Hành Hoang Vực
Chương 135: Sợ Không Nhẹ
Chương 136: Cừu Nhân Gặp Mặt
Chương 137: Ta Muốn Diệt Ngươi Đã Lâu
Chương 138: Thiên Ma Tông Hầu Ngọc Thừa
Chương 139: Băng Phong Cao Không Thấy Đỉnh
Chương 140: Ta Từ Nhỏ Đã Thích Giúp Người
Chương 141: Một Người Tốt
Chương 142: Chiếc Nhẫn Trữ Vật Cùng Chìa Khóa Đồng
Chương 143: Đáng Sợ Băng Hàn
Chương 144: Trữ Tinh Tử Và Tiểu Kê Điều
Chương 145: Quản Chế Trận Văn
Chương 146: Uẩn Phủ Đan Và Uẩn Phủ Thảo
Chương 147: Tranh Đoạt Linh Chi
Chương 148: Vô Lượng Đoán Hồn Tinh
Chương 149: Không Có Vòng Đeo Tay
Chương 150: Linh Lung Bà Bà
Chương 151: Đoán Hồn Tinh Ăn Thua Gì
Chương 152: Để Cho Nàng Sống Vì Mình
Chương 153: Thăng Cấp Tứ Phẩm Địa Đan Sư
Chương 154: Vấn Thiên Học Cung
Chương 155: Một Nhóm Phế Vật
Chương 156: Vấn Thiên Thành
Chương 157: Trở Ngại Chồng Chất
Chương 158: Chật Vật Thành Công
Chương 159: Ngươi Đi Vào Hẳn Phải Chết
Chương 160: Sầm Thư Âm Thỉnh Cầu

Chương 161: Mở Ra Một Thời Đại
Chương 162: Ngoại Môn Đệ Tử Từ Đâu Ra
Chương 163: Trữ Nguyên Lạc
Chương 164: Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp
Chương 165: Thất Lạc Thiên Khư Và Thiên Lạc Hoa
Chương 166: Chặn Giết
Chương 167: Đã Nói Đừng Đến Chọc Ta
Chương 168: Thất Lạc Thiên Khư Dưới Đất Giao Dịch
Chương 169: Là Ẩn Thế Cao Nhân Hay Là Gian Trá
Chương 170: Tề Lão Thực Tính Toán
Chương 171: Tề Lão Thực Sai Sót
Chương 172: Ác Tâm Sâu Bọ
Chương 173: Thiên Lạc Hoa
Chương 174: Trúc Linh
Chương 175: Tiên Quỳ
Chương 176: Đột Nhiên Tăng Mạnh
Chương 177: Liên Thủ Giết Nguyên Đan
Chương 178: Kiêu Ngạo Không Nổi
Chương 179: Ngoại Vực Phi Thuyền
Chương 180: Ta Vĩnh Viễn Là Đại Ca
Chương 181: Sầm Thư Âm Giao Dịch
Chương 182: Mạch Lạc Toàn Bộ Khai Mở
Chương 183: Mạc Vô Kỵ Đắc Ý
Chương 184: Liên Minh Điểm Cống Hiến
Chương 185: Tinh Hán Đế Quốc Người Quen Cũ
Chương 186: Tán Tu Ngọc Bài Cống Hiến
Chương 187: Lọt Vào Ổ Địch
Chương 188: Tu Sĩ Đại Chiến
Chương 189: Lôi Vụ Sâm Lâm Đại Chiến
Chương 190: Cầu Sống Trong Chết
Chương 191: Chỗ An Toàn Nhất
Chương 192: Tán Tu Số 2705
Chương 193: Vây Công Mạc Vô Kỵ
Chương 194: Liều Mình Cứu Giúp
Chương 195: Nỗ Lực Sống
Chương 196: Ngươi Nói Đúng
Chương 197: Đại Sư Huynh
Chương 198: Chúng Ta Là Bạn
Chương 199: Thiên Cơ Tông Công Pháp
Chương 200: Điều Kiện Mở Ra Công Pháp
Chương 201: Nhân Cực Cảnh

Chương 202: Thiên Cơ Tông Tông Huấn
Chương 203: Ta Trở Về Báo Thù
Chương 204: Tư Đồ Thiên Tiệc Rượu
Chương 205: Ta Đã Tới
Chương 206: Nhân Cực Cảnh Chiến Nguyên Đan
Chương 207: Linh Lung Trốn Chết
Chương 208: Tam Kiều Thợ Săn
Chương 209: Bệnh Mộc Nguyên Không Gian
Chương 210: Vô Thường Vô Song
Chương 211: Giết Chóc
Chương 212: Thiên Lôi Thức Thứ Hai
Chương 213: Cuồng Bạo Thiên Hải
Chương 214: Quỷ Dị Hải Thuyền
Chương 215: Tìm Kiếm Tiên Phủ Hải Đồ
Chương 216: Tri Ân Báo Đáp Có Mấy Ai
Chương 217: Đồ Đạc Thiếu
Chương 218: Rất Keo Kiệt Tiên Phủ
Chương 219: Đại Sư Huynh Uy Danh
Chương 220: Mạc Vô Kỵ Mượn Đao
Chương 221: Thiên Cơ Tông Tông Chủ
Chương 222: Chìm Vào Hải Đảo
Chương 223: Đáy Biển Tiên Phủ
Chương 224: Bịt Tai Trộm Chuông
Chương 225: Chiến Chân Thần
Chương 226: Đệ Nhất
Chương 227: Thuyền Trong Giới Chỉ
Chương 228: Muốn Chiến, Hà Tất Nói Nhảm
Chương 229: Chém Tận Giết Tuyệt
Chương 230: Chiến Hạm Vê Lờ
Chương 231: Vô Lực Phản Kháng
Chương 232: Nhân Gian Tiên Vương
Chương 233: Rời Tông
Chương 234: Lại Leo Vấn Thiên Giai
Chương 235: Gian Nan Vấn Thiên Giai
Chương 236: Một Trăm Lẻ Tám Giai
Chương 237: Ta Đã Có Đạo Lữ
Chương 238: Sầm Thư Âm Lưỡng Nan
Chương 239: Mạc Vô Kỵ Lửa Giận
Chương 240: Hắn Rất Gian Nan
Chương 241: Chiến Nhân Bảng Đệ Nhất
Chương 242: Vấn Thiên Học Cung Cường Giả

Chương 243: Cường Tộc Lôi Thị
Chương 244: Vấn Thiên Bảng Đệ Nhất
Chương 245: Gieo Gió Gặt Bão
Chương 246: A Đến Đưa Đan Dược
Chương 247: Ta Còn Có Một Cái Tên
Chương 248: Thiên Cơ Tông Tông Chủ Mạc Vô Kỵ
Chương 249: Tông Chủ Hung Hãn
Chương 250: Địa Giới Không Có Nguyên Đan
Chương 251: Trùng Kiến Thiên Cơ Tông
Chương 252: Thiên Cơ Tông Bí Mật
Chương 253: Huyền Cấp Tông Chủ To Gan
Chương 254: Bách Tông Liên Minh Đại Hội
Chương 255: Mở Thiên Cơ Tỏa Linh Trận
Chương 256: Bách Tông Liên Minh Đại Hội
Chương 257: Có Giỏi Ngươi Động Một Cái Xem
Chương 258: Tuyệt Diệt Đông Gia
Chương 259: Mạc Vô Kỵ Thủ Đoạn
Chương 260: Tán Tu Dẫn Tới Điên Cuồng
Chương 261: Mạc Vô Kỵ Diễn Thuyết
Chương 262: Bách Tông Liên Minh Minh Chủ
Chương 263: Tinh Đế Sơn Hạ Gia Cường Giả
Chương 264: Có Người Muốn Vô Tự Đan Thư
Chương 265: Bế Quan
Chương 266: Thực Sự Tới Rồi
Chương 267: Chân Chính Nhân Cực Cảnh
Chương 268: Thăng Thước Ân Đấu Thước Thù
Chương 269: Thiên Khư Lửa Xanh
Chương 270: Thanh Câm Chi Tâm
Chương 271: Đáy Hỏa Sơn
Chương 272: Tiểu Kê Điều Truyền Thụ
Chương 273: Lòng Tham
Chương 274: Đều Hiển Thần Thông
Chương 275: Nghịch Luyện Thanh Câm Chi Tâm
Chương 276: Thủ Đoạn Tu Luyện Mới
Chương 277: Cuồng Phong Rống
Chương 278: Thất Lạc Thiên Khư Nguy Cơ
Chương 279: Thất Lạc Đầm Lầy
Chương 280: Thanh Niên Bình Thường
Chương 281: Nữ Nhân Khó Chơi
Chương 282: Trên Dưới Là Một Chữ Chết
Chương 283: Bán Nguyệt Thi

Chương 284: Độc Chiến Chân Hồ
Chương 285: Cướp Nhà Khó Phòng
Chương 286: Ta Quá Yêu Nàng
Chương 287: Kẻ Giấu Mặt
Chương 288: Đạo Lữ Của Tán Tu 2705
Chương 289: Phong Tiêu Dịch Thủy Hàn
Chương 290: Kẻ Ăn Vạ
Chương 291: Tinh Không Bảng
Chương 292: Địa Bảng Cường Giả
Chương 293: Sát Khí Trong Tinh Không
Chương 294: Tán Tu 2705 Tái Xuất Giang Hồ
Chương 295: Kinh Cức Phong Môn
Chương 296: Tung Tích Của Sầm Thư Âm
Chương 297: Thảm Cảnh
Chương 298: Ngươi Không Phải Là Hắn
Chương 299: Không Hình Thành Ẩn Nấp Đại Trận
Chương 300: Phong Độn
Chương 301: Rèn Luyện Phong Độn Thuật
Chương 302: Bính Thương
Chương 303: Đoạn Môn
Chương 304: Leo Lên Tinh Không Bảng
Chương 305: Có Hỏi Ý Ta Chưa?
Chương 306: Ngươi Là Người Trên Tinh Không Bảng?
Chương 307: Xin Lỗi Xong Cút
Chương 308: Thực Lực Của Yến Dương Đông
Chương 309: Tuổi Còn Trẻ, Máu Còn Nóng
Chương 310: Trải Qua Mới Hiểu
Chương 311: Pháp Kỹ Đối Mặt Thần Thông
Chương 312: Tinh Đế Sơn Yến Gia
Chương 313: Yến Dương Đông Đồ Đạc
Chương 314: Dưới Đất Khiêu Chiến Trận
Chương 315: Độc Hành Hồng Kết
Chương 316: Đấu Giá Phạm Thiên Côn Ảnh
Chương 317: Tan Cuộc
Chương 318: Ta Cũng Muốn Nói Một Câu
Chương 319: Hạ Nhất Côn
Chương 320: Huyết Khí Kiếm
Chương 321: Vây Giết Mạc Vô Kỵ
Chương 322: Ai Cản Ta, Chết
Chương 323: Muốn Giết Ta Thì Để Mạng Lại
Chương 324: Đó Là Yêu

Chương 325: Trong Tim Có Lửa Cháy
Chương 326: Nhân Tiên Lôi Kiếp
Chương 327: Báo Thù Cho Vợ Ta
Chương 328: Ngươi Chính Là Mệnh Của Ta
Chương 329: Sơn Vũ Dục Lai
Chương 330: Lôi Hồng Cát Bí Mật
Chương 331: Súy Oa
Chương 332: Súy Oa Ý Nghĩ
Chương 333: Thiên Kiếp Thạch
Chương 334: Địa Bảng Đệ Nhất
Chương 335: Quản Ngươi Là Ai
Chương 336: Mạc Vô Kỵ Độ Kiếp
Chương 337: Địa Bảng Đệ Nhất Liên Tiếp Biến Đổi
Chương 338: Trước Tinh Không Đại Chiến
Chương 339: Vô Tướng Đại Sư
Chương 340: Tán Tu 2705 Chính Là Mạc Vô Kỵ
Chương 341: Bán Nguyệt Tiên Cung Xuất Hiện
Chương 342: Tinh Không Hỗn Chiến
Chương 343: Chém Giết Nhân Tiên
Chương 344: Ba Bên Đại Chiến
Chương 345: Bốn Bề Thụ Địch
Chương 346: Phát Hiện Kinh Người
Chương 347: Bán Nguyệt Ngục
Chương 348: Ngục Giam Thiên Tài
Chương 349: Tinh Chủ Ngủm
Chương 350: Không Gian Giản Luận
Chương 351: Tinh Đế Sơn Chi Loạn
Chương 352: Tinh Không Bến Tàu Thất Thủ
Chương 353: Không Gian Chuyển Hoán
Chương 354: Lại Về Tinh Không Bến Tàu
Chương 355: Cực Băng Pháo
Chương 356: Trường Tắc Quy Phục
Chương 357: Một Người Phản Công
Chương 358: Xâm Nhập Chân Tinh
Chương 359: Tinh Chủ Lại Ngỏm
Chương 360: Đại Chiến Ngoài Phong Tiêu Thành
Chương 361: Đánh Lén Địa Tiên
Chương 362: Tinh Không Bảng Thứ Tự
Chương 363: Toàn Quân Bị Diệt
Chương 364: Chiến Báo Liệt
Chương 365: Tranh Đoạt Tinh Chủ

Chương 366: Chính Là Muốn Giết Hạ Đan Đạo
Chương 367: Nữ Nhân Như Độc Tiên Tử
Chương 368: Nghìn Vạn Đừng Đi Tìm Đoạn Môn
Chương 369: Vác Pháo Bắn Yến Gia
Chương 370: Độc Tiên Tử Bi Thảm
Chương 371: Đoạn Môn Môn Chủ
Chương 372: Tinh Đế Sơn Phẫn Nộ
Chương 373: Chân Tinh Hai Đại Tông Mạnh Nhất
Chương 374: Mạc Vô Kỵ Ra Tay
Chương 375: Đoạn Môn Phách Lối
Chương 376: Ta Đến Ầm Một Pháo
Chương 377: Liên Thủ Chiến Trúc Khúc
Chương 378: Lưỡng Bại Câu Thương
Chương 379: Tinh Chủ Cung
Chương 380: Tinh Chủ Cung Đồ Đạc
Chương 381: Tu Vi Lại Tăng
Chương 382: Đồ Thành, Độ Kiếp
Chương 383: Ngươi Là Hội Vi Nhĩ?
Chương 384: Tinh Chủ Tinh Đế Sơn, Mạc Vô Kỵ
Chương 385: Hỏa Diễm Quyết Đấu
Chương 386: San Bằng Lang Vương Sơn
Chương 387: Thiên Trì Sơn Trang
Chương 388: Mạc Thiên Thành Hạ Lạc
Chương 389: Từng Trải
Chương 390: Tinh Chủ Tới Rồi
Chương 391: Đệ Nhất
Chương 392: Quy Tắc Mới Của Mạc Tinh Chủ
Chương 393: Ta Thích Có Được Không
Chương 394: Leo Tinh Không Bảng
Chương 395: Đã Tới Chậm
Chương 396: Lang Vương Sơn
Chương 397: Thiếu Nữ Tóc Bạc
Chương 398: Khiêu Chiến Lang Vương
Chương 399: Lang Vương Nhượng Bộ
Chương 400: Tìm Kiếm Lối Ra
Chương 401: Bán Tiên Vực
Chương 402: Ở Lại Bán Tiên Vực
Chương 403: Phân Phối Khu Vực Khai Thác Mỏ
Chương 404: Tìm Kiếm Hắc Thạch
Chương 405: Nơi Này Nước Thật Là Sâu
Chương 406: Tên Này Quá Giả Vờ

Chương 407: Tin Tức Kinh Người
Chương 408: Các Ngươi Không Dám, Ta Cũng Không Sợ
Chương 409: Phế Khoáng Khu
Chương 410: Một Cái Vòng Xoáy Lớn
Chương 411: Giao Dịch Ngầm
Chương 412: Bạn Của Mạc Vô Kỵ
Chương 413: Hắn Là Người Như Vậy
Chương 414: Phô Tử Đại Sư Khiếp Sợ
Chương 415: Gặp Lại Phủ Gia
Chương 416: Tức Đến Thổ Huyết
Chương 417: Tử Vong Khoáng Khu
Chương 418: Tiên Hào
Chương 419: Vào Tử Vong Khoáng Khu
Chương 420: Hắc Thạch Mỏ Chồng Chất
Chương 421: Tu Bổ Chiến Hạm
Chương 422: Tân Lạc Mạc Vô Kỵ Hối Hận
Chương 423: Độ Tiên Hạm
Chương 424: Lại Về Bán Tiên Vực
Chương 425: Nhân Vật Mới Cường Đại
Chương 426: Ta Không Có Đọc Sách
Chương 427: Chiến Mạnh Thiêm Ngọc
Chương 428: Lại Thu Một Giấy Nợ
Chương 429: Ngươi Tin Không?
Chương 430: Ta Muốn Tiền Không Muốn Sống
Chương 431: Tranh Giới
Chương 432: Bàn Tính Và Khổ Á
Chương 433: Nghiễm Đạo Chủ Tức Giận
Chương 434: Thiên Tiên Lôi Kiếp
Chương 435: Trao Đổi Tiên Tinh
Chương 436: Thiên Tiên Duy Nhất Của Bán Tiên Vực
Chương 437: Vượt Tiên Hào
Chương 438: Lạc Đàn
Chương 439: Không Thể Cứu
Chương 440: Bán Tiên Vực Biến Cố
Chương 441: Tiên Hào Nguy Cơ
Chương 442: Cầu Phú Quý Trong Hiểm Nguy
Chương 443: Mênh Mông Tiên Vực Hàng Rào
Chương 444: Tử Vong Thông Đạo
Chương 445: Mới Tới Tiên Vực
Chương 446: Tam Phẩm Đan Quân
Chương 447: Tên Lừa Đảo

Chương 448: Bách Hoa Sơn Trang
Chương 449: Chế Thuốc
Chương 450: Mỹ Lệ Trang Chủ
Chương 451: Tiên Cách Thạch Tăng Giá
Chương 452: Sơn Trang Thay Đổi
Chương 453: Thiên Tiên Lĩnh Vực
Chương 454: Truy Sát
Chương 455: Thảo Mộc Thạch
Chương 456: Tiên Đạo Dài Đằng Đẵng
Chương 457: Trùng Kích Thiên Tiên
Chương 458: Nhánh Mạch Lạc Một Trăm Lẻ Tám
Chương 459: Hình Thành Thế Giới
Chương 460: Bất Hủ Giới
Chương 461: Hàn Thanh Như Hạ Lạc
Chương 462: Đều Bởi Vì Tiên Cách Thạch
Chương 463: Một Thiên Tiên Mà Thôi
Chương 464: Mạc Vô Kỵ Chi Mộ
Chương 465: Không Có Lĩnh Vực
Chương 466: Nắm Đấm Lĩnh Vực
Chương 467: Mạc Vô Kỵ Hoài Nghi
Chương 468: Dùng Tiên Cách Thạch Đấu Giá
Chương 469: Có Dũng Khí Đấu Giá
Chương 470: Bán Nguyệt Kích Lưỡi
Chương 471: Bạo Phát Hỏa Diễm
Chương 472: Phường Thị Vây Giết
Chương 473: Hoàn Cảnh Xấu
Chương 474: Đánh Mãi Đéo Chết
Chương 475: Tới Anh Biên Thành
Chương 476: Thật Có Người Dám Động Anh Biên Thành
Chương 477: Ngươi Đã Tới Chậm
Chương 478: Liệt Vực Quyền
Chương 479: Vô Sinh Hà Tiên Phủ
Chương 480: Thật Lợi Hại
Chương 481: Tiên Đan Vương Thần Trí Không Rõ
Chương 482: Đã Từng Có Cơ Hội
Chương 483: Vô Sinh Hà Vấn Tiên Thê
Chương 484: Khổ Á Hoài Nghi
Chương 485: Mạc Vô Kỵ Bướng Bỉnh
Chương 486: Mạc Vô Kỵ Lĩnh Vực
Chương 487: Sinh Tử Luân
Chương 488: Lại Dám Phát Lệnh Truy Nã Ta

Chương 489: Ba Điều Kiện
Chương 490: Vô Sinh Hà Biến Cố
Chương 491: Vô Sinh Hà Hồ Lô
Chương 492: Tử Vong Lôi Kiếp
Chương 493: Vô Tiên Cách Thăng Cấp
Chương 494: Gian Nan Cuộc Chiến
Chương 495: Không Đủ
Chương 496: Giúp Ta Lấy Một Nữ Nhân
Chương 497: Ta Không Vác Cái Nồi Này
Chương 498: Còn Một Thê Tử
Chương 499: Thái Thượng Đạo Tông
Chương 500: Thiên Đế Điều Tra
Chương 501: Bất Đồng Nhan Dã
Chương 502: Sừng Nhọn Tiên Khư
Chương 503: Bảy Đại Tiên Vực Và Minh Vực
Chương 504: Cao Cấp Nhất Thiên Tài
Chương 505: Đan Đạo Tiên Minh
Chương 506: Đan Đạo Tháp Khảo Hạch
Chương 507: Tầng Thứ Tư Khảo Hạch
Chương 508: Tứ Phẩm Tôn Cấp Tiên Đan Vương
Chương 509: Thân Phận Tăng Vọt
Chương 510: Một Cái Hồ Lô Đưa Tới Đại Chiến
Chương 511: Không Thích Hợp Thái Thượng Đạo
Chương 512: Thu Hoạch Không Nhỏ
Chương 513: Là Ai Đánh Ngươi?
Chương 514: Hắn Điên Rồi Sao
Chương 515: Kiêu Ngạo Tới Cùng
Chương 516: Tam Hoa Diễm Tâm Thạch
Chương 517: Có Bản Thân Cửa Hàng
Chương 518: Tiên Đế Chi Gian
Chương 519: Chín Sao Thiên Tài Chỗ Ngồi
Chương 520: Thích Thì Nhào Zô
Chương 521: Ta Không Đồng Ý
Chương 522: Kim Phạt Khí Tức
Chương 523: Tinh Cấp Thiên Tài Thì Thế Nào
Chương 524: Nguy Hiểm Bái Xích Thiên
Chương 525: Huyền Tiên Cảnh
Chương 526: Tuyệt Vọng Pho Tượng
Chương 527: Rất Không Biết Xấu Hổ Tông Môn
Chương 528: Ngươi Có Thể Lăn
Chương 529: Trò Chơi Của Ngươi Đừng Tìm Ta

Chương 530: Phá Toái Khư Biến Cố
Chương 531: Ta Không Hề Động
Chương 532: Lai Lịch Vĩnh Anh Ngục
Chương 533: Hoàng Kim Ốc
Chương 534: Hô Phong
Chương 535: Xúc Động
Chương 536: Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì
Chương 537: Dư Nghiệt Thiên Cơ Tông
Chương 538: Uy Hiếp
Chương 539: Mạc Vô Kỵ Thất Vọng
Chương 540: Thiên Cơ Côn Lai Lịch
Chương 541: Gặp Lại Ôn Liên Tịch
Chương 542: Danh Ngạch Đấu Đan
Chương 543: Đắc Tội Đan Đạo Tiên Minh
Chương 544: Phong Vân Nổi Lên
Chương 545: Vòng Thứ Nhất Thi Đấu
Chương 546: Mẹ Vợ Xem Con Rể
Chương 547: Hắn Là Ai?
Chương 548: Nên Chọn Đan Gì?
Chương 549: Kết Quả Vòng 2
Chương 550: Một Bước Lên Trời
Chương 551: Đan Đạo Không Đủ
Chương 552: Có Dám Phách Một Đao Không?
Chương 553: Không Thể Trêu Vào
Chương 554: Đan Đạo Giao Lưu
Chương 555: Không Ấn Lễ Thường
Chương 556: Uẩn Tiên Tiên Cốc Bí Mật
Chương 557: Thu Hoạch Ngoài Ý Liệu
Chương 558: Thoát Đi Vĩnh Anh Tiên Vực
Chương 559: Ma Môn Khí Thế
Chương 560: Lâm Cô Mẫu Thân Bệnh
Chương 561: Chữa Bệnh
Chương 562: Không Hề Sợ Ngươi
Chương 563: Lục Luân Khư Vòng Xoáy
Chương 564: Mau Đem Mạc Vô Kỵ Mang Đến
Chương 565: Tìm Kiếm Sầm Thư Âm Hồn Phách
Chương 566: Sầm Thư Âm Hồn Phách
Chương 567: Huyền Tiên Cũng Có Thế Giới
Chương 568: Ta Đi Nơi Nào
Chương 569: Địa Phương Xa Lạ
Chương 570: An Tĩnh Thuật Học Viện

Chương 571: Mạc Vô Kỵ Chỉ Điểm
Chương 572: Bàn Thị Hậu Duệ
Chương 573: Lớp Cao Cấp Khảo Hạch
Chương 574: Tranh Đoạt Lâu Nguyệt Sương
Chương 575: Cường Thế Giáo Đình
Chương 576: Đi Tới Nhà Bàn Thị Tỷ Đệ
Chương 577: Bàn Thị Truyền Thừa
Chương 578: Đông Ma Giáo Giáo Chủ
Chương 579: Nhấc Tay Mà Thôi
Chương 580: Nguy Cấp
Chương 581: Một Tu Chân Giả Khác
Chương 582: Lai Lịch
Chương 583: Người Thủ Hộ Tinh Cầu
Chương 584: Đạo Hữu Lưu Thủ
Chương 585: Phi Thuyền Vũ Trụ English
Chương 586: Mười Một Tấm Hỏa Hồng Tinh Thể
Chương 587: Đại Mạc, Sông Dài, Mặt Trời Lặn
Chương 588: Đại Đế Lửa Giận
Chương 589: Thật Quá Nhục
Chương 590: Cường Đại Thận Mông Sơn
Chương 591: Khách Ngồi Ghế Trên
Chương 592: Tông Môn Hút Máu
Chương 593: Kim Giác Tử Long
Chương 594: Một Con Muỗi
Chương 595: Tìm Kiếm Phi Thăng Tu Sĩ
Chương 596: San Bằng Thận Mông Sơn
Chương 597: Luyện Thể
Chương 598: Nhất Định Phải Giết Mạc Vô Kỵ
Chương 599: Tiềm Long Uyên
Chương 600: Long Tộc Mồ Côi
Chương 601: Đại Ất Tiên
Chương 602: Mạc Vô Kỵ Đao Đạo
Chương 603: Bình An Giác
Chương 604: Bình An Là Tương Đối
Chương 605: Đưa Mắt Là Địch
Chương 606: Trác Bình An Bí Mật
Chương 607: Thất Phẩm Tiên Diễm
Chương 608: Vô Bản Phu Thê
Chương 609: Không Gian Thông Đạo Rời Tiên Giới
Chương 610: Lôn Thải, Ngươi Cút Đi
Chương 611: Hàn Gia Di Tích

Chương 612: Bi Thảm Thiên Cơ Tông
Chương 613: Thất Phẩm Đan Đế
Chương 614: Đại Hoang
Chương 615: Đến Ta Bình An Lâu Một Chuyến
Chương 616: Trác Bình An Cần Đan Dược
Chương 617: Mạc Vô Kỵ Điều Kiện
Chương 618: Bất Đồng Đan Đế
Chương 619: Bình Phạm
Chương 620: Dẫn Lôn Thải Đi Ra
Chương 621: Chư Thần Lạch Trời
Chương 622: Cút Đi
Chương 623: Cũng Cút Đi
Chương 624: Người Thứ Ba Cút Đi
Chương 625: Hứa Tục Nhân
Chương 626: Người Người Mong Muốn
Chương 627: Đỏ Mắt Giao Dịch
Chương 628: Âm Hiểm Lôi Tông Trưởng Lão
Chương 629: Bán Nguyệt Trọng Kích
Chương 630: Cổ Quái Hứa Đại Sư
Chương 631: Cầu Cứu
Chương 632: Cùng Lôi Tông Tiên Đế Giao Phong
Chương 633: Không Cách Nào Hơn Hẳn Bình Thường
Chương 634: Nên Tới Chung Quy Sẽ Tới
Chương 635: Cừu Nhân Tới Rồi
Chương 636: Thái Thượng Thiên Khâm Sử
Chương 637: Đạo Đế
Chương 638: Cự Tuyệt Hảo Ý
Chương 639: Thiên Tiệm Tiên Thành Nguy Cơ
Chương 640: Mặt Trời Lặn
Chương 641: Đinh Sát Thầy Trò Tát Kiếm
Chương 642: Hư Không Niết Bàn Căn
Chương 643: Thái Sử Tiêu Xảo Trá
Chương 644: Chư Thần Tháp Mở Ra
Chương 645: Nơi Chốn Sát Khí
Chương 646: Thuấn Tức Đại Chí
Chương 647: Tinh Không Bài Bí Mật
Chương 648: Ta Tới Giết Hắn
Chương 649: Đè Nén Tỏa Tiên Trận
Chương 650: Lai Lịch Ông Lão Câu Cá
Chương 651: Chỉ Điểm Tiền Bối
Chương 652: Tiên Cách Thạch Bản Nguyên

Chương 653: Cáo Già
Chương 654: Kỷ Ly
Chương 655: Tiên Cách Thạch Tác Dụng
Chương 656: Đoạt Xá
Chương 657: Tiên Giới Đệ Nhất Ác Nhân
Chương 658: Tiên Thể Ba Tầng Cùng Tàn Hố
Chương 659: Tiết Lộ Hành Tung
Chương 660: Vì Sao?
Chương 661: Lão Nạp Chờ Ngươi Rất Lâu Rồi
Chương 662: Hư Không Vây Giết
Chương 663: Tiên Giới Phàm Thôn
Chương 664: Thần Thể
Chương 665: Đại La Tiên Tại Phàm Thôn
Chương 666: Úc Kinh Phượng Mang Tới Tin Tức
Chương 667: Tông Môn Tuyên Chỉ?
Chương 668: Gặp Chuyện Không May
Chương 669: Y Hải Thương Hội
Chương 670: Sứa Tinh
Chương 671: Độc Thủy Hồ
Chương 672: Liên Oanh Nhàn Bí Mật
Chương 673: Quan Hệ Phức Tạp
Chương 674: Khai Sơn Đệ Tử
Chương 675: Ta Lo Lắng Tương Lai Hối Hận
Chương 676: Tìm Kiếm Hợp Tác Nữ Nhân
Chương 677: Quyết Định Xuống Hồ
Chương 678: Độc Thủy Hồ Gian Nhà
Chương 679: Đại Muội Tử
Chương 680: Tạm Thời Tiên Môn Đại Hội
Chương 681: Gặp Cố Nhân
Chương 682: Tâm Cơ Kỹ Nữ
Chương 683: Bỗng Nghe Tin Dữ
Chương 684: Đại Kiếm Đạo Kiếm Ngục
Chương 685: Đại Đạo Không Dứt, Một Đường Sinh Cơ
Chương 686: Vào Kiếm Ngục
Chương 687: Bình An Đẳng Sơn Và Kiếm Khí Hà
Chương 688: Hôn Em Phát Đi!
Chương 689: Tiên Giới Đệ Nhất Môn
Chương 690: Hù Dọa Vi Tử Đạo
Chương 691: Bình An Đẳng Sơn Rung Chuyển
Chương 692: Dễ Dàng Như Vậy Liền Đi Sao
Chương 693: Bình An Đẳng Sơn Chiếm Đất

Chương 694: Ta Cũng Phải Vì Mạc Vô Kỵ Nói Chuyện
Chương 695: Đặt Chân
Chương 696: Bình An Đẳng Sơn Có Cổ Quái
Chương 697: Kiếm Khí Hà Lấy Nước
Chương 698: Sẽ Không Cho Ngươi Mặt Mũi
Chương 699: Không Chỉ Mạc Vô Kỵ Muốn Rời Khỏi
Chương 700: Dung Hợp Thủy Nguyên Châu
Chương 701: Biến Hóa
Chương 702: Rốt Cuộc Đã Tới
Chương 703: Bình An Đẳng Sơn Không Bình An
Chương 704: Có Người Đoạt Địa Bàn
Chương 705: Ta Biết Lối Ra
Chương 706: Kiếm Ngục Cửa Ra
Chương 707: Phá Toái Giới Tầng Thứ Tư Mở Ra
Chương 708: Hồng Liên Hiện
Chương 709: Ta Độ Lượng Rất Nhỏ
Chương 710: Bái Dạ Trong Lòng Có Bóng Ma
Chương 711: Rời Đi Kiếm Ngục
Chương 712: Nghĩ Thông Suốt Hồng Liên Nơi Đi
Chương 713: Bình Phạm Lập Môn
Chương 714: Tranh Đoạt Hồng Liên
Chương 715: Cường Đại Tiên Tôn Sơ Kỳ
Chương 716: Người Không Tiên Phàm
Chương 717: Gia Nhập Đoạt Hồng Liên
Chương 718: Tán Tu 2705 Tái Hiện
Chương 719: Số Mệnh Quyết Đấu
Chương 720: Phá Toái Giới Tầng Thứ Tư Cố Nhân
Chương 721: Không Trốn Hẳn Phải Chết
Chương 722: Vô Tình Nữ Nhân
Chương 723: Cường Đại Lạc Thư
Chương 724: Mạnh Phách Anh Thủy Tiên Thành
Chương 725: Tiên Vương
Chương 726: Cầu Viện
Chương 727: Thái Thượng Thiên Lệnh Triệu Tập
Chương 728: Muốn Diệt Đại Kiếm Đạo
Chương 729: Đại Kiếm Đạo Ngạo Khí
Chương 730: Thiên Tài Tiên Vương Quyết Đấu
Chương 731: Bái Dạ Mục Đích
Chương 732: Côn Ngô
Chương 733: Lôi Đại Vũ Tiểu
Chương 734: Làm Liền Có Người Biết

Chương 735: Vì Sao Vũ Mân Diệt Khẩu
Chương 736: Hoàng Sát Cáo Trạng
Chương 737: Manh Mối
Chương 738: Vấn Lan Nữ Đế
Chương 739: Kẻ Thủ Hộ Tiên Giới
Chương 740: Cự Tuyệt
Chương 741: Thu Đồ Đệ
Chương 742: Thư Âm Hạ Lạc
Chương 743: Bảy Kinh Phật
Chương 744: Thất Minh Điện Câu Hồn Vương
Chương 745: Thất Giới Thạch
Chương 746: Thiên Ngoại Thiên Hành Lang
Chương 747: Vũ Trụ Bích
Chương 748: Tay Mơ Thiên Ngoại Thiên Phường Thị
Chương 749: Vũ Trụ Bích Mở Ra
Chương 750: Cướp Đoạt Thịnh Yến
Chương 751: Một Mảnh Hỗn Chiến
Chương 752: Điên Cuồng Tu Luyện
Chương 753: Lại Tương Trợ
Chương 754: Vũ Trụ Công Cộng Khu Vực
Chương 755: Chiến Tiên Tôn
Chương 756: Độc Nhất Vô Nhị Tiên Tôn Kiếp
Chương 757: Cầu Phú Quý Trong Hiểm Nguy
Chương 758: Đan Dược Các Sốt Xình Xịch
Chương 759: Tìm Tới Cửa
Chương 760: Cửu Phẩm Đan Đế
Chương 761: Cửu Phẩm Đan Đế Khó Khăn
Chương 762: Tiên Đế Đến
Chương 763: Phàm Nhân Đan Dược Các Nguy Cơ
Chương 764: Cùng Tiên Đế Đánh Một Trận
Chương 765: Cường Đại Nhất Tiên Tôn
Chương 766: Phủ Chủ Kết Giao
Chương 767: Cuồng Cẩn Chứng Đạo, Đan Các Nguy Cơ
Chương 768: Lâm Chiến An Bài
Chương 769: Dùng Một Chọi Ba
Chương 770: Điên Cuồng Chiến Đấu
Chương 771: Phường Thị Hủy Diệt
Chương 772: Vũ Trụ Giác Thế Lực
Chương 773: Súy Oa Mặt Lìn
Chương 774: Thôn Phệ Niết Hóa Tử Khí
Chương 775: Cổ Quái Thần Thông

Chương 776: Vũ Trụ Giác Luận Đạo Đài
Chương 777: Mạc Vô Kỵ Xuất Quan
Chương 778: Cướp Đoạt Di Phi Đan Khí Các
Chương 779: Vũ Trụ Giác
Chương 780: Tiên Nô
Chương 781: Từ Đâu Ra Kẻ Lỗ Mãng
Chương 782: Luận Đạo Khiêu Chiến
Chương 783: Ăn *** Rồi
Chương 784: Mặt Trời Lặn
Chương 785: Phá Hủy Luận Đạo Đài
Chương 786: Bồi Thường
Chương 787: Dương Danh Vũ Trụ Giác
Chương 788: Thần Tộc Cường Giả Trở Về
Chương 789: Chiến Đạo Đế
Chương 790: Chém Giết Đạo Đế
Chương 791: Liệt Khư Trong Chỗ Sâu
Chương 792: Tiên Giới Nguy Cơ
Chương 793: Vây Công Bình Phạm Tiên Môn
Chương 794: Tam Bảo Phật Đế
Chương 795: Tinh Không Hải Đảo
Chương 796: Đối Chiến Một Trong Bát Đại Đế
Chương 797: Giao Long Vào Biển
Chương 798: Tam Bảo Phật Đế Di Tích
Chương 799: Thất Giới Chỉ
Chương 800: Trong Cuộc Sống
Chương 801: Tinh Không Tà Hải Thành
Chương 802: Ta Cũng Có Một Chút Oan Nho Nhỏ
Chương 803: Một Chỉ Nghiền Ép
Chương 804: Tính Toán Mạc Vô Kỵ
Chương 805: Vui Vẻ Cả Làng Giao Dịch
Chương 806: Trở Mặt
Chương 807: Chém Sâm Lan
Chương 808: Đỉnh Cấp Niết Không Quả
Chương 809: Vũ Trụ Giác Truy Nã Mạc Vô Kỵ
Chương 810: Nhân Tộc Không Còn Nơi Nào Để Đi
Chương 811: Ngươi Là Cây Hành Nào?
Chương 812: Một Vs Mười Lăm
Chương 813: Đánh Tới Di Phi Thương Hội
Chương 814: Phong Hoảng Quyết Định
Chương 815: Team Human Rốt Cục Đã Có Người Gánh
Chương 816: Luyện Côn Ngô

Chương 817: Đồng Dạng Là Hủy Diệt
Chương 818: Bằng Không Làm Sao?
Chương 819: Thiên Ngoại Thiên Đệ Nhất Cường Giả
Chương 820: Đạo Chủ Thiên Ngoại Thiên Vũ Trụ
Chương 821: Nhậm Chức Đạo Chủ
Chương 822: Súy Oa Tấn Cấp
Chương 823: Thiên Phù Sơn Và Thiên Cơ Nê
Chương 824: Đại Hoang Trở Về
Chương 825: Thiên Ngoại Thiên Vũ Trụ Định Luật Pháp
Chương 826: Tiến Về Thiên Phù Sơn
Chương 827: Thiên Phù Khúc Chiết
Chương 828: Ta Muốn Tiên Khôi Của Mạc Đạo Hữu
Chương 829: Tiên Khôi Của Ta Không Bán
Chương 830: Cảnh Giới Chân Chính
Chương 831: Trao Đổi
Chương 832: Kịch Biến
Chương 833: Ta Đích Xác Là Quá Cường Đại
Chương 834: Hủy Diệt Cửu Trụ Đảo
Chương 835: Trở Về Địa Cầu
Chương 836: Cố Nhân Không Còn
Chương 837: Cô Cứ Chém Ta Một Đao Đi
Chương 838: Khôi Phục Trữ Thần Lạc
Chương 839: Trở Về Tĩnh Thủ Sơn
Chương 840: Kiểm Tra
Chương 841: Kinh Động
Chương 842: Nhân Diện Khó Lường
Chương 843: Ngây Ngốc Nữ Nhân
Chương 844: Ta Là Mạc Vô Ky
Chương 845: Hạ Gia Cường Thế
Chương 846: Cường Giả Đáng Sợ
Chương 847: Tiến Thêm Một Bước
Chương 848: Quỷ Dị Chấn Động
Chương 849: Ta Đến Thu Sổ Sách
Chương 850: Ân Oán
Chương 851: Chân Chính Tự Do
Chương 852: Luyện Thánh Đạo Phù
Chương 853: Trí Mạng Nguy Cơ
Chương 854: Ta Nói Các Ngươi Những Người Này
Chương 855: Tu Chân Giới Người Quen
Chương 856: Thái Quá Cao Thủ
Chương 857: Hôm Nay Rất Nhiều Người Phải Chết

Chương 858: Năm Quyền
Chương 859: Giết Tử Xương Lạc
Chương 860: Không Lưu Tình
Chương 861: Chém Hết
Chương 862: Người Mất Hồn
Chương 863: Kẻ Hung Ác
Chương 864: Kinh Khủng Trúc Âm
Chương 865: Chỉ Vs Chỉ
Chương 866: Người Này Thật Đáng Sợ
Chương 867: Chết Đơn Giản Như Vậy
Chương 868: Thiên Cơ Chi Địa
Chương 869: Ta Muốn Đổi Thiên Đế
Chương 870: Thiên Cơ Bí Ẩn
Chương 871: Quen Mặt Nữ Nhân
Chương 872: Thiên Cơ Tứ Tắc
Chương 873: Tróc Số Mệnh
Chương 874: Thiên Cơ Tắc Thứ 5
Chương 875: Không Cho Ngươi Thời Gian Suy Tính
Chương 876: Tịch Đỉnh Thần Vương
Chương 877: Rỉ Sét Loang Lổ Trường Chuôi
Chương 878: Kinh Khủng Thức Hải
Chương 879: Trong Truyền Thuyết Thần Giới
Chương 880: Đưa Đi Đào Mỏ
Chương 881: Thần Cách Cũng Có Đẳng Cấp
Chương 882: Táng Thần Cốc Biến Cố
Chương 883: Diễn Kịch Kiếm Ăn
Chương 884: Tộc Môn Đại Hội
Chương 885: Lưu Lại Ngươi Chết Sau Cùng
Chương 886: Sơn Trang Biến Cố
Chương 887: Thông Minh Trong Sáng Nữ Nhân
Chương 888: Trời Ạ, Ngươi Là Đỉnh Cấp Thiên Tài
Chương 889: Thiên Phàm Tông
Chương 890: Cổ Quái Thần Linh Khí
Chương 891: Nhảy Vào Dục Thần
Chương 892: Đại Đạo Tranh
Chương 893: Khổ Thái Cầu Cứu
Chương 894: Thiên Phàm Tông Thần Vương
Chương 895: Lên Tiếng Cứu Giúp
Chương 896: Ẩn Nấp Linh Căn Công Pháp
Chương 897: Ngoại Sự Điện Điện Chủ
Chương 898: Cổ Quái Tân Khách

Chương 899: Cự Tuyệt
Chương 900: Được Coi Trọng
Chương 901: Có Người Không Phục
Chương 902: Khiếp Chiến
Chương 903: Hoài Nghi Là Tiên Nhân Khiêu
Chương 904: Luôn Cảm Thấy Không Thích Hợp
Chương 905: Kinh Động Thần Vương
Chương 906: Đấu Pháp Giải Quyết
Chương 907: Nhớ Kỹ Đừng ... Chọc Ta
Chương 908: Thiên Phàm Tông Có Bí Mật
Chương 909: Thiên Phàm Tông Quan Hoan
Chương 910: Thần Vực Sào Ấp Trứng
Chương 911: Hắc Ám Quy Tắc Hiện
Chương 912: Dược Đỉnh Thạch
Chương 913: Thiên Phàm Tông Khuất Nhục
Chương 914: Thập Đại Dục Thần Hung Ác
Chương 915: Dục Thần Tiểu Tu May Mắn
Chương 916: Đến Đòi Người
Chương 917: Tổn Thất Thảm Trọng
Chương 918: Vào Tân Thần Vực Sào
Chương 919: Hắc Ám Bản Nguyên
Chương 920: Ám Toán
Chương 921: Gặp Phải Tử Vong Sư Huynh
Chương 922: Nhận Ra
Chương 923: Khe Nứt Bảo Vật
Chương 924: To Lớn Thu Hoạch
Chương 925: Luôn Luôn Làm Vài Việc Ngốc
Chương 926: Ta Muốn Tặng Các Ngươi Thần Cách Tinh
Chương 927: Huyết Chiến
Chương 928: Không Chết Cứ Chiến Tiếp
Chương 929: Phong Độn Giác Ngộ
Chương 930: Không Còn Đường Để Đi
Chương 931: Tặng Quà Cho Gái
Chương 932: Thần Vực Đệ Nhất Thần Vương
Chương 933: Hỗn Độn Thần Cách
Chương 934: Rước Lấy Họa
Chương 935: Thần Vương Bên Trên
Chương 936: Chuẩn Bị
Chương 937: Kế Hoạch
Chương 938: Động Thủ Cứu Người
Chương 939: Hỗn Chiến

Chương 940: Tịch Diệt Hải
Chương 941: Thanh Hà Đạo
Chương 942: Tịch Đạo Sa
Chương 943: Hiểu Rõ Chân Tướng
Chương 944: Đồng Thời Độ Kiếp
Chương 945: Sổ Tử Vong Điểm Danh
Chương 946: Quỷ Dị Đảo Vỏ Rùa
Chương 947: Ngươi Muốn Cái Gì?
Chương 948: Ngươi Quả Nhiên Âm Hiểm
Chương 949: Làm Nông Dân
Chương 950: Ta Là Người Phàm
Chương 951: Thanh Y Thần Đan Vương
Chương 952: Cơm Thanh Lộ
Chương 953: Một Lũng Thượng Phẩm Thanh Lộ
Chương 954: Đổi Trắng Thay Đen
Chương 955: Ta Vừa Mới Cầm Nhầm
Chương 956: Đêm Không Trăng Không Sao
Chương 957: Ngươi Muốn Chọc Ta Làm Gì
Chương 958: Tông Chủ Tây Lăng Nho
Chương 959: Chủ Tông Người Đâu Tới
Chương 960: Mạc Vô Kỵ Trước Cửa Náo Nhiệt
Chương 961: Mi Thiến Thiến Danh Tiếng
Chương 962: Giúp Ta Giết Người Này
Chương 963: Nơi Của Người Phàm
Chương 964: Hối Hận
Chương 965: Tiệm Thuốc Vô Bệnh
Chương 966: Sửa Lại Quy Tắc
Chương 967: Sinh Cơ Thang Cùng Tịch Thần Đan
Chương 968: Sinh Cơ Thang Tới Rồi
Chương 969: Vương Giả Danh Hiệu
Chương 970: Truyền Đạo Xung Đột
Chương 971: Thăng Cấp Điều Kiện
Chương 972: Hỏa Diễm Thăng Cấp
Chương 973: Điếm Đại Khi Tán Khách
Chương 974: Bình Thủy
Chương 975: Vô Căn Thần Thiết Và Tịch Đạo Sa Màu Vàng
Chương 976: Ngộ
Chương 977: Lại Ngộ Phàm Nhân Đạo, Ngũ Phẩm Thần Đan Vương
Chương 978: Rời Đi
Chương 979: Bàn Phong Rừng Rậm
Chương 980: Luyện Chế Pháp Bảo

Chương 981: Thần Vương Cảnh, Vào Đạo Thành
Chương 982: Chen Chúc Niết Bàn Đạo Thành
Chương 983: Vinh Dự Tháp
Chương 984: Ngũ Trảo Tử Long Đan
Chương 985: Mạc Vô Kỵ Chính Là Đưa Điểm
Chương 986: Hộp Tối Không Chỗ Nào Không Có Mặt
Chương 987: Tán Tu Liên Minh
Chương 988: Động Thủ
Chương 989: Thong Dong Ứng Đối
Chương 990: Sư Thải Hòa Điều Tra
Chương 991: Đại Trận Đạo
Chương 992: Cửa Thứ Nhất Trận Đạo
Chương 993: Vọt Tới Đệ Nhất
Chương 994: Đã Từng Có Cơ Hội
Chương 995: Thu Hoạch Lớn Nhất
Chương 996: Kiểm Tra Kết Thúc
Chương 997: Vào Niết Bàn Học Cung
Chương 998: Ta Không Muốn Nhận Sư Huynh
Chương 999: Ai Là Sư Huynh
Chương 1000: Chủng Đế Bất Hủ Chân Bản
Chương 1001: Niết Bàn Học Cung
Chương 1002: Tách Bất Hủ Giới Bản Nguyên
Chương 1003: Phàm Nhân Giới
Chương 1004: Tịch Diệt Hải Truyền Tống Trận
Chương 1005: Thần Vương Truy Sát
Chương 1006: Hư Không Trận Văn
Chương 1007: Trận Hành Thiên Hạ
Chương 1008: Ta Không Tin
Chương 1009: Dũng Nguyên Thần Đan
Chương 1010: Tranh Đoạt Tài Nguyên
Chương 1011: Tranh Đoạt Tài Nguyên Bài
Chương 1012: Cực Băng Thiên Trúc
Chương 1013: Ngân Hà Lạc Cửu Thiên
Chương 1014: Ngươi Dám Động Thủ
Chương 1015: Thiên Thần Cảnh
Chương 1016: Cá Lớn Nuốt Cá Bé
Chương 1017: Ta Đi Thử Một Chút Xem
Chương 1018: Thần Vực Đại Sự
Chương 1019: Nhiệm Vụ Đột Xuất
Chương 1020: Thần Lục Vũ Thị
Chương 1021: Vũ Thị Bí Mật

Chương 1022: Vũ Thị Giam Giữ Cố Nhân
Chương 1023: Trước Khi Đi
Chương 1024: Vũ Trụ Giác Đại Biến
Chương 1025: Ta Là Thành Chủ Vũ Trụ Giác
Chương 1026: Thủ Đoạn Lôi Đình
Chương 1027: Ngươi Chính Là Mạc Vô Kỵ?
Chương 1028: Lại Vào Vũ Trụ Bích
Chương 1029: Thiên Địa Lô
Chương 1030: Bạch Cốt Trì
Chương 1031: Tịnh Đan
Chương 1032: Đại Danh Đỉnh Đỉnh
Chương 1033: Tới Cửa Cầu Thân
Chương 1034: Mạc Vô Kỵ Tin Tức
Chương 1035: Pho Tượng Thiên Phàm Tông
Chương 1036: Chủ Nhân Pho Tượng
Chương 1037: Trảm Trảm Trảm
Chương 1038: Song Thức Hải
Chương 1039: Ngươi Có Thể Đi Chết Rồi
Chương 1040: Người Mạc Vô Kỵ Kiêng Kỵ
Chương 1041: Quả Nhiên Là Ngươi, Mạc Vô Kỵ
Chương 1042: Cấp Bảy Khốn Sát Thần Trận Lợi Hại
Chương 1043: Khôn Uẩn Xuất Thủ
Chương 1044: Trở Về Báo Thù Sao
Chương 1045: Thiên Nô Bí Mật
Chương 1046: Thất Giới
Chương 1047: Vô Diệp Lâm
Chương 1048: Hai Kẻ Hung Ác Tới
Chương 1049: Hợp Thần Cường Giả Đến
Chương 1050: Ngươi Có Thể Động Thủ Với Ta
Chương 1051: Thật Là Có Thể Gặp Rắc Rối
Chương 1052: Nghị Hòa
Chương 1053: Lòng Ta Tiểu Nhân
Chương 1054: Thần Giới Đại Sự
Chương 1055: Thần Chung Mộ Cổ
Chương 1056: Thiên Phàm Tông Cố Nhân
Chương 1057: Bởi Vì Tầm Linh Thần Trùng
Chương 1058: Vận Khí Đúng Là Kém Tới Cực Điểm
Chương 1059: Phàm Nhân
Chương 1060: Hỗn Chiến Bắt Đầu
Chương 1061: Dọa Lui Thần Vương
Chương 1062: Thiên Cương Biến

Chương 1063: La Hoàng Tang Nhằm Nhò Gì
Chương 1064: Khôn Uẩn Nồi
Chương 1065: Thứ Này Ta Nửa Điểm Cũng Không Có
Chương 1066: Mạc Đạo Hữu Dừng Tay
Chương 1067: Khôn Uẩn Cũng Biết Sợ Hãi
Chương 1068: Cướp Đoạt Thần Linh Mạch
Chương 1069: Mạc Vô Kỵ Thần Thông
Chương 1070: Địa Lãng
Chương 1071: Thần Giới Đại Thời Đại
Chương 1072: Thu Thập Số Mệnh
Chương 1073: Độc Thượng Thần Diễn Tông
Chương 1074: Chính Diện Chiến Hợp Thần
Chương 1075: Hang Đá Bên Trong Táng Thần Cốc
Chương 1076: Bài Vị
Chương 1077: Thánh Nhân Thần Chỉ
Chương 1078: Phàm Nhân Mạc Vô Kỵ
Chương 1079: Ta Cũng Không Rỗi Rãnh Đùa Cho Vui
Chương 1080: Táng Thần Quật
Chương 1081: Tranh Đoạt Thánh Nhân
Chương 1082: Người Khổ Tâm
Chương 1083: Bỉ Ngạn Hoa Mở Ra
Chương 1084: Đây Không Phải Là Địa Phương Tốt
Chương 1085: Đại Thánh Nhân
Chương 1086: Lần Đầu Tiên Giao Phong Cùng Đại Thánh Nhân
Chương 1087: Ngươi Có Đồ Sao?
Chương 1088: Tuế Nguyệt Bàn
Chương 1089: Bỉ Ngạn Hoa Vỡ, Cường Giả Đã Tới
Chương 1090: Đừng Buông Tay Em
Chương 1091: Vô Danh Đạo Quả
Chương 1092: Trực Diện Thánh Nhân
Chương 1093: Ra Táng Thần Quật, Thi Triển Hủy Diệt Thuật
Chương 1094: Bỉ Ngạn Hoa Mảnh Nhỏ
Chương 1095: Đi Vội Vậy Sao?
Chương 1096: Ngươi Làm Một Chuyện Ngu Xuẩn
Chương 1097: Thạch Rùa
Chương 1098: Thiên Ngân Thánh Nhân
Chương 1099: Tuyệt Thế Bảo Vật
Chương 1100: Thanh Y Bó Tay Hết Cách
Chương 1101: Thánh Cô Hận
Chương 1102: Ta Chờ Ngươi
Chương 1103: Hợp Thần Cảnh

Chương 1104: Lượng Kiếp Điềm Báo
Chương 1105: Cố Nhân Chết
Chương 1106: Kẻ Giết Kỷ Ly
Chương 1107: Lượng Kiếp Chiến Trường
Chương 1108: Thánh Nhân Khó Khăn
Chương 1109: Thiên Ngân Sát Tính
Chương 1110: Thánh Nhân Tức Giận
Chương 1111: Vây Công Hoán Đề
Chương 1112: Ta Không Giết Minh Hữu
Chương 1113: Chính Thần Tiểu Đệ
Chương 1114: Ngươi Đi Không Nổi
Chương 1115: Lại Về Chốn Cũ
Chương 1116: Tam Tán Thánh
Chương 1117: Mi Thị Trang Viên Bí Mật
Chương 1118: Nghiền Ép Giả Chuẩn Thánh
Chương 1119: Con Kiến Trong Mắt Thiên Ngân
Chương 1120: Đại Mạc
Chương 1121: Gần Trong Gang Tấc
Chương 1122: Đe Dọa
Chương 1123: Đại Hủy Diệt Thuật Vs Đinh Đầu Thư
Chương 1124: Trở Mặt
Chương 1125: Sai Sót Ngẫu Nhiên
Chương 1126: Đinh Đầu Thư Đáng Sợ
Chương 1127: Kỷ Ly Tân Sinh
Chương 1128: Kỷ Ly Tân Sinh
Chương 1129: Tiệt Hồn Bút
Chương 1130: Vũ Trụ Vạn Thần Ổ
Chương 1131: Vũ Trụ Thần Thành Cường Giả
Chương 1132: Chỉ Là Một Con Gà Nhỏ
Chương 1133: Nghiền Ép Chém Giết
Chương 1134: Đoạn Trường Nhân Tại Chân Trời
Chương 1135: Ngươi Không Biết Thánh Nhân Đáng Sợ
Chương 1136: Đoàn Đội Hình Thức Đầu
Chương 1137: Lôi Hồng Cát Thổ Huyết
Chương 1138: Ám Mộc
Chương 1139: Vạn Vật
Chương 1140: Phá Toái Giới
Chương 1141: Phá Toái Giới Tu Luyện Thánh Địa
Chương 1142: Cơ Duyên
Chương 1143: Lấy Đi
Chương 1144: Viên Cầu Màu Vàng Nhạt

Chương 1145: Eo ThẳNg Lên
Chương 1146: Phàm Nhân Đạo, Lập
Chương 1147: Ai Dám Động Kỷ Ly?
Chương 1148: Đệ Nhất Nhân Dưới Thánh Nhân
Chương 1149: Cường Giả Trẻ Tuổi Quật Khởi
Chương 1150: Khổ Tâm Nhân Nước Rửa Chân
Chương 1151: Tên Của Nàng Là Hạ Nhược Nhân
Chương 1152: Cách Luyện Hóa Tuế Nguyệt Bàn
Chương 1153: Trộm Gà Bất Thành
Chương 1154: Trở Về Thần Giới
Chương 1155: Mang Ta Đi Áo Thị Thần Giác
Chương 1156: Ta Tới Rồi
Chương 1157: Khí Phách Kiêu Ngạo
Chương 1158: Áo Thị Song Thánh
Chương 1159: Lại Tụ Họp
Chương 1160: Thần Vực Liên Minh
Chương 1161: Mạc Vô Kỵ Trở Về
Chương 1162: Chạy Trốn
Chương 1163: Lại Nghe Tức Nhưỡng
Chương 1164: Tức Nhưỡng Di Tích
Chương 1165: Ta Có Thể Đi Vào
Chương 1166: Người Thật Đánh Đậu Hũ
Chương 1167: Lượng Thiên Thụ Căn
Chương 1168: Thanh Y Thánh Cô Sa Sút
Chương 1169: Ngươi Muốn Lừa Bịp Tống Tiền Ta?
Chương 1170: Lá Gan Ngươi Rất Lớn A
Chương 1171: Song Sắc Bỉ Ngạn
Chương 1172: Lại Vào Thần Khế Chi Địa
Chương 1173: Ai Lấy Tổ Chim Của Ngươi
Chương 1174: Bần Cùng Hạn Chế Sức Tưởng Tượng
Chương 1175: Đám Người Vô Can Đều Lăn Xuống Hết
Chương 1176: Khôn Uẩn Giấu Bảo Vật
Chương 1177: Từ Hôm Nay Đạo Này Biến Mất
Chương 1178: Tiên Giới Đệ Nhất Tông
Chương 1179: Nữ Nhân To Gan
Chương 1180: Kiếm Ngục Không Thay Đổi
Chương 1181: Vũ Trụ Đạo Tắc Thứ Chín
Chương 1182: Tòa Thành Lạ Lẫm
Chương 1183: Để Ta Tùy Hứng Một Chút
Chương 1184: Chuẩn Thánh Tầng Năm, Lại Hoàn Thiện
Chương 1185: Thiên Vu Vu Chủ

Chương 1186: Thời Gian Có Thể Thay Đổi Rất Nhiều
Chương 1187: Lần Thứ Hai Gặp Kim Thê
Chương 1188: Đáng Sợ Vô Thượng Đạo Tắc
Chương 1189: Nắm Trong Tay Đạo Tắc
Chương 1190: Tức Giận Thánh Nhân
Chương 1191: Dục Vọng Cầu Sinh Mãnh Liệt
Chương 1192: Ăn Nhịp Với Nhau
Chương 1193: Đồ Vật Khổ Gia Cướp Đi
Chương 1195: Dưới Mạt Ni Thần Thành Thần Cấm
Chương 1196: Khổ Gia Thánh Chủ
Chương 1197: Khổ Thái Dã Tâm
Chương 1198: Đạo Thứ Hai Vũ Trụ Đạo Tắc
Chương 1199: Đạo Tắc Thứ Ba, Không Gian Hỗn Độn
Chương 1200: Minh Thánh
Chương 1201: Vũ Trụ Thánh Đạo Hội
Chương 1202: Kiếm Quang Đoạt Đạo Tắc
Chương 1203: Yên Nhi Độ Kiếp
Chương 1204: Vũ Trụ Đạo Tắc Thứ Tư
Chương 1205: Nhặt Được Một Cái Tuế Nguyệt Bàn
Chương 1206: Bị Vây Công
Chương 1207: Đi Như Thế Nào?
Chương 1208: Đường Tại Dưới Chân
Chương 1209: Thì Ra Đây Chính Là Thánh Nhân Cảnh
Chương 1210: Ai Không Có Thời Niên Thiếu
Chương 1211: Đại Đạo Tâm Trí
Chương 1212: Phàm Nhân Kích
Chương 1213: Thao Thiết Nồi Bị Lừa Mất
Chương 1214: Vô Luận Là Ai
Chương 1215: Thánh Đạo Hội Muốn Bán Đồ
Chương 1216: Kẻ Ngoại Lai Giàu Có
Chương 1217: Tâm Sự Của Lão Ngũ
Chương 1218: Ta Chính Là Kiêu Ngạo
Chương 1219: Cướp Đoạt
Chương 1220: Cho Ngươi Chết Mà Hiểu Rõ
Chương 1221: Mười Hai Chương Lạc Thư
Chương 1222: Mưu Tính Mạc Vô Kỵ
Chương 1223: Đệ Nhất Cường Giả - Lạc
Chương 1224: Chủ Động Vào Tròng
Chương 1225: Nếu Còn Có Vĩnh Hằng
Chương 1226: Chỉ Thứ Bảy - Quy Phàm
Chương 1227: Ác Chiến Dưới Lượng Kiếp

Chương 1228: Trường Hà Lạc Nhật Viên
Chương 1229: Sinh Mệnh Yếu Ớt Bi Thương
Chương 1230: Đạo Chân Chính
Chương 1231: Vũ Trụ Phàm Nhân - Đại Kết Cục

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Lạc Phách Vương Tử

- Ha ha ha ha... Nhược Nhân, ta rốt cục đã luyện ra Khai Mạch dược dịch rồi, ta thành công rồi...

Trong phòng thí nghiệm có chút xốc xếch, Mạc Vô Kỵ nắm lấy bình sứ trong tay cười ha ha, giống như một kẻ điên cuồng.

- Keng...

Tiếng ly thủy tinh rơi trên mặt đất, nước trà bắn ra bốn phía. Một cô gái xinh đẹp mặc sườn xám đứng ở cửa vào, ngơ ngác nhìn Mạc Vô Kỵ đang điên cuồng cười to, một hồi lâu mới run rẩy nói:

- Vô Kỵ, ngươi thành công rồi? Thực sự thành công rồi?

Mạc Vô Kỵ nhìn thấy cô gái đẹp ở cửa, biết là Nhược Nhân mang trà cho hắn. Nhược Nhân hiển nhiên giống như hắn, cũng là bị tin tức này làm kinh sợ, lúc này mới bị kích động, đem ly nước đánh rơi trên mặt đất.

- Nhược Nhân, lần này tuyệt đối không sai. Ta vừa rồi nếm nửa bình, có thể rõ ràng cảm thụ được một cái kinh mạch được mở ra, thật giống như một cái hoả tuyến thiêu đốt vậy, sau đó kinh mạch dần dần mở rộng. Lúc này kinh mạch còn đang trong quá trình khai phá, chúng ta thành công rồi.

Mạc Vô Kỵ cầm chặt bình sứ, kích động đi tới trước mặt nữ tử, nắm hai tay của nàng:

- Nhược Nhân, những năm gần đây, ta vì nghiên cứu Khai Mạch dược dịch, trái lại đã bắt nàng chiếu cố ta, nàng đã cực khổ rồi. Chúng ta hãy kết hôn nhé, sau đó khai trương công ty, chuyên môn sản xuất loại dược dịch này. Ta tin tưởng, công ty của chúng ta rất nhanh thì sẽ oanh động toàn bộ thế giới.

Nữ tử rốt cục bình phục lại, thanh âm vẫn run rẩy như cũ nói:

- Phương thuốc đã có rồi sao?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Nhược Nhân, không cần lo lắng, hết thảy tư liệu đều tại trong máy vi tính xách tay của ta kia, ta cho nàng xem một chút...

Mạc Vô Kỵ nói xong, xoay người đi về phía Laptop của mình.

Nhưng vào lúc này, hắn bỗng nhiên cảm giác được hậu tâm mát lạnh, theo đó là một loại xé rách đau đớn. Lập tức hắn nhìn thấy một mũi đao xuất hiện trước ngực hắn, đó là một thanh đao nhọn đâm từ sau lưng của hắn, xuyên qua trái tim hắn.

Đau đớn mang đến cảm giác cực độ ngất xỉu, cả người khí lực đều đang từ từ biến mất. Mạc Vô Kỵ từ từ quay đầu lại, dùng ánh mắt mờ mịt nhìn Hạ Nhược Nhân đang nắm chuôi đao, mở to hai mắt thì thào hỏi:

- Nhược Nhân, vì sao? Vì sao???

Hắn đến bây giờ còn không tin, người nữ nhân đâm sau lưng hắn lại là người hắn yêu thương nhiều năm, là người hắn tin tưởng không giữ lại chút nào.

- Xin lỗi, Vô Kỵ, xin lỗi...

Tay Hạ Nhược Nhân đang run rẩy, cả người cũng đang run rẩy. Nàng tự tay giết người yêu yêu nhau hơn mười năm, tự tay giết nam nhân yêu

nàng không giữ lại chút nào.

Hai giọt nước mắt lớn chừng hạt đậu từ khóe mắt Mạc Vô Kỵ tràn ra, hắn cảm thấy thân thể càng ngày càng lạnh lẽo. Tri giác của hắn dần dần biến mất, quang mang trong mắt cũng bắt đầu tán loạn, thế nhưng hắn vẫn như cũ không muốn nhắm hai mắt, chỉ là nhìn chằm chằm Hạ Nhược Nhân:

- Nếu mà nàng muốn phương thuốc này... Nàng chỉ cần nói một lời... Ta sẽ cho nàng... Vì sao...

Hắn không phải là vì sinh mệnh sắp biến mất mà rơi lệ, từ khi bắt đầu trưởng thành, Mạc Vô Kỵ hắn chưa từng rơi lệ. Nhưng ngày hôm nay, hắn bị thương nặng nhất không phải là vết thương xuyên ngực, mà là trái tim hắn.

Có lẽ ngay cả chính bản thân Hạ Nhược Nhân cũng không biết địa vị của nàng tại trong lòng Mạc Vô Kỵ, chỉ cần nàng nguyện ý, hắn tùy thời sẽ vì nàng mà chết. Mà hôm nay, nữ nhân hắn nguyện ý vì nàng mà chết, lại tự tay cầm dao đâm vào sau trái tim của hắn.

Có lẽ là một lúc lâu không có được đáp án, cũng có lẽ là chết không nhắm mắt, ánh mắt của hắn tản ra hào quang chậm rãi nhắm lại, chỉ còn hai giọt lệ đọng ở khóe mắt.

- Lạch cạch...

Hạ Nhược Nhân rốt cục chảy xuống hai hàng nước mắt, nước mắt rơi vào khóe mắt Mạc Vô Kỵ, đem hai giọt nước mắt của Mạc Vô Kỵ cuốn trôi đi.

(sau khi Tạo Hóa Chi Môn kết thúc, ngày hôm nay lão ngũ ra truyện mới 《 Bất Hủ Phàm Nhân 》 rốt cục cùng các bằng hữu, bạn đọc gặp mặt. Mong được các bạn đọc ủng hộ nhiệt tình!)

- Oa...

Một tiếng kêu thê lương bi ai đánh thức Mạc Vô Kỵ, hắn ngẩng đầu, vừa lúc thấy một con quạ đen cô đơn bay qua đỉnh đầu, rất nhanh thì cùng tiếng kêu thê lương biến mất vô tung vô ảnh.

Ta đang ở nơi nào đây? Mạc Vô Kỵ đột nhiên cảm giác được có chút quái dị. Hắn dường như ngồi trên một cái nấm mồ nhỏ mới đắp lên, tại trước người của hắn còn quỳ bảy tám tên tiểu hài tử ngã trái ngã phải. Một người thiếu nữ mặc váy hoa màu lam, đang khoác một cái giỏ trúc đứng ở bên người của hắn.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ kinh nghi bất định, chợt nghe thiếu nữ bên người kia ôn nhu nói:

- Mọi người thật ngoan, ngày hôm nay hết kẹo rồi, chúng ta nghỉ thôi, nhớ kỹ ngày mai tiếp tục đến chơi a.

Đây là đang chơi trò Hoàng Đế vào triều sao? Cảnh tượng này thế éo nào lại quen thuộc như vậy?

Mạc Vô Kỵ trong lòng kinh hãi, đây không phải là giống y chang mlô với kết cục của Mộ Dung Phục trong Thiên Long Bát Bộ sao? Mộ Dung Phục vì phục quốc sau cùng phát điên, thanh mai trúc mã biểu muội Vương Ngữ Yên xinh đẹp chạy theo người khác, sau cùng chỉ có một nha hoàn A Bích bồi bên người hắn. Trước mắt tràng cảnh này, chính là Mộ Dung Phục phục quốc vô vọng sau cùng điên mất, A Bích gọi rất nhiều tiểu hài tử đến cùng Mộ Dung Phục chơi trò phục quốc.

- Vua ta muôn năm, tạm biệt nhà vua, ngày mai lại đến ăn kẹo nga...

Chúng tiểu nhi bô lô ba la một trận bừa bộn ngôn ngữ sau đó, đều tán đi.

Ánh mắt Mạc Vô Kỵ nhìn qua, thấy vài nam nữ tuổi trẻ tuấn tú đang đi qua cách đó không xa. Khi ánh mắt của hắn rơi ở trên người cô gái mặc váy tím, trong lúc nhất thời thậm chí quên mất tình cảnh của mình, trong lòng chỉ là sợ hãi than, lại có mỹ nữ xinh đẹp như thế sao.

Người thiếu nữ váy tím kia cũng đem ánh mắt cũng rơi vào trên người ‘Mộ Dung Phục’, trong mắt để lộ ra biểu tình phức tạp, có đồng tình cũng có một chút thất vọng hầu như không nhìn ra. Mấy tên nam nữ tuổi trẻ khác tựa hồ nghị luận vài câu về hắn, lúc này mới vừa cười rồi dần dần đi xa.

Không đúng...

Mạc Vô Kỵ đột nhiên nghĩ đến một cái kết quả đáng sợ, lẽ nào sau khi ta chết đi sống lại, sau đó thực sự trọng sinh trên người Mộ Dung Phục? Thế giới này thật sự có chuyện linh hồn xuyên không?

Còn có linh hồn của ta tại sao lại xuyên qua này? Trước lúc này ta đang làm cái gì?

Nghĩ tới đây, trong lòng Mạc Vô Kỵ chính là một trận co giật đau đớn. Hắn rốt cục nhớ lại, tại sau khi hắn nghiên cứu ra dược dịch khai phá kinh mạch, người yêu Hạ Nhược Nhân cho hắn một đao từ sau lưng xuyên tim. Nghĩ đến một đao kia của Hạ Nhược Nhân, bi thương tràn ngập thể xác và tinh thần của Mạc Vô Kỵ...

Một trận đau đầu kịch liệt làm cho hắn không cách nào tiếp tục suy nghĩ nữa, tin tức bừa bộn chất đầy trong đầu Mạc Vô Kỵ. Đủ một hai canh giờ, Mạc Vô Kỵ mới hiểu rõ là chuyện gì xảy ra.

Đây cũng không phải Tống triều, hắn cũng không phải sống lại trên người Mộ Dung Phục.

Nơi này thậm chí không phải là địa cầu, vị trí hiện tại của hắn là ở thủ đô Nhiêu Châu của Thừa Vũ Quốc, thân phận của hắn vốn là một người tên là Mạc Tinh Hà, vương tử của Bắc Tần quận quốc. Mặc dù được cha đặt cho một cái tên Mạc Tinh Hà, bởi vì Thừa Vũ Quốc là một quốc gia chư hầu dưới Tinh Hán Đế Quốc, cái tên này hoàn toàn là hướng tới Tinh Hán Đế Quốc mà đặt.

Một mảnh địa phương này tới cùng lớn bao nhiêu, trong trí nhớ Mạc Tinh Hà không có bất kỳ khái niệm nào. Chỉ biết là Tinh Hán Đế Quốc cũng không phải là đế quốc duy nhất, mà dưới mỗi một cái đế quốc đều có thật nhiều Lĩnh Chủ Quốc, dưới mỗi một cái Lĩnh Chủ Quốc lại có thật nhiều Quận Chủ Quốc.

Vị trí nguyên bản của hắn ở Bắc Tần quận quốc chính là Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc tương ứng, Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc lại lệ thuộc vào Tinh Hán Đế Quốc.

Mười chín năm trước, quốc chủ của Bắc Tần quận quốc, gia gia của Mạc Tinh Hà là Mạc Thiên Thành đến Thừa Vũ thủ đô Nhiêu Châu sau đó, liền không còn tin tức. Bắc Tần quận quốc tự nhiên không thể không chủ, nhưng quốc chủ của một cái quận quốc yêu cầu cần có Lĩnh Chủ Quốc Quân đồng ý mới được.

Nếu mà Mạc Thiên Thành không phải là đột nhiên mất tích, hắn có thể trực tiếp đem vương vị truyền cho con cháu, sau đó sẽ hướng Lĩnh Chủ Quốc báo cáo một cái là được rồi. Hiện tại Mạc Thiên Thành mất tích, còn chưa kịp truyền ngôi, người thừa kế vương vị của Bắc Tần quận quốc nhất định phải đích thân đến chỗ Lĩnh Chủ Quốc, ngay trước mặt được Lĩnh Chủ Quốc Quân thừa nhận.

Chính là bởi vì như vậy, cha mẹ Mạc Tinh Hà liền mang theo Mạc Tinh Hà vừa mới ra đời đi tới Nhiêu Châu, một là vì điều tra nghe ngóng nơi hạ lạc của Mạc Thiên Thành, còn có việc thứ hai chính là phụ thân của Mạc Tinh Hà Mạc Quang Viễn vì đạt được Thừa Vũ Lãnh Chúa Quốc thừa nhận, kế thừa vương vị của Bắc Tần quận quốc.

Nguyên bản kế thừa rất đơn giản, không nghĩ tới bị nhiều mặt trở ngại. Cha mẹ Mạc Tinh Hà tán gia bại sản, đã trải qua hơn mười năm bôn ba, vẫn không thể kế thừa quốc chủ vị của Bắc Tần quận quốc.

Phụ mẫu của Mạc Tinh Hà sau cùng đều bệnh chết ở Nhiêu Châu Thành, Mạc Tinh Hà thừa kế chấp niệm của phụ thân Mạc Quang Viễn, nhất tâm phải thừa kế Bắc Tần quận quốc. Nhưng từ khi cha mẹ của Mạc

Tinh Hà chết đi, Mạc gia tại Nhiêu Châu nhân tình dùng hết. Mạc Tinh Hà còn trẻ lại bôn ba mấy năm không có kết quả, khi biết Bắc Tần quận quốc bị Thừa Vũ quốc chủ lấy đi, liền triệt để điên mất, sau cùng bị Mạc Vô Kỵ trọng sinh vào người.

Mạc Vô Kỵ cũng biết nữ tử quần xì líp tím lúc trước nhìn thấy là ai, nữ tử này tên là Văn Mạn Châu, phụ thân của nàng là một Hầu gia của Thừa Vũ quốc, là bạn tốt tri kỉ với cha mẹ của Mạc Tinh Hà. Phụ mẫu Mạc Tinh Hà vừa tới Thừa Vũ quốc, vẫn có thân phận địa vị nhất định. Cho nên hai nhà lui tới vô cùng mật thiết, Mạc Tinh Hà cùng Văn Mạn Châu là thanh mai trúc mã, mặc dù không có định ra hôn ước, mọi người đều thầm chấp nhận hai người trưởng thành sẽ thành đôi lứa.

Theo cơ hội của Mạc gia kế thừa quận quốc biến mất, Mạc Tinh Hà cha mẹ chết bệnh, sau cùng Mạc Tinh Hà nổi điên, Văn gia liền quên mất Mạc Tinh Hà. Sau khi lớn lên Văn Mạn Châu cũng từ từ xa rời Mạc Tinh Hà, ngược lại cùng các thế gia công tử khác gần gũi.

Hai giọt nước mắt rơi trên mu bàn tay Mạc Vô Kỵ đang đặt ở đầu gối, Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu, nhìn thấy một khuôn mặt buồn bã mang theo một vết thẹo, thiếu nữ rơi lệ tuổi tác dường như so với hắn bây giờ còn nhỏ hơn.

Người thiếu nữ này tự nhiên không phải là A Bích, mà là Yên nhi. Đây là người duy nhất còn ở bên cạnh hắn, thân phận chỉ là một tỳ nữ mà thôi. Có thể nói nếu mà không phải là nhờ có Yên nhi, căn bản là cơ thể này đợi không được Mạc Vô Kỵ hắn trùng sinh nữa, Mạc Tinh Hà kia cũng không biết đã chết đi bao lâu rồi.

Yên nhi ngoại trừ trên mặt có một vết thẹo ra, sắc mặt tái nhợt, tóc vàng hoe, hoàn toàn không có sức sống của một thiếu nữ thanh xuân nữa. Rất rõ ràng, đây là nguyên nhân dinh dưỡng không đầy đủ mà tạo thành.

Vẫn có cái gì sai sai a, Mạc Vô Kỵ đánh cái giật mình. Mạc gia dầu gì cũng là một gia tộc Quận Vương, coi như là phụ thân của Mạc Tinh

Hà không có cách nào kế thừa được Quận Vương vị, cũng không đến mức khốn cùng chán nản chết bệnh tại Nhiêu Châu. Chẳng lẽ không thể rời đi Nhiêu Châu về nhà sao? Hoặc là nói lẽ nào Bắc Tần quận quốc không ai đến hộ vệ hoặc là cung cấp tiền tài sao?

Trong này tuyệt đối có vấn đề.

Thấy Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn về phía chính bản thân mình, Yên nhi xoa xoa vành mắt hơi đỏ ôn nhu nói:

- Vương Thượng, chúng ta có thể bãi triều sao?

Mạc Vô Kỵ cúi đầu nhìn một chút đám đất vàng dưới thân, trong lòng chẳng những đang vì Yên nhi thở dài, cũng vì cái tiền thân này thở dài. Loại trò chơi con nít này, Yên nhi mỗi lần dẫn hắn rời đi còn nhất định phải diễn sâu như vậy.

Bất quá Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì đem hơi thở dài vứt sang một bên, hắn hắn là nên thở dài vì chính bản thân hắn. Hắn không biết hắn là may mắn mình bị ám toán như vậy cũng không có chết, hay là bi ai người ám toán hắn là người hắn yêu nhất, hoặc là bi ai hắn không cách nào trở về địa cầu.

- Vương Thượng, trời đã tối rồi...

Thấy Mạc Vô Kỵ thật lâu không có nói một câu, Yên nhi đứng bên người Mạc Vô Kỵ lần thứ hai cẩn thận nói một câu.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút tà dương đã từ ngọn cây đằng xa hạ xuống, không biết là nghĩ đến Mạc Tinh Hà lúc trước, hay là cảm thán vận mạng của mình, thở dài một tiếng nói:

- Trở về đi...

Hắn thấy ánh mắt Yên nhi ngạc nhiên, không có bất kỳ tâm tình nào giải thích, không thể làm gì khác hơn là lại thở dài một câu:

- Bãi triều sao?...

Nói xong hắn muốn đứng lên đập đập đám đất vàng trên người, khoanh chân ngồi dưới đất quá lâu, làm cho hai chân hắn có chút tê dại, may là bên cạnh có Yên nhi đúng lúc đỡ hắn.

Được Yên nhi dìu đi từ từ ra khỏi rừng cây thưa thớt, Mạc Vô Kỵ đã sửa sang lại một vài thứ trong đầu.

- Cũng không biết đây là một cái thế giới dạng gì...

Hai người yên lặng đi mấy phút sau, Mạc Vô Kỵ lầm bầm lầu bầu nói một câu.

- Vương Thượng, vừa rồi ngài nói cái gì?

Yên nhi nghe không hiểu lời của Mạc Vô Kỵ, nhanh chóng hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Yên nhi, sau này không nên gọi ta là Vương Thượng, hãy gọi tên của ta sao?.

Sau này phải cùng Yên nhi sinh hoạt, đúng là vẫn nên giải thích rõ.

- Thiếu gia, thân thể ngài tốt chứ?

Yên nhi dẫn theo giỏ trúc ngạc nhiên mừng rỡ nắm tay Mạc Vô Kỵ hỏi, trong hốc mắt nàng sóng sánh giọt nước mắt cùng bàn tay trắng bệch lại run rẩy này nói cho Mạc Vô Kỵ, lúc này nàng tới cùng kích động cỡ nào.

Mạc Vô Kỵ hơi do dự, cười một cái nói:

- Có lẽ còn chưa lành triệt để, rất nhiều thứ đều quên. Nhưng ta sẽ không giống như lúc trước nữa, làm một tên điên khùng ngu ngốc.

Mạc Vô Kỵ sợ chính bản thân sẽ lộ tẩy, đơn giản nói còn chưa lành triệt để.

- Cái này...

Yên nhi thanh âm run rẩy, dường như muốn nói điều gì, lại không dám nói ra.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên biết ý tứ của Yên nhi, nàng là muốn hỏi hắn ngày mai còn có muốn tới đây chơi trò chơi hay không, lại sợ một khi nhắc tới vào triều làm bệnh của hắn hắn tái phát.

Vỗ vỗ mu bàn tay của Yên nhi, Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Vương Thượng ta đã làm, cảm thấy cũng không có gì hay ho cả, sau này không cần tới đây chơi nữa, bắt đầu từ ngày mai, chúng ta sẽ nghĩ xem làm thế nào để sống sót tại nơi này sao?

Yên nhi bỗng đánh rơi giỏ trúc trong tay, 'Phác thông' một cái quỳ trên mặt đất, lệ như suối trào, tay hợp thành chữ thập hướng về phía xa xa không ngừng tự lẩm bẩm

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Cuộc Sống Gian Nan

Mạc Vô Kỵ không tới kéo Yên Nhi lên, hắn có thể cảm thụ được sau khi Mạc Tinh Hà phát điên, Yên Nhi đã thừa nhận áp lực cùng cực khổ cỡ nào. Lúc này hắn chỉ là nhìn đám nhà cao tầng phía xa lờ mờ, âm thầm nắm chặt nắm tay, coi như là làm lại từ đầu, vậy thì đã sao?

Nơi này mặc dù là chế độ quân chủ, khoa học kỹ thuật lại cũng không phải là chưa có gì. Có hệ thống giao thông công cộng cùng loại với địa cầu, cũng có máy móc thiết bị điện tử thông thường, hắn còn sợ sống không nổi sao?

- Yên Nhi, chúng ta đi về trước đi.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới kéo Yên Nhi đang loạng choạng, nhìn phía những ngôi nhà cao tầng nói.

Coi như là hắn từ địa cầu sống lại ở đây, phỏng chừng cũng không cách nào đoạt lại Bắc Tần Quận Quốc thuộc về hắn.

Không đi làm cái gì mộng Quận Vương, muốn tại cái chỗ này đặt chân, Mạc Vô Kỵ vẫn có mười phần nắm chắc. Kiếp trước hắn dầu gì cũng là một nhà đỉnh cấp sinh vật cùng thực vật học, chính là bởi vì hắn phát hiện có thể từ trong nhiều loại thực vật lấy ra tinh hoa, hợp thành một loại nước thuốc mở rộng kinh mạch con người. Lúc này mới bị người yêu ám toán, sau cùng sống lại ở cái chỗ này.

Từ trong thực vật lấy ra thứ có thể mở rộng kinh mạch con người, trân quý trong đó hắn cũng không phải không rõ ràng lắm. Kinh mạch vẫn tồn tại giới hạn, mặc dù trong trung y hàng ngày nói đến kinh mạch.

Nhưng trên thực tế, có mấy người có thể chân chính tìm được vị trí kinh mạch, đồng thời thao tác với kinh mạch?

Có thể tưởng tượng, một khi cơ thể kinh mạch bị mở rộng đến tình cảnh tự thân đều có thể cảm giác được, thực lực sẽ cường đại cỡ nào? Phỏng chừng tùy tiện một người mở rộng kinh mạch đi tham gia thế vận hội Olimpic chạy cự li dài hoặc là cử tạ, cũng có thể dành huynh chương vàng.

Điều duy nhất để cho hắn không có nghĩ tới là, người hắn yêu sinh tử lại ám toán hắn. Cho tới bây giờ, hắn cũng không hiểu vì sao nàng tại một khắc kia hắn thành công, dùng chủy thủ từ phía sau lưng đâm vào trái tim của hắn.

- Dạ, thiếu gia....

Yên Nhi cuối cùng là bình tĩnh lại, trong mắt cũng hiện thêm chút hào quang.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ nói:

- Yên Nhi, ngươi xem ta như thiếu gia sao? Sau này gọi tên của ta sao?. Đi qua đã đi qua, hôm nay là một sự bắt đầu mới, sau này tên của ta không còn là Mạc Tinh Hà nữa, mà là Mạc Vô Kỵ.

- Dạ, thiếu gia.

Yên Nhi vội vàng đáp.

Mạc Vô Kỵ không có khuyên nữa, có chút thói quen cùng đẳng cấp khái niệm không phải nói đổi liền có thể đổi, chỉ phải nói:

- Trời sắp tối, chúng ta đi về trước đi, ngày mai ta nghĩ biện pháp đi làm chút việc làm.

Mặc dù Mạc Vô Kỵ còn chưa có về nhà, trong lòng hắn sớm đã có một phần mơ hồ khái niệm. Mạc Tinh Hà phụ mẫu đều mất, gia tài tan

hết sau đó, Mạc gia sớm khốn cùng chán nản. Về sau Mạc Tinh Hà nổi điên, Yên Nhi mỗi ngày ngoại trừ đi ra ngoài làm việc, còn phải mang Mạc Vô Kỵ đi chơi trò chơi của con nít, có thể sống đã là không sai.

- Thiếu gia, ngươi không nên đi tìm việc làm. Sau này không cần mỗi ngày đi ra ngoài, ta có thể làm thêm chút việc, vậy là đủ rồi.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói muốn đi ra tìm việc làm, Yên Nhi liên tục không ngừng xua tay.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút trên người Yên Nhi quần áo đã phai màu, còn có mấy vật trang sức đơn giản nhất trên tóc, không nói gì nữa. Có một số việc, không phải là dùng miệng có thể nói rõ ràng. Cái kia Mạc Tinh Hà đến chết sợ đều không hiểu, Yên Nhi mang theo hắn sống tới ngày nay đã gian nan dường nào.

...

Nhiêu Châu Thành tuy rằng cũng có cửa thành và tường thành, lại cũng không có giới nghiêm, vô luận ngày sáng hay đêm tối, đều có thể tùy ý ra vào.

Hoặc là nói, Nhiêu Châu Thành cửa thành cùng tường thành, chỉ mang ý nghĩa tượng trưng, mà không phải là phòng ngự thành lập vì chiến tranh.

Mạc Tinh Hà nhất tâm muốn phục quốc, đối với Nhiêu Châu Thành phồn hoa hay không cũng không thèm để ý, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể từ trong trí nhớ mơ hồ của Mạc Tinh Hà biết Nhiêu Châu rất phồn hoa.

Theo Yên Nhi đi vào Nhiêu Châu Thành sau đó, Mạc Vô Kỵ lập tức liền cảm nhận được loại này phồn hoa. Trong đường phố rộng mở, dòng người dày đặc cùng cửa hàng hai bên đường đèn phố sáng trưng, để cho Mạc Vô Kỵ thậm chí hoài nghi nơi này kỳ thực chỉ là một cái đô thị hiện đại trên địa cầu.

Loại địa phương phồn hoa này tự nhiên không phải là nơi Mạc Vô Kỵ ở được, hai người vòng qua đường phố phồn hoa, đi gần tới một giờ, lúc này mới đi tới một khu cư ngụ lộ ra có chút hỗn độn. Đến nơi này, ngọn đèn dầu liền mờ nhạt hẳn lên.

Mạc Vô Kỵ xa xa đã nhìn thấy phòng tạp hóa hắn và Yên Nhi ở, dù cho tiền thuê nhà tiện nghi hầu như chẳng khác nào không có, cũng không phải Yên Nhi cùng hắn có thể gánh vác. Hắn và Yên Nhi sở dĩ còn có thể ở nơi này, hiển nhiên có chủ cho thuê nhà đồng tình ở trong đó, nếu không, hắn và Yên Nhi có lẽ ngay cả chỗ ngủ cũng không có.

- Ai u, Vương Thượng đã trở về, bổn đại gia mau nhường đường.

Một cái thanh âm đột ngột cắt đứt Mạc Vô Kỵ quan sát tư tự.

- Hồ Phi, ngươi tránh ra.

Nguyên bản Yên Nhi phía sau Mạc Vô Kỵ nửa bước cúi đầu bỗng nhiên tiến lên một bước, thật giống như một con báo nhỏ tức giận giống nhau, đem Mạc Vô Kỵ ngăn ở phía sau.

Mượn ngọn đèn mờ nhạt, Mạc Vô Kỵ thấy một người thanh niên tóc chải chuốt bóng loáng, trong miệng hắn nói là tránh đường, trên thực tế lại đang đứng tại giữa đường, căn bản cũng không có nửa điểm ý tứ tránh ra.

- Yên Nhi muội tử, Hồ đại ca ngươi ngày hôm nay cố ý đi mua nửa cân thịt heo, đang chuẩn bị đưa cho ngươi. Ngươi đối với ta như vậy, ta có chút thương tâm a.

Thanh niên nam tử gọi là Hồ Phi giơ giơ lên cái bao trong tay.

Mạc Vô Kỵ đói bụng kêu rột rột một tiếng, vốn là Yên Nhi muốn Hồ Phi tránh ra nhìn cái bao lá sen trong tay Hồ Phi, có chút do dự.

- Vậy được rồi, Hồ đại ca cùng ngươi cũng không phải người ngoài...

Hồ Phi đang khi nói chuyện, đã đi tới, cái tay còn lại sờ hướng về phía mu bàn tay của Yên Nhi. Mặc dù Yên Nhi trên mặt có một vết thẹo, bởi vì dinh dưỡng không tốt, vóc người không có nẩy nở, vẫn như cũ không có khả năng hoàn toàn che đi dung nhan xinh đẹp của nàng.

Yên Nhi trong mắt có chút giãy dụa, nếu mà chỉ là nàng một người, nàng căn bản cũng sẽ không để ý tới Hồ Phi, nhưng hôm nay thiếu gia cả ngày cũng chưa có ăn cái gì, vừa rồi bụng đều đói. Hơn nữa trong nhà ngay cả một hạt gạo cũng không có, trở về thể làm sao?

Mạc Vô Kỵ há có thể không biết suy nghĩ trong lòng Yên Nhi, hắn căn bản cũng không chờ tay Hồ Phi đến mu bàn tay Yên Nhi, đã nhấc chân đá một cái.

Hồ Phi căn bản cũng không có nghĩ đến Mạc Vô Kỵ sẽ ở phía sau động thủ, bị Mạc Vô Kỵ một cước đá vào ngực.

Mạc Vô Kỵ liền cảm giác mình đạp phải một khối thép đúc bình thường giống nhau, lực lượng cường đại phản chấn trở về, liên tiếp lui về phía sau mấy bước.

- Thiếu gia, ngươi không sao chứ...

Yên Nhi vội vàng chạy tới, đem Mạc Vô Kỵ đỡ lấy.

Mạc Vô Kỵ nhìn Hồ Phi chỉ bị hắn đạp lui một bước, trong lòng khiếp sợ không thôi. Hắn thân thể này bây giờ xác thực rất suy yếu, nhưng là không đến mức tại dưới tình huống đánh lén, còn không có một cước đánh ngã Hồ Phi. Lẽ nào Hồ Phi tên gia hỏa này biết võ?

- Ngươi muốn chết...

Hồ Phi không nghĩ tới Mạc Tinh Hà vẫn mộng làm Quận Vương, nhu nhược không chịu nổi có dũng khí đột nhiên động thủ với hắn, nhất thời giận tím mặt. Tay tại thắt lưng lướt qua một cái, rút ra một thanh đao nhọn dài 2 thước liền xông về Mạc Vô Kỵ.

Xa xa những người đứng xem nhìn Hồ Phi nhằm phía Mạc Vô Kỵ, cũng không có người nào tiến lên ngăn cản, thậm chí ngay cả nói chuyện cũng không có.

- Hồ Phi, nhanh chóng dừng tay. Ban ngày ban mặt, ngươi dám hành hung?

Yên Nhi sắc mặt cấp bách càng là trắng bệch, lại căn bản không có chú ý tới bây giờ sắc trời đã tối.

- Ha ha, lão tử sớm muốn giết chết tên ngu ngốc này. Ngày hôm nay tên ngu ngốc này động thủ trước với ta, ta coi như là giết hắn, tối đa cũng chỉ là phạt ít tiền mà thôi. Yên Nhi, ta đây là vì muốn tốt cho ngươi, ngươi sau này liền giải thoát rồi, theo ta có ăn có mặc...

Hồ Phi hiển nhiên không có bất kỳ ý tứ dừng tay nào.

Yên Nhi lo lắng vạn phần, không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể đem Mạc Vô Kỵ ngăn ở phía sau.

Thời khắc này Mạc Vô Kỵ hoàn toàn tỉnh táo lại, tại trong ấn tượng của hắn, Thừa Vũ Quốc đích xác có một điều luật như vậy. Mặc kệ đúng sai, đó chính là tại dưới tình huống đối phương động thủ trước, đem đối phương giết, cũng chỉ là đã bị tổn thất một chút tiền tài.

Hối hận đã không kịp, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai đem Yên Nhi kéo ở một bên, tỉnh táo nhìn chằm chằm Hồ Phi nói:

- Hồ Phi, ngày hôm nay ngươi dám động ta một cọng tóc gáy, ngươi sẽ chết rất khó xem.

Hồ Phi thật giống như nghe được trò hề buồn cười nhất, cười như điên nói:

- Lão tử không dám động ngươi? Vậy ngươi liền mở mắt xem, lão tử có dám động ngươi hay không...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Chỉ Là Phàm Căn

Mạc Vô Kỵ không nhanh không chậm tiếp tục nói:

- Ta dầu gì cũng là người của bộ tộc Bắc Tần Quận Vương, dù cho vương vị còn không lấy cầm về, tước vị quý tộc của ta vẫn còn. Ngươi dám động thủ với một quý tộc? Hồ Phi, ta cho ngươi biết, ngũ mã phanh thây đó là tiện nghi ngươi rồi, thiên đao vạn quả lột da rút gân cũng là bình thường.

Bước chân Hồ Phi hơi dừng lại, hắn lúc này mới đột nhiên nhớ tới Quận Vương dù cho yếu nhất, điên khùng tới cực hạn, cũng là có thân phận quý tộc, tuyệt đối không phải là kẻ mà hắn một con kiến hôi có thể động vào.

Về phần thân phận quý tộc của Mạc Vô Kỵ có đúng hay không đã bị tước đoạt, hắn Hồ Phi là không có tư cách biết đến. Nhưng có một cái Mạc Vô Kỵ không có nói sai, động thủ đối với quý tộc, bị ngũ mã phanh thây coi như là xử phạt đơn giản nhất.

- Vương Thượng nói đùa, ta chỉ là cùng ngài đùa một chút mà thôi, há có thể động thủ với ngài.

Hồ Phi tại thời gian ngắn nhất liền hiểu ra hậu quả động thủ đối với Mạc Vô Kỵ, hơi nịnh nọt nói.

Muốn tiêu diệt cái tên họ Mạc này cũng không cấp bách nhất thời, chờ hắn điều tra rõ ràng đối phương tước vị có còn hay không là được, hắn Hồ Phi có nhiều thời gian.

Mạc Vô Kỵ không chút hoang mang đi tới bên người Hồ Phi, lấy đi thanh đao nhọn trong tay Hồ Phi đã hạ xuống, dễ dàng nắm trong tay.

Đao tốt, đao vừa đến trong tay Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ liền biết thanh đao này rất sắc bén.

Đem đao trong tay mình buông ra, Hồ Phi theo bản năng lui về phía sau mấy bước, lúc này mới cẩn thận nhìn Mạc Vô Kỵ.

Yên Nhi khẩn trương nhìn Mạc Vô Kỵ và Hồ Phi, coi như là Mạc Vô Kỵ lấy đi đao trong tay Hồ Phi, Yên Nhi trong lòng vẫn như cũ khẩn trương không dứt. Nàng làm tỳ nữ bên người Mạc Vô Kỵ, tự nhiên rõ ràng Mạc Vô Kỵ hiện tại chính là một kẻ bình dân, căn bản cũng không phải là thân phận quý tộc gì.

Nói cách khác, vừa rồi Mạc Vô Kỵ trước động thủ đối với Hồ Phi, nếu mà Hồ Phi giết Mạc Vô Kỵ, Hồ Phi tối đa cũng chỉ là bị phạt một chút tiền mà thôi.

Mạc Vô Kỵ đem đao cầm trong tay nhìn kỹ một lần, lúc này mới nhìn Hồ Phi đang con ngươi loạn chuyển nói:

- Hồ Phi, không muốn nói ta là thân phận quý tộc đã nghiền chết ngươi. Coi như là ta không phải là quý tộc, ta tổ tiên đã từng là thân phận Quận Vương, ngươi dám động ta, cũng đủ để cho ngươi bị lột da rút gân. Một cái hậu duệ của Quận Vương ngươi cũng dám động, chẳng phải là muốn đem tôn nghiêm của Thừa Vũ Quốc ta đạp dưới chân sao?

Nói xong lời cuối cùng, Mạc Vô Kỵ càng là hừ lạnh một tiếng.

Hồ Phi trong lòng đang suy nghĩ Mạc Vô Kỵ rốt cuộc là có phải quý tộc hay không, chỉ cần Mạc Vô Kỵ không phải là quý tộc, dù cho đao tại trong tay Mạc Vô Kỵ, hắn cũng có mười phần nắm chặt giết chết Mạc Vô Kỵ. Nghe Mạc Vô Kỵ nói những lời này sau đó, một chút ý niệm này trong đầu Hồ Phi nhất thời biến mất vô tung vô ảnh, lập tức nói:

- Vương Thượng, tiểu nhân thực sự là vui đùa mà thôi.

Trong lòng hắn cũng đang nghi ngờ Mạc Vô Kỵ vì sao biến hóa lớn như vậy.

- Ta hiện tại đã không phải là Vương Thượng, cút đi, đừng làm cho ta thay đổi chủ ý.

Mạc Vô Kỵ tiện tay đem đao nhọn của Hồ Phi cắm vào trong ống giày.

- Dà, dạ, Mạc thiếu gia đi mạnh giỏi.

Hồ Phi đau lòng nhìn thoáng qua đao nhọn Mạc Vô Kỵ thu hồi, lúc này mới thối lui.

Thanh đao nhọn kia cũng là hắn ngẫu nhiên lấy được, vẫn cất dấu bên người, không nghĩ tới hôm nay bị người ta lấy đi, nói không đau lòng đó là giả.

- Thiếu gia, ngươi bây giờ không phải là...

Thấy Hồ Phi đi xa, Yên Nhi lúc này mới đi tới cẩn thận nói.

Mạc Vô Kỵ cắt đứt lời của Yên Nhi:

- Ta biết, chúng ta trước tiên trở về rồi hãy nói.

Yên Nhi không nhắc nhở, Mạc Vô Kỵ cũng có thể suy đoán đi ra hắn hắn không phải là thân phận quý tộc.

...

Hai người ở trong một căn phòng rất nhỏ, giữa hai cái giường chỉ có một tấm vải mành cũ nát chia ra. Trong nhà không có bất kỳ vật nào đáng tiền, Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng, vật đáng tiền đều bị Yên Nhi bán đi lấy tiền, đổi lấy một ít bánh kẹo đi lừa đám tiểu hài tử.

Trước giường của hắn đeo lấy một cái gương, trên mặt gương có vết xước, Mạc Vô Kỵ từ trong gương nhìn thấy hình dạng của mình. Cùng kiếp trước có vài phần tương tự, tóc dài rất là khô khốc, lại được Yên Nhi chải vuốt thật chỉnh tề. Sắc mặt đồng dạng thoáng tái nhợt, so với Yên Nhi xanh xao vàng vọt phải tốt hơn nhiều. Ngoại trừ nhãn thần có chút mệt mỏi ra, mày kiếm cùng sóng mũi cao làm cho hắn thoạt nhìn coi như là một soái ca đẹp trai.

- Thiếu gia, ta đi qua nhà Lộ di mượn chút gạo nha...

Vừa vào nhà, Yên Nhi liền nói. Nàng còn có chút đáng tiếc Hồ Phi lại bỏ qua một bọc thịt heo, nếu như là nàng mà nói, nàng chắc chắn sẽ không lấy thanh đao nhọn này, mà là muốn đem một bao thịt heo lấy đi.

- Chờ một chút...

Mạc Vô Kỵ gọi lại Yên Nhi.

Thấy Yên Nhi quay đầu lại nghi hoặc nhìn chính bản thân, Mạc Vô Kỵ mới hỏi:

- Yên Nhi, Hồ Phi này dường như biết võ a, mạnh hơn ta rất nhiều. Hắn một tên côn đồ, từ địa phương nào học được?

Tại trong trí nhớ Mạc Vô Kỵ, thế giới này dường như cũng không phải là địa phương cao thủ bay đầy trời. Hắn làm hậu duệ Quận Vương cũng không có học võ, Hồ Phi kia là tên côn đồ, dựa vào cái gì được học võ?

Yên Nhi lộ ra biểu tình khinh thường nói:

- Hồ Phi kia bất quá là theo người khác học mấy chiêu mà thôi, một tên phàm căn, ngay cả Khai Linh cũng không thể, làm sao có thể nói là biết võ. Ta tình cờ nghe lão gia nói qua, trước đây ông cố thế nhưng là Trúc Linh cường giả đâu nè.

- Cái gì là Khai Linh?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi, trong trí nhớ của hắn, ngoại trừ phục quốc chỉ là phục quốc, dĩ nhiên không có nửa điểm ký ức nào khác. Chẳng lẽ tự mình nghĩ sai rồi? Nơi này còn là một chỗ có thể tu luyện?

Nghĩ tới đây, trong lòng Mạc Vô Kỵ nóng bỏng, nếu quả như thật là một cái Thế Giới Tiên Hiệp có thể tu luyện, hắn nhất định phải điên cuồng tu luyện, tương lai có một ngày có thể trở về tới địa cầu. Hắn muốn trước mặt nàng chính miệng hỏi một câu, vì sao?

Đối với Mạc Vô Kỵ không biết Khai Linh, Yên Nhi cũng không cảm thấy kinh ngạc. Nàng kinh ngạc chính là thiếu gia trước đối với những thứ này hoàn toàn không quan tâm, vì sao hiện tại biểu hiện vội vã như vậy?

Nàng vẫn đem những điều mình biết nói ra:

- Khai Linh chính là trợ giúp người có linh căn kích phát Linh Căn, mở Linh Lạc, chỉ có người đã kích phát Linh Căn cùng mở ra Linh Lạc mới có thể tu luyện. Nghe nói lần đầu tiên mở đi ra Linh Lạc càng nhiều, Linh Căn tư chất lại càng tốt.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền từ trong lời của Yên Nhi đã hiểu hai vấn đề, muốn tu luyện đầu tiên nhất định phải có Linh Căn. Thứ hai, còn phải đem Linh Lạc tự thân có kích phát ra đến.

- Yên Nhi, lão gia vì sao không để cho ta đi Khai Linh?

Mạc Vô Kỵ giọng nói hơi một phần kích động hỏi.

Yên Nhi giọng nói có chút sa sút hẳn lên:

- Lão gia đến Nhiêu Châu sau đó, vẫn đang bôn ba sự tình kế thừa vương vị. Về sau mới biết được chuyện này không thể làm, lúc này mới muốn cho ngươi đi tu luyện. Lão gia gom đủ tiền cho ngươi Trắc Linh cùng Khai Linh, sau cùng kiểm tra đo lường đi ra ngươi và lão gia giống

nhau, đều là phàm căn. Phàm căn dưới tình hình chung thì không cách nào mở ra Linh Lạc, cũng là không có cách nào tu luyện...

- Cái gì là phàm căn?

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, vẫn như cũ hỏi lên.

Tử vong đều đã trải qua, còn có cái gì có thể làm cho hắn không cách nào tiếp nhận?

Yên Nhi có thể cảm thụ được Mạc Vô Kỵ cực độ thất lạc, trong lòng nàng thở dài một tiếng nói:

- Ta nghe lão gia nói, tư chất tu luyện quyết định tương lai thành tựu tu luyện. Nói như vậy, không có Linh Căn chính là phàm căn, cũng gọi là phế căn. Hết thảy người có phàm căn, đều là người phàm.

Người có linh căn mới có thể tu luyện, mà người có linh căn ngoài đẳng cấp Linh Căn lại có phân chia. Chia làm Linh Căn phẩm chất thấp, trung phẩm Linh Căn, cao phẩm Linh Căn cùng cực phẩm Linh Căn. Nghe nói còn có người Linh Căn còn tốt hơn so với cực phẩm, về phần là dạng gì, ta cũng không biết.

- Ta thì ra là phàm căn...

Mạc Vô Kỵ chung quy không thể chịu đựng được thất lạc ở trong lòng, tại sau khi Yên Nhi nói xong, tự giễu nói một lần.

Yên Nhi an ủi:

- Thiếu gia, coi như là Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc, người có linh căn cũng là số rất ít. Đại đa số mọi người là phàm căn, nhiều người phàm như vậy đều có thể sống rất tốt, chúng ta khẳng định cũng có thể sống rất tốt.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay:

- Yên Nhi, ngày mai ta đi kiếm việc làm. Ta phải tích góp từng tí một tiền tài, chuẩn bị lần thứ hai Khai Linh.

- A...

Yên Nhi tựa hồ bị Mạc Vô Kỵ quyết định làm kinh sợ, lập tức liền hiểu lời của Mạc Vô Kỵ là có ý gì, nhanh chóng khuyên nhủ:

- Thiếu gia, nghìn vạn đừng a. Trước đây lão gia chính là vì tích góp từng tí một tiền tài trợ giúp thiếu gia Khai Linh, dù cho thiếu gia khảo thí đi ra là phàm căn, lão gia vẫn như cũ kiên trì vì thiếu gia Khai Linh, chỉ là phàm căn là mở không được Linh Lạc. Thiếu gia sau khi Khai Linh thất bại không có bao nhiêu lâu, lão gia liền ốm chết...

Yên Nhi nói rất là mịt mờ, Mạc Vô Kỵ cũng hiểu ý tứ Yên Nhi nói. Trước đây lão gia nếu mà không phải là vì giúp hắn Khai Linh, tuy rằng khốn cùng, có lẽ còn không đến mức ốm chết. Có thể thấy được, tiền tài cần để Khai Linh không phải là một cái số lượng nhỏ. Nhưng Mạc Vô Kỵ trải qua hai thế, tự nhiên không phải là đơn thuần như Yên Nhi vậy. Mạc Quang Viễn sớm không chết muộn không chết, chính là giúp hắn kiểm trắc Linh Căn sau đó liền chết, không nhất định chính là bởi vì ốm chết đơn giản như vậy. Xem ra, hắn chính là muốn đi Khai linh, cũng phải cẩn thận một chút.

- Yên Nhi, ngươi yên tâm, ta nắm chắc kiếm được tiền. Ngày hôm nay ngươi cũng không cần qua Lộ di mượn gạo, bắt đầu từ ngày mai, ta sẽ nuôi ngươi.

Mạc Vô Kỵ đi tới bên người Yên Nhi, đưa tay vuốt ve mái tóc vàng hoe do dinh dưỡng không đầy đủ của Yên Nhi.

Yên Nhi cũng bất quá mới mười mấy tuổi mà thôi, có thể tưởng tượng được, trước đây Mạc Tinh Hà phụ mẫu đều mất, nàng phải chiếu cố Mạc Tinh Hà phát điên, đã bỏ ra bao nhiêu công sức?

Lộ di là chủ nhà bọn hắn thuê, Lộ di đối với bọn họ đã rất chiếu cố. Lộ di chỉ là một quả phụ, chính bản thân sinh sống đồng dạng không phải là tốt. Hàng ngày còn phải đi tìm nàng mượn gạo, đối với Lộ di mà nói, cũng là một cái gánh nặng.

Hắn Mạc Vô Kỵ dầu gì cũng là một nhà sinh vật học thiên tài, tại một cái địa phương coi như là có khoa học kỹ thuật, há có thể bị ngăn cản bởi một ngày ba bữa ăn sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Ân Tình Một Bữa Ăn

Vận mạng chuyển hoán vốn đã bị đủ thê thảm, nhưng hắn cũng không thèm để ý. Cho dù là thành một cái vương tử nghèo túng, Mạc Vô Kỵ vẫn không để ở trong lòng. Để cho hắn thất lạc cùng không cam lòng là hắn chỉ là một người phàm, một phàm nhân chỉ có phàm căn.

Ở trên địa cầu, mọi người đều là như nhau, dù cho không có khả năng tu luyện, hắn còn có thể từ địa phương khác đánh bại đối thủ. Ở chỗ này, không có khả năng tu luyện, vậy thì ý nghĩa vĩnh viễn sẽ không có cơ hội.

Coi như là hắn xác định vững chắc không có Linh Căn, trước khi tự mình đi thử một chút, hắn vẫn sẽ không bỏ qua. Ôm loại tâm tình lo được lo mất này, Mạc Vô Kỵ cũng không biết mình lúc nào đã ngủ đi.

Mạc Vô Kỵ là bị mùi cơm dụ tỉnh, mở mắt phát hiện sáng sớm đã sáng choang. Hắn một ngồi dậy, đã nhìn thấy trên bàn vuông cạnh cửa vào cũ nát bày một chén lớn cơm tẻ, còn có một đĩa dưa muối cùng nửa trái dưa chuột.

- Thiếu gia, ngươi đã tỉnh, rửa mặt sau đó tới dùng cơm đi.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Yên Nhi vẫn chú ý hắn liền vội vàng mừng rỡ kêu lên.

- Ngươi tối hôm qua không ngủ?

Mạc Vô Kỵ nhìn sắc mặt Yên Nhi tái nhợt, còn có vành mắt đen thui cùng mệt mỏi nhãn thần, liền biết Yên Nhi cả đêm đều không ngủ.

- Ta tối hôm qua giúp Lộ di đi bán hàng vỉa hè, ngày hôm qua làm ăn được lắm.

Mặc dù Yên Nhi rất mệt mỏi, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có thể cảm thụ được Yên Nhi rất mừng rỡ.

Mạc Vô Kỵ hiểu rõ đây là vì sao mừng rỡ, bởi vì sinh ý tốt, thù lao Lộ di cho nàng cũng nhiều.

Từ trên giường đi xuống, Mạc Vô Kỵ đi tới bên người Yên Nhi, đưa tay sờ sờ mái tóc Yên Nhi vẫn còn có chút xốc xếch, một lúc lâu không nói gì.

Hắn khẳng định Yên Nhi suốt đêm đi ra ngoài bày sạp kiếm tiền nuôi sống hắn như vậy, không phải là lần đầu tiên, nàng đều đã thành thói quen. Tên ngu ngốc Mạc Tinh Hà kia đơn giản là một cái đầu heo, sống dựa vào một cái mười mấy tuổi tiểu cô nương bao nuôi không nói, còn mỗi ngày mộng làm Quận Vương. Tại sau khi Yên Nhi làm việc trở về, còn phải dùng tiền kiếm được khổ cực đi mua kẹo bồi hắn chơi trò vào triều.

- Thiếu gia, ngày hôm qua ngươi không có ăn bao nhiêu, nhanh đi tắm một cái ăn cơm đi.

Yên Nhi cảm giác được thiếu gia lần này sau khi tỉnh lại, thật sự là có rất nhiều thay đổi, điều này làm cho nàng cảm thấy mừng rỡ.

- Ngươi ăn trước sao?, ta lập tức đi rửa mặt.

Mạc Vô Kỵ trong lòng dâng lên một loại thương tiếc cùng xúc động, hai đời làm người, chưa từng có người nào đối tốt với hắn như vậy. Kiếp trước người yêu bởi vì tính cách lạnh lùng, cho nên đối với hắn tuy tốt, nhưng không có xúc động loại này, sau cùng còn ám toán hắn.

Yên Nhi vội vàng nói:

- Ta vừa mới ăn xong, thiếu gia ngươi...

Lời của Yên Nhi chưa có nói xong, đã thấy thiếu gia đi tới bên giường nàng, từ từ cúi người xuống, từ bên gối cầm lấy một cái bánh bao đen kịt bị gặm gần một nửa.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, hắn nắm lấy cái bánh bao đen kịt cứng ngắc này, trong lòng choáng váng. Vừa rồi Yên Nhi nói đã ăn rồi, hắn đã nhìn thấy mảnh vụn bánh bao bên khóe miệng Yên Nhi.

Hắn chậm rãi đem bánh bao đưa đến dưới mũi, một cổ mùi thiu nhàn nhạt truyền đến. Cái bánh bao thiu này, so sánh cùng một chén cơm tẻ lớn tạo thành tương phản. Thảo nào nha đầu kia đang ở thời điểm thân thể phát triển, đầu tóc vàng hoe.

Có lẽ là mùi thiu kích thích thính giác Mạc Vô Kỵ, mũi hắn có chút chua xót, viền mắt cũng có chút ngấn nước.

- Thiếu gia, ngươi không thể ăn...

Yên Nhi còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ muốn ăn bánh bao đen, nhanh chóng kêu lên.

Mạc Vô Kỵ nhẹ nhàng bắt lấy bàn tay thô ráp của Yên Nhi, chậm rãi nói:

- Yên Nhi, sau này đại ca chỉ cần có một miếng ăn, cũng sẽ không để ngươi bị đói. Ngày hôm nay lên cũng không cần lại đi suốt đêm bãi hàng vỉa hè, nhớ kỹ đại ca nói, từ giờ trở đi đã có đại ca nuôi ngươi.

Ân tình một bữa cơm này, để cho Mạc Vô Kỵ trọn đời sẽ không bao giờ quên.

- Thiếu gia...

Yên Nhi sợ hãi gọi một câu, nàng có chút bận tâm thiếu gia ngày hôm nay bị gì nữa.

Mạc Vô Kỵ không dám nói tiếp nữa, hắn vỗ vỗ tay Yên Nhi, đi ra bên ngoài lau đi khóe mắt ẩm ướt, vội vàng rửa mặt.

...

Ăn xong điểm tâm, Mạc Vô Kỵ đi ra nơi ở. Mặc dù hắn ép buộc Yên Nhi cùng hắn phân đôi bữa sáng, cũng ép buộc Yên Nhi lên giường nghỉ ngơi sau đó mới ra ngoài, Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng không khá hơn gì. Hắn phải nhanh một chút tìm được việc, làm cho Yên Nhi sống dễ dàng hơn một phần.

...

Tại toàn bộ Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc, Nhiêu Châu Thành là một cái thành thị lớn nhất phồn hoa nhất. Đi ở trên đường phố phồn hoa thượng này, Mạc Vô Kỵ có thể cảm thụ được Nhiêu Châu Thành sinh hoạt tiết tấu cũng sẽ không chậm so với các đại đô thị trên địa cầu.

Nhiêu Châu công hội, đây là nơi Mạc Vô Kỵ muốn tới tìm chỗ làm việc. Ở chỗ này vô luận là tìm việc làm, hay là thuê công nhân, mọi người sẽ chọn Nhiêu Châu công hội.

Đi vào công hội, Mạc Vô Kỵ liền có thể thấy rất nhiều thông báo tuyển dụng. Có vài chỗ là một các xưởng lớn tuyển người lâu dài, còn có một ít là địa phương tạm thời tuyển người. Ngoài ra, còn có thật nhiều áp-phích tuyển người, cùng với các loại tin tức tìm hôn nhân. So với địa cầu mà nói, nơi này giống như một công ty môi giới việc làm.

Công hội thật sự là quá lớn, hơn một ngàn người ở trong đó chuyển động, vẫn như cũ để cho người ta cảm giác được rất là trống trải.

Mạc Vô Kỵ hơi chút đi vòng vo nửa vòng, liền đã nhìn ra, tại bên trong công hội hai loại người rất nổi tiếng. Trồng dược liệu, còn có một loại là khảo sát khoáng vật.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, thảo nào nơi này tuy rằng coi như là thế giới khoa học kỹ thuật, đến bây giờ còn không có các loại sản phẩm cao cấp bằng điện. Thì ra nơi này đối với nhân tài điện tử khoa học kỹ thuật cũng không coi trọng, từ cam kết thù lao là có thể nhìn ra. Một cái nhân công chuyên môn làm máy móc kỹ thuật, thù lao chỉ bằng một phần ba so với lương của trồng dược liệu, bằng một phần năm thù lao khảo sát khoáng vật.

Mạc Vô Kỵ đối với cái này cũng không thèm để ý, ở địa cầu hắn là chuyên gia sinh vật học, lại tinh thông thực vật học. Muốn ở chỗ này tìm một việc làm, với hắn mà nói, đó là vô cùng dễ dàng.

Đơn giản so sánh một cái, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phát hiện có rất nhiều việc đều thích hợp với hắn.

Nhiêu Đô Thực Dược Tràng, tuyển nhận một người chiết cây dược liệu, thù lao là mỗi tháng ba mươi ngân tệ. Tuyển nhận Dược Viên chuyên cần chắc chắn, mỗi tháng trả thù lao 10 tấm ngân tệ, yêu cầu tinh thông dược liệu, có kinh nghiệm sẽ được ưu tiên. Đồng Sơn khoáng phường tuyển nhận một người khai khoáng, một người phân giải sư khoáng vật, trả thù lao đều là mỗi tháng năm mươi ngân tệ.

Làm một nhà sinh vật học đỉnh cấp, Mạc Vô Kỵ cho là hắn hoàn toàn có thể nhận lời mời khoáng vật phân giải sư. Hiện tại hắn tìm việc làm, cũng không phải xem công việc này có đúng hay không thích hợp với hắn, cũng không phải xem cái này xưởng tốt hay xấu. Với hắn mà nói, trả thù lao cao nhất chính là tốt nhất. Bởi vì những công việc này, hắn cũng sẽ không làm thời gian quá lâu.

Chính là khoáng vật phân giải sư, Mạc Vô Kỵ đi hướng Đồng Sơn khoáng phường. Đang ở thời điểm hắn muốn đứng ở phía sau xếp hàng nhận lời phỏng vấn, tại bên cạnh Đồng Sơn Khoáng phường, trước một cái cửa sổ đột nhiên treo ra một cái nhãn hiệu mới:

- Thừa Linh Cực Đan Công Phường, khẩn cấp tuyển nhận vài chế thuốc trợ lý sư, trả thù lao mỗi tháng 10 miếng kim tệ...

Mạc Vô Kỵ nhất thời dừng lại cước bộ, hắn biết ở chỗ này thông dụng tiền chính là kim tệ, ngân tệ cùng tiền đồng. Một miếng kim tệ thế nhưng có thể đổi lấy một trăm tấm ngân tệ, một vạn tấm tiền đồng. Một tháng trả thù lao 10 miếng kim tệ, bỏ xa các ngành nghề khác. Loại công việc tốt này nếu không đi làm, đó thật là xin lỗi bản thân hắn một nhà sinh vật học vĩ đại.

Chế thuốc không phải là chế thuốc sao? Ở trên địa cầu, bởi vì vi rút khả năng kháng thuốc tăng cao, thuốc tây dần dần bị các phú hào bỏ qua, tương phản với các loại thuốc Đông y, hoặc là nước thuốc chiết xuất từ thực vật. Làm một đỉnh cấp nhà sinh vật học cùng cao thủ chế thuốc, hắn không biết đã giúp bao nhiêu công ty chế qua thành phẩm dược liệu. Hắn mỗi lần xuất thủ đều là dùng thân phận người chỉ đạo mà xuất hiện, lần nào không phải là thù lao tiền triệu?

Mạc Vô Kỵ bước qua, tại sau khi bố cáo của Thừa Linh Cực Đan Công Phường vừa mới treo ra, liền thuận tiện trước cửa sổ tuyển dụng ngồi xuống, đồng thời mặt mỉm cười, tận lực để cho mình có khí khái một chút nói:

- Ta muốn nhận lời mời quý công ty... Ách nhầm, là công việc của quý xưởng.

Người phụ trách tuyển dụng của Thừa Linh Cực Đan Công Phường là một phụ nữ trung niên, thoạt nhìn rất là khôn khéo có khả năng. Nàng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ cứ như vậy ngồi trước cửa sổ, cũng không có xuất ra thứ gì, thoáng có chút nghi ngờ hỏi:

- Xin hỏi ngươi muốn nhận lời mời xưởng chúng ta làm nghề nào?

- Ta liền nhận lời mời quý xưởng làm chế thuốc trợ lý sư vừa mới treo đi ra kìa...

Mạc Vô Kỵ lời còn chưa nói hết, cũng cảm giác được không đúng, bởi vì hắn nói ra những lời này sau đó, xung quanh rõ ràng yên tĩnh hắn

lên. Giờ khắc này, dường như mọi ánh mắt đều tập trung vào trên người của hắn.

Người phụ nữ trung niên kia cũng vẻ mặt rung động nhìn Mạc Vô Kỵ, một hồi lâu mới tỉnh ngộ lại, giọng nói kính cẩn hỏi:

- Mời ngài đưa ra giấy chứng nhận gốc của chế thuốc trợ lý sư...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Có Một Số Việc Ta Rất Kỵ

Không trách người thông báo tuyển dụng này hiện vẻ khiếp sợ, cũng không trách người chung quanh nghe nói Mạc Vô Kỵ muốn làm Luyện Dược Trợ Lý Sư thì kinh ngạc.

Nhiêu Châu mặc dù là thủ đô của Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc, thế nhưng Luyện Dược Trợ Lý Sư cũng không nhiều, về phần Luyện Dược Sư, vậy thì càng ít đi.

Coi như là có một vài Luyện Dược Trợ Lý Sư, vậy cũng là lão giả rất lớn tuổi. Luyện Dược Trợ Lý Sư trẻ như Mạc Vô Kỵ, không muốn nói tại Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc, coi như là tại Tinh Hán Đế Quốc cũng là không thấy nhiều. Loại Luyện Dược Trợ Lý Sư trẻ tuổi này, đó là tiềm lực thật lớn, tiền đồ bất khả hạn lượng. Có thể nói với những người như thể, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, vài thập niên sau đó nhất định là một cái Luyện Dược Sư chân chính.

Chứng nhận Luyện Dược Trợ Lý Sư bản gốc? Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, còn muốn thứ này, thứ này hắn đào đâu ra đây?

Hắn theo bản năng nhìn một chút các ánh mắt nghi ngờ xung quanh, cuối cùng cũng có một phần hiểu rõ. Ho khan một tiếng, Mạc Vô Kỵ như không có chuyện gì xảy ra tiếp tục nói:

- Ta còn chưa kịp đi tham gia khảo hạch Luyện Dược Trợ Lý Sư, thế nhưng ta đã đạt đến trình độ của Luyện Dược Trợ Lý Sư.

Xung quanh một trận thanh âm khinh bỉ, Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm giác được ánh mắt rơi vào trên người mình có một phần biến hóa.

Sắc mặt người thông báo tuyển dụng người cũng trầm xuống, biểu tình cẩn thận trên mặt biến mất vô tung vô ảnh. Nàng vẫn không có phát hỏa, mà là bình tĩnh hỏi:

- Vậy là ngươi đã tốt nghiệp khu học viện chế thuốc nào? Đạo sư chế thuốc là vị tiền bối nào?

Ánh mắt Mạc Vô Kỵ lần thứ hai quét một cái, hắn rốt cục phát hiện rất nhiều thí sinh trong tay tựa hồ cũng cầm lấy một cuốn sách nhỏ. Hắn nhìn thấy trên cuốn sách trong tay thí sinh cách hắn gần nhất viết, giấy chứng nhận tốt nghiệp Học viện nghiên cứu Khoáng Nghiệp Nhiêu Châu.

Lần này đến phiên Mạc Vô Kỵ chính bản thân trầm trồ, hắn không có nghĩ tới đây xin việc giống với trên địa cầu như vậy, cũng yêu cầu bằng cấp a. Xem ra, coi như mình đi kiếm công việc khác, không có bằng tốt nghiệp, cũng không thể thực hiện được.

Thấy người phụ nữ trung niên thông báo tuyển dụng sắc mặt càng ngày càng không đẹp, Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là lúng túng cười cười:

- Cái này... Ta cũng là ở nhà tự học thành tài, cho nên còn không có giấy chứng nhận tốt nghiệp, cũng không có đạo sư.

- Ha ha ha...

Lần này rốt cục có người cười to lên, thì ra cái tên Luyện Dược Trợ Lý Sư này để cho mọi người cảm thấy kinh diễm chỉ là một tên gia hỏa chém gió khôi hài.

Người thông báo tuyển dụng của Thừa Linh Cực Đan Công Phường không cười, mà là sắc mặt âm trầm đáng sợ. Thừa Linh Cực Đan Công Phường là xưởng chế thuốc số một số hai tại toàn bộ Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc, dĩ nhiên không người nào dám tới nơi này trêu đùa nàng.

Thấy người phụ nữ trung niên sắc mặt xấu xí, dường như muốn phát tác đi ra, Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ không tốt. Vừa lúc đó, một cái thanh âm đột ngột cắt đứt Mạc Vô Kỵ muốn nói chuyện:

- A đù, đây không phải Vương Thượng của chúng ta sao? Vua ta ở trên, thế nào vua ta lại tự mình đến công hội? Ngày hôm nay không đi ra ngoài thành nhập triều à? Nga, phải rồi, vua ta là tới tuần tra nơi này. Ngươi nhìn ta một chút, thật đúng là không có lễ phép, nhanh chóng tham kiến Vương Thượng.

Giọng nói mang theo châm chọc cùng ngả ngớn, nơi nào nửa phần lễ phép trong miệng hắn nói.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại thấy đi tới là một người nam tử trẻ tuổi mặc quần áo thường màu xám tro, nam tử này hắn đã ra mắt, một trong mấy cái thanh niên nam nữ đêm qua dường như đi cùng Văn Mạn Châu. Lớn lên coi như là không sai, người thoạt nhìn có chút hào nhoáng.

- Hắn chính là cái kia Bắc Tần Quận Quốc...

Phụ nữ trung niên thông báo tuyển dụng bừng tỉnh hiểu được, trên mặt phẫn nộ cũng biến mất. Người ta một kẻ đầu óc không bình thường, ngươi có cái gì phải tức giận?

Người xung quanh đứng xem càng là cười ha ha, hiển nhiên đều cảm thấy Mạc Vô Kỵ là tới làm trò.

- Triệu Húc, ngươi cảm thấy rất buồn cười sao?

Một cái thanh âm vắng lặng vang lên, thanh âm cười to bên trong công hội đột ngột bất động.

Một người thiếu nữ mặc váy tím đứng ở cửa vào công hội, thiếu nữ eo nhỏ nhắn tóc dài, dung nhan xinh xắn làm cho cả công hội nhất thời thất sắc. Những thứ này kỳ thực không phải là trọng điểm, trọng điểm là thiếu nữ này đại bộ phận mọi người đều biết. Con gái rượu Văn Mạn

Châu của Nhiêu Nhàn Quận Hầu Văn Cử thuộc Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc.

Một cái Quận Hầu tại toàn bộ Tinh Hán Đế Quốc thật giống như một giọt nước trong biển rộng, không lớn lao gì. Nhưng ở bên trong Nhiêu Châu công hội, đây tuyệt đối là có cao cấp nhất phân lượng.

- Mạn Châu...

Triệu Húc sắc mặt lúng túng gọi một câu, chỉ là bởi vì Văn Mạn Châu sắc mặt khó coi, hắn không có dũng khí nói tiếp. Trong lòng hắn có chút hối hận, bởi vì mới vừa rồi không có thấy Văn Mạn Châu lại đây, ấn tượng tốt lúc trước tại trong mắt Văn Mạn Châu đã bị hủy hoại chỉ trong chốc lát. Trước đây hắn thế nhưng tại trước mặt Văn Mạn Châu đánh giá Mạc Vô Kỵ, nói tình cảnh của Mạc Vô Kỵ là có thể hiểu được. Hôm nay một câu châm chọc, để cho hắn lộ ra nguyên hình.

Văn Mạn Châu không để ý tới đáp lại Triệu Húc, mà là đi tới trước người Mạc Vô Kỵ, lấy ra một cái túi đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Tinh Hà, ngươi lấy về cho Yên Nhi sao?

Trong túi vải phát ra thanh âm đinh đương, Mạc Vô Kỵ liền biết đó là kim tệ va chạm. Đối với Mạc Vô Kỵ cần dùng gấp tiền mà nói, không muốn nói nhiều kim tệ như vậy, coi như là một quả ngân tệ vậy cũng là thứ hắn cực độ khát vọng.

Đối với Văn Mạn Châu, Mạc Vô Kỵ vừa không có hảo cảm cũng không có ác cảm. Đối với nàng vứt bỏ Mạc Tinh Hà nghèo túng thậm chí đã điên rồi, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không cảm thấy vô cùng phẫn nộ. Người như thế ở địa cầu nhiều lắm, quá thực tế. Nếu mà Mạc gia nghèo túng, Mạc Tinh Hà điên mất, Văn Mạn Châu vẫn như cũ không giận không rời, đó mới là quái sự. Trên đời này có thể cùng chung phú quý nhiều lắm, lại có bao nhiêu người có thể cùng chung hoạn nạn đâu nè?

Bởi vì hắn tao ngộ còn có cái này tiền thân tao ngộ, để cho hắn không có bất kỳ hứng thú kết giao với loại nữ nhân như Văn Mạn Châu này. Dù cho Văn Mạn Châu xinh đẹp hơn nữa, hắn cũng không muốn cùng loại nữ nhân này nhấc lên quan hệ. Hắn khát vọng tiền, cũng sẽ không đi lấy tiền của Văn Mạn Châu người nữ nhân này, hắn Mạc Vô Kỵ có phương thức sinh tồn của Mạc Vô Kỵ, hắn có sự ngông nghênh của hắn.

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới Yên Nhi, Yên Nhi liền đối với hắn không giận không rời. Yên nhi cô gái như thế có mấy người? Trong cuộc đời có thể gặp được một, đã là tu vô số kiếp mới được. Trải qua, Mạc Vô Kỵ mới càng rõ ràng hơn, có bao nhiêu sao đáng quý.

- Nếu là cho Yên Nhi, vậy ngươi liền chính bản thân đi cho sao?.

Mạc Vô Kỵ nói xong xoay người rời đi, đi hai bước sau đó, hắn bỗng nhiên ngừng lại, lần thứ hai quay đầu lại nói:

- Được rồi, ta tên là Mạc Vô Kỵ, không phải là Mạc Tinh Hà. Không có gì kiêng kỵ - Vô Kỵ, đương nhiên, ta cũng không phải không gì kiêng kỵ, cũng có một số việc là ta rất kỵ.

Văn Mạn Châu nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, lại có trong nháy mắt rung động, đây là đổi tên sao? Thấy Mạc Vô Kỵ tiếp tục muốn đi, nàng phản ứng kịp, nhanh chóng kêu lên:

- Tinh Hà... Vô Kỵ, Yên Nhi không muốn thu, ngươi mang cho...

Yên Nhi không muốn thu? Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên muốn cười ha ha. Nha đầu kia hiểu tính khí của ta, tốt, chính là tốt.

- Văn gia luyện thợ mỏ công phường cần cố nhân, ngươi nếu mà có hứng thú, có thể đi...

Văn Mạn Châu bỗng nhiên có một loại cảm giác phát ra từ đáy lòng, Mạc Tinh Hà trước mắt, không, là Mạc Vô Kỵ, hắn không như trước là cái kia lạc phách vương tử chán chường mộng làm Quận Vương nữa.

Hắn thay đổi, cái loại này cặn bã vạn hộ hầu ngạo khí làm cho nàng rõ ràng cảm nhận được đối phương thay đổi.

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai ngừng lại, hắn nhìn Văn Mạn Châu nói:

- Ngửa mặt lên trời cười to đi ra cửa, ta đây há là kẻ đi đào mỏ sao? Dù là cái Luyện Dược Trợ Lý Sư kia ta cũng lười đi làm, muốn làm thì làm Luyện Dược Sư.

- Ha ha ha...

Mạc Vô Kỵ nói xong cười ha ha, phóng đãng dũng cảm hiện ra hết.

Hắn không phải là giả vờ dũng cảm, mà là lòng có cảm xúc. So với nữ nhân kia ám toán mình, Văn Mạn Châu tốt hơn không biết gấp bao nhiêu lần. Đáng tiếc hắn nhất tâm nhào vào sinh vật dược học nghiên cứu, thậm chí ngay cả nữ nhân bên người là dạng gì đều không rõ ràng lắm.

Sống lại một đời, Mạc Vô Kỵ hắn quyết không cho phép loại chuyện này phát sinh nữa, quyết không cho phép.

- Ha ha...

Công hội đại sảnh lần thứ hai cười ầm một mảnh, hiển nhiên không ai cho rằng Mạc Vô Kỵ nói là thật. Người ta đều cho rằng Mạc Vô Kỵ cũng chưa có hết điên, chỉ là hắn điên cuồng phương hướng từ Quận Vương đổi thành Luyện Dược Sư.

Nếu như nói Mạc Vô Kỵ trở thành Quận Vương còn có một tia hi vọng, vậy hắn trở thành Luyện Dược Sư, đó là nửa điểm hi vọng cũng không có.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Đan Hán Luyện Dược

Thanh niên nhân, chờ một chút đê! Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ sắp đi ra đại môn công hội, một cái thanh âm hơi lộ ra già nua gọi hắn lại.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nhìn thấy là một người trung niên nam tử, dung mạo của hắn thoạt nhìn xa không có già nua như thanh âm của hắn.

- Ngươi kêu ta?

Mạc Vô Kỵ quan sát một phen người trung niên nam tử, đây là một tên gia hỏa nhãn thần cực kỳ lợi hại, dường như tất cả đồ đạc ở trong mắt hắn cũng không thể che giấu.

- Không sai, là ta gọi ngươi. Nếu mà ngươi không ngại, chúng ta có thể tìm một một chỗ yên tĩnh nói chuyện.

Trung niên nam tử nói xong, chỉ chỉ phòng trà bên trên công hội đại sảnh.

Mạc Vô Kỵ ha ha cười:

- Ta đương nhiên không thèm để ý.

...

Nhìn Mạc Vô Kỵ cùng trung niên nam tử kia đi hướng phòng trà công hội, người trong đại sảnh công hội đều nghị luận.

- Vừa rồi đó là phường chủ Đan Hán Luyện Dược Lục Cửu Quân sao?? Ai cũng biết tên kia là Luyện Dược Trợ Lý Sư giả, lẽ nào hắn

muốn thu nạp tên điên này? Hắn không sợ xưởng dược lần thứ hai đóng cửa? Đầu óc tốt có vấn đề a.

- Hắc hắc, ngươi cũng biết nói lời thừa à. Lục Cửu Quân nếu mà đầu óc linh quang, cũng sẽ không đem Đan Hán Luyện Dược làm sụp đổ. Tên này khiến người ta đầu tiên nhìn rất khôn khéo, kỳ thực thật không khôn khéo, xem Đan Hán Luyện Dược thì sẽ biết.

- Lục Cửu Quân đầu óc không được linh quang người nào không biết? Đáng tiếc Đan Hán Luyện Dược, đây đã từng là xưởng chế thuốc số một số hai của chúng ta Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc, coi như là tại Tinh Hán Đế Quốc cũng là bài thượng hào. Hiện tại chỉ là một xưởng nhỏ mà thôi, qua một đoạn thời gian nữa, liền phải mai danh ẩn tích lạc...

- Ai bảo người ta tốt số, có thể kế thừa Đan Hán Luyện Dược. Coi như là phá sản, tốt xấu cũng là bản thân từng sở hữu. Chí ít người ta không cần giống như chúng ta, ở chỗ này tìm việc làm.

...

Nghị luận ầm ĩ ngôn ngữ, Mạc Vô Kỵ không nghe được. Lúc này hắn đã cùng Lục Cửu Quân ngồi ở phòng trà, Lục Cửu Quân gọi một bầu Nhiêu Thành Xuân Hiểu.

Nước trà màu lục nhạt đổ ra, tản mát ra nhàn nhạt mùi thơm ngát. Mạc Vô Kỵ nhịn không được bưng ly lên uống một ngụm, miệng đầy dư hương, cả người thư sướng, hắn có chút không nhịn được khen một tiếng:

- Trà ngon.

Kiếp trước Mạc Vô Kỵ đối với uống trà không chú trọng, hắn dù sao ở vào cái kia cao độ, các loại các dạng trà ngon đều uống qua, còn thật không có mấy thứ có thể cùng trà này so sánh với. Huống hồ Mạc Vô Kỵ còn đó có thể thấy được trà này là tùy tiện lấy tới, không có nghiên cứu

các loại chi tiết, nếu không mùi vị khả năng còn có thể càng lên một tầng cao.

Lục Cửu Quân khẽ mỉm cười:

- Nhiêu Thành Xuân Hiểu là một trong tam đại trà nổi tiếng của Thừa Vũ Quốc, hàng năm đều có thể tiến cống một phần cho đế quốc vương thất. Chúng ta uống chỉ là lão Diệp làm, lão Diệp này, cũng không phải người bình thường có thể uống được. Ta trước tự giới thiệu mình một chút, kẻ hèn Lục Cửu Quân, bây giờ là phường chủ của Đan Hán Luyện Dược...

Nói đến đây, Lục Cửu Quân cố ý ngừng nói nhìn Mạc Vô Kỵ. Hắn tin tưởng Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ nói tiếp, thì ra là Đan Hán Luyện Dược, ta biết.

Mạc Vô Kỵ đã hiểu Lục Cửu Quân ý tứ, xem ra Đan Hán Luyện Dược này thật đúng là không đơn giản, hắn vẫn còn là hơi áy náy nói:

- Xin lỗi, Lục phường chủ, ta còn thật chưa nghe nói qua Đan Hán Luyện Dược.

Lục Cửu Quân há to mồm, dường như có chút không dám tin tưởng lời của Mạc Vô Kỵ. Tại Nhiêu Châu, còn có ai không có nghe nói qua Đan Hán Luyện Dược? Dù cho Đan Hán Luyện Dược đã suy sụp, đông đảo cửa hàng cùng xưởng các nơi bị người khác nuốt trọn, nhưng đây cũng là sự tình trong mấy năm, danh khí sẽ không xuống nhanh như vậy sao??

Kinh ngạc một lát sau, Lục Cửu Quân liền hiểu được, tự giễu nói:

- Xem bộ dáng là ta tự mình đa tình, Mạc công tử nhất tâm phục quốc, tự nhiên không sẽ để ý một phần chuyện buôn bán.

Mạc Vô Kỵ thấy Lục Cửu Quân hiểu rõ, cũng không cua quẹo nữa, trực tiếp nói:

- Lục phường chủ biết lai lịch của ta, nói vậy không biết là tới mời ta đi làm Luyện Dược Sư sao??

Hắn vừa rồi tại công hội bên trong cuồng ngôn muốn làm liền làm Luyện Dược Sư, nhưng Mạc Vô Kỵ rất có tự mình hiểu lấy, không ai sẽ đưa hắn cuồng ngôn để ở trong lòng.

Lục Cửu Quân nâng chung trà lên uống một ngụm trà, không chút hoang mang đặt chén trà xuống, mặt mang nụ cười nói:

- Mạc công tử thật là nói đúng, ta chính là đến mời Mạc công tử đi đảm nhiệm Luyện Dược Sư thủ tịch của Đan Hán Luyện Dược.

Lần này đến phiên Mạc Vô Kỵ kinh ngạc, hắn theo bản năng dừng lại bưng chén trà, hoàn toàn không hiểu hỏi:

- Lục phường chủ lẽ nào không có nghe nói qua chuyện của ta? Ngươi liền xác định ta không phải mới vừa đang khoác lác? Hoặc là người bình thường nói?

Lục Cửu Quân bình tĩnh nói:

- Ta chế thuốc không được, nhưng tự nhận đôi mắt này cũng không tệ lắm. Công tử vừa rồi thời điểm cuồng ngôn, trong mắt tự tin và cả người tinh khí thần, vậy tuyệt đối không phải là chém gió có thể làm được, cũng không phải một người đầu óc có vấn đề có thể làm được. Rồi lại nói, công tử lời nói mới rồi càng là cấp cho ta lòng tin, vậy tuyệt đối không phải là một người không bình thường nói ra được. Cho nên, ta đánh cuộc một lần, Mạc công tử nói là sự thật. Thế nào, chớ công tử, có hứng thú hay không hợp tác với ta một lần?

Nói xong, Lục Cửu Quân lại bổ sung một câu:

- Được rồi, ta còn có một cái biệt hiệu, gọi Lục người điên. Ta Đan Hán Luyện Dược sở dĩ bại nhanh chóng như vậy, cũng bởi vì ta đã từng có những quyết định điên cuồng.

Lục Cửu Quân lời này ngay cả chính hắn cũng không tin, hắn tự nhiên không biết là bởi vì Mạc Vô Kỵ tự tin liền muốn cam kết Mạc Vô Kỵ. Có lẽ chỉ có phương diện này một chút nhân tố, trọng yếu hơn là một cái nguyên nhân chỉ có hắn rõ ràng. Đó chính là gia gia Mạc Thiên Thành của Mạc Vô Kỵ còn có một cái thân phận khác, Luyện Dược Sư thân phận, còn là một cái Luyện Dược Sư trình độ rất cao.

Hắn Lục gia Đan Hán Luyện Dược mặc dù có thể tại Nhiêu Châu thành danh, cũng là bởi vì Bắc Tần Quận Vương Mạc Thiên Thành. Mặc dù gia gia hắn cùng Mạc Thiên thành là bằng hữu, Lục gia vì đạt được Mạc Thiên thành chế thuốc hỗ trợ, cũng bỏ ra đại giới rất lớn.

Nói cách khác, nếu mà không phải là bởi vì Đan Hán Luyện Dược tuyệt đại đa số lợi nhuận đều dồn lên trên người Mạc Thiên thành, Đan Hán Luyện Dược cũng sẽ không thua nhanh như vậy. Cho nên Mạc Vô Kỵ nói mình là Luyện Dược Sư, người khác không tin, trong lòng hắn là có một chút tin tưởng. Đổi thành chính hắn là Luyện Dược Sư, hắn cũng sẽ truyền thế hệ sau, huống chi Mạc Vô Kỵ còn tự tin như vậy. Đương nhiên, chuyện này vô luận Mạc Vô Kỵ có biết hay không, hắn cũng sẽ không giải thích.

Nghe được lời của Lục Cửu Quân, Mạc Vô Kỵ trái lại bình tĩnh xuống tới, hắn không quá tin tưởng Lục Cửu Quân thật là bởi vì phán đoán chính bản thân cũng không nói dối gì, liền phải cam kết hắn làm thủ tịch Luyện Dược Sư. Trên trời sẽ không bao giờ tự dưng có bánh rớt xuống, đạo lý này Mạc Vô Kỵ rất là rõ ràng. Nếu đối phương thật là một tên gia hỏa liều lĩnh như thế này, phỏng chừng cũng không có Đan Hán Luyện Dược.

- Thế nào? Lẽ nào mạc công tử thật là mạnh miệng? Ta muốn cam kết, trái lại không dám?

Lục Cửu Quân thấy Mạc Vô Kỵ không nói lời nào, lần thứ hai khích một câu.

Mạc Vô Kỵ cũng không có bởi vì Lục Cửu Quân khích mà có bất cứ ba động gì, uống một ngụm trà sau đó mới lên tiếng:

- Có thể gia nhập, bất quá thù lao của ta là bao nhiêu?

- Mỗi tháng năm mươi miếng kim tệ, Đan Hán Luyện Dược cung cấp nơi ở, ngoài ra, chỉ cần không phải yêu cầu không hợp lý, Đan Hán Luyện Dược đều có thể tận lực thỏa mãn ngươi.

Lục Cửu Quân nói xong, nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ. Hắn không tin Mạc Vô Kỵ có thể cự tuyệt thù lao như vậy, cái này trả thù lao tự nhiên so ra kém một cái chân chính Luyện Dược Sư thù lao, so với vừa rồi Thừa Linh Cực Đan Công Phường trợ lý Luyện Dược Sư cao hơn gấp mấy lần.

Dựa theo hắn đoán rằng, hắn cái này báo giá vừa ra đến, Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ kích động đứng lên.

Nhưng sự thực để cho hắn rất là thất lạc, Mạc Vô Kỵ thật giống như không có nghe được lời của hắn bình thường giống nhau, bình tĩnh uống một ngụm trà. Tại thời điểm Lục Cửu Quân có chút thiếu kiên nhẫn, hắn mới hỏi một câu chút nào không liên quan gì mà nói:

- Lục phường chủ, ta nghe nói Khai Linh là rất hao tổn tiền, không biết Khai Linh cần bao nhiêu tiền?

Mạc Vô Kỵ nhưng không phải là người chưa thấy tiền bao giờ, trước hắn vì 10 miếng kim tệ kích động, đó là bởi vì khi đó không ai tuệ nhãn biết hắn, hắn lúc trước tạm thời tìm việc làm nuôi sống hắn và Yên Nhi mà thôi. Coi như là nhận việc, hắn tối đa làm một tháng, cũng sẽ rời đi.

Mà trước mắt Lục Cửu Quân chắc chắn sẽ không để cho hắn chỉ làm một tháng rời đi, nhất định phải ký cái gì hiệp ước các loại đồ chơi.

Lục Cửu Quân nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đi Khai Linh, kết quả là phàm căn hắn cũng đã nghe nói qua, hiện tại Mạc Vô Kỵ hỏi

cái này là có ý gì?

Mặc dù không biết dụng ý của Mạc Vô Kỵ, hắn vẫn còn là cẩn thận hồi đáp:

- Khai Linh có ba loại phương thức, đệ nhất mượn Linh Dược Khai Linh, đây cũng là phương thức thường dùng nhất Khai Linh. Tiêu phí căn cứ linh dược đẳng cấp bất đồng, giá cả thấp nhất đều ở đây một vạn kim tệ trở lên, loại thứ hai là...

Mạc Vô Kỵ áy náy cắt đứt lời của Lục Cửu Quân:

- Lục phường chủ, nếu giá cả thấp nhất là một vạn kim tệ, vậy khẳng định có giá cả cao nhất, xin hỏi cao nhất là bao nhiêu a?

Lục Cửu Quân ha ha cười:

- Giá cả cao nhất là không có giá cả, nghe nói trân quý nhất Linh Dược đem toàn bộ Thừa Vũ Quốc bán đi cũng mua không nổi.

Thì ra là như vậy, không biết trước đây cha mẹ Mạc Tinh Hà vì hắn Khai Linh dùng bao nhiêu tiền Linh Dược. Điều này có thể đoán đi ra, Linh Dược giá cả càng thấp, vậy hiệu quả Khai Linh nhất định là càng kém.

Lục Cửu Quân tiếp tục nói:

- Loại thứ hai là mượn cường giả hỗ trợ Khai Linh, loại này thu lệ phí vậy cũng là căn cứ cường giả tâm tình. Bình thường giống nhau đều sẽ không thấp hơn mười vạn kim tệ, ra giá mấy trăm vạn cũng không cao. Loại thứ ba là mượn Khai Linh trận Khai Linh, loại thủ đoạn này tại Thừa Vũ Quốc ta là không có, nghe nói Tinh Hán Đế Quốc có Khai Linh trận, vậy cũng là người có nhất định rõ ràng tư chất mới có cơ hội đi vào Khai Linh.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc không nói, vô luận là loại Khai Linh nào, coi như là hắn một tháng cầm một trăm kim tệ, vậy muốn kiếm một khoản

tiền đi Khai Linh phải đến cái nào ngày tháng năm nào?

- Lục phường chủ, ngươi đi Khai linh chưa? Khai Linh một lần thấp nhất cần một vạn kim tệ, phỏng chừng không có mấy người có thể trả nổi sao?? Vậy người nghèo chẳng phải là căn bản không có thể Khai được linh?

Một lúc lâu sau đó Mạc Vô Kỵ mới lên tiếng.

Lục Cửu Quân lắc đầu:

- Ta đi khảo nghiệm qua, chỉ là phàm căn mà thôi. Cộng thêm ta đối với tu luyện cũng không thèm để ý, cho nên ta không có đi Khai Linh.

- Khảo thí trước Khai Linh cũng cần tiền?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

- Vậy dĩ nhiên muốn tiền, bình thường là trên dưới năm trăm kim tệ. Coi như là khảo thí đi ra có Linh Căn, thời điểm Khai Linh, cũng không nhất định có thể để cho ngươi bản thân có tư cách tu luyện.

- Vậy một khi khảo thí đi ra là phàm căn có thể Khai Linh sao?

Lục Cửu Quân cười nói:

- Tuy rằng ta đối với cái này không phải là hiểu lắm, cũng biết phàm căn Khai Linh thành công có khả năng một phần vạn cũng không có. Chỉ có số rất ít người không có linh căn không cam lòng, biết mình là phàm căn, còn muốn lại dùng tiền đi Khai linh.

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu được, người cha tiện nghi của mình sau đó cùng đường, biết rõ hắn là phàm căn, cũng phải hao phí kim tệ đi giúp hắn Khai Linh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Thủ Tịch Luyện Dược Sư

- Lục phường chủ, ngươi thuê ta làm việc, có đúng hay không cần ta nghiên cứu tân dược cho Đan Hán Luyện Dược?

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, quyết định đánh cuộc một lần. Hắn cần nhiều kim tệ lắm, không phải là mấy chục mấy trăm có thể giải quyết vấn đề.

Lục Cửu Quân do dự một chút:

- Cũng không hoàn toàn đúng là bảo ngươi khai phá tân dược, ta Đan Hán Luyện Dược sở dĩ suy sụp xuống tới, cũng là bởi vì ta đem hàng loạt tài chính cầm đi khai phá tân dược. Kết quả tân dược khai phá thất bại, không cách nào đúng lúc xuất ra, bị đối thủ nhân cơ hội công phá. Có lẽ ngươi có thể tại trên cơ sở khai thác của chúng ta động thủ, như vậy có thể tiết kiệm rất nhiều thời gian và tinh lực.

Lời này Lục Cửu Quân ngược lại không có nói mò, sau khi Mạc Thiên Thành mất tích, Đan Hán Luyện Dược có thêm hàng loạt lợi nhuận. Lục Cửu Quân cũng không phải là một chủ nhiệm thích an ổn, hắn lập tức thông báo tuyển dụng vài Luyện Dược Sư bắt đầu nghiên cứu tân dược. Đáng tiếc là Đan Hán Luyện Dược trước kia lợi nhuận bị Mạc Thiên Thành cướp đoạt vô ích, dựa vào Mạc Thiên Thành tích góp muốn khai phá tân dược còn không được. Sau cùng giỏ trúc múc nước công dã tràng, tân dược không có làm ra, Đan Hán Luyện Dược phá sản.

Rất nhiều người đều cho rằng Lục Cửu Quân điên cuồng phá sản, lúc này mới để cho Đan Hán Luyện Dược lụi bại. Chỉ có Lục Cửu Quân

chính bản thân rõ ràng, coi như là hắn không nghiên cứu tân dược, Đan Hán Luyện Dược sớm muộn cũng sẽ lụi bại.

Mạc Thiên Thành tâm tư căn bản cũng không ở trên Đan Hán Luyện Dược, Đan Hán Luyện Dược đã đi qua vài thập niên, sớm đã mất đi cạnh tranh năng lực. Thừa Linh Cực Đan Công Phường đồng dạng là hiệu thuốc, giá cả có sức cạnh tranh hơn xa so với đan hán. Hắn làm, bất quá là đụng tay một cái mà thôi.

- Nếu như là ta một người chủ đạo nghiên cứu tân dược, ta hi vọng có thể chiếm giữ bảy thành lợi nhuận của tân dược.

Mạc Vô Kỵ tại biết mình cần đại lượng tài chính sau đó, trực tiếp mở rộng miệng ra. Hắn căn bản cũng không có dự định mượn thành quả trước kia của Đan Hán Luyện Dược.

- Không có khả năng, ngươi không có giấy chứng nhận tư cách Luyện Dược Sư, lại muốn bảy thành lợi nhuận, thiên hạ nào có loại đạo lý này? Ta coi như là tùy tiện mời một cái Luyện Dược Sư, một tháng tối đa bất quá hai trăm đến ba trăm kim tệ mà thôi.

Lục Cửu Quân đứng lên, có chút tức giận nói.

Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm cuống quít, kiếp trước loại này đàm phán hắn không biết đã trải qua bao nhiêu, há có thể bị một câu nói dọa lui:

- Lục phường chủ, ngươi xác định một tháng hai ba trăm kim tệ Luyện Dược Sư có thể vì ngươi khai phá tân dược? Thứ hai, coi như là khai phá tân dược, người ta nhà thuốc khác cũng có thể xuất ra loại sản phẩm mới này, ngươi vững tin tân dược này còn có lợi nhuận không? Tốt, coi như là ngươi ký hiệp ước, nếu là khai phá chu kỳ dài, ngươi có nhiều kim tệ như vậy tiền trả cho người ta sao? Ta thì bất đồng, trước khi tân dược làm ra, ta một tháng chỉ lấy của ngươi 10 miếng kim tệ.

Mạc Vô Kỵ là nhìn đúng trên người Lục Cửu Quân không có dư thừa kim tệ để thuê Luyện Dược Sư chân chính, lúc này mới muốn thử thời vận, đem chủ ý đánh vào trên đầu của hắn.

- Ngươi ngoại trừ muốn chia tiền tân dược, một tháng còn muốn ta trả 10 miếng kim tệ?

Lục Cửu Quân cảm giác mình nói chuyện đều có chút vô lực.

- Đó là đương nhiên, Lục phường chủ, ngươi có thể tìm tới ta, đủ để nói rõ ngươi anh minh thần võ. Đã như vậy, ngươi tự nhiên là lý giải tình huống của ta, cũng biết ta không có khả năng rỗng bụng nghiên cứu tân dược cho ngươi. Hơn nữa, coi như là ta không cách nào nghiên cứu ra tân dược, ngươi tổn thất cũng không lớn. Một khi ngươi tốn mấy trăm kim tệ mời luyện dược sư khác, sau cùng nghiên cứu không được thuốc mới, ha ha, sợ rằng Lục phường chủ sẽ cùng ta đi làm hàng xóm...

Mạc Vô Kỵ cười tủm tỉm nói.

Lục Cửu Quân nhìn Mạc Vô Kỵ khuôn mặt tươi cười, trong lòng tại phát hận, nếu mà hắn được nghe lại ai nói người này là đầu óc hư phát điên, hắn sợ rằng sẽ xông lên đạp tên kia một cước.

- Không được, cho ngươi tối đa là năm thành.

Lục Cửu Quân do dự một lúc lâu, lúc này mới từng chữ từng câu nói.

Mạc Vô Kỵ nói cũng có đạo lý, coi như là hắn nghiên cứu không được, mấy tháng tổn thất bất quá mấy chục kim tệ. Một khi mời luyện dược sư khác, tổn thất chỉ sợ là mấy ngàn kim tệ. Khi đó, có lẽ hắn Lục Cửu Quân thực sự phải cùng cái này lạc phách vương tử làm hàng xóm.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh sờ sờ cằm:

- Năm thành cũng có thể, bất quá không phải là năm thành tân dược. Mà là năm thành cổ phần công ty Đan Hán Luyện Dược, nếu mà đồng ý, chúng ta liền ký hiệp ước. Nếu mà không đồng ý, ta sẽ đi thi giấy chứng

nhận Luyện Dược Sư. Đừng nói với ta không có bằng tốt nghiệp không có khả năng khảo chứng, ta có biện pháp. Chờ ta bắt được giấy chứng nhận, hắc hắc...

Lục Cửu Quân thở dài, hắn biết Mạc Vô Kỵ đã nắm gáy của hắn. Nếu mà không tìm Mạc Vô Kỵ này, coi như là hắn đối với luyện dược sư khác nói đem tám phần mười xưởng cho người khác, phỏng chừng cũng không có ai sẽ tin tưởng hắn.

- Tốt, ta đồng ý. Mạc công tử, ngươi nhưng nhất định phải tận tâm tận lực a, Đan Hán Luyện Dược của ta toàn bộ nhờ vào ngươi. Từ hôm nay trở đi, ngươi chính là thủ tịch (leader) Luyện Dược Sư của Đan Hán Luyện Dược t.

Lục Cửu Quân không có lại cò kè mặc cả. Đan Hán Luyện Dược tân dược đi ra rồi, tân dược chính là toàn bộ lợi nhuận. Cho nên Đan Hán Luyện Dược xưởng chia tiền cùng tân dược chia tiền, kỳ thực đều là một cái khái niệm, thậm chí tân dược chia tiền có thể sẽ càng nhiều hơn.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ vai Lục Cửu Quân:

- Lão huynh là người thông minh, xem ta làm sao mang ngươi phát tài, trọng chấn Đan Hán Luyện Dược. Được rồi, lão Lục, cho ta mượn trước 10 khối kim tệ đi, nhà ta đang thiếu gạo.

Khóe miệng Lục Cửu Quân co quắp vài cái, vẫn lấy ra một cái túi tiền đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc huynh đệ, chúng ta lập tức chính là người một nhà, đâu cần khách khí gì? Kim tệ thiếu, cứ ứng trước một tháng liền có thể. Ta trở về chuẩn bị một chút, ngày mai ngươi trực tiếp tới xưởng của ta ký hợp đồng là được.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận cái túi nhéo nhéo bên trong thật có gần tới 10 miếng kim tệ, trong lòng vui vẻ đang muốn nói thêm một câu, đã nhìn

thấy Yên Nhi thần tình lo lắng trong đại sảnh công hội. Cảm động quá, nha đầu kia lo lắng cho mình, lại tìm đến công hội luôn.

- Được được được, ta ngày mai đi Đan Hán Luyện Dược...

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ đã đi ra phòng trà, rất xa xua tay gọi một câu:

- Nha đầu...

Đi qua thời điểm mê man cùng lo lắng, tại công hội cùng Lục Cửu Quân một phen đánh giằng co sau đó, Mạc Vô Kỵ đã hoàn toàn khôi phục tâm tính. Cái gì tới sẽ tới.

- Thiếu gia...

Yên Nhi thấy Mạc Vô Kỵ, trong mắt lo lắng trong nháy mắt biến mất, nhanh chóng một đường nhỏ chạy tới.

- Đi thôi, chúng ta về nhà, thuận tiện mua chút thức ăn ngon mang theo.

Mạc Vô Kỵ lôi kéo Yên Nhi, vội vội vàng vàng cùng Lục Cửu Quân lên tiếng chào, đi ra công hội.

Nói thật ra, sáng sớm này ăn nửa chén cơm, hắn căn bản cũng không có ăn no. Trên người bây giờ có kim tệ, không đi có một bữa cơm no đủ, đó chính là xin lỗi bụng của hắn.

- Thừa Vũ Khai LinhTtháp?

Mạc Vô Kỵ mới vừa đi ra công hội đại môn liền ngừng lại, hắn nhìn thấy phía đối diện đường phố có một tòa tháp cao màu vàng nhạt, tháp cao bên ngoài dựng thẳng lấy mấy cái chữ lớn, Thừa Vũ Khai Linh tháp.

Trước hắn đến tìm việc làm thời điểm, trước thấy Nhiêu Châu công hội, ngược lại không có chú ý phía sau Thừa Vũ Khai Linh tháp.

Yên Nhi thấy Mạc Vô Kỵ dừng lại nhìn phía xa Khai Linh tháp, trong lòng thở dài một tiếng nói:

- Thiếu gia, nơi đó là địa phương Khai Linh, trước đây thiếu gia cũng đi qua.

Yên Nhi tại mơ hồ nhắc nhở Mạc Vô Kỵ, hắn là phàm căn. Mạc Vô Kỵ đã hiểu Yên Nhi ý tứ, vẫn là nói:

- Yên Nhi, chuyện ăn cơm tình chờ một chút, chúng ta đi trước tới Khai Linh tháp xem.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hiện tại trọng yếu nhất liền là có thể có được Linh Căn, sau đó tu luyện. Hắn và Lục Cửu Quân một phen đánh giằng co, cũng là vì tu luyện mà phí miệng lưỡi, bằng không hắn sẽ không kiếm được ăn cơm tiền?

- A...

Yên Nhi a một tiếng sau đó, đã bị Mạc Vô Kỵ lôi kéo đi hướng Khai Linh tháp đường phố đối diện.

...

- Đứng lại, Trắc Linh cùng Khai Linh trọng địa, người rảnh rỗi cấm vào.

Mạc Vô Kỵ cùng Yên Nhi mới vừa mới vừa đi tới Khai Linh cửa tháp, đã bị người khác ngăn cản.

- Thiếu gia, muốn đi Khai Linh, trước hết đăng ký, sau đó giao nộp kim tệ, này mới có thể đi vào. Nếu mà là lừa gạt hành vi, sẽ rất nghiêm trọng...

Yên Nhi lo lắng Mạc Vô Kỵ làm loạn, nhỏ giọng tại bên tai Mạc Vô Kỵ giải thích.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, nơi này hắn tự nhiên sẽ không làm loạn, đây chính là chuyện muốn chết. Hắn tới nơi này muốn dò hỏi một chút, Khai Linh yêu cầu cái thủ tục nào, còn phải chưa nộp bao nhiêu kim tệ.

- A đù?

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, một tiếng kinh dị ở bên cạnh hắn vang lên.

- Tiểu nha đầu ngươi là đến Khai Linh?

Theo tiếng kinh dị, một cái hơi thanh âm khàn khàn hỏi.

Mạc Vô Kỵ cùng Yên Nhi lúc này mới nhìn thấy bên cạnh bọn họ không biết khi nào có thêm một nam một nữ, nam tử râu bạc trắng phiêu phiêu, thoạt nhìn một bộ tiên phong đạo cốt dáng dấp. Nữ tử dung nhan xinh đẹp, cao quý vắng lặng khí tức tuôn ra, để cho người ta không dám nhìn gần. Đặt câu hỏi chính là tên nam tử kia.

Yên Nhi theo bản năng lui về phía sau môt bước, lắc đầu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Cực Phẩm Linh Căn

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng tiến lên ôm quyền nói:

- Hai người chúng ta chỉ là hiếu kỳ đến xem, nghe nói Khai Linh cần rất nhiều kim tệ, chúng ta ngay cả cơm đều ăn không đủ no, ngay cả ngân tệ cũng không có một quả, lấy đâu ra kim tệ? Hai người chúng ta hiện tại liền đi.

Nam tử râu bạc ánh mắt có chút đáng sợ, Mạc Vô Kỵ có một loại cảm giác rất khó nói rõ ràng, không nên tiếp tục ở tại chỗ này.

Nữ tử hừ lạnh một tiếng, ánh mắt từ túi trong tay Mạc Vô Kỵ đựng kim tệ xẹt qua, trong mắt hiện lên một tia chán ghét. Rất hiển nhiên, nàng biết túi trong tay Mạc Vô Kỵ có kim tệ, lúc này mới đối với Mạc Vô Kỵ dối trá rất là xem thường cùng chán ghét.

Mạc Vô Kỵ coi như là sành sỏi, tự nhiên đã nhìn ra nữ nhân này trong mắt chán ghét, hắn thậm chí hoài nghi mình cái túi trong tay mình có bị rách hay không. Nếu không, nữ nhân này ánh mắt lẽ nào có thể nhìn xuyên qua túi hắn?

- Đừng vội đi, nếu tới rồi, vậy thì vào xem có Linh Căn hay không đê.

Nam tử râu bạc khàn khàn tiếp tục nói.

Mạc Vô Kỵ tỉnh táo lại, hắn rõ ràng cảm giác được đối tượng của nam tử râu bạc này không phải là hắn, mà là Yên Nhi bên cạnh hắn. Nếu là vì Yên Nhi Linh Căn mà đến, thế nhưng Yên Nhi rõ ràng không có khảo thí Linh Căn a, lẽ nào hắn có thể nhìn ra không? Nếu không phải là

vì Yên Nhi Linh Căn mà đến, như vậy là vì sao? Hắn đem Yên Nhi kéo về phía sau, giọng nói thận trọng nói:

- Hai vị đại nhân, hai người huynh muội ta không có vàng tiền, cũng không muốn hiện tại đi Khai Linh, cáo từ.

Nam tử râu bạc ha ha cười:

- Không phải là đi Khai Linh cho các ngươi, thử một chút lại không cần mấy cái tiền, vào đi thôi...

Khảo thí không cần mấy cái tiền? Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng là có chút nghi hoặc, không phải nói khảo thí trước Khai Linh chí ít đều cần phải mấy trăm kim tệ sao?

- Vị lão huynh này, ta thế nhưng nghe nói dù là thử một chút, cũng phải hao phí năm trăm kim tệ. Có vài người khảo nghiệm là phàm căn, vì chạm vận khí đi Khai Linh, chí ít đều cần hơn vạn kim tệ, dùng còn là kém nhất Linh Dược.

Nếu mà không phải là xem hai người này khí độ bất phàm, Mạc Vô Kỵ thậm chí hoài nghi hai người này là bọn buôn người.

Nam tử râu bạc cười ha ha một tiếng:

- Bình thường chỉ có kiểm tra đo lường đi ra có Linh Căn sau đó, mới yêu cầu cân nhắc có muốn Khai Linh hay không. Một khi là phàm căn, bọn họ liền nói Khai Linh tháp có vài cái Linh Căn kiểm tra đo lường không được, đơn giản mê hoặc người khác trực tiếp tiến hành Khai Linh, dù sao cũng đều là không ăn thua thiệt.

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu được, cái gì Khai Linh yêu cầu hơn vạn kim tệ đến mấy triệu kim tệ? Đây hoàn toàn là Khai Linh tháp vòng tiền hoạt động. Ngươi chỉ cần đến kiểm tra đo lường, nếu là phàm căn mà nói, liền nói không dám khẳng định có hay không có Linh Căn, chỉ có sau khi Khai Linh mới có thể xác định.

Nếu muốn Khai Linh, tốt lắm, cầm kim tệ đến. Thậm chí có những người này giống như ý nghĩ hắn, bảo là thứ nhất Khai Linh dùng Linh Dược không tốt, không có khai phá ra Linh Căn ẩn dấu, sau đó sẽ dùng tiền đi làm lần thứ hai Khai Linh.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ trăm phần trăm khẳng định hắn người cha tiện nghi lần đầu tiên dẫn hắn đến Khai Linh bị người ta lừa.

Nhất định là hắn không có Linh Căn, Khai Linh tháp những tên kia lại muốn kiếm lấy đi Khai Linh phí. Cộng thêm Mạc Quang Viễn bức thiết yêu cầu hắn có thể tu luyện, lúc này mới tiêu phí tuyệt bút kim tệ đi Khai Linh. Đương nhiên, có thể bị lừa gạt đều cũng là kẻ có tiền.

- Đứng lại.

Thủ vệ Khai Linh tháp dường như cũng không nhận ra một nam một nữ này, đồng dạng ngăn cản hai người.

Nam tử râu bạc hừ lạnh một tiếng:

- Nơi này người nào chịu trách nhiệm, lăn ra đây cho ta.

Nam tử râu bạc hừ lạnh rõ ràng nghe cũng không là rất âm vang, Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác cảm thụ được bản thân màng tai đều phải bị đánh rách tả tơi, trong lòng có một loại hoảng loạn.

Chỉ là thời gian vài giây, một người trung niên nam tử mập mạp liền vọt ra. Hắn tới rồi Khai Linh cửa tháp, cũng có chút nghi hoặc nhìn một nam một nữ này, hiển nhiên hắn cũng không biết.

Nam tử kia giơ tay lên lấy ra một quả ngọc bài nói:

- Mang ta đi phòng khảo thí Linh Căn tốt nhất nơi này.

Mập mạp nam tử thấy cái ngọc bài này, tay hơi run lên, nhanh chóng kính cẩn nói:

- Dạ, dạ, ta là chấp sự Lưu Xuân Sơn phụ trách nơi này, hai vị đại nhân mời đi theo ta.

Theo Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được một cổ lực lượng cường đại mang theo hắn, để cho hắn thân bất do kỷ theo một nam một nữ kia đi vào Khai Linh tháp.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút khó coi, hắn đích xác muốn lại đến thử một chút chính bản thân có Linh Căn hay không. Nhưng loại này không có năng lực phản kháng chút nào, bị người hiếp bức tiến đến, để cho trong lòng hắn rất là khó chịu.

Trong Khai Linh tháp coi như là rộng mở, Mạc Vô Kỵ thấy mấy người đang trả kim tệ, xem ra đây cũng là người đến Trắc Linh hoặc là Khai Linh.

Lưu Xuân Sơn rất nhanh thì đem mấy người dẫn tới tầng thứ hai Khai Linh tháp, vừa tiến vào tầng thứ hai, Mạc Vô Kỵ đầu tiên nhìn nhìn thấy chính là một cái ước chừng hình trụ thủy tinh chừng một trượng.

- Ngươi đi trước khảo thí, liền đứng ở phía sau kia.

Nam tử râu bạc giọng nói có lệ, chỉ chỉ địa phương đứng yên phía thủy tinh hình trụ sau nói với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng ý tứ của hắn, để cho hắn đi khảo thí, đây là nể mặt Yên Nhi. Tới lúc này Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên đoán được này nam tử râu bạc chính là rất xem trọng Yên Nhi Linh Căn, cũng không biết hắn tùy tiện nhìn một cái là làm sao mà biết được.

Dù cho đã từng khảo nghiệm qua một lần, biết rõ mình là không có Linh Căn, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có chút thấp thỏm. Hắn khát vọng lần trước khảo thí sai rồi, chính bản thân nhưng thật ra là có Linh Căn. Giờ khắc này, hắn thậm chí có chút khát vọng người lúc trước nói hắn không có linh căn, là muốn nhiều lừa gạt một chút kim tệ, để cho hắn đến khảo thí lần thứ hai.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng rõ ràng, loại khả năng này tính chất rất nhỏ.

- Thiếu gia, ngươi đi khảo thí sao?.

Mạc Vô Kỵ ngày hôm qua nói, để cho Yên Nhi trong lòng rất rõ ràng, thiếu gia của nàng là phi thường khát vọng có Linh Căn.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hít một hơi thật sâu, đi tới địa phương khảo thí Linh Căn, đứng lên trên.

Trên hình trụ Thủy tinh một đạo quầng trăng mờ lóe lên một cái, lập tức liền không nhúc nhích.

Mạc Vô Kỵ không biết thế nào mới có Linh Căn, thế nhưng thủy tinh trụ không có nửa điểm phản ứng, hắn cũng biết đây tuyệt đối không phải là biểu hiện có Linh Căn.

Quả nhiên, nam tử râu bạc có chút không nhịn được nói:

- Bình thường nhất phàm căn, đời này nhất định là một cái người phàm, xuống đê.

Mạc Vô Kỵ cả người đều là lạnh lẽo, đầu có chút chóng mặt, năng lực cường đại khắc chế để cho hắn như không có chuyện gì xảy ra đi xuống đài khảo thí. Hắn hơi hơi tay run rẩy, biểu lộ lúc này hắn có bao nhiêu thất vọng. Cho dù là Linh Căn kém cỏi nhất cũng tốt a, vì sao chỉ là phàm căn?

- Thiếu gia, không có Linh Căn cũng không có sao, lão gia cũng không có Linh Căn.

Yên Nhi nhanh chóng đi lên bảo vệ Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ làm bộ bình tĩnh cười cười:

- Không có việc gì, không có Linh Căn ta còn có hai tay. Tương lai chúng ta cứ vậy ăn no uống say.

Trong lòng hắn thở dài, có một câu nói hắn chưa nói. Lão gia cũng là bởi vì không có Linh Căn, kết quả tại Nhiêu Châu bị người ta ăn đầu khớp xương bột phấn đều không còn.

Xinh đẹp nữ tử ngay cả khinh bỉ đều lười khinh bỉ Mạc Vô Kỵ, ăn no uống say, chỉ có con kiến hôi bình thường người phàm vậy mới có loại này cao to lý tưởng.

Nam tử râu bạc căn bản cũng không có lưu ý Mạc Vô Kỵ, mà là cười tủm tỉm nhìn Yên Nhi nói:

- Tiểu cô nương, ngươi đến khảo thí.

Yên Nhi nhanh chóng lắc đầu:

- Ta không cần khảo nghiệm, ta cũng không muốn tu luyện, ta phải cùng thiếu gia đi rồi.

- Nếu tới rồi, liền thử một chút.

Theo lời của nam tử râu bạc trắng, Yên Nhi không tự chủ được rơi vào vị trí khảo nghiệm Linh Căn.

Mạc Vô Kỵ ngầm nắm chặt nắm tay, hắn đích xác là muốn Yên Nhi thử một chút, hiện tại lại là loại này mạnh mẽ để cho Yên Nhi đi khảo thí, để cho hắn bộc phát không thoải mái. Mạc Vô Kỵ chậm rãi hít sâu một hơi, dù cho hắn không thoải mái nữa, tại trước mặt một nam một nữ này, hắn cũng là con kiến hôi bình thường nhỏ bé.

Yên Nhi vừa rơi xuống tại trên đài khảo thí, chỉ vài giây, thủy tinh trụ lại đột nhiên bộc phát ra từng trận thanh sắc quang mang. Rất nhanh, ánh sáng màu xanh mang liền vọt tới đầu trên cùng trụ thủy tinh, chỉ kém chừng một thước là vọt tới chóp đỉnh. Thanh sắc quang mang nhu hòa lóe sáng, như lướt qua một cái quang hồng màu xanh.

- Cực phẩm Linh Căn!

Nam tử râu bạc cùng nữ tử xinh đẹp gần như là đồng thời kêu lên, Mạc Vô Kỵ ở trong mắt bọn họ nhìn thấy một loại cuồng nhiệt nhãn thần.

Quả nhiên là vì Yên Nhi mà đến, trong lòng Mạc Vô Kỵ nổi lên một loại cảm giác vô lực.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Vô Thực Lực Vô Tôn Nghiêm

- Ha ha...

Nam tử râu bạc cười ha ha:

- Không nghĩ tới Ly Nguyên Hóa ta lần này đi ngang qua 1 cái địa phương nhỏ, có thể tìm ra đệ tử tư chất như thế...

Nữ tử xinh đẹp vẫn luôn không nói gì bỗng nhiên cắt đứt lời của nam tử râu bạc trắng:

- Ly Nguyên Hóa, nàng không thích hợp với Ly Hỏa Tông của các ngươi, ta quyết định nhận nàng làm đệ tử sau cùng của ta.

Ly Nguyên Hóa như bị bóp nghẹn cổ, thanh âm hơi ngừng, một lát sau hắn liền tức giận kêu lên:

- Cảnh Phi Lan, ngươi là có ý gì? Ngươi đã có năm đệ tử, ta hiện tại một đệ tử cũng không có.

Cảnh Phi Lan vẫn như cũ bình tĩnh nói:

- Thu nàng làm đệ tử sau đó, ta sẽ không nói ra sự kiện kia...

Ly Nguyên Hóa sắc mặt đỏ lên, cái cổ đều đỏ lên vì tức, nhưng thật sự không thể cãi lại một chữ.

Mạc Vô Kỵ rốt cuộc thấy rõ ràng, Ly Nguyên Hóa có nhược điểm tại trong tay Cảnh Phi Lan.

Đủ qua hơn mười giây, Ly Nguyên Hóa lúc này mới từng chữ từng câu nói:

- Cảnh Phi Lan, chuyện khác ta có thể đáp ứng ngươi, thế nhưng tên đệ tử này ta nhất định phải thu. Ngươi không thể không nói đạo lý, nếu mà không phải là ta đột nhiên phát hiện nàng có linh tính, ngươi có thể biết sự tồn tại của nàng?

Cảnh Phi Lan nhàn nhạt nói:

- Nàng chưa có tu luyện, mi tâm đã có linh vận vờn quanh. Coi như là ngươi không mang theo nàng tiến đến khảo thí, ta cũng sẽ làm.

Nói xong câu đó, Cảnh Phi Lan không có lại giải thích cái gì, mà là lấy ra một cái giấy truyền tin màu đỏ, dường như lầm bầm lầu bầu nói:

- Ta trước tiên phát một đạo tin tức đi Ly Hỏa Tông...

Ly Nguyên Hóa thấy Cảnh Phi Lan động tác này, dùng sức giậm chân một cái, oán hận nói:

- Xem như ngươi lợi hại.

Nói xong câu đó, hắn xoay người liền xông ra ngoài, cước bộ rất nhanh thì biến mất.

Ly Nguyên Hóa đi rồi, Cảnh Phi Lan lúc này mới nóng bỏng nhìn Yên Nhi nói:

- Ngươi tên là gì? Làm đệ tử của ta, cùng đi với ta tu luyện có được hay không?

Yên Nhi một mình chiếu cố Mạc Vô Kỵ nhiều năm như vậy, tâm trí thành thục hơn xa so với tuổi của nàng. Đi qua một màn vừa rồi kia, nàng há có thể không biết mình chẳng những có Linh Căn, hơn nữa Linh Căn còn rất tốt, người nữ nhân này muốn thu nàng làm đệ tử?

Mặc dù biết chính bản thân có tốt Linh Căn phi thường hài lòng, thế nhưng Yên Nhi lại rất rõ ràng, một khi làm đệ tử của người nữ nhân này, nàng liền phải rời khỏi thiếu gia.

Nhiêu Châu Thành cũng từng xuất hiện qua người có linh căn, nàng còn chưa từng nghe nói qua, người có linh căn phải đi học nghệ, còn có thể mang theo người nhà.

- Ta là Yên Nhi, ta không có khả năng cùng đi với ngươi tu luyện, ta muốn cùng một chỗ với thiếu gia.

Yên Nhi không chút do dự lắc đầu.

- Ngươi biết cái gì là tiên sư sao? Ngươi biết bao nhiêu người muốn khát cầu cơ hội như vậy đều không được sao? Không từ mà biệt, chính là nhà ngươi cái này thiếu gia, cũng đều rất là khát vọng tu luyện sao?? Một khi ngươi tiến vào tiên môn, bản thân ngươi sẽ có thọ mệnh dài, ngươi sẽ là chúa tể thiên hạ người phàm.

Cảnh Phi Lan rất là kiên nhẫn khuyên.

Yên Nhi cũng không trả lời Cảnh Phi Lan, chỉ là lắc đầu.

Cảnh Phi Lan đã nhìn ra người chủ đạo là Mạc Vô Kỵ, ánh mắt của nàng rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, tuy rằng thoạt nhìn rất là ấm áp, thế nhưng sự khinh bỉ trong chỗ sâu lại không chút nào che giấu.

- Yên Nhi Linh Căn tư chất tốt, nếu mà ở tại chỗ này là trì hoãn nàng. Nếu là cùng ta đi, tương lai có một ngày nàng sẽ trở thành tiên sư trong truyền thuyết của các ngươi. Đi cùng với ngươi, là hại nàng. Ta nghĩ, ngươi sẽ không cần mạnh mẽ lưu nàng lại sao?. Nếu mà ngươi vì tốt cho nàng, liền nói cho nàng biết, phải nên làm như thế nào.

Cảnh Phi Lan nói xong câu đó sau đó, thẳng tắp nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, hắn rất không thoải mái với ánh mắt nữ nhân trước mắt này, Yên Nhi tư chất tốt, tùy tiện đi chỗ nào đều có thể tu luyện. Vừa rồi Ly Nguyên Hóa kia đã muốn cướp Yên Nhi làm đệ tử sao? Huống chi, người nữ nhân này không rõ lai lịch, ai biết nàng mang Yên Nhi đi là làm gì.

Nếu như là gây bất lợi cho Yên Nhi, Mạc Vô Kỵ thà rằng Yên Nhi ở bên cạnh hắn. Hắn tin tưởng dùng học thức cùng năng lực của mình, nhất định sẽ không lãng phí Linh Căn Yên Nhi.

Vốn bái người nữ nhân này làm sư cũng không có gì, chỉ cần người nữ nhân này dẫn bọn hắn đi xem sư môn, để cho hắn vững tin phải đang dối gạt Yên Nhi là được. Nhưng người nữ nhân này một bộ hùng hổ doạ người, căn bản cũng không có bất kỳ ý nghĩ nào giải thích thân phận mình, Mạc Vô Kỵ tự nhiên không muốn để cho Yên Nhi đi cùng một người xa lạ.

- Không cần vị đại tỷ này tốn nhiều tâm tư, ta cùng Yên Nhi ở chỗ này sống rất tốt. Nha đầu, chúng ta đi...

Mạc Vô Kỵ nói xong, lôi kéo Yên Nhi tay liền muốn rời khỏi.

Cảnh Phi Lan trong mắt sát khí lóe lên rồi biến mất, nhảy qua một bước ngăn ở trước người Mạc Vô Kỵ cùng Yên Nhi:

- Ngươi lưu lại Yên Nhi, là ích kỷ.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Người nhà ta, làm gì cùng ngươi có quan hệ à?

Yên Nhi không là người cái gì cũng đều không hiểu, nàng cảm nhận được Cảnh Phi Lan sắp phát tác lửa giận, liền vội vàng nói:

- Vị tỷ tỷ này, xin hỏi Linh Căn của ta có thể chuyển cho thiếu gia sao? Nếu mà có thể, ta...

- Đi...

Yên Nhi câu này còn chưa nói hết, đã bị Cảnh Phi Lan bắt cánh tay dẫn theo đi ra ngoài.

- Thiếu gia....

Thanh âm sợ hãi Yên Nhi hét lên truyền đến, Mạc Vô Kỵ thật giống như bị móc trái tim ra giống nhau, một trận trống rỗng.

Chờ hắn xông ra, đâu còn có bóng dáng Yên Nhi cùng Cảnh Phi Lan?

- Bành!

Mạc Vô Kỵ một quyền đánh vào trên một cái giá gỗ, máu tươi dọc theo giá gỗ chảy xuôi xuống, hắn nửa điểm đều không cảm giác được đau đớn.

Đây là ngày đầu tiên hắn đi tới thế giới này, hắn mấy lần cứng rắn cảm nhận được bản thân vô lực và mềm yếu. Ưu thế lúc trước cùng Lục Cửu Quân đàm phán thời điểm, lúc này không còn sót lại chút gì. Ở chỗ này, không có thực lực, sẽ không có tôn nghiêm.

...

Một ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ mới đem loại này ủy khuất ẩn dấu chỗ sâu nhất nội tâm, quyết định đi trước Đan Hán Luyện Dược.

Đan Hán Luyện Dược, cái này đã từng là xưởng chế thuốc tại quan trọng Thừa Vũ Quốc, hiện tại chỉ có một cửa hàng cùng duy nhất một cái xưởng.

Mạc Vô Kỵ dò hỏi liên tiếp mấy người, mới tìm được Đan Hán Luyện Dược xưởng ở vào 1 nơi hẻo lánh đường phố.

Lục Cửu Quân sớm đã chờ lâu ngày, thấy Mạc Vô Kỵ lại đây, vội vàng cười lớn đón, đem Mạc Vô Kỵ mang vào xưởng.

- Lão Lục, Đan Hán Luyện Dược của ngươi thật đúng là không nhỏ a, ta thiếu chút nữa đều không có tìm được.

Thấy tình cảnh Đan Hán Luyện Dược hoang tàn, trong lòng Mạc Vô Kỵ vẫn là có chút thất vọng.

Bởi vì không có thực lực, chuyện ngày hôm qua hắn phải che dấu dưới đáy lòng. Từ nội tâm chỗ sâu nhất mà nói, Mạc Vô Kỵ vẫn vô cùng khát vọng có thể tu luyện. Kiếp trước hắn liền đã từng nghiên cứu qua nước thuốc có thể mở rộng kinh mạch, kinh mạch đều có thể mở rộng, ai dám nói người không có linh căn thì không thể dùng nước thuốc mở rộng ra Linh Căn?

Chính là bởi vì cất loại này ý niệm may mắn trong đầu, Mạc Vô Kỵ hy vọng có thể đạt được một cái phòng nghiên cứu tốt hơn, để cho hắn là thí nghiệm thuốc mở rộng Linh Căn. Đan Hán Luyện Dược loại tình huống này, hiển nhiên không có khả năng có phòng nghiên cứu quá tốt.

Lục Cửu Quân lúng túng cười cười:

- Mạc huynh đệ, chúng ta Đan Hán Luyện Dược ngoại trừ cái xưởng này, còn có một chỗ cửa hàng. Cửa hàng tuy rằng không lớn, vẫn còn thuộc phồn hoa giải đất. Huống hồ xưởng này cũng không phải là thoạt nhìn nhỏ như vậy, phía sau còn có một cái đại viện.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, không có tiếp tục nói chuyện. Trên thực tế hắn cũng rõ ràng, nếu mà không phải là Lục Cửu Quân tin tưởng hắn, phỏng chừng cũng sẽ không có người thứ hai giống Lục Cửu Quân, sẽ xuất ra năm thành cổ phần công ty để cho hắn gia nhập.

- Lão Lục, tình huống trước đây của ta ngươi cũng biết, tuy rằng ta hiểu được chế thuốc, nhưng đối với nhu cầu thị trường cũng không phải rất rõ ràng. Chúng ta có thể nói chuyện trước hay không?

Lục Cửu Quân rất là hào sảng giương tay một cái:

- Mạc huynh đệ, coi như là ngươi không nói, ta cũng sẽ cùng ngươi nói chuyện phương diện này, trước mời vào bên trong sao?.

Theo Lục Cửu Quân đi lên xưởng làm nghiên cứu lầu hai, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy hơn mười dàn máy móc đặt ở trên bàn làm việc. Mạc Vô Kỵ cũng chưa có tiếp xúc qua sản phẩm khoa học kỹ thuật thế giới này, đối với những thứ này máy móc tính năng cũng không phải rất rõ ràng.

Có thể thấy trong không gian nhỏ mà trưng bày nhiều máy móc như vậy, Mạc Vô Kỵ trong lòng ngược lại đối với Lục Cửu Quân coi trọng thêm một phần. Rất hiển nhiên, Lục Cửu Quân cũng là cho rằng nghiên cứu ra thứ mới, mới đúng là căn bản để Đan Hán Luyện Dược cải tử hồi sinh. Từ trước cửa sổ lầu hai, Mạc Vô Kỵ cũng nhìn thấy sân nhỏ phía sau, xem ra Lục Cửu Quân nói không sai. Sân nhỏ bốn phía có một vài phòng ốc, hoàn cảnh coi như là an tĩnh. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất là thoả mãn, nơi này thích hợp để hắn nghiên cứu tân dược.

Lục Cửu Quân nhìn những thứ máy móc này, trong mắt hiện lên một chút mất mát, lập tức liền chấn tác tinh thần nói:

- Mạc huynh đệ, những thứ này rốt cuộc là đáng tiền nhất của Đan Hán Luyện Dược ta hiện tại.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Nhìn là bik roài.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Một Tia Sáng Bình Minh

- Đan Hán Luyện Dược ban đầu sản phẩm chủ yếu có ba loại, đầu tiên là Bổ Huyết Đan, loại đan chữa thương này phi thường tốt. Ngươi là Bắc Tần Quận Quốc xuất thân, tự nhiên biết vô luận là Thừa Vũ Quốc, hay là Thừa Vũ Quốc Quận Quốc trên cơ bản hàng năm đều có chiến tranh. Cho nên chúng ta luyện đan chế thuốc Bổ Huyết Đan rất là dễ bán.

Mạc Vô Kỵ không có phát biểu ý kiến, hắn còn thật không biết xung quanh giữa các quốc gia hàng năm đều có chiến tranh.

Lục Cửu Quân tiếp tục nói:

- Thứ nhì là Tráng Cốt Đan, loại đan dược này là để cho võ giả không có Linh Căn sở dụng, có thể phụ trợ võ giả tu luyện, tăng lên thực lực võ giả.

- Võ giả?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Lục Cửu Quân gật đầu:

- Mạc huynh đệ xuất thân cao quý, tự nhiên sẽ không đi hỏi thăm loại chuyện này. Trên thực tế người có linh căn rất ít. Đại bộ phận chỉ có người phàm căn, vì tăng cường thực lực của chính mình, liền lựa chọn tu võ. Nghe nói tu võ tới cực hạn cũng có thể sánh ngang cùng cường giả có Linh Căn.

Theo Lục Cửu Quân, tổ tiên Mạc Vô Kỵ là Luyện Dược Sư, tự nhiên là người có Linh Căn có thể tu luyện. Loại gia tộc này, khinh thường võ

tu, sẽ không đi hỏi thăm cũng là như thường.

Mạc Vô Kỵ trong lòng bỗng nhiên khẽ động, giả như hắn thực sự không cách nào diễn sinh ra Linh Căn, lựa chọn tu võ, có thể hay không được?

- Loại thứ ba là Đan Hán Luyện Dược trứ danh nhất, là Đề Linh Đan. Loại đan dược này là tập trung rất nhiều dược liệu quý hiếm, thậm chí còn có một loại Linh Dược luyện chế mà thành. Đối với tu sĩ sau khi Khai Linh đều có tác dụng nhất định, có thể giúp tu sĩ rất nhanh ngưng tụ thiên địa nguyên khí. Đan Hán Luyện Dược ta, cũng là bởi vì Đề Linh Đan tại toàn bộ Tinh Hán Đế Quốc cũng có một chút nổi tiếng.

Lục Cửu Quân ngạo nghễ nói, hiển nhiên Đề Linh Đan này danh tiếng không sai.

Mạc Vô Kỵ hỏi lần nữa:

- Lão Lục, ta nghe nói đan dược đều có đẳng cấp, không biết Đan Hán Luyện Dược Đề Linh Đan thuộc về đan dược phẩm cấp gì?

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, Lục Cửu Quân lão mặt đỏ lên, xấu hổ nói:

- Nếu là có thể lên được phẩm cấp, vậy còn cao đến đâu. Bất quá Đan Hán Luyện Dược luyện chế Đề Linh Đan tuy rằng không tính là đan dược chân chính, cũng là đan dược trong số không nhiều mà các tu sĩ Thừa Vũ Quốc có thể sử dụng. Chỉ là về sau sản phẩm mới loại của chúng ta Đan Hán Luyện Dược theo không kịp, bị hàng giá rẻ đánh bại. Về phần Đề Linh Đan, đó là yêu cầu một loại linh dược, Linh Dược chúng ta cũng không có thể thời khắc lấy được, vậy nên mới tới bộ dạng hôm nay.

Mạc Vô Kỵ hiểu được, thì ra Đan Hán Luyện Dược cường đại nhất Đề Linh Đan ngay cả phẩm cấp cũng không có. Nói cách khác, Đề Linh Đan cũng không tính là đan dược.

- Không biết Lục huynh đối với tu sĩ cùng tu luyện biết bao nhiêu?

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý Đan Hán Luyện Dược trước luyện chế ra là vật gì, hắn lưu ý chính là mình sau này ở chỗ này có thể nghiên cứu ra thứ gì. Chỉ có nghiên cứu ra thứ tốt, mới có thể kiếm đồng tiền lớn. Kiếm được nhiều tiền, mới có cơ hội tiếp tục đi Khai Linh.

Lục Cửu Quân nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, bỗng nhiên cảm giác lựa chọn của mình có phải là sai rồi hay không. Mạc Vô Kỵ chế thuốc nếu mà truyền thừa từ Mạc Thiên Thành, sao lại lại hỏi mình mấy thứ này?

Mạc Vô Kỵ lập tức liền cảm nhận được Lục Cửu Quân nghi hoặc, liền vội vàng nói:

- Lão Lục, ta hiện nay mặc dù còn không cách nào luyện chế ra đan dược tu sĩ dùng, trong lòng ta là muốn hướng phương diện này phát triển. Trước ta bởi vì nhất tâm phục quốc, không có để ý mấy thứ này, hiện tại nếu quyết định lần thứ hai đem chế thuốc xem như nghề nghiệp, tự nhiên phải hiểu rõ hơn một phần.

Lục Cửu Quân ngược lại tán thành lời này, Mạc Vô Kỵ nói không sai, chân chính kiếm tiền không phải là bình thường đan dược, mà là đồ đạc tu sĩ dùng.

Chỉ hơi trầm ngâm sau đó, Lục Cửu Quân nói:

- Ta đối với tu sĩ cũng biết không nhiều lắm, nghe nói hộ quốc pháp sư Thừa Vũ Quốc chúng ta là cường giả vô hạn tiếp cận Địa Cảnh...

- Chờ một chút, cái gì là Địa Cảnh cường giả?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi.

Lục Cửu Quân có chút bất đắc dĩ giải thích:

- Ta cũng không phải rất rõ ràng, chỉ biết là rất mạnh rất mạnh. Thừa Vũ Quốc đại đa số tu sĩ đều là Nhân Cảnh mà thôi, Nhân Cảnh có tam trọng thiên, Thác Mạch, Trúc Linh, Thoát Phàm. Chỉ khi vượt qua Thoát Phàm sau đó, mới đúng là Địa Cảnh. Thác Mạch là đệ nhất cảnh giới sau khi Khai Linh, nghe nói mạnh nhất thiên tài mới có thể tại Thác Mạch cảnh mở rộng ra chín mươi chín đạo Linh Lạc.

Người có linh căn, trong thân thể mở rộng Linh Lạc càng nhiều, Linh Lạc càng dày cùng rộng, tu luyện lại càng nhanh. Đồng dạng thực lực cũng liền càng mạnh, tương lai thành tựu cũng càng cao. Như chúng ta phàm căn, bình thường là mở không được Linh Lạc.

Mạc Vô Kỵ thật giống như bắt được một đạo linh quang bình thường giống nhau, cả người đều kích động:

- Lục huynh, có đúng hay không chỉ có cầm giữ người có linh căn mới có thể mở rộng ra kinh mạch?

Lục Cửu Quân trắng Mạc Vô Kỵ liếc mắt:

- Là Linh Lạc, không phải là kinh mạch.

- Ha ha, Linh Lạc không phải là kinh mạch sao? Mạch lạc mạch lạc, kỳ thực đều là giống nhau rồi.

Mạc Vô Kỵ ha ha cười, hắn cũng không xác định có đúng hay không, hắn suy đoán hắn là như vậy.

Lục Cửu Quân cũng không phải là rất rõ ràng, cũng chỉ có thể nói:

- Vậy khẳng định, người phàm là không có mạch lạc, chỉ có Khai Linh người Linh Căn, mới có thể khai thác ra một cái lại một nhánh mạch lạc.

Dường như bị Mạc Vô Kỵ hướng dẫn, Lục Cửu Quân cũng nói thẳng mạch lạc, không có nói Linh Lạc nữa.

Mạc Vô Kỵ ngầm nắm chặt nắm tay, hắn kiếp trước mặc dù bị người yêu ám toán giết chết, cũng là bởi vì hắn nghiên cứu ra được nước thuốc khai thác nhân thể mạch lạc. Đây tuyệt đối là một cái nghiên cứu vượt thời đại, nếu mà hắn có thể ở chỗ này dùng loại nước thuốc này khai thác ra mạch lạc trong cơ thể mình, chẳng phải là cùng bản thân có Linh Căn như nhau có thể tu luyện?

Cái ý niệm này vừa ra đến, thật giống như Tinh Tinh Chi Hỏa bình thường giống nhau, tại trong lòng Mạc Vô Kỵ liền cũng không cách nào ngăn chặn, cái loại này bức thiết hy vọng là càng ngày càng tràn đầy.

- Lục huynh, ta khẳng định có thể cho Đan Hán Luyện Dược lần thứ hai thành danh. Bất quá ta có hai cái yêu cầu.

Mạc Vô Kỵ không có hỏi lại tu luyện chuyện, hắn cũng nhìn ra đến Lục Cửu Quân biết cũng không nhiều.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, Lục Cửu Quân mừng rỡ, lúc này nói:

- Mạc đại sư chỉ cần có thể để cho Đan Hán Luyện Dược lần thứ hai khôi phục, không muốn nói hai cái yêu cầu, chính là mười cái yêu cầu ta cũng đồng ý.

Bởi vì lời của Mạc Vô Kỵ quá làm cho Lục Cửu Quân kích động, đem Mạc Vô Kỵ trực tiếp từ Mạc huynh đệ đưa lên đến Mạc đại sư.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đệ nhất, cái phòng nghiên này cứu từ giờ trở đi chính là địa bàn của một mình ta, không có mệnh lệnh của ta bất luận kẻ nào không cho phép tiến đến.

- Ô kê con dê! Cái này không thành vấn đề.

Không muốn nói Mạc Vô Kỵ nói ra yêu cầu này, coi như là Mạc Vô Kỵ không đề cập tới yêu cầu này, hắn cũng không có năng lực lại thuê thêm một cái Luyện Dược Sư lại đây.

- Cái yêu cầu thứ hai chính là, ta phía sau sẽ nghiên cứu một phần yêu cầu các loại dược liệu đan dược, thậm chí có thể là Linh Dược. Ta hi vọng Đan Hán Luyện Dược có thể tùy thời cung cấp cho ta dược liệu cần thiết.

Điểm này mới đúng là trọng điểm của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không biết hắn ở trên địa cầu nghiên cứu ra được đồ đạc có thể mở ra Linh Lạc hay không, cung cấp hấp thu linh khí, hắn nhất định phải thử xem một chút. Vạn nhất hắn thành công rồi, vậy thì ý nghĩa hắn không có Linh Căn, cũng có thể tu luyện.

Lục Cửu Quân do dự một hồi lâu mới lên tiếng:

- Mạc đại sư, nếu mà Đan Hán Luyện Dược có mà nói, điều này không có vấn đề.

Mạc Vô Kỵ đứng lên cười đưa tay nói:

- Lão Lục, hợp tác khoái trá, ngươi lựa chọn ta làm các ngươi Luyện Dược Sư là phi thường sáng suốt.

Lục Cửu Quân cũng không hiểu Mạc Vô Kỵ đưa tay là có ý gì, vẫn là cười khổ cũng đưa tay ra cùng Mạc Vô Kỵ cầm một cái. Có đúng là sáng suốt hay không, hiện tại hắn cũng không có.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Chính Là Nó

Sau khi cùng Lục Cửu Quân ký kết hiệp ước, Mạc Vô Kỵ cũng không có ngây ngô tại phòng thí nghiệm Đan Hán Luyện Dược bao lâu. Hắn chỉ là đơn giản nhìn một chút máy móc tinh luyện dược liệu nơi này, trong lòng có một cái lý giải đại khái.

Lục Cửu Quân máy móc tuy rằng không ít, bảo tồn cũng tốt, trên thực tế những thứ này máy móc xa không bằng phòng thí nghiệm của hắn ở địa cầu. Ở phòng thí nghiệm địa cầu, hắn là trực tiếp có thể tiến hành lấy gien cùng với tổ hợp ngưng luyện, nơi này hiển nhiên không được.

Mạc Vô Kỵ cũng cũng không thèm để ý, đời trước hắn có thể làm ra nước thuốc mở rộng mạch lạc (kinh mạch), hoàn toàn là một lần vô tình. Dù cho không có máy móc, hắn bằng vào trình độ trăm nghìn lần thông thạo, cũng có thể lần thứ hai đề luyện ra loại thuốc kia. Hiện tại có rồi những thứ này máy móc, hắn càng là có nắm chắc.

Nữ nhân kia mặc kệ là bởi vì nguyên nhân gì ám toán hắn, nàng cũng không cách nào thu được phương pháp chế ra loại thuốc này. Bởi vì dược dịch của hắn, điểm mấu chốt để chế ra là thủ đoạn tinh luyện. Hắn ghi chép xuống cũng thiếu rất nhiều số liệu then chốt, càng là ít đi vài loại thực vật tinh hoa, những thứ này đều nhớ kỹ ở trong óc của hắn.

Tại trước khi cho thêm các thực vật tinh hoa này vào, nước thuốc rất là tầm thường. Nhưng sau khi bổ sung chúng vào, toàn bộ kết cấu phân tử nước thuốc thay đổi hoàn toàn, coi như là dùng DNA kiểm tra đo lường, cũng là lộn xộn, thậm chí mỗi lần kiểm tra đo lường đi ra kết quả cũng không giống nhau.

Nhưng hết lần này tới lần khác có thể đạt được hiệu quả mở rộng kinh mạch, loại này đạo lý đến bây giờ Mạc Vô Kỵ cũng không biết rõ. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ tin tưởng, khoa học rất thần kỳ, trong thiên địa còn có càng nhiều thứ không cách nào dùng khoa học giải thích được.

Mạc Vô Kỵ trong lòng rất rõ ràng, vô luận là bị bạn gái ám toán, hay là Yên Nhi bị người khác mang đi. Tại trước khi hắn chưa có thực lực, đều không có bất kỳ biện pháp nào đi tìm ra đáp án. Nếu là hắn quyết định sống lại một đời cũng không cách nào tu luyện, hắn liền nhận số mệnh.

Tại trước khi xác định mình có thể có khả năng tu luyện hay không, dù cho còn có một tia cơ duyên, hắn đều sẽ không bỏ qua.

...

Cùng Lục Cửu Quân ký xong hiệp ước, Mạc Vô Kỵ liền bắt đầu tại Nhiêu Châu Thành chuyển động. Tại trước khi bắt đầu lựa chọn phương hướng nghiên cứu, hắn nhất định phải làm điều tra thị trường một cái. Thuốc gì có thể kiếm tiền, cái gì không có khả năng kiếm tiền, nơi này cần nhất là vật gì.

Từ sáng sớm hoạt động đến tối, Mạc Vô Kỵ lúc ban đầu đầy ngập nhiệt tình đã từ từ lạnh đi. Hắn cho là trình độ khoa học kỹ thuật thế giới này không bằng địa cầu, cộng thêm hắn lại là nhà sinh vật học đỉnh cấp, muốn xuất ra một hai sản phẩm kiếm tiền hắn là chuyện rất dễ dàng.

Thế nhưng kết quả điều tra làm cho Mạc Vô Kỵ hiểu ra một sự thật rõ ràng, khoa học kỹ thuật nơi này có lẽ so ra kém địa cầu, nhưng khả năng chế thuốc tuyệt đối sẽ không yếu nửa điểm so với địa cầu. Thậm chí các loại sản phẩm mỹ nhan, sản phẩm cường thân kiện thể quả thực cùng thuốc tây trên địa cầu giống giống nhau nhiều. Mạc Vô Kỵ không có đi thí nghiệm hiệu quả những thuốc này, người ta có thể quang minh chính đại lấy ra bán ra, hiệu quả kém mới đúng là quái sự.

Không có sản phẩm, dù có thủ đoạn đẩy mạnh tiêu thụ, hắn cũng không cách nào cứu sống Đan Hán Luyện Dược. Không cứu sống được Đan Hán Luyện Dược, hắn muốn nghiên cứu ra thuốc để cho hắn có thể tu luyện cùng với sau này tu luyện, đó là người si nói mộng.

Ngày sau đạt được kết quả như thế, để cho Mạc Vô Kỵ có chút thất thần. Liền ngay cả một người thiếu niên gầy yếu cùng hắn sát bên người mà qua đụng phải hắn một cái, cũng là không có phát hiện.

- Trộm đồ, lại muốn chạy?

Một tiếng quát lạnh thức tỉnh Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ theo bản năng ngẩng đầu, hắn thấy một thiếu niên gầy yếu bị một người thanh niên bắt cổ tay. Thanh niên cõng sau lưng một bọc rất lớn, sắc mặt như đao tước, cả người mang theo một loại bén nhọn khí tức.

- Ngươi nói bậy, nhanh chóng buông tay....

Thiếu niên gầy yếu gọi một tiếng, Mạc Vô Kỵ lúc này mới nhanh chóng sờ soạng một cái túi quần của mình, túi tiền kim tệ đã biến mất.

Lúc này Mạc Vô Kỵ làm sao không biết thiếu niên gầy yếu này vừa rồi trộm ví tiền của hắn, hắn không chút do dự xông tới, bắt tay còn lại của thiếu niên, trực tiếp đưa tay đưa vào ngực của hắn.

Thiếu niên này không có túi tiền, nếu mà trộm ví tiền của hắn nhất định tại ngực.

Một cái bánh bao mềm bọc bao nhỏ bị Mạc Vô Kỵ mò lấy, lập tức hắn tại địa phương vùng ven lấy ra ví tiền của mình.

Niên thiếu sắc mặt đỏ lên, không có có dũng khí giãy giụa nữa.

- Đa tạ vị bằng hữu này xuất thủ tương trợ, nếu không phải có bằng hữu, ta sợ rằng ngay cả tiền ăn cơm cũng không có.

Mạc Vô Kỵ thu hồi ví tiền, đối với người kia ôm quyền nói cảm tạ.

Thanh niên kia thấy Mạc Vô Kỵ tìm về ví tiền, gật đầu, buông ra kẻ trộm gầy yếu. Tên trộm bị buông ra sau đó nao nao, mấy giây sau đó thật giống như cá chạch bình thường giống nhau chui vào đoàn người biến mất.

Quá trình này phát sinh rất ngắn, xung quanh rất nhiều người thậm chí đều không hiểu xảy ra chuyện gì.

Thanh niên cũng không trả lời Mạc Vô Kỵ cảm tạ, mà là quan sát Mạc Vô Kỵ một phen, lúc này mới hỏi:

- Vì sao phải để cho kẻ trộm chạy?

Hắn vừa rồi buông tha kẻ trộm, chỉ cần Mạc Vô Kỵ có ý nghĩ lưu lại kẻ trộm, hoàn toàn có thể tiếp tục bắt tên trộm kia.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Tên trộm xanh xao vàng vọt, hiển nhiên là đói bụng lắm rồi, bắt nàng ngoại trừ đánh nàng một trận rồi có thể làm sao?

Kẻ trộm là một cô gái, hơn nữa đã đói lả. Mạc Vô Kỵ chính mình cũng từng giãy dụa mà sống, trên người tiểu cô nương kia hắn nhìn thấy bóng dáng của Yên Nhi, đối với tiểu cô nương kia có chút đồng tình. Chỉ bất quá hắn trời sinh đã ghét kẻ trộm, lại đồng tình cũng sẽ không vô duyên vô cớ xuất ra tiền quay lại đưa cho một tên trộm. Để cho hắn giáo huấn tiểu cô nương gầy yếu này một trận, hắn cũng không hạ thủ.

- Bằng hữu nếu mà không ngại, không bằng ta làm chủ, đi tửu quán phụ cận ngồi một chút?

Mạc Vô Kỵ tùy ý nói một câu sau đó, liền dời đi chủ đề.

Thanh niên nhàn nhạt nói:

- Chỉ là một cái nhấc tay mà thôi, từ biệt tại đây.

Mạc Vô Kỵ nói lần nữa:

- Ta là một cái Luyện Dược Sư, trên người bằng hữu có đúng hay không có dược liệu muốn bán ra, nếu như đúng mà nói, ta vừa lúc cần đến.

Làm một nhà sinh vật học quanh năm cùng các loại thực vật dược liệu giao tiếp, Mạc Vô Kỵ sớm nghe thấy được trên người thanh niên có mùi vị dược liệu.

- Làm sao ngươi biết?

Thanh niên nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Ta nghe thấy được trên người ngươi có mùi vị dược liệu, hơn nữa dược liệu còn rất mới mẻ.

Thanh niên gật đầu:

- Phía trước có quán rượu Nhiêu Giang Tiên không sai, chúng ta liền đi nơi đó.

...

Nhiêu Giang Tiên quán rượu thật là không tệ, tiểu nhị đưa lên rượu, Mạc Vô Kỵ còn không có uống liền nghe thấy được một cổ hương vị mát lạnh.

- Ta là Mạc Vô Kỵ, còn chưa thỉnh giáo bằng hữu xưng hô như thế nào?

Mạc Vô Kỵ bưng ly rượu lên nói.

- Lam Vũ.

Thanh niên không nói nhiều, chỉ là báo một cái tên sau đó, liền đem chén rượu bên trong rượu uống một hơi cạn sạch.

- Ta là Đan Hán Luyện Dược Luyện Dược Sư, Lam huynh sau này nếu có dược liệu đều có thể trực tiếp đưa đến chúng ta Đan Hán Luyện Dược. Nếu mà tìm được đặc thù dược liệu ta cần, giá cả còn...

Mạc Vô Kỵ nói đến đây đột nhiên dừng lại, hắn bây giờ còn chưa đầy hứa hẹn Đan Hán Luyện Dược tìm được sản phẩm thích hợp, nơi nào có tiền để mua dược liệu hắn cần?

Lam Vũ thấy Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục nói hết, cho rằng Mạc Vô Kỵ ý tứ chính là giá cả dâng lên, lập tức nói:

- Đương nhiên có thể, bất quá ta rất nhanh liền muốn rời khỏi Nhiêu Châu. Thừa Vũ Quốc cùng Xương Yến Lĩnh Chủ Quốc lại đã mở chiến, cần tài liệu thuốc chữa thương cấp bách, ta sẽ đi tới địa phương cận chiến trận.

Chiến tranh? Thuốc chữa thương? Mạc Vô Kỵ trong đầu giống như bị bổ một tia thiểm điện vậy, đột nhiên rõ ràng.

Hắn tại các đại đan phòng cùng hiệu thuốc bắc đích xác nhìn thấy rất nhiều thuốc chữa thương, nhưng cho dù tốt ngoại thương dược phẩm, làm gì có thứ gì tốt bằng Penicilin?

Trên thực tế Lục Cửu Quân đã sớm nói về thuốc chữa thương, trước hắn lòng tin mười phần, mới cũng không có để ý. Hiện tại hắn tại tìm không được sản phẩm, nghe được chiến tranh cùng thuốc chữa thương, lập tức liền nghĩ ra Penicilin.

Có thể nói tại Thế chiến thứ II, chiến cuộc bị xoay, Penicilin có công lao cực lớn. Đây chính là thứ đã cứu tính mệnh nghìn vạn người.

Mạc Vô Kỵ vỗ tay một cái, Penicilin, chính là nó.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Sẽ Oanh Động Giới Chế Thuốc

Thấy Lam Vũ nghi hoặc nhìn mình, Mạc Vô Kỵ cười lớn nói:

- Lam huynh, ngươi đem dược liệu bán cho chúng ta, giá cả thậm chí tốt hơn so với địa phương chiến trường, vì sao bỏ gần tìm xa?

Bởi vì nghĩ tới cái sản phẩm Penicilin này, tâm tình Mạc Vô Kỵ thật tốt. Cho dù thuốc trị thương tốt mấy, có tốt bằng Penicilin loại này ngăn cản vi khuẩn phát triển? Trọng yếu nhất là, Penicilin hắn lợi dụng thiết bị của Đan Hán Luyện Dược là có thể sản xuất ra.

Lam Vũ có chút hoài nghi nhìn Mạc Vô Kỵ, vừa rồi Mạc Vô Kỵ nói là Luyện Dược Sư của Đan Hán Luyện Dược hắn cũng có chút hoài nghi.

- Mạc dược sư, ta nghe nói Đan Hán Luyện Dược gần nhất đã rất là gian nan...

Lam Vũ giọng nói có chút uyển chuyển, ý tứ cũng rất rõ ràng, đó chính là ngươi có thực lực hay không?

Nếu như là tại trước khi nghĩ ra Penicilin, Mạc Vô Kỵ còn không dám chém gió, hiện tại hắn không chút do dự nói:

- Lam huynh, ngươi rất nhanh thì sẽ phát hiện Đan Hán Luyện Dược sẽ lần thứ hai làm khiếp sợ tất cả ánh mắt mọi người Thừa Vũ Quốc, bởi vì có một cái đại thương nhân trực tiếp đầu tư mấy trăm vạn kim tệ vào Đan Hán Luyện Dược.

Lam Vũ không có đi miệt mài theo đuổi đây là thật hay giả, coi như là giả hắn cũng không thèm để ý, cùng lắm thì lại đem thuốc bán cho người khác:

- Tốt, vậy ta cũng không cầu xa.

- Ngoại trừ bình thường dược liệu ra, ta còn cần một phần dược liệu đặc biệt, làm phiền ngươi giúp ta tìm đến. Hai tháng sau, vô luận ngươi có bao nhiêu dược liệu, đều có thể đến Đan Hán Luyện Dược, tiền ta cho ngươi so với đi Biên Thành đều cao hơn 10%.

Mạc Vô Kỵ nói xong, lấy từ bàn bên cạnh ra giấy và bút ghi lại.

Penicilin sinh sản không cần dược liệu, hắn dược liệu ngoại trừ làm nghiên cứu ra, còn có làm cho Đan Hán Luyện Dược mấy cái sản phẩm khác, cũng không thể chỉ bán Penicilin. Đương nhiên, chủ yếu nhất là vì tiếp tục luyện chế ra dịch nước để hắn khai phá kinh mạch.

Lam Vũ khẽ nhíu mày:

- Chờ một chút, hai tháng quá dài, ta không chờ được.

Mạc Vô Kỵ ha ha cười:

- Lam huynh, ngươi cần tiền gấp sao? Nếu mà ngươi không phải là cần tiền gấp, có cái gì không chờ được? Chiến tranh cũng không phải lập tức kết thúc.

Lam Vũ hơi suy nghĩ một chút, cảm thấy Mạc Vô Kỵ nói rất đúng. Hắn đi biên cảnh giao dịch tuy rằng giá cả sẽ hơi chút cao một chút, cũng càng thêm nguy hiểm, dù sao cũng liền hai tháng mà thôi.

- Giống như lời ngươi nói, ngươi viết xuống dược liệu ngươi cần sao?.

Lam Vũ là rất dứt khoát người, nếu đồng ý, cũng sẽ không do dự nữa. Hắn cảm nhận được Mạc Vô Kỵ lúc nói chuyện cái loại này cường liệt tự

tin.

Mạc Vô Kỵ đã sớm biết Lam Vũ nhất định sẽ đáp ứng, không phải là không có biện pháp, không có ai sẽ đi chiến tranh Biên Thành. Tại Lam Vũ hứa hẹn sau đó, hắn trực tiếp tại trên giấy ghi chép giấy viết xuống hơn mười loại dược liệu đưa cho Lam Vũ.

- Long duyên thảo, bách hoa quả, ngả đằng, cây kê huyết đằng, ám hoàng tố, nghìn năm tùng mạch, hỏa tinh thạch...

Lam Vũ nhìn Mạc Vô Kỵ viết đồ đạc, nhất thời cau mày không dứt, bởi vì rất nhiều dược liệu hắn chưa từng nghe nói qua.

- Mạc dược sư, có lẽ dược liệu ngươi viết đẳng cấp rất cao, rất nhiều ta không biết. Ví dụ như bách hoa quả, ngả đằng, dạ châm hoa...

Xem hai lần sau đó, Lam Vũ lúc này mới có chút bất đắc dĩ đem giấy ghi chép trả lại cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt liền hiểu là chuyện gì xảy ra, hắn là tên thuốc nơi này và trên địa cầu đặt tên bất đồng.

Nghĩ tới đây, hắn nhanh chóng lại lấy một tờ giấy khác, bắt đầu vẽ, đồng thời bắt đầu giải thích đặc tính sinh trưởng của mỗi một loại dược liệu. Nói thí dụ như Hỏa tinh thạch bình thường sống dưới đáy sơn nham, ngả đằng là sinh trưởng ở địa phương ẩm ướt, Dạ châm hoa là hoa màu tím nửa đêm mới nở ra...

- Thì ra ngươi nói Bách hoa quả chính là Thải quả, Dạ châm hoa chính là Dạ tử a...

Lam Vũ hiểu được, lập tức có chút nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ là một cái dược sư, há có thể nhận sai dược liệu? Chẳng lẽ là hắn nghĩ sai rồi? Cũng không đúng a, qua nhiều năm như vậy, hắn nhưng chưa từng nghe người đem Thải quả gọi thành Bách hoa quả.

- Ha ha, là ta không đúng. Ta cùng đạo sư học đều là Thượng Cổ chế thuốc, đều quên đemnhững tên này sửa đổi một chút. Hiện nay dược liệu rất nhiều ta còn thật không gọi ra tên, ta phải đi mua một quyển dược liệu nhận rõ mới được.

Mạc Vô Kỵ mặt không đổi sắc tim không đập mạnh nói.

Thì ra là có chuyện như vậy, Lam Vũ ngược lại không có hoài nghi Mạc Vô Kỵ. Dù sao vừa rồi Mạc Vô Kỵ đem dược liệu bất đồng đặc tính đều viết ra, thậm chí đều vẽ ra đồ hình, sẽ không có giả.

- Tốt, ta đi trước, hai tháng sau ta đến Đan Hán Luyện Dược.

Lam Vũ gật đầu, thu hồi tờ giấy Mạc Vô Kỵ đã ghi chép, cùng Mạc Vô Kỵ cáo từ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thở phào nhẹ nhõm, cũng chậm rãi đi ra quán rượu. Một ngày điều tra thị trường, cuối cùng cũng không phải là không thu hoạch được gì.

Hắn không sợ Lam Vũ đạt được phương pháp điều chế thuốc hắn nghiên cứu, không nói dược liệu trọng yếu trong tay hắn không có giao cho Lam Vũ, coi như là toàn bộ cho Lam Vũ, loại thuốc kia cũng không phải người khác có thể tạo ra.

...

Mạc Vô Kỵ mới vừa trở lại Đan Hán Luyện Dược, Lục Cửu Quân liền cấp thiết tìm tới:

- Mạc huynh đệ, ngươi khi nào thì bắt đầu nghiên cứu chế tạo tân dược? Ta chỗ này ngược lại có mấy cái phương pháp điều chế bán thành phẩm...

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Ta đã có phương pháp điều chế mới, bán thành phẩm này thì thôi. Ta ngược lại muốn xem một phần Điển tịch Đan Hán Luyện Dược chế Dược. Được rồi, ta còn thiếu khuyết một phần kim tệ mua bộ phận dược liệu đến nghiên cứu.

- Cũng không thành vấn đề, ta trước dẫn ngươi đi đan hán dược tịch thất.

Lục Cửu Quân không chút do dự nói, hắn như là cấp bách chạy loạn.

...

Đan hán chế thuốc tuy là xuống dốc, một phần dược liệu điển tịch lại không ít, rất nhiều thậm chí là trên phố không mua được.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn những thứ này thư tịch chế thuốc, liền biết hắn không cần lại đi mua cái gì mà bách khoa toàn thư dược liệu nữa. Hắn thuận miệng đối với Lục Cửu Quân bên người ân cần nói:

- Lão Lục, ngươi giúp ta đi tìm mấy người có thể tin được. Một khi tân dược đi ra, ở trong sân xưởng chúng ta sản xuất. Nhớ kỹ, thuốc ta muốn luyện chế nhất định phải bảo mật, cho nên nhân thủ nhất định cũng phải tin cậy mới được. Hai ngày sau, chúng ta khởi công. Hai tháng sau, chính là thời điểm chúng ta đan hán chế thuốc quật khởi. Không, là sẽ oanh động toàn bộ giới chế thuốc.

Lục Cửu Quân Đan Hán Luyện Dược lụi bại, cũng không phải là không có đồ đạc lưu lại, cái này sân nhỏ thuốc phường cũng đủ lớn.

Kỳ thực Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, dù cho hắn lại bảo mật hơn, thu thập thanh môi lên men Penicilin thủ đoạn cũng bảo vệ không được bao lâu, bởi vì cái này chút thật sự là quá đơn giản. Duy nhất có thể bảo mật, đó chính là doanh dưỡng dịch chế tác. Doanh dưỡng dịch cũng quá đơn giản, một khi tiết lộ đồng dạng sẽ bị bắt chước ra. Nhưng Mạc Vô Kỵ không quan tâm, có thể kiếm lấy đến thùng vàng thứ nhất, có khi là sinh tiền thủ đoạn của hắn. Bất quá Penicilin oanh động toàn bộ giới chế

thuốc, Mạc Vô Kỵ tin tưởng hắn là nửa điểm đều không có nói sai, đây vốn chính là sản phẩm hạng nhất vượt thời đại.

Những lời này thật giống như tiên đan bình thường giống nhau để cho Lục Cửu Quân trong nháy mắt khôi phục sức sống, vội vàng vỗ bộ ngực nói:

- Mạc huynh đệ ngươi yên tâm, ta bảo đảm không có người tiết lộ nửa điểm bí mật của Đan Hán Luyện Dược.

- Chờ một chút...

Không đợi Lục Cửu Quân đi, Mạc Vô Kỵ tìm được giấy bút, lại viết một đống lớn các loại đồ đựng dụng cụ giao cho Lục Cửu Quân:

- Còn có, muốn mua mấy thứ này, chuẩn bị chế tác tân dược.

Lục Cửu Quân nghi ngờ tiếp nhận tờ giấy Mạc Vô Kỵ đưa cho hắn, không giải thích được hỏi:

- Cần đủ loại bình thủy tinh còn có ống nghiệm như vậy làm cái gì?

Mạc Vô Kỵ vung tay lên:

- Cái này không cần quản, ngươi chỉ cần nghe ta là được. Hai tháng sau, nhất định sẽ để cho đan hán chế thuốc chết đi sống lại.

Những thứ này không phải là vì Penicilin, mà là dược dịch giúp hắn khai phá kinh mạch.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Mạc Vô Kỵ Lo Lắng

Nhiêu Châu Thành cũng sẽ không bởi vì thiếu đi Mạc Vô Kỵ mà có nửa điểm biến hóa, coi như là Lộ di chủ cho thuê nhà Mạc Vô Kỵ, cũng chỉ là có chút lo lắng, mà không cách nào đi làm ra cái gì tìm người.

Từ khi bắt đầu sản xuất Penicilin tới nay, Mạc Vô Kỵ vẫn ở lại trong Đan Hán Luyện Dược. Penicilin sinh sản loại vật này, với hắn mà nói thật sự là quá dễ dàng. Không muốn nói là hắn, chính là một vài đề tài tốt nghiệp đại học cũng đã có loại đề tài này. Huống chi, Thừa Vũ Quốc khoa học kỹ thuật cũng coi như là khá tốt, muốn máy móc gì đều có thể tìm được, tối đa chỉ là hơi sửa chữa một chút mà thôi.

Điểm khó duy nhất Mạc Vô Kỵ gặp phải, chính là đem thuốc tiêm đổi thành thuốc uống Penicilin. Tiêm vào người quá phiền phức, cái thứ hai cũng dính đến vấn đề phổ cập tiêm chủng.

Thuốc uống Penicilin, tương tự với A Mạc Tây Lâm, An Biện Tây Lâm, Penicilin V các loại mấy thứ này hắn không phải là làm không được, chỉ bất quá muốn làm ra mấy thứ này, đơn giản trong hai tháng vậy tuyệt đối không được.

Thuốc uống Penicilin thông thường, a-xít dạ dày sẽ phá hư hầu như chín mươi chín phần trăm thành phần dược lý. Đối với những người khác mà nói có lẽ điều này rất khó, Mạc Vô Kỵ cũng chỉ là thoáng có chút phiền phức mà thôi. Ở trên địa cầu, hắn cũng đã đứng ở chóp đỉnh toàn bộ ngành dược học. Hắn tuy rằng không có khả năng hoàn toàn ngăn chặn Penicilin bị tiêu hao, lại có thể bảo trụ ba đến bốn phần mười hiệu quả thành công.

Tại một cái địa phương chưa hề xuất hiện qua chất kháng sinh mà nói, không muốn nói ba bốn mươi phần trăm, coi như là 5%, vậy cũng đã thể hiện ra hiệu quả cũng là kinh người.

Về phần thử phản ứng Penicilin cùng chất kháng sinh, trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ vứt sang một bên. So sánh với Penicilin tác dụng, sẽ có chút tác dụng phụ không đáng kể chút nào. Hắn tối đa tại trong sách hướng dẫn giải thích một chút, không hơn.

...

Đối với người ở Nhiêu Châu Thành mà nói, gần đây biến hóa rất lớn chính là Đan Hán Luyện Dược. Đan Hán Luyện Dược vốn bị suy sụp đến chỉ có một cửa hàng và một cái xưởng, hiện tại nó đã ở một tháng trước đóng cửa, không bán ra bất luận cái gì dược phẩm nữa.

Theo lý thuyết Đan Hán Luyện Dược đây là sắp đóng cửa, sau đó bán ra cái chỗ này. Để cho người ta nghi ngờ là, Đan Hán Luyện Dược chẳng những không có bán đất, gần nhất trái lại tại toàn bộ Nhiêu Châu Thành tung ra quảng cáo mới.

Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch, là sản phẩm mới Đan Hán Luyện Dược tiêu phí ngàn vạn công sức nghiên cứu ra. Đây là tin mừng của nhân loại, có Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch rồi lại cũng không cần lo lắng vết thương bị nhiễm độc, hiệu dụng xa xa vượt qua bất luận cái gì sản phẩm trước đây của Đan Hán Luyện Dược. Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch khẩu hiệu là, đối với vết thương bị nhiễm trùng, chỉ cần ngươi còn có một hơi thở, vẫn có thể sẽ giữ cho ngươi một mạng.

Những thuốc chữa thương trước đây của Đan Hán Luyện Dược, hiệu quả cũng sẽ không kém nhiều so với các loại thuốc chữa thương khác. Hiện tại Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch tung ra quảng cáo nói hơn xa gấp mấy lần các sản phẩm trước đây, nói bóng gió nói là, thứ này hơn xa bất luận sản phẩm chữa thương nào trên thị trường.

Một lời kích khởi thiên tầng lãng, quảng cáo nhất thời làm cho mọi ánh mắt ở Nhiêu Châu Thành đều tập trung vào Đan Hán Luyện Dược. Nhiêu Châu là thủ đô của Thừa Vũ Quốc, đây là làm cho ánh mắt cả Thừa Vũ Quốc đều tập trung vào Đan Hán Luyện Dược.

Trong lúc nhất thời, vô số người ùa ra đi tới cửa hàng của Đan Hán Luyện Dược, muốn mua một lọ Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch, muốn biết đây có phải là thật hay không.

Thừa Vũ Quốc gần như là mỗi ngày đều có chiến tranh, mỗi ngày không biết bao nhiêu người chết do vết thương bị nhiễm trùng. Dù cho không nói quân đội, lính đánh thuê, thợ săn, người hái thuốc, người khai mỏ... Những người này đều thời thời khắc khắc gặp phải bị thương, gặp phải uy hiếp bệnh độc bị nhiễm trùng mà tử vong. Nếu thật có loại thuốc cửu mệnh này, người nào không muốn?

...

Lầu hai Đan Hán Luyện Dược xưởng, Lục Cửu Quân vẻ mặt mừng rỡ vọt vào:

- Mạc huynh đệ, hiệu quả chúng ta tuyên truyền quá tốt. Chỉ cần Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch chúng ta thật có thứ hiệu quả này, không, chỉ cần có hiệu quả một phần ba, Đan Hán Luyện Dược sẽ thành công...

Lời của Lục Cửu Quân đột nhiên dừng lại, hắn nhìn Mạc Vô Kỵ biểu tình cũng không mừng rỡ, thậm chí có chút lo lắng. Lục Cửu Quân trong lòng lộp bộp một cái, lẽ nào tân dược thất bại? Thế nhưng Mạc Vô Kỵ không phải là ở trong sân làm một cái lại một lớn thùng sắt cái to, thậm chí còn có một vài cái nồi hơi sao? Những thứ này chẳng lẽ giả sao??

Đối với tân dược có thành công hay không, hắn cũng không có nắm chắc. Toàn lực tuyên truyền, cũng là ý tứ của Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ nói xác định vững chắc sẽ không thất bại. Nhưng là bây giờ...

Mạc Vô Kỵ đứng lên, đi tới bên người Lục Cửu Quân vỗ vỗ vai Lục Cửu Quân:

- Lão Lục, ngươi không cần lo lắng, thuốc không có vấn đề.

- Vậy ngươi vì sao thoạt nhìn lại lo lắng?

Lục Cửu Quân nghe được thuốc không có vấn đề, trong lòng đã buông xuống hơn phân nửa. Chỉ cần thuốc không có vấn đề, cái khác đều có thể giải quyết.

Mạc Vô Kỵ thở dài:

- Lão Lục, ngươi có nghĩ tới hay không, một khi Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch đưa ra thị trường, cho chúng ta mang đến hàng loạt tiền tài, vậy nhất định thì có người mơ ước. Chúng ta chung vào một chỗ sợ rằng cũng không có năng lực tự vệ a...

Nói lời trong lòng, Mạc Vô Kỵ cũng thật không ngờ hắn hơi chút tuyên truyền một cái, sẽ khiến oanh động lớn như vậy. Cũng không nghĩ tới, cái chỗ này người ta đối với thuốc có thể trị bệnh độc bị nhiễm trùng chữa thương khát cầu tới loại tình trạng này rồi. Hắn rất hoài nghi, tiếp tục như vậy, chờ dược phẩm đưa ra thị trường, hắn có không có năng lực bắt được thùng vàng này nữa.

Penicilin công nghệ rất dễ bị bắt chước, hắn biết, người khác không biết a. Vạn nhất thùng vàng thứ nhất còn chưa có thu vào tay, thì có người ngầm động thủ đối với Đan Hán Luyện Dược, không tốt.

Lục Cửu Quân nghe lời của Mạc Vô Kỵ nao nao, lập tức chính là cười ha ha:

- Mạc huynh đệ, ngươi bởi vì xuất thân quận Vương gia tộc, không biết ta Thừa Vũ Quốc chế độ cũng là như thường. Không muốn nói Thừa Vũ Quốc ta, tại trong phạm vi toàn bộ Tinh Hán Đế Quốc, xưởng làm ăn đều là đã bị bảo vệ, đương nhiên điều kiện tiên quyết là ngươi phải nạp

mức thuế nhất định. Trước đây Đan Hán Luyện Dược ta danh tiếng đều tiến vào Tinh Hán Đế Quốc, ngươi xem có ai dám tại đan hán táy máy tay chân? Đan hán sở dĩ suy sụp, là bởi vì tự ta không có năng lực.

Mạc Vô Kỵ cũng không có bởi vì lời của Lục Cửu Quân có nửa phần thoải mái, Đan Hán Luyện Dược cái loại này nhằm nhò gì. Cũng không có có thể lấy ra sản phẩm chủ lực của mình, loại này sinh ý có người mơ ước mới đúng là quái sự. Thật giống như trên địa cầu, một nhà máy gia công điện thoại di động, thoạt nhìn rất lớn, lại rất nhiều người. Trên thực tế đây chẳng qua là kiếm một chút tiền khổ cực, còn phải xem người khác nháy mũi trừng mắt. Một khi ngày nào đó người ta không muốn hắn thành công, đó chính là Đan Hán Luyện Dược kế tiếp.

Về phần Lục Cửu Quân nói đã được Tinh Hán Đế Quốc bảo hộ, Mạc Vô Kỵ càng là xem thường. Có đầy đủ lợi ích trước mặt, tất cả cũng có thể bạo phát. Từ người yêu yêu nhau bao nhiêu năm có thể phía sau ám toán hắn, hắn liền biết có một số việc không phải là chế độ cùng đạo đức có thể xác định.

Thế nhưng hắn cường đại hơn nữa, nhất định phải kiếm tiền, căn bản cũng không có khả năng trắng tay.

Theo lý thuyết coi như là có người muốn cướp đoạt Đan Hán Luyện Dược lợi ích, cũng có thể là trước mềm sau đó cứng rắn. Chỉ cần hắn nắm trong tay thứ trọng yếu nhất, đến lúc đó cần tiền bán đi, cũng sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng.

Nghĩ tới đây:

- Lão Lục, ta từ tục tĩu trước tiên là nói trước. Vạn nhất có người muốn chia một chén súp, cầm cổ phần của ta cũng có thể, tiền cũng không thể ít à nha.

- Tốt, không có vấn đề, ngươi yên tâm.

Lục Cửu Quân hầu như không có nửa điểm do dự liền đồng ý lời của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than một tiếng, cũng không có yêu cầu Lục Cửu Quân lập được hiệp ước. Có đôi khi thực lực của chính mình không tới, coi như là có một giấy hiệp ước thì như thế nào?

Hắn cô đơn một người tại Nhiêu Châu Thành, xảy ra chuyện gì, không có người nào giúp hắn.

...

Thương lượng với Lục Cửu Quân xong sau đó, Mạc Vô Kỵ một ngày một đêm để lên men Penicilin. Vì đem quyền chủ động nắm ở trong tay, ngoại trừ thu thập thanh môi loại chuyện này cần nhiều nhân thủ, chuyện khác hắn hầu như đều là tự thân làm. Hai tháng chưa có trở về nơi ở, thậm chí ngoại trừ tập trung mua dược liệu khai phá kinh mạch, hắn cũng không có nghỉ ngơi thật tốt.

Hai tháng trôi qua, hắn cuối cùng đã sản xuất ra một nhóm dịch dược Penicilin.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Oanh Động Cửu Mệnh Liệu Thương

- Ơ đù, Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch, hiệu quả gấp mấy lần các sản phẩm chữa thương khác?

Trên đường lớn Nhiêu Châu Thành, vài tên binh sĩ trên người mang theo vết máu bỗng nhiên ngừng lại, nhìn biển quảng cáo thật to.

- Là Đan Hán Luyện Dược, cái này xưởng ta nghe nói qua. Đoạn Hổ, ngươi lập tức dẫn người đi đem mấy cái huynh đệ mang đến Đan Hán Luyện Dược. Chúng ta đi trước cửa hàng Đan Hán Luyện Dược chờ các ngươi.

Người nam tử bưu hãn kia dẫn đầu lập tức kêu lên.

- Đội trưởng, trên đó viết tháng 9/10 mới mở tiệm bán ra.

- Hôm nay đã 9/9, chúng ta đi trước chờ rồi lại nói. Nếu như là quảng cáo giả tạo, lão tử trực tiếp hủy đi tiệm của hắn.

- Oke!

Tại Nhiêu Châu Thành, binh sĩ cả người vết máu như vậy cũng không phải số ít. Cộng thêm gần nhất Thừa Vũ Quốc chiến sự nổ ra, càng nhiều hơn thương binh lui về Nhiêu Châu. Càng ngày càng nhiều binh sĩ trọng thương, để cho người ta biết chiến sự tiền tuyến không ổn, cũng khiến cho Nhiêu Châu loại này không khí khẩn trương càng ngày càng đậm.

Bởi vì Đan Hán Luyện Dược chữa thương quảng cáo quá mức nghịch thiên, cộng thêm thương binh tỉ lệ tử vong cũng quá cao, cho nên đem

thương binh mang đến cửa hàng Đan Hán Luyện Dược càng tăng cũng không ngạc nhiên.

Mấy ngày ngắn ngủi thời gian, cửa vào Đan Hán Luyện Dược ngoại trừ đông đảo người vây xem bên ngoài, đông đảo binh sĩ từ chiến trường trở về mang theo huyết sát khí tức còn nhiều hơn.

Binh sĩ tới nhiều lắm, Nhiêu Châu Thành vệ binh đều ở đây bắt đầu chỉ huy trật tự. Đan Hán Luyện Dược cửa hàng vị trí coi như tốt, cộng thêm gần nhất tụ tập tới binh sĩ, hầu như muốn đem cả con đường ngăn chặn.

...

Tinh Hán lịch năm 2930 ngày 9 tháng 10.

Nhiêu Châu Thành cửa vào cửa hàng Đan Hán Luyện Dược, trong giờ phút này gần như là người tấp nập. Xem náo nhiệt, hoài nghi, càng nhiều hơn chính là muốn mua một lọ thử xem một chút.

- Mở cửa roài...

Theo trong đám người có người kêu thành tiếng, đại môn cửa hàng Đan Hán Luyện Dược từ từ mở ra.

Bị vây mấy ngày, Lục Cửu Quân sớm đã thấy nhưng không thể trách. Hắn giơ trong tay một cái máy phóng đại thanh âm, đối với đoàn người chen chúc nói:

- Các vị bằng hữu, mời những ai muốn mua Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch xếp hàng dựa theo trật tự, ta bảo đảm mỗi người đều có. Ta Đan Hán Luyện Dược lần này nghiên cứu ra được tân dược, tuyệt đối là tin mừng của hết thảy người bệnh thụ thương, không có bất luận cái gì giả tạo. Mỗi người mua một lọ Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch, chúng ta tặng một bộ lụa trắng băng đeo, tặng một bao đan hán ngoại thương thuốc bột...

Mạc Vô Kỵ bởi vì cân nhắc tới rồi phương pháp tiêm không tiện, làm ra đều là Penicilin uống. Về phần ngoại thương thuốc bột cùng băng đeo, vậy dĩ nhiên đều là phối hợp Penicilin dùng.

Về phần người dị ứng Penicilin, cũng chỉ là tại trong sách hướng dẫn hơi nói một chút mà thôi. Mỗi ngày đều có nhiều võ giả bởi vì thụ thương chết đi như vậy, một khi Penicilin hiệu quả trị liệu lên đây, người nào sẽ để ý dị ứng? Huống chi, đường uống yêu cầu thấp hơn, ít tác dụng phụ hơn.

- Bao nhiêu tiền một lọ?

Thanh âm hỗn loạn đồng thời hỏi lên, cắt đứt lời của Lục Cửu Quân. Đều không ngoại lệ, chú ý đều chỉ có một việc, đó chính là Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch là bao nhiêu tiền một lọ.

Lục Cửu Quân dùng tay đè áp, vẻ mặt tươi cười nói:

- Bởi vì chúng ta tân dược áp dụng tài liệu là cao cấp nhất dược liệu, cho nên giá cả hơi cao một chút. Bây giờ là mỗi bình hai miếng kim tệ...

Từng đợt thanh âm hút khí lạnh truyền đến, theo đó có người chửi ầm lên. Một lọ thuốc chữa thương mà thôi, lại muốn hai miếng kim tệ, tại sao không đi ăn cướp? Cái thuốc chữa thương khác, khá hơn chút mới vài ngân tệ mà thôi, thậm chí còn có hơn mười tiền đồng.

Nguyên bản đội ngũ thật dài chen chúc, nghe giá cả sau đó, trong nháy mắt rời khỏi hơn phân nửa. Hai miếng kim tệ một lọ thuốc chữa thương, đích thật là quá mắc. Một cái gia đình bình thường, một năm thu nhập cũng không được hai miếng kim tệ.

Thấy người đứng thành hàng thay đổi ít, Lục Cửu Quân khóe miệng cũng là co quắp vài cái. Dựa theo ý tứ của hắn là định giá 10 khối ngân tệ, thế nhưng Mạc Vô Kỵ lại muốn định giá 5 kim tệ. Sau cùng 2 kim tệ, vanax là lấy một cái giá trung gian. Nhưng đồng thời hắn cũng không

khỏi không đồng ý Mạc Vô Kỵ, lại dùng bình thủy tinh tinh tế đóng gói một phần Penicilin độ tinh khiết cao hơn một chút, định giá 10 kim tệ.

Có lẽ là bởi vì Đan Hán Luyện Dược đem Cửu Mệnh Liệu Thương tuyên truyền quá mức nghịch thiên, cho nên mặc dù giá cả ngẩng cao, vẫn như cũ có người tới mua. Có khi là vài người kết phường mua một lọ, chỉ có số rất ít người một lần mua hai bình trở lên. Về phần lọ thuốc Vip, đó là một lọ cũng không có bán được.

Người vây xem mấy ngày Đan Hán Luyện Dược, tại ngắn ngủn một giờ sau, liền tán đi cả.

- Mạc huynh đệ, chúng ta lần này... Ai...

Lục Cửu Quân thở dài, nếu mà không phải là muốn chờ vài ngày xem người khác hiệu quả trị liệu, hắn đều khuyên Mạc Vô Kỵ xuống giá.

Lần này thế nhưng sản xuất sắp tới năm vạn bình a, mời hai mươi người tăng ca làm việc mới làm ra được. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ tại sau khi nhóm đầu tiên thành phẩm ra ngoài, không có nửa điểm dừng lại liền bắt đầu sinh sản nhóm thứ hai, nhóm thứ hai số lượng so với nhóm đầu tiên còn nhiều hơn.

Bọn họ làm cật lực gần một tháng, hiện tại mới bán đi không tới hai trăm bình. Những vật này, ngay cả tiền quảng cáo cũng không đủ.

- Không cần phải gấp gáp, mấy ngày nữa rồi lại nói, ta đi ra ngoài trước đi dạo.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay, ý bảo Lục Cửu Quân không cần lo lắng.

Đối với Penicilin có thể bán được hay không, Mạc Vô Kỵ cũng không lo lắng, hắn lưu ý chính là mình gần đây phải luyện chế ra dịch thuốc. Mạc Vô Kỵ có một loại dự cảm, Penicilin không cách nào thu lợi lâu, hắn còn không bằng một lần đem giá cả định cao một chút, kiếm một khoản rồi lại nói.

Mấy ngày nữa, Lam Vũ sẽ đưa mấy chục loại dược liệu hắn cần tới, cộng thêm chính hắn mấy ngày nay thu mua, hắn liền có thể động thủ.

Một phần tầm thường đồ đạc, hắn trái lại yêu cầu chính bản thân ra đi tìm, hiện tại ngoại trừ chờ Lam Vũ dược liệu, hắn chỉ thiếu khuyết một món đồ. Dù cho biết rõ đem phương thuốc công bố, người khác cũng luyện chế không ra được dịch thuốc mở rộng kinh mạch, Mạc Vô Kỵ vẫn là quyết định cẩn thận.

Lục Cửu Quân chỉ có thể gật đầu, chuyện đều đến nơi này một bước, hắn có thể làm sao?

Mạc Vô Kỵ thứ muốn tìm thậm chí không tính là dược liệu, bởi vì loại vật này quá dễ gặp, chính là tơ ngó sen, tơ ngó sen càng mới mẻ càng tốt. Đi qua Mạc Vô Kỵ vô số lần nghiệm chứng, hắn nghiên cứu ra được phương pháp điều chế nếu mà không thêm tơ ngó sen, mặc dù đối với kinh mạch cũng có hiệu quả, lại kém một mảng lớn. Thế nhưng bỏ thêm tơ ngó sen, sẽ sinh ra hiệu quả tuyệt nhiên bất đồng.

Bất quá tơ ngó sen này cũng phải chọn, phải là từ bộ phận gốc sợi tơ từ lớp thứ hai.

Hắn này tự mình thí nghiệm qua, trước đây hắn uống xong dịch thuốc sau đó, hắn thậm chí đều có thể rõ ràng cảm thụ được trong cơ thể kinh mạch đang không ngừng rõ ràng, cả lực lượng của cá nhân đều tăng không ít. Phải biết rằng, hắn mặc dù cũng học võ, cũng không phải học hành gì nội gia quyền pháp cao thủ.

Đáng tiếc là, tại lúc hắn kinh mạch còn không có mở rộng hoàn toàn, đã bị người yêu ám toán.

...

Nếu như nói ngày đầu tiên, Đan Hán Luyện Dược còn bán đi một hai trăm bình Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch, vậy ngày thứ hai cùng ngày thứ ba, Cửu mệnh dịch dược là một bình đều không bán ra được.

Lục Cửu Quân cấp bách xoay quanh, Mạc Vô Kỵ lại núp ở bên trong phòng thí nghiệm không biết mân mê thứ gì, không có nửa điểm sốt ruột. Ngoại trừ ăn chơi trác táng một cái, cũng không thấy hắn đi ra, thậm chí ngay cả ăn cơm, cũng phải cần người đưa vào trong.

- Không được, còn như vậy chờ đợi chính là chờ chết. Lộ Lộ, ngươi giúp ta đi đem Mạc huynh đệ gọi ra, ta phải thương lượng với hắn một cái.

Lục Cửu Quân rốt cục nhịn không được cửa hàng vắng lặng.

- Phường chủ, Mạc đại sư nói không có chuyện gì tình không nên đi quấy rầy hắn...

Nhân viên cửa hàng tên Lộ Lộ, có chút khiếp đảm nói một tiếng.

- Quên đi, tự ta đi...

Lục Cửu Quân khoát tay chặn lại, liền muốn lên lầu, nhưng vào lúc này, một cái thân ảnh cao lớn đã chắn cửa tiệm:

- Nơi này ai là chưởng quỹ?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Hàng Hot

Sát khí cùng thanh âm này cùng lúc đánh thẳng tới, Lục Cửu Quân theo bản năng lui về phía sau mấy bước, lúc này mới có chút kinh hãi nói:

- Ta chính là phường chủ Lục Cửu Quân của Đan Hán Luyện Dược, vị bằng hữu này...

Lời của Lục Cửu Quân đột ngột dừng lại, hắn nhìn thấy phía sau đại hán thân hình cao lớn, cả người huyết khí này còn có hai người. Hai người này hắn quen biết, chính là tên gia hỏa mấy ngày trước thời điểm Đan Hán Luyện Dược khai trương, mang một người bị trọng thương tới.

Chẳng lẽ là tên kia chết mất, bây giờ người ta tới cửa tìm phiền toái?

Nghĩ tới đây phía sau Lục Cửu Quân nhất thời ra một đạo mồ hôi lạnh, dưới tình huống bình thường bán ra thuốc có vấn đề, chỉ cần không phải phổ biến, cũng sẽ không có vấn đề. Nhưng một khi người khác truy cứu, vậy thì có vấn đề. Nếu là người trong quân đội đến truy cứu, vậy vấn đề liền lớn.

- Lục phường chủ, đây là khúc trưởng của chúng ta. Chúng ta muốn mua ba trăm bình Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch thông thường, không biết giá cả có thể ưu đãi một chút hay không?

Người tráng hán Lục Cửu Quân quen mặt bỗng nhiên nói.

- A... đù…

Lục Cửu Quân tại trong nháy mắt liền hiểu được, Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch hiệu quả khẳng định bất phàm, bằng không sẽ không có chuyện một tên khúc trưởng tự tới mua.

Lục Cửu Quân thật giống như uống một hớp lớn xuân dược bình thường giống nhau trong lòng trong nháy mắt liền buông lỏng, làm một kẻ lọc lõi kinh thương nhiều năm, hắn quá rõ đây là có chuyện gì. Sau này Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch nhất định sẽ dễ bán, hắn không cần tiếp tục đi lo lắng vấn đề tiêu thụ.

- Dược dịch ngược lại còn có một chút, chỉ là hai kim tệ là giá cả chúng ta khai trương đẩy mạnh tiêu thụ, hiện tại...

Lục Cửu Quân tự nhiên rõ ràng những thứ này đại binh là có tiền.

- Dừng đi, cũng không cần ngươi ưu đãi, cứ dựa theo hai kim tệ, chúng ta muốn năm trăm bình. Chúng ta tới từ Thiết Phi quân doanh, sau này sẽ hàng ngày hân hạnh chiếu cố sinh ý của quý điếm.

Người kia cao to khúc trưởng không chút do dự giơ tay lên ngăn cản lời của Lục Cửu Quân.

- Tốt, một lời đã định.

Lục Cửu Quân vốn cũng không có dự định tăng giá, Thiết Phi doanh thế nhưng một trong tam thiết doanh của Thừa Vũ Quốc. Cùng Thiết Phi doanh làm tốt quan hệ, còn sợ sau này không có sinh ý sao?

...

Thừa Linh Cực Đan Công Phường, trước đây cửa hàng Đan Hán Luyện Dược trải rộng toàn bộ Thừa Vũ Quốc các thành phố lớn, còn chỉ là một tác phường nho nhỏ.

Mà bây giờ, Thừa Linh Cực Đan Công Phường sớm đã thành công ty dược phẩm số một số hai ở Thừa Vũ Quốc. Thừa Vũ Quốc dược phẩm, có khoảng 40% xuất từ Thừa Linh Cực Đan Công Phường.

Lúc này trong phòng hội nghị Thừa Linh Cực Đan Công Phường tổng bộ đại lâu, đang có mấy người ngồi ở bên trong, thần thái thoải mái tán gẫu. Hôm nay Thừa Linh Cực Đan Công Phường đi lên quỹ đạo, họp kỳ thực chính là nói chuyện phiếm.

- Này Đan Hán Luyện Dược trước đây làm ra thanh thế lớn như vậy, ta còn tưởng rằng phát ra ngoài thật lợi hại thuốc chữa thương, không nghĩ tới chỉ là tiếng sấm mưa lớn chút ít a, ha ha.

Nói chuyện là một người lão giả gần sáu mươi, cũng là chấp sự phụ trách Thừa Linh Cực Đan Công Phường tiêu thụ, tên là Lưu Vạn Thắng.

Nói thật ra, trước đây Đan Hán Luyện Dược thanh thế thật đúng là làm hắn sợ không nhẹ. Hiện tại phát hiện Đan Hán Luyện Dược là cọp giấy, trong lòng hắn thư sướng hơn nhiều.

Ngồi ở vị trí đầu là một người cô gái trẻ tuổi, chính là phường chủ Thừa Linh Cực Đan Công Phường Mi Tú, nghe Lưu lời của Vạn Thắng sau đó ngân nga nói:

- Lưu chấp sự, vô luận Đan Hán Luyện Dược làm ra thanh thế thật hay giả, chúng ta làm tiêu thụ đều hắn là coi trọng. Huống chi, lúc này mới vài ngày mà thôi, nếu mà cửu mệnh này...

Lời của Mi Tú đột ngột dừng lại, một người thanh niên xốc vác vội vã đi tới, đem một phong thư đưa cho Mi Tú.

Phòng hội nghị thanh âm một trận dừng lại, đều đưa mắt rơi vào trên người Mi Tú.

Mi Tú xé phong thơ ra, đem giấy bên trong rút ra, chỉ một lát sau thời gian, sắc mặt của nàng liền hơi đổi, đột nhiên đứng lên nói:

- Ngày hôm nay các quân doanh đều phái người đi Đan Hán Luyện Dược. Căn cứ tình báo, những quân doanh đại biểu này ít nhất cũng mua một trăm bình Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch. Ngoài ra, còn có một vài

thương nhân đi vào. Hơn nữa những người này đều là người đã từng tại Đan Hán Luyện Dược mua qua dược dịch...

Một trận hít thở không thông khí tức tràn ngập ra, tất cả mọi người rõ ràng Mi Tú lời này là có ý gì. Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch giá cả ngẩng cao như vậy, những người này còn lần thứ hai đi qua làm khách hàng quen, vậy đã nói rõ một vấn đề. Loại nước thuốc này chữa thương hiệu quả là thật rất lợi hại, thậm chí so với tuyên truyền còn lợi hại hơn.

Giả như Đan Hán Luyện Dược nghiên cứu ra thuốc chữa thương lợi hại như vậy, bọn họ Thừa Linh Cực Đan Công Phường lấy cái gì cùng người ta đấu đây?

- Mi phường chủ, chúng ta làm sao bây giờ?

Một người trung niên nam tử hơi mập cũng đứng lên, có chút vội vàng hỏi một câu.

- Lập tức đi Đan Hán Luyện Dược xem, Mi Tề, ngươi lập tức báo tin mấy cái trưởng lão ở xưởng.

Mi Tú Kiểm sắc có chút nghiêm trọng, giọng nói chuyện cực kỳ kiên quyết.

- Dạ.

Người thanh niên kia truyền tin tới trả lời một tiếng sau đó, vội vã lui ra ngoài.

...

Lam Vũ vác sau lưng hai cái áo da cực đại đi tới Đan Hán Luyện Dược cửa hàng cửa, liền giật mình. Đan Hán Luyện Dược đã từng trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, lúc này dĩ nhiên là kín người hết chỗ. Đông đảo mọi người mặt mang lo lắng, lại lại cực kỳ có trật tự đứng thành hàng. Đội ngũ đã từ cửa vào Đan Hán Luyện Dược, xếp hàng bên đường phố.

Lẽ nào cái kia Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch thực sự cường đại như vậy? Hắn không phải là không biết Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch quảng cáo, chỉ là loại này thương gia nói ngoa quảng cáo hắn thấy cũng nhiều, cho nên cũng không có để ý.

- Ngươi làm gì á? Ra sau đứng xếp hàng.

Thấy Lam Vũ muốn vào Đan Hán Luyện Dược, một người nam tử lập tức kéo lại hắn.

Lam Vũ hơi khẽ cau mày:

- Ta không phải là tới mua đồ, mà là tìm đến Mạc dược sư.

- Ngài là Lam đại ca sao? Mạc đại sư phân phó ta liền ở chỗ này chờ ngươi.

Một người thiếu nữ trẻ tuổi vội vàng đã đi tới kính cẩn nói.

Lam Vũ liền vội vàng gật đầu:

- Đúng òi, ta chính là Lam Vũ, phiền phức ngài dẫn ta đi gặp Mạc dược sư.

Thiếu nữ nhanh chóng nói:

- Lam đại ca cứ gọi ta là Lộ Lộ thì tốt rồi, Mạc đại sư không ở cửa hàng, hắn tại xưởng bên kia, ngài mời đi theo ta.

Mọi người xếp hàng, nhìn Lam Vũ được thiếu nữ mang đi, đều là lộ ra ánh mắt hâm mộ. Vì sao quen biết Mạc đại sư không phải là bọn hắn?

Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch cường đại, sớm đã truyền khắp quanh thân. Chỉ muốn mua đến một lọ Cửu Mệnh Liệu Thương, coi như là chính bản thân không cần, bán qua tay đi ra ngoài chính là kiếm hơn mười ngân tệ nha.

...

- Mạc đại sư, Lam đại ca mà ngài chờ tới rồi.

Đem Lam Vũ dẫn tới Đan Hán Luyện Dược xưởng, cửa vào phòng thí nghiệm của Mạc Vô Kỵ, Lộ Lộ rất là kính cẩn gọi một câu.

Mỗi một công nhân của Đan Hán Luyện Dược, đều phi thường rõ ràng, mấy ngày nay Đan Hán Luyện Dược nóng nảy tình huống là nguyên nhân gì. Đều là bởi vì Đan Hán Luyện Dược xuất hiện một cái Luyện Dược Sư, Mạc đại sư. Mạc đại sư này nghiên cứu ra được một loại tân dược chữa thương mang tính chất cách mạng, Cửu Mệnh Liệu Thương.

Chỉ cần Đan Hán Luyện Dược tiếp tục tiếp tục như vậy, có thể nghĩ, Đan Hán Luyện Dược sẽ lần thứ hai quật khởi, hơn nữa còn hơn xa trước. Tiếp tục tiếp tục như vậy đó là sự tình hiển nhiên, mỗi ngày người xếp hàng cũng có thể thấy được đến. Thậm chí có bởi vì để mua trước được dược dịch, chủ động yêu cầu tăng giá.

Lộ Lộ làm trợ thủ cho Mạc Vô Kỵ xử lý việc vặt, đối với Mạc Vô Kỵ tự nhiên là phi thường tôn kính.

- Lam huynh, cuối cùng đã chờ được ngươi.

Lộ Lộ vừa dứt lời dưới, phòng thí nghiệm vẫn đóng chặt cửa nhỏ liền được mở ra, Mạc Vô Kỵ đầu tóc loạn tao tao vẻ mặt kích động đứng ở cửa vào.

Lam Vũ cũng không có để ý Mạc Vô Kỵ hình dạng cùng trong phòng thí nghiệm các loại dược liệu mùi vị, hắn biết Luyện Dược Sư chân chính có bản lĩnh, phần lớn đều là đều là giống như Mạc Vô Kỵ, một khi đối mặt với chế thuốc, đều là điên cuồng vô cùng.

- Mạc dược sư, ngươi quả nhiên không có gạt ta, chẳng những thành công rồi, hơn nữa còn thành công lớn.

Lam Vũ vẻ mặt kính phục nói.

Mặc dù trước đây hắn đáp ứng Mạc Vô Kỵ lưu tại Nhiêu Châu, trên thực tế đối với lời của Mạc Vô Kỵ cũng không phải phi thường tin tưởng. Ngày hôm nay hắn thấy Đan Hán Luyện Dược rầm rộ, hắn liền biết Mạc Vô Kỵ tân dược nhất định sẽ làm cho Đan Hán Luyện Dược lần thứ hai quật khởi.

- Đa tạ Lam huynh tin tưởng ta, Lam huynh tiến đến ngồi một chút sao?.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện ánh mắt đã là rơi vào trên Lam Vũ áo da.

Lam Vũ thấy Mạc Vô Kỵ ánh mắt, há có thể không biết Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có ý nghĩ ngồi một chút? Hắn khẽ mỉm cười, đem áo da bên tay trái đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc dược sư, trong này đều là dược liệu ngươi cần, tổng cộng 10 phần, ngươi xem một chút.

Mạc Vô Kỵ vẻ mặt tươi cười đem áo da nắm đến:

- Không cần, không cần, há có thể không tin Lam huynh.

Nói xong, hắn nói với Lộ Lộ ở một bên:

- Lộ Lộ, ngươi nhất định phải giúp ta hảo hảo chiêu đãi Lam huynh. Lam huynh mang tới dược liệu không cần kiểm kê, hắn nói bao nhiêu liền là bao nhiêu, mặt khác giá cả tăng 10% so với bình thường.

Không phải là Mạc Vô Kỵ không muốn chiêu đãi Lam Vũ, mà là hắn đối với truy cầu tu luyện quá mức bức thiết. Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng tính tình Lam Vũ không sai, nếu mà hắn muốn trường kỳ ở lại Đan Hán Luyện Dược, hắn nhất định sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp, đem Lam Vũ vào xưởng hỗ trợ.

Sự thực Mạc Vô Kỵ trong lòng biết, Cửu Mệnh Liệu Thương giá trị thể hiện ra, tuyệt đối không phải là Đan Hán Luyện Dược nho nhỏ có thể

nắm trong tay. Đối với lời của Lục Cửu Quân, hắn là một chữ cũng không tin. Tại trước mặt lợi ích lớn như vậy, mọi người còn có thể tuân thủ quy tắc trò chơi mới đúng là quái sự.

Hắn cũng rõ ràng không trách Lục Cửu Quân này, bởi vì Lục Cửu Quân cũng không ngờ rằng Cửu Mệnh Liệu Thương sẽ hot như vậy. Đây là mới bắt đầu, chờ giá trị chân chính của Penicilin thể hiện ra sau đó, sợ rằng Lục Cửu Quân ngay cả nửa thành cũng không thể bảo đảm

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Khai Phá Kinh Mạch

Năm vạn bình Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch, dùng ý nghĩ của Lục Cửu Quân, coi như là nửa năm thời gian có thể toàn bộ bán đi, coi như là thành công to lớn. Sự thực tình huống là ngày thứ năm liền đã bán đi hơn phân nửa, đây là sau khi tăng giá bán. Lại dù tăng giá, ngày thứ mười hai, Cửu Mệnh Liệu Thương cũng đã toàn bộ bán xong.

Cộng thêm Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch, Đan Hán Luyện Dược chỉ xét lợi nhuận đã gần đạt hai mươi lăm vạn kim tệ. Hoặc là nói, Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch thành phẩm hầu như có thể không đáng kể, nhưng lại bán ra đều là lợi nhuận.

Đông đảo người xin mua thuốc trải bên ngoài tiệm, mà bên trong cửa hàng không có đan dược bán ra, Lục Cửu Quân lần thứ hai lo lắng.

- Lộ Lộ... Quên đi, ta tự đi tìm Mạc huynh đệ...

Lục Cửu Quân lúc này đã hoàn toàn tin tưởng Mạc Vô Kỵ thừa kế Mạc Thiên thành chế thuốc truyền thừa, trò còn giỏi hơn thầy. Nếu không, làm sao có thể sản xuất ra Cửu Mệnh Liệu Thương?

Cùng 10 ngày trước vội vã muốn tìm Mạc Vô Kỵ bất đồng, lúc này đây, hắn vội vã muốn Mạc Vô Kỵ nắm chặt thời gian luyện chế Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch nhóm thứ ba. Nhóm thứ hai Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch đang lên men, sắp ra lò rồi. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ dường như cũng không có ý nghĩ bắt tay vào làm luyện chế nhóm thứ ba, cả ngày liền núp ở phòng nghiên cứu, nói muốn khai phá tân dược.

Kỳ thực dựa theo ý nghĩ của Lục Cửu Quân, Đan Hán Luyện Dược có Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch là được rồi, căn bản không cần khai phá cái khác tân dược. Bất đắc dĩ là, hiện tại Mạc Vô Kỵ là ông nội, hắn nói muốn khai phá đó chính là phải khai phá.

- Phường chủ, Mạc đại sư nói, trước khi hắn đi ra tới, bất luận kẻ nào cũng không thể đi tìm hắn, dù là đưa cơm, cũng chỉ có thể đưa đến trước cửa sổ là được. Nếu mà đến bữa không ăn, hãy thu đi xuống một bữa, rồi tiếp tục đưa cơm mới.

Lộ Lộ nhanh chóng nói.

Nàng lo lắng phường chủ đột ngột xông vào căn phòng Mạc đại sư, làm cho Mạc đại sư cùng phường chủ nháo mâu thuẫn. Mạc đại sư thế nhưng là chế thuốc đại sư nàng ra mắt rất có bản lĩnh, loại này đại sư nhưng nghìn vạn không có khả năng đắc tội.

- Được rồi.

Lục Cửu Quân bất đắc dĩ vỗ đầu mình một cái, mấy ngày trước người của Thừa Linh Cực Đan Công Phường đến tìm hắn thương lượng Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch, hắn đổ lên trên người Mạc Vô Kỵ. Nói Mạc dược sư còn đang nghiên cứu tân dược, chuyện này phải đợi Mạc dược sư đi ra mới được. Mạc dược sư tính khí là, chỉ cần đang nghiên cứu thuốc, bất luận kẻ nào quấy rầy hắn, hắn đều có thể giận điên lên.

Không nghĩ tới báo ứng khó chịu, hiện tại đến phiên hắn trên đầu mình tới rồi. Đắc tội người nào, hắn cũng không dám đắc tội Mạc Vô Kỵ cái cây rụng tiền này.

...

Mạc Vô Kỵ tóc tai loạn tao tao nhìn trước mặt trên bàn mười cái bình thủy tinh màu xanh, trong lòng tất cả đều là thỏa mãn, đây là thành quả hắn liên tục mấy ngày công tác. Chỉ cần đem 1 trong mười mấy bình này

uống vào, hắn cũng có thể đi xem có Linh Căn hay không. Nếu có Linh Căn, hắn cứ tiếp tục kiếm tiền, chuẩn bị Khai Linh.

Dựa theo Lam Vũ cùng Lục Cửu Quân nói, chỉ có Linh Lạc mới có thể thu nạp tồn trữ linh khí. Mà chỉ có người có linh căn mới có Linh Lạc, hắn sở dĩ không có Linh Căn, đó là bởi vì Linh Lạc bế tắc, hoặc là không có Linh Lạc.

Tại Mạc Vô Kỵ nghĩ đến, Linh Lạc chính là mạch lạc hay là kinh mạch. Hắn dùng Khai Mạch dược dịch chính bản thân nghiên cứu ra được, nhất định có thể làm cho mạch lạc được thông quán, sau đó có thể thu nạp tồn trữ linh khí. Chỉ cần có thể thu nạp tồn trữ linh khí, đó không phải là nói hắn có Linh Căn sao?

- Ha ha ha... Sau này loại nước thuốc này liền gọi là Khai Mạch dược dịch.

Mạc Vô Kỵ nhịn không được cười ha ha, đây là lần đầu tiên hài lòng như vậy sau khi hắn bị ám toán.

Ở dưới lầu Lục Cửu Quân lo lắng không dứt, nghe được Mạc Vô Kỵ cười ha ha, lại cũng không kịp đoái hoài Lộ Lộ khuyên bảo, vội vã muốn phải lên lầu.

- Ha ha, lão Lục, mấy ngày nay có đúng hay không đếm tiền mỏi tay?

Mạc Vô Kỵ trong tay mang theo một cái bao, mở cửa nhìn Lục Cửu Quân muốn đi lên cười nói.

Lục Cửu Quân hài lòng như vậy, hắn lại lần nữa luyện chế ra tới Khai Mạch dược dịch, theo lý thuyết hắn cũng có thể hài lòng mới đúng là. Thế nhưng hắn đáy lòng trong chỗ sâu cuối cùng là có chút bất an, cụ thể là chỗ nào, cũng nói không rõ ràng.

Vẫn là không cần lo, trước đem kinh mạch của mình khai phá đi ra rồi lại nói.

Lục Cửu Quân vẻ mặt mừng rỡ nói:

- Mạc huynh đệ, chúng ta đại hoạch thành công rồi. Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch bán lời to, lời to a...

Mạc Vô Kỵ rất là bình thản vung tay lên:

- Ta biết, nhất định. Được rồi, phần kim tệ của ta giúp ta đổi thành kim phiếu là tốt nhất.

- Đương nhiên, đương nhiên, ngoại trừ cái này, tiệm chúng ta còn chưa có...

Không đợi Lục Cửu Quân đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ liền đối với hắn khoát khoát tay:

- Ta biết, chuyện lớn hơn nữa, chờ ta tắm rửa xong, nghỉ ngơi một ngày sau đó rồi lại nói.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không để ý Lục Cửu Quân, vội vã từ bên cạnh hắn đi qua, trực tiếp đi tới nơi ở của hắn tại Đan Hán Luyện Dược.

Mở rộng kinh mạch dược dịch đã có rồi, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hiện tại trọng yếu nhất là trước tắm rửa thay y phục, sau đó ngủ một giấc. Chờ sau khi ngủ dậy, lập tức dùng dược dịch mở rộng kinh mạch đem kinh mạch mở rộng, sau đó sẽ nói chuyện khác.

Kiếm tiền bạc, lúc nào đều có thể. Để cho hắn có thể có Linh Căn, thu nạp linh khí tu luyện, mới đúng là chuyện cấp bách.

Lục Cửu Quân ngơ ngác nhìn bóng lưng Mạc Vô Kỵ đi xa, không có nửa điểm tính khí. Tại Đan Hán Luyện Dược, chân chính đại gia không phải là Lục Cửu Quân hắn, mà là Mạc dược sư. Một lúc lâu sau đó, Lục Cửu Quân mới cúi thấp đầu rời đi. Không muốn nói đốc thúc Mạc Vô Kỵ sản xuất nhóm thứ ba Cửu Mệnh Liệu Thương, chính là thương

lượng với Mạc Vô Kỵ lại mở rộng mấy cái cửa hàng đều không có cơ hội.

...

Tắm rửa hoàn tất đánh một giấc sau đó, Mạc Vô Kỵ thần thanh khí sảng lấy ra một cái màu xanh bình thủy tinh.

Loại dược dịch mở rộng kinh mạch này hắn đã uống qua một lần, biết sau khi uống xong, trong thân thể sẽ có một đường hỏa thiêu giống nhau chậm rãi kéo dài. Sau đó, người coi như là chưa từng học võ, cũng có thể rõ ràng cảm thụ được trong cơ thể mình một cái kinh mạch bị chậm rãi mở rộng đi ra. Kinh mạch mở rộng mặc dù rất khó chịu, cái loại dễ dàng này khó diễn tả được cũng là phát ra từ đáy lòng.

Đáng tiếc là, đời trước Mạc Vô Kỵ uống loại nước thuốc này sau đó, một cái kinh mạch vẫn chưa có hoàn toàn mở rộng triệt để, đã bị ám toán.

Làm dịu lại tâm tình chính bản thân hơi có chút xao động, Mạc Vô Kỵ nắm lên màu xanh cái chai, mở ra miệng bình hít một hơi thật sâu, sau đó ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

Cùng đời trước giống y hệt nhau, dịch thể hơi khó chịu từ cổ họng của hắn chảy đi xuống, thật giống như một đường hoả tuyến tại trong cơ thể hắn không ngừng kéo dài, hết thảy bế tắc ngăn cản tại trước nhánh hoả tuyến dược dịch này, đều bị dược dịch hoả tuyến đốt xuyên quán thông. Mạc Vô Kỵ lần thứ hai rõ ràng cảm thụ được một cái kinh mạch trong cơ thể mình bị khai phá đi ra, theo dược dịch hoả tuyến, kinh mạch chậm rãi tại trong thân thể hắn mở rộng.

Giữa thân thể xé rách đau đớn lại có một loại cảm giác vui thích dễ dàng, dường như mỗi một điểm khoảng cách thiêu cháy, tạp chất trong thân thể hắn cũng sẽ bị thiêu cháy đi một phần.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay, nếu mà kinh mạch chính là Linh Lạc, một lọ dược dịch có thể khai phá một cái kinh mạch của hắn, vậy hắn thông qua Khai Mạch dược dịch có đúng hay không rất dễ liền có thể trở thành là đỉnh cấp tư chất Linh Căn tu luyện giả? Chín mươi chín nhánh Linh Lạc, vậy tính là cái gì? Hắn có thể dễ dàng đạt được.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Thất Bại Trong Gang Tấc

Hai canh giờ sau, sự chờ mong trong mắt Mạc Vô Kỵ dần dần biến mất. Dược dịch này đích thật là mở rộng một cái kinh mạch của hắn, thế nhưng loại mở rộng này tại hai giờ sau đó liền từ từ ngừng lại. Cảm giác hỏa thiêu biến mất, ý nghĩa dược dịch lực lượng đã dùng hết. Mà cái kinh mạch kia của hắn dường như cũng không có đả thông.

Tại sao có thể như vậy? Như một chậu nước lạnh từ đỉnh đầu tưới xuống, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn quên mất đau đớn do mạch lạc mở rộng.

Cái loại cảm giác này thật giống như một cái cống có rất nhiều vật làm bế tắc, nước lũ xông tới, những thứ này rác rưởi bế tắc gần bị nước trôi đi, cống cũng sắp thông, nước đột nhiên đã không còn. Các loại rác rưởi bị trùng kích xuống, đều ngăn ở lối ra, tạo thành một cái đê đập, trái lại so với lúc trước càng thêm bế tắc.

Mạc Vô Kỵ kiếp trước uống xong chất thuốc, căn bản cũng không có đợi được hai canh giờ đã bị ám toán. Cho nên hắn cũng không biết chất thuốc này chẳng những không có khả năng quán thông kinh mạch, hơn nữa còn sẽ làm kinh mạch tại vị trí nhất định càng thêm bế tắc.

Không đúng, nhất định là do liều thuốc thiếu.

Mạc Vô Kỵ cắn răng một cái lần thứ hai đánh mở một chai thuốc ngửa đầu toàn bộ uống vào.

Nếu như nói lần đầu tiên chỉ là có một cái hoả tuyến ở trong người thiêu đốt, vậy lần này thật giống như nuốt vào một cái hỏa cầu giống

nhau, Mạc Vô Kỵ cảm giác mình cả người đều có thể bị hỏa cầu này xé rách, sau đó đốt thành tro bụi.

Đau đớn kịch liệt để cho hắn hoàn toàn không cách nào chịu được, co quắp ngồi dưới đất. Đến cuối cùng, cả người hắn đều co giật, thở dốc đều có chút gian nan. Lại là qua một hai cái tiếng đồng hồ, cái loại đau đớn này để cho người ta co giật mới dần dần biến mất.

Mạc Vô Kỵ đỡ băng ghế run lẩy bẩy đứng lên, trong lòng một mảnh lạnh lẽo. Hắn rất cảm giác được rõ ràng, bình thuốc thứ hai này đi xuống, làm cho hắn càng thêm thống khổ, sau đó sẽ lần nữa bế tắc ở tại địa phương lần đầu tiên giống nhau.

Hắn khẳng định, nếu mà hắn dám... uống bình thứ ba nữa, chẳng những kinh mạch không cách nào quán thông, hắn còn có khả năng toi mạng.

Một câu nói, dược dịch khai thác kinh mạch của hắn đã thất bại rồi.

Nếu mà nữ nhân kia khi biết thuốc của hắn vẫn không có thành công, không biết có thể có một chút hối hận hay không. Có lẽ nàng không phải là hối hận giết hắn Mạc Vô Kỵ, mà là hối hận không có chờ hắn nghiên cứu ra được chân chính dược dịch mở rộng kinh mạch.

Mạc Vô Kỵ từ từ di động tới bàn bên cạnh, hắn nhìn thấy trong gương là một cái khuôn mặt tái nhợt tuyệt vọng. Hắn biết, hắn cũng không có cơ hội nữa. Từ mừng rỡ đến tuyệt vọng phát ra từ nội tâm, trung gian chỉ có 4 canh giờ mà thôi. 4 giờ sau, hắn phát hiện mình vẫn là không có quán thông qua bất luận cái gì một cái kinh mạch, hắn vẫn không thể tu luyện.

Nếu mà ở địa cầu, hắn có lẽ còn có biện pháp tiêu phí thời gian đi tu bổ loại nước thuốc này. Nơi này, hắn không có nửa điểm cơ hội. Chỉ bằng phòng thí nghiệm nghèo nàn của Đan Hán Luyện Dược, có thể nghiên cứu ra được loại nước thuốc này mới đúng là quái sự. Trước hắn có thể làm được, bằng vào càng nhiều hơn chính là kinh nghiệm của hắn.

Từng trận cảm giác suy yếu truyền đến, Mạc Vô Kỵ từ từ phục hồi tinh thần lại, thở dài một cái, không được thì chớ cưỡng cầu, hắn tiện tay nắm lên ấm nước trên bàn rót một chén nước.

Không đúng, Mạc Vô Kỵ đem cái chén đã cầm tới gần môi bỏ xuống, sắc mặt bộc phát tái nhợt.

Nghiên cứu nhiều năm thực vật, Mạc Vô Kỵ đối với đặc tính phần lớn thực vật đều biết rõ ràng, hắn vừa rồi ngửi thấy trong nước có mùi nhàn nhạt độc tiễn mộc.

Đây tuyệt đối là dược dịch của độc tiễn mộc lấy ra, thứ có thể thấy máu phong hầu.

Có người muốn giết mình, Mạc Vô Kỵ nguyên bản thất lạc lòng tuyệt vọng bỗng nhiên đánh cái giật mình.

Chỉ là chỉ chốc lát thời gian, Mạc Vô Kỵ liền hiểu là chuyện gì xảy ra. Bởi vì hắn là Quận Vương huyết mạch, trước hắn điên điên khùng khùng, tự nhiên không ai sẽ để ý hắn. Hiện tại hắn đã bình thường, nhất định sẽ bị người có tâm biết. Hơn nữa hắn lại ở Đan Hán Luyện Dược, tương lai nhất định không thiếu tiền tài. Quận Vương hậu duệ phát điên rồi không ai sẽ coi ra gì, đích xác Bắc Tần Quận Vương hậu đại có bản lĩnh, để cho người ta kiêng kỵ, chí ít sẽ làm tên gia hỏa âm mưu kia lấy Bắc Tần Quận Vương Vị kiêng kỵ.

Mạc Vô Kỵ nhẹ nhàng để ly xuống, trái lại bình tĩnh lại. Tinh Hán Đế Quốc khổng lồ như vậy, hắn không có thể làm cho mình sinh ra Linh Căn tu luyện, không có nghĩa là không có cách nào. Nếu còn có một tuyến cơ hội, hắn tuyệt đối không có khả năng cam chịu.

Đem hai cái bình vô dụng thu hồi, Mạc Vô Kỵ trong lòng bỗng nhiên có thêm một chút may mắn. May là hắn Thác Mạch dược dịch không có thành công, nếu mà thành công rồi, hắn nhất định sẽ cầm kim tệ lại đi Khai Linh tháp. Như vậy, có lẽ mới là thật chuyện xấu.

Trước hắn nhất tâm muốn để cho bản thân mình có tư chất tu luyện, hoàn toàn không có cân nhắc đến nguy hiểm. Thử nghĩ người này ám toán hắn Mạc gia, há có thể để cho một cái Bắc Tần Quận Vương hậu đại sống sót bình thường?

Tái ông mất ngựa, yên tri phi phúc?

Một loại cảm giác nguy cơ sâu đậm truyền đến, Mạc Vô Kỵ biết hắn không cách nào tiếp tục ở lại Đan Hán Luyện Dược. Hắn loại người này bèo trôi không rễ bám, người khác muốn ám toán hắn thật sự là quá đơn giản.

Thế nhưng hắn có thể đi chỗ nào?

- Mạc đại sư, người của Thừa Linh Cực Đan Công Phường đến, phường chủ đang tiếp khách, muốn mời ngươi đi một chuyến.

Lộ Lộ thanh âm truyền đến, đúng lúc cắt đứt Mạc Vô Kỵ tư tự.

- Tốt, ta lập tức đi ngay.

Mạc Vô Kỵ mở cửa:

- Được rồi, cái chén và bình trà bị ta không cẩn thận làm dơ rồi, ngươi đem nước đổ đi, giúp ta rửa sạch bình trà luôn.

Mạc Vô Kỵ tại Đan Hán Luyện Dược, vẫn là đc Lộ Lộ chiếu cố. Mạc Vô Kỵ tin tưởng người bỏ thuốc khẳng định không phải là Lộ Lộ, loại địa phương này ra vào cũng không có gì trở ngại, người muốn hại hắn sẽ không ngu để cho người khác xuất thủ.

- Dạ, Mạc đại sư.

Lộ Lộ đối với Mạc Vô Kỵ tôn kính, đó là phát ra từ ở sâu trong nội tâm. Mạc đại sư trước khi tới, Đan Hán Luyện Dược đang thoi thóp, hiện tại thì như thế nào a?

...

- Ha ha, Mạc huynh đệ, ta đến giới thiệu cho ngươi một chút, vị này chính là phường chủ Mi Tú của Thừa Linh Cực Đan Công Phường...

Mạc Vô Kỵ mới vừa vừa đi vào đại môn Đan Hán Luyện Dược phòng họp, Lục Cửu Quân liền cười ha ha một tiếng đứng lên, chỉ vào một người cô gái trẻ tuổi nói. Mạc huynh đệ xưng hô, dường như đang cố ý biểu hiện hắn và Mạc Vô Kỵ quan hệ không giống bình thường.

- Ế, Mạc huynh đệ, thân thể ngươi không thoải mái sao?

Lục Cửu Quân cắt đứt giới thiệu của mình, với hắn mà nói, người của Thừa Linh Cực Đan Công Phường đều tới, cũng so ra kém một cái đầu ngón tay út của Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ sắc mặt tái nhợt, bước đi đều có chút suy yếu, hắn lúc này liền lo lắng.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Không có, chính là mấy ngày nay quá mệt mỏi.

Nói xong, hắn hướng cô gái trẻ tuổi đồng dạng đứng lên nói:

- Ngưỡng mộ Mi phường chủ đại danh đã lâu, hạnh ngộ hạnh ngộ.

Mi Tú ánh mắt nghi ngờ tại trên người Mạc Vô Kỵ quét một cái, cười duyên một tiếng nói:

- Mạc dược sư đại danh ta đồng dạng là như sấm bên tai, quả nhiên lời đồn không bằng thấy tận mắt.

Mạc Vô Kỵ biết Mi Tú ý tứ, hắn ha ha cười:

- Kỳ thực ta là kẻ điên điê khùng khùng, có đôi khi hay xem mình làm Vương Thượng.

Thực sự không được, hắn cứ tiếp tục đi giả vờ ngu ngốc.

Mi Tú lúng túng cười cười:

- Mạc dược sư nói đùa, ta cũng tới giới thiệu một chút.

Nói lấy nàng chỉ hướng một người trung niên nam tử bên người thoạt nhìn rất là ấm áp nói:

- Đây là trưởng lão Thừa Linh Cực Đan Công Phường ta Ô Hòa Thái.

Một gã lão giả khác sắp tới sáu mươi không đợi Mi Tú giới thiệu, chủ động đứng lên nói:

- Ta là Thừa Linh Cực Đan Công Phường tiêu thụ chấp sự Lưu Vạn Thắng, thật cao hứng có thể nhìn thấy Mạc dược sư.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng Thừa Linh Cực Đan Công Phường tới nơi này làm gì, lập tức khẽ mỉm cười:

- Mọi người ngồi xuống nói chuyện đi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Rốt Cuộc Hiểu Rõ

Mi Tú tuy rằng cũng chưa tính là phi thường xinh đẹp, lại có một loại lực hấp dẫn cực lớn. Tại sau khi Mạc Vô Kỵ ngồi xuống, nàng đã trước tiên cầm lấy ấm trà, giúp Mạc Vô Kỵ rót một chén trà.

- Thực sự là ước ao được như Đan Hán Luyện Dược có Mạc đại sư chế thuốc pro như này, có thể nghiên cứu ra Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch, một sản phẩm vượt thời đại như vậy. Ta tin tưởng Mạc dược sư biết ý đồ ta đến, vô luận ta có thành công hay không, ta đều muốn lấy trà thay rượu kính Mạc dược sư một chén. Bởi vì Cửu mệnh thuốc sẽ cứu sống vô số người, đây đều là đại công đức của Mạc dược sư...

Nói xong Mi Tú đem chén trà trong tay uống một hơi cạn sạch.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, người nữ nhân này thực sự là biết ăn nói a.

Bất quá người nữ nhân này đã uống một chén, trà này hẳn là không có vấn đề gì. Mạc Vô Kỵ sớm đã khát nước, cũng nâng chung trà lên uống một hơi cạn sạch.

Uống xong trà xong, Mạc Vô Kỵ lúc này mới chính sắc nói:

- Mi phường chủ đề cao ta, ta nghiên cứu ra được chỉ là một phần bình thường dược dịch mà thôi. So với linh dược của tu luyện giả, tùy tiện xuất ra một loại thuốc, cũng mạnh hơn nhiều so với Cửu Mệnh Liệu Thương của ta.

Mi Tú trong lòng âm thầm buồn cười, nàng sớm tỉ mỉ điều tra qua Mạc Vô Kỵ. Biết Mạc Vô Kỵ cũng không có Linh Căn, thế nhưng đối

với tu luyện cực kỳ quen mắt. Từ lời của Mạc Vô Kỵ, nàng liền có thể nghe ra, Mạc Vô Kỵ hữu ý vô ý muốn đánh nghe sự tình tu luyện giả.

- Mạc đại sư quá coi thường Cửu Mệnh Liệu Thương của ngươi, tu luyện giả đích xác có thể xuất ra thuốc chữa thương tốt hơn, nhưng giá cả kia căn bản cũng không phải là người thường có thể dùng. Rồi lại nói, coi như là người thường có thể sử dụng, cũng không cách nào cùng Cửu Mệnh Liệu Thương giống nhau, có thể sản xuất ra rất nhiều. Cho nên ta nói Cửu Mệnh Liệu Thương là dược phẩm vượt thời đại, một chút cũng không có nói sai. Ta lần này tới, đang là muốn hợp tác với Đan Hán Luyện Dược, mở rộng năng lực sản xuất cửu mệnh thuốc a.

Mi Tú chính sắc nói.

Loại này máy đẻ trứng vàng, Thừa Linh Cực Đan Công Phường tiêu phí lớn hơn nữa đại giới, Lục Cửu Quân cũng không muốn cùng chung làm. Cho nên hắn không ngừng hướng Mạc Vô Kỵ nháy mắt. Mạc Vô Kỵ làm bộ không có thấy ánh mắt của Lục Cửu Quân, Đan Hán Luyện Dược hắn là xác định vững chắc sẽ không ở lại, hắn vốn là dự định đem Penicilin “open source” đi ra ngoài, cầm một khoản tiền rời đi. Thừa dịp Linh Cực Đan Công Phường cái này coi tiền như rác đưa tới, đó là hay nhất không hơn.

- Ha ha, Mi phường chủ lời này nhưng không có nói sai. Cửu Mệnh Liệu Thương tuyệt đối là một loại dược phẩm vượt thời đại, Mạc đại sư có thể nghiên cứu ra Cửu Mệnh Liệu Thương loại này thuốc chữa thương, cống hiến đối với chúng ta toàn bộ Thừa Vũ Quốc thì không cách nào dùng lời nói mà hình dung được.

Ô Hòa Thái trưởng lão ngồi bên người Mi Tú cũng là phụ họa nói.

Liền ngay cả Lục Cửu Quân nghe nói như thế, đều cũng có chút đắc ý gật đầu.

Vốn là Mạc Vô Kỵ muốn muốn kiếm một khoản liền đi tại nghe nói như thế sau đó, trong lòng lộp bộp một cái, hắn bỗng nhiên hiểu rõ chính

bản thân trong lòng này một mực bất an là cái gì. Chân chính bất an cũng không phải tên gia hỏa âm thầm hạ độc, mà là Thừa Vũ Quốc.

Penicilin loại vật này một khi đi ra, nhất định sẽ bị quốc gia nắm trong tay. Hiện tại sở dĩ còn không có tìm được trên đầu hắn đến, đó là bởi vì Penicilin ra quá ngắn, lượng cũng không coi là nhiều. Đại đa số người, vẫn chỉ là đem Penicilin xem là một loại dược phẩm có hiệu quả trị liệu giá cả cao mà thôi.

Một khi loại thuốc này đại quy mô bị quân đội sử dụng, vậy hắn sợ rằng không còn có tự do quyền lợi. Hoặc là chuyên môn vì quốc gia nghiên cứu dược dịch, hoặc là giao ra Penicilin phương pháp điều chế, sau đó bị giết chết. Bất kỳ một cái nào người nắm quyền, cũng không cho phép loại này quốc gia lợi khí tùy tiện tiết lộ ra ngoài.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ đâu còn có thể ngồi yên. Hắn bỗng đứng lên, nói với Mi Tú:

- Đa tạ mi phường chủ coi trọng, kỳ thực ta mở rộng Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch. Trước ta còn chưa tính là rất rõ ràng, mi phường chủ cùng ô trưởng lão nói chuyện, để cho ta hiểu ra. Như vậy đi, chờ ta một ngày, một ngày sau đó, Thừa Linh Cực Đan Công Phường nhất định có thể được như nguyện. Ta đi trước chuẩn bị một chút, cáo từ.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ vội vã đi ra ngoài, thậm chí không có chờ Mi Tú đám người nói vài câu lời khách khí. Hắn rất muốn trước tiên ở trên người Thừa Linh Cực Đan Công Phường kiếm một khoản, nhưng hắn không dám mạo hiểm như vậy, loại nguy hiểm này hắn một phút đồng hồ cũng không muốn bốc lên.

Cũng may Mi Tú là người làm ăn, biết làm nghiên cứu là cái gì bản tính, hoàn toàn không ngại cách làm Mạc Vô Kỵ. Ngược lại là Mạc Vô Kỵ nói một ngày sau đó nàng Thừa Linh Cực Đan Công Phường là có thể được như nguyện, làm cho nàng rất là kích động.

Lục Cửu Quân trong lòng lo lắng không dứt, thế nhưng hắn không có khả năng giống như Mạc Vô Ky, nói đi là đi.

...

Tư Đồ Thiên, Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc Lĩnh Chủ Quốc quân, cũng là lĩnh vương cấp bậc tồn tại. Mặc dù Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc tại toàn bộ Tinh Hán Đế Quốc căn bản cũng không tính cái gì, bài danh còn cực kỳ lùi phía sau. Nhưng ở toàn bộ Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc, hắn chính là chí cao vô thượng tồn tại.

Lúc này Tư Đồ Thiên đang ngồi ở trên Thừa Vũ Quốc Kim Loan điện vương vị, rũ xuống mi mắt, thần tình lộ ra có chút không nhịn được. Đại điện người hai bên cũng bị loại bầu không khí này lây nhiễm, lộ ra có chút đơ đơ.

- Chư vị thần công, có việc bắt đầu tấu, đéo có bãi triều.

Thái giám Đứng ở bên người Tư Đồ Thiên hiển nhiên hiểu rõ vô cùng ý tứ của Tư Đồ Thiên, vừa nhìn loại tình huống này, đưa mau giúp một tay nói.

- Thần Phi Hổ có quân tình khẩn cấp bẩm báo Vương Thượng.

Một người hung hãn nam tử từ phía bên phải đi ra, khom người nói.

Quân tình khẩn cấp?

Tư Đồ Thiên bỗng ngẩng đầu, mi mắt bắn ra hai đạo tinh mang, mặt trắng nguyên vốn không có tinh thần, lúc này lại mang theo một loại đè nén uy nghiêm.

Người trong điện, không biết là bởi vì Tư Đồ Thiên biến hóa, hay là bởi vì quân tình khẩn cấp bốn chữ này, cũng đều trở nên ngưng trọng.

- Phi Hổ tướng quân, chẳng lẽ là cùng Xương Yến Lĩnh Chủ Quốc chiến sự có biến hóa?

Tư Đồ Thiên thanh âm hơi dài nhọn.

Gọi Phi Hổ nam tử nhanh chóng nói:

- Không phải, đây là liên quan đến ta Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc vận mệnh quốc gia đại sự, là chuyện tốt. Chỉ cần dùng tốt, coi như là tiêu diệt Xương Yến Lĩnh Chủ Quốc, để cho lãnh thổ quốc gia lại mở rộng gấp đôi, cũng không phải không có khả năng.

Câu này lời vừa nói ra, mọi người bao gồm Tư Đồ Thiên ở bên trong, đều là tinh thần gấp trăm lần tăng lên. Đều muốn có nghe một chút Phi Hổ tướng quân rốt cuộc muốn nói ra chuyện tốt lành gì, cần loại này khoa trương giọng nói nói ra. Về phần đem Xương Yến Lĩnh Chủ Quốc tiêu diệt, lãnh thổ quốc gia mở rộng gấp đôi, không ai sẽ cho là thật.

Đứng ở bên trái là một người lão giả to tiếng nói:

- Triệu Phi Hổ, ngươi nói chuyện thế nào trở nên dong dài như vậy, có gì nói toẹt mẹ đi.

Triệu Phi Hổ liếc mắt, tiếp tục nói:

- Vương Thượng, gần nhất quân đội phát hiện một loại thuốc chữa thương. Loại này thuốc chữa thương dược hiệu kinh người, có thể bóp chết tất cả đồng phát chứng viêm. Ta từ thiết tự bộ lấy được cụ thể tin tức, một nghìn binh sĩ thụ thương phục dụng loại này chữa thương dịch sau đó, đến bây giờ chỉ có đồng loạt tử vong. Này đồng loạt tử vong còn không phải là bởi vì bị nhiễm trùng, mà là bởi vì mất máu quá nhiều. Có thể nói dùng loại thuốc này, người bị thương hầu như không chết. Mà binh lính bị thương không có dùng loại này chữa thương dịch, tỉ lệ tử vong cao tới 30-40%. Có thể nói loại này chữa thương dịch hiệu quả là gấp mười lần thuốc trị thương hay nhất...

- Cái gì?

Tư Đồ Thiên kích động từ trên ghế đột nhiên đứng lên, ngọc như ý trong tay rơi ở trên mặt đất cũng không biết.

Chẳng những là Tư Đồ Thiên, vương trong điện tất cả mọi người khiếp sợ nhìn Triệu Phi Hổ, từng cái một thở dốc.

Mỗi lần chiến chuyện xảy ra, bởi vì thụ thương tử vong binh sĩ, vậy cũng là dùng trăm vạn làm đơn vị. Nếu có một loại thuốc có thể ngăn cản binh sĩ bởi bị thương tử vong, loại thuốc này tuyệt đối là vượt thời đại.

Trong chiến tranh đồ đạc quý báu nhất là cái gì? Chính là binh sĩ. Không phải, phải nói là binh sĩ có kinh nghiệm chiến đấu. Một binh sĩ thụ thương không chết, ở trên chiến trường phát huy tác dụng, vậy có thể nói là vô giá.

Nếu quả như thật có loại thuốc thần kỳ này, vậy Triệu Phi Hổ nói tiêu diệt Xương Yến Lĩnh Chủ Quốc, chưa hẳn thì không thể thực hiện. Coi như là diệt không xong, cũng có thể thật to mở rộng lãnh thổ quốc gia Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc.

- Phi Hổ tướng quân, ngươi nói chẳng lẽ là Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch?

Lão giả lúc trước châm chọc Triệu Phi Hổ kinh thanh hỏi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Đẩy Ra Chém

- Hàn Lão Quận Công, cái gì Cửu Mệnh Liệu Thương?

Thừa Vũ Quốc quân Tư Đồ Thiên hiển nhiên chưa có tiếp xúc qua loại thuốc chữa thương này.

Lão giả này chính là Thừa Vũ Quốc đệ nhất quận công Hàn Thịnh An, Tinh Hán Đế Quốc quý tộc tước vị bên ngoài Tinh Hán Đế Quốc đế vương, còn chia làm cửu giai, theo thứ tự là quốc công, lĩnh vương, quốc hầu, quốc bá, Quận Vương, quận công, quận hầu, huyền hầu, quận bá.

Lĩnh Chủ Quốc quận công thoạt nhìn còn đang ở dưới một phương Quận Vương, trên thực tế tại Lĩnh Chủ Quốc trong đại điện, quận công địa vị tuyệt đối cao hơn Quận Vương. Thật giống như Tư Đồ Thiên cái này lĩnh vương, tại Tinh Hán Đế Quốc thoạt nhìn gần với quốc công, trên thực tế nếu mà đặt ở trong Tinh Hán Đế Quốc kim loan đại điện, một cái lĩnh vương địa vị chưa hẳn là có thể so với được với quốc bá.

Duy nhất cùng Hầu bá bất đồng là, lĩnh vương cùng Quận Vương đều cũng coi là một thế lực lớn, có quân đội của mình và quyền phát biểu. Chỉ cần không ở đế quốc kim loan đại điện, quyền lực của bọn họ xa không phải là công hầu có thể so sánh với.

Hàn Thịnh An vội vàng đứng ra nói:

- Bẩm Vương Thượng, tại mấy tháng trước, Đan Hán Luyện Dược đã từng tại vương đô Nhiêu Châu trắng trợn tuyên bố tân dược quảng cáo. Bọn họ mở ra phát ra ngoài một loại thuốc chữa thương mới, gọi Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch.

Tư Đồ Thiên gật đầu, chuyện này hắn ngược lại nghe nói qua, lúc đó cũng không có làm thật. Đan Hán Luyện Dược coi như là vì Thừa Vũ Quốc làm ra nhất định cống hiến, tuy rằng tên này lên khẩu khí có chút to lớn, cũng không tính là phạm quy.

Hàn Thịnh An tiếp tục nói:

- Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch quảng cáo khẩu khí phi thường lớn, nói chỉ cần là thụ thương còn có còn một hơi thở, Cửu Mệnh Liệu Thương liền có thể cứu 1 mệnh. Chuyện này lúc đó gây rất oanh động, nghe đồn Cửu Mệnh Liệu Thương cũng bởi vậy bán cực kỳ náo nhiệt. Cựu thần cũng từng sai người đi mua một phần, chỉ là cũng không có kiểm tra, bởi vì cựu thần cũng cho rằng lời đồn này là giả. Phi Hổ tướng quân ngày hôm nay nói, nghĩ đến loại thuốc trị thương này chữa thương hiệu quả là sự thật.

- Phi Hổ tướng quân, Hàn Lão Quận Công nói cùng lời của ngươi nói có phải thật hay không?

Tư Đồ Thiên ánh mắt đều đổi xanh.

Làm một lĩnh vương, chỉ cần là cảm giác được, đối với phương diện này mẫn cảm há có thể là Mạc Vô Kỵ từ từ ngẩn ngơ có thể so sánh? Hắn trước tiên bắt được loại này thuốc chữa thương tuyệt đối là quân đội lợi khí. Hắn nhất định phải tại trước khi đế quốc phản ứng kịp, lợi dụng loại thuốc này vì Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc thu được càng nhiều hơn chỗ tốt. Trọng yếu hơn là hắn muốn phong tỏa phương pháp luyện chế loại thuốc này, đồng thời cấm đoán người kia Luyện Dược Sư.

- Hoàn toàn là tình huống thật, chuyện này là thiết tự bộ quân doanh căn cứ sự thực nói cho ta.

Triệu Phi Hổ khẳng định nói.

- Người vừa tới, lập tức đem tất cả người Đan Hán Luyện Dược khống chế. Lập tức đem Luyện Dược Sư của Đan Hán Luyện Dược

nghiên cứu ra được Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch mang tới nơi này.

Tư Đồ Thiên đang xác định xong việc thực sau đó, không chút do dự hạ ý chỉ.

- Vương Thượng xin chờ chốc lát.

Một người mập mạp nam tử bỗng nhiên đi ra, khom người nói.

Tư Đồ Thiên tay dừng một chút, dừng lại thân vệ phải đi thi hành mệnh lệnh, cố nén tức giận hỏi:

- Quý ái khanh, ngươi có lời gì muốn ở phía sau nói?

Mập mạp nam tử cẩn thận từ ống tay áo móc ra một tờ giấy tràn ngập chữ, tay run run đưa lên nói:

- Vương Thượng, ta sáng nay thời điểm vào triều, thì có người khắp nơi tung ra loại vật này. Nói là phương pháp điều chế Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch, người nghiên cứu Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch là Mạc Vô Kỵ vì kỷ niệm phụ mẫu hắn, vì tích lũy công đức tạo phúc tứ phương cùng bách tính khổ cực, cố ý miễn phí tặng đi ra.

- Cái gì?

Tư Đồ Thiên vội vàng mở ra giấy, quả nhiên thấy mặt trên viết rậm rạp. Nội dung chính là phương pháp luyện chế Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch, chẳng những phương pháp tường tận không gì sánh được, ngay cả nguyên lý đều giải thích rõ mồn một, coi như là hắn vừa nhìn cũng biết hắn là từ địa phương nào bắt tay vào làm sản xuất loại vật này.

Tờ giấy này còn cặn kẽ giới thiệu Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch vì sao có thể bóp chết vi khuẩn, đồng thời còn có một cái tên khác, chính là Penicilin.

- Ba!

Tư Đồ Thiên một cái tát đem tờ giấy vỗ xuống đi, tức giận nói:

- Người đâu, lập tức đi đem Mạc Vô Kỵ mang đến, đồng thời tra một chút loại phương pháp điều chế này tới cùng gửi đi bao lâu, gửi đi những người nào. Nếu mà có thể khống chế, đem những người này đạt được phương pháp điều chế toàn bộ khống chế lại.

Còn có một câu Tư Đồ Thiên không có nói ra, khống chế những người này lại sau đó, có thể giết liền giết, không thể giết đều vứt xuống xưởng chế thuốc hắn sắp sáng lập, chuyên môn sản xuất Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch.

Trong đại điện im ắng không tiếng động, không ai ở phía sau nói chuyện. Chỉ cần không phải đứa ngốc, liền biết lĩnh vương làm như vậy hoàn toàn không thể thực hiện được.

Sáng sớm vào triều đó là cái gì thời điểm? Đó là trời còn mờ tối quang cảnh, bây giờ lập tức sắp ăn cơm trưa, hơn nửa buổi sáng đi qua. Có thể đem mấy thứ này toàn bộ thu thập trở về, mới đúng là quái sự.

Quả nhiên, không tới một khắc đồng hồ, Thống lĩnh cấm vệ liền vội vã đi lên đưa tin:

- Hồi bẩm Vương Thượng, Mạc Vô Kỵ mời mấy xưởng in ấn. Suốt đêm thêm in hơn mười vạn tờ loại này phương pháp điều chế, ngày hôm nay rạng sáng trời còn chưa sáng liền mời hơn trăm người tại Nhiêu Châu bốn cái cửa thành nội ngoại phát ra. Ngoài ra, còn mời mấy chục người đi rời đi cái khác giao thông yếu đạo miễn phí phát ra. Giờ khắc này, trong thành ngoài thành, còn có thương nhân ra vào, sợ rằng phần lớn đã chiếm được cái này phương pháp điều chế.

Tư Đồ Thiên tay vô lực rũ xuống, mỗi ngày thương nhân từ Nhiêu Châu ra vào cùng tạp vụ người có bao nhiêu? Hắn có thể bắt hết sao? lui một vạn bước mà nói, coi như là hắn toàn bộ bắt hết, vậy thì có ích lợi gì?

Nhiêu Châu há có thể không có thám tử nước khác? Cửu Mệnh Liệu Thương loại này vượt thời đại chữa thương dịch, khẳng định cũng sớm đã bị những người này thông qua các loại thủ đoạn đưa về mỗi quốc gia. Huống chi cái này ghê tởm Mạc Vô Kỵ còn cố ý phát ở cổng Nhiêu Châu Thành, coi như là thần tiên cũng không có cách nào thu hồi lại.

- Vương Thượng, Mạc Vô Kỵ này có phải hay không là bởi vì ý thức được cái gì, cho nên cố ý làm như vậy?

Một người mặt trắng nam tử đứng ra nói.

Tư Đồ Thiên khẽ nhíu mày, cũng không phải là không thể được a. Thế nhưng nếu ý thức được, vì sao phải chờ cho tới hôm nay mới phát ra cái này thuốc chữa thương phương pháp điều chế?

- Cũng sẽ không đâu?? Nếu mà này Mạc Vô Kỵ nhạy cảm như vậy, cũng sẽ không chờ cho tới hôm nay mới đến làm loại chuyện này. Tại Cửu Mệnh Liệu Thương bắt đầu bán ra thời điểm, hắn sẽ làm. Thậm chí là, hắn căn bản cũng sẽ không xuất ra Cửu Mệnh Liệu Thương.

Hàn Thịnh An có chút không đồng ý loại này quan điểm.

Lĩnh vương Tư Đồ Thiên tình tự hoàn toàn tỉnh táo lại, hắn trầm giọng nói:

- Đan Hán Luyện Dược tạm thời không nên đi khống chế, Mạc Vô Kỵ này nghiên cứu ra Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch là lai lịch gì? Ta Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc Luyện Dược Sư phần lớn cũng là có lai lịch sao??

Này Thống lĩnh cấm vệ liền vội vàng nói:

- Mạc Vô Kỵ nguyên danh Mạc Tinh Hà, phụ thân hắn là Mạc Quang Viễn, gia gia hắn là Mạc Thiên thành.

- Mạc Thiên thành? Là Bắc Tần Quận Vương?

Tư Đồ Thiên rốt cục nghĩ tới, Mạc Thiên thành tên này hắn vẫn còn là rất quen thuộc.

Thống lĩnh cấm vệ đáp:

- Đúng là hắn, 20 năm trước Mạc Thiên thành đi tới Nhiêu Châu sau đó, liền mất đi tin tức. Về sau Mạc Quang Viễn mang theo thê nhi cũng đi tới Nhiêu Châu, mấy năm trước Mạc Quang Viễn phu phụ chết bệnh, lưu lại Mạc Tinh Hà. Mạc Tinh Hà bởi vì muốn trở thành Bắc Tần Quận Vương, sau cùng dẫn đến phát điên. Tại mấy tháng trước, Mạc Tinh Hà dường như có dấu hiệu chuyển biến tốt đẹp, còn đi Nhiêu Châu công hội đi tìm việc. Hắn đổi tên Mạc Vô Kỵ sau đó gia nhập Đan Hán Luyện Dược, trở thành Đan Hán Luyện Dược Luyện Dược Sư, đồng thời mở ra phát ra ngoài Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch.

Thống lĩnh cấm vệ nói rất là không rõ ràng, nhưng trong đại điện này người đại đa số biết là nguyên nhân gì. Mạc Quang Viễn đi tới Nhiêu Châu sau đó, tặng lễ không ít. Đại điện này, số người tịch thu lễ của Mạc Quang Viễn thật đúng là không nhiều lắm. Về phần con trai của Mạc Quang Viễn Mạc Tinh Hà điên mất, cũng đều nghe nói qua. Duy nhất không có nghĩ tới là, Mạc Tinh Hà chuyển biến tốt đẹp sau đó, làm ra cử động kinh người như vậy.

Tư Đồ Thiên không nói gì, Bắc Tần Quận Vương một nhà sự tình hắn cũng biết, trong này có chút phức tạp. Nói trắng ra là, Mạc gia mất đi Quận Vương vị, cùng hắn cũng là có quan hệ nhất định. Mạc Thiên thành tôn tử Mạc Tinh Hà điên rồi, hắn đồng dạng có nghe thấy. Để cho hắn không có nghĩ tới là, Mạc Tinh Hà này đến bây giờ còn không chết.

Nhưng vào lúc này, ngoài điện lần thứ hai dẫn âm:

- Mạc Vô Kỵ tới.

- Không cần dẫn vào, trực tiếp đẩy ra ngoài chém.

Tư Đồ Thiên giọng nói lạnh lùng nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Trong Lúc Sinh Tử

- Vương Thượng, cựu thần cho rằng chẳng những không thể chém Mạc Vô Kỵ này, còn nên là tưởng thưởng thật lớn cho hắn.

Quận công Hàn Thịnh An nhanh chóng đứng ra nói.

- Đây là vì sao?

Tư Đồ Thiên khẽ nhíu mày.

Hắn vốn là rất không thích Bắc Tần Quận Vương Mạc thị, hiện tại Mạc gia hậu nhân có loại thuốc chữa thương tốt này, cư nhiên không biết hiến cho Thừa Vũ Quốc, trái lại cứ như vậy tùy tùy tiện tiện làm cho ai cũng biết. Vô luận Mạc Vô Kỵ này là đùa giỡn tâm cơ, hay là dụng tâm kín đáo, hắn đều không muốn biết, giết cmn đi.

- Vương Thượng, Mạc Vô Kỵ không ràng buộc cống hiến ra Cửu Mệnh Liệu Thương, đây là sự tình lợi nước lợi dân. Nếu là ở trước Mạc Vô Kỵ không có xuất ra loại thuốc này, đại vương có thể tùy tiện giết. Thế nhưng hiện tại, đại vương lại giết không được. Nếu để cho người biết Mạc Vô Kỵ không ràng buộc lấy ra Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch tạo phúc bách tính, trái lại bởi vậy chết, đối với quốc vương danh tiếng bất lợi, đối với Thừa Vũ Quốc ta cũng không lợi.

Mặt khác, nếu để cho người biết, Mạc Vô Kỵ đem lợi nước trọng khí đưa ra đi, chỉ là bởi vì loại này Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch làm lợi cho vô số dân chúng, cứu sống vô số người, đại vương liền miễn Mạc Vô Kỵ tử tội, còn có phần thưởng. Vậy ta Thừa Vũ Quốc sẽ càng thêm vững chắc, quốc chi bách tính cũng sẽ càng thêm đoàn kết.

Quận công Hàn Thịnh An sau khi nói xong, tự giác lui qua một bên.

Lời của hắn vô cùng rõ ràng, nhưng Tư Đồ Thiên hiểu rõ. Đó chính là Mạc Vô Kỵ đắc tội hắn Tư Đồ Thiên, hắn Tư Đồ Thiên bởi vì Mạc Vô Kỵ việc làm có lợi cho dân, cũng không hỏi tội Mạc Vô Kỵ, còn tưởng thưởng. Vậy hắn Tư Đồ Thiên địa vị sẽ càng thêm vững chắc, sẽ đạt được càng nhiều hơn bách tính bảo vệ.

Một cái nho nhỏ Mạc Vô Kỵ sống hay chết hắn không thèm để ý, loại này yêu danh vững chắc địa vị, Tư Đồ Thiên nhưng không ngại nhiều. Huống chi chuyện đã xảy ra, lựa chọn yêu danh hay là lựa chọn bại hoại danh dự của mình, đứa ngốc đều biết phải làm sao. Rồi lại nói, muốn giết Mạc Vô Kỵ lúc nào đều có thể, chờ chuyện bên này an định lại, mọi người quên mất Mạc Vô Kỵ đi, tùy tiện đều có thể giết.

- Lão quận công nói có lý, người đã tới, mang Mạc Vô Kỵ đi lên.

Tư Đồ Thiên lúc này liền hiểu rõ mấu chốt trong đó.

Sau một lát, một người thanh niên sắc mặt tái nhợt, nhãn thần lờ mờ tóc còn có chút xốc xếch bị dẫn tới trên đại điện.

Đây là Luyện Dược Sư nghiên cứu ra Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch?

Mọi người bị Mạc Vô Kỵ chán chường hình dạng làm cho kinh sợ, dưới tình hình chung, Luyện Dược Sư thật có chút không chú trọng dáng vẻ, nhưng đây chẳng qua là tại thời điểm chế thuốc. Đại bộ phận dưới tình huống, Luyện Dược Sư quần áo vẫn rất có phẩm vị. Dù cho chế thuốc thời điểm, cũng không đến mức cùng Mạc Vô Kỵ như vậy chớ?

- Còn không quỳ xuống.

Người cấm vệ mang theo Mạc Vô Kỵ tới, thấy Mạc Vô Kỵ mờ mịt đánh giá trong đại điện tình huống, nhẹ quát một tiếng.

Mạc Vô Kỵ thật giống như không có nghe được bình thường giống nhau, vẫn như cũ mờ mịt chung quanh. Căn bản cũng không biết bái kiến

Vương Thượng hành lễ các loại.

- Ngươi đi xuống đi, có thể trở thành một Luyện Dược Sư, lại làm ra như vậy lợi nước lợi dân sự tình, ta cho phép hắn đứng ở chỗ này nói chuyện.

Tư Đồ Thiên đối với này cấm vệ khoát tay áo, nói chuyện càng là vẻ mặt ôn hoà.

Chờ cấm vệ đi xuống sau đó, Tư Đồ Thiên này mới nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Ngươi chính là Mạc Vô Kỵ?

Mạc Vô Kỵ dường như từ hồn bơi ngoại vật tỉnh táo lại, nghi hoặc nhìn Tư Đồ Thiên, một hồi lâu mới giật mình tiếng kêu lên:

- Ngài là Vương Thượng? Chuẩn rồi, ta chính là Mạc Vô Kỵ.

Một người đứng ở bên trái đại thần lại muốn đứng ra quát lớn Mạc Vô Kỵ, bị Tư Đồ Thiên giơ tay lên ngăn trở:

- Ta nghe nói ngươi nghiên cứu ra được Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch loại này đỉnh cấp thuốc chữa thương, ngươi có thể hay không nói cho ta biết là thế nào nghiên cứu ra được.

Mạc Vô Kỵ điên rồi, hắn cũng không phải là không có nghe nói qua. Dù sao cũng là người thừa kế hợp pháp của Bắc Tần Quận Vương, mấy tin tức này hắn vẫn còn là có thể nhận được, chỉ là hắn sẽ không để ở trong lòng mà thôi. Nói cách khác, Mạc Vô Kỵ nếu không phải là làm ra Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch, dù cho chết ở đầu đường, hắn cái này lĩnh vương cũng sẽ không coi ra gì.

Giả như Mạc Vô Kỵ thật là chế thuốc thiên tài, hắn không giết người này còn có thể lại lợi dụng.

Mạc Vô Kỵ hơi thở phào nhẹ nhõm, hắn không biết vừa rồi từ Quỷ Môn quan đi lại một chuyến. Bất quá bây giờ, lĩnh vương này phỏng chừng sẽ không giết hắn. Hắn bị thuốc mở rộng kinh mạch làm cho chết đi sống lại, lại bởi vì sợ Penicilin mang đến cho hắn chân chính nguy hiểm, suốt đêm tìm người in ấn Penicilin phương pháp luyện chế, đến bây giờ cũng không có chợp mắt, tinh thần có thể tốt hắn lên mới đúng là quái sự.

Tiến vào trong đại điện hơi lộ ra si ngốc hình dạng cũng là cố ý gây nên, hắn vốn chính là người điên, coi như là phản ứng chậm nửa nhịp cũng bình thường.

- Bẩm Vương Thượng, đó là phụ thân ta trước khi lâm chung để lại cho ta đồ đạc, hắn nói giả như có một ngày ngay cả sinh tồn đều khó khăn, liền lấy ra Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch đến. Ta trước bởi vì bị một phần hư danh kích thích, dẫn đến mất đi bình thường. Tại ta thoáng chuyển biến tốt đẹp sau đó, ta cũng nhớ tới đồ đạc cha ta trước khi lâm chung để lại cho ta, sau đó đem ra hợp tác với Đan Hán Luyện Dược. Về phần chế thuốc, ta chưa từng có học qua.

Mạc Vô Kỵ giải thích.

Thì ra là như vậy, Tư Đồ Thiên bỗng nhiên có chút hối hận, không có sớm một chút đi lưu ý một cái cái này Mạc gia hậu nhân. Đối với lời của Mạc Vô Kỵ, hắn ngược lại không có bao nhiêu hoài nghi. Bởi vì hắn cũng biết Mạc Thiên thành nhưng thật ra là một cái Luyện Dược Sư, Mạc Vô Kỵ chưa từng học qua chế thuốc, vậy cũng bình thường. Chế thuốc là ai đều có thể học sao? Mạc Thiên thành là Luyện Dược Sư, thời điểm hắn mất tích, Mạc Vô Kỵ còn không có sinh ra sao?, dạy thế nào?

- Vậy ngươi tại sao muốn đem cái này phương pháp điều chế in và phát hành khắp nơi?

Tư Đồ Thiên tiếp tục hỏi.

Mạc Vô Kỵ hơi làm dáng vẻ khẩn trương nói:

- Toa thuốc này vốn là gia gia ta lưu cho cha ta kế thừa Quận Vương thời điểm ân huệ tỏa khắp mọi chúng sinh, ban ơn cho một quận chi dân. Thẳng đến cha ta mất, cũng không có cơ hội kế thừa Quận Vương. Ta trước đối với Quận Vương mộng quá mức chấp nhất, cuối cùng lâm vào ngõ cụt. Ta hiện tại thân thể bình phục một phần sau đó, cũng biết ta Mạc gia cũng không có cơ hội kế thừa Bắc Tần Quận Vương nữa, cho nên muốn mượn cơ hội đem Cửu Mệnh Liệu Thương đẩy ra ngoài, để cho người nhiều hơn có thể bởi vậy mà sống, cho Mạc gia ta tích góp từng tí một một phần công đức.

Tư Đồ Thiên âm thầm gật đầu, mặc dù Bắc Tần Quận Vương vẫn là Mạc gia. Quận Vương mới kế vị, muốn tốt hơn nắm trong tay một quận, dùng loại này ban ơn cho quảng đại dân chúng thủ đoạn, đó là thích hợp nhất cũng là rất có thể gia tăng uy tín cùng ủng hộ. Lời của Mạc Vô Kỵ, hắn ngược lại tin 90%.

- Đã như vậy, vậy ngươi vì sao phải trước hợp tác với Đan Hán Luyện Dược, giá cao bán ra loại này chữa thương dịch? Tại hợp tác sản xuất một nhóm sau đó, mới lựa chọn đem phương pháp điều chế tản mát ra đi?

Tư Đồ Thiên câu hỏi, trực tiếp nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ có chút sợ hãi nói:

- Ta trước ngay cả cơm đều ăn không đủ no, càng là không có khả năng có tiền đi tuyên truyền cái này thuốc chữa thương. Đan Hán Luyện Dược Lục phường chủ đối với ta có ân, ta lựa chọn sản xuất ra một nhóm sau đó lại miễn phí tràn đi, nguyên nhân có 3. Thứ nhất là có đầy đủ tiền tài đi tuyên truyền, thứ hai là báo đáp Lục phường chủ ân tình, thứ ba là để cho người nhiều hơn biết, Cửu Mệnh Liệu Thương là đỉnh cấp thuốc chữa thương, cũng không phải ta giả vờ mê hoặc.

Nghe được Mạc Vô Kỵ trả lời, Tư Đồ Thiên càng là hối hận. Chỉ chậm một ngày a, chỉ cần hắn sớm một trời biết tin tức này, vậy thuốc chữa thương lại không thể tiết lộ.

Tư Đồ Thiên mạnh mẽ đem loại này khó chịu để ở một bên, chỉ hơi trầm ngâm sau đó rồi mới lên tiếng:

- Mạc Vô Kỵ, mặc dù Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch không phải là ngươi nghiên cứu ra, nhưng là cống hiến của các ngươi Mạc gia đối với Thừa Vũ Quốc. Làm Thừa Vũ Quốc quốc quân, ta quyết định đối với ngươi tiến hành tưởng thưởng, nếu là ngươi muốn tiếp tục kế thừa Bắc Tần Quận Quốc Quận Vương vị, cũng không phải không được.

Một vài người biết Mạc Vô Kỵ nội tình nghe nói như thế, đều là cảm thán Mạc Vô Kỵ vận khí. Thật là có tâm trồng hoa hoa không nở, vô tâm cắm liễu liễu thành hoa a. Trước Mạc gia vì Quận Vương vị, Mạc Quang Viễn bỏ mình, Mạc Tinh Hà cũng chính là Mạc Vô Kỵ này nổi điên, cũng không có lấy được Quận Vương vị. Hiện tại Mạc Vô Kỵ xuất ra Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch, trái lại dễ dàng tới rồi Quận Vương vị.

Hầu như mọi người cho rằng Mạc Vô Kỵ sẽ muốn thừa kế Bắc Tần Quận Vương vị, dù sao người kia vì Quận Vương vị, thế nhưng nổi điên. Điên rồi sau đó, còn mộng làm Quận Vương.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, Tư Đồ Thiên nếu quả thật cấp cho Mạc gia Quận Vương vị, liền sẽ không làm cho cha tiện nghi của hắn chết ở Nhiêu Châu Thành. Lui một bước nói, hắn nếu là đầu óc càng nóng, đáp ứng rồi thừa kế Bắc Tần Quận Quốc Quận Vương, chỉ sợ cũng cách cái chết không xa.

Không nói hắn có thể đi hay không ra Nhiêu Châu đi Bắc Tần, coi như là hắn có thể tới Bắc Tần, hắn độc thân một người mang theo một cái Quận Vương con dấu đi làm Quận Vương, hắn ngại chết không đủ nhanh sao? Ngày hôm qua thiếu chút nữa trúng độc tình huống còn đang ở trước mắt, hắn thì như thế nào có thể quên?

Mặc kệ người đối với hắn hạ độc tiễn mộc là ai, Mạc Vô Kỵ đều có thể khẳng định, sau khi hắn chết, Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc quốc quân này cũng sẽ không có nói nửa câu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Tìm Đường Lui

- Đa tạ Vương Thượng ban ân, chỉ là ta đã trải qua một cái Luân Hồi, biết làm Quận Vương một phương không có gì tốt. Giống như Vương Thượng giống nhau, vì quốc gia làm lụng vất vả không thôi. Ta tại Đan Hán Luyện Dược cũng có một phần tiền lời, những tiền lời này trừ ra phí dụng tuyên truyền Cửu Mệnh Liệu Thương, cũng đủ ta sống tốt suốt đời. Ta mặc dù không phải là Luyện Dược Sư, cũng không có thể luyện chế thuốc. Đi qua việc này sau đó lại đối với chế thuốc có chút thích thú, chỉ hy vọng có thể tìm một một chỗ yên tĩnh, có thể nhất tâm học tập chế thuốc, tương lai có thể vì bách tính làm ra càng nhiều chuyện hơn.

Mạc Vô Kỵ thành hoàng thành khủng nói.

Tư Đồ Thiên ngược lại hơi có hết ý nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, dùng Mạc Vô Kỵ trước cố chấp như thế muốn thừa kế Bắc Tần Quận Vương vị, hắn không tin Mạc Vô Kỵ đã nhìn ra một khi đáp ứng chuyện này, liền biểu thị mạng nhỏ chấm dứt.

Một vài người đối với Mạc gia có chút hiểu rõ, cũng đều có chút nghi hoặc, lẽ nào Quận Vương hậu duệ này không mộng làm Quận Vương? Quận Vương Tới tay cũng không muốn?

- Ngươi thực sự đối với chế thuốc có hứng thú? Nếu thật sự là như thế mà nói, ta cũng là có thể đề cử ngươi đi Thừa Vũ luyện dược học viện.

Một người lão giả tóc trắng đứng dậy nói.

Lúc này Mạc Vô Kỵ cũng không phải là cái kia Mạc Tinh Hà, hắn lập tức liền hiểu lão giả này ý nghĩ. Tên này là muốn nịnh bợ Thừa Vũ lĩnh vương, ý tứ là giúp Thừa Vũ lĩnh vương phân ưu, giải quyết chính hắn một tiểu nhân vật dong dài.

Mạc Vô Kỵ cũng nghĩ đi chỗ viện gì đó học hành, hắn càng là rõ ràng âm thầm có người muốn mưu hại hắn. Dù cho hắn bỏ qua Quận Vương vị, hắn vẫn còn là phải cẩn thận mới được.

- Cũng không hoàn toàn là đối với chế thuốc có hứng thú, ta đối với tu luyện giả càng là cảm thấy hứng thú, đáng tiếc ta chỉ là một phàm căn, không cách nào tu luyện.

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng nói, vừa rồi chém gió hơi quá.

Một tiếng thở dài cũng có vài phần ý thật ở trong đó, không có khả năng tu luyện, với hắn mà nói là một thống khổ khó có thể tiếp nhận.

Dường như biết ý nghĩ Tư Đồ Thiên, Hàn Thịnh An lại một lần nữa ra nói:

- Mạc tiểu tử, nửa năm sau Tinh Hán Đế Quốc tổ chức Dược Tiên Môn đại hội. Ta Thừa Vũ Quốc có hơn mười người tham gia, ta Hàn gia cũng có một người đi qua, nếu là ngươi nguyện ý, ngược lại có cơ hội làm tôi tớ Hàn gia ta cùng đi một cái Dược Tiên Môn đại hội. Chỉ là ta sợ như vậy sẽ ủy khuất ngươi, dù sao ngươi tổ tiên đã từng cũng là Quận Vương thân phận.

- Xin hỏi đại nhân là?

Mạc Vô Kỵ trong lòng vui vẻ, thân phận gì không thân phận? Ở lại hắn rất nguy hiểm. Có thể đi Tinh Hán Đế Quốc, hắn chẳng những có thể thấy được chân chính tu luyện giả, nói không chừng còn có thể tìm tới cơ duyên mới. Điểm trọng yếu nhất là, hắn có thể rời đi Thừa Vũ Quốc.

Người kia lão giả tóc trắng đối với Mạc Vô Kỵ hừ một tiếng:

- Vị này chính là Hàn đại nhân Thừa Vũ Quốc bình an quận công, còn không nhanh chóng cảm tạ Hàn quận công đối với ngươi dìu dắt. Đừng tưởng là mình còn là Bắc Tần nhỏ Quận Vương, nó sớm đã cùng ngươi không có quan hệ.

Mạc Vô Kỵ không có trực tiếp đồng ý ý kiến của hắn, làm hắn quê mặt, tự nhiên đối với Mạc Vô Kỵ có chút ý kiến.

- Thì ra là Hàn Lão Quận Công, Mạc Vô Kỵ ngưỡng mộ đã lâu quận công đại danh, đa tạ quận công ưu ái, Mạc Vô Kỵ nguyện ý đi Hàn Phủ làm một gia đinh.

Mạc Vô Kỵ đối với Hàn Thịnh An cung kính nói.

Sau khi nói xong dường như nghĩ tới cái gì, quay đầu nhìn về phía này lão giả tóc trắng hỏi:

- Ngươi là vị nào?

Lão giả tóc trắng thấy Mạc Vô Kỵ thực sự nguyện ý đi Hàn Phủ làm một tên người ở, trong lòng càng là khó chịu, lạnh lùng nói với Mạc Vô Kỵ:

- Lão phu Lễ bộ Diêu Khang.

- Chưa nghe nói qua.

Mạc Vô Kỵ nói xong lại nói với Tư Đồ Thiên:

- Đa tạ đại vương ân trọng, ta quyết định gia nhập Hàn Phủ.

Hắn hoàn toàn không thèm nhìn Diêu Khang, thật giống như Diêu Khang là một người đi đường.

- Giống như ngươi mong muốn.

Tư Đồ Thiên có chút có lệ, nói một câu, thái giám đứng ở bên cạnh hắn đã sớm biết Tư Đồ Thiên không nhịn được, lập tức nói:

- Bãi triều.

Hàn Thịnh An nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi là bây giờ cùng ta cùng nhau trở về Hàn Phủ, hay là trước đi thu thập một chút đồ đạc lại đến?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Đa tạ quận công, ta trở về hơi làm thu thập, ngày hôm nay sẽ tới đi phủ quận công.

Hàn Thịnh An gật đầu:

- Ngươi đi trước đi, tới rồi quý phủ sau đó trực tiếp báo danh liền có thể.

Nói xong, Hàn Thịnh An không có lại để ý tới Mạc Vô Kỵ, theo đông đảo đại thần cùng nhau đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên cũng là bước nhanh hơn, theo ở phía sau đi ra ngoài, chỉ để lại sắc mặt tái xanh Diêu Khang. Diêu Khang nghĩ không ra nho nhỏ một cái lạc phách Quận Vương hậu đại, cũng dám lớn lối như vậy. Cư nhiên ngay trước mặt cả triều đại thần nói không có nghe nói qua hắn Diêu Khang, đối với Hàn Thịnh An ngược lại ngưỡng mộ đã lâu. Phải biết rằng bàn về trong triều quyền lực, hắn có thể lớn hơn so với Hàn Thịnh An. Hàn Thịnh An chỉ là tước vị so với hắn hơi cao mà thôi.

Nhìn Mạc Vô Kỵ vội vã rời đi bóng lưng, Diêu Khang trong mắt hiện lên một tia hàn quang.

...

Nếu mà không phải là còn có chút chuyện trọng yếu muốn làm, Mạc Vô Kỵ thậm chí đều dự định trực tiếp theo Hàn Thịnh An cùng đi Hàn Phủ.

Nhưng hắn còn có 8 bình khai thác mạch lạc dược dịch không có cầm ở trên người, vô luận những nước thuốc kia có đúng hay không hữu dụng, hắn hiện tại cũng sẽ không vứt bỏ. Ai biết những thuốc nước kia có thể hay không lại thêm một vài thứ, sau cùng biến thành thực sự có thể khai thác mạch lạc?

Trọng yếu hơn là, hắn còn có hơn mười vạn kim tệ tại Đan Hán Luyện Dược. Những thứ này kim tệ hắn cũng sẽ không bỏ lại, đây là hắn sinh tồn bảo đảm. Ngoài ra, từ khi tiếp nhận Đan Hán Luyện Dược sau đó, hắn chưa có trở về nơi ở. Lần này đi Hàn Phủ, còn không biết lúc nào mới có thể lại trở về, nói không chừng cũng không có cơ hội trở về nữa. Hắn phải nhân cơ hội này trở về nơi ở một chuyến, xem Yên Nhi có để lại cái gì đồ trọng yếu không.

Đi tới thế giới này sau đó, Yên Nhi là người duy nhất hắn lo lắng.

...

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai trở lại Đan Hán Luyện Dược xưởng, nhìn thấy Lục Cửu Quân đang ngồi ở xưởng cửa vào như cha mẹ chết.

Thấy Mạc Vô Kỵ lại đây, Lục Cửu Quân giống như bị hỏa thiêu mông đít hướng lên, túm lấy Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Mạc huynh đệ, ngươi đây là ý gì? Chúng ta liền sắp kiếm đồng tiền lớn, ngươi cư nhiên đem cái này phương thuốc miễn phí tùy tiện đưa?

Mạc Vô Kỵ chính sắc nói:

- Lão Lục, ta nghe Thừa Linh Cực Đan Công Phường Mi phường chủ một phen nói sau đó, mới hiểu được như vậy một cái đạo lý. Loại sản phẩm vượt thời đại này, nhất định phải ban ơn cho vô số dân chúng tầm thường mới có thể chân chính cứu sống vô số người. Bằng không, chỉ là thuốc bảo mệnh cho kẻ có tiền mà thôi. Chúng ta Đan Hán Luyện Dược quy mô căn bản là không cách nào thỏa mãn nhiều như vậy người thường, chỉ có thể đem toa thuốc này đưa ra đi, để cho người nhiều hơn

tham dự vào. Như vậy cửu mệnh chế thuốc dịch giá cả mới có thể xuống tới.

Về phần đưa ra cửu mệnh chế thuốc dịch chân chính lý do là vì bảo trụ cái mạng nhỏ của mình, lời như vậy Mạc Vô Kỵ chắc là sẽ không nói với Lục Cửu Quân. Lục Cửu Quân có thể tự mình nghĩ hiểu rõ, thế nhưng hắn tuyệt đối không thể nói.

- Được rồi, Mạc huynh đệ, ngươi có thể hay không giúp chúng ta Đan Hán Luyện Dược lại nghiên cứu ra được một loại sản phẩm mới?

Lục Cửu Quân dầu gì cũng là người ra mắt quen mặt, loại cục diện này không cách nào vãn hồi thời điểm, hắn lập tức liền lui mà cầu thứ yếu.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ vai Lục Cửu Quân:

- Lão Lục, nghe lời của ta, tiếp tục sản xuất Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch, chỉ là đem giá cả giảm xuống đi. Nhớ kỹ, có đôi khi phẩm bài so với sản phẩm càng dễ kiếm tiền hơn. Chờ Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch trải rộng toàn bộ Thừa Vũ Quốc, một vài kẻ có tiền sẽ chọn trước hết sản xuất Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch. Đây là phẩm bài hiệu ứng, có thể khai hỏa cái này phẩm bài hay không liền nhờ vào ngươi. Kỳ thực ta đem toa thuốc này cống hiến ra đi, đối với Đan Hán Luyện Dược mà nói, có lẽ cũng không phải chuyện xấu.

Lục Cửu Quân tin nhất Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ một phen nói, hắn lúc này hiểu là có ý gì, tỉnh lại tinh thần nói:

- Mạc huynh đệ, chúng ta kế tiếp nên làm như thế nào?

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Kế tiếp không phải chúng ta nên làm như thế nào, mà là là ngươi nên làm như thế nào. Ta đã đồng ý Hàn Lão Quận Công mời, đi Hàn Phủ

làm khách, lần này trở về là lấy đồ đạc, còn có lấy đi bộ phận lợi nhuận thuộc về của ta.

Mạc Vô Kỵ đi Hàn Phủ chỉ là làm một cái gia đinh mà thôi, hắn hết lần này tới lần khác muốn nói cao lớn như vậy, là đi làm khách.

- A...

Lục Cửu Quân nhất thời sửng sốt, một lúc lâu mới thở dài:

- Ai, Đan Hán Luyện Dược cái cái ao này đối với Mạc huynh đệ mà nói đích xác quá nhỏ, chúc mừng Mạc huynh đệ tiền đồ huy hoàng. Mạc huynh đệ ngươi yên tâm, chỉ cần Đan Hán Luyện Dược có thể tiếp tục kiếm tiền, lợi nhuận của ngươi ở trong nơi này.

Mạc Vô Kỵ người không ở Đan Hán Luyện Dược, Lục Cửu Quân có thể nói ra những lời này đúng là không đổi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Gia Nhập Hàn Phủ

- Mạc thiếu gia, ngươi đã về rồi, Yên Nhi cô nương đâu nè?

Mạc Vô Kỵ vừa đi đến gian nhà trọ của hắn và Yên Nhi, đã nhìn thấy Lộ di đẩy xe bán hàng trở về. Lộ di thấy Mạc Vô Kỵ, cũng là vẻ mặt vui mừng, phỏng chừng nàng nghe nói qua Mạc Vô Kỵ đầu óc hiện tại khá hơn rồi.

Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ:

- Đa tạ Lộ di những năm gần đây chiếu cố ta cùng Yên Nhi, Yên Nhi đã được người nhà mang đi. Ta rất nhanh cũng muốn rời khỏi Nhiêu Châu, hôm nay tới nơi này là muốn đem Yên Nhi đồ đạc cũng lấy đi.

Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên thấy Lộ di, hơn ba mươi tuổi hình dạng, màu da có chút đen. Sinh hoạt áp lực làm cho trên mặt nàng có rất nhiều năm tháng vết tích, những thứ này vết tích che đậy nét đẹp nguyên bản hắn là thuộc về tuổi của nàng.

Trước mắt Lộ di gương mặt mệt mỏi, đến bây giờ mới vừa về, không biết có phải hay không là bởi vì tối hôm qua sinh ý không được tốt.

- Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, Yên Nhi cô nương kia mặc dù hiểu chuyện, cũng quá nhỏ, cần người chiếu cố...

Lộ di theo bản năng dừng lại lời của mình.

Yên Nhi vốn là cần người chiếu cố, trên thực tế Yên Nhi còn vẫn đang chiếu cố trước mắt cái này đại thiếu gia.

- Ngươi vào đi thu thập sao?, gian phòng vẫn giúp các ngươi giữ lại.

Lộ di nói một câu sau đó, vội vã đem xe đẩy đi.

Mạc Vô Kỵ đi vào phòng tạp hóa cũng không có khóa, chỉ có một sợi dây buộc lại cánh cửa, đập vào mặt chính là một đống bụi đất.

Mấy tháng chưa có về, nơi này sớm đã tụ tập đầy bụi đất.

Nơi này Mạc Vô Kỵ chỉ là ở qua hai đem, hắn bên này chỉ có một cái giường cùng một cái thảm coi như là không sai. Yên Nhi bên kia thì càng là nghèo, ngoại trừ vài món quần áo cũ rách gấp thật chỉnh tề ra, lại không còn vật khác. Đây là nói Yên Nhi buổi tối lúc ngủ, ngay cả thảm cũng không có.

Mạc Vô Kỵ trong lòng có chút chua xót khổ sở, Yên Nhi loại này nữ hài có thể gặp gỡ một người, đã là gõ thủng vô số mõ. Đã trải qua bị ám toán sau đó, hắn càng là biết Yên Nhi loại nữ hài này là cỡ nào ít có. Hắn cẩn thận đem mấy bộ quần áo của Yên Nhi vỗ sạch bụi đất trong túi đeo lưng, tại phía dưới mấy bộ quần áo, hắn nhìn thấy một cái trâm gài tóc.

Cái trâm gài tóc này Mạc Vô Kỵ trong ấn tượng Yên Nhi chưa từng dùng qua, tuy rằng trâm gài tóc chỉ là thông thường chế phẩm bằng sắt, xem ra hắn là vật phẩm trang sức Yên Nhi trân quý nhất.

Mạc Vô Kỵ đem trâm gài tóc bao lại, đi tới bên cạnh cái gương có vài vết rạn. Đây là đồ trang điểm duy nhất của Yên Nhi, có lẽ cái gương này là Yên Nhi mỗi ngày vì hắn Vương Thượng trang điểm mà dùng.

Thở dài một tiếng, Mạc Vô Kỵ đem cái này cái gương cũng thu vào ba lô.

Lần thứ hai xem một lần cái nho nhỏ phòng tạp hóa này, Mạc Vô Kỵ này mới đi ra ngoài.

- Mạc thiếu gia, Yên Nhi không ở, nếu không ngươi tới chỗ của ta ăn chút cơm sao?.

Mạc Vô Kỵ vừa đi ra khỏi đến, đã nhìn thấy Lộ di đeo tạp dề.

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai hướng Lộ di cúi người hành lễ, lấy ra một cái bao bố đưa cho Lộ di nói:

- Lộ di, ta sắp rời khỏi Nhiêu Châu, đồ vật bên trong bao bố này là ta cùng Yên Nhi tặng cho Lộ di. Lộ di sau này buổi tối cũng không cần đi bày sạp. Nếu là có thể, còn xin Lộ di đem phòng tạp hóa ta cùng Yên Nhi ở bảo tồn lại. Ta đi rồi, Lộ di bảo trọng.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ không có lưu lại nữa, xoay người cấp tốc rời đi. Lộ di đối với hắn và Yên Nhi không có gì kinh thiên động địa bảo hộ, nhưng cung cấp nơi ở này, còn có vài chén cơm lơ đãng, vài bát gạo. Đối với Mạc Vô Kỵ cùng Yên Nhi mà nói, chính là ân tình lớn nhất.

Một trăm miếng kim tệ cũng đủ một gia đình phàm phàm bình thường sống suốt đời, nhiều quá hắn sợ sẽ mang đến bất an cho Lộ di.

Thẳng đến Mạc Vô Kỵ biến mất, Lộ di lúc này mới nhớ tới túi trong tay mình, nàng mở túi vải ra, kim sắc tia sáng thiếu chút nữa làm cho nàng thất thanh sợ hãi kêu lên. Lập tức nàng liền hiểu là chuyện gì xảy ra, Yên Nhi cùng cái kia Mạc gia thiếu gia đã gặp phải quý nhân. Nàng nhanh chóng vội vã chạy về, vẫn như cũ át không chế trụ được trong lòng phanh phanh nhảy loạn.

...

Một giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ dừng ở trước một tòa phủ đệ.

'Hàn Phủ' hai chữ cổ cực đại nói cho Mạc Vô Kỵ, nơi này chính là địa phương hắn tháng sắp tới phải sinh hoạt, lão quận công Hàn Thịnh An phủ đệ.

Mạc Vô Kỵ thô sơ giản lược đánh giá một chút, Hàn Phủ này chiếm diện tích chí ít hơn vạn thước vuông.

Tại đây khu phồn hoa Nhiêu Châu Thành, một cái phủ đệ lớn như vậy, phải tốn bao nhiêu tiền a? Cũng không biết trước đây phủ Mạc gia hắn tại Bắc Tần Quận Vương lớn bao nhiêu, đáng tiếc hắn thậm chí ngay cả Bắc Tần ấn tượng cũng không có.

- Này, tiểu tử kia, tại trước phủ quận công quỷ quỷ túy túy làm gì? Mau né ra đê.

Mạc Vô Kỵ còn đang cảm thán, thủ vệ trước phủ quận công đã đối với hắn rất là khó chịu kêu lên.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng tiến lên ôm quyền nói:

- Hai vị lão huynh, ta gọi Mạc Vô Kỵ...

- Ngươi chính là Mạc Vô Kỵ? Ngày hôm qua lão quận công tự mình nhận lời ngươi vào phủ à?

Người kia thủ vệ mới vừa rồi còn tại đối với Mạc Vô Kỵ kêu to trực tiếp cắt đứt lời của Mạc Vô Kỵ, kinh thanh kêu lên.

Lập tức lại lầm bầm lầu bầu nói:

- Thoạt nhìn cũng không có cái gì đặc biệt sao?

Mạc Vô Kỵ ha ha cười:

- Chính là ta.

Tên thủ vệ này bát quái chi tâm dường như đột nhiên bốc cháy lên, cẩn thận đem Mạc Vô Kỵ kéo đến vừa hỏi:

- Ta nghe nói ngươi còn là một cái Luyện Dược Sư, được rồi, ngươi tại sao muốn buông tha Quận Vương vị, đến Hàn Phủ làm một cái người làm đâu nè?

Mạc Vô Kỵ lập tức đối với Hàn Phủ không trung hư ôm một cái quyền, chính sắc nói:

- Huynh đệ, ngươi hỏi lời này chính là không ổn. Ta đối với Hàn Lão Quận Công kính ngưỡng đó là như nước sông cuồn cuộn liên miên không ngớt, chính là một cái Quận Vương vị, há có thể so với được với tại Hàn Phủ làm gia đinh? Nói cách khác, nếu để cho lão huynh ngươi ở đây Hàn Phủ thủ vệ cùng Quận Vương giữa đó lựa chọn, ngươi sẽ chọn cái nào?

- A...

Thủ vệ này nhất thời nghẹn lời, đây hiển nhiên muốn chọn đi làm Quận Vương sao. Thế nhưng lời này hắn làm sao có thể nói, nói ra một khi truyền đi, chẳng phải là nói hắn đối với Hàn Phủ không có lòng trung thành?

- Hắc hắc, ta cũng vậy đối với lão quận công quý mến không dứt, tự nhiên muốn chọn Hàn Phủ thủ vệ.

Thủ vệ xoa xoa tay cười theo nói.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ vai thủ vệ này:

- Chuẩn cmnr, vấn đề đơn giản như vậy, ngươi đều có đáp án còn hỏi ta? Ngươi cố ý giỡn ta đâu nè.

- Không có, không có.

Thủ vệ này liền vội vàng nói.

Mạc Vô Kỵ ha ha cười:

- Đùa với ngươi, còn xin ngươi mang ta đi vào báo danh.

Thủ vệ bộ ngực đập ba ba âm vang:

- Mạc huynh đệ, bao tại trên người ta, sau này ngươi chính là bạn của Đinh Bố Nhị ta, ngươi đi theo ta.

Nói xong hắn cùng thủ vệ kia lên tiếng chào, chủ động lôi kéo Mạc Vô Kỵ đi vào báo danh. Mạc Vô Kỵ tuy rằng cũng không biết võ, lại bị đưa ở tại Hàn Phủ hộ viện, thành một người hộ viện võ giả.

Đinh Bố Nhị, Mạc Vô Kỵ nghe tên này không biết chuyện gì xảy ra lại nhớ tới đinh bất tam cùng đinh bất tứ. Tên này tướng mạo có chút hèn mọn, bất quá ánh mắt rất là có thần, nói chuyện cũng để lộ ra chân thành, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ đối với Đinh Bố Nhị có hảo cảm rất lớn.

Đinh Bố Nhị dường như vì nói với mọi người Mạc Vô Kỵ là hắn bảo bọc, mang theo Mạc Vô Kỵ tại các nơi dạo qua một vòng, giới thiệu cho mọi người quen biết.

Bất quá Mạc Vô Kỵ là đã nhìn ra, Đinh Bố Nhị địa vị không cao. Những thứ này người làm hay là thủ vệ, không có mấy ai đem Đinh Bố Nhị coi ra gì, chỉ là không có người đứng ra làm hắn xấu mặt mà thôi. Chính là hắn chỗ ở hộ viện, cũng không có mấy người cùng hắn chào hỏi, thậm chí ngay cả thủ tịch hộ viện hắn cũng không có nhìn thấy.

Vô luận như thế nào, Hàn Phủ gia đinh đãi ngộ coi như là không sai. Dùng Mạc Vô Kỵ là gia đinh mới vào, cũng có một cái nơi ở đơn độc.

- Bố nhị, Hàn Lão Quận Công nói ba tháng sau đó đế quốc Dược Tiên Môn đại hội, chúng ta Hàn Phủ cũng có người muốn tham gia?

Dạo qua một vòng, đều tới chỗ ở lại, Mạc Vô Kỵ còn không có nhìn thấy người muốn dẫn chính bản thân đi đế quốc Dược Tiên Môn đại hội, hắn có chút nóng nảy.

Hắn tới nơi này cũng không phải là thực sự vì làm gia đinh, mà là muốn mượn lực lượng Hàn Phủ đi Tinh Hán Đế Quốc đô thành. Trọng yếu nhất là, đi xem Dược Tiên Môn đại hội, còn có chính là mượn cơ hội chạy ra Nhiêu Châu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Ngươi Chính Là Mạc Vô Kỵ?

Trên mặt Đinh Bố Nhị lúc này liền lộ ra biểu tình sùng bái:

- Đương nhiên, đó là nữ nhi Hàn Ngưng của Hàn Lão Quận Công. Dù là tại toàn bộ Thừa Vũ Quốc, nàng coi như là thiên tài. Linh Căn đẳng cấp cũng là phi thường tốt, ba năm trước đây lão quận công cố ý mang tiểu thư đi đế đô Trường lạc đi Khai Linh, nghe nói vừa mở linh thì đã có bảy nhánh Linh Lạc. Hiện tại tiểu thư Thác Mạch tầng năm, phỏng chừng đều mở đi ra hơn hai mươi nhánh Linh Lạc. Nếu mà không phải là vì chờ đợi lần này Dược Tiên Môn, tiểu thư tại ba năm trước đây là có thể bái nhập tông môn.

Linh Lạc sự tình Mạc Vô Kỵ nghe nói qua, hắn biết lần đầu tiên Khai Linh sau đó Linh Lạc càng nhiều vậy tương lai tiền đồ lại càng lớn. Linh Căn càng tốt, lần đầu tiên Khai Linh ra Linh Lạc mới có thể càng nhiều, Mạc Vô Kỵ là phàm căn, ngay cả Linh Căn cũng không có, đi mở qua một lần linh lạc cũng không có mở ra cái gì Linh Lạc.

- Vậy tại sao phải chờ tới Dược Tiên Môn? Ba năm trước đây tiểu thư liền bái nhập tông môn không tốt sao?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Hắn thấy, đi tông môn tu luyện cùng ở nhà tu luyện kết quả hiển nhiên bất đồng. Nếu là Hàn Ngưng ba năm trước đây liền bái nhập tông môn, cũng có lẽ bây giờ xa không chỉ là Thác Mạch tầng năm.

Đinh Bố Nhị cười hắc hắc, làm ra một cái biểu tình ngươi không biết, mang theo thuyết giáo khẩu khí vỗ vỗ Mạc Vô Kỵ nói:

- Nơi này liền không hiểu sao, chân chính đại tông môn chỉ có tại Dược Tiên Môn đại hội mới ra đến chiêu thu đệ tử. Ba năm trước đây coi như là tiểu thư bái nhập tông môn, cũng chỉ có thể bái nhập một phần tông môn nhỏ mà thôi. Đại tông môn tu luyện công pháp cùng tài nguyên, đó là tông môn nhỏ có thể so sánh sao?

Thì ra là như vậy, Mạc Vô Kỵ ngược lại đồng ý loại thuyết pháp này. Muốn nói Bắc Đại (ĐH bắc kinh) cùng đại học biên giới dạy dỗ tài nguyên, vậy khẳng định là Bắc Đại nhiều hơn.

- Lão quận công để cho ta tới nơi này, chính là muốn làm nhân viên theo tiểu thư, bồi tiểu thư cùng đi đế đô tham gia Dược Tiên Môn đại hội. Bố nhị, ta lúc nào mới có thể nhìn thấy tiểu thư?

Mạc Vô Kỵ chủ động hỏi.

Đinh Bố Nhị lắc đầu:

- Vô Kỵ lão đệ, lão quận công chỉ là thuận miệng an ủi ngươi mà thôi. Có thể bồi tiểu thư đi đế đô tham gia Dược Tiên Môn người làm, nhất định là không có ta và ngươi.

- Vì sao?

Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, hắn nhưng là vì mục đích này mà đến. Nếu như đám người đi đế đô không có hắn, hắn tới nơi này còn có làm địt gì.

Đinh Bố Nhị nhỏ giọng tại Mạc Vô Kỵ bên tai nói:

- Tiểu thư đi đế đô tham gia Dược Tiên Môn, mang theo người đều là chính nàng chọn lựa. Tiểu thư lại không biết chúng ta, nàng chắc chắn sẽ không chọn ta và ngươi. Thực ra mà nói, cơ hội của ta so với ngươi còn muốn lớn hơn một phần, dù sao ta là người trong hộ viện, lại là thủ vệ cửa vào, tiểu thư có đôi khi còn tình cờ liếc mắt quét ta.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, nếu mà Hàn Ngưng chọn người thật là như thế này, vậy hắn thật đúng là không nhất định có cơ hội.

Đinh Bố Nhị vỗ vỗ vai Mạc Vô Kỵ, hơi đồng tình rời đi nơi ở Mạc Vô Kỵ.

Không được, chính bản thân đến chính là nơi này vì đi đế đô. Nếu quả thật theo như lời Đinh Bố Nhị, hắn nghĩ hết biện pháp cũng muốn đi tìm Hàn Thịnh An.

Trước không vội, chờ ngày mai bắt đầu, chính bản thân lại đi toàn bộ Hàn Phủ kết giao một phen, dù sao cũng hiện tại hắn là có kim tệ.

Tiễn Đinh Bố Nhị xong, Mạc Vô Kỵ ngã xuống giường liền đang ngủ. Từ bắt đầu uống Thác Mạch dược dịch sau đó, hắn đã không có nghỉ ngơi thật tốt qua. Tối hôm qua lại là một đêm không ngủ, có thể kiên trì đến bây giờ đã coi như là rất tốt.

...

Trời còn mới tờ mờ sáng, Hàn Phủ hộ viện đã vang lên tiếng chuông tập hợp. Đông đảo Hàn Phủ hộ viện rối rít, dùng tốc độ nhanh nhất rửa mặt hoàn tất, chạy đến luyện võ trường tập hợp.

Mạc Vô Kỵ thật sự là quá mệt mỏi, thể xác và tinh thần mệt mỏi, loại này tiếng chuông coi như là nghe được, hắn cũng sẽ không dậy.

Chỉ nửa nén hương thời gian, luyện võ trường đã tụ tập hơn một trăm hộ viện võ giả.

- Đạp đạp...

Tiếng vó ngựa không nhanh không chậm từ bên ngoài sân truyền đến, một người thiếu nữ mặc áo đỏ cưỡi một tuấn mã màu đỏ cao to đã đi tới. Từ xa nhìn lại, thật giống như một đoàn lửa diễm chậm rãi đi tới bình thường giống nhau. Ở sau lưng nàng, còn có một thiếu nữ áo lam cưỡi hoàng mã.

- Ra mắt Ngưng tiểu thư.

Đông đảo hộ viện võ giả cùng kêu lên kêu lên, tất cả mọi người biết người tới này là tiểu thư Hàn Ngưng của Hàn Phủ rất được sủng ái.

Hàn Ngưng ánh mắt từ giữa hơn một trăm người quét tới, qua mười mấy giây sau mới chậm rãi nói:

- Ngày hôm nay ta phải đi Lôi Vụ Sâm Lâm, yêu cầu từ trong các ngươi chọn mười tên hộ vệ. Biểu hiện tương đối khá, ba tháng sau đó có thể theo ta cùng đi đế đô trường lạc kiến thức Dược Tiên Môn đại hội.

Nghe nói biểu hiện tương đối khá, có thể theo tiểu thư cùng đi đế đô trường lạc. Hơn một trăm hộ viện võ giả lập tức đều là tinh thần gấp đôi, mỗi người đều giơ lên bộ ngực. Đều hy vọng có thể được tiểu thư chọn đi tới Lôi Vụ Sâm Lâm, vọt vào pháp nhãn tiểu thư. Lôi Vụ Sâm Lâm nguy hiểm hơn nữa, cũng đỡ không được đi lực hấp dẫn đế đô.

- Ai là Mạc Vô Kỵ?

Hàn Ngưng bỗng nhiên kêu lên.

Hơn một trăm hộ viện đều yên tĩnh, nửa ngày cũng không có người trả lời, người nơi này hầu như cũng không nhận ra ai là Mạc Vô Kỵ.

Hàn Ngưng sắc mặt có chút khó coi, lần thứ hai gia tăng thanh âm hỏi:

- Mạc Vô Kỵ có tới hay không?

Đinh Bố Nhị vội vàng đứng ra có chút nói lắp nói:

- Thưa tiểu thư, Mạc Vô Kỵ hôm qua mới đến nơi đây, phỏng chừng còn chưa phải là rất quen thuộc...

Theo lời của Đinh Bố Nhị, Hàn Ngưng sắc mặt càng ngày càng khó coi:

- Tất cả mọi người chạy 100 vòng quanh luyện võ trường cho ta, thẳng đến khi Mạc Vô Kỵ tới rồi mới thôi, tụt lại phía sau trừ một tháng thù lao.

Đứng ở đầu là một người tinh tráng nam tử hạ giọng mang theo tức giận đối với một người võ giả bên người nói:

- Thường Hoành Tài, ngươi lập tức đem tiểu tử kia gọi tới, Vương bát đản.

- Dạ.

Một người nam tử mũi đen hung hãn lên tiếng, vội vã chạy ra luyện võ trường.

...

- Bành bành!

Mạc Vô Kỵ bị một trận dồn dập thanh âm đấm cửa đánh thức, hắn mở mắt, phát hiện sắc trời vừa mới vừa sáng mờ.

Ngoài cửa còn đang có người dùng sức đấm nện lấy, căn bản cũng không phải là tiếng gõ cửa.

Không thể nào, một cái gia đinh mà thôi, cũng phải dậy sớm hơn gà?

- Chuyện zề thế?

Mạc Vô Kỵ mở cửa, có chút phát cáu.

- Ngươi chính là mới tới, cũng là bởi vì tiểu tử ngươi, chúng ta tất cả mọi người bị tiểu thư phạt. Còn không mau đi luyện võ trường tập hợp, nhanh lên một chút.

Đứng ở cửa là một người nam tử tướng mạo hung hãn, mặt dài mũi hắc.

Tên này Mạc Vô Kỵ cũng quen biết, ngày hôm qua lúc Đinh Bố Nhị giới thiệu, vừa lúc có người này ở bên trong. Một người hộ viện Hàn Phủ, gọi Thường Hoành Tài.

Mạc Vô Kỵ cau mày hỏi:

- Hiện tại trời còn vừa mới vừa sáng, tới cùng có chuyện gì?

Một cái hộ viện quấy rầy hắn nghỉ ngơi, để cho hắn rất là khó chịu, hắn còn không có triệt để phản ứng kịp.

- Tiểu thư ngày hôm nay phải đi Lôi Vụ Sâm Lâm, hiện tại đang ở chọn người, ngươi mới vừa tới nơi này, cũng dám không nghe mệnh lệnh tập hợp. Thảo nào có người nói ngươi kiêu ngạo, ngươi quả nhiên kiêu ngạo.

Thường Hoành Tài nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nói, thanh âm rất là lạnh lùng.

Hàn Phủ tiểu thư không phải là Hàn Ngưng sao? Trước hắn nghĩ hết biện pháp phải biết Hàn Ngưng, hiện tại Hàn Ngưng phải đi Lôi Vụ Sâm Lâm hiện tại chọn tùy tùng, không phải là hắn muốn à?

Mạc Vô Kỵ rốt cục phản ứng kịp, nhanh chóng nói:

- Chờ ta một chút, ta một hồi sẽ tới ngay.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ vội vội vàng vàng rửa mặt một lần, theo Thường Hoành Tài gần như là chạy lấy đi luyện võ trường.

- Được rồi, Thường huynh, ngươi mới vừa nói có người nói ta kiêu ngạo? Ta hình như đêm qua mới đến sao??

Mạc Vô Kỵ lúc này mới nhớ tới vừa rồi Thường Hoành Tài nói.

Thường Hoành Tài căn bản là mặc kệ đáp lại Mạc Vô Kỵ, càng là bước nhanh hơn.

- Ngươi chính là Mạc Vô Kỵ mà ngay cả Lễ bộ Diêu Khang đều không để vào mắt?

Mạc Vô Kỵ vừa mới tới luyện võ trường, một cái thanh thúy thanh âm mang theo tức giận liền gọi hắn lại

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Lôi Vụ Sâm Lâm

Mạc Vô Kỵ thấy một người thiếu nữ mặc áo đỏ đang theo dõi hắn, thiếu nữ này mặt mày thanh tú, tuy rằng dáng dấp không bằng Văn Mạn Châu, nhưng vóc người của nàng lại cực kỳ cân xứng. Rõ ràng là ngực nở eo thon, lại cho Mạc Vô Kỵ một loại cảm giác tràn ngập lực lượng.

Người thiếu nữ này nhất định là nữ nhi bảo bối Hàn Ngưng của Hàn Thịnh An, Hàn Thịnh An một bộ lão thái hình dạng, Mạc Vô Kỵ cho là nữ nhi hắn nhất định tuổi không nhỏ, không nghĩ tới là một cái nũng nịu thiếu nữ như vậy.

- Ta chính là Mạc Vô Kỵ, ra mắt tiểu thư.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền, ôn hòa trả lời một câu. Đối với có đúng là đem Diêu Khang để vào mắt hay không, hắn sẽ không trả lời.

- Ngươi nếu là Hàn Phủ hộ viện, vì sao có lệnh ta không tới?

Hàn Ngưng giọng nói đột nhiên trở nên nghiêm nghị.

Mạc Vô Kỵ trên mặt lộ ra một bộ oan uổng:

- Thưa tiểu thư, ta còn tưởng rằng đó là tiếng chuông ăn cơm. Ta một người mới, làm sao có thể cùng người khác tranh đoạt bữa sáng? Đang chuẩn bị để cho người khác ăn xong ta lại tới, không nghĩ tới cũng là tiếng chuông sớm khiến tập hợp. Nếu là biết như vậy, ta nhất định là người thứ nhất đến luyện võ trường.

Thường Hoành Tài đem Mạc Vô Kỵ kêu tới, tức giận nghiến răng, lòng nói lão tử thiếu chút nữa đem các ngươi đều hủy đi, mới đưa ngươi

kêu. Tiểu tử ngươi lại còn nói vẻ nho nhã như vậy, thật mụ nội nó không biết xấu hổ.

Chỉ là Thường Hoành Tài cũng chỉ có thể trong lòng khó chịu mà thôi, để cho hắn đứng ra chỉ chứng Mạc Vô Kỵ, hắn còn không có lá gan lớn như vậy. Hắn thế nhưng tận mắt thấy tiểu thư sai người đem một người làm tứ chi cắt đứt, sau đó vứt xuống trên đường lớn cho chó ăn. Chỉ cần tiểu thư không có tiếp tục hỏi, có đôi khi nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

Hàn Ngưng ngược lại gật đầu:

- Ngày hôm nay ta phải đi Lôi Vụ Sâm Lâm, nghe nói ngươi hiểu qua dược lý, chuẩn bị mang ngươi cùng đi, ngươi có dám đi hay không? Ta trước tiên nói cho ngươi biết, Lôi Vụ Sâm Lâm rất nguy hiểm, ta Thừa Vũ Quốc Thập Nhất Vương Tử đã từng dẫn người đi Lôi Vụ Sâm Lâm, sau cùng toàn quân bị diệt, một người đều không có trở về.

Nàng không có cảm thấy Mạc Vô Kỵ dối trá. Mạc Vô Kỵ mới vừa tới nơi này, cộng thêm đã từng là xuất thân quận Vương gia tộc, tự nhiên sẽ không vì điểm tâm cùng một người làm đi tranh đoạt. Làm Hàn Phủ Đại tiểu thư, nàng nào biết đâu rằng Hàn Phủ điểm tâm kỳ thực còn sớm rất. Phải đợi chúng người làm làm xong việc, mới có bữa sáng ăn.

Mạc Vô Kỵ lúc này liền chính sắc nói:

- Ta Mạc Vô Kỵ tuy rằng sợ chết, nhưng có thể theo bên người tiểu thư xuất lực, không muốn nói Lôi Vụ Sâm Lâm, coi như là núi đao biển lửa ta cũng dám đi qua.

Hắn phi thường rõ ràng, dù không muốn cùng đi, hắn cũng nhất định phải đi. Nếu mà không có khả năng tại trước mặt Hàn Ngưng lưu lại ấn tượng, phỏng chừng lần sau Hàn Ngưng đi ra ngoài, vậy thì không có chuyện của hắn. Về phần mấy tháng sau đó đi đế đô Dược Tiên Môn đại hội, càng là cùng Mạc Vô Kỵ hắn không quan hệ. Đồng thời hắn cũng cảm giác được, Hàn Ngưng gọi hắn cùng đi Lôi Vụ Sâm Lâm, cùng hắn

hiểu sơ dược lý không hề quan hệ. Hắn cũng không tin Hàn Thịnh An không đem lai lịch của hắn nói cho Hàn Ngưng, hắn cũng không có nói hiểu dược lý.

Hàn Ngưng sở dĩ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, đó là cha nàng nói cho nàng biết, Mạc Vô Kỵ hắn là đối với nàng có chút tác dụng. Hiện tại Mạc Vô Kỵ trả lời, quả nhiên làm cho nàng rất là thoả mãn, thuận miệng nói:

- Đã như vậy, vậy ngươi liền đứng ở một bên sao?.

Nói xong Hàn Ngưng đưa mắt rơi vào người kia tinh tráng nam tử hộ thủ:

- Bành thủ hộ, ngươi giúp ta chọn tám người, cộng thêm ngươi và Mạc Vô Kỵ cùng nhau vừa lúc mười người, chúng ta lập tức xuất phát.

Tinh tráng nam tử đứng ở đội thủ người này chính là Hàn Phủ hộ viện thủ tịch Bành Mậu Hoa, nghe lời của Hàn Ngưng, nhanh chóng đứng ra khom người nói:

- Tiểu thư, chỉ chọn mười người đi Lôi Vụ Sâm Lâm, có phải quá ít hay không?

Hàn Ngưng nhàn nhạt nói:

- Lần này chúng ta chỉ là tại Lôi Vụ Sâm Lâm vùng ven rèn luyện vài ngày, thuận tiện tìm kiếm một loại dược liệu, không cần thâm nhập đi vào.

- Dạ.

Bành Mậu Hoa lên tiếng trả lời, quay đầu lại nhìn chằm chằm nhóm đứng hơn trăm người nói:

- Vu Chí, Thường Hoành Tài, Đinh Bố Nhị, Sài Cửu...

Mười người rất nhanh chọn xong, để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, Đinh Bố Nhị cũng đc chọn lên.

Đinh Bố Nhị choáng đi tới bên người Mạc Vô Kỵ dường như mới suy nghĩ cẩn thận, lúc này nhỏ giọng tại Mạc Vô Kỵ bên tai nói:

- Mạc ca, khẳng định là bởi vì ngươi, ta mới đc thủ hộ chọn a.

Thân phận của Mạc Vô Kỵ lúc này ở trong lòng hắn từ Mạc huynh đệ thăng cấp tới rồi Mạc ca, Mạc Vô Kỵ cũng có chút nghi hoặc, theo lý thuyết Đinh Bố Nhị là không có tư cách đc chọn. Hắn theo bản năng nhìn thoáng qua thủ tịch hộ viện Bành Mậu Hoa, vừa vặn Bành Mậu Hoa cũng nhìn về phía hắn, đồng thời đối với hắn gật đầu.

Mạc Vô Kỵ lúc này liền hiểu được, đây là đang hướng hắn lấy lòng. Phỏng chừng tên này cho là mình tại trong mắt Hàn Ngưng cùng người khác bất đồng, lúc này mới dùng Đinh Bố Nhị lấy lòng.

- Bố nhị, vẫn là gọi ta Vô Kỵ đi, mọi người là bằng hữu, ngươi còn lớn hơn ta đâu nè.

Mạc Vô Kỵ nhỏ giọng nói.

Đinh Bố Nhị gật đầu:

- Tốt, Vô Kỵ, sau này ngươi chính là bằng hữu tốt nhất của ta Đinh Bố Nhị.

- Mỗi người chọn một con ngựa, chuẩn bị một chút, nửa nén hương sau đó liền xuất phát.

Thấy Bành Mậu Hoa chọn người được rồi, người kia thiếu nữ áo lam cười ở hoàng mã sau lưng Hàn Ngưng lập tức liền nói.

- Đây là thiếp thân thị nữ bên người tiểu thư, tên Thiệu Lan, rất là đạt được tiểu thư niềm vui, sau này nghìn vạn không có khả năng chậm trễ nàng.

Đinh Bố Nhị nhỏ giọng tại bên tai Mạc Vô Kỵ nói.

- Ta trở về cầm ít đồ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, coi như là Đinh Bố Nhị không nhắc nhở hắn, hắn cũng sẽ không não tàn đi đắc tội người bên cạnh Hàn Ngưng.

Mạc Vô Kỵ trở về đem vài bình Khai Mạch dược dịch mang ở tại trên người, hắn lần này theo đi Lôi Vụ Sâm Lâm còn không biết bao lâu. Hắn lo lắng đem dược dịch để ở chỗ này, một khi bị người tra được, những thuốc dịch này có thể cho kinh mạch mở phân nửa, phỏng chừng hắn sau này cũng an ổn không được.

Chờ Mạc Vô Kỵ lần thứ hai trở lại luyện võ trường, mã đã bị đưa đến luyện võ trường, Mạc Vô Kỵ chọn lựa một con hắc mã cao to. Hắn đã cưỡi ngựa, đối với cưỡi ngựa cũng không xa lạ gì, dù sao đây không phải là chiến tranh.

Nhóm mười hai người lao ra Nhiêu Châu Thành, sắc trời mới sáng choang.

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ cưỡi ngựa rất yếu, những con ngựa này hiển nhiên đều đi qua nghiêm khắc huấn luyện, mặc dù chạy trốn cấp tốc, Mạc Vô Kỵ tại trên lưng ngựa cũng không có cảm thấy bao nhiêu không tốt.

- Bố nhị, vì sao không ngồi xe, phải cưỡi ngựa?

Mạc Vô Kỵ biết nơi này có xe, còn là máy móc động lực. Theo lý thuyết dùng xe so với cưỡi ngựa càng thêm thuận tiện dùng ít sức mới đúng.

Đinh Bố Nhị hắc hắc nói:

- Chờ tiếp qua nửa ngày ngươi sẽ biết.

Không cần quá nửa ngày, chỉ hai canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ liền hiểu là chuyện gì xảy ra. Đường càng ngày càng gồ ghề bất bình, hơn nữa cũng là càng ngày càng hẹp. Có rất trường một đoạn đường thậm chí tại bên vách núi huyền nhai, đường vậy chỉ có không tới một thước rộng, để cho Mạc Vô Kỵ rất là lo lắng, một khi chân ngựa đạp hụt, rất có thể rơi vào vách núi.

Cũng may một đoạn này đường cũng không phải rất dài, nửa giờ sau, rốt cục tiến vào thung lũng. Mạc Vô Kỵ đã xuất mồ hôi lạnh cả người. Hắn cưỡi ngựa không được, cộng thêm thật vất vả sống sót, tự nhiên không muốn bị ngã chết.

Sắc trời đen xuống, Hàn Ngưng lúc này mới hạ lệnh dừng lại.

Mạc Vô Kỵ xuống ngựa thời điểm, phát hiện hai bên bắp đùi đau rát đau nhức, máu thẩm thấu đi ra.

- Đã tới chưa?

Mạc Vô Kỵ cố nén khó chịu, hỏi một câu.

- Còn chưa tới ngoại vi Lôi Vụ Sâm Lâm, à, ngươi có phải là chưa có qua ngựa bao giờ?

Đinh Bố Nhị cùng Mạc Vô Kỵ đứng gần nhất, liếc mắt liền nhìn ra đến Mạc Vô Kỵ bị thương.

- Đã lâu không có cưỡi ngựa, chúng ta đi hỗ trợ.

Mạc Vô Kỵ nhìn mọi người đang dựng trướng bồng, nhanh chóng nói một câu.

Đinh Bố Nhị hiểu rõ Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, một khi bị tiểu thư biết Mạc Vô Kỵ ngay cả ngựa cũng không thể cưỡi, sợ rằng đi đế đô cũng có chút khó.

Vẫn bận hơn một giờ, Mạc Vô Kỵ mới theo mọi người ăn một phần lương khô, tiến vào trướng bồng nghỉ ngơi. Trướng bồng là hai người, mười tên hộ viện trướng bồng vừa lúc đem Hàn Ngưng trướng bồng vây vào giữa.

Mạc Vô Kỵ cùng Đinh Bố Nhị rất thục, hai người tự nhiên là một cái trướng bồng.

- Ngươi không sao chứ, ta còn có chút thuốc ngoại thương.

Đinh Bố Nhị đưa cho Mạc Vô Kỵ một cái bình nhỏ.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo:

- Không cần, ngươi cùng ta nói một chút Lôi Vụ Sâm Lâm tới cùng có nguy hiểm gì sao?? Chúng ta ngày mai có thể hay không đến?

Đinh Bố Nhị cười hắc hắc:

- Ngươi không cần lo lắng, chúng ta chỉ là tại ngoại vi vùng ven Lôi Vụ Sâm Lâm, không có việc gì. Bất quá ngươi nghìn vạn phải nhớ được, bên trong Lôi Vụ Sâm Lâm là không có khả năng đặt chân vào một bước.

- Vì sao?

Mạc Vô Kỵ lập tức hỏi.

Đinh Bố Nhị sắc mặt trong nháy mắt ngưng trọng:

- Không nên hỏi vì sao, người mạo hiểm tiến vào trong chỗ sâu Lôi Vụ Sâm Lâm, muốn phát một khoản 90% cũng không có trở ra nữa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Bị Buộc Vào Lôi Vụ Sâm Lâm

Mạc Vô Kỵ có chút cau mày:

- Bố nhị, chẳng lẽ là nguyên nhân gì tạo thành Lôi Vụ Sâm Lâm không thể đi vào, điều này cũng không biết?

Đinh Bố Nhị thán một tiếng nói:

- Ngược lại biết một phần, nghe nói Lôi Vụ Sâm Lâm trong chỗ sâu, có rất yêu thú cường đại. Yêu thú ngươi biết chưa? Đây chính là có thể cùng tiên sư so sánh tồn tại. Chúng ta Thừa Vũ Quốc hộ quốc Pháp vương tiến vào Lôi Vụ Sâm Lâm trong chỗ sâu, cũng khó mà nói nhất định có thể bảo mệnh. Trước tiểu thư của chúng ta nói qua, Thập Nhất Vương Tử Tư Đồ càng chính là tiến vào Lôi Vụ Sâm Lâm không có đi ra.

Nói đến đây, Đinh Bố Nhị càng là thấp giọng:

- Càng vương tử vốn là chúng ta Thừa Vũ Quốc thiên tài Linh Căn người, tại Lôi Vụ Sâm Lâm sau khi mất tích, quốc quân còn xin hộ quốc Pháp vương vào đi tìm qua. Về sau hộ quốc Pháp vương bị thương nặng trốn ra Lôi Vụ Sâm Lâm, càng vương tử cũng không có được cứu ra.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc không nói, ngay cả hộ quốc Pháp vương cái loại này cường giả tiến vào Lôi Vụ Sâm Lâm đều là nguy hiểm, hắn ngay cả cái kia Hồ Phi đều đánh không lại, một khi tiến vào Lôi Vụ Sâm Lâm, sợ rằng ngay cả đầu khớp xương bột phấn cũng sẽ không còn lại.

Thấy Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, Đinh Bố Nhị lại nói:

- Ngoại trừ này yêu thú lợi hại, tại Lôi Vụ Sâm Lâm giữa còn lần Blazer. Những Lôi Trạch này giữa khắp nơi đều là lôi quang lóe ra, một khi rơi vào trong đó, chỉ có bị sét đánh chết phần.

Nói xong, Đinh Bố Nhị vỗ vỗ Mạc Vô Kỵ:

- Đi ngủ sớm một chút, chiều nay là có thể đến Lôi Vụ Sâm Lâm ngoại vi.

...

Không biết là cảm thấy Mạc Vô Kỵ không có bản lĩnh, hay vẫn cảm thấy Mạc Vô Kỵ là bị tiểu thư điểm danh người. Một đêm xuống tới, Mạc Vô Kỵ cũng không có than thượng trách nhiệm sự tình.

Sáng sớm hôm sau, sắc trời mới tờ mờ sáng thời điểm, Mạc Vô Kỵ đã bị Đinh Bố Nhị kéo lên, đơn giản rửa mặt một chút, lại tiếp tục chạy đi.

Đinh Bố Nhị quả nhiên không có nói sai, đi qua hơn nửa ngày chạy đi, ngày thứ hai buổi chiều đã đến Lôi Vụ Sâm Lâm ngoại vi.

Tới rồi cái chỗ này, coi như là không ai nói cho Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cũng có thể đoán, chính là nơi này Lôi Vụ Sâm Lâm ngoại vi.

Tuy rằng phía trước thoạt nhìn vụ mông mông một mảnh, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có thể mơ hồ thấy này vụ mông mông địa phương tình cờ dần hiện ra vài đạo thiểm điện. Một phần không biết tên thú tiếng hô âm, để cho người ta có một loại cảm giác khủng hoảng.

Mọi người chỗ ở tất cả đều là thấp bé lùm cây, tại đây chút lùm cây giữa đó mơ hồ có thể thấy một phần bị đạp đi ra đất đường. Thỉnh thoảng có một chút độc xà cùng to lớn con chuột lớn từ trước mắt mọi người vọt đi qua, mang theo ào ào cây cỏ tiếng vang.

- Bành thủ hộ, ngươi tìm một người ở chỗ này nhìn xem mã, đồng thời ở chỗ này dọn dẹp ra đến một mảnh đất trống, dựng một cái tạm thời

nghỉ ngơi địa phương. Người còn lại cùng ta cùng nhau thâm nhập một phần, tìm kiếm song lá hỏa diễm cây cỏ.

Hàn Ngưng ý bảo mọi người xuống ngựa sau đó, rất là dứt khoát nói với Bành Mậu Hoa.

Bành Mậu Hoa nghe lời của Hàn Ngưng, khiếp sợ nói:

- Tiểu thư, cặp kia lá hỏa diễm cây cỏ là linh thảo a...

Hàn Ngưng lạnh nhạt nói:

- Nếu mà không phải là linh thảo, ta cần muốn đích thân đến Lôi Vụ Sâm Lâm sao?

- Thế nhưng, thế nhưng...

Bành Mậu Hoa có chút do dự, Lôi Vụ Sâm Lâm vòng ngoài xác thực cũng có chút linh thảo, nhưng sớm bị người khác lăn qua lộn lại không biết đi tìm bao nhiêu lần. Muốn tại Lôi Vụ Sâm Lâm bên ngoài tìm được linh thảo, hơn nữa còn là song lá hỏa diễm cây cỏ loại này thưa thớt linh thảo, chỉ sợ là khó như lên trời.

Tiểu thư nói như vậy ý tứ, nhất định là muốn đi vào Lôi Vụ Sâm Lâm bên trong. Hắn đích xác muốn theo tiểu thư cùng đi đế đô biết một chút về Dược Tiên Môn đại hội, nếu là cơ hội này là muốn đi vào Lôi Vụ Sâm Lâm bên trong mới có thể giành được chiếm được, hắn thà rằng đừng (không muốn).

- Thế nào? Ngươi có ý kiến gì?

Hàn Ngưng giọng nói có chút lãnh đạm hắn lên.

Bành Mậu Hoa hít sâu một hơi, kính cẩn nói:

- Tiểu thư, này Lôi Vụ Sâm Lâm bên trong coi như là hộ quốc Pháp vương đi vào, cũng thiếu chút nữa không có toàn thân rời khỏi, chúng ta

đi vào...

Vẻ mặt lo lắng tình cảm bộc lộ trong lời nói.

Hàn Ngưng khẽ mỉm cười:

- Bành thủ hộ, ngươi suy nghĩ nhiều, ta làm sao có thể tiến vào Lôi Vụ Sâm Lâm trong chỗ sâu? Ta tối đa thâm nhập Lôi Vụ Sâm Lâm trong vòng hai trượng. Nếu là tìm không được, ta cũng sẽ không lại đi vào tìm. Mạng của ngươi quý giá, mạng của ta cũng không phải không bao nhiêu tiền.

Nghe được lời của Hàn Ngưng, Bành Mậu Hoa ngược lại thở phào nhẹ nhõm. Tiểu thư nói không sai, nàng không có khả năng đem (sẽ) chính bản thân rơi vào nguy hiểm. Nếu mà chỉ là tiến vào hai trượng trong vòng, dưới tình hình chung là không có việc gì.

Nghĩ tới đây, Bành Mậu Hoa đối với một người hơi chút gầy yếu thanh niên nói:

- Sài Cửu, ngươi ở tại chỗ này nhìn xem ngựa, đồng thời đem (sẽ) xung quanh dọn dẹp một chút.

Thấy Bành Mậu Hoa không nữa dị nghị, Hàn Ngưng gật đầu:

- Người còn lại cùng ta đi vào chung sao?.

Bành Mậu Hoa mang theo Mạc Vô Kỵ chờ (các loại) tám gã hộ viện ở phía trước mở đường, Hàn Ngưng cùng nàng thiếp thân thị nữ Thiệu Lan chặt theo sau lưng.

Hai canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ cảm thấy trước mắt cây cối là càng ngày càng cao to lớn. Bởi vì đạp đi ra đường sớm đã không nhìn thấy, bất quá nơi này cây cỏ cũng thưa thớt không ít, cũng không phải dùng chuyên môn dùng đao đi chặt mở ra một con đường.

- Tiểu thư, còn có vài chục trượng, chúng ta liền muốn đi vào Lôi Vụ Sâm Lâm.

Bành Mậu Hoa thanh âm có chút khẩn trương.

Hàn Ngưng ừ một tiếng:

- Ngày hôm nay sắc trời nhanh đen, chúng ta không đi vào, liền dọc theo này ngoại vi mười mấy trượng phạm vi tìm kiếm, mọi người xếp thành một đạo bức tường người. Mọi người chú ý, song lá hỏa diễm cây cỏ mặc dù là linh thảo cũng rất ít ỏi, lại cũng không có bao nhiêu người nhu cầu loại vật này. Loại cỏ này, chạng vạng thời điểm tìm kiếm thích hợp nhất, vì vậy thời điểm, ngươi có thể thấy cây cỏ tâm chỗ có nhàn nhạt hồng mang.

- Daj.

Bành Mậu Hoa lên tiếng, Mạc Vô Kỵ rõ ràng có thể cảm nhận được hắn dường như thở phào nhẹ nhõm.

Song lá hỏa diễm cây cỏ loại vật này, Mạc Vô Kỵ biết, hắn tại Đan Hán Luyện Dược thời điểm, liền ở trong sách nhìn thấy qua giới thiệu. Loại cỏ này tại phần gốc chia làm hai mảnh thảo diệp, hai mảnh thảo diệp trung gian có một đoạn rất ngắn cây cỏ tâm, cây cỏ tâm màu sắc ửng đỏ, có chút giống hỏa diễm hình dạng.

- A...

Bành Mậu Hoa vừa mới gọi mọi người tản ra, một tiếng thét chói tai liền đem chung quanh thanh âm cân đối đánh vỡ.

- Thường Hoành Tài, ngươi làm gì?

Bành Mậu Hoa giọng nói có chút nghiêm khắc.

- Ta bị toàn tâm rắn cắn...

Thường Hoành Tài thanh âm có chút run lên, rõ ràng cho thấy chịu đựng không nổi đau đớn.

Hàn Ngưng lấy ra một hoàn thuốc đưa cho Thường Hoành Tài:

- Nhanh chóng nuốt vào, loại này rắn cắn sau đó đau (yêu) toàn tâm. Chỉ cần không giải thích được độc, rất nhanh thì sẽ (biết) độc dậy thì vong.

- Tạ ơn...

Thường Hoành Tài mới vừa vừa mới nói một cái tạ ơn chữ, Mạc Vô Kỵ liền nghe được Đinh Bố Nhị thét chói tai:

- Thật nhiều, thật là nhiều...

- Sát sát...

du động thanh âm, chẳng những là Đinh Bố Nhị, tất cả mọi người nhìn thấy là chuyện gì xảy ra.

Có ít nhất mấy trăm nhánh toàn tâm xà từ Thường Hoành Tài phía sau cấp tốc lại đây, hơn nữa xa hơn chỗ dường như còn có xôn xao tiếng ồn ào, rất hiển nhiên theo này mấy trăm nhánh toàn tâm xà phía sau còn có nhiều hơn toàn tâm xà.

- Mọi người chạy mau...

Hàn Ngưng nói xong lôi kéo thị nữ bên người, cấp tốc rút đi.

Mọi người đều chạy trốn, Mạc Vô Kỵ tự nhiên cũng là không chút do dự chạy trốn.

Còn chưa kịp nuốt vào thuốc giải độc hoàn Thường Hoành Tài lại là phát ra vài tiếng kêu thảm thiết, Mạc Vô Kỵ theo bản năng quay đầu lại, phát hiện Thường Hoành Tài bị hơn mười nhánh toàn tâm xà bao bọc cùng một chỗ, hiển nhiên không thể cứu được.

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được da đầu tê dại, càng là tăng nhanh tốc độ chạy trốn, đồng thời đem (sẽ) cắm ở buộc trên đùi thước dài đao nhọn rút ra. Loại này xà thật là đáng sợ, một khi bị vây quanh, phỏng chừng kết cục sẽ không so với Thường Hoành Tài thật nhiều ít.

Chạy hơn mười thước sau đó, Mạc Vô Kỵ cảm giác được không đúng, đi lên trước nữa chạy, này liền tiến vào Lôi Vụ Sâm Lâm. Hắn muốn nhìn một chút những người còn lại đi bên kia chạy, đã nhìn thấy một đạo hắc tuyến bay tới. Mạc Vô Kỵ không chút suy nghĩ, trong tay đao nhọn bay thẳng đến này hắc tuyến bổ tới.

Một đạo xông vào mũi máu tanh kích thích hắn thiếu chút nữa muốn (phải) nôn, Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt liền hiểu là chuyện gì xảy ra, này toàn tâm xà dĩ nhiên có thể bay nhảy lên đến.

Hai bên cũng có xôn xao tiếng ồn ào truyền đến, đến lúc này, hắn đâu còn có khoảng không quản phía trước là không phải là Lôi Vụ Sâm Lâm? Dù cho dừng lại một bước, cũng khoảng cách tử vong gần hơn một bước. Dưới chân tăng nhanh tốc độ, Mạc Vô Kỵ không chút do dự xông vào Lôi Vụ Sâm Lâm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Lôi Vụ Sâm Lâm Lôi Trạch

Một đường chạy như điên, thẳng đến phía sau sát sát du động thanh âm biến mất, Mạc Vô Kỵ mới dám dừng lại quay đầu lại quan sát một chút. Thấy này vẫn đuổi theo hắn toàn tâm xà lúc này đã là hoàn toàn không nhìn thấy, mới hơi thở phào nhẹ nhõm, nhưng Mạc Vô Kỵ cũng không có cảm giác mình thoát khỏi tử vong nguy hiểm.

Nơi này chung quanh đều là vụ mông mông một mảnh, cao to cây cối tại đây vụ mông mông ở giữa, để cho hắn căn bản là không nhìn thấy bầu trời.

Lúc này hắn nhất định đã là tại Lôi Vụ Sâm Lâm giữa, thậm chí còn không phải là vùng ven giải đất.

Hàn Ngưng đám người một cái đều nhìn không thấy, Mạc Vô Kỵ cũng không có tâm tình đi quản bọn họ. Vô luận như thế nào, hắn nhất định phải tại trước tiên đi ra ngoài.

Mặc dù chưa hề đã tới Lôi Vụ Sâm Lâm, Mạc Vô Kỵ không cho là người khác là đang dối gạt hắn. Ở tại chỗ này mặt nhiều một phút đồng hồ, hắn liền một phút đồng hồ bất an.

- Răng rắc!

Một tiếng đại thụ gãy thanh âm truyền đến, theo sát hai đạo bóng đen từ trong sương mù xuất hiện. Mượn trong rừng lờ mờ sáng choang, Mạc Vô Kỵ thấy rõ ràng hai bóng đen này là vật gì.

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được đầu của mình da từng đợt tê dại, đây là hai đầu hắn chưa từng thấy qua dã thú. Trong đó có một cái đầu có ba

con mắt con ngươi, cả người dài khối lớn lân phiến. Một đầu khác thoạt nhìn có chút giống con cọp, miệng lại vươn đến, khóe miệng răng nanh còn mang theo vết máu cùng bộ lông.

Hai con dã thú dường như căn bản cũng không có thấy Mạc Vô Kỵ, hoặc là nói nhìn thấy Mạc Vô Kỵ cũng không có đem (sẽ) Mạc Vô Kỵ coi ra gì. Này hai đầu cự thú vừa rơi xuống đến, lần thứ hai đánh vào cùng nhau.

- Rầm rầm...

Kịch liệt tiếng oanh minh âm cùng dã thú gào thét, để cho Mạc Vô Kỵ trong lòng kinh hoàng.

May mắn là tới hai con dã thú, nếu như là một con dã thú, có lẽ hắn lúc này đã thành dã thú trong bụng điểm tâm.

Tại rút đi đồng thời, Mạc Vô Kỵ ánh mắt sẽ không có từ nơi này hai con dã thú trên người rời đi. Đây nhất định là yêu thú, Mạc Vô Kỵ nhớ lại Đinh Bố Nhị nói với hắn mà nói đến, tại Lôi Vụ Sâm Lâm giữa, có rất nhiều yêu thú.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận bay nhanh lui về phía sau, thẳng đến chân hắn tâm mát lạnh, hắn này mới phản ứng được. Chính bản thân chỉ nhớ rõ trước mặt hai đầu tranh đấu yêu thú, cư nhiên quên mất kiểm tra đường phía sau.

- Răng rắc...

Một đạo lôi quang từ Mạc Vô Kỵ trước người chỗ không xa vọt tới, đạo này lôi quang đem (sẽ) hoàn cảnh chung quanh chiếu rọi càng thêm sáng một phần.

Thẳng đến lúc này Mạc Vô Kỵ mới nhìn rõ chính bản thân lâm vào địa phương nào, hắn dĩ nhiên thối lui đến một mảnh đầm lầy trung gian.

- Ca ca...

Lại là hai đạo lôi quang từ Mạc Vô Kỵ bên người hiện lên, này hai đạo lôi quang mang theo hai cái hình vòm lôi cầu, thoạt nhìn rất là mê người.

Thế nhưng Mạc Vô Kỵ một lòng lại nặng trĩu tới rồi chỗ sâu nhất, hắn cũng rốt cục đoán được đây là địa phương nào. Lôi Trạch, đây nhất định là Lôi Trạch. Đinh Bố Nhị nói cho hắn biết, tại Lôi Vụ Sâm Lâm giữa, ngoại trừ đáng sợ yêu thú bên ngoài, còn có một dạng đáng sợ Lôi Trạch, một khi rơi vào đi vào, chỉ có muốn chết phần.

Thở dài một tiếng, Mạc Vô Kỵ trái lại bình tĩnh lại. Lôi Vụ Sâm Lâm yêu thú cùng Lôi Trạch đều bị hắn gặp, nếu mà hắn còn có thể sống được đi, đây mới thực sự là kỳ tích.

Hai chân của hắn lâm vào Lôi Trạch giữa nước bùn giữa, thảo nào có một loại lạnh lẽo cảm giác. Cũng không biết này đầm lầy giữa ngoại trừ lôi hồ, có còn hay không cái khác đáng sợ đồ đạc. Dù sao cũng cũng là một lần chết, cũng không có gì phải sợ. Mạc Vô Kỵ cẩn thận tha di chuyển một cái rơi vào Lôi Trạch nước bùn giữa chân, muốn dời đi ra ngoài.

Chính là hắn phải chết không thể nghi ngờ, hắn cũng muốn (phải) giãy dụa một cái.

- Răng rắc...

Lại là một đạo lôi quang từ Lôi Trạch giữa vọt ra, lần này Mạc Vô Kỵ không có vận khí tốt như vậy, lôi hồ trực tiếp rơi vào bờ vai của hắn.

Kịch liệt thiêu cháy cảm truyền đến, Mạc Vô Kỵ cả người đều là mềm nhũn, quỳ xuống trước Lôi Trạch ở giữa.

Dường như bởi vì cái này một đạo lôi quang dẫn dắt, lại là mấy đạo lôi quang từ Lôi Trạch giữa lòe ra, hóa thành từng đạo vòng tròn hình vòm hồ trạng, rơi vào Mạc Vô Kỵ trên thân thể.

Quần áo bị hồ quang xé rách, da thịt bị đốt tiêu mùi vị truyền đến, Mạc Vô Kỵ cả người đều chết lặng. Hắn tự giễu cười cười, không nghĩ tới chính bản thân sống lại một đời, là bị điện chết. Chỉ là loại này điện chết rất được hành hạ, còn không bằng trực tiếp tới một đạo ngoan, để cho hắn không nên như vậy khổ thân.

Dường như cảm nhận được Mạc Vô Kỵ nội tâm ý nghĩ, một đạo càng lớn hồ quang đánh tới.

- Răng rắc...

Này đạo hồ quang tại lại một lần nữa ầm xé rách Mạc Vô Kỵ xương vai sau đó, cư nhiên không để cho Mạc Vô Kỵ cảm thụ được càng nhiều hơn đau đớn dằn vặt.

Không chỉ như thế, Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm thụ được này lôi hồ từ bờ vai của hắn rót vào thân thể, trực tiếp giải khai thứ gì.

Sau một khắc một trận không nói được dễ dàng cảm giác truyền đến, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên hiểu cái gì, cả người hắn đều kích động run rẩy.

Này một đạo bị hắn dùng Khai Mạch dược dịch đả thông đến sau cùng lại ngăn chặn kinh mạch, bị đạo này hồ quang giải khai một tia khe hở.

Nếu là này lôi hồ không ngừng lao xuống đi, chẳng phải là nói hắn này đạo kinh mạch bị bế tắc sau cùng sẽ bị hoàn toàn đả thông? Kinh mạch đả thông, này không phải ý nghĩa hắn có rồi Linh Lạc, có rồi Linh Lạc có đúng hay không liền ý nghĩa có thể tu luyện?

Đã bị Lôi Trạch hồ quang oanh bên ngoài tiêu trong mềm Mạc Vô Kỵ, lúc này chẳng những không lại tiếp tục muốn chạy trốn ra đi, trái lại đang chờ lôi hồ ầm xuống tới.

- Ca ca...

Lại là hai đạo lôi hồ trước sau từ Lôi Trạch lòe ra, rơi vào trên người của hắn.

Đáng tiếc là, này hai đạo lôi hồ ngoại trừ để cho hắn càng thêm thống khổ bên ngoài, không có có một đạo có thể cùng lúc trước này đạo bình thường giống nhau, vừa lúc hỗ trợ xé mở hắn kinh mạch bế tắc.

Như vậy không thể được, đáng tiếc là Mạc Vô Kỵ không có thủ đoạn khống chế đánh vào thân thể hắn lôi hồ. Nếu không, hắn nhất định phải khống chế những thứ này lôi hồ đi trùng kích vậy không có mở hoàn toàn kinh mạch.

Lại đã trải qua vài lần lôi hồ thêm phía sau, Mạc Vô Kỵ biết không có thể như vậy chờ đợi. Dùng loại này dựa vào (kháo) ngày thu đạo vận khí thủ đoạn đi mở kinh mạch, phỏng chừng không đợi hắn cái kia kinh mạch bị đánh thông, người khác đã bị lôi hồ đánh chết.

Mạc Vô Kỵ từ nghiền nát trong túi lấy ra túi, xuất ra một lọ hắn luyện chế tốt Khai Mạch dược dịch ngửa đầu nuốt xuống. Thật giống như một đóa hỏa diễm, ở trong người cái kia chưa có hoàn toàn mở ra vọng lại trong kinh mạch lần thứ hai thiêu đốt đi xuống.

- Ca...

Lại là một đạo lôi hồ rơi xuống, Mạc Vô Kỵ muốn tập trung tinh thần của mình để cho này đạo lôi hồ cũng rơi vào đang ở dược dịch thiêu đốt trong kinh mạch.

Cũng không biết Mạc Vô Kỵ tinh thần nổi lên tác dụng, hay (vẫn, còn) là này mở kinh mạch dược dịch nổi lên tác dụng. Lần này lôi hồ trực tiếp lần thứ hai hóa thành lôi nguyên lực lượng, từ này đạo trong kinh mạch đánh xuống.

Có lẽ là tâm lý tác dụng, Mạc Vô Kỵ thậm chí có thể cảm thụ được chính bản thân cái kia bị ngăn chặn mạch lạc lại một lần nữa xé ra một phần.

Theo lại là một đạo lôi hồ hạ xuống, đồng dạng không thiên vị rơi vào này đạo kinh mạch ở giữa. Cái kia kinh mạch bế tắc nứt ra lớn hơn một phần. Tại lôi hồ dưới tác dụng, này thông qua thiêu đốt mở kinh mạch dược dịch tiêu tán rất nhanh.

Hắn là bởi vì Khai Mạch dược dịch tác dụng, để cho lôi hồ tự động đánh vào cái kia kinh mạch ở giữa. Cảm thấy trong cơ thể dược dịch dần dần biến mất thời điểm, Mạc Vô Kỵ không chút do dự lần thứ hai nuốt vào một lọ.

- Rầm rầm...

Liên tiếp hơn mười đạo Lôi Trạch lôi hồ đánh vào Mạc Vô Kỵ trong thân thể, theo trong cơ thể một tiếng nhỏ không thể nghe thấy ngẫm nghĩ, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được cả người đều dễ dàng hơn. Dù cho hắn tại Lôi Trạch giữa bị lôi hồ điện giật lâu như vậy, giờ khắc này, hắn vẫn như cũ cảm giác mình tràn đầy lực lượng. Chỉ là những lực lượng này hắn không cách nào thi triển ra, thân thể chỉ có mệt mỏi cùng xé rách đau đớn cảm giác.

Mạc Vô Kỵ chóp mũi đều cay cay, hắn thậm chí có chút nhịn không được nước mắt của mình. Hắn rõ ràng đây là có chuyện gì, mạch lạc hắn ngày đêm chờ đợi rốt cục thông một cái.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Tổn Thất Thảm Trọng

"Ca!" Lại là một đạo lôi hồ từ Lôi Trạch vọt ra, Mạc Vô Kỵ thân thể lắc một cái, cực kỳ dễ dàng liền tránh được đạo này lôi hồ.

Mạc Vô Kỵ mình cũng kinh thán không thôi, trên thực tế tại hắn bắt đầu né tránh thời điểm, căn bản cũng không có nghĩ tới có thể tránh thoát đạo này lôi hồ.

Thảo nào nghe người ta nói tu luyện giả cường đại, hắn còn chưa có bắt đầu tu luyện, chỉ là thông một cái kinh mạch cũng cảm giác cả người đều buông lỏng một đoạn, thật giống như trong truyền thuyết đả thông hai mạch Nhâm Đốc bình thường giống nhau. Này thông hơn mười nhánh kinh mạch, tu luyện qua nhiều năm tên gia hỏa nên có thật lợi hại?

Lại là mấy đạo nhanh chóng lôi hạ xuống, Mạc Vô Kỵ không có cách nào toàn bộ tách ra, bất quá hắn đã có thể di động. Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai bị Lôi Trạch nhanh chóng sét đánh hơn mười dưới sau đó, rốt cục chạy ra khỏi Lôi Trạch.

Vốn cho là hắn phải chết không thể nghi ngờ Mạc Vô Kỵ, đứng ở Lôi Trạch vùng ven, trong lòng cảm thán không thôi. Nhân sinh họa phúc, ai có thể biết? Nếu mà không phải là trải qua này hắn phải chết một lần, hắn há có thể tại chính bản thân luyện chế Khai Mạch dược dịch cùng Lôi Trạch nhanh chóng lôi dưới sự trợ giúp đả thông một cái kinh mạch?

Một cái kinh mạch đả thông dùng đi hắn 8 bình Khai Mạch dược dịch, cộng thêm nửa cái mạng đưa đi, cái này đại giới cũng không coi là nhỏ. Tuy rằng Mạc Vô Kỵ thần thức còn có hai bình Khai Mạch dược

dịch, hắn nhưng không có dự định tiếp tục đi bị sét đánh muốn đả thông điều thứ hai kinh mạch.

Coi như là Mạc Vô Kỵ mình cũng rõ ràng, hắn tiếp tục dùng Khai Mạch dược dịch mượn Lôi Trạch sét đánh, cũng không cách nào đả thông điều thứ hai kinh mạch. Nếu là không cẩn thận, nói không chừng ngay cả mạng nhỏ đều có thể đưa xong.

Mạc Vô Kỵ cũng không thất vọng, có thể đánh thông một cái kinh mạch đã rốt cuộc thiên đại niềm vui ngoài ý muốn. Trọng yếu hơn là, để cho hắn nắm giữ một loại có thể mở mạch lạc thủ đoạn. Giả như mạch lạc chính là Linh Lạc, một ngày kia hắn mở đi ra chín mươi chín nhánh mạch lạc, chẳng phải là nói hắn cũng là thiên tài tu luyện?

Lại là một tiếng đáng sợ thú rống truyền đến, Mạc Vô Kỵ từ ý dâm giữa tỉnh táo lại, hắn lúc này mới nhớ tới hắn còn đang ở Lôi Vụ Sâm Lâm, tại hắn tiến vào Lôi Trạch trước, cách đó không xa còn có hai con yêu thú cường đại đại chiến.

Hiện tại này hai đầu yêu thú đại chiến địa phương một mảnh hỗn độn, mà hai đầu yêu thú lại đều không thấy, lại là vài tiếng gào thét truyền đến, Mạc Vô Kỵ quyết định hay (vẫn, còn) là không nên mạo hiểm đi ra ngoài. Buổi tối đi ra ngoài là tốt, vạn nhất lạc đường tiến vào Lôi Vụ Sâm Lâm trong chỗ sâu, đã có thể xong đời.

Đang ở khoảng cách Lôi Trạch chỗ không xa, Mạc Vô Kỵ lựa chọn một gốc cây đại thụ bò lên, tại chạc trung gian tìm một vị trí cứ như vậy bán dựa vào. Sớm đã đổ áo bị Mạc Vô Kỵ xé mở hệ cùng một chỗ đánh thành kết, sau đó dùng này bố đem chính bản thân cố định tại chạc trung gian.

Tại Lôi Vụ Sâm Lâm loại địa phương này, hắn cũng không dám lưu lại ở bên dưới qua đêm.

...

Tựa vào chạc trung gian, Mạc Vô Kỵ cũng không biết hắn là lúc nào ngủ. Hắn lúc tỉnh lại, đã có quang từ cây khe hở chiếu xuống đến, đi qua mơ hồ sương mù rơi vào trên người của hắn.

Mạc Vô Kỵ bốn phía quan sát một cái, vững tin không có bất kỳ nguy hiểm, lúc này mới cấp tốc cởi ra thắt quần áo từ trên cây tuột xuống. Hắn nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất đi ra Lôi Vụ Sâm Lâm, hơn nữa còn muốn (phải) một lần thành công, bằng không hắn rất có thể vĩnh viễn ở tại chỗ này.

Tối hôm qua vận khí tương đối khá, không có nghĩa là hắn vận khí vẫn tốt như vậy.

Mạc Vô Kỵ phỏng chừng mình cũng sẽ không tới nơi này nữa, hắn vẫn còn là cẩn thận quan sát một cái Lôi Trạch này vị trí. Vạn nhất điều thứ hai kinh mạch sẽ (biết) yêu cầu nơi này lôi hồ, nói không chừng hắn còn có thể mạo hiểm một lần.

Tại Lôi Vụ Sâm Lâm giữa, Lôi Trạch rất nhiều. Thế nhưng có thể phối hợp hắn đả thông kinh mạch Lôi Trạch sợ rằng cũng không dễ tìm, một khi gặp phải những Lôi Điện đó cường đại Lôi Trạch, một đạo lôi hồ xuống tới, không đợi hắn kinh mạch đả thông, người khác đã bị đánh thành mảnh vụn.

Song Diệp Hỏa Diễm Thảo? Mạc Vô Kỵ thứ liếc mắt một cái liền nhận ra Song Diệp Hỏa Diễm Thảo. Đêm qua bởi vì sắc trời đã tối, hắn cũng không có để ý. Lúc này Mạc Vô Kỵ mới nhìn rõ, tại hắn tối hôm qua vọt vào Lôi Trạch vị trí, có ít nhất tam gốc cây Song Diệp Hỏa Diễm Thảo.

Song Diệp Hỏa Diễm Thảo hai mảnh thảo diệp tách ra, trung gian có một cái hỏa diễm hình dạng cây cỏ tâm, cực kỳ tốt nhận thức.

Mạc Vô Kỵ không có lập tức đi ngắt lấy Song Diệp Hỏa Diễm Thảo, loại cỏ này đối với Hàn Ngưng có rất lớn tác dụng, với hắn mà nói cũng

không có ích lợi gì chỗ. Hắn hiện tại khẩn yếu nhất là nhanh chóng tìm được đường đi ra ngoài, chạy ra Lôi Vụ Sâm Lâm rồi lại nói.

Tối hôm qua trốn vào Lôi Vụ Sâm Lâm thời điểm là đang lúc hoàng hôn, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ rất nhanh thì biện nhận ra tối hôm qua vào phương hướng. Trong lòng hắn hơi thở phào nhẹ nhõm, dựa theo thời gian tính toán, chỗ hắn ở vẫn là tại Lôi Vụ Sâm Lâm vùng ven.

Dùng tốc độ nhanh nhất đem (sẽ) này tam gốc cây Song Diệp Hỏa Diễm Thảo đào, Mạc Vô Kỵ dựa theo trong ấn tượng phương hướng, cấp tốc liền xông ra ngoài. Hắn tin tưởng này rắn toản tâm sẽ không tiếp tục ở lại tại chỗ, khẳng định sớm đã rời đi. Như vậy một đám rắn toản tâm toàn thể xuất động, phỏng chừng là bởi vì nguyên nhân gì tạo thành. Bất kể là nguyên nhân gì, hắn cũng không muốn ở chỗ này dừng lại lâu chỉ chốc lát.

Nửa giờ sau, Mạc Vô Kỵ phương hướng cảm giác dần dần biến mất, trong lòng hắn có chút lo lắng. Nếu không phải có thể ở trong vòng mười phút tìm được lối ra, nói rõ hắn là thật bị lạc phương hướng, vậy hắn hoặc đem (sẽ) lại cũng tìm không được đường đi ra ngoài.

- Mạc Vô Kỵ...

Xa xa truyền đến một tiếng kêu gọi.

Mạc Vô Kỵ còn tưởng rằng nghe lầm, thế nào có người kêu tên của hắn? Khi (làm) này một tiếng kêu gọi lần thứ hai truyền tới thời điểm, Mạc Vô Kỵ xác định hắn không có nghe lầm, đích thật là có người ở kêu tên của hắn. Hơn nữa gọi tên hắn thanh âm hắn còn có chút quen thuộc, phải là Đinh Bố Nhị.

Đinh Bố Nhị không có bị rắn toản tâm cắn chết, còn đang ở tìm hắn, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất là hài lòng.

Có rồi thanh âm thì có phương hướng, Mạc Vô Kỵ dọc theo Đinh Bố Nhị phát ra âm thanh vị trí tăng nhanh bước tiến. Chỉ mấy phút, Mạc Vô

Kỵ cũng cảm giác được trước mắt rộng mở trong sáng.

Trước mắt từng mảnh một thấp bé bụi cây cánh đồng hoang vu, để cho Mạc Vô Kỵ kích động kêu lên:

- Bố nhị, ta ở bên cạnh.

Hắn rốt cục đi ra rồi.

Sau mười mấy hơi thở, năm đạo nhân ảnh liền từ một mảnh thấp gò đất phía sau vòng vo đi ra.

- Vô Kỵ, ngươi dĩ nhiên không có việc gì, thật sự là thật tốt quá... Thế nhưng ngươi thế nào biến thành bộ dáng này?

Đinh Bố Nhị cũng thật không ngờ Mạc Vô Kỵ còn sống, tại cái chỗ này qua đêm, còn có thể sống được tới vậy thì thật là vận khí giữa vận khí. Chỉ là Mạc Vô Kỵ tóc hiển nhiên là bị cái gì cháy rụi, bán **** trên thân khắp nơi đều là từng cái màu đen vết tích, một cánh tay còn không ngẩng nổi đến, dùng một mảnh vải rách cột đeo trên cổ.

- Bố nhị, lần này đa tạ ngươi. Ta mơ mơ màng màng còn không biết đi bên nào, liền nghe thấy được ngươi tiếng kêu.

Mạc Vô Kỵ cảm kích nói, hắn không có giải thích trên người cháy đen nguyên nhân.

Đinh Bố Nhị vội vàng nói:

- Ta chỉ là muốn thử thời vận, lúc này mới cùng tiểu thư nói gọi tên ngươi xem, không nghĩ tới thực sự tìm được ngươi. Chúng ta mười hai người đến, hiện tại cộng thêm ngươi cũng chỉ có lục người.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng tiến lên nói cảm tạ:

- Đa tạ tiểu thư quan tâm, bằng không ta ở chỗ này khẳng định đi không đi ra.

Hàn Ngưng thoạt nhìn chẳng những mệt mỏi cũng có chút chật vật, này một thân hỏa y phục màu đỏ, từ lâu có chút đổ. Thấy Mạc Vô Kỵ cảm tạ nàng, nàng khoát tay áo:

- Có thể sống được đến, đã coi như là thiên đại vận khí. Ngày hôm qua chúng ta tổng cộng chết đi sáu người, những người còn lại di thể đều tìm được, chỉ có ngươi mất tích. Đinh Bố Nhị mời ta tìm đến tìm ngươi, ta khiến cho mọi người cùng nhau tới gọi, cũng là hơi làm hết sức mình mà thôi.

Mạc Vô Kỵ thấy Hàn Ngưng bên người ngoại trừ người thị nữ kia Thiệu Lan bên ngoài, còn có Bành Mậu Hoa cùng nhìn xem ngựa Sài Cửu, cộng thêm hắn và Đinh Bố Nhị, vừa lúc chỉ còn lại có phân nửa.

Lúc này, tất cả mọi người đưa mắt rơi vào Hàn Ngưng trên người. Nàng là Hàn Phủ tiểu thư, tự nhiên là làm chủ người.

Hàn Ngưng mang theo áy náy nói:

- Ta cũng thật không ngờ chúng ta dựa vào một chút gần Lôi Vụ Sâm Lâm, liền gặp đàn rắn toản tâm. Loại này xui xẻo chuyện đều có thể đụng với, có lẽ ta mệnh giữa đã định trước không chiếm được Song Diệp Hỏa Diễm Thảo.

Bành Mậu Hoa cẩn thận hỏi:

- Tiểu thư, vậy chúng ta bây giờ liền trở về sao?

Hàn Ngưng ánh mắt tại Bành Mậu Hoa trên người dừng lại một hồi lâu, mới thở dài một tiếng nói:

- Ta nhất định phải đạt được Song Diệp Hỏa Diễm Thảo, loại cỏ này chỉ có chúng ta này một mảnh Lôi Vụ Sâm Lâm vùng ven mới có. Chuyện lần này ta cũng thật không ngờ sẽ nguy hiểm như vậy, kế tiếp ta sẽ không miễn cưỡng mọi người, nguyện ý cùng đi với ta tìm kiếm Song Diệp Hỏa Diễm Thảo lưu lại, không muốn đi, có thể về trước đi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Tìm Tới Cửa

Bành Mậu Hoa trong lòng vô lực rên rỉ một tiếng, hắn làm Hàn Phủ thủ hộ, tiểu thư nhà mình muốn ở lại Lôi Vụ Sâm Lâm mạo hiểm, hắn có thể nói không?

Mạc Vô Kỵ xuất ra hai gốc cây Song Diệp Hỏa Diễm Thảo nói:

- Ta nghĩ chúng ta không cần tiếp tục ở tại chỗ này tìm kiếm Lôi Vụ Sâm Lâm, vận khí ta tốt, ngẫu nhiên nhìn thấy hai gốc cây Song Diệp Hỏa Diễm Thảo.

- Thật là Song Diệp Hỏa Diễm Thảo...

Hàn Ngưng một bước liền rơi vào Mạc Vô Kỵ trước người, Mạc Vô Kỵ còn không có thấy nàng là thế nào đưa tay, trong tay hắn hai gốc cây Song Diệp Hỏa Diễm Thảo đã biến mất.

Thật là lợi hại, Mạc Vô Kỵ theo bản năng lui về phía sau môt bước. Người nữ nhân này quả thực thật là đáng sợ, đây là Thác Mạch cảnh giới. Thẳng đến lúc này, Mạc Vô Kỵ mới hiểu được tối hôm qua hắn có thể may mắn sống sót, là cỡ nào không dễ dàng.

- Mạc Vô Kỵ, vô luận ngươi là từ đâu trong tìm được Song Diệp Hỏa Diễm Thảo, ngươi lần này đều lập công lớn. Lần này đi đế đô, ta nhất định sẽ dẫn ngươi đi. Nếu mà ngươi có yêu cầu gì, mời cứ việc nói.

Hàn Ngưng dưới sự kích động, một hơi thở đem lời nói cho xong.

- Đa tạ tiểu thư.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng cảm tạ, hắn gia nhập Hàn Phủ, mục đích chính là vì đi đế đô, bây giờ còn có một cái cộng thêm điều kiện, hắn há có thể buông tha.

Hàn Ngưng khoát tay chặn lại:

- Ngươi giúp ta tìm được Song Diệp Hỏa Diễm Thảo, rốt cuộc giúp ta lớn nhất, hắn là ta đa tạ ngươi mới đúng. Ta nghe ta cha nói, ngươi không thiếu tiền dùng, ngoại trừ đi đế đô bên ngoài, sau này còn có cái gì yêu cầu, cứ việc nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, nếu như không có đem tự thân cái kia kinh mạch đả thông trước, Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ yêu cầu Hàn Ngưng tới rồi đế đô sau đó, sẽ giúp hắn tìm một tốt một chút khảo thí Linh Căn mà thử một chút. Hiện tại hắn coi như là muốn khảo thí Linh Căn, cũng sẽ tự mình đi tìm địa phương khảo thí.

Hắn bức thiết muốn biết, đang mượn trợ Lôi Trạch thiểm Lôi Oanh mở ra một cái kinh mạch sau đó, hắn có đúng hay không đã có Linh Căn.

Mặc dù Bành Mậu Hoa có chút ước ao Mạc Vô Kỵ vận khí tốt, dĩ nhiên có thể tìm được Song Diệp Hỏa Diễm Thảo đòi tiểu thư niềm vui, hắn vẫn còn là cảm kích Mạc Vô Kỵ. Nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ, tiểu thư nói không chừng còn muốn đi vào Lôi Vụ Sâm Lâm bên trong. Đến lúc đó, này thật đúng là họa phúc khó liệu.

Hàn Ngưng nguyên bản âm úc tâm tình bởi vì hai gốc cây Song Diệp Hỏa Diễm Thảo nhất thời thay đổi, vung tay lên nói:

- Chúng ta bây giờ trở về đi, vốn chuẩn bị thời gian một tháng tìm kiếm, không nghĩ tới chỉ tốn cả đêm liền tìm được hai gốc cây Song Diệp Hỏa Diễm Thảo.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng cũng không muốn lưu lại tại cái chỗ này, bất quá thấy Hàn Ngưng không có đối với người bị chết có bất kỳ đau thương cùng vài câu chỉ chữ, trong lòng cảm thán mạng người không bao nhiêu

tiền. Làm một đại gia tộc hộ viện, này mệnh là càng không bao nhiêu tiền. Nếu như mình chết mất, có lẽ sẽ cùng những người đó như nhau, tối đa bị Hàn Ngưng nói một chút tên, sau đó sẽ không có sau đó, thậm chí tên đều không nhất định sẽ (nói.

Hắn nhìn một chút một bên Đinh Bố Nhị, nếu mà không phải là Đinh Bố Nhị đối với Hàn Ngưng nhắc (nói) ra một câu tìm xem hắn, phỏng chừng Hàn Ngưng như nhau sẽ không để cho người kêu tên của hắn.

- Vô Kỵ, chúc mừng ngươi.

Đinh Bố Nhị vẻ mặt ước ao nói với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo, nói với Hàn Ngưng:

- Tiểu thư, ta nghe người ta nói ngươi đã là Thác Mạch tầng năm, Thác Mạch tầng năm có đúng hay không rất cường đại?

Hàn Ngưng tâm tình không tệ, đối với Mạc Vô Kỵ vấn đề ngược lại nửa điểm đều vui vẻ:

- Thác Mạch tầng năm nói dễ vậy sao, ta mới Thác Mạch một tầng mà thôi. Ta hiện tại cũng chính là tốc độ nhanh một phần, thực lực chân chính thậm chí so với bình thường vậy võ tu còn phải yếu một phần. Chỉ có tới rồi Thác Mạch tầng bốn sau đó, thực lực mới có chất thay đổi.

Mạc Vô Kỵ trừng bên cạnh rất là ngượng ngùng Đinh Bố Nhị liếc mắt, tên này quả thực chính là nói mò một lần.

Bất quá Thác Mạch một tầng tốc độ liền nhanh như vậy, càng làm cho Mạc Vô Kỵ muốn tu luyện, hắn ôm quyền lại nói với Hàn Ngưng:

- Ta nghĩ đi đế đô thời điểm, có thể hay không để cho Đinh Bố Nhị cũng theo cùng đi gặp từng trải?

- Tốt, giống như lời ngươi nói, chúng ta đi.

Hàn Ngưng đang đứng ở sung sướng ở giữa, lúc này liền đồng ý Mạc Vô Kỵ yêu cầu, đồng thời phóng người lên ngựa, giương lên roi ngựa trong tay, hồng mã đã vung lên chân liền xông ra ngoài.

- Vô Kỵ, rất cảm tạ ngươi.

Đinh Bố Nhị mừng rỡ không thôi, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên sẽ (biết) đề danh hắn cùng đi đế đô, này nhưng cơ hội ngàn năm một thuở. Về phần đang Mạc Vô Kỵ trước mặt chém gió Hàn Ngưng Thác Mạch tầng năm sự tình, sớm đã bị hắn quên đi sang một bên.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Đinh Bố Nhị vai:

- Đi thôi, lần này ta còn không nhiều cám ơn ngươi nhớ ta, chúng ta trước trở về rồi hãy nói. Còn có, sau này chớ ở trước mặt ta chém gió.

- Được rồi!

Đinh Bố Nhị tâm tình như nhau vui vẻ, cùng sau lưng Mạc Vô Kỵ, nhanh chóng liền xông ra ngoài.

...

Mạc Vô Kỵ không biết Hàn Phủ rất có địa vị Hàn Ngưng tại sao muốn Song Diệp Hỏa Diễm Thảo, hắn cũng không muốn biết. Hắn chỉ biết là lần thứ hai trở lại Hàn Phủ sau đó, hắn so với trước được coi trọng nhiều hơn. Liền ngay cả nơi ở, cũng đổi thành mang tiểu viện. Tên là hộ viện, trên thực tế căn bản cũng không cần làm bất cứ chuyện gì.

Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ xoắn xuýt chính là hắn không có tu luyện công pháp, nếu là có tu luyện công pháp, tại cái chỗ này tu luyện, đó là không thể tốt hơn.

Ở tại Hàn Phủ, là tuyệt đối sẽ không nguy hiểm. Ngồi tiểu viện của mình bên trong, Mạc Vô Kỵ trong tay nắm còn còn dư lại hai cái màu xanh bình thủy tinh. Trong này là hắn mở ra mạch dùng dược dịch,

tương lai muốn (phải) mở càng nhiều hơn kinh mạch, loại nước thuốc này tuyệt đối không thể thiếu.

- Thùng thùng...

Mạc Vô Kỵ tiểu viện cánh cửa truyền đến hai tiếng cực kỳ nhu hòa gõ, theo Hàn Thịnh An thanh âm vang lên:

- Vô Kỵ, ta có thể cùng ngươi trò chuyện vài câu sao?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi hai cái bình thủy tinh, đi đem viện cửa mở ra. Hàn Thịnh An thế nhưng Hàn Phủ phủ chủ, cư nhiên sẽ chủ động đến hắn cái này hộ viện nơi ở, thực sự để cho Mạc Vô Kỵ có chút không rõ.

- Hàn đại nhân, ngài nếu là tìm ta có việc, trực tiếp để cho người ta tới gọi một cái thì tốt rồi, làm sao có thể để cho ngài tự mình lại đây?

Mạc Vô Kỵ mở cửa nói.

Hàn Thịnh An ôn hòa cười cười, đi thẳng tới Mạc Vô Kỵ gian nhà, tìm một cái ghế ngồi xuống.

Mạc Vô Kỵ hỗ trợ rót một chén trà cho Hàn Thịnh An, hắn vẫn còn là rất cảm kích Hàn Thịnh An. Nếu mà không phải là cái này lão quận công, hắn liền vào không được Hàn Phủ. Vào không được Hàn Phủ, ai biết vậy đối với hắn hạ độc người có thể hay không lần thứ hai động thủ với hắn?

Hàn Thịnh An gật đầu cười:

- Vô Kỵ, ngươi biết vì sao ta an bài ngươi tiến vào Hàn Phủ sau đó, sẽ không có lại đối với ngươi có bao nhiêu chiếu cố?

Mạc Vô Kỵ kính cẩn nói:

- Lão quận công có thể dẫn ta tới Hàn Phủ, đã là đối với ta lớn nhất chiếu cố.

Hàn Thịnh An thở dài một tiếng:

- Ta lần trước tại hoàng trong điện cứu ngươi, ngươi lần này giúp Ngưng nhi đại ân, ta ngược lại phải cảm tạ ngươi.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Hàn Thịnh An, lần trước Hàn Thịnh An chỉ là cho hắn một phần gia đinh công tác mà thôi, lúc nào lại đang hoàng điện cứu hắn?

Hàn Thịnh An dường như biết Mạc Vô Kỵ trong lòng suy nghĩ, lạnh nhạt nói:

- Tại ngươi bị mang tới hoàng cửa điện thời điểm, Vương Thượng cũng không muốn gặp ngươi, mà là sai người trực tiếp đem ngươi đẩy ra ngoài chém. Ta trước đây cùng gia gia ngươi Mạc Thiên thành coi như không tệ, cộng thêm ta rất muốn nhìn ngươi một chút cử động là có ý hay là thật như như ngươi nói vậy một lòng vì dân.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng Hàn Thịnh An nói nhìn xem cử động của hắn là cái gì, đó chính là hắn công khai Penicilin sự tình. Hắn thật không ngờ, tại hắn tiến vào hoàng điện trước, còn có nguy hiểm như vậy một màn.

Hàn Thịnh An cũng không có để ý Mạc Vô Kỵ khiếp sợ, tự cố nói:

- Ta lúc đó khuyên Vương Thượng đừng chém ngươi, bởi vì ngươi cử động để cho dân chúng chịu lợi, chém ngươi đối với Vương Thượng danh dự bất lợi. Những lời này một là sự thực, cũng là chính ngươi hợp lại tới. Cái thứ hai, cũng có vài phần muốn muốn cứu ngươi một mạng ý nghĩ, bằng không cũng sẽ không cho ngươi đến Hàn Phủ.

Mạc Vô Kỵ nghe phía sau mồ hôi lạnh phun ra, thậm chí có chút nghĩ mà sợ. Trước đây nếu là Hàn Thịnh An không có đứng ra cầu tình, hắn bị

con chó kia Vương Thượng giết, chẳng phải là chết oan? Chó Vương Thượng danh dự chịu không bị tổn hại, hắn Mạc Vô Kỵ nửa điểm đều không quan tâm, hắn quan tâm là cái mạng nhỏ của mình.

- Đa tạ lão quận công cứu giúp chi ân.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, cúi người hành lễ.

Hàn Thịnh An vội vàng đỡ lấy Mạc Vô Kỵ, cười ha ha một tiếng nói:

- Anh hùng xuất thiếu niên, vốn nếu mà ngươi không có khả năng khiến cho Ngưng nhi chú ý, ngươi tối đa chỉ có thể ở Hàn Phủ cầu phần cơm ăn mà thôi, ta cũng sẽ không đứng ra để cho Ngưng nhi dẫn ngươi đi đế đô. Hiện tại ngươi chẳng những đưa tới Ngưng nhi chú ý, còn giúp Ngưng nhi giải quyết rồi vấn đề lớn. Sự thực chứng minh, người có năng lực thủy chung có năng lực, ta cũng không có nhìn lầm.

- Lão quận công khen nhầm rồi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng là bức thiết sớm một chút rời đi Thừa Vũ Quốc, cái kia chó Vương Thượng không phải là hảo điểu, nói không chừng ngày nào đó lại nghĩ tới hắn tới rồi. Mạc gia mất đi Bắc Tần Quận Vương vị, xác định vững chắc cùng con chó kia Vương Thượng có quan hệ.

Hàn Thịnh An sắc mặt bỗng nhiên trở nên túc mục, rất là ngưng trọng nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, ta lần này là đi cầu ngươi hỗ trợ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Cẩn Thận Một Chút

- Lão quận công mời nói, chỉ cần ta có thể làm đến, ta nhất định sẽ không chối từ.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

Hắn khẳng định Hàn Thịnh An sẽ không tại loại chuyện này lừa gạt hắn, nói cứu hắn một lần, đó chính là thực sự cứu hắn một lần. Ân cứu mạng, vô luận đối với Hàn Thịnh An mà nói là như thế nào dễ dàng, đối với hắn Mạc Vô Kỵ mà nói đều là thiên đại ân tình.

Hàn Thịnh An rất là thoả mãn lời của Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, có ngươi những lời này ta an tâm. Còn có một cái nhiều tháng, chính là tiên môn đến Tinh Hán Đế Quốc đế đô Trường Lạc Dược Tiên Môn đại hội thời điểm. Ngươi và Ngưng nhi tiếp xúc qua, hẳn là biết Ngưng nhi, phi thường đơn thuần, cũng không có nàng biểu hiện ra như vậy thành thục. Ngươi có thể ở Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch sau khi xuất hiện giữ được tính mạng, ngươi năng lực xử sự hơn xa với Ngưng nhi. Ta (muốn) xin ngươi theo tại Ngưng nhi bên người, tại Ngưng nhi không có gia nhập tiên môn trước, có thể đối với nàng chiếu cố một phần.

Mạc Vô Kỵ trịnh trọng cam kết:

- Lão quận công yên tâm, chỉ cần ta có còn có năng lực, ta nhất định sẽ vô cùng đem hết toàn lực ngăn cản Ngưng nhi tiểu thư.

Hàn Thịnh An từ trong túi tiền lấy ra một quả ngọc trâm đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Nếu(như) thật sự là gặp phải không cách nào giải quyết, lại không có đường có thể tìm ra thời điểm, ngươi mang theo cái này ngọc trâm đi Trường Lạc Việt Gia tìm kiếm Việt Quỳnh Anh.

- Lão quận công vì sao không đem ngọc trâm trực tiếp cho Ngưng nhi tiểu thư?

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận ngọc trâm nghi ngờ hỏi một câu.

Hàn Thịnh An lắc đầu, không trả lời lời của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không phải là một cái thích thám thính người khác bí mật người, thấy Hàn Thịnh An không trả lời cũng không có hỏi lại, mà là cẩn thận thu hồi ngọc trâm.

Hàn Thịnh An càng phát ra thoả mãn Mạc Vô Kỵ thái độ, uống một ngụm trà nói:

- Ngươi thích uống trà, đến lúc đó ta để cho người ta cho ngươi đưa chút trà ngon đến.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Vậy thì đa tạ lão quận công, ta bởi vì không có xảy ra xa nhà, có một số việc cũng là muốn thỉnh giáo một cái lão quận công.

Một điểm lá trà đối với một cái quận công mà nói, không tính là cái gì, Mạc Vô Kỵ đơn giản không có chối từ.

- Ha ha... Ngươi có vấn đề gì xin cứ hỏi.

Hàn Thịnh An ý bảo đạo.

- Ta nghe nói nơi này không phải là chỉ có chúng ta Tinh Hán Đế Quốc, còn có đế quốc khác?

Mạc Vô Kỵ sớm muốn hỏi những thứ này, chỉ là vẫn không có người thích hợp. Hàn Thịnh An kiến thức rộng rãi, lại là một cái Lĩnh Chủ

Quốc quận công, đối với những thứ này nên biết càng nhiều.

Hàn Thịnh An đáp:

- Theo ta được biết có ngũ đại đế quốc, theo thứ tự là Thiên Thương đế quốc, Tử Chu Đế Quốc, Càn Dương đế quốc, Tinh Hán Đế Quốc, Minh Hãn Đế Quốc. Này ngũ đại đế quốc phân biệt bị năm Đại Tiên Môn che chở, che chở chúng ta Tinh Hán Đế Quốc tiên môn là Thiên Cực Điện. Lần này Dược Tiên Môn đại hội, Thiên Cực Điện tiên sư cũng sẽ đi Trường Lạc. Ta không trông cậy vào Ngưng nhi có thể bái nhập Thiên Cực Điện, chỉ cần có thể bái nhập một cái Địa Cấp Tông Môn, ta liền rất hài lòng.

- Lão quận công, cái gì là Địa Cấp Tông Môn? Này Thiên Cực Điện là Tinh Hán Đế Quốc lợi hại nhất tông môn?

Mạc Vô Kỵ nghe được rất nhiều hơn mình chưa từng nghe nói qua đồ đạc, mau đuổi theo hỏi.

- Những ngươi này không biết cũng bình thường, rất nhiều người cũng không biết, dù sao chúng ta đều là người phàm mà thôi. Ngũ đại đế quốc tông môn đều chia làm ba cái đẳng cấp, cấp bậc thấp nhất chính là Huyền Cấp tông môn, đi lên nữa chính là Địa Cấp Tông Môn. Tại chúng ta Tinh Hán Đế Quốc, đẳng cấp cao nhất tông môn chính là chuẩn Thiên Cấp Tông Môn. Thiên Cực Điện chính là chuẩn Thiên cấp.

Hàn Thịnh An giọng nói giữa cũng mang theo một tia hướng tới, tại những tông môn này trước mặt, hắn muốn (phải) ngưỡng vọng.

Mạc Vô Kỵ lại hỏi:

- Đã có chuẩn Thiên Cấp Tông Môn, vậy khẳng định thì có Thiên cấp tông môn? Vì sao lão quận công cũng không nói gì?

Hàn Thịnh An lắc đầu:

- Ta này cũng không biết, trước đây ta đồng dạng rất là nghi hoặc. Chẳng những là Tinh Hán Đế Quốc không có, coi như là còn lại vài đại đế quốc cường đại nhất tông môn cũng đều là chuẩn Thiên Cấp Tông Môn.

- Thiên Cực Điện có đúng hay không Tinh Hán Đế Quốc duy nhất chuẩn Thiên cấp tông môn?

- Hắn không phải là, ta tại một lần vô tình giữa nghe nói qua Tinh Hán Đế Quốc ngoại trừ Thiên Cực Điện bên ngoài, còn có cái khác chuẩn Thiên cấp tông môn. Ta mặc dù là một cái Lĩnh Chủ Quốc quận công, đối với những chuyện này hiểu (cởi bỏ) cũng không nhiều.

Mạc Vô Kỵ cùng Hàn Thịnh An một trò chuyện chính là vài mấy giờ, chờ (các loại) đưa đi Hàn Thịnh An sau đó, Mạc Vô Kỵ đối với ngũ đại đế quốc dĩ nhiên có rồi một cái đại khái đường viền.

Đi qua nửa ngày nói chuyện phiếm, Hàn Thịnh An đối với Mạc Vô Kỵ càng là yên tâm. Liền từ mấy canh giờ này giữa, Mạc Vô Kỵ không có hỏi hắn bất luận cái gì liên quan tới Bắc Tần Quận Quốc sự tình, hắn liền biết Mạc Vô Kỵ không phải là một cái xung động tên gia hỏa.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không não tàn phải đi hỏi Hàn Thịnh An Bắc Tần Quận Quốc bị người nào mưu đi, lại không biết đi hỏi Mạc Thiên thành làm sao mất tích, Mạc Quang Viễn lại vì sao không chiếm được Bắc Tần Quận Vương vị trí.

Ngược lại không phải là hắn Mạc Vô Kỵ thiên tính lương bạc, cũng không thèm để ý chuyện này. Mà là bởi vì chuyện này rõ ràng bởi Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc lĩnh vương Tư Đồ Thiên cam chịu, nói không chừng Tư Đồ Thiên còn âm thầm nhúng tay. Hàn Thịnh An thuận miệng một câu nói cứu hắn phải không tốn tiền vốn, hắn có thể nhớ kỹ cái này ân đức, lại không thể đem Hàn Thịnh An xem như có thể tín nhiệm đối tượng.

Hắn có thể khẳng định, dù cho hắn trợ giúp Hàn Ngưng, muốn (phải) Hàn Thịnh An tại hắn và Tư Đồ Thiên giữa đó làm ra lựa chọn, Hàn Thịnh An không chút do dự sẽ chọn Tư Đồ Thiên. Ai biết hắn hỏi lời của Hàn Thịnh An có thể hay không sau một khắc liền truyền đến Tư Đồ Thiên bên tai? Tư Đồ Thiên lúc đó ngại vì danh tiếng không có giết hắn, khó bảo toàn hắn sau này sẽ không giết hắn. Chỉ cần Tư Đồ Thiên nhớ lại hắn Mạc Vô Kỵ, tùy tiện tìm một lý do, đưa hắn giết, cũng là ngay cả nửa điểm cuộn sóng cũng sẽ không lên.

Hơn nữa, người nào hạ độc thủ, đến lúc đó hắn chỉ cần xem ai là Bắc Tần Quận Vương thì sẽ biết. Này rõ ràng sự tình, hà tất đi hỏi người?

...

Từ lần trước đi Lôi Vụ Sâm Lâm tìm được Song Diệp Hỏa Diễm Thảo sau đó, Mạc Vô Kỵ liền lại chưa từng thấy qua Hàn Ngưng.

Mạc Vô Kỵ rỗi rãnh hốt hoảng, tại Nhiêu Châu Thành mua một máy. Mời Đinh Bố Nhị thu thập các loại dược liệu, lần thứ hai bắt đầu rồi luyện chế Khai Mạch dược dịch thời kì.

Hơn một tháng sau, Mạc Vô Kỵ tròn luyện chế ra tới rồi ba mươi bình loại này Khai Mạch dược dịch. Mạc Vô Kỵ lo lắng này ám toán người của hắn sẽ ở hắn gần lúc rời đi động thủ, cũng sợ luyện chế quá nhiều dược dịch mang theo trên người không có phương tiện, lúc này mới đình chỉ chế thuốc.

Lại là thoáng qua mấy ngày trôi qua, mắt thấy liền phải đến rời đi Nhiêu Châu thời kì, Đinh Bố Nhị tìm tới cửa:

- Vô Kỵ, còn có hai ngày liền phải rời khỏi Nhiêu Châu, ngươi không đi mua một ít đồ đạc?

Bởi vì Lôi Vụ Sâm Lâm sự tình, Đinh Bố Nhị thành Mạc Vô Kỵ tại Hàn Phủ bằng hữu tốt nhất, cùng Mạc Vô Kỵ giữa đó cũng nhất tùy tiện.

- Không cần, ta mang vàng mười tiền là đủ rồi.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có dự định đi ra ý nghĩ.

Mạc gia Bắc Tần Quận Quốc bị người để ý, hắn tức thì bị người xuống một lần độc tiễn mộc, lại lên Tư Đồ Thiên sổ đen. Lúc này hắn tự nhiên không muốn để cho bất luận kẻ nào nhớ tới Bắc Tần Quận Quốc Mạc gia còn có một cái Mạc Vô Kỵ, tốt nhất là hắn có thể bình an rời đi Nhiêu Châu, rời đi cái này nguy hiểm Thừa Vũ Quốc đều.

- Ngươi cũng không sợ buồn bực hoảng, ngươi cần gì ta giúp ngươi đi mang một chút.

Đinh Bố Nhị sớm thành thói quen Mạc Vô Kỵ buồn bực tại trong nhà này mặt.

- Cũng không cần, lên đường thời điểm ngươi gọi một cái ta là được.

Mạc Vô Kỵ khoát tay nói.

Nên chuẩn bị hắn đều chuẩn bị, mang quá nhiều đồ đạc, trái lại bất lợi cho đi lại.

Hai ngày sau rạng sáng, Đinh Bố Nhị đúng giờ đi tới nơi ở của Mạc Vô Kỵ, nói cho hắn biết tiểu thư đã tập hợp, chuẩn bị xuất phát.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Rời Đi Nhiêu Châu

Hàn Phủ cánh cửa mở rộng ra, đủ gần trăm người ủng hộ lấy Hàn Ngưng đi ra cửa phủ. Hàn Thịnh An phu phụ càng là tại Hàn Ngưng bên người không ngừng căn dặn, đối với gần đi xa nữ nhi có chút không yên lòng.

Hai tháng này đến Mạc Vô Kỵ bởi vì sợ bị ám toán, vẫn vùi ở tiểu viện của mình bên trong, đối với cụ thể có bao nhiêu người xứng Hàn Ngưng cùng đi đế đô cũng không phải rất rõ ràng. Bây giờ nhìn thấy đem gần trăm người đi ra ngoài, có chút giật mình hỏi bên người Đinh Bố Nhị:

- Bố Nhị, lần này bồi tiểu thư đi Trường Lạc rất nhiều người sao?

Đinh Bố Nhị hắc hắc một tiếng, tại Mạc Vô Kỵ bên tai nói:

- Ngoại trừ tiểu thư bên ngoài, kỳ thực chỉ có bốn người phụng bồi cùng đi Trường Lạc thành. Ta lấy phúc của ngươi, có cơ hội theo cùng đi. Hai người khác chính là Bành Mậu Hoa cùng Thiệu Lan.

- Ít như vậy?

Mạc Vô Kỵ trong lòng trái lại có chút bất an hẳn lên, nếu mà nhân số ít như vậy, này an toàn thật đúng là khó có thể bảo đảm.

- Nghe nói vốn lão gia định tìm hai mươi người cùng tiểu thư cùng đi, chỉ là đế đô có lệnh, mỗi một người tham gia Dược Tiên Môn đại hội, tối đa chỉ có thể mang bốn gã tùy tùng.

Đinh Bố Nhị giải thích.

Một đám người đi ra Nhiêu Châu Thành, Mạc Vô Kỵ mới chính thức hiểu rõ vì sao đế đô muốn (phải) hạn chế nhân số. Tại Nhiêu Châu Thành bên ngoài sớm đã đầy ắp người, đông đảo người đang cáo biệt lấy. Hiển nhiên đi tham gia Dược Tiên Môn đại hội không phải là Hàn Ngưng một người, chính là Mạc Vô Kỵ nhìn thấy thì có nhị ba mươi.

Không có nhìn thấy khẳng định càng nhiều, những người này cộng thêm tùy tùng, phỏng chừng đều biết trăm nhiều. Đây là một cái Lĩnh Chủ Quốc, toàn bộ Tinh Hán Đế Quốc lại có bao nhiêu Lĩnh Chủ Quốc, cộng lại lại có bao nhiêu người? Trước đây Hàn Thịnh An nói Thừa Vũ Quốc có hơn mười người tham gia, khẳng định không có coi là những Quận Quốc đó.

Những người này có chút bắt đầu tổ đội cùng nhau, cùng người nhà cáo biệt sau đó bước trên xe thú ra đi. Hắn thấy Hàn Thịnh An tới rồi sau đó, rất nhanh thì cùng mấy người đang cùng nhau hiệp thương. Một lát sau, Bành Mậu Hoa cứ tới đây đối với Mạc Vô Kỵ cùng Đinh Bố Nhị nhỏ giọng nói:

- Chúng ta Hàn Phủ cùng vu tuyết quận nhỏ Quận Vương Tào Hạo, còn có phong thành hầu quý Hầu gia cháu ruột quý trường hạ, cùng với vạn trải cửa hàng Thừa Vũ phân Hành chưởng quỹ con một dương tuấn thả lỏng cùng nhau tổ đội. Các ngươi phải nhớ được(phải), mấy người này vô luận cái nào cũng không tốt trêu chọc, tận lực không nên cùng bọn họ lên xung đột.

Đinh Bố Nhị vỗ vỗ bộ ngực:

- Bành thủ hộ, ngươi yên tâm, ta cũng không phải là người gây chuyện. Nếu tổ đội, mọi người đều là đội bạn, tự nhiên muốn (phải) đồng tâm hiệp lực.

Bành Mậu Hoa gật đầu, hắn cũng chỉ là tùy tiện nói một chút, Đinh Bố Nhị biết đúng mực, tự nhiên sẽ không làm loạn. Mạc Vô Kỵ càng là cùng nghe đồn không hợp, tại trong ấn tượng của hắn, Mạc Vô Kỵ ngoại

trừ lần đầu tiên tập hợp muộn bên ngoài rất là bản phận. Liền ngay cả sân nhỏ cánh cửa cũng không đi ra, há lại sẽ gây chuyện?

Hàn Ngưng lúc này cũng cùng người nhà cáo biệt, lên tiếng Mạc Vô Kỵ đám người lên xe. Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, Hàn Thịnh An trước khi đi dĩ nhiên cũng không có lại căn dặn hắn.

- Đi thôi, chúng ta cũng lên xe.

Đinh Bố Nhị lôi kéo Mạc Vô Kỵ.

Vừa lúc đó, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên cảm giác được trên người có chút lạnh, hắn theo bản năng quay đầu lại nhìn thoáng qua, một đạo nhân ảnh cấp tốc xoay người biến mất.

Không biết này có đúng hay không đi đối phó hắn, bằng không làm sao có thể cảm thấy được không thoải mái? Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ không dám dừng lại lâu, tăng nhanh cước bộ leo lên Hàn gia xe thú.

Xe thú chia làm hai cái cách tầng, Hàn Ngưng cùng Thiệu Lan ở trong phòng, ba người bọn hắn ở bên ngoài. Hai cái cách tầng đều không coi là nhỏ, năm người ở bên trong cũng không hiện lên chen chúc.

Theo xa phu một tiếng thét to, xe thú khởi động. Bởi vì là cùng ba nhà khác tổ đội, tứ lượng xe thú cũng là đồng thời xuất phát.

Loại này xe thú Mạc Vô Kỵ cũng có chút lý giải, người kéo xe thú cùng mã cùng loại, chỉ là sự chịu đựng cùng phòng ngự năng lực càng mạnh một phần mà thôi.

Đương nhiên mạnh hơn nữa cũng so ra kém ô tô, Thừa Vũ Quốc trên đường phố thì có cùng loại ô tô như vậy xe buýt lượng. Đáng tiếc là, loại này xe buýt lượng chỉ có thể ở Thừa Vũ Quốc, hoặc là xung quanh chỗ không xa thúc đẩy. Một khi rời đi Thừa Vũ Quốc, này sẽ không có đường đi.

Nguyên nhân chủ yếu này cùng người nơi này không coi trọng khoa học kỹ thuật phát triển có liên quan bên ngoài, còn có chính là cùng đông đảo quốc gia san sát có quan hệ.

Dù cho tại đồng nhất cái Lĩnh Chủ Quốc dưới Quận Chủ Quốc, cũng là phe phái san sát, muốn sửa một cái xỏ xuyên qua vài nước bằng phẳng đường cái, vậy thật là có chút trở ngại.

Ngược lại các quốc gia đối với linh dược trồng cùng khoáng vật đào móc rất là tận lực, mấy thứ này mới đúng là nơi này giọng chính.

...

Ngoại trừ mới ra Nhiêu Châu thời điểm quan đạo coi như là rộng mở bằng phẳng, đường phía sau hầu như toàn bộ là xóc nảy sơn đạo, tốt lại xe thú phòng chấn động làm coi như là không sai.

Một đường đi tới, cũng gặp đông đảo đi tới đế đô xe thú. Mạc Vô Kỵ phát hiện ngoại trừ số rất ít người quen biết sẽ (biết) tương hỗ lên tiếng bên ngoài, đại đa số mọi người là nhất tâm chạy đi. Liền ngay cả cùng bọn họ tổ đội còn lại Tứ gia, ngoại trừ đang nghỉ ngơi thời điểm dùng cơm, bốn vị muốn (phải) tham gia đại hội diễn viên sẽ (biết) cho nhau hàn huyên một cái bên ngoài, phần lớn thời gian cũng đều là không can thiệp chuyện của nhau.

Một tháng sau đó, đoàn xe dừng ở hạo vô biên tế cạnh biển. Mạc Vô Kỵ đám người tới đây thời điểm, nơi này sớm đã là người ta tấp nập. Mạc Vô Kỵ thô sơ giản lược nhìn một chút, có ít nhất mấy vạn người nhiều. Các loại các dạng xe thú gần như là dừng đầy, còn có một chút thú lai chim bay.

Mạc Vô Kỵ đang muốn hỏi những thứ này thú lai chim bay có đúng hay không cùng xe thú bình thường giống nhau, lại thấy một con to lớn loài chim bay từ đằng xa bay tới, sau đó rơi vào một chỗ trên đất trống. Này cánh nhấc lên phong lưu, ngay cả xa cách mấy chục thước ra Mạc Vô Kỵ đều có thể cảm nhận được.

Tại nơi thú lai chim bay phần lưng, có một cái to lớn hình tròn trướng bồng. Thú lai chim bay hạ xuống sau đó, trướng bồng mở ra, mấy người từ trên thú lai chim bay phi thân xuống.

Này quả nhiên là xe thú, chỉ là so với bọn họ ngồi lục địa đi lại xe thú muốn (phải) dễ dàng hơn. Phỏng chừng máy bay cũng không có phương tiện như vậy, thảo nào người nơi này đối với máy móc không có lớn bao nhiêu hứng thú. Nếu là có loại này loài chim bay, người nào sẽ đi làm cái gì máy bay? Một chút thời gian toàn bộ lãng phí ở cất cánh giảm xuống trong quá trình.

- Mẹ, lúc nào chúng ta Thừa Vũ Quốc cũng có loại này thú lai chim bay xe, đâu cần ta môn xóc nảy cái vài ngày mới có thể tới nơi này?

Mạc Vô Kỵ cách đó không xa truyền đến một tiếng không hài lòng nhẹ mắng.

Không cần quay đầu lại Mạc Vô Kỵ cũng biết tên này là ai, chính là cùng bọn họ tổ đội vu tuyết Quận Quốc nhỏ Quận Vương, Tào Hạo. Tên này tính khí rất lớn, bất kỳ bất mãn nào ý sự tình đều có thể chửi ầm lên. Có một lần thậm chí bởi vì đoạt đường, cùng nước khác một cái nhỏ Quận Vương đánh lên rồi.

- Bố nhị, thứ này rất đắt sao? Vì sao Thừa Vũ Quốc không có?

Mạc Vô Kỵ nhỏ giọng hỏi một câu Đinh Bố Nhị.

Hắn cho rằng coi như là này xe thú đắt đi nữa, Thừa Vũ Quốc làm một Lĩnh Chủ Quốc, cũng có thể mua được sao??

Đinh Bố Nhị cười hắc hắc:

- Đây cũng không phải là đắt không mắc sự tình, đây là tượng trưng của thân phận. Muốn mua loại này xe thú cũng không dễ dàng, không phải là tiền liền có thể giải quyết. Nghe nói có một cái chuyên môn bồi dưỡng xe thú thú lai chim bay tông môn, ngươi tên gì...

- Không cần nhiều bảo, đi khách sạn nghỉ ngơi, ở chỗ này chờ thuyền.

Hàn Ngưng cắt đứt lời của Đinh Bố Nhị.

Tào Hạo nhìn lướt qua Mạc Vô Kỵ, hơi khinh thường nói:

- Ngưng muội, ngươi tư chất tu luyện coi như không tệ, chỉ là ngươi này ánh mắt cũng quá kém, ta nếu như chọn lựa loại này rác rưởi đồ đạc cùng đi đế đô? Ha ha...

Rất hiển nhiên hắn nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, cộng thêm dọc theo đường đi Mạc Vô Kỵ chưa bao giờ đối với hắn hành lễ, để cho hắn cũng có chút khó chịu. Dùng thân phận của hắn, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy hắn là quỳ liếm mới đúng.

Hàn Ngưng sắc mặt trầm xuống, nhưng không có tại chỗ phản bác. Tào Hạo thấy Hàn Ngưng không dám phản bác chính bản thân, trong lòng càng là xem thường:

- Ngưng sư muội, gia phụ để cho chúng ta tổ đội, tự nhiên không hy vọng đội hữu của ta quá kém. Thực ra mà nói, ta bây giờ là vì mình tại lo lắng. Phải biết rằng, sắp tới hai tháng đường biển, đó mới là rất thời điểm nguy hiểm.

Không có chiêu không trêu chọc tên này, đã bị tên này mắng rác rưởi, Mạc Vô Kỵ trong lòng có thể thoải mái mới đúng là quái sự. Một cái con trai của Quận Vương nhằm nhò gì, hắn ở trên địa cầu hay (vẫn, còn) là toàn cầu nổi tiếng sinh vật, dược vật học giả đâu nè, bao nhiêu quyền quý yêu cầu hắn?

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc, ấm áp nhìn Tào Hạo nói:

- Ta cảm thấy ngươi cũng không nhất định lo lắng, coi như là một đống cứt, cũng có gặp phải bọ hung một ngày kia, chung quy có cái gì vào xem ngươi, đừng có gấp.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Mạc Vô Kỵ Thay Đổi

- Ngươi muốn chết...

tay Tào Hạo trực tiếp cầm chuôi kiếm.

- Tiểu quận vương, nhưng nghìn vạn đừng ở chỗ này động thủ a, bằng không chúng ta đều phải chết kiều kiều.

Dương Tuấn Tùng nhanh chóng tiến lên ngăn cản Tào Hạo.

Cái này bởi bốn gã Thừa Vũ Quốc thiên tài tạo thành tiểu đội, Dương Tuấn Tùng rốt cuộc nhân duyên tốt nhất. Hắn cả ngày đều là cười híp mắt, cho dù là đối với Mạc Vô Kỵ loại này gia đình thân phận người, cũng đều là không hề cái giá.

Phong thành hầu cháu ruột quý Trường Hạ cũng tiến lên đây khuyên can, cái chỗ này là đông đảo đi tới Trường Lạc tham gia Dược Tiên Môn đại hội thiên tài tụ tập mà. Ở chỗ này nháo sự, nhẹ người bị chạy trở về, cướp đoạt tham gia tư cách, nặng người trực tiếp bị giết. Cho dù là Lĩnh Chủ Quốc vương tử, ở chỗ này bị giết cũng là không chỗ giải oan. Thừa Vũ Quốc thiên tài, tại Tinh Hà Đế Quốc cái gì đều không phải là.

Tào Hạo hừ lạnh một tiếng, hung hăng trợn mắt nhìn Mạc Vô Kỵ liếc mắt, lúc này mới xoay người đi đầu đi hướng tửu lâu. Xem ra hắn cũng biết, nơi này là không thể động thủ.

- Mạc Vô Kỵ, đừng tưởng rằng ngươi giúp qua tiểu thư, là có thể muốn làm gì thì làm, ngươi nếu là dám... như vậy làm bậy, liền chạy trở về Thừa Vũ Quốc.

Hàn Ngưng bên người Thiệu Lan rất không hài lòng trừng Mạc Vô Kỵ liếc mắt nói.

Hàn Ngưng sắc mặt xấu xí, mặc dù không có chủ động ra, lại thầm chấp nhận lời của Thiệu Lan.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, cũng không có để ý. Tại hắn vừa mới giao cho Hàn Ngưng hai gốc cây Song Diệp Hỏa Diễm Thảo thời điểm, Hàn Ngưng là thật tâm cảm tạ hắn, theo thời gian làm nhạt, loại này cảm kích cũng càng lúc càng mờ nhạt. Đây cũng là Mạc Vô Kỵ không muốn cùng những đại gia tộc này đệ tử kết giao nguyên nhân, bọn họ trường kỳ ở vào địa vị cao, phần lớn đều là tâm cao khí ngạo. Đối với Mạc Vô Kỵ như vậy lạc phách đệ tử, mang theo không là bình đẳng kết giao, mà là một loại bao quát ánh mắt.

Chỉ có ngươi cho bọn hắn chỗ tốt thời điểm, bọn họ mới khuôn mặt tươi cười đón chào. Một khi chỗ tốt không còn, này khuôn mặt tươi cười sẽ không có, tuyệt đối sẽ không nhớ kỹ đã từng nàng đã từng đạt được ngươi ân huệ.

Thật giống như lần này hắn có thể cùng Hàn Ngưng cùng đi đế đô, vậy đối với Hàn Ngưng mà nói, là bởi vì hắn Mạc Vô Kỵ lập công, cho một loại tưởng thưởng. Giả như một ngày kia hắn Mạc Vô Kỵ phạm sai lầm, như vậy loại tưởng thưởng tùy thời sẽ lấy đi, hoặc là (phải) trách phạt. Loại này ở chung mặc dù chưa nói tới tâm tính lương bạc, cũng là một loại (trên) đối với dưới quan hệ.

Mạc Vô Kỵ đến từ địa cầu, tự nhiên sẽ không nhận đồng loại này tôn ti quan hệ, cho nên hắn sớm muộn sẽ cùng Hàn Ngưng tách ra. Đương nhiên tại trước tách ra, hắn vẫn còn là sẽ tận tâm tận lực (vì) Hàn Ngưng làm việc. Hàn Thịnh An đối với hắn có ân cứu mạng, vô luận là có ý hay (vẫn, còn) là vô tâm, vô luận có đúng hay không hiệp ân báo đáp, hắn đều có thể báo.

- Trước ở lại rồi hãy nói, chúng ta chí ít còn phải ở chỗ này dừng lại ba ngày.

Hàn Ngưng dẫn đầu theo Tào Hạo đám người phía sau đi hướng một nhà trong đó tửu lâu.

- Chờ một chút ...

Tại Hàn Ngưng cùng Thiệu Lan tiến vào tửu lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ ba người bị ngăn lại.

- Họ Hà, ngươi là có ý gì?

Bành Mậu Hoa sắc mặt khó coi đối với cản bọn họ lại ba người nam tử hỏi.

Mạc Vô Kỵ quen biết tên này, là Tào Hạo người bên cạnh, gọi Hà Phong.

Hàn Ngưng cũng là trầm giọng nhìn cách đó không xa Tào Hạo hỏi:

- Tào Hạo, ngươi đây là ý gì?

Không đợi Tào Hạo nói chuyện, một người tửu lâu tiểu nhị liền vẻ mặt áy náy đứng ra nói:

- Vài vị khách nhân thực sự là xin lỗi, hiện tại chúng ta duyệt hải tửu lâu khách phòng thiếu, các ngươi năm người chỉ có một gian phòng. Cho nên ba vị này người làm chỉ có thể ở ở bên ngoài, hoặc là ở tại trong kho hàng.

Hàn Ngưng đưa mắt rơi vào Dương Tuấn Tùng trên người:

- Dương Tuấn Tùng, nơi này gian phòng là ngươi Dương gia đặt. Vì sao liền nhà của ta phó không có nơi ở? Người khác đều có nơi ở?

Tào Hạo lạnh nhạt nói:

- Này không có cách nào a, mọi người là căn cứ tiên tiến vào tửu lâu đến an bài. Cũng không thể nhà của ta phó tiên tiến đến, còn để cho

người của ta ở ở bên ngoài sao?? Chung quy có một cái thứ tự đến trước và sau.

Dương Tuấn Tùng sắc mặt xấu hổ, có chút hơi khó nhìn Tào Hạo nói:

- Tiểu quận vương, chúng ta đều là một cái đội, nếu không mọi người chen chen làm sao?

Tào Hạo suy nghĩ hồi lâu, rồi mới miễn cưỡng nói:

- Như vậy đi, ta để cho ta bên này người chen chen. Cũng chỉ có thể an bài một cái phòng đi ra, căn phòng này cũng chỉ có thể ở hai người. Người đó, ngươi không phải là rất trâu sao, phòng của ta không chào đón ngươi.

Tất cả mọi người biết, Tào Hạo là đặc biệt nhằm vào Mạc Vô Kỵ tới.

Hàn Ngưng dầu gì cũng là một thiên tài, thậm chí đã rốt cuộc Thác Mạch tu sĩ. Dù cho nàng lại không thích Mạc Vô Kỵ đắc tội Tào Hạo, nàng cũng sẽ không tiếp tục trầm mặc đi xuống:

- Tào Hạo, ngươi xác nhận (muốn) như vậy làm?

Mỗi người đều có thể cảm nhận được Hàn Ngưng ở vào muốn phát tác vùng ven, chỉ có Tào Hạo dường như không có cảm thụ được bình thường giống nhau, vẫn như cũ bình tĩnh nói:

- Ngưng muội, phụ vương ta cùng lão quận công đó là giao tình thâm hậu. Nếu không, ta cũng sẽ không dẫn ngươi đi quen biết lô tiên sư. Vô luận như thế nào, ta đối với ngưng muội đều là phi thường bảo vệ cùng quan tâm, ta cũng hi vọng ngưng muội đừng vì một cái hạ nhân để cho mọi người hợp tác có chút vết nứt.

Gần muốn phát tác Hàn Ngưng, đang nghe lời của Tào Hạo sau đó, giống như bị đâm phá (vỡ) khí cầu, lại một lần nữa trầm mặc xuống. Vậy muốn nhóm lửa giận, cũng bị tưới tắt.

Đủ qua vài giây, nàng mới quay đầu lại nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, mấy ngày nay ngươi khổ cực một cái, liền ở bên ngoài đáp một cái trướng bồng sao?.

Nói xong, nàng không có nói thêm nữa một chữ, xoay người muốn đi.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, hắn căn bản là không có vấn đề. Đi tới đế đô trên đường, có thể bang trợ Hàn Ngưng hắn sẽ vô cùng đem hết toàn lực trợ giúp. Tới rồi đế đô sau đó, nàng Hàn Ngưng cùng hắn Mạc Vô Kỵ chính là chút nào người không liên hệ.

- Vô Kỵ, chờ một chút , ta cùng ngươi cùng nhau sao?.

Đinh Bố Nhị vội vã nói một câu sau đó, lại nói với Hàn Ngưng:

- Tiểu thư, ta bồi Vô Kỵ cùng nhau được rồi.

- Tùy ngươi.

Hàn Ngưng lạnh như băng ném một câu nói, bước nhanh hơn tiến vào bên trong tửu lâu.

Bành Mậu Hoa hơi một do dự, hay (vẫn, còn) là theo Hàn Ngưng đám người tiến vào tửu lâu.

Cách mở quán rượu sau đó, Mạc Vô Kỵ mới vỗ vỗ Đinh Bố Nhị vai:

- Bố nhị, ngươi có khách phòng không ngủ, muốn đi ra theo ta đáp trướng bồng làm gì?

Đinh Bố Nhị cười hắc hắc:

- Vô Kỵ, ngươi cảm thấy ta có thể tới nơi này là của ai mặt mũi? Còn không phải là bởi vì ngươi sao? Ta phân rất rõ ràng, tới rồi đế đô sau đó, chỉ cần tiểu thư có thể bị tiên môn chọn, này sẽ không có ta chuyện gì. Ban đầu ở Lôi Vụ Sâm Lâm, chỉ có ngươi có thể tìm tới Song Diệp Hỏa Diễm Thảo, ta cũng không nhận ra là vận khí. Không có khả năng cùng

tiểu thư lăn lộn, ta chỉ có thể cùng sau lưng ngươi. Đừng khuyên bảo ta trở về, ta không tin tới rồi đế đô sau đó, còn có người muốn trở về.

- Bố nhị, ta xem ngươi rất có tiền đồ, biết theo ta lăn lộn.

Mạc Vô Kỵ mở ra một câu vui đùa.

- Mạc Tinh Hà...

Thanh âm thanh thúy cắt đứt hắn và Đinh Bố Nhị đối thoại.

- Thì ra là Văn tiểu thư, thực sự là hạnh ngộ, hạnh ngộ, Văn tiểu thư hay (vẫn, còn) là trước sau như một phiêu phiêu. Bất quá Văn tiểu thư cũng không thể được bảo ta tên thật, ta đã đổi tên Mạc Vô Kỵ.

Rời đi Nhiêu Châu Thành, Mạc Vô Kỵ không còn có ban đầu cái loại này câu thúc. Vô luận nói chuyện làm việc, cũng không lại lo lắng chịu sợ sợ hãi rụt rè. Hắn không nghĩ tới Văn Mạn Châu cũng sẽ đi đế đô, Văn Mạn Châu hắn không phải là giống như hắn làm người làm hoặc là tỳ nữ mà đến, mà là cùng Hàn Ngưng bình thường giống nhau, đi tham gia Dược Tiên Môn đại hội.

- A, cái kia, Vô Kỵ, ta sợ đi trễ, địa phương tốt đều bị người chiếm đi rồi. Ta đi trước dựng trướng bồng, các ngươi trước trò chuyện a.

Đinh Bố Nhị thấy Mạc Vô Kỵ nói chuyện với Văn Mạn Châu, vội vàng mượn cớ tránh ra. Đối với Mạc Vô Kỵ sự tình, hắn rất hiểu. Biết Mạc Vô Kỵ cùng Văn Mạn Châu giữa đó xấu hổ quan hệ.

- Xin lỗi a, ta trong lúc nhất thời quên mất.

Văn Mạn Châu áy náy nói một câu.

Trong lòng nàng có quá nhiều nghi vấn, đối với Mạc Vô Kỵ nàng so với ai khác đều rõ ràng. Gần nhất hai lần nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, đều là cảm thấy Mạc Vô Kỵ to lớn biến hóa lớn. Nếu như nói lần đầu tiên tại Thừa Vũ công hội Mạc Vô Kỵ làm cho nàng có chút xa lạ, không còn là

mặc cho người bóp bột mì mà là một cây đao, vậy lần này cây đao này là hoàn toàn ra khỏi vỏ. Mặc dù nàng không hiểu phiêu phiêu là cái gì thuyết pháp, cũng có thể suy đoán đi ra ngoài là xinh đẹp ý tứ.

- Vô Kỵ... Ta (muốn) cùng ngươi nói chuyện có thể chứ?

Văn Mạn Châu nói, trên thực tế nàng sớm muốn cùng Mạc Vô Kỵ nói chuyện một chút.

Thế nhưng từ Mạc Vô Kỵ mân mê ra Cửu Mệnh Liệu Thương sau đó, nghe nói vẫn vùi ở quận công trong phủ, từ không được, nàng muốn tìm cũng không có cách nào tìm được. Hơn nữa nàng còn nghe nàng cha nói, Mạc Vô Kỵ sở dĩ miễn phí nói cho mọi người Cửu Mệnh Liệu Thương phương pháp điều chế, là vì tự bảo vệ mình.

Nàng thực sự rất khó hiểu rõ, vì sao Mạc Tinh Hà sửa lại một cái tên sau đó, biến hóa có lớn như vậy? Hay (vẫn, còn) là nói hắn sau khi biến hóa mới đổi tên?

Mạc Vô Kỵ như không có chuyện gì xảy ra cười nói:

- Nếu là ngươi bên người vị này ca đẹp trai không có ý kiến, ngươi cùng ta nói bao lâu ta cũng được a.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Đạo Bất Đồng

Đứng ở bên người Văn Mạn Châu là một người nam tử cực kỳ anh tuấn, cùng Văn Mạn Châu xinh đẹp đứng chung một chỗ, tuyệt đối là Kim Đồng Ngọc Nữ. Mạc Vô Kỵ từ trên người hắn lưu lộ ra ngoài khí chất, liền biết hắn không biết là tuỳ tùng của Văn Mạn Châu.

Văn Mạn Châu bình tĩnh nói:

- Vị này chính là ta Thừa Vũ Quốc Cửu vương tử Tư Đồ Pha, ta cùng hắn tới thời điểm tổ đội ở chung với nhau.

Thì ra là Tư Đồ Thiên này lão nhi Cửu nhi tử, tương lai nếu có cơ hội, hắn nhất định sẽ trở về tìm Tư Đồ Thiên này lão nhi tính sổ. Bởi vì Tư Đồ Thiên quan hệ, Mạc Vô Kỵ đối với Tư Đồ Pha này nhất thời đã không còn hảo cảm.

Tư Đồ Pha rất có phong độ đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Nghe tiếng đã lâu Mạc dược sư đại danh, hôm nay vừa thấy quả nhiên là Long Phượng trong loài người.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc:

- Cửu vương tử, ngươi lời này thật có chút không thỏa đáng.

Tư Đồ Pha nao nao, dựa theo bình thường kịch bản, hắn một cái Cửu vương tử như vậy bình hòa hướng Mạc Vô Kỵ chào hỏi. Mạc Vô Kỵ dù cho không nhanh chóng đáp lễ tương giao, cũng không đến mức nói như thế sao??

- Nga, còn (muốn) xin hỏi một chút Mạc dược sư ta đây nói đâu không thích hợp?

Tư Đồ Pha vẫn như cũ phong độ chỉ có mang theo dáng tươi cười hỏi.

Văn Mạn Châu cũng ngạc nhiên nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng không hiểu Mạc Vô Kỵ vì sao phải vô cớ đắc tội Cửu vương tử.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, người khác đem ngươi Tư Đồ gia (làm) Thành lão đại, ngươi Tư Đồ gia tại ta Mạc Vô Kỵ trong mắt, chỉ là một sớm muộn sẽ đi tính sổ chuẩn cừu gia mà thôi. Mạc gia bị làm suy sụp, xác định vững chắc có Thừa Vũ Quốc Vương Thượng Tư Đồ Thiên ở trong đó giở trò.

Nếu sớm muộn là cừu gia, hà tất lá mặt lá trái? Huống chi, Mạc Vô Kỵ thấy Văn Mạn Châu cùng Tư Đồ Pha đứng chung một chỗ trai tài gái sắc hình dạng, trong lòng cũng không thoải mái. Nữ thủy tính dương hoa, nam họ Tư Đồ cũng sẽ không là cái gì thứ gì tốt.

- Cửu vương tử, đầu tiên ta không phải là dược sư, ai cũng biết ta lấy ra cửu mệnh chế thuốc là ta tổ truyền xuống tới, ngươi đừng ngoài mặt nịnh hót ta, trên thực tế là đang cho ta bỏ thuốc. Thứ yếu ta là nam nhân, cho nên không thể nói là Phượng. Thứ ba bình thường vậy Vương Thượng mới có thể xưng là long, nếu ta là long mà nói, vậy ta nhưng chỉ có Thừa Vũ Quốc Vương Thượng, lời này có chút đại nghịch bất đạo a. Ta cũng không tin Cửu vương tử hi vọng tương lai ta trở thành Thừa Vũ Quốc Vương Thượng.

Mạc Vô Kỵ chỉ lo tự thoải mái, hoàn toàn quên mất Phượng nhưng thật ra là giống đực.

Văn Mạn Châu mím môi, không nói gì, cũng không có phản bác Mạc Vô Kỵ trong lời nói lỗ thủng. Tư Đồ Pha sắc mặt có chút khó coi, vì sao trước đây phụ vương không có giết chết tên này. Đáng tiếc cái chỗ này

không phải là hắn cái này Cửu vương tử có thể định đoạt, hắn lại muốn giết Mạc Vô Kỵ, cũng không thể động thủ.

- Được rồi, Cửu vương tử, ta cảm thấy ngươi rất giống ta quen biết một người.

Mạc Vô Kỵ thấy nguyên bản phong khinh vân đạm vạn sự không sợ hãi sắc mặt thay đổi xấu xí, trong lòng nhất thời sảng khoái vô cùng, theo cười tủm tỉm còn nói thêm.

Tư Đồ Pha chau mày một cái, hắn dự cảm đến Mạc Vô Kỵ không có lời hữu ích. Văn Mạn Châu cũng nhíu mày, trước mắt Mạc Vô Kỵ thay đổi làm cho nàng càng thêm xa lạ.

Mạc Vô Kỵ ha ha nói:

- Người nọ tiện pháp rất lợi hại, có một cái biệt hiệu kêu 'Quân tử tiện'. Tính tình vô cùng 'Quân tử', lại là chưởng môn nhân một phái, tu luyện Tử Hà Thần Công càng là khoáng cổ tuyệt kim.

Nguyên bản đều muốn có phủi mà đi Cửu vương tử nhất thời ngừng lại, ngạc nhiên hỏi:

- Mạc dược sư, còn có loại này tiền bối cao nhân? Còn muốn thỉnh giáo Mạc huynh vị tiền bối kia tiên hào? Còn có này Tử Hà Thần Công vậy là cái gì tiên đạo công pháp? Là một loại vô thượng kiếm pháp sao?

Hắn vốn chính là đi tham gia Dược Tiên Môn đại hội, nghe nói Mạc Vô Kỵ quen biết loại này cao nhân, đâu có thể không kích động, trong lòng cũng hoàn toàn quên mất mới vừa không hài lòng. Về phần Mạc Vô Kỵ có không có nói sai, hắn cũng không phải hoài nghi. Mạc Vô Kỵ gia gia Mạc Thiên thành thế nhưng một cái nhân vật lợi hại, nhân vật như vậy kết giao một phần tiền bối cao nhân là rất bình thường.

Mạc Vô Kỵ thở dài nói:

- Vị này lợi hại 'Quân tử tiện' gọi Nhạc Bất Quần, ta vừa nhìn Cửu vương tử, đã cảm thấy Cửu vương tử cùng hắn hoàn toàn là một loại người. Tử Hà Thần Công có đúng hay không vô thượng tiện pháp ta không biết, bất quá vị này quân tử tiện thế nhưng có to lớn quyết đoán người, hắn tại Tử Hà Thần Công tu luyện thành công sau đó, cư nhiên dùng đại nghị lực, đại khí phách phế bỏ công pháp của mình, đổi sửa một loại khác cường đại hơn tiện pháp. Không đúng, là điển pháp. Ta nghĩ, ta là không có cái này dũng khí cùng nghị lực.

Tư Đồ Pha lúc này hoàn toàn buông xuống bản thân về điểm này cao ngạo, đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ nói:

- Thỉnh giáo vị này nhạc tiền bối về sau đổi sửa bảo điển là cái gì?

Mạc Vô Kỵ quá sợ hãi nhìn Tư Đồ Pha nói:

- Cửu vương tử quả nhiên rất giỏi, ta còn chưa nói là cái gì, ngươi đã biết là bảo điển. Không sai, đó chính là Quỳ Hoa Bảo Điển. Đáng tiếc, vị tiền bối kia không ở nơi này, nếu mà vị kia quân tử tiện tiền bối ở chỗ này, nhất định sẽ đem Quỳ Hoa Bảo Điển truyền Cửu vương tử. Bởi vì...

Nói đến đây, Mạc Vô Kỵ đột nhiên dừng lại.

Lần này chẳng những là Cửu vương tử Tư Đồ Pha, liền ngay cả Văn Mạn Châu cũng ngừng thở nhìn Mạc Vô Kỵ, muốn biết Mạc Vô Kỵ nói ra bởi vì sao đến.

Đủ qua mấy, Mạc Vô Kỵ mới nói tiếp:

- Bởi vì các ngươi vốn chính là một loại người, nhất định sẽ tỉnh táo tương tích. Ai, đáng tiếc, ta đối với tu luyện cái loại này công pháp không có hứng thú, trước đây chỉ nhìn thấy bìa tám chữ. Này bìa tám chữ ta còn chỉ nhớ rõ sáu. Như thế không có gì hối hận, dù sao ta là một cái phàm căn người phàm, cái loại này bảo điển thực sự không thích hợp ta đây loại người phàm. Ta thế nhưng có thất tình lục dục, làm sao có thể vì tu luyện mà buông tha thông thường người phàm sinh hoạt.

- Là sáu chữ nào...

Tư Đồ Pha gần như là thốt ra.

Mạc Vô Kỵ chăm chú ngưng trọng nhìn Tư Đồ Pha nói:

- Muốn luyện thần công, trước phải... Liền chỉ nhớ rõ sáu chữ này, ta đi rồi.

Nói xong Mạc Vô Kỵ lại nói với Văn Mạn Châu:

- Văn tiểu thư, ta bỗng nhiên lại không có hứng thú gì cùng ngươi xúc đầu gối nói chuyện lâu, cùng với các ngươi áp lực quá lớn, cáo từ.

Nhìn Mạc Vô Kỵ đi xa bóng lưng, Tư Đồ Pha biến đổi sắc mặt mấy cái. Một hồi lâu sau đó, hắn mới nói với Văn Mạn Châu:

- Mạn châu, vị Mạc huynh này ngược lại rất hào hiệp, cũng không có bởi vì mình là phàm căn mà có bất kỳ sa sút. Trước đây ta biết mình Linh Căn không phải là đặc biệt tốt thời điểm, trong lòng đều rất khó chịu. Dù sao các ngươi đã từng là quen biết cũ, cùng một chỗ nhiều tâm sự cũng tốt, ta đi tửu lâu.

...

- Vô Kỵ, vì sao không nhiều lắm tâm sự?

Thấy Mạc Vô Kỵ trở về, Đinh Bố Nhị cười hỏi.

- Đạo bất đồng, bất tương mưu.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt trả lời một câu, bắt đầu hỗ trợ kéo trướng bồng.

Đi tới đế đô Trường Lạc quá nhiều người, này không có nơi ở người làm, đều giống như Mạc Vô Kỵ, tại đây cạnh biển kéo trướng bồng.

- Tốt một câu 'Đạo bất đồng bất tương vi mưu, vị huynh đệ này nói thật tốt'

một cái sang sãng thanh âm truyền đến, theo đi tới là một người tay cầm da thú túi mặt đầy râu đại hán, tại đại hán này phía sau còn có cái rất có phong vận thiếu phụ.

Nếu là đem Văn Mạn Châu ví dụ như thành quả táo xanh, này thiếu phụ này hiển nhiên là càng thêm mê người thục quả táo. Nếu không phải là trên người có rất nặng phong trần khí tức, thiếu phụ này càng giống như một cái đẹp đẽ quý giá người.

Mặt đầy râu đại hán đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền:

- Ta gọi Nguyên Chấn Nhất, vị này chính là ta đồng bạn Thập Nhất Nương. Vừa rồi nghe huynh đệ một câu nói, sâu sắc chấp nhận. Nếu là huynh đệ không ngại, ta chỗ này có rượu ngon, mọi người cùng nhau uống một chén?

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Tự nhiên không ngại, kẻ hèn Mạc Vô Kỵ, này là đồng bạn của ta Đinh Bố Nhị. Hiện tại trướng bồng cũng kéo xong, hai vị mời vào sao?.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Rượu Bằng Hữu

Nguyên Chấn Nhất không có chém gió, hắn mang rượu đích thật là rượu ngon. vào miệng tinh khiết và thơm, hồi vị dài, càng đáng quý chính là có một loại nhàn nhạt cảm giác say ở trong người vờn quanh. Mạc Vô Kỵ được mở ra một cái kinh mạch, càng là bị rượu tư nhuận, cả người thông thuận.

- Quả nhiên là rượu ngon, uống một hớp cả người thư thái.

Mạc Vô Kỵ tán thán một tiếng nói, hắn đoán được này rượu bên trong có linh thảo, nếu không sẽ không để cho hắn có loại cảm giác thoải mái này.

Nguyên Chấn Nhất nghe được Mạc Vô Kỵ khen rượu của hắn, càng là đắc ý nói:

- Mạc huynh thực sự là hiểu rượu người, này rượu ta dùng một mặt linh quả. Ta đến từ Xương Yến Lĩnh Chủ Quốc, một năm kia ta không cẩn thận vào Lôi Vụ Sâm Lâm, không nghĩ tới nhân họa đắc phúc, ở trong đó thu được một loại linh quả. Kết quả được ta nấu thành thập bầu rượu ngon, đây là một bầu sau cùng. Bất quá này rượu mời rất đúng, ha ha ha...

Mạc Vô Kỵ vừa nghe liền biết Nguyên Chấn Nhất là một cái hào sảng hạng người, loại này linh quả sản xuất rượu một chén đều là giá trị kinh người, mấu chốt là mua không được. Nguyên Chấn Nhất nhưng bởi vì thích chính bản thân nói một câu nói, tiện tay lấy ra uống cạn.

- Thực sự là xấu hổ, bình thủy tương phùng, lại uống nguyên huynh rượu ngon.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ tới Xương Yến Lĩnh Chủ Quốc, không phải là cùng Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc khai chiến này một cái sao? Bất quá Mạc Vô Kỵ không thèm để ý chút nào, đối với Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc hắn không hề có lòng trung thành.

Nguyên Chấn Nhất lại là cười ha ha một tiếng:

- Mạc huynh nói lời này liền khách khí, chính như Mạc huynh mới vừa nói, đạo bất đồng bất tương vi mưu. Ta cùng Mạc huynh mới quen đã thân, không muốn nói chính là một bầu rượu, coi như là lại đồ tốt, cũng khó so với mới quen đã thân.

- Tốt một cái lại đồ tốt, cũng khó so với mới quen đã thân. Đến, chấn huynh, Thập Nhất Nương, bố nhị chúng ta lại đến một chén.

Mạc Vô Kỵ ý chí to lớn sướng, từ bị người yêu ám toán sau khi sống lại, đây là hắn lần đầu tiên như vậy ý chí vui sướng.

Bốn người bưng ly rượu lên, lại toàn bộ là uống một hơi cạn sạch.

Coi như là trước đây đả thông điều thứ nhất kinh mạch, hắn có chỉ là một loại kích động cùng khó có thể nói nên lời mừng rỡ. Nhưng đó không phải là vui sướng, giờ khắc này, hắn mới phát giác được chân chính vui sướng, một loại chân chính thả lỏng cùng thẳng thắn phát biểu suy nghĩ trong lòng.

Uống được phía sau, Mạc Vô Kỵ nhịn không được lên tiếng to lớn xướng:

- Nhân sinh với trên đời có mấy cái tri kỷ

Bao nhiêu hữu nghị có thể tồn dài

Hôm nay biệt ly cộng ngươi song song hai nắm tay

Hữu nghị thường tại ngươi trong lòng ta

Ngày hôm nay thả có tạm biệt

Hắn hướng cũng định có thể tụ

Cho dù không thể biết mặt

Thủy chung cũng là bằng hữu

Nói có vạn dặm sơn

Cách trở hai vùng đất xa

Không cần gặp mặt

Trong lòng cũng biết được

Hữu nghị không đổi được

...

Ban đầu là Mạc Vô Kỵ một người xướng, phía sau Nguyên Chấn Nhất đám người cũng học xong, theo cùng nhau hợp xướng.

...

Văn Mạn Châu đứng ở Mạc Vô Kỵ chỗ ở phía ngoài lều, vẫn cau mày. Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Chấn Nhất người như thế lăn lộn tại uống rượu với nhau lớn tiếng tiếng động lớn xôn xao, làm cho nàng có chút không thích.

Mạc Vô Kỵ tốt xấu đã từng cũng là một cái Tiểu quận vương, coi như là Quận Vương thân phận đã không còn, cũng không có thể như vậy truỵ lạc. Tiếp tục như vậy nữa, Mạc Vô Kỵ lại cũng không cách nào từ hạ nhân giữa bò ra ngoài. Nếu không phải trong lòng nàng có chút hổ thẹn, muốn giúp một phần Mạc Vô Kỵ, nàng sớm xoay người đi rồi. Có lẽ chính là nàng mình cũng không có có ý thức đến, nàng tới nơi này còn

có một cái mục đích, chính là trợ giúp Tư Đồ Pha hỏi thăm một chút cái kia quân tử tiện lai lịch.

Nhưng khi nàng nghe được Mạc Vô Kỵ xướng hữu nghị trường tồn thời điểm, nhất thời kinh sợ. Nàng cùng với Mạc Vô Kỵ thời gian có thể nói là dài nhất, đối với Mạc Vô Kỵ hiểu rõ. Lại từ không biết Mạc Vô Kỵ còn có tốt như vậy âm nhạc thiên phú, bài hát này tiếng cực kỳ dễ nghe, bình thường giữa lộ ra chân thành.

Mạc huynh đệ, bài hát này tốt, ta thích. Vô luận thiên sơn vạn thủy, hữu nghị không đổi được!" Thập Nhất Nương khuôn mặt uống đỏ bừng, giống như một cái nam tử bình thường giống nhau bưng ly rượu đi tới Mạc Vô Kỵ bên người, cầm lấy Mạc Vô Kỵ cánh tay mắt say lờ đờ mông lung lớn tiếng nói.

Nguyên Chấn Nhất cũng đứng lên giơ chén rượu nói:

- Đích thật là tốt ca, ta cũng thích. Tiếc nuối duy nhất là ca trong không có rượu, bằng không thì càng là hoàn mỹ, đến làm một chén này.

Mạc Vô Kỵ như nhau đầy người tửu khí chính là đứng lên, đem rượu trong ly uống một hơi cạn sạch, lớn tiếng nói:

Đã như vậy, vậy ta liền đến một bài,

Hôm qua vừa đi không còn nữa trở về nga cũng

Hài lòng so cái gì đều đắt

Phúc thủy không có khả năng thu hồi lại nga cũng

Hoa đào cảm tạ có cây hoa hồng

Nhân sinh vài thập niên luôn sẽ có mưa gió đến

Rả rích nhiều đi gặp nay không say không về

Chuyện cũ sau đó không hối hận chậm rãi đi thể hội

Lúc này bằng hữu chén rượu này trân quý nhất

Mau đưa rượu rót đầy làm chén lớn tiếng ca xướng

Hảo bằng hữu hảo bằng hữu đêm nay nhiều vui vẻ

Cũng cho ta hiểu được phải quý trọng bằng hữu vai

Ánh mặt trời tổng hội tại mưa gió sau đó tung ra hướng trời mênh mông

Để cho chúng ta ngẩng đầu học xong kiên cường

Tựa như bằng hữu chén rượu này mạnh nóng lòng ta

Ấm áp ta mọi việc đừng... yên tâm nữa

Ngày hôm nay chúng ta tới gặp gỡ nga cũng

Thâm tình rót đầy chén rượu

Năm tháng vội vã như nước chảy nga cũng

Quản hắn ngày hôm qua ai là ai

.....

Mạc Vô Kỵ bởi vì uống say rượu, này phóng đãng thanh âm khàn khàn để cho bên ngoài lều Văn Mạn Châu hoàn toàn ngốc trệ hắn ra. So với phía trước này một ca khúc đến, nàng cảm giác mình càng là thích bài hát này. Này mỗi một câu nói đều tốt như đánh vào đáy lòng của nàng, làm cho nàng có một loại nhiệt huyết sôi trào, hận không thể đi vào cùng bọn họ cùng uống mấy chén.

Cái này tính bằng hữu cảm giác sao? Nàng cũng có bằng hữu của mình. Thừa Vũ Quốc Cửu vương tử Tư Đồ Pha, Thừa Vũ Quốc đệ nhất tướng quân con trai của Triệu Phi Hổ Triệu Phổ, Lễ bộ con trai của Diêu

Khang Diêu binh chấn động, còn có cái kia hơi có chút dối trá Triệu Húc...

Những người này cái nào không phải là nhất thời tuấn kiệt, cái nào không phải là tiền đồ to niên thiếu anh hào? Nhưng vì sao nàng cảm thấy tại những người này trên người, nàng vĩnh viễn cũng tìm không được loại này cả người cảm giác nhiệt huyết sôi trào? Ví dụ như lần này, nếu mà Tư Đồ Pha không phải là biết Mạc Vô Kỵ lý giải Quỳ Hoa Bảo Điển chỗ, hắn sẽ khuyên chính bản thân đến nhiều cùng Mạc Vô Kỵ tâm sự?

- Tốt, tốt, Mạc huynh, bài hát này ta thích... Mau đưa rượu rót đầy làm này chén lớn tiếng ca xướng, hảo bằng hữu hảo bằng hữu đêm nay nhiều vui vẻ, cũng cho ta hiểu được (phải) quý trọng bằng hữu vai...

Nguyên Chấn Nhất theo Mạc Vô Kỵ lên tiếng ca xướng.

Chỉ là hát hai câu, Đinh Bố Nhị cùng Thập Nhất Nương liền gia nhập vào.

Văn Mạn Châu tại bên ngoài lều đứng lặng một lúc lâu, rốt cục bỏ đi tiếp tục tiến vào trướng bồng ý nghĩ. Nếu mà không phải là đã trải qua sự tình hôm nay, nàng vĩnh viễn cũng không biết Mạc Vô Kỵ còn như vậy đa tài đa nghệ. Tùy tiện xướng đi ra hai bài hát, là có thể làm cho nàng nhiệt huyết sôi trào. Làm cho nàng nhịn không được muốn gia nhập vào, theo cùng nhau lên tiếng ca xướng.

Đi ra rất xa, thẳng đến này tiếng ca lại cũng không nghe được, Văn Mạn Châu này mới chậm rãi cúi đầu. Nàng biết, Mạc Vô Kỵ tiếng ca cho dù tốt, nàng và Mạc Vô Kỵ chung quy cũng là người của hai thế giới.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ có Linh Căn, nàng hoặc là sẽ nghĩ biện pháp giúp hắn một chút. Đáng tiếc là, Mạc Vô Kỵ không có Linh Căn. Chờ nàng gia nhập tiên môn, bắt đầu tu luyện sau đó, nàng và Mạc Vô Kỵ sẽ càng ngày càng xa.

- Đi qua khiến cho hắn đi qua sao?, tương lai nếu như mình tu luyện thành công, còn có thể nhìn thấy hắn, liền cho hắn một hồi phú quý. Hoặc là giúp hắn tròn giấc mộng kia muốn, đem Bắc Tần Quận Quốc cầm về trả lại cho hắn.

Dường như đang cùng đi qua cáo biệt, cũng dường như vì mình tìm một rời đi Mạc Vô Kỵ lý do, Văn Mạn Châu tự mình lẩm bẩm đi vào tửu lâu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Ven Biển Tán Thị

Mạc Vô Kỵ lúc tỉnh lại cũng không có thấy Nguyên Chấn Nhất cùng Thập Nhất Nương, chính là Đinh Bố Nhị cũng không tại trong lều.

Một đêm say rượu, đầu không có nửa điểm đau, cả người thậm chí đều rất là dễ dàng, có thể thấy được nguyên chấn vừa lấy ra rượu là thật rượu ngon.

Hắn là hắn lâu dài tới nay ủy khuất cùng áp lực, để cho hắn tại triệt để thả lỏng sau đó cũng nhận được hoàn toàn nghỉ ngơi. Mạc Vô Kỵ rất là cảm kích Nguyên Chấn Nhất cùng Thập Nhất Nương, đây là hai cái có thể làm bằng hữu người.

Hắn mở ra cách đó không xa bao bọc, bên trong luyện chế Khai Mạch dược dịch cũng còn tại.

Một thân dễ dàng Mạc Vô Kỵ đứng lên, nắm lên một cái trong đó bình thủy tinh sau khi mở ra uống một hơi cạn sạch. Hắn cảm giác trạng thái của mình hiện tại phi thường tốt, trước hắn tại mở ra thứ nhất kinh mạch sau đó, không có tiếp tục mở ra thứ hai kinh mạch, chính là sợ tự thân trạng thái không tốt. Lúc này, một thân dễ dàng, là thời điểm tốt nhất uống Khai Mạch dược dịch.

Lại là một đạo hoả tuyến tại giữa thân thể xuất hiện, Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm nhận được cái thứ hai kinh mạch bị khai thác đi ra.

Quả thế, Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay, hoàn toàn trầm tĩnh lại. Nếu mà loại nước thuốc này hiệu quả có thể vẫn tiếp tục giữ vững, hắn chẳng phải là sẽ trở thành thiên tài tuyệt thế?

Hai canh giờ sau đó, dược hiệu mất đi, như mở thứ nhất kinh mạch bình thường giống nhau, kinh mạch thứ hai bị ngăn ở một cái đốt.

Có rồi một lần kinh nghiệm Mạc Vô Kỵ tâm tình rất là bình thản, hắn hiện tại đã rất rõ ràng, chỉ dựa vào Khai Mạch dược dịch thì không cách nào mở ra một cái kinh mạch. Hiện tại hắn phải làm là, tiếp tục tìm được lần Lôi Trạch trước giống vậy, dùng Lôi đánh mở ra kinh mạch.

Loại thủ đoạn này tuy rằng tàn nhẫn đối với mình một phần, lại có phi thường tốt hiệu quả.

Về phần thiên lôi, Mạc Vô Kỵ không có dự định đi nếm thử. Cái loại này nhanh chóng lôi dẫn xuống tới, sợ rằng chỉ một đạo sẽ chỉ là biết để cho hắn chết rơi.

Đáng tiếc không có tu luyện công pháp, nếu có tu luyện công pháp, hắn chắc chắn sẽ không như lần trước như nhau toàn bằng thân thể đi lấy cứng đối cứng, dựa vào biện pháp thiên phạt đả thông một cái kinh mạch.

- Vô Kỵ, ngươi đã tỉnh rồi. Nhanh đi tắm một cái, chúng ta đi đi dạo tán thị.

Đinh Bố Nhị hào hứng chạy vào.

- Tán thị?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi một câu.

Đinh Bố Nhị hắc hắc một tiếng nói:

- Ngươi không biết sao?, ta cũng vậy mới vừa biết, chấn một huynh mang ta đi qua. Tán thị chính là tạm thời bính thấu chợ, tùy thời có thể tán đi. Lần này đông đảo người tới nơi này tụ tập, chuẩn bị đi đế đô Trường Lạc. Rất nhiều người muốn mua đồ đạc, cũng có rất nhiều người muốn muốn bán ra đồ đạc, liền tiếp cận đóng lại một cái tạm thời chợ. Chờ đi tới Trường Lạc thuyền mở ra sau đó, tán thị cũng liền kết thúc.

- Đây nhất định mau chân đến xem, ta hiện tại đi chỗ nào rửa mặt?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói, loại này tán thị vừa lúc để cho hắn kiến thức một chút quen mặt. Nơi này đi tới đế đô người, rất nhiều đều là tu luyện qua một chút tên gia hỏa, có lẽ tại tán khu phố hắn đối với tu luyện sẽ tiến hơn một bước hiểu.

Đinh Bố Nhị một chỉ phía trước biển rộng:

- Nơi đó không phải là thưa thớt địa phương?

Mạc Vô Kỵ trừng mắt Đinh Bố Nhị:

- Nước biển là mặn khổ, ngươi để cho ta đi vào trong đó rửa mặt?

Đinh Bố Nhị cười ha ha một tiếng:

- Người nào nói cho ngươi biết nước biển liền nhất định là mặn? Đây là nước biển ngọt. Ngươi xem cạnh biển không phải là có rất nhiều người đang rửa mặt sao?

Nước ngọt hải? Mạc Vô Kỵ không biết cầu có hay không nước ngọt hải, chí ít hắn là không có nghe nói qua. Bất quá những nghi vấn này rất nhanh thì bị hắn ném ở một bên, vũ trụ mênh mông, tinh cầu đông đảo, nhân loại không rõ ràng lắm đồ đạc rất nhiều.

...

Nửa giờ sau, Mạc Vô Kỵ cùng Đinh Bố Nhị đã xuất hiện ở tán khu phố.

Nói là tán thị, theo Mạc Vô Kỵ, đây là một cái hội trường. vào hết mắt thấy đi, khắp nơi đều là dày đặc dòng người. Thét to cùng tiếng rao hàng không dứt, rất là náo nhiệt.

- Vô Kỵ, ngươi nhìn thấy sao?. Chúng ta đã từng không thấy được Linh Dược, ở chỗ này có rất nhiều đâu nè. Đương nhiên giá cả cũng cao

thái quá, thấp nhất cũng muốn giỏi hơn mấy trăm kim tệ, khá một chút (phải) mấy vạn thậm chí mấy chục vạn kim tệ. Ta mới vừa mới nhìn thấy một quả Minh Mục quả, nghe nói là một cái rất tốt Linh Dược, chủ sạp ra giá năm mươi vạn... Chính là bên kia, ngươi xem còn có người vây ở nơi đó, phỏng chừng đến bây giờ đều không bán được.

Đinh Bố Nhị chỉ vào không đám người xa xa nói.

- Đi qua nhìn một chút.

Mạc Vô Kỵ vội vàng đi tới.

Cùng Đinh Bố Nhị chen vào đoàn người sau đó, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy một người mặt mang khí tức tàn bạo nam tử, tại nam tử này trước mặt có một khối to lớn đá vuông. Đá vuông trung gian để đó một cái trong suốt bình thủy tinh, bình thủy tinh bên trong có một đứa con nít quả đấm lớn trái cây.

Cái này trái cây lóng lánh trong sáng, thoạt nhìn thật giống như một cái thủy tinh bình thường giống nhau. Nếu không phải trái cây còn có một phiến lá cây, chợt mắt thấy đi nói không chừng sẽ trực tiếp quên rơi.

- Bằng hữu, ngươi chào giá năm mươi vạn kim tệ thật sự là quá ngoại hạng. Ta ra giá hai mươi vạn, đây đã là đỉnh cấp giá cả.

Nói chuyện là một người phần lưng có chút còng lưng nam tử, tuổi thoạt nhìn dường như cũng không tính lớn.

Bản thân có Minh Mục quả khí tức tàn bạo nam tử không nói được một lời, thật giống như không có nghe được này báo giá bình thường giống nhau.

- Được chưa ngươi cho cái nói.

Còng lưng lưng giọng nói tăng thêm một phần.

Khí tức tàn bạo nam tử ánh mắt bỗng rơi vào này còng lưng lưng trên người:

- Ngươi từ mười lăm vạn thêm đến hai mươi vạn dùng sắp tới một giờ, ngươi có thể chậm rãi tăng giá, đừng hỏi lại ta được chưa, bởi vì thấp hơn năm mươi vạn ta tuyệt không bán.

Mạc Vô Kỵ tại Đan Hán Luyện Dược xem qua rất nhiều thư tịch, coi như là kiến thức rộng rãi. Minh Mục quả loại vật này, tại Đan Hán Luyện Dược thư khố giữa hắn thật đúng là không phát hiện. Nghe danh tự này, hình như là cùng Minh Mục có quan hệ.

Còng lưng lưng cười lạnh nói:

- Minh Mục quả như quả luyện chế thành Minh Mục Đan, có lẽ còn có thể mua cái năm mươi vạn kim tệ. Tuy rằng trái cây này không luyện đan, cũng có thể tăng lên một phần nhãn lực, nhưng hiệu quả kia là giảm bớt nhiều. Bằng hữu, ngươi vững tin ngươi có thể đem Minh Mục này quả biến thành Minh Mục Đan? Hoặc là ngươi vững tin nơi này có bởi vì Minh Mục Đan tới mua Minh Mục của ngươi quả? Làm người phải chân.

- Ta nghe nói ăn vào cái này trái cây, nhãn lực có thể đề thăng tới vô đêm trăng vãn cũng có thể rõ ràng thấy trăm mét trong vòng đồ đạc.

Đinh Bố Nhị tại Mạc Vô Kỵ bên tai nhỏ giọng nói.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, ăn vào một quả trái cây, nhãn lực là có thể tăng lên cường đại như vậy? Này trái cây này giá cả tuyệt đối không ngừng năm mươi vạn kim tệ. Nếu là hắn có năm mươi vạn kim tệ, hắn ngay cả giá cả cũng sẽ không còn, trực tiếp mua cái này trái cây.

Mạc Vô Kỵ chợt nhớ tới mình trên người cũng có như nhau Linh Dược, đó chính là Song Diệp Hỏa Diễm Thảo. Trước đây làm lấy tam gốc cây Song Diệp Hỏa Diễm Thảo, cho hai gốc cây cho Hàn Ngưng, còn để lại một gốc cây.

Chỉ là không biết Song Diệp Hỏa Diễm Thảo này là lên tác dụng gì, có hay không Minh Mục quả như vậy giá cả.

Không đúng a, nếu Minh Mục quả như này có giá trị, này khí tức tàn bạo nam tử vì sao phải lấy ra bán ra? Hơn nữa còn là sắp tới đem đi tới đế đô trên đường bán ra. Nếu là đi đế đô, đây chẳng phải là giá trị càng cao. Cái này tán thị phần lớn đều là một phần người làm cấu thành, có thể xuất ra hai mươi vạn kim tệ người đã coi như là phi thường rất giỏi.

- Cái này trái cây ta muốn, trên người ta không có nhiều kim tệ như vậy...

Lại là một thanh âm truyền đến.

Theo một cổ lực lượng cường đại đem Mạc Vô Kỵ cùng Đinh Bố Nhị trực tiếp đẩy sang một bên, trong đám người xuất hiện một con đường, đi tới là một người cõng sau lưng một thanh trường kiếm nam tử.

Mạc Vô Kỵ thấy nam tử này góc áo chỗ dùng màu vàng sợi tơ tú một thanh tiểu kiếm.

- Tiên sư đại nhân chẳng lẽ là Cổ Kiếm Môn?

Này khí tức tàn bạo nam tử bỗng nhiên mang theo kích động giọng nói hỏi.

Lưng trường kiếm nam tử gật đầu:

- Không sai, ta gọi Phí Khai Sướng, chính là Cổ Kiếm Môn đệ tử.

Khí tức tàn bạo nam tử nghe nói những lời này, nhanh chóng cẩn thận đem này bình thủy tinh đang cầm đưa đến trong tay nam tử, giọng nói run rẩy nói:

- Vãn bối Diêm An, ngưỡng mộ Cổ Kiếm Môn đã lâu, cái này Minh Mục quả sẽ đưa cho phí tiền bối, chỉ cầu...

Phí Khai Sướng khoát tay chặn lại cắt đứt lời của khí tức tàn bạo nam tử:

- Tới rồi Trường Lạc sau đó, ta có thể cho ngươi kim tệ. Muốn cho ta bảo ngươi tiến vào Cổ Kiếm Môn, ta cũng không có lớn như vậy quyền lực.

Rất rõ ràng hắn nghe được Diêm An nghĩ muốn cái gì, sớm ngăn trở.

Diêm An liền vội vàng nói:

- Vãn bối không nhất định phải đệ tử chính thức, cho dù là Cổ Kiếm Môn ngoại môn đệ tử thậm chí là tạp dịch đệ tử đều thỏa mãn.

Mạc Vô Kỵ triệt để hiểu được, tên này tới nơi này xuất ra Minh Mục quả vốn chính là muốn chuẩn bị đưa cho môn phái đệ tử, mục đích chính là vì gia nhập môn phái. Phỏng chừng tên này Linh Căn cũng rất yếu, biết Dược Tiên Môn không có cơ hội.

Người này thực sự là hảo tâm cơ, xuất ra Minh Mục quả vốn cũng không phải là vì bán lấy tiền. Thế nhưng Diêm An này lại đang làm sao biết Cổ Kiếm Môn đệ tử sẽ đến? Được rồi, vô luận là kia một cái môn phái đệ tử lại đây, hắn cũng đều là như nhau mà nói.

Còn chưa đúng, vạn nhất tiên môn đệ tử chưa có tới, trái lại có tham gia Dược Tiên Môn kẻ có tiền đưa hắn Minh Mục quả mua đi rồi vậy làm sao bây giờ?

Phí Khai Sướng gật đầu, tiện tay xuất ra một cái tấm bảng gỗ đưa cho Diêm An nói:

- Đây là tấm bảng gỗ của ta, tới rồi Trường Lạc sau đó, ngươi có thể đi Cổ Kiếm Môn tạp dịch đệ tử tuyển nhận chỗ đưa tin.

Dà, tiên sư đại nhân." Diêm An ở chung quanh ánh mắt hâm mộ, thu hồi cái này tấm bảng gỗ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Tán Thị Nữ Nô

Đoàn người tán đi, Đinh Bố Nhị tại Mạc Vô Kỵ bên người than thở:

- Ai, ta rốt cuộc hiểu rõ tiểu thư vì sao phải chúng ta hỗ trợ tìm kiếm Song Diệp Hỏa Diễm Thảo, nàng khẳng định cũng là dùng để đưa cho một Vị Tiên sư. Vô Kỵ, trước đây nếu mà ngươi lưu lại một gốc cây thì tốt rồi. Nói không chừng tới Trường Lạc, cũng có thể đổi một tên tạp dịch đệ tử đương đương.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc, nhỏ giọng nói:

- Ta còn thực sự lưu lại một gốc cây, bất quá Song Diệp Hỏa Diễm Thảo giá trị nhưng xa xa không có cao bằng Minh Mục quả. Nếu là tùy tiện một gốc cây cấp thấp Linh Dược liền có thể trở thành là tạp dịch đệ tử, vậy tạp dịch đệ tử cũng nhiều lắm.

Đinh Bố Nhị gật đầu:

- Nói cũng phải.

- Ta muốn số 17, ra giá hai mươi miếng kim tệ.

- Số 17, ta ra hai mươi ba miếng kim tệ.

...

Tiếng động lớn tiếng ồn ào âm truyền đến, Mạc Vô Kỵ nghi ngờ nhìn sang, theo bản năng hỏi:

- Nơi đó lại là đang bán đấu giá sao? Bán đấu giá thứ gì a?

Đinh Bố Nhị nói:

- Đó là địa phương mua nữ đầy tớ, ta đi xem qua. Nói lời trong lòng, này nữ đầy tớ một cái so với một cái xinh đẹp, còn cũng không trải qua nhân sự. Là có thương gia chuyên môn vận đến, chuẩn bị bán cho những thiên tài đi tham gia Dược Tiên Môn đại hội.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Không phải nói tham gia Dược Tiên Môn đại hội thiên tài, mỗi người chỉ có thể mang bốn gã gia đinh sao? Nếu mà lại mua nữ đầy tớ, có thể để cho mang lên thuyền?

- Ngươi này liền không hiểu, ở chỗ này còn tốt hơn vài ngày mới đi. Này phú quý đệ tử tới tham gia Dược Tiên Môn đại hội, bên người tự nhiên không có khả năng mang bồi ngủ nữ nhân. Bọn họ ở chỗ này loại không có gì giải trí cạnh biển luôn luôn có người bồi sao?, này nữ đầy tớ kỳ thực chính là bị bọn họ mua được dùng mấy ngày. Muốn không mau chân đến xem?

Đinh Bố Nhị cười hắc hắc nói.

- Coi như hết.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, đối với buôn bán chuyện của nữ nhân hắn là cực kỳ phẫn nộ, chỉ là hắn lại không có lực đi ngăn cản loại chuyện này, hà tất đi xem ngột ngạt.

- Chúc mừng vị bằng hữu này dùng hai mươi lăm miếng kim tệ giá cả thu được số 17, kế tiếp muốn bán ra chính là hai mươi sáu hào. Mọi người chú ý, này hai mươi sáu hào tuyệt không so với số 17 kém, dung mạo thậm chí còn phải càng thêm thanh tú một phần. Hai mươi sáu hào còn có một cái xuất thân có lẽ không biết, nàng là sinh ra với quận Vương gia tộc. Nghe nói là Bắc Tần Quận Vương Mạc thị hậu nhân...

Mạc Vô Kỵ bỗng thu chân về bộ, quay đầu nhìn xa xa bán đấu giá nữ đầy tớ địa phương, hai tay đã nắm chặt nắm tay.

Mặc dù linh hồn của hắn không phải là Bắc Tần Quận Vương bộ tộc, tốt xấu trên người của hắn huyết dịch cũng là Bắc Tần Quận Vương bộ tộc. Huống chi, hắn vốn là cũng họ Mạc.

Lần này căn bản cũng không cần Đinh Bố Nhị nói chuyện, Mạc Vô Kỵ đã vội vã chạy tới.

Đinh Bố Nhị đối với Mạc Vô Kỵ lai lịch tự nhiên rõ ràng, hắn thấy Mạc Vô Kỵ sắc mặt tức giận đi qua, trong lòng lo lắng Mạc Vô Kỵ không cẩn thận làm chuyện bậy, nhanh chóng đuổi theo.

- Vô Kỵ, nơi này nhưng nghìn vạn không có khả năng làm loạn a. Bằng không, người khác bóp chết chúng ta thật giống như bóp chết một con kiến.

Đinh Bố Nhị bắt Mạc Vô Kỵ cánh tay, vội vàng nói.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói:

- Ta hiểu.

- Ta ra ba mươi lăm kim tệ...

Một người đứng như Ải Đông Qua nam tử lớn tiếng kêu lên.

- Có thể thử xem Quận Vương hậu duệ, tư vị kia khẳng định không sai, ta ra bốn mươi kim tệ.

Lại là một cái hèn mọn thanh âm gọi dậy.

Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy bị xích sắt buộc lại mắt cá chân một người váy xanh thiếu nữ, tên thiếu nữ này bên trong mắt có một tia phẫn hận cùng tuyệt vọng. Chính theo như lời mập mạp thương nhân kia, đây là một cái rất thanh tú thiếu nữ xinh đẹp. Quần áo trên người nàng hiển

nhiên đã làm một phen thu thập, đây cũng là vì nhiều bán ra một điểm kim tệ.

- Một trăm kim tệ.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi nói.

Trong lòng hắn có một đoàn lửa giận đang thiêu đốt, hắn hận không thể lập tức từ giày trong ống rút ra này đem đao nhọn xông lên, đem cái tên mập mạp này một đao giết chết.

Lý trí nói cho Mạc Vô Kỵ, xung động là ma quỷ. Hắn chỉ có thể thông qua kim tệ đem mập mạp này thu thập, bằng không hắn chết so với mập mạp này còn khó hơn nhìn xem. Về phần hắn muốn cứu người, sợ rằng tao ngộ thảm hại hơn.

Ầm ĩ đoàn người chợt im lặng xuống tới, nữ đầy tớ bán ra đến bây giờ, mọi người tăng giá tối đa cũng bất quá thập miếng kim tệ. Vừa rồi có người từ ba mươi lăm thêm đến bốn mươi đều coi là phi thường cao tăng giá, hiện tại tới rồi một người trực tiếp đem kim tệ thêm tới rồi một trăm. Đây là có bao nhiêu phá sản a, một trăm kim tệ, có thể mua mấy cái nữ đầy tớ.

- Người nữ nhân này không sai, ta ra một trăm lẻ một kim tệ.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ ra giá một trăm kim tệ, hiện trường có chút an tĩnh. Hiện tại có người đột ngột kêu lên một trăm lẻ một kim tệ, càng là lộ ra đột ngột.

Người ở đây vốn là lộn xộn, một cái lộ thiên hội trường mà thôi. Một nữ đầy tớ bị kêu giá đến một trăm lẻ một kim tệ, nhất thời như pháo rơi ở trong đám người, đoàn người ầm nháo hắn lên. Người nhiều hơn đều ở đây kêu, ra giá tiền cao hơn.

Mạc Vô Kỵ nhìn xem thấy cái này ra giá một trăm lẻ một kim tệ tên gia hỏa, trong tay nắm một thanh giả tạo chiết phiến, tóc sơ bóng loáng

chứng giám. Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không quen biết tên này, không biết vì sao phải cùng hắn tranh đoạt.

- Một ngàn kim tệ.

Mạc Vô Kỵ không có có tâm tình cùng người này tên là giới, trực tiếp đem giá cả tăng lên gấp mười lần.

Này bán ra nữ đầy tớ mập mạp thương nhân nghe được Mạc Vô Kỵ kêu giá một ngàn kim tệ, hưng phấn thân thể đều muốn phải phát run. Mười mấy nữ đầy tớ còn cao không bằng này một nữ đầy tớ bán giá cả, hắn há có thể không hưng phấn? Thế nhưng hắn vẫn như cũ đem ánh mắt nhìn về phía cái kia tay cầm chiết phiến tên gia hỏa, hắn muốn xem đến hai người cạnh tranh, có thể để cho hắn kiếm càng nhiều hơn kim tệ.

Người vây xem càng là kích động, cùng nhau ầm nháo. Một nữ đầy tớ bán được một ngàn kim tệ, đây quả thực là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

- Tiểu tử có dũng khí a, có dũng khí theo ta đoạt nữ nhân, một nghìn lẻ một kim tệ, ngươi có dũng khí dám... nữa thêm một lần.

Chiết phiến nam tử dứt khoát đem chiết phiến thu hồi, ngoan lệ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thật giống như không nghe được người này uy hiếp bình thường giống nhau, trực tiếp kêu lên:

- Một nghìn lẻ một kim tệ một tiền đồng.

- Ngươi...

Chiết phiến nam tử dùng chiết phiến chỉ vào Mạc Vô Kỵ cái trán, nếu nói là Mạc Vô Kỵ trước tăng giá còn có chút lấy lòng mọi người mùi vị, vậy bây giờ Mạc Vô Kỵ giá cả hiển lại chính là đang đánh vào mặt của hắn.

Hắn có thể tại Mạc Vô Kỵ giá cả càng thêm một kim tệ, thế nhưng Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không có khả năng tại hắn giá cả càng thêm một kim tệ. Không, không phải là thêm một kim tệ, chỉ cần hắn gọi ra giá cách đến, cái này chỉ là hạ nhân thân phận tên gia hỏa hắn là trực tiếp ngậm miệng.

Thế nhưng tên này chẳng những không có ngậm miệng, còn đang ở uy hiếp của hắn dưới, trực tiếp bỏ thêm một tiền đồng.

Này chẳng những là đang đánh mặt, mà là không mang găng tay đem khuôn mặt đánh ba ba âm vang.

Mập mạp thương nhân nghe được Mạc Vô Kỵ chỉ là bỏ thêm một tiền đồng, mặt béo phì co quắp vài cái, đưa mắt rơi ở nơi này chiết phiến nam tử trên người, hắn hi vọng này chiết phiến nam tử lửa giận ngút trời bắt đầu thêm kim tệ.

Đáng tiếc để cho hắn thất vọng là, này chiết phiến nam tử chỉ là chỉ vào Mạc Vô Kỵ tức giận không thôi, lại cũng không có theo tăng giá. Thẳng đến hắn gọi ba tiếng sau đó, này chiết phiến nam tử dường như (vẫn, còn) là không có phản ứng lại đây, vẫn như cũ tức giận nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Này mập mạp thương nhân cho rằng này chiết phiến nam tử hắn là không ngờ tăng giá, lại sợ mất mặt, lúc này mới cố ý như vậy, đơn giản kêu lên:

- Chúc mừng vị bằng hữu này, dùng một nghìn lẻ một kim tệ một tiền đồng thu được vị này Bắc Tần hậu duệ nữ đầy tớ.

- Người nào nói cho ngươi biết ta không tăng giá, lão tử ra giá hai ngàn kim tệ.

Chiết phiến nam tử hung tợn nhìn chằm chằm mập mạp thương nhân kêu lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Mạc Gia Nữ Nhân

Hai ngàn kim tệ giá cả vừa ra đến, trên mặt mập mạp thương nhân hung hăng run một cái. Hắn lúc này hận không thể đánh chính bản thân mấy cái bạt tai, vì sao không muộn một chút gọi thành giao?

Không được, tuyệt đối không thể để cho này một ngàn kim tệ trốn, nghĩ tới đây, hắn vội vàng kêu lớn:

- Có người ra giá hai ngàn kim tệ, có còn giá cao hơn này hay không...

Câu này lời còn chưa nói hết, hắn cũng cảm giác được cái cổ có chút lạnh lẽo. Hắn theo bản năng cúi đầu, nhìn thấy một thanh sáng choang đao nhọn đang đặt tại trên cổ của hắn.

- Ngươi... Ngươi nhanh chóng buông ra... Nơi này là Dược Tiên Môn đại hội điểm tụ tập, ngươi dám hành hung?

Béo thương nhân phía trước nửa câu còn nói gập ghềnh, phía sau dường như hiểu rõ Mạc Vô Kỵ không dám động thủ, nói chuyện cũng biến thành lưu loát không ít.

Dùng đao gác ở mập mạp thương nhân trên cổ chính là Mạc Vô Kỵ, thấy Mạc Vô Kỵ động đao, đông đảo mọi người là ngạc nhiên nhìn hắn. Chính như béo thương nhân nói, dám ở chỗ này động đao, đó là người được chúc thọ thắt cổ, ghét bỏ chính bản thân quá mức trường thọ.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc:

- Mập mạp, ngươi vừa rồi đã đồng ý giá cả của ta, đây là nói giữa chúng ta miệng khế ước đã thành. Lúc này, vô luận là ngươi hay vẫn còn là ta cũng không thể đổi ý. Ngươi cũng biết, đây là Dược Tiên Môn đại hội một cái điểm tụ tập. Nếu như tiên sư biết ngươi dám ở chỗ này làm hắc sinh ý, lật lọng, không đem quy củ tiên sư định xuống xem ở trong mắt, tại Dược Tiên Môn đại hội điểm tụ tập cái chỗ này dương oai, đơn phương xé bỏ miệng khế ước, ngươi biết sẽ như thế nào sao?

Mạc Vô Kỵ cố ý dừng lại một chút, lại là cười nhạt vài tiếng:

- Ta sợ ngươi tránh tới rồi tiền, không có mệnh a. Ta ngược lại không cần giết ngươi, ta chỉ muốn bẩm báo nơi này tiên sư đại nhân là được.

Nói xong Mạc Vô Kỵ thực sự đem đao nhọn thu vào, mặt mang khinh thường nhìn này mập mạp thương nhân.

Mập mạp thương trên mặt người mồ hôi lạnh liền xuống, nếu là Mạc Vô Kỵ không truy cứu, hắn cũng không có việc gì. Thế nhưng một cái có dũng khí ra giá một ngàn kim tệ mua nữ nô tên gia hỏa, ăn loại này thua thiệt làm sao có thể không truy cứu? Hắn vừa rồi chỉ nhìn thấy kim tệ, quên mất nguy hiểm.

Muốn chơi xấu vậy khẳng định không được, nhiều người như vậy thấy nghe, hắn chơi xấu đó chính là bị chết nhanh lên một chút.

- Ha ha, xin lỗi đi, mới vừa rồi là ta nghĩ sai rồi. Ta thấy tiền sáng mắt, dĩ nhiên quên đã cùng ngươi đạt thành hiệp nghị.

Mập mạp trên mặt lộ ra lấy lòng dáng tươi cười, đem vòng trang sức buộc lại cô gái kia cùng một cái chìa khóa đưa cho Mạc Vô Kỵ. So với một ngàn kim tệ, mạng nhỏ quan trọng hơn.

Mạc Vô Kỵ hừ một tiếng, trực tiếp đem vòng trang sức mở ra, đem cái chìa khóa cùng vòng trang sức vứt bỏ. Đồng thời từ trong túi lấy ra một nghìn lẻ một kim tệ một tiền đồng ném cho béo thương nhân.

Nếu mà không phải là vì cứu khả năng đây là thiếu nữ người trong tộc hắn, hắn xác định vững chắc sẽ không dễ nói chuyện như vậy. Coi như là muốn mua, tối đa cũng chỉ làm cho năm mươi đến một trăm kim tệ.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, nhìn thấy mập mạp này rao hàng Bắc Tần quận Vương gia tộc nữ tử sau đó, hắn sẽ không có dự định buông tha cái tên mập mạp này.

Chiết phiến nam tử sắc mặt âm trầm, nhưng cũng không dám khiêu khích Dược Tiên Môn đại hội tất cả quy tắc chế độ, chỉ có thể trơ mắt nhìn Mạc Vô Kỵ đem cô gái kia từ trong tay thương nhân béo khiên đi.

Béo thương nhân nhanh chóng đối với chiết phiến nam tử khiêm tốn lấy lòng nói:

- Vị công tử này, ta bên này còn có hàng tốt hơn, số ba mươi mốt chẳng những xinh đẹp, còn tinh thông các loại âm luật, bàn về hầu hạ người, số ba mươi mốt là ta chỗ này tốt nhất...

- Phải không? Mập mạp ngươi còn có tốt hơn dĩ nhiên không sớm một chút gọi ra, số ba mươi mốt ta cũng muốn, ta ra giá một ngàn kim tệ.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không chờ chiết phiến nam tử nói chuyện, liền liên thanh nói.

Chiết phiến nam tử mới vừa rồi bị Mạc Vô Kỵ đánh khuôn mặt, thua mặt mũi sớm đã tức giận không thôi. Sở dĩ đến bây giờ không có phát tác, hoàn toàn là bởi vì kiêng kỵ Dược Tiên Môn đại hội quy tắc. Hiện tại ra tới một người số ba mươi mốt, Mạc Vô Kỵ rơi mặt mũi của hắn, hắn há có thể lại thất thủ? Hắn cũng không tin một cái gia đinh cũng có thể cùng hắn so tiền?

- Hai ngàn kim tệ.

Chiết phiến nam tử dùng ánh mắt khinh thường nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, ra giá thanh âm cũng mang theo một phần ngạo mạn.

Mập mạp thương nhân kinh trợn mắt hốc mồm, hắn còn không có kêu lên số ba mươi mốt, hai người này liền bắt đầu đấu giá. Lập tức hắn liền ngạc nhiên mừng rỡ hắn lên, đây là muốn cho hắn đại phát một khoản a.

- 3 ngàn kim tệ.

Mạc Vô Kỵ không đếm xỉa tới kêu lên.

- Năm nghìn.

- 6k...

- Một vạn kim tệ!

Chiết phiến nam tử nhiệt huyết dâng lên, nho nhỏ một cái con kiến hôi người làm cũng dám lớn lối như vậy.

Mạc Vô Kỵ thấy một người tuổi hơi lớn một chút nam tử, tại nơi chiết phiến nam tử bên tai nói nói mấy câu, này chiết phiến nam tử trên mặt nhiệt huyết lui một phần, nhãn thần cũng từ điên cuồng giữa bình tĩnh lại.

- Không sai, quả nhiên là có tiền, nhiều tiền như vậy, ta còn thật cầm không được.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ lôi kéo người kia bị hắn mua được thiếu nữ, đối với hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người Đinh Bố Nhị nói:

- Bố nhị, đi thôi.

Đến lúc này, chiết phiến nam tử đâu không biết Mạc Vô Kỵ là đang bẫy hắn. Hắn tức giận trên trán gân xanh lộ ra, hận không thể lập tức sai người đem Mạc Vô Kỵ bắt mỏng da rút gân. Đáng tiếc là nơi này không

phải của nước hắn quân chủ, hắn căn bản cũng không có lá gan làm như vậy.

- Cổ Cảnh, trả tiền.

Này chiết phiến nam tử hừ một tiếng, ngay cả này số ba mươi mốt thiếu nữ là dạng gì cũng không có tâm tình nhìn xem, xoay người rời đi.

Đắc ý nhất là mập mạp kia thương nhân, ngày hôm nay chỉ bằng mượn hai cái này nữ nô, hắn liền kiếm lấy lợi nhuận một hai năm.

...

- Vô Kỵ, mập mạp kia cũng không là đồ tốt, ngươi tuy rằng gài bẫy cái kia đáng ghét tên gia hỏa, lại tiện nghi mập mạp.

Đinh Bố Nhị đi theo Mạc Vô Kỵ bên người nói.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Tiện nghi hắn? Ha ha, trở về rồi hãy nói.

Có dũng khí đem Mạc gia người xem như nữ nô bán ra, Mạc Vô Kỵ sớm đã đem cái tên mập mạp này nhìn xem thành người chết. Hắn sở dĩ có dũng khí ra giá cao, nhưng lại không sợ thực sự bỏ tiền.

- Ta đi xem Chấn Nhất đại ca cùng Thập Nhất Nương bọn họ, ngươi đi về trước đi.

Đinh Bố Nhị biết Mạc Vô Kỵ cùng này Mạc gia thiếu nữ có lời, chủ động tránh được.

Mạc Vô Kỵ đem thiếu nữ này mang tới bên trong lều, đem trướng bồng kéo.

Thiếu nữ vẻ mặt cảnh giác nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, theo nàng, Mạc Vô Kỵ cùng chiết phiến nam tử, còn có mập mạp thương nhân đều là một loại người, đều là làm cho nàng chán ghét một loại người.

- Ngươi tên là gì?

Mạc Vô Kỵ không có để ý thiếu nữ này cảnh giác, sau khi ngồi xuống hỏi.

- Mạc Hương Đồng.

Thiếu nữ nói tên sau đó, vẫn là mím môi cảnh giác nhìn Mạc Vô Kỵ.

- Bắc Tần Quận Quốc Quận Vương Mạc Thiên thành ngươi xưng hô như thế nào?

Mạc Vô Kỵ hỏi lần nữa.

Mạc Hương Đồng cũng không kinh ngạc, tất cả mọi người biết nàng xuất thân Bắc Tần Quận Quốc:

- Thiên thành Quận Vương rốt cuộc đại bá của ta, cha ta cùng Thiên thành Quận Vương rốt cuộc là đường huynh đệ.

Mạc Vô Kỵ có chút kinh ngạc nhìn chằm chằm Mạc Hương Đồng, suy nghĩ cả nửa ngày Mạc Hương Đồng này cư nhiên so với hắn còn muốn lớn hơn đồng lứa. Dựa theo đạo lý hắn phải gọi Mạc Hương Đồng là cô cô.

- Ta là Mạc Vô Kỵ, Mạc Thiên thành rốt cuộc là gia gia ta. Cho nên ngươi hiểu rõ ta tại sao muốn cứu ngươi sao?.

Mạc Vô Kỵ trong lòng có chút cảm khái, lập tức giải thích.

Mạc Hương Đồng nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, thậm chí biểu hiện so với Mạc Vô Kỵ còn khiếp sợ hơn. Nàng sửng sốt một hồi lâu, lúc này mới không dám xác định hỏi:

- Ngươi là Tiểu quận vương điện hạ...

Mạc Vô Kỵ cười khổ nói:

- Cái gì Tiểu quận vương, Quận Vương dòng chính phỏng chừng chỉ còn lại ta một người, Bắc Tần Quận Vương sớm đã không thuộc về Mạc gia chúng ta.

Mạc Hương Đồng cả người đều run rẩy, vành mắt đỏ bừng, nước mắt xôn xao một cái nổi lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Diệt Môn

- La An Mạc gia không còn, đều chết hết...

Mạc Hương Đồng trên mặt treo đầy nước mắt nói một câu, liền cũng nói không được, chỉ là không ngừng thút thít.

- Chuyện đã qua, ngươi từ từ nói.

Mạc Vô Kỵ đem Mạc Hương Đồng kéo lên, ngồi xuống ghế. Mạc Hương Đồng nói La An Mạc Vô Kỵ biết, đó là Bắc Tần Quận Quốc thủ đô. Mạc gia là quận Vương gia tộc, đều ở đây La An.

Tại trước mặt người khác hắn không dám hỏi sự tình Mạc gia, sợ làm cho những người đó cảnh giác, nhưng ở Mạc Hương Đồng trước mặt, Mạc Vô Kỵ tự nhiên không có loại này lo lắng.

Mạc Hương Đồng vẫn như cũ nức nở một hồi lâu, lúc này mới cố nén bi thương nói:

- 4 năm trước, Mạc gia cuốn vào một hồi ám sát Bắc Tần Quận Vương án...

- Chờ một chút, Mạc gia chính là Bắc Tần Quận Vương, thế nào mưu sát Bắc Tần Quận Vương?

Mạc Vô Kỵ cắt đứt lời của Mạc Hương Đồng, nghi ngờ hỏi.

Mạc Hương Đồng lắc đầu:

- 4 năm trước Mạc gia cũng không là của Bắc Tần Quận Vương, Bắc Tần quận Vương gia tộc bây giờ là Cử gia. Bởi vì vốn là Bắc Tần Quận

Vương không có tin tức, Cử Khôi nịnh hót Vũ Lĩnh Chủ Quốc ý chỉ, đi tới Bắc Tần Quận Quốc đại được Bắc Tần Quận Vương giao việc. Nhưng ở dò xét cửa thành thời điểm, bị Mạc gia một người chi thứ đệ tử ám sát. Người này Mạc gia chi thứ đệ tử bị tại chỗ giết chết, Mạc gia liên luỵ cửu tộc...

Mạc Vô Kỵ sắc mặt âm trầm, Mạc gia một cái chi thứ đệ tử sẽ đi ám sát một cái đại Quận Vương? Này mượn cớ cũng quá nát vụn sao?? Thủ đoạn này thật là độc lạt, ngay cả giết cửu tộc, đây là có bao nhiêu cừu hận a.

- Ngươi là thế nào trốn tới? Về sau phát hiện ngươi, vì sao lại không giết ngươi?

Mạc Vô Kỵ nhìn Mạc Hương Đồng, có chút nghi hoặc.

Mạc Hương Đồng thanh âm bi thiết nói:

- Năm đó lão Quận Vương không có trở về, phụ thân ngươi cùng mẹ ngươi liền rời đi La An đi Nhiêu Châu mời chỉ, muốn phải thừa kế Quận Vương vị. Thế nhưng đi lần này liền không có tin tức, Mạc gia không ngừng phái người đi Nhiêu Châu, nhưng đồng dạng là không có tin tức.

Nghe đến đó, Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hiểu rõ vì sao Mạc gia không ai đến Nhiêu Châu. Xem ra đều bị trực tiếp bóp chết ở tại La An ngoài thành, phỏng chừng Mạc gia người chỉ muốn đi trước Nhiêu Châu, đều có thể bị người giết rơi. Thẳng đến này Cử Khôi thu được đại Quận Vương vị, Cử gia mới tìm một cái lấy cớ, đem Mạc gia một lưới bắt hết.

- 4 năm trước, ta còn mới mười năm tuổi. Bởi vì Mạc gia người không ngừng mất tích, tộc trưởng nghiêm lệnh hết thảy Mạc gia mọi người không cho phép rời đi La An. Ta bởi vì ở nhà được sủng ái, cho nên mạo hiểm bị trách phạt nguy hiểm, dịch dung rời đi La An, kỳ thực ta muốn biết một chút về La An thành thế giới bên ngoài. Đang ở ngày thứ hai ta rời đi, Mạc gia cũng bởi vì ám sát Quận Vương sự tình bị giết

cửu tộc. Ta ở bên ngoài ngẫu nhiên biết được tin tức sau đó, cũng không dám... trở lại La An nữa, ta muốn đi Nhiêu Châu tìm phụ thân ngươi...

Mạc Hương Đồng dường như lần thứ hai hồi tưởng lại bản thân cái loại này cơ khổ không giúp thời kì:

- Ta dịch dung đi rất nhiều đường, đã làm kẻ trộm, cũng ăn xin qua, thậm chí ăn xong cỏ dại lá cây...

Mạc Vô Kỵ trong lòng bỗng nhiên có thêm một phần hối hận, ban đầu ở trên đường lớn bắt cái kia tiểu cô nương trộm hắn đồ thì, hắn là ra tay giúp một cái. Khi hắn thấy người khác tại gặp rủi ro thời điểm, lại có thể biết hắn Mạc gia người như nhau ở bên ngoài gặp rủi ro.

- Cứ như vậy qua hai năm, ta rốt cục bị một nhà người hảo tâm thu lưu, làm nha hoàn nhà bọn họ tiểu thư. Thẳng đến ba tháng trước, nhà kia người không biết đắc tội người nào, bỗng nhiên có người giết tới cửa đi, đem cả nhà đều giết sạch rồi, chỉ để lại ta cùng bọn họ nhà tiểu thư. Lưu lại chúng ta, là bởi vì chúng ta có thể lại mua một phần tiền, sau đó ta cùng tiểu thư bị chuyển bán cho một nhà thanh lâu.

Cái kia thương nhân béo chính là phía đối tác thanh lâu, hắn rất biết buôn bán, nói Dược Tiên Môn đại hội gần mở ra, còn không bằng đem chúng ta tạm thời cầm bỏ ra bán cho này tham gia Dược Tiên Môn đại hội quý nhân. Chờ những thứ này quý nhân hưởng sau khi dùng qua, chúng ta nhất định sẽ bị người vứt bỏ tại ven biển, hắn còn có thể lần thứ hai thu hồi đi đưa vào thanh lâu...

- Ba...

Mạc Vô Kỵ vỗ bàn một cái:

- Thật là ác độc!

Cũng không biết hắn là đang nói mập mạp thương nhân kia ác độc, hay là nói kẻ giết tiểu thư một nhà là ác độc.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ chợt nhớ tới cái gì:

- Được rồi, tiểu thư kia đâu nè?

- Nàng gọi Kinh Lãnh Bội, chính là số ba mươi mốt, Vô Kỵ, ngươi có thể hay không nghĩ biện pháp đi cứu cứu nàng...

Mạc Hương Đồng rất là mong đợi nhìn Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ ở nơi này, nàng cũng có thể đoán ra Mạc Vô Kỵ là gia đinh thân phận tới nơi này. Thế nhưng nàng vẫn như cũ hy vọng có kỳ tích phát sinh, ví dụ như mang Mạc Vô Kỵ tới này cái thiên tài rất coi trọng Mạc Vô Kỵ, sẽ đáp ứng Mạc Vô Kỵ yêu cầu.

- Chuyện khác đợi lát nữa rồi lại nói, ngươi ở trong nơi này chờ ta.

Mạc Vô Kỵ nói xong, căn bản cũng không chờ Mạc Hương Đồng trả lời, xoay người vội vã đi ra lều vải. Kinh gia đối với Mạc Hương Đồng loại này thu lưu ân cứu mạng, Mạc Vô Kỵ vô luận như thế nào đều phải cứu. Hắn sợ đi trễ, Kinh Lãnh Bội sẽ bị cái kia nhị hàng đạp hư.

Mạc Vô Kỵ vừa ra đến đã nhìn thấy xa xa Đinh Bố Nhị, hắn cấp bách vội vàng đi tới đem Đinh Bố Nhị kéo sang một bên:

- Bố nhị, tên gia hỏa trước cùng ta cạnh tranh ngươi biết lai lịch không?

Đinh Bố Nhị cho rằng Mạc Vô Kỵ lo lắng, nhanh chóng nói:

- Ta vừa rồi đã điều tra qua, tên kia là một cái Huyền Lương Quận Chủ Quốc tiểu vương tử thân phận, gọi Thác Bạt Kỳ, liền ở tại chúng ta mới vừa mới ra ngoài tửu lâu đó. Tên này tính khí phi thường táo bạo, một điểm hơn thua, hơn nữa còn có thù tất báo. Bất quá chúng ta tạm thời không cần lo lắng tên này, chính là tới trên thuyền sau đó mới cần lo lắng. Ta nghe nói trên thuyền người chết, tiên sư môn là bất kể.

- Ta đã biết, bố nhị, ngươi lại thêm một cái lều vải, ta đi tìm tiểu thư có một số việc.

Mạc Vô Kỵ vội vã dặn dò một câu sau đó, bước nhanh đi hướng mới vừa mới ra ngoài tửu lâu nào.

Đinh Bố Nhị nghe được Mạc Vô Kỵ đi Hàn Ngưng, cũng không có để ý. Tại hắn nghĩ đến, hắn là Mạc Vô Kỵ muốn để cho Hàn Ngưng lên tiếng kêu gọi, để cho này Thác Bạt kỳ cố kỵ một phần.

- Đứng lại, ngươi không phải là khách tửu lâu, không cho phép tiến đến.

Tửu lâu tiểu nhị trực tiếp ngăn cản Mạc Vô Kỵ, hắn biết Mạc Vô Kỵ, chính là tên gia hỏa lúc trước bị Tiểu quận vương Tào Hạo đánh đuổi.

Mạc Vô Kỵ khách khí ôm quyền nói:

- Ta muốn đi tìm một cái tiểu thư của chúng ta có chuyện gì, cũng không thể có việc ngươi không cho phép ta đi thông báo tiểu thư sao??

Tiểu nhị kia nhất thời do dự, Mạc Vô Kỵ nói là lẽ phải. Người ta tiểu thư ở tại tửu lâu, làm một người làm nhất định phải thời khắc hội báo mới được.

Đang ở thời điểm hắn chuẩn bị đáp ứng, một miếng kim tệ bị Mạc Vô Kỵ nhét vào lòng bàn tay của hắn:

- Huynh đệ, dàn xếp một cái, ta cũng không phải muốn ở trọ, tự nhiên sẽ không để cho ngươi làm khó.

Tiểu nhị vốn là phải đáp ứng, thấy Mạc Vô Kỵ còn xuất ra kim tệ, tự nhiên không chút do dự nói:

- Đi thôi, nhớ kỹ phải sớm ra đến.

Mạc Vô Kỵ vội vàng cảm tạ, đang ở hắn muốn cất bước thời điểm, chợt nhớ tới cái gì, nhỏ giọng tại đây tiểu nhị bên tai hỏi:

- Huynh đệ, ta nghe người ta nói Huyền Lương Quận Chủ Quốc tiểu vương tử Thác Bạt kỳ vừa rồi mua được một cái tuyệt sắc nữ nô trở về?

Tiểu nhị cũng là cười hắc hắc, dùng một loại ngươi hiểu được ánh mắt báo cho biết một cái Mạc Vô Kỵ, cũng là nhỏ giọng nói:

- Huynh đệ quả nhiên là người trong đồng đạo a, như đã nói qua, cái kia nữ nô thật không sai, ta nhìn thấy. Ngực to eo nhỏ khuôn mặt trứng ngỗng, nếu có thể chơi nàng, hắc hắc mùi vị đó...

Tiểu nhị lâm vào yy.

- Cũng không biết tên này ở tại gian phòng nào, phỏng chừng ở hắn sát vách người phải đau khổ.

Mạc Vô Kỵ cũng là dùng đồng dạng giọng nói ha ha nói.

Tiểu nhị cười nói:

- Vậy ngươi đến lúc đó không cần lo lắng, Thác Bạt Tiểu quận vương ở tại số 17 gian phòng, bên cạnh phòng của hắn là một cái sân nhà.

- Tên này vận khí tốt, ta muốn đi tìm tiểu thư nhà ta hội báo tình huống.

Mạc Vô Kỵ thuận miệng lên tiếng, vội vã tiến vào bên trong tửu lâu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Cứu Người

Phòng số 17 vị trí xác thực như tiểu nhị kia nói bình thường giống nhau, bên cạnh chính là một cái sân rộng, rốt cuộc tầng hai tương đối hẻo lánh một chỗ.

Mạc Vô Kỵ sờ sờ buộc trên đùi đao nhọn, hắn dự định là đánh trước đánh lén đánh ngất xỉu Thác Bạt Kỳ, sau đó mang đi Kinh Lãnh Bội, để cho Kinh Lãnh Bội lập tức len lén rời đi nơi này. Hắn tin tưởng chỉ cần hắn không giết Thác Bạt Kỳ, tiên sư tuyệt đối sẽ không vì một nữ đầy tớ đi điều tra. Mà Thác Bạt Kỳ lập tức liền phải lên thuyền, tự nhiên cũng không có khả năng đi điều tra, càng không thể nào phái người đi tìm, tối đa chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt.

Bởi vì có Hồ Phi ví dụ phía trước, Mạc Vô Kỵ đã làm xong dự định. Vạn nhất Thác Bạt Kỳ này rất lợi hại, hắn không cách nào đem đánh ngất xỉu, thì dứt khoát hạ sát thủ, sau đó hắn cũng chạy trốn. Giết Thác Bạt Kỳ hay không giết Thác Bạt Kỳ, đối với hắn là hoàn toàn bất đồng. Giết Thác Bạt Kỳ, hắn nhất định phải đi.

- Tiểu quận vương, tên kia đã chuẩn bị đi rồi. Bởi vì chúng ta cùng tên khốn nạn kia cạnh tranh thời điểm, để cho nữ nô đột nhiên trở nên dễ bán hắn lên. Hắn mang tới nữ nô toàn bộ bán xong, khi ta tới hắn đang thu dọn đồ đạc, ta phỏng chừng tên này lập tức muốn đi.

Một cái giọng nói truyền đến, Mạc Vô Kỵ núp ở dưới cửa sổ gian phòng chỗ rẽ, nghe được ngược lại rất rõ ràng.

Thác Bạt Kỳ gian phòng vẫn còn có những người khác, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ không có dự liệu được. Hắn suy đoán Thác Bạt Kỳ loại

này hung hăng càn quấy Tiểu quận vương, khẳng định là một người ở một phòng. Nếu là hai người, kế hoạch của hắn cũng có chút vấn đề.

Thác Bạt Kỳ tiếng hừ lạnh truyền đến:

- Cầm ta kim tệ muốn bình yên vô sự rời khỏi, đừng có nằm mộng. Cổ Cảnh ngươi mang hai người đi len lén giết chết hắn, đem này kim tệ toàn bộ cầm về. Cách nơi này hơi chút xa một chút, làm sạch sẽ chút, đừng lưu lại nhược điểm.

Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới tên này cư nhiên cùng hắn nghĩ như nhau, hắn cũng dự định chờ béo thương nhân rời đi nơi này sau đó, len lén theo đuôi đi làm thịt đối phương. Chỉ là hắn không nghĩ tới thương nhân béo đi nhanh như vậy, nếu không phải đến cái chỗ này, hắn thậm chí còn không làm rõ được thương nhân béo phải đi.

- Thiếu gia, vậy ta đi trước. Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ đem kim tệ thu hồi.

Gọi Cổ Cảnh nam tử lên tiếng sau đó, lập tức Mạc Vô Kỵ liền nghe được mở cửa chi nha thanh âm.

Chờ tiếng bước chân kia âm biến mất, Mạc Vô Kỵ lúc này mới đi tới ngoài cửa, gõ cửa một cái.

- Là ai?

Thác Bạt Kỳ thanh âm truyền đến.

Mạc Vô Kỵ học thanh âm vừa rồi của Cổ Cảnh nhẹ giọng nói:

- Tiểu quận vương, ta nhớ ra một cái biện pháp tốt hơn, muốn vào đến cùng Tiểu quận vương thương lượng một chút.

Vốn Mạc Vô Kỵ là dự định từ cửa sổ đi vào, bây giờ nghe Cổ Cảnh thanh âm, hắn tạm thời thay đổi chủ ý.

- Chi nha...

Cánh cửa lần thứ hai bị mở ra.

Mạc Vô Kỵ dùng tốc độ nhanh nhất lắc mình tiến vào gian phòng, giơ tay lên một quyền đánh vào trên huyệt thái dương Thác Bạt Kỳ.

Thác Bạt Kỳ đâu có thể nghĩ đến Cổ Cảnh sẽ trở về cho hắn một quyền, hắn thậm chí không có thấy rõ ràng Cổ Cảnh hình dạng, đã cảm thấy ý thức ông một cái, lập tức bị Mạc Vô Kỵ một quyền ầm lật trên mặt đất, hôn mê tại chỗ.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, tiện tay đem cửa đóng lại, lại lấy ra một lọ dược dịch đổ vào trong miệng Thác Bạt Kỳ. Hắn khẳng định này một lọ dược dịch có thể để cho Thác Bạt Kỳ ngủ cả ngày.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ mới nhìn về phía ngồi ở một bên cô gái kia. Mặc dù hắn vừa tiến đến đã nhìn thấy tên nữ tử này, bất quá lúc đó hắn không có thời gian đi nhìn kỹ. Hiện tại nhìn kỹ nữ tử này, thế mới biết thương nhân mập mạp kia còn thật không có nói mò.

Nữ tử này đích xác so với Mạc Hương Đồng (phải) xinh đẹp hơn, tóc dài ngang vai, khuôn mặt trứng ngỗng, da thịt như nõn nà. Hai mắt mặc dù có chút đờ đẫn, lại mang theo một tia kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ, dường như không hiểu Mạc Vô Kỵ vì sao có lá gan lớn như vậy.

- Cô chính là Kinh Lãnh Bội?

Mạc Vô Kỵ hỏi một câu, giơ tay lên từ trong túi tiền lấy ra một cái khăn quàng màu đen.

Nữ tử bỗng đứng lên, càng là kinh nghi bất định nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Làm sao ngươi biết ta gọi Kinh Lãnh Bội? Nàng tuy rằng bị buôn bán, lại chưa hề nói tên với người khác. Trên thực tế, người khác cũng không quan tâm nàng tên gọi là gì. Nàng có, chỉ là một dãy số mà thôi.

- Không nói nhảm nhiều, ta là được Mạc Hương Đồng nhờ vả tới cứu ngươi, ngươi đem khăn quàng cổ này đeo lên, lập tức theo ta đi. Đợi lát nữa ta ở dưới lầu cùng tiểu nhị kia nói chuyện ngăn cản hắn tầm mắt thời điểm, ngươi nhân cơ hội cách mở quán rượu, sau đó tại tửu lâu bên ngoài chờ ta.

Mạc Vô Kỵ nói lấy đem vật cầm trong tay khăn quàng cổ đưa cho Kinh Lãnh Bội.

- A, Hương Đồng...

Kinh Lãnh Bội rất nhanh thì hiểu được, có lẽ là gia đình biến cố làm cho thành thục. Nàng không có hỏi gì cả, liền đem Mạc Vô Kỵ đưa cho nàng khăn quàng cổ đeo ở trên cổ.

Mạc Vô Kỵ cảm thấy cùng người nữ nhân này hợp tác rất là khoái trá, hắn thấp giọng nói một câu:

- Theo ta đi, nhớ kỹ cách xa ta một khoảng cách. Chờ khi thấy ta cùng tiểu nhị nói xong, ngươi liền từ sau lưng ta đi tới.

- Biết rùi.

Kinh Lãnh Bội gật đầu nói, giọng nói có chút run rẩy. Không biết là kích động, hay là sợ hãi.

Mạc Vô Kỵ tiện tay đem Thác Bạt Kỳ trói lại, nếu không phải không thể giết tên này, hắn thật muốn rút ra đao nhọn tại tên này cái cổ hắn xẹt 1 đường. Nơi này là có tiên sư, một khi hắn giết Thác Bạt Kỳ, phỏng chừng rất nhanh thì sẽ điều tra đến trên đầu hắn.

Kinh Lãnh Bội rất xa theo Mạc Vô Kỵ, nàng xem thấy Mạc Vô Kỵ tới lầu một đại sảnh sau đó, liền vỗ vai một người tiểu nhị, hai người dường như vừa nói vừa cười.

Mặc dù nàng không biết Mạc Vô Kỵ là làm sao làm được, nàng (vẫn) là cúi đầu, vội vã từ phía sau hai người đi qua, cấp tốc ra khỏi tửu lâu.

- Không nghĩ tới tiểu thư nhà ngươi đang nghỉ ngơi, làm ngươi không có gặp được. Không có việc gì, lần sau ngươi lúc nào thì đến trực tiếp đi tới liền có thể.

Tửu lâu tiểu nhị dường như bởi vì thu kim tệ của Mạc Vô Kỵ, mà Mạc Vô Kỵ cũng không có nhìn thấy tiểu thư nhà mình có chút ngượng ngùng.

Mạc Vô Kỵ nhìn thấy Kinh Lãnh Bội đã rời đi, hắn dáng tươi cười khuôn mặt cảm tạ một câu:

- Tốt, vậy ta cáo từ trước. Dù sao có người không thích ta ở tại chỗ này, thời gian lưu lại dài quá không được tốt.

Tiểu nhị rất là thoả mãn Mạc Vô Kỵ thức thời, tự mình đem Mạc Vô Kỵ đưa đến ngoài cửa.

Ra khỏi quán rượu sau đó, Mạc Vô Kỵ mới thở phào nhẹ nhõm. Hoàn hảo, không có phát triển đến tình cảnh nhất thiết phải giết Thác Bạt Kỳ. Hắn xa xa thấy Kinh Lãnh Bội chờ ở một bên, vội vàng đi qua nàng, thấp giọng nói:

- Theo ta đến.

Một mảnh địa phương này người rất nhiều, hai người đi qua cũng không có người chú ý.

Nửa khắc đồng hồ sau đó, Mạc Vô Kỵ liền mang theo Kinh Lãnh Bội về tới lều vải. Đinh Bố Nhị quả nhiên như hắn nói giống nhau, đang ở cách đó không xa dựng mới lều vải.

- Hương Đồng, thật là ngươi?

Kinh Lãnh Bội thấy Mạc Hương Đồng một khắc kia, rốt cục yên lòng, Mạc Vô Kỵ không phải gạt nàng.

- Bội tỷ, ngươi không có việc gì, thật sự là quá tốt...

Mạc Hương Đồng vành mắt còn có chút sưng đỏ, xem ra tại sau khi Mạc Vô Kỵ rời đi vừa khóc một hồi.

Lập tức nàng cũng nhớ tới Mạc Vô Kỵ là thế nào đem Kinh Lãnh Bội cứu ra, liền vội vàng hỏi:

- Vô Kỵ, ngươi thế nào cứu ra bội tỷ, ngươi không có sát nhân chứ??

Nàng cũng biết cái chỗ này sát nhân là rất khó thiện, nếu Mạc Vô Kỵ thực sự giết người, vậy bọn họ hiện tại nhất thiết phải lập tức chạy trốn.

- Chúng ta bây giờ liền đi, chuyện khác đợi lát nữa rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ vội vội vàng vàng nói.

Hắn không có cách nào cũng không có năng lực đem Mạc Hương Đồng cùng Kinh Lãnh Bội mang tới đế đô, chính là hắn chính bản thân vì cái danh ngạch này, cũng là liều sống liều chết.

- Vô Kỵ huynh đệ, ta nghe Bố nhị nói sau đó, liền biết ngươi đi làm cái gì. Chuyện lớn như vậy, ngươi cũng dám làm. Ngươi có phải thật vậy giết cái kia Thác Bạt Kỳ hay không?

Theo này thanh âm vội vàng, xuất hiện ở cửa lều chính là ba người Nguyên Chấn Nhất cùng Thập Nhất Nương, Đinh Bố Nhị.

Nói chuyện là Nguyên Chấn Nhất.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Truy Sát

- Nguyên huynh cùng Thập Nhất Nương tới rồi a, ta không có giết hắn, chỉ là đánh ngất xỉu hắn, đang chuẩn bị giúp hai người bọn họ chạy trốn. Đây là tiểu cô của ta Mạc Hương Đồng, còn có vị này chính là bằng hữu nàng Kinh Lãnh Bội.

Mạc Vô Kỵ không có gì giấu diếm.

Nguyên Chấn Nhất thở phào nhẹ nhõm:

- Vậy là tốt rồi, đánh ngất xỉu chuyện gì cũng không có. Đi thôi, ta giúp ngươi.

Mạc Vô Kỵ do dự một chút nói lần nữa:

- Ta tại trước khi đi kỳ thực còn muốn làm một chuyện khác, ta nghĩ (muốn) đem cái tên gia hỏa kia buôn bán tiểu cô ta giết...

Mạc Hương Đồng ra nói:

- Vô Kỵ, liền gọi ta Hương Đồng sao?. Ta so với ngươi còn nhỏ hơn, gọi tiểu cô có chút không được tự nhiên.

Những lời này ngược lại không có nói sai, gọi Mạc Hương Đồng tiểu cô Mạc Vô Kỵ thật là có chút không được tự nhiên. Dù sao hắn không phải là Mạc Tinh Hà, mà là Mạc Vô Kỵ sống lại tới được.

Nguyên Chấn Nhất cười hắc hắc:

- Chuyện này cứ như vậy quyết định, ta đi giúp ngươi. Muốn giết cái tên kia ngươi một người có chút cật lực, ta cùng Thập Nhất Nương đi

giúp ngươi. Ngươi chớ xem thường những thương nhân này, một phần có tiền tên gia hỏa, mời hộ vệ thậm chí so với chúng ta còn lợi hại hơn.

- Ta cũng đi.

Đinh Bố Nhị liền vội vàng nói.

Mạc Vô Kỵ ngăn cản Đinh Bố Nhị:

- Bố nhị, ngươi ở tại chỗ này, vạn nhất có chuyện gì, mọi người cũng dễ liên lạc. Thập Nhất Nương, ngươi cũng không nên đi, nhiều người mục tiêu trái lại càng khó làm.

- Vô Kỵ nói rất đúng, ta cùng Vô Kỵ hai người đi liền có thể. Bố nhị cùng Thập Nhất Nương lưu lại, một cái thương nhân coi như là có mấy cái đồng bọn, còn chưa đủ ta Nguyên mỗ giết.

Nguyên Chấn Nhất nói.

Thập Nhất Nương lại khoát tay nói:

- Ta nhất định phải đi, Hương Đồng cùng Lãnh bội đều là cô gái bình thường, đơn độc thoát đi rất là nguy hiểm.

Mạc Hương Đồng liền vội vàng nói:

- Ta một mình chạy trốn hai năm, biết cách sống sót.

Thập Nhất Nương khẽ mỉm cười:

- Lời tuy như vậy, thế nhưng vạn nhất gặp lại kẻ bắt cóc làm sao bây giờ?

Nguyên Chấn Nhất cũng gật đầu:

- Thập Nhất Nương nói không sai, dùng Thập Nhất Nương thủ đoạn, coi như là đến cái một đội mã tặc cũng không đủ nàng giết.

- Vậy chẳng phải là trì hoãn Thập Nhất Nương đi đế đô cơ hội? Như vậy đi, ta đưa các nàng rời đi.

Mạc Vô Kỵ đột nhiên cảm giác được có chút xấu hổ.

Mạc Hương Đồng dầu gì cũng là hắn tiểu cô, hắn dĩ nhiên thật không muốn tự mình đưa hai người rời đi. Nói trắng ra là, hắn luyến tiếc đi tới đế đô cơ hội, dù sao cơ hội như thế với hắn mà nói quá mức quý giá. Còn có một chút chính hắn thậm chí cũng không có ý thức được, hắn cũng không có đem Mạc Hương Đồng chân chính xem như tiểu cô của hắn, có lẽ chỉ là xuất phát từ một loại dị phẫn. Đổi một câu nói, giả như đem Mạc Hương Đồng đổi thành Yên Nhi, dù cho khó khăn đi nữa, hắn cũng sẽ cùng Yên Nhi cùng nhau rời đi.

Thập Nhất Nương cười cười:

- Vô Kỵ, ta trước đây cảm thấy Chấn Nhất là ta quen biết duy nhất có tính tình thật bằng hữu, không giả ngụy nam tử. Thế nhưng ngày hôm qua chúng ta một lần say rượu, ta may mắn lại biết ngươi...

Nói đến đây, Thập Nhất Nương bỗng nhiên nhẹ giọng xướng lên:

- Nhân sinh với trên đời có mấy cái tri kỷ, bao nhiêu hữu nghị có thể trường tồn... Có thể kết giao ngươi bằng hữu như vậy, đưa các nàng rời đi có cái gì không được? Huống hồ ta tuổi lớn, vừa không có Linh Căn, có đi không đế đô đều là không có vấn đề. Về phần cái kia chủ tử, lão nương không bồi hắn chơi.

Thập Nhất Nương đều muốn nói nói đến nước này, Mạc Vô Kỵ nếu mà nói cái gì nữa, vậy thì lộ ra làm kiêu. Có đôi khi bằng hữu hai chữ, đích xác rất nặng không gì sánh được. Nếu là có một ngày Thập Nhất Nương yêu cầu hắn trợ giúp, hắn sẽ không chút do dự, hà tất rồi lại nói khác người mà nói?

Hắn chân thành tha thiết nói:

- Thập Nhất Nương, ngươi và Chấn Nhất, bố nhị vĩnh viễn đều là bằng hữu tốt nhất của ta.

Đi tới nơi này sau đó, hắn đối mặt các loại sinh tử tồn vong, cũng biết mấy cái bằng hữu chân chính.

...

- Phác thông!

Kinh Lãnh Bội đột nhiên quỳ xuống, nức nở nói:

- Mạc công tử, xin ngươi bắt người nọ sau đó, giúp ta hỏi một chút rốt cuộc là ai muốn diệt ta Kinh gia.

Mạc Vô Kỵ ý bảo Mạc Hương Đồng kéo lên Kinh Lãnh Bội:

- Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ giúp ngươi hỏi.

Nói xong lời này, hắn lại nhìn Mạc Hương Đồng hỏi:

- Hiện tại Bắc Tần Quận Quốc Quận Vương Cử Khôi là lai lịch gì, ngươi biết không?

- Muội muội của hắn Cử Thái Vân là Thừa Vũ Quốc lĩnh chủ Tư Đồ Thiên sủng ái nhất ái phi, nghe nói gần nhất hai năm Tư Đồ Thiên sủng ái một nữ tử khác, đối với Cử Thái Vân có chút thất sủng...

Mạc Hương Đồng chỉ nói một câu nói, Mạc Vô Kỵ liền hoàn toàn hiểu là chuyện gì xảy ra, thảo nào Mạc gia Bắc Tần Quận Vương vị sẽ bị cướp đi. Lão thất phu Tư Đồ Thiên, chung quy có một ngày ta phải đi về tìm ngươi tính sổ.

Đồng thời Mạc Vô Kỵ cũng rốt cuộc biết vì sao hắn có thể may mắn chạy trốn khỏi Tư Đồ Thiên dao mổ, nguyên nhân chủ yếu hay (vẫn) là Cử Thái Vân thất sủng. Cử Thái Vân thất sủng, tự nhiên cũng không kịp đoái hoài đi truy cứu hắn điên rồi. Mà Bắc Tần Cử Khôi sợ rằng còn

không có biết được hắn cụ thể tin tức, này mới chưa kịp xuống tay với hắn. Mạc Vô Kỵ khẳng định chỉ cần hắn còn đang ở Nhiêu Châu (đợi) đi xuống, vậy thì dữ nhiều lành ít, rời đi Nhiêu Châu quá đúng lúc.

Vậy rốt cuộc là ai muốn hạ độc hại hắn?

- Chúng ta đi nhanh lên đi, đi trễ ta sợ sẽ mất cơ hội.

Mạc Vô Kỵ đơn giản đem những ý niệm này ném ở một bên.

Hắn biết Thác Bạt Kỳ sẽ tìm người đi giết này béo thương nhân, hay nhất hắn và Nguyên Chấn Nhất có thể làm ngư ông.

...

Cho dù là đã hoàng hôn, cái này tạm thời tụ tập đại hội cạnh biển Dược Tiên Môn cũng là người đến người đi. Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Chấn Nhất, Thập Nhất Nương, Mạc Hương Đồng, Kinh Lãnh Bội năm người dắt ngựa tại người ta lui tới trong đám đi lại, căn bản cũng không có người để ý.

- Ra tới thật đúng lúc, tên kia vừa mới chuẩn bị đi, người còn không ít.

Nguyên Chấn Nhất nhìn phía xa rời đi xe ngựa, hắc hắc một tiếng nói.

Chờ con ngựa kia xe rời xa đoàn người, Nguyên Chấn Nhất liền lập tức nói:

- Đi, chúng ta theo sau.

Mạc Vô Kỵ ngăn cản Nguyên Chấn Nhất:

- Chấn Nhất, chờ một chút. Thác Bạt Kỳ đã sai người theo ở phía sau, chúng ta đợi lát nữa chỉ cần làm ngư ông liền có thể.

- Ha ha...

Nguyên Chấn Nhất cười ha ha một tiếng:

- Tên kia thật đúng là muốn chết, xem ra hắn cho là mình nhiều người, sẽ không sợ người nào, vội vã đi đầu thai.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:

- Tên này cũng không phải là vội vã đầu thai, hắn là vội vã muốn kiếm lại một khoản tiền. Còn có hai ngày đi tới Dược Tiên Môn thuyền lớn liền sắp tới, hắn muốn nhân cơ hội lại kiếm một phần nữ nô tiền lời. Ta khẳng định, chỉ cần không có ngoài ý muốn, tên này ngày mai sẽ có thể lại đến, đây là tham lam kết cục.

Giả như này mập mạp thương nhân buôn bán lời này một khoản tiền sau đó, không suốt đêm rời đi nơi này đi chuẩn bị nhóm thứ hai nữ nô tiền lời, mà là chờ đi tới Dược Tiên Môn đại hội thuyền mở ra lại đi, hắn chắc chắn sẽ không có chuyện. Mạc Vô Kỵ còn nghĩ giết hắn, cũng sẽ không bỏ cơ hội đi đế đô mà đi theo dõi.

Quả nhiên, chưa có bao lâu, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy cái kia Cổ Cảnh dẫn theo hai người cưỡi ngựa đi theo.

- Có thể đi rồi.

Xác nhận hai nhóm người đều đã đi xa, Mạc Vô Kỵ rồi mới lên tiếng.

...

Hai canh giờ sau đó, Nguyên Chấn Nhất bỗng nhiên đánh ra thủ thế, dừng lại năm người đi tới:

- Phía trước đã động thủ, mọi người đem móng ngựa cùng miệng ngựa bọc lại, cẩn thận qua đi.

Mạc Vô Kỵ nghiêng tai nghe một hồi lâu, mới tình cờ nghe được một hai tiếng binh khí vang lên chi âm truyền đến, trong lòng không khỏi đối với Nguyên Chấn Nhất rất là bội phục.

- Vô Kỵ, cái chỗ này nghịch gió, ngươi vừa không có tu luyện qua, ở chỗ này là không nghe được, theo Chấn Nhất đi qua là được.

Thập Nhất Nương thấy Mạc Vô Kỵ nghiêng tai lắng nghe, khẽ mỉm cười nói.

Mạc Vô Kỵ biết Thập Nhất Nương không có nói mò, hắn mặc dù có thể nghe được, là bởi vì hắn đả thông một cái kinh mạch.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Biệt Ly

Lại là hơn hai mươi phút sau, tại dưới sự hướng dẫn của Nguyên Chấn Nhất, mọi người phủ phục ở tại phía sau một tòa núi nhỏ, mượn ánh trăng có thể rõ ràng thấy phía dưới tình hình chiến đấu.

Thấy phía dưới tình huống, Mạc Vô Kỵ mới biết mình trước dự định âm thầm giết chết cái kia thương nhân béo là cỡ nào sai lầm. Tuy rằng dưới đất chết mất bảy tám người, thế nhưng béo thương nhân thủ hạ lại có một tên cực kỳ lợi hại. Người kia đang một mình đấu hai người, trong hai người này có một cái chính là Cổ Cảnh.

Cổ Cảnh là ba người cùng đi, lúc này chỉ còn lại có hai người, nói rõ còn có một người bị giết.

- Là ta lỗ mãng, nếu là ta một người cùng lại đây, phỏng chừng chỉ có thể vô ích mà còn bị phản tác dụng.

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng nói.

Nguyên Chấn Nhất nói:

- Này cũng không trách ngươi được, thương nhân này sợ rằng không đơn giản. Bình thường vậy thương bên người thân chắc là sẽ không có cường giả loại này.

Lại là vài phút trôi qua, mập mạp thương nhân một tên sau cùng thủ hạ bị Cổ Cảnh một đao bổ trúng vai, mà trường kiếm trong tay hắn, cũng đâm vào bờ eo đồng bạn Cổ Cảnh.

Này cũng trong lúc đó, Cổ Cảnh cùng đồng bạn của hắn đều là ngã xuống đất bị thương nặng. Cổ Cảnh đi qua, trường đao trong tay dùng sức vừa bổ, một tên sau cùng thủ hạ của mập mạp thương nhân đã bị Cổ Cảnh chặt hạ xuống.

Mập mạp thương nhân đã bị thương nặng, ngồi bên cạnh xe ngựa cũng không cầu xin tha thứ. Đoán chừng là biết, lúc này hắn cầu xin tha thứ cũng không có bất kỳ tác dụng.

- Có thể lên.

Nguyên Chấn Nhất nói xong câu đó, thân hình một cái, thật giống như một cánh diều bình thường giống nhau, từ trên sườn núi tuột xuống.

Vừa mới chém giết đối thủ Cổ Cảnh đang đứng ở thời điểm cực độ mệt mỏi, lại nhìn thấy Nguyên Chấn Nhất búa.

- Choang!

Thanh thúy vang lên chi âm sau đó, Cổ Cảnh rút lui ra mấy bước, ngã ngồi dưới đất.

- Ngươi là người phương nào? Có dũng khí động thủ với ta, ta là người bên cạnh Huyền Lương Quận Chủ Quốc Tiểu quận vương, chúng ta bây giờ còn không có kết làm thù, chỉ cần ngươi buông tay...

Lời của Cổ Cảnh đột ngột dừng lại, hắn nhìn thấy Mạc Vô Kỵ từ trên sườn núi xuống.

Mạc Vô Kỵ hắn tự nhiên quen biết, cùng sau lưng Mạc Vô Kỵ Mạc Hương Đồng cùng Kinh Lãnh Bội hắn càng là quen biết. Giờ khắc này hắn liền biết xong, Kinh Lãnh Bội xuất hiện ở nơi này, nói rõ những người này ngay cả Tiểu quận vương cũng dám động, còn không dám động hắn một cái người làm?

- PHỐC.

Cổ Cảnh thanh âm chợt dừng lại trong không gian, búa trong tay Nguyên Chấn Nhất đánh một vòng, quay đầu lại đem đầu Cổ Cảnh bổ ra.

Theo Nguyên Chấn Nhất lại đi tới đồng bạn Cổ Cảnh người kia trọng thương không chết, cũng là một búa đánh xuống.

Thập Nhất Nương nhìn bên người Mạc Vô Kỵ cười một cái nói:

- Vô Kỵ, ta nói không cần hỗ trợ sao?, dùng Chấn Nhất bản lĩnh, hai con tôm này thật đúng là thiếu hắn làm món ăn.

Mặc dù tại Lôi Vụ Sâm Lâm đã trải qua một lần nguy cơ sinh tử, Mạc Vô Kỵ dù sao không có thấy qua máu tanh như thế tràng diện. Trong lúc nhất thời, hắn cảm quan có chút không thích ứng.

- Tiểu nhân Ung Vịnh đa tạ công tử cứu giúp chi ân, nếu không phải công tử đúng lúc chạy tới, tiểu nhân nhất định không có mệnh. Tiểu nhân nguyện ý xuất ra toàn bộ tài sản hiến cho công tử, để ân cứu mạng...

Để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, mập mạp thương nhân này còn chưa có chết thấy Mạc Vô Kỵ sau đó, dĩ nhiên run lẩy bẩy đứng lên ôm quyền cảm tạ Mạc Vô Kỵ ân cứu mạng.

Mạc Vô Kỵ không tin tên này không nhìn ra hắn không phải là tới cứu người mà là tới giết người, trong lòng không khỏi bội phục tên này thực sự là không có lễ tiết chút nào.

- Mập mạp, ngươi suy nghĩ nhiều quá. Ta hỏi ngươi, hai cô gái này ngươi là từ chỗ nào kiếm ra? Đừng kiếm cớ, cũng đừng nói điều kiện. Nói tâm tình ta vui vẻ ta hoặc là sẽ cho ngươi cái thống khoái, nói tâm tình ta mất hứng, ta cũng không giết ngươi, ta lột da ngươi rút gân ngươi.

Mạc Vô Kỵ đem Ung Vịnh muốn nói, trực tiếp ngăn ở trước đối phương cầu tình lời nói.

- Là Vu Tuyết Quận Quốc lăng vĩnh khu vực mã tặc Hắc Vĩ Phong...

- Nói như vậy, diệt Kinh gia cũng là Hắc Vĩ Phong?

Mạc Vô Kỵ thấy Kinh Lãnh Bội đứng ở bên cạnh hắn run rẩy, giúp nàng hỏi lên.

- Ta không biết, ta thật không biết.

Ung Vịnh liên thanh nói.

Mạc Vô Kỵ nhìn Kinh Lãnh Bội nói:

- Hắn là Hắc Vĩ Phong làm, không cần phải hỏi nữa.

Kinh Lãnh Bội quỳ xuống đất nức nở, tên Hắc Vĩ Phong nàng nghe nói qua, đốt nhà cướp của không chuyện ác nào không làm.

Mạc Vô Kỵ giơ tay chém xuống, trực tiếp đem Ung Vịnh chặt cổ. Văng lên máu tanh để cho hắn lần thứ hai có rồi cực độ không tốt, bất quá hắn biết có một số việc phải đi trải qua. Không muốn nói mập mạp này buôn bán Mạc Hương Đồng, chỉ bằng vào hắn buôn bán nữ nhân điểm này, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không có nửa điểm nương tay.

Nguyên Chấn Nhất cực kỳ thuần thục từ trên người mọi người tìm tòi vàng bạc tiền, cộng thêm kim phiếu, hắn tổng cộng lục soát đi ra một vạn 6 ngàn kim tệ cùng hơn một nghìn ngân tệ.

Nguyên Chấn Nhất đem những thứ này kim tệ đều cho Mạc Vô Kỵ, lần này đi ra vốn chính là Mạc Vô Kỵ đề nghị.

Mạc Vô Kỵ cũng không có thu hồi những thứ này kim tệ, mà là lại lấy ra hai vạn kim phiếu, đem số tiền này chia làm 3 phần, phân biệt đưa cho Thập Nhất Nương cùng Mạc Hương Đồng, Kinh Lãnh Bội ba người:

- Thập Nhất Nương, ngươi mang các nàng nhanh chóng rời đi sao?.

- Tốt.

Thập Nhất Nương không có nửa câu nói nhảm, trực tiếp đem kim phiếu thu hồi.

Mạc Hương Đồng biết Mạc Vô Kỵ phải đi đế đô, không có cách nào mang nàng cùng nhau. Cộng thêm Mạc Vô Kỵ cũng là người Mạc gia nàng, cũng không có nói nhiều thu hồi kim tệ. Do dự Kinh Lãnh Bội kiến thức trước Thập Nhất Nương cách làm, biết chối từ ngược lại sẽ để cho Thập Nhất Nương không thích, đơn giản nhận kim tệ.

- Vô Kỵ, tương lai...

Mạc Hương Đồng nhìn Mạc Vô Kỵ có chút chần chờ.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói:

- Tương lai ta nếu như có năng lực, Mạc gia sổ sách ta sẽ đi đòi lại.

Còn có một câu Mạc Vô Kỵ không có nói ra, đó chính là tương lai hắn nếu là không có năng lực, vậy Mạc gia sự tình cũng chỉ có thể quên đi.

- Chúng ta đi thôi.

Thập Nhất Nương phóng người lên ngựa, nàng làm việc nói chuyện đều là cực kỳ dứt khoát.

Kinh Lãnh Bội đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Chấn Nhất, khom người làm hai cái lễ tiết, cũng không nói gì, theo lên ngựa.

- Ta rất thưởng thức Kinh Lãnh Bội này, có mấy lời không cần phải nói.

Nhìn ba người Thập Nhất Nương đi xa, Nguyên Chấn Nhất rất là thưởng thức nói.

Đám ba người thanh âm biến mất tại dưới ánh trăng, Nguyên Chấn Nhất còn nói thêm:

- Chúng ta cũng đi thôi, những thi thể này liền bỏ ở nơi này quên đi.

Mạc Vô Kỵ nhìn Cổ Cảnh nói:

- Cái khác thi thể đều bỏ ở nơi này coi như hết, Cổ Cảnh nhất thiết phải mất tích.

Nguyên Chấn Nhất lập tức liền hiểu được, ha ha cười nói:

- Vô Kỵ ngươi chiêu này tốt, ta cư nhiên thật không ngờ.

...

Cả đêm tiếng động lớn rầm rĩ đi xa, buổi sáng cạnh biển trái lại lộ ra có chút an tĩnh.

- A...

Một tiếng kêu sợ hãi tại duyệt hải tửu lâu vang lên, chính là tửu lâu bên ngoài đều có thể nghe được. Một người tiểu nhị dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến phòng số 17 dùng sức vỗ vỗ cánh cửa:

- Xin hỏi khách nhân nhưng có gì cần trợ giúp?

Lúc này, đối với duyệt hải tửu lâu mà nói, ở nơi này bất cứ người nào đều là ngang hàng bình thường khách nhân, không có Tiểu quận vương nói đến. Nơi này tùy tiện một cái phòng đều có thể là Lĩnh Chủ Quốc tiểu vương tử, Quận Quốc Tiểu quận vương. Cho nên Tiểu quận vương hoặc là tiểu vương tử, ở chỗ này căn bản cũng không đáng giá.

Thác Bạt Kỳ thanh âm tức giận truyền ra:

- Tối hôm qua có người đem ta đánh ngất xỉu... Không đúng, còn đoạt đi rồi ta nữ nô... Chờ một chút... Cổ Cảnh đâu nè? Cổ Cảnh vì sao vẫn chưa về?

Nói xong câu nói đầu tiên cùng câu nói thứ hai sau đó, Thác Bạt Kỳ cuối cùng nhớ ra hắn tối hôm qua bị đánh ngất xỉu trước phân phó thủ hạ

chuyện cần làm, lập tức hắn liền yên tĩnh lại. Dù cho hắn là Tiểu quận vương, tùy tiện gọi người đi ám sát thương nhân nơi này, cũng phải cần không ăn được thì bỏ đi. Một khi bị phát hiện không muốn nói đi đế đô, coi như là có thể đi ra nơi này đều là một chuyện khác.

- Nơi này không có chuyện của ngươi, ta vừa mới bị một cái ác mộng.

Thác Bạt Kỳ đối với tiểu nhị khoát tay áo, loại chuyện này tuyệt đối không thể nói ra đi.

Tiểu nhị mặt lộ khinh thường biểu tình xoay người rút đi, không để ý tới nữa cái này Tiểu quận vương điên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Danh Ngạch Bị Đoạt

Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Chấn Nhất trở lại lều vải thì lăn ra ngủ như chết, không có nửa điểm lo lắng. Coi như là Thác Bạt Kỳ biết là bọn họ làm, chỉ cần không có chứng cứ cũng không cách nào làm gì bọn họ.

Mạc Vô Kỵ lúc tỉnh lại đã là vào buổi trưa, hắn đi ra ngoài sau khi rửa mặt, đang chuẩn bị đi hỏi một chút Đinh Bố Nhị, Thác Bạt Kỳ có không có động tĩnh, đã nhìn thấy Đinh Bố Nhị từ duyệt hải tửu lâu phương hướng lại đây.

- Vô Kỵ, tiểu thư muốn tìm ngươi có một số việc.

Đinh Bố Nhị xa xa liền đối với Mạc Vô Kỵ hô.

Đang muốn đi hải duyệt tửu lâu hỏi thăm một chút tin tức Mạc Vô Kỵ, nghe được Hàn Ngưng tìm hắn, đó là vừa lúc.

- Chờ một chút...

Đinh Bố Nhị đến gần Mạc Vô Kỵ sau đó bỗng nhiên thấp giọng gọi một câu:

- Vô Kỵ, ngươi cẩn thận một phần, dường như không là chuyện gì tốt. Bành Mậu Hoa nói với ta chuyện này thời điểm, có chút ấp a ấp úng.

Mạc Vô Kỵ đập đập Đinh Bố Nhị:

- Tại cái chỗ này có thể có chuyện gì? Ngươi yên tâm, ta vừa lúc hỏi thăm một sự tình.

Mạc Vô Kỵ tới rồi duyệt hải tửu lâu sau đó, đầu tiên nhìn nhìn thấy là Thác Bạt Kỳ. Thác Bạt Kỳ đang ở hỏi tửu lâu tiểu nhị, ngày hôm qua có cái nào người không liên hệ tiến vào rồi. Tiểu nhị kia thu Mạc Vô Kỵ một miếng kim tệ, tuy rằng không biết Thác Bạt Kỳ muốn làm gì. Nhưng hắn nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, đơn giản nói không có.

- Hừ.

Nhìn thấy Mạc Vô Kỵ đi hướng tửu lâu, Thác Bạt Kỳ hừ lạnh một tiếng, xoay người liền (muốn) lên lầu. Bất quá hắn đi mấy bước liền lần nữa quay đầu lại, có chút cau mày đánh giá Mạc Vô Kỵ, ngày hôm qua cái kia tập kích người của hắn như thế nào cùng tên trước mắt hình thái có chút tương tự?

Mạc Vô Kỵ nhìn lướt qua Thác Bạt Kỳ, đang muốn cùng tiểu nhị nói một tiếng đi tìm Hàn Ngưng, chợt nghe đến Bành Mậu Hoa thanh âm truyền đến:

- Vô Kỵ, tiểu thư nói ta cho ngươi biết, lần này, lần này...

Một loại dự cảm xấu xông lên đầu, lập tức hắn chợt nghe đến Bành Mậu Hoa nói:

-... Vô Kỵ, lần này tiểu thư không có cách nào mang ngươi đi tới Trường Lạc...

Liền ngay cả Bành Mậu Hoa đều cảm thấy những lời này nói rất khổ cực, đối với Mạc Vô Kỵ hắn cảm quan coi như là không sai. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ tìm được hai gốc cây Song Diệp Hỏa Diễm Thảo, bọn họ nhóm người kia tiếp tục ở lại Lôi Vụ Sâm Lâm còn thật sự có chút nguy hiểm. Huống chi Mạc Vô Kỵ người này rất dễ thân cận, không tìm hắn phiền phức, hắn tuyệt đối sẽ không nhiều chuyện, còn có thể bang trợ rất nhiều chuyện.

- Vì sao?

Mạc Vô Kỵ thanh âm lạnh xuống, hắn danh ngạch cũng không phải là Hàn Ngưng phát thiện tâm cho, nói cách khác, hắn là dùng hai gốc cây Song Diệp Hỏa Diễm Thảo đổi lấy. Muốn ngày hôm qua tên kia dùng một quả linh quả liền thay đổi tên tạp dịch đệ tử danh ngạch, hắn đổi lấy một cái đi tới Trường Lạc cơ hội, còn là làm gia đinh đi tới, vậy thật cái gì đều không tính là.

- Cái này...

Bành Mậu Hoa do dự một chút, rốt cục xác định nói với Mạc Vô Kỵ:

- Bởi vì tiểu thư bị người khác nhờ vả, muốn dẫn một cái người rất trọng yếu đi qua, cho nên...

Mạc Vô Kỵ khôi phục tỉnh táo, coi như là Hàn Ngưng không mang theo hắn đi Trường Lạc, hắn cũng phải nghĩ biện pháp đi tới Trường Lạc. Không đi Trường Lạc, hắn đó là một con đường chết.

- Bành huynh, ta muốn gặp một lần tiểu thư, ta muốn biết đây có đúng hay không tiểu thư chính miệng nói.

Mạc Vô Kỵ từng chữ từng câu nói, nhân tình ấm lạnh hắn sớm đã ra mắt. Ngay cả sinh tử người yêu đều có thể phía sau ám toán, hắn và Hàn Ngưng ngay cả bằng hữu cũng không tính, hai gốc cây Song Diệp Hỏa Diễm Thảo ân tình còn chưa phải là nói quên liền quên?

- Không tại sao, bởi vì trong nhà ta tới một người, muốn đi trước Trường Lạc. Không có cách nào, chỉ có thể cho ngươi ủy khuất một cái. Đương nhiên, nếu là ngươi nguyện ý cùng ta sứt mẻ cái đầu, lại từ chỗ này của ta chui đi xuống, ta ngược lại có thể giúp ngươi van cầu tình.

Tào Hạo châm chọc thanh âm truyền đến, nói lấy nâng lên cái háng.

Quả nhiên là tên này, Mạc Vô Kỵ siết chặt nắm tay, tận lực để cho giọng của mình bình tĩnh trở lại:

- Nhìn ngươi đi tới chỗ nào cũng hôi, liền biết ngươi cầm tinh con bọ hung ăn cứt. Trở về đem chân dính cứt đó, sau đó hỏi một chút cha mẹ ngươi á.

- Lão tử giết ngươi.

Tào Hạo tuổi còn trẻ khí thịnh, nếu là bị người địa vị ngang nhau châm chọc như vậy, hắn còn có thể nhẫn nại . Bây giờ bị Mạc Vô Kỵ như vậy một cái gia đinh như vậy châm chọc, hắn đâu còn có thể nhịn được?

Tào Hạo bên người một người gia đinh nhanh chóng kéo lại Tào Hạo:

- Tiểu quận vương, hiện tại không thể động thủ, chờ thêm thuyền sau đó có khi là cơ hội.

Mạc Vô Kỵ sau khi mắng xong căn bản cũng không có để ý Tào Hạo, mà là nhìn về phía Hàn Ngưng sau lưng Tào Hạo:

- Hàn tiểu thư, ta muốn biết, không cho ta theo ngươi cùng đi Trường Lạc có phải là ngươi ý tứ hay không?

Dù cho biết rõ đây là sự thực, hắn cũng nhất thiết phải Hàn Ngưng chính miệng nói ra. Hắn cái này danh ngạch cũng không phải là cầu xin mà đến, mà là dựa vào bản lĩnh của mình đổi lấy.

Hàn Ngưng trên mặt hổ thẹn lóe lên rồi biến mất, rất nhanh thì khôi phục thái độ bình thường:

- Xin lỗi a, Mạc Vô Kỵ. Là ta lúc đó không có cân nhắc chu toàn... Nếu không, ngươi hướng tào Tiểu quận vương bồi cái lễ sao?...

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói:

- Chỉ là Vu tuyết Tào gia tính cái thứ gì, cũng dám để ta hành lễ, hắn còn kém xa. Cái ngọc trâm này là cha ngươi lưu lại, sau này có trở ngại ngươi mình có thể đi Trường Lạc Việt Gia tìm Việt Quỳnh Anh. Còn có,

ta theo ngươi cùng đi Trường Lạc, không phải là ngươi Hàn gia bố thí, mà bản thân ta bằng vào bản lĩnh đổi lấy. Ngày hôm nay ta cũng không đòi ngươi lấy về Song Diệp Hỏa Diễm Thảo, tương lai ta và Hàn gia ngươi sẽ không còn quan hệ.

Nói xong Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái ngọc trâm gói kỹ kín đáo đưa cho Hàn Ngưng, cười ha ha một tiếng:

- Nơi này không giữ ta, ông đây cũng đéo thèm, cáo từ.

Mạc Vô Kỵ nói xong xoay người rời đi, đang đi ra cửa quán rượu, hắn chợt nhớ tới cái kia giết Kinh Lãnh Bội Hắc vĩ phong không phải là Vu Tuyết Quận Quốc sao? Tào Hạo là Vu Tuyết Quận Quốc Tiểu quận vương, nếu là Hắc Vĩ Phong thật cùng Vu tuyết Quận Vương có quan hệ. Chuyện này tương lai hắn giúp Kinh Lãnh Bội tính sổ, liền vì Kinh gia thu lưu Mạc Hương Đồng ân tình.

Hàn Ngưng nắm ngọc trâm, sững sờ nhìn Mạc Vô Kỵ rời đi, nàng không hiểu cha vì sao phải đem ngọc trâm lưu cho Mạc Vô Kỵ.

- Ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy một tên người làm lớn lối như thế, nếu là ở thủ hạ của ta, ta sớm đã đem hắn thông cho nát đít.

Thấy bóng lưng Mạc Vô Kỵ biến mất, cực kỳ tức giận Tào Hạo chỉ có thể oán hận mắng một câu.

Thác Bạt Kỳ muốn đem Mạc Vô Kỵ bắt hỏi rõ, thấy Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không đem Tào Hạo xem ở trong mắt, cũng không có dũng khí đuổi theo. Hắn hiện bên người chỉ có một người, nếu là ở một cái người làm trước mặt ném mặt mũi, đây chính là cái được không bù đắp đủ cái mất.

...

- Vô Kỵ, có đúng hay không xảy ra chuyện gì? Nhìn ngươi tâm tình dường như không cao a.

Mạc Vô Kỵ trở lại lều vải thời điểm, Nguyên Chấn Nhất cùng Đinh Bố Nhị đang chờ hắn. Xem bộ dáng là Đinh Bố Nhị đoán được một phần, đem Nguyên Chấn Nhất gọi tới.

- Ta không có cơ hội đi Trường Lạc, bởi vì ta đắc tội Vu tuyết quận Tào Hạo, tiểu tử này hắn là dùng chuyện gì uy hiếp Hàn Ngưng.

Mạc Vô Kỵ ngồi xuống có chút thất lạc nói.

Nguyên Chấn Nhất cười ha ha một tiếng:

- Ta còn tưởng rằng là chuyện gì, chút chuyện nhỏ này nhằm nhò gì. Thập Tam Nương đi rồi, ngươi vừa lúc theo ta cùng đi. Ta cùng Thập Tam Nương là theo Xương Yến Quốc Uy Viễn hầu tôn tử tới, nhiệm vụ của chúng ta chỉ là bảo hộ hắn đến Trường Lạc, chờ hắn tìm được tiên môn, ta tùy thời đều có thể rời đi. Cho nên ta mang ngươi đi qua, là không vấn đề chút nào.

Mạc Vô Kỵ trong lòng mừng rỡ, thực sự là hi vọng. Hắn theo Hàn Ngưng lại đây, cũng không phải là có làm gia đinh mới tốt, mà là vì đi Trường Lạc.

Giải quyết rồi sự tình đi Trường Lạc, Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Chấn Nhất, Đinh Bố Nhị ba người lần thứ hai uống say mèm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Trả Ân Cứu Mạng

Có lẽ là cảm thấy hổ thẹn, Hàn Ngưng không có tới đi tìm Mạc Vô Kỵ, ngay cả giải thích đều cũng không đến giải thích qua. Thác Bạt Kỳ cũng an tĩnh lại, tuy rằng hắn hoài nghi là Mạc Vô Kỵ đánh ngất xỉu hắn, nhưng không muốn phía trước đi Trường Lạc thời điểm xảy ra vấn đề.

Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Chấn Nhất, Đinh Bố Nhị ba người mỗi ngày uống chút rượu, sau đó đi tán thị dạo một chút, nghe một chút Nguyên Chấn Nhất nói một phần tu luyện giới sự tình, cả người đều dễ dàng hơn.

Hôm nay sáng sớm, Mạc Vô Kỵ mở ra lều vải chuẩn bị rửa mặt. Khi hắn ngẩng đầu nhìn thấy xa xa cạnh biển một con thuyền lớn to lớn vô phách, thiếu chút nữa kinh thanh kêu lên hàng không mẫu hạm đến.

Chiếc này to lớn vô phách đứng ở cạnh biển, chung quanh boong tàu, thì có mấy sân bóng lớn nhỏ. Nếu là cộng thêm boong tàu Văn Mạn Châu trung gian gian phòng, này phỏng chừng có sắp tới mười vạn thước vuông.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, này so với hàng không mẫu hạm còn muốn lớn hơn a. Hàng không mẫu hạm thiết kế chủ yếu là boong tàu, mà cái này thuyền thiết kế là boong tàu tại bốn phía, trung gian còn có khu vực so với boong tàu diện tích lớn hơn ở lại gian phòng. Này gian phòng thoạt nhìn một tầng một tầng, thật giống như một cái nhà lầu khổng lồ tứ hợp viện.

Loại này bàng vật lớn cần gì mới có thể điều khiển? Trên địa cầu hàng không mẫu hạm không có lớn như vậy, cũng phải cần nhiệt hạch

động lực mới có thể điều khiển. Nơi này mặc dù có máy móc động lực, nhưng hắn là còn không có nhiệt hạch động lực sao??

- Vô Kỵ, dọa sợ sao?? Ta vừa mới nhìn thấy thời điểm cũng bị sợ không nhẹ.

Đinh Bố Nhị thanh âm truyền đến.

Lúc này Mạc Vô Kỵ mới nhìn thấy bị kinh sợ không phải là hắn một cái, cạnh biển rậm rạp chằng chịt đầy ắp người.

- Vô Kỵ, ngươi nhanh chóng thu thập một chút, sau đó cùng ta cùng tiến lên thuyền. Bố nhị, ngươi trở về cùng tiểu thư nhà các ngươi cùng tiến lên thuyền.

Nguyên Chấn Nhất từ trong đám người bước nhanh tới.

Đinh Bố Nhị cũng biết hắn muốn lên thuyền, nhất định phải cùng sau lưng Hàn Ngưng:

- Vô Kỵ, Chấn Nhất đại ca, ta đi trước, chúng ta tại Trường Lạc gặp mặt.

Nguyên Chấn Nhất cười nói:

- Cái gì Trường Lạc, lên thuyền sau đó liền có thể gặp mặt. Loại này thuyền hạn chế rất ít, chỉ cần ngươi có tiền, trên thuyền liền có thể rất Tiêu Dao.

...

Nguyên Chấn Nhất bảo vệ tên gia hỏa gọi Tịch Hưng, thoạt nhìn rất là hiền lành. Mạc Vô Kỵ theo Nguyên Chấn Nhất sau lưng hắn xếp hàng lên thuyền thì, hắn chỉ là đối với Mạc Vô Kỵ cười cười gật đầu, cũng không nói thêm gì nói.

Một giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Chấn Nhất bị phân tới một cái phòng chung to lớn sắp tới năm mươi người.

- Chấn Nhất, chúng ta ở tại nơi này loại giường chung giữa, vậy vạn nhất Tịch Hưng xảy ra chuyện gì, thế nào đi hỗ trợ?

Mạc Vô Kỵ không là mới vừa tới tay mơ, biết trên đường thuyền này đến Trường Lạc là rất nguy hiểm.

- Mỗi một người bên bọn hắn đều có một cái cận vệ, một khi chuyện phát sinh, chúng ta chỉ cần trước tiên chạy tới là được. Kỳ thực như chúng ta loại này hộ vệ, trọng yếu hơn là bảo hộ chủ nhà không bị hải yêu thương tổn được. Nghe nói đi Trường Lạc đường biển có đông đảo hải yêu tập kích, một khi xuất hiện hải yêu tập kích thuyền lớn, chúng ta trước tiên liền phải đến bên người chủ. Ngoại trừ đỉnh cấp thiên tài, bọn họ cũng là cùng chúng ta ở tại đồng nhất tầng, bất đồng duy nhất chính là, bọn họ có thể hai người một phòng. Đương nhiên, ngươi không cần đi, Tịch Hưng biết ngươi chỉ là mượn danh ngạch Thập Tam Nương lên thuyền, cũng không trông cậy vào ngươi đi hộ vệ.

Nguyên Chấn Nhất giải thích.

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến thuyền như vậy to lớn vô phách, còn có hải yêu công kích, ngược lại rất muốn biết rốt cuộc là cái gì hải yêu, dám công kích loại này to lớn vô phách.

Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Chấn Nhất vào tương đối muộn, giường chiếu còn lại ở tại sát cánh cửa. Cái chỗ này người ra ra vào vào, rất khó nghỉ ngơi tốt.

- Vô Kỵ, trên thuyền này cùng trước tại cạnh biển bất đồng, nơi này nếu có người lên xung đột bị giết, vậy tên gia hỏa sát nhân bình thường là không có chuyện gì. Cho nên không phải vạn bất đắc dĩ, tận lực không nên cùng người khác lên xung đột.

Nguyên Chấn Nhất giường chiếu bên cạnh Mạc Vô Kỵ, tại bày xong giường chiếu sau đó, trước dặn dò Mạc Vô Kỵ một câu.

Mới vừa tiến vào to lớn giường chung người ta tựa hồ cũng có chút cảnh giác, dù cho ở tại liền nhau địa phương, cũng chỉ là tùy ý gật đầu ý tứ một cái.

Chính là Nguyên Chấn Nhất không nói, Mạc Vô Kỵ cũng không lại ở chỗ này nháo sự. Tới rồi Trường Lạc sau đó, hắn có hai chuyện muốn làm, đệ nhất đó là có thể tìm một công pháp tu luyện. Thứ hai chính là tìm được một cái chỗ lôi nguyên oanh kích không lợi hại, chuyên môn dùng để mở kinh mạch toàn thân mình.

Lại qua sắp tới hơn một giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được thân thể hơi chấn động một chút, hắn biết thuyền đã khởi động.

- Chấn Nhất, lớn như vậy thuyền dùng là cái gì động lực?

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là nhịn không được trong lòng nghi hoặc hỏi lên.

Nguyên Chấn Nhất lắc đầu:

- Ta cũng không biết, loại này thuyền ta đồng dạng là lần đầu tiên ngồi.

- Ta nghe nói là cường đại tiên sư, dùng trận pháp điều khiển. Nghe nói còn phải dùng đến một loại nguồn sinh lực, loại này nguồn sinh lực chẳng những có thể điều khiển loại thuyền lớn này, còn có thể lợi cho tu luyện cùng tiến hành giao dịch.

Một cái thanh âm mang theo giọng nữ từ tính truyền đến, thanh âm này cực kỳ dễ nghe.

Mạc Vô Kỵ quay đầu nhìn lại, này mới nhìn thấy chính bản thân sát vách là một cái nữ tử. Nữ tử chừng ba mươi tuổi, búi tóc kết rất chặt, đem tóc dài vén lên. Da dẻ trắng nõn, ngũ quan chưa tính là thật xinh

đẹp, nhưng tổ hợp cùng một chỗ có một loại khác mỹ lệ. Cộng thêm thanh âm của nàng, đây coi như là một cái nữ nhân rất ưu tú.

Nguyên bản nằm ở trên giường Mạc Vô Kỵ theo bản năng ngồi dậy, nghi ngờ hỏi:

- Nơi này giường chung lẽ nào nam nữ hỗn hợp ở?

Một bên Nguyên Chấn Nhất ha ha cười:

- Nơi này còn phân cái gì nam nữ? Có thể ở tại nơi này loại giường chung đã rốt cuộc cực lớn vận khí.

Nữ tử khẽ mỉm cười, cũng nghiêng người ngồi dậy, đối với Mạc Vô Kỵ cùng nguyên chấn gật gật đầu:

- Hai vị tốt, ta gọi Tần Tương Vũ, đến từ Ba Quận.

Tần Tương Vũ nghiêng người ngồi dậy sau đó, Mạc Vô Kỵ mới phát hiện vóc người của nàng so với mặt của nàng phải càng thêm hoàn mỹ.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ, đến từ Thừa Vũ, đây là Nguyên Chấn Nhất, đến từ Xương Yến.

- Xương Yến cùng Thừa Vũ không phải là đang khai chiến không? Các ngươi...

Lại có người chen vào nói tiến đến, nói chuyện là một thanh niên tóc màu vàng.

Nguyên Chấn Nhất xem thường nói:

- Thừa Vũ cùng Xương Yến khai chiến mắc mớ gì đến chúng ta.

- Vô Kỵ...

Dồn dập cước bộ xông vào, Mạc Vô Kỵ vừa nghe cũng biết là Đinh Bố Nhị thanh âm.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ cũng đã ngồi dậy vội vàng từ giường chung xuống tới, đứng lên hỏi:

- Bố Nhị, có chuyện gì... Trên người ngươi máu là chuyện gì xảy ra?

Đinh Bố Nhị cấp bách thở dốc vài tiếng sau đó, theo xúc nói:

- Có người đối với tiểu thư động thủ, ta cùng Bành Mậu Hoa người cái đỡ không được, nhìn xem dáng vẻ của người kia, dĩ nhiên muốn giết tiểu thư...

Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày, này thuyền còn vừa mới mới vừa mở ra, liền muốn động thủ? Bất quá hắn cũng không có hỏi lại, mà là lập tức nói:

- Đi, mang ta đi xem.

- Chờ một chút...

Nguyên Chấn Nhất ngăn cản Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, Hàn Ngưng này đem ngươi đuổi ra, thậm chí không cho ngươi lên thuyền đi Trường Lạc. Hiện tại chuyện của nàng cùng ngươi căn bản là không quan hệ, hà tất đi qua cùng làm việc xấu? Huống chi chuyện ngươi giúp nàng, đã đủ để báo đáp nàng.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Cha nàng bất kể là vô tình hay là cố ý, đều đã cứu ta một lần. Có lẽ đồ của ta đủ để lấy một cái mạng, nhưng ở trong lòng ta, ân cứu mạng không phải là vật phẩm có thể bồi thường lại. Hiện tại nếu là biết rõ nàng có trở ngại mà không đi trợ giúp, trong lòng ta không thoải mái được. Chính là nhìn xem tại mặt mũi Hàn Lão Quận Công cứu ta một mạng, ta cũng phải đi một lần. Tới rồi Trường Lạc sau đó, mọi người ai đi đường

nấy. Chấn Nhất, lần này ngươi không cần đi, ở chỗ này chờ ta. Bố Nhị, chúng ta đi.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ đã đi trước một bước chạy ra khỏi to lớn gian phòng. Hắn nguyên tắc là ân oán nhất định phân minh, ân cứu mạng, hắn cũng dùng ân cứu mạng để trả. Về phần hai gốc cây Song Diệp Hỏa Diễm Thảo, coi như hắn dâng tặng.

Còn có một cái nguyên nhân hắn cũng không nói gì, mặc dù hắn bị Hàn Ngưng đuổi đi, thế nhưng Đinh Bố Nhị còn đang ở thủ hạ Hàn Ngưng. Hắn có thể không đi, Đinh Bố Nhị nhất định phải đi qua. Hiện tại đi qua, cũng chẳng khác nào giúp Đinh Bố Nhị chiếu cố.

Nguyên Chấn Nhất cười ha ha một tiếng:

- Ngươi đã đều đi qua, ta làm huynh đệ tự nhiên cùng đi, đi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Thực Lực Của Mạc Vô Kỵ

Hàn Ngưng bởi vì là muốn tham gia Dược Tiên Môn đại hội thiên tài, chỗ ở tuy rằng cùng Mạc Vô Kỵ đám người giường chung là một tầng, lại hơi cao một chút, hơn nữa còn là một cái phòng hai người.

- Bành!

Một tiếng âm hưởng rất lớn đụng vào trên cửa, Mạc Vô Kỵ rõ ràng thấy một phần vết máu từ trong cửa khe hở chảy ra.

- Tất Huy, ngươi dầu gì cũng là một cái Lĩnh Chủ Quốc vương tử, lại muốn cưỡng đoạt đồ của ta giết người của ta, ngươi còn có xấu hổ hay không?

Hàn Ngưng bi phẫn thanh âm truyền ra.

- Ai u, đây chính là ta không đúng. Phỉ ti, ngươi có muốn hay không tự sát một cái để cho hàn tiểu thư bớt tức giận?

Một cái khinh bạc thanh âm nam tử vang lên, để cho Mạc Vô Kỵ sau khi nghe được cả người nổi da gà, tên này có phải hay không là thái giám?

Theo lại là một thanh âm vang lên:

- Hắc hắc, vậy ta tự sát a, ngươi xem ta đao đều đặt ở trên cổ, ai nha, ta chết mất....

- Ta đi vào trước.

Đinh Bố Nhị nói xong dùng sức đẩy một cái cánh cửa.

- PHỐC!

Một tiếng đao vào huyết nhục thanh âm, theo lại là có một người té trên mặt đất.

Mạc Vô Kỵ thấy rõ, một người nam tử ngã vào vũng máu, đao trong tay hắn đã cắt đứt hắn yết hầu. Chỉ là trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ liền hiểu là chuyện gì xảy ra. Tên này làm bộ tự sát, đem đao đặt ở trên cổ, thật không ngờ Đinh Bố Nhị đột nhiên đẩy cửa đi vào, cánh cửa không có dấu hiệu nào đụng vào trên đao, giúp hắn hoàn thành tự sát quá trình, quả nhiên là không muốn chết lại chết.

Ngoại trừ tên này bên ngoài, Mạc Vô Kỵ thấy Bành Mậu Hoa nằm trên mặt đất, một cái cánh tay đã bị chém đứt.

Hàn Ngưng cùng Thiệu Lan cũng cả người là máu, bị hai gã nam tử bức bách tại một góc. Một người thanh niên mặc áo sợi đay, mặt đầy râu oai hùng đang ngạc nhiên nhìn thủ hạ trên mặt đất bị Đinh Bố Nhị giết chết.

- Các ngươi là ai? Dám giết người của ta?

Người kia nam tử oai hùng mặt đầy râu rốt cuộc hiểu rõ lại đây, lạc giọng kêu gào.

Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa bưng kín lỗ tai, hắn nghĩ không ra cái này tên gia hỏa thoạt nhìn rất là oai hùng, tướng mạo cũng cực kỳ nam nhân thanh âm nói chuyện như vậy dài nhọn. Lập tức hắn liền hiểu, tên này chính là trong miệng Hàn Ngưng cái kia Lĩnh Chủ Quốc vương tử Tất Huy.

Không có thấy Hàn Ngưng đồng bạn, Tào Hạo, Dương Tuấn Tùng cùng Triệu Húc ba người cùng Hàn Ngưng là tổ đội, bây giờ là một cái cũng không có nhìn thấy, thủ hạ của bọn hắn càng là đều không ở nơi này.

- Bành!

Một tiếng Nguyên Chấn Nhất, đi ở sau cùng trực tiếp đem cửa khóa trái. Tuy rằng hắn giống như Mạc Vô Kỵ, không biết vì sao tại trên thuyền này tranh đấu sẽ không bị tiên sư trách, nhưng hắn cũng hiểu rõ, có một số việc tuyệt đối không thể làm ở ngoài sáng.

- Bố nhị, ngươi giúp bành thủ hộ đem vết thương băng bó một chút.

Mạc Vô Kỵ thấy Bành Mậu Hoa còn trên mặt đất giãy dụa, đối với có chút hoảng hốt Đinh Bố Nhị nói.

Trải qua một lần giết chóc, Mạc Vô Kỵ đối mặt loại chuyện này, trở nên càng là tỉnh táo hắn lên.

Chờ Đinh Bố Nhị xuất ra thuốc chữa thương bắt đầu trợ giúp Bành Mậu Hoa ràng lại, Mạc Vô Kỵ lúc này mới đi tới trước mặt nam tử chòm râu này:

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ, đến từ Nhiêu Châu.

Không cần Mạc Vô Kỵ nói tiếp, chòm râu nam tử này cũng biết Mạc Vô Kỵ vì sao phải trợ giúp Hàn Ngưng. Hắn thấy, tên này nhất định là Hàn Ngưng hộ vệ.

- Ta là ngân Hàn Lĩnh Chủ Quốc vương tử mười sáu Tất Huy, các ngươi nhất định cùng ta đối nghịch?

Chòm râu nam tử bình tĩnh lại, dài nhọn lấy thanh âm nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nói.

Mạc Vô Kỵ ha ha cười:

- Đã giết các ngươi một cái, hiện tại ngươi cứ nói đi?

- Chỉ cần các ngươi có thể rút đi, không quản chuyện này nữa, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, thậm chí có thể cho mấy người các ngươi gia

nhập ta ngân Hàn Lĩnh Chủ Quốc.

Tất Huy chậm tiếng nói, tận lực để cho giọng của mình ôn hòa hắn lên. Hắn cảm giác được, Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Chấn Nhất đều không phải là dễ trêu chủ, đặc biệt đi ở sau cùng cái kia Nguyên Chấn Nhất.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Nguyên Chấn Nhất liền nhàn nhạt nói:

- Ngân Hàn Lĩnh Chủ Quốc nhằm nhò gì, ngươi để cho lĩnh chủ này lại đây liếm liếm bàn chân cho ta.

Tất Huy sắc mặt một cái liền âm trầm, quay đầu đối với hai gã hộ vệ uy hiếp Hàn Ngưng nói:

- Jody, giáo huấn hắn một trận.

Một người mặt đen cầm đao dời một cái, hai bước liền đứng ở trước mặt Mạc Vô Kỵ.

- Vô Kỵ, ngươi lui ra phía sau, ta để giáo huấn tiểu tử này.

Nguyên Chấn Nhất mặc dù không có biết thực lực của Mạc Vô Kỵ, nhưng cũng có thể đoán ra Mạc Vô Kỵ thực lực không được.

Mạc Vô Kỵ tay tại giữa hai chân rút ra, chuôi đao nhọn dài liền xuất hiện ở trên tay:

- Chấn Nhất, ta tới trước, không được ngươi sẽ xuất thủ.

Hắn và Nguyên Chấn Nhất không có khả năng thủy chung đều cùng một chỗ, có một số việc chung quy chính bản thân đi đối mặt. Liền hướng ngày hôm nay, coi như là Nguyên Chấn Nhất không đến, hắn cũng phải đi qua.

Jody tại Mạc Vô Kỵ nói chuyện, trong tay loan đao đã là bổ về phía Mạc Vô Kỵ. Hắn thấy, coi như là Mạc Vô Kỵ tới bên này ba tên, ba

người bọn hắn làm theo có thể dễ dàng giải quyết.

Mạc Vô Kỵ không có hệ thống tu luyện qua, tranh đấu kinh nghiệm cũng không kém. Trong tay hắn đao nhọn ngắn, tự nhiên sẽ không cùng Jody kéo ra khoảng cách. Tại thời điểm Jody đao bổ tới, hắn đã một bước tiến lên, đứng trước người Jody, đao nhọn trong tay xẹt hướng Jody thân đao, cái tay còn lại đấm về phía đầu Jody.

- Đoàng!

Hai đao đụng vào nhau, Mạc Vô Kỵ liền thấy một đạo cực nhỏ ánh sáng màu lam từ trong tay hắn chảy về phía đao nhọn, sau đó dọc theo Jody thân đao đi qua.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ cái tay còn lại quả đấm đang đánh vào Jody trên huyệt thái dương, Jody thật giống như một khối hòn đá dựng đứng bình thường giống nhau, ầm ầm ngã xuống.

Mạc Vô Kỵ mình cũng ngây ngẩn cả người, hắn có lợi hại như vậy sao? Kỳ thực dựa theo Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, một quyền này chỉ là bức bách Jody tựa đầu vung lên tách ra. Nói như vậy, hắn liền có thể tại địa phương tầm mắt Jody không thấy được ra chân. Mà bây giờ hắn hậu chiêu hoàn toàn chưa dùng tới đến, Jody đã bị hắn đánh ngã.

Theo bản năng nhìn một chút quả đấm của mình, lại nhìn một chút tay Jody cầm đao có chút cháy đen. Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nhớ lại này một đạo nhàn nhạt lam quang, vậy thì giống như hắn tại bên trong Lôi Trạch gặp phải thiểm lôi bình thường giống nhau.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ ngay lập tức hiểu được. Hắn mặc dù không có tu luyện qua, thế nhưng tại Lôi Trạch mượn Lôi Trạch thiểm Lôi đánh mở ra kinh mạch sau đó, tại trong kinh mạch của hắn đã có thiểm lôi tồn lưu lại. Thảo nào vừa rồi hắn một quyền kia đánh vào Jody trên huyệt thái dương thời điểm, Jody thật giống như đơ ra, không có làm ra né

tránh cử động. Tên này là bị hắn trong đao truyền tới lôi hồ điện giật có chút trong nháy mắt trì trệ, lúc này mới bị hắn đánh lén đắc thủ.

- Chu Đẳng, mang Jody cùng Phỉ ti, chúng ta đi.

Phản ứng kịp Tất Huy lập tức kêu lên, hắn rốt cuộc hiểu rõ lại đây, dù cho hắn có thể thắng Hàn Ngưng đồng bọn, hắn bên này vài người còn chưa đủ nhìn.

Mạc Vô Kỵ không có đi ngăn cản, Nguyên Chấn Nhất vốn chính là giúp Mạc Vô Kỵ đến trợ quyền, Mạc Vô Kỵ không ngăn trở hắn tự nhiên cũng sẽ không đi ngăn cản. Tất Huy sợ không nhẹ gần như là dùng tốc độ nhanh nhất từ căn phòng Hàn Ngưng rút đi.

- Vô Kỵ, không nghĩ tới ngươi cư nhiên lợi hại như vậy, khó trách ngươi có thể ở Lôi Vụ Sâm Lâm sống sót.

Đinh Bố Nhị đều quên tiếp tục giúp Bành Mậu Hoa băng bó, mừng rỡ kêu lên.

Nguyên Chấn Nhất cũng là vẻ mặt ngạc nhiên mừng rỡ, hắn đồng dạng thật không ngờ Mạc Vô Kỵ là cường đại như vậy. Hắn có thể cảm giác được, cái kia Jody coi như là hắn động thủ, cũng không phải một quyền là có thể đánh ngã.

- Mạc dược sư đa tạ ngươi, chuyện lúc trước là ta có lỗi với ngươi.

Hàn Ngưng xấu hổ không chịu nổi, tại thời điểm nguy hiểm, đồng bạn kiến nghị nàng đuổi Mạc Vô Kỵ không có xuất hiện. Ngược lại là Mạc Vô Kỵ bị nàng đánh đuổi đến giúp hắn.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Hàn Lão Quận Công đối với ta có ân cứu mạng, ta đã đáp ứng chuyện của hắn, không cần để ở trong lòng. Ngươi xem như ta báo ân cũng là có thể, tới Trường Lạc, chúng ta không còn liên quan gì.

- Tất Huy là đến cướp đoạt Song Diệp Hỏa Diễm Thảo, không biết bọn họ làm sao biết chúng ta có Song Diệp Hỏa Diễm Thảo...

Bành Mậu Hoa đã tỉnh lại, khàn khàn nói một câu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Tao Ngộ Hải Yêu Vây Công

- Nợ ngươi nàng đã trả sạch, xong sổ sách một thân nhẹ.

Rời đi Hàn Ngưng nơi ở sau đó, Nguyên Chấn Nhất vừa cười vừa nói.

Mạc Vô Kỵ cười cười còn chưa lên tiếng, đã nhìn thấy Tào Hạo cùng Dương Tuấn Tùng vội vã đang đi hướng bên này, bất quá cái loại này vội vã ở trong mắt Mạc Vô Kỵ là trăm ngàn chỗ hở, hiển nhiên là cố ý làm bộ dáng vẻ lo lắng.

Tào Hạo thấy Mạc Vô Kỵ, trong mắt sát khí lóe lên rồi biến mất, ngược lại Dương Tuấn Tùng cười híp mắt hướng Mạc Vô Kỵ lên tiếng chào:

- Mạc dược sư, đã lâu không gặp.

Mạc Vô Kỵ đối với loại người nham hiểm này ngay cả lá mặt lá trái đích xác hứng thú cũng không có, hắn đều mặc kệ đáp lại hai người này, chỉ là nói với Nguyên Chấn Nhất:

- Ta không phải là thiếu nàng, là nàng nợ ta. Ta nợ chính là cha nàng lần kia ân cứu mạng, cha nàng giao phó qua ta. Cho nên chí ít phía trước trên đường đi Trường Lạc, chỉ cần ta đã biết, ta cũng sẽ không ngồi yên không lý đến.

Nguyên Chấn Nhất cười ha ha một tiếng:

- Vô Kỵ, đây chính là chỗ ta thưởng thức ngươi, có lẽ chính là bởi vì tính tình này của ngươi, chúng ta mới có thể trở thành là bằng hữu chân

chính.

...

Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Chấn Nhất phòng chung, một người nam tử xấu xí nhanh tiến đến, mang theo khoa trương giọng nói:

- Các ngươi đều đã đoán sai, động thủ đích thật là Ngân Hàn Lĩnh Chủ Quốc cái kia Tất Huy, thế nhưng lúc này rời đi không phải chúng ta trong này đi ra hai người, mà là người của Tất Huy. Ta vừa mới thấy Tất Huy mang theo người của hắn ỉu xìu rời khỏi, còn giống như chết 2 tên, hắn là Tất Huy thất bại.

- Hai người này lợi hại như vậy? Tất Huy thế nhưng Lĩnh Chủ Quốc vương tử a!

Thanh niên tóc vàng hấp khí cả kinh nói.

Bởi vì Lĩnh Chủ Quốc địa vị so với Quận Quốc phải cao hơn, Lĩnh Chủ Quốc vương tử bên người mang người tự nhiên sẽ không kém. Bọn họ bên này phòng chung chỉ là đi qua hai người, liền đem đối phương đánh bại?

- Có lẽ bọn họ đi sau đó, Tất Huy mấy người mới người ít không đánh lại đông...

.....

Giọng nói hơi ngừng, bởi vì cửa mở ra, Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Chấn Nhất đi đến.

Mặc dù trên người hai người sạch sẽ, thế nhưng mọi người chính là cảm thấy có chút bất đồng, ngay cả giọng nói đều nhỏ không ít.

Mấy ngày kế tiếp thời gian, cái này phòng chung đều lộ ra cực kỳ an tĩnh. Ngoại trừ vài tên nữ tử tại kéo lều vải thay quần áo thời điểm, sẽ

khiến một phần xao động bên ngoài, đại bộ phận thời điểm đều là ai làm chuyện nấy, không có gì xung đột.

Mạc Vô Kỵ vốn cảm thấy trong này rất ầm ĩ, hiện tại loại này coi như là an tĩnh hoàn cảnh ngược lại để cho hắn rất là thoả mãn. Tại trong phòng chung hắn cũng biết mấy cái người tốt, ngoại trừ Tần Tương Vũ tính tình khách khí ôn hòa. Còn có cái kia thanh niên tóc vàng Nguyễn Diệp hay tám cùng một người tên là Đường Bác Hiền nam tử, thoạt nhìn hào hoa phong nhã, còn kém không có đeo mắt kiếng.

Nửa tháng thời gian vội vã mà qua, trong lúc ngoại trừ Đinh Bố Nhị hàng ngày lại đây, Hàn Ngưng nữ tỳ Thiệu Lan đã tới một lần, chủ yếu là vì cảm tạ Mạc Vô Kỵ.

Ngoài ra, nguy hiểm người khác lời đồn chưa hề xuất hiện qua. Mạc Vô Kỵ mỗi ngày ngoại trừ hỏi người nơi này các loại các dạng tu luyện tri thức, ngược lại cực kỳ thanh nhàn. Mỗi ngày việc làm, chính là không ngừng đi cảm thụ mình bị đả thông cái kia trong kinh mạch điện lưu. Chỉ là hắn chưa hề cảm thụ được qua loại này sấm sét, trung gian hắn vẫn cùng Nguyên Chấn Nhất tỷ thí qua thử xem một chút, kết quả cũng không có kích phát sấm sét.

Điều này làm cho hắn hoài nghi mình trước đây bổ ra một đạo điện thiểm kia, có thể hay không cùng Lục mạch thần kiếm như nhau, lúc có lúc không. Bởi vì nơi này không ai hiểu được tu luyện, cộng thêm hắn Lôi Điện này công kích dính đến Khai Mạch dược dịch, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể chôn ở trong lòng.

Duy nhất để cho hắn có chút khó mà nói chính là, trong phòng mọi người quen thuộc sau đó, đã không còn an tĩnh.

Một số người bắt đầu tụ đánh bạc, hàng ngày huyên náo nửa ngày. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ, hắn cũng biết cái phòng khác âm thanh huyên náo lớn hơn nữa, nhưng loại này ầm ĩ hoàn cảnh để cho hắn có chút không quen.

Hôm nay, Mạc Vô Kỵ lại là nửa ngày không có bất kỳ thu hoạch. Nguyễn Diệp lại vội vã từ bên ngoài tiến đến:

- Nguyên đại ca, Mạc ca, ta vừa mới đạt được một tin tức, nghe nói lầu hai có một cái đấu giá hội buổi tối tổ chức, đấu giá hội còn có công pháp tu luyện bán ra...

Nguyên bản còn đang suy nghĩ lấy thế nào mới có thể cảm nhận được trong cơ thể mình Lôi Điện lực lượng Mạc Vô Kỵ bỗng mở mắt, tu luyện công pháp? Đây không phải là đồ đạc hắn tha thiết ước mơ sao?

- Thân là người làm, cũng dám mơ ước đấu giá hội đồ đạc...

Theo khinh thường nói, một người áo đỏ nam tử đi đến.

Này áo đỏ lời của nam tử đột ngột dừng lại, hắn nhìn về phía Tần Tương Vũ giường chiếu. Tần Tương Vũ giường chiếu bên còn treo một món váy, lúc này giường chiếu bị lều vải ngăn cản, dường như ở bên trong thay quần áo.

Hắn không chút do dự tiến lên, giơ tay lên trực tiếp xé ra Tần Tương Vũ lều vải.

- Ngươi muốn làm gì?

Tần Tương Vũ kinh sợ thanh âm truyền đến, may là vào thời khắc này nàng vừa mới đổi xong quần áo.

- Nữ nhân xinh đẹp vãi, tư thái này, ta thích. Ngươi không cần ở nơi này, đi theo ta đi...

Này áo đỏ nam tử cười hắc hắc, giơ tay lên lại chộp tới Tần Tương Vũ.

Tần Tương Vũ tay trái vung một cái, một tiếng gió vang lên, theo đó màu tím quang mang hiện lên.

Áo đỏ nam tử kinh dị một tiếng, thân hình cấp tốc lui về phía sau.

Hắn lui phương hướng chính là Mạc Vô Kỵ vị trí, Mạc Vô Kỵ không chút do dự một cước đạp tới.

Hoặc là áo đỏ nam tử thật không ngờ Mạc Vô Kỵ có dũng khí động thủ với hắn, trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ đạp vừa vặn, liền lần thứ hai đánh về phía Tần Tương Vũ.

Tên này thực lực không sai, tại dưới quán tính lực lượng phía, hắn trên đường còn có thể xoay thân hình, rơi vào trên đất trống.

Lập tức hắn liền chỉ vào Mạc Vô Kỵ:

- A đù! Ngươi là người phương nào?

Mạc Vô Kỵ tay lướt qua một cái, từ trên đùi rút ra đao nhọn, Nguyên Chấn Nhất cũng đứng lên, cùng Mạc Vô Kỵ trong góc mà đứng.

Tần Tương Vũ đồng thời rơi ở trên mặt đất, Mạc Vô Kỵ lúc này mới nhìn rõ trong tay nàng là một cây thương màu tím.

Nếu không là bởi vì nơi này là phòng chung, áo đỏ nam tử này thậm chí còn cho là mình đi nhầm địa phương. Một cái người làm, thế nào đều từng cái một hung hãn như vậy? Hắn đi qua các chỗ khác, nhưng từ không có người dám đối với hắn như thế.

Đang ở thời điểm hắn muốn gọi người động thủ, mọi người cũng cảm giác dưới chân thuyền đung đưa kịch liệt hắn lên. Tất cả mọi người khiếp sợ nhìn bên ngoài, quên mất tạm thời giằng co.

Chiếc thuyền khổng lồ từ khi xuất phát tới nay đều hơn nửa tháng, chưa bao giờ có đung đưa kịch liệt như vậy.

Còn không có chờ mọi người hỏi vấn đề gì, chợt nghe đến một cái thanh âm hùng hậu tại bên tai tất cả mọi người vang lên:

- Thuyền của chúng ta hiện tại đang bị động vật biển công kích, hết thảy tại người ở 'Nhảy hải hào', lập tức mang theo các ngươi phương diện binh khí boong tàu, không được đến trễ. Có người đến trễ ba mươi hơi thở, bỏ lại trong biển.

Nam tử áo đỏ nghe nói như thế, liền hỏi trách Mạc Vô Kỵ cũng không kịp, xoay người trong nháy mắt liền liền xông ra ngoài.

Thuyền hoảng động càng ngày càng lợi hại, Nguyên Chấn Nhất cũng là vội vàng nói:

- Vô Kỵ, chúng ta nhanh đi ra ngoài, hẳn là hải yêu tới rồi.

Giờ khắc này, mọi người trong phòng chung là nắm lên vũ khí của mình xông về boong tàu.

Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Chấn Nhất cùng nhau vọt tới trên boong thuyền sau đó, nhất thời kinh sợ. Hắn chưa từng thấy qua nhiều động vật biển trùng kích như vậy, xung quanh to lớn 'Nhảy hải hào' khắp nơi đều là động vật biển trùng kích. Những thứ này động vật biển dường như có sáu chân, phần lưng mọc bén nhọn gai ngược, vảy thật dầy tại ánh mặt trời chiếu xuống, phản xạ ra giàn giụa lam sắc, thoạt nhìn chính là dày không gì sánh được.

Để cho Mạc Vô Kỵ càng là kinh dị là, những thứ này động vật biển đại bộ phận đều là hộc ra điện quang, thật giống như Điện Man Chình giống nhau. Một vài người không kịp lui ra phía sau, bị những thứ này điện quang chích điện một cái, chính là cả người co quắp, tạm thời mất đi năng lực chống cự. Giả như tại đạo thứ hai điện quang qua trước khi tới vẫn chưa đi, vậy thì cũng không có cơ hội chạy trốn nữa.

Đang ở Mạc Vô Kỵ cho rằng nơi này chỉ có dùng hồ quang công kích đối thủ động vật biển thì, hắn lần thứ hai thấy một cái động vật biển có chút giống Thiềm Thừ hé miệng vươn đầu lưỡi thật dài, trực tiếp đem một tên gia hỏa công kích nó ngay cả người đeo đao dùng đầu lưỡi cuốn vào trong miệng.

- Chúng ta tao ngộ đàn lục chân lôi ngạc (cá sấu điện 6 chân), mọi người mấy người một tổ tuyệt đối không thể để cho những thứ này lục chân lôi ngạc lên thuyền. Nhớ kỹ lục chân lôi ngạc nhược điểm là dưới yết hầu, địa phương khác cứng rắn như sắt, chỉ cần công kích dưới hầu bọn nó là được...

Một người cường tráng trung niên nam tử từ to lớn thuyền ba tầng bay vọt xuống, đang khi nói chuyện đã là một đao bổ ra, hai con lục chân lôi ngạc bị hắn một đao này chém thành 4 đoạn.

Mạc Vô Kỵ thấy rõ, tên này cũng không có đi công kích lôi ngạc dưới yết hầu. Tên này lợi hại như vậy, nhất định là tiên sư không thể nghi ngờ.

Lại là vài tiếng kêu thảm thiết truyền đến, Mạc Vô Kỵ nghe thấy được một cổ mùi tanh, hắn thấy một cái đầu lục chân lôi ngạc đánh về phía hắn, đồng thời một đạo sấm sét đánh xuống tới.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Kẻ Có Dũng Khí

Mạc Vô Kỵ không sợ nhất chính là sấm sét, hắn thậm chí cũng không có đi tránh né đạo sấm sét này, đao nhọn trong tay theo bản năng đâm về phía trán lôi ngạc.

- Đinh!

Một tiếng, Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa cho là đao nhọn của mình đâm trúng một khối thép tấm, thậm chí có tia lửa xẹt ra. Cũng may cái chuôi này đao nhọn từ Hồ Phi trong tay đoạt tới thật là không tệ, dĩ nhiên không có gãy.

- Ba!

Một tiếng, sấm sét đánh vào ngực Mạc Vô Kỵ.

Một loại cực nóng đau đớn truyền đến, Mạc Vô Kỵ sớm có kinh nghiệm bị sấm sét đánh chết đi sống lại, lập tức liều mạng khống chế sấm sét này tiến vào trong kinh mạch thứ hai mà hắn mở ra phân nửa không có triệt để đả thông.

Nói là khống chế, kỳ thực chỉ là một loại ý nghĩ mà thôi, Mạc Vô Kỵ chính mình cũng không biết là thế nào đi khống chế. Không biết vận khí, hay là sấm sét sẽ chủ động trùng kích kinh mạch đó.

Cực nóng đau đớn vọt vào thứ hai kinh mạch trong cơ thể Mạc Vô Kỵ, dù cho không có nghe được bất luận cái gì âm hưởng, Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác có một loại cảm giác, đạo sấm sét tại làm cho hắn đi qua tê tâm liệt phế đau đớn sau đó, đem cái kia kinh mạch bế tắc của hắn đánh mở ra một đạo thông suốt.

Mạc Vô Kỵ cả người bị sấm sét đánh trúng, cũng lui ra ngoài, trực tiếp đem một người khác đụng bay. Lập tức hắn liền dùng tốc độ nhanh nhất bò dậy, tại đây không thể so với Lôi Trạch, nơi này khắp nơi đều là hải yêu địa phương, nằm trên mặt đất là nguy hiểm nhất. Coi như là không bị hải yêu giết chết, cũng sẽ bị người xông lên giết chết.

Thế nhưng hắn không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, lôi ngạc sấm sét công kích, dường như so với Lôi Trạch sấm sét trong Lôi Vụ Sâm Lâm càng thêm ôn hòa một phần. Cùng lôi ngạc đánh rất nguy hiểm, đồng thời đây cũng là kỳ ngộ. Chỉ cần hắn cẩn thận một phần, rất có thể sẽ vào hôm nay đả thông cái thứ hai kinh mạch.

Lôi ngạc dường như có chút kinh ngạc, một đạo sấm sét đánh vào Mạc Vô Kỵ trên người sau đó, cư nhiên không có đem đối phương đánh giết. Chỉ là chỉ chốc lát chậm chạp, lôi ngạc lại vọt tới, dĩ nhiên chuyên chọn Mạc Vô Kỵ động thủ. Dường như Mạc Vô Kỵ công kích chọc giận nó.

Lại là một đạo sấm sét bổ về phía Mạc Vô Kỵ, lần này Mạc Vô Kỵ học cái ngoan, hắn rõ ràng chính bản thân không có cách nào cùng tiên sư bình thường giống nhau, một đao có thể đem hai đầu lôi ngạc chém thành 4 mảnh. Không muốn nói đem lôi ngạc chém thành hai đoạn, hắn chính là tại lôi ngạc trên người lưu lại một đạo rất nhỏ vết tích có lẽ đều rất là gian nan.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không để ý tới sấm sét này bổ về phía hắn, trên thực tế coi như là hắn muốn tránh cũng không có năng lực đi trốn. Tại sấm sét bổ tới thời điểm, Mạc Vô Kỵ không lùi mà tiến tới, trong tay đao nhọn trực tiếp đâm hướng dưới yết hầu lôi ngạc.

Tiên sư không có nói sai, Mạc Vô Kỵ đao nhọn quả nhiên là đâm vào được. Đao nhọn mũi đao lại một lần nữa gặp một phần trở ngại, cùng trước này như đâm vào thép tấm cảm giác bất đồng, lần này Mạc Vô Kỵ lực lượng quán tính một hướng, đao nhọn trực tiếp vừa vào lôi ngạc yết

hầu. Đỏ thắm máu ùa ra hướng Mạc Vô Kỵ cánh tay, đem hắn nửa người đều nhiễm đỏ.

Lôi ngạc một trận gào thét, mấy đạo lôi quang ầm xuống, mấy đạo lôi quang này toàn bộ ầm vào trên người Mạc Vô Kỵ, đem Mạc Vô Kỵ đánh cả người vết thương, ngay cả tóc đều cháy đen một mảnh.

Lại là từng đợt xé rách đau đớn truyền đến, Mạc Vô Kỵ cảm giác mình giống như bị đao cắt thành một miếng nhỏ một miếng nhỏ bình thường giống nhau, cả người đều là run rẩy không dứt. Mà con cá sấu này máu tươi văng ra thật giống như không có ảnh hưởng bình thường giống nhau, càng là tức giận đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ triệt để chọc giận nó rồi.

Loại đau nhức này cũng không phải nhận không, Mạc Vô Kỵ đồng thời cảm thấy cái thứ hai kinh mạch bị đập mở khe hở lớn hơn nữa.

Hắn gần như là cắn đầu lưỡi, bằng kiên định ý chí run lẩy bẩy đứng lên, đồng thời lấy ra một lọ Khai Mạch dược dịch cũng đổ vào trong miệng.

Người chung quanh đều rút đi, Mạc Vô Kỵ không có giết chết con lục chân lôi ngạc, trái lại chọc giận đối phương, không người nào nguyện ý ở tại chỗ này tiếp nhận lôi ngạc loại này phẫn nộ.

Mạc Vô Kỵ chẳng những không có rút đi, ngược lại là cố nén cái loại này đáng sợ đau đớn, lại một lần nữa đánh về phía dưới cổ họng lôi ngạc, lần thứ hai một đao chọc ra.

Người này điên rồi, hết thảy mọi người thấy Mạc Vô Kỵ cử động là cùng một cái ý nghĩ. Không ai sẽ ở dưới tình huống bị thương nặng như thế, chẳng những không né tránh, trái lại phát điên nhằm phía lục chân lôi ngạc. Đây không phải là điên rồi là cái gì? Muốn chết cũng không phải như vậy.

- Ba ba...

Hai đạo lôi quang lại một lần nữa đánh vào ngực Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cũng đồng dạng một đao lại đâm ở dưới họng lôi ngạc.

Cái kinh mạch thứ hai lại bị sấm sét đánh vỡ ra một phần, lôi ngạc dưới họng vết thương cũng lần thứ hai tăng lớn.

Lôi ngạc sinh mệnh lực cực kỳ cường đại, bị Mạc Vô Kỵ thọc hai đao, vẫn như cũ điên cuồng nhằm phía Mạc Vô Kỵ.

Đã trải qua hai lần nguy cơ sinh tử, Mạc Vô Kỵ càng là tỉnh táo lại. Tiếp tục đánh mở một chai Khai Mạch dược dịch nuốt vào, lần thứ hai chọc ra đao nhọn.

Ba lần sau đó, Mạc Vô Kỵ cả người là máu, cũng không biết những thứ này máu là trên người của hắn hay là của lôi ngạc. Tại lần lượt bị lôi ngạc sấm sét đánh bay sau đó, hắn vẫn là lần lượt kiên định đứng lên, sau đó uống xong Khai Mạch dược dịch, lại hướng tới lôi ngạc một đao chọc ra.

Thật giống như tạo thành một cái vòng tuần hoàn, Mạc Vô Kỵ đao nhọn đâm hướng lôi ngạc dưới họng, lôi ngạc sấm sét đánh bay Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ móc uống Khai Mạch dược dịch, sau đó liều mạng bò lên nhằm phía lôi ngạc lần thứ hai dùng đao nhọn đâm hướng lôi ngạc, lại bị lôi ngạc sấm sét bổ ra...

Mọi người tới gần một chút nhìn xem ngây người, lôi ngạc sinh mệnh lực cường đại, thế nhưng cái này nho nhỏ người làm, sinh mệnh lực dường như càng cường đại hơn. Hai người này thật giống như đang so đấu ai trâu bò hơn, một khi người nào trải qua chịu không nổi, đó chính là thất bại ấy. Đây tuyệt đối không phải là điên rồi đơn giản như vậy, một cái tên gia hỏa điên có thể duy trì lâu như vậy?

Nếu không phải chung quanh lôi ngạc nhiều lắm, có vài người thậm chí muốn dừng lại chuyên môn xem Mạc Vô Kỵ cùng lôi ngạc chiến đấu.

Lôi ngạc đúng là vẫn còn huyết nhục thân thể, bị Mạc Vô Kỵ thọc sắp tới 10 đao sau đó, ba thước thân thể ngã sấp xuống tại trên boong thuyền.

Gần như là tại lôi ngạc ngã sấp xuống trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ liền cảm thấy được thân thể một trận dễ dàng, một loại quán thông toàn thân cảm giác xông lên đầu.

Cái kinh mạch thứ hai bị đả thông, tay Mạc Vô Kỵ đều đang run rẩy. Cũng không biết là vừa rồi dùng sức quá độ có chút thoát lực, hay là bởi vì cái thứ hai kinh mạch bị đánh thông sau đó hưng phấn.

Thiếu chút nữa bị lôi ngạc đánh giết, tại địa ngục dày vò sau đó, hắn chiếm được tân sinh. Loại này trải qua thiên tân vạn khổ có được kết quả, càng làm cho hắn quý trọng.

Hai nhánh kinh mạch bị đánh thông, Mạc Vô Kỵ cả người dễ dàng đồng thời, cũng là rất mệt mỏi thời điểm, hắn cần nghỉ ngơi một hồi.

Tựa hồ bị Mạc Vô Kỵ anh dũng mới vừa kéo theo, số người đánh về phía lôi ngạc càng nhiều. Không ngừng có người bị lôi ngạc giật điện giết, cũng không đoạn có lôi ngạc bị mọi người liên thủ đánh chết. Không ai sẽ nói Mạc Vô Kỵ sợ chết không dám lên, vừa rồi Mạc Vô Kỵ dùng cái mạng nhỏ của mình làm đại giới, giết một cái đầu lôi ngạc tràng cảnh còn sở sờ ở trước mắt.

Một cái đầu lôi ngạc bị giết tuyệt đối là Mạc Vô Kỵ dùng mệnh đổi lấy, mọi người không phải là đứa ngốc, đều thấy rõ. Lúc này Mạc Vô Kỵ ngồi dưới đất không có khả năng động nghỉ ngơi mới đúng, nếu là còn có thể động mới đúng là quái sự.

Nhưng để cho mọi người không thể tin được chính là, Mạc Vô Kỵ chỉ là ngồi một khắc đồng hồ trên dưới, liền lần nữa uống xong một lọ dược dịch gì đó, sau đó dẫn theo đao nhọn tiếp tục xông về trong đó một con lôi ngạc khác.

Một số người đều kinh hãi nhìn Mạc Vô Kỵ, tên này điên rồi sao? Bằng vào hắn mới vừa biểu hiện, coi như là từ giờ trở đi không động thủ lần nữa, cũng không có ai sẽ trách cứ hắn, thậm chí lần này tai nạn sau khi kết thúc, còn phải nhận được tiên sư phần thưởng.

Mạc Vô Kỵ không có điên, hắn biết rõ lần này cơ hội là cỡ nào khó có được. Lúc này trên người hắn có Khai Mạch dược dịch, nơi này lại có sấm sét cùng Khai Mạch dược dịch đả thông kinh mạch hắn, hắn còn không tiến hành lợi dụng, đó mới là ngu ngốc.

Đao nhọn lại một lần nữa đâm trúng trong đó một cái đầu lôi ngạc yết hầu, lôi ngạc bị làm tức giận buông ra đối thủ, trực tiếp đánh về phía Mạc Vô Kỵ phun ra mấy đạo sấm sét.

Tràng cảnh lại trở về lúc trước Mạc Vô Kỵ khoảnh khắc một cái đầu lôi ngạc tình trạng, Mạc Vô Kỵ không ngừng bị sấm sét đánh bay, sau đó không ngừng nuốt vào dược dịch lại xông lên.

Một lần lại một lần, chưa bao giờ nổi giận.

- Người này thật có dũng khí...

Một người cô gái trẻ tuổi đứng ở đằng xa nhìn thấy Mạc Vô Kỵ cử động, kinh ngạc cảm thán một câu.

Tên thanh niên kia nam tử tại bên người nàng sau khi nghe được khẽ mỉm cười:

- Chỉ là một mãng phu mà thôi, cùng một yêu thú liều mạng... Bất quá cũng không thể trách hắn, hắn phỏng chừng không có tu luyện qua, cũng chưa có tiếp xúc qua võ đạo. Cũng chỉ có thể dùng loại phương thức dã man này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Mượn Lôi Giết Địch

- Bành!

Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa bị hồ quang của lục chân lôi ngạc hồ quang đánh bay, chỉ là lúc này đây hắn không có lại đứng lên. Con lôi ngạc tại đánh bay Mạc Vô Kỵ sau đó, cũng chung quy bởi vì mất máu quá nhiều, đi vào vết xe đổ của con trước, đồng dạng té trên mặt đất, không có tái khởi đến.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thở dài một tiếng, chỉ cần lại đến hai lần hồ quang oanh kích trợ giúp, hắn liền có khả năng mở ra điều cái kinh mạch thứ 3.

Đáng tiếc là, thân thể hắn cường độ quá kém, không có cách nào lại kiên trì nữa.

Nếu là người chung quanh biết Mạc Vô Kỵ còn đang cảm thán thân thể của chính mình cường độ quá kém, phỏng chừng sẽ bóp chết hắn. Trên thực tế Mạc Vô Kỵ đang đánh mở ra cái thứ nhất kinh mạch sau đó, thân thể cường độ bởi vì lôi hồ oanh kích, liền so với người bình thường mạnh hơn rất nhiều, bằng không hắn cũng kiên trì không đến bây giờ.

- Đem viên thuốc này nuốt vào.

Một cái thanh âm hầu như không có bao nhiêu tình cảm tại bên tai Mạc Vô Kỵ vang lên, Mạc Vô Kỵ chung quanh quên một cái, dĩ nhiên không có thấy bên cạnh có người, cũng không biết là người nào đang nói chuyện với hắn.

Lập tức hắn liền phát hiện trong tay của mình có một viên thuốc, đan dược so với đậu tằm hơi lớn một phần, có nhàn nhạt hương khí truyền ra.

Chỉ do dự một hơi thở thời gian, Mạc Vô Kỵ liền không chút do dự đem đan dược đưa vào trong miệng.

Cường giả loại này nếu muốn giết hắn, không cần phải lãng phí loại thuốc này, chỉ cần nhân cơ hội cho hắn một cái là được. Đan dược hương khí này khiến cho hắn mừng rỡ, khẳng định không phải là cái gì kém đồ đạc.

Đan dược vừa vào, thật giống như hóa thành vô số thanh tuyền lạnh lẽo thẩm thấu đến Mạc Vô Kỵ toàn thân các địa phương, lập tức Mạc Vô Kỵ liền rõ ràng cảm thụ được trên người mình thương thế đang giảm bớt.

Chỉ là vài hơi thở thời gian, Mạc Vô Kỵ cũng rất là dễ dàng đứng lên. Hắn theo bản năng sờ sờ da thịt mới vừa rồi bị hồ quang oanh cháy đen vết thương chi chít, ngạc nhiên phát hiện những thứ này vết thương đều đang khép lại.

So với loại đan dược này, chính hắn một nhà sinh vật học trình độ chính là rác rưởi a. Nếu không phải mượn dụng cụ tân tiến trên địa cầu, tại một lần vô tình luyện chế ra tới Khai Mạch dược dịch, hắn cái gì đều không tính là.

Xa xa lôi ngạc gào thét cùng người bị lôi ngạc điện đánh trúng tiếng kêu thảm thiết hỗn hợp cùng một chỗ, để cho Mạc Vô Kỵ đánh cái giật mình, nơi này còn đang ở cùng lôi ngạc chiến đấu. Người kia tiên sư đưa hắn một quả chữa thương đan dược, phỏng chừng không phải là để cho hắn thương lành sau đó đứng xem. Huống chi, hắn cũng không muốn đứng xem.

Lần nữa uống xong một lon redbull (Khai Mạch dược dịch), Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa xông tới.

- Ca!

Gần như là Mạc Vô Kỵ vừa mới xông lên, một đạo hồ quang liền đánh vào ngực của hắn. Mạc Vô Kỵ vừa mới khôi phục hơn phân nửa, đạo này hồ quang dĩ nhiên không có đưa hắn đánh bay. Đao nhọn chọc ra, cực kỳ chính xác đâm vào yết hầu đầu này lôi ngạc.

Theo đao nhọn rút ra, một đạo máu tươi vung ra. Tại mấy đạo lôi hồ lại một lần nữa ầm đến Mạc Vô Kỵ trên người là lúc, đao nhọn trong tay Mạc Vô Kỵ tiếp tục chọc ra.

- Ca ca...

Lúc này đây Mạc Vô Kỵ tại mấy đạo lôi hồ đánh vào trên người của hắn, rõ ràng nghe thấy được trong cơ thể kinh mạch bị đánh thông rung động.

Loại này động tĩnh kèm theo từng trận dễ dàng, cái loại cảm giác này quả thực quá mức mỹ diệu.

Mạc Vô Kỵ thậm chí cảm giác mình đều có thể bay, hắn biết đây là biểu hiện giả dối, nhưng liên tiếp 3 nhánh kinh mạch bị đánh thông sảng khoái để cho hắn khó có thể chính bản thân kìm giữ.

Trong tay đao nhọn không chút do dự vung ra, không ngừng đâm về phía lục chân lôi ngạc, đồng thời lần thứ hai đưa tay móc vào trong ngực.

Chả lấy được gì cả, lúc này, Mạc Vô Kỵ này mới biết Khai Mạch dược dịch của mình đã hoàn toàn uống hết rồi.

Khai Mạch dược dịch luyện ít quá, đây là ý niệm duy nhất của Mạc Vô Kỵ.

- Roẹt... Ca...

Lại là hai đạo lôi hồ đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ lần này không muốn tiếp tục bị lục chân lôi ngạc làm điện giật.

Đã không còn Khai Mạch dược dịch, vô duyên vô cớ bị lục chân lôi ngạc điện giật như vậy, hắn cũng không phải đứa ngốc.

Mạc Vô Kỵ cấp tốc lui về phía sau, lục chân lôi ngạc đang chảy máu tươi nhưng không nghĩ cứ như vậy buông tha Mạc Vô Kỵ, theo Mạc Vô Kỵ liền vọt tới.

Mạc Vô Kỵ cùng lôi ngạc tranh đấu quá nhiều lần, biết loại này lôi ngạc rất mang thù. Hắn nếu mà không đem nó giết chết, phỏng chừng cũng đừng nghĩ rút đi.

Nghĩ thông suốt chính bản thân nhất định phải giết chết con lôi ngạc này, Mạc Vô Kỵ cũng không có lại tính lui về phía sau.

Tại Mạc Vô Kỵ lại một đao đâm vào lôi ngạc yết hầu, hắn thấy một đạo hồng sắc thân ảnh chật vật xông về hắn, tại tên này phía sau cũng đuổi sát một cái đầu lôi ngạc. Mạc Vô Kỵ sớm rõ ràng lôi ngạc cực kỳ mang thù, phỏng chừng tên này chọc giận lôi ngạc. Thân ảnh ấy thấy Mạc Vô Kỵ sau đó, hoảng sợ gọi:

- Bằng hữu cứu ta một cái a, ta sẽ cho ngươi đạt được vinh hoa phú quý ngươi không tưởng tượng nổi...

Dùng Mạc Vô Kỵ năng lực, muốn cứu tên này ngược lại rất đơn giản, hắn chỉ cần giúp đối phương ngăn trở một đạo lôi ngạc lôi hồ, tên này thì có cơ hội sống.

Nếu là những người còn lại, Mạc Vô Kỵ chắc chắn sẽ không có bất kỳ do dự nào xuất thủ cứu giúp. Thế nhưng hắn thấy tên này, nhất thời trong lòng tức giận.

Tại trước khi lôi ngạc thú triều, chính là tên gia hỏa mặc áo đỏ này trực tiếp xé lều vải của Tần Tương Vũ. Nếu không phải lôi ngạc thú triều xuất động, phỏng chừng hắn đã cùng tên gia hỏa áo đỏ đó đã đánh nhau.

- Nhanh chóng xuất thủ cứu thằng áo đỏ...

Đang ở lúc Mạc Vô Kỵ muốn rút lui, xa xa một thanh âm hướng phía Mạc Vô Kỵ lớn tiếng kêu lên.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, thật giống như không có nghe được tiếng thét này bình thường giống nhau, dời thân thể. Gần như là trong cùng một lúc, lôi ngạc cùng Mạc Vô Kỵ đối chiến tung mấy đạo lôi hồ liền đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ chưa hề né nhanh qua lôi hồ, lúc này đây không có nửa phần do dự, liền từ bên cạnh nhào đi ra ngoài. Như vậy đối với Mạc Vô Kỵ cũng nguy hiểm, không chính diện ứng đối lôi ngạc lôi hồ, liền muốn đối mặt lôi ngạc đuôi vung đánh tới.

- Ba ba, PHỐC...

Hai đầu lôi ngạc lôi hồ toàn bộ đánh vào trên người áo đỏ nam tử, nguyên bản áo đỏ nam tử bị thương nặng lại cũng không kiên trì nổi, ngã nhào xuống đất. Lôi ngạc tại phía sau hắn trực tiếp từ trên người hắn đạp đi qua, một cước vừa lúc giẫm ở trên cổ của hắn, không sống được.

- Á đù! Ngươi muốn chết à...

Một bóng người phi thân vọt tới, rơi vào bên người Mạc Vô Kỵ, một quyền liền đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Nắm tay vừa mới đánh ra, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được một cổ lực lượng cường đại đẩy tới. Lực lượng này thậm chí làm cho hắn có chút không tự chủ được muốn thối lui đến chỗ vừa rồi hai đầu lục chân lôi ngạc trung gian, Mạc Vô Kỵ trong lòng hoảng hốt, một quyền này lực lượng quá mạnh mẽ.

- Thiệu Phong, ngươi muốn chết sao? Đừng tưởng rằng ngươi là người của Bích La Môn liền có thể muốn làm gì thì làm, tại loại địa phương này tùy ý sát nhân.

Một tiếng hừ lạnh vang tới, một người trung niên nam tử mặt không đổi sắc đứng ở phía sau Mạc Vô Kỵ.

Theo này thoại âm rơi xuống, lực lượng cường đại ầm tới cũng biến mất vô tung vô ảnh.

Cái thanh âm này Mạc Vô Kỵ rất quen thuộc, là người vừa mới đưa cho hắn đan dược. Mạc Vô Kỵ đang muốn cảm tạ, cũng cảm giác một đạo hàn quang hiện lên. Lục chân lôi ngạc trước hắn muốn liều sống liều chết tranh đấu, tại dưới một đạo hàn quang, hóa thành hai đoạn. Không phải là một cái đầu lôi ngạc hóa thành hai đoạn, mà là hai đầu lôi ngạc đồng thời hóa thành hai đoạn.

- Thiệu Phong, ngươi cũng thật quá đáng sao?. Vừa rồi vị sư đệ này biểu hiện cực kỳ anh dũng, hắn thậm chí dùng mệnh cùng lục chân lôi ngạc đánh nhau chết sống, ngươi ở một bên đứng xem không nói, hiện tại không hỏi xanh đỏ đen trắng liền muốn giết hắn?

Lại là một đạo nhân ảnh hạ xuống, lần này là một cô gái xinh đẹp mặc quần xì líp màu vàng. Tóc như tơ lụa gấm vóc, da thịt trong suốt như tuyết. Nếu không phải ánh mắt mang theo một tia lãnh ý, sẽ vì nàng càng tăng thêm ba phần xinh đẹp.

- Thanh sư thúc, Uyển nhi sư muội. Các ngươi cũng nghe được, vừa rồi ta bảo hắn xuất thủ cứu Hoắc Chính Hổ, hắn chẳng những không cứu, trái lại nghiêng người né tránh, nên Hoắc Chính Hổ bị hai con lôi ngạc đánh chết.

Nam tử tên Thiệu Phong cau mày nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Lạc Hải Thương Lâu Điểm Cống Hiến

Nữ tử váy vàng cười lạnh nói:

- Thiệu Phong, hắn căn bản cũng không có tu luyện qua, hơn nữa luyện võ cũng cực kỳ bạc nhược. Mặc dù có thể giết chết hai con lục chân lôi ngạc, ngoại trừ dựa vào hắn cái kia chữa thương dịch liều mạng lấy cứng đối cứng lôi ngạc lôi hồ điện giật ra, tới tới đi đi chỉ có một chiêu. Ngươi cảm thấy hắn có năng lực tại giữa hai đầu lôi ngạc đó, cứu người bạn kia của ngươi?

- Uyển nhi sư muội, ta không phải là ý tứ này...

Thiệu Phong nhíu mày, dường như muốn giải thích cái gì.

Nữ tử váy vàng khoát khoát tay:

- Thiệu Phong, ngươi cứ ta là Khúc Uyển Nhi?. Ngươi là Bích La Môn, mà ta là Thiên Cực Điện, mọi người vốn cũng không phải là một cái tông môn. Mặc dù như thế, ta còn là dùng bằng hữu lập trường nói một câu. Làm một thiên tài đệ tử đại tông môn, lòng dạ hắn là phóng rộng mở một phần mới tốt. Điểm này, Hầu Ngọc Thừa sư huynh làm phải tốt hơn nhiều so với ngươi.

Thiệu Phong sắc mặt có chút khó coi:

- Đừng đem ta cùng cái kia thằng nhãi con so sánh.

Nữ tử váy vàng không nói thêm gì nữa, Mạc Vô Kỵ vừa định tiến lên cảm tạ một cái nam tử họ Đàm cùng nữ tử váy vàng, chợt nghe thấy một

trận hô hoán truyền đến. Hắn theo bản năng quay đầu nhìn lại, rậm rạp chằng chịt lôi ngạc cùng khổng lồ hải yêu đều lui sạch sẽ.

Trên boong thuyền chỉ có từng đợt máu tanh khí tức, còn có lung tung thi thể. Có lục chân lôi ngạc, cũng có đông đảo người trên thuyền. Tuyệt đại đa số thi thể đều là bị điện giật cháy đen một mảnh, mà lôi ngạc bị giết chết, chỉ có số rất ít là từ dưới yết hầu bị giết, tuyệt đại đa số lôi ngạc đều là bị người trực tiếp chặt thành hai nửa.

Mạc Vô Kỵ không cần hỏi, cũng biết, đây tuyệt đại đa số lôi ngạc là bị tiên sư giết chết.

- Vô Kỵ, ngươi không sao chứ?

Lôi ngạc thối lui, Nguyên Chấn Nhất trước tiên liền chạy tới, trước hắn và Mạc Vô Kỵ bị lôi ngạc tách ra, tự thân đều khó khăn bảo, rất khó tới cứu viện.

- Ta không sao, Bố Nhị đâu nè?

Mạc Vô Kỵ có chút bận tâm hỏi một câu.

- Vô Kỵ, Chấn Nhất đại ca, ta cũng không có việc gì.

Đinh Bố Nhị thanh âm truyền đến, hắn cũng là cả người cháy đen, xem ra có thể bảo trụ mạng nhỏ, cũng không phải dễ.

- Đa tạ hai vị tiên sư che chở.

Mạc Vô Kỵ thấy Nguyên Chấn Nhất cùng Đinh Bố Nhị đều không chuyện, lúc này mới khom người hướng tiên sư họ Đàm cùng nữ tử váy vàng cảm tạ.

Nữ tử váy vàng gật đầu, không nói gì.

Ngược lại tiên sư này họ Đàm nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ xem một hồi lâu, rồi mới lên tiếng:

- Biểu hiện của ngươi không sai, có thể đi xin đổi một cái đơn độc gian phòng.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Đa tạ tiên sư đại nhân, ta ở tại phòng chung rất tốt.

Mạc Vô Kỵ chính mình cũng không biết hắn là thế nào đắc tội Thiệu Phong này, đối mặt cường giả loại này, hắn hiển nhiên không có năng lực gì phản kháng. Ở tại cái phòng một người, ngày nào đó bị hỗn đản hại hắn còn không chỗ giải oan. Ở tại phòng chung, phỏng chừng Thiệu Phong này không muốn ý để cho nữ tử váy vàng biết hắn muốn nhắm vào mình.

Họ Đàm tiên sư ngược lại không có nói nữa, mà là tiếp tục hỏi:

- Linh căn của ngươi làm sao?

Mạc Vô Kỵ chỉ phải nói:

- Ta khảo nghiệm qua một lần, Linh Căn rất là yếu ớt, so với phàm căn không khá hơn bao nhiêu.

Lời này tuyệt đối là hắn khoác lác, hắn khảo nghiệm qua không phải là một lần, mà là hai lần. Linh Căn cũng không phải rất kém cỏi rất yếu ớt, mà là căn bản không có. Là một cái người phàm phàm căn tới cực điểm mà thôi.

Mạc Vô Kỵ nói như vậy cũng không phải là muốn để cho Họ Đàm tiên sư này vừa ý hắn, dẫn hắn gia nhập tông môn, mà là sợ chính bản thân đả thông 3 nhánh kinh mạch sau đó, có Linh Căn rồi. Cho nên nói lời này, là vì dự để đường rút lui mà thôi.

Họ Đàm tiên sư nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, trong mắt hiện lên vẻ thất vọng, lắc đầu, xoay người nhảy đi, trong nháy mắt biến mất. Dùng Mạc Vô Kỵ loại này kiên nghị không lùi, chính là thích hợp tu luyện mầm tốt. Nhưng cho dù mầm tốt cũng phải có thể tu luyện mới được,

Mạc Vô Kỵ không có Linh Căn, chỉ là một người phàm, dù kiên nghị cũng chỉ có thể dừng ở đây.

Này nữ tử váy vàng trong mắt cũng là lộ ra một tia tiếc hận, sau đó như nhau cấp tốc rời đi. Thiệu Phong quả nhiên không có tiếp tục gây sự với Mạc Vô Kỵ, mà là cấp tốc theo nữ tử váy vàng này đi qua.

Trên boong thuyền tràn đầy máu tươi, đã có người bắt đầu thanh lý thi thể. Mạc Vô Kỵ sơ bộ đánh giá một chút, lúc này đây chí ít chết hơn hai ngàn người.

Một lần liền chết nhiều như vậy, lại đến mấy lần, phỏng chừng trên thuyền này sẽ chết rơi phân nửa mới có thể đến Trường Lạc. Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có chút hiểu rõ vì sao trên thuyền này không lo tư nhân trả thù, sống sót tự nhiên là càng mạnh, những thứ này người còn sống sót ở trong động vật biển công kích, đưa đến tác dụng lớn hơn nữa. Nói cách khác, nơi này ngoại trừ tiên sư môn, những người khác đều có thể tùy ý chết đi.

- Vô Kỵ, xem ra ngươi bị thương không nhẹ a.

Đàm tiên sư ba người đi rồi, Nguyên Chấn Nhất rồi mới lên tiếng, hắn thấy Mạc Vô Kỵ cả người là máu, trên người bị sét đánh đánh hầu như khắp nơi đều là đen, cho rằng Mạc Vô Kỵ thương thế rất nặng.

Mạc Vô Kỵ biết mình thương thế không nặng, chủ yếu nhờ vào một quả chữa thương đan dược của cái kia Họ Đàm tiên sư, hắn đối với Nguyên Chấn Nhất báo cho biết một chút nói:

- Chấn Nhất, chúng ta trở về rồi hãy nói.

- Chờ một chút, xin hỏi ngươi có đúng hay không gọi Mạc Vô Kỵ, ở tại phòng chung thứ ba mươi hai, đến từ Xương Yến Lĩnh Chủ Quốc?

Một người áo trắng nam tử gọi lại Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc nhìn áo trắng nam tử đi qua, hắn căn bản cũng không quen biết đối phương. Trong tay áo trắng nam tử còn cầm một cái sổ sách, dường như đang so sánh cái gì.

- Không sai, ta chính là Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu nghi ngờ đáp.

Áo trắng nam tử tại sổ sách nhìn một chút, vừa cười vừa nói:

- Vậy là được rồi, ta là người của Lạc Hải Thương Lâu, vừa rồi ngươi giết hai con lục chân lôi ngạc. Này hai đầu lôi ngạc ta tin tưởng ngươi mang theo bên người cũng không có tiện, chúng ta thương lâu dự định mua lại, ngươi là muốn kim tệ, hay là muốn điểm cống hiến của chúng ta thương lâu?

Có ý tứ gì? Lẽ nào này lôi ngạc người nào giết liền thuộc về người đó? Không phải là về trên thuyền này tiên sư sao? Lập tức Mạc Vô Kỵ liền phản ứng kịp, trên thuyền này tiên sư há lại sẽ để ý những thứ này cấp thấp lôi ngạc?

- A đù! Vô Kỵ, vừa rồi ngươi dĩ nhiên giết hai đầu lôi ngạc?

Nguyên Chấn Nhất cũng là kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ một chiêu liền đánh bại ngân Hàn Lĩnh Chủ Quốc này tên hộ vệ, hắn liền biết Mạc Vô Kỵ có chút skill. Có thể coi là là hắn cao tới đâu đánh giá Mạc Vô Kỵ, cũng thật không ngờ Mạc Vô Kỵ giết hai con lục chân lôi ngạc.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, ta mới vừa xác thực giết hai con lôi ngạc.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ lại nhìn này áo trắng nam tử hỏi:

- Vị đại ca này, xin hỏi một chút Lạc Hải Thương Lâu điểm cống hiến là có ý gì?

Áo trắng nam tử liền vội vàng nói:

- Ta Lạc Hải Thương Lâu khách nhân chia làm tán khách cùng khách quen, khách quen lại có năm cấp, theo thứ tự là bản thân có Chanh bài, Lục bài, Thanh bài, Lam bài, bài tử khách nhân, những thứ này nhãn hiệu có thể tích lũy điểm cống hiến. Chỉ cần tại Lạc Hải Thương Lâu ta mua qua bất kỳ vật gì, đều có thể làm Chanh bài. Giao dịch đạt được nhất định mức sau đó, có thể thăng cấp làm Lục bài. Mạc huynh giết hai đầu lôi ngạc, chúng ta nguyện dùng hai vạn kim tệ giá cả mua đến. Nếu là Mạc huynh (không muốn) kim tệ, chúng ta có thể cung cấp hai trăm điểm cống hiến Lạc Hải Thương Lâu.

Hai vạn kim tệ đối với người bình thường mà nói, là một khoản rất lớn tiền. Thế nhưng đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, thật đúng không tính là cái gì. Hắn lập tức hỏi:

- Xin hỏi Lạc Hải Thương Lâu điểm cống hiến có chỗ lợi gì?

Áo trắng người cười tủm tỉm nói:

- Lạc Hải Thương Lâu điểm cống hiến có thể trao đổi bất kỳ vật gì, chỉ cần Lạc Hải Thương Lâu có, ngươi đều có thể trao đổi. Công pháp, đan dược, thậm chí ngay cả linh khí đều có thể giao dịch đến...

- Ta muốn điểm cống hiến!

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không cần người ta nói phía sau, tại hắn nghe được công pháp thời điểm, liền không chút do dự lựa chọn điểm cống hiến.

Sau khi nói xong, hắn còn chưa đã ngứa hỏi:

- Xin hỏi một bộ tu luyện công pháp, bình thường cần phải bao nhiêu điểm cống hiến?

Áo trắng nam tử chỉ hơi trầm ngâm nói:

- Vậy (phải) phân cấp bậc, bình thường vậy công pháp chỉ cần mấy nghìn đến một vạn điểm cống hiến, mà khá hơn chút công pháp thậm chí yêu cầu trăm vạn điểm cống hiến cũng không đủ.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, hắn liều sống liều chết diệt hai con lôi ngạc, cũng mới đổi hai trăm điểm cống hiến. Chính là đổi một cái công pháp kém nhất, với hắn mà nói cũng là một cái nhiệm vụ hầu như làm không được.

- Vậy xin hỏi một chút quý thương lâu điểm cống hiến làm sao đạt được?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Áo trắng nam tử đáp:

- Vậy cách có rất nhiều, ví dụ như giao cho thương lâu các loại linh thảo, khoáng thạch, đan dược, hoàn thành nhiệm vụ thương lâu.., đều có thể trao đổi điểm cống hiến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Đế Đô Trường Lạc Thành

Bắt được hai trăm điểm cống hiến Lạc Hải Thương Lâu, Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Chấn Nhất về tới phòng tập thể.

Mạc Vô Kỵ phát hiện, phòng tập thể năm mươi người, lúc này tối đa chỉ có ba mươi người. Một hồi động vật biển công kích, để cho phòng này nhân số ít đi hai phần năm.

Trong phòng bầu không khí có chút áp lực, tại Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Chấn Nhất sau khi trở về, hầu như tất cả mọi người đứng lên. Trên mặt của bọn họ đều mang kính cẩn cùng kính nể, hiển nhiên bọn họ đã biết Mạc Vô Kỵ cường hãn cùng điên cuồng.

Có thể một người giết chết hai đầu lôi thú, ngoại trừ tiên sư ra, chỉ có cái loại này cực kỳ cường hãn võ giả mới có thể làm được.

- Đây là ý gì?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn mọi người.

- Mạc huynh, ngươi thực sự giết hai con lục chân lôi ngạc?

Hào hoa phong nhã Đường Bác Hiền xông tới hỏi, trong mắt có chút không dám tin tưởng. Bởi vì hắn cùng Mạc Vô Kỵ quan hệ cũng không tệ lắm, cho nên mới có dũng khí chủ động đi lên hỏi.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Chỉ là vận khí tốt chút mà thôi, được rồi, tại sao không có thấy Nguyễn Diệp?

Đường Bác Hiền thần tình lập tức liền thấp rơi xuống:

- Nguyễn Diệp không về được.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than một tiếng, người quả nhiên là yêu cầu một phần vận khí. Luận cơ linh cùng tay chân Đường Bác Hiền cũng không bằng Nguyễn Diệp, hiện tại Nguyễn Diệp chưa có trở về, Đường Bác Hiền cũng là bình yên vô sự.

Nguyên bản người trong phòng vẫn chỉ là lẫn nhau nghị luận, đối với cùng phòng người mang về tin tức này cũng không phải phi thường tin tưởng. Hiện tại Mạc Vô Kỵ chính miệng thừa nhận hắn giết chết hai đầu lôi ngạc, không khí trong phòng lần thứ hai an tĩnh lại.

- Đa tạ Mạc đại ca...

Tần Tương Vũ tại bên trong lều bỗng nhiên mở ra lều vải đối với Mạc Vô Kỵ khom người làm một cái lễ, trong giọng nói mang theo nồng nặc cảm kích cùng kính ý.

Mạc Vô Kỵ biết nàng hắn là nhìn thấy chính bản thân ám toán áo đỏ nam tử một màn, chỉ là gật đầu ý bảo nàng không cần để ở trong lòng, lúc này mới đối với người còn lại nói:

- Ta muốn nghỉ ngơi một chút, mọi người nghỉ ngơi đi, không có việc gì tận lực đừng phát sinh âm thanh huyên náo.

Lúc này Mạc Vô Kỵ thanh âm tại chính là nơi này thánh chỉ, hắn vừa mở miệng, đứng lên tất cả mọi người mỗi người đến địa bàn của mình nghỉ ngơi, gian phòng cũng so với trước càng thêm an tĩnh. Nói chuyện, cũng đều nhỏ giọng hắn lên.

Tất cả mọi người rõ ràng, này không phải là bởi vì ít đi hai mươi người duyên cớ, mà là bởi vì Mạc Vô Kỵ thích an tĩnh.

...

Không biết là bởi vì Khúc Uyển Nhi cảnh cáo, hay là bởi vì hắn căn bản cũng không có đem Mạc Vô Kỵ xem ở trong mắt. cái kia Thiệu Phong Mạc Vô Kỵ lo lắng, cũng không có tới đi tìm hắn phiền phức.

Tại biết giá cả công pháp sau đó, Mạc Vô Kỵ liền không còn có dự định đi qua đấu giá hội. Trên người của hắn hơn mười vạn kim tệ thoạt nhìn rất nhiều, muốn nói mua công pháp các loại, sợ rằng còn kém quá xa.

Trên đường lần thứ hai đã trải qua vài lần động vật biển công kích, bất quá vài lần công kích này đều không phải là lục chân lôi ngạc, cũng không có quy mô to lớn như lần kia lôi ngạc. Mạc Vô Kỵ mặc dù không có tu luyện qua, thế nhưng hắn tại nguy lúc gấp hàng ngày có thể đánh ra ẩn núp hồ quang. Cùng Nguyên Chấn Nhất hai người liên thủ, tuy rằng không dám nói mọi việc đều thuận lợi, cũng chưa từng ăn qua cái gì thua thiệt.

Mấy lần xuống tới hai người cũng giết không ít động vật biển, bất đắc dĩ những thứ này động vật biển giá trị xa không bằng lục chân lôi ngạc, Mạc Vô Kỵ tại Lạc Hải Thương Lâu điểm cống hiến cam bài chỉ bất quá tăng thêm năm mươi điểm cống hiến mà thôi.

Hai tháng sau, Mạc Vô Kỵ chỗ ở chung chỉ còn lại có hơn hai mươi người, Nhảy hải hào rốt cục tới Tinh Hán Đế Quốc đế đô Trường Lạc.

Gần như là tại đồng thời 'Nhảy hải hào' cặp bờ, bên trong khoang thuyền người chính là chen chúc ra. Lúc này, chính là tiên sư danh tiếng cũng không tốt dùng.

Liên tục hai tháng thời khắc bị tử vong đè nén, vẫn không thể thấy lục địa, loại này thấy lục địa sau đó phải xông lên bức thiết tâm tình, không ai có thể ngăn cản.

Cũng may tiên sư cũng không có đi ngăn cản, dù cho bởi vì đoàn người chen chúc đi trên bờ đem một số người té ngã, sau cùng bị đẫm chết, cũng không có ai đi quản.

Chỉ nửa nén hương thời gian, một thuyền tràn đầy người liền đi hơn phân nửa. Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Chấn Nhất không có đi chen, mà là đang ở đoàn người sơ tán sau đó mới lên bờ. Này đều đã đến Trường Lạc, có cái gì phải tranh?

- Vô Kỵ, ngươi không cần cùng ta cùng đi. Tới Trường Lạc sau đó, ngươi có thể tùy ý đi lại. Ta phải bồi Tịch Hưng ở cùng một chỗ, tham gia Dược Tiên Môn đại hội một tháng sau.

Nguyên Chấn Nhất biết Mạc Vô Kỵ không có Linh Căn, sẽ không cùng hắn cùng đi tửu lâu chờ Dược Tiên Môn đại hội mở ra.

Mạc Vô Kỵ đích xác không có dự định cùng Nguyên Chấn Nhất cùng nhau phụng bồi cái kia Tịch Hưng chờ, hắn dự định trước tìm cái chỗ nghỉ ngơi, sau đó len lén đi thử lại một chút Linh Căn. Hiện tại hắn thông 3 nhánh kinh mạch, có Linh Căn hay không còn không rõ ràng lắm. Mặc kệ có Linh Căn hay không, Mạc Vô Kỵ đều dự định nghĩ hết tất cả biện pháp đi mua một cái công pháp tu luyện, thử xem một chút có thể hay không hướng dẫn lôi nguyên trong cơ thể hắn.

Dược Tiên Môn đại hội còn có một cái hạng mục là tuyển chọn tạp dịch đệ tử, cho nên Mạc Vô Kỵ vẫn là muốn đi xem một chút. Coi như là không có Linh Căn không thể trở thành đệ tử chân chính, có thể trở thành một tạp dịch đệ tử cũng không sai.

- Chúng ta đây ở trong nơi này, ta muốn tìm ngươi đi chỗ nào?

Mạc Vô Kỵ biết Nguyên Chấn Nhất phụng bồi Tịch Hưng chắc chắn sẽ không giống như hắn khắp nơi loạn đi dạo, nhất định có cố định nơi ở.

- Vô Kỵ huynh đệ, ta cùng Chấn Nhất ở tại Viễn khách tửu lâu, nếu mà ngươi muốn tìm Chấn Nhất, đi ngay viễn khách tửu lâu.

Đứng ở một bên Tịch Hưng vẻ mặt tươi cười chủ động nói.

Trên thuyền hai tháng, hắn đã biết Mạc Vô Kỵ cường đại. Nhiều người làm phụng bồi chủ nhân cùng đi như vậy, cùng Mạc Vô Kỵ có thể một mình chém giết hai đầu lục chân lôi ngạc, cũng không phải rất nhiều. Nếu không phải là Mạc Vô Kỵ không có Linh Căn, hắn sẽ kéo xuống thân phận quay lại kết giao Mạc Vô Kỵ.

Đáng tiếc là, Mạc Vô Kỵ lợi hại hơn nữa, không có Linh Căn, cũng nhất định là một phàm nhân. Hắn chỉ cần bái nhập sư môn, tiếp qua một hai năm, Mạc Vô Kỵ liền phải ngưỡng mộ hắn. Với hắn mà nói, có thể cười nói chuyện với Mạc Vô Kỵ, đã coi như là phóng cúi người thái lớn nhất.

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không có để ý Tịch Hưng trong lòng nghĩ như thế nào, coi như là biết, hắn cũng căn bản không để ở trong lòng. Chỉ là cùng Nguyên Chấn Nhất lên tiếng chào, rất nhanh thì biến mất tại trong đám người.

Vô luận là Nguyên Chấn Nhất hay là Đinh Bố Nhị đều không cần hắn phiền thần, Nguyên Chấn Nhất có chủ kiến của mình, lần này tới Nhiêu Châu muốn làm gì, nhất định là sớm đã kế hoạch xong. Đinh Bố Nhị đi theo bên người Hàn Ngưng, tại trước khi Dược Tiên Môn đại hội không có kết thúc, hắn đều cũng có cơ hội trở thành tạp dịch đệ tử.

Chỉ có hắn, bây giờ còn chưa có nơi đi. Tuy rằng như vậy, Mạc Vô Kỵ tâm tình như nhau không sai.

Tại Nhiêu Châu, hắn ngay cả ra ngoài cũng không dám. Cho tới bây giờ, hắn mới chính thức thu được tự do. Nơi này mỗi một ngụm không khí, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói đều là mới mẻ.

Quay đầu lại xem hải dương mênh mông hắn vừa mới qua được, chung quy có một ngày, hắn sẽ lần thứ hai đi qua.

...

Trường Lạc, Tinh Hán Đế Quốc đô thành.

Mạc Vô Kỵ còn không có tiến vào Trường Lạc thành, liền cảm nhận được một loại phồn hoa cùng tôn quý khí tức. Mấy cái đường đá rộng mở đặt song song cùng một chỗ, từ xa nhìn lại, thật giống như từng con trường long màu xanh.

Trên mỗi một con đường đều là mọi người lui tới không thôi, Thừa Vũ Quốc đô thành Nhiêu Châu coi như là phồn hoa, thế nhưng đặt ở Trường Lạc thành, vậy tối đa chỉ là một trấn nhỏ mà thôi.

Hùng vĩ thành lâu cùng cửa thành to lớn rộng mở, để cho Mạc Vô Kỵ trong lòng dâng lên một loại lửa nóng. Nơi này, mới là địa phương chân chính khai sáng to lớn tràng diện, có lẽ đây chính là nguyên nhân vì sao mọi người muốn đến đế đô.

Mạc Vô Kỵ bước nhanh hơn, theo đoàn người dọc theo đường đá rộng đi vào Trường Lạc thành.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Vào Ở Thiên Lạc Tửu Lâu

Theo lý thuyết Nhiêu Châu đều có công nghiệp hoá bóng dáng, Trường Lạc thành khoa học kỹ thuật nguyên tố sẽ càng thêm nồng nặc một phần. Trên thực tế Mạc Vô Kỵ tại Trường Lạc trong thành cảm thụ được càng nhiều hơn chính là một loại rất nặng văn hóa, một phần nhà cao tầng lúc nào cũng để lộ ra một loại để cho Mạc Vô Kỵ nhìn không thấu lịch sử khí tức.

Những cửa hàng kia lầu các, càng có một loại Mạc Vô Kỵ khó có thể nắm lấy nguyên tố ở trong đó. Đều không ngoại lệ, mỗi một cái sừng sững tại trên con đường chính cửa hàng, đều là xa hoa lộng lẫy, từ vẻ ngoài nhìn xem liền cực kỳ xa hoa.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng hắn nhất định phải mau chóng tìm được nơi ở, Dược Tiên Môn đại hội ở Trường Lạc tổ chức, nếu là hắn tìm chậm, nói không chừng chỉ có thể đầu đường xó chợ.

Mạc Vô Kỵ dự cảm không có sai, hắn liên tiếp tìm hơn mười gia tửu lâu khách sạn, không có tìm được một nhà có nơi ở.

Đang ở Mạc Vô Kỵ chuẩn bị lui mà cầu thứ yếu, tìm kém một cấp bậc tửu lâu thì, hắn nhìn thấy 'Thiên Lạc tửu lâu' bốn chữ.

Thiên Lạc tửu lâu đoạn đường chưa tính là phồn hoa nhất địa phương, nhưng là không hẻo lánh. Hơn nữa từ vẻ ngoài xem lên, Thiên Lạc tửu lâu đẳng cấp so với trước hắn tìm kiếm hơn mười gia tửu lâu còn tốt hơn rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ suy đoán loại rượu này lâu nhất định là không có nơi ở, bất quá hắn ôm vạn nhất tâm tư (vẫn) là đi vào. Một nữ tử cúi đầu vội vã từ tửu lâu đi ra, cùng Mạc Vô Kỵ tại rượu cửa lầu gặp thoáng qua. Mặc dù chỉ là gặp thoáng qua, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có thể từ nàng hoàn mỹ vóc người đoán ra, đây là một cái vô cùng xinh đẹp nữ nhân.

Sang trọng lầu một đại sảnh để cho Mạc Vô Kỵ cho là mình tới rồi trên địa cầu sáu sao quán rượu, một người tướng mạo xinh xắn thiếu nữ thấy Mạc Vô Kỵ tiến đến, lập tức tiến lên đón, cúi người hành lễ sau đó hỏi:

- Xin hỏi ngài là muốn dừng chân hay là tìm người?

- Ta (muốn) dừng chân, có còn gian phòng? hay không

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi.

Thiếu nữ mặt mỉm cười nói:

- Bình thường gian phòng cùng quý khách phòng cũng không có, chúng ta nơi này còn có một bên trong thượng đẳng phòng, là mới vừa người khác trả. Nếu mà ngài muốn ở nói, nhất định phải trả đủ hai tháng tiền thuê dùng...

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ đến vừa rồi khi hắn đi vào, có một nữ tử đang vội vã đi ra ngoài, không biết có phải hay không là cô gái kia lui rơi căn phòng. Nếu như là mà nói, vậy hắn vận khí thật sự là thật tốt quá.

- Hai tháng bao nhiêu tiền?

Mạc Vô Kỵ gần như là tại thiếu nữ này nói trả đủ hai tháng tiền thuê sau đó lập tức liền hỏi lên.

Thiếu nữ vẫn như cũ mặt mỉm cười, không chút hoang mang nói:

- Bởi vì là trong lúc Dược Tiên Môn đại hội, chúng ta giá phòng là tăng gấp 10 lần. Thượng đẳng phòng mỗi tháng một vạn kim tệ, hai

tháng hai vạn kim tệ.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, giá tiền này không phải là cao, mà là cao thái quá.

Giả như không phải là hắn dùng Penicilin buôn bán lời một khoản tiền, không muốn nói ở nơi này, hắn ngay cả nhìn một cái gian phòng kia sợ rằng đều khinh thường.

- Đây là hai vạn kim phiếu, ta ở hai tháng.

Mặc dù ngẩng cao giá cả để cho Mạc Vô Kỵ răng đều đau xót, hắn vẫn còn là không chút do dự lấy ra hai tờ kim phiếu giá trị một vạn kim tệ.

Dược Tiên Môn đại hội hắn là không có tư cách tham gia, thế nhưng Dược Tiên Môn đại hội có lẽ là hắn cơ duyên chỗ. Hắn biết này tiên môn ngoại trừ muốn vời thu thiên tài đệ tử ra, còn (muốn) tuyển nhận một phần tạp dịch đệ tử. Vạn nhất hắn khảo thí đi ra có Linh Căn, nói không chừng còn có thể đi vào một nhà tiên môn, trở thành một ngoại môn đệ tử.

Nếu là có thể trở thành một đại tông môn tạp dịch đệ tử, đối với tu luyện của hắn khẳng định có trợ giúp cực lớn. Thật giống như học sinh muốn thi Đại học Bắc Kinh bình thường giống nhau, đều ở phụ cận Bắc Đại thuê phòng ở ôn tập. Hắn muốn đi vào tiên môn, tự nhiên là khoảng cách tiên môn càng gần địa phương càng tốt.

Trong thời gian này hắn nhất thiết phải nghỉ ngơi tốt, bảo đảm trạng thái tốt nhất. Muốn kiếm tiền, hắn có khi là biện pháp, nhưng muốn tìm một cơ hội như vậy lại không nhiều lắm. Vạn một rời đi nơi này, đi ra ngoài tìm một vòng tìm không được nơi ở, lại về tới đây cũng không có nơi ở đó mới là thua thiệt lớn.

Còn có một điều, ngôi tửu lâu này vừa nhìn chính là cao to cái loại này. Hoặc là hắn còn có thể nơi này tiếp xúc nhiều một phần tiên sư, này

với hắn mà nói là chuyện tốt.

Xinh đẹp thiếu nữ cũng thật không ngờ Mạc Vô Kỵ thực sự lấy ra hai vạn kim tệ, phải biết rằng có thể ở nơi này ngoại trừ này tiên sư ra, chỉ có vương tử hoặc là con nhà phú quý mới đước lên. Nàng nhìn ra Mạc Vô Kỵ trên người quần áo rất là bình thường, không giống người có thể ở lại được. Nàng vẫn bảo trì dáng tươi cười, chỉ xuất phát từ lễ tiết mà thôi.

- Thế nào, còn có vấn đề gì không?

Mạc Vô Kỵ thấy thiếu nữ này có chút ngây người, nhanh chóng lại thêm hỏi một câu. Gian phòng như vậy hút hàng, tự nhiên là càng sớm vào ở đi càng tốt.

- Nga, không có, vị đại nhân này ngài mời đi theo ta làm thủ tục nhập ở.

Thiếu nữ rất nhanh thì phản ứng kịp, kính cẩn mang theo Mạc Vô Kỵ đi làm để ý thủ tục.

Chỉ mấy phút, Mạc Vô Kỵ liền bắt được về gian phòng cái chìa khóa cùng vào ở thân phận bài, phòng của hắn tại tầng ba lẻ một bát số 2.

- Có còn phòng hay không?

Mạc Vô Kỵ vừa mới bắt được cái chìa khóa, theo đó chính là một cái thanh âm lo lắng hỏi.

Nói chuyện là một người cô gái trẻ tuổi, lông mày rậm mắt to, thoạt nhìn rất là anh khí. Đáng tiếc nàng là một cái nữ tử, loại này anh khí làm cho nàng ít đi vài phần nhu hòa. Tại bên người cô gái trẻ tuổi, còn có một thanh niên nam tử cõng sau lưng trường kiếm.

- Rất là xin lỗi, vừa rồi sau cùng một gian phòng đã bị vị bằng hữu này thuê đi rồi.

Trước tiếp đãi Mạc Vô Kỵ người thiếu nữ kia rất là khách khí đáp.

Cô gái trẻ tuổi nghe nói như thế, lập tức liền nhìn về phía Mạc Vô Kỵ:

- Đem phòng của ngươi chuyển cho ta, ta trả ngươi gấp đôi giá cả.

- Ta vừa lúc cần nghỉ ngơi, cho nên không có khả năng đem gian phòng cho các ngươi, xin lỗi.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên không có khả năng vì một điểm kim tệ để lại khí kế hoạch của chính mình.

- Gấp ba giá cả.

Lông mày rậm nữ tử nhíu mày một cái, đang quan sát một phen Mạc Vô Kỵ sau đó, lập tức lần thứ hai đem giá cả bỏ thêm gấp đôi. Ra giá cả sau đó, này lông mày rậm nữ tử còn giống như sợ Mạc Vô Kỵ không phải phạm, lại cùng nói một câu:

- Tiểu tử, chuyển biến tốt hãy thu, đừng quá tham chính bản thân rước lấy họa.

Hiển nhiên nàng là thấy Mạc Vô Kỵ quần áo bình thường, nàng chỉ cần bỏ nhiều hơn tiền, hơn nữa uy hiếp một câu, nhất định là có thể để cho Mạc Vô Kỵ giao ra gian phòng.

- Vị muội tử này, xin hỏi một chút ngươi bên này căn phòng tốt nhất là bao nhiêu tiền cả đêm?

Mạc Vô Kỵ khó chịu nhất loại này dùng tiền đến đập người tên gia hỏa, đương nhiên nếu mà chỉ là đập tiền, không cần hắn dọn đi vậy còn đâu có, hắn liền cố mà làm nhận lấy đến. Nữ nhân này chẳng những dùng tiền đập vỡ, còn mang uy hiếp. Hắn Mạc Vô Kỵ nhưng lại không sợ uy hiếp.

Tiếp đãi thiếu nữ nghe được Mạc Vô Kỵ gọi nàng muội tử, khuôn mặt đỏ lên, vẫn như cũ nhu hòa hồi đáp:

- Tốt nhất tiên sư phòng, mỗi đêm mười vạn kim tệ...

- Quên đi, giúp ta mở ra một cái tốt nhất tiên sư phòng, ta đem phòng này miễn phí nhường cho bọn họ quên đi.

Mạc Vô Kỵ vung tay lên, đỉnh đạc nói.

Thiếu nữ mặt mang áy náy nói với Mạc Vô Kỵ:

- Chúng ta tiên sư phòng hảo hạng đã không có, thực sự là thật có lỗi.

- Nga, nếu không có, ta cũng sẽ không giả tạo.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nhìn một chút này lông mày rậm nữ cười hắc hắc xoay người cấp tốc lên lầu.

Mặc dù tửu lâu thiếu nữ không biết Mạc Vô Kỵ nói giả tạo là có ý gì, cũng biết Mạc Vô Kỵ phải không thoải mái cái này lông mày rậm nữ tử.

- Chỉ là một phàm nhân, cũng dám lớn lối như vậy, ngày hôm nay nhất định phải giáo huấn hắn một trận.

Thấy Mạc Vô Kỵ đi xa, này lông mày rậm nữ tử rốt cuộc hiểu rõ vừa rồi Mạc Vô Kỵ nhất định là tại châm chọc nàng.

Đi theo lông mày rậm nữ tử bên người thanh niên thật thà nói:

- Sư muội, nếu nơi này không có gian phòng ở, chúng ta mặt khác lại tìm một chỗ ở được rồi. Huống hồ chúng ta là len lén đi ra, vạn nhất gây ra động tĩnh, bị trong nhà biết...

Tựa hồ bị thật thà phúc hậu thanh niên câu nói sau cùng nhắc nhở, lông mày rậm nữ tử hận hận nói:

- Tiểu tử, sau này đừng rơi vào trên tay của ta, bằng không ta muốn cho ngươi biết Thiên Âm Cung lợi hại, đi.

Hai người đi ra tửu lâu sau đó, này tiếp đãi Mạc Vô Kỵ thiếu nữ dường như nhớ ra cái gì đó, trên mặt lộ ra nghĩ mà sợ. Nàng theo bản năng nhìn một chút Mạc Vô Kỵ gian phòng phương hướng, trong lòng tại yên lặng vì Mạc Vô Kỵ mặc niệm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Bất Hủ Phàm Nhân Quyết

Chỉ là nghỉ ngơi một ngày, ngày thứ hai Mạc Vô Kỵ đã rời đi nơi ở, đi tới Lạc Hải Thương Lâu.

Khoảng cách Dược Tiên Môn đại hội còn có một tháng, Mạc Vô Kỵ quyết định trước đi xem một chút hướng tới tu luyện công pháp. Mua không nổi không sao cả, vào xem cũng được sao?.

Về phần luyện chế Khai Mạch dược dịch, Mạc Vô Kỵ cũng không phải sốt ruột. Nguyên nhân chủ yếu là hắn chính là luyện chế Khai Mạch dược dịch, nơi này không có lôi hồ rèn luyện kinh mạch, cũng không cách nào đả thông.

...

Cùng Thiên Lạc tửu lâu tráng lệ bất đồng, Lạc Hải Thương Lâu càng lộ ra phong cách cổ xưa một phần. Hai con thạch thú không biết là cái gì điêu trưng bày tại hai bên Lạc Hải Thương Lâu cửa vào, thoạt nhìn mang theo vài phần uy hiếp.

Rộng mở đại môn rất nhiều người ra vào, Mạc Vô Kỵ theo mọi người tiến vào sau đại môn, liền nghe thấy được một cổ nồng hậu mùi thuốc.

Lầu một đại sảnh toàn bộ là các loại các dạng đan dược, những đan dược này chỉnh tề trưng bày tại trong tủ trong suốt kiếng, nhìn một cái không sót gì. Các loại đan dược tên, tác dụng, đẳng cấp (các loại) đều đánh dấu đi ra, bộ phận đan dược thậm chí ngay cả luyện chế đan dược Đan Sư cùng sở dụng chủ yếu linh thảo đều đánh dấu đi ra rồi.

Mạc Vô Kỵ cũng đi dạo qua Nhiêu Châu các loại hiệu thuốc bắc, hắn lúc này mới phát hiện, đan dược so với nơi này, Nhiêu Châu những đan dược kia tối đa chỉ có thể gọi là đan hoàn.

Trước mỗi một cái quầy đều có một người tiểu nhị đứng chờ, khách nhân chỉ cần không hỏi giá, bọn họ bình thường cũng chỉ là đứng ở nơi đó bất động. Một khi khách nhân hơi hơi lộ ra một phần nhu cầu, bọn họ liền lập tức sẽ tiến lên giúp khách nhân giới thiệu đề cử.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất là tán thưởng, hắn ghét nhất là tiến vào một cái thương trường, còn không có lộ ra mua gì đồ đạc, người bán hàng liền dính vào hỏi các loại, căn bản cũng không cho ngươi có thời gian đi tỉ mỉ quan sát.

Dạo qua một vòng, Mạc Vô Kỵ không có mua bất luận cái gì đan dược. Nơi này hắn có thể sử dụng chỉ có các loại chữa thương đan, những thứ này chữa thương đan dược tiện nghi nhất cũng là tại mấy trăm kim tệ trở lên. Phỏng chừng hiệu quả cũng bất quá cùng Penicilin của hắn không sai biệt lắm mà thôi.

Thấy những thứ này giá cả, Mạc Vô Kỵ đối với Penicilin vượt thời đại càng là có rõ ràng quen biết. Penicilin chân chính lượng sản, tối đa chỉ là mua vài ngân tệ, thậm chí là tiền đồng. So với này hở ra là.. Mấy trăm mấy ngàn kim tệ chữa thương đan dược, vậy đơn giản là khác nhau trời vực.

Mạc Vô Kỵ chuyển tới lầu hai, lầu hai (vẫn, còn) là đan dược, nhìn xem đóng gói cùng hình dạng, này đẳng cấp hiển nhiên cao hơn rất nhiều. Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục xem, xem hắn cũng mua không nổi.

Tại lầu ba Mạc Vô Kỵ rốt cục nhìn thấy công pháp, hắn lập tức liền nhào tới.

- Nam Đẩu Luyện Khí Quyết, bình thường Nhân Cấp Công Pháp, giá 8k điểm cống hiến hoặc là một trăm vạn kim tệ. Trường Sinh Hành Khí Quyển, tinh phẩm Nhân Cấp Công Pháp, giá năm vạn điểm cống hiến,

hoặc là 6 trăm vạn kim tệ. Gió xoáy kình lực quyền, tinh phẩm nhân cấp pháp kỹ, giá 76k điểm cống hiến hoặc là 8 trăm vạn kim tệ...

Mạc Vô Kỵ dạo qua một vòng, càng xem càng tâm lạnh. Trên người hắn hết thảy kim tệ cộng lại, còn chưa đủ mua một cái bìa mặt Luyện Khí Quyết kém cỏi nhất.

- Xin hỏi bằng hữu cần gì sao?

Thấy Mạc Vô Kỵ đứng lên ngẩng đầu nhãn thần có chút biến hóa, tiểu nhị đứng ở một bên liền vội vàng nghênh đón.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi chính bản thân mất thần trạng thái, cố gắng cười hỏi:

- Xin hỏi một chút, vì sao nơi này đều là Nhân Cấp Công Pháp? Nhân Cấp Công Pháp còn có tinh phẩm cùng thông thường phân biệt?

Tiểu nhị vừa nghe lời của Mạc Vô Kỵ, liền biết ngày hôm nay cuộc trao đổi này là làm không được. Ngay cả công pháp đẳng cấp đều không làm rõ được, làm sao có thể tới mua công pháp?

Cũng may này tiểu nhị tới nơi này không có bao nhiêu lâu, (vẫn, còn) là rất kiên nhẫn giải thích:

- Vốn công pháp chia làm ba cái đẳng cấp: thiên địa nhân, Thiên cấp tự nhiên là tối cao. Mỗi một cấp bậc lại chia làm bình thường cấp bậc, tinh phẩm cấp bậc cùng trân phẩm cấp bậc. Địa cấp công pháp đẳng cấp rất cao, chúng ta nơi này là không có.

Tiểu nhị còn có nói không có nói ra, không muốn nói Địa cấp công pháp, coi như là nhân cấp trân phẩm công pháp, hắn nơi này cũng không có mấy cái.

- Thì ra công pháp cao nhất chính là Thiên Cấp Công Pháp.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng tự nói một câu, nghĩ thầm nếu mà Thiên Cấp Công Pháp dùng kim tệ để đổi mà nói, không biết (phải) bao nhiêu kim tệ. Phỏng chừng một cái tinh cầu kim tệ cộng lại, cũng không nhất định có thể đổi được sao??

Tiểu nhị kia dường như vì khoe khoang học thức của mình, cười ha ha một tiếng nói:

- Bình thường thương lâu công pháp dùng thiên địa nhân phân chia, kỳ thực ta còn nghe nói trên Thiên Cấp Công Pháp còn có Tiên Cấp Công Pháp, đó là công pháp chân chính trường sinh bất tử.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ một chỉ Trường Sinh Hành Khí cuốn hỏi:

- Lẽ nào tại môn công pháp này tu luyện không phải là trường sinh?

Tiểu nhị ngược lại rất kiên trì:

- Môn công pháp này chỉ là tên gọi Trường Sinh Hành Khí mà thôi, trên thực tế cũng chỉ là một loại thu nạp thiên địa linh khí, rèn luyện thân thể một loại tu luyện thủ đoạn. Trường sinh đương nhiên có thể trường sinh, bất quá ta nói trường sinh đó là có thể sống cực kỳ lâu, nói như thế nào đây...

Tiểu nhị suy nghĩ hồi lâu cũng không có tìm được thích hợp ví dụ, sau cùng rốt cục để cho hắn nhớ lại một việc, chỉ vào góc chỗ một cái công pháp nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ví dụ như quyển kia công pháp...

Mạc Vô Kỵ vội vàng qua đi nhìn một chút:

- Bất Hủ Phàm Nhân Quyết...

Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, tên này thật là phách lối, một phàm nhân cũng muốn bất hủ?

Gần như là trước tiên, Mạc Vô Kỵ liền đưa mắt rơi vào giá cả, một nghìn điểm cống hiến hoặc là mười một vạn kim tệ...

- Thế nào rẻ như vậy?

Mạc Vô Kỵ là thốt ra.

Tiểu nhị cười một cái nói:

- Ngươi xem một chút bộ công pháp kia đẳng cấp liền biết vì sao tiện nghi như vậy.

Mạc Vô Kỵ thật giống như lần đầu tiên thấy một cái cô nương xinh đẹp chính bản thân động tâm, sau đó cô nương kia vẫn ngồi ở bên cạnh mình bình thường giống nhau, nghe bên người cô nương xinh đẹp mùi thơm của cơ thể, trong lòng hắn phanh phanh nhảy loạn, cả người cũng đều náo động lên.

- Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, công pháp nhân cấp bình thường...

Thấy những lời này, Mạc Vô Kỵ kinh thanh hỏi:

- Điều này sao có thể?

Cũng không đúng a, coi như là nhân cấp bình thường công pháp, cũng sẽ không tiện nghi như vậy.

Tiểu nhị thấy Mạc Vô Kỵ kinh ngạc đến ngây người hình dạng, bỗng nhiên nghĩ đến chỉ cần hắn lại lừa dối vài câu, người kia nói không chừng sẽ bỏ tiền mua rồi môn công pháp này.

Đang ở tiểu nhị chuẩn bị tìm từ giựt giây Mạc Vô Kỵ mua, một cái giọng ôn hòa truyền đến:

- Bộ công pháp kia trên đường lớn khắp nơi đều có, nơi này bán rốt cuộc đắt nhất. Bình thường hàng vỉa hè hoặc là tiểu thương lái, phỏng chừng hai ba vạn kim tệ thậm chí một vạn kim tệ liền có thể mua được.

Bởi vì tu luyện bộ công pháp kia, tối đa chỉ có thể tu luyện tới Thác Mạch chín tầng, sau đó nhất định phải thay đổi công pháp. Hơn nữa, dùng môn công pháp này mở rộng Linh Lạc vô cùng gian nan. Ngoài ra, tu luyện bộ công pháp kia đến Thác Mạch chín tầng, so với tu luyện công pháp khác đến Thác Mạch chín tầng phải hao phí gấp mấy lần tài nguyên tu luyện cùng tinh lực.

Nói chuyện là một người trung niên nam tử vóc người trung đẳng, mặt mỉm cười. Trung niên nam tử này nói ra, thật giống như một thùng nước lạnh từ đỉnh đầu Mạc Vô Kỵ tưới xuống. Hắn còn cho là mình đột nhiên vớ được của quý, thì ra đây là công pháp bán đầy đường lớn a.

- Đa tạ vị đại ca này chỉ điểm.

Dù cho nội tâm thất vọng không gì sánh được, Mạc Vô Kỵ (vẫn, còn) là ôm quyền cảm tạ một tiếng.

Tiểu nhị có chút lúng túng nói:

- Tuy rằng đầy đường lớn đều là loại công pháp này, nhưng là chúng ta nơi này công pháp tuyệt đối sẽ không thiếu hụt. Rất nhiều hàng vỉa hè Bất Hủ Phàm Nhân Quyết đều là cắt giảm rất nhiều nội dung, hơn nữa còn là to chế loạn đồ đạc. Liền bộ công pháp kia, ta từng (tháng) đều phải bán đi hơn mười bản, ta tuyệt đối không phải nói láo.

Trung niên nam tử kia ngược lại gật đầu:

- Lạc Hải Thương Lâu danh tiếng vẫn tốt, cái này ta ngược lại tin tưởng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Luyện Khí Cơ Sở

- Zậy, có thể đem môn công pháp này cho ta xem một chút không?

Mạc Vô Kỵ trong lòng thở dài một tiếng, vẫn còn là muốn xem Bất Hủ Phàm Nhân Quyết này.

Hắn thật sự là không có cách nào, tiền trên người của hắn chỉ có thể mua một cái đại chúng công pháp này.

- Đương nhiên không có vấn đề.

Tiểu nhị vẻ mặt tươi cười đem quyển này Bất Hủ Phàm Nhân Quyết dưới tủ kiếng đưa cho Mạc Vô Kỵ, cái khác công pháp hắn không có quyền lực làm như vậy, môn công pháp này hắn vẫn còn là có thể làm chủ.

Mạc Vô Kỵ đang muốn mở ra, người trung niên nam tử kia liền vừa cười vừa nói:

- Ta kiến nghị ngươi nếu mà phải đi hết tu luyện một đường mà nói, (vẫn, còn) là nên tích lũy một phần điểm cống hiến, mua một bộ nhân cấp tinh phẩm công pháp. Ngươi đừng xem môn công pháp này phía ngoài tên gọi vang dội, kỳ thực bộ công pháp kia còn có một cái tên càng đại chúng. Bất Hủ Phàm Nhân Quyết chỉ là tại trong cửa hàng trưng bày thời điểm gọi tên, chỉ cần ngươi đi ra cửa hàng, bộ công pháp kia chính là một cái tên khác.

- Tên là gì?

Mạc Vô Kỵ thốt ra.

Trung niên nam tử chỉ vào công pháp Mạc Vô Kỵ nắm trong tay nói:

- Ngươi chỉ cần mở ra bộ công pháp kia, ngươi liền có thể thấy tên chân chính.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đem vật cầm trong tay công pháp mở ra, tại phía dưới Bất Hủ Phàm Nhân Quyết năm chữ lớn này, còn có bốn cái chữ nhỏ rất tầm thường, Luyện Khí Cơ Sở.

Mạc Vô Kỵ thấy bốn chữ này, thiếu chút nữa là phun ra một ngụm máu. Nếu không phải trung niên nam tử này nhắc nhở hắn, hắn mua môn công pháp này trở về cũng thì thôi. Vạn nhất người khác hỏi tới, hắn nói mình tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, nói không chừng sẽ trở thành đối tượng toàn thế giới cười nhạo.

Tiểu nhị thấy thế nhanh chóng nói:

- Đây là trụ cột nhất công pháp nhập môn, ngươi tu luyện môn công pháp này, sau này ngươi đổi sửa cái khác công pháp, một điểm đều không ảnh hưởng. Ta dám cam đoan, lại không có bất kỳ tu luyện công pháp nào cơ sở hơn so với môn công pháp này.

Mạc Vô Kỵ châm chọc một câu đến:

- Đích thật là không bị ảnh hưởng, ta vừa rồi nghe vị đại ca này nói, tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết này cần đại lượng thời gian cùng tài nguyên. Chờ ta có tư cách đổi sửa cái khác công pháp, phỏng chừng ta đã già sắp chết sao??

Tiểu nhị cười khan vài tiếng, ngược lại không có phản bác lời của Mạc Vô Kỵ.

Trung niên nam tử nói lần nữa:

- Này tiểu nhị ngược lại không có nói sai, bộ công pháp kia tuy rằng tu luyện rất chậm, cũng là truyền thừa vô số năm, muôn ngàn thử thách

mà đến, không có nửa điểm sai lậu. Một khi ngươi có công pháp cao cấp hơn tu luyện, đích xác tùy thời có thể thay đổi công pháp.

Mạc Vô Kỵ mở ra công pháp, tiểu nhị kia ở bên trong cũng không có nói mò. Bên trong thật là ghi chép phi thường tường tận, chẳng những Chu Thiên vận chuyển viết rõ ràng, thậm chí còn có Linh Lạc đi hướng tranh vẽ. Không chỉ như thế, còn có bộ phận nhân thể Linh Lạc giới thiệu.

Mạc Vô Kỵ chưa hề tu luyện qua, cũng chưa từng có người giáo dục qua hắn tu luyện, không muốn nói Linh Lạc hướng đi, chính là những Linh Lạc đó vị trí tên gọi đều không rõ ràng lắm.

Tiểu nhị giơ tay lên lại rút ra một quyển sách đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Vị bằng hữu này, nếu mà mua Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, sẽ được tặng quyển này cơ bản Linh Lạc giới thiệu.

Mạc Vô Kỵ khép lại công pháp đối với này tiểu nhị nói:

- Có thể hay không đừng... nói Bất Hủ Phàm Nhân Quyết nữa, hiện tại ta là muốn mua Luyện Khí Cơ Sở này. Ngươi nói đi, thấp nhất bao nhiêu tiền? Được rồi ta còn có hai trăm năm mươi điểm cống hiến, bù thêm bao nhiêu tiền có thể lấy đi môn công pháp này và thêm tặng phẩm?

Hắn cũng là bất đắc dĩ a, không mua cái này, cái khác cũng mua không nổi.

Nghe được Mạc Vô Kỵ thực sự muốn mua quyển Luyện Khí Cơ Sở này, tiểu nhị lập tức vui vẻ ra mặt nói:

- Ngươi bù thêm bảy vạn kim tệ...

- Đéo! Ta bù thêm năm vạn kim tệ thôi, nếu mà ngươi muốn bán, ta lập tức lấy đi, nếu mà không mua, ta đổi chỗ khác à.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

Khấu trừ tiền phòng ra, trên người hắn cộng lại cũng bất quá còn mười vạn kim tệ, chút tiền ấy hắn (phải) dùng tẳn tiện. Lúc ban đầu tới, cầm hơn mười vạn kim tệ, luôn cảm giác mình là một người giàu có. Đi vào cái thương lâu này sau đó, Mạc Vô Kỵ mới biết được hắn nghèo so với ăn mày còn phải nghèo hơn. Tiếp tục như vậy nữa, hắn lại phải nghĩ biện pháp kiếm tiền ăn cơm.

- Thành giao.

Tiểu nhị không chút do dự đem quyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết cùng cơ bản Linh Lạc giới thiệu kia kín đáo đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ xuất ra màu cam tích lũy bài trừ đi vẻn vẹn hai trăm năm mươi tích lũy, lại rút ra năm vạn kim phiếu, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là chiếm được công pháp tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết lúc trước hắn nằm mộng cũng muốn, nga, nhầm, là Luyện Khí Cơ Sở.

Cẩn thận đem hai quyển sách bọc lại nhét vào trong lòng, Mạc Vô Kỵ quyết định tìm địa phương đi thử một chút Linh Căn, sau đó trở về đi xem thử một chút có thể tu luyện hay không.

Mạc Vô Kỵ muốn rời khỏi quay đầu lại thấy trung niên nam tử kia vẫn chưa đi, lập tức nghĩ đến vừa rồi trung niên nam tử này căn bản cũng không quen biết hắn, trái lại ở chỗ này vì hắn giải thích nửa ngày. Xem ra người nọ là tới tìm hắn, thế nhưng hắn vừa mới đến Trường Lạc thành a.

- Vừa rồi đa tạ vị đại ca này cho ta giải thích, ta thấy ngươi vẫn ở chỗ này, chẳng lẽ là tới tìm ta?

Mạc Vô Kỵ ôm quyền hỏi.

Trung niên nam tử này gật đầu cười:

- Vừa rồi ta cũng không có giúp đỡ ngươi cái gì, ngươi cuối cùng vẫn là mua quyển công pháp này. Bất quá ta cũng thực sự là tới tìm ngươi.

Không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi, hắn liền chủ động giải thích:

- Đây là một quả Vô Ngân Kiếm Phái tạp dịch đệ tử lệnh bài, chỉ cần tay ngươi giữ cái lệnh bài này, tùy thời đều có thể trở thành một người tạp dịch đệ tử của Vô Ngân Kiếm Phái.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng tiếp nhận có chút lệnh bài lạnh lẽo, càng là nghi hoặc nhìn trung niên nam tử hỏi:

- Thế nhưng ta căn bản cũng không quen biết ngươi a, ngươi vì sao cho ta cái này lệnh bài?

Trung niên nam tử ôn hòa nói:

- Ngươi không cần lo lắng, cái lệnh bài này là Tần Tương Vũ cho ta, nàng bảo ta giao cho ngươi. Nếu mà ngươi không dùng được mà nói, để lại bên người, tùy thời có thể dùng.

Tần Tương Vũ? Mạc Vô Kỵ lập tức cũng nhớ tới nữ tử kia ngủ ở sát vách hắn. Nàng kia rõ ràng thoạt nhìn rất bình thường, thế nhưng nàng lại có thể khiến người ta một loại cảm giác phi thường ưu tú. Càng hấp dẫn người ta chính là vóc người của nàng, cái loại này cực hạn lồi lõm vóc người chẳng những rất đẹp, còn không cho người ta mị tục. Có lẽ, cái này là chân chính khí chất.

Trước đây hắn chỉ là tiện tay giúp nàng một cái, không nghĩ tới người nữ nhân này còn nhớ rõ hắn, thậm chí phái người tặng một tên tạp dịch đệ tử danh ngạch lại đây.

Còn chưa đúng a, Tần Tương Vũ chỉ là một cùng thân phận người làm như hắn, tại sao có thể đạt được loại này tiên môn tạp dịch đệ tử, trả lại cho hắn một quả?

Dường như đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ nghi hoặc, trung niên nam tử này giải thích:

- Tương Vũ đệ đệ Tần Trần là đệ tử thân truyền của Vô Ngân Kiếm Phái nhị trưởng lão, rời nhà hơn mười năm. Bởi vì lần này Dược Tiên Môn đại hội, bọn họ tỷ đệ gặp mặt, cái lệnh bài này là Tần Trần phải tới.

Mạc Vô Kỵ giờ mới hiểu được lại đây, thảo nào có thể đơn giản liền lấy đến một tên tạp dịch đệ tử danh ngạch.

- Việc này đã xong, ta đi trước.

Trung niên nam tử cũng không có giới thiệu chính bản thân, tại Mạc Vô Kỵ bắt được lệnh bài sau đó, chủ động cáo từ rời đi.

Chờ trung niên nam tử rời đi, Mạc Vô Kỵ mới cầm lấy tiểu nhị kia hỏi:

- Xin hỏi một chút Vô Ngân Kiếm Phái là đẳng cấp gì tông môn?

Tiểu nhị hâm mộ xem Mạc Vô Kỵ trong tay tạp dịch đệ tử lệnh bài liếc mắt, rồi mới lên tiếng:

- Vô Ngân Kiếm Phái tuy rằng không coi là tông môn quá tốt, cũng là một cái Địa Cấp Tông Môn, ở bên trong Địa Cấp Tông Môn thuộc về bậc trung thiên hạ.

Chỉ là thiên hạ tông môn Địa cấp, Mạc Vô Kỵ tuy rằng trong lòng có chút thất lạc, còn phi thường cảm tạ Tần Tương Vũ. Nhiều người nhớ kỹ người khác cừu hận, người nhớ kỹ người khác ân huệ hiện tại đã rất ít.

Thu hồi lệnh bài, Mạc Vô Kỵ vẫn là quyết định đi trước thử một chút Linh Căn. Vạn nhất linh căn của hắn có rồi, cũng không tệ lắm mà nói, vậy hắn nói không chừng cũng có thể đi tham gia Dược Tiên Môn đại hội. Đến lúc đó cũng không là một tên tạp dịch đệ tử, thậm chí làm một cái ngoại môn đệ tử cũng có khả năng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Hi Vọng Càng Lớn, Thất Vọng Càng Nhiều

Trường Lạc thành Linh Căn khảo nghiệm địa phương nhiều lắm, giá cả thấp nhất thậm chí chỉ cần một trăm kim tệ. Mạc Vô Kỵ vì phòng ngừa có sai đoán, (vẫn, còn) là lựa chọn Tinh Hán Khai Linh tháp.

Mạc Vô Kỵ nghe qua, Tinh Hán Khai Linh tháp tại Tinh Hán Đế Quốc cũng thuộc về cao cấp nhất Khai Linh tháp. Nơi này đồng dạng khảo thí Linh Căn, hơn nữa khảo nghiệm chuẩn xác tỷ số là trăm phần trăm. Nguyên bản Mạc Vô Kỵ còn có chút bận tâm bản thân Linh Căn quá tốt, len lén đến khảo thí có thể hay không dụ cho người chú ý. Khi hắn đứng ở trước Tinh Hán Khai Linh tháp, liền biết mình thật sự là tự mình đa tình.

Tại Tinh Hán Khai Linh ngoài tháp mặt đứng không tới mấy phút, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy hơn trăm người từ nơi này ra ra vào vào. Nhiều người như vậy đến Trắc Linh Khai Linh, người nào sẽ để ý hắn a.

Mạc Vô Kỵ đi vào Khai Linh tháp, một cái to lớn bảng hướng dẫn xuất hiện ở trước mắt, bảng hướng dẫn trên có hai đạo mũi tên, bên trái viết khảo thí Linh Căn, bên phải viết khai thác Linh Lạc.

Mạc Vô Kỵ đi hướng bên trái, rất nhanh đã nhìn thấy một cái trước cửa sổ, trước cửa sổ viết 'Khảo thí Linh Căn giao nộp bảy trăm kim tiền'. Mạc Vô Kỵ giao ra 0.7k kim tiền, đạt được một tấm bảng, trên bảng hiệu là ba nghìn một trăm hai mươi mốt hào.

Đến khảo thí Linh Căn rất nhiều người, Mạc Vô Kỵ chỉ cần theo người khác phía sau liền có thể. Một đường đi tới lầu ba, lầu ba trong đại

sảnh ngồi hơn trăm người. Bởi vì cái này sảnh cũng đủ lớn, hơn một trăm người ngồi ở chỗ này, lộ ra cực kỳ trống trải.

Ở đại sảnh bên góc, có một cái cửa sắt đóng. Mạc Vô Kỵ lúc tiến vào, một người từ bên trong đi ra. Theo trong đại sảnh có thanh âm báo số, một người khác đi vào.

Chỉ không tới nửa phút, đi vào người liền trở ra, báo danh người mới đi vào.

Mạc Vô Kỵ đợi đại khái chừng một canh giờ, tới tên của hắn, Mạc Vô Kỵ đứng lên mang theo một phần khẩn trương đi vào trong cửa.

Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, lần này khảo thí đi ra hắn không có Linh Căn, vậy hắn cả đời này chỉ sợ cũng đừng mong có Linh Căn.

Sau khi vào phòng, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy một cái thủy tinh trụ so với trong Thừa Vũ Khai Linh tháp còn phải lóng lánh trong sáng hơn. Cái này thủy tinh hình trụ chẳng những càng lóng lánh trong sáng, cao độ cũng cao hơn xa so với Thừa Vũ Khai Linh tháp, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng có ít nhất một trượng năm sáu trên dưới.

Tại đây ngồi bên cạnh thủy tinh hình trụ một cô gái trung niên, thấy Mạc Vô Kỵ tiến đến, nàng mặt không thay đổi nói:

- Chính bản thân đứng lên đê.

Mạc Vô Kỵ khảo nghiệm qua một lần, đối với khảo thí Linh Căn sớm có kinh nghiệm, hắn lập tức đứng ở trên đài khảo thí Linh Căn này.

Sau một khắc, một đạo rực rỡ ánh sáng màu lam phóng lên cao, trực tiếp xông qua Linh Căn khảo thí thủy tinh hình trụ chóp đỉnh này.

Trong nháy mắt sau đó, màu xanh nhạt quang mang biến mất, thủy tinh hình trụ đã không có nửa điểm biến hóa.

- A đù! Chuyện gì xảy ra?

Nữ tử khảo nghiệm Linh Căn cho Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, nghi ngờ đi tới trước mặt khảo thí Linh Căn thủy tinh trụ dùng tay mò một hồi lâu.

Nửa ngày sau đó nàng cũng không có biết rõ ràng là chuyện gì xảy ra, không thể làm gì khác hơn là nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi xuống đê, đợi lát nữa đi tới một lần nữa thử một chút.

Mạc Vô Kỵ lúc ban đầu cũng bị một đạo lam quang tận trời này làm cho kinh sợ, lập tức là một loại da đầu tê dại kích động. Hắn xem qua Yên Nhi Linh Căn khảo thí, Yên Nhi là một đạo thanh sắc quang mang. Đạo thanh sắc quang mang này còn chưa tới chóp đỉnh khảo nghiệm kia Linh Căn thủy tinh trụ, Yên Nhi đã là cực phẩm Linh Căn.

Thế nhưng Yên Nhi thanh sắc quang mang thế nhưng vẫn luôn ở đó, thẳng đến Yên Nhi từ khảo thí trụ đi xuống, một đạo thanh sắc quang mang mới biến mất.

Nhu hòa thanh sắc quang mang, Mạc Vô Kỵ đến bây giờ đều không thể quên.

Hắn là chuyện gì xảy ra? Này một đạo lam quang chói mắt hướng thẳng lên trời, liền biến mất vô tung vô ảnh. Hơn nữa hắn khảo thí Linh Căn loại này quang mang, lộ ra cực kỳ xao động, cùng Yên Nhi này nhu hòa quang mang hoàn toàn bất đồng.

- Lại đứng trên thử đê.

Thấy Mạc Vô Kỵ có chút ngây người, trung niên nữ tử khảo nghiệm kia Linh Căn lại bảo một câu.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đứng lên trên, một lát sau, Mạc Vô Kỵ thấy trên khảo thí Linh Căn thủy tinh hình trụ có chút lờ mờ lam quang nhanh vài cái, liền khôi phục nguyên dạng.

Trung niên nữ tử nhíu mày một cái, có chút không yên tâm để cho Mạc Vô Kỵ khảo nghiệm lần thứ ba. Vẫn là có chút ánh sáng màu lam lóe lên một cái, liền biến mất.

- Thấp hơn phàm căn lun, không có bất kỳ khả năng mở ra Linh Lạc, ngươi đi ra ngoài đi.

Phụ nữ trung niên kia rốt cục xác định, lần đầu tiên này lam quang chói mắt hắn là Linh Căn khảo thí thủy tinh trụ xuất hiện vấn đề.

Linh Căn khảo thí thủy tinh trụ cực ít xảy ra vấn đề, cũng không phải không hiện ra. Làm hại nàng còn tưởng bắt được siêu thiên tài, uổng phí thời gian khảo nghiệm 3 lần.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cực kỳ thất vọng, hắn có chút sa sút đi ra phòng nhỏ. Xem ra hắn mở đi ra kinh mạch hắn là thuộc về mạch lạc, mà không phải Linh Lạc, nếu như là Linh Lạc, hắn khẳng định đã có Linh Căn.

Nhưng này lần đầu tiên khảo nghiệm lam quang lại là chuyện gì xảy ra? Còn chưa đúng, hắn tại Thừa Vũ Khai Linh tháp khảo nghiệm thời điểm chỉ có quầng trăng mờ lóe ra vài cái. Mà ở chỗ này lóe lên là lam quang, chẳng lẽ cùng trong cơ thể hắn ẩn chứa lôi nguyên có quan hệ?

Hiện tại hắn rồi tu luyện công pháp, vô luận như thế nào, về trước đi tu luyện rồi lại nói. Nếu là thực sự không có khả năng tu luyện, hắn liền nghĩ biện pháp tu võ.

Nơi này hắn còn có một người nhớ mong không nguôi, đó chính là Yên Nhi.

Trừ hắn phụ mẫu ra, đây là người hắn gặp phải duy nhất một người thà rằng chính bản thân không ăn không uống, cũng phải để cho hắn sống tốt một chút.

Mỗi khi nhớ tới Yên Nhi, hắn liền đối với nữ nhân mạnh mẽ mang đi Yên Nhi kia phẫn hận không dứt.

...

Thiên Lạc tửu lâu, Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào gian phòng, liền đóng cửa lại, trước tiên đem Luyện Khí Cơ Sở lấy ra ngoài.

- Thiên địa tiên khai ích nhi hậu hữu nguyên khí, thử mậu ngôn. Thiên địa chi khí hòa vũ trụ đồng thì dựng dục, tương thừa nhi sinh. Vị đắc đạo vị giả, giai phàm nhân. Ngã bối phàm nhân, ngưng luyện nguyên khí, thành tựu trường sinh.

Khai thiên lộ ra khí phách to, để cho Mạc Vô Kỵ nhiều hơn một phần chờ mong.

Khi hắn thấy ngưng luyện nguyên khí, trước địa mạch sinh, nhất thời trợn tròn mắt. Hắn căn bản cũng không biết làm thế nào đi làm, nếu mà cái này cũng không bik làm, kế tiếp thế nào đi tu luyện.

Tu luyện quả nhiên là cần một sư phụ, Mạc Vô Kỵ trong lòng cảm thán, nhanh chóng xuất ra quyển kia cơ bản Linh Lạc giới thiệu. Rốt cục ở trong đó tìm được địa mạch sinh là có ý gì, đó chính là bước đầu tiên trước muốn cho linh khí đi qua một cái gọi đất mạch Linh Lạc, sau đó dọc theo Linh Lạc Chu Thiên vận hành.

Mạc Vô Kỵ mở ra 3 nhánh mạch lạc, đáng tiếc là hắn vô luận như thế nào thử, thậm chí đều há mồm hút không khí, cũng không cách nào thu nạp thiên địa linh khí, từ trong đó bất luận cái gì một cái mạch lạc thông qua.

Thật chẳng lẽ đến đây chấm dứt sao? Mạc Vô Kỵ rất là không cam lòng lần thứ hai nếm thử Chu Thiên vận chuyển.

Liên tiếp ba bốn tiếng đồng hồ, Mạc Vô Kỵ hai chân đều ngồi đã tê rần, cũng không có bất kỳ động tĩnh hấp thu linh khí.

- Bang bang!

Mạc Vô Kỵ đều muốn tuyệt vọng, hai tiếng tiếng đập cửa truyền đến.

Mạc Vô Kỵ tức giận đem tu luyện công pháp ném ở một bên, cửa chợt kéo ra, thấy đứng ở cửa một người cô gái áo đen có chút quen mắt. Cô gái áo đen vóc người hoàn mỹ, khuôn mặt là kinh người xinh đẹp. Mạc Vô Kỵ cũng mặc kệ người nữ nhân này có bao nhiêu xinh đẹp, lúc này liền rống to:

- Ngươi không biết tùy tiện gõ cửa khách nhân cánh là không có lễ phép sao? Nếu như ta cùng nữ nhân ở bên trong đang quất nhau, ngươi cũng muốn vào xem à?

Cô gái áo đen bị Mạc Vô Kỵ lửa giận làm cho kinh ngạc một chút, lập tức ánh mắt của nàng liền rơi Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vào bị Mạc Vô Kỵ ném ở một bên. Tuy rằng đây là Luyện Khí Cơ Sở, thế nhưng Bất Hủ Phàm Nhân Quyết mấy chữ lớn hơn một chút.

- Thực sự là rất xin lỗi a, quấy rầy ngươi tu luyện. Ta là khách nhân tối hôm qua ở nơi này...

Cô gái áo đen những lời này nói ra, Mạc Vô Kỵ lại đột nhiên nhớ tới, ngày hôm qua khi hắn đi vào cùng một nữ nhân gặp thoáng qua, không chính là này nữ nhân sao?

Như không phải là người nữ nhân này đột nhiên trả phòng, Mạc Vô Kỵ nhất thời thật đúng là tìm không được nơi ở. Hắn bình phục bản thân phẫn nộ, miễn cưỡng nói:

- Xin lỗi a, ta vừa rồi tu luyện ra chút vấn đề, hỏa khí hơi lớn. Ngươi không phải là trả phòng sao? Vì sao còn (muốn) tới nơi này?

Mạc Vô Kỵ nói ngược lại cao to, trên thực tế hắn từ đầu tới cũng không có tu luyện thành công, cái gì gọi là tu luyện ra chút vấn đề.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Nhìn Trộm

Cô gái áo đen trong mắt lộ ra một phần xấu hổ, hơi chút chần chờ một chút mới lên tiếng:

- Ta bởi vì có chuyện đột nhiên không có khả năng rời đi Trường Lạc, chỉ là ta nhất thời lại tìm không được nơi ở.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ nói:

- Ngươi tìm không được nơi ở ta cũng không có cách nào a, cái chỗ này ta sẽ không dời đi.

Mặc dù vẫn không thể tu luyện, Mạc Vô Kỵ hiện tại có công pháp, hắn quyết định thử thêm vài lần. Cái chỗ này hoàn cảnh phi thường thích hợp hắn thử tu luyện.

Cô gái áo đen vội vàng xua tay nói:

- Ta không phải là muốn cho ngươi dọn đi, ta bởi vì ở chỗ này ở qua, cho nên biết phòng này hoàn toàn có thể ở hai người. Ngươi xem, ngoại trừ phòng khách bên ngoài, bên trái bên phải còn có 2 cái phòng.

Mạc Vô Kỵ thật đúng là không có chú ý, hắn ngày hôm qua ở sau khi đi vào, tiến vào bên trái căn phòng ngã đầu liền ngủ, sau đó sáng sớm liền đi ra ngoài. Ngày hôm nay trở lại một cái, ngay cả gian phòng cũng không có đi vào, liền bắt đầu tu luyện.

Lúc này đi qua cô gái áo đen nhắc nhở, Mạc Vô Kỵ lúc này mới phát hiện đúng như là cô gái áo đen này nói như vậy, phía bên phải còn có

một cái cánh cửa. Tuy rằng mất hai vạn kim tệ, ngược lại có giá trị. Chẳng khác nào với một phòng hai sảnh tiết tấu.

Không phải là Mạc Vô Kỵ không muốn giúp cái này áo đen nữ nhân, hắn hiện tại ở vào thời điểm mấu chốt. Nếu không phải tu luyện, nữ nhân này muốn vào ở đến hắn không có nửa phần lưu ý. Hiện tại vạn nhất người nữ nhân này quấy rầy hắn tu luyện sẽ không tốt, mặc dù bây giờ còn không có thể chân chính tu luyện, vậy hắn cũng là đang đi đang tu luyện trên đường không phải sao.

Dường như nhìn thấy Mạc Vô Kỵ trong mắt chần chờ, cô gái áo đen này vội vàng nói lần nữa:

- Ngươi yên tâm, ta sẽ không ảnh hưởng ngươi tu luyện. Hơn nữa ngươi nếu có chỗ không hiểu, ta còn có thể cùng ngươi tham khảo một cái.

Rất hiển nhiên, nàng từ Mạc Vô Kỵ ném ở một bên Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ đang làm cái gì, trong lòng đang suy nghĩ gì. Tham khảo chỉ là chiếu cố Mạc Vô Kỵ mặt mũi, nói bóng gió ngươi không biết ta có thể dạy ngươi.

- Ngươi là tiên sư?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên hỏi.

Cô gái áo đen có chút không được tốt ý tứ nói:

- Ta không tính là cái gì tiên sư, ta mới Thác Mạch tầng bốn mà thôi, trụ cột đồ đạc ta đều hiểu một phần.

Thác Mạch cảnh giới tại trong mắt người phàm đều là tiên sư, cô gái áo đen biết cảnh giới của nàng bất quá là muối bỏ biển, thậm chí ngay cả khởi bước cũng không tính, đâu không biết xấu hổ tự xưng tiên sư?

Mạc Vô Kỵ nhất thời cảm thấy kính nể, Hàn Ngưng mới Thác Mạch một tầng, trước đây Hàn Ngưng cũng đã nói, tới Thác Mạch tầng bốn sau

đó là một cái chất thay đổi, thực lực sẽ lên cao rất nhiều. Hắn không nghĩ tới người nữ nhân này dĩ nhiên là Thác Mạch tầng bốn, hắn mau lui ở một bên, vẻ mặt tươi cười nói:

- Vị tỷ tỷ này mời vào, bên ngoài gió lớn lắm à nha.

Cô gái áo đen im lặng nhìn lướt qua Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ hình tượng lúc trước bởi vì cái này một câu bên ngoài gió lớn này mà biến mất vô tung vô ảnh. Đây là tửu lâu, có gió cái rắm á.

Bất quá nàng là thật không có địa phương đi, chẳng những là không có chỗ ở, trọng yếu hơn là, nàng còn có kế hoạch khác, cho nên nhất thiết phải ở lại Trường Lạc thành.

Mạc Vô Kỵ chờ cô gái áo đen này sau khi đi vào, nhanh chóng đóng cửa lại, sau đó ngượng ngùng đem quyển kia Bất Hủ Phàm Nhân Quyết nhặt lên. Trong lòng hắn đang suy nghĩ, có lẽ tại người nữ nhân này trong mắt, hắn Mạc Vô Kỵ chính là một cái con sâu cái kiến của tu luyện giới.

- Quyển này Luyện Khí Cơ Sở tuy rằng tiện nghi, cũng không phải cái gì tốt tu luyện công pháp, tu luyện làm nhiều công ít.

Cô gái áo đen thấy Mạc Vô Kỵ nhặt lên trên đất công pháp, ngược lại không nhẹ không nặng nói một câu.

- Là đúng, ta nghe người khác nói quyển công pháp này trải qua vô số năm tháng muôn ngàn thử thách, là ưu tú nhất công pháp cơ bản. Ta cho rằng muốn đang tu luyện một đường đi xa hơn, liền phải để cho căn cơ tốt một chút. Nếu lựa chọn tu luyện, ta không sợ nhất chính là chịu khổ nhọc.

Mạc Vô Kỵ dõng dạc nói, trên thực tế là hắn căn bản mua không nổi cái công pháp khác.

Cô gái áo đen nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, ngược lại cảm thấy kính nể. Nàng không nghĩ qua Mạc Vô Kỵ căn bản là mua không nổi công pháp tốt hơn, người có thể ở tại phòng này, cũng sẽ không thiếu tiền sao?.

- Ngươi nói không sai, ta trước đây lúc tu luyện, sẽ không có ngươi loại này bình thản tâm tính.

Cô gái áo đen tán đồng nói.

Nếu mà nàng biết mình tại thời điểm gõ cửa, Mạc Vô Kỵ đem vật cầm trong tay tu luyện công pháp dùng sức đập xuống đất, nàng liền biết Mạc Vô Kỵ bình thản cái rắm.

Mạc Vô Kỵ mặt mang dáng tươi cười, không chút hoang mang xuất ra lá trà, chủ động (vì) cô gái áo đen này rót một chén trà:

- Bản thân Mạc Vô Kỵ, cũng là mới vừa đến Trường Lạc, chuẩn bị đi Dược Tiên Môn đại hội thử vận khí một chút, còn không có thỉnh giáo vị tỷ tỷ này xưng hô như thế nào?

- Ta gọi Trầm Liên, ngươi liền kêu ta Trầm sư tỷ được rồi...

Cô gái áo đen dừng một chút, vẫn là nói:

- Ta phải ở chỗ này ở một đoạn thời gian rất dài, nếu không ta cho ngươi tiền thuê nhà?

Mạc Vô Kỵ sao lại muốn lấy Trầm Liên tiền thuê nhà, nếu mà trên người hắn có tiền, hắn hận không thể cho một chút cho Trầm Liên.

- Trầm sư tỷ, xuất môn bên ngoài, ai cũng có một cá thời điểm không có phương tiện. Gian phòng trống không cũng là trống không, lấy tiền thuê nhà thật sự là tục khí.

Mạc Vô Kỵ chính sắc nói.

Trầm Liên thoạt nhìn không giỏi về ngôn từ, nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, chỉ có thể đứng lên lần thứ hai cảm tạ Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Phiền Trầm sư tỷ, ta bởi vì vừa mới tiếp xúc tu luyện, đối với tu luyện căn bản cũng không hiểu, còn muốn thỉnh giáo Trầm sư tỷ.

Những lời này mới đúng là Mạc Vô Kỵ từ đầu tới đuôi mục đích thực sự.

Trầm Liên xem ra tương đối khá nói chuyện, huống hồ nàng vốn là dự định chỉ điểm Mạc Vô Kỵ một chút, đơn giản nói:

- Ngươi có cái gì không biết cứ hỏi đi.

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ, trước hắn kết giao bằng hữu, không có một cái hiểu tu luyện. Duy nhất hiểu tu luyện Hàn Ngưng, một bộ cao cao tại thượng hình dạng, hắn căn bản cũng không có cơ hội hỏi.

- Trầm sư tỷ ngươi bây giờ là Thác Mạch tầng bốn, xin hỏi một chút Thác Mạch này tổng cộng có bao nhiêu tầng? Còn có mở ra Linh Lạc tới cùng mở ra bao nhiêu mới đúng là có tư chất?

Mạc Vô Kỵ một hơi thở hỏi.

Trầm Liên ngược lại không nghĩ nhiều lắm, cặn kẽ hồi đáp:

- Muốn tu luyện nhất định phải có Linh Căn, Mạc sư đệ có thể tu luyện, nói rõ là có Linh Căn. Có rồi Linh Căn sau đó, bước tiếp theo chính là Khai Linh. Lần đầu tiên Khai Linh khai ra bao nhiêu Linh Lạc, đại biểu cho tương lai có thể đi tới rất xa. Nói như vậy, lần đầu tiên có thể khai được ra năm nhánh Linh Lạc trở lên, đó chính là rất tốt. Có chút cực phẩm Linh Căn người chủ, lần đầu tiên là có thể mở ra hơn mười nhánh Linh Lạc...

Nói đến cực phẩm Linh Căn, Mạc Vô Kỵ không khỏi nhớ lại Yên Nhi.

- Vậy thiên tài nhất người, lần đầu tiên có thể mở ra bao nhiêu Linh Lạc?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

- Cái này rất khó nói, người có thể mở được ra 10 nhánh Linh Lạc trở lên, đều là tông môn trọng điểm bồi dưỡng thiên tài. Ta đã thấy một thiên tài, hắn mở đi ra mười bảy nhánh Linh Lạc. Nghe nói là mấy trăm năm qua đệ nhất thiên tài, không người nào có thể hơn.

Trầm Liên đang khi nói chuyện, trong mắt còn mang theo ước ao.

- Linh Lạc mở đi ra rồi sau đó chính là Thác Mạch cảnh sao?

Trầm Liên lắc đầu nói:

- Không phải, sau khi Linh Lạc mở ra ngoài, yêu cầu tu luyện. Thác Mạch chính là không ngừng mở rộng trong cơ thể Linh Lạc, tại Thác Mạch cảnh có thể mở rộng Linh Lạc càng nhiều, thực lực lại càng mạnh, tương lai thành tựu cũng liền càng cao. Thác Mạch cảnh có chín tầng, nếu mà tu luyện tới tầng thứ chín, tại trước khi thăng cấp Trúc Linh cảnh, có thể mở rộng đi ra chín mươi chín nhánh Linh Lạc, vậy tương lai rất có thể trở thành vô thượng cường giả.

- Nói cách khác một cái tu luyện giả tối đa có thể mở rộng ra chín mươi chín nhánh Linh Lạc?

Mạc Vô Kỵ không biết thật sự là nhiều lắm.

Trầm Liên gật đầu, lập tức lại lắc đầu:

- Có thể mở rộng ra chín mươi chín nhánh Linh Lạc người là vô cùng phi thường ít, một cái đế quốc trăm năm có thể xuất hiện một hai cái, đó chính là phi thường rất giỏi. Nhưng chín mươi chín nhánh Linh Lạc đích

xác không phải là cực hạn, nghe đồn có đỉnh cấp tư chất đại cơ duyên tu luyện giả, có thể ở chín mươi chín nhánh Linh Lạc sau đó lần thứ hai mở ra một trăm nhánh Linh Lạc, sau đó thăng cấp Thác Mạch mười tầng. Bất quá người tu luyện này, khoảng chừng nghe đồn mà thôi, chưa bao giờ có.

- Thác Mạch mười tầng chẳng phải là càng thêm lãng phí thời gian, có chỗ lợi gì?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc không giải thích được.

Trầm Liên hướng tới nói:

- Há là lãng phí thời gian, ngươi biết tu luyện tam trọng cảnh sao?

Mạc Vô Kỵ lúng túng lắc đầu, hắn gì cũng không biết.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Mười Cái Hô Hấp

Trầm Liên im lặng nhìn Luyện Khí Cơ Sở bị Mạc Vô Kỵ để ở một bên, giải thích:

- Tu luyện có tam đại giới, chia ra làm Nhân Giới, Địa Giới và Thiên Giới. Mỗi một giới lại chia làm tam trọng thiên, mỗi trọng thiên lại chia làm chín tầng, Thác Mạch cảnh chính là Nhân Giới Đệ Nhất Trọng Thiên. Nhân Giới Đệ Nhị Trọng Thiên là Trúc Linh cảnh, Đệ Tam Trọng Thiên là Thoát Phàm cảnh. Vượt qua Thoát Phàm cảnh sau đó, mới đúng là Địa Giới, Địa Giới Đệ Nhất Trọng Thiên là Nguyên Đan Cảnh, Đệ Nhị Trọng Thiên là Chân Hồ Cảnh, Đệ Tam Trọng Thiên là Hư Thần Cảnh...

Thấy Trầm Liên không nói thêm gì đi nữa, Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi tới:

- Vậy thiên giới tam trọng thiên đâu nè?

- Thiên Giới? Nghe đồn đúng là vài thiên tông có cường giả cá biệt bước vào thiên giới. Bất quá vậy cũng là chưa bao giờ hiện thân tồn tại, hơn nữa phần lớn tại Đệ Nhất Trọng Thiên bồi hồi mà thôi. Cho nên Thiên Giới tam trọng thiên đối với chúng ta hoàn toàn không trọng yếu, có biết hay không đều là giống nhau.

Trầm Liên than thở.

Trăm ngàn năm qua, trong phạm vi ngũ đại đế quốc lại có mấy cái bước vào thiên giới cường giả?

Mạc Vô Kỵ cũng biết Trầm Liên không có nói lung tung, Thiên Giới cách hắn đích xác quá xa xôi. Hắn nghĩ tới lúc trước Trầm Liên nói, có chút không hiểu hỏi:

- Trước ngươi nói tu luyện tới Thác Mạch cảnh tầng thứ mười không phải là lãng phí thời gian, thế nhưng ngươi mới vừa nói những thứ này cùng trước chúng ta nói Thác Mạch tầng thứ mười có quan hệ gì?

Trầm Liên thản nhiên nói:

- Bởi vì tại thời điểm Thoát Phàm tầng thứ chín, rất nhiều người đều có thể nghĩ hết tất cả biện pháp thoát khỏi nhân giới, bước vào Địa Giới Đệ Nhất Trọng Thiên Nguyên Đan Cảnh.

- Đây không phải là rất như thường sao?

Mạc Vô Kỵ rất là không giải thích được, coi như là hắn tới rồi Thoát Phàm cảnh tầng thứ chín, cũng sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp tiến vào Địa Giới tu vi.

- Là rất như thường, thế nhưng chỉ có rất ít người biết sau Thoát Phàm tầng chín còn có một cái cảnh giới.

Trầm Liên nói.

- Cảnh giới gì?

Mạc Vô Kỵ thốt ra.

Trầm Liên trong mắt lộ ra hướng tới:

- Được gọi là Nhân Cực cảnh, cũng chính là Thoát Phàm tầng thứ mười. Biết Thoát Phàm có tầng thứ mười Nhân Cực cảnh tuy nói không nhiều lắm, cũng có một chút. Nhưng lại từ không có người có thể thực sự trùng kích đến Thoát Phàm tầng thứ mười, bởi vì không phải là không muốn, mà là làm không được. Chỗ muốn tấn công Nhân Cực cảnh, vậy nhất định phải (phải) tại Nhân Giới tam trọng thiên Đệ Nhất Trọng Thiên

Thác Mạch tu luyện tới tầng thứ mười, sau đó tại Trúc Linh cảnh cũng (phải) tu luyện tới tầng thứ mười, như vậy mới có một đường cơ hội bước vào Thoát Phàm tầng thứ mười Nhân Cực cảnh.

Nói đến đây Trầm Liên nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, chậm rãi nói:

- Trên thực tế không muốn nói tại Nhân Giới tam trọng thiên đều tu luyện tới tầng thứ mười, dù cho tại Thoát Phàm cảnh tu luyện tới tầng thứ mười cũng gần như là chuyện không thể nào. Ngươi còn sẽ cho rằng Thoát Phàm cảnh tầng thứ mười, là lãng phí thời gian cùng tinh lực sao?

- Vậy bước vào Nhân Cực cảnh có chỗ tốt gì?

Mạc Vô Kỵ nghe Trầm Liên giải thích, đã biết Nhân Cực cảnh chỗ tốt nhất định rất nhiều, nhưng hắn không biết a. Dù cho vậy đối với hắn là đồ đạc xa không thể với tới, hắn cũng muốn hỏi một chút.

Trầm Liên đáp:

- Đệ nhất tu sĩ bước vào Nhân Cực cảnh, bọn họ có tiền đồ càng thêm rộng, thứ hai thực lực của bọn họ vượt xa cùng giai. Nói như vậy Nhân Giới tu sĩ cho dù là Thoát Phàm chín tầng viên mãn, nửa bước bước vào Nguyên Đan Cảnh, trên thực lực cùng chân chính Nguyên Đan Cảnh tu sĩ so sánh với, (vẫn, còn) là khác nhau trời vực. Thế nhưng Nhân Cực cảnh tu sĩ, lại có thể vượt cấp miễn cưỡng đối kháng Nguyên Đan Cảnh cường giả, đây là chênh lệch lớn nhất.

Mặc dù Trầm Liên nói rất nhiều thứ, Mạc Vô Kỵ chưa từng nghe qua, nhưng hắn đã biết Trầm Liên bác học cũng đủ hắn hiện tại bái sư.

- Trầm sư tỷ, ta đối với tu luyện dốt đặc cán mai, còn xin Trầm Liên sư tỷ chỉ giáo.

Mạc Vô Kỵ đứng lên khom người thi lễ.

Trầm Liên uống một ngụm trà, nói:

- Nhìn ra rùi, ta và ngươi nói một cái về thân thể Linh Lạc phân bố, còn có làm sao hấp thu thiên địa linh khí. Về phần cái khác, ta cũng không có cách nào dạy ngươi, chính ngươi tự học sao?.

- Đa tạ sư tỷ.

Mạc Vô Kỵ thiếu hụt chính là mấy thứ này, hắn căn bản cũng không biết làm sao bắt đầu tu luyện.

Trầm Liên ngược lại một điểm cũng không giấu giếm, nói cho Mạc Vô Kỵ làm sao thông qua quán thông Linh Lạc vận hành sau đó thu nạp linh khí. Lại nói cho Mạc Vô Kỵ làm sao tiến hành tiểu chu thiên vận hành, làm sao tiến hành đại chu thiên vận hành, thậm chí nói cho Mạc Vô Kỵ làm sao lợi dùng ý niệm phối hợp quán thông Linh Lạc hấp thu linh khí.

Có chút nhất thời không nhớ được, Mạc Vô Kỵ thậm chí xuất ra bút bắt đầu ghi chép xuống.

Một dạy một học, tròn hơn nửa ngày liền đi qua.

Trầm Liên khô miệng lưỡi khô đứng lên nói:

- Ta muốn nghỉ ngơi, ai zà, ở ké một cái phòng của ngươi còn thật không dễ dàng.

- Đa tạ Trầm sư tỷ, ngày hôm nay Trầm sư tỷ giáo dục chi ân, ta sẽ vĩnh viễn không quên.

Mạc Vô Kỵ thành khẩn nói.

Ngày hôm nay Trầm Liên dạy thứ này cho hắn, cũng không phải địa phương bình thường có thể học được. Dù cho hắn thành tạp dịch đệ tử, sợ cũng không có dễ dàng học được nhiều thứ hữu dụng như vậy.

- Quên đi, ta cũng không muốn thu ngươi làm đệ tử.

Trầm Liên nói xong, đi vào căn phòng hướng bên phải. Từ khi tiến vào chỗ này, đến đi vào gian phòng, nàng hầu như mất một ngày.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc, lòng nói ta nhưng không có ý định bái cô làm thầy.

Trầm Liên đi tới cửa gian phòng, bỗng nhiên ngừng lại, xoay người lại hỏi:

- Được rồi, linh căn của ngươi làm sao? Khai Linh đi ra ngoài là mấy cái Linh Lạc?

Mạc Vô Kỵ hơi dừng lại một chút, hắn làm éo gì có Linh Căn? Nếu là hắn nói mình không có Linh Căn, nửa nhánh Linh Lạc cũng không có mở đi ra, không biết Trầm Liên mới vừa nói khô miệng khô lưỡi có thể hay không nhào lên bóp cổ chết hắn.

- Cái này, ta Linh Căn chỉ có thể nói là bình thường sao?, mở ra Linh Lạc cũng khó nói ra. Nói chung, tư chất của ta nhất định là xa xa không bằng Trầm sư tỷ.

Mạc Vô Kỵ cười gượng vài tiếng nói.

Trầm Liên bình tĩnh nói:

- Ta tự nhiên biết tư chất của ngươi không bằng ta, ta chỉ là phải nhắc nhở ngươi, người có cực phẩm Linh Căn lần đầu tiên thu nạp linh khí, yêu cầu một ngày tả hữu thời gian mới có thể cảm ứng được linh khí. người có linh tính, một canh giờ có thể cảm ứng được linh khí cũng không phải không có khả năng. Thượng phẩm Linh Căn cảm ứng được linh khí, yêu cầu 3 đến chừng năm ngày. Trung phẩm Linh Căn người yêu cầu chừng mười ngày, người hạ phẩm Linh Căn, có lẽ yêu cầu một tháng thậm chí mấy tháng à nha.

Nói xong câu đó, Trầm Liên mới đẩy cửa đi vào, sau cùng những lời này dường như cố ý nói để chọc Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha, giơ tay lên nắm lên công pháp tu luyện của mình, cấp tốc tiến vào căn phòng bên trái. Hắn căn bản cũng không có Linh Căn, quản hắn mấy tháng có thể cảm ứng được linh khí, dù sao cũng phương pháp cùng công pháp đều có, hắn không ngừng đi thử thì tốt rồi.

Vừa rồi từ Trầm Liên học quá nhiều đồ đạc, hắn dự định lợi dụng ở nơi này hai tháng liên tục nếm thử.

...

Về đến phòng, Mạc Vô Kỵ lập tức cứ dựa theo biện pháp Trầm Liên dạy cho hắn bắt đầu thu nạp linh khí, tiến hành chu thiên vận chuyển.

Biết Linh Căn kém nhất chí ít yêu cầu một tháng mới có thể cảm ứng được linh khí, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn thăng bằng. Hắn không có Linh Căn, mới tu luyện nửa ngày cũng chưa tới, có thể cảm ứng được linh khí mới đúng là quái sự. Tu luyện vốn chính là sự tình tiến hành theo chất lượng, cần gì phải gấp gáp?

Sâu đậm hấp vào khẩu khí, Mạc Vô Kỵ nhắm mắt lại bắt đầu cảm ứng linh khí trong trời đất. Lúc này hắn tâm bình khí hòa, không có nửa điểm vội vàng xao động. Nói nhảm, cực phẩm Linh Căn đều cần một ngày mới có thể cảm ứng được linh khí, hắn không có Linh Căn vội vàng xao động có cái tác dụng gì chớ.

Mới không tới mười cái hô hấp, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được một cổ thanh linh khí lưu vọt vào cái mạch lạc thứ nhất được quán thông của hắn, sau đó cấp tốc tiến hành nửa cái tiểu chu thiên tiến vào nhánh thứ hai mạch lạc.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh mở mắt, khí cảm này biến mất. Đây chỉ là nửa cái tiểu chu thiên vận hành, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được cả người đều là dễ dàng một chút.

Cái này cũng quá đơn giản sao?? Lẽ nào đây là tu luyện? Nhưng hắn rõ ràng không có Linh Căn a.

Chỉ kinh dị chỉ chốc lát, Mạc Vô Kỵ đã mừng như điên. Ha ha ha. Đếch quản hắn có Linh Căn hay không, chỉ cần có thể tu luyện là được. Sau một khắc Mạc Vô Kỵ lập tức mở ra quyển Luyện Khí Cơ Sở, bình tâm tĩnh khí, điên cuồng tiến hành chu thiên vận chuyển.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Thác Mạch Tầng Một

Cũng không biết qua bao lâu, Mạc Vô Kỵ đột nhiên mở mắt. Hắn dường như cảm giác được tu luyện của mình tiến vào một cái bình cảnh, không còn có biện pháp tiếp tục nữa. Quyển Luyện Khí Cơ Sở kia viết rất rõ ràng, linh khí rót thể, Linh Lạc quán thông, tầng thứ nhất thành.

Hắn rất nhẹ nhàng cảm thụ to lớn linh khí rót thể, chỉ bất quá hắn thông không phải là Linh Lạc mà là mạch lạc mà thôi.

Cái này là Thác Mạch một tầng? Mạc Vô Kỵ kinh dị không dứt nhìn một chút hai tay của mình, lập tức liền nghe thấy được một cổ nhàn nhạt vị hôi.

Đây là tạp chất thân thể tống ra, Mạc Vô Kỵ trước tiên liền hiểu là chuyện gì xảy ra.

Quả nhiên là Thác Mạch tầng thứ nhất, hắn vừa mới tu luyện liền gặp bình cảnh. Bất quá Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng là chuyện gì xảy ra, không phải là hắn không có khả năng tu luyện, mà là bởi vì hắn tốc độ tiến bộ quá nhanh, bản thân lại chỉ quán thông 3 nhánh mạch lạc, tạo thành bình cảnh.

Bình cảnh này đối với tu luyện giả khác mà nói, liền ý nghĩa nhất thiết phải quán thông Linh Lạc mới mới có thể tiếp tục thăng cấp. Mà với hắn mà nói, nhất định phải muốn phải tiếp tục luyện chế Khai Mạch dược dịch, sau đó tìm kiếm chỗ có lôi nguyên ở tiến hành trợ giúp. Tương lai mạch lạc của hắn có thể quán thông bao nhiêu, tiến bộ của hắn liền lớn bao nhiêu.

- Ha ha...

Mạc Vô Kỵ ngửa mặt lên trời cười to, tu luyện cũng không gì hơn cái này, đơn giản như vậy. Hắn cảm giác bụng có chút đói, nhưng còn không đến mức đói không nhúc nhích. Mạc Vô Kỵ phỏng chừng chính bản thân tối đa tu luyện hơn một ngày thời gian mà thôi, hơn một ngày thời gian, hắn liền bước chân vào Thác Mạch tầng một, còn có chuyện gì so với đây càng thêm để cho hắn mừng rỡ?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng vọt vào tắm rửa, đem toàn thân đều rửa sạch một lần. Chờ hắn thay sạch sẽ quần áo sau đó, cả người đều là thần thanh khí sảng. Lúc này hắn cảm giác mình có thể nuốt vào một con trâu, tuy rằng bụng thật đói, nhưng hắn dễ dàng. Chẳng những thân thể dễ dàng, liền ngay cả tâm thần cũng biến thành đặc biệt dễ dàng.

Chỉ cần nhẹ nhàng một bước, là có thể bước ra rất xa. Có lẽ đây chính là Hàn Ngưng trong miệng nói đi lại giữa đó trở nên phi thường dễ dàng, thân thể cũng biến thành cực kỳ linh hoạt hắn lên.

Vô luận tu luyện của hắn có đúng hay không giống như người khác, Mạc Vô Kỵ đều quyết định cứ như vậy tu luyện tiếp.

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết quả nhiên làm nên tên này, lúc này, coi như là có người dùng tốt hơn công pháp đến trao đổi hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, Mạc Vô Kỵ đều sẽ không đồng ý.

Không đúng, Luyện Khí Cơ Sở này tu luyện cũng không phải là một mình hắn, vì sao ở trong mắt người khác môn công pháp này rất rác rưởi, tại hắn nơi này là chân chính bất hủ cấp bậc?

Lẽ nào là bởi vì mình mở chính là kinh mạch cũng chính là mạch lạc, mà không phải Linh Lạc, thế nhưng mạch lạc cùng Linh Lạc tới cùng có cái gì khác nhau?

Mạc Vô Kỵ thế nào cũng nghĩ không thông, đơn giản không suy nghĩ thêm nữa. Tồn tại tức là có đạo lý, hiện tại hắn không hiểu rõ, người nào

có thể xác định tương lai hắn không hiểu rõ?

Mở cửa, Mạc Vô Kỵ cho rằng Trầm Liên nhất định sẽ hỏi hắn vì sao ở bên trong phòng dừng lại thời gian dài như vậy, để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, Trầm Liên căn bản cũng không ở bên ngoài.

Mạc Vô Kỵ sờ sờ mũi của mình, thì ra chính bản thân tự mình đa tình. Còn có hơn một tháng mới đúng là thời điểm Dược Tiên Môn đại hội mở ra, Mạc Vô Kỵ quyết định đi ra ngoài mua dược liệu, sau đó tiếp tục luyện chế Thác Mạch dược dịch.

Tuy rằng hắn là phàm căn, nhưng nhớ hắn có thể tu luyện, hơn nữa tốc độ còn không chậm. Muốn tăng nhanh tốc độ tu luyện, tự nhiên phải tiếp tục đi mở mới mạch lạc. Dựa vào 3 nhánh mạch lạc, hắn còn kém xa.

- Ngươi muốn đi ra ngoài?

Mạc Vô Kỵ vừa mới mở ra khách phòng đại môn, cửa phòng bên phải Trầm Liên liền mở ra.

Mạc Vô Kỵ nghĩ thầm mình ở bên trong tu luyện một hai ngày, Trầm Liên sẽ không cũng tu luyện một hai ngày sao??

- Đúng vậy, ta muốn đi ra ngoài mua một chút dược liệu...

Mạc Vô Kỵ nói đến đây, bỗng nhiên nghĩ đến hắn muốn chế thuốc, tự nhiên yêu cầu máy chế thuốc. Hiện tại trên người của hắn kim tệ cũng không nhiều, cộng thêm đế đô giá cả khẳng định so với Thừa Vũ Quốc (phải) đắt hơn.

- Ngươi có thể hay không cho ta mượn một chút kim tệ, nếu mà chưa dùng hết ta nhất định sẽ trả lại cho ngươi.

Chuyện liên quan đến đại nghiệp tu luyện của mình, Mạc Vô Kỵ không có có ngượng ngùng gì.

Trầm Liên liếc trắng mắt Mạc Vô Kỵ:

- Trước đây ta nói cấp cho ngươi tiền thuê nhà, ngươi nói (không muốn) mà.

Mạc Vô Kỵ xoa xoa tay nói:

- Tiền thuê nhà tự nhiên là quên đi, ta đây lần nữa đi mua dược liệu, nếu mà kim tệ chưa dùng hết ta sẽ trả lại cho ngươi.

Trầm Liên trên mặt không giải thích được đỏ một cái, nói chuyện có chút ấp úng:

- Cái này, ta bây giờ còn chưa có tiền, chờ (thời điểm) Dược Tiên Môn đại hội mở ra, ta thì có.

Mạc Vô Kỵ trợn to hai mắt nhìn Trầm Liên:

- Ngươi không có tiền? Vậy ngươi lúc tiến vào còn nói cho ta tiền thuê nhà? Chẳng lẽ ngươi gạt ta?

Trầm Liên sắc mặt càng là xấu hổ:

- Ta thế nhưng truyền thụ ngươi rất nhiều cơ sở tu luyện, mấy thứ này đủ có thể thế chấp tiền mướn phòng.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng cũng hiểu được, nữ nhân này nói cấp cho hắn tiền thuê nhà, hoàn toàn là lời nói dối. Giả như hắn thực sự muốn lấy tiền thuê nhà, nàng nhất định sẽ có một bộ khác lí do thoái thác.

Dường như biết Mạc Vô Kỵ đã hiểu rõ mình ở lừa gạt hắn, Trầm Liên cúi đầu nói:

- Ta cũng là bởi vì không có tiền thuê nhà mới bất đắc dĩ dời đi, ta...

Trầm Liên đích xác bởi vì không có tiền thuê nhà dời đi, nàng sở dĩ lần thứ hai trở về, chính là biết cái phòng này có hai cái gian phòng, nàng muốn tìm phòng chủ câu thông một chút, chính là trước thuê cho

nàng một gian, chờ Dược Tiên Môn đại hội mở ra sau đó, nàng là có thể bắt được tiền, sau đó gấp đôi trả tiền mướn phòng.

Về sau thấy Mạc Vô Kỵ tu luyện không được tốt, đơn giản tận tâm tận lực dạy Mạc Vô Kỵ tu luyện. Dựa theo bình thường đạo lý mà nói, đến lúc đó Mạc Vô Kỵ khẳng định không tiện tiếp tục hỏi nàng đòi tiền thuê nhà.

Sự thực cũng cùng nàng dự liệu không sai biệt lắm, Mạc Vô Kỵ không có hướng nàng đòi tiền thuê nhà, còn rất cảm tạ nàng. Nàng nào biết đâu rằng Mạc Vô Kỵ ngày hôm nay sẽ tìm nàng vay tiền? Nếu mà biết Mạc Vô Kỵ sẽ tìm nàng vay tiền, nàng tuyệt đối sẽ không ở phía sau mở cửa.

Thế nhưng nàng cũng là không có cách nào, nàng thật sự là đói bụng đến phải không chịu nổi.

- Ục ục...

Bụng Trầm Liên truyền đến xì xào âm hưởng, Mạc Vô Kỵ theo bản năng cúi đầu nhìn một chút.

Trầm Liên một khuôn mặt xinh đẹp hoàn toàn phồng thành đỏ thẫm, từ sau khi đi vào ở, nàng liền chưa từng ăn cơm. Nàng vẫn quan tâm căn phòng Mạc Vô Kỵ này, nghe được Mạc Vô Kỵ mở cửa sau đó, nàng biết Mạc Vô Kỵ nhất định là đi ăn cơm, cho nên muốn muốn theo phía sau đi ăn ké đó mà.

- Ngươi không phải là ngay cả ăn cơm tiền cũng không có chứ??

Mạc Vô Kỵ im lặng vỗ vỗ cái trán, nữ nhân đem tiền trên người mình dùng ngay cả ăn cơm đều khó khăn, nàng vẫn là lần đầu tiên gặp phải. Nếu là người nữ nhân này vốn không có tiền, cùng trước đây Yên Nhi và hắn bình thường giống nhau, còn chưa tính. Trên thực tế người nữ nhân này ở tại Thiên Lạc tửu lâu, vậy tuyệt đối không phải là không có vấn đề tiền, mà là có tiền bị nàng hoàn toàn bất kể xài hết rồi.

Trầm Liên càng là xấu hổ, đơn giản ngẩng đầu nói:

- Không sai, ta đích xác là không có tiền, đang chuẩn bị tìm ngươi vay tiền ra đi ăn cơm. Nếu mà ngươi nguyện ý cho ta mượn, sau này tu luyện có vấn đề, tùy thời đều có thể hỏi ta.

Mạc Vô Kỵ vô lực nói:

- Đi thôi, chúng ta đi ăn cơm.

Hắn vốn là muốn hỏi Trầm Liên vay tiền, bây giờ còn phải cho Trầm Liên mượn tiền, thậm chí còn phải mời Trầm Liên ăn cơm, đây là chuyện gì a. Người quả nhiên là không có khả năng chỉ nhìn biểu tượng, đây là danh ngôn chí lý.

...

- Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ trả lại cho ngươi gấp bội.

Hai người rời đi Thiên Lạc tửu lâu đi tìm ăn, Trầm Liên thấy Mạc Vô Kỵ có chút phát sầu, cho rằng Mạc Vô Kỵ là lo lắng vấn đề tiền, trái lại ra an ủi.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo:

- Không cần, chút tiền ấy ta còn mời cô được.

Hắn phát sầu chính là dù cho lại có thể luyện chế ra Khai Mạch dược dịch, hắn như thế nào tìm địa phương đi rèn luyện chính bản thân kinh mạch mạch lạc? Hắn mạch lạc cũng phải cần sét đánh mới có thể quán thông a.

- Nhưng sao ngươi thoạt nhìn thật giống như có tâm sự vậy?

Trầm Liên nghi ngờ hỏi.

Mạc Vô Kỵ lười trả lời Trầm Liên, chỉ vào một nhà ăn trước mặt:

- Chúng ta vào đi ăn cơm đã, cơm nước xong ta còn có chuyện.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Thiết Bị Chế Thuốc Đất Đỏ

Mạc Vô Kỵ cùng Trầm Liên hai người tại trong ánh mắt khiếp sợ của tiểu nhị quán cơm, quét xong một bàn cơm nước tràn đầy, mới rời đi trong ánh mắt sùng bái của tiểu nhị.

Tiểu nhị đã từng thấy nam nhân ăn tạp, nhưng chưa từng thấy qua một nữ nhân cũng có thể ăn như vậy. Có thể ăn thì thôi, then chốt nữ nhân này xinh đẹp vẫn là hắn trước chưa từng thấy qua. Một cái nữ nhân xinh đẹp như vậy lại ăn như hổ đói, thật sự là có chút phá vỡ cảm quan của hắn.

- Trầm sư tỷ, ngươi đã ăn uống no đủ, nếu không ngươi đi về trước đi, ta chuẩn bị đi có một số việc.

Mạc Vô Kỵ nóng lòng thoát khỏi Trầm Liên sớm một chút đi mua dược liệu và thiết bị chế thuốc.

Trầm Liên mới vừa tiếp xúc Mạc Vô Kỵ còn có chút rụt rè, lúc này hai người cùng một chỗ lại là thảo luận tu luyện, lại là ăn cơm sớm đã quen thuộc. Về điểm này rụt rè, cũng bị Trầm Liên ném vào lên chín tầng mây:

- Ta trở về không có việc gì, ta cũng chuẩn bị đi đi dạo một chút, ngươi muốn đi mua cái gì? Có lẽ ta có thể cho ngươi một phần kiến nghị.

Thấy không cách nào thoát khỏi cái đuôi này, Mạc Vô Kỵ chỉ phải nói:

- Ta dự định đi mua một phần thiết bị chế thuốc, ngươi cùng ta đi làm gì?

- Ngươi muốn mua lò luyện đan? Ngươi ngay cả tu luyện đều không bắt đầu, thế nào mua lò luyện đan?

Trầm Liên theo bản năng kinh thanh hỏi.

Mạc Vô Kỵ giải thích:

- Ta không phải là muốn mua lò luyện đan, ta chỉ muốn mua một phần thiết bị chế thuốc thông thường, xem có thể đi hay không Luyện Dược Sư đường. Ngươi cũng biết ta tư chất không được, có thể trở thành là Luyện Dược Sư, tương lai không có khả năng tu luyện, ta còn có thể bằng vào thân phận của Luyện Dược Sư kiếm chén cơm ăn.

Trầm Liên cũng là đồng tình gật đầu:

- Ngươi nói cũng không sai, bất quá Luyện Dược Sư không có tiền đồ, muốn học hãy đi học luyện đan sư.

Mạc Vô Kỵ hừ một tiếng:

- Luyện đan sư, ngươi dạy ta sao? Nếu mà ngươi nguyện ý dạy ta nói, ta cũng không phải chú ý học tập luyện đan.

Trầm Liên lúng túng nói:

- Luyện đan sư kinh phí quá lớn, ngươi lại không có cách nào tu luyện, ngươi hay là cứ học tập Luyện Dược Sư sao?.

Cha nàng chính là một cái Đan Sư, há có thể không biết học tập luyện đan là khó khăn dường nào?

Dường như cảm giác mình mới vừa đề nghị có chút không thực tế, sau khi nói xong, Trầm Liên lại bổ sung một câu:

- Toàn bộ Trường Lạc thành, lò luyện đan chỗ tốt nhất là Tinh Hà Đan Các. Nơi này chẳng những đan dược nhất lưu, luyện đan lò luyện đan cũng là tốt nhất. Bất quá ta kiến nghị ngươi đi Lạc Hải Thương Lâu,

Lạc Hải Thương Lâu lò luyện đan tuy rằng không bằng Tinh Hà đan các, thế nhưng chế thuốc thiết bị lại là tốt nhất cả Tinh Hà Đế Quốc.

- Đi, đi Lạc Hải Thương Lâu.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

Hắn lại không luyện đan, huống chi hắn và Lạc Hải Thương Lâu quen thuộc.

...

- Đại nhân, lần này ngài cần mua đồ đạc gì? Ta bảo đảm đem giá cả thấp nhất, chất lượng đồ tốt nhất giới thiệu cho ngài.

Mạc Vô Kỵ tới Lạc Hải Thương Lâu sau đó, trực tiếp tìm được cái kia tiểu nhị lần trước bán ra cho hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

- Ê! Có thiết bị chế thuốc cấp bậc bất hủ tuyệt đỉnh tốt, giống như Bất Hủ Phàm Nhân Quyết lần trước ta mua hay không zậy?

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ vai tiểu nhị nói.

Tiểu nhị nhất thời lúng túng, Bất Hủ Phàm Nhân Quyết này là hắn lừa dối Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ hiện tại lấy ra nói chuyện, hiển nhiên là đang nhắc nhở hắn, không dùng lại đồ đạc lần trước lừa dối hắn.

- Hi hi...

Bên cạnh truyền đến một tiếng cười thanh thúy, hiển nhiên là bởi vì nghe thấy được Mạc Vô Kỵ nói Bất Hủ Phàm Nhân Quyết ưu tú, thực sự nhịn không được bật cười. Một cái Luyện Khí Cơ Sở đầy đường lớn đều có thể nhìn thấy, ngươi muốn học thương gia tiêu thụ thủ đoạn nói thành Bất Hủ Phàm Nhân Quyết còn chưa tính, còn dùng tuyệt đỉnh thứ tốt để hình dung, muốn không cười cũng không nhịn được.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nhìn thấy hai nữ tử, một người trong đó hắn còn quen biết, chính là Khúc Uyển Nhi ban đầu ở trên thuyền gặp phải, không nghĩ tới ở chỗ này lần thứ hai gặp phải.

- Thì ra là Khúc sư tỷ, lần trước ở trên thuyền đa tạ Khúc sư tỷ giải vây chi ân.

Mạc Vô Kỵ rất là cảm kích ôm quyền ân cần thăm hỏi.

Khúc Uyển Nhi hơi có chút xấu hổ nói:

- Xin lỗi a, bằng hữu ta không phải mới vừa cố ý.

Hiển nhiên vừa rồi phát sinh tiếng cười chính là bạn của Khúc Uyển Nhi, Khúc Uyển Nhi sau khi nói xong theo bản năng nhìn thoáng qua Trầm Liên bên người Mạc Vô Kỵ.

Trầm Liên vừa nhìn chính là người tu luyện qua, nàng có chút không hiểu rõ vì sao Trầm Liên muốn cùng Mạc Vô Kỵ một người chỉ có phàm căn cùng một chỗ như vậy.

Mạc Vô Kỵ vung tay lên:

- Không có việc gì, đối với vị sư tỷ này mà nói, có lẽ này chỉ là một Luyện Khí Cơ Sở. Đối với ta loại người chưa hề tiếp xúc qua tu luyện mà nói, đó chính là vô thượng Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, có thể để cho ta một người phàm tục bất hủ công pháp. Ngươi coi như ta chưa từng thấy qua là được rồi.

Lần này chính là Khúc Uyển Nhi vẫn có chút lạnh như băng đều có chút nhịn không được muốn bật cười.

- Vị đại nhân này, ngươi muốn mua thiết bị chế thuốc ta chỗ này còn thật sự có một bộ, gọi là Vạn Cổ Trường Thanh. Đây cũng không phải là giống Bất Hủ Phàm Nhân Quyết bình thường vậy, mà là thật gọi Vạn Cổ Trường Thanh. Là từ một cái quốc gia phi thường xa vận chuyển tới, chỉ là bởi vì Trường Lạc cực ít có người đi dùng cơ khí chế thuốc, lúc này

mới vẫn để đó không dùng ở chỗ này của ta. Bộ thiết bị chế thuốc này đẳng cấp tuyệt đối so với thiết bị chế thuốc chúng ta nơi này phải ưu tú gấp mấy lần à nha, chế ra dược dịch cũng là cực kỳ tinh thuần.

Tiểu nhị thấy Mạc Vô Kỵ vừa nhìn về phía hắn, liền vội vàng nói.

- Bao nhiêu tiền?

Mạc Vô Kỵ dứt khoát hỏi, hắn tại Thừa Vũ Quốc mua qua cơ khí thiết bị cấp thấp, đại khái tại một hai ngàn kim tệ trên dưới. Nơi này coi như là muốn tốt hơn rất nhiều, tăng gấp mười lần hắn cũng không sai biệt lắm có thể mua được.

- Ba mươi bảy vạn kim tệ...

Tiểu nhị nói như một chậu nước lạnh tưới tới trên đầu Mạc Vô Kỵ, để cho Mạc Vô Kỵ từ đầu lạnh tới chân. Trên người của hắn kim tệ cộng lại cũng không đến 3 vạn, ba mươi bảy vạn kim tệ hắn ngay cả số lẻ cũng không đủ.

- A đù, sao đắt vậy? Ta chỗ này có một gốc cây Song Diệp Hỏa Diễm Thảo, ngươi có mua hay không a?

Mạc Vô Kỵ ôm vạn nhất tâm tư hỏi.

Hắn phỏng chừng Song Diệp Hỏa Diễm Thảo giá trị xa xa không bằng Minh Mục quả, chỉ là hắn thật sự là không có cách nào, chỉ có thể thử thời vận.

- Ý, ngươi có Song Diệp Hỏa Diễm Thảo? Có thể bán cho ta hay không? Ta cho ngươi bốn mươi vạn kim tệ.

Ở một bên, Khúc Uyển Nhi bỗng nhiên ngạc nhiên mừng rỡ kêu lên.

- Cô muốn Song Diệp Hỏa Diễm Thảo?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Khúc Uyển Nhi gật đầu:

- Đúng, ta đích xác cần Song Diệp Hỏa Diễm Thảo, đây là bốn mươi vạn kim phiếu.

Nói xong Khúc Uyển Nhi không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, liền rút ra bốn tờ kim phiếu mười vạn. Bốn tờ kim phiếu đều là của Lạc Hải Thương Lâu, ở chỗ này đổi kim tệ đó là một chút vấn đề cũng không có.

Mạc Vô Kỵ vội vàng từ trong lòng lấy ra một cái hộp gỗ đưa cho Khúc Uyển Nhi, đồng thời nói:

- Đa tạ sư tỷ.

- Hẳn là ta phải cảm tạ ngươi mới đúng, ta đi đây, sau này còn gặp lại.

Khúc Uyển Nhi nắm hộp gỗ, lôi một cái nữ tử bên người, bước nhanh đi ra thương lâu.

Mạc Vô Kỵ đem bốn tờ kim phiếu chưa ấm tay đưa cho tiểu nhị:

- Làm phiền ngươi đi giúp ta đem bộ tốt nhất chế thuốc thiết bị kia đưa đến.

Tiểu nhị cũng thật không ngờ, nhẹ nhàng như vậy liền hoàn thành một khoản không nhỏ, hắn nhanh chóng tiếp nhận kim phiếu kính cẩn nói:

- Đại nhân chờ một chút, ta rất nhanh thì đem bộ chế thuốc thiết bị kia đưa tới.

Chờ tiểu nhị sau khi đi, Trầm Liên mới lên tiếng:

- Ta cảm thấy có chút cổ quái, Song Diệp Hỏa Diễm Thảo tuy rằng rất thưa thớt, lại căn bản không có đáng giá như vậy. Khúc sư tỷ của ngươi thoạt nhìn hình như chủ tu thủy hệ công pháp, vì sao phải ra giá

cao như vậy cách thu mua ngươi một gốc cây Song Diệp Hỏa Diễm Thảo?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Không cần ngươi hiểu đâu.

Trên thực tế tại thời điểm Khúc Uyển Nhi làm ra vẻ cần Song Diệp Hỏa Diễm Thảo, Mạc Vô Kỵ liền biết nàng đang nói dối. Khúc Uyển Nhi không giỏi về nói láo, thần thái kia hoàn toàn không có khả năng phù hợp với nàng. Chỉ là Khúc Uyển Nhi đều đã nói như vậy, hắn cự tuyệt trái lại không tốt. Mặc kệ đối phương vì sao giúp hắn, Mạc Vô Kỵ (vẫn, còn) là thu xuống tới, cái ân tình này nhớ kỹ là được.

...

- Uyển nhi, ngươi sẽ không đối với tiểu tử kia có ý gì chứ? Ta biết ngươi cũng muốn có Song Diệp Hỏa Diễm Thảo, nhưng vì sao phải đưa bốn mươi vạn kim tệ cho hắn?

Đi ra Lạc Hải Thương Lâu, nữ tử bên người Khúc Uyển Nhi liền kinh thanh hỏi.

Khúc Uyển Nhi nhàn nhạt nói:

- Hắn chỉ là một phàm căn mà thôi.

Nghe nói Mạc Vô Kỵ chỉ có phàm căn, đồng bạn Khúc Uyển Nhi liền biết Khúc Uyển Nhi khẳng định không phải là coi trọng đối phương, nàng có chút nghi hoặc nhìn Khúc Uyển Nhi.

Khúc Uyển Nhi tiếp tục nói:

- Hắn mặc dù chỉ là một phàm nhân, thế nhưng hắn có ý chí bất khuất là ta bình sinh ít thấy. Tại dưới sét đánh, coi như là tu luyện giả cũng sớm lui về phía sau, mà hắn liều mạng không lùi. Lần lượt bị lôi ngạc lôi

hồ đẩy lùi, sau đó lần lượt xông lên, sau cùng dùng phàm nhân huyết nhục thân thể cứng rắn giết chết hai đầu lôi ngạc.

- Thì tính sao? Một mãng phu mà thôi.

Khúc Uyển Nhi lắc đầu:

- Nếu quả như thật là mãng phu, vậy cũng sẽ không giết hai con lôi ngạc. Vậy nói rõ hắn biết cực hạn của mình ở địa phương nào, hắn biết thời điểm xem xét vết thương, tính toán lôi ngạc sẽ chết tại trước mặt hắn. Đáng tiếc, hắn chỉ là một người phàm...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Thủy Chung Đều Là Bằng Hữu

Tiểu nhị rất nhanh thì đem trọn vẹn thiết bị chế thuốc mang tới, Mạc Vô Kỵ không biết đã biết bao nhiêu thiết bị chế thuốc, có thể nói ở trên địa cầu tân tiến nhất chế thuốc thiết bị đều là hắn dùng trước.

Bộ này Vạn Cổ Trường Thanh vừa cầm đến, Mạc Vô Kỵ mở ra kiểm tra sau đó liền biết đây tuyệt đối là thứ tốt. So với Thừa Vũ Quốc cái kia rác rưởi thiết bị, một bộ thiết bị này không biết cường đại hơn gấp bao nhiêu lần. Mặc dù rất nhiều chức năng cùng trên địa cầu chế thuốc thiết bị không hoàn toàn tương đồng, thế nhưng Mạc Vô Kỵ cảm giác bộ thiết bị này càng thêm thích hợp chế thuốc.

- Vạn Cổ Trường Thanh của ngươi đã đến, thoạt nhìn hình như rất cao cấp hình dạng.

Trầm Liên trong giọng nói mang theo một tia không cho là đúng.

Nếu là Mạc Vô Kỵ có tiền rất nhiều, quên đi. Nàng hiện tại biết Mạc Vô Kỵ tiền không nhiều lắm, một người không có bao nhiêu tiền, chẳng những ở xa hoa gian phòng vạn một kim tệ một tháng, còn dùng ba mươi bảy vạn kim tệ mua một cái chế thuốc thiết bị không dùng được, đây quả thực là quá ngoại hạng.

Nàng không tin Mạc Vô Kỵ có thể chế thuốc thành công, mặc dù Luyện Dược Sư đối với Luyện đan sư mà nói, cái gì đều không phải là. Nhưng cũng không phải là người nào đều có thể trở thành là Luyện Dược Sư, này chẳng những (phải) có thiên phú, còn phải có nhất định tri thức.

Mạc Vô Kỵ kiểm tra qua chế thuốc thiết bị, gói lại, không thèm để ý chút nào nói:

- Ta có một bộ Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, bộ thiết bị sau này liền kêu là chế thuốc cơ sở thiết bị. Không cần phải đều đặt tên phách lối, để cho người khác đố kị.

Trầm Liên thiếu chút nữa bật cười, một bộ này chế thuốc thiết bị cùng cái kia Luyện Khí Cơ Sở cũng có người đố kị?

- Trầm sư tỷ, xin ngươi giúp ta đem bộ thiết bị này đưa đến khách sạn đi, ta còn phải đi ra ngoài mua mấy thứ dược liệu đi thử một chút.

Mạc Vô Kỵ nói còn chưa dứt lời, đã nhìn thấy Trầm Liên sắc mặt có chút không thật cao hứng, hắn vội vàng rút ra kim phiếu một ngàn kim tệ nói:

- Giả như ta trở về tương đối trễ, Trầm sư tỷ chính bản thân đi ăn cơm, không cần chờ ta.

Trầm Liên hiện tại ngay cả ăn cơm tiền cũng không có, Mạc Vô Kỵ xuất ra một ngàn kim tệ, nàng lập tức liền đem bất mãn nuốt vào bụng. Nàng và Mạc Vô Kỵ đi ra, chính là muốn tìm cơ hội hướng Mạc Vô Kỵ mượn ít tiền. Cũng không thể mỗi lần lúc ăn cơm, đều muốn phải chờ Mạc Vô Kỵ cùng nhau sao??

Một ngàn kim tệ, đối với nàng mà nói, vậy là đủ rồi.

Đem Trầm Liên đưa đi, Mạc Vô Kỵ bắt đầu ở chung quanh mua dược liệu.

Trường Lạc thành là đô thành của Tinh Hà Đế Quốc, nơi này chỉ cần ngươi có tiền, trên cơ bản không có thứ gì không mua được.

Ngày kế, Mạc Vô Kỵ mang theo mấy cái bọc lớn về tới Thiên Lạc tửu lâu. Khai Mạch dược dịch dược liệu, hắn mua đủ năm mươi phần.

Hắn cần Khai Mạch dược dịch dược liệu giá cả không cao, cho nên hắn tận lực mua tốt hơn. Ví dụ như trăm năm cỏ linh chi, hắn tận lực mua hai trăm năm trở lên.

Cỏ linh chi vật này, thấp hơn nghìn năm ở chỗ này căn bản cũng không tính Linh Dược. Coi như là nghìn năm cỏ linh chi, cũng chỉ là thấp hơn Linh Dược, giá cả cũng không cao.

Ngoài ra, hắn còn mua một đống lương khô trở về. Chế thuốc sợ nhất là bị cắt đứt, nếu chuẩn bị chế thuốc, hắn liền quyết định liên tục luyện chế một đoạn thời gian lại đi ra.

Trở lại tửu lâu, Mạc Vô Kỵ cũng không có thấy Trầm Liên, không biết là nghỉ ngơi hay là đi ra ngoài. Hắn chế thuốc thiết bị, bị Trầm Liên để ở trong phòng khách.

Mặc dù Mạc Vô Kỵ đối với Trầm Liên không biết, cũng biết Trầm Liên lai lịch khẳng định sẽ không đơn giản như vậy. Cho nên Trầm Liên muốn làm cái gì, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không sẽ đi hỏi thăm.

Trở lại gian phòng của mình, Mạc Vô Kỵ bắt đầu điều chỉnh thử thiết bị chuẩn bị tiếp tục luyện chế Khai Mạch dược dịch.

Mạc Vô Kỵ đã luyện chế qua mấy chục phần Khai Mạch dược dịch, cho nên luyện chế Khai Mạch dược dịch với hắn mà nói, thật đúng là một chuyện đơn giản.

Liên tiếp mấy ngày, Mạc Vô Kỵ đều là không có rời đi gian phòng. Trầm Liên nghe thấy được Mạc Vô Kỵ gian phòng truyền tới mùi thuốc, cũng biết Mạc Vô Kỵ đang chế thuốc. Nàng là tu luyện giả, biết vô luận là chế thuốc hay là tu luyện, kiêng kị nhất chính là quấy rầy. Cộng thêm nàng và Mạc Vô Kỵ cũng chưa quen thuộc, cho nên đối với Mạc Vô Kỵ ở trong phòng chế thuốc luyện thiên hôn địa ám cũng không quan tâm.

Ba ngày sau, Mạc Vô Kỵ đi ra ngoài một chuyến, sau đó trở về tiếp tục chế thuốc. Cứ như vậy, Mạc Vô Kỵ dùng tới hai mươi ngày, mới đem

năm mươi phần dược liệu toàn bộ luyện chế hoàn tất.

20 ngày, người khác gầy một vòng. Năm mươi phần dược liệu, bị hắn luyện chế ra bốn mươi sáu phần Khai Mạch dược dịch.

Nếu mà không phải là hắn vội vã muốn luyện chế ra đến, năm mươi phần dược liệu này, hắn một phần cũng sẽ không lãng phí.

Lần thứ hai sau khi ra ngoài, vẫn không có thấy Trầm Liên. Khoảng cách Dược Tiên Môn đại hội còn có vài ngày, Mạc Vô Kỵ trong lòng nắm lấy có thể hay không lợi dụng mấy ngày nay thời gian tìm một địa phương có lôi ngạc đi mượn rèn luyện mạch lạc. Nơi này muốn tìm được Lôi Trạch thích hợp hắn, phỏng chừng khả năng không lớn. Trường Lạc thành ven biển, tìm kiếm lôi ngạc vẫn là có khả năng.

Đơn độc một người đi tìm lôi ngạc, Mạc Vô Kỵ còn không dám. Thật vất vả có thể tu luyện, hắn còn không muốn sớm như vậy liền vứt đi.

Có lẽ có thể đi Trường Lạc công hội xem, không biết có người hay không tổ đội đi đối phó lôi ngạc.

...

- Vô Kỵ...

Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa đi tới Trường Lạc công hội cửa vào, chợt nghe đến một cái thanh âm quen thuộc gọi hắn.

- Chấn Nhất, ngươi thế nào cùng với Bố Nhị?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ tại một câu lời còn chưa nói hết, liền dừng lại, lập tức hỏi:

- Bố Nhị, người nào đối với ngươi động thủ?

Đinh Bố Nhị nửa bên mặt đều sưng đỏ, năm chỉ ấn vẫn chưa có hoàn toàn biến mất.

- Nơi này không phải là chỗ nói chuyện, vào công hội rồi lại nói.

Nguyên Chấn Nhất nói xong, lôi kéo Đinh Bố Nhị, cùng Mạc Vô Kỵ cùng nhau tiến vào công hội.

- Chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ còn không có ngồi xuống, liền nhìn chằm chằm Đinh Bố Nhị hỏi.

Đinh Bố Nhị mặc dù không có hào sảng thoải mái như Nguyên Chấn Nhất, cũng là một cái bằng hữu tốt, cùng Mạc Vô Kỵ chung đụng cũng không tệ. Hơn nữa trước đây Mạc Vô Kỵ tại Lôi Vụ Sâm Lâm, nếu không phải Đinh Bố Nhị ra gọi hắn, hắn kết cục rất khó đoán trước.

Đinh Bố Nhị nắm chặt nắm tay nói:

- Là Tào Hạo đánh, nếu mà tương lai ta có năng lực, ta nhất định phải đem tên khốn kiếp này đầu giẫm ở dưới chân...

Đinh Bố Nhị không có tiếp tục nói hết, hắn biết mình nói là nói nhảm. Tào Hạo có Linh Căn cũng không tệ lắm, mà hắn là không có Linh Căn người phàm. Một cái người không có linh căn làm sao cùng cùng Tào Hạo đấu? Nói đem Tào Hạo giẫm ở dưới chân, cũng chỉ là nhất thời nói thống khoái mà thôi.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Ngươi từ từ nói.

Nguyên Chấn Nhất giúp Đinh Bố Nhị nói:

- Bố Nhị vẫn đi theo bên người Hàn Ngưng, về sau Tào Hạo dẫn theo một cái tiên sư tìm được Hàn Ngưng, cái kia tiên sư là vì Hàn Ngưng Song Diệp Hỏa Diễm Thảo mà đến. Song Diệp Hỏa Diễm Thảo tựa hồ đối với cái kia tiên sư rất trọng yếu, cái kia tiên sư thu Hàn Ngưng Song

Diệp Hỏa Diễm Thảo sau đó, lập tức xuất ra một tấm bảng hiệu nói cho Hàn Ngưng tùy thời có thể thành ngoại môn đệ tử của bọn họ tông môn.

Thẳng đến lúc này, Mạc Vô Kỵ mới biết được Hàn Ngưng vì sao nhất định phải có Song Diệp Hỏa Diễm Thảo. Xem ra người nữ nhân này sớm có dự định, coi như là không có cách nào được Dược Tiên Môn đại hội chọn lên, nàng cũng có thể trở thành một ngoại môn đệ tử, quả nhiên là giỏi tính toán.

- Cái kia tiên sư họ Lô, họ Lô này tại thu hồi hai gốc cây Song Diệp Hỏa Diễm Thảo sau đó, dường như còn chưa đủ, lại hỏi Hàn Ngưng là như thế nào tìm được Song Diệp Hỏa Diễm Thảo...

Nguyên Chấn Nhất nói đến đây, Đinh Bố Nhị ngắt lời đối với Mạc Vô Kỵ nói:

- Ta ở phía sau nói một câu, nói Song Diệp Hỏa Diễm Thảo là ngươi tìm được. Tiên sư liền hỏi ngươi là ở nơi nào tìm được, Hàn Ngưng nói ngươi là tại Lôi Vụ Sâm Lâm phía ngoài một cái bên hồ khe đá tìm được. Tiên sư cũng không có nói nhiều, lập tức liền đi. Để cho ta không có nghĩ tới là, tiên sư này sau khi đi, Tào Hạo bỗng nhiên đối với ta một bạt tai, sau đó một cước đem ta ngã trên mặt đất, đá mấy cái.

- Trung gian Hàn Ngưng không có lên tiếng ngăn lại?

Mạc Vô Kỵ trầm giọng hỏi.

Đinh Bố Nhị lắc đầu:

- Không có, chờ Tào Hạo đánh xong sau đó, Hàn Ngưng mới nói với ta, nàng bên này đã không cần ta. Ta cũng không phải đứa ngốc, tự nhiên biết Hàn Ngưng sớm từ bỏ ta. Ta nhất thời tìm không được chỗ ở của ngươi, chỉ có thể tìm được Chấn Nhất đại ca nơi đó.

Mạc Vô Kỵ đứng lên đập đập Đinh Bố Nhị an ủi:

- Không cần lo lắng, chung quy có một ngày, thù này ta sẽ giúp ngươi báo.

Lời của Đinh Bố Nhị để cho Hàn Ngưng công lao vô hình trung thấp xuống một tầng, tự nhiên để cho Hàn Ngưng khó chịu. Dùng tính cách Hàn Ngưng vì tư lợi, đánh đuổi Đinh Bố Nhị cũng là như thường.

Nguyên Chấn Nhất cũng đứng lên:

- Vô Kỵ, ta chuyện bên này cũng kết thúc. Ta không dự định đi Dược Tiên Môn đại hội, ta chuẩn bị tu võ đạo, cho nên muốn rời khỏi Trường Lạc thành. Ngươi và Bố Nhị có tính toán gì không?

- Tu võ đạo? Là bởi vì không có Linh Căn sao?

Mạc Vô Kỵ còn chuẩn bị chờ an ổn sau đó, đem cái này Khai Mạch dược dịch lấy ra cùng Nguyên Chấn Nhất, Đinh Bố Nhị dùng chung.

Nguyên Chấn Nhất lắc đầu, ngẩng đầu nhìn về phía chen chúc công hội đại sảnh, từng chữ từng câu nói:

- Chính là có Linh Căn, ta cũng dự định tu luyện võ đạo. Quyết tâm này, tại trước khi ta đến Trường Lạc cũng đã hạ. Hiện tại ta muốn đi tìm võ đạo của ta, có lẽ chỉ có một ngày chúng ta còn có thể gặp lại. Có lẽ ngày hôm nay từ biệt, chúng ta không ngày gặp lại. Vô Kỵ, Bố Nhị, chúng ta từ biệt tại đây. Vô luận tương lai có thể hay không gặp mặt, chúng ta đều là bằng hữu.

Nói xong Nguyên Chấn Nhất xoay người đi ra phòng trà đại môn, căn bản cũng không chờ Mạc Vô Kỵ nói gì, người đã đi xa. Mạc Vô Kỵ cùng Đinh Bố Nhị đi ra phòng trà, lờ mờ có thể nghe được hắn truyền tới tiếng ca:

- Kim thiên thả hữu tạm biệt, tha triêu dã định năng tụ thủ, túng sử bất năng hội diện, thủy chung dã thị bằng hữu…

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Tổ Đội Rời Bến

- Chấn Nhất đại ca thực sự là hào sảng, hào hiệp...

Thẳng đến tiếng ca cùng thân ảnh Nguyên Chấn Nhất đều biến mất, Đinh Bố Nhị mới cảm thán nói.

- Bố Nhị, ta dự định đi ven biển săn bắt lục chân lôi ngạc. Nếu không ngươi đi trước chỗ của ta ở, chờ sau khi ta săn bắt lôi ngạc trở về, cùng đi tham gia Dược Tiên Môn đại hội.

Mạc Vô Kỵ biết Đinh Bố Nhị bị Hàn Ngưng đánh đuổi sau đó, hiện tại hắn là không có chỗ ở, đơn giản để cho hắn ở tại địa phương của mình.

Đinh Bố Nhị khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, lôi ngạc ngươi lại không phải là không có biết. Vậy cũng là tiên sư mới có thể ngăn cản, ngươi làm gì (phải) đi chịu chết?

Mạc Vô Kỵ nhìn phương hướng Nguyên Chấn Nhất biến mất, trầm giọng nói:

- Chấn Nhất có bản thân truy cầu, hắn muốn truy cầu võ đạo. Coi như là không có Linh Căn, ta cũng nhất định phải đi ra con đường của mình. Ngươi cũng biết ta tương đối có thể kháng sét đánh, bằng không ban đầu ở trên thuyền cũng không giết chết hai con lôi ngạc. Đi săn giết lôi ngạc đích xác nguy hiểm, nhưng ý ta đã quyết. Nếu là ta không có khả năng trở về, ngươi một mình lang bạt sao?.

Đinh Bố Nhị từ khiếp sợ đến cảm khái, đến sau cùng cũng là nắm chặt nắm tay. Nguyên Chấn Nhất cùng Mạc Vô Kỵ đều có bản thân hoài bão, hắn Đinh Bố Nhị há có thể sợ hãi rụt rè?

- Vô Kỵ, ta cùng đi với ngươi. Đừng nói nguy hiểm, một khi ngươi săn được lôi ngạc, ta cũng có thể giúp ngươi thu thập tài liệu trên người lôi ngạc.

Đinh Bố Nhị rất nhanh thì hạ quyết tâm.

Cùng với bị người ta xem như chó, một bạt tai cút, không bằng sống oanh oanh liệt liệt một phần. Chết thì chết, rồi lại nói người nào có thể xác định liền nhất định chết?

- Hai vị muốn đi săn bắt lôi ngạc, không bằng cùng chúng ta cùng nhau tổ đội.

Một cái thanh âm hùng hậu truyền đến, Mạc Vô Kỵ cùng Đinh Bố Nhị quay đầu lại nhìn thấy một người tráng hán thân hình cao lớn.

Người này tuyệt đối cao hơn hai thước, cao lớn vạm vỡ. Tại phía sau đại hán này còn có một nam một nữ, nam tử so với đại hán này gầy yếu nhiều hơn, tối đa bất quá 1m67, còn nữ kia tử mi hạnh tóc ngắn, thoạt nhìn cực kỳ lưu loát.

- Mấy vị cũng muốn đi săn bắt lôi ngạc?

Mạc Vô Kỵ hơi cảnh giác hỏi, không có sự tình trùng hợp như vậy sao?, hắn vừa mới nói muốn đi săn bắt lôi ngạc, nơi này liền có người muốn đi săn bắt lôi ngạc.

Tráng hán cao lớn ha ha cười:

- Ngươi không cần suy nghĩ nhiều, chúng ta không phải đi săn bắt lôi ngạc, nhưng là trên đường chúng ta đi có lôi ngạc, cho nên mọi người theo như nhu cầu.

- Này xin hỏi các ngươi cần cái gì?

Mạc Vô Kỵ thẳng thắn hỏi, cái này nhưng không có cái gì kiêng kỵ. Mọi người muốn tổ đội, bạn đội đi làm cái gì cũng không biết còn tổ đội cái rắm.

Tráng hán cao lớn nói:

- Đây cũng không phải là chuyện bí mật gì đáng giá, chúng ta đi tìm kiếm Hải Dực Báo trứng. Dược Tiên Môn đại hội gần mở ra, Hải Dực Báo trứng giá trị nhất định bay nhanh lên cao. Nếu(như) là vận khí tốt, bằng vào một quả trứng Hải Dực Báo cũng có thể đi vào một cái tiên môn trở thành tạp dịch đệ tử. Kỳ thực gần nhất rất nhiều người đi tìm trứng Hải Dực Báo, ngươi xem một chút bên kia, phần lớn đều là tổ đội đi tìm trứng Hải Dực Báo.

- Hải Dực Báo là cái gì động vật biển?

Mạc Vô Kỵ đối với yêu thú không phải là hiểu lắm.

Tráng hán ha ha cười nói:

- Nếu không phải mới vừa mới nghe được ngươi nói giết hai đầu lôi ngạc, ta còn thật hoài nghi thực lực của ngươi. Hải Dực Báo cũng không phải là động vật biển mà là yêu thú cấp thấp, loại này yêu thú chỗ tốt lớn nhất chính là có thể phi hành. Rất nhiều tu sĩ đều lựa chọn Hải Dực Báo làm tọa kỵ thay đi bộ, bởi vì chỉ cần lấy được trứng Hải Dực Báo, nó liền phục tùng vô cùng tốt. Hơn nữa, Hải Dực Báo giỏi đi lại đường thủy. Tại Trường Lạc bờ biển, có một vài Hải Dực Báo ẩn nấp sinh hoạt. Hải Dực Báo sức chiến đấu không phải là rất mạnh, thế nhưng ghét nhất chính là lôi ngạc, đa số Hải Dực Báo đều lựa chọn sinh hoạt tại lôi ngạc phụ cận. Lôi ngạc am hiểu cự ly xa công kích, sét đánh càng là khó lòng phòng bị.

Mạc Vô Kỵ cảm giác đối phương không có nói mò, nhưng hắn thủy chung không nghĩ ra vì sao ba người này muốn tìm hắn và Đinh Bố Nhị tổ đội. Hắn và Đinh Bố Nhị vừa nhìn chính là cái loại người không có

bao nhiêu sức chiến đấu, coi như là hắn giết hai đầu lôi ngạc, ai biết dùng thủ đoạn gì giết?

Chỉ là hắn đồng dạng cho là mình không có gì có thể bị đối phương lừa gạt, nghĩ tới đây Mạc Vô Kỵ lúc này liền nói:

- Tốt, ta đồng ý tổ đội. Bất quá ta có một cái điều kiện, thời điểm lôi ngạc quá nhiều, mọi người phải đồng loạt ra tay. Hơn nữa trứng Hải Dực Báo chúng ta cũng có cơ hội phân chia, đương nhiên điều kiện tiên quyết là mọi người chiếm được nhiều có thể phân cho chúng ta.

- Tốt, bằng hữu sảng khoái, cứ như vậy quyết định. Ta gọi Cơ Quảng, hai vị này là đồng bạn của ta Cao Quyên cùng Tôn Lê Viêm. Các ngươi có muốn chuẩn bị một chút hay không, nếu mà không cần nói, chúng ta sẽ xuất phát.

Cơ Quảng tư duy cấp tốc cùng hắn cái đầu to hoàn toàn không tương xứng.

Mạc Vô Kỵ lúc này nói:

- Ta bên này không có gì để chuẩn bị, nếu không hiện tại liền lên đường đi. Quay lại cần bao nhiêu thời gian?

Cơ Quảng đáp:

- Từ nơi này đi Hải Thất Giác tối đa một ngày, nếu như chúng ta vận khí tốt, một hai ngày liền có thể tìm được Hải Dực Báo thường lui tới nơi. Vận khí không tốt, có lẽ đợi được Dược Tiên Môn đại hội mở ra sau đó, chúng ta cũng tìm không được. Ngươi không cần lo lắng, ba người chúng ta cũng muốn đi Dược Tiên Môn, cho nên sẽ không kéo dài tới Dược Tiên Môn đại hội mở ra sau đó mới về.

...

Nghe nói Trường Lạc thành mệnh danh cũng là bởi vì cái thành này ở gần Trường Lạc hải, cho nên Trường Lạc thành cũng có thể xưng là

thành ven biển. Trường Lạc hải mênh mông vô biên, hiểm ác đáng sợ địa phương cũng là đếm không hết. Bất quá khoảng cách Trường Lạc thành gần nhất hiểm địa, dĩ nhiên chính là Hải Thất Giác.

Hải Thất Giác có bảy eo biển, bảy eo biển này liên miên cùng một chỗ, tạo thành một hình cái muỗng, Hải Thất Giác cũng bởi vậy được đặt tên. Nơi này cũng là khoảng cách Trường Lạc thành gần nhất, hàng ngày có Hải Dực Báo thường lui tới địa phương. Chỉ là những năm gần đây, Hải Dực Báo bị bắt quá lợi hại, Hải Thất Giác vùng ven địa phương đã không thấy được Hải Dực Báo bóng dáng. Muốn bắt lấy Hải Dực Báo nhất định phải rời bến đi tới một ngày đường.

Mạc Vô Kỵ năm người là chạy đi suốt đêm, tới Hải Thất Giác vừa lúc hừng đông.

- Người ở đây quả nhiên không ít.

Mặc dù sắc trời mới hơi sáng, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy đông đảo xe thú dừng ở chỗ này, thậm chí còn có một vài phi hành xe thú.

Cơ Quảng lại ngưng trọng nói:

- Mọi người cẩn thận, nơi này người tới 90% trở lên cũng là vì trứng Hải Dực Báo mà đến. Chúng ta tận lực không nên cùng bọn họ tới gần, nơi này rất nhiều người là chuyên môn dựa vào đánh cướp mà sống. Hiện tại Hải Thất Giác vùng ven khu vực sớm đã tìm không được trứng Hải Dực Báo, muốn tìm được trứng Hải Dực Báo, nhất định phải phải vào biển.

- Chúng ta đây (phải) ngồi thuyền, có đúng hay không rất nhiều người đi ra biển?

Đinh Bố Nhị nghi ngờ hỏi.

Cao Quyên vẫn không nhiều lắm nói cười lạnh một tiếng:

- Nếu mà rất nhiều người đi ra biển, chúng ta ở đâu ra cơ hội tìm kiếm trứng Hải Dực Báo?

Cơ Quảng nói:

- Tại cách đó không xa có nơi chuyên môn cho thuê thuyền nhỏ, ta không có dự định đi thuê thuyền nhỏ. Tự chúng ta dẫn theo đồ đạc.

Nói xong, Cơ Quảng đem phía sau bao lớn mở ra, Mạc Vô Kỵ vẫn cũng có chút muốn biết Cơ Quảng cõng một cái bọc lớn như vậy làm gì, hiện tại mới nhìn thấy trong cái bọc mặt hình như là một loại đồ đạc bằng da bố.

- Đây là cái gì?

Đinh Bố Nhị không hiểu hỏi.

Mạc Vô Kỵ đã đã nhìn ra, đây là bè tự động thổi phồng, bất quá cái này hiển nhiên không phải là bè đơn giản như vậy.

- Đây là thuyền hơi.

Đang khi nói chuyện, Cơ Quảng đem một cái công tắc mạch rút mạnh, thuyền hơi tự động thổi phồng hẳn lên. Trong thời gian ngắn liền biến thành bảy tám thước chiều dài, ba bốn thước rộng.

- Thứ này thật tiện lợi.

Đinh Bố Nhị kinh dị nói.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, hắn biết vật này rất nguy hiểm. Đây là rời bến không phải là ra sông, một khi gặp phải yêu thú cường đại, sợ rằng một ngụm liền đem cái thuyền này cắn bể. Này còn chưa phải là chủ yếu, chủ yếu vật này không có hệ thống động lực, chẳng lẽ muốn như vậy chèo qua đi?

Cơ Quảng từ trong bao bọc lấy ra 4 mái chèo:

- Ngoại trừ Mạc huynh đệ ra, 4 mái chèo này chúng ta một người một cái, dùng tốc độ của chúng ta, hẳn là có thể tại bầu trời tối đen thời điểm đến mục tiêu. Một đoạn này hải vực ngoại trừ lôi ngạc ra, không có gì cái khác hải yêu.

Nói xong Cơ Quảng đưa mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ:

- Mạc huynh đệ, ngươi tương đối có thể kháng lôi, một khi gặp phải lôi ngạc mà nói, ngươi để ngăn lôi ngạc công kích. Chúng ta bốn người thay nhau chèo thuyền, bình thường chỉ cần vượt qua phạm vi, lôi ngạc liền sẽ không tiếp tục truy kích.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu vì sao Cơ Quảng ba người muốn hắn và Đinh Bố Nhị gia nhập, đối phương ba người hiển nhiên đã nhìn ra hắn và Đinh Bố Nhị sức chiến đấu không mạnh. Muốn bọn họ gia nhập, ngoại trừ muốn Đinh Bố Nhị làm cu li miễn phí ra, còn có chính là phải có một tấm bia người miễn phí, chuyên môn dùng để chống đỡ lôi ngạc 6 chân.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Đan Thương Thất Mã

Đinh Bố Nhị cũng hiểu được, thì ra hắn và Mạc Vô Kỵ hai người tới là bị lợi dụng.

- Vô Kỵ...

Đinh Bố Nhị nhìn Mạc Vô Kỵ, sắc mặt có chút khó coi.

Mạc Vô Kỵ đối với Cơ Quảng mời hắn và Đinh Bố Nhị gia nhập tiểu đội, sớm đã có chút nghi hoặc. Hiện tại biết rõ, trái lại lộ ra bình tĩnh trở lại:

- Điều này nói rõ chúng ta có giá trị lợi dụng, nếu như không có giá trị lợi dụng, ta tin tưởng Cừu huynh cũng sẽ không mời chúng ta tới đây. Cừu huynh, ngươi nói đúng không?

Nói đến câu nói sau cùng, Mạc Vô Kỵ đã là nhìn về phía Cơ Quảng. Hắn là thật không thèm để ý, Cơ Quảng đang lợi dụng hắn, hắn đang lợi dụng Cơ Quảng. Không có Cơ Quảng dẫn đường, hắn muốn tìm tới nơi này, sợ rằng không dễ. Huống chi, còn có thêm 3 người trợ giúp.

Cơ Quảng sở dĩ cảm thấy lợi dụng hắn, đó là bởi vì Cơ Quảng không biết hắn cần sét đánh. Sét đánh đối với Cơ Quảng đám người mà nói là ác mộng, đối với hắn Mạc Vô Kỵ mà nói là vô thượng cơ duyên. Chính như hắn nói như vậy, nếu mà hắn và Đinh Bố Nhị không có giá trị lợi dụng, người khác dựa vào cái gì muốn kéo hai người bọn họ gia nhập tiểu đội.

- Tốt, Mạc huynh đệ chính là rộng rãi, đi, chúng ta bây giờ xuất phát.

Cơ Quảng nói xong, thứ nhất nhảy lên thuyền hơi.

Thấy Mạc Vô Kỵ đồng ý, Đinh Bố Nhị cũng không nói thêm nữa, cầm lấy một mái chèo cùng Mạc Vô Kỵ cùng nhau lên thuyền hơi.

Mạc Vô Kỵ còn tưởng rằng thuyền hơi này coi như là có bốn người chèo, tốc độ cũng sẽ không rất nhanh, nhưng tới rồi trên thuyền sau đó, hắn liền biết mình ý nghĩ rất sai lầm.

Cái này thuyền hơi thiết kế phi thường xảo diệu, bốn cái mái chèo hai bên điều khiển, tốc độ hầu như cùng động cơ mô-tơ bình thường giống nhau, lao thẳng trên nước.

Mạc Vô Kỵ quan sát một hồi, cái thuyền hơi này thiết kế đem trở lực nước giảm đến yếu nhất. Nhược điểm là, bốn người mệt mỏi sau đó không ai thay ca. Còn có một cái, rất dễ bị xé rách.

Hai canh giờ sau đó, trên mặt biển bầu trời trở nên âm trầm.

- Mọi người nghỉ ngơi một chút sao?, phỏng chừng sắp mưa xối xả.

Mạc Vô Kỵ nhìn thấy Đinh Bố Nhị có chút không kiên trì nổi, gợi ý một tiếng.

Cơ Quảng cũng gật đầu nói:

- Tốt, ở trong nơi này ăn một chút gì, nghỉ ngơi nửa canh giờ, sau đó tiếp tục chạy đi.

Mọi người không có nghỉ ngơi đến nửa canh giờ, chỉ nhị chừng mười phút đồng hồ, một tiếng sấm vang lên, từng hạt mưa lớn chừng hạt đậu liền rơi xuống. Mạc Vô Kỵ quan sát một cái thuyền hơi, thuyền hơi này còn có một cái thiết bị tự động thoát nước. Bất quá không có chỗ cho mọi người trốn mưa.

- Roẹt...

Lại là một đạo thiểm điện rơi xuống, lần này Cơ Quảng lớn tiếng kêu lên:

- Có lôi ngạc tới rồi, mọi người không nên động thủ, đem lôi ngạc tặng cho Vô Kỵ huynh đệ đối phó. Chúng ta nhanh chóng tiếp tục chèo thuyền, Vô Kỵ huynh đệ ngăn trở lôi ngạc tới được. Chúng ta tốc độ càng nhanh, Vô Kỵ huynh đệ áp lực lại càng nhẹ...

Cơ Quảng lời còn chưa dứt, một con lôi ngạc cực đại đã phóng tới, lôi ngạc còn không có rơi xuống, một đạo thiểm điện liền đánh về phía tới gần thuyền.

Đối với đề nghị của Cơ Quảng Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn biết Cơ Quảng ý tứ. Lôi ngạc rất mang thù, chỉ cần là hắn động thủ, dù cho nơi này có năm người, lôi ngạc cũng nhất định là cùng hắn chết sống.

Mạc Vô Kỵ lần này thay đổi một cây trường đao, căn bản cũng không cần Cơ Quảng nhắc nhở, hắn đã lấy ra một lọ Khai Mạch dược dịch nuốt xuống, chủ động chặn một đạo sấm sét này, đồng thời trường đao đâm về phía dưới hầu lôi ngạc.

Mạc Vô Kỵ đã coi như là Thác Mạch một tầng bắt đầu Chu Thiên vận chuyển công pháp, trước hắn lao lực thiên tân vạn khổ còn phải bằng vào một phần vận khí, mới có thể đem lôi hồ lực lượng dẫn vào mạch lạc. Lúc này ở dưới sự trợ giúp của vận hành công pháp, Mạc Vô Kỵ rất nhẹ nhàng liền đem một đạo lôi hồ dẫn vào mạch lạc. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ hầu như lệ rơi đầy mặt, hắn nghĩ hết tất cả biện pháp muốn làm một cái kiểm chứng công pháp quả nhiên chính xác. Không có công pháp, nào có dễ dàng như vậy liền đem lôi hồ dẫn vào mạch lạc?

- Rẹt...

Chỉ là một đạo lôi hồ, khiến cho Mạc Vô Kỵ cảm nhận được mạch lạc thứ tư hắn gần quán thông chỗ bế tắc bị triệt để bổ ra.

Thuyền hơi lần thứ hai khởi động, Mạc Vô Kỵ đứng ở đuôi thuyền không ngừng dùng đao đâm lôi ngạc dưới hầu. Chỉ là con lôi ngạc bổ ra ba bốn đạo sấm sét đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ mới tình cờ có thể đâm trúng lôi ngạc một cái.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng là kích động không thôi, tới rồi Thác Mạch một tầng sau đó, hắn mới biết mình tiến bộ. Cộng thêm có thể tiến hành chu thiên vận chuyển công pháp, hướng dẫn lôi hồ có ý thức oanh kích mạch lạc, để cho cơ hội hắn thụ thương yếu đáng kể.

Nếu là ở trước, hơn mười đạo lôi hồ cũng đủ để cho hắn co quắp ngồi xuống. Mà bây giờ hắn bị đập hơn mười lần lôi hồ, thương thế trên người cư nhiên không phải là rất nặng.

Không chỉ như thế, hắn giải khai mạch lạc trở nên càng thêm dễ dàng. Cái gì Luyện Khí Cơ Sở, quyển công pháp này đối với Mạc Vô Kỵ hắn mà nói, chính là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Lúc này mới bị oanh kích hơn mười đạo lôi hồ, nhánh mạch lạc thứ năm của hắn liền được mở ra.

Nếu là hắn cố tình giết con lôi ngạc này, lôi ngạc sớm đã lên nóc tủ. Mạc Vô Kỵ lo lắng hắn giết con lôi ngạc sau đó, không có lôi hồ công kích hắn, lúc này mới lưu thủ.

Cơ Quảng đám người nhìn thấy lôi ngạc nhổ ra sấm sét một đạo lại một đạo rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, mà Mạc Vô Kỵ thủy chung đứng ở đuôi thuyền ngăn trở lôi ngạc, nhất thời thở phào nhẹ nhõm. Xem ra Mạc Vô Kỵ này không có nói sai, hắn đích xác có bản lĩnh chống lại lôi ngạc, xem ra Mạc Vô Kỵ này thể chất đặc thù. Trước đây bọn họ gặp phải lôi ngạc chỉ có thể tránh né chạy trốn, thậm chí cũng không dám hoàn thủ. Hiện tại Mạc Vô Kỵ chẳng những có thể hoàn thủ, còn có thể ngăn cản lôi ngạc.

Tại thời điểm Mạc Vô Kỵ trùng kích nhánh mạch lạc thứ sáu, lại là hai đạo lôi hồ từ bên cạnh đánh tới, rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ biết đây là lôi ngạc khác tới giúp đỡ, lúc này Mạc Vô Kỵ sẽ không lưu thủ. Trường đao trong tay tăng nhanh tốc độ, liên tiếp đâm trúng dưới họng lôi ngạc thứ nhất mấy cái, trực tiếp đem đầu này lôi ngạc đánh rớt xuống biển.

Tài liệu trên Lôi ngạc tương đối đáng giá, bất quá Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có ý nghĩ lấy tài liệu. Cái thuyền hơi này tuy rằng không nhỏ, nhưng nếu như chịu tải quá nhiều lôi ngạc tài liệu, tốc độ sẽ giảm bớt.

Dù cho Mạc Vô Kỵ lại có thể lợi dụng lôi hồ trùng kích mạch lạc, hắn vẫn như cũ không cách nào hấp thu hết hết thảy lôi hồ. Vẫn có bộ phận lôi hồ đánh vào trên thân thể Mạc Vô Kỵ, rất nhanh thì đem Mạc Vô Kỵ oanh da tróc thịt bong, cả người cháy đen.

Vốn thấy 3 con lôi ngạc đồng thời công kích Mạc Vô Kỵ, Cơ Quảng đám người đã là lo lắng vạn phần. Bọn họ không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ đột nhiên giống như thần trợ liên tiếp đâm trúng lôi ngạc dưới họng, đem một con lôi ngạc ầm xuống nước.

Nhìn từng đạo lôi hồ đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, đem Mạc Vô Kỵ đánh cả người cháy đen. Cơ Quảng ba người đã cảm thấy lần này tìm được Mạc Vô Kỵ nhập bọn, thật sự là quá anh minh rồi.

Đánh giết một cái đầu lôi ngạc sau đó, Mạc Vô Kỵ tiếp tục dùng Khai Mạch dược dịch, chống lại hai đầu lôi ngạc khác. Rất nhanh đám Cơ Quảng liền phát hiện, Mạc Vô Kỵ trước đánh giết một con lôi ngạc này, đích thật là vận khí. Bởi vì giờ khắc này hắn lại giết không được 2 con lôi ngạc kia, có đôi khi hơn mười đạo lôi hồ đánh vào trên người của hắn, hắn mới có thể miễn cưỡng đâm trúng một cái.

Lôi ngạc sinh mệnh lực rất mạnh, đâm trúng một hai lần, đối với lôi ngạc sinh mệnh chút nào không ảnh hưởng.

Lo lắng Mạc Vô Kỵ không đỡ được lôi ngạc cuồn cuộn không ngừng công kích, Cơ Quảng ba người liều mạng chèo thuyền. Đinh Bố Nhị có

lòng muốn muốn phải giúp trợ Mạc Vô Kỵ, nhưng hắn biết mình sợ rằng ngay cả một đạo lôi ngạc sấm sét cũng không đỡ nổi. Chỉ có thể cũng là liều mạng chèo thuyền, muốn chạy ra lôi ngạc phạm vi công kích.

Lôi ngạc tại trong biển tốc độ cực nhanh, đâu dễ đơn giản trốn.

Mưa xối xả, thuyền hơi tại trong biển bay nhanh đi tới. Mà ở phần đuôi thuyền hơi, Mạc Vô Kỵ tại dưới mưa xối xả cùng lôi ngạc đối kháng. Chỉ là tình cờ từng đạo sấm sét, nhắc nhở đám người Cơ Quảng, Mạc Vô Kỵ còn chưa chết.

Mạc Vô Kỵ trong lòng sớm đã không có kích động cùng hưng phấn lúc ban đầu, từ lâu không lưu thủ nữa. Chỉ là hắn mỗi một lần xuất thủ đều trở nên chật vật, mặc dù những thứ này lôi ngạc lôi hồ có thể không ngừng để cho hắn mạch lạc quán thông, thế nhưng thực lực của hắn quá yếu. Hắn một cái Thác Mạch một tầng huyết nhục thân thể, có thể chống đối đến bây giờ, hầu như tới cực hạn rồi.

- Ca rắc...

Liên tiếp ba đạo lôi hồ rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, trong đó hai đạo lôi hồ bị Mạc Vô Kỵ dẫn vào kinh mạch bế tắc, một đạo lôi hồ đem Mạc Vô Kỵ da thịt ầm bóc một tảng lớn.

Đạo mạch lạc thứ 19 được đánh thông, Mạc Vô Kỵ trực tiếp cắn bể đầu lưỡi của mình, trường đao đâm vào một con lôi ngạc nhào xuống. Hắn tuyệt đối không thể ngã, một khi ngã xuống, lôi ngạc này sẽ trực tiếp xé xác hắn. Trước liều mạng đều sẽ trở thành vô dụng công. Hắn là phàm căn người phàm, hắn muốn thành công, nhất định phải chịu được cực khổ gấp mấy lần người khác. Vô luận như thế nào, hắn đều phải chịu đựng.

Lại là nửa ngày đi qua, chính là ngay cả Cơ Quảng tay đều (mỏi) yếu vô lực. Hắn không rõ ràng lắm vì sao Mạc Vô Kỵ còn có thể kiên trì, mưa xối xả như trút xuống xuống để cho đầu thuyền nhìn xem đuôi thuyền đều có chút mơ hồ. Cơ Quảng đám người cũng không biết Mạc

Vô Kỵ tới cùng gặp bao nhiêu con lôi ngạc. Mạc Vô Kỵ thật giống như một cái đinh giống nhau, đan thương thất mã sừng sững tại đuôi thuyền, dường như vĩnh viễn cũng sẽ không bị lôi ngạc đánh bại.

Mạc Vô Kỵ chính mình cũng không biết hắn gặp bao nhiêu lôi ngạc, nếu không phải thuyền hơi không ngừng đi tới, có lẽ bọn họ sớm đã bị lôi ngạc vây lại.

Lôi ngạc bị hắn giết chết có ít nhất hơn mười con, lôi ngạc vẫn như cũ cuồn cuộn không ngừng đuổi theo, sau đó cuồn cuộn không ngừng phun ra sấm sét oanh kích Mạc Vô Kỵ.

Nhánh mạch lạc thứ hai mươi sáu rốt cục đả thông, thời điểm Mạc Vô Kỵ lại nuốt vào một lọ Khai Mạch dược dịch, phát hiện mình chỉ còn lại có bảy bình Khai Mạch dược dịch. Lúc này hắn cả người mềm yếu vô lực, toàn thân bộ xương khắp nơi đều là xé rách đau đớn. Có thể đứng ở chỗ này, đã là một loại ý chí kiên cường đang chống đỡ.

- Phác thông...

Lại là một con lôi ngạc bị Mạc Vô Kỵ đâm vào yết hầu rơi vào trong biển, cũng trong lúc đó, nhánh mạch lạc thứ hai mươi bảy của Mạc Vô Kỵ đã thông.

- Roẹt...

Sau một khắc một đạo lôi hồ liền đánh vào ngực Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ tuy rằng được đả thông hai mươi bảy nhánh mạch lạc, thực lực của hắn cũng mới Thác Mạch tầng một mà thôi, còn là mới vừa tiến vào Thác Mạch cảnh. Thời gian dài như vậy dưới mưa xối xả đối kháng lôi ngạc công kích cuồn cuộn không ngừng, thân thể cùng tinh thần hắn đều mệt mỏi tới cực hạn rồi. Huyết nhục thân thể không phải là cái đinh, rốt cục vẫn phải cầm cự không nổi, co quắp ngồi trên thuyền hơi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Có Thực Lực Mới Có Tôn Kính

Mạc Vô Kỵ đã hoàn toàn thoát lực, bốn người chèo thuyền so với Mạc Vô Kỵ không khá hơn bao nhiêu. Thấy Mạc Vô Kỵ vô lực công kích nữa, Cơ Quảng đám người càng là điên cuồng chèo thuyền.

Tuy rằng thuyền hơi tương đối chịu được lôi ngạc sấm sét công kích, bất quá sấm sét công kích nhiều hơn, thuyền cũng đỡ không được, huống chi bây giờ còn đang dưới mưa.

Cũng may hơn mười con lôi ngạc bị Mạc Vô Kỵ chém giết, lôi ngạc vẫn truy sát cũng bất quá hai ba con. Trọng yếu hơn là, vài con lôi ngạc này đều bị Mạc Vô Kỵ đánh thương nặng. Tại Mạc Vô Kỵ dừng lại công kích, thuyền hơi tăng nhanh tốc độ sau đó, mấy con trọng thương lôi ngạc rất nhanh thì mất đi mục tiêu, hoặc là nói mất đi nguồn gốc tức giận.

Lôi ngạc là một loại yêu thú rất kỳ lạ, chúng nó mang thù nhất. Càng là cừu hận, bọn chúng sinh mệnh lực lại càng mạnh, lực công kích độ cùng bạo phát độ mạnh yếu lại càng lớn, hơn nữa còn nhận thức chuẩn mục tiêu. Trừ phi đối mặt tính áp đảo công kích, chúng nó hoàn toàn không có chống cự đường sống, lúc này mới sẽ lui lại.

Lại là chừng hai canh giờ, thuyền hơi dừng ở bên trên một chỗ phương viên chí ít trên trăm đảo đá ngầm, lúc này mưa xối xả ngược lại ngừng lại.

Mạc Vô Kỵ ngược lại khôi phục một phần khí lực, ngược lại là Cơ Quảng bốn người mệt liệt trên mặt đất.

- Mạc huynh, lần này nhờ có ngươi, chúng ta đi lên nghỉ ngơi một chút, ngươi đem thuyền hơi kéo đi lên, giấu kín tại đá ngầm trung gian là được.

Cơ Quảng thứ nhất leo lên đảo đá ngầm, hắn xưng hô bất tri bất giác từ Mạc huynh đệ biến thành Mạc huynh.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng thương thế không nhỏ, toàn thân đều có một loại xé rách cảm. Thế nhưng hiện ở chỗ này vài người, hắn rốt cuộc có khí lực nhất.

- Vô Kỵ, ta phục ngươi.

Đinh Bố Nhị lung lay lắc lư bò lên, hầu như cả cánh tay cũng không nhấc lên được.

Cao Quyên cùng Tôn Lê Viêm hai người nhìn về phía Mạc Vô Kỵ ánh mắt mang theo một tia kính nể, ban đầu một chút xem thường lúc này sớm đã biến mất vô tung vô ảnh.

Bọn họ tuy rằng hầu như thoát lực, đây chẳng qua là làm việc khổ cực. Mạc Vô Kỵ làm mới thật sự là tấm chắn, nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ ngăn cản ở phía sau, nhiều lôi ngạc như vậy một khi đem thuyền hơi bao vây lại, bọn họ một cái đều đi không xong.

- Cừu huynh, chính là chỗ này?

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút xa xa gồ ghề đảo đá ngầm, ánh mắt có thể đạt được chỗ tối đa chỉ có thể nhìn thấy phạm vi trăm mét.

Đối với sự tình mình chống lại lôi ngạc, Mạc Vô Kỵ cũng không có nhiều lời. Trên thực tế nếu mà không phải là hắn có ý định dây dưa lôi ngạc, Cơ Quảng liền chưa chắc sẽ bị lôi ngạc dây dưa. Đương nhiên, cũng chỉ là khả năng, cho nên nói hắn vẫn còn là nổi lên tác dụng.

- Không sai, chính là chỗ này. Cái chỗ này ta đã từng tới một lần, số người biết không nhiều lắm. Vô Kỵ, lần này ngươi xuất lực khí lớn nhất.

Hơn nữa bởi vì đi quá mau, một cái đầu lôi ngạc tài liệu ngươi đều không có được. Chỉ cần tại đây đảo đá ngầm lấy được Hải Dực Báo trứng cao hơn hai cái, ngươi trước hết phân một cái.

Cơ Quảng trong giọng nói mang theo chân thành, nói chuyện thái độ cũng là có thay đổi rất lớn.

Không ai đối với lời của Cơ Quảng có bất kỳ dị nghị gì, thực lực đại biểu tất cả. Mạc Vô Kỵ có thể một đường ngăn trở lôi ngạc, đồng thời chém giết hơn mười con lôi ngạc, thực lực như vậy sợ rằng so với hắn Cơ Quảng đều phải mạnh hơn một phần. Thực lực của Mạc Vô Kỵ, đã được tôn kính.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không nói nhiều, hắn tới nơi này vừa không phải là vì lôi ngạc tài liệu, cũng không phải là vì trứng Hải Dực Báo. Hắn là mượn lôi ngạc đánh vỡ ra mạch lạc, hiện tại mục đích của hắn đã đạt được. Về phần trứng Hải Dực Báo, có thể được là hay nhất, không chiếm được cũng không có gì.

- Ta kiến nghị ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm, sáng sớm ngày mai xuất phát.

Mạc Vô Kỵ biết tất cả mọi người rất mệt mỏi rã rời, cộng thêm lại thời gian rất lâu không có ngủ. Dưới loại tình huống này đi tìm trứng Hải Dực Báo, rất khả năng mất mạng. Đồng dạng, chính hắn thương thế nghiêm trọng, cần nghỉ ngơi cả đêm chữa thương mới được.

Cao Quyên gật đầu nói:

- Ta đồng ý Mạc huynh ý kiến, ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm rồi lại nói.

Tuy rằng Cơ Quảng rất muốn sớm một chút xuất phát tìm kiếm, bất quá Mạc Vô Kỵ nói chuyện, hơn nữa Cao Quyên cũng đồng ý Mạc Vô Kỵ ý kiến.

...

Mưa xối xả sớm đã dừng lại, chỉ có cuồng bạo sóng biển không ngừng vỗ vào bờ. Nơi này ngoại trừ Đinh Bố Nhị ra, còn lại bốn người đều tu luyện qua. Cho nên Đinh Bố Nhị tiến vào hang liền ngủ, mà Mạc Vô Kỵ bốn người còn lại là mỗi người tĩnh toạ luyện khí.

Quán thông hai mươi bảy nhánh kinh mạch, Mạc Vô Kỵ tốc độ tu luyện càng là bão táp. Dù cho nơi này thiên địa linh khí cũng không nồng nặc, vẫn như cũ tại quanh người hắn tạo thành một cái linh khí đường tuần hoàn không nhìn thấy.

Một đêm tỉnh lại, Mạc Vô Kỵ tinh thần tăng gấp bội, chẳng những thương thế chuyển biến cực kỳ tốt đẹp, càng là cảm giác thực lực của chính mình tăng lên rất nhiều.

- Mạc huynh, ngươi tu luyện chẳng lẽ là Luyện Khí Cơ Sở?

Buổi sáng sau khi mọi người đứng lên, Cơ Quảng thứ nhất hỏi. Hắn tu vi thấp, ngược lại không cảm giác được Mạc Vô Kỵ tu luyện động tĩnh. Hắn thấy tư thế Mạc Vô Kỵ tu luyện, rất giống là Luyện Khí Cơ Sở.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Đúng vậy, các công pháp khác ta mua không nổi, đơn giản liền lựa chọn Luyện Khí Cơ Sở.

Cơ Quảng chính sắc nói:

- Mạc huynh, thực lực của ngươi hoàn toàn có thể đổi một cái công pháp tốt hơn tu luyện. Lôi ngạc giá trị kỳ thực rất cao, ta kiến nghị ngươi sau này chuyên môn tìm người tổ đội, sau đó thuê một con thuyền rời bến săn giết lục chân lôi ngạc. Ta nghĩ không được bao lâu, ngươi liền có thể mua một cái tinh phẩm Nhân Cấp Công Pháp khá vô cùng. Luyện Khí Cơ Sở tốc độ tu luyện quá chậm, còn cần đại lượng tài nguyên tu luyện, cái được không bù đắp đủ cái mất.

Mạc Vô Kỵ chẳng nói đúng sai nói:

- Linh Căn của ta rất kém cỏi, có thể tu luyện đã tính là phi thường may mắn. Về phần công pháp xấu, ta cũng không quá chú ý. Huống chi ta công pháp tu luyện thế nhưng có một cái tên rất phách lối, Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, này nói ra có nhiều mặt mũi.

- Ha ha...

Lần này Cơ Quảng ba người đồng thời cười vang, không nói cái gì nữa. Hắn vẫn là lần đầu tiên thấy một người vì tên công pháp rất oai, không để ý chính bản thân tiền đồ.

- Vô Kỵ, ngươi bây giờ có thể tu luyện?

Đinh Bố Nhị nhỏ giọng hỏi.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Đinh Bố Nhị nói:

- Ngươi trở về cũng bắt đầu tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, Linh Căn của ta rất kém cỏi, gần như là không có, đều có thể tu luyện, nói không chừng ngươi cũng có thể tu luyện.

Mạc Vô Kỵ quyết định chờ đôi bên ổn định sau đó, liền nghĩ biện pháp trợ giúp Đinh Bố Nhị mở kinh mạch.

- Ta thực sự có thể tu luyện?

Đinh Bố Nhị ngạc nhiên mừng rỡ hỏi, tiên sư tại trong mắt hắn vậy cũng là tồn tại cao cao tại thượng chạm không thể thành. Mạc Vô Kỵ nói hắn cũng có thể tu luyện, hắn há có thể không kinh ngạc vui mừng nảy ra?

Cơ Quảng cũng vừa cười vừa nói:

- Chỉ cần có một chút linh tính, dù cho Linh Căn tư chất kém cỏi nhất, cũng là có thể tu luyện. Khác biệt duy nhất, đó chính là thành tựu

có cao thấp mà thôi.

Nghe nói như thế, Đinh Bố Nhị tinh thần đại chấn, nói không chừng hắn cũng có một chút xíu Linh Căn đâu nè. Cùng Mạc Vô Kỵ bất đồng, hắn là không có cơ hội đi làm chính quy khảo nghiệm. Bởi vì một vạn cá nhân, có 9999 người là phàm căn, hắn loại này xuất thân bình thường, tổ tiên đều là người phàm căn, tự nhiên cũng là phàm căn.

Cùng Mạc Vô Kỵ ý nghĩ không đồng dạng như vậy là, đối với mình là không phải là Linh Căn cùng phàm căn, hắn cũng không thèm để ý. Chỉ là hiện tại đi tới đế đô, xung quanh rất nhiều người có Linh Căn, để cho trong lòng hắn thêm một chút lửa nóng. Cộng thêm người phàm bị người ta khi dễ, càng làm cho hắn có ý niệm trở nên mạnh mẽ trong đầu.

- Đi, xuất phát.

Đi qua suốt đêm nghỉ ngơi và hồi phục, tất cả mọi người là khôi phục lại. Cơ Quảng càng là vung tay lên, thứ nhất đi đầu xuất phát.

Một mảnh đảo đá ngầm này phi thường rộng, năm người đi hơn hai giờ, còn đang ở phía đông đảo hình thù kỳ quái đá ngầm đó xuyên toa.

Như vậy đi tiếp cũng không phải biện pháp a, Mạc Vô Kỵ đang muốn hỏi Cơ Quảng có xác định phương hướng được chưa, chợt nghe bên người truyền đến một tiếng hét thảm.

Mạc Vô Kỵ thứ nhất nhào tới trên mặt đất, đồng thời hắn cũng thấy rõ ràng gào thảm người là ai, chính là Tôn Lê Viêm kia vẫn luôn không nói lời nào. Lúc này Mạc Vô Kỵ rõ ràng thấy Tôn Lê Viêm ngực phải có một cái lỗ máu, máu tươi không ngừng phun ra.

- Mọi người không nên cử động, đây là phun tiễn thú. Loại này thú phun ra ngoài tiễn mang theo ăn mòn hiệu quả, một khi bị bắn trúng, cực kỳ đau đớn, phi thường dày vò.

Cơ Quảng thứ nhất kêu lên, đồng thời lấy ra một viên thuốc đưa cho Tôn Lê Viêm.

Tôn Lê Viêm ngoại trừ tại mới vừa bị đâm thời điểm, phát sinh một tiếng kêu thảm ra, ngược lại rất ngoan, không có phát ra nửa điểm thanh âm. Tại tiếp nhận Cơ Quảng cho thuốc nuốt vào sau đó, chính hắn lại lấy ra một phần thuốc bột tung ra chỗ miệng vết thương, sau đó đem vết thương bao lấy. Cũng may hắn không có thương tổn cùng trí mạng chỗ hiểm, cộng thêm dùng thuốc không sai, dĩ nhiên dừng lại chảy máu.

Năm người dời đến cùng nhau, Đinh Bố Nhị nhỏ giọng hỏi:

- Phun tiễn thú ở nơi nào? Ta tại sao không có thấy?

Cơ Quảng ngưng trọng nói:

- Phun tiễn thú rành nhất về ngụy trang, có đôi khi ngụy trang thành một khối nham thạch, không chú ý căn bản là nhìn không ra mở ra. Tới nơi này tìm kiếm Hải Dực Báo trứng, chết đại bộ phận không phải là chết bởi Hải Dực Báo, mà là chết vào phun tiễn thú.

Mọi người theo bản năng đều nhìn về đá ngầm bên người, lại là hét thảm một tiếng truyền đến.

Lúc này đây năm người đều rõ ràng, kêu thảm thiết không là bọn hắn trong năm người.

- Ngoại trừ chúng ta, còn có người đến nơi này.

Cao Quyên đang nói vừa mới hạ xuống, đã nhìn thấy hai đạo nhân ảnh lảo đảo từ phía trước đá ngầm chỗ góc chạy ra.

Hai người kia chỉ là mới vừa lao ra, một đạo mạnh mẽ bóng đen cao tận trời xuống, ngụm lớn há mồm, trực tiếp đem một người trong đó cắn nuốt xuống.

- Đây là Hải Dực Báo?

Đinh Bố Nhị kinh thanh hỏi, hắn thấy cái bóng đen này nuốt vào một người cùng con báo rất giống nhau. Khác nhau chính là miệng con động vật biển này (phải) lớn hơn nhiều, phía sau còn có thêm một đôi cánh màu đen.

Mạc Vô Kỵ cũng là khiếp sợ không thôi, ai nói sức chiến đấu Hải Dực Báo yếu? Này một hớp liền ăn sạch một người, thế này mà bảo yếu?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Rộng Lượng

- Đừng nói chuyện...

Cơ Quảng nhanh chóng kêu lên.

Chỉ là lúc này đã chậm, Hải Dực Báo đã nghe thấy được thanh âm Đinh Bố Nhị. Lập tức con Hải Dực Báo một cước đem người kia đá bay, sau đó đánh về phía Mạc Vô Kỵ bên này.

- Mọi người cùng nhau tiến lên.

Thấy Hải Dực Báo đánh tới, Cơ Quảng nắm lên trường đao thứ nhất nhào tới. Cơ Quảng nhào tới, Cao Quyên cùng Tôn Lê Viêm bị thương cũng rút ra binh khí xông tới. Đinh Bố Nhị tuy rằng sức chiến đấu yếu kém, nhưng đây là chuyện hắn đưa tới, hắn tự nhiên cũng là không do dự xông tới.

Năm người chỉ có Mạc Vô Kỵ không có xông lên, Mạc Vô Kỵ chẳng những không có xông lên, càng là không nhúc nhích.

Không phải là hắn sợ chết, mà là khi nghe Cơ Quảng nói phun tiễn thú sau đó, hắn vẫn đang chú ý bốn phía. Con Hải Dực Báo có bốn người xuất thủ, hắn là có thể ngăn trở, hắn đi tới đánh thêm quan hệ không lớn, ngược lại vừa rồi phun tiễn thú một mũi tên bắn bị thương Tôn Lê Viêm càng làm cho Mạc Vô Kỵ kiêng kỵ.

Minh thương dễ tránh, Mạc Vô Kỵ càng lo lắng chính là phun tiễn thú núp ở đâu đó.

Chuyện quả nhiên cùng Mạc Vô Kỵ đoán đại thể không sai biệt lắm, Cơ Quảng bốn người trên cơ bản chặn Hải Dực Báo công kích. Hải Dực Báo lực lượng rất lớn, cũng không quá linh hoạt. Vây công Hải Dực Báo bốn người, ngoại trừ Đinh Bố Nhị ra, Cơ Quảng ba người hiển nhiên là kinh nghiệm chiến trận, kinh nghiệm phi thường phong phú, bốn người cùng Hải Dực Báo đánh thành bình thủ. Đáng tiếc là Tôn Lê Viêm bị thương, hành động không phải là rất thông thuận.

Hải Dực Báo ỷ vào sức lực lớn, đấu đá lung tung. Chỉ qua mấy phút, Đinh Bố Nhị nhược điểm liền hiển lộ ra. Tại một lần lui ra phía sau chậm một chút khoảng không ngăn cản, Hải Dực Báo há mồm liền cắn hướng về phía Đinh Bố Nhị.

Đinh Bố Nhị chiêu thức dùng hết, căn bản cũng không có cơ hội biến hướng, mắt thấy Đinh Bố Nhị sẽ bị Hải Dực Báo nuốt trọn. Mạc Vô Kỵ lại cũng không kịp đoái hoài, liền muốn lao ra đi, một đạo màu đen bóng dáng như mũi tên nhọn bình thường giống nhau, cấp tốc bắn về phía Cơ Quảng.

Mạc Vô Kỵ nhìn thấy Cơ Quảng nhằm phía Hải Dực Báo cứu Đinh Bố Nhị, hắn trước tiên thay đổi phương hướng. Có Cơ Quảng xuất thủ cứu Đinh Bố Nhị, hắn chỉ cần giúp Cơ Quảng ngăn trở một đạo đánh lén mũi tên nhọn này là được.

- Choang!

Một đạo mũi tên đen trực tiếp đánh vào trên đao Mạc Vô Kỵ, lực lượng cường đại đánh thẳng tới. Cũng may Mạc Vô Kỵ đã Thác Mạch một tầng, nếu hắn vẫn còn là ở vào trạng thái trước tu luyện, cái này lực đánh vào lượng, đủ để đem hắn oanh bay rớt ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ tại chặn đạo này mũi tên đen sau đó, hai chân dùng sức, trực tiếp đánh về phía một khối san hô lộ thiên. Hắn sớm đã rõ ràng đạo mũi tên đen này chính là từ san hô bắn ra, kết hợp Cơ Quảng thuyết pháp, hắn tự nhiên đã biết san hô này chính là phun tiễn thú.

Đối mặt phun tiễn thú loại vật này, cự ly xa đối kháng đó là hành động tìm chết.

Thác Mạch cảnh tầng một, cộng thêm đã thông hai mươi bảy nhánh kinh mạch, dù cho còn không có thăng cấp, Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt bạo phát tốc độ cũng là cực kỳ cấp tốc. Khoảng cách mười mấy thước, gần như là tại trong một giây liền đã đến.

Trường đao bổ ra, đem không khí xé rách vù vù rung động.

Phun tiễn thú đánh lén Cơ Quảng, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ đột nhiên thoát ra chặn nó một mũi tên. Cộng thêm Mạc Vô Kỵ từ ngăn trở một mũi tên này đến vọt tới trước mặt nó thời gian quá ngắn, phun tiễn thú trong lúc nhất thời dĩ nhiên không thể né tránh.

- PHỐC!

Đao bổ vào trên san hô, lại có một loại cảm giác phách vào huyết nhục. Một đạo máu tươi phun ra, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy phun tiễn thú này hóa thành một cái bóng, trực tiếp từ dưới đao của hắn biến mất.

Ngoại trừ nghe được một trận tiếng gió thổi khó có thể nghe thấy ra, Mạc Vô Kỵ lại cũng không có thấy bất kỳ tung tích nào của phun tiễn thú. Tại vừa rồi san hô vị trí, còn có một bãi vết máu.

Mạc Vô Kỵ suy đoán phun tiễn thú này sẽ không trở lại, hắn nhanh chóng xoay người, muốn đi giúp Cơ Quảng đám người, chợt nghe đến Hải Dực Báo phát sinh một tiếng cuồng bạo gào thét.

Mạc Vô Kỵ thấy Cơ Quảng loan đao đã đem này Hải Dực Báo dưới miệng bổ ra, máu tươi trực tiếp phun ra ngoài.

Hải Dực Báo nổi giận, có chút mất kết cấu, bị Cao Quyên cùng Tôn Lê Viêm hai người trường đao đâm vào yết hầu.

Hải Dực Báo thân thể không cam tâm trực tiếp ngã xuống, đem một khối đá ngầm đụng vỡ ra.

Cơ Quảng không có đi xem Hải Dực Báo bị giết rơi, mà là đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ, đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ nói:

- Mạc huynh, cám ơn ngươi vừa cứu ta một mạng.

Cơ Quảng giúp Đinh Bố Nhị chặn một tai họa, tự nhiên biết Mạc Vô Kỵ đã ở đồng thời giúp hắn chặn một mũi tên của phun tiễn thú. Giả như không phải là Mạc Vô Kỵ giúp hắn chặn mũi tên kia, mũi tên kia rất có thể trực tiếp xỏ xuyên qua cổ của hắn. Địa phương khác thương còn có thể an dưỡng, cái cổ bị bắn thủng, sợ rằng cơ hội sống cũng rất ít.

- Cừu huynh, nếu mọi người là tổ đội, tự nhiên là hẳn là đồng tâm hiệp lực. Rồi lại nói, nếu không phải nhờ có Cừu huynh, Bố Nhị phỏng chừng cũng là dữ nhiều lành ít.

Mạc Vô Kỵ vừa cười vừa nói.

Có một câu nói mọi người hiểu lòng không hết, cùng với nói là Mạc Vô Kỵ cứu Cơ Quảng, còn không bằng nói Cơ Quảng là chính bản thân cứu mình.

Giả như Cơ Quảng không có xuất thủ cứu Đinh Bố Nhị, Mạc Vô Kỵ chắc chắn sẽ không đi giúp Cơ Quảng ngăn cản, hắn sẽ trước tiên lựa chọn đi cứu Đinh Bố Nhị.

- Mạc huynh, ngươi người bạn này ta kết. Trước ta còn tưởng rằng ngươi muốn mưu lợi, xem ra ta là lòng tiểu nhân. Nếu không phải ngươi trốn ở một bên chờ phun tiễn thú này, Cơ đại ca rất khó tránh được một kiếp này.

Nãy giờ không nói gì Tôn Lê Viêm, lần này chủ động nói với Mạc Vô Kỵ.

- Mọi người không cần khách khí, chúng ta bây giờ liền đi tìm trứng Hải Dực Báo.

Cơ Quảng vung tay lên, đi đầu đi ở phía trước.

Lần này mọi người hầu như không có tiêu phí bao nhiêu khí lực, liền tìm được một chỗ trơn nhẵn đá ngầm huyệt động. Huyệt động rất lớn, cao rộng đều chừng một trượng có thừa.

Còn không có tiến vào trong huyệt động, năm người liền nghe thấy được một cổ mùi tanh.

- Chính là chỗ này.

Cơ Quảng mừng rỡ nói:

- Cái huyệt động này hẳn là Hải Dực Báo tạm thời dùng để ấp trứng, tối đa bốn tháng, Hải Dực Báo sẽ là bỏ qua cái chỗ này rời đi.

Năm người nối đuôi nhau mà vào, rất nhanh liền tiến vào trong chỗ sâu huyệt động. Huyệt động trong chỗ sâu có một cái đơn giản sào huyệt thật lớn dùng lông thú dựng lên, giữa sào huyệt có 6 quả trứng.

Đây chính là trứng Hải Dực Báo, để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, trong 6 quả trứng, năm quả lớn chừng bóng chuyền vậy, có một quả trứng dĩ nhiên chỉ có nhỏ một phần ba. Không chỉ như thế, năm quả trứng còn lại lớn đều là màu sắc vằn đen trắng, thoạt nhìn rất là xinh đẹp, trứng nhỏ là màu vàng đất, thoạt nhìn càng giống như một quả trứng gà quý danh.

- Lần này vận khí không tệ, năm quả trứng lớn một người một quả, quả nhỏ phỏng chừng không phải là trứng Hải Dực Báo, hẳn là Hải Dực Báo từ địa phương khác nhặt được. Quả nhỏ cũng cho Mạc huynh, mọi người cảm thấy thế nào?

Cơ Quảng lúc này liền làm ra phân phối.

Đinh Bố Nhị cùng Mạc Vô Kỵ là cùng nhau, tự nhiên không có dị nghị. Tôn Lê Viêm giống như Cao Quyên tán thành, thực lực của Mạc Vô Kỵ bọn họ rõ ràng. Lần này mọi người có thể lông tóc không hao tổn đi tới nơi này, có thể nói Mạc Vô Kỵ công lao lớn nhất.

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói:

- Không cần, ta chỉ cần quả nhỏ này là được rồi. Bố Nhị cầm một quả, còn lại 4 quả liền cho Cừu huynh ba người sao?, dù sao cái chỗ này là Cừu huynh mang chúng ta tới.

Nói xong hắn đi đầu đem trứng nhỏ cầm trong tay, mục đích hắn tới sớm đã đạt được. Nếu mà không phải là nhờ Cơ Quảng, hắn cũng tìm không được nơi này, chứ đừng nói chi là dọc theo đường đi quán thông hai mươi bảy nhánh kinh mạch.

Nếu là không có Tần Tương Vũ đưa tạp dịch đệ tử lệnh bài, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không khác người, trực tiếp thu hồi hai quả trứng. Dù sao một quả Hải Dực Báo trứng, nói không chừng có thể cho hắn trở thành một tạp dịch đệ tử. Hiện tại hắn có lệnh bài tạp dịch đệ tử rồi, lấy Hải Dực Báo trứng này không có chút ý nghĩa nào. Đã như vậy còn không bằng tặng cho Cơ Quảng, có đôi khi có thể chịu thiệt cũng không phải chuyện xấu, đây là kinh nghiệm quý báu Mạc Vô Kỵ đã từng có được.

Coi như là hắn đem trứng Hải Dực Báo cầm tới rồi, hắn cũng chắc là sẽ không ấp trứng Hải Dực Báo này, đem Hải Dực Báo giết, sau đó ấp trứng Hải Dực Báo hậu đại dùng để ngồi thú sủng, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ cảm thấy có chút không được tự nhiên. Dù cho giết Hải Dực Báo hắn không hề động qua tay, cũng giống như vậy.

- Tốt, đa tạ Mạc huynh rộng rãi. Mạc huynh sau này sẽ là bạn của Cơ Quảng ta, nếu là có chỗ cần ta Cơ Quảng hỗ trợ, Mạc huynh cứ mở miệng.

Cơ Quảng không có chối từ nhiều, hắn lấy một quả Hải Dực Báo trứng đích xác thiếu. Sở dĩ muốn cho cho Mạc Vô Kỵ, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ công lao là thật lớn hơn so với hắn, hơn nữa Mạc Vô Kỵ còn cứu hắn một mạng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Dược Tiên Môn Đại Hội

Trên đường trở về phi thường an tĩnh, không có gặp lấy một con lục chân lôi ngạc, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ có chút buồn bực. Trên người hắn còn có bảy bình Khai Mạch dược dịch, nếu như có thể gặp được một ít lôi ngạc, hắn có nắm chắc đem bản thân mạch lạc mở đến ba mươi nhánh trở lên.

Hai ngày sau, Mạc Vô Kỵ cùng Đinh Bố Nhị về tới Thiên Lạc tửu lâu. Vẫn là không có gặp bóng dáng Trầm Liên, Đinh Bố Nhị khi biết Mạc Vô Kỵ có thể tu luyện, Trầm Liên lại là một cái tiên sư, sau đó quyết định tạm thời ở trong phòng khách.

Mạc Vô Kỵ cũng không có khách khí với Đinh Bố Nhị, hắn mở đi ra hai mươi bảy nhánh mạch lạc rồi, chính là yêu cầu lúc tu luyện.

Khi Mạc Vô Kỵ lần thứ hai hấp thu linh khí tiến hành chu thiên vận chuyển, hắn thiếu chút nữa kinh sợ. Nhiều linh khí hơn nữa bị hắn hấp thu, cũng như giọt nước mưa rơi vào trong biển rộng bình thường giống nhau, sẽ không cho hắn tu luyện mang đến bất luận cái gì ngăn cách cùng trở ngại. Trước đây khi hắn tu luyện tới Thác Mạch một tầng sau đó, rõ ràng cảm nhận được bình cảnh. Mà lúc này mở ra hai mươi bảy nhánh mạch lạc sau đó, hắn thậm chí có một loại cảm giác, chỉ cần hắn không ngừng tu luyện tiếp, hấp thu nhiều linh khí hơn nữa, hai mươi bảy nhánh mạch lạc của hắn cũng có thể dung nạp.

Không ngừng hấp thu linh khí, tu vi của hắn chỉ là đang không ngừng tăng lên.

Mạc Vô Kỵ coi như là không biết thiên tài tu luyện, cũng đoán, cho dù là thiên tài tu luyện, thu nạp linh khí tốc độ cũng không nhất định nhanh bằng hắn. Hắn hai mươi bảy nhánh mạch lạc thật giống như một mảnh trống trải đại dương mênh mông biển rộng, mặc cho hắn tùy ý ngao du.

Mạc Vô Kỵ cố nén nội tâm mừng như điên, mạch lạc có đúng là Linh Lạc hay không với hắn mà nói căn bản cũng không trọng yếu. Dùng tốc độ tu luyện của hắn bây giờ, hắn tin tưởng chỉ cần mạch lạc của mình mở kịp, không có bất kỳ thiên tài nào có thể so với hắn.

Hai ngày trong nháy mắt mà qua, Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm thụ được tự mình đã làThác Mạch một tầng đỉnh phong. Sắp tới sẽ đột phá Thác Mạch tầng hai, thời điểm đó hắn lại dừng lại.

Không phải của hắn mạch lạc hạn chế tu luyện của hắn, mà là hắn không có kinh nghiệm đột phá tầng thứ hai. Trầm Liên lại không ở đây, hắn sợ chính bản thân vạn nhất tu luyện sai lầm, sẽ tạo thành khuyết điểm khó có thể bù đắp. Trọng yếu hơn là, Dược Tiên Môn đại hội gần mở ra, ai biết đột phá tầng thứ hai cần bao nhiêu thời gian?

...

Mạc Vô Kỵ ra khỏi phòng lại thấy Trầm Liên đang cùng Đinh Bố Nhị mắt lớn trừng mắt nhỏ, thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, Trầm Liên lập tức cau mày hỏi:

- Mạc Vô Kỵ, hắn là ai?

- Hắn là Đinh Bố Nhị, là bằng hữu của ta. Vốn phòng của ngươi là lưu lại cho hắn, chỉ là ngươi không có chỗ ở, cho nên trước hết để cho ngươi ở. Bố Nhị tới rồi sau đó, kiên trì không đi động phòng của ngươi, cho nên tạm thời ở ở phòng khách.

Mạc Vô Kỵ một câu nói, liền đem Trầm Liên nguyên bản muốn chất vấn nói á khẩu không trả lời được.

Dường như cảm giác được chính bản thân có chút không đúng, Trầm Liên liền vội vàng nói:

- Dược Tiên Môn đại hội đã mở ra, ta là tới gọi ngươi đi thử vận khí một chút.

Đinh Bố Nhị trong lòng đang ở thầm khen Mạc Vô Kỵ có thể nói, nghe được Trầm Liên nói Dược Tiên Môn đại hội đã mở ra, lập tức liền đưa mắt rơi vào trên người Trầm Liên.

Trước kia hắn đối với Dược Tiên Môn đại hội cũng không có gì chờ mong, hiện tại hắn trên người có một quả trứng Hải Dực Báo, nếu là dùng tốt, nói không chừng có thể gia nhập một cái tiên môn. Cho dù là một tên tạp dịch đệ tử, có thể gia nhập tiên môn cũng là phi thường rất ngon sự tình.

Huống chi Vô Kỵ gần như là phàm căn đều có thể tu luyện, hắn nói không chừng cũng có thể tu luyện.

- Đi thôi, chúng ta tới đây trong chính là vì Dược Tiên Môn đại hội.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói.

Hắn biết chuyện của mình, hắn khẳng định tốc độ tu luyện của mình sẽ không kém so với bất luận cái gì thiên tài. Nhưng trên thực tế hắn đích xác là một phàm nhân không có Linh Căn, tại trong Dược Tiên Môn đại hội, hắn một phàm nhân muốn trở thành tiên môn chân chính đệ tử, vậy cơ hồ là không thể nào.

Mạc Vô Kỵ đối với cái này cũng không thèm để ý, hắn hiện tại xác định vững chắc có thể gia nhập vào Vô Ngân Kiếm Phái, trở thành một tạp dịch đệ tử, điều này với hắn mà nói là đủ rồi. Hắn gia nhập tiên môn mục đích chủ yếu, chính là vì tiếp xúc được một phần tiên sư, trong tu luyện có thứ không biết, chí ít có thể tìm được người tu luyện hỏi.

...

Trường Lạc thành lớn bao nhiêu, Mạc Vô Kỵ cũng không rõ ràng lắm. Hắn chỉ biết là Trường Lạc là đô thành của Tinh Hà Đế Quốc, đồng thời cũng biết Trường Lạc là thành thị lớn nhất Tinh Hà Đế Quốc. Hắn đến Trường Lạc thành một tháng, ngay cả Trường Lạc thành một góc cũng không có đi tới, thậm chí ngay cả Trường Lạc thành đế cung tại cái gì phương vị đều không rõ ràng lắm.

Ngày hôm nay theo Trầm Liên đi tới Trường Lạc thành Tinh Hà đế đô quảng trường, mới biết được Trường Lạc thành còn có một cái địa phương rộng như vậy. Quảng trường trong ngoài khắp nơi đều là số người bắt đầu khởi động, Mạc Vô Kỵ cùng Trầm Liên tới tương đối muộn, chỉ có thể lưu lại ở ngoại vi quan sát.

Trong quảng trường bên trong nhô ra, là một cái ngôi cao rộng lớn bằng đá cẩm thạch. Chính giữa ngôi cao này thụ lập một cái chừng thủy tinh hình trụ cao hai trượng, Mạc Vô Kỵ biết đây là khảo thí Linh Căn đồ đạc.

Ngoại trừ cái này thủy tinh hình trụ ra, xung quanh có mấy chục tiên môn dựng vòng tròn đàn tế, mỗi một cái vòng tròn đàn tế phía trên đều đánh dấu tiên môn tên gọi. Hơn nữa đại tông môn vòng tròn đàn tế hiển nhiên diện tích trọng đại, kiến tạo cũng càng là to lớn một phần. Ví dụ như trước nhất Thiên Cực Điện, kiến tạo chẳng những bắt mắt, các tông môn còn lại vòng tròn đàn tế lớn nhỏ khác biệt.

Theo Mạc Vô Kỵ, đây là một dạng marketing, xí nghiệp lớn cùng nhỏ công ty vừa nhìn đã biết.

Tại nơi ngoại vi mấy chục tiên môn đàn tế vẫn như cũ có đông đảo tiên môn nhãn hiệu, bất quá những thứ này trên bảng hiệu mặt đều viết tuyển nhận tạp dịch đệ tử. Mạc Vô Kỵ rất dễ đã nhìn thấy chỗ Vô Ngân Kiếm Phái tuyển nhận tạp dịch đệ tử, dựa theo Vô Ngân Kiếm Phái quy mô, tại đây hơn mười tiên môn chỉ có thể tính làm bậc trung thiên hạ.

Trầm Liên nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi nhìn thấy không có, lần này Dược Tiên Môn đại hội cùng trước kia có chút bất đồng. Trước kia là chỉ định ngày mới có thể tham gia khảo thí, sau đó tham gia tiên môn tuyển chọn. Lần này ngoại trừ các nơi chỉ định thiên tài ra, chỉ cần ngươi cảm giác mình Linh Căn không sai, đều có thể đi tham gia tiên môn tuyển chọn. Cũng tỷ như ngươi, mặc dù là một cái người làm thân phận lại đây. Nếu là ngươi cảm giác mình Linh Căn tiềm chất không sai, ngươi cũng có thể tham gia tiên môn tuyển chọn.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng nhìn một chút đoàn người đen đặc, có chút ngạc nhiên hỏi:

- Nếu là những người này đều tham gia tuyển chọn, vậy phải tuyển chọn tới khi nào?

Trầm Liên ha ha cười:

- Ngươi cho là bất luận kẻ nào đều có thể lên đài cao khảo thí sao? Chỉ có người chỉ định mới có thể đi trước đài cao khảo thí. Không phải là chỉ định thiên tài, muốn đi đài cao khảo thí, nhất định phải trước thông qua ngoại vi khảo thí.

Nói lấy Trầm Liên chỉ vào dọc theo quảng trường một cái cao lớn kiến trúc:

- Nơi đó là ngoại vi khảo nghiệm địa phương, nơi này ngoại vi khảo thí cũng có lợi, một là thu lệ phí thấp, thứ hai nếu là tư chất của ngươi khảo thí đi ra thiếu để trở thành tiên môn ngoại môn đệ tử, cũng có thể đi làm tạp dịch đệ tử, cũng tỷ như này tạp dịch đệ tử tuyển nhận chỗ.

- Vô Kỵ, ta qua bên kia thử một chút Linh Căn.

Đinh Bố Nhị thấy rất nhiều người đều ùa ra đi này ngoại vi khảo nghiệm đại điện, cũng có chút cấp thiết hắn lên.

Mạc Vô Kỵ không dự định tiếp tục đi khảo thí Linh Căn, đối với Đinh Bố Nhị gật đầu:

- Ngươi đi đi, chúc ngươi nhiều may mắn.

- Ngươi là cái nào tiên môn?

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ đến Trầm Liên, Trầm Liên hiểu biết rất nhiều, tuổi không lớn lắm đã là Thác Mạch tầng bốn, khẳng định không phải là địa phương nhỏ tới.

- Nói ngươi cũng không biết.

Trầm Liên tùy ý đáp một câu, xem ra không ngờ trong vấn đề này miệt mài theo đuổi.

Mạc Vô Kỵ không có hỏi lại, hắn thấy một người nam tử thân hình cao lớn phi thân rơi vào trong quảng trường bên trong sân khấu đá cẩm thạch, liền đứng ở bên cạnh Linh Căn khảo nghiệm thủy tinh trụ.

Đoàn người tấp nập cũng yên tĩnh lại, đều chú mục lấy cao lớn nam tử này.

- Ta đại biểu Tinh Hà Đế Quốc, hoan nghênh các Đại Tiên Môn đến Trường Lạc tới chọn rút ra đệ tử. Cũng hoan nghênh những thiên tài chúng ta Tinh Hà Đế Quốc, đến đây Trường Lạc lựa chọn tiên môn. Giờ lành đã đến, một chút pháo mừng...

Nam tử cao lớn nói đến đây, theo cửu tiếng pháo mừng tại bên đài đá cẩm thạch vang lên.

- Người kia là ai, chẳng lẽ là Tinh Hà Đế Quốc đế vương?

Mạc Vô Kỵ nhỏ giọng hỏi bên người Trầm Liên.

- Tự nhiên là Tinh Hà Đế Quốc đế vương, bằng không ngươi cho là ai?

Trầm Liên trắng Mạc Vô Kỵ liếc mắt.

Mạc Vô Kỵ có chút không hiểu hỏi:

- Theo lý thuyết đế vương tuy rằng tôn quý, nơi này là tiên môn tuyển chọn đại hội, hắn không tính là cái gì sao??

Trầm Liên im lặng nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi cho là đế vương một cái đế quốc sẽ đơn giản như vậy? Đế vương đích xác không có khả năng giỏi hơn một phần tiên môn. Nhưng ngươi cho là Dược Tiên Môn tuyển chọn đại hội loại này, sẽ có tiên môn đỉnh cấp cường giả lại đây sao? Tới đều là một phần nhỏ nà nà mà thôi, coi như là có đại nhân vật, cũng bất quá là một hai người. Mục đích của bọn họ là vì tìm kiếm đệ tử y bát, căn bản cũng không sẽ ra mặt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Lo Lắng Gặp Nhau

- Dược Tiên Môn đại hội chính thức mở ra, ta ở chỗ này cầu chúc các Đại Tiên Môn có thể tìm ra đệ tử đắc ý, các vị thiên tài tham gia Dược Tiên Môn có thể Thoát Phàm, trở thành đệ tử tiên môn chân chính.

Theo Đế Quân của Tinh Hà Đế Quốc tại trên đài đọc diễn văn, một đạo thông đạo rộng mấy trượng ở trong đám người xuất hiện, cái lối đi này trực tiếp đi thông trong quảng trường tới ngôi cao cẩm thạch.

Lúc này Tinh Hà Đế Quốc Đế Quân đi xuống, hai gã phụ trách ghi lại kết quả khảo nghiệm đứng ở bên cạnh thủy tinh trụ Linh Căn khảo thí.

Một người nam tử mặc quan phục cầm một cuốn da đi tới ngôi cao đá cẩm thạch, lớn tiếng kêu lên:

- Trường Lạc quận Âu Tả Sách lên đài khảo thí, Ngụy Khê chuẩn bị khảo thí...

Theo nam tử quan phục báo xong hai cái tên, một người thanh niên mặc kim phục từ thông đạo cấp tốc đi tới trước bình đài đá cẩm thạch, thân hình tung lên liền rơi vào chỗ khảo thí. Sau đó, thanh niên cũng không có lập tức đi khảo thí, trái lại xoay người đắc ý nhìn một chút đông đảo người tụ tập tại trên quảng trường.

Không thể không nói thanh niên này dáng người rất là hấp dẫn, thậm chí có giọng nữ đứng xem phát sinh thét chói tai.

Trầm Liên cười lạnh một tiếng:

- Tên này quá đĩ ngựa, trừ phi là Linh Căn nghịch thiên, bằng không sẽ không có Đại Tiên Môn nào mong muốn, bởi vì hắn tiến bộ hữu hạn.

Áo vàng thanh niên đứng ở trước khảo thí thủy tinh trụ, một đạo quang mang màu vàng đất từ phía dưới thủy tinh trụ xông lên, thẳng đến năm thước mới ngừng lại.

Một người đứng ở bên cạnh thủy tinh khảo thí trụ liền cao giọng tuyên bố:

- Trường Lạc quận Âu Tả Sách trung phẩm thổ linh căn, tư chất trung hạ.

Mạc Vô Kỵ thấy thanh niên kim phục này sắc mặt coi như là thoả mãn, hiển nhiên hắn hắn là sớm rõ ràng bản thân Linh Căn tư chất, biết bằng vào linh căn tư chất của hắn, là có thể gia nhập một phần tiên môn, trở thành ngoại môn đệ tử.

Bất quá thanh niên sắc mặt rất nhanh thì ngưng đọng, hắn thấy không có bất kỳ một tiên môn nào đối với hắn có ý cả.

Đừng xem Tinh Hà Đế Quốc đế vương nói rất đơn giản, đó chính là người có linh căn có thể lựa chọn tiên môn mình muốn đi. Nhưng điều kiện tiên quyết là ngươi có thể lựa chọn tiên môn, phải là tiên môn đối với ngươi có ý. Nếu mà không ai thèm ngươi, ngươi có Linh Căn tốt cũng là không có chút ý nghĩa nào.

Áo vàng thanh niên có chút ngây người, nhưng người khác không thèm hắn. Một gã khác phụ trách khảo thí Linh Căn thấy Âu Tả Sách còn đứng ở trên đài, có chút không cao hứng nói:

- Không có tiên môn lựa chọn ngươi, ngươi còn không nhanh chóng đi xuống.

- Dà, dà...

Âu Tả Sách lúc này mới tỉnh ngộ lại, vẻ mặt đỏ bừng bước nhanh đi xuống đài.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, tên này coi như là được tiên môn chọn, thành tựu cũng sẽ không cao. Không nói hắn vẫn thích thể hiện, chính là vẻ thất lạc xấu hổ khi không ai chọn hắn, đây cũng không phải là ứng hữu truy cầu cường giả tâm tính.

Khảo thí trụ lúc này lại lấp lánh một đạo ánh sáng màu vàng tiếp cận 9 thước.

- Trường Lạc quận Ngụy Khê thượng phẩm kim linh căn, tư chất trung thượng.

Khảo thí Linh Căn người phụ trách lần thứ hai kêu lên.

Lập tức Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy hai cái tông môn vị trí sáng lên kim quang, hắn nghi hoặc nhìn Trầm Liên hỏi:

- Trầm Liên, đây cũng là hai cái tông môn nhìn trúng Ngụy Khê sao?? Vì sao một cái thượng phẩm Linh Căn cũng chỉ có hai cái tông môn lựa chọn? Chẳng lẽ nơi này tiên môn đều muốn có cực phẩm Linh Căn?

Trầm Liên đáp:

- Tự nhiên không phải, trừ phi đỉnh cấp tư chất thiên tài. Dưới tình hình chung, tại có tiên môn lựa chọn sau đó, tiên môn khác bình thường giống nhau là không tham dự tranh đoạt. Nơi này hai nhà tiên môn lựa chọn, hắn là hai nhà này đồng thời lượng kim quang, nếu không, ngươi nhìn thấy vẫn chỉ là một cái.

- Địa Cấp Tông Môn Kim thương Tông cùng Hỏa Loan Môn đồng thời chọn lên Ngụy Khê, mời Ngụy Khê chính bản thân đi vào tông môn chỗ chọn, kế tiếp Trường Lạc Quận Thừa Phỉ tiến lên khảo thí...

Phụ trách khảo nghiệm nam tử lần thứ hai kêu lớn.

Đông đảo nóng bỏng cùng ánh mắt hâm mộ đều rơi vào trên người Ngụy Khê, Ngụy Khê chẳng những nhận được Địa Cấp Tông Môn ưu ái, còn có thể chọn tông môn.

Liền tại ánh mắt của mọi người theo Ngụy Khê di động thời điểm, một đạo phóng lên cao màu đỏ quang mang hấp dẫn ánh mắt mọi người. Đạo quang mang này trên dưới một trượng năm sáu, trở lên phồng vài thước, liền sắp tới đỉnh. Không chỉ như thế, đạo tia sáng này còn cực kỳ đẹp mắt.

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai nhớ lại Yên Nhi, trước đây Yên Nhi khảo nghiệm thời điểm, chính là một đạo phóng lên cao quang mang như vậy.

Yên Nhi quang mang sở dĩ không có cao như Thừa Phỉ này, nhất định là bởi vì khảo thí thủy tinh trụ đẳng cấp quá thấp.

- Trường Lạc quận Thừa Phỉ cực phẩm hỏa hệ Linh Căn, tư chất tốt nhất...

Phụ trách khảo nghiệm thanh âm đều có chút run rẩy.

Gần như là tại người khảo nghiệm này báo ra Thừa Phỉ đồng thời, hơn mười tiên môn đồng thời sáng lên ánh sáng màu vàng. Rất rõ ràng cái này Thừa Phỉ, đưa tới hơn mười gia tiên môn tranh đoạt.

- Chuẩn Thiên cấp tông môn Thiên Cực Điện, Ly Hỏa Tông, Bích Lạc Môn, Thiên Ma Tông...

Theo người phụ trách khảo nghiệm ra báo tông danh, Trầm Liên tại bên người Mạc Vô Kỵ đều có chút khiếp sợ thấp giọng nói:

- Ghê gớm thật, lần này gần như là toàn bộ Tinh Hà Đế Quốc chuẩn thiên tông đều gia nhập tranh đoạt à nha.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay, hắn nghĩ tới bị cái kia nữ nhân chết bầm cướp đi Yên Nhi, càng là tức giận không thôi. Nơi này mới đúng là

địa phương Yên Nhi hắn là tới, để cho Yên Nhi tại đây chút đại tông môn giữa đó lựa chọn, mà không phải bị cướp đi.

Nhiều chuẩn thiên tông như vậy tùy ý chọn, đây quả thực là đãi ngộ trạng nguyên thi vào trường đại học. Giữa mọi người hâm mộ và ánh mắt kính nể, Thừa Phỉ lựa chọn Thiên Cực Điện.

Sau Linh Căn khảo thí không còn có cực phẩm Linh Căn xuất hiện, tốt nhất cũng bất quá là thượng phẩm Linh Căn, càng nhiều hơn chính là hạ phẩm Linh Căn và Trung phẩm Linh Căn.

- Ế! Vô Kỵ, ta lại có trung phẩm thổ linh căn, ta cũng muốn đi tham gia Dược Tiên Môn khảo thí... É hé hé hé!

Thanh âm Đinh Bố Nhị hưng phấn vô cùng truyền đến, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy Đinh Bố Nhị hưng hướng xông tới.

- A đù! Bố Nhị, chúc mừng ngươi.

Mạc Vô Kỵ cũng vui cho Đinh Bố Nhị.

- Ngươi vì sao không đi thử một cái vận khí?

Trầm Liên nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, hắn chỉ là một phàm căn, thế nào đi thử vận khí.

- A đù, Văn Mạn Châu lên đài khảo nghiệm...

Đinh Bố Nhị nói nửa câu sau đó, theo bản năng dừng lại, hắn nhớ lại Văn Mạn Châu cùng Mạc Vô Kỵ lời đồn.

Một đạo màu đỏ quang trụ xông thẳng đến 8 thước mới ngừng lại được, Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng là cảm khái, Văn Mạn Châu này tư chất còn thật không sai.

Quả nhiên nam tử khảo nghiệm kia Linh Căn lớn tiếng đưa tin:

- Thừa Vũ Quốc Văn Mạn Châu hỏa hệ thượng phẩm Linh Căn, tư chất trung thượng.

Có 3 tiên môn đồng thời sáng lên ánh sáng màu vàng, hiển nhiên đều muốn Hỏa hệ Linh Căn Văn Mạn Châu. Mạc Vô Kỵ thấy Thiên Cực Điện kim quang sáng lên, liền biết Văn Mạn Châu nhất định sẽ lựa chọn Thiên Cực Điện.

- Nữ nhân này thực sự là vận khí tốt.

Đinh Bố Nhị hơi ăn vị nói.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, thượng phẩm Linh Căn thì như thế nào? Hắn không có Linh Căn, liền không cần thiết so sánh với phẩm Linh Căn tu luyện yếu đi. Không có Linh Căn không có khả năng tu luyện, đối với hắn không thích hợp.

- Cút ngay, Dược Tiên Môn đại hội tại sao có thể có loại ăn mày này tới? Quả thực làm nhục trang nghiêm đại hội...

Một cái thanh âm quát lớn sau lưng Mạc Vô Kỵ cách đó không xa vang lên, lập tức Mạc Vô Kỵ chợt nghe đến một tiếng đau đớn kêu rên.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng quay đầu lại xem, khi hắn thấy một cô gái yếu đuối gầy gộc, tóc tai bù xù bị người ta một cước đá bay, ngã nhào trên đất, trong lòng chợt đau nhói, gần như là sau một khắc, Mạc Vô Kỵ đã vọt tới.

Là Yên Nhi, người nọ nhất định là Yên Nhi, hắn tuyệt đối không có nhìn lầm. Thế nhưng, Yên Nhi tại sao lại ở chỗ này? Còn rơi vào như kết quả như thế?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Đan Sư Cửu Phẩm

- Thiếu gia, thiếu gia...

Mạc Vô Kỵ ôm lấy Yên Nhi sau đó, chỉ nghe được Yên Nhi trong miệng không ngừng tự lẩm bẩm.

Yên Nhi ánh mắt vô thần, cả người tả tơi, tản mát ra từng trận mùi chua. Trong miệng nàng không ngừng kêu thiếu gia, hiển nhiên không phải là nhận ra Mạc Vô Kỵ, mà là vẫn kêu như vậy.

- Cảnh - Phi - Lan!

Mạc Vô Kỵ gần như là mỗi chữ mỗi câu gọi ra ba từ này, hắn chỉ biết là nữ nhân trước đây mang đi Yên Nhi tên là Cảnh Phi Lan. Hiện tại Yên Nhi lưu lạc đầu đường, thậm chí đã điên mất, hắn nếu mà không giết người nữ nhân này, hắn liền uổng sống trên đời.

Yên Nhi cả người dơ bẩn, tóc vàng khô, Mạc Vô Kỵ đem nàng ôm vào trong tay, tối đa chỉ nặng tầm 30 kg. Có thể tưởng tượng, Yên Nhi ở chỗ này chịu bao nhiêu khổ.

Bởi vì nội tâm cuồng nộ, Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay, móng tay đâm vào lòng bàn tay, máu tươi lưu đầy tay, hắn vẫn như cũ hồn nhiên không biết.

- Mới vừa rồi là ngươi đá Yên Nhi một cước?

Mạc Vô Kỵ ôm Yên Nhi đứng lên, đi tới chỗ người nam tử kia đã đá Yên Nhi một cước.

Hắn đã từng nói sau này sẽ không để Yên Nhi chịu cực khổ. Thế nhưng chỉ trong chớp mắt, Yên Nhi liền bị đối xử như vậy. Chẳng những trở thành một người lưu lạc không có ý thức tự chủ, hơn nữa còn bị người ta tùy ý khi dễ. Hắn thà rằng chính bản thân chịu khổ một chút, cũng không muốn Yên Nhi lại bị khổ nữa, Yên Nhi đi theo hắn cùng nhau, chịu khổ đã đủ nhiều.

Nam tử kia quét mắt Mạc Vô Kỵ, lạnh lùng nói:

- Chính là gia đá, ngươi có thể làm khó dễ được ta?

- Răng rắc! Óe óe...

Mạc Vô Kỵ một cước đá vào đầu gối nam tử, một thanh âm bộ xương vỡ vụn truyền đến. Cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ một cái tát vỗ vào bên mép nam tử này. Chuyện phát sinh trên người mình hắn có thể nhẫn nại, hắn có thể chờ đợi thời cơ, thế nhưng hắn không cách nào nhẫn nại Yên Nhi ở trước mặt hắn bị khi dễ. Có một số việc, không thể nhẫn nhịn cũng không cần đi nhịn, hà tất phải nhẫn.

Tiếng kêu thảm thiết của nam tử này bị một cái tát của Mạc Vô Kỵ cho đập tản mất, nam tử này co quắp ngồi hai tay ôm đùi, vài cái răng cùng máu phun ra.

Bởi vì quá nhiều người, cộng thêm Mạc Vô Kỵ chỉ là ở ngoại vi, hắn đem đầu gối nam tử này đá vỡ chỉ là đưa tới người chung quanh chú ý, cũng không có khuếch tán đến chỗ xa hơn.

Người bên cạnh cảm nhận được Mạc Vô Kỵ hung hãn, mau né ra một khối đất trống. Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại tên này, ôm lấy Yên Nhi xoay người rời đi.

- Nàng là bằng hữu ngươi?

Trầm Liên chạy tới, tại bên tai Mạc Vô Kỵ hỏi.

Mạc Vô Kỵ đang muốn trả lời, chợt nghe đến một cái thanh âm âm trầm nói:

- Tại Dược Tiên Môn đại hội quảng trường đánh người đã muốn đi sao?

Nói chuyện là một người Thanh Niên nam tử mặt dài mắt nhỏ, nam tử này cõng sau lưng một thanh trường kiếm, tóc dài kết thành tiên nhân kế, chân mang giày. Mạc Vô Kỵ gần nhất tiếp xúc qua rất nhiều tu luyện giả, vừa nhìn người này liền biết đây là một cái tu luyện giả.

- Ngô Kinh Vũ, ngươi là có ý gì?

Trầm Liên đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ tức giận chất vấn.

Mạc Vô Kỵ thế mới biết Thanh Niên mặt dài mắt nhỏ này cùng Trầm Liên có quen biết, xem ra tên này tới tìm hắn phiền phức, rất có thể là bị Trầm Liên liên lụy.

Ngô Kinh Vũ nhìn Trầm Liên nói:

- Sư muội, ngươi không nên cùng những người cấp thấp phàm nhân cùng một chỗ, sẽ hạ thấp thân phận của ngươi. Sư phụ vẫn tìm không được ngươi, liền biết ngươi sẽ len lén đến Dược Tiên Môn đại hội. Ngươi cũng không cần đi Dược Tiên Môn đại hội khảo thí Linh Căn, coi như là ngươi bị các tông môn khác nhận lấy, ngươi cảm thấy ta nói ra thân phận của ngươi sau đó, các tông môn đó còn dám nhận ngươi sao?

Nói xong câu đó, Ngô Kinh Vũ quay đầu lại dường như muốn gọi người lại đây.

Trầm Liên lạnh giọng nói:

- Ngô Kinh Vũ, nếu như hôm nay ngươi dám liên lụy Mạc Vô Kỵ, ta cuộc đời này tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi. Ta Trầm Liên ở chỗ này phát thệ, nói được thì làm được.

Ngô Kinh Vũ sắc mặt có chút khó coi, hắn nhìn Mạc Vô Kỵ lạnh nhạt hỏi:

- Người kia là ai?

Mạc Vô Kỵ nói với Trầm Liên:

- Trầm sư tỷ, ta đi trước, hữu duyên gặp lại.

Nói xong Mạc Vô Kỵ ôm Yên Nhi cấp tốc rời đi, cũng không có để ý tới Ngô Kinh Vũ.

- Vô Kỵ, chuyện gì xảy ra?

Đinh Bố Nhị đuổi theo.

Mạc Vô Kỵ nói với Đinh Bố Nhị:

- Bố Nhị, ngươi trước nỗ lực đi một cái, vạn nhất bị tiên môn chọn, đây là chuyện tốt.

- Tốt, ta khảo nghiệm qua sau đó, lập tức liền trở lại.

Đinh Bố Nhị không biết Yên Nhi là ai, đại thể đoán được một phần.

...

Mạc Vô Kỵ trở lại nơi ở, lập tức giúp Yên Nhi tắm rửa sạch sẽ một lần. Hắn không hiểu Yên Nhi vì sao biến thành như vậy, nhưng khi nhìn thấy hình dạng Yên Nhi da bọc xương, liền biết giả như Yên Nhi không phải là ngày hôm nay đúng dịp tìm được Dược Tiên Môn đại hội, sau đó bị hắn phát hiện, chỉ sợ hắn sẽ không còn được gặp lại Yên Nhi.

Từ khi Yên Nhi đã không còn ý thức tự chủ sau đó, vẫn như cũ không ngừng kêu thiếu gia, Mạc Vô Kỵ liền biết Yên Nhi vẫn đang tìm hắn. Đây là một loại chấp niệm, loại này chấp niệm hướng dẫn nàng đi tới địa phương có nhiều người. Tại trong tiềm thức của nàng, địa phương nhiều người, tỷ lệ tìm người khẳng định lớn hơn một chút.

Tự mình nấu một phần cháo đút Yên Nhi, chờ Yên Nhi ngủ sau đó, Mạc Vô Kỵ đi ra ngoài mua một đống thuốc trở về, lại trợ giúp Yên Nhi mua vài bộ quần áo.

Yên Nhi loại tình huống này, hắn cũng không biết mình có thể trị hết cho nàng hay không.

Ban đêm, Đinh Bố Nhị vẫn chưa về, ngược lại Trầm Liên đã về tới tửu lâu.

- Xin lỗi, hôm nay là ta liên lụy đến ngươi.

Trầm Liên trở lại một cái liền hướng Mạc Vô Kỵ xin lỗi.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Không có gì, dù sao còn không có liên lụy đến. Tên kia là sư huynh ngươi?

Mạc Vô Kỵ nói dễ dàng, trên thực tế đồng dạng biết lúc đó hắn rất nguy hiểm. Một khi bị bất luận cái gì chấp pháp tiên sư chú ý, hắn đó là một con đường chết. Tại trước mặt tiên sư, mạng của hắn ngay cả con kiến hôi cũng không bằng.

Trầm Liên lắc đầu, không muốn nói đến Ngô Kinh Vũ, mà là nhìn một chút Mạc Vô Kỵ đang nấu thuốc, sau đó lại nhìn một chút căn phòng Mạc Vô Kỵ nói:

- Ta đi vào giúp ngươi xem một chút bằng hữu của ngươi sao??

- Ngươi hiểu y học?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Trầm Liên do dự một chút, vẫn là nói:

- Cha ta chính là một cái Địa Đan Sư...

- Cái gì là Địa Đan Sư?

Mạc Vô Kỵ còn chưa hiểu.

Trầm Liên trợn to hai mắt nhìn Mạc Vô Kỵ, một hồi lâu mới hỏi:

- Ngươi không phải là một cái Luyện Dược Sư sao? Còn bỏ ra ba mươi bảy vạn kim tệ mua một bộ thiết bị chế thuốc, lẽ nào ngươi không biết cái gì là Địa Đan Sư?

Mạc Vô Kỵ ha ha:

- Luyện Dược Sư của ta cũng không có đi qua chứng thực, chỉ là chính bản thân mua một phần dược liệu trở về luyện tập mà thôi.

Trầm Liên im lặng vò trán, vẫn là giải thích:

- Đan dược chia làm cửu phẩm linh đan, nhất phẩm linh đan đến tam phẩm linh đan là Nhân Cấp linh đan. Tứ phẩm đến lục phẩm là Địa Phẩm Linh Đan, thất phẩm đến cửu phẩm là Thiên Phẩm linh đan, cửu phẩm trở lên là Tiên Phẩm linh đan. Có thể luyện chế nhất phẩm linh đan xưng là nhất phẩm linh đan sư, cứ vậy, có thể luyện chế cửu phẩm thiên đan là cửu phẩm Thiên Đan Sư.

- Vậy Địa Đan Sư chẳng phải là chí ít có thể luyện chế tứ phẩm địa linh đan? Cha ngươi là Địa Đan Sư mấy phẩm? Một cái Địa Đan Sư có đúng hay không rất giỏi rồi?

Mạc Vô Kỵ liên tiếp hỏi mấy vấn đề.

Trầm Liên càng là không lời nào để nói, đủ yên lặng hơn mười giây mới lên tiếng:

- Toàn bộ Tinh Hà Đế Quốc cũng không có một cái Thiên Đan Sư, ngươi nói Địa Đan Sư có đúng hay không rất rất giỏi?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đứng lên đối với Trầm Liên:

- Còn xin Trầm sư tỷ giúp ta vào xem Yên Nhi.

- Nàng gọi Yên Nhi sao? Tên rất dễ nghe.

Trầm Liên nói chuyện đồng thời đã đi vào căn phòng của Mạc Vô Kỵ, nàng rất muốn biết Mạc Vô Kỵ nhớ nhung Yên Nhi này rốt cuộc là một nữ hài dạng gì.

Nàng cùng với Mạc Vô Kỵ ở chung gần một tháng, mặc dù hai người cùng xuất hiện không nhiều lắm, nàng đối với Mạc Vô Kỵ coi như là có chút lý giải. Dung mạo của nàng tuyệt đối là đệ nhất đẳng, vóc người càng làm cho chín mươi chín phần trăm nữ nhân đố kỵ. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ nhiệt tình đối với nàng không có nửa điểm vì dung mạo cùng vóc người của nàng, nàng rất rõ ràng Mạc Vô Kỵ đối với nàng nhiệt tình, thậm chí mời nàng vào ở gian phòng, đều là bởi vì nàng đối với tu luyện am hiểu nhiều hơn so với hắn, mà không phải bởi vì nàng là một nữ nhân xinh đẹp. Không rõ hắn có bị liệt dương không nữa…

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Vô Tự Đan Thư

Trầm Liên đi tới trước giường Yên Nhi ngồi xuống, khi nàng nhìn thấy Yên Nhi tóc vàng khô khốc thưa thớt, cổ tay da bọc xương, một cái khuôn mặt nhỏ nhắn còn bị vết sẹo, trong lòng trắc ẩn nảy ra. Người thiếu nữ này tới cùng đã chịu bao nhiêu khổ? Bị dằn vặt thành như vậy?

Cũng không biết nàng và Mạc Vô Kỵ là quan hệ như thế nào, để cho hắn khẩn trương như vậy.

Trầm Liên đưa tay đặt ở trên cổ tay Yên Nhi, ánh mắt đóng lại. Chỉ mười mấy giây, nàng liền bỗng mở mắt, trong mắt tất cả đều là phẫn nộ, thậm chí tay cũng hơi có chút run rẩy.

- Thế nào?

Mạc Vô Kỵ giọng nói có chút khẩn trương, Trầm Liên cùng Yên Nhi không quen biết, loại tình cảnh này để cho hắn có chút kinh hoảng.

Trầm Liên buông lỏng tay ra, hít sâu một hơi thong thả tâm tình của mình, lúc này mới hỏi:

- Nàng trước đây có đúng hay không Linh Căn phi thường tốt?

Mạc Vô Kỵ lập tức gật đầu:

- Đúng vậy, Yên Nhi trước là cực phẩm Mộc linh căn.

Thanh sắc quang mang là mộc linh căn không thể nghi ngờ, tại Dược Tiên Môn đại hội hiện trường xem lâu như vậy, Mạc Vô Kỵ đối với Linh Căn khảo thí sớm có nhất định hiểu rõ.

Trầm Liên đồng tình nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Ở tu luyện giới, có một loại thủ đoạn cực kỳ ác độc, chính là tái giá Linh Căn. Bọn họ muốn đem Linh Căn của người khác tốt hơn chuyển dời đến trên người mình, tăng lên tiềm lực cùng tư chất tu luyện của mình...

Không đợi Trầm Liên nói xong, Mạc Vô Kỵ chính là sắc mặt đại biến, bỗng đứng lên, khiếp sợ nhìn chằm chằm Trầm Liên nói:

- Ngươi là nói Yên Nhi nàng...

Trầm Liên biết Mạc Vô Kỵ đang suy nghĩ gì, nàng gật đầu:

- Ngươi nghĩ không sai, Yên Nhi bị người tái giá Linh Căn rồi.

- Súc sinh...

Mạc Vô Kỵ một cái tát vỗ vào trên bàn, đem bàn trực tiếp đập vỡ, vẫn như cũ không cảm thấy tay đau.

Trầm Liên thở dài một tiếng nói:

- Loại thủ đoạn này cực kỳ ác độc, bình thường đối tượng thi triển là chọn người phàm căn cơ chưa vững. Chân chính người có phe phái, bọn họ là không dám động. Bởi vì một khi bị nói ra, tên người thi triển loại công pháp này chẳng khác nào hủy nát. Không chỉ như thế, người như thế vô luận đi đến nơi nào đều là con chuột người người hô đánh.

Mạc Vô Kỵ tỉnh táo lại, biến đổi sắc mặt mấy cái, lúc này mới hỏi:

- Đã như vậy, vì sao Yên Nhi còn sống? Còn có thể một người đi tới Dược Tiên Môn đại hội quảng trường?

Hắn không tin Yên Nhi bị người ta tiến hành ác độc tái giá Linh Căn sau đó, còn có thể sống được.

Trầm Liên cũng là cau mày nói:

- Ta cũng rất kỳ quái, theo lý thuyết, coi như là Yên Nhi xuất thân là người phàm, bọn họ cũng sẽ không lưu lại người sống. Bởi vì người tái giá Linh Căn, sẽ không cho phép bất luận kẻ nào biết hắn đã từng tái giá qua Linh Căn. Hiện tại xem ra, bọn họ chẳng những lưu lại người sống, còn để cho người sống trốn thoát, điều này không hợp lý.

- Vậy Yên Nhi Linh Căn có bị tái giá đi rồi hay không?

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn chế trụ bản thân căm giận ngút trời, hắn nhất định phải tỉnh táo.

Lửa giận cùng xung động, sẽ không trợ giúp hắn báo thù thành công.

Trầm Liên lắc đầu:

- Yên Nhi Linh Lạc đều bị hủy, hiển nhiên là tái giá thất bại. Tái giá Linh Căn loại thủ đoạn ác độc này, xác xuất thành công cũng là phi thường thấp, bình thường xác xuất thành công không tới một phần trăm.

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai nắm chặt nắm tay, lớn tiếng nói:

- Một cái ác độc thủ đoạn không tới một phần trăm xác xuất thành công, vẫn còn có người đi thi triển, không để ý người khác chết sống.

Trầm Liên nhàn nhạt nói:

- Ngươi quá ngây thơ rồi, không để ý người khác chết sống? Nói cho ngươi biết nha?, tại trong mắt tu luyện giả có Linh Lạc, người phàm căn bản là con kiến hôi tùy ý có thể giết. Linh Căn cho dù tốt, chỉ cần không có tu luyện, cũng là người phàm. Đối mặt chính là người phàm, không muốn nói xác xuất thành công một phần trăm không tới, coi như là một phần ngàn, phỏng chừng cũng có người đi làm.

Nói đến đây Trầm Liên dường như nhớ ra cái gì đó, còn nói thêm:

- Mặc kệ Yên Nhi là thế nào trốn ra, ngươi đều phải phải sớm một chút rời đi nơi này. Dược Tiên Môn đại hội cửa ải cuối cùng, ngươi hay

nhất đừng tham gia. Kỳ thực tạp dịch đệ tử cùng ngoại môn đệ tử khác nhau rất lớn, ngươi làm tạp dịch đệ tử sau đó ngươi sẽ phát hiện kỳ thực cùng không có gia nhập tông môn hầu như không có khác nhau bao nhiêu.

Mạc Vô Kỵ cũng biết Trầm Liên nói rất đúng, thế nhưng Yên Nhi bộ dạng như vậy, hắn có thể đi chỗ nào? Trường Lạc tốt xấu vẫn là một cái thành lớn, ở tại chỗ này hi vọng chữa cho Yên Nhi sẽ lớn hơn một chút.

- Trầm sư tỷ, ta muốn xin hỏi một chút, Yên Nhi còn có thể chữa khỏi hay không. Chính là khôi phục không được Linh Lạc nàng bị hủy, có thể để cho nàng khang phục hay không?

Mạc Vô Kỵ hỏi, đây mới là hắn chuyện quan tâm nhất.

Trầm Liên đồng tình lắc đầu:

- Nàng loại tình huống này rất khó chữa cho tốt, Linh Lạc bị hủy, thân thể căn cơ cũng đồng dạng yếu lợi hại. Coi như là cha ta, cũng trị không hết. Ta nghĩ .. Có thể sống thêm mười năm đã tính là phi thường rất giỏi.

Trên thực tế Trầm Liên phán đoán Yên Nhi tối đa chỉ có thể sống ba năm, chỉ là nàng thấy Mạc Vô Kỵ rất là lưu ý Yên Nhi, cho nên nói 10 năm trấn an Mạc Vô Kỵ mà thôi.

- Ta nhất định phải trị khỏi cho Yên Nhi.

Mạc Vô Kỵ tựa hồ là nói với Trầm Liên, vừa tựa hồ tại tự lẩm bẩm.

Phụ thân của Trầm Liên là Địa Đan Sư, không có cách nào chữa cho tốt Yên Nhi, vậy Thiên Đan Sư đâu nè? Tinh Hà Đế Quốc không có Thiên Đan Sư, địa phương khác lẽ nào sẽ không có?

Nếu mà cũng không có, chính hắn đi học tập luyện đan.

- Trầm sư tỷ, ta biết ta thỉnh cầu sẽ làm ngươi làm khó, ta muốn đi theo ngươi, cầu phụ thân ngươi dạy ta luyện đan...

Mạc Vô Kỵ hạ quyết tâm sau đó, lập tức đứng lên đối với Trầm Liên khom người thi lễ.

Nếu mà không phải là vì Yên Nhi, hắn tuyệt đối sẽ không đi cầu Trầm Liên như vậy. Hắn biết, nếu là Trầm Liên có thể dẫn hắn đi, khẳng định sớm đề nghị qua. Huống chi, sư huynh Trầm Liên cái kia Ngô Kinh Vũ cũng không là một tên dễ đối phó.

Quả nhiên, Trầm Liên mặt lộ vẻ khó xử nói:

- Sợ rằng rất khó, cha ta sẽ không thu ngươi làm đệ tử, lại không biết bởi vì ngươi quen biết ta sẽ dạy ngươi luyện đan. Cho nên, ta không có khả năng mang ngươi cùng đi.

Trầm Liên trong lòng rất là cay đắng, cha nàng nếu như dễ nói chuyện như vậy, nàng cũng sẽ không len lén chạy ra ngoài. Mạc Vô Kỵ lời này là nói với nàng, nếu là nói với người khác, phỏng chừng sẽ đem người khác cười rơi răng hàm. Giả như lời này là Mạc Vô Kỵ đối với cha nàng ngay mặt nói, nàng trăm phần trăm khẳng định, Mạc Vô Kỵ sẽ không sống tới sau một khắc. Cha nàng sẽ lập tức ra tay giết Mạc Vô Kỵ.

Chính vì vậy, nàng là tuyệt đối sẽ không mang Mạc Vô Kỵ đi cầu cha nàng học tập luyện đan, như vậy mới thật sự là hại Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ mặt lộ vẻ thất lạc, hắn cũng biết mình sở cầu có chút ép buộc.

Giữa hai người lâm vào lúng túng trầm mặc, một hồi lâu sau đó, Trầm Liên dường như nhớ ra cái gì đó, từ trong lòng ngực móc ra một quyển sách mỏng đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Đây cũng là một quyển đan thư, ta tình cờ từ một cái phường thị hàng vỉa hè mua được. Bất quá sau khi ta mở ra, là không có chữ. Có lẽ

dùng thuốc gì ngâm sau đó sẽ có chữ viết hiện ra, ta thử rất nhiều biện pháp, cũng không thể thành công. Ngươi cầm đi thử thời vận sao?, vạn nhất thành công đó. Đan thư là mua không được đâu, giả như thực sự là đan thư, ngươi phải nhớ kỹ không thể để cho người khác biết ngươi có đan thư.

Quyển sách này cũng không phải là nàng từ trên vỉa hè mua tới, mà là thời điểm nàng rời nhà, len lén từ trong thư phòng của cha trộm đi. Nàng dùng hết tất cả biện pháp, đều không thể để cho trong sách đan có chữ viết xuất hiện. Bây giờ nghĩ đến Mạc Vô Kỵ muốn học tập luyện đan, đơn giản đem quyển vô tự đan thư này nàng phá giải không được tặng cho Mạc Vô Kỵ.

- Đa tạ Trầm sư tỷ, vô luận có đúng hay không là đan thư, Mạc Vô Kỵ tương lai nếu có điều thành, đều là tất có sở báo.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng không biết đan thư là mua không mua được, hắn cũng có thể từ trong giọng nói chuyện của Trầm Liên nghe được, đan thư rất là trân quý.

Trầm Liên mang cho hắn sách mỏng đích xác rất có thể là đan thư, bởi vì tại bìa có một cái hình ảnh phong cách cổ xưa lò luyện đan.

- Ta có thể giúp ngươi chính là những thứ này, Dược Tiên Môn đại hội qua đi, ta phải rời khỏi Trường Lạc về nhà, chúng ta sau này còn gặp lại sao?

Trầm Liên nói xong, lần thứ hai đồng tình nhìn thoáng qua Yên Nhi đang mê man, mới đi ra khỏi phòng.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, chỉ là đứng lên lần thứ hai khom người thi lễ một cái. Trầm Liên cùng hắn bình thủy tương phùng, hắn tuy rằng ra tay giúp một cái Trầm Liên, thế nhưng so với Trầm Liên trợ giúp hắn, hắn điểm này trợ giúp hoàn toàn có thể không đáng kể.

Ân tình không phải là dựa vào miệng nói, mà là dùng bản thân hành động biểu lộ. Tương lai nếu mà hắn có thể hoàn lại, vậy thì đi hoàn lại, nếu mà không có khả năng hoàn lại, tin tưởng Trầm Liên cũng sẽ không lưu ý hắn một phàm nhân như vậy báo đáp nàng cái gì.

- Vô Kỵ...

Trầm Liên mới vừa đi ra, Đinh Bố Nhị đã vọt ngay vào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Hung Thủ

Tuy rằng Đinh Bố Nhị lo lắng cho Mạc Vô Kỵ, thế nhưng Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ từ trong mắt hắn nhìn thấy sự vui sướng không ức chế được.

- Có phải là được tiên môn nào chọn rồi hay không? Chúc mừng ngươi!

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn Đinh Bố Nhị bộ dạng, liền biết Đinh Bố Nhị tham gia Dược Tiên Môn đại hội tuyển chọn thành công rồi.

Đinh Bố Nhị cố nén nội tâm kích động nói:

- Đúng vậy, ta được Hậu Thổ Tông chọn rồi, còn là ngoại môn đệ tử. Vô Kỵ, nếu là ngươi Linh Căn không tốt, không bằng cùng ta đi Hậu Thổ Tông...

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Không cần, ta khả năng sẽ đi Vô Ngân Kiếm Phái.

Hắn sẽ không nghe lời của Trầm Liên, triệt để rời đi nơi này. Hắn nhất định phải tìm một tiên môn gia nhập, hắn và những kẻ phàm căn khác bất đồng, hắn là phàm căn có thể tu luyện.

Hơn nữa là trọng yếu hơn một điểm là, một khi hắn rời đi tiên môn, sợ rằng lại cũng khó mà cứu Yên Nhi.

- Yên Nhi không có sao chứ?

Đinh Bố Nhị mặc dù là chính bản thân vui vẻ, cũng biết tâm tình của Mạc Vô Kỵ giờ khắc này.

Mạc Vô Kỵ hít một tiếng:

- Nàng thụ thương rất nặng, tới Vô Ngân tiên môn sau đó, ta sẽ nghĩ biện pháp cứu nàng. Ngươi đến Hậu Thổ Tông rồi, an tâm tu luyện, không cần quản của ta.

- Ta nhất định sẽ, ta ngày hôm nay sẽ đến Hậu Thổ Tông nơi dừng chân, chung quy có một ngày chúng ta sẽ gặp lại. Ta tin tưởng khi đó, vô luận là ngươi hay là Chấn Nhất đại ca, hoặc là Thập Tam Nương đều có thể có kỳ ngộ riêng.

Đinh Bố Nhị ngôn ngữ hữu lực nói.

Hắn bây giờ còn chỉ là một ngoại môn đệ tử nho nhỏ, cũng không có thể cho Mạc Vô Kỵ hứa hẹn gì cứu Yên Nhi. Trong lòng hắn hạ quyết tâm, một khi có thể cứu trợ Yên Nhi biện pháp, hắn đi ngay Vô Ngân Kiếm Phái tìm kiếm Mạc Vô Kỵ.

- Ngươi đi đi, ta bên này không cần ngươi lo lắng.

Mạc Vô Kỵ biết đây đối với Đinh Bố Nhị mà nói, là một cái cơ hội thay đổi vận mạng, thậm chí là cơ hội duy nhất. Kinh mạch mở rộng dược dịch của hắn dù sao không có thí nghiệm qua những người khác, được chưa vẫn chưa rõ. Hơn nữa, coi như là được, Đinh Bố Nhị gia nhập tông môn, cũng so với đi theo phía sau hắn lăn lộn tốt hơn. Hiện tại tự hắn cũng phải tìm tông môn đi học tập.

- Được rồi, Vô Kỵ, ta mới vừa mới nghe được một việc. Cực Kiếm Thành nơi dừng chân tựa hồ bị người đột nhiên tập kích, đông đảo gia nô chạy trốn, nghe nói hiện tại đệ tử Cực Kiếm Thành còn đang tìm gia nô chạy trốn. Yên Nhi có đúng hay không từ Cực Kiếm Thành chạy ra, ngươi phải cẩn thận một chút a.

- Cực Kiếm Thành?

Mạc Vô Kỵ ánh mắt vừa thu lại lui, rất có thể Đinh Bố Nhị đoán chính xác. Yên Nhi chính là từ nơi dừng chân của Cực Kiếm Thành trốn tới? Vậy người tập kích nơi dừng chân của Cực Kiếm Thành, có lẽ là cố ý để cho gia nô chạy thoát, mục đích chỉ là muốn để cho sự tình Cực Kiếm Thành tái giá Linh Căn bộc lộ ra ngoài.

Thế nhưng Cực Kiếm Thành tới tham gia Dược Tiên Môn đại hội, vì sao phải mang những gia nô tù tội này tới đây?

- Ngươi biết không, sau khi ngươi đi rồi, lại ra một kẻ cực phẩm Linh Căn, còn là cực phẩm kim linh căn. Chính là Thiếu thành chủ Đông Luân của Cực Kiếm Thành, kỳ quái là, Đông Luân xuất thân Cực Kiếm Thành, trái lại gia nhập Thiên Cực Điện.

Đinh Bố Nhị thanh âm giảm nhỏ nói.

Cực phẩm Linh Căn, tái giá Linh Căn, Cực Kiếm Thành...

Mạc Vô Kỵ bóp làm xương tay kêu răng rắc, lúc này hắn hầu như có thể khẳng định, Linh Căn của Yên Nhi chính là Cực Kiếm Thành tái giá thất bại. Yên Nhi Linh Lạc, cũng là Cực Kiếm Thành phá hư.

Tại sao lại đem những kẻ tù tội này mang tới Trường Lạc đến? Rất đơn giản, đó chính là Cực Kiếm Thành Thiếu thành chủ Đông Luân muốn tham gia Dược Tiên Môn đại hội. Chỉ là linh căn của hắn vẫn không có tái giá thành công, vì không trì hoãn Dược Tiên Môn đại hội, hắn đơn giản dẫn theo rất nhiều cực phẩm Linh Căn đến Trường Lạc dời đi.

Cực phẩm kim linh căn của hắn hiển nhiên là lấy đi từ một người chủ cực phẩm Linh Căn.

- Cực Kiếm Thành...

Mạc Vô Kỵ vững vàng đem ba chữ này khắc ở đáy lòng, cùng Cảnh Phi Lan đặt song song cùng một chỗ. Hắn ở sâu trong nội tâm phát thệ, tương lai nếu là có một ngày, hắn Mạc Vô Kỵ có thể đặt lên cao phong, thứ nhất phải diệt chính là Cực Kiếm Thành, người trước hết phải giết chính là Đông Luân và Cảnh Phi Lan.

- Vô Kỵ, tuy rằng chúng ta hoài nghi Yên Nhi là Cực Kiếm Thành hãm hại, bất quá ngươi nghìn vạn đừng làm loạn a. Cực Kiếm Thành không thể so với ngươi thương nhân béo kia, bọn họ một hơi thở là có thể thổi chết chúng ta.

Đinh Bố Nhị lo lắng Mạc Vô Kỵ làm loạn, nhanh chóng căn dặn ở phía trước.

- Ngươi yên tâm, ta biết, ngươi về trước tông môn sao?, ta bên này cũng muốn đi Vô Ngân Kiếm Phái.

Coi như là Đinh Bố Nhị không nói, Mạc Vô Kỵ cũng không đến mức ngu muốn hiện tại đi tìm Đông Luân báo thù.

Đinh Bố Nhị lấy ra một cái áo da đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, bên trong túi da này chính là này một quả trứng Hải Dực Báo. Ta bây giờ được Hậu Thổ Tông chọn, nhất định là không cần dùng nó. Dùng một cái ngoại môn đệ tử thân phận, phỏng chừng cũng nuôi không nổi một cái yêu thú. Ngươi cầm, hoặc là có thể sử dụng nó.

- Tốt, vậy ta nhận.

Mạc Vô Kỵ không có cự tuyệt, nếu là chỉ có một mình hắn, hắn sẽ không cần trứng Hải Dực Báo. Đinh Bố Nhị không dùng được, có thể dùng để trao đổi tài nguyên tu luyện. Nhưng bây giờ hắn nhất định phải nhận lấy, vô luận như thế nào, hắn cũng muốn gia nhập Vô Ngân Kiếm Phái.

...

Dược Tiên Môn đại hội đối với hết thảy người phàm tục mà nói, đây đều là một cái thịnh hội lớn vô cùng, là một thời khắc có thể cho cá nhảy long môn. Thế nhưng loại đại hội này, đối với các Đại Tiên Môn mà nói, chỉ là một thời khắc bình thường chiêu thu đệ tử mà thôi.

Dù cho trong mắt người phàm Dược Tiên Môn đại hội rất bề thế, đại hội cũng chỉ có hai ngày.

Tựa hồ đối với Mạc Vô Kỵ đáy lòng còn có vết tích sâu, Yên Nhi đối với Mạc Vô Kỵ chiếu cố cũng không cự tuyệt, chỉ là tình cờ vô ý thức gọi hai tiếng thiếu gia, sau đó cả người đều ở vào trạng thái mất hồn.

Ngày thứ hai, Mạc Vô Kỵ đem Yên Nhi dùng quần áo bọc lại, cõng trên lưng. Đồng thời trả phòng, mang theo máy luyện dược rời đi Thiên Lạc tửu lâu.

Coi như là Vô Ngân Kiếm Phái không thu hắn, hắn cũng nhất thiết phải rời đi Trường Lạc thành.

...

Vô Ngân Kiếm Phái mặc dù là Địa Cấp Tông Môn, nhưng chỉ là Địa Cấp Tông Môn trung đẳng, cho nên Vô Ngân Kiếm Phái nơi dừng chân cũng tương đối hẻo lánh.

- Mạc đại ca...

Mạc Vô Kỵ vừa mới đến bên ngoài Vô Ngân Kiếm Phái, liền nghe được Tần Tương Vũ ngạc nhiên mừng rỡ kêu to.

- Trùng hợp như vậy a.

Mạc Vô Kỵ cũng rất là vui vẻ, hắn còn đang lo lắng tìm không được người giới thiệu, dựa vào một tấm bảng có thể gia nhập Vô Ngân Kiếm Phái hay là không, không nghĩ tới tại cửa vào Vô Ngân Kiếm Phái đã nhìn thấy Tần Tương Vũ.

Thời khắc này Tần Tương Vũ một thân đồng phục ngoại môn đệ tử xinh đẹp, thắt lưng mang trường kiếm, phối hợp ngạo nhân vóc người của nàng, không người nào có thể so sánh, quả thực chính là tiên nữ hạ phàm. Nếu là chỉ nhìn bây giờ Tần Tương Vũ, căn bản là nghĩ không ra mấy ngày trước nàng vẫn còn là thân phận ô sin, ngủ ở phòng tập thể với đầy những tên đực rựa hôi hám.

Tần Tương Vũ cao hứng nói:

- Đúng vậy, thật đúng là khéo léo nè, ta mang ngươi đi vào báo danh.

Mạc Vô Kỵ cũng không phải là tình thương yếu người, Tần Tương Vũ này lời vừa nói ra, hắn liền biết đây không phải là khéo léo, mà là Tần Tương Vũ vẫn ở chỗ này chờ hắn. Bởi vì tối hôm nay các đại tông môn liền sẽ rời đi Trường Lạc, nếu là hắn muốn trở thành Vô Ngân Kiếm Phái tạp dịch đệ tử, nhất định phải tại trước đêm nay đi tới nơi này.

- Đa tạ ngươi, ngươi bây giờ là ngoại môn đệ tử, ta tối đa bất quá là một tên tạp dịch đệ tử, sau này vẫn nên gọi ta là Vô Kỵ hoặc là sư đệ sao?.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng còn không có gia nhập tông môn, nhưng cũng biết tạp dịch đệ tử tại tông môn căn bản là không có thân phận. Cùng ngoại môn đệ tử so sánh, địa vị là khác nhau trời vực.

Tần Tương Vũ chính sắc nói:

- Không, Mạc đại ca, ngươi và Nguyên đại ca đều là chân chính anh hùng hảo hán. Trước đây ta đã gọi ngươi là đại ca, sẽ không đổi giọng. Vô luận tương lai ta có thể đi bao xa, vô luận Mạc đại ca tương lai là tạp dịch đệ tử hay không, đều là đại ca trong mắt ta.

Ở tình huống đó trên thuyền, có thể cùng Mạc Vô Kỵ, Nguyên Chấn Nhất bên nhau, đứng ra bảo vệ nàng không cố kỵ chút nào thân phận áo đỏ nam tử, nàng gọi một câu đại ca không thua thiệt. Huống chi, nàng

tận mắt thấy Mạc Vô Kỵ chơi xỏ áo đỏ thanh niên lai lịch bất phàm, phần này gan dạ sáng suốt liền không có mấy người có thể làm được.

Cũng chính vì vậy, nàng mới nghĩ biện pháp làm lấy một quả lệnh bài tạp dịch đệ tử đưa cho Mạc Vô Kỵ. Ngoại trừ báo ân ra, còn có ý tứ giao hảo Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ người như thế, coi như là Linh Căn kém một chút, cũng sẽ không tầm thường.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Gia Nhập Tiên Môn

- Nàng là ai vậy?

Tần Tương Vũ sớm chú ý tới Yên Nhi trên lưng Mạc Vô Kỵ, hàn huyên cùng Mạc Vô Kỵ sau đó, thuận miệng hỏi một câu tới Yên Nhi.

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Đây là người nhà của ta, bởi vì thân thể không tốt, cho nên ta muốn đem nàng mang theo bên người.

Tần Tương Vũ lập tức liền nói:

- Không có sao, rất nhiều tạp dịch đệ tử đều dẫn theo người nhà tới đây. Thời gian dài, người nhà của bọn họ cũng có thể gia nhập vào tạp dịch đệ tử.

Hai người đang khi nói chuyện, đã tiến vào trong nơi dừng chân.

- Tần sư muội...

- Tần sư tỷ...

Mạc Vô Kỵ đi theo phía sau Tần Tương Vũ, dọc theo đường đi không ngừng có người chào hỏi, có thể thấy được Tần Tương Vũ ở chỗ này vẫn là rất được hoan nghênh. Tần Tương Vũ chắc cũng là mới vào Vô Ngân Kiếm Phái, đã làm sư tỷ người khác.

Mạc Vô Kỵ suy đoán, ngoại trừ vì dáng người Tần Tương Vũ ra, người đệ đệ của Tần Tương Vũ khẳng định vị không thấp.

- Đệ đệ ngươi cũng tới nơi này? Ta nghĩ ta nên đi cảm tạ hắn một cái.

Mạc Vô Kỵ hỏi, hắn có thể đi vào Vô Ngân Kiếm Phái, cũng cùng Tần Trần có quan hệ. Nếu mà Tần Trần ở chỗ này, hắn hắn là đi cảm tạ một cái.

- Hắn đã đi rồi, nghe nói có đại sự tình gì phát sinh, hắn muốn bắt chặt thời gian trở về tu luyện.

Tần Tương Vũ vội vàng giải thích.

Hai người đang khi nói chuyện, đã đi tới bên ngoài một cái phòng. Mạc Vô Kỵ thấy bên ngoài phòng này viết 'Tạp dịch đệ tử xây lục chỗ' mấy chữ, phỏng chừng chính là chỗ ghi danh cho hắn.

Quả nhiên Tần Tương Vũ đối với Mạc Vô Kỵ nhỏ giọng nói:

- Chấp sự phụ trách tạp dịch đệ tử là Ô Khai, ta đã nói với hắn về ngươi, không cần lo lắng.

Nói xong Tần Tương Vũ gõ nhẹ cánh cửa một cái, cánh cửa qua một hồi lâu mới được mở ra. Mạc Vô Kỵ thấy một cô gái trẻ tuổi tóc tai có chút xốc xếch đi ra, cước bộ bất ổn, sắc mặt cũng có chút phiếm hồng.

Mạc Vô Kỵ thầm kêu không tốt, hắn không phải là đứa ngốc, hắn vừa nhìn liền biết mình cùng Tần Tương Vũ quấy rầy Ô Khai chuyện tốt.

Ô Khai là một trung niên vẻ mặt hung tợn, mắt nhỏ môi trề, tướng mạo vô cùng xấu. Mạc Vô Kỵ quả nhiên thấy sắc mặt của hắn có chút không đẹp, bất quá khi nhìn hướng Tần Tương Vũ thời điểm, khóe mắt hiện lên một tia dâm đãng. Một tia dâm đãng này rất nhanh thì bị hắn ẩn nấp đi qua, lập tức vẻ mặt tươi cười nói:

- Tần sư muội tìm ta?

Tần Tương Vũ mang theo cười cúi người hành lễ sau đó, mới lên tiếng:

- Ô chấp sự, đây là bằng hữu của ta Mạc Vô Kỵ. Sau này hắn cần phải tại dưới tay của ngươi làm việc, còn xin Ô chấp sự chiếu cố một phần.

Ô Khai cực kỳ nhiệt tình cười nói:

- Đó là tự nhiên, đó là tự nhiên... Bên đầu bếp còn thiếu người, sau này ngươi đi qua bên đó được rồi. Chỗ đó ăn ngon ở tốt, là một cái công việc béo bở.

Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, hắn cũng không phải heo, muốn ăn no uống say. Phỏng chừng tới rồi bộ đầu bếp sau đó, hắn không phải là ăn no uống say, mà là mỗi ngày đều giúp người ta nấu cơm.

Tần Tương Vũ đối với Mạc Vô Kỵ vẫn còn có chút hiểu rõ, nàng tự nhiên biết Mạc Vô Kỵ không sẽ vì ăn no uống say mà gia nhập Vô Ngân Kiếm Phái. Mạc Vô Kỵ gia nhập Vô Ngân Kiếm Phái, cam nguyện làm một tên tạp dịch đệ tử, nhất định là muốn đối với tu luyện có lý giải.

Trước đây Mạc Vô Kỵ tại trong phòng tập thể chung quanh hỏi thăm chuyện tu luyện, nàng liền đoán được một phần.

- Ô chấp sự, có thể hay không đổi một vị trí, ví dụ như quét dọn truyền pháp điện...

Tần Tương Vũ đối với tiên môn một phần tạp dịch bộ môn cũng không phải rất hiểu. Mạc Vô Kỵ nếu muốn hiểu tu luyện, đi quét dọn truyền pháp điện tự nhiên có thể tiếp xúc được phương diện này.

Ô Khai khó khăn nói:

- Cái này sợ rằng rất khó, bởi vì những chỗ này đều sớm đã có người, ta cũng không thể bắt người khác đi, để cho hắn tới.

Nếu không phải đệ đệ Tần Tương Vũ Tần Trần là một trong thập đại thiên tài đệ tử của Vô Ngân Kiếm Phái, hắn nói không chừng đều có thể nghĩ biện pháp ám chỉ Tần Tương Vũ nghe lời hắn quy tắc ngầm. Không

có Tần Trần, một cái ngoại môn đệ tử mới vào tông môn tại trong mắt hắn cái này chấp sự thật đúng là không tính là cái gì.

Mạc Vô Kỵ biết Tần Tương Vũ là hảo ý, bất quá hắn muốn không chỉ có riêng là thân phận một tên tạp dịch đệ tử, hắn còn có yêu cầu nhiều hơn.

Nhìn Ô Khai này, coi như là không đắc tội hắn, cứ như vậy nói suông chứ không làm, phỏng chừng cũng rất khó để cho hắn hỗ trợ. Huống chi, vừa rồi hắn và Tần Tương Vũ gõ cửa tiến đến, còn quấy rầy chuyện tốt của hắn.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nói với Tần Tương Vũ:

- Tần sư tỷ, nếu không ngươi đi làm trước, ta cùng Ô chấp sự đơn độc nói chuyện một chút nhé?.

Tần Tương Vũ kinh ngạc nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng từ trong giọng nói vừa rồi của Ô Khai, liền đã hiểu Ô Khai không muốn hỗ trợ. Trên thực tế Ô Khai không muốn hỗ trợ, nàng cũng là hết cách. Nàng có thể đi vào Vô Ngân Kiếm Phái, bất quá là bởi vì đệ đệ, mà không phải là tư chất của nàng tốt bao nhiêu.

Ô Khai trong lòng cười nhạt, ngoài mặt vẫn là đối với Tần Tương Vũ cười cười nói:

- Tần sư muội, ngươi không cần lo lắng, sau này hắn chính là thủ hạ của ta, ta nhất định sẽ chiếu cố.

- Tốt lắm, ta đi ra ngoài trước. Mạc đại ca, có việc nhớ kỹ tìm ta a.

Tần Tương Vũ trước khi đi còn không quên nhắc nhở Mạc Vô Kỵ một câu.

Có thể đi vào Vô Ngân Kiếm Phái, Mạc Vô Kỵ đã rất nhận nhân tình của Tần Tương Vũ. Cộng thêm Tần Tương Vũ cũng là mới đến đây,

cũng không có bao nhiêu năng lực, có việc Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không đi làm cho nàng phiền phức.

Chờ Tần Tương Vũ rời đi, nụ cười trên mặt Ô Khai trong nháy mắt thu liễm, thản nhiên nói:

- Tạp dịch đệ tử kỳ thực đã đầy, lần này nếu mà không phải là Tương Vũ sư muội hỗ trợ, ngươi phỏng chừng vào đều vào không được. Đi nhà bếp hỗ trợ sao?, thiện thực bộ có rất nhiều thực vật cần người xử lý.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, không chút hoang mang ngồi xuống, sau đó mới chỉ chỉ Yên Nhi phía sau nói:

- Ô chấp sự, ngươi cũng biết, ta còn có một cái bệnh nhân. Cộng thêm ta đối với dược vật coi như là hiểu một phần, thậm chí còn mang theo thiết bị chế thuốc đến, cho nên ta hi vọng có thể xin Ô chấp sự an bài một cái Dược Viên công tác. Đồng thời ta cũng cần một cái nơi ở yên lặng, đương nhiên là nơi ở đơn độc đó.

Ô Khai trong lòng cười nhạt, cho là mình là tới làm đại gia à. Một cái nho nhỏ tạp dịch đệ tử, cũng dám có nhiều yêu cầu như vậy. Tạp dịch đệ tử không phải là không thể một người ở, kỳ thực tạp dịch đệ tử rất nhiều đều là một người ở. Nhưng ngươi một tên tạp dịch đệ tử vừa tới, dựa vào cái gì muốn chọn công tác, còn muốn chọn nơi ở?

Mạc Vô Kỵ không đợi Ô Khai nói chuyện, liền lấy ra một cái áo da đặt ở trước mặt Ô Khai nói:

- Ô chấp sự, đây là một quả trứng Hải Dực Báo ta vừa mới lấy được. Ta rất cảm tạ Ô chấp sự có thể an bài ta trở thành một tạp dịch đệ tử quang vinh, cho nên cái trứng Hải Dực Báo này liền làm lễ vật, tặng cho Ô chấp sự.

Những lời nói này, ngay cả Mạc Vô Kỵ cũng thiếu chút nữa ói ra. Nhưng là vì chỗ đặt chân, hắn phải thỏa hiệp. Người ở lúc năng lực chưa

đủ, chính là muốn đối mặt các loại thỏa hiệp. Điểm này, Mạc Vô Kỵ ở trên địa cầu liền tràn đầy lĩnh hội.

- A đù! Hải Dực Báo?

Ô Khai đem lời muốn châm chọc Mạc Vô Kỵ nuốt xuống, giơ tay lên đem áo da Mạc Vô Kỵ cầm tới, đồng thời mở ra.

Rất nhanh, trong mắt hắn liền lộ ra vẻ mặt vui mừng, đây chính là trứng Hải Dực Báo, hơn nữa còn có sinh mệnh khí tức ba động.

Hắn Linh Căn rất kém cỏi, tốt xấu cũng tu luyện qua mấy năm, đối với sinh mệnh khí tức ngược lại có thể bắt lấy đến.

Hải Dực Báo trứng rất trân quý, không phải nói Hải Dực Báo rất cường đại, mà là bởi vì gần nhất Hải Dực Báo căn bản là tìm không được. Ngay cả Hải Dực Báo đều tìm không được, địa phương nào đi tìm trứng Hải Dực Báo? Một quả trứng Hải Dực Báo đã có thể ý nghĩa một cái phi hành thú sủng, một khi cầm giữ một con phi hành thú sủng, coi như là chính hắn không cần, cũng có thể đem ra bán.

Cái trứng Hải Dực Báo này giá trị, tại trong mắt Ô Khai có lực hấp dẫn tuyệt đối.

- Vị huynh đệ này xưng hô như thế nào?

Cho tới bây giờ, Ô Khai mới hỏi thăm tên Mạc Vô Kỵ.

- Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thực sự không muốn cùng Ô Khai nói nhảm nhiều lắm, nói chuyện cũng là ngắn gọn rất.

Ô Khai tay vẫn cầm cái áo da kia, cười ha hả nói:

- Tần sư muội giới thiệu người tới, dĩ nhiên chính là người một nhà. Dược Viên bên kia thật là có một cái công tác, ta ngược lại kiến nghị Vô

Kỵ huynh đệ không nên đi Dược Viên công tác, vậy cơ hồ là không có bất kỳ nhàn rỗi thời gian nào.

- Ô chấp sự, ngươi cũng biết đồng bạn của ta có trọng bệnh tại thân, ta muốn hiểu rõ hơn một phần dược lý tri thức.

Mạc Vô Kỵ nói.

Ô Khai cười hắc hắc, thấp giọng nói:

- Mạc huynh đệ, nếu là ngươi muốn hiểu rõ hơn dược lý tri thức, còn không bằng đi Phối dược thất.

- Phối dược thất?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi, hắn thật đúng là không hiểu.

Ô Khai một bộ thôi tâm trí phúc hình dạng nói:

- Phối dược thất chính là địa phương một phần luyện đan sư luyện đan cho tông môn, những thứ này luyện đan sư có đôi khi yêu cầu một phần dược liệu, những dược liệu này chính bọn họ chắc là sẽ không đi lấy, cái này yêu cầu một vài người chạy vặt. Trọng yếu hơn là, những Luyện Dược Sư này sẽ không mỗi ngày luyện đan, có đôi khi một tháng mới mở một lần lò luyện đan. Nói cách khác thời giờ của ngươi trống không rất nhiều, có thể học tập được dược lý tri thức.

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi, cái trứng Hải Dực Báo này không có tặng uổng, chức vị này quả thực chính là vì hắn mà lượng thân đính tạo.

- Đa tạ Ô chấp sự, ta sẽ đi ngay phối dược thất, còn phải phiền phức Ô chấp sự chiếu cố nhiều hơn một phần.

Mạc Vô Kỵ thật tâm thật ý cảm tạ một câu.

Ô Khai khoát tay chặn lại:

- Không có việc gì, chỗ ở của ngươi ta cũng sẽ giúp ngươi sắp xếp xong xuôi, tuyệt đối là nơi ở u tĩnh một người. Ngoài ra ta giúp ngươi an bài đến phối dược thất số mười chín, cái phối dược thất này có rất ít người dùng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Huyết Ngẫu Hồ

Mạc Vô Kỵ đối với việc được Ô Khai an bài chức vị này phi thường hài lòng, Tần Tương Vũ biết được tin tức này sau đó, cũng cảm thấy vui vẻ cho Mạc Vô Kỵ.

Vô Ngân Kiếm Phái phi thuyền vào lúc ban đêm liền khởi hành, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ một lòng lo lắng đã hạ xuống. Hắn lo lắng nhất chính là, còn không có rời đi Trường Lạc đã bị Cực Kiếm Thành tìm tới cửa.

Có thể khẳng định chỉ cần Cực Kiếm Thành tìm tới Vô Ngân Kiếm Phái, Vô Ngân Kiếm Phái sẽ đem hắn xem như rác rưởi giống nhau ném ra bên ngoài.

Chỉ một ngày, phi thuyền Vô Ngân Kiếm Phái liền ngừng lại. Mạc Vô Kỵ là tạp dịch đệ tử, cho nên đi theo phía sau Ô Khai hạ phi thuyền.

Vị trí Phi thuyền dừng lại là một cái quảng trường rộng mở, phía trước quảng trường là từng đạo bậc thang kéo dài đi tới. Mạc Vô Kỵ giản lược đánh giá một phần, nơi này có ít nhất bốn năm trăm bậc thang.

Tại đầu cùng bậc thang, lơ lửng họa xuất bốn chữ lớn như lợi kiếm khắc ra vậy, Vô Ngân Kiếm Phái. Dù cho Mạc Vô Kỵ không hiểu kiếm pháp, cũng có thể mơ hồ cảm thụ được một loại kiếm khí um tùm.

Đến nơi này sau đó, Vô Ngân Kiếm Phái lần này tuyển nhận nội môn đệ tử cùng ngoại môn đệ tử trước tiên lên bậc cấp tiến vào tông môn, đồng thời tham gia nghi thức nhập tông. Tần Tương Vũ cũng không có

cơ hội cáo từ cùng Mạc Vô Kỵ, phải theo đám đệ tử tiến vào Vô Ngân Kiếm Phái.

Chờ những nội môn cùng ngoại môn đệ tử toàn bộ tiến vào, Ô Khai mới dẫn hơn một trăm tạp dịch đệ tử lên bậc thang. Tạp dịch đệ tử là không có tư cách tham gia nghi thức nhập tông, bởi vì tạp dịch đệ tử không tu luyện, chỉ là vì tông môn làm một phần việc vặt.

Vượt qua bốn năm trăm bậc thang, trước mặt lại là một cái quảng trường khổng lồ. Trong quảng trường có một cái thông đạo bằng đá cẩm thạch rộng mở, cái lối đi này trực tiếp đi thông vào chính điện Vô Ngân Kiếm Phái. Tại hai bên đại đạo rộng mở, dựng thẳng 9 tấm bia đá.

Mạc Vô Kỵ thấy trên mỗi một tấm bia đá, đều có một chút loáng thoáng bóng dáng, dường như có người đang múa kiếm. Nhưng nhìn kỹ lại, lại nhìn không phải là rất rõ ràng.

Tạp dịch đệ tử không thể đi ở giữa đại đạo này, mà là đi hai bên đường nhỏ tiến vào bên trong tông môn, sau đó sẽ phân phối đến các bộ môn.

Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là cảm thán, đây vẫn chỉ là một cái Địa Cấp Tông Môn, nếu là chuẩn Thiên cấp tông môn, sẽ to lớn bao nhiêu?

- Có đúng hay không rất khí phái?

Một người thanh niên mặc áo xám tại bên tai Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc một tiếng nói.

Thanh niên áo xám này Mạc Vô Kỵ quen biết, cũng là đệ tử tạp dịch lần này được tuyển nhận, tên là Hàm Tử Khiên. Cùng Mạc Vô Kỵ bất đồng, hắn có Linh Căn, bất quá là Linh Căn rất hạ phẩm mà thôi.

- Đích xác rất khí phái, có đại tông môn khí thế.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, những lời này phát ra từ nội tâm của hắn. Mặc dù bên trong tông môn hắn thấy không rõ lắm, tựa hồ bị mây bay lượn lờ

che lại. Nhưng chỉ từ nơi này tông môn cửa vào, hắn đã cảm thấy Vô Ngân Kiếm Phái phi thường có khí thế.

Hàm Tử Khiên càng là nhỏ giọng nói:

- Đừng xem Vô Ngân Kiếm Phái chỉ là Địa Cấp Tông Môn, ta thế nhưng nghe nói rất nhiều chuẩn Thiên Cấp Tông Môn khí thế cũng không bằng Vô Ngân Kiếm Phái đâu.

- Đừng thì thầm với nhau, Bàn Quang, ngươi mang Mạc Vô Kỵ tới chỗ ở, hướng hắn giới thiệu một phần công tác sau này, những người còn lại cùng đi theo ta.

Thanh âm Ô Khai cắt đứt hết thảy tiếng nghị luận.

Mạc Vô Kỵ biết Bàn Quang, là thủ hạ đắc ý của Ô Khai, tuy rằng rất béo, làm việc lại cực kỳ lưu loát. Nhìn xem Ô Khai đơn độc an bài Bàn Quang mang hắn tới chỗ ở cùng giới thiệu công tác, Mạc Vô Kỵ liền biết một quả trứng Hải Dực Báo tác dụng là thật rất lớn.

Ô Khai một bộ hèn mọn sắc mặt, thấy lợi ham hố. Cũng cũng không phải một người thu lễ không làm việc, hắn chẳng những làm việc, còn làm cho người tặng quà thỏa mãn. Thảo nào tên này có thể ngồi vào chức vị chấp sự tạp dịch này, quả nhiên là loại người gì cũng có ưu điểm bản thân.

...

- Vô Kỵ huynh đệ, chấp sự chúng ta lần này đối với ngươi có thể nói là thực sự chiếu cố a. Ngươi cũng biết tạp dịch đệ tử mới tới phải huấn luyện ba ngày, chấp sự lần này cho ngươi huấn luyện đều miễn luôn á nha.

Bàn Quang một đường đi, một đường nói ân tình của Ô Khai đối với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đối với cái này không có hứng thú, đây là trao đổi ích lợi mà có, hắn càng để ý là lấy sau này làm sao sinh tồn được.

Một đường hỏi thăm xuống tới, Mạc Vô Kỵ cũng hiểu một chút. Tạp dịch đệ tử đều có bản thân phạm vi hoạt động, không phải là tình huống đặc biệt, không thể tùy ý đi khu vực khác. Tạp dịch đệ tử gặp nội môn đệ tử hoặc là ngoại môn đệ tử, đều cần dừng lại khom mình hành lễ, để cho tông môn chân chính đệ tử đi đầu.

Tạp dịch đệ tử khi hoàn thành công việc của mình rồi, ngược lại tương đối tự do. Có thể tùy ý rời đi tông môn đi tới phường thị tông môn, hoặc là xử lý chuyện của mình. Điều kiện tiên quyết là, không có khả năng ảnh hưởng tới công việc của mình.

Ô Khai an bài Mạc Vô Kỵ một nơi ở đích thật là rất yên lặng, tại phụ cận nơi ở của hắn ngoại trừ một cái hồ nhỏ ra, cách khu túc xá gần nhất cho tạp dịch đệ tử cũng tới trên dưới trăm mét.

Gian nhà tuy rằng rất đơn sơ, chỉ là một thạch thất, đồ vật bên trong ngược lại đầy đủ. Bao gồm hai cái gian phòng, một cái phòng bếp, thậm chí còn có một gian trữ vật. Địa phương tốt như vậy, Ô Khai chính bản thân không để cho mình ở sao? Lẽ nào Ô Khai chỗ ở so với nơi này còn tốt hơn?

- Nghe nói cái hồ này gọi là Huyết Ngẫu Hồ, năm đó là địa phương trồng Bảo Huyết Ngẫu, phòng này cũng là người nuôi ngẫu ở.

Bàn Quang chỉ vào Mạc Vô Kỵ gian nhà, có chút hâm mộ nói.

- Bảo Huyết Ngẫu?

Mạc Vô Kỵ còn thật không có nghe nói qua loại vật này. Trầm Liên cho hắn đan thư, hắn còn chưa kịp xem xem đâu nè.

Bàn Quang giải thích:

- Bảo Huyết Ngẫu vừa là Linh Dược, lại là nguyên liệu nấu ăn phi thường mỹ vị. Bởi vì loại vật này thuốc dùng giá trị quá lớn, có rất ít người đem xem như đồ ăn. Nghe nói Bảo Huyết Ngẫu vẫn là tài liệu có thể luyện chế đan dược thông thấu Linh Lạc, ngươi nói trân quý không?

- Vậy tại sao nơi này không trồng nữa?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Bàn Quang cười ha ha:

- Nếu mà còn trồng mà nói, nơi này khẳng định không tới phiên ngươi đến ở. Kỳ thực Bảo Huyết Ngẫu mặc dù là đồ tốt, lại có một khuyết điểm lớn, đó chính là hấp thu linh khí quá mức đáng sợ. Nơi này đã từng trồng qua Bảo Huyết Ngẫu, mới đưa đến chung quanh đây linh khí gần như là không có, loãng không chịu nổi.

Mạc Vô Kỵ đột nhiên hiểu được, vì sao Ô Khai không chính bản thân ở nơi này, vẫn cất giữ địa phương này. Ô Khai có hạ phẩm Linh Căn, coi như là Linh Căn lại kém, cũng là có thể tu luyện. Hắn một kẻ có thể tu luyện, há có thể ở tại nơi này, chỗ không có khả năng tu luyện?

Rất nhiều tạp dịch đệ tử, đều cũng có Linh Căn. Bọn họ tới nơi này không phải là vì thích làm tạp dịch, đại đa số người đều muốn tu luyện. Đã như vậy, bọn họ tự nhiên không sẽ chọn chỗ linh khí thiếu thốn mà ở. Về phần chân chính người làm tạp dịch, lại không có đồ đạc gì có thể đánh động Ô Khai, đó là tất cả nguyên nhân một chỗ yên tĩnh như thế vẫn lưu lại.

Ô Khai nhận định hắn không có khả năng tu luyện, hoặc là nói không có đem tu luyện của hắn coi ra gì, lúc này mới an bài hắn ở nơi này. Dựa theo hắn và Ô Khai hiệp định, Ô Khai đích thật là không có nói mò, nơi này yên lặng, là một cái nơi ở tốt.

Mạc Vô Kỵ nghĩ thông suốt điểm này sau đó, cũng không có để ý. Hắn tu luyện tại bất kỳ địa phương nào đều có thể hấp thu linh khí, nơi

này linh khí loãng, dù sao cũng là có linh khí, vậy cũng cũng đủ hắn tu luyện. Hơn nữa hắn tốc độ tu luyện rất nhanh, tương đối mà nói, tốc độ mở mạch lạc quá chậm. Coi như là hắn đổi thành địa phương linh khí càng nồng nặc, cũng không cách nào tu luyện mau hơn.

- Đa tạ ô chấp sự cùng quang huynh, nơi này ta rất là thoả mãn.

Mạc Vô Kỵ đích xác rất là thoả mãn cái chỗ này.

Bàn Quang đối với Mạc Vô Kỵ trả lời cũng rất hài lòng, hắn lo lắng nhất Mạc Vô Kỵ nói nơi này không có linh khí, không thích ở nơi này. Mạc Vô Kỵ thoả mãn, vậy thì cái gì đều tốt.

- Đây là một bảng hướng dẫn phối dược thất mười chín hào (số 19), một khi bảng hướng dẫn này sáng lên, đó chính là Đan Sư đại nhân bảo ngươi đi phối dược, ngươi nhất định phải tại trước tiên chạy tới mười chín hào phối dược thất. Ghi nhớ kỹ! Ghi nhớ kỹ!

Bàn Quang đem một quả thẻ bài tương tự ngọc phù đưa cho Mạc Vô Kỵ, lại lấy ra một tấm bản đồ đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Đây là các địa phương trong tông môn ngươi có thể đi, và địa phương không thể đi, mười chín hào phối dược thất đã đánh dấu ở phía trên. Nếu mà Mạc huynh đệ không có chuyện gì, ta liền cáo từ.

Bàn Quang giải thích rõ ràng như vậy, Mạc Vô Kỵ tự nhiên là không có vấn đề. Đem Bàn Quang đưa đi rồi, hắn lập tức đi vào thanh lý gian phòng, sau đó đem nơi ở của Yên Nhi an bài cho tốt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Quỷ Dị Đan Thư

Dàn xếp xong xuôi, Mạc Vô Kỵ trước tiên lấy ra quyển đan thư hơi mỏng mà Trầm Liên đưa cho hắn. Đan thư cầm trong tay thật giống như một mảnh lông chim bình thường giống nhau, không có nửa điểm khối lượng. Mạc Vô Kỵ mở ra đan thư, phát hiện giấy bên trong không biết là làm bằng vật liệu gì làm, càng là mỏng. Bởi vì trang giấy cực mỏng, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng quyển đan thư thật mỏng này có ít nhất hơn một trăm trang.

Mở ra trang thứ nhất, Mạc Vô Kỵ thấy chữ phía trên thật giống như con kiến vậy, chẳng những nhỏ hơn nữa còn chen chúc vào một chỗ.

- Đan vi đạo, muốn thành Đan Sư trước hết phải vấn dược đạo...

Mạc Vô Kỵ có chút mờ mịt, nếu đan là đạo, muốn thành Đan Sư trước hết phải vấn dược đạo, cái đó và dược đạo có quan hệ gì? Dược đạo là Luyện Dược Sư, Đan đạo mới đúng là Luyện Đan Sư.

-.... Thiên hạ Linh Dược, phàm thuốc đều có kỳ đạo, trong thiên hạ, không có hai gốc cây dược liệu nào đồng đạo. Nếu là xem dược đạo, đan đạo nhưng cũng có liên quan. Xem dược đạo thành đan đạo, cỏ dại ven đường cũng có thể luyện thành tiên đan...

Mạc Vô Kỵ cũng hút một hơi khí lạnh, quyển đan thư này khẩu khí thật là lớn. Dựa theo quyển đan thư này giới thiệu, coi như là hai gốc cây dược liệu giống y hệt nhau, tại thời điểm luyện đan cũng cần bất đồng thủ đoạn xử lý, vậy sẽ có bao nhiêu trở ngại?

Hơn nữa căn cứ quyển đan thư nói, nếu là thật xem dược đạo thành đan đạo, dù cho một gốc cây cẩu vĩ ba thảo cũng có thể luyện chế thành tiên đan.

Không đúng a, Trầm Liên không phải nói quyển sách này là Vô Tự Đan Thư sao? Hắn còn không có dùng các loại biện pháp a? Chính bản thân vì sao có thể thấy chữ viết bên trong?

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây, trở lại từ đầu nhìn địa phương hắn đã xem qua, phát hiện có lúc trống rỗng. Trong lòng hắn cả kinh, hắn cũng không nhận ra vừa rồi chính bản thân đã hoa mắt.

Quyển này đan thư nhất định là phi thường rất ngon, hắn có lẽ cùng đan thư này hữu duyên, nhưng hắn cũng chỉ có cơ hội một lần quan sát. Hơn nữa một khi quên, liền cũng không cách nào nhớ lại, cũng đừng nghĩ tại trong đan thư gặp lại nội dung đã xem qua.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lấy giấy bút, như muốn toàn bộ ghi chép xuống. Vô Tự Đan Thư đột nhiên dần hiện ra một đạo hỏa linh lực, đạo hỏa linh này lực trực tiếp cuốn tới tờ giấy Mạc Vô Kỵ ghi chép trên đó.

Lập tức tờ giấy kia bỗng nhiên tự bốc cháy, hóa thành tro tàn. Đáng tiếc Mạc Vô Kỵ tu vi quá thấp, căn bản là không nhìn thấy, cũng không cảm giác được đạo hỏa linh lực này.

- Lạch cạch...

Bút trong tay Mạc Vô Kỵ rơi trên mặt đất, những thứ không biết mới đúng là thứ làm người ta sợ hãi.

Theo Mạc Vô Kỵ, tuy rằng nơi này có thể tu luyện, thậm chí tu luyện thành công được gọi là tiên sư, hắn vẫn như cũ cho rằng đây là phù hợp với thiên địa vũ trụ huyền bí.

Khoa học kỹ thuật có thể phát triển đến mức tận cùng, những cách khác tự nhiên cũng có thể đi đến mức tận cùng. Cho nên đối với tu luyện thành tiên sư, thậm chí có thể ngao du bầu trời, hắn đều không cảm thấy kỳ quái. Thật giống như một vận động viên huấn luyện qua, năng lực của hắn vượt xa người thường.

Nhưng là bây giờ loại tình huống này, xa xa vượt ra khỏi phạm vi Mạc Vô Kỵ tiếp nhận, hoặc là nói thật là quỷ dị chút. Không ai động, không có vật nhóm lửa, hắn chỉ là ghi chép Vô Tự Đan Thư này lại, trang giấy liền tự nhiên cháy.

Thật chẳng lẽ có thiên ý ở trong đó? Hay là nói thiên cơ không thể tiết lộ?

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì trấn định lại, đem những ý niệm này đều ném ở một bên. Càng là chuyên tâm nghiên cứu quyển đan thư, vô luận là cái gì cơ duyên hắn đều không thèm để ý. Hắn lưu ý chính là mình có thể thành hay không làm một cái đỉnh cấp Đan Sư, sau đó chữa cho tốt Yên Nhi. Trang giấy vô hỏa tự cháy hắn hiện tại không hiểu, có lẽ sau này có thể hiểu rõ, không cần phải vì cái này đi để tâm vào chuyện vụn vặt, đem thời gian lãng phí ở phía trên này.

- Luyện đan phần đầu tiên, dược lý thiên...

Khi Mạc Vô Kỵ rơi vào trong quyển đan thư sau đó, bất tri bất giác chính là một ngày đi qua, thẳng đến bầu trời tối đen hắn lại cũng không nhìn thấy một chữ.

Làm cơm cho Yên Nhi ăn, cho Yên Nhi ngủ sau đó, Mạc Vô Kỵ buổi tối không nghiên cứu đan thư nữa, hắn bắt đầu tu luyện.

....

Vội vã năm ngày thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ liền biết có một vài việc Ô Khai không có nói mò, phối dược thất số mười chín hào là thật rất nhàn rỗi. Hắn ở chỗ này ở năm ngày, chưa hề nhận được qua bất luận cái

gì chỉ lệnh của mười chín hào phối dược thất. Có chút không yên tâm về nó, còn cố ý đi mười chín hào phối dược thất, phát hiện cái phối dược thất này là thật rất trống trải.

Xung quanh các phối dược thất khác, đám tạp dịch đệ tử không ngừng chạy qua lại giữa phối dược thất cùng kho Linh Dược đó, mà hắn lại là không có việc gì.

Mạc Vô Kỵ vốn đang dự định hiểu rõ hơn một phần Linh Dược, sau đó theo dõi một cái Luyện Đan Sư là như thế nào luyện đan. Dù sao có thể thấy Đan Sư khác luyện đan, có đôi khi còn có tác dụng hơn so với xem nhiều hơn nữa lý luận tri thức. Hiện tại hắn chuyện gì cũng không có, quyết định này hiển nhiên là rơi vào khoảng không.

Cũng may Yên Nhi tại dưới hắn điều dưỡng, rốt cục an tĩnh lại. Mặc dù mới mấy ngày ngắn ngủi thời gian, trên mặt Yên Nhi cũng nhiều hơn một chút huyết sắc, thân thể cũng đang từ từ khang phục.

Mạc Vô Kỵ biết nếu mà không đem Linh Lạc trong cơ thể Yên Nhi chữa trị, thân thể Yên Nhi khang phục cho dù tốt, chỉ sợ cũng là rất khó khôi phục thần trí.

Muốn chữa trị Linh Lạc, hắn ngoại trừ phải cố gắng tăng lên thực lực của chính mình ra, còn nghiên cứu luyện đan tri thức nhiều hơn.

Mười chín hào phối dược thất lúc nhàn rỗi, vừa lúc cho Mạc Vô Kỵ hàng loạt thời gian. Hắn mượn những thời giờ này vào ban ngày nghiên cứu quyển đan thư kia, buổi tối liền bắt đầu tu luyện.

Nơi này linh khí thật là rất loãng, bất quá Mạc Vô Kỵ tu luyện bao trùm linh khí phạm vi quá lớn, cộng thêm tu vi của hắn đẳng cấp lại thấp. Tại loại địa phương này tu luyện, đồng dạng là mỗi ngày tiến bộ cấp tốc. Cũng bởi vì hắn hấp thu linh khí phạm vi quá lớn, sợ làm cho người khác chú ý, mới lựa chọn buổi tối tu luyện.

Vội vã hơn nửa tháng trôi qua, Yên Nhi chậm rãi khôi phục bộ dáng lúc trước, chẳng những tóc đã không còn khô như trước đây, khuôn mặt cũng từ từ đầy đặn.

Chỉ là nàng vẫn như cũ không thể làm cái gì, mỗi ngày thời điểm Mạc Vô Kỵ đọc sách, nàng liền nhìn Mạc Vô Kỵ hoặc là nhìn hồ trước nhà đờ ra, tình cờ mới ở bên hồ đi lại một hồi. Lúc Mạc Vô Kỵ tu luyện, nàng liền ngủ.

Mạc Vô Kỵ mỗi lần đọc sách xong, cũng sẽ cùng Yên Nhi nói chuyện một phen. Theo thời gian trôi đi, Yên Nhi đã có thể nghe hiểu rõ lời của Mạc Vô Kỵ.

Hôm nay rạng sáng, Mạc Vô Kỵ đại chu thiên cuối cùng vận chuyển hoàn tất sau đó, hắn cũng cảm giác được cả người kinh mạch một trận rung động, lập tức một loại lực lượng hùng hậu tràn ngập toàn thân.

Loại cảm giác này để cho Mạc Vô Kỵ có một loại thét dài xung động, hắn một bước bước ra gian nhà, một quyền đánh trên một tảng đá lớn bên hồ. Khối cự thạch bị Mạc Vô Kỵ một quyền này oanh nát bấy, mà Mạc Vô Kỵ ngay cả nửa điểm sứt mẻ cũng không có.

Thác Mạch tầng hai, Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, đứng ở trên đá vụn ngưỡng nhìn nơi xa.

Mặc dù không có sư phụ, cũng không có cơ hội đi nghe tiên sư thụ nghiệp, hắn vẫn như cũ tại trong thời gian ngắn thăng cấp tới Thác Mạch tầng hai rồi. Mạc Vô Kỵ đồng dạng nghe qua, một cái đỉnh cấp thiên tài, từ Thác Mạch một tầng đến Thác Mạch tầng hai, tại dưới tình huống linh khí sung túc, cũng cần chừng một tháng.

Mà hắn chỉ là dùng nửa tháng, không, phải nói hắn chỉ là dùng nửa tháng ban đêm. Có thiên tài gì có thể so sánh tốc độ tu luyện với hắn mà còn nhanh hơn?

Đáng tiếc hắn không có Linh Căn, không dám đem tình trạng của mình tuyên truyền đi. Nếu không, hắn có thể tùy ý gia nhập bất kỳ một cái chuẩn Thiên Cấp Tông Môn nào.

Một hồi lâu Mạc Vô Kỵ mới dần dần thở bình thường chính bản thân nội tâm kích động, hắn quay đầu lại, thấy Yên Nhi đứng ở cách đó không xa nhìn hắn.

- Yên Nhi, chung quy có một ngày, ta sẽ giúp ngươi chữa trị tốt Linh Lạc, trị khỏi cho ngươi. Cũng chung quy có một ngày, ta sẽ giết tới Cực Kiếm Thành, báo thù cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ đi tới trước mặt Yên Nhi, kéo tay Yên Nhi, từng chữ từng câu nói.

Hắn không cho là mình không có cơ hội, hiện tại hắn có thể tu luyện, đan thư hiện tại cũng đã từ từ nhập môn.

Yên Nhi sắc mặt bình thản, dường như chỉ cần có thể đi theo bên người Mạc Vô Kỵ, nàng cái gì đều sẽ không nghĩ tới.

Đã Thác Mạch tầng hai, hắn trừ tu luyện ra, hay nhất còn phải tìm địa phương đi khai thác kinh mạch. Nếu không mà nói, ai biết kế tiếp bình cảnh lúc nào sẽ đến? Ngoài ra, hắn còn phải nghĩ biện pháp làm một cái lò luyện đan. Luyện đan nhất định phải đi luyện mới có thể từ trong đó tìm được được mất, dựa vào chính mình đóng cửa nghiên cứu một quyển đan thư, dù cho này đan thư lại trâu bò, cũng không được.

- Tính teng...

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ suy nghĩ có nên hay không đi dò hỏi một chút Bàn Quang, bài vang mười chín hào phối dược phòng bỗng vang lên.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng vọt vào gian phòng, đem ngọc bài nắm trong tay, sau đó nói với Yên Nhi:

- Ta muốn đi ra ngoài có việc, ngươi ở tại chỗ này không nên chạy loạn.

Dặn dò Yên Nhi xong, Mạc Vô Kỵ tăng nhanh tốc độ đi tới phối dược phòng mười chín hào. Luyện Đan Sư này cũng không biết là bản tính dạng gì, dĩ nhiên lựa chọn tại lúc rạng sáng luyện đan.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Âm Thầm Ra Tay

Phòng phối dược Số 19 cách nơi ở của Mạc Vô Kỵ không quá gần, Mạc Vô Kỵ một đường chạy nhanh, cũng mất gần 3 phút mới tới.

Mỗi một phòng phối dược đều hợp chung với một gian phòng luyện đan, vậy nghĩa là phòng luyện đan số 19 cùng phòng phối dược số 19 nằm sát nhau. Mạc Vô Kỵ cũng hơi nghe qua phòng phối dược số 19, vì sao Đan Sư tới nơi này luyện đan đặc biệt ít.

Hắn lấy được đáp án là, phòng luyện đan số 19 thành đan tỷ số phi thường thấp. Vô luận là ai ở chỗ này luyện đan, thất bại đều so với chỗ khác lớn hơn, hơn nữa lớn còn chưa phải là một điểm hai điểm. Thời gian lâu dài, người đến phòng luyện đan số 19 để luyện đan cũng liền ít đi.

Ô Khai đem Mạc Vô Kỵ an bài ở tại số 19 phối dược phòng, thoạt nhìn là giúp Mạc Vô Kỵ đại ân, để cho Mạc Vô Kỵ sinh lòng cảm kích. Đồng dạng, hắn cũng hạn chế Mạc Vô Kỵ phát triển. Mục đích mà Mạc Vô Kỵ tới sớm đã nói cùng Ô Khai, đó chính là muốn học tập một cái dược lý tri thức.

Số 19 phòng phối dược không có ai luyện đan, học tập dược lý tri thức cái rắm?

Trên thực tế tại Ô Khai tiềm thức, hắn không hy vọng Mạc Vô Kỵ học tập dược lý kiến thức. Mặc dù trên lý thuyết nói, coi như là Mạc Vô Kỵ học tập 100 năm, cũng không có khả năng có thành tựu, nhưng là không loại trừ Mạc Vô Kỵ thật sự là luyện đan thiên tài, kết quả được Đan Sư vừa ý thu làm đệ tử.

Nếu Mạc Vô Kỵ trở thành Đan Sư đệ tử, tương lai hắn ô chấp sự gặp Mạc Vô Kỵ cũng phải dừng lại thỉnh an hành lễ, kết quả này hiển nhiên không phải là Ô Khai có thể tiếp nhận.

- Tiểu tử ngươi thế nào đến bây giờ mới đến? Có hiểu quy củ hay không?

Mạc Vô Kỵ vừa mới đứng cửa vào, một cái thanh âm phẫn nộ rít gào liền làm lỗ tai hắn sắp nổ tung.

Mạc Vô Kỵ màng tai hầu như đều muốn bị bùng nổ nhanh chóng lui về phía sau hai bước, lúc này mới nhìn rõ bộ dáng của đối phương, đây là một lão giả râu ria xồm xàm. Chẳng những râu mép cắt nham nhở, liền ngay cả tóc đều là loạn tao tao, trên người cũng có thật nhiều vết tích dược dịch.

Mạc Vô Kỵ không dám nhìn đối phương nhiều, nhanh chóng khom người thi lễ nói:

- Bởi vì sợ đường đột đến Đan Sư đại nhân, cho nên lãng phí một ít thời gian thay quần áo, rửa mặt đi toilet rồi mới dám tới ạ.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có ngủ, hắn sợ chính mình nói ở quá xa, Đan Sư này sẽ bảo hắn lập tức vào ở gần.

Quả nhiên nghe lời của Mạc Vô Kỵ, lão giả râu mép cắt nham nhở giọng nói hơi chút hòa hoãn một phần, dù sao hắn đem Mạc Vô Kỵ gọi tới, sắc trời còn mới tờ mờ sáng.

- Ngươi bây giờ liền mang theo bài tử của ta đi Linh Dược kho phối trí những dược liệu này, phải nhanh đi mau trở về, nếu mà thật lãng phí một hơi thở thời gian, ngươi cũng không cần ở tại chỗ này.

Lão giả đem một quả ngọc bài cùng một tờ giấy da thú ném cho Mạc Vô Kỵ, xoay người liền tiến vào trong đan phòng.

Mạc Vô Kỵ không dám chậm trễ, nhanh chóng chạy nhanh nhằm phía Linh Dược kho.

Vô Ngân Kiếm Phái Linh Dược kho tại trong tông môn sự vụ đại điện, Mạc Vô Kỵ đã nghe qua. Tông môn sự vụ đại điện là địa phương tông môn đệ tử mỗi tháng lĩnh tài nguyên tu luyện, còn có lĩnh tông môn nhiệm vụ, cùng với lĩnh cống hiến tích lũy. Đồng dạng, chỉ cần có tông môn điểm cống hiến, ở chỗ này liền có thể mua được tất cả đồ đạc. Có thể nói nơi này mới đúng là nơi náo nhiệt nhất Vô Ngân Kiếm Phái.

Mạc Vô Kỵ chỉ là một tạp dịch đệ tử, coi như là muốn cống hiến tích lũy đều không có tư cách. Hắn nhất định phải làm đủ một năm, mới có tư cách xin tông môn cống hiến tích lũy.

Trên đường Mạc Vô Kỵ đem giấy da thú xem một lần, hắn thấy, trên giấy da thú này nhất định là một cái phương pháp luyện đan.

Da thú viết hơn mười loại dược liệu, những dược liệu này bao gồm thiết ban hoa, thương ma, Thanh Viêm quả các loại. Hơn mười loại dược liệu ấy Mạc Vô Kỵ trên cơ bản đều biết, từ đặc tính thuốc, Mạc Vô Kỵ suy đoán đây là một loại phương pháp luyện đan rèn luyện, rất có thể là rèn luyện kinh mạch.

Mặc dù chưa từng thấy qua cái phương pháp luyện đan này, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ mơ hồ cảm thấy được cái phương pháp luyện đan này có chút vấn đề. Không phải trình độ luyện đan của hắn cao hơn so với lão đầu kia, mà là căn cứ hắn đối với đặc tính thực vật lý giải, cùng với gần đây nghiên cứu quyển đan thư tâm đắc, hắn cảm thấy thiết ban hoa cùng Hoàn Vân Trúc nha đặt chung một chỗ sẽ dẫn đến dược tính Thanh Viêm quả bất ổn.

Mạc Vô Kỵ cho rằng dù là cao cấp Linh Dược, cũng là một loại thực vật. Dù cho vượt qua thực vật phạm trù, cũng thoát ly không được sinh vật phạm trù.

Căn cứ đặc tính miêu tả của đan thư đối với thiết ban hoa cùng Hoàn Vân Trúc, hai loại đồ đạc này đặt chung một chỗ sẽ làm Thanh Viêm quả hỏa nguyên tố dược tính yếu bớt mộc thuộc tính. Mà đại đa số Đan Sư dùng Thanh Viêm quả làm phương pháp luyện đan Linh Dược, mục đích chủ yếu phải là lợi dụng Thanh Viêm quả mang mộc thuộc tính dược tính và hỏa nguyên tố. Một khi yếu bớt Thanh Viêm quả mộc thuộc tính, vậy Thanh Viêm quả liền mất đi tác dụng.

Trừ phi Đan Sư cực kỳ cường đại, có thể khống chế ba loại Linh Dược này. Bất quá Mạc Vô Kỵ thấy cái kia lôi thôi lão đầu cũng không phải cường đại Đan Sư.

Mạc Vô Kỵ không biết Thanh Viêm quả trong phương pháp luyện đan này có bao nhiêu tác dụng, đã không còn Thanh Viêm quả, cái phương pháp luyện đan này còn có thể thành công.

Những thứ này không phải là hắn có thể quản, ai biết cái này phương pháp luyện đan là không phải cố ý muốn yếu bớt Thanh Viêm quả mộc thuộc tính? Dù sao hắn hiện tại chỉ là ở tại hiểu các loại Linh Dược đặc tính giai đoạn, đối với phương pháp luyện đan là nửa điểm cũng đều không hiểu.

...

Mặc dù còn rạng sáng, đại điện tông môn sự vụ sớm đã có rất nhiều người đi lại. Mạc Vô Kỵ dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới trước cửa sổ Linh Dược kho phối dược, đem ngọc bài cùng giấy da thú viết phương pháp luyện đan đưa tới nói:

- Số 19 phối dược phòng phối dược.

Tên gia hỏa Phụ trách phân phối linh dược tựa cười như không phải cười liếc mắt nhìn Mạc Vô Kỵ, ngược lại rất nhanh thì giúp Mạc Vô Kỵ đem Linh Dược phối đủ.

- Số 19 phối dược phòng ngược lại tương đối thanh nhàn a.

Đệ tử kho thuốc linh dược đem thuốc đưa cho Mạc Vô Kỵ, bỗng nhiên nói một câu.

Mạc Vô Kỵ không biết hắn là có ý gì, cũng cười theo một cái nói:

- Đích thật là như vậy, đây là hơn nửa tháng đến, ta lần đầu tiên nhận được phối dược nhiệm vụ.

Đệ tử Kho thuốc bỗng nhiên hạ giọng nói:

- Huynh đệ, nhanh chóng chuẩn bị đổi địa phương sao?

- Có ý tứ gì?

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, nghi ngờ hỏi.

- Ngươi biết ngươi hôm nay tới cầm cái này phương thuốc là cái gì không? Cái phương pháp luyện đan này kêu là Ngưng Lạc Đan, là phương pháp luyện đan thạch Đan Sư mới lấy được, nghe nói có thể ngưng luyện độ bền bỉ của Linh Lạc, tăng lên tiềm chất tu luyện giả, thuộc về tam phẩm Nhân Linh Đan. Thạch đại sư là nhị phẩm Nhân Đan Sư, hơn nữa đan này quá khó khăn luyện chế. Ta cho ngươi biết a, thạch Đan Sư vì luyện chế Ngưng Lạc Đan đã thay đổi bảy đan phòng. Mỗi lần thạch Đan Sư luyện đan thất bại đổi kế tiếp đan phòng, sẽ chỉ là đem tạp dịch đệ tử của đan phòng phối dược đánh đuổi...

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó, trong lòng là mắng to. Tên khốn kiếp này chính bản thân luyện đan trình độ không được, lại muốn bắt bọn họ những thứ này tạp dịch đệ tử trút cơn giận dữ. Giả như chuyện đúng như đệ tử kho thuốc nói, vậy hắn nhất định là dữ nhiều lành ít. Hắn một tên tạp dịch đệ tử bị một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư đánh đuổi, Ô Khai phỏng chừng cũng sẽ không lưu lại hắn. Một khi Ô Khai mượn cớ hắn bị một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư đánh đuổi để cho hắn rời đi Huyết Ngẫu Hồ, hắn ngay cả kháng nghị đường sống cũng không có.

Hắn thật vất vả tìm chỗ đặt chân, tìm một cái chỗ tốt tu luyện, đang tìm cách vào tông môn tìm kiếm càng nhiều hơn tu luyện tri thức, tự nhiên không ngờ hiện tại phải đi.

Không được, nhất định phải ngăn cản loại chuyện này phát sinh.

Thấy Mạc Vô Kỵ ngây người, đệ tử này an ủi:

- Vị sư đệ này, nhanh đi về đem thuốc nộp, sau đó tìm ô chấp sự nghĩ một chút biện pháp sao?.

Hắn thấy, Mạc Vô Kỵ có thể ở số 19 phối dược phòng, khẳng định quen biết ô chấp sự.

- Đa tạ vị sư huynh này, ta muốn xin hỏi một chút ngươi bên này có Thủy Nhung Đằng hay không?

Mạc Vô Kỵ biết hắn nhất định phải tự cứu mình. Xem ra toàn bộ phương pháp luyện đan gia nhập thiết ban hoa cùng Hoàn Vân Trúc không phải là vì muốn bỏ đi Thanh Viêm quả mộc thuộc tính, mà là cái kia thạch Đan Sư không có bản lĩnh.

Kho thuốc đệ tử ngược lại gật đầu:

- Có, bất quá đây không phải là Linh Dược thạch Đan Sư muốn, nếu mà ngươi muốn đơn độc mua, cần dùng tông môn điểm cống hiến trao đổi.

Mạc Vô Kỵ có chút khó khăn nói:

- Ta chỉ có kim tệ, bây giờ còn chưa có tông môn điểm cống hiến, nếu không ta cho ngươi một ngàn kim tệ, ngươi giúp ta trao đổi một gốc cây có thể chứ?

Kho thuốc đệ tử ngược lại không có để ý, lấy ra một gốc cây Thủy Nhung Đằng đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Thủy Nhung Đằng rất thông thường, chỉ cần một trăm kim tệ là đủ rồi.

- Đa tạ vị sư huynh này, ta gọi Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cảm kích nói, cái này kho thuốc đệ tử không có nhân cơ hội cướp kim tệ, nhân phẩm cũng không tệ lắm.

- Ta gọi Phỉ Bỉnh Trụ, Mạc sư đệ nhanh đi sao?, Thạch đại sư tính khí nhưng không được tốt.

Kho thuốc đệ tử lại dặn dò Mạc Vô Kỵ một tiếng.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng cáo từ rời đi, hắn muốn mua Thủy Nhung Đằng, chính là vì bảo trụ Thanh Viêm quả mộc thuộc tính, tăng cường thành đan tỷ số.

Căn cứ đan trong sách giới thiệu, thiết ban hoa cùng Hoàn Vân Trúc dung hợp sẽ hình thành hàng loạt kim khí. Loại này kim khí có thể tăng lên đan dược phẩm chất, nhưng đó là nhằm vào Đan Sư có bản lĩnh mà nói. Giả như Đan Sư không có bản lĩnh, loại kim khí này sẽ rất dễ phá đi Thanh Viêm quả mộc khí. Thủy Nhung Đằng ẩn chứa hơi nước hơi thở nồng nặc, có thể tư nhuận mộc khí, để cho mộc khí tiêu hao giảm đi.

Mạc Vô Kỵ không dám chọn dùng thủ đoạn át chế kim khí, chính là sợ ảnh hưởng thành đan hiệu quả. Hiện tại biết phương pháp luyện đan có thể dùng được thiết ban hoa cùng Hoàn Vân Trúc không phải là vì muốn bỏ đi Thanh Viêm quả mộc thuộc tính, vậy gia nhập Thủy Nhung Đằng chẳng những lợi cho thành đan, còn hạ thấp độ khó luyện đan. Nói cách khác vốn là tam phẩm Nhân Linh Đan, tại bỏ thêm Thủy Nhung Đằng bảo hộ mộc thuộc tính sau đó, nói không chừng một vài nhị phẩm Nhân Đan Sư đều có thể luyện chế ra. Khuyết điểm duy nhất chính là đan dược phẩm chất hơi hạ thấp một phần mà thôi.

Đơn độc Thủy Nhung Đằng Mạc Vô Kỵ không dám cầm đi qua, hắn đem Thủy Nhung Đằng chế thành nước thuốc, đem những nước thuốc

này thoa ở ngoài vỏ Thanh Viêm quả.

Làm như vậy cũng chỉ là một cách làm thử vận khí, một khi lò lửa nhiệt độ khống chế không tốt, Thủy Nhung Đằng thủy nguyên tố sẽ bị hoàn toàn hòa tan, căn bản là không còn tác dụng. Mạc Vô Kỵ đây là thử vận khí, có thể thành tựu thành, không có khả năng thành hắn cũng chỉ có thể đổi chỗ ở. Hức hức!

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Thạch Đan Sư Bơi Chó

- Bảo ngươi phối thuốc, mà lâu vcl như vậy, tới cùng làm việc kiểu cc gì đó?

Mạc Vô Kỵ vừa về tới đan thất số 19, liền lần nữa bị một trận mắng xối xả.

Mạc Vô Kỵ cũng rất là bất đắc dĩ, còn chỉ có thể nắm lỗ mũi nói:

- Lần đầu tiên phối dược liệu không phải là mới nhất, ta sợ có ảnh hưởng, sau đó lại cố ý trở về thay đổi dược liệu càng mới mẻ hơn lại đây. Không phải là có một câu tục ngữ sao, mài đao không lầm công đốn củi. Ta mặc dù là một tên tạp dịch đệ tử, thế nhưng cũng phải đem hết toàn lực đem bản thân bản chức công tác làm được tốt nhất.

Vị Thạch Đan Sư này nắm dược liệu Mạc Vô Kỵ mang cho hắn, căn bản cũng không có đi kiểm tra cái gì mới mẻ hay không mới mẻ, ngược lại thuận miệng nói:

- Không sai, có chút tâm tư. Bất quá nếu là ta luyện đan thất bại, ngươi cũng phải cút đi.

Tên khốn kiếp này, quả nhiên là thích đem trách nhiệm đẩy cho người khác. Luyện đan thất bại đem trách nhiệm giao cho một cái tạp dịch đệ tử chạy việc phối dược, vậy cũng là một cái kỳ lạ.

- Thạch đại sư, thời điểm ngài luyện đan, ta có thể ở một bên quan sát hay không?

Biết mình vô lực chống lại, đơn giản không đi lưu ý cái này lời của Thạch Đan Sư, nếu thất bại phải cút đi, còn không bằng da mặt dày một chút xin quan sát lược thuật trọng điểm. Coi như là không thành, cũng không có sao.

Đây hoàn toàn là bởi vì Mạc Vô Kỵ không hiểu luyện đan giới quy củ, nếu mà không phải là Đan Sư đưa ra mời, chủ động yêu cầu quan sát Đan Sư luyện đan là tối kỵ.

Nguyên bản Thạch Đan Sư vội vã muốn đi vào luyện đan, bỗng nhiên ngừng lại, trên dưới quan sát Mạc Vô Kỵ một hồi lâu, lúc này mới không phải rất xác định hỏi:

- A đù! Ngươi một cái tạp dịch đệ tử lại muốn quan sát ta luyện đan?

Mình cũng như vậy rồi, hắn cũng bất quá là một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư, còn dám nói mình là một tên tạp dịch đệ tử, Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là khó chịu. Hắn đồng dạng không biết, một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư tại tông môn địa vị là cao quý cỡ nào.

Mạc Vô Kỵ trong lòng ha ha một tiếng, ngoài miệng nói:

- Thạch Đan Sư, ta ở quê hương có một cái biệt hiệu, đó chính là ngôi sao may mắn. Bình thường giống nhau người khác làm việc, ta ở một bên quan sát, xác xuất thành công sẽ tăng lên gấp đôi à nha. Chính là lão gia ta sát vách Luyện Dược Sư chế thuốc, mỗi lần cũng đem ta kêu lên, kết quả hắn mỗi lần chế thuốc xác xuất thành công đều so với người khác lớn hơn.

Thạch Đan Sư cười hắc hắc, bỗng nhiên nói:

- Ta chưa từng thấy qua có tạp dịch đệ tử nào lá gan to như ngươi, tốt, ngày hôm nay ta khiến cho ngươi vào xem. Giả như ta không có khả năng thành công, chính ngươi từ Huyền Kiếm Nhai nhảy xuống sao?.

Mạc Vô Kỵ rùng mình một cái, Huyền Kiếm Nhai hắn thế nhưng biết. Vô Ngân Kiếm Phái đệ nhất vách núi, ở bên vách núi treo một thanh đoạn kiếm, nghe nói đệ tử tông môn tội ác tày trời, đều có thể bị bỏ lại Huyền Kiếm Nhai.

- Ơ đù, hay là… ta hay là không vào nữa nha?.

Tuy rằng hắn dùng Thủy Nhung Đằng, ai biết cái này nhị phẩm Nhân Đan Sư có thể luyện chế ra Ngưng Lạc Đan hay không? Tên Thạch Đan Sư này vừa nhìn cũng biết là một tên gia hỏa bản lĩnh không cao.

Thạch Đan Sư căn bản cũng không chờ Mạc Vô Kỵ nói nữa, tay tại vai Mạc Vô Kỵ vung tới. Lực lượng cường đại bao trùm lại đây, thật giống như một cái miệng hút bình thường giống nhau, muốn đem Mạc Vô Kỵ hút đi qua.

Mạc Vô Kỵ dầu gì cũng là Thác Mạch tầng hai tu luyện giả, tại Thạch Đan Sư động thủ đồng thời, quanh thân nguyên khí chuyển động, trực tiếp từ lực lượng của Thạch Đan Sư như miệng hút bình thường vậy tránh thoát. Lập tức thân hình chớp động, hắn đã rơi vào xa bên ngoài Thạch Đan Sư vài thước.

- Ế đù, ngươi dĩ nhiên là Thác Mạch tầng ba... Không đúng, là Thác Mạch tầng hai thực lực?

Thạch Đan Sư khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ.

Tạp dịch đệ tử không phải là không có Thác Mạch tầng hai, coi như là Thác Mạch tầng bốn cũng là có. Bất quá Mạc Vô Kỵ trẻ tuổi như vậy đã Thác Mạch tầng hai cũng ít khi thấy, còn chưa phải là trọng yếu nhất, trọng yếu nhất là, Mạc Vô Kỵ Thác Mạch tầng hai biểu hiện ra tốc độ phản ứng cùng lực lượng, hoàn toàn có thể sánh ngang Thác Mạch tầng ba.

Hắn là một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư, đồng thời cũng là một cái Trúc Linh tầng hai tu sĩ. Mặc dù vừa rồi hắn tùy ý một trảo, ngay cả một

phần mười lực lượng cũng không có thi triển ra, nhưng Mạc Vô Kỵ vội vàng còn có thể né tránh, cái này không đơn giản.

Mạc Vô Kỵ giả vờ lúng túng cười cười:

- Ta Linh Căn tư chất quá kém, tu luyện bốn năm năm lúc này mới đến Thác Mạch tầng hai.

Nghe được Mạc Vô Kỵ tu luyện bốn năm năm mới Thác Mạch tầng hai, Thạch Đan Sư cuối cùng là có thể tiếp nhận rồi.

Hắn gật đầu:

- Cũng không tệ, ngươi đã vừa rồi có thể né tránh ta tiện tay vung một cái, vậy thì miễn ngươi nhảy Huyền Kiếm Nhai, vào đi.

Nói xong, Thạch Đan Sư đi đầu tiến vào luyện đan thất.

Thấy đối phương không nói luyện đan thất bại để cho mình nhảy núi nữa, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, đồng thời theo Thạch Đan Sư này tiến vào luyện đan thất.

Mạc Vô Kỵ là lần đầu tiên tới luyện đan thất, đi vào luyện đan thất, trước hết nhìn thấy là một cái lò luyện đan. Lò luyện đan cao hơn một thước, đường kính hai thước trên dưới.

Tại bên cạnh lò luyện đan có một cái giá, Mạc Vô Kỵ xem Thạch Đan Sư đemnhững dược liệu kia đặt ở mặt trên cái giá này.

Ngoại trừ những thứ này, cái này luyện đan thất chỉ có một thạch đôn (ghế đá). Tại lò luyện đan chóp đỉnh, có một cái cửa sổ ở mái nhà.

Thạch Đan Sư tiến vào luyện đan thất sau đó, liền không nói một câu, mà là đem ngọc bài cầm trong tay cắm vào một cái vũng bên cạnh lò luyện đan, sau đó dụng lực vặn một cái tay cầm bên cạnh lò luyện đan.

Mạc Vô Kỵ chợt nghe đến "Bành" một tiếng, một đạo màu lam hỏa diễm từ dưới nền đất thoát ra giàn giụa.

Đối với đan hỏa luyện đan Mạc Vô Kỵ không phải là hoàn toàn không biết gì cả, Đan Sư luyện đan sở dụng đan hỏa đủ loại, đủ loại, địa hỏa chính là một loại trong đó.

Rất hiển nhiên, Thạch Đan Sư dùng chính là địa hỏa.

Mạc Vô Kỵ không có hỏi nhiều, hắn cũng biết mình không có tư cách hỏi bất kỳ vật gì. Thạch Đan Sư có thể để cho hắn đứng ở chỗ này, đã coi như là thiên đại vận khí.

Thạch Đan Sư mặc cho hỏa diễm thiêu cháy đáy lò mấy phút sau, bỗng hai tay không ngừng vỗ vào tại bếp lò vùng ven. Nắp lò bay lên, lập tức bụi đất dơ bẩn tại đây trong lô dưới vài cái phủi tay, liền trực tiếp bay ra, rơi vào bên ngoài lò luyện đan.

Thạch Đan Sư từ trong lòng ngực lấy ra một cái hồ lô, đem miệng hồ lô dốc xuống phía dưới, không biết đổ một ít dịch thể gì đó đi vào.

Mạc Vô Kỵ rất muốn hỏi cái dịch thể này là cái gì đồ chơi, bởi vì hắn xem trong sách giới thiệu đan, nhưng chưa hề thấy qua trước khi luyện đan còn phải đổ vào dịch thể tiến vào lò luyện đan. Bất quá hắn vẫn là nhịn được không hỏi, hắn lo lắng cho mình chỉ cần vừa mở miệng, Thạch Đan Sư liền sẽ lập tức để cho hắn đi ra ngoài. Có thể là dầu ăn chăng?

Tại khi dịch thể đổ vào lò luyện đan sau đó, Thạch Đan Sư để cho lò luyện đan này lại đốt đủ mấy phút đồng hồ, lúc này mới đem dược liệu Mạc Vô Kỵ mang tới từng cái đưa vào trong lò luyện đan.

Mạc Vô Kỵ đứng ở một bên, căn bản thấy không rõ tình huống bên trong lò luyện đan. Chỉ biết là Thạch Đan Sư không ngừng điều chỉnh hỏa diễm lớn nhỏ, sau đó không ngừng dùng một thanh thiết sạn thay đổi linh thảo trong lò luyện đan.

Nhìn Thạch Đan Sư luyện đan, Mạc Vô Kỵ không có cảm giác gì cảnh đẹp ý vui, hắn chỉ cảm giác mình đang thấy một tên đang xào rau.

Theo Thạch Đan Sư không ngừng thay đổi, Mạc Vô Kỵ bắt đầu nghe thấy được mùi linh thảo tràn ra. Mạc Vô Kỵ nghiên cứu thực vật nhiều năm, loại mùi này vừa ra đến, hắn liền nghe thấy được mùi vị Thủy Nhung Đằng. Thủy Nhung Đằng mùi vị cùng Thanh Viêm quả mùi vị dung hợp cùng một chỗ, hiển nhiên là có tác dụng.

Thạch Đan Sư mắt không chớp nhìn chằm chằm trong lò luyện đan, một bên thay đổi lò luyện đan linh thảo, một bên khống chế ngọn lửa này mạnh yếu. Nhìn hắn chú ý hình dạng, Mạc Vô Kỵ liền biết hắn cũng không có nghe thấy được mùi Thủy Nhung Đằng.

Thời gian từng chút một đi qua, Mạc Vô Kỵ nhìn mồ hôi từ trán Thạch Đan Sư chảy xuống, sau đó tích lạc trên mặt đất. Thế nhưng Thạch Đan Sư thật giống như không biết bình thường giống nhau, vẫn như cũ hết sức chăm chú nhìn chằm chằm lò luyện đan dược liệu.

Mạc Vô Kỵ cũng có chút cảm thán, Thạch Đan Sư có thể trở thành một nhị phẩm Nhân Đan Sư bằng vào hắn không phải là thông minh tài trí, cũng không phải trời sinh là có tài luyện đan. Mà là bởi vì hắn loại này chuyên chú cùng thời điểm luyện đan thần thanh khí sảng.

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ chưa từng thấy qua Đan Sư khác luyện đan, hắn vẫn như cũ đối với Thạch Đan Sư luyện đan động tác cùng tư thái thật sự là không dám khen tặng. Loại luyện đan tư thái này, thực sự là quá kém. Thật giống như học bơi bình thường giống nhau, các loại các dạng bơi hoa mỹ hắn cũng sẽ không học, hắn chỉ học bơi chó mà thôi.

Đủ hơn một giờ đi qua, Thạch Đan Sư bỗng nhiên hai tay dùng sức vỗ vào tại vùng ven lò luyện đan, từng cục than đen thùi lùi như cứt chó từ trong lò luyện đan bay ra.

Đây dù cho đan là cặn bã, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không cần đi kiểm tra, hắn dùng cái mũi ngửi ngửi liền biết những thứ này đan cặn bã

ẩn chứa rất nhiều Linh Dược thành phần. Nói cách khác, Thạch Đan Sư luyện ra tới đan cặn bã xa xa không thể nói tinh khiết sạch sẽ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Cự Tuyệt Hảo Ý

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ có thể nhìn ra Thạch Đan Sư không có đem dược vật lấy ra sạch sẽ, chính hắn cũng sẽ không tinh luyện. Tinh luyện Linh Dược là một cái quá trình rườm rà phức tạp, Mạc Vô Kỵ hiện giai đoạn còn đang ở học tập các loại đặc tính cùng tương dung tính chất linh dược, còn chưa tới thời điểm tinh luyện linh dược.

Hơn nữa tinh luyện Linh Dược cần đại lượng Linh Dược luyện tập, dùng thân gia hắn bây giờ, căn bản cũng không có thực lực học tập.

Lại là một giờ đi qua, Mạc Vô Kỵ dần dần nghe thấy được đan hương. Trên mặt Thạch Đan Sư thần sắc kích động cũng là càng ngày càng đậm, hắn mơ hồ cảm thấy được ngày hôm nay luyện đan vận may đích xác so với trước kia tốt hơn.

Lúc này Thạch Đan Sư cuối cùng là đem cái xẻng cầm trong tay vứt bỏ, lửa diễm trong lò đan cũng bị hắn giảm yếu bớt xuống tới. Hai tay của hắn càng là không ngừng vỗ hờ vào bề ngoài lò luyện đan, Mạc Vô Kỵ dường như nhìn thấy vài viên thuốc trong lò luyện đan đang lăn.

- Răng rắc.

Một tiếng, Mạc Vô Kỵ thấy Thạch Đan Sư đưa tay đem tay gạt bên cạnh lò luyện đan đẩy đi tới, tay vỗ một nhịp bề ngoài lò luyện đan. 6 tấm đan dược xanh đỏ rơi vào trong bình ngọc bên cạnh.

- Ha ha há há...

Thấy 6 viên thuốc này bay ra, Thạch Đan Sư là cười ha ha, trong mắt đắc ý cùng nét mặt hưng phấn hoàn toàn che lấp không được.

Mạc Vô Kỵ trong lòng có chút thất vọng, thực ra mà nói. Tuy rằng việc Thạch Đan Sư vừa rồi làm hắn bây giờ còn không làm được, thế nhưng hắn đối với luyện đan thủ pháp của Thạch Đan Sư thật sự là kính phục không nổi. Có thể nói Thạch Đan Sư ngoại trừ ban đầu động tác thanh trừ lò luyện đan cặn để cho hắn cảm thấy có chút đẹp mắt ra, các quá trình khác không thể làm cho hắn kính phục.

Trong truyền thuyết luyện đan cần thủ quyết cùng Đan Quyết hắn cũng không có nhìn thấy, hắn nhìn thấy là một tên đầu bếp đan xào rau. Trong truyền thuyết đan hỏa hắn cũng không có thấy, hắn nhìn xem liền là địa hỏa. Trong truyền thuyết thu đan hắn đồng dạng không có thấy, hắn nhìn thấy chỉ là một cái tát đem đan dược trong lò luyện đan vỗ vào bay ra.

- Tam phẩm linh đan, ta rốt cục luyện chế ra tới tam phẩm linh đan rồi, còn là Ngưng Lạc Đan. Ta Thạch Tuấn hôm nay cũng là một cái tam phẩm Nhân Đan Sư, sư phụ, ngươi nói ta tư chất hữu hạn chung thân không cách nào bước vào hàng ngũ tam phẩm Nhân Đan Sư, nhưng là hôm nay ta đã làm đc...

Thạch Đan Sư nắm bình ngọc dường như càng ngày càng kích động.

Mạc Vô Kỵ thở dài, cái này là trúng số sao?

Người sư phụ này không có nói sai a, dùng thủ đoạn luyện đan cùng tư chất của hắn loại này, đích xác rất khó khăn bước vào hàng ngũ tam phẩm Nhân Đan Sư. Dù cho Mạc Vô Kỵ còn không có trở thành một chân chính Luyện Đan Sư, cũng có thể nhìn ra cái Thạch Đan Sư này luyện đan tư chất đích xác hữu hạn.

Ngày xưa chăm chỉ là có thể bù đắp rất nhiều vốn sinh ra đã kém cỏi. Nhưng có những nghề nghiệp, dù cho lại chăm chỉ, thiếu khuyết thiên tư cũng khó mà thành công. Ở trên địa cầu thực vật nghiên cứu học giả chính là hành nghiệp như vậy, thứ này có đôi khi bằng vào là một loại Tiên Thiên cảm giác.

- Ngươi nói không sai, ngươi quả nhiên là ngôi sao may mắn. Vì Ngưng Lạc Đan này, ta luyện chế mười một lô đều thất bại. Ngày hôm nay đem ngươi gọi đến đan thất đến quả nhiên không sai, ta quả nhiên luyện chế thành công, thành một người chân chính tam phẩm Nhân Đan Sư.

Thạch Tuấn giọng nói vẫn như cũ mang theo kích động, liên tiếp dùng ba chữ quả nhiên.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ trong lòng, xem tướng mạo ngươi, ngươi chẳng những tên đặt không có dự kiến trước, chính là đối với luyện đan trình độ của mình cũng không có dự kiến trước, ta cũng không tin không có ta lần sau ngươi còn có thể luyện chế ra một lò Ngưng Lạc Đan được. Hay là thành thật đi làm nhị phẩm Nhân Đan Sư của ngươi sao?. Tam phẩm Nhân Đan Sư? Ngươi thực sự suy nghĩ nhiều quá rồi.

Trước hắn còn tưởng rằng Thạch Đan Sư này là bảy lần thất bại, không có nghĩ tới tên này đã thất bại mười một lần. Nếu không phải là mình giúp hắn một chút, lần thứ mười hai cũng sẽ thất bại.

- Chúc mừng Thạch Đan Sư, đệ tử cáo từ.

Mạc Vô Kỵ không có hứng thú ở tại chỗ này nghe tên này chém gió.

Thạch Tuấn bỗng nhiên nói:

- Không cần phải gấp gáp đi, ngươi tên là gì?

- Đệ tử Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng hồi đáp, hắn tuy rằng cảm thấy Thạch Tuấn này không có bao nhiêu tiền đồ. Trong lòng lại rất rõ ràng, tại tông môn, Thạch Đan Sư này so với hắn, chênh lệch chẳng khác nào bầu trời trăng sáng cùng một con đom đóm. Người như thế hắn là không thể đắc tội.

Thạch Tuấn hài lòng gật đầu:

- Ngươi rất tốt, sau này liền cùng ở bên cạnh ta sao?, giúp ta phối giống... í lộn, phối thuốc.

Mạc Vô Kỵ trong lòng kinh hãi, đây chẳng phải là muốn hắn muốn chết? Dùng Thạch Đan Sư luyện đan bản lĩnh, luyện chế tam phẩm linh đan, phỏng chừng mười lần sẽ có mười một lần thất bại. Nhiều hơn một lần là bởi vì mười lần luyện đan, hắn chí ít yêu cầu mười một phần dược liệu.

- Tiền bối, vãn bối vẫn là tạp dịch đệ tử số 19 phối dược thất, không tiện theo tiền bối cùng đi, còn xin tiền bối thông cảm.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự cự tuyệt.

Thạch Tuấn hoàn toàn không thể tin được nhìn Mạc Vô Kỵ này, đây là cơ hội tốt cỡ nào? Nếu mà đổi thành cái tạp dịch đệ tử khác, sợ rằng lúc này sớm đã quỳ trên mặt đất thiên ân vạn tạ. Nào có Mạc Vô Kỵ như vậy, chẳng những không cảm tạ, còn không muốn cùng theo hắn cùng đi.

- Ta không nghe lầm chứ? Ngươi biết ngươi vừa rồi đang nói cái gì sao? Ngươi biết một khi ngươi cự tuyệt, ngươi sẽ bỏ qua cái gì không?

Thạch Tuấn rốt cục hồi thần lại, càng là không hiểu hỏi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng nói, ta đã quá biết. Theo như một cái phế Đan Sư ngươi vậy, có tiền đồ mới đúng là quái sự. Ta thà rằng ở chỗ này phối dược, sau đó học tập một phần thủ đoạn luyện đan của Luyện Đan Sư khác. Theo ngươi cùng đi học xào rau sao? Thật đúng là không có hứng thú này.

Xác nhận Mạc Vô Kỵ là thật không muốn theo hắn cùng nhau làm một cái chuyên môn vì hắn phối dược tài tạp dịch, Thạch Tuấn hừ lạnh một tiếng, ném ra một cái bình ngọc cho Mạc Vô Kỵ, sau đó xoay người rời đi. Một tên tạp dịch đệ tử cũng dám cự tuyệt loại chuyện tốt này, để cho hắn cực kỳ tức giận. Bất quá hắn nói qua đan thành sẽ cho Mạc Vô

Kỵ một phần chỗ tốt, còn chưa phải thất tín với Mạc Vô Kỵ một tên tạp dịch đệ tử như vậy.

Đối với Thạch Tuấn ban tặng Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không cự tuyệt, đây vốn chính là hắn nên được. Hắn lấy Thủy Nhung Đằng cũng là dùng tiền mua được, nếu không phải hắn bỏ thêm Thủy Nhung Đằng, Thạch Tuấn một lò Ngưng Lạc Đan này xác định vững chắc thất bại.

Nhìn một chút cái chai trong tay, Mạc Vô Kỵ nghĩ thầm, coi như là đan dược bên trong không bao nhiêu tiền, cái bình ngọc này cũng có thể giá trị ít tiền. Khai Mạch dược dịch của hắn có thể dùng nổi bình ngọc, vậy cũng là bình thủy tinh cỡ ngón út lớn nhỏ.

Thạch Tuấn cho cái bình ngọc này bên ngoài viết Ngưng Khí Đan, loại đan dược này áp dụng cho Thác Mạch sơ kỳ tu luyện giả sử dụng, có thể tăng lên tu luyện giả tu luyện tốc độ. Bất quá Mạc Vô Kỵ cảm thấy loại đan dược này đối với hắn không có bao nhiêu tác dụng, hắn hấp thu thiên địa linh khí như vậy đủ rồi, căn bản không dùng được loại Ngưng Khí đan này.

Đem đan dược thu hồi, Mạc Vô Kỵ đối với Thạch Tuấn tức giận cũng là không có vấn đề, hắn về tới nơi ở tiếp tục nghiên cứu quyển kia Vô Tự Đan Thư.

Mặc dù Thạch Tuấn thủ pháp luyện đan tại trong mắt Mạc Vô Kỵ rất kém cỏi, hắn vẫn còn là từ Thạch Tuấn này học được rất nhiều thứ. Hạ cấp đoạn, hắn bắt đầu học tập dược liệu tinh luyện. Dược liệu tinh luyện cùng Linh Dược đặc tính nguyên lý bất đồng, là phải động thủ mới được. Hắn nhất định phải mua một phần cấp thấp Linh Dược trở về, một bên học tập một bên động thủ.

Chỉ là trên người hắn không có bao nhiêu kim tệ, Linh Dược coi như là tiện nghi nhất cũng phải mấy chục kim tệ trở lên. Hơi chút khá hơn chút Linh Dược hở ra là.. mấy vạn thậm chí hơn mười vạn kim tệ. Linh Dược lại tốt một chút, nghe nói kim tệ là mua không mua được, phải dùng linh thạch.

Liên quan tới linh thạch cái đơn vị tiền này, Mạc Vô Kỵ chỉ là nghe nói, lại chưa hề nhìn thấy qua, chứ đừng nói chi là đi dùng. Nghe nói linh thạch chẳng những có thể làm tiền sử dụng, còn có thể dùng làm tài nguyên tu luyện. Bên trong ẩn chứa linh khí so với ngoại giới linh khí phải nồng nặc hơn vô số lần, còn dễ dàng hấp thu cùng chuyển hóa nguyên khí.

Muốn tinh luyện dược liệu, ngoại trừ Linh Dược luyện tập ra, còn cần một cái lò luyện đan cao cấp. Mạc Vô Kỵ ngay cả Linh Dược đều mua không nổi, lò luyện đan tự nhiên là càng mua không nổi.

Nhìn một chút Yên Nhi đã bình yên đi vào giấc ngủ, Mạc Vô Kỵ quyết định đi tìm Ô Khai hỗ trợ. Hắn yêu cầu có một người chiếu cố Yên Nhi, sau đó chính bản thân ra đi tìm một ít linh thảo, mà không phải dùng tiền đi mua.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 73: An Bài Trước Khi Đi

- Ô chấp sự...

Mạc Vô Kỵ đi tới nơi ở của Ô Khai, mới phát hiện so với nơi ở của Ô Khai, chỗ đó của mình thực sự không coi vào đâu.

Ô Khai nơi ở có lẽ không có rộng mở như chỗ hắn, linh khí tuyệt đối so với hắn tốt hơn rất nhiều lần. Mạc Vô Kỵ hoài nghi chung quanh đây có cái gì thủ đoạn tụ tập linh khí, để cho nơi này linh khí đặc biệt nồng nặc. Một cái Địa Cấp Tông Môn tạp dịch đệ tử chấp sự, lại có loại đãi ngộ này. Không biết đỉnh cấp tông môn, đệ tử nòng cốt đãi ngộ sẽ là lợi hại như thế nào.

- Ha ha, Mạc huynh đệ thế nào lại rảnh rỗi tới chỗ của ta?

Ô Khai rất xa đã thấy Mạc Vô Kỵ lại đây, trong lòng hối hận không có sớm một chút rời đi nơi ở, để cho Mạc Vô Kỵ đéo gặp được.

Làm một chấp sự tạp dịch đệ tử, hắn nhưng là phi thường rõ ràng buổi sáng Mạc Vô Kỵ số 19 phối dược phòng bị Thạch Đan Sư trưng dụng. Trước Thạch Đan Sư liên tục thay đổi bảy luyện đan thất, kết quả đem tạp dịch đệ tử của bảy phòng luyện đan phối dược thất toàn bộ đều đuổi đi.

Mạc Vô Kỵ chỗ ở số 19 phối dược thất chính là số 19 luyện đan thất, cũng là buổi sáng bị Thạch Đan Sư trưng dụng. Hiện tại Mạc Vô Kỵ đi tới nơi này, nhất định là Thạch Đan Sư luyện đan thất bại, Mạc Vô Kỵ bị đuổi đi. Hiện tại Mạc Vô Kỵ tới nơi này, không cần phải nói cũng là tìm hắn an bài một chỗ dễ dàng sống.

Bất quá quả trứng Hải Dực Báo nhân tình hắn đều đã cho, muốn lại an bài thêm địa phương, hắn thật có chút không thích.

- Ô chấp sự, thời gian dài như vậy cũng không có đến thăm ngươi một cái. Ngày hôm nay thứ nhất là làm phiền ngươi, thực sự là không tiện.

Mạc Vô Kỵ xa xa liền cười ôm quyền nói.

Ô Khai nói quả nhiên, đang nghĩ ngợi tìm cớ cự tuyệt Mạc Vô Kỵ, chợt nghe đến Mạc Vô Kỵ nói lần nữa:

- Ô chấp sự, ta chỗ này có 6 tấm Ngưng Khí đan, ta Linh Căn kém, những đan dược này phóng ở chỗ này của ta trên căn bản là lãng phí, tặng cho ô chấp sự.

Thạch Tuấn đưa cho Mạc Vô Kỵ Ngưng Khí đan tổng cộng là mười hai tấm, Mạc Vô Kỵ lưu lại 6 tấm, 6 tấm này dùng bình thủy tinh chứa rồi.

- Ngưng Khí đan?

Ô Khai vừa mở ra bình thủy tinh Mạc Vô Kỵ mang cho hắn liền nhận ra.

Dù cho hắn là một tên chấp sự tạp dịch đệ tử, Ngưng Khí đan với hắn mà nói cũng không phải đồ đạc đơn giản có thể lấy được. Đối với người phàm tục mà nói, một quả Ngưng Khí đan liền giá trị kinh người, huống chi nơi này là 6 tấm. 6 tấm Ngưng Khí đan, đủ để cho tu vi của hắn tiến thêm một bước.

Đem Ngưng Khí đan nắm trong tay, Ô Khai liền vội vàng hỏi:

- Ngươi là từ nơi nào lấy được Ngưng Khí đan?

Loại đan dược này phường thị có bán, bất quá giá cả rất cao, hơn nữa phần lớn không thu kim tệ. Giá cả cao, hắn cũng không phải lưu ý, hắn

có thể lấy được kim tệ, thế nhưng không thu kim tệ hắn liền không thể làm gì. Tông môn đan dược đều phải cần điểm cống hiến đổi lấy, điểm cống hiến của hắn cũng không nhiều, không có khả năng toàn bộ cầm để đổi lấy Ngưng Khí đan.

Có rồi 6 tấm Ngưng Khí đan, Ô Khai quyết định sẽ giúp Mạc Vô Kỵ một lần. Hắn nguyên tắc là, thu chỗ tốt liền phải làm việc, danh tiếng rất trọng yếu, bằng không lần sau chỗ tốt liền không tới phiên hắn. Mỗi một lần chỗ tốt cũng giới hạn một lần làm việc, lần sau nếu mời hắn hỗ trợ, vậy sẽ phải lại có chỗ tốt.

Mạc Vô Kỵ thấy Ô Khai bắt Ngưng Khí đan không buông, liền biết chuyện không sai biệt lắm sẽ thành:

- Đây là Thạch Đan Sư luyện đan sau khi thành công khen thưởng cho ta, Thạch Đan Sư dự định muốn ta theo hắn cùng nhau giúp hắn phối dược. Ngươi biết đó, bên cạnh ta có người cần chiếu cố, cho nên không có khả năng theo Thạch Đan Sư chạy quanh, cho nên chỉ có thể nhịn đau mà cự tuyệt. Hức hức.

- Cái gì?

Ô Khai trợn to hai mắt nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, một hồi lâu mới vững tâm thần hỏi:

- Mạc huynh đệ, ngươi nói Thạch Đan Sư tại số 19 phòng luyện đan đã luyện đan thành công, còn thưởng Ngưng Khí đan cho ngươi? Không chỉ như thế, Thạch Đan Sư muốn ngươi theo hắn làm dược đồng, ngươi còn cự tuyệt?

Mạc Vô Kỵ nói mỗi một việc hắn cũng không tin, nhưng sự thực lại đặt ở trước mắt. Nếu mà không phải là Thạch Đan Sư thưởng, Mạc Vô Kỵ từ đâu có Ngưng Khí đan? Loại đan dược này hắn đều rất khó lấy được, Mạc Vô Kỵ càng là không có khả năng đơn giản liền thu vào tay. Về phần muốn Mạc Vô Kỵ làm dược đồng sự tình, hắn càng chắc là sẽ không hoài nghi. Loại chuyện này nói lung tung, sẽ trực tiếp bị giết.

Mạc Vô Kỵ cố ý nói ra Thạch Đan Sư đối với hắn coi trọng, chính là muốn Ô Khai biết hắn cũng là có phấn khích. Hiện tại Ô Khai quả nhiên bị lời của hắn kinh sợ, Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là thoả mãn, giả vờ bình tĩnh nói:

- Đích thật là như vậy, cho nên ngày hôm nay ta đến muốn phiền ô chấp sự.

Ô Khai phản ứng kịp, biết Mạc Vô Kỵ không phải là tới tìm hắn đổi công tác, cộng thêm Thạch Đan Sư đối với Mạc Vô Kỵ vài phần kính trọng, trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ ở trong lòng hắn cũng quan trọng lên.

- Mạc huynh đệ, bằng vào giao tình của ta ngươi, có phiền toái hay không phiền toái gì chứ. Ngươi cứ việc nói, chỉ cần ta Ô Khai có thể giúp một tay, ta cũng sẽ không cự tuyệt.

Ô Khai vỗ ngực ba ba âm vang.

- Khai ca, vợ Đào Ngao phụ nữ kia không muốn rời đi, nàng nói muốn chiếu cố Đào Ngao, không có cái chuyện gì làm không được. Ta cũng không mạnh mẽ cho nàng đi, dù sao trước...

Bàn Quang thở phì phò chạy tới, nói hơn phân nửa thời điểm, lúc này mới phát hiện cách đó không xa đứng Mạc Vô Kỵ, nhanh chóng. theo bản năng câm miệng

- Thì ra Mạc huynh cũng ở nơi đây.

Bàn Quang quen biết Mạc Vô Kỵ, thuận miệng lên tiếng chào hỏi.

Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, hắn mặc dù không có nghe được cả chuyện, lại có thể từ trong lời của Bàn Quang đại thể đoán ra một phần.

Hắn là Đào Ngao cùng vợ hắn lấy ra chỗ tốt cho Ô Khai, sau đó được công việc bây giờ. Hiện tại Đào Ngao thân thể dường như có vấn đề, Đào Ngao thê tử liền một bên chiếu cố hắn một bên làm việc. Mà bây

giờ Ô Khai hắn là muốn đem công tác của nàng lấy đi an bài cho người khác, lúc này mới để cho Đào Ngao thê tử không muốn rời đi.

Ô Khai này quả nhiên là không có gì lễ tiết, giả như hắn vẫn là đứng ở vị trí hiện tại, thời gian dài phỏng chừng sẽ rơi vào kết quả cùng Đào Ngao phu phụ giống nhau.

Ô Khai có thể ngồi vào tạp dịch đệ tử chấp sự vị trí này, tự nhiên phi thường biết tùy mặt gửi lời. Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, đã bị hắn bắt lấy tới rồi. Hắn vội vàng ha ha cười đối với Mạc Vô Kỵ giải thích:

- Đào Ngao phu phụ vốn là ta an bài đến Thiện thực bộ làm việc, bởi vì Đào Ngao đắc tội người ta, bị người ta cắt đứt hai chân, vợ hắn muốn chiếu cố Đào Ngao, lúc này mới không có cách nào đảm nhiệm được chuyện bây giờ. Ta là định cho nàng đổi một cái việc dễ dàng một chút.

Tin tưởng ngươi mới đúng là quái sự, Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm nghĩ. Bất quá hắn trên mặt cũng là cười tủm tỉm nói:

- Ô chấp sự quả nhiên có thiện tâm, ta ngược lại nghĩ là Đào Ngao phu phụ nên tạ ơn...

Nói đến đây, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ đến hắn tới nơi này không phải là vì tìm người chiếu cố Yên Nhi sao?

- Ô chấp sự, van cầu ngươi, đừng bắt ta rời đi. Ta mang theo Đào Ngao, rời đi tiền bạc bây giờ không có, đó chính là chờ chết a...

Một tiếng khóc truyền đến, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy một người cô gái trẻ tuổi mặc vải thô áo sợi đay lảo đảo nghiêng ngã vọt tới.

Cô gái này hắn là Đào Ngao thê tử, cô gái này bàn tay rất thô ráp, vừa nhìn chính là làm việc nặng, mặt mày giữa đó lại để lộ ra một loại chất phác hiền lành. Lúc này Bàn Quang nhanh chóng đi qua, đem cô gái này ngăn cản.

- Được rồi, ô chấp sự, ngươi cũng biết chuyện của ta. Ta gần nhất dự định đi ra ngoài một chuyến, muốn tìm người chiếu cố một chút Yên Nhi, nếu không để cho vợ Đào Ngao làm đê?

Mạc Vô Kỵ nói theo.

Trước khi thấy Đào Ngao thê tử, hắn đã nghĩ Đào Ngao thê tử đối với gãy chân Đào Ngao không bỏ không rời, hắn là một nữ tử trọng tình nghĩa. Bây giờ nhìn thấy Đào Ngao thê tử, hắn càng là xác định người nữ nhân này thích hợp chiếu cố Yên Nhi.

Hắn muốn tìm người chiếu cố Yên Nhi, tự nhiên là cẩn thận tỉ mỉ săn sóc là hay nhất. Trọng yếu nhất, người phải thiện lương.

- Đây chính là hay nhất, Mạc huynh đệ đây là giúp chiếu cố ta, cũng không phải ta giúp Mạc huynh đệ.

Ô Khai liền vội vàng nói.

Nói xong Ô Khai rồi hướng nàng kia kêu lên:

- Hùng Tú Châu, Mạc huynh đệ nguyện ý thu lưu phu phụ các ngươi, còn không nhanh chóng lại đây cảm tạ.

Nữ tử được gọi là Hùng Tú Châu sững sờ nhìn Mạc Vô Kỵ, trong lòng nhất thời còn chưa rõ là chuyện gì xảy ra.

Mạc Vô Kỵ nếu quả như thật chứa chấp Đào Ngao phu phụ, đích thật là tính giúp Ô Khai. Ô Khai làm một tạp dịch đệ tử chấp sự, cũng có thật nhiều người muốn an bài, đặc biệt một phần đệ tử bỏ vào nhờ người nhà thân thích và vân vân. Ít an bài một cái, liền phải đắc tội một người.

Vốn hắn dự định trực tiếp đem Đào Ngao phu phụ đánh đuổi, hai người này không có gốc rễ không có thế, hắn tùy tiện làm như thế nào, cũng sẽ không có vấn đề. Hiện tại có Mạc Vô Kỵ nguyện ý tiếp nhận, hắn tự nhiên biết thời biết thế.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Ta muốn tìm ô chấp sự hỗ trợ cũng không phải là chỉ có chuyện này, ta gần nhất phải đi ra ngoài một chuyến. Hiện tại có Đào Ngao thê tử đi qua hỗ trợ chiếu cố Yên Nhi, ta cũng yên tâm rất nhiều. Còn có một việc chính là ta là tạp dịch đệ tử phòng phối dược số 19, nếu là thời điểm cần ta phối dược công tác, mà ta lại không có ở đây, còn hi vọng ô chấp sự có thể giúp ta an bài người thay thế nha.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Ngũ Hành Hoang Vực

- Đây là chuyện nhỏ, Mạc huynh đệ cứ việc đi ra ngoài, ngươi bên này ta sẽ giúp ngươi an bài tường tận. Chính là nơi ở của Hùng Tú Châu cùng Đào Ngao, ta đều sẽ giúp ngươi một lần nữa xây xong.

Ô Khai trực tiếp bảo đảm nói.

Mạc Vô Kỵ lấy ra 6 tấm Ngưng Khí đan, chỉ là mời hắn giúp điểm nhỏ ấy, thực sự không tính là cái gì, cho nên hắn chủ động hỗ trợ kiến tạo một gian phòng cho phu phụ Đào Ngao ở.

Lúc này một bên Hùng Tú Châu cũng phản ứng kịp, nàng đã biết Mạc Vô Kỵ có thể cung cấp một công việc làm cho nàng làm, chí ít làm cho nàng nhìn thấy hi vọng sống tiếp, bằng không nàng và Đào Ngao căn bản là sống không nổi.

Đừng nói đi bình thường thành trấn sinh hoạt, Vô Ngân Kiếm Phái chung quanh phường thị trên cơ bản cũng là vì tu luyện giả phục vụ. Cũng có thật nhiều người phàm không có khả năng tu luyện, bọn họ đều có thủ đoạn của mình, sớm đã tạo thành một cái vòng. Nàng Hùng Tú Châu một phàm nhân, vai không có khả năng chọn, tay không có khả năng nói, tại cái chỗ này còn phải chiếu cố Đào Ngao, muốn đi vào cái vòng này sống sót, là căn bản không thể thực hiện được.

Mà muốn rời khỏi Vô Ngân Kiếm Phái đi gần nhất thành thị cho người phàm, cũng có mấy ngàn dặm. Mấu chốt là nơi này mấy ngàn dặm khắp nơi đều là chỗ hoang không có người ở, nàng một phàm nhân căn bản là đi không tới.

- Đa tạ ân công cứu giúp chi ân.

Hùng Tú Châu căn bản cũng không lưu ý Mạc Vô Kỵ cho nàng làm cái gì, chỉ cần có chuyện làm liền có thể.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ngươi trở về đi dọn dẹp một chút, sau đó dời đến chỗ của ta. Ta ở tại bên cạnh Huyết Ngẫu Hồ. Ngươi chuyện cần làm, chủ yếu là chiếu cố muội tử ta Yên Nhi. Yên Nhi bởi vì bị một phần kích thích, có đôi khi như một đứa bé, cho nên yêu cầu ngươi tốn nhiều tâm tư.

Nghe nói chỉ là để cho mình chiếu cố một người, Hùng Tú Châu càng là cảm ơn bất tận, chí ít sẽ không cực khổ hơn so với nàng bây giờ.

...

Hùng Tú Châu tới rất nhanh, Mạc Vô Kỵ trở lại nơi ở, đem sự tình chính bản thân muốn đi ra ngoài một đoạn thời gian nói hết cùng Yên Nhi, Hùng Tú Châu liền mang theo tàn tật trượng phu đến nơi này.

Hùng Tú Châu trượng phu Đào Ngao vóc người trung đẳng, thoạt nhìn ngược lại có chút đẹp trai. Chỉ là hai chân bị đứt, hoàn toàn co rúc ở một cái xe lăn. Thoạt nhìn Đào Ngao cũng không giống như là người thích thêu dệt chuyện, Mạc Vô Kỵ suy đoán hắn bị cắt đứt hai chân, hắn là có người vô cớ khi dễ đến trên đầu của hắn.

Mạc Vô Kỵ hiện tại cũng bất quá miễn cưỡng bảo trụ chính bản thân, tự nhiên sẽ không đi hỏi Đào Ngao là chuyện gì xảy ra. Người phàm trong giới tu luyện giả, sống cũng rất không dễ dàng. Đào Ngao gãy chân hắn cũng thoáng nhìn một chút, dùng hắn bây giờ thủ đoạn, đó là tuyệt không khả năng hỗ trợ chữa trị xong.

Đào Ngao phu phụ không muốn xin Mạc Vô Kỵ trị chân, bọn họ có thể được Mạc Vô Kỵ thu lưu, lại là làm việc như vậy, sớm đã tâm tồn cảm kích.

Ba ngày sau, Yên Nhi đã dần dần tiếp nhận Hùng Tú Châu. Mà Đào Ngao cùng Hùng Tú Châu nơi ở, đã được xây ở dưới Ô Khai hỗ trợ.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là có thể yên tâm rời đi nơi ở, ở vào hoàn cảnh này, hắn không dám có một ngày thư giãn. Vô luận là vì chiếu cố tốt Yên Nhi, hay là bảo trụ cái mạng nhỏ của mình, hắn đều phải nỗ lực cường tráng thực lực của chính mình.

...

Vô Ngân Kiếm Phái tông môn sự vụ đại điện, thời điểm Mạc Vô Kỵ tới nơi này, người trong đại điện đã rất nhiều. Mạc Vô Kỵ biết mình một tên tạp dịch đệ tử là không có tư cách nhận cái gì tông môn nhiệm vụ, ý nghĩ của hắn là xem có thể hay không đi theo phía sau đám đệ tử nhận nhiệm vụ làm hạ thủ.

Tông môn sự vụ đại điện Mạc Vô Kỵ đã tới không chỉ một lần, trước đây không lâu hắn còn tới nơi này là giúp thạch Đan Sư phối dược.

Ngày hôm nay Mạc Vô Kỵ tiến vào sự vụ đại điện sau đó đã cảm thấy có chút cổ quái, trước kia tới nơi này, đông đảo đệ tử đều là vội vội vàng vàng quay lại. Hoặc là tổ đội, hoặc là tiếp nhận chức vụ, hoặc là cống hiến tích lũy cùng với mua đan dược các loại. Hiện tại Mạc Vô Kỵ nhìn thấy hoàn toàn không phải là một hồi chuyện như vậy, ngược lại rất nhiều đệ tử đều là tụ tập cùng một chỗ, tụm năm tụm ba nghị luận cái gì.

- Mạc sư đệ, chúc mừng ngươi a.

Mạc Vô Kỵ còn dự định nghe một chút những người này nghị luận cái gì, liền nghe được có người gọi hắn.

Người gọi hắn chính là quen biết đã lâu, Linh Dược kho Phỉ Bỉnh Trụ. Trước đây hắn cũng là may mà được Phỉ Bỉnh Trụ hỗ trợ, bán một gốc cây Thủy Nhung Đằng cho hắn. Khó có được là, Phỉ Bỉnh Trụ còn không có chiếm tiện nghi hắn, dựa theo giá cả như thường bán ra cho hắn.

Hiện tại Phỉ Bỉnh Trụ nói chúc mừng hắn, hiển nhiên là đã biết thạch Đan Sư luyện đan thành công, mà hắn không cần thay đổi chỗ làm.

- Chỉ có thể nói vận khí ta cũng không tệ lắm, thạch Đan Sư đan đạo quá lợi hại.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, đi tới.

Chờ đi tới phụ cận Phỉ Bỉnh Trụ, hắn lại nhỏ tiếng hỏi:

- Phỉ sư huynh, ngày hôm nay ta nhìn thấy nhiều người như vậy đều là tụ tập cùng một chỗ, bọn họ đang nghị luận cái gì a?

- Chúng ta Vô Ngân Kiếm Phái Vô Ngân Kiếm Sơn mở ra, ngươi biết Vô Ngân Kiếm Sơn sao?? Coi như là Thiên Cực Điện Thiên cực dược sơn cũng không nhất định có thể so sánh được với chúng ta Vô Ngân Kiếm Sơn. Vô Ngân Kiếm Sơn thế nhưng gần nghìn năm không có mở ra, lần này mở ra ngươi nói bên trong có bao nhiêu thứ tốt? Đáng tiếc này không có quan hệ gì với chúng ta.

Phỉ Bỉnh Trụ nói lấy thở dài.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu vì sao những người đó tụ tập cùng một chỗ thảo luận, thì ra bọn họ là đang nhiệt nghị Vô Ngân Kiếm Sơn. Điều này cũng đúng, nếu mà hắn có tư cách tiến vào Vô Ngân Kiếm Sơn nghìn năm cũng không có mở ra, hắn sẽ cùng người khác len lén nghị luận.

- Phỉ sư huynh, Vô Ngân Kiếm Sơn này nếu nghìn năm cũng không có mở ra, vì sao đột nhiên mở ra?

Mạc Vô Kỵ biết rõ mình không có tư cách tiến vào Vô Ngân Kiếm Sơn, vẫn là không nhịn được muốn nghe vài câu.

Phỉ Bỉnh Trụ chỉ chỉ bầu trời, thấp giọng nói:

- Mười năm trước Ngũ Hành Hoang Vực tầng thứ nhất mở ra, ngũ đại đế quốc đều muốn thu hoạch trong đó lợi ích lớn nhất, cho nên vung tay đập nhau. Kết quả đều tổn thất thảm trọng, sau cùng ngũ đại đế quốc hiệp thương thông qua tỷ thí phương thức thu hoạch Ngũ Hành Hoang Vực tầng thứ nhất tài nguyên.

- Cái gì là Ngũ Hành Hoang Vực?

Mạc Vô Kỵ càng phát ra không giải thích được.

Phỉ Bỉnh Trụ ngược lại rất có tính nhẫn nại giải thích:

- Ngươi là tạp dịch đệ tử vừa tới, không rõ ràng lắm cũng là như thường. Ngươi biết chúng ta ngũ đại đế quốc có rất ít cường giả tiến vào Thiên Giới tam trọng thiên sao? Thậm chí ngay cả chân chính Thiên cấp tông môn cũng không có cửa sao?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta ngược lại nghe nói qua, cái này cùng Ngũ Hành Hoang Vực có quan hệ sao?

Phỉ Bỉnh Trụ nói:

- Đương nhiên là có quan hệ, nghe nói Ngũ Hành Hoang Vực cắt đứt khu vực nguồn gốc linh khí của ngũ đại đế quốc. Dùng ngũ đại đế quốc khu vực thiên địa tài nguyên, rất khó thăng cấp đến Thiên Giới tam trọng thiên. Vô số năm qua, vài cường giả có thể thăng cấp đến Thiên Giới tam trọng thiên đều là người đỉnh cấp tư chất. Coi như là như vậy, bọn họ cũng chỉ có thể ở thiên giới tam trọng thiên Đệ Nhất Trọng Thiên bồi hồi. Mà đi qua Ngũ Hành Hoang Vực sau đó, bên kia tu luyện giả, mặc dù không đến mức Thiên Giới tam trọng thiên khắp nơi đều có, cũng so với ngũ đại đế quốc khu vực nhiều nhiều lắm.

- Đã như vậy, mọi người cùng nhau đi qua Ngũ Hành Hoang Vực không được sao?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ nói.

Phỉ Bỉnh Trụ cười hắc hắc:

- Ngươi nói như hát êm tai, cùng nhau đi qua Ngũ Hành Hoang Vực? Ngươi cho là Ngũ Hành Hoang Vực dễ như vậy đi qua sao? Huống chi, hiện tại Ngũ Hành Hoang Vực chỉ mở ra tầng thứ nhất, coi như là ngươi xuyên qua tầng thứ nhất, cũng tìm không được tầng thứ hai từ nơi nào đi vào. Ngũ đại đế quốc có rất nhiều cường giả đều thử từ tầng thứ nhất tiến vào, tìm kiếm tầng thứ hai, nhưng là bọn hắn cũng không có đi ra. Nghe nói còn có đạt được Thiên Giới tam trọng thiên cường giả bỏ mạng ở trong đó, đương nhiên là không phải là có cường giả đi qua cũng không người nào biết.

Về sau mọi người biết Ngũ Hành Hoang Vực là không thể mạnh mẽ mở ra, đơn giản đang ở tầng thứ nhất cướp đoạt tài nguyên tu luyện. Mấy năm qua tu luyện giả chết ở bên trong vô số kể, điều này cũng làm cho rất nhiều tông môn bắt đầu đại lượng chiêu thu đệ tử.

- Vậy phái cường giả đi vào cướp đoạt không được sao? Chiêu thu đệ tử có chỗ lợi gì?

Mạc Vô Kỵ càng nghe càng không hiểu.

- Ngũ Hành Hoang Vực cũng không phải là bình thường địa phương, nghe nói nơi đó là có thiên địa quy tắc áp chế. Tầng thứ nhất chỉ có thể để cho Thác Mạch cảnh cùng Trúc Linh cảnh tu sĩ tiến vào, người tu vi cao đi vào, thời gian dài không được, cũng sẽ bị thiên địa quy tắc đè ép ngã xuống. Có vài vị Thiên Vị tam trọng thiên người sau khi tiến vào liền mất tích, nghe đồn chính là bị thiên địa quy tắc đè ép ngã xuống.

Phỉ Bỉnh Trụ một bộ ngươi không hiểu thần thái.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ nghe được mơ mơ màng màng, cái gì thiên địa quy tắc đè ép, hắn hỏi Phỉ Bỉnh Trụ, Phỉ Bỉnh Trụ cũng chỉ là nghe nói, cụ thể đồng dạng không hiểu.

- Vậy đế quốc không phải là đỉnh cấp tông môn khống chế sao? Vì sao là đế quốc đại chiến, mà không phải tông môn đại chiến.

Mạc Vô Kỵ không đi hỏi những thứ này nữa, hắn cũng rõ ràng lời của Phỉ Bỉnh Trụ hoàn toàn là tin vỉa hè mà đến, Phỉ Bỉnh Trụ chính bản thân giống như hắn, cũng là không hiểu.

Phỉ Bỉnh Trụ cười ha ha:

- Đế quốc đại chiến không phải là tông môn đại chiến sao? Tông môn giữa đó chỉ là mượn đế quốc danh nghĩa phân chia địa bàn mà thôi. Chân chính lúc đánh, vẫn là tông môn tu sĩ đại chiến. Chúng ta Vô Ngân Kiếm Phái cũng tham dự trong đó. Về sau các đại tông môn cảm thấy đại chiến tổn hao quá lớn, đơn giản giảng hòa.

Bởi vì Ngũ Hành Hoang Vực linh thảo cùng tài nguyên đều là cao cấp nhất, mỗi một gốc cây giá trị đều là khó có thể dự đánh giá. Rất nhiều dược liệu có thể để cho tu sĩ Địa Giới tam trọng thiên viên mãn, trực tiếp bước vào Địa Giới tiến vào Thiên Giới cảnh. Cho nên tỷ thí liền đổi thành đan đấu, mỗi qua ba năm so với một lần, sau đó căn cứ tỷ đấu thành tích phân phối danh ngạch tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực.

- Có phải chúng ta Vô Ngân Kiếm Phái tỷ đấu thành tích quá kém hay không, cho nên mở ra Vô Ngân Kiếm Sơn, phải đào tạo càng nhiều hơn Luyện Đan Sư?

Mạc Vô Kỵ mơ hồ đoán được Vô Ngân Kiếm Sơn mở ra nguyên nhân.

Phỉ Bỉnh Trụ gật đầu nói:

- Đúng là như vậy, bất quá cũng không phải là muốn đào tạo càng nhiều hơn Luyện Đan Sư, mà là vì để cho Luyện Đan Sư hiện có tăng lên trình độ. Tranh thủ có thể ở tiếp theo tỷ đấu thu được thứ tự tốt hơn, đạt được càng nhiều danh ngạch tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực. Ngươi đừng nhìn xem Ngũ Hành Hoang Vực rất nhiều người phải chết, kỳ thực

cho dù chết nhiều người hơn nữa, bởi vì bên trong nghịch thiên Linh Dược bảo thực vật, các đại tông môn vẫn còn là muốn nhiều phái người đi vào. Vạn nhất đạt được một quả linh quả có thể cho Địa Giới tam trọng thiên thăng cấp thiên giới, ngươi nói tông môn chẳng phải là nhảy trở thành chuẩn thiên tông?

- Vô Ngân Kiếm Phái hắn là đại biểu Tinh Hà Đế Quốc sao?? Chỉ cần Tinh Hà Đế Quốc có danh ngạch, Vô Ngân Kiếm Phái không phải là có thể được chia danh ngạch? Lẽ nào Tinh Hà Đế Quốc tại thu được thứ tự sau đó, lại phải ở bên trong so đấu một lần, lại phân phối đến các tiên môn?

- Không phải như thế, sau khi Ngũ Hành Hoang Vực so đấu quy tắc mới ra ngoài, là các tông môn đều đại biểu chính bản thân tham gia đan đấu, cùng đế quốc không liên quan. Tinh Hà Đế Quốc hộ quốc tiên môn là Thiên Cực Điện, nếu chúng ta Vô Ngân Kiếm Phái tại đan đấu thành tích so với Thiên Cực Điện còn tốt hơn, chúng ta tông môn danh ngạch tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực cung sẽ nhiều hơn so với Thiên Cực Điện phải.

Một hỏi một đáp giữa đó, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu được. Thảo nào Vô Ngân Kiếm Phái Vô Ngân Kiếm Sơn ngay cả nghìn năm không có mở ra đều phải mở ra. Điều này hiển nhiên là các Đại Tiên Môn tăng lên chính bản thân đẳng cấp điều kiện tốt nhất thời khắc, một khi Vô Ngân Kiếm Phái tại ngũ đại đế quốc đan đấu thu được càng nhiều hơn danh ngạch, vậy thì có thể ở Ngũ Hành Hoang Vực thu được đỉnh cấp tài nguyên càng nhiều hơn. Nếu là có thể để cho Vô Ngân Kiếm Phái thu được bảo vật thăng cấp Thiên Giới tam trọng thiên, vậy chính là phản ứng Domino, Vô Ngân Kiếm Phái lập tức sẽ từ Địa cấp địa vị tông môn nhảy thành chuẩn Thiên Tông Môn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Thạch Đan Sư Kinh Hoảng

- Ngươi đừng suy nghĩ nhiều.

Phỉ Bỉnh Trụ vỗ vỗ Mạc Vô Kỵ, sau đó vừa chỉ chỉ đám người nghị luận ầm ĩ trong đại sảnh:

- Kỳ thực bọn họ cũng là trông thèm mà thôi, Vô Ngân Kiếm Sơn mở ra cùng bọn họ không hề quan hệ. Bởi vì cái lần này có thể đi vào Vô Ngân Kiếm Sơn đều là Luyện Đan Sư, hiện tại chúng ta Vô Ngân Kiếm tông Luyện Đan Sư mới đúng là thơm. Biết Thạch Đan Sư tại sao muốn điên cuồng luyện chế Ngưng Lạc Đan sao? Ngưng Lạc Đan là tam phẩm Nhân Linh Đan, luyện chế thành công chẳng khác nào là tam phẩm NhÂn Đan Sư. Vô Ngân Kiếm Sơn mở ra, chỉ có tam phẩm NhÂn Đan Sư mới có tư cách đi vào.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu vì sao Thạch Tuấn luyện chế ra đến Ngưng Lạc Đan, điên cuồng cao hứng như vậy, thì ra tên này có thể tiến vào Vô Ngân Kiếm Sơn. Xem ra chính bản thân giúp hắn đại ân a.

- Ta và ngươi nói a, mỗi một cái tam phẩm NhÂn Đan Sư đều có thể mang một cái dược đồng đi qua. Ai, Thạch Đan Sư tại ngươi phụ trách phối dược thất luyện đan thành công, cũng không biết tiện nghi cái tên gia hỏa nào.

Phỉ Bỉnh Trụ cảm khái nói. Hắn ngược lại không nghĩ qua Mạc Vô Kỵ có thể trở thành dược đồng, Mạc Vô Kỵ một cái tạp dịch đệ tử vừa mới gia nhập Vô Ngân Kiếm Phái, vô luận như thế nào cũng sẽ không được tam phẩm NhÂn Đan Sư vừa ý, trở thành dược đồng.

Mạc Vô Kỵ trong lòng bỗng nhiên đại hối hận, nếu mà biết theo tại bên người Thạch Tuấn còn có cơ hội tiến vào Vô Ngân Kiếm Sơn, vậy hắn vô luận như thế nào cũng sẽ không cự tuyệt.

Đáng tiếc hiện tại đã chậm, dù cho hắn đi tìm Thạch Đan Sư cũng là không có cơ hội gặp. Một cái tam phẩm NhÂn Đan Sư là tồn tại cao cỡ nào, há có thể là hắn một cái nho nhỏ tạp dịch có thể tùy tiện gặp.

Phỉ Bỉnh Trụ không biết suy nghĩ trong lòng Mạc Vô Kỵ, vẫn như cũ đang nói:

- Chúng ta Vô Ngân Kiếm Phái lợi hại nhất Đan Sư là Ân Đan Sư, nàng thế nhưng là tứ phẩm Địa Đan Sư, tông môn duy nhất Địa Đan Sư. Ân sư tỷ chẳng những là Địa Đan Sư trẻ tuổi nhất tông môn, cũng là tồn tại địa vị gần với tông chủ Vô Ngân Kiếm Phái chúng ta.

Cái gì Ân sư tỷ hay không Ân sư tỷ, Mạc Vô Kỵ trong lòng bây giờ chỉ có ảo não. Sau một lúc lâu, hắn mới đem những thứ này ảo não ném ở một bên, nói với Phỉ Bỉnh Trụ:

- Phỉ sư huynh, ngươi biết tông môn chúng ta phụ cận có địa phương nào có lục chân lôi ngạc sao?

- Lục chân lôi ngạc?

Phỉ Bỉnh Trụ kinh ngạc nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Mạc sư đệ muốn hỏi điều này làm cái gì, thứ này sức chiến đấu rất cường đại, tài liệu cũng không tính là phi thường đáng giá. Hơn nữa chúng ta Vô Ngân Kiếm Phái cách biển khá xa, lục chân lôi ngạc bình thường sinh hoạt tại trong biển, cho nên chúng ta bên này là nhìn không thấy lục chân lôi ngạc.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thất vọng, đang muốn tiếp tục hỏi thăm tông môn phụ cận có cái địa phương nào có thể thử luyện, chợt nghe đến một cái thanh âm to tiếng kêu lên:

- Tiểu tử ngươi dĩ nhiên trốn ở chỗ này nói chuyện phiếm, nhanh đi phối dược cho ta...

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại đã nhìn thấy Thạch Tuấn vọt vào, tại phía sau Thạch Tuấn, còn có Ô Khai đầy bụi đất. Lúc này trong đại điện sự vụ đều an tĩnh lại, Thạch Đan Sư tới nơi này, không còn có người dám nói nhiều. Đừng xem Thạch Đan Sư ở trong mắt Mạc Vô Kỵ là luyện đan bơi chó, nhưng địa vị hắn tại tông môn cũng không thấp, một cái tam phẩm Nhân Đan Sư đó chính là tồn tại cao cao tại thượng.

Không cần hỏi, Mạc Vô Kỵ đã đoán được nguyên nhân. Hắn là trước mắt Thạch Đan Sư này rời hắn đi, sau đó luyện chế Ngưng Lạc Đan lại thất bại, sau đó muốn tìm hắn phối dược, muốn lợi dụng hắn may mắn lần thứ hai luyện đan thành công. Kết quả hắn rời đi số 19 phối dược thất, Ô Khai tùy tiện gọi một người đi giúp hắn thay ca, đâm xảy ra vấn đề tới rồi.

So với lần trước, Thạch Tuấn càng là lôi thôi, tóc lộn xộn, cả người đều là thuốc bột. Còn chưa tới gần Mạc Vô Kỵ, liền đưa tay muốn đem Mạc Vô Kỵ bắt lấy.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Chờ một chút, thạch Đan Sư, chuyện này không liên quan ô chấp sự, để cho ô chấp sự đi trước sao?.

Hắn đi rồi, Yên Nhi còn đang ở Huyết Ngẫu Hồ, vô luận như thế nào, hắn cũng không có thể đắc tội Ô Khai này.

Nghe lời của Mạc Vô Kỵ, Thạch Tuấn đối với Ô Khai vung tay lên:

- Ngươi đi đi, xem tại phân thượng ngươi dẫn ta tìm được tiểu tử này, ta không truy cứu ngươi.

Ô Khai vội vàng liên thanh cảm kích, sau đó vừa cảm kích đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu. Mạc Vô Kỵ quả nhiên không có nói mò, chẳng

những không có nói mò, hơn nữa còn quá khiêm nhường. Ai biết Mạc Vô Kỵ một tên tạp dịch đệ tử, tại trong lòng Thạch Đan Sư địa vị cư nhiên cao như thế. Chỉ một câu nói, liền đem hắn khuyên được.

Trước bị Thạch Đan Sư mang theo quả nhiên, hồn hắn đều hù dọa rớt. Hắn tìm người giúp Mạc Vô Kỵ thay ca trực ban căn bản là không có gì, bất quá nếu như đắc tội thạch Đan Sư, coi như là hắn lại đúng, Thạch Đan Sư cũng có thể một cái tát đập chết hắn, mà không cần phụ bất cứ trách nhiệm nào. Rất không đúng, người ta Thạch Đan Sư câu nói đầu tiên có thể đưa hắn chấp sự mắng tới cùng.

Ô Khai trước khi đi, trong lòng càng là quyết định, nhất định phải trợ giúp Mạc Vô Kỵ chiếu cố tốt Yên Nhi. Mạc Vô Kỵ người này có tiền đồ lớn, nhất định phải giao hảo, phải thật lớn giao hảo. Muốn giao hảo Mạc Vô Kỵ, chỉ có hỗ trợ chiếu cố tốt Mạc Vô Kỵ tâm can, cái kia Yên Nhi tiểu cô nương.

- Mạc Vô Kỵ ra mắt thạch Đan Sư, Thạch Đan Sư tới tìm ta chỉ là vì hỗ trợ phối dược?

Chờ sau khi Ô Khai rời đi. Mạc Vô Kỵ mới lần thứ hai hành lễ hỏi.

- Nói nhảm, ngươi là tạp dịch đệ tử số 19 phối dược thất, ta tìm ngươi không phải là phối dược chẳng lẽ là thân cận a.

Thạch Tuấn trợn mắt.

Mạc Vô Kỵ có chút bất đắc dĩ nói:

- Đã như vậy, mời Thạch Đan Sư về trước số 19 phòng luyện đan sao?, ta phối xong dược sẽ tới đó.

Hắn vì Thạch Tuấn phối dược, là phải tăng Thủy Nhung Đằng, bằng không coi như là hắn ngôi sao may mắn danh tiếng cũng là không dùng được.

Thạch Tuấn bắt lại cánh tay Mạc Vô Kỵ:

- Không cần, ngày hôm nay chúng ta là tại bên trong tông môn chủ điện luyện đan. Tông chủ và các đại trưởng lão còn có hết thảy Đan Sư cũng sẽ ở một bên đứng xem, ngươi liền đi nơi đó giúp ta phối dược.

Nói là phối dược, kỳ thực chính là muốn cho Mạc Vô Kỵ đem hết thảy thuốc đều cầm một lần, dính một chút vận khí của Mạc Vô Kỵ mà thôi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm kêu khổ, hắn sở dĩ để cho Thạch Tuấn rời đi, này là muốn lại đem Thanh Viêm quả bôi lên nước thuốc Thủy Nhung Đằng. Nếu mà tại trong đại điện, trước mắt bao người, hắn làm sao đi hỗ trợ?

Hơn nữa hắn cũng đoán được vì sao Thạch Tuấn muốn tại trước mắt bao người luyện đan, nhất định là tông môn muốn cho Đan Sư tiến vào Vô Ngân Kiếm Sơn. Trước khi tiến vào Vô Ngân Kiếm Sơn, tông môn cần muốn tiến hành một phần khảo thí. Thạch Tuấn nếu thăng tam phẩm NhÂn Đan Sư, tự nhiên cũng cần trước mặt mọi người nghiệm chứng một chút. Thực lực của Thạch Tuấn vốn là không tới tam phẩm Nhân Đan Sư, nếu giả, tất yếu lộ ra nguyên hình. Chính vì vậy, tên này mới hoảng hốt, muốn đưa hắn đi qua.

Nhìn Thạch Tuấn liền muốn đưa hắn lôi đi, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Thạch Đan Sư, ta đích xác là có may mắn bàng thân, có thể tăng xác xuất thành công của người khác. Thế nhưng trước mỗi lần hỗ trợ, đều phải tắm rửa thay y phục, nếu không sẽ không linh.

- Vậy còn dong dài cái gì? Nhanh đi về tắm rửa thay y phục.

Thạch Tuấn lớn tiếng kêu lên.

Mạc Vô Kỵ không đổi không vội vàng nói:

- Thạch Đan Sư, luyện đan ý tứ là tâm bình khí hòa. Bằng không coi như là có may mắn của ta làm bạn, trung gian cũng gặp phải một phần sai lầm. Nếu là Thạch Đan Sư tin tưởng lời của ta, xin mời tâm bình khí hòa, sau đó như không có chuyện gì xảy ra đi tông môn đại điện chờ. Mà ta cũng nhất định phải tâm bình khí hòa tắm rửa thay y phục, sau đó mới có thể đi tông môn đại điện.

Thạch Đan Sư đang muốn phát tác nghe được tâm bình khí hòa mấy chữ này, mạnh mẽ đem phát tác ép xuống, đem một quả ngọc bài ném cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Ngươi nhanh chóng một chút.

Nói xong xoay người rời đi, ngược lại đi rất nhanh.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thở phào nhẹ nhõm, tên này cuối cùng là đi rồi.

- Mạc sư huynh, ngươi cũng thật là lợi hại a! Cư nhiên được Thạch Đan Sư ưu ái, tương lai cũng đừng quên tiểu đệ a.

Phỉ Bỉnh Trụ đảo mắt liền liền đem hắn và thân phận của Mạc Vô Kỵ đổi một cái.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, cách cửa sổ vỗ vỗ Phỉ Bỉnh Trụ nói:

- Đâu có thể đâu nè, chúng ta nhưng là bằng hữu. Được rồi, Phỉ huynh, ta hôm nay tới nơi này chủ yếu là còn muốn mua năm gốc cây Thủy Nhung Đằng. Còn muốn mượn phỉ huynh điểm cống hiến, tương lai tất có hoàn lại.

Phỉ Bỉnh Trụ rộng lượng khoát tay chặn lại:

- Vài bụi Thủy Nhung Đằng mà thôi, chính là vài điểm cống hiến phân thực sự không coi vào đâu. Mạc sư đệ trực tiếp cầm đi dùng sao?,

chuyện trả lại liền khách khí. Mạc sư đệ tiền đồ tốt, sau này liền kêu ta sư đệ, ta cam tâm tình nguyện làm Mạc sư huynh sư đệ.

Đang khi nói chuyện, Phỉ Bỉnh Trụ đã đem năm gốc cây Thủy Nhung Đằng đưa cho Mạc Vô Kỵ.

- Vậy thì đa tạ, ta phải nhanh đi giúp Thạch Đan Sư phối dược, thời điểm rảnh rỗi chúng ta lại nói chuyện phiếm.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận Thủy Nhung Đằng, nhanh chóng cùng Phỉ Bỉnh Trụ cáo từ.

Hắn còn phải đi về đem những Thủy Nhung Đằng này trong thời gian ngắn nhất luyện thành nước thuốc, nếu không khó bảo đảm việc Thạch Đan Sư sẽ không tới nữa đưa hắn mang đi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Người Không Sang Hèn, Phẩm Có Cao Thấp

Vô Ngân Kiếm Phái tông môn đại điện, nơi này là địa phương tông môn nghị sự, cũng là đại điện Vô Ngân Kiếm Phái khí thế bàng bạc. Chỉ có người có địa vị trong tông môn mới có thể đi vào nơi này, Mạc Vô Kỵ trước chỉ là xa xa xem qua, lại chưa hề đã tới tông môn đại điện.

Lần này hắn đem năm gốc cây Thủy Nhung Đằng bào chế pha chế sẵn dược dịch sau đó, trước tiên liền đưa đến nơi này. Cũng may Thạch Đan Sư ngọc bài nổi lên tác dụng, bằng không hắn ngay cả tới gần cửa đại điện đều không được.

- Tạp dịch đệ tử Mạc Vô Kỵ ra mắt các vị tông môn tiền bối.

Mạc Vô Kỵ đứng ở cửa đại điện liền lớn tiếng ân cần thăm hỏi, nơi này đang ngồi đều là các đại lão tông môn rất có quyền uy. Mỗi một người đều là cao cao tại thượng cường đại tiên sư, hắn một tên tạp dịch đệ tử tiến đến, cũng không dám chậm trễ.

- Tông chủ, các vị trưởng lão, vị này tạp dịch đệ tử gọi Mạc Vô Kỵ, là dược đồng của ta, hắn giúp ta phối dược ta luyện lên đan đến đặc biệt thuận lợi.

Thạch Tuấn sớm đã chờ lo lắng không dứt thấy Mạc Vô Kỵ lại đây, nhanh chóng đứng lên nói.

Ngồi trên cao nhất là một người trung niên nam tử, khuôn mặt gầy gò, râu ngắn, cả người ngồi thẳng tắp, thật giống như một thanh lợi kiếm tại trong vỏ không giấu được bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ suy đoán người này chính là tông chủ Vô Ngân Kiếm Phái, quả nhiên tại lời của Thạch Tuấn nói xong, trung niên nam tử này gật đầu:

- Nếu là Thạch Đan Sư dược đồng, lại là đệ tử Vô Ngân Kiếm Phái ta, vậy thì mời vào đi.

Mạc Vô Kỵ chú ý tới cái tông chủ nói chuyện rất biết lựa từ, đệ nhất không có nói hắn là tạp dịch đệ tử, thứ hai để cho thời điểm hắn đi vào còn dùng một chữ mời.

- Đa tạ tông chủ.

Mạc Vô Kỵ không đợi Thạch Đan Sư vì hắn cảm tạ, đã bước vào đại điện ôm quyền cảm tạ một câu.

Trong đại điện trưởng lão cùng các vị Đan Sư ngược lại nghi ngờ nhìn từ trên xuống dưới Mạc Vô Kỵ, nhìn xem tuổi, Mạc Vô Kỵ nhiều nhất bất quá chừng hai mươi. Một tên tạp dịch đệ tử như vậy, tiến vào tông môn đại điện loại này trang nghiêm túc mục, đối mặt như vậy đông đảo tiên sư, nhất định là sợ hãi rụt rè kinh hồn táng đảm. Nào có cùng Mạc Vô Kỵ như vậy, đi nhanh nhảy vào đến, sau đó không chút hoang mang cảm tạ tông chủ?

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, ở trên địa cầu nhiều lần tham gia đại hội toàn cầu dược vật, mỗi lần đều là cùng các thủ lĩnh quốc gia cùng một chỗ, hắn sớm tập mãi thành thói quen.

- Vô Kỵ, đến ngồi ở bên cạnh ta.

Thạch Tuấn vỗ một nhịp bên người chỗ ngồi, đối với Mạc Vô Kỵ kêu lên.

Đối với Mạc Vô Kỵ hắn là thật tâm không phục nổi, người ta mặc dù là một tên tạp dịch đệ tử, thế nhưng không muốn vô cầu a. Mình lúc trước người ta muốn yêu cầu trở thành dược đồng, mình cũng không

muốn. Cho nên, đừng nhìn hắn là Đan Sư, Mạc Vô Kỵ là tạp dịch, hắn thật đúng là cần Mạc Vô Kỵ hỗ trợ.

- Đa tạ thạch Đan Sư.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền cảm tạ một câu, đi tới trực tiếp ngồi ở bên người Thạch Tuấn, đồng thời nhỏ giọng nói:

- Thạch Đan Sư, nếu mà luyện đan thành công, ta cũng muốn đi vào Vô Ngân Kiếm Sơn xem.

Thạch Tuấn vung tay lên:

- Không có vấn đề, mỗi một cái Đan Sư tiến vào Vô Ngân Kiếm Sơn đều có tư cách mang một người dược đồng đi vào. Chỉ cần ngươi có thể bang trợ ta luyện đan thành công, ngươi cùng ta đi vào chung.

- Này không hợp đạo lý sao?? Một tên tạp dịch đệ tử há có thể tại loại địa phương này ngồi xuống? Thật sự là làm nhục trang nghiêm tông môn đại điện.

Một cái thanh âm đột ngột vang lên, thậm chí còn mang theo một phần phẫn nộ.

Mạc Vô Kỵ lập tức nhìn sang, là một người thanh niên nam tử. Thanh niên này mặc cẩm bào, toàn thân đều để lộ ra một loại cấp trên khí chất.

Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là khó chịu, tên này người nào a. Hắn ngồi ở chỗ này thì thế nào? Dựa vào cái gì mọi người ngồi, muốn hắn đứng.

Tuy rằng trong lòng khó chịu, Mạc Vô Kỵ cũng biết hắn không có năng lực nói cái gì, chỉ có thể đem ánh mắt nhìn về phía Thạch Tuấn. Nếu là Thạch Tuấn không có năng lực nói chuyện, vậy coi như hắn không may.

Thạch Tuấn cười khan một tiếng nói:

- Cù Đan Sư, nơi này mọi người ngồi, để cho Vô Kỵ một người đứng không được tốt sao?.

Nam tử cẩm bào này gọi là Cù Đan Sư lạnh lùng nói:

- Tới nơi này tỷ thí luyện đan Đan Sư, không có một ai cần dược đồng, chỉ có thứ như ngươi cần một cái dược đồng. Cũng đúng a, Thạch Đan Sư luyện đan trình độ cao siêu, dược đồng tự nhiên là chương hiển không được thân phận.

Thạch Tuấn tuy rằng biết mình địa vị không bằng cẩm bào thanh niên này, thế nhưng nghe được cẩm bào thanh niên nói chuyện như vậy, cũng là giận điên lên.

Mạc Vô Kỵ trong lòng mặc dù khó chịu, cũng không phải nguyện ý liên lụy Thạch Tuấn. Hắn đang muốn đứng lên, ý bảo Thạch Tuấn đừng bởi vì chút chuyện nhỏ này tiếp tục gây, Cù Đan Sư lần thứ hai lạnh giọng nói:

- Ngươi một cái nho nhỏ dược đồng, cũng dám ở chỗ này ngồi xuống.

Vốn là Mạc Vô Kỵ muốn đứng lên hết lần này tới lần khác sẽ không có cử động nữa, nếu mà không phải là cân nhắc đến Yên Nhi còn ở nơi này, hắn thậm chí muốn lên tiếng châm chọc đối phương một câu. Dược đồng thì thế nào? Hắn ngồi xuống là ý của Thạch Đan Sư, rồi lại nói hắn là Thạch Đan Sư dược đồng cũng không phải ngươi họ Cù. Thạch Đan Sư thân phận dường như không yếu so với hắn, tên này đâu uống lộn thuốc, muốn cùng hắn chơi nhau à?

- Mạc Vô Kỵ, ngươi thân là một cái dược đồng, vì sao dám ở giữa hai đại Đan Sư tranh luận ngồi bất động?

Một người lão giả ngồi vị thứ nhất bên tay trái bỗng nhiên lên tiếng hỏi, lời của hắn dường như có chút nghiêng về Cù Đan Sư.

Mạc Vô Kỵ biết có thể ngồi vị thứ nhất tay trái, khẳng định không phải là người bình thường, đây rất có thể là đệ nhất trưởng lão. Người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, hắn đứng lên đối với lão giả này ôm một cái quyền nói:

- Tiền bối minh giám, nếu là bình thường vãn bối sớm đã đứng lên, sẽ không để cho Thạch Đan Sư cùng Cù Đan Sư vì vãn bối một cái chỗ ngồi mà tranh luận. Thế nhưng đi qua tông chủ giáo huấn sau đó, vãn bối hiểu một cái đạo lý, cho nên an vị lấy không nhúc nhích.

Tông chủ giáo huấn? Tất cả mọi người nhìn về phía Cô Nhiên tông chủ. Cô Nhiên ngồi ở vị trí Vô Ngân Kiếm Phái tông chủ, thậm chí đều chưa từng thu đệ tử, há có thể đi giáo huấn một tên tạp dịch đệ tử?

Chính là Cô Nhiên cũng nhìn về phía Mạc Vô Kỵ, hắn không biết lúc nào đã dạy Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không chút hoang mang nói:

- Tạp dịch đệ tử tại bình thường trong mắt cường giả, tự nhiên là không hề có thân phận địa vị. Cũng tỷ như Cù Đan Sư bảo ta đứng lên, bởi vì ta là một tên tạp dịch đệ tử. Thế nhưng ta tiến vào đại điện thời điểm, tông chủ lại cũng không có cố ý gọi ta là tạp dịch đệ tử, có thể thấy được tại trong mắt tông chủ, vô luận chân truyền, nội môn hay là ngoại môn hoặc là tạp dịch đệ tử, bất luận cái gì đệ tử chỉ cần tại Vô Ngân Kiếm Phái, vậy cũng đều là đệ tử của Vô Ngân Kiếm Phái.

Mạc Vô Kỵ lúc tiến vào, Vô Ngân Kiếm Phái tông chủ, đích xác không có tận lực gọi Mạc Vô Kỵ tạp dịch đệ tử, mọi người thật không ngờ cái này cư nhiên bị Mạc Vô Kỵ cầm đến làm tông chủ giáo huấn.

Không đợi mọi người lại nói, Mạc Vô Kỵ tiếp tục nói:

- Tông chủ đối với như ta một cái tầng dưới chót nhất đệ tử vậy, cũng dùng một cái chữ mời. Có thể thấy được tại trong mắt tông chủ, chúng sinh bình đẳng.

- Đây là ngươi nói tông chủ đối với ngươi giáo huấn?

Vị thứ nhất bên trái lão giả hỏi lần nữa.

Mạc Vô Kỵ nghiêm nghị nói:

- Chính là thế, tại trong mắt tông chủ, người không sang hèn, phẩm có cao thấp, đây là giáo huấn của tông chủ đối với ta.

- Tốt, người không sang hèn, phẩm có cao thấp, thụ giáo.

Bên phải vị thứ nhất đang ngồi là một người cô gái trẻ tuổi, nàng cư nhiên đứng lên cổ vỗ tay, hiển nhiên đối với lời của Mạc Vô Kỵ rất là tán đồng.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới chú ý tới nữ tử này, thoạt nhìn rất tuổi còn trẻ, so với hắn khẳng định không lớn hơn mấy tuổi. Dung mạo tính là phi thường bình thường, thậm chí có thể dùng hơi xấu để hình dung. Nữ tử như vậy một người tuổi còn trẻ, cư nhiên ngồi gần tông chủ vị trí, phỏng chừng tại bên trong tông môn chức vị không thấp.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ câu nói này nói bóng gió ai cũng có thể nghe ra, đó chính là tông chủ phẩm hạnh rất cao, Cù Đan Sư phẩm hạnh là như sịt.

Tông chủ cũng là gật đầu, ấm áp nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi ngồi xuống sao?

- Đa tạ tông chủ. Ahihi!

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai cảm tạ sau đó ngồi xuống.

Thạch Tuấn thấy Mạc Vô Kỵ xoay ngược tình thế, đối với Mạc Vô Kỵ càng là thưởng thức. Hắn phóng thấp giọng tại bên tai Mạc Vô Kỵ nói:

- Vừa rồi giúp ngươi ra nói chuyện chính là đệ nhất Đan Sư của chúng ta Vô Ngân Kiếm Phái, tứ phẩm Địa Đan Sư Ân Thiển Nhân. Hiện đại biểu Vô Ngân Kiếm Phái đi tham gia Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu, Ân Đan Sư là chủ lực.

Ân Đan Sư là Địa Đan Sư, Mạc Vô Kỵ sớm nghe Phỉ Bỉnh Trụ nói. Không nghĩ tới giữa tên Đan Sư kia còn có một cái chữ nhân, nghĩ đến Hạ Nhược Nhân ám toán mình, Mạc Vô Kỵ đối với cái chữ nhân này thực sự có chút mẫn cảm.

- Được rồi, các vị Đan Sư đều đã sắp xếp, chúng ta liền bắt đầu sao?.

Cô Nhiên hiển nhiên không ngờ tại việc của Mạc Vô Kỵ nhiều lời, trực tiếp chuyển hướng chủ đề.

Theo lời của Cô Nhiên hạ xuống, năm đại đan lô đã được người hầu mang tới bên trong đại điện.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Đấu Loại Kiếm Sơn

Thạch Tuấn hơi có chút khẩn trương nói:

- Vô Kỵ, từ khi lần kia có ngươi ở bên cạnh nhìn ta luyện chế Ngưng Lạc Đan thành công sau đó, liền chưa thành công lại lần nào. Lần này vận may của ngươi nhất định phải bao phủ ta nhiều hơn a, vạn nhất ta luyện chế không được Ngưng Lạc Đan, vậy coi như toàn bộ xong.

Đối với Mạc Vô Kỵ, Thạch Tuấn rất là tin tưởng, tại tu chân giới vận khí vừa nói cũng không phải là đồ đạc hư vô phiêu miểu. Có ít người vận khí chính là tốt hơn so với người khác, lên cao đến thiên địa đại đạo góc độ mà nói, đó chính là số mệnh bao phủ.

Mạc Vô Kỵ cũng không biết tức giận cái gì vận bao phủ, hắn là thật có chút khẩn trương, nhỏ giọng tại bên người Thạch Tuấn nói:

- Thạch Đan Sư, ta còn có một cái tuyệt chiêu, đó chính là may mắn toàn bộ tiếp xúc. Chỉ cần dùng một thùng gỗ nước trong, mỗi một gốc cây dược liệu đều qua tay của ta tẩy trừ một cái. Như vậy nhiễm may mắn sẽ càng thêm may mắn, xác xuất thành công tăng lên cũng không chỉ gấp đôi.

- Vậy thì không có vấn đề, ta một hồi liền kêu người lấy một thùng nước đến.

Thạch Tuấn nói xong, đối với này mấy đệ tử mang lò luyện đan thầm thì nói mấy câu. Quả nhiên không tới một phút, liền có đệ tử xách một thùng nước đến.

- Thạch Đan Sư, ngươi làm cái lồng gì vậy?

Lập tức thì có người hỏi lên.

Thạch Tuấn không chút hoang mang nói:

- Ta dự định đem mỗi một gốc cây dược liệu tẩy trừ một cái, tăng xác xuất thành công. Vô Kỵ, đợi lát nữa ta luyện đan, công việc tẩy trừ dược liệu liền giao cho ngươi.

Nghe được Thạch Tuấn gọi Mạc Vô Kỵ lại đây, chỉ là vì tẩy trừ dược liệu, người trong đại điện trái lại đều hiểu vì sao Thạch Tuấn phải đơn độc gọi một cái dược đồng. Tại trước khi luyện đan, loại này tẩy trừ dược liệu công tác tự nhiên là để dược đồng làm. Về phần vì sao phải tẩy trừ dược liệu, mỗi một cái Luyện Đan Sư truyền thừa cũng không giống nhau, tự nhiên không có đúng sai.

Thạch Tuấn lò luyện đan xếp thứ hai bên phải, Cù Đan Sư lò luyện đan là thứ ba bên phải, vừa lúc liền nhau, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ kêu to xui xẻo.

Thực ra mà nói, Thạch Tuấn đưa hắn kêu lên nơi này đến, cố nhiên là cho mời hắn hỗ trợ ý tứ. Đồng dạng, Mạc Vô Kỵ cũng muốn nhìn một chút Đan Sư khác là như thế nào luyện đan.

Mạc Vô Kỵ hy vọng nhất người luyện đan bên người là Ân Thiển Nhân, nghe nói người nữ nhân này là tứ phẩm Địa Đan Sư. Nếu là Địa Đan Sư, vậy luyện đan thủ pháp nhất định là cao hơn một bậc, đáng tiếc là Ân Thiển Nhân không ở bên cạnh hắn. Khi còn lại bốn gã Luyện Đan Sư toàn bộ đứng ngay ngắn sau đó, Mạc Vô Kỵ mới phát hiện Ân Thiển Nhân căn bản cũng không có xuống đấu.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì đoán được là nguyên nhân gì, Ân Thiển Nhân là tông môn tứ phẩm Địa Đan Sư, tự nhiên không cần tự mình xuống đấu.

- Vô Ngân Kiếm Sơn nghìn năm chưa mở ra, lần này vì tăng lên thực lực của Đan Sư bổn phái, cố ý mở ra. Bởi vì Vô Ngân Kiếm Sơn tài

nguyên hữu hạn, chỉ có thể để cho bảy người đi vào. Ta Vô Ngân Kiếm Phái vốn có bốn người tam phẩm Nhân Đan Sư, một người tứ phẩm Địa Đan Sư, cũng không cần tham gia lần này tông môn nội bộ luyện đan tỷ đấu. Lần này tham gia tỷ đấu chính là năm tên tam phẩm Nhân Đan Sư vừa mới thăng cấp, trong năm người lấy hai tiến vào Vô Ngân Kiếm Sơn, mỗi người đều có hai lần cơ hội luyện chế tam phẩm đan dược, hiện tại thi đấu bắt đầu.

Thấy năm người đứng vững chuẩn bị cho tốt, tông chủ Cô Nhiên ra lệnh một tiếng.

Mạc Vô Kỵ nghe nói chỉ có bảy người mới có thể đi vào Vô Ngân Kiếm Sơn, coi như là cộng thêm bảy tên dược đồng, cũng bất quá mới mười bốn người mà thôi. Hắn sáng sớm hôm nay đi sự vụ đại điện, có nhiều người như vậy đang nghị luận Vô Ngân Kiếm Sơn, còn tưởng rằng có bao nhiêu người có thể vào.

Hiện tại Thạch Tuấn hứa hẹn hắn nếu mà luyện đan thành công, có thể tiến vào Vô Ngân Kiếm Sơn, nhân tình đó thật đúng là không nhỏ.

Mạc Vô Kỵ chú ý tới, hết thảy Đan Sư đều là đem một khối lửa đỏ tảng đá phía dưới lò luyện đan kích hoạt, hình thành một tảng lớn hỏa diễm phủ kín đáy lò. Tảng đá hỏa hồng dường như còn có thể điều tiết hỏa diễm mạnh yếu.

Thạch Tuấn cũng kích hoạt hỏa diễm, bắt đầu thanh lý lò luyện đan.

Mạc Vô Kỵ đem dược liệu ngâm vào trong thùng gỗ, mỗi một gốc cây dược liệu đều là ngâm qua trong nước một cái. Về phần Thanh Viêm quả cũng là không bỏ vào trong nước, mà là dùng Thủy Nhung Đằng dược dịch trong tay áo bôi một lần.

Hai phần dược liệu đều nhúng nước sau đó, Mạc Vô Kỵ đem dược liệu để ở một bên.

Lúc này Thạch Tuấn cũng đem lò luyện đan thanh lý hoàn tất, bắt đầu luyện chế Ngưng Lạc Đan.

Thạch Tuấn luyện đan Mạc Vô Kỵ đã xem qua một lần, thật sự là không có gì đẹp mắt. Mạc Vô Kỵ ánh mắt rơi vào trên người Cù Đan Sư đối với hắn khó chịu, hắn phát hiện trong năm người nơi này, chỉ có họ Cù thực lực mạnh nhất.

Cù Đan Sư luyện chế đan dược Mạc Vô Kỵ cũng không rõ ràng lắm là cái gì, bất quá dược liệu thủ pháp hắn để vào so với Thạch Tuấn càng hợp lý tự nhiên, động tác cũng phiêu dật nhiều hơn.

Lập tức Mạc Vô Kỵ liền phát hiện, họ cù luyện đan cũng không có dùng cái gì nồi sạn các loại, hoàn toàn là thông qua khống chế lò luyện đan để đạt tới mục đích khống chế linh thảo trong lò luyện đan.

Tới phía sau, họ cù Đan Sư thậm chí đưa tay đưa vào lò luyện đan sóng nhiệt cuồn cuộn, kéo theo lò luyện đan dược liệu, mà tay hắn dường như cũng không có nửa điểm ảnh hưởng. Chỉ bằng mượn điểm này, Mạc Vô Kỵ liền rõ ràng cù thực lực của Đan Sư tại bên trên bốn người còn lại, hoàn toàn vượt qua bơi chó rồi.

Một giờ còn chưa qua, Mạc Vô Kỵ chợt nghe "Bành" một tiếng, sau đó hắn thấy vị trí thứ nhất bên tay trái Luyện Đan Sư đầy bụi đất. Hiển nhiên hắn vừa rồi luyện đan thất bại, một lò đan dược đã bể mất.

Mạc Vô Kỵ đang nghĩ ngợi tên này còn có một lần cơ hội nữa, liền lần nữa nghe được "Bành" một tiếng. Hắn một cổ cường đại cực nóng khí lưu xông về hắn, hắn theo bản năng lui về phía sau mấy bước. Chờ hắn ngừng lại, lúc này mới phát hiện lần này bạo đan chính là Thạch Tuấn mà hắn hỗ trợ.

Xem ra cái Thạch Đan Sư này tâm tình rất yếu, vừa rồi người khác bạo đan ảnh hưởng đến hắn.

Thấy Thạch Tuấn có chút chán chường bộ dạng, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đi qua nói:

- Thạch Đan Sư, còn có một lô đan dược, ngươi còn có cơ hội. Ngươi suy nghĩ một chút, vừa rồi nếu không phải người khác ảnh hưởng đến ngươi, một lò đan dược này khẳng định thành công rồi, không ai luyện đan có thể trăm phần trăm thành công.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, Thạch Tuấn mừng rỡ, đúng vậy, có ai luyện đan là trăm phần trăm thành công?

Hắn nhanh chóng thanh lý lò luyện đan, chuẩn bị luyện chế thứ hai lô Ngưng Lạc Đan.

Thấy Thạch Tuấn chấn tác tinh thần tiếp tục luyện đan, Mạc Vô Kỵ mới thở phào nhẹ nhõm. Thạch Tuấn thành công thất bại quan hệ đến hắn có thể vào Vô Ngân Kiếm Sơn hay không. Nếu là hắn có thể đi vào Vô Ngân Kiếm Sơn, tại Vô Ngân Kiếm Sơn thu được đại lượng linh thảo luyện tập tinh luyện dược liệu, vậy đối với hắn tương lai luyện đan tuyệt đối là sự kiện quan trọng ý nghĩa.

Hắn một cái tán tu như vậy, thậm chí là tạp dịch đệ tử ngay cả tán tu cũng không bằng, muốn thu được đại lượng linh thảo luyện tập, gần như là không có khả năng. Cơ hội này hắn để lại tại trên người Thạch Đan Sư trước mắt này, chỉ có Thạch Đan Sư thành công rồi, hắn mới có cơ hội thành công.

Thạch Tuấn bắt đầu luyện chế lô Ngưng Lạc Đan thứ hai, Mạc Vô Kỵ mới chú ý tới Cù Đan Sư đã là đem dược liệu tinh luyện cùng dung hợp hoàn tất, bắt đầu đánh ra đan cặn bã.

Vừa rồi liên tiếp hai lần bạo đan, thậm chí Thạch Tuấn bạo đan ở bên cạnh tên Cù, vẫn không có nửa điểm ảnh hưởng đến tên này luyện đan. Chính là Mạc Vô Kỵ ước gì cù họ luyện đan thất bại, cũng không khỏi không bội phục người này lợi hại.

Lại là hơn nửa giờ đi qua, Thạch Tuấn đem dược liệu tinh luyện trong lò luyện đan hoàn tất sau đó, lò luyện đan của họ cù Đan Sư đã mơ hồ có đan hương bay ra. Mạc Vô Kỵ trong lòng cảm thán một tiếng, thực lực mạnh chính là không có biện pháp. Trừ phi hiện tại hắn đem một thùng nước bên người rót vào lò luyện đan của họ cù Đan Sư, bằng không tên này thứ nhất luyện đan thành công là khẳng định. Về phần bốn người còn lại, chỉ có thể tranh đoạt danh ngạch cuối cùng tiến vào Vô Ngân Kiếm Sơn.

Cũng may ngoại trừ họ cù Đan Sư này, bốn người còn lại đều có một lần thất bại. Mà Thạch Tuấn lần thứ hai luyện chế Ngưng Lạc Đan kháng trụ áp lực, cũng không có bị hai người khác luyện đan thất bại quấy rầy. Lúc này Thạch Tuấn đã bài trừ Linh Dược cặn bã, dung hợp dược dịch hoàn tất, bắt đầu ngưng luyện đan dược.

Mạc Vô Kỵ đang đem lực chú ý từ trên người Cù Đan Sư thu hồi, cũng cảm giác được có một đạo ánh mắt rơi vào trên người của hắn. Hắn theo bản năng ngẩng đầu nhìn một cái, phát hiện phía bên phải vị trí đầu não được gọi là Ân Thiển Nhân tứ phẩm Địa Đan Sư đang chú ý hắn. Nhìn thấy nàng nhìn hướng mình, nàng còn gật đầu đối với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cũng không lo lắng gì, hắn mới vừa rồi là mượn thùng gỗ đem nước thuốc Thủy Nhung Đằng vẽ loạn tại trên Thanh Viêm quả, khẳng định không ai thấy.

Nhưng vào lúc này, đan hương bộc phát nồng đậm lên. Mạc Vô Kỵ nhìn về phía họ Cù Đan Sư, quả nhiên thấy từ giữa lò luyện đan của hắn vỗ ra vài viên thuốc, vài viên thuốc này bị hắn trực tiếp đưa vào trong một cái bình ngọc đã chuẩn bị tốt.

Quả nhiên là tên này luyện chế hoàn thành xong trước, Mạc Vô Kỵ trong lòng mặc dù khó chịu, cũng là không có bất kỳ biện pháp nào. Hắn chỉ có thể quan tâm Thạch Tuấn, cầu khẩn Thạch Tuấn một lò đan dược này nhưng nghìn vạn đừng có khả năng thất bại a.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Biến Cố

- Bành!

Lại là một tiếng Ngưng Đan bạo liệt, Mạc Vô Kỵ lại càng hoảng sợ. Cũng may hắn lập tức liền phát hiện lần này bạo đan không phải là Thạch Tuấn, mà là tên bên trái kia. Người này liên tục hai lô đan dược thất bại, dĩ nhiên bị loại.

Xem ra mấy cái tam phẩm Nhân Đan Sư này, ngoại trừ Cù Đan Sư kia cùng hắn không hợp nhãn, cái khác đều là thành phần giả tạo chiếm đa số. Đoán chừng là vì muốn đi vào Vô Ngân Kiếm Sơn, rồi mới miễn cưỡng cũng đạt tam phẩm Nhân Đan Sư. Hiện tại lôi ra luyện đan trực tiếp, lập tức liền hiện ra nguyên hình.

Không biết có phải hay không là bởi vì lời của Mạc Vô Kỵ nổi lên tác dụng, Thạch Tuấn lô đan dược thứ hai đã trải qua vài lần người khác luyện đan thất bại bạo đan cũng không có xảy ra vấn đề.

Lại là hơn nửa giờ đi qua, trong lò luyện đan của Thạch Tuấn truyền đến đan hương, hắn bắt đầu Ngưng Đan. Lúc này lại có một người bạo đan, trong đại điện còn đang luyện đan ngoại trừ Thạch Tuấn, cũng chỉ có một Đan Sư.

Từng viên đan dược xanh đỏ tại giữa lò luyện đan thành hình, lại là mấy phút sau, Thạch Tuấn hai tay một nhịp vỗ vào lò luyện đan, 6 viên thuốc từ trong lò luyện đan bay ra rơi vào bình ngọc sớm đã chuẩn bị xong.

Tại Thạch Tuấn thành đan sau đó, một tên Đan Sư sau cùng cũng bị ảnh hưởng, tuyên cáo luyện chế thất bại.

Năm tên Đan Sư luyện đan, chỉ có Cù Đan Sư cùng Thạch Tuấn luyện đan thành công. Không cần bình chọn, kết quả này đã đi ra rồi.

- Cù Đan Sư cùng Thạch Đan Sư đều thăng cấp tới rồi tam phẩm Nhân Đan Sư, thật đáng mừng.

Lão giả bên trái thứ nhất đứng lên vỗ tay.

Tông chủ Cô Nhiên cũng vỗ tay mặt mang nụ cười nói:

- Có Cù Đan Sư cùng Thạch Đan Sư, Vô Ngân Kiếm Phái ta lần này tại Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu, chắc chắn sẽ thu được thứ tự tốt hơn.

Nói xong câu đó, dáng tươi cười trong mắt Cô Nhiên bỗng nhiên thu liễm, giọng nói trở nên ngưng trọng:

- Ngày hôm nay ở chỗ này đều là trụ cột vững vàng của Vô Ngân Kiếm Phái, thập đại trưởng lão, hết thảy Đan Sư đều tới. Ta Vô Ngân Kiếm Phái Vô Ngân Kiếm Sơn đã có nghìn năm chưa từng mở ra. Nói một câu mèo khen mèo dài đuôi mà nói, có lẽ Vô Ngân Kiếm Sơn ta linh thảo không trân quý bằng Ngũ Hành Hoang Vực, không thể để cho người bước vào Thiên Giới tam trọng thiên đỉnh cấp bảo vật. Thế nhưng tại ngũ đại đế quốc giữa hết thảy tông môn bí cảnh, Vô Ngân Kiếm Sơn ta tuyệt đối là quan trọng quý giá bí cảnh.

Lần này ta Vô Ngân Kiếm Phái mở ra Vô Ngân Kiếm Sơn nhiều năm đóng cửa, ta hi vọng 7 vị Đan Sư tiến vào trong đó nhất định phải quý trọng cơ hội lần này. Đừng lãng phí một gốc cây linh thảo nào, tận năng lực của mình tại trong kiếm sơn tăng lên bản thân luyện đan trình độ, làm cho Vô Ngân Kiếm Phái ta kế tiếp Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu thu được thứ tự tốt hơn.

- Tông chủ yên tâm, chúng ta nhất định không phụ tin cậy.

Mạc Vô Kỵ thấy sáu người bao gồm Thạch Tuấn cùng Cù Đan Sư ở bên trong đứng dậy, khom mình hành lễ.

Thấy Ân Thiển Nhân không hề động, Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ lời của sáu Đan Sư này đoán chừng là đang khoác lác. Người khác hắn không biết, đối với Thạch Đan Sư hắn thế nhưng hiểu rõ. Dù cho Mạc Vô Kỵ không có biết giữa Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu thực lực của Đan Sư các tông môn còn lại, cũng biết Thạch Đan Sư trình độ muốn có hạng, vậy khẳng định không dễ. Coi như là Cù Đan Sư này mạnh hơn Thạch Tuấn, còn chưa được Mạc Vô Kỵ xem trọng.

Ngược lại Mạc Vô Kỵ rất chú ý tứ phẩm Địa Đan Sư Ân Thiển Nhân không nói gì, cũng không có động.

- Tốt, ta tuyên bố Vô Ngân Kiếm Sơn hiện tại liền mở ra, mỗi một Đan Sư tiến vào đều có thể mang một người dược đồng phụ trợ luyện đan. Vô Ngân Kiếm Sơn mở ra thời gian là một tháng, một tháng sau, Vô Ngân Kiếm Sơn sẽ đóng. Hiện tại các vị trưởng lão cùng Đan Sư tiến vào Vô Ngân Kiếm Sơn, cùng đi theo ta.

Cô Nhiên nói chuyện dứt khoát, sau khi nói xong lúc này liền đứng lên, nói là làm.

...

Mạc Vô Kỵ gia nhập Vô Ngân Kiếm Phái tới nay, vẫn luôn là tại phía ngoài nhất hoạt động. Nếu không phải lần này giúp Thạch Tuấn hỗ trợ, địa phương hắn vào sâu nhất cũng chỉ là đến sự vụ đại điện mà thôi.

Lúc này hắn đi theo tông chủ và đông đảo trưởng lão tiến vào trong chỗ sâu Vô Ngân Kiếm Phái, mới chính thức cảm nhận được Vô Ngân Kiếm Phái lớn bao nhiêu. Chính là liên miên hơn mười dặm kiếm phong, là có thể tưởng tượng ra, đã từng cái chỗ này từng có bao nhiêu cường giả.

Kiếm phong trung gian, có một cái cung điện hình tròn, cung điện đỉnh chóp lơ lửng một thanh Vô Bính Kiếm không vỏ. Thanh kiếm này trôi lơ lửng ở chỗ này không biết bao nhiêu năm tháng, Mạc Vô Kỵ xa xa nhìn sang, vẫn như cũ có thể cảm nhận được um tùm hàn ý.

Tại đây bên ngoài cung điện hình tròn khắc chính là rậm rạp chằng chịt kiếm chiêu, dường như lộn xộn, vừa tựa hồ có chiêu số nhất định.

Mạc Vô Kỵ theo mọi người đi tới trước cung điện, lúc này mới nhìn rõ trước cung điện còn có một lão giả cụt tay cầm một thanh chổi đang quét rác.

Cô Nhiên đi tới phụ cận, đối với lão giả quét rác hơi cúi thân thể một cái, cũng không nói nói, dẫn đầu đi vào trong cung điện hình tròn.

Mạc Vô Kỵ ngược lại quan sát quét rác lão giả cụt tay này vài lần, lòng nói, tên này lẽ nào chính là tăng quét rác trong truyền thuyết? Không đúng, hắn là quét rác lão đầu.

Bước vào hình tròn cung điện đại môn, Mạc Vô Kỵ thấy trung gian cung điện này chỉ có một khắc lấy vô số huyền ảo văn lộ hình tròn đàn tế. Tại đây bên cạnh vòng tròn đàn tế, còn có mấy cái vũng. Ngoại trừ bên ngoài cái này vòng tròn đàn khắc lấy vô số văn lộ, cái này cung điện hình tròn lại không có vật khác.

- Mười ba người tiến vào kiếm sơn kiếm sơn truyền tống trận.

Vô Ngân Kiếm Phái tông chủ Cô Nhiên chỉ vào đàn tế nói. Mặc dù Ân Thiển Nhân có tư cách nhất tìm một dược đồng hỗ trợ mang đồ đạc, mà trên thực tế chỉ nàng một người không có mang dược đồng cùng đi. Mạc Vô Kỵ ngược lại kỳ quái Ân Thiển Nhân vì sao không mang theo lò luyện đan, nếu là không có lò luyện đan, làm sao luyện đan?

Thì ra là truyền tống trận, Mạc Vô Kỵ nghe nói qua tiên môn có thể bố trí các loại đại trận, truyền tống trận cũng là một loại đại trận.

Mạc Vô Kỵ cùng các dược đồng còn lại như nhau, cũng là vác sau lưng một cái lò luyện đan không nhỏ đứng sau lưng Thạch Tuấn, không có biện pháp, hắn làm một dược đồng, nhất định phải giúp Đan Sư phụ vác lò luyện đan loại việc tốn sức này. Nếu không, căn bản cũng không có cần phải để cho dược đồng tiến vào kiếm sơn.

Khi mười ba người bước trên truyền tống trận sau đó, Cô Nhiên giơ tay lên ném ra hơn mười tấm lóng lánh trong sáng ngọc thạch. Những ngọc thạch này chuẩn xác không có lầm rơi vào vũng chung quanh truyền tống trận, sau một lát, xung quanh truyền tống trận phát sinh một trận đẹp mắt bạch quang, bạch quang trực tiếp đem đám người Mạc Vô Kỵ ánh mắt ngăn.

Đây nhất định không phải là ngọc thạch, mà là linh thạch hắn từng nghe nói. Đứng ở truyền tống trận, Mạc Vô Kỵ muốn tận lực thấy rõ ràng lóng lánh trong sáng hòn đá hình dạng, chỉ là bị bạch quang ngăn trở, hắn cái gì đều thấy không rõ lắm. Chỉ có thể cảm nhận được những giữa ngọc thạch này ẩn chứa linh khí nồng nặc.

Một trận ngất xỉu truyền đến, Mạc Vô Kỵ đang nghĩ có đúng hay không truyền tống trận này trong quá trình xuất hiện không gian chuyển hoán. Cũng cảm giác xung quanh kịch liệt sóng gió nổi lên, cái loại cảm giác này giống như muốn đưa hắn xé rách bình thường giống nhau.

- PHỐC...

Liên tiếp mấy đạo máu tanh khí tức phun đến trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, mặc dù hắn không nhìn thấy, cũng biết đây là thật có người bị cái loại này không gian kịch liệt ba động lực lượng xé rách.

Lẽ nào truyền tống một lần đáng sợ như thế, còn phải bỏ ra mạng nhỏ đại giới?

- Mọi người chú ý, truyền tống xuất hiện vấn đề, tới rồi phía sau kiếm sơn không nên chạy loạn, tranh thủ hội hợp cùng một chỗ...

Ân Thiển Nhân thanh âm đúng lúc truyền đến, MVK chỉ là nghe được phân nửa, Ân Thiển Nhân thanh âm liền tiêu tán không gặp.

Lại là một trận xé rách đau đớn truyền đến, Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm thụ được chính bản thân bộ xương gãy thanh âm. Đang ở hắn cho là mình cũng sẽ cùng lúc trước mấy thằng xui xẻo bình thường giống nhau, bị không gian lực lượng xé rách, là lúc hắn nặng nề té xuống đất.

Đủ nằm hơn mười phút, Mạc Vô Kỵ mới chậm rãi giùng giằng bò dậy. Hắn cả người đau đớn, rất rõ ràng bộ xương bị không gian lực lượng kéo gãy.

Xung quanh một người cũng không có, Mạc Vô Kỵ trong lòng có chút nghĩ mà sợ. Chính như Ân Thiển Nhân nói giống nhau, truyền tống trận xuất hiện vấn đề. Trước hắn nghe thấy được máu tanh khí tức, vậy khẳng định là mấy cái dược đồng khác bị xé rách. Hắn mặc dù có thể chịu đựng, là bởi vì hắn không phải là đơn giản dược đồng. Mà là một cái Thác Mạch tầng hai tu luyện giả, không chỉ như thế, nhiều lần tại dưới sét đánh tẩy lễ, thân thể hắn trình độ bền bỉ so với một phần tu sĩ tu vi cao hơn so với hắn còn mạnh hơn rất nhiều.

Cố nén cả người đau đớn đứng thẳng sau đó, Mạc Vô Kỵ mới chính thức cũng hít một hơi hơi lạnh.

Nghe lời của Cô Nhiên Vô Ngân Kiếm Phái tông chủ, Vô Ngân Kiếm Sơn đây chính là linh thảo khắp nơi trên đất, theo lý thuyết khắp nơi đều là tiên cảnh bình thường vậy tồn tại.

Nhưng bây giờ hắn trong tầm mắt ngoại trừ một mảnh hoang vu đá vụn khô ra, đâu ra cái gì linh thảo? Không muốn nói linh thảo, coi như là thông thường cỏ nhỏ, hắn cũng không có thấy một gốc cây.

Mạc Vô Kỵ không tin Vô Ngân Kiếm Phái tông chủ sẽ dối trá, nếu xuất hiện loại tình huống này, vậy khẳng định là Vô Ngân Kiếm Sơn đã xảy ra biến cố gì. Liên tưởng đến trước truyền tống trận vấn đề, Mạc Vô Kỵ càng là vững tin Vô Ngân Kiếm Sơn xuất hiện biến cố.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Lại Thăng Cấp, Nhất Phẩm Nhân Đan Sư

Nghỉ ngơi tại chỗ nửa giờ sau, Mạc Vô Kỵ cảm giác tốt hơn một chút, lúc này mới đứng lên muốn tìm một địa phương càng thêm an toàn, biết rõ ràng tình huống rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ chật vật kéo lò luyện đan đi mới không tới hai dặm, đã nhìn thấy một thi thể bị xé rách. Người này hắn quen biết, chính là một trong bảy tên Đan Sư.

Theo lý thuyết thực lực của tam phẩm Nhân Đan Sư hắn là vượt ra khỏi Thác Mạch cảnh, nhưng Mạc Vô Kỵ ở chỗ này vẫn như cũ nhìn thấy Đan Sư thi thể. Có thể thấy được trước đây hắn có thể bảo trụ một cái mạng nhỏ từ truyền tống không gian có trục trặc, đó là rất không dễ dàng.

Mạc Vô Kỵ đem vật phẩm trên người Đan Sư này thu vào, hắn tại trong số vật phẩm Đan Sư này nhìn thấy linh thạch. Linh khí nồng nặc lóng lánh hòn đá là thứ Mạc Vô Kỵ trước nằm mộng cũng muốn, hiện tại hắn dĩ nhiên cũng không thể vui lên được. Sau đó hắn vừa tìm được một vài chữa thương đan dược chính bản thân ăn vào, sau đó đào một cái hố, đem Đan Sư này chôn ngay tại chỗ.

Một cái tam phẩm Nhân Đan Sư, tại phàm tục đế quốc cũng là hiển hách tồn tại, hiện tại lại vô thanh vô tức chết tại đây, để cho Mạc Vô Kỵ càng là cảm giác được thế giới này nhân mạng yếu đuối.

Ăn vào chữa thương đan dược của người tam phẩm Nhân Đan Sư này, Mạc Vô Kỵ cảm giác xương cốt mình có vết nứt khép lại rất nhanh. Hắn trong lòng cũng là đang cảm thán, so với Penicilin loại dược vật

vượt thời đại này mà nói, Đan Sư luyện chế đan dược chỉ có thể dùng nghịch thiên để hình dung. Penicilin lợi hại hơn nữa, cũng cần thời gian khang phục. Mà đan dược, trên cơ bản đều là hiệu quả nhanh chóng.

Nếu mà người nào sẽ cùng hắn nói thuốc tây so với thuốc Đông y thấy hiệu quả nhanh hơn, Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ chửi vào mặt hắn. Đan dược đều là dược liệu luyện chế, quản hắn có đúng hay không phát nguyên từ Hoa Hạ, tại trong mắt Mạc Vô Kỵ coi như là thuốc Đông y.

Lại sau đó, Mạc Vô Kỵ sẽ không có gặp phải một cái người sống, thậm chí ngay cả một con kiến cũng không có gặp phải.

Liên tiếp thời gian hai ngày trôi qua, Mạc Vô Kỵ thương thế cũng dần dần khôi phục. Đang ở hắn cho rằng lần này tiến vào kiếm sơn sẽ không có kết quả, hắn nhìn thấy một mảnh xanh biếc dạt dào.

Mạc Vô Kỵ gần như là một đường điên cuồng chạy tới, liền ngay cả lò luyện đan nặng nề cũng bị hắn bỏ qua.

Hơn mười phút sau, Mạc Vô Kỵ đứng ở bên trong một mảnh sơn cốc lục sắc khắp nơi, đến nơi này, hắn mới hiểu được Cô Nhiên không có nói mò, cái chỗ này khắp nơi đều là linh thảo.

Mạc Vô Kỵ vì học tập luyện đan, cũng xem qua giới thiệu rất nhiều linh thảo, đối với các loại các dạng linh thảo đều biết một chút. Thế nhưng nơi này vẫn như cũ có thật nhiều linh thảo hắn gọi tên không được, cái loại sinh cơ bừng bừng này khiến cho hắn có một loại thỏa mãn và sung sướng.

Không sai, sinh cơ bừng bừng.

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến bốn chữ sinh cơ bừng bừng này, bỗng nhiên nghĩ địa phương vừa rồi hắn tới. Nếu mà nơi này là sinh cơ bừng bừng, vậy địa phương hắn vừa rồi đi qua chính là một mảnh không khí trầm lặng.

Đồng dạng kiếm sơn, vì sao có nơi sinh cơ bừng bừng linh thảo, lại có chỗ cỏ dại không sống được?

Mạc Vô Kỵ yên ổn, lúc này mới phát hiện có chút không đúng.

Tại đây, chỗ giao giới giữa một mảnh sinh cơ bừng bừng cùng mảnh địa phương hắn vừa tới kia có cổ quái, linh thảo trên đất vùng ven dường như đang héo rũ.

Trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ liền hiểu là chuyện gì xảy ra, hắn hiện tại chỗ ở sở dĩ sinh cơ bừng bừng, là bởi vì héo rũ khuếch tán còn chưa tới chỗ hắn. Theo thời gian trôi qua, một mảnh linh thảo nơi này, sớm muộn cũng sẽ biến thành khô cằn chỗ.

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ cũng không muốn Vô Ngân Kiếm Phái kiếm sơn biến thành đất cằn sỏi đá, nhưng hắn có tự mình hiểu lấy, biết dùng mình bây giờ thân phận 1 tên tạp dịch đệ tử, căn bản là hết cách. Huống chi, ở chỗ này chờ hắn còn không biết là cái gì.

Hiện tại có nhiều linh thảo như vậy, hắn rất cần cần phải làm là đem những linh thảo này toàn bộ thu tập, sau đó tìm địa phương đi luyện tập linh thảo xem là như thế nào tinh luyện.

Tảng lớn tảng lớn linh thảo bị Mạc Vô Kỵ thu tập, khi đêm đến, Mạc Vô Kỵ thật sự là cái lưng không động nổi. Lúc này mới tại một chỗ sơn cốc tìm một cái huyệt động thiên nhiên đi vào ngủ.

Nghỉ ngơi một đêm sau đó, Mạc Vô Kỵ lấy ra từ trên người Đan Sư tìm được hỏa diễm thạch, an trí tại dưới lò luyện đan, bắt đầu tiến hành linh thảo tinh luyện.

Dù cho khắp nơi đều có linh thảo, thời điểm Mạc Vô Kỵ tinh luyện vẫn như cũ cẩn thận một chút. Hắn biết linh thảo là phi thường trân quý, nếu mà không phải là hắn tiến vào kiếm sơn, hắn quyết không thể nào có xa xỉ như vậy, một tòa linh thảo sơn để cho hắn học tập linh thảo tinh luyện.

Thời gian mỗi ngày càng trôi qua, Mạc Vô Kỵ phi thường quý trọng cơ hội như thế, mỗi ngày đều tinh luyện bất đồng linh thảo. Từ tinh luyện thất bại đến tinh luyện ra linh thảo tám phần mười tinh hoa hắn dùng ba ngày, mà từ tám phần mười tinh hoa tinh luyện đến 90% tinh hoa, hắn dùng đi 8 ngày.

Sau đó hắn lại cũng không cách nào tiến thêm, muốn đem linh thảo tinh luyện đến cao hơn 90% tinh hoa, dường như vô cùng khó khăn.

Tại linh thảo tinh luyện, có thể đem linh thảo tinh luyện ra vài thành tinh hoa liền ý nghĩa linh thảo độ tinh khiết là bao nhiêu %. Tám phần mười tinh hoa ý nghĩa tinh luyện đi ra độ tinh khiết là tám mươi phần trăm, tương tự 90% ý nghĩa là 90%.

Mạc Vô Kỵ là căn cứ quyển sách kia đan tinh luyện thủ đoạn, hắn biết mình tại tinh luyện ra 90% sau đó, không thể tiến bộ thêm. Không phải là bởi vì thủ đoạn hắn tinh luyện xuất hiện vấn đề, mà là bởi vì tu vi cảnh giới của hắn quá thấp. Chỉ cần tu vi cảnh giới của hắn tăng lên, hắn đối với linh thảo tinh luyện còn có thể tăng lên một cái bậc thang.

Chỉ có thể tinh luyện ra 90% tinh hoa, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cho rằng so với thạch Đan Sư, hắn tinh luyện đi ra linh thảo phải tinh khiết hơn nhiều. Theo Mạc Vô Kỵ, Thạch Tuấn đối với linh thảo tinh luyện tối đa chỉ có sáu đến bảy thành.

Dùng ánh mắt hắn trước đây không hiểu luyện đan đều đó có thể thấy được Thạch Tuấn đánh ra dược vật cặn bã, ẩn chứa Linh Dược lưu lại nhiều lắm, đây quả thực là lãng phí.

Còn không chỉ là lãng phí, dược vật tinh luyện độ tinh khiết càng cao, luyện đan lại càng dễ. Chẳng những luyện đan càng dễ, tỉ lệ luyện chế ra đan dược cũng liền càng cao.

Thạch Tuấn luyện đan trình độ tăng lên nữa, chỉ cần hắn tinh luyện linh dược thủ đoạn không đề thăng, trình độ luyện đan của hắn cũng rất khó lại tiến bộ.

Mạc Vô Kỵ biết hắn muốn đề cao thủ đoạn linh dược tinh luyện, đó là một cái quá trình khá dài. Hắn đơn giản không luyện tập dược vật tinh luyện nữa, mà là một bên tu luyện, vừa bắt đầu học tập luyện đan. Nơi này linh khí sung túc, lại không cần lo lắng bị người khác phát hiện hấp thu linh khí thật điên cuồng. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hắn có thể rộng mở hết thảy mạch lạc tu luyện, không cần có bất kỳ cố kỵ nào.

Thủ pháp luyện đan trong quyển đan thư trong sách cùng quá trình luyện đan của Thạch Tuấn hoàn toàn bất đồng, ý tứ chủ đạo là Đan Quyết và thủ quyết.

Từ khi nhóm hỏa diễm, thanh lý lò luyện đan xong, đến luyện đan hoàn tất, thu hồi đan dược một khắc kia, đều có các loại thủ quyết xứng hợp.

Hơn nữa đan thư lý luận luyện đan Đan Quyết cùng thủ quyết cũng không phải cố định bất biến, mà là căn cứ đan dược đặc tính, linh thảo đặc tính mà thay đổi. Đây đối với luyện đan người yêu cầu rất cao, một số người không có khả năng lĩnh ngộ luyện đan, chỉ sợ cũng chỉ có thể cứng nhắc.

Mạc Vô Kỵ trước đây nghiên cứu dược vật, liền khắc sâu hiểu rõ điểm này. Bất luận cái gì cố định đồ đạc không đổi, không phải là đại biểu bảo trì nguyên trạng, mà là vẫn luôn lui bước.

Thật giống như Hoa Hạ văn minh viễn cổ giống nhau, lại có bao nhiêu mất đi giữa bụi bậm của lịch sử? Nguyên nhân chính là cố định bất biến. Sư phụ truyền thụ đệ tử, coi như là không giấu diếm, đệ tử cũng rất khó hơn hẳn sư phụ, nhất định sẽ thụt lùi một phần. Đệ tử lại truyền thụ cho đệ tử, như vậy lại lui một phần. Trò giỏi hơn thầy, đó là đối với số người cực ít mà nói. Huống chi, đại đa số sư phụ thời điểm truyền thụ đệ tử, đều có thể giấu diếm.

Dù có đồ tốt, cứ như vậy lui xuống đi, sau cùng cũng là tiêu diệt trong lịch sử.

Mạc Vô Kỵ biết cơ hội như thế cực kỳ khó có được, mặc dù hắn không biết một tháng sau hắn là làm thế nào đi ra ngoài, hiện tại cũng không có thời gian cân nhắc cái này. Tông chủ nếu nói một tháng, vậy thì chắc chắn sẽ không có sai.

Sau khi rời khỏi đây cũng không có loại hoàn cảnh phong phú tu luyện này, cũng không có khả năng có loại này gặp may mắn luyện đan hoàn cảnh. Cho nên Mạc Vô Kỵ gần như là bỏ qua lúc ngủ bên trong, mỗi ngày ngoại trừ điên cuồng luyện đan ra, chính là điên cuồng tu luyện. Luyện đan có chút thiếu ngủ, lập tức bắt đầu tu luyện.

Tu luyện hấp thu thiên địa linh khí, để cho hắn chỉ cần cực ít giấc ngủ cũng có thể bảo trì tinh lực.

Phương pháp luyện trong sách Đan thư đan tuy rằng không nhiều lắm, mỗi một cái phương pháp luyện đan theo Mạc Vô Kỵ đều là phi thường ngưng luyện. Chẳng những thích hợp học tập luyện đan, còn đối với tu sĩ tu vi thấp có tác dụng cực đại.

Tại vào ngày thứ hai mươi, Mạc Vô Kỵ luyện chế thành công đi ra đệ nhất lô nhất phẩm Nhân Linh Đan tụ linh đan. Loại đan dược này là cung cấp cho Thác Mạch cảnh giới tu sĩ tu luyện dùng, hiệu quả so với Ngưng Khí đan phải tốt hơn nhiều. Tại vào ngày thứ hai mươi mốt, Mạc Vô Kỵ luyện chế thành công đi ra rồi nhất phẩm Nhân Linh Đan Phục Nguyên Đan. Đây là cho tu sĩ bổ sung nguyên khí dùng, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói giống nhau là chỗ hữu dụng to lớn.

Mạc Vô Kỵ ở vào dưới loại này điên cuồng tu luyện cùng luyện đan trạng huống, hầu như quên mất thời gian trôi qua. Thẳng đến hôm nay toàn thân hắn mạch lạc đồng thời phát sinh rung động, một loại hùng hậu khí tức cường đại từ đỉnh đầu tưới xuống, trực tiếp thẩm thấu đến toàn thân. Thông thấu thanh linh cảm giác, để cho Mạc Vô Kỵ từ cái loại này trạng thái điên cuồng thanh tỉnh ra.

Hắn biết mình bất tri bất giác, bước vào Thác Mạch tầng ba. Từ khi bắt đầu tu luyện tới nay, hắn dùng không tới hai tháng, liền dùng một cái

phàm căn bước vào Thác Mạch tầng ba.

Đây không phải là thứ để cho hắn hài lòng, hắn hài lòng là, không tới hai tháng này, hắn thời gian tu luyện còn rất ít, còn kiêm tu luyện đan. Hôm nay, hắn đã là một cái chân chính nhất phẩm Nhân Đan Sư.

Hắn lợi dụng tài nguyên Vô Tự Đan Thư cùng Vô Ngân Kiếm Sơn, dùng gần một tháng thời gian, vượt qua cao độ rất nhiều người cả đời cũng không cách nào vượt qua.

Đáng tiếc là, vô luận như thế nào, hắn cũng luyện chế không ra được nhị phẩm Nhân Linh Đan.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Ân Thiến Nhân Bị Tước Đoạt Sinh Cơ

Mạc Vô Kỵ sơ bộ đánh giá một chút, hắn tiến vào Vô Ngân Kiếm Sơn coi như là không tới một tháng, cũng chênh lệch không xa. Nói không chừng đều đã hơn một tháng, chỉ là truyền tống xảy ra vấn đề, hắn vẫn như cũ ở tại chỗ này mà thôi.

Một tháng này, hắn trên căn bản là không có ra khỏi ổ, một mảnh địa phương linh thảo này bị hắn đạp hư đều không sai biệt lắm. Trên người ngược lại luyện chế một hai trăm tấm Tụ linh đan cùng Phục Nguyên Đan, để cho hắn lo lắng là, một khi đi ra ngoài, những đan dược này có thể bị lấy đi hay không.

Lấy đi đan dược ngược lại việc nhỏ, càng làm cho hắn lo lắng là Vô Ngân Kiếm Phái những cường giả kia sẽ hỏi đan dược của hắn từ đâu tới. Đến lúc đó hắn phải nói như thế nào? Nói là chính bản thân luyện chế? Vậy còn có bảo trụ Vô Tự Đan Thư được hay không?

Hắn Mạc Vô Kỵ lai lịch quá dễ điều tra, Vô Ngân Kiếm Phái tùy tiện phái cá nhân là có thể điều tra ra hắn tại Thừa Vũ Quốc Nhiêu Châu trải qua vài lần có scandal. Một khi tra ra hắn căn bản cũng không có cơ hội học tập luyện đan, thậm chí thời điểm tại Trường Lạc còn mua máy luyện dược. Như vậy vấn đề tới rồi, hắn luyện đan là ai dạy? Sau cùng hắn muốn không bị tra ra Vô Tự Đan Thư cũng không thể.

Thế nhưng không đem những đan dược hắn luyện chế mang đi ra ngoài, hắn lại không cam lòng. Đây chính là thứ hắn cực khổ vô cùng, chẳng phân biệt được ngày sáng đêm tối luyện chế ra đến.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ còn đang xoắn xuýt, hắn thấy một lão giả đầy đầu tóc bạc thất tha thất thểu vọt tới.

Không đúng, Mạc Vô Kỵ rất nhanh phát hiện người này đầy đầu tóc bạc không phải là lão giả, mà là một người nữ tử vóc người thướt tha.

Khi nàng kia ngẩng đầu lên, Mạc Vô Kỵ nhận ra đối phương là ai. Chính là tứ phẩm Địa Đan Sư Ân Thiển Nhân cùng hắn tiến vào Vô Ngân Kiếm Sơn.

Một tháng trước, hắn và Ân Thiển Nhân cùng nhau bị truyền tống đến kiếm sơn, Ân Thiển Nhân vẫn là đầu đầy tóc đen. Lúc này mới không tới một tháng, hắn lần thứ hai thấy Ân Thiển Nhân, đối phương đã là đầu đầy tóc bạc. Nếu không phải khuôn mặt cùng vóc người không có biến hóa, hắn thật đúng là không nhận ra đối phương.

Hình như có chút vấn đề a, đối phương hiển nhiên tại thời gian cực ngắn trở nên già nua, thế nào khuôn mặt không có bao nhiêu biến hóa?

Ân Thiển Nhân nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, dường như lại cũng không kiên trì nổi, cả người ngã xuống.

Mạc Vô Kỵ không kịp nghĩ đến cái khác, vội chạy tới đem Ân Thiển Nhân đỡ lên. Hắn phát hiện Ân Thiển Nhân ngay cả trên tay da thịt đều lộ ra khô quắt, không hề có huyết khí. Thật giống như Ân Thiển Nhân ở chỗ này ngây người mấy chục hay cả trăm năm, đem thọ nguyên đều tiêu hao hết bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lấy ra bản thân luyện chế đan dược, lấy ra vài cái Phục Nguyên Đan cùng Nhuận Huyết đan đưa vào trong miệng Ân Thiển Nhân.

Nhuận Huyết đan cũng là nhất phẩm Nhân Linh Đan, là Mạc Vô Kỵ luyện chế ra đến chuẩn bị mang về cho Yên Nhi dùng. Yên Nhi bởi vì dinh dưỡng không đầy đủ, đến bây giờ thân thể căn cơ đều rất kém cỏi.

Nhuận Huyết đan có các loại bổ dưỡng thân thể Linh Dược, cho Yên Nhi dùng đó là chính là thích hợp.

Vài viên thuốc bị Mạc Vô Kỵ đưa vào trong miệng Ân Thiển Nhân, Ân Thiển Nhân trên mặt mặc dù không có biến hóa, trên tay nàng da thịt khô quắt bắt đầu dần dần có huyết khí lưu động.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng cõng Ân Thiển Nhân vào phòng… thực ra là huyệt động hắn tu luyện và luyện đan, Ân Thiển Nhân là tứ phẩm Địa Đan Sư, tu vi khẳng định không thấp. Tu vi như thế đều thiếu chút nữa bị hút khô sinh cơ, hắn điểm ấy tu vi căn bản chưa đủ nhìn.

Đối với Ân Thiển Nhân, Mạc Vô Kỵ vẫn rất có hảo cảm. Chẳng những là đối phương luyện đan trình độ đệ nhất, nàng còn đang ở thời điểm Cù Đan Sư nhằm vào hắn giúp hắn nói một câu.

Ân Thiển Nhân được Mạc Vô Kỵ đặt ở trên thạch tháp hắn bình thường nghỉ ngơi, cứ như vậy hai mắt nhắm nghiền không có động tĩnh gì. Bất quá Mạc Vô Kỵ biết nàng đang đang dần dần khang phục, bản thân Nhuận Huyết đan cùng Phục Nguyên Đan nổi lên tác dụng. Khí tức trên người nàng càng ngày càng nồng đậm, trên da thịt huyết khí lưu động cũng đã có lực.

Mạc Vô Kỵ nhìn Ân Thiển Nhân dần dần khôi phục, nghĩ tới trước hắn đi ngang qua một mảnh kia sinh cơ hoang vu đất hoang. Còn có chỗ giao giới đất hoang cùng nơi có sinh cơ, sinh cơ cũng đang dần dần tan rã.

Ân Thiển Nhân bây giờ dáng dấp, không phải là sinh cơ bị hút đi, người trong nháy mắt già đi sao?

Nghĩ tới những thứ này, Mạc Vô Kỵ không khỏi cả người đánh cái giật mình. Lẽ nào nơi này ngoại trừ hấp thu linh thảo cùng thổ địa sinh cơ, còn hấp thu sinh cơ người à?

- Cảm ơn ngươi đã cứu ta.

Ân Thiển Nhân thanh âm truyền ra, cắt đứt Mạc Vô Kỵ miên man suy nghĩ.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Ta vừa lúc gặp phải ngươi, đây là có chuyện gì a?

Ân Thiển Nhân không trả lời ngay Mạc Vô Kỵ, mà là tay tại thắt lưng vỗ một nhịp, một cái bình ngọc liền xuất hiện ở trong tay của nàng.

Nàng mở ra bình ngọc, lấy ra một viên thuốc đưa vào trong miệng của mình.

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên nhìn Ân Thiển Nhân, đây là chơi ma thuật sao? Ân Thiển Nhân bờ eo hiển nhiên không có bất kỳ cái túi nào, làm sao có thể xuất ra một cái bình? Không đúng, có một cái túi nho nhỏ, nhưng cái kia túi quá nhỏ một chút sao?...

Hắn rất nhanh thì buông xuống mới vừa không giải thích được, càng là sợ hãi than nhìn Ân Thiển Nhân. Rõ ràng chỉ là phục dụng một viên thuốc, Ân Thiển Nhân da thịt liền trong nháy mắt tư nhuận đầy đặn, liền ngay cả tóc cũng từ màu trắng chậm rãi thay đổi thành đen.

Mạc Vô Kỵ hút một cái khí lạnh, hắn tuy rằng trùng hợp làm ra dược dịch khai thác kinh mạch. Thế nhưng loại thần kỳ đan dược này hắn không chút suy nghĩ qua, đây là đan dược phản lão hoàn đồng sao?

Hắn cũng luyện chế Nhuận Huyết đan cùng Phục Nguyên Đan, thế nhưng đây chẳng qua là để cho Ân Thiển Nhân khí sắc hơi chút tốt một chút, nhiều hơn chút huyết khí lưu chuyển mà thôi. Sao bằng Ân Thiển Nhân xuất ra đan dược?

Chỉ có không tới nửa nén hương thời gian, Ân Thiển Nhân liền khôi phục bộ dáng lúc trước. Nàng thở dài một hơi, ngồi dậy.

Thấy Mạc Vô Kỵ bộ dáng khiếp sợ, Ân Thiển Nhân chủ động giải thích:

- Ta vừa rồi dùng là một quả thất phẩm Thiên Linh đan, sơ cấp Sinh cơ đan.

- Thiên Linh đan? Chẳng phải là cần Thiên Đan Sư mới có thể luyện chế ra đến? Chúng ta Tinh Hà Đế Quốc có thất phẩm Thiên Đan Sư?

Mạc Vô Kỵ phản ứng kịp, ngạc nhiên hỏi. Hắn thế nhưng nghe Trầm Liên nói, ngũ đại đế quốc hình như cũng không có Thiên Đan Sư.

Ân Thiển Nhân lắc đầu:

- Viên thuốc này là sư phụ ta để lại cho ta...

- Sư phụ ngươi là Thiên Đan Sư?

Mạc Vô Kỵ cảm thấy kính nể, hắn hiện tại đã biết Thiên Đan Sư là trùm cỡ nào.

- Không phải là, sư phụ ta là lục phẩm Địa Đan Sư. Viên thuốc này cũng không phải sư phụ ta luyện chế, mà là sư tổ ta luyện chế. Tại ta thăng cấp tam phẩm Nhân Đan Sư sau đó, sư phụ ta rời ta đi, nàng đi tìm sư tổ ta. Sư tổ ta không ở ngũ đại đế quốc...

Ân Thiển Nhân dường như nhớ lại sư phụ của mình, trong mắt có chút tưởng niệm.

Mạc Vô Kỵ thế nhưng nghe nói qua không ở ngũ đại đế quốc ý vị như thế nào:

- Ân Đan Sư, vậy chẳng phải là phải đi ngang qua Ngũ Hành Hoang Vực? Không phải nói Ngũ Hành Hoang Vực căn bản là không qua được sao?

Ân Thiển Nhân nhàn nhạt xem Mạc Vô Kỵ liếc mắt:

- Ngũ Hành Hoang Vực không qua được là do không có người chân chính biết, mà trên thực tế rất nhiều cường giả tiến vào Ngũ Hành Hoang

Vực cũng không có ngã xuống, ngươi nói bọn họ đi địa phương nào?

Sau khi nói xong, Ân Thiển Nhân dường như không muốn tại cái đề tài này nhiều lời, mà là hỏi:

- Mạc sư đệ, ngươi chỉ là một tạp dịch đệ tử không có tu luyện qua, làm sao có thể tại truyền tống xảy ra vấn đề sau đó, bình an đáp xuống nơi này? Còn sinh sống gần một tháng?

Nói những lời này đồng thời, ánh mắt của nàng vẫn đang quan sát lò luyện đan Mạc Vô Kỵ để ở một bên.

Ân Thiển Nhân làm Vô Ngân Kiếm Phái đệ nhất Đan Sư tứ phẩm Địa Đan Sư, có thể gọi Mạc Vô Kỵ sư đệ, tính là phi thường nể tình.

Mạc Vô Kỵ ha ha cười cười:

- Ta cũng không phải không có khả năng tu luyện, Linh Căn của ta rất kém cỏi, ngược lại bằng vào biện pháp đặc thù tu luyện qua một đoạn thời gian rất dài, thân thể coi như là không sai. Truyền tống trận xảy ra vấn đề thời điểm, vận khí ta tương đối khá, chỉ là thân thể bị thương nhẹ, ngược lại không có gặp phải nguy hiểm gì.

Ân Thiển Nhân không có lập tức nói chuyện, mà là lại nhìn Mạc Vô Kỵ một hồi lâu, rồi mới lên tiếng:

- Dưới tình huống đó có thể bình yên vô sự rơi xuống, không chỉ là vấn đề vận khí. Hơn nữa, ta thấy ngươi đối với dược liệu cùng đan đạo am hiểu hẳn là hơn Thạch Đan Sư mạnh một phần sao??

Mạc Vô Kỵ lúc này phủ quyết:

- Ân Đan Sư lời này làm cho ta không chịu nổi, ta bởi vì tại phòng phối dược công tác, cho nên đối với dược liệu cũng biết một phần. Nhưng ta công phu mèo quào, đâu có thể cùng thạch Đan Sư so sánh? Kém quá xa.

- Thật không?

Ân Thiển Nhân khóe miệng lộ ra một tia cong cong:

- Mạc sư đệ, ngươi yên tâm, nếu như ta muốn vạch trần lời của ngươi, tại đại điện luyện đan ngươi giúp thạch Đan Sư vẽ loạn Thủy Nhung Đằng dược dịch lên Thanh Viêm quả ta đã tiết lộ, sẽ không chờ tới bây giờ.

Mạc Vô Kỵ há to mồm, một hồi lâu mới lúng túng nói:

- Ngươi đều đã nhìn thấy?

- Ngươi cứ nói thử xem?

Ân Thiển Nhân cười nhạt:

- Xác thực mà nói, ta không phải là thấy, ta là ngửi thấy được.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Có Dám Thử Sức Hay Không?

Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm choáng, mũi nữ nhân này sao thính như cẩu vậy cà?

- Trước ngươi cho ta ăn đan dược là chính ngươi luyện chế sao?? Ngươi nếu là một cái Luyện Đan Sư, vì sao phải đi làm một tên tạp dịch đệ tử? Nếu là muốn che giấu bản lĩnh luyện đan của mình làm tạp dịch đệ tử, như vậy vì sao phải đi trợ giúp thạch Đan Sư?

Ân Thiển Nhân không nhanh không chậm hỏi.

Mạc Vô Kỵ có thể nghĩ đến đem Thủy Nhung Đằng gia nhập vào Ngưng Lạc Đan, hạ thấp độ khó luyện đan, đề cao tỷ lệ thành đan cũng không kỳ quái. Bởi vì phương pháp luyện đan Ngưng Lạc Đan có vài loại, trong đó một loại phương pháp luyện đan chính là gia nhập Thủy Nhung Đằng. Cái phương pháp luyện đan này luyện chế ra Ngưng Lạc Đan dược tính hơi yếu, bất quá quá trình luyện chế đơn giản hơn rất nhiều. Có lẽ Mạc Vô Kỵ vừa lúc thấy cái phương pháp luyện đan này, mà Thạch Tuấn lại không biết.

Về phần Mạc Vô Kỵ muốn thông qua loại thủ đoạn này từ trên người Thạch Tuấn thu được cái gì, nàng cũng không thèm để ý. Chính bản thân lấy được phương pháp luyện đan không muốn lấy ra, thông qua thủ đoạn khác thu hoạch một phần chỗ tốt, đây vốn chính là chuyện thiên kinh địa nghĩa.

Thế nhưng hiện tại Mạc Vô Kỵ có thể độc lập luyện đan, vậy thì khẳng định không phải là vấn đề thu được một cái phương pháp luyện đan Ngưng Lạc Đan, điều này nói rõ Mạc Vô Kỵ sớm đã học qua luyện

đan. Nếu học qua luyện đan, còn có thể thành đan, vậy cũng không cần vùi ở Vô Ngân Kiếm Phái làm một tên tạp dịch đệ tử.

Mạc Vô Kỵ nhất thời nhức đầu, hắn hoài nghi mình cứu Ân Thiển Nhân này có đúng hay không. Nông phu và rắn cố sự, hắn so với ai khác đều rõ ràng hơn. Ân Thiển Nhân này thoạt nhìn không giống như là một con rắn sao??

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ kiên trì nói:

- Thủ đoạn luyện đan của ta là gia truyền, ta gia vốn là quận Vương gia tộc. Bởi vì Quận Vương bị tước đoạt, gia tộc xuống dốc, ta học tập rất nhiều luyện đan tri thức, lại không có cách nào đi nghiệm chứng. Lần này muốn mượn cơ hội cùng Thạch Đan Sư tiến vào kiếm sơn, tới nơi này đem luyện đan tri thức chính bản thân lúc trước học tập hệ thống nghiệm chứng một chút.

Mạc Vô Kỵ nói lời này vẫn là suy tính rất nhiều, đầu tiên ta là quận Vương gia tộc, cũng không phải là không có cơ hội học tập luyện đan. Thứ hai Mạc gia đều trên cơ bản tuyệt tích, coi như là ngươi muốn đi kiểm tra, cũng không nhất định có thể tra rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ không biết gia gia hắn đã từng chính là một cái Luyện Đan Sư, nếu là biết, hắn chắc chắn sẽ không nơm nớp lo sợ như vậy. Đối mặt với câu hỏi của Ân Thiển Nhân, hắn sẽ thẳng thừng nói gia gia ta chính là Luyện Đan Sư, ta học từ gia gia ta.

Về phần chuyện gia gia hắn Mạc Thiên Thành ra đi sau khi hắn mới ra đời, ai có thể quản nhiều như vậy? Lưu lại tổ truyền đan thư không được sao?

Ân Thiển Nhân cũng ngạc nhiên hỏi:

- Ngươi là nói trước ngươi học tập đều là luyện đan lý luận, sau đó lần này ở chỗ này gặp rất nhiều linh thảo, mới luyện tập một tháng là có thể luyện chế nhất phẩm Nhân Linh Đan?

Không phải là Ân Thiển Nhân không tin lời của Mạc Vô Kỵ, mà là lời của Mạc Vô Kỵ quá ngoại hạng một phần. Dù cho một người thiên tài đi nữa, liên tục mấy năm đều nghiên cứu các loại luyện đan lý luận, cũng rất khó tại thời gian một tháng liền luyện chế ra nhất phẩm Nhân Linh Đan.

Luyện Đan Sư sở dĩ ít, bởi vì luyện đan yêu cầu thiên phú cực lớn, hơn nữa còn yêu cầu không ngừng nhiều lần luyện tập, đây cũng là nguyên nhân Luyện Đan Sư rất khó bồi dưỡng. Đầu tiên, ngươi không biết mình có phải là có luyện đan thiên phú hay không, thứ hai ngươi cần đại lượng linh thảo tài nguyên. Thứ ba, ngươi còn cần danh sư chỉ điểm.

Vô luận một cái nào, đều không phải là dễ đạt tới. Huống chi, Mạc Vô Kỵ luyện chế nhất phẩm Nhân Linh Đan phẩm chất đã cực cao, lại tiến bộ một chút nữa liền có thể luyện chế nhị phẩm Nhân Linh Đan.

Mạc Vô Kỵ nghe lời của Ân Thiển Nhân, bỗng nhiên nghĩ đến Đan Quyết cùng thủ quyết của hắn. Hắn có thể ở trong thời gian ngắn luyện đan thành công, ngoại trừ Vô Tự Đan Thư triệt để phân tích đối với dược liệu đặc tính, Đan Quyết cùng thủ quyết là yếu tố quyết định. Ngoài ra, còn có một việc trọng yếu. Đó chính là hắn vốn chính là một cái đỉnh cấp chế dược sư, chế thuốc so với luyện đan đơn giản hơn, đây chẳng qua là tương đối mà nói.

Chế thuốc dùng đều là bình thường dược liệu, không có Linh Dược. Thế nhưng chế dược sư cũng phần lớn đều là người bình thường không có tu luyện qua, sẽ không vận dụng bất luận cái gì nguyên khí phụ trợ.

Luyện đan dùng phần lớn đều là Linh Dược, cái này cần phải bảo đảm linh tính dược liệu. Vậy đối với người bình thường không có tu luyện qua mà nói, gần như là không có khả năng hoàn thành chuyện. Nhưng đối với tu luyện qua tu sĩ mà nói, cái đó và chế dược sư bào chế bình thường dược liệu cũng không có bao nhiêu khác nhau.

- Là như vậy, dù khi trước ta không có chân chính bắt đầu luyện đan, thế nhưng học tập vài chục năm luyện đan dược lý tri thức.

Mạc Vô Kỵ đơn giản không giấu diếm nữa, lai lịch của hắn có thể tra đi ra, giấu diếm nữa cũng là vô dụng. Chỉ cần hắn kiên trì không lộ ra sự tình Vô Tự Đan Thư, vậy thì ảnh hưởng không lớn.

- Vậy nói rõ ngươi có thiên phú luyện đan cực mạnh, dùng ngươi loại này luyện đan thiên phú, nếu như có thể trở thành tông môn Đan Sư, thu được càng nhiều hơn tài nguyên luyện đan, tương lai thành tựu sẽ lớn hơn nữa...

Ân Thiển Nhân nói đến đây, bỗng nhiên dừng lại.

Nàng nghĩ tới một cái cản trở khó khăn nhất Mạc Vô Kỵ phải vượt qua, đó chính là Mạc Vô Kỵ Linh Căn rất kém cỏi. Căn cứ Mạc Vô Kỵ thuyết pháp, hắn hắn là hạ phẩm Linh Căn.

Luyện Đan Sư ngoại trừ luyện đan thiên phú ra, thiên phú tu luyện cũng rất trọng yếu.

Theo luyện chế đan dược phẩm cấp tăng lên, đối với người luyện đan tu vi cũng có có yêu cầu. Nếu là người luyện đan tu vi quá thấp, cũng rất khó luyện chế ra đan dược phẩm cấp cao hơn.

Mạc Vô Kỵ lại thật không nghĩ tới thiên phú tu luyện vấn đề, bởi vì hắn tốc độ tu luyện quá nhanh, lúc này mới để cho hắn nghĩ không ra. Hắn nghĩ tới là Ân Thiển Nhân mới vừa nói, nếu là hắn thực sự gia nhập tông môn, trở thành tông môn Đan Sư, hắn sẽ thu được cơ hội tiến vào tông môn Tàng Thư Các. Nói không chừng còn có cơ hội đi nghe truyền công tiên sư giảng bài.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Nếu là có thể trở thành tông môn Đan Sư, ta tự nhiên nguyện ý, chỉ sợ là không dễ dàng đâu?

Ân Thiển Nhân hơi trầm ngâm liền khẳng định nói:

- Ngươi làm một nhất phẩm Nhân Đan Sư, đối với tông môn nhất định là có tác dụng rất lớn. Ta có thể giới thiệu ngươi gia nhập tông môn, trở thành tông môn Đan Sư. Chỉ là tư chất tu luyện của ngươi hữu hạn, ta không cách nào bảo đảm tài nguyên luyện đan cho ngươi.

Luyện đan tài nguyên và vân vân, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không muốn. Hắn tại Vô Ngân Kiếm Sơn một tháng qua, chẳng khác nào thu được đại lượng chỗ tốt của tông môn.

- Ân sư tỷ, ta chỉ cần có thể tiến vào Tàng Thư Các đọc sách, sau đó nghe một ít trưởng lão giảng bài, liền thỏa mãn. Về phần tài nguyên tu luyện cùng luyện đan tài nguyên và vân vân, ta cũng không thèm để ý.

Mạc Vô Kỵ nói.

Ân Thiển Nhân ngược lại không có cao ngạo vì là tứ phẩm Địa Đan Sư, Mạc Vô Kỵ đơn giản đổi giọng, tăng quan hệ giữa hắn và Ân Thiển Nhân.

Nghe được Mạc Vô Kỵ yêu cầu không cao, Ân Thiển Nhân khẽ mỉm cười:

- Ngươi yên tâm đi, làm một Đan Sư tông môn, cho dù là nhất phẩm Nhân Đan Sư, tại tông môn địa vị cũng là so với đệ tử bình thường cao hơn rất nhiều. Ngươi nói những yêu cầu này, đều là yêu cầu của một phần đệ tử, tự nhiên là không có vấn đề.

- Ok! Ân sư tỷ, trước ngươi là chuyện gì xảy ra? Dường như sinh cơ đều bị hút vô ích bình thường giống nhau?

Có Ân Thiển Nhân bảo đảm, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là yên tâm một phần, lại nghĩ tới trạng huống lúc trước của Ân Thiển Nhân.

Nguyên bản Ân Thiển Nhân sắc mặt bình tĩnh nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, trên mặt biểu tình nhất thời ngưng trọng, đồng thời đứng lên.

Đủ trầm tư có tốt mấy phút, nàng mới nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Mạc sư đệ, có một cái đại cơ duyên ở chỗ này. Thế nhưng muốn lấy được cái cơ duyên này, cũng vô cùng nguy hiểm. Không cẩn thận, sẽ chỉ là cùng ta lúc trước như nhau, sinh cơ bị hút sạch, ngươi có dám hay không cùng đi với ta thử một cái?

- Sư tỷ, trước ngươi cũng là bởi vì cái cơ duyên này, sau đó thiếu chút nữa sinh cơ bị hút sạch?

Mạc Vô Kỵ hiểu được.

Ân Thiển Nhân gật đầu nói:

- Không sai, ta hoài nghi địa phương ta đi qua có vô thượng kiếm quyết cùng kiếm kỹ do một tông chủ tiền nhiệm của Vô Ngân Kiếm Phái lưu lại, có lẽ còn không chỉ mấy thứ này. Nhưng là ở đâu căn bản cũng không có thể tới gần, một khi tới gần sinh cơ cũng sẽ bị hút đi.

- Ân sư tỷ trên người chẳng lẽ còn có sơ cấp sinh cơ đan?

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến dáng dấp Ân Thiển Nhân lúc trước, theo bản năng đánh cái giật mình, da đầu đều có chút tê dại.

Ân Thiển Nhân lắc đầu:

- Không có, thế hệ chúng ta nếu lựa chọn tu luyện một đường, nếu mà không phấn đấu một cái, đâu có thể có thành tựu?

Mạc Vô Kỵ nhưng không muốn đi, tu luyện một đường hắn có biện pháp không ngừng tiến bộ. Hắn không phải sợ chết, nếu như sợ chết cũng sẽ không liều mạng dùng lôi hồ rèn luyện mạch lạc. Hắn không muốn đi là bởi vì địa phương Ân Thiển Nhân nói phiêu lưu quá lớn, vừa không thể chân chính hấp dẫn hắn. Loại mạo hiểm này, hoàn toàn không đáng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Quyết Định Liên Thủ

Mạc Vô Kỵ không nói gì, Ân Thiển Nhân là tuổi còn trẻ đã có thể ngồi trên vị trí đệ nhất Đan Sư Vô Ngân Kiếm Phái, tại Vô Ngân Kiếm Phái địa vị gần với tông chủ, há là chỉ biết luyện đan đơn giản như vậy. Nàng vừa nhìn biểu tình Mạc Vô Kỵ, liền biết Mạc Vô Kỵ không muốn mạo hiểm như vậy.

- Mạc sư đệ, có lẽ ngươi cảm thấy mạo hiểm không bằng cầu an ổn. Trên thực tế ta có thể không chút nào khoa trương nói một sự thật cùng ngươi, cường giả khi tu luyện, không có người nào không phải là trong vô số lần sinh tử thoát ra. Muốn thuận buồm xuôi gió trở thành cường giả, vậy cơ hồ là không có khả năng. Coi như là tu vi lên rồi, không trải qua trong lúc sinh tử, cũng không cách nào trở thành cường giả chân chính, cuối cùng vẫn là ngã xuống.

Ân Thiển Nhân không biết nhìn trúng Mạc Vô Kỵ cái gì, lần thứ hai lên tiếng khuyên bảo.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, cũng không nói lời nào. Chính hắn làm cái gì trong lòng rất rõ ràng, không cần người khác đi khuyên bảo. Mặc dù hắn đi tới thế giới này thời gian cũng không lâu, muốn nói trải qua nguy cơ sinh tử, phỏng chừng so với nữ nhân trước mắt này phải nhiều hơn.

Nếu mà đáng giá để hắn đi làm, căn bản cũng không cần người khác khuyên bảo, nếu mà không đáng hắn đi làm, hắn tuyệt sẽ không cầm cái mạng nhỏ của mình đùa cho vui.

- Mạc sư đệ, ngươi tu vi còn thấp, không hiểu một cái kiếm quyết công pháp tốt đối với chúng ta Vô Ngân Kiếm Phái trọng yếu bực nào...

Mạc Vô Kỵ rốt cục không trầm mặc nữa, hắn cắt đứt lời của Ân Thiển Nhân:

- Ân sư tỷ, ta là tạp dịch đệ tử.

Lời của Ân Thiển Nhân trong sát na dừng lại, đúng vậy, Mạc Vô Kỵ chỉ là một tạp dịch đệ tử. Vô Ngân Kiếm Phái một tên tạp dịch đệ tử, có thể nói cùng kiếm phái không hề quan hệ. Chính bản thân lấy cái gì kiếm quyết công pháp đi hấp dẫn hắn, hoàn toàn là đàn gảy tai trâu.

Lập tức Ân Thiển Nhân liền nghĩ đến, coi như là một tên tạp dịch đệ tử, nếu đi tới tiên môn, liền chắc chắn sẽ không thờ ơ đối với thực lực của chính mình.

- Mạc sư đệ, ngươi bây giờ tu luyện là công pháp gì?

Ân Thiển Nhân quyết định từ công pháp phân tích cho Mạc Vô Kỵ nghe, để cho hắn hiểu rõ công pháp tốt và công pháp khác nhau bao nhiêu.

Mạc Vô Kỵ biểu tình bỗng nhiên trở nên nghiêm túc, ôm quyền nói:

- Ân sư tỷ, ta tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

Ân Thiển Nhân nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, há to mồm thiếu chút nữa tắt thở.

Nàng là lần đầu tiên nghe được có người đem Bất Hủ Phàm Nhân Quyết nói trang trọng cùng nghiêm túc như thế, đây là đối với môn công pháp này phi thường coi trọng, mới có loại này trang trọng chăm chú. Nếu không phải nàng không thích nói cười lắm, nàng nói không chừng sẽ cười đến vỡ bụng.

Hơn nửa ngày sau đó nàng mới hít sâu một hơi nói:

- Mạc sư đệ, Bất Hủ Phàm Nhân Quyết là cửa hàng thời điểm bán mà gọi tên, nghe rất rất ghê, kỳ thực chỉ là một quyển Luyện Khí Cơ Sở rất tầm thường. Ngươi ở bên ngoài nhưng nghìn vạn không nên nói ngươi tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, chỉ cần nói tu luyện Luyện Khí Cơ Sở, người khác thì sẽ biết.

Nàng đây là sợ Mạc Vô Kỵ tương lai mất mặt.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, vẫn như cũ nói:

- Ân sư tỷ, cám ơn ngươi nhắc nhở. Thế nhưng ta tu luyện đích thật là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, công pháp chính là cái tên này. Vô luận là ai hỏi ta, ta cũng nói ta tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, cái này không có gì mất mặt.

Đối với bộ công pháp kia, Mạc Vô Kỵ tâm tồn kính ý. Hắn cho rằng nếu mà còn có một bộ công pháp có thể xưng là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, vậy nhất định là một bộ Luyện Khí Cơ Sở đó mà thôi.

Có lẽ đối với những người khác mà nói, bộ công pháp kia rất rác rưởi, chẳng những tu vi tiến độ chậm, hơn nữa đẳng cấp còn kém cỏi nhất.

Thế nhưng đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, bộ công pháp kia chính là bất hủ. Bởi vì đây là một bộ công pháp duy nhất có thể cho người phàm bất hủ, hắn là người phàm, cho nên hắn rõ ràng, hiểu hơn bộ công pháp kia là danh xứng thực, không tồn tại nửa điểm giả tạo.

Ân Thiển Nhân nghe được Mạc Vô Kỵ bướng bỉnh như vậy, không thể làm gì khác hơn là vuốt trán của mình nói:

- Được rồi, coi như là ngươi tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, ngươi chung quy không có khả năng chỉ dựa vào tu luyện một bộ công pháp trở thành cường giả, ngươi còn cần pháp kỹ. Khi ngươi thăng cấp đến Trúc Linh cảnh sau đó, pháp kỹ mới đúng là đòn sát thủ của tu sĩ mạnh yếu...

Lần này Ân Thiển Nhân chính bản thân dừng lại không có nói nữa, Mạc Vô Kỵ một tên tạp dịch đệ tử, tại luyện đan có thiên phú đã là nghịch thiên. Thế nhưng tư chất tu luyện của hắn quá kém, căn bản cũng không khả năng Trúc Linh thành công, mình và hắn nói cái gì Trúc Linh sau đó pháp kỹ tầm quan trọng, quả thực...

Ân Thiển Nhân trong lòng thở dài, không có tiếp tục khuyên bảo. Nàng hiểu nguyên nhân Mạc Vô Kỵ không muốn đi, đổi thành nàng là Mạc Vô Kỵ, có lẽ nàng cũng sẽ không muốn đi. Một người trăm phần trăm đều thăng cấp không được Trúc Linh cảnh, ngươi dùng việc Trúc Linh cảnh cần pháp kỹ đi hấp dẫn hắn, có thể hấp dẫn mới đúng là quái sự.

A đù! Pháp kỹ à?

Mạc Vô Kỵ nhãn tình sáng lên, nếu như nói công pháp đối với hắn không có lực hấp dẫn, vậy pháp kỹ đối với hắn liền có đầy đủ lực hấp dẫn. Ân Thiển Nhân nói không sai, một khi hắn thăng cấp Trúc Linh cảnh, pháp kỹ liền rất là trọng yếu. Trước hắn cũng biết pháp kỹ, chỉ là hắn ngay cả một quyển Luyện Khí Cơ Sở cơ bản nhất đều muốn phải dốc hết thân gia mới có thể mua về, về phần pháp kỹ càng là muốn cũng không dám nghĩ.

- Ân sư tỷ, ngươi xác định nơi đó có pháp kỹ?

Mạc Vô Kỵ hai mắt sáng lên, hỏi.

Ân Thiển Nhân nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ, thuận miệng nói:

- Loại chuyện này đâu có thể xác định, ta nghĩ nếu là chỗ đó thực sự là một cái tiền bối Vô Ngân Kiếm Phái lưu lại, vậy có pháp kỹ cũng không phải chuyện ly kỳ gì.

- Ân sư tỷ, chuyện này ta làm. Ngươi nói cho ta biết, ta cần giúp chút việc gì??

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

Ân Thiển Nhân càng là kinh dị không thôi nhìn Mạc Vô Kỵ, trước nàng khô miệng lưỡi khô khuyên bảo Mạc Vô Kỵ liên thủ với nàng, Mạc Vô Kỵ đều không có nửa điểm hứng thú. Hiện tại thời điểm nàng muốn buông tha, Mạc Vô Kỵ trái lại đồng ý.

- Ngươi là muốn có pháp kỹ?

Ân Thiển Nhân suy đoán Mạc Vô Kỵ nhất định là muốn pháp kỹ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, ta đích xác là muốn một môn pháp kỹ kề thân. Chỉ là tu vi của ta thấp quá, không biết có thể giúp cái gì?

Ân Thiển Nhân nhất thời cao hứng nói:

- Ngươi có thể giúp, chẳng những có thể giúp đỡ, hơn nữa còn có thể giúp đại ân. Ngươi biết Phệ Sinh Thú sao?

Về phần Mạc Vô Kỵ muốn pháp kỹ phỏng chừng cũng không có cái tác dụng gì, nàng mới lười nói.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, nếu như là Linh Dược hắn còn có thể lý giải một phần, đối với yêu thú hắn gần như là một tên Tiểu Bạch.

Đối với Mạc Vô Kỵ không biết Phệ Sinh Thú, Ân Thiển Nhân cũng không cảm thấy kỳ quái, tỉ mỉ giải thích:

- Phệ Sinh Thú là một loại yêu thú phi thường trân quý, vô số người muốn thu được loại này yêu thú cũng không thể. Loại yêu thú này có một cái bản năng, đó chính là thôn phệ sinh cơ. Vô luận là Linh Dược sinh cơ, sinh mệnh sống (các loại), chỉ cần là có sinh cơ khí tức, nó đều có thể thôn phệ.

- Ân sư tỷ, ngươi là nói nơi này có một cái con Phệ Sinh Thú, nơi này sinh cơ Linh Dược đều là Phệ Sinh Thú nuốt trọn?

Ân Thiển Nhân đáp:

- Nơi này thật có một cái con Phệ Sinh Thú, về phần nơi này Linh Dược sinh cơ có đúng hay không bị con Phệ Sinh Thú thôn phệ, ta liền không rõ lắm. Có lẽ là chủ nhân Phệ Sinh Thú xuất thủ tạo thành. Ngươi đừng tưởng rằng một cái con Phệ Sinh Thú sẽ vô duyên vô cớ đi tới nơi này, nếu như không có người mang đến, làm Vô Ngân Kiếm Phái Linh Dược kiếm sơn, há có thể để cho một cái đầu Phệ Sinh Thú tiến vào?

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, hắn chưa từng thấy qua Phệ Sinh Thú, từ trước Ân Thiển Nhân đều thiếu chút nữa chết, hắn liền biết Phệ Sinh Thú này so với hắn lợi hại nhiều. Nếu là còn có một cái chủ nhân, coi như là hắn còn muốn pháp kỹ, phỏng chừng đi cũng là chịu chết.

Dường như đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, Ân Thiển Nhân cười nhạt:

- Ngươi cũng không cần lo lắng, ta phỏng chừng Phệ Sinh Thú chủ nhân này đã chết rùi. Bằng không sẽ không để cho một con Phệ Sinh Thú con đi ra, lúc ta lẩn trốn, trước khi đi thấy được đầu Phệ Sinh Thú này, tối đa mới chỉ là cấp ba yêu thú, tương đương với một cái Thoát Phàm cảnh mà thôi. Nếu không phải Phệ Sinh Thú thần niệm quá mạnh mẽ, lại là đột nhiên tập kích đối với ta, ta còn là có cơ hội tự cứu.

Thoát Phàm cảnh mà là còn nhỏ? Mạc Vô Kỵ thế nhưng biết Thoát Phàm cảnh tiến thêm một bước chính là Nguyên Đan Cảnh, Nguyên Đan Cảnh thế nhưng thuộc về Địa Giới tam trọng thiên Đệ Nhất Trọng Thiên.

- Vậy số đo 3 vòng… à nhầm… cảnh giới của Ân sư tỷ là bao nhiêu?

Mạc Vô Kỵ biết không nên hỏi đối phương cảnh giới, nhưng cái này quan hệ đến cái mạng nhỏ của hắn, hắn không thể không hỏi.

- Ta Thoát Phàm viên mãn, nếu là gặp không phải Phệ Sinh Thú có thể thôn phệ sinh cơ, ta không cần tìm người hỗ trợ, cũng có thể đi vào chỗ đó.

Ân Thiển Nhân đáp.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm nghĩ, chỉ là tu vi giống như Phệ Sinh Thú, dựa vào cái gì là có thể giết chết Phệ Sinh Thú? Hắn tu vi thấp như vậy, thì như thế nào hỗ trợ?

- Mạc sư đệ, ta có một cái phương pháp luyện đan gọi là Sinh Cơ Đàm Hoa Đan, đây là một loại nhị phẩm Nhân Linh Đan, loại đan này có thể khôi phục sinh cơ, ngăn cản sinh cơ tán loạn. Nhưng đan này cũng có một cái khuyết điểm, chính là loại đan này nhất thiết phải luyện xong ăn liền, tốt nhất là thừa dịp còn nóng ăn...

Không đợi Ân Thiển Nhân đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ liền hoàn toàn hiểu được:

- Ân sư tỷ, ý của ngươi là muốn ta đi theo phía sau ngươi luyện chế Sinh Cơ Đàm Hoa Đan cho ngươi?

Ân Thiển Nhân gật đầu nói:

- Đúng vậy, đến lúc đó ta sẽ giúp ngươi ngăn trở Phệ Sinh Thú sinh cơ thôn phệ, ngươi chỉ cần có thể luyện chế ra Sinh Cơ Đàm Hoa Đan là được rồi. Hơn nữa khi ta cùng Phệ Sinh Thú tranh đấu, ngươi phải đem đan dược cho vào trong miệng ta.

Thảo nào nói mình có thể giúp một tay, thì ra là luyện đan, Mạc Vô Kỵ khó khăn nói:

- Ân sư tỷ, nhưng ta mới chỉ là một tên nhất phẩm Nhân Đan Sư.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Ân Thiển Nhân Khiếp Sợ

- Ta đã ăn thử đan dược do ngươi luyện chế, Vô Ngân Kiếm Phái nhất phẩm Nhân Đan Sư, vẫn chưa có người nào có thể luyện chế ra nhất phẩm Nhân Linh Đan đẳng cấp này. Ta cho rằng ngươi đã ở vào quan khẩu gần đột phá nhị phẩm Nhân Đan Sư, chỉ cần lại đi tới một chút, ngươi liền có thể trở thành một nhị phẩm Nhân Đan Sư.

Ân Thiển Nhân nhìn Mạc Vô Kỵ chăm chú nói.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác nói:

- Kỳ thực ta sớm luyện chế qua nhị phẩm Nhân Linh Đan, chỉ là không có thành công mà thôi.

Cái chỗ này nhiều Linh Dược như vậy, Mạc Vô Kỵ sau khi luyện chế ra nhất phẩm Nhân Linh Đan, há có thể không đi thử luyện chế nhị phẩm Nhân Linh Đan? Hắn chẳng những thử đi luyện chế qua, hơn nữa luyện chế còn chưa phải là một lò hai lô. Hắn tròn luyện chế sắp tới sáu mươi bảy mươi lô nhị phẩm Nhân Linh Đan, đều thất bại không ngoại lệ.

May là nơi này Linh Dược chất thành núi, nếu không, tông môn dù cường đại hơn nữa cũng không nhịn được hắn loại dày vò này.

Tới về sau, Mạc Vô Kỵ cho là hắn bây giờ còn chưa có năng lực luyện chế nhị phẩm Nhân Linh Đan, chủ nếu là bởi vì hắn tích lũy quá ít. Không luyện chế nhị phẩm Nhân Linh Đan nữa, hắn mới luyện chế một đống Tụ linh đan, Phục Nguyên Đan cùng Nhuận huyết đan.

Ân Thiển Nhân cười nhạt:

- Ngươi sở dĩ không có đột phá đến nhị phẩm Nhân Đan Sư, nguyên nhân rất đơn giản, là bởi vì hai cái nguyên nhân. Đệ nhất ngươi ở sâu trong nội tâm vẫn cảm thấy trở thành một Đan Sư vô cùng khó khăn, đối với mình tại trong thời gian ngắn trở thành một phẩm Nhân Đan Sư rất hài lòng, cho nên trong tiềm thức cảm thấy không có khả năng trong thời gian ngắn trở thành nhị phẩm Nhân Đan Sư, đây là thiếu lòng tin.

Thứ hai thời điểm ngươi đang luyện chế nhị phẩm Nhân Linh Đan, đối với lò luyện đan khống chế vẫn còn là dừng lại ở việc luyện chế nhất phẩm Nhân Linh Đan. Điểm này, chỉ cần qua một đoạn thời gian, ngươi tự động sẽ cải chính được. Bất quá bây giờ có ta ở đây, ta sẽ trong thời gian ngắn nhất cải chính sai lầm của ngươi, giúp ngươi chính xác luyện chế ra nhị phẩm Nhân Linh Đan.

Mạc Vô Kỵ nghe ngẩn ngơ, điểm thứ nhất Ân Thiển Nhân nói không có sai. Hắn tiềm thức thực sự cho là mình trong khoảng thời gian ngắn là không thể trở thành nhị phẩm Nhân Đan Sư, về phần điểm thứ hai hắn trái lại không có nhiều lĩnh hội.

- Không nên hỏi ta là làm sao mà biết được, bởi vì ta cũng đã từng là như thế này. Cũng không cần cho rằng trong khoảng thời gian ngắn liền trở thành một nhị phẩm Nhân Đan Sư không có khả năng. Ta nghe sư phụ ta nói, sư tổ ta từ lúc học tập luyện đan, đến khi trở thành một Địa Đan Sư, chỉ tốn nửa năm thời gian. Trên đời này, chính là có thiên tài tồn tại, những thiên tài này tại bộ phận lĩnh vực có thiên phú thường nhân không cách nào hiểu. Ngươi có thể bằng vào nhiều năm học tập lý luận tri thức, tại trong hơn nửa tháng liền trở thành nhất phẩm Nhân Đan Sư, ngươi cũng là một cái đan đạo thiên tài.

Nghe Ân Thiển Nhân nói sư tổ của nàng tại nửa năm thời gian liền trở thành Địa Đan Sư, dù cho biết rõ Ân Thiển Nhân là muốn tăng cường sự tin tưởng của hắn, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không thể không thừa nhận lời của Ân Thiển Nhân nổi lên tác dụng. Tại cảm giác của hắn, luyện đan dường như cũng không có gian nan như người khác nói như vậy. Hắn đích xác là bị lời đồn ảnh hưởng, không để mắt đến tự thân ưu thế.

Ưu thế của hắn chính là thời điểm hắn ở địa cầu liền đối với các loại thực vật đặc tính hiểu rõ vô cùng, tại tiếp xúc Vô Tự Đan Thư sau đó, đối với linh dược đặc tính cũng là hơn xa bình thường Đan Sư, thậm chí có thể suy một ra ba. Cộng thêm thủ quyết cùng Đan Quyết hắn có, có lẽ hắn thực sự có thể lại tấn một bước.

Ân Thiển Nhân tiếp tục nói:

- Ngoài ra, suy tính một cái tiêu chuẩn trọng yếu mặt khác của Đan Sư chính là hắn đối với linh dược độ tinh luyện có thể đạt được bao nhiêu. Thông thường linh thảo tinh luyện, ngươi bây giờ có thể đạt được bao nhiêu?

Mạc Vô Kỵ thành thật nói:

- Mới có thể đạt được hơn tám phần mười sao?.

Mặc dù hắn cho là mình tại Linh Dược tinh luyện có thể đạt được 90%, thế nhưng Mạc Vô Kỵ cũng chưa có tiếp xúc qua phương diện này. Không biết hắn tính toán đúng hay không, hoặc là có hay không cái tiêu chuẩn khác, cho nên hắn đơn giản ít nói một phần.

Ân Thiển Nhân nghe Mạc Vô Kỵ nói linh dược tinh luyện có thể đạt được tám phần mười, thậm chí còn phải nhiều hơn, không khỏi âm thầm lắc đầu, đồng thời cái nhìn trong lòng đối với Mạc Vô Kỵ kịch liệt giảm xuống.

Coi như là nàng, bây giờ đối với linh dược tinh luyện cũng bất quá nhiều hơn chút so với tám phần mười. Bình thường nhất phẩm Nhân Đan Sư đối với linh dược tinh luyện, có thể đạt được tới sáu bảy thành, đã coi như là không tệ. Linh Dược tinh luyện cao hơn, vậy lại càng khó khăn đạt được. Thật giống như một người tại Linh Dược tinh luyện đạt tới tám chín phần mười, thế nhưng hắn muốn đạt được 90%, có lẽ vài thập niên cũng khó mà vượt quá.

Chính vì vậy, nàng mới cho rằng Mạc Vô Kỵ đang chém gió. Mạc Vô Kỵ sở dĩ có dũng khí chém gió, đó là cho là nàng không nhìn ra. Nhưng không biết lấy luyện đan cảnh giới, Mạc Vô Kỵ chỉ cần vừa động thủ luyện đan, nàng cũng có thể thấy được Mạc Vô Kỵ đối với linh dược tinh luyện là bao nhiêu.

- Ân sư tỷ, vậy ta liền luyện chế một lò nhị phẩm Nhân Linh Đan thử xem một chút, trung gian có sai lầm, còn xin Ân sư tỷ chỉ giáo.

Mạc Vô Kỵ thấy Ân Thiển Nhân không nói lời nào, đơn giản liền ôm quyền thành khẩn nói.

Ân Thiển Nhân gật đầu:

- Tốt, ngươi bây giờ liền luyện chế.

Nàng cũng không có vạch trần Mạc Vô Kỵ, dù cho đợi lát nữa Mạc Vô Kỵ luyện đan tinh luyện xa xa không tới tám phần mười, nàng cũng sẽ không vạch trần.

Mạc Vô Kỵ lựa chọn là Thanh Độc Đan, loại đan dược này chính là nhị phẩm Nhân Linh Đan, có thể giải đi nhiều loại độc. Mạc Vô Kỵ trước luyện chế hơn mười lô nhị phẩm Nhân Linh Đan cũng không có thành công, Thanh Độc Đan liền chiếm cứ một nửa số lần đó.

Thấy Mạc Vô Kỵ lựa chọn là Thanh Độc Đan, Ân Thiển Nhân dường như có chút hiểu Mạc Vô Kỵ vì sao không có sảng khoái đáp ứng cùng nàng cùng đi đối phó Phệ Sinh Thú. Rất rõ ràng, Mạc Vô Kỵ đối với cái mạng nhỏ của mình rất coi trọng. Ân Thiển Nhân trong lòng than nhỏ, may là Mạc Vô Kỵ Linh Căn tư chất rất kém cỏi. Nếu là Mạc Vô Kỵ Linh Căn tư chất rất tốt nói, vậy hắn thực sự đã làm công cốc loại Linh Căn tư chất cùng luyện đan thiên phú này.

Theo nàng, một người đối với mạng nhỏ mình quá coi trọng, nao núng sợ chết, tu luyện một đường, là rất khó đi xa hơn. Tu sĩ há có thể thuận buồm xuôi gió? Chung quy có thời điểm đối mặt sinh tử.

Bất quá Mạc Vô Kỵ lựa chọn Thanh Độc Đan ngược lại vừa lúc hợp, chỉ cần Mạc Vô Kỵ có thể luyện chế ra Thanh Độc Đan, vậy sẽ có thể luyện chế ra Sinh Cơ Đàm Hoa Đan.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên không biết Ân Thiển Nhân là nghĩ như thế nào, coi như là biết, hắn cũng sẽ không lưu ý. Hắn tự nhiên quý trọng cái mạng nhỏ của mình, vậy tuyệt đối không phải là nao núng sợ chết. Không có ý nghĩa cầm sinh mệnh mạo hiểm, đây không phải là tính cách của hắn.

Nếu mà hắn thấy đối mặt chuyện quan trọng hơn so với cái mạng nhỏ của hắn, dù cho biết rõ lập tức chết ngay, hắn cũng sẽ không có nửa bước lùi bước.

Luyện chế Thanh Độc Đan, đích thật là vì để ngừa vạn nhất. Ban đầu thời điểm ở Nhiêu Châu, hắn thiếu chút nữa trúng tên độc mộc độc. Hiện tại bắt đầu tu luyện, tiếp xúc đều là tiên sư trong mắt người phàm, một khi bị hạ độc, hắn còn có thể hay không cảm thấy, đó là điều cần nói.

Nếu thành một cái Luyện Đan Sư, luyện chế một phần Giải Độc Đan dự bị, có cái gì không được?

Dược liệu đều là rất mới mẻ, Mạc Vô Kỵ dùng hỏa diễm thạch đốt lò luyện đan, bắt đầu thanh lý lò luyện đan.

Lò luyện đan thanh lý xong, Mạc Vô Kỵ đem Linh Dược lần lượt để vào trong lò luyện đan, bắt đầu tinh luyện dược liệu.

Nhìn thấy thủ pháp Mạc Vô Kỵ thanh lý lò luyện đan sau đó, Ân Thiển Nhân chính là kinh dị không dứt. Khi nàng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ dùng thủ quyết phối hợp nguyên lực đi tinh luyện dược liệu, mà không phải cùng Đan Sư bình thường khác giống nhau, mượn ngoại vật tác động tinh luyện dược liệu, Ân Thiển Nhân nhất thời đứng lên.

Nàng có thể khẳng định Mạc Vô Kỵ lấy được đan dược truyền thừa không đơn giản, tại Vô Ngân Kiếm Phái, ngoại trừ nàng ra, nàng còn

không còn thấy người thứ hai Đan Sư có thể dùng thủ quyết phối hợp nguyên lực tinh luyện dược liệu luyện đan. Chính nàng tại Nhân Đan Sư cảnh giới có thể làm được điểm này, là bởi vì nàng có luyện đan truyền thừa vốn là phi thường rất giỏi. Hơn nữa thời điểm nàng có thể làm được điểm này, đã là tam phẩm Nhân Đan Sư.

Hiện tại nàng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ tại nhất phẩm Nhân Đan Sư cảnh giới là có thể dùng thủ quyết phối hợp nguyên lực luyện đan, đây quả thực làm cho nàng không thể tin được, cho dù là nàng cũng làm không được. Thế nhưng sự thực đang ở trước mắt, Mạc Vô Kỵ chính là làm như vậy.

Kỳ thực Mạc Vô Kỵ đã bắt đầu thu liễm, nhìn thấy Thạch Tuấn dùng 'Nồi sạn' loại đồ chơi này đi tinh luyện dược liệu, Mạc Vô Kỵ liền biết luyện đan thủ quyết cùng Đan Quyết của hắn phi thường rất giỏi. Chính là bởi vì phi thường rất giỏi, hắn mới không có dùng Đan Quyết, thuần túy dùng thủ quyết đi luyện đan.

Hắn có một loại dự cảm, Đan Quyết loại vật này không có khả năng tùy tùy tiện tiện lấy ra cho người khác thấy. Hơn nữa tu vi cảnh giới của hắn, muốn hoàn toàn dùng Đan Quyết đến khống chế luyện đan, còn có chút miễn cưỡng. Đan Quyết nói cần thần niệm khống chế, hắn không biết thần niệm là cái gì, chỉ có thể dùng ý chí của mình đi mạnh mẽ khống chế. Như vậy luyện chế ra đan dược khi tốt khi xấu, thời điểm tốt so với thủ quyết luyện chế đan dược lại tốt hơn rất nhiều, thời điểm xấu là trực tiếp thất bại.

Có thể sử dụng ý chí đi khống chế, đây là một loại bản lĩnh Mạc Vô Kỵ trước đây thời điểm vì dẫn đường sấm sét oanh kích mạch lạc, trong lúc vô ý học được. Hiện tại hắn có tu luyện công pháp, lại không cần dụng ý chí lực đi khống chế lôi hồ oanh kích kinh mạch, hiện tại học tập luyện đan, lại cầm ra dùng ở tại Đan Quyết.

Một gốc cây gốc cây linh thảo tạp chất bị Mạc Vô Kỵ dùng thủ quyết bỏ đi, sau đó cặn tạo thành bị Mạc Vô Kỵ ném ra ngoài lò luyện đan.

Ân Thiển Nhân trong mắt khiếp sợ càng ngày càng đậm, nàng phát hiện lời của Mạc Vô Kỵ lúc trước không phải là khoác lác, mà là quá khiêm nhường rồi.

Mạc Vô Kỵ tinh luyện đi ra Linh Dược tuyệt đối có tám phần mười...

Không đúng, đây không chỉ là tám phần mười. Khi Mạc Vô Kỵ lần thứ hai đem một bộ phận cặn bã đánh ra lò luyện đan sau đó, Ân Thiển Nhân thiếu chút kinh ngạc rên lên thành tiếng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Phệ Sinh Thú

Khi Mạc Vô Kỵ tinh luyện hoàn tất, bắt đầu dung hợp dược dịch, Ân Thiển Nhân đã có thể khẳng định, Mạc Vô Kỵ đối với dược vật tinh luyện đã không kém so với nàng, tinh luyện ra dược vật độ tinh khiết, tuyệt đối có thể đạt được trên dưới 85%.

Mạc Vô Kỵ (vẫn, còn) là một nhất phẩm Nhân Đan Sư, là có thể đem Linh Dược tinh luyện đến độ tinh khiết này, loại tiềm lực này tuyệt đối là có thể trở thành Địa Đan Sư.

Nghĩ đến tư chất tu luyện của Mạc Vô Kỵ, Ân Thiển Nhân lần thứ hai vô lực thở dài. Mạc Vô Kỵ sẽ lãng phí thiên phú của hắn, bởi vì không có một Địa Đan Sư nào là dựa vào luyện đan tư chất thành tựu, tư chất tu luyện cũng trọng yếu. Đây cũng là duyên cớ vì sao Luyện Đan Sư thưa thớt như vậy.

Có lẽ là tâm lý tác dụng, nghe Ân Thiển Nhân buổi nói chuyện sau đó, Mạc Vô Kỵ một lò Thanh Độc Đan này luyện chế cực kỳ thuận lợi, mắt thấy dược tính gần dung hợp, vẫn không có xuất hiện bất kỳ vấn đề nào.

Mấy phút sau, dược tính dung hợp hoàn tất. Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm thở phào một cái, mấy chục lô đan dược lúc trước hắn luyện chế thất bại, còn chưa có một lò nào có thể Ngưng Đan. Hiện tại hắn dược tính dung hợp hoàn tất, bước tiếp theo liền phải bắt đầu Ngưng Đan.

Nguyên khí phối hợp thủ quyết rơi vào bên trong lò luyện đan tinh luyện dung hợp trên Linh Dược, Mạc Vô Kỵ thậm chí còn chưa kịp bắt

đầu Ngưng Đan, chợt nghe thấy Linh Dược vô cớ bộc phát ra "Bành" một tiếng, lập tức mùi khét truyền ra.

Mạc Vô Kỵ thất vọng ngừng tiếp tục Ngưng Đan, nhìn Ân Thiển Nhân.

Có lẽ theo hắn không ngừng thất bại, hắn có thể tổng kết ra vấn đề trong đó. Thế nhưng hiện tại, không ai chỉ điểm, hắn là không biết vấn đề của mình tới cùng xảy ra ở địa phương nào.

Ân Thiển Nhân thở dài trong lòng một tiếng, nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Ngươi có đúng hay không rất muốn biết ngươi luyện chế thất bại nhị phẩm Nhân Linh Đan vấn đề ở địa phương nào?

Mạc Vô Kỵ gật đầu không nói gì, trong lòng lại nói đây không phải là nói nhảm sao?

- Ngươi là Luyện Đan Sư thiên tài nhất ta đã thấy, ta từ đầu tới đuôi, cũng không có nhìn thấy ngươi luyện đan xuất hiện bất kỳ vấn đề gì.

Ân Thiển Nhân hồi đáp.

Không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi lại, Ân Thiển Nhân liền nói lần nữa:

- Vấn đề của ngươi không phải là ra tại luyện đan, mà là ra ở tại đan hỏa. Ngươi dùng hỏa diễm thạch luyện đan, hỏa diễm thạch luyện đan so với bình thường hỏa diễm luyện đan vốn là phải khó khăn hơn rất nhiều. Cộng thêm ngươi dùng còn là hỏa diễm thạch kém nhất một loại Xích Diễm thạch, Xích Diễm thạch nhiệt độ chẳng những thấp nhất, còn vô cùng không ổn định. Cho nên ngươi trước khi Ngưng Đan, dược vật dung hợp có chút phù phiếm.

Mạc Vô Kỵ cũng không nói lời nào, chỉ là lẳng lặng nghe Ân Thiển Nhân giải thích, hắn tin tưởng Ân Thiển Nhân sẽ giải thích cặn kẽ cho hắn nghe.

Quả nhiên Ân Thiển Nhân tiếp tục nói:

- Trước ngươi thấy cù Đan Sư cùng thạch Đan Sư dùng Xích Diễm thạch luyện chế ra tới tam phẩm Nhân Linh Đan, đó là bởi vì cù Đan Sư luyện đan cảnh giới đã vô hạn tiếp cận tứ phẩm Địa Đan Sư, mà thạch Đan Sư bởi vì sự hỗ trợ của ngươi, hắn luyện chế ra tới Ngưng Lạc Đan, chỉ có thể nói miễn cưỡng là tam phẩm Nhân Linh Đan.

Điểm trọng yếu nhất là, tu vi của bọn họ đều là hơn xa với ngươi, có thể dùng nguyên lực của mình phối hợp đan hỏa tiến hành dung thuốc. Mà ngươi, nếu là ta không có nhìn lầm, ngươi chắc còn ở Thác Mạch sơ kỳ. Ta đã thấy nhị phẩm Nhân Đan Sư tu vi thấp nhất, tu vi đều là Thác Mạch hậu kỳ.

Quả nhiên là tu vi vấn đề, Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than. Hắn lúc trước thất bại thời điểm, liền cân nhắc qua có phải hay không là vì tu vi của hắn thiếu? Bởi vì hắn mỗi lần dùng nguyên lực phối hợp thủ quyết dung hợp dược dịch, cuối cùng là có chút lực bất tòng tâm.

- Luyện đan nhất định phải tu vi cùng đi tới?

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ giữa đó, hỏi một câu.

- Không nhất định, có vài Đan Sư cường đại, bọn họ dù cho phong bế tu vi, cũng có thể luyện chế ra đỉnh cấp đan dược. Nhưng loại này Đan Sư ít lại càng ít, hơn nữa coi như là bọn họ, cũng không phải thời điểm không có tu vi liền trở thành cường đại Đan Sư.

Nghe được Ân Thiển Nhân giải thích, Mạc Vô Kỵ nói:

- Không phải là ta không cùng đi với ngươi, ta bây giờ trình độ không có cách nào luyện chế ra Sinh Cơ Đàm Hoa Đan.

Ân Thiển Nhân hơi một do dự, lấy ra một tảng đá màu cam nói:

- Ta đây có một quả chanh diễm thạch, nhiệt độ hỏa diễm so với Xích Diễm thạch cao hơn một cấp bậc, thậm chí không yếu so với bình thường

địa hỏa, rất có thể giúp ngươi luyện chế ra Sinh Cơ Đàm Hoa Đan. Chỉ là ta chỉ có một quả mà thôi, không có cách nào cho ngươi thí nghiệm, nếu là ngươi nguyện ý mạo hiểm mà nói, chúng ta bây giờ đi ngay. Hơn nữa ngươi phải nhớ kỹ, một khi kinh động Phệ Sinh Thú, ngươi chỉ có cơ hội một lần luyện đan.

Sau khi nói xong, Ân Thiển Nhân sợ Mạc Vô Kỵ không đồng ý, theo liền tiếp tục nói:

- Nếu là có pháp kỹ, ta cho ngươi chọn trước. Nếu là không có pháp kỹ, chúng ta có thể còn sống, ta hứa hẹn đưa cho ngươi một môn pháp kỹ.

- Tốt, ta cùng đi với ngươi.

Ân Thiển Nhân bảo đảm hắn có thể thu được một môn pháp kỹ, hắn còn cái gì phải do dự? Hắn hiện tại có thể tu luyện, chỉ cần có một môn pháp kỹ, chí ít gặp phải chuyện cũng có sức đánh trả.

Ân Thiển Nhân trong mắt lộ ra một tia tán thưởng:

- Mạc sư đệ quả nhiên không để cho ta thất vọng, ta dẫn đường, chúng ta bây giờ liền đi thôi.

...

Sau nửa canh giờ, Ân Thiển Nhân dừng ở ngoại vi một chỗ thung lũng.

- Lẽ nào chính là ở chỗ này?

Mạc Vô Kỵ vác sau lưng một cái đại đan lô nghi hoặc nhìn Ân Thiển Nhân, chỗ này thung lũng khắp nơi đều là xanh tươi bích lục. Các loại linh thảo so với trước hắn đào động phủ tu luyện cùng luyện đan địa phương còn phải trân quý hơn, chính là linh khí cũng là nồng nặc không gì sánh được.

Ân Thiển Nhân ngưng trọng gật đầu:

- Uhm, chính là chỗ này, chỉ cần chúng ta tiến vào chỗ này thung lũng, càng đi về phía trước hơn hai mươi trượng, ngươi là có thể thấy chỗ ở của Phệ Sinh Thú.

- Thế nhưng nơi này sinh cơ dạt dào...

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói xong, Ân Thiển Nhân liền cắt đứt lời của Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi cho là Phệ Sinh Thú chỗ ở chính là đất cằn sỏi đá, sinh cơ biến mất sao? Coi như là thỏ còn không ăn cỏ gần hang, Phệ Sinh Thú há là thỏ có thể so sánh?. Nếu mà ngươi gặp Phệ Sinh Thú, như vậy chúc mừng ngươi, ngươi tìm được một khu vực sinh cơ vượng nhất thịnh linh khí nồng nặc nhất. Bởi vì tại bất kỳ địa phương nào, Phệ Sinh Thú đều sẽ chọn chỗ ở sinh cơ cùng linh khí mạnh nhất. Từ một loại góc độ mà nói, Phệ Sinh Thú coi như là quân chủ một khu vực.

Nói xong, Ân Thiển Nhân một nhịp vỗ vào thắt lưng, trong tay không hiểu có thêm một thanh trường kiếm, lập tức nàng báo cho biết Mạc Vô Kỵ liếc mắt, cẩn thận đi vào thung lũng.

- Ân sư tỷ, nhiều người như vậy muốn bắt Phệ Sinh Thú, có phải hay không là vì Phệ Sinh Thú có thể tìm được một mảnh địa phương sinh cơ cùng linh khí rất nồng nặc địa phương?

Mạc Vô Kỵ cùng sau lưng Ân Thiển Nhân nhỏ giọng hỏi.

Ân Thiển Nhân lực chú ý hoàn toàn tập trung lại, một bên đi tới, một bên trả lời lời của Mạc Vô Kỵ đạo:

- Đây chỉ là một Nguyên nhân nhỏ, Phệ Sinh Thú còn có một cái tác dụng trọng yếu hơn, chính là thân thể ẩn chứa vô thượng sinh cơ. Loại này sinh cơ bao hàm rất nhiều tu luyện đạo lý, có thể cho người dễ dàng thăng cấp. Ví dụ như ta bây giờ là Thoát Phàm viên mãn, chỉ cần có thể

đạt được Phệ Sinh Thú, ta nhất định có thể nhảy vào Nguyên Đan Cảnh, trở thành Địa Giới tu sĩ.

- Ta ở chỗ này trước hết cầu chúc Ân sư tỷ có thể bắt được Phệ Sinh Thú, thăng cấp Nguyên Đan Cảnh, trở thành Địa Giới cường giả. Được rồi, Ân sư tỷ, thắt lưng ngươi có cái kia túi nhỏ là vật gì? Tùy tiện một nhịp liền xuất hiện một thanh trường kiếm?

Mạc Vô Kỵ chỉ cần có một bộ tu luyện pháp kỹ là được rồi, đối với Phệ Sinh Thú loại vật này, hắn muốn cũng vô ích.

Ngược lại là đối với thắt lưng Ân Thiển Nhân cái kia túi nhỏ, hắn sớm muốn hỏi thăm.

- Đó là túi đựng đồ, có thể tồn trữ vật phẩm thể tích trọng đại. Loại này trữ vật pháp bảo cực kỳ rất thưa thớt, cái túi đựng đồ của ta này, còn là ta sư phụ đưa cho ta.

Ân Thiển Nhân một bên trả lời Mạc Vô Kỵ, một bên nhanh chóng đi phía trước di động.

Túi đựng đồ? Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên phi thường bức thiết muốn có một cái bảo vật như vậy. Nếu không, hắn đi tới chỗ nào đều không có phương tiện. Cũng không thể đi chỗ nào đều muốn phải đem chế thuốc thiết bị mang theo sao?, hắn cái này chế thuốc thiết bị tuy rằng tương đối nhỏ, cũng có mấy chục cân nặng.

- Sắp tới...

Lời của Ân Thiển Nhân cắt đứt Mạc Vô Kỵ miên man suy nghĩ.

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn thấy một mảnh xanh đậm dây leo, tại nơi dây phía sau mơ hồ có một cái huyệt động.

- Phệ Sinh Thú khẳng định còn đang ngủ, ngươi bây giờ liền mở lò luyện đan, một khi ngươi luyện đan, Phệ Sinh Thú này lập tức cũng sẽ bị

giật mình tỉnh giấc. Ta giúp ngươi ngăn trở sinh cơ trôi qua, tất cả liền nhờ vào ngươi...

Ân Thiển Nhân lời còn chưa dứt, một cổ kinh khủng hấp lực truyền đến, lập tức Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được cả người từng đợt suy yếu, dường như tính mạng của hắn cùng linh hồn đều phải bị đào đi giống nhau.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Sinh Cơ Đàm Hoa Đan

- Phệ Sinh Thú đã cảm thấy được chúng ta xông vào, nhanh chóng luyện đan đi nà...

Ân Thiển Nhân nói rất miễn cưỡng, sau khi nói xong, cả người càng là không nhúc nhích được.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được từng đạo sinh cơ khí tức cường đại từ quanh người hắn tràn ngập ra, đạo cường đại sinh cơ khí tức đó vừa lúc trung hoà cùng thứ ăn mòn sinh cơ khí tức của hắn, để cho hắn không có bất kỳ ảnh hưởng nào.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, chỗ của hắn hiện tại an toàn, đó là tại bên người Ân Thiển Nhân, dù cho đi ra ngoài một bước, dùng tu vi của hắn, cũng sẽ trong nháy mắt bị Phệ Sinh Thú hút đi hết thảy sinh cơ. Thẳng đến lúc này, Mạc Vô Kỵ mới chợt tỉnh ngộ ra. Hắn và Ân Thiển Nhân cùng đi nơi này, căn bản cũng không phải là xuất phát từ đồng nhất an toàn. Một khi Ân Thiển Nhân không chống đỡ nổi loại này sinh cơ ăn mòn, nàng có thể bỏ lại chính bản thân chạy trốn, mà hắn chỉ có thể chờ chết.

Hiểu đạo lý này, Mạc Vô Kỵ lúc này đâu còn dám suy nghĩ nhiều? Hắn dùng tốc độ nhanh nhất đem lò luyện đan đặt ở trên mặt đất, đồng thời lấy ra tấm chanh diễm thạch kích hoạt.

Màu cam hỏa diễm đem đáy lò luyện đan bao lấy, Mạc Vô Kỵ đem dược liệu Sinh Cơ Đàm Hoa Đan sớm đã chuẩn bị xong lấy ra phóng bên người, sau đó bắt đầu thanh lý lò luyện đan.

Hết thảy động tác không chút do dự, mây bay nước chảy lưu loát sinh động.

Ân Thiển Nhân tuy rằng rất là cật lực, nhưng cũng tán thưởng âm thầm gật đầu. Mạc Vô Kỵ đối mặt sinh tử, cũng không có lộ ra thất kinh, trái lại tỉnh táo không gì sánh được, từng bước một làm đến, không có nửa phần sai lầm.

Lò luyện đan lúc trước sớm đã bị Mạc Vô Kỵ thanh lý sạch, lần này thanh lý chỉ là một lần liền có thể.

Dược liệu bị Mạc Vô Kỵ ném vào lò luyện đan bắt đầu tinh luyện.

Mạc Vô Kỵ trước luyện đan chỉ dùng qua Xích Diễm thạch, căn bản cũng không có dùng qua hỏa diễm khác. Lúc này hắn dùng chanh diễm thạch, mới biết được so với Xích Diễm thạch, hắn dùng chanh diễm thạch luyện đan phải dễ dàng hơn rất nhiều. Trên phối hợp luyện đan thủ quyết, nguyên lực tiêu hao cũng giảm rất nhiều.

Từng gốc cây dược liệu bị Mạc Vô Kỵ tinh luyện đi ra, sau đó dược liệu tạp chất bị Mạc Vô Kỵ ném ra lò luyện đan. Bởi vì Mạc Vô Kỵ toàn lực động thủ, chỉ 20 phút sau, hắn liền đem dược liệu hoàn toàn tinh luyện ra.

Quá trình vẫn như cũ không một gợn sóng, tại dưới sự trợ giúp của chanh diễm thạch, Mạc Vô Kỵ bằng tốc độ cực nhanh đem dược liệu dung hợp hoàn tất.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ bắt đầu Ngưng Đan, hắn cảm thụ được bản thân sinh cơ lại bắt đầu chậm rãi tiêu tán.

Mạc Vô Kỵ trong lòng kinh hãi, tay run một cái, thiếu chút nữa để cho dược dịch đã dung hợp hoàn tất tán loạn hủy diệt, hắn lại cũng không kịp đoái hoài ẩn nấp hay tiêu hao, nguyên lực bắt đầu khởi động, liên tiếp vài đạo Đan Quyết rơi vào trong lò luyện đan.

Tán loạn dược dịch lần thứ hai vững chắc hắn lên, Mạc Vô Kỵ mới kịp nhìn Ân Thiển Nhân một cái.

Ân Thiển Nhân nhắm chặt hai mắt, sắc mặt tái nhợt, tay đều đang run nhè nhẹ. Lúc này mới trong thời gian ngắn, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác nàng hình như gầy yếu đi hơn mười cân bình thường giống nhau. Thậm chí tại vùng thái dương nàng, Mạc Vô Kỵ lại nhìn thấy một tia màu trắng ẩn hiện.

Lúc này Mạc Vô Kỵ có thể khẳng định, Ân Thiển Nhân không kiên trì được bao lâu nữa.

Nếu mà Ân Thiển Nhân lại kiên trì, đợi lát nữa coi như là nàng muốn chạy trốn, phỏng chừng cũng rất khó. Ân Thiển Nhân biết rõ nàng có cơ hội chạy trốn, vẫn như cũ lựa chọn lưu lại chống lại Phệ Sinh Thú sinh cơ thôn phệ. Mặc dù nàng là vì di tích liều mạng, vẫn như cũ làm cho Mạc Vô Kỵ rất cảm kích. Hiện tại tính mạng của hắn liền dựa vào Ân Thiển Nhân quyết định, Ân Thiển Nhân tiếp tục kiên trì, hắn liền sống, Ân Thiển Nhân chạy trốn, hắn liền chuẩn bị đi tìm chết sao?.

Giờ khắc này Mạc Vô Kỵ đâu còn có cái gì cố kỵ, Ngưng Đan quyết không ngừng rơi vào trong lò luyện đan. Không muốn nói lúc này Ân Thiển Nhân căn bản là không cách nào chú ý hắn, coi như là chú ý tới hắn, hắn cũng sẽ cầm ra bản thân đòn sát thủ Đan Quyết đến liều mạng Ngưng Đan.

Tại dưới tình huống Mạc Vô Kỵ bất kể tiêu hao, chỉ không tới mười phút, đan hương liền bay ra.

Thành đan rồi, Mạc Vô Kỵ trong lòng mừng rỡ. Càng là điên cuồng đánh ra Ngưng Đan thủ quyết bất đồng rơi vào trong lò luyện đan. Hắn nguyên lực kịch liệt tiêu hao, sắc mặt trở nên tái nhợt. Mồ hôi từ gương mặt rơi xuống, Mạc Vô Kỵ đều cảm giác được tay của mình đang run rẩy.

Có lẽ sau một khắc, hắn liền không kiên trì nổi. Nhưng lúc này Mạc Vô Kỵ trong lòng vẫn như cũ cảm kích Ân Thiển Nhân, Ân Thiển Nhân sớm đã bị Phệ Sinh Thú bắt đầu thôn phệ sinh cơ, vẫn như cũ bảo vệ hắn, để cho hắn có cơ hội Ngưng Đan.

Lại là một phút trôi qua, mười hai tấm đan dược màu xanh tại lò luyện đan hoàn toàn ngưng tụ mà thành, Mạc Vô Kỵ vỗ một nhịp vào lò luyện đan, bắt đầu thu đan.

Hắn Đan Quyết có thể bất kể tiêu hao Ngưng Đan, lại vẫn không thể thu đan. Dùng tu vi của hắn mà nói, dù cho dùng hết mạng nhỏ, cũng không cách nào thi triển thu Đan Quyết. Không phải là thu Đan Quyết thu lại đan dược tỉ lệ sẽ kém, dược tính cũng sẽ trôi đi một phần. Mạc Vô Kỵ làm sao còn có thể lo lắng cái này? Có thể luyện chế ra đến đan dược, với hắn mà nói chính là kinh thiên niềm vui.

Mười hai viên thuốc bị Mạc Vô Kỵ đưa vào bình ngọc Ân Thiển Nhân cho hắn, Mạc Vô Kỵ không kịp tắt hỏa diễm phía dưới lò luyện đan, hai quả Sinh Cơ Đàm Hoa Đan đã được đưa vào trong miệng Ân Thiển Nhân. Cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ mình cũng tự nuốt vào một quả Sinh Cơ Đàm Hoa Đan.

Mạc Vô Kỵ tại có chỉ chốc lát ăn vào Sinh Cơ Đàm Hoa Đan, cũng cảm giác được một cổ nhiệt khí từ trong cơ thể lan tràn đi ra, sau đó cực nóng khí tức trực tiếp đem khí tức thôn phệ sinh cơ hắn bao phủ tại bên ngoài thân hòa tan đi.

Thật là đồ tốt, Mạc Vô Kỵ trong lòng mừng rỡ không thôi.

Sinh Cơ Đàm Hoa Đan đan lực tiêu hao quá nhanh, tại trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ thành đan đó, Ân Thiển Nhân được Sinh Cơ Đàm Hoa Đan khí tức ảnh hưởng, đã tỉnh lại.

Nàng mở mắt vừa lúc thấy Mạc Vô Kỵ thu đan, giờ khắc này nội tâm của nàng vô cùng kích động. Nàng không có chọn lầm người, Mạc Vô Kỵ thực sự thành công rồi. Chỉ lợi dụng một lần cơ hội, tại dưới áp lực

lớn lao, dùng một cái nhất phẩm Nhân Đan Sư luyện chế thành đệ nhất lô nhị phẩm Nhân Linh Đan. May là nàng tại tối hậu quan đầu lựa chọn tin tưởng Mạc Vô Kỵ, nếu không, di tích đồ đạc nhất định là không có hi vọng, nàng coi như là trốn được, trong lòng cũng có một tia vết nứt, đó là Mạc Vô Kỵ bởi vì nàng mà ngã xuống.

Hai viên thuốc bay tới, nàng không chút do dự nuốt vào hai quả Sinh Cơ Đàm Hoa Đan, theo một bước vọt vào giữa dây leo màu xanh:

- Mạc sư đệ, ngươi nhanh chóng theo ta tiến vào, một khi ta không kiên trì nổi, ngươi lập tức đưa một viên thuốc cho ta.

Không cần Ân Thiển Nhân nhắc nhở, Mạc Vô Kỵ cũng sớm liền vọt vào theo.

- Bành!

Một đạo lực lượng cường đại vọt tới, Mạc Vô Kỵ trực tiếp bị đập bay rớt ra ngoài, đánh vào bên trên dây leo.

Thẳng đến lúc này Mạc Vô Kỵ mới nhìn rõ, cùng Ân Thiển Nhân đánh nhau chỉ là một vật nhỏ một thước không tới. Thoạt nhìn như hồ ly, nhưng đuôi và lỗ tai lại rất ngắn, nhìn giống con chó nhật, í hí hí. Hoặc là nói, đây là một con chó nhỏ cùng hồ ly kết hợp.

- Đừng tựa vào trên dây leo...

Ân Thiển Nhân thanh âm truyền tới đồng thời, Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được sau lưng của mình bị thứ gì nặng nề cắn một cái, một loại cảm giác tê buốt từ bên tai trong nháy mắt khuếch tán ra.

Đây là độc xà, Mạc Vô Kỵ vẫn nghiên cứu các loại dược liệu, năm đó ở địa cầu, liền không chỉ một lần tại trên núi bị độc xà cắn qua. Lúc này vừa bị rắn cắn, hắn gần như là không có bất kỳ chần chờ lấy ra một cái bình sứ, đem một quả Thanh Độc Đan đổ vào trong miệng.

Thanh Độc Đan trong nháy mắt cho thấy hiệu quả, cảm giác từ bên tai trực tiếp bị ngăn cản, sau đó bị Thanh Độc Đan dược lực cắn nuốt hết.

Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi, nhanh chóng lùi ra một bước. Hắn nghe Ân Thiển Nhân nói qua, chỉ cần nàng và Phệ Sinh Thú đánh nhau, Phệ Sinh Thú cũng sẽ không thôn phệ sinh cơ hắn, lúc này mới để cho hắn yên tâm thả lỏng cảnh giác.

Không nghĩ tới tại chỗ ở Phệ Sinh Thú, còn có nhiều độc xà như vậy. Cũng may hắn có dự kiến trước, luyện chế một lò Thanh Độc Đan. Bằng không dùng độc tính của độc xà, chỉ sợ hắn ngay cả cơ hội tự cứu cũng không có.

Thấy Mạc Vô Kỵ chính bản thân đã giải độc rắn, Ân Thiển Nhân thở phào nhẹ nhõm. Nàng đối với hành vi sợ chết lúc trước của Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có cái nhìn mới, vừa rồi độc xà cắn Mạc Vô Kỵ cũng không phải là rắn bình thường. Nếu là Mạc Vô Kỵ không có Thanh Độc Đan, nàng cũng không dám bỏ lại Phệ Sinh Thú đi cứu Mạc Vô Kỵ.

Không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ chính bản thân liền giải độc, còn nhanh chóng như vậy. Nhìn xem thủ pháp của hắn, cũng không là lần đầu tiên bị rắn cắn, thảo nào ngay từ đầu có thể luyện chế nhị phẩm Nhân Linh Đan thời điểm, hắn trước luyện chế một lò Thanh Độc Đan. Hắn làm việc tựa hồ cũng có nhất định mục tiêu và kế hoạch, điều này làm cho cái nhìn của Ân Thiển Nhân đối với Mạc Vô Kỵ lần thứ hai có biến hóa.

Rắn độc vừa bị ngăn chặn, Mạc Vô Kỵ liền trở tay rút ra đao nhọn buộc trên đùi, quay đầu lại chính là một đao. Một đạo máu tanh phun ra, một con rắn độc vừa rồi cắn Mạc Vô này đã bị Mạc Vô Kỵ một đao chém thành hai đoạn.

Lúc này Mạc Vô Kỵ mới phát hiện, độc xà trên dây leo căn bản cũng không chỉ một con. Rất nhiều con cùng dây leo khuấy cùng một chỗ, căn bản là thấy không rõ lắm.

- Sinh Cơ Đàm Hoa Đan...

Nhưng vào lúc này, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai nghe được thanh âm vội vàng của Ân Thiển Nhân.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại đã nhìn thấy Phệ Sinh Thú đánh về phía Ân Thiển Nhân, mà Ân Thiển Nhân động tác trở nên chậm chạp không gì sánh được. Hắn không chút suy nghĩ, lại đổ ra hai quả Sinh Cơ Đàm Hoa Đan ném vào trong miệng Ân Thiển Nhân.

Sinh Cơ Đàm Hoa Đan bị Ân Thiển Nhân nuốt trọn, Phệ Sinh Thú cũng vừa lúc nhào vào trên người Ân Thiển Nhân. Hai tay Ân Thiển Nhân như tiên nữ tán hoa, hóa thành vô số thủ thế phức tạp đánh vào Phệ Sinh Thú.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Nửa Đoạn Đoản Kiếm

Mạc Vô Kỵ nghe thấy Phệ Sinh Thú phát sinh một tiếng kêu đau, lập tức liền như một con mèo nhỏ bình thường giống nhau ngã xuống trong lòng Ân Thiển Nhân.

Ân Thiển Nhân hư nhược ngồi dưới đất, nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mau chóng đem Sinh Cơ Đàm Hoa Đan còn dư lại toàn bộ cho ta ăn...

Mạc Vô Kỵ lấy ra năm qua Sinh Cơ Đàm Hoa Đan đưa cho Ân Thiển Nhân, còn dư lại hai quả chính bản thân lưu lại. Sinh Cơ Đàm Hoa Đan hắn bây giờ là có thể luyện chế, thế nhưng trong Sinh Cơ Đàm Hoa Đan có một loại linh thảo là Uẩn Sinh Thảo. Loại linh thảo này giá trị phi thường cao, cũng không phải đơn giản là có thể lấy được.

Hắn luyện chế hai lô Sinh Cơ Đàm Hoa Đan, Uẩn Sinh Thảo đều là do Ân Thiển Nhân lấy ra. Hiện tại Phệ Sinh Thú đã bị Ân Thiển Nhân chế phục, hắn muốn lại đạt được Uẩn Sinh Thảo cũng không dễ dàng. Hơn nữa dùng trạng thái bây giờ of Ân Thiển Nhân, chỉ cần hai 3 tấm Sinh Cơ Đàm Hoa Đan là được rồi, ăn năm viên chẳng khác nào lãng phí hai viên.

Ân Thiển Nhân đem năm tấm Sinh Cơ Đàm Hoa Đan toàn bộ nuốt vào sau đó, xuất ra một cái dây thừng, thuần thục đem Phệ Sinh Thú trong lòng hoàn toàn khóa lại, sau đó lại đem Phệ Sinh Thú đưa vào trong túi vải phía sau.

Làm xong những thứ này, Ân Thiển Nhân lúc này mới nói với Mạc Vô Kỵ:

- Tuy rằng toàn bộ cho ta ăn cũng là lãng phí vài tấm, nhưng ngươi lưu lại vài tấm Sinh Cơ Đàm Hoa Đan cũng không có bất kỳ tác dụng nào, loại đan dược này một hồi sẽ mất hiệu lực, không có nửa điểm tác dụng.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, cũng không nói gì. Hắn lưu lại Sinh Cơ Đàm Hoa Đan không phải là vì dùng cái đan dược này, mà là muốn nghiên cứu một chút. Có thể thời gian dài bảo lưu sơ cấp sinh cơ đan là đẳng cấp giá trị cao tới thất phẩm Thiên Linh đan, mà chỉ có ngắn ngủi thời gian hiệu lực Sinh Cơ Đàm Hoa Đan, chỉ là nhị phẩm Nhân Linh Đan, chênh lệch quá xa.

Giả như Sinh Cơ Đàm Hoa Đan này có thể có tác dụng trong thời gian dài, sẽ không một hồi liền mất đi hiệu lực sinh cơ đan, vậy giá trị coi như là thua thất phẩm linh đan sơ cấp sinh cơ đan, cũng tuyệt đối không phải là nhị phẩm đơn giản như vậy.

Mặc kệ có được hay không, lưu lại vài tấm nghiên cứu một chút chung quy không phải là chuyện xấu. Đây là hắn ở trên địa cầu đã thành thói quen, bất cứ chuyện gì đều thích đi nghiên cứu một chút, xem có giá trị hay không.

- Theo ta tiến đến, dù cho Phệ Sinh Thú đã bị ta thu, cũng phải cẩn thận một chút.

Ân Thiển Nhân chỉ là (nói) ra một câu sau đó, sẽ không có tiếp tục nhiều lời, mà là đối với Mạc Vô Kỵ ra dấu tay, đi đầu đi vào trong chỗ sâu huyệt động.

Yêu thú huyệt động Mạc Vô Kỵ cũng đi vào, ban đầu ở hắn và đám người Cơ Quảng đi vào huyệt động của Hải Dực Báo. Hải Dực Báo huyệt động đi vào là có thể nghe thấy được một cổ tanh hôi khí tức, hơn nữa lăng loạn không chịu nổi. Mà Phệ Sinh Thú này huyệt động, chẳng

những là sạch sẽ, linh khí cũng là nồng nặc kinh người. Mạc Vô Kỵ thậm chí đều muốn ở lại chỗ này tu luyện.

Dọc theo sạch sẽ huyệt động đi khoảng chừng hơn mười thước sau đó, một cái thạch điện rộng mở xuất hiện ở trước mặt hai người.

Mạc Vô Kỵ đầu tiên nhìn nhìn thấy là nửa đoạn đoản kiếm, nửa đoạn đoản kiếm này là kiếm phong, đang cắm nghiêng ở chính giữa thạch điện, không biết đi qua bao nhiêu năm tháng, vẫn như cũ mang theo um tùm sát khí.

- Lạc Khúc Kiếm?

Ân Thiển Nhân thất thanh kêu lên, lập tức một bước liền rơi vào bên này nửa đoạn đoản kiếm.

- Ân sư tỷ, cái gì là Lạc Khúc Kiếm?

Mạc Vô Kỵ đi tới bên cạnh Ân Thiển Nhân hỏi.

Ân Thiển Nhân mắt nhìn chuôi đoản kiếm này một lúc lâu, rồi mới lên tiếng:

- Ngươi biết Vô Ngân Kiếm Phái Huyền Kiếm Nhai sao?

- Ta biết a.

Mạc Vô Kỵ lúc này nói, trước đây hắn còn bị Thạch Tuấn uy hiếp, một khi luyện đan thất bại, liền (muốn) đưa hắn vứt xuống dưới Huyền Kiếm Nhai.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ dường như hiểu cái gì kinh thanh hỏi:

- Ân sư tỷ, ý của ngươi là nói, nơi này nửa đoạn đoản kiếm cùng Huyền Kiếm Nhai nửa đoạn đoản kiếm là cùng một thanh kiếm?

Ân Thiển Nhân gật đầu:

- Không sai, chính là đồng nhất thanh kiếm. Huyền Kiếm Nhai chính là bộ phận chuôi kiếm, nơi này là kiếm phong bộ phận. Ngươi không tu kiếm cho nên không nhìn ra, một khi ngươi tu kiếm, ngươi đầu tiên nhìn là có thể nhận ra đây vốn là đồng nhất thanh kiếm.

Mạc Vô Kỵ trong lòng nói, coi như là ta tu kiếm ta cũng không nhận ra được đây là đồng nhất thanh kiếm. Huyền Kiếm Nhai thanh kiếm kia, hắn căn bản cũng không có nhìn thấy qua. Có lẽ hắn là Vô Ngân Kiếm Phái duy nhất một người, chưa đến xem chuôi Lạc Khúc Kiếm kiếm phong này.

- Chuôi Lạc Khúc Kiếm này tại Vô Ngân Kiếm Phái rất nổi danh?

Mạc Vô Kỵ hỏi lần nữa.

Lạc Khúc Kiếm này nếu mà không phải là rất nổi danh, cũng sẽ không có nửa đoạn treo ở Huyền Kiếm Nhai, còn có nửa đoạn lại di lưu tại Vô Ngân Kiếm Sơn.

Ân Thiển Nhân ngồi xổm người xuống, tay chậm rãi lướt qua kiếm tích Lạc Khúc Kiếm, cảm thán nói:

- Chủ nhân của nó là Mạc Lạc Khúc, cùng Vô Ngân Kiếm Phái khai phái tông chủ Trác Vô Ngân là bằng hữu tốt nhất.

Cư nhiên cùng họ với mình, Mạc Vô Kỵ trong lòng đang nghĩ ngợi, Ân Thiển Nhân liền tiếp tục nói:

- Nghe nói Mạc Lạc Khúc đánh gãy Vô Ngân Kiếm, mà Vô Ngân Kiếm chính là tùy thân bội kiếm của chúng ta Vô Ngân Kiếm Phái khai phái tông chủ.

- Đây là vì sao? Bọn họ không phải là bằng hữu tốt nhất sao?

Mạc Vô Kỵ không hiểu hỏi.

Ân Thiển Nhân vẫn không có đứng lên, bất quá tay lại rời đi đoản kiếm:

- Nghe nói là vì một người nữ nhân tên là Phó Yên Phi, người nữ nhân này lúc ban đầu là người yêu của Mạc Lạc Khúc. Bởi vì Mạc Lạc Khúc cùng Trác Vô Ngân là bạn thân, Mạc Lạc Khúc vì trợ giúp Trác Vô Ngân sáng lập Vô Ngân Kiếm tông, Phó Yên Phi đi theo bên người Mạc Lạc Khúc cùng Trác Vô Ngân tiếp xúc cũng nhiều lên.

Trác Vô Ngân so với Mạc Lạc Khúc khôi hài tiêu sái hơn, để cho Phó Yên Phi rất nhanh trở nên ái mộ. Về sau nghe nói nàng dời tình sang Trác Vô Ngân, vì để ở cùng với Trác Vô Ngân. Không chỉ như thế, nàng còn giúp trợ Trác Vô Ngân ám toán Mạc Lạc Khúc. Mạc Lạc Khúc mang theo nửa đoạn đoản kiếm của hắn chạy trốn, không nghĩ tới Mạc Lạc Khúc cũng không có rời đi Vô Ngân Kiếm Phái, mà là đi tới Vô Ngân Kiếm Sơn.

Mạc Vô Kỵ nhất thời hừ lạnh một tiếng:

- Thì ra là gian phu dâm phụ, nữ tử lẳng lơ như vậy, giả như phạm đến trong tay ta, ta chắc chắn sẽ không lưu thủ. Mạc Lạc Khúc kết giao loại này rác rưởi bằng hữu, có loại này người yêu tiện nhân, coi như là mắt bị mù.

Ân Thiển Nhân không biết Mạc Vô Kỵ chính là bị bản thân người yêu ám toán, lúc này mới sống lại đến nơi này, hắn mắng Mạc Lạc Khúc mắt bị mù, trên thực tế cũng là tại chửi mình mắt bị mù. Bất quá nàng vẫn như cũ nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- a Đù! Ngươi là một đệ tử của Vô Ngân Kiếm Phái, dĩ nhiên dám chửi mắng tổ sư như vậy?

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Ân sư tỷ, giọng ngươi lúc đó chẳng phải cảm thấy Trác Vô Ngân rác rưởi sao? Ta chỉ là một tạp dịch đệ tử, vừa không có lạy tổ sư, cũng

không có vào Vô Ngân Kiếm Phái tông môn, nhằm nhò gì Vô Ngân đệ tử?

Ân Thiển Nhân đứng lên, nhàn nhạt nói:

- Ta chỉ là đang tự thuật một việc mà thôi, cũng không có gì để nói.

Mạc Vô Kỵ cũng lười cùng Ân Thiển Nhân cãi lại, Ân Thiển Nhân nếu có thể sử dụng loại giọng nói này nói ra, vậy đã nói rõ nàng cũng cho rằng Trác Vô Ngân nhân phẩm rất yếu. Hắn tin tưởng Ân Thiển Nhân sẽ không đi Vô Ngân Kiếm Phái mật báo hắn một tên tạp dịch đệ tử.

Ân Thiển Nhân nói:

- Thế nhưng ngươi sắp trở thành Vô Ngân Kiếm Phái Đan Sư, chỉ cần trở thành Vô Ngân Kiếm Phái Đan Sư, vậy sẽ phải bái tổ sư cùng lịch đại tông chủ, cho nên ngươi đến lúc đó vẫn là thuộc về Vô Ngân Kiếm Phái đệ tử. Ngươi cho rằng một cái Vô Ngân Kiếm Phái đệ tử, mắng tổ sư rác rưởi hắn là nên sao?

Mạc Vô Kỵ nhìn nửa đoạn đoản kiếm trên đất, giọng nói chuyển thành bình thường:

- Muốn ta quỳ lạy người như thế, thật sự là sỉ nhục, cho nên ta sẽ không đi làm Vô Ngân Kiếm Phái Đan Sư. Không thành là Vô Ngân Kiếm Phái Đan Sư, tự nhiên không cần bái bất luận kẻ nào. Cho nên Ân sư tỷ cũng không nhất định bận tâm cho ta, ta làm tạp dịch được rồi.

Đều không phải là Mạc Vô Kỵ cao thượng bao nhiêu, hắn ghét nhất chính là phản bội bằng hữu. Trác Vô Ngân này chẳng những phản bội bằng hữu giúp hắn làm việc, còn đoạt ghẹ của bằng hữu. Làm ra những thứ này đã coi như là người cặn bã, mà Trác Vô Ngân dĩ nhiên không có lúc đó bỏ qua, còn cùng Phó Yên Phi ám toán Mạc Lạc Khúc. Muốn trở thành đệ tử của người như thế, Mạc Vô Kỵ thà rằng đổi chỗ tu luyện.

Ân Thiển Nhân cũng không có để ý lời của Mạc Vô Kỵ, mà là chỉ vào chuôi đoản kiếm này nói:

- Ngươi đồng tình với Mạc Lạc Khúc như vậy, chuôi đoản kiếm này sẽ để lại cho ngươi đi.

- Ta không tu kiếm, lấy kiếm có ích lợi gì?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ nói, hắn cũng không có tu kiếm, cho nên cũng không hiểu kiếm. Coi như là hắn muốn một thanh kiếm, cũng không thể lấy một thanh đoản kiếm gãy a.

Ân Thiển Nhân giọng nói vẫn như cũ bình thường:

- Có lấy hay không tùy ngươi.

Nói xong, nàng vòng qua đoản kiếm đi hướng chỗ sâu thạch điện.

Mạc Vô Kỵ suy nghĩ một chút, vẫn là cúi người xuống nắm kiếm tích đoản kiếm, dùng sức đem đoản kiếm rút lên. Trác Vô Ngân có thể mở được một cái tông môn, vô luận nhân phẩm làm sao, đều là thiên tài tuyệt thế tên gia hỏa. Mạc Lạc Khúc có thể cùng Trác Vô Ngân nổi danh, tự nhiên cũng không phải kẻ đầu đường xó chợ, chuôi đoản kiếm này hắn liền lưu lại đến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Mạc Lạc Khúc Truyền Thừa

- Đây là ba cái tượng đá?

Thấy Ân Thiển Nhân lần thứ hai đứng bất động ở trước một vách đá, Mạc Vô Kỵ cũng đi tới, hắn thấy trên vách đá mơ hồ khắc ba cái tượng đá.

Trong ba cái tượng đá có hai người mặt đối mặt, một người khác hơi xa hơn một phần, cũng chỉ có mặt bên có thể thấy.

- Ngươi có nhìn thấy phía dưới hai tượng đá mặt đối mặt có một áo bào cắt chéo hay không?

Ân Thiển Nhân nhìn ba tượng đá hỏi.

Mạc Vô Kỵ nhìn kỹ một cái, bỗng nhiên hiểu được:

- Ân sư tỷ, ý của ngươi là nói hai cái tượng đá mặt đối mặt, một là Trác Vô Ngân, một là Mạc Lạc Khúc. góc áo Mạc Lạc Khúc có một mảnh bị tước rơi xuống đất, ý tứ là cắt bào đoạn nghĩa?

Ân Thiển Nhân gật đầu:

- Hắn là như vậy, nữ tử kia bên cạnh hắn là Phó Yên Phi, kẻ cho hai vị bạn tốt phản bội thông nhau. Nếu ta không có đoán sai, những tượng đá này chính là trước đây Mạc Lạc Khúc trốn tới nơi này sau đó điêu khắc ra.

Sau khi nói xong, Ân Thiển Nhân lại nhìn một hồi, bỗng nhiên nói:

- Mạc sư đệ, ngươi không phải là rất chán ghét Vô Ngân Kiếm Phái khai phái tổ sư gia sao? Nếu chán ghét, vì sao không dùng kiếm phá hủy tượng đá hắn?

Mạc Vô Kỵ nhìn Ân Thiển Nhân, một lát sau mới chậm chạp nói:

- Ta ghét hắn không sai, nhưng ta vì sao phải hủy diệt tượng đá của hắn? Rồi lại nói vừa rồi đều là lời từ ngươi nghe được, ngươi đồng dạng cũng là nghe được. Ngươi nghe được lời đồn, chỉ có thể làm cho ta ghét người này, trước khi chưa có xác định, ta sẽ không làm ra cử động gì.

- Ngươi không hủy ta đến hủy...

Ân Thiển Nhân đang khi nói chuyện, trường kiếm trong tay đã đâm ra.

Mạc Vô Kỵ đang có chút kinh ngạc, liền phát hiện đối tượng Ân Thiển Nhân đâm về phía không phải là Trác Vô Ngân, mà là đâm về phía Phó Yên Phi.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Ân sư tỷ, ta còn tưởng rằng ngươi là nữ nhân, đối với Phó Yên Phi sẽ cảm thông một phần đâu nè.

- Ta cũng không thích loại nữ nhân thủy tính dương hoa này, nếu không phải là vì nàng, ta Vô Ngân Kiếm Phái cũng sẽ không bị người nhạo báng vô số lần...

- Ngươi phải biết rằng con ruồi không chui vô khe trứng, Trác Vô Ngân nếu là thật cùng Phó Yên Phi khuấy hợp cùng một chỗ, vậy thì không phải là hạng gì tốt...

- Răng rắc!

Một tiếng nổ vang, cắt đứt lời của Mạc Vô Kỵ.

Lập tức Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy một kiếm này của Ân Thiển Nhân đâm trúng Phó Yên Phi, sau đó một mặt vách đá toàn bộ đều sụp đổ xuống.

Tại phía sau vách đá có một cái bạch ngọc đài, trên thạch đài để sẵn ba cái Thủy Tinh Cầu. Tại phía sau thạch bạch ngọc đài vách đá bị mài rất trơn tuột, trên đó viết một hàng chữ:

- Người tới chỗ này, nên nhận ta truyền thừa, đem Lạc Khúc Kiếm Pháp phát dương quang đại.

- Thì ra nơi này thực sự là địa phương Lạc Khúc tiền bối ngã xuống.

Ân Thiển Nhân cảm thán một câu sau đó, đối với này bạch ngọc đài khom mình hành lễ.

Mạc Vô Kỵ cũng (đối với) bạch ngọc đài khom người thi lễ một cái, trong lòng đối với Ân Thiển Nhân ngược lại có thêm một chút kính nể. Người nữ nhân này rất nhiều địa phương đều mạnh hơn hắn, hắn mới vừa rồi còn thực sự cho là người nữ nhân này rất bất mãn ý Phó Yên Phi, hiện tại mới hiểu được người ta căn bản là biết phía sau ba cái tượng đá này có cái gì.

Một kiếm kia cùng với nói là Ân Thiển Nhân bất mãn với Phó Yên Phi, còn không bằng nói nàng muốn mở ra không gian ẩn nấp bảo vật.

- Ta là đối với tông môn tổ sư hành lễ, chẳng lẽ ngươi cũng vậy đối với tông môn tổ sư hành lễ?

Ân Thiển Nhân thấy Mạc Vô Kỵ cũng khom người thi lễ, cố ý hỏi.

Mạc Vô Kỵ không thèm để ý chút nào nói:

- Ta là đối với Mạc tiền bối hành lễ, ta nghe nói rất nhiều cường giả lưu lại trong di tích đều cố làm ra vẻ huyền bí, muốn làm các loại bộ phận bẫy rập. Mạc tiền bối này lưu lại di tích không có bất kỳ bộ phận bẫy rập nào, điều này nói rõ Mạc tiền bối là một người quang minh lỗi

lạc. Cộng thêm ta sắp lấy được Mạc tiền bối bảo vật, đối với vị tiền bối này hành lễ cũng là nên.

Ân Thiển Nhân khẽ mỉm cười, nàng hiểu rõ Mạc Vô Kỵ là đang nhắc nhở nàng, đừng quên một phần của hắn.

- Ba cái Thủy Tinh Cầu này là truyền thừa Thủy Tinh Cầu, truyền thừa Thủy Tinh Cầu chỗ tốt chính là có thể trực tiếp truyền thừa người di lưu đối với công pháp cảm ngộ. Loại cảm ngộ này cực kỳ khắc sâu, sẽ không để cho chịu người thừa kế di lưu nửa điểm nghi hoặc, coi như là tư chất lại ngu dốt hơn, đạt được loại truyền thừa Thủy Tinh Cầu này, cũng có thể hoàn toàn hiểu huyền cơ trong đó. So với trực tiếp lưu lại sách công pháp, loại truyền thừa Thủy Tinh Cầu này càng trân quý.

Ân Thiển Nhân vừa nhìn Mạc Vô Kỵ biểu tình, liền biết Mạc Vô Kỵ không hiểu truyền thừa Thủy Tinh Cầu, chủ động giải thích một chút.

- Thì ra là thế, điều này tức là truyền thừa Thủy Tinh Cầu cùng truyền thống công pháp cuốn sách so sánh với nhau, thiếu một loại tự thân cảm ngộ? Thu hoạch tất cả đều là cảm ngộ lưu lại cho người thừa kế?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Ân Thiển Nhân nhàn nhạt nói:

- Ngươi cũng có thể cho là như vậy, thế nhưng rất nhiều công pháp, coi như là dù người thiên tư trác tuyệt, cũng không cách nào tại trong khoảng thời gian ngắn cảm ngộ, thậm chí là thời gian rất lâu đều không được kỳ môn. Hoặc là cảm ngộ đi ra đồ đạc, như đúng mà là sai.

Nói xong Ân Thiển Nhân cũng không lại giải thích chỗ tốt của truyền thừa Thủy Tinh Cầu, mà là chỉ vào thứ một thủy tinh cầu nói:

- Phía sau phần thứ nhất truyền thừa Thủy Tinh Cầu có chữ viết, Lạc Khúc Kiếm pháp, đây coi như là một loại pháp kỹ. Cũng chính là một môn kiếm kỹ trọng yếu nhất Lạc Khúc tiền bối nói trong truyền thừa.

Mạc Vô Kỵ tu vi xa xa không bằng Ân Thiển Nhân, căn bản là nhìn không thấy chữ nhỏ phía sau. Thế nhưng hắn cũng không có muốn đem Lạc Khúc Kiếm pháp phát dương quang đại, hắn chỉ cần tìm một pháp kỹ thích hợp bản thân là được rồi.

- Cái thứ hai Thủy Tinh Cầu là công pháp tu luyện của Lạc Khúc tiền bối, ta cũng không giới thiệu, ngươi đối với cái này khẳng định không có hứng thú. Thứ ba Thủy Tinh Cầu cũng là một môn pháp kỹ, cũng cùng kiếm kỹ có quan hệ, gọi là Vô Hình Kiếm...

Giới thiệu xong ba cái công pháp, Ân Thiển Nhân đối với Mạc Vô Kỵ thành khẩn nói:

- Mạc sư đệ, ta truyền thừa kỳ thực có bộ phận chính là của Lạc Khúc tiền bối. Dựa theo hiệp nghị của chúng ta, hắn là đem Lạc Khúc Kiếm pháp môn pháp kỹ này cho ngươi. Mà pháp kỹ này cùng Lạc Khúc tiền bối công pháp, với ta mà nói đều là quá trọng yếu, ta muốn lưu lại. Vô Hình Kiếm tại đây giữa ba cái Thủy Tinh Cầu rốt cuộc là một cái kém nhất, dùng tư chất của ngươi phỏng chừng tác dụng không lớn, thế nhưng ta chỉ có thể đem pháp kỹ này cho ngươi.

Kỳ thực nơi này hai môn pháp kỹ đều là cùng kiếm có quan hệ, Mạc Vô Kỵ đã có chút thất vọng rồi. Vô luận là Lạc Khúc Kiếm pháp hay là Vô Hình Kiếm, hắn đều không có hứng thú. Mạo hiểm lớn như vậy tiến vào, vốn muốn có được một môn pháp kỹ hay nhất là cùng sét có quan hệ, không nghĩ tới sau cùng chỉ có hai môn kiếm kỹ.

- Không sao, liền đem Vô Hình Kiếm này cho ta được rồi.

Tuy rằng Lạc Khúc Kiếm pháp nhìn có vẻ oai, Mạc Vô Kỵ trong lòng kỳ thực cũng là không có quan tâm.

- Đa tạ Mạc sư đệ, chờ sau khi rời khỏi đây, Mạc sư đệ nếu mà không muốn trở thành tông môn Đan Sư, ta nghĩ biện pháp giúp Mạc sư đệ làm một cái khách khanh Đan Sư. Nói như vậy, Mạc sư đệ không cần bái nhập tông môn, tại tông môn cũng sẽ thu được nhiều tư nguyên hơn.

Ân Thiển Nhân cảm kích nói.

Lập tức nàng giơ tay lên đem ba cái Thủy Tinh Cầu bắt lại đây, đem Vô Hình Kiếm đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Nàng và Mạc Vô Kỵ đã nói xong, để cho Mạc Vô Kỵ chọn trước chọn một môn pháp kỹ, hiện tại chẳng khác nào nàng chọn lựa hai loại, đem cái cùng tặng cho Mạc Vô Kỵ, trong lòng có chút không được tốt ý tứ. Không phải là nàng lật lọng, mà là nàng cũng thật không ngờ, nơi này lại có Mạc Lạc Khúc truyền thừa.

- Không biết khách khanh Đan Sư đi tàng kinh các có thể ảnh hưởng hay không? Và có thể nghe một phần truyền công trưởng lão giảng bài hay không?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi, đây mới là thứ hắn quan tâm nhất. Một trong mục đích chủ yếu hắn gia nhập tông môn, chính là muốn một cái hướng dẫn phương hướng tu luyện.

- Khách khanh Đan Sư tại tông môn là một cái đặc thù tồn tại, tự nhiên có thể đi tàng kinh các mượn đọc tông môn một phần kinh thư, bất quá chỉ giới hạn ở đồ đạc không phải tông môn truyền thừa. Vô Ngân Kiếm Phái kiếm quyết truyền thừa cùng kiếm kỹ truyền thừa, làm một khách khanh Đan Sư là không xem được.

Ân Thiển Nhân hơi áy náy giải thích.

- Vậy là đủ rồi, ta cám ơn trước Ân sư tỷ.

Mạc Vô Kỵ vội vàng cảm tạ, hắn không muốn trở thành Vô Ngân Kiếm Phái truyền thừa đệ tử, cũng không muốn nhìn những kinh thư trọng yếu tông môn kia.

Nói xong Mạc Vô Kỵ lại đem Vô Hình Kiếm Thủy Tinh Cầu cất vào túi của mình, sau đó đem bao bọc đưa cho Ân Thiển Nhân:

- Ân sư tỷ, này trong cái bọc là quần xì và áo lót 3 tháng chưa giặt của ta, ngoại trừ đoản kiếm cùng Vô Hình Kiếm ra còn có một chút đan dược và một ít linh thảo, đến lúc đó còn phải phiền phức Ân sư tỷ giúp ta mang đi ra ngoài.

Hắn một tên tạp dịch đệ tử, mang theo mấy thứ này đi ra ngoài, đó chính là tặng người ta.

Ân Thiển Nhân đem đồ đạc của Mạc Vô Kỵ tiếp nhận ném vào túi đựng đồ của mình:

- Đồ đạc ta giúp ngươi mang đi ra ngoài, kỳ thực ngươi một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư, coi như là không có ta giới thiệu, cũng có thể trở thành là tông môn khách khanh Đan Sư. Cho nên nói lần này là ta nợ ngươi một cái nhân tình, chờ ra sau này hãy nói sao?

- Thế nào đi ra ngoài?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

- Một tháng hắn là tới rồi, coi như là bởi vì truyền tống trận xảy ra vấn đề sẽ lùi lại một vài ngày, sau cùng cũng nhất định có thể tự động sẽ truyền tống đi ra ngoài. Ngươi đến lúc đó không cần phải lo lắng, thời điểm đi ra, sẽ không lại trải qua truyền tống xảy ra vấn đề...

Ân Thiển Nhân dường như nhớ ra cái gì đó, không có tiếp tục nói hết.

Mạc Vô Kỵ hơi có chút lo lắng nói:

- Dựa theo trước ngươi nói, Phệ Sinh Thú sẽ không vô duyên vô cớ tiến đến. Nếu Phệ Sinh Thú tiến vào rồi, vậy có phải hay không nói có người tiến vào qua Vô Ngân Kiếm Sơn? Phía ngoài truyền tống trận xảy ra vấn đề, cũng là bởi vì có người tiến vào?

Ân Thiển Nhân giọng nói có chút do dự nói:

- Cái này rất khó nói, nếu là có người tiến vào rồi, Lạc Khúc tiền bối đồ đạc làm sao có thể chờ chúng ta tới lấy?

- Có lẽ thực lực của người kia rất mạnh, đối với đồ đạc của Lạc Khúc tiền bối căn bản là không để vào mắt...

Mạc Vô Kỵ lời còn chưa nói hết, một trận tiếng cười hắc hắc thấm lòng người cắt đứt lời của hắn:

- É hé hé hé hé hé, ngươi nói đúng, ít đồ chơi của Mạc Lạc Khúc này, thật đúng là không thể lọt vào pháp nhãn của ta. Í hí hí hí!

- Là ai?

Ân Thiển Nhân bỗng xoay người hét ầm lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Khách Khanh Đan Sư

- Sủng vật của ta bị ngươi lấy đi...

Âm lãnh thanh âm vang lên.

Mạc Vô Kỵ cùng Ân Thiển Nhân lần này thấy rõ ràng, là một nữ tử nhạt yếu đến mức chỉ có bóng dáng. Cô gái này khuôn mặt mơ hồ, căn bản là không thấy rõ cụ thể tướng mạo.

Bên trong Thạch động khí tức âm sâm càng ngày càng nồng đậm, Mạc Vô Kỵ theo bản năng rùng mình một cái. Hắn cảm giác được chính bản thân không khí chung quanh đều muốn kết băng, nhưng trên thực tế là không có nửa phần biến hóa.

Ân Thiển Nhân bỗng nhiên đem túi phía sau chứa Phệ Sinh Thú ném ra ngoài:

- Yên phi tiền bối, vãn bối không biết Phệ Sinh Thú này là có chủ, còn xin tiền bối thứ lỗi. Mạc sư đệ, chúng ta không có khả năng ở tại chỗ này quấy rầy tiền bối...

Phó Yên Phi? Mạc Vô Kỵ không biết Ân Thiển Nhân là thế nào nhận ra đối phương. Bất quá khi hắn thấy Ân Thiển Nhân ánh mắt, liền suy đoán Ân Thiển Nhân rất có thể đang nói mò, trước mắt người này căn bản cũng không phải là Phó Yên Phi. Về phần mục đích nói mò, hắn cũng không biết.

- Nếu tới rồi, vậy cũng đừng đi nữa. Lẽ nào Trác Vô Ngân cái kia lão già kia không có nói cho các ngươi biết, Vô Ngân Kiếm Sơn không thể tùy tiện vào sao?

Bóng dáng nói xong, vươn một cái tay khô trắng chậm rãi chộp tới đỉnh đầu Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ muốn nhúc nhích, nhưng căn bản nhúc nhích không được.

Ân Thiển Nhân bỗng nhiên mở miệng phun ra một ngụm nước bọt… í lộn… ngụm máu huyết, nguyên bản nàng cũng bị trói buộc đã đột nhiên nâng tay lên được, theo đó trường kiếm trong tay vừa kiếm đâm ra, không gian xung quanh Mạc Vô Kỵ bị âm lãnh đông lạnh ở dường như có thêm một phần buông lỏng.

- Mạc sư đệ, ta chỉ có thể giúp ngươi đến đây, mau trốn...

Ân Thiển Nhân đâm ra một kiếm này sau đó, cả người hóa thành một đạo ảnh tuyến bay rớt ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ cũng không trách Ân Thiển Nhân, lúc này, coi như là hắn cũng chỉ có tự bảo vệ mình. Ân Thiển Nhân căn bản cứu không được hắn, có thể trước khi đi một kiếm đánh vỡ ra không gian chung quanh hắn bị âm lãnh đông lạnh, đã coi như là phi thường đạt đến một trình độ.

Mạc Vô Kỵ cũng không có chạy trốn theo Ân Thiển Nhân, hắn hiểu rõ một cái đạo lý, khi bầy sói đuổi theo, ngươi không cần chạy nhanh hơn so với bầy sói, ngươi chỉ cần chạy nhanh hơn so với ngươi đồng bạn là được. Hiện tại đồng bạn của hắn là Ân Thiển Nhân, hắn vô luận như thế nào cũng không cách nào chạy nhanh hơn so với Ân Thiển Nhân.

Điều này áp dụng với Ân Thiển Nhân, cũng không thích hợp hắn. Ân Thiển Nhân trước khi giúp hắn một tay, có thể ra tay cứu hắn thoát khỏi trói buộc, nhưng không phải có ý muốn lấy hắn làm bia đỡ.

Có lẽ là Ân Thiển Nhân cũng biết, coi như là để cho Mạc Vô Kỵ cản giúp mình một lần, nàng cũng chạy không thoát nữ nhân này.

Mạc Vô Kỵ trước tiên không có trốn, ngược lại là cấp tốc khom lưng rút ra đao nhọn, đồng thời một đao đâm ra ngoài.

- Óe óe óe...

Một tiếng thét chói tai thảm thiết kèm theo một đạo màu xanh nhạt lôi hồ bay rớt ra ngoài, Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt liền hiểu ra. Đối phương tuy rằng rất mạnh, lại e ngại lôi hồ của hắn.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ xoay người chạy đi, dùng tốc độ nhanh nhất chạy ra khỏi huyệt động.

Cái bóng nữ nhân kia thực lực quá mạnh mẽ, cường đại đến tình cảnh không thể tưởng tượng nổi. Hắn mặc dù hắn đánh lén, dùng lôi hồ đả thương ả. Nhưng nếu là không đi, chờ đối phương hiểu được, hắn là một con cọp giấy, phỏng chừng chính là thời điểm bi kịch.

Có lẽ Mạc Vô Kỵ một đạo lôi hồ nổi lên tác dụng, khi Mạc Vô Kỵ lao ra miệng huyệt động dây leo, bóng dáng nữ nhân vẫn không có đuổi theo động thủ.

Mạc Vô Kỵ vừa mới lao ra huyệt động, một loại thiên địa chuyển dời lực lượng liền đem hắn bao lên. Mạc Vô Kỵ kinh hãi không dứt, hắn cho rằng cái bóng nữ nhân kia lại khóa được hắn. Bất quá khi hắn quay đầu lại thấy cái bóng nữ nhân đang từ huyệt động dây leo đi ra, hắn liền biết lực lượng này đưa hắn bao lấy không phải là bóng dáng nữ nhân.

Bóng dáng nữ nhân khô gầy bàn tay bắt lần thứ hai chụp vào Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đã bị lực lượng thiên toàn địa chuyển cuốn đi biến mất tại chỗ.

...

Mạc Vô Kỵ nặng nề rơi xuống đất chấn động rút lui ra mấy bước thiếu chút nữa ngã ngồi trên mặt đất, lập tức Mạc Vô Kỵ liền phát hiện

hắn xuất hiện ở giữa thạch điện trước đây bị truyền tống đến Vô Ngân Kiếm Sơn.

Trừ hắn ra, hắn còn nhìn thấy Ân Thiển Nhân, Cù Đan Sư cùng một người khác hắn không nhận biết.

13 người đi vào, đi ra cư nhiên chỉ có bốn người bọn họ, vẫn chưa tới một phần ba à nha. Thạch Đan Sư cũng không có đi ra, xem bộ dáng là dữ nhiều lành ít. Mạc Vô Kỵ trong lòng có chút thổn thức, thạch Đan Sư tuy rằng luyện đan rất yếu, tư chất kém cỏi rất, tính khí lại lớn, nhưng hắn là một người thẳng tính, không có nhiều tâm địa gian xảo như vậy.

Ân Thiển Nhân thấy Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên đi ra rồi, trong mắt ngược lại hiện lên một vẻ vui mừng. Trên thực tế, khi đó nàng không có năng lực đem Mạc Vô Kỵ mang ra ngoài, trong lòng rất là hổ thẹn. Về phần Mạc Vô Kỵ có chút tài sản này, còn không có bị nàng để ở trong mắt.

Cù Đan Sư cũng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, trong mắt hắn lập tức lộ ra biểu tình kinh ngạc không thể tưởng tượng nổi. Mạc Vô Kỵ chỉ là một dược đồng mà thôi, một dược dĩ cư nhiên ở lúc trước truyền tống trận xảy ra vấn đề mà còn sống.

Không đợi mấy người nói chuyện, từ cửa đại điện liền vội vã đi tới một đám người, cầm đầu chính là tông chủ Vô Ngân Kiếm Phái Cô Nhiên.

Cô Nhiên nhìn thấy Ân Thiển Nhân, rõ ràng là thở dài một hơi. Hắn lập tức nói:

- Đi tới Vô Ngân Kiếm Sơn truyền tống trận đột nhiên xảy ra vấn đề, để cho Vô Ngân Kiếm Phái chúng ta tổn thất thảm trọng. Cũng may còn có bốn người đi ra, Đan Sư còn có ba người, đây là vạn hạnh trong bất hạnh.

- Tông chủ, chúng ta hay là trở về đại điện rồi hãy nói.

Một người trưởng lão nhìn thấy Ân Thiển Nhân sau đó, cũng là thở phào nhẹ nhõm.

- Á đù, ngươi không phải là dược đồng của Thạch Đan Sư sao? Ngươi thế nào còn sống?

Rốt cục có người chú ý tới Mạc Vô Kỵ.

Lúc này Ân Thiển Nhân đang lo lắng hay tông chủ cũng đem lực chú ý rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, trước hắn cũng nghi hoặc Mạc Vô Kỵ vì sao còn sống. Bất quá bởi vì toàn bộ tinh lực đều đặt ở trên người Ân Thiển Nhân, cho nên không có hỏi sự tình Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng khom người nói:

- Bẩm các vị tông môn tiền bối, vãn bối được Ân Đan Sư cứu giúp, lúc này mới nhặt trở về một cái mạng nhỏ.

Nơi này có nhiều tông môn trưởng lão như vậy ở chỗ này, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng là mình không có tư cách gọi Ân Thiển Nhân sư tỷ.

- A đù, còn có loại chuyện này?

Tông chủ và chư vị trưởng lão đều đưa mắt rơi vào trên người Ân Thiển Nhân.

Ân Thiển Nhân gật đầu:

- Đúng là như thế, ta vừa lúc gặp Mạc sư đệ bị thương, lúc này mới thuận lợi cứu Mạc sư đệ. Về sau ta mới biết được, Mạc sư đệ gia học sâu xa, cũng là xuất thân Luyện Đan Sư nhất mạch. Tuy rằng Linh Căn tư chất hơi yếu một phần, đối với đan đạo lại có kiến thức bất phàm. Thời điểm ta gặp được hắn...

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tiếp lời nói:

- Còn phải đa tạ Ân sư tỷ ân tình, nếu không phải Ân sư tỷ tận tâm tận lực chỉ giáo, ta phỏng chừng còn không thể trở thành một Đan Sư chân chính.

Ân Thiển Nhân trong lòng có chút nghi hoặc, nàng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đã là nhất phẩm Nhân Đan Sư, khoảng cách nhị phẩm Nhân Đan Sư chỉ có một bước xa. Trên thực tế nàng đối với Mạc Vô Kỵ chỉ đạo thật không nhiều, chỉ là thoáng điểm một cái mà thôi. Tuy rằng không hiểu Mạc Vô Kỵ vì sao muốn đem công lao đẩy tại trên đầu của nàng, nàng cũng không có nói nhiều.

- Ngươi là một cái Đan Sư?

Cô Nhiên kinh ngạc nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn còn chưa từng nghe nói qua một tên tạp dịch đệ tử dược đồng, có thể đột nhiên xoay người biến thành một cái Đan Sư.

Ân Thiển Nhân giúp Mạc Vô Kỵ hồi đáp:

- Đúng vậy, tông chủ, Mạc sư đệ chẳng những là Đan Sư, còn là một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư. Hắn có thể thăng cấp nhị phẩm Nhân Đan Sư, ta đích xác đã chỉ điểm hắn một phần. Nhưng chủ yếu nhất là hắn luyện đan thiên phú, hắn luyện đan thiên phú thậm chí so với ta còn phải mạnh một phần.

Nghĩ đến Mạc Vô Kỵ lúc trước đã nói, Ân Thiển Nhân chủ động đem công lao Mạc Vô Kỵ thăng cấp đến nhị phẩm Nhân Đan Sư cầm tới.

- Thì ra là như vậy.

Vô Ngân Kiếm Phái tông chủ Cô Nhiên nghe lời của Ân Thiển Nhân sau đó, hai mắt tỏa ánh sáng:

- Thì ra Vô Kỵ còn là một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư, Thiển Nhân, không bằng để cho Vô Kỵ trở thành Đan Sư chính thức của Vô Ngân Kiếm Phái....

Cù Đan Sư lúc trước đối với Mạc Vô Kỵ có chút khó chịu sắc mặt xấu xí, một cái dược đồng dĩ nhiên cũng muốn địa vị ngang nhau cùng hắn. Chỉ là Mạc Vô Kỵ thành nhị phẩm Nhân Đan Sư sau đó, hắn căn bản cũng không có bất kỳ lý do gì đưa ra phản bác ý kiến.

Ân Thiển Nhân lại ở phía sau nói:

- Mạc sư đệ mặc dù là nhị phẩm Nhân Đan Sư, luyện đan thiên phú cũng cực kỳ kinh người, linh căn của hắn cũng không phải tốt...

Lời của Ân Thiển Nhân còn chưa nói hết, lại nhắc nhở Cù Đan Sư, hắn ngay lập tức nói theo:

- Tông chủ, Ân sư tỷ nói rất đúng. Mạc sư đệ trước là một tên tạp dịch đệ tử, tư chất tu luyện rất chênh lệch. Một cái Đan Sư không chỉ cần luyện đan thiên phú, nếu mà tư chất tu luyện quá kém, chung quy cả đời cũng khó mà tiến thêm một bước. Một Đan Sư không có khả năng thăng cấp, gia nhập Vô Ngân Kiếm Phái, chung quy sẽ ảnh hưởng tông môn...

Vô Ngân Kiếm Phái tông chủ Cô Nhiên cũng tỉnh táo lại, tông môn bản thân Đan Sư yêu cầu hàng loạt tài nguyên, một Đan Sư không có khả năng thăng cấp đối với tông môn mà nói cũng không phải chuyện gì tốt.

- Tông chủ, ta cảm thấy không bằng để cho Mạc Đan Sư trở thành tông môn khách khanh Đan Sư, như vậy là thích hợp nhất không hơn.

Ân Thiển Nhân mở miệng lần nữa nói.

Liền ngay cả Cù Đan Sư cũng theo ở phía sau tán đồng phụ họa một câu, khách khanh Đan Sư tại tông môn lấy được tài nguyên cùng tông môn bản thân Đan Sư hoàn toàn không có khả năng so sánh. Đan Sư muốn thăng cấp, ngoại trừ thiên phú ra, trọng yếu nhất chính là luyện đan tài nguyên. Không có tài nguyên, có thiên phú thì như thế nào?

Cô Nhiên cùng chư vị trưởng lão trong lòng rất là cảm thán, Ân Thiển Nhân tuy rằng luyện đan thiên phú kinh người, địa phương khác

liền hơi kém chút. Coi như là muốn cho Mạc Vô Kỵ trở thành khách khanh Đan Sư, cũng không thể thay Mạc Vô Kỵ nói ra a. Nói như vậy sẽ làm cảm kích của Mạc Vô Kỵ đối với nàng biến mất.

Hiện tại Ân Thiển Nhân đề nghị, Cô Nhiên không thể làm gì khác hơn là hỏi:

- Mạc Đan Sư, không biết ngươi có ý nguyện trở thành ta Vô Ngân Kiếm Phái khách khanh Đan Sư hay không.

Trở thành Vô Ngân Kiếm Phái khách khanh Đan Sư, vốn chính là điều Mạc Vô Kỵ đã thương lượng với Ân Thiển Nhân, hiện tại Vô Ngân Kiếm Phái tông chủ hỏi hắn, Mạc Vô Kỵ tự nhiên là không có nửa phần do dự nói:

- Đa tạ tông chủ ưu ái, ta nguyện ý trở thành khách khanh Đan Sư của Vô Ngân Kiếm Phái.

Chư vị trưởng lão Vô Ngân Kiếm Phái cùng tông chủ Cô Nhiên liếc nhau thầm nghĩ, tạp dịch đệ tử quả nhiên là tương đối hiểu chuyện.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Tìm Tới Cửa Kẻ Lợi Hại

- Mạc sư đệ, chúc mừng ngươi. Ta cũng không có gì để chúc mừng, đành đưa cho ngươi một ít linh thảo sao?

Ân Thiển Nhân đang khi nói chuyện đã xuất ra một cái bọc đưa cho Mạc Vô Kỵ.

- Đa tạ Ân sư tỷ.

Mạc Vô Kỵ mau chóng đem cái bọc nhận lấy, bọc này chính là túi xách lúc trước hắn nhờ Ân Thiển Nhân mang ra ngoài. Bên trong đều là Linh Dược hắn luyện chế, còn có nửa đoạn đoản kiếm cùng một cái Thủy Tinh Cầu pháp kỹ truyền thừa.

Bao bọc nắm trong tay, Mạc Vô Kỵ trong lòng mới đúng là cảm thán không thôi. Ân Thiển Nhân có thể quang minh chính đại nói tặng hắn linh thảo, linh thảo này không cần hỏi, mọi người cũng đều biết là từ Vô Ngân Kiếm Sơn tới. Mà hắn nhưng ngay cả một lọ đan dược cũng không dám mang ra khỏi, đây là khác biệt.

- Mạc Đan Sư, có nhu cầu gì, ngươi tùy tiện đi Đan Sư điện nói nha.

Cô Nhiên giọng nói rất là ấm áp, đối với Mạc Vô Kỵ dường như đặc biệt khách khí.

Mạc Vô Kỵ đối với Cô Nhiên ấn tượng không sai, hắn cũng biết, Vô Ngân Kiếm Phái cái này tông chủ nhân phẩm mặc dù không tệ, mục đích chủ yếu đối với hắn khách khí như vậy, vẫn là muốn hắn vì tông môn lao động, luyện đan nhiều hơn.

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai nói cảm tạ:

- Đa tạ tông chủ ưu ái, ta có chút mệt mỏi rã rời, xin đi về nghỉ trước.

Hắn là một cái khách khanh Đan Sư, Vô Ngân Kiếm Phái lần này khẳng định có rất nhiều chuyện phải thương lượng, việc này không hề quan hệ cùng hắn một cái khách khanh Đan Sư, hắn còn không bằng sớm một chút rời đi.

...

Rời đi Yên Nhi một tháng, Mạc Vô Kỵ trong lòng rất cấp bách, hắn không biết Yên Nhi hiện tại làm sao. Cùng chư vị đại lão của tông môn cáo từ sau đó, hắn dùng tốc độ nhanh nhất về tới Huyết Ngẫu Hồ.

- Mạc thiếu gia đã trở về.

Thấy Mạc Vô Kỵ trở về, Hùng Tú Châu nhanh chóng tiến lên đón, khom người thi lễ.

Nàng là nghe Yên Nhi lúc nào cũng cũng gọi thiếu gia, cho nên cũng gọi thiếu gia theo.

- Yên Nhi có khỏe không...?

Mạc Vô Kỵ gật đầu, theo lại hỏi.

- Yên Nhi tiểu thư tốt, nàng tới rồi...

Theo lời của Hùng Tú Châu, Mạc Vô Kỵ quả nhiên thấy Yên Nhi, trong tay nàng ôm quả trứng màu vàng đất mà Mạc Vô Kỵ cầm về từ Hải Thất Giác, đang từ bên Huyết Ngẫu Hồ đi tới. Hoặc là vì quả trứng màu vàng đất là Mạc Vô Kỵ dạy cho nàng, hiện ở nơi này chẳng những thành món đồ chơi của nàng, thậm chí là gửi gắm.

Có lẽ là có một loại trời sinh thân cận cảm giác, Yên Nhi thấy Mạc Vô Kỵ, lập tức liền khéo léo đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thấy Yên Nhi sắc mặt hồng nhuận, thân thể cũng đầy ắp hơn rất nhiều, trong lòng đối với Hùng Tú Châu lại càng hài lòng, nói rõ sau khi hắn rời đi, Hùng Tú Châu chiếu cố đối với Yên Nhi phi thường tốt.

- Ngươi làm rất tốt.

Mạc Vô Kỵ hài lòng nói.

Hùng Tú Châu nhanh chóng khom người nói:

- Đa tạ thiếu gia thu lưu, ta ở chỗ này sống so với trước đây tốt hơn nhiều, thiếu gia ngươi trước uống chén nước sao?.

Những lời này Hùng Tú Châu ngược lại không có nói mò, màu da nàng hiển nhiên là trắng hơn không ít. Hơn nữa tay cũng không có thô ráp như một tháng trước. Lúc này nhìn thấy Mạc Vô Kỵ trở về, nhanh đi rót một chén nước.

- Ha ha, một tên tạp dịch đệ tử cũng dám tự xưng thiếu gia, thật không biết xấu hổ...

- Ba!

Nghe đến thanh âm này, cái ly trong tay Hùng Tú Châu rơi trên mặt đất, Mạc Vô Kỵ thậm chí có thể thấy Hùng Tú Châu sụp dưới đất hơi run run, sau đó lui đi ra sau lưng của hắn. Có thể thấy được Hùng Tú Châu đối với cái thanh âm này có bao nhiêu sao sợ hãi.

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn thấy hai người đang dọc theo bên Huyết Ngẫu Hồ đi tới, trong đó có một người Mạc Vô Kỵ quen biết, chính là chấp sự tạp dịch đệ tử Ô Khai. Ô Khai dường như đang đang không ngừng khuyên nói cái gì, chỉ là người phía trước này căn bản cũng không có bất kỳ bày tỏ gì.

Ô Khai cũng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, hắn nhanh chóng đi nhanh mấy bước, đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc huynh đệ đã về rồi.

Vô Ngân Kiếm Sơn truyền tống xảy ra vấn đề, Ô Khai loại này tạp dịch đệ tử chấp sự, là căn bản không có tư cách biết đến. Hắn chỉ biết là Mạc Vô Kỵ chiếm được Thạch Đan Sư ưu ái, thành dược đồng của Thạch Đan Sư.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, ánh mắt rơi ở nơi trên người nam tử mắng hắn. Nam tử này điển hình mắt tam giác, bản thân trường còn không tính là xấu xí. Bất quá đôi mắt kia, để cho giá trị nhan sắc của hắn trong nháy mắt giảm đi mấy đẳng cấp.

- Một tên tạp dịch đệ tử quen biết Ô Khai, liền xưng thiếu gia, lão tử há lại không phải có thể tự xưng đế vương?

Mắt tam giác thấy Mạc Vô Kỵ không có phản ứng, đi tới phụ cận sau đó lần thứ hai nói một câu.

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến phản ứng trước đây không lâu của Hùng Tú Châu, dường như đoán được một phần tên này là ai. Nếu là hắn không có đoán sai, tên mắt tam giác này hắn là tên gia hỏa cắt đứt chân của trượng phu Hùng Tú Châu Đào Ngao.

- Mạc huynh đệ, vị này chính là đệ tử của Hỏa Kiếm Phong phong chủ, Tàng Văn Bân.

Ô Khai sợ Mạc Vô Kỵ nói lung tung, mạo phạm tên mắt tam giác, nhanh chóng ở phía trước chỉ điểm một câu.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng được Thạch Đan Sư ưu ái, nhưng là so cùng Tàng Văn Bân, còn kém một chút. Dù sao Mạc Vô Kỵ chỉ là một dược đồng mà thôi, coi như là xảy ra chuyện gì, Thạch Đan Sư cũng sẽ không bởi vì Mạc Vô Kỵ đi cùng Hỏa Kiếm phong phong chủ trở mặt.

Sau khi nói xong, Ô Khai lại nhanh chóng đối với mắt tam giác nói:

- Tàng công tử, vị này chính là Mạc Vô Kỵ, rất được Thạch Đan Sư ưu ái, hôm nay là thủ hạ Thạch Đan Sư làm việc.

Ô Khai nói ý tứ của những lời này là muốn để cho Tàng Văn Bân kiêng kỵ một cái, không phải làm quá phận.

- Á đù, thì ra là dược đồng a.

Tàng Văn Bân khinh thường châm chọc một câu, sau đó sắc mặt tối sầm:

- Nho nhỏ dược đồng cút sang một bên đê, ngày hôm nay ta không phải là tới tìm ngươi.

Mạc Vô Kỵ đoán được là bởi vì hắn chứa chấp Hùng Tú Châu phu phụ, làm cho tên mắt tam giác này khó chịu. Trong lòng hắn ngược lại rất kỳ quái, theo lý thuyết coi như là Đào Ngao phu phụ đắc tội Tàng Văn Bân này, Tàng Văn Bân cắt đứt chân Đào Ngao sau đó, tự nhiên sẽ không tiếp tục cùng Đào Ngao phu phụ loại người này tầng dưới chót đi tính toán. Hiện tại hắn chẳng những so đo, còn cố ý đuổi theo đến nơi này.

- Tàng công tử, đồ đạc chúng ta đã cho ngươi, Đào Ngao lắm miệng cũng bị ngươi cắt đứt hai chân, cầu ngươi buông tha cho chúng ta phu phụ sao?.

Hùng Tú Châu phác thông một cái quỳ rạp xuống đất.

Tàng Văn Bân biến sắc:

- Đồ đạc, thứ gì? Ta một cái ngoại môn đệ tử của Địa Cấp Tông Môn, lại cần đồ đạc của ngươi một cái nho nhỏ tạp dịch?

Hùng Tú Châu mau chóng đem đầu cắm trên mặt đất, liên thanh nói:

- Là ta nói mò, xin Tàng công tử tha thứ.

- Tha thứ ngươi cũng có thể, ngươi mang theo quỷ nam nhân gãy chân cùng ta đi sao?.

Tàng Văn Bân hừ một tiếng, mắt tam giác hiện lên một tia lệ mang. Thông qua đoạn thời gian gần nhất nghiên cứu, hắn mơ hồ cảm giác đồ đạc từ trong tay Hùng Tú Châu cầm đến không bình thường, lúc này mới nổi lên tâm tư diệt khẩu.

Nghe vậy, Hùng Tú Châu cả người đều có chút như nhũn ra. Chuyến đi này còn sống đúng là quái sự, nàng cũng biết, tiếp tục ở tại chỗ này, chỉ có thể liên lụy Mạc Vô Kỵ.

- Dạ, dạ, chúng ta cùng công tử đi...

Hùng Tú Châu run giọng nói.

- Chờ một chút.

Mạc Vô Kỵ từ lúc bắt đầu đã không có để ý tới Tàng Văn Bân, hiện tại Hùng Tú Châu muốn rời khỏi, hắn mới gọi lại Hùng Tú Châu nói:

- Hùng đại tỷ, ngươi bây giờ là người ta mời làm việc, làm sao có thể tùy tùy tiện tiện rời đi? Ta còn có một việc hỏi ngươi, thời điểm ta không ở nơi này, thằng mắt tam giác này có tới quấy rầy hay không?

- Hắn, hắn...

Hùng Tú Châu hàm răng run lên, căn bản cũng không biết phải làm thế nào trả lời Mạc Vô Kỵ. Trên thực tế Mạc Vô Kỵ không ở nơi này, Tàng Văn Bân đã tới qua một lần, một lần kia không biết là nguyên nhân gì, Tàng Văn Bân còn chưa kịp nói cái gì nói, đã bị người gọi đi rồi.

- Á đù! Ngươi muốn chết!

Tàng Văn Bân một bước lên, giơ tay lên liền đánh về phía mặt Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cước bộ hơi nghiêng né ra, cổ tay vung lên, đồng dạng là một cái tát vỗ ra:

- Bốp!

Một tiếng, một tát này hoàn thành rơi vào trên mặt Tàng Văn Bân.

Tàng Văn Bân mặc dù có Linh Căn, nhưng Linh Căn rất yếu. Dựa vào tộc thúc uy phong, rồi mới miễn cưỡng tới Thác Mạch tầng hai. Không muốn nói hắn căn bản là nghĩ không ra Mạc Vô Kỵ có dũng khí động thủ với hắn, coi như là hắn nghĩ tới, hắn cũng không thể né một tát này của Mạc Vô Kỵ.

Tại dưới Mạc Vô Kỵ một tát này, hàm răng cùng máu của Tàng Văn Bân bay ra, cả người hắn cũng bị Mạc Vô Kỵ một cái tát đập bay ra ngoài.

Ô Khai nhất thời bối rối, Mạc Vô Kỵ cư nhiên một cái tát đem Tàng Văn Bân đánh bay ra ngoài, còn đánh cho rớt hàm răng, lớn chuyện roài a.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Một Cây Thiết Côn

- Ngươi...

Tàng Văn Bân chỉ vào Mạc Vô Kỵ thậm chí quên mất hắn là đứng lên giáo huấn Mạc Vô Kỵ một trận, bởi vì tại Vô Ngân Kiếm Phái mấy năm qua, hắn chưa hề gặp qua loại chuyện này, tạp dịch đệ tử có dũng khí động thủ với hắn. Đương nhiên, những nội môn đệ tử hay là người có thân phận, hắn cũng không đi trêu chọc được.

Mạc Vô Kỵ tiến lên vài bước, trong lòng là thầm nghĩ mà sợ. May là lần đầu tiên tên này có việc bỏ đi rồi, nếu không, Yên Nhi có chuyện không hay xảy ra, hắn hối hận cũng không kịp. Chuyện này cũng làm cho hắn tỉnh ra, sau này vô luận đi chỗ nào, đều muốn phải đem Yên Nhi mang theo bên người.

Thấy Mạc Vô Kỵ còn muốn động thủ, Ô Khai nhanh chóng tiến lên nói:

- Mạc huynh đệ, nghìn vạn không có khả năng động thủ nữa, động thủ lần nữa là tử lộ a...

Một khi Hỏa Kiếm Phong phong chủ tức giận, coi như là có thạch Đan Sư bảo vệ Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cũng khó thoát khỏi cái chết. Mạc Vô Kỵ chết mất ngược lại không có gì, hắn thật vất vả đầu tư cảm tình sẽ công cốc.

- Á đù! Ngươi dám động thủ với ta...?

Tàng Văn Bân thở dốc như chó, khí sắc mặt xanh mét chỉ vào Mạc Vô Kỵ. Bị một tên tạp dịch đệ tử tát cho bạt tai, với hắn mà nói là sỉ

nhục.

- Ô chấp sự, nếu không phải lần đầu tiên tên này tạm thời bị người khác gọi đi, ta phỏng chừng Yên Nhi đều khó khăn trốn ra bàn tay hắn. Ngươi nói ta có muốn động thủ lần nữa hay không?

Mạc Vô Kỵ sắc mặt rất khó nhìn, nếu không phải Ô Khai đối với Yên Nhi coi như là chiếu cố, hắn cũng sẽ không giải thích đối với Ô Khai.

Ô Khai vội vàng nhỏ giọng nói:

- Lần đầu tiên ta là thấy hắn tìm đến Hùng Tú Châu, nhanh đi báo cho Tần Tương Vũ. Lúc đó là Tần Tương Vũ giải vây, về phần Tần Tương Vũ dùng là thủ đoạn gì, ta cũng không rõ ràng lắm. Lần này ta lại đi tìm Tần Tương Vũ, thế nhưng nàng không ở tông môn, ta không có tìm được.

Mạc Vô Kỵ giờ mới hiểu được lại đây, vì sao lần đầu tiên trùng hợp như vậy, Tàng Văn Bân trên đường sẽ rời đi, hắn bộc phát cảm tạ Tần Tương Vũ. Hắn tiện tay giúp Tần Tương Vũ một cái việc nhỏ, mà Tần Tương Vũ liên tiếp giúp hắn đại ân.

- Ô chấp sự, đa tạ ngươi hỗ trợ.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ vai Ô Khai, vô luận Ô Khai là bởi vì nguyên nhân gì giúp hắn báo tin cho Tần Tương Vũ, hắn đều rất là cảm kích Ô Khai.

Ô Khai đang muốn nói đây chỉ là thứ yếu, chủ yếu là trước mắt làm thế nào đây, bỗng một người nam tử mặc y phục chấp sự vội vã chạy tới.

Ô chấp sự quen biết người này, đây là chấp sự tông môn Đan Sư điện Nguyên Tề. Đừng xem hắn cũng là một cái chấp sự, thế nhưng hắn chấp sự này tại trước mặt Nguyên Tề chấp sự, này là căn bản chưa đủ nhìn.

Dù cho không biết Nguyên Tề qua làm cái gì, Ô Khai cũng nhanh chóng khom người đứng ở một bên hành lễ nói:

- Tạp dịch chỗ Ô Khai ra mắt Nguyên chấp sự.

Nguyên Tề chỉ kịp gật đầu một cái đối với Ô Khai, liền vội vã đi tới trước người Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Đan Sư điện Nguyên Tề ra mắt Mạc Đan Sư, đây là lệnh bài thân phận của Mạc Đan Sư cùng đạo bào của khách khanh Đan Sư. Mặt khác mời Mạc Đan Sư lúc rảnh rỗi đi tông môn sự vụ đại điện tìm một chỗ kiếm phong, chúng ta giúp Mạc Đan Sư thành lập động phủ.

Mạc Vô Kỵ không nghĩ tới tốc độ nhanh như vậy, hắn trở về trước sau còn không có một giờ, thứ này liền toàn bộ đưa tới.

- Đa tạ nguyên chấp sự.

Mạc Vô Kỵ mau chóng đem mấy thứ này thu vào, hắn dám giáo huấn Tàng Văn Bân, ỷ vào cũng không phải là thạch Đan Sư đã chết đi, mà chính hắn là một cái khách khanh Đan Sư.

- Ơ đù! Mạc huynh...

Ô Khai cuối cùng là phản ứng kịp, khiếp sợ nhìn thân phận bài trong tay Mạc Vô Kỵ:

-... Ngươi đã là khách khanh Đan Sư của tông môn?

Ô Khai cứng rắn đem một cái chữ 'Đệ' nuốt xuống, đổi giọng gọi Mạc huynh. Tông môn khách khanh Đan Sư thân phận, đây chính là bỏ xa cái chức tạp dịch đệ tử chấp sự của hắn không biết bao nhiêu. Thảo nào Mạc Vô Kỵ không sợ Tàng Văn Bân, đổi thành hắn là khách khanh Đan Sư, hắn không sợ Tàng Văn Bân.

Nghĩ tới đây, Ô Khai không khỏi âm thầm may mắn, may mà trước đây hắn giúp Mạc Vô Kỵ một chút, gọi Tần Tương Vũ đến chặn Tàng Văn Bân một lần.

Tàng Văn Bân đã bò dậy nhất thời trợn tròn mắt, nếu như Mạc Vô Kỵ là khách khanh Đan Sư, vậy há có thể sợ hắn một cái cáo mượn oai hùm ngoại môn đệ tử như vậy? Hắn ỷ là Hỏa Kiếm Phong phong chủ cùng tộc đệ tử, lúc này mới mọi việc đều thuận lợi. Một khi thực sự xảy ra chuyện gì, hắn dù là muốn gặp phong chủ tộc thúc kia một lần, cũng không dễ.

Hắn len lén lui về phía sau mấy bước, đang muốn cứ như vậy chuồn mất. Mạc Vô Kỵ lại hừ lạnh một tiếng:

- Còn muốn chạy sao?

Tàng Văn Bân nhanh chóng khom người nói:

- Mạc Đan Sư, đệ tử không biết ngài là tông môn khách khanh Đan Sư, trước có nhiều mạo phạm, đệ tử xin cáo từ. Về phần chuyện giữa Mạc Đan Sư, đệ tử tuyệt đối sẽ không đi kinh động tộc thúc.

Câu nói sau cùng là đang nhắc nhở Mạc Vô Kỵ, tộc của ta thúc là đệ tử của Hỏa Kiếm Phong, hiện tại ta nhường ngươi một bước, ngươi đừng quá đáng.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ngươi có đúng là kinh động hay không, không có quan hệ gì với ta. Hùng Tú Châu phu phụ là người ta mời tới hỗ trợ, ngươi không chỉ một lần đến chỗ ở của ta kiêu ngạo, thậm chí còn cướp đi đồ đạc của Đào Ngao, cắt đứt hai chân Đào Ngao, ngươi cảm thấy ta sẽ cho qua như vậy sao?

Trước Mạc Vô Kỵ là không có thực lực giúp Đào Ngao lấy lại công đạo, cộng thêm Đào Ngao cùng hắn vô thân vô cố, hắn không cần phải vì thế đi đắc tội người.

Hiện tại cũng là bất đồng, không muốn nói Hùng Tú Châu đối với Yên Nhi chiếu cố chu đáo như vậy, coi như là Tàng Văn Bân hai lần đến

chỗ ở của hắn nháo sự, hắn cũng sẽ không bỏ qua. Trọng yếu hơn là, hắn hiện tại không sợ Tàng Văn Bân.

- Mạc Đan Sư, có muốn hay không ta đưa hắn mang tới chấp pháp điện?

Một bên Nguyên Tề đại thể đã hiểu một phần, lập tức liền nói theo.

Mạc Vô Kỵ là một cái Đan Sư, nghe nói cùng Ân Thiển Nhân quan hệ cũng không tệ lắm, hắn làm Đan Sư điện chấp sự, làm quan hệ với Mạc Vô Kỵ khẳng định không phải là chuyện gì xấu.

- Ta nguyện ý bồi thường Đào Ngao phu phụ tổn thất.

Tàng Văn Bân nghe được Nguyên Tề cũng muốn nhúng tay chuyện này, nhanh chóng nói.

Mạc Vô Kỵ quay đầu hướng Hùng Tú Châu hỏi:

- Hùng đại tỷ, hắn lấy đi thứ gì của các ngươi?

Hùng Tú Châu đến bây giờ cũng không có hoàn toàn phản ứng kịp, Mạc Vô Kỵ không phải là một tạp dịch đệ tử cùng ô chấp sự quan hệ tốt, lại tương đối giàu có sao? Thế nào lại thành khách khanh Đan Sư?

Hiện tại Mạc Vô Kỵ hỏi nàng, nàng mới tỉnh ngộ lại, ánh mắt vẫn như cũ có chút sợ hãi rụt rè không dám nhìn Tàng Văn Bân.

- Ngươi cứ việc nói, hắn sau này không dám tới nơi này nữa.

Mạc Vô Kỵ cổ vũ nói.

Hùng Tú Châu cuối cùng là an định một phần, nàng rốt cuộc hiểu rõ, vô luận nàng nói hay không, đều đã đắc tội Tàng Văn Bân.

Nghĩ tới đây, nàng đơn giản nói:

- Người này lấy đi một cây thiết côn cha ta để lại cho ta.

- Ta lập tức liền lấy đến, lập tức liền lấy đến...

Tàng Văn Bân một bên không ngừng nói lấy, một bên lảo đảo nghiêng ngã chạy ra ngoài.

- Mạc Đan Sư, vậy ta liền đi trước. Chờ Mạc Đan Sư tìm được kiếm phong sau đó, lập tức liền cho chúng ta biết để thành lập động phủ.

Nguyên Tề thấy chuyện đã xong, rất là khách khí hướng Mạc Vô Kỵ cáo từ.

Ô Khai nội tâm như nước sôi tưới qua bình thường giống nhau, quay cuồng không dứt. Hắn có quá nhiều nghi vấn cũng không dám tùy tùy tiện tiện hỏi Mạc Vô Kỵ, lúc này Mạc Vô Kỵ cùng thân phận của hắn hoàn toàn là bất đồng, hắn không có tư cách đi hỏi Mạc Vô Kỵ. Nếu là có thể mà nói, hắn thà rằng đem trứng Hải Dực Báo này đưa lại trả lại cho Mạc Vô Kỵ.

- Mạc Đan Sư... Ta cũng đi nha, có chuyện gì, Mạc Đan Sư mời xin cứ việc phân phó.

Ô Khai cũng là nhanh chóng đưa ra cáo từ.

Mặc dù không thích tính tình Ô Khai, Mạc Vô Kỵ đối với Ô Khai giúp hắn chặn một lần Tàng Văn Bân vẫn là rất cảm kích:

- Ô chấp sự, lần này ta nợ ngươi một cái nhân tình, tương lai nếu là yêu cầu luyện đan và vân vân, ta có thể giúp ngươi một lần.

- Đa tạ Mạc Đan Sư.

Ô Khai kích động vội vàng nói tạ ơn, có thể được một cái Đan Sư hứa hẹn luyện đan một lần, cũng không phải là sự tình đơn giản.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Đấu Chuyển Tinh Di

Nơi ở của Vô Ngân Kiếm Phái ngoại môn đệ tử Tàng Văn Bân lúc này là một mảnh hỗn độn, trên cơ bản đồ đạc nào có thể bị đập vỡ đều bị Tàng Văn Bân đập nát. Mà Tàng Văn Bân nửa bên mặt sưng như bánh bao vậy, trong mắt tràn đầy cừu hận không cam lòng.

- Công tử, lẽ nào liền phải đem đồ đạc đưa cho hắn?

Đứng bên người Tàng Văn Bân là một người trung niên nam tử thân mặc trường bào, người này là trong nhà phái tới quản gia giúp Tàng Văn Bân gia nhập Vô Ngân Kiếm Phái.

Tàng Văn Bân nghiến răng nói:

- Nếu không có thể thế nào? Thiên Hành thúc tại Hỏa Kiếm Phong, nếu là không có chuyện gì, ta ngay cả gặp đều khó mà nhìn thấy hắn, chứ đừng nói chi là cầu hắn giúp ta ra mặt.

Trung niên nam tử thấp giọng nói:

- Công tử, ta ngược lại có một cái biện pháp. Cây gậy kia công tử không phải là cảm thấy không đơn giản sao? Chúng ta đơn giản đem thiết côn đưa này đến Thiên Hành phong chủ nơi đó, đến lúc đó này nho nhỏ tạp dịch đệ tử đến đòi lấy đồ đạc, chúng ta liền trực tiếp để cho hắn đi tìm Thiên Hành phong chủ. Như vậy hắn chỉ có thể chính bản thân muốn chết.

Tàng Văn Bân nhãn tình sáng lên, lập tức liền lắc đầu nói:

- Tộc thúc của ta là người thế nào, loại chuyện này mượn đao giết người còn chưa muốn làm. Mạc Vô Kỵ thế nhưng là một cái kẻ hung ác, một khi chúng ta không có đúng lúc đem đồ đạc đi qua, hắn hứng đến, nói không chừng chạy tới chỗ ở của ta đối phó ta. Làm như vậy phiêu lưu quá lớn.

Trung niên nam tử nhãn châu xoay động:

- Kỳ thực còn có một cái biện pháp, đó chính là trước đem đồ đạc đưa cho tên tạp dịch đệ tử đó, sau đó nghĩ biện pháp đem chuyện này nói cho phong chủ. Liền nói ngươi tìm được một cái tài liệu luyện khí tốt, chuẩn bị tặng cho phong chủ, kết quả bị tạp dịch đệ tử Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ lấy đi.

Tàng Văn Bân vỗ tay ba cái:

- Tốt, sẽ dùng biện pháp này, ngươi bây giờ liền đem thiết côn này đưa cho này nho nhỏ tạp dịch đệ tử kia, ta xem hắn làm sao đối mặt với lửa giận của tộc thúc ta.

...

Một tháng không có nhìn thấy Yên Nhi, Mạc Vô Kỵ không ngừng nói chuyện với Yên Nhi, hắn hy vọng có thể để cho Yên Nhi suy nghĩ nhớ ra một phần chuyện cũ. Trên cơ bản đều là hắn nói, Yên Nhi nghe. Nói chuyện với Hùng Tú Châu thì bất đồng là, tại lúc Mạc Vô Kỵ nói xong, Yên Nhi vẫn luôn đang lắng lặng nghe, biểu tình an tường yên lặng, nhãn thần cũng ôn nhu.

- Thiếu gia, cái kia Tàng Văn Bân cho người đem đồ đạc đưa tới.

Hùng Tú Châu thanh âm ở bên ngoài vang lên.

Mạc Vô Kỵ đứng lên nhìn Yên Nhi nói:

- Yên Nhi, ta có việc (phải) nghiên cứu một vài thứ, ngươi ở cửa phòng đi dạo, mệt mỏi đi ngủ một hồi.

Tuy Yên Nhi sẽ không đáp lại, nhưng Mạc Vô Kỵ biết Yên Nhi có thể nghe hiểu lời của hắn.

Thấy Yên Nhi đi ra ngoài, Mạc Vô Kỵ mới nói với Hùng Tú Châu:

- Hùng đại tỷ, vật kia là của ngươi, chính ngươi thu lại sao?. Ta muốn nghiên cứu một vài thứ, không có chuyện đặc biệt, không nên quấy rầy ta.

- Đa tạ thiếu gia, ta cùng Đào Ngao có thể được thiếu gia che chở, đã là có phúc kiếp trước tu luyện. Ta cùng Đào Ngao cũng không tu võ, cũng không có Linh Căn, cây thiết côn này chúng ta giữ lại cũng là không có ích gì, hay là đưa cho thiếu gia.

Hùng Tú Châu đang khi nói chuyện đã kéo một cây thiết côn đi đến.

Mạc Vô Kỵ ngược lại không có để ý, một cây thiết côn đích xác không coi vào đâu, nhận lấy tới cũng có thể để cho Hùng Tú Châu càng thêm an tâm một phần.

Bất quá tại hắn thấy Hùng Tú Châu cật lực như vậy đem một cây thiết côn lôi vào sau đó, hắn liền mơ hồ cảm giác được thiết côn có chút không đơn giản. Này thiết côn thoạt nhìn cũng mới cao chừng một người, to cỡ cổ tay trẻ con mà thôi. Hùng Tú Châu quanh năm làm việc thể lực, muốn xách thiết côn hắn là không có vấn đề gì sao?? Nhưng bây giờ Hùng Tú Châu lại rất cật lực.

Chẳng lẽ thiết côn này là cái gì tài liệu rất tốt, lúc này mới đưa tới Tàng Văn Bân mơ ước?

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nói:

- Vậy thì đa tạ Hùng đại tỷ, thiết côn ta nhận, thời điểm ta nghiên cứu đồ, còn xin Hùng đại tỷ hỗ trợ chiếu cố tốt Yên Nhi. Có chuyện gì, lập tức cho ta biết.

- Dạ, thiếu gia yên tâm, ta nhất định chiếu cố tốt Yên Nhi.

Quả nhiên như Mạc Vô Kỵ nghĩ bình thường giống nhau, Mạc Vô Kỵ nhận lấy thiết côn sau đó, Hùng Tú Châu nhất thời vui vẻ, đi ra ngoài, người cũng biến thành Tinh thần rất cao.

Mạc Vô Kỵ (nắm) thiết côn, vào tay một mảnh lạnh lẽo. Xốc lên thiết côn, Mạc Vô Kỵ đoán chừng một phần, thiết côn này có ít nhất trên dưới một trăm cân. Nếu là hắn không tu luyện, cầm lấy thiết côn này cũng rất cật lực.

Thiết côn mặt ngoài có một chút loáng thoáng văn lộ, tại địa phương tay hắn bắt mơ hồ có mấy chữ. Mạc Vô Kỵ nhìn kỹ một hồi lâu mới nhận ra, là mấy chữ: “Made in China.”… à mà thực ra là: 'Thiên Cơ'.

Thiên Cơ? Nếu không phải thế giới này cùng binh khí phổ không hề quan hệ, binh khí kia phổ lại là tiểu thuyết gia mà nói, Mạc Vô Kỵ còn tưởng rằng đây là binh khí phổ xếp hàng thứ nhất Thiên Cơ Côn.

Ngoại trừ hai chữ Thiên Cơ, cùng rất trầm trọng, thiết côn liền không còn có chỗ dị thường nào khác. Mạc Vô Kỵ nghiên cứu một phen sau đó, đem thiết côn đặt ở một bên, thiết côn với hắn mà nói thật đúng là không có tác dụng gì. Hắn không phải là Luyện Khí Sư, nếu như là Luyện Khí Sư, cũng là có thể đem thiết côn hòa tan xem là tài liệu gì.

Bỏ xuống thiết côn, Mạc Vô Kỵ mở ra túi của mình. Trong cái bọc là thu hoạch của hắn lần này tại Vô Ngân Kiếm Sơn, cũng coi như là hắn bắt đầu tu luyện sau đó lấy được đệ nhất tài nguyên tu luyện.

Mấy chục bình nhất phẩm Nhân Linh Đan một lọ không thiếu, hắn từ chỗ tam phẩm Nhân Đan Sư lấy được linh thạch cũng đều ở đó. Nửa đoạn đoản kiếm cùng cái kia truyền thừa Thủy Tinh Cầu cũng đều bình yên vô sự, ngoài ra, còn thêm một đống nhị phẩm linh thảo cùng một quyển thật mỏng da thú cuốn.

Mạc Vô Kỵ cầm lấy da thú cuốn, mặt trên ghi lại nhiều loại phương pháp luyện đan nhị phẩm Nhân Linh Đan. Hắn biết đây cũng là Ân

Thiển Nhân bỏ vào, Ân Thiển Nhân đại khái là cảm thấy nợ hắn, cho nên mới dùng mấy thứ này bồi thường một cái.

Vô luận Ân Thiển Nhân là nghĩ như thế nào, mấy thứ này đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đều là rất thỏa đáng.

Mạc Vô Kỵ động trước nhất không phải là cái kia truyền thừa Thủy Tinh Cầu, mà là nửa đoạn đoản kiếm.

Nửa đoạn đoản kiếm này là Mạc Lạc Khúc đoản kiếm, dựa theo Ân Thiển Nhân thuyết pháp cùng hắn thấy được, Mạc Lạc Khúc hắn là bỏ mạng ở Vô Ngân Kiếm Sơn. Đối với Mạc Lạc Khúc, Mạc Vô Kỵ trong lòng có một loại đồng bệnh tương liên. Hắn chuẩn bị đem nửa đoạn đoản kiếm này thanh lý sạch sẽ, sau đó tìm một hộp gỗ bỏ vào, lưu lại làm một cái kỷ niệm, cũng làm một cảnh giác.

Lạc Khúc Kiếm chỗ bị vỡ thoạt nhìn cực kỳ bằng phẳng, chỉ là bởi vì thời gian dài ăn mòn, có một đống rỉ sét cùng loang lổ.

Mạc Vô Kỵ rút ra đao nhọn, đem loang lổ cùng rỉ sét quét đi rồi, lập tức phát hiện chỗ mặt vỡ có chút khe hở tồn tại. Mạc Vô Kỵ lại dùng mũi đao tại chỗ khe hở kia gạt gạt, khe hở lớn hơn ra, lập tức hắn từ chỗ khe hở kia rút ra một cái cuốn lụa giấy mỏng đến cực nhỏ. Xác thực nói, cái này không nên gọi giấy. Thứ này chất liệu gỗ cùng Vô Tự Đan Thư của hắn cũng là có chút không sai biệt lắm, cứng cỏi không gì sánh được.

Lụa mỏng bị Mạc Vô Kỵ chậm rãi mở ra, lại rộng nửa thước dài sắp tới một thước. Mặt trên ghi lại vô số chữ viết thật nhỏ, còn có một vài tranh vẽ rõ ràng nhân thể linh khí hướng đi.

Chữ viết vừa nhìn chính là khẩu quyết, mà tranh vẽ còn lại là phối hợp khẩu quyết tu luyện mà dùng.

Thì ra trong đoản kiếm cất giấu một cái công pháp, không biết là tu luyện công pháp hay là pháp kỹ. Mạc Vô Kỵ phỏng chừng môn công

pháp này ngay cả Mạc Lạc Khúc cũng không biết, coi như là Mạc Lạc Khúc biết, cũng là chuyện tại Vô Ngân Kiếm Sơn về sau.

Tại phía trên lụa mỏng, Mạc Vô Kỵ rốt cục nhìn thấy bốn chữ hơi lớn một chút: “Quỳ Hoa Bảo Điển…” à mà thực ra là: Đấu Chuyển Tinh Di.

Mạc Vô Kỵ trong lòng một trận không bik nói gì, hắn đi tới thế giới này cùng lạc phách Mộ Dung phục hầu như giống nhau, bây giờ được pháp kỹ cũng cùng Mộ Dung phục tu luyện là cùng một cái tên.

Nhưng Mộ Dung này phục là nhân vật giả dối a, trên đời dĩ nhiên lại có sự tình này, hắn nhưng không tin Kim đại hiệp Mộ Dung viết ra là thật a.

Bất quá dứt bỏ những thứ này cũng không nói, Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng là cho rằng Đấu Chuyển Tinh Di là lợi hại nhất trong hết thảy vũ kỹ.

Cái gì cửu âm cửu dương, cái gì Độc Cô Cửu Kiếm, cái gì Càn Khôn Đại Na Di, tại trong lòng Mạc Vô Kỵ, cũng không lợi hại bằng Đấu Chuyển Tinh Di.

Đấu Chuyển Tinh Di có bao nhiêu tầng Mạc Vô Kỵ không biết, thế nhưng hắn biết Mộ Dung phục chỉ là tại Đấu Chuyển Tinh Di tầng thứ nhất, là đã có thể nổi danh cùng Kiều Phong. Mộ Dung Phục không bằng Kiều Phong, đó là bởi vì hắn đem tinh lực toàn bộ đặt ở việc phục quốc.

Căn cứ lúc đó Mộ Dung phục mà nói:

- Vãn bối gia truyền Đấu Chuyển Tinh Di thần công, gia huynh luyện tới Bắc Đấu Di Thần Cảnh, gia phụ luyện tới "Cô Mộng Tinh Hồn Cảnh, sáng lập bộ này thần công Long thành tổ tiên luyện tới Vẫn Thạch Tinh Lãng Cảnh, còn chân chính cao nhất cảnh giới là "Thiên Huyễn Tinh Thần "..."

Hiện tại Đấu Chuyển Tinh Di xuất hiện ở trong Mạc Lạc Khúc kiếm, Mạc Vô Kỵ không tin môn công pháp này sẽ là do Mộ Dung Long thành sáng lập.

Mạc Vô Kỵ tiếp tục xem tiếp:

- Phu nhân chi sinh bản vi hỗn độn chi khí, khí sinh tinh, tinh sinh thần, thần sinh minh; bản vu âm dương chi khí, khí chuyển vi tinh, tinh chuyển vi thần, thần chuyển vi minh; thủ khí nhi hợp thần, tắc tinh bất khứ kỳ hình, niệm thử tam hợp vi nhất, cửu dĩ trí lý, phi đồng cân lực nhi tự nhiên. Tu chân chi sĩ, pháp vu âm dương; hợp vu thuật sổ, trì mãn kiền khôn, chuyên khí bão nhất, dĩ thần vi xa, dĩ khí vi mã, thần khí tương hợp, nãi khả thành công..

Ở đâu ra một bộ võ pháp? Cái này căn bản là một bộ tu chân công pháp, không đúng, hẳn là pháp kỹ.

Xuống chút nữa:

- Thiên phân bốn chữ quyết, vừa là Đấu Tự Quyết (斗), đấu Tự bốn tầng, đệ nhất Di Hoa Tiếp Mộc, thứ hai Bắc Đấu Di Thần, thứ ba Cô Mộng Tinh Hồn, thứ tư Vẫn Thạch Tinh Lãng; hai là Chuyển Tự Quyết, chuyển Tự bốn tầng, đệ nhất Thiên Huyễn Tinh Thần, thứ hai Tham Thương Vĩnh Hợp, thứ ba Tham Hồi Đấu Chuyển, thứ tư Toàn Chuyển Càn Khôn.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, bộ công pháp kia quả nhiên cùng Mộ Dung Long Thành không hề có quan hệ. Căn cứ Mộ Dung phục mà nói, Mộ Dung gia tu luyện tối cao cũng bất quá là Chuyển Tự Quyết tầng thứ nhất Thiên Huyễn Tinh Thần mà thôi. Tu luyện tới Thiên Huyễn Tinh Thần, đoán chừng là võ tu cảnh giới cao nhất. Lại sau này, không có tu chân nguyên khí bổ sung, căn bản là không cách nào tu luyện đến các cảnh giới phía sau.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Ngẫu Kiếm Phong

Vốn chiếm được Đấu Chuyển Tinh Di pháp kỹ, trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là thoả mãn. Bất quá khi ánh mắt của hắn quét tới sau cùng, phát hiện chỉ có Đấu Tự Quyết cùng Chuyển Tự Quyết lúc tu luyện, liền biết môn công pháp này không đầy đủ.

Đấu Chuyển Tinh Di Đấu Tự Quyết cùng Chuyển Tự Quyết đều ở trong kiếm, dựa theo Mạc Vô Kỵ suy đoán, Tinh Tự Quyết cùng Di Tự Quyết khẳng định ở trong nửa đoạn đoản kiếm còn lại. Căn cứ lời của Ân Thiển Nhân, nửa đoạn đoản kiếm còn lại chính là nửa đoạn nằm ở Huyền Kiếm Nhai của Vô Ngân Kiếm Phái.

Mạc Vô Kỵ thu về lụa mỏng trong tay, ánh mắt rơi vào phương vị tông môn Huyền Kiếm Nhai. Nếu Đấu Chuyển Tinh Di bị hắn chiếm được, hắn liền nhất định phải hoàn thiện pháp kỹ này. Vô luận như thế nào, hắn cũng muốn đi Huyền Kiếm Nhai một chuyến, đem Đấu Chuyển Tinh Di Tinh Tự Quyết cùng Di Tự Quyết trong nửa đoạn đoản kiếm kia thu vào tay.

Muốn đi trộm công pháp ở Huyền Kiếm Nhai đoản kiếm, hắn nhất định phải đổi địa phương. Cái chỗ này tuy rằng an tĩnh, thế nhưng không tiện hành động.

...

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai đi tới tông môn sự vụ đại điện, đại bộ phận mọi người lộ ra ánh mắt hâm mộ. Coi như là một vài nội môn đệ tử, đối với Mạc Vô Kỵ cũng là cực kỳ ước ao. Bởi vì nội môn đệ tử, cũng không

có thể giống như Mạc Vô Kỵ, còn có thể một mình ở lại một cái kiếm phong.

Đây là Đan Sư địa vị, dù cho Mạc Vô Kỵ chỉ là một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư.

- Mạc Đan Sư...

Đệ tử Phỉ Bỉnh Trụ làm sự vụ đại điện phối dược kho thấy Mạc Vô Kỵ, xa xa liền ra kêu lên, thanh âm có thêm một chút kính nể.

Mạc Vô Kỵ đi tới vỗ vỗ mông hắn nói:

- Phỉ huynh, ta vẫn là Mạc Vô Kỵ trước kia, mọi người là bằng hữu, cũng đừng quá câu thúc.

Phỉ Bỉnh Trụ cười ha ha một tiếng:

- Ta liền nói Mạc sư huynh sẽ không giống như người khác, tuy rằng nói như vậy, ta Mạc sư huynh vẫn là gọi ta sư đệ sao?. Tông môn bên trong, cũng có một cái phân chia lớn nhỏ.

Không biết lời của Mạc Vô Kỵ nổi lên tác dụng, hay là Phỉ Bỉnh Trụ biết muốn cùng Mạc Vô Kỵ giao hảo, thì không thể quá mức câu nệ.

- Tốt lắm, sau này ta gọi ngươi là Phỉ sư đệ.

Mạc Vô Kỵ không thích người văn vê ỏng ẹo, hắn mình chính cũng là như vậy. Kết giao bằng hữu, cho tới bây giờ cũng không hỏi địa vị đối phương. Liền lấy hắn và Ân Thiển Nhân giữa đó giao tình, đổi thành bình thường tạp dịch đệ tử, tại trước mặt Ân Thiển Nhân có lẽ đều nói không ra lời, tại trong mắt Mạc Vô Kỵ, thật là quá ư cmn bình thường.

Trên thực tế hắn càng muốn trực tiếp gọi tên Phỉ Bỉnh Trụ, chỉ là Phỉ Bỉnh Trụ cùng hắn bất đồng, hiện tại địa vị của hắn tại trong mắt Phỉ Bỉnh Trụ là cao cao tại thượng. Hắn và Phỉ Bỉnh Trụ cũng không phải cùng Đinh Bố Nhị, Nguyên Chấn Nhất giữa đó quan hệ.

- Mạc sư huynh tới nơi này chẳng lẽ là phải tìm kiếm phong ở lại?

Không thể không nói Phỉ Bỉnh Trụ trường kỳ tại sự vụ đại điện, tùy mặt gửi lời bản lĩnh rất mạnh. Mạc Vô Kỵ còn không có hỏi hắn, hắn liền đoán được Mạc Vô Kỵ lai lịch.

Mạc Vô Kỵ vốn chính là muốn tìm ở kiếm phong, nghe được lời của Phỉ Bỉnh Trụ, thuận miệng hỏi:

- Phỉ sư đệ, ngươi đối với tông môn so với ta hiểu rõ hơn càng nhiều. Ngươi cho rằng các kiếm phong có thể chọn, cái nào ngon?

- Tự nhiên là Thất Kiếm Phong, Thất Kiếm Phong tại chúng ta Vô Ngân Kiếm Phái thì có tên thập đại kiếm phong. Thất Kiếm Phong tân phong chủ Cử Thất Kiếm đi Vấn Thiên Học Cung sau đó, Thất Kiếm Phong vẫn luôn chưa có chủ. Thất Kiếm Phong linh khí nồng nặc, thích hợp tu luyện cùng luyện đan nhất.

Phỉ Bỉnh Trụ gần như là thốt ra.

- Vấn Thiên Học Cung là địa phương nào? Cử Thất Kiếm là Vô Ngân Kiếm Phái phong chủ, coi như là đi Vấn Thiên Học Cung sau đó, lẽ nào không trở lại?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc hỏi.

Phỉ Bỉnh Trụ lắc đầu nói:

- Cụ thể ta cũng không phải phi thường rõ ràng, ta chỉ biết là Vấn Thiên Học Cung là địa phương cường đại nhất trong phạm vi ngũ đại đế quốc, là chỗ truy tìm Thiên Giới tam trọng thiên. Nghe nói trong ngũ đại đế quốc, hết thảy Thiên Giới cường giả đều xuất từ Vấn Thiên Học Cung. Bất luận cái gì tông môn đệ tử ưu tú nhất, đều có tư cách tiến vào Vấn Thiên Học Cung. Mỗi một cái tông môn đều kiêu ngạo vì có bao nhiêu người có tư cách tiến vào Vấn Thiên Học Cung...

Nói đến đây, Phỉ Bỉnh Trụ phóng thấp giọng:

- Ta nói ngươi a, nghe nói ngũ đại đế quốc lần này sở dĩ không tranh đấu nữa, đổi thành luyện đan thi đấu làm tiêu chuẩn tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, cũng là bởi vì Vấn Thiên Học Cung lên tiếng.

Mạc Vô Kỵ không có hỏi lại, nghĩ đến hắn là cùng Thanh Hoa Bắc Đại trên địa cầu bình thường giống nhau, là một cái đại học danh tiếng mà thôi.

- Ngươi cùng ta nói tiếp sự tình Thất Kiếm Phong sao?, nếu mà cái chỗ này không sai, ta liền đi qua ở.

Mạc Vô Kỵ đem lực chú ý lần thứ hai đặt ở việc lựa chọn ngọn núi.

Phỉ Bỉnh Trụ lập tức liền thao thao bất tuyệt nói:

- Thất Kiếm Phong đệ nhất phong chủ Thất Kiếm tiền bối phi thường cường đại, về sau có một lần hắn ra ngoài làm việc, sau đó sẽ không có trở về nữa. Về sau phong chủ đều rất là bình thường, thẳng đến trước một đời phong chủ Cử Thất Kiếm xuất hiện.

Cử Thất Kiếm vốn tên gọi Cử Già, tới rồi Thất Kiếm Phong sau đó mới đổi tên Cử Thất Kiếm. Đây là ta Vô Ngân Kiếm Phái thiên tài, chẳng những trong thời gian thật ngắn trở thành phong chủ, còn trong thời gian thật ngắn trở thành gần với các vị trưởng lão cùng tông chủ cường giả. Tại lần trước Vấn Thiên Học Cung đệ tử tuyển chọn, hắn tham gia khiêu chiến, tại trong vô số thiên tài mở một đường máu, thành công tiến vào Vấn Thiên Học Cung...

Mạc Vô Kỵ thấy Phỉ Bỉnh Trụ nói đến phần sau dường như có chút do dự, hình như có lời gì không được dễ nói bình thường giống nhau.

- Phỉ sư đệ, ta ngươi coi như là bằng hữu, còn có cái gì nói khó mà nói? Có lời gì liền nói thẳng ra sao?, không có gì phải do dự.

Mạc Vô Kỵ lúc này nói.

Phỉ Bỉnh Trụ nhìn một chút bốn phía, nhỏ giọng nói:

- Mạc sư huynh, tuy rằng Thất Kiếm Phong tốt, bất quá ta suy nghĩ một chút, cho rằng hay là thôi bỏ đi.

- Vì sao?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Phỉ Bỉnh Trụ giọng nói bộc phát nhỏ lại:

- Cử phong chủ đi rồi, uy danh của hắn còn đang ở đây. Ta nghe trước khi nói Thất Kiếm Phong có người chọn ở qua, Cử phong chủ đã trở về một chuyến rất là mất hứng. Về sau cái kia trưởng lão chọn Thất Kiếm Phong tại một lần ra ngoài lại không có trở về nữa, đương nhiên đây là ta nghe tin vỉa hè, không phải thật. Tông môn có rất nhiều người sùng bái Cử phong chủ, một khi ngươi lựa chọn Thất Kiếm Phong, rất nhanh thì có thể truyền tới trong tai Cử phong chủ.

Mạc Vô Kỵ ha ha cười:

- Người này đều đi rồi, còn bá đạo như vậy?

Phỉ Bỉnh Trụ cười khan một tiếng, không có tiếp lời.

- Mạc Đan Sư tới rồi? Nếu là Mạc Đan Sư hiện tại muốn chọn kiếm phong, vậy mời cùng ta cùng đi sao?.

Đan Sư điện Nguyên Tề thanh âm xa xa truyền đến.

- Vậy thì đa tạ nguyên chấp sự, ta đang muốn đi Thất Kiếm Phong xem.

Mạc Vô Kỵ xa đáp một câu.

Phỉ Bỉnh Trụ lần thứ hai nhỏ giọng nói:

- Mạc sư huynh, nếu là ngươi đối với linh khí yêu cầu không cao lắm mà nói, ta kiến nghị ngươi lựa chọn Ngẫu Kiếm Phong. Ngẫu Kiếm Phong phong chủ là Quan Lê, hắn cũng là bởi vì tại Ngẫu Kiếm Phong

tiếp tục trồng Bảo Huyết Ngẫu, lúc này mới đem Ngẫu Kiếm Phong linh khí tiêu hao rất lợi hại. Được rồi, ngươi bây giờ ở Huyết Ngẫu Hồ, trước đây cũng là chỗ Quan tiền bối ở. Trước đây Ngẫu Kiếm Phong có nhược điểm duy nhất, chính là cách Huyền Kiếm Nhai quá gần, hiện tại linh khí hơi có chút yếu. Người thường tu luyện được rồi, đối với một phần Trúc Linh cảnh tu sĩ mà nói, tu luyện liền không đủ...

Lúc này Nguyên Tề chạy tới phụ cận, Phỉ Bỉnh Trụ nhanh chóng câm miệng. Phỉ Bỉnh Trụ tựa hồ đối với Ngẫu Kiếm Phong hiểu rõ vô cùng, nếu không phải Nguyên Tề lại đây, hắn có lẽ còn có thể nói nửa ngày.

Mạc Vô Kỵ đập đập vỗ vỗ mông Phỉ Bỉnh Trụ:

- Phỉ sư đệ, ta đi trước chọn kiếm phong đã, sau này ta lại mang dầu ăn tới thông nhau nhé.

Nguyên Tề cười nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Đan Sư, nếu không ta hiện tại liền dẫn ngươi đi Thất Kiếm Phong xem?

Mạc Vô Kỵ nghe được Ngẫu Kiếm Phong khoảng cách Huyền Kiếm Nhai hơi gần, trong lòng đã nghiêng về Ngẫu Kiếm Phong. Hắn cười một cái nói:

- Còn phải phiền Nguyên chấp sự đem bản đồ các kiếm phong cho ta xem.

- Vậy mời Mạc Đan Sư cùng đi theo ta, ta mang Mạc Đan Sư đi kiếm phong điện.

Nguyên Tề làm một cái thủ thế chỉ dẫn, để cho Mạc Vô Kỵ cùng hắn đi.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ kiếm phong phân phối không có quan hệ gì với Nguyên Tề, Nguyên Tề vì mượn hơi cùng Mạc Vô Kỵ quan hệ, chủ động yêu cầu giúp Mạc Vô Kỵ đi xem kiếm phong.

Kiếm phong điện cũng thuộc về với tông môn sự vụ trong đại điện, bất quá tại lầu hai. Có lẽ là có Nguyên Tề cùng đi, kiếm phong điện phụ trách đệ tử cực kỳ khách khí. Chẳng những đem các đại kiếm phong tranh vẽ đều lấy ra, liền ngay cả các kiếm phong kiến trúc loại hình đều đem ra.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút bản đồ địa hình, quả nhiên cùng Phỉ Bỉnh Trụ nói như vậy, Ngẫu Kiếm Phong khoảng cách Huyền Kiếm Nhai là gần nhất.

- Mạc Đan Sư đối với Thất Kiếm Phong có chút hứng thú, ngươi đem Thất Kiếm Phong cặn kẽ kiến trúc tranh vẽ lấy ra cho Mạc Đan Sư xem một chút đi.

Một bên Nguyên Tề chủ động nói giúp Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Thác Mạch Tầng Bốn

Mạc Vô Kỵ chỉ vào bản đồ của Ngẫu Kiếm Phong nói:

- Cái kiếm phong này kiến trúc không sai, đơn giản. Không chiếm cư quá nhiều diện tích, sau này ta nếu muốn xây một vài thứ, cũng tương đối dễ dàng, chính nó là kiếm phong ta chọn.

- Mạc Đan Sư, ngươi muốn chọn Ngẫu Kiếm Phong? Nơi này linh khí tương đối bạc nhược à nha.

Đệ tử coi như là phụ trách, chủ động nói ra khuyết điểm của Ngẫu Kiếm Phong.

Mạc Vô Kỵ không thèm để ý chút nào vung tay lên:

- Không quan hệ, ta đối với tu luyện cũng không phải rất lưu ý, ta nghiên cứu chính là luyện đan. Cũng không cần lại phái người giúp ta trùng kiến địa phương này nha, ta quen đơn giản, gian nhà gốc là có thể ở roài.

Nếu Mạc Vô Kỵ đều đã nói như vậy, Nguyên Tề cùng đệ tử phụ trách kiếm phong tự nhiên sẽ không nói nhảm nữa cái gì. Kiếm phong điện đệ tử rất nhanh thì giúp Mạc Vô Kỵ làm thủ tục tạm trú, KT3, sổ hộ khẩu tại Ngẫu Kiếm Phong.

...

Mạc Vô Kỵ chỉ là một khách khanh Đan Sư, trên thực tế hắn có thể có được một cái kiếm phong, chủ yếu vẫn là tông môn nhìn xem tại mặt

mũi Ân Thiển Nhân. Cho nên là giúp Mạc Vô Kỵ an bài kiếm phong sau đó, tông môn cũng không có gọi đệ tử đến Ngẫu Kiếm Phong.

Ba ngày sau, Mạc Vô Kỵ vào ở Ngẫu Kiếm Phong.

Ngẫu Kiếm Phong tại toàn bộ Vô Ngân Kiếm Phái, rốt cuộc là một cái kiếm phong tầm thường. Diện tích cũng không lớn, ngọn núi cũng không tính là cao. Duy nhất cùng các kiếm phong còn lại bất đồng là, tại Ngẫu Kiếm Phong đỉnh núi, lại có một cái hồ không nhỏ. Cái hồ này là trước đây quan lê dùng để nuôi Bảo Huyết Ngẫu, sau Quan Lê, cái kiếm phong này trống vắng, cái này hồ cũng nhàn rỗi.

Mạc Vô Kỵ vào ở Ngẫu Kiếm Phong trên thực tế chỉ có bốn người lại đây, hắn và Yên Nhi, hơn nữa Hùng Tú Châu phu phụ.

Ngẫu Kiếm Phong phòng ốc cũng không nhiều, ngay cả kiếm phong đại điện cũng không có. Ngoại trừ một cái chủ phòng ốc ra, còn có hai cái nhà kề cùng một cái phòng tạp hoá, cộng thêm một cái phòng linh thú.

Đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói đã cũng đủ, dù sao chỉ có bốn người mà thôi.

Đem việc vặt của gian nhà cùng kiếm phong giao cho Hùng Tú Châu đi xử lý, Mạc Vô Kỵ bắt đầu tu luyện Đấu Chuyển Tinh Di, cũng bắt đầu nghĩ tới sự tình đi Huyền Kiếm Nhai.

...

Ngẫu Kiếm Phong linh khí mặc dù không bằng các kiếm phong khác, so với Huyết Ngẫu Hồ đã cường đại hơn mười lần. Trước đây Mạc Vô Kỵ còn ước ao qua nơi ở của Ô Khai, mà nơi này linh khí so với nơi ở Ô Khai linh khí cũng nồng nặc gấp mấy lần. Đây là một cái kiếm phong tư nguyên linh khí cằn cỗi, có thể tưởng tượng kiếm phong tư nguyên linh khí tốt linh khí là nồng nặc như thế nào.

Ở chỗ này tu luyện, Mạc Vô Kỵ mỗi ngày đều có thể cảm thấy được tu vi của mình bay nhanh tiến bộ, điều này làm cho hắn ngay cả đan dược và linh thạch đều không hữu dụng. Hắn căn bản cũng không biết pháp kỹ phải chờ tới Trúc Linh sau đó mới có thể tu luyện, cho nên đang tu luyện đồng thời, cũng bắt đầu tu luyện Đấu Chuyển Tinh Di.

Một tháng sau, Mạc Vô Kỵ Đấu Chuyển Tinh Di đã bước vào cảnh giới Di Hoa Tiếp Mộc.

Bởi vì hấp thu linh khí tốc độ bay nhanh, tu vi tiến bộ cấp tốc. Chỉ thời gian một tháng, Mạc Vô Kỵ trong cơ thể nguyên khí chính là quay cuồng không thôi, căn cứ kinh nghiệm tu luyện của hắn, đây là muốn thăng cấp tiết tấu.

Đã từng chợt nghe Hàn Ngưng nói qua, Thác Mạch tầng bốn cùng Thác Mạch tầng ba là hai cái cấp độ hoàn toàn bất đồng, tới rồi Thác Mạch tầng bốn sau đó, thực lực sẽ tăng cường rất nhiều.

Không có sư phụ giáo dục, vì bảo đảm mình có thể thăng cấp đến Thác Mạch tầng bốn, Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên chuẩn bị xong linh thạch. Hắn định dùng linh thạch đến phá tan Thác Mạch sơ kỳ, thăng cấp đến Thác Mạch tầng bốn.

Linh thạch nắm trong tay, một Chu Thiên vận chuyển, Mạc Vô Kỵ liền cảm giác bàn tay của mình hình như một cái miệng hút to lớn, đem linh thạch linh khí cuồn cuộn không ngừng hút đi.

Tinh thuần linh khí, để cho Mạc Vô Kỵ toàn thân lỗ chân lông đều thư sướng mở ra, cái loại này nguyên khí tích lũy tốc độ để cho hắn đại tiểu chu thiên vận hành tốc độ tăng gấp bội.

Mạc Vô Kỵ đè nén nội tâm ngạc nhiên mừng rỡ, hắn không nghĩ tới dùng linh thạch tu luyện sẽ có hiệu quả lớn như vậy, để cho hắn yên tâm bỏ quên dùng đan dược. Nếu là hắn vẫn dùng linh thạch tu luyện, có lẽ hắn sớm bước vào Thác Mạch tầng bốn.

Cuồn cuộn nguyên khí tại trong kinh mạch như sấm đánh bình thường giống nhau bắt đầu khởi động, chỉ nửa ngày, Mạc Vô Kỵ liền thay đổi năm tấm linh thạch.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ trong cơ thể thật giống như có một đạo đê đập được mở ra bình thường giống nhau, lăn nguyên khí tại giữa mạch lạc tạo thành nước lũ, Mạc Vô Kỵ gào to một tiếng đứng lên.

Hàn Ngưng nói không sai, lúc này hắn toàn thân đều tràn đầy nổ tung lực lượng khí tức. Một loại hào hùng dưới đáy lòng bắt đầu khởi động, Mạc Vô Kỵ biết đây là thực lực tăng lên sau đó mang tới tự tin.

Thác Mạch tầng bốn, hắn coi như là thành một Tu Chân giả Thác Mạch trung kỳ. Ở sâu trong nội tâm tự tin đi nữa, Mạc Vô Kỵ cũng phi thường rõ ràng, hắn chút thực lực ấy tại đây loại địa phương tiên sư khắp nơi trên đất, phỏng chừng ngay cả tự bảo vệ mình cũng không có cách nào. Đã biết chỗ tốt từ linh thạch tu luyện, Mạc Vô Kỵ khát vọng có thể có được càng nhiều hơn linh thạch.

Thăng cấp tới Thác Mạch tầng bốn rồi, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai cảm nhận được tu luyện bình cảnh, loại này bình cảnh giống như trước đây hắn tu luyện tới Thác Mạch tầng một bình thường giống nhau. Hắn chính bản thân biết tình huống mình, hai mươi bảy nhánh mạch lạc đã không đủ để để cho hắn tiếp tục đi tới, hắn muốn đặt chân đẳng cấp cao hơn, nhất định phải phải tiếp tục mở ra mạch lạc mới.

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tu luyện đến Thác Mạch tầng bốn, cũng có một môn pháp kỹ, là thời điểm đi Huyền Kiếm Nhai một chuyến.

Mạc Vô Kỵ đi ra khỏi phòng, chính là đang lúc hoàng hôn. Yên Nhi đang đi theo Hùng Tú Châu học tập nữ hồng, tràng cảnh tường hòa sự yên lặng, thật giống như một bộ nông thôn hoàng hôn tranh vẽ nhu hòa bình thường giống nhau. Thấy Mạc Vô Kỵ, Yên Nhi trong mắt càng là

bình thản an ổn. Hùng Tú Châu vội vàng đứng lên, gọi một tiếng thiếu gia.

- Hùng đại tỷ, ta phải đi ra ngoài một chuyến, nếu là ngày mai ta chưa có trở về, có người tới tìm ta, ngươi thì nói ta đang bế quan. Được rồi, chờ ta trở lại, ta sẽ nghĩ biện pháp giúp Đào đại ca xem cái chân gãy. Có thể thành hay không, ta cũng không dám bảo đảm.

Mạc Vô Kỵ kỳ đối với Hùng Tú Châu gật gật đầu nói, hắn lo lắng Huyền Kiếm Nhai thanh kiếm kia rất khó tiếp cận, lúc này mới lo lắng cả đêm không giải quyết được.

Đừng xem hắn là một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư, Đào Ngao gãy chân hắn là không có biện pháp, bất quá hắn quen biết Ân Thiển Nhân, hắn chuẩn bị dò hỏi một chút Ân Thiển Nhân có biện pháp nào hỗ trợ không.

- A...

Hùng Tú Châu bị đột nhiên ngạc nhiên mừng rỡ hoàn toàn trấn trụ, nàng rất nhanh thì hiểu được, phác thông một cái quỳ rạp xuống đất:

- Đa tạ thiếu gia đại ân, vô luận có thể hay không, ta cùng Đào Ngao đều là trọn đời cảm kích.

- Hùng đại tỷ, chúng ta sinh hoạt chung một chỗ, coi như là người một nhà, sau này không nên như vậy.

Mạc Vô Kỵ biết Hùng Tú Châu trong lòng cảm kích, tại Yên Nhi càng ngày càng tốt hơn sau đó, hắn đã sớm đem Hùng Tú Châu phu phụ xem như người một nhà.

- Dạ, thiếu gia.

Hùng Tú Châu hiển nhiên không có khả năng cùng Mạc Vô Kỵ nói như vậy, tuy rằng đứng lên, thần thái trong vẫn như cũ mang theo kính cẩn.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể tùy vào nàng, nếu là lại yêu cầu, sẽ làm trong lòng nàng bất an.

Hiện tại hắn chuyện trọng yếu nhất chính là đợi được bầu trời tối đen mà đi Huyền Kiếm Nhai, một tháng này, trừ tu luyện ra, hắn sớm đã chuẩn bị kỹ, đồ đạc cũng đều chuẩn bị thỏa đáng.

...

Huyền Kiếm Nhai tọa lạc tại rìa bên trái của Vô Ngân Kiếm Phái, lại đi qua mà nói, liền phải ra phạm vi Vô Ngân Kiếm Phái. Tại Vô Ngân Kiếm Phái, hầu như mọi người đối với Huyền Kiếm Nhai đều có một chút kiêng kỵ, cho nên nơi này bình thường hầu như không có người nào đến.

Mạc Vô Kỵ đi tới bên Huyền Kiếm Nhai thời điểm, sớm đã là lúc nửa đêm. Tại dưới trăng rằm răng nhạt yếu bạch quang làm nổi bật, Huyền Kiếm Nhai đen kịt hố sâu dường như có vô cùng sâu. Cú đêm tình cờ kêu to, càng là tăng thêm vài phần đè nén khí tức.

Mạc Vô Kỵ không chỉ một lần tới nơi này xem qua chuôi đoản kiếm kia, đoản kiếm treo ở vách đá bên trong sườn núi, khoảng cách đỉnh núi khoảng chừng có hai mươi trượng. Từ đỉnh núi đến địa phương giắt đoản kiếm không có bất kỳ lối ra nào, toàn bộ vách đá một mảnh trơn tuột.

Mạc Vô Kỵ sớm nghe người ta nói qua, phía dưới Huyền Kiếm Nhai có hấp lực cường đại, coi như là loài chim bay cũng không cách nào bay qua nơi này. Đại đa số chim bay thời điểm vọt qua Huyền Kiếm Nhai, đều là bị cái loại này lực lượng cuốn đi xuống, sau đó táng thân trong chỗ sâu Huyền Kiếm Nhai.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ cũng không có bất kỳ thủ đoạn phi hành nào, hắn mang tới là một sợi dây thừng dài gần ba mươi trượng.

Mạc Vô Kỵ trước tiên ở đỉnh núi đóng xuống một cái cọc sắt, đem dây thừng một đầu cố định, đầu khác làm thành một cái thắt ở bên hông,

cẩn thận lôi dây thừng trượt xuống Huyền Kiếm Nhai.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Quỷ Dị Huyền Kiếm Nhai

Quá trình rất thuận lợi Mạc Vô Kỵ chỉ dùng mấy phút, liền tuột xuống khoảng cách gần mười trượng. Tới rồi cái chỗ này, coi như là mượn ánh trăng mông lung, Mạc Vô Kỵ cũng có thể rõ ràng thấy rõ ràng tình huống nửa đoạn đoản kiếm.

Chuôi Đoản kiếm bị ban bác xích sắt khóa lại, khóa ở trên vách đá. Có lẽ là nhiều năm mưa gió ăn mòn, nửa đoạn đoản kiếm trông xấu xí hơn hẳn nửa đoạn đoản kiếm hắn có tại Vô Ngân Kiếm Sơn kia.

Đoản kiếm tỉ lệ thật xấu, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không để ở trong lòng. Hắn muốn không phải là đoản kiếm, hắn chỉ là muốn đồ vật bên trong đoản kiếm. Rồi lại nói, nửa đoạn đoản kiếm này hắn cũng không có ý định mang đi.

Dù cho nửa đoạn đoản kiếm đang ở trước mắt, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không chút hoang mang, thậm chí tốc độ còn thả chậm một phần. Đây là thói quen hắn nhiều năm làm nghiên cứu đã thành, càng là muốn thành công, càng phải cẩn thận.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ cách đoản kiếm không tới một thước, bỗng nhiên một cổ lực lượng cường đại cuốn tới, lực lượng cường đại trực tiếp đem Mạc Vô Kỵ cuồn cuộn nổi lên, sau đó nặng nề lại dẫn theo trở về. Thật giống như cuồng phong cuốn qua bình thường giống nhau, đem Mạc Vô Kỵ nặng nề ngã ở bên trên vách đá, dù cho Mạc Vô Kỵ Thác Mạch tầng bốn, bị lần này cũng phun ra một ngụm máu tươi, xương sườn nhất thời bị gãy một cây.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng rút ra đao nhọn, đem đao nhọn cắm vào vách đá khe hở. Cũng may cổ lực lượng này tới nhanh, đi cũng nhanh, chỉ dạy dỗ Mạc Vô Kỵ một cái, liền biến mất vô tung vô ảnh.

Mạc Vô Kỵ từ trong túi lấy ra một viên thuốc nuốt vào, trong lòng thầm hút hơi lạnh. Vừa rồi rõ ràng cái gì gió mưa cũng không có, hắn hết lần này tới lần khác đã bị cuồn cuộn nổi lên.

Nghĩ đến Huyền Kiếm Nhai hấp lực truyền thuyết, Mạc Vô Kỵ càng là không dám khinh thường. Hắn đợi sắp tới một phút đồng hồ, vững tin cuồng phong kia cũng không đến sau đó, hắn mới lần thứ hai chậm rãi đi xuống.

Hai phút sau, Mạc Vô Kỵ đã xuất hiện ở địa phương ngang bằng đoản kiếm. Ở dưới chân của hắn vẫn là vách núi đen kịt, Mạc Vô Kỵ thậm chí đều có thể cảm thụ được phía dưới truyền tới um tùm hàn khí. Dường như có các loại các dạng cổ quái hô hoán tại dưới chân truyền đến, để cho hắn toàn thân đều nổi da gà.

Mạc Vô Kỵ biết đây không nhất định chính là ảo giác của hắn, hắn làm một tu sĩ Thác Mạch tầng bốn, mặc dù ở trước mặt tiên sư không chịu nổi một kích, tại trong người phàm, hắn coi như là cường giả một phương.

Huyền Kiếm Nhai này rất cổ quái, Mạc Vô Kỵ cẩn thận nằm úp sấp ở vách đá bên trên, cũng không có lập tức đưa tay bắt chuôi đoản kiếm. Mà là lấy ra đao nhọn bắt đầu ở chỗ vách đá đào móc, hắn trước phải đào một cái địa phương náu thân. Vạn nhất lực lượng kia đột nhiên xuất hiện cuốn mấy cái nữa, hắn coi như là không ngã xuống ngã chết, cũng sẽ bị cái loại này lực lượng tại vách đá quật chết.

Huống chi, truyền thuyết hấp lực còn chưa có xuất hiện, một khi xuất hiện, ai biết sợi dây thừng kia có thể hay không bảo vệ hắn? Chuôi đoản kiếm để ở chỗ này, vạn nhất hắn động đoản kiếm, đưa tới liên khóa phản ứng làm sao bây giờ? Cẩn thận không sai lầm lớn, lúc này khoảng cách

hừng đông còn rất sớm, làm thêm một phần phòng bị lúc nào cũng không sai.

Đao nhọn trên dưới tung bay, Mạc Vô Kỵ Thác Mạch tầng bốn lực lượng rất nhanh thì tại trên vách đá đào ra một cái địa phương có thể cho hắn cuộn mình chui vào.

Làm loại chuyện này, Mạc Vô Kỵ thứ không thiếu nhất chính là kiên trì. Năm đó lão sư ở trên địa cầu truyền thụ hắn dược vật học đã nói với hắn, một người nếu là có đầy đủ sự chịu đựng cùng kiên trì, vậy hắn làm việc đã thành công phân nửa trước rồi, còn dư lại phân nửa dựa vào thực lực. Một người nếu là thấp thỏm vội vàng xao động nóng lòng cầu thành, vậy hắn làm việc trước trước thất bại 9 thành, còn dư lại một thành dựa vào vận khí.

Những lời này vẫn bị Mạc Vô Kỵ ghi nhớ trong lòng, cũng là bởi vì những lời này, hắn thu được rất nhiều thành công.

Mạc Vô Kỵ đào xong, lúc này mới cẩn thận đưa tay đem chuôi này đoản kiếm nắm trong tay.

Hết thảy đều gió êm sóng lặng, không có hấp lực cường đại đưa hắn mang vào dưới vách núi, cũng không có cuồng cuốn lực lượng đột nhiên đưa hắn cuốn đi.

Mạc Vô Kỵ hơi thở phào nhẹ nhõm, vẫn như cũ một tay chống đỡ chỗ huyệt động vách đá hắn đào, một tay đem chuôi đoản kiếm lật lên.

Chuôi Đoản kiếm chỗ có khắc hai cái mơ hồ chữ viết, Lạc Khúc. Ân Thiển Nhân quả nhiên không có nói mò, đây chính là Mạc Lạc Khúc kiếm. Tỉ mỉ Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phát hiện Lạc Khúc này hai chữ là về sau khắc lên, chữ viết trước đó tựa hồ bị che đi. Xem ra thanh kiếm này cũng không phải Mạc Lạc Khúc luyện chế, hắn là Mạc Lạc Khúc đạt được sau đó, thích thanh kiếm này, liền khắc lên tên của mình.

Tại trên mặt đoản kiếm mọc đầy rêu xanh, lại có vẻ rất trơn nhẵn, Mạc Vô Kỵ cẩn thận dùng đao nhọn trong tay chọc một cái, hắn vừa mới đem rêu xanh chọn đi, một loại lực lượng cuồng bạo liền tịch cuốn tới.

Tuy tiện Mạc Vô Kỵ đào huyệt động nhỏ vô cùng, loại lực lượng này cũng đưa hắn mang đụng vào vách động, thiếu chút nữa đem cánh tay hắn đè gãy.

Tại đây một sóng lực lượng sau đó, lực lượng càng cường đại cuốn tới. Lần này cổ lực lượng này là đến từ dưới đất, một đạo cường hãn vô cùng hấp lực trực tiếp quấn lấy Mạc Vô Kỵ, đem Mạc Vô Kỵ kéo đi xuống.

Mạc Vô Kỵ da đầu phát bùng nổ, càng là dùng sức níu vào vách động. Cũng may dòng hấp lực cường đại này chỉ là vuông góc đem Mạc Vô Kỵ đi xuống kéo, nếu không, coi như là Mạc Vô Kỵ lại dùng bao nhiêu khí lực níu vách động, cũng sẽ bị trực tiếp cuốn đi xuống.

- Ca...

Thanh âm chân trái gãy xương của Mạc Vô Kỵ truyền đến, Mạc Vô Kỵ càng là cắn chặt răng cứng rắn chống đỡ thân thể của chính mình.

Trong lòng hắn thầm tự may mắn, nếu không phải hắn cẩn thận đào một cái náu thân địa phương như vậy, dùng loại này kinh khủng hấp lực, hắn cố định dây thừng phỏng chừng sẽ ngay cả cọc sắt đều có thể bị kéo xuống, cùng nhau cuốn vào trong chỗ sâu Huyền Kiếm Nhai. Coi như là không có bị kéo, tại dưới loại lực lượng này, thân thể hắn cũng sẽ bị kéo gãy mất.

Đủ nửa giờ sau, dòng hấp lực cường đại mới dần dần biến mất, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai nuốt vào một viên thuốc. Nhanh chóng dùng mũi đao đẩy ra đoản kiếm chỗ rêu xanh.

Đoản kiếm chỗ rêu xanh bị đẩy ra, dường như thành một mảnh bằng phẳng. Mạc Vô Kỵ cẩn thận dùng mũi đao tại nơi mặt phẳng chọc vài

cái, quả nhiên một cái khe nho nhỏ bị Mạc Vô Kỵ đẩy ra. Mạc Vô Kỵ cũng không có đem chỗ khe nứt chọc ra, mà là lấy ra một cái móc vói vào, chỉ một lần, hắn đã dùng móc câu ra một quyển lụa mỏng cùng trên người hắn giống y hệt nhau.

Nhịn xuống nội tâm ngạc nhiên mừng rỡ, Mạc Vô Kỵ đem lụa mỏng cất vào túi, nhét vào quần xì, lại đem hoàn nguyên trở về tất cả mọi thứ, chờ cho đến khi mọi thứ cũng nhìn không ra khác thường, hắn đem rêu xanh cẩn thận phục hồi như cũ.

Có lẽ hắn đã làm điều vô dụng, thế nhưng Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý. Làm bất cứ chuyện gì, đều phải làm đến cẩn thận. Có đôi khi một cái nho nhỏ không thèm để ý, hoặc là nói mình cho rằng chuyện không thể nào, hết lần này tới lần khác có khả năng phát sinh.

Chuôi đoản kiếm treo ở nơi này không biết đã bao nhiêu năm, có lẽ lại có nhiều năm cũng như vậy sẽ không có người quan tâm. Mạc Vô Kỵ không nghĩ như vậy, nếu hắn có thể phát hiện đoản kiếm có huyền bí, nhưng không thể đảm bảo là có người đứng sau thao túng hay không.

Đem tất cả làm thỏa đáng, Mạc Vô Kỵ đem đoản kiếm nhẹ nhàng buông ra. Tại hắn buông ra đoản kiếm trong nháy mắt đó, trước lực lượng cuồng bạo lại một lần nữa xuất hiện. Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ co rúc ở chính bản thân đào móc huyệt động, chờ cổ lực lượng cường đại biến mất.

Lại là đủ nửa giờ, to lớn hấp lực mới chậm rãi biến mất. Mạc Vô Kỵ hơi thở phào nhẹ nhõm, lại đợi mấy phút sau, lúc này mới nắm chặt dây thừng, chuẩn bị rời đi.

Đáng tiếc là, huyệt động hắn đào lên không cách nào lấp lại, nếu không, hắn nhất định sẽ đem huyệt động này lấp đầy sau đó lại đi.

Mạc Vô Kỵ Thác Mạch tầng bốn thực lực, dưới ảnh hưởng không có ngoại lực, hắn lôi dây thừng ngắn ngủi mấy phút liền lần nữa leo lên nhai

sơn. Cầm dây thừng lần thứ hai thu hồi, Mạc Vô Kỵ cẩn thận đem đao nhọn cắm vào giày.

Chuôi đao nhọn là hắn từ trong tay Hồ Phi gạt tới, đã là nhiều lần cứu cái mạng nhỏ của hắn. Hôm nay Mạc Vô Kỵ Thác Mạch tầng bốn, sớm nhìn ra chuôi đao nhọn này bất phàm. Tuy rằng không phải là cái gì chí bảo, cũng không phải thứ tầm thường.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Phiền Phức Tới Cửa

Thời điểm Mạc Vô Kỵ trở lại Ngẫu Kiếm Phong, trời chỉ mới vừa sáng. Vô luận là Yên Nhi hay là Hùng Tú Châu phu phụ cũng không biết Mạc Vô Kỵ đã trở về, Mạc Vô Kỵ cũng không có đi kinh động bọn họ.

Đối với hắn một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư mà nói, hắn chịu ít thương tổn xương cốt cũng không coi vào đâu. Vừa về tới nơi ở, Mạc Vô Kỵ tiếp tục nuốt vài tấm chữa thương đan dược sau đó, trước tiên chính là đem tấm lụa mỏng trong nửa đoạn đoản kiếm lấy ra.

Lụa mỏng to bằng tấm trước, Mạc Vô Kỵ trong thời gian ngắn nhất đem tấm lụa mỏng xem một lần, sau khi hắn xem xong, trong lòng nhất thời lạnh lẽo.

Đây chính là nửa bộ Đấu Chuyển Tinh Di còn lại, thế nhưng Đấu Chuyển Tinh Di có bốn chữ quyết, hắn đã chiếm được Đấu Tự Quyết cùng Chuyển Tự Quyết. Theo lý thuyết hai chữ quyết còn lại hắn là tại nửa bộ này, trên thực tế trong lụa mỏng hắn lấy được chỉ có Tinh Tự Quyết.

Công pháp đã chiếm được, nhưng thiếu khuyết Di Tự Quyết.

Mạc Vô Kỵ còn nhiều lần xác nhận qua nửa trong đoạn đoản kiếm này, xác định chỉ có bấy nhiêu. Nói như thế, bên trong Lạc Khúc Kiếm này vốn là thiếu khuyết Đấu Chuyển Tinh Di Di Tự Quyết.

Tinh Tự Quyết tổng cộng cũng phân làm bốn tầng, đệ nhất Long Đằng tinh di, thứ hai Địa biến tinh di, tầng thứ ba Thiên động tinh di, tầng thứ tư Đấu Chuyển Tinh Di, tầng thứ tư là tên bộ công pháp kia.

Mạc Vô Kỵ thu hồi lụa mỏng, hắn coi như là nghĩ thông suốt. Dùng cảnh giới bây giờ của hắn, muốn đem mười hai tầng Đấu Chuyển Tinh Di tu luyện thông thấu, cũng không biết cần bao nhiêu năm tháng. Chí ít từ tình thế trước mắt, Di Tự Quyết đối với hắn không có bất kỳ tác dụng nào.

Huống chi hiện tại mạch lạccủa hắn chỉ thông hai mươi bảy nhánh, nói cách khác hắn nhất định phải tìm kiếm địa phương mới đi đả thông mạch lạc, nếu không, hắn sẽ rất khó bước vào Thác Mạch tầng thứ năm.

...

Sáng sớm hôm sau, Hùng Tú Châu thấy Mạc Vô Kỵ đã trở về, nàng cũng không có suy nghĩ nhiều.

Mấy ngày kế tiếp, Mạc Vô Kỵ đều ở Ngẫu Kiếm Phong phụng bồi Yên Nhi. Hắn hiện đang tu luyện lại một lần nữa gặp phải bình cảnh, tiếp tục tu luyện không có bao nhiêu ý nghĩa. Hắn dự định gần nhất đi ra ngoài một chuyến, ngoại trừ giúp Đào Ngao gãy chân dò hỏi một chút Ân Thiển Nhân, còn muốn đi mua tài liệu Khai Mạch dược dịch, sau đó luyện chế nhiều một phần Khai Mạch dược dịch.

Phiền toái hơn chính là, hắn nhất định phải tìm một chỗ mượn lôi nguyên đả thông bản thân mạch lạc.

Như vậy lúc nhàn rỗi khoảng chừng bốn năm ngày hình dạng, tại thời điểm Mạc Vô Kỵ chuẩn bị đi ra, Ân Thiển Nhân cư nhiên đi tới Ngẫu Kiếm Phong.

- Ân sư tỷ, ta đang muốn muốn đi tìm ngươi một chuyến, xin ngươi xuất thủ giúp một tay, không nghĩ tới sư tỷ chủ động tới tới chỗ ở của ta.

Thấy Ân Thiển Nhân lại đây, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nghênh đón, khách khí nói.

Hắn và Ân Thiển Nhân cũng từng chung đụng, biết Ân Thiển Nhân tính tình không sai. Nhưng ở thời điểm hai người lợi ích có xung đột, nàng nhất định sẽ ưu tiên cân nhắc lợi ích của nàng trước. Lần này chủ động tới đến hắn Ngẫu Kiếm Phong, nếu mà nói không có chuyện gì cầu hắn, Mạc Vô Kỵ khẳng định không tin.

Bởi vì lo lắng Ân Thiển Nhân cầu chuyện gì với hắn, hắn không có cách nào hoàn thành, đơn giản trước đem yêu cầu của mình nói ở phía trước.

Ân Thiển Nhân tựa cười như không phải cười nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- À há, Mạc sư đệ lựa chọn Ngẫu Kiếm Phong, ở hoàn cảnh cũng là bình thường, nói vậy một lòng vì tu luyện. Không biết Mạc sư đệ còn có chuyện gì muốn mời ta hỗ trợ?

Mạc Vô Kỵ vừa nghe lời này, liền biết Ân Thiển Nhân đã hiểu hắn, hiểu tâm tư của hắn, hắn đơn giản trực tiếp nói:

- Ân sư tỷ, ta có cái người nhà bị người cắt đứt chân, còn muốn mời Ân sư tỷ hỗ trợ.

Ân Thiển Nhân nghe được Mạc Vô Kỵ chỉ là yêu cầu chút chuyện này, lập tức thở phào nhẹ nhõm nói:

- Đem viên thuốc này cho hắn dùng, hắn là rất nhanh thì có thể khép lại.

- Đây là cái gì đan dược?

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận bình ngọc Ân Thiển Nhân đưa cho hắn thuận miệng hỏi một câu.

- Tam phẩm Nhân Linh Đan Phục Cốt Đan.

Ân Thiển Nhân rất là tùy ý nói, một quả tam phẩm Nhân Linh Đan, đối với nàng một cái tứ phẩm Địa Đan Sư như vậy mà nói, đích xác

không coi vào đâu.

Mạc Vô Kỵ đem Hùng Tú Châu gọi tiến đến, đem đan dược đưa cho Hùng Tú Châu nói:

- Hùng đại tỷ, viên thuốc này là Phục Cốt Đan Ân sư tỷ cho, ngươi đem cho Đào đại ca phục dụng, hắn là có thể cho chân của hắn khang phục.

- Cái gì mà hắn là, nhất định có thể cho hắn khang phục.

Ân Thiển Nhân nhàn nhạt cải chính lời của Mạc Vô Kỵ.

Hùng Tú Châu chưa từng thấy qua Ân Thiển Nhân, nhưng nàng dầu gì cũng là tạp dịch đệ tử Vô Ngân Kiếm Phái, tại Vô Ngân Kiếm Phái nhiều năm. Mạc Vô Kỵ nói Ân sư tỷ, nàng liền mơ hồ đoán được người đến là Ân Thiển Nhân. Liên tưởng đến mấy ngày hôm trước Mạc Vô Kỵ nói cam kết, trong lòng nàng chưa có bình tĩnh trở lại.

Hùng Tú Châu tay run run tiếp nhận đan dược, nàng cũng không có bình tĩnh như Mạc Vô Kỵ, lại run rẩy hai chân dập đầu lấy Ân Thiển Nhân, lúc này mới rời khỏi gian nhà. Lấy cùng thân phận của Ân Thiển Nhân so sánh, nói báo đáp nói, đó chính là dối trá.

Chờ Hùng Tú Châu lui ra ngoài, Ân Thiển Nhân mới lên tiếng:

- Chuyện của ngươi xong xuôi, ta hôm nay tới cũng có chuyện cầu ngươi.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Ân sư tỷ xin phân phó, chỉ cần đủ khả năng, ta làm hết sức.

Mạc Vô Kỵ cũng không có đem nói sống chết, nếu để cho hắn giao ra Yên Nhi, lẽ nào hắn cũng phải nhất định giao ra sao?

Ân Thiển Nhân lạnh nhạt nói:

- Ngươi nhất định là đủ khả năng, tại trước khi ta xin ngươi giúp một tay, ta phải báo cho ngươi một việc. Ngươi lúc nào thì đắc tội phong chủ Hỏa Kiếm Phong Tàng Thiên Hành? Hắn phỏng chừng rất nhanh thì muốn tới tìm ngươi tính sổ.

Nghe nói như thế, Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày. Tàng Thiên Hành dầu gì cũng là phong chủ một ngọn núi, dĩ nhiên giúp Tàng Văn Bân loại này rác rưởi xuất đầu.

- Vừa rồi ngươi tặng đan dược cho trượng phu Đào Ngao của Hùng Tú Châu, chính là bị Tàng Văn Bân cắt đứt đùi. Ta chứa chấp phu phụ họ, nhưng Tàng Văn Bân không muốn buông tha bọn họ, tìm đến nơi này, bị ta chặn.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, Ân Thiển Nhân tán thưởng nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Ngươi quả nhiên là lời nói đi đôi với việc làm, trước đây ngươi nói người không sang hèn, phẩm có cao thấp, ta đã cảm thấy ngươi không sai. Hiện tại xem ra, ngươi chẳng những nói đến, còn làm xong. Ta tin tưởng trừ ngươi ra, tại toàn bộ Vô Ngân Kiếm Phái phỏng chừng không ai sẽ vì hai tên tạp dịch đệ tử đi đắc tội phong chủ một ngọn núi.

Mạc Vô Kỵ ha ha cười:

- Ta không cho là vậy, ta cảm thấy tại trong mắt Ân sư tỷ, cũng chính là người không sang hèn. Trước đây ta còn là một tên tạp dịch đệ tử, Ân sư tỷ lúc đó chẳng phải đứng ra giúp ta nói chuyện sao?

Ân Thiển Nhân cười nhạt nói:

- Này bất đồng, đó là bởi vì địa vị của ta xa xa cao hơn cái kia Cù Đan Sư, ta nói bất luận cái gì, hắn cũng không dám đối với ta có nửa điểm bất kính.

Mạc Vô Kỵ không ngờ trong vấn đề này nói tiếp, dời đi chỗ khác:

- Ta đang ở Ngẫu Kiếm Phong, lẽ nào Tàng Thiên Hành tới rồi, còn có thể giết ta không thành? Ân sư tỷ ngươi nói một chút ngươi tìm đến ta là chuyện gì sao??

Ân Thiển Nhân nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, cũng không nói thêm Tàng Thiên Hành nữa, mà là lấy ra nửa đoạn đoản kiếm đặt ở trên bàn.

Mạc Vô Kỵ thấy nửa đoạn đoản kiếm này, trong lòng nhất thời 'Lộp bộp' một cái, nửa đoạn đoản kiếm này chính là nửa đoạn Lạc Khúc Kiếm mấy ngày trước hắn tại Huyền Kiếm Nhai động tới. Chuôi kiếm loáng thoáng hai chữ 'Lạc Khúc', y nguyên.

Hiện tại Ân Thiển Nhân đem nửa đoạn Lạc Khúc Kiếm phóng ở trước mặt của hắn là có ý gì? Lẽ nào biết mình động tới nửa đoạn Lạc Khúc Kiếm, lại tới tìm hắn vấn trách?

Cũng không đúng a, nếu là vấn trách, cũng sẽ không phải là Ân Thiển Nhân lại đây, mà là chấp pháp điện cao thủ tới rồi.

- Ân sư tỷ, ngươi đây là?

Mạc Vô Kỵ giả vờ lần đầu tiên thấy thanh kiếm này, ánh mắt mang theo nghi hoặc nhìn Ân Thiển Nhân, dường như hoàn toàn không hiểu đây là có chuyện gì.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Ân Thiển Nhân Mục Đích

- Ngươi lại nhìn kỹ một chút.

Thấy gương mặt Mạc Vô Kỵ mờ mịt, Ân Thiển Nhân chỉ vào đoản kiếm nói lần nữa.

Mạc Vô Kỵ không biết Ân Thiển Nhân tới cùng là có ý gì, hắn đưa tay đem đoản kiếm cầm lên, xem một hồi lâu sau đó mới 'kinh ngạc' chỉ vào hai chữ mơ hồ hỏi:

- Ân sư tỷ, đây chẳng lẽ là nửa đoạn Lạc Khúc Kiếm còn lại trên Huyền Kiếm Nhai sao? Ân sư tỷ đem nửa đoạn kiếm này cầm đến, chẳng lẽ là đưa cho ta, để cho ta đem chuôi Lạc Khúc Kiếm này hợp nhất?

Ân Thiển Nhân mặt lộ lúng túng nói:

- Chính là nó, bởi vì ta chiếm được Lạc Khúc Kiếm pháp, cho nên muốn có Lạc Khúc Kiếm. Tông chủ đem nửa đoạn Lạc Khúc Kiếm này lấy xuống giao cho ta, chỉ là nơi này chỉ có nửa đoạn, nửa đoạn kia ta muốn mặt dày hỏi xin sư đệ.

Ân Thiển Nhân thật có chút không được tự nhiên, so với sự nhượng bộ cùng trợ giúp của Mạc Vô Kỵ đối với nàng, nàng đối với Mạc Vô Kỵ trợ giúp căn bản cũng không tính là cái gì.

Đệ nhất mạng của nàng là Mạc Vô Kỵ cứu, thứ hai là đã nói xong phân phối phương án, chính nàng phá vỡ, còn chiếm cứ tuyệt đối chỗ tốt. Thứ ba mặt khác nửa đoạn đoản kiếm, vốn chính là nàng không cần nhường cho Mạc Vô Kỵ, hiện tại nàng lại tới đòi lấy nốt, thật sự là lật lọng.

Mạc Vô Kỵ không trả lời ngay, trong lòng hắn rất là kỳ quái. Theo lý thuyết tại Vô Ngân Kiếm Sơn Ân Thiển Nhân liền được Lạc Khúc Kiếm pháp, nếu nàng muốn Lạc Khúc Kiếm, lúc đó liền hướng hắn đòi rồi, mà sẽ không chờ tới bây giờ. Hiện tại từ Vô Ngân Kiếm Sơn ra đã hơn một tháng thời gian, Ân Thiển Nhân mới nhớ tới đòi kiếm, đây chỉ có một giải thích. Chính là Ân Thiển Nhân tại Lạc Khúc Kiếm pháp truyền thừa Thủy Tinh Cầu đã biết một ít gì, nói không chừng chính là bí mật của Lạc Khúc Kiếm.

Có một việc Mạc Vô Kỵ ngược lại yên tâm, đó chính là Ân Thiển Nhân không phải là đuổi trách.

- Mạc sư đệ, ta biết điều này có chút quá phận. Vì bồi thường Mạc sư đệ, ta nguyện ý xuất ra ba cái phương pháp luyện đan tam phẩm Nhân Linh Đan, đồng thời nguyện ý xuất ra bộ phận linh thảo luyện chế tam phẩm Nhân Linh Đan. Những thứ này liền làm tài nguyên cho Mạc sư đệ thăng cấp tam phẩm Nhân Đan Sư, làm sao?

Ân Thiển Nhân thành khẩn nói.

Mạc Vô Kỵ nghĩ thầm, Lạc Khúc Kiếm nửa đoạn đoản kiếm đối với hắn không dùng được, chân chính thứ tốt bên trong Lạc Khúc Kiếm là Đấu Chuyển Tinh Di, lúc này đã trở thành của hắn, cho nên nói điều kiện của Ân Thiển Nhân hắn hoàn toàn có thể tiếp nhận. Giả như Đấu Chuyển Tinh Di không có bị hắn lấy ra, Ân Thiển Nhân muốn dùng điểm ấy linh thảo trao đổi Lạc Khúc Kiếm, đó chính là mơ mộng hão huyền.

Xem ra Ân Thiển Nhân biết Lạc Khúc Kiếm có bí mật, bất quá nàng không biết bí mật tại chỗ nào của Lạc Khúc Kiếm. Ân Thiển Nhân mượn cớ muốn học Lạc Khúc Kiếm pháp, tự nhiên là không muốn để cho hắn biết Lạc Khúc Kiếm có cổ quái. Đây là nhân chi thường tình, nếu mà đổi thành hắn, hắn cũng sẽ không nói.

- Nếu Ân sư tỷ nhìn trúng Lạc Khúc Kiếm, đó là đương nhiên có thể cầm đi. Ta còn có một chuyện muốn mời Ân sư tỷ hỗ trợ...

- Mạc sư đệ mời nói.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nguyện ý nhường ra Lạc Khúc Kiếm, Ân Thiển Nhân trong lòng là mừng rỡ.

- Ân sư tỷ, ta có một người nhà, bởi vì một phần nguyên nhân, Linh Căn tan rã, Linh Lạc gãy, ký ức hoàn toàn biến mất. Không biết Ân sư tỷ có thể giúp nàng xem không, có chữa cho tốt được hay không?

Mạc Vô Kỵ tại quen biết Ân Thiển Nhân sau đó, sớm dự định mời Ân Thiển Nhân hỗ trợ xem Yên Nhi.

Căn cứ Trầm Liên thuyết pháp, Ân Thiển Nhân vậy cũng trị không hết Yên Nhi, nhưng Ân Thiển Nhân sư môn không đơn giản, nói không chừng có biện pháp.

- Người ở nơi nào?

Ân Thiển Nhân theo hỏi.

- Yên Nhi, ngươi đến một cái.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng đứng lên hướng ngoài cửa gọi một tiếng.

Yên Nhi ngồi một mình ở bên hồ, nghe được tiếng Mạc Vô Kỵ, lập tức đứng lên đi vào phòng.

Ân Thiển Nhân cũng đứng lên, nàng đi tới bên người Yên Nhi, đưa tay bắt được cổ tay Yên Nhi. Chỉ mấy hơi thở, Ân Thiển Nhân sắc mặt chính là biến đổi:

- Nàng là bị người mạnh mẽ Giá Linh tạo thành? Là ai, còn có loại ác độc thủ đoạn này?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, không có giải thích, chỉ là hỏi:

- Ân sư tỷ có biện pháp không?

Không phải là hắn không tin Ân Thiển Nhân, coi như là hắn tin tưởng Ân Thiển Nhân, Ân Thiển Nhân cũng không có cách nào giúp hắn báo thù. Vạn nhất tiết lộ tung tích hắn và Yên Nhi, đó là một con đường chết. Huống hồ loại thù này, hắn phải tự mình đi báo.

Ân Thiển Nhân trầm tư một hồi lâu, rồi mới lên tiếng:

- Có lẽ sư tổ ta có biện pháp...

Lập tức nàng liền lắc đầu, coi như là sư phụ nàng cũng không nhất định tìm được sư tổ, đừng nói nàng bây giờ muốn muốn gặp sư tổ của nàng.

Mạc Vô Kỵ cũng trầm mặc xuống, nàng nghe Ân Thiển Nhân nói về sư tổ của nàng, đó chính là ngắm hoa trong sương mù.

- Được rồi, còn có một người nhất định có thể cứu nàng...

- Là ai?

Mạc Vô Kỵ không đợi Ân Thiển Nhân nói xong, liền cấp thiết ra cắt đứt lời của Ân Thiển Nhân.

- Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp Linh Lung bà bà, có người nói nàng vô hạn tiếp cận Thiên Đan Sư, bất quá ta sư phụ đã từng nói cho ta biết, Linh Lung bà bà kỳ thực chính là duy nhất Thiên Đan Sư tại Thất Lạc Đại Lục.

Ân Thiển Nhân mặt mang sắc mặt vui mừng nói, hiển nhiên nàng là đang muốn giúp Mạc Vô Kỵ chiếu cố.

- Thất Lạc Đại Lục?

Vấn Thiên Học Cung Mạc Vô Kỵ ngược lại nghe nói qua, không phải nói Thất Kiếm Phong Cử Thất Kiếm đi ngay Vấn Thiên Học Cung sao. Thất Lạc Đại Lục này, hắn thật đúng là chưa nghe nói qua.

Ân Thiển Nhân giải thích:

- Kỳ thực Thất Lạc Đại Lục chính là khu vực ngũ đại đế quốc, tại bên ngoài ngũ đại đế quốc, người khác liền bảo vị trí đại lục chúng ta là Thất Lạc Đại Lục. Bởi vì vị trí đại lục chúng ta tối cao cũng bất quá tu luyện tới Thiên Giới Đệ Nhất Trọng Thiên, còn muốn thăng cấp trên cơ bản cũng không thể. Thất Lạc Đại Lục ý tứ, cũng chính là đại lục bị Thiên Đạo vứt bỏ. Cho nên vô số năm qua, vô số cường giả muốn vượt qua Ngũ Hành Hoang Vực rời đi Thất Lạc Đại Lục, tìm kiếm đẳng cấp cao hơn.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay, hắn nhất định phải tìm được Linh Lung bà bà xuất thủ giúp một tay. Dùng hắn tiến độ, muốn đạt được tình cảnh có thể trị liệu Yên Nhi, còn không biết lúc nào. Vạn nhất 10 năm, hắn vẫn không thể chữa cho tốt Yên Nhi, vậy làm sao bây giờ?

Ân Thiển Nhân dường như đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, do dự một chút nói:

- Mạc sư đệ, tuy rằng Linh Lung bà bà có thể trị hết cho nàng, nàng gần như là không thể xuất thủ giúp một tay, coi như là những cường giả kia tại Vấn Thiên Học Cung, muốn cầu Linh Lung bà bà xuất thủ luyện đan, cũng là chuyện muôn vàn khó khăn. Hơn nữa, nếu là ta không có nhìn lầm, Yên Nhi hắn là chỉ còn lại thọ mệnh không tới ba năm.

- Cái gì?

Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, hắn mặc dù là một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư, nhưng cũng không thể nhìn ra Yên Nhi thọ mệnh.

Giả như Ân Thiển Nhân không có lừa gạt hắn, trước đây Trầm Liên chính là lừa gạt hắn. Trầm Liên có lẽ là muốn an ủi hắn, để cho hắn không nên quá sốt ruột, thế nhưng Trầm Liên câu nói kia thiếu chút nữa hại Yên Nhi. Nếu là hắn sớm biết thế Yên Nhi chỉ có ba năm thọ mệnh, hắn há có thể như vậy an ổn tiến hành theo chất lượng tu luyện?

- Nàng xác thực chỉ có ba năm thọ mệnh, ta lùi một bước mà nói, coi như là ngươi bây giờ đi Vấn Thiên Học Cung, tạm thời không nói ngươi có thể hay không gặp được Linh Lung bà bà, ta đoán 99% khả năng ngươi là không gặp được. Dù cho ngươi gặp được, cũng là không tốt. Trên thực tế là, dùng tốc độ của ngươi hiện tại từ Vô Ngân Kiếm Phái xuất phát, đến Vấn Thiên Học Cung, phỏng chừng cũng cần sắp tới hai 3 năm, còn không có tính toán ngươi trên đường bị trì hoãn thời gian.

Lời của Ân Thiển Nhân, thật giống như một chậu nước lạnh tưới tới trên đầu Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ tay chân lạnh lẽo, hoàn toàn không biết phải làm gì.

Yên Nhi ở trong lòng hắn chiếm cứ địa vị không ai có thể lĩnh hội, thậm chí có thể nói là ký thác tinh thần của hắn ở nơi này thế giới xa lạ. Bị Hạ Nhược Nhân ám toán sau đó, Yên Nhi nguyện ý dùng mạng của nàng trao đổi mạng của hắn, đưa hắn cái này thiếu gia nhìn so với hết thảy đều quan trọng hơn, để cho hắn lần thứ hai cảm nhận được giữa người và người là thật có cái loại này sinh mạng thủ hộ. Trước là bởi vì hắn không có gặp phải, hôm nay gặp, hắn mới biết được đó là không dễ dàng cỡ nào?

- Kỳ thực còn có một cái biện pháp, đó chính là nửa năm sau Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu mở ra thời điểm. Mỗi lần Ngũ Hành Hoang Vực mở ra, Linh Lung bà bà nhất định sẽ tự mình đi thu thập linh thảo. Ngươi có lẽ là có thể nhìn thấy Linh Lung bà bà một lần, nhưng cầu nàng cứu người chỉ sợ là không được.

Thấy Mạc Vô Kỵ ngây dại ra, Ân Thiển Nhân lần thứ hai ra an ủi một câu.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên rút ra hai cuốn lụa mỏng đưa cho Ân Thiển Nhân, đi tới trước mặt Ân Thiển Nhân cúi người hành lễ nói:

- Ân sư tỷ, hai tấm lụa mỏng này chính là bí mật trong Lạc Khúc giữa, ta muốn cầu xin Ân sư tỷ một việc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Nàng Cứu Ngươi Một Mạng

- Í đù! Ngươi đã biết nguyên nhân ta tìm Lạc Khúc Kiếm, hơn nữa ngươi còn tìm được bí mật bên trong đó?

Ân Thiển Nhân có chút xấu hổ hỏi, lập tức nàng liền hiểu là chuyện gì xảy ra, nếu nàng có thể từ công pháp Thủy Tinh Cầu biết Lạc Khúc Kiếm có bí mật, Mạc Vô Kỵ tự nhiên cũng có thể biết. Nàng nhưng không biết, Mạc Vô Kỵ phát hiện bí mật Lạc Khúc Kiếm, thật sự là ngẫu nhiên, Vô Hình Kiếm truyền thừa Thủy Tinh Cầu hắn đến bây giờ còn chưa từng dùng qua.

Mạc Vô Kỵ không giấu diếm nữa:

- Đúng vậy, bên trong Lạc Khúc Kiếm nhưng thật ra là một cái pháp kỹ, tên là Đấu Chuyển Tinh Di.

Ân Thiển Nhân mở ra lụa mỏng, quả nhiên phát hiện bên trong là pháp kỹ Đấu Chuyển Tinh Di.

Mạc Vô Kỵ ở một bên tiếp tục nói:

- Cái này pháp kỹ thiếu khuyết Di Tự Quyết, hiện pháp kỹ ở nơi này chính là của Ân sư tỷ. Ta chỉ yêu cầu Ân sư tỷ có thể ở thời điểm đi Ngũ Hành Hoang Vực đấu đan mang theo ta, vô luận thành công hay không, nếu ta không đi nếm thử một chút, cả đời cũng sẽ không an tâm.

Pháp kỹ hắn sau này có thể lại kiếm ra, Yên Nhi hắn nhất thiết phải hiện tại liền phải cứu. Huống chi trên Đấu Chuyển Tinh Di mỗi một chữ, mỗi một cái tranh vẽ hướng dẫn tu luyện hắn đều đã ghi xuống.

Ân Thiển Nhân đem lụa mỏng lần thứ hai cuồn cuộn nổi lên, nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Ta có thể biết quan hệ giữa ngươi và Yên Nhi sao?

Nàng vừa nhìn môn pháp kỹ này, liền biết cũng không bình thường. Mạc Vô Kỵ dù cho không có khả năng tu luyện, có thể đem ngoài lấy ra, cũng cho thấy Yên Nhi ở trong lòng hắn là trọng yếu như thế nào.

- Yên Nhi là thiếp thân nữ tỳ của ta...

Này vốn là không có gì phải giấu diếm, Mạc Vô Kỵ đem sự tình Yên Nhi cùng hắn tại Nhiêu Châu đơn giản nói một lần.

Nghe được Mạc gia suy tàn, Yên Nhi chẳng những không có một mình rời đi Mạc Vô Kỵ, mà là thà rằng chính bản thân không ăn cơm, đói bụng đến phải xanh xao vàng vọt, cũng muốn (phải) buổi tối bày sạp kiếm tiền đi thỏa mãn Mạc Vô Kỵ trở thành Quận Vương mơ mộng, còn chưa bao giờ để cho Mạc Vô Kỵ bị đói. Ân Thiển Nhân nhịn không được đưa mắt rơi vào trên người Yên Nhi, nữ tỳ trung tâm có rất nhiều, nhưng ở dưới tình huống chính bản thân chết đói, còn phải thỏa mãn thiếu gia tinh thần dục vọng, loại nữ tỳ này nàng chưa từng thấy qua.

Tại khi Yên Nhi hiểu rõ chính bản thân Linh Căn tốt, dĩ nhiên không phải là suy nghĩ muốn đi tu tiên, câu nói đầu tiên ngược lại là hỏi Linh Căn của nàng có thể chuyển cho thiếu gia hay không, loại chuyện này tại tu chân giới vô số năm qua cũng không có. Dù cho không hiểu, cũng biết có Linh Căn cùng không có Linh Căn đó là tiên phàm chi biệt.

Không nghĩ tới lời nàng lại thành một lời sấm, Linh Căn thực sự để cho người ta chuyển một lần, hoàn hảo dời đi thất bại. Nếu là dời đi thành công, phỏng chừng tại chỗ liền sẽ chết mất, cũng sẽ không chờ tới bây giờ.

Coi như là hiện tại ký ức biến mất, thần trí thất thường cũng vẫn như cũ nhớ tới thiếu gia của nàng. Người như vậy, đích xác đáng giá Mạc Vô

Kỵ đi cứu.

- Ta có thể dẫn ngươi đi phía ngoài nơi Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu, nếu là ngươi có thể thăng cấp đến tam phẩm Nhân Đan Sư, ta thậm chí có thể giúp ngươi cũng xin một danh ngạch thi đấu. Ta muốn nhắc lại ngươi một câu, coi như là ngươi gặp được Linh Lung bà bà, cũng không cách nào làm cho nàng giúp ngươi xuất thủ.

Ân Thiển Nhân thở dài nói.

Nàng là một cái Địa Đan Sư, tiếp xúc tự nhiên so với Mạc Vô Kỵ nhiều hơn, tuy tiện Mạc Vô Kỵ thái độ kiên quyết, nàng cũng biết cơ hội Mạc Vô Kỵ mời Linh Lung bà bà xuất thủ gần như là zero.

Mạc Vô Kỵ nói như đinh chém sắt:

- Vô luận Linh Lung bà bà sẽ xuất thủ hay không, ta cũng phải đi thử một lần.

Ân Thiển Nhân không có khuyên nữa nói, mà là giơ lụa mỏng nói:

- Mạc sư đệ, động dung thân bên vách đá Huyền Kiếm Nhai Lạc Khúc Kiếm là ngươi đào sao?? Ngươi lựa chọn Ngẫu Kiếm Phong, chính là vì điều này đúng hay không?

Mạc Vô Kỵ trong lòng chấn động, lập tức liền muốn phủ nhận, rất nhanh hắn liền phản ứng kịp, Ân Thiển Nhân đều như vậy hỏi, hắn phủ nhận không có bất kỳ ý nghĩa, đơn giản chân thành nói:

- Đúng vậy, Ân sư tỷ, ta đích xác đi qua Huyền Kiếm Nhai, Ân sư tỷ làm thế nào biết?

Ân Thiển Nhân cười nhạt:

- Bởi vì cái chuôi Lạc Khúc Kiếm này là bản thân ta dưới sự yêu cầu của Huyền Kiếm Nhai cầm về, cái huyệt động đó của ngươi coi như là giúp ta một lần.

Nói xong, Ân Thiển Nhân nhìn thoáng qua Yên Nhi:

- Nàng đã cứu ngươi một mạng.

- A...

Mạc Vô Kỵ không hiểu nhìn Ân Thiển Nhân, lập tức liền hiểu được, đoản kiếm có vết tích hắn đẩy ra, Ân Thiển Nhân cũng không phải ngu ngốc, khẳng định có thể phát hiện ra vết tích. Tại tìm không được đoản kiếm bí mật sau đó, liên tưởng đến Lạc Khúc Kiếm kiếm phong là hắn đạt được, sau đó hắn lại dời đến Ngẫu Kiếm Phong, hiện tại hai đoạn đoản kiếm đều bị đẩy ra, vách đá còn có vết đào mới mẻ, nàng nhất định có thể đoán được đồ vật bên trong là hắn lấy đi.

Ân Thiển Nhân nói Yên Nhi cứu hắn một mạng, đó là nói giả như hắn không có bởi vì Yên Nhi xuất ra lụa mỏng này, đợi được nàng phát hiện, nàng cũng sẽ không dễ nói chuyện như vậy.

- Ân sư tỷ, nếu là ta không lấy ra, ngươi phát hiện là ta động vào, ngươi muốn giết ta?

Mạc Vô Kỵ trong lòng ám tự nghĩ mà sợ, thuận miệng hỏi một câu. Hắn vẫn còn là không quá tin tưởng Ân Thiển Nhân sẽ vì cái này giết hắn, hắn và Ân Thiển Nhân tiếp xúc qua. Hắn thấy, Ân Thiển Nhân nhiều nhất là đến buộc hắn đem đồ đạc giao ra đây, đây là cảm giác đầu tiên của Mạc Vô Kỵ.

Ân Thiển Nhân lắc đầu giải thích:

- Không phải là ta muốn giết ngươi, mà là tông chủ muốn giết ngươi.

- Tông chủ biết Lạc Khúc Kiếm có bí mật?

Mạc Vô Kỵ kinh thanh hỏi, nếu mà tông chủ biết, vậy bây giờ hắn giao ra Đấu Chuyển Tinh Di, cũng là sẽ bị giết.

Ân Thiển Nhân nói:

- Ngươi cho là nếu như ta không nói ra Lạc Khúc Kiếm khả năng có bí mật, tông chủ sẽ cho phép ta đi lấy Lạc Khúc Kiếm? Cho nên ta bắt được Lạc Khúc Kiếm tiền đề, đó chính là cùng tông chủ cùng chung bí mật này. Nếu là ngươi không có xuất ra cái pháp kỹ này, ta nhất định sẽ đoán ra là ngươi lấy đi, đến lúc đó trong lòng ta sẽ rất thất vọng, cũng không cần phải tới giúp ngươi che giấu.

Dù cho ta một chữ không nói, tông chủ cũng sẽ có nghi hoặc vì sao ta lấy không được Lạc Khúc Kiếm bí mật? Hắn tất sẽ phái người đi xuống kiểm tra Lạc Khúc Kiếm vị trí, nhìn thấy cái kia vách đá huyệt động, ngươi nói hắn có thể hỏi ta hay không? Ta chỉ cần nói đó không phải là ta đào, ta đi xuống thời điểm cũng đã tồn tại, ngươi cho rằng kết quả sẽ làm sao?

Phía sau Mạc Vô Kỵ mồ hôi lạnh phun ra, Ân Thiển Nhân nói một điểm cũng không có sai. Nếu là hắn lừa gạt Ân Thiển Nhân, không muốn lấy ra Đấu Chuyển Tinh Di, Ân Thiển Nhân dựa vào cái gì giúp hắn? Chỉ cần Ân Thiển Nhân không giúp hắn nói, thậm chí không cần nói cho tông chủ Lạc Khúc Kiếm kiếm phong đã từng bị hắn Mạc Vô Kỵ đạt được, Vô Ngân Kiếm Phái tông chủ cũng có thể tra được trên người hắn. Bởi vì hắn dời đến Ngẫu Kiếm Phong thời gian, cùng Huyền Kiếm Nhai bị đào ra một cái động thời gian quá trùng hợp. Cho nên Ân Thiển Nhân nói Yên Nhi cứu hắn một mạng, đó là một điểm đều không có nói sai.

Ân Thiển Nhân dương một cái lụa mỏng trong tay:

- Mạc sư đệ, ngươi đã cứu mạng của ta, hiện tại ngươi lại dùng chân thành đối với ta, ta Ân Thiển Nhân không phải là người vong ân phụ nghĩa. Đấu Chuyển Tinh Di công pháp này ta không thể cho ngươi, bởi vì tông chủ cũng muốn có. Nếu khả năng có vấn đề xuất hiện, ta đều giúp ngươi tiếp nhận. Còn có một việc ta muốn nói cho ngươi, Đấu Chuyển Tinh Di này rất có thể không phải là pháp kỹ, vô luận ngươi có đúng hay không đã xem nội dung bên trong, đều không nên khinh địch tiết lộ.

- Không phải là pháp kỹ sẽ là cái gì?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi, hắn thật đúng là đã xem tất cả nội dung hai cuốn lụa mỏng.

Ân Thiển Nhân đáp:

- Đây có lẽ là thần thông, cụ thể tu vi của ta quá thấp, từng trải lại ít cũng không phải phi thường rõ ràng...

…

- Họ Mạc, có đúng hay không ỷ vào mình là một cái khách khanh Đan Sư, đã cảm thấy rất giỏi rồi? Lão tử một cái tát đập chết ngươi...

Một thanh âm to ách vang dội tại phía ngoài phòng vang lên cắt đứt lời của Ân Thiển Nhân, theo chính là một đạo cuồng phong cuốn về phía gian nhà Mạc Vô Kỵ.

Nguyên bản Ân Thiển Nhân còn đang nói chuyện với Mạc Vô Kỵ một bước bước ra, đồng dạng là một cái tát vỗ ra.

- Ầm!

Lực lượng khổng lồ va chạm âm thanh tại phía ngoài phòng Mạc Vô Kỵ nổ tung, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đi theo ra ngoài, thấy Ân Thiển Nhân đang cùng một người nam tử vẻ mặt hung tợn mặt đứng đối diện. Tại giữa hai người, giống như bị cày bay qua một lần, lộ ra một đống hỗn độn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Biên Thành Tiên Luyện Tháp

- Ơ đù! Ân Đan Sư, ngươi tại sao lại ở chỗ này? Ngươi đã bước vào Địa Giới Đệ Nhất Trọng Thiên Nguyên Đan Cảnh?

Nam tử vẻ mặt hung tợn kinh dị nhìn Ân Thiển Nhân.

Ân Thiển Nhân tuổi còn trẻ có thể trở thành là Địa Đan Sư đã là thiên tài tuyệt thế, bây giờ còn bước vào Địa Giới Đệ Nhất Trọng Thiên. Phải biết rằng hắn cũng bất quá là Nguyên Đan Cảnh tầng bảy mà thôi, thế nhưng hắn dùng bao nhiêu năm? Hắn tiến vào Nguyên Đan Cảnh, thời gian phỏng chừng đều rất lâu so với Ân Thiển Nhân.

Ân Thiển Nhân nhàn nhạt nói:

- Ta bước vào Nguyên Đan Cảnh hay không cũng không phải trọng yếu, ta kỳ thực rất muốn biết, Tàng phong chủ đường đường đứng đầu một ngọn núi, vì sao phải mạnh mẽ đến Ngẫu Kiếm Phong hủy nơi ở của Mạc Đan Sư?

Tàng Thiên Hành không đem Mạc Vô Kỵ để ở trong mắt, thế nhưng tại trước mặt Ân Thiển Nhân cũng không dám càn rỡ. Ân Thiển Nhân khi chưa có bước vào Nguyên Đan Cảnh, chính là đệ nhất nhân dưới Vô Ngân Kiếm Phái tông chủ, hiện tại nàng bước vào Nguyên Đan Cảnh, địa vị càng không phải là hắn phong chủ Hỏa Kiếm Phong này có thể so sánh.

- Nếu Ân Đan Sư muốn biết nguyên nhân, vậy ta liền nói cho Ân Đan Sư. Người này ỷ vào được tông môn cam kết khách khanh Đan Sư, hung hăng càn quấy ỷ thế hiếp người. Ta bổn tộc cháu trai tìm được một món

tài liệu luyện khí, vốn dự định đưa cho ta, không biết làm thế nào bị người này biết được tin tức, kết quả chẳng những trực tiếp dạy dỗ cháu trai ta một trận, còn nghĩ đem tài liệu luyện khí cướp đi.

Tàng Thiên Hành địa vị không bằng Ân Thiển Nhân, nhưng hắn cho rằng tại trước mặt đạo lý, Ân Thiển Nhân cũng không dám quá mức ủng hộ Mạc Vô Kỵ.

- Đa tạ công tử, đa tạ Ân Đan Sư, chồng ta Đào Ngao đã có thể đứng lên đi lại.

Tàng Thiên Hành vừa dứt lời dưới, xa xa Hùng Tú Châu liền nâng Đào Ngao lại đây, giọng nói run rẩy kích động. Có thể khẳng định, nếu không phải nàng còn đỡ Đào Ngao, khẳng định đã quỳ xuống.

Ân Thiển Nhân nhìn Hùng Tú Châu nói:

- Đây là Hỏa Kiếm Phong giấu Tàng chủ, đem việc chồng ngươi làm sao gãy chân, còn có tình huống cụ thể làm sao, cùng vị này phong chủ nói một chút sao?. Tàng phong chủ cho rằng Mạc Đan Sư lấy đi tài liệu luyện khí của Tàng Văn Bân, cũng chính là một cây thiết côn, hiện tại tới nơi này cùng Mạc Đan Sư tính sổ.

Hùng Tú Châu nhất thời hiểu là chuyện gì xảy ra, nhanh chóng nói:

- Không là như thế a, thiết côn này vốn chính là vật gia truyền nhà ta...

Tàng Thiên Hành nghe được Đào Ngao bị Tàng Văn Bân cắt đứt chân, thiết côn cũng là Tàng Văn Bân từ trong tay Hùng Tú Châu cướp đi, làm sao không rõ là chuyện gì xảy ra?

Hắn gương mặt tức giận xanh xám, cũng không phải là bởi vì oan uổng Mạc Vô Kỵ. Nếu là Hùng Tú Châu không ở nơi này, coi như là biết là Tàng Văn Bân không có đạo lý, hắn sẽ hủy đi Mạc Vô Kỵ nơi ở, lấy đi cây thiết côn.

Hắn tức giận là Tàng Văn Bân cũng dám mượn đao giết người, lợi dụng hắn để giáo huấn Mạc Vô Kỵ. Hắn quay đầu lại, thấy Tàng Văn Bân sợ mặt tái nhợt, căn bản cũng không cần đi đối chứng, cũng biết Hùng Tú Châu không có nói mò.

Tàng Thiên Hành một bước liền rơi vào trước mặt Tàng Văn Bân, giơ tay lên chính là một cái tát. Tàng Văn Bân dính chưởng, lần thứ hai bị một tát này đánh máu tươi tòe loe.

Đánh xong một tát này, Tàng Thiên Hành cũng không nói nhảm nữa, thân hình mở ra, rất nhanh thì từ Ngẫu Kiếm Phong biến mất. Tàng Thiên Hành đều đi rồi, Tàng Văn Bân đâu còn dám dong dài, gần như là chạy té Ngẫu Kiếm Phong.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, ngày hôm nay nếu không phải Ân Thiển Nhân ở chỗ này, hắn tất yếu bị Tàng Thiên Hành vũ nhục một phen. Cái này lão tặc, chung quy có một ngày, hắn cũng muốn đi Hỏa Kiếm Phong dạy dỗ một trận.

- Mạc sư đệ, ngươi cẩn thận một chút Tàng Thiên Hành, người này có thù tất báo. Tuy rằng còn không dám chẳng kiêng nể đối với ngươi như vậy, tương lai nhất định sẽ cho ngươi "ăn mức". Nếu là ta không có đoán sai, hắn hắn là tới Nguyên Đan Cảnh tầng bảy rồi, ta mới vừa đi vào Nguyên Đan Cảnh, còn còn lâu mới là đối thủ của hắn.

Chờ Tàng Thiên Hành rời đi, Ân Thiển Nhân lúc này mới đối với Mạc Vô Kỵ thận trọng nói.

Không cần Ân Thiển Nhân nhắc nhở, Mạc Vô Kỵ cũng biết Tàng Thiên Hành người như thế là đắc tội không được. Hiện tại hắn không có đắc tội với người ta, người ta chủ động tìm tới cửa, hắn muốn né cũng né không được.

- Ân sư tỷ, ngươi có biết phụ cận đây nơi nào có Lôi Trạch hem?

Mạc Vô Kỵ muốn tăng lên thực lực của chính mình tâm tình bộc phát bức thiết hắn lên, hắn phải đi tìm kiếm chỗ có lôi đi mở ra mạch lạc.

Ân Thiển Nhân nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi tìm chỗ Lôi Trạch làm gì? Chẳng lẽ ngươi là lôi Linh Căn à?

Nàng nhưng không tin Mạc Vô Kỵ là lôi Linh Căn, phàm là dị Linh Căn đều là đỉnh cấp thiên tài, kém nhất cũng là thượng phẩm Linh Căn, trên thực tế dị Linh Căn trên cơ bản đều là cực phẩm Linh Căn.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Ta chỉ là chiếm được một bộ công pháp thông qua lôi nguyên rèn luyện thân thể, muốn tìm địa phương rèn luyện nhục thể của mình.

Thì ra là như vậy, Ân Thiển Nhân gật đầu, thảo nào trước đây truyền tống trận xảy ra vấn đề, Mạc Vô Kỵ cũng bảo vệ một mạng. Thì ra thân thể của hắn dùng lôi nguyên rèn luyện qua.

Ân Thiển Nhân ngược lại không có hoài nghi, trên thực tế công pháp dùng Phong Lôi Hỏa Băng các loại thủ đoạn rèn luyện thân thể có rất nhiều, thuộc về luyện thể phạm trù. Mạc Vô Kỵ có thể được lôi nguyên rèn luyện thân thể công pháp cũng không kỳ quái.

- Tại Biên Thành có một cái tu luyện trận lớn nhất, gọi Biên Thành tiên luyện tháp. Ngươi đi vào trong đó có thể thuê phòng tu luyện. Chẳng những có Lôi nguyên thất, còn có Ngũ Hành thất, Băng Phong thất các loại.

Ân Thiển Nhân hồi đáp.

Mạc Vô Kỵ đối với sự tình Tu Chân Giới cũng không biết, nghe nói còn có chuyên môn lôi nguyên thất cung cấp tu luyện, nhất thời há to miệng, một hồi lâu mới giật mình vui vẻ hỏi:

- Còn có loại địa phương này?

Ân Thiển Nhân cười nói:

- Loại địa phương này cũng không coi vào đâu, chỉ cần ngươi có linh thạch, coi như là ngươi muốn tìm Vô Ngân Kiếm Phái tông chủ ngọn núi cái loại này linh khí nồng nặc chỗ tu luyện, cũng là có thể. Biên Thành là một cái tu chân thành thị giao giới giữa vài đại tông môn, ngươi đi tới đó tận lực không nên gây chuyện. Biên Thành tiên luyện tháp là phi thường nổi danh, nó là mô phỏng theo Vấn Thiên Học Cung Vấn Thiên tiên luyện tháp chế tạo ra, nơi tu luyện của mọi người, Biên Thành cái này tiên luyện tháp rốt cuộc tốt.

- Đa tạ Ân sư tỷ chỉ điểm, ta dự định đi Biên Thành tu luyện một đoạn thời gian, ta (muốn) để cho Yên Nhi tại nơi ở của sư tỷ, không biết là có thể hay không?

Có Tàng Thiên Hành lần này đột nhiên tìm tới cửa, Mạc Vô Kỵ trong lòng càng là cẩn thận. Nếu không phải thực lực của hắn quá thấp, tu luyện không có phương tiện mang theo Yên Nhi, hắn liền đem Yên Nhi mang theo bên người.

Ân Thiển Nhân nói:

- Không có vấn đề, chỗ ta ở rất trống trải, ngươi để cho Hùng đại tỷ phu phụ cũng đi qua sao?, Yên Nhi đi cũng cần người chiếu cố.

Hùng Tú Châu vẫn chờ cảm tạ Ân Thiển Nhân nghe được nhắc tới nàng, nhanh chóng quỳ rạp xuống đất, liên thanh cảm tạ.

Ý bảo Hùng Tú Châu đứng lên, Ân Thiển Nhân lại nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ta kiến nghị ngươi đi nhận một phần tông môn luyện đan nhiệm vụ đi thử một chút tay nghề, đây đối với ngươi mới có lợi.

...

Đem Yên Nhi cùng Hùng Tú Châu ba người giao cho Ân Thiển Nhân sau đó, Mạc Vô Kỵ lập tức chuẩn bị đi Biên Thành. Ân Thiển Nhân muốn hắn đi nhận tông môn luyện đan nhiệm vụ, Mạc Vô Kỵ ngược lại không có để ý nhiều. Hắn hiện tại bộc phát bức thiết muốn tăng lên thực lực của chính mình, muốn tăng lên thực lực, tự nhiên là phải đi khai thác mạch lạc.

Từ Vô Ngân Kiếm Phái đến Biên Thành có xe buýt thú chuyên môn phi hành, bất quá cần dùng linh thạch làm lộ phí. Mạc Vô Kỵ đi nhận thù lao bản thân khách khanh Đan Sư, trên người linh thạch cộng lại cũng bất quá hơn một trăm tấm. Trừ lộ phí, linh thạch trên người của hắn chỉ còn lại có một trăm tấm. Những linh thạch này, Mạc Vô Kỵ thậm chí cũng không dám cầm để tu luyện. Hắn nghe nói qua, trong Biên Thành tiên luyện tháp thử luyện phải không thu kim tệ, mà toàn bộ thu linh thạch.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Lôi Luyện Thất Giá Cao

Biên Thành, cái tên này nghe có chút thê lương, trên thực tế cũng không hẳn như vậy.

Đứng ở bên ngoài Biên Thành, ngoại trừ tường thành có chút loang lổ tang thương ra, cái chỗ này dĩ nhiên là phi thường náo nhiệt. Đông đảo xe thú, cùng phi hành thú như nước chảy. Người qua lại phần lớn vác binh khí sau lưng, quanh thân mang theo khí tức cường đại.

Cùng thành thị thông thường người phàm so sánh, tu chân thành thị có thêm một loại đồ đạc để cho người ta khó có thể nói ra được.

Mạc Vô Kỵ mang sau lưng thiết bị chế thuốc đi vào cửa Biên Thành, căn cứ tin tức hắn nghe được, xung quanh Biên Thành ngoại trừ Vô Ngân Kiếm Phái ra, còn có Cửu linh phái, Lôi Vân tông, Thiên Diệp liên minh các loại, hơn mười tông môn.

Vô Ngân Kiếm Phái tại những tông môn này cũng không tính là tông môn mạnh nhất, chính vì vậy, Ân Thiển Nhân mới căn dặn Mạc Vô Kỵ tận lực ít đắc tội với người khác.

Biên Thành lượng người lưu thông rất lớn, tửu lâu khách sạn cũng nhiều. Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền tìm được nơi ở, Bắc Thủy Tửu Lâu. Căn cứ tửu lâu tiểu nhị nói, Bắc Thủy Tửu Lâu cách Biên Thành Tiên Luyện Tháp rất gần.

Mặc dù là tu chân thành thị, Mạc Vô Kỵ phát hiện Bắc Thủy Tửu Lâu phương tiện xa không bằng Thiên Lạc tửu lâu ban đầu ở Lạc Thủy. Cũng may tửu lâu này cũng là thu kim tệ, nếu không Mạc Vô Kỵ thật đúng là

không muốn vào ở. Trên người của hắn linh thạch cộng lại mới một trăm khối, nghe nói còn là hạ phẩm linh thạch.

Một trăm khối linh thạch này trừ ra thù lao khách khanh Đan Sư, chủ yếu chính là tại Vô Ngân Kiếm Sơn lấy được.

Để cho Mạc Vô Kỵ hơi lộ ra hài lòng là, tửu lâu này có đan phòng chuyên môn. Đối với vào ở khách nhân mà nói, đan phòng không nhất định là (phải) dùng luyện đan, chăn nuôi thú sủng, luyện khí hoặc là công dụng khác đều có thể.

Mạc Vô Kỵ muốn đan phòng này cũng không phải là vì luyện đan, hắn là vì chế dược dịch, hắn thế nhưng ngay cả chế thuốc thiết bị đều mang theo à nha. Mạc Vô Kỵ dự định là buổi tối chế thuốc, ban ngày đi Biên Thành Tiên Luyện Tháp đả thông mạch lạc, như vậy rất tiết kiệm thời gian.

Đem đồ đạc đặt ở tửu lâu gian phòng, Mạc Vô Kỵ cũng không có trước tiên đi xem tiên luyện tháp, nếu Ân Thiển Nhân nói tiên luyện tháp có lôi luyện thất, vậy thì khẳng định có. Hắn trước hết việc làm chính là đi mua dược liệu, chuẩn bị luyện chế Khai Mạch dược dịch. Trên người của hắn Khai Mạch dược dịch mới vài bình mà thôi, vài bình Khai Mạch dược dịch này căn bản cũng không đủ hắn dùng.

...

Biên Thành làm một tu chân thành thị, Mạc Vô Kỵ muốn mua lại là dược liệu cấp thấp nhất, cho nên hắn trên cơ bản không có phí khí lực gì, chỉ tìm hai ba giờ thì, tại ban đêm đã đem dược liệu toàn bộ mua đầy đủ hết, lần này hắn mua ba mươi phần.

Luyện chế Khai Mạch dược dịch đối với Mạc Vô Kỵ mà nói đã rốt cuộc như cơm bữa, luyện chế loại nước thuốc này mặc dù không cần tu vi gia trì, Mạc Vô Kỵ hiện tại Thác Mạch tầng bốn, tinh lực hơn xa trước. Cả đêm thời gian, hắn liền luyện chế trên dưới mười lăm bình.

Cộng thêm hắn vốn có bảy bình, lúc này trên người của hắn Khai Mạch dược dịch tổng cộng có hai mươi hai bình.

Trời tờ mờ sáng, Mạc Vô Kỵ đình chỉ chế thuốc, tại chỗ tĩnh toạ tu luyện hai canh giờ. Một đêm không ngủ, chỉ là tu luyện hai canh giờ, Mạc Vô Kỵ đã tinh thần chấn hưng.

Buổi sáng đơn giản ăn chút gì, Mạc Vô Kỵ mang theo hắn hai mươi hai bình Khai Mạch dược dịch đi tới Biên Thành tu luyện tháp.

Lần này có cơ hội như thế, Mạc Vô Kỵ quyết định đem bản thân mạch lạc mở ra đến tối đa, sau đó sẽ trở về chậm rãi tu luyện.

Đối với tu luyện giả mà nói, khai thác kinh mạch Linh Lạc là sự tình ở Thác Mạch kỳ, một khi thăng cấp Trúc Linh kỳ, trong cơ thể Linh Lạc trên cơ bản đã cố định, sẽ không cách nào mở ra. Trừ phi tự phế tu vi, sau đó tu lại một lần nữa. Dù cho ngu ngốc, phỏng chừng cũng sẽ không làm loại chuyện này.

...

Theo Mạc Vô Kỵ, Biên Thành là thành thị tu chân, Biên Thành Tiên Luyện Tháp là địa phương nổi danh nhất Biên Thành, quảng trường tu luyện tháp nhất định là diện tích thật lớn.

Ít nhất phải so với Tinh Hà đế đô quảng trường phải khí phái hơn rất nhiều, chờ Mạc Vô Kỵ đi tới tiên luyện ngoài tháp sau đó, mới biết được cái này tiên luyện tháp quảng trường xa không to lớn bằng Tinh Hà đế đô quảng trường. Duy nhất để cho người ta rung động là, năm chữ to màu vàng trôi lơ lửng tại quảng trường vòng ngoài, Biên Thành Tiên Luyện Tháp.

Bởi vì quảng trường hơi nhỏ, cộng thêm người lui tới rất nhiều, để cho nơi này lộ ra đặc biệt náo nhiệt. Trong quảng trường bên trong là một cái tháp cao chiều cao sắp tới bốn năm mươi trượng, bởi vì cái tháp này thân rộng lớn, để cho tháp lộ ra có vẻ mập mạp.

Mạc Vô Kỵ ở địa cầu thường thấy lầu cao, bốn năm mười trượng cao tháp với hắn mà nói, thật đúng là không coi vào đâu.

Đến gần tháp vùng ven, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy một cái to lớn thẻ bài giắt ở cửa tháp. Trên bảng hiệu tường tận viết rõ giá cả các phòng tu luyện, ở chỗ này Mạc Vô Kỵ chẳng những nhìn thấy Ngũ Hành phòng tu luyện mà Ân Thiển Nhân nói, hắn còn nhìn thấy kiếm luyện thất, trọng lực thất, trôi nổi thất, tình dục thất...

Bất kể là có thể nghĩ tới hay không thể nghĩ tới, chỗ này tựa hồ cũng đều có. Mạc Vô Kỵ sau khi đọc bảng giá những phòng tu luyện này, kích động lúc ban đầu đã giảm đi hơn phân nửa. Cái chỗ này phòng tu luyện tiện nghi nhất, mỗi ngày linh thạch đều ở trên 10 tấm. Đắt tiền thậm chí yêu cầu hơn một trăm tấm, đặc biệt kiếm luyện thất, tu luyện một ngày dĩ nhiên yêu cầu ba trăm tấm hạ phẩm linh thạch.

Mạc Vô Kỵ mau chóng đem những phòng tu luyện này thô sơ giản lược quét một lần, hắn rất nhanh liền tìm được lôi luyện thất.

Khi Mạc Vô Kỵ thấy giá cả của lôi luyện thất, nhất thời cũng hít một hơi hơi lạnh. Đây không phải là dùng ngày tính toán, mà là dùng canh giờ tính toán linh thạch. Mỗi một canh giờ giá tiền là hai mươi tấm hạ phẩm linh thạch, nói cách khác linh thạch trên người của hắn chỉ có thể hắn tại lôi luyện thất tu luyện năm canh giờ, cũng chính là mười mấy tiếng mà thôi.

Chỉ do dự vài giây thời gian, Mạc Vô Kỵ liền dứt khoát đi vào tiên luyện tháp.

Nếu là một mình hắn, hắn nhất định sẽ tiếp tục đi mạo hiểm tìm kiếm lục chân lôi ngạc. Hiện tại hắn mang theo Yên Nhi, thứ nhất căn bản cũng không có thời gian đi tìm lôi ngạc, cái thứ hai hắn cũng không muốn tại dưới tình huống có thể lựa chọn đi mạo hiểm. Linh thạch thứ này có thể kiếm lấy, hắn hiện tại dầu gì cũng là một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư, trên người còn dẫn theo một nhóm đan dược, những thứ này hoàn toàn có thể dùng để đổi lấy linh thạch.

- Ta muốn đi lôi luyện thất tu luyện một canh giờ...

Mạc Vô Kỵ cẩn thận xuất ra hai mươi tấm linh thạch đặt ở trước cửa sổ giao nộp linh thạch nói.

Hắn nhớ lại đã từng học qua một thiên văn chương, bên trong có một câu nói như vậy, Hâm nóng hai chén rượt, một dĩa đậu phụ nóng.' liền phải bỏ ra chín đồng tiền lớn.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên sâu đậm lĩnh hội tâm tình mình ngay lúc đó, giống như lão Khổng chín đồng tiền lớn bình thường giống nhau, hắn tống ra hai mươi tấm linh thạch cũng là đối với hắn rất trân quý.

- Lôi luyện thất áp một trăm linh thạch, đi vào tu luyện bao lâu thời gian, tính bao nhiêu linh thạch, nhiều hơn sẽ trả lại cho ngươi.

Trước cửa sổ sau đó một thanh âm như máy bình thường vậy nói.

Còn phải trả tiền cọc?

Thấy Mạc Vô Kỵ sợ run, một người nam tử bên cạnh nói:

- Huynh đệ lần đầu tiên tới nơi này tu luyện sao?? Nơi này đều phải cần tiền cọc. Ngươi có thể làm một cái ngọc bài, sau đó tại ngọc bài bỏ vào nhất định linh thạch, sau này tu luyện chỉ cần dùng ngọc bài là được rồi.

Mạc Vô Kỵ vội vàng cảm tạ một câu, đem một trăm khối linh thạch trong cái bọc toàn bộ đem ra. Hoàn hảo hắn vừa lúc còn lại một trăm khối linh thạch, nếu không sẽ chỉ có thể trở về.

Giao nộp một trăm khối linh thạch, trước cửa sổ chỗ rất nhanh thì đưa cho Mạc Vô Kỵ một cái ngọc bài, đồng thời truyền đến thanh âm lạnh như băng:

- Đem ngọc bài cắm ở hốc cửa ra vào, lúc đi ra, đem ngọc bài cầm về đổi lấy linh thạch, hoặc là bổ sung linh thạch.

- Vị bằng hữu này có thể cho ta mượn 3 tấm linh thạch hay không, trên người ta chỉ có chín mươi bảy tấm linh thạch, tiền cọc không đủ. Ngươi yên tâm, ta chỉ là tu luyện một canh giờ, đi ra nhận lấy tiền cọc sau đó, ở trong nơi này chờ ngươi trả ngươi linh thạch.

Một thanh âm hơi lộ ra non nớt tại bên tai Mạc Vô Kỵ vang lên, Mạc Vô Kỵ quay đầu lại thấy một thiếu niên khoảng chừng mười ba mười bốn tuổi, mi thanh mục tú đang nhìn hắn vẻ mặt mong đợi.

Hiển nhiên thiếu niên này mới vừa mới nhìn thấy hắn giao nộp linh thạch, cảm thấy trên người hắn có linh thạch.

Dùng Mạc Vô Kỵ kinh nghiệm đến xem, thiếu niên này hắn là thực sự thiếu khuyết tam 3 linh thạch, bởi vì ánh mắt của hắn rất là khát vọng. Nếu là trên người có linh thạch mà nói, Mạc Vô Kỵ cũng không phải chú ý, thực sự sẽ cho đối phương mượn 3 khối linh thạch. Đáng tiếc Mạc Vô Kỵ trên người thật là không có linh thạch, hắn có chút áy náy đối với thiếu niên này nói:

- Thực sự là xin lỗi, trên người ta vừa hay chỉ có một trăm khối linh thạch.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ lập tức đã nhìn thấy vài đạo ánh mắt khinh thường.

Thiếu niên trong mắt lộ ra biểu tình thất vọng, hiển nhiên hắn cũng cho rằng Mạc Vô Kỵ đây là chối từ nói như vậy. Hắn đem khát vọng ánh mắt chuyển hướng xung quanh, xung quanh không ai nói nhiều.

- 3 tấm linh thạch kia ta giúp ngươi trả.

Một thanh âm hơi từ tính vang lên, lập tức 3 tấm linh thạch bị đưa đến trong tay của thiếu niên.

Đây là một nam tử trẻ tuổi, chính là Mạc Vô Kỵ cũng không khỏi không thầm khen này người dáng dấp đẹp trai, chẳng những đẹp trai,

thanh âm còn mang theo sức hút. Dù cho không nhìn mặt hắn, chỉ nhìn một đôi thon dài bàn tay trắng noãn của hắn này, cũng sẽ khiến vô số nữ tính ám mộ. Nếu là đặt ở trên địa cầu, sẽ là một tên gia hỏa có thể dựa vào khuôn mặt kiếm cơm.

Tại đây đẹp trai bên người nam tử còn có một cô gái xinh đẹp, cô gái ánh mắt từ trên người Mạc Vô Kỵ quét một cái, hơi một phần khinh bỉ.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, hắn cũng không thèm để ý chuyện này, nhìn một chút ngọc bài trong tay, trên đó viết lôi luyện phòng một.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Được Sống Đã Là Món Hời

Lôi luyện phòng số một nằm ở tầng thứ chín của Biên Thành tiên luyện tháp, Mạc Vô Kỵ đi tới tầng chín nhìn thấy phòng tu luyện thứ nhất chính là lôi luyện phòng một.

Tại ngoài phòng tu luyện quả nhiên có một cái khay đặt ngọc bài, Mạc Vô Kỵ tiện tay đem ngọc bài cầm trong tay cắm vào khay, cánh cửa đá phòng tu luyện tự động mở ra.

Mạc Vô Kỵ tiến vào sau cửa đá, cửa đá lần thứ hai tự động đóng lại.

Mạc Vô Kỵ thô sơ giản lược quan sát một cái, cái thạch thất này rộng gần hai trăm thước, độ cao cũng có chừng mười thước. Trong thạch thất trống không một vật, chỉ có ở lối vào thạch thất có ba cái cần gạt, cái thứ nhất viết bắt đầu rèn luyện, cái thứ hai viết chấm dứt rèn luyện, cái cuối cùng viết mở cửa.

Ngoài ra, không có nút phân chia các loại lôi nguyên đẳng cấp.

Mặc dù chưa có đi qua lôi luyện thất rèn luyện qua, Mạc Vô Kỵ thông qua sét đánh rèn luyện kinh mạch cũng không phải lần đầu tiên. Tại sau khi ăn vào một lọ Khai Mạch dược dịch, Mạc Vô Kỵ trực tiếp kéo xuống cần gạt thứ nhất bắt đầu rèn luyện.

Từng trận nổ vang tại bốn phía gian nhà vang lên, khoảng chừng sau vài hơi thở, từng đạo lôi hồ quy mô không đồng nhất liền rơi xuống. Lôi luyện thất tuy lớn, Mạc Vô Kỵ chú ý tới những thứ này lôi hồ chỉ rơi vào địa phương phương viên một trượng bên trong, các địa phương còn lại cũng không có lôi hồ hạ xuống.

Lôi hồ cường độ hắn là không yếu so với hắn lần đầu tiên tại Lôi Trạch gặp phải, đem vị trí bị đánh trong thạch thất ba ba rung động.

Mạc Vô Kỵ không do dự, trực tiếp một bước liền bước vào vị trí có lôi hồ công kích. Ở chỗ này do dự đó chính là lãng phí, mỗi do dự một phút đồng hồ đều là linh thạch tiêu hao a.

- Ba ba...

Lôi hồ đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, từng đạo cực nóng khí tức bị Mạc Vô Kỵ hướng dẫn tiến vào trong cơ thể mạch lạc.

Thẳng đến lúc này Mạc Vô Kỵ mới cảm nhận được lôi hồ của lôi luyện thất cùng Lôi Trạch, lục chân lôi ngạc là bất đồng. Nơi này lôi hồ mỗi một chỗ hạ xuống cường độ đều là cố định, với hắn mà nói, càng thêm thích hợp rèn luyện mạch lạc.

Quả nhiên có tiền chính là tốt, coi như là Tu Chân Giới, cũng là một chuyện như thế.

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết chỉ vận hành một cái đại chu thiên, nhánh mạch lạc thứ hai mươi tám của Mạc Vô Kỵ đã bị đánh thông.

Đáng tiếc không có linh thạch, nếu là có linh thạch mà nói, Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ nhân cơ hội này tu luyện. Một bên rèn luyện kinh mạch, một bên tu luyện, không biết là một dạng gì thể nghiệm.

Lôi hồ không ngừng hạ xuống, Mạc Vô Kỵ không ngừng dùng Khai Mạch dược dịch. Tại lôi luyện thất dùng rèn luyện kinh mạch, duy nhất chỗ tốt chính là không cần lo lắng vấn đề về mạng nhỏ, chỉ cần đỡ không nổi, liền có thể chỗ tránh sét đánh, ở bên cạnh nghỉ ngơi một hồi.

Loại đãi ngộ này là Mạc Vô Kỵ cùng lôi ngạc hay tại Lôi Trạch rèn luyện không có, lợi dụng lôi ngạc rèn luyện kinh mạch, phải có người cùng nhau hỗ trợ, coi như là như vậy, không cẩn thận cũng sẽ trực tiếp bị lôi ngạc thông đít. Tại Lôi Trạch vậy thì càng thêm nguy hiểm, ai cũng

không biết lúc nào sẽ đột nhiên hạ xuống một đạo lôi hồ mạnh vãi lều. Loại cường lôi này, có lẽ chỉ cần một đạo, liền có thể đơn giản gạt bỏ Mạc Vô Kỵ khỏi tu chân giới.

Trong Lôi luyện phòng, Mạc Vô Kỵ lúc này cơ hồ bị sét đánh thương tích đầy mình, đây là hắn tại thời điểm lôi hồ vừa mới hạ xuống, xem thời cơ đem quần áo ném ra ngoài. Nếu không, phỏng chừng hắn đi ra cũng không có y phục mặc, ai bảo hắn chỉ đem một bộ quần áo lại đây.

Da thịt bị sét đánh ầm chín thịt, mùi vị tràn đầy lôi luyện thất, hầu như mỗi một lần sét đánh hạ xuống, Mạc Vô Kỵ đều có thể nhịn không được co giật một lần.

Coi như là như vậy, Mạc Vô Kỵ vẫn không có lựa chọn rời đi sét đánh phạm vi đi nghỉ ngơi chốc lát. Một trong những nguyên nhân tự nhiên là không muốn tại lúc nghỉ ngơi, lãng phí sét đánh, những thứ này cũng đều là linh thạch đổi lấy. Trọng yếu hơn một nguyên nhân là bởi vì Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, lôi luyện thất tuy rằng an toàn ổn định, lại thiếu thiếu một loại sinh tử bức bách.

Ân Thiển Nhân có ít nhất một câu nói không có nói sai, đó chính là người không trải qua sinh tử, rất khó trở thành cường giả. Mạc Vô Kỵ tại dưới sét đánh kiên trì nổi, cũng là vì chạm đến cực hạn của mình. Chỉ cần không có đạt tới bên bờ sinh tử, hắn liền sẽ không dễ dàng rời đi nghỉ ngơi.

Nghị lực có đôi khi so với thiên phú quan trọng hơn, hắn Mạc Vô Kỵ có thể có ngày hôm nay, có lẽ cùng thiên phú có quan hệ. Nhưng ở trong lòng Mạc Vô Kỵ, nghị lực của hắn mới đúng là mấu chốt nhất.

Nhánh mạch lạc Thứ ba mươi ba, nhánh mạch lạc thứ ba mươi bốn...

Mạc Vô Kỵ đã ăn vào mười ba bình Khai Mạch dược dịch, liên tiếp hướng dẫn bốn đạo lôi hồ đánh vào trên người của hắn tiến vào nhánh mạch lạc thứ ba mươi sáu.

- Ầm!

Tại sau khi bốn đạo lôi hồ hoàn toàn giải khai mạch lạc thứ ba mươi sáu của hắn, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác toàn thân một trận dễ dàng. Dù cho lúc này hắn đã là cháy đen một mảnh, trên người khắp nơi đều là bị lôi hồ đánh ra vết nứt và vết thương, nhưng ở sau khi đạo mạch lạc thứ ba mươi sáu bị đập mở ra sau đó, hắn chính là có một loại thăng hoa cảm giác.

Loại cảm giác này thật giống như hắn từ Thác Mạch ba tầng thăng cấp đến Thác Mạch tầng bốn cái loại này sung sướng và sảng khoái, không đúng, so với thăng cấp đến Thác Mạch tầng bốn càng thêm khoái trá cùng thỏa mãn.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ định đả thông ba mươi sáu đạo mạch lạc liền chốc lát, tại sau khi mạch lạc thứ ba mươi sáu thật sự bị đánh thông, liền thay đổi chú ý. Lúc này hắn cảm giác hài lòng không gì sánh được, thậm chí mạnh khỏe hơn trước khi tiến vào lôi luyện thất, hắn quyết định đem bản thân Khai Mạch dược dịch toàn bộ dùng xong mới đi ra.

Bình Khai Mạch dược dịch thứ mười bốn nuốt vào, Mạc Vô Kỵ trong lòng bỗng nhiên có thêm một chút bất an, bởi vì hắn uống xong một lọ Khai Mạch dược dịch này sau đó, cũng không có trước cái loại cảm giác thiêu đốt như hoả tuyến bình thường. Ngoại trừ hơi có chút chích hầu ra, không còn phản ứng nào nữa.

Không có phản ứng khác, hắn liền không cách nào đi dẫn động lôi hồ rèn luyện kinh mạch, sau cùng đả thông mạch lạc.

Mấy đạo lôi hồ hạ xuống, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể mặc cho lôi hồ này đánh vào trên người của hắn, ngoại trừ thân thể bị thương ra, hắn không có bất kỳ thu hoạch nào.

Trong lòng một loại cảm giác xấu xông tới, Mạc Vô Kỵ liên tiếp uống năm bình Khai Mạch dược dịch. Cảm giác không có bất kỳ khác

nhau, ngoại trừ yết hầu hơi có chút cực nóng ra, kinh mạch không còn có phản ứng.

Lôi hồ tiếp tục hạ xuống, Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ vận chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hướng dẫn lôi hồ mạnh mẽ oanh kích một chỗ khả năng mạch lạc tồn tại trong đó.

- PHỐC!

Lôi nguyên vừa mới được dẫn đường đi, Mạc Vô Kỵ há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra lập tức cả người hắn bị đập nằm liệt trên mặt đất không ngừng co quắp.

Lôi hồ lại muốn hạ xuống, Mạc Vô Kỵ giùng giằng leo ra ngoài tránh đi.

Đau đớn như đâm vào cốt tủy bình thường vậy lần thứ hai kéo tới, Mạc Vô Kỵ lại là mấy ngụm máu tươi phun ra. Tốt vào lúc này hắn đã leo ra ngoài khỏi phạm vi lôi hồ đánh, bằng không hắn cả đời này cũng không cách nào bò ra ngoài.

Mạnh mẽ hướng dẫn lôi hồ oanh kích thân thể kinh mạch tạo thành đau đớn cùng thương tổn, để cho Mạc Vô Kỵ căn bản là không đứng nổi. Hắn quỳ rạp trên mặt đất căn bản là không cách nào nhúc nhích, tuy tiện lôi hồ vẫn như cũ đang không ngừng rơi xuống, linh thạch của hắn vẫn như cũ đang không ngừng tiêu hao, thế nhưng hắn không có nửa điểm năng lực đi kéo xuống công tắc.

Trên mặt đất đủ nằm hơn một giờ, Mạc Vô Kỵ này mới khôi phục một điểm khí lực, hắn bò qua một bên từ trong bao bọc lấy ra chữa thương đan dược, liên tiếp nuốt vào vài viên thuốc.

Chữa thương đan dược nuốt vào lại nghỉ ngơi hơn nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ mới miễn cưỡng đứng lên. Hắn lung lay lắc lư đi tới cạnh cửa, đem cần gạt dừng rèn luyện kéo xuống, sau đó ngồi co quắp.

Lãng phí linh thạch là thứ yếu, hắn bây giờ nghĩ tới chính là vì sao hắn Khai Mạch dược dịch mất đi hiệu quả. Lẽ nào hắn trời sinh chỉ có thể mở được ra ba mươi sáu nhánh mạch lạc?

Hắn đã sớm biết thiên tài chân chính có thể mở được ra chín mươi chín nhánh Linh Lạc, tuy tiện Mạc Vô Kỵ không biết Linh Lạc cùng mạch lạc có cái gì khác nhau, hắn cũng biết mở ra ba mươi sáu nhánh mạch lạc cùng mở ra ba mươi sáu nhánh Linh Lạc phỏng chừng khác nhau không lớn. Mà tại tu chân giới, chỉ cần là có Linh Căn có thể tu luyện, mở ra ba mươi sáu nhánh Linh Lạc dường như rốt cuộc thông thường phổ thông tư chất.

Hầu như chỉ cần là một cái tu luyện giả, liền chí ít có thể mở được ra ba mươi sáu nhánh Linh Lạc trở lên.

Mạc Vô Kỵ trong lòng dâng lên một loại không cam lòng mãnh liệt, nếu là hắn thực sự chỉ có ba mươi sáu nhánh mạch lạc tiềm lực, vậy hắn ngay cả Thác Mạch hậu kỳ phỏng chừng đều tu luyện không tới được, không muốn nói truy cầu cảnh giới cao hơn.

Cũng không biết qua bao lâu, lôi luyện trong phòng vang lên đi ra thanh âm báo động. Đây ý là vì Mạc Vô Kỵ tại lôi luyện thất thời gian dài không có bắt đầu tu luyện, thật sự nếu không tu luyện, vậy nhất định phải muốn rời khỏi lôi luyện thất.

Mạc Vô Kỵ thẳng đến lúc này mới đột nhiên từ giữa cái loại này cực độ thất lạc tỉnh táo lại, hắn rùng mình một cái, trong lòng thậm chí có thêm một phần nghĩ mà sợ. Trước đây lúc hắn không có khả năng tu luyện, cũng không có thất vọng cùng bi thương, mà là nỗ lực muốn tìm kiếm cách tu luyện.

Hiện tại hắn đều có thể tu luyện, thậm chí đã là Thác Mạch tầng bốn tu sĩ, dĩ nhiên lại bị đả kích vì chỉ mở ra ba mươi sáu đến mạch lạc. Đây không phải là tính cách của hắn, hắn đã từng nói, coi như là phàm căn thì thế nào? Hắn sẽ không bỏ cuộc, huống chi hiện tại hắn vẫn có thể đủ tu luyện phàm căn.

Nhất định phải đi tìm thủ đoạn mới mở mạch lạc, thực sự không được, cứ dựa theo kế hoạch lúc đầu, giống như Nguyên Chấn Nhất, chọn tu võ.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nhất thời tinh thần phấn chấn, lòng tin lại một lần nữa về tới trên người của mình.

Phàm căn làm sao? Ba mươi sáu nhánh mạch lạc thì như thế nào? Ta chính là không buông tha, quyết không buông tha.

Dù cho sau cùng thực sự bình thường già đi, vậy cũng không có việc gì, có thể ở chỗ này sống sót, hắn vốn chính là đã lời. Đã như vậy, hắn còn có cái gì lo lắng, còn có cái gì phải cố kỵ?

Mạc Vô Kỵ khôi phục tỉnh táo, đứng dậy đem áo khoác đã nghiền nát mặc vào, nhặt lên túi của mình, kéo ra lôi luyện thất cửa đá.

Lôi luyện bên ngoài cư nhiên đứng bảy tám người, trong đó một nam một nữ bị mọi người quây ở chính giữa. Nam tử kia Mạc Vô Kỵ quen biết, là gã thanh niên anh tuấn lúc trước cho 3 khối linh thạch. Này nữ tử xinh đẹp cũng là vẫn cùng ở bên cạnh hắn.

Người bên ngoài Lôi luyện thất bị hình dạng của Mạc Vô Kỵ làm cho sợ ngây người, Mạc Vô Kỵ cả người cháy đen, tóc thật giống như hỏa thiêu bình thường giống nhau, trên người thậm chí còn có chút mùi khói. Khóe miệng cùng vết máu ở ngực bị sét đánh hắc bụi cùng một chỗ, giống như trong đống người chết bò ra.

Cùng toàn thân hắn bộ dạng duy nhất không phối hợp chính là ánh mắt của hắn, ánh mắt của hắn bình tĩnh vô sóng, dường như dù toàn bộ thế giới đều nổ tung, hắn vẫn là loại an tĩnh hình dạng này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Phương Thuốc Thăng Cấp

Mạc Vô Kỵ không thấy đám người kia khiếp sợ, bình tĩnh rút ra ra bản thân ngọc bài, xuyên qua đám người trực tiếp xuống lầu.

Thẳng đến một khắc kia hắn đi ra cửa xuống lầu, hắn mới nghe được phía sau truyền đến một trận âm thanh cười vang. Theo liền có người nói:

- Không biết có phải là bởi vì hắn nghe người ta nói có thể ở lôi luyện thất tu luyện rất trâu, cho nên cố ý muốn tới lôi luyện thất để cho người ta sợ hãi sao??

- Tròng mắt của ta đích xác thiếu chút nữa bị sợ run a, ha ha...

- Hắn chẳng những có thể tại lôi luyện thất tu luyện, còn tu luyện hơn ba canh giờ đâu nè, hắc hắc.

- Ngươi không cần phải nói, mọi người đều biết lôi luyện thất có người rèn luyện hơn ba canh giờ, đáng tiếc là, mọi người đều biết hắn là ngồi ở một bên nhìn sét đánh của lôi luyện thất hạ xuống. Canh giờ cuối cùng đoán chừng là sợ lãng phí quá nhiều linh thạch, đơn giản đem sét đánh trong lôi luyện thất dừng lại. Ta thật muốn biết hắn bộ dạng này tại lôi luyện thất kiên trì được thời gian mấy hơi thở...

- Nếu là hắn biết hắn dừng lại lôi luyện thất sét đánh, ở bên ngoài có thể thấy, có lẽ hắn sẽ không lãng phí linh thạch.

- Không cần để ý người này, ta hiện tại muốn đi vào rèn luyện, mật huyệt.. á lộn.. Mật Nguyệt, ngươi ở bên ngoài chờ ta sao?...

...

Đối với những nghị luận này, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có để trong lòng, một thanh âm cuối cùng mang theo từ tính hắn đã hiểu, chính là tên thanh niên đẹp trai bỏ 3 tấm linh thạch ra cho. Khi hắn nghe được mình đã tại lôi luyện thất ngây người hơn ba canh giờ, nhất thời luống cuống, nhanh chóng tăng nhanh tốc độ nhằm phía lầu một.

Hắn tổng cộng chỉ có một trăm linh thạch, dùng hết hơn ba canh giờ, vậy còn dư lại bao nhiêu linh thạch?

- Ta trả phòng tu luyện...

Mạc Vô Kỵ thấp thỏm đem ngọc bài cầm trong tay tiến dần lên trước cửa sổ thu lệ phí.

Ngọc bài bị bắt lấy, không lâu sau ở bên trong đưa ra đến ba mươi tấm linh thạch:

- Tu luyện 3.5 canh giờ, tiêu hao bảy mươi tấm hạ phẩm linh thạch linh thạch, còn lại ba mươi...

Quả nhiên là hơn ba canh giờ, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể thu hồi ba mươi tấm linh thạch.

Có lẽ hắn hiện tại hắn là lo lắng không phải là linh thạch bị tiêu hao, mà là hắn chỉ có thể mở được ra ba mươi sáu nhánh mạch lạc.

Trở lại Bắc Thủy Tửu Lâu, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng xuất ra thiết bị chế thuốc bắt đầu luyện Khai Mạch dược dịch, trong lòng hắn vẫn tồn tại một tia may mắn, đó chính là Khai Mạch dược dịch của hắn tại trong phòng lôi luyện bị sét đánh ảnh hưởng, mất đi dược tính.

Chỉ hơn nửa canh giờ, một lọ Khai Mạch dược dịch đã bị hắn luyện chế ra đến. Mạc Vô Kỵ ít chờ nước thuốc được bỏ vào lọ, liền trực tiếp toàn bộ đổ vào trong miệng. Cùng trước như nhau, chỉ là yết hầu hơi có

chút nhiệt, sau đó tính chất thuốc liền biến mất vô tung vô ảnh, cái loại cảm giác hoả tuyến chạy dọc theo đi không còn nữa.

Mạc Vô Kỵ thở dài, xem ra này Khai Mạch dược dịch đối với hắn đích xác chắc là sẽ không có tác dụng.

Mạc Vô Kỵ không có lựa chọn lập tức trả phòng trở về Vô Ngân Kiếm Phái, mà là ngồi ở trong phòng nhiều lần tự định giá. Ý chí chiến đấu hắn không thiếu, nhưng hắn chỉ là một giới phàm căn, không có Khai Mạch dược dịch khai thác mạch lạc trong kinh mạch, vậy thì cái gì đều không được. Cái chỗ này người thông minh so với hắn nhiều lắm, hắn không có khả năng tu luyện thì sao? Dựa vào vô cùng vô tận ý chí chiến đấu? Hay là dựa vào tâm tính không phục?

Mấy thứ này tại trước mặt thực lực chân chính, đều là chê cười. Vô luận là ý chí chiến đấu hay là tâm tính, đều là vì tăng cường thực lực đến phục vụ.

Càng nghĩ, thứ hắn duy nhất có thể hơn hắn người khác, chỉ có Khai Mạch dược dịch. Bởi vì loại nước thuốc này có thể mở ra một cái lại một nhánh mạch lạc, để cho tiềm lực của hắn một lần lại một lần tăng lên.

Hắn muốn tại địa phương tiên sư khắp nơi trên đất này mà đứng lên, nhất định phải phải tiếp tục dựa vào Khai Mạch dược dịch. Khai Mạch dược dịch là hắn ở địa cầu tình cờ một cái cơ hội làm ra, trong này còn tham khảo một cái phương thuốc hắn thí nghiệm không trọn vẹn. Trên địa cầu linh khí thiếu thốn thuộc về mạt pháp tinh cầu, có rất ít linh thảo tồn tại. Mà bây giờ chỗ ở của hắn linh khí nồng nặc, linh thảo chồng chất như núi.

Hắn có thể đem phương thuốc này tu chỉnh một cái hay không, đem một phần bình thường dược liệu trong đó đổi thành Linh Dược?

Hắn hiện tại dầu gì cũng là một cái Thác Mạch tầng bốn tu luyện giả, có lẽ bình thường dược dịch cũng không đủ để mở ra một cái mạch lạc cho Thác Mạch trung kỳ tu sĩ đâu nè.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ tinh thần đại chấn, mau chóng đem Khai Mạch dược dịch phương thuốc viết ở trên giấy.

Thành phần chủ yếu của Khai Mạch dược dịch là, long duyên thảo, thải quả, cây kê huyết đằng, ám hoàng tố, nghìn năm tùng mạch, hỏa tinh thạch, dạ tử, trăm năm cỏ linh chi...

Long duyên thảo 10 trở xuống đều là dược liệu bình thường, mười năm đến trăm năm rốt cuộc trân quý dược liệu, cao hơn trăm năm mới rốt cuộc nhất phẩm Linh Dược. Trước hắn lựa chọn long duyên thảo đều là dưới 10 năm, phương thuốc mới hắn liền lựa chọn trăm năm trở lên.

Thải quả đây vốn chính là một loại dược liệu bình thường, không có nói đến niên đại bao nhiêu, không cần thay đổi.

Nghìn năm tùng mạch cũng là có thể đổi thành vạn năm tùng mạch, chỉ là vạn năm tùng mạch đã coi như là tam phẩm Linh Dược, rất khó lấy được. Hỏa tinh thạch cũng có tỉ lệ tốt xấu chi phân, hỏa tinh thạch tốt nhất không có nửa điểm loang lổ, đều là đỏ tươi như máu gà bình thường vậy. Trước hắn chế thuốc chỉ cần là hỏa tinh thạch liền có thể, không có để ý tốt xấu. Phương thuốc cũng nhất thiết phải lựa chọn hỏa tinh thạch không hề có tạp chất.

Ám hoàng tố cùng cỏ linh chi nhất định phải lựa chọn loại đã ngoài ngàn năm, chỉ có đã ngoài ngàn năm mới có thể miễn cưỡng xưng là Linh Dược. Tân dược nhất định phải lựa chọn ngoài ngàn năm, đương nhiên niên đại là càng cao càng tốt.

Tìm hơn nửa ngày thời gian, Mạc Vô Kỵ mới đem phương thuốc tu sửa xong. Phương thuốc cơ bản không có đổi, chỉ là đem đại đa số dược liệu đổi thành ngang hàng Linh Dược.

Về phần ngẫu tia, Mạc Vô Kỵ quyết định dùng Bảo Huyết Ngẫu, Bảo Huyết Ngẫu là Linh Dược rất tốt, tuyệt đối có thể thay thế ngẫu tia thông thường.

...

Biên Thành, địa phương nhân khí vượng nhất không phải là đan các, cũng không phải khí các, mà là địa phương dược liệu giao dịch. Tại Biên Thành, địa phương dược liệu giao dịch nóng bỏng nhất không phải là thương lâu, mà là một cái đại sảnh, cái chỗ này được người ta xưng là Biên Thành dược liệu phòng giao dịch.

Hết thảy người đến Biên Thành, đều ở trong này giao dịch dược liệu, hoặc là ở chỗ này tuyên bố tìm kiếm tin tức dược liệu.

Mạc Vô Kỵ đi tới dược liệu phòng giao dịch sau đó, thiếu chút nữa cho là mình lại một lần nữa về tới địa cầu. Đây quả thực là một nơi giao dịch chứng khoán, hoặc là nói nơi giao dịch dược liệu trên địa cầu.

Từng cái màn hình lớn treo ở bốn bề đại sảnh, trên những thứ màn ảnh lớn này không ngừng chạy lên dược liệu tin tức. Hoặc là bán ra tin tức, hoặc là tin tức cầu mua. Người trong đại sảnh lưu càng là dày đặc, không ngừng có người tiến đến có người đi ra ngoài, mỗi một người đều là đeo một cái túi lớn. Đủ loại dược liệu mùi vị phát ra, làm cho cả đại sảnh đều tràn ngập mùi thuốc.

Ngoại trừ những thứ này to lớn thẻ bài ra, Mạc Vô Kỵ còn thấy rất nhiều dùng thẻ bài viết tay đeo ở chung quanh. Những thứ này thẻ bài đều không ngoại lệ đều là cầu mua một loại linh thảo, hoặc là bán ra một loại linh thảo khan hiếm.

Mạc Vô Kỵ muốn con số linh thảo khá nhiều, chỉ là hắn không rõ ràng giá cả lắm, người ở đây lại quá nhiều, hắn đơn giản chỗ đại sảnh tin tức tuyên bố bỏ ra năm tấm hạ phẩm linh thạch giá cả để tìm mua chính bản thân cần bộ phận linh thảo này. Đồng thời đem chỗ ở của mình lưu tại tuyên bố tin tức, sau đó trực tiếp trở về tửu lâu chờ tin tức.

...

Năm tấm linh thạch làm phí tuyên bố tin tức đối với Mạc Vô Kỵ mà nói không tính là tiện nghi, bất quá năm tấm linh thạch này ngược lại đáng giá trị.

Chỉ một canh giờ, đã có mấy người mang theo Linh Dược Mạc Vô Kỵ cần đi tới Bắc Thủy Tửu Lâu.

Mạc Vô Kỵ lúc ban đầu còn dự định chỉ cầu mua một hai phần Linh Dược, thí nghiệm trước một cái rồi lại nói. Nhưng ngày hôm đó hắn liền nhận được hơn mười phần yêu cầu bán Linh Dược, còn không ngừng có người đến Bắc Thủy Tửu Lâu muốn cùng hắn tiến hành giao dịch.

Lúc ban đầu hắn còn có thể dùng linh thạch mua, tới rồi phía sau, hắn chỉ có thể dùng đan dược trao đổi. Cũng may đan dược của hắn đều là nhất phẩm Nhân Linh Đan tu luyện cần thiết, đây đối với tu luyện giả mà nói so với linh thạch càng trân quý hơn.

May mà hắn cầu mua tin tức chỉ có nửa ngày, ngày thứ hai Mạc Vô Kỵ cuối cùng là yên tĩnh lại. Lúc này hắn thu mua được Linh Dược đã có hơn ba mươi phần, hắn còn dư lại trên người linh thạch cũng đều tiêu hao hết, coi như là đan dược cũng bị tiêu hao hết gần một nửa.

Để cho Mạc Vô Kỵ tiếc nuối là, Linh Dược khác hắn đều thu mua tới rồi, duy nhất không có lấy được Bảo Huyết Ngẫu.

Vốn Mạc Vô Kỵ cho rằng Bảo Huyết Ngẫu tại Vô Ngân Kiếm Phái đều có thể trồng, nhất định là dễ dàng thu mua nhất, trên thực tế hắn lại không có mua được Bảo Huyết Ngẫu.

Mạc Vô Kỵ cố ý đi Biên Thành một phần thương lâu hỏi một cái, lúc này mới phát hiện Bảo Huyết Ngẫu mặc dù chỉ là tam phẩm Linh Dược, giá trị lại cực cao, căn bản là mua không được.

Nghĩ đến chỗ ở của mình Ngẫu Kiếm Phong đã từng chính là địa phương Quan Lê trưởng lão trồng Bảo Huyết Ngẫu, Mạc Vô Kỵ quyết

định đi về hỏi xem tại Vô Ngân Kiếm Phái xem có Bảo Huyết Ngẫu hay không.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Đã Bị Liên Lụy

Dược Vương Phong, đây là ngọn núi tại Vô Ngân Kiếm Phái duy nhất không dùng chữ kiếm mệnh danh, cũng là chỗ ở của Ân Thiển Nhân. Nghe nói Dược Vương Phong đã từng cũng là khắp nơi trên đất Linh Dược, về sau mới biến thành giống các ngọn núi khác, chỉ trồng một chút Linh Dược.

Mạc Vô Kỵ vừa tới chân núi Dược Vương phong đã bị người ngăn cản, ngăn cản Mạc Vô Kỵ là một người dược đồng nữ không tới hai mươi.

- Hế lô sư muội, ta là Ngẫu Kiếm Phong Mạc Vô Kỵ, cố ý tới gặp Ân sư tỷ, còn xin thông báo một tiếng cho ta.

Mạc Vô Kỵ biết có lẽ tại toàn bộ Vô Ngân Kiếm Phái, trừ hắn Ngẫu Kiếm Phong không đề phòng bên ngoài, các ngọn núi khác đều cũng có phòng ngự. Hắn không đề phòng, không phải là không muốn, mà là bây giờ không có năng lực bố trí phòng vệ.

- Thì ra là Ngẫu Kiếm Phong Mạc sư huynh, Ân Đan Sư trước khi rời đi đã thông báo cho ta, nói Mạc sư huynh tới rồi có thể trực tiếp tiến vào. Nếu là muốn mang đi Yên Nhi muội tử, cũng có thể tùy ý.

Vị dược đồng nhanh chóng khom người thi lễ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng nhất thời dâng lên một phần thất vọng, liền vội vàng hỏi:

- Ân sư tỷ bây giờ không có ở đây nơi này?

Hắn tới nơi này ngoại trừ nhận trở về Yên Nhi ra, còn có liền là muốn thỉnh giáo một chút Ân sư tỷ liên quan tới sự tình Ngẫu Kiếm Phong, mục đích đương nhiên là Bảo Huyết Ngẫu.

- Ân sư tỷ được mời đi tham gia Đan Sư giao lưu hội, Mạc sư huynh mời theo ta vào khách sạn nghỉ ngơi.

Vị nữ dược đồng khách khí nói.

Ân Thiển Nhân không ở Dược Vương Phong, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có tâm tư ở lại lãng phí thời gian. Hắn lập tức nói:

- Đa tạ sư muội, chờ sau khi Ân sư tỷ trở về, ta lại tới bái phỏng sao?. Ta muốn đem Yên Nhi rời đi.

- Đương nhiên có thể, Mạc sư huynh xin chờ một chút.

Dược đồng hiển nhiên được Ân Thiển Nhân căn dặn, sau khi nói xong, vội vã đi vào.

Mạc Vô Kỵ chỉ là chờ mấy phút, dược đồng liền mang theo Yên Nhi cùng Hùng Tú Châu ba người lại đây. Đồng thời trên lưng dược đồng còn đeo một cái túi lớn.

- Đây là Ân sư tỷ trước khi đi lưu lại cho Mạc sư huynh.

Dược đồng đem bao bọc đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không cần mở ra liền ngửi thấy được bên trong mùi thuốc, hắn suy đoán đây cũng là tam phẩm linh thảo Ân Thiển Nhân đáp ứng cho hắn.

Hôm nay không có khả năng tiếp tục khai thác mạch lạc, những linh thảo này đối với Mạc Vô Kỵ mà nói rất là đúng lúc. Hắn không có khả năng tu luyện, vừa lúc mượn những linh thảo này nhắc tới thăng bản thân trình độ luyện đan, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ đối với Ân Thiển Nhân càng là cảm kích.

Trên thực tế Đấu Chuyển Tinh Di hắn coi như là không đưa cho Ân Thiển Nhân, cũng không giữ được. Nói cách khác, ngược lại là Ân Thiển Nhân giúp hắn chặn Vô Ngân Kiếm Phái vấn trách, ân tình đối với hắn lớn hơn nữa. Dù cho như vậy, nàng vẫn như cũ hết lòng tuân thủ hứa hẹn, đem một nhóm tam phẩm linh thảo đưa cho hắn.

...

Trở lại Ngẫu Kiếm Phong sau đó, Mạc Vô Kỵ thậm chí không kịp mở ra bao bọc linh thảo Ân Thiển Nhân đưa cho hắn xem, liền cấp thiết đi trước tông môn tàng kinh các.

Mạc Vô Kỵ không phải là đến kiểm tra công pháp và tu luyện thủ đoạn, Bất Hủ Phàm Nhân Quyết cũng đủ hắn tu luyện, về phần pháp kỹ, hắn không có tư cách kiểm tra, cũng không cần kiểm tra. Hắn ngoại trừ Đấu Chuyển Tinh Di ra, còn có một Vô Hình Kiếm truyền thừa chưa có mở ra.

Hắn chủ yếu là đến tra sự tình liên quan tới Ngẫu Kiếm Phong, muốn luyện chế thăng cấp Thác Mạch dược dịch, Linh Dược thăng cấp khác hắn đều đưa đến, chỉ có Bảo Huyết Ngẫu không có. Tại Vô Ngân Kiếm Phái, Quan Lê chính là người đào tạo Bảo Huyết Ngẫu, Mạc Vô Kỵ tự nhiên hy vọng có thể từ tông môn trong điển tịch tra được liên quan tới Bảo Huyết Ngẫu hoặc là liên quan tới Quan Lê sự tình.

Để cho Mạc Vô Kỵ thất vọng là, tròn một ngày, hắn kiểm tra vô số tông môn điển tịch, chỉ tra được Quan Lê trưởng lão ở tại Vô Ngân Kiếm Phái Ngẫu Kiếm Phong, cái khác không có gì cả.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ chưa từ bỏ ý định, hắn quyết định đi dò hỏi một chút Phỉ Bỉnh Trụ. Phỉ Bỉnh Trụ tại Vô Ngân Kiếm Phái thời gian so với hắn lâu hơn, hắn là hiểu hơn một chút đối với Ngẫu Kiếm Phong.

Lại một lần nữa đi tới Vô Ngân Kiếm Phái tông môn sự vụ đại điện, một phần tạp dịch đệ tử quen biết Mạc Vô Kỵ nhìn thấy Mạc Vô Kỵ sau

đó, nhanh chóng dừng lại khom người thi lễ. Chính là một phần ngoài môn đệ tử, cũng nhanh chóng dừng lại hành lễ.

Một cái khách khanh Đan Sư, tại tông môn vẫn có địa vị nhất định.

Đi tới Linh Dược phòng phối dược, Mạc Vô Kỵ phát hiện vẫn ở chỗ này Phỉ Bỉnh Trụ không thấy, thay vào đó là một người đệ tử hắn chưa từng thấy qua.

- Mạc Đan Sư...

Người phối dược đệ tử này hiển nhiên quen biết Mạc Vô Kỵ, thấy Mạc Vô Kỵ lại đây, nhanh chóng khom người thi lễ.

Mạc Vô Kỵ hơi có chút nghi ngờ hỏi:

- Xin hỏi một chút Phỉ Bỉnh Trụ thế nào không có ở đây, đi địa phương khác sao?

Đệ tử này nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi Phỉ Bỉnh Trụ, giọng nói lập tức ấp úng hẳn lên, nửa ngày cũng không nói ra nguyên cớ.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trầm xuống, giọng nói trở nên lạnh nói:

- Phỉ Bỉnh Trụ đi nơi nào? Ta kiên trì hữu hạn à nha.

Thấy Mạc Vô Kỵ tức giận, đệ tử này nhất thời luống cuống, nhanh chóng trả lời:

- Mạc Đan Sư bớt giận, khi ta tới phỉ sư huynh đã đi, ta nghe nói phỉ sư huynh bởi vì phối dược sai lầm, bị Cù Đan Sư mang đi giết...

- Lại là thằng họ Cù...

Mạc Vô Kỵ trong lòng giận điên lên, nếu là trước kia hắn và Cù Đan Sư chỉ là một phần mâu thuẫn nhỏ, hiện tại Phỉ Bỉnh Trụ bị giết, đây cũng không phải là mâu thuẫn nhỏ.

Chỉ là vô luận hắn tu vi thực lực bây giờ, hay là luyện đan thực lực, đều không thể đi tìm Cù Đan Sư báo thù cho Phỉ Bỉnh Trụ.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục nói nhảm, cùng một cái phối dược đệ tử tức giận hoàn toàn không cần thiết.

- Mạc Đan Sư, ngài chờ...

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ bước ra sự vụ đại điện, một cái thanh âm không lớn gọi hắn lại.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nhìn thấy là một người thanh niên cùng Phỉ Bỉnh Trụ không sai biệt lắm lớn, nhìn y phục trên người hắn, hắn là chỉ là một ngoại môn đệ tử.

- Ngươi là?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn người đệ tử gọi hắn.

Ngoại môn đệ tử nhanh chóng nói:

- Ta là ngoại môn đệ tử Ô Vinh Chí, phỉ sư đệ bị mang đi, nhờ ta đi tìm ngài, lúc đó ngài không ở Ngẫu Kiếm Phong. Phỉ sư đệ kỳ thực không phải là bởi vì phối sai thuốc, mà là bởi vì giúp ngài nói chuyện, lúc đó mới bị người mang đi.

- Cụ thể là chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ sắc mặt lạnh lẽo, nếu Phỉ Bỉnh Trụ là bị hắn liên lụy rồi bị họ cù giết chết, coi như là hắn hiện tại không có khả năng giúp Phỉ Bỉnh Trụ báo thù, tương lai cũng sẽ đi tìm họ cù đòi nợ.

Ô Vinh Chí nhanh chóng nói:

- Hôm trước có người ở sự vụ đại điện nói Cù Đan Sư gần thăng cấp Địa Đan Sư, đúng là thiên tài nhất Đan Sư sau Ân Đan Sư ở Vô Ngân Kiếm Phái. Cái này đến không có gì, về sau này người lại chủ động nói

đến Mạc Đan Sư ngài. Nói Cù Đan Sư là dựa vào bản lĩnh, ngài là nịnh bợ Ân Đan Sư, nếu không đừng nói vào ở Ngẫu Kiếm Phong, chính là xách giày cho Cù Đan Sư cũng không xứng.

Phỉ sư đệ ở một bên chen vào một câu, hắn nói, Cù Đan Sư đích thật là tông môn thiên tài Đan Sư. Nhưng Mạc Đan Sư có thể thành công nguyên nhân cũng không phải nịnh bợ Ân Đan Sư, mà là Mạc Đan Sư luyện đan tư chất phi thường rất giỏi. Còn nói Mạc Đan Sư chỉ là một tạp dịch đệ tử, không có tài nguyên, không ai giáo dục. Có thể trở thành là nhị phẩm NhÂn Đan Sư, so với người bình thường phải gian nan hơn vô số lần.

Nhưng lúc đó Cù Đan Sư dược đồng đã ở sự vụ đại sảnh, phỉ sư đệ những lời này để cho Cù Đan Sư dược đồng nổi giận. Cái này dược đồng rất là âm hiểm, lúc đó không nói gì, chỉ là đi tìm phỉ sư đệ phối dược. Tới rồi lúc buổi tối, dược đồng mang theo người chấp pháp điện tới rồi, nói phỉ sư đệ phối thuốc sai rồi, tạo thành Cù Đan Sư một lò đan dược thất bại. Người của chấp pháp điện tại chỗ liền mang đi phỉ sư đệ...

Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút khó coi, Cù Đan Sư là tam phẩm NhÂn Đan Sư, nếu là dược liệu cầm nhầm, hắn sẽ không nhìn ra? Hắn dược đồng có lá gan lớn như vậy, có dũng khí cố ý tính sai dược liệu đến lừa gạt hắn?

- Mạc Đan Sư, ta nghe nói Cù Đan Sư bởi vì tạm thời có việc cùng Ân Đan Sư đi tham gia một cái cái gì giao lưu hội đi. Phỉ sư đệ hắn là còn bị giam giữ tại chấp pháp điện, ta nghĩ...

Ô Vinh Chí có chút do dự nói.

Mạc Vô Kỵ vừa nghe liền hiểu Ô Vinh Chí ý tứ, lúc này không chút do dự nói:

- Ta sẽ đi ngay bây giờ một chuyến chấp pháp điện.

Nếu là Phỉ Bỉnh Trụ bị giết, hắn chỉ có thể sau này giúp Phỉ Bỉnh Trụ đòi nợ. Hiện tại Phỉ Bỉnh Trụ sống, vô luận như thế nào, hắn cũng phải xuất thủ cứu giúp.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Hảo Tâm Có Hảo Báo

- Mạc Đan Sư!

Người phụ trách Chấp pháp điện thấy Mạc Vô Kỵ tới. Nhanh chóng tiến lên đón.

Cho dù là một cái khách khanh Đan Sư, tại tông môn địa vị cũng là không bình thường. Huống chi, mọi người đều là người tu luyện, người nào có thể xác định chính bản thân không cầu đến Đan Sư đi luyện đan?

Đừng nói sau chuyện Vô Ngân Kiếm Sơn, tông môn Đan Sư mất đi mấy người. Trước mắt Mạc Đan Sư này còn được ân Đan Sư ưu ái, cùng hắn giao hảo chắc chắn sẽ không có chỗ xấu. Nếu không phải là không tiện, rất nhiều người đều chủ động tìm tới cửa giao hảo.

- Còn chưa thỉnh giáo vị chấp sự này xưng hô như thế nào?

Mạc Vô Kỵ cũng là khách khí nói, hắn biết tuy rằng chấp pháp điện diễu võ dương oai, nguyên nhân chủ yếu cũng không tại chấp pháp điện, mà là đang ở người chỉ thị chấp pháp điện.

Vị phụ trách nhanh chóng nói:

- Mạc Đan Sư chỉ cần gọi ta là Cung Tiền là được rồi, không biết Mạc Đan Sư đến chấp pháp điện, có nhiều chậm trễ.

Từ thái độ của Cung Tiền, Mạc Vô Kỵ đoán được trước mắt người này cũng không phải là chấp pháp điện điện chủ, cũng không phải cái gì chấp sự. Nếu không, sẽ không đối với hắn khách khí như vậy. Chấp pháp

điện điện chủ thân phận là trưởng lão, coi như là hắn thấy cũng phải hành lễ.

- Cung huynh khách khí, ta tới nơi này thật đúng là có việc muốn phiền phức chấp pháp điện điện chủ. Bởi vì một người bà con xa của ta bị chấp pháp điện mang đến, ta cố ý lại đây muốn mời điện chủ dàn xếp một chút, còn xin Cung huynh thông báo hộ.

Mạc Vô Kỵ ấm áp nói.

Mạc Vô Kỵ khẳng định loại chuyện nhỏ này chấp pháp điện điện chủ nhất định là không biết, cho nên liền báo ra muốn gặp điện chủ. Hắn khẳng định Cung tiền sẽ không đi thông báo điện chủ, thậm chí sẽ không để cho điện chủ biết chuyện này.

Cung Tiền nghe được Mạc Vô Kỵ là tới vấn tội, liền vội vàng hỏi:

- Không biết bà con xa của Mạc Đan Sư là...

- Phỉ Bỉnh Trụ, chính là tại Linh Dược phòng phối dược đệ tử.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Cung Tiền vừa nghe nhất thời bối rối, Phỉ Bỉnh Trụ chính là hắn chộp tới, nguyên nhân là đắc tội Cù Đan Sư dược đồng. Thế nhưng tại sau khi hắn đem Phỉ Bỉnh Trụ chộp tới đó, Cù Đan Sư liền rời đi Vô Ngân Kiếm Phái đi tham gia Đan Sư giao lưu hội, cho nên hắn cũng không có lại đạt được Cù Đan Sư phân phó.

Hắn không nghĩ tới Phỉ Bỉnh Trụ cư nhiên cùng Mạc Đan Sư có liên quan, hắn bây giờ còn không rõ ràng lắm Cù Đan Sư có biết chuyện này hay không, vạn nhất Cù Đan Sư biết, hắn thà rằng đắc tội Mạc Đan Sư, cũng không dám đắc tội Cù Đan Sư. Vạn nhất chỉ là cái kia dược đồng giở trò, hắn đắc tội trước mắt Mạc Đan Sư này thế nhưng cái được không bù đắp đủ cái mất.

- Thế nào? Cầu kiến một cái chấp pháp điện điện chủ rất khó sao?

Mạc Vô Kỵ thanh âm có chút làm lạnh xuống tới.

- Sẽ không, sẽ không.

Cung Tiền mặc dù không sợ Mạc Vô Kỵ đối với hắn thế nào, thế nhưng Mạc Vô Kỵ giao hảo ân Đan Sư cũng không phải là người bình thường.

Không quan tâm rồi, trước đem Phỉ Bỉnh Trụ giao ra rồi lại nói, chờ Cù Đan Sư thực sự còn muốn hỏi chuyện này, liền toàn bộ đổ lên trên người trước mắt họ Mạc này. Nếu Cù Đan Sư không hỏi, vậy coi như chuyện gì cũng không có phát sinh.

Nghĩ tới đây, Cung Tiền nhanh chóng nói:

- Bởi vì Cù Đan Sư dược đồng đến cáo phỉ sư đệ phối sai thuốc, cho nên ta mới đưa phỉ sư đệ nhốt lại. Hiện khi chưa có Cù Đan Sư thủ lệnh, ta cũng không dám tùy tiện để vào...

Mạc Vô Kỵ lạnh nhạt nói:

- Có người hỏi ngươi, ngươi liền nói người là ta Mạc Vô Kỵ mang đi, có chuyện gì để cho hắn tới tìm ta Mạc Vô Kỵ.

Cung Tiền chờ chính là những lời này của Mạc Vô Kỵ, hiện tại Mạc Vô Kỵ nói ra những lời này, hắn hầu như không có cân nhắc đi ngay nhà tù đem Phỉ Bỉnh Trụ mang ra ngoài.

Phỉ Bỉnh Trụ toàn thân vết bầm, tóc lăng loạn, xem ra bị không ít khổ. Đang ở lúc hắn không biết vì sao đột nhiên dẫn hắn đi ra nhà tù thì, hắn nhìn thấy Mạc Vô Kỵ.

Hết thảy đều hiểu rõ ra, Phỉ Bỉnh Trụ nhanh chóng liền muốn tiến lên cảm tạ, Mạc Vô Kỵ dừng lại Phỉ Bỉnh Trụ. Chỉ là ôm quyền gật đầu đối với Cung Tiền, mang theo Phỉ Bỉnh Trụ cấp tốc rời đi.

...

Hơn nửa canh giờ sau đó, trở lại Ngẫu Kiếm Phong, Phỉ Bỉnh Trụ tẩy trừ một phen, ăn uống xong lúc này mới hồi phục chút ít tinh thần.

- Mạc sư huynh, lần này nếu mà nếu không phải là ngươi, ta nhất định phải chết. Họ cù dược đồng khinh người quá đáng, chuyện một câu nói, liền muốn đưa ta vào tử địa. Cũng may họ cù cùng ân Đan Sư đi tham gia Đan Sư giao lưu hội, nếu không, ta cũng đợi không được ngày hôm nay.

Thân thể khôi phục một phần sau đó, Phỉ Bỉnh Trụ nhanh chóng hướng Mạc Vô Kỵ nói lời cảm tạ.

Mạc Vô Kỵ hỏi thăm nguyên do, quả nhiên cùng Ô Vinh Chí nói như nhau, cũng là bởi vì Phỉ Bỉnh Trụ giúp hắn nói một câu nói mà thôi. Hơn nữa từ đầu tới đuôi cũng không có đi hạ thấp đi Cù Đan Sư, đã bị Cù Đan Sư dược đồng tìm lý do dẫn tới chấp pháp điện.

- Phỉ sư đệ, nếu là ngươi không ngại, sau này liền ở lại ta Ngẫu Kiếm Phong được rồi.

Mạc Vô Kỵ biết Phỉ Bỉnh Trụ bây giờ là không đường có thể đi.

Phỉ Bỉnh Trụ tính tình rất tốt, Mạc Vô Kỵ không ngại lưu hắn lại, thậm chí giúp hắn một chút.

- Đa tạ Mạc sư huynh thu lưu, ta phối Linh Dược nhiều năm, đối với các loại Linh Dược coi như là lý giải. Nếu là Mạc Đan Sư yêu cầu dược đồng mà nói, ta cũng là có thể giúp đỡ một phần.

Phỉ Bỉnh Trụ biết Mạc Vô Kỵ cũng không thích hắn nói bao nhiêu cảm tạ.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Ta thật sự là cần phỉ sư đệ hỗ trợ, phỉ sư đệ đối với Bảo Huyết Ngẫu cùng Quan Lê người này biết không?

Nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi Quan Lê và Bảo Huyết Ngẫu, Phỉ Bỉnh Trụ lập tức nói:

- Mạc sư huynh, không phải là ta chém gió, tại Vô Ngân Kiếm Phái đối với Quan trưởng lão lý giải sâu nhất, chỉ sợ sẽ là ta.

Thấy Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn chính bản thân, Phỉ Bỉnh Trụ càng là dào dạt nói:

- Bởi vì gia gia ta chính là trợ giúp Quan trưởng lão trồng Bảo Huyết Ngẫu hơn mười năm, về sau Quan trưởng lão rời đi, mới an bài gia gia ta đi địa phương phối trí linh dược. Cho nên sở dĩ ta có thể ở Linh Dược kho phối dược, cũng là bởi vì gia gia ta đó. Gia gia ta mất sau đó, liền khẩn cầu tông môn đem phối dược công tác dời giao cho ta.

Nghe được lời của Phỉ Bỉnh Trụ, Mạc Vô Kỵ nhất thời tinh thần tăng nhiều, vội vàng hỏi:

- Phỉ sư đệ, ta hiện tại cần gấp Bảo Huyết Ngẫu, thế nhưng ta tại các đại thương lâu đều mua không được loại linh dược này...

Phỉ Bỉnh Trụ không đợi Mạc Vô Kỵ đem lời nói cho xong liền nói:

- Mạc sư huynh, ngươi mua không được mới đúng là như thường, nếu là mua được liền không bình thường. Bảo Huyết Ngẫu mặc dù là tam phẩm Linh Dược, giá trị thậm chí so với tứ phẩm Linh Dược còn phải trân quý hơn không ít. Chủ yếu bởi vì Bảo Huyết Ngẫu có thể luyện chế nhiều loại đan dược có lợi đối với Linh Lạc, ngoài ra, Bảo Huyết Ngẫu là một loại nguyên liệu nấu ăn cực kỳ mỹ vị, chẳng những ăn ngon, còn có thể dưỡng nhan tăng cường khí huyết và mỹ nhan. Rất nhiều tông môn đều cầu mua loại vật này, giá cả cũng càng ngày càng cao. Có thể nói Bảo Huyết Ngẫu vừa ra đến, liền bị người đoạt đi rồi, căn bản là đợi không được phường thị bán ra.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, chẳng trách mình mua không được Bảo Huyết Ngẫu, thì ra thứ này chẳng những có thể luyện chế đan dược

có quan hệ với Linh Lạc, còn là đồ đạc thức ăn trên bàn và dưỡng nhan cho những người có tiền a.

Bất kỳ một tu luyện giả nào, Linh Lạc đều là thứ trọng yếu nhất. Đồng dạng Linh Căn, Linh Lạc của người nào mở đi ra nhiều hơn, tiềm lực của của người sẽ là càng lớn. Bảo Huyết Ngẫu cùng Linh Lạc có quan hệ, giá trị con người tự nhiên nước lên thì thuyền lên.

Thật giống như hắn tìm kiếm Bảo Huyết Ngẫu, cũng là vì mở ra mạch lạc.

- Hơn nữa đây còn chưa phải là nguyên nhân chủ yếu để cho Bảo Huyết Ngẫu thưa thớt, nguyên nhân chủ yếu Bảo Huyết Ngẫu thưa thớt ngoại trừ rất khó nuôi trồng ra, chính là hấp thu linh khí quá mức lợi hại. Bất kỳ một địa phương nào linh khí nồng nặc, chỉ cần nuôi trồng Bảo Huyết Ngẫu, nhiều năm sau, nơi đó linh khí cũng sẽ trở nên thiếu thốn, loại linh khí thiếu thốn này còn rất khó khôi phục.

Phỉ Bỉnh Trụ đối với Bảo Huyết Ngẫu hiểu biết hiển nhiên không ít.

- Phỉ sư đệ, ta muốn trồng Bảo Huyết Ngẫu, ngươi có biết đi đâu mới có thể lấy được hạt giống không?

Mạc Vô Kỵ định thần hỏi.

Phỉ Bỉnh Trụ lắc đầu:

- Bảo Huyết Ngẫu cây giống là mua không mua được...

Mạc Vô Kỵ nghe được câu này, thật giống như có một chậu nước lạnh tưới xuống bình thường giống nhau, cả người lạnh thấu.

Phỉ Bỉnh Trụ lại nói theo:

- Bất quá Ngẫu Kiếm Phong liền có biện pháp lấy được mầm Bảo Huyết Ngẫu...

- A đù! Nói mau...

Mạc Vô Kỵ kích động đứng lên bắt lại Phỉ Bỉnh Trụ.

Phỉ Bỉnh Trụ nhanh chóng nói:

- Mạc sư huynh đừng nóng vội, gia gia ta đã từng nói cho ta biết. Quan trưởng lão sau khi đi, cũng không có đem giống Bảo Huyết Ngẫu ở Ngẫu Kiếm Phong lấy hết, mà là để lại một ít tại giữa hồ. Ngẫu cây yêu cầu người tinh thông Bảo Huyết Ngẫu mới có thể tìm được, mà ta vừa hay liền tinh thông Bảo Huyết Ngẫu tập tính. Tuy rằng ta không có tự tay trồng qua Bảo Huyết Ngẫu, thế nhưng gia gia ta đã đem kinh nghiệm phương diện này đều truyền thụ cho ta.

Nếu là Mạc sư huynh tin tưởng lời của ta, ta hiện tại cũng có thể đi trong hồ tìm kiếm ngẫu cây lưu lại. Bất quá nơi này linh khí thiếu thốn, không có khả năng trồng nhiều lắm a.

Mạc Vô Kỵ vỗ một nhịp vào mông Phỉ Bỉnh Trụ:

- Có thể trồng là đủ rồi, bao nhiêu bất kể, Bỉnh Trụ, chuyện này liền xin ngươi giúp một tay.

Mạc Vô Kỵ tinh thần rất tốt, hảo tâm có hảo báo. Nếu là hắn không cứu Phỉ Bỉnh Trụ, từ đâu ra Bảo Huyết Ngẫu tin tức? Coi như là tại Ngẫu Kiếm Phong tìm không được Bảo Huyết Ngẫu, chỉ cần Phỉ Bỉnh Trụ tinh thông tập tính Bảo Huyết Ngẫu, hắn chung quy có thể tại địa phương khác tìm được Bảo Huyết Ngẫu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Kinh Hỉ Phương Pháp Luyện Đan

Khi Phỉ Bỉnh Trụ tìm kiếm cây giống Bảo Huyết Ngẫu, Mạc Vô Kỵ chuẩn bị nghĩ biện pháp thăng cấp tam phẩm Nhân Đan Sư. Chỉ có trình độ luyện đan của hắn càng cao, mới càng có cơ hội tiếp cận Linh Lung bà bà.

Về đến phòng, mở ra bao bọc Ân Thiển Nhân lưu lại, bên trong có gần trăm gốc cây tam phẩm linh thảo.

Gần trăm gốc cây tam phẩm linh thảo, tối đa cung cấp Mạc Vô Kỵ luyện chế hơn mười lô tam phẩm Nhân Linh Đan, trong này còn cần Mạc Vô Kỵ chính bản thân bổ sung đông đảo nhất phẩm linh thảo cùng nhị phẩm linh thảo.

Có thể thu được nhiều tam phẩm linh thảo như vậy, Mạc Vô Kỵ đã là phi thường cảm tạ.

Ân Thiển Nhân là hứa hẹn cho hắn bộ phận tam phẩm linh thảo, để cho hắn học tập luyện chế tam phẩm Nhân Linh Đan. Này điều kiện tiên quyết là Mạc Vô Kỵ đem đoản kiếm cho nàng, giúp cho nàng thu được bí mật trong đó.

Hiện tại đoản kiếm đã cho nàng, kỳ thực coi như là hai người đều có điều cầu lẫn nhau. Hoặc là nói Mạc Vô Kỵ sở cầu lớn hơn, dù sao Mạc Vô Kỵ cho Ân Thiển Nhân nửa đoạn đoản kiếm, là yêu cầu Ân Thiển Nhân vì hắn che giấu sự thật hắn đã từng đã từng đạt được Đấu Chuyển Tinh Di. Mặc dù như thế, Ân Thiển Nhân vẫn là hết lòng tuân thủ hứa hẹn, đem rất nhiều tam phẩm linh thảo đưa cho hắn.

Nhiều tam phẩm linh thảo như vậy, đó là một khoản tài phú không nhỏ. Ân Thiển Nhân xuất ra mấy thứ này, ngoại trừ vì nuốt lời, phỏng chừng còn có một cái nguyên nhân là báo đáp ân cứu mạng của Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ cứu nàng, lại đang Vô Ngân Kiếm Sơn làm ra nhượng bộ, còn cho nàng chiếm được Mạc Lạc Khúc truyền thừa.

Tại trên những linh thảo này còn có một phong thư, Mạc Vô Kỵ mở ra, cũng là Ân Thiển Nhân lưu lại.

- Mạc sư đệ, những linh thảo này là thứ ta cam kết, ngươi dùng để luyện tập sao?, không cần lo lắng lãng phí. Phương pháp luyện đan tam phẩm hoàn chỉnh ta cũng không cho ngươi, nơi này có một cái phương pháp luyện đan tam phẩm Nhân Linh Đan không trọn vẹn. Ngươi hãy dùng nó để luyện tập, tuy nói những linh thảo này khẳng định không cách nào để cho ngươi thăng cấp đến tam phẩm Nhân Đan Sư, nhưng có thể tăng lên am hiểu của ngươi đối với tam phẩm Nhân Linh Đan.

Dùng linh căn tư chất của ngươi, có thể thăng cấp đến nhị phẩm Nhân Đan Sư, đã là phi thường rất giỏi. Cho nên ngươi thăng cấp không được tam phẩm Nhân Đan Sư, cũng không nên nổi giận. Một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư, vô luận đi đến nơi nào, cũng có nơi sống yên ổn. Ta và Cù Đan Sư phải đi tham gia Đan Sư giao lưu hội, mục đích là vì chuẩn bị chiến tranh Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu, thời gian trở về tông môn bất định. Ngươi an tâm ở lại Vô Ngân Kiếm Phái, nửa năm sau Ngũ Hành Hoang Vực so tài đan đấu, ta nhất định sẽ hết lòng tuân thủ hứa hẹn, mang ngươi cùng đi. Dược Vương Phong, Ân Thiển Nhân ký tên đóng dấu phạch phạc.

Tại dưới phong thư này, Mạc Vô Kỵ quả nhiên nhìn thấy một cái phương pháp luyện đan không trọn vẹn.

Ân Thiển Nhân lưu lại phong thư này ý tứ Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, đó chính là Ân Thiển Nhân biết hắn trăm phần trăm không có khả năng thăng cấp đến tam phẩm Nhân Đan Sư, dù cho hắn tư chất luyện đan mạnh hơn nữa, cũng không cách nào hơn hắn tu vi trói buộc.

Cũng chính là bởi vì Ân Thiển Nhân khẳng định hắn không cách nào thăng cấp đến tam phẩm Nhân Đan Sư, này mới không có đem hoàn chỉnh tam phẩm Nhân Linh Đan phương pháp luyện đan lưu lại. Lưu lại một cái tàn phá, cũng là vì để cho hắn đối với thăng cấp tam phẩm Nhân Đan Sư hết hy vọng, đồng thời hết lòng tuân thủ hứa hẹn.

Mạc Vô Kỵ thu hồi thư, ánh mắt rơi vào trên phương pháp luyện đan tàn phá.

Ân Thiển Nhân đối với hắn không có lòng tin, chính hắn thế nhưng đối với thăng cấp tam phẩm Nhân Đan Sư phi thường có lòng tin.

Chính là của hắn tu vi chỉ có thể đến Thác Mạch tầng bốn, hắn cũng có lòng tin đi trùng kích tam phẩm Nhân Đan Sư. Duy nhất thiếu hụt chính là Linh Dược luyện tập, về phần phương pháp luyện đan, trên Vô Tự Đan Thư có mấy cái phương pháp luyện đan tam phẩm Nhân Linh Đan, hắn cũng không thèm để ý Ân Thiển Nhân có đúng hay không lưu lại phương pháp luyện đan.

Tam phẩm Nhân Linh Đan phương pháp luyện đan còn là rất trân quý, hiện tại Ân Thiển Nhân lưu lại đến một cái tàn phá, hắn vẫn là muốn xem nó là đan dược gì.

Đan dược tên gọi, Tráng Dương Bổ Thận Đan… á nhầm.. Tráng Thần Đan...

Vừa nhìn đan dược tên gọi, Mạc Vô Kỵ đã cảm thấy quen thuộc. Cái đan dược này trên Vô Tự Đan Thư thượng cũng có, đích thật là tam phẩm Nhân Linh Đan. Bất quá Vô Tự Đan Thư, chỉ giới thiệu sơ lược một hàng chữ, Tráng Thần Đan, sơ cấp thần niệm đan dược, có thể cho thần niệm hồn lực tu sĩ cấp thấp tăng cường.

Về phần còn lại, trên Vô Tự Đan Thư một chữ cũng không có nhiều lời. Mạc Vô Kỵ ngay cả sư phụ cũng không có, đâu có thể rõ ràng cái gì là thần niệm hồn lực?

Ân Thiển Nhân cái này phương pháp luyện đan cư nhiên cặn kẽ giới thiệu Tráng Thần Đan, thậm chí độ dài giới thiệu chiếm cứ hơn phân nửa cái này sứt mẻ phương pháp luyện đan. Có thể nói cái này sứt mẻ phương pháp luyện đan, hầu như đều là tại giới thiệu Tráng Thần Đan, sau đó chỉ có ba bốn loại linh thảo liền hết mẹ rồi.

Đây quả thực không thể nói là một cái sứt mẻ phương pháp luyện đan, phải nói là một cái giới thiệu phương pháp luyện đan.

Mọi người đều biết, tu sĩ chỉ có tới Hư Thần Cảnh, tạo thành chân chính Nguyên Thần, mới có thể ngưng luyện ra thần niệm, lợi dụng thần niệm lực lượng. Tu sĩ có thể sử dụng thần niệm lực lượng, thực lực cũng vượt xa bình thường Địa Giới tu sĩ.

Tráng Thần Đan, chính là thứ có thể để cho tu sĩ không tới Hư Thần Cảnh lớn mạnh bản thân thần niệm, thiên phú cường đại nhân, thậm chí có thể thông qua Tráng Thần Đan lớn mạnh thần niệm ngưng luyện ra thần niệm lực.

Mạc Vô Kỵ thấy thần niệm lực lượng, nhất thời trong lòng vừa nhảy, hắn tu luyện đến nay, dù cho không có sư phụ, cũng (đối với) thần niệm có nhất định hiểu, cũng biết loại lực lượng này thật sự là quá cường đại.

Trước đây hắn đang lợi dụng Lôi Trạch lôi hồ rèn luyện mạch lạc, cũng là bởi vì không có công pháp, chỉ có thể dùng ý niệm mạnh mẽ khống chế lôi hồ đi giải khai mạch lạc bế tắc.

Bất quá hắn cái loại này ý niệm chỉ là một sương tình nguyện, có đôi khi thử mấy lần, cũng không cách nào thành công một lần. Coi như là thành công rồi, cũng không nhất định là ý niệm hắn tạo thành. Mà ý niệm, chính là hình thức ban đầu của thần niệm lực lượng.

Từ nơi này hắn mới biết được, thần niệm lại muốn đến Hư Thần Cảnh hình thành Nguyên Thần sau đó, mới có thể ngưng luyện ra đến. Hư Thần Cảnh Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng, đây là Đệ Tam Trọng Thiên

của Địa Giới tam trọng thiên. Vượt qua Hư Thần Cảnh, mới có cơ hội theo dõi Thiên Giới Đệ Nhất Trọng Thiên.

Cái đan dược này nếu mà luyện chế thành công, tác dụng đối với hắn quả thực chính là không gì sánh kịp. Coi như là hắn hiện tại khai thác mạch lạc không cần mượn trợ ý niệm nữa, hắn luyện đan thế nhưng cần gấp loại này thần niệm lực lượng.

Đan Quyết của hắn chính là mạnh mẽ dùng ý niệm khống chế, trên thực tế Đan Quyết thật đang cần là thần niệm. Bởi vì hắn không có thần niệm, cộng thêm ý niệm cường đại, rồi mới miễn cưỡng có thể mượn nguyên lực đến dùng ý niệm khống chế. Cứ như vậy, còn hàng ngày thất bại.

Nếu là hắn có thể tu luyện được thần niệm lực lượng, vậy hắn luyện đan trình độ rất nhanh thì có thể tăng lên mấy đẳng cấp. Có lẽ chính là trực tiếp luyện chế Địa cấp linh đan cũng không phải không có khả năng.

Quyết định, liền nghĩ biện pháp luyện chế Tráng Thần Đan, một khi thực sự thành công rồi, vậy đối với ảnh hưởng của hắn xa không là sự tình một loại đan dược.

Quyết định xong, Mạc Vô Kỵ liền bắt đầu so sánh tương đối linh thảo của phương pháp luyện đan sứt mẻ cùng linh thảo hắn trên Vô Tự Đan Thư mà Tráng Thần Đan cần.

Sứt mẻ phương pháp luyện đan linh thảo chỉ còn lại có năm loại, trong đó còn có ba loại nhị phẩm Linh Dược. Còn lại hai gốc cây là tam phẩm Linh Dược, theo thứ tự là, băng hồn thảo cùng kim thai cây. Về phần nhị phẩm Linh Dược, Mạc Vô Kỵ không có để ý, nhị phẩm Linh Dược hắn trên cơ bản có thể lấy được.

trên Vô Tự Đan Thư Tráng Thần Đan phương pháp luyện đan, nhị phẩm Linh Dược có mười một loại, Mạc Vô Kỵ quét một cái, cũng đều trên cơ bản có thể lấy được. Trong đó tam phẩm linh thảo cư nhiên có năm loại, theo thứ tự là băng hồn thảo, vô diệp vụ đằng, Thanh Sương

quả, tiểu tự tại hoa, viên dung phất phong quả. Tại tam phẩm Nhân Linh Đan, năm loại tam phẩm linh thảo rốt cuộc cực ít.

So sánh hai cái phương pháp luyện đan, Mạc Vô Kỵ phát hiện Ân Thiển Nhân lưu lại cho hắn sứt mẻ phương pháp luyện đan ba loại nhị phẩm linh thảo, trên Vô Tự Đan Thư ều có. Mà Vô Tự Đan Thư thượng năm loại linh thảo, lại không có kim thai cây.

Mạc Vô Kỵ không do dự, hắn quyết định dựa theo phương pháp luyện đan trên Vô Tự Đan Thư đến nghiên cứu Tráng Thần Đan luyện chế.

Băng hồn thảo, vô diệp sương mù đằng, Thanh Sương quả, tiểu tự tại hoa, viên dung phất phong quả năm loại tam phẩm Linh Dược này, Mạc Vô Kỵ chính bản thân thì có 3 gốc cây viên dung phất phong quả, đây là hắn từ Vô Ngân Kiếm Sơn lấy được. Ân Thiển Nhân đưa tới tam phẩm linh thảo có băng hồn thảo, thanh sương quả hai loại. Hiện tại hắn thiếu hụt tam phẩm linh thảo là tiểu tự tại hoa cùng vô diệp vụ đằng.

Mạc Vô Kỵ lúc này liền rời đi Ngẫu Kiếm Phong đi sự vụ đại điện, thậm chí cũng không hỏi một cái Phỉ Bỉnh Trụ tìm kiếm Bảo Huyết Ngẫu thế nào.

Hắn là một cái khách khanh Đan Sư, tuy rằng không có khả năng cùng Vô Ngân Kiếm Phái tông môn Đan Sư như nhau để sử dụng tông môn tài nguyên, cũng bản thân có phần nhỏ quyền linh thảo thuyên chuyển. Hắn dùng những thứ này quyền lợi mua một lò Tráng Thần Đan dược liệu cũng là cũng đủ.

Mạc Vô Kỵ cần không phải là dược liệu một lò Tráng Thần Đan, hắn muốn học tập Tráng Thần Đan luyện chế, chí ít yêu cầu 10 lô đan dược mới được. 10 lô tam phẩm Nhân Linh Đan linh thảo, Mạc Vô Kỵ là không có quyền lực đòi hỏi, huống chi hắn còn thiếu rất nhiều nhị phẩm linh thảo.

Cũng may Ân Thiển Nhân đưa tới tam phẩm linh thảo, trong đó có một chút tam phẩm linh thảo hắn không dùng được, có thể cầm đi trao đổi linh thảo hắn cần. Dùng thân phận của hắn khách khanh Đan Sư, dùng linh thảo trao đổi linh thảo, phối dược đệ tử trước đây không lâu bị hắn dọa một lần đã không dám cản trở.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Lấn Tới Cửa

Mạc Vô Kỵ quả nhiên không có đoán sai, hắn dùng linh thảo trao đổi vốn chính là được phép, hơn nữa đệ tử phối dược phòng nhìn thấy hắn rất là sợ hãi, cho nên rất dễ liền đổi được linh thảo mình cần. Cộng thêm vốn có, hắn tổng cộng gọp đủ mười một lô Tráng Thần Đan linh thảo.

Mười một lô Tráng Thần Đan linh thảo tới tay, Mạc Vô Kỵ cũng không có vội vã đi luyện đan, mà là ở tông môn nhận hàng loạt nhiệm vụ luyện đan nhị phẩm Nhân Linh Đan. Hắn hiện tại bất quá là một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư, coi như là người luyện chế linh đan nhị phẩm cũng không nhiều. Dù cho lại bức thiết muốn trở thành tam phẩm Nhân Đan Sư, cũng nhất định phải đi bước một đến. Luyện chế nhiều nhị phẩm Nhân Linh Đan, mới có thể trong thời gian ngắn nhất tăng lên chính bản thân năng lực luyện đan.

Ân Thiển Nhân nói với hắn, Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu tại nửa năm sau. Chỉ cần trong nửa năm này, hắn có thể lên cấp làm một cái tam phẩm Nhân Đan Sư, vậy thì có cơ hội đi tham gia Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu, sau đó gặp Linh Lung bà bà.

Trước Mạc Vô Kỵ nhất tâm tu luyện cùng khai thác kinh mạch, tuy rằng hắn có vài tông môn luyện đan nghĩa vụ, có đúng không loại nghĩa vụ này hắn cũng không tích cực.

Hiện tại nhận đông đảo luyện đan nhiệm vụ sau đó, hắn mới biết được, Luyện Đan Sư được ưa chuộng cỡ nào. Giúp tông môn luyện đan căn bản cũng không có chút nguy hiểm nào, tông môn điểm cống hiến ngược lại là cao cao tại thượng. Đây còn chưa phải là thứ để cho hắn ngạc nhiên mừng rỡ, để cho hắn vui mừng chính là, giúp tông môn 10 lô

đan dược, hắn có thể lĩnh đi mười ba lô dược liệu, đồng thời hắn chỉ cần nộp cho tông môn gần tám phần mười đan dược.

Bình thường đan dược đầy đan đều là mười hai tấm, 9 tấm, 6 tấm có vài loại, cũng có số rất ít đan dược đầy đan là 18 tấm.

Vô luận là bao nhiêu tấm, loại đãi ngộ luyện đan này, muốn không giàu có đều khó khăn.

Nếu là sớm biết giúp tông môn luyện đan có nhiều chỗ tốt như vậy, Mạc Vô Kỵ có lẽ sớm cứ tới đây luyện đan. Như vậy hắn chẳng những có thể đạt được các loại đan dược, còn có thể được một đống linh thảo cùng tông môn điểm cống hiến. Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ mới hiểu được vì sao Ân Thiển Nhân muốn hắn lúc rãnh rỗi, nhận một phần tông môn luyện đan nhiệm vụ. Thì ra nguyên nhân căn bản là vì tốt cho hắn.

Đặc biệt tông môn điểm cống hiến, ngoài tác dụng quá lớn, có thể trao đổi các loại đồ đạc. Chính là Mạc Vô Kỵ cần đại lượng tam phẩm linh thảo, cũng có thể dùng tông môn điểm cống hiến đổi lấy.

Kỳ thực đây là Mạc Vô Kỵ hiểu lầm, bình thường Đan Sư luyện đan xác xuất thành công có tám phần mười đã coi như là phi thường cao, thành đan đan dược cũng không có khả năng đều là trăm phần trăm đầy đan. Cho nên tông môn quy định, cũng sẽ không giúp khách khanh Đan Sư lưu lại bao nhiêu đan dược và linh thảo.

Mạc Vô Kỵ không biết a, hắn bản thân có Vô Tự Đan Thư, luyện đan dùng là thủ quyết và Đan Quyết. Ban đầu ở Vô Ngân Kiếm Sơn, hắn luyện chế nhất phẩm Nhân Linh Đan đều là trăm phần trăm thành công. Trên thực tế có mấy cái Đan Sư, luyện đan có xác xuất thành công như hắn?

Nhận được đông đảo luyện đan nhiệm vụ sau đó, Mạc Vô Kỵ vẫn là đi luyện đan thất số 19. Nghe đồn số 19 luyện đan thất thành đan tỷ số đi xuống, Mạc Vô Kỵ lại cũng không thèm để ý. Hắn bây giờ trước tiên

luyện chế nhị phẩm Nhân Linh Đan, nhị phẩm Nhân Linh Đan hắn vốn là có thể luyện chế, dùng một vài lò luyện đan luyện có thể nói cao cấp.

Mạc Vô Kỵ cũng không có đi gọi Phỉ Bỉnh Trụ, mà là để cho Ô Khai giúp hắn an bài một cái phối dược đồng.

Cả thời gian một tháng, ngoại trừ mỗi ngày trở về đi xem Yên Nhi ra, thời gian còn lại đều bị Mạc Vô Kỵ dùng để luyện đan.

Thời gian một tháng Mạc Vô Kỵ không biết luyện chế bao nhiêu nhị phẩm Nhân Linh Đan, trên người hắn tích lũy đan dược đều là một đống. Tới phía sau, Mạc Vô Kỵ liên lò luyện đan đều không cần thanh lý, tại thời điểm tinh luyện linh thảo, trực tiếp đem cặn thuốc cùng cặn lò luyện đan dọn dẹp ra đến. Mỗi một lô đan dược đều là mây bay nước chảy lưu loát sinh động bình thường giống nhau, không có nửa phần trì trệ. Không chỉ như thế, luyện chế ra đan dược đều là thượng đẳng.

Nhiều hơn linh thảo cùng giàu có đan dược đều bị Mạc Vô Kỵ đổi thành tam phẩm linh thảo, hắn chuẩn bị bắt đầu luyện chế tam phẩm Nhân Linh Đan.

Tráng Thần Đan linh thảo hắn chỉ có mười một lô, liền muốn trao đổi càng nhiều hơn Tráng Thần Đan linh thảo cũng không có cách nào, tông môn Tráng Thần Đan linh thảo hầu như đều bị một mình hắn giao đổi lấy. Đi ra ngoài trao đổi lại quá lãng phí thời gian, đây không phải là điều Mạc Vô Kỵ mong muốn, hiện tại thời gian đối với hắn rất trọng yếu.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn muốn Tráng Thần Đan chỉ là một mục đích. Còn có một cái mục đích trọng yếu hơn, liền là trở thành tam phẩm Nhân Đan Sư.

Mạc Vô Kỵ trước luyện tập là tam phẩm Nhân Linh Đan Thoát Phàm đan, đây là một loại đan dược có thể tăng tỷ lệ Trúc Linh cảnh tu sĩ bước vào Thoát Phàm cảnh. Luyện chế thủ đoạn rốt cuộc tương đối bình thường, giá trị lại không thấp, là tam phẩm Nhân Linh Đan.

Bắt đầu luyện chế tam phẩm Nhân Linh Đan, Mạc Vô Kỵ đã không còn tùy ý như thời điểm luyện chế nhị phẩm Nhân Linh Đan, hắn cẩn thận đốt địa hỏa, đầu tiên là thanh lý lò luyện đan.

Lò luyện đan dọn dẹp 3 lần, lúc này mới đưa vào linh thảo bắt đầu tinh luyện. Thoát Phàm đan linh thảo tổng cộng có hai mươi loại, tam phẩm linh thảo 8 loại, so với Tráng Thần Đan còn nhiều hơn, còn lại đều là nhất phẩm linh thảo cùng nhị phẩm linh thảo.

Mạc Vô Kỵ đủ tìm gần hai canh giờ, lúc này mới đem linh thảo tinh luyện hoàn tất, trong đó chủ yếu thời gian đều đặt ở bên trên tinh luyện tam phẩm linh thảo. Tam phẩm linh thảo thoạt nhìn chỉ là so với nhị phẩm linh thảo cao một cấp bậc, độ khó trong đó tăng lên vài lần.

Chỉ vài bụi tam phẩm linh thảo liền hao tốn tinh lực lớn như vậy, Mạc Vô Kỵ có thể tưởng tượng thăng cấp Địa Đan Sư là gian nan cỡ nào.

Tinh luyện hết linh thảo chỉ là bước đầu tiên luyện đan mà thôi, luyện đan chân chính then chốt là dung hợp dược dịch, phân đan cùng Ngưng Đan.

Tại thời điểm Mạc Vô Kỵ mới vừa bắt đầu dung hợp dược dịch, cũng cảm giác được lò luyện đan một trận quay cuồng, lập tức mùi vị cháy xém truyền đến.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, hắn biết dung hợp dược dịch thất bại. Đệ nhất lô tam phẩm Nhân Linh Đan còn vừa mới bắt đầu, liền trực tiếp thất bại.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục luyện lô thứ hai, hắn biết rõ đây không phải là thủ pháp luyện đan vấn đề, mà là nguyên khí của hắn không đủ để khống chế tam phẩm linh đan dược dịch dung hợp.

Có lẽ hắn luyện chế thêm vài lô, dược dịch dung hợp thời gian dài, nhưng cuối cùng vẫn là phải thất bại. Nếu là hắn không đề thăng tu vi, chỉ dựa vào không ngừng luyện đan đến thăng cấp tam phẩm Nhân Đan

Sư, có lẽ đó là sự tình bao nhiêu năm từ nay về sau. Và hắn có thể có vô số tam phẩm Linh Dược đến luyện tập.

Ân Thiển Nhân không có lừa gạt hắn, hắn nếu không phải có thể tăng lên tu vi của mình, đích xác chỉ có thể dừng lại ở nhị phẩm Nhân Đan Sư. Dù cho hắn luyện đan tư chất mạnh hơn nữa, cũng giống như vậy.

Hắn nếu muốn trong thời gian ngắn nhất trở thành tam phẩm Nhân Đan Sư, chỉ có tăng lên tu vi. Muốn tăng lên tu vi, hắn nhất định phải phải tiếp tục khai thác mạch lạc.

Mạc Vô Kỵ có chút chán chường thở dài, thu thập linh thảo, quyết định tạm dừng luyện đan.

...

- Hùng đại tỷ, Bỉnh Trụ đâu nè?

Về tới Ngẫu Kiếm Phong sau đó, Mạc Vô Kỵ chuyện thứ nhất chính là đi tìm Phỉ Bỉnh Trụ. Phía trước trở về, bởi vì nhất tâm nhào vào luyện đan, trong lúc nhất thời cũng không có để ý Phỉ Bỉnh Trụ tìm kiếm Bảo Huyết Ngẫu tiến độ.

Hiện tại tu vi của hắn nói không thăng nổi, trước phải dò hỏi một chút Phỉ Bỉnh Trụ Ngẫu Kiếm Phong tìm kiếm Bảo Huyết Ngẫu tỷ lệ có lớn hay không. Nếu mà tại Ngẫu Kiếm Phong thực sự tìm không được Bảo Huyết Ngẫu, hắn không có khả năng tiếp tục ở đây lãng phí thời gian.

- Phỉ chấp sự đi Huyết Ngẫu Hồ, hắn nói cho ta biết, ngươi trở lại một cái liền lập tức đi Huyết Ngẫu Hồ tìm hắn.

Hùng Tú Châu vội vàng trả lời.

Mạc Vô Kỵ vừa nghe nhất thời tinh thần đại chấn, thậm chí ngay cả đáp lại một tiếng cũng không kịp, nhanh chóng xông về Huyết Ngẫu Hồ.

- Mạnh Đan Sư, phỉ huynh là bạn của Mạc Đan Sư phong chủ Ngẫu Kiếm Phong, ngẫu ngài đã lấy được, hãy bỏ qua cho hắn một lần sao?.

Còn chưa tới Huyết Ngẫu Hồ, Mạc Vô Kỵ xa xa liền nghe được thanh âm Ô Khai cầu tình.

- Bỉnh Trụ là chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ vài bước liền rơi vào bên người Phỉ Bỉnh Trụ ngã trong vũng máu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 106: To Gan Lớn Mật

Thấy Mạc Vô Kỵ tới, Phỉ Bỉnh Trụ giùng giằng muốn đứng lên. Phỉ Bỉnh Trụ hai bên mặt đều bị đấm sưng đỏ, khóe miệng đều là vết máu. Trừ khóe miệng, tại ngực của hắn còn có máu chảy ra ngoài, vậy hiển nhiên là lưỡi dao sắc bén gây thương tích.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tiến lên đỡ Phỉ Bỉnh Trụ, giơ tay lên lấy ra vài tấm chữa thương đan dược đưa vào trong miệng Phỉ Bỉnh Trụ. Chữa thương đan dược của hắn đều là nhị phẩm Nhân Linh Đan tốt nhất, đan dược vừa vào trong miệng Phỉ Bỉnh Trụ, liền cầm chảy máu.

- Mạc Đan Sư...

Ô Khai có chút thấp thỏm gọi một câu.

- Hắn lấy đi rồi...

Phỉ Bỉnh Trụ chật vật chỉ vào bóng lưng một người vừa rời đi nói.

Không cần Phỉ Bỉnh Trụ nói, Mạc Vô Kỵ đã chú ý tới tên gia hỏa đó. Tên này nhìn thấy hắn tới thời điểm, xoay người rời đi, trong tay còn mang theo một cái hộp gỗ tích thủy.

Mạc Vô Kỵ đem Phỉ Bỉnh Trụ cẩn thận để dưới đất, cấp tốc đem nam tử đã đi ra mấy bước ngăn cản:

- Đánh người xong cứ như vậy mà đi à?

Đây là một người nam tử thoạt nhìn hơn ba mươi tuổi, sắc mặt có chút tái nhợt, tóc dài bó buộc ở sau lưng, thoạt nhìn có chút giống một

công tử ca.

Không đợi nam tử này nói chuyện, Ô Khai nhanh chóng tiến lên nói:

- Mạc Đan Sư, vị này chính là Mạnh Bạc Vu Đan Sư của Vô Ngân Kiếm Phái. Mạnh Đan Sư vừa mới thăng cấp nhị phẩm Nhân Đan Sư, đang muốn phân phối kiếm phong.

Mạc Vô Kỵ ngăn ở phía trước, nam tử tái nhợt khuôn mặt cũng dừng bước, hắn mắt lạnh nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nói:

- Ngươi chính là cái kia Mạc Vô Kỵ mượn Ân sư tỷ để thượng vị sao?? Nhớ kỹ quản tốt con chó của ngươi, đừng khắp nơi cắn người. Tránh ra, bằng không ta chẳng những muốn đánh chó, cả chủ chó cũng đánh.

- Mạc sư huynh, ta từ Huyết Ngẫu Hồ đào ra một đoạn Bảo Huyết Ngẫu, người này muốn cưỡng đoạt, ta không muốn. Hắn liền xuất thủ đem ta đả thương, Bảo Huyết Ngẫu trong tay hắn chính là của ta.

Bởi vì có Mạc Vô Kỵ đan dược, Phỉ Bỉnh Trụ lúc này đã đã khá nhiều.

Nhưng nơi này vài người bao gồm Ô Khai đều biết, giả như Mạc Vô Kỵ không tới, vậy Phỉ Bỉnh Trụ nhất định là không còn chút máu mà chết. Phỉ Bỉnh Trụ bất quá là một tên tạp dịch đệ tử mà thôi, một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư tiện tay giết một tên tạp dịch đệ tử, căn bản cũng không tính là chuyện gì.

Ô Khai lo lắng không dứt, vô luận Mạc Vô Kỵ cùng Mạnh Bạc Vu người nào xảy ra vấn đề, hắn tên chấp sự tạp dịch đệ tử này đều cũng có trách nhiệm. Bởi vì chuyện là ra xảy ra tại Huyết Ngẫu Hồ, tại Mạc Vô Kỵ rời đi Huyết Ngẫu Hồ sau đó, hắn vì giao hảo Mạc Vô Kỵ, vẫn như cũ đem Huyết Ngẫu Hồ để lại danh nghĩa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạnh Bạc Vu không biết là động kinh hay sao á, đột nhiên muốn Huyết Ngẫu Hồ địa phương này. Hắn chỉ có thể cùng đi Mạnh Bạc Vu cùng nhau lại đây, vốn dự định chờ sau khi Mạnh Bạc Vu đi, hắn đi cùng Mạc Vô Kỵ nói một chút sự tình liên quan tới Mạnh Bạc Vu. Dùng lý giải của hắn đối với Mạc Vô Kỵ, chỉ cần không chọc tới Mạc Đan Sư, Mạc Đan Sư vẫn, còn là rất dễ nói chuyện. Hắn tin tưởng Mạc Vô Kỵ có thể cùng Mạnh Bạc Vu hai người lén đem chuyện này giải quyết xong.

Để cho hắn không có nghĩ tới là, hắn mang theo Mạnh Bạc Vu tới, vừa lúc gặp phải Phỉ Bỉnh Trụ từ Huyết Ngẫu Hồ đứng lên, hơn nữa trong tay còn cầm một đoạn Bảo Huyết Ngẫu.

Bảo Huyết Ngẫu xa xa liền tản mát ra mùi thơm ngát, lại là đỏ như máu, hắn xem cũng là trông mà thèm, chứ đừng nói chi là Mạnh Bạc Vu thân là Đan Sư.

Đang ở lúc hắn lo lắng, quả nhiên Mạnh Bạc Vu phát hiện một bước tiến lên, một cái tát liền đem Phỉ Bỉnh Trụ đánh bay, sau đó đem một đoạn Bảo Huyết Ngẫu đó cướp đi.

Phỉ Bỉnh Trụ tự nhiên sẽ không bỏ qua, trong lúc tranh đoạt chẳng những bị Mạnh Bạc Vu đánh trọng thương, còn kém một chút bị giết. Có thể nói nếu không phải có Mạc Vô Kỵ lại đây, Phỉ Bỉnh Trụ đã bị giết.

- Thế nào, ngươi cũng muốn bị giáo huấn?

Mạnh Bạc Vu thấy Mạc Vô Kỵ ngăn cản đường hắn, trong mắt khí tức tàn bạo quá nặng, đối với cái này nho nhỏ tạp dịch ăn bám Ân Thiển Nhân, hắn là căn bản không xem ở trong mắt. Hắn tin tưởng mình giết Mạc Vô Kỵ, cũng có thể giải thích.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, bỗng nhiên nghiêng người nhường đường.

Ô Khai thấy Mạc Vô Kỵ tránh ra đường, trong lòng cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm. Chỉ cần Mạc Vô Kỵ lui bước, chuyện này liền nháo

không nổi. Mạnh Bạc Vu lấy đi Bảo Huyết Ngẫu, nói vậy cũng sẽ không vì Huyết Ngẫu Hồ đến nói nhiều.

Mạnh Bạc Vu thấy Mạc Vô Kỵ tránh ra, hừ lạnh một tiếng, khóe miệng mang theo một tia xem thường cấp tốc từ bên người Mạc Vô Kỵ đi tới. Hắn đã bắt được về Bảo Huyết Ngẫu, không muốn làm lớn chuyện, nếu là không có Bảo Huyết Ngẫu, ngày hôm nay hắn nhất định sẽ giáo huấn Mạc Vô Kỵ một trận.

Mạc Vô Kỵ lui ở một bên tại trong dự liệu của hắn, một tên tạp dịch đệ tử mà thôi, nếu mà Mạc Vô Kỵ có dũng khí động thủ với hắn, hắn sẽ không chút do dự giết chết Mạc Vô Kỵ.

Coi như là nói đến tông chủ, hắn một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư còn sống so với một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư chết đi cũng có giá trị. Ân sư tỷ lại đối với Mạc Vô Kỵ có hảo cảm, cũng sẽ không vì một người chết đi cùng hắn trở mặt. Huống chi, hắn còn có chỗ dựa, đó chính là tông môn nhị trưởng lão.

Về phần một khi chiến đấu, ai thắng ai thua, hắn thế nhưng chưa hề quan tâm tới. Dùng thực lực hắn Thác Mạch tầng chín, gần bước vào Trúc Linh cảnh, đối phó một cái tạp dịch đệ tử dựa vào ôm đùi nữ nhân, hắn phải dùng tới cẩn thận sao? Dù cho quay lưng về phía Mạc Vô Kỵ, hắn cũng không cần nửa điểm lo lắng.

Hiện tại hắn chính là làm như vậy, đem phía sau lưng tặng cho Mạc Vô Kỵ.

Tại trong nháy mắt Mạnh Bạc Vu cùng Mạc Vô Kỵ sát bên người mà qua, Mạc Vô Kỵ đột nhiên động. Hắn gần như là tụ tập lực lượng của toàn thân, một quyền đánh vào hậu tâm Mạnh Bạc Vu.

Mạc Vô Kỵ dầu gì cũng là Thác Mạch trung kỳ, như vậy hầu như toàn lực một quyền đánh vào hậu tâm Mạnh Bạc Vu, trực tiếp đem trái tim Mạnh Bạc Vu đánh ra vài đạo khe nứt.

- PHỐC.

Một đạo máu tươi phun ra, Mạnh Bạc Vu lảo đảo chạy ra khỏi hơn mười bước, rồi mới miễn cưỡng đứng lại, hộp gỗ trong tay sớm đã vứt sang một bên.

- A đù! Ngươi dám giết tông môn Đan Sư...

Mạnh Bạc Vu khóe mắt như sắp nứt ra, khóe miệng tuy rằng còn đang chảy máu, hai mắt lại đỏ bừng chỉ vào Mạc Vô Kỵ. Cũng không biết là bởi vì phẫn nộ quên mất dùng chữa thương đan dược, hay là hắn căn bản cũng không có mang đan dược chữa thương.

Hắn nghĩ không ra Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên có lá gan thông thiên, dám đánh lén hắn một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư gần Trúc Linh, lá gan này quả thực so với gan báo còn lớn hơn.

Ô Khai sớm đã ngốc trệ hắn ra, đứng ở một bên không ngừng run rẩy. Hắn biết vô luận như thế nào, chuyện đã không có biện pháp làm thiện. Hắn chấp sự tạp dịch sẽ chấm dứt, rất có thể còn nguy hiểm đến tính mạng.

Mạc Vô Kỵ âm thầm hít sâu một hơi, sở dĩ lựa chọn đánh lén Mạnh Bạc Vu, đó chính là hắn khẳng định chính bản thân không phải là đối thủ của Mạnh Bạc Vu. Không nghĩ tới hắn một quyền như vậy, vẫn không có giết Mạnh Bạc Vu, có thể thấy được thực lực của Mạnh Bạc Vu mạnh hơn hắn căn bản cũng không phải là 1 cấp độ.

Giả như không áp dụng đánh lén, chính diện xung đột mà nói, vậy hắn chết chắc rồi. So với cái mạng nhỏ của mình, đánh lén một người đạp trên đầu hắn, hoàn toàn sẽ không để cho hắn có bất kỳ áp lực nào.

Về phần buông tha Mạnh Bạc Vu, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có nghĩ tới. Trước không nói đối phương ức hiếp tới trên đầu của hắn, coi như là một đoạn Bảo Huyết Ngẫu này hắn cũng sẽ không bỏ rơi. Buông tha Bảo Huyết Ngẫu, chẳng khác nào buông tha tất cả.

Thấy Mạc Vô Kỵ tránh đường, nguyên bản Phỉ Bỉnh Trụ nhãn thần ảm đạm xuống nhãn thần lần thứ hai sáng ngời. Mặc dù hắn cũng cho rằng cúi đầu để cho Mạnh Bạc Vu đi, là lựa chọn tốt nhất, nhưng hắn thật không hy vọng người chính bản thân đi theo, là một hạng người nhu nhược.

- Chết đi cho ta!

Mạnh Bạc Vu tức giận phi thân nhảy lên, đánh về phía Mạc Vô Kỵ, đồng dạng một quyền đánh về phía đầu Mạc Vô Kỵ.

Gần như là đồng thời tại Mạnh Bạc Vu nhằm phía Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cũng là xông về Mạnh Bạc Vu, trong tay tia sáng lóe lên, đao nhọn đâm hướng về phía eo Mạnh Bạc Vu.

Mạnh Bạc Vu quả đấm ầm đến, Mạc Vô Kỵ chỉ là hơi chút né đầu một cái, cũng không có vì tránh né một quyền này, mà buông tha bản thân một đao kia.

- Bành... Răng rắc...

Mạnh Bạc Vu một quyền này hoàn thành đánh vào vai Mạc Vô Kỵ. Dù cho Mạnh Bạc Vu bị Mạc Vô Kỵ đánh lén bị thương nặng, thực lực chỉ còn lại có không đến 30%, lực lượng này cường đại vẫn như cũ đem Mạc Vô Kỵ xương vai ầm vỡ ra, hùng hậu nguyên lực để cho Mạc Vô Kỵ đồng dạng là phun ra một búng máu.

PHỐC! Mạc Vô Kỵ đao nhọn cũng đem Mạnh Bạc Vu rạch eo ra, máu tươi lần thứ hai trào ra.

Đầu khớp xương gãy đau đớn, để cho Mạc Vô Kỵ hầu như co quắp ngồi. Trong lòng hắn càng là may mắn đánh lén đúng lúc, vừa rồi Mạnh Bạc Vu một quyền kia lực lượng đã bị hắn thông qua Di Hoa Tiếp Mộc thủ đoạn dời đi 60% tại đao nhọn. Coi như là như vậy, một quyền kia vẫn làm cho hắn gãy xương. Mà hắn một đao kia tại thêm được lực lượng Mạnh Bạc Vu sau đó, cũng bất quá đem eo Mạnh Bạc Vu rạch ra một

đạo miệng máu, cũng không có cùng hắn dự liệu như nhau, đem Mạnh Bạc Vu mổ bụng.

Có thể thấy được thực lực của Mạnh Bạc Vu xa xa cao hơn hắn, hắn dùng thương đổi thương đấu pháp hoàn toàn chính xác.

Mạnh Bạc Vu lần thứ hai lui ra phía sau mấy bước, trong mắt phẫn nộ sớm đã biến mất, thay vào đó là một loại kinh hoàng, hắn ngửi được tử vong uy hiếp.

Nếu như nói Mạc Vô Kỵ lúc ban đầu đánh lén một quyền kia để cho hắn bị thương nặng, lại vẫn không thể để cho hắn chết, thế nhưng Mạc Vô Kỵ một đao này nếu là hắn còn không đi trị liệu, vậy hắn liền chết không xa.

Hắn không hiểu Mạc Vô Kỵ một đao kia lực lượng vì sao đáng sợ như vậy, xa xa vượt ra khỏi suy đoán của hắn. Dựa theo ý nghĩ của hắn, hắn một quyền kia có thể đem Mạc Vô Kỵ trực tiếp ầm lên bàn thờ, mà Mạc Vô Kỵ một đao kia tối đa chỉ có thể cắt da hắn. Trên thực tế vừa mới tương phản, hắn một quyền kia cũng không có tạo thành bao lớn thương tổn cho Mạc Vô Kỵ, ngược lại Mạc Vô Kỵ một đao kia, để cho hắn cảm nhận được khí tức tử vong.

- Xem như ngươi lợi hại.

Mạnh Bạc Vu bỏ lại một câu đe dọa, lảo đảo liền muốn lần thứ hai chạy trốn. Hắn biết, tiếp tục cùng Mạc Vô Kỵ dây dưa tiếp, hắn ngày hôm nay tất nhiên sẽ chết tại cái chỗ này. Ngoại trừ không hiểu Mạc Vô Kỵ vì sao cường đại như vậy ra, hắn cũng không hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ có dũng khí lớn mật như thế, ở chỗ này đối với hắn động sát thủ.

Mạc Vô Kỵ quyết tâm muốn tiêu diệt Mạnh Bạc Vu, há có thể để cho tên này rời khỏi? Tên này rời đi, hắn liền phải xong đời.

Tại Mạnh Bạc Vu xoay người đồng thời, đao nhọn trong tay Mạc Vô Kỵ liền ném ra ngoài. Bị ám toán một lần, Mạnh Bạc Vu lúc này đây

sớm đề phòng Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ trong tay đao nhọn bắn tới, hắn lập tức đem thân thể lách qua một bên.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có trông cậy vào một đao này có khả năng thông Mạnh Bạc Vu, tại đao nhọn bắn ra đồng thời, cả người hắn cũng theo đó nhào đi ra ngoài, lại là một quyền ầm xuống.

Mạc Vô Kỵ đao nhọn bắn xuyên qua phương hướng là bên trái, Mạc Vô Kỵ đánh về phía chính là bên phải.

Mạnh Bạc Vu muốn tránh né Mạc Vô Kỵ đao nhọn, tự nhiên là không chút do dự né bên phải chếch đi. Thật giống như cố ý đưa lên thớt bình thường giống nhau, Mạnh Bạc Vu thân thể trực tiếp đưa đến dưới quyền của Mạc Vô Kỵ.

Nếu là ở bình thường, không muốn nói một quyền, cho dù là 10 quyền đồng thời lại đây, mỗi một quyền đều phải nhanh gấp đôi so với một quyền này của Mạc Vô Kỵ, cũng không làm gì được Mạnh Bạc Vu.

Thế nhưng hiện tại Mạnh Bạc Vu sớm đã trọng thương, vết thương đến bây giờ đều không thể khép lại, biết rõ làm thế nào đi tránh né Mạc Vô Kỵ đòn sát thủ, lại hết lần này tới lần khác tránh không thoát.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ một quyền lần thứ hai đánh vào hậu tâm Mạnh Bạc Vu, Mạnh Bạc Vu há mồm lại là một đạo máu tươi phun ra, nhào tới phía trước, lại cũng không bò dậy nổi nữa.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi giết ta, sẽ bị ném xuống Huyền Kiếm Nhai...

Mạnh Bạc Vu thở hổn hển nói, giờ khắc này hắn chỉ có hối hận, không nên tới địa bàn của tên điên này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Bảo Huyết Ngẫu

Mạnh Bạc Vu không biết Yên Nhi là nghịch lân của Mạc Vô Kỵ, nếu không hắn nhất định phải dùng Yên Nhi đến uy hiếp Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đối với lời của Mạnh Bạc Vu thật giống như không có nghe được bình thường giống nhau, mà là đi qua một bên, lại đem đem đao nhọn nhặt lên xoay người nói với Ô Khai một bên không ngừng run rẩy:

- Ô chấp sự, tên này coi như là tông môn nhị phẩm Nhân Đan Sư, hiện tại hắn chết ở chỗ này, ngươi nói phải làm gì mới tốt?

Ô Khai hàm răng run lên nói:

- Mạnh Đan Sư còn có cách cứu, có thể cứu chữa...

Hắn so với Mạc Vô Kỵ rõ ràng hơn hậu quả Mạnh Bạc Vu chết ở chỗ này, không muốn nói tông chủ, chính là nhị trưởng lão phía sau Mạnh Bạc Vu, cũng sẽ gầm thét lại đây lại đem Mạc Vô Kỵ xé thành mảnh nhỏ. Về phần lại đem chuyện Huyết Ngẫu Hồ một mình đổ cho Mạc Vô Kỵ, hắn lại đem Mạnh Bạc Vu mang tới nơi này, càng là khó thoát khỏi cái chết.

Hắn thực sự không hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ muốn giết Mạnh Bạc Vu, phải biết rằng phía sau Mạnh Bạc Vu nhị trưởng lão chính là sư phụ của Tần Trần, mà tỷ tỷ Tần Trần là Tần Tương Vũ không phải là cùng Mạc Vô Kỵ quan hệ rất tốt sao?

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Vốn hắn còn có cách cứu, nhưng là bởi vì hắn tại trên địa bàn của ô chấp sự mạo phạm ô chấp sự, cho nên ô chấp sự trong cơn giận dữ, một đao giết tên này.

Mạc Vô Kỵ lại đem nói thành như vậy, Ô Khai há có thể vẫn không rõ Mạc Vô Kỵ ý tứ. Nhưng hắn Ô Khai bình thường hung ác độc địa, cũng chỉ là đối với tạp dịch đệ tử mà thôi. Mạnh Bạc Vu là nhị phẩm Nhân Đan Sư, cho hắn một vạn cái lá gan, hắn cũng không dám động thủ a.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ là muốn hắn nhận danh trạng, nếu mà hắn không động thủ, hắn rất có thể là ngày hôm nay là kẻ thứ hai chết người ở chỗ này. Giết Mạnh Bạc Vu, sau đó rất có thể bị tông môn giết chết. Không giết Mạnh Bạc Vu, hắn hiện tại cũng sẽ bị Mạc Vô Kỵ giết chết.

- Ô Khai, ngươi lập tức giúp ta gọi người... Ta Mạnh Bạc Vu bảo đảm ngươi suốt đời...

Lời của Mạnh Bạc Vu còn chưa nói hết, Mạc Vô Kỵ một cước liền dậm ở trên đầu của hắn.

Sau đó giọng băng hàn nói với Ô Khai:

- Nếu ô chấp sự không muốn động thủ, vậy ta liền tự mình động thủ.

- Không, ta nguyện ý, nguyện ý...

Ô Khai đâu còn dám có nửa phần do dự, trực tiếp rút ra loan đao bên hông, nhào tới, một đao liền đem đầu Mạnh Bạc Vu cắt xuống.

Mạnh Bạc Vu bị Mạc Vô Kỵ giáo huấn đã mất đi năng lực hành động, Ô Khai một đao này dễ dàng lấy cái mạng nhỏ của hắn.

- Ô chấp sự anh minh quyết đoán, tương lai tiền đồ nhất định bất khả hạn lượng.

Mạc Vô Kỵ nhặt lên Bảo Huyết Ngẫu một bên, cười tủm tỉm đối với Ô Khai nói.

Ô Khai vẻ mặt cầu xin nói:

- Mạc Đan Sư, hiện tại chúng ta hay là cân nhắc hậu quả sao?, chuyện này một khi tiết lộ ra ngoài, hậu quả căn bản cũng không phải là chúng ta có thể gánh nổi.

Mạc Vô Kỵ đi tới vỗ vỗ vai Ô Khai:

- Không cần lo lắng, ngươi phụ trách lại đem thi thể họ Mạnh này tiêu hủy rơi. Một lát nữa, họ Mạnh này liền sẽ rời đi tông môn. Hắn rời đi tông môn, sẽ có rất nhiều người biết. Về phần lúc nào trở về, vậy thì không rõ lắm.

- Mạc Đan Sư, ý của ngươi là...

Ô Khai bỗng nhiên hiểu lời của Mạc Vô Kỵ, trong lòng dâng lên một loại mừng rỡ, thật giống như tìm được đường sống trong chỗ chết bình thường vậy cái loại này vui sướng.

Mạc Vô Kỵ ha ha cười, đi tới lại đem thẻ bài trên người Mạnh Bạc Vu Đan Sư thu vào, lúc này mới nói với Phỉ Bỉnh Trụ:

- Bỉnh Trụ, ngươi không sao cả chứ??

Phỉ Bỉnh Trụ lúc này là tinh thần sáng láng, dù cho thương thế chưa lành, nhìn thấy Mạc Vô Kỵ tự tay giết chết Mạnh Bạc Vu báo thù cho hắn, về điểm thương thế này sớm liền không coi vào đâu:

- Mạc sư huynh, ta không sao.

- Không có việc gì chúng ta đi, nơi này giao cho ô chấp sự xử lý, ta tin tưởng ô chấp sự có thể xử lý phi thường sạch sẽ.

Mạc Vô Kỵ nói xong đối với Ô Khai cười cười.

Ô Khai cũng cảm giác phía sau một trận lạnh cả người, nhanh chóng vỗ bộ ngực nói:

- Mạc Đan Sư yên tâm, ta nhất định xử lý để cho Mạc Đan Sư thoả mãn.

...

- Bỉnh Trụ, lần này đa tạ ngươi, không nghĩ tới ngươi thật đúng là tìm được một đoạn Bảo Huyết Ngẫu.

Trở lại Ngẫu Kiếm Phong, Mạc Vô Kỵ lúc này mới cảm kích nói.

Hắn đều đến trình độ sơn cùng thủy tận, thời điểm đang lo không có biện pháp, Phỉ Bỉnh Trụ vì hắn tìm tới Bảo Huyết Ngẫu.

Phỉ Bỉnh Trụ lập tức kích động nói:

- Sư huynh, ta tìm được không phải là một đoạn này, tại Ngẫu Kiếm Phong ta cũng tìm được một đoạn Bảo Huyết Ngẫu. Cũng không biết Quan tiền bối làm cái trò gì, đều qua mấy thập niên, Bảo Huyết Ngẫu cũng không có nửa điểm biến chất. Lúc đó sư huynh đang luyện đan, ta không có đi quấy rầy sư huynh. Nghĩ đến Ngẫu Kiếm Phong bị Quan tiền bối lưu lại một đoạn Bảo Huyết Ngẫu, Huyết Ngẫu Hồ có đúng hay không cũng có? Ta ôm vạn nhất hi vọng đi nhìn một chút, thật đúng là tìm được một đoạn. Chỉ cần có hai đoạn Bảo Huyết Ngẫu này, là ta có thể trồng ra Bảo Huyết Ngẫu mới.

Mạc Vô Kỵ nghe được lời của Phỉ Bỉnh Trụ, càng là mừng rỡ không thôi. Không đợi hắn hỏi, Phỉ Bỉnh Trụ đã trở lại gian nhà, lại đem một đoạn Bảo Huyết Ngẫu đã giấu đi giao cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ mở ra hai cái hộp gỗ, từng đợt nhàn nhạt hương vị truyền ra, hai đoạn ngẫu như hồng ngọc bình thường vậy nằm ở trong hộp gỗ.

- Bỉnh trụ, lần này ngươi thật đúng là giúp ta đại ân. Hai đoạn ngẫu này ta muốn lấy đi một đoạn, ngươi lưu lại một đoạn chuẩn bị trồng Bảo

Huyết Ngẫu mới sao?.

Mạc Vô Kỵ rất muốn lại đem hai đoạn Bảo Huyết Ngẫu đều mang đi, bất quá hắn biết rõ, ăn cái gì nhất định phải lưu lại hạt giống, một khi địa phương khác lại cũng tìm không được Bảo Huyết Ngẫu, vậy hắn hối hận cũng không kịp.

Phỉ Bỉnh Trụ lắc đầu nói:

- Mạc sư huynh, hai khúc ngẫu đều có thể mang đi, ta chỉ cần này hai đoạn bốn cái ngẫu tiết dưới 2 đoạn ngẫu liền có thể trồng ra Bảo Huyết Ngẫu mới. Phiền toái duy nhất là, để trồng Bảo Huyết Ngẫu cần đại lượng linh thạch.

Bốn cái ngẫu tiết cần linh khí tự nhiên sẽ không lợi hại như trước đây Quan lê trưởng lão đào tạo một hồ Bảo Huyết Ngẫu, nhưng Bảo Huyết Ngẫu vốn chính là đồ đạc cực độ tiêu hao linh khí, không có linh thạch ở chỗ này rất khó trồng lên.

Nghe được Phỉ Bỉnh Trụ nói hai đoạn ngẫu đều có thể mang đi, Mạc Vô Kỵ trong lòng càng là kích động không thôi. Hắn trực tiếp lấy ra một cái bao bố đưa cho Phỉ Bỉnh Trụ nói:

- Bỉnh Trụ, trong này đều là nhất phẩm cùng nhị phẩm Nhân Linh Đan, ngươi đi tông môn trao đổi linh thạch. Còn có, ngươi tu luyện cần đan dược ngươi cứ lưu lại. Ta gần nhất muốn đi ra ngoài có việc, cho nên sự tình trồng Bảo Huyết Ngẫu liền giao cho ngươi.

- A...

Phỉ Bỉnh Trụ khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ phóng ở trước mặt hắn bao bố, nếu mà này trong túi xách tất cả đều là đan dược, thật là có bao nhiêu? Phỏng chừng có vài trăm tấm sao?.

Một hồi lâu hắn mới phản ứng được:

- Mạc sư huynh, ngươi muốn đi ra ngoài?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Để cho Đào Ngao lưu lại giúp ngươi đào tạo Bảo Huyết Ngẫu, ta một hồi lại đem Yên Nhi cùng Hùng đại tỷ đưa đến Dược Vương Phong đi. Ta giết Mạnh Bạc Vu, chuẩn bị giả mạo thân phận của hắn rời đi tông môn.

Phỉ Bỉnh Trụ hoàn toàn hiểu được, hắn rất là cảm kích Mạc Vô Kỵ đối với hắn phần này tín nhiệm, lại đem bộ ngực đập ầm ầm nói:

- Mạc sư huynh yên tâm, ta nhất định giúp ngươi trồng tốt Bảo Huyết Ngẫu.

- Ta tin tưởng ngươi.

Mạc Vô Kỵ nói, chính là bởi vì Phỉ Bỉnh Trụ nhân phẩm không sai, hắn mới có thể kết giao Phỉ Bỉnh Trụ, đây là hắn lần đầu tiên trao đổi Thủy Nhung Đằng nhìn ra được. Về phần tư tâm Phỉ Bỉnh Trụ giao hảo hắn, người nào không có? Hắn giống vậy. Sự thực chứng minh, hắn không có nhìn lầm Phỉ Bỉnh Trụ.

...

Tối hôm đó lúc, Mạnh Bạc Vu tóc dài rời đi Vô Ngân Kiếm Phái. Mạnh Bạc Vu không biết là ở đâu ra bị tức giận, thời điểm rời đi sơn môn, bởi vì một người tạp dịch đệ tử đối với hắn hành lễ chậm chút, coi như trận chửi ầm lên một lần. Tại lại đem này tạp dịch đệ tử mắng nơm nớp lo sợ, vị Mạnh Đan Sư này mới mang theo một thân hỏa khí đi ra Vô Ngân Kiếm Phái tông môn.

Mạnh Bạc Vu rời đi Vô Ngân Kiếm Phái sau đó, liền triệt để biến mất vô tung vô ảnh.

Một ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ khôi phục diện mạo như trước lần thứ hai đi tới Biên Thành Bắc Thủy Tửu Lâu. Tới rồi tửu lâu chuyện thứ nhất, Mạc Vô Kỵ chính là luyện chế Khai Mạch dược dịch mới.

Nguyên bản Khai Mạch dược dịch dược liệu, chỉ cần thứ có thể đổi thành linh thảo đều bị Mạc Vô Kỵ đổi thành linh thảo. Bao gồm mấy trăm năm long duyên thảo, vạn năm cây tùng mạch, hầu như không có tạp chất hỏa tinh thạch, ám hoàng tố cùng cỏ linh chi các loại ngoài ngàn năm.

Những linh thảo này, thì có tam phẩm linh thảo. Mặc dù có thể đổi được nhiều linh thảo cổ quái như vậy, chủ yếu cùng Mạc Vô Kỵ là nhị phẩm Nhân Đan Sư có liên quan. Nếu mà hắn không phải là nhị phẩm Nhân Đan Sư, có thể thu được một đống lớn tông môn điểm cống hiến, coi như là đem hắn thiết nát, cũng mua không nổi những linh thảo này.

Để cho Mạc Vô Kỵ xem như bảo bối chính là này hai đoạn Bảo Huyết Ngẫu, Bảo Huyết Ngẫu ngẫu tia hắn không có rút ra, chỉ là hơi nhìn thoáng qua. Ngẫu tia như hồng ngọc bình thường giống nhau, mang theo sáng bóng trong suốt, dù là xem cũng là một loại hưởng thụ.

Tất cả dược liệu đều chuẩn bị cho tốt, Mạc Vô Kỵ tại thời điểm bắt đầu chế thuốc chợt nhớ tới, hắn căn bản cũng không có dùng thiết bị chế thuốc tinh luyện qua linh thảo. Vạn nhất tinh luyện thất bại, sẽ làm sao? Cái khác linh thảo ngược lại cũng thôi, Bảo Huyết Ngẫu thế nhưng chỉ có hai đoạn, một khi tinh luyện thất bại, vậy thì thảm.

Không nói Phỉ Bỉnh Trụ có thể thành công hay không lại đem còn sót lại bốn cái ngẫu tiết biến thành Bảo Huyết Ngẫu, coi như là Phỉ Bỉnh Trụ thành công rồi, cũng không phải chuyện một ngày hai ngày.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ không chút do dự thu hồi chế thuốc thiết bị, hắn không có khả năng mạo hiểm như vậy. Muốn luyện chế Khai Mạch dược dịch mới, hắn còn phải mượn luyện đan thất.

Cũng may Biên Thành cái thành phố này, chủ yếu chính là vì tu sĩ phục vụ. Chỉ cần ngươi có thể nghĩ tới, nơi này liền có thể tìm tới. Không muốn nói luyện đan thất, bất luận nơi nào ngươi cần tu luyện, nơi này đều có cho thuê.

Muốn thuê luyện đan thất, nhất định phải phải có linh thạch. Mạc Vô Kỵ không có linh thạch, nhưng hắn có nhị phẩm Nhân Linh Đan a.

Vì tông môn luyện đan chỗ tốt, chính là có thêm một đống lớn nhị phẩm Nhân Linh Đan. Lưu lại một nhóm cho Phỉ Bỉnh Trụ, Mạc Vô Kỵ trên người cũng không thiếu, những thứ này nhị phẩm Nhân Linh Đan tại Biên Thành rất dễ là có thể biến thành linh thạch.

Vì lại đem những thứ này nhị phẩm Nhân Linh Đan dùng tốc độ nhanh nhất đổi thành linh thạch, dù cho biết rõ giá cả thấp, Mạc Vô Kỵ cũng cũng không có cò kè mặc cả, ở một nhà đan các đem gần 90% nhị phẩm Nhân Linh Đan cùng bộ phận nhất phẩm Nhân Linh Đan đều đổi thành linh thạch, tổng cộng được 1070 đồng.

Dùng năng lực của hắn, muốn linh thạch, tương lai có cơ hội. Hắn hiện tại thiếu nhất chính là thời gian, tại trước khi Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu, mỗi một phút đồng hồ thời gian đối với hắn đều là vô cùng quý giá.

...

Cửu Nguyệt Đan Các, nhà đan các này tại Biên Thành không tính là đan các lớn, lại là phẩm chất cao nhất, tại Biên Thành có danh tiếng nhất định.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không lý giải, hắn dùng tốc độ nhanh nhất lại đem 90% đan dược trên người đều bán cho Cửu Nguyệt Đan Các, cầm linh thạch sau đó cấp tốc bước đi.

Giờ khắc này ở Cửu Nguyệt Đan Các, một người trung niên nam tử đang nắm một viên thuốc nhiều lần quan sát, một bên xem còn một bên không ngừng gật đầu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Lại Luyện Khai Mạch Dược Dịch

- Tôn thúc, nơi này sao nhiều bình sứ chứa đan dược như vậy?

Một người thanh niên áo gai bình thường đi đến, thanh niên áo gai da dẻ trắng nõn, thoạt nhìn rất là thanh tú. Hắn thấy bình sứ đan dược đầy bàn, kinh ngạc hỏi một câu.

Phải biết rằng Cửu Nguyệt Đan Các đan dược dùng phẩm chất lấy xưng, bất luận cái gì đan dược đi ra ngoài đều là bằng bình ngọc, ở đâu ra bình sứ?

Trung niên nam tử đứng lên:

- Thiếu Khắc tới rồi à, đây là đan dược trong tiệm ngày hôm nay thu mua được.

Áo gai thanh niên càng là kinh ngạc hỏi:

- Tôn thúc dĩ nhiên lại thu mua đan dược của người khác? Lẽ nào là vị đại sư nào luyện chế ra? Cũng không đúng a...

Áo gai thanh niên biết, nếu như là đại sư luyện chế đan dược, cũng sẽ không dùng bình sứ, nhất định là dùng bình ngọc.

- Đan dược ngược lại không phải là ta mua, Thiếu Khắc, ngươi trước đến xem đan dược này.

Trung niên nam tử nói lấy đem viên thuốc cầm trong tay đó đưa cho thanh niên áo gai.

Áo gai thanh niên cười cười, cũng không thèm để ý tiếp nhận đan dược. Thực ra mà nói, viên thuốc này coi như là cho dù tốt, cũng bất quá là một quả nhất phẩm Nhân Linh Đan mà thôi.

Hắn trước đem đan dược đưa đến mũi dưới ngửi một cái, lập tức trong mắt lộ ra kinh ngạc, nhanh chóng vừa cẩn thận nhiều lần kiểm tra đan dược tỉ lệ, một hồi lâu sau đó, hắn bỗng nhiên lại đem đan dược đưa vào trong miệng, sau đó nhắm mắt lại.

Vài hơi thở sau đó, thanh niên áo gai bỗng mở mắt, kinh thanh nói:

- Tôn thúc, đây là cái gì đan dược, đồng dạng cho Thác Mạch kỳ tu luyện dùng, hiệu quả dĩ nhiên gấp mấy lần Tụ Khí Đan?

Trung niên nam tử cũng là lắc đầu:

- Ta cũng không biết, theo người cầm đan dược tới nói, đây là Tụ linh đan. Ngươi xem các đan dược còn lại.

Lần này không cần trung niên nam tử nhắc nhở, thanh niên áo gai đã nắm các bình sứ còn lại trên bàn, từng cái một mở ra.

- Tất cả đều là thượng đẳng nhị phẩm linh đan? Thanh Độc Đan, Ngọc bích đan, Hồi Nguyên Đan...

Áo gai thanh niên bỏ xuống những thứ này bình sứ sau đó, đã là vẻ mặt kinh sợ.

Trung niên nam tử gật đầu nói:

- Không sai, những đan dược này ta đã nếm qua. Tuy rằng đều là thượng phẩm đan dược, thế nhưng trú lưu dược tính cùng cặn bã thuốc không kém bao nhiêu so với hạng nhất nhị phẩm linh đan. Tạo thành loại tình huống này, hắn là luyện đan người tu vi hữu hạn, hạn chế đan dược tỉ lệ. Theo ta đoán, người Đan Sư này là một người đỉnh cấp nhị phẩm Nhân Đan Sư, thậm chí cũng có thể là một cái tam phẩm Nhân Đan Sư.

- Những đan dược này toàn bộ thu lại mất bao nhiêu linh thạch?

Áo gai thanh niên ánh mắt chớp động, không biết đang suy nghĩ gì.

Trung niên nam tử thở dài nói:

- Này người hẳn là cần gấp linh thạch, những đan dược này cầm đến cũng không có trả giá, toàn bộ chung vào một chỗ liền 1070 khối linh thạch.

Áo gai thanh niên khẽ nhíu mày, lập tức nói:

- Tôn thúc, giá tiền này quá tiện nghi, chúng ta Cửu Nguyệt Đan Các có thể sừng sững đến nay, ngoại trừ đan dược thắng nhà khác đan lâu ra, còn có chính là thành tín. Những đan dược này coi như là giá thu mua, cũng chí ít giá trị hơn hai ngàn linh thạch, chúng ta chỉ trả một nửa giá cả cho người này, rốt cuộc là lấn khách.

Trung niên nam tử cũng gật đầu:

- Ta biết, khi ta tới những đan dược này đã bị Dư quản sự thu xuống. Ta muốn tìm người này, cũng không biết hắn đi địa phương nào.

Áo gai thanh niên nhàn nhạt nói:

- Lại đem Dư quản sự sa thải sao?, ngày hôm nay hắn có thể lấn khách như vậy, tương lai hắn liền có thể như vậy lấn cả cửa hàng. Ta Cửu Nguyệt Đan Các sừng sững đến nay, dựa vào là không phải là loại thủ đoạn nhỏ này...

Dừng một chút sau đó, áo gai thanh niên lại tiếp tục nói:

- Nếu như có thể tìm được Luyện Đan Sư này, nghĩ biện pháp lại đem linh thạch còn lại bổ sung cho hắn. Ngoài ra, ta muốn cùng hắn nói chuyện.

Trung niên nam tử hỏi:

- Thiếu Khắc ngươi muốn để cho hắn đại biểu Cửu Nguyệt Đan Các ta đi Ngũ Hành Hoang Vực?

Áo gai thanh niên than thở:

- Đây chỉ là đơn phương ý nghĩ mà thôi, người này có thể luyện chế ra ưu tú đan dược như vậy, nói vậy sớm đã đáp ứng người khác đi Ngũ Hành Hoang Vực.

Trung niên nam tử khẽ mỉm cười:

- Sẽ không, nếu là hắn thật là đại biểu nhà khác đi Ngũ Hành Hoang Vực, cũng sẽ không bán ra đan dược giá rẻ như vậy. Ta nghĩ, hắn tám chín phần mười là một cái tán tu Đan Sư.

Áo gai thanh niên nghe vậy ánh mắt chớp động, lại không nói gì thêm.

Biên Thành đan khí phường, nơi này là địa phương lớn nhất Biên Thành cho thuê luyện đan thất cùng luyện khí thất. Mạc Vô Kỵ có được linh thạch sau đó, trước tiên liền đi tới Biên Thành luyện khí phường, thuê một gian luyện đan thất. Sau đó mang theo hắn chế thuốc thiết bị, tiến vào luyện đan thất. Hắn thuê luyện đan thất không phải là vì luyện đan, mà là vì tinh luyện Linh Dược.

Lò luyện đan hỏa bị Mạc Vô Kỵ mở ra, tại cẩn thận dọn dẹp lò luyện đan sau đó, Mạc Vô Kỵ lại đem linh thảo Khai Mạch dược dịch mới đưa vào trong lò luyện đan. Hộp gỗ Bảo Huyết Ngẫu cũng bị Mạc Vô Kỵ mở ra một cái, hắn cẩn thận rút ra một cây Bảo Huyết Ngẫu ngẫu tia như bảo thạch bình thường vậy đưa vào lò luyện đan. So với thông thường ngẫu tia, Bảo Huyết Ngẫu ngẫu tia chẳng những lớn rất nhiều, cũng cứng cỏi hơn không ít.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, nếu mà hắn tinh luyện từng gốc cây một, hiệu quả khẳng định tốt hơn. Thế nhưng thực lực của hắn hữu hạn, nếu là đơn độc tinh luyện cái khác linh thảo tạm được, tinh luyện

Bảo Huyết Ngẫu ngẫu tia, hắn khẳng định không có loại bản lĩnh này. Chỉ có lại đem Bảo Huyết Ngẫu ngẫu tia đặt ở các linh thảo kia cùng nhau, thông qua luyện đan thủ quyết lấy ra.

Đủ ba cánh giờ đi qua, Mạc Vô Kỵ mới đánh ra cặn, đồng thời lại đem dược dịch trong lò luyện đan mang vào bình sứ.

Một lò dược liệu này, hắn tổng cộng tinh luyện ra 6 bình dược dịch.

Nghỉ ngơi nửa giờ, Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục tinh luyện Linh Dược, mà là bắt đầu thanh lý chế thuốc thiết bị. Khai Mạch dược dịch mới, chỉ là hắn tại cơ sở Khai Mạch dược dịch trước kia, dùng Linh Dược đẳng cấp cao hơn biến hóa mà đến, có hiệu quả hay không hắn căn bản cũng không rõ ràng.

Nếu là không có hiệu quả, hắn tiếp tục tinh luyện Linh Dược cũng là không có bất kỳ ý nghĩa nào. Huống hồ 6 bình dược dịch này cũng đủ hắn luyện chế sáu lần Khai Mạch dược dịch.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói chính là nhắm mắt lại cũng có thể luyện chế Khai Mạch dược dịch, hắn quá quen thuộc. Hiện tại lại đem bộ phận bình thường dược liệu đổi thành Linh Dược, thủ đoạn luyện chế cũng không có thay đổi.

Từng gốc cây dược liệu bị Mạc Vô Kỵ dùng thiết bị chế thuốc nghiền ép vỡ, tinh luyện đi ra dược dịch, dược dịch cùng linh dược dược dịch hỗn hợp cùng một chỗ, tại dưới thiết bị chế thuốc không ngừng tinh luyện, bắt đầu chậm rãi chuyển hóa.

Lại là hai canh giờ, một bình nhỏ áp súc Khai Mạch dược dịch bị Mạc Vô Kỵ hướng dẫn đi ra, chảy vào trong một cái nho nhỏ bình ngọc.

Nắm chặt bình ngọc này, Mạc Vô Kỵ làm cái hít sâu. Trong lòng hắn có chút thấp thỏm, nếu mà Khai Mạch dược dịch mới cũng không có hiệu quả, vậy việc hắn muốn cầu Linh Lung bà bà độ khó tăng thêm gấp

mấy lần. Coi như là tương lai hắn có thể tìm tới biện pháp tu luyện mới, Yên Nhi cũng khó cứu trở lại.

Nổi lên một lúc lâu, Mạc Vô Kỵ mới cầm bình ngọc trong tay chứa Khai Mạch dược dịch đổ vào trong miệng.

Một đạo cực nóng hoả tuyến từ cổ họng của hắn kéo dài xuống, sau một khắc, đạo này hoả tuyến giống như một cây châm nhỏ bình thường giống nhau, trực tiếp đi qua trong cơ thể Mạc Vô Kỵ.

Đau đớn kịch liệt truyền đến, Mạc Vô Kỵ lại hoàn toàn không thấy loại đau nhức này, hắn kích động nắm chặt chế thuốc thiết bị bên cạnh, viền mắt hơi ướt át.

Hắn kích động như vậy, không phải là bởi vì Khai Mạch dược dịch mới đã thành công, hắn lại có thể tiếp tục leo lên cao phong cao hơn, mà là bởi vì hắn có cơ hội vượt qua nhị phẩm Nhân Đan Sư thăng cấp tam phẩm Nhân Đan Sư. Chỉ cần trở thành tam phẩm Nhân Đan Sư, cơ hội hắn nhìn thấy Linh Lung bà bà càng lớn hơn.

Chỉ có nhìn thấy Linh Lung bà bà, Yên Nhi mới có sống hi vọng.

Đủ qua nửa giờ, Mạc Vô Kỵ mới từ trong kích động dần dần bình tĩnh trở lại.

Khai Mạch dược dịch mới thành công, nói rõ Khai Mạch dược dịch cũ sở dĩ mất đi hiệu lực là bởi vì thân thể duyên cớ. Theo trong cơ thể hắn mạch lạc mở càng ngày càng nhiều, mạch lạc mới dùng dược liệu bình thường không còn có hiệu quả, chỉ có chọn dùng Linh Dược mới cao cấp hơn mới có thể tiếp tục.

Cái này cũng cho Mạc Vô Kỵ thêm một đường lựa chọn, tương lai nếu là Khai Mạch dược dịch mới lần thứ hai mất đi hiệu lực, hắn cũng có biện pháp phát triển tiếp.

Ba ngày sau, Mạc Vô Kỵ đầy bụi đất rời đi Biên Thành đan khí phường. Đầy bụi đất chỉ là bề ngoài, tâm cảnh của hắn cùng thời điểm đến là hoàn toàn bất đồng. Lúc tới tâm tình thấp thỏm bất an, lúc đi cước bộ nhẹ nhàng, cả người đều buông lỏng.

Ba ngày, hắn tổng cộng luyện chế bốn mươi chín bình Khai Mạch dược dịch mới. Uống một lọ, còn dư lại bốn mươi tám bình. Bất quá Mạc Vô Kỵ cho rằng Khai Mạch dược dịch mới này dược tính phải xa xa mạnh hơn Khai Mạch dược dịch trước đây, bốn mươi chín bình Khai Mạch dược dịch, chí ít mới có thể giúp hắn đả thông ba mươi nhánh mạch lạc.

Hắn hiện giai đoạn tu luyện bình cảnh cùng người khác bất đồng, bình cảnh của hắn chính là mở mạch lạc mới.

Có hơn sáu mươi nhánh mạch lạc, hắn đã có thể tu luyện tới Thác Mạch hậu kỳ. Thác Mạch hậu kỳ lại đi luyện chế tam phẩm linh đan, hắn không có bao nhiêu áp lực.

Trở lại Bắc Thủy Tửu Lâu, Mạc Vô Kỵ thậm chí ngay cả dọn dẹp một chút cũng không kịp, chỉ là lại đem chế thuốc thiết bị bỏ xuống, lập tức đi ngay Biên Thành tiên luyện tháp.

- Cho ta một cái lôi luyện thất bài.

Mạc Vô Kỵ quen thuộc lấy ra một trăm khối linh thạch đưa đến trước cửa sổ tiên luyện tháp lầu một thu lệ phí, so với lần đầu tiên tới hình dạng thận trọng, lần này hắn đại khí nhiều hơn. Trong túi còn có vài Bách Linh thạch, cũng đủ hắn tiêu hao.

Linh thạch không đủ, chỉ cần trở về tông môn làm nhiệm vụ liền tốt rồi. Đan Sư quả nhiên là hành nghiệp rất thơm à nha, điều kiện tiên quyết là chỉ cần ngươi có thể trở thành một Đan Sư.

Bắt được lôi luyện thất ngọc bài, Mạc Vô Kỵ không kịp chờ đợi xông tới.

Tới lầu chín lôi luyện phòng một, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên liền đem ngọc bài cầm trong tay cắm vào cửa lôi luyện thất, lôi luyện thất cửa đá chậm rãi kéo ra.

- Chờ một chút...

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ muốn bước vào lôi luyện thất, một thanh âm gọi hắn lại.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nhìn thấy nam tử đẹp trai vô cùng kia, tên này thực sự là âm hồn không tiêu tan. Lần trước đến lôi luyện thất chính bản thân mua bài thời điểm gặp được hắn, đi ra thời điểm cũng gặp được hắn. Lần này tới nơi này, lại gặp được hắn.

- Có chuyện zề?

Mạc Vô Kỵ trong lòng mặc dù vội vã đi vào khai thác mạch lạc, vẫn là chịu nhịn hỏi một câu.

- Tại hạ Bích La Môn Hạ Kiếm Đình, bởi vì có việc, cho nên muốn mời bằng hữu lại đem lôi luyện thất trước nhường cho ta tu luyện, đương nhiên, ta sẽ không bạc đãi bằng hữu, nguyện ý xuất ra...

- Ta cũng rất gấp...

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không chờ đối phương đem lời nói cho xong, trực tiếp bỏ lại một câu nói, xoay người liền tiến vào lôi luyện thất, sau đó lôi luyện thất đại môn hợp lại.

Gương mặt Hạ Kiếm Đình đẹp trai trắng nõn nhất thời khó xem, hắn thấy Mạc Vô Kỵ một tên gia hỏa coi 3 tấm linh thạch đều như mạng vậy, chỉ cần hắn tùy tiện xuất ra một điểm linh thạch, nhất định là không chút do dự nhường ra lôi luyện thất. Để cho hắn không có nghĩ tới là, người ta cả lời của hắn cũng không có nghe xong, bỏ lại một câu ta cũng rất gấp liền đóng cửa.

Bích La Môn dầu gì cũng là chuẩn Thiên cấp tông môn, Biên Thành cái địa phương nhỏ này, một cái tán tu cũng dám không nể mặt hắn, kể cả là hắn báo ra tên tông môn sau đó vẫn không nể tình.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 109: Lại Vào Lôi Luyện Thất

Tiến vào lôi luyện thất, Mạc Vô Kỵ mới nhớ tới Bích La Môn. Lúc ban đầu hắn từ Nhiêu Châu đi Trường Lạc, trên thuyền gặp phải một tên là Thiệu Phong muốn giết hắn, tên kia không phải là người Bích La Môn sao? Thì ra tên này cùng Thiệu Phong là cùng một cái tông môn, đám người Bích La Môn này quả nhiên đều là ánh mắt mọc ở trên trán.

Đối với loại chuyện này Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có suy nghĩ nhiều, hắn rất nhanh thì lại đem Hạ Kiếm Đình kia quên sạch sẽ.

Lại đem trang bị linh thạch cùng đan dược, quần áo bao bọc để ở một bên, đem Khai Mạch dược dịch đặt ở vùng ven chỗ sét đánh, để cho hắn tại trong vòng sét đánh đưa tay có thể đụng tới. Mạc Vô Kỵ hít sâu an định tâm thần, đi tới chỗ bắt đầu rèn luyện, đem kéo công tắc xuống.

Từng đạo lôi hồ hạ xuống, Mạc Vô Kỵ không có nửa phần do dự, trực tiếp bước vào trong đó.

Quyết Chu Thiên vận chuyển, lôi hồ rơi vào trên người của hắn, lôi nguyên lực lượng trực tiếp bị hắn hướng dẫn tới rồi chỗ mạch lạc mới.

Chỉ bảy tám đạo lôi hồ đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được trên người nhánh mạch lạc thứ ba mươi bảy trở nên quán thông. Nguyên bản Chu Thiên vận chuyển tới cực hạn, cuối cùng có một chút chậm chạp bế tắc tình huống nhất thời biến mất, cả người đều thông thấu bình thường vậy dễ dàng và sung sướng.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay, nhánh mạch thứ ba mươi bảy lạc quả nhiên là mạch lạc đẳng cấp cao hơn. Đây vẫn chỉ là thông một cái, khiến

cho hắn cảm giác có thể rất dễ đột phá đến Thác Mạch tầng năm.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không lúc này đi tu luyện, lần thứ hai dùng bình Khai Mạch dược dịch tiếp theo. Tại nơi cực nóng hoả tuyến bắt đầu thiêu đốt ra một cái mạch lạc mới là lúc, hắn đồng thời bắt đầu vận chuyển công pháp hướng dẫn lôi hồ rơi vào trên người của hắn đi oanh kích một cái mạch lạc.

- Rắc rắc... Ca ca...

Tại trong phòng Mạc Vô Kỵ lôi luyện, chỉ có lôi thanh âm hồ đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ đồm độp, đồng thời còn có thanh âm rất nhỏ bộ xương Mạc Vô Kỵ bị lôi hồ ầm nứt ra, sau đó lại dưới đan dược của Mạc Vô Kỵ cấp tốc chữa trị. Ngoại trừ những thanh âm này, chỉ có mùi quần áo cùng da thịt bị thiêu cháy.

Nếu là có người ở chỗ này, khẳng định cho rằng Mạc Vô Kỵ đã thành một cái người chết.

Thời khắc này Mạc Vô Kỵ cả người cháy đen, trên người tức thì bị lôi đánh ra một đạo lại một đạo vết nứt.

Dù cho mạch lạc một cái lại một nhánh bị đập mở ra, Mạc Vô Kỵ cũng có chút không kiên trì nổi. Nếu là ở trước, Mạc Vô Kỵ khẳng định nghĩ biện pháp trước nghỉ ngơi một hồi. Thế nhưng hiện tại, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có ý niệm nghỉ ngơi trong đầu. Hắn lúc nào cũng lo lắng một khi xuống nghỉ ngơi, lại đến thời điểm mượn lôi nguyên mở mạch lạc, lại gặp phải tình huống dược dịch mất đi hiệu lực.

Tuy loại khả năng này rất nhỏ, nhưng Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không muốn có bất kỳ ngoài ý muốn nào.

Nhánh thứ bốn mươi, nhánh thứ bốn mươi mốt, nhánh thứ bốn mươi hai...

Mạc Vô Kỵ không biết hắn nuốt bao nhiêu Khai Mạch dược dịch, hắn đã đả thông nhánh mạch lạc thứ sáu mươi. Trước Mạc Vô Kỵ còn muốn vừa khai mạch vừa một bên tu luyện, lúc này Mạc Vô Kỵ chỉ là nhất tâm mở ra mạch. Tu luyện lúc nào đều có thể, mở ra mạch với hắn mà nói mới là chuyện trọng yếu nhất.

- Rắc!

Khi nhánh mạch lạc thứ sáu mươi mốt bị đập mở, Mạc Vô Kỵ cả người đều bị đánh liệt trên mặt đất. Hắn giùng giằng muốn muốn phải tiếp tục nuốt vào Khai Mạch dược dịch, tinh thần hăng hái, lôi hồ đã không còn.

Năm canh giờ đã đi qua? Mạc Vô Kỵ tại trong vòng sét đánh nghỉ ngơi hơn mười phút sau đó, lảo đảo đứng lên, mở ra bao bọc lấy ra vài viên thuốc nuốt vào.

Hắn quyết định đi xuống trả thêm phí, sau đó tiếp tục đi lên khai mạch.

Thay đổi y phục thu hồi Khai Mạch dược dịch, Mạc Vô Kỵ mở ra cửa đá lôi luyện thất. Để cho Mạc Vô Kỵ cau mày là, hắn đầu tiên nhìn nhìn thấy vẫn là Hạ Kiếm Đình kia. Lần này ngược lại không có người khác tương bồi, chỉ có một người Hạ Kiếm Đình.

Hạ Kiếm Đình sắc mặt có chút âm trầm, thấy Mạc Vô Kỵ lấy đi ngọc bài sau đó, hắn lập tức đem bản thân ngọc bài cắm vào vũng, lắc mình tiến vào lôi luyện thất.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không lưu ý, Bích La Môn cái này tông môn hắn liền không có hảo cảm gì. Xem ra người tông môn này ra tới, cũng không có mấy ai tốt.

- Thêm một canh giờ, trả thêm hai mươi hai linh thạch.

Lấy đi Mạc Vô Kỵ ngọc bài xong, trước cửa sổ tiên luyện tháp lầu một thu lệ phí truyền tới một lãnh đạm thanh âm.

Dĩ nhiên ngây người 6 canh giờ, Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm ực ực, hắn hầu như đều không có cảm giác đều thời gian trôi qua, mười hai tiếng đều đi qua.

- Ta thêm một trăm linh thạch, ta kế tiếp còn muốn phải tiếp tục dùng lôi luyện thất.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một trăm hai mươi hai tấm linh thạch đưa tới nói.

Một trăm khối linh thạch có thể dùng lôi luyện thất năm canh giờ, nhiều hơn một canh giờ lại phải giao nộp hai mươi hai tấm linh thạch, hai quả kia linh thạch hẳn là phí phát sinh. Mạc Vô Kỵ nghĩ đến trên người mình còn có mười chín bình Khai Mạch dược dịch, có thêm năm canh giờ nữa khẳng định được rồi.

Một trăm tấm linh thạch bị trước cửa sổ lần thứ hai đưa đi ra:

- Lôi luyện thất đã bị người khác đặt 10 ngày, nếu mà ngươi còn muốn thuê lôi luyện thất, 10 ngày sau lại đến.

Không cần hỏi Mạc Vô Kỵ cũng có thể đoán được, nhất định là cái kia Hạ Kiếm Đình đặt 10 ngày. Tên này thực sự là giàu có, chính bản thân vật vã luyện đan, mới tích góp từng tí một chút linh thạch này, người ta tùy tùy tiện tiện liền đặt phòng 10 ngày.

- Không phải là còn có lôi luyện nhị thất sao?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi, hắn nghĩ đã có lôi luyện phòng một, liền khẳng định có lôi luyện nhị thất.

Trước cửa sổ thanh âm lạnh lùng truyền ra:

- Lôi luyện nhị thất một canh giờ hai trăm linh thạch, nếu là không có đạt được Trúc Linh cảnh, đi vào hẳn phải chết. Ngươi nhất định muốn

đặt?

- Không cần, cảm tạ.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi linh thạch, đùa gì thế, hai trăm linh thạch giá cả cũng không phải là hắn có thể tiêu phí. Chủ yếu hơn chính là, hắn hiện tại mới Thác Mạch tầng bốn, đi lôi luyện nhị thất đoán chừng là làm heo quay.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng là có chút thầm hối hận, sớm biết thế nên giao nộp hai trăm linh thạch, đặt 10 canh giờ. Hiện tại lôi luyện thất bị Hạ Kiếm Đình đặt 10 ngày, hắn không có khả năng ở chỗ này chờ 10 ngày. Đã như vậy, hắn còn không bằng trở về trước học tập luyện đan, sau đó tăng lên thực lực của chính mình rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ dịch dung thành Mạnh Bạc Vu hò hét rời đi tông môn, hiện tại lúc hắn trở lại cũng rất là khiêm tốn. Khiêm tốn nữa, hắn cũng là một cái Đan Sư, muốn không cho người chú ý, đó là không có khả năng.

Trở lại Ngẫu Kiếm Phong thấy Đào Ngao cùng Phỉ Bỉnh Trụ ở bên hồ bận rộn, Mạc Vô Kỵ trong lòng nhất thời buông lỏng.

- Thiếu gia đã trở về.

Đào Ngao thấy Mạc Vô Kỵ trở về, nhanh chóng buông tay xuống tiến lên đón, Mạc Vô Kỵ đối với hắn và vợ hắn đều cũng có ân tái sinh. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ, hắn Đào Ngao thi cốt đều lạnh, đâu còn có cơ hội đứng ở chỗ này?

- Mạc sư huynh.

Phỉ Bỉnh Trụ cũng là mừng rỡ chạy tới.

Mạc Vô Kỵ tâm tình tốt, vừa cười vừa nói:

- Nhìn thấy các ngươi đều tốt, ta an tâm. Bỉnh trụ, ngươi cùng ta vào đây.

Đào Ngao biết Mạc Vô Kỵ muốn nói chuyện với Phỉ Bỉnh Trụ, lên tiếng chào sau đó, chính bản thân đi làm việc.

- Mạc sư huynh, không có bất kỳ lời đồn nào, Ô Khai lại đem chuyện kia che giấu nghiêm nghiêm thật thật, phỏng chừng tên này cũng không phải lần đầu tiên làm loại chuyện này.

Vừa vào phòng, Phỉ Bỉnh Trụ liền mừng rỡ nói.

Đối với Ô Khai Mạc Vô Kỵ vẫn còn có chút lý giải, tên này cũng không phải một người hiền lành, tạp dịch đệ tử đắc tội hắn còn không biết bị hắn tiêu diệt bao nhiêu. Cho nên lời của Phỉ Bỉnh Trụ, Mạc Vô Kỵ vẫn là rất tán đồng.

- Vậy là tốt rồi, cái khác thì sao?

Mặc dù biết không có chuyện gì, hiện tại Phỉ Bỉnh Trụ nói, Mạc Vô Kỵ trong lòng vẫn là dễ dàng không ít. Phải biết rằng hắn giết thế nhưng tông môn nhị phẩm Nhân Đan Sư, một khi tiết lộ, coi như là Mạnh Bạc Vu không là ai, hắn Mạc Vô Kỵ cũng là một đường chết, Ân Thiển Nhân cũng không che chở được hắn.

- Yên Nhi tiểu thư tại Dược Vương phong rất tốt, Hùng gia muội tử hàng ngày trở về, Ân sư tỷ tham gia đan hội còn không có trở về núi. Ta bên này nuôi trồng Bảo Huyết Ngẫu tiến hành cũng rất là thuận lợi, những đan dược kia ta để lại một ít, còn lại tổng cộng bán được hai nghìn sáu trăm tấm linh thạch...

Đang khi nói chuyện, Phỉ Bỉnh Trụ liền muốn đứng lên.

Mạc Vô Kỵ biết Phỉ Bỉnh Trụ hắn là đi lấy linh thạch, hắn giơ tay lên ngăn cản Phỉ Bỉnh Trụ:

- Bỉnh trụ, những linh thạch này để lại cho ngươi, ngươi phải đào tạo Bảo Huyết Ngẫu yêu cầu mấy thứ này.

Phỉ Bỉnh Trụ gật đầu, đặt ở hắn nơi này, cũng là vì đào tạo Bảo Huyết Ngẫu.

- Bảo Huyết Ngẫu ta trồng hai cái ngẫu tiết, mặt khác hai cái bảo lưu lại.

Phỉ Bỉnh Trụ nói.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Phỉ Bỉnh Trụ:

- Tại sao phải bảo lưu lại.

Bảo Huyết Ngẫu đương nhiên là càng nhiều càng tốt, nếu có thể trồng, bốn cái ngẫu tiết cũng không đủ a.

Phỉ Bỉnh Trụ ngưng trọng nói:

- Mạc sư huynh, ngươi đối với Bảo Huyết Ngẫu tập tính khả năng không hiểu nhiều. Bảo Huyết Ngẫu loại vật này cực kỳ tiêu hao linh khí, chúng ta bên này hai nghìn sáu trăm Linh thạch trồng hai cái ngẫu tiết sợ rằng còn chưa đủ, nếu là trồng bốn cái ngẫu tiết, chúng ta bên này không có tụ linh trận, vậy khẳng định không được.

- Cái gì? Ngươi nói hai nghìn sáu chăm Linh thạch trồng hai cái ngẫu tiết cũng không đủ?

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc nhìn chằm chằm Phỉ Bỉnh Trụ, hắn biết Bảo Huyết Ngẫu tiêu hao linh khí, thế nhưng loại tiêu hao này cũng quá kinh khủng sao?.

Hai nghìn 600 Linh thạch có thể mua bao nhiêu linh thảo? Coi như là tam phẩm linh thảo cũng có thể mua không ít, hiện tại cư nhiên đào tạo hai cái ngẫu tiết cũng không đủ, này nói ra Mạc Vô Kỵ thực sự rất khó tin tưởng.

Phỉ Bỉnh Trụ gật đầu:

- Đích thật là như vậy, ta nói hắn có chút bảo thủ, nếu là dựa theo ta lời của gia gia, 2600 Linh thạch này, tối đa chỉ có thể đào tạo một cái ngẫu tiết, trên đường còn phải thêm linh thạch cùng tụ linh trận.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, hắn tin tưởng Phỉ Bỉnh Trụ sẽ không lừa gạt hắn. 2600 Linh thạch đào tạo hai cái ngẫu tiết cũng không đủ, duy nhất khả năng chính là hắn đánh giá thấp Bảo Huyết Ngẫu giá trị.

Bảo Huyết Ngẫu tiêu hao linh khí như vậy, lại thế nào lại chỉ là tam phẩm linh thảo?

- Bảo Huyết Ngẫu thật là tam phẩm linh thảo?

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây, vẫn hỏi đi ra.

Phỉ Bỉnh Trụ hồi đáp:

- Bảo Huyết Ngẫu đích xác chỉ là tam phẩm linh thảo, Bảo Huyết Ngẫu sở dĩ trân quý, ngoại trừ ngoài thuốc dùng giá trị cùng Linh Lạc có quan hệ ra, chính là mỹ vị cùng dưỡng nhan. Bởi vì hai điểm này, Bảo Huyết Ngẫu cực kỳ đã được đại tông môn tiên nhân thích. Nếu không phải Bảo Huyết Ngẫu quá mức tiêu hao linh khí, hơn nữa Bảo Huyết Ngẫu tiêu hao linh khí rất khó bù lại, tông môn sẽ không đình chỉ trồng Bảo Huyết Ngẫu. Giống như Ngẫu Kiếm Phong mà nói, đã nhiều năm như vậy, Ngẫu Kiếm Phong linh khí vẫn như cũ so với địa phương khác yếu hơn rất nhiều. Về phần Huyết Ngẫu Hồ, vậy thì càng thêm không cần nói.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Phỉ Bỉnh Trụ:

- Ta đã biết, ngươi tận lực đào tạo Bảo Huyết Ngẫu, ta trước tu luyện một đoạn thời gian. Chờ ta lúc đi ra, nếu mà linh thạch thiếu, ta lại nghĩ biện pháp. Còn có, sự tình đào tạo Bảo Huyết Ngẫu, đừng tiết lộ ra ngoài.

Bảo Huyết Ngẫu đã trân quý như vậy, vậy thì thực sự không có khả năng tiết lộ ra ngoài.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Thực Lực Bão Táp

Mạc Vô Kỵ không có trước tiên đi đón Yên Nhi, Yên Nhi ở Dược Vương Phong so với ở lại hắn nơi này càng thêm an toàn. Rồi lại nói, Hùng Tú Châu vẫn chiếu cố tại bên người Yên Nhi.

Trở lại gian phòng của mình, Mạc Vô Kỵ lập tức bắt đầu bế quan tu luyện.

Mở ra sáu mươi mốt nhánh mạch lạc, trình độ loại này coi như là tại trong hết thảy tu luyện giả coi như là bậc trung thiên thượng tư chất. Dù cho sau này Mạc Vô Kỵ một cái mạch lạc cũng không mở ra được, hắn cũng có cơ hội thăng cấp Trúc Linh cảnh, thậm chí tiến vào Thoát Phàm cảnh.

Vì tăng lên tốc độ tu luyện của mình, lần này Mạc Vô Kỵ cả linh thạch đều đem ra hết.

Vừa tu luyện, Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt liền cảm giác mình trở thành một cái to lớn vòng xoáy, thật giống như có vô cùng vô tận linh khí bị hắn bao trùm lại đây, hóa thành linh lực tại trong kinh mạch chảy xuôi.

Một khối linh thạch trong thời gian ngắn đã bị hắn hấp thu không còn, đến lúc này, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không đi tiết kiệm linh thạch. Một khi linh thạch bị hấp thu vô ích, hắn lập tức sẽ đổi một khối linh thạch tiếp tục điên cuồng tu luyện.

Mạch lạc bị khai thác đi ra tại dưới linh khí cọ rửa không ngừng mở rộng, thực lực của Mạc Vô Kỵ cũng đang không ngừng kéo lên. Mỗi lần

đói bụng, Mạc Vô Kỵ đều là trực tiếp nuốt vào một quả Ích Cốc Đan, tu luyện lại không ngừng.

Chỉ 10 ngày, Mạc Vô Kỵ quanh thân bộ xương phát sinh từng đợt bùm bùm thanh âm, lập tức một đạo khí tức cường đại từ đan điền dâng lên trực tiếp tản vào quanh thân kinh mạch.

Thác Mạch tầng năm, Mạc Vô Kỵ trong mắt lóe vui sướng, lần thứ hai nuốt vào vài tấm Ích Cốc Đan, tiếp tục hấp thu linh khí Chu Thiên vận chuyển công pháp.

Thác Mạch tầng năm không phải mục tiêu của hắn, muốn có thể đơn giản hơn trở thành tam phẩm Nhân Đan Sư, ít nhất phải Thác Mạch tầng 6.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Ngẫu Kiếm Phong tại Đào Ngao cùng Phỉ Bỉnh Trụ quản lý, càng là lộ ra sinh cơ bừng bừng. Mạc Vô Kỵ ở lại Ngẫu Kiếm Phong bế quan tu luyện, chỉ có Phỉ Bỉnh Trụ cùng Đào Ngao biết.

Lại là một tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, linh thạch mảnh vụn bên người bởi vì hắn đứng lên làm gió thổi đầy đất, hắn đã thăng cấp tới Thác Mạch tầng 6.

Bế quan nửa tháng, nhờ Ích Cốc Đan không có ăn bất luận thực vật gì, cả người hắn trái lại long tinh hổ mãnh, tinh thần bộc phát toả sáng.

Nhìn còn có hơn hai trăm khối linh thạch, Mạc Vô Kỵ hơi chút di chuyển một cái gân cốt, lần thứ hai ngồi xuống tiếp tục vận chuyển công pháp tiến hành chu thiên vận hành.

Ngẫu Kiếm Phong, Phỉ Bỉnh Trụ đã rảnh rỗi đang ở bên hồ quan sát Bảo Huyết Ngẫu, Ô Khai vội vã chạy tới.

Thấy Ô Khai, Phỉ Bỉnh Trụ không khỏi đánh cái giật mình, trong lòng hắn có chút dự cảm bất hảo, nhanh chóng nghênh đón:

- Ô chấp sự, đã lâu không gặp, thế nào ngày hôm nay lúc rảnh rỗi tới nơi này?

Ô Khai cấp thiết nói:

- Phỉ huynh, Mạc Đan Sư có ở đó hay không?

Phỉ Bỉnh Trụ liền vội vàng nói:

- Mạc sư huynh đang bế quan, có chuyện gì không? Nếu là chuyện bình thường vậy, trực tiếp cùng ta nói là được rồi.

Trên thực tế Ngẫu Kiếm Phong bây giờ chuyện, trên cơ bản đều là Phỉ Bỉnh Trụ xử lý, bao gồm lương tháng của Mạc Vô Kỵ cũng là hắn đi lĩnh.

Mạc Vô Kỵ bế quan đã gần ba tháng, bởi vì trước khi Mạc Vô Kỵ đang bế quan thì có nói, trước khi hắn xuất quan, nghìn vạn không nên đi quấy rầy hắn. Cho nên không phải là chuyện trọng yếu, Phỉ Bỉnh Trụ cùng Đào Ngao cho tới bây giờ đều không đi quấy rầy Mạc Vô Kỵ bế quan tu luyện.

Ô Khai một tay đem Phỉ Bỉnh Trụ kéo sang một bên, lo lắng nói:

- Phỉ huynh, tông môn đang tra sự tình Mạnh Đan Sư, đã tra được chỗ ta rồi.

Phỉ Bỉnh Trụ trong lòng 'Lộp bộp' một cái, chuyện lo lắng nhất vẫn là xảy ra. Loại chuyện này, Phỉ Bỉnh Trụ tuyệt đối không dám một mình làm chủ, hắn quyết định đi tìm Mạc Vô Kỵ.

Nhưng vào lúc này, Phỉ Bỉnh Trụ cùng Ô Khai đồng thời nghe được một tiếng thét dài.

- Ơ đù! Là Mạc sư huynh đó!

- Mạc Đan Sư?

Phỉ Bỉnh Trụ cùng Ô Khai đồng thời gọi ra, lập tức liếc nhìn nhau.

Mạc Vô Kỵ thét dài mang theo cuồn cuộn nguyên lực khí tức ba động, trung khí mười phần, hiển nhiên là đã đột phá cảnh giới.

Ô Khai cùng Phỉ Bỉnh Trụ vội vàng chạy đến bên ngoài căn phòng của Mạc Vô Kỵ, quả nhiên qua khoảng chừng thời gian nửa nén hương, tiếng thét dài biến mất, Mạc Vô Kỵ mở cửa phòng nhảy vọt ra.

Mạc Vô Kỵ vừa mới đột phá cảnh giới, tinh khí thần còn không có thu liễm, cái loại khí tức này chèn ép đến Ô Khai cùng Phỉ Bỉnh Trụ, để cho hai người trong lòng đều là chấn động, không tự chủ được lui về phía sau môt bước.

Bất quá Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì thu liễm khí tức, cả người rất nhanh thì trở nên cùng trước độc nhất vô nhị, thậm chí so với trước càng thêm tầm thường. Mạc Vô Kỵ cũng rất là thoả mãn, có lẽ loại tầm thường này, mới đúng là chỗ tinh túy chân chính.

Lúc này Ô Khai cũng không dám... lại đem Mạc Vô Kỵ thực sự xem như giống như hắn nữa, rác rưởi tư chất không có khả năng tu luyện, hắn tận mắt thấy Mạc Vô Kỵ cái loại này bộc lộ tài năng nhuệ khí, nghĩ đến Mạc Vô Kỵ mấy tháng trước liền giết Mạnh Bạc Vu, thực lực bây giờ tăng lên, hiển nhiên càng là đáng sợ.

- Ô Khai ra mắt Mạc Đan Sư, chúc mừng Mạc Đan Sư thực lực lại lên một tầng cao.

Ô Khai đoạt ở tại phía trước cúi người hành lễ đối với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ vừa mới đột phá đến Thác Mạch tầng bảy, thực lực lật mình tăng vọt, sở dĩ còn không có ổn định khí tức liền đi ra, cũng là bởi vì tại vừa mới đột phá cảnh giới, nghe được Ô Khai thanh âm nói chuyện. Hắn thực lực Thác Mạch tầng bảy, thính lực trở nên cực kỳ nhạy cảm. Những người khác ngược lại cũng thôi, Ô Khai tới đây, chỉ sợ là vì món chuyện xưa mà đến, hắn không thể không cẩn thận.

- Chúc mừng Mạc sư huynh.

Phỉ Bỉnh Trụ cũng vì Mạc Vô Kỵ vui vẻ, thực lực của Mạc Vô Kỵ càng mạnh, đối với hắn liền càng có lợi.

Tại thăng cấp tới Thác Mạch tầng bảy sau đó, Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được một loại thế giới hoàn toàn khác nhau. Đây không chỉ là thực lực tăng lên, sau đó quanh thân nguyên khí quay cuồng càng cường đại hơn. Trọng yếu hơn là, giác quan thứ sáu của hắn cũng biến thành càng thêm tỉ mỉ.

Hắn vẫn tại mạnh mẽ điều động ý niệm lực, lúc này cũng biến thành rõ ràng không ít.

- Ô chấp sự thế nào đột nhiên lại đi tới Ngẫu Kiếm Phong?

Mạc Vô Kỵ đối với Phỉ Bỉnh Trụ báo cho biết một cái, ngược lại cười đối với Ô Khai hỏi.

- Mạc Đan Sư, tông môn đang điều tra chuyện Mạnh Bạc Vu mất tích, ngày hôm nay còn có người cố ý đi hỏi ta.

Ô Khai nhanh chóng nói.

Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày, lập tức nói:

- Đây chẳng qua là điều tra mà thôi, ngươi chỉ cần một mực chắc chắn không biết là được rồi. Về phần ngày hôm nay ngươi tới chỗ của ta, liền nói là xin đan dược thăng cấp.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái bình sứ, bên trong bình sứ chứa hai quả tụ linh đan.

- Dạ, da... Ta biết làm thế nào rồi.

Ô Khai nhanh chóng tiếp nhận bình sứ, thối lui ra khỏi căn phòng của Mạc Vô Kỵ.

Hắn có chút hối hận lập tức đã tới Ngẫu Kiếm Phong, hắn không phải người ngu, Mạc Vô Kỵ hiển nhiên là bất mãn hắn đang bị điều tra sau đó, lập tức tới ngay Ngẫu Kiếm Phong. Trước hắn thật không ngờ cái khác, bây giờ nghĩ hắn lên, hắn bị điều tra sau đó tới ngay Ngẫu Kiếm Phong thật đúng là việc làm đầu heo. Cũng may Mạc Vô Kỵ có năng lực ứng biến, cho hắn hai viên thuốc, để cho hắn có lí do thoái thác rồi.

- Mạc sư huynh, làm sao bây giờ?

Ô Khai vừa đi, Phỉ Bỉnh Trụ lại hỏi.

Mạc Vô Kỵ vừa mới thăng cấp Thác Mạch tầng bảy, đã bình ổn rất nhiều. Coi như là Ô Khai không đến Ngẫu Kiếm Phong, hắn cũng có thể đoán được chuyện Mạnh Bạc Vu mất tích chung quy sẽ bị moi ra đến. Duy nhất để cho hắn không nghĩ tới chính là, chuyện này đi ra nhanh như vậy. Chỉ cần lại có hơn một tháng liền tốt rồi, hơn một tháng sau, hắn có lẽ đã rời đi Vô Ngân Kiếm Phái.

- Không cần phải lo lắng, dù cho hoài nghi đến trên đầu ta, cũng phải cần một khoảng thời gian, đến lúc đó điều tra lại là phải cần một khoảng thời gian, ta dầu gì cũng là tông môn khách khanh Đan Sư. Bọn họ coi như là có hoài nghi nữa, cũng không dám không điều tra liền làm gì ta. Chờ bọn hắn điều tra thời điểm, chúng ta đã rời đi Vô Ngân Kiếm Phái.

Mạc Vô Kỵ định liệu trước nói.

Phỉ Bỉnh Trụ không có hỏi Mạc Vô Kỵ rời đi Vô Ngân Kiếm Phái đi chỗ nào, nếu Mạc Vô Kỵ có thể đi chấp pháp điện cứu hắn, cũng không là cái loại người đem hắn bỏ qua.

- Bảo Huyết Ngẫu như thế nào?

Giúp cho Phỉ Bỉnh Trụ không cần lo lắng, Mạc Vô Kỵ chuyện thứ nhất chính là hỏi Bảo Huyết Ngẫu.

Phỉ Bỉnh Trụ lập tức phấn chấn nói:

- Bảo Huyết Ngẫu đã hóa ra 4 ngẫu tiết dài nửa thước, muốn trưởng thành còn cần một năm.

Mạc Vô Kỵ thở dài, tối đa còn có một tháng sau hắn liền phải rời khỏi Vô Ngân Kiếm Phái, một năm nhất định là đợi không kịp.

- Đợi không được thời gian dài như vậy.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ nói, nếu là không có chuyện Mạnh Bạc Vu, hắn có thể lại đem Phỉ Bỉnh Trụ ở lại Ngẫu Kiếm Phong chuyên môn đào tạo Bảo Huyết Ngẫu, có Mạnh Bạc Vu sự tình, hắn cũng không dám để cho Phỉ Bỉnh Trụ ở tại chỗ này chịu chết. Đến lúc đó coi như là Bảo Huyết Ngẫu không có thành thục, hắn cũng sẽ đem toàn bộ đào đi.

Lại đem sự tình Ngẫu Kiếm Phong giao cho Phỉ Bỉnh Trụ, Mạc Vô Kỵ không có nghỉ ngơi, lập tức liền đi tới luyện đan thất số 19. Thác Mạch tầng bảy, nếu mà vẫn không thể thăng cấp đến tam phẩm Nhân Đan Sư, vậy coi như là hắn vô năng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Thần Niệm Lực Lượng

Mạc Vô Kỵ lựa chọn thử vẫn là Thoát Phàm đan, Thoát Phàm đan giá trị khá cao, độ khó luyện chế tại trong số tam phẩm Nhân Linh Đan chỉ có thể tính là trung đẳng. Dùng loại đan dược này học tập tam phẩm Nhân Linh Đan, hắn cho rằng là tốt nhất.

Kéo ra địa hỏa, lò luyện đan thanh lý hoàn tất, dược liệu bị Mạc Vô Kỵ đem từng gốc cây đưa vào lò luyện đan. Bước đầu tiên tinh luyện Linh Dược, Mạc Vô Kỵ tại thời điểm Thác Mạch tầng bốn là có thể làm tốt. Lúc này hắn càng là cưỡi xe nhẹ đi đường quen, chỉ nửa giờ liền đem linh thảo tinh luyện hoàn tất.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ mới rõ ràng cảm thụ được tiến bộ của mình. Trước đây hắn cũng có thể tinh luyện tam phẩm linh thảo, nhưng so với hiện tại, vậy phải cật lực hơn.

Hiện tại hắn thăng cấp tới Thác Mạch tầng bảy rồi, tam phẩm linh thảo tinh luyện hắn lên càng là dễ dàng thoải mái. Thủ quyết hầu như không có nửa phần nhất thời chậm lại, liền mạch lưu loát. Mạc Vô Kỵ khẳng định, hiện tại hắn tinh luyện tam phẩm linh thảo độ tinh khiết tuyệt đối vượt qua 90% rồi.

Lại đem cặn thuốc đánh ra lò luyện đan, Mạc Vô Kỵ luyện đan thủ quyết phối hợp nguyên lực lại đem dược dịch trong lò luyện đan quấy không ngừng quay cuồng, hắn bắt đầu dung hợp dược dịch.

Bước này đối với rất nhiều Đan Sư mà nói mới là khó khăn nhất, lần đầu tiên luyện chế Thoát Phàm đan, Mạc Vô Kỵ chính là tại thời điểm

dung hợp dược dịch thất bại. Một lần kia hắn thậm chí còn chưa có bắt đầu dung hợp, dược dịch đã trực tiếp tán loạn.

Lần này lần thứ hai dung hợp dược dịch, Mạc Vô Kỵ buông lỏng rất nhiều, trước không cách nào khống chế dược dịch linh tính, giờ khắc này ở dưới thủ quyết của Mạc Vô Kỵ trở nên dễ dàng như ý.

Lại là nửa giờ đi qua, Mạc Vô Kỵ luyện đan thủ quyết càng là nhanh chóng, một đạo lại một đạo nguyên lực phối hợp rơi vào trong lò luyện đan.

Ngưng dịch, Phân đan, Ngưng Đan...

Đi từng bước một, Mạc Vô Kỵ hầu như không có gặp phải bất luận trở ngại gì.

Một giờ sau, giữa lò luyện đan đã có đan hương phát ra. Mạc Vô Kỵ càng là hết sức chăm chú, thủ quyết không ngừng tại trong lò luyện đan thay đổi, hắn bắt đầu thu đan.

Chỉ hơn mười phút, mười hai tấm đan dược màu trắng sữa như trái long nhãn bình thường vậy bị Mạc Vô Kỵ mang ra, rơi vào bình ngọc sớm đã chuẩn bị xong.

Mạc Vô Kỵ không kịp chờ đợi lấy ra một viên thuốc ngửi một cái, lại tra xét hồi lâu lúc này mới thở dài một hơi, lại đem đan dược lần thứ hai để vào trong bình.

Hắn thành công rồi, tại sau khi thăng cấp đến Thác Mạch tầng bảy, đệ nhất lô tam phẩm Nhân Linh Đan đã thành công rồi. Ý vị này, nghĩa là hắn Mạc Vô Kỵ sau này cũng là một người tam phẩm Nhân Đan Sư.

Không tới nửa năm thời gian, hắn liền từ một Luyện Dược Sư thông thường trở thành tam phẩm Nhân Đan Sư, coi như là Ân Thiển Nhân sư tổ cũng bất quá như vậy đi. Huống hồ hắn còn không có Linh Căn, hắn có thể tu luyện được tất cả đều là chính bản thân đi từng bước một, gian

nan trong đó chỉ có chính hắn rõ ràng. Ân Thiển Nhân sư tổ tư chất chắc chắn sẽ không giống như hắn, chí ít tu luyện phải bỏ xa hắn vô số. Hơn nữa khẳng định có danh sư chỉ điểm, không cần chính bản thân đi tìm tài nguyên tu luyện.

Từ điểm này mà nói, hắn so với sư tổ Ân Thiển Nhân còn mạnh hơn một chút. Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ tự mình cũng có chút nho nhỏ đắc ý.

Bất quá điểm đắc ý ấy rất nhanh thì bị hắn vứt sang một bên, hắn lấy ra Tráng Thần Đan linh thảo.

Thăng cấp tam phẩm Nhân Đan Sư tự nhiên trọng yếu, luyện chế Tráng Thần Đan cũng trọng yếu. Nếu như có Tráng Thần Đan, hắn nói không chừng là có thể có thần niệm. Có thần niệm lực lượng, vậy thì ý nghĩa hắn có thể dễ dàng thi triển Đan Quyết. Có thể thi triển Đan Quyết, hắn nói không chừng tứ phẩm địa linh đan hắn cũng có thể luyện chế ra được.

Nhất phẩm linh thảo cùng nhị phẩm linh thảo Mạc Vô Kỵ nhắm mắt lại đều có thể xử lý tốt, mặc dù bây giờ tam phẩm linh thảo Mạc Vô Kỵ cũng có thể dễ dàng xử lý tốt, hắn vẫn còn là cẩn thận một chút lại đem băng hồn thảo, vô diệp vụ đằng, Thanh Sương quả, tiệu tự tại hoa, phất phong quả các loại tam phẩm linh thảo chỉnh tề bày ở một bên.

Đan hỏa lần thứ hai dâng lên, lò luyện đan cũng bị Mạc Vô Kỵ dọn dẹp mấy lần.

Từng gốc cây linh thảo bị Mạc Vô Kỵ đưa vào lò luyện đan, linh thảo tạp chất đã ở dưới tác dụng Mạc Vô Kỵ thủ quyết cùng đan hỏa cộng lại bị lột sạch đi.

Vì bảo đảm một lò đan dược này thành công, Mạc Vô Kỵ lại đem bỏ đi mấy lần linh thảo tạp chất. Thẳng đến hắn vô lực lại loại bỏ bất kỳ tạp chất gì nữa, hắn mới bắt đầu dung hợp dược dịch.

Hai canh giờ đi qua, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ đang dung hợp dược dịch.

Đồng dạng là tam phẩm linh đan, Tráng Thần Đan luyện chế độ khó phải so với Thoát Phàm đan khó khăn hơn gấp mấy lần. Mạc Vô Kỵ thậm chí hoài nghi Tráng Thần Đan này là tứ phẩm linh đan, yêu cầu Địa Đan Sư mới có thể luyện chế ra đến. May là hắn thăng cấp tới Thác Mạch tầng bảy, nếu không, coi như là hắn có thể miễn cưỡng luyện chế ra Thoát Phàm đan, cũng đừng nghĩ luyện chế ra Tráng Thần Đan.

- Bành!

Một tiếng trầm muộn nổ vang, lập tức một cổ khói đen từ trong lò luyện đan Mạc Vô Kỵ toát ra. Linh thảo dược dịch mang mùi khét truyền đến, Mạc Vô Kỵ ngốc trệ một cái, hắn cho rằng một lò Tráng Thần Đan này gần thành công rồi, cư nhiên bạo đan.

Lấy lại bình tĩnh, Mạc Vô Kỵ bắt đầu nghĩ vừa rồi một lò đan dược này rốt cuộc là thế nào thất bại.

Hắn là dung hợp dược dịch hoàn tất, bắt đầu trước khi Ngưng Đan xảy ra một vài vấn đề. Hắn vào lúc đó dường như cảm giác được có có chút nhất thời chậm lại, kết quả một lò đan dược này liền bị hỏng.

Nghĩ thông suốt điểm này, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai lấy ra thứ hai lô Tráng Thần Đan Linh Dược.

Loại bỏ tạp chất tinh luyện dược dịch, sau đó lần thứ hai bắt đầu dung hợp dược dịch.

Hết thảy bước đi, Mạc Vô Kỵ đều làm cẩn thận, không có nửa phần sai lầm. Lại là vài canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ bắt đầu chia đan, Ngưng Đan. Lò luyện đan rốt cục có đan hương bay ra, chỉ là Tráng Thần Đan đan hương, Mạc Vô Kỵ nghe thấy được chính là mừng rỡ, dường như đại não đều rõ ràng không ít.

Lò luyện đan hương vị càng ngày càng nồng đậm, Mạc Vô Kỵ thủ quyết không ngừng rơi vào trong lò luyện đan, mười hai tấm đan dược lóng lánh trong sáng bị hắn mang ra khỏi, rơi vào bình ngọc sớm đã chuẩn bị sẵn.

Tắt đan hỏa trong lò luyện đan, Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi thật dài, hắn rốt cục luyện chế thành công Tráng Thần Đan rồi. Có lẽ một lò Tráng Thần Đan này còn chưa phải là tốt nhất, nhưng hắn nếu có thể luyện chế ra đệ nhất lô Tráng Thần Đan, là có thể luyện chế ra càng nhiều hơn Tráng Thần Đan.

Đổ ra một quả Tráng Thần Đan, Mạc Vô Kỵ quan sát một lúc lâu, lúc này mới lại đem đan dược đưa vào trong miệng.

Đan dược vừa vào lập tức liền biến mất, một lát sau Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được một cổ nhàn nhạt nhiệt lượng tại mi tâm của hắn quanh quẩn.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng vận chuyển công pháp tu luyện, hắn biết Tráng Thần Đan làm lớn mạnh thần niệm lực lượng. Hắn không có tu luyện thần niệm công pháp, lúc này chỉ có thể tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

Cũng không biết qua bao nhiêu thời gian, Mạc Vô Kỵ mở mắt, tu vi của hắn tăng lên một phần, trọng yếu hơn là hắn cảm thụ được quan cảm chính bản thân đối với xung quanh tất cả sự vật càng thêm rõ ràng một phần. Có một loại cảm giác như có như không được hiện, đó chính là hắn có thể mơ hồ chạm tới địa phương chính bản thân ánh mắt không thấy được.

Mạc Vô Kỵ đè xuống nội tâm kích động, cái đó và hắn dự đoán không sai biệt lắm. Thần niệm phải là như vậy, có thể chạm tới địa phương hắn nhìn bằng mắt thường không thấy, thậm chí có thể lợi dụng loại lực lượng này đi thay đổi đồ đạc hắn chạm tới.

Lại là một quả Tráng Thần Đan bị Mạc Vô Kỵ nuốt vào, hắn tiếp tục dùng tu luyện công pháp đi lớn mạnh bản thân thần niệm.

Số 19 đan phòng vốn là địa phương luyện đan, lúc này hoàn toàn thành nơi tu luyện của Mạc Vô Kỵ. Khi Mạc Vô Kỵ lần nữa đổ vào một quả Tráng Thần Đan trong miệng, hắn mới phát hiện mười hai tấm Tráng Thần Đan hoàn toàn bị hắn ăn sạch. Không chỉ như thế, Ích Cốc Đan cũng bị hắn ăn mất không ít.

Đã tu luyện bao lâu? Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên. Sau một khắc hắn liền đem tu luyện bao lâu chuyện này hoàn toàn vứt sang một bên, hắn có thể rõ ràng quét ra một đạo thần niệm lực lượng, hắn thậm chí có thể cảm giác mình có thể dùng đạo thần niệm lực lượng này khống chế một vài thứ.

Thật giống như hắn lúc ban đầu dùng cường đại ý chí đi khống chế lôi hồ oanh kích hắn kinh mạch như nhau, hiện tại hắn hoàn toàn có thể dùng thần niệm lực lượng khống chế lôi hồ ầm đến thân thể hắn đi trùng kích bế tắc mạch lạc, mà không phải dùng biện pháp tu luyện tiến hành chu thiên vận chuyển.

Nếu là lại đem loại này thần niệm lực lượng dùng tại luyện đan, thì tính sao? Hắn Đan Quyết thiếu hụt chính là loại này thần niệm lực lượng, mỗi lần hắn dùng Đan Quyết, đều là dùng hết mạng già ý niệm đi khống chế. Chỉ là dùng ý niệm đi khống chế Đan Quyết, xác xuất thành công thật sự là quá thấp một phần.

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến liền làm, hắn lần thứ hai mở ra địa hỏa, tiếp tục luyện chế Tráng Thần Đan.

Dược liệu cho lô Thứ ba Tráng Thần Đan bị Mạc Vô Kỵ đưa vào lò luyện đan, lúc này đây Mạc Vô Kỵ tăng nhanh tốc độ. Hắn rất nhanh phát hiện coi như là không cần thần niệm lực lượng, tại hắn có thần niệm sau đó, luyện đan thủ quyết cũng càng thêm lưu sướng. Không chỉ như thế, suy nghĩ của hắn càng phát ra rõ ràng.

Đưa ra độ tinh khiết dược dịch cùng dung hợp dược dịch gần như là liền mạch lưu loát, Mạc Vô Kỵ chỉ dùng một phần ba thời gian lúc trước luyện đan đã bắt đầu phân đan, sau đó bắt đầu Ngưng Đan.

Tới thời điểm Ngưng Đan, Mạc Vô Kỵ bắt đầu đánh ra Đan Quyết, đây là hắn lần đầu tiên dùng thần niệm lực lượng đánh ra Đan Quyết. Nguyên bản tại lò luyện đan chậm rãi hình thành đan dược, tại Đan Quyết hạ xuống sau đó, hình thành tốc độ cấp tốc tăng nhanh. Không chỉ như thế, đan dược đã thành hình lần thứ hai bị nén lại, hình dạng đan dược nhỏ đi, tỉ lệ đan dược lại càng cao.

Một nén nhang sau đó, Mạc Vô Kỵ lại đánh ra thu Đan Quyết. Đến lúc này, căn bản cũng không cần hắn đánh ra lò luyện đan, mười hai tấm Tráng Thần Đan bị hắn thu Đan Quyết mang theo rơi vào trong bình ngọc.

Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ nắm bình ngọc, trước hắn cũng biết Đan Quyết luyện đan xác xuất thành công sẽ lên cao rất nhiều. Chỉ là bởi vì dùng Đan Quyết quá mức hao tâm tổn sức còn hàng ngày thất bại, hắn mới bỏ Đan Quyết. Hiện tại tu luyện được thần niệm, lại dùng Đan Quyết luyện đan, cư nhiên dễ dàng như vậy. Chẳng những dễ, tỉ lệ đan dược còn tăng lên một cấp bậc. Luyện đan thời gian, cũng là giảm hơn phân nửa.

Đây là hắn tại thời điểm Ngưng Đan mới dùng Đan Quyết, nếu là hắn ngay từ đầu sẽ dùng Đan Quyết, vậy tốc độ luyện đan chẳng những sẽ nhanh hơn, tỉ lệ đan dược phỏng chừng cũng sẽ tốt hơn.

Sự thực Mạc Vô Kỵ không có đoán sai, hắn tại Tráng Thần Đan lô thứ tư, liền toàn bộ hành trình chọn dùng Đan Quyết luyện chế. Lúc này đây hắn chẳng những lại đem thời gian lần thứ hai rút ngắn phân nửa, luyện chế ra đan dược tỉ lệ cũng là lại tăng lên một cấp bậc.

Duy nhất không khỏe chính là đại não có chút hỗn loạn, Mạc Vô Kỵ cũng không lo lắng, đây là vì thần niệm hắn tiêu hao quá lớn tạo thành.

Lại là nuốt một quả Tráng Thần Đan sau đó, Mạc Vô Kỵ bắt đầu nhắm mắt tĩnh toạ. Tráng Thần Đan chỉ là tăng lên thần niệm lực lượng, cũng không phải lực lượng khôi phục thần niệm. Chính là như vậy, Mạc Vô Kỵ thần niệm cũng là rất nhanh thì khôi phục lại. Đi qua lần này tiêu hao sau đó, Mạc Vô Kỵ phát hiện thần niệm của hắn lại tăng cường một phần.

Có thần niệm lực lượng, có thể khống chế Đan Quyết, Mạc Vô Kỵ không còn có lo lắng, dùng tốc độ nhanh nhất lại đem Tráng Thần Đan còn sót lại toàn bộ luyện chế hoàn tất.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 112: Sự Việc Đã Bại Lộ

Mạc Vô Kỵ thậm chí không có trực tiếp trở về Ngẫu Kiếm Phong, mà là đi trước Dược Vương Phong lại đem Yên Nhi mang về Ngẫu Kiếm Phong. Hắn không có khả năng lại đem hết thảy hi vọng đều ký thác vào trên người Ân Thiển Nhân, hắn là tam phẩm Nhân Đan Sư, muốn đi Ngũ Hành Hoang Vực còn có cách khác.

- Mạc sư huynh, Yên Nhi sư muội.

Thấy Mạc Vô Kỵ mang theo Yên Nhi trở về, Phỉ Bỉnh Trụ nhanh chóng đi lên lên tiếng.

- Có phải là có chuyện gì hay không?

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn Phỉ Bỉnh Trụ biểu tình, liền biết là có chuyện. Hắn tại luyện đan thất số 19 lại trì hoãn một ít thời gian.

Phỉ Bỉnh Trụ có chút lo lắng nói:

- Đúng vậy, ngày hôm qua nhị trưởng lão phái người tới, hắn nói ngươi từ đan thất trở về liền đi một chuyến tới chỗ hắn. Còn có, hậu trường của họ Mạnh chính là nhị trưởng lão.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ tới sư phụ của Tần Trần, đệ đệ Tần Tương Vũ, lúc đó chẳng phải nhị trưởng lão sao? Không nghĩ tới Mạnh Bạc Vu này hậu trường đồng dạng là nhị trưởng lão.

- Bỉnh Trụ, vô luận Bảo Huyết Ngẫu có đúng hay không đã thành thục, trước đào lên rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ thấy chuyện này đã đến tai nhị trưởng lão nơi đó, phỏng chừng có chút vướng tay chân, dứt khoát để cho Phỉ Bỉnh Trụ lại đem Bảo Huyết Ngẫu đào lên rồi lại nói.

Nói xong hắn lại bổ sung một câu:

- Lại đem tất cả mọi thứ đều dọn dẹp một chút, chúng ta tùy thời đều phải đi.

Nhị trưởng lão điều tra đến hắn nơi này, nếu mà Ân Thiển Nhân còn chưa có trở lại mà nói, hắn cần phải đi trước, không có khả năng ở tại chỗ này thử vận khí.

Phỉ Bỉnh Trụ liền vội vàng nói:

- Sư huynh yên tâm, ta sớm đã chuẩn bị xong hộp ngọc. Chỉ cần dùng hộp ngọc cùng linh thạch lại đem Bảo Huyết Ngẫu bảo tồn, có thể kiên trì thời gian mấy tháng cũng sẽ không hư hao. Thứ khác ta lập tức liền thu thập.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, đang muốn nói chuyện, đã nhìn thấy Đan Sư điện chấp sự Nguyên Tề vội vã đã đi tới.

- Nguyên chấp sự.

Không đợi Nguyên Tề nói chuyện, Mạc Vô Kỵ chủ động tiến lên ôm quyền thăm hỏi một câu.

Nguyên Tề liếc mắt xem Mạc Vô Kỵ, đã không còn cái loại này nhiệt tình lần đầu tiên, mà là thở dài nói:

- Mạc Đan Sư, tông chủ và Ân sư tỷ còn có mấy vị trưởng lão đều ở tông môn đại điện chờ ngươi, ngươi cùng ta đi sao?.

Nghe được Ân Thiển Nhân trở về, Mạc Vô Kỵ trong lòng hơi thả lỏng một phần. Xem ra Ân Thiển Nhân sau khi trở về còn không có đi Dược Vương Phong, nếu không hắn sẽ gặp được. Hắn tin tưởng Ân

Thiển Nhân sẽ sẽ giúp hắn một lần, hơn nữa hắn cũng chỉ cần Ân Thiển Nhân giúp hắn lúc này đây. Sau đó, hắn lại sẽ cùng Vô Ngân Kiếm Phái không còn quan hệ gì nữa.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, biểu tình bình tĩnh nói với Phỉ Bỉnh Trụ:

- Bỉnh Trụ, ngươi làm chuyện của ngươi, ta đi một lát sẽ trở lại.

- Sư huynh yên tâm.

Phỉ Bỉnh Trụ gật đầu, hắn cũng không biết Mạc Vô Kỵ có thể trốn qua cửa ải này hay không, bất quá đến lúc này, cũng chỉ nghe theo mệnh trời.

...

Mạc Vô Kỵ đi theo Đan Sư điện chấp sự Nguyên Tề đi vào Vô Ngân Kiếm Phái tông môn đại điện, đây là hắn lần thứ hai bước vào cái đại điện này, lần đầu tiên tới thời điểm là vì làm dược đồng cho Thạch Tuấn. Lúc này Thạch Tuấn đã qua đời, hắn lại thành Vô Ngân Kiếm Phái khách khanh Đan Sư. Thế sự biến đổi thất thường, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Tiến vào tông môn đại điện, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy đông đảo trưởng lão đều đến nơi này. Dù cho hắn chưa từng thấy qua nhị trưởng lão, hắn cũng là liếc mắt một cái liền nhận ra nhị trưởng lão. Nhị trưởng lão râu dài áo bào tro, ánh mắt rất là sắc bén. Tại bên người nhị trưởng lão đứng sẵn một người nam tử trẻ tuổi oai hùng, có vài phần bóng dáng của Tần Tương Vũ, Mạc Vô Kỵ lập tức liền đoán được đây hắn là Tần Trần.

Ngoài ra, tông môn Đan Sư cũng đều đến nơi này, tông chủ Cô Nhiên sắc mặt lạnh lùng, ngồi ở vị trí đầu không nói được một lời. Để cho Mạc Vô Kỵ lo lắng chính là, vị trí Cù Đan Sư dời đến phía sau Ân Thiển Nhân. Có thể đoán được, Cù Đan Sư địa vị lúc này đã gần với Ân Thiển Nhân.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Ngẫu Kiếm Phong Mạc Vô Kỵ ra mắt tông chủ, ra mắt các vị trưởng lão, phong chủ, điện chủ.

Không có ai nói chuyện, một hồi lâu sau đó, Ân Thiển Nhân mới nhu hòa nói:

- Mạc Đan Sư mời ngồi đi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm nghĩ, xem ra ngày hôm nay chính là muốn nhằm vào hắn a.

- Chờ một chút, Mạc Đan Sư, ta nghe nói một người tạp dịch đệ tử ở Linh Dược phối dược phòng bởi vì phối sai thuốc, dẫn đến một lò đan dược của Cù Đan Sư bị hủy, sau cùng bị chấp pháp điện mang đi. Mà Mạc Đan Sư ngươi lại không để ý tông môn quy củ, mạnh mẽ đi chấp pháp điện mang đi cái kia phạm tội tạp dịch đệ tử?

Không đợi Mạc Vô Kỵ ngồi xuống, một người nam tử vẻ mặt hung tợn liền đứng lên đặt câu hỏi.

Mạc Vô Kỵ quen biết tên này, Hỏa Kiếm Phong Tàng Thiên Hành, cùng mình rốt cuộc có cừu oán một cái.

Thật giống như không có nghe được Tàng Thiên Hành nói gì, Mạc Vô Kỵ không chút do dự đặt mông ngồi xuống ghế.

Thấy Mạc Vô Kỵ ngồi xuống, chẳng những là Tàng Thiên Hành, chính là Cù Đan Sư cùng vài tên trưởng lão cũng đều là vẻ mặt vẻ giận dữ. Tên họ Mạc quá kiêu ngạo, lẽ nào hắn không biết hiện tại hắn là người bị thẩm vấn sao?

Không đợi người thứ hai đứng lên làm khó dễ, Mạc Vô Kỵ liền nhàn nhạt nói với Tàng Thiên Hành:

- Tàng phong chủ cũng chỉ là nghe nói a, cái này cũng trách không được Tàng phong chủ. Bởi vì Tàng phong chủ không hiểu luyện đan, tự nhiên không rõ ràng lắm ngọn nguồn trong đó. Ta tin tưởng các vị đang ngồi chỉ cần hơi chút hiểu một điểm luyện đan tri thức, liền biết chuyện này có vấn đề. Cù Đan Sư là đỉnh cấp Đan Sư của Vô Ngân Kiếm Phái, coi như là dược đồng của hắn không được cầm nhầm thuốc, Cù Đan Sư há có thể không sẽ phát hiện? Còn dùng Linh Dược sai lầm đi luyện đan sao?

Tàng phong chủ, ngươi không biết không quan hệ, lại không thể hoài nghi trình độ Cù Đan Sư. Ta khẳng định nơi này bất kỳ một Đan Sư nào, cũng sẽ không phạm ra loại sai lầm cấp thấp này. Ta đi chấp pháp điện, cùng người của chấp pháp điện phân tích qua trong đó ngọn nguồn sau đó, biết được tên đệ tử kia là bị người ta oan uổng, cho nên lúc này mới vô tội thả ra. Về phần Tàng phong chủ nói mạnh mẽ mang đi, đoán chừng là tự biên tự diễn sao??

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không bởi vì người khác không cho hắn ngồi mà đứng ở đây, lúc này một khi thua thế, chẳng khác nào bị người ta không ngừng chà đạp. Hắn ngược lại không có nói mò, một cái Đan Sư nếu là ngay cả mình vào lô dược liệu đều không phân rõ, vậy cũng đừng luyện đan.

Lần này tông môn đại điện không ai đứng lên lại hỗ trợ nói chuyện, chính là Cù Đan Sư cũng không có nói nhiều. Bởi vì Mạc Vô Kỵ nói đạo lý quá rõ ràng, nếu là một cái Đan Sư ngay cả mình luyện đan yêu cầu vài loại Linh Dược cũng nghĩ sai rồi, vậy Đan Sư kia thật đúng là đừng luyện đan nữa.

Có thể thấy được chuyện này xác thực là có người vu hãm tạp dịch đệ tử phối dược phòng.

Nhị trưởng lão đột nhiên hỏi:

- Mạc Đan Sư, đoạn thời gian gần nhất, ngươi có gặp Mạnh Đan Sư không?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng đứng lên, đối với nhị trưởng lão ôm một cái quyền, lúc này mới không hiểu hỏi:

- Hứa trưởng lão, ta đến tông môn sau đó không có hay ra ngoài, không biết vị Mạnh Đan Sư là ai?

Trước khi thông ass Mạnh Bạc Vu, hắn căn bản cũng không quen biết Mạnh Đan Sư, tông môn khẳng định có thể điều tra ra được. Một khi hắn trả lời không có nhìn thấy, như vậy liền có vấn đề. Có thể thấy được câu hỏi của nhị trưởng lão rất là âm hiểm.

Một người nam tử da dẻ trắng nõn, ánh mắt híp lại mở miệng nói:

- Mạc Đan Sư, căn cứ ta chấp pháp điện điều tra. Mạnh Đan Sư tại mấy tháng trước đi ra ngoài qua một lần, mấy ngày sau, Mạnh Đan Sư cũng không có trở về, ngược lại Mạc Đan Sư ngươi lại từ bên ngoài trở về. Theo ta điều tra, trước lúc này cũng không có việc Mạc Đan Sư ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, đây là sơ hở duy nhất của hắn, nhưng hắn cũng không có cách nào, bởi vì hắn không có bất kỳ biện pháp nào thần không biết quỷ không hay trở lại tông môn. Nếu là không làm như vậy, vậy khẳng định sẽ điều tra đến Ô Khai.

- Ta gần nhất liên tục đi ra ngoài qua hai lần, về phần vì sao không có ghi lại, ta nghĩ sa điện chủ hắn là hỏi đệ tử ghi chép, mà không phải tới hỏi ta.

Mạc Vô Kỵ một mực chắc chắn hắn đi ra ngoài qua, loại chuyện này hắn tuyệt đối không có khả năng thừa nhận. Dù cho đối phương khẳng định Mạnh Bạc Vu là hắn giết chết, hắn cũng không có thừa nhận, chỉ cần chống rời đi tông môn, hắn liền thắng rồi.

- Ta hoài nghi mấy tháng trước Mạnh Đan Sư từ tông môn đi ra đã không phải là bản thân của hắn, mà là...

- Sa điện chủ, nếu là không có căn cứ, vẫn là không nên tùy tiện hoài nghi. Ta đối với Mạc Đan Sư rất hiểu, hắn không phải là một người thích gây chuyện.

Ân Thiển Nhân đột ngột ra cắt đứt Sa điện chủ nói.

Sa điện chủ mặc dù là chấp pháp điện điện chủ, đối với lời của Ân Thiển Nhân cũng không dám không nhìn, chỉ có thể cứng rắn lại đem nửa đoạn nói còn sót lại nuốt xuống. Dù cho người khác đều biết hắn muốn nói gì, hắn cũng không cách nào nói tiếp đi ra.

Mạc Vô Kỵ trong lòng là thực sự cảm kích, dù cho mọi người hoài nghi hắn giết chết Mạnh Bạc Vu, chỉ cần chuyện này không có bị phá, liền còn có đường sống cứu vãn. Một khi vạch trần, vậy thì không dễ sống.

Nhị trưởng lão ánh mắt lạnh như băng tại trên người Mạc Vô Kỵ quét một vòng, Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm nhận được một đạo bén nhọn sát khí. Hắn khẳng định, nhị trưởng lão tuy tiện không nói thêm gì, cũng sẽ không bỏ qua hắn. Ân Thiển Nhân chỉ có thể ở trước người bảo vệ hắn, một khi hắn rời đi cái tông môn đại điện này, mạng nhỏ của hắn sẽ theo tình hình đặc biệt lúc ấy bị nhị trưởng lão mang đi. Loại cảm giác này vô lực nắm trong tay mạng nhỏ mình, Mạc Vô Kỵ thực sự là chán ghét.

Tại Nhiêu Châu cái kia phàm tục thế giới là như vậy, hiện tại đi tới tu chân địa phương, cũng là như vậy.

Cô Nhiên cắt đứt trầm mặc cùng áp lực trong đại điện:

- Mạnh Đan Sư sự tình trước tiên tạm thời để đó sao?, Sa điện chủ có thể tiếp tục điều tra một chút nguyên nhân, dù sao Vô Ngân Kiếm Phái một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư không giải thích được mất tích không phải là việc nhỏ. Mạc Đan Sư cũng là nhị phẩm Nhân Đan Sư của ta Vô Ngân Kiếm Phái, nếu là không có chứng cớ, Sa điện chủ đừng ảnh hưởng đến Mạc Đan Sư.

- Dạ.

Chấp pháp điện điện chủ vội vàng đáp, hắn biết đây không phải là Mạc Vô Kỵ nhị phẩm Nhân Đan Sư nổi lên tác dụng, mà là lời của Ân Thiển Nhân nổi lên tác dụng.

Ân Thiển Nhân địa vị tại tông chủ trong mắt, trừ chính hắn ra, tuyệt đối là tông môn đệ nhất nhân.

Thấy chấp pháp điện điện chủ đã không còn dị nghị, Cô Nhiên cũng gật đầu tiếp tục nói:

- Phía sau chúng ta thảo luận một chút sự tình đi tới Ngũ Hành Hoang Vực tiến hành đan đấu, Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu sắp cử hành, lần này hội nghị sau đó chúng ta lập tức liền phải xuất phát. Bởi vì Vô Ngân Kiếm Sơn duyên cớ, hiện tại Đan Sư chúng ta có thể phái xuất thủ chỉ có Ân Đan Sư và Cù Đan Sư...

Ân Thiển Nhân nói lần nữa:

- Tông chủ, Mạc Đan Sư đối với tinh luyện linh thảo có kiến giải độc đáo, thậm chí không kém ta. Ta hi vọng lần này có thể mang Mạc Đan Sư cùng đi hỗ trợ, có lẽ sẽ đưa đến tác dụng mới.

- Không được!

Lần này tông chủ vẫn không nói gì, nhị trưởng lão liền chủ động đứng ra nói:

- Mạc Đan Sư bây giờ còn rơi vào một án của Mạnh Đan Sư, dù là hiện tại không có chứng cứ, cũng không thể để cho hắn đi Ngũ Hành Hoang Vực đại biểu tông môn đan đấu.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, nếu là Ân Thiển Nhân đi rồi, hắn còn ở lại bên trong tông môn, đó chính là chịu chết. Hiện tại nhị trưởng lão cả Ân Thiển Nhân mặt mũi cũng không cho, hiển nhiên là quyết tâm muốn giết hắn.

Nghĩ tới đây, hắn lại cũng không kịp đoái hoài cái khác, chậm rãi đứng lên:

- Hứa trưởng lão, ngươi vì sự tình Mạnh Đan Sư hoài nghi ta, ta không thèm để ý. Dù sao chỉ là hoài nghi mà thôi. Nhưng chỉ vì ngươi hoài nghi, liền đem ta giam lỏng tại Vô Ngân Kiếm Phái, cái này không khỏi quá mức bá đạo rồi sao?.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Cửu Nguyệt Đan Các

Ân Thiển Nhân cũng đứng lên, nàng đồng dạng hiểu rõ tình cảnh của Mạc Vô Kỵ, một khi nàng rời đi Vô Ngân Kiếm Phái, này Mạc Vô Kỵ lại đem hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Hơn nữa nàng cũng biết, nàng rất nhanh liền phải rời khỏi tông môn.

- Hứa trưởng lão, tông chủ nói rất đúng, khi chưa có chứng cớ xác thật, Mạc Đan Sư bản thân có quyền tự do đi lại.

Ân Thiển Nhân nhấn mạnh.

Nhị trưởng lão trong mắt sát khí chút nào cũng không có thu liễm, vẫn như cũ thản nhiên nói:

- Ta cũng không nói là Mạc Đan Sư không được tự do, thế nhưng Mạc Đan Sư lại không thể đại biểu tông môn đi Ngũ Hành Hoang Vực, điều này không hợp đạo lý. Chỉ cần Mạc Đan Sư không đi Ngũ Hành Hoang Vực, đi địa phương khác ta cũng sẽ không ngăn cản. Dù sao Ngũ Hành Hoang Vực là đại biểu uy vọng cùng tôn nghiêm của tông môn, tuyệt đối không thể để cho một người còn chưa có rửa sạch hiềm nghi đi qua đó.

Ân Thiển Nhân biến sắc, nhị trưởng lão là quyết tâm muốn giết Mạc Vô Kỵ a. Đừng xem nhị trưởng lão nói Mạc Đan Sư có thể đi địa phương khác, trên thực tế nếu mà nàng không có khả năng mang theo Mạc Vô Kỵ đi Ngũ Hành Hoang Vực, vậy Mạc Vô Kỵ đó là một con đường chết.

Đang ở thời điểm Ân Thiển Nhân còn muốn nói gì đó, tông chủ Cô Nhiên nói lần nữa:

- Cứ dựa theo nhị trưởng lão nói sao?, Mạc Đan Sư tạm thời ở lại tông môn. Mạc Đan Sư, ngươi đi về trước đi.

- Dạ, tông chủ.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể ôm quyền cảm tạ một tiếng, thối lui ra khỏi tông môn đại điện.

Hắn rất là bất đắc dĩ, tuy tông chủ đối với hắn còn có một chút thưởng thức như vậy, nhưng giữa nhị trưởng lão và hắn, tông chủ không chút do dự sẽ lựa chọn nhị trưởng lão.

Ân Thiển Nhân đưa mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ mang theo áy náy, nàng đã nói muốn dẫn Mạc Vô Kỵ đi Ngũ Hành Hoang Vực. Hiện tại tông chủ lên tiếng, nàng dù cố gắng hơn nữa, vậy thì vẫn vô ích. Chẳng những không có khả năng mang đi Mạc Vô Kỵ, còn có thể có thể để cho Mạc Vô Kỵ ở vào tình cảnh càng nguy hiểm. Nhị trưởng lão địa vị trên thực tế cũng sẽ không thấp hơn so với nàng, luận thực lực càng là mạnh hơn nàng, nàng không có khả năng mạnh mẽ làm ra cái cử động gì.

Chỉ có thể đợi được lần đại hội kết thúc này, sau đó đi Ngẫu Kiếm Phong hỗ trợ nghĩ một chút biện pháp.

...

- Mạc sư huynh, ngươi không có việc gì liền tốt rồi, đồ đạc ta bên này đều đã thu thập xong.

Thấy Mạc Vô Kỵ trở về, Phỉ Bỉnh Trụ cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Bỉnh Trụ, đồ đạc thu thập xong, chúng ta bây giờ liền đi.

Phỉ Bỉnh Trụ vừa nhìn sắc mặt Mạc Vô Kỵ, liền biết chuyện không phải là đơn giản như vậy. Hắn cũng không có hỏi nhiều một chữ, nhanh

chóng cùng hai người Đào Ngao vác lên bao bọc.

Mạc Vô Kỵ mang theo Yên Nhi, Đào Ngao phu phụ, Phỉ Bỉnh Trụ, nhóm năm người cấp tốc rời đi Ngẫu Kiếm Phong ra khỏi Vô Ngân Kiếm Phái.

Ân Thiển Nhân không có khả năng trông cậy vào nữa, Mạc Vô Kỵ ngoại trừ rời đi Vô Ngân Kiếm Phái bên ngoài, chớ không có cách nào khác. Cũng may hắn còn tranh thủ tới rồi không phải là bị giam lỏng tại Vô Ngân Kiếm Phái, bằng không hắn thực sự chết chắc rồi.

- Chúng ta còn có bao nhiêu linh thạch?

Mạc Vô Kỵ đột nhiên hỏi một câu.

- Còn có một 1k600 Linh thạch.

Phỉ Bỉnh Trụ liền vội vàng nói:

- Mạc sư huynh, tình cảnh của chúng ta bây giờ có đúng hay không rất nguy hiểm?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Mạnh Bạc Vu chỗ dựa vững chắc là nhị trưởng lão, không biết hắn và Mạnh Bạc Vu là quan hệ như thế nào, lão già này nhất định muốn đưa ta vào chỗ chết. Ân sư tỷ đã không được quyền phát biểu, nếu như chúng ta hiện tại không rời đi Vô Ngân Kiếm Phái, cũng đi không xong.

- Chúng ta đây đi chỗ nào?

Phỉ Bỉnh Trụ liền vội vàng hỏi.

- Đi Biên Thành.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói, hắn nghe nói Biên Thành có biện pháp đi Ngũ Hành Hoang Vực. Tuy rằng trên người của hắn linh thạch không nhất định đủ năm người đi Ngũ Hành Hoang Vực, bất quá hắn

còn có Tráng Thần Đan. Loại đan dược này vô giá, bây giờ là thời điểm sơn cùng thủy tận, hắn cũng chỉ có thể lại đem đan dược này lấy ra.

Hiện tại nhị trưởng lão này vẫn còn đang họp, nhất định phải thừa dịp trước khi nhị trưởng lão hội nghị kết thúc đến Biên Thành, bằng không ở trên đường liền có thể có thể bị giết chết.

Từ Vô Ngân Kiếm Phái đến Biên Thành, nếu mà ngồi phi hành thú xe, chỉ cần một hai canh giờ.

Mạc Vô Kỵ lúc này tự nhiên sẽ không luyến tiếc hoa linh thạch, hắn trực tiếp thuê một chiếc phi hành xe thú, rời đi Vô Ngân Kiếm Phái tông môn, trực tiếp đi tới Biên Thành.

Đây cũng là điều nhị trưởng lão không có nghĩ tới, hắn nghĩ không ra Mạc Vô Kỵ quyết đoán như vậy, lập tức rồi rời đi Vô Ngân Kiếm Phái đi tới Biên Thành. Coi như là nghĩ tới, hắn cũng sẽ không lưu ý. Mạc Vô Kỵ ở Biên Thành, cũng đi không xong. Dù cho rời đi, hắn vẫn là có thể đuổi theo giết chết Mạc Vô Kỵ.

Một tạp dịch đệ tử ôm trên đùi gái, cũng dám động tới người của hắn, quả thực chính là muốn chết.

...

Biên Thành Bắc Thủy Tửu Lâu, Mạc Vô Kỵ vừa tiến đến đã bị tiểu nhị nhận ra được, hắn liền vội vàng nghênh đón, vẻ mặt tươi cười nói:

- Vị bằng hữu này, ta thế nhưng trông mòn con mắt chờ ngươi qua đây a.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn vị này tiểu nhị, lòng nói hắn chỉ là ở chỗ này hai lần mà thôi, căn bản là không tính là cái gì tôn quý khách nhân, tiểu nhị muốn đợi hắn làm gì? Hắn tới nơi này, chỉ là bởi vì cùng nơi này tương đối quen thuộc, muốn dò hỏi một chút vị trí truyền tống trận mà thôi.

- Ngươi tìm ta có việc à?

Mạc Vô Kỵ hỏi một câu.

Tiểu nhị kia liền vội vàng nói:

- Không phải là ta tìm ngươi, là Thiếu các chủ của Cửu Nguyệt Đan Các tìm ngươi...

Cửu Nguyệt Đan Các? Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm đọc một lần, lập tức liền nghĩ tới. Nhà đan các này không phải là mấy tháng trước hắn đi bán ra đan dược sao? Cái kia chủ tiệm thật là có chút vắt chày ra nước, nếu không phải là hắn vội vã cần linh thạch, thật đúng là sẽ không lại đem đan dược bán cho cửu nguyệt.

- Bằng hữu, ngài chờ, ta lập tức đi ngay giúp ngươi gọi Thiếu các chủ...

- Ha ha, thực sự là khéo léo a...

Một tiếng cười ôn hòa truyền đến, theo đó Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy một người nam tử tướng mạo thanh tú, da dẻ trắng nõn trẻ tuổi đi vào tửu lâu. Nam tử trẻ tuổi một thân áo gai, thoạt nhìn rất là mộc mạc.

- Thiếu các chủ.

Tiểu nhị kia thấy thanh niên này lại đây, nhanh chóng tiến lên lên tiếng chào hỏi, sau đó nhường ra một bên. Vốn chính là Thiếu các chủ của Cửu Nguyệt Đan Các muốn tìm khách nhân này, hiện tại nếu Thiếu các chủ chính tự tới rồi, hắn tự nhiên không cần đi báo tin nữa.

- Ta tự giới thiệu mình một chút, ta là Cửu Nguyệt Đan Các Chân Thiếu Khắc.

Nam tử thanh tú rất là nhiệt tình đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

Mạc Vô Kỵ cũng không nhận ra rất khéo léo, từ vừa rồi tiểu nhị nói, còn có Thiếu các chủ Cửu Nguyệt Đan Các này đột nhiên xuất hiện, hắn liền biết Thiếu các chủ này nhất định là hàng ngày lại đây kiểm tra hắn có tới Bắc Thủy Tửu Lâu hay không.

- Tán tu Mạc Vô Kỵ, không biết Thiếu các chủ tìm ta chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

Hắn là bán một nhóm đan dược cho Cửu Nguyệt Đan Các, thế nhưng một nhóm đan dược kia tuyệt đối sẽ không có vấn đề, muốn nói chịu thiệt cũng là hắn chịu thiệt, cho nên hắn không sợ Chân Thiếu Khắc là tìm hắn phiền toái.

Chân Thiếu Khắc áy náy nói:

- Trên thực tế ta thường xuyên đến nơi này chờ Mạc huynh, chủ nếu là bởi vì trước đây Mạc huynh bán ra một nhóm đan dược cho Cửu Nguyệt Đan Các ta. Lúc đó ta cùng chưởng quỹ cũng không tại trong điếm, cùng Mạc huynh giao tiếp chính là một người quản sự trong tiệm. Hắn dùng giá tiền vô cùng thấp thu mua Mạc huynh cực tốt đan dược, điều này làm cho ta vẫn áy náy bất an. Lần này gặp Mạc huynh, cũng là muốn lại đem tiền trả đủ cho Mạc huynh.

Thì ra là như vậy, Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm. Hắn không nghĩ tới Chân Thiếu Khắc này cư nhiên tuân thủ nghiêm ngặt sinh ý chuẩn tắc như vậy, trước đây Phỉ Bỉnh Trụ không muốn chiếm tiện nghi hắn, đó là bởi vì Phỉ Bỉnh Trụ không phải là người làm ăn. Một người làm ăn có thể làm được điểm này, vậy thì càng thêm đáng quý. Nếu Cửu Nguyệt Đan Các vẫn là loại lý niệm này, vậy Cửu Nguyệt Đan Các nhất định không phải là một cái thế lực nhỏ.

Mạc Vô Kỵ tin tưởng Chân Thiếu Khắc khẳng định còn có nguyên nhân khác, nói không chừng là vì đan dược của hắn mà đến. Hắn không dám nói cái khác, đan dược hắn luyện chế thật đúng là sẽ không kém so với bất luận cái gì cùng giai Đan Sư.

- Vậy thì đa tạ Thiếu các chủ.

Mạc Vô Kỵ vội vàng ôm quyền cảm tạ, hắn cũng sẽ không giả vờ hào phóng (không muốn) những linh thạch này. Hiện tại hắn muốn từ Biên Thành rời đi, chính là thời điểm cần gấp linh thạch.

Chân Thiếu Khắc xua tay nói:

- Mạc huynh nếu mà coi trọng ta gọi ta Thiếu Khắc, gọi Thiếu các chủ thật sự là khách khí. Mạc huynh, nơi này không phải là chỗ nói chuyện, không bằng đi ta Cửu Nguyệt Đan Các có thể hay không?

Mạc Vô Kỵ lòng nói ta và ngươi còn không có quen như vậy sao?, hiện tại Chân Thiếu Khắc nói hắn như vậy cũng sẽ không phản đối:

- Đã như vậy, vậy kính xin Thiếu các chủ dẫn đường.

Chân Thiếu Khắc là đang ngồi xe tới, xe thú của hắn còn rất rộng rãi, Mạc Vô Kỵ năm người cộng thêm hắn tổng cộng sáu người ngồi bên trong buồng xe, cũng không hiện lên chen chúc.

Xe thú rất nhanh, dọc theo đường đi Chân Thiếu Khắc căn bản cũng không nói đan dược, chỉ là giới thiệu một phần Biên Thành nhân vật phong tình, nói chuyện càng là bận tâm đến mỗi người, để cho người ta cảm thấy như nổi xuân phong.

Gần nửa nén hương thời gian, xe thú liền dừng ở Cửu Nguyệt Đan Các. Chân Thiếu Khắc để cho người hầu tiếp đãi Yên Nhi bốn người, hắn mang theo Mạc Vô Kỵ tiến vào một cái nghị sự thất.

- Mạc huynh, nếu là ta không có đoán sai, ngươi hắn là một cái Đan Sư sao?? Lần trước những đan dược kia có phải là ngươi hay không chính bản thân luyện chế?

Tiến vào nghị sự thất sau đó, Chân Thiếu Khắc không có lại quanh co, đơn giản trực tiếp hỏi.

Mạc Vô Kỵ cũng không có giấu diếm, hiện tại hắn thân phận của hắn, Đan Sư là thứ duy nhất có tư cách cùng người khác đàm phán thẻ đánh bạc.

- Chân Thiếu đoán không lầm, ta chính là một cái Đan Sư.

Phỏng chừng đến Chân Thiếu Khắc là muốn mượn thân phận Đan Sư của hắn, Mạc Vô Kỵ đơn giản cũng gọi là Thiếu. Hắn và Chân Thiếu Khắc không phải là rất quen thuộc, gọi Thiếu Khắc không được tự nhiên. Gọi Thiếu một cái có thể mượn hơi cùng Chân Thiếu Khắc quan hệ, thứ hai không cảm thấy không được tự nhiên.

Nghe được Mạc Vô Kỵ quả nhiên là một cái Đan Sư, Chân Thiếu Khắc tinh thần đại chấn, cũng không có để ý Mạc Vô Kỵ xưng hô, liền vội vàng hỏi:

- Mạc huynh là nhị phẩm Nhân Đan Sư, hay là…?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ta là một cái tam phẩm Nhân Đan Sư.

Chân Thiếu Khắc vỗ tay một cái, vẻ mặt tươi cười nói:

- Ta quả nhiên không có đoán sai, Mạc Đan Sư thật đúng là một cái tam phẩm Nhân Đan Sư. Không biết Mạc Đan Sư có thể nghe nói qua Cửu Nguyệt Đan Các ta hay không?

Mạc Vô Kỵ áy náy nói:

- Ta vẫn đang bế quan nghiên cứu đan đạo, đối với các tông môn rất ít lý giải, xin hãy tha lỗi.

- Không có việc gì, không có việc gì.

Chân Thiếu Khắc khoát tay chặn lại, vẫn như cũ cười tủm tỉm nói:

- Ta giới thiệu một chút Cửu Nguyệt Đan Các sao?, ta Cửu Nguyệt Đan Các coi như là một cái Địa cấp thế lực, tại ngũ đại đế quốc cũng có tiếng nói nhất định. Tuy nói so ra kém Thiên Cực Điện cái loại này chuẩn Thiên Cấp Tông Môn, địa vị so với bình thường Địa Cấp Tông Môn cao hơn một chút.

Dính đến mượn hơi Mạc Vô Kỵ sự tình, Chân Thiếu Khắc cũng không muốn khiêm tốn.

Mạc Vô Kỵ ung dung thản nhiên, chờ Chân Thiếu Khắc sau khi nói xong, hắn mới hỏi:

- Zậy Chân Thiếu ta mang tới nơi này, nên không phải chỉ là để vì bồi thường một chút đan dược linh thạch đúng không??

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Hi Vọng

Chân Thiếu Khắc liền vội vàng nói:

- Ngoại trừ cái này ra, ta còn có một chuyện yêu cầu hơi quá đáng. Không biết Mạc Đan Sư đã nghe nói qua Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu chưa? Ta đối với trình độ luyện đan của Mạc Đan Sư cực kỳ tôn sùng, muốn mời Mạc Đan Sư đại biểu cho Cửu Nguyệt Đan Các tham gia Ngũ Hành Hoang Vực đấu đan thi đấu.

Một loại cảm xúc mãnh liệt hạnh phúc xông lên trong lòng Mạc Vô Kỵ, cái đó và thời điểm đang buồn ngủ, có thêm một cái gối đầu khác gì nhau? Mất đi cơ hội cùng Vô Ngân Kiếm Phái đi tới Ngũ Hành Hoang Vực sau đó, hắn còn chuẩn bị nghĩ hết tất cả biện pháp đi trước Ngũ Hành Hoang Vực rồi lại nói. Không nghĩ tới hi vọng tại Biên Thành, có người chủ động mời hắn đi Ngũ Hành Hoang Vực tham gia đan đấu.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền tỉnh táo lại, ôm quyền đối với Chân Thiếu Khắc nói:

- Ta đích xác rất muốn tham gia Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu thi đấu. Chỉ là ta đã từng tại Vô Ngân Kiếm Phái đảm nhiệm qua một đoạn thời gian khách khanh Đan Sư, trước đây không lâu đắc tội Vô Ngân Kiếm Phái nhị trưởng lão. Chính là bởi vì nhị trưởng lão muốn đuổi giết ta, ta mới nghĩ biện pháp từ Biên Thành rời đi. Nếu là Chân Thiếu có thể giúp ta ngăn trở nhị trưởng lão, ta nguyện ý vì Cửu Nguyệt Đan Các tham gia đan đấu. Nếu là ngươi không thể giúp ta ngăn trở nhị trưởng lão, vậy ta nhất thiết phải hiện tại liền rời đi Biên Thành.

Mạc Vô Kỵ không nói nhảm, gọn gàng dứt khoát lại đem việc chính bản thân gặp phải nguy hiểm nói ra. Hắn cũng không muốn chuyện tới trước mắt lại nói cho Chân Thiếu Khắc, khi đó nếu là Chân Thiếu Khắc ứng đối trễ, ngược lại là hại người hại mình.

Chân Thiếu Khắc cũng không có bao nhiêu lưu ý, vẫn như cũ cười nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ta có thể đoán, Vô Kỵ ngươi dẫn theo vài người, hắn là người nhà cùng quản sự của ngươi. Nếu là không có đắc tội với người ta, sẽ không như vậy vội vã cả nhà xuất động đi tới Biên Thành.

Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm sợ hãi than Chân Thiếu Khắc quan sát cẩn thận tỉ mỉ, nhìn người bên cạnh hắn mang, thì đã biết tình cảnh của hắn. Hơn nữa đang khi nói chuyện, không xưng hô cao thấp, kéo gần lại quan hệ giữa hai người.

- Vô Kỵ ngươi có thể đem những thứ này đều nói cho ta biết, đủ thấy thẳng thắn. Ta Cửu Nguyệt Đan Các tuy rằng không là cái gì đỉnh cấp thế lực, cũng không phải sợ hãi một cái bình thường Địa Cấp Tông Môn trưởng lão.

Chân Thiếu Khắc giọng nói bình tĩnh, không có lời nói hùng hồn, chính là loại này bình thường vô sóng giọng nói, mới càng làm cho người cảm thụ được hắn căn bản cũng không có lại đem Vô Ngân Kiếm Phái nhị trưởng lão để ở trong lòng.

Trên thực tế hắn thậm chí không có hỏi Mạc Vô Kỵ là bởi vì chuyện gì đắc tội nhị trưởng lão.

- Tốt, đã như vậy, vậy ta từ hôm nay trở đi chính là khách khanh Đan Sư của Cửu Nguyệt Đan Các, mãi cho đến khi Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu kết thúc.

Mạc Vô Kỵ thấy Chân Thiếu Khắc có quyết đoán như vậy, lúc này liền không chút do dự đứng lên nói.

- Thiếu các chủ, Vô Ngân Kiếm Phái Hứa trưởng lão cầu kiến.

Vừa lúc đó, một người đan các tiểu nhị đi tới cạnh cửa, nhỏ giọng bẩm báo.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thất kinh, họ Hứa này tới thật nhanh. Hắn vừa mới đến Biên Thành, thậm chí còn chưa kịp rời đi nơi này, tên này đã tới rồi. Thảo nào tên này không sợ hắn chạy trốn, thì ra đã sớm biết hắn trốn không thoát. Nếu không phải Thiếu các chủ của Cửu Nguyệt Đan Các đột nhiên nhúng tay? Mạc Vô Kỵ rùng mình một cái, thậm chí không dám nghĩ tới.

Quả nhiên lại đem mạng nhỏ ký thác vào trên người người khác, đều là không đáng tin. Hắn làm sai hai chuyện, đệ nhất chính là lại đem mạng nhỏ ký thác vào trên người Ân Thiển Nhân. Thứ hai hắn đánh giá thấp tốc độ của Hứa trưởng lão, hắn chân trước vừa tới Biên Thành, chân sau Hứa trưởng lão đã đến.

Trên thực tế hắn hắn là xuất hiện ở sau sự tình Mạnh Bạc Vu, lập tức liền cao chạy xa bay. Bất quá nói như vậy, hắn liền không có cách nào tại trong khoảng thời gian ngắn trở thành Thác Mạch tầng bảy tu sĩ, cũng không có cách nào trở thành tam phẩm Nhân Đan Sư. Được mất giữa đó, đích xác rất khó khăn tính toán.

Chỉ có thực lực của chính mình luôn tăng cường, mới đúng là sự tình căn bản nhất.

Chân Thiếu Khắc đứng lên, cười nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ cùng ta cùng đi ra ngoài sao?

Mạc Vô Kỵ gật đầu, chuyện này vốn chính là vì hắn, Chân Thiếu Khắc hỗ trợ, hắn há có thể không ra mặt? Chân Thiếu Khắc sở dĩ hỗ trợ, cũng là nhìn trúng luyện đan trình độ của hắn, chuẩn bị mượn dùng, cũng không phải cùng hắn quan hệ tốt bao nhiêu.

...

- Đã lâu không gặp, Thiếu các chủ phong thái càng hơn trước kia.

Mạc Vô Kỵ cùng Chân Thiếu Khắc vừa đến lầu một (cửa hàng), Hứa Phi Ba râu dài áo bào tro liền cười tủm tỉm đối với Chân Thiếu Khắc ôm quyền nói. Về phần phía sau Chân Thiếu Khắc là Mạc Vô Kỵ, này trực tiếp bị hắn không nhìn rớt.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên cũng sẽ không để ý tới nhị trưởng lão, tên này đều muốn giết hắn, hắn không cần phải cười theo mặt. Hắn ngược lại đứng đối cười cười với Tần Trần tại sau lưng nhị trưởng lão, chỉ là Tần Trần sắc mặt băng lãnh, không có nửa điểm ý tứ đáp lại đối với hắn.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, trước đây hắn tiến vào Vô Ngân Kiếm Phái mặc dù là Tần Tương Vũ hỗ trợ, trên thực tế vẫn là Tần Trần mặt mũi. Hiện tại Tần Trần vẫn đi theo bên người nhị trưởng lão, hiển nhiên là địa vị không thấp. Tần Tương Vũ có đệ đệ Tần Trần bảo bọc, cũng không nhất định cần hắn đi thăm hỏi ân cần.

Chân Thiếu Khắc cười ha ha một tiếng, cũng là ôm quyền nói:

- Thì ra là Hứa trưởng lão, Hứa trưởng lão đạo pháp thiên tinh, thật sự là tấm gương cho thế hệ chúng ta.

Nhị trưởng lão ánh mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, nụ cười trên mặt thu liễm:

- Mạc Đan Sư, mời ngươi bây giờ cùng ta trở về tông môn một chuyến.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng nói:

- Ngươi là ai a, ta tại sao phải đi cùng ngươi?

Nhị trưởng lão sắc mặt tái xanh:

- Mạc Vô Kỵ, chẳng lẽ ngươi không thừa nhận ngươi là Vô Ngân Kiếm Phái khách khanh Đan Sư à?

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Ngươi cũng biết ta là khách khanh Đan Sư a? Khách khanh Đan Sư ý tứ ngươi không hiểu? Đó chính là muốn đi thì đi, không bị bất luận cái gì trói buộc. Cho nên, ta bây giờ không phải là khách khanh Đan Sư của Vô Ngân Kiếm Phái. Còn có, Hứa lão đầu, ta muốn nói cho ngươi biết rõ ràng một câu. Dù cho ta bây giờ còn là Vô Ngân Kiếm Phái khách khanh Đan Sư, cũng không phải ngươi có tư cách tùy tiện mệnh lệnh.

Hứa Phi Ba tức thiếu chút nữa trực tiếp động thủ, nhưng hắn biết rõ Mạc Vô Kỵ nói một điểm cũng không có sai. Đệ nhất Mạc Vô Kỵ là khách khanh Đan Sư, hắn là không có tư cách mệnh lệnh Mạc Vô Kỵ làm chuyện gì. Cái gì gọi là khách, khách chính là muốn dùng lễ đối đãi. Thứ hai bởi vì Mạc Vô Kỵ là khách khanh Đan Sư, cho nên hắn tùy thời có quyền đi.

- Thiếu các chủ, Mạc Vô Kỵ tại ta Vô Ngân Kiếm Phái phạm tội, còn xin Thiếu các chủ cho phép ta đưa hắn mang đi, Hứa mỗ phi thường cảm tạ.

Hứa Phi Ba là nhị trưởng lão Vô Ngân Kiếm Phái không sai, nhưng hắn cũng không dám tùy tùy tiện tiện tại Cửu Nguyệt Đan Các bắt người đi.

Chân Thiếu Khắc thản nhiên nói:

- Còn phải cho Hứa trưởng lão biết được, Mạc Đan Sư đã là khách khanh Đan Sư Cửu Nguyệt Đan Các ta.

Hứa Phi Ba sắc mặt trầm xuống, Chân Thiếu Khắc cũng không nói không cho hắn mang đi Mạc Vô Kỵ, nhưng người ta những lời này liền biểu lộ hắn cũng không có cơ hội mang đi Mạc Vô Kỵ nữa. Hắn Hứa Phi Ba cũng bất quá là Vô Ngân Kiếm Phái một cái nhị trưởng lão mà thôi,

dựa vào cái gì mang đi Cửu Nguyệt Đan Các khách khanh Đan Sư. Nếu là hắn thật có dũng khí mạnh mẽ mang đi Mạc Vô Kỵ, vậy phỏng chừng hắn ngày hôm nay sẽ không thể đi ra khỏi Cửu Nguyệt Đan Các.

Đừng xem Cửu Nguyệt Đan Các tại Biên Thành danh tiếng không hiện, đây chính là một cái thật thật tại tại đỉnh cấp Địa cấp thế lực, địa vị còn đang ở bên trên Vô Ngân Kiếm Phái.

- Đã như vậy, Hứa mỗ cáo từ.

Hứa Phi Ba hừ lạnh một tiếng, liền ôm quyền, xoay người nói liền đi.

Chờ Hứa Phi Ba đi xa, Chân Thiếu Khắc lúc này mới ngưng trọng nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, Hứa Phi Ba đã là cảnh giới Chân Hồ tầng bảy, ngươi đắc tội hắn, sau này phải cẩn thận một chút.

- Đa tạ Chân Thiếu xuất thủ tương trợ.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói cảm tạ, hắn biết Chân Hồ Cảnh. Địa Giới tam trọng thiên Đệ Nhất Trọng Thiên là Nguyên đan, Nguyên đan chín tầng. Đệ Nhị Trọng Thiên là Chân hồ, Chân Hồ cũng là chín tầng. Đệ Tam Trọng Thiên là Hư Thần, đồng dạng là chín tầng.

Hứa Phi Ba Chân Hồ tầng bảy, đó chính là Địa Giới Đệ Nhị Trọng Thiên hậu kỳ. Dùng hắn Thác Mạch tầng bảy cảnh giới đối mặt Chân Hồ hậu kỳ, đó cùng một con kiến không có bao nhiêu khác nhau.

Chân Thiếu Khắc cười như ánh mặt trời:

- Không có việc gì, ta Cửu Nguyệt Đan Các Đan Sư đã đi tới Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu, nếu là có vài ngày nữa không có khả năng nhìn thấy Mạc Đan Sư, ta cũng chuẩn bị rời đi Biên Thành. Bây giờ nói vận khí ta tương đối khá, có thể ở trước khi đi gặp Mạc Đan Sư.

Mạc Vô Kỵ trong lòng ám tự nghĩ mà sợ, không phải là Chân Thiếu Khắc vận khí tốt, mà là vận khí của hắn tương đối khá. Chân Thiếu Khắc hiển nhiên là ở tại chỗ này chờ hắn, cũng may hắn đúng lúc đi tới Biên Thành.

Cũng may trước đây hắn nhu cầu cấp bách linh thạch, vội vội vàng vàng đem đan dược đổi thành linh thạch, cũng không có tính toán tiện nghi rất nhiều, không nghĩ tới có thể thu được Thiếu các chủ Cửu Nguyệt Đan Các ưu ái. Thực sự là ứng câu nói: Tái ông mất ngựa yên tri phi phúc?

- Chân Thiếu, không biết chúng ta cần phải bao lâu mới có thể đến Ngũ Hành Hoang Vực?

Mạc Vô Kỵ đột nhiên nghĩ đến một việc, đột nhiên hỏi.

- Khoảng chừng nửa tháng thời gian.

Chân Thiếu Khắc hồi đáp.

- Trên xe có thể có lò luyện đan?

Mạc Vô Kỵ phỏng chừng hắn là phi hành xe thú, nếu không sẽ không nhanh như vậy.

- Lò luyện đan tự nhiên có, lần này chúng ta là đi tham gia Ngũ Hành Hoang Vực đấu đan tranh tài, lò luyện đan làm sao có thể thiếu? Chẳng những có lò luyện đan, còn có đan hỏa không thua gì bình thường địa hỏa.

Mạc Vô Kỵ đối với Chân Thiếu Khắc liền ôm quyền nói:

- Chân Thiếu, ta có một cái yêu cầu quá đáng, muốn hướng ngươi mượn một ít tứ phẩm linh thảo.

Chân Thiếu Khắc tại lời của Mạc Vô Kỵ vừa nói ra sau đó liền hiểu Mạc Vô Kỵ ý tứ, lập tức lại hỏi:

- Vô Kỵ, chẳng lẽ ngươi muốn thử trùng kích tứ phẩm Địa Đan Sư?

Mạc Vô Kỵ không có giấu diếm:

- Đúng vậy, ta có một cái tứ phẩm linh đan phương pháp luyện đan, cộng thêm ta thăng cấp tam phẩm Nhân Đan Sư đã rất lâu rồi, cho nên ta muốn nếm thử một chút. Vạn nhất có thể trở thành là tứ phẩm Địa Đan Sư, vậy vô luận đối với ta hay là đối với Cửu Nguyệt Đan Các đều là một chuyện tốt.

Trên thực tế, Mạc Vô Kỵ trở thành tam phẩm Đan Sư cũng bất quá là một tháng không tới thời gian. Hắn sở dĩ có cái này sức lực muốn trùng kích tứ phẩm Địa Đan Sư, cũng là bởi vì Đan Quyết.

Sau khi luyện chế ra Tráng Thần Đan, hắn tu luyện ra thần niệm lực lượng, thi triển Đan Quyết thi triển không có bất kỳ vấn đề. Nếu là có tứ phẩm linh thảo cho hắn thí nghiệm, nói không chừng hắn thật có thể mượn Đan Quyết luyện chế ra tứ phẩm địa linh đan. Nếu là không có thần niệm lực lượng, Mạc Vô Kỵ chắc chắn sẽ không nếm thử loại này.

Chân Thiếu Khắc hơi chút nhất thời chậm lại một cái, liền cười ha ha một tiếng:

- Vô Kỵ ngươi đã hỏi đúng người, ta cái khác không có, chính là linh thảo rất nhiều. Không muốn nói tứ phẩm linh thảo, coi như là ngũ phẩm linh thảo, ta cũng có thể giúp ngươi kiếm ra vài bụi. Vô Kỵ ngươi tùy tiện thử tay nghề, thành công thất bại không có bất cứ quan hệ gì.

Nghe được lời của Chân Thiếu Khắc, Mạc Vô Kỵ nhất thời yên lòng. Tuy rằng Chân Thiếu Khắc lúc nói xong hơi chút nhất thời chậm lại một cái, bất quá hắn cũng không có cự tuyệt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Thứ Linh Lung Bà Bà Muốn

Hai ngày sau, Mạc Vô Kỵ theo Chân Thiếu Khắc leo lên thứ hắn cho rằng là xe thú, lúc này mới bị chấn trụ. Ở đây đâu phải xe thú, đây là một chiếc phi thuyền.

- Chân Thiếu, đây không phải là phi hành xe thú à?

Mạc Vô Kỵ đi lên phi thuyền, thấy diện tích bên trong khổng lồ cùng các loại các dạng gian phòng, rốt cục nhịn không được hỏi một câu.

Chân Thiếu Khắc sửng sốt, lập tức cười ha ha một tiếng nói:

- Xem ra Vô Kỵ ngươi thực sự vẫn là tán tu, từ nơi này đi Ngũ Hành Hoang Vực đường xá xa xôi, xe thú chẳng những chậm, hơn nữa cũng khẳng định không cách nào trong ngắn hạn bay đến. Đây là phi hành pháp bảo, chiếc phi thuyền này rốt cuộc một món hạ phẩm linh khí.

Mạc Vô Kỵ vẫn biết có Luyện Khí Sư, vẫn là lần đầu tiên nghe nói pháp bảo đẳng cấp, nhanh chóng hỏi:

- Linh khí có phải là pháp bảo, có thể dẫn người phi hành?

Chân Thiếu Khắc không có nửa phần không kiên nhẫn, kiên trì giải thích:

- Dẫn người phi hành chỉ là phi hành pháp bảo, ví dụ như chiếc phi thuyền này của ta. Trên thực tế ngoại trừ phàm tục giới sử dụng vũ khí ra, Tu Chân Giới pháp bảo chia làm pháp khí, linh khí. Nghe nói bên trên linh khí còn có tiên khí, đương nhiên đây chẳng qua là truyền thuyết mà thôi.

Pháp khí cùng linh khí đều có hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm cùng cực phẩm phân chia. Đại đa số tu sĩ sử dụng đều là pháp khí, linh khí giá cả rất cao, chỉ có cực ít nhân tài dùng được. Cho nên nói một Luyện Khí Sư có thể luyện chế linh khí, địa vị sẽ không thấp so với Địa Đan Sư.

Thì ra là như vậy, xem ra chính bản thân lấy được chuôi đao nhọn này hắn là thuộc về pháp khí cấp bậc.

Đoàn người lên phi thuyền sau đó, Mạc Vô Kỵ được phân tới một cái đan phòng. Yên Nhi cùng Hùng Tú Châu tại một cái phòng khác, Đào Ngao cùng Phỉ Bỉnh Trụ tại một cái phòng.

Chiếc phi thuyền này vốn chính là Chân Thiếu Khắc vì chờ Mạc Vô Kỵ mà lưu lại, cho nên bên trong cực kỳ trống trải.

Đang lúc mọi người lên thuyền không lâu, thân phi thuyền hơi chấn động một chút, liền trực tiếp hướng lên thiên không.

Mạc Vô Kỵ từ cửa sổ nhìn ra ngoài, mây trắng nhanh chóng lui về phía sau, so với máy bay phải nhanh không biết gấp bao nhiêu lần. Cho tới bây giờ Mạc Vô Kỵ trong lòng mới thầm than, hắn rốt cuộc hiểu rõ vì sao cái chỗ này khoa học kỹ thuật cũng không bị người theo đuổi, địa phương bản thân có khoa học kỹ thuật đều là địa phương tu chân lạc hậu. Máy bay nào có loại này phi thuyền thuận tiện mau lẹ? Chính là cất cánh hạ cánh cũng lãng phí hàng loạt thời gian. Trong quá trình Phi hành, còn phải cân nhắc các loại khí trời nhân tố.

Chỗ đan phòng Hắn ở diện tích không lớn, trung gian lò luyện đan hiện ra màu xanh. Mạc Vô Kỵ coi như là không hiểu lò luyện đan, cũng có thể nhìn ra cái lò luyện đan này so với trước hắn đã dùng qua hai cái lò luyện đan kia đều tốt hơn.

Tại đan phòng một bên trên kệ linh thảo, bày đầy linh thảo Mạc Vô Kỵ yêu cầu.

Mạc Vô Kỵ lần này chuẩn bị luyện tập đan dược là Địa Nguyên đan, trong số tứ phẩm địa linh đan, Địa Nguyên đan rốt cuộc một loại tứ phẩm đan dược bình thường nhất. Loại đan dược này chẳng những linh thảo không phải là trân quý, chính là thủ đoạn luyện chế cũng là vô cùng đơn giản.

Loại đan dược này tác dụng chủ yếu là cung cấp cho Nguyên Đan Cảnh tu sĩ khôi phục chân nguyên dùng, đồng dạng, tu sĩ dưới Nguyên Đan Cảnh cũng có thể sử dụng.

Vốn Mạc Vô Kỵ cho là hắn có bộ phận thần niệm lực lượng, có thể thi triển Đan Quyết, luyện chế tứ phẩm địa linh đan hắn là không thành vấn đề gì.

Thế nhưng đệ nhất lô đan dược liền cho Mạc Vô Kỵ một đòn cảnh cáo, cho dù là tứ phẩm địa linh đan đơn giản nhất Địa Nguyên đan, hắn cũng không cách nào dung hợp dược dịch.

Cái loại này cuồng bạo linh khí, hắn lại thi triển Đan Quyết, cũng là không làm nên chuyện gì. Tại hắn miễn cưỡng lại đem Linh Dược tinh luyện sau đó, dược dịch bắt đầu dung hợp trong nháy mắt liền trực tiếp tán loạn. Hắn căn bản là không khống chế được cuồng bạo linh tính bạo phát, Đan Quyết chỉ là để cho hắn miễn cưỡng kéo dài một ít thời gian mà thôi.

Tứ phẩm địa linh đan khống chế độ khó, so với tam phẩm Nhân Linh Đan phải khó khăn cũng không chỉ gấp mười lần.

Tại liên tiếp thất bại 3 lô đan dược sau đó, Mạc Vô Kỵ đình chỉ tiếp tục luyện tập. Thử lại nữa, cũng bất quá là lãng phí dược liệu mà thôi.

Hắn thiếu hụt không phải là thủ pháp luyện đan cùng cái khác, hắn thiếu hụt là tu vi. Có lẽ chờ hắn tới rồi Thác Mạch tầng chín, hoặc là Trúc Linh cảnh sau đó, hắn lại có thể luyện chế ra tứ phẩm địa linh đan. Chí ít hiện tại, hắn là luyện chế không ra được.

Không có khả năng luyện chế tứ phẩm địa linh đan, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý. Hắn tin tưởng chỉ cần có thể tham gia thi đấu, hắn là có thể bắt được danh ngạch tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực. Ân Thiển Nhân không phải nói Linh Lung bà bà đến Ngũ Hành Hoang Vực, là vì cần linh thảo sao? Vạn nhất không cầu được Linh Lung bà bà, hắn đi ngay Ngũ Hành Hoang Vực tìm kiếm linh thảo Linh Lung bà bà cần. Chỉ cần kiếm đc thứ ngon, hắn cũng không tin Linh Lung bà bà sẽ từ chối.

Không có tiếp tục luyện chế tứ phẩm địa linh đan, Mạc Vô Kỵ cũng không có đi ra ngoài, hắn tiếp tục luyện chế tam phẩm linh đan. Cũng không phải là vì quen thuộc thủ pháp luyện đan, mà là muốn lại đem Đan Quyết ẩn nấp. Một khi hắn tham gia tỷ đấu, rất có thể sẽ sử dụng Đan Quyết. Biện pháp tốt nhất là, hắn lại đem Đan Quyết ẩn nấp nơi thủ quyết.

Dù sao đại bộ phận tương đối lợi hại Đan Sư, luyện đan đều có chính bản thân đặc biệt thủ quyết. Chỉ cần hắn làm bí mật một phần, sẽ không có người phát hiện.

Hơn mười ngày thời gian vội vã mà qua, hôm nay Mạc Vô Kỵ đoán chừng gần đến Ngũ Hành Hoang Vực, đơn giản đóng lò luyện đan, mở ra cửa phòng luyện đan thất.

- Vô Kỵ, thu hoạch làm sao?

Để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, Chân Thiếu Khắc chờ ngoài cửa, hắn vừa mở cánh cửa đã nhìn thấy Chân Thiếu Khắc.

Mạc Vô Kỵ rất là xấu hổ nói:

- Ta thất bại, ta quá coi thường tứ phẩm địa linh đan, kết quả liên tục thất bại 3 lô. Sau đó ta vẫn đang luyện tập tam phẩm Nhân Linh Đan luyện chế.

Chân Thiếu Khắc cười ha ha một tiếng, không để ý chút nào nói:

- Không quan hệ, còn có chưa tới một canh giờ là có thể đến Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu. Ngươi cũng buồn bực nhiều ngày, đi, chúng ta đi ra xem một chút.

Mạc Vô Kỵ xác định qua nét mặt của Chân Thiếu Khắc không có thấy bất luận cái gì thất vọng, có thể thấy được Chân Thiếu Khắc hắn là tại thời điểm hắn đưa ra yêu cầu liền biết, hắn thăng cấp không được tứ phẩm Địa Đan Sư. Chân Thiếu Khắc sở dĩ biết, là bởi vì đối với độ khó thăng cấp Đan Sư so với hắn rõ ràng.

Coi như là biết rõ mình thăng cấp không được tứ phẩm Địa Đan Sư, Chân Thiếu Khắc vẫn như cũ lấy ra tứ phẩm linh thảo để cho hắn luyện tập. Vô luận Chân Thiếu Khắc là nghĩ như thế nào, hắn đều là thật muốn giao hảo với hắn.

Chân Thiếu Khắc có lẽ không phải là một cái bằng hữu có thể thôi tâm trí phúc, lại thực sự là một người đáng giá hợp tác.

Đi tới đầu phi thuyền, Mạc Vô Kỵ phát hiện Yên Nhi sớm được Chân Thiếu Khắc yêu mời đi theo, xem ra Chân Thiếu Khắc đã biết địa vị Yên Nhi ở trong lòng hắn.

Mạc Vô Kỵ vừa ra đến, Yên Nhi trong mắt lập tức liền bình thản an định lại, liền đi tới ngồi xuống bên người Mạc Vô Kỵ.

- Vô Kỵ, ngươi mang Yên Nhi muội tử đi Ngũ Hành Hoang Vực có đúng hay không tìm kiếm Linh Lung bà bà xuất thủ cứu nàng?

Chờ Mạc Vô Kỵ cùng Yên Nhi nói một hồi nói sau đó, Chân Thiếu Khắc lúc này mới đột nhiên hỏi.

- Đúng vậy, ta nghe nói tình huống của nàng chỉ có Linh Lung bà bà có thể trị hết.

Mạc Vô Kỵ không có giấu diếm, Chân Thiếu Khắc là Thiếu các chủ đan các, kiến thức tự nhiên bất phàm. Có thể nhìn ra Yên Nhi bị Giá

Linh thất bại, lại mất đi ký ức, cũng không kỳ quái.

Chân Thiếu Khắc biểu tình có chút ngưng trọng:

- Vô Kỵ, tuy rằng ta cũng hi vọng Linh Lung bà bà có thể xuất thủ giúp một tay, ta còn là phải nói cho ngươi biết, ngươi coi như là gặp được Linh Lung bà bà, cũng không cách nào làm cho nàng xuất thủ. Cho nên, ngươi đừng ôm hy vọng quá lớn.

Đối với Linh Lung bà bà sẽ không xuất thủ, Mạc Vô Kỵ sớm đã từ nơi Ân Thiển Nhân biết được. Hắn thở dài:

- Tuy rằng như vậy, ta còn là muốn đi tìm nàng thử xem một chút, không tới một khắc cuối cùng, ta sẽ không bỏ qua.

Chân Thiếu Khắc tiếp tục nói:

- Vô Kỵ, ta ngược lại có một cái biện pháp có thể cho Linh Lung bà bà xuất thủ, chỉ là biện pháp này có chút nguy hiểm...

Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, bắt tay Chân Thiếu Khắc nói:

- Chân Thiếu, xin làm rõ.

Chân Thiếu Khắc vỗ vỗ trym Mạc Vô Kỵ, ý bảo Mạc Vô Kỵ ngồi xuống, rồi mới lên tiếng:

- Ngươi không cần nóng lòng, hãy nghe ta nói. Linh Lung bà bà chẳng những là đệ nhất Đan Sư của Vấn Thiên Học Cung, coi như là tại Thất Lạc Đại Lục, nàng cũng là hoàn toàn xứng đáng danh đan đạo đệ nhất nhân. Thứ Nàng cần, tự nhiên không đơn giản.

- Vậy Linh Lung bà bà cũng sẽ tham gia Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu?

Mạc Vô Kỵ ngắt lời hỏi một câu.

Chân Thiếu Khắc cười cười:

- Ngũ Hành Hoang Vực đấu đan thi đấu là có điều kiện, đệ nhất phải là tam phẩm Nhân Đan Sư trở lên, thứ hai phải là tại trong vòng trăm tuổi. Trên Trăm tuổi, coi như là ngươi luyện đan trình độ mạnh hơn nữa, cũng là không thể tham gia. Điều kiện thứ nhất bắt cũng không phải rất nghiêm, kỳ thực đan đấu thời điểm, liền có một vài nhị phẩm Nhân Đan Sư cũng đi tham gia. Bất quá nhị phẩm Nhân Đan Sư đi tham gia loại thi đấu này, đó chính là tự rước lấy nhục mà thôi, căn bản cũng không khả năng đạt được thứ tự.

Nghe được hạn chế tuổi, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm. Hắn chỉ là một tam phẩm Nhân Đan Sư, Đan Sư so với hắn lợi hại hơn chính là một đống một đống. Nếu người như phụ thân Trầm Liên như vậy cũng đi tham gia Ngũ Hành đan đấu, hắn đâu ra cơ hội?

- Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu lấy top một trăm danh, đệ nhất danh thu được một trăm danh ngạch tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực. Tên thứ hai thu được chín mươi chín cái danh ngạch tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, tên thứ ba thu được chín mươi tám cái.... Dùng cứ như vậy tiếp tục. Một tên sau cùng, chỉ có thể thu được một cái danh ngạch tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực. Chỉ cần ngươi có thể thu được thứ tự, vậy thì có cơ hội mời Linh Lung bà bà xuất thủ. Muốn đi vào top một trăm danh cũng không đơn giản, bởi vì lần tỷ đấu này, gần như là một lần tuyển chọn lợi hại nhất Đan Sư của Thất Lạc Đại Lục.

- Chân Thiếu mời nói thêm.

Mạc Vô Kỵ đã hoàn toàn tỉnh táo lại. Loại tỷ đấu phương thức này đối với hắn rất có lợi, hắn không cần đệ nhất danh, chỉ cần có thể lấy được top trăm tên liền có thể.

Chân Thiếu Khắc cùng Mạc Vô Kỵ ở chung thời gian cũng không lâu, trên phi thuyền có hơn mười ngày, mười mấy ngày nay Mạc Vô Kỵ trên cơ bản cũng đều tại luyện đan. Mặc dù như thế, Chân Thiếu Khắc đối với Mạc Vô Kỵ cũng có hiểu một chút, đối với Mạc Vô Kỵ cũng rất

là thưởng thức. Mạc Vô Kỵ có một loại bất khuất ý chí đánh nhau chết sống, trọng yếu nhất là hắn rất lạnh lùng.

Người bình thường bị nhị trưởng lão truy sát, phỏng chừng sớm đã hoảng hồn, hắn lại tỉnh táo mang theo người nhà tới Biên Thành tìm kiếm truyền tống trận. Nếu là mình không ngăn cản Mạc Vô Kỵ, nhị trưởng lão đuổi tới Biên Thành, có lẽ hắn đã thực sự truyền tống đi.

- Tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực đại đa số người, cũng là vì tìm kiếm Chân Thần Chi Hoa. Thứ Linh Lung bà bà cần cũng không phải Chân Thần Chi Hoa, mà là một loại băng tinh...

Chân Thiếu Khắc nói.

Chân Thần Chi Hoa Mạc Vô Kỵ thật đúng là không rõ ràng lắm, hắn chỉ biết là Thiên Giới có tam trọng thiên, về phần tam trọng thiên nào, hắn căn bản không biết. Mặc dù hắn rất muốn hỏi Chân Thiếu Khắc cái gì là Chân Thần Chi Hoa, cùng với Thiên Giới tam trọng thiên cảnh giới, hắn vẫn là nhịn được. Thứ Linh Lung bà bà muốn tìm, đối với hắn càng trọng yếu hơn một phần.

- Xin hỏi Linh Lung bà bà muốn tìm là loại băng tinh nào?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 116: Nhị Các Chủ

- Vô Lượng Đoán Hồn Tinh!

Chân Thiếu Khắc đáp:

- Đây là một loại sinh trưởng ở vô cùng băng tầng nham thạch dưới tinh thạch, nghiêm chỉnh mà nói căn bản cũng không tính băng tinh, chỉ là loại vật này nhất thiết phải bị băng tinh vây quanh mới có thể sinh trưởng.

- Vô Lượng Đoán Hồn Tinh? Có tác dụng gì?

Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên nghe nói loại này băng tinh.

Chân Thiếu Khắc có chút hướng tới nói:

- Vô Lượng Đoán Hồn Tinh giá trị kỳ thực muốn (phải) xa xa cao hơn Chân Thần Chi Hoa, rất khó thu thập. Ngoài tác dụng rất nhiều, có thể cho ngủ say linh hồn thức tỉnh, nghiền nát linh hồn chữa trị. Tuy nói không phải là cải tử hoàn sinh, kỳ thực cùng cải tử hoàn sinh không có lớn bao nhiêu khác nhau. Coi như là tu luyện tẩu hỏa nhập ma cường giả, dùng loại này băng tinh cũng có thể lập tức chữa trị. Cho nên loại vật này, chỉ cần xuất hiện một chút, cũng sẽ khiến đông đảo cường giả tranh đoạt.

Mạc Vô Kỵ trong lòng hơi có chút trầm trọng, loại vật này nhất định không dễ chơi. Dù cho hắn tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, muốn tìm được vô lượng mất hồn tinh cũng không phải dễ dàng.

- Vô lượng mất hồn tinh tại ngũ đại đế quốc khu vực là không có, chỉ tồn tại ở Ngũ Hành Hoang Vực bên trong. Nghe nói ba năm trước đây Ngũ Hành Hoang Vực mở ra thời điểm, có người tìm được qua một khối, này một khối Vô Lượng Đoán Hồn Tinh nơi đi không có ai biết. Tìm được khối kia vô lượng đoán người, nghe nói cũng đã biến mất.

Chân Thiếu Khắc những lời này Mạc Vô Kỵ nghe ra, đó chính là coi như là tìm được vô lượng đoán, cũng nguy hiểm.

Mạc Vô Kỵ còn muốn hỏi lại, cũng cảm giác được thân thuyền hơi chấn động một chút.

Chân Thiếu Khắc cười đứng lên:

- Đã tới Ngũ Hành Hoang Vực so tài đan đấu ngoại vi, Vô Kỵ ngươi mang người theo ta đến đây đi.

Mạc Vô Kỵ đi xuống phi thuyền, vào hết mắt chính là một cái cực kỳ rộng quảng trường. Trên quảng trường khắp nơi đều là người, tại quanh thân địa phương là các loại kiến trúc san sát. Những kiến trúc này thoạt nhìn đều rất mới, hiển nhiên là kiến thành thời gian cũng không lâu.

Các loại các dạng tông môn, thương lâu, tửu lâu lân so với trất lần nữa, nếu không phải Mạc Vô Kỵ biết nơi này không phải là tu chân thành thị, mà là một cái hoang dã tạo dựng lên, hắn thậm chí cho là mình tới rồi một cái mới tu chân thành thị.

Cửu Nguyệt Đan Các vị trí không tính là hay nhất, cũng không tính kém cỏi nhất.

Ở chỗ này, Cửu Nguyệt Đan Các giống nhau là cứ theo lẽ thường doanh nghiệp, đồng thời người còn không tính ít. Tại Cửu Nguyệt Đan Các đan lâu bên cạnh, còn có một cái đại môn.

Mạc Vô Kỵ mấy người theo Chân Thiếu Khắc từ bên cạnh đại môn đi vào, là một cái không nhỏ sân nhỏ, trong sân có hơn mười gian phòng

phòng.

Một người quản sự bộ dáng trung niên nam tử thấy Chân Thiếu Khắc tiến đến, liền vội vàng nghênh đón:

- Thiếu các chủ.

Chân Thiếu Khắc gật đầu, chỉ vào Mạc Vô Kỵ đám người nói:

- Bố quản sự, đây đều là ta bằng hữu tốt nhất, ngươi vì bọn họ chuẩn bị ba gian phòng

- Thiếu Khắc, ngươi sau này không cho phép làm như vậy. Cái chỗ này phòng ốc nhiều khẩn trương, ngươi tùy tiện mang vài người tiến đến, liền (muốn) phải ba gian phòng. Dù cho ngươi là cửu nguyệt (tháng) Thiếu các chủ, cũng không có thể hồ đồ.

Một cái vắng lặng thanh âm cắt đứt lời của Chân Thiếu Khắc.

Mạc Vô Kỵ chú ý tới nữ nhân này, mắt phượng, thoạt nhìn rất là cường thế.

Chân Thiếu Khắc sắc mặt cũng là hơi đổi, lập tức khom người nói:

- Thiếu Khắc ra mắt Nhị Các Chủ.

Dường như cảm nhận được Chân Thiếu Khắc lễ phép, này mắt phượng cô gái sắc mặt hơi chút dễ nhìn một phần:

- Thiếu Khắc, ngươi cũng không nhỏ. Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu ra sao chờ (các loại) đại sự, ngươi cho tới hôm nay mới đến. Bình thường ngươi kết giao một phần không đứng đắn người ta cũng sẽ không quản ngươi, thế nhưng ngươi lại đem những người này mang tới ta Cửu Nguyệt Đan Các, còn (muốn) phải chiếm giữ Cửu Nguyệt Đan Các căn phòng, này chẳng phải là quá hồ nháo?

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, xem ra Cửu Nguyệt Đan Các cũng không phải cái này Thiếu các chủ định đoạt. Mặt trên còn có Đại Các Chủ cùng Nhị Các Chủ, không biết có hay không tam Các chủ. Nói vậy Đại Các Chủ phải là Chân Thiếu Khắc cha, Nhị Các Chủ này cường thế như vậy, hắn muốn ở chỗ này an ổn xuống tới, phỏng chừng không lớn dễ.

Chân Thiếu Khắc sắc mặt có chút thay đổi, giọng nói thoáng nặng thêm nói:

- Nhị Các Chủ, ta muốn (phải) kết giao cái nào bằng hữu, đó là chuyện của chính ta, ta người nhà cũng sẽ không can thiệp, còn xin Nhị Các Chủ nói chuyện đừng (không muốn) đả thương người.

Nhị Các Chủ hừ một tiếng, đang muốn tiếp tục nói chuyện, chợt nghe đến một cái cấp bách vô cùng thanh âm truyền đến:

- Đại ca, ngươi thế nào cho tới hôm nay mới đến, thế nào, người ngươi muốn tìm tìm được sao?.

Một cái cường tráng đại hán mặt đen vọt ra, tại đây đại hán mặt đen phía sau còn đeo một con thiết chùy.

Thấy này đại hán mặt đen, Chân Thiếu Khắc trên mặt lần thứ hai lộ ra dáng tươi cười, nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, này là đệ đệ ta Chân Thiểu Nho. Ít nho, vị này chính là Mạc Đan Sư, là ta mời tới hỗ trợ tham gia Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, cái này tên Chân Thiểu Nho nghe cùng hắn tướng mạo thực sự chênh lệch quá lớn, hai huynh đệ người bản tính dường như cũng là một trời một vực.

Nhị Các Chủ thản nhiên nói:

- Ta Cửu Nguyệt Đan Các tham gia Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu người sớm đã quyết định, không sẽ tăng thêm người tiến vào rồi. Thiếu

Khắc, bây giờ là Ngũ Hành đan đấu thời khắc quan trọng nhất, vì không ảnh hưởng Đan Sư khác, ngươi hay (vẫn, còn) là mời bằng hữu của ngươi ở ở bên ngoài tửu lâu đi thôi.

Lần này Chân Thiếu Khắc vẫn không nói gì, Chân Thiểu Nho đột nhiên trợn to hai mắt nhìn chằm chằm Nhị Các Chủ nói:

- Nữ nhân ngươi nói chuyện thật kỳ quái, vậy ngươi là có ý gì a? Giải thích tới nghe một chút.

Chân Thiếu Khắc vội vàng ngăn cản Chân Thiểu Nho, sau đó đối với Nhị Các Chủ liền ôm quyền nói:

- Nhị Các Chủ, huynh đệ ta dầu gì cũng là cửu nguyệt (tháng) Thiếu các chủ, lẽ nào đề cử một cái Đan Sư tham gia Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu cũng không có tư cách? Coi như là cái sân này, huynh đệ ta hai người cũng có thể phân đến mấy gian sao?, lẽ nào chúng ta ở tại địa phương của mình cũng là không có tư cách?

- Đại ca nói rất đúng, huynh đệ ta hai người liền (muốn) phải ở nơi này, ngươi một nữ nhân có thể cầm chúng ta thế nào.

Chân Thiểu Nho giậm chân một cái, lớn tiếng kêu lên.

Hắn lời vừa nói ra, ý kia hình như là Nhị Các Chủ không cho hắn hai huynh đệ người ở bình thường giống nhau.

Nhị Các Chủ thản nhiên nói:

- Ta cũng không có nói như vậy, nếu là Thiếu các chủ kiên trì muốn cho ngươi tìm người tới tham gia đan đấu, cũng không phải không được. Bất quá, tranh đoạt tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực thứ tự vốn là khó khăn, danh ngạch đã ít lại càng ít

Chân Thiếu Khắc tư duy rõ ràng, lại là nhân tình thạo đời, há có thể không biết Nhị Các Chủ ý tứ, hắn biết Nhị Các Chủ là muốn (phải)

mượn chuyện lần này, đưa hắn hai huynh đệ người tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực danh ngạch cướp đoạt rơi. Hắn nhàn nhạt nói:

- Đã như vậy, vậy thì y theo Nhị Các Chủ ý tứ. Ta mời Mạc Đan Sư đại biểu Cửu Nguyệt Đan Các tham gia Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu thi đấu, vô luận có hay không đạt được thứ tự, huynh đệ ta hai người cũng sẽ không lại dùng đan các danh ngạch tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực.

Nói xong, Chân Thiếu Khắc không có lại để ý tới Nhị Các Chủ, cười nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, lần này chúng ta có được hay không tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực liền hoàn toàn nhờ vào ngươi a.

Mạc Vô Kỵ lập tức tiến lên một bước nói:

- Đa tạ Chân Thiếu tín nhiệm, nếu là ta chiếm được thứ tự, danh ngạch kia là về người nào phân phối?

- Tự nhiên là về chính ngươi phân phối, đây còn phải nói.

Chân Thiểu Nho lớn tiếng nói.

Mạc Vô Kỵ muốn chính là những lời này, những lời này là cấp cho cái kia Nhị Các Chủ nghe. Hắn cảm giác được, Nhị Các Chủ cùng Thiếu các chủ giữa đó dường như có chút khoảng cách.

- Đi, chúng ta đi vào trước nghỉ ngơi đi. Bố quản sự, lập tức chuẩn bị mấy gian sạch sẽ gian nhà.

Chân Thiếu Khắc không có lại để ý Nhị Các Chủ, trực tiếp phân phó này quản sự. Những lời này mang theo một tia cường thế, hiển nhiên Nhị Các Chủ còn muốn (phải) ngăn cản, hắn sẽ (biết) giở mặt.

- Là, Thiếu các chủ.

Bố quản sự thấy Nhị Các Chủ không có lại ngăn cản, nhanh chóng lên tiếng, xoay người đi chuẩn bị gian nhà.

Bố quản sự làm việc rất là cấp tốc, mới mấy phút, Mạc Vô Kỵ đám người liền mỗi người phân tới rồi gian nhà. Mạc Vô Kỵ một người một gian, Yên Nhi cùng Hùng Tú Châu một gian. Đào Ngao cùng Phỉ Bỉnh Trụ một gian.

Mạc Vô Kỵ vừa mới dàn xếp xuống tới, Chân Thiếu Khắc liền lần nữa đi tới phòng của hắn.

- Vô Kỵ, cùng như ngươi vậy mang theo một cái chế thuốc thiết bị Đan Sư, nhưng thật không có.

Vừa vào phòng, Chân Thiếu Khắc đã nhìn thấy bị Đào Ngao để ở một bên chế thuốc thiết bị.

Mạc Vô Kỵ cười cười, cũng không có nói chế thuốc thiết bị chuyện, mà là hỏi:

- Chân Thiếu, này Nhị Các Chủ dường như có chút nhằm vào ngươi?

Chân Thiếu Khắc nụ cười trên mặt thu liễm, có chút bất đắc dĩ nói:

- Cửu Nguyệt Đan Các có ba cái Các chủ, cha ta là Đại Các Chủ. Mười năm trước cha ta bế quan trùng kích Thiên Giới Đệ Nhất Trọng Thiên, liền không còn có đi ra. Lúc ban đầu mấy năm Nhị Các Chủ hoàn hảo, gần nhất Nhị Các Chủ đoán chừng là đoán được cha ta hắn là trùng kích thất bại, thái độ có chút mơ hồ. Nếu không phải các giữa một đoàn lão nhân hỗ trợ huynh đệ ta hai người, huynh đệ ta cũng rất khó tại Cửu Nguyệt Đan Các đặt chân. Mấy năm gần đây, ta cũng phát triển một phần thế lực của ta, Nhị Các Chủ có phát giác, lúc này mới liên hồi nhằm vào ta.

Lần này đại biểu Cửu Nguyệt Đan Các tham gia đan đấu Đan Sư, cùng ta giao tình tốt không có mấy người, hơn nữa còn đều là tam phẩm

Nhân Đan Sư. Coi như là không có chuyện của ngươi, đan đấu kết thúc, ta cùng ít nho tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực cũng chịu nàng hạn chế.

- Này tam Các chủ đâu nè?

Mạc Vô Kỵ hỏi, xem ra Chân Thiếu Khắc tìm hắn hỗ trợ, cũng là hết cách chính là chuyện.

Chân Thiếu Khắc lắc đầu:

- Tam Các chủ nhất tâm luyện đan, rất ít quản chuyện khác. Lần này Ngũ Hành Hoang Vực mở ra, nếu là ta có thể ở Ngũ Hành Hoang Vực thu được trân quý linh thảo, rất khả năng để cho đệ đệ ta tiến vào Vấn Thiên Học Cung. Một khi đệ đệ ta tiến vào Vấn Thiên Học Cung, huynh đệ ta một bên trong một bên ngoài, chính là Nhị Các Chủ muốn (phải) nhằm vào ta, cũng nhất thiết phải kiêng kỵ một vài.

Quả nhiên là mọi nhà có quyển kinh khó đọc, Mạc Vô Kỵ không có nói nữa cái đề tài này, mà là hỏi:

- Chân Thiếu, ngươi cũng biết Vấn Thiên Học Cung ở chỗ này nơi dừng chân là cái nào vị trí?

Lời của Mạc Vô Kỵ vừa hỏi ra, Chân Thiếu Khắc liền hiểu rõ Mạc Vô Kỵ muốn làm cái gì, nhanh chóng nói:

- Vô Kỵ, ngươi nhưng nghìn vạn đừng nghĩ lấy đi gặp Linh Lung bà bà, Vấn Thiên Học Cung nhưng không phải là người nào đều có thể vào. Nếu là chọc giận Vấn Thiên Học Cung, một trăm cái mạng cũng không đủ thường.

- Không, ta nhất định phải đi một cái, nếu không phải đi thử một chút, ta tuyệt sẽ không cam lòng.

Mạc Vô Kỵ kiên định nói:

- Bất quá không phải là hiện tại, mà là chờ (các loại) Ngũ Hành đan đấu sau đó. Ngũ Hành đan đấu sau đó, ta nếu là có thể thu được thứ tự, vậy thì càng nắm chắc khí một phần.

Mạc Vô Kỵ cũng nghĩ rõ ràng, đây không phải là chỉ dựa vào (kháo) dũng khí là có thể thành công chuyện. Nếu là hắn có thể ở Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu trong thu được thứ tự, vậy hắn chí ít bản thân có tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực tư cách. Chỉ có bản thân có tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực tư cách, hắn mới có thể đi cùng Linh Lung bà bà bảo đảm.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói đan đấu sau đó lại đi, Chân Thiếu Khắc cũng là thở phào nhẹ nhõm. Đang ở thời điểm hắn muốn (phải) nói cái gì nữa, Chân Thiểu Nho vội vã xông vào:

- Vô Kỵ, ta dẫn ngươi đi một chỗ chơi tốt, ngươi khẳng định thích.

- Đi nơi nào?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Chân Thiểu Nho, tâm hướng tên này thật đúng là một cái từ trước đến nay thục, mình và hắn mới gặp mặt một lần, thậm chí ngay cả nói đều không có nói qua. Lúc này hắn thật giống như người quen cũ bình thường giống nhau, muốn dẫn chính bản thân đi hứng thú địa phương.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 117: Đan Sư Giao Lưu Hội

Chân Thiểu Nho đắc ý nói:

- Ngũ Hành Hoang Vực so tài đan đấu không phải là sắp bắt đầu rồi sao? Rất nhiều Đan Sư đều tụ tập ở tại nơi này. Ta nghe nói Vấn Thiên Học Cung một người Đan Sư phát khởi một cái đan đạo giao lưu hội, hết thảy Đan Sư đều có tư cách đi tham gia cái này giao lưu hội...

Không đợi Chân Thiểu Nho nói xong, Mạc Vô Kỵ liền ngạc nhiên mừng rỡ hỏi:

- Ngươi là bảo ta đi tham gia cái này giao lưu hội?

- Đúng vậy, ngươi có đi không?

Mạc Vô Kỵ không có nửa phần do dự liền hồi đáp:

- Đi, đương nhiên đi qua, chúng ta bây giờ liền đi.

Dù cho không phải là Vấn Thiên Học Cung Đan Sư phát khởi giao lưu hội, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ đi qua. Hiện tại dính đến Vấn Thiên Học Cung, hắn tự nhiên càng là muốn đi qua nhìn một chút.

Chân Thiếu Khắc từ trong lòng ngực rút ra một quả màu xanh ngọc bài đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, đây là ngươi tham gia đan đấu thẻ bài, nếu như không có này tấm bảng, ngươi và ít nho khả năng vào không được.

...

Đi tới Vấn Thiên Học Cung nơi dừng chân sau đó, Mạc Vô Kỵ mới hiểu được vì sao Vấn Thiên Học Cung là lời của Thất Lạc Đại Lục ngữ người.

Tại Ngũ Hành Hoang Vực vòng ngoài quảng trường này tuy rằng thật lớn, nhưng tới nơi này tông môn cùng người cũng nhiều, trên thực tế quảng trường bốn phía mỗi một khối địa phương đều là phi thường hút hàng.

Mà Vấn Thiên Học Cung chỗ ở chẳng những chiếm cứ quảng trường vị trí tốt nhất, còn tiếp cận trong quảng trường bên trong. Không chỉ như thế, diện tích cũng là hết thảy tông môn lớn nhất một cái.

Mặc dù là một cái nơi ở tạm thời, nhưng này loại khí phách chính là so với một phần tông môn nơi cũng phải khí phái không ít.

- Thế nào, Vấn Thiên Học Cung khí phái sao?. Nếu mà lần này ta có thể ở Ngũ Hành Hoang Vực giữa thu được một đóa Chân Thần Chi Hoa, ta cũng có cơ hội tiến vào Vấn Thiên Học Cung.

Chân Thiểu Nho đắc ý nói.

Mạc Vô Kỵ nghĩ thầm, tên này thật đúng là không lo lắng bất cứ chuyện gì. Lẽ nào hắn khẳng định chính bản thân liền có thể có được thứ tự? Phải biết rằng hắn một khi không chiếm được thứ tự, dựa theo Chân Thiếu Khắc cùng Nhị Các Chủ thương lượng, Chân Thiểu Nho là không có cơ hội tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực.

- Hai vị thế nhưng tới tham gia Ngũ Hành Hoang Vực Đan Sư giao lưu hội?

Vấn Thiên Học Cung phía ngoài nhất cửa chính, một người tạp dịch đệ tử ngăn cản đường đi của hai người.

Mạc Vô Kỵ đã biết Chân Thiểu Nho là ai, hắn nhanh chóng xuất ra màu xanh ngọc bài nói:

- Đúng vậy, chúng ta là Cửu Nguyệt Đan Các tham gia...

- Vào đi thôi.

Đệ tử này liên Mạc Vô Kỵ ngọc bài cũng không có nhìn xem, liền trực tiếp cho đi.

Chân Thiểu Nho đắc ý nói:

- Ngươi không cần câu thúc, hắn phỏng chừng quen biết ta là Cửu Nguyệt Đan Các Thiếu các chủ, cho nên cho chút thể diện.

Mạc Vô Kỵ rất là không nói gì, Chân Thiểu Nho này tự ta cảm giác thật đúng là hài lòng. Hắn khẳng định tại ngoại môn đệ tử không biết bọn họ là này cây hành, càng không nhận ra Chân Thiểu Nho, thật sự là bởi vì nơi này vốn là không kiểm tra. Chỉ cần biết rằng là tham gia Đan Sư giao lưu hội, là được. Bởi vậy có thể thấy được, Vấn Thiên Học Cung đối với lần này tham gia đan đấu Đan Sư đều giữ hữu hảo thái độ.

Tiến vào đại môn, có một cái viết Đan Sư giao lưu hội mũi tên trực tiếp chỉ vào bên trái. Mạc Vô Kỵ cùng Chân Thiểu Nho đi rồi khoảng chừng hơn mười thước, liền đi tới một cái rộng mở cửa đại điện.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, đã có người mở ra đại môn.

Hai người tới đại điện, trong này sớm đã có vài hơn trăm người.

Đại điện các ngõ ngách đều trưng bày các loại các dạng hoa quả, Mạc Vô Kỵ tùy tiện nhìn một chút, những thứ này hoa quả rất nhiều thậm chí là nhất phẩm linh quả.

Vấn Thiên Học Cung tài đại khí thô nhìn một cái không sót gì, Chân Thiểu Nho thấy những thứ này linh quả, nhãn tình sáng lên, vài bước liền vọt tới, tiện tay nắm lên mấy linh quả, trực tiếp gặm ăn.

- Không sai, không sai, đây là linh quả, hơn nữa còn là miễn phí. Vô Kỵ, ngươi cũng tới ăn mấy cái.

Tên này bày không ăn bạch không ăn tâm tính, vừa ăn, còn một bên kêu Mạc Vô Kỵ.

Vài đạo khinh bỉ ánh mắt quét tới, Mạc Vô Kỵ thật giống như không có thấy bình thường giống nhau, trực tiếp đi đi qua, cũng nắm lên một cái linh quả ăn. Loại này linh quả tuy rằng hắn cũng ăn được lên, bất quá hắn ngược lại rất ít ăn. Hắn đạt được có thể ăn linh quả, ngoại trừ cho chút cho Yên Nhi bên ngoài, đại bộ phận hắn đều cầm đến luyện chế đan dược.

Về phần Chân Thiểu Nho, coi như là ngươi cho hắn một vạn đạo ánh mắt khinh bỉ, đó cũng là làm cho người mù nhìn xem. Người ta căn bản cũng không biết cái gì là khinh bỉ ánh mắt, chỉ biết là thích liền ăn.

Mạc Vô Kỵ vừa mới ăn một quả linh quả, chợt nghe đến trong đại điện tâm truyền đến nhiệt liệt ầm tiếng huyên náo, hắn vội vàng nhìn sang. Một người nam tử trẻ tuổi, dường như đang mở nói cái gì dược lý tri thức, xung quanh bàng thính mọi người là nhiệt liệt vỗ tay.

Mạc Vô Kỵ vội vàng nói với Chân Thiểu Nho:

- Ta đi qua nhìn một chút, ngươi ăn trước.

Hắn tới nơi này tự nhiên cũng muốn học tập một phần dược lý tri thức, hiện tại có người chủ động giải thích, cơ hội như thế tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Chen vào đoàn người, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là thấy rõ ràng lý giải nói người này Đan Sư. Để cho hắn nghi ngờ là, người này Đan Sư tuổi tác dường như so với hắn lớn hơn không được bao nhiêu. Tối đa bất quá hai mươi hai, tam hình dạng, tướng mạo rốt cuộc bình thường giống nhau, ngược lại hắn này một cái đầu tóc hồng, cùng mi tâm một cái đỉnh hình ấn ký để cho người ta khắc sâu ấn tượng.

Người này đang ở giải thích thủ quyết thật xấu cùng thành đan quan hệ, nói rất tốt. Đối với Mạc Vô Kỵ lại cũng không có bao nhiêu tác dụng,

Mạc Vô Kỵ đối thủ quyết cùng Đan Quyết ứng dụng đều rất nhuần nhuyễn, hơn nữa hắn đối với luyện đan thủ quyết lợi dụng cùng người này giải thích có chút không lớn như nhau.

Nhìn xem thấy chung quanh vây xem lắng nghe Đan Sư, mỗi một người đều là thần tình lửa nóng hình dạng, Mạc Vô Kỵ cẩn thận lôi một cái bên người một người mập mạp Đan Sư:

- Bằng hữu, xin hỏi một chút, vị này đang ở là (vì) mọi người giải thích Đan Sư là ai a?

Này mập mạp Đan Sư đang nghe được như si như cuồng, bị Mạc Vô Kỵ lôi một cái, rất là nổi giận. Khi (xem) hắn nghe được Mạc Vô Kỵ câu hỏi, nhất thời quên phát tác, trợn to hai mắt nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ không dám tin tưởng hỏi:

- Không thể nào, ngươi liên đỉnh gia cũng không biết?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng vỗ vỗ mập mạp này, nhỏ giọng nói:

- Lão huynh, ta cũng không phải luyện đan chuyến đi này, cho nên không có ngươi kiến thức rộng rãi, còn xin nhiều hơn chỉ giáo.

Nghe được Mạc Vô Kỵ không phải là Luyện Đan Sư, rồi hướng hắn như vậy tôn kính, mập mạp này ngược lại thỏa mãn gật đầu:

- Vậy ta sẽ dạy cho ngươi đi, đỉnh gia tôn tính là (vì) trương...

Mập mạp này bất luân bất loại giới thiệu, để cho Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa bật cười. Cũng may hắn biết đây là mập mạp Đan Sư nói là đối với đỉnh kia gia tôn kính, mới mạnh mẽ nhịn xuống.

-... Bởi vì mới vừa ra đời thời điểm, mi tâm có một cái đỉnh hình ấn ký, Thiên Thương đế quốc đệ nhất đan môn thần thuốc tông nghe nói sau đó, cố ý đưa hắn mang đi, đồng thời đặt tên Trương Đỉnh. Đỉnh gia thập tuổi là được nhất phẩm Nhân Đan Sư, mười một tuổi trở thành nhị phẩm Nhân Đan Sư, mười ba tuổi trở thành tam phẩm Nhân Đan Sư, mười sáu

tuổi trở thành tứ phẩm Địa Đan Sư. Chỉ cần là cùng đan đạo có quan hệ, hắn tiếp xúc sau đó, là có thể trong thời gian ngắn nhất học được. Chúng ta đan đạo giới, đều tôn xưng hắn là đỉnh gia...

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó cuối cùng là hiểu người này huy hoàng lai lịch, quả nhiên là sinh ra liền phát quang.

Mập mạp đơn giản cùng Mạc Vô Kỵ giới thiệu một phen sau đó, liền cũng lười để ý tới Mạc Vô Kỵ, tiếp tục lắng nghe Trương Đỉnh đối với luyện đan giải thích.

Làm một từ sinh ra đã bị khắc có Đan Đỉnh ấn ký người, Mạc Vô Kỵ cũng muốn nghe một chút hắn đối với luyện đan kiến giải.

-... Trở lên chỉ là ta đối với luyện đan thủ quyết kiến giải, bình thường vậy tam phẩm Nhân Linh Đan, dùng luyện đan thủ quyết đều là có thể giải quyết, thậm chí có thể luyện chế ra thượng đẳng đan dược. Nhưng có một loại đan dược, coi như là ngươi tu vi mạnh hơn nữa, cũng không cách nào dùng thủ quyết đi giải quyết...

Lời của Trương Đỉnh mang có một loại cường đại sức thuyết phục, ngay cả Mạc Vô Kỵ cũng không nhịn được bị mang vào.

- Đỉnh gia, là đan dược gì không thể dùng thủ quyết giải quyết a?

Lúc này thì có người hỏi lên.

Trương Đỉnh gật đầu:

- Hỏi thật hay, loại đan dược này chính là thần niệm đan dược. Có thể ngưng luyện thần niệm, lớn mạnh thần niệm lực lượng đan dược.

- Thần niệm không phải là tới rồi Hư Thần Cảnh tạo thành Nguyên Thần sau đó, mới có thể tu luyện sao? Đây cũng là mà linh đan sao??

Trong đám người lại có người hỏi.

- Ngươi biết cái gì a, ta chợt nghe nói có một loại tam phẩm Nhân Linh Đan thần niệm đan dược, chỉ là loại đan phương này đã không trọn vẹn mà thôi.

Trương Đỉnh dùng tay đè ép áp, cao giọng nói:

- Vừa rồi vị bằng hữu kia nói không sai, đích xác có một loại tam phẩm Nhân Linh Đan thần niệm đan dược. Loại đan dược này kêu Tráng Thần Đan, Tráng Thần Đan sứt mẻ phương pháp luyện đan khắp nơi đều có, loại đan dược này hoàn chỉnh phương pháp luyện đan lại thất lạc. Nghe nói loại đan dược này có thể cho Hư Thần dưới, thậm chí là để cho nguyên đan dưới tu sĩ ngưng luyện thần niệm lực lượng.

Chúng Đan Sư phát sinh từng đợt đáng tiếc tiếng nghị luận, Trương Đỉnh tiếp tục nói:

- Có thể nói Tráng Thần Đan là tam phẩm Nhân Linh Đan giữa cực kỳ trân quý đan dược, thậm chí có thể tại hết thảy tam phẩm Nhân Linh Đan giữa bài danh top 3.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm nghĩ, không nghĩ tới Tráng Thần Đan phương pháp luyện đan trân quý như thế. Hắn may là không có đơn giản xuất ra Tráng Thần Đan phương pháp luyện đan, nếu không, lại là một việc chuyện nguy hiểm.

Chúng Đan Sư càng là đáng tiếc hắn lên, vừa lúc đó, Trương Đỉnh còn nói thêm:

- Tráng Thần Đan mất đi, chẳng những là đối với chúng ta mọi người Đan Sư cực đại đả kích cùng hạn chế, chính là đối với Hư Thần dưới tu sĩ thực lực cũng là một cái lớn hạn chế. Có thần niệm lực lượng tu sĩ cùng không có có thần niệm lực lượng tu sĩ, này hoàn toàn là hai cái bất đồng cấp độ. Ta nghe nói Ngũ Hành Hoang Vực đi qua đại lục, Hư Thần dưới tu sĩ cũng có thể tu luyện thần niệm. Bởi vậy có thể thấy được, nếu là hai vùng đất tu sĩ so sánh hắn lên, chúng ta Thất Lạc Đại Lục chênh lệch khá xa.

Theo Trương Đỉnh nói phụ họa tiếng càng nhiều, có vài người thậm chí kích động biểu thị nhất định phải tìm được Tráng Thần Đan, là (vì) Thất Lạc Đại Lục làm ra cống hiến.

Trương Đỉnh dùng tay đè ép áp đông đảo thanh âm huyên náo, dây thanh đề cao, mang theo một phần sục sôi nói:

- Vì bù đắp Tráng Thần Đan thiếu sót, ta thông qua vài năm, rốt cục nghiên cứu ra được một loại có thể lớn mạnh ẩn hình thần niệm phương pháp luyện đan. Loại đan phương này tuy rằng không bằng Tráng Thần Đan tu luyện ra thần niệm, trường kỳ sử dụng, cũng có thể vô hình tăng lên bản thân ẩn hình thần niệm...

- Ba ba ba...

Lại là từng đợt tiếng vỗ tay nhiệt liệt vang lên, theo thì có người hỏi phương pháp luyện đan tên.

- Đỉnh gia, ngươi là ta Thất Lạc Đại Lục trẻ tuổi rất có tài hoa Đan Sư, cũng là đối với tu sĩ chúng ta rất có cống hiến tuổi còn trẻ Đan Sư.

- Đối với, đỉnh gia nếu mà không phải là nghiên cứu cái này phương pháp luyện đan, nói không chừng sớm là ngũ phẩm Địa Đan Sư.

...

Trong đám người phụ và thanh âm từng đợt lại từng đợt vang lên, đông đảo Đan Sư cũng là càng ngày càng kích động.

Trương Đỉnh lần thứ hai dùng tay đè ép áp nói:

- Xấu hổ, xấu hổ. Nếu bàn về lên trẻ tuổi rất có tài hoa Đan Sư, ta cho rằng thuộc loại Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp mục trong trẻo sư tỷ, mục trong trẻo sư tỷ mới đúng là thế hệ chúng ta tấm gương, chân chính đối với mọi người có cống hiến Đan Sư...

- Ngươi cũng sai rồi, nếu bàn về rất có cống hiến Đan Sư cũng không là ta cũng không phải ngươi.

Một cái vắng lặng thanh âm từ cửa vào truyền đến, cắt đứt lời của Trương Đỉnh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Đan Sư Cống Hiến Lớn Nhất

Theo tiếng nói chuyện, một người mặc xanh nhạt quần áo nữ tử đi đến.

- Mục Đan Sư!

- Mục sư tỷ...

...

Cô gái này vừa đi vào đến, đông đảo Đan Sư đều tránh ra đường, đồng thời đứng ở một bên lên tiếng, trong giọng nói đều mang một loại tôn kính cùng sùng bái.

Ngay cả Trương Đỉnh cũng ôm quyền gọi một câu mục sư tỷ.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đứng ở một bên, trong lòng hắn đập bịch bịch. Cái này mục Đan Sư phải là vừa rồi Trương Đỉnh trong miệng nói Mục Oanh, để cho Mạc Vô Kỵ kích động là, cái này mục Đan Sư đến từ Vấn Thiên Học Cung. Chẳng những là đến từ Vấn Thiên Học Cung, hay (vẫn, còn) là Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp người.

Nếu là hắn có thể quen biết cái này mục Đan Sư, đây chẳng phải là dễ dàng hơn tiếp cận Linh Lung bà bà. Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ hận không thể lập tức liền nhào tới bắt Mục Oanh tay, khẩn cầu đối phương cùng hắn trở thành bằng hữu, sau đó nho nhỏ ước một cái.

Này chỉ có thể ngẫm lại mà thôi, một khi hắn thực sự làm như vậy, có lẽ hắn lại đem cũng không có cơ hội nữa nhìn thấy Mục Oanh, thậm chí không có cơ hội tham gia Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu.

- Mục sư tỷ, tuy rằng sư phụ của ngươi không phải là Linh Lung bà bà, thế nhưng ngươi có thể sáng tạo ra Phục Lạc Đan, chẳng những là thế hệ chúng ta Đan Sư tấm gương, đồng dạng là tạo phúc đông đảo Linh Lạc có tổn hại tu sĩ. Đương nhiên, ta nói là trẻ tuổi.

Trương Đỉnh mặc dù không có trực tiếp phản bác lời của Mục Oanh, lời của hắn cũng là đưa ra hỏi lại.

Mục Oanh nhàn nhạt nói:

- Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp các vị Đan Sư tiền bối đều mỗi người mỗi vẻ. Linh Lung bà bà cố nhiên là ta Đan Tháp đỉnh cấp ưu tú Đan Sư một trong, sư phụ ta cũng đồng dạng là Đan Tháp đỉnh cấp ưu tú Đan Sư một trong...

Nghe đến đó, Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống. Từ Mục Oanh giọng nói giữa, hắn đã hiểu nàng đối với Linh Lung bà bà dường như có chút ý kiến. Nếu không, đồng dạng là Đan Tháp đi ra, nàng không có khả năng nói lời này.

Trương Đỉnh ngượng ngùng nói:

- Đương nhiên là như vậy, Đan Tháp bất luận cái gì một vị Đan Sư tiền bối đều là ta tôn kính nhất đối tượng. Mục tiêu của ta là có thể cùng sư tỷ như nhau, tiến vào Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp. Nếu như cầm trẻ tuổi mà nói, đó là đương nhiên là mục...

Lần này Mục Oanh căn bản cũng không chờ (các loại) Trương Đỉnh đem lời nói cho xong, liền cắt đứt lời của Trương Đỉnh:

- Trương Đan Sư, ngươi lại nói sai. Trẻ tuổi Đan Sư giữa, cống hiến lớn nhất vừa nếu không phải là ngươi cũng không phải ta, đồng dạng không phải là các vị đang ngồi Đan Sư đồng đạo...

Đông đảo Đan Sư nghe được lời của Mục Oanh đều là sửng sốt, có thể nói Thất Lạc Đại Lục ưu tú nhất tuổi còn trẻ Đan Sư trên cơ bản đều

ở trong này, chẳng lẽ còn có bọn họ không biết tuổi còn trẻ Đan Sư? Cái này tuổi còn trẻ Đan Sư so với Mục Oanh cùng Trương Đỉnh còn lợi hại hơn, đây cũng quá ngoại hạng sao??

- Không biết vị này Đan Sư là ai?

Trương Đỉnh có chút không nhịn được hỏi.

Mục Oanh ánh mắt từ trên người mọi người quét một cái, lúc này mới trầm tĩnh nói:

- Người này chỉ là một phàm tục thế giới Luyện Dược Sư, gia cảnh lụi bại sau đó, hắn thậm chí ngay cả cơm đều không kịp ăn. Nhưng liền là một người như vậy, luyện chế ra tới rồi một loại thuốc chữa thương dịch gọi Cửu Mệnh Liệu Thương Dịch, về sau người này lại đem ngoài mệnh danh là Penicilin. Loại này chữa thương dịch có thể ngăn cản vết thương chứng viêm, cứu Thất Lạc Đại Lục thiên thiên vạn vạn tầm thường bình dân cùng hàng tỉ binh lính bị thương. Những thứ này được cứu binh sĩ cùng bình dân, vì kỷ niệm vị này Luyện Dược Sư, lại đem điều này dược dịch mệnh danh là Mạc Thị Dược Dịch. Muốn nói Thất Lạc Đại Lục cống hiến lớn nhất Luyện Dược Sư, ta cho rằng trừ hắn ra không còn có thể là ai khác.

Trương Đỉnh có chút không nói gì, nếu(như) không phải là bởi vì đối phương là Mục Oanh, hắn sớm Phật tay áo mà đi. Coi như là như vậy, hắn vẫn còn là cãi lại nói:

- Mục sư tỷ, một cái Luyện Dược Sư luyện chế ra tới dược dịch mà thôi. Coi như là một cái nhất phẩm Nhân Đan Sư luyện chế ra đến đồ đạc, cũng mạnh hơn hắn sao?? Hắn có tài đức gì, dám gánh vác cống hiến lớn nhất Luyện Đan Sư tên? Huống chi hắn chỉ là một Luyện Dược Sư mà thôi.

Rất nhiều người đều tán thành lời của Trương Đỉnh, giống như Trương Đỉnh, nếu không phải đưa ra cái quan điểm này người là Mục Oanh, bọn họ như nhau phản bác.

Mục Oanh lắc đầu, trầm giọng nói:

- Vị này Mạc dược sư luyện chế ra tới Mạc Thị Dược Dịch chế chỉ cần mấy cái tiền đồng liền có thể mua được một lọ, đang ngồi các vị nói cho ta biết, có đan dược gì là mấy cái tiền đồng có thể mua được? Không muốn nói mấy cái tiền đồng, coi như là dùng mấy cái kim tệ có thể mua được đan dược lại có loại nào? Dù cho làm một cái giả thiết, có thể dùng mấy cái tiền đồng mua được đan dược, các vị lại nói cho ta biết, lại cần bao nhiêu Đan Sư mới có thể luyện chế ra nhiều đan dược như vậy quay lại cứu trợ thiên thiên vạn vạn thụ thương người?

Nói đến đây Mục Oanh vô cùng kích động, hít một hơi thật sâu mới nói lần nữa:

- Vị này Luyện Dược Sư đang nghiên cứu ra chớ thị chế thuốc sau đó, cũng không có lợi dụng loại nước thuốc này vòng tiền, mà là không ràng buộc lại đem loại nước thuốc này cống hiến đi ra ngoài. Nếu không phải hắn, mỗi ngày phải chết bao nhiêu vô tội sinh mệnh? Có mấy người có hắn loại này rộng rãi cùng rộng lượng, hoặc là có hắn loại này dâng hiến tinh thần?

Có lẽ mọi người là tu sĩ, đối với người bình thường sinh mệnh xem thường. Nhưng ta muốn hỏi một chút các vị, tại các vị không có tu luyện trước có đúng hay không người phàm? Các vị có thể trở thành là tu sĩ chẳng lẽ là từ tảng đá giữa đụng tới? Các vị cha mẹ tỷ muội có đúng hay không người phàm? Không có có vô số người phàm hòn đá tảng, từ đâu tới tu sĩ?

Huống chi chúng ta cũng chỉ là tu sĩ mà thôi, thọ mệnh so với người phàm lâu một chút, đúng là vẫn còn sẽ cùng người phàm bình thường giống nhau, trần về bụi bặm về đất. Nói cách khác, chúng ta chỉ là sống lâu một chút người phàm, đã như vậy, chúng ta lại có tư cách gì khinh thường người phàm?

Những lời này nói rằng đến, chính là Mạc Vô Kỵ cũng không nhịn được muốn (phải) vỗ tay trầm trồ khen ngợi. Mục Oanh này bản tính

chân thực không giả tạo, để cho hắn thưởng thức. Bất quá hắn cũng không có Mục Oanh nói cao thượng như vậy, hắn sở dĩ giao ra Penicilin, là vì bảo mệnh. Để cho hắn không nghĩ tới chính là, sau khi hắn rời đi, này đã bị Penicilin chỗ tốt người lại đem Penicilin mệnh danh là Mạc Thị Dược Dịch, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất là xấu hổ.

Đồng thời hắn cũng rất là may mắn, chính bản thân lấy ra Penicilin. Rất nhiều nhớ kỹ người khác ân tình, đều là này bình thường người.

Lời của Mục Oanh đưa tới mọi người trầm mặc, có thể đứng ở chỗ này đều là cao cao tại thượng tu sĩ, thậm chí còn là tu sĩ giữa người nổi bật Luyện Đan Sư. Nhưng không thể phủ nhận Mục Oanh không có nói sai, khi bọn hắn không có tu luyện trước, bọn họ chính là người phàm một cái. Bọn họ tu luyện sau đó, trong nhà như nhau có người phàm.

Mục Oanh nhìn lướt qua hết thảy Đan Sư, bỗng nhiên đối với trong hư không ôm một cái quyền:

- Ta nên vì này hàng tỉ người phàm bình thường, cảm tạ một cái vị kia Mạc Đan Sư.

- Mục sư tỷ nói không sai, chúng ta đều là tầm thường người phàm mà đến. Hiện tại chúng ta hoan nghênh mục sư tỷ cho chúng ta nói một chút, nàng là như thế nào sáng tạo ra Phục Lạc Đan.

Trương Đỉnh rất nhanh thì khôi phục bình thường thần thái, thứ nhất vỗ tay nói.

Mạc Vô Kỵ lại cảm giác Trương Đỉnh này có chút dối trá, hiển nhiên trong lòng hắn là không ủng hộ Mục Oanh nói, chỉ là Mục Oanh địa vị cao hơn hắn mà thôi.

Mục Oanh khoát tay áo:

- Đan đạo thượng (trên), ta cũng chỉ là mới vừa khởi bước, cũng sẽ không so với các vị tinh thông bao nhiêu, nếu là Đan Sư giao lưu hội,

mọi người cho nhau tham khảo. Mặt khác ngày hôm nay ta tới nơi này, là muốn trao đổi mấy thứ linh thảo.

Một người trung niên Đan Sư lập tức phụ họa nói:

- Mục sư tỷ nói rất đúng, trao đổi linh thảo vốn chính là chúng ta Đan Sư giao lưu hội một cái mục đích chủ yếu. Không như bây giờ liền bắt đầu sao?, ta mở ra một cái đầu. Ta chỗ này có tam phẩm linh thảo Địa Vân Ti, phiêu tinh...

Có rồi người trung niên này Đan Sư đi đầu, đông đảo Đan Sư đều cầm ra bản thân linh thảo. Đồng thời dựng thẳng lên chính bản thân cần linh thảo thẻ bài, trong thời gian ngắn, Đan Sư này giao lưu hội liền biến thành dược liệu giao lưu hội.

Mạc Vô Kỵ đứng ở Trương Đỉnh bên cạnh, vừa lúc thấy Trương Đỉnh trong mắt hiện lên một tia không phục. Chỉ là này ánh mắt lóe lên rồi biến mất, liền khôi phục một bộ cười tủm tỉm biểu tình, sau đó hắn cũng lấy ra chính bản thân muốn (phải) trao đổi linh thảo.

Người này tuy rằng đan đạo thiên phú rất mạnh, đồng dạng lòng ghen tỵ cũng rất mạnh. Thấy Mục Oanh thứ nhất là cướp đi hắn danh tiếng, trong lòng hắn là khó chịu.

Mạc Vô Kỵ quyết định nhìn chăm chú chặt Mục Oanh, một khi Mục Oanh rời đi, hắn liền theo sau.

Hiện đang lúc mọi người muốn (phải) trao đổi linh thảo, hắn tự nhiên cũng sẽ không bỏ rơi cơ hội này. Chỉ có tại trường hợp này dưới, mới có thể trao đổi đến cái nào đỉnh cấp linh thảo.

Hắn cần đỉnh cấp linh thảo rất nhiều, cao hơn mười vạn năm cây tùng mạch lạc, độ tinh khiết cao hơn hỏa tinh thạch, tốt nhất là vạn năm cỏ linh chi cùng ám hoàng tố, nghìn năm bên trên long duyên cây cỏ...

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ đối với mình cần những linh thảo này trong lòng nắm chắc, gia để của hắn là mua không mua được. Cao hơn vạn năm linh thảo, rất nhiều đều là tiếp cận tứ phẩm linh thảo. Cũng may hắn muốn ám hoàng tố cùng cỏ linh chi đều là thông thường đồ đạc, coi như là vạn năm, vậy cũng chỉ là tại tam phẩm linh thảo vùng ven bồi hồi. Về phần mười vạn năm cây tùng mạch lạc, loại vật này tuy rằng rốt cuộc tứ phẩm linh thảo, lại chưa tính là quá trân quý.

Chính là như vậy tính được, hắn linh thạch cũng xa xa thiếu. Trên người hắn còn có hai đoạn Bảo Huyết Ngẫu, đây mới là hắn muốn trao đổi linh thảo sức lực.

Về phần tại sao muốn thu mua những linh thảo này, Mạc Vô Kỵ sớm có dự cảm. Hắn mới Khai Mạch dược dịch cũng không đủ để đả thông chín mươi chín đến mạch lạc. Có lẽ chỉ có một ngày, hắn lại đột nhiên gặp phải Khai Mạch dược dịch không thể dùng tình huống. Tới rồi khi đó, hắn lại thu mua linh thảo cũng không có cơ hội tốt như vậy.

Mạc Vô Kỵ mới vừa lại đem vật mình cần viết xuống đến, còn không có viết ra Bảo Huyết Ngẫu, ánh mắt của hắn chợt nhìn thấy Mục Oanh cần linh thảo, trong đó bất ngờ có mười vạn năm cây tùng mạch cùng Bảo Huyết Ngẫu. Bất đồng là, nàng viết là mười vạn năm Địa Tùng Mạch.

- Mục sư tỷ, ta chỗ này có mười vạn năm Địa Tùng Mạch, ngươi xem một chút có được hay không.

Một người trẻ tuổi Đan Sư cầm một cái hộp ngọc đi tới Mục Oanh trước người, lại đem hộp ngọc đưa tới.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, này thanh danh của người quả lại chính là tài phú. Mục Oanh cần muốn cái gì, người ta trước đưa đến trên tay nàng, thậm chí ngay cả giá cả cũng không hỏi.

- Đa tạ.

Mục Oanh thản nhiên cười, tiện tay mở ra hộp ngọc.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tiến lên hai bước, hắn thấy rõ ràng, hộp ngọc kia giữa để đó mấy cái màu vàng nhạt rễ cây, còn tản mát ra nhàn nhạt thanh mùi thơm. Mạc Vô Kỵ tại trước tiên liền đã nhìn ra, thứ này so với hắn cây tùng mạch lạc không biết cao cấp hơn gấp bao nhiêu lần.

Lúc này ở Mạc Vô Kỵ trong lòng chỉ có một ý niệm trong đầu, đó chính là loại này Địa Tùng Mạch hơn xa với trước hắn muốn cây tùng mạch, khẳng định thích hợp hắn hơn luyện chế Khai Mạch dược dịch.

Vô luận như thế nào, thứ này cũng (phải) kiếm một ít tới tay.

- Đây là phẩm tương cực tốt Địa Tùng Mạch, chính là tại tứ phẩm Linh Dược giữa coi như là khó có được. Địa Tùng Mạch này với ta mà nói là không thể tốt hơn, ngươi ra cái giá cách sao?.

Mục Oanh trong mắt cũng hiện lên một vẻ vui mừng, lập tức liền khép lại hộp ngọc nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 119: Trong Nháy Mắt Đảo Ngược

Thấy lực hiệu triệu của Mục Oanh sau đó, Mạc Vô Kỵ không có lại viết ra Bảo Huyết Ngẫu. Hắn duy nhất có thể cầm xuất thủ chính là Bảo Huyết Ngẫu, hiện tại Mục Oanh yêu cầu Bảo Huyết Ngẫu, hắn đơn giản đợi lát nữa tìm Mục Oanh trao đổi.

- Mạc Đan Sư...

Nhưng vào lúc này, một kinh hỉ thanh âm vang lên bên tai Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại thấy Ân Thiển Nhân đã đi tới, tại Ân Thiển Nhân bên người còn có một cái tên gia hỏa hắn không muốn thấy, chính là cái kia Cù Đan Sư.

- Mạc sư đệ, ta vẫn cho ngươi lo lắng, ngươi có thể đến nơi đây ta cuối cùng là yên tâm.

Ân Thiển Nhân kích động nói.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Cảm ơn Ân sư tỷ, vận khí ta coi như là không sai, trốn khỏi một kiếp.

Ân Thiển Nhân áy náy nói:

- Xin lỗi, Mạc sư đệ, lần này là nguyên nhân của ta, cho ngươi rơi vào hiểm cảnh.

Mạc Vô Kỵ biết chuyện này trách không được Ân Thiển Nhân, Ân Thiển Nhân cũng không biết hắn sẽ giết chết Mạnh Bạc Vu, lúc này mới bị nhị trưởng lão đánh một trở tay không kịp.

- Ân sư tỷ, chuyện này trách không được ngươi, rồi lại nói cũng đã qua.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay nói.

- Hừ, như ngươi loại này phẩm hạnh tồi tệ người, chung quy có một ngày sẽ rơi vào trong tay Hứa tiền bối.

Cù Đan Sư tại đây người thấy Mạc Vô Kỵ, trong lòng cực độ khó chịu.

Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày, lập tức hỏi:

- Ân sư tỷ? Tên này là ai a?

Ân Thiển Nhân khẽ mỉm cười, dường như cũng không biết Mạc Vô Kỵ sớm quen biết Cù Đan Sư, vẫn như cũ nói:

- Đây là Vô Ngân Kiếm Phái Cù Phi Dương Đan Sư, tam phẩm đỉnh phong Nhân Đan Sư.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:

- Ta còn tưởng rằng là Thiên Đan Sư đâu nè, nói chuyện thật giống như mình là ngũ đại đế quốc Đan Vương bình thường giống nhau. Nói, ngươi là cây hành a?

Tại Vô Ngân Kiếm Phái, Mạc Vô Kỵ sớm đã ủy khuất được rồi, nơi này cũng không phải là cái gì Vô Ngân Kiếm Phái.

Cù Phi Dương sắc mặt tức giận đến cực kỳ khó coi, nhưng cũng biết nơi này là địa phương nào, hắn giọng nói trái lại càng là bình tĩnh nói:

- Ta đích xác không phải là Thiên Đan Sư, cũng không tính là cây hành. Bất quá ta Cù Phi Dương tuyệt đối sẽ không đi giết hại đồng môn sư huynh đệ...

Vốn Mạc Vô Kỵ cùng Cù Phi Dương tranh cãi liền hấp dẫn đông đảo người chú ý, hiện tại Cù Phi Dương cố ý nói ra sát hại đồng môn sư huynh đệ mà nói, nhất thời đưa tới xung quanh tất cả mọi người đứng xem. Ngay cả mới vừa vừa lấy được Địa Tùng Mạch Mục Oanh, cũng là mặt mang chán ghét. Cả đồng môn đều giết người, hiển nhiên là cực kỳ ác độc.

Ân Thiển Nhân cố tình nên vì Mạc Vô Kỵ cãi lại vài câu, nhưng nàng không biết phải làm thế nào cãi lại. Nàng cũng suy đoán Mạc Vô Kỵ là thật giết Mạnh Bạc Vu, về phần nguyên nhân giết Mạnh Bạc Vu, lấy đối với Mạc Vô Kỵ lý giải, khẳng định không phải là vô duyên vô cớ.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn lướt qua Cù Phi Dương, lòng nói dám cùng ta làm biện luận, tiểu tử ngươi còn thiếu. Kiếp trước hắn không biết đã tham gia bao nhiêu diễn đàn, cùng bao nhiêu giới y dược tinh anh chuyên gia cãi nhau, há có thể sợ một cái chỉ biết là luyện đan Cù Phi Dương? Luyện đan ta không sợ ngươi, biện luận càng là nháy mắt giết ngươi.

Đồng thời hắn cũng biết mình nhất định phải trong thời gian ngắn nhất thay đổi cái nhìn của Mục Oanh đối với hắn, người khác chán ghét hắn ngược lại không có gì, hắn tuyệt không thể để cho Mục Oanh chán ghét hắn.

- Các vị đan đạo bằng hữu, tại trước biện giải cho mình, ta nói một cái cố sự cho mọi người nghe một chút. Có một cái đức cao vọng trọng tiên sinh, hắn thu vài đệ tử. Trong đó có một cái đệ tử tên là Nhan, vì đệ tử này không tốt ngôn từ cùng gặp gỡ, rất không được những đệ tử còn lại yêu thích.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ khai thiên liền nói muốn nói một cái cố sự cho mọi người nghe một chút, cho nên đại điện im ắng không gì sánh được.

Mạc Vô Kỵ thanh âm thoáng trầm thấp, tại đây im ắng trong đại điện càng là hiện ra cường đại sức thuyết phục.

- Năm này vừa gặp nạn đói, vị tiên sinh này cùng chúng đệ tử chỉ có thể dùng cháo sống qua ngày. Vì tôn kính tiên sinh, mỗi lần cháo rất dày đặc bộ phận, đều có thể bưng cho tiên sinh ăn. Có một ngày, Nhan cùng mọi khi bình thường giống nhau bưng một chén cháo đi đưa cho tiên sinh. Không nghĩ tới trên đường bay tới một điểm bụi đất, điểm ấy bụi đất rơi vào trên cháo. Nhan dùng cái muôi lại đem bụi đất múc, thế nhưng hắn cảm thấy ném đi lại đáng tiếc, cho nên lại đem một ngụm cháo mang theo bụi đất này ăn.

Quá trình này bị tiên sinh nhìn rõ ràng, đồng thời cũng bị một gã đệ tử khác thấy. Bất đồng duy nhất chính là, tên đệ tử kia cũng không có thấy bụi đất mà thôi. Tên đệ tử kia liền nói cho tiên sinh, nói Nhan ăn vụng cháo của tiên sinh. Chúng đệ tử đều là khinh bỉ Nhan, duy tiên sinh cảm thán nói, có đôi khi mắt thấy cũng không phải thật.

Các vị bằng hữu, đã có thời điểm mắt thấy đều không phải là thực sự, huống chi lời nói của một bên?

Mục Oanh chỉ hơi trầm ngâm, áy náy đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Ta trước lúc trước là chủ kiến, trong lòng đối với ngươi chán ghét, ngược lại mất đi lý trí phán đoán.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Này trách không được mục sư tỷ, hết thảy người nghe nói sát hại đồng môn người sau đó, đều có thể có ý tưởng giống nhau.

Cù Phi Dương sắc mặt càng là âm trầm, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ còn chưa có bắt đầu cãi lại, chỉ một cái cố sự liền đem ưu thế dời trở về.

- Đã như vậy, nói vậy Mạc Đan Sư cũng không phải người sát hại đồng môn.

Mục Oanh lập tức nói.

Mạc Vô Kỵ đầu tiên là bốn phía ôm một cái quyền, rồi mới lên tiếng:

- Các vị đan đạo bằng hữu, ta trước là khách khanh Đan Sư của Vô Ngân Kiếm Phái. Trước khi rời đi Vô Ngân Kiếm Phái, ta đích xác giết một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư của Vô Ngân Kiếm Phái, hắn gọi Mạnh Bạc Vu.

Hiện trường yên lặng lại, hết thảy Đan Sư nghe lời của Mạc Vô Kỵ, cho rằng Mạc Vô Kỵ đây là muốn vì mình cãi lại, hắn không phải là người sát hại đồng môn. Thật không ngờ, sau cùng hắn vẫn còn là thừa nhận giết đồng môn, xem ra cái kia Cù Đan Sư cũng không có oan uổng hắn a.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ trước kể cố sự, ngược lại không ai đứng ra chất vấn Mạc Vô Kỵ. Ở đây Đan Sư đều biết, Mạc Vô Kỵ nhất định còn nói tiếp.

Mạc Vô Kỵ nói lần nữa:

- Ta bởi vì tại vô tình trong trở thành một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư, cho nên được Vô Ngân Kiếm Phái cho làm khách khanh Đan Sư, ở tại Ngẫu Kiếm Phong cùng Huyết Ngẫu Hồ. Hai nơi địa phương đều là chỗ linh khí rất thiếu thốn trong tông môn, ngược lại không có người nào cùng ta tranh đoạt.

Chúng Đan Sư đều là gật đầu, theo bọn họ, một cái nhị phẩm Nhân Đan Sư, còn là khách khanh, tự nhiên sẽ không phân đến thật tốt địa phương.

- Tại mấy tháng trước, một cái quản sự của ta tại Huyết Ngẫu Hồ đào ra một đoạn Bảo Huyết Ngẫu...

Mạc Vô Kỵ những lời này nói ra, lập tức liền đưa tới chú ý của mọi người. Mục Oanh càng là nhãn tình sáng lên, đưa mắt chăm chú vào Mạc Vô Kỵ trên người. Mấy năm nay Bảo Huyết Ngẫu càng ngày càng ít, coi như là có một chút, cũng đều là niên đại thưa thớt thứ phẩm tàn lụi. Nàng hiện tại cần gấp Bảo Huyết Ngẫu, tự nhiên là cực kỳ quan tâm lời của Mạc Vô Kỵ.

Chính là Ân Thiển Nhân cũng kinh dị nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, nàng nghĩ không ra chuyện nguyên nhân gây ra dĩ nhiên là Bảo Huyết Ngẫu.

- Vừa lúc đó Mạnh Bạc Vu đi qua Huyết Ngẫu Hồ, hắn tự nhiên nhìn thấy Bảo Huyết Ngẫu, lúc này đỏ mắt bảo vật liền muốn cướp đi. Ta quản sự tự nhiên không muốn Bảo Huyết Ngẫu bị hắn cướp đi, kết quả bị Mạnh Bạc Vu đánh trọng thương. Đang ở thời điểm Mạnh Bạc Vu muốn giết hắn, ta đúng lúc tới rồi. Tại chỗ của ta cướp đoạt đồ của ta, muốn giết người bên cạnh ta, thậm chí còn muốn giết ta. Các vị đan đạo bằng hữu, nếu là đổi thành ngươi, ngươi sẽ làm sao?

- Nếu đổi lại là ta, lão tử một quyền lại đem đầu hắn đập vỡ tan tành.

Mạc Vô Kỵ vừa dứt lời dưới, Chân Thiểu Nho thô lỗ thanh âm liền đúng lúc truyền tới. Tên này đã ăn no linh quả, đang tìm kiếm khắp nơi Mạc Vô Kỵ.

- Mạc Đan Sư, không biết này Bảo Huyết Ngẫu có ở đây hem?

Lúc này căn bản cũng không có người sẽ đi lưu ý Mạnh Bạc Vu, cũng không có ai đi lưu ý Chân Thiểu Nho thô lỗ, đại đa số người quan tâm là Bảo Huyết Ngẫu.

Nhiều người như vậy hỏi, Mục Oanh cũng là vội vàng hỏi:

- Mạc Đan Sư, Bảo Huyết Ngẫu còn đang ở đây sao?

Mạc Vô Kỵ trong lòng cảm thán, quả nhiên cái khác đều là thứ yếu.

- Mạc Vô Kỵ, dù sao cũng mạnh Đan Sư đã chết, ngươi một cái tạp dịch đệ tử, chẳng phải là muốn nói cái gì liền nói cái đó?

Cù Phi Dương thấy Mạc Vô Kỵ hoàn toàn nắm trong tay tràng diện, thậm chí còn chiếm được Bảo Huyết Ngẫu, trong lòng nhất thời giận điên lên.

Nếu là sớm biết thế tại Huyết Ngẫu Hồ tìm đến Bảo Huyết Ngẫu, dù cho Ân Thiển Nhân lại ngăn cản, hắn cũng tuyệt sẽ không bỏ qua Mạc Vô Kỵ. Phải biết rằng Huyết Ngẫu Hồ Bảo Huyết Ngẫu, vậy ít nhất có trăm năm. Đáng tiếc hiện tại hết thảy đều chậm, bị họ Mạc trốn ra một kiếp.

- Cù Đan Sư, dù cho ngươi đối với Mạc Đan Sư có phiến diện, cũng không có thể gọi Mạc Đan Sư một tên tạp dịch đệ tử.

Trong đám người lúc này có Đan Sư có chút không vui kêu lên.

Cù Phi Dương lạnh lùng nói:

- Hắn vốn chính là một tên tạp dịch từ thế tục giới đi ra Vô Ngân Kiếm Phái mà thôi, chỉ là ăn may cứt chó, lúc này mới trở thành một danh Đan Sư.

Mục Oanh đột nhiên hỏi:

- Mạc Đan Sư, ngươi là Mạc Vô Kỵ, không biết cùng Mạc dược sư nghiên cứu ra Mạc Thị Dược Dịch có quan hệ hay không?

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Đa tạ mục sư tỷ trước khen nhầm, Mạc mỗ bất tài, chính là Luyện Dược Sư công khai Penicilin cái kia. Ta nguyên bản xuất thân một cái quận Vương gia tộc, bởi vì Quận Vương vị bị kẻ khác mơ ước, cho nên đưa đến cửa nát nhà tan. Về phần đan đạo của ta, cũng là gia truyền mà đến.

Đến nơi này, Mạc Vô Kỵ cũng không có có bao nhiêu bận tâm, coi như là Tư Đồ Thiên đứng ở trước mặt hắn, hắn cũng dám nói lời này.

Chân Thiểu Nho lập tức liền rống to:

- Một cái nho nhỏ Quận Vương vị cũng có người cường đoạt, là cái đứa chó đẻ nào, ngươi nói cho ta biết, ta đi vặt trym bóp dái hắn. Lĩnh Chủ Quốc quốc quân đâu rồi, tên này là ngu ngốc sao?

Một cái Lĩnh Chủ Quốc quốc quân, tại trong mắt hắn Chân Thiểu Nho, thật đúng là cái gì cũng không tính.

Không ai lưu ý lời của Chân Thiểu Nho, bởi vì Mục Oanh trước cực lực tán dương. Lúc nghe Mạc Vô Kỵ chính là cống hiến ra Mạc Thị Dược Dịch Luyện Dược Sư, đông đảo người đối với Mạc Vô Kỵ cái nhìn đã sớm có căn bản thay đổi. Về phần Cù Phi Dương lời nói mới rồi, đâu còn có người đi lưu ý?

- Thì ra ngươi chính là Mạc dược sư, Mục Oanh đại diện vô số người phàm được lợi cảm tạ Mạc dược sư.

Nói xong Mục Oanh còn khẽ khom người.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói không dám, lập tức xuất ra một đoạn Bảo Huyết Ngẫu nói:

- Mục sư tỷ, ta bởi vì trên người không có bao nhiêu linh thạch, cho nên muốn cần Bảo Huyết Ngẫu trao đổi mấy thứ linh thảo. Chỉ là ta lại không biết Bảo Huyết Ngẫu giá trị làm sao, có đúng hay không có thể đổi được...

Mục Oanh nắm lấy hộp ngọc Mạc Vô Kỵ đưa tới được, lập tức liền mở ra hộp ngọc. Một đoạn Bảo Huyết Ngẫu lóng lánh trong sáng như hồng ngọc vậy nằm ở trong hộp ngọc, tản mát ra nhàn nhạt mùi thơm ngát khí tức.

Chung quanh Đan Sư đều là phát sinh tấm tắc sợ hãi than tiếng, Mục Oanh đang quan sát Bảo Huyết Ngẫu sau đó liền nói:

- Đây là Bảo Huyết Ngẫu sắp tới trăm năm, giá trị rất cao, ta thật nhiều năm chưa từng thấy qua loại này niên đại Bảo Huyết Ngẫu. Đáng tiếc duy nhất chính là ngẫu tia không còn, điều này làm cho giá trị Bảo Huyết Ngẫu giảm bớt nhiều.

Mạc Vô Kỵ nghe lời này, trong lòng bỗng nhiên đại hối. Ngược lại không phải là Bảo Huyết Ngẫu tia hắn đào đi rồi, hắn mới hối hận, mà là bởi vì hắn nghĩ sai rồi một việc. Hắn cho rằng Phỉ Bỉnh Trụ đào tạo đi ra Bảo Huyết Ngẫu, cùng Bảo Huyết Ngẫu trong tay hắn giá trị là giống nhau. Bây giờ nghe lời của Mục Oanh, hắn mới biết được, Bảo Huyết Ngẫu cũng có niên đại khác nhau.

Thế nhưng trong tay hắn loại này nhiều năm Bảo Huyết Ngẫu tia, hắn dùng chỉ còn lại có mấy cái mà thôi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 120: Ngũ Hành Đan Đấu Bắt Đầu

- Nơi này có năm nhánh mười vạn năm Địa Tùng Mạch, ta một hồi sẽ mua lại, cho ngươi tam nhánh. Sau đó ta sẽ cho ngươi tam gốc cây đã ngoài ngàn năm Long Duyên Thảo, dùng để trao đổi này của ngươi một đoạn Bảo Huyết Ngẫu, ngươi xem coi thế nào?

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ biết Bảo Huyết Ngẫu giá trị không thấp, nhưng sẽ không thấp cũng chỉ là tam phẩm Linh Dược mà thôi. Vô luận là mười vạn năm Địa Tùng Mạch hay (vẫn, còn) là nghìn năm Long Duyên Thảo, đều là tứ phẩm linh dược tồn tại, dùng để trao đổi hắn này một đoạn bị rút ra ngẫu tia Bảo Huyết Ngẫu, hắn chiếm tiện nghi lớn, trong này khẳng định có nhân tình nhân tố.

- Đa tạ mục sư tỷ, ta nguyện ý trao đổi.

Nói xong Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

- Tốt, sảng khoái.

Mục Oanh hài lòng gật đầu, nàng rất nhanh thì dùng hai gốc cây tứ phẩm linh thảo lại đem Địa Tùng Mạch trao đổi trở về, sau đó lại lấy ra tam nhánh Địa Tùng Mạch cùng tam gốc cây Long Duyên Thảo cùng Mạc Vô Kỵ trao đổi.

Chờ cùng Mạc Vô Kỵ trao đổi hoàn tất, Mục Oanh mới hỏi:

- Mạc Đan Sư, ta đối với ngươi không ràng buộc cống hiến ra Mạc Thị Dược Dịch phi thường kính phục. Chỉ là ngươi vốn là một tên tạp dịch đệ tử, thì như thế nào có thể trở thành một nhị phẩm Nhân Đan Sư?

Mạc Vô Kỵ vốn là muốn giao hảo Mục Oanh, lúc này Mục Oanh hỏi, hắn tự nhiên không có giấu diếm:

- Mục sư tỷ, ta có thể trở thành là nhị phẩm Nhân Đan Sư, chủ yếu vẫn là Ân sư tỷ hỗ trợ. Ân sư tỷ dạy ta rất nhiều thứ, lúc này mới để cho ta có cơ hội trở thành Đan Sư.

- Thì ra là Ân sư tỷ chỉ điểm, Ân sư tỷ ngươi cư nhiên không cùng ta nói ngươi quen biết Mạc Đan Sư.

Mục Oanh hiển nhiên cùng Ân Thiển Nhân rất quen thuộc, lập tức quay đầu cùng Ân Thiển Nhân nói một câu.

- Đó là Mạc sư đệ chính bản thân đối với đan đạo hiểu vốn là không sai, ta chỉ là hơi chút chỉ điểm một cái mà thôi.

Ân Thiển Nhân khẽ mỉm cười, nàng biết Mạc Vô Kỵ trở thành Đan Sư cùng nàng không hề quan hệ. Bất quá nàng cũng không có vạch trần chính là, Mạc Vô Kỵ dường như không lớn muốn người khác biết hắn đối với luyện đan quá mức thiên tài.

Sau khi nói xong, Ân Thiển Nhân lại hỏi Mạc Vô Kỵ đạo:

- Mạc sư đệ, ngươi cũng vậy tới tham gia Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu?

Mạc Vô Kỵ cảm kích cười:

- Đúng vậy, Ân sư tỷ, ta vừa mới đột phá tam phẩm Nhân Đan Sư, cho nên muốn muốn (phải) đi thử một chút nhìn xem.

- A, ngươi đã là tam phẩm Nhân Đan Sư?

Ân Thiển Nhân kinh hô một tiếng, nàng tính định rồi Mạc Vô Kỵ cuộc đời này chỉ có thể dừng lại với nhị phẩm Nhân Đan Sư. Nhưng tại đây trong nháy mắt, người ta chính là tam phẩm Nhân Đan Sư. Chẳng lẽ nói, nàng nhìn lầm?

Nàng chợt nhớ tới Vô Ngân Kiếm Phái tông chủ Cô Nhiên, không biết Cô Nhiên tại biết Mạc Vô Kỵ trở thành tam phẩm Nhân Đan Sư, có thể hay không có chút hối hận.

Mạc Vô Kỵ ha ha cười cười:

- Cũng là vận khí mà thôi, đột nhiên linh cảm tới rồi, sau đó là được tam phẩm Nhân Đan Sư.

Một bên Mục Oanh chính sắc nói:

- Mạc Đan Sư, ta cho rằng luyện đan không có vận khí vừa nói. Ta tin tưởng Mạc Đan Sư đối với đan đạo hiểu nhất định là phi thường rất giỏi, lúc này mới có thể bước vào tam phẩm Nhân Đan Sư hàng ngũ, bằng không cũng sẽ không có Mạc Thị Dược Dịch. Mạc Đan Sư, ta tại Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp chờ ngươi, ta tin tưởng dùng thiên phú của ngươi, khẳng định có thể bước vào Vấn Thiên Học Cung, tiến vào Đan Tháp.

Mạc Vô Kỵ lòng nói, coi như là ta muốn đi vào Vấn Thiên Học Cung, ta cũng sẽ không đi Đan Tháp. Luyện đan chỉ là hắn nghề phụ, hắn muốn không là trở thành cái gì Thiên Đan Sư, mà là muốn (phải) truy cầu cao nhất tu vi cảnh giới.

- Đa tạ mục sư tỷ chúc lành, kỳ thực, ta còn có chút chuyện riêng muốn muốn tìm ngươi đơn độc nói chuyện. Không biết sư tỷ có thể hay không rút ra một ít thời gian?

Mục Vô Kỵ mượn cơ hội này nhanh chóng nói.

Mục Oanh tay đảo qua, trước người đồ đạc đều biến mất vô tung vô ảnh, sau đó cười nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ta đang muốn đi rồi, nếu Mạc Đan Sư tìm ta có việc, vậy thì mời sao?.

Mạc Vô Kỵ âm thầm ước ao những thứ này có túi đựng đồ người, đồng thời trong lòng cũng thầm khen một tiếng, người nữ nhân này làm việc dứt khoát. Hắn vội vàng cùng Ân Thiển Nhân lên tiếng chào, lại để cho Chân Thiểu Nho chính bản thân trở về, lúc này mới theo Mục Oanh rời đi Đan Sư này giao lưu hội đại điện.

Đi gặp Linh Lung bà bà sự tình đối với hắn rất then chốt, hắn không thể để cho Chân Thiểu Nho cái này to thần kinh đi hư chuyện.

...

Tại Mục Oanh nơi ở, Mạc Vô Kỵ lại đem mình muốn thấy Linh Lung bà bà sự tình nói ra.

- Ngươi muốn cầu Linh Lung bà bà ra tay giúp ngươi cứu người?

Mục Oanh nghe lời của Mạc Vô Kỵ sau đó, nhất thời cau mày hỏi.

- Đúng vậy, Yên Nhi ngoại trừ Linh Lung bà bà bên ngoài, không người có thể cứu.

Mạc Vô Kỵ đối với Mục Oanh ôm quyền thi lễ sau đó, chờ đợi nhìn Mục Oanh.

Mục Oanh thở dài, nói:

- Không phải là ta không giúp ngươi, thật sự là bởi vì ta sư phụ cùng Linh Lung bà bà có chút mâu thuẫn. Nếu là ta thực sự dẫn ngươi đi thấy Linh Lung bà bà, đoán chừng là hoàn toàn ngược lại tác dụng...

Mạc Vô Kỵ vừa nghe trong lòng nhất thời lạnh nửa đoạn, quả nhiên là như vậy.

- Hơn nữa, coi như là ta giúp ngươi gặp được Linh Lung bà bà, nàng cũng sẽ không ra tay tương trợ. Trừ phi ngươi tìm được Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, khi đó, coi như là ta không giúp ngươi dẫn tiến, ngươi cũng có thể nhìn thấy Linh Lung bà bà.

Mục Oanh bất đắc dĩ nói.

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai liền ôm quyền nói:

- Đã như vậy, vậy thì không quấy rầy mục sư tỷ, ta cáo từ.

Mục Oanh có chút không đành lòng nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi và Cửu Nguyệt Đan Các Thiếu các chủ quan hệ không tệ, đến lúc đó có thể cho hắn cho ngươi một cái tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực danh ngạch. Tại Ngũ Hành Hoang Vực giữa, vận khí tốt, cũng không phải không có thể tìm tới Vô Lượng Đoán Hồn Tinh. Ta tham gia đan đấu sau đó, lấy được hết thảy tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực danh ngạch đều là Vấn Thiên Học Cung, cho nên cũng không cách nào hứa hẹn ngươi một cái danh ngạch.

Rất hiển nhiên, Mục Oanh không coi trọng Mạc Vô Kỵ có thể ở đan đấu giữa thu được thứ tự.

- Tốt, ta đã biết.

Mạc Vô Kỵ cười khổ ứng Mục Oanh sau đó, lúc này mới cáo từ rời đi.

Hỏi Cửu Nguyệt Đan Các Thiếu các chủ muốn đi vào Ngũ Hành Hoang Vực danh ngạch? Nếu là Mục Oanh biết Chân Thiếu Khắc cùng Chân Thiểu Nho đang chờ hắn danh ngạch tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, không biết sẽ (biết) nghĩ như thế nào.

Tuy tiện không có nhìn thấy Linh Lung bà bà, Mạc Vô Kỵ thông qua mấy người miêu tả, đối với Linh Lung bà bà đã có một thứ đại khái lý giải. Đây cũng là một cái cực kỳ quái gở lão thái bà, hơn nữa không nói nhân tình lui tới, làm việc càng là muốn (phải) có trực tiếp lợi ích.

Xem ra hắn muốn gặp được Linh Lung bà bà, đan đấu bắt được về thứ tự cũng vô ích. Đường tắt duy nhất chính là tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, thu được Linh Lung bà bà cần Vô Lượng Đoán Hồn Tinh.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay, lần này hắn nhất định phải tại đan đấu giữa thu được thứ tự, hơn nữa nhất định phải tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực.

Khoảng cách Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu còn có sắp tới nửa tháng thời gian, Mạc Vô Kỵ trở lại Cửu Nguyệt Đan Các nơi ở sau đó, lập tức chính là bế quan tu luyện.

Hắn không ngừng ngưng luyện bản thân thần niệm lực lượng, đồng thời sử dụng linh thạch cùng tụ linh đan tăng lên tu vi. Với hắn mà nói, tu luyện căn bản cũng không cần dùng đan dược. Vì mau chóng có thể luyện chế tứ phẩm địa linh đan, hắn phải tăng lên tu vi của mình cùng thần niệm lực lượng.

Biết Mạc Vô Kỵ đang tu luyện, Chân Thiếu Khắc vẫn chưa có tới quấy rầy qua hắn. Ngay cả Chân Thiểu Nho cũng bị Chân Thiếu Khắc hạn chế trụ, không đến quấy rầy Mạc Vô Kỵ.

...

Nửa tháng thời gian vội vã mà qua, Mạc Vô Kỵ thần niệm lực lượng đi qua nửa tháng tu luyện, lần thứ hai tiến bộ rất nhiều. Đang ở Mạc Vô Kỵ cho là hắn rất nhanh muốn (phải) vượt qua Thác Mạch tầng bảy, thăng cấp Thác Mạch tầng tám thời điểm, Chân Thiếu Khắc gõ cửa phòng của hắn.

Mạc Vô Kỵ có chút thất vọng nhìn đầy đất linh thạch mảnh vụn, còn kém một chút xíu a. Chỉ cần lại cho hắn vài ngày, nói không chừng hắn liền thăng cấp đến Thác Mạch tầng tám.

Chân Thiếu Khắc lúc này gõ cửa, hiển nhiên là Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu gần bắt đầu, hắn phải xuất quan.

Quả nhiên tại Mạc Vô Kỵ mở cửa phòng sau đó, Chân Thiếu Khắc liền áy náy nói:

- Vô Kỵ, đan đấu gần bắt đầu, ta phải quấy rầy ngươi bế quan.

- Không có việc gì, ta trước dọn dẹp một chút.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay nói.

...

Nửa giờ sau, tẩy trừ một phen Mạc Vô Kỵ cùng Chân Thiếu Khắc đi tới trung tâm quảng trường.

Trên quảng trường sớm đã người ta tấp nập, trong quảng trường bên trong là một cái to lớn vòng tròn đàn tế, vòng tròn đàn tế phía trước có sắp tới hơn một ngàn cái trống không chỗ ngồi, mỗi một cái chỗ ngồi phía trước đều có một cái lò luyện đan.

To lớn vòng tròn đàn tế thượng (trên) bắt mắt nhất mấy chữ chính là Vấn Thiên Học Cung, tại Vấn Thiên Học Cung xung quanh, mới đúng là các đại tông môn. Mạc Vô Kỵ ở phía trên nhìn thấy Thiên Cực Điện cùng Bích La Môn, Ly Hỏa Tông chờ (các loại) tông môn, nhưng không có thấy Vô Ngân Kiếm Phái, Cửu Nguyệt Đan Các những thế lực này.

Xem ra chỉ có chuẩn Thiên cấp tông môn, mới có thể leo lên vòng tròn đàn tế.

Tuy tiện trên quảng trường rất nhiều người, nhưng cũng không hỗn loạn, đại đa số mọi người là an tĩnh đứng ở, hoặc là nhỏ giọng nghị luận.

Một người mặc màu tương đạo bào râu dài nam tử đột nhiên từ hư không đi xuống, rơi vào quảng trường vòng tròn đàn tế chính giữa.

- Người này thật là lợi hại.

Mạc Vô Kỵ trong lòng ám hãi, hắn vẫn là lần đầu tiên thấy có người ở hư không bước đi xuống tới.

Đứng ở Mạc Vô Kỵ bên người Chân Thiếu Khắc nhỏ giọng giới thiệu:

- Đây là Vấn Thiên Học Cung Chân Thần Cảnh cường giả, thứ hai viện trưởng Phong Chấn Thu tiền bối.

Phong Chấn Thu đứng ở vòng tròn đàn tế thượng (trên) đối với bốn phía liền ôm quyền nói:

- Các vị đạo hữu, các vị Đan Sư. Ngũ Hành đan đấu đã trở thành ta ngũ đại đế quốc hạng thứ nhất thi đấu chuyện, không chỉ là bởi vì cái này hạng thi đấu chuyện là ta ngũ đại đế quốc bên trong cao cấp nhất Đan Sư thi đấu. Đồng dạng bởi vì cái này hạng thi đấu chuyện quan hệ đến có thể đi vào Ngũ Hành Hoang Vực danh ngạch. Ta ngũ đại đế quốc bị bên ngoài đại lục xưng là Thất Lạc Đại Lục không phải là không có căn cứ, đó là bởi vì ta ngũ đại đế quốc tu sĩ tuy nhiều, thiên tài cũng không ít, lại cực ít có người có thể bước vào Thiên Giới tam trọng thiên...

Nói đến đây, Phong Chấn Thu cố ý dừng một chút. Phía dưới vốn là bởi vì Phong Chấn Thu đến vô cùng an tĩnh, hiện tại càng là không có người nói chuyện, hoàn toàn yên tĩnh.

Dừng một chút sau đó, Phong Chấn Thu mới tiếp tục nói:

- Chúng ta ngũ đại đế quốc địa vực rộng mậu, thiên tài nhiều không kể xiết, vì sao ra một cái Thiên Giới cường giả khó như thế? Là bởi vì chúng ta thiên tài đều là ngụy thiên tài sao? Ta hiện tại có thể khẳng định nói cho các ngươi biết, không phải là. Là bởi vì Thất Lạc Đại Lục thiếu thiếu một loại thiên địa quy tắc, loại này thiếu hụt quy tắc chẳng những để cho thất phẩm trở lên linh thảo không cách nào lớn lên, thậm chí còn để cho chúng ta cảm ngộ không tới Thiên Giới tam trọng thiên huyền bí.

Trên quảng trường rốt cục phát sinh nhìn xem một trận tiếng nghị luận, bất quá tiếng nghị luận cũng không lớn, hiển nhiên loại này ngôn luận bọn họ cũng không phải lần đầu tiên nghe được.

- Hiện tại Ngũ Hành Hoang Vực bị mở ra, bên trong xuất hiện hàng loạt thất phẩm trở lên linh thảo, thậm chí có hàng loạt Chân Thần Chi Hoa. Vì để tránh cho mọi người tự giết lẫn nhau, sau khi tiến vào lại lớn tứ hủy hoại các loại trân quý linh thảo, chúng ta mới quyết định mỗi qua mấy năm tiến hành một lần Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu, dùng này đến xác định có thể đi vào Ngũ Hành Hoang Vực danh ngạch. Lần này đan đấu, cũng là chúng ta tổ chức lần thứ ba Ngũ Hành đan đấu. Hiện tại ta tuyên bố, đan đấu hiện tại bắt đầu, ta hi vọng hết thảy Đan Sư đều có thể đại biểu bản thân một phương ra thành tích tốt...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 121: Chật Vật Đề Thứ Nhất

Phong Chấn Thu sau khi rời đi, một cô gái trung niên đi tới vòng tròn đàn trung bên trong, đối với bốn phía sau khi hành lễ nói:

- Ta là Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp Minh Ngưng, lần này Ngũ Hành đan đấu bởi ta đến chủ trì. Vừa rồi phong viện trưởng nói không sai, chúng ta ngũ đại đế quốc đích xác rất ít có người có thể bước vào Thiên Giới tam trọng thiên. Đang cái gọi là trời không tuyệt đường người, lần này Ngũ Hành Hoang Vực cho chúng ta ngũ đại đế quốc mọi người một lần cơ hội, cơ hội này để cho đan đấu đến quyết định.

Lần này Ngũ Hành đan đấu đại hội, để cho bao gồm ta ở bên trong năm tên lục phẩm Địa Đan Sư tham gia sau cùng bình xét, ta tin tưởng, chỉ cần là ngươi thành công tích, liền nhất định có thể quyết ra háo danh lần nữa. Đan đấu hạng thứ nhất là đấu loại, mời tham gia đan đấu các vị Đan Sư bằng vào trong tay tố so với ngọc bài đi tới các lò luyện đan trước.

- Vô Kỵ, mặc kệ có thể thành hay không, ngươi đều buông tay chân ra đi so với, không cần có bất kỳ lo lắng nào, cùng lắm thì chúng ta tiếp theo đan đấu lại đến. Chúng ta lần trước đan đấu thành tích cũng bất quá là chín mươi bảy tên, lần này lấy không được thứ tự quan hệ cũng không lớn.

Chân Thiếu Khắc tại Mạc Vô Kỵ bên người an ủi nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Chân Thiếu yên tâm, vô luận như thế nào ta cũng sẽ vô cùng đem hết toàn lực.

Chính là Chân Thiếu Khắc có thể một lần nữa, hắn cũng không có cơ hội một lần nữa. Nói với Chân Thiếu Khắc Cửu Nguyệt Đan Các thứ lần trước đan đấu thành tích tại chín mươi bảy tên, Mạc Vô Kỵ cũng không cảm thấy kỳ quái. Ngũ đại đế quốc phạm vi có bao nhiêu lớn tông môn cùng thế lực? Cửu Nguyệt Đan Các lại nói tiếp thật đúng là không tính là cái gì. Có thể bắt được một trăm danh trong vòng thứ tự, Cửu Nguyệt Đan Các phát huy đã tính là không sai.

Mạc Vô Kỵ cầm thuộc về Cửu Nguyệt Đan Các ngọc bài cấp tốc đi tới sang bên một cái trước lò luyện đan, tuy rằng những lò luyện đan này khoảng cách trọng đại, nhưng sang bên lò luyện đan bị ảnh hưởng chung quy muốn (phải) nhỏ một chút.

Chờ (các loại) vòng tròn đàn tế trước đông đảo Đan Sư đứng vững, Minh Ngưng lúc này mới cao giọng nói:

- Bởi vì dự thi người khá nhiều, vì để cho thi đấu đáng sợ hơn có sức thuyết phục. Hạng thứ nhất thi đấu hạng mục là tinh luyện dược liệu, này hạng nhất thi đấu đầy phân một trăm, lấy top 3 trăm tên

Nghe được tinh luyện dược liệu, Mạc Vô Kỵ trong lòng vui vẻ, tinh luyện dược liệu này hạng nhất hắn thế nhưng ai cũng không sợ. Cho dù là tinh luyện tứ phẩm Linh Dược, hắn cũng tự tin sẽ không so với bình thường vậy tứ phẩm Địa Đan Sư yếu.

- Lần này chúng ta phải tinh luyện dược liệu là tứ phẩm Thiết Tâm bồ quả, mỗi người chỉ có một quả. Tinh luyện dùng đan hỏa bởi Xích Diễm thạch cung cấp, mở ra lò luyện đan có Xích Diễm thạch cùng Thiết Tâm bồ quả. Mời các vị đem vật cầm trong tay ngọc bài cắm vào bên cạnh lò luyện đan, mở ra lò luyện đan, thi đấu hiện tại bắt đầu

Nghe được Minh Ngưng Đan Sư nói thi đấu bắt đầu, hầu như hết thảy đứng ở trước lò luyện đan Đan Sư, đều là tại trước tiên đem vật cầm

trong tay ngọc bài cắm vào bên cạnh lò luyện đan, mở ra lò luyện đan lấy ra Thiết Tâm bồ quả cùng Xích Diễm thạch.

Mạc Vô Kỵ cũng là ngẩn ngơ, cũng không có trước tiên liền động thủ lấy ra đồ đạc, lúc ban đầu nghe được đề mục là tinh luyện dược dịch vui sướng sớm đã biến mất.

Thiết Tâm bồ quả là tứ phẩm Linh Dược giữa khó nhất tinh luyện linh thảo một trong, loại này linh quả cực độ cứng rắn, cho dù là dùng địa hỏa cũng rất khó đem Linh Dược tinh luyện đi ra, huống chi dùng hỏa diễm thạch giữa cấp thấp nhất Xích Diễm thạch?

Có thể nói nơi này dự thi Đan Sư, hắn hoàn cảnh xấu lớn nhất, bởi vì tu vi của hắn thấp nhất.

Tinh luyện loại này cứng rắn linh quả, tu vi càng cao tự nhiên là càng dễ dàng, hỏa diễm kém có thể dùng chân nguyên phối hợp thủ quyết tinh luyện. Tu vi càng thấp liền yêu cầu hỏa diễm càng mạnh đến phối hợp, mà bây giờ dùng Xích Diễm thạch hiển nhiên là kém nhất hỏa diễm. Này còn để cho hắn thế nào so với?

Chân Thiếu Khắc ánh mắt vẫn rơi vào Mạc Vô Kỵ trên người, nhìn thấy người khác đều động thủ, Mạc Vô Kỵ vẫn không có động thủ, trong lòng hắn thầm than.

Làm một Cửu Nguyệt Đan Các Thiếu các chủ, hắn há có thể không biết Mạc Vô Kỵ gặp phải trở ngại? Hắn cái gì đều tính tới rồi, cũng không có nghĩ tới này vòng thứ nhất thi đấu cùng tu vi cũng có quan hệ.

Dùng Mạc Vô Kỵ Thác Mạch cảnh tu vi, muốn dùng Xích Diễm thạch luyện hóa Thiết Tâm bồ quả bản thân cũng không là một chuyện đơn giản, chứ đừng nói chi là lại đem trong đó dược dịch tinh luyện đi ra, còn (muốn) phải tại một ngàn này hơn Đan Sư giữa tiến vào top 3 trăm tên.

Hắn sở dĩ lựa chọn Mạc Vô Kỵ, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ luyện chế đan dược phẩm tương cực cao, căn cứ trước kia đan đấu kinh nghiệm, đan đấu sau cùng hạng nhất nhất định là luyện đan thi đấu. Phẩm tương thật tốt tam phẩm Nhân Linh Đan muốn đạt được trước trăm tên trong vòng, cũng không phải chuyện không thể nào.

Lần trước Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu, thì có một người tam phẩm Nhân Đan Sư bằng vào đẳng cấp cực cao tam phẩm Nhân Linh Đan, chiến thắng phẩm tương cực kém tứ phẩm địa linh đan.

Thế nhưng tình huống hiện tại là, Mạc Vô Kỵ rất có thể tại vòng thứ nhất đã bị đào thải ra khỏi cục.

Đủ lăng thần sắp tới một phút đồng hồ, Mạc Vô Kỵ lúc này mới đem vật cầm trong tay ngọc bài cắm vào lò luyện đan vùng ven, mở ra lò luyện đan. Khó khăn đi nữa, hắn cũng không có thể tại ván đầu tiên đã bị đấu loại.

Lò luyện đan sau khi mở ra, bên trong có một quả màu lửa đỏ hỏa diễm thạch, còn có một tấm lớn chừng quả đấm màu đen trái cây. Ngoài ra, còn có một cái bình ngọc, trên bình ngọc đã ngọn chữ số, chữ số cùng hắn dự thi ngọc bài thượng (trên) chữ số giống y hệt nhau. Xem ra mấy cái chữ này là đang (ở) dự thi ngọc bài cắm vào lò luyện đan vùng ven sau đó, mới sinh thành.

Mạc Vô Kỵ lại đem bình ngọc để ở một bên, trực tiếp kích phát rồi Xích Diễm thạch. Nếu bắt đầu rồi, này lại không thể có nửa điểm do dự.

Lò luyện đan dưới hỏa diễm vọt lên, Mạc Vô Kỵ liên tiếp tại lò luyện đan bích đánh ra mấy cái, hắn dùng đơn giản nhất thủ đoạn dọn dẹp lò luyện đan.

Lập tức Thiết Tâm bồ quả bị Mạc Vô Kỵ để vào lò luyện đan giữa, đáy lò hỏa diễm bị Mạc Vô Kỵ không ngừng kích phát, chỉ là lò luyện đan giữa Thiết Tâm bồ quả hay (vẫn, còn) là hòa tan cực kỳ thong thả.

Lại là qua hơn mười phút thời gian, Thiết Tâm bồ quả vẫn chỉ là hòa tan gần một nửa, mà lúc này Mạc Vô Kỵ đã có thể nghe thấy được Thiết Tâm bồ quả dược dịch mùi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng rất rõ ràng, loại này mùi không phải là hắn lò luyện đan vọng lại, mà là người khác hòa tan Thiết Tâm bồ quả phát ra mùi. Nói cách khác hắn bên này Thiết Tâm bồ quả còn không có hòa tan, người khác đã bắt đầu tinh luyện dược dịch.

Không có khả năng tiếp tục như vậy, Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, một tua này người khác có thể thua, hắn tuyệt đối không thể thua.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận đưa tay thâm nhập lò luyện đan giữa, bắt đầu huy động thủ quyết. Trên thực tế, hắn là lại đem Đan Quyết giấu (nấp) ở thủ quyết ở giữa, lợi dụng Đan Quyết hỗ trợ tinh luyện.

Vốn tại Mạc Vô Kỵ trong kế hoạch, hắn cũng không định tại ngay từ đầu sẽ dùng Đan Quyết. Hắn chuẩn bị tại luyện đan sau cùng, dung hợp dược dịch cùng thành đan thời điểm mới dùng Đan Quyết, về phần tinh luyện dược dịch, hắn căn bản cũng không cần dùng Đan Quyết.

Mà bây giờ, thi đấu ngay từ đầu, hắn thì không cần không cầm ra bản thân đòn sát thủ. Điều này làm cho hắn rất là bất đắc dĩ, ai bảo tu vi của hắn quá kém không cách nào lợi dụng nguyên lực phối hợp? Nơi này hơn một nghìn tham gia đan đấu Đan Sư giữa, có lẽ chỉ có hắn một cái còn đang ở Thác Mạch cảnh.

Đan Quyết rơi vào Thiết Tâm bồ quả thượng (trên), nguyên bản thong thả hòa tan Thiết Tâm bồ quả tăng nhanh tốc độ. Thế nhưng tốc độ kia vẫn như cũ không hài lòng, dù sao hỏa diễm chỉ là Xích Diễm thạch cung cấp mà thôi.

Không được, như vậy có lẽ có thể lại đem Thiết Tâm bồ quả dược dịch đề luyện ra, nhưng khẳng định lấy không được thứ tự. Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây, càng là cắn răng, trực tiếp dùng tay sạn động Thiết Tâm bồ quả.

Ngoài mặt hắn là sạn động, trên thực tế là để cho Đan Quyết trực tiếp hơn tại Thiết Tâm bồ quả thượng (trên) sinh ra hiệu quả. Hắn không có cách nào, ai bảo tu vi của hắn kém, thần niệm lực lượng cũng không cách nào thời gian dài thôi động Đan Quyết.

Hoàn hảo, đây là tinh luyện một loại dược liệu, nếu là tinh luyện vài loại hỗn hợp dược liệu, hắn cũng chỉ có thể mắt nhìn chằm chằm người khác còn hơn hắn. Tinh luyện vài loại dược liệu, hắn dùng tay tiếp xúc dược liệu thi triển Đan Quyết, chỉ có thể để cho dược liệu sớm dung hợp, sau cùng hóa linh khí tan hết.

Còn như hỏa diễm bình thường vậy cực nóng rơi vào Mạc Vô Kỵ trên da thịt, nhất thời để cho Mạc Vô Kỵ da thịt bị đốt tiêu. Nếu là sét đánh Mạc Vô Kỵ còn có thể không quan tâm, nhưng này lửa chích đốt, trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ nóng thẳng nhếch miệng. Coi như là như vậy, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không dám buông tay, hắn sợ buông lỏng tay, hắn lại cũng không cách nào như vậy đến lần thứ hai.

Nhìn đã hòa tan, tăng nhanh bị tinh luyện đi ra Thiết Tâm bồ quả, hắn nghĩ tới chính bản thân trước đối với Thạch Tuấn cười nhạo. Trước đây hắn cười nhạo Thạch Tuấn luyện đan là nồi lớn xào rau, hiện tại hắn chính bản thân há lại không giống với là đang (ở) xào rau? Người ta Thạch Tuấn tốt xấu còn dùng một cái nồi sạn, hắn là trực tiếp dùng tay sao.

Mạc Vô Kỵ trong lòng bỗng nhiên có rồi một loại hiểu ra, tại bất cứ lúc nào, bất kỳ địa phương nào, cũng không muốn (phải) khinh thị bất luận kẻ nào. Không phải là bởi vì người này tương lai khả năng mạnh hơn ngươi, mà là bởi vì tương lai ngươi có thể sẽ giống như hắn.

Đủ hơn nửa giờ đi qua, Mạc Vô Kỵ thật sự là chịu đựng không nổi thời điểm, lúc này mới đưa tay rút trở về. Lò luyện đan giữa Thiết Tâm bồ quả đã hoàn toàn bị hòa tan, dược dịch cũng bị Mạc Vô Kỵ dùng tay sao phương thức tinh luyện đi ra rồi hơn phân nửa.

Bởi vì thần niệm lực lượng thi triển qua nhiều, Mạc Vô Kỵ cảm giác được đầu có chút hỗn loạn, hắn cũng không dám có nửa phần dừng lại. Cũng không dám nuốt vào bất luận cái gì một viên thuốc, hắn sợ vạn nhất quy tắc không cho phép, trước mặt hắn làm hết thảy đều mất đi hiệu quả.

Lúc này đây đan đấu không phải là vì chính hắn vinh dự, mà là vì cứu Yên Nhi, hắn không có khả năng có nửa phần sai lầm.

Tay sao thuốc lúc này đau rát đau nhức, những thứ này đều bị Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không thấy. Hắn hiện tại hết thảy chú ý lực đều ở đây lò luyện đan Thiết Tâm bồ quả mặt trên.

Đi qua hắn nỗ lực, Thiết Tâm bồ quả rốt cục tản mát ra nhàn nhạt mùi thuốc, Mạc Vô Kỵ càng là không dám khinh thường, hết sức chăm chú lại đem tinh lực phóng ở trong đó. Đã đến thời khắc tối hậu, gần chia lìa cặn.

Huy động toàn thân nguyên lực tràn vào lò luyện đan giữa, phối hợp Đan Quyết bắt đầu chia cách cặn.

- Lạch cạch!

Một đạo dược vật cặn bị Mạc Vô Kỵ từ lò luyện đan giữa tống ra ngoài, lập tức lò luyện đan giữa bị tinh luyện đi ra dược dịch cũng bị Mạc Vô Kỵ mang theo, đưa vào một bên trong bình ngọc.

Nếu là bình thường, Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ nhắc lại thuần nhất lần nữa. Hiện tại hắn thật sự là thêm không được, hắn thậm chí có thể nghĩ đến, nếu là hắn mạnh mẽ tiếp tục tinh luyện mà nói, có lẽ trước mặt hắn việc làm lại đem toàn bộ trở thành phế thải, lần này dược dịch tinh luyện lại đem hóa thành hư không.

- Phù!

Lại đem bình ngọc che đậy lại, Mạc Vô Kỵ lúc này mới thật dài thở dài một hơi. Khi hắn ngẩng đầu nhìn về phía bốn phía thời điểm, lúc này mới phát hiện, ngoại trừ rất ít hơn mười người, hắn gần như là sau cùng hoàn thành.

Cũng may hắn cuối cùng là hoàn thành, nóng hừng hực cảm giác lần thứ hai truyền đến, Mạc Vô Kỵ nhìn một chút tay phải của mình, đã là cháy đen một mảnh, thật giống như không phải là chính hắn bình thường giống nhau.

Hiện tại dược vật tinh luyện hoàn tất, tại trước khi bình ngọc không có bị bắt đi, Mạc Vô Kỵ hay vẫn là không có có có dũng khí lấy ra chữa thương đan dược nuốt vào. Lần tranh tài này, hắn không muốn có nửa phần sai sót.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 122: Thế Sự Vô Thường

"Choang!" Mạc Vô Kỵ vừa mới lấy ra xong chưa bao lâu, một đạo tiếng chuông liền vang lên.?? Tiếng chuông thật giống như thực chất bình thường giống nhau đánh vào trong đầu Mạc Vô Kỵ, để cho Mạc Vô Kỵ trong đầu ông một cái.

Lập tức Mạc Vô Kỵ liền nghe thấy được từng đợt mùi khét, bởi vì cái này tiếng chuông ảnh hưởng, này số rất ít còn chưa hoàn thành tinh luyện Đan Sư tuyên cáo tinh luyện thất bại. Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm may mắn, may là hắn sớm như vậy một chút, cũng không có đi nếm thử tiến hành lần thứ hai tinh luyện, nếu không, hắn chết chắc rồi.

Ngũ hành này đan đấu thật đúng là nửa điểm tình cảm cũng không giảng, trực tiếp dùng loại này thô lỗ thủ đoạn ngăn cản Đan Sư tiếp tục tinh luyện đi xuống.

Minh Ngưng lần thứ hai đi tới vòng tròn đàn tế bên trên, cao giọng nói:

- Hạng thứ nhất thi đấu đã đến giờ, mời các vị Đan Sư lại đem lò luyện đan đậy lại, đồng thời lại đem bình ngọc đặt ở trên lò luyện đan.

Nàng căn bản cũng không cần gọi này không có nói tinh khiết hoàn thành Đan Sư ngừng tay, bởi vì này một đạo tiếng chuông đã để cho không có nói tinh khiết hoàn tất Đan Sư thất bại.

Mạc Vô Kỵ lại đem lò luyện đan đắp lên, sau đó cẩn thận lại đem bình ngọc đặt ở trên lò luyện đan. Hắn dường như nhìn thấy Minh Ngưng Đan Sư ánh mắt tại tay phải hắn thượng (trên) quét một cái, bất

quá Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý. Luyện đan thi đấu lại quy định, cũng không thể không cho phép hắn luyện đan thụ thương sao?.

Vài tên tới gần Mạc Vô Kỵ Luyện Đan Sư thấy Mạc Vô Kỵ tay phải, thật sự là nhịn không được bật cười. Bọn họ vẫn là lần đầu tiên thấy Luyện Đan Sư luyện đan, lại đem tay của mình luyện thành như vậy.

Mạc Vô Kỵ thật giống như không có nhìn xem thấy ánh mắt chung quanh bình thường giống nhau, vẫn như cũ lão thần khắp nơi nhìn mình chằm chằm bình ngọc, hắn bình ngọc đánh số là 632 hào.

Chỉ là qua đại khái hai phút hình dạng, Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được một cổ nhỏ nhẹ gió nhẹ thổi qua, lập tức hắn đặt ở lò luyện đan thượng (trên) bình ngọc đã bị gió nhẹ mang đi.

Sau một lát, hắn thấy vòng tròn đàn tế bình xét trên bàn nhiều hơn từng hàng bình ngọc. Tại đây bình xét sau cái bàn mặt, ngồi bốn người, cộng thêm đứng ở vòng tròn đàn tế thượng (trên) Minh Ngưng Đan Sư đúng lúc là năm người.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ mới dám lấy ra chữa thương đan dược nuốt vào. Tay hắn là bị hỏa chích nướng thương, trên người của hắn tam phẩm Nhân Linh Đan ngược lại rất nhanh thì lại đem những thứ này thương thế khống chế được, đồng thời tại mấy phút sau liền bắt đầu chuyển biến tốt đẹp khôi phục.

Lấy đi bình ngọc sau đó, Minh Ngưng Đan Sư cũng đi tới bình xét sau cái bàn mặt ngồi xuống. Năm tên bình xét mở ra bình ngọc, từng cái một kiểm tra bình ngọc bên trong dược dịch.

Năm người chỉ tìm tốn một giờ không tới, liền toàn bộ kiểm tra xong hơn một ngàn cái bình ngọc. Trong đó ba trăm cái bình ngọc bị tuyển ra đến đặt ở một bên.

Minh Ngưng Đan Sư đứng lên lần nữa đi tới vòng tròn đàn trung bên trong, lúc này tất cả mọi người chú ý nàng. Bởi vì nàng trong miệng gần

báo ra ba trăm cái có tư cách tham gia đợt thứ hai tranh tài Đan Sư.

Minh Ngưng Đan Sư ánh mắt từ vòng tròn đàn tế dưới hơn một ngàn danh Đan Sư trên người quét một lần, lúc này mới cao giọng nói:

- Đi qua vòng thứ nhất đan đấu, hiện tại đã quyết ra top 300 danh. Ta báo danh hào Đan Sư mời lưu lại, không có báo danh hào Đan Sư mời rời đi nơi sân.

- 18 hào, 39 hào, 176 hào, 98 hào, 244 hào...

Mỗi một lần Minh Ngưng Đan Sư dãy số báo ra đến, ở đây Đan Sư trong lòng đều là vừa nhảy, bọn họ chờ đợi có thể báo danh hào mã số của mình.

Mạc Vô Kỵ giống nhau là loại tâm tình này, hắn cũng chờ đợi báo danh hào mã số của mình. Nhưng theo Minh Ngưng Đan Sư báo hào càng ngày càng nhiều, Mạc Vô Kỵ trong lòng càng ngày càng nặng trĩu.

Dù sao hắn tu vi kém cỏi nhất, cuối cùng vẫn là dựa vào sao thuốc phương thức mới đưa Thiết Tâm bồ quả tinh luyện một lần, về phần tinh luyện độ tinh khiết Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không có nắm chắc, hắn ngay lúc đó tất cả tinh lực đều đặt ở tinh luyện bên trên.

- 34 hào, 711 hào...

Minh Ngưng Đan Sư còn đang ở báo hào, Mạc Vô Kỵ tay đều ở đây run nhè nhẹ, hiện tại chỉ còn lại có sau cùng mười mấy danh ngạch.

- 491 hào, 56 hào.

Minh Ngưng Đan Sư báo hào rốt cục ngừng lại.

Mạc Vô Kỵ quả đấm nắm khanh khách vang lên, vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục tay phải vết thương bị xé rách, hắn cũng không có nghe được 632 hào.

Đang ở Mạc Vô Kỵ muốn tuyệt vọng, hắn dường như cảm thụ được Minh Ngưng Đan Sư ánh mắt rơi vào hắn bên này. Còn không có chờ Mạc Vô Kỵ phản ứng kịp, Minh Ngưng Đan Sư báo hào thanh âm vang lên lần nữa:

- 632 hào, 21 hào, 2 hào, 80 hào...

Phía sau dãy số Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không có nghe lọt, hắn chỉ nghe được một cái 632 hào. Hắn thành công rồi, chỉ cần bị Minh Ngưng Đan Sư trình diện dãy số, vậy thì ý nghĩa hắn vòng thứ nhất thành công thông qua, lấy được top 300 thứ tự. Về phần Minh Ngưng Đan Sư vì sao phải khoảng cách một đoạn thời gian, lại báo ra dãy số, hoàn toàn bị hắn bỏ qua rơi.

Khi (làm) Mạc Vô Kỵ từ trong kích động lần thứ hai tỉnh táo tới được thời điểm, nghe được Minh Ngưng Đan Sư tiếp tục nói:

-... Ta báo danh dãy số Đan Sư lưu lại tiến hành đợt thứ hai đan đấu, còn lại Đan Sư mời rời sân.

Này không có bị báo danh dãy số Đan Sư, đều là thần tình không gì sánh được cô đơn rời khỏi đan đấu nơi sân.

Xa xa đứng xem Chân Thiếu Khắc nắm chặt nắm tay, dùng sức khua một cái, Mạc Vô Kỵ thành công rồi. Dĩ nhiên thành công lưu tại top 300 ở giữa, chỉ có hắn rõ ràng, Mạc Vô Kỵ là khó khăn cỡ nào. Một cái chỉ có Thác Mạch cảnh tam phẩm Nhân Đan Sư, cư nhiên tại tinh luyện Thiết Tâm bồ quả khảo đề giữa sinh tồn, đây quả thực là kỳ tích.

- Di, này người không phải là...

Trong đám người một nữ tử nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, nhất thời kinh dị ra. Trước hơn một ngàn người, Mạc Vô Kỵ kẹp ở bên trong cũng không thấy được. Lúc này bị đấu loại rơi ** trăm, chỉ còn lại có ba trăm người thời điểm, nàng liếc mắt liền nhận ra Mạc Vô Kỵ.

- Uyển nhi, những Đan Sư đó giữa có ngươi nhận biết người?

Đứng ở Khúc Uyển Nhi bên người là một người Hắc tu lão giả, hắn nghe được Khúc Uyển Nhi kinh dị, vội vàng hỏi lên.

Phải biết rằng có thể ở vòng thứ nhất lao tới Đan Sư, đều không phải là hạng người đơn giản. Uyển nhi dĩ nhiên có thể quen biết một cái trong đó Đan Sư, vậy đối với bọn hắn mà nói khẳng định không phải là chuyện xấu.

Đừng xem Thiên Cực Điện tại Tinh Hán Đế Quốc là nhất lưu tông môn, thậm chí còn là hộ quốc tông môn. Thế nhưng Thiên Cực Điện đặt ở toàn bộ Thất Lạc Đại Lục, nhưng cũng không xuất chúng. Huống chi, Thiên Cực Điện cũng không phải dùng luyện đan làm cơ sở tông môn. Có Địa Đan Sư càng nhiều là vượt qua trăm tuổi lão gia hỏa, tại trẻ tuổi Đan Sư bồi dưỡng thượng (trên), Thiên Cực Điện căn bản không như một phần Địa cấp đan cánh cửa. Mà Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu, là thiên tài trẻ tuổi Đan Sư thiên hạ.

Khúc Uyển Nhi gật đầu:

- Coi như quen biết, người này trước đây chỉ là một phàm nhân mà thôi, bởi vì hắn có một loại bất khuất phẩm hạnh, cho nên ta tùy ý ra tay giúp hắn hai lần, đây là hơn nửa năm trước sự tình.

Khúc Uyển Nhi là thật không có nghĩ đến Mạc Vô Kỵ sẽ (biết) xuất hiện ở nơi này tham gia Ngũ Hành đan đấu, thậm chí còn thông qua vòng thứ nhất. Nàng nói giúp Mạc Vô Kỵ hai lần, lần đầu tiên là tại Thiệu Phong muốn ra tay giết Mạc Vô Kỵ thời điểm bị nàng và đàm trấn mạnh mẽ ngăn cản. Lần thứ hai là đang (ở) Trường Lạc trong thành, Mạc Vô Kỵ muốn mua chế thuốc thiết bị, nàng tìm một cái lấy cớ lại giúp Mạc Vô Kỵ một lần.

- Ngươi nói hắn là một phàm nhân?

Hắc tu lão giả cũng là kinh thanh hỏi một câu.

Khúc Uyển Nhi hơi một do dự, còn nói thêm:

- Cũng không tính là người phàm sao?, hắn có Linh Căn, Linh Căn rất kém cỏi mà thôi. Trước đây ta thấy hắn giết hai đầu lục chân lôi ngạc, hắn là không có tu luyện qua, hoàn toàn dựa vào (kháo) liều mạng mới thành công.

Trước đây nàng hỏi Mạc Vô Kỵ thời điểm, Mạc Vô Kỵ cũng không có nói không có Linh Căn, chỉ nói là Linh Căn độ chênh lệch mà thôi. Cho nên Khúc Uyển Nhi cũng không biết Mạc Vô Kỵ là chân chính phàm căn người phàm.

Hắc tu lão giả gật đầu, mang theo một phần giáo huấn khẩu khí nói:

- Uyển nhi, tâm tính của ngươi (vẫn, còn) là quá đơn thuần một phần. Ngươi cho rằng một cái không có tu luyện qua người, dựa vào liều mạng có thể giết hai đầu lục chân lôi ngạc? Ngươi cho rằng một cái hơn nửa năm trước còn không có tu luyện qua người, có thể đứng ở chỗ này tham gia Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu, thậm chí xông qua vòng thứ nhất?

- Sư phụ, ngươi là nói?

Khúc Uyển Nhi có chút không dám tin tưởng nhìn Hắc tu lão giả.

Hắc tu lão giả khẳng định nói:

- Hắn chẳng những tu luyện qua, còn có bí mật của mình. Chính vì hắn không muốn để cho bí mật bị người biết, cho nên mới giả mạo tầm thường người phàm. Bất quá chúng ta tu luyện giả, có thể trở nên nổi bật, lại có mấy cái không có bí mật của mình?

Khúc Uyển Nhi đối với lời của sư phụ có chút hoài nghi, trước đây nàng xem thấy Mạc Vô Kỵ thời điểm, Mạc Vô Kỵ dường như cũng không phải làm bộ lạc phách hình dạng. Nhưng là bây giờ Mạc Vô Kỵ cùng trước đây khác biệt, làm cho nàng lại cảm thấy sư phụ nói cũng không phải là không có đạo lý.

- Uyển nhi, nếu là này người có thể ở đan đấu giữa tiến vào trước trăm tên, ngươi có thể không hẹn hắn đi ra gặp mặt?

Hắc tu lão giả còn nói thêm.

- Sư phụ, ngươi là muốn để cho hắn giúp ta làm một cái danh ngạch?

Khúc Uyển Nhi hiểu ý của sư phụ.

Thiên Cực Điện đan đạo vốn là chưa tính là rất lợi hại, có cá biệt lợi hại tuổi còn trẻ Đan Sư có thể tiến vào trước trăm, cũng là kiếm thêm chút cháo. Bởi vì Thiên Cực Điện vốn chính là một cái vô cùng to lớn tông môn, tông môn bên trong phe phái san sát, thiên tài đệ tử vô số. Khúc Uyển Nhi muốn cầu một cái tiến vào Vô Ngân hoang vực danh ngạch, cũng không dễ dàng.

Hắc tu lão giả gật đầu:

- Nếu là hắn có thể tiến vào trước trăm, coi như là chúng ta nếu không tới danh ngạch, cùng hắn kéo tốt quan hệ cũng là không sai. Loại này trẻ tuổi Đan Sư, tiền đồ nhất định là rộng lớn không gì sánh được.

Khúc Uyển Nhi mím môi không nói gì, trước đây cho nàng mượn một gốc cây linh thảo cho Mạc Vô Kỵ mấy chục vạn kim tệ, đích thật là nhìn xem tại Mạc Vô Kỵ bất khuất phân thượng, phần này tâm tính làm cho nàng tán thưởng. Trong đó không khỏi không có một chút thương hại tình cảm, không muốn thấy một cái chính bản thân tán thưởng nam tử bị chính là mấy chục vạn thế tục giới kim tệ làm khó.

Thế sự vô thường, lúc này mới bao lâu thời gian nàng liền phải cầu đến Mạc Vô Kỵ lên đây, ngay cả Khúc Uyển Nhi mình cũng là từ chưa nghĩ tới.

Lúc này trong lòng nàng có một loại khó có thể nói ra được cảm giác, có một khắc nàng thậm chí hi vọng Mạc Vô Kỵ đừng vọt vào trước trăm, nói như vậy, nàng cũng không cần cúi đầu hướng Mạc Vô Kỵ đi cầu thứ

gì. Dù là cùng Mạc Vô Kỵ gặp mặt tự vài câu cũ, nàng cũng không muốn cầu Mạc Vô Kỵ cho nàng cái gì danh ngạch.

Này không chỉ là tự ái của nàng đang tác quái, trọng yếu hơn là nàng biết Mạc Vô Kỵ coi như là chính bản thân thu được thứ tự, muốn muốn xuất ra danh ngạch cho nàng cũng rất khó. Bởi vì Mạc Vô Kỵ nhất định là đại biểu một cái tông môn tham gia Ngũ Hành đan đấu, một khi thắng lợi, cái này danh ngạch sợ rằng không tới phiên Mạc Vô Kỵ đến phân phối.

...

Lúc này bị đào thải Đan Sư rời sân, Mạc Vô Kỵ đám người cũng bị dẫn tới một nơi nghỉ ngơi. Vòng tròn đàn tế trước lò luyện đan rất nhanh thì bị thanh lý đi, chỉ là trong thời gian ngắn, liền ba trăm cái bồn hoa bình thường giống nhau bộ dáng đồ đạc.

Minh Ngưng Đan Sư lần thứ hai đứng ra nói:

- Mời tham gia đợt thứ hai tranh tài Đan Sư, mỗi người đứng ở thuộc về mình dãy số dược đàn trước.

Thì ra thứ này gọi dược đàn, Mạc Vô Kỵ cấp tốc tìm được thứ 632 hào dược đàn.

Minh Ngưng Đan Sư thấy các vị Đan Sư đứng vững, rồi mới lên tiếng:

- Ngũ Hành đan đấu thứ hai hạng thi đấu bắt đầu...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 123: Há Mỏ Với Đề Thứ Hai

Mạc Vô Kỵ tay còn chưa lành triệt để, hắn rất lo lắng một lần nữa tinh luyện khó khăn tinh luyện dược dịch. Tuy loại khả năng này rất thấp, nhưng đề mục một khi bị xuất ra, hắn liền trực tiếp bị loại.

Ngũ Hành hoang vực quảng trường im ắng không tiếng động, chỉ có Minh Ngưng Đan Sư thanh âm:

- Ta tin tưởng người muốn đi vào Ngũ Hành Hoang Vực, 90% cũng là vì tìm kiếm Chân Thần Chi Hoa. Chân Thần Chi Hoa là vô thượng bảo vật có thể để cho Địa Giới Đệ Tam Trọng Thiên Hư Thần Cảnh cường giả, có cơ hội bước vào Thiên Giới Đệ Nhất Trọng Thiên Chân Thần Cảnh.

Dính đến Chân Thần Chi Hoa, Mạc Vô Kỵ càng là nín thở lắng nghe. Hắn đối với Chân Thần Chi Hoa cũng không biết, hắn nghĩ tới vạn nhất tìm không được Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, hắn chỉ cần có thể tìm được Chân Thần Chi Hoa, mời Linh Lung bà bà xuất thủ, cũng là có một chút hy vọng.

- Chân Thần Chi Hoa yêu cầu mười vạn năm mới có thể thành thục, có thể nói là một trong linh thảo thành thục thời gian dài nhất. Có lẽ chỉ có người muốn hỏi ta, cao hơn mười vạn năm thành thục linh thảo nhiều lắm. Thậm chí mười vạn năm thành thục linh thảo còn có tứ phẩm cùng ngũ phẩm linh thảo ở trong đó, vì sao Chân Thần Chi Hoa là thành thục thời gian dài nhất?

Minh Ngưng lời của Đan Sư thật hấp dẫn tới rồi Mạc Vô Kỵ, đối với Mạc Vô Kỵ này đích xác không biết. Hắn vừa mới còn đang suy nghĩ,

mười vạn năm Địa Tùng Mạch cũng bất quá là tứ phẩm linh thảo, Chân Thần Chi Hoa mười vạn năm thành thục cũng không có gì không dậy nổi a.

Minh Ngưng Đan Sư tiếp tục nói:

- Bởi vì Chân Thần Chi Hoa nhất định phải đến mười vạn năm mới có thể sử dụng, bằng không căn bản vô hiệu. Cho dù là 99999 năm Chân Thần Chi Hoa, cũng là không có bất kỳ tác dụng, chẳng khác nào một cây cỏ dại.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu rõ ra, hắn tiếp xúc được linh thảo, vô luận là bất luận cái gì niên đại đều có thể dùng, chỉ bất quá đẳng cấp có cao thấp, hiệu quả có mạnh yếu mà thôi. Chân Thần Chi Hoa này thật đúng là đặc biệt, không tới mười vạn năm chính là tầm thường hoa cỏ. Thảo nào Minh Ngưng Đan Sư nói Chân Thần Chi Hoa là một trong linh thảo thành thục thời gian dài nhất, cũng khó trách Chân Thần Chi Hoa trân quý, đây căn bản liền không cách nào nuôi trồng. Có thể sống đến mười vạn năm, coi như là một cái đầu heo cũng thành thần.

- Ngoài ra, Chân Thần Chi Hoa còn có một cái đặc tính có lẽ rất nhiều người đều không biết. Chân Thần Chi Hoa giống như tu sĩ chúng ta Linh Căn thuộc tính bình thường giống nhau, mỗi một đóa Chân Thần Chi Hoa đều có thuộc tính của mình, hoặc là Ngũ Hành thuộc tính, hoặc là Phong Lôi băng thuộc tính. Cho nên nói một cái Hư Thần Cảnh viên mãn tu sĩ, muốn thăng cấp Chân Thần Cảnh, cũng không phải tùy tiện bắt được một đóa Chân Thần Chi Hoa là được rồi, còn cần thu được cùng hắn tự thân Linh Căn thuộc tính tương hợp Chân Thần Chi Hoa, lúc này mới có cơ hội nhảy vào Chân Thần Cảnh.

Minh Ngưng Đan Sư nói không chỉ là tranh tài chú ý hạng mục công việc, mà là tu chân tri thức.

Đang ở thời điểm mọi người nghe được nhập thần, Minh Ngưng Đan Sư giọng nói bỗng một trận dừng lại, đồng thời cất cao giọng tiếp tục nói:

- Ngày hôm nay chúng ta đợt thứ hai đan đấu, chính là trồng Chân Thần Chi Hoa.

Trên quảng trường một trận cũng hút hơi lạnh thanh âm, chính là Mạc Vô Kỵ cũng là tại cũng hút hơi lạnh.

Trồng Chân Thần Chi Hoa? Mười vạn năm, Minh Ngưng Đan Sư điên rồi sao? Coi như là không muốn trưởng thành Chân Thần Chi Hoa, để cho Chân Thần Chi Hoa nở hoa phỏng chừng cũng không phải chuyện một ngày hai ngày a.

Minh Ngưng Đan Sư dùng tay đè ép một cái quảng trường ồn ào:

- Mọi người im lặng một cái, Chân Thần Chi Hoa tuy rằng yêu cầu mười vạn năm mới thành thục, thế nhưng thời gian trồng cây nảy mầm lại quá ngắn. Đại đa số Chân Thần Chi Hoa tại trong hoàn cảnh thích hợp, chỉ cần một ngày là có thể nẩy mầm nở hoa, nếu là phối hợp linh khí nồng nặc cùng người can thiệp, lúc này còn có thể rút ngắn rất nhiều.

Nghe đến đó, mọi người cuối cùng là hiểu được. Thì ra là như vậy so sánh tương đối, nếu là một hai ngày thời gian, vậy cũng được có thể tiếp nhận. Dù sao đối với tu luyện giả mà nói, tùy tiện bế quan một cái liền là bao nhiêu ngày.

- Tại lần đầu tiên tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực thời điểm, có người chiếm được một nhóm Chân Thần Chi Hoa mầm giống, tổng cộng mấy trăm tấm. Những thứ này mầm giống các loại thuộc tính đều có, mỗi một cái Đan Sư ngoại trừ có thể được đến một quả Chân Thần Chi Hoa mầm giống, còn có thể đạt được một quả tương ứng thuộc tính linh thạch cùng 10 tấm huyền phẩm linh thạch. Hiện tại mời các vị dự thi Đan Sư mỗi người lựa chọn sử dụng chính bản thân cần Chân Thần Chi Hoa mầm giống cùng linh thạch, chờ thi đấu bắt đầu.

Đối với thuộc tính linh thạch cùng huyền phẩm linh thạch, Mạc Vô Kỵ ngược lại không phải là không biết gì cả. Linh thạch đồng dạng chia làm thuộc tính linh thạch cùng vô thuộc tính linh thạch, đại bộ phận

người bình thường tu luyện cùng dùng đều là vô thuộc tính linh thạch. Thuộc tính linh thạch chia làm Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành Phong Lôi Băng (các loại), giá trị (phải) xa lớn xa hơn vô thuộc tính linh thạch.

Về phần linh thạch phẩm cấp, Mạc Vô Kỵ cũng nghe qua. Linh thạch chia làm hoàng, huyền, địa, Thiên bốn loại phẩm cấp, cũng có người lại đem hoàng phẩm linh thạch xưng là hạ phẩm linh thạch, lại đem huyền phẩm linh thạch xưng là trung phẩm linh thạch.

Tại bình thường giao dịch cùng trong quá trình trao đổi linh thạch, chỉ nếu là không có nói rõ thuộc tính, đều thuộc về vô thuộc tính linh thạch.

Minh Ngưng Đan Sư nói xong, mười tên tạp dịch đệ tử nâng to lớn mộc bàn từ vòng tròn đàn tế đi xuống.

Một người tạp dịch đệ tử lại đem mộc bàn nâng đến trước mặt Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ thấy trên bàn gỗ để đó đủ loại lóng lánh trong sáng mầm giống, mỗi một hạt giống đều lớn nhỏ chừng trái đậu tằm. Ngoài ra, còn có một tấm linh thạch linh khí nồng nặc.

Lựa chọn Chân Thần Chi Hoa mầm giống, tự nhiên là phải chọn cùng mình tu luyện thuộc tính xứng đôi, lúc này mới có thể tăng nhanh tốc độ đào tạo. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ chính bản thân biết chuyện của mình, hắn căn bản cũng không có Linh Căn, có thể nói là một cái phàm căn tu luyện giả.

Liên Linh Căn cũng không có, làm sao tuyển chọn loại nào thuộc tính mầm giống?

- Mời Đan Sư đại nhân lựa chọn mầm giống.

Đệ tử kia thấy Mạc Vô Kỵ chậm chạp không động thủ, có chút nóng nảy, nhanh chóng giục một câu.

- Tốt, tốt.

Mạc Vô Kỵ kiên trì tại bàn gỗ lên tùy tiện nhặt lên một quả mầm giống, sau đó lại lượm 10 tấm huyền phẩm linh thạch.

Mạc Vô Kỵ là lần đầu tiên thấy huyền phẩm linh thạch, trước hắn dùng đều là hạ phẩm linh thạch, cũng chính là hoàng phẩm linh thạch. Lúc này bắt được huyền phẩm linh thạch, Mạc Vô Kỵ mới rõ ràng cảm thụ được linh khí trong đó độ dày cùng tinh thuần độ. Xa không phải là bình thường hạ phẩm linh thạch có thể so sánh.

- Còn xin Đan Sư đại nhân lựa chọn một quả thuộc tính linh thạch.

Khay đệ tử nhắc nhở lần nữa.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt rơi vào một bên thuộc tính linh thạch, cùng linh thạch trắng vô thuộc tính bất đồng. Thuộc tính linh thạch đều có chứa các loại màu sắc, hỏa thuộc tính chính là màu đỏ, mộc thuộc tính chính là màu xanh…

Mạc Vô Kỵ lúc này mới nghĩ đến chính bản thân vừa rồi cầm mầm giống là cái gì thuộc tính hắn còn không có xem, đang ở lúc hắn muốn nhìn một chút mầm giống trong tay thuộc tính là gì, hắn nhìn thấy một quả lam giàn giụa linh thạch, giữa linh thạch còn mang theo một tia lôi hồ vết tích.

Đây là lôi thuộc tính linh thạch? Mạc Vô Kỵ trong lòng bỗng khẽ động, hắn lập tức liền đem Chân Thần Chi Hoa mầm giống đã lựa chọn đặt ở bên trên mộc bàn. Đồng thời đối với tên đệ tử này cười một cái nói:

- Ta vừa rồi chọn sai.

Không đợi đệ tử này phản ứng kịp, hắn liền lần nữa nhặt lên một quả mầm giống mang theo một tia lôi quang, đây là một quả mầm giống lôi thuộc tính. Chân Thần Chi Hoa mầm giống thuộc tính rất dễ nhận rõ, lôi thuộc tính mầm giống càng là có chút đặc thù.

Nhặt lên lôi thuộc tính mầm giống sau đó, Mạc Vô Kỵ lại cấp tốc lại đem tấm lôi thuộc tính linh thạch nhặt đi, rồi mới lên tiếng:

- Đa tạ, ta đã chọn xong.

Tên đệ tử này có chút im lặng nhìn một chút Mạc Vô Kỵ, lúc này mới đi tới trước mặt danh Đan Sư tiếp theo.

Tổng cộng trong khay của hắn chỉ có 1 quả lôi thuộc tính linh thạch, cái này xác định vững chắc không có người lựa chọn thuộc tính linh thạch, lúc này lại có thí sinh. Lẽ nào tên này còn muốn đào tạo lôi thuộc tính Chân Thần Chi Hoa à? Dù cho hắn là một tên tạp dịch đệ tử, cũng biết dị thuộc tính Chân Thần Chi Hoa đào tạo độ khó phải so với Ngũ Hành thuộc tính khó khăn hơn không chỉ gấp mấy lần.

Mạc Vô Kỵ thậm chí hoài nghi là ảo giác của mình, hắn lại cảm thấy đến Minh Ngưng Đan Sư nhìn hắn một cái. Chờ hắn chú ý thời điểm, dường như lại không có chuyện này.

Vô luận Minh Ngưng Đan Sư có đúng hay không chú ý hắn, Mạc Vô Kỵ đều không lo được nhiều như vậy. Hắn vốn là không có Linh Căn, cũng là bởi vì trường kỳ sử dụng lôi hồ rèn luyện kinh mạch, hắn nguyên lực ẩn chứa một tia lôi nguyên lực lượng. Cũng bởi vì cái này một chút có khả năng, lúc này mới để cho Mạc Vô Kỵ lựa chọn lôi thuộc tính Chân Thần Chi Hoa mầm giống cùng lôi linh thạch.

Sắp tới nửa giờ đi qua, khi hầu như tất cả mọi người bắt được về Chân Thần Chi Hoa mầm giống. Minh Ngưng lúc này mới tiếp tục nói:

- Hết thảy Đan Sư đều chọn xong mầm giống, thi đấu hiện tại bắt đầu. Thời gian là 10 canh giờ, điểm thi là một trăm phân. Một tua này sau cuộc tranh tài, vòng thứ nhất cùng đợt thứ hai điểm cộng dồn lại, một trăm năm mươi người ẽ vào vòng sau.

Theo Minh Ngưng Đan Sư ra lệnh một tiếng, hầu như hết thảy Đan Sư cũng bắt đầu chỉnh lý dược đàn bùn đất. Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ

cuối cùng là hiểu rõ dược đàn là dùng làm gì, dược đàn này thì ra là dùng để đào tạo Chân Thần Chi Hoa mầm giống.

Cái này dược đàn cũng bất quá một cái chừng năm thước vuông, tại vùng ven dược đàn có một cái rãnh nước, bên trong chứa đầy nước trong.

Mạc Vô Kỵ tuy là một cái tam phẩm Nhân Đan Sư, còn thật không có trồng qua linh thảo. Hắn cũng chỉ là ở địa cầu thời điểm trồng qua một phần dược liệu mà thôi.

Lần đầu tiên trồng linh thảo, chính là Chân Thần Chi Hoa cấp bậc này, thật sự là để cho hắn có chút không bik nói gì. Mạc Vô Kỵ nhìn một chút Đan Sư khác, hắn phát hiện có một bộ phận Đan Sư lại đem linh thạch bóp nát, sau đó hỗn hợp trộn tại giữa bùn đất, lại tưới nước, lại đem mầm giống vây lại.

Còn có một bộ phận Đan Sư, lại đem linh thạch cùng nước hỗn hợp cùng một chỗ. Thậm chí có một bộ phận Đan Sư trực tiếp lại đem mầm giống cùng thuộc tính linh thạch nắm trong tay, dường như đang dùng nguyên lực thúc mầm giống.

Đều không ngoại lệ, những Đan Sư này thủ pháp đều rất thuần thục, hiển nhiên không phải là lần đầu tiên đào tạo mầm giống.

Mạc Vô Kỵ do dự luôn mãi, vẫn là chọn dùng thủ đoạn trên địa cầu hắn trồng dược liệu, lại đem bùn đất xới một lần, sau đó trực tiếp lại đem mầm giống để vào trong đất bùn dùng đất đắp lại, lại rót một chút nước tưới lên. Hé hé. Xong!

Minh Ngưng Đan Sư vẫn tại quan tâm Mạc Vô Kỵ, kinh ngạc há mỏ nhìn động tác của hắn, sau cùng cũng không nhịn được muốn bật cười. Tên này lại đem Chân Thần Chi Hoa mầm giống xem như cây đậu thông thường sao??

- Hihi!

Khúc Uyển Nhi vẫn lo lắng cho Mạc Vô Kỵ, rốt cục nhịn không được bật cười ra tiếng.

Dù cho nàng không hiểu đan đạo, cũng không hiểu trồng Linh Dược, cũng biết trồng Chân Thần Chi Hoa mầm giống, tuyệt đối không có khả năng làm như Mạc Vô Kỵ, xem như cây đậu thông thường vùi vào trong đất. Nếu như là thế này cũng có thể lấy được thứ hạng, cứ gọi một anh nông dân mang một thanh cái cuốc đến thi đấu là được rồi.

Bên người nàng, Hắc tu lão giả lắc đầu, hắn cũng không biết Mạc Vô Kỵ đây là dốt thật hay là giả ngu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 124: Tu Luyện Cũng Có Sinh Mệnh

Mạc Vô Kỵ có ngốc, cũng sẽ không thực sự như vậy là thôi. Hắn làm xong những thứ này sau đó, lại cầm tấm lôi thuộc tính linh thạch bắt đầu làm bộ thay đổi bùn đất chung quanh mầm giống. Trên thực tế, Mạc Vô Kỵ tại vận chuyển nguyên khí thôi phát lôi linh thạch.

Dù cho Mạc Vô Kỵ chính bản thân cũng không biết làm như vậy có chỗ lợi gì, nhưng hắn ngoại trừ làm như vậy ra, căn bản cũng không có thủ đoạn khác đào tạo linh thảo.

Hơn một canh giờ đi qua, Mạc Vô Kỵ ngừng lại, hắn xuất ra trong tay lôi linh thạch nhìn một chút. Phát hiện một quả lôi linh thạch đã ít đi còn hơn một nửa, linh khí cũng ít đi nhiều, Mạc Vô Kỵ nghi ngờ nhìn một chút dược đàn bùn đất. Này dược đàn bùn đất dường như cũng không có tăng bao nhiêu linh khí a, vậy linh khí đi địa phương nào?

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền mơ hồ hiểu chuyện gì xảy ra, lẽ nào trên lôi linh thạch linh khí thật là bị mầm giống hấp thu?

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai nắm lên một quả thông thường linh thạch cùng lôi linh thạch đặt ở trong đất bùn, lần thứ hai bắt đầu dùng nguyên khí thôi phát linh khí.

Lại là hai canh giờ sau đó, trong tay Mạc Vô Kỵ lôi linh thạch tự động biến mất, chính là tấm thông thường linh thạch cũng đã biến mất hơn phân nửa. Đồng dạng, Mạc Vô Kỵ cũng không có cảm thụ được trong đất bùn linh khí nhiều hơn bao nhiêu, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ lòng tin tăng nhiều.

Thay đổi hai quả linh thạch sau đó, Mạc Vô Kỵ tiếp tục dựa theo trước phương thức đi thôi phát linh khí.

Lại là hai quả linh thạch linh khí bị hấp thu xong sau đó, Mạc Vô Kỵ rốt cục cảm nhận được một tia bất đồng, hắn thôi phát ra ngoài nguyên lực cùng linh khí tựa hồ bị trong đất bùn một loại lực lượng hấp thu, sau đó biến mất. Đó là một loại Mạc Vô Kỵ chưa từng thấy qua lực lượng, có hình như ẩn chứa vô cùng vô tận sinh cơ.

Mạc Vô Kỵ kích động hai tay đều đang run rẩy, hắn khẳng định, đó chính là Chân Thần Chi Hoa mầm giống lực lượng. Hắn cảm thụ được Chân Thần Chi Hoa mầm giống lực lượng, vậy thì ý nghĩa Chân Thần Chi Hoa thực sự gần nảy mầm.

Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn đắm chìm trong đào tạo Chân Thần Chi Hoa mầm giống, hắn thậm chí nhắm hai mắt lại, hết thảy chung quanh đều đối với hắn đã không còn bất kỳ ảnh hưởng gì.

Khi quả thứ sáu huyền phẩm linh thạch bị Mạc Vô Kỵ toàn bộ kích phát linh khí sau đó, Mạc Vô Kỵ thật giống như nghe được một loại toàn thế giới rất êm tai thanh âm."Răng rắc" một tiếng, một điểm màu xanh chồi phá đất mọc ra, một cái sinh mệnh mới sản sinh ra đến.

Thanh âm này rất nhỏ đến ít có thể nghe, nhưng ở trong mắt Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác rõ ràng như thế.

Xa xa Chân Thiếu Khắc càng là vô lực buông xuống tay chính mình siết chặt, hắn biết Mạc Vô Kỵ đã tận lực. Mạc Vô Kỵ tu vi có thể đào tạo ra Chân Thần Chi Hoa, đã coi như là thành công, đáng tiếc là, nơi này là đan đấu.

- Ai...

Hắc tu lão giả bên người Khúc Uyển Nhi thở dài, hắn đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ so với Đan Sư khác yếu nhược hơn rất nhiều.

- Ta nghĩ hắn đã tận lực.

Khúc Uyển Nhi đem ánh mắt từ trên mầm chồi trước người Mạc Vô Kỵ dược đàn, dời đến trên mặt Mạc Vô Kỵ thất lạc thậm chí là có chút tuyệt vọng.

Hắc tu lão giả lắc đầu, không nói gì. Tận lực hay không tận lực, ở chỗ này không có bất kỳ ý nghĩa. Chỉ có chiến thắng người khác, ở chỗ này mới có ý nghĩa.

Minh Ngưng Đan Sư đi lên vòng tròn đàn tế, cười tủm tỉm nhìn đông đảo dự thi Đan Sư nói:

- Đi qua 10 canh giờ tỷ đấu, đợt thứ hai thi đấu đề mục mọi người đã làm xong. Hiện tại xin tất cả Đan Sư đứng ở một bên, chờ chúng ta cho điểm.

Mạc Vô Kỵ như cái xác không hồn bình thường giống nhau theo đông đảo Đan Sư đi qua một bên, từ nhỏ đến lớn hắn không biết đi qua bao nhiêu lần thi đấu, đã tham gia bao nhiêu lần cuộc thi. Hắn cũng chưa từng quan tâm thành tích một lần như ngày hôm nay, hắn biết thành tích của hắn ý nghĩa Yên Nhi có thể được cứu hay không.

Vừa mới hiểu ra sinh mệnh cùng tu vi giữa đó liên lạc Mạc Vô Kỵ đã không có bất luận cái gì mừng rỡ, lúc này hắn thà rằng không hiểu ra, chỉ cần có thể tiến vào top trăm người.

- A đù! Mạc Vô Kỵ, thật không nghĩ tới ngươi cư nhiên có thể tiến vào đợt thứ hai. Bất quá bây giờ ngươi thực sự không cần phải ở chỗ này chờ, ngươi hắn là đứng ở trong đám người kia mà nhìn.

Một cái thanh âm châm chọc rơi vào bên tai Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng ngẩng đầu, Cù Phi Dương đang nhìn hắn, bên trong mắt có không chút nào che giấu sát khí.

Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày, tên này thật là có chút tài mọn, cư nhiên cũng xông vào đợt thứ hai thi đấu. Xem ra tên này sớm đã chú ý hắn, bằng không sẽ không nói lời này.

- Không cần nhìn ta, ta đã thấy ngươi trồng một gốc cây Chân Thần Chi Hoa, ha ha, bởi vì thấy quá rõ, ta muốn không chú ý cũng khó khăn.

Cù Phi Dương thấy Mạc Vô Kỵ nhìn về phía hắn, trong lòng dâng lên một loại không rõ khoái ý. Chỉ cần Mạc Vô Kỵ không thể giúp Cửu Nguyệt Đan Các thu được thứ tự, Cửu Nguyệt Đan Các cũng sẽ không lại bảo trụ Mạc Vô Kỵ, vậy hắn liền có cơ hội giết chết Mạc Vô Kỵ.

- Cù Đan Sư, Mạc sư đệ đều đã nói, là Mạnh Bạc Vu tự tìm đường chết. Như ngươi không nghe theo không buông tha, có quá đáng không?

Ân Thiển Nhân hừ lạnh thanh âm truyền đến, lộ ra ý cực kỳ bất mãn.

Mạc Vô Kỵ nhất tâm chỗ xung yếu vào top trăm, căn bản cũng không có chú ý tới Ân Thiển Nhân cũng đi tới đợt thứ hai.

- Mạc sư đệ, ngươi không cần lo lắng. Nếu là ta có cơ hội tiến vào top 100, ta nhất định sẽ xuất ra một cái danh ngạch cho ngươi.

Ân Thiển Nhân phi thường rõ ràng Mạc Vô Kỵ tại sao muốn liều mạng.

Từ lần đầu tiên Mạc Vô Kỵ dùng tay thanh tẩy Thiết Tâm bồ quả thời điểm, nàng đã quyết định. Coi như là tông chủ lại ngăn cản, nàng cũng muốn xuất ra một cái danh ngạch đến trợ giúp Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên khẽ mỉm cười, trong mắt thất lạc cùng tuyệt vọng tại trong nụ cười này biến mất sạch sẽ. Lấy không được thứ tự, không vào được Ngũ Hành Hoang Vực thì như thế nào? Hắn chỉ phải sống, liền nhất định có thể nghĩ biện pháp cứu Yên Nhi. Hắn còn có một cái thủ đoạn, đó chính là dùng Tráng Thần Đan phương pháp luyện đan đổi một cái tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực danh ngạch cũng có thể sao?.

Tráng Thần Đan giá trị hắn so với ai khác đều rõ ràng, cái này phương pháp luyện đan trao đổi một cái danh ngạch khẳng định không có vấn đề.

Coi như là sau đó hắn cùng đường, hắn cũng có thể lại đem Vô Tự Đan Thư đưa cho Linh Lung bà bà. Vô luận như thế nào, hắn cũng sẽ không nổi giận, cũng sẽ không bỏ rơi cơ hội cứu Yên Nhi. Tại trong từ điển của hắn, không nên có buông tha cùng tuyệt vọng.

- Cảm ơn ngươi, Ân sư tỷ. Ta cho tới bây giờ cũng không có lo lắng, ta tin tưởng chỉ cần ta sống liền có biện pháp. Về phần sự tình bị chó cắn, ta cũng đã thấy. Người sống trên đời, sao có thể không bị chó cắn? Thế nhưng bị chó cắn, chẳng lẽ còn phải cắn trả sao?

Mạc Vô Kỵ giọng nói bình tĩnh không gì sánh được, ánh mắt của hắn cũng khôi phục kiên định cùng ý chí chiến đấu.

Xa xa Khúc Uyển Nhi vẫn nhìn Mạc Vô Kỵ, tại trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ khôi phục đó, nàng theo bản năng nắm chặt tay, nàng biết cái tên gia hỏa kia liều mạng nhỏ, liên tục giết hai đầu lục chân lôi ngạc lại đã trở về.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 125: Số 632

Năm người Đan Sư giám khảo bao gồm cả Minh Ngưng Đan Sư tại bên trong ba trăm cái dược đàn qua lại, bọn họ đang cho điểm mỗi một cái Đan Sư bồi dục Chân Thần Chi Hoa.

Có thể ở nơi này tham gia Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu, đồng thời xông vào top 300, hầu như không có có một nhược giả. Ba trăm cái dược đàn, Chân Thần Chi Hoa không nẩy mầm gần như là không có, không muốn nói không có nẩy mầm, chính là cùng Mạc Vô Kỵ như vậy, chỉ lại đem Chân Thần Chi Hoa trồng ra cao 10 mm đều cực ít.

Khoảng chừng một giờ sau đó, năm tên Đan Sư lần thứ hai về dưới vòng tròn đàn tế ngồi. Minh Ngưng Đan Sư một mình đứng ở giữa vòng tròn đàn tế.

Tất cả mọi người biết, bình xét kết quả đi ra rồi, càng là nín thở chuẩn bị nghe Minh Ngưng Đan Sư tuyên bố kết quả.

Minh Ngưng Đan Sư đối với đông đảo Đan Sư gật đầu, lúc này mới cao giọng nói:

- Đợt thứ hai đan đấu kết quả đã có, căn cứ chúng ta Niên Luân điểm số cộng lại, đạt được top một trăm năm mươi danh Đan Sư theo thứ tự là 81 hào, 711 hào, 1021 hào, 98 hào, 34 hào...

Dù cho biết rõ mình bị loại, Mạc Vô Kỵ vẫn là ôm vạn nhất hy vọng chờ Minh Ngưng Đan Sư báo hào.

Không chỉ là Mạc Vô Kỵ, hết thảy Đan Sư đều cùng Mạc Vô Kỵ giống nhau, mong mỏi có thể nghe được mã số của mình.

- 113 hào, 632 hào, 2 hào...

Minh Ngưng Đan Sư rốt cục báo xong một trăm năm mươi dãy số, khuôn mặt Mạc Vô Kỵ thất lạc. Một trăm năm mươi dãy số phải một hồi mới có thể báo xong, vì sao hắn cảm giác được rất nhanh đã báo xong?

- Chúc mừng các Đan Sư thông qua phía trước hai đợt đan đấu, đồng thời mời Đan Sư không có được báo danh rời đi nơi so tài, chúng ta sắp tiến hành vòng thứ ba đan đấu.

Minh Ngưng Đan Sư thanh âm trong sáng không gì sánh được, truyền vào trong tai mỗi một Đan Sư.

- Không công bằng, các vị Đan Sư tiền bối, ta biết ta nói ra lời này quá mức cuồng vọng. Nhưng ta cũng không là bởi vì mình bị loại, mới nói ra lời này. Bởi vì đợt thứ hai bình xét căn bản cũng không có bất luận cái gì công bằng cả.

Một cái thanh âm đột ngột cắt đứt sự im ắng trên quảng trường.

Tất cả mọi người đưa mắt rơi vào người nói chuyện, đây là một người Đan Sư thoạt nhìn rất là trẻ tuổi, lúc này trên mặt hắn viết đầy không công bằng và bất mãn.

Không người nào dám tại trong lúc đan đấu chất vấn năm lục phẩm Địa Đan Sư tham gia bình xét, bởi vì tay nghề sáu Địa Đan Sư tuyệt đối sẽ không có vấn đề, cũng sẽ không nhìn lầm.

Hiện tại hết lần này tới lần khác có người đứng ra chất vấn, thật chẳng lẽ có không công bằng? Nếu là thật có không công bằng, coi như là Vấn Thiên Học Cung uy vọng cao tới đâu, Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu quảng trường này cũng sẽ nhất thời nháo lên tận trời. Thậm chí còn đông đảo thế lực cộng đồng chế định Ngũ Hành đan đấu lúc đó triệt để kết thúc, không có khả năng tiếp tục nữa.

Mạc Vô Kỵ cũng là khiếp sợ nhìn Cù Phi Dương, hắn căn bản cũng không có nghĩ đến Cù Phi Dương cư nhiên có dũng khí như vậy? Lẽ nào tên này cho là hắn khẳng định liền có thể thông qua đợt thứ hai thi đấu? Mạc Vô Kỵ vốn là muốn rời khỏi sân đan đấu, bởi vì Cù Phi Dương nói không công bằng, Mạc Vô Kỵ dừng lại.

Cước bộ dừng lại một cái, Mạc Vô Kỵ cảm giác mình dường để quên đến thứ gì.

Còn không có chờ Mạc Vô Kỵ suy nghĩ chính bản thân không để mắt đến thứ gì, Minh Ngưng Đan Sư liền lạnh lùng nói:

- Ngươi là có nghi vấn đối với trình độ chúng ta năm lục phẩm Địa Đan Sư, còn có Vấn Thiên Học Cung công bằng?

Cù Phi Dương dường như đã đập đá phá bình, hắn đứng ra một bước, ôm quyền nói:

- Không dám, chỉ là ta rất rõ ràng số 632 hào. Hắn vòng thứ nhất thi đấu chính là hoàn thành sau cùng, về sau hắn lại tiến vào top 300. Bởi vì ta không biết hắn tại vòng thứ nhất tranh tài tinh luyện dược vật độ tinh khiết ra sao, cho nên ta không dám nói lời nào. Đợt thứ hai thi đấu hắn trồng Chân Thần Chi Hoa có thể nói là kém nhất trong ba trăm danh Đan Sư, đó, cái kia Chân Thần Chi Hoa chỉ rộng một bàn tay chính là hắn bồi dục. Một cái Đan Sư như vậy, lại tiến vào top một trăm năm mươi danh. Ta muốn hỏi, công bằng ở nơi nào?

Cù Phi Dương lời này vừa nói ra, toàn bộ quảng trường nhất thời ầm động. Cù Phi Dương lời này có lý à nha, chắc chắn sẽ không nói bậy. Cù Phi Dương không nói bậy, duy nhất khả năng đó chính là thực sự không công bằng. Đoàn người chậm rãi bắt đầu khởi động, thậm chí có xu hướng bùng nổ.

- Hết thảy người trên Ngũ Hành đan đấu quảng trường giữ yên lặng, thị phi công chính tự có Minh Ngưng Đan Sư giải thích.

Một đạo thanh âm hùng hậu mang theo sát ý từ bầu trời vọng xuống, một giọng nói này hầu như rơi vào tim của mỗi người, để cho đám đông có chút xao động cước bộ trong nháy mắt an tĩnh lại.

Mạc Vô Kỵ cũng bị thanh âm này cả kinh, trong đầu hoàn toàn rõ ràng. Hắn rốt cuộc hiểu rõ chính bản thân sao lãng là cái gì, trước hắn chỉ quan tâm một trăm năm mươi danh ngạch có báo xong hay chưa, lại không để mắt đến mình là 632 hào. Trên thực tế 632 hào đã được báo ra, chỉ là hắn trong lúc nhất thời không có chú ý tới 632 hào, trên thực tế chính là mã số của hắn.

Một loại kích động tràn ngập toàn thân Mạc Vô Kỵ, về phần lời của Cù Phi Dương, trực tiếp bị hắn không để mắt đến. Coi như là năm đại đan sư bình chọn sai lầm, cũng sẽ không bị Cù Phi Dương nói ra. Nếu thật là như vậy, vậy sau này Ngũ Hành đan đấu uy vọng nhất định sẽ ngã xuống. Thảo nào Cù Phi Dương sẽ khiếu nại, tên này hận không thể lập tức giết chết chính bản thân. Hiện tại chính bản thân đậu, tên này thi rớt, nhất định là sợ hãi đố kị.

Minh Ngưng Đan Sư lạnh lùng liếc mắt Cù Phi Dương, lúc này mới cao giọng nói:

- Các vị đạo hữu cùng hết thảy Đan Sư dự thi, liên quan tới Đan Sư 632 hào, coi như là không ai đưa ra, ta ở phía sau cũng sẽ nói ra. Trên thực tế ta quan tâm Đan Sư 632 hào từ rất lâu rồi, lần đầu tiên tại tinh luyện Thiết Tâm bồ quả, tốc độ của hắn chậm nhất. Hắn vẫn hoàn thành tại trong thời gian quy định, chỉ dùng Xích Diễm thạch hỏa tinh luyện đi ra Thiết Tâm bồ quả, độ tinh khiết liền đạt tới bảy mươi mốt phần trăm, bài danh top 10.

Cái thành tích này đối với bình thường tứ phẩm Địa Đan Sư mà nói, đều là phi thường rất giỏi, với hắn mà nói càng là rất giỏi. Mọi người biết ta vì sao nói như vậy sao? Bởi vì hắn chỉ là một mới Thác Mạch cảnh tu sĩ. Một cái Thác Mạch cảnh tu sĩ có thể trở thành tam phẩm Nhân Đan Sư vốn đã là một cái kỳ tích, mà hắn chẳng những trở thành

tam phẩm Nhân Đan Sư, còn dùng Xích Diễm thạch hỏa tinh luyện ra tứ phẩm Thiết Tâm bồ quả.

Lời của Minh Ngưng Đan Sư đưa tới trong đám người từng trận nghị luận, hiển nhiên đều cảm thấy Minh Ngưng Đan Sư nói có chút thái quá.

- Có lẽ chỉ có người cảm thấy lời nói của ta có chút thái quá, nếu là có người biết hắn cái thành tích này làm thế nào lấy được, cũng sẽ không nói như vậy. Ta nói cho mọi người bik, hắn là dùng tay không làm ra. Làm một Đan Sư mà nói, chỉ cần không phải triệt để bị thương, tại loại tỷ đấu này có thể dùng tay để vào thành tích top 10 cũng là đáng giá.

Chúng ta tạm thời bất luận tay đứt ruột xót, đưa tay đặt ở Xích Diễm thạch hỏa thiêu cháy là một loại đau đớn vô cùng, cần nghị lực mới có thể kiên trì được. Chúng ta liền luận luyện đan thường thức, hết thảy Đan Sư đều rõ ràng, loại này tay không sao dược liệu đối thủ thương tổn là lớn bực nào. Một khi tay tạo thành hậu quả không thể khôi phục, vậy cuộc đời luyện đan của hắn liền triệt để kết thúc. Ta tin tưởng một cái tam phẩm Nhân Đan Sư, là không có cái loại này vô thượng khôi phục linh dược.

Minh Ngưng Đan Sư nói đến đây, trên quảng trường đã lần thứ hai yên lặng lại. Ở đây Đan Sư rất nhiều, không muốn nói bọn họ đều không dám khẳng định chính bản thân dùng tay sao thuốc có thể thu được cái gì thành tích. Coi như là biết có thể thông qua tuyển chọn, phỏng chừng cũng không người nào nguyện ý đi làm.

Đệ nhất chính là như Minh Ngưng Đan Sư nói như vậy, cái được không bù đắp đủ cái mất. Vạn nhất tạo thành vĩnh cửu tính chất thương tổn tay, zị cuộc đời luyện đan xong đời không nói, chính là cuộc đời tu luyện cũng triệt để xong đời. Thứ hai dù cho là thông qua, đây cũng là vòng thứ nhất mà thôi, phía sau cũng không cách nào bảo đảm nhất định có thể tiến vào top 1 trăm.

Minh Ngưng Đan Sư tiếp tục trầm giọng nói:

- Đây còn chưa phải là chỗ ta thưởng thức nhất người Đan Sư này, địa phương ta thưởng thức nhất của hắn là (ở) sau khi tinh luyện dược dịch kết thúc, hắn chịu đựng tổn thương trong tay, mạnh mẽ không có dùng bất luận cái gì đan dược. Lúc ban đầu ta vẫn không rõ là chuyện gì xảy ra, về sau tại lại đem dược dịch thu lại sau đó ta mới hiểu được. Hắn hắn là không hiểu nhiều quy tắc tranh tài, sợ tại thi đấu trong quá trình dùng đan dược phạm quy, lúc này mới cố nén không có dùng đan dược.

Đây là một người Đan Sư đối với Ngũ Hành đan đấu thành tín, hắn đối với Ngũ Hành đan đấu thành kính bỏ ra cùng khát vọng, vượt qua khỏi mọi người nơi này. Vì thu được thứ tự, hắn thậm chí không tiếc chính bản thân khả năng lúc đó bị hủy diệt.

Xa xa, Khúc Uyển Nhi nhìn Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, người này quả nhiên vẫn còn là liều mạng trước sau như một. Người khác đối với lời của Minh Ngưng Đan Sư có hoài nghi, nàng là tuyệt đối tin tưởng. Nàng đã từng thấy tận mắt Mạc Vô Kỵ liều mạng, trước đây bị sét đánh hầu như hấp hối, vẫn như cũ xông lên cùng lôi ngạc liều mạng.

Minh Ngưng Đan Sư nói đến đây cố ý dừng lại, nàng lại đem ánh mắt khinh thường rơi vào Cù Đan Sư trên người:

- Nhưng những thứ này chỉ là để cho ta thưởng thức hắn mà thôi, ta làm một bình xét Đan Sư, tuyệt đối sẽ không vì chiếu cố mà đi cho hắn điểm. Nhưng ta có thể khẳng định nói cho ngươi biết, nếu là ta sớm biết thế có một người đối với Ngũ Hành đan đấu như vậy thành kính như vậy khát vọng, tu vi thấp tới tham gia đan đấu mà nói, ta sẽ lại đem đề mục đổi thành phù hợp với tu vi thấp hơn một chút.

Không có nếu, đợt thứ hai thi đấu này là đào tạo mầm giống Chân Thần Chi Hoa, một tua này thi đấu, ngoại trừ đối với linh thảo hiểu yêu cầu cao ra, đối với tu vi yêu cầu càng cao. Ở đây ba trăm danh dự thi Đan Sư, có một trăm sáu mươi ba danh Đan Sư lựa chọn mộc thuộc tính Chân Thần Chi Hoa. Có chín mươi Đan Sư danh lựa chọn hỏa thuộc tính

Chân Thần Chi Hoa. Còn có bốn mươi sáu danh Đan Sư lựa chọn đất, thủy, kim ba loại thuộc tính Chân Thần Chi Hoa mầm giống.

Minh Ngưng Đan Sư ánh mắt quét về trên quảng trường mọi người, giọng nói bộc phát đề cao nói:

- Ba trăm danh Đan Sư, ngoại trừ một người ra, không có người thứ hai lựa chọn dị thuộc tính Chân Thần Chi Hoa. Ta có thể hiểu được, bởi vì dị thuộc tính Đan Sư là phượng mao lân giác, căn bản là tìm không được. Ngoài ra, ta còn muốn phải nói cho mọi người một nguyên nhân khác. Dị thuộc tính Chân Thần Chi Hoa đào tạo độ khó là Ngũ Hành thuộc tính Chân Thần Chi Hoa đào tạo khó khăn không chỉ gấp mấy lần...

Lúc này trên quảng trường tất cả mọi người đưa mắt rơi vào này một đám Đan Sư, không ai quen biết ai là 632 hào, nhưng tất cả mọi người biết Minh Ngưng Đan Sư nói nhất định là 632 hào, mà 632 hào cũng khẳng định tại đây bên trong đám Đan Sư.

Nhìn thấy ánh mắt của mọi người, Minh Ngưng Đan Sư giọng nói phóng ôn hòa một phần:

- Mọi người đoán không sai, người Đan Sư này lựa chọn dị thuộc tính Chân Thần Chi Hoa mầm giống, chính là 632 hào. Hắn bồi dục lôi thuộc tính Chân Thần Chi Hoa đã rộng một bàn tay, thành tích tuy rằng không có khả năng tính là tốt nhất nơi này, cũng tuyệt đối là trong top 10.

Minh Ngưng Đan Sư lần thứ hai lại đem ánh mắt chăm chú vào trên người Cù Phi Dương, lớn tiếng hỏi:

- Ngươi bây giờ còn cho là chúng ta mấy cái trọng tài là thiên vị, Ngũ Hành đan đấu không công bằng sao?

- Ta, ta... Là ta không có biết rõ ràng à nha...

Cù Phi Dương trong đầu hoàn toàn khôi phục tỉnh táo, tức giận đố kị lúc trước đối với Mạc Vô Kỵ trúng tuyển sớm đã biến mất, lúc này chỉ có sâu đậm sợ hãi. Hắn hận Mạc Vô Kỵ, để cho hắn tại trong nháy mắt đó mất đi lý trí xung động đứng ra.

- Nếu mà mỗi người đều như ngươi vậy nghi vấn chúng ta Ngũ Hành đan đấu, vậy Ngũ Hành đan đấu cũng không cần tiến hành nữa rồi...

Minh Ngưng Đan Sư thanh âm có chút băng lãnh, ở trong lúc Minh Ngưng Đan sư thanh âm hạ xuống sau đó, trên bầu trời bỗng nhiên hạ xuống một quyền ảnh cực đại vô cùng.

- Bành!

Đạo quyền ảnh rơi vào trên người Cù Phi Dương, Cù Phi Dương cả cơ hội cầu xin tha thứ cũng không có, đã bị đập nát thành mảnh vụn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 126: Vòng Thứ Ba Thi Đấu

Mạc Vô Kỵ rung động nhìn một bãi máu cặn bã trên đất đã biến mất cùng quả đấm, trong lòng hắn không có nửa điểm mừng rỡ vì Cù Phi Dương bị giết, chỉ có một loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

Cù Phi Dương hắn là miễn cưỡng thăng cấp tới tứ phẩm Địa Đan Sư, một cái tứ phẩm Địa Đan Sư, tại Tinh Hán Đế Quốc vô luận nói như thế nào cũng là cao cao tại thượng tồn tại. Tại Vô Ngân Kiếm Phái, cũng là ổn cư hàng đầu. Mà ở chỗ này, giống như con kiến hôi bình thường giống nhau bị đơn giản đánh giết.

Nếu là hắn đi cầu Linh Lung bà bà, vạn nhất một lời để cho Linh Lung bà bà bất mãn, hắn có thể hay không bị tiện tay đập giết? Có người giết hắn cũng không sợ, hắn sợ chính là mình đối mặt người muốn giết hắn, không có bất kỳ sức đánh trả nào.

Thực lực, hắn cần phải có thực lực cường đại.

Xa xa trong đám người Vô Ngân Kiếm Phái, tông chủ Cô Nhiên thấy Cù Phi Dương bị một quyền liền đánh chết, khóe miệng liền co quắp mấy cái, cũng chỉ có thể cam chịu kết quả này.

Muốn nói trong lòng một điểm hối hận không có, đó là tuyệt đối không thể nào. Nếu là hắn nghe lời của Ân Thiển Nhân, để cho Mạc Vô Kỵ tham gia Ngũ Hành đan đấu, có lẽ Vô Ngân Kiếm Phái lại sẽ thu hoạch càng nhiều. Mà bây giờ, chẳng những tổn thất to lớn tinh lực bồi dưỡng Cù Phi Dương, còn đắc tội Mạc Vô Kỵ cái này Đan Sư tiền đồ rộng lớn. Cũng may, Ân Thiển Nhân cũng thông qua đợt thứ hai, để cho trong lòng hắn có thêm một tia an ủi.

Trên quảng trường an tĩnh lại, cũng không có người cảm thấy Cù Phi Dương bị giết có nghi vấn gì. Dưới loại tình huống này có dũng khí nghi vấn Ngũ Hành đan đấu, Cù Phi Dương rốt cuộc tự chuốc lấy. Cũng không có mấy người cùng Mạc Vô Kỵ giống nhau, có cái gì sâu đậm nguy cơ, tất cả mọi người cảm thấy rất như thường. Mạo phạm cường giả tôn nghiêm, tự nhiên là bị đập giết. Huống chi Cù Phi Dương mạo phạm chính là Ngũ Hành đan đấu cùng Vấn Thiên Học Cung, coi như là bị giết một trăm lần đều chẳng có gì lạ.

Duy nhất để cho người ta hâm mộ chính là cái Đan Sư kia 632 hào, một cái Thác Mạch cảnh tam phẩm Nhân Đan Sư, cư nhiên thành tích top mười xông vào vòng thứ ba trận chung kết. Rất nhiều người đang hỏi thăm 632 hào là đại biểu phương nào dự thi, chuẩn bị đến lúc đó đi trao đổi danh ngạch.

Cù Phi Dương bị giết, ở chỗ này chỉ là một món cực nhỏ sự tình mà thôi, Minh Ngưng Đan Sư tiếp tục nói:

- Vòng thứ ba thi đấu là luyện đan, mời các vị Đan Sư đứng ở trước lò luyện đan thuộc về mình, lựa chọn đan dược luyện chế.

Nơi so tài sớm đã thanh lý, lúc này đặt một trăm năm mươi lò luyện đan. Mạc Vô Kỵ đi tới trước 632 hào lò luyện đan đứng chờ, hắn nhìn chung quanh một cái, thấy Ân Thiển Nhân đang ở bên trái hắn cách đó không xa.

Thấy ánh mắt Mạc Vô Kỵ nhìn qua, Ân Thiển Nhân khẽ mỉm cười:

- Mạc sư đệ, ngươi phía trước hai đợt thành tích không sai, vòng thứ ba luyện đan ngươi chỉ cần chọn thông thường tam phẩm Nhân Linh Đan là được rồi. Bởi vì top một trăm danh, là 3 vòng thành tích cộng dồn.

- Đa tạ Ân sư tỷ.

Mạc Vô Kỵ vội vàng cảm tạ.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ tu vi thăng cấp, thần niệm cũng thăng cấp, dù là luyện chế tứ phẩm địa linh đan, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác mình có thể hợp lại một cái.

Bất quá tại biết mình hai đợt điểm top 10, hơn nữa điểm có thể chồng lại, hắn dĩ nhiên bỏ qua luyện chế tứ phẩm địa linh đan.

Hắn không cần truy cầu thứ tự thật tốt, chỉ cần có thể tiến vào top trăm, tại chín mươi tám danh trở lên như vậy đủ rồi.

Chờ đông đảo Đan Sư đứng ngay ngắn, Minh Ngưng Đan Sư thanh âm vang lên:

- Các vị Đan Sư, trước mặt lò luyện đan có hơn mười loại đan dược danh, hiện tại xin mọi người mở ra lò luyện đan sau đó lựa chọn một loại đan dược trong đó, sau đó báo lên lĩnh phương pháp luyện đan cùng linh thảo.

Mạc Vô Kỵ cùng đông đảo Đan Sư bình thường giống nhau, mở ra lò luyện đan. Tại lò luyện đan đích xác có một tờ giấy viết hơn mười loại đan dược tên gọi.

Lại đem giấy cầm lên, chỉ thấy trên đó viết, tứ phẩm Nhân Linh Đan, Địa Nguyên đan, Tụ diễn đan, Hộ hồn địa hà đan, Vô niệm hỏa đan, Thanh Ma Đan.

Năm loại tứ phẩm địa linh đan, nếu là Mạc Vô Kỵ có nắm chắc luyện chế tứ phẩm địa linh đan mà nói, hắn tuyệt đối sẽ lựa chọn Hộ hồn Địa hà đan. Tuy đan dược không có giới thiệu công dụng, từ đan dược này tên gọi, Mạc Vô Kỵ liền đại thể đoán được loại đan dược này hắn là dùng khôi phục thần niệm lực lượng.

Hắn có Tráng Thần Đan, nhưng Tráng Thần Đan chỉ có thể tăng trưởng thần niệm, đối với khôi phục thần niệm hiệu quả cũng không lớn. Nếu là có hộ hồn địa hà đan, vậy thời điểm hắn thần niệm hao hết, còn

có thể tiếp tục dùng hộ hồn địa hà đan. Này vô luận là đối với hắn chiến đấu hay là luyện đan, đều có chỗ tốt cực lớn.

Nhưng Mạc Vô Kỵ không dám mạo hiểm như vậy, hắn muốn là có thể đi vào Ngũ Hành Hoang Vực danh ngạch, cái này dính đến Yên Nhi mạng nhỏ.

Không chọn cái này đan dược, vậy thì không nhìn thấy phương pháp luyện đan. Mạc Vô Kỵ có chút thất lạc đưa mắt chuyển qua tam phẩm phương pháp luyện đan, Thoát Phàm đan, Trống vắng đan, Uẩn linh đan, Vô tướng đan, Thối cốt đan, Phục Nhan Đan....

Chờ một chút, Phục Nhan Đan, đây là đan dược dùng chữa trị dung mạo sao? Nếu là có loại đan dược này, hắn có thể chữa trị vết tích trên mặt Yên Nhi.

Liền lựa chọn Phục Nhan Đan, dù cho cái này đan dược đối với Mạc Vô Kỵ tu luyện một điểm tác dụng cũng không có, Mạc Vô Kỵ vẫn là không chút do dự lựa chọn Phục Nhan Đan.

Mạc Vô Kỵ ấn xuống một cái nút bên cạnh lò luyện đan, một người tạp dịch đệ tử đã cấp tốc đi tới bên người của hắn:

- Đan Sư đại nhân, xin hỏi ngài lựa chọn xong đan dược sao?

Mạc Vô Kỵ gật đầu, chỉ vào Phục Nhan Đan nói:

- Chính là tam phẩm Nhân Linh Đan Phục Nhan Đan.

- Tốt, mời Đan Sư đại nhân chờ một chút.

Người này tạp dịch đệ tử lên tiếng sau đó, rất nhanh thì mang theo một đống dược liệu cùng một cái phương pháp luyện đan lại đây giao cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thấy Đan Sư khác còn đang lựa chọn đan dược, hắn cũng không có vội vã luyện đan. Đã đến bước này, hắn không muốn có bất kỳ

vi quy cử động để người ta bắt được.

Nửa nén hương sau đó, vòng tròn đàn tế truyền lên đến một tiếng chuông to. Minh Ngưng Đan Sư cũng đứng lên:

- Các vị Đan Sư hiện tại đều đã lựa chọn xong đan dược, đồng thời nhận lấy phương pháp luyện đan cùng dược liệu, vòng thứ ba đan đấu hiện tại bắt đầu, to thi đấu x là một canh giờ.

Theo Minh Ngưng Đan Sư tuyên bố, đông đảo Đan Sư bắt đầu đánh lên Xích Diễm thạch.

Tất cả mọi người biết, ở chỗ này luyện đan cùng tại bản thân đan thất luyện đan, cho dù là luyện chế đồng dạng đan dược, nơi này luyện đan độ khó cũng tăng lên rất nhiều.

Đầu tiên nơi này không có địa hỏa, hỏa diễm là do Xích Diễm thạch cung cấp. Thứ yếu nơi này lò luyện đan cũng không phải là mình thường dùng, sử dụng đến bản thân liền không có thói quen. Thứ ba nơi này có đông đảo quấy rầy, không muốn nói hoàn cảnh chung quanh quấy rầy, coi như là bên cạnh Đan Sư luyện đan thất bại, cũng là một loại quấy rầy cực lớn.

Mạc Vô Kỵ mở ra phương pháp luyện đan, lập tức hắn cũng có chút lăng thần. Phương pháp luyện đan loại thứ nhất Linh Dược là Kim Nham đằng, từ dược liệu đẳng cấp mà nói, đây chính là một loại tam phẩm Linh Dược. Cho dù là thực vật lần đầu tiên thấy, Mạc Vô Kỵ đối với Kim Nham đằng cũng không xa lạ gì, đây là một loại dược liệu cực kỳ cứng rắn, cùng Thiết Tâm bồ quả so sánh, cũng sẽ không chỗ thua kém nửa phần.

Khác biệt duy nhất chính là một là tam phẩm Linh Dược, một là tứ phẩm Linh Dược.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ nhìn một chút hai tay của mình, hắn tinh luyện Thiết Tâm bồ quả bị thương tay còn không có triệt để hồi phục, liền lần

nữa gặp dược liệu khó giải quyết như vậy.

Nếu không phải tu vi và thần niệm của hắn lên cấp, chỉ bằng mượn này một loại dược liệu, hắn cũng đã thất bại.

May là, tu vi của hắn thăng cấp, thần niệm cũng thăng cấp. Mặc dù có chút trở ngại, nói vậy cũng có thể tại bên trong một canh giờ hoàn thành Phục Nhan Đan luyện chế.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ nhưng không có bất kỳ tâm tình đi quan tâm người khác luyện đan tình huống, hắn cấp tốc thanh lý lò luyện đan, sau đó tinh luyện Kim Nham đằng.

Tu vi lên cấp, thần niệm cũng lên cấp, Mạc Vô Kỵ vẫn là có ý định được rồi, một khi không cách nào trong thời gian ngắn nhất tinh luyện ra Kim Nham đằng, hắn liền chọn dùng tay sao thủ đoạn. Vô luận như thế nào, hắn cũng phải đem Phục Nhan Đan luyện chế ra đến. Vòng thứ ba hắn nếu như ngay cả đan dược đều luyện chế không được, phía trước hai đợt thành tích cho dù tốt, hắn cũng sẽ bị loại.

Xích Diễm thạch nhiệt độ tại dưới Mạc Vô Kỵ nguyên lực thúc giục, cấp tốc bày khắp lò luyện đan. Mạc Vô Kỵ tay đưa vào lò luyện đan, hắn cũng không có sao thuốc, mà là dùng Đan Quyết giấu ở trong thủ quyết luyện hóa tinh luyện Kim Nham đằng. Sở dĩ đưa tay đưa vào lò luyện đan, chính là sợ có người theo dõi ra hắn Đan Quyết.

Để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, hắn rất nhẹ nhàng đã dùng Đan Quyết khống chế Kim Nham đằng, sau đó Kim Nham đằng tại dưới ý nghĩ của hắn cấp tốc hòa tan, phân giải ra.

Mãnh liệt vui sướng xông lên đầu, này căn bản cũng không cần dùng tay trực tiếp đi sao thuốc. Mạc Vô Kỵ chính bản thân cũng không nghĩ tới, tu vi của hắn chỉ là tấn cấp một, thì có lớn như vậy khác nhau.

Không đúng, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì hiểu được, không phải tu vi của hắn thăng cấp sau đó mới có khác nhau lớn như vậy, mà là bởi vì hắn

thần niệm lên cấp. Thần niệm cường đại, dù cho chỉ có Xích Diễm thạch hỏa, cũng để cho hắn khống chế Kim Nham đẳng cực kỳ dễ dàng.

Thần niệm, quả nhiên là đồ tốt.

Nửa nén hương không tới, Mạc Vô Kỵ liền nhanh chóng luyện hóa tinh luyện Kim Nham đẳng. Còn lại linh thảo bị Mạc Vô Kỵ từng cây gốc cây đưa vào lò luyện đan, tại dưới cường đại thần niệm lực lượng, lò luyện đan giữa linh thảo tinh luyện bộc phát cấp tốc sạch sẽ.

Một nén nhang sau đó, Mạc Vô Kỵ một nhịp vỗ vào lò luyện đan, một đống cặn bị hắn đưa ra lò luyện đan.

Dược liệu tinh luyện hoàn tất, phía sau dung hợp dược dịch cùng phân đan, Ngưng Đan, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói càng là dễ dàng.

Một giờ đi qua, Mạc Vô Kỵ đã bắt đầu thu đan. Lần này hắn không có tiếp tục dùng thu Đan Quyết, mà là dùng thủ quyết bắt đầu thu đan.

Mười hai tấm đan dược đạm thanh sắc, bị Mạc Vô Kỵ thu hồi, rơi vào trong bình ngọc.

Mạc Vô Kỵ tắt hỏa diễm lò luyện đan, lúc này mới bắt đầu quan tâm xung quanh những người còn lại. Lúc này đây hắn cuối cùng là hoàn thành trước, không còn là rơi vào sau cùng. Giống như hắn luyện đan hoàn tất Đan Sư tối đa không cao hơn mười cái, đại đa số Đan Sư còn đang luyện đan.

Không ngừng có dược dịch đốt tiêu cùng tiếng nổ mạnh Ngưng Đan thất bại truyền đến, bất quá những thứ này đều không có quan hệ gì với Mạc Vô Kỵ, hắn tin tưởng 3 vòng này điểm chí ít có thể cho hắn thu được một cái thứ tự. Về phần thứ tự cao thấp, hắn vốn là không có để ý.

Mạc Vô Kỵ đầu tiên chú ý chính là Ân Thiển Nhân, dù sao nơi này Đan Sư chỉ có Ân Thiển Nhân cùng hắn quen thuộc nhất. Lúc này Ân

Thiển Nhân trạng thái hiển nhiên không phải là tốt, nét mặt của nàng có chút ngưng trọng.

- Bành!

Một tiếng tiếng nổ tung âm vang, vốn là Mạc Vô Kỵ cách Ân Thiển Nhân không xa càng là rõ ràng cảm thụ được.

Ân Thiển Nhân đã thất bại, Mạc Vô Kỵ thở dài, hắn nhìn thấy Ân Thiển Nhân thất lạc biểu tình. Mạc Vô Kỵ trong lòng vẫn là có chút nghi ngờ, dựa theo đan đạo trình độ lý giải của hắn đối với Ân Thiển Nhân, coi như là dùng Xích Diễm thạch luyện chế tứ phẩm địa linh đan, Ân Thiển Nhân cũng không đến mức thất bại a. Trừ phi nàng lựa chọn một loại đan dược cực kỳ khó khăn luyện chế.

Dường như cảm giác được Mạc Vô Kỵ ánh mắt, Ân Thiển Nhân cũng nhìn lại. Mạc Vô Kỵ hướng nàng làm cái nháy mắt an ủi, ý tứ là nói cho nàng biết không cần lo lắng. Chỉ cần mình có thể thu được dư thừa thứ tự, sẽ liền cho nàng một cái slot.

Ân Thiển Nhân gật đầu, bắt đầu thanh lý lò luyện đan đã luyện chế thất bại.

Mạc Vô Kỵ lại nhìn thấy cái kia Trương Đỉnh, lúc này Trương Đỉnh đã luyện đan hoàn thành, biểu tình bình tĩnh đứng ở trước lò luyện đan, xem ra hắn luyện chế đan dược không sai.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 127: Ngũ Hành Đan Đấu Kết Thúc

- Đương đương đương!

Lại là nửa giờ sau, ba tiếng chuông thanh thúy vang lên, thời gian luyện đan đã hết.

Vài tên Đan Sư sắp thành đan bị tiếng chuông này quấy rầy, đan dược bạo liệt, hóa thành một đống chất thải sinh học.

Mười tên tạp dịch đệ tử đã bắt đầu đi thu bình ngọc, tạp dịch đệ tử mỗi khi thu đi một cái bình ngọc, sẽ tại bên cạnh lò luyện đan cắm một tấm bảng, trên đó viết tên gọi đan dược người luyện đan.

Mạc Vô Kỵ luyện chế đan dược cũng bị lấy đi, bên cạnh lò luyện đan của hắn cắm thẻ bài viết, Phục Nhan Đan.

Mạc Vô Kỵ nhìn chung quanh một cái, phát hiện hiện trong hơn một trăm danh Đan Sư, lựa chọn Phục Nhan Đan dường như chỉ có hắn một cái.

Đại bộ phận Đan Sư lựa chọn đều là tứ phẩm địa linh đan, một số ít lựa chọn tam phẩm Nhân Linh Đan trên căn bản là vô tướng đan cùng thối cốt đan.

Mạc Vô Kỵ suy đoán hai loại tam phẩm Nhân Linh Đan này phương pháp luyện đan hắn là rất có giá trị, nếu không sẽ không có nhiều người lựa chọn như vậy.

Một phần thấy Mạc Vô Kỵ lựa chọn Phục Nhan Đan Đan Sư, đều cũng có chút không nói gì. Phục Nhan Đan tại tu chân giới, có thể nói là

một trong các đan dược rất không có giá trị. Nếu là Trú Nhan Đan, có lẽ người lựa chọn còn nhiều hơn chút. Phục Nhan Đan loại vật này, chẳng những không có giá trị, nghe nói còn không được dễ luyện chế.

Chỉ có Ân Thiển Nhân hiểu rõ mục đích Mạc Vô Kỵ lựa chọn Phục Nhan Đan, vậy khẳng định là vì Yên Nhi.

Rất nhanh hết thảy bình ngọc đều bị lấy đi, đặt ở tại trên bàn năm Đan Sư bình xét. Năm tên bình xét Đan Sư mở ra bình ngọc, bắt đầu thay phiên kiểm tra đan dược tỉ lệ cùng phẩm cấp.

Có chừng hơn nửa canh giờ trôi qua, Minh Ngưng Đan Sư mới đứng lên. Mọi người đều biết, vòng thứ ba bình xét kết quả đi ra rồi.

Minh Ngưng Đan Sư thanh âm rất trong sáng:

- Đi qua 3 vòng khẩn trương kịch liệt đan đấu tranh đoạt, Ngũ Hành đan đấu liền đến đây kết thúc, top một trăm danh Đan Sư thứ tự cũng đi ra rồi. Hiện tại ta tuyên bố thứ tự, mỗi khi tuyên bố đến một cái Đan Sư, mời hắn lên đài lĩnh phần thưởng cùng ngọc bài tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực.

Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu top 10 là có tưởng thưởng, bất quá giờ khắc này không ai sẽ để ý phần thưởng là cái gì, tất cả mọi người chú ý thứ tự. So với tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, về điểm này phần thưởng căn bản là không tính là cái gì.

- Đệ nhất danh 37 hào Đan Sư 261 điểm, tên thứ hai 9 hào Đan Sư 257 điểm, tên thứ ba 2 hào Đan Sư 256 điểm, tên thứ tư 113 hào Đan Sư...

Minh Ngưng Đan Sư một hơi thở báo mười tên Đan Sư lúc này mới ngừng lại.

632 hào không có được báo danh, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, này tại hắn như đã đoán trước. Hắn tuy rằng hoàn mỹ luyện chế ra tới

một lò tam phẩm Nhân Linh Đan Phục Nhan Đan, thế nhưng tam phẩm Nhân Linh Đan giá trị cùng tứ phẩm địa linh đan giá trị chênh lệch quá lớn, hắn vòng thứ ba đan dược khẳng định kéo xuống rất nhiều điểm.

Thấy Trương Đỉnh thứ nhất từ trong tay Minh Ngưng Đan Sư tiếp nhận phần thưởng, Mạc Vô Kỵ mới biết được tên này chính là 37 hào.

- Chúc mừng ngươi có thể thu được lần này đan đấu đệ nhất, hoan nghênh gia nhập ta Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp.

Minh Ngưng Đan Sư vẻ mặt mang theo ấm áp dáng tươi cười nói.

Một màn này để cho trên quảng trường tuyệt đại đa số người ước ao, rất nhiều người muốn đi vào Ngũ Hành Hoang Vực, chính là vì tìm được đỉnh cấp linh vật để cho Vấn Thiên Học Cung cần, sau đó gia nhập Vấn Thiên Học Cung.

Mà người ta bây giờ còn chưa có tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, liền đc Vấn Thiên Học Cung lục phẩm Địa Đan Sư ưu ái, sau đó chính miệng mời. Loại này vô thượng vinh dự, người nào không muốn?

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, tên này thực sự là danh lợi song thu a, chẳng những thu được ngươi đệ nhất danh phong phú phần thưởng cùng một đống danh ngạch tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, còn chiếm được Vấn Thiên Học Cung mời.

- Đa tạ Minh Ngưng tiền bối, Vấn Thiên Học Cung vẫn là địa phương vãn bối ngưỡng mộ, có thể tiến vào Vấn Thiên Học Cung, là vãn bối vinh hạnh.

Trương Đỉnh rất là đắc ý tiếp nhận phần thưởng, thối lui ra khỏi vòng tròn đàn tế.

Vốn Mạc Vô Kỵ cho là đệ nhất danh hẳn là Mục Oanh, không nghĩ tới cũng là Trương Đỉnh. Càng làm cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, chẳng

những đệ nhất danh không phải là Mục Oanh, tên thứ hai cũng không phải Mục Oanh.

Tên thứ hai mã số 9 cũng là một người nam tử, tên nam tử này một cái đầu tóc vàng. 9 hào hiển nhiên không nói nhiều lắm, dường như không nhiều lời. Tại tiếp nhận phần thưởng đối mặt Minh Ngưng Đan Sư mời, nói chỉ là một tiếng đa tạ, liền im luôn.

Tên thứ ba số 2 hào cuối cùng là đến lượt Mục Oanh, tuy Mạc Vô Kỵ từ trên mặt Mục Oanh không nhìn ra bất luận cái gì được mất, hắn cũng có thể đoán ra Mục Oanh có chút không được dễ chịu.

Làm một thiên chi kiêu tử, trẻ tuổi đan đạo công nhận đệ nhất nhân, nàng cư nhiên không có thu được đệ nhất, đã coi như là mất mặt. Không có đệ nhất còn chưa tính, nàng ả thứ hai cũng không có được. Đây không chỉ là nàng mất mặt, Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp cũng không có cái gì mặt mũi.

Lấy được tưởng thưởng danh ngạch không ngừng bị báo ra đến, từng nhóm một tuổi còn trẻ Đan Sư từ vòng tròn đàn tế lĩnh đi rồi phần thưởng.

Khi báo danh tiếp cận năm mươi danh thời điểm, Mạc Vô Kỵ có chút lo lắng, theo lý thuyết cũng nên đến hắn a. Trừ phi Minh Ngưng Đan Sư nói trước mặt hắn hai đợt thu được top 10 là giả.

Dường như cảm nhận được Mạc Vô Kỵ lo lắng, hắn chợt nghe đến Minh Ngưng Đan Sư êm tai thanh âm:

-... Thứ năm mươi danh 632 hào 201 điểm...

Mạc Vô Kỵ gần như là phản xạ có điều kiện chạy ra khỏi vị trí, hắn rốt cục thu được thứ tự, hơn nữa còn là thứ năm mươi danh. Điều này nói rõ hắn có năm mươi mốt slots tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực. Vô luận như thế nào, nhiều danh ngạch như vậy hắn đều không dùng hết.

- Chúc mừng ngươi, Mạc sư đệ. Lên đài, không nên quá kích động.

Bên cạnh thanh âm Ân Thiển Nhân chúc mừng truyền đến.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng từ trong kích động tỉnh táo lại, nhanh chóng nói:

- Cảm ơn Ân sư tỷ, ngươi cũng không cần lo lắng, ngươi cần bao nhiêu danh ngạch ta bên này đều có.

Danh ngạch nhiều hơn đối với Mạc Vô Kỵ mà nói căn bản cũng không có tác dụng, cho một ít giúp Ân Thiển Nhân, hắn cũng không thèm để ý.

- Ha ha... Lên nóc nhà là bắt con gà rồi… Ze ze ze!

Xa xa Chân Thiếu Khắc dùng sức quẩy tay, hắn cuối cùng không có nhìn lầm. Chẳng những không có nhìn lầm, còn là đại thu hoạch. Hắn đối với Mạc Vô Kỵ cũng có chút lý giải, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không phải là hạng người vô tình. Hắn tin tưởng Mạc Vô Kỵ có thể xuất ra 1 bộ phận danh ngạch cho hắn, chỉ cần có bộ phận danh ngạch này, hắn liền có thể mượn hơi càng nhiều hơn trưởng lão của Cửu Nguyệt Đan Các.

- Đại ca, đây không phải là rất như thường sao? Vô Kỵ thủ đoạn luyện đan cao siêu như vậy, nếu mà lấy được không tới thứ tự, mới đúng là quái sự, ngươi thật đúng là ngạc nhiên.

Một bên Chân Thiếu Nho bất mãn lầu bầu một câu.

Chân Thiếu Khắc rất ít bạo thô tục rốt cục nhịn không được bạo bùng:

- Ngươi biết cái gì, im clmn đi.

Chân Thiếu Nho đang muốn nói nữa, Nhị Các Chủ vẻ mặt tươi cười đã đi lại đây:

- Thiếu Khắc, Thíu Nho các ngươi đều ở đây a. Lần này Thiếu Khắc ngươi thế nhưng giúp cho ta Cửu Nguyệt Đan Các lập được đại công, 632 hào này thật là không sai. Được rồi, chờ sau khi trao giải kết thúc, chúng ta cho hắn tới một cái nghi thức hoan nghênh.

Chân Thiếu Nho giận điên lên, Chân Thiếu Khắc ngăn cản lời của Chân Thiếu Nho, nhàn nhạt nói:

- Nhị Các Chủ lời ấy sai rồi, Vô Kỵ có thể thu được thứ tự cùng ta Cửu Nguyệt Đan Các ngược lại không có quan hệ, ta đã đáp ứng hắn, tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực danh ngạch đều là chính hắn nắm trong tay, cùng ta đan các là không quan hệ.

Nhị Các Chủ sắc mặt chợt đổi:

- Như vậy sao được? Đây dầu gì cũng là danh ngạch ta Cửu Nguyệt Đan Các tham gia so đấu.

Chân Thiếu Nho giận điên lên chỉ vào Nhị Các Chủ nói:

- Nữ nhân ngươi đánh rắm à, danh sách kia rõ ràng là nhờ đại ca của ta, ta đã từng nghe ngươi nói đại ca thu được cái này tham gia so đấu danh ngạch sau đó, có thể đạt được thứ tự đều không có quan hệ gì với Cửu Nguyệt Đan Các. Hiện tại lật lọng, ngươi miệng ăn cứt hay sao mà hôi thối zữ zậy a.

Nhị Các Chủ sắc mặt trầm xuống, giọng nói trở nên lạnh nói:

- Thiếu Khắc, Thiếu Nho từ nhỏ khuyết thiếu giáo dưỡng, thế nhưng đối với trưởng bối nói chuyện như vậy, cũng thật quá đáng một chút sao?.

Chân Thiếu Khắc liền ôm quyền:

- Nhị Các Chủ, đệ đệ ta vẫn là như vậy, còn xin Nhị Các Chủ thứ lỗi.

Nhị Các Chủ vung tay lên, thản nhiên nói:

- Quên đi, chúng ta hay là thương lượng một chút chuyện tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực danh ngạch.

Chân Thiếu Khắc nhàn nhạt nói:

- Trình Các chủ, ta đã nói qua, danh ngạch kia không có quan hệ gì với ta.

Nói một câu nói, Chân Thiếu Khắc giơ tay lên dừng lại Nhị Các Chủ muốn nói chuyện ý tứ, tiếp tục nói:

- Không muốn nói danh ngạch không có quan hệ gì với ta, coi như là có liên quan, ta là Cửu Nguyệt Đan Các Thiếu các chủ. Có chuyện gì, ta còn không cần đi thỉnh giáo người khác.

Câu nói sau cùng Chân Thiếu Khắc giọng nói trở nên càng là nghiêm nghị, Nhị Các Chủ sửng sốt một chút, nàng thật không ngờ Chân Thiếu Khắc đột nhiên trở nên cứng rắn như thế.

Chờ nàng phản ứng kịp thời điểm, Chân Thiếu Khắc đã mang theo Chân Thiếu Nho đi xa. Lúc này nàng mới nhớ tới, nàng chỉ là một Nhị Các Chủ. Cửu Nguyệt Đan Các chân chính chủ nhân là Đại Các Chủ, tại trước khi nàng trở thành Đại Các Chủ, Chân Thiếu Khắc mới đúng là người thừa kế Cửu Nguyệt Đan Các. Chân Thiếu Khắc lúc này cường ngạnh, đó là bởi vì có danh ngạch tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, nhất định có thể hấp dẫn một nhóm người giúp hắn.

...

Cùng thời khắc đó, Hắc tu lão giả bên người Khúc Uyển Nhi than thở:

- Cái này gọi là Mạc Vô Kỵ thanh niên nhân ý chí thật đúng là mạnh, cư nhiên dùng Thác Mạch cảnh tam phẩm Nhân Đan Sư sát nhập vào top năm mươi. Nếu linh căn của hắn không phải là hạ phẩm mà nói, vậy tiền đồ quang minh rộng lớn a.

Khúc Uyển Nhi không có tiếp lời, nàng biết sư phụ sẽ nói gì tiếp.

Quả nhiên Hắc tu lão giả đang cảm thán một phen sau đó, tiếp tục nói:

- Uyển nhi, vô luận như thế nào đợi lát nữa ngươi cũng (phải) hẹn hắn vào khách sạn. Hơn nữa sớm còn hơn muộn, giả như danh ngạch của hắn là chính bản thân phân phối, loại thời điểm này, danh ngạch trong tay hắn rất nhanh thì sẽ bị người tranh đoạt mua đi. Ngươi nếu chậm, coi như là hắn muốn giúp ngươi cũng không giúp được. Dù cho hắn là vì người khác tham gia so đấu, thu được cái hạng này, muốn xuất ra một cái danh ngạch tặng người cũng là sự tình đơn giản.

- Dạ, sư phụ.

Khúc Uyển Nhi thấp giọng nói, nàng không muốn làm như vậy, nhưng nàng cũng biết, nàng không được lựa chọn. Thi đấu kết quả đi ra, Thiên Cực Điện thứ tự cũng không tốt, đến bây giờ còn không có đc báo danh, rất có thể là tại tám mươi danh có hơn. Nói như vậy, nàng thật đúng là rất khó phân được một cái danh ngạch.

- Chúc mừng ngươi thu được Ngũ Hành đan đấu thứ năm mươi danh, ngươi tên là gì?

Minh Ngưng Đan Sư lại đem một cái túi tơ vàng chứa năm mươi mốt tấm thẻ bài đặt ở trong tay Mạc Vô Kỵ ôn hòa hỏi.

- Cảm ơn Minh Ngưng tiền bối, vãn bối Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ kích động tiếp nhận túi tơ vàng, ý vị này hắn đã lấy được bước đầu tiên thành công.

- Mạc Vô Kỵ, không sai không sai. Ta thấy ngươi dường như tuổi không coi là nhỏ, vì sao mới Thác Mạch cảnh? Chẳng lẽ linh căn của ngươi không tốt?

Minh Ngưng Đan Sư gật đầu lại hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là cảm tạ, hắn là cùng phía trước chín người cùng tiến lên đài, Minh Ngưng Đan Sư chỉ là đối với một mình hắn hỏi thăm nhiều như vậy, hiển nhiên là đối với hắn vài phần coi trọng.

- Đúng vậy, vãn bối chỉ là hạ phẩm Linh Căn, may mắn tu luyện một loại lôi thuộc tính rèn luyện thân thể công pháp, lúc này mới có cơ hội đứng ở chỗ này.

Mạc Vô Kỵ kính cẩn hồi đáp.

Minh Ngưng Đan Sư trong mắt hiện lên vẻ thất vọng, đồng thời cũng hiểu Mạc Vô Kỵ vì sao có thể không lo tay chân mà liều mạng, còn có thể đào tạo ra lôi thuộc tính Chân Thần Chi Hoa, thì ra Mạc Vô Kỵ rèn luyện qua thân thể, chỉ dùng lôi nguyên rèn luyện.

- Tốt, đừng buông tha giấc mộng của mình, ngươi đi xuống trước đi.

Minh Ngưng Đan Sư vốn muốn thu Mạc Vô Kỵ làm đệ tử, tại sau khi biết Mạc Vô Kỵ Linh Căn, đã bỏ đi cái ý nghĩ này.

Luyện đan có thiên phú hơn nữa, hạ phẩm Linh Căn cũng là uổng công.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 128: Lửa Nóng Thủ Hoàn

Mạc Vô Kỵ đi xuống vòng tròn đàn tế, cũng đã mở ra túi tơ vàng trong tay, bên trong có chừng năm mươi mốt cái ngọc thủ vòng tròn. Những thứ này đều là chìa khóa tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, mỗi một cái Ngọc Hoàn liền đại biểu cho có một cái danh ngạch có thể tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực.

Trên đài Minh Ngưng Đan Sư còn đang báo lấy được tưởng thưởng tên, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, những thứ này đều không trọng yếu.

Lại đủ qua nửa canh giờ, Minh Ngưng Đan Sư lúc này mới lại đem top một trăm Ngũ Hành đan đấu báo xong, đồng thời cũng đem vé tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực phát xong.

Ngũ Hành Hoang Vực quảng trường có chút ầm ĩ hẳn lên, đoàn người cũng bắt đầu khởi động, một phần tông môn cùng thế lực thu được thứ tự càng là náo nhiệt.

Minh Ngưng Đan Sư lên giọng:

- Mọi người im lặng một cái.

Tuy tất cả mọi người không kịp chờ đợi muốn thông qua vận tác hoặc là giao dịch thu được danh ngạch Ngũ Hành Hoang Vực, thế nhưng Minh Ngưng lời của Đan Sư lại vô cùng uy vọng. Ầm ĩ hiện trường tại trong thời gian ngắn liền an định xuống tới, một số người đè nén nội tâm xao động, nghe Minh Ngưng Đan Sư sau cùng nói.

- Lần này đan đấu đến đó hoàn mỹ kết thúc, chúc mừng hết thảy thu Đan Sư cùng tông môn được thứ tự. Ba ngày sau đó, đại trận tiến vào

Ngũ Hành Hoang Vực mở ra, hết thảy người tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, đều phải bằng vào thủ hoàn. Hết thảy tu sĩ tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, tuổi không được cao hơn năm mươi tuổi.

Ngũ Hành Hoang Vực thời gian thử luyện là ba tháng, bất luận linh thảo nào tại Ngũ Hành Hoang Vực đoạt được đều là của người đó hết thảy. Ba tháng sau, người tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực tự động đi ra, không ra tự chịu trách nhiệm.

Theo Minh Ngưng Đan Sư tuyên bố đan đấu kết thúc, nói chuyện hoàn tất, toàn bộ quảng trường trong nháy mắt nháo ầm hẳn lên.

Đoàn người trở nên loạn tao tao, không có bất kỳ trật tự.

Mạc Vô Kỵ trong lòng còn đang nghi ngờ, nếu là có người ba tháng không ra, há lại không phải có thể thu hoạch càng nhiều hơn linh thảo?

Chân Thiếu Khắc cùng Chân Thiếu Nho đã tại trước tiên đi tới bên người Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, chúc mừng ngươi. Ha ha, ta liền biết ngươi sẽ không để cho ta thất vọng. Đi, chúng ta trở về rồi hãy nói.

Mạc Vô Kỵ vội vàng nói với Ân Thiển Nhân:

- Ân sư tỷ, ta chờ ngươi tại Cửu Nguyệt Đan Các.

Người ở đây nhiều lắm, thực sự không có tiện xuất ra slot cho Ân Thiển Nhân.

Mạc Vô Kỵ vừa mới nói xong câu đó, đã bị đoàn người chen chúc cho đẩy sang một bên, hắn vội vàng theo Chân Thiếu Khắc cùng nhau cấp tốc gạt ra đoàn người.

...

- Chân Thiếu, lần này thật là được mùa thu hoạch a. Slots tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực ta không cần nhiều như vậy, ngươi cần bao nhiêu, ta cho ngươi?

Trở lại Cửu Nguyệt Đan Các nơi ở sau đó, Mạc Vô Kỵ mừng rỡ lại đem túi tơ vàng để lên bàn. Coi như là chính hắn, cũng thật không ngờ có thể thu được thứ tự tốt như vậy.

Chân Thiếu Khắc đứng lên đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ nói:

- Vô Kỵ, ta đại khái cần cỡ hai mươi danh ngạch là đủ rồi. Lần này ngươi giúp ta đại ân, ta cũng không khách khí với ngươi, những thứ này là đồ đạc để trao đổi danh ngạch của ngươi, tuy rằng ít một chút, ai bảo chúng ta là bằng hữu đâu nè.

Đang khi nói chuyện, Chân Thiếu Khắc cũng là lấy ra một cái túi nho nhỏ đổ lên trước người Mạc Vô Kỵ. Hắn là thật tâm cảm tạ Mạc Vô Kỵ, có Mạc Vô Kỵ cho hai mươi danh ngạch này, hắn tuyệt đối có thể lại đem Nhị Các Chủ đạp đi. Trong Đan các, trưởng lão cùng Đan Sư nào không có mấy người hậu bối đệ tử?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đẩy trả:

- Thiếu Khắc, ngươi trợ giúp ta tại lúc hoạn nạn, danh ngạch tham gia đan đấu cũng là ngươi cho, ta há có thể lấy vật của ngươi?

Chân Thiếu Khắc mặc dù đang mượn năng lực của hắn, nhưng không có bỉ ổi thủ đoạn, mà là quang minh chính đại tìm hắn hữu nghị. Mạc Vô Kỵ đổi giọng Thiếu Khắc, coi như là nhận Chân Thiếu Khắc người bạn này.

Nghe được Mạc Vô Kỵ đổi giọng, Chân Thiếu Khắc càng là vui vẻ, hắn cười chặn tay Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, thứ này ngươi thật đúng là rất cần, ngươi xem một chút thì sẽ biết.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, mau chóng đem túi tiền kia nắm trong tay, hắn phát hiện cái miệng túi tựa hồ bị một phần phiền phức văn lộ ngăn trở. Thật quen thuộc, chỉ một lát sau thời gian, Mạc Vô Kỵ liền hiểu là chuyện gì xảy ra, ngạc nhiên mừng rỡ hỏi:

- Thiếu Khắc, lẽ nào đây là...

Chân Thiếu Khắc gật đầu:

- Không sai, cái này tính túi trữ vật. Cái túi đựng đồ này là một cái túi dung lượng lớn nhất ta có thể lấy được, bên trong còn có một chút linh thạch, để ngươi tu luyện dùng.

- Dùng như thế nào?

Mạc Vô Kỵ nắm lấy túi trữ vật vội vàng hỏi, thứ khác hắn có thể (không muốn), túi trữ vật hắn tuyệt đối không thể không muốn. Đồ đạc hắn muốn mang theo trên người nhiều lắm, không đâu xa, chính là cái kia chế thuốc thiết bị không mang theo trên người liền không tiện.

- Ngươi dùng ý niệm mạnh mẽ khống chế túi trữ vật, có thể thông qua ý niệm xuất ra hoặc là đưa vào đồ đạc. Nếu là ngươi hiện tại ý niệm thiếu, chờ thăng cấp Trúc Linh cảnh sau đó là có thể tùy tiện sử dụng, hơn nữa ngươi có thể luyện hóa cái túi đựng đồ này, để cho nó chỉ có thể cho phép ngươi một người ý niệm theo dõi...

Lời của Chân Thiếu Khắc còn không có hạ xuống, Mạc Vô Kỵ thần niệm đã nhìn thấy đồ đạc trong túi đựng đồ. Một đống lóng lánh trong sáng linh thạch, trên cơ bản đều là huyền phẩm. Ngoài ra, còn có vài cái chanh diễm thạch. Mạc Vô Kỵ dùng qua chanh diễm thạch, biết thứ này so với Xích Diễm thạch cao hơn một cấp bậc. Để cho Mạc Vô Kỵ khiếp sợ là, một cái lò luyện đan cực kỳ tinh xảo đặt ở một góc túi trữ vật. Coi như là đặt mấy thứ này, túi trữ vật còn có sắp tới hai cái thước vuông.

- Thiếu Khắc, mấy cái này quá quý trọng...

Mạc Vô Kỵ mặc dù biết trong này đều là đồ đạc hắn cần, nhưng hay vẫn cảm thấy quá quý trọng chút, dù sao hắn tham gia so đấu danh ngạch là Chân Thiếu Khắc cho.

- Vô Kỵ, ngươi có thể tùy tiện nhìn thấy đồ vật bên trong?

Chân Thiếu Khắc ngạc nhiên mừng rỡ hỏi, lập tức liền hiểu được:

- Cũng đúng, ngươi là Luyện Đan Sư, ý niệm tự nhiên mạnh mẽ hơn người khác. Bằng không ngươi cũng luyện chế không được tam phẩm Nhân Linh Đan. Bất quá Vô Kỵ, mấy thứ này tuy rằng rất đáng giá, thế nhưng so với đồ vật bên trong Ngũ Hành Hoang Vực đến, căn bản cũng không giá trị nhắc tới. Ngươi cho ta hai mươi slots tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, tùy tiện là có thể đổi lấy mấy thứ này, ta một điểm cũng không có khoa trương.

Nói đến đây, Chân Thiếu Khắc hạ giọng nói:

- Vô Kỵ, đừng tưởng rằng Ngũ Hành Hoang Vực chỉ có Chân Thần Chi Hoa. Trên thực tế Chân Thần Chi Hoa tại Ngũ Hành Hoang Vực rốt cuộc đồ đạc bình thường, bên trong có càng nhiều càng thêm bảo vật trân quý. Thậm chí còn có thật nhiều động phủ cường giả đại năng ngã xuống, chỉ cần tùy tiện tìm được một cái, vậy thì đồng nghĩa với tìm được một cái đại tông môn bảo tàng.

Nghe được Chân Thiếu Khắc nói như vậy, Mạc Vô Kỵ cũng không từ chối nữa. Hắn lấy ra hai mươi lăm tấm slots đưa cho Chân Thiếu Khắc:

- Thiếu Khắc, những ngươi này đều cầm đi sao?. Ta chỉ mong ngươi có thể giúp ta một việc, nếu là có người có thể ở Ngũ Hành Hoang Vực tìm được Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, còn xin ngươi giúp ta lưu ý một cái.

- Vô Kỵ, ngươi yên tâm, coi như là ngươi không nhắc nhở ta, ta cũng sẽ lưu ý. Ngươi tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực sau đó, nếu là gặp phải Thíu Nho, chiếu cố hắn một phần. Ngươi biết, Thíu Nho là một cây gân,

không quen ngụy trang. Những thứ này thủ hoàn, ta cũng không khách khí với ngươi.

Chân Thiếu Khắc thu hồi hai mươi lăm tấm thủ hoàn, Mạc Vô Kỵ đem hắn xem như bằng hữu, khách khí nữa chính là khác người.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Thiếu Khắc, lẽ nào ngươi không đi vào?

Chân Thiếu Khắc lắc đầu:

- Ta nhất định phải dành đc sự ủng hộ của toàn bộ các trưởng lão trong đan các, lần này là một cái cơ hội ta chân chính nhập chủ Cửu Nguyệt Đan Các. Còn có Yên Nhi cô nương cùng vài vị bằng hữu bên cạnh ngươi ngươi cũng không cần lo lắng, có ta ở đây, hết thảy đều không có việc gì.

Mạc Vô Kỵ đang lo lắng hắn đi Ngũ Hành Hoang Vực sau đó, Yên Nhi làm sao bây giờ, bây giờ nghe lời của Chân Thiếu Khắc, nhất thời rất là yên tâm, nhanh chóng cảm tạ Chân Thiếu Khắc.

- Đồ đạc trước thu lại sao?, ta phỏng chừng ngươi rất nhanh thì có bận rộn. Số thủ hoàn còn lại đừng bán đi giá rẻ, mỗi một cái đều là giá trị phi thường cao. Được rồi, nhưng nghìn vạn không nên bán cho Nhị Các Chủ.

Chân Thiếu Khắc sợ Mạc Vô Kỵ không biết giá trị thủ hoàn, liền bán giá rẻ đi ra ngoài, cố ý nhắc nhở một câu.

- Ta biết.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, coi như là Chân Thiếu Khắc không nhắc nhở hắn, hắn cũng sẽ không đưa slots bán cho Cửu Nguyệt Đan Các nữ nhân kia:

- Được rồi, Thiếu Khắc, ta nghe Minh Ngưng Đan Sư nói, ba tháng sau đó tự động đi ra. Nếu là ở lại bên trong không được, chẳng phải là có thể được đến nhiều thứ hơn?

Chân Thiếu Khắc khẽ mỉm cười:

- Ngươi suy nghĩ nhiều quá, Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu sở dĩ lựa chọn ba năm một lần, đồng thời lựa chọn ở phía sau, cũng là bởi vì trong ba tháng này, Ngũ Hành Hoang Vực bên trong rốt cuộc tương đối an toàn. Yêu thú cỡ bự đều có thể tiến vào trong chỗ sâu Ngũ Hành Hoang Vực, đồng thời Ngũ Hành Hoang Vực khói độc cũng là thời điểm tán đi. Nếu là có người cao hơn ba tháng không ra, trên cơ bản đều là người chết...

- Ngũ Hành Hoang Vực còn có khói độc?

Mạc Vô Kỵ kinh thanh hỏi.

Chân Thiếu Khắc đang muốn nói chuyện, quản sự đứng ở cửa phòng Mạc Vô Kỵ liền kêu lên:

- Thiếu các chủ, mấy vị trưởng lão cùng Đan Sư của đan các cầu kiến...

Chân Thiếu Khắc vội vàng đứng lên:

- Vô Kỵ, những thứ này đến lúc đó ta cho ngươi một quyển sổ tay, ta đi trước có việc.

Nói xong, Chân Thiếu Khắc vội vã đi ra ngoài. Lúc này đối với hắn, cũng là thời điểm mấu chốt nhất.

Chân Thiếu Khắc mới vừa đi, Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp lại đem túi trữ vật lấy ra nghiên cứu một chút, Phỉ Bỉnh Trụ liền tiến đến đưa tin:

- Mạc sư huynh, Ân sư tỷ tới rồi.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng đứng lên:

- Ta đi tiếp nàng.

Ân Thiển Nhân thanh âm đã truyền đến:

- Mạc sư đệ, ta đã đến.

Mạc Vô Kỵ mau chóng đem Ân Thiển Nhân đưa vào phòng, giúp nàng rót một chén trà:

- Ân sư tỷ, mời ngồi.

Đối với Ân Thiển Nhân không có thu được top 100, Mạc Vô Kỵ là thật tâm cảm thấy đáng tiếc. Hắn cảm thấy năng lực của Ân Thiển Nhân, coi như là không thể vào top 10, cũng có thể vào top hai mươi bồi hồi.

- Cảm ơn.

Ân Thiển Nhân ngồi xuống, mang theo một phần áy náy nói:

- Mạc sư đệ, nếu còn không phải là ngươi vận khí tương đối khá, ta rốt cuộc hại ngươi.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Chuyện đã qua thì thôi.

Ân Thiển Nhân cũng không có chỗ nào có lỗi với hắn, tương phản còn trợ giúp hắn không ít. Mạc Vô Kỵ là một người nhớ ơn, đối với người trợ giúp qua hắn, hắn tuyệt sẽ không tính toán chi li. Ân Thiển Nhân đích xác có tư tâm, trên thực tế ai có thể hoàn toàn không có tư tâm? Hắn và Ân Thiển Nhân cũng không phải quan hệ đặc biệt tốt gì, Ân Thiển Nhân có thể làm được như vậy, đã tính là phi thường đạt đến một trình độ đối nhân xử thế.

Mạc Vô Kỵ nguyên tắc làm người vẫn là (không muốn) đi cầu xin người khác quá nhiều, đối với một người muốn cầu người khác quá

nhiều, hắn bình thường đều là kính nhi viễn chi, người như thế có thể lui tới, lại không thích hợp làm bằng hữu.

- Ân sư tỷ, ta bên này còn có thật nhiều danh ngạch, ngươi cần bao nhiêu cứ nói a.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp lại đem đề tài mới vừa rồi chuyển hướng.

Ân Thiển Nhân không trả lời ngay, mà là lấy ra một tờ giấy đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc sư đệ, ta nghĩ cái này hẳn là thứ ngươi cần.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 129: Mạc Vô Kỵ Trong Mắt Người Khác

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ mở ra giấy, khi hắn thấy rõ ràng giấy nội dung thì, lập tức ngẩng đầu ngạc nhiên hỏi:

- Hộ Hồn Địa Hà Đan phương pháp luyện đan? Ân sư tỷ, ngươi luyện đan thời điểm lựa chọn cái này?

Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hiểu rõ vì sao Ân Thiển Nhân sẽ (biết) thất bại, hắn luyện chế qua Tráng Thần Đan, Tráng Thần Đan liền dường như khó luyện chế, vậy hay là tam phẩm Nhân Linh Đan. Hộ Hồn Địa Hà Đan là tứ phẩm địa linh đan, tự nhiên là càng thêm khó có thể luyện chế gấp mấy lần. Huống chi hay là dùng Xích Diễm thạch loại này cấp thấp hỏa diễm, thời gian lại hạn chế ở tại trong vòng một canh giờ. Ân Thiển Nhân luyện chế thất bại, coi như là có thể hiểu được.

- Ân sư tỷ, dùng thành tích của ngươi, nếu mà lựa chọn bình thường vậy tứ phẩm địa linh đan, ngươi hoàn toàn có thể bắt được thứ tự a.

Mạc Vô Kỵ có chút nghi ngờ hỏi. Hắn yêu cầu Hộ Hồn Địa Hà Đan, không có nghĩa là Ân Thiển Nhân cũng cần loại đan dược này.

Ân Thiển Nhân khẽ mỉm cười:

- Ta cũng vậy bốc lên một thanh hiểm, nếu là thành công rồi, ta rất có thể chen vào top 10. Nếu không phải thành công, nếu không phải là ngươi đáp ứng rồi cho ta danh ngạch sao? Ta nghĩ, ngươi hẳn là cần phải cái này phương pháp luyện đan.

- Cảm ơn, Ân sư tỷ, cái này phương pháp luyện đan ta hãy thu đến. Ngươi cần bao nhiêu danh ngạch nói cho ta biết, ta bên này còn nhiều.

Ta duy nhất nghi vấn chính là, Ân sư tỷ ngươi vì sao nói cần ta cái này phương pháp luyện đan?

Mạc Vô Kỵ lại đem trong lòng không giải thích được hỏi lên.

Ân Thiển Nhân lần thứ hai cười:

- Người khác không biết tu vi của ngươi, khẳng định cho là ngươi là Thác Mạch viên mãn, thậm chí nửa bước bước vào Trúc Linh cảnh tồn tại. Ta rất rõ ràng, ngươi nhiều nhất là tại Thoát Phàm tầng bốn. Một cái Thoát Phàm tầng bốn tu sĩ, muốn đề luyện ra Thiết Tâm bồ quả, thậm chí luyện chế ra tam phẩm Nhân Linh Đan đến, chỉ dựa vào (kháo) tu vi đó là tuyệt đối làm không được.

Mà ngươi cũng không phải cái gì kinh nghiệm phong phú lão Đan Sư, duy nhất khả năng chính là ngươi tu luyện thần niệm lực lượng. Dùng tu vi của ngươi, dù cho tu luyện thần niệm lực lượng, luyện đan cũng rất gian nan. Ta biết ngươi vì Yên Nhi chắc chắn sẽ không lựa chọn cái này phương pháp luyện đan, ta đơn giản giúp ngươi một cái.

Mạc Vô Kỵ trong lòng vừa nhảy, hắn còn thật là dựa vào (kháo) thần niệm lực lượng tinh luyện dược liệu thành công. Chính như Ân Thiển Nhân nói bình thường giống nhau, người khác khẳng định đều cho là hắn là Thác Mạch viên mãn, nửa bước Trúc Linh tồn tại. Mà Ân Thiển Nhân biết tu vi của hắn, trước đây hắn tại Vô Ngân Kiếm Sơn bất quá là Thác Mạch ba tầng. Dựa theo Ân Thiển Nhân hiểu, linh căn của hắn tư chất kém như vậy, tự nhiên sẽ không thăng cấp quá nhanh, cho nên Thác Mạch tầng bốn là đính thiên.

Chính là bởi vì Ân Thiển Nhân cho là hắn mới Thác Mạch tầng bốn, lúc này mới đoán được hắn tu luyện có thần niệm lực lượng. Không nghĩ tới Ân Thiển Nhân chó ngáp phải ruồi, hắn thật đúng là tu luyện thần niệm lực lượng. Bất quá tu vi của hắn đến không phải là Thác Mạch tầng bốn, mà là Thác Mạch tầng tám.

Mạc Vô Kỵ đứng lên cúi người hành lễ:

- Ta cũng không có tu luyện thần niệm lực công pháp, mà là vô tình giữa thu được thần niệm lực lượng. Ân sư tỷ, còn xin cho ta giấu diếm.

Thần niệm lực lượng tu luyện thủ đoạn, Mạc Vô Kỵ là thật không có. Hắn có khi là Tráng Thần Đan, loại đan dược này hắn sẽ không dễ dàng lấy ra.

Ân Thiển Nhân cười cười:

- Ta giúp ngươi giấu diếm đồ đạc còn thiếu sao? Cho nên ngươi không cần lo lắng. Cái này phương pháp luyện đan ngươi giữ lại, trước ta xem thường ngươi, hiện tại ta khẳng định ngươi có thể trở thành là tứ phẩm Địa Đan Sư. Về phần Ngũ Hành Hoang Vực thủ hoàn, ta chỉ muốn (phải) ba cái liền có thể. Bản thân ta yêu cầu một cái, mặt khác hai cái là ta nợ cô tông chủ. Lần này Ngũ Hành Hoang Vực sau đó, ta muốn rời khỏi Vô Ngân Kiếm Phái, cho nên nhân tình này muốn (phải) trả lại cho hắn.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự lấy ra bốn cái thủ hoàn đưa cho Ân Thiển Nhân:

- Đa tạ Ân sư tỷ, ngươi lại giúp ta một lần. Nơi này nhiều hơn một cái thủ hoàn, làm phiền ngươi giúp ta mang cho Tần Trần.

Tần Tương Vũ tu vi quá thấp, Mạc Vô Kỵ không có sở trường vòng khuyên cho hắn. Về phần cho một cái thủ hoàn cho Tần Trần, hoàn toàn là bởi vì Tần Tương Vũ. Hắn nợ Tần Tương Vũ một cái nhân tình, nhân tình này là Tần Tương Vũ hướng Tần Trần phải tới, dù cho Tần Trần đối với hắn có thành kiến, hắn cũng phải trả rơi nhân tình này.

- Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ giúp ngươi mang tới.

Ân Thiển Nhân ngược lại không có khách khí, từ góc độ nào đó mà nói, nàng đích thật là vì trợ giúp Mạc Vô Kỵ mới cố ý lựa chọn Hộ Hồn Địa Hà Đan. Đây cũng là vì đáp ứng ban đầu Mạc Vô Kỵ sự tình, nàng sau cùng không có làm được, trong lòng cũng có chút hổ thẹn.

- Mạc sư huynh, bên ngoài có cố nhân cầu kiến.

Cửa Phỉ Bỉnh Trụ nói lần nữa.

Ân Thiển Nhân đứng lên:

- Trong tay ngươi có thủ hoàn, gần nhất hai ngày hắn là phi thường nổi tiếng. Nhớ kỹ những thứ này thủ hoàn giá trị rất cao, đừng (không muốn) giá thấp đưa ra đi. Ta đi trước, có lẽ tại Ngũ Hành Hoang Vực giữa, chúng ta còn có thể tạm biệt (gặp lại).

Mạc Vô Kỵ lại đem Ân Thiển Nhân đưa tới cửa, liền biết tới cố nhân là ai. Khúc Uyển Nhi, ban đầu ở trên thuyền thời điểm, Khúc Uyển Nhi ra tay giúp hắn một lần. Về sau tại Trường Lạc thành, Khúc Uyển Nhi lần thứ hai giúp hắn một lần. Hắn tin tưởng dùng Khúc Uyển Nhi kiêu ngạo, nếu là bình thường vậy đồ đạc, chắc chắn sẽ không chủ động tìm được trên đầu của hắn đến.

Hiện tại Khúc Uyển Nhi tìm tới, nói rõ tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực đối với nàng rất trọng yếu.

- Mạc Vô Kỵ ra mắt Khúc sư tỷ, ra mắt vị tiền bối này, hai vị mời vào.

Mạc Vô Kỵ quen biết Khúc Uyển Nhi, lại không biết Khúc Uyển Nhi bên người Hắc tu lão giả.

Này Hắc tu lão giả nếu là cùng Khúc Uyển Nhi cùng đi, hắn là Khúc Uyển Nhi người thân cận mới đúng.

- Mạc Đan Sư, đây là ta sư phụ. Ở phía sau đến quấy rầy ngươi, thực sự là...

Khúc Uyển Nhi rất là xấu hổ, nàng không biết nên nói cái gì.

Kỳ thực ở trong mắt nàng, nàng và Mạc Vô Kỵ hắn là người của hai thế giới mới đúng là, hai cái này thế giới tự nhiên là tiên phàm chi biệt.

Nàng trợ giúp Mạc Vô Kỵ, đó là chuyện thiên kinh địa nghĩa, thật giống như tiên nhân ân thi sương sớm cho người phàm bình thường giống nhau. Hiện tại hết lần này tới lần khác nàng cái này tự nhận là là tiên đường người muốn tới cầu phàm đường người, không xấu hổ mới đúng là quái sự.

Hắc tu lão giả ngược lại cực kỳ tự nhiên cười ha ha một tiếng:

- Mạc Đan Sư, ta là Thiên Cực Điện thập lục trưởng lão Trạm Viễn Tế. Cũng là Uyển nhi sư phụ, lần này không mời mà tới, còn xin Mạc Đan Sư không lấy làm phiền lòng.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Khúc sư tỷ đối với ta có nhiều trợ giúp, có thể tới chỗ của ta, là vinh hạnh của ta, nhanh chóng mời ngồi.

Trạm Viễn Tế đưa mắt rơi vào Khúc Uyển Nhi trên người, thế nhưng Khúc Uyển Nhi ánh mắt chung quanh, chính là không nhìn sư phụ ánh mắt.

Trạm Viễn Tế bất đắc dĩ, không thể làm gì khác nói:

- Mạc Đan Sư tuổi còn trẻ, đan đạo trình độ liền cường đại như vậy, tương lai tiền đồ bất khả hạn lượng.

Mạc Vô Kỵ ha ha cười:

- Tiền bối quá khen, ta bị giới hạn tư chất, muốn tiến thêm một bước so với người khác mà nói, phải gian nan vô số lần.

Ngươi thật là Thác Mạch cảnh?" Khúc Uyển Nhi rốt cục đưa mắt thu hồi lại, rơi vào Mạc Vô Kỵ trên người.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, thở dài nói:

- Ta đích xác là Thác Mạch cảnh, hơn nữa có thể có thành tựu của ngày hôm nay, cũng là hao tốn lớn như vậy tinh lực, nhiều lần mạo hiểm sinh tử mới tu luyện tới.

Những lời này Mạc Vô Kỵ ngược lại không có nói lung tung, hắn muốn (phải) tu luyện thăng cấp, phải đánh thông mới mạch lạc. Với hắn mà nói, đả thông mới mạch lạc cực kỳ gian nan. Nói là mạo hiểm sinh tử, cũng không quá đáng, bởi vì hắn đích xác có mấy lần thiếu chút nữa bị sét đánh giết.

Trạm Viễn Tế ánh mắt tại Mạc Vô Kỵ trên người quét một vòng sau đó, lúc này mới thầm than một tiếng. Cùng Mạc Vô Kỵ xa cách gần như vậy, hắn rốt cuộc thấy rõ ràng. Mạc Vô Kỵ Linh Căn đích xác không bằng thế nào, quanh thân không có linh tính, chỉ có tầm thường phàm tục khí tức, càng không thể nào là lôi Linh Căn.

Thực sự là đáng tiếc, vốn hắn còn đang suy đoán Mạc Vô Kỵ là dị lôi Linh Căn. Nếu(như) Mạc Vô Kỵ thật là dị lôi Linh Căn, lại là như vậy kiệt xuất Luyện Đan Sư, vậy hắn còn dự định lại đem Khúc Uyển Nhi cùng Mạc Vô Kỵ buộc chung một chỗ.

Mạc Vô Kỵ nếu là tầm thường phàm căn, vậy dĩ nhiên là không xứng với Uyển nhi. Hắn sở dĩ đáng tiếc, đó là cảm thấy Mạc Vô Kỵ tư chất tu luyện lãng phí luyện đan thiên phú.

Thấy Uyển nhi chậm chạp không mở miệng, Trạm Viễn Tế không thể làm gì khác nói:

- Mạc Đan Sư, ta dịu dàng nhi tới nơi này...

Đã không còn ý tứ gì khác, Trạm Viễn Tế dự định hỏi một chút Mạc Vô Kỵ thủ hoàn sự tình, lập tức đi ngay.

Mạc Vô Kỵ đã sớm biết Khúc Uyển Nhi tới nơi này làm gì, hắn căn bản cũng không chờ (các loại) Trạm Viễn Tế đem lời nói cho xong, chủ động lấy ra một cái thủ hoàn đưa cho Khúc Uyển Nhi nói:

- Khúc sư tỷ, vận khí ta tương đối khá, may mắn thu được một cái thứ tự, cái này thủ hoàn sẽ đưa cho Khúc sư tỷ.

- Đa tạ Mạc Đan Sư, cái này thủ hoàn bao nhiêu linh thạch, ta cho ngươi...

Khúc Uyển Nhi nhanh chóng tiếp nhận thủ hoàn, nàng đang không biết làm sao mở miệng, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không cần nàng mở miệng.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Khúc sư tỷ, ngươi giúp ta vài lần, cũng là không có muốn ta thứ gì. Chính là một cái thủ hoàn, ta liền (muốn) phải Khúc sư tỷ linh thạch, ta Mạc Vô Kỵ chẳng phải là quá mức thế lợi chút?

Nghe được Mạc Vô Kỵ đều đã nói như vậy, Khúc Uyển Nhi chỉ có thể không nữa nói linh thạch sự tình, rất là ngượng ngùng đứng lên cảm tạ một câu.

Trạm Viễn Tế biết mình đệ tử là hạng người gì, nhất định là không tiện tiếp tục ở tại chỗ này. Hắn cũng thật không ngờ chuyện thuận lợi như vậy, đơn giản cũng đứng lên nói:

- Mạc Đan Sư, ta dịu dàng nhi tới nơi này kỳ thực chính là vì thủ hoàn sự tình. Nếu Mạc Đan Sư không muốn muốn (phải) linh thạch, vậy tương lai Mạc Đan Sư có cái gì trở ngại, có thể trực tiếp đi Thiên Cực Điện tìm kiếm ta. Như vậy, chúng ta cũng không quấy rầy Mạc Đan Sư.

Đưa đi Trạm Viễn Tế cùng Khúc Uyển Nhi, Mạc Vô Kỵ lắc đầu. Nếu là cái kia Trạm Viễn Tế thật là muốn giúp hắn cái gì, cũng sẽ không nói suông nói một câu. Chí ít sẽ (biết) xuất ra một thân phận bằng chứng, để cho ngày khác sau đó tốt đi tìm.

Hắn cũng không thèm để ý chính là, hắn vốn là không có dự định đi tìm cái kia Trạm Viễn Tế hỗ trợ cái gì.

...

- Sư phụ, ngươi nói để cho Mạc Đan Sư tương lai đi tìm ngươi, vì sao không có để lại ngươi lệnh bài?

Rời đi Cửu Nguyệt Đan Các sau đó, Khúc Uyển Nhi khôi phục thì ra (vốn) là tỉnh táo.

Trạm Viễn Tế thở dài nói:

- Linh căn của hắn chắc đích xác là hạ phẩm, hơn nữa còn là hạ phẩm giữa hạ phẩm. Hắn mặc dù có thể tu luyện tới Thác Mạch hậu kỳ, hắn là thu được cơ duyên gì. Bất quá cũng chỉ có thể dừng ở đây, cho nên tương lai hắn là chắc chắn sẽ không tìm được Thiên Cực Điện đi.

- Vậy ngươi còn...

Khúc Uyển Nhi bộc phát không hiểu thấy sư phụ.

Trạm Viễn Tế lạnh nhạt nói:

- Chỉ là làm một cái nói suông nhân tình mà thôi, tương lai hắn muốn (phải) thực sự tìm được Thiên Cực Điện, ta giúp hắn một lần thì thế nào? Người này tư chất tuy rằng kém, đạo lí đối nhân xử thế ngược lại hiểu một phần. Không phát hiện ta còn chưa mở miệng, hắn liền lấy ra thủ hoàn cho ngươi a? Hắn một cái không có lớn bao nhiêu thăng cấp khả năng tầm thường Đan Sư, giúp cửu nguyệt (tháng) dự thi, còn có thể thu được một hai cái chính bản thân chi phối thủ hoàn, này đã nói lên hắn có nhất định năng lực, cũng tự nhiên hiểu ta đang nói cái gì. Hắn xuất ra thủ hoàn hoàn toàn là báo đáp trợ giúp của ngươi, sau lần này, mọi người liền thanh toán xong.

Trạm Viễn Tế cũng không biết, Mạc Vô Kỵ bản thân có chi phối thủ hoàn cũng không phải là hai cái, mà là hết thảy thủ hoàn đều là chính hắn chi phối. Nếu là hắn biết, hắn chắc chắn sẽ không gấp như vậy đi.

- Thế nhưng ta cho sự giúp đỡ của hắn, cùng hắn cho sự trợ giúp của ta, hoàn toàn không ở trên một cấp bậc...

Khúc Uyển Nhi vẫn như cũ có chút nhập nhằng.

Trạm Viễn Tế cười cười:

- Đây chẳng qua là cái nhìn của ngươi mà thôi, không cần suy nghĩ những thứ này có không có. Tuy rằng chúng ta lấy được một cái thủ hoàn, tông môn bên kia hay (vẫn) là muốn đi tranh thủ một cái.

Lần này Thiên Cực Điện thu được một cái 84 thứ tự, cũng có mười bảy tấm thủ hoàn phân phối.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 130: Bán Slot Vào Ngũ Hành Hoang Vực

Cuối cùng là yên tĩnh lại, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai lại đem túi trữ vật lấy ra. Hắn muốn một cái túi đựng đồ rất lâu rồi, hôm nay cuối cùng là được như nguyện.

Đối với làm sao luyện hóa túi trữ vật hắn còn chưa kịp hỏi Chân Thiếu Khắc, cho nên hắn chỉ có thể chính bản thân nắm lấy xem. Chân Thiếu Khắc nói chỉ có tới rồi Trúc Linh cảnh mới có thể luyện hóa túi trữ vật, nhưng Mạc Vô Kỵ cho là hắn bất đồng, bởi vì hắn tại Thác Mạch cảnh liền có thần niệm lực lượng.

Mạc Vô Kỵ thần niệm thấm vào, dù cho hắn chưa hề tiếp xúc qua luyện hóa, thần niệm của hắn vừa tiếp xúc với túi trữ vật, liền gặp một đạo dấu vết. Mạc Vô Kỵ hầu như cũng không có cân nhắc, trực tiếp bắt đầu luyện hóa đạo này dấu vết. Chỉ nửa giờ, này một tia dấu vết liền hoàn toàn thành Mạc Vô Kỵ bản thân ấn ký.

Thẳng đến lúc này, Mạc Vô Kỵ mới rõ ràng cảm thụ được cái túi đựng đồ này thuộc về hắn vật phẩm riêng tư. Bất kỳ kẻ nào thần niệm chảy vào, đều có thể bị hắn phát hiện. Đồng thời Mạc Vô Kỵ cũng hiểu vì sao Chân Thiếu Khắc nói muốn (phải) dùng ý niệm khống chế túi trữ vật, này hoàn toàn là cấp thấp tu sĩ sử dụng túi trữ vật một loại vụng về thủ đoạn.

Cá nhân ý niệm có mạnh có yếu, mạnh một chút tu sĩ có thể miễn cưỡng dùng ý niệm khống chế bên trong túi đựng đồ đồ đạc. Yếu một chút tu sĩ, này nhất định phải muốn mượn trợ nguyên lực mới có thể vận dụng túi trữ vật. Mà túi trữ vật loại này không gian bảo vật, thời gian dài vận dụng khống chế nguyên lực, sẽ (biết) hạ thấp thọ mệnh.

Tới rồi Trúc Linh cảnh sau đó, tuy rằng còn không có tu luyện ra thần niệm, nhưng có thể đến luyện hóa túi trữ vật. Một khi túi trữ vật luyện hóa sau đó, khống chế bên trong túi đựng đồ đồ đạc thì càng là dễ dàng.

Mạc Vô Kỵ không khỏi cảm thán, thần niệm thật là đồ tốt a. Không có có thần niệm, hắn không cách nào trở thành tam phẩm Nhân Đan Sư, không cách nào luyện hóa Thiết Tâm bồ quả, đồng dạng cũng không cách nào như thường sử dụng túi trữ vật.

Lại đem túi trữ vật cất kỹ, Mạc Vô Kỵ xuất ra còn trang bị tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực thủ hoàn túi tơ vàng. Năm mươi mốt cái thủ hoàn, Chân Thiếu Khắc phân hai mươi lăm cái, Ân Thiển Nhân lấy đi bốn cái, Khúc Uyển Nhi cầm đi một cái, chính hắn lưu lại một cái, nơi này còn dư lại hai mươi thủ hoàn.

Mạc Vô Kỵ đã tham gia Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu, cũng nhìn thấy đông đảo người đối thủ vòng khuyên khát vọng. Người tới nơi này liền có ít nhất mấy chục vạn, còn có cuồn cuộn không ngừng người chạy tới. Mà Ngũ Hành Hoang Vực chỉ là phát ra mấy nghìn cái thủ hoàn, rõ ràng cho thấy xa xa không đủ.

Trong tay hắn này hai mươi thủ hoàn, tuyệt đối là một khoản tài phú. Về phần làm sao lại đem những thứ này thủ hoàn biến thành hắn cần đồ đạc, Mạc Vô Kỵ quyết định hay là nghe nghe Chân Thiếu Khắc ý kiến. Dù sao người ta ở chỗ này làm đan các sinh ý đã bao nhiêu năm, kinh nghiệm so với hắn phong phú.

- Mạc sư huynh, Thiếu các chủ mang theo một người lại đây, hỏi ngươi bây giờ có thể hay không.

Mạc Vô Kỵ mới vừa muốn đi tìm Chân Thiếu Khắc, Phỉ Bỉnh Trụ sẽ tới truyền báo, Chân Thiếu Khắc tới rồi.

- Bỉnh trụ, ngươi cũng cực khổ. Đi nghỉ trước đi, ta cùng Thiếu Khắc nói là được.

Mạc Vô Kỵ suy đoán Chân Thiếu Khắc cũng có phải là vì thủ hoàn mà đến.

Phỉ Bỉnh Trụ cười hắc hắc, vẫn như cũ tinh thần mười phần nói:

- Ta nửa điểm cũng không phiền hà, thực ra mà nói, ta chưa hề nghĩ tới còn có ngày hôm nay như vậy phong cảnh. Thiếu các chủ cho ta một quyển trân phẩm Nhân Cấp Công Pháp, từ giờ trở đi, Trúc Linh chính là ta cao nhất mục tiêu.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Ngươi cũng quá không có lòng cầu tiến, yên tâm đi, chờ ta từ Ngũ Hành Hoang Vực đi ra, mục tiêu của chúng ta đều so với hiện tại cao hơn.

Mạc Vô Kỵ biết Chân Thiếu Khắc cho Phỉ Bỉnh Trụ một quyển trân phẩm Nhân Cấp Công Pháp, cũng là bởi vì mặt mũi của hắn. Loại này không phải là luôn nghĩ chiếm tiện nghi người, đáng giá kết giao đi.

- Ta tin tưởng.

Phỉ Bỉnh Trụ kiên định gật đầu, nhường ra một bên.

Đang cùng Mạc Vô Kỵ cùng nhau chạy ra Vô Ngân Kiếm Phái thời điểm, hắn căn bản cũng không có nghĩ tới sau này sẽ như thế nào. Hiện tại hắn bộc phát khẳng định, Mạc Vô Kỵ cũng không vật trong ao, chỉ cần hắn đi theo Mạc sư huynh phía sau, vậy thì có tiền đồ lớn. Có mấy người có thể ở Ngũ Hành đan đấu giữa đạt được trước trăm tên? Không đúng, phải nói có mấy cái tông môn có thể ở Ngũ Hành đan đấu đạt được trước trăm? Huống chi, Mạc sư huynh là trước năm mươi danh.

Ngẫm lại nửa năm trước hắn vẫn còn là một cái cùng đông đảo tạp dịch đệ tử nghị luận Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu người qua đường giáp, hiện tại hắn đã đứng ở Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu quảng trường. Thậm chí tu vi của hắn muốn (phải) cao một chút mà nói, hắn

tùy thời đều có thể tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực. Phải biết rằng cái này danh ngạch chính là chuẩn Thiên cấp đệ tử chân truyền cũng không dễ dàng lấy được, mà hắn chỉ cần cùng Mạc sư huynh chào hỏi là được.

Đáng tiếc là, tu vi của hắn thật sự là quá thê thảm không nỡ nhìn, tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực vậy thì đồng nghĩa với muốn chết.

- Vô Kỵ, ta không có có ảnh hưởng đến ngươi đi.

Chân Thiếu Khắc mặt tươi cười, hắn và Mạc Vô Kỵ tách ra mới một giờ mà thôi, nhưng Mạc Vô Kỵ đã từ trên mặt hắn nhìn ra tâm tình của hắn cùng trước là hoàn toàn bất đồng. Phỏng chừng này một giờ giữa, Chân Thiếu Khắc thành quả không sai.

- Không có, ta đang chuẩn bị đi ra ngoài một chuyến...

Mạc Vô Kỵ vốn nói đang chuẩn bị đi tìm Chân Thiếu Khắc, nhìn thấy Chân Thiếu Khắc người bên cạnh sau đó, hắn lập tức đổi giọng. Từ kinh nghiệm của hắn nhìn ra, Chân Thiếu Khắc người bên cạnh có một loại chức nghiệp quản lí người khôn khéo cùng lão luyện.

Chân Thiếu Khắc mang người này tới tìm hắn, rất có thể chính là vì Ngũ Hành Hoang Vực thủ hoàn. Bán ra thủ hoàn loại chuyện này, để cho người khác tìm hắn, so với hắn tìm người khác giá cả khẳng định cao hơn một chút.

- Vô Kỵ, để ta giới thiệu một chút, vị này chính là chúng ta ngũ đại đế quốc đệ nhất đại thương sẽ (biết) duy đạo các tại Ngũ Hành Hoang Vực người phụ trách, Lô Bồng chấp sự.

Chân Thiếu Khắc chỉ vào bên cạnh hắn trung niên nam tử giới thiệu đến.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, trung niên nam tử này đã là liền ôm quyền:

- Mạc Đan Sư, ta thế nhưng ước ao ngươi thật lâu. Mặc dù đang Ngũ Hành đan đấu đài thi đấu thượng (trên), ngươi không phải là đệ nhất, thậm chí không phải là top 10 cái kia, cũng là lưu cho ta dưới ấn tượng sâu nhất cái kia. Kẻ hèn Lô Bồng, mạo muội tới chơi, còn xin Mạc Đan Sư bỏ qua cho.

Lô Bồng vóc người trung đẳng, ngoại trừ khôn khéo cùng có khả năng bên ngoài, còn có một mở lớn chúng khuôn mặt.

Thương nhân nói chuyện quả nhiên để cho người ta như bọt xuân phong, Mạc Vô Kỵ vừa cười vừa nói:

- Thật hân hạnh gặp lô chấp sự, ta chỉ là vận khí tốt hơn mà thôi. Thiếu Khắc, lô chấp sự, hai vị mời ngồi.

Ba người sau khi ngồi xuống, Lô Bồng mới cười tủm tỉm chủ động nói:

- Mạc Đan Sư, ta tin tưởng ngươi hẳn là biết ta ý đồ đến. Ngũ Hành Hoang Vực mở ra còn có ba ngày, ba ngày nay, đúng là tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực danh ngạch tranh đoạt kích liệt nhất thời điểm. Đại đa số tông môn danh ngạch cũng không đủ, cho nên cũng cực ít có tông môn lại đem danh ngạch lấy ra giao cho người khác. Mà ta tại biết danh ngạch của ngươi là chính bản thân phân phối sau đó, ta là thật rất kích động. Mạc Đan Sư, lại đem danh ngạch của ngươi giao cho chúng ta duy đạo các sao?, chúng ta nhất định có thể giúp ngươi bán ra ngươi rất giá vừa ý.

- Vô Kỵ, lô chấp sự rất đáng giá tín nhiệm.

Chân Thiếu Khắc tại vừa nói một câu.

Đối với Chân Thiếu Khắc Mạc Vô Kỵ hay (vẫn, còn) là rất tín nhiệm, hắn lập tức nói:

- Lô chấp sự nói không sai, ta đang muốn muốn (phải) đem vật cầm trong tay hai mươi tấm thủ hoàn bán ra rơi...

- Còn có hai mươi tấm? Ngươi yên tâm, ta bên này lại đem có một cái tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực trước đấu giá hội. Nếu là ngươi lại đem này thủ hoàn giao cho ta, ta nhất định có thể giúp ngươi bán ra cao nhất giá cả.

Nghe được Mạc Vô Kỵ còn có hai mươi tấm thủ hoàn, Lô Bồng càng là mừng rỡ không thôi.

Chân Thiếu Khắc vừa nói đạo:

- Vô Kỵ, ta kiến nghị ngươi cũng đi một cái cái này đấu giá hội. Ngũ Hành Hoang Vực tuy rằng to lớn, nhưng một lần tiến vào mấy nghìn người, chẳng những muốn (phải) phòng bên trong một phần yêu thú khói độc, còn (muốn) phải phòng ngừa một phần tu sĩ ám toán. Đấu giá hội thượng (trên) ngươi có thể lựa chọn một phần tự ta bảo vệ thủ đoạn, ví dụ như nhiều hơn chút bùa chú, pháp bảo các loại...

Mạc Vô Kỵ nghe giật mình, hắn bởi vì không có kinh nghiệm phương diện này, cho nên thật không ngờ những thứ này. Hiện tại Chân Thiếu Khắc nhắc nhở hắn, một lần tiến vào mấy nghìn người, khó bảo toàn không có người chuyên môn làm giặc cướp hoạt động. Mà tu vi của hắn lại thấp, cũng không dám có nửa phần sơ suất.

- Tốt, những thứ này liền giao cho lô chấp sự, đấu giá hội ta cũng sẽ đi qua, cụ thể là lúc nào?

Mạc Vô Kỵ lại đem túi tơ vàng bên trong thủ hoàn toàn bộ lấy ra đưa cho Lô Bồng, hắn quyết định cũng đi một chuyến đấu giá hội.

Lô Bồng lấy ra một quả ngọc bài đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Đan Sư, cái này ngọc bài có thể miễn phí tiến vào ta duy đạo các bất luận cái gì đấu giá hội. Cảm tạ Mạc Đan Sư đối với tín nhiệm của

ta, cái này ngọc bài sẽ đưa cho Mạc Đan Sư. Lần này đấu giá hội liền tại tối mai, địa điểm là duy đạo các đấu giá hội trận.

Đưa đi Lô Bồng sau đó, Chân Thiếu Khắc lại lấy ra một cái túi đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, nhiều hơn tới vài tấm thủ hoàn ta người hầu tình giá bán cho bằng hữu, nơi này có một nghìn mà phẩm linh thạch ngươi cầm, có lẽ bán đấu giá sẽ dùng tới. Còn có, Lô Bồng đưa cho ngươi này tấm bảng thật không đơn giản, chẳng những là có thể tiến vào duy đạo các hết thảy đấu giá hội, còn có thể tiêu hao một bộ phận ngạch độ, ngươi không nên tùy tiện ném.

- Nhiều như vậy?

Mạc Vô Kỵ biết một nghìn mà phẩm linh thạch tương đương với một vạn huyền phẩm linh thạch, hoặc là mười vạn hoàng phẩm linh thạch. Này với hắn mà nói, là một khoản chưa bao giờ có tài phú. Hơn nữa chỉ có mà phẩm linh thạch đổi huyền phẩm linh thạch, có rất ít người có thể sử dụng huyền phẩm linh thạch đổi được mà phẩm.

- Kỳ thực không coi là nhiều, bởi vì ta muốn (phải) kết giao mấy cái bằng hữu, lúc này mới dùng giá tiền thấp nhất đưa tay vòng khuyên bán ra mấy cái. Tại đấu giá hội thượng (trên), ngươi sẽ phát hiện thủ hoàn giá cả thậm chí so với cái giá tiền này cao hơn mấy chục hơn trăm lần. Ta đã nói với ngươi, Chân Thần Chi Hoa tại Ngũ Hành Hoang Vực cũng không tính vật trân quý nhất. Có thể đi vào Ngũ Hành Hoang Vực người, chỉ phải sống đi ra, hầu như không có tay không mà về.

Chân Thiếu Khắc thận trọng nói.

- Tốt, vậy ta nhận.

Mạc Vô Kỵ biết hắn trên người bây giờ không có linh thạch, coi như là tương yêu mua gì đồ đạc, cũng rất khó. Tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực trước, hắn đích xác muốn (phải) chuẩn bị một chút.

...

Lúc này toàn bộ Ngũ Hành Hoang Vực quảng trường đều được hò hét ầm ĩ chợ bán thức ăn, khắp nơi đều là tìm kiếm thủ hoàn tin tức. Đang bị người điều tra ra 632 hào là Cửu Nguyệt Đan Các sau đó, Cửu Nguyệt Đan Các thậm chí một lần bị vây ở. Về sau hay (vẫn, còn) là Chân Thiếu Khắc đứng ra nói 51 tấm thủ hoàn toàn bộ phân phối xong, lúc này mới để cho mọi người tán đi.

Thủ hoàn phân phối xong, 632 hào là ai cũng không có ai đi lưu ý. Nhiều nhất, chỉ là một là (vì) Cửu Nguyệt Đan Các luyện đan Đan Sư mà thôi.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không rõ ràng việc này, hắn tại đưa tay vòng khuyên giao cho Lô Bồng sau đó, bồi Yên Nhi đi nói một hồi nói. Sau đó liền lưu tại phòng của mình bên trong nghiên cứu Hộ Hồn Địa Hà Đan, cái này đan dược đối với hắn rất trọng yếu. Thật giống như Tráng Thần Đan bình thường giống nhau, nếu là hắn có thể luyện chế ra cái này đan dược, vậy hắn luyện chế tứ phẩm địa linh đan hắn là sẽ chỉ là biết dễ dàng rất nhiều.

Thế nhưng duy nhất khó xử Hộ Hồn Địa Hà Đan bản thân chính là tứ phẩm địa linh đan, muốn luyện chế Hộ Hồn Địa Hà Đan, hắn trước hết thăng cấp tứ phẩm Địa Đan Sư.

Hộ Hồn Địa Hà Đan chủ yếu linh thảo có ba loại, Triêu Mộc Ngọc Nha, Hà Quang Quả, Băng La Thảo, này ba loại linh thảo giá trị cũng không thấp. Về phần còn lại tứ phẩm linh thảo cùng tam phẩm linh thảo đều có thể mua được.

Mạc Vô Kỵ suy nghĩ một chút, hay (vẫn, còn) là viết một cái danh sách, mời Chân Thiếu Khắc hỗ trợ đi mua.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 131: Duy Đạo Các Bán Đấu Giá

Nếu như nói Ngũ Hành Hoang Vực trên quảng trường trước một ngày náo nhiệt nhất chính là Ngũ Hành đan đấu đài thi đấu, vậy bây giờ náo nhiệt nhất chính là Duy Đạo Các đấu giá hội trận.

Đến đây Ngũ Hành Hoang Vực mọi người rõ ràng, đừng xem Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu có mấy nghìn người có thể đạt được danh ngạch. Nhưng trên thực tế mỗi một cái danh ngạch đều di là (vì) trân quý, tông môn danh ngạch là tuyệt đối sẽ không phóng ra ngoài. Một số người muốn có được danh ngạch, liền (muốn) phải bằng vào cực lớn nhân tình quan hệ, ngoài ra còn phải đưa ra một khoản to lớn tài mới được.

Mà bây giờ Duy Đạo Các khi tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực trước sau cùng một buổi đấu giá, cư nhiên thả ra hai mươi vào Ngũ Hành Hoang Vực vòng đeo tay.

Đây là tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực danh ngạch a, người nào sẽ (biết) lấy ra bán? Hiện tại hết lần này tới lần khác đã bị Duy Đạo Các lấy ra bán.

Đến đây Ngũ Hành Hoang Vực tu sĩ một bên bội phục Duy Đạo Các bản lĩnh, một bên nghĩ hết tất cả biện pháp muốn đi vào đấu giá hội.

Mạc Vô Kỵ đi tới Duy Đạo Các đấu giá hội trận cửa vào, cũng là không thể tin được, cửa hội trường đầy ắp người, rất nhiều người còn đang ở tìm kiếm tiến vào hội trường phiếu. Đáng tiếc nơi này liên một cái bò cũng không có, tự nhiên là không cầu được phiếu.

Lẽ nào những người này cũng là vì này hai mươi tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực danh ngạch? Nhiều người như vậy đi vào, hai nghìn cái danh ngạch cũng không đủ phân a, huống chi chỉ có hai mươi

Mạc Vô Kỵ đột nhiên cảm giác được hắn còn đánh giá thấp tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực vòng đeo tay giá trị, hắn là hắn đánh giá thấp Ngũ Hành Hoang Vực giá trị. Xem ra tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực ngoại trừ tìm được Vô Lượng Đoán Hồn Tinh bên ngoài, hắn nhất định phải lợi dụng cơ hội lần này vì mình sau này tu luyện đánh hạ cơ sở.

- Đứng lại, đấu giá hội gần bắt đầu, không có cửa phiếu xin tránh ra.

Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa đi tới cửa, đã bị hai tên tu sĩ ngăn cản.

Mạc Vô Kỵ giơ lên Lô Bồng cho ngọc bài:

- Ta có cái này, hắn không có vấn đề sao??

Một tên trong đó tu sĩ thấy Mạc Vô Kỵ ngọc bài, nhanh chóng nói:

- Không có vấn đề, vị quý khách kia, mời cùng đi theo ta.

Quả nhiên dùng tốt, Mạc Vô Kỵ thu hồi ngọc bài theo tên tu sĩ này tiến vào đấu giá hội trận. Vừa tiến vào hội trường, Mạc Vô Kỵ càng là kinh ngạc. Hội trường người bên ngoài nhiều, người bên trong này kỳ thực cũng không ít, hắc áp áp một tảng lớn.

Tu sĩ kia lại đem Mạc Vô Kỵ vẫn mang tới lầu hai số bảy mươi sáu ghế lô, rồi mới lên tiếng:

- Tôn khách mời vào, nếu là có yêu cầu, có thể trực tiếp gọi người đi lên.

Mạc Vô Kỵ sau khi tiến vào phát hiện này ghế lô chẳng những không gian không hơn nữa nhìn bán đấu giá đài cùng lầu một đại sảnh đều là nhìn một cái không sót gì. Chờ (các loại) tu sĩ kia sau khi đi, Mạc Vô Kỵ đóng cửa cửa bao sương, trong lòng cảm thán Lô Bồng quả nhiên tặng

rồi một cái không nhỏ nhân tình cho hắn. Tại đây loại một phiếu khó cầu đấu giá hội, cư nhiên có thể lấy được một cái ghế lô, thật sự là xa xỉ.

Trong gian phòng ngoại trừ hai cái ghế bên ngoài, còn có một cái nho nhỏ nghỉ ngơi giường chiếu.

Tại cái ghế trước mặt có một cái bàn, trên bàn có một cái báo giá ván chưa sơn. Mạc Vô Kỵ không phải là hoàn toàn không biết gì cả, hắn biết cái này ván chưa sơn hắn là một cái trận pháp hình thành. Tại ván chưa sơn bên cạnh, còn có một cái một cái màu đỏ bắt tay, trên đó viết nặc danh mua.

Không cần nhìn giải thích, Mạc Vô Kỵ cũng biết đây là ý gì, hắn là không ra lộ tính danh mua mua đồ. Mạc Vô Kỵ không chút do dự đem điều này màu đỏ bắt tay kéo lại đến, vô luận hắn mua gì đồ đạc, có thể nặc danh vậy dĩ nhiên là hay nhất.

Mạc Vô Kỵ tại ghế trên ngồi xuống, tĩnh tâm chờ đấu giá hội bắt đầu.

Hắn cũng không có chờ bao lâu, chỉ một nén nhang không tới thời gian, đấu giá hội trận liền truyền đến một tiếng thanh thúy chung minh. Này tiếng thanh thúy chung minh sau đó, trên đại điện nghị luận thanh âm cũng biến mất, toàn bộ đại điện đều an tĩnh lại. Tất cả mọi người là tinh thần phấn chấn, chuẩn bị tại bán đấu giá giữa mua được chính bản thân cần thứ tốt.

Một cái thủy phương viên một trượng có thừa thủy tinh bán đấu giá vòng tròn đàn tế từ dưới đất dâng lên, tại đây thủy tinh vòng tròn đàn tế ngay phía trên còn có một cái bốn bề đều có thể nhìn thấy hình vuông báo giá màn hình lớn.

Duy Đạo Các này quả nhiên là tài đại khí thô, tại Ngũ Hành Hoang Vực loại này tạm thời đấu giá hội trận cũng làm như vậy cao thượng.

Lúc này một người trung niên nam tử đi lên thủy tinh vòng tròn đàn tế, trung niên nam tử này đối với bốn phía ôm một cái quyền, lúc này

mới cao giọng nói:

- Ngũ Hành Hoang Vực gần mở ra, ta tin tưởng hết thảy tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực những thiên tài đều hy vọng có thể có nhiều hơn bảo vật hộ thân, mà ta Duy Đạo Các đấu giá hội chính là chuyên môn phục vụ cho mọi người. Ta là Duy Đạo Các Tân Thạch Kỳ, lần này bán đấu giá bởi ta đến chủ trì. Lần đấu giá này ngoại trừ có mọi người đều biết hai mươi tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực vòng đeo tay bên ngoài, còn (muốn) phải càng thêm thần bí bảo vật chờ đợi ngươi mua.

Thời gian quý giá, ta cũng không nhiều nói nhảm, hiện tại bán đấu giá bắt đầu. Thứ nhất muốn (phải) đánh ra chính là một tổ Giải Độc Đan thuốc, tổng cộng mười hai tấm, là (vì) tứ phẩm địa linh đan. Giá quy định ba trăm huyền phẩm linh thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn hai mươi.

Lời của Tân Thạch Kỳ âm hạ xuống, này một tổ Giải Độc Đan thuốc giá cả liền nhanh chóng tăng vọt, rất nhanh thì xông lên năm trăm huyền phẩm linh thạch.

Mạc Vô Kỵ lòng nói thảo nào Luyện Đan Sư giàu có, Giải Độc Đan này nhất định là bình thường nhất tứ phẩm địa linh đan, lại đáng tiền như vậy. Mặc dù biết này một tổ Giải Độc Đan rất có thể đối với bí cảnh trúng độc sương mù hữu hiệu, Mạc Vô Kỵ hay (vẫn, còn) là không có bất kỳ mua ý tứ. Hắn mình chính là một cái Đan Sư, há có thể mua người khác luyện chế đan dược?

Đối với Giải Độc Đan, hắn trong túi đựng đồ hiện tại có ít nhất ba loại.

Sau cùng này một tổ Giải Độc Đan dùng lục trăm ba mươi huyền phẩm linh thạch bị người mua đi.

Tại thứ nhất vật phẩm bán đấu giá đạt thành giao dịch sau đó, một nữ tử nâng mâm ngọc đi lên đi lên. Tân Thạch Kỳ cầm lấy mâm ngọc thượng (trên) một đoàn cực đạo:

- Đây là một món hạ phẩm linh khí, giá quy định ba nghìn Thiên Huyền phẩm linh thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một trăm, đấu giá bắt đầu.

Mạc Vô Kỵ âm thầm líu lưỡi, linh khí cư nhiên đắt như vậy? Một món hạ phẩm linh khí, liền giá trị ba nghìn huyền phẩm linh thạch, đây là báo giá, có thể thấy được cuối cùng giá sau cùng cách càng cao. Luyện Khí Sư là một cái rất có tiền đồ chức nghiệp a, dường như so với luyện đan còn (muốn) phải có tiền đồ.

Trong lòng cảm thán, Mạc Vô Kỵ cũng không định đi học tập luyện khí, hắn có thể luyện đan, chủ yếu bởi vì hắn đã từng liền là sinh vật cùng thực vật học gia. Về sau lại vận khí tốt, Trầm Liên đưa hắn một quyển Vô Tự Đan Thư. Nếu là học tập luyện khí, này sẽ không có vận khí tốt như vậy.

Ngược lại cái này đưa tới Mạc Vô Kỵ hứng thú, tu vi của hắn quá thấp, có một cái ngược lại an toàn không ít. Đáng tiếc là cái giá tiền này hơi cao, Mạc Vô Kỵ trong lúc nhất thời có chút do dự bất định.

Khi ở đây giá cả lên cao đến lục Thiên Huyền phẩm linh thạch thời điểm, Mạc Vô Kỵ triệt để bỏ qua báo giá dự định. Hắn cũng có thể đơn giản dịch dung, tuy rằng chưa tính là rất cao minh, cũng không đáng dùng lục Thiên Huyền phẩm linh thạch mua mặt nạ.

Mặt nạ bị người nặc danh dùng bát ngàn lẻ bảy trăm huyền phẩm linh thạch mua đi.

Thứ ba món bị bán đấu giá bảo vật là một món hạ phẩm linh khí trường đao, lên giá liền vượt qua ba nghìn huyền phẩm linh thạch, đối với Mạc Vô Kỵ này không có hứng thú.

Thứ tư món bị bán đấu giá lại là một tổ đan dược

Kế tiếp thứ năm món, thứ sáu món mãi cho đến thứ mười một món đồ đạc bán đấu giá đi ra, cũng không có Mạc Vô Kỵ mong muốn.

- Kế tiếp chúng ta muốn (phải) đánh ra chính là một cái ngũ phẩm bạo Băng Phù, tờ phù lục này tuy rằng chỉ có thể dùng một lần, lại đủ để đối phó hết thảy Chân Hồ Cảnh dưới đối thủ. Coi như là đối mặt Chân Hồ Cảnh trung kỳ, xuất kỳ bất ý cũng có thể ngăn cản một vài. Cái này bùa chú giá bắt đầu là tứ Thiên Huyền phẩm linh thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một trăm

Lời của Tân Thạch Kỳ để cho Mạc Vô Kỵ trong lòng ai thán, hắn cũng là muốn cái này bùa chú, đáng tiếc hắn hiện tại tổng cộng mới một vạn huyền phẩm linh thạch.

Chỉ chốc lát thời gian, cái này bùa chú giá cả liền đưa lên đến lục Thiên Huyền phẩm linh thạch. Mạc Vô Kỵ nghĩ tới bản thân cái kia ngọc bài còn có tiêu hao công năng, suy nghĩ một chút chính bản thân cúi xuống tu vi, (vẫn, còn) là quyết định mua cái này bùa chú.

- Bảy thiên ba trăm huyền phẩm linh thạch.

Mạc Vô Kỵ mới vừa lại đem cái giá tiền này viết ở tại báo giá bài thượng (trên), giá cả liền lần nữa nảy sinh cái mới tới rồi bảy ngàn năm trăm.

- Cửu Thiên Huyền phẩm linh thạch.

Mạc Vô Kỵ đơn giản một lần bỏ thêm một ngàn rưỡi, hắn tu vi yếu, không có một món đồ phòng thân chung quy không được.

Cái giá tiền này dường như thêm hơi có chút to lớn, dù sao bạo Băng Phù chỉ là một lần đồ đạc mà thôi.

Tân Thạch Kỳ thanh âm vang lên:

- Có người nặc danh báo giá cửu Thiên Huyền phẩm linh thạch, có còn hay không giá tiền cao hơn? Cửu Thiên Huyền phẩm linh thạch một lần

Mạc Vô Kỵ rất là lo lắng quan tâm này báo giá bình, nếu là có người vượt ra khỏi cửu Thiên Huyền phẩm linh thạch, hắn quyết định buông tha. Dù sao này còn vừa mới bắt đầu, trên người của hắn một vạn huyền phẩm linh thạch cũng không thể chỉ là mua một cái bùa chú sao??

- Cửu Thiên Huyền phẩm linh thạch ba lần, thành giao.

Tân Thạch Kỳ kêu lên thành giao hai chữ sau đó, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm.

Sau một lát, Mạc Vô Kỵ báo giá quang bản thượng xuất hiện một hàng chữ, mời lại đem cửu Thiên Huyền phẩm linh thạch phóng ở phía trên.

Mạc Vô Kỵ không có tham gia qua cao cấp đấu giá hội, hắn ngược lại nghe nói qua. Thấy hàng này chữ, hắn liền biết cái này ván chưa sơn lại còn là một cái tiểu hình truyền tống trận.

Đồng thời Mạc Vô Kỵ cũng biết hắn thẻ bài tuy rằng có thể tiêu hao, vậy khẳng định không có khả năng nặc danh, cũng may trên người của hắn linh thạch còn đủ.

Mạc Vô Kỵ lại đem cửu trăm tấm mà phẩm linh thạch đặt ở quang bản thượng, một lát sau, này cửu Bách Linh thạch đã bị một đạo nhạt quang vây quanh biến mất, lập tức một cái hộp ngọc xuất hiện ở ván chưa sơn bên trên.

Mạc Vô Kỵ cầm lấy hộp ngọc mở ra, bên trong quả nhiên là một quả bùa chú. Bùa chú thượng (trên) linh khí lưu chuyển, dường như còn có một đạo đạo văn lộ xen kẽ. Một loại cường đại băng thuộc tính khí tức thẩm thấu đi ra, cho dù là không có bị kích phát, Mạc Vô Kỵ cũng cảm thụ được từng trận hàn ý kéo tới.

Này cửu trăm mà phẩm linh thạch hoa cũng không phải oan, một khi tại Ngũ Hành Hoang Vực gặp phải nguy hiểm, thứ này đủ để bảo trụ một mạng

- Kế tiếp chúng ta muốn bán đấu giá là một món tất cả mọi người chờ đợi đồ đạc, Ngũ Hành Hoang Vực vòng đeo tay một quả thiên

Tân Thạch Kỳ thanh âm truyền đến, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi bạo Băng Phù. Ngũ Hành Hoang Vực vòng đeo tay là vật của hắn, hắn tự nhiên phải chú giá tiền là bao nhiêu. Ngũ Hành Hoang Vực vòng đeo tay giá cả càng cao, hắn sau đó mua sức lực càng lớn.

- Ngũ Hành Hoang Vực tiến vào vòng đeo tay giá bắt đầu là mười vạn huyền phẩm linh thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một nghìn huyền phẩm linh thạch

Nghe đến đây giá cả, Mạc Vô Kỵ là cũng hút hơi lạnh. Thảo nào Chân Thiếu Khắc nói cho hắn biết này một nghìn mà phẩm linh thạch là người tình giới nửa bán nửa tặng cho ra, nơi này mười vạn huyền phẩm linh thạch, còn là một cái vòng đeo tay lên giá, quá hung tàn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 132: Bị Người Uy Hiếp

- Mười lăm vạn huyền phẩm linh thạch!

Gần như là tại lời của Tân Thạch Kỳ âm vừa dứt dưới, thì có người lớn tiếng báo giá, theo to lớn báo giá bình liền xuất hiện mười lăm vạn huyền phẩm linh thạch giá cả.

Vấn Đạo Các đấu giá hội đích xác có thể ung dung thản nhiên lại đem bản thân giá cả viết lên, sau đó hiển lộ tại báo giá bình. Đồng dạng cũng không hạn chế có người lớn tiếng báo giá, tăng khí thế của mình.

Rất hiển nhiên, cái này báo giá mười lăm vạn huyền phẩm linh thạch tu sĩ gọi ra khí thế của mình, hội trường dĩ nhiên lâm vào ngắn ngủi an tĩnh. Báo giá mười vạn, một lần tăng giá năm vạn, cái này xác thực rất hung tàn.

- Mười sáu vạn huyền phẩm linh thạch...

Tại Tân Thạch Kỳ gọi thứ hai trước, rốt cục vẫn phải có người tăng giá. Có lẽ cảm giác mình thêm ít đi có chút khó coi, cho nên cũng là một lần bỏ thêm một vạn huyền phẩm linh thạch.

- Ba mươi vạn huyền phẩm linh thạch!

Báo giá thanh âm vẫn như cũ là người thứ nhất bỏ thêm năm vạn tu sĩ, lần này thanh âm hắn càng sục sôi, hơn nữa còn là thái quá bỏ thêm mười bốn vạn.

Có thể tưởng tượng được đến, nếu(như) hay là có người tiếp tục tăng giá mà nói, hắn sẽ (biết) không chút do dự thêm đến bốn mươi vạn.

Ba mươi vạn huyền phẩm linh thạch cái giá tiền này đích xác dọa sợ rất nhiều người, có lẽ không phải là cái giá tiền này bản thân dọa sợ rất nhiều người, mà là vì cái này tăng giá dọa sợ rất nhiều người. Một cái giá quy định mười vạn đồ đạc, một lần tăng giá mười sáu vạn, dù cho có người đại biểu tông môn đến đấu giá vòng đeo tay, cũng không có như vậy tăng giá. Đây là muốn có bao nhiêu khát vọng vòng đeo tay?

Có thể tưởng tượng, nếu là có người ở phía sau tăng giá, nhất định là một hồi lưỡng bại câu thương chém giết.

- Có người báo giá ba mươi vạn linh thạch, có còn hay không giá tiền cao hơn? Không có giá tiền cao hơn, như vậy một quả Ngũ Hành vòng đeo tay là thuộc về người bạn này. Ba mươi vạn huyền phẩm linh thạch một lần, ba mươi vạn huyền phẩm linh thạch lần thứ hai, ba mươi vạn huyền phẩm linh thạch lần thứ ba, thành giao!

Theo Tân Thạch Kỳ thành giao hai chữ nói ra, trong tay thành giao mộc chụp được, này quả thứ nhất Ngũ Hành vòng đeo tay rốt cục bị bán đấu giá ra.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thở dài một hơi, một quả vòng đeo tay chính là ba mươi vạn huyền phẩm linh thạch, này hai mươi tấm vòng đeo tay là bao nhiêu? Không hề nghi ngờ, hắn lần này là thực sự gửi đi.

- Kế tiếp chúng ta muốn bán đấu giá là một môn pháp kỹ, bởi vì cái này cánh cửa pháp kỹ là không trọn vẹn, hơn nữa chỉ có nhất thức. Tiếc nuối là một thức này cũng không phải hoàn chỉnh, cho nên cái này pháp kỹ đẳng cấp không rõ. Thế nhưng căn cứ chúng ta kinh nghiệm, cửa này pháp kỹ đẳng cấp ít nhất là trên mặt đất cấp tinh phẩm trở lên...

Bán đấu giá đại sảnh truyền đến một trận hấp khí thanh, Địa cấp trở lên pháp kỹ, tuyệt đối là chí bảo. Cho dù là không trọn vẹn, cũng sẽ khiến vô số người tranh đoạt. Phải biết rằng một môn nhân cấp trân phẩm cấp công pháp, coi như là hi hữu công pháp, huống chi là Địa cấp pháp kỹ. Bất quá cái này pháp kỹ không trọn vẹn quá thái quá, chỉ có

nhất thức, còn chưa đủ hoàn chỉnh, làm sao để cho người ta đi tranh đoạt?

Mạc Vô Kỵ phỏng chừng cái này pháp kỹ chính là chỉ có không hoàn chỉnh nhất thức, giá cả cũng sẽ không thấp, bởi vì hắn còn chưa từng thấy qua dính đến Địa cấp công pháp hoặc là pháp kỹ. Tuy tiện pháp kỹ đẳng cấp cao, hắn cũng cũng không định xuất thủ. Ở nơi này đấu giá hội hắn coi như là gặp được một phần quen mặt, tại chân chính bảo vật trước mặt, không muốn nói mấy chục vạn linh thạch, mức hơn nữa gấp trăm lần cũng không coi là nhiều. Linh thạch cần tại vết đao thượng (trên), không có khả năng tùy tiện phung phí. Loại này Ngũ Hành đan đấu không phải là hàng ngày tính chất, ai biết sau này sẽ (biết) làm sao?

- Cửa này không trọn vẹn pháp kỹ tên gọi lấy thiên lôi thất thức, giá quy định là (vì) năm vạn huyền phẩm linh thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một nghìn huyền phẩm linh thạch, đấu giá hiện tại bắt đầu.

Trên đài đấu giá Tân Thạch Kỳ thanh âm hạ xuống.

Vốn không có dự định mua Mạc Vô Kỵ, nghe được là thiên lôi thất thức lập tức liền thay đổi chủ ý. Hắn hiện tại có thể nói là một môn pháp kỹ cũng không có, Đấu Chuyển Tinh Di nói xác thực hơn không lớn như là một môn pháp kỹ. Mà Vô Hình Kiếm bởi vì là kiếm kỹ, đến bây giờ mới thôi hắn cũng không có đi học qua. Nếu là cái khác không trọn vẹn pháp kỹ, hắn sẽ không quan tâm, sẽ không muốn đi mua. Trên người hắn ẩn chứa lôi nguyên, một môn lôi thuộc tính pháp kỹ với hắn mà nói thật đúng là rất trọng yếu.

Cửa này pháp kỹ hắn muốn.

- Năm vạn hai ngàn huyền phẩm linh thạch.

Mạc Vô Kỵ thứ nhất nặc danh báo giá.

- Tám vạn huyền phẩm linh thạch!

Mạc Vô Kỵ mới báo giá, một cái thô cuồng thanh âm liền vang dội toàn trường. Theo báo giá bình thượng (trên) xuất hiện bắt mắt tám vạn báo giá.

Nếu là hoàn chỉnh thiên lôi thất thức, không muốn nói tám vạn, coi như là bát trăm vạn phỏng chừng cũng kém xa. Nhưng một cái không trọn vẹn lôi hệ pháp kỹ, còn chỉ có nhất thức, chính là một thức này đều không hoàn chỉnh, năm vạn huyền phẩm linh thạch giá cả liền không thấp, tám vạn càng là thái quá.

Cho nên cái giá tiền này vừa ra đến, không còn có người tăng giá, hoặc là nói ngoại trừ Mạc Vô Kỵ không còn có người tăng giá.

Loại này tăng giá phương thức có thể hù được người khác, nhưng không dọa được Mạc Vô Kỵ. Như loại này tăng giá người, một loại là kẻ nghèo hàn, không có bao nhiêu linh thạch, muốn một lần hù dọa người khác. Thứ nhì là quá giàu có, lười đi cùng người khác một chút tính toán chi li. Loại thứ ba, đó chính là đối với loại vật này quá mức khát vọng. Theo Mạc Vô Kỵ, thứ nhất tăng giá mười bốn vạn mua vòng đeo tay tên gia hỏa, hắn là là thuộc về loại thứ ba.

- Tám vạn huyền phẩm linh thạch một lần, có còn hay không tăng giá... Cửu vạn huyền phẩm linh thạch, có người tăng giá đến cửu vạn huyền phẩm linh thạch.

Tân Thạch Kỳ hồi thứ nhất báo lần nữa bị người tăng giá, hay (vẫn, còn) là trực tiếp thêm tới rồi cửu vạn huyền phẩm linh thạch.

- Mười lăm vạn huyền phẩm linh thạch.

Này thô cuồng thanh âm lần thứ hai tăng giá, lần này thanh âm mang theo một tia nghiêm khắc, trực tiếp tăng giá lục vạn, hiển nhiên là đối với Mạc Vô Kỵ tăng giá rất bất mãn ý.

- Mười sáu vạn huyền phẩm linh thạch.

Mạc Vô Kỵ không nhúc nhích chút nào, gặp đối với hắn thứ hữu dụng, trên người của hắn linh thạch lại vừa mới có thể mua đến, tại sao phải nhường cho người khác?

- Vị bằng hữu kia muốn cùng ta trồng cây gây rừng Lôi thị đối nghịch? Cửa này lôi kỹ chỉ đối với ta Lôi thị chỗ hữu dụng, còn xin bằng hữu thủ hạ lưu tình, Lôi thị tất có sở báo. Nếu là nhất định phải cùng ta Lôi thị không qua được, này chung quy có gặp mặt ngày...

Này thô cuồng thanh âm nam tử vẫn chưa nói hết, đã bị Tân Thạch Kỳ cắt đứt:

- Ta Duy Đạo Các phòng đấu giá không cho phép bất luận kẻ nào uy hiếp, nếu là các hạ còn ra lại nói nửa câu uy hiếp, xin mời lập tức đi ra ngoài.

Nam tử dường như cũng biết Duy Đạo Các lợi hại, dù sao cũng hắn lời nên nói đều đã nói qua, đơn giản lần thứ hai báo giá:

- Mười bảy vạn huyền phẩm linh thạch.

Mạc Vô Kỵ nghe trong lòng ha ha, còn có người như thế. Đấu giá hội vốn chính là đấu giá, chính bản thân đấu giá đều là rất bình thường tăng giá, ngược lại tên này mỗi lần tăng giá đều là mấy vạn mấy vạn thêm, còn nói hắn và Lôi thị đối nghịch? Lôi thị rất rất giỏi sao? Hắn Mạc Vô Kỵ nhưng không biết này Lôi thị là thứ quỷ gì.

- Mười bảy vạn một ngàn huyền phẩm linh thạch.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự tăng giá, hắn là nặc danh đấu giá, sợ cái trứng trứng. Ngươi đã nói ta và ngươi Lôi gia đối nghịch, ta còn thực sự không nghĩ cho ngươi mặt mũi, liền một ngàn mốt thiên thêm.

- Hừ, có dũng khí.

Thô cuồng thanh âm nam tử không có tăng giá nữa, hiển nhiên hắn thân gia rốt cuộc.

Tân Thạch Kỳ liên tục kêu giá ba lần, cũng không có ai tăng giá nữa, sau cùng cửa này không trọn vẹn thiên lôi thất thức bị Mạc Vô Kỵ đạt được.

Thẳng đến Tân Thạch Kỳ kêu lên thành giao hai chữ sau đó, Mạc Vô Kỵ mới nhớ tới trên người hắn không có linh thạch. Hắn dùng chính là nặc danh đấu giá, không có linh thạch làm sao bây giờ?

Nhưng vào lúc này, trước mặt hắn cái bàn ván chưa sơn sáng lên, mặt trên một hàng chữ để cho Mạc Vô Kỵ cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm:

- Cao hơn một vạn huyền phẩm linh thạch, mời tại rời sân trước, đi Duy Đạo Các hậu trường giao dịch.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền hiểu là nguyên nhân gì, nếu là hắn mười bảy vạn huyền phẩm linh thạch toàn bộ dùng này truyền tống ván chưa sơn truyền tống, phỏng chừng muốn (phải) truyền tống nửa canh giờ.

Bán đấu giá trong quá trình này đứng ra uy hiếp Mạc Vô Kỵ nhỏ nhạc đệm căn bản cũng không có người để ý, rất nhiều đấu giá hội đều có loại tình huống này, đây cũng là một loại đấu giá thủ đoạn mà thôi.

Bán đấu giá tiếp tục tiến hành, Mạc Vô Kỵ không có sẽ xuất thủ, hắn thấy đại đa số là chữa thương đan dược, công kích pháp bảo.

Rất lửa nóng là thuộc về Ngũ Hành Hoang Vực vòng đeo tay đấu giá, mỗi một cái vòng đeo tay vừa ra đến chính là tranh đoạt kịch liệt, giá cả đều vượt ra khỏi bốn mươi vạn huyền phẩm linh thạch, tuyệt đại bộ phân đều ở đây năm mươi vạn trở lên thành giao.

Này không khỏi để cho Mạc Vô Kỵ kính phục thứ nhất mua vòng đeo tay tên gia hỏa, tên này tăng giá quá thái quá, lại đem người khác hù dọa, sau cùng chỉ dùng ba mươi vạn huyền phẩm linh thạch liền mua được một quả vòng đeo tay.

- Kế tiếp chúng ta muốn (phải) đấu giá chính là một tấm bản đồ, cái này địa đồ hội chế Ngũ Hành Hoang Vực một nơi. Nơi này ngoại trừ có một gốc cây Chân Thần Chi Hoa bên ngoài, còn có so với Chân Thần Chi Hoa càng thêm bảo vật trân quý. Trước đây phát hiện cái chỗ này tu sĩ bởi vì thực lực đơn bạc, này mới không có đắc thủ...

Lời của Tân Thạch Kỳ vừa nói ra, hội trường lại một lần nữa ầm động. Cái này vật đấu giá thậm chí so với Ngũ Hành vòng đeo tay còn muốn cho người kích động.

Rất nhiều người tìm kiếm Ngũ Hành vòng đeo tay là vì cái gì, không phải là vì Chân Thần Chi Hoa sao? Tông môn tìm tốn lớn như vậy khí lực để cho bên trong cửa đệ tử tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, đồng dạng là vì Chân Thần Chi Hoa. Có thể thử nghĩ, một khi tông môn Hư Thần viên mãn cường giả thăng cấp tới rồi Chân Thần Cảnh, này tông môn địa vị lập tức bay vọt tăng lên.

Hiện tại một gốc cây Chân Thần Chi Hoa địa điểm bị lấy ra bán đấu giá, muốn không hấp dẫn người đều không được. Huống chi nơi này còn không chỉ là có Chân Thần Chi Hoa, còn có so với Chân Thần Chi Hoa càng vật trân quý.

Lời của Tân Thạch Kỳ cũng hơi vẻ kích động, nâng lên giọng nói nói:

- Ta tin tưởng đây là khiến ở đây mỗi người đều kích động bảo vật, cũng là chúng ta đêm nay thần bí bảo vật một trong. Phần này địa đồ chân thực tính chất tại 90% trở lên, bởi vì cầm địa đồ người tới dùng linh hồn của chính mình phát qua huyết thệ. Hiện tại này bản địa đồ giá bắt đầu là hai mươi vạn huyền phẩm linh thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một vạn.

Linh thạch thứ này quả nhiên không trải qua dùng, Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm thở dài nói. Tùy tùy tiện tiện một cái địa đồ chính là mấy chục vạn huyền phẩm linh thạch không còn, hắn về điểm này linh thạch thật đúng là phải tiết kiệm lấy một chút.

Đối với cái này địa đồ, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có bất luận cái gì nhúng tay ý nghĩ. Hắn đối với Chân Thần Chi Hoa không có hứng thú, trọng yếu hơn là hắn biết cái này địa đồ tuyệt đối sẽ không chỉ có này một phần.

Người kia nếu có thể đem phần này địa đồ cầm Duy Đạo Các bán ra, là có thể cầm cho người khác bán ra. Một khi không phải là một phần, vậy thì ý nghĩa một việc, bản thân có địa đồ người, cho dù là tìm được địa điểm, cũng sẽ tiến hành một hồi sinh tử đánh nhau chết sống, mới có thể thu được Chân Thần Chi Hoa.

Hắn điểm ấy tu vi, bắt được về địa đồ hắn cũng không dám đi qua.

Mạc Vô Kỵ đối với địa đồ không có hứng thú, hứng thú có khối người. Trong thời gian ngắn, địa đồ giá cả liền tiêu thăng đến ba mươi vạn huyền phẩm linh thạch.

Sau cùng phần này ngọn có Chân Thần Chi Hoa địa đồ, bị người dùng bốn mươi sáu vạn huyền phẩm linh thạch đập đi.

Tân Thạch Kỳ rất là thoả mãn cái giá tiền này, giơ tay lên từ bên người nữ tu trong tay mâm ngọc lần thứ hai cầm lấy một đoàn đen kịt đồ đạc nói:

- Kế tiếp muốn bán ra chính là một món bảo vật vô cùng trân quý, chính là ta cũng đều rất là khát vọng bản thân có món bảo vật này, ta tin tưởng ở đây bằng hữu đều giống như ta...

Ngay cả Mạc Vô Kỵ đều bị lời của Tân Thạch Kỳ hấp dẫn, Tân Thạch Kỳ chủ trì đấu giá được hiện tại, còn không có nói qua cũng rất khát vọng bản thân có những lời này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 133: Thiên Lôi Thất Thức

- Đây là một món chọn dùng Thiên Ô Tơ Tàm luyện chế một món linh khí hộ tâm, tiếc nuối duy nhất là cái này Thiên Ô Tơ Tàm luyện chế ra tới hộ tâm là một món hạ phẩm linh khí.

Nói xong, Tân Thạch Kỳ cầm trong tay đồ đạc run lên, một món cực mỏng áo xuất hiện ở trong tay của hắn.

Sở dĩ nói tiếc nuối, đó là bởi vì Thiên Ô Tơ Tàm là đỉnh cấp tài liệu luyện khí, cực kỳ khó được. Bình thường giống nhau kém cỏi nhất luyện chế ra tới đều là trung phẩm linh khí, khá hơn chút đều là thượng phẩm linh khí. Luyện chế ra một món hạ phẩm linh khí, có thể nói là một món thất bại tác phẩm.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền động tâm, cái này áo hầu như có thể bảo vệ phần eo trở lên từ cần cổ trở xuống hết thảy bộ vị. Này không chỉ có riêng là một món hộ tâm đơn giản như vậy.

Hơn nữa tại Mạc Vô Kỵ trong lòng, bộ y phục này đối với hắn còn có tác dụng khác. Tại hắn lợi dụng lôi hồ mở mạch lạc thời điểm, có rồi bộ y phục này, hắn có thể ít chịu rất nhiều tội. Này còn chưa phải là chủ yếu nhất, chủ yếu nhất là giả như hắn tại Lôi Trạch giữa mở kinh mạch, nếu như đột ngột tới rồi một đạo cường đại lôi hồ, hắn phỏng chừng còn không có phản ứng lại đây, đã bị giết chết.

Dù sao Lôi Trạch giữa lôi hồ người nào có thể xác định sẽ cùng lôi luyện trong phòng lôi hồ như nhau? Tùy thời tùy chỗ bảo trì nhất định cường độ? Coi như là lôi luyện trong phòng lôi hồ, cũng không có thể bảo đảm bất cứ lúc nào đều là nhất trí sao??

Nếu là có bộ y phục này, cho dù là đột ngột cường đại lôi hồ, cũng không đến mức để cho hắn không có phản ứng lại đây đã bị đánh chết.

Bộ y phục này nhất định phải lấy xuống, mặc kệ rất cao giá.

- Cái này Thiên Ô Tơ Tàm y giá bắt đầu là ba mươi vạn huyền phẩm linh thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một vạn huyền phẩm linh thạch, hiện tại bắt đầu đấu giá.

- Ba mươi mốt vạn huyền phẩm linh thạch!

- Ba mươi ba vạn huyền phẩm linh thạch!

...

Tân Thạch Kỳ tuyên bố đấu giá bắt đầu sau đó, báo giá màn hình lớn thượng (trên) giá cả nhảy lên sẽ không có đình chỉ qua. Có thể thấy được cái này Thiên Ô Tơ Tàm hộ tâm, chẳng những là Mạc Vô Kỵ nhìn trúng, rất nhiều người đồng dạng nhìn trúng.

- Năm mươi vạn huyền phẩm linh thạch!

Cái giá tiền này đi ra, màn hình lớn thượng (trên) khiêu động giá cả chậm rất nhiều. Năm mươi vạn là một cái hạm, không phải là tất cả mọi người có thể tùy tiện xuất ra nhiều linh thạch như vậy.

- Năm mươi lăm vạn huyền phẩm linh thạch!

Mạc Vô Kỵ báo giá, hắn một lần bỏ thêm năm vạn huyền phẩm linh thạch, trong lòng hắn rất rõ ràng, cái giá tiền này tuyệt đối không phải là cuối cùng giá cả. Nếu là hắn linh thạch thiếu, như vậy đúng là một cái gian khổ báo giá quá trình, cũng may hiện tại hắn chính là không thiếu linh thạch.

- Sáu mươi vạn huyền phẩm linh thạch.

Hầu như tại Mạc Vô Kỵ giá cả vừa mới đi ra, đã bị người nảy sinh cái mới.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự viết lên "Sáu mươi lăm vạn huyền phẩm linh thạch."

Năm vạn một lần tăng giá, đã không phải là người bình thường có thể có khả năng vui chơi, lúc này báo giá màn hình lớn thượng (trên) chỉ có hai hàng báo giá mức đang không ngừng biến ảo.

Đấu giá hội trận mọi người rõ ràng, hắn là chỉ có hai người kia tại đấu giá.

- Một trăm vạn huyền phẩm linh thạch.

Tựa hồ bị Mạc Vô Kỵ không ngừng tăng giá làm ra hỏa khí, một gã khác người cạnh tranh, trực tiếp lại đem giá cả thêm tới rồi một trăm vạn.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không chút hoang mang báo ra một trăm lẻ năm vạn huyền phẩm linh thạch giá cả, hắn sớm đã dự định được rồi, coi như là tới rồi năm trăm vạn huyền phẩm linh thạch, hắn cũng sẽ không bỏ rơi.

Cái này Thiên Ô Tơ Tàm y khẳng định không đến nhiều linh thạch như vậy, bất quá Mạc Vô Kỵ mua mua đồ đầu tiên nhìn không phải là món đồ này có đáng giá hay không, mà là món đồ này đối với tác dụng của hắn làm sao?

Một món có thể tùy thời cứu mạng nhỏ mình quần áo, Mạc Vô Kỵ sao lại luyến tiếc linh thạch? Linh thạch vật này tự nhiên trân quý, trân quý nữa, cũng không như cái mạng nhỏ của hắn trọng yếu.

Người kia cùng Mạc Vô Kỵ cạnh tranh đối thủ dường như cũng cảm nhận được Mạc Vô Kỵ quyết tâm, cái này báo giá hiển nhiên là dự định trường kỳ tranh đoạt dự định. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ mỗi lần tăng giá đều là năm vạn huyền phẩm linh thạch, cũng không phải một cái thiếu tiền

chủ. Trọng yếu hơn là, cái giá tiền này đã vượt ra khỏi bộ y phục này giá trị rất nhiều.

Tại Mạc Vô Kỵ tăng giá đến một trăm lẻ năm vạn thời điểm, hắn đình chỉ đấu giá.

- Có còn hay không người tăng giá nữa. Một trăm lẻ năm vạn huyền phẩm linh thạch một lần, một trăm lẻ năm vạn huyền phẩm linh thạch hai lần... Một trăm lẻ năm vạn huyền phẩm linh thạch ba lần, thành giao!

Tân Thạch Kỳ kích động chụp được thành giao mộc. Cái này Thiên Ô Tơ Tàm y có thể đánh ra tám mươi vạn, liền nằm ngoài dự đoán của hắn, không nghĩ tới chân thật giá tiền là một trăm lẻ năm vạn. Điều này làm cho hắn làm sao không hỉ?

Đấu giá hội tiếp tục, trên đường xuất hiện mấy thứ Mạc Vô Kỵ mong muốn đồ đạc, nhưng cũng không là phi thường cường liệt. Tại báo giá vài lần không có sau khi thành công, liền trực tiếp bỏ qua.

Mãi cho đến đấu giá hội kết thúc, hắn cũng không có sẽ xuất thủ. Về phần Tân Thạch Kỳ nói ra kiện thứ hai thần bí bảo vật, một thanh thượng phẩm linh khí trường kiếm, theo Mạc Vô Kỵ, còn không bằng hắn Thiên Ô Tơ Tàm bảo y có giá trị.

...

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai trở lại Cửu Nguyệt Đan Các nơi dừng chân thời điểm, đã là ngày hôm sau buổi trưa. Nguyên bản chỉ có mấy khối hạ phẩm linh thạch hắn, lúc này trên người nhiều hơn một vạn mà phẩm linh thạch cùng một cái linh thạch tạp. Khấu trừ giao cho Duy Đạo Các phí dụng cùng đập mua thiên lôi thất thức, Thiên Ô Tơ Tàm bảo y bên ngoài, linh thạch tạp thượng (trên) còn có bảy mươi tám vạn mà phẩm linh thạch, này tương đương với bảy trăm tám mươi vạn huyền phẩm linh thạch. Cái này linh thạch tạp có thể tại Duy Đạo Các bất luận cái gì phân lâu lãnh linh thạch, sử dụng đến cực kỳ thuận tiện.

Đây cũng là Mạc Vô Kỵ túi trữ vật thực sự quá nhỏ, nếu không, hắn khẳng định lại đem gặp mấy linh thạch đều đặt ở bên cạnh mình.

Tại chỗ ở của mình, Mạc Vô Kỵ trước tìm tốn một giờ lại đem món đó màu đen Thiên Ô Tơ Tàm bảo y luyện hóa mặc vào người, lúc này mới lấy ra bản thiếu thiên lôi thất thức.

Tàn phá da cuốn thượng thiên lôi thất thức mấy chữ coi như là rõ ràng, xuống chút nữa, liền lộ ra có chút mơ hồ. Mạc Vô Kỵ miễn cưỡng lại đem thức thứ nhất tên biện nhận ra, lôi rơi đầy đất. Sau đó chỉ có chỉ có một bộ Chu Thiên Hành công tranh vẽ, lại phía sau liền không trọn vẹn rớt. Về phần phía trên giải thích văn tự, càng là một điểm đều thấy không rõ lắm.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, ở nơi này là tàn phá thức thứ nhất? Này liên sứt mẻ cũng không tính a, nhiều nhất chỉ có hai cái tên mà thôi. Nga, còn có một phó không hoàn chỉnh Chu Thiên Hành công tranh vẽ.

Vô luận như thế nào, thứ này cũng là Mạc Vô Kỵ tìm tốn đại giới tiễn mua mua được. Hắn tự nhiên sẽ không lúc đó vứt bỏ, hắn cầm một quả mà phẩm linh thạch, dựa theo tranh vẽ thượng (trên) linh khí hành công phương thức bắt đầu Chu Thiên vận chuyển.

Linh khí không hề trở ngại từ hắn mạch lạc giữa đi qua, mang theo một điểm nhàn nhạt nguyên khí nhiệt lượng xuyên qua có vài kinh mạch.

Mạc Vô Kỵ trong lòng vui vẻ, xem ra hắn thật đúng là trời sinh thích hợp lôi thuộc tính tu luyện công pháp, đây chỉ là một tàn phá lôi hệ pháp kỹ, hắn tu luyện cũng là thuận buồm xuôi gió.

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ còn không có ba giây đồng hồ, một loại kinh khủng đau đớn trực tiếp tại hắn mạch lạc giữa bốc cháy lên. Không sai, chính là thiêu đốt. Thật giống như tại hắn mạch lạc giữa đốt một quả Xích Diễm thạch như nhau, xé rách để cho người ta tuyệt vọng.

- Phác thông

Mạc Vô Kỵ té trên mặt đất, dù cho hắn bởi vì dùng lôi rèn luyện mạch lạc, trải qua đủ loại không thuộc mình đau đớn cùng dằn vặt, cũng chưa bao giờ có loại đáng sợ này thống khổ. Giờ khắc này, cho cảm giác của hắn chính là hỏa diễm từ hắn mạch lạc thiêu đốt đi ra, sau đó từ trong ra ngoài muốn đem cả người hắn thiêu đốt trở thành tro.

Từng đạo màu xanh nhạt lôi hồ từ trong cơ thể hắn thẩm thấu đi ra, giống như bị mạch lạc giữa hỏa thiêu đi ra bình thường giống nhau, oanh kích trên mặt đất, lại đem mặt đất oanh gồ ghề.

Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ hận không thể chính bản thân nhảy vào một cái vết nứt, sau đó để cho này rất băng hàn hơi lạnh thẩm thấu vào trong cơ thể hắn.

Cái loại này tùy thời tùy khắc đều có thể để cho hắn khí tức tử vong thủy chung bao phủ Mạc Vô Kỵ trong lòng, để cho Mạc Vô Kỵ không dám đã hôn mê. Hắn mạnh mẽ bắt (nắm) trên đất cứng rắn bùn đất, bảo trì chính bản thân linh đài vẻ thanh tỉnh. Hắn hoài nghi mình chỉ cần đã hôn mê, tính mạng của hắn liền đem này biến mất.

Kiên trì chừng nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ mới miễn cưỡng để cho mình vận chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Công pháp một khi vận chuyển, trong cơ thể hắn cái loại này hỏa diễm vậy thiêu đốt dường như yếu bớt một phần.

Mạc Vô Kỵ rốt cục tới kịp thở hổn hển khẩu khí, càng là điên cuồng Chu Thiên vận hành Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hắn phát hiện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết mới đúng là chế trụ loại này trong cơ thể hỏa diễm thiêu đốt căn bản.

Thời gian một nén nhang đi qua, trong cơ thể hắn này một đoàn lửa diễm rốt cục bị hắn hoàn toàn tan ra, biến mất vô tung vô ảnh.

Mạc Vô Kỵ run lẩy bẩy bò dậy, trên mặt đất trừ hắn ra trên người nhô ra lôi hồ đánh văng ra ngoài vết tích bên ngoài, khắp nơi đều là tay hắn

lấy ra tới. Một đôi thon dài trắng nõn tay, lúc này đã là vết thương chi chít, móng tay toàn bộ bị đào trở mình không gặp (thấy).

Đi tới cái gương bên cạnh, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy là một cái tái nhợt tới cực điểm mặt, y phục trên người càng là rách mướp. Trong lòng hắn dâng lên một loại nghĩ mà sợ, nếu mà không phải là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, lần này hắn chết chắc rồi.

Mạc Vô Kỵ dùng máu tươi lâm ly tay nắm lên cái kia tàn phá thiên lôi thất thức, hận không thể lập tức đem ngoài kéo thành mảnh nhỏ. Sớm biết thế vật này là hại nhân đồ chơi, hắn nên tặng cho cái kia uy hiếp nhà của hắn hỏa.

Dầu gì cũng là hơn mười vạn huyền phẩm linh thạch mua mua được, này phải thay đổi thành hắn đã từng dùng hạ phẩm linh thạch, đó là hơn một trăm vạn. Mạc Vô Kỵ đúng là vẫn còn không có không tiếc đem ném xuống, mà là ném vào túi trữ vật.

Sau đó Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được có chút kỳ quái, đây cũng là lôi thuộc tính pháp kỹ, vì sao hắn tu luyện sau đó, trong cơ thể thật giống như một đoàn lửa diễm đang thiêu đốt?

Suy nghĩ hồi lâu, Mạc Vô Kỵ cũng không có suy nghĩ cẩn thận tới cùng là chuyện gì xảy ra, dứt khoát lại đem loại hiện tượng này quy kết là (vì) công pháp không được đầy đủ, dẫn đến tẩu hỏa nhập ma.

- Vô Kỵ có ở đó hay không?

Mạc Vô Kỵ vừa mới ngồi xuống, thở phì phò uống một chén nước, Chân Thiếu Khắc thanh âm liền ở ngoài cửa vang lên.

Mạc Vô Kỵ mở cửa, thấy Chân Thiếu Khắc trong tay mang theo một cái to lớn túi. Tâm tình của hắn cuối cùng là khá hơn một chút, Chân Thiếu Khắc có phải là vì hắn đưa Linh Dược tới. Hắn tại đi đấu giá hội trước, xin nhờ qua Chân Thiếu Khắc, mời Chân Thiếu Khắc mua Hộ Hồn Địa Hà Đan dược liệu.

- Vô Kỵ, ngươi đây là?

Chân Thiếu Khắc thấy Mạc Vô Kỵ hình dạng nhất thời kinh hãi, Mạc Vô Kỵ thật giống như từ Địa Ngục bò ra như nhau.

Mạc Vô Kỵ vô lực khoát khoát tay:

- Không có việc gì, ta vừa rồi tu luyện ra một vài vấn đề. Thiếu Khắc, ngươi đây là cho ta mua dược liệu sao??

- Mục sư tỷ, hắn chính là ngươi nói cái kia Mạc Đan Sư?

Một cái thanh âm thanh thúy vang lên, Mạc Vô Kỵ lúc này mới phát hiện cách đó không xa còn đứng hai người. Một người trong đó hắn quen biết, là Mục Oanh, còn có một cái mặt trái xoan thanh tú thiếu nữ, lời mới vừa nói phải là nàng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 134: Tiến Vào Ngũ Hành Hoang Vực

Chân Thiếu Khắc nhanh chóng hướng Mạc Vô Kỵ giới thiệu:

- Vô Kỵ, Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp mục Đan Sư ngươi hẳn là quen biết sao?. Vị này chính là Vấn Thiên Học Cung kiếm hồ Tả Thiều Di.

Đang khi nói chuyện, Chân Thiếu Khắc chỉ chỉ Mục Oanh bên người người kia mặt trái xoan thanh tú thiếu nữ.

Mục Oanh cũng cười đối với được gọi là Tả Thiều Di thanh tú thiếu nữ đạo:

- Đúng, hắn chính là ta hướng ngươi giới thiệu Mạc Đan Sư, Mạc Đan Sư chẳng những đan đạo trình độ rất mạnh, tính tình cũng là ý chí uyên bác.

Vấn Thiên Học Cung đồ đê tiện? Chân Thiếu Khắc âm dường như không phải là đặc biệt tiêu chuẩn, để cho Mạc Vô Kỵ lại đem kiếm hồ nghe thành đồ đê tiện. Mạc Vô Kỵ khẳng định Chân Thiếu Khắc không có khả năng nói đồ đê tiện, nhanh chóng lại hỏi một câu:

- Thiếu Khắc, ngươi nói là Vấn Thiên Học Cung tiện cái gì?

- Là kiếm hồ, thật giống như Đan Tháp bình thường giống nhau. Tại Vấn Thiên Học Cung giữa, Đan Tháp, Kiếm hồ, khí Phong (các loại) đều là đại biểu Vấn Thiên Học Cung ưu tú nhất.

Chân Thiếu Khắc dường như đang tìm thích hợp từ ngữ đến tu sĩ, Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên hiểu rõ, chẳng khác nào với Vấn Thiên Học Cung

từng cái một chuyên nghiệp.

- Mục sư tỷ, Tả sư tỷ, mời vào.

Tuy rằng không biết hai vị này tới nơi này làm gì, Mạc Vô Kỵ còn là làm một cái thủ hiệu mời.

Làm xong cái này thủ thế sau đó, Mạc Vô Kỵ mới nhớ tới trong phòng mình không xong dáng dấp.

Đang ở Mạc Vô Kỵ suy nghĩ có đúng hay không đổi được Chân Thiếu Khắc nơi ở chiêu đãi khách nhân thì, được gọi là Tả Thiều Di thiếu nữ hơi có chút cau mày nói:

- Mục sư tỷ, ta đột nhiên cảm giác được có chút không lớn thoải mái, nếu không lần sau rồi hãy nói.

Mục Oanh vừa nghe lời của Tả Thiều Di, liền biết nàng đang suy nghĩ gì, không thể làm gì khác hơn là áy náy nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Đan Sư, Tả sư muội không lớn thoải mái, chúng ta lần sau lại tới bái phỏng được rồi.

Nàng cũng không lớn hiểu rõ, Mạc Vô Kỵ vì sao làm cho yếu ớt muốn tễ dáng dấp.

- Không có việc gì, không có việc gì.

Mạc Vô Kỵ vội vàng khoát khoát tay, hắn căn bản cũng không biết hai nữ nhân này tới nơi này là đang làm gì.

Đưa đi hai nàng, Mạc Vô Kỵ mới cùng Chân Thiếu Khắc tiến vào gian phòng.

Chân Thiếu Khắc vừa nhìn Mạc Vô Kỵ căn phòng, càng là há to miệng, Mạc Vô Kỵ ở bên trong phòng làm gì?

Mạc Vô Kỵ đập đập Chân Thiếu Khắc vai:

- Thiếu Khắc, đừng để ý phòng ta hình dạng. Ngươi nói trước đi một cái, Mục Oanh cùng này Vấn Thiên Học Cung Tả Thiều Di tới chỗ của ta làm gì? Lẽ nào các nàng còn thiếu danh ngạch không thành?

Cái khác tông môn có lẽ sẽ thiếu khuyết tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực danh ngạch, Mạc Vô Kỵ khẳng định Vấn Thiên Học Cung sẽ không thiếu khuyết.

Chân Thiếu Khắc ha ha cười:

- Này Tả Thiều Di thế nhưng Vấn Thiên Học Cung kiếm hồ thiên tài, danh tiếng không ở Đan Tháp Mục Oanh dưới, nàng tới nơi này là muốn cùng ngươi kết thân. Xem ra, nàng không có vừa ý ngươi, cho nên xoay người rời đi.

Mạc Vô Kỵ trợn to hai mắt nhìn chằm chằm Chân Thiếu Khắc, một hồi lâu mới vững tin Chân Thiếu Khắc không có lừa gạt hắn:

- Thiếu Khắc, coi như là ta thu được đan đấu thứ năm mươi danh, cũng sẽ không bị Vấn Thiên Học Cung thiên tài coi trọng mắt sao?? Đây là đâu người sai vặt chuyện?

Mạc Vô Kỵ trường không xấu, nhưng cũng không đến mức đẹp trai kinh thiên động địa. Rồi lại nói, Tu Chân Giới rất không thiếu hụt chính là ca đẹp trai, hắn thật đúng là không quá tin tưởng Tả Thiều Di Vấn Thiên Học Cung này thiên tài sẽ tới nơi này cùng hắn kết thân, này căn bản cũng không hiện thực.

Chân Thiếu Khắc cười hắc hắc:

- Ta cũng vậy không tâm nghe được các nàng ở bên ngoài nói chuyện, dường như không phải là Tả Thiều Di muốn cùng ngươi kết làm đạo lữ, mà là Tả Thiều Di có một cái tỷ tỷ, tỷ tỷ nàng hình như Linh Căn cũng là bình thường.

Không cần Chân Thiếu Khắc nói xong, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu được. Xem ra biểu hiện của mình vẫn phải là tới rồi một phần nhận đồng, Tả Thiều Di cảm giác mình loại này tuy rằng Linh Căn rác rưởi, tốt xấu cũng biết luyện đan, coi như là có chút tiềm lực dòng. Cho nên muốn muốn đem hắn giới thiệu thành nàng tỷ phu.

- Ha ha, thì ra nàng là muốn xem ta hình tử a.

Mạc Vô Kỵ ha ha cười, hoàn toàn không có làm hồi sự.

Chân Thiếu Khắc sờ sờ cái mũi:

- Hình như hắn là như vậy, ta nghĩ (muốn) theo nàng, giới thiệu ngươi trở thành nàng tỷ phu tính là của ngươi một việc tạo hóa sao?.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Đừng nói nàng, Linh Dược của ta giúp ta mua được không có?

Chân Thiếu Khắc lại đem cái túi trong tay đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Trong này là tam lô Hộ Hồn Địa Hà Đan dược liệu, không có có nhiều hơn.

- Đã đủ rồi.

Mạc Vô Kỵ lại đem túi mở ra nhìn một chút, dược liệu bảo tồn cũng không tệ lắm, còn có mấy tờ Tụ Linh phù. Hắn cũng không có khách khí với Chân Thiếu Khắc, trực tiếp lại đem dược liệu này ném vào túi trữ vật.

Lúc này, hắn chắc là sẽ không luyện đan, coi như là muốn luyện tay, cũng phải chờ tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực sau đó rồi lại nói.

- Đây là Ngũ Hành Hoang Vực một phần giới thiệu vắn tắt, còn có mấy tờ giản tranh vẽ, ngươi cầm sao?.

Chân Thiếu Khắc lại lấy ra hai cái tập đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Thấy Mạc Vô Kỵ thu hồi, Chân Thiếu Khắc mới lên tiếng:

- Ngũ Hành Hoang Vực mở ra chỉ có một ngày thời gian, ngươi nhanh chóng tĩnh dưỡng tĩnh dưỡng, ta không quấy rầy ngươi.

Hắn nhìn ra Mạc Vô Kỵ cần nghỉ ngơi, đơn giản không nói thêm gì nữa.

Về phần Tả Thiều Di sự tình, hắn càng chắc là sẽ không nhắc lại. Đừng xem Tả Thiều Di là Vấn Thiên Học Cung kiếm hồ thiên tài, thế nhưng ở trong mắt Chân Thiếu Khắc, Mạc Vô Kỵ tương lai thành tựu không cần thiết liền so với kia Tả Thiều Di thấp, nữ nhân kia viết Mạc Vô Kỵ mà thôi. Như đã nói qua, coi như là Tả Thiều Di không có viết Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cũng tuyệt đối không thể có thể đi cùng Tả Thiều Di tỷ tỷ đi kết cái gì thân.

Chân Thiếu Khắc đi rồi, Mạc Vô Kỵ lập tức kiểm tra bản thân mạch lạc. Khi hắn lại đem hết thảy đả thông mạch lạc kiểm tra một lần sau đó, cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm quản trải qua một phen không thuộc mình tàn phá, hắn mạch lạc vẫn như cũ hoàn hảo, không có bất kỳ bị tổn thương dấu hiệu.

Một ngày thời gian trôi qua rất nhanh, Chân Thiếu Nho cùng Chân Thiếu Khắc sáng sớm liền đi tới chỗ ở của hắn, hôm nay là tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực thời gian. Một khi bỏ qua canh giờ, coi như là có vòng đeo tay cũng vào không được.

Mạc Vô Kỵ trước dặn dò một phen Yên Nhi, vừa cẩn thận dặn dò Hùng Tú Châu cùng Phỉ Bỉnh Trụ chiếu cố tốt Yên Nhi, lúc này mới cùng Chân Thiếu Khắc, Chân Thiếu Nho cùng nhau đi tới Ngũ Hành Hoang Vực cửa vào.

Về phần Chân Thiếu Khắc, hắn sớm xin nhờ qua. Một khi hắn thực sự tại Ngũ Hành Hoang Vực không có cách nào đi ra, xin mời Chân Thiếu Khắc nhìn xem tại mặt mũi của hắn thượng (trên), chiếu cố Yên Nhi vài năm, để cho Yên Nhi an tĩnh rời đi thế giới này. Dùng hắn đối

với Chân Thiếu Khắc lý giải, chút chuyện này Chân Thiếu Khắc nhất định sẽ làm được.

Dù sao đây đối với Chân Thiếu Khắc mà nói, căn bản cũng không tính đại sự gì.

- Đây không phải là Vấn Thiên Học Cung Ngũ Hành Hoang Vực nơi dừng chân sao?

Mạc Vô Kỵ theo Chân Thiếu Khắc phía sau, cư nhiên đi tới Vấn Thiên Học Cung cửa vào.

Chân Thiếu Khắc cười cười:

- Không sai a, Ngũ Hành Hoang Vực cửa vào chính là Vấn Thiên Học Cung trấn thủ. Từ nơi này đi vào, chính là đi thông Ngũ Hành Hoang Vực địa phương.

Mạc Vô Kỵ quả nhiên thấy đông đảo tu sĩ ùa ra đi bên này, sau đó tiến vào Vấn Thiên Học Cung đại môn.

- Vô Kỵ, Thiếu Nho các ngươi đưa tay vòng khuyên đeo lên, sau đó đi vào, ta sẽ đưa đến nơi đây, chúc các ngươi có thể ở bên trong đại hoạch mùa thu hoạch. Thiếu Nho, nếu là ở Ngũ Hành Hoang Vực giữa gặp Vô Kỵ, ngươi nhất định phải nghe Vô Kỵ, không thể tự tiện làm chủ.

Chân Thiếu Khắc nói xong, lại cố ý dặn dò một phen Chân Thiếu Nho.

Vấn Thiên Học Cung cái đại môn này miệng, trước đây tham gia Đan Sư giao lưu hội, Mạc Vô Kỵ cùng Chân Thiếu Nho sẽ tới qua một lần. Lần này hắn lại nhảy vào Vấn Thiên Học Cung đại môn thời điểm, nhìn thấy chỉ có một cái đá xanh trải liền thật dài thông đạo.

Đông đảo tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực tu sĩ, đều là mang theo vòng đeo tay, từ cái lối đi này đi vào, không ai nói nhiều.

Mạc Vô Kỵ cùng Chân Thiếu Nho theo ở sau lưng mọi người, tiến vào này thật dài thông đạo.

Mới vừa tiến vào thông đạo còn không có cảm thấy thế nào, đi rồi khoảng chừng mấy phút sau, Mạc Vô Kỵ đã cảm thấy quanh thân có chút lạnh buốt. Lại là đi rồi sắp tới nửa cái tà (nghiêng), Mạc Vô Kỵ đám người đi tới một cái cũng không là rất lớn hình tròn quảng trường. Cái này quảng xưng hồ chính là kinh, không nữa đi thông nơi khác đường.

Quảng sỉ vây tất cả đều là sương mù bao phủ bụi gai lâm, mấy nghìn người đứng tại quảng trường này thượng (trên), dường như lộ ra có chút chen chúc.

Ở chỗ này Mạc Vô Kỵ lần thứ hai gặp được Vấn Thiên Học Cung vị kia phong viện trưởng, hắn chắp tay sau đít đứng ở sương mù vùng ven, thật giống như hư không mà đứng bình thường giống nhau.

Không ai nghị luận, cũng không có ai tùy tiện đi loạn động. Hết thảy đi tới nơi này cái hình trên quảng trường tu sĩ, đều là an tĩnh đứng ở đằng xa, chờ phong viện trưởng nói chuyện.

Lại qua khoảng chừng thời gian một nén nhang, vị này phong viện trưởng lúc này mới đi nhảy tới một bước, ánh mắt của hắn của mọi người nhiều tu sĩ trên người quét một lần, lúc này mới cao giọng nói:

- Các vị có thể tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, cũng là một loại cơ duyên. Hi vọng các ngươi có thể thật tốt nắm chặt lần này cơ duyên, đừng phụ mỗi người tông môn chờ mong.

Sau khi nói xong, hắn mới hướng hư không nhìn thoáng qua:

- Kế huynh, chúng ta cùng nhau hợp lực mở ra tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực thông đạo sao?.

Theo vị này phong viện trưởng thoại âm rơi xuống, lại là một đạo nhân ảnh rơi vào mọi người trước người. Cách mơ hồ sương mù, Mạc

Vô Kỵ có chút thấy không rõ người này cụ thể tướng mạo.

Người này hạ xuống sau đó, cũng không đáp lời, trực tiếp ném ra vài cái trận kỳ. Phong viện trưởng cũng theo một bước nhảy qua trước, trong tay ném ra vài cái trận kỳ.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể nghe từng trận nổ vang chi âm hưởng lên, hình tròn quảng triệt sương mù dường như tại từ từ phân ra. Cái này không có đường quảng trào phương mơ hồ xuất hiện một cái mơ hồ thông đạo, cái lối đi này trong chỗ sâu một chút địa phương, vẫn như cũ toàn bộ bị sương mù bao phủ, căn bản thấy không rõ lắm tình huống cụ thể.

Đủ qua năm 6 phút đồng hồ thời gian, này nổ vang chi âm mới dần dần ngừng lại. Quảng triệt thông đạo càng là rộng rãi một phần, chỉ là không rõ trình độ cùng trước như nhau.

Phong viện trưởng đình chỉ động tác trong tay, cao giọng nói:

- Tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực thông đạo đã mở ra, ta phải nhắc nhở hết thảy tiến vào Ngũ Hành thông đạo người, bởi vì thông đạo vừa mới mở ra, cho nên bên trong khắp nơi là khói độc. Các vị cần phải trong thời gian ngắn nhất đi qua cái lối đi này, sau đó rời đi khói độc chỗ ở khu vực. Nếu không, khả năng ngươi mới vừa tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, đã bị giết bằng thuốc độc tại Ngũ Hành thông đạo lối ra.

Ngũ Hành Hoang Vực mở ra thời gian là ba tháng, ba tháng sau đó, này Ngũ Hành thông đạo lại đem lần thứ hai mở ra, mọi người yêu cầu từ đường cũ trở về, quá hạn không hậu. Hiện tại mọi người vào đi thôi, tăng nhanh độ.

Theo gió viện trưởng ra lệnh một tiếng, đông đảo tu sĩ nhanh chóng vọt vào thông đạo, biến mất ở phía xa trong sương mù mông lung.

Chân Thiếu Nho nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, sau khi tiến vào, nghìn vạn đừng có ngừng lưu lại chờ, thẳng quản đi tới địa phương an toàn. Có cơ hội, chúng ta ở bên trong Ngũ Hành Hoang Vực sẽ gặp nhau.

Nói xong câu đó, Chân Thiếu Nho cũng là đi nhanh vọt vào trong thông đạo. Mạc Vô Kỵ không dám ở lại sau cùng, lấy ra hai quả Thanh Độc Đan nuốt vào, theo đoàn người vọt vào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 135: Sợ Không Nhẹ

Một vọt vào này mông lung sương mù thông đạo, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được xung quanh có vô số kim thép đâm tới trên người của hắn bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ chú ý tới rất nhiều cùng hắn cùng nhau xông vào tu sĩ, đều là theo bản năng thả chậm cước bộ, hắn là vận công chống lại loại này châm đâm.

Châm này đâm bình thường vậy đau đớn cũng ảnh hưởng đến Mạc Vô Kỵ, hắn cũng không có vận công chống lại, mà là tăng nhanh độ. Hắn trải qua quá nhiều thống khổ đau khổ, loại đau nhức này còn không ảnh hưởng tới hắn. Tu vi của hắn vốn là so với người khác thấp, nếu là lúc này còn vận công chống lại đau đớn nói, có lẽ hắn đúng là người cuối cùng xông qua thông đạo.

Mạc Vô Kỵ chẳng những là không có chống lại, độ (vẫn, còn) là càng lúc càng nhanh, trong thông đạo đông đảo tu sĩ thân ảnh bị hắn nhét vào phía sau.

Của mọi người nhiều tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực tu sĩ xem ra, Mạc Vô Kỵ hắn là thuộc về cái loại này tu vi sâu đậm tên gia hỏa, cho nên tại Mạc Vô Kỵ xông tới thời điểm, đều theo bản năng để cho một phần.

Đủ vọt sắp tới thời gian một nén nhang, Mạc Vô Kỵ trước mắt đột ngột trống trải, hắn thấy trên trăm đạo thân ảnh tứ tản mát, liền biết đã xuyên qua thông đạo, chân chính tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực.

Xung quanh tuy rằng còn có sương mù, này sương mù lại đạm bạc rất nhiều. Xa xa có thể thấy loáng thoáng ngọn núi cùng rừng cây, cho người cảm giác là trống trải cùng tiêu sát. Linh khí nồng nặc, để cho Mạc Vô Kỵ cảm thán thảo nào trong này có đông đảo trân quý linh vật, đây là mới vừa tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, linh khí giống như này nồng nặc.

Mạc Vô Kỵ không có nửa phần dừng lại, lựa chọn một cái phương hướng, tăng nhanh cước bộ nhanh chóng rời đi. Tại Ngũ Hành Hoang Vực bên ngoài trên quảng trường, không người nào dám đối với hắn thế nào. Nhưng nơi này là Ngũ Hành Hoang Vực, hắn bị người giết, phỏng chừng cùng chết mất một con kiến không có lớn bao nhiêu khác nhau.

...

Lựa chọn một cái phương hướng một đường phi nước đại một ngày một đêm, Mạc Vô Kỵ mới đột nhiên ngừng lại. Không phải là hắn chạy hết nổi rồi, mà là hắn bỗng nhiên nghĩ đến nếu như mình chạy quá xa, có thể hay không tìm không được đường trở về?

Mạc Vô Kỵ nhớ lại một cái, hắn còn nhớ rõ tới được đường, bất quá ba tháng sau đó có thể hay không nhớ kỹ, đó chính là vấn đề. Nghĩ vậy, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lấy ra giấy bút muốn lại đem tới được đường đi đại thể vẽ ra đến.

Hắn một cúi đầu đã nhìn thấy trên cổ tay vòng đeo tay, vòng đeo tay trên có cái rõ ràng phương hướng chỉ thị mũi tên. Này mũi tên chỉ vào phương hướng đúng là hắn vừa rồi tới được phương hướng. Mạc Vô Kỵ thay đổi một cái phương hướng, này mũi tên (vẫn, còn) là chỉ từ trước đến nay chỗ.

Mạc Vô Kỵ tùng miệng, lòng nói thứ này so với kim chỉ nam còn tốt hơn dùng. Xem ra này vòng đeo tay không chỉ là tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực bằng chứng, tương lai đi ra ngoài cũng muốn (phải) dựa vào (kháo) nó a. Cái này vòng đeo tay có thể minh xác vạch hắn tới phương

hướng, điều này nói rõ vòng đeo tay giữa cũng là có một loại phương vị trận khống chế.

Mạc Vô Kỵ là tam phẩm Nhân Đan Sư, độ tu luyện cũng là kinh người không gì sánh được. Nhưng hắn căn bản cũng không có sư phụ, đối với luyện khí cùng trận pháp, bùa chú (các loại) các thứ, đó là thông lục khiếu, chỉ có dốt đặc cán mai.

Trước tiếp xúc được trận pháp, không phải là đại hình tông môn hộ trận, chính là đại hình truyền tống trận, nhỏ nhất rốt cuộc Duy Đạo Các ván chưa sơn truyền tống. Vô luận là cái nào trận, Mạc Vô Kỵ đều không có cơ hội hoặc là không dám dùng bản thân thần niệm đi thăm dò nhìn xem một phen.

Hiện ở trong tay hắn vòng đeo tay cũng có một cái khống chế trận, Mạc Vô Kỵ lập tức liền hứng thú. Thần niệm của hắn cẩn thận thẩm thấu vào vòng đeo tay giữa, lập tức hắn nhìn thấy rậm rạp chằng chịt xen kẽ văn lộ.

Đây cũng là trong truyền thuyết trận xăm, đáng tiếc là Mạc Vô Kỵ một cái trận văn đều xem không hiểu, chỉ có thể thu hồi thần niệm thôi.

- Răng rắc

một tiếng nổ vang, theo một đạo lóe sáng quang mang cắt đứt Mạc Vô Kỵ đối thủ vòng khuyên quan tâm, Mạc Vô Kỵ vừa mới ngẩng đầu, lại là một tiếng nổ vang, một đạo lớn lôi hồ từ bầu trời hạ xuống.

Toàn bộ bầu trời đều âm trầm xuống, đạo này lớn lôi hồ hạ xuống sau đó, lại có vô số thật nhỏ lôi hồ phách rơi xuống, liên miên không ngừng.

Trời muốn mưa sao? Mạc Vô Kỵ bốn phía nhìn một chút, lập tức ở phía xa tìm được một tòa không nhỏ ngọn núi. Vô luận xuống không được mưa, hắn trước tìm một chỗ tránh một chút, ngủ một giấc sau đó lại đem nơi này tình huống cụ thể thanh lý sở.

Nguyên lực huy động, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đi tới ngọn núi kia ngọn núi dưới, lựa chọn một chỗ vách đá, trực tiếp leo lên đi. Đủ leo đến sắp tới hai mươi thước cao địa phương, Mạc Vô Kỵ mới lấy ra đao nhọn bắt đầu đào móc động phủ.

Đây là Mạc Vô Kỵ kinh nghiệm, tại vách đá chỗ đào lỗ, một cái nhưng để tránh cho bị độc trùng tập kích, cái thứ hai so với trên mặt đất dựng lều vải muốn (phải) an toàn nhiều.

Mạc Vô Kỵ độ rất nhanh, chỉ một giờ, hắn liền đào ra một cái cũng đủ hắn ngủ nghỉ ngơi địa phương. Hắn lại đem áo khoác cùng vòng đeo tay đều cởi ra, đặt ở một bên. Tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực sau đó, hắn chạy trốn một ngày một đêm, cũng là có chút mệt mỏi. Hiện tại muốn mưa, hắn vừa lúc ở dưới mưa thời điểm ngủ một giấc nghỉ ngơi một chút rồi lại nói.

Sét đánh vẫn còn tiếp tục, nổ vang chi âm còn đang không ngừng truyền đến, Mạc Vô Kỵ nằm xuống một hồi lâu, cũng không có nghe thấy mưa rơi xuống thanh âm, điều này làm cho hắn cảm thấy có chút kỳ quái. Quang sét đánh không dưới mưa hắn không phải là không có ra mắt, nhưng giống như vậy sét đánh đánh lâu như vậy, một giọt mưa cũng không xuống tới, hắn chưa từng thấy qua.

Mạc Vô Kỵ có chút kỳ quái bò dậy, đi tới chính bản thân đào lên vách đá cửa động chỗ dõi mắt trông về phía xa.

- Ầm!

Lại là một đạo tiếng sấm vang lên, để cho Mạc Vô Kỵ hồn phi phách tán là, hắn thấy xa xa một cái to lớn yêu thú vọt lên đến một quyền đánh vào này lớn lôi hồ.

Tiếng sấm lại đem yêu thú kia đánh bay, rơi vào một cái hố sâu to lớn trong.

Dù cho Mạc Vô Kỵ có ngốc, hắn hiện tại cũng biết không phải là trời muốn mưa, mà là có yêu thú tại độ kiếp.

Hắn tiếp xúc qua Nguyên Đan Cảnh cường giả, ví dụ như Ân Thiển Nhân, cũng chưa từng nghe nói qua độ kiếp sự tình. Đây là nói trên mặt đất giới tam trọng thiên cảnh giới, không tồn tại lôi kiếp.

Hiện tại hắn nhìn thấy yêu thú độ kiếp, yêu thú này nên có thật lợi hại? Phỏng chừng sẽ không so với Vấn Thiên Học Cung phong viện trưởng kém. Giả như hắn rơi vào yêu thú này trong tay, hắn còn có mệnh tại?

Đi nhanh lên, đây là Mạc Vô Kỵ ý niệm duy nhất. Còn không có chờ hắn từ vách đá trên dưới đến, đã nhìn thấy này bị sét đánh đánh vào hố sâu yêu thú đứng lên xông về hắn bên này.

Hắn là con yêu thú này khiêng không được lôi kiếp cho nên muốn (phải) tách ra, Mạc Vô Kỵ trong lòng cực kỳ hối hận. Sớm biết thế nơi này sét đánh là yêu thú độ kiếp, hắn lại bị mưa dội, cũng sẽ không ở tại chỗ này đào cái gì chó má nhai động.

- Ầm... Ca ca ca...

Lần này là liên tiếp ba đạo lôi hồ ầm rơi xuống, phía trước hai đạo lôi hồ tại nơi cả người màu tương bùn nhão yêu thú trên người, lần thứ hai bổ ra hai đạo vết thương sâu tới xương, đạo thứ ba lôi hồ bị yêu thú kia lần thứ hai dùng to lớn nắm tay cản một cái. Hiển nhiên yêu thú kia căn bản là né tránh không được lôi kiếp lôi hồ, nó trốn tới chỗ nào, lôi hồ đuổi theo tới chỗ nào.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là thấy rõ ràng, yêu thú trên người này màu tương bùn nhão hoàn toàn là yêu thú máu cùng bùn đất hỗn hợp mà thành. Con yêu thú này cả người vết thương chi chít, bị lôi oanh không nhẹ.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ đến, giả như con yêu thú này độ kiếp không có vượt qua, sau cùng bị đánh chết, chính bản thân chẳng phải là muốn lớn?

Còn không có chờ Mạc Vô Kỵ cái ý niệm này xoay lại:

- Rống!

Yêu thú liền tuôn ra một tiếng đáng sợ gào thét, lập tức nhảy lên một cái, đồng thời bắt được hai người.

- Ầm!

Lôi hồ lại một lần nữa đánh xuống tới, yêu thú này lại đem hai người này trực tiếp ném ra ngoài. Lôi quang chiếu sáng hai người này ảm đạm mặt, Mạc Vô Kỵ trong lòng vừa nhảy, khi tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực thông đạo trước, hắn dường như còn nhìn thấy qua hai người này.

- Răng rắc! Ca ca...

Lôi hồ rơi vào trên người hai người này, hai người này hầu như không có đưa đến nửa điểm ngăn cản tác dụng, đã bị lôi hồ trực tiếp đánh thành mảnh vụn.

Một đạo tàn hồ rơi vào Mạc Vô Kỵ chỗ ở động phủ miệng, lại đem Mạc Vô Kỵ đào lên vách đá cửa động ầm tháp rơi hơn phân nửa.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ đâu còn dám có nửa điểm may mắn? Tiếp tục ở tại chỗ này tuyệt đối là chờ chết. Lúc này lôi hồ liên miên không dứt rơi xuống, yêu thú kia đang bận đối phó lôi hồ, đúng là hắn trốn chạy cơ hội tốt.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ trực tiếp từ trên sắp tới hai mươi thước vách đá nhảy xuống tới, vội vàng chạy ra ngoài.

Tại cảm thụ được yêu thú kia không có đuổi theo lại đây, Mạc Vô Kỵ càng là một đường chạy như điên. Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ bị

một trận kỳ lạ hương vị hấp dẫn, hắn theo bản năng ngừng lại. Bởi vì cái này hương vị để cho hắn cả người tinh thần chấn động, thật giống như khát nước vài ngày, sau đó uống một chén mát lạnh cam tuyền bình thường vậy thư sướng.

Lập tức hắn đã nhìn thấy một đạo xinh đẹp thác nước, tại thác nước phía dưới trong đầm nước, vài gốc cây đóa hoa xinh đẹp trôi lơ lửng ở trên mặt nước. Dù cho hắn cách thác nước còn có chút xa, cái loại này linh khí nồng nặc cũng để cho hắn cảm giác được thư sướng.

- Đây là hoa sen?

Mạc Vô Kỵ giật mình, lập tức hắn chính là mừng như điên. Chỉ là mùi hoa khiến cho hắn vui vẻ thoải mái, nếu là hắn có thể đem trong đầm ngẫu đào lên, nói không chừng so với hắn Bảo Huyết Ngẫu cao hơn cấp. Hắn thế nhưng cần gấp đẳng cấp cao ngẫu tia, chỉ có chờ cấp cao ngẫu tia mới có thể làm cho hắn mạch lạc khai thác càng nhiều.

Dù cho xa xa lôi hồ còn đang ở nổ vang, Mạc Vô Kỵ cũng là không chút do dự phi thân trực tiếp nhảy vào bộc bày ra thủy đàm.

Vừa tiến vào trong nước, đáng sợ băng hàn liền trực tiếp đâm vào Mạc Vô Kỵ cốt tủy, để cho Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa tại đầm nước này giữa đông cứng. Cũng bởi vì cái này băng hàn, để cho Mạc Vô Kỵ tham tiền tâm hồn đại não trong nháy mắt tỉnh táo lại.

Này ngẫu nhất định là bảo vật, loại bảo vật này tại cái chỗ này há có thể không có yêu thú đến? Lý do duy nhất chính là này ngẫu là có chủ nhân.

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây, càng là cả người hàn, hắn vừa mới tại vách đá thượng (trên) muốn chết, hiện tại lại đi tới nơi này trong đầm nước muốn chết.

Không đúng a, nếu là nơi này có yêu thú canh giữ, vậy hắn tới gần thủy đàm thời điểm thì có yêu thú lại đây, há có thể chờ tới bây giờ?

Chẳng lẽ cái này địa bàn chính là vừa rồi này độ kiếp yêu thú? Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ đánh rùng mình, nguyên bản băng hàn đàm thủy càng là cóng đến hắn hầu như muốn (phải) kết băng.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ hầu như có thể khẳng định, cái chỗ này địa bàn chính là cái kia độ kiếp yêu thú. Hắn muốn chết tìm được người khác tổ chim bên trong tới rồi.

Đi nhanh lên, cái ý niệm này tại Mạc Vô Kỵ trong đầu lóe lên rồi biến mất. Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì lại đem ý niệm này bỏ qua, hắn chẳng những không có đi, trái lại một cái đầu ghim hướng về phía thủy đàm trong chỗ sâu. Là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi. Rồi lại nói, hắn đích xác cần cao cấp hơn ngẫu tia, nếu gặp, nếu là hắn tay không mà về, vậy thì có lỗi với hắn chịu dọa nửa ngày.

Dùng nhanh nhất độ vọt tới đáy đàm, sau đó lại bằng thô lỗ thủ đoạn búng bùn nhão. Mấy phút sau, Mạc Vô Kỵ liên tiếp đào đi rồi lục chặn ngẫu, lúc này mới nhanh chóng đi thủy đàm mặt hướng. Không phải là hắn không nghĩ lại đào, mà là hắn thật sự là cóng đến thêm không được. Nếu là lại đào đi xuống, Mạc Vô Kỵ hoài nghi mình sẽ bị đông chết tại đáy đàm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 136: Cừu Nhân Gặp Mặt

Mạc Vô Kỵ cả người ướt dầm dề bò lên trên thủy đàm, phát hiện thủy đàm thượng (trên) hoa sen đã thiếu một hơn phân nửa, này ít đi sớm bị hắn như loạn rơm rạ bình thường giống nhau nhét vào túi trữ vật.

Đi nhanh lên, nơi này không phải là chỗ ở lâu.

Mạc Vô Kỵ càng là điên cuồng chạy như điên, dường như từ tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực lên, hắn liền đang không ngừng chạy như điên. Lúc này đây hắn là đủ chạy trốn ba ngày ba đêm, này mới ngừng lại được. Không phải là hắn không nghĩ chạy, mà là hắn thực sự chạy hết nổi rồi. Mấy ngày nay thời gian, hắn khôi phục nguyên khí đan dược cũng không biết nuốt bao nhiêu.

Lực mạnh thở dốc vài hớp, nuốt vào một quả Ích Cốc Đan, Mạc Vô Kỵ mới bắt đầu quan sát hoàn cảnh chung quanh.

Phía trước là một mảnh thấp bé bất bình đồi núi, không biết này đồi núi sẽ (biết) kéo dài đến địa phương nào đi, dường như vô cùng vô tận. Tại hắn bên trái là một mảnh sa mạc bãi, mặt trên còn có một phần tàn phá thạch điêu cùng một phần ngã trái ngã phải hình trụ. Bên phải là một mảnh đầm lầy mà, ngoại trừ tình cờ thấy đầm lầy trung gian có một chút phao phao nhô ra, liền không còn có cái khác bất cứ sinh vật nào.

Mạc Vô Kỵ phát hiện bên trái sa mạc bãi thượng (trên) còn có một chút bỏ hoang kiến trúc bóng dáng, những kiến trúc kia không biết đã trải qua bao nhiêu vạn năm, chỉ có thể cát đá đường viền nhìn ra một phần.

Mạc Vô Kỵ đi vào sa mạc bãi, tìm một cái tầm mắt tương đối rộng địa phương, đơn giản đào một cái náu thân động lớn. Sau khi tiến vào, hắn mới cảm thấy được bản thân chật vật. Ba ngày ba đêm chạy trốn, không có ngừng lại, lại đang trong đầm nước cùng bùn nhão làm đấu tranh một hồi lâu, hiện tại hắn trên người khắp nơi đều là bụi đất cùng bùn nhão cặn.

Tuy tiện tu luyện đến Thác Mạch tầng tám, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không sẽ (biết) bất luận cái gì pháp thuật. Hắn chỉ có thể dùng uống nước trong lại đem trên người mình đơn giản lau một cái, thay đổi một bộ quần áo.

Đối với những thứ này, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn trước tiên lại đem trong túi đựng đồ lục chặn ngẫu đem ra.

Những thứ này ngẫu là hắn mạnh mẽ rút lên đến, sau đó ném vào túi trữ vật, hoa sen còn ở phía trên không có vứt bỏ.

Hoa sen mùi thơm ngát để cho Mạc Vô Kỵ lần thứ hai cảm giác được mấy ngày nay khổ cực không có uổng phí, hắn cẩn thận lại đem lục đóa hoa sen hái xuống dùng sáu hộp ngọc giả bộ, sau đó lại đem này ngẫu hành diệp đóng gói tốt. Dù cho Mạc Vô Kỵ không biết đây là cái gì ngẫu, hắn cũng có thể đoán ra thứ này không đơn giản. Nếu không, sẽ không ngửi một cái mùi khiến cho người thần thanh khí sảng.

Để cho Mạc Vô Kỵ để ý là ngẫu tia, này ngẫu đẳng cấp hắn không biết, bất quá có thể bị độ kiếp yêu thú canh chừng đồ đạc, có thể đơn giản mới đúng là quái sự.

Đệ nhất chặn ngẫu bị Mạc Vô Kỵ rửa sạch sẽ, lộ ra màu tím ngẫu thân. Mạc Vô Kỵ nhẹ nhàng tước mở ra ngẫu tiết, mát lạnh hương vị lần thứ hai xông vào mũi. Mạc Vô Kỵ mừng rỡ nhìn thấy năm lục căn ngẫu tia, những thứ này ngẫu tia vô cùng rõ ràng, cùng Bảo Huyết Ngẫu bất đồng là, những thứ này ngẫu tia là màu xanh, lóng lánh trong sáng như tốt nhất Thanh Ngọc. Lại thích như có sinh mệnh bình thường giống nhau, tản mát ra nồng nặc sinh cơ.

Thông thường ngẫu tia liền cùng một chỗ, nhỏ mà dịch đoạn, muốn lôi ra một cây cũng không lớn dễ. Bảo Huyết Ngẫu ngẫu tia đã đơn độc thành hình, hình thái cùng màu sắc đều cực kỳ rõ ràng. Mà loại này ngẫu tia chẳng những hình thái rõ ràng, ngay cả mùi cũng giống vậy mang theo mùi thơm ngát.

Này quả nhiên không phải là thứ đơn giản, Mạc Vô Kỵ lại đem mấy cây ngẫu tia cất vào hộp ngọc, lại đem này ngẫu đặt ở trong miệng cắn một cái.

Một đạo tựa như lạnh lẽo vừa tựa như lửa nóng sinh cơ nguyên khí từ cổ họng của hắn ùa ra đi vào, cái loại này sinh cơ dường như để cho hắn cả người cơ năng vào giờ khắc này ở vào tột cùng nhất thời khắc.

Mạc Vô Kỵ phúc chí tâm linh, nhanh chóng lấy ra vài cái mà phẩm linh thạch nắm trong tay bắt đầu Chu Thiên Hành công. Chỉ nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ liền rõ ràng cảm nhận được tu vi của mình đang không ngừng tăng trưởng.

Hắn trước đây không lâu vừa mới mới vừa đột phá Thác Mạch tầng tám, hiện tại liền lại có đột phá đến Thác Mạch chín tầng khuynh hướng.

Vài miếng đất phẩm linh thạch rất nhanh thì hóa thành bụi, Mạc Vô Kỵ lại lấy ra vài tấm linh thạch. Thời gian liền đang tu luyện giữa cấp tốc đi qua, Mạc Vô Kỵ chính mình cũng không biết hấp thu bao nhiêu linh khí. Lúc này trong cơ thể hắn nguyên lực huy động, hầu như chỗ xung yếu phá đan ruộng. Tu vi của hắn lại không lại tiếp tục lên cao, thật giống như một lọ thủy trang bị đầy đủ, giả bộ không được nữa.

Mạc Vô Kỵ thở ra một ngụm trọc khí, đình chỉ tu luyện.

Loại tình huống này hắn quá quen thuộc, hắn lại đến một cái bình cảnh, muốn muốn phải tiếp tục thăng cấp, nhất định phải tìm kiếm có lôi hồ địa phương đi mở mạch lạc.

Mạc Vô Kỵ thở dài, muốn mượn trong này phong phú tài nguyên tu luyện thăng cấp đến Trúc Linh cảnh, hắn nhất định phải tìm kiếm có lôi nguyên địa phương đi tiếp tục mở ra mạch.

- Đông Luân, ta đã xem địa phương để cho cho ngươi, ngươi lẽ nào nhất định phải đuổi tận giết tuyệt?

Một cái bi phẫn thanh âm truyền đến, để cho vốn muốn đi ra Mạc Vô Kỵ ngừng lại, trong tay dùng sức trực tiếp lại đem một tảng đá bóp nát.

Nếu là còn có một cái có thể giống như Hạ Nhược Nhân, để cho Mạc Vô Kỵ đến chết không bao giờ quên tên, đó chính là Đông Luân.

Tại nghe đến đây tên sau đó, Mạc Vô Kỵ tay cũng không nhịn được đang run rẩy, chẳng những là tay đang run rẩy, thân thể hắn cũng đang run rẩy. Đó là một loại cực kỳ tức giận, giờ khắc này, hắn hận không thể lập tức xông ra, đem điều này gọi Đông Luân tên gia hỏa một ngụm miệng nuốt trọn.

Một hồi lâu, Mạc Vô Kỵ mới mạnh mẽ để cho mình tỉnh táo lại, hắn không dám khẳng định Đông Luân này có đúng hay không Đinh Bố Nhị nói cái kia Cực Kiếm Thành Thiếu thành chủ.

- Chỉ có người chết là có thể dựa nhất.

Một cái không hề tình cảm thanh âm truyền đến.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận từ ẩn thân chỗ khe hở nhìn ra ngoài, hai gã nam tử đối diện mà đứng. Một người trong đó mặc màu xám tro đạo bào, quanh thân tản mát ra cường đại tự tin và hùng hậu khí tức. Một người khác trên người áo bào bị cắt thất linh bát lạc, vết máu loang lổ. Ngực vị trí, dường như còn có một cái lỗ máu.

Chỉ là xa cách hơi có chút xa, Mạc Vô Kỵ lại không dám phá vỡ ẩn thân địa phương, thấy không rõ lắm dung mạo đến tột cùng làm sao.

- Cực Kiếm Thành dầu gì cũng là một cái danh môn đại phái, phụ thân ngươi Lạc Hoa thành chủ càng là có tiếng trông đại năng giả tiền bối...

Này bản thân bị trọng thương nam tử mặc dù đang đề phòng áo xám nam tử, trong miệng nhưng không có đình chỉ khuyên bảo.

Áo xám nam tử căn bản cũng không chờ (các loại) người này đem lời nói cho xong, hai tay xen kẽ, đánh ra hơn mười Đạo Quang mang, này hơn mười Đạo Quang mang trực tiếp bao lấy nói chuyện nam tử.

Tại đây hơn mười đạo tia sáng chói mắt dưới, Mạc Vô Kỵ trong lúc nhất thời căn bản là thấy không rõ lắm này thụ thương nam tử tình cảnh tới cùng làm sao.

Xem ra không có tính sai, người này xác thực chính là Cực Kiếm Thành Thiếu thành chủ Đông Luân.

Mạc Vô Kỵ lại đem Thiên Cơ côn từ trong túi đựng đồ lặng lẽ lấy ra ngoài, đồng thời lại hít một hơi. Từ Đông Luân động thủ, hắn liền nhìn ra, mình và Đông Luân chênh lệch không phải là một điểm hai điểm. Nhưng là bây giờ cừu nhân đang ở trước mắt, để cho hắn yên tâm khí sát hại Yên Nhi huyết cừu, hắn tuyệt đối sẽ không cam tâm.

- Rầm rầm ầm...

Xa xa hai người hoàn toàn giết cùng một chỗ, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể nhìn thấy một mảnh trắng xóa, căn bản là thấy không rõ lắm hai người cụ thể tranh đấu quá trình.

Mạc Vô Kỵ vô lực nắm nắm tay, nếu là tu vi của hắn lại thoáng cao một chút, hắn khẳng định xông ra, cùng mặt khác này người cùng nhau đối phó cái kia Đông Luân. Nhưng bây giờ hắn điểm ấy tu vi đi ra ngoài, nhất định là chịu chết, coi như là liên thủ giết Đông Luân, hắn cũng không sống được.

Mặt khác cái tên kia tuyệt đối sẽ đưa hắn diệt khẩu, sẽ không cho hắn biết Đông Luân chết ở trong tay của người nào.

Không đúng, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phát hiện hiện trường tranh đấu tình huống khác thường. Tranh đấu hai người một bên tranh đấu, một bên dời về phía hắn bên này.

Mạc Vô Kỵ tại trong nháy mắt liền hiểu được, dù cho chính bản thân núp ở góc chỗ, cũng bị hai người này cảm giác được. Hắn là hắn nghe được Đông Luân tên này sau đó, quá mức kích động tạo thành.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, này bị Đông Luân truy sát nam tử liền thở hổn hển kêu lên:

- Bằng hữu, nếu là ta bị Đông Luân giết chết, ngươi cho là ngươi có thể một mình sống sao? Đông Luân đã là Thoát Phàm một tầng, hắn giết ta sau đó, nhất định sẽ tới giết ngươi. Không bằng đi ra, liên thủ với ta đối phó người này.

Thật là ác độc tên gia hỏa, Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm hận, lại cũng không trở về ứng với, mà là lần thứ hai cẩn thận lại đem này tấm ngũ phẩm bạo Băng Phù bóp chặt lòng bàn tay. Ngũ phẩm bạo Băng Phù coi như là Chân Hồ Cảnh cũng có thể ngăn cản, đối phó chỉ có Thoát Phàm một tầng Đông Luân cũng sẽ không thành vấn đề sao?.

Mạc Vô Kỵ lo lắng nhất chính là, làm sao để cho Đông Luân tránh không thoát hắn cái này bạo Băng Phù.

- Ngu ngốc, lão tử Thoát Phàm ba tầng đều không phải là này họ đông đối thủ, ngươi còn không ra động thủ... A...

Bị Đông Luân truy sát nam tử còn đang tức giận Mạc Vô Kỵ ẩn núp không được, một đạo quang mang đã xuyên qua trái tim của hắn bộ vị.

Mạc Vô Kỵ đứng dậy, giọng nói sợ hãi nói:

- Hai vị tiền bối, ta mới Thác Mạch cảnh mà thôi, chuyện không liên quan đến ta tình a, ta cái gì cũng không biết...

Sở dĩ đứng ra, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ muốn để cho hai người kia biết tu vi của hắn cúi xuống, căn bản cũng không cần lo lắng. Nếu để cho Đông Luân vẫn đề phòng hắn, hắn càng chắc là sẽ không có cơ hội.

- Đông Luân, lão tử chính là chết cũng không cho ngươi tốt hơn...

Nam tử này bị thương nặng dưới, lại đột nhiên phát hiện Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không phải là một cái có thể giúp mang tên gia hỏa, liền biết mình hắn phải chết không thể nghi ngờ. Cho dù chết, hắn cũng sẽ không để cho Đông Luân tốt hơn, tại những lời này sau khi nói xong đột ngột há mồm chính là phun ra một đạo máu tươi.

Đạo này máu tươi trực tiếp đâm về phía Đông Luân yết hầu, Mạc Vô Kỵ đứng ở đằng xa, cũng có thể nghe thấy được này máu tươi mang theo một loại vô cùng tinh mùi.

Đông Luân biến sắc, hiển nhiên cũng biết này máu tươi lợi hại. Hắn căn bản cũng không có dũng khí chạm này máu tươi, cả người đều nghiêng ngã xuống. Gần như là tại đồng thời, lại là một đạo hồng quang bị này trọng thương nam tử đánh ra, bắn về phía vị trí chính là Đông Luân tránh né máu tươi phương hướng.

- PHỐC...

Hồng quang hiện lên, Đông Luân lảo đảo rút lui ra hơn mười bộ xa, vừa lúc xông về Mạc Vô Kỵ bên này.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ là dự định lợi dụng cống hiến ra hoa sen cơ hội, kích phát bạo Băng Phù. Quyết định này Mạc Vô Kỵ vẫn không dám dùng, như Đông Luân loại này hung ác tên gia hỏa, có lẽ căn bản cũng không chờ hắn nói chuyện, sẽ trực tiếp giết chết hắn.

Mạc Vô Kỵ khẳng định đối mặt mình một cái Thoát Phàm cảnh một tầng cường giả, đó là nửa điểm cũng không có sức phản kháng. Hiện tại Đông Luân lảo đảo nhằm phía hắn bên này, hiển nhiên là bị đối phương trước khi chết cắn trả. Lúc này Mạc Vô Kỵ đâu còn có nửa phần do dự, thần niệm cùng nguyên lực đồng thời gia trì ở tại trên bạo Băng Phù.

Bạo Băng Phù trong thời gian ngắn nhất hóa thành từng đạo đẹp mắt bạch mang, cuốn về phía lảo đảo tới được Đông Luân. Mạc Vô Kỵ trong lòng mừng rỡ, hắn đứng ra cho thấy thực lực của chính mình cúi xuống một chiêu này thành công rồi. Đông Luân có dũng khí thối lui đến hắn bên này, vậy nếu không có đưa hắn Mạc Vô Kỵ xem ở trong mắt.

Chỉ sợ ngươi không đến, tại tế xuất bạo Băng Phù sau đó, Mạc Vô Kỵ điên cuồng kén lên Thiên Cơ côn theo này bạo Băng Phù bạch mang đập xuống.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 137: Ta Muốn Diệt Ngươi Đã Lâu

Đông Luân thấy Mạc Vô Kỵ tế xuất bùa chú, trong lòng cười nhạt. Chính là một cái Thác Mạch cảnh con kiến hôi, cũng dám ám toán hắn. Chính như Mạc Vô Kỵ nghĩ như nhau, hắn có dũng khí lui vào Mạc Vô Kỵ bên này, vậy nếu không có lại đem Mạc Vô Kỵ xem ở trong mắt.

Dù cho hắn bị thương, đứng bất động để cho Mạc Vô Kỵ công kích một lần, hắn cũng sẽ không mặt nhăn nửa điểm vùng xung quanh lông mày. Nhưng Mạc Vô Kỵ thật có dũng khí hướng hắn ám toán, hắn tự nhiên sẽ không thực sự bất động để cho Mạc Vô Kỵ tính toán một lần. Bị đối thủ trước khi chết tính kế một lần, đã là để cho hắn đủ ủy khuất.

Đông Luân nguyên khí huy động, muốn tránh ra Mạc Vô Kỵ này một cái. Sau một khắc Đông Luân sắc mặt liền thay đổi, thân hình của hắn trở nên cực độ thong thả, một loại khí tức băng hàn thẩm thấu không gian chung quanh. Loại này thẩm thấu tới được khí tức băng hàn, đang nhanh chóng để cho không gian bị đông.

Không tốt, đây là hắn xa xa không có khả năng ngăn cản bùa chú. Trong lòng cuồng cấp bách Đông Luân lại cũng không kịp đoái hoài bảo lưu nguyên khí, điên cuồng thôi động nguyên lực, muốn từ nơi này băng hàn không gian giãy đi.

Đáng tiếc là hắn đã mất đi tiên cơ, nếu là hắn có thể ở trước tiên liền liều mạng thi triển ra độn thuật, có lẽ hắn còn có thể đi rơi. Hiện tại, hắn căn bản là không cách nào thoát ly bạo Băng Phù công kích.

- Ca ca

chỉ là thời gian mấy hơi thở, Đông Luân đã bị hóa thành băng hàn bạo Băng Phù vây khốn, thật giống như một quả băng tinh hổ phách giữa con kiến bình thường giống nhau, không cách nào nhúc nhích.

Mạc Vô Kỵ sử xuất lực khí toàn thân giáp đi ra Thiên Cơ côn, còn chưa tới đạt Đông Luân trên người, sẽ cùng dạng bị bạo Băng Phù đông lại.

Sợ Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lui về phía sau, cũng may bạo Băng Phù cũng không có phản phệ trở về, tuy tiện tại quanh người hắn kết liễu một tầng băng cặn bã, hãy để cho hắn trốn thoát.

Này bạo Băng Phù thật là lợi hại, bất quá nếu mà còn có loại này bùa chú bán ra, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không mua lần thứ hai. Thứ này tuy rằng lợi hại, đồng dạng bẫy (cái hố) cha.

Có thể nói nếu không phải Đông Luân vừa mới bị đập lảo đảo đến hắn bên này, lại cực độ khinh thường hắn, hắn bạo Băng Phù căn bản cũng không có thể lên bất cứ tác dụng gì.

Đổi thành hắn ngay mặt đối với Đông Luân thi triển bạo Băng Phù, tại kích phát bạo Băng Phù cùng bạo Băng Phù bạo phát thời gian, Đông Luân hoàn toàn có thể chạy trốn. Đông Luân có ngốc, cũng sẽ không chờ hắn bạo Băng Phù bị kích phát sau đó lại đi.

Hơn nữa này bạo Băng Phù cũng chỉ có thể hắn kích phát, nếu là hắn không có có thần niệm, coi như là Đông Luân không có đưa hắn để ở trong mắt lảo đảo lại đây, hắn cũng kích phát không được bạo Băng Phù.

Thảo nào thứ này mới mấy nghìn huyền phẩm linh thạch, Tân Thạch Kỳ nói thật dễ nghe, trên thực tế đây là một cái chân chính rác rưởi bùa chú.

Đông Luân khóe mắt như sắp nứt ra tại bạo Băng Phù giữa nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, hắn biết có nữa chỉ chốc lát bạo Băng Phù liền

(muốn) phải nổ tung, thân thể hắn cũng sẽ theo bạo Băng Phù bạo thành hư vô.

Hắn hoàn toàn không hiểu Mạc Vô Kỵ một cái Thác Mạch cảnh tu sĩ, làm sao có thể kích phát bạo Băng Phù. Chẳng những có thể kích phát, còn trong thời gian ngắn ngủi như thế kích phát bạo Băng Phù, đây căn bản không có khả năng. Hơn nữa hắn tự tin chính bản thân không có nhìn lầm, Mạc Vô Kỵ đích thật là một cái Thác Mạch tu sĩ.

- Ta muốn diệt ngươi thật lâu, ngày hôm nay ngươi cư nhiên đưa tới cửa. Ngươi cũng không cần lo lắng chết mất sau đó không ai sẽ (biết) cùng ngươi, chung có một ngày, ta sẽ đi Cực Kiếm Thành đem điều này phá thành bình định, ngươi ông chủ người ta một cái đều sẽ không lưu lại.

Mạc Vô Kỵ liên trên người vỡ băng cặn bã đều lười đi thanh lý, liền đi tới Đông Luân phía trước vui sướng nói.

Hắn đích xác vui sướng, từ Yên Nhi bị Cực Kiếm Thành ám toán sau đó, trong lòng hắn vẫn liền nín, ngày hôm nay cuối cùng là ra khẩu khí này.

Mạc gia Quận Vương tuy rằng bị người cướp đi, nhưng những chuyện kia không phải là hắn tự mình trải qua, cộng thêm hắn đối với Mạc gia cũng không có bao nhiêu cảm tình, trái lại nhìn nhạt một phần. Yên Nhi đối với hắn tốt như vậy, lại là ở bên cạnh hắn bị người mang đi, sau đó bị Cực Kiếm Thành ám toán, thù này hắn há có thể buông tha?

Đông Luân có thể nghe lời của Mạc Vô Kỵ, hắn hai mắt tức giận đỏ bừng, đáng tiếc là hắn một chữ đều nói không nên lời.

- Bành!

Bạo Băng Phù từ trong ra ngoài phát sinh một tiếng nổ tung, Đông Luân thân thể bị bạo Băng Phù nổ tung năng lượng đơn giản đánh thành

mảnh vụn, từng đạo huyết vụ ở tại băng cặn bã thượng (trên), lại đem băng cặn bã nhuộm thành màu đỏ.

Sắp chết Đông Luân cũng không biết Mạc Vô Kỵ cùng hắn có cái gì thâm cừu đại hận, đến chết hắn cũng không tin cái chết của hắn cùng Giá Linh có quan hệ. Qua nhiều năm như vậy, Cực Kiếm Thành ông chủ vì Giá Linh không biết giết bao nhiêu thiên tài tu sĩ, nếu là bị người báo thù, này một vạn cái ông chủ cũng biến mất không thấy.

Mạc Vô Kỵ đi tới, lại đem thiết côn nắm lên, duỗi tay run một cái, thiết côn thượng (trên) băng cặn bã trong nháy mắt biến mất. Bạo Băng Phù uy lực mất đi sau đó, những thứ này băng cặn bã cũng chỉ là bình thường nhất băng cặn bã mà thôi.

Đáng tiếc là Đông Luân bị bạo Băng Phù nổ tung trở thành mảnh vụn, thứ gì đều không có để lại đến. Nếu không, tên này trên người khẳng định có không ít thứ tốt.

- Bằng hữu thật là có tài, dĩ nhiên giết chết Đông Luân khụ khụ cảm tạ báo thù cho ta

thấy Mạc Vô Kỵ quay đầu, người kia bị Đông Luân ầm đến trọng thương muốn tễ nam tử, khóe miệng chảy máu đứt quãng nói.

- Mạng của ngươi thật đúng là có thể nấu.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói một câu, lập tức liền ngồi ở một bên, hắn đang đợi đối thủ chết đi.

Tên này sắp chết muốn (phải) kéo hắn đệm lưng, tuyệt đối không là thứ tốt gì. Nếu để cho tên này sống sót, có lẽ sau khi rời khỏi đây liền đến phiên hắn chết đi. Không cần đi ra ngoài, chỉ cần chờ (các loại) tên này thương thế được rồi, vậy thì đến phiên hắn đi tìm chết. Chỉ bất quá tên này cùng Mạc Vô Kỵ không thù không oán, Mạc Vô Kỵ không muốn đối với một cái tức lại đem tên muốn chết động thủ.

- Tại hạ Thiên Ma Tông Trịnh hạc phi, nếu mà bằng hữu nguyện ý xuất thủ cứu giúp một lần ta Trịnh hạc phi ở chỗ này phát thệ

Không đợi đối phương đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ liền trực tiếp cắt đứt Trịnh hạc bay nói:

- Đệ nhất, ta không cứu sống ngươi. Thứ hai, ta còn muốn sống thêm mấy năm.

Trịnh hạc phi ho khan không ngừng lấy, hắn cũng không có tiếp tục cầu Mạc Vô Kỵ cứu hắn, có lẽ hắn rõ ràng Mạc Vô Kỵ nói là lời thật. Hắn bây giờ trạng huống, coi như là ngũ phẩm Địa Đan Sư cũng không nhất định có thể cứu.

- Nếu là ngươi có thể nói cho ta biết Đông Luân tại sao muốn truy sát ngươi, có lẽ ta sẽ lại đem ngươi mai táng một cái, thi thể của ngươi không đến mức bị yêu thú cắn nuốt hết. Ngươi hắn nghe nói qua, sau khi chết thi thể bị yêu thú cắn nuốt hết, là rất khó khăn Luân Hồi sao?.

Mạc Vô Kỵ lại đem Trịnh hạc phi không nói lời nào, chủ động nói một câu. Về phần rất khó Luân Hồi, hoàn toàn là chính hắn bịa đặt.

Hắn ngược lại đối với Đông Luân cùng Trịnh hạc phi phát hiện địa phương thật có chút hứng thú, Ngũ Hành Hoang Vực bên trong có thứ tốt, hắn đã kiến thức qua.

Trịnh hạc phi không ngừng hộc máu tươi, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, cứ như vậy an tĩnh chờ. Vừa rồi hắn nói không có khả năng cứu Trịnh hạc phi, đó là một câu nói thật. Dùng hắn bây giờ năng lực, còn không cách nào cứu sống loại trạng thái này dưới Trịnh hạc phi.

- Tốt ta cho ngươi biết thế nhưng tương lai ngươi nếu có cơ hội nhất định phải lại đem ta trong túi đựng đồ này một chi sáo ngọc mang cho Thiên Ma Tông dương oánh bình sư muội, nói cho nàng biết ta đã vẫn ở tại Ngũ Hành Hoang Vực

Trịnh hạc phi nói một hơi nhiều như vậy, đã vào khí ít thở ra thì nhiều.

- Ta đồng ý, tương lai ta cho là mình có năng lực thời điểm, ta có thể giúp ngươi đưa đến.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói, tại không có năng lực trước, muốn cho hắn làm loại chuyện này, vậy cũng đừng nghĩ.

Không nghĩ tới Trịnh này hạc phi hay (vẫn, còn) là một cái si tình loại, trước khi chết nghĩ đến chính là mình nhỏ thân mật.

Dù cho biết Mạc Vô Kỵ ý tứ, Trịnh hạc phi cũng không cách nào đi cãi lại, hắn đứt quãng nói:

- Từ nơi này đi phía đông nam đi nhanh một ngày liền có thể thấy một tòa băng sơn nơi đó có

Câu này lời còn chưa nói hết, Trịnh hạc phi ngẹo đầu, hoàn toàn mất đi hô hấp.

Chết mất? Mạc Vô Kỵ cẩn thận đi tới, đưa tay tại nhận biết một cái, xác nhận Trịnh hạc bay xác thực chết mất. Hắn tiện tay lại đem Trịnh hạc phi bên hông túi trữ vật lấy xuống tới, sau đó ngay tại chỗ đào một cái hố, lại đem Trịnh hạc phi đưa vào trong hầm chôn.

Về phần Đông Luân thân thể cặn, hắn mới lười đi quản.

Thu hồi Thiên Cơ côn, Mạc Vô Kỵ xác định phía đông nam, sau đó mới không chút hoang mang chạy vội đi qua. Tu vi của hắn kém, nếu là gặp phải Trịnh hạc phi cùng Đông Luân cao thủ như vậy, hắn hắn phải chết không thể nghi ngờ. Cho nên người đi đường thời điểm, Mạc Vô Kỵ vô cùng cẩn thận.

Một ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ ngừng lại, hắn không có gặp phải băng sơn, lại nhìn thấy một cái đầu Lôi Điện báo.

Lôi Điện báo cùng lục chân lôi ngạc bình thường giống nhau, đều là lôi hệ công kích. Cùng lục chân lôi ngạc bất đồng là, Lôi Điện báo chủ yếu công kích thủ đoạn là lôi cầu, mà lục chân lôi ngạc công kích thủ đoạn là lôi hồ.

Lôi Điện báo còn có một cái đặc điểm, chính là tốc độ nhanh.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ dừng lại, tự nhiên là vì lôi hồ rèn luyện kinh mạch. Hắn tu luyện đến Thác Mạch tầng tám đỉnh phong, lại đến bình cảnh. Bình thường vậy tu sĩ tới rồi bình cảnh này, phỏng chừng sẽ (biết) mượn đan dược mạnh mẽ thăng cấp đến Thác Mạch chín tầng. Sau đó sẽ trải qua mấy năm tu luyện, mượn đan dược nhảy vào Trúc Linh.

Nếu là Mạc Vô Kỵ không nghĩ lớn bao nhiêu tiền đồ, tự nhiên cũng có thể thông qua loại thủ đoạn này thăng cấp Trúc Linh cảnh. Hắn mở ra sáu mươi mốt nhánh mạch lạc, hoàn toàn có thể mạnh mẽ tu luyện tới Trúc Linh cảnh.

Mạc Vô Kỵ bây giờ có thể đủ chính bản thân mở mạch lạc, tự nhiên không biết làm loại này tự chui đầu vào rọ sự tình. Hắn sớm đã quyết định, dùng đả thông tối đa mạch lạc là (vì) mục tiêu.

Nếu là ở bên ngoài, hắn có thể đi tìm lôi luyện thất đả thông mạch lạc. Hiện tại tại Ngũ Hành Hoang Vực, căn bản là tìm không được lôi nguyên rèn luyện kinh mạch. Bây giờ nhìn thấy một cái đầu Lôi Điện báo, Mạc Vô Kỵ há có thể buông tha? Hắn không phải là muốn cho Lôi Điện báo cùng lục chân lôi ngạc bình thường giống nhau công kích hắn, giúp hắn rèn luyện kinh mạch. Như vậy không hiện thực, cũng không thích hợp.

Lôi Điện báo công kích là lôi cầu, căn bản cũng không thích hợp Mạc Vô Kỵ rèn luyện kinh mạch. Mạc Vô Kỵ ngăn cản đầu này Lôi Điện báo, là bởi vì Lôi Điện báo sinh tồn địa phương, nhất định phải muốn (phải) có lôi nguyên.

Thật giống như Lôi Vụ Sâm Lâm giữa cái loại này Lôi Điện đầm lầy, chỉ có cái loại địa phương đó, mới thích hợp Lôi Điện báo tu luyện dùng. Nơi này xuất hiện một cái đầu Lôi Điện báo, này nhất định thì có Lôi Điện đầm lầy tồn tại.

Tuy tiện đầu này Lôi Điện báo là nhị cấp yêu thú tồn tại, bình thường vậy Thác Mạch cảnh tu sĩ cây bản không phải là đối thủ của nó. Nhưng ở Mạc Vô Kỵ thần niệm đe dọa tình huống dưới, nó đã có trốn chạy ý nghĩ.

Mạc Vô Kỵ tu vi kém, thần niệm lại cường đại, hắn có thể thông qua thần niệm lực lượng áp chế Lôi Điện báo, để cho Lôi Điện báo biết hắn không dễ chọc. Yêu thú vốn là đối với khí thế cùng khí tức cực kỳ mẫn cảm, Mạc Vô Kỵ thần niệm nghiền một cái áp lại đây, Lôi Điện báo liền (muốn) phải theo bản năng lui về phía sau, nó cảm giác Mạc Vô Kỵ không được tốt trêu chọc.

Yêu thú hiếu chiến để cho nó nhịn được muốn chạy trốn **, đè nén Mạc Vô Kỵ thần niệm lực lượng, há mồm phun ra một cái lôi cầu đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không sợ nhất chính là lôi hệ công kích, hắn trực tiếp lấy ra Thiên Cơ côn, đối với cái này ầm tới lôi cầu đập tới.

- Ầm!

Một tiếng nổ vang, lôi cầu vỡ ra, hóa thành hơn mười đạo lôi hồ, tuyệt đại đa số đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 138: Thiên Ma Tông Hầu Ngọc Thừa

Hơn mười đạo lôi hồ tại Mạc Vô Kỵ trên người nổ ra từng đạo lôi quang, ngoại trừ một đạo lôi quang rơi vào Mạc Vô Kỵ trên cánh tay, còn lại lôi hồ lại đem Mạc Vô Kỵ áo khoác nổ ra mấy đạo tiêu động.

Mạc Vô Kỵ ngoại trừ cảm giác cánh tay có chút tiêu đau ra, rơi vào trên người của hắn lôi hồ đối với hắn không có nửa điểm ảnh hưởng.

Thiên Ô Tơ Tàm bảo y xác thực là đồ tốt, Mạc Vô Kỵ trong lòng mừng rỡ. Tuy rằng dù cho không có Thiên Ô Tơ Tàm bảo y, này lôi hồ đối với hắn cũng không có nửa điểm ảnh hưởng, có rồi Thiên Ô Tơ Tàm bảo y, hắn lại đem ít chịu rất nhiều thống khổ.

Này Lôi Điện báo nhìn xem thấy mình lôi cầu đối với Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm ảnh hưởng, đâu không biết Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nó hơn. Có thể tu luyện tới cấp hai yêu thú tự nhiên cũng có chút trí tuệ, Lôi Điện báo xoay người bỏ chạy, căn bản cũng không lại tiếp tục công kích.

Lôi Điện báo năng lực công kích không tính là mạnh nhất, nó sinh tồn lớn nhất bản lĩnh chính là tốc độ.

Mạc Vô Kỵ sớm sẽ chờ Lôi Điện báo chạy trốn, hiện tại Lôi Điện báo vừa đi, hắn lúc này liền theo đuổi theo. Hắn muốn (phải) đối phó không phải là Lôi Điện báo, mà là muốn tìm được Lôi Điện báo sinh hoạt Lôi Trạch ở địa phương nào. Về phần này băng sơn, sớm đã bị Mạc Vô Kỵ quên ở một bên.

Dù cho băng sơn có Chân Thần Chi Hoa, hắn cũng là tìm được trước Lôi Trạch rồi lại nói.

Đi theo Lôi Điện báo phía sau đuổi theo, Mạc Vô Kỵ mới biết mình ý nghĩ là cỡ nào sai lầm. Lôi Điện báo tốc độ so với hắn phải nhanh nhiều lắm, chỉ theo đuổi không tới nửa nén hương thời gian, hắn liền chỉ có thể nhìn thấy Lôi Điện báo bóng dáng. Lại một lát sau, Lôi Điện báo bóng dáng đều biến mất.

Mạc Vô Kỵ có chút bất đắc dĩ ngừng lại, tính sai.

- Ca ca! Bành!

Liên tiếp nổ tung cùng trầm muộn thanh âm vang lên, theo Mạc Vô Kỵ chính là đại hỉ. Lôi Điện báo biến mất, hắn lại nhìn thấy Lôi Trạch.

Lôi Điện báo biến mất ở tại xa xa Lôi Trạch ở giữa, mà Lôi Trạch giữa lôi hồ không ngừng bắn ra, sau đó hạ xuống đánh vào thủy đàm trong, đồm độp thanh âm không ngừng.

Mạc Vô Kỵ đâu còn có tâm tình đi quản Lôi Điện báo, hắn nhanh chóng vọt tới. May là Lôi Trạch này cách hắn cùng Lôi Điện báo gặp nhau địa phương không phải là rất xa.

Đứng ở Lôi Trạch vùng ven cảm thụ một cái sét đánh cường độ, này sét đánh cường độ so với lúc trước hắn tại Lôi Vụ Sâm Lâm Lôi Trạch giữa gặp phải muốn (phải) lớn gấp mấy lần. Chính là lôi luyện thất lôi hồ cường độ, cũng không có này lợi hại.

Bất quá Mạc Vô Kỵ ngược lại không do dự bao lâu, hắn hiện tại Thác Mạch tầng tám đỉnh phong, lại có một việc Thiên Ô Tơ Tàm bảo y. Tại đây loại sét đánh cường độ dưới, nhất định có thể kiên trì.

Mạc Vô Kỵ vài bước liền rơi vào bên trong Lôi Trạch, tại hắn vừa mới ăn vào một lọ Khai Mạch dược dịch sau đó, hai đạo lôi hồ liền rơi xuống. Không đợi này hai đạo lôi hồ đánh vào trên người mình, Mạc Vô Kỵ chủ động vươn tay đánh vào này hai đạo lôi hồ bên trên.

Có rồi thần niệm lực lượng trợ giúp, Mạc Vô Kỵ lại thăng cấp tới rồi Thác Mạch chín tầng, lúc này đây lôi nguyên rất dễ đã bị Mạc Vô Kỵ dẫn tới mới mở đi ra mạch lạc ở giữa.

Ca ca! Chỉ là hai đạo lôi hồ, Mạc Vô Kỵ thứ sáu mươi hai nhánh mạch lạc đã bị mở đi ra gần một nửa.

Lại là vài đạo lôi hồ hạ xuống, Mạc Vô Kỵ không ngừng thông qua thần niệm cùng công pháp hướng dẫn lôi hồ lôi nguyên oanh kích bế tắc mạch lạc, mấy lần sau đó, thứ sáu mươi hai nhánh mạch lạc trực tiếp bị đập mở ra.

Quá buông lỏng, Mạc Vô Kỵ trong lòng vui vẻ, lại lấy ra một lọ Khai Mạch dược dịch ăn vào.

Đây là Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên như vậy dễ dàng lợi dụng lôi hồ mở mạch lạc, trước mỗi một lần đều bị oanh chết đi sống lại. Lần này có rồi Thiên Ô Tơ Tàm bảo y, tình cờ có vài đạo lôi hồ rơi ở trên người, cũng trực tiếp bị Thiên Ô Tơ Tàm bảo y ngăn trở. Chỉ có hai cánh tay của hắn có chút đau đớn mà thôi.

Thứ sáu mươi ba nhánh, sáu mươi bốn nhánh

- Ca ca ca

lần này Mạc Vô Kỵ là trực tiếp dẫn đường bảy đạo lôi hồ đánh vào hai bên trên cánh tay, bảy đạo lôi hồ lại đem Mạc Vô Kỵ hai cánh tay quần áo toàn bộ xé rách rơi, một loại dường như muốn cho bộ xương vỡ ra lực lượng đánh vào Mạc Vô Kỵ thứ bảy mươi hai nhánh mạch lạc, to lớn đau nhức đánh tới, để cho Mạc Vô Kỵ có chút đứng không vững.

Quá mức khinh thường, cũng may Mạc Vô Kỵ so với này thống khổ hơn quá trình đều trải qua, vẫn như cũ hướng dẫn lấy hết thảy lôi nguyên lực lượng đánh vào thứ bảy mươi hai nhánh mạch lạc giữa. Chỉ một lần, thứ bảy mươi hai nhánh mạch lạc đã bị mở đi ra.

Thứ bảy mươi hai nhánh mạch lạc bị mở đi ra trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ liền cảm giác thân thể của chính mình lại một lần nữa chiếm được thăng hoa, cả người đều càng dễ dàng tự tại.

Mạc Vô Kỵ trường thở dài một hơi, lại ăn vào một lọ Khai Mạch dược dịch. Trên người hắn còn có năm bình Khai Mạch dược dịch, dựa theo cái tốc độ này đi xuống, hắn chí ít có thể mở ra bảy mươi lăm đến bảy mươi lục nhánh mạch lạc.

Một lọ Khai Mạch dược dịch ăn vào, cái loại này chỉ có yết hầu chích hâm lại, sau đó sở có cảm giác đều biến mất vô tung vô ảnh tình huống xuất hiện lần nữa.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, đối với loại tình huống này hắn có chuẩn bị, thế nhưng một khi thực sự phát sinh, hắn vẫn còn có chút thất lạc. Đây đã là lần thứ hai xuất hiện loại tình huống này, lần đầu tiên là tại ba mươi sáu nhánh mạch lạc mở sau khi ra ngoài xuất hiện, hắn nghĩ biện pháp thăng cấp Khai Mạch dược dịch, lần này là tại bảy mươi hai nhánh mạch lạc mở sau khi ra ngoài xuất hiện.

Xem ra hắn Khai Mạch dược dịch lại phải thăng cấp, Mạc Vô Kỵ có chút thất lạc xoay người, cái chỗ này là rèn luyện mạch lạc tốt nơi. Đáng tiếc là, hắn đã không còn Khai Mạch dược dịch.

- Ầm! Răng rắc

đang ở Mạc Vô Kỵ xoay người trong nháy mắt, một đạo so với trước lôi hồ thô to mười lần lôi hồ đột ngột hạ xuống, trực tiếp đánh vào Mạc Vô Kỵ áo 3 lỗ.

- PHỐC

Mạc Vô Kỵ bị đập há mồm chính là một đạo máu tươi, cả người bị ầm bay, té nhào vào bên trong Lôi Trạch.

Cái loại này quen thuộc xé rách đau đớn truyền đến, để cho Mạc Vô Kỵ muốn giãy dụa một cái đều cực kỳ gian nan. Mạc Vô Kỵ biết sau lưng của hắn xương cốt bao gồm xương sườn chí ít gãy lìa bảy tám cây, chính là ngũ tạng lục phủ đều bị cực kỳ tổn thương nghiêm trọng.

Cũng may này lôi hồ dường như chỉ có một đạo, nếu mà lại đến một đạo, hắn chết chắc rồi.

Mạc Vô Kỵ miễn cưỡng lấy ra vài cái chữa thương đan dược nuốt vào, muốn giùng giằng bò ra ngoài này phiến Lôi Trạch. Nếu không phải là có một món Thiên Ô Tơ Tàm bảo y, có lẽ hắn đã bị vừa rồi này một cái lớn lôi hồ đánh giết.

Hắn mua Thiên Ô Tơ Tàm bảo y quả nhiên có dự kiến trước, Mạc Vô Kỵ trong lòng là thà rằng đừng (không muốn) loại này dự kiến trước, cũng không muốn ở chỗ này mặt bị bị thương thành như vậy.

- Bằng hữu, yêu cầu trợ giúp sao?

Một cái không nhanh không chậm thanh âm truyền đến, Mạc Vô Kỵ giùng giằng ngẩng đầu.

Hắn nhìn thấy Lôi Trạch đứng ở phía ngoài một người tuổi còn trẻ đẹp trai nam tử, mày kiếm thẳng mũi, khóe miệng mang theo nhàn nhạt ôn hòa dáng tươi cười. Dường như hắn đối mặt Mạc Vô Kỵ không phải là tại đầm lầy giữa giãy dụa người, mà là một cái đang ở trong hồ ngắm trăng người.

Mạc Vô Kỵ thấy cũng không bởi thầm than, nếu là ở trên địa cầu, tên này trời sinh chính là siêu sao liêu. Chẳng những hình thể hoàn mỹ, lớn lên đẹp trai khí, thanh âm cùng thần thái cũng là như vậy hoàn mỹ. Đây hết thảy đều cực kỳ tự nhiên, căn bản cũng không có bất luận cái gì cố ý trang bức dấu hiệu.

- Mạc Đan Sư?

Lại là một cái kinh dị thanh âm truyền đến, lần này tới người là một cái nữ tử, Mạc Vô Kỵ người quen cũ, Khúc Uyển Nhi.

Hiển nhiên Khúc Uyển Nhi là cùng vừa rồi cái kia tuổi còn trẻ đẹp trai nam tử cùng đi.

Chữa thương đan dược phát huy tác dụng, Mạc Vô Kỵ trên tay dùng sức, đã bò đến đầm lầy bên ngoài.

- Cảm ơn bằng hữu, ta tạm thời còn không cần hỗ trợ.

Bò ra ngoài đầm lầy sau đó, Mạc Vô Kỵ tựa vào trên một tảng đá lớn, lại móc ra vài viên thuốc nuốt vào, hắc hắc nói một câu.

Thanh niên đẹp trai dường như biết Mạc Vô Kỵ tâm tư bình thường giống nhau, khẽ mỉm cười, cũng không nói gì nữa.

Khúc Uyển Nhi đã tiến lên một bước, cấp thiết hỏi:

- Mạc Đan Sư, ngươi không sao chứ? Thế nào tiến vào Lôi Trạch mà?

Mạc Vô Kỵ thở dốc vài hớp, rồi mới lên tiếng:

- Ta trước thấy Lôi Trạch giữa có một gốc cây linh thảo, cho nên muốn muốn (phải) đào lên, không nghĩ tới bên trong lôi hồ ngày mạnh mẽ, ta thiếu chút nữa không có bò ra ngoài.

- Di, thật là có một gốc cây Kinh Lôi Thảo

này thanh niên đẹp trai thân hình mở ra, hóa thành một cái bóng vọt vào Lôi Trạch giữa. Chờ hắn lúc đi ra, trong tay hắn đã nhiều hơn một gốc cây lam giàn giụa cỏ xanh.

Kinh Lôi Thảo? Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh. Hắn mới vừa rồi là nói mò a, nhưng thanh niên này trong tay đích thật là Kinh Lôi Thảo.

Kinh Lôi Thảo giá trị cực kỳ ngẩng cao, bởi vì khan hiếm không gì sánh được. Loại cỏ này chỉ có thể sinh tồn ở Lôi Trạch ở giữa, nó hấp thu

lôi nguyên lớn, nhưng có thể tị lôi. Tại Lôi Trạch giữa, ngoại trừ một phần quay lại yêu thú bên ngoài, rất khó có linh thảo sinh tồn. Mà Kinh Lôi Thảo chính là một cái ngoại lệ. Sét đánh rơi xuống thời điểm, sẽ bị loại cỏ này tá khai. Đương nhiên, như vừa rồi oanh kích Mạc Vô Kỵ trên người cái loại này lôi hồ, cấp thấp Kinh Lôi Thảo cũng không cách nào tháo rơi.

Chính vì vậy, Kinh Lôi Thảo giá trị mới càng là trân quý, có thể nói thứ này đối với lôi Linh Căn tu sĩ mà nói chính là vô thượng bảo vật.

Đồng thời để cho Mạc Vô Kỵ kinh hãi chính là người này tu vi, từ đối phương mới vừa tốc độ Mạc Vô Kỵ liền đã nhìn ra, tên này so với hắn lợi hại nhiều lắm.

Thanh niên đẹp trai cười đem vật cầm trong tay Kinh Lôi Thảo đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Đây là ngươi trước nhìn thấy, ta giúp ngươi cầm về.

Mạc Vô Kỵ có chút không hiểu nhìn người kia, Kinh Lôi Thảo giá trị như vậy cao, này một gốc cây ít nhất là lục cấp linh thảo, tên này nói đưa sẽ đưa? Sẽ không phải là tại Khúc Uyển Nhi trước mặt biểu thoải mái sao?. Cũng không đúng a, dùng hắn cái này túi da gió êm dịu độ, muốn lấy được(phải) Khúc Uyển Nhi hảo cảm không đến mức cố ý đưa ra một gốc cây Kinh Lôi Thảo.

- Đây là ngươi đào, không phải của ta, ta nhìn thấy có lẽ không phải là này một gốc cây.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, không chút do dự cự tuyệt người này hảo ý.

Hắn là nói mò, này một gốc cây Kinh Lôi Thảo từ phát hiện đến đào lên cùng hắn đều không có nửa điểm quan hệ, hắn không nghĩ bạch chiếm người khác tiện nghi.

Một bên Khúc Uyển Nhi liền vội vàng nói:

- Mạc Đan Sư, vị này chính là Thiên Ma Tông Hầu Ngọc Thừa sư huynh, Hầu sư huynh chưa bao giờ chiếm người tiện nghi, nếu là ngươi phát hiện, ngươi hay (vẫn, còn) là thu xuống đây đi, không có quan hệ.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, Hầu Ngọc Thừa không chiếm người tiện nghi, lẽ nào hắn Mạc Vô Kỵ liền thích chiếm người tiện nghi? Đương nhiên, dù cho là vật gì, chính là một gốc cây Kinh Lôi Thảo mà thôi, cũng không phải Vô Lượng Đoán Hồn Tinh.

- Này không phải của ta đồ đạc, Hầu huynh cũng không nợ ta cái gì, cho nên này một gốc cây Kinh Lôi Thảo ta sẽ không cần.

Mạc Vô Kỵ nói rất bình thường, lại mang theo một loại chân thật đáng tin giọng nói.

Hầu Ngọc Thừa hơi có chút kinh ngạc, nhìn Khúc Uyển Nhi hỏi:

- Uyển nhi sư muội, vị này phải là ngươi cùng ta nói về cái kia Mạc Vô Kỵ Đan Sư sao??

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 139: Băng Phong Cao Không Thấy Đỉnh

- Đúng vậy, hắn chính là Mạc Vô Kỵ, tay của ta vòng khuyên cũng là hắn đưa cho ta.

Khúc Uyển Nhi đáp.

Hầu Ngọc Thừa cười một cái nói:

- Đã như vậy, như vậy gốc cây Kinh Lôi Thảo sẽ đưa cho Uyển nhi sư muội sao?.

Nhìn xem Mạc Vô Kỵ cùng Hầu Ngọc Thừa cũng sẽ không muốn gốc cây này Kinh Lôi Thảo, Khúc Uyển Nhi không thể làm gì khác hơn là thu hồi.

- Mạc sư huynh, ngươi làm sao lại xuất hiện ở nơi này?

Khúc Uyển Nhi thu hồi Kinh Lôi Thảo sau đó hỏi một câu.

Nàng bản ý là muốn hỏi Mạc Vô Kỵ, vì sao chỉ có Thác Mạch cảnh tu vi, còn (muốn) phải đến cái chỗ này đến. Nếu tới rồi, vì sao còn (muốn) phải chạy xa như vậy. Theo lý thuyết Mạc Vô Kỵ chân trình, coi như là liên tục hơi thở, cũng không có nhanh như vậy đến nơi đây mới đúng là. Nàng cũng không biết, Mạc Vô Kỵ chạy mấy ngày mấy đêm thời gian.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ nói:

- Ta cũng không biết, ta đi thẳng, chờ (các loại) lúc ngừng lại, chính là đến nơi này.

Khúc Uyển Nhi thấy Mạc Vô Kỵ không muốn nói lời thật, không thể làm gì khác hơn là không có hỏi lại, ngược lại Hầu Ngọc Thừa chủ động nói:

- Mạc huynh, nơi này có một tòa băng sơn, nghe nói mặt trên có băng thuộc tính cùng thủy thuộc tính Chân Thần Chi Hoa, ngươi?

Mạc Vô Kỵ sửng sốt một chút, Đông Luân muốn (phải) liều mạng giết chết Trịnh hạc phi, chính là sợ băng sơn tiết lộ, hiện tại đầy đường lớn đều biết?

Khúc Uyển Nhi nhanh chóng nói:

- Hầu sư huynh, Mạc Đan Sư mới Thác Mạch cảnh tu vi. Lần này đi băng sơn đều là cường giả, Mạc Đan Sư đi không lớn hợp.

Hầu Ngọc Thừa lại cười nói:

- Ta cảm thấy Mạc huynh tuy rằng tu vi hơi thấp, lại có đầy đủ sức lực đi băng sơn.

- Khúc sư tỷ, các ngươi làm sao biết nơi này có băng sơn?

Đây mới là Mạc Vô Kỵ nghi ngờ chuyện.

Khúc Uyển Nhi đáp:

- Chẳng những là chúng ta biết, trong này có ít nhất mấy trăm người biết nơi này có một tòa băng sơn, băng sơn mặt trên có Chân Thần Chi Hoa. Ngươi có chưa từng đi Duy Đạo Các đấu giá hội? Đấu giá hội tấm bản đồ kia tiết lộ, địa chỉ chính là này một tòa băng sơn.

Quả nhiên a, tại đấu giá hội thời điểm, Mạc Vô Kỵ đã cảm thấy tấm bản đồ này khó giữ được hiểm, bây giờ còn thực sự tiết lộ.

Chân Thần Chi Hoa và vân vân, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không có hứng thú. Nếu này băng sơn nhiều người như vậy biết, trong lòng hắn đã

bỏ đi đi băng sơn ý nghĩ. Thực lực của hắn quá thấp, cùng những cường giả này đi băng sơn cướp đoạt Chân Thần Chi Hoa, đó chính là chê cười.

- Được rồi, Khúc sư tỷ, ta nghe nói Ngũ Hành Hoang Vực giữa, có Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, có phải thật vậy hay không a?

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến chính bản thân muốn tìm Vô Lượng Đoán Hồn Tinh đến bây giờ không có nửa điểm manh mối, đơn giản tại Khúc Uyển Nhi trước khi rời đi hỏi thăm một câu.

Một bên Hầu Ngọc Thừa ngắt lời nói:

- Đây là tự nhiên, Vô Lượng Đoán Hồn Tinh là đỉnh cấp bảo vật, giá trị so với Chân Thần Chi Hoa còn (muốn) phải trân quý. Nghe nói loại vật này chỉ sinh trưởng tại vô cùng băng dưới, cho nên chúng ta đi địa phương rất có thể là có Vô Lượng Đoán Hồn Tinh.

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, tinh thần nhất thời trở nên rung lên, lúc này nói:

- Khúc sư tỷ, Hầu huynh, ta muốn nghỉ ngơi một hồi, sau đó cùng tùy (theo) hai vị cùng đi xem náo nhiệt, không biết được không?

Hầu Ngọc Thừa cười nói:

- Tự nhiên không có vấn đề, cũng không quan tâm này trong chốc lát. Mạc huynh trước nghỉ ngơi đi, chúng ta đi hai ngày, cũng hơi mệt chút.

Không thể không nói Hầu Ngọc Thừa nói chuyện phong độ thật tốt, chính là Mạc Vô Kỵ chính là một cái Thác Mạch cảnh tu sĩ, hắn cũng là biểu đạt đầy đủ tôn trọng. Ngay cả chờ Mạc Vô Kỵ, cũng nói rất là uyển chuyển.

Hầu Ngọc Thừa đã nói là, Khúc Uyển Nhi tự nhiên không tốt phản bác, huống chi nàng còn thiếu Mạc Vô Kỵ một phần nhân tình.

Chờ (các loại) Hầu Ngọc Thừa cùng Khúc Uyển Nhi đi ra, Mạc Vô Kỵ trực tiếp xuất ra một quả uẩn linh đan, sau đó lại cầm vài tấm mà phẩm linh thạch bắt đầu Chu Thiên Hành công tu luyện.

Đây là hắn lần đầu tiên dùng đan dược tu luyện, thật sự là mới vừa rồi bị này một đạo to lôi ầm dưới thương không nhẹ.

Cuồn cuộn linh khí bị Mạc Vô Kỵ giọt nước không sâu toàn bộ hấp thu, nguyên bản liền ở vào Thác Mạch tầng tám tột cùng Mạc Vô Kỵ, trực tiếp xông phá Thác Mạch tầng tám, đi tới Thác Mạch chín tầng.

Mạc Vô Kỵ quanh thân nguyên lực cuồn cuộn thay đổi, này còn đang ở chữa thương đan dược chữa trị dưới xương cốt cũng là cấp tốc khôi phục nguyên dạng, trong cơ thể phát sinh từng trận ca ca âm thanh.

Chỉ qua hơn một canh giờ, Mạc Vô Kỵ chính là một tiếng thét dài, đứng lên.

Thác Mạch chín tầng, hơn nữa thương thế trên người bởi vì đột phá cảnh giới cũng là cấp tốc khang phục. Từ Thác Mạch tầng tám thăng cấp đến Thác Mạch chín tầng, giống như nước chảy thành sông bình thường vậy đơn giản.

Hắn đơn giản lại đem chính bản thân thanh sửa lại một chút, thay một bộ quần áo sạch. Tuy tiện thoạt nhìn hay (vẫn, còn) là rất chật vật, so với vừa rồi từ Lôi Trạch giữa đứng lên phải tốt hơn nhiều.

Mạc Vô Kỵ đi ra, xa xa thấy Hầu Ngọc Thừa cùng Khúc Uyển Nhi đang đang nói chuyện.

Thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, Hầu Ngọc Thừa cùng Khúc Uyển Nhi đều đã đi tới.

Khi (làm) Hầu Ngọc Thừa ánh mắt rơi vào Mạc Vô Kỵ trên người thời điểm, nhất thời sáng ngời, lập tức ôm quyền nói:

- Chúc mừng Mạc huynh thực lực tiến thêm một bước.

Mạc Vô Kỵ cũng là ôm quyền nói:

- So với Hầu huynh đến, ta điểm ấy tu vi căn bản là không tính là cái gì.

Vừa rồi Mạc Vô Kỵ thét dài, Khúc Uyển Nhi biết Mạc Vô Kỵ khẳng định trên thực lực thăng. Trong lòng nàng rất là kinh ngạc, Mạc Vô Kỵ Linh Căn rất kém cỏi, theo lý thuyết sau khi bị thương nhiều nhất là khôi phục thương thế. Không nghĩ tới chỉ một canh giờ, Mạc Vô Kỵ chẳng những thương thế diệt hết, tu vi cũng là tiến thêm một bước.

- Mạc Đan Sư, ngươi thật là hạ phẩm Linh Căn sao?

Khúc Uyển Nhi nhịn không được hỏi lên.

Mạc Vô Kỵ ha ha cười cười:

- Ta cũng hi vọng ta không phải là hạ phẩm Linh Căn, đáng tiếc là vài lần khảo thí ta đều là hạ phẩm Linh Căn. Nếu không, cũng không đến mức luân lạc tới cái khác tông môn làm một cái khách khanh Đan Sư. Cũng may ta ngộ tính cũng không tệ lắm, tuy rằng tư chất thiếu chút nữa, tình cờ còn có thể tấn một cái cấp.

Hầu Ngọc Thừa lại chính sắc nói:

- Mạc huynh có đại nghị lực cùng đại khí phách, tương lai thành cũng sẽ không kém ta.

Khúc Uyển Nhi biết đây nhất định là Hầu Ngọc Thừa lời khách khí, Hầu Ngọc Thừa thế nhưng Thiên Ma Tông đỉnh cấp thiên tài, gần muốn đi vào Vấn Thiên Học Cung tồn tại, căn bản cũng không phải là Mạc Vô Kỵ có thể so sánh.

Vì không cho Khúc Uyển Nhi tiếp tục tại Linh Căn này một khối hỏi tiếp, Mạc Vô Kỵ chủ động hướng Hầu Ngọc Thừa hỏi:

- Hầu huynh, ta nghe nói Thiên Ma Tông Dương Oánh Bình sư tỷ rất tốt, không biết có phải hay không là như vậy?

- Ha ha, Mạc huynh quả nhiên là tính tình người trong. Dương Oánh Bình sư muội đích thật là ta Thiên Ma Tông thiên tài đệ tử, chẳng những dung mạo vô song, tu vi càng là không thua ta. Nếu là Mạc huynh đối với oánh bình sư muội có ý tứ, ta cũng là có thể giới thiệu một chút.

Hầu Ngọc Thừa cười ha ha một tiếng nói, không chút nào cảm thấy Mạc Vô Kỵ không xứng với dương ngọc bình.

Mạc Vô Kỵ vội vàng khoát khoát tay:

- Ta điểm ấy tu vi cùng tư chất, đâu có thể truy cầu Dương sư tỷ, Hầu huynh chê cười. Ta chỉ là nghe người khác nói lên mà thôi, cho nên tùy tiện hỏi một cái.

Hầu Ngọc Thừa không thèm để ý chút nào nói:

- Mạc huynh không cần tự coi nhẹ mình, dùng Mạc huynh Linh Căn tư chất, có thể trở thành là tam phẩm Nhân Đan Sư vốn chính là một việc không hề tầm thường, đây cũng không phải là tùy tiện người nào cũng có thể làm đến, ta tin tưởng Mạc huynh chung quy có thể tiến vào Vấn Thiên Học Cung. Chờ lần này từ Ngũ Hành Hoang Vực đi ra ngoài, ta cùng oánh bình sư muội cũng đều sẽ (biết) tiến vào Vấn Thiên Học Cung, tương lai có khi là gặp mặt cơ hội.

- Những thứ này đều là chuyện tương lai, Khúc sư tỷ, Hầu huynh, nếu không chúng ta bây giờ đi ngay băng sơn sao?.

Mạc Vô Kỵ cười ha hả, hắn suy đoán vừa rồi hắn tại Lôi Trạch giữa thụ thương, Hầu Ngọc Thừa có chút hoài nghi lời của hắn.

- Tốt...

Khúc Uyển Nhi sau khi nói xong liền phát hiện Mạc Vô Kỵ trên cổ tay cũng không có vòng đeo tay:

- Mạc Đan Sư, tay ngươi vòng khuyên ném sao?

Mạc Vô Kỵ lúng túng nói:

- Đoán chừng là nhét vào này Lôi Trạch giữa, quên đi, ta đi theo Khúc sư tỷ phía sau, cuối cùng sẽ không không biết đường trở về.

Mạc Vô Kỵ vòng đeo tay tự nhiên không phải là nhét vào Lôi Trạch ở giữa, mà là nhét vào cái kia vách đá thạch động giữa. Lúc đó hắn bị độ kiếp yêu thú hù dọa, không muốn nói vòng đeo tay, ngay cả một cái áo khoác cũng không có lấy ra.

Về sau tại Trịnh hạc phi thân thượng (trên) hắn ngược lại nhìn thấy vòng đeo tay, nhưng Trịnh hạc bay vòng đeo tay hắn cũng không dám cầm, ai biết Trịnh hạc bay vòng đeo tay có hay không làm cái gì ký hiệu?

- Vòng đeo tay mà thôi, không có ảnh hưởng gì. Chính như Mạc huynh nói, lẽ nào không có vòng đeo tay còn ra không được không thành.

Hầu Ngọc Thừa cũng là vừa cười vừa nói.

Ba người thay đổi một cái phương hướng, cấp tốc rời đi này một mảnh Lôi Trạch.

Có lẽ là vì chiếu cố Mạc Vô Kỵ tốc độ, Khúc Uyển Nhi cùng Hầu Ngọc Thừa tốc độ cũng không tính nhanh. Hầu Ngọc Thừa chẳng những phong độ chỉ có, dọc theo đường đi giải thích các loại nhân vật phong tình, tông môn điển cố. Cho dù là chạy đi, Mạc Vô Kỵ đều không thể không biết khô khan, thậm chí còn lời từ hắn giữa biết rất nhiều thứ.

Nửa ngày sau, ba người dần dần cảm giác được hàn lạnh lên, Mạc Vô Kỵ liền nghĩ tới bạo Băng Phù. Càng đi về phía trước, thật giống như càng tới gần bạo Băng Phù trung tâm như nhau.

Lại là nửa nén hương đi qua, liên miên không dứt băng phong xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ trong tầm mắt. Này liên miên không dứt băng phong

thật giống như một mảnh đồi núi bình thường giống nhau, một tòa hợp với một tòa, vô biên vô hạn, căn bản là nhìn không thấy đầu cùng.

Tại đây chút băng phong đồi núi càng sâu chỗ, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy một tòa cao không thấy đỉnh thật lớn băng phong. Này một tòa đóng băng sừng sững tại hết thảy băng phong đồi núi giữa đó, như hạc giữa bầy gà.

Có chút ánh mặt trời từ băng phong thượng (trên) phản bắn tới, để cho Mạc Vô Kỵ ánh mắt có chút không lớn thoải mái.

Loại này xa hoa lộng lẫy băng phong cảnh sắc, sớm đã để cho Mạc Vô Kỵ quên mất băng hàn.

- Chính là này tọa cao nhất băng phong, đã có rất nhiều người đi qua (quá khứ), chúng ta cũng nhanh lên một chút.

Khúc Uyển Nhi chỉ chỉ xa xa này tòa thật to băng phong nói.

Nàng nói không sai, đích xác có rất nhiều người không ngừng đi qua. Người đang loại này băng lăng giữa đó xuyên toa, bóng dáng bị băng phong làm nổi bật đi ra, căn bản là né tránh không được.

Ba người cũng tăng nhanh tốc độ, cấp tốc vọt vào băng lăng giữa đó.

Chân đạp vào những thứ này băng lăng sau đó, Mạc Vô Kỵ mới biết được ở bên trong này cấp tốc chạy trốn là cỡ nào không dễ dàng. Nơi này khắp nơi đều là đóng băng, dưới chân băng đường càng là cứng rắn trơn tuột, rất dễ ngã sấp xuống. Nếu là một không cẩn thận, quẳng ở một bên tiêm băng thượng (trên), thậm chí sẽ thụ thương.

Này to lớn băng phong thoạt nhìn rất gần, chân chính đi cũng rất xa, ba người đủ tìm tốn sắp tới một giờ mới đi tới nơi này băng phong dưới chân.

Tại đây thật lớn băng phong dưới chân, sớm đã tụ tập thượng (trên) hơn trăm người, còn có người cuồn cuộn không ngừng chạy qua đến.

Mạc Vô Kỵ thấy có mấy đạo nhân ảnh đã tại leo lên băng phong, chỉ là này băng phong cực kỳ trơn tuột, rất khó leo lên. Muốn leo lên, nhất định phải không ngừng đào điểm dừng chân. Này băng phong thượng (trên) băng dường như đặc biệt cứng rắn, một người trong đó đào nửa ngày, cũng chỉ là lại đem này điểm dừng chân đào ra gần một nửa mà thôi.

- Chúng ta cũng đi lên xem một chút.

Khúc Uyển Nhi nhìn một chút vài tên tu sĩ đã leo đến trên băng phong, quay đầu lại nói với Hầu Ngọc Thừa.

Khúc Uyển Nhi vừa dứt lời dưới, đỉnh đầu một trận cuồng phong treo qua, một người đang ở leo lên tu sĩ trực tiếp bị gió cuốn đi, biến mất. Mà vừa rồi hắn đào lên nơi đặt chân, cũng bị cuồng phong vuốt lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 140: Ta Từ Nhỏ Đã Thích Giúp Người

Lời của Khúc Uyển Nhi nhất thời ngừng, nàng xem nhìn xem xung quanh người còn lại, không có người nào cảm thấy kỳ quái, hiển nhiên loại chuyện này không phải là lần đầu tiên xảy ra.

Lúc này không có bị cuồng phong thổi đi vài tên tu sĩ, cũng gấp mang tuột xuống. Bọn họ liên băng phong vài một phần mười cũng chưa tới, nếu mà tiếp tục leo lên, càng đến chỗ cao, liền càng nguy hiểm.

- Người nào cũng không có thể khẳng định mặt trên có hay không Chân Thần Chi Hoa, nếu là không có Chân Thần Chi Hoa, như vậy leo lên, chẳng phải là uổng phí khí lực.

Một người nữ tu nhìn này cao không thấy đỉnh băng phong nói một câu.

Không có người trả lời lời của nàng, có hay không Chân Thần Chi Hoa, chỉ cần mình trong lòng đều biết là được. Không tin có thể đi, đi rồi một cái ít một cái cạnh tranh.

Hầu Ngọc Thừa bỗng nhiên đứng ra nói:

- Các vị bằng hữu, ta cảm thấy như vậy đơn đả độc đấu, nơi này coi như là không ai có thể bò lên trên đỉnh núi, cũng rất khó xuống tới.

- Ngươi tính là vật gì?

Một người mặt đầy râu nam tử lạnh lùng nhìn lướt qua Hầu Ngọc Thừa. Hắn đã là Nguyên Đan Cảnh, nhìn xem Hầu Ngọc Thừa hiển

nhiên không có đến Nguyên Đan Cảnh giới, cũng dám ở chỗ này cuồng ngôn.

Hầu Ngọc Thừa vẫn như cũ mặt mang dáng tươi cười, nửa điểm cũng không có bị làm tức giận:

- Ta không phải là đồ đạc, chính là Thiên Ma Tông Hầu Ngọc Thừa.

Nghe nói Hầu Ngọc Thừa là Thiên Ma Tông, này mặt đầy râu đại hán cũng không dám tiếp tục nhằm vào Hầu Ngọc Thừa. Thiên Ma Tông là một cái giữa tam Thiên Tông Môn Thiên kiếm đảo, Thiên Âm Cung, Thiên Ma Tông, đừng xem Thiên Ma Tông bài danh sau cùng, cái này tông môn cực kỳ quỷ dị. Không cẩn thận đặt ngươi chết, ngươi vẫn không rõ xảy ra chuyện gì.

- Không biết Hầu huynh có ý tưởng gì hay?

Lại là một người đứng dậy, đối với Hầu Ngọc Thừa ôm quyền.

- Không dám.

Hầu Ngọc Thừa phong độ thật tốt ôm quyền hoàn lễ, sau đó nói:

- Này băng phong mặt trên quanh năm gió lạnh gào thét, càng lên cao gió lạnh càng mạnh thịnh. Ý của ta là, mọi người đồng lòng hợp lực đào móc thang băng đường. Chỉ có như vậy mới có thể bằng dùng ít sức cùng an toàn nhất phương thức cùng tiến lên đi.

- Như vậy chẳng phải là tiện nghi về sau người?

Chòm râu đại hán cau mày nói.

Hầu Ngọc Thừa khẽ mỉm cười, cũng không trả lời này chòm râu đại hán mà nói. Này chòm râu đại hán hừ một tiếng, dù cho tu vi cao hơn Hầu Ngọc Thừa, lại không dám ở nơi này phát tác.

Một người vóc người gầy nói:

- Dùng trên này băng phong cuồng bạo gió lạnh, không cần nhất thời ba canh, đường phía sau cũng sẽ bị cuồng phong giá lạnh vuốt lên. Bất quá chúng ta nhiều người như vậy đi tới, phía trên kia không có khả năng có nhiều như vậy Chân Thần Chi Hoa, đến lúc đó phân phối thế nào ngược lại một vấn đề.

Mặt đầy râu đại hán trợn mắt:

- Phân phối thế nào? Người nào có bản lĩnh người nào cướp đi, người nào không có bản lĩnh cút đi.

Một phần vừa mới đi vào Trúc Linh cảnh tu sĩ rất là tự giác lui ra, bọn họ loại tu vi này tham gia đào bậc thang, đó chính là vì người làm áo cưới.

Thấy Mạc Vô Kỵ cũng không có thối lui ý tứ, Khúc Uyển Nhi khẽ nhíu mày, sau cùng không thể làm gì khác hơn là chủ động nói:

- Mạc Đan Sư, nếu không ngươi trước ở tại chỗ này?

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Không cần, ta cũng tham gia đào bậc thang, có thể nhiều hơn một phần khí lực lúc nào cũng tốt.

- Phốc xuy!

Một nữ tử nghe lời của Mạc Vô Kỵ, thật sự là nhịn không được bật cười. Mạc Vô Kỵ quanh thân không có linh vận chớp động, bình thường không có gì lạ. Làm một tu sĩ, ai cũng có thể đoán được Mạc Vô Kỵ tư chất rất thấp, hơn nữa tu vi bình thường giống nhau.

Tư chất càng cao tu sĩ, linh tính càng lớn, làm một tu sĩ, đối với linh tính đó là cực kỳ nhạy cảm.

- Tiểu đệ đệ, ngươi hẳn là vẫn chưa tới Trúc Linh cảnh sao?? Ngươi theo sau, chỉ sợ là thực sự chỉ có thể xuất lực đào thang băng. Ngươi hay

là ở lại nơi này đi, Chân Thần Chi Hoa coi như là có, cũng sẽ không rất nhiều.

PHỐC xuy bật cười nữ tử này lại bổ sung một câu.

Cô gái này tướng mạo bình thường, nói chuyện mang theo một phần trêu chọc, Mạc Vô Kỵ lại biết nàng không có bao nhiêu ý xấu. Hắn là biết như hắn loại tu vi này, theo làm lao động đi tới ngược lại cũng thôi, sau cùng nói không chừng còn bò không tới đỉnh núi.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Đa tạ vị tỷ tỷ này lòng nhiệt tình, ta từ nhỏ liền thích giúp đỡ người, ngay cả đỡ té ngã lão già ta còn không sợ, há có thể sợ chính là đào thang băng? Có thể vì các vị sư huynh sư tỷ xuất lực, này là vinh hạnh của ta.

Vài tên nghe được Mạc Vô Kỵ nói tu sĩ hai mặt nhìn nhau, chính là Hầu Ngọc Thừa cũng không biết Mạc Vô Kỵ lời này là có ý gì. Bất quá Mạc Vô Kỵ câu nói sau cùng, mọi người cuối cùng là đều hiểu, đó chính là Mạc Vô Kỵ tuy rằng tu vi thấp, cũng nguyện ý liều chết xuất lực đào thang băng.

Này mặt đầy râu nam tử ngược lại cười hắc hắc, nói với Mạc Vô Kỵ:

- Tiểu tử, có tiền đồ.

Nói xong hắn có trừng mắt Hầu Ngọc Thừa nói:

- Hiện tại nguyện ý cùng tiến lên đi có hơn sáu mươi người, ngươi xem coi thế nào phân, chúng ta bây giờ liền động thủ.

Người còn lại cũng đều nhìn về Hầu Ngọc Thừa, hiển nhiên đều hi vọng Hầu Ngọc Thừa có thể đi đầu nói ra đào thang băng biện pháp.

Hầu Ngọc Thừa liền ôm quyền nói:

- Vốn ta là kiến nghị chia làm hai tổ, hiện tại chỉ có sáu mươi ba người, ta kiến nghị mọi người cùng nhau động thủ, đào ra một cái hình dạng 's' ra lần lượt đi lên. Này băng phong rất là cứng rắn, một người đào mà nói, rất khó. Nếu như chúng ta cùng nhau động thủ, này lại đem dễ gấp mười lần cũng không chỉ.

- Tốt, cứ như vậy.

Chòm râu nam tử vỗ tay một cái, thứ nhất tế xuất bản thân pháp bảo, là một món rất tinh xảo nhỏ lân trùy.

Người còn lại cũng không có dị nghị, đều lấy ra bản thân pháp bảo. Mạc Vô Kỵ chỉ có một cây Thiên Cơ côn, hắn cũng chỉ có thể lấy ra bản thân Thiên Cơ côn.

- Ngươi pháp bảo là một cây gậy?

Khúc Uyển Nhi đều có chút hết chỗ nói rồi, tại tu chân giới dùng thiết côn cách làm bảo không phải là không có, đó cũng là phượng mao lân giác. Như Mạc Vô Kỵ điểm ấy tu vi, cũng dám dùng thiết côn cách làm bảo, đó là có một không hai người đứng đầu.

- Tốt, có cá tính, ha ha.

Chòm râu nam tử cười ha ha một tiếng, đầu tiên đứng ngay ngắn vị trí.

Hầu Ngọc Thừa cũng là có chút ngây người, tại hắn nghĩ đến, Mạc Vô Kỵ pháp bảo rất có thể cùng lôi hệ có quan hệ, không nghĩ tới sau cùng Mạc Vô Kỵ lấy ra là một cây thiết côn.

Hắn rất nhanh thì khôi phục như thường, lớn tiếng nói:

- Hiện tại mọi người cùng nhau bắt đầu.

- Rầm rầm rầm rầm...

Đông đảo pháp bảo đồng thời đánh vào băng phong bên trên, tạo thành oanh động (vẫn, còn) là to lớn. Nguyên lực gia trì cùng một chỗ, chỉ một lần, liền đem cứng rắn băng phong phá vỡ một tầng nhợt nhạt bậc thang.

Tất cả mọi người là mừng rỡ, này băng phong quả nhiên yêu cầu mọi người đồng lòng hợp lực. Đây tuyệt đối không phải là một thêm một hiệu quả, mà là xa xa lớn hơn một thêm một.

Mạc Vô Kỵ bởi vì tu vi thấp nhất, bị phân ở tại rất vùng ven, nơi này là chỗ nguy hiểm nhất, hắn lại không có bất kỳ biện pháp nào cự tuyệt. Tại biết nơi này khả năng có vô lượng mất hồn tinh sau đó, Mạc Vô Kỵ liền kiên định muốn (phải) leo lên.

Cũng may Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ côn uy lực cũng không tệ lắm, ngược lại không ai cự tuyệt hắn tham gia. Dù sao đối với nơi này người còn lại mà nói, chỉ có Thác Mạch cảnh Mạc Vô Kỵ, căn bản cũng không khả năng cạnh tranh Chân Thần Chi Hoa, coi như là một cái miễn phí sức lao động.

Tiếng sấm một đường hướng về phía trước, băng cặn bã văng tứ phía, mọi người cũng là chậm rãi hướng đỉnh núi di động. Đang lúc mọi người phía sau, là một cái vặn vẹo băng đường, này đường băng tại trên băng phong đi thành 's' hình, uốn khúc hướng về phía trước.

Chỉ một ngày, một đám người liền bò đến băng phong giữa sườn núi chỗ. Phía sau 's' hình băng đường cũng là dần dần không rõ.

- Bằng hữu, ta cho rằng nơi này tất cả mọi người đánh giá thấp ngươi, ta là Thịnh Khí Ngọc, đến từ Kim Thương Tông.

Cùng Mạc Vô Kỵ rất đến gần là một người vóc người trung đẳng thanh niên, hắn càng lên cao lại càng kinh dị. Bởi vì Mạc Vô Kỵ mở đi ra thang băng mặt đường cũng không so với hắn mở ra diện tích ít, thậm chí còn nhiều hơn một chút. Càng làm cho hắn không hiểu là, Mạc Vô Kỵ mỗi lần mở băng đường, đều có thể trước dùng thiết côn đánh ra một

cái hơi sâu một chút băng động, này muốn (phải) lãng phí càng nhiều hơn nguyên lực. Điều này làm cho hắn nhận thức đến, thực lực của Mạc Vô Kỵ không chỉ là Thác Mạch đơn giản như vậy.

- Mạc Vô Kỵ, tán tu. Thịnh huynh tên, ngược lại rất có cá tính.

Mạc Vô Kỵ cũng là khẽ mỉm cười, một đường mở lại đây, hắn nhìn ra cái này thực lực của Thịnh Khí Ngọc hắn là tại Trúc Linh tầng bốn trên dưới. Bất quá sự chịu đựng dường như cũng sẽ không mạnh hơn hắn bao nhiêu, hắn một đường đến cũng không có dùng đan dược, vẫn như cũ còn có dư lực, Thịnh Khí Ngọc này dường như có chút mệt mỏi.

Thịnh Khí Ngọc tự giễu cười:

- Tên của ta là chính bản thân đổi, nguyên danh gọi thịnh đủ ngọc. Thịnh gia ra một thiên tài tu sĩ Thịnh Hòa Thân, cho nên muốn muốn cho chúng ta buông tha tuyệt đại đa số tài nguyên tu luyện toàn bộ đi chồng chất cái kia Thịnh Hòa Thân. Ta không cam lòng, rời đi thịnh gia, sau cùng may mắn tiến vào Kim Thương Tông.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng là có chút nghi hoặc, Thịnh Khí Ngọc này tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực danh ngạch là từ địa phương nào tới? Bất quá loại chuyện này hắn sẽ không hỏi chính là.

- Mạc huynh một cái tán tu, có thể đi đến nơi đây...

Thịnh Khí Ngọc một câu lời còn chưa nói hết, một cổ băng hàn cuồng phong cuốn tới.

Này đạo cuồng phong không có bất kỳ điềm báo, liền đột ngột lại đây.

Bản người tới nơi này tại trên băng phong mở ra một ngày, cũng không có gặp phải cuồng phong tập kích, đều cảm thấy có lẽ trước ý nghĩ quá mức bảo thủ. Không nghĩ tới đang ở mọi người vừa mới buông

lỏng một phần cảnh giác thời điểm, này cổ cuồng bạo gió lạnh đột ngột kéo tới.

Thập mấy đạo nhân ảnh bị cuồng phong cuốn, trực tiếp từ nơi này 's' hình băng trên đường biến mất. Từ loại địa phương này bị cuốn đi, sống dưới khả năng tới được trên cơ bản đã không còn bao nhiêu.

Mạc Vô Kỵ cùng Thịnh Khí Ngọc đồng dạng bị này cổ cuồng bạo gió lạnh cuốn giữa, Mạc Vô Kỵ phản ứng cực kỳ cấp tốc, hắn gần như là tại cuồng phong mới vừa tới thời điểm liền té nhào vào thang băng thượng (trên), đồng thời rút ra đao nhọn cắm vào cái kia băng trong động. Cả (chỉnh) cái động tác mây bay nước chảy lưu loát sinh động, không có lãng phí nửa hơi thời gian, hiển nhiên không biết âm thầm nghĩ tới bao nhiêu lần.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ còn kịp đưa tay sau này một trảo.

Đã bị gió lạnh cuốn ra thang băng Thịnh Khí Ngọc vận khí không tệ, một chân bị Mạc Vô Kỵ nắm ở trong tay, cả người cũng té ở thang băng bên trên.

Người một rồi ngã xuống, đã bị cuồng phong bao trùm lực lượng liền (muốn) phải nhỏ rất nhiều. Thịnh Khí Ngọc nhanh chóng gắt gao bắt được phía sau trên thang băng vũng, nửa điểm cũng không dám buông ra.

Gào thét băng hàn cuồng phong tới nhanh, đi cũng nhanh. Chờ cuồng phong biến mất thời điểm, mọi người mới phát hiện, thang băng tu sĩ ít đi mười mấy, rất nhiều vị trí vắng vẻ hẳn lên.

- Mạc đại ca, cám ơn ngươi.

Tuy tiện Thịnh Khí Ngọc tu vi cao hơn Mạc Vô Kỵ, lúc này hắn cũng là kích động khom người hướng Mạc Vô Kỵ cảm tạ, miệng nói đại ca.

Mạc Vô Kỵ vừa mới cứu hắn một mạng, hắn cảm tạ là phát ra từ đáy lòng. Phải biết rằng vừa rồi loại tình huống đó, coi như là tới kịp đưa tay, đổi thành người khác vậy cũng là chắc chắn sẽ không đưa tay. Dưới tình huống đó đưa tay cứu người, chẳng khác nào đưa chính bản thân nguy hiểm hơn cảnh giới.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Thịnh Khí Ngọc vai, cười hắc hắc nói:

- Đừng để ý, ta đã nói với ngươi, ta rất vui lòng chính là giúp người làm niềm vui. Ngươi xem ta không phải là ở chỗ này (vì) mọi người đào thang băng sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 141: Một Người Tốt

- Ngươi dĩ nhiên không có việc gì?

Này nam tử râu rậm kinh dị nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, hơn sáu mươi cá nhân, một cái ít đi hơn mười, Mạc Vô Kỵ ở vào rất vùng ven, thực lực lại là thấp nhất. Theo lý thuyết Mạc Vô Kỵ hẳn là thứ nhất bị cuồng phong cuốn đi, trên thực tế là bị cuốn đi hơn mười người ở giữa, chính là không có Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Ta muốn phục vụ cho mọi người, tranh thủ giúp mọi người đào được đỉnh núi, bây giờ còn chưa có đến, làm sao có thể có việc đâu nè?

- Hắn chẳng những không có việc gì, bên cạnh hắn này người cũng là hắn cứu.

Một người vóc người cao gầy nam tử quét Mạc Vô Kỵ liếc mắt nói.

Khúc Uyển Nhi rốt cục có chút tin tưởng lời của Hầu Ngọc Thừa, Mạc Vô Kỵ thật có chút cổ quái. Dưới loại tình huống này cũng không có chuyện, sẽ là một cái Thác Mạch cảnh tu sĩ có thể làm được?

Chỉ có Thịnh Khí Ngọc hiểu rõ là chuyện gì xảy ra, hắn thán phục nói:

- Mạc đại ca, ta hiện tại rốt cuộc hiểu rõ vì sao ngươi mỗi lần đều muốn phải trước đào một cái băng động, thì ra là vì bảo mệnh.

Mạc Vô Kỵ đang muốn nói chuyện, chợt nhớ tới cái gì, lập tức khom lưng nhặt lên một khối băng cặn bã. Khi khối băng cặn bã lần thứ hai bị hắn nắm trong tay thời điểm, Mạc Vô Kỵ càng là xác định một việc, trong tay hắn bắt được cũng không phải băng cặn bã, mà là một loại ngọc thạch cùng băng giống y hệt nhau.

Cái chỗ này là băng phong giữa sườn núi, xuất hiện vẻ ngoài cùng băng giống y hệt nhau ngọc thạch hắn không phải là ngẫu nhiên, duy nhất khả năng chính là, vật này là bởi vì.

Vì sao có người lại đem cái đó và băng giống y hệt nhau đồ đạc phóng ở nơi này băng phong giữa sườn núi? Trừ phi...

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ dứt khoát ngồi ở thang băng, đưa tay đặt ở hắn vừa rồi đào lên cái kia băng trong động. Lập tức Mạc Vô Kỵ thì càng thêm vững tin, cái kia băng động phía dưới không phải là băng, mà là một loại cùng băng giống y hệt nhau tảng đá tài liệu.

- Ngươi thấp như vậy tu vi có thể ở chỗ này bảo trụ mạng nhỏ đã rất tốt, không nghĩ tới tại nơi loại nguy hiểm dưới tình huống, ngươi còn muốn lấy cứu người.

Nam tử râu rậm nhìn Mạc Vô Kỵ lại là cười hắc hắc, trong lòng hắn phỏng chừng cùng Mạc Vô Kỵ tên gia hỏa như vậy, đã tuyệt tích.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, cười hắc hắc nói:

- Bởi vì ta là một người tốt, ta muốn phục vụ cho mọi người. Mọi người vui sướng mới là thật vui sướng, ta không quan hệ.

Khúc Uyển Nhi im lặng nhìn Mạc Vô Kỵ, nếu không phải nàng tận mắt thấy Mạc Vô Kỵ trước đây mượn lục chân lôi ngạc ám toán Hoắc đang hổ, nàng thật đúng là tin lời của Mạc Vô Kỵ.

Trước đây nàng cũng cho rằng Mạc Vô Kỵ là thật vô lực xuất thủ giúp một tay cứu Hoắc đang hổ, về sau nàng nhiều lần suy nghĩ cảnh

tượng lúc đó, sợ rằng Mạc Vô Kỵ chẳng những không phải là không có thể cứu Hoắc đang hổ, chính là này đầu lôi ngạc, cũng là hắn cố ý dẫn công kích Hoắc đang hổ.

Tại biết Mạc Vô Kỵ là một cái tam phẩm Nhân Đan Sư, thậm chí còn tại Ngũ Hành đan đấu giữa thu được thứ tự sau đó, Khúc Uyển Nhi liền khẳng định Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không phải là trong miệng hắn cái loại này phục vụ cho mọi người, vô điều kiện người tốt. Bất quá nàng đối với Mạc Vô Kỵ cũng không ghét chính là, Mạc Vô Kỵ con người rắn rỏi hình tượng tại nàng đáy lòng rất sâu, nàng phi thường kính phục Mạc Vô Kỵ người như thế. Đối với Hoắc đang hổ loại này rác rưởi, chết thì chết.

Hầu Ngọc Thừa bộc phát khẳng định hắn nhìn không sai, Mạc Vô Kỵ không đơn giản. Hắn cũng là vỗ tay một cái nói:

- Mọi người không ngừng cố gắng tiếp tục động thủ, lần sau cuồng phong tới được thời điểm chú ý một chút, dù sao thứ này không có dấu hiệu nào.

Mạc Vô Kỵ trong lòng có chút chần chờ, hắn đã không muốn tiếp tục đi lên đào. Hắn suy đoán này băng phong dưới, rất có thể là một loại cùng băng như nhau tài liệu xây thành một cái đại hình kiến trúc. Hắn nghĩ là nếu là liền từ cái chỗ này đi xuống đào, một mình hắn có thể hay không đào thông.

- Mọi người chờ một chút... Nơi này có không phải là băng đồ đạc, hắn là băng ngọc thạch...

Một kinh hỉ thanh âm kêu lên, lập tức một nữ tử giơ lên một khối vỡ băng cặn bã.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, xem ra không phải là một mình hắn phát hiện. Vừa rồi mọi người vì tránh né cuồng phong, đều là ngã nhào xuống đất, người khác phát hiện cũng rất như thường.

Này mặt đầy râu nam tử nắm lấy nữ tử trong tay băng cặn bã, đang dùng rất trong thời gian ngắn nhận rõ sau đó, liền khẳng định nói:

- Vị đạo hữu này nói không sai, phía dưới không phải là băng.

Hầu Ngọc Thừa cũng một bước nhảy lại đây, nhận lấy khối kia băng cặn bã. Mấy hơi thở sau đó, Hầu Ngọc Thừa đem vật cầm trong tay băng cặn bã đưa cho một người khác tu sĩ, cũng là gật đầu:

- Nếu là ta không có đoán sai, phía dưới này hẳn là một cái cực lớn cung điện. Cái cung điện này toàn bộ là dùng băng ngọc thạch xây dựng mà thành, không biết người nào có lớn như vậy quyết đoán cùng thủ bút.

Nghe được lời của Hầu Ngọc Thừa, tất cả mọi người là cũng hút hơi lạnh.

Cùng loại này băng phong như nhau to lớn băng ngọc thạch đại điện? Này cần đi bao nhiêu băng ngọc thạch, những thứ này băng ngọc thạch nếu mà toàn bộ chuyên chở ra ngoài, phải thay đổi bao nhiêu kim tệ?

- Ta kiến nghị mọi người từ nơi này đi xuống đào.

Ngắn ngủi trầm mặc sau đó, lại có một người tu sĩ đứng ra nói.

So với này đỉnh núi này không lớn có thể tin Chân Thần Chi Hoa, phía dưới này đại điện càng là hấp dẫn người.

Đề nghị này không có bất kỳ người nào phản đối, tất cả mọi người mắt bốc kim quang nhìn chằm chằm dưới chân, có lẽ chờ bọn họ đúng là một tòa tràn ngập bảo khố đại điện.

Thịnh Khí Ngọc thấy Mạc Vô Kỵ tiện tay lại đem một khối vỡ băng cặn bã vứt bỏ, trong lòng hắn càng là khẽ động. Mặc dù hắn không có đi kiểm tra khối kia vỡ băng cặn bã, hắn cũng có thể nghĩ đến khối kia vỡ băng cặn bã chính là băng ngọc thạch. Nói cách khác, Mạc Vô Kỵ sớm liền phát hiện băng ngọc thạch, chỉ là không có nói ra mà thôi.

Nghĩ đến Mạc Vô Kỵ mới Thác Mạch cảnh giới, thực lực chân thật cũng không so với hắn thấp, hơn nữa còn có thể ở này băng phong cuồng phong dưới bảo trụ một mạng. Không chỉ như thế, hắn còn cứu mình một người. Phải biết rằng lúc đó Mạc Vô Kỵ ở vào vị trí, mới đúng là dễ dàng nhất bị cuồng phong cuốn đi vị trí.

Thịnh Khí Ngọc trong lòng thầm hạ quyết tâm, nhất định phải giao hảo Mạc Vô Kỵ người này, này chẳng những là hắn ân nhân cứu mạng, còn nhất định là một cái tiền đồ quang minh người thông minh.

Mấy chục món pháp bảo không nữa mở thang băng đường, mà là bắt đầu đi xuống oanh kích.

To lớn khối băng bị đập phi, lỗ tròn cũng là càng lúc càng lớn.

- Phía dưới này quả nhiên là một cái băng ngọc thạch kiến trúc.

Nam tử râu rậm nắm lên một khối chậu rửa mặt lớn nhỏ vỡ băng cười ha ha, trong tay hắn vỡ băng nhưng thật ra là một khối băng ngọc thạch.

- Cũng có thể là Băng Ngọc Phong.

Một cái hơi một phần thanh âm lạnh như băng cắt đứt nam tử râu rậm mừng như điên.

Nam tử râu rậm nụ cười trên mặt trong nháy mắt thu liễm, hắn hừ một tiếng, không nói gì, mà là tế xuất nhỏ lân trùy dùng sức đánh xuống.

Không phải là hắn không muốn nói chuyện, mà là hắn biết đối phương nói đúng, bởi vì đích xác có khả năng loại này băng phong chính là một tòa Băng Ngọc Phong. Lớn như vậy Băng Ngọc Phong tuy rằng chưa từng nghe qua, không có nghĩa là không tồn tại.

Mạc Vô Kỵ trong lòng rất rõ ràng, đây không phải là Băng Ngọc Phong, nhất định là một tòa thật to đại điện. Dù cho đây là Băng Ngọc Phong, này Băng Ngọc Phong trung gian cũng bị người móc rỗng, xây xong một ngôi đại điện.

Hắn từ chân núi một đường đào thang băng đường đến nơi đây, hoàn toàn có thể nhận rõ ra thanh âm bất đồng. Mặc dù mọi người đào cái (cái hố) này sâu chưa tới một trượng, đã có nhỏ nhẹ ông ông chi âm, điều này nói rõ phía dưới là trống không.

- Mặc kệ này có đúng hay không băng phong, phía dưới này đều hẳn là một cái đại điện. Ta đã nghe được thanh âm bất đồng, mọi người ra lại một thanh khí lực.

Hầu Ngọc Thừa lúc này đứng ra nói chuyện.

Hầu Ngọc Thừa tu vi cũng không tính tối cao, nhưng hắn xuất thân Thiên Ma Tông. Ở chỗ này không có Vấn Thiên Học Cung tu sĩ tình huống dưới, Thiên Ma Tông địa vị tuyệt đối rốt cuộc số một số hai. Cộng thêm chính hắn cũng có năng lực, nói lên kiến nghị đến bây giờ cũng không có cái gì sai lầm. Cho nên hắn một nói ra tiếp tục đào, mọi người đều là không có dị nghị.

Pháp bảo đánh vào băng phong 'Rầm rầm' âm thanh liên miên không ngừng, tất cả mọi người không có lười biếng, đều là toàn lực oanh kích ngọn núi này.

Trên đường lại có một lần cuồng phong bao trùm lại đây, bất quá lần này một người cũng không có bị cuốn đi. Mọi người đã ở vào dưới chân băng phong, cuồng phong cửu thành uy lực đều bị ngăn cản ở bên ngoài.

- Đều đào thời gian dài như vậy, còn không có phản ứng. Này còn bao lâu, mới có thể đào ra?

Một người tu sĩ có chút lòng tin không đủ hỏi một câu.

Nương theo thanh âm hắn chính là một trận 'Rầm' âm hưởng, tại tên tu sĩ này câu hỏi đồng thời, Mạc Vô Kỵ thiết côn đánh vỡ ra một đạo đen kịt cửa động.

- Đã thông!

Mừng rỡ vô cùng nam tử râu rậm thứ nhất rơi vào Mạc Vô Kỵ bên người, trong tay nhỏ lân trùy cũng là đánh vào Mạc Vô Kỵ vừa rồi ầm mặc cửa động, này cửa động bị đập lớn hơn nữa, phía dưới là một mảnh đen như mực, cái gì đều không nhìn thấy. Ngay cả vỡ băng hạ xuống đi, cũng không nghe được hồi âm.

- Tiểu tử ngươi không sai, dĩ nhiên là người thứ nhất đánh vỡ ra cái chỗ này, ha ha ha ha...

Nam tử râu rậm cười ha ha.

Lúc này tất cả mọi người đình chỉ tiếp tục oanh kích, Mạc Vô Kỵ cùng nam tử râu rậm hai người đánh văng ra ngoài động lớn đủ để để cho vài người đồng thời đi vào, căn bản cũng không có cần phải đem điều này cửa động tiếp tục ầm to lớn. Vạn nhất lại đem này đại điện đánh sập tháp, đó mới là cái được không bù đắp đủ cái mất.

- Mạc huynh, đa tạ, lần này ta là nhờ ngươi.

Hầu Ngọc Thừa cũng đi tới Mạc Vô Kỵ bên người, ôm quyền đối với Mạc Vô Kỵ cảm tạ một câu.

Hầu Ngọc Thừa vốn là rốt cuộc một cái người dẫn đường, hắn đều cảm tạ Mạc Vô Kỵ, còn lại tu sĩ ở giữa, cũng có người lại đây đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu, hoặc là ôm quyền cảm tạ một câu.

- Vậy làm sao đi xuống? Ai biết phía dưới này sâu cỡ nào?

Nam tử râu rậm nhìn chằm chằm đen nhánh, sâu không lường được cửa động cau mày nói.

Cái chỗ này sâu như vậy, không ai ánh mắt có thể thấy dưới đáy, dù sao liên vỡ băng hạ xuống hồi âm đều không nghe được. Hoặc là nói ngoại trừ Mạc Vô Kỵ bên ngoài, không ai có thể thấy phía dưới này tới cùng có cái gì.

Mạc Vô Kỵ mặt ngoài ung dung thản nhiên, trong lòng đã là mừng như điên không dứt. Hắn không nghĩ tới thần niệm còn có loại công dụng này, ánh mắt của hắn đồng dạng là thấy không rõ lắm phía dưới rốt cuộc là cái gì, thế nhưng thần niệm của hắn lại có thể rõ ràng quét phía dưới đồ đạc.

Phía dưới này đích thật là một cái lớn vô cùng cung điện, từ nơi này đến cung điện dưới đáy ước chừng một trăm thước cao. Một trăm thước cao, bất luận cái gì một người bình thường hạ xuống đi cũng là ngã chết phần. Nơi này không có có một người bình thường, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng coi như là nơi này mọi người cùng nhau nhảy xuống, tối đa cũng chỉ là có mấy cái bị thương mà thôi.

Đại điện bốn phía, dường như có mười mấy đại môn. Đại điện ánh sáng còn lơ lửng mấy cái vật thể không rõ, thoạt nhìn thật giống như đèn đóm bình thường giống nhau.

- Ta trước nhảy xuống giúp mọi người thăm dò đường xá một chút.

Đang ở tất cả mọi người suy nghĩ có đúng hay không dùng dây thừng đi xuống thời điểm, Mạc Vô Kỵ đột nhiên nói.

- Ngươi nhảy xuống?

Chẳng những là nam tử râu rậm, người ở chỗ này đều khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ. Tên này điên rồi sao? Hay là nói hắn thật là đến vì mọi người dâng hiến sinh mạng?

Mạc Vô Kỵ nghiêm nghị nói:

- Ta đã nói là, ta là một người tốt, đến chính là nơi này vì mọi người phục vụ, mọi người chờ ta tin tức tốt.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ không chút do dự nhảy xuống.

- Người nào có minh quang thạch?

Gần như là tại trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ nhảy xuống, có người nhớ lại minh quang thạch.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 142: Chiếc Nhẫn Trữ Vật Cùng Chìa Khóa Đồng

Những lời này thức tỉnh mọi người, Mạc Vô Kỵ như nhau nghe được. Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm lo lắng, một khi có người xuất ra minh quang thạch bỏ lại, rất rõ ràng liền có thể thấy cái chỗ này chỉ có chừng một trăm thước. Chừng một trăm thước cao, ánh sáng còn có một chút có thể đạp chân địa phương, đối với nơi này bất luận kẻ nào đều không tồn tại nguy hiểm.

Mạc Vô Kỵ chân tại nơi cùng loại đèn đóm địa phương đạp vài cái, rất nhanh thì rơi vào trên mặt đất. Mặt đất rất cứng rắn, không biết là tài liệu gì xây thành, Mạc Vô Kỵ nặng nề rơi trên mặt đất, cũng không có một thanh âm.

Bên trong đại điện không khí không phải là rất lưu thông, mùi có chút môi buồn bực. Mạc Vô Kỵ trong thời gian ngắn nhất quan sát một chút bốn phía, bốn phía có hơn hai mươi cái thông đạo, những thông đạo này căn bản cũng không biết đi thông nơi nào. Tại đại điện chính giữa, còn có một cái thạch đỉnh. Thạch đỉnh vùng ven đeo lấy một cổ thi thể, Mạc Vô Kỵ thần niệm trước hết nhìn thấy là cổ thi thể này trong tay nắm một thanh một chìa khóa đồng, chìa khóa đồng có một thước dài hơn.

Mạc Vô Kỵ trước tiên liền vọt tới, lại đem cái chìa khóa này thu hồi đưa vào túi trữ vật, hoặc là là bởi vì hắn tốc độ quá nhanh, thi thể y phục trên người bị hắn mang theo gió cuốn đi một phần.

Mạc Vô Kỵ dùng tốc độ nhanh nhất lần thứ hai rời đi thi thể vị trí, lúc này, vài cái minh quang thạch rơi xuống, đem điều này đại điện hạ mặt soi sáng còn như ban ngày.

- Các vị bằng hữu, phía dưới này rất an toàn, đều có thể xuống.

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu lớn tiếng kêu lên.

Trên thực tế ở ngoài sáng quang thạch phát huy tác dụng sau đó, căn bản cũng không cần Mạc Vô Kỵ gọi, tất cả mọi người biết phía dưới này rất an toàn.

Hơn bốn mươi đạo thân ảnh từng cái một rơi xuống, rất nhanh thì toàn bộ đứng ở cái này môi buồn bực trong đại điện.

Lúc này không ai tới kịp đi quan tâm Mạc Vô Kỵ, tất cả mọi người lại đem ánh mắt trừng như chuông đồng bình thường giống nhau, tìm kiếm lấy cái này đại điện, muốn từ trong đại điện tìm được một phần manh mối.

Này cụ thạch đỉnh bên thi thể cũng là tại trước tiên bị phát hiện, nam tử râu rậm tu vi tối cao, hắn cũng là nhanh nhất một cái rơi vào bên cạnh thi thể.

Lúc này xuống mọi người phát hiện này bên trong đại điện ngoại trừ đơn giản một chút vách đá bức tranh bên ngoài, chỉ có chừng hai mươi cái thông đạo. Có khả năng nhất là bảo vật, phải là thạch đỉnh bên cạnh thi thể. Cho nên tại nam tử râu rậm rơi vào bên cạnh thi thể thời điểm, tất cả mọi người cấp tốc lại đây lại đem nam tử râu rậm vây vào giữa.

Mấy chục người lại đây mang theo gió nhẹ, để cho cổ thi thể này phát sinh một tiếng rầm, lập tức sụp xuống trên mặt đất. Chính là thi thể xương cốt cũng hóa thành bụi.

- PHỐC

một tiếng hầu như không nghe được âm hưởng tại đây im ắng trong đại điện đặc biệt rõ ràng, cái này thanh âm rất nhỏ hấp dẫn ánh mắt mọi người, một quả mang theo loang lổ dấu vết nhẫn rơi trên mặt đất lăn ra ngoài.

Cái giới chỉ này vừa lúc lăn đến một người hoàng y tu sĩ bên người, người này hoàng y tu sĩ trước tiên liền đem cái giới chỉ này bắt lại.

Chiếc nhẫn trữ vật?

Mọi ánh mắt đều tập trung vào người này hoàng y tu sĩ trên người, một chiếc nhẫn trữ vật trân quý bao nhiêu không, ai cũng rõ ràng.

Không muốn nói chiếc nhẫn trữ vật, coi như là túi trữ vật, cũng không phải là người nào đều có thể có. Nơi này hơn bốn mươi người, có thể bản thân có túi trữ vật không cao hơn phân nửa. Phải biết rằng có thể tới Ngũ Hành Hoang Vực, cái nào không phải là tông môn tinh anh? Coi như là như vậy, cũng không phải tất cả mọi người có thể bản thân có túi trữ vật.

Bởi vậy có thể thấy được, so với túi trữ vật không gian lớn hơn nữa, mang theo dễ dàng hơn, phòng ngự hiệu quả càng là tốt ra gấp mấy lần chiếc nhẫn trữ vật nên có bao nhiêu trân quý.

- Lại đem nhẫn gọi ra.

Nam tử râu rậm nhìn chằm chằm người này hoàng y tu sĩ, giọng nói bất thiện nói.

Này hoàng y tu sĩ có chút sợ hãi, cần phải hắn nhường ra này một quả đã thuộc về hắn chiếc nhẫn trữ vật, hắn thực sự không cam lòng. Hắn thấy, đây là hắn cơ duyên a.

- Dựa vào cái gì? Cái giới chỉ này là ta đạt được, ngươi vô duyên vô cớ liền (muốn) cầm đi...

Này hoàng y tu sĩ cắn răng, (vẫn, còn) là hơi âm rung nói.

Có lẽ trong lòng hắn cũng biết, chiếc nhẫn trữ vật căn bản là không gánh nổi, hiện tại hắn chỉ là đang suy nghĩ đòi hỏi một phần chỗ tốt mà thôi.

Mạc Vô Kỵ âm thầm lắc đầu, nếu là đổi thành lời của hắn, hắn sẽ không chút do dự lại đem chiếc nhẫn trữ vật ra bên ngoài. Coi như là hắn muốn đòi chỗ tốt, cũng sẽ không nói chuyện như vậy, tối đa nói, chiếc nhẫn trữ vật ta (không muốn), ngươi cầm ít đồ để đổi.

Nam tử râu rậm nhe răng cười một tiếng, trong tay nhỏ lân trùy cuồn cuộn nổi lên vô số lân quang, cuồng bạo nguyên khí bao trùm đi ra, ngay cả đứng ở chỗ xa nhất Mạc Vô Kỵ đều cảm giác được bực mình. Một loại khí tức tử vong áp lực lại đây, để cho hắn khó có thể hô hấp.

Nguyên bản vây quanh nam tử râu rậm tu sĩ đều tránh ra, này hoàng y nam tử không nghĩ tới chòm râu nam một câu nói cũng không nói, lập tức động thủ. Giờ khắc này, hắn liên tránh ra một chút đều làm không được.

- PHỐC!

Huyết quang văng khắp nơi, này hoàng y nam tử bị chòm râu nam một trùy trực tiếp đánh giết.

Chòm râu nam đi tới, lại đem rơi trên mặt đất chiếc nhẫn trữ vật nhặt lên, đeo vào trong tay chính mình, ánh mắt chung quanh nhìn một chút.

Không người nào dám nói chuyện, Nguyên Đan Cảnh này chỉ có một mình hắn. Này áo vàng nam tử tu vi phỏng chừng đều bước vào Thoát Phàm sơ kỳ, đối mặt nam tử râu rậm liên phản kháng đường sống cũng không có. Nguyên bản vây quanh chòm râu nam đoàn người cũng không tự chủ mau tránh ra qua một bên, tại kiến thức chòm râu nam lợi hại sau đó, không ai muốn tìm cái chết.

Mạc Vô Kỵ cảm nhận được nam tử râu rậm trong mắt sát ý, trong lòng nhất thời trầm xuống. Này chòm râu nam cường đại như vậy, nếu là nổi lên tâm muốn đem nơi này mọi người chém tận giết tuyệt, đó cũng không phải là không thể nào.

Nhất thiết phải đi, Mạc Vô Kỵ đang muốn mượn cớ tiên tiến vào một cái lối đi, chợt nghe đến Hầu Ngọc Thừa cười ha ha nói:

- Nếu nơi này không có bảo vật, vậy ta liền lựa chọn một cái lối đi đi trước. Uyển nhi sư muội, Mạc huynh, cùng đi sao?.

Đang khi nói chuyện, Hầu Ngọc Thừa đã cấp tốc tiến vào một cái lối đi, Khúc Uyển Nhi chặt đi theo vào.

Mạc Vô Kỵ không cùng (theo) Hầu Ngọc Thừa cùng đi, hắn lựa chọn cách hắn gần nhất một cái lối đi, cấp tốc lắc mình tiến vào.

Còn lại các tu sĩ cũng đều phản ứng kịp, đều lựa chọn thông đạo rời đi cái này đại điện.

Nam tử râu rậm trong mắt hung mang rốt cục tán đi, tại hắn giết hoàng y nam tử trong nháy mắt, hắn đích xác muốn lại đem nơi này mọi người toàn bộ chém tận giết tuyệt. Bất quá hắn cũng có lo lắng, nơi này có ít nhất vài nửa bước nguyên đan tồn tại, hơn bốn mươi người liên thủ vây công hắn một cái, hắn có thể hay không giết sạch này là một chuyện. Một khi giết không hết, hắn đi ra ngoài liền khó qua.

Hầu Ngọc Thừa tại hắn còn chưa quyết định thời điểm trực tiếp rời đi, để cho hắn yên tâm bỏ quên động thủ. Nhiều như vậy thông đạo, ai biết đều đi thông địa phương nào? Hắn tuyệt không khả năng lại đem mọi người toàn bộ giết hết.

Mạc Vô Kỵ dùng tốc độ nhanh nhất vọt vào thông đạo, phi nước đại mấy phút sau, Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa cho là mình có rồi ảo giác. Rõ ràng này là băng sơn dưới, hắn hết lần này tới lần khác cảm nhận được một loại cực độ cực nóng. Hơn nữa theo hắn càng đi về trước, thân thể càng nhiệt.

Lại là mấy phút sau, Mạc Vô Kỵ ngừng lại, trước mặt hắn cư nhiên chỉ là một rất lớn thạch thất. Ở thạch thất trung gian hắn nhìn thấy một cái chậu rửa mặt lớn nhỏ địa hỏa miệng, địa hỏa không ngừng phun trào

ra hỏa diễm, nếu là ngọn lửa này lại thêm một phần nham thạch nóng chảy mà nói, Mạc Vô Kỵ còn tưởng rằng hắn đi tới miệng núi lửa.

Linh khí nồng nặc để cho Mạc Vô Kỵ hận không thể lập tức ngồi xuống tu luyện, càng làm cho Mạc Vô Kỵ kích động là, hắn tại ngọn lửa này miệng nhìn thấy một khối lớn chừng quả đấm màu đỏ tinh thể. Khối này màu đỏ tinh thể trôi lơ lửng trên mặt đất hỏa miệng ngay phía trên, giống như bị khí lưu nâng lên đến bình thường giống nhau.

Ở chung quanh trên mặt đất, Mạc Vô Kỵ còn nhìn thấy rất nhiều hỏa tinh thạch. Những thứ này hỏa tinh thạch tùy tiện một khối đều so với hắn đã từng lấy được độ tinh khiết cao hơn ra nhiều lắm.

Mạc Vô Kỵ một bước liền nhảy đi qua, trong tay Thiên Cơ côn trực tiếp đánh, Thiên Cơ côn lại đem ngọn lửa kia trên miệng phương màu đỏ tinh thể đẩy ra sau đó, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên liền đem này lớn chừng quả đấm màu đỏ tinh thể thu vào túi trữ vật.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ cũng không có trước tiên đi nhặt này hỏa tinh thạch, thần niệm của hắn nhìn thấy có hai người cấp tốc tới gần.

- Di, thật là nhiều hỏa tinh thạch, còn là cao độ tinh khiết.

Một người trong đó lập tức ngạc nhiên mừng rỡ gọi một câu.

Mặt khác này người đưa mắt rơi vào Mạc Vô Kỵ trên người, Mạc Vô Kỵ đứng ở một bên, dường như mới vừa đến nơi đây. Nhìn xem trên mặt đất hỏa tinh thạch phân bố, phỏng chừng Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp động thủ.

- Nơi này không có chuyện của ngươi, ngươi rời đi sao?.

Phía sau này người nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, giọng nói lạnh như băng nói.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Hai vị xin cứ tự nhiên, ta tiến đến chính là vì hai vị dò đường, hiện ở chỗ này không có việc gì, ta liền đi, tạm biệt a.

Nhất định phải (gặp lại), tuy tiện Mạc Vô Kỵ biết vật trân quý nhất bị hắn lấy đi, hai người này lớn lối như thế gọi hắn đi, liên một chút canh cũng không cho hắn uống, để cho hắn làm sao không nộ. Chờ tương lai (gặp lại) thời điểm, hắn lại đòi nợ. Hiện tại tu vi của hắn muốn đối phó hai người này, hiển nhiên là lấy trứng chọi đá.

- Người này cũng là có chút thức thời.

Thấy Mạc Vô Kỵ rời đi, lúc trước tên tu sĩ kia cười hắc hắc nói.

Để cho Mạc Vô Kỵ đi này người khinh thường hừ một tiếng:

- Một cái theo đuôi mà thôi, nếu là hắn không biết điều, ta sớm một cái tát đập chết hắn. Nhìn xem tại phân thượng hắn miễn phí làm lao động, lại liều chết dò đường, cho hắn một cái đường sống cơ hội.

Mạc Vô Kỵ đã cấp tốc rời đi cái lối đi này, thời điểm hắn lần thứ hai trở lại đại điện, đại điện sớm đã không có một bóng người.

Mạc Vô Kỵ bốn phía nhìn một chút, rất nhanh thay đổi một cái lối đi đi vào, hắn biết những thông đạo này đại bộ phận đều cũng có người. Cho nên hắn cũng không đi tới để, mà là đang ở gần tới cùng thời điểm, dùng thần niệm quan sát một chút. Một khi có người, hắn lập tức lui về. Dùng hắn thực lực như vậy, coi như là tìm được thứ tốt, cũng không tới phiên hắn để cướp đoạt.

Ngoại trừ tại điều thứ nhất thông đạo tìm được một khối lóng lánh trong sáng màu đỏ tinh thể ra, điều thứ hai thông đạo, hắn nhìn thấy hai tên tu sĩ đang đánh đấu, dường như đang tranh đoạt thứ gì. Điều thứ ba thông đạo, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy một cái to lớn thủy đàm, bên đầm nước có 3 tên tu sĩ nhìn chằm chằm.

Thứ tư thông đạo, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy một cây gỗ to lớn vòng tròn, vòng tròn gỗ bên chỉ có một người đang quan sát.

Thứ năm cái lối đi Mạc Vô Kỵ nhìn thấy mặt đầy râu tên gia hỏa này, ngoại trừ tên này ra, còn có hai cổ thi thể.

Phía trước vài cái lối đi Mạc Vô Kỵ cũng không đi vào, này chòm râu tên gia hỏa hắn càng là không muốn trêu chọc.

Mạc Vô Kỵ cấp tốc lui về lại tiến vào thứ sáu cái lối đi, cái lối đi này hắn cuối cùng không có phát hiện bất luận kẻ nào nữa. Bởi vì cái lối đi này bị một cánh cửa đá khổng lồ ngăn trở, từ nơi này cửa đá tình huống chung quanh xem, đã có người ở nơi này công kích qua. Hắn là cảm thấy công kích đối với cửa đá không có bất kỳ ảnh hưởng, lúc này mới thối lui.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt rơi vào trên cửa đá, lập tức kích động, hắn tại trên cửa đá nhìn thấy một cái rất lớn lỗ khóa, mà trong tay hắn vừa lúc có một thanh chìa khóa đồng dài hơn một thước.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 143: Đáng Sợ Băng Hàn

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có cân nhắc, trực tiếp nắm lên cái chìa khóa sẽ đưa vào cửa đá lỗ khóa, nếu là ở địa phương khác, có lẽ hắn sẽ tỉ mỉ quan sát một chút, mới làm tiếp hành động này.

Thế nhưng nơi này, không phải do hắn có nửa điểm do dự, nói không chừng sau một khắc sẽ có người lại đây. Huống chi để cho Mạc Vô Kỵ yên tâm là, nơi này trước đây không lâu bị người cường lực oanh kích qua, coi như là có nguy hiểm gì, cũng sẽ không đợi được hắn đến mới xuất hiện.

Cái chìa khóa cực kỳ xứng đôi đưa vào lỗ khóa, Mạc Vô Kỵ tay hơi lắc một cái, cửa đá phát sinh dát chi thanh âm, từ từ mở ra.

Một loại cực độ khí tức băng hàn thẩm thấu đi ra, Mạc Vô Kỵ thần niệm quét đi vào, chỉ có thể nhìn thấy một mảnh trắng xóa, ánh mắt càng là cái gì đều không nhìn thấy. Đang ở Mạc Vô Kỵ còn muốn tiếp tục quan sát một chút thời điểm, thần niệm của hắn quét ngoài trăm thước, hai tên tu sĩ đã thận trọng đi đến.

Mạc Vô Kỵ đưa nhanh chóng rút ra cái chìa khóa, thân hình lóe lên chuyển vào thật dày cửa đá. Cửa đá vẫn còn đang đánh mở ra, Mạc Vô Kỵ dùng sức đóng một cái, không phản ứng chút nào. Hắn chỉ có thể tùy vào cửa đá đi, bất chấp chỗ sâu băng hàn, cứ như vậy vọt vào.

- Nơi này có một cái cửa đá...

Tu sĩ đi ở phía sau phát hiện bị Mạc Vô Kỵ mở ra cửa đá, lập tức ngạc nhiên mừng rỡ nói.

Phía sau tu sĩ là một nữ tử, nàng đồng dạng nhìn thấy cửa đá, nàng rất nhanh thì phát hiện cửa đá đang đang đóng.

Trước cửa đá mở ra thời điểm, Mạc Vô Kỵ muốn mạnh mẽ đóng cửa, kết quả không có làm được. Hiện tại Mạc Vô Kỵ tiến vào trong chỗ sâu sau đó, này cửa đá ngược lại tự động bắt đầu đóng.

- Có nên đi vào hay không?

Nam tu nghi ngờ hỏi một câu.

Nữ tử căn bản cũng không có trả lời nam tu mà nói, thân hình của nàng tăng nhanh, trong thời gian ngắn nhất vọt vào cửa đá. Nàng dùng hành động của mình nói cho nam tu, có nên đi vào hay không.

Thấy nữ tu đi vào, nam tử kia cũng tăng nhanh tốc độ, theo nữ tu phía sau vọt vào cửa đá sau đó. Tại hai người này xông vào sau đó, cửa đá phát sinh một tiếng hùng hậu âm hưởng, lần thứ hai đóng.

- Hà sư muội, đây là địa phương nào?

Sau đó vào nam tu phát hiện cái chỗ này căn bản là một mảnh trắng xóa, lập tức hỏi một tiếng.

Hà sư muội không có trước tiên trả lời, hiển nhiên đang quan sát tình huống chung quanh, sau đó nàng lấy ra một quả minh quang thạch. Sau một khắc nàng liền cẩn thận hồi đáp:

- Không nghĩ tới minh quang thạch ở chỗ này căn bản cũng không có tác dụng, tuy rằng ta không biết đây là địa phương nào, nhưng cái chỗ này có cửa đá, khẳng định không đơn giản. Hơn nữa...

Nói tới chỗ này, hà sư muội thấp giọng:

- Tu Nhiên sư huynh, chúng ta phải cẩn thận một chút. Cái chỗ này cửa đá đột ngột mở ra, lại đóng cửa, nói rõ tại chúng ta trước có người

tiến đến qua. Hơn nữa ta cuối cùng cảm giác có một đạo ánh mắt chăm chú vào trên người ta bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ trốn ở một bên cũng không có lập tức hành động, hắn đã thấy rõ ràng, cái chỗ này nghiêm ngặt tuy nói là một cái so với bọn hắn lúc ban đầu rơi xuống địa phương còn muốn lớn hơn đại điện.

Cái này đại điện rất kỳ quái, ngoại trừ trắng xoá băng sương mù bên ngoài, không có gì cả. Nếu mà nhất định phải nói có thứ gì, đó chính là tại đại điện trung gian có một cái loáng thoáng cửa vào. Thật giống như đi thông tầng hầm ngầm cửa vào bình thường giống nhau, Mạc Vô Kỵ thần thức có thể tiếp xúc được cửa vào lúc ban đầu hơn mười đạo thang băng.

Một nam một nữ kia hai tên tu sĩ còn đang chậm rãi di động chung quanh tìm kiếm, Mạc Vô Kỵ biết hai người này sớm muộn sẽ tìm kiếm đến hắn bên này. Tốt ở chỗ này minh quang thạch cũng không có tác dụng, chỉ có một mảnh trắng xóa băng sương mù.

Mạc Vô Kỵ hạ quyết tâm, thân hình của hắn lóe lên, trực tiếp tiến vào này đi thông tầng hầm ngầm cửa vào, rơi vào thang băng.

Một loại cực độ băng hàn kéo dài lại đây, để cho Mạc Vô Kỵ đánh cái giật mình, thiếu chút nữa lần thứ hai lui ra ngoài.

- Hà sư muội, ta mới vừa nhìn thấy một cái bóng hiện lên.

Này Tu Nhiên sư huynh ngừng lại, cẩn thận nói.

- Ta cũng nhìn thấy, chúng ta đi qua xem một chút.

Hà sư muội nói xong, trước một bước đi hướng đi thông phía dưới thang băng cửa vào, nàng lá gan dường như so với kia Tu Nhiên sư huynh còn muốn lớn hơn rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ thần niệm tự nhiên quét phía sau theo tới hai người, phía dưới càng ngày càng băng hàn, Mạc Vô Kỵ cho dù là toàn lực huy động

nguyên khí, cũng bị cóng đến toàn thân như cứng lên bình thường giống nhau.

Nếu là không có phía sau hai người, hắn rất có thể sẽ phản đi tới. Hiện ở phía sau theo hai người lại đây, hắn quay trở lại vừa lúc gặp phải hai người này. Dùng tu vi của hắn, khẳng định không phải là đối thủ hai người này.

Kiên trì, Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể không ngừng đi xuống đi. Lại đi rồi hơn mười giai, Mạc Vô Kỵ thật sự là không nhịn được, này băng hàn sẽ đông chết hắn.

- Răng rắc!

Nhưng vào lúc này, Mạc Vô Kỵ dưới chân dường như đạp phải cái gì, phát sinh một tiếng ca âm vang.

Thần niệm của hắn chú ý mặt sau này hai người, dĩ nhiên quên mất chú ý dưới chân.

Gần như là cũng trong lúc đó, một quả minh quang thạch bị người của phía trên ném tới. Minh quang thạch ở bên ngoài băng vụ mông mông không gian dường như không có tác dụng, ở nơi này thang băng chỗ, lại có thể rõ ràng thấy rõ ràng tình huống phía dưới.

Mạc Vô Kỵ vốn là đạp phải đồ đạc, thân thể cứng ngắc dưới bị minh quang thạch sặc một cái, lập tức lăn đi xuống.

- Ta nhận ra, là cái tiểu tử kia tu vi kém nhất... Di...

Nam tu nói phân nửa, liền kích động mừng rỡ kêu lên:

- Phía dưới này là Vô Lượng Đoán Hồn Tinh...

Hơn mười trượng cao độ, cho dù là từ trên thang băng lăn xuống đến, Mạc Vô Kỵ cũng bị té bảy choáng váng bát làm. Những thứ này đối với Mạc Vô Kỵ đến bảo hoàn toàn không trọng yếu, hắn cả người tại rơi

xuống đất mấy giây trong thời gian, thân thể liền mất đi tri giác, dù cho hắn nghe được khát vọng nhất Vô Lượng Đoán Hồn Tinh mấy chữ này, hắn cũng không có bất kỳ hành động năng lực, hắn biết mình gần bị đông cứng chết.

Nơi này băng hàn quả thực thật là đáng sợ, mỗi một tia hàn khí đều là rót vào giữa cốt tủy, không có bất kỳ biện pháp nào ngăn cản.

Giờ khắc này máu y cũng dần dần bị đông cứng, trên tay da thịt dùng mắt thấy thấy tốc độ đang thay đổi sắc, trở nên tái nhợt. Có lẽ một hồi sẽ qua, tùy ý dùng đồ đạc vừa gõ, tay hắn sẽ chỉ là biết hóa thành băng bã.

- Nơi này không có khả năng đi xuống, quá băng hàn, chúng ta không chịu nổi....

Nam tu đi tới địa phương Mạc Vô Kỵ trước đi tới, rốt cục phát hiện càng đi dưới càng băng hàn.

- Răng rắc...

Trước Mạc Vô Kỵ đạp phải đồ đạc, cũng bị đi ở phía trước nữ tu đạp phải, nữ tu này thân thể mất đi cân đối, tại nam tu nói chuyện khoảng không ngăn cản tiện tay một trảo, trực tiếp bắt được nam tu. Cực độ băng hàn, cũng để cho hai người thân thể cứng ngắc không gì sánh được, không cách nào làm ra mềm mại phản ứng. Sau một khắc hai người giống như Mạc Vô Kỵ bình thường giống nhau, như Băng Cầu như nhau lăn xuống tới.

Mạc Vô Kỵ sớm đã không có thời gian đi quản hai người kia, trong lòng hắn dâng lên một loại bi ai. trước Khi tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, hắn đã nghĩ qua, có thể hay không không ra được, không nghĩ tới thật đúng là sẽ không ra được.

Mạc Vô Kỵ ý thức dần dần không rõ, hắn cảm giác linh hồn của chính mình gần ly thể mà đi.

Cách hắn cách đó không xa một nam một nữ, tuy rằng tu vi xa cao hơn Mạc Vô Kỵ, tại loại địa phương này cũng chỉ có thể miễn cưỡng giùng giằng đứng lên mà thôi.

Hiển nhiên hai người muốn giùng giằng cũng không phải đi thu thập Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, mà là giùng giằng muốn từ đường cũ bò lại đi. Chỉ là hai người đi rồi mấy bước sau đó, liền lần nữa co quắp ngồi mà, đáng sợ băng hàn, để cho bọn họ hoàn toàn không có sức phản kháng.

Thấy nữ tu này khuôn mặt tuyệt vọng, Mạc Vô Kỵ mơ hồ ý thức bỗng nhiên cả kinh, hắn thanh tỉnh một phần. Đây có lẽ là hồi quang phản chiếu, thế nhưng Mạc Vô Kỵ lại nhìn thấy mặt Yên Nhi. Hắn nhìn thấy chính bản thân sau khi chết, Yên Nhi thê thảm kết cục.

Không thể chết được, tuyệt đối không thể chết được.

Thế nhưng loại này đáng sợ băng hàn căn bản cũng không phải là ý chí của hắn có thể chống đối, dù cho lại không muốn chết, tử vong vẫn như cũ từ từ thấm vào hắn.

Nếu là có một cái thật to hỏa lò thì tốt rồi, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên tưởng niệm lên tại thứ một cái lối đi đầu cùng nhìn thấy cái kia miệng địa hỏa.

Gần như là đang suy nghĩ đến hỏa lò trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ đông cứng ánh mắt sáng lên một cái, hắn nhớ lại Thiên Lôi Thất Thức.

Hắn lần đầu tiên tu luyện Thiên Lôi Thất Thức thời điểm, cái loại này từ trong ra ngoài đáng sợ nhiệt độ, thiếu chút nữa đưa hắn thiêu đốt trở thành tro tàn. Cái chỗ này băng hàn là từ ngoài vào trong, nếu mà hắn tu luyện Thiên Lôi Thất Thức giữa thức thứ nhất...

Đều gần bị chết rét, Thiên Lôi Thất Thức đáng sợ nữa, Mạc Vô Kỵ cũng là không sợ hãi chút nào, hắn không chút do dự tụ tập được sau

cùng một tia lực lượng bắt đầu vận chuyển Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất.

Chỉ nửa cái Chu Thiên, cái loại này đáng sợ hỏa diễm thiêu đốt cảm giác đang ở Mạc Vô Kỵ đan điền dâng lên, sau đó trong nháy mắt khuếch tán đến Mạc Vô Kỵ kinh mạch toàn thân.

Mạc Vô Kỵ càng là điên cuồng vận chuyển Thiên Lôi Thất Thức tu luyện pháp quyết, bị đông cứng chết cùng bị hỏa thiêu chết đều là chết, hắn không sợ hãi.

Cực nóng đáng sợ thiêu đốt cảm giác cuối cùng từ Mạc Vô Kỵ kinh mạch thiêu đốt tới rồi hắn cốt tủy, từ hắn cốt tủy thiêu đốt tới rồi hắn thân thể.

Này từ trong ra ngoài đáng sợ cực nóng thiêu đốt, cùng bên ngoài như nhau đáng sợ băng hàn đụng vào nhau. Mạc Vô Kỵ bên ngoài thân bắt đầu bốc hơi lên ra từng đạo sương mù, tay hắn từ từ khôi phục mềm mại, thân thể hắn cũng dần dần khôi phục tri giác.

Cái loại này lúc lạnh lúc nóng dày vò, để cho Mạc Vô Kỵ có một loại không cách nào nói nên lời thống khổ. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ trong lòng lại càng là tràn đầy một loại khó diễn tả được ngạc nhiên mừng rỡ.

Trước đây hắn vừa mới đạt được Thiên Lôi Thất Thức sứt mẻ thức thứ nhất thời điểm, thiếu chút nữa tu luyện tẩu hỏa nhập ma, bị nội hỏa đốt cháy mà vong. Hiện tại hắn ở nơi này băng hàn chỗ tu luyện Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất, cư nhiên chỉ là bị thống khổ dày vò, mà sinh mệnh hoàn toàn không có bất kỳ ảnh hưởng.

Đồng dạng đồ đạc, tại bất đồng hoàn cảnh, sinh ra hiệu quả lại là to lớn như thế. Một cái thiếu chút nữa đặt hắn tử địa công pháp, ở chỗ này trái lại cứu mạng của hắn.

Đối với thân thể thống khổ, Mạc Vô Kỵ không biết đã trải qua bao nhiêu, hắn có thể nhịn chịu.

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác trong cơ thể dường như có thứ gì bị đánh vỡ bình thường giống nhau, một loại không nói được lực lượng tràn ngập đan điền của hắn cùng mạch lạc trong.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên khua đi ra ngoài, mấy đạo lôi quang ở chung quanh nổ tung.

Này mấy đạo lôi quang nổ ra một mảnh vỡ băng cặn bã, Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ nhìn bàn tay của mình. Hắn biết mình trong cơ thể ẩn chứa lôi nguyên lực lượng, có đôi khi sẽ không tự chủ được thi triển ra. Nhưng mình khống chế thi triển ra loại lực lượng này, vẫn là lần đầu tiên.

Trong cơ thể lửa nóng dường như giảm ít một chút, mà phía ngoài băng hàn hình như lại phải chiếm thượng phong. Mạc Vô Kỵ không dám thử lại này thức thứ nhất, càng là không ngừng tu luyện này thức thứ nhất. Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền phát hiện trong cơ thể cái loại này hỏa diễm bình thường giống nhau thiêu đốt cảm giác dần dần biến mất, cũng chính là hắn tiếp tục tu luyện này thức thứ nhất lại đem đã không còn cái loại này nhóm hỏa diễm đáng sợ.

Nếu là ở lúc bình thường, đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói đó là không thể tốt hơn sự tình. Hiện tại, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói là đả kích trí mạng. Một khi trong cơ thể hắn đã không còn cái loại này cực nóng hỏa diễm, hắn căn bản là không đỡ được loại này đáng sợ giá lạnh.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt rơi vào một nam một nữ kia hai tên tu sĩ trên người, hai người này sớm bị đông chết, hóa thành hai pho tượng đá. Tại hai người càng xa xa địa phương, có một cái hình tròn băng đàn tế, giữa băng đàn nở rộ lấy hai đóa đồ đạc như bông tuyết. Không có lá cây, bông tuyết hình dạng tinh thể phía dưới chỉ có nửa thước trường như kem ly bình thường vậy cây.

Mạc Vô Kỵ chưa từng thấy qua Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, hắn cũng không dám khẳng định đây có đúng hay không là Vô Lượng Đoán Hồn Tinh. Hắn là từ vừa rồi trong miệng nam tu này biết được, đây chính là Vô Lượng Đoán Hồn Tinh.

Thứ này thật giống như có thực vật sinh mạng bình thường giống nhau, mà không phải cái loại này không khí trầm lặng tinh thạch.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 144: Trữ Tinh Tử Và Tiểu Kê Điều

Chung quanh hàn ý càng ngày càng thịnh, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng một hồi nữa, hắn sẽ lần thứ hai bị đông cứng thành hình dạng mới vừa rồi. Thiên lôi thức thứ nhất hắn lúc tu luyện sẽ có hỏa diễm ở trong người thiêu đốt, hiện tại hắn tu luyện thành công, tiếp tục vận chuyển công pháp, cái loại này thiêu đốt cảm giác đã kịch liệt giảm xuống.

Nếu là chờ cảm giác thiêu đốt biến mất, hắn sẽ cùng một đôi nam nữ tu sĩ vừa rồi này giống nhau.

Mạc Vô Kỵ không dám có nửa phần chần chờ, mau chóng đem hai đóa băng hoa hợp với rễ cây nửa thước dài cùng nhau hái xuống, xoay người nhanh chóng xông lên thang băng.

Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ thở phì phò lần thứ hai đứng ở trong đại điện lúc trước. Hắn trong lòng vẫn còn sợ hãi nhìn một chút thang băng đi thông phía dưới, thiếu chút nữa chết ở phía dưới này.

Mạc Vô Kỵ khẳng định phía dưới kia thứ tốt không chỉ có hai gốc cây Vô Lượng Đoán Hồn Tinh này, nói không chừng còn có đồ càng tốt, đáng tiếc là hắn không dám tiếp tục lưu lại ở bên dưới.

Trong tay hai gốc cây băng hoa mang theo mát lạnh khí tức, cầm trong tay chính là để cho người ta thần thanh khí sảng, thư sướng không gì sánh được. Mạc Vô Kỵ khẳng định, dù cho đây không phải là Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, cũng là đồ tốt phi thường.

Mạc Vô Kỵ xuất ra hai cái hộp ngọc hình chữ nhật, cẩn thận lại đem hai gốc cây Vô Lượng Đoán Hồn Tinh đặt ở trong hộp ngọc, sau đó lại

đem hộp ngọc thu vào túi trữ vật.

Thiếu chút nữa đông chết ở bên dưới, hắn cũng không phải không thu hoạch được gì. Chí ít Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất hắn tu luyện được, không đúng, có lẽ hắn học được không phải chân chính Thiên Lôi Thất Thức. Dù sao tranh vẽ này là tàn phá, bộ phận hành công mạch lạc hướng đi không rõ ràng lắm, thấy không rõ lắm bộ phận, chính hắn dựa theo Bất Hủ Phàm Nhân Quyết đi hiểu mà có được.

Vô luận thế nào, chí ít hắn hiện tại có thể khống chế lôi quang công kích.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nguyên khí vận chuyển, đánh ra mấy đạo thủ quyết, sau đó giơ tay lên chính là một cái vỗ ra. Sáu bảy đạo nguyên khí bị hắn đánh ra, sau đó tại chung quanh hắn biến ảo thành lôi quang nổ tung.

Đáng tiếc là, Thiên Lôi Thất Thức này thức thứ nhất cũng không dễ nhìn, hắn ầm đi ra không có lôi hồ, chỉ có nguyên lực. Nguyên lực là sau khi rời đi mới nổ tung thành lôi quang, mà không phải hắn đánh ra tới là lôi quang. Như vậy thiếu một loại rung động mỹ cảm, để cho người ta cảm thấy có chút sai sai.

Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa nhanh chóng ngắt mấy đạo thủ quyết, lần này hắn không phải là đánh ra sáu bảy đạo nguyên lực, mà là lại đem nguyên lực tụ tập cùng một chỗ.

- Ầm!

Một đạo lôi quang so với trước mãnh liệt hơn gấp mấy lần tại địa phương trước người hắn hai trượng nổ tung, cứng rắn mặt đất bị hắn lần này nổ ra một đoàn lôi hoa, một chút bám vào ở trên mặt đất băng cặn bã bị nổ tứ phân ngũ liệt.

Mạc Vô Kỵ rất là hài lòng nhìn tay của mình, tuy rằng hắn Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất không đẹp, cũng rất thực dụng. Điều kiện tiên

quyết là, hắn không có khả năng lại đem lôi quang phân tán, một khi phân tán uy lực liền kịch giảm.

Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất gọi là lôi rơi đầy đất đi, hắn cái này khẳng định cùng lôi rơi đầy đất có chút bất đồng. Không bằng liền kêu lấy trống rỗng sấm sét, tên này so với lôi rơi đầy đất khí phái hơn. Một cái thiên, một cái địa tự nhiên bất đồng. Mạc Vô Kỵ tự sướng một phen sau đó, lúc này mới lưu luyến nhìn thoáng qua thang băng sau lưng. Cái chỗ này có thứ tốt a, đáng tiếc hắn chỉ có thể giương mắt nhìn.

Nhanh chóng rời đi cái này băng điện, ở tại chỗ này có chút lạnh quá sức.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng về tới cửa đá, hắn còn lo lắng cửa đá không có lỗ khóa, hắn không thể đi ra ngoài. Dù sao lúc tiến vào so sánh tương đối khẩn cấp, hắn chưa kịp đi quan sát.

Mạc Vô Kỵ hiển nhiên quá lo lắng, cửa đá lỗ khóa phi thường rõ ràng, cùng bên ngoài giống y hệt nhau. Mạc Vô Kỵ lúc này mới yên tâm lấy ra cái chìa khóa, tại trong nháy mắt hắn muốn đem cái chìa khóa nhét vào lỗ khóa, bên ngoài truyền đến từng đợt trầm muộn nổ vang rung động.

Không tốt, lại có người tới nơi này. Nghe thanh âm này, nhất định là đang công kích cửa đá. Mạc Vô Kỵ không có có dũng khí mở rộng cửa, hắn đứng ở cạnh cửa nghe một hồi lâu, phía ngoài công kích chẳng những không có yếu bớt, ngược lại là càng ngày càng mạnh.

Mạc Vô Kỵ không dám tiếp tục ở lại cạnh cửa, hắn cẩn thận một mực thối lui tới rồi đại điện một cái yên lặng chỗ góc, này mới ngừng lại được.

Lúc này Mạc Vô Kỵ tại cầu khẩn cửa đá không nên bị mở ra. Một khi cửa đá bị mở ra, cái này đại điện lại lớn như vậy, hắn sớm muộn sẽ bị người ta tìm được.

Đủ một canh giờ trôi qua, chỗ cửa nổ vang chi âm còn đang không ngừng truyền đến, bất quá cửa đá vẫn không nhúc nhích, căn bản cũng không có bất luận cái gì dấu hiệu bị mở ra.

Mạc Vô Kỵ yên lòng, này mới cảm giác được lạnh lẽo. Phía trên này tuy rằng so với thang băng phía dưới tốt nhiều lắm, nhưng thời gian (đợi) dài quá hắn cũng chịu không nổi a.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lấy ra một đống Địa phẩm linh thạch đặt ở dưới thân, đồng thời lại lấy ra Tráng Thần Đan. Hắn chuẩn bị lợi dụng tu luyện thủ đoạn đến chống lại lạnh lẽo, tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết không có khả năng chống lại giá lạnh dưới thang băng, chống đối phía trên này lạnh lẽo vẫn là có thể.

Hắn hiện tại mở đi ra bảy mươi hai nhánh mạch lạc rồi, tu luyện tới Thác Mạch tầng chín phỏng chừng đến đỉnh, tối đa để cho hắn tu luyện tới Thác Mạch chín tầng viên mãn. Chờ đến Thác Mạch chín tầng viên mãn, trước không cần phải gấp gáp trùng kích Trúc Linh cảnh. Trầm Liên nói qua, nếu là có thể tu luyện tới Thác Mạch tầng thứ mười, tại thời điểm Thoát Phàm chín tầng, liền có cơ hội trùng kích Nhân Cực cảnh. Hắn có Khai Mạch dược dịch, tự nhiên muốn trùng kích Nhân Cực cảnh.

Nếu là Khai Mạch dược dịch mới không cách nào phối trí đi ra, hắn tu luyện không tới Thác Mạch tầng mười, vậy hắn lại lựa chọn trùng kích Trúc Linh cảnh cũng không chậm.

Chờ hắn tu luyện tới Thác Mạch chín tầng viên mãn, không có cách nào trùng kích đến Thác Mạch tầng mười, vậy hắn cứ tiếp tục tu luyện thần niệm. Chính vì vậy, Mạc Vô Kỵ mới đồng thời lấy ra linh thạch cùng Tráng Thần Đan.

Mạc Vô Kỵ một khi bắt đầu tu luyện, linh khí bốn phía đã bị hắn không ngừng cuốn qua đến. Linh khí nồng nặc tại Mạc Vô Kỵ quanh thân không ngừng lưu chuyển, chân nguyên trong cơ thể cổ động, trực tiếp lại đem chung quanh băng hàn đuổi đi bên ngoài.

Trong này linh khí vốn là nồng nặc, cộng thêm Mạc Vô Kỵ lại lấy ra một đống linh thạch, tu vi của hắn là cọ cọ tăng lên. Chỉ ba ngày, hắn liền tu luyện đến Thác Mạch chín tầng viên mãn. Chính như Mạc Vô Kỵ dự liệu giống nhau, hắn không cách nào trùng kích Thác Mạch tầng mười.

Nuốt vào Ích Cốc Đan sau đó, Mạc Vô Kỵ tiếp tục dùng Tráng Thần Đan tu luyện thần niệm. Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ tự nhiên biết thần niệm là đồ tốt. Lần này nếu không phải hắn so với nhiều người khác thần niệm, hắn giống như bình thường Thác Mạch chín tầng tu sĩ không có bất kỳ khác nhau, chứ đừng nói chi là có thể đi vào tới bắt đến Vô Lượng Đoán Hồn Tinh.

Thời gian tại Mạc Vô Kỵ trong tu luyện dần dần trôi qua, lúc ban đầu thời điểm, Mạc Vô Kỵ còn lo lắng cửa đá bị người đánh vỡ ra, tới rồi phía sau Mạc Vô Kỵ nhất tâm đắm chìm trong thần niệm trong tu luyện. Về phần cửa đá sự tình, sớm đã bị hắn quên không còn một mảnh.

Cũng không biết qua bao lâu, Mạc Vô Kỵ cảm giác được bản thân thần niệm tới rồi một cái cực hạn, sau đó đột nhiên bạo bằng ra, dường như lại thăng cấp tới rồi một cái cảnh giới mới. Lúc này Mạc Vô Kỵ mới đột nhiên mở mắt, thần niệm càn quét đi ra ngoài.

So với trước cường đại hơn gấp mấy lần thần niệm lực lượng trong nháy mắt tảo biến toàn bộ đại điện góc, cảm giác cường đại, để cho Mạc Vô Kỵ hận không thể tìm một Trúc Linh cảnh cường giả đi thử một chút. Xem hắn cùng Trúc Linh cảnh tu sĩ, tới cùng tương kém bao nhiêu.

Tại hắn đáy lòng có một loại tự tin, hiện tại coi như là đối mặt Trúc Linh cảnh sơ kỳ tu sĩ, hắn bản thân có cường đại thần niệm lực lượng như vậy, cũng có khả năng đánh một trận.

- Phù!

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng đứng lên, không đợi hắn kiểm tra còn sót lại đan dược, thần niệm của hắn bỗng nhiên ngừng lại.

Hắn nhìn thấy một mảnh phiền phức văn lộ, văn lộ này hắn dường như đã ở địa phương nào xem qua. Nghĩ tới, chính là trên cái kia vòng đeo tay có loại này văn lộ. Trước đây hắn hiện vòng đeo tay có thể chỉ thị phương hướng thời điểm, còn cố ý dùng thần niệm thấm vào kiểm tra một phen. Vòng đeo tay bên trong văn lộ dường như cũng là tương tự loại này vật.

Nơi này văn lộ rất là cặn kẽ, thậm chí còn có một chút văn tự giải thích.

Mạc Vô Kỵ thu hồi thần thức, hắn quyết định đi kiểm tra một chút cửa đá, sau đó sẽ đi xem những văn lộ kia. Cửa đá hiện tại không có động tĩnh, nói rõ không có bị mở ra.

Lấy ra một lọ Ích Cốc Đan, còn dư lại năm tấm. Một lọ Ích Cốc Đan mười tám khối, dựa theo mỗi hai ngày một viên tính toán, Mạc Vô Kỵ lúc này mới phát hiện mình giữ lại trong này đã sắp một (tháng). Về phần Tráng Thần Đan, cũng bị ăn không sai biệt lắm, hai bình Tráng Thần Đan, chỉ còn lại có một viên.

Thu hồi đan dược và còn dư lại linh thạch, Mạc Vô Kỵ cố ý đi tới cửa đá bên lắng nghe. Xác nhận không có bất kỳ người nào ở bên ngoài công kích, lúc này mới xoay người đi hướng thời khắc đó góc văn lộ đại điện.

Tới rồi phụ cận, Mạc Vô Kỵ thần niệm nhìn càng là rõ ràng. Này dường như không phải là vách đá, mà là một loại cùng loại tường do kim loại luyện chế, trên vách tường rậm rạp chằng chịt khắc đầy chữ viết. Chẳng những có chữ, còn có các loại các dạng văn lộ cùng một phần đồ hình, mấy thứ này đủ khắc lại bên tường.

Mạc Vô Kỵ đi tới ban đầu vị trí, mặt trên rõ ràng viết:

- Tiểu Kê Điều, muốn dùng chính là băng điện khóa lại Trữ Tinh Tử gia gia ngươi, ngươi ăn não heo lớn lên đại bổ quá độc ác sao?? Chờ gia gia ngươi đi lại đem cái điện này đập ra, sau đó sẽ nói cho ngươi biết Tiểu Kê Điều này, gia gia là thế nào đi...

-... Tiểu Kê Điều, ngươi là từ trên bụng nữ nhân học một ít đồ sao?, không sai, vây khốn gia gia ngươi một ngày. Bất quá gia gia ta cũng muốn nói cho ngươi cái này bột phấn một việc, nữ nhân kia đã bị lão tử chơi cho sắp đẻ rồi.

Nhìn đến nơi đây, Mạc Vô Kỵ trước mắt câu vẽ đi ra một cái hình tượng nói văng cả nước miếng tức miệng mắng to. Một hồi lão tử, một hồi gia gia, biểu đạt cái này gọi là Trữ Tinh Tử trong lòng cực độ phẫn nộ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười ha ha, Trữ Tinh Tử này nhưng thật không có phong phạm cao thủ, không phải nói cao thủ nói chuyện đều rất hàm súc sao? Trữ Tinh Tử này thật giống như lưu manh đầu đường mắng nhau vậy, nửa phần cố kỵ cũng không có.

-... Không sai, nữ nhân kia đích xác lại đem đồ vật bên trong toàn bộ đều giao cho ngươi. Tuy rằng trên người nữ nhân này hết thảy đều là gia gia ta cho, thế nhưng gia gia vẫn, còn là rất không thoải mái. Cư nhiên vây khốn gia gia một tháng...

- Tiện nữ nhân, con đũy... Lão tử chơi phải con điếm thúi, chính là ngươi lại đem thứ lão tử dạy ngươi sở hữu đều dạy cho cái kia Tiểu Kê Điều à? Vây khốn lão tử mười năm, chẳng lẽ còn có thể vây khốn gia gia ngươi cả đời à. Tiểu Kê Điều, ngươi vì học gia gia trận đạo, cả cái loại đồ đê tiện này cũng chơi. Quỳ xuống đến kêu một tiếng gia gia, gia gia tha cho ngươi.

- Tốt, gọi tốt, gia gia ngày hôm nay liền đem trận đạo truyền cho ngươi Tiểu Kê Điều này, so với kia cái đồ đê tiện dạy cho ngươi mạnh hơn gấp một vạn lần cũng không chỉ...

Mạc Vô Kỵ trong lòng có chút trầm thấp, hắn dường như nhìn thấy Trữ Tinh Tử bị vây ở chỗ này, từ chửi ầm lên, đến sau cùng tuyệt vọng tình cảnh. Thấy một hàng chữ cuối cùng này, hiển nhiên Trữ Tinh Tử bởi vì phẫn nộ, cả thần trí đều có chút không rõ.

- Trận rất đơn giản a, ta bố trí một cái trận, thật giống như làm một cái lồng sắt, có sống, có chết, còn có không chết không sống... Nhìn xem gia gia trận văn, đạo thứ nhất trận văn này gọi là bắt đầu trận văn, chỉ có tốt nhất bắt đầu trận văn, mới có thể bố trí ra đại trận tốt nhất...

Mạc Vô Kỵ một đường nhìn tiếp, càng xem càng ngạc nhiên mừng rỡ, Trữ Tinh Tử đối với trận đạo trình bày thông tục dễ hiểu, căn bản cũng không có cái gì chi, hồ, giả, dã huyền ảo văn tự.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 145: Quản Chế Trận Văn

Chỉ nửa giờ, Mạc Vô Kỵ liền hoàn toàn chìm đắm trong trận đạo tri thức Trữ Tinh Tử khắc ra.

Thấy chỗ đặc sắc, hắn không ngừng dùng tay khua tay một phần trận văn.

Lúc ban đầu hắn đối với đạo dốt đặc cán mai thời điểm, nhìn xem những thứ này trận văn thật giống như nhìn thiên thư, choáng váng đầu óc. Hiện tại nghiên cứu tiến vào rồi, phát hiện mỗi một cái trận văn đều có lấy vô cùng mị lực cùng lực hấp dẫn.

Nếu như nói bế quan tu luyện, Mạc Vô Kỵ còn nhớ rõ lấy Ích Cốc Đan ăn, hiện tại hắn nghiên cứu những thứ này trận văn cùng trận đạo tri thức, hoàn toàn quên mất tất cả đồ đạc, thẳng đến hắn bị đói bụng đến phải không sai biệt lắm, mới thanh tỉnh lại.

Mạc Vô Kỵ cầm một quả Ích Cốc Đan, lại cũng không có ăn đi, ánh mắt của hắn nhìn chăm chú tại một trận văn trong đó có chút đờ ra.

Cấp một quản chế trận văn, có thể quản chế sự vật trong vòng phương viên ba trượng, quản chế trận văn đặc điểm lớn nhất là nhận, thứ yếu là chuyển...

Mạc Vô Kỵ ánh mắt từ nơi này trận văn dời, thậm chí nhíu mày. Hắn mơ hồ cảm thấy cái này trận văn hắn quen thuộc, rất nhanh hắn liền nhớ lại đến, đây là cái kia vòng đeo tay trận văn. Không đúng, cái này trận văn so với vòng đeo tay trận văn càng thêm đơn giản. Mạc Vô Kỵ từ bắt đầu nhìn xem Trữ Tinh Tử lưu lại trận đạo tri thức đạo hiện tại, cũng

không phải hoàn toàn không biết gì cả, lúc này, hắn mơ hồ có thể cảm giác được Trữ Tinh Tử cái này quản chế trận văn so với vòng đeo tay cao cấp hơn rất nhiều, dù cho chỉ là cấp một quản chế trận văn.

Không phải là, vừa rồi tự mình nghĩ không phải là trận văn thật xấu vấn đề, Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ đầu, rốt cục lại đem tư duy điều chỉnh lại đây.

Hắn lần thứ hai nghĩ tới vòng đeo tay quản chế trận văn, vòng đeo tay chỉ cần phương vị chỉ thị trận văn liền có thể nhìn xem, vì sao phải làm một cái quản chế trận văn?

Duy nhất khả năng chính là cái này trận văn chỉ dùng để đến quản chế tu sĩ tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, tại sao muốn quản chế tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực tu sĩ?

Mạc Vô Kỵ rùng mình một cái, nếu là này quản chế trận văn có thể lại đem nội dung truyền tống đi ra ngoài, đây chẳng phải là nói, hắn giết Đông Luân, còn có sự tình đạt được Vô Lượng Đoán Hồn Tinh đều đã bị người khác biết?

Không đúng, dựa theo hắn vừa rồi sở học trận pháp tri thức, loại này cấp một quản chế trận văn tối đa chỉ có thể ở trong vòng mười thước nhắn nhủ. Vòng đeo tay nhỏ diện tích như vậy, dùng cấp một quản chế trận văn tuyệt không khả năng lại đem hình ảnh từ Ngũ Hành Hoang Vực truyền đi. Nếu không phải có thể đem hình ảnh truyền đi, vậy còn dùng quản chế trận văn làm gì?

Suy lý đến cái chỗ này, hầu như thuận lý thành chương xuất hiện đáp án. Đó chính là vòng đeo tay còn có một cái ký ức trận văn, chờ đám tu sĩ từ Ngũ Hành Hoang Vực sau khi rời khỏi đây, nhất định phải muốn đem vòng đeo tay giao nộp ra. Như vậy người lấy đi vòng đeo tay, liền có thể căn cứ ngươi giao nộp vòng đeo tay biết ngươi ở đây Ngũ Hành Hoang Vực chiếm được thứ gì.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, trong lòng thầm tự nghĩ mà sợ, nếu là hắn không biết mấy thứ này, đưa tay vòng khuyên giao nộp đi tới, vậy

hắn lấy được tất cả đồ đạc cũng sẽ bị người biết.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng (nhảy) qua quản chế trận văn, đi trên vách tường tìm kiếm ký ức trận văn. Không lâu sau, Mạc Vô Kỵ liền tìm được ký ức trận văn. Hắn đoán không sai, trước đây hắn trong tay vòng khuyên phát hiện trận văn, cũng có trận văn cùng loại như vậy ở trong đó.

Trữ Tinh Tử lưu lại trận đạo tri thức tuyệt đối không có khả năng lưu lại, thứ này đối với hắn phi thường hữu dụng. Mạc Vô Kỵ nhìn một chút bích khắc còn không có nhìn xong, trong lòng nhất thời trầm xuống. Hắn hắn là học mất hai ngày, sau cùng chỉ nhìn nội dung cũng chưa tới một phần trăm.

Nói cách khác, chờ hắn lại đem mấy thứ này toàn bộ xem xong mà nói, vậy ít nhất cần hai trăm ngày. Còn không bao gồm xuất hiện thứ không thể hiểu được làm lỡ thời gian.

Vậy thì sao chép xuống tới.

Mạc Vô Kỵ hạ quyết tâm, dù cho hắn lại đem còn thời gian còn lại toàn bộ trì hoãn ở chỗ này, hắn cũng phải lại đem bích khắc này toàn bộ sao xuống.

Lấy ra giấy bút, Mạc Vô Kỵ bắt đầu điên cuồng sao chép.

Có thể nói ngoại trừ trước đây lúc còn rất nhỏ, mỗi khi trước khi thi cuối kỳ nghỉ hè sao chép làm việc điên cuồng, Mạc Vô Kỵ chưa hề điên cuồng sao chép qua cái gì như vậy.

Thời gian mỗi ngày càng trôi qua, Mạc Vô Kỵ bút đều sao phá hư hơn mười cây bút

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ phi thường lo lắng, trên người hắn tổng cộng chỉ có hai mươi cây bút, này hay là bởi vì trước đây cho Lam Vũ bức tranh dược liệu thời điểm lưu lại thói quen. Trước đây bởi vì hắn

nói dược liệu danh cùng Lam Vũ nói bất đồng, hắn dùng bút họa cho Lam Vũ xem. Từ đó về sau, Mạc Vô Kỵ trên người vẫn mang theo mấy cây bút. Có rồi túi trữ vật sau đó, hắn càng là ném hai mươi cây bút tại trong túi đựng đồ.

Theo lý thuyết hai mươi bút khẳng định chưa dùng hết, lại chưa hề nghĩ tới tại Ngũ Hành Hoang Vực giữa, hai mươi bút cũng không đủ dùng.

Cũng may Mạc Vô Kỵ lo lắng là xa, tại thời điểm hắn dùng hỏng bút thứ mười chín, trên vách tường đồ đạc cũng bị hắn toàn bộ chép xong. Sao chép trang giấy chồng chất hắn lên, có chừng mấy cuốn sách dầy như vậy.

Mạc Vô Kỵ lắc lắc có chút chua xót mỏi cổ tay, hắn thế nhưng Thác Mạch chín tầng viên mãn thực lực, này liên tục hai mươi ngày sao chép xuống tới, cũng là có chút không chịu nổi.

Hắn sao chép thành quả đổi thành bất kỳ một cái nào tu sĩ cùng hắn tu vi không sai biệt lắm, phỏng chừng cũng (phải) sao chép mấy tháng. Đây không chỉ là hắn viết chữ nhanh hơn người khác, mà là hắn sao chép đồ đạc căn bản cũng không cần ngẩng đầu, thần niệm quét đến đại não, tay chỉ cần không ngừng viết là được.

Có thể đi ra ngoài, Mạc Vô Kỵ lại đem đồ đạc thu vào túi trữ vật. Coi như, hắn tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực đã có hơn hai tháng. Nếu là trì hoãn nữa đi xuống, nói không chừng thực sự không có khả năng rời đi Ngũ Hành Hoang Vực.

Trở lại bên cửa đá lấy ra chìa khóa đồng nhét vào lỗ khóa, cái này bị đông đảo tu sĩ oanh kích nhiều ngày đều không thể mở ra cửa đá, tại dưới Mạc Vô Kỵ cái chìa khóa, rất nhẹ nhàng phát sinh một tiếng chi nha âm thanh, liền lần nữa từ từ mở ra.

Mạc Vô Kỵ rút ra cái chìa khóa, cấp tốc ra cửa đá, có lẽ chỉ có một ngày hắn còn có thể tới nữa cũng không nhất định.

Chờ đóng cửa lên, Mạc Vô Kỵ chuẩn bị lúc rời đi, chợt nhớ tới một việc. Trữ Tinh Tử bị bị nhốt ở chỗ này mặt rất nhiều năm, sau cùng hắn lưu lại hắn trận đạo tri thức, Trữ Tinh Tử bản thân đâu nè? Hắn không phải là không có đi ra ngoài sao? Cho dù chết ở tại bên trong, cũng có tro cốt a.

Mạc Vô Kỵ khẳng định bên ngoài cỗ thi thể kia không phải là Trữ Tinh Tử, nếu là Trữ Tinh Tử, trong tay hắn lại không thể có thể có cái này cửa đá cái chìa khóa.

Mạc Vô Kỵ suy nghĩ hồi lâu cũng không có nghĩ rõ ràng tới cùng là chuyện gì xảy ra, sau cùng chỉ có thể cho rằng Trữ Tinh Tử tại nơi phía dưới thang băng.

Hay là nhanh đi ra ngoài được rồi, việc này không phải là hắn cái này tu vi có thể nghĩ thông suốt. Nếu là hắn tu vi được rồi, tới nơi này nữa gặp phải lời của Trữ Tinh Tử, liền đem hắn di cốt mang đi ra ngoài mai táng, tốt xấu coi như là một sư phụ của hắn.

Mạc Vô Kỵ tăng nhanh cước bộ rời đi cái lối đi này, về tới trong đại điện.

Trong đại điện không có ai, chỉ là lại thêm hai cổ thi thể, thi thể trên người đồ đạc toàn bộ bị lấy đi. Mạc Vô Kỵ thần niệm chung quanh quét một cái, sau cùng xác định người nơi này đều đi hết sạch. Hắn lấy ra thiết côn, ngẩng đầu biện nhận một cái phương vị, sau đó thả người nhảy lên.

Cũng may ánh sáng còn có chỗ đặt chân, Mạc Vô Kỵ trên đường thay đổi vài lần nguyên khí, đã bắt ở tại trước đây rơi xuống hố băng vùng ven.

Hố băng bên ngoài sớm bị gió lạnh vuốt lên, những Mạc Vô Kỵ này cũng không lo lắng. Cái chỗ này bị đập lái qua, coi như là vuốt lên cũng chỉ có một tầng miếng băng mỏng mà thôi.

Thiên Cơ côn huy động nguyên lực đánh đi tới, như vậy liên tiếp hơn mười cái sau đó, vị trí bị hàn băng vuốt lên phát sinh tiếng rắc rắc âm vang, một đạo khe nứt xuất hiện.

Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ côn lại dùng một lát lực, một cái băng động xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, bên ngoài là một mảnh trắng xóa. Mạc Vô Kỵ thần niệm quét đi ra ngoài, vững tin bên ngoài không ai sau đó, hắn mới triển khai thân hình, từ trong này băng động xuyên ra ngoài, lần thứ hai rơi vào băng phong sườn núi.

Nằm úp sấp ở chỗ sườn núi, Mạc Vô Kỵ trước tiên dùng đao nhọn đào ra hai cái chịu lực hố lõm.

Hiện tại chỉ có một mình hắn, hắn căn bản cũng không có thực lực lại đào ra một cái thang băng đường đến. Bất quá đây là đi xuống không phải là đi lên, hắn chỉ cần tại băng phong không ngừng đào ra một phần chịu lực băng động liền có thể.

Đủ dùng một ngày, Mạc Vô Kỵ mới rơi vào này cao to băng phong dưới chân. Lúc này nơi này sớm đã không có ai, xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, ngoại trừ bởi vì băng phong phản xạ, khắp nơi đều là quang mang chói mắt ra, lại không có vật khác.

...

Cùng lúc đó, tại một chỗ thung lũng trong chỗ sâu khoảng cách băng phong mấy ngàn dặm xa, không gian tràn ngập máu tanh khí tức.

Mấy chục cổ thi thể lung tung té trên mặt đất, trên mặt đất càng là một mảnh hỗn độn. Chỉ có loáng thoáng linh thảo phiến lá, mới có thể làm cho người đoán ra nơi này trước xảy ra chuyện gì.

Hầu Ngọc Thừa từ từ lại đem một thanh trường Tiêu vết máu bôi sạch sẽ, lại đem trường Tiêu treo ở sau lưng, cả người vẫn là lộ ra sạch sẽ lưu loát, trên người thậm chí không mang theo một tia bụi đất, cả tóc cũng không có lăng loạn một chút.

Mà trong thung lũng người còn lại, hầu như mỗi trên người một người đều mang vết máu, quần áo cũng đều có chút lăng loạn.

- Uyển nhi sư muội, ngươi không sao chứ?

Làm xong những thứ này, Hầu Ngọc Thừa mới mỉm cười hỏi thăm Khúc Uyển Nhi cách đó không xa một tiếng.

Khúc Uyển Nhi tóc hơi có chút lăng loạn, quần áo rách te tua, trên người cũng có thêm vài giọt vết máu. Nàng cảm kích nhìn thoáng qua Hầu Ngọc Thừa, lắc đầu. Một lát sau, còn nói thêm:

- Vừa rồi đa tạ Hầu sư huynh, nếu không phải ngươi, ta một cái cánh tay cũng không còn nữa.

Hầu Ngọc Thừa khẽ mỉm cười:

- Chúng ta là đồng bạn, hà tất lưu ý nhiều lắm. Ta thời điểm khó khăn, ngươi cũng sẽ ra tay trợ giúp ta không phải sao?

Khúc Uyển Nhi lại trầm mặc một hồi, mới nói tiếp:

- Nếu không phải ta nổi lòng tham này một gốc cây Ngưng La Thảo, ngươi cũng không cần mạo hiểm trợ giúp ta.

Hầu Ngọc Thừa lần thứ hai cười nói:

- Uyển nhi sư muội, ngươi suy nghĩ nhiều. Với ta mà nói, nhiều hơn tay một lần ít xuất thủ một lần không hề quan hệ. Ta đã nói là, chúng ta hiện tại thế nhưng là bạn...

Nói đến đây, hắn dừng một chút, mới thở dài tiếp tục nói:

- Đáng tiếc Mạc huynh, không biết hắn có hay không từ này băng phong phía dưới đi ra. Lại nói tiếp, hay vẫn còn là ta mời Mạc huynh đi băng phong, nếu là Mạc huynh xảy ra chuyện gì, lòng ta khó an.

- Hầu sư huynh tựa hồ đối với Mạc Đan Sư đặc biệt quan tâm?

Khúc Uyển Nhi nhịn không được hỏi lên, bởi vì dọc theo đường đi Hầu Ngọc Thừa không chỉ một lần nhắc tới Mạc Vô Kỵ.

Hầu Ngọc Thừa nhìn trước mắt một mảnh hỗn độn thung lũng, lần đầu tiên dùng có chút trầm thấp giọng nói nói:

- Bởi vì ta cảm thấy hắn là một cái loại khác, hắn và chúng ta bên người tuyệt đại đa số mọi người bất đồng.

- Hầu sư huynh tuy rằng đang ở Ma Môn, cũng không cùng người chung quanh bất đồng sao? Nếu không phải là vì ta, trước Hầu sư huynh cũng sẽ không giết người kia.

Khúc Uyển Nhi yếu ớt nói, nàng thích Hầu Ngọc Thừa, đáng tiếc là Hầu Ngọc Thừa đối với nàng thân cận, vừa tựa hồ không có cái loại này tình yêu nam nữ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 146: Uẩn Phủ Đan Và Uẩn Phủ Thảo

Mạc Vô Kỵ dùng tốc độ nhanh nhất rời đi băng phong sau đó, hắn phát hiện mình lạc đường.

Còn có không tới thời gian một tháng liền phải rời khỏi Ngũ Hành Hoang Vực, hắn không có vòng đeo tay, hiện tại phải nghĩ biện pháp tìm được người có vòng đeo tay.

Đối với lạc đường, Mạc Vô Kỵ cũng không lo lắng. Tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực có hơn năm ngàn người, hắn cũng không tin kế tiếp lại đem gần một tháng, hắn không gặp được một người.

Để cho hắn có chút tiếc nuối là, Ngũ Hành Hoang Vực giữa có vô số đỉnh cấp linh thảo, mà hắn ngoại trừ vài tiết ngẫu màu tím cùng vài đóa hoa sen ra, liền không còn có thu hoạch.

Bởi vì từ tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực lên, Mạc Vô Kỵ ngoại trừ một đường phi nước đại, chính là tại dưới băng phong đợi sắp tới hai tháng, căn bản cũng không có cơ hội đi tìm kiếm linh thảo. Trên thực tế hắn cũng không biết hắn là hướng cái nào phương vị đi tìm linh thảo.

Cảm ứng một chỗ linh khí nồng nặc, Mạc Vô Kỵ lựa chọn chính bản thân cảm giác giữa linh khí càng thêm nồng hậu cùng phương hướng.

Liên tiếp chạy vội ba ngày sau, Mạc Vô Kỵ ngừng lại, hắn rốt cục nhìn thấy một người tu sĩ. Tuy rằng dùng tu vi của hắn, cứ như vậy ngăn cản xa lạ tu sĩ (vẫn, còn) là rất nguy hiểm, bất quá vì tìm đường ra ngoài, Mạc Vô Kỵ phải tiến lên ngăn cản đối phương.

- Chuyện zề?

Tên tu sĩ này thấy Mạc Vô Kỵ đột ngột xuất hiện, tay một cái, một thanh bán nguyệt loan đao liền xuất hiện ở trong tay, đồng thời vẻ mặt cảnh giác nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ hỏi.

Tên tu sĩ này sắc mặt phát vàng, quanh thân phát ra khí tức, để cho Mạc Vô Kỵ cảm thấy được có chút nguy hiểm.

Mạc Vô Kỵ vội vàng liền ôm quyền:

- Vị bằng hữu này, ta bởi vì vòng đeo tay không cẩn thận bị mất, muốn xin hỏi một chút phương hướng trở về là bên nào? Nếu(như) là bằng hữu cũng dự định đi trở về mà nói, không biết có thể hay không để cho ta theo bên người.

Thấy trên người người này còn có vết máu, Mạc Vô Kỵ mặc dù đang hỏi đường, trong lòng cũng có chút cẩn thận.

- Ngươi có đúng hay không là Đan Sư Ngũ Hành đan đấu 632 hào?

Nam tử lần thứ hai quan sát Mạc Vô Kỵ một phen sau đó, lúc này mới lên tiếng hỏi, ngữ khí của hắn dường như mang theo một phần kích động.

- Đúng vậy, ta chính là 632 hào Đan Sư, may mắn thu được thứ năm mươi danh, tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực.

Mạc Vô Kỵ không có phủ nhận. Đối phương nếu nhận ra hắn, vậy đã nói rõ đối phương nhìn thấy quá trình hắn thi đấu.

Nghe nói Mạc Vô Kỵ thật là 632 hào Đan Sư, tu sĩ khuôn mặt vàng thở phào nhẹ nhõm, tiện tay lại đem bán nguyệt loan đao thu vào, đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Ta là Ngư Thực, một cái tán tu, ra mắt Mạc Đan Sư.

Mạc Vô Kỵ tu vi hắn biết rõ, bởi vì Minh Ngưng Đan Sư sớm điểm danh qua, Mạc Vô Kỵ tu vi chỉ có Thác Mạch cảnh. Dù cho Mạc Vô Kỵ

nửa bước bước chân vào Trúc Linh cảnh, đối với hắn cũng không có bất kỳ uy hiếp. Phải biết rằng hắn đã là Trúc Linh chín tầng thực lực. Huống chi, tại hắn quan sát Mạc Vô Kỵ thời điểm, liền biết thực lực của Mạc Vô Kỵ chắc chắn sẽ không cao.

Một cái thực lực cao tu sĩ sẽ không cùng Mạc Vô Kỵ giống nhau, quanh thân để lộ ra một loại bình thường thông thường khí tức, không có nửa điểm linh tính ba động.

- Thì ra Ngư huynh giống như ta, đều là tán tu.

Mạc Vô Kỵ cười tủm tỉm nói, trong lòng hắn có chút nghi hoặc, Ngư Thực tu vi hiển nhiên xa xa mạnh hơn hắn, không biết vì sao phải đối với hắn Thác Mạch này cảnh tu sĩ khách khí như vậy. Bởi vì nếu đối với mới biết hắn là 632 hào Đan Sư, vậy đã nói rõ đối phương cũng biết tu vi của hắn rất thấp.

- Thì ra Mạc Đan Sư cũng là tán tu.

Ngư Thực lộ ra ngạc nhiên mừng rỡ, dường như tìm được giữa hai người cộng minh một chút.

Người nọ là muốn cố ý kết giao hắn, Mạc Vô Kỵ khẳng định điểm này, bằng không không có loại này nhiệt tình khoa trương giọng nói, phải biết rằng hắn bất quá là để hỏi đường mà thôi.

- Mạc Đan Sư tùy tiện cùng ta cùng nhau được rồi...

Ngư Thực một ngụm ứng Mạc Vô Kỵ yêu cầu sau đó, do dự một hồi lại hỏi:

- Không biết Mạc Đan Sư có thể hay không luyện chế tứ phẩm địa linh đan?

Mạc Vô Kỵ chỉ hơi trầm ngâm, rồi mới lên tiếng:

- Tứ phẩm địa linh đan ta tuy rằng luyện chế không nhiều lắm, ta cho rằng có nữa một đoạn thời gian, ta là có thể trăm phần trăm luyện chế ra tứ phẩm địa linh đan.

Tứ phẩm địa linh đan Mạc Vô Kỵ đích xác luyện chế không nhiều lắm, bởi vì hắn luyện chế vài lô tứ phẩm địa linh đan toàn bộ thất bại, có thể nói đến bây giờ mới thôi, hắn cả một viên tứ phẩm địa linh đan cũng không có luyện chế ra đến.

Sở dĩ nói mình có thể luyện chế tứ phẩm địa linh đan, Mạc Vô Kỵ cũng là lo lắng Ngư Thực muốn cầu hắn luyện chế tứ phẩm địa linh đan. Một khi hắn nói không được, đối phương trực tiếp mặc kệ hắn, đó cũng không hay.

Hắn đi ba ngày mới gặp phải một cái Ngư Thực, nếu là Ngư Thực đi rồi, hắn còn không biết phải mấy ngày mới có thể gặp thấy tiếp một cái tu sĩ. Hơn nữa hắn còn không biết tiếp một cái tu sĩ có thể hay không cùng hắn nói nhiều lời như vậy, nói không chừng người ta mới vừa gặp mặt một chữ đều lười nói, trực tiếp tiêu diệt hắn cũng là có khả năng.

Mạc Vô Kỵ nói mình qua một đoạn thời gian có thể trăm phần trăm luyện chế tứ phẩm địa linh đan, cũng không hoàn toàn là chém gió. Thực lực của hắn bây giờ so với lúc trước luyện chế Địa Nguyên đan thời điểm mạnh hơn không chỉ gấp mấy lần, thần niệm càng là liên tiếp thăng cấp, dù cho hắn không có có thần niệm công pháp, cũng biết thần niệm của mình so với lúc trước mạnh hơn hai cái đẳng cấp.

Giả như dùng thực lực của hắn bây giờ đều không thể luyện chế tứ phẩm địa linh đan, vậy tuổi còn trẻ Đan Sư có thể luyện chế tứ phẩm địa linh đan tuyệt đối sẽ không có bao nhiêu, thậm chí là phượng mao lân giác.

Trên thực tế thời điểm Ngũ Hành đan đấu, hắn nhìn thấy tuổi còn trẻ tứ phẩm Địa Đan Sư có ít nhất mấy trăm cái. Đương nhiên tại ngũ đại đế quốc lớn như vậy khu vực, mấy trăm cái tứ phẩm Địa Đan Sư này ném vào, mỗi một cái đều muốn là tồn tại trân quý nhất. Tuy rằng như vậy,

cũng nói tứ phẩm Địa Đan Sư cũng không phải rất thưa thớt đến phượng mao lân giác.

- Ngư mỗ muốn cầu Mạc Đan Sư cho ta luyện chế một lò tứ phẩm địa linh đan, còn xin cậu đừng cự tuyệt...

Lúc nghe Mạc Vô Kỵ gần có thể luyện chế tứ phẩm địa linh đan, Ngư Thực lập tức quỳ một chân trên đất, gần như là tại nghẹn ngào nói chuyện.

Loại trạng thái này cùng Mạc Vô Kỵ vừa mới nhìn thấy hắn thời điểm, trên người hắn cái loại này hung hãn thấm lòng người khí tức hoàn toàn bất đồng.

- Ngư huynh xin đứng lên, luyện chế tứ phẩm đan dược cũng không phải chuyện gì lớn lao, hà tất như vậy.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng kéo Ngư Thực, hắn coi như là hiểu vì sao Ngư Thực đối với hắn khách khí như vậy, thì ra là muốn cầu cạnh hắn.

Thế nhưng thực lực của Ngư Thực cùng tu vi, muốn luyện chế một lò tứ phẩm địa linh đan cũng không đến mức như thế chứ? Tứ phẩm Địa Đan Sư đích xác ít, ít hơn nữa cũng có thể tìm tới a. Nói thí dụ như lần này Ngũ Hành đan đấu giữa tứ phẩm Địa Đan Sư thì có mấy trăm tên.

Ngư Thực hít một hơi thật sâu, giọng nói sa sút nói:

- Thê tử ta bị người đánh trọng thương, mỗi ngày giờ Thân đều phải liên tục thổ huyết. Nếu không phải ta dùng vô số bổ huyết Linh Dược cho nàng dùng, nàng sớm...

Ngư Thực nói đến đây, nghĩ tới bị khổ thê tử, thật sự là nói không được nữa.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền hiểu được, theo lại hỏi:

- Ngư huynh, thê tử của ngươi hẳn là bị người đánh thương nặng Nhật Phô Lạc sao?? Thật là trọng thương. Nếu là như vậy, Ngư huynh ngươi để cho thê tử ngươi dùng bổ huyết dược vật, đó thật là uống rượu độc giải khát.

Nhật Phô Lạc là một cái nhân thể Linh Lạc, một khi bị người bị thương nặng, mỗi ngày tiếp cận chạng vạng tối thời điểm đều có thể thổ huyết. Thời gian dài lâu, Nhật Phô Lạc lại đem triệt để phế bỏ. Nhật Phô Lạc phế bỏ, vậy quanh thân còn lại Linh Lạc cũng theo cô quạnh, sau cùng người bị thương toàn thân khô cạn mà vong.

Nhật Phô Lạc bị đả thương sau đó tuy là mỗi ngày thổ huyết, lại không thể dùng bổ huyết dược vật, bởi vì càng dùng bổ huyết dược vật, này Nhật Phô Lạc liền càng thêm héo rũ.

Mạc Vô Kỵ là trong Vô Tự Đan Thư nhìn thấy, hắn nhìn thấy không phải là Nhật Phô Lạc, mà là tứ phẩm địa linh đan Uẩn Phủ Đan. Uẩn Phủ Đan là tứ phẩm địa linh đan, Mạc Vô Kỵ biết loại đan dược này so với ngũ phẩm địa linh đan còn trân quý hơn, chủ yếu là Uẩn Phủ Đan chủ linh thảo Uẩn Phủ Thảo vô cùng khó kiếm.

Uẩn Phủ Đan có thể trị rất nhiều Linh Lạc bị thương nặng, đối với tu sĩ mà nói, loại đan dược này có thể nói là một trong trân quý nhất đan dược. Uẩn Phủ Đan chẳng những là dược liệu trân quý, phương pháp luyện đan cũng cực kỳ trân quý. Hiện tại trên thành phố cực ít xuất hiện Uẩn Phủ Đan, coi như là tình cờ xuất hiện một hai quả, cũng rất nhanh thì sẽ bị tranh mua không còn.

Nhật Phô Lạc bị thương nặng, duy nhất cứu trị biện pháp chính là Uẩn Phủ Đan.

- Mạc Đan Sư nói một điểm cũng không có sai, thê tử ta chính là Nhật Phô Lạc bị người đánh thương nặng. Ta cũng biết cho nàng ăn bổ huyết đồ đạc uống rượu độc giải khát, thế nhưng ta không có cách nào a. Nếu là ta không làm như vậy, nàng sớm, sớm...

Ngư Thực thậm chí đều muốn phải thút thít đi ra, có thể thấy được hắn đối với thê tử của chính mình yêu thương bao nhiêu.

- Ngươi muốn để cho ta luyện chế Uẩn Phủ Đan?

Mạc Vô Kỵ thấy Ngư Thực trạng thái, dứt khoát chính bản thân hỏi lên.

Ngư Thực lần thứ hai quỳ rạp xuống đất, lần này không phải là quỳ một gối xuống, mà là hai đầu gối quỳ xuống:

- Mạc Đan Sư, nếu là ngươi có thể giúp ta luyện chế ra đến Uẩn Phủ Đan, ta Ngư Thực cả đời này coi như là làm trâu làm ngựa cũng mặc cho Mạc Đan Sư sai bảo.

Mạc Vô Kỵ thở dài nói:

- Ta không có cách nào giúp ngươi luyện chế ra đến Uẩn Phủ Đan...

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, Ngư Thực trong mắt thất lạc lại cũng không che giấu được, hắn chậm rãi đứng lên, trầm mặc một lúc lâu mới lên tiếng:

- Là ta ý nghĩ kỳ lạ, ta cầu qua rất nhiều Đan Sư, bọn họ không phải là không có linh thảo, chính là không có phương pháp luyện đan...

Ngư Thực lắc đầu, không có nói nữa đi xuống. Hắn cầu Mạc Vô Kỵ không phải là nhất thời tâm huyết dâng trào, tại Ngũ Hành đan đấu sau đó, hắn đã muón tìm kiếm Mạc Vô Kỵ, chỉ là vẫn không có tìm được mà thôi. Hắn thấy, Mạc Vô Kỵ mới Thác Mạch cảnh giới, là có thể tại giữa nhiều như vậy Địa Đan Sư phá ra bao vây, thậm chí phía trước hai đợt đều là bài danh top 10. Này đã nói lên Mạc Vô Kỵ khẳng định có một cái sư phụ lợi hại, coi như là Mạc Vô Kỵ không cách nào giúp hắn luyện chế, Mạc Vô Kỵ sư phụ cũng có thể hỗ trợ luyện chế.

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến Yên Nhi, trong lòng cực kỳ đồng tình Ngư Thực, hắn cũng là bất đắc dĩ nói:

- Ngư huynh, phương pháp luyện đan ta cũng là có thể nghĩ biện pháp lấy được, cái khác linh thảo ta cũng có thể lấy được, chính là Uẩn Phủ Thảo...

Thật giống như nghe thấy được tiên âm bình thường giống nhau, nguyên bản không khí trầm lặng Ngư Thực ngẩng đầu, ngạc nhiên mừng rỡ nhìn Mạc Vô Kỵ, giọng nói run rẩy nói:

- Mạc Đan Sư, ngươi thật có thể lấy được phương pháp luyện đan? Ta vừa rồi lấy được 3 gốc cây Uẩn Phủ Thảo...

Đang khi nói chuyện, Ngư Thực đã giơ tay lên giương cao đi ra rồi một đống lớn linh thảo, Mạc Vô Kỵ nhìn một đống linh thảo này nhất thời há to miệng.

Này một đống linh thảo đều đang là cực kỳ thưa thớt linh thảo, kém nhất cũng là tam phẩm linh thảo. Tứ phẩm linh thảo cùng ngũ phẩm linh thảo nhiều lắm, coi như là lục phẩm linh thảo Mạc Vô Kỵ đều nhìn thấy vài bụi.

Càn Nguyên tố, Hoàng bảo quả, Xích Dương Diệp...

Các loại các dạng linh thảo, tất cả đều là bừa bộn chồng chất cùng một chỗ.

Mạc Vô Kỵ cũng hút hơi lạnh, hắn sau khi đi vào một gốc cây linh thảo cũng không có nhìn thấy, tên này đánh cướp vườn linh thảo sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 147: Tranh Đoạt Linh Chi

- Mạc Đan Sư, 3 gốc cây Uẩn Phủ Thảo được ta để ở chỗ này...

Thấy Mạc Vô Kỵ còn đang ngó chừng trên đất linh thảo, Ngư Thực lấy ra ba cái hộp ngọc.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt từ dưới đất một đống linh thảo thu hồi lại, nói với Ngư Thực:

- Ngư huynh, tuy rằng ngươi này một đống linh thảo giữa còn thiếu khuyết vài loại Uẩn Phủ Đan dược liệu, thế nhưng những dược liệu kia đều chưa tính là đặc biệt trân quý, ta tin tưởng đi ra ngoài có thể mua được...

Trên thực tế này một đống linh thảo để cho Mạc Vô Kỵ có chút kích động là, hắn ở trong đó nhìn thấy Càn Nguyên tố, vạn năm Long Duyên Thảo. Phải biết rằng thứ này thế nhưng hắn cần gấp a, Càn Nguyên tố cùng ám hoàng tố là cùng thuộc tính đồng nguyên tố loại. Nhưng Càn Nguyên tố là tứ phẩm linh thảo, dùng Càn Nguyên tố thay thế ám hoàng tố, dược hiệu đẳng cấp cao hơn mấy chục lần cũng không chỉ.

Những thứ này đều là hắn luyện chế Khai Mạch dược dịch cần đỉnh cấp linh thảo, hiện tại toàn bộ ra hiện ở trước mặt của hắn. Cộng thêm trên người của hắn mười vạn năm Địa Tùng Mạch cùng này tử ngẫu tia, Linh Dược loại hắn chỉ thiếu thiếu một loại đỉnh cấp Linh chi.

Về phần độ tinh khiết cao hơn hỏa tinh thạch hắn không có, hắn đích xác nhìn thấy độ tinh khiết cao hơn hỏa tinh thạch, đáng tiếc là, hắn còn chưa kịp động thủ nhặt đi mấy khối, đã bị người đánh cướp đi. Không có

độ tinh khiết cao hơn hỏa tinh thạch, hắn có một mảnh càng thêm trâu bò hỏa diễm tinh thể a. Trước đây địa hỏa miệng này tấm hỏa diễm tinh thể đã bị hắn lấy đi, này tấm hỏa diễm tinh thể khẳng định so với hỏa tinh thạch tốt.

- Mạc Đan Sư, linh thảo có đúng hay không càng mới mẻ càng tốt?

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ sau đó, Ngư Thực bỗng nhiên hỏi một câu chút nào không liên quan gì mà nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu nói:

- Đó là tự nhiên, linh thảo càng mới mẻ, luyện chế ra tới đan dược dược hiệu lại càng cao. Bất quá muốn tìm được rất mới mẻ linh thảo, cũng không to lớn dễ. Ngươi những linh thảo này, đều là mới vừa đào không bao lâu, tuy rằng bảo tồn không phải là tốt, vẫn như cũ rốt cuộc rất mới mẻ linh thảo.

Đối với bảo tồn linh thảo này một khối, trước Mạc Vô Kỵ hiểu cũng không nhiều. Hắn chỉ có thể ở thương lâu mua một phần hộp ngọc, những thứ này hộp ngọc đều là bị khắc giữ tươi trận văn, có thể cho linh thảo bảo tồn thật lâu thời gian. Ngoài ra, còn có thể lại đem mới mẻ linh thảo chế thành linh thảo khô, linh thảo khôluyện chế đan dược dược hiệu so với mới mẻ linh thảo hơi kém một chút. Bất quá những thứ này đối với đỉnh cấp Luyện Dược Sư mà nói, cũng không có bao nhiêu phân biệt.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ tiếp xúc trận đạo, sau này linh thảo bảo tồn, hắn liền không cần lại đi thương lâu khác mua giữ tươi hộp ngọc, hắn hoàn toàn có thể chính bản thân luyện chế giữ tươi hộp ngọc.

- Ngư huynh, ngươi yên tâm, Uẩn Phủ Đan của ngươi ta nhất định nghĩ biện pháp giúp ngươi luyện chế ra đến. Phương pháp luyện đan hiện khi chưa có, ta cũng sẽ đi nghĩ biện pháp. Ngươi nơi này có vài loại dược liệu đối với ta hữu dụng, không biết có thể hay không bỏ những thứ yêu thích?

Mạc Vô Kỵ vẫn là không nhịn được nói.

Khai Mạch dược dịch với hắn mà nói quá trọng yếu, một khi đi ra ngoài, không muốn nói cầu mua đến như vậy mới mẻ linh thảo, coi như là tìm được đồng dạng đẳng cấp linh thảo cũng không dễ dàng.

Ngư Thực lại đem dược liệu toàn bộ đi Mạc Vô Kỵ bên người đẩy một cái, thậm chí ngay cả ba cái hộp ngọc cũng đều toàn bộ cho Mạc Vô Kỵ, rồi mới lên tiếng:

- Mạc Đan Sư, những thứ này đều là của ngươi, ta chỉ yêu cầu ngươi có thể giúp ta luyện chế ra một lò đan. Không, (không cần) một lò, chỉ cần 3 tấm, cho dù là một quả cũng được rồi.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Ngư Thực:

- Ngư huynh, ngươi liền đối với ta tin tưởng như vậy?

Ngư Thực khẽ mỉm cười:

- Ta tin tưởng Mạc Đan Sư là người đáng giá ta tín nhiệm.

Trên thực tế Ngư Thực nội tâm cũng là cực độ bất đắc dĩ, vì luyện chế Uẩn Phủ Đan, hắn không biết đi tìm bao nhiêu Đan Sư. Năm đó gia tộc lưu lại tài sản, hắn đều cơ hồ tiêu hao hầu như không còn. Thế nhưng Uẩn Phủ Đan lại xa xa không hẹn, hoặc là nói căn bản cũng không có nửa điểm tin tức. Rất nhiều Địa Đan Sư thậm chí ngay cả thấy hắn đều lười thấy.

Mạc Vô Kỵ là người thứ nhất, cũng là duy nhất một cái đồng ý giúp hắn luyện đan, hơn nữa còn hứa hẹn có thể luyện chế ra Uẩn Phủ Đan Đan Sư. Hắn ngoại trừ tin tưởng Mạc Vô Kỵ bên ngoài, không có lựa chọn nào khác. Hắn quyết định từ giờ trở đi, vẫn theo Mạc Vô Kỵ, thẳng đến Mạc Vô Kỵ lại đem đan dược luyện chế thành công.

Trên thực tế Uẩn Phủ Thảo hắn cũng không chỉ tam gốc cây, hắn đủ chiếm được lục gốc cây Uẩn Phủ Thảo, lưu lại 3 gốc cây vẫn là vì để

ngừa vạn nhất. Uẩn Phủ Đan cái khác linh thảo đều tốt nói, chính là Uẩn Phủ Thảo quá khó khăn. Hắn lần này vì tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực thu được Uẩn Phủ Thảo, tại đấu giá hội thế nhưng tìm tốn toàn bộ thân gia mới cầu mua đến một cái vòng đeo tay.

Ngư Thực cũng không biết, trong tay hắn vòng đeo tay chính là Mạc Vô Kỵ bán ra cho hắn.

Mạc Vô Kỵ đã nhìn ra Ngư Thực ý nghĩ, hắn lập tức nói:

- Ngươi chờ một chút.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ cấp tốc đi vòng qua ngoài mấy chục thước dưới một cái sườn núi, từ trong túi đựng đồ lấy ra một cái to lớn túi cùng Thiên Cơ côn, lúc này mới trở lại nói:

- Ta chỉ có một ba lô, những linh thảo này túi đeo của ta tạm thời không bỏ xuống được đi...

Hắn túi trữ vật cũng không dám lộ diện, dù sao hắn trong túi đựng đồ bị người mơ ước đồ đạc nhiều lắm. Không nói đâu xa, chính là này hai gốc cây năm năm mất hồn tinh cũng rất là nguy hiểm.

Không đợi Mạc Vô Kỵ đem lời nói cho xong, Ngư Thực cũng không biết từ địa phương nào lấy ra một cái túi đựng đồ đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc Đan Sư, cái túi đựng đồ này tặng cho ngươi, ngươi linh thảo để lại tại bên trong túi đựng đồ.

- A đù...

Mạc Vô Kỵ có chút chần chờ nhìn Ngư Thực, coi như là hắn giúp Ngư Thực luyện chế ra Uẩn Phủ Đan, cũng không có lớn như vậy giá trị a. Hắn cũng không phải lại đem phương pháp luyện đan Uẩn Phủ Đan cho Ngư Thực?

- Chỉ cần Mạc Đan Sư có thể giúp ta luyện chế ra Uẩn Phủ Đan, chính là một cái túi đựng đồ căn bản là không tính là cái gì.

Ngư Thực giọng nói cực kỳ kiên định nói.

Mạc Vô Kỵ thấy Ngư Thực thắt lưng còn có một cái túi đựng đồ, liền biết cái túi đựng đồ này hắn là hắn đánh cướp tới, nhìn xem hắn vết máu trên người liền biết.

- Tốt, vậy ta sẽ thu rồi, đa tạ.

Mạc Vô Kỵ biết mình nhất định có thể trợ giúp Ngư Thực luyện chế ra Uẩn Phủ Đan, đơn giản không có nói nhảm nữa.

Thấy Mạc Vô Kỵ thu hồi túi trữ vật, Ngư Thực mới tiếp tục nói:

- Mạc Đan Sư, cho nên sở dĩ ta hỏi ngươi mới mẻ linh thảo có đúng hay không luyện đan tốt hơn, là bởi vì ta biết có một chỗ tất cả đều là mới mẻ linh thảo.

Nghe nói như thế, Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ nhìn Ngư Thực:

- Nhanh chóng mang ta đi qua.

Ngư Thực tìm được Uẩn Phủ Thảo, có lẽ đối với mới mẻ linh thảo không có hứng thú, hắn lại bất đồng a, hắn là một cái Luyện Đan Sư. Hơn nữa hắn Khai Mạch dược dịch, còn thiếu khuyết một loại đỉnh cấp Linh chi.

- Tốt, Mạc Đan Sư cùng đi theo ta đê.

Ngư Thực không chút do dự hồi đáp.

Mạc Vô Kỵ lại đem trên đất linh thảo toàn bộ thu vào túi trữ vật, lại đem túi trữ vật đeo tại thắt lưng, theo Ngư Thực cấp tốc dọc theo Ngư Thực tới phương hướng quay trở lại.

...

Ba ngày sau, Ngư Thực cùng Mạc Vô Kỵ đi tới từng cái cái thung lũng trong chỗ sâu. Mạc Vô Kỵ ở chỗ này nhìn thấy nhiều cụ sớm đã chết đi thi thể, ngoài ra chỉ có đầy đất đống hỗn độn.

- Ban đầu ở này phát hiện một cái to lớn Dược Viên, vì tranh đoạt Linh Dược, tất cả mọi người là vung tay. Ta liều chết cướp được này linh thảo, Uẩn Phủ Thảo chính là ở chỗ này cướp được. Hơn nữa ta còn nghe nói, tại trong chỗ sâu hạp cốc này, còn có Linh Dược vườn.

Đang khi nói chuyện, Ngư Thực một chỉ thung lũng càng sâu địa phương.

- Vậy còn nói cái gì? Đi thôi.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói, tranh đoạt linh thảo mà thôi, hắn chỉ cầu Linh chi. Cho dù là mấy vạn (năm) Linh chi, cũng bất quá là tứ phẩm tả hữu linh thảo, sẽ không có bởi vì một gốc cây Linh chi cùng hắn vung tay sao??

Hai người tiếp tục thâm nhập thung lũng, đi lại nửa ngày sau đó, lần thứ hai nhìn thấy đầy đất đống hỗn độn. Ngoài ra, còn có một chút bị nổ nát linh thảo cặn, về phần thi thể ngược lại không có nhìn thấy.

Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm không nói gì, may là nơi này không có Luyện Đan Sư. Nếu là có Luyện Đan Sư thấy nhiều trân quý linh thảo như vậy đều bị đánh thành mảnh vụn, không biết trong lòng muốn chảy bao nhiêu máu.

Một đường càng đi về phía trước, lại là mấy địa phương từng bị cướp đoạt.

- Xem ra cùng cái thung lũng vốn chính là một mảnh linh dược sinh sản mà...

Mạc Vô Kỵ nói đến đây bỗng nhiên ngừng lại, hắn nhìn về phía hai bên thung lũng.

Ngư Thực hiển nhiên phát hiện Mạc Vô Kỵ biến hóa, lập tức ở một bên nói:

- Hai bên thung lũng phía dưới khả năng có linh mạch, cũng chính vì vậy, mới có nhiều như vậy đỉnh cấp linh thảo ở chỗ này sinh trưởng.

Mạc Vô Kỵ bừng tỉnh lại đây, thảo nào tiến vào này thung lũng sau đó, hắn cũng cảm giác được linh khí càng ngày càng nồng đậm. Thì ra hai bên thung lũng phía dưới này là linh mạch, may là này trong thung lũng khắp nơi đều là linh thảo, nếu không, Mạc Vô Kỵ hoài nghi này hai bên thung lũng sớm bị người đào ra.

- Rầm rầm ầm!

Từng trận tiếng sấm truyền đến, pháp bảo huyễn quang không ngừng phóng lên cao, theo pháp bảo tiếng va chạm cùng tiếng kêu rên cũng truyền tới.

- Phía trước tới rồi.

Ngư Thực bước nhanh hơn.

Mạc Vô Kỵ vội vàng đuổi theo, hai người chuyển qua thung lũng một cái chỗ cua quẹo sau đó, vào mắt chính là mười mấy tên tu sĩ tại tranh đoạt linh thảo. Trên mặt đất một ít linh thảo bị chà đạp rối loạn ngổn ngang, thế nhưng những thứ này không ai quan tâm.

Chính là Mạc Vô Kỵ cùng Ngư Thực hai người lại đây cũng không có ai dừng lại tranh đoạt linh thảo.

- Mạc Đan Sư, ngươi nói là cái gì linh thảo, ta để cướp đoạt...

Ngư Thực đứng ở Mạc Vô Kỵ bên người, đã tế xuất bán nguyệt loan đao.

- Chính là một gốc cây Linh chi kia...

Mạc Vô Kỵ tới chỗ này đầu tiên nhìn nhìn thấy là một gốc cây Linh chi cao một thước, thần niệm của hắn rơi vào này một gốc cây Linh chi, liền biết đây ít nhất là một gốc cây mười vạn năm Linh chi.

Linh chi giá trị tại tu chân giới vẫn rất thấp, cho nên đến bây giờ còn không ai đi cướp đoạt, mà thứ này đúng là hắn nằm mơ đều cần.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, cả người đã nhào tới, một gốc cây Linh chi này hắn nhất định phải lấy.

- Cút ngay...

Mạc Vô Kỵ vừa mới nhào tới Linh chi bên cạnh, một tiếng gầm lên liền truyền tới, theo một thanh kéo khổng lồ há miệng ra, muốn lại đem Mạc Vô Kỵ chặn ngang cắt đoạn.

Mạc Vô Kỵ đang muốn biết một chút về thực lực của chính mình cùng chân chính Trúc Linh cảnh tới cùng chênh lệch bao xa, thân hình hắn chếch đi, trong tay Thiên Cơ côn toàn lực đánh xuống.

Nghiêm chỉnh mà nói, đây là Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên dùng Thiên Cơ côn đối địch. Lần trước hắn cũng là muốn một côn lại đem Đông Luân đập vỡ cái tan tành, đáng tiếc là bạo Băng Phù của hắn quá mạnh, không đợi hắn một côn đó đập phải trên đầu Đông Luân, liền bị đông lại.

- Ca!

Thiên Cơ côn cùng to lớn cây kéo lớn đánh vào cùng một chỗ, nguyên khí bạo liệt. Lực lượng cuồng bạo bao trùm hướng Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ liền cảm giác lồng ngực của mình hình như bị thiết chùy đập vỡ ra giống nhau, cả người đều ở vào một loại đãng cơ hình thức.

Chênh lệch thật lớn, Mạc Vô Kỵ cái ý niệm này còn chưa kịp xoay lại, lực lượng đặt ở hắn Thiên Cơ côn trong nháy mắt yếu bớt xuống tới.

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ, hắn cũng mặc kệ là nguyên nhân gì để cho lực lượng của đối phương yếu bớt, hắn lại đem nuốt vào một ngụm máu tươi

tới rồi yết hầu, trong tay Thiên Cơ côn càng là cuồng cuốn nguyên lực lần thứ hai giáp đi qua.

Thời điểm phản kích, Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hiểu rõ vì sao lực lượng của đối phương yếu bớt, Ngư Thực bán nguyệt loan đao đang bổ vào sau lưng người này, hầu như đã đem tên này mổ bụng ra.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 148: Vô Lượng Đoán Hồn Tinh

Dưới loại tình huống này, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không có nửa điểm nương tay, Thiên Cơ côn trực tiếp đánh vào trên cổ tên gia hỏa dùng kéo.

Một tiếng ca âm vang, tên tu sĩ này cổ cùng bên vai đều bị Mạc Vô Kỵ một côn này đánh thành mảnh vụn, liên hừ cũng không có hừ một tiếng, liền ngã nhào xuống đất.

Mạc Vô Kỵ dùng tốc độ nhanh nhất lại đem gốc cây Linh chi đào lên, thu vào túi trữ vật. Ngư Thực theo liền đem người này túi trữ vật túm rơi thu hồi.

Từ Mạc Vô Kỵ đào Linh chi, đến bị tên tu sĩ này dùng kéo lớn ám toán, rồi đến Mạc Vô Kỵ liên thủ với Ngư Thực lại đem đối phương đánh giết, trước sau bất quá thời gian mấy hơi thở. Hai người thật giống như đã làm rất nhiều lần bình thường giống nhau, phối hợp thuần thục.

- Dám giết sư đệ ta, quỳ xuống cho ta...

Một cổ cuồng bạo khí tức nghiền ép lại đây, sau đó là một quyền đánh về phía Mạc Vô Kỵ cùng Ngư Thực.

Mạc Vô Kỵ cùng Ngư Thực hai người liên thủ, cũng đỡ không được này cổ cuồng bạo khí tức, bị áp hai chân ca ca rung động. Mạc Vô Kỵ cắn chặt hàm răng, chuẩn bị cho đối thủ đến một cái trống rỗng sấm sét thời điểm, cũng cảm giác được một cổ đồng dạng lực lượng hùng hậu từ bên cạnh hắn đánh ra.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, này một cổ hùng hậu nguyên lực vừa rồi nếu là từ phía sau lưng đánh vào trên người hắn, hắn như sắp chết.

- Ầm!

Hai cổ nguyên lực đánh vào cùng một chỗ, lại đem mặt đất nổ ra một cái hố sâu to lớn. Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được cả người áp lực nhẹ một chút, hắn theo bản năng né qua kích phát trống rỗng sấm sét.

Theo Mạc Vô Kỵ chợt nghe đến một cái bình thản thanh âm nói:

- Giết ngươi sư đệ vậy thì như thế nào?

- A đù! Hầu Ngọc Thừa, lẽ nào ngươi muốn nhúng tay à?

Một người cường tráng đại hán rơi vào Mạc Vô Kỵ trước người chỗ không xa, chính là hắn vừa rồi đối với Mạc Vô Kỵ cùng Ngư Thực đột ngột động thủ.

- Hầu huynh, đa tạ cứu trợ. Khúc sư tỷ, không nghĩ tới còn có thể gặp lại.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại đã nhìn thấy Hầu Ngọc Thừa và Khúc Uyển Nhi.

Nếu không phải Hầu Ngọc Thừa cùng Khúc Uyển Nhi, tuy rằng hắn cũng có thể mượn trống rỗng sấm sét hóa đi vừa rồi một kích kia, nhưng là muốn chạy ra cái này cường tráng đại hán sát thủ, cũng có chút khó khăn. Tráng hán này tu vi ít nhất là Thoát Phàm trung kỳ, mà hắn mới Thác Mạch tầng chín, Ngư Thực tối đa cũng bất quá là Trúc Linh viên mãn mà thôi.

Hầu Ngọc Thừa đối với Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Chúng ta là bạn cùng đi băng phong.

Nói xong câu đó, Hầu Ngọc Thừa mới lần thứ hai nhìn này cường tráng đại hán nói:

- Chuyện này ta quản đã định rồi, có cái gì hướng về phía ta Hầu Ngọc Thừa đến.

Đại hán hận hận nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ cùng Ngư Thực, không nói gì thêm, xoay người rời đi. Thực lực của Hầu Ngọc Thừa cao hơn hắn, lại là đại tông môn, hắn không làm gì được Hầu Ngọc Thừa.

- Mạc huynh, ta liền biết ngươi không có việc gì, quả thế.

Hầu Ngọc Thừa rất có phong độ đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

Khúc Uyển Nhi cũng ở một bên nói:

- Hầu sư huynh cho là ngươi đã xảy ra chuyện, vẫn canh cánh trong lòng, nói ngươi là hắn kêu lên. Hoàn hảo, ngươi bình yên vô sự.

Đối với Hầu Ngọc Thừa, Mạc Vô Kỵ cảm thấy thấy không rõ lắm. Bất quá lần này Hầu Ngọc Thừa xuất thủ cứu mạng của hắn, hắn vẫn là vô cùng cảm kích.

Chung quanh linh thảo lúc này đã bị cướp đoạt không còn, ba người cũng không có đi ra, đứng tại chỗ bắt đầu ôn chuyện. Mạc Vô Kỵ từ Hầu Ngọc Thừa trong miệng biết, hai bên thung lũng đích thật là linh mạch, này hai nhánh linh mạch trung gian tự nhiên sinh trưởng các loại các dạng linh thảo. Bởi vì niên đại lâu ngày, kém linh thảo sớm đã bị đấu loại, có thể còn sống sót, đều là đỉnh cấp linh thảo.

Mạc Vô Kỵ cũng đơn giản nói một lần chính bản thân mặc dù có thể sống sót, là bị vây ở một chỗ hầm băng. Về sau nhiều lần trải qua gian khổ, mới thoát được một mạng.

Chỉ có hầm băng giữa thu hoạch, Mạc Vô Kỵ cũng không nói gì, Hầu Ngọc Thừa cũng không có hỏi. Đương nhiên, Mạc Vô Kỵ cũng không có hỏi Hầu Ngọc Thừa cùng Khúc Uyển Nhi tại dưới nơi băng phong thu được cái gì.

Ngư Thực thấy Mạc Vô Kỵ cùng Hầu Ngọc Thừa Khúc Uyển Nhi quen thuộc, cũng trầm mặc xuống. Trước hắn đi theo Mạc Vô Kỵ bên người, đó là bởi vì không sợ Mạc Vô Kỵ nuốt hắn dược liệu. Hiện tại Mạc Vô Kỵ người quen biết mạnh hơn hắn hơn, lúc này coi như là Mạc Vô Kỵ muốn nuốt hắn dược liệu, hắn cũng là hết cách. Cũng may hắn còn để lại vài bụi dược liệu.

Đang ở Ngư Thực thấp thỏm bất an thời điểm, Mạc Vô Kỵ lại đem Ngư Thực gọi lại đây, hướng Hầu Ngọc Thừa cùng Khúc Uyển Nhi nói:

- Vị này chính là Ngư Thực, vợ hắn ngã bệnh, muốn mời ta hỗ trợ luyện đan, cho nên lại đây tìm kiếm linh thảo.

Nghe được Mạc Vô Kỵ công khai giới thiệu chính bản thân, Ngư Thực cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, vội vàng ra tới hỏi thăm. Hắn loại này tán tu, tại Hầu Ngọc Thừa cùng Khúc Uyển Nhi loại thiên tài này đệ tử trước mặt, đó là cực độ tự ti cùng không có có thân phận. Người ta Mạc Vô Kỵ tốt xấu còn có một cái Đan Sư thân phận.

- Nga, không biết Ngư huynh còn thiếu khuyết cái gì linh thảo?

Hầu Ngọc Thừa nhất quán khách khí lễ độ, căn bản cũng không có bởi vì Ngư Thực là một cái tán tu mà có nửa phần chậm trễ.

Mạc Vô Kỵ giúp vội vàng nói:

- Còn thiếu khuyết Thiên chu quả cùng Cực hoa lan, này hai loại linh thảo đều tương đối thông thường, ta tin tưởng cái này thiên nhiên thung lũng trong chỗ sâu, vẫn sẽ có...

Lúc nói lời này, Mạc Vô Kỵ vẫn còn có chút xấu hổ, hắn tới nơi này lý do vốn là trợ giúp Ngư Thực ngắt lấy Thiên chu quả cùng Cực cây hoa lan, mà hắn trước tiên tranh đoạt mười năm Linh chi. Chờ hắn Linh chi cướp được tay, nơi này hết thảy linh thảo cũng không có.

Khúc Uyển Nhi cười nói:

- Vậy cũng được không cần tiếp tục vào đi tìm, ta chỗ này vừa lúc có này hai loại Linh Dược.

Đang khi nói chuyện, Khúc Uyển Nhi giơ tay lên ném ra vài gốc cây linh thảo, chính là chúng.

Ngư Thực thấy Khúc Uyển Nhi không có gì cả hỏi, liền lấy ra Uẩn Phủ Đan cần linh thảo, nhanh chóng tiến lên cảm tạ.

Khúc Uyển Nhi khoát khoát tay:

- Điểm ấy linh thảo không coi vào đâu, ta trước đây nợ Mạc Đan Sư cũng không chỉ những linh thảo này.

Nếu không phải Mạc Vô Kỵ tặng rồi một quả vòng đeo tay cho nàng, nàng coi như là có thể đi vào đến, tiêu phí đại giới cũng không chỉ này vài bụi linh thảo. Đô thị kỳ môn y thánh cho nên nói, nàng đáy lòng (vẫn, còn) là rất cảm kích Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ ngược lại không có để ý, thu hồi vài gốc cây linh thảo sau đó, nghi ngờ hỏi:

- Khúc sư tỷ, thung lũng này trong chỗ sâu khẳng định còn có linh thảo a? Vì sao không tiếp tục tìm kiếm đi xuống?

Hầu Ngọc Thừa giải thích:

- Hạp cốc này lại hướng bên trong đi vào nói, đến tiếp một cái linh thảo sinh trưởng mà ít nhất phải ba ngày. Quay lại chính là sáu ngày. Nếu như nói như vậy, liền không kịp đi ra ngoài. Huống chi có nữa vài ngày, Ngũ Hành Hoang Vực khói độc sẽ chỉ là biết phô thiên cái địa lại đem nơi này toàn bộ che lại, các loại yêu thú trở về. Khi đó không muốn nói linh thảo, coi như là bảo trụ mạng nhỏ cũng không dễ dàng.

Mạc Vô Kỵ quả nhiên thấy ngoại trừ bộ phận tu sĩ còn đang ở tại chỗ do dự bên ngoài, rất nhiều người đã xoay người đi thung lũng bên ngoài bỏ chạy.

- Đã như vậy, chúng ta đây cũng trở về đi.

Linh thảo là tốt, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, Yên Nhi an nguy mới là trọng yếu nhất.

- Đang có ý đó.

Hầu Ngọc Thừa lúc này nói.

Khúc Uyển Nhi bản thân liền đại phát một khoản, tự nhiên đồng ý trở về. Ngư Thực mục đích tới nơi này chính là vì Uẩn Phủ Đan, hiện tại hắn dựa vào toàn bộ tại trên người Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ nói thế nào, đó chính là thế đó.

Tại Mạc Vô Kỵ nhóm bốn người xoay người sau khi rời đi, sau cùng do dự vài người cũng rốt cục xoay người trở về. Trân quý linh thảo là chọc người đỏ mắt, nhưng nếu là mạng nhỏ cũng không có, cái gì đều là ảo.

...

- Mạc huynh lần này thực sự là đáng tiếc, Ngũ Hành Hoang Vực ba tháng thời gian căn bản cũng không đủ, Mạc huynh lại bị vây ở dưới băng phong sắp tới hai tháng.

Bốn người một đường đi trở về, Hầu Ngọc Thừa hơi tiếc hận nói.

Khúc Uyển Nhi cười cười:

- Cái này cũng rất khó nói, liền giống như ta, nếu không phải Hầu sư huynh cứu giúp, ta nói không chừng sớm vẫn ở tại nơi này. Thật giống như trước Mạc Đan Sư gặp nguy hiểm, cũng là Hầu sư huynh xuất thủ cứu giúp bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ biết Khúc Uyển Nhi ý tứ, đó chính là hắn thực lực rất thấp, giả như không phải là bị vây ở băng phong dưới hai tháng, hắn có lẽ sớm đã bị người giết chết.

Trên thực tế Khúc Uyển Nhi cũng không có nói mò, dùng Mạc Vô Kỵ tu vi, tại vừa rồi cái loại này tranh đoạt kịch liệt, đích xác tùy thời khả năng bị giết rơi.

Có lẽ tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực giữa mọi người, hắn tìm kiếm bảo vật thời gian là ít nhất. Bởi vì hắn lại đem tuyệt đại đa số thời gian đều dùng ở tại tu luyện.

- Có lẽ coi như là ta không ra tay, Mạc huynh cũng đồng dạng không sợ tên kia đánh lén. Hai tháng, Mạc huynh nói không chừng còn có thể tìm tới một gốc cây Chân Thần Chi Hoa.

Hầu Ngọc Thừa rất là tự nhiên nói.

Mạc Vô Kỵ thậm chí hoài nghi Hầu Ngọc Thừa biết hắn có chuẩn bị ở sau, lúc này mới nói lời này.

- Hầu huynh, ngươi đã ra mắt Vô Lượng Đoán Hồn Tinh sao?

Mạc Vô Kỵ không muốn tại thực lực của chính mình phương diện nói nhiều, cộng thêm hắn rất muốn biết mình lấy được có đúng hay không Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, cho nên ra hỏi.

Hầu Ngọc Thừa cười nói:

- Vô Lượng Đoán Hồn Tinh từ góc độ nào đó đi lên nói là vật trân quý hơn cả so với Chân Thần Chi Hoa, ta đâu có thể ra mắt loại vật này. Ta ngược lại biết Vô Lượng Đoán Hồn Tinh ngoại hình đều là tứ giác tinh thể, lóng lánh hơi màu vàng...

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó, một lòng sớm đã trầm xuống, hắn rốt cuộc hiểu rõ sai lầm của mình ở địa phương nào. Hắn lấy được đồ đạc căn bản cũng không phải là Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, chẳng những không phải là hơn nữa cùng Vô Lượng Đoán Hồn Tinh vẻ ngoài sai biệt còn rất xa.

Hầu Ngọc Thừa nói Vô Lượng Đoán Hồn Tinh tại phía dưới kia đích thật là có, bởi vì tại hắn thu được hai gốc cây băng hoa chỗ không xa, thì

có một hàng tứ giác tinh thể Hầu Ngọc Thừa nói, những tinh thể kia đều là lóng lánh hơi màu vàng. Thế nhưng một hàng kia đồ đạc bị rác rưởi như nhau nhưng ở một bên, Mạc Vô Kỵ vào trước là chủ, tự nhiên cho rằng tại băng đàn tế đồ đạc mới đúng là trân quý nhất, nào biết đâu rằng bị ném ở một bên một hàng kia đồ đạc là Vô Lượng Đoán Hồn Tinh?

Thảo nào này một đôi nam nữ nói nhìn thấy Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, bọn họ nhìn thấy là đồ đạc bị chính bản thân cho rằng thành một đống rác rưởi.

- Còn có một ngày chính là rời đi Ngũ Hành Hoang Vực thời kì, chúng ta nhanh thêm một chút tốc độ.

Thấy Mạc Vô Kỵ cùng Hầu Ngọc Thừa đối thoại lạnh xuống, Khúc Uyển Nhi chen vào một câu.

Mạc Vô Kỵ thở dài, không còn kịp rồi. Nếu là tới kịp, hắn nhất định sẽ lại trở về một chuyến, dù cho có khả năng bị đông cứng chết, hắn cũng muốn lại đem Vô Lượng Đoán Hồn Tinh cầm về.

Chết tiệt là, hắn và Hầu Ngọc Thừa cùng đi băng phong, chỉ biết là hỏi Hầu Ngọc Thừa băng phong có hay không Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, nhưng không biết hỏi Hầu Ngọc Thừa Vô Lượng Đoán Hồn Tinh dáng dấp. Dù cho Mạc Vô Kỵ khẳng định hắn sẽ không tái phạm loại này sai lầm, thế nhưng loại này sai lầm phạm tiếp theo hắn liền không chịu nổi.

- Lão tử cũng không cho ngươi, ngươi có thể làm khó dễ được ta?

Một cái thanh âm giọng cực lớn thức tỉnh Mạc Vô Kỵ hối hận, theo chính là tiếng nguyên lực đụng vào nhau bạo liệt truyền đến.

Chân Thiếu Nho? Mạc Vô Kỵ thấy Chân Thiếu Nho đang cùng một người nam gầy yếu chòm râu đánh nhau, hắn không chút do dự một bước liền nhảy đi qua, rơi vào một bên quan chiến. Nếu là Chân Thiếu Nho

không địch lại đối phương, dù cho hắn tu vi thiếu, cũng phải xuất thủ giúp một tay.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 149: Không Có Vòng Đeo Tay

- Ha ha, Vô Kỵ

Chân Thiếu Nho hiển nhiên nhìn thấy Mạc Vô Kỵ lại đây, cười ha ha lấy lên tiếng chào Mạc Vô Kỵ.

Người kia cùng Chân Thiếu Nho tranh đấu tu sĩ thấy Chân Thiếu Nho tới bên này người quen, cũng là theo bản năng chậm lại. Khi hắn thấy Mạc Vô Kỵ quanh thân linh vận thường thường, lập tức liền yên lòng. Mạc Vô Kỵ tu vi tuyệt đối không tới Trúc Linh, hơn nữa tư chất thường thường, không có gì cố kỵ.

- Mạc huynh, vị này chính là bằng hữu ngươi?

Hầu Ngọc Thừa đi theo qua tới hỏi.

Sau lưng Hầu Ngọc Thừa, Khúc Uyển Nhi cùng Ngư Thực cũng đều đã đi tới. tên tu sĩ kia vừa mới cảm thấy không cần phải lo lắng Mạc Vô Kỵ, sắc mặt liền thay đổi.

Hầu Ngọc Thừa đại danh đỉnh đỉnh, hắn thế nhưng sớm quen biết. Chỉ dựa vào Hầu Ngọc Thừa một cái là có thể nháy mắt giết hắn, hơn nữa Hầu Ngọc Thừa phía sau theo tới hai người hiển nhiên đều không phải là hạng người đơn giản. Hơn nữa có lời của Chân Thiếu Nho, hắn nếu(như) tiếp tục ở tại chỗ này, đó chính là muốn chết.

Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp trả lời lời của Hầu Ngọc Thừa, tu sĩ này liền nhanh chóng lui về phía sau, liên một câu lời đe dọa đều không có để lại, thoáng qua rút đi.

Không ai đuổi theo hắn, Mạc Vô Kỵ cũng bắt đầu hướng Hầu Ngọc Thừa cùng Ngư Thực đám người giới thiệu Chân Thiếu Nho.

Chân Thiếu Nho giảm một cây gân tính tình, tại nơi cùng hắn tranh đấu tu sĩ trốn sau khi đi liền nhếch miệng cười to nói:

- Vô Kỵ, ta đây lần nữa phát tài, là phát đại tài.

Nơi này đã tới gần (cửa ra), lúc này lại có mấy người lại đây, Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác nói:

- Thiếu Nho, nếu không chúng ta đi ra ngoài rồi lại nói?

- Tốt, vậy thì đi ra ngoài nói, ta cho ngươi biết, lần này ta mặc dù không có đạt được Chân Thần Chi Hoa, thế nhưng lấy được đồ đạc tuyệt đối sẽ không kém so với Chân Thần Chi Hoa. Vừa rồi tên kia chính là đỏ mắt đồ của ta, vẫn theo đuổi ta vài ngày, hắc hắc.

Tên này rốt cục vẫn là không nhịn được đắc sắt một phen, chỉ kém không nói ra chính bản thân đạt được thứ gì.

Mấy người tới được cũng nghe được lời của Chân Thiếu Nho, đều theo bản năng đưa mắt quay lại. Nhìn thấy Mạc Vô Kỵ bên này có bốn năm người sau đó, lúc này mới vòng qua Mạc Vô Kỵ đám người rời đi.

Mạc Vô Kỵ đối với Chân Thiếu Nho thầm nghĩ:

- Ngươi tự cầu nhiều phúc sao?, chỉ mong ngươi không có được càng đồ tốt, nếu là đạt được càng đồ tốt, phỏng chừng cũng sẽ không của ngươi nữa.

- Vô Kỵ, ngươi tìm được Vô Lượng Đoán Hồn Tinh không? Là dạng gì?

Chân Thiếu Nho đắc sắt một hồi lâu, này mới nhớ tới Mạc Vô Kỵ sự tình, nhanh chóng hỏi lên.

Hầu Ngọc Thừa giờ mới hiểu được vì sao Mạc Vô Kỵ vẫn tại hỏi Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, thì ra hắn muốn loại vật này:

- Mạc huynh, thì ra ngươi muốn Vô Lượng Đoán Hồn Tinh?

Một bên Chân Thiếu Nho sớm đã cùng Hầu Ngọc Thừa từ trước đến nay thục, lớn tiếng hồi đáp:

- Đó là tự nhiên, Vô Kỵ hỏi thăm đại ca của ta rất nhiều liên quan tới Vô Lượng Đoán Hồn Tinh sự tình, đáng tiếc là ta cùng đại ca của ta cũng không biết. Đại ca của ta đi hỏi qua một phần Đan Sư, bọn họ cũng không biết.

- Vô Lượng Đoán Hồn Tinh cực ít xuất hiện, ta cũng giống vậy chưa từng thấy qua, hay là nghe sư phụ ta nói về, người bình thường đích thật là không có đã biết loại bảo vật này.

Hầu Ngọc Thừa gật đầu.

Sau khi nói xong, dường như nhớ ra cái gì đó, Hầu Ngọc Thừa hỏi lần nữa:

- Mạc huynh, ngươi tìm kiếm Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, chẳng lẽ là yêu cầu Linh Lung bà bà xuất thủ giúp một tay?

Mạc Vô Kỵ thở dài:

- Đích thật là như vậy, trước đây đi băng phong thời điểm, ta liền muốn hỏi thăm ngươi qua băng phong có hay không Vô Lượng Đoán Hồn Tinh. Vốn ta nghĩ một phần Đan Sư cũng không nhận ra Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, cho nên ta sẽ không có nhớ tới ngươi sẽ biết Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, lúc đó này mới không có hỏi.

Mạc Vô Kỵ nói đến đây, bỗng nhiên cảm giác được cái gì không đúng, đột ngột dừng lại.

Hầu Ngọc Thừa trong lòng thầm than, lòng nói coi như là ngươi hỏi, ta cho ngươi biết cũng là không có dùng. Ngươi bị nhốt tại băng phong dưới hai tháng, kia có cơ hội đi tìm Vô Lượng Đoán Hồn Tinh?

- Không đúng!

Mạc Vô Kỵ cuối cùng nhớ ra địa phương nào không đúng.

Vô Lượng Đoán Hồn Tinh như vậy rất thưa thớt, Đan các của Chân Thiếu Khắc cùng Đan Sư cũng không biết, thang băng một nam một nữ là làm sao biết Vô Lượng Đoán Hồn Tinh?

Mạc Vô Kỵ cực lực nhớ lại trước đây tình cảnh, cái kia thang băng cách mặt đất còn có hơn mười trượng khoảng cách, đứng ở cái kia thang băng, là rất xấu xí thấy băng đàn tế vùng ven một hàng nhỏ Vô Lượng Đoán Hồn Tinh. Coi như là phát hiện, đầu tiên nhìn cũng là thấy băng đàn tế hai gốc cây băng hoa.

Hai gốc cây băng hoa chói mắt như vậy, đổi thành bất luận kẻ nào đều tuyệt đối không có khả năng đi trước nhìn xem bên cạnh cùng rác rưởi bình thường vậy này tứ cạnh tinh thể, sau đó mới chú ý hai gốc cây băng hoa.

Duy nhất khả năng đó chính là, hai người kia kêu lên Vô Lượng Đoán Hồn Tinh đối tượng, chính là hai gốc cây băng hoa hắn đào đi.

Nếu thật là như vậy, Hầu Ngọc Thừa nói Vô Lượng Đoán Hồn Tinh hình dạng liền sai rồi.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lại hỏi:

- Hầu huynh, ngươi xác nhận Vô Lượng Đoán Hồn Tinh là hơi màu vàng tứ giác tinh thể?

Hầu Ngọc Thừa khẳng định nói:

- Không có sai, Vô Lượng Đoán Hồn Tinh chính là màu vàng tứ giác tinh thể, thoạt nhìn có chút lóng lánh trong sáng.

Thấy Mạc Vô Kỵ lại là trầm mặc xuống, Hầu Ngọc Thừa an ủi:

- Mạc huynh, Vô Lượng Đoán Hồn Tinh tại Ngũ Hành Hoang Vực cũng là bảo vật vô cùng khó kiếm, so với Chân Thần Chi Hoa còn ít hơn thấy. Hơn nữa coi như là thực sự gặp Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, dùng ngươi thực lực của ta muốn tiếp cận Vô Lượng Đoán Hồn Tinh phỏng chừng cũng có chút trở ngại.

- Ta biết.

Mạc Vô Kỵ lặng lẽ đáp, hắn so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng Vô Lượng Đoán Hồn Tinh là khó khăn cỡ nào tiếp cận. Nếu không phải hắn cơ duyên đúng dịp, tu luyện Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất, hắn không có khả năng tiếp cận hai gốc cây băng hoa này.

Mọi người trầm mặc xuống, bởi vì nơi này không ai có thể đến giúp Mạc Vô Kỵ, cầu Linh Lung bà bà làm việc, dù cho Vấn Thiên Học Cung đệ nhất viện trưởng cũng không thể bảo đảm.

Sau cùng cả Chân Thiếu Nho cũng biết Mạc Vô Kỵ tâm tình không tốt, giảm bớt nói chuyện.

Nửa ngày sau, năm người tới lối ra thời điểm, nơi này đã tới một hai ngàn người, còn có người không ngừng về đây. Về phần mới vừa sau khi đi vào gặp phải khói độc, hiện tại cũng bị mất.

Đi tới cửa vào tu sĩ đều rất là cẩn thận, đại đa số là vài người đứng chung một chỗ, mỗi người thần tình đều mang đề phòng. Có thể thấy được lần này Ngũ Hành Hoang Vực mở ra, đi vào tu sĩ thu hoạch cũng không nhỏ.

Mọi người đợi bất quá hơn hai canh giờ, từng đợt nổ vang chi âm hưởng lên, cũng trong lúc đó chung quanh sương mù lần thứ hai nồng

nặc hắn lên.

Mạc Vô Kỵ tùy tiện nhìn một chút, người đi ra so với lúc trước người tiến vào thiếu một non nửa. Năm nghìn người tiến vào, đi ra bất quá là hơn ba ngàn người, có hơn một ngàn người không giải thích được mất tích ở tại bên trong Ngũ Hành Hoang Vực. Hắn nhìn thấy trong đám người có Ân Thiển Nhân, chỉ là hiện tại hắn thật sự là không có có tâm tình đi chào hỏi.

Khi nổ vang chi âm lúc kết thúc, một đạo đen kịt (cửa ra) thông đạo xuất hiện ở trước mặt mọi người. Giờ khắc này không cần người ta nói nói, tất cả mọi người chen chúc lấy vọt vào thông đạo.

Cũng may thông đạo đủ rộng mở, hơn nữa tiến vào tu sĩ tốc độ cũng nhanh, mấy nghìn người cấp tốc thông qua, trên cơ bản không có gì chen chúc cùng bế tắc.

Mạc Vô Kỵ năm người kẹp đang lúc mọi người giữa đó, lần này không tới một nén nhang, Mạc Vô Kỵ đám người liền lần nữa về tới trước cái kia quảng trường nhỏ.

Quảng trường đi ra thông đạo như nhau đóng, tất cả mọi người chỉ có thể đứng ở trên quảng trường an tĩnh chờ.

Lại đợi sắp tới chừng một canh giờ, thông đạo phát sinh từng trận nổ vang. Mọi người đã nhìn thấy đi thông đạo Ngũ Hành Hoang Vực chậm rãi đóng, sau cùng biến mất vô tung vô ảnh.

- Người thiếu rất nhiều a.

Chân Thiếu Nho hắc hắc một tiếng, không có tim không có phổi nói.

Không người nào để ý tên này, lúc này Mạc Vô Kỵ nhìn thấy Vấn Thiên Học Cung cái kia thứ hai viện trưởng Phong Chấn Thu.

Phong Chấn Thu bên người còn đứng hai gã hồng bào tu sĩ, hai người này thật giống như hộ vệ bình thường giống nhau, đứng sau lưng Phong

Chấn Thu, không nhúc nhích.

Phong Chấn Thu ánh mắt từ trên người mọi người quét tới, rồi mới lên tiếng:

- Chúc mừng các vị bình an đi ra, vô luận các vị có đúng hay không tại Ngũ Hành Hoang Vực thu được bảo vật, đây đối với các vị tương lai tu hành mà nói, đều là một khoản khó có thể lường được tài phú. Hiện tại xin mọi người đưa tay vòng khuyên giao lên, sau đó an tĩnh chờ.

Ngoại trừ Mạc Vô Kỵ là khi tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực sau đó mới biết được vòng đeo tay tác dụng ra, những người khác tựa hồ cũng biết vòng đeo tay là không thể mất, hơn nữa cũng đều biết vòng đeo tay là yêu cầu giao nộp đi lên.

Tại Phong Chấn Thu nói những lời này sau đó, phía sau hắn hai gã áo đỏ nam tử bắt đầu thu thập vòng đeo tay.

Khi thu được Mạc Vô Kỵ, hắn nhanh chóng khom người nói:

- Vãn bối tại Lôi Trạch giữa thu thập Kinh Lôi Thảo thời điểm, gặp sét đánh, thiếu chút nữa bỏ mạng ở trong đó, vòng đeo tay cũng rớt vào bên trong này Lôi Trạch.

Người kia thu Mạc Vô Kỵ vòng đeo tay áo đỏ tu sĩ quay đầu lại lại đem ánh mắt nhìn về phía Phong Chấn Thu, Phong Chấn Thu ánh mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lại nhanh chóng khom người thi lễ, không dám có nửa phần dị động, ngay cả thần niệm của hắn cũng bị hắn thu liễm thật chặt.

Bởi vì tu luyện qua thần niệm, Mạc Vô Kỵ đối với thần niệm so với bình thường vậy tu sĩ càng thêm mẫn cảm, hắn rõ ràng cảm thụ được một đạo thần niệm rơi vào túi đựng đồ của mình. Một lát sau, này thần niệm biến mất.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, xem ra Phong Chấn Thu loại này tiền bối vẫn tương đối yêu quý sĩ diện, sẽ không dưới làm dùng thần niệm đi lại đem hắn toàn thân cao thấp đều lục soát một phen.

- Nếu không có vòng đeo tay liền đứng ở một bên sao?.

Phong Chấn Thu ấm áp gật đầu, cũng không nói thêm gì để cho Mạc Vô Kỵ lo lắng.

Nửa giờ đi qua, hai gã áo đỏ nam tử dùng tốc độ nhanh nhất thu thập đủ hết thảy vòng đeo tay.

Phong Chấn Thu lúc này mới mang theo dáng tươi cười nói:

- Mọi người mời đi ra ngoài sao?, muốn gia nhập Vấn Thiên Học Cung, có thể đi Vấn Thiên Học Cung nơi dừng chân đăng ký. Chúng ta sẽ căn cứ mọi người tư chất cùng đối với Vấn Thiên Học Cung cống hiến cho điểm, lần này Vấn Thiên Học Cung sẽ tuyển nhận ba trăm người, hi vọng mọi người tận dụng cơ hội.

Đi thông Ngũ Hành Hoang Vực ra thông đạo cũng bị mở ra, mọi người nối đuôi nhau ra. Chân Thiếu Nho còn đang ở Mạc Vô Kỵ bên tai hưng phấn tiếng huyên náo:

- Lần này ta nhất định có thể gia nhập Vấn Thiên Học Cung, Vô Kỵ, đến lúc đó ta đi giúp ngươi tìm cái kia lả lướt lão bà tử.

Tên này còn không có gia nhập Vấn Thiên Học Cung, liền cho rằng tìm Linh Lung bà bà chỉ là một câu nói của hắn mà thôi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng có chút không nói gì, hắn phỏng chừng Vấn Thiên Học Cung hiện tại tại so sánh người nào thu được rất nhiều còn có giá trị bảo vật. Vấn Thiên Học Cung rất có thể liền là dựa theo những bảo vật này đến chiêu thu đệ tử, nếu là có đỉnh cấp bảo vật, vậy nói không chừng Vấn Thiên Học Cung sẽ áp dụng một phần thủ đoạn lại

đem thứ này làm của riêng. Bất quá dùng Vấn Thiên Học Cung loại địa phương này, đỉnh cấp bảo vật định nghĩa khẳng định cao hơn so với bọn hắn tưởng tượng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 150: Linh Lung Bà Bà

- Vô Kỵ, Thiếu Nho...

Mạc Vô Kỵ mới vừa đi ra Vấn Thiên Học Cung đại môn, liền nghe được Chân Thiếu Khắc gọi hắn mừng rỡ thanh âm.

Chân Thiếu Khắc mang theo Phỉ Bỉnh Trụ, Đào Ngao phu phụ cùng Yên Nhi đang đứng tại Vấn Thiên Học Cung cửa vào, cùng đông đảo tu sĩ nhét chung một chỗ.

- Xem ra bằng hữu của ngươi tới rồi, chúng ta sau này còn gặp lại.

Hầu Ngọc Thừa rất có phong độ cùng đám người Mạc Vô Kỵ cáo từ.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng rất muốn mời Hầu Ngọc Thừa có cơ hội sẽ tâm sự thêm, thế nhưng hắn vừa nghĩ tới Yên Nhi tình huống, đã không có cái kia tâm tình. Yên Nhi đã không tự chủ đi tới bên người của hắn, tự nhiên mà vậy kéo lại Mạc Vô Kỵ tay.

- Mạc sư huynh, ta liền biết ngươi không có việc gì.

Phỉ Bỉnh Trụ cầm một cái nắm tay, tiến lên đây cùng Mạc Vô Kỵ chào hỏi.

Đào Ngao cùng Hùng Tú Châu cũng tiến lên đây ân cần thăm hỏi, Mạc Vô Kỵ tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực bọn họ như nhau lo lắng. Một khi Mạc Vô Kỵ xảy ra chuyện gì, vậy bọn họ cũng sẽ không có thời gian tới.

- Thiếu Khắc, ta đến giới thiệu cùng ngươi một chút, vị này chính là Ngư Thực...

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ không có được Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, tâm tình rất kém cỏi, vẫn là chủ động giới thiệu Ngư Thực.

Chân Thiếu Khắc cùng Ngư Thực đơn giản chào hỏi một cái sau đó, cũng cảm giác được Mạc Vô Kỵ tâm tình không tốt, hắn suy đoán Mạc Vô Kỵ hắn là không có tìm được Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, sở dĩ chủ động nói:

- Đi thôi, chúng ta trở về rồi hãy nói.

...

Ba tháng không có thấy Mạc Vô Kỵ, Yên Nhi gần như là đi theo bên người Mạc Vô Kỵ một tấc cũng không rời. Cũng may Chân Thiếu Khắc rất là xem thời cơ, chủ động chiêu đãi Ngư Thực, để cho Mạc Vô Kỵ phụng bồi Yên Nhi.

Mạc Vô Kỵ vẫn phụng bồi Yên Nhi nói chuyện hồi lâu, lại đơn độc phụng bồi Yên Nhi ăn cơm, Yên Nhi lúc này mới cùng Hùng Tú Châu rời đi.

Trong lúc ở chỗ này Ngư Thực vẫn tại trong phòng Chân Thiếu Khắc an bài chờ Mạc Vô Kỵ, tới rồi lúc này hắn mới biết được, Mạc Vô Kỵ tuy rằng cũng là một cái tán tu, thế nhưng Mạc Vô Kỵ người tán tu này giao hữu hiển nhiên so với hắn phải rộng hơn. Vô luận là Hầu Ngọc Thừa, hay là Chân Thiếu Khắc, đều không phải là hắn Ngư Thực có thể chung đụng nhau.

Lúc này Ngư Thực chỉ có thể hi vọng Mạc Vô Kỵ có thể giữ lời hứa, giúp hắn luyện chế ra Uẩn Phủ Đan.

- Ngư huynh, ngươi biết ta yêu cầu Linh Lung bà bà một việc. Hiện tại tuy rằng ta không có được Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, thế nhưng ta

phải đi gặp một cái Linh Lung bà bà. Nếu(như) là chuyện này bất định xuống tới, ta thật sự là không có cách nào an tâm tới giúp ngươi luyện đan. Thế nhưng ngươi yên tâm, ta sau khi gặp Linh Lung bà bà đó, vô luận thành bại, ta đều sẽ giữ lời hứa, trợ giúp ngươi luyện chế ra Uẩn Phủ Đan.

Mạc Vô Kỵ dàn xếp tốt Yên Nhi sau đó, một lần nữa gặp Ngư Thực ăn ngay nói thật.

Khi chưa có lại đem Yên Nhi sự tình an bài thỏa đáng, hắn đích xác không có khả năng an tâm luyện đan. Lần này đi Ngũ Hành Hoang Vực, hắn vừa không có được Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, cũng không có được Chân Thần Chi Hoa. Này đã để cho hắn cầu Linh Lung bà bà hỗ trợ hi vọng hạ xuống điểm thấp nhất.

- Mạc Đan Sư tùy tiện đi làm việc, ta cũng chờ nhiều năm như vậy, há lại sẽ để ý mấy ngày nay.

Ngư Thực kính cẩn nói.

Dàn xếp tốt Ngư Thực, Mạc Vô Kỵ về tới gian phòng của mình. Hắn lấy ra một gốc cây băng hoa để vào túi trữ vật Ngư Thực cho hắn, lại đem túi đựng đồ của mình tại gian phòng giấu kỹ sau đó, mới tìm được Phỉ Bỉnh Trụ. Nói cho Phỉ Bỉnh Trụ, tại hắn trước khi trở về, bất luận kẻ nào đều không cho phép tiến vào phòng của hắn.

Giao phó xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ mang theo Yên Nhi có chút thấp thỏm đi tới Vấn Thiên Học Cung.

...

Vấn Thiên Học Cung trong một cái phòng tạm thời lớn nhất giữa Đan Tháp lâu, một người nữ tử áo trắng ngồi trước một cái lò luyện đan to lớn cau mày trầm tư, dưới lò luyện đan còn có hỏa diễm đang thiêu đốt. Tại cửa phòng nàng, còn có hai thiếu nữ dược đồng hầu giống y hệt nhau.

- Ngũ Hành Hoang Vực đóng có đúng hay không đã một ngày?

Áo trắng nữ tử bỗng nhiên ngẩng đầu hỏi một câu.

Cửa hai gã thiếu nữ hầu như đồng thời khom người nói:

- Đúng vậy bà bà.

- Vậy có người hay không tới nơi này tìm ta?

Áo trắng nữ tử lại hỏi thăm một câu.

- Đến bây giờ còn không có.

Hai gã thiếu nữ lần thứ hai miệng đồng thanh hồi đáp.

Áo trắng nữ tử hơi lộ ra có chút phiền não, nàng giơ tay lên bỏ lại một gốc cây dược liệu ngâm vào lò luyện đan, sau đó lại rơi vào trầm tư. Này một gốc cây dược liệu rất nhanh thì tản mát ra mùi khét, thế nhưng áo trắng nữ tử dường như nửa điểm cũng không có cảm thấy được.

Qua một hồi lâu, này áo trắng nữ tử lại đột nhiên ngẩng đầu nói:

- Nếu là có người tới tìm ta, để cho hắn trước tiên tiến đến.

- Dạ, bà bà.

Hai gã thiếu nữ lại là đồng thanh nói.

Áo trắng nữ tử lại ném một gốc cây dược liệu ngâm vào lò luyện đan sau đó, tiếp tục rơi vào trầm tư.

...

Mạc Vô Kỵ không biết Linh Lung bà bà tâm tư, hắn mang theo Yên Nhi không dám trực tiếp đi tìm Linh Lung bà bà, mà là đi tìm kiếm Mục Oanh.

Để cho Mạc Vô Kỵ thất vọng là, Mục Oanh cũng không ở Vấn Thiên Học Cung.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ chuẩn bị kiên trì đi gặp Linh Lung bà bà, hắn cuối cùng là gặp một cái người quen, Tả Thiều Di. Tại bên người Tả Thiều Di còn có một nữ nhân cùng nàng tướng mạo có chút giống, thậm chí so với Tả Thiều Di xinh đẹp hơn một chút. Mạc Vô Kỵ suy đoán, đây chính là Tả Thiều Di tỷ tỷ.

Tả Thiều Di vẫn cùng Mục Oanh cùng đi qua hắn chỗ ở bái phỏng hắn, chẳng qua là khi sơ hắn hình dạng chật vật, hù dọa đi rồi người nữ nhân này.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ bây giờ trạng thái cùng trước đây như từ Địa Ngục bò ra hình dạng hoàn toàn không có khả năng so sánh, Tả Thiều Di trong lúc nhất thời cũng không có nhận ra Mạc Vô Kỵ.

- Mạc Vô Kỵ ra mắt Tả sư tỷ...

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng tiến lên ôm quyền thăm hỏi một câu.

- Ngươi là?

Tả Thiều Di nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ xem một hồi lâu, lúc này mới chợt hiểu hiểu được:

- Ta nhớ ra ngươi, ngươi chính là ở tại Cửu Nguyệt Đan Các cái kia tam phẩm Nhân Đan Sư Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ vừa cười vừa nói:

- Chính là ta.

Tả Thiều Di chau mày:

- Ngươi thế nào tới nơi này?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Lần trước ta bởi vì tu luyện thiếu chút nữa tẩu hỏa nhập ma, chậm trễ mục sư tỷ cùng Tả sư tỷ, lần này là cố ý đến đây bồi tội.

Tả Thiều Di khoát tay chặn lại:

- Bồi tội cũng không cần, mục sư tỷ không ở nơi này, ta cũng sắp đi ra ngoài.

Nói xong Tả Thiều Di lôi kéo bên người nàng cô gái kia, liền muốn rời khỏi.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng gọi lại Tả Thiều Di:

- Tả sư tỷ, ta (muốn) xin ngươi giúp ta một chuyện...

Tả Thiều Di sắc mặt lạnh lẽo:

- Mạc Vô Kỵ, ta và ngươi không thân chẳng quen, không có gì để giúp, rồi lại nói ta hiện tại có việc muốn rời khỏi.

Nói xong câu đó, Tả Thiều Di lại cũng lười để ý tới Mạc Vô Kỵ, lôi kéo bên người nữ tử cấp tốc đi xa.

Mạc Vô Kỵ không muốn nói mời Tả Thiều Di hỗ trợ dẫn hắn đi gặp Linh Lung bà bà, coi như là nhờ nàng chỉ đường đều không thể được.

...

- Thiều di, hắn chính là tuổi trẻ tài cao Đan Sư mục sư tỷ nói cái kia? Ngươi muốn giới thiệu hắn cho ta?

Hai người đi ra thật là xa sau đó, Tả Thiều Doanh mới hỏi một câu.

Tả Thiều Di có chút im lặng nói:

- Đích thật là hắn, một cái hạ phẩm Linh Căn, ta cũng không có trông cậy vào hắn có bao nhiêu kinh diễm, thế nhưng hắn cư nhiên tại chỗ ở của mình tu luyện tới tẩu hỏa nhập ma. Tình huống lúc đó ngươi không

có thấy, hắn quả thực chính là cùng một cái người chết không sai biệt lắm. Cũng không biết hắn là như thế nào mù mèo đụng tới chuột chết, thăng cấp tới rồi tam phẩm Nhân Đan Sư. Tỷ tỷ, lần này là ta không tốt, thiếu chút nữa hại ngươi. Ngươi xem ta cùng hắn trước đây liên một câu nói đều chưa nói qua, ngày hôm nay vừa thấy mặt đã yêu cầu ta hỗ trợ, người như thế...

Tả Thiều Doanh trầm mặc một hồi, mới lên tiếng:

- Thiều Di, kỳ thực ta cảm thấy người đó cũng không tệ lắm. Bản thân ta tư chất cũng rất kém cỏi...

Giọng nói của nàng có chút cô đơn, so với Tả Thiều Di, nàng cảm giác mình khoảng cách Mạc Vô Kỵ loại nhân tài tư chất kém này gần hơn một phần. Nàng có thể hiểu được vừa rồi Mạc Vô Kỵ nhìn thấy muội muội thời điểm cái loại này ăn nói khép nép, cùng cái loại này bất đắc dĩ ân cần thăm hỏi. Coi như là nàng tại cường thế lại có thiên phú trước mặt muội muội, cũng không có bao nhiêu quyền phát biểu.

Trên thực tế nàng thật đúng là không có thể hiểu được Mạc Vô Kỵ ăn nói khép nép cùng bất đắc dĩ ân cần thăm hỏi, nếu là vì mình, đừng nói một cái nội môn đệ tử Tả Thiều Di, coi như là Vấn Thiên Học Cung viện trưởng tới nơi này, hắn Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không ăn nói khép nép đi hỏi.

- Tỷ tỷ, lần này ta bảo đảm có thể cho ngươi gia nhập Vấn Thiên Học Cung ngoại môn, bởi vì ta chiếm được thứ tốt. Chỉ cần gia nhập Vấn Thiên Học Cung, trai đẹp khoai to dạng gì mà ngươi không gặp được? Đi thôi.

Tả Thiều Di ở một bên nói.

...

- Vị sư huynh này, ta muốn xin hỏi một chút Linh Lung bà bà nơi ở địa phương nào?

Tả Thiều Di sau khi rời đi, Mạc Vô Kỵ chờ một hồi lâu, mới bắt được cơ hội hỏi một người nam tu.

Người này nam tu ngược lại không có để ý, đưa ngón tay một cái phương hướng cho Mạc Vô Kỵ, xoay người vội vã đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ cảm tạ một câu, nhanh chóng mang theo Yên Nhi đi qua. Hắn lo lắng Linh Lung bà bà muốn rời đi nơi này, bởi vì Linh Lung bà bà đến chính là nơi này tìm kiếm linh dược. Từ Ngũ Hành Hoang Vực đóng đến bây giờ đều một ngày thời gian trôi qua, nếu có người chiếm được Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, nói không chừng sớm tìm tới. Một khi Linh Lung bà bà rời đi nơi này, hắn muốn gặp lại được Linh Lung bà bà, vậy cơ hồ là không có khả năng.

- Vấn Thiên Đan Tháp.

Bốn chữ xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ trước mắt thời điểm, Mạc Vô Kỵ tâm tình trở nên đặc biệt khẩn trương. Lần này tìm được, nơi này nhất định là Linh Lung bà bà chỗ ở.

Tấm bảng phía dưới, đứng một người hồng y thiếu nữ, Mạc Vô Kỵ lôi kéo Yên Nhi đi nhanh lên đi qua.

- Xin hỏi Linh Lung bà bà...

Mạc Vô Kỵ một câu nói còn không có hỏi xong, đã bị người này hồng y thiếu nữ cắt đứt:

- Ngươi có đúng hay không tìm đến bà bà?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Đúng vậy, ta là tới tìm tìm Linh Lung bà bà, bởi vì ta...

- Được rồi, ngươi cùng đi theo ta đê.

Người này hồng y thiếu nữ căn bản cũng không nghe Mạc Vô Kỵ giải thích, lại một lần nữa cắt đứt lời của Mạc Vô Kỵ.

Người này dễ vậy? Mạc Vô Kỵ có chút ngây người. Hắn thấy, muốn gặp được Linh Lung bà bà rất khó mới đúng là a. Bởi vì vô luận là Ân Thiển Nhân hay là Chân Thiếu Khắc, hoặc là Hầu Ngọc Thừa đối với hắn tìm Linh Lung bà bà hỗ trợ, cũng không ôm hi vọng.

Hiện tại hắn cũng không nói gì, không có lấy gì đi ra, thì đã có người dẫn đường? Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ cảm thấy có chút không chân thật. Có lẽ Linh Lung bà bà tính nết sửa lại, mà Ân Thiển Nhân đám người cũng không biết.

Mạc Vô Kỵ thật đúng là oan uổng đám người Ân Thiển Nhân, hắn sở dĩ ngày hôm nay có thể dễ dàng như vậy nhìn thấy Linh Lung bà bà, là bởi vì tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực người ngày hôm nay vừa mới đi ra.

- Kỳ tỷ, Tương tỷ, hai người này tìm bà bà...

Nữ tử áo đỏ lại đem Mạc Vô Kỵ cùng Yên Nhi dẫn tới cửa một cái phòng, đối với hai gã thiếu nữ sinh đôi kính cẩn nói.

Một đôi song bào thai, Mạc Vô Kỵ vừa nhìn hai thiếu nữ này tướng mạo hầu như giống y hệt nhau, trong lòng thầm nghĩ.

- Là có người tới tìm ta? Để cho bọn họ tiến vào.

Không đợi này hai gã thiếu nữ nói chuyện, trong phòng đã truyền đến một cái giọng nữ hơi khàn khàn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 151: Đoán Hồn Tinh Ăn Thua Gì

- Bà bà cho các ngươi đi vào.

Lần này rốt cục không phải là hai gã thiếu nữ đồng thời nói chuyện, mà là bên trái thiếu nữ dặn dò một tiếng Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cảm tạ một tiếng sau đó, lôi kéo Yên Nhi tâm đi vào phòng.

Vừa tiến vào gian phòng, Mạc Vô Kỵ liền nghe thấy được một cổ linh thảo mùi khét, trong lòng hắn có chút thấp thỏm. Hắn hiện tại luyện đan cũng sẽ không đốt trọi linh thảo, nếu là Linh Lung bà bà tùy tiện liền cháy rụi linh thảo, này có hay không lợi hại như vậy?

Sau đó Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy nữ tử phía sau thật lớn lò luyện đan, cô gái này thoạt nhìn tối đa chừng ba mươi tuổi à, một thân quần xì líp màu nâu, và phi thường xinh đẹp. Lông mày lá liễu, dưới cặp mắt thật giống như hai uông thanh tuyền, tóc đen kết thành tiên nữ kế, thoạt nhìn vừa thanh thuần lại mang theo vài phần cao quý khí tức.

Đây là Linh Lung bà bà? Đây rõ ràng chính là một cái mỹ nữ a? Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa cho rằng đối phương lừa gạt hắn. Lập tức hắn liền biết điều đó không có khả năng, tại Vấn Thiên Học Cung nơi ở tạm thời giả mạo Linh Lung bà bà, phỏng chừng không có người nào có thể có năng lực này, cũng không có người nào có gan này.

- Ngươi tìm ta có chuyện gì?

Thấy Mạc Vô Kỵ không nói lời nào mà là nhìn mình chằm chằm, Linh Lung bà bà hơi có chút cau mày.

Mạc Vô Kỵ nhất thời giật mình tỉnh giấc, nhanh chóng khom người thi lễ nói:

- Đệ tử Mạc Vô Kỵ ra mắt Linh Lung bà bà?

Hắn cũng không dám lại đem ý nghĩ trong lòng có nửa điểm bạo lộ ra.

- Nói đi?

Linh Lung bà bà lần này nói càng là đơn giản nói.

Mạc Vô Kỵ lại thi lễ một cái, lúc này mới thấp thỏm bất an nói:

- Đệ tử Mạc Vô Kỵ, nàng là Yên Nhi, là ta người thân cận nhất. Đệ tử lần này tới nơi này, chính là muốn cầu…

Linh Lung bà bà cắt đứt lời của Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi là cầu ta cứu nàng?

- Dạ, đệ tử cả gan cầu tới cửa.

Mạc Vô Kỵ cảm giác Linh Lung bà bà dường như cũng không phải cùng Ân Thiển Nhân đám người nói như vậy không chịu nổi, duy nhất cảm giác được kỳ quái chính là Linh Lung bà bà tuổi tác dường như quá nhỏ chút, gọi Linh Lung tỷ tỷ có lẽ càng thêm thích hợp.

Linh Lung bà bà ánh mắt tại Yên Nhi trên người quét một cái, lúc này mới thản nhiên nói:

- Nàng đã từng bị người đoạt linh, kết quả đoạt linh thất bại, dẫn đến Linh Lạc rối loạn ngổn ngang, thần trí hỗn loạn, ký ức biến mất, tối đa còn sống hai năm.

Mạc Vô Kỵ trong lòng chấn động, đến lúc này, hắn không còn có nửa phần hoài nghi, càng là khom người tới đất nói:

- Còn xin Linh Lung bà bà xuất thủ cứu giúp, vãn bối mặc cho tiền bối sai bảo.

Linh Lung bà bà chỉ là nhìn thoáng qua Yên Nhi, liền biết Yên Nhi trạng huống, loại bản lĩnh này tuyệt đối không phải là giả. Tuy rằng đoạt linh cùng Trầm Liên nói Giá Linh bất đồng, theo Mạc Vô Kỵ, ý tứ cũng không có bao nhiêu khác nhau.

Giờ khắc này Mạc Vô Kỵ càng là cảm nhận được Ngư Thực cầu hắn thời điểm loại tâm tình này, hiện tại hắn mình chính là nhảy lên loại trạng thái này dưới.

- Ta có thể cứu nàng.

Linh Lung bà bà giọng nói đơn giản nói.

Mạc Vô Kỵ thật giống như nghe được tiên âm bình thường giống nhau, giọng nói đều run rẩy:

- Còn xin bà bà từ bi, xuất thủ cứu cứu Yên Nhi, Yên Nhi sống cơ khổ…

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, Yên Nhi tuy rằng cùng ở bên cạnh hắn, thế nhưng Yên Nhi vốn chính là một đứa cô nhi, hơn nữa cùng ở bên cạnh hắn chưa hề hưởng qua phúc, trái lại còn vẫn đang chiếu cố hắn.

- Thế nhưng ta vì sao phải cứu nàng? Nàng là cùng ta có quan hệ như thế nào hứ?

Linh Lung bà bà hỏi lại để cho Mạc Vô Kỵ rơi vào vết nứt, hắn rốt cục cảm nhận được cầu Linh Lung bà bà gian nan. Này còn mới bắt đầu, hắn dĩ nhiên tìm không được lý do.

- Nếu là ngươi kiếm không được lý do, xin mời đi thôi. Mấy ngày nay ta không cùng ngươi so đo.

Linh Lung bà bà thanh âm trở nên có chút không nhịn được hắn lên.

- Bà bà, ta mặc dù không có Vô Lượng Đoán Hồn Tinh

Mạc Vô Kỵ những lời này vẫn là còn chưa nói hết, đã bị Linh Lung bà bà lớn tiếng cắt đứt:

- Ngươi không có Vô Lượng Đoán Hồn Tinh thì tới nơi này làm gì? Cút ra ngoài.

Một loại sát khí vào giờ khắc này bao phủ lại Mạc Vô Kỵ, để cho Mạc Vô Kỵ có một loại cảm giác, chỉ cần hắn có nửa phần dị động, sau một khắc, hắn cũng sẽ bị đối phương kéo thành mảnh nhỏ.

- A…

Mạc Vô Kỵ nhất thời trợn tròn mắt, hắn mới vừa rồi còn cảm thấy Linh Lung bà bà tuy rằng khó nói chuyện, nhưng cũng không là cái loại này không có tình người. Thế nhưng này nháy mắt, biến hóa cũng quá nhanh.

Linh Lung bà bà dường như kích động, nàng chỉ vào Mạc Vô Kỵ lớn tiếng kêu lên:

- Ngươi biết cứu nàng khó khăn dường nào sao? Nàng (phải) theo ở bên cạnh ta mười năm, còn phải học tập tâm pháp của ta. Nếu không phải ta cần gấp Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, coi như là ngươi dùng một vạn khối Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, ta cũng sẽ không làm, chỉ cần ngươi xuất ra một khối Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, ta liền xuất thủ cứu nàng.

Linh Lung bà bà cáu kỉnh giọng nói nói xong lời cuối cùng, dường như có chút bi thương, lần thứ hai trầm thấp và mất mát.

Mạc Vô Kỵ cắn răng lấy ra hộp ngọc nói:

- Bà bà, ta mặc dù không có Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, ta đạt được một gốc cây băng hoa như vậy nè.

Bởi vì sợ Linh Lung bà bà nhìn đều lười nhìn, Mạc Vô Kỵ cố ý mở ra hộp ngọc.

- Cút, cút cho ta.

Linh Lung bà bà thanh âm hơi ngừng, nàng trợn to hai mắt nhìn chằm chằm hộp ngọc trong tay Mạc Vô Kỵ, đủ qua vài hơi thở thời gian, lúc này mới thét lên một tiếng vọt tới bên người Mạc Vô Kỵ, lại đem hộp ngọc trong tay Mạc Vô Kỵ chộp tới.

- Ahihi, hí hí hí hí!

Sau một khắc, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể nghe thấy thanh âm cuồng tiếu của Linh Lung bà bà, nếu không phải cầu người nữ nhân này cứu Yên Nhi, Mạc Vô Kỵ nói không chừng cho là người nữ nhân này điên rồi, hắn sớm liền mang theo Yên Nhi xoay người rời đi.

- Vô Lượng Tục Hồn Hoa, ngươi dĩ nhiên tìm được Vô Lượng Tục Hồn Hoa, ha ha, ha ha Lung linh, ta rốt cục chờ được, ta rốt cục chờ đến rồi.

Linh Lung bà bà một bên điên cuồng cười to, một bên đang cầm hộp ngọc hôn lên chùn chụt.

Mạc Vô Kỵ trong lòng bỗng nhiên an định xuống, nghe lời của Linh Lung bà bà, dường như Vô Lượng Tục Hồn Hoa đối với nàng cũng có tác dụng. Mà hắn vừa rồi lấy ra đồ đạc, chính là Vô Lượng Tục Hồn Hoa.

Đủ qua mấy phút, Linh Lung bà bà tiếng cười mới chậm rãi ngừng lại. Nàng tâm cẩn thận lấy ra một cái hộp ngọc mới, đồng thời lại đem Vô Lượng Tục Hồn Hoa đưa vào hộp ngọc mới, lại đem Mạc Vô Kỵ hộp ngọc vứt sang một bên.

Làm xong những thứ này sau đó, nàng thật dài thở hổn hển khẩu khí, lúc này mới ôn hòa nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc Vô Kỵ, cám ơn ngươi mang tới Vô Lượng Tục Hồn Hoa, Yên Nhi của ngươi ta sẽ giúp ngươi cứu. Một đóa Vô Lượng Tục Hồn Hoa, ngoại trừ để cho ta cứu Yên Nhi ra, ta còn có thể đáp ứng một cái yêu cầu của ngươi, ngươi nói nghe một chút sao?.

Lúc này Linh Lung bà bà giọng nói vô cùng ôn hòa ấm áp, ngoại trừ thục nữ chỉ còn thục nữ, không nhìn ra nửa điểm điên cuồng hình dạng vừa rồi. Duy nhất chính là giọng nói vẫn còn là mang theo một tia âm rung, hiển nhiên còn không có từ trong vui mừng Vô Lượng Tục Hồn Hoa triệt để tỉnh táo lại.

Mạc Vô Kỵ lấy lại bình tĩnh, này mới hoàn toàn buông lỏng. Chỉ cần Linh Lung bà bà đáp ứng cứu Yên Nhi, hắn liền vô lo lắng.

Tâm tư vừa đi, Mạc Vô Kỵ trong đầu trong nháy mắt rõ ràng:

- Bà bà, Vô Lượng Tục Hồn Hoa này là vật gì? So với Vô Lượng Đoán Hồn Tinh còn tốt hơn à?

Linh Lung bà bà tâm tình lúc này dường như trở nên đặc biệt tốt, nàng kiên nhẫn giải thích:

- Vô Lượng Đoán Hồn Tinh ăn thua gì, có thể cùng Vô Lượng Tục Hồn Hoa so sánh sao? Coi như là một cái gian nhà vô lượng mất hồn tinh, cũng so ra kém một cánh hoa Vô Lượng Tục Hồn Hoa. Nghiêm chỉnh mà nói, Vô Lượng Tục Hồn Hoa tiền thân chính là Vô Lượng Đoán Hồn Tinh. Thế nhưng Vô Lượng Đoán Hồn Tinh muốn biến thành Vô Lượng Tục Hồn Hoa, đó là quá gian nan, quá gian nan.

Chỉ có số rất ít số rất ít Vô Lượng Đoán Hồn Tinh mới có thể tại vô cùng băng tình huống dưới hình thành bản thân linh tính, có rồi linh tính Vô Lượng Đoán Hồn Tinh sẽ hấp thu xung quanh Vô Lượng Đoán Hồn Tinh hồn lực, sau đó từ từ ngưng tụ trở thành Vô Lượng Tục Hồn Hoa. Muốn lớn lên thành Vô Lượng Tục Hồn Hoa như thứ ngươi vừa rồi lấy ra, điều kiện nghiêm khắc đến ngươi không dám mức tưởng tượng.

Nói đến đây, Linh Lung bà bà nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ tiếp tục nói:

- Vận khí của ngươi không sai, dĩ nhiên có thể đạt được Vô Lượng Tục Hồn Hoa. Phải biết rằng dùng tu vi của ngươi, phỏng chừng không có tới gần nơi này hoa phụ cận ngươi cũng sẽ bị đông chết, thật không biết ngươi là thế nào lấy được. Ngươi nói một chút ngươi lấy được quá trình, sinh trưởng ra Vô Lượng Tục Hồn Hoa địa phương có còn hay không thứ khác?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đáp:

- Vãn bối tại dưới một tòa băng phong lấy được, lúc đó vãn bối tiến vào băng phong dưới một cái đại điện, trong đại điện có rất nhiều thông đạo. Vãn bối may mắn tại một trong đó trong thông đạo thu được gốc cây Vô Lượng Tục Hồn Hoa này, lúc đó ở trong đó đích xác rất lạnh, bất quá vãn bối cũng là có thể chịu nổi. Đáng tiếc nơi đó chỉ có một gốc cây Vô Lượng Tục Hồn Hoa, không còn có thứ khác.

Mạc Vô Kỵ lời này chín phần thật một phần giả, lời thật là bởi vì hắn tiến vào dưới băng phong, dùng Linh Lung bà bà năng lực, khẳng định có thể từ vòng đeo tay thu được. Lời nói dối đó chính là hắn trên người không có vòng đeo tay, Linh Lung bà bà tự nhiên không biết hắn rốt cuộc là một cái lối đi nào lấy được.

Thốt ra lời này hết, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được một đạo thần thức cường đại lực lượng thẩm thấu tới rồi trong túi đựng đồ của hắn. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ âm thầm may mắn, hoàn hảo hắn tới thời điểm, lại đem túi đựng đồ của mình giấu ở nơi ở.

Linh Lung bà bà thần niệm tại Mạc Vô Kỵ túi trữ vật mặt trên dạo qua một vòng, liền thu về, lập tức gật đầu:

- Không sai, ngươi thật sự là vận khí tương đối khá.

Nói xong Linh Lung bà bà dừng một chút, lúc này mới tiếp tục nói:

- Yên Nhi cả người Linh Lạc hỗn loạn, thần trí mơ hồ. Bởi vì đoạt linh tạo thành nàng ký ức mất, coi như là ta muốn khôi phục nàng ký ức cũng vô cùng khó khăn.

- Tiền bối, ngươi không phải mới vừa nói là...

Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, vội vàng hỏi.

Linh Lung bà bà khoát khoát tay:

- Ngươi không cần lo lắng, chỉ cần gặp ta, nàng liền tính mệnh không lo. Về phần ký ức mà nói ta xem trước một chút nàng Linh Căn.

Linh Lung bà bà nói xong đưa tay liền bắt lấy Yên Nhi cổ tay, một lát sau, trên mặt của nàng lộ ra kinh sợ:

- Ơ đù! Biến dị cực phẩm mộc linh căn, điều này sao có thể?

Sau đó Linh Lung bà bà lần thứ hai bắt lấy Yên Nhi cổ tay còn lại, rất nhanh nàng liền khẳng định nói:

- Đích thật là biến dị cực phẩm mộc linh căn.

- Tiền bối, cái gì là biến dị cực phẩm mộc linh căn?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng hỏi.

- Biến dị Linh Căn bình thường giống nhau chỉ có Phong Lôi Băng ba loại, thế nhưng Ngũ Hành Linh Căn một khi biến dị, tư chất cùng thành tựu thậm chí còn tại bên trên Phong Lôi băng ba loại Linh Căn. Biến dị mộc linh căn, là điều kiện tốt nhất Luyện Đan Sư thể chất.

Linh Lung bà bà nói đến đây, hơi do dự một chút mới tiếp tục nói:

- Ta suốt đời chỉ thu hai cái đệ tử, ngươi lấy ra Vô Lượng Tục Hồn Hoa, nếu là ngươi nguyện ý, ta cũng là có thể thu nàng làm đệ tử.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng khom người nói:

- Tiền bối có thể thu Yên Nhi làm đệ tử, là phúc của nàng, tiền bối có lời gì xin cứ việc phân phó.

Mạc Vô Kỵ mình cũng không có sư phụ, thực lực của Linh Lung bà bà sâu không lường được, càng là Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp đệ nhất nhân. Nàng có thể thu Yên Nhi làm đệ tử, Mạc Vô Kỵ há có thể không muốn?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 152: Để Cho Nàng Sống Vì Mình

Linh Lung bà bà thái độ đối với Mạc Vô Kỵ rất là thoả mãn, tiếp tục nói:

- Yên Nhi ký ức bởi vì đoạt linh mất đi, theo ta tu luyện sau đó, thực lực của nàng sẽ càng ngày càng lớn mạnh, đồng dạng ý chí cũng sẽ càng ngày càng lớn mạnh. Theo biến hóa, nàng mất đi ký ức lại rời đi nàng càng ngày càng xa, sau cùng hoàn toàn biến mất.

Mạc Vô Kỵ nhất thời ngây ngẩn cả người, Yên Nhi mất đi ký ức, vậy còn là trước kia Yên Nhi sao?

- Tiền bối, lẽ nào không có biện pháp nào sao?

Mạc Vô Kỵ có chút không cam lòng hỏi.

Linh Lung bà bà lắc đầu nói:

- Cũng không phải không có biện pháp nào, có một việc ta có thể khẳng định là, nàng tu vi càng cao, ký ức thì càng khó khôi phục. Chờ đến Trúc Linh sau đó, ký ức bóng dáng trên cơ bản sẽ chỉ là hoàn toàn biến mất. Nếu là ta đan đạo trình độ tiến thêm một bước mà nói, hoặc là có thể tại cứu nàng đồng thời khôi phục nàng ký ức, nhưng ta chính bản thân biết chuyện của mình, ta đan đạo lại muốn tiến bộ, vô cùng khó khăn, trừ phi rời đi Thất Lạc Đại Lục.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, Linh Lung bà bà đan đạo trình độ có lẽ là cường đại nhất Đan Sư toàn bộ Thất Lạc Đại Lục. Nếu là cả Linh Lung bà bà đều không thể làm được chuyện này, người khác muốn làm được vậy thì càng thêm không có khả năng.

- LL tiền bối, nếu là có một ngày trước bối đan đạo đột phá, có thể sẽ giúp nàng khôi phục ký ức sao?

Mạc Vô Kỵ ôm vạn nhất tâm tư lần thứ hai hỏi.

Linh Lung bà bà than thở:

- Này tuyệt không khả năng, dùng tư chất của nàng, nhất định sẽ tại trong thời gian rất ngắn Trúc Linh thành công. Một khi Trúc Linh, dù cho Đan Sư lợi hại hơn nữa, cũng không cách nào làm cho nàng tìm về ký ức. Trừ phi ngươi không cho nàng tu luyện, không cho nàng tu luyện, nàng ký ức cũng dần dần triệt để biến mất, dưới so sánh chậm một chút mà thôi. Hơn nữa muốn trị tốt nàng, nhất thiết phải cho nàng tu luyện.

- Xin hỏi tiền bối đan đạo tu vi đến trình độ nào?

Linh Lung bà bà nhìn hư không địa phương, ánh mắt có chút mê ly, một hồi lâu lúc này mới cô đơn nói:

- Ta là thất phẩm Thiên Đan Sư.

Dĩ nhiên không phải là lục phẩm Địa Đan Sư, mà là một cái thất phẩm Thiên Đan Sư? Mạc Vô Kỵ trong lòng cực kỳ lay động, trước cho rằng Linh Lung bà bà là thất phẩm Thiên Đan Sư người, dù sao đều là suy đoán mà thôi. Hắn phỏng chừng Linh Lung bà bà là thất phẩm Thiên Đan Sư sự tình, cả Mục Oanh đều không nhất định biết. Linh Lung bà bà đan đạo lại đột phá, đó là cái gì trình độ? Bát phẩm Thiên Đan Sư, hoặc là nói đột phá Thiên Đan Sư cảnh giới?

Ân Thiển Nhân không có lừa gạt hắn, tại ngũ đại đế quốc trong phạm vi, đích xác chỉ có Linh Lung bà bà mới có thể cứu mạng Yên Nhi.

Mạc Vô Kỵ nhìn bên người cái gì cũng không biết Yên Nhi, hít một hơi thật sâu, đồng thời hạ quyết tâm, hắn đối với Linh Lung bà bà khom người nói:

- Tiền bối mời ra tay, chỉ cần có thể cứu trở về Yên Nhi, cái khác đều là thứ yếu.

Dù cho Yên Nhi không cách nào khôi phục ký ức, hắn cũng nhất định phải cứu Yên Nhi.

Linh Lung bà bà đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ngươi coi như là không sai, ta ngược lại có một cái cơ hội cho ngươi, đó chính là tại trước khi Yên Nhi thăng cấp Trúc Linh cảnh, ngươi tiếp xúc nhiều hơn với Yên Nhi, theo nàng nói nhiều, nhiều trò chuyện một phần sự tình trước kia. Đây là biện pháp duy nhất tại trước khi nàng Trúc Linh cảnh, tìm về nàng ký ức.

- Thế nhưng ta Linh Căn tư chất quá kém, căn bản là vào không được Vấn Thiên Học Cung, chứ đừng nói chi là tiến vào Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp...

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ nói.

Linh Lung bà bà cười nhạt:

- Nhìn xem tại phân thượng ngươi giúp ta tìm được Vô Lượng Tục Hồn Hoa, ta sẽ giúp ngươi một việc.

Nói xong, Linh Lung bà bà xuất ra một cái ngọc bài đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi cầm cái ngọc bài này đi Vấn Thiên Học Cung, nói là ta cho ngươi trở thành Vấn Thiên Học Cung ngoại môn đệ tử. Nói như vậy, ngươi cũng sẽ là một thành viên của Vấn Thiên Học Cung. Đến lúc đó, ngươi cầm ngọc bài tùy thời có thể tới tìm Yên Nhi. Tại trên người Yên Nhi, ta có thể giúp ngươi chính là nhiều như vậy.

- Đa tạ tiền bối.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận ngọc bài, mừng rỡ không thôi cúi người hành lễ. Hắn đang rầu làm thế nào tiến vào Vấn Thiên Học Cung, thế nào nhìn thấy Yên Nhi, Linh Lung bà bà một lần giúp hắn giải quyết rồi, hắn há có thể mất hứng?

Người quả nhiên là tới rồi cảnh giới nhất định sau đó, lòng dạ cũng sẽ đến cảnh giới nhất định.

So với trước đây cái kia Cảnh Phi Lan mà nói, Linh Lung bà bà mạnh hơn đâu chỉ gấp đôi? Thế nhưng Linh Lung bà bà thu Yên Nhi làm đệ tử trưng cầu ý kiến của hắn, đồng thời, Linh Lung bà bà cũng không quan tâm hắn Linh Căn tư chất yếu, vẫn như cũ cho phép hắn gặp Yên Nhi, thậm chí còn vì hắn tìm kiếm biện pháp tìm về Yên Nhi ký ức.

Càng là cũng không nói gì nửa câu đả kích lời của hắn. Tuy rằng đây cũng là hắn Vô Lượng Tục Hồn Hoa nổi lên tác dụng, nhưng Linh Lung bà bà lòng dạ đồng dạng nổi lên tác dụng.

- Ngươi còn có cái gì yêu cầu, cứ việc nói ra, ta có thể giúp ngươi đều có thể tận lực giúp ngươi.

Linh Lung bà bà lần thứ hai hỏi một câu.

- Tiền bối giúp ta cứu Yên Nhi, lại cho phép ta tiến vào Vấn Thiên Học Cung trở thành một ngoại môn đệ tử, đối với đệ tử mà nói, đã là trợ giúp lớn nhất. Nếu là đệ tử còn (muốn) cầu tiền bối xuất thủ giúp một tay, vậy đệ tử cũng quá không biết tốt xấu. Đệ tử tâm nguyện tiền bối đều giúp đệ tử giải quyết rồi, đệ tử hiện tại không cầu gì khác.

Mạc Vô Kỵ kính cẩn hồi đáp.

Hắn biết rõ, làm người không thể quá tham lam. Lại yêu cầu cái khác, đó là chủ động để cho người ta khinh thường.

- Yên Nhi là gì của ngươi?

Linh Lung bà bà cũng có chút xúc động (vì) Mạc Vô Kỵ ý chí.

- Yên Nhi vốn là nữ tỳ, tại trong lòng ta, nàng chính là người thân nhất duy nhất của ta.

Mạc Vô Kỵ nhìn Yên Nhi, trong lòng có chút thương cảm nói, hắn thực sự lo lắng sau này Yên Nhi đối với trí nhớ của hắn hoàn toàn biến mất.

Đi tới thế giới này, Yên Nhi là duy nhất để cho hắn chân chính lo lắng người. Một là phía sau đối với hắn đâm đao nữ nhân, một là dùng mạng của mình đổi hắn vui vẻ nữ hài. Chỉ có trải qua, mới biết được bản thân có người sau là cỡ nào trân quý và hạnh phúc.

Linh Lung bà bà than thở:

- Vì nữ tỳ của mình, dùng Thác Mạch cảnh tu vi liều mạng đi Ngũ Hành Hoang Vực tìm kiếm Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, có lẽ tại toàn bộ Thất Lạc Đại Lục chỉ có một mình ngươi.

Lúc này nàng xem hướng Mạc Vô Kỵ ánh mắt càng là nhu hòa, giọng nói bình hòa nói:

- Ngươi đi về trước đi, Yên Nhi sau này liền ở lại bên cạnh ta, ngươi tùy thời có thể sang đây thăm nàng.

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai cảm tạ Linh Lung bà bà một phen, lại nhiều lần dặn dò Yên Nhi sau đó, mới không muốn xoay người rời đi.

Hắn cũng không biết này một rời đi, tương lai cùng Yên Nhi sẽ không trở thành người xa lạ. Coi như là biết trở thành người xa lạ, hắn cũng phải làm như vậy.

So với Yên Nhi sinh mệnh mà nói, cái khác đều là thứ yếu. Yên Nhi lớn như vậy, còn không có vì chính nàng sống một ngày. Giả như Yên Nhi ký ức thực sự không cách nào tìm về, vậy hãy để cho Yên Nhi vào hôm nay sau này vì chính nàng sống, đừng lại đem tính mạng của mình

xem như đồ của người khác, đừng lại đem mình làm thành hèn mọn nữ tỳ.

Vô luận kết quả cuối cùng làm sao, hắn đều có thể vĩnh viễn bảo hộ cái này nữ hài đã từng bảo vệ hắn hơn mười năm.

Nhìn bóng lưng Mạc Vô Kỵ đi xa cô đơn lại có vài phần tiêu điều, Linh Lung bà bà bỗng nhiên vuốt ve tóc Yên Nhi nói:

- Tương lai vô luận như thế nào, ngươi cũng không nên quên hắn. Nhớ kỹ, hắn là Mạc Vô Kỵ, một kẻ Linh Căn tư chất bình thường, nhưng có thể liều mạng mạng của mình, đi cứu ngươi. Thậm chí, (không cần) cầu ngươi có thể nhớ kỹ hắn, chỉ cần ngươi có thể sống là được!

Yên Nhi cái hiểu cái không nhìn Linh Lung bà bà, Linh Lung bà bà thở dài. Đừng xem Mạc Vô Kỵ nói dễ dàng, làm một Thiên Đan Sư, nàng há có thể không biết Mạc Vô Kỵ đạt được Vô Lượng Tục Hồn Hoa là gian nan dường nào? Bất kỳ một cái tu sĩ nào dưới Nguyên Đan Cảnh, muốn ngắt lấy Tục hồn hoa, đều là cửu tử nhất sinh.

Như Mạc Vô Kỵ nói tùy tiện liền ngắt lấy Vô Lượng Tục Hồn Hoa, đó là lừa gạt quỷ đi. Muốn có được Vô Lượng Tục Hồn Hoa, chỉ có một điều kiện, đó chính là dùng mạng của mình đi đổi. Đến bây giờ, nàng cũng không biết Mạc Vô Kỵ là làm sao làm được. Chiếm được Vô Lượng Tục Hồn Hoa, còn sống. Bất quá Mạc Vô Kỵ không nói, nàng cũng không hỏi. Mỗi người đều có bí mật của mình.

...

- Vô Kỵ, Yên Nhi đâu nè?

Thấy Mạc Vô Kỵ đơn độc trở về, vẫn chờ Mạc Vô Kỵ Chân Thiếu Khắc vội vàng hỏi.

- Cũng may Yên Nhi tư chất không sai, Linh Lung bà bà quyết định thu Yên Nhi là quan môn đệ tử, lúc này mới để cho Yên Nhi có cơ hội

sống.

Mạc Vô Kỵ đáp.

Vô Lượng Tục Hồn Hoa quan hệ quá lớn, hắn và Chân Thiếu Khắc không sai, cũng không có thể tùy tiện nói ra. Huống hồ thứ này nói hay không đối với Chân Thiếu Khắc cũng không có ảnh hưởng, cần gì phải đưa mình vào nguy hiểm cảnh đâu nè?

Nghe nói lần trước thu được Vô Lượng Đoán Hồn Tinh tu sĩ mất tích, hắn lấy được thế nhưng Vô Lượng Tục Hồn Hoa, cư Linh Lung bà bà nói, đây chính là so với Vô Lượng Đoán Hồn Tinh tốt quá nhiều đồ đạc. Thứ này một khi bại lộ, hắn há có thể an ổn xuống tới?

Nếu là sớm biết thế Vô Lượng Tục Hồn Hoa đẳng cấp như vậy cao, hắn thậm chí không dám mang theo hoa này đi tìm Linh Lung bà bà. Cũng may Linh Lung bà bà cùng nghe đồn vẫn còn có chút xuất nhập, nàng đích thật là rất khó cầu động. Nhưng một khi đáp ứng sau đó, liền cực kỳ phụ trách.

Hơn nữa từ Linh Lung bà bà không có động thủ với hắn, thậm chí không có phân phó hắn không muốn nói ra Vô Lượng Tục Hồn Hoa sự tình, hắn liền biết Linh Lung bà bà không phải là cái loại này lòng dạ hiểm độc hạng người.

Hắn tin tưởng Linh Lung bà bà chính bản thân càng là sẽ không nói ra Vô Lượng Tục Hồn Hoa, chỉ cần Linh Lung bà bà không nói, hắn không nói, không có ai biết hắn đã từng đã từng đạt được Vô Lượng Tục Hồn Hoa.

Chân Thiếu Khắc thở phào nhẹ nhõm:

- Vậy là tốt rồi, Yên Nhi đáng yêu như vậy cô nương, nếu là có chuyện, trong lòng ta vẫn khổ sở.

Nói xong, Chân Thiếu Khắc lại vội vàng nói:

- Được rồi, ta quên nói cho ngươi biết, Thiếu Nho đã trở thành Vấn Thiên Học Cung nội môn đệ tử.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, Chân Thiếu Nho nói mình thu được thứ tốt, hiện tại Vấn Thiên Học Cung chiêu thu đệ tử, Thiếu Nho chỉ cần cống hiến ra thứ tốt, tự nhiên là có cơ hội trở thành đệ tử.

- Ngươi không cần lo lắng Yên Nhi, Linh Lung bà bà tuyệt đối là Thất Lạc Đại Lục đan đạo đệ nhất nhân, chỉ cần Linh Lung bà bà xuất thủ cứu Yên Nhi, 100% không có vấn đề. Ngươi nếu là nguyện ý mà nói, tạm thời ở lại Cửu Nguyệt Đan Các, ta giúp ngươi làm một cái trưởng lão thân phận....

Chân Thiếu Nho gia nhập Vấn Thiên Học Cung, Chân Thiếu Khắc tâm tình rất tốt, Yên Nhi được cứu rồi, Mạc Vô Kỵ liền có thể có thể ở lại hắn Cửu Nguyệt Đan Các.

Người khác cảm thấy Mạc Vô Kỵ tư chất kém, không có tiền đồ, hắn cũng không cho là như vậy, hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không phải là tầm thường tam phẩm Nhân Đan Sư. Để cho Mạc Vô Kỵ trở thành Cửu Nguyệt Đan Các trưởng lão, chiếm tiện nghi không phải là Mạc Vô Kỵ, mà là Cửu Nguyệt Đan Các.

Mạc Vô Kỵ áy náy nói:

- Linh Lung bà bà tặng cho ta một quả ngọc bài, đã hứa hẹn ta có thể tiến vào Vấn Thiên Học Cung trở thành ngoại môn đệ tử. Ta phỏng chừng không thể đi Cửu Nguyệt Đan Các.

- A đù!

Chân Thiếu Nho hơi sững sờ, lập tức liền ngạc nhiên mừng rỡ nói:

- Ngon a, Vô Kỵ, ta tạm thời không đi Vấn Thiên Học Cung, đang lo Thiếu Nho làm việc không có đầu óc, ngươi đi Vấn Thiên Học Cung cùng Thiếu Nho vừa lúc chiếu cố cho nhau.

Chân Thiếu Khắc cũng là âm thầm khiếp sợ Yên Nhi tư chất, chẳng những để cho Linh Lung bà bà nhận lấy Yên Nhi làm đệ tử, còn hứa hẹn Mạc Vô Kỵ tiến vào Vấn Thiên Học Cung trở thành ngoại môn đệ tử, tư chất imba cỡ nào mới có thể?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 153: Thăng Cấp Tứ Phẩm Địa Đan Sư

- Mạc Đan Sư, ngươi đã trở về.

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào Ngư Thực gian nhà, Ngư Thực liền đứng lên, hiển nhiên hắn vẫn đang chờ Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ miễn cưỡng cười cười:

- Ngư huynh, ta hiện tại liền chuẩn bị giúp ngươi luyện chế Uẩn Phủ Đan, ngươi cùng đi theo ta sao?.

- Đa tạ Mạc Đan Sư.

Ngư Thực mặc dù biết không nên giục Mạc Vô Kỵ như vậy, hắn cũng đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ tâm tình có chút sa sút. Thế nhưng Uẩn Phủ Đan với hắn mà nói, là thật quá trọng yếu.

Mang theo Ngư Thực đi tới bên ngoài gian phòng của mình, để cho Ngư Thực cùng Phỉ Bỉnh Trụ tại bên ngoài phòng chờ, Mạc Vô Kỵ tiến vào gian phòng.

Tìm ra túi đựng đồ của mình, xuất ra lò luyện đan, Mạc Vô Kỵ lấy ra một đống linh thảo, thủ bắt đầu trước luyện chế Địa Nguyên đan.

Địa Nguyên đan cũng là tứ phẩm địa linh đan, tại tứ phẩm địa linh đan rốt cuộc cấp thấp nhất tứ phẩm đan dược, tác dụng là có thể khôi phục tu sĩ nguyên khí. Mạc Vô Kỵ lúc ban đầu học tập luyện chế tứ phẩm linh đan, chính là lựa chọn Địa Nguyên đan.

Phía trước vài lần luyện chế Địa Nguyên đan, Mạc Vô Kỵ đều là tại tinh luyện hết dược dịch liền thất bại. Lần này lại luyện chế Địa Nguyên đan, Mạc Vô Kỵ rất nhẹ nhàng liền tinh luyện ra dược dịch, sau đó dung hợp chúng...

Sau cùng phân Y Ngưng Đan gần như là nước chảy thành sông, chỉ không tới một giờ, một lò Địa Nguyên đan đã bị Mạc Vô Kỵ đem ra khỏi lò luyện đan.

Tứ phẩm Địa Đan Sư, Mạc Vô Kỵ nhìn trong tay mười hai viên thuốc cảm khái không thôi. Mặc dù hắn biết tu vi mình lên cao, thần niệm lên cấp mấy cái cấp độ sau đó, dùng hắn đối với đan đạo am hiểu, luyện chế tứ phẩm Địa Nguyên đan sẽ không có vấn đề gì. Hiện tại chân chính luyện chế ra tứ phẩm Địa Nguyên đan, trong lòng hắn vẫn như cũ vẫn còn có chút kích động.

Phải biết rằng hắn áp dụng chính là Xích Diễm thạch hỏa diễm, dùng lò luyện đan cũng so sánh tương đối bình thường. Coi như là như vậy, hắn luyện chế Địa Nguyên đan cũng là vô cùng dễ dàng, tại dưới sự khống chế của thần niệm, Đan Quyết tại lò luyện đan như cá gặp nước, vô luận là dung dược, phân dược, phân đan, túm đan, Tụ Linh... Không có bất kỳ một bước có nửa điểm chậm chạp hay là cật lực.

Có lẽ đây mới thật sự là luyện đan, nếu như bây giờ để cho hắn đi tham gia Ngũ Hành đan đấu, Mạc Vô Kỵ có 9 phần nắm chắc mình có thể thu được đệ nhất danh.

Thăng cấp tứ phẩm Địa Đan Sư, Mạc Vô Kỵ sa sút tâm tình cuối cùng là khá hơn một chút. Tại ngũ đại đế quốc khu vực, tứ phẩm Địa Đan Sư cũng là cao cao tại thượng tồn tại. Ân Thiển Nhân là tứ phẩm Địa Đan Sư, tại Địa Cấp Tông Môn Vô Ngân Kiếm tông, địa vị chính là gần với tông chủ Cô Nhiên tồn tại. Mà hắn cái này tứ phẩm Địa Đan Sư, có thể nói là danh xứng với thực, không có nửa điểm hơi nước.

Thu hồi lò luyện đan, Mạc Vô Kỵ đi ra khỏi phòng.

Ngư Thực thứ nhất tiến lên đón, hắn cấp thiết nhìn Mạc Vô Kỵ, không biết Mạc Vô Kỵ luyện chế Uẩn Phủ Đan làm sao.

Mạc Vô Kỵ đập đập Ngư Thực vai:

- Ngư huynh, ngươi không cần lo lắng, ta vừa rồi thử một cái, xác nhận có thể giúp ngươi luyện đan. Chỉ là điều kiện nơi này quá kém, chúng ta đi mua một quả chanh diễm thạch đến.

Dùng Xích Diễm thạch luyện chế Uẩn Phủ Đan, Mạc Vô Kỵ cũng không dám tùy tiện thử. Dù sao Uẩn Phủ Thảo giá trị rất cao, một khi luyện chế không được Uẩn Phủ Đan, hắn sẽ xin lỗi Ngư Thực.

- Mạc Đan Sư, ta chỗ này có một quả hoàng diễm thạch, có được hay không?

Ngư Thực bỗng nhiên từ trong túi đựng đồ của mình lấy ra một quả nhạt tảng đá màu vàng.

Dù cho Mạc Vô Kỵ còn không có cầm tảng đá này, dường như liền cảm nhận được trong đó cuồn cuộn lửa cháy bừng bừng.

Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên thấy hoàng diễm thạch, hắn nắm lấy hoàng diễm thạch, nhìn chằm chằm tảng đá xem một hồi lâu, lúc này mới sợ hãi than nói:

- Giữa thiên địa quả nhiên ảo diệu...

Lập tức hắn liền khẳng định nói:

- Ngư huynh, hoàng diễm thạch so với Xích Diễm thạch cao hơn hai cái đẳng cấp, chính là chanh diễm thạch đều so ra kém, luyện chế tứ phẩm địa linh đan vậy là đủ rồi, có rồi hoàng diễm thạch ta nhất định sẽ giúp ngươi luyện chế ra Uẩn Phủ Đan.

Mặc dù đối với Mạc Vô Kỵ có thể không luyện chế ra Uẩn Phủ Đan, Ngư Thực trong lòng còn có chút bất an. Bất quá lời của Mạc Vô Kỵ cho

hắn một cái thuốc an thần, cùng Mạc Vô Kỵ tiếp xúc lâu như vậy tới nay, hắn cảm thấy Mạc Vô Kỵ không phải là cái loại người tùy tiện mạnh miệng.

Mạc Vô Kỵ đã nhìn ra Ngư Thực bất an, hắn đơn giản nói với Ngư Thực:

- Ngươi theo ta cùng nhau vào đi.

- Tạ ơn Mạc Đan Sư.

Ngư Thực nghe được Mạc Vô Kỵ gọi hắn đi vào chung tham quan học tập, lập tức liền đồng ý Mạc Vô Kỵ yêu cầu. Uẩn Phủ Đan đối với hắn trọng yếu, giống như tính mạng của hắn vậy.

...

Mang theo Ngư Thực về đến phòng, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai lấy ra lò luyện đan, đồng thời kích phát hoàng diễm thạch. Hắn cũng không có trước tiên đi luyện chế Uẩn Phủ Đan, mà là tiếp tục luyện chế một lò Địa Nguyên đan.

Ngư Thực ngồi ở một bên, khẩn trương nhìn Mạc Vô Kỵ, liên cũng không dám thở mạnh hơi thở một tiếng.

Lần này Mạc Vô Kỵ tìm tốn ít hơn thời gian liền luyện chế ra một lò phẩm chất cao hơn Địa Nguyên đan, nếu không phải sợ hoàng diễm thạch tiêu hao quá nhiều, Mạc Vô Kỵ còn muốn tiếp tục luyện chế vài lô tứ phẩm đan dược thử tay nghề.

Ngư Thực quen biết Địa Nguyên đan, hắn thấy Mạc Vô Kỵ rất dễ liền luyện chế ra tới rồi Địa Nguyên đan, đối với Mạc Vô Kỵ lòng tin lập tức tăng nhiều.

Hoàng diễm thạch rất là trân quý, hơn nữa vô cùng khó kiếm, Mạc Vô Kỵ không dám tiếp tục lãng phí loại này nhiên liệu. Cho nên đang

luyện chế một lò Địa Nguyên đan sau đó, hắn liền lấy ra Uẩn Phủ Đan dược liệu.

Lại đem lò luyện đan nhiều lần thanh lý vài lần, Mạc Vô Kỵ bắt đầu lần lượt tinh luyện dược liệu.

So với luyện chế Địa Nguyên đan, trên thực tế Mạc Vô Kỵ đối với Uẩn Phủ Đan càng thêm quen thuộc. Bởi vì loại đan phương này chính là hắn đan trong sách phương pháp luyện đan, đối với làm sao luyện chế, trung gian Đan Quyết cái nào biến hóa, hắn đều là vừa xem hiểu ngay.

Cực kỳ thuần thục tinh luyện dược liệu, sau đó ngưng tụ dược dịch.

So với luyện chế Địa Nguyên đan, luyện chế Uẩn Phủ Đan đối với Đan Sư yêu cầu cao hơn ra mấy cái đẳng cấp. Mạc Vô Kỵ đích xác không có luyện chế qua Uẩn Phủ Đan, cũng may hắn đối với Uẩn Phủ Đan rất quen thuộc, mà thần niệm của hắn phối hợp Đan Quyết, quả thực chính là vì luyện đan mà thành.

Nhìn Mạc Vô Kỵ tinh luyện dược liệu cùng trong quá trình luyện đan liền mạch lưu loát, không có nửa phần nhất thời chậm lại, Ngư Thực đối với Mạc Vô Kỵ lòng tin càng lớn hơn. Đến cuối cùng, hắn hầu như quên mất mình là đi cầu đan, bị Mạc Vô Kỵ thủ quyết phiền phức như hoa tươi nở rộ kinh ngạc đến ngây người.

Nửa canh giờ trôi qua, đan hương bay ra, Ngư Thực mới giật mình tỉnh lại, hắn là đi cầu đan. Lúc này hắn càng là kích động nắm chặt nắm tay, đứng lên.

Dù cho hắn sẽ không hiểu luyện đan, cũng biết Mạc Vô Kỵ luyện đan thời điểm mấu chốt nhất đến rồi, gần thành đan. Đồng thời hắn trong lòng cũng là dâng lên một loại sợ hãi khó diễn tả được, sợ hãi Mạc Vô Kỵ làm lò đan dược thất bại.

Đan hương càng ngày càng nồng đậm, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên đình chỉ phiền phức Đan Quyết, Ngư Thực nhìn trong lòng một trận dừng lại,

một lòng thiếu chút nữa nhảy ra cổ họng.

Giữa lúc hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ một lò đan này dược xảy ra vấn đề, Mạc Vô Kỵ tay vung ra. Một đạo như thải hồng bình thường vậy đường vòng cung rơi vào trong bình ngọc bên cạnh, đẹp mắt mỹ lệ.

Ngư Thực cấp thiết nhìn cái kia bình ngọc, nếu không phải đối với Mạc Vô Kỵ tôn kính cùng cảm ơn, hắn nói không chừng cũng muốn nhào lên cướp đoạt cái bình ngọc đó.

Mạc Vô Kỵ từ trong bình ngọc đổ ra một quả màu hồng nhạt đan dược ngửi một cái, rất là hài lòng lại đem đan dược đưa vào bình ngọc, sau đó lại đem bình ngọc giao cho Ngư Thực:

- Ngư huynh, may mắn không làm nhục mệnh, mười hai tấm Uẩn Phủ Đan đã luyện chế hoàn tất.

- Đa tạ Mạc Đan Sư, từ nay về sau, ngươi chính là lớn nhất ân nhân của ta Ngư Thực.

Ngư Thực (nắm) bình ngọc cũng không nhịn được nữa, lại một lần nữa quỳ rạp xuống đất.

Mạc Vô Kỵ vội vàng kéo Ngư Thực:

- Ngư huynh, mọi người đều là huynh đệ, không cần như vậy. Nhanh đi cứu thê tử của ngươi sao?, ta thừa dịp còn có hỏa diễm, chuẩn bị tiếp tục luyện chế vài lô đan dược.

Ngư Thực dùng sức gật đầu, xoay người liền muốn ly khai, có mấy lời không cần phải nói nhiều lắm, có đôi khi dùng hành động thực tế so với nói chuyện phải tốt hơn nhiều.

- Mạc Đan Sư, bên này xong chuyện, ngươi sẽ ở lại Cửu Nguyệt Đan Các sao?

Đi tới cửa thời điểm, Ngư Thực lại quay đầu lại hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu nói:

- Ta đã là Vấn Thiên Học Cung ngoại môn đệ tử, tương lai nếu là ngươi yêu cầu luyện đan, có thể đi Vấn Thiên Học Cung tìm ta.

- Tốt.

Ngư Thực lần này không có hỏi lại cái gì, cấp tốc rời phòng.

Hỏa diễm thạch một khi bị kích phát, cũng chỉ có thiêu đốt cho xong. Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không không công để cho một quả hoàng diễm thạch cứ như vậy bị phí phạm. Hắn lại luyện chế một lò Uẩn Phủ Đan sau đó, lấy ra dược liệu Hộ Hồn Địa Hà Đan.

Luyện chế Hộ Hồn Địa Hà Đan tuy rằng rất khó, cũng sẽ không khó khăn bao nhiêu so với Uẩn Phủ Đan. Mạc Vô Kỵ hiện tại thần niệm cường đại, lợi dụng Đan Quyết, rất là dễ dàng liền luyện chế thành công hai lô Hộ Hồn Địa Hà Đan.

Hoàng diễm thạch hỏa diễm cũng yếu đi xuống tới, hắn lúc này mới đình chỉ luyện đan.

Lại đem lò luyện đan thu hồi, thanh sửa lại một chút sau đó, Mạc Vô Kỵ đi ra khỏi phòng. Hắn thấy ngoại trừ Phỉ Bỉnh Trụ đứng ở cửa, Đào Ngao cùng Hùng Tú Châu cũng đều đứng ở cửa vào.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền hiểu là chuyện gì xảy ra, Hùng Tú Châu là chuyên môn chiếu cố Yên Nhi, hiện tại Yên Nhi bái Linh Lung bà bà làm thầy, như vậy bên hiển nhiên đã không còn chuyện của Hùng Tú Châu. Hiện tại Hùng Tú Châu phu phụ có chút bận tâm nơi đi tương lai, lúc này mới đến hỏi Mạc Vô Kỵ.

Nhìn hai người có chút hoảng loạn ánh mắt, Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Đào ca ngươi và Hùng đại tỷ không cần phải gấp, ta dự định tại Vấn Thiên Học Cung phụ cận tu chân thành thị mở ra một cái cửa hàng nho

nhỏ, chuyên môn bán ra các loại đan dược. Cái cửa hàng này ta phỏng chừng không có thời gian chăm sóc, chủ yếu là Bỉnh Trụ chăm sóc, các ngươi phu phụ đã giúp Bỉnh Trụ chiếu cố, làm trợ thủ....

- Ha ha, Vô Kỵ ý nghĩ vừa lúc cùng ta không mưu mà hợp, ta Cửu Nguyệt Đan Các cũng dự định đi Vấn Thiên thành mở mới phân lâu. Nếu là Vô Kỵ muốn mở ra cửa hàng mà nói, giai đoạn đầu cứ giao cho ta thì tốt rồi.

Xa xa Chân Thiếu Khắc sang sảng thanh âm truyền đến.

Mạc Vô Kỵ nghe được lời của Chân Thiếu Khắc, nhất thời mừng rỡ, hắn tinh lực chủ yếu phải đặt ở khai thác kinh mạch cùng tu luyện thăng cấp, bây giờ không có tinh lực đi mở ra cửa hàng. Mở ra cửa hàng ngoại trừ vì mình tranh thủ một phần tài nguyên tu luyện, còn có một cái nguyên nhân chủ yếu chính là trợ giúp Phỉ Bỉnh Trụ ba người đặt chân. Hiện tại Chân Thiếu Khắc chủ động tiếp nhận chuyện này, với hắn mà nói là một cái to lớn trợ giúp.

Chân Thiếu Khắc mặc dù dáng dấp thanh tú, thoạt nhìn có chút đàn bà, đích thật là phi thường thiện giải nhân ý.

- Thiếu Khắc, như vậy làm phiền ngươi.

Mạc Vô Kỵ không có khách khí, hắn vốn là yêu cầu loại này trợ giúp.

- Đa tạ thiếu gia, đa tạ Thiếu các chủ.

Hùng Tú Châu cùng Đào Ngao mừng rỡ, bọn họ cùng Phỉ Bỉnh Trụ đều rất quen thuộc, có thể đi theo bên người Phỉ Bỉnh Trụ làm việc, tự nhiên là không thể tốt hơn.

- Vô Kỵ, việc này đều giao cho ta, ta cùng Bỉnh trụ nói là được. Ngươi nhanh đi Vấn Thiên Học Cung báo danh, nếu là chậm, coi như là ngươi có ngọc bài của Linh Lung bà bà, muốn gia nhập Vấn Thiên Học Cung ngoại môn, cũng là có một phen trắc trở à nha.

Chân Thiếu Khắc liền vội vàng nói, hắn đến nơi này chính là để gọi Mạc Vô Kỵ đi báo danh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 154: Vấn Thiên Học Cung

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai đi tới Vấn Thiên Học Cung tại Ngũ Hành Hoang Vực nơi dừng chân, quả nhiên phát hiện nơi này nhiều hơn một khối báo danh chỉ dẫn bài, thẻ bài chỉ dẫn phương hướng chính là trước đây hắn và Chân Thiếu Nho đi qua cái kia Đan Sư giao lưu hội đại điện.

Giờ phút này cái đại điện đại môn rộng mở, rất nhiều người tới tới đi đi.

Mạc Vô Kỵ vừa đi vào đại điện, đã nhìn thấy hai cái báo danh đăng ký đánh dấu chỗ. Bên trái chính là ngoại môn đệ tử chỗ ghi danh, bên phải chính là nội môn đệ tử chỗ ghi danh. Lúc này hai bên cũng không có người đăng ký, hiển nhiên nên đăng ký sớm đăng ký xong rồi.

Mạc Vô Kỵ đang muốn lấy ra Linh Lung bà bà cho hắn ngọc bài, đến ngoại môn đệ tử chỗ ghi danh đăng ký, chợt nghe đến một cái hơi ngạc nhiên mừng rỡ thanh âm truyền đến:

- Mạc sư huynh, ngươi cũng vậy lại báo danh sao?

Nói chuyện là một người mặc nhạt áo xám váy nữ tử, nữ tử tướng mạo thanh tú, trên mặt đang mang theo một vẻ vui mừng dáng tươi cười.

- Là ngươi a?

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là nhận ra nữ tử này là ai, trước hắn đi tìm Linh Lung bà bà, mấy cái này nữ tử đang đứng tại Tả Thiều Di bên người, cư hắn phỏng chừng nữ tử này phải là Tả Thiều Di tỷ tỷ. Tả Thiều Di nhìn thấy hắn thật giống như nhìn thấy quỷ như nhau, không nghĩ tới

tỷ tỷ của nàng nhìn thấy hắn còn chủ động gọi hắn sư huynh, thậm chí còn có một chút ngạc nhiên mừng rỡ.

Kỳ thực Tả Thiều Di người tỷ tỷ này so với Tả Thiều Di xinh đẹp rất nhiều, chỉ là nàng hình như cố ý muốn để cho mình trở nên lão thành cùng không thấy được bình thường giống nhau, lúc nào cũng ăn mặc quần áo màu xám tro.

Tuy tiện không làm rõ được là tình huống gì, Mạc Vô Kỵ (vẫn, còn) là hoàn lễ nói:

- Đúng vậy, ta cũng tới thử thời vận.

- Ta gọi Tả Thiều Doanh...

Nói chuyện với Mạc Vô Kỵ nữ tử một câu lời còn chưa nói hết, đã bị một tay kéo sang một bên, theo một cái thanh âm lạnh lùng nói:

- Mạc Vô Kỵ, xin ngươi đừng ỷ vào quen biết mục sư tỷ, đã cảm thấy rất rất giỏi. Tỷ tỷ, người như thế muốn nói chuyện với ngươi, ngươi căn bản cũng không cần để ý đến hắn.

Tả Thiều Di tới rồi, Mạc Vô Kỵ có chút cau mày, người nữ nhân này xác thực rất để cho người ta chán ghét, hắn cũng lười giải thích, xoay người liền muốn rời khỏi.

- Ngươi gọi Mạc Vô Kỵ, là cái kia rác rưởi Đan Sư của Vô Ngân Kiếm Phái bò ra?

Lại là một cái ngạo khí thanh âm truyền đến, cái thanh âm này mang theo một loại giọng nói trên cao nhìn xuống, dường như đang ở cùng một con kiến nói chuyện bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nhìn thấy là một người mặc tử y nam tử trẻ tuổi, tên này đứng ở Tả Thiều Di bên người, có một cái mặt ngựa, mấu chốt là hắn căn bản cũng không quen biết tên này. Hắn trong lòng nhất thời giận điên lên, ngoại trừ tại Yên Nhi sự tình hắn có thể cho bộ có thể

ăn nói khép nép, chuyện khác hắn thật đúng là không sợ bố con thằng nào. Rõ ràng không biết cái này mặt ngựa là ai, trên mặt ngựa này đến liền nói với vẩn mấy câu liền.

- Mày là thằng nào, ngươi cho là ngươi ăn cứt xong có thể tại nơi công cộng phóng ra bừa bãi sao? Ngu dốt, đi ăn cứt đê!

Mạc Vô Kỵ lần này thế nhưng không có nửa phần khách khí.

- Tốt, ta Cử Thất Kiếm ngược lại xem có tới cùng mày có bao nhiêu có dũng khí.

Mặt ngựa nam tử so với Mạc Vô Kỵ còn (muốn) phẫn nộ, hắn nhưng chưa từng thấy qua một cái con kiến hôi lớn lối như thế. Cho là mình gia nhập Vấn Thiên Học Cung ngoại môn, liền có thể lớn lối sao?

- Thất Kiếm sư huynh, ngươi quen biết người này?

Tả Thiều Di hỏi.

Cử Thất Kiếm? Tên này thế nào quen thuộc như vậy? Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì nghĩ tới. Cử Thất Kiếm này không phải là Vô Ngân Kiếm Phái Thất Kiếm Phong cái kia phong chủ sao? Trước đây hắn vốn là muốn vào ở Thất Kiếm Phong, về sau bởi vì biết Ngẫu Kiếm Phong tới gần Huyền Kiếm Nhai, lúc này mới lựa chọn Ngẫu Kiếm Phong.

Cử Thất Kiếm khinh thường nói:

- Người này (vốn) nịnh bợ lên một cái Đan Sư của Vô Ngân Kiếm Phái, trở thành Vô Ngân Kiếm Phái khách khanh Đan Sư. Không nghĩ tới hắn to gan lớn mật, dĩ nhiên muốn vào ở Thất Kiếm Phong của ta. Về sau hắn ngược lại biết điều, lúc nghe Thất Kiếm Phong là của ta sau đó, không có dám ở đi tới...

Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa PHỐC một cái, tên này còn có thể hay không lại đi trên mặt nhiều thiếp một đống vàng? Hắn không được Thất Kiếm Phong cùng Thất Kiếm Phong này có đúng hay không Cử Thất

Kiếm không hề quan hệ, xác thực nói, hắn là bởi vì Huyền Kiếm Nhai mới lựa chọn Ngẫu Kiếm Phong.

- Ha ha, Mạc huynh, ngươi mới vừa nói tên nào ăn cứt zạ, tới cùng là cứt chó hay cứt người a?

Một cái thanh âm cười ha ha truyền đến, dường như vì giúp đỡ lời của Mạc Vô Kỵ vậy.

Thấy đi tới Hầu Ngọc Thừa, Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, tên này tới thật đúng là đúng lúc.

- Đúng vậy, Vô Kỵ, là cái gì a? Ha ha, ta đã là ngoại môn đệ tử của Vấn Thiên Học Cung.

Cùng sau lưng Hầu Ngọc Thừa chính là Chân Thiếu Nho, hắn tùy tiện tính tình nhưng không có nửa điểm thay đổi.

- Chính là thằng này ăn no lôi ra tới...

Mạc Vô Kỵ sau khi nói xong, đột nhiên cảm giác được có chút kỳ quái, Chân Thiếu Nho tư chất cùng đối với cống hiến Vấn Thiên Học Cung, làm sao có thể chỉ là ngoại môn đệ tử?

Hầu Ngọc Thừa cười ha ha, Mạc Vô Kỵ lời kia thật đúng là tổn hại danh tiếng a. Chung quanh nữ đệ tử đều là chán ghét nhìn Mạc Vô Kỵ, cảm thấy Mạc Vô Kỵ thật sự là quá thô bỉ rồi.

Cử Thất Kiếm sắc mặt sớm đã tức giận xanh xám, nếu nơi này không phải là Vấn Thiên Học Cung chỗ ghi danh, hắn lúc này sớm đã tế xuất pháp bảo lại đem Mạc Vô Kỵ xé rách thành thành mảnh nhỏ.

Tả Thiều Di lạnh lùng nói:

- Miệng lưỡi dơ bẩn mà thôi, ngược lại rất biết nương theo chiều gió. Trước đây nếu có dũng khí, vì sao không dám đi Thất Kiếm kiếm của sư huynh phong ở lại?

Mạc Vô Kỵ bị người nữ nhân này làm cho phiền:

- Ta cư ngụ ở chỗ nào mắc mớ gì tới ngươi? Thất Kiếm Phong dâm khí đầy rẫy, lão tử không muốn đi ở có được hay không?

- Thiều di, không cần nói nhiều, mới vừa rồi là ta...

Tả Thiều Doanh muốn kéo Tả Thiều Di.

Tả Thiều Di hừ một tiếng, cắt đứt lời của Tả Thiều Doanh:

- Tỷ tỷ, ta đã cùng ngươi nói, đừng tới gần người như thế, nhìn hắn cả người tục không chịu được hình dạng liền chọc người phiền.

- Mạc Vô Kỵ, ta nhớ kỹ ngươi, hi vọng ngươi có thể ở Vấn Thiên Học Cung khoái trá sống sót.

Cử Thất Kiếm hung hăng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ mặt bỏ lại một câu nói sau đó, mang theo Tả Thiều Di hai người cấp tốc rời đi. Về phần Hầu Ngọc Thừa hắn căn bản cũng không có xem ở trong mắt, Thiên Ma Tông tại Vấn Thiên Học Cung trước mặt, cái gì đều không phải là.

- Vô Kỵ, nhanh đi báo danh.

Chân Thiếu Nho một bên hưng phấn nói, đối với Cử Thất Kiếm quay lại hắn mới mặc kệ, hắn lưu ý chính là mình cùng Mạc Vô Kỵ đều được Vấn Thiên Học Cung đệ tử.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Thiếu Nho, ngươi tại sao là ngoại môn đệ tử? Theo lý thuyết ngươi hắn là nội môn đệ tử a?

Chân Thiếu Nho cười hắc hắc:

- Ngươi cho là Vấn Thiên Học Cung nội môn dễ vào như vậy sao? Này chẳng những (phải) tu vi đạt được cấp độ, còn phải thông qua Vấn

Thiên Học Cung các loại khảo nghiệm. Nếu không, trừ phi ngươi có thể cùng Hầu Ngọc Thừa bình thường giống nhau, thu được một gốc cây Chân Thần Chi Hoa.

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc nhìn Hầu Ngọc Thừa, hắn không nghĩ tới mình bị vây ở băng phong dưới hai tháng, Hầu Ngọc Thừa cư nhiên thu được Chân Thần Chi Hoa.

Hầu Ngọc Thừa cười ha ha:

- Mạc huynh, đừng dùng loại ánh mắt này xem ta, ta thu được Chân Thần Chi Hoa cũng là ngẫu nhiên. Ngươi nhanh đi báo danh sao?, ta tin tưởng dùng bản lĩnh của ngươi, rất nhanh thì sẽ trở thành trong nội môn đệ tử một thành viên.

Hầu Ngọc Thừa đối với Mạc Vô Kỵ thu được báo danh tư cách nửa điểm cũng không có nghi vấn, thậm chí cũng không có hỏi Mạc Vô Kỵ tư cách là từ địa phương nào tới, thật giống như Mạc Vô Kỵ có thể trở thành là Vấn Thiên Học Cung ngoại môn đệ tử, đó là chuyện thiên kinh địa nghĩa.

Mạc Vô Kỵ cũng cực kỳ vui vẻ, Hầu Ngọc Thừa cùng Chân Thiếu Nho đều là bằng hữu của hắn, bọn hắn bây giờ đều ở đây Vấn Thiên Học Cung, tự mình đi hỏi ngày học cung cuối cùng là không tịch mịch.

- Tán tu Mạc Vô Kỵ, báo danh Vấn Thiên Học Cung ngoại môn đệ tử.

Lấy ra bản thân ngọc bài đưa đến ngoại môn đệ tử chỗ ghi danh. Phụ trách đăng ký đệ tử thấy Mạc Vô Kỵ ngọc bài, thiếu chút nữa đứng lên, lập tức hắn liền trên dưới quan sát Mạc Vô Kỵ một hồi lâu, lúc này mới thận trọng ghi chép xuống tên Mạc Vô Kỵ, lại lấy ra một quả có khắc 'Ngoại môn đệ tử Mạc Vô Kỵ' ngọc bài đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Nếu mà có thể, hắn thật muốn dò hỏi một chút Mạc Vô Kỵ cùng Linh Lung bà bà là quan hệ như thế nào.

...

Ba ngày sau, ngoại trừ số rất ít vẫn ở tại chỗ này thương gia, tụ tập tại Ngũ Hành Hoang Vực ra các gia tông môn lục tục rời đi.

Mạc Vô Kỵ cùng Chân Thiếu Nho cũng cùng Chân Thiếu Khắc cáo từ, cưỡi Vấn Thiên Học Cung thật lớn phi thuyền rời đi Ngũ Hành Hoang Vực bên ngoài. Phỉ Bỉnh Trụ, Đào Ngao, Hùng Tú Châu ba người trước theo Chân Thiếu Khắc cùng đi Cửu Nguyệt Đan Các, sau đó bởi Chân Thiếu Khắc an bài đi Vấn Thiên Thành.

So với trước đây Chân Thiếu Khắc cái kia phi hành pháp bảo, Vấn Thiên Học Cung phi thuyền quả thực chính là một con thuyền to lớn vô phách. Cả Mạc Vô Kỵ như vậy ngoại môn đệ tử, đều phân phối tới rồi một cái phòng.

Có lẽ là bị quản chế với Vấn Thiên Học Cung môn quy, Hầu Ngọc Thừa cũng không có tới gây sự với Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ ngoại trừ tình cờ cùng Hầu Ngọc Thừa, Chân Thiếu Nho tâm sự một chút bên ngoài, phần lớn thời gian đều là tĩnh tọa tại gian phòng của mình tu luyện thần niệm.

Hắn ngược lại rất muốn lại đem Khai Mạch dược dịch luyện chế ra đến, nhưng hắn là thật không dám. Vấn Thiên Học Cung cái này trên phi thuyền, khả năng có chân chính Thiên Giới cường giả. Ví dụ như cái kia nhị viện chấn động thu, một khi không cẩn thận bị người biết hắn chế thuốc nguyên nhân, vậy thì thật là xong đời.

Ba ngày sau, Mạc Vô Kỵ bỗng cảm giác được dưới chân hơi chấn động một chút, theo hắn liền nghe đến bên ngoài huyên náo âm thanh.

- Vô Kỵ, chúng ta đã đến, mau chạy ra đây.

Chân Thiếu Nho giọng oang oang sớm kêu lên.

Này đã đến? Mạc Vô Kỵ nhớ kỹ trước đây hắn và Chân Thiếu Khắc cùng nhau ngồi phi thuyền đi Ngũ Hành Hoang Vực thời điểm, thế nhưng đã trải qua hơn nửa tháng thời gian, lúc này mới đi qua ba ngày đã đến?

Mạc Vô Kỵ vội vàng ra khỏi phòng, khi Mạc Vô Kỵ đứng ở phi thuyền trên boong thuyền thấy Vấn Thiên Học Cung cánh cửa lâu là lúc, hắn thực sự bị lay động.

Vấn Thiên Học Cung mấy chữ thật giống như mấy viên tinh cầu bình thường giống nhau trôi lơ lửng ở phía xa mây trắng bên trên, mà mây trắng dưới mơ hồ lộ ra là một cái to lớn đại môn cửa vào.

Toàn bộ tông môn đều bị vân vụ bao phủ lại, thấy không rõ lắm bất luận cái gì kiến trúc, chỉ có thể có một loại mơ mơ hồ hồ cảm giác. Vấn Thiên Học Cung khẳng định không phải là Tiên Giới, nhưng đối với lần đầu tiên thấy loại rung động này tình cảnh Mạc Vô Kỵ mà nói, so với Tiên Giới còn phải trâu bò hơn.

- Đừng xem, nơi này không nhìn thấy bất kỳ vật gì, chờ chúng ta tiến vào tông môn sau đó, kỳ thực cùng cái khác tông môn cũng không có bao lớn khác nhau.

Hầu Ngọc Thừa đã đi tới, vừa cười vừa nói.

- Ai bảo ta chưa từng thấy qua quen mặt.

Mạc Vô Kỵ cũng là cười cười.

Trước hết dưới phi thuyền chính là Vấn Thiên Học Cung trưởng lão cùng một phần chấp sự, sau đó là những Vấn Thiên Học Cung đó tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực đệ tử, sau cùng mới đúng là Mạc Vô Kỵ những thứ này mới gia nhập đệ tử.

Mạc Vô Kỵ ở trong đám người tìm kiếm, hắn muốn tìm được Linh Lung bà bà cùng Yên Nhi thân ảnh. Để cho hắn thất vọng là, mọi người

dưới hết, hắn cũng không có thấy Linh Lung bà bà cùng Yên Nhi. Không muốn nói Linh Lung bà bà cùng Yên Nhi, coi như là Linh Lung bà bà bên người này một đôi song bào thai tỷ muội, hắn cũng không có thấy.

Đồng dạng, hắn cũng không có thấy Vấn Thiên Học Cung cái kia nhị viện Phong chấn thu. Ngược lại Minh Ngưng Đan Sư cùng Mục Oanh hai người, bị hắn nhìn thấy.

- Đi nào.

Chân Thiếu Nho lôi Mạc Vô Kỵ có chút ngây người một cái, theo đông đảo mới gia nhập đệ tử cùng nhau, đi xuống Vấn Thiên Học Cung to lớn vô phách phi thuyền.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 155: Một Nhóm Phế Vật

Như Hầu Ngọc Thừa loại này nội môn đệ tử, mới vừa vào Vấn Thiên Học Cung liền có người chuyên mang đi. Mạc Vô Kỵ cùng Chân Thiếu Nho đều là ngoại môn đệ tử, chỉ có thể cùng đông đảo ngoại môn đệ tử cùng nhau chờ triệu hoán.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, trước đây hắn tạp dịch đệ tử đều đã làm, huống chi là Vấn Thiên Học Cung nội môn đệ tử? Từ tiến vào Vấn Thiên Học Cung lên, hắn vẫn đang quan sát.

Ở bên trong Vấn Thiên Học Cung, này khắp nơi đều là mây bay lượn lờ cảnh tượng quả nhiên tiêu tán không ít. Một cái bề rộng chừng bảy tám trượng đá xanh đại đạo kéo dài đến xa xa, các loại khí thế kiến trúc hùng vĩ san sát nối tiếp nhau, lộ ra bàng bạc đại khí. Càng xa xa địa phương, chớ vô cực nhìn thấy từng cái một sâu không lường được sơn cốc, này trong sơn cốc vẫn là mây trôi bồi hồi. Tại nơi chút sơn cốc xa xa trên ngọn núi, dường như còn có một chút kiến trúc cao lớn.

Hấp dẫn nhất Mạc Vô Kỵ chú ý là một tòa cao vót trong mây to lớn tháp, căn bản cũng không biết này tháp đâm ở địa phương nào.

- Đó là Vấn Thiên Học Cung tiên luyện tháp, là Vấn Thiên Học Cung tiêu chí một trong.

Thấy Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm xa xa tháp cao, một bên Chân Thiếu Nho cười hắc hắc nói.

Tiên luyện tháp? Mạc Vô Kỵ lập tức cũng nhớ tới Biên Thành tiên luyện tháp. Hắn nghe Ân Thiển Nhân nói, Biên Thành tiên luyện tháp là

phảng Vấn Thiên Học Cung tiên luyện tháp kiến tạo. Không nghĩ tới một năm còn chưa tới, hắn đã nhìn thấy Vấn Thiên Học Cung tiên luyện tháp.

Nếu là Vấn Thiên Học Cung tiên luyện tháp, ở trong đó tất nhiên có lôi luyện thất. Nghĩ đến lôi luyện thất, Mạc Vô Kỵ trong lòng nhất thời lửa nóng. Hắn hận không thể lập tức tìm địa phương bắt đầu luyện chế Khai Mạch dược dịch, sau đó tiến vào tiên luyện tháp lôi luyện thất tiếp tục mở kinh mạch.

Một người nam tử áo đen phi thân rơi vào đông đảo ngoại môn đệ tử trước mặt, ánh mắt của hắn từ đông đảo ngoại môn đệ tử trên người quét một lần, lúc này mới chậm tiếng nói:

- Vấn Thiên Học Cung là một thiên tài tập hợp địa phương, ở chỗ này chỉ có thiên tài không có phế vật.

Tất cả mọi người là im ắng không tiếng động, có đúng hay không thiên tài, chỉ có trong lòng mình đều biết. Phỏng chừng tuyệt đại đa số người, đều sẽ cho là mình là thiên tài.

Nam tử áo đen giọng nói một trận dừng lại, bỗng nhiên hừ một tiếng:

- Thế nhưng, quy củ này vào hôm nay bắt đầu liền bị phá hư. Bởi vì Vấn Thiên Học Cung tuyển nhận tiến đến một nhóm phế vật, này nhóm phế vật chính là các ngươi...

Đông đảo ngoại môn đệ tử nhất thời có chút náo động lên, hiển nhiên mọi người trong lòng đều là cực kỳ không thoải mái. Có thể nói nơi này ngoại trừ Mạc Vô Kỵ bên ngoài, hầu như tất cả mọi người là các đại tông môn tinh anh hoặc là thiên tài dòng chính. Tới rồi Vấn Thiên Học Cung sau đó, cư nhiên bị cho rằng thành phế vật.

- An tĩnh lại, ai dám có nữa nửa câu nghị luận, lập tức đuổi ra Vấn Thiên Học Cung.

Nam tử áo đen những lời này lực sát thương quá lớn, tràng diện trong nháy mắt an định xuống tới.

Chờ tràng diện an tĩnh lại nam tử áo đen mới tiếp tục lạnh mặt nói:

- Bởi vì các ngươi đều là dựa vào năm vòng khuyên hoang vực giữa linh thảo, mới có cơ hội đi vào Vấn Thiên Học Cung đại môn, nếu là không có Ngũ Hành Hoang Vực, các ngươi chính là phế vật.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm nghĩ, tên này coi như là có dũng khí. Dùng Ngũ Hành Hoang Vực linh thảo đổi lấy tiến vào Vấn Thiên Học Cung cơ hội, nhất định là Vấn Thiên Học Cung cao tầng làm ra quyết định, tên này cư nhiên ở chỗ này nói quy củ bị những người đó phá hủy.

-... Cho nên các ngươi chỉ có thể ở tại rất rác rưởi ngoại môn ngọn núi...

Này nam tử áo đen nói xong, mang vung tay lên, một tòa trông rất sống động ngọn núi hình ảnh xuất hiện ở trước mặt mọi người. Trên ngọn núi còn quy hoạch các khu vực, Mạc Vô Kỵ chú ý tới trong đó giáp chữ khu thuộc về chỗ cao nhất, bính chữ khu thuộc về chỗ thấp nhất. Trong đó còn có một cái chữ T khu, cái này khu dường như ở ngoại môn ngọn núi bên cạnh, vị trí cùng ất chữ khu sánh ngang.

Chờ tất cả mọi người thấy rõ ràng ngọn sơn phong này sau đó, nam tử áo đen mới lạnh lùng nói:

- Tại các ngươi vào ở ngoại môn ngọn núi trước, yêu cầu bò Vấn Thiên Giai. Bò lên trên 10 giai trở lên có thể ở vào bính chữ khu, mười một giai đến cấp mười lăm có thể ở vào ất chữ khu, cấp mười lăm trở lên đều có thể vào ở giáp chữ khu. Nếu là ở 10 giai dưới, vậy thì lăn đi chữ T khu ở lại.

Nam tử áo đen vừa dứt lời, thì có người hỏi:

- Tiền bối, chữ T khu nếu là sau cùng, vì sao cao độ vẫn cùng ất chữ khu không sai biệt lắm?

Nam tử áo đen lạnh lùng nói:

- Bởi vì chữ T khu là tụ linh trận lưng trận chỗ, linh khí là rất loãng, hơn nữa ở tại chữ T khu ngoại môn đệ tử lấy được tông môn tài nguyên bán phân phối cũng là thấp nhất. Dante chữ khu cũng không phải không đúng tý nào, chí ít chữ T khu ở hoàn cảnh rộng mở, mỗi người đều có thể có một cái tiểu viện. Cho nên muốn phải ở thoải mái một phần, vậy thì đang bò Vấn Thiên Giai thời điểm, đừng (không muốn) bước trên thứ mười giai.

Mọi người nhất thời hiểu được, đến Vấn Thiên Học Cung làm gì? Muốn phải ở thoải mái một phần? Mỗi một người bọn hắn đều là tông môn con cưng, muốn thoải mái còn Vấn Thiên Học Cung làm (chơi) thí? Tại mỗi người tông bên trong cửa, cái gì thoải mái không hưởng thụ được?

Đến Vấn Thiên Học Cung chỉ có một mục đích, đó chính là tranh thủ tiến vào Vấn Thiên Học Cung nội môn, trở thành Vấn Thiên Học Cung chân chính đệ tử.

Một cái tu sĩ ở tại không có linh khí địa phương, vậy thì đồng nghĩa với tự hủy tương lai, chứ đừng nói chi là trở thành đệ tử chân chính.

Có lẽ còn có một người không là nghĩ như vậy, vậy thì Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ chính bản thân biết chuyện của mình, hắn lúc tu luyện hấp thu linh khí cực kỳ kinh khủng. Linh khí loãng một phần, đối với hắn mặc dù có ảnh hưởng, so với ở tại một đám người trung gian tốt. Nếu như ở tại một đám người trung gian, phỏng chừng hắn mới vừa tu luyện, cũng sẽ bị người phát hiện, thậm chí biết hắn hấp thu linh khí quá lợi hại.

Đây là thứ yếu, chủ yếu nhất là, Mạc Vô Kỵ yêu cầu một người đàn loãng địa phương, bản thân có bản thân ** không gian chỗ, hắn muốn luyện chế Khai Mạch dược dịch. Về phần tu luyện linh khí, hắn có nhiều như vậy linh thạch, chính bản thân lại là một cái tứ phẩm Địa Đan Sư, còn sợ không có linh khí tu luyện?

Chữ T khu ở ngoại môn ngọn núi bên cạnh, người ở đây đi lại ít, bình thường giống nhau không có chuyện đặc biệt, phỏng chừng không có người cố ý đi loại này linh khí loãng khu vực. Trọng yếu hơn là, trong này tích rộng, người ở lại loãng, thích hợp nhất Mạc Vô Kỵ định cư địa điểm.

Liền lựa chọn chữ T khu, đương nhiên, giả như mọi người bò không trên 10 giai, vậy hắn liền nghĩ biện pháp vọt tới cao hơn địa phương. Dù sao cũng lựa chọn ít người địa phương ở lại, này là được rồi.

- Hiện tại hết thảy ngoại môn đệ tử cùng đi với ta phàn Vấn Thiên Giai, sau đó căn cứ mỗi người thành tích, đi ngoại môn ngọn núi lựa chọn nơi ở.

Nam tử áo đen nói xong xoay người rời đi.

Mạc Vô Kỵ đám người đưa theo sát ở phía sau, bước lên cái kia rộng mở đá xanh đường.

Dọc theo đá xanh đường đi đại khái hơn mười phút sau, trước mắt mọi người xuất hiện một cái to lớn quảng trường. Quảng trường tại đá xanh đường bên trái, tại quảng trường vùng ven còn có một cái pho tượng to lớn, pho tượng bên cạnh là từng đạo đá xanh bậc thang, bậc thang vẫn kéo dài đi tới. Này bậc thang thoạt nhìn dường như cũng không nhiều, thế nhưng Mạc Vô Kỵ nhìn xem bậc thang chóp đỉnh thời điểm, hết lần này tới lần khác có một loại thấy không rõ lắm cảm giác.

Theo nam tử áo đen đi hướng tượng đồng bên đá xanh bậc thang, tới rồi phụ cận sau đó, Mạc Vô Kỵ mới nhìn rõ tượng đồng bên có ba cái dựng thẳng lấy chữ lớn, Vấn Thiên Giai.

Đây là Vấn Thiên Giai? Những thứ này bậc thang mỗi một giai cũng bất quá hai thước đến cao, muốn bước trên 10 giai rất khó sao?

Chẳng những là Mạc Vô Kỵ nghĩ như vậy, hầu như hết thảy đứng ở Vấn Thiên Giai bên mọi người là như thế này muốn.

Nam tử áo đen ánh mắt từ nơi này hai ba trăm ngoại môn đệ tử trên người đảo qua, lúc này mới không hề tình cảm nói:

- Mọi người hiện tại liền bắt đầu leo lên Vấn Thiên Giai, leo xong sau đó chính bản thân đi tông môn sự vụ đại điện lĩnh ở lại ngọc bài cùng tất cả tạp vật.

Sớm đã có chút không phục, muốn đi thử một chút Vấn Thiên Giai đông đảo ngoại môn đệ tử, đang nghe nam tử áo đen mà nói sau đó, đều ùa ra hướng về phía Vấn Thiên Giai.

Mạc Vô Kỵ theo sau lưng, hắn thấy này ngoại môn đệ tử leo lên Vấn Thiên Giai dường như cũng không phải rất trở ngại, hình như rất dễ liền bước lên ba năm giai.

Mạc Vô Kỵ cũng thử bước lên Vấn Thiên Giai, tại hắn sải bước Vấn Thiên Giai trong nháy mắt, một cổ cường đại sức lôi kéo lượng cùng đẩy mạnh lực lượng liền đánh tới. Bất quá loại lực lượng này đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, ảnh hưởng cũng không lớn. Hắn rất dễ liền bước lên cấp thứ hai.

Cấp thứ hai đẩy mạnh lực lượng so với cấp thứ nhất (phải) lớn sắp tới gấp đôi, thế nhưng đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, vẫn không có bao nhiêu ảnh hưởng.

Mạc Vô Kỵ coi như là hiểu vì sao những ngoại môn đệ tử này tốc độ nhanh như vậy, hắn ở chỗ này tu vi rốt cuộc thấp nhất. Liên hắn đều có thể dễ dàng leo đến cấp thứ hai, những người này khẳng định càng thêm dễ dàng.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền phát hiện Vấn Thiên Giai không đơn giản, tại hắn bước trên tầng thứ ba thời điểm, áp lực dường như so với cấp thứ hai lớn gấp đôi còn không chỉ.

Lại sải bước tầng thứ tư thời điểm, này sức lôi kéo lượng cộng thêm đẩy mạnh lực lượng đủ so với tầng thứ ba lớn nhanh gấp hai. Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn cao không thấy đỉnh bậc thang, hắn hiểu Vấn Thiên Giai đáng sợ. Loại lực lượng này tăng lên tốc độ, là bò càng cao, thừa nhận lực lượng lại càng kinh khủng.

Có thể tưởng tượng, nếu là miễn cưỡng có thể bò lên trên thứ hai mươi giai, này vô luận như thế nào, cũng không cách nào leo đến thứ hai mươi mốt giai. Tại loại lực lượng này tăng lên dưới, đã không phải là miễn cưỡng có thể giải quyết.

Mạc Vô Kỵ bò lên trên thứ sáu giai thời điểm, tuyệt đại đa số tu sĩ đều leo lên thứ mười giai.

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ coi như là dễ dàng, bất quá hắn vì không bò lên trên thứ mười giai, cũng là biểu hiện thở hồng hộc.

Chờ Mạc Vô Kỵ bước trên thứ bảy giai, xung quanh chỉ còn lại có một mình hắn, coi như là yếu nhất cái kia, cũng đều bò lên trên cấp thứ tám. Một phần cường đại tu sĩ, thậm chí vượt qua thứ mười lăm giai, bắt đầu hướng thứ mười sáu giai xuất phát.

Tới rồi cấp thứ tám thời điểm, Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm nhận được áp lực cực lớn, loại lực lượng này hắn đã cần muốn xuất ra một bộ phận thực lực đến chống đỡ.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục bò lên trên thứ chín giai, hắn nhìn một chút phía trên bậc thang, trong lòng đánh giá một chút, dùng năng lực của hắn muốn bò lên trên thứ mười ba giai cũng không thành vấn đề. Muốn xông qua cấp mười lăm, hắn là khả năng không lớn.

Hắn thấy tuyệt đại đa số tu sĩ, đều là mới vừa xông qua thứ mười giai, liền không còn có lực lượng leo lên.

Khoảng chừng một canh giờ trôi qua, ngoại trừ số người cực ít còn đang giùng giằng muốn đi lên bên ngoài, tuyệt đại đa số mọi người dừng ở tại chỗ. Có vài người thậm chí bởi vì muốn mạnh mẽ đi lên, kết quả lăn xuống rơi xuống.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút, tại 10 giai dưới cộng thêm hắn cùng nhau mới mười chín người, này mười chín cá nhân giữa, chỉ có một người giống như hắn tại cấp thứ tám, còn lại mười bảy người toàn bộ tại thứ chín giai.

Nam tử áo đen quát một tiếng:

- Đã đến giờ, tất cả mọi người ghi nhớ chính bản thân leo lên bậc thang, sau đó đi tông môn đại điện làm ngoại môn ngọn núi ở lại tư cách. Lăn xuống xuống người, bằng cao leo lên Vấn Thiên Giai làm chuẩn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 156: Vấn Thiên Thành

Mạc Vô Kỵ chỉ bò đến cấp thứ tám, tại trong hơn hai trăm ngoại môn đệ tử bài danh thứ nhất đếm ngược. giống như hắn thứ nhất đếm ngược còn có một cái tên gia hỏa, tên này gọi Triều Bất Hành, đồng dạng là Thác Mạch cảnh tu sĩ. Triều Bất Hành là Thác Mạch cảnh tầng chín viên mãn, chỉ thiếu chút nữa liền bước vào Trúc Linh.

Tuy tiện mọi người đều là ở ở ngoại môn ngọn núi, nhưng bởi vì phân đi ra rồi ba bảy loại, Mạc Vô Kỵ cùng Triều Bất Hành mười chín người tu sĩ không có leo lên giai thứ mười vẫn là bị mọi người xem thường. Cho dù là đang làm tông môn thủ tục nhập trụ thời điểm, cũng là ỉu xìu xếp ở phía sau.

Chân Thiếu Nho leo lên thứ mười ba giai, cũng là có thể đi khu chữ ất ở lại. Bất quá Chân Thiếu Nho thần kinh thô tục, rảnh đâu đi an ủi Mạc Vô Kỵ, hắn hận không thể tại Mạc Vô Kỵ trước mặt chém gió vài câu. Cho nên làm tông môn thủ tục nhập trụ thời gian vừa đến, hắn đã đoạt ở phía trước đi làm.

...

Vấn Thiên Học Cung ngoại môn ngọn núi ở Vấn Thiên Học Cung phía ngoài nhất, là chỗ linh khí yếu nhất trong hết thảy ngọn núi. Nơi này cũng có một cái chỗ tốt, chính là cách Vấn Thiên Thành rất gần, nếu như muốn rời đi Vấn Thiên Học Cung đi ra ngoài rèn luyện, cũng cực kỳ thuận tiện.

Mạc Vô Kỵ làm tốt ngoại môn đệ tử thủ tục nhập trụ đi tới ngoại môn ngọn núi sau đó, mới biết được, nơi này xa không chỉ có bọn họ hơn hai

trăm đệ tử, ngoại môn ngọn núi ở lại có ít nhất hơn một nghìn người.

Tuyệt đại đa số đệ tử đều là ở tại ngoại môn ngọn núi khu chữ giáp khu cùng chữ ất, cả khu chữ bính ở mọi người rất ít, không muốn nói linh khí loãng ngoại môn ngọn núi bên cạnh khu chữ T.

Chữ T khu vốn là diện tích rộng, Mạc Vô Kỵ dù cho sau cùng đến, cũng có thể tùy ý chọn nơi ở.

Mạc Vô Kỵ lựa chọn vị trí là một cái tứ hợp viện tương đối yên lặng, phía bên ngoài viện còn có một cái hồ nước. Vị trí này linh khí càng là loãng, thế nhưng ở lại hoàn cảnh tại toàn bộ ngoại môn ngọn núi, cũng có thể nói là quan trọng. Sở dĩ lựa chọn một cái hồ nước, đó là bởi vì Phỉ Bỉnh Trụ còn có hai cái Bảo Huyết Ngẫu ngẫu tiết, đến lúc đó bỏ ở nơi này thử xem một chút.

Người khác ghét bỏ địa phương này, Mạc Vô Kỵ lại thích vô cùng. Linh khí mặc dù so với địa phương khác không ở cùng một cấp bậc, nhưng so với trước đây hắn ở Ngẫu Kiếm Phong mà nói, nơi này linh khí rốt cuộc là Thiên Đường tu luyện.

Bởi vậy cũng đó có thể thấy được Vấn Thiên Học Cung cường đại, dù cho vị trí linh khí loãng không có người ở, đối với Vô Ngân Kiếm Phái Địa Cấp Tông Môn như vậy mà nói, cũng là phong thuỷ bảo địa.

Chữ T khu mọi người chung vào một chỗ cũng sẽ không cao hơn ba mươi, có lẽ qua một đoạn thời gian còn có thể ít hơn. Cũng bởi vì như thế, hết thảy người ở lại khu chữ T, đều có thể tự do lựa chọn địa bàn.

Mạc Vô Kỵ chọn xong địa bàn, còn đang ở chính bản thân ở vị trí đơn giản bố trí một cái báo động trận. Dùng hắn bây giờ năng lực, chỉ có thể bố trí đơn giản báo động trận, cái này trận không có phòng ngự hiệu quả cùng công kích hiệu quả, đồng dạng cũng không có quản chế hiệu quả. Tác dụng duy nhất liền có người tới sau đó, sẽ nhắc nhở Mạc Vô Kỵ.

Bố trí xong chỗ ở của mình, Mạc Vô Kỵ cũng không có vội vã đi luyện chế Khai Mạch dược dịch. Tuy trên người của hắn dược liệu đều chuẩn bị xong, nhưng hắn còn cần vài tấm chanh diễm thạch.

Vô luận là mười vạn năm Địa Tùng Mạch hay là tứ phẩm các loại linh dược cấp Linh chi cùng Càn Nguyên tố, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói đều là cực kỳ thưa thớt tồn tại. Tại trước chế thuốc, hắn nhất định phải lại đem những dược liệu này dược dịch tinh luyện đi ra. Ngoại trừ những thứ này ra, còn có càng trọng yếu hơn một loại Linh Dược, đó chính là màu tím ngẫu tia.

Linh Dược khác, Mạc Vô Kỵ dùng Xích Diễm thạch có lẽ có thể tinh luyện đi ra, màu tím ngẫu tia, Mạc Vô Kỵ là nửa điểm nắm chặt cũng không có.

Cộng thêm Mạc Vô Kỵ chuẩn bị tại Vấn Thiên Thành mở ra một cái đan quán, hắn quyết định đi trước Vấn Thiên Thành xem.

...

Phía trước khi tới Vấn Thiên Thành, Mạc Vô Kỵ đi qua tu chân thành thị, xác thực nói chỉ có Biên Thành một chỗ. Trường Lạc cũng có thật nhiều tu sĩ tồn tại, chỗ đó tuyệt đối không tính là tu chân thành thị.

Nếu là nói Biên Thành cho Mạc Vô Kỵ cảm giác là một loại lịch sử loang lổ tang thương, vậy Vấn Thiên Thành cho Mạc Vô Kỵ cảm giác liền là một loại tiên vận lượn lờ vương giả khí tức.

Mạc Vô Kỵ nghĩ thầm có lẽ đây là bởi vì Vấn Thiên Học Cung ảnh hưởng. Nếu là nói tại Thất Lạc Đại Lục, còn có một cái chân chính Thiên cấp tông môn, vậy Thiên cấp này tông môn nhất định là Vấn Thiên Học Cung. Đừng nhìn hắn là Vấn Thiên Học Cung một cái ngoại môn đệ tử, chỗ ở cũng là Vấn Thiên Học Cung ngoại môn ngọn núi khu chữ T. Hắn cái thân phận này, vẫn như cũ để cho đông đảo tông môn thiên tài đệ tử hâm mộ và đố kị.

Đi vào Vấn Thiên Thành, Mạc Vô Kỵ càng là lay động nơi này phồn hoa. Hắn khẳng định Vấn Thiên Thành chân chính từ Vấn Thiên Học Cung đi ra đệ tử, một vạn bên trong có lẽ cũng chưa tới một người, bởi vì nơi này người thật sự là nhiều lắm.

Từng cái rộng lớn đường phố như xạ tuyến bình thường giống nhau dọc theo đi, thẳng tắp thông. Trên đường phố người đến người đi, mỗi một cái cửa hàng giữa đều là một bộ kín người hết chỗ cảnh tượng.

Mạc Vô Kỵ chỉ chỉ là xem mấy cái cửa hàng, liền biết mình muốn ở chỗ này mở ra một nhà cửa hàng có chút khó khăn. Không nói đâu xa nhân tố, chỉ bằng mượn Vấn Thiên Thành chân chính phồn hoa cùng náo nhiệt, này cửa hàng giá cả sẽ là bao nhiêu? Nói không chừng Chân Thiếu Khắc cũng không có hỏi qua Vấn Thiên Thành cửa hàng giá cả.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ lắc đầu, thực sự không được, liền hay là lại đem Phỉ Bỉnh Trụ đám người nhận tới khu chữ T hắn ở đi.

Lạc Hải Thương Lâu, Mạc Vô Kỵ vừa nhìn thấy tên này, liền không chút do dự đi vào. Hắn còn thật thật không ngờ, Lạc Hải Thương Lâu lại có năng lực tại Vấn Thiên Thành mở phân bộ. Hơn nữa tại Vấn Thiên Thành Lạc Hải Thương Lâu này, thoạt nhìn còn không nhỏ, chiếm diện tích tuyệt không kém so với Trường Lạc thành.

Đối với Lạc Hải Thương Lâu, Mạc Vô Kỵ nhưng một điểm đều không xa lạ gì. Hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết chính là Lạc Hải Thương Lâu mua, còn có trên người của hắn chế thuốc thiết bị, cũng là Lạc Hải Thương Lâu. Chính là hiện tại, trên người hắn còn có một khối Lạc Hải Thương Lâu màu cam tích lũy bài.

- Xin hỏi bằng hữu ngài cần gì?

Mạc Vô Kỵ vừa mới nhảy vào Lạc Hải Thương Lâu, một người tiểu nhị liền vẻ mặt tươi cười tiến lên đón.

Mạc Vô Kỵ không thích lắm loại này nghênh tiếp phương thức, hắn cũng có thể hiểu được. Vấn Thiên Thành đích thật là phồn hoa, nơi này cạnh tranh giống nhau là kịch liệt.

- Ta muốn xem một chút liên quan tới linh thảo giới thiệu thư tịch, đồng thời cũng muốn mua một phần hỏa diễm thạch.

Mạc Vô Kỵ nói.

- Chẳng lẽ tiền bối là Đan Sư?

Này tiểu nhị cảm thấy kính nể, xưng hô đều đổi thành tiền bối, giọng nói càng là kính cẩn hẳn lên:

- Tiền bối xin mời đi theo ta.

Mạc Vô Kỵ theo tiểu nhị đi tới lầu ba, khi hắn thấy từng hàng các loại màu sắc hỏa diễm thạch, thầm nghĩ lần này thực sự là mở rộng tầm mắt. Đồng dạng là Lạc Hải Thương Lâu, nơi này Lạc Hải Thương Lâu so với Trường Lạc thành Lạc Hải Thương Lâu, đồ đạc tốt hơn đâu chỉ gấp trăm ngàn lần?

Xích Diễm thạch Mạc Vô Kỵ trên người liền có không ít, hắn không có hứng thú nhìn xem. Hắn nhìn thoáng qua chanh diễm thạch giá cả, mỗi một tấm giá trị một nghìn huyền phẩm linh thạch. Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, hoàn hảo, cái giá tiền này đối với hắn không có bất kỳ áp lực. Trên người hắn hiện tại địa phẩm linh thạch thì có sắp tới tám mươi vạn.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt đặt ở hoàng diễm thạch, mỗi một tấm giá cả mười vạn huyền phẩm linh thạch, là chanh diễm thạch gấp trăm lần. Hoàn hảo, hắn vẫn như cũ có thể tiếp nhận.

Sau đó Mạc Vô Kỵ ánh mắt rơi vào xanh biếc diễm thạch, mỗi một tấm giá tiền là mười lăm vạn...

Thấy mười lăm vạn, Mạc Vô Kỵ trong lòng liền thở phào nhẹ nhõm. Mười lăm vạn huyền phẩm linh thạch giá cả, đối với hắn đồng dạng không có áp lực, xem ra hắn có thể mua xanh biếc diễm thạch...

Thế nhưng lập tức Mạc Vô Kỵ liền trợn tròn mắt, hắn theo đã nhìn thấy mười lăm vạn phía sau không phải là huyền phẩm linh thạch, mà là địa phẩm linh thạch.

Trên người của hắn chút linh thạch này nếu mà mua xanh biếc diễm thạch, phỏng chừng mua mua không được vài tấm liền xu không còn. Xanh biếc diễm thạch hậu mặt còn có một loại thanh diễm thạch, Mạc Vô Kỵ lắc đầu, nhìn liền giá cả tâm tình đều biến mất.

- Tiền bối, đã chọn xong hỏa diễm thạch?

Thấy Mạc Vô Kỵ ánh mắt rời đi hỏa diễm thạch, cùng ở một bên tiểu nhị vội vàng hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Cho ta 10 tấm chanh diễm thạch, 3 tấm hoàng diễm thạch sao?. Sau đó mang ta đi xem linh thảo thư tịch.

- Được rồi!

Tiểu nhị cực kỳ nhiệt tình hồi đáp, hắn thấy, cũng chỉ có Luyện Đan Sư mới sẽ ra tay giống như Mạc Vô Kỵ thoải mái.

Phải biết rằng coi như là Đan Sư mua hỏa diễm thạch cũng không nhiều, coi như là mua cũng chỉ là mua một hai quả mà thôi.

Tuyệt đại đa số Đan Sư đều sẽ chọn địa hỏa luyện đan, tốt địa hỏa thậm chí so với xanh biếc diễm thạch cao hơn cấp. Thế nhưng giá cả cùng xanh biếc diễm thạch so với, vậy căn bản chẳng khác nào không lấy tiền.

Tiểu nhị lần thứ hai lại đem Mạc Vô Kỵ dẫn tới lầu bốn, lầu bốn toàn bộ là các loại thư tịch. Bao gồm công pháp, pháp kỹ, du ký, tu luyện lời bình...

Chỉ cần ngươi muốn, dường như nơi này đều có thể mua được.

- Cầm một quyển ngươi nơi này giới thiệu đối với Linh Dược rất toàn bộ sao?.

Mạc Vô Kỵ quét một cái từng hàng rậm rạp chằng chịt thư tịch, bỏ qua chính bản thân tìm kiếm ý nghĩ.

Tiểu nhị một vỗ ngực:

- Tiền bối yên tâm, ta đối với nơi này đan thư đều phi thường quen thuộc, ta giúp ngươi tìm Mạc Tuyết tiền bối làm Lục địa linh thảo...

Như thế nào cùng chính bản thân một cái họ? Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi:

- Mạc Tuyết này tiền bối là ai a? Ta tại sao không có nghe nói qua?

Lần này đến phiên tiểu nhị trợn to hai mắt, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ cư nhiên không có nghe nói qua Mạc Tuyết. Một hồi lâu hắn mới tỉnh ngộ lại, đã biết là không lễ phép, nhanh chóng nói:

- Mạc Tuyết tiền bối là tán tu Đan Sư vĩ đại nhất của chúng ta Thất Lạc Đại Lục, nàng khai sáng vô số đan đạo khơi dòng. Hơn nữa cũng là một người Thiên Đan Sư, bất quá nàng thành danh tại nghìn năm trước. Nàng trở thành Thiên Đan Sư sau đó, vì truy tìm đan đạo cao hơn, lưu lại một quyển Lục địa linh thảo, rồi rời đi tầm mắt mọi người.

Đã từng có vô số Đan Sư ở Thất Lạc Đại Lục, Thiên Đan Sư cũng có một chút, thế nhưng có thể lưu danh sử xanh, chỉ có Mạc Tuyết tiền bối một người mà thôi. Về sau lục địa linh thảo bị rất nhiều tông môn liệt vào đan đạo phải học, cũng là một trong rất nhiều Luyện Đan Sư nhập môn cơ bản nhất đan thư.

Lúc này tiểu nhị đã tại hoài nghi Mạc Vô Kỵ có đúng hay không Đan Sư, trước hắn còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ là muốn mua một phần Đan Sư đối với linh thảo tâm đắc bình luận thư tịch, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ là muốn mua linh thảo toàn bộ đan thư. Này còn chưa tính, thái quá chính là Mạc Vô Kỵ cư nhiên không biết Mạc Tuyết tiền bối.

- Ta (muốn) lấy Mạc Tuyết《 lục địa linh thảo 》, cộng thêm trước tổng bao nhiêu linh thạch?

Mạc Vô Kỵ lập tức liền hạ quyết tâm. Một cái Thiên Đan Sư làm, nhất định là phi thường rất giỏi.

Vô luận như thế nào hoài nghi Mạc Vô Kỵ có đúng hay không Đan Sư, đối với Mạc Vô Kỵ loại khách hàng này tiểu nhị vẫn rất cao hứng:

- Tiền bối, tổng cộng là 3 vạn một ngàn một trăm địa phẩm linh thạch.

Mạc Vô Kỵ xuất ra linh thạch trả, tâm tư tiếp tục đi dạo phồn hoa Vấn Thiên Thành cũng không có, liền dùng tốc độ nhanh nhất quay trở về ngoại môn ngọn núi nơi ở.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 157: Trở Ngại Chồng Chất

Trở lại nơi ở, Mạc Vô Kỵ trước tiên lật ra 《 lục địa linh thảo 》 quyển sách này.

Trước tìm tốn một trăm địa phẩm linh thạch mua một quyển sách, Mạc Vô Kỵ còn có chút ngại đắt tiền. Khi hắn mở ra quyển sách này sau đó, mới biết mình này một trăm địa phẩm linh thạch tuyệt đối không mắc. Đây là bởi vì 《 lục địa linh thảo 》 sớm đã phổ cập, nếu không trăm vạn địa phẩm linh thạch, sợ rằng đều mua mua không được quyển sách này.

Cả quyển sách dày chừng nửa thước, mỗi một trang giấy đều là mỏng như cánh ve. Những thứ này cũng không phải để cho Mạc Vô Kỵ rung động, để cho hắn rung động là, mỗi một loại linh thảo đều có đồ hình xứng đôi, ngay cả linh thảo sinh tồn tập tính cùng chủ yếu công dụng đều viết rõ ràng.

Tiếc nuối duy nhất là, trong quyển sách này không có một cái phương pháp luyện đan nào, cũng không có phân tích khả năng linh thảo giữa đó tương dung. Từ điểm này đi lên nói, hắn Vô Tự Đan Thư có giá trị hơn nhiều. Chỉ là Vô Tự Đan Thư chủ yếu là giảng thuật làm sao luyện đan, cùng với linh thảo giữa đó tương dung hòa một bộ phận phương pháp luyện đan. Đối với linh thảo giới thiệu, xa không cặn kẽ bằng quyển sách này.

Đây tuyệt đối có thể tính một bộ bách khoa toàn thư linh thảo Luyện Đan Sư nhất thiết phải có, chỉ xem hai trang, Mạc Vô Kỵ liền đối với Mạc Tuyết có thêm một loại tôn kính phát ra từ nội tâm cùng kính nể.

Không nói đâu xa, một cái Luyện Đan Sư tốn thời gian lưu lại như vậy một quyển to lớn lấy, bản thân chính là một món để cho mọi người tôn kính chuyện. Hơn nữa Luyện Đan Sư này lòng dạ còn còn như vậy rộng, trong sách gần như là không có nửa điểm bảo lưu. Có thể nói chiếm được quyển sách này, gần như là chiếm được một cái Thiên Đan Sư đối với linh dược nhận tri.

Mạc Vô Kỵ rất muốn hiện tại liền cẩn thận tỉ mỉ nghiên đọc quyển sách này, nhưng hắn càng nóng lòng hy vọng là sớm một chút mở ra mạch. Hắn dùng tốc độ nhanh nhất đảo quyển sách này, muốn tìm được hắn đào được tử ngẫu tới cùng là vật gì.

Chỉ hơn mười phút, Mạc Vô Kỵ liền đình chỉ trở mình trang, hắn tìm được tử ngẫu, này trang sách màu hồng nhạt mỹ lệ hoa sen cùng hắn thu hoạch giống y hệt nhau.

Mạc Vô Kỵ không kịp chờ đợi đưa mắt rơi vào loại linh dược này công dụng:

- Ngọc Thiềm Tử Ngẫu, thất phẩm linh thảo...

Thấy thất phẩm linh thảo, Mạc Vô Kỵ trong lòng nhất thời nhảy bộp một cái. Đừng nhìn hắn thu hoạch một phần lục phẩm linh thảo, lục phẩm linh thảo cùng thất phẩm linh thảo cũng chỉ là chênh lệch nhất phẩm.

Trên thực tế lục phẩm linh thảo cùng thất phẩm linh thảo chênh lệch quá lớn, có thể nói là khác nhau trời vực, cho dù là một vạn gốc cây lục phẩm linh thảo, cũng không nhất định có thể đổi lấy một gốc cây có giá trị thất phẩm linh thảo.

Nói thí dụ như Chân Thần Chi Hoa, cái này là chân chính thất phẩm linh thảo. Chân Thần Chi Hoa trân quý người nào không biết? Đây chính là để cho Địa Giới Hư Thần Cảnh tu sĩ có cơ hội bước vào Thiên Giới Chân Thần Cảnh bảo vật. Người tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, có mấy ai không là hướng về phía Chân Thần Chi Hoa đi?

-... Ngọc Thiềm Tử Ngẫu hoa sen màu hồng, hành thẳng mùi thơm ngát, nghe thấy chi để cho người ta thần thanh khí sảng, tinh thần tăng gấp bội. Màu hồng cánh sen là tử, ngẫu tia là thanh, có giá trị nhất là ngẫu hoa cùng ngẫu tia. Linh thảo này tác dụng lớn nhất là khai thác chữa trị Linh Lạc, cũng là một trong linh vật làm cho Linh Lạc điều kiện tốt nhất...

Mạc Vô Kỵ âm thầm nắm chặt nắm tay, hắn đoán quả nhiên không sai, Ngọc Thiềm Tử Ngẫu chính là điều kiện tốt nhất mạch lạc linh thảo.

Lướt qua Ngọc Thiềm Tử Ngẫu một trang này, Mạc Vô Kỵ tiếp tục tìm kiếm, lần này hắn hoa thời gian ít hơn, liền tìm được một khối màu đỏ tinh thể như bảo thạch bình thường vậy.

Đây chính là hắn tại dưới băng phong thu hoạch đồ đạc, Mạc Vô Kỵ chỉ biết là thứ này cùng hỏa tinh thạch có quan hệ, nhưng không biết thứ này rốt cuộc là cái gì. Vốn hắn còn có chút bận tâm, trong《 lục địa linh thảo 》không có loại này tinh thạch giới thiệu, không nghĩ tới hắn thật đúng là tìm được. Chẳng những tìm được, giới thiệu còn rất tỉ mỉ.

- Hỏa ngọc, độ tinh khiết cao nhất hỏa hệ hư linh vật, có thể tại miệng núi lửa hoặc là địa hỏa miệng mang theo. Hình dáng tướng mạo lóng lánh trong sáng, mang theo tinh khiết mà không đâm nhuận màu đỏ. Hỏa ngọc đẳng cấp nhiều, so le không đồng đều, đẳng cấp cao hỏa ngọc có thể mang theo hỏa tinh thạch...

Thì ra mình thu hoạch là một quả hỏa ngọc, đồng thời hắn cũng hiểu vì sao hỏa ngọc xung quanh có rất nhiều hỏa tinh thạch. Những thứ này hỏa tinh thạch vốn chính là hỏa ngọc dựng dục, thảo nào. Chính bản thân thu hoạch cái này hỏa ngọc có thể mang theo hỏa tinh thạch, xem ra đẳng cấp không thấp.

-... Bình thường có thể mang theo hoặc màu vàng hỏa ngọc, đều là thất phẩm trở lên. Loại này hư linh vật nhất hiếm thấy, có thể giúp tu sĩ mở ra tiềm lực tu luyện...

Lại là thất phẩm linh vật, khép lại 《 lục địa linh thảo 》, Mạc Vô Kỵ nỗ lực để cho mình bình tĩnh một hồi, lúc này mới lấy ra lò luyện đan, chế thuốc thiết bị cùng mới Khai Mạch dược dịch dược liệu.

Dùng hắn bây giờ đan đạo trình độ, tinh luyện còn lại dược liệu cũng không vấn đề, chỉ có đối với Ngọc Thiềm Tử Ngẫu cùng hỏa ngọc, hắn còn có chút bận tâm.

Dựa theo Mạc Tuyết tiền bối giới thiệu, hắn thu hoạch cái này hỏa ngọc đồng dạng thuộc về thất phẩm linh vật. Hắn bây giờ năng lực, có được hay không đề luyện ra thất phẩm Linh Dược, mới đúng là mấu chốt nhất.

Vô luận có được hay không, hắn đều phải phải thử một lần.

Mạc Vô Kỵ thủ bắt đầu trước tinh luyện chính là Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia, vì để ngừa vạn nhất, lần này Mạc Vô Kỵ dùng là một quả hoàng diễm thạch.

Hỏa diễm bị kích phát, lò luyện đan cũng bị Mạc Vô Kỵ nhiều lần thanh lý đếm rõ số lượng lần, hắn lúc này mới cẩn thận để vào một cây màu xanh Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia.

Để cho Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm chính là, màu xanh ngẫu tia rất nhanh thì bị hòa tan, Mạc Vô Kỵ Đan Quyết rơi vào vừa mới hòa tan màu xanh ngẫu tia bên trên, một loại cuồng bạo linh lực lúc này liền không bị khống chế hắn lên.

Mạc Vô Kỵ điên cuồng đánh ra Đan Quyết, hai cái tay thậm chí ngay cả chính hắn đều không nhìn thấy, hắn muốn dùng Đan Quyết ngăn chặn này cuồng bạo linh lực. Thế nhưng này cuồng bạo linh khí vẫn mở thủy tán loạn, chỉ nửa nén hương thời gian, hắn lò luyện đan giữa liền phát sinh "PHỐC" một tiếng trầm đục, theo một cổ nhàn nhạt mùi khét truyền đến.

Mạc Vô Kỵ co quắp ngồi, sắc mặt tái nhợt không gì sánh được.

Vừa rồi nhanh chóng như vậy đánh ra Đan Quyết, đối với hắn nguyên lực cùng thần niệm tiêu hao đều là cực kỳ to lớn. Tuy rằng chỉ chỉ là nửa nén hương thời gian, hiện tại hắn tay còn tại không ngừng run rẩy.

Đủ nghỉ ngơi nửa ngày, Mạc Vô Kỵ mới có hơi không cam lòng thu thập dọn dẹp lò luyện đan. Một cây trân quý Ngọc Thiềm Tử Ngẫu cái mền hắn tổn hại bị hư, đó là thứ yếu, chủ yếu là hắn không có cách nào luyện chế Khai Mạch dược dịch.

Không được, không có khả năng luyện chế Khai Mạch dược dịch, vậy thì ý nghĩa hắn không có khả năng tu luyện. Không có khả năng tu luyện, chẳng lẽ thực sự ở nơi này chờ chết?

Yên Nhi có LL Đan Sư chiếu cố, căn bản cũng không cần hắn tiếp tục quan tâm, mà chính hắn tuyệt không có thể ở chỗ này chờ chết. Lựa chọn linh khí loãng khu chữ T vì sao? Không phải là vì mở mạch lạc sao?

Mạc Vô Kỵ trong thời gian ngắn nhất hạ quyết tâm, hắn nếu đi một chuyến Vấn Thiên Thành, chính là vì mua một quả xanh biếc diễm thạch.

Tuy tiện hoàng diễm thạch có thể hòa tan Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia, nhưng dùng hoàng diễm thạch hỏa diễm tinh luyện thất phẩm Linh Dược, theo Mạc Vô Kỵ còn quá thấp. Hỏa diễm đẳng cấp quá thấp, không cách nào để cho hắn rất tốt áp chế Ngọc Thiềm Tử Ngẫu linh lực bạo phát.

Nếu là thứ khác, hắn có lẽ có thể đi cầu Linh Lung bà bà hỗ trợ tinh luyện. Ngọc Thiềm Tử Ngẫu cùng hỏa ngọc quan hệ đều quá lớn, một khi đề luyện ra, hắn tại chỗ liền phải luyện chế dược dịch, loại vật này tuyệt đối không có khả năng mượn tay người khác. Về phần tông môn luyện đan thất, coi như là hắn cái này ngoại môn đệ tử có thể mượn đến, hắn cũng không dám đi mượn.

Chỗ đó tất cả đều là lợi hại Luyện Đan Sư, hắn Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia mùi vị vừa ra đi, phỏng chừng lập tức liền sẽ có người biết hắn thu

được thất phẩm linh thảo.

...

- Tiền bối!

Thấy Mạc Vô Kỵ nhanh như vậy liền đi tới Lạc Hải Thương Lâu, người kia tiểu nhị càng là mừng rỡ không thôi, nhanh chóng tiến lên ân cần thăm hỏi. Ở trong lòng hắn, đây là một cái giàu có chủ. Có thể tùy tiện mua hoàng diễm thạch, có thể không giàu có sao?

Mạc Vô Kỵ gật đầu, đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên thấy một cái dường như có chút thân ảnh quen thuộc.

Đông Luân? Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa kinh kêu thành tiếng, tên này không phải là bị hắn giết chết sao? Làm sao lại xuất hiện ở nơi này?

Không đúng, tên này không phải là Đông Luân. Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phát hiện người này cùng Đông Luân có chút khác nhau, ánh mắt của hắn càng hung ác nham hiểm, hơn nữa vóc người cũng so với Đông Luân hơi cao một chút. Từ nơi này người khí tức trên người, Mạc Vô Kỵ liền nhìn ra, thực lực của hắn hắn là mạnh hơn tự mình rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi ánh mắt, như không có chuyện gì xảy ra đối với tiểu nhị nói:

- Ta muốn mua một quả xanh biếc diễm thạch...

Khi tiểu nhị nghe hiểu rõ Mạc Vô Kỵ đích thật là muốn mua một quả xanh biếc diễm thạch hậu, ngạc nhiên mừng rỡ thiếu chút nữa cắn được đầu lưỡi của mình. Xanh biếc diễm thạch mười lăm vạn địa phẩm linh thạch, hắn có thể bán đi một quả, chí ít có thể nói cái trên trăm địa phẩm linh thạch.

- Có, có, tiền bối cùng đi theo ta.

Tiểu nhị nói chuyện đều có chút không nối liền, mau chóng đem Mạc Vô Kỵ dẫn tới lầu ba.

- Được rồi, ta mới vừa mới nhìn thấy cái kia tại lầu một tên gia hỏa nhãn thần hung lệ, tên kia là ai a?

Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi.

Tiểu nhị đầu óc sớm bị mười lăm vạn địa phẩm linh thạch sinh ý chất đầy, lời của Mạc Vô Kỵ hắn căn bản cũng không có lưu ý, cũng là lơ đãng hồi đáp:

- Này người gọi Đông Danh Tử, rất lợi hại, đến từ Vấn Thiên Học Cung. Hắn dường như muốn mua vài loại đồ đạc, nghe nói đi thật nhiều cửa hàng hỏi thăm. Chính là chúng ta nơi này, hắn đều tới vài lần. Chỉ là yêu cầu của hắn quá cổ quái, phỏng chừng hiện tại cũng không có mua được.

Quả nhiên họ đông, Mạc Vô Kỵ khẳng định tên này cùng Đông Luân có quan hệ. Đông Luân rất nhiều thứ đều bị bạo Băng Phù đập rối loạn ngổn ngang, cũng may là hắn cũng không có đi động Đông Luân bất kỳ vật gì, càng không có nghĩ tới lại đem Đông Luân đồ đạc cầm bỏ ra bán. Tên này khắp nơi hỏi, nhất định là đang tìm người giết chết Đông Luân.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, giết chết Đông Luân bất quá là bắt đầu mà thôi, chờ thực lực của hắn lên đây, hắn sẽ quang minh chính đại lướt đi Cực Kiếm Thành, lại đem chủ Cực Kiếm Thành toàn bộ tiêu diệt.

...

Gặp phải Đông Danh Tử, càng làm cho Mạc Vô Kỵ bức thiết muốn tăng lên tu vi của mình, hắn tại mua được xanh biếc diễm thạch hậu, dùng tốc độ nhanh nhất về tới ngoại môn ngọn núi. Không có thực lực, muốn muốn đi tìm Cực Kiếm Thành báo thù, đó chính là một chuyện tiếu lâm.

Hắn là một người phàm không có Linh Căn, có thể tu luyện xong toàn bộ là bởi vì hắn mở ra mặt khác một cái con đường tu luyện. Người khác mở Linh Lạc, hắn mở chính là Mạch lạc. Hắn muốn tại tu vi leo lên cao hơn cao phong, nhất định phải mở ra càng nhiều hơn mạch lạc.

Trở lại nơi ở, lại đem trạng thái của mình điều chỉnh tới tốt nhất, lại lấy ra một lọ Hộ Hồn Địa Hà Đan. Dùng thực lực của hắn bây giờ, muốn đề luyện ra thất phẩm Linh Dược Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia cùng hỏa ngọc, vậy khẳng định là không đủ. Cũng may hắn cũng có ưu thế của mình, thực lực của hắn là rất yếu, thế nhưng hắn có thần niệm, hơn nữa thần niệm không kém, phải biết rằng thần niệm loại vật này chỉ có tại Hư Thần kỳ mới bắt đầu ngưng luyện. Tại Thất Lạc Đại Lục, có mấy người giống như hắn, tại Thác Mạch kỳ là có thể ngưng tụ thần niệm?

Bất quá thực lực của hắn quá thấp một phần, đang trong quá trình thi triển thần niệm tinh luyện dược dịch, rất có thể không kiên trì nổi. Này không có quan hệ, hắn còn có Hộ Hồn Địa Hà Đan, đây là chuyên môn dùng khôi phục thần niệm.

Vì luyện chế ra mới nhất Khai Mạch dược dịch, Mạc Vô Kỵ quyết định liều mạng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 158: Chật Vật Thành Công

Tất cả chuẩn bị sắp xếp, Mạc Vô Kỵ kích phát xanh biếc diễm thạch. Một đạo nhạt màu xanh biếc hỏa diễm trong nháy mắt nuốt sống toàn bộ dưới đáy lò luyện đan. Mạc Vô Kỵ thần thức rơi vào trong hỏa diễm màu xanh biếc nhạt, cái loại này kinh khủng nhiệt độ để cho hắn có một loại run sợ cảm giác.

Mạc Vô Kỵ lấy lại bình tĩnh, cẩn thận lần thứ hai để vào một cái màu xanh Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia. Lò luyện đan nhiệt độ trong nháy mắt liền đem màu xanh Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia dung thành dược dịch, Mạc Vô Kỵ Đan Quyết rơi vào dược dịch bắt đầu tinh luyện dược dịch.

Chỉ ngay từ đầu, Mạc Vô Kỵ liền biết hắn có cơ hội thành công. Xanh biếc diễm thạch chỗ cường đại chẳng những là nhiệt độ, càng ở chỗ hỏa diễm độ tinh khiết cùng ổn định tính. Để cho hắn tại tinh luyện dược dịch thời điểm, buông lỏng rất nhiều. Trước hắn lần đầu tiên tinh luyện Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia thời điểm, Đan Quyết căn bản là không cách nào dừng lại, coi như là như vậy, cũng không cách nào áp chế Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia dược dịch linh khí tán loạn cái tạp chất thẩm thấu.

Mà bây giờ tuy rằng hắn cũng rất cật lực, lại miễn cưỡng có thể khống chế.

Một nén nhang sau đó, Mạc Vô Kỵ nuốt vào một quả Hộ Hồn Địa Hà Đan, tiếp tục tinh luyện Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia. Đủ nửa canh giờ đi qua, dù cho có Hộ Hồn Địa Hà Đan trợ giúp, Mạc Vô Kỵ cũng chống đỡ không được, hắn rốt cục lại đem một cây Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia này tinh luyện hoàn tất.

Đề Linh Đan quyết rơi vào lò luyện đan, vài giọt Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia Linh Dược dịch thể bị hắn thu nhập vào một cái lò luyện đan.

Mạc Vô Kỵ lại cũng không kịp đoái hoài đan độc, ăn vào một loạt các loại các dạng khôi phục đan dược, dùng tốc độ nhanh nhất khôi phục thần niệm cùng nguyên lực sau đó, lập tức đem một phần mười hỏa ngọc bị hắn cắt ra đưa vào lò luyện đan.

Không phải là hắn không nghĩ nhiều nghỉ ngơi một hồi, thật sự là xanh biếc diễm thạch một khi kích phát căn bản là không cách nào tắt lửa. Đây chính là mười lăm vạn địa phẩm linh thạch, Mạc Vô Kỵ luyến tiếc đạp hư.

Cũng may xanh biếc diễm thạch cường độ rất lớn, chống đỡ thời gian cũng rất dài.

Mạc Vô Kỵ cứ như vậy luyện luyện dừng một chút, qua hơn ba canh giờ, xanh biếc diễm thạch mới khó khăn lắm dập tắt hỏa diễm.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hơn ba canh giờ không ngừng quá độ tiêu hao thần niệm cùng nguyên lực, mặc dù không đến mức dầu hết đèn tắt, nhưng cũng tới một loại cực hạn. Tại xanh biếc diễm thạch hỏa diễm sau khi lửa tắt, Mạc Vô Kỵ cũng là ngồi co trên đất, miệng to thở dốc. Hơn ba canh giờ, hắn tinh luyện đi ra rồi 3 khối hỏa ngọc phân chia ra, 3 cây Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia.

Đây cơ hồ đã tiêu hao hết hắn hết thảy khôi phục đan dược, cũng để cho hắn nguyên khí đại thương. Cả người sắc mặt tái nhợt, so với lần đầu tiên thời điểm tu luyện Thiên Lôi Thất Thức không khá hơn bao nhiêu.

Tuy Mạc Vô Kỵ rất muốn lập tức sẽ tới nói tinh luyện còn lại dược liệu, nhưng hắn thật sự là quá mệt mỏi. Lại đem tinh luyện đi ra dược dịch vô lọ hoàn tất, hắn trực tiếp ngã vào trên mặt đất ngủ say.

Từ khi cầm giữ có thần niệm tới nay, Mạc Vô Kỵ còn chưa từng tiêu hao qua thần niệm như này, cũng chưa từng tiêu hao qua nguyên lực của

mình như vậy. Lần này vì tinh luyện hai loại thất phẩm Linh Dược, hắn hầu như liều mệnh.

Đủ ngủ một ngày một đêm, Mạc Vô Kỵ mới mở mắt, hắn cả người vẫn như cũ có chút như nhũn ra.

Mạc Vô Kỵ nhịn được lại nghỉ ngơi một hồi ý nghĩ, hắn bắt đầu tinh luyện tứ phẩm Linh chi, Càn Nguyên tố, Địa Tùng Mạch (các loại) tứ phẩm linh thảo.

Làm một tứ Phẩm Luyện Đan Sư, với hắn mà nói, tinh luyện tứ phẩm linh thảo chính là nghỉ ngơi.

Chỉ một canh giờ, Mạc Vô Kỵ liền đem hết thảy tứ phẩm linh thảo tinh luyện hoàn tất, rót vào bình ngọc.

Lại đem gian nhà quét sạch sẽ, tại thời điểm thanh lý lò luyện đan, Mạc Vô Kỵ mới phát hiện lò luyện đan của mình đã rách ra một đạo thật nhỏ vết nứt. Cái lò luyện đan này là Chân Thiếu Khắc đưa cho hắn, cũng miễn cưỡng có thể rốt cuộc một món kém một chút hạ phẩm linh khí. Không nghĩ tới, bị hắn tinh luyện dược dịch phá hư.

Lò luyện đan hư, Mạc Vô Kỵ cũng không có để ý. Hắn thu hồi lò luyện đan hư lại đem chính bản thân dọn dẹp một lần, mới lấy ra máy luyện dược. Cái khác đều là thứ yếu, chế thuốc thành bại mới là chuyện trọng yếu nhất. Thành hay bại, đang ở nhất cử này. Thất bại, hắn kiếp này phỏng chừng lại đem lại cũng không cách nào lớn bao nhiêu thành tựu. Khai Mạch dược dịch thăng cấp cho tới bây giờ trình độ, hầu như tới rồi đỉnh cấp.

So với luyện đan, chế thuốc đối với Mạc Vô Kỵ mà nói càng quen thuộc. Hắn thuần thục lại đem hơn mười loại thông thường dược liệu tinh luyện đi ra, sau đó bắt đầu gia nhập Linh Dược dược dịch.

Dù cho những bước này, hắn nhắm mắt lại cũng có thể làm được hay nhất. Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ lại đem ánh mắt mở thật to, lo lắng làm sai

bất kỳ một cái chi tiết nào.

Tròn 4 canh giờ đã qua, dược dịch luyện chế hoàn tất, từ từ chảy vào bình nhỏ Mạc Vô Kỵ sớm đã chuẩn bị xong.

Những thứ này bình nhỏ, mỗi một cái đều nhỏ một phần so với ngón út.

Lúc này đây, Mạc Vô Kỵ liền luyện chế đủ mười hai bình Khai Mạch dược dịch.

Chờ mười hai bình dược dịch hoàn toàn chứa đầy sau đó, Mạc Vô Kỵ không kịp chờ đợi nắm lên trong đó một lọ dược dịch đổ vào trong miệng.

Cảm giác cực nóng quen thuộc thiếu chút nữa lại đem Mạc Vô Kỵ yết hầu đốt xuyên, cái loại này xé rách đau đớn không để cho Mạc Vô Kỵ có nửa phần dày vò, trái lại để cho hắn thiếu chút nữa hạnh phúc nước mắt chảy xuống.

Lại là một lần liền thành công rồi, phán đoán của hắn không có nửa điểm sai lầm, theo tu vi của hắn tăng, trong cơ thể mạch lạc mở càng nhiều, hắn đối với Khai Mạch dược dịch yêu cầu cũng là càng cao.

Lúc này đây Khai Mạch dược dịch, so với hai lần trước tốt hơn rất nhiều. Thậm chí có thể nói, lúc này đây Khai Mạch dược dịch đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, mới đúng là thay đổi về chất.

Hoả tuyến bình thường vậy thiêu đốt, trực tiếp tại trong cơ thể Mạc Vô Kỵ thiêu đốt ra một cái mạch lạc mới.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay, mạch lạc mới muốn triệt để đả thông, chỉ là thiếu khuyết lôi hồ mà thôi.

...

Đây đã là ngày thứ bảy Mạc Vô Kỵ gia nhập Vấn Thiên Học Cung, Mạc Vô Kỵ cũng rốt cục đi ra phòng của mình.

- Mạc sư huynh, ngươi không sao chứ...

Mạc Vô Kỵ vừa ra bản thân tứ hợp viện, đã nhìn thấy một người vóc người trung đẳng đứng ở phía ngoài, thoạt nhìn có chút thật thà thanh niên. Thanh niên này đang vẻ mặt kinh ngạc theo dõi hắn, trong mắt tràn đầy lo lắng.

Mạc Vô Kỵ tuy nói thanh lý sạch sẽ, vẫn là râu mép cắt nham nhở, tóc cũng không có cố ý chỉnh lý qua.

- Ngươi là Triều huynh?

Mạc Vô Kỵ chần chờ một chút, rốt cục nhận ra trước mắt thật thà phúc hậu thanh niên là ai. Chính là Triều Bất Hành trước đây cùng hắn cùng nhau anh không ra anh, em không ra em, cùng cắm ở Vấn Thiên Giai tầng thứ tám.

Triều Bất Hành ở tại cái gì phương vị Mạc Vô Kỵ không rõ ràng lắm, hắn chỉ biết là Triều Bất Hành đã ở khu chữ T.

Thấy Mạc Vô Kỵ nhận ra chính bản thân, Triều Bất Hành nhếch miệng cười cười:

- uhm, ta chính là Triều Bất Hành. Ta thấy Mạc huynh vài ngày không được, thoạt nhìn cũng dáng vẻ có chút mệt mỏi, còn tưởng rằng xảy ra chuyện gì, lúc này mới cố ý tới xem một chút.

Mạc Vô Kỵ trong lòng dâng lên một tia xúc động, tại Vấn Thiên Học Cung, còn có thể nhớ kỹ chính bản thân vài ngày không ra được, phỏng chừng chỉ có trước mắt Triều Bất Hành này. Triều Bất Hành tu vi và hắn không sai biệt lắm hình dạng, bất quá tính tình thành thật, lúc nào cũng lại đem chính bản thân đặt ở thấp tư thái địa phương. Kể cả Mạc Vô Kỵ tại cấp thứ tám, hắn cũng gọi là sư huynh.

- Mạc sư huynh, truyền công điện ngày hôm nay có trưởng lão truyền thụ tu luyện đạo pháp, nếu là ngươi muốn đi, không bằng chúng ta cùng đi.

Triều Bất Hành cẩn thận hỏi.

Mạc Vô Kỵ từ câu hỏi của hắn liền đã hiểu, Triều Bất Hành hắn không phải là lần đầu tiên tới tìm hắn.

- Triều sư đệ, cám ơn ngươi. Ta ngày hôm nay muốn nghỉ, qua một đoạn thời gian lại đi nghe giảng bài.

Mạc Vô Kỵ vừa mới luyện chế ba mươi sáu bình mới nhất Khai Mạch dược dịch, hiện tại đệ nhất chuyện gấp gáp là đi mở mạch lạc, mà không phải đi nghe giảng bài.

Triều Bất Hành nhanh chóng nói:

- Tốt lắm, ta cũng không quấy rầy Mạc sư huynh.

Nói xong, hắn nhanh chóng xoay người rời đi, tựa hồ sợ đứng một hồi, sẽ khiến Mạc Vô Kỵ không hài lòng.

Mạc Vô Kỵ trong lòng dâng lên một tia cảm khái, Triều Bất Hành trời sinh tính thật thà phúc hậu, lá gan lại nhỏ, cộng thêm có chút tự ti. Tại Vấn Thiên Học Cung loại địa phương này, muốn trở nên nổi bật thật sự là thật quá khó khăn.

Lập tức hắn liền tự giễu một phen, hắn đang vì Triều Bất Hành lo lắng, có lẽ Triều Bất Hành đang lo lắng cho hắn đâu nè.

...

Vấn Thiên Học Cung tiên luyện tháp.

Mạc Vô Kỵ đứng ở trước nơi này tiên luyện tháp, trong lòng vẫn là có chút cảm khái. Hơn nửa năm trước, hắn tại Biên Thành tiên luyện

tháp mở mạch lạc thời điểm, liền cảm khái qua. Cũng không biết lúc nào có thể đi chân chính tiên luyện tháp, Vấn Thiên Học Cung tiên luyện tháp đi thử luyện.

Không nghĩ tới, lúc này mới không tới một năm, hắn liền thực sự đứng ở trước Vấn Thiên Học Cung tiên luyện tháp.

So với Biên Thành sơn trại tiên luyện tháp, Vấn Thiên Học Cung tiên luyện tháp, mới thật sự là bảo địa thử luyện.

Tiên luyện tháp trước mặt quảng trường, chính là muôn hình vạn trạng. Đông đảo lui tới tu sĩ phát ra khí tức, đó là một cái mạnh hơn so với một cái, Mạc Vô Kỵ hoài nghi mình là nơi này tu vi kém nhất.

Tới nơi này thử luyện tu sĩ rất nhiều, lui tới như nước chảy. Mạc Vô Kỵ đi tới tiên luyện tháp lầu một tiên luyện chỗ hỏi:

- Xin hỏi lôi luyện thất thử luyện, bao nhiêu linh thạch một canh giờ?

- Ngươi là cần tông môn điểm cống hiến thử luyện, hay là dùng linh thạch thử luyện?

Tiên luyện chỗ tu sĩ là một người khả ái nữ tu, thanh âm nói chuyện cũng là cực kỳ ngọt.

Mạc Vô Kỵ mới vừa tiến vào tông môn, tiến vào tông môn sau đó, vẫn đang vì luyện chế Khai Mạch dược dịch bôn ba, nơi nào thời gian đi kiếm lấy điểm cống hiến? Hiện tại tiên luyện chỗ nữ tu hỏi, hắn nhanh chóng hồi đáp:

- Ta dùng linh thạch thử luyện.

Nữ tu khẽ mỉm cười:

- Vậy là ngươi mún đến cái nào lôi luyện thất thử luyện? Nơi này có sơ cấp lôi luyện thất, trung cấp lôi luyện thất, cao cấp lôi luyện thất cùng đỉnh cấp lôi luyện thất.

Mạc Vô Kỵ nghĩ thầm mình ở Biên Thành tiên luyện tháp thời điểm, hắn là sơ cấp lôi luyện thất. Hiện tại thần niệm của hắn cùng thực lực đều là bạo tăng, cả thất phẩm Linh Dược hắn đều đề luyện ra, đi trung cấp lôi luyện thất hắn là không có vấn đề gì sao??

- Ta đi trung cấp lôi luyện thất.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự lựa chọn trung cấp lôi luyện thất.

Nữ tu lộ ra khả ái dáng tươi cười:

- Trung cấp lôi luyện thất một canh giờ là hai trăm địa phẩm linh thạch...

Mạc Vô Kỵ ngốc trệ chỉ chốc lát, lúc này mới nghi ngờ hỏi:

- Đắt như vậy?

Không phải do hắn không nghi ngờ hoặc, Biên Thành lôi luyện nhị thất hắn là trung cấp lôi luyện thất sao?, thế nhưng giá cả kia bất quá là nơi này một phần mười mà thôi.

Nữ tu vẫn như cũ mang theo dáng tươi cười kiên trì nói:

- Ngươi có thể lựa chọn dùng tông môn điểm cống hiến đi thử luyện, đi trung cấp lôi luyện thất dùng tông môn điểm cống hiến mà nói, một canh giờ chỉ cần hai mươi điểm cống hiến. Trên thực tế có rất ít người dùng linh thạch tới thử luyện, đại bộ phận mọi người dùng điểm cống hiến.

Hiện tại đi kiếm điểm cống hiến? Mạc Vô Kỵ tự nhiên không nghĩ lại đem mở ra mạch sự tình lại mang xuống. Hắn lấy ra hai nghìn địa phẩm linh thạch nói:

- Ta trước định đặt 10 canh giờ thử luyện...

Đáng yêu nữ tu nghi ngờ nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ nghĩ:

- Biết rõ dùng linh thạch tu luyện không có lợi, còn một lần định ra rồi 10 canh giờ, xem ra đây là một kẻ giàu có.

- Xin hỏi trung cấp băng luyện thất có còn hay không trống không?

Nữ tu mới vừa nghĩ tới đây, một cái thanh âm dễ nghe ở bên người Mạc Vô Kỵ vang lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 159: Ngươi Đi Vào Hắn Phải Chết

Mạc Vô Kỵ theo bản năng quay đầu lại nhìn một chút, khi hắn thấy nữ tử nói chuyện thì, lần đầu tiên bị kinh sợ. Vô luận là ở địa cầu, hay là ở Thất Lạc Đại Lục, Mạc Vô Kỵ đều chưa từng thấy qua cô gái nào xinh đẹp như vậy.

Dù cho trên mặt nàng không chút biểu tình đứng vẫn không nhúc nhích, cũng không cách nào che lại dung nhan động nhân cùng vóc người mạn diệu này của nàng. Vô luận là hai đạo nhàn nhạt lông mày kia, hay là một đôi minh tĩnh trong suốt ánh mắt, hoặc là cái mũi như Quỳnh Ngọc, đều như tác phẩm nghệ thuật rất tinh mỹ, không có nửa điểm tì vết. Môi đỏ mọng hơi nhạt, càng là lại đem ngũ quan của nàng tăng vẻ đẹp lên mức hoàn mỹ không sứt mẻ.

Mạc Vô Kỵ từ bên cạnh nhìn sang, lờ mờ có thể thấy tia sáng nhàn nhạt chiếu xuống tóc bên tai nàng, đứng ở nơi đó như Cô Xạ tiên tử vậy.

Người thật sự có thể hoàn mỹ như vậy?

- Vị đạo hữu này, tiên luyện ngọc bài của ngươi...

Thấy Mạc Vô Kỵ có chút ngây người, đáng yêu nữ tu quản lý tiên luyện nhịn không được nhắc nhở một cái Mạc Vô Kỵ. Nàng ngược lại cũng không cảm thấy Mạc Vô Kỵ vô lễ, Thư Âm sư tỷ mỹ lệ coi như là nàng lần đầu tiên thấy cũng có chút thất thần.

Người nữ tu này bị Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm xem một phen cũng khẽ nhíu mày, Mạc Vô Kỵ chợt tỉnh ngộ lại đây, chính bản thân thất lễ rồi.

Hắn áy náy cười cười đối với nữ tu này, sau đó tiếp nhận lôi luyện thất ngọc bài, nói một tiếng cảm tạ vội vội vàng vàng rời đi. Hắn ngược lại không phải là đối với cái nữ tu này có ý kiến gì, mà là trong lòng khiếp sợ nữ nhân có thể dáng dấp đẹp như thế. Coi như là tưởng tượng, cũng rất khó tưởng tượng ra cô gái xinh đẹp như vậy.

Thật giống như một đóa hoa tươi xinh đẹp, một chỗ mạn diệu phong cảnh, sau khi nhìn thấy lúc nào cũng nhịn không được sẽ chú mục một cái.

- Đừng quên ngươi là trung cấp lôi luyện thất chữ bính...

Thấy Mạc Vô Kỵ xoay người cấp tốc rời đi, tiên luyện khả ái nữ tu nhịn không được dùng nàng đặc biệt mềm nhu thanh âm nhắc nhở một câu.

Nguyên bản nữ tử cau mày nghe được câu này sau đó, hơi lộ ra kinh ngạc hỏi:

- Hắn đi trung cấp lôi luyện thất?

- Đúng vậy, Thư Âm sư tỷ.

Tiên luyện nữ tu kính yêu hồi đáp, nói xong lại bổ sung một câu:

- Trung cấp băng luyện thất còn có, Thư Âm sư tỷ mời lại đem tiên luyện bài của ngươi cho ta.

Gọi Thư Âm cô gái xinh đẹp lấy ra một quả ngọc bài đưa tới:

- Ta chỉ cần hai canh giờ là được rồi.

Trong lòng nàng còn đang suy nghĩ lấy Mạc Vô Kỵ, không phải là bởi vì Mạc Vô Kỵ nhìn nàng thời điểm vô lễ. Trên thực tế tại trong số hết thảy người đầu tiên nhìn thấy nàng, Mạc Vô Kỵ rốt cuộc rất có lễ phép. Đang bị dung mạo của nàng kinh sợ sau đó, cũng là trong thời gian ngắn nhất khôi phục bình thường, cũng không có gì thất lễ cử động.

Nàng suy nghĩ Mạc Vô Kỵ, là cho rằng Mạc Vô Kỵ lựa chọn trung cấp lôi luyện thất, thật sự là thật không thể tin được.

Mạc Vô Kỵ quanh thân linh vận lờ mờ, hiển nhiên tư chất rất thấp. Không chỉ như thế, nguyên khí của hắn ba động hầu như nhìn không thấy, không có nửa điểm tu sĩ khí tức, bởi vậy có thể thấy được tu vi của hắn cũng rất thấp. Lấy suy đoán, Mạc Vô Kỵ rất lớn khả năng (vẫn, còn) là Thác Mạch cảnh.

Một cái Thác Mạch cảnh tu sĩ, đi sơ cấp lôi luyện thất đều nguy hiểm, đi trung cấp lôi luyện thất, đây là muốn chết sao?

Cái ý niệm này tại trong lòng nàng cũng chỉ là thoáng vòng vo một cái, lập tức liền vứt sang một bên, cầm bản thân ngọc bài cấp tốc tiến vào trong tiên luyện tháp.

...

Trong phòng Trung cấp lôi luyện tiên luyện tháp tầng mười hai, Mạc Vô Kỵ đi tới tầng thứ mười hai sau đó, cuối cùng là hiểu hàng Trung Quốc với hàng USA là khác biệt cỡ nào.

Toàn bộ mười hai tầng thật giống như một cái quảng trường nhỏ, tại chung quanh quảng trường này có hơn hai mươi tiên luyện thất. Trong đó mỗi một tiên luyện thất đều đánh dấu tên, ví dụ như trung cấp phong luyện thất chữ giáp, trung cấp băng luyện thất chữ T (các loại).

Bất quá mười hai tầng loại nhỏ quảng trường lớn như vậy, Mạc Vô Kỵ chỉ nhìn thấy hai ba người.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phát hiện, tại tầng thứ mười hai toàn bộ là phong, lôi, băng thuộc tính trung cấp tiên luyện tháp. Hắn rất nhanh liền tìm được lôi luyện thất hắn đã đặt, trung cấp lôi luyện thất chữ bính.

Mạc Vô Kỵ đi tới cửa phòng chữ bính lôi luyện thất, giống Biên Thành lôi luyện thất, tại cửa vào có một cái vũng để cắm vào tiên luyện

bài.

Giơ tay lên đem tiên luyện thất ngọc bài cắm đi xuống, Mạc Vô Kỵ trong lòng vẫn là hơi lộ ra kích động. Mặc dù hắn khẳng định bản thân Khai Mạch dược dịch hữu hiệu quả, nhưng khi chưa có chân chính mở trước, hết thảy đều là không biết bao nhiêu.

Nếu là hắn thật có thể mở ra nhánh mạch lạc thứ bảy mươi ba, vậy thì ý nghĩa hắn cuối cùng rất có thể mở qua một trăm nhánh mạch lạc.

Mà ở toàn bộ Thất Lạc Đại Lục, có thể mở được ra chín mươi chín nhánh mạch lạc đã coi như là thiên tài trong thiên tài, phượng mao lân giác tồn tại. Nếu là hắn mở ra một trăm nhánh mạch lạc, vậy sẽ như thế nào?

- Chờ một chút, tu vi của ngươi có đúng hay không là Thác Mạch cảnh?

Một cái thanh âm cự kỳ dễ nghe gọi hắn lại.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại lần thứ hai nhìn thấy cô gái tuyệt sắc kia, cho dù là lần thứ hai thấy nàng, Mạc Vô Kỵ trong lòng vẫn như cũ có một loại kinh diễm.

- Hello sư tỷ? Ngươi là đang hỏi ta chăng? Ta đích xác là Thác Mạch cảnh a.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Hắn và mỹ nữ tuyệt sắc này cũng không giống như quen biết a, lẽ nào hắn râu mép cắt nham nhở thoạt nhìn rất man-lỳ sao? Cho nên hấp dẫn mỹ nữ chú ý?

Cô gái tuyệt sắc trả lời để cho Mạc Vô Kỵ biết, hắn đã suy nghĩ nhiều:

- Nếu ngươi là Thác Mạch cảnh tu vi, muốn đi vào trung cấp lôi luyện thất, đó là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Nói xong, cô gái này lại cũng lười đi nói hơn một câu, tiện tay lại đem tiên luyện bài cắm vào vũng của phòng cách phòng tu luyện Mạc Vô Kỵ không xa.

Mạc Vô Kỵ chú ý tới, đó là trung cấp băng luyện thất.

- Cảm ơn nàng.

Mạc Vô Kỵ cười cười, vẫn như cũ lại đem hàng cắm vào lỗ. Trung cấp lôi luyện thất chữ bính cửa phòng mở ra, hắn không chút hoang mang đi vào.

Nữ tử theo bản năng há miệng, sau đó lắc đầu, nếu không phải Mạc Vô Kỵ là ở nàng phía trước lựa chọn lôi luyện thất, nàng nói không chừng còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ là cố ý muốn tại trước mặt nàng biểu hiện một chút. Trên thực tế, loại tu sĩ này muốn tại trước mặt nàng biểu hiện, thật sự là nhiều lắm.

Nàng đã nhắc nhở qua Mạc Vô Kỵ, đối phương không muốn nghe, cái này cũng không có cách nào. Tại trung cấp băng luyện thất đại môn mở ra sau đó, nàng cũng tiến vào gian phòng.

...

Mạc Vô Kỵ tiến vào trung cấp lôi luyện thất sau đó, mặt trong diện tích rộng mở quá kinh sợ, cái diện tích này có chừng gấp năm lần Biên Thành lôi luyện thất.

Tại cạnh cửa trên vách tường lôi luyện thất có một hàng nút, lần này không phải là cần tay. Những cái nút này thoạt nhìn thật giống như phòng điều khiển hiện đại bình thường giống nhau.

Tại chỗ sét đánh thử luyện, sa địa lôi tấn công thử luyện, đầm lầy sét đánh thử luyện, ảo trận sét đánh thử luyện...

Các loại các dạng tràng cảnh mô phỏng sét đánh thử luyện, còn có đình chỉ sét đánh thử luyện, sét đánh thử luyện thời gian đặt ra, sét đánh thử luyện phạm vi đặt ra, lôi hồ quy mô hình thức đặt ra...

Mạc Vô Kỵ cũng hút hơi lạnh, thảo nào giá cả cao như vậy. Hiện tại xem ra giá tiền này không phải là rất cao, mà là quá thấp, phỏng chừng cái giá tiền này còn là giá cả nội bộ Vấn Thiên Học Cung, loại này lôi luyện thất, không muốn nói là so với Biên Thành cao hơn gấp mấy chục lần, coi như là cao hơn gấp trăm lần, cũng là có thể hiểu được. Đáng tiếc những công năng này đối với hắn không có bất kỳ tác dụng nào.

Mạc Vô Kỵ lựa chọn tại chỗ sét đánh thử luyện, đồng thời lại đem thời gian đặt ra ở tại nửa canh giờ. Hắn vốn cũng không phải là đến mượn sét đánh thử luyện, hắn mục đích tới nơi này chỉ có một, đó chính là mở mạch lạc.

Sở dĩ lại đem thời gian đặt ra tại nửa canh giờ, đó là bởi vì hắn cũng là lần đầu tiên tiến vào cái này trung cấp lôi luyện thất, sợ vạn nhất sét đánh cường độ quá lớn, hắn không chịu nổi.

Tất cả đặt ra hoàn tất, Mạc Vô Kỵ nhấn cái nút bắt đầu lôi luyện. Tảng lớn lôi hồ ầm ầm hạ xuống, lôi hồ cường độ so với hắn tại Biên Thành gặp phải phải lớn hơn gấp mấy lần.

Dù cho Mạc Vô Kỵ đứng ở rất vùng ven, vài đạo lôi hồ vẫn như cũ đánh vào trên người của hắn. Mạc Vô Kỵ lại càng hoảng sợ, cái chỗ này lôi luyện thất cùng Biên Thành hoàn toàn bất đồng. Nơi này lôi luyện thất không có địa phương an toàn. Chỉ cần mở ra lôi luyện thất, bất kỳ địa phương nào đều có lôi hồ hạ xuống.

Không chỉ như thế, lôi hồ cường độ so với Biên Thành lôi luyện thất cường độ phải lớn không chỉ gấp mấy lần. Xem ra nơi này là cố ý muốn đem tu sĩ bức tiến tuyệt cảnh, nhưng hắn không cần a.

- Ca ca, răng rắc...

Mấy đạo lôi hồ lại đem Mạc Vô Kỵ oanh quần áo tả tơi, cường đại sét đánh càng là trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ ầm bay, đụng phải trên vách tường, cũng may Mạc Vô Kỵ trên người còn có một món Thiên Ô Tơ Tàm bảo y.

Mạc Vô Kỵ muốn đi ấn xuống cái nút đình chỉ, lúc này mới phát hiện, lôi luyện thất chỉ cần bắt đầu rồi, sẽ không có đình chỉ, chỉ có tới thời gian hắn thiết định sau đó mới có thể đình chỉ.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đâu còn nhớ được thương thế của mình? Hắn trước tiên lại đem túi trữ vật đưa vào Thiên Ô Tơ Tàm y bên trong.

Thân thể bị thương nặng không có việc gì, vạn nhất hắn túi trữ vật bị đập vỡ, vậy coi như xong đời.

Bảy ngày, hắn lại đem tinh luyện đi ra hết thảy Linh Dược dược dịch đều luyện chế thành Khai Mạch dược dịch, tổng cộng cũng bất quá luyện chế ba mươi sáu bình Khai Mạch dược dịch. Một miếng nhỏ hỏa ngọc cùng một cây Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia đích thật là có thể luyện chế ra mười hai bình nhỏ Khai Mạch dược dịch, hắn cũng chỉ dùng đi 3 miếng nhỏ hỏa ngọc cùng 3 cây Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia. Thế nhưng hắn còn lại hỏa ngọc cùng Ngọc Thiềm Tử Ngẫu (các loại) đều ở đây trong túi đựng đồ a, một khi túi trữ vật mất đi, hắn còn mở mạch ccc gì nữa?

Tại lại đem túi trữ vật thu lại trong nháy mắt, lại là mấy đạo lôi hồ lớn bổ vào trên người của hắn. Lần này Mạc Vô Kỵ không có buông tha cơ hội, hắn trực tiếp hướng dẫn lôi hồ đánh về phía một cái mạch lạc đã khai ra.

Lôi hồ tại giữa hắn mạch lạc tàn phá bừa bãi mở ra, quấy Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa đau tới hôn mê bất tỉnh. Lần này Khai Mạch dược dịch là tốt nhất, lôi hồ cũng là cường đại nhất. Nhưng một sóng mấy đạo lớn lôi hồ này hạ xuống, cũng chỉ là đưa mạch lạc của hắn nới rộng một phần, không có nửa phần đánh vỡ ra dấu hiệu.

Lại là vài đạo lôi hồ hạ xuống, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai liều mạng hướng dẫn lấy lôi hồ đánh vào thứ bảy mươi ba nhánh mạch lạc. Càng thêm xé rách đau đớn truyền đến, nhánh mạch lạc thứ bảy mươi ba dường như lại làm lớn ra một phần. Cũng chỉ như vậy mà thôi, mạch lạc cũng không có vì vậy mà bị đánh vỡ ra.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một quả chữa thương đan dược nuốt vào, tâm tình dần dần bình thản. Hắn là mở thứ bảy mươi ba nhánh mạch lạc, không phải là mở nhánh mạch lạc thứ bảy. Nếu là thứ bảy mươi ba nhánh mạch lạc dễ dàng như vậy đã bị bổ ra, vậy làm thiên tài cũng quá dễ dàng.

Một lần lại một lần dày đặc lôi hồ hạ xuống, dù cho có Thiên Ô Tơ Tàm bảo y hộ thân, Mạc Vô Kỵ cũng là mình đầy thương tích. Bộ xương chặt đứt lại khép lại, khép lại lại gãy, toàn thân càng là máu tươi lâm ly. Một lát sau, này máu tươi đã bị trên người của hắn cháy đen nhuộm thành màu đỏ tím sắc.

Cũng không biết bao nhiêu đạo lôi hồ lôi nguyên bị Mạc Vô Kỵ đưa vào mạch lạc, hắn nhánh mạch lạc thứ bảy mươi ba rốt cục trở nên quán thông. Một loại thông thấu hiểu ra xông lên đầu, dù cho thực lực bất biến, Mạc Vô Kỵ cũng cảm thấy một loại to lớn biến hóa lớn.

Gần như là đồng thời ở nơi này, nửa canh giờ đã đến, lôi hồ của lôi luyện thất hoàn toàn ngừng lại.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 160: Sầm Thư Âm Thỉnh Cầu

Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay cả người đầy vết thương quỳ rạp xuống đất, nhánh mạch lạc này đối với thân thể hắn mang tới biến hóa liền vượt qua bảy mươi hai nhánh mạch lạc lúc trước. Bất quá Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, không có bảy mươi hai nhánh mạch lạc phía trước, hắn tuyệt đối không cách nào mở ra nhánh mạch lạc thứ bảy mươi ba này.

Nghỉ ngơi chừng một canh giờ, Mạc Vô Kỵ ăn vào một lọ Khai Mạch dược dịch, lần thứ hai đặt ra nửa canh giờ sét đánh rèn luyện.

Nếu không phải vì chống không được lôi hồ mạnh hơn, Mạc Vô Kỵ đều muốn đi cao cấp lôi luyện thất. Tại trung cấp lôi luyện thất, hắn mở một cái mạch lạc đã cần chừng nửa canh giờ. Có thể khẳng định nếu là hắn lựa chọn cấp thấp lôi luyện thất, phỏng chừng rất khó đả thông một cái mạch lạc.

Lần thứ hai Mạc Vô Kỵ đã có chuẩn bị, vẫn như cũ bị lôi hồ oanh cháy đen một mảnh. Tảng lớn tảng lớn lôi hồ đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, ngoại trừ trước ngực cùng hậu tâm đc Thiên Ô Tơ Tàm bảo y bảo vệ ra, địa phương khác đều là nhìn thấy mà giật mình.

Giả như Mạc Vô Kỵ không phải là Luyện Đan Sư, có lẽ hắn một nén nhang đều kiên trì không được.

Người khác mua đan dược là vì tăng lên tu vi, hắn luyện đan là vì chữa thương. Từ bắt đầu tu luyện tới nay, hắn chính là không ngừng thụ thương, lại bị thương nữa, một lần so với một lần nặng hơn. Hắn cũng ở đây trong một lần lại một lần trọng thương, không ngừng thăng hoa chính bản thân.

Mạc Vô Kỵ tại giữa lôi hồ hoàn toàn không có bất kỳ năng lực chống cự nào, hắn chỉ có thể miễn cưỡng vận chuyển công pháp hướng dẫn lôi hồ đi đánh vỡ ra mạch lạc. Về phần chống đối hay né ra, hắn hiện tại mất đi năng lực này.

- Phù phù!

Tại nửa canh giờ trôi qua đồng thời, Mạc Vô Kỵ cũng là không kiên trì nổi, nhào về trên mặt đất dồn dập thở dốc.

Nhánh mạch lạc Thứ bảy mươi bốn cuối cùng bị đả thông, ở nơi này lôi luyện thất đã trải qua một canh giờ dằn vặt, hắn khó khăn lắm mở đi ra hai nhánh mạch lạc.

Tuy Mạc Vô Kỵ còn muốn tiếp tục nữa, hắn cũng biết, mình không thể tiếp tục nữa. Nếu là tiếp tục nữa, chỉ sợ hắn khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Trọng yếu hơn là, chữa thương đan dược của hắn tiêu hao không còn. Hắn nhất định phải trở về mua một cái lò luyện đan, hoặc là mượn tông môn luyện đan thất đi luyện chế một bộ phận chữa thương đan dược mới ổn.

Lại nghỉ ngơi sắp tới một giờ, Mạc Vô Kỵ đơn giản thanh sửa lại một chút chính bản thân, thay đổi một bộ quần áo, mở ra lôi luyện thất đại môn.

Mạc Vô Kỵ mệt mỏi rút ra tiên luyện thất ngọc bài, lúc đang muốn rời đi, cửa phòng băng luyện cách đó không xa của cô gái vô cùng xinh đẹp cũng được mở ra.

So với Mạc Vô Kỵ cả người chật vật, tóc tai lăng loạn, trên mặt đều là vết thương chi chít, cô gái kia chỉ là sắc mặt tái nhợt một chút mà thôi.

- Ý! Ngươi không có việc gì?

Nàng kia nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nghi ngờ trên dưới quan sát một phen, rất là kinh dị nói một câu. Nàng không cho là Mạc Vô Kỵ ở bên trong ngủ hai canh giờ, từ trên người Mạc Vô Kỵ dáng vẻ chật vật, nàng liền nhìn ra Mạc Vô Kỵ đích thật là ở bên trong dùng lôi hồ rèn luyện.

Chỉ cần là tại trung cấp lôi luyện thất rèn luyện qua, thấp nhất thời gian đều là nửa nén hương. Mạc Vô Kỵ có thể kiên trì nửa nén hương bình yên vô sự, là thật sự làm cho nàng lay động. Tại trong ấn tượng của nàng không có bất kỳ một cái Thác Mạch cảnh tu sĩ nào, có thể ở trung cấp lôi luyện thất kiên trì nửa nén hương thời gian.

Phải biết rằng chính nàng Thoát Phàm tầng bảy, còn là Băng Hệ Linh Căn, tại băng luyện thất cũng bất quá là kiên trì hai canh giờ mà thôi. Trung gian, nàng còn phải nghỉ ngơi sắp tới hơn nửa canh giờ.

Mạc Vô Kỵ cười cười, đối với cô gái này gật đầu biểu thị cảm kích lúc trước nhắc nhở, sau đó cấp tốc rời đi tầng mười hai. Hắn mệt mỏi thật sự là không có hứng thú nói chuyện, giờ khắc này hắn chỉ muốn sớm một chút đi về nghỉ một phen, sau đó đi mua một cái lò luyện đan, hoặc là đi tông môn luyện đan.

- Chờ một chút... Ngươi có đúng hay không tu luyện một môn lôi hệ rèn luyện công pháp?

Cô gái này lần thứ hai ngăn cản Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ làm gì có cái gì lôi hệ rèn luyện công pháp, nếu mà hắn có lôi hệ rèn luyện công pháp, có thể chật vật như vậy? Bất quá hắn cũng không dám nói chính bản thân không có, nếu là hắn không có lôi hệ rèn luyện thân pháp, hắn dựa vào cái gì có thể ở lôi luyện trong phòng tu luyện thời gian dài như vậy?

- Đúng vậy.

Mạc Vô Kỵ đơn giản trả lời hai chữ, thoáng bước nhanh hơn.

- Ta tên là Sầm Thư Âm, Kiếm Hồ đệ tử chân truyền.

Nữ tử bỗng nhiên báo ra tên của mình.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn nữ tử này, hắn chỉ bất quá tại lôi luyện thất một hồi, lẽ nào trên người có cái gì đặc biệt sao? Đối phương là một đệ tử chân truyền, lại xinh đẹp như vậy, cũng muốn làm quen với hắn? Không lẽ vì mình quá đẹp trai men-lỳ sao ta? Kiếm hồ hắn ngược lại có biết, cái kia Tả Thiều Di chính là từ kiếm hồ ra.

- Ách, ta là Mạc Vô Kỵ, ngoại môn đệ tử, con của ba má ta! Ở ngoại môn ngọn núi.

Mạc Vô Kỵ cười cười hồi đáp, người khác chủ động nói cho ngươi biết tên, đó là muốn làm quen ngươi, Mạc Vô Kỵ còn không đến mức điểm ấy lễ phép cũng không có.

Sầm Thư Âm càng là kinh ngạc, lại là quan sát một phen Mạc Vô Kỵ, nàng thực sự nghĩ không ra Mạc Vô Kỵ lại là một ngoại môn đệ tử. Bất quá ngẫm lại Mạc Vô Kỵ trên người hầu như không có linh vận khí tức uẩn quấn, cũng không kỳ quái. Mạc Vô Kỵ nhất định là Linh Căn tư chất thấp, có thể đi vào Vấn Thiên Học Cung đã rất không dễ dàng.

Nàng không có tiếp tục hỏi Mạc Vô Kỵ sự tình, mà là có chút lúng túng nói:

- Vậy, ngươi có thể hay không lại đem công pháp luyện thể của ngươi bán cho ta? Ngươi yên tâm, phương diện giá tiền ta sẽ không chiếm tiện nghi.

Mạc Vô Kỵ một cái tu sĩ tư chất như thế, cư nhiên có thể tại trung cấp lôi luyện thất rèn luyện thân thể, có thể tưởng tượng Mạc Vô Kỵ lôi hệ rèn luyện công pháp là rất giỏi cỡ nào. Sầm Thư Âm vẫn muốn bản thân có lôi hệ rèn luyện công pháp, đáng tiếc là, trên thành phố lôi hệ rèn luyện công pháp tuy nhiều, đẳng cấp đều là thật quá thấp.

- Thực sự là rất xin lỗi, công pháp của ta sẽ không bán. Bao nhiêu tiền cũng không thể bán.

Mạc Vô Kỵ áy náy nói.

Không phải là không có thể bán ra, mà là hắn căn bản cũng không có cái mẹ gì là lôi hệ rèn luyện thân thể công pháp, thế nào bán ra? Nếu là hắn có, hắn thật đúng là không ngại bán ra. Công pháp thứ này, chính bản thân lại bán đi có thể kiếm tiền, sao lại không làm?

Sầm Thư Âm lộ ra biểu tình thất vọng, nói lời trong lòng, nàng còn chưa từng như cầu xin người nào một việc gì. Đối với việc bị không chút do dự cự tuyệt, thật đúng là lần đầu tiên.

Lúc này hai người đã đi tới tiên luyện tháp lầu một, Mạc Vô Kỵ không muốn bán ra lôi luyện công pháp, Sầm Thư Âm cũng đành phải thôi, một mình vội vã rời đi.

Tiên luyện tháp lầu một đông đảo tu sĩ nhìn Mạc Vô Kỵ kinh hãi đến con ngươi đều muốn phải rớt xuống, bọn họ còn chưa từng thấy qua Sầm Thư Âm cùng một cái nam tu sóng vai bước đi cùng nhau. Cái thằng tiểu tử nhìn như ăn mày chật vật không chịu nổi này rốt cuộc là người nào a? Dựa vào cái gì có thể cùng Sầm Thư Âm sóng vai bước đi cùng nhau?

Tuy không ai ngăn cản Mạc Vô Kỵ hỏi, nơi này rất nhiều người đều lưu ý Mạc Vô Kỵ, muốn xem một chút Mạc Vô Kỵ rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Người khác ánh mắt Mạc Vô Kỵ không để ý, hắn trở lại nơi ở lập tức bắt đầu tu luyện. Hắn bây giờ trình độ, dù cho tu luyện không thể tiến bộ, cũng có thể tăng nhanh thương thế của mình khang phục.

Hai ngày sau, Mạc Vô Kỵ rời đi nơi ở, đi tới Vấn Thiên Học Cung luyện đan thất.

Vấn Thiên Học Cung luyện đan thất chia làm ba cái cấp độ, cấp thấp luyện đan thất, trung cấp luyện đan thất cùng cao cấp luyện đan thất.

Trung cấp luyện đan thất giá cả rất cao, Mạc Vô Kỵ vừa không có điểm tích lũy, hắn lựa chọn cấp thấp luyện đan thất. Lần này Mạc Vô Kỵ lại đem bên người linh thảo toàn bộ biến thành đan dược, thậm chí là tứ phẩm chữa thương đan dược hắn đều luyện chế 9 bình.

Luyện chế nhiều chữa thương đan dược như vậy, chính là vì kế tiếp rèn luyện mạch lạc mà dùng. Hắn dám ở trung cấp lôi luyện thất, cũng là bởi vì có nhiều chữa thương đan dược như vậy chống đỡ.

Rời đi luyện đan thất, Mạc Vô Kỵ cả ngoại môn ngọn núi cũng không có trở về, trực tiếp đi tiên luyện tháp. Vốn hắn lôi luyện thất ngọc bài còn có 8 canh giờ, Mạc Vô Kỵ vì không chạy lên chạy xuống, tại tiên luyện chỗ manh muội tử ánh mắt kinh ngạc lại giao nộp 8k địa phẩm linh thạch, lại đem lôi luyện thất thời gian tăng thêm 40 canh giờ.

Có một đống tam phẩm, tứ phẩm chữa thương đan dược, Mạc Vô Kỵ tin tưởng mình không cần mỗi lần mở mạch lạc đều phải đi về tu luyện hai ngày, như vậy cũng quá lãng phí thời gian.

Đi tới tiên luyện tháp tầng thứ mười hai, Mạc Vô Kỵ phát hiện ngày hôm nay người nơi này so với mấy ngày hôm trước nhiều hơn không ít. Cũng may lôi luyện thất chữ bính của hắn cũng không có ai vào.

Mạc Vô Kỵ cắm vào ngọc bài, lần thứ hai tiến vào lôi luyện thất.

Tại Mạc Vô Kỵ mới vừa tiến vào lôi luyện thất không lâu, Sầm Thư Âm liền đi tới tầng mười hai. Nàng theo bản năng đưa mắt rơi vào gian phòng lôi luyện thất chữ bính, bính chữ gian phòng liên tiếp vài ngày không ai đến, ngày hôm nay bên ngoài lại cắm một khối ngọc bài. Nàng cảm giác, ngoại môn đệ tử kia lại tới rèn luyện.

Trước thời điểm Mạc Vô Kỵ đi tới hai mười tầng, cả đám tu sĩ bàn tám um xùm, nên làm như thế nào còn là làm thế đó. Hiện tại Sầm Thư

Âm vừa qua đến, mười hai tầng nhất thời liền yên tĩnh lại.

Đáng tiếc là, Sầm Thư Âm không có ở lâu một hồi, nàng rất nhanh liền tiến vào trung cấp băng luyện thất.

...

Có một lần kinh nghiệm, lần này Mạc Vô Kỵ trước đem quần áo cởi sạch đặt ở trong túi đựng đồ, đồng thời lại đem túi trữ vật cất dấu vào Thiên Ô Tơ Tàm y, lúc này mới lại đem thời gian rèn luyện đặt mức minimum là nửa canh giờ, sau đó uống một lọ thuốc lắc.

Khai Mạch dược dịch rất là cường đại, không giống lúc ban đầu, mở một cái mạch lạc, có đôi khi còn cần liên tục dùng vài bình. Loại này bỏ thêm hỏa ngọc cùng Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia luyện chế ra Khai Mạch dược dịch, mỗi một bình đều có thể mở ra một cái mạch lạc.

Đè xuống cái nút bắt đầu rèn luyện, từng mảnh một lôi hồ ầm ầm xuống. Mạc Vô Kỵ một bên phòng ngừa mình bị thương thế quá nặng, một bên không ngừng hướng dẫn lôi hồ oanh kích nhánh mạch lạc thứ bảy mươi lăm.

Lôi luyện thất lôi hồ rất là chính xác tại sau nửa canh giờ dừng lại, Mạc Vô Kỵ đồng dạng đã ở trong nửa canh giờ đả thông nhánh mạch lạc thứ 75.

Thời gian nghỉ ngơi bị Mạc Vô Kỵ định lại nửa tiếng đồng hồ, nửa giờ sau, hắn bắt đầu tiếp tục mở nhánh mạch lạc thứ bảy mươi sáu.

...

Hai canh giờ đi qua, Sầm Thư Âm đúng giờ mở ra băng luyện thất đại môn, nàng kinh dị phát hiện đại môn chữ bính lôi luyện thất vẫn như cũ đang đóng.

Sầm Thư Âm cố ý thả chậm động tác, thậm chí còn chỉnh sửa lại một chút bản thân giày dép mũ nón quần trong quần ngoài. Thế nhưng chờ

tới lúc nàng hết kiên nhẫn, muốn rời đi tầng mười hai thời điểm, đại môn lôi luyện thất chữ bính vẫn như cũ đóng kín mít. Có khi nào hắn ngoẻo trong đó rồi không ta?

- Thư Âm sư muội?

Xuống tiên luyện tháp lầu một, một người tu sĩ anh tuấn thấy Sầm Thư Âm, lập tức nhiệt tình đã đi tới lên tiếng.

Nếu là thời điểm tầm thường, Sầm Thư Âm nhất định là đơn giản trả lời một câu, sau đó lập tức rời đi nơi này.

Thế nhưng ngày hôm nay Sầm Thư Âm lại ngừng lại, chẳng những ngừng lại, còn đối đáp vài câu với tên tu sĩ này.

Anh tuấn tu sĩ kích động một lòng phanh phanh nhảy loạn, Thư Âm ngày hôm nay cư nhiên đối với hắn vài phần kính trọng, điều này càng làm cho hắn thao thao bất tuyệt nói lấy đã biết thành quả lần nữa đi ra ngoài thử luyện. Hắn cảm nhận được xung quanh ánh mắt hâm mộ, trong lòng bộc phát thỏa mãn.

Sầm Thư Âm cố ý lưu lại, cũng không phải phải đợi Mạc Vô Kỵ, mà là muốn biết Mạc Vô Kỵ tới cùng có thể kiên trì bao lâu. Mạc Vô Kỵ đây là lần thứ hai đi chữ bính lôi luyện thất rèn luyện, thời gian kiên trì liền lâu hơn so với lần đầu tiên, nguyên nhân duy nhất đó chính là Mạc Vô Kỵ lôi hệ rèn luyện công pháp là thật phi thường rất imba.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 161: Mở Ra Một Thời Đại

Tuy chuẩn bị hàng loạt chữa thương đan dược, Mạc Vô Kỵ thân thể vết thương cũng là càng để lâu càng nhiều. Đồng dạng, mạch lạc của hắn cũng là từng cái bị mở đi ra.

Nhánh Thứ bảy mươi tám...

Tại nhánh mạch lạc thứ bảy mươi tám bị đánh thông trong nháy mắt, lại là mấy đạo lôi hồ ầm xuống. Mạc Vô Kỵ dưới cấp thiết, bỏ qua Bất Hủ Phàm Nhân Quyết Chu Thiên Hành Công, trực tiếp đổi thành Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất Chu Thiên Hành công.

Đả thông một cái mạch lạc, liền ý nghĩa hắn có thể nghỉ ngơi nửa giờ, trước khi nghỉ ngơi lại đánh tới vài đạo lôi hồ, chẳng phải là để cho thương thế hắn càng thêm thương?

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết chỉ có thể để cho hắn hướng dẫn lôi hồ oanh kích mạch lạc, mà không cách nào để cho hắn chống lại lôi hồ oanh kích, cũng không cách nào để cho thương thế của hắn yếu bớt. Vận hành Thiên Lôi Thất Thức, cũng là Mạc Vô Kỵ hành động bất đắc dĩ.

- Ca ca ca...

Mấy đạo lôi hồ rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, để cho Mạc Vô Kỵ vui mừng chính là, mấy đạo lôi hồ này dĩ nhiên cũng không có để cho hắn đã bị bao nhiêu thương tổn. Lôi nguyên Đánh vào trên người của hắn đều bị Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất hóa giải, đồng thời hấp thu không còn.

Vài đạo lôi hồ hạ xuống, nửa canh giờ đã đến. Lôi luyện thất mới yên tĩnh, không còn có nửa điểm lôi hồ.

Mạc Vô Kỵ cũng không có cùng trước như nhau, Lập tức đi ngay nghỉ ngơi. Mà là không hiểu mừng rỡ nhìn bàn tay của mình. Hắn trong lúc vô ý phát hiện bản thân Thiên Lôi Thất Thức có thể hấp thu lôi hồ lôi nguyên, cái đó và hướng dẫn lôi hồ mở ra mạch lạc hoàn toàn bất đồng.

Hướng dẫn lôi hồ mở mạch lạc là mượn lôi hồ uy lực giải khai bế tắc mạch lạc, mà hắn mới vừa mới làm là thật hấp thu vài đạo lôi hồ tuyệt đại bộ phân lôi nguyên. Những thứ này lôi nguyên đều dung hợp vào hắn Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất - trống rỗng sấm sét (Bằng Không Kinh Lôi).

Mạc Vô Kỵ có ý thức đánh ra vài đạo thủ quyết, giơ tay lên đánh ra. Mấy đạo tiếng sấm tại lôi luyện thất không gian trống rỗng nổ tung, uy lực so với trước hắn thi triển Bằng Không Kinh Lôi cường đại hơn rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ tim đập nhanh hơn lên, Vốn hắn cho rằng theo tu vi của mình càng cao, Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất mới có thể càng mạnh. Hiện tại xem ra hoàn toàn không phải là như thế, Thiên Lôi Thất Thức cũng có thể tu luyện. Cùng tu sĩ bình thường tu luyện hấp thu linh khí như nhau, Thiên Lôi Thất Thức tu luyện hấp thu là lôi nguyên.

- Ha ha ha...

Nghĩ thông suốt điểm này, Mạc Vô Kỵ tại lôi luyện thất cười ha ha như điên.

Hắn không thể không vui vẻ, trước nửa canh giờ mở một cái mạch lạc, sau đó còn phải nghỉ ngơi nửa ngày, đồng thời lại phải tiêu hao rất nhiều đan dược và chịu bị thương đau đớn.

Hiện tại hắn chỉ cần tại vận chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết hướng dẫn lôi hồ đánh vỡ ra mạch lạc đồng thời, lại vận chuyển Thiên Lôi Thất

Thức lại đem dư thừa sét đánh hấp thu hết, tăng cường thức thứ nhất của hắn Bằng Không Kinh Lôi uy lực.

Cứ như vậy, hắn căn bản cũng không cần nghỉ ngơi, cũng có thể cuồn cuộn không ngừng mở mạch lạc.

Mạc Vô Kỵ chỉ là vội vã ăn hai quả chữa thương đan dược, nghỉ ngơi mấy phút sau, liền không kịp chờ đợi lần thứ hai đặt ra nửa canh giờ. Hắn phải thử một chút xem, ý nghĩ của chính mình tới cùng được là thông hay là không thể thực hiện được.

Khai Mạch dược dịch uống vào, lôi luyện thất lôi hồ cũng phô thiên cái địa đánh xuống tới.

Mạc Vô Kỵ bảo vệ cho tâm thần, thần niệm khống chế được bộ phận lôi hồ tại Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vận chuyển dưới trùng kích bế tắc mạch lạc, đồng thời vận chuyển Bằng Không Kinh Lôi hấp thu dư thừa lôi hồ lôi nguyên rơi vào trên người hắn.

Chỉ thời gian một nén nhang, nhánh mạch lạc thứ bảy mươi chín trở nên bị đập mở ra. Lúc này trên người hắn chỉ bị hai ba đạo lôi hồ nện vào. Dư thừa lôi hồ lôi nguyên đều bị hắn Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất hấp thu, chuyển biến thành Bằng Không Kinh Lôi pháp kỹ lực lượng.

Nửa canh giờ trôi qua, thời điểm Mạc Vô Kỵ thiết định lôi luyện thất lôi hồ công kích dừng lại, hắn đã đả thông nhánh mạch lạc thứ tám mươi.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay, trong lòng âm thầm hưng phấn. Hắn chẳng những tìm được biện pháp không bị thương, còn tìm được biện pháp lợi dụng lôi nguyên tu luyện Thiên Lôi Thất Thức.

...

Đứng tại lầu một đại sảnh đợi hơn nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ vẫn không có dấu hiệu đi xuống. Sầm Thư Âm chẳng những không thất

vọng, trong lòng càng là bức thiết muốn có được lôi luyện công pháp của Mạc Vô Kỵ. Nàng hơi áy náy hướng anh tuấn nam tu này đang thao thao bất tuyệt nói cáo từ, xoay người rời đi tiên luyện tháp.

Chỉ cần Mạc Vô Kỵ còn đang ở Vấn Thiên Học Cung, nàng sẽ không bỏ qua cơ hội chính bản thân thu được công pháp lôi hệ rèn luyện.

...

Nhánh mạch lạc thứ 95, 96...

Kể từ khi biết Thiên Lôi Thất Thức có thể ở bên trong này mượn lôi nguyên tu luyện sau đó, Mạc Vô Kỵ liền chưa hề nghỉ ngơi qua, vẫn đang không ngừng mở mạch lạc. Mỗi một nhánh mạch lạc bị mở ra, cả người hắn đều lộ ra càng thêm thư sướng.

Lúc này Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không để mắt đến hắn đã mở nhánh mạch lạc thứ chín mươi bảy, phải biết rằng tại toàn bộ Thất Lạc Đại Lục, có thể mở được nhánh mạch lạc chín mươi bảy, cũng là phượng mao lân giác.

- Rắc!

Mạc Vô Kỵ chỉ tốn thời gian hơn một nén nhang một chút, nhánh mạch lạc thứ chín mươi bảy đã bị trực tiếp đánh vỡ ra.

Lại là một lọ Khai Mạch dược dịch ăn vào, Mạc Vô Kỵ hướng dẫn lôi hồ đánh vào trong nhánh mạch lạc thứ chín mươi tám.

Đến lúc này, ngoại trừ lôi hồ bị hắn hướng dẫn vào trong cơ thể mạch lạc chỗ mở mạch lạc ra, còn lại lôi hồ đánh vào trên người của hắn đều bị hắn hấp thu để tu luyện Thiên Lôi Thất Thức.

Nhánh mạch lạc thứ chín mươi tám không có nửa phần trở ngại bị đập mở ra.

Thứ chín mươi chín nhánh mạch lạc, đến lúc này, Mạc Vô Kỵ cuối cùng nhớ ra lời của Trầm Liên. Trước đây Trầm Liên nói qua, chín mươi chín là vô cùng ít, chỉ có số rất ít thiên tài mới có thể mở ra chín mươi chín nhánh Linh Lạc. Về phần mở ra một trăm nhánh Linh Lạc, vậy cũng là thiên tài trong thiên tài, thuộc về Tiên Linh Căn phạm trù.

Mà bây giờ hắn lại sắp mở thứ chín mươi chín nhánh mạch lạc, tuy rằng mạch lạc cùng Linh Lạc chưa hẳn là một, thế nhưng tại trong lòng Mạc Vô Kỵ, mạch lạc cùng Linh Lạc là như nhau, thuộc về ngang hàng tồn tại. Bởi vì hắn mở mạch lạc sau đó, tiềm lực tu luyện cũng sẽ không yếu so với đám Linh Lạc tu sĩ, hắn duy nhất yếu chính là không có Linh Căn, quanh thân không có linh vận uẩn quấn mà thôi.

Đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, căn bản cũng không tính cái gì. Người phàm liền người phàm, chỉ cần có thể tu luyện, hắn làm người phàm thì như thế nào?

Người khác có thể trùng kích con đường vô thượng tu luyện, hắn làm một người phàm, cũng có thể. Người khác bằng vào là vô số năm qua truyền thừa xuống tu luyện công pháp cùng Khai Linh thủ đoạn, hắn bằng vào chính là thủ đoạn mình chế tạo thứ mở ra mạch. Ai có thể nói mở ra mạch liền yếu hơn so với Khai Linh?

Nếu là phương thức tu luyện của hắn được mở rộng đi ra ngoài, vậy có thể nói hắn Mạc Vô Kỵ đã mở ra một trang sử mới, khơi dòng ra người phàm từ mạch lạc tu luyện, đây là Tu Chân Giới vượt thời đại tiên phong.

- Rầm rầm ầm... Ca ca ca...

Hơn mười đạo lôi hồ đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ.

Đây là Mạc Vô Kỵ cố ý điều chỉnh, trước lôi hồ hạ xuống tối đa chỉ có bốn năm đạo đồng thời rơi vào trên người hắn. Tại hắn đồng thời vận chuyển Thiên Lôi Thất Thức sau đó, bốn năm đạo lôi hồ căn bản cũng

không đủ đo cho hắn, hắn đơn giản điều chỉnh bộ phận khu vực lôi hồ dày đặc.

Những thứ này lôi hồ bộ phận rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ bị Mạc Vô Kỵ hướng dẫn trực tiếp trùng kích nhánh mạch lạc thứ chín mươi chín, bộ phận bị hắn Thiên Lôi Thất Thức trực tiếp hấp thu không còn.

Như vậy dày đặc lôi hồ oanh kích, chỗ thứ chín mươi chín nhánh mạch lạc bế tắc đánh ra vết nứt đều bị Mạc Vô Kỵ cảm thụ được. Lại là hơn mười đạo lôi hồ hạ xuống, Mạc Vô Kỵ không nửa phần dừng lại, lần thứ hai hướng dẫn lôi hồ đánh xuống.

Tại lần thứ tư tảng lớn lôi hồ hạ xuống thời điểm, Mạc Vô Kỵ trên người thứ chín mươi chín nhánh mạch lạc bị triệt để đánh vỡ ra.

Một loại cảm giác như muốn bay lượn xông lên đầu, cả người thư thái dễ dàng. Mạc Vô Kỵ nhịn không được há mồm thét dài, lại đem trong cơ thể phiền muộn khí tức cùng một cổ khí đục toàn bộ phun ra ngoài.

Dường như cảm nhận được Mạc Vô Kỵ kịch liệt ý chí, lôi luyện thất lôi hồ hơi ngừng, thời hạn Mạc Vô Kỵ thiết định năm canh giờ tới rồi.

Mạc Vô Kỵ đứng ở bên trong lôi luyện phòng không có di động mảy may, hắn vẫn như cũ nắm chặt nắm tay, trong mắt tràn đầy tự tin và chờ đợi.

Một lúc lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ mới tại chỗ ngồi xuống, hắn vẫn còn là không có đi tiếp tục đặt ra lôi luyện thất sét đánh thời gian, mà là lấy ra một đống địa phẩm linh thạch bắt đầu tu luyện.

Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ có một loại dự cảm, chính bản thân gần đột phá đến một cái cảnh giới mới.

Linh thạch linh khí như một cái vòng xoáy, bị Mạc Vô Kỵ cuồng cuốn hấp thu không còn. Mạc Vô Kỵ dừng lại tại Thác Mạch chín tầng

viên mãn tu vi, vào giờ khắc này bị linh lực giải khai.

- Ầm!

Cuồng bạo linh lực bắt đầu khởi động, thật giống như đánh vỡ ra một đạo đê đập bình thường giống nhau, xôn xao một cái tiến vào một cái địa phương càng thêm rộng lớn, để cho hắn nguyên lực đạt được thả ra càng thêm tự do.

Thác Mạch mười tầng, Mạc Vô Kỵ mở mắt, cả người càng là lộ ra phàm tục hắn lên.

Dù cho Mạc Vô Kỵ không có sư phụ giáo dục, hắn cũng khẳng định đã biết lần nữa thăng cấp là Thác Mạch tầng mười, mà không phải Trúc Linh tầng một.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục tu luyện, coi như là muốn tu luyện, hắn cũng không ở chỗ này tu luyện. Trong này giá cả đắt kinh người, ở chỗ này tu luyện một canh giờ, đó chính là mấy trăm địa phẩm linh thạch đã ra đi.

Lần thứ hai lại đem lôi luyện thất đặt ra một canh giờ, Mạc Vô Kỵ bắt đầu tiếp tục rèn luyện mạch lạc. Trầm Liên không phải nói còn có một trăm nhánh Linh Lạc sao? Ngày hôm nay hắn liền mở hắn một trăm nhánh mạch lạc.

Thuần thục uống xong một lọ Khai Mạch dược dịch, quen thuộc yết hầu chích đốt cảm giác để cho Mạc Vô Kỵ đặc biệt thư thái. Một cái mạch lạc mới tại dưới Khai Mạch dược dịch dọc theo người xuất hiện, cùng trước như nhau, nhánh mạch lạc này tại mở rộng đến trình độ nhất định sau đó bị bế tắc.

- Rầm rầm ầm...

Lại là hơn mười đạo lôi hồ hạ xuống, Mạc Vô Kỵ dẫn đường đủ bảy tám đạo lôi hồ đánh vào chỗ bế tắc nhánh mạch lạc thứ một trăm, dựa

theo kinh nghiệm của hắn, chỉ cần liên tục hướng dẫn ba đến bốn lần nữa, một trăm nhánh mạch lạc xác định vững chắc sẽ bị đánh vỡ ra.

Xé rách đau đớn từ Mạc Vô Kỵ một trăm nhánh mạch lạc truyền đến, lôi hồ bị hắn hướng dẫn vào mạch lạc đánh vào chỗ bế tắc mạch lạc, không có nửa điểm phản ứng. Lôi hồ không có mở ra được chỗ đó, trực tiếp tại Mạc Vô Kỵ trong kinh mạch tàn phá bừa bãi mở ra.

Dù cho Mạc Vô Kỵ trải qua các loại các dạng đau đớn, bảy tám đạo lôi hồ lực lượng đồng thời tại hắn một cái mạch lạc tàn phá bừa bãi, vẫn như cũ để cho hắn không cách nào tiếp nhận, nhất thời té trên mặt đất quay cuồng không dứt.

Cũng may Thiên Lôi Thất Thức giúp hắn, hắn đúng lúc vận chuyển Thiên Lôi Thất Thức hấp thu hết trong đó lôi nguyên bộ phận.

Sắc mặt tái nhợt Mạc Vô Kỵ có chút hồi hộp cùng mờ mịt nhìn lôi hồ không ngừng hạ xuống, trong lòng trống rỗng. Này không có đạo lý a, hắn Khai Mạch dược dịch đều nổi lên tác dụng, vì sao bế tắc địa phương đánh không ra? Lẽ nào này lôi hồ cường độ thiếu? Coi như là lôi hồ cường độ thiếu, cũng có buông lỏng mới đúng.

Lại là mấy đạo lôi hồ rơi vào Mạc Vô Kỵ trên người, đau đớn đưa hắn kéo về tới trong hiện thực, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai lấy ra một lọ Khai Mạch dược dịch ăn xong đi xuống.

Để cho Mạc Vô Kỵ càng là phát mộng tình cảnh xuất hiện, dựa theo hắn đã từng kinh nghiệm, tại một cái mạch lạc không có bị triệt để mở ra thời điểm, lại dùng Khai Mạch dược dịch sẽ chỉ làm cái kia không có bị đánh thông mạch lạc tiếp tục khuếch trương lớn hơn một chút, mà không phải mở ra một cái mạch lạc mới.

Mà tình huống hiện tại là, nhánh mạch lạc một trăm còn không có bị mở đi ra, tại hắn lại uống xong một lọ Khai Mạch dược dịch, sau đó nhánh mạch lạc thứ một trăm lẻ một cũng đã xuất hiện.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 162: Ngoại Môn Đệ Tử Từ Đâu Ra

Lôi luyện thất lôi hồ lần thứ hai hạ xuống, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể hướng dẫn lôi hồ đi oanh kích nhánh mạch lạc một trăm lẻ một. Cùng nhánh mạch lạc 100th giống y hệt nhau, hướng dẫn lôi hồ trùng kích bế tắc mạch lạc, chỉ có thể để cho hắn tăng thêm đau đớn mà thôi, không thể để cho mạch lạc bế tắc có nửa phần buông lỏng.

Mạc Vô Kỵ đơn giản lại đem hết thảy Khai Mạch dược dịch toàn bộ uống xong, chính như hắn đoán bình thường giống nhau, trong cơ thể hắn mạch lạc mở tới nhánh thứ một trăm lẻ tám.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc này trên thực tế chỉ có chín mươi chín nhánh, còn có 9 nhánh là bế tắc, căn bản cũng không thể coi là mạch lạc. Bế tắc mạch lạc không cách nào tiến hành chu thiên vận chuyển, cũng không cách nào vận chuyển linh lực. Chỉ cần những thứ này bế tắc mạch lạc không đả thông, giống như không có mở ra y hệt nhau.

Đối với Mạc Vô Kỵ này cũng không thèm để ý, hắn mặc dù không có mở ra một trăm nhánh mạch lạc, thế nhưng hắn trùng kích tới rồi Thác Mạch tầng mười, nói cách khác hắn vẫn như cũ có cơ hội trùng kích Nhân Cực cảnh.

Một canh giờ trôi qua, lôi luyện thất lôi hồ ngừng lại. Mạc Vô Kỵ lại đem chính bản thân thu thập sạch sẽ, mở ra lôi luyện thất đại môn.

Hắn thoạt nhìn có chút chật vật, tâm tình (vẫn, còn) là cực kỳ sung sướng. Có thể mở được ra chín mươi chín nhánh mạch lạc, thăng cấp đến Thác Mạch tầng mười, đã vượt ra khỏi 99% Linh Căn tu luyện giả.

Hiện tại hắn cần nhất là đi nghe một phần tu luyện chương trình học, sau đó là chuẩn bị Trúc Linh. Tại đây sau đó, hắn còn muốn đi một chuyến Đan Tháp, xem Yên Nhi, tốt nhất là phụng bồi Yên Nhi nói chuyện một hồi.

Mạc Vô Kỵ mới vừa rời đi tiên luyện tháp, Sầm Thư Âm liền mở ra cánh cửa băng luyện thất. Nàng hai canh giờ trước tới, chữ bính lôi luyện thất phía ngoài tiên luyện ngọc bài còn cắm, hiện bên ngoài lôi luyện thất tiên luyện ngọc bài bị lấy đi, nói rõ Mạc Vô Kỵ ở chỗ này tu luyện hơn một ngày vừa mới rời đi.

Sầm Thư Âm bước nhanh hơn, muốn muốn đuổi kịp Mạc Vô Kỵ, chờ nàng đi tới tiên luyện tháp lầu một, Mạc Vô Kỵ đã đi xa.

...

- Mạc sư huynh, ngươi nhưng rốt cuộc đã trở về, hôm nay là lúc Đái tiền bối truyền thụ Linh Lạc tri thức, ngươi cùng đi nghe sao?

Mạc Vô Kỵ vẫn chưa đi đến chỗ ở của mình, liền gặp Triều Bất Hành.

Đối với Mạc Vô Kỵ lúc nào cũng cả người chật vật cùng vết thương chi chít hình dạng, Triều Bất Hành đã thành thói quen.

- Đương nhiên đi, đi thôi, ta và ngươi cùng đi.

Mạc Vô Kỵ thậm chí chưa có trở lại chỗ ở của mình, liền lập tức dự định cùng Triều Bất Hành đi nghe giảng bài.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nguyện ý cùng chính bản thân cùng đi nghe giảng bài, Triều Bất Hành mừng rỡ nói:

- Mạc sư huynh, ta nói ngươi a, Đái Trúc tiền bối thế nhưng Nguyên Đan Cảnh cường giả, hắn đối với Linh Căn cùng Linh Lạc nghiên cứu tinh thâm nhất. Mỗi lần đến hắn giảng giải Linh Lạc thời điểm, đều là kín người hết chỗ, cho nên chúng ta phải sớm một chút đi qua. Chúng ta

ngoại môn đệ tử, có mười lần miễn phí nghe giảng bài cơ hội, vượt qua mười lần, liền yêu cầu điểm cống hiến.

- Triều sư đệ, cám ơn ngươi.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ vai Triều Bất Hành. Triều Bất Hành nhát gan sợ phiền phức, lại cực kỳ hiếu học. Từ khi đi tới Vấn Thiên Học Cung ngoại môn ngọn núi sau đó, Mạc Vô Kỵ phần lớn thời gian đều là tại mở mạch lạc, mà Triều Bất Hành phần lớn thời gian đều là đang tu luyện cùng nghe giảng bài. Phỏng chừng hắn mười lần miễn phí nghe giảng bài sắp dùng hết rồi.

...

Vấn Thiên Học Cung đệ tử nghe giảng địa phương tại Vấn Thiên Truyền Công lâu, khoảng cách ngoại môn ngọn núi cũng có lộ trình sắp tới nửa giờ.

Triều Bất Hành đích thật là tới sớm, Mạc Vô Kỵ theo hắn tại truyền công lâu ghi chép thân phận ngọc bài, cùng nhau tiến vào truyền công lâu giảng bài điện, nơi này chỉ có hai ba người mà thôi.

- Mạc sư huynh, chúng ta ngồi ở đây đi.

Triều Bất Hành lựa chọn một cái chỗ ngồi lùi phía sau lại sang bên xuống nói.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ chỉ vào ở chỗ giữa nhất ngồi hỏi:

- Triều sư đệ, nơi này vị trí tự nhiên nghe rõ ràng hơn, có vấn đề gì cũng có thể đúng lúc hỏi, vì sao phải ngồi ở phía sau?

Triều Bất Hành nhanh chóng nói:

- Vị trí đó chúng ta coi như là ngồi, đến lúc đó cũng (phải) nhường lại. Người nơi này rất lợi hại, một khi không cho, bọn họ sẽ động thủ, chúng ta tu vi hơi thấp. Có dũng khí ngồi ở đây trước mặt, trên cơ bản

đều là Thác Mạch cảnh đỉnh cấp cường giả, còn có một chút nội môn Thác Mạch cảnh thiên tài lại đây...

Mạc Vô Kỵ nao nao:

- Triều sư đệ, lẽ nào không có Trúc Linh cảnh tới nghe khóa sao?

Tại trong nội môn đệ tử Thác Mạch cảnh tu sĩ tới nghe khóa, Mạc Vô Kỵ cũng không phải ngoài ý muốn. Hắn nhớ kỹ trước đây bò Vấn Thiên Giai ngoại môn đệ tử, đại bộ phận đều là Trúc Linh cảnh tu sĩ, lẽ nào những người này đều không nghe giảng bài?

Triều Bất Hành giải thích:

- Nơi này vốn chính là địa phương Thác Mạch cảnh đệ tử nghe giảng bài, Đái tiền bối lần này giảng giải Linh Lạc, có lẽ còn có Trúc Linh cảnh sư huynh lại đây nghe giảng bài. Bất quá chúng ta chỉ có mười lần miễn phí nghe giảng bài cơ hội, rất nhiều Trúc Linh cảnh sư huynh phỏng chừng không muốn lãng phí cơ hội sao?.

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu nói:

- Triều sư đệ, cứ ở ngồi phía trước sao?.

Nghe giảng bài loại chuyện này cùng bò Vấn Thiên Giai bất đồng, bò Vấn Thiên Giai Mạc Vô Kỵ có thể khiêm tốn, đó là bởi vì dính đến hắn tự thân lợi ích cùng an nguy. Nghe giảng bài loại chuyện này đồng dạng dính đến hắn tự thân lợi ích, hắn tuyệt đối không có khả năng khiêm tốn.

Vạn nhất hắn ngồi ở phía sau, có bỏ sót gì hoặc là có cái gì nghe không hiểu không có cơ hội hỏi truyền công lão sư, đó mới là cái được không bù đắp đủ cái mất.

Cướp đoạt chỗ ngồi, lẽ nào không có một cái thứ tự đến trước và sau sao? Nghe giảng bài loại chuyện này, sau này là hàng ngày lại đến, lần đầu tiên ngồi ở phía sau, vậy thì ý nghĩa sau này lại sẽ vẫn ngồi ở phía sau. Huống chi, nơi này là Thác Mạch cảnh đệ tử nghe giảng bài địa

phương, Mạc Vô Kỵ Thác Mạch tầng mười, thật đúng là không sợ bất kỳ một cái nào Thác Mạch cảnh đệ tử.

Thấy Mạc Vô Kỵ tại trước mặt nhất tốt nhất chỗ ngồi ngồi xuống, Triều Bất Hành cấp bách mồ hôi tất cả đi ra. Thế nhưng hắn và Mạc Vô Kỵ cũng không phải phi thường quen thuộc, cũng không cách nào lại đem Mạc Vô Kỵ kéo đến phía sau.

Mạc Vô Kỵ thấy Triều Bất Hành cũng không có động, cũng tùy vào hắn đi. Hắn và Triều Bất Hành chỉ là ở tại khu chữ T mà thôi, cũng không có thể mạnh mẽ để cho Triều Bất Hành nghe hắn.

Tới trước vài tên tu sĩ, thấy Mạc Vô Kỵ quang minh chính đại ngồi chỗ ngồi tốt nhất, cũng đều là có chút vô cùng kinh ngạc. Lập tức liền lộ ra biểu tình chuẩn bị xem kịch vui, theo bọn họ, một hồi Mạc Vô Kỵ sẽ chỉ là biết cùng ngoan ngoãn tôn tử bình thường giống nhau bò tránh ra chỗ ngồi.

Đợi chừng sắp tới một giờ, mới có người lục tục tiến vào giảng bài đại điện. Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng là kính phục Triều Bất Hành chăm chú hiếu học, sớm bao nhiêu thời gian a.

Tu sĩ đi vào đều là liếc mắt một cái liền nhìn thấy thấy được Mạc Vô Kỵ, một cái đầu tóc có chút lăng loạn, trên mặt còn có một chút vết thương ngoại môn tu sĩ cư nhiên ngồi ở hàng thứ nhất tốt nhất chỗ ngồi.

Có bộ phận tu sĩ đi qua Mạc Vô Kỵ, thậm chí còn cười lên tiếng chào:

- Sư đệ, lá gan không nhỏ, ta kính phục.

Lại là nửa nén hương thời gian trôi qua, trong đại điện người hầu như ngồi đầy thời điểm, năm tên nội môn đệ tử mặc màu vàng đạo bào tu sĩ đi đến.

Đi ở phía trước là một người vóc người khá cao, thoạt nhìn còn có mấy phần thiếu niên anh tuấn. Mạc Vô Kỵ đoán chừng một chút, thiếu niên này tối đa sẽ không cao hơn mười sáu tuổi.

Thiếu niên này hiển nhiên là đầu lĩnh trong mấy người này, hắn đi thẳng tới trước mặt Mạc Vô Kỵ, nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ xem một hồi lâu, sau đó nâng lên một chân, dậm ở bên người Mạc Vô Kỵ một cái ghế ngồi, chỉ chỉ bản thân dưới háng:

- Mới tới à, từ nơi này bò qua đi, ta tha thứ ngươi lần này vô lễ.

Tại lúc niên thiếu nói xong, bốn gã hoàng y nội môn đệ tử khác đã đem đường trốn Mạc Vô Kỵ phong kín.

Trong đại điện nhất thời yên tĩnh, tất cả mọi người nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, muốn biết Mạc Vô Kỵ là bò qua, hay là bị trực tiếp đánh một trận, sau đó để cho người ta cưỡng bách bò qua đi.

Vô luận kết quả cuối cùng làm sao, tại toàn bộ người trong đại điện xem ra, Mạc Vô Kỵ từ dưới thân thiếu niên bò qua đi chỗ đó là khẳng định.

Triều Bất Hành cấp bách xoay quanh, mấy người này đều là người nổi bật trong nội môn đệ tử, mỗi một cái đều cũng có núi dựa lớn, người thiếu niên kia càng là con nhà nòi. Một khi Mạc Vô Kỵ thực sự bò qua đi, này Mạc Vô Kỵ liền hủy diệt rồi.

Mạc Vô Kỵ chậm rãi đứng lên, hắn nhìn ra, mấy người này đều là Thác Mạch cảnh. Chỗ ngồi hắn chắc chắn sẽ không nhường, Hồng Vân cố sự hắn vẫn còn là nghe nói qua. Hồng Vân lão tổ cũng bởi vì tại Tử Tiêu Cung để cho chỗ ngồi, kết quả tư cách thánh nhân bị tước đoạt, sau cùng còn mất mạng. Đương nhiên, đây chỉ là Hoa Hạ truyền thuyết mà thôi, bất quá đạo lý là giống nhau.

- Ngươi điếc tai rồi sao? Không nghe được lão tử...

- Ba!

Thiếu niên lần này rống giận cũng không có rống hết, đã bị Mạc Vô Kỵ một bạt tai đập ở trên mặt, cả người té bay ra ngoài. Giờ khắc này hắn liền cảm giác mình bị lôi điện đánh trúng bình thường giống nhau, toàn bộ đại não ông ông rung động, các loại kim quang ở trước mắt hắn loạn vũ.

Tốt ở phía sau, hắn đánh tới đại điện trên vách tường.

Truyền công đại điện trong nháy mắt rơi vào im ắng, vài tên nội môn hoàng y tu sĩ hai hơi thở sau đó mới phản ứng được, toàn bộ điên cuồng đánh về phía Mạc Vô Kỵ, thậm chí có người lấy ra bội kiếm.

Mạc Vô Kỵ tay tại buộc trên đùi lướt qua một cái, trong tay đao nhọn đồng dạng tung đi ra ngoài.

- Đinh đinh đang đang...

Vài đạo va chạm Hỏa Tinh toát ra, hai gã cầm trong tay bội kiếm tu sĩ lập tức liền cảm thụ được một cổ cường đại nguyên lực tràn tới, một cổ lực lượng này căn bản cũng không phải là bọn họ có thể chống đỡ.

Tại đây bốn gã hoàng y đệ tử còn đang ở phát mộng khe hở, Mạc Vô Kỵ đã liên tiếp đá ra bốn cước.

- Bành bành bành bành!

Bốn gã hoàng y đệ tử thật giống như bao cát bình thường giống nhau bay đi, bị Mạc Vô Kỵ đá ra mấy trượng xa, đập vào trên vách tường truyền công điện. Trong đó hai người ngực vết máu loang lổ, đó là bởi vì hai người này chưa kịp rút ra trường kiếm, bị Mạc Vô Kỵ đao nhọn gây thương tích.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cảm khái không thôi, tại thăng cấp Thác Mạch mười tầng sau đó, chính hắn thật đúng là không rõ ràng lắm thực lực của chính mình tới đâu. Bây giờ cùng năm tên Thác Mạch cảnh tu sĩ động

thủ, hắn mới rõ ràng cảm thụ được thực lực của chính mình cường đại cỡ nào.

Đối với năm tên này nếu nói Thác Mạch cảnh cường giả, hắn gần như là dùng nghiền ép thế thái. Nếu không phải hắn thủ hạ lưu tình, vừa rồi hai gã tu sĩ này không có rút kiếm sớm đã bị hắn cắt đi trái tim.

Trong đại điện hoàn toàn yên tĩnh, mấy người này tuy rằng không phải là Vấn Thiên Học Cung mạnh nhất Thác Mạch cảnh tu sĩ, nhưng là tuyệt đối là Thác Mạch cảnh cường giả.

Lúc nào tới rồi một cái ngoại môn đệ tử lợi hại như vậy? Một lần đánh chớp nhoáng năm tên nội môn đệ tử ? Hay người nọ là Trúc Linh cảnh? Cũng không đúng a, người này trên người không có nửa điểm linh vận quanh quẩn, tại sao có thể là Trúc Linh cảnh đệ tử?

Mạc Vô Kỵ chậm rãi đi tới người kia hoàng y thiếu niên bên người, hoàng y thiếu niên cho tới bây giờ (vẫn, còn) là vẻ mặt kinh khủng không thể tin được dáng dấp. Làm sao có thể có ngoại môn đệ tử mạnh mẽ như vậy? Không có khả năng, người này nhất định là Trúc Linh cảnh cường giả.

Mạc Vô Kỵ ngồi xổm người xuống, đưa tay tại trên mặt hoàng y thiếu niên dùng sức vỗ vài cái:

- Biết ta vì sao (không muốn) ngươi chui đũng quần ta sao?

Hoàng y thiếu niên mờ mịt lắc đầu, bên cạnh hắn mấy cái bị Mạc Vô Kỵ ầm tới được hoàng y tu sĩ như nhau không dám nói lời nào. Vừa rồi mặc dù chỉ là đơn giản giao phong một cái, bọn họ liền biết, dù cho năm người cộng lại cũng không đủ người ta tùy tiện đá mấy đá. May là nơi này là truyền công đại điện, nếu là ở bên ngoài, có lẽ bọn họ năm người đã bị diệt khẩu.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng:

- Bởi vì ta sợ dơ đũng quần của ta, ngu ngốc. Lần sau gặp được ta nhớ lượn xa một chút, bằng không gặp một lần đánh một trận, đừng nằm ở chỗ này, cút sang một bên ngồi xuống đi.

Sở dĩ gọi mấy người này cút sang một bên, Mạc Vô Kỵ cũng lo lắng giảng bài trưởng lão tới rồi thấy vài người cùng lợn chết như nhau nằm ở chỗ này, lại nói nhảm nửa ngày, để cho hắn không cách nào nghe giảng bài.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 163: Trữ Nguyên Lạc

Có lẽ là cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua loại chuyện này, hoàng y thiếu niên bị Mạc Vô Kỵ một tát này đánh thất hồn lạc phách, cả người đều bối rối. Hắn theo bản năng nghe theo lời của Mạc Vô Kỵ, đi qua một bên chỗ ngồi ngồi xuống. Còn lại vài tên hoàng y nội môn đệ tử, cũng cũng không có có dũng khí đứng ra nói chuyện, mau né qua.

Những thứ này nội môn đệ tử Linh Căn tư chất đều là quan trọng, nhưng thực lực bây giờ còn thấp, đối mặt cường đại Mạc Vô Kỵ, căn bản cũng không có dũng khí đứng ra dong dài.

Chỉ chốc lát thời gian, trong đại điện truyền công đệ tử đã ngồi đầy, thậm chí còn có thật nhiều người đứng ở phía sau. Mạc Vô Kỵ một người ngồi hàng thứ nhất chính giữa, bởi vì vừa rồi hắn giáo huấn vài tên hoàng y nội môn đệ tử đi qua tuyệt đại đa số mọi người nhìn thấy, không người nào dám ngồi vào bên cạnh hắn đi, điều này làm cho hắn tả hữu mấy cái chỗ ngồi đều là trống không.

Chính là vài tên nội môn đệ tử bị Mạc Vô Kỵ dạy dỗ, lúc này cũng không dám ngồi đến chỗ trống bên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cũng có chút bất đắc dĩ, hắn cũng không phải là muốn chiếm lấy hàng thứ nhất mấy cái tốt nhất chỗ ngồi, hắn muốn chỉ là một chỗ ngồi mà thôi.

Lúc này một người mặc áo xám hắc tu trung niên nam tử đi vào truyền công điện, Mạc Vô Kỵ không có học qua kiểm tra tu vi bản lĩnh, hắn cũng biết người này hắc tu trung niên nam tử khẳng định chính là ngày hôm nay giảng Linh Lạc Đái trưởng lão. Cái loại này áp lực vô

hình và khí thế, để cho Mạc Vô Kỵ rõ ràng đối phương mạnh hơn hắn nhiều lắm.

Hắc tu nam tử đứng ở bục giảng, ánh mắt quét một cái đại điện. Khi hắn thấy hàng thứ nhất tốt nhất mấy cái chỗ ngồi chỉ có Mạc Vô Kỵ một người ngồi, hơn nữa Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn thật giống như một cái ngoại môn đệ tử bình thường giống nhau bình thường không có gì lạ, trong lòng ngược lại hơi có chút kinh ngạc.

Rất nhanh ánh mắt của hắn liền rơi vào bên tường ngoài mấy trượng, nơi đó có vết máu mới mẻ.

Mạc Vô Kỵ rất là bình tĩnh, coi như là Đái trưởng lão này muốn truy cứu trách nhiệm, hắn cũng chiều.

Để cho Mạc Vô Kỵ hơi lộ ra hết ý là, Đái trưởng lão cư nhiên cái gì cũng không có nói, thậm chí cũng không có quan tâm Mạc Vô Kỵ liền trực tiếp bắt đầu bài giảng:

- Cái gọi là tu sĩ, là chỉ tu luyện chi sĩ. Mà đang tu luyện mới bắt đầu, tu sĩ cũng được gọi là linh sĩ. Đắp bởi vì phải trở thành tu sĩ, nhất định phải bản thân có Linh Căn, người không có linh căn là phàm tục người, trọn đời không cách nào tu luyện...

Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là không cho là đúng, hắn không có Linh Căn, nhưng bây giờ hắn đang tu luyện. Bởi vì hắn mở ra cách phàm tục chi sĩ tu luyện, mở ra mặt khác một cái tu luyện đại đạo.

- Người có linh căn, dĩ nhiên đều có thể tu luyện, tuy nhiên, Linh Căn có thật xấu, tư chất có cao thấp. Làm sao bình phán Linh Căn tốt xấu, tư chất cao thấp đâu nè? Chúng ta thường dùng nhất biện pháp chính là khảo thí Linh Căn. Trên thực tế đây chỉ là cơ bản nhất Linh Căn phán đoán phương thức, cũng không phải là phương pháp rất chuẩn xác...

Đái trưởng lão truyền thụ từ cạn tới sâu, Mạc Vô Kỵ cũng dần dần bị mang vào, nghe cực kỳ quan tâm.

- Ta liền có thấy hạ phẩm Linh Căn người bước vào Chân Thần Cảnh ví dụ, đương nhiên, cái này cũng cùng kỳ ngộ có quan hệ. Phán đoán Linh Căn thật xấu tiêu chuẩn nhất phương pháp không phải là kiểm tra đo lường Linh Căn đẳng cấp, mà là Linh Lạc số lượng. Bình thường tu sĩ, tại Khai Linh sau đó, Linh Lạc có thể đạt được 10 nhánh trở lên, vậy cũng là đỉnh cấp Linh Căn, cũng đều là thiên tài tu sĩ. Đương nhiên coi như là Khai Linh mở ra hai mươi nhánh Linh Lạc tu sĩ, cũng là có...

Đái trưởng lão nói đến đây, quét một cái trong đại điện đông đảo nghe giảng tu sĩ giọng nói hòa hoãn một phần:

- Các vị thời điểm Khai Linh có lẽ chỉ mở đi ra bốn tới năm nhánh, cũng không cần bởi vậy cảm giác mình không được. Khai Linh chỉ là bước đầu tiên Linh Lạc mở, nối nghiệp có thể mở được ra bao nhiêu Linh Lạc, còn phải xem ngươi nỗ lực và cơ duyên. Ta Vấn Thiên Học Cung, đã từng có người tiền bối thời điểm Khai Linh chỉ khai ra 3 nhánh Linh Lạc, sau cùng hắn thông qua cố gắng của mình, cứng rắn mở đi ra rồi hơn chín mươi nhánh Linh Lạc...

Trong đại điện phát sinh từng trận tiếng nghị luận, có thể ngồi ở chỗ này nghe giảng bài tự nhiên không phải là hoàn toàn không biết gì cả. Biết hơn chín mươi nhánh Linh Lạc đại biểu cái gì, bình thường vậy cực phẩm Linh Căn, cũng không nhất định có thể mở được đi ra nhiều như vậy Linh Lạc.

- Hiện tại ta mà nói một cái các nhánh Linh Lạc, nhân thể Linh Lạc đông đảo, chính lạc, kỳ lạc, Linh Lạc, xu lạc, biểu lạc, da lạc, cốt lạc, biệt lạc...

Mạc Vô Kỵ mặc dù đối với kinh mạch hiểu cũng không tệ lắm, thế nhưng phen này nghe xuống tới, càng là trong lòng thán phục. Đái trưởng lão này nói thật sự là tinh thâm, hơn nữa để cho hắn được ích lợi không nhỏ.

Chẳng những là Mạc Vô Kỵ, hết thảy tu sĩ đều nghe được chăm chú không gì sánh được, dụng tâm ghi nhớ những Linh Lạc tên gọi cùng tác

dụng.

Thời gian tại bất tri bất giác đi qua, không ai phát hiện.

-... Nếu nói quyết duy Linh Lạc, là đầu mối Linh Lạc giữa biệt lạc, chẳng những có thể hướng dẫn thế hệ chúng ta tu sĩ Chu Thiên Hành công...

...

- Được rồi, hôm nay Linh Lạc khóa liền giảng đến nơi đây, nếu mà còn có không hiểu đệ tử, mời hiện tại hỏi. Ta cho mỗi người hỏi ba cái vấn đề. Nhớ kỹ, chỉ có thể nói cùng Linh Lạc có quan hệ vấn đề.

Đủ 6 canh giờ giảng bài, trong đại điện hoàn toàn yên tĩnh, thẳng đến Đái trưởng lão nói ra những lời này sau đó, mọi người mới từ mênh mông Linh Lạc trong tri thức phục hồi tinh thần lại.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cảm thấy chuyến này không uổng, hiện tại hắn tại hàng thứ nhất, tự nhiên không chút do dự đứng lên cúi người hành lễ, sau đó hỏi:

- Đệ tử Mạc Vô Kỵ, thỉnh giáo tiền bối. Đệ tử nghe nói đã từng có người có thể mở được ra một trăm nhánh Linh Lạc, xin hỏi có thật hay không?

Trước Mạc Vô Kỵ hành hung vài tên nội môn kẻ hung ác sự tình còn đang ở trước mắt, lúc này Mạc Vô Kỵ đứng lên hỏi vấn đề, đông đảo đệ tử cũng không có có dũng khí cướp lời nói, dù cho nơi này tất cả mọi người đối với Mạc Vô Kỵ nói vấn đề tức giận không thôi.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ hỏi một cái ngu ngốc vấn đề, vấn đề này căn bản cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì, phải biết rằng người nào sẽ đi quan tâm một trăm nhánh Linh Lạc? Thế nhưng không người nào dám nói cái gì.

Đưa ra vấn đề này, chẳng khác nào không công lãng phí một lần cơ hội.

Đái Trúc ừ một tiếng, thong dong hồi đáp:

- Mở ra một trăm nhánh Linh Lạc cũng không phải là giả sự tình, trên thực tế ta còn nghe nói qua thiên tài mở đi ra một trăm lẻ một nhánh Linh Lạc.

Coi như là phẫn hận Mạc Vô Kỵ đưa ra loại này buồn chán vấn đề tu sĩ, lúc này cũng đều bị lời của Đái Trúc hấp dẫn lại đây, thiên tài mở ra một trăm lẻ một nhánh Linh Lạc, đây là người nào?

- Ta mới vừa nói hết thảy Linh Lạc, cũng không bao gồm một trăm nhánh Linh Lạc. Một trăm nhánh Linh Lạc gọi Trữ Nguyên Lạc, Linh Lạc này có thể chứa đựng nguyên lực, mà nguyên lực này không thuộc về tu sĩ tu vi trong vòng nguyên lực...

Trong đại điện một trận ồ lên, có thể chứa đựng nguyên lực? Đó chính là nói một khi bản thân có Trữ Nguyên Lạc, vậy thì so với tu sĩ khác có thêm một lá vương bài. Dù cho hai người đồng thời đánh nhau chết sống kiệt sức, Trữ Nguyên Lạc còn có dư thừa nguyên lực, đây quả thực là đại sát khí.

Đái Trúc cười cười:

- Ta nghĩ mọi người cũng đều hiểu Trữ Nguyên Lạc cường đại hơn, cũng chính vì vậy, cường giả mở ra một trăm nhánh Linh Lạc, mới xa xa mạnh hơn tu sĩ bình thường. Đương nhiên, mở ra một trăm nhánh Linh Lạc cường giả cực ít. Chúng ta Vấn Thiên Học Cung đã từng liền xuất hiện qua một vị mở ra một trăm nhánh Linh Lạc tiền bối, nghe nói vị tiền bối này đã qua sông Ngũ Hành Hoang Vực, đi chân chính đại thế giới.

- Xin hỏi Đái tiền bối, làm sao có thể mở ra một trăm nhánh Linh Lạc đâu nè?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lại hỏi.

Mọi người giận mà không dám nói gì, Mạc Vô Kỵ hỏi đều là nói nhảm.

Mạc Vô Kỵ cũng có thể cảm nhận được mọi người phẫn nộ, thế nhưng hắn không có cách nào, hắn nhất định phải hỏi. Quan hệ này đến hắn tự thân tiền đồ, hắn một cái không có sư phụ người thật vất vả bắt được Đái Trúc trưởng lão, hơn nữa còn là một cái đối với Linh Lạc có nghiên cứu tiền bối, hắn há có thể buông tha cơ hội như thế?

Chiếu cố ý nghĩ của mọi người cũng phải nhìn chuyện gì, loại quan hệ này đến tự thân tu luyện tiền đồ sự tình, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không có nửa điểm do dự, nếu không hắn ngồi ở phía trước làm gì? Một trăm nhánh Linh Lạc thuộc về Trữ Nguyên Lạc, đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói tuyệt đối là ngạc nhiên mừng rỡ việc. Một khi mở ra một trăm nhánh Linh Lạc, vậy bằng với nhiều hơn một cái vương bài.

Đái Trúc thở dài một tiếng hồi đáp:

- Mở ra một trăm nhánh Linh Lạc, nói dễ vậy sao. Ta nghe người ta nói, chỉ có tu luyện tới Thác Mạch cảnh tầng thứ mười, mới có cơ hội chạm tới một trăm nhánh Linh Lạc. Kỳ cụ thể phương thức mở, ta cũng chưa miệt mài theo đuổi qua, ta Vấn Thiên Học Cung trong tàng kinh các có Linh Lạc am hiểu, ngươi có thể đi kiểm tra một chút.

- Đái tiền bối, đệ tử Chử Chân Sinh. Đệ tử tại mở ra thứ sáu mươi chín nhánh mạch lạc sau đó, liền không cách nào lần thứ hai mở mới mạch lạc, một khi mạnh mẽ mở ra, liền sẽ khiến tu vi tán loạn nguy cảnh. Xin hỏi tiền bối, có thể có phương thức giải quyết vấn đề này?

Ngồi sau lưng Mạc Vô Kỵ một người tu sĩ, sợ Mạc Vô Kỵ còn muốn phải tiếp tục vấn đề một vấn đề cuối cùng, nhanh chóng đoạt ở phía trước nói hỏi lên.

Vấn đề này vừa ra đến, toàn bộ đại điện càng là yên lặng, có thể thấy được vấn đề này là tất cả mọi người quan tâm vấn đề.

Nếu như nói còn có một người không có để ý vấn đề này, đó chính là Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ lúc này đã nghĩ đến, làm sao tiến vào Vấn Thiên Học Cung tàng kinh các.

Sau cùng Mạc Vô Kỵ quyết định trước đi xem Yên Nhi, sau đó lập tức đi tàng kinh các tìm kiếm mở một trăm nhánh mạch lạc phương pháp, đồng thời cũng tìm kiếm một cách làm sao Trúc Linh.

Tại Mạc Vô Kỵ quyết định xuống đồng thời, Đái Trúc cũng tuyên bố giảng bài kết thúc. Chờ Đái Trúc đi rồi, đông đảo đệ tử đều đứng lên rời đi.

- Mạc Vô Kỵ, mày nhớ mặt tao đó.

Một cái bén nhọn thanh âm vang lên, Mạc Vô Kỵ quay đầu lại đã nhìn thấy cái kia trên mặt còn có vài đạo nhạt vết hoàng y thiếu niên.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, thiếu niên này theo bản năng đi lui về phía sau mấy bước.

- Lăn xuống, chớ ở trước mặt ta ác tâm, lần sau còn dám lớn lối như vậy nói với ta nói, ta liền đánh ngươi không nhận ra cha mẹ của ngươi.

Mạc Vô Kỵ trừng mắt một cái này hoàng y thiếu niên mắng.

Hoàng y thiếu niên cùng mấy tên khác bị Mạc Vô Kỵ dạy dỗ đệ tử nhanh chóng vòng qua Mạc Vô Kỵ, vội vã rời đi truyền công đại điện.

Đông đảo đệ tử đều là theo bản năng cùng Mạc Vô Kỵ giữ vững một chút khoảng cách, sau đó vội vã rời đi.

Thấy Triều Bất Hành do dự hình dạng, Mạc Vô Kỵ đơn giản không có để cho hắn. Hắn biết Triều Bất Hành lo lắng cái gì, Triều Bất Hành là đang lo lắng cùng mình đi gần quá, sau cùng bị nội môn đệ tử điếm ký thượng.

Thấy Mạc Vô Kỵ rời đi, Triều Bất Hành mới thở phào nhẹ nhõm, lập tức có chút xấu hổ cúi đầu. Trong lòng hắn đồng thời cũng là âm thầm khiếp sợ Mạc Vô Kỵ lợi hại, dùng Mạc Vô Kỵ cường đại như vậy thân thủ, làm sao có thể tại Vấn Thiên Giai chỉ leo lên cấp thứ tám?

- Người này thật là lợi hại, hắn là ai a?

Mạc Vô Kỵ rời đi sau đó đông đảo đệ tử mới đều nghị luận, nơi này rất nhiều người đều nhìn thấy Mạc Vô Kỵ xuất thủ, lúc đó Mạc Vô Kỵ thế nhưng càn quét vài nội môn Thác Mạch đệ tử.

- Ta hoài nghi hắn đã là Trúc Linh cảnh.

- Đi thôi, chuyện này khẳng định không có kết thúc, cái kia gọi Mạc Vô Kỵ quá manh động, phía sau có thể sẽ không yên ổn...

...

Coi như là biết bị gato, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý. Lần này hắn thu hoạch không cạn, hơn nữa ngồi ở phía trước hắn hỏi hai cái then chốt tính chất vấn đề, hai vấn đề này đối với hắn trọng yếu phi thường. Dù cho một lần nữa, hắn sẽ ngồi trước hàng đầu tiên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 164: Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp

Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp mặc dù là một tòa tháp, cũng không phải tháp ở người.

Đan Tháp tổng cộng có mười tầng, nghe nói mỗi một tầng đều đại biểu cho một cái đan đạo cảnh giới. Vấn Thiên Học Cung Luyện Đan Sư, hàng năm đều có thể mượn Đan Tháp để cân nhắc bản thân đan đạo tu vi. Nhất phẩm Nhân Đan Sư tuyệt đối bò không trên tầng thứ hai, đồng dạng tam phẩm Nhân Đan Sư, cũng không cách nào bò lên trên tầng thứ tư.

Ngoài ra, nơi này hay (vẫn, còn) là ngũ đại đế quốc Đan Sư tư cách chứng thực tháp.

Tại ngũ đại đế quốc giữa, chỉ có một mà mới có tư cách chứng thực Đan Sư, đó chính là Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp. Cách mỗi ba năm đều có một nhóm Đan Sư chưa nộp phí dụng, đến đây Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp tiến hành Đan Sư chứng thực. Một cái có Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp chứng thực bài Đan Sư, tại bất luận cái gì thương lâu mua cùng ngoài đẳng cấp xứng đôi Linh Dược, đều có thể hưởng thụ cửu chiết ưu đãi.

Đồng dạng hai cái Địa Đan Sư, nếu là có một cái có Đan Tháp tư cách chứng thực, một người khác không có Đan Tháp tư cách chứng thực, như vậy có tư cách nhận chứng Đan Sư muốn ăn hương rất nhiều, hàm kim lượng cũng lớn rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ đi tới nơi này xa xa đã nhìn thấy sừng sững tại Đan Sư trên quảng trường Đan Tháp, bất quá lúc này không phải là Đan Sư nhận

chứng thời điểm, Đan Sư quảng trường người cũng ít hơn.

Đi qua Đan Tháp quảng trường, là một cái sâu không thấy đáy cũng không nhìn thấy bờ bên kia khe sâu, khe sâu dưới mây bay lượn lờ, thỉnh thoảng phát sinh từng trận hô tiếng khóc.

Tại khe sâu bên trên, có các loại các dạng cầu liên tại Đan Tháp trên quảng trường, thật giống như phát tán đi ra xạ tuyến bình thường giống nhau, đi thông các phương hướng. Những thứ này cầu có chút chỉ có một cây xích sắt, có chút cũng là tấm ván gỗ dựng, còn có một chút thoạt nhìn quả thực có thể phi ngựa xe.

Mạc Vô Kỵ mặc dù không có đã tới Đan Tháp, cũng biết này khe sâu thượng (trên) mỗi một cây cầu đều đại biểu cho đi thông một cái đỉnh cấp Đan Sư chỗ ở.

Một người lão giả râu bạc trắng đang cầm một chi cần câu ngồi khe sâu bên trên một tảng đá, hắn cần câu đưa về phía vực sâu, thật giống như tại vực sâu giữa câu cá bình thường giống nhau. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ cũng không có thấy cần câu phía trước có câu tia, chứ đừng nói chi là lưỡi câu. Trên thực tế coi như là có những thứ này, này khe sâu cũng không phải cá đường, có thể câu cái gì cá?

- Tiền bối, vãn bối muốn đi bái phỏng Linh Lung bà bà, xin hỏi này một tòa cầu là đi thông Linh Lung bà bà nơi ở?

Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ hỏi.

Râu bạc trắng ánh mắt của lão giả tại Mạc Vô Kỵ trên người quét một cái, nhìn như chật vật nói:

- Không nhìn thấy chính là.

Nói xong câu đó, hắn liền lần nữa chú ý khe sâu. Sau đó mặc cho Mạc Vô Kỵ làm sao hỏi, hắn cũng không nói thêm một chữ nữa.

Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ, chỉ có thể đứng ở một bên chờ.

Cũng không biết qua bao lâu lão giả này bỗng nhiên đem vật cầm trong tay cần câu vừa nhấc, Mạc Vô Kỵ kinh dị phát hiện lão giả này dĩ nhiên thực sự câu hắn lên một con cá. Cá màu sắc cả người trong sáng, thật giống như cá bạc bình thường giống nhau.

Lão giả lập tức hưng phấn lại đem này trong suốt cá đưa vào sớm đã chuẩn bị xong một cái thùng gỗ, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể thô sơ giản lược thấy con cá này dáng dấp, này thùng gỗ đã bị lão giả xem ra.

Không có câu tia tại sao có thể câu hắn lên cá? Rồi lại nói này khe sâu thoạt nhìn sâu không lường được, cá lại từ tại sao? Hai cái không thể nào nghi vấn hết lần này tới lần khác đều được xong việc thực.

Mạc Vô Kỵ cũng không nhịn được nữa, thần niệm quét lão giả cần câu phía trước. Lập tức hắn đã nhìn thấy này cần câu phía trước cũng không phải là không có câu tia, mà là có một cái hắn mắt thường căn bản là không nhìn thấy câu tia.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ đến lão giả nói câu kia không nhìn thấy chính là, lập tức phúc chí tâm linh, thần niệm quét khe sâu. Thời gian mười mấy hơi thở, hắn liền tìm được một cái nhìn bằng mắt thường không (thấy), thần niệm lại có thể quét cầu.

Này cầu mặc dù là một cây dây xích kéo lên, dây xích cũng không nhỏ, chẳng những không nhỏ, còn có đã lớn ngón tay cái to. Mạc Vô Kỵ sở dĩ trước không có thấy, đó là bởi vì này liên khóa gần như là không có bất kỳ màu sắc, hoàn toàn dung ở tại khe sâu trong không gian.

Thảo nào lão giả tóc trắng nói không nhìn thấy chính là, cầu kia hắn mắt thường thật đúng là không nhìn thấy.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ vận dụng thần niệm trong nháy mắt, lão giả tóc trắng bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ phía sau xem một hồi lâu.

- Đa tạ tiền bối.

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai quay đầu lại cảm tạ lão giả tóc trắng thời điểm, lão giả tóc trắng đã cúi đầu tại bảo bối lấy hắn thùng gỗ.

Mạc Vô Kỵ biết đối phương sẽ không nói, tại cảm tạ một câu sau đó, lập tức bước lên cái kia không nhìn thấy liên khóa cầu.

Tuy rằng khe sâu gió thật to, này xích cầu lại lung lay lắc lắc. Đối với đã Thác Mạch mười tầng Mạc Vô Kỵ mà nói, cũng không có bao nhiêu trở ngại.

Chỉ là cầu kia dường như rất dài, Mạc Vô Kỵ đi ước chừng sắp tới hơn nửa giờ, này mới đi tới đối diện.

Xích cầu đối diện là một cái lục giác tiểu đình, thoạt nhìn có chút giống cổ đại tặng người trường đình.

Đi qua trường đình, là từng đạo đá xanh giai, những thanh này thềm đá rất bằng phẳng, vẫn đi thông một tòa thoạt nhìn khí thế rất là to lớn đại điện.

Mạc Vô Kỵ dọc theo thanh này thềm đá đi tới đại điện bên ngoài, liền lần nữa nhìn thấy một cái người quen, trước đây dẫn hắn đi gặp Linh Lung bà bà áo đỏ nữ tu.

- Vị sư tỷ này, ta nghĩ (muốn) đi gặp một chút Yên Nhi...

Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ, rất là khách khí nói.

- Ngươi mời đi theo ta.

Này áo đỏ nữ tu thậm chí không có hỏi Mạc Vô Kỵ bất cứ vấn đề gì, cũng không có nói muốn bẩm báo Linh Lung bà bà sự tình, liền trực tiếp mang theo chớ Mạc Vô Kỵ vòng qua đại điện, đi tới một tòa bị các loại linh thảo bao vây lại nhỏ lầu các.

Mạc Vô Kỵ học qua trận đạo, hắn vừa nhìn này nhỏ lầu các bị linh khí vờn quanh, liền biết chung quanh là cao cấp tụ linh trận. Tại đây nhỏ

trong lầu các tu luyện, so với hắn cái kia chữ T khu mạnh hơn gấp trăm lần cũng không chỉ.

- Ra mắt vị sư tỷ này.

Mạc Vô Kỵ vừa đến nhỏ lầu các bên ngoài, liền nhận ra người kia đang ở là (vì) linh thảo tưới hoa thiếu nữ, chính là trước đây Linh Lung bà bà bên người song bào thai một trong.

- Mạc Đan Sư, ngươi thế nhưng tới gặp Yên Nhi?

Thiếu nữ này ngừng tưới hoa động tác, nhẹ giọng hỏi.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Chính là, còn xin sư tỷ cho ta thông báo một tiếng.

Thiếu nữ này hơi chần chờ, Mạc Vô Kỵ liền đã nhìn ra:

- Xin hỏi, có đúng hay không có cái gì không có phương tiện?

Thiếu nữ cắn môi một cái nói:

- Ngược lại không có không có phương tiện, là bởi vì bà bà vừa mới là (vì) Yên Nhi trị Linh Lạc, hiện tại Yên Nhi đang tại bế quan tu luyện ở giữa. Nếu là Mạc Đan Sư nhất định phải thấy nàng, ta lập tức đi cho ngươi thông báo một tiếng.

- Yên Nhi Linh Lạc đã được rồi?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ hỏi.

Thiếu nữ gật đầu:

- Đúng vậy, Yên Nhi Linh Căn tư chất phi thường cao, hiện tại chính là nàng tu luyện thời khắc mấu chốt, nếu là Mạc Đan Sư tiếp qua ba tháng tới được nói, nàng khẳng định liền vượt qua thời kỳ này. Đương

nhiên bà bà cũng đã phân phó chúng ta, chỉ cần Mạc Đan Sư tới rồi, tùy thời đều có thể thấy Yên Nhi...

- Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi...

Mạc Vô Kỵ lẩm bẩm nói mấy lần, hắn cảm giác mình khóe mắt có chút ướt át. Yên Nhi chịu khổ lâu như vậy, rốt cục có rồi bản thân tân sinh. Lúc này Mạc Vô Kỵ đối với Linh Lung bà bà chỉ có sâu đậm cảm kích, cảm kích Linh Lung bà bà cứu Yên Nhi. Về phần Yên Nhi có đúng hay không có thể quen biết hắn, đây đều là thứ yếu. Chỉ cần Yên Nhi không có việc gì, có biết hay không hắn đã không trọng yếu.

- Không cần, còn chưa phải quấy rầy Yên Nhi bế quan tu luyện sao?. Ta đi rồi, sau này lại đến nhìn xem Yên Nhi...

Mạc Vô Kỵ một bên đáp trả, một bên nhìn chằm chằm nhỏ lầu các lại nhìn hồi lâu, này mới chậm rãi xoay người, chậm rãi đi xa. Hắn thậm chí có một loại dự cảm, tới nơi này nữa thời điểm, Yên Nhi cùng hắn đã là người lạ người.

Thẳng đến Mạc Vô Kỵ thân ảnh biến mất không gặp (thấy), song bào thai một cô thiếu nữ khác từ trong lầu các đi xuống, nàng xem nhìn xem Mạc Vô Kỵ biến mất phương hướng, thở dài nói:

- Đan kỳ, ngươi làm như vậy có thể hay không thật quá đáng một chút? Bà bà nhưng là để phân phó Mạc Đan Sư vừa đến, khiến cho Mạc Đan Sư cùng Yên Nhi gặp mặt. Đồng thời còn dặn dò chúng ta phải nhiều để cho Mạc Đan Sư cùng Yên Nhi gặp mặt.

Gọi đan kỳ thiếu nữ cắn môi một cái nói:

- Đan tương, Yên Nhi lúc này chính là tu luyện thời khắc mấu chốt, bà bà mềm lòng, thế nhưng ta thật lo lắng Yên Nhi gặp được hắn, sẽ làm bà bà kiếm củi ba năm thiêu một giờ. Ngươi có nhớ bà bà vì cứu Yên Nhi, hao tốn bao nhiêu tâm huyết, ngay cả tu vi cũng bước lui thật nhiều.

Đan tương trầm mặc xuống, đan kỳ nói rất đúng, nếu là một khi Yên Nhi bệnh cũ tái phát, để cho bà bà lại cứu nàng một lần, bà bà phỏng chừng hội nguyên khí đại thương, lại cũng khó khôi phục.

- Ai, ta lo lắng Yên Nhi tư chất rất cao, chờ chút lần nữa Mạc Đan Sư tới gặp đến nàng thời điểm, nàng khả năng Trúc Linh thành công rồi.

Đan tương thở dài nói.

Đan kỳ cúi đầu không nói gì, đan tương lo lắng không phải là khả năng, mà là khẳng định. Nàng khẳng định, chờ chút lần nữa Mạc Vô Kỵ tới thời điểm, Yên Nhi đã Trúc Linh thành công. Một khi Yên Nhi Trúc Linh thành công, Yên Nhi hết thảy ký ức đều biến mất rơi, ở trong mắt nàng Mạc Vô Kỵ đúng là một cái triệt triệt để để người xa lạ.

Không phải là nàng không nghĩ giúp Mạc Vô Kỵ, mà là bà bà thực sự không có khả năng lại cứu Yên Nhi một lần.

...

Mạc Vô Kỵ phản lúc trở lại, này tại khe sâu câu cá lão giả tóc trắng đã không gặp (thấy). Mạc Vô Kỵ tâm tình sa sút, cũng không có tâm tư đi quản này lão giả tóc trắng đi địa phương nào, câu vậy là cái gì cá.

Hắn liên trở về ngoại môn ngọn núi tâm tình cũng không có, trực tiếp đi tàng kinh các.

Đến tàng kinh các chỉ có hai cái mục đích, một là Trữ Nguyên Lạc làm sao mở, thứ hai là làm sao Trúc Linh.

Vấn Thiên Học Cung tàng kinh các tổng cộng có năm tầng, Mạc Vô Kỵ đi tới tàng kinh các cửa vào, lại đem bản thân ngoại môn đệ tử thân phận ngọc bài tặng rồi đi tới hỏi:

- Xin hỏi một chút ta muốn xem một phần phương diện tu luyện kinh thư, mỗi ngày cần bao nhiêu linh thạch?

Tàng kinh các cửa vào người quản lý là một người thoạt nhìn có vài phần không tốt nam tử, nam tử này dùng ánh mắt liếc một cái Mạc Vô Kỵ, này mới lạnh lùng nói:

- Tàng kinh các không thu linh thạch, chỉ lấy tông môn điểm cống hiến. Một tầng mỗi ngày một trăm điểm cống hiến, tầng hai mỗi ngày ba trăm điểm cống hiến, ba tầng mỗi ngày một nghìn điểm cống hiến...

- Vậy tầng bốn cùng tầng năm đâu nè?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Nam tử tiếp tục lạnh như băng nói:

- Tầng bốn cùng tầng năm ngoại môn đệ tử không có tư cách.

Mạc Vô Kỵ có chút thất vọng rời đi tàng kinh các, hắn bây giờ muốn không đi làm tông môn nhiệm vụ cũng. Không làm tông môn nhiệm vụ, sẽ không có tông môn điểm cống hiến, không có điểm cống hiến, hắn tự nhiên cũng không có tư cách đi tàng kinh các.

Hết thảy tông môn có một chút là chung, đó chính là nhiệm vụ đại điện. Vấn Thiên Học Cung tuy rằng sừng sững với hết thảy tông môn bên trên, cũng coi là một cái tổng hợp lại tính chất học viện. Trên thực tế nơi này quản lý, vẫn là tương đối với một cái tông môn.

Mạc Vô Kỵ muốn điểm cống hiến, nhất định phải đi nhiệm vụ đại điện nhận tích lũy nhiệm vụ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 165: Thất Lạc Thiên Khư Và Thiên Lạc Hoa

- Ta tìm ngươi thật lâu.

Mạc Vô Kỵ mới vừa rời đi tàng kinh các, đã bị người gọi lại.

Sầm Thư Âm, căn bản cũng không cần xem mặt, nghe một chút thanh âm này, Mạc Vô Kỵ liền biết đối phương là ai.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại, quả nhiên thấy Sầm Thư Âm đã đi tới. Tuy Mạc Vô Kỵ không có bất kỳ vật gì cùng Sầm Thư Âm trao đổi, vẫn như cũ không có khả năng phủ nhận mỗi lần thấy nữ tử này, liền cái loại này tinh khiết thiên nhiên xinh đẹp cũng là một loại hưởng thụ.

- Sầm sư tỷ, ta thật không có biện pháp cùng ngươi trao đổi lôi hệ rèn luyện công pháp.

Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ nói, hắn biết Sầm Thư Âm đối với hắn này giả dối hư ảo lôi hệ rèn luyện công pháp rất khát vọng.

Sầm Thư Âm bình tĩnh nói:

- Ta là thật rất cần của ngươi lôi hệ rèn luyện công pháp, ta có thể cùng ngươi trao đổi. Vừa rồi ngươi có đúng hay không đi tàng kinh các đọc sách bị ngăn trở? Nếu mà ngươi nguyện ý, ta có thể dùng tông môn điểm cống hiến cùng ngươi trao đổi.

Nếu mà có thể, Mạc Vô Kỵ không chút do dự cùng Sầm Thư Âm trao đổi. Hắn là thật không muốn đi làm cái gì chó má nhiệm vụ, hắn hiện tại đã muốn nắm chặt tất cả thời gian đi tu luyện, sau đó thăng cấp. Thế nhưng hắn thật không có lôi hệ rèn luyện công pháp a.

Thấy Mạc Vô Kỵ không nói lời nào, Sầm Thư Âm tiếp tục nói:

- Ta từ tiên luyện tháp tìm được ngoại môn ngọn núi, lại tìm đến truyền công đại điện, lại đến tàng kinh các...

Nói đến đây Sầm Thư Âm cắn cắn môi, có lẽ đây không phải là nàng cố ý, nhưng là của nàng động tác này càng làm cho vẻ đẹp mỹ miều của nàng vô cùng nhuần nhuyễn biểu lộ ra.

- Vì cái lôi hệ rèn luyện này đối với ta thực sự rất trọng yếu...

Sầm Thư Âm lấy hơi, nàng còn chưa hề một lần nói nhiều lời như vậy. Huống chi chính là đối với một nam tu trên cơ bản không quen biết.

Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ, hắn do dự một hồi lâu bỗng nhiên nói:

- Ngươi đã biết ta đi nghe giảng bài, vậy ta liền đem thứ ngày hôm nay nghe được hỏi ngươi một vấn đề, nếu là ngươi có thể chính xác trả lời, ta liền đem lôi hệ rèn luyện công pháp cho ngươi.

- Tốt, ngươi hỏi đi!

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, Sầm Thư Âm trên mặt lộ ra cực độ ngạc nhiên mừng rỡ, biểu tình kia để cho Mạc Vô Kỵ dường như nhìn thấy một cái tiểu cô nương nhảy nhót sắp được cho kẹo.

Hắn dĩ nhiên vào giờ khắc này nhớ lại Hạ Nhược Nhân, năm đó Hạ Nhược Nhân còn lúc nhỏ, còn chưa phải là về sau như vậy băng lãnh không hay nói chuyện. Trên thực tế Hạ Nhược Nhân lúc còn rất nhỏ rất là hoạt bát, nàng rất thường làm ra động tác, chính là cùng Sầm Thư Âm vừa rồi như vậy nhảy nhót vui mừng. Có đôi khi là vì kẹo, có đôi khi chỉ là để cho Mạc Vô Kỵ vui vẻ.

- Mạc sư đệ, ngươi hỏi đi.

Không có đợi được Mạc Vô Kỵ vấn đề, Sầm Thư Âm lại nhắc nhở một câu.

Hơi có chút thất thần Mạc Vô Kỵ phục hồi tinh thần lại, bởi vì đột nhiên nhớ tới Hạ Nhược Nhân, Sầm Thư Âm hoàn mỹ hình tượng dường như đột nhiên biến mất bình thường giống nhau, trước mắt Sầm Thư Âm chính là một nữ tu sĩ vì lợi ích xin hắn giao dịch mà thôi.

- Dưới tình huống bình thường, dù cho thiên tài nhất tu sĩ, tại Thác Mạch cảnh Khai Linh thời điểm chỉ có thể mở được ra chín mươi chín nhánh Linh Lạc. Nhưng là có số rất ít tu sĩ có thể mở được ra một trăm nhánh, thậm chí là một trăm lẻ một nhánh Linh Lạc. Vậy ta hiện tại hỏi ngươi, giả như ngươi đã mở ra chín mươi chín nhánh Linh Lạc, ngươi thì như thế nào đi mở một trăm nhánh Linh Lạc?

Mạc Vô Kỵ tận lực lại đem tâm tình của mình đặt ở một bên, ngưng tiếng hỏi vấn đề hắn cấp thiết nhất cần phải biết rõ câu trả lời.

Hắn khẳng định vấn đề này Sầm Thư Âm là không có cách nào trả lời, Sầm Thư Âm lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là tư chất tu luyện lợi hại. Cuối cùng sẽ không giỏi kiến thức, còn so với chuyên môn nghiên cứu Linh Lạc Đái Trúc lợi hại hơn à?

Sầm Thư Âm gật đầu, khuôn mặt biến sắc chăm chú cùng bình tĩnh:

- Ở trên cổ tu luyện giới, mở ra một trăm nhánh Linh Lạc kỳ thực cũng không phải cái gì số rất ít. Không muốn nói một trăm nhánh, coi như là một trăm lẻ một nhánh Linh Lạc cũng có người mở qua. Một trăm và một trăm lẻ một nhánh Linh Lạc cũng gọi là Trữ Nguyên Lạc, muốn mở một trăm nhánh Linh Lạc chỉ có một thủ đoạn, đó chính là nhất thiết phải thăng cấp đến Thác Mạch mười tầng, tại Thác Mạch mười tầng thời điểm, mượn Thiên Lạc hoa Trúc Linh. Bởi vì dùng Thiên Lạc hoa Trúc Linh, chỉ có thể ở Thác Mạch mười tầng. Tại Thiên Lạc hoa Trúc Linh trong nháy mắt, có thể mở ra một trăm nhánh Linh Lạc...

Mạc Vô Kỵ ngây dại, nguyên bản hắn là muốn hỏi một vấn đề để cho Sầm Thư Âm biết khó mà lui. Ý kia có đúng hay không ta không lại đem công pháp bán cho ngươi, mà là ngươi đáp không được vấn đề của ta.

Tại trước khi nói cái vấn đề, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối thật không ngờ, Sầm Thư Âm cả loại vấn đề này đều có thể trả lời đi ra. Phải biết rằng Sầm Thư Âm trả lời vấn đề, đúng là hắn phải đi tàng kinh các tìm kiếm đáp án a. Mạc Vô Kỵ thậm chí làm xong chuẩn bị tàng kinh các cũng tìm không được câu trả lời tình huống, không nghĩ tới bây giờ như vậy dễ dàng liền được.

Thiên Lạc hoa có thể tại Thác Mạch mười tầng Trúc Linh, tại Thác Mạch mười tầng Trúc Linh trong nháy mắt, lại có thể mượn Thiên Lạc hoa đến mở một trăm nhánh Linh Lạc.

Đáp án chính là đơn giản như vậy, Đái Trúc cái này nghiên cứu Linh Lạc đại sư không biết, Sầm Thư Âm hết lần này tới lần khác liền biết.

Thấy Mạc Vô Kỵ không nói lời nào, Sầm Thư Âm căng thẳng trong lòng, nàng lo lắng Mạc Vô Kỵ nói không giữ lời, đơn giản lại bỏ thêm một câu:

- Ta còn biết Thiên Lạc hoa tại toàn bộ Thất Lạc Đại Lục chỉ có một địa phương sinh trưởng, đó chính là thất lạc Thiên Khư.

- Thất lạc Thiên Khư? Này là nơi nào?

Mạc Vô Kỵ theo bản năng hỏi một câu.

Sầm Thư Âm nói:

- Uhm, thất lạc Thiên Khư, kỳ thực chúng ta chỗ ở ngũ đại đế quốc, bị ngoại vực người xưng là Thất Lạc Đại Lục, cũng không phải là không có căn cứ. Này căn cứ chính là thất lạc Thiên Khư, thất lạc Thiên Khư nghe đồn là Thượng Cổ chư thần chiến trường, cái chỗ này có rất nhiều bảo vật. Cũng bởi vì lộ ra, cho nên tại mỗi một cái tông môn nhiệm vụ thử luyện, đều có thất lạc Thiên Khư. Bất quá sau khi tiến vào, coi như là chân thần cường giả, cũng không có thể bảo đảm an toàn đi ra.

Sầm Thư Âm nói một hơi, tay siết chặt nắm tay. Vì quyển này lôi hệ rèn luyện công pháp, nàng một năm nói cộng lại, có lẽ cũng không có nói nhiều như ngày hôm nay cùng Mạc Vô Kỵ.

Thấy mình trả lời Mạc Vô Kỵ nhiều như vậy vấn đề, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không đề cập tới công pháp sự tình, Sầm Thư Âm có chút cau mày.

- Sầm sư tỷ, ta có một cái kiếm kỹ truyền thừa Thủy Tinh Cầu, nếu không ta đem cái này truyền thừa Thủy Tinh Cầu cho ngươi, làm sao?

Mạc Vô Kỵ thật sự là cầm không được lôi hệ rèn luyện công pháp, chỉ có thể lại đem bản thân Vô Hình Kiếm lấy ra.

Cái này kiếm kỹ hắn đạt được sau đó, còn chưa hề mở ra.

Sầm Thư Âm sắc mặt trầm xuống, lại không lên tiếng phát. Nàng chưa bao giờ cùng người kết thù kết oán, nhưng cũng không muốn bị người trêu đùa như vậy.

Thấy Sầm Thư Âm không nói lời nào, Mạc Vô Kỵ biết không ăn ngay nói thật không được rồi. Nhưng là phải để cho hắn tiết lộ Khai Mạch dược dịch sự tình, đó là tuyệt đối không thể nào.

Chỉ là do dự một chút, Mạc Vô Kỵ thì dứt khoát nói:

- Sầm sư tỷ, không phải là ta không muốn lại đem môn công pháp này cho ngươi. Mà là bởi vì đây chỉ là một môn lôi hệ pháp kỹ, tên gọi Thiên Lôi Thất Thức...

Mạc Vô Kỵ tất cả bất đắc dĩ, đơn giản chuẩn bị cầm Thiên Lôi Thất Thức nói chuyện.

Sầm Thư Âm bình tĩnh nói:

- Hết lòng tuân thủ hứa hẹn là cơ bản nhất phẩm đức, ngươi đã đáp ứng rồi, cho dù là pháp kỹ, ngươi cũng phải cùng ta trao đổi.

Mạc Vô Kỵ đưa tay, dừng lại lời của Sầm Thư Âm:

- Sầm sư tỷ, sở dĩ ta không cùng ngươi trao đổi, còn có một cái nguyên nhân. Đó chính là Thiên Lôi Thất Thức này là phải chết, trước đây ta thiếu chút nữa cũng bởi vì tu luyện Thiên Lôi Thất Thức bị thiêu cháy đến chết.

Nói đến đây, Mạc Vô Kỵ đơn giản lại đem cái kia tàn phá Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất tàn quyển đưa cho Sầm Thư Âm:

- Cho ngươi sao?, chính là cái này. Ta lúc tu luyện bởi vì tại cực băng địa phương, lúc này mới miễn với xém chết, nếu không ta sớm sẽ chết rồi.

Mạc Vô Kỵ nói những lời này, cũng là lo lắng Sầm Thư Âm tùy tiện tu luyện, kết quả chết yểu. Nói cho Sầm Thư Âm tại cực băng địa phương, mới có thể miễn thoát chết, cũng là hi vọng Sầm Thư Âm lúc tu luyện có thể đi cực băng chỗ.

- Lại đem đệ tử thân phận bài của ngươi cho ta.

Sầm Thư Âm tiếp nhận Mạc Vô Kỵ cho nàng Thiên Lôi Thất Thức tàn quyển nhìn lướt qua, cũng không biết có phải hay không là tin tưởng lời của Mạc Vô Kỵ.

- Không cần, ngươi cứ cầm đi sao?. Ta hiện tại cũng không phải gấp như vậy cần điểm cống hiến.

Mạc Vô Kỵ biết Sầm Thư Âm muốn cho hắn điểm cống hiến, dùng để trao đổi. Hắn thật sự là không nghĩ chiếm cái tiện nghi này, Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất này với hắn mà nói thực sự là không đáng giá.

Sầm Thư Âm cũng không đáp lời, trực tiếp giơ tay lên nắm đệ tử thân phận bài đeo ở bên hông Mạc Vô Kỵ, lại lấy ra thân phận bài của mình. Hai thân phận bài chịt nhau một cái, lập tức xoay người rời đi.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng nhìn một chút của mình thân phận bài, phát hiện mặt trên có thêm một nghìn điểm cống hiến. Mạc Vô Kỵ lắc đầu, nếu cho, vậy cũng không thể cự tuyệt.

...

Có điểm cống hiến, Mạc Vô Kỵ đối với tàng kinh các lại mất đi hứng thú. Hắn hiện tại muốn biết nhất ngược lại là Thiên Lạc hoa, muốn biết Thiên Lạc hoa, còn phải đi nhiệm vụ đại điện.

Mạc Vô Kỵ đi vào nhiệm vụ đại điện trước hết chú ý tới không phải là các loại điểm cống hiến nhiệm vụ, mà là một cái to lớn bài danh bảng, Vấn Thiên Giai bài danh bảng.

Vấn Thiên Giai Mạc Vô Kỵ đã bò qua, hắn bò đến cấp thứ tám, cái bài danh này trên bảng cao nhất dĩ nhiên là thứ chín mươi mốt giai.

Xếp hàng thứ nhất gọi Câu tử hàn, danh tự này có chút cổ quái. Mạc Vô Kỵ một đường nhìn một chút đến, lại vẫn phát hiện một cái người quen biết, bài danh thứ năm mươi Sầm Thư Âm, cấp số là năm mươi bốn giai.

Mạc Vô Kỵ rất là nghi hoặc, Sầm Thư Âm tu vi tuy rằng cao hơn hắn rất nhiều, thế nhưng hắn khẳng định Sầm Thư Âm không có bước vào Nguyên Đan Cảnh. Một cái không có bước vào Nguyên Đan Cảnh tu sĩ, có thể ở Vấn Thiên Giai bài danh thu được thứ năm mươi danh?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng kéo bên người một người tu sĩ hỏi:

- Xin hỏi vị sư huynh này, Vấn Thiên Giai có đúng hay không tu vi càng cao, liền bò càng cao?

Tu sĩ này quan sát một phen Mạc Vô Kỵ, vào hết mắt hắn liền biết Mạc Vô Kỵ là mới tới. Lập tức sẽ dùng một bộ giáo dục khẩu khí nói:

- Ngươi mới tới, Vấn Thiên Giai tu vi càng cao càng khó leo lên, cốt linh càng lớn, cũng càng khó dùng leo lên. Ta Vấn Thiên Học Cung vô

số năm qua chứng minh, tuổi cao hơn trăm tuổi, muốn lại bò Vấn Thiên Giai, vậy thì muôn vàn khó khăn.

- Vậy lại mời hỏi sư huynh, hai người đồng thời leo lên đồng nhất đạo Vấn Thiên Giai, làm sao phân rõ thứ tự đâu nè?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

Tu sĩ này thản nhiên nói:

- Ta đã cùng ngươi đã nói, Vấn Thiên Giai cũng là cốt linh tiềm chất khảo nghiệm địa phương. Đồng nhất giai người, tự nhiên là người nào tuổi tác nhỏ, của người đó thứ tự liền cao. Ngươi xem câu sư thúc, tuổi còn nhỏ hơn ta, đã là nguyên đan tầng tám cảnh giới, còn leo lên chín mươi mốt giai, đó mới là con nhà nòi.

Nói xong tu sĩ này mặc kệ đáp lại Mạc Vô Kỵ, trong mắt lại có thêm một loại ngưỡng mộ quang mang.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 166: Chặn Giết

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm nghĩ, chờ hắn mở đi ra rồi một trăm nhánh mạch lạc, thăng cấp Trúc Linh cảnh sau đó, cũng đi Vấn Thiên Giai leo một cái. Xem hắn tới cùng có thể đạt được cái gì cấp độ.

Vấn Thiên Học Cung nhiệm vụ đại điện so với Vô Ngân Kiếm Phái phải khí phái nhiều lắm, nơi này các loại nhiệm vụ đều là to lớn trận pháp bình biểu hiện, nhiệm vụ độ khó đẳng cấp cùng các loại nhiệm vụ điểm cống hiến, cũng đều là vừa xem hiểu ngay.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy thất lạc thiên khư nhiệm vụ, có các loại các dạng linh thảo khoáng thạch thu thập, thậm chí còn có thất lạc thiên khư địa đồ thu thập nhiệm vụ. Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, hắn cũng không có thấy thiên lạc hoa, lẽ nào Sầm Thư Âm vì đạt được hắn lôi luyện công pháp, cố ý lừa gạt hắn?

Bất quá Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì bài trừ Sầm Thư Âm lừa gạt hắn khả năng, Sầm Thư Âm nói cực kỳ vô cùng xác thực, không giống như là tạm thời nảy lòng tham.

- Đi tới thất lạc thiên khư tổ đội, tu vi không có khả năng thấp hơn Trúc Linh tầng bảy, tổ đội địa chỉ, lầu hai số ba mươi mốt ghế lô.

- Đi thất lạc thiên khư, còn thiếu khuyết một người, tu vi yêu cầu chí ít Thoát Phàm cảnh một tầng...

- Thất lạc thiên khư tổ đội, tu vi không có khả năng cao hơn Trúc Linh tầng bốn, địa chỉ lầu hai sáu mươi bốn hào ghế lô.

...

Mạc Vô Kỵ lại đem hết thảy đi thất lạc thiên khư tổ đội tin tức kiểm tra xem một chút, sau cùng định ở tại sáu mươi bốn hào ghế lô. Tu vi của hắn là Thác Mạch cảnh, khẳng định không có cao hơn Trúc Linh tầng bốn. Hơn nữa cái đội ngũ này yêu cầu mọi người thấp hơn Trúc Linh tầng bốn, nói rõ cái đội ngũ này tu vi vốn cũng không phải là rất cao, đây đối với hắn cũng an toàn.

Đang ở Mạc Vô Kỵ chuẩn bị đi tới lầu hai thời điểm, một cái vội vã thân ảnh đi vào nhiệm vụ đại điện, rất nhanh hắn đã nhìn thấy đang đang quan sát nhiệm vụ trận pháp bình Mạc Vô Kỵ.

- Mạc sư huynh, chỗ ở của ngươi bị người ngăn lại, có hai gã Thoát Phàm cảnh cường giả quang minh chính đại canh giữ ở chỗ ở của ngươi, liền chờ ngươi trở về...

Thân ảnh ấy đi tới Mạc Vô Kỵ bên người, vội vã nói một câu sau đó, sau đó lại vội vã rời đi.

Mạc Vô Kỵ từ bóng lưng của hắn liền nhận ra được, đưa cho hắn báo tin chính là Triều Bất Hành. Trong lòng hắn dâng lên một loại cảm kích, nếu không phải Triều Bất Hành tới báo tin, vạn nhất hắn đi trở về, liền trực tiếp rơi vào hai cái Thoát Phàm cảnh trong tay cường giả.

Vấn Thiên Học Cung bên trong đích xác không cho phép tàn sát lẫn nhau, nhưng cũng không có nói không cho phép lén đấu pháp, hàng năm bởi vì đấu pháp bị thương tàn phế đệ tử không biết bao nhiêu. Thế nhưng này đấu pháp, cũng đều là cùng giai mà thôi a.

Mạc Vô Kỵ sâu đậm cảm giác được một loại tu vi thấp bi ai, hắn là thật cho rằng loại này đệ tử giữa đó khoảng cách, chỉ biết thông qua khiêu chiến đấu pháp phương thức để giải quyết, này mới không có coi trọng, bởi vì hắn cũng không có lại đem này vài tên nội môn đệ tử đánh làm sao. Hắn phải làm, chỉ là rời đi Vấn Thiên Học Cung thời điểm phải chú ý mà thôi. Trên thực tế cùng giai khiêu chiến loại này giải quyết thủ đoạn, tại Vấn Thiên Học Cung cũng phi thường thông thường. Luận khiêu chiến, hắn thật đúng là không sợ bất luận cái gì cùng giai.

Không nghĩ tới tiểu tử này ác như vậy, dĩ nhiên gọi hơn xa cho hắn tu vi Thoát Phàm cảnh đến diệt hắn. Xem ra, hắn quá ngây thơ rồi, đem Vấn Thiên Học Cung nhìn rất cao lớn hơn. Hắn một cái ngoại môn đệ tử, một khi bị tu vi xa cao hơn người của hắn đánh tới hấp hối, thậm chí ngay cả mạch lạc đều toàn bộ bị phá đi, hắn có thể đi tìm ai? Phỏng chừng tại Vấn Thiên Học Cung, không có bất luận kẻ nào đứng ra vì hắn nói chuyện.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục đi sáu mươi bốn hào ghế lô, muốn tìm người tổ đội, ít nhất phải trì hoãn một hai canh giờ.

Trước Sầm Thư Âm có thể tìm được hắn, hiện tại muốn tìm hắn phiền toái người như nhau có thể tìm được hắn. Tại hiểu rõ sự tình tàn khốc hơn xa với dự liệu của hắn sau đó, hắn thực sự trì hoãn không dậy nổi.

Mạc Vô Kỵ xoay người rời đi, hắn trước tiên rời đi nhiệm vụ đại điện. Không cùng người khác tổ đội, hắn lẽ nào thì không thể đi thất lạc thiên khư?

Rời đi tông môn sau đó, Mạc Vô Kỵ tăng nhanh tốc độ, hắn chuẩn bị đi tới Vấn Thiên Thành lại chuyển đi thất lạc thiên khư. Thất lạc thiên khư loại địa phương này, Vấn Thiên Thành nhất định có thể đi tới.

Vấn Thiên Thành là khoảng cách Vấn Thiên Học Cung gần nhất tu chân thành thị, bình thường giống nhau cước trình mau, chỉ cần hai canh giờ đã đến.

...

- A đù, người này thế nào bình yên vô sự đi ra rồi?

Vấn Thiên Học Cung bên ngoài, một người thiếu niên cẩm y nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ bóng lưng kinh dị một tiếng.

- Thiếu chủ, người kia là ai?

Tại đây thiếu niên cẩm y đứng bên người hai gã hung hãn nam tử trẻ tuổi, câu hỏi chính là một người trong đó.

Thiếu niên cẩm y nghiến răng nói:

- Chính là tại truyền công trong đại điện đoạt ta chỗ ngồi, phiến tai ta quang tên khốn kiếp kia. Ta để cho người ta đi lại đem ngoại môn ngọn núi chữ T khu chỗ ở của hắn mai phục, chuẩn bị đưa hắn cốt tủy toàn bộ rút ra, sau đó đưa hắn Linh Lạc toàn bộ xé rách. Không nghĩ tới ta còn không có đi thăm dò nhìn xem kết quả, này con kiến hôi cư nhiên ra khỏi Vấn Thiên Học Cung. Hai phế vật kia...

- Vậy bây giờ hắn ra tông môn, chẳng phải là tốt hơn? Chúng ta bây giờ liền đi làm thịt hắn.

Thiếu niên cẩm y bên người một gã nam tử khác lúc này liền nói.

Thiếu niên cẩm y hơi khẽ cau mày, có chút do dự. Lời của Mạc Vô Kỵ còn ghé vào lỗ tai hắn quanh quẩn, hắn thậm chí có thể cảm nhận được mặt mình còn có chút đau rát đau nhức. Bởi vì sợ Mạc Vô Kỵ, đây mới gọi là hai cái Thoát Phàm cảnh quá khứ.

- Người này cũng đã bước vào Trúc Linh cảnh, rất có thể là Trúc Linh một tầng...

Thiếu niên cẩm y giọng nói có chút do dự, hắn rất muốn đi ngay bây giờ lại đem này hai cái mai phục tại ngoại môn ngọn núi Thoát Phàm cảnh gọi tới. Thế nhưng đến lúc này vừa đi cũng quá làm lỡ thời gian, vạn nhất tên này đi ném làm sao bây giờ?

Đứng ở thiếu niên cẩm y phía bên phải thanh niên hắc hắc nói:

- Thiếu chủ cũng quá phồng người khác uy phong, ta cùng lỗ táp đều là Trúc Linh tầng bốn, ba người chúng ta người nếu là chơi không lại chính là một cái ngoại môn ngọn núi đệ tử, vậy cũng thật là làm cho người ta cười đến rụng răng. Vừa rồi người này quanh thân linh vận hầu

như không có, coi như là miễn cưỡng Trúc Linh, cũng là một cái rác rưởi mà thôi. Ngẫm lại hắn ở ngoại môn ngọn núi, cũng chỉ có thể ở tại khu chữ T thì đã biết.

Gọi lỗ táp thanh niên cũng là xoa xoa tay nói:

- Thiếu chủ, Giản Uy nói rất đúng. Ba người chúng ta người còn chơi không lại một cái rác rưởi ngoại môn đệ tử, cũng quá yếu. Hơn nữa nơi này đã ra khỏi Vấn Thiên Học Cung, đơn giản...

Nói xong, lỗ táp đưa tay tại trên cổ lau một cái.

Có lẽ là cảm thấy bên người hai người nói rất đúng, thiếu niên cẩm y rốt cục gật đầu:

- Tốt, hiện tại liền đuổi theo, giết chết hắn. Cái này con kiến hôi một ngày không giết, trong lòng ta một ngày cũng không thoải mái. Mẹ, có dũng khí đoạt vị trí của ta, trước mặt mọi người đánh ta bạt tai.

...

Vấn Thiên Học Cung khoảng cách Vấn Thiên Thành vốn là không xa, nếu là ở Vấn Thiên Học Cung ngồi phi hành xe thú, thậm chí chỉ cần nửa nén hương không tới là có thể đến Vấn Thiên Thành.

Mạc Vô Kỵ không nghĩ kinh động bất luận kẻ nào, cho nên vô thanh vô tức rời đi Vấn Thiên Học Cung. Từ Vấn Thiên Thành đến Vấn Thiên Học Cung, có tam con đường. Mạc Vô Kỵ không muốn bị người nhiều hơn thấy, hắn lựa chọn là một cái vắng vẻ nhất đường. Để cho hắn không có nghĩ tới là, hắn mới vừa rời đi Vấn Thiên Học Cung, đã bị cái kia muốn muốn trả thù hắn thiếu niên phát hiện.

Lại đi sau nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ liền cảm thấy được không đúng, hắn dường như cảm nhận được một cổ sát khí.

- Không sai a, tiểu tử, dĩ nhiên rất cảnh giác.

Tại Mạc Vô Kỵ sau khi dừng lại, ba đạo nhân ảnh từ bên cạnh đường nhỏ vọt ra, lại đem Mạc Vô Kỵ ngăn ở giữa.

Cái chỗ này vừa lúc ở Vấn Thiên Học Cung cùng Vấn Thiên Thành giữa đó, hai bên đều là rừng cây thưa thớt, rốt cuộc so sánh tương đối yên lặng chỗ.

- Thì ra là ngươi, ta thế nào luôn cảm thấy có một cổ rác rưởi mùi thúi.

Mạc Vô Kỵ tay lướt qua một cái, Thiên Cơ côn xuất hiện ở trong tay của hắn.

Này thiếu niên cẩm y hắn căn bản cũng không có xem ở trong mắt, hắn chú ý là thiếu niên cẩm y bên người hai người. Từ trên người hai người này khí thế, Mạc Vô Kỵ mơ hồ đoán ra hai người này đều là Trúc Linh cảnh. Chỉ nếu không tới Thoát Phàm cảnh, hắn liền còn có cơ hội. Nếu là hai người này là Thoát Phàm cảnh, hắn chỉ có thể nhận mệnh.

- A đù, còn có túi trữ vật?

Gọi lỗ táp nam tử nhãn tình sáng lên.

- Cho ta lại đem xương của hắn toàn bộ đánh nát, ta muốn một tấc thốn giết hắn.

Thiếu niên cẩm y trong mắt tất cả đều là sát ý điên cuồng, vừa mới thấy Mạc Vô Kỵ một chút sợ hãi vào giờ khắc này biến mất vô tung vô ảnh.

Căn bản cũng không cần thiếu niên này phân phó, hai gã Trúc Linh cảnh nam tử đã tay giơ cao binh khí đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Hai người đánh về phía phương hướng hoàn toàn bất đồng, lỗ táp binh khí là một cây trường tiên, mà Giản Uy binh khí là một thanh phía sau lưng vòng khuyên đao. Lỗ táp là chính diện đánh về phía Mạc Vô

Kỵ, một tiên này cũng là bao trùm hắn nhào qua không gian sở có khí thế, chẳng khác nào ngăn lại Mạc Vô Kỵ một bên đường lui.

Mà Giản Uy một đao kia, cũng không có chân chính bổ về phía Mạc Vô Kỵ thân thể, mà là bổ về phía Mạc Vô Kỵ phía bên phải ba thước địa phương.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng tu vi thấp hơn so với hai người này, thực lực cũng sẽ không so với trong đó bất cứ người nào yếu. Hơn nữa hắn còn cầm giữ có thần niệm, càng không phải là hai người này có thể so sánh.

Hai người này vừa ra tay, Mạc Vô Kỵ liền biết hai người này phối hợp phi thường thuần thục. Nếu(như) là dựa theo như thường tranh đấu, hắn coi như là thắng rồi, cũng là gian nan thủ thắng. Hơn nữa hắn không có nhiều thời gian như vậy cùng hai người này tranh đấu, thời gian tha càng dài, đối với hắn càng bất lợi.

Hắn nhất định phải trong thời gian ngắn nhất, giết chết hai người này, thậm chí không thể để cho hai người này có cơ hội lần thứ hai phối hợp xuất thủ.

Một cái Thác Mạch cảnh tu sĩ muốn trong thời gian ngắn nhất giết chết hai cái phối hợp thuần thục Trúc Linh cảnh tu sĩ, theo người khác, đó chính là một chuyện tiếu lâm.

Mạc Vô Kỵ không cho là đây là chê cười, trong tay hắn trường côn kén lên, muốn lại đem trường tiên đánh vỡ ra. Nhưng lỗ táp này trường tiên lực lượng dường như xa lớn xa hơn Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ trong tay thiết côn chỉ ngăn trở một cái, cả người hắn đã bị trường tiên nguyên lực oanh (nghiêng) bay ra ngoài.

Lỗ táp thấy Mạc Vô Kỵ bay rớt ra ngoài, trong lòng cười nhạt, người này thật là so với bình thường vậy Thác Mạch cảnh mạnh một phần, thế nhưng cùng Trúc Linh sơ kỳ so với đều kém xa, chứ đừng nói chi là hai người bọn họ Trúc Linh cảnh tầng bốn liên thủ.

Cùng hắn dự liệu giống y hệt nhau, Mạc Vô Kỵ bay ra ngoài phương hướng chính là Giản Uy vòng khuyên đao đánh xuống phương hướng. Chợt nhìn một cái, thật giống như Mạc Vô Kỵ đưa đến Giản Uy vòng khuyên dưới đao.

Chỉ có lỗ bình thản Giản Uy biết, đây không phải là Mạc Vô Kỵ đưa đến Giản Uy vòng khuyên dưới đao, mà là bọn hắn liên thủ sách lược vốn chính là muốn Mạc Vô Kỵ đưa lại đây.

- Choang!

Một đạo binh khí vang lên thanh âm truyền đến, Giản Uy bỗng nhiên cảm giác được một tia không ổn.

Dựa theo hắn và lỗ táp liên thủ tính toán, lỗ bình bức lui Mạc Vô Kỵ sau đó, Mạc Vô Kỵ rút lui vào hắn vòng khuyên đao dưới. Mà trên thực tế cũng đúng là như thế, Mạc Vô Kỵ bị lỗ táp phách bay tới, đích thật là tại hắn vòng khuyên đao dưới.

Theo đạo lý nói, hắn một đao này sẽ đem Mạc Vô Kỵ chặn ngang chém thành hai đoạn mới đúng là, hắn thậm chí làm xong thu lực chuẩn bị. Dù sao Mạc Vô Kỵ đắc tội thiếu chủ, coi như là muốn giết Mạc Vô Kỵ, cũng (phải) để cho thiếu chủ nhục nhã một phen.

Thế nhưng này một tiếng kim thiết vang lên âm thanh để cho hắn cảm thấy không ổn, Giản Uy tại trước tiên liền thấy rõ ràng là chuyện gì xảy ra. Một cái thiết côn đang nằm tại Mạc Vô Kỵ sau lưng, cùng hắn phía sau lưng hầu như thiếp ở tại cùng nhau.

Mạc Vô Kỵ thiết côn rõ ràng là bị lỗ táp đánh vỡ ra, làm sao lại đột nhiên xuất hiện sau lưng Mạc Vô Kỵ?

Không tốt, tiểu tử này không phải là bị ầm tới, mà là cố ý đưa tới.

Giản Uy mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, một đạo nhạt yếu bạch quang từ trước mắt hắn thoáng một cái đã qua. Nguyên bản đều muốn Mạc Vô

Kỵ nhìn xem thành người chết Giản Uy, đâu còn có thể nghĩ đến Mạc Vô Kỵ sẽ ở phía sau toàn lực xuất thủ? Sau một khắc, hắn cũng cảm giác được buồng tim của mình hình như bị xé rách bình thường giống nhau, loại đau này sở thiếu chút nữa để cho hắn ngất xỉu đi qua.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 167: Đã Nói Đừng Đến Chọc Ta

Trái tim bị khuấy vỡ cực hạn đau đớn, để cho Giản Uy lại cũng không đề được đến bất luận cái gì nguyên khí, phác thông một cái té trên mặt đất.

Cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ cũng là há mồm phun ra một cái máu. Hắn mượn Thiên Cơ côn ngăn cản ở sau lưng, ngăn cản Giản Uy hậu bối vòng khuyên đao, nhưng Trúc Linh trung kỳ nguyên lực cường độ thật sự là quá lớn. Dù cho hắn Đấu Chuyển Tinh Di dời đi bộ phận lực lượng vào xuống dưới đất, dư lực vẫn như cũ chấn động hắn ngũ tạng lệch vị trí.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ có chút nghĩ mà sợ, hắn vốn còn muốn có đúng hay không bằng vào Thiên Ô Tơ Tàm bảo y lấy cứng đối cứng, sau đó Thiên Cơ côn đánh lén Lỗ Bình, may là hắn không có làm như vậy. Nếu mà hắn thực sự làm như vậy, hiện tại hắn phỏng chừng sẽ cùng Giản Uy bình thường giống nhau, té trên mặt đất chỉ còn lại có sau cùng mấy hơi thở.

- Ha ha...

Thiếu niên cẩm y cuồng tiếu hơi ngừng, hắn nhìn thấy Giản Uy thổ huyết nhào tới trên mặt đất co quắp, mắt thấy liền sống không nổi nữa, đây là có chuyện gì?

Không đợi này thiếu niên cẩm y phục hồi tinh thần lại, Mạc Vô Kỵ trong tay thiết côn đã chặn ngang đập vỡ hướng về phía Lỗ Bình.

Lỗ Bình cũng là tại Giản Uy thổ huyết ngã xuống đất sau đó lăng thần, thẳng đến Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ côn đánh tới, hắn mới đột nhiên giật mình tỉnh giấc. Trong tay trường tiên hóa thành thép thương, trực tiếp đánh vào Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ côn.

Nguyên khí bạo liệt, Mạc Vô Kỵ bị đánh bay ra ngoài, đụng vào một gốc cây đại thụ trơn rơi xuống, sau đó miệng to thổ huyết thở dốc.

- Không có khả năng, ngươi căn bản cũng không phải là Trúc Linh cảnh, làm sao có thể...

Lúc này đây giao phong, để cho Lỗ Bình rõ ràng cảm nhận được Mạc Vô Kỵ vẫn chưa tới Trúc Linh cảnh, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ nguyên lực không có cấu trúc thành linh nguyên quy mô.

Để cho hắn rung động là, Mạc Vô Kỵ Thác Mạch cảnh nguyên lực dĩ nhiên không yếu so với Trúc Linh cảnh bao nhiêu.

Nơi nào mạnh mẽ như vậy Thác Mạch cảnh? Dù cho Vấn Thiên Học Cung đệ tử thiên tài nhất, tại Thác Mạch cảnh thời điểm, cũng không có thể giống như này đáng sợ thực lực.

- Nhanh đi giết hắn, đi giết hắn...

Thiếu niên cẩm y thấy Mạc Vô Kỵ bị Lỗ Bình này một tiên đánh bay, đánh ngã tại một gốc cây đại thụ, lập tức ở một bên điên cuồng kêu to.

Lỗ Bình phục hồi tinh thần lại, hắn lập tức biết, bây giờ không phải là rung động thời điểm, trước đem Mạc Vô Kỵ chế trụ rồi lại nói. Hắn cũng thật sự là sợ, căn bản cũng không có dũng khí tới gần Mạc Vô Kỵ, trong tay trường tiên liền trực tiếp cuốn về phía Mạc Vô Kỵ.

Hắn và Giản Uy liên thủ, coi như là Trúc Linh hậu kỳ tu sĩ, cũng (phải) nuốt hận. Không phải là bởi vì thực lực của hai người hắn cộng lại (phải) cường đại hơn so với Trúc Linh tầng bảy tu sĩ, mà là bởi vì hắn

thời điểm đối địch chú ý sách lược. Một câu đơn giản nói, chính là thủ đoạn càng thêm xảo trá.

Thế nhưng hai người đang cùng Mạc Vô Kỵ giao thủ, mới một cái hiệp. Giản Uy cũng nặng chế ngã xuống đất, dùng Giản Uy bây giờ nói chuyện đều không nói được tình huống, đó là dữ nhiều lành ít.

Có thể thấy được cái này ngoại môn đệ tử ở trên này mặt xảo trá chút nào không yếu so với hai người bọn họ, thậm chí còn (phải) xảo trá hơn một phần. Thà rằng chính bản thân tiếp nhận Giản Uy một kích, cũng muốn trước giết chết một cái. Mà trên thực tế, hắn thành công rồi.

Nếu như sớm biết thế tên này như vậy xảo trá, hắn và Giản Uy không để ý như vậy. Chỉ cần hắn và Giản Uy ổn đánh ổn ghim, cái này ngoại môn đệ tử khẳng định trốn không thoát hai người bọn họ lòng bàn tay.

Đối mặt như vậy xảo trá một cái ngoại môn đệ tử, hơn nữa thực lực có quỷ dị đáng sợ, Lỗ Bình là thật không dám tới gần.

Lỗ Bình trường tiên cuốn, Mạc Vô Kỵ chỉ là miễn cưỡng bao lên Thiên Cơ côn, muốn ngăn trở Lỗ Bình một tiên.

- Bành!

Lỗ Bình trường tiên trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ côn cuốn bay, vỗ vào trên người Mạc Vô Kỵ.

- Răng rắc!

Một tiếng nứt ra âm vang, Mạc Vô Kỵ dựa vào một gốc cây đại thụ cũng bị Lỗ Bình này một tiên trực tiếp vỡ ra. Mạc Vô Kỵ tức thì bị Lỗ Bình một tiên cuồn cuộn nổi lên, cuốn ở tại không trung.

Nghe được Mạc Vô Kỵ trên người bộ xương gãy thanh âm truyền đến, Lỗ Bình hơi thở phào nhẹ nhõm. Hoàn hảo, tiểu tử này chỉ là chim sẻ, phía trước có một chút cứng rắn. Phỏng chừng Giản Uy một đao kia

để cho hắn nội thương không nhẹ, nếu không, hắn không có dễ dàng như vậy đắc thủ.

Thấy Mạc Vô Kỵ bị Lỗ Bình trường tiên quấn lấy kén lên, thiếu niên cẩm y khóe miệng lộ ra một tia nhe răng cười, trực tiếp rút ra trường kiếm, hắn đang chờ Mạc Vô Kỵ rơi xuống thời điểm chặt đứt Mạc Vô Kỵ tứ chi rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ bị Giản Uy một đao kia bổ vào hậu tâm, đích thật là bị bị thương nặng, thế nhưng còn không đến mức đến liên chống đối lỗ yên ổn chiêu cũng không thể ngăn cản tình cảnh. Dù sao, hắn còn có một món Thiên Ô Tơ Tàm bảo y.

Hắn muốn chính là Lỗ Bình đưa hắn kéo lên, chỉ cần Lỗ Bình đưa hắn kéo lên, dù cho Lỗ Bình đối với hắn lại cảnh giác, nghe được hắn xương sườn gãy thanh âm, cũng sẽ cho rằng nắm trong tay cục diện.

Cuồng bạo nguyên lực dọc theo Lỗ Bình trường tiên thẩm thấu lại đây, muốn lại đem eo Mạc Vô Kỵ chen đứt. Gãy xương sườn tại đây loại cường đại đè xuống, càng là đau đớn vạn phần. Nhưng Mạc Vô Kỵ chịu được, hắn bị qua thống khổ nhiều lắm, huống chi còn có Thiên Ô Tơ Tàm bảo y hỗ trợ?

Tại Thiên Ô Tơ Tàm bảo y ngăn trở này chen tới cuồng bạo nguyên lực trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ hai tay liên tiếp làm ra mấy đạo phiền phức thủ quyết, sau đó một quyền ầm tới.

- Ha ha ha...

Thấy Mạc Vô Kỵ cách trường tiên còn muốn dụng quyền đầu đánh Lỗ Bình, thiếu niên cẩm y cũng không nhịn được nữa cười ha ha.

Tuy Lỗ Bình không biết Mạc Vô Kỵ là cái gì, hắn lại có một loại dự cảm xấu, hắn theo bản năng muốn buông ra trường tiên, trước tiên lui mở ra rồi lại nói. Mạc Vô Kỵ trước chiến tích thật sự là để cho hắn hồi hộp,

tại hắn và Giản Uy liên thủ dưới tình huống, còn có thể ám toán đến Giản Uy.

Hắn phản ứng không thể nói không hài lòng, coi như là như vậy, vẫn như cũ (vẫn, còn) là chậm một bước, một loại khủng hoảng để cho hắn đáy lòng chỗ sâu dĩ nhiên hiện đầy toàn thân của hắn.

Không tốt...

Lỗ Bình lại cũng không kịp đoái hoài trường tiên, liền (muốn) cấp bách phía sau lui.

- Ầm!

Một đạo màu xanh nhạt lôi hồ tại bộ ngực hắn trống rỗng nổ tung, lôi hồ đốt trọi quần áo mùi vị cùng máu tươi tràn ngập đi ra mùi vị hỗn hợp cùng một chỗ, để cho không gian này có chút lạnh lẽo.

Lỗ Bình bị lôi hồ nổ tung đánh bay ra ngoài, đồng dạng đụng vào một gốc cây đại thụ, hắn cúi đầu nhìn xem thấy bộ ngực mình xuất hiện một cái lỗ máu lớn chừng quả đấm, lỗ máu giữa còn có máu tươi không ngừng chảy ra.

Đi nhanh lên, đây là Lỗ Bình ý niệm duy nhất. Lúc này Mạc Vô Kỵ tại trong mắt hắn không như trước nữa là cái gì ngoại môn ngọn núi một cái phế vật, mà là một cái Ác Ma ẩn nấp tại góc tối chỗ. Hắn chưa từng thấy qua một cái Thác Mạch cảnh đệ tử đáng sợ như thế, cũng chưa từng thấy qua một cái Thác Mạch cảnh đệ tử như vậy xảo trá cùng có thể ẩn nhẫn. Loại này đấu pháp, quả thực chính là lấy mạng đổi mạng.

Đơn đả độc đấu, hắn không cần thiết bại bởi đối phương. Hắn và Giản Uy liên thủ, càng là có thể vững vàng ăn chắc đối phương. Nhưng bây giờ, Giản Uy phỏng chừng đã chết, hắn nếu mà không đi, nhất định sẽ đi vào Giản Uy rập khuôn theo. Giờ khắc này, trong lòng hắn chỉ có sợ hãi.

- Ba ba ba ba!

Lỗ Bình tâm trong một sợ hãi, ý chí chiến đấu lập tức liền biến mất vô tung vô ảnh. Hắn vừa mới xoay người, lại là năm đạo lôi hồ ở bên cạnh hắn nổ tung. Thật giống như biết hắn muốn chạy trốn bình thường giống nhau, này năm đạo lôi hồ hoàn toàn khóa lại đường đi của hắn.

Có lẽ năm đạo lôi hồ không có như trước này một đạo cường đại, nhưng Lỗ Bình bị thương nặng tại thân, lại gấp chạy trốn, đâu còn có thể bận tâm lôi hồ cường đại hay không.

Hắn giơ tay lên vỗ ra một đạo bùa chú, xung quanh tất cả nhất thời trở nên mơ hồ. Đây là một đạo ngũ phẩm huyễn sương mù phù, tác dụng duy nhất chính là chạy trốn.

Hắn khẳng định đạo này bùa chú đi ra, Mạc Vô Kỵ không nhìn thấy hắn. Chờ Mạc Vô Kỵ thấy rõ ràng tình huống chung quanh sau đó, hắn sớm đã trốn đi thật xa. Tiếp theo gặp phải Mạc Vô Kỵ, hắn tuyệt không bị động như vậy.

- Bành!

- Răng rắc... A...

Lỗ Bình vừa mới thay đổi một cái phương hướng, mới bước ra mấy thước xa, một đạo thiết côn liền chặn ngang đánh vào xương sườn của hắn. Cuồng bạo nguyên lực, trực tiếp lại đem hông của hắn ầm gãy. Lỗ Bình nhịn không được phát ra một tiếng thê lương kêu thảm thiết.

Làm sao có thể, điều này sao có thể? Đối phương làm sao biết chính bản thân biến đổi phương hướng. Đây là ngũ phẩm bùa chú a, cũng không phải là đầy đường lớn rác rưởi hàng.

Không đợi hắn tiếp tục suy nghĩ đi xuống, một đạo lạnh lẽo xẹt qua cổ của hắn, Lỗ Bình ý thức rơi vào hắc ám. Hắn có lẽ vĩnh viễn cũng không nghĩ ra, sẽ chết tại cái chỗ này, chết ở trong tay một cái chỉ có

Thác Mạch cảnh ngoại môn đệ tử. Hắn càng không nghĩ tới, huyễn sương mù bùa chú đi ra, chẳng khác nào đang giúp trợ Mạc Vô Kỵ, mà không phải đang giúp hắn. Mạc Vô Kỵ có thần niệm, hắn không nhìn thấy, Mạc Vô Kỵ nhưng nhìn rõ mồn một.

Mạc Vô Kỵ đã đi ra Lỗ Bình huyễn sương mù phù, dẫn theo Thiên Cơ côn chậm rãi đi hướng thiếu niên cẩm y.

- Ngươi không có khả năng đụng đến ta, ta là Vấn Thiên Học Cung đạo môn kim cửu chấn, cực phẩm Linh Căn thiên tài, hơn nữa còn là...

- PHỐC!

Căn bản cũng không chờ kim cửu chấn đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ côn đã đánh vào trên đầu hắn, kim cửu chấn tại lúc sắp chết nghe được lời của Mạc Vô Kỵ:

- Ta đã nói đừng đến chọc ta, ngươi nếu không nghe, vậy cũng đừng nghe nữa...

Liên tiếp đánh chết ba người, Mạc Vô Kỵ biết hắn nhất định phải mau chóng đi. Hắn phần eo xương cốt bị Lỗ Bình trường tiên cuốn gãy lìa vài gốc, cũng may hắn là Luyện Đan Sư, lại đặc biệt có thể ẩn nhẫn, cộng thêm trên người nhiều chính là đan dược, mới không sợ chút nào.

Vài viên thuốc nuốt vào, Mạc Vô Kỵ lại đem Lỗ Bình, Giản Uy cùng kim cửu chấn thi thể toàn bộ tha đến rừng cây, đồng thời đốt lên một cây đuốc.

Dù cho Vấn Thiên Học Cung có thể tra được trên đầu hắn, hắn cũng (phải) hủy diệt thi thể.

Kim cửu chấn động trong túi đựng đồ bất kỳ vật gì, Mạc Vô Kỵ cũng không có muốn lấy. Hắn thậm chí cũng không có đi thăm dò nhìn xem kim cửu chấn trong túi đựng đồ đồ đạc.

Không phải là hắn không muốn mà là hắn tu vi thực sự quá thấp, vạn nhất cường giả làm cái gì ký hiệu, hắn trúng chiêu nói không chừng còn không biết.

...

Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở Vấn Thiên Thành đã một canh giờ sau đó.

Vấn Thiên trạm dịch, thật giống như trên địa cầu sân bay hoặc là trạm xe lửa bình thường giống nhau. Nơi này có các loại các dạng phi thuyền, phi hành xe thú, bình thường xe thú. Từ cái chỗ này, ngươi có thể đi tới bất luận cái gì địa phương ngươi muốn đi.

- Xin hỏi bằng hữu muốn đi chỗ nào? Ta chỗ này có các loại phi hành xe thú, so với bình thường xe thú còn tiện nghi, tốc độ vừa nhanh lại an toàn.

Mạc Vô Kỵ mới vừa đi tới trạm dịch mua phiếu chỗ, mua phiếu chỗ tu sĩ liền nhiệt tình giới thiệu.

Hắn thấy Mạc Vô Kỵ quanh thân linh vận hầu như không có, hiển nhiên cho rằng Mạc Vô Kỵ là không ngồi nổi phi thuyền, đơn giản giới thiệu các loại phi hành xe thú. Người này trạm dịch tu sĩ ở chỗ này làm nhiều năm, hầu như không có đi mắt thời điểm. Tuyệt đại đa số thời điểm, hắn nhìn đều là phi thường chuẩn xác.

Nhưng là hôm nay hắn hiển nhiên nhìn lầm, Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Xin hỏi một chút đi Thất Lạc Thiên Khư, ngồi cái gì đi qua nhanh nhất?

Thất Lạc Thiên Khư? Tên tu sĩ này rất nhanh thì phản ứng kịp, liền vội vàng nói:

- Đến Thất Lạc Thiên Khư chỉ có thể cưỡi đại hình phi thuyền, yêu cầu thời gian một tháng. Bất quá phi thuyền giá cả rất cao, một tháng yêu cầu một vạn địa phẩm linh thạch.

Mạc Vô Kỵ lấy ra linh thạch tạp nói:

- Ta mua một cái nhanh nhất đi Thất Lạc Thiên Khư phi thuyền vé tàu.

Thật là thoải mái nhanh, tu sĩ này còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ là hỏi một chút cho bik, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ thực sự trả linh thạch, thậm chí ngay cả giá cả cũng không có mặc cả.

- Sau nửa canh giờ, Vấn la hào phi thuyền đi tới Thất Lạc Thiên Khư, bằng hữu ngươi bây giờ liền có thể bằng phiếu này lên thuyền.

Tu sĩ này đưa ra một cái ngọc chất vé tàu đưa cho Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 168: Thất Lạc Thiên Khư Dưới Đất Giao Dịch

Mạc Vô Kỵ đi ra trạm dịch mua vé, rất dễ đã nhìn thấy trên quảng trường Vấn La Hào phi thuyền.

'Vấn La Hào' 3 chữ lớn cực kỳ thấy được, chiếc phi thuyền này cũng là lớn nhất một con thuyền nơi này.

Bằng phiếu Mạc Vô Kỵ trực tiếp lên phi thuyền, tới rồi trên thuyền hắn mới biết mình phải bằng vé tàu hào tới gian phòng. Bởi vì trước Mạc Vô Kỵ ngồi qua hai lần phi thuyền, đều là không cần số phòng. Lần đầu tiên là cùng Chân Thiếu Khắc chẳng khác nào ngồi là chuyên thuyền, lần thứ hai đi tới Vấn Thiên Học Cung, cái kia phi thuyền so với này còn muốn lớn hơn, người không có bao nhiêu, gian phòng tự nhiên là không chú trọng.

Hiện tại số phòng của hắn là tầng dưới chót 121 hào, 121 hào chưa tính là kém nhất gian phòng, cũng không tính là căn phòng tốt, chỉ có thể nói là bậc trung căn phòng. Để cho Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm chính là, căn phòng này là một người ở. Có thể thấy được cái kia tiểu nhị báo giá thời điểm, là thuận miệng báo tiện nghi gian phòng, cũng thật không ngờ hắn sẽ ở.

Mạc Vô Kỵ tiến vào gian phòng liền đóng cửa lại, đồng thời gắn thẻ bài bế quan cấm quấy rầy. Vô luận như thế nào, trong ngắn hạn hắn chẳng những không có khả năng trở về Vấn Thiên Học Cung, thậm chí không có khả năng bị người quen thấy.

Vấn La Hào phi thuyền cực kỳ đúng giờ, Mạc Vô Kỵ đợi nửa canh giờ, Vấn La Hào phi thuyền hơi chấn động một chút, xông lên tận trời.

Phi thuyền rời đi Vấn Thiên Thành, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm. Chí ít không cần cùng lần trước như nhau, hắn còn không có lên truyền tống trận, đã bị Vô Ngân Kiếm Phái nhị trưởng lão Hứa Phi Ba đuổi tới Biên Thành.

Hắn quyết định mượn trước trợ này thời gian một tháng tu luyện tới Thác Mạch mười tầng rồi lại nói, một đống chồng chất linh thạch bị Mạc Vô Kỵ lấy ra chồng chất bên người.

Mở ra chín mươi chín nhánh mạch lạc sau đó, Mạc Vô Kỵ hấp thu linh khí thật giống như cự kình hút thủy bình thường giống nhau, nhanh chóng mà thô bạo.

Hắn một cái Thác Mạch cảnh tu sĩ, xuất ra một đống địa phẩm linh thạch tu luyện, hấp thu tốc độ lại nhanh như vậy, tốc độ tu luyện muốn không hài lòng đều không được.

Ngắn ngủi mấy ngày, Mạc Vô Kỵ liền xông phá Thác Mạch mười tầng hậu kỳ, tại bước lên thuyền ngày thứ mười, hắn không có bất kỳ trở ngại tu luyện đến Thác Mạch mười tầng viên mãn.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, Thác Mạch mười tầng viên mãn, tại trước khi Trúc Linh, hắn hắn là không cần tu luyện.

Đang ở Mạc Vô Kỵ muốn thu lên dư thừa linh thạch thì, hắn Thác Mạch mười tầng tu vi lần thứ hai buông lỏng, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ sợ thiếu chút nữa đứng lên.

Này không phải do hắn không sợ, hắn muốn không phải là Trúc Linh, coi như là muốn Trúc Linh, hắn cũng không cần hiện tại Trúc Linh. Hắn còn không có tìm được Thiên lạc hoa, làm sao Trúc Linh? Nếu là hiện tại Trúc Linh, vậy thì ý nghĩa hắn mất đi cơ hội mở một trăm nhánh mạch lạc.

Thế nhưng tu vi muốn đột phá cùng tu vi không cách nào đột phá đều không phải là Mạc Vô Kỵ có thể khống chế, tu vi của hắn tới rồi Thác

Mạch mười tầng sau đó, hùng hậu cường đại nguyên lực trực tiếp xé ra một cái cảnh giới mới. Tại đây mới cảnh giới bị giải khai là lúc, Mạc Vô Kỵ đơn giản bỏ qua một phần ý nghĩ, bắt đầu toàn lực hấp thu linh khí.

Nếu thượng thiên nhất định hắn không cách nào mở một trăm nhánh Linh Lạc, vậy thì Trúc Linh sao?.

Cảnh giới xông phá trong nháy mắt, càng thêm hùng hậu nguyên lực để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ hắn lên, lập tức hắn liền lần nữa cảm thấy không đúng. Đây vẫn như cũ không phải là Trúc Linh cảnh, mà là Thác Mạch cảnh tầng thứ mười một.

Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt trợn tròn mắt, hắn nghe nói qua Thác Mạch cảnh mười tầng, biết Thác Mạch cảnh tu luyện tới mười tầng, Trúc Linh cảnh tu luyện tới mười tầng, sau đó Thoát Phàm cảnh lại tu luyện đến tầng thứ mười liền có thể trùng kích Nhân Cực cảnh.

Thế nhưng hắn còn thật không có nghe nói qua Thác Mạch cảnh có tầng thứ mười một, đây là có chuyện gì?

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vẫn như cũ đang điên cuồng hấp thu linh khí, tu vi của hắn vẫn còn đang không ngừng kéo lên. Mạc Vô Kỵ dứt khoát cắn răng một cái, lần thứ hai chém ra một đống linh thạch, tiếp tục hấp thu linh khí tu luyện. Nếu không biết, vậy cứ tiếp tục tu luyện.

Lần thứ hai nửa tháng trôi qua, khi Mạc Vô Kỵ lại cảm giác được cảnh giới đến tột cùng thời điểm, hắn chút nào không ngoài suy đoán lại một lần nữa đột phá cảnh giới.

Thác Mạch cảnh tầng thứ mười hai...

Thực lực tiếp tục điên cuồng tăng lên, Mạc Vô Kỵ đã không còn lần đầu tiên hưng phấn, hắn đã chết lặng. Muốn thăng cấp liền thăng cấp đi thôi, lẽ nào ngươi còn có thể Thác Mạch cảnh vẫn thăng cấp xuống đi không được?

Nếu không phải trên người linh thạch đã tiêu hao hết tất, Mạc Vô Kỵ còn dự định tiếp tục tu luyện tiếp. Hắn liền muốn xem một chút, mình rốt cuộc có thể ở Thác Mạch cảnh tu luyện tới bao nhiêu tầng.

Từ khi tiến vào phi thuyền sau đó, Mạc Vô Kỵ sẽ không có đi ra ngoài qua. Mạc Vô Kỵ đoán chừng, hắn là còn có vài ngày, liền sắp đến Thất Lạc Thiên Khư.

Linh thạch tạp tuy rằng có thể tại trên phi thuyền đổi linh thạch, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn làm như vậy, hắn căn bản cũng không có dự định lộ diện. Còn có hơn hai mươi ngày, Mạc Vô Kỵ quyết định hay (vẫn, còn) là nghiên cứu Trữ Tinh Tử trận đạo. Thiên lạc hoa hình dạng, hắn đã tại lục địa linh thảo trông được qua. Về phần lục địa linh thảo quyển sách này, hắn bây giờ còn chưa dự định đi tốn thời gian xem.

Từ khi tại băng phong lại đem Trữ Tinh Tử đồ đạc sao chép xuống tới, hắn vẫn không có đi nghiên cứu qua.

Mạc Vô Kỵ là một cái dễ nghiên cứu đi vào người, vô luận là bất kỳ vật gì, chỉ cần hắn chăm chú đi nghiên cứu, hắn rất nhanh thì có thể chìm vào. Vô luận là ở địa cầu, hay là đang cái chỗ này.

Năm ngày thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ gần như là không có cảm giác gì. Thẳng đến trong phòng tiếng chuông reo lên, gian phòng cửa tự động mở ra thời điểm, hắn mới biết được Thất Lạc Thiên Khư đã đến.

Mạc Vô Kỵ ra khỏi phòng, thấy thành đàn người từ trên phi thuyền đi xuống, trong lòng âm thầm sợ hãi than cái này phi thuyền một chuyến (phải) kiếm bao nhiêu linh thạch?

Theo đoàn người đi ra phi thuyền, Mạc Vô Kỵ mới nhìn thấy nơi này hầu như tạo thành một cái không nhỏ lộ thiên thành thị. Hoặc là nói, là lộ thiên hội trường.

Bởi vì nơi này vừa có cao to nhiều tầng thương lâu, lại có một chút hàng vỉa hè chỗ. Mạc Vô Kỵ thậm chí còn thấy có người cầm bếp lò, tùy

tiện bãi một cái bãi, liền treo ra luyện khí thẻ bài.

Mạc Vô Kỵ đi vào cái này lộ thiên phường thị, phát hiện nơi này quả thực chính là một cái tạp hoá chợ. Chỉ có ngươi không nghĩ tới, ở chỗ này là không có không mua được.

Mạc Vô Kỵ lựa chọn một nhà cũng lớn đến không tính được cửa hàng đi vào, càng lớn thương lâu càng thấy được, hắn hiện tại muốn chính là không thấy được.

- Vị này, xin hỏi ngài cần gì? Chúng ta những thứ kia giá cả tiện nghi, hơn nữa hàng thật giá thật.

Cửa hàng tiểu nhị thoạt nhìn rất tuổi còn trẻ, nói chuyện khách khí lanh lợi. Theo Mạc Vô Kỵ, tên này tối đa bất quá Thác Mạch hậu kỳ mà thôi.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp không để mắt đến tiểu nhị câu nói kế tiếp hỏi:

- Ta yêu cầu Thất Lạc Thiên Khư hiện hữu địa đồ, còn cần Thất Lạc Thiên Khư giữa một phần linh vật sản xuất đại thể phương vị.

Tiểu nhị liền vội vàng nói:

- Thì ra anh là muốn đi Thất Lạc Thiên Khư a, không biết anh muốn mua tốt, hay là bình thường vậy.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ nói:

- Ta đương nhiên là muốn mua tốt.

Tiểu nhị thấp giọng nói:

- Anh đừng vội, cái chỗ này hết thảy cửa hàng bao gồm thương lâu bán ra địa đồ cũng là hàng đại đường. Nếu mà muốn mua tốt nhất địa đồ, còn có Thất Lạc Thiên Khư một phần quý hiếm linh vật đại thể phương vị tranh vẽ, chỉ có đi Thiên khư dưới đất thị trường giao dịch!

- Dưới đất thị trường giao dịch?

Mạc Vô Kỵ còn thật không biết.

Tiểu nhị càng là phóng thấp giọng nói:

- Dưới đất thị trường giao dịch là Đái gia địa bàn, phía trên này phường thị là Thiên khư minh địa bàn. Mọi người mỗi người việc buôn bán, không can thiệp chuyện của nhau. Bởi vì dưới đất thị trường giao dịch lượng người đi ít, cho nên Đái gia đi tinh phẩm lộ tuyến. Kém đồ đạc không cho phép vào xuống dưới đất thị trường giao dịch, chỉ có đồ tốt nhất mới có thể vào xuống dưới đất thị trường giao dịch. Đương nhiên, dưới đất thị trường giao dịch đồ đạc so với bên ngoài (phải) đắt rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cảm thán, quả nhiên là có người địa phương thì có giang hồ. Hắn giơ tay lên liền lấy ra một cái bình ngọc đưa cho này tiểu nhị:

- Trong này là 6 tấm Địa Nguyên đan, tính là của ngươi khổ cực phí, ngươi dẫn ta đi dưới đất thị trường giao dịch.

Tiểu nhị thấy Mạc Vô Kỵ vừa ra tay dĩ nhiên là 6 tấm Địa Nguyên đan, thiếu chút nữa tay run một cái lại đem bình ngọc rơi trên mặt đất. Hắn bất quá là dẫn đường mà thôi, dù cho nửa tấm Địa Nguyên đan đều nhiều lắm, mà cái này thoạt nhìn tầm thường hộ khách, cư nhiên vừa ra tay liền lấy ra 6 tấm, đây chính là tứ phẩm linh đan a.

Này không phải là giả chứ? Tiểu nhị nghĩ tới đây, nhanh chóng tay run run lại đem bình ngọc mở ra. Lập tức hắn liền biết, bình ngọc bên trong đan dược là thật. Hắn làm một cửa hàng tiểu nhị, há có thể không nhận ra thật giả đan dược đến.

- Này, này...

Lục tấm thực sự Địa Nguyên đan, tiểu nhị cũng có chút phát mộng. Bởi vì cảm thấy bán ra một bộ địa đồ tránh không tới bao nhiêu linh thạch, cho nên hắn mới muốn thông qua dẫn đường đến tránh một chút linh thạch, căn cứ kinh nghiệm của hắn, này so với mua địa đồ kiếm được nhiều. Thế nhưng lúc này báo, lại làm cho hắn hầu như không thể tin được, cái này cũng nhiều quá nhiều một chút.

Mạc Vô Kỵ mình chính là tứ phẩm Địa Đan Sư, 6 viên thuốc với hắn mà nói thật đúng là mưa bụi. Hắn cũng không phải giả vờ thoải mái, tiến vào Thất Lạc Thiên Khư sau đó, này tùy thời cũng là muốn mệnh địa phương. Cho này tiểu nhị 6 tấm hắn thấy không coi vào đâu tứ phẩm Địa Nguyên đan, tiểu nhị tuyệt đối sẽ không bẫy hắn. Chỉ cần này tiểu nhị dẫn hắn đi mua được chân chính địa đồ, hắn nói không chừng là có thể vì cái này bảo trụ một cái mạng nhỏ.

Quả nhiên này tiểu nhị một vỗ ngực:

- Anh yên tâm, ta nhất định mang gia đi tốt nhất cửa hàng, mua được rất vật có giá trị.

Tiểu nhị sành sỏi, Mạc Vô Kỵ vừa ra tay chính là lục viên thuốc, hắn tự nhiên hiểu rõ Mạc Vô Kỵ ý tứ.

...

Dưới đất thị trường giao dịch, Mạc Vô Kỵ tự nhiên hiểu. Cũng không phải thực sự dưới đất, mà là rất ít người biết, không ở trên mặt nổi giao dịch xưng là dưới đất giao dịch.

Tại Mạc Vô Kỵ bị này tiểu nhị chân chính mang tới dưới đất thị trường giao dịch thời điểm, hắn mới phát hiện mình thật đúng là hiểu trật. Nơi này dưới đất thị trường giao dịch, thật đúng là dưới đất.

Tại đây tiểu nhị dưới sự chỉ dẫn, Mạc Vô Kỵ từ một cái cực kỳ ẩn núp địa phương tiến vào dưới đất thị trường giao dịch.

Cái này chợ chí ít thành lập dưới đất hơn hai mươi trượng địa phương, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy người bên trong này tuyệt đối không ít. Về phần diện tích lớn bao nhiêu, căn bản là không nhìn ra. Bởi vì nơi này khắp nơi đều là lờ mờ ngọn đèn, coi như là dùng minh quang thạch chiếu sáng, cũng dường như cố ý che đậy một điểm hắn lên.

Về phần này minh quang thạch bố trí phát quang trận, Mạc Vô Kỵ càng là một cái cũng không có nhìn thấy.

Đông đảo giao dịch tu sĩ lui tới như nước chảy, cũng không có lớn tiếng tiếng động lớn xôn xao, mọi người hình như đều yên lặng tuân thủ một cái quy định, đó chính là len lén giao dịch, len lén rời đi.

Mạc Vô Kỵ chợt nhớ tới bịt tai trộm chuông cái từ ngữ này, cái từ ngữ này dùng ở chỗ này, đơn giản là quá chuẩn xác bất quá.

Tiểu nhị lao thẳng đến Mạc Vô Kỵ mang tới một cái ngọn đèn so với xung quanh đông đảo cửa hàng còn phải lờ mờ cửa hàng cửa vào, lúc này mới nhỏ giọng nói:

- Đây là đủ đàng hoàng cửa hàng, hắn trong cửa hàng đồ đạc đều là hàng thật giá thật. Gia ở chỗ này mua mua đồ, bảo đảm sẽ không lỗ.

- Cám ơn ngươi, ngươi bận rộn đi thôi.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ tiểu nhị vai nói.

- Được rồi.

Tiểu nhị thấy Mạc Vô Kỵ nhận đồng hắn dẫn đường, cũng là cao hứng trả lời một câu, rất nhanh thì biến mất tại trong bóng tối.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 169: Là Ẩn Thế Cao Nhân Hay Là Gian Trá

'Tề lão thực tiệm tạp hóa' mấy cái lờ mờ chữ viết, nếu không phải dụng tâm thật đúng là không nhìn ra.

Một người râu mép bẩn loạn lão giả đang vùi ở cửa hàng góc địa phương gõ lên cái gì, Mạc Vô Kỵ đi lúc tiến vào, hắn mang một cái đầu, nhếch miệng cười cười, lộ ra một ngụm răng đen.

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn bốn phía một cái, một phần không nhìn ra là linh khí hay là pháp khí đồ đạc lăng loạn treo trên vách tường, tại dưới ánh đèn lờ mờ càng là nhìn không rõ ràng lắm.

Ngoài ra, một cái có thật nhiều tủ bát cũ nát bên trong để mấy cái cũ bình sứ, cũng không biết bên trong là đan dược hay là vật gì.

Càng kỳ quái hơn chính là tại đây tủ bát tầng dưới chót nhất còn có mấy chục gốc cây linh thảo khô, linh thảo mặt trên dính đầy bụi đất, loại này linh thảo bảo tồn phương thức, hiển nhiên là đạp hư đồ đạc.

Mạc Vô Kỵ xoa xoa cái trán, hắn hoài nghi cái kia tiểu nhị đen tâm, thu hắn 6 tấm Địa Nguyên đan, dĩ nhiên đưa hắn mang tới cái chỗ này đến. Còn nói là cái gì đủ đàng hoàng (cửa hàng), đồ đạc rất hàng thật giá thật.

Lão giả lại hắc hắc cười nói:

- Tùy tiện nhìn xem, có cái gì vừa ý đồ đạc, ta cho ngươi giá cả ưu đãi.

Mạc Vô Kỵ rất là không nói gì, hắn lui một bước, đang ở thời điểm hắn muốn rời khỏi cái cửa hàng này, hắn bỗng nhiên cảm giác được có chút không đúng. Ánh mắt của hắn lại rơi vào tầng dưới chót nhất một đống linh thảo khô, hỗn loạn ở trong đó một đoạn như cỏ khô hấp dẫn hắn.

Vật kia rất quen thuộc, cho dù là khô, linh thảo khí tức hắn cũng có chút quen thuộc.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền nghĩ tới, đây là Ngọc Thiềm Tử Ngẫu cây con, trên người hắn có thật nhiều loại này.

Ngọc Thiềm Tử Ngẫu, đây chính là thất phẩm linh thảo, hơn nữa còn là thưa thớt thất phẩm linh thảo. Mạc Vô Kỵ biết hắn mặc dù có thể mở ra chín mươi chín nhánh mạch lạc, cố nhiên là hắn thuốc khai mạch nổi lên tác dụng. Nhưng nếu là không có Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tia, chỉ dùng Bảo Huyết Ngẫu tia, hắn còn có thể hay không một lần mở ra chín mươi chín nhánh mạch lạc?

Mạc Tuyết lục địa linh thảo ghi chép, Ngọc Thiềm Tử Ngẫu là điều kiện tốt nhất Linh Lạc khai thác cùng chữa trị Linh Dược. Đây là hết thảy tu sĩ đều khát cầu một loại bảo vật, mà ở chỗ này bị lão giả ném như rác rưởi bình thường giống nhau nhét vào ngăn tủ hạ tầng.

Mạc Vô Kỵ cố kiềm nén lại chính bản thân dùng thần niệm kiểm tra ý niệm trong đầu, nếu mà đây thật là Ngọc Thiềm Tử Ngẫu cây, vậy Tề lão này thực tuyệt đối không phải là người thành thật. Vạn nhất cảm thấy được hắn có thần niệm, vậy coi như không xong.

Hắn thu hồi rút đi bước chân, ánh mắt lần thứ hai tại bốn phía tra xét.

Qua một hồi lâu sau đó, hắn mới giả vờ do dự nói:

- Tề chưởng quỹ, ta muốn đi Thất Lạc Thiên Khư, bởi vì thực lực đi xuống, muốn mua một vài thứ tăng cơ hội sống. Thế nhưng ngươi nơi này, ta thật không phát hiện thứ tốt gì...

Tề lão thực đỡ lấy bản thân đầu gối, dường như có chút chật vật đứng lên, đối với Mạc Vô Kỵ lại là nhếch miệng cười hắc hắc, tiện tay từ rút ra một cái ngăn kéo. Ngăn kéo vừa rút ra, khắp nơi đều là bụi đất tràn ngập.

Tề lão thực liền không chút nào nhận ra, giơ tay lên từ bên trong ngăn kéo lấy ra một lọ đan dược nói:

- Này là lợi hại nhất Giải Độc Đan thuốc, Thất Lạc Thiên Khư khắp nơi đều là độc, chỉ có Giải Độc Đan dược của ta mới có thể cởi ra, giá cả hai mươi sáu vạn địa phẩm linh thạch.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, trên người của hắn Giải Độc Đan thuốc còn nhiều, hoa hai mươi sáu vạn địa phẩm linh thạch đi mua Giải Độc Đan, hắn lại không điên mất.

Đủ thành thật mà nói hết lại rút ra một người khác ngăn kéo, tiện tay rút ra một tờ giấy rách:

- Đây là ta nơi này lợi hại nhất đàn tấn công bùa chú, coi như là lại đối thủ lợi hại, bùa này cũng có thể phong tỏa hắn, giết chết hắn. Cái giá tiền này càng tiện nghi, chỉ cần ba mươi mốt vạn địa phẩm linh thạch...

Ba mươi mốt vạn địa phẩm linh thạch so với hai mươi sáu vạn là càng tiện nghi?

Thấy Tề lão thực còn (muốn) mở ra tiếp một cái ngăn kéo, Mạc Vô Kỵ vội vàng ngừng nói:

- Tề chưởng quỹ, Giải Độc Đan thuốc ta có, bùa chú ta sử dụng đến cũng không quen, ta muốn nhìn ngươi một chút nơi này có không có Thất Lạc Thiên Khư địa đồ. Hoặc là... Thất Lạc Thiên Khư giữa một phần trân quý linh vật sản xuất đại thể phương vị...

- Ta này nơi này cũng có, ngươi chờ một chút...

Tề lão thực không ngừng từ này cái tủ cũ kỹ rút ra từng cái một ngăn kéo kiểm tra.

Nếu mà không phải là Tề lão thực lại đem những thứ này ngăn kéo từng cái một rút ra, Mạc Vô Kỵ còn thật không biết cái này cũ nát tủ có nhiều ngăn kéo như vậy.

Vẫn rút bảy tám cái ngăn kéo, Tề lão thực mới tại bụi đất lấy ra một cái địa đồ bằng da cùng một quyển sách mỏng:

- Đây là Thất Lạc Thiên Khư lợi hại nhất địa đồ, ta khẳng định không có bất kỳ Thất Lạc Thiên Khư địa đồ so với cái này còn hoàn chỉnh, cái này sổ tay bên trong ghi lại Thất Lạc Thiên Khư các loại các dạng bảo vật sản xuất vị trí. Giá cả tiện nghi, chỉ cần...

Tề lão thực mỗi một món đồ đều là lợi hại nhất, Mạc Vô Kỵ sớm đã miễn dịch. Hắn không đợi Tề lão thực đem lời nói cho xong, liền cắt đứt nói:

- Tề chưởng quỹ, ta có thể hay không tùy tiện xem một cái?

Mạc Vô Kỵ nói lấy chỉ chỉ quyển kia mỏng sách, hắn muốn xem một chút mỏng sách bên trong có hay không Thiên lạc hoa. Với hắn mà nói, đi Thất Lạc Thiên Khư chủ yếu nhất vẫn là ngày lạc hoa.

Tề lão thực cười hắc hắc:

- Xem một cái cũng không phải không được, phía trước ta đồ đạc, ngươi nhất định phải mua như nhau, mới có thể xem một cái.

Mạc Vô Kỵ nhất thời không nói gì, tên này đâu là thành thật, đơn giản là lừa gạt lợi hại. Hắn thật sự là muốn xem một chút sách mỏng có hay không Thiên lạc hoa, không thể làm gì khác nói:

- Tề chưởng quỹ, trên người ta tuy rằng còn có một chút linh thạch, nhưng những linh thạch này đều muốn phải dùng để tu luyện dùng... Cái này, ta có thể hay không chỉ mua một quả Giải Độc Đan của ngươi?

Vừa rồi Tề lão thực báo giá đồ đạc, dường như chỉ có Giải Độc Đan tiện nghi nhất.

Tề lão thực cau mày suy nghĩ kỹ một hồi, lúc này mới lạnh mặt nói:

- Đã như vậy, vậy ngươi liền mua một quả Giải Độc Đan sao?, ta có thể cho ngươi xem một lần sách. Nhìn xem tại ngươi nghèo phân thượng, Giải Độc Đan giá cả ta cũng cho ngươi ưu đãi một điểm, chỉ cần 3 vạn địa phẩm linh thạch.

Giở mặt so với lật sách còn nhanh hơn.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm mắng lão già này, một lọ Giải Độc Đan bình thường giống nhau là mười hai tấm, tên này báo giá hai mươi sáu vạn, hiện tại một quả liền đòi hắn 3 vạn địa phẩm linh thạch. Tuy rằng hắn mua Giải Độc Đan mục đích chủ yếu không phải là Giải Độc Đan, mà là quyển sách kia, hắn hay vẫn cảm thấy trong lòng khó chịu.

Nếu không phải ở chỗ này thấy một gốc cây Ngọc Thiềm Tử Ngẫu cây, cảm thấy Tề đàng hoàng đồ đạc khả năng thật là đồ tốt, hắn khẳng định sớm xoay người rời đi.

- Được rồi, vậy thì 3 vạn địa phẩm linh thạch. Thế nhưng từ tục tĩu ta muốn nói ở phía trước, ta không phải là thật xem một cái, ít nhất phải để cho ta đơn giản mỗi trang giấy đều nhìn một chút.

Mạc Vô Kỵ lĩnh giáo lừa gạt, sớm nói. Thứ lời này cạm bẫy, hắn gặp nhiều hơn.

Tề lão thực kinh ngạc nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, tiểu tử này lợi hại a, bản thân cạm bẫy hắn cư nhiên đã hiểu:

- Không được, cho ngươi tối đa là lật 3 trang.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ quả nhiên, nếu mà không phải là đề nghị cái bẫy này, hắn khẳng định lại phải thua thiệt.

- Đã như vậy, đó chính là dẹp, ta đi nhà khác xem.

Mạc Vô Kỵ nói xong, xoay người rời đi. Hắn có chút hoài nghi, này cây Ngọc Thiềm Tử Ngẫu cây, có đúng hay không tên này lưu lại một cái bẫy. Còn có phòng này khắp nơi đều là bụi đất đầy đất, có đúng hay không tên này cố làm ra vẻ huyền bí, làm cho cùng ẩn thế cao nhân bình thường giống nhau, thông qua loại thủ đoạn này hấp dẫn hiểu công việc người.

Nhưng vậy cũng không giống a, nếu không phải hắn chiếm được Ngọc Thiềm Tử Ngẫu, hắn căn bản là không nhìn ra đó là Ngọc Thiềm Tử Ngẫu cây.

- Được rồi, cho ngươi lật 5 trang, nếu mà còn không đồng ý vậy thì mời liền sao?.

Tề lão thực gọi lại Mạc Vô Kỵ.

Có lẽ tên này thật là cao nhân, có chút tiền bối đại năng giả liền thích một bộ này. Ôm may mắn tâm lý Mạc Vô Kỵ có chút không cam lòng lấy ra linh thạch tạp, trước thanh toán 3 vạn địa phẩm linh thạch, mua mua về rồi một quả đen thui đan dược, cái chai đựng cũng không có một cái.

Cũng may Mạc Vô Kỵ không thèm để ý, hắn tiện tay liền đem Giải Độc Đan ném vào túi trữ vật, sau đó không kịp chờ đợi đi bắt quyển kia mỏng sách.

- Nhớ kỹ, năm trang, thế nhưng ngươi không có khả năng dừng lại chỉ chốc lát...

Tề lão thực dặn dò Mạc Vô Kỵ một tiếng, sau đó hai mắt liền nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ tay, rất sợ Mạc Vô Kỵ không nghe hắn, lật thêm một lần.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút sách mỏng, tối đa bất quá 6 bảy trang mà thôi, lật xem năm trang, chẳng khác nào đem giữa đại bộ phận đồ đạc đều xem.

Trang thứ nhất cùng trang thứ hai hắn không xem, hắn muốn tìm Thiên lạc hoa khẳng định không phải là thông thường đồ đạc, không phải là thông thường đồ đạc, này cũng sẽ không ở phía trước.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp lật ra trang thứ ba, phong vẫn trúc, tử đường quả, minh hồn tinh...

Các loại hình thù kỳ quái bảo vật viết đầy hai trang, những bảo vật này rất nhiều Mạc Vô Kỵ liên nghe đều chưa từng nghe qua. Nhưng chỉ cần là viết đi lên, đều không ngoại lệ đều cặn kẽ đánh dấu tại Thất Lạc Thiên Khư đại thể phương vị. Trên thực tế, Mạc Vô Kỵ muốn chính là vật tương tự. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ lòng tin tăng nhiều, bộc phát tin tưởng lão nhân này chính là giả trang heo ăn hổ.

Lật ra thứ tư trang, thứ năm trang... Mạc Vô Kỵ vẫn không có thấy Thiên lạc hoa.

Thứ sáu trang bị Mạc Vô Kỵ mở ra, nếu mà một trang này cùng trang kế tiếp hắn vẫn còn là nhìn không thấy Thiên lạc hoa, vậy hắn có muốn hay không bên này tập phải đánh một cái dấu hỏi. Bởi vì không cần hỏi, hắn cũng biết Tề lão thực những thứ kia sẽ không tiện nghi.

Thế nhưng tại thứ sáu trang mở ra trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy Thiên lạc hoa. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ trải qua chuyện nhiều lắm, hắn thật đúng là nhịn không được muốn kích động.

Cả sống lại, mở mạch lạc, biết Vô Lượng Tục Hồn Hoa những thứ này càng thêm ngạc nhiên mừng rỡ sự tình hắn đều trải qua, điểm ấy nho nhỏ kích động, hắn vẫn còn là có thể nắm chặt.

Một khi kích động, dù cho rất nhỏ ba động, cũng có thể làm cho đối diện cái này lừa gạt Tề lão thực biết. Chỉ cần Tề lão thực đã biết mục đích của hắn, nhất định phải mang giá cả lên cao. Coi như là không mang giá cả cao, hắn cũng không muốn để cho Tề lão thực biết hắn muốn muốn cái gì. Vô luận Tề lão thực có đúng hay không giả trang heo ăn hổ, hắn muốn linh thạch thế nhưng hàng thật giá thật lợi hại.

Đáng tiếc Thiên lạc hoa đánh dấu địa phương quá mức phức tạp, tay hắn lại không thể đứng ở một trang này, cộng thêm hắn không nghĩ tại trước mặt Tề lão thực vận dụng thần niệm, cũng chỉ có thể vội vã quét liếc mắt mà thôi.

Mang theo một loại người khác hầu như không nhìn ra thất vọng tâm tình Mạc Vô Kỵ lật ra thứ bảy trang...

Mạc Vô Kỵ khẳng định, người khác không nhìn ra thất vọng của hắn, Tề lão thực khẳng định có thể nhìn ra.

Thứ bảy trang vừa mới mở ra, tiểu nhị trước mang Mạc Vô Kỵ đi tới Tề lão thực cửa hàng lại một lần nữa vội vã chạy tới, hắn đứng ở Tề đàng hoàng cửa hàng cửa vào thấy Mạc Vô Kỵ vẫn chưa đi, vội vàng đối với Mạc Vô Kỵ làm một cái hơi lộ ra lo lắng ánh mắt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 170: Tề Lão Thực Tính Toán

Mạc Vô Kỵ khẳng định tiểu nhị này có chuyện gì, nếu không, sẽ không vội vã như vậy chạy tới đối với hắn làm một cái ánh mắt.

Đem sách mỏng cầm trong tay đẩy một cái, Mạc Vô Kỵ áy náy nói:

- Tề chưởng quỹ, cái này đối với ta tác dụng không phải là rất lớn, ta phải đi địa phương khác xem, cảm tạ...

- Đừng nóng vội a, ngươi còn có hai trang không có xem đâu nè, nói không chừng vật ngươi cần tại đệ nhất hoặc là trang thứ hai...

Chính như Mạc Vô Kỵ dự liệu bình thường giống nhau, Tề lão thực thoạt nhìn tựa hồ đối với sinh ý cũng không lấy chặt, nhưng Mạc Vô Kỵ một khi còn muốn chạy, hắn cũng có chút nóng nảy.

Mạc Vô Kỵ chỉ hơi trầm ngâm nói:

- Tề chưởng quỹ, nói thật ra, vật của ngươi giá cả rất cao...

- Địa đồ cộng thêm này linh vật tập, tổng cộng chỉ cần ngươi năm vạn địa phẩm linh thạch...

Tề lão thực nhanh chóng nói, lần này Mạc Vô Kỵ thậm chí có thể nghe được hắn lo lắng tiếng tim đập.

Mạc Vô Kỵ phát hiện cửa vào tiểu nhị kia vừa lo lắng đối với hắn làm một ánh mắt, hắn bộc phát nghi hoặc, tới cùng là chuyện gì.

- Hai vạn địa phẩm linh thạch, muốn bán, ta lập tức trả linh thạch, không bán ta liền đi.

Mạc Vô Kỵ nhìn như có chút không nhịn được nói.

Có lẽ là tiểu nhị kia giúp Mạc Vô Kỵ, Tề lão thực cũng nhìn thấy tiểu nhị kia, hắn nhe lấy răng đen lại đem hai món khác nhét vào Mạc Vô Kỵ trong tay:

- Bán, thế nào không bán...

Mạc Vô Kỵ xuất ra linh thạch tạp thanh toán sau đó, tùy ý lại đem hai món đồ ném vào túi trữ vật, xoay người rời đi.

Mạc Vô Kỵ vừa mới đi ra ngoài, Tề lão thực nho nhỏ tiệm tạp hóa phía sau liền chi nha hé ra một đạo khe hở, một người nữ tử mặc áo xám đi ra.

- Thế nào, vừa rồi tiểu tử kia tới cùng muốn muốn cái gì? Có đúng hay không muốn tìm Thiên Lạc Hoa?

Nữ tử vừa ra đến liền ổn định.

Tề lão thực một hé miệng đầy răng đen:

- Có đúng hay không muốn Thiên Lạc Hoa ta không là phi thường xác định, tiểu tử này quá khôn khéo. Cuối cùng vẫn là ta cố ý làm ra sinh ý không làm được dáng vẻ khẩn trương, mới thử ra hắn khả năng thật yêu cầu một loại đồ đạc trong đó, có rất lớn có thể là Thiên Lạc Hoa. Bất quá, cũng có một loại khả năng, hắn thực sự là trong lúc vô ý mua.

- Phi!

Nữ tử một búng nước miếng liền nôn ở tại trên đầu Tề Lão Thực:

- Ngu ngốc, hắn lật tới thứ sáu trang thời điểm, tâm tình rõ ràng có chút hơi ba động, lão nương nghe đều đã hiểu, ngươi cái lão già ngu ngốc. Trong lúc vô ý mua, sẽ bỏ ra hai vạn địa phẩm linh thạch?

Tề lão thực hắc hắc cười theo nói:

- Đây nhất định là một kẻ giàu không thiếu linh thạch, trên người hắn có một loại che lấp linh vận khí tức bảo vật, bản thân có loại bảo vật này, ngươi nói hắn có thể thiếu khuyết linh thạch sao?

Nữ tử trầm mặc xuống, nếu mà vừa rồi nhân thân này thật sự có che lấp linh vận khí tức bảo vật, vậy còn thật không phải là thiếu khuyết linh thạch.

Sau một lúc lâu, nữ tử mới hỏi:

- Hắn cầm đi đồ đạc đều làm ấn ký sao??

- Nơi này yên tâm, đồ đạc đều làm xong ấn ký. Nếu không, một quả Tịch Đề Đan chẳng phải là công cốc. Chỉ cần hắn đi chỗ đó, liền nhất định sẽ dùng Tịch Đề Đan. Chỉ cần dùng một lát Tịch Đề Đan, ta là có thể biết.

Tề lão thực đắc ý nói.

...

- Ngươi giới thiệu Tề lão này thực thật sự là tuyệt không thành thật, vật của hắn quá mắc.

Mạc Vô Kỵ vừa đi ra khỏi Tề lão thực cửa hàng, liền nói với tiểu nhị chờ ở bên ngoài.

Tuy rằng hắn rất hài lòng mua được Thiên Lạc Hoa địa đồ, nhưng giá cả kia quả thực có thể nói là giá trên trời.

Tiểu nhị liền vội vàng nói:

- Tề Lão Thực đồ đạc tuy rằng đắt, thật là vật có giá trị a. Ta cái khác không biết, ta đã từng liền giới thiệu qua một cái hộ khách đi Tề lão thực trong tiệm mua một quyển linh vật phân bố sổ tay, kết quả cái kia hộ khách phi thường hài lòng, hắn còn cố ý tưởng thưởng ta, nói ta bik làm việc.

Nghe được câu này, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có rồi một loại rất cảm giác kỳ quái, có một loại không giải thích được đồ đạc dường như phải bắt được, lại không bắt được bình thường giống nhau.

- Được rồi, ngươi đến tìm ta có chuyện? Vội vã như vậy?

Mạc Vô Kỵ đột nhiên nhớ lại này tiểu nhị vì sao phải vội vã tới tìm hắn?

Tiểu nhị cũng nhớ lại chính bản thân tới mục đích, mau chóng đem Mạc Vô Kỵ kéo qua một bên nhỏ giọng nói:

- Bằng hữu, ta vừa rồi ở bên ngoài thấy một cái lệnh truy nã, người của phía trên bức họa mơ hồ cùng ngươi có chút giống nhau...

Mạc Vô Kỵ trong lòng lộp bộp một cái, hắn đoán được Vấn Thiên Học Cung sẽ có người hoài nghi hắn giết chết Kim Cửu Chấn, nhưng không có đoán được hắn lệnh truy nã gặp phải nhanh như vậy. Hắn chân trước vừa tới Thất Lạc Thiên Khư, phía sau lệnh truy nã liền đuổi tới. Có lẽ này lệnh truy nã không chỉ là tại Thất Lạc Thiên Khư, phỏng chừng những thành thị hắn đó khả năng đi, đều dán loại này lệnh truy nã.

Kim Cửu Chấn này ngược lại không có chém gió, đích thật là đạo môn nhân vật trọng yếu. Đạo môn tại Vấn Thiên Học Cung tuyệt đối là môn thứ nhất, địa vị ở Đan Tháp, bên trên kiếm hồ.

- Tiền bối, ta mang ngươi từ cánh cửa sau đi ra ngoài.

Tiểu nhị nhỏ giọng nói.

- Tốt, đa tạ ngươi.

Mạc Vô Kỵ biết này tiểu nhị có thể làm ra loại này báo tin cử động, ngoại trừ muốn tại từ hắn nơi này đạt được một phần thù lao ra, trọng yếu hơn là, chính bản thân trước cho 6 tấm Địa Nguyên đan nổi lên tác dụng. Quả nhiên là có nguyên nhân thì có quả, dù cho kết giao một cái

bé nhỏ không đáng kể tiểu nhị, cũng có thể đối với hắn có trợ giúp cực lớn.

Tiểu nhị mang theo Mạc Vô Kỵ dưới đất giao dịch nơi bảy chuyển bát vòng vo hơn mười vòng, lúc này mới chỉ vào một cái lối đi nói với Mạc Vô Kỵ:

- Tiền bối từ nơi này đi tới chính là Thất Lạc Thiên Khư thị trường giao dịch bên ngoài, ta không có khả năng bồi tiền bối cùng đi, ta (phải) từ đường cũ trở về.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái bình ngọc đưa cho này tiểu nhị:

- Cái này liền tặng cho ngươi, cảm tạ ngươi dẫn đường.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ cấp tốc tiến vào này cái lối đi, rất nhanh thì biến mất. Thần niệm của hắn sớm đã đảo qua phía trước, xác nhận tiểu nhị không có lừa gạt hắn, nơi này thật là rời đi dưới đất thị trường giao dịch thông đạo.

Rời đi dưới đất thị trường giao dịch, Mạc Vô Kỵ không có lại về náo nhiệt phồn hoa ngày khư phường thị, mà là nhận thức đúng một cái phương hướng, một đường cấp bách chạy tới.

Một đường chạy trốn đồng thời, hắn mở ra địa đồ từ Tề lão thực nơi đó mua mua được.

Nửa ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ ngừng lại. Tại hắn trước mặt là một mảnh hoang vu, căn bản nhìn không thấy giới hạn sa mạc. Dựa theo địa đồ biểu hiện, tiến vào sa mạc, chẳng khác nào tiến vào Thất Lạc Thiên Khư phạm vi.

Mạc Vô Kỵ thu hồi địa đồ, hắn đã phát hiện mình không có mang nước. Bất quá nghĩ đến hắn là Thác Mạch mười hai tầng, cuối cùng không đến mức tại trong sa mạc chết khát sao?.

Có người phát lệnh truy nã hắn, tìm khắp đến Thất Lạc Thiên Khư tới rồi, hắn khẳng định không có khả năng trở về tìm nước.

Mạc Vô Kỵ đơn giản trực tiếp bước vào sa mạc, rất nhanh thì biến mất tại từ từ cát vàng.

...

Khoảng cách Thất Lạc Thiên Khư ngoài mấy nghìn vạn dặm Vấn Thiên Học Cung đạo môn trong đại điện, đạo môn trưởng lão Kim Ngọc sắc mặt cực kỳ khó coi. Hắn coi trọng nhất cùng tộc tử tôn Kim Cửu Chấn dĩ nhiên bị người giết, còn là ở đường xá từ Vấn Thiên Học Cung đến Vấn Thiên Thành bị người giết.

Điều này làm cho hắn làm sao không phẫn nộ? Phải biết rằng Kim Cửu Chấn là hắn hồi tộc cố ý mang tới Vấn Thiên Học Cung.

- Giết cửu chấn nhất định là người trong chúng ta Vấn Thiên Học Cung, nơi khác người sẽ không ở nơi đó động thủ, đồng thời cũng không có lá gan động thủ. Ta hi vọng có thể tra rõ Vấn Thiên Học Cung Trúc Linh cảnh bên trên hết thảy tu sĩ, còn xin đạo chủ hỗ trợ ta.

Kim Ngọc ôm quyền đối với ngồi ở chủ vị một người không râu nam tử ôm quyền nói, ngôn từ cực kỳ kiên quyết.

Nam tử chính là Vấn Thiên Học Cung đạo môn đạo chủ Khuất Giang Nguyên, hắn và Đan Tháp Linh Lung bà bà bất đồng, Đan Tháp các vị Đan Sư người nào cũng không quản được người nào. Mà đạo môn đạo chủ, lại là cả Vấn Thiên Học Cung đạo môn đệ nhất nhân.

Khuất Giang Nguyên nhìn một chút chung quanh trưởng lão, lúc này không ai đứng ra giúp Kim Ngọc nói chuyện. Bởi vì Kim Ngọc cái kia cùng tộc tử tôn thật sự là quá mức ương ngạnh một phần, ỷ vào Kim Ngọc chỗ dựa, chính bản thân Linh Căn tư chất cường đại, tại Vấn Thiên Học Cung chính là một cái đi ngang tồn tại.

Người như thế một khi đi ra ngoài, sớm muộn sẽ phải thua thiệt. Không nghĩ tới, bây giờ còn chưa có đi ra ngoài, đã bị giết.

Thấy không ai đứng ra nói chuyện, Khuất Giang Nguyên không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ nói:

- Chuyện này viện trưởng khẳng định sẽ không đồng ý, Kim Cửu Chấn Linh Căn cho dù tốt, cũng bất quá là một cái Thác Mạch cảnh đệ tử mà thôi. Ta Vấn Thiên Học Cung thiên tài như mây, nếu là Kim trưởng lão cảm thấy không được, ta cũng là có thể giúp ngươi đại hỏi một chút.

- Kim huynh, lẽ nào ngươi không có ở trong túi đựng đồ của Kim Cửu Chấn lưu lại ấn ký?

Ngồi Kim Ngọc bên cạnh một người nữ tu nghi ngờ hỏi.

Kim Ngọc thở dài nói:

- Ta há có thể không làm ký hiệu? Chẳng những là túi trữ vật, chính là cửu chấn linh thạch, đan dược, pháp bảo, ta đều làm ký hiệu. Cơ mà người này nhất định là một cái kẻ điên, mấy thứ này hắn một điểm cũng không có lấy.

Kỳ thực hắn há có thể không biết lời nói mới rồi, đạo chủ là nhất định sẽ không đồng ý. Coi như là đạo chủ đồng ý, viện trưởng cũng sẽ không đồng ý. Tra toàn bộ Vấn Thiên Học Cung? Hắn Kim Ngọc mặt mũi còn không có lớn như vậy. Hắn nói vừa rồi cái kia nói, chỉ là vì phía sau yêu cầu chăn đệm mà thôi.

- Đạo chủ, vậy ta hi vọng có thể dùng Vấn Thiên Học Cung danh nghĩa tuyên bố một cái lệnh truy nã...

Trả lời xong mới vừa vấn đề, Kim Ngọc nói lần nữa. Những lời này, mới đúng là hắn muốn nói.

Khuất Giang Nguyên nghi ngờ hỏi:

- Ngươi biết là ai giết?

Kim Ngọc lắc đầu:

- Hiện tại ta còn không biết, nhưng ở trước khi cửu chấn bị giết, hắn và ngoại môn ngọn núi một cái đệ tử có xung đột. Sau đó, cửu chấn cùng hắn hai tên hộ vệ liền ở bên ngoài bị người giết, cái kia ngoại môn ngọn núi đệ tử lại vừa lúc rời đi Vấn Thiên Học Cung.

Về phần hắn điều tra đến Kim Cửu Chấn từng phái người tại Mạc Vô Kỵ nơi ở chặn lại Mạc Vô Kỵ sự tình, hắn là sẽ không nói. Loại chuyện này mặt ngầm có thể, không có khả năng lấy ra nói.

- Nga, ngoại môn ngọn núi đệ tử này tu vi rất cao? Hắn tên gọi là gì?

Khuất Giang Nguyên động dung hỏi.

Kim Ngọc không thể làm gì khác nói:

- Gọi Mạc Vô Kỵ, vừa mới gia nhập Vấn Thiên Học Cung ngoại môn không có bao nhiêu lâu. Về phần tu vi của hắn, cũng chưa tính là rất cao, hắn là tại Thác Mạch viên mãn sao?.

Trên thực tế Kim Ngọc cũng rất là buồn bực, hắn điều tra qua Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đích thật là Thác Mạch cảnh, hắn cũng không có tìm được Mạc Vô Kỵ bất luận cái gì Trúc Linh tin tức. Có thể thấy được Mạc Vô Kỵ là thật không có Trúc Linh, một cái không có Trúc Linh con kiến hôi giết hai cái Trúc Linh trung kỳ cùng một cái Thác Mạch chín tầng, hắn có thể không buồn bực sao?

- Ha ha, Kim trưởng lão, ngươi có đúng hay không tức giận hồ đồ? Ngoại môn ngọn núi một cái Thác Mạch cảnh tu sĩ, giết hai cái Trúc Linh cảnh, còn ngươi đệ tử Kim Cửu Chấn đã ở Thác Mạch chín tầng sao?? Ngươi ngược lại nói cho ta biết, tu sĩ này làm sao làm được?

Một người đạo môn trưởng lão cùng Kim Ngọc vốn là không hợp nhãn không chút do dự ra phản kích.

Nếu không phải đạo môn trọng yếu nội môn đệ tử bị giết, hắn nhất thiết phải lại đây, hắn thật đúng là lười đến nghị luận loại này chuyện nhàm chán.

Kim Ngọc lạnh mặt nói:

- Ai biết hắn có đc giúp đỡ hay không.

Nói xong, Kim Ngọc lần thứ hai liền ôm quyền:

- Đạo chủ, ta chỉ là muốn lại đem người này bắt trở lại ngay mặt hỏi hỏi rõ mà thôi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 171: Tề Lão Thực Sai Sót

Khuất Giang Nguyên ra cắt đứt hai người tranh luận:

- Kim trưởng lão, loại chuyện này không có khả năng xác định, còn chưa nên dùng Vấn Thiên Học Cung danh nghĩa truy nã, thậm chí không nên dùng đạo môn danh nghĩa. Cho dù là một cái ngoại môn đệ tử đi ra ngoài thử luyện, tại chưa có xác định tình huống, cũng không có thể dùng phát lệnh truy nã phương thức đưa hắn bắt trở lại.

Kim Ngọc trong lòng thầm hận, coi như là không thể dùng Vấn Thiên Học Cung danh nghĩa, hắn cũng muốn đem cái này ngoại môn đệ tử phát lệnh truy nã trở về. Dám ở truyền công trong đại điện chiếm giữ chỗ cửu chấn nghe giảng bài vị, chỉ một điểm này hắn liền sẽ không bỏ qua chỉ là một cái ngoại môn đệ tử.

- Cứ như vậy tản sao?.

Tại biết chỉ liên quan đến một cái ngoại môn đệ tử sự tình, Khuất Giang Nguyên cũng không có hứng thú nhiều lời. Kim Ngọc lòng dạ chật hẹp, lại cực kỳ bao che khuyết điểm, muốn để cho hắn không truy cứu chuyện này đó là không có khả năng.

Đạo môn thiên tài đệ tử cũng không phải là Kim Cửu Chấn một cái, huống hồ cái kia Kim Cửu Chấn hắn vốn là không thích lắm, chết thì chết.

...

Mạc Vô Kỵ tiến vào sa mạc sau đó, lúc này mới hoàn toàn yên lòng, trừ phi hắn đi ra ngoài, muốn tại đây vô biên vô hạn Thất Lạc Thiên Khư

tìm được hắn, cũng đừng nghĩ.

Lần này ngược lại đa tạ cái kia tiểu nhị, nếu không phải cái kia tiểu nhị chào hỏi, hắn rất có thể chui vào trong lưới người khác.

Tiểu nhị kia giới thiệu Tề lão thực, đòi linh thạch lợi hại một chút, ngược lại thật là có hàng, cư nhiên để cho hắn một lần tìm được Thiên Lạc Hoa. Xem ra cái kia tiểu nhị không phải là lần đầu tiên người tiến cử đến nơi đó, thế mới biết Tề lão thực có thứ tốt...

Nghĩ đến cái chỗ này, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên ý nghĩ một thanh, trước cùng tiểu nhị kia lúc nói chuyện có một loại cái gì cũng bị bắt (nắm), đi thủy chung không có manh mối đồ đạc trở nên rõ ràng lên.

Tiểu nhị kia hiển nhiên không phải là lần đầu tiên người tiến cử đến chỗ đó, hơn nữa Tề lão thực lấy ra đồ đạc đều là hàng thật giá thật đồ đạc. Đã như vậy, hắn khẳng định không phải là người thứ nhất từ Tề lão thực nơi đó mua địa đồ.

Tề Lão Thực địa đồ đắt như vậy, bán ra qua nhiều lần như vậy, vì sao đến bây giờ còn không có bị tiết lộ ra ngoài? Không muốn nói người khác, coi như là chính hắn, rời đi Thất Lạc Thiên Khư thời điểm, cũng sẽ lại đem Tề Lão Thực địa đồ cho người quen, hoặc là bán cho thương lâu. Tìm tốn nhiều linh thạch như vậy, cũng không thể dùng một lần coi như xong đi?

Trên thực tế, từ tiểu nhị kia mà nói, Mạc Vô Kỵ đã hiểu Tề Lão Thực địa đồ là phần độc nhất.

Nghĩ đến vấn đề này, Mạc Vô Kỵ theo bản năng rùng mình một cái.

Bởi vì chuyện đã rất rõ ràng, đệ nhất khả năng người mua Tề lão thực địa tranh vẽ toàn bộ vẫn ở tại thất lạc hoang vực. Nếu là loại tình huống này vậy chỉ có một loại khả năng, Tề Lão Thực trên bản đồ này bảo vật chỗ chỗ đều cực kỳ nguy hiểm, đi rất khó còn sống.

Thứ hai khả năng đó chính là người mua Tề lão thực địa tranh vẽ ở thất lạc hoang vực thực sự thu được thứ tốt, nhưng là bọn hắn lúc đi ra, đều biến mất. Vì sao biến mất? Này cũng là bởi vì Tề lão thực.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ không còn có tâm tình tiếp tục chạy trốn đi xuống, hắn lập tức tìm được một chỗ cát đá chồng chất, đơn giản đào một cái động liền nấp đi vào.

Mạc Vô Kỵ là trước tiên lại đem Tề Lão Thực địa đồ đem ra, thần niệm của hắn bắt đầu ghi nhớ địa đồ. Sau nửa canh giờ, địa đồ toàn bộ khắc tại trong đầu Mạc Vô Kỵ. Hắn lần thứ hai lấy ra quyển kia ghi chép các loại bảo vật sách mỏng, lại tốn sắp tới nửa canh giờ đem hoàn toàn ghi chép xuống.

Sau đó Mạc Vô Kỵ thần niệm quét bản đồ và sách mỏng, nhìn hồi lâu, hắn chính là không có tìm được bất luận cái gì ký hiệu.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ bỏ xuống hai thứ đồ này, hắn đối với thần niệm chỉ biết là đơn giản nhất vận dụng. Cũng không có tu luyện thần niệm công pháp, muốn cho hắn lợi dụng bản thân thần niệm đi kiểm tra người khác làm ký hiệu, thật sự là quá khó khăn.

Hai thứ đồ này hôm nay tại Mạc Vô Kỵ trong tay chính là hỏa cầu phỏng tay, hắn phải nghĩ biện pháp vứt bỏ, hay nhất còn chưa phải là chôn ở một cái địa phương cố định.

Không đúng, hắn còn mua một quả màu đen Giải Độc Đan.

Mạc Vô Kỵ mau chóng đem Giải Độc Đan từ trong túi đựng đồ lấy ra ngoài, trước mua viên thuốc này, Mạc Vô Kỵ còn không có nhìn kỹ. Hiện tại đan dược này phóng ở trong tay hắn, hắn mới nhìn ra đến viên thuốc này không đơn giản.

Bản thân hắn chính là một cái Luyện Đan Sư, trong tay hắn viên thuốc này rất tròn nhất thể, nhìn không thấy nửa điểm cái khác màu sắc

vết tích, điều này nói rõ Luyện Đan Sư luyện chế viên thuốc này rất mạnh.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận lại đem đan dược đưa đến cái mũi ngửi một cái, một cổ vô cùng nhạt mùi tanh truyền đến, Mạc Vô Kỵ trong lòng máy động.

Đan dược này hắn nghĩ tới, thật đúng là một quả rất giỏi đan dược. Nếu là luận giá trị, viên thuốc này sợ rằng còn không chỉ 3 vạn địa phẩm linh thạch.

Tại Vô Tự Đan Thư giới thiệu thất phẩm đan dược thời điểm, cũng đã nói loại đan dược này, kêu Tịch Đề Đan. Tịch Đề Đan rất khó luyện chế, liền là một loại Giải Độc Đan. Bất quá Tịch Đề Đan giải không phải là thông thường độc, mà là một loại thần kinh trúng độc.

Có thể nói loại đan dược này giá trị so với lúc trước Ân Thiển Nhân dùng sơ cấp sinh cơ đan cao cấp hơn nhiều hơn.

Như vậy một viên thuốc muốn cho Mạc Vô Kỵ ném xuống, hắn thật đúng là luyến tiếc. Thế nhưng không ném xuống, hắn lại không dám giữ ở bên người. Cái kia Tề lão thực có chút đáng sợ, hắn thực sự không muốn để lại Tề Lão Thực bất kỳ vật gì bên người.

Mạc Vô Kỵ tự hỏi luôn mãi, có nên ném xuống. Ngoại trừ viên thuốc này là thật rất trân quý bên ngoài, còn có một cái chính là Thất Lạc Thiên Khư thế nhưng chỗ nguy hiểm nhất, vạn nhất thần kinh trúng độc làm sao bây giờ?

Hay là tra xét một chút, chính bản thân có thần niệm, sẽ không sợ tra không ra viên thuốc này vấn đề. Đương nhiên, nếu là thật tra không xảy ra vấn đề, hắn vẫn còn là (phải) vứt bỏ viên thuốc này. Thần kinh trúng độc, cuối cùng tốt hơn so với vẫn bị một cường giả nắm trong tay hành tung, sau cùng rơi vào một cường giả trong tay.

Mạc Vô Kỵ lại đem một lọ Hộ Hồn Địa Hà Đan phóng bên người, thần niệm chậm rãi từ trong tay Tịch Đề Đan tầng ngoài một chút thấm vào.

Thần niệm của hắn gần như là lại đem viên thuốc này phân tử đều mở ra tới kiểm tra, đây là Mạc Vô Kỵ kế một lần kia tại tinh luyện thất phẩm Ngọc Thiềm Tử Ngẫu sau đó, lần thứ hai điên cuồng như vậy tiêu hao thần niệm.

Loại này thần niệm kiểm tra, hầu như muốn đem Mạc Vô Kỵ toàn bộ đại não đều đè ép làm thịt, nhưng Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ liều mạng thôi động thần niệm chậm rãi thẩm thấu trong tay Tịch Đề Đan.

Chỉ cần tìm được Tịch Đề Đan dị thường, hắn rất có thể sống thêm một lần mạng nhỏ.

Thời gian từng giờ trôi qua, Mạc Vô Kỵ sắc mặt bộc phát tái nhợt, thái dương mồ hôi hột chậm rãi trơn rơi xuống. Một lọ Hộ Hồn Địa Hà Đan bị hắn dùng hết phân nửa, thế nhưng Tịch Đề Đan hắn còn không có kiểm tra hết.

Kiên trì nữa một hồi, Mạc Vô Kỵ cắn răng một bên vì mình bơm hơi, một bên lại lấy ra một quả Hộ Hồn Địa Hà Đan.

Lại là nửa nén hương đi qua, đang ở Mạc Vô Kỵ muốn buông tha thời điểm, thần niệm của hắn đột nhiên đụng phải một cổ mịt mờ lực lượng.

Chính là cái này, Mạc Vô Kỵ kích động nắm chặt song quyền lần thứ hai nuốt vào một quả Hộ Hồn Địa Hà Đan, đồng thời thần niệm cẩn thận đi vòng qua này dòng mịt mờ lực lượng tỉ mỉ quan sát. Một lát sau, Mạc Vô Kỵ tìm được này dòng mịt mờ lực lượng là vài đạo phiền phức văn lộ, văn lộ bên trong bám vào đồ đạc Mạc Vô Kỵ không dám đi đụng vào.

Nếu mà thực lực của hắn cao, hắn hoàn toàn có thể dùng thần niệm lại đem này văn lộ kể cả bên trong bám vào đồ đạc toàn bộ cắt mà đan

dược không tổn hao gì.

Nhưng bây giờ thực lực của Mạc Vô Kỵ quá kém, hắn chỉ có thể dùng rất đất biện pháp, lại đem đan dược phá vỡ, sau đó cẩn thận lại đem đựng này phiền phức văn lộ lực lượng một miếng nhỏ đan dược đào đi.

Như vậy dĩ nhiên sẽ làm đan dược dược hiệu tổn thất không ít, bất quá so với lại đem đan dược vứt bỏ, vậy không biết tốt gấp bao nhiêu lần. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ là tứ phẩm Địa Đan Sư, hắn biết như thế nào phá mở ra đan dược, mới có thể nhỏ nhất tiêu hao dược hiệu.

Phỏng chừng này Tề lão thực nằm mộng cũng không nghĩ tới, hắn một cái Thác Mạch cảnh tu sĩ sẽ có thần niệm.

Lại đem đã vỡ nứt ra đan dược thu nhập bình ngọc, lại đem bình ngọc đưa vào túi trữ vật.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ lại đem đào lên một miếng nhỏ mang theo văn lộ đan dược dính dán tại sách mỏng, lại dùng này địa đồ lại đem sách mỏng gói kỹ.

Những thứ này nhất định phải xử lý, tốt nhất biện pháp xử lý không phải là chôn ở chỗ này, mà là tìm được một cái di động đồ đạc lại đem mấy thứ này tùy thời mang theo trên người.

Rời đi hố cát, Mạc Vô Kỵ lựa chọn một cái phương hướng. Dựa theo Tề Lão Thực địa đồ, hắn lựa chọn cái phương hướng này đi nhanh hai ngày, là có thể thấy một cái hồ to lớn, hồ này có cấp thấp sa ngạc. Giữa hồ có một loại rất ít ỏi tài liệu luyện khí, gọi Lam Kim Chân Ly.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ lựa chọn nơi này, một là bởi vì nơi này có sa ngạc, thứ hai là bởi vì nơi này có nước. Về phần này tài liệu luyện khí Lam Kim Chân Ly, hắn căn bản cũng không biết là cái gì.

Hắn lúc đi ra so sánh tương đối vội vội vàng vàng, không có chuẩn bị nguồn nước. Lần trước bị nhốt tại băng phong dưới, tốt xấu trên người

hắn chuẩn bị Ích Cốc Đan cùng nước. Vạn nhất lần này bị nhốt tại một cái không có nước địa phương, hắn chết khát đó mới là chê cười.

Mạc Vô Kỵ tốc độ rất nhanh, mới đi qua một ngày rưỡi thời gian, hắn đã nhìn thấy một mảnh lên lấy vẩy cá sóng gợn mặt hồ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng mừng rỡ, này ít nhất nói rõ một điểm, đó chính là Tề Lão Thực địa đồ là thật. Hắn càng là tăng nhanh tốc độ, vài bước liền rơi vào bên hồ. Hồ nước trong suốt mang theo sóng gợn, tại gió nhẹ dưới phát sinh có chút ào ào âm thanh. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ có một loại vui vẻ thoải mái cảm giác, hắn đã lâu cũng không có loại cảm giác này.

Nếu mà Thất Lạc Thiên Khư toàn bộ là loại địa phương này, vậy thật là không có gì phải lo lắng.

Mạc Vô Kỵ vừa mới cúi người xuống, uống mấy ngụm nước, lại dùng nước đơn giản rửa một cái khuôn mặt, liền nghe được tiếng xé gió.

Hắn lập tức ngẩng đầu, nhìn về phía bên cạnh. Ba đạo nhân ảnh nhanh chóng tiếp cận nơi này, ba người này rất nhanh liền đi tới bên hồ. Đi tới bên hồ ba người thậm chí cũng không có quan sát Mạc Vô Kỵ, toàn bộ phác thông một cái nhảy vào trong hồ, ngay cả y phục cũng không có cởi.

Mạc Vô Kỵ lấy ra mấy cái áo da, lại đem áo da giữa mang đầy đủ nước trong, chuẩn bị rời đi. Ba người này tựa hồ là từ Thất Lạc Thiên Khư càng sâu chỗ lại đây, bất kể là nguyên nhân gì, Mạc Vô Kỵ cũng không suy nghĩ nhiều chuyện.

- Vị bằng hữu này, chờ một chút...

Mạc Vô Kỵ đang muốn rời khỏi, trước nhảy vào trong nước một người liền nhảy ra mặt nước, rơi vào bên hồ kêu lên.

Nghe được người này nói, trong hồ hai người khác cũng đều nhảy tới. Ba người hai nam một nữ, gọi lại Mạc Vô Kỵ là một người nam tử vóc người hơi gầy.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, một bên đề phòng nhìn chằm chằm ba người này, vừa nói:

- Xin hỏi mấy vị tìm ta có chuyện?

Ba người này bất kỳ người nào tu vi đều cao hơn hắn, phỏng chừng đều là Trúc Linh cảnh tu sĩ.

Vóc người hơi gầy nam tử, đưa mắt rơi vào Mạc Vô Kỵ túi trữ vật nhìn một chút, sau đó vừa cười vừa nói:

- Ta và ngươi làm cái giao dịch, có thể hay không lại đem ngươi túi trữ vật bán cho ta?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 172: Ác Tâm Sâu Bọ

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trầm xuống, muốn lấy hắn túi trữ vật, đây không phải là muốn cướp sao? Tay hắn đã rơi vào túi trữ vật. Hắn Thác Mạch mười tầng sơ kỳ, liền giết chết hai cái Trúc Linh cảnh tên gia hỏa. Hiện tại hắn Thác Mạch mười hai tầng, ba tên này cũng không thấy mạnh hơn bao nhiêu so với kia hai cái Trúc Linh tu sĩ.

- Nhị đệ, không nên như vậy lỗ mãng. Muốn mua người khác túi trữ vật, người ta còn cho là chúng ta muốn đánh cướp đâu nè.

Một gã nam tử khác đã đi tới nói, tên nam tử này vóc người hơi cao, trên mặt có một đạo rõ ràng vết tích.

Nói xong, nam tử này đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Bằng hữu, chúng ta bởi vì tìm được một phần luyện khí khoáng thạch, cần gấp túi trữ vật. Cũng không phải là muốn đánh cướp bằng hữu, bất quá ngươi yên tâm, chúng ta sẽ cho giá cao thu mua này của ngươi cái túi trữ vật.

Nghe này lời của nam tử, Mạc Vô Kỵ liền biết, mấy người này nhất định là tìm được một cái địa phương tốt. Nơi đó tuyệt đối có bảo vật tồn tại, mấy người này trên người túi trữ vật hắn là trang bị đầy đủ, lại không bỏ được đồ nơi đó, cho nên mới muốn hắn túi trữ vật chuẩn bị lại đi một chuyến.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Ta túi trữ vật cũng trang bị đầy đủ đồ của ta rồi.

- Không quan hệ, ngươi có thể lại đem đồ đạc lấy ra, chúng ta chỉ cần túi trữ vật là được.

Hơi cao nam tử vẫn như cũ vừa cười vừa nói.

Mạc Vô Kỵ giọng nói càng là lãnh đạm:

- Ngươi đã yêu cầu túi trữ vật đi chứa đồ đạc, lẽ nào ta lại đem túi trữ vật bán cho ngươi, ta lại đem đồ đạc của mình ôm vào trong tay không thành?

- Ngươi có thể vác một cái bọc nha.

Nam tử trước hết muốn Mạc Vô Kỵ lưu lại túi trữ vật thốt ra.

Mạc Vô Kỵ lần này liên trả lời đều lười trả lời, hắn giơ tay lên một cái, Thiên Cơ côn đã xuất hiện ở lòng bàn tay của hắn. Không phải là muốn cướp sao, vậy thì tới đi. Hắn vừa lúc thử xem một chút chính bản thân Thác Mạch mười hai tầng sau đó, thực lực tới cùng ở địa phương nào.

Thấy Mạc Vô Kỵ không chút kiêng kỵ xuất ra binh khí, hai người này trái lại cau mày có chút không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Thật giống như chó cắn người bình thường giống nhau, nếu là người xoay người bỏ chạy, chó càng cắn càng hung ác độc địa, còn theo ở phía sau đuổi theo. Nếu là gặp phải chó cắn, ngươi bất động, trái lại bày ra tư thế chuẩn bị động thủ, con chó kia liền biết sợ, trái lại lui ra phía sau.

Thấy hai người tựa hồ bị chính bản thân trấn áp, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nói:

- Mấy vị tìm tới nơi này hắn là tình cờ sao?? Ta trước khi đến nơi đây, liền biết nơi này có một cái hồ. Nếu là hai vị nguyện ý dừng tay, ta có thể lại đem địa đồ giao ra đây.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không chờ đối phương trả lời, liền trực tiếp lại đem một bao địa đồ ném cho hơi cao nam tử.

Nam tử kia theo bản năng thân hình né một cái, xác định Mạc Vô Kỵ vứt trên mặt đất đồ đạc không có vấn đề sau đó, lúc này mới nhặt lên mở ra nhìn một chút.

Lập tức hắn liền ngạc nhiên mừng rỡ a một tiếng, đối với hai người khác làm một cái ánh mắt. Mặt khác một nam một nữ kia cũng gấp mang đi tới này bên người nam tử, cúi đầu kiểm tra địa đồ cùng quyển kia Thất Lạc Thiên Khư bảo vật phân bố.

Mạc Vô Kỵ nhân cơ hội xoay người rời đi, rất nhanh thì đi xa.

- Đại ca, có muốn đuổi theo hay không đi làm thịt hắn?

Thấy Mạc Vô Kỵ rời khỏi, hơi gầy nam tử trước hết muốn lấy Mạc Vô Kỵ địa đồ liền vội vàng hỏi.

Cao một chút nam tử nhìn Mạc Vô Kỵ biến mất phương hướng, cười hắc hắc nói:

- Không cần, hắn cái này địa đồ so với túi đựng đồ kia (phải) có giá trị hơn nhiều lắm. Ngươi xem, chúng ta tìm được địa phương, trên sách mỏng này cũng có. Chúng ta gửi đi, đây quả thực là một cái bảo khố.

- Vậy chúng ta đi đưa hắn tiêu diệt, chẳng phải là càng thêm bảo mật?

Vẫn không nói gì nữ tu nghi ngờ hỏi một câu.

- Không nên.

Hơi cao nam tu lắc đầu:

- Ngươi đừng nhìn người này quanh thân linh vận không hiện, nhưng có dũng khí một người độc thân tiến vào Thất Lạc Thiên Khư phỏng chừng cũng không phải đơn giản mặt hàng. Nhìn hắn tại ba người chúng

ta trước mặt tế xuất pháp khí tốc độ, liền biết hắn không bình thường. Ta hoài nghi hắn thông qua tiêu linh thủ đoạn ẩn nấp linh vận tu vi, giả như ta đoán chính xác, ba người chúng ta thật đúng là không nhất định có thể lưu hắn lại. Chúng ta người mang trọng bảo, không cần phải mạo hiểm. Đã như vậy, sao không trước đi tìm bảo vật? Vạn nhất hắn cũng dám đi, vậy còn tiết kiệm chúng ta đi đuổi theo.

Một nam một nữ khác cũng gật đầu tán thành, lời nói này đúng, Mạc Vô Kỵ nếu là thật rất yếu, sao dám đan thương thất mã lang bạt Thất Lạc Thiên Khư? Có thể thông qua tiêu linh thủ đoạn ẩn nấp linh vận tu vi, hầu như không có có một ai là đơn giản.

...

Mạc Vô Kỵ thấy phía sau ba người không có đuổi theo, cũng là thoáng thở phào nhẹ nhõm. Tuy rằng ba người đuổi tới, hắn cũng không sợ hãi. Thế nhưng có thể không cùng ba người này đánh, tự nhiên là không nên đánh. Dù sao hắn còn không có Trúc Linh, Thác Mạch mười hai tầng cũng là Thác Mạch cảnh.

Để cho hắn càng hài lòng chính là lại đem phỏng tay khoai lang đưa đi, vốn hắn là dự định ném vào trong miệng sa ngạc, ba người này xuất hiện, cũng tiết kiệm hắn đi tìm sa ngạc.

Tề Lão Thực này tam món bộ tuyệt đối không là thứ tốt gì, ba người này nếu muốn có ý đồ với hắn, vậy thì giao cho người thành thật đi giáo huấn được rồi, hắn chỉ cần đi tìm Thiên Lạc Hoa là được.

Về phần ba người này có đi tìm Thiên Lạc Hoa hay không, Mạc Vô Kỵ rất là yên tâm. Bởi vì cái kia tỷ lệ nhỏ đến đáng thương, so với còn lại bảo vật, Thiên Lạc Hoa thực sự cái gì cũng không tính. Không phải là mỗi người đều muốn có giống như hắn, đi mở một trăm nhánh Linh Lạc.

Không có buồn phiền Mạc Vô Kỵ, lần thứ hai vòng vo một cái phương hướng, lần này hắn là thật hướng Thiên Lạc Hoa xuất hiện vị trí đi.

Tề lão thực dù không thành thật, sách mỏng ghi lại các loại bảo vật vị trí hẳn là coi như là chính xác.

Lại là mấy ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ dừng ở trước một mảnh rách nát hoang vu cỏ dại. Nơi này khắp nơi đều là tàn tường bức tường đổ, gãy tấm bia đá cùng không biết đã trải qua bao nhiêu năm đoạn tường đều bị bụi bặm chôn hơn phân nửa. Các loại cỏ dại sinh trưởng ở trong đó, thật giống như trải qua thảm liệt đại chiến cổ chiến trường, lại bị vô số tuổi tác loang lổ sau tình cảnh.

Cỏ dại giữa tình cờ truyền đến ào ào thanh âm, Mạc Vô Kỵ thần niệm thấm vào, bụi cỏ cùng đá vụn giữa đó chỉ có một chút bộ xương khô. Ngoài ra, liền cái gì cũng không có. Này ào ào thanh âm, hẳn là có chút gió thổi qua.

Lúc này sắc trời đã tối xuống tới, Mạc Vô Kỵ nhìn một chút chỗ xa hơn. Này một mảnh dường như toàn bộ là loại này tàn phá cổ kiến trúc cùng hoang vu cỏ dại, hẳn muốn thông qua này phiến địa phương, chỉ có thể từ cỏ dại này hoang vu sứt mẻ kiến trúc đi tới, liên quấn đường đều không thể được.

Đi qua, chỉ có mau chóng tìm được Thiên Lạc Hoa thăng cấp đến Trúc Linh cảnh, mới đúng là đạo lý. Mạc Vô Kỵ cân nhắc một cái được mất, (vẫn, còn) là quyết định suốt đêm vượt qua này một mảnh cỏ dại hoang vu bức tường đổ giải đất, hẳn thật sự là quá khát vọng thực lực.

Không đúng, Mạc Vô Kỵ sắp tới lại đem đạp lên trong nháy mắt cảm thấy không đúng.

Cỏ dại này có nhiều như vậy bộ xương khô, tự nhiên không biết là thỉnh thoảng chém giết tạo thành. Nếu không phải thỉnh thoảng chém giết tạo thành, này chỉ có một nguyên nhân, liền là tu sĩ muốn đi ngang qua một mảnh cỏ dại này, sau cùng đều biến thành đầu khô lâu.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu chân về, thần niệm lại một lần nữa cẩn thận quan sát cỏ dại cùng trong đó sứt mẻ đoạn tường, còn có cỏ dại từ

đó này đầu khô lâu.

Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ rốt cục thấy rõ ràng. Những thứ này bộ xương khô cũng không phải ảm đạm sắc, mà là mang theo một phần màu xám tro, màu xám tro giữa đó còn có một chút màu đen lấm tấm. Mỗi một cái đều có, tuyệt vô ngoại lệ.

Màu xám tro bộ xương khô rất thông thường, màu xám tro bộ xương khô còn có màu đen lấm tấm lại không bình thường. Mỗi một cái bộ xương khô đều có màu đen lấm tấm, vậy càng là không bình thường.

Đây là trúng độc?

Mạc Vô Kỵ thần niệm xuống chút nữa thẩm thấu, trước hắn không có đi xuống thẩm thấu thời điểm, chẳng qua là cảm thấy có chút nguy hiểm, dù sao nơi này không có có một cái người sống, đều là bộ xương khô.

Khi Mạc Vô Kỵ thần niệm thẩm thấu tới đất mặt dưới thời điểm, da đầu của hắn nhất thời tê dại hắn lên. Một loại cực độ ác tâm, thiếu chút nữa để cho hắn nôn một cái.

Hắc bụi tương giao không nhúc nhích không phải là mặt đất, mà là mấy tầng dày sâu bọ không biết tên. Phía trên nhất một hàng sâu thoạt nhìn thật giống như mặt đất bùn đất bình thường giống nhau, từng cái một dày đặc không hề khe hở liền cùng một chỗ vẫn không nhúc nhích. Thế nhưng ở bên dưới sâu lại nhúc nhích cùng giòi bọ bình thường giống nhau, ác tâm tới cực hạn.

Thật là nguy hiểm, nếu không phải hắn có thần niệm, tại hắn bước trên này một mảnh cỏ dại bức tường đổ giữa đó, liền tuyên bố cái chết của hắn.

Tề lão thực đây là ý gì? Nếu cho địa đồ, thế nào không ghi chú rõ nơi này rất nguy hiểm? Lẽ nào hắn không phải là muốn cho người giúp hắn miễn phí tìm kiếm bảo vật?

Mặc kệ Tề lão thực là nghĩ như thế nào, Mạc Vô Kỵ đều không để ý tới, hắn lập tức né ra cái chỗ này, sau đó dọc theo này một mảnh cỏ dại bức tường đổ ngoại vi đi ước chừng hơn nửa canh giờ. Một đường đi, thần niệm của hắn một đường quét cỏ dại giữa cái loại này đáng sợ sâu.

Sau nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ rốt cuộc tìm được một mảnh địa phương an toàn. Này một mảnh địa phương dường như không có sâu, hơn nữa một phần nhô ra bức tường đổ, cũng có thể để cho hắn đặt chân, không đến mức bước vào trong cỏ dại.

Liền từ nơi này đi qua.

Mạc Vô Kỵ quyết định sau đó, bay thẳng thân nhảy lên, rơi vào một cái nhô ra bức tường đổ bên trên. Bức tường đổ không biết đã trải qua bao nhiêu năm, bị Mạc Vô Kỵ một cước này đạp, nhất thời phát ra một trận "PHỐC" âm vang, tại Mạc Vô Kỵ rời đi này bức tường đổ thời điểm, bức tường đổ ầm ầm sụp đổ, bụi đất văng khắp nơi.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đã rơi vào khối thứ hai nhô ra bức tường đổ, còn không có chờ Mạc Vô Kỵ lần thứ hai lên chân, bay về phía thứ ba khối bức tường đổ chỗ, một loại 'Xuy xuy' thanh âm đột ngột cắt đứt buổi tối im ắng.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét này 'Xuy xuy' thanh âm là cái gì phát lúc đi ra, cả người đều nổi da gà lên. Trước này không nhúc nhích sâu, lúc này điên cuồng cuốn về phía hắn bên này. Có thể tưởng tượng, chỉ cần hắn bị những con trùng này bọc lại, hắn một trăm Mạc Vô Kỵ cũng chết ngắc, hơn nữa còn chết ác tâm thê thảm.

Mạc Vô Kỵ đâu còn dám tiếp tục dừng lại, điên cuồng thôi động nguyên lực, hai chân bay lên, thật giống như phi hành trên không trung bình thường giống nhau, cấp tốc nhằm phía đối diện.

Vài hơi thở sau đó, Mạc Vô Kỵ liền biết mình tuyệt không khả năng tại những con trùng này vây khốn trước hắn nhằm phía đối diện. Tới rồi loại tình trạng này, hắn ngoại trừ liều mạng ra, không còn gì khác. Còn

trên không trung Mạc Vô Kỵ, liền không ngừng đánh ra từng đạo tiếng sấm.

- Ca ca ca ca...

Rậm rạp chằng chịt tiếng sấm tại nơi chút sâu giữa đó nổ tung, tinh dày đặc mùi khét thúi trong nháy mắt thẩm thấu tới rồi toàn bộ không gian.

Đám sâu tựa hồ bị đột ngột xuất hiện tiếng sấm kinh sợ, nhất thời chậm lại xuống tới.

Mạc Vô Kỵ trong lòng mừng rỡ, hắn chỉ sợ những con trùng này không có trí lực. Hiện tại xem ra, những con trùng này còn có một chút Linh Trí. Chỉ cần có một điểm Linh Trí, đây là biết sợ hãi. Cũng đúng, không có Linh Trí sâu, làm sao có thể tại hắn nhảy vào cỏ dại đoạn tường sau đó mới phát động công kích đâu nè?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 173: Thiên Lạc Hoa

Thừa dịp những con trùng này nhất thời chậm lại chỉ chốc lát thời gian, Mạc Vô Kỵ gần như là lại đem toàn bộ nguyên lực đều thêm ở tại dưới chân, cả người như một đường thẳng vậy đánh về phía bên ngoài cỏ dại này.

Đám sâu chỉ là bị Mạc Vô Kỵ sét đánh dọa sợ chỉ chốc lát, lập tức liền lần nữa điên cuồng xông về Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ lại là ném ra vài đạo Bằng Không Kinh Lôi, đối mặt tử vong, tiềm lực của hắn cũng bị triệt để kích phát đến, lúc này đây liền vượt qua mấy trượng khoảng cách.

- Bành!

một tiếng, sau đó Mạc Vô Kỵ lực dùng hết, rốt cục ngã ở trên mặt đất một mảnh đá vụn.

Căn bản là bất chấp chính bản thân té đau bao nhiêu, Mạc Vô Kỵ đứng lên tiếp tục chạy về phía trước. Trên thực tế một mảnh đá vụn, đã ra khỏi cỏ dại hoang vu giải đất.

Mạc Vô Kỵ chỉ là chạy ra khỏi hơn mười thước, liền ngừng lại. Thần niệm của hắn quét phía sau cũng không có sâu đuổi theo lại đây, đám sâu dường như chỉ là tại cỏ dại giữa tồn tại, cũng không vượt qua sấm sét nửa bước.

Này không đúng a, Mạc Vô Kỵ quay đầu lại cẩn thận nhìn một chút cỏ dại giữa tàn tường đổ nát, thần niệm cũng quét nửa ngày, sau cùng xác định những con trùng này tuyệt đối không phải là ngẫu nhiên. Nếu

không phải là ngẫu nhiên, vậy chính là có người hạn chế những con trùng này đi ra.

Có thể hạn chế những con trùng này đi ra, chỉ có trận pháp. Đáng tiếc là, Mạc Vô Kỵ trận đạo trình độ quá thấp, căn bản là không nhìn ra đây là cái gì trận.

Mạc Vô Kỵ trận đạo trình độ thấp, phản ứng cũng không chậm chạp. Cái chỗ này có người dùng khốn trận quyển dưỡng nhiều như vậy ác tâm sâu, không phải là có cực tốt bảo vật, chính là có cái gì mưu đồ.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lắc đầu, biết có thể làm sao? Thực lực của hắn cùng trình độ, căn bản là không cách nào đi tìm đáp án. Dù đồ tốt, cũng không tới phiên hắn tới.

Nghĩ đến thực lực, Mạc Vô Kỵ không như trước nữa muốn trì hoãn, xoay người cấp tốc rời đi.

...

Tề lão thực tiệm tạp hóa, sau khi cùng Mạc Vô Kỵ một cuộc làm ăn sau đó, Tề lão thực lần thứ hai khôi phục (vốn) là thành thật lôi thôi dáng dấp, ngồi cửa hàng chỗ góc không ngừng gõ lên thứ gì.

Không có bất kỳ dấu hiệu, hắn bỗng lại đem vật trong tay toàn bộ vứt bỏ, đột ngột đứng lên.

Gần như là tại Tề lão thực đột ngột đứng lên đồng thời, một cái u linh bình thường vậy nữ nhân cũng là đột ngột xuất hiện:

- Vấn đề gì?

Tề lão thực kích động chỉ vào Thất Lạc Thiên Khư phương hướng:

- Tiểu tử kia... Hắn thứ muốn tìm dĩ nhiên là Tiên Quỳ Tinh Kim, hơn nữa còn tìm được...

- Ngươi xác định?

Cô gái thanh âm càng là run rẩy kích động, bắt lại Tề lão thực:

- Chúng ta cho hắn cái kia sách mỏng, cũng không có Tiên Quỳ Tinh Kim a?

Tề Lão Thực tay vẫn còn đang run rẩy:

- Ta xác định, ta trăm phần trăm đích xác định. Ta lưu lại thần niệm ấn ký, rõ ràng cảm nhận được Tiên Quỳ Tinh Kim khí tức. Tiên Quỳ Tinh Kim tại toàn bộ thật mạch đại lục cũng chỉ có một chút như vậy, ta năm đó tận mắt ra mắt. Cái loại này khí tức cường đại, ta vĩnh viễn cũng không thể quên được, không nghĩ tới tại Thất Lạc Thiên Khư sẽ có loại vật này...

- Thật sự có, thật sự có...

Nữ tử thì thào lập lại mấy lần sau đó, run giọng nói:

- Tề Tang, chúng ta nhanh đi Thất Lạc Thiên Khư, chỉ cần tìm được Tiên Quỳ Tinh Kim, chúng ta đây không như trước nữa sợ hãi bọn họ truy sát...

Trên thực tế tại cô gái này nói muốn đi Thất Lạc Thiên Khư thời điểm, Tề lão thực đã tại thu dọn đồ đạc. Hắn xuất ra địa đồ cùng Thất Lạc Thiên Khư bảo vật vị trí, nhưng không phải là vì muốn tìm Tiên Quỳ Tinh Kim. Coi như là bọn họ muốn nhất là Tiên Quỳ Tinh Kim, cũng biết muốn tại Thất Lạc Thiên Khư tìm được Tiên Quỳ Tinh Kim đó cũng là không thể nào.

Nhưng bây giờ chuyện không thể nào xuất hiện, bọn họ rất không thể tin được gặp phải đồ đạc, hết lần này tới lần khác xuất hiện ở Thất Lạc Thiên Khư.

...

Ba người lúc Trước từ trong tay Mạc Vô Kỵ thu được địa đồ cùng sách mỏng, lúc này đang tụ tại một mảnh rỉ ra đầm lầy chỗ sâu dưới đất.

Tại trước mặt bọn họ có một khối lớn đen chiếu sáng khoáng thạch, hình dạng thoạt nhìn hình như một cái hoàn chỉnh hoa hướng dương. Chỉ là diện tích so với hoa hướng dương không biết lớn gấp bao nhiêu lần, vì cái này đông tây phương vòng tròn có ít nhất một trượng có hơn.

- Những thứ này là vật gì? Sờ có chút lạnh, dường như rất cứng rắn.

Cô gái kia dùng tay rờ một cái cái này như hoa hướng dương bình thường vậy khoáng thạch, nghi ngờ hỏi một câu.

Hai người khác cũng đưa tay sờ một cái, bất quá hai người như nhau lắc đầu không biết đây là cái gì.

- Thứ này sinh trưởng ở linh mạch trung gian, thoạt nhìn cứng rắn không gì sánh được, phỏng chừng sẽ không quá kém. Nói không chừng là đỉnh cấp luyện khí bảo vật cũng có khả năng.

Hơi gầy nam tử nói.

- Nhưng là chúng ta bây giờ mang theo không được a, dù cho là của chúng ta túi trữ vật rỗng, cũng không chứa nổi vật này.

Nữ tử nói.

Còn lại hai người trầm mặc xuống, cái này cùng hoa hướng dương bình thường vậy khoáng thạch, phương viên vượt qua một trượng, bọn họ túi trữ vật thật đúng là không bỏ xuống được rồi.

Sau cùng này cao hơi cao nam tu nói:

- Như vậy đi, chúng ta trước cắt lấy một điểm, sau đó tìm địa phương lại đem thứ này chôn. Chờ chúng ta đi ra ngoài dò hỏi rõ rồi lại nói. Nếu thật là thứ tốt, chúng ta lại đến.

Cao cái nam tu hắn là thủ lĩnh, hắn đưa ra ý kiến sau đó, một nam một nữ khác không chút do dự biểu thị đồng ý.

Khi ba người muốn tại đây to lớn khoáng thạch cắt lấy một khối thời điểm, bọn họ tao ngộ phiền phức. Bởi vì cái này khoáng thạch căn bản là cắt không ra.

- Quên đi, liền chôn ở chỗ này. Chúng ta nhanh đi tìm minh hồn tinh, vì mấy viên thiên phẩm linh thạch, chúng ta ở chỗ này trì hoãn bảy tám ngày. Tiểu tử kia có tranh vẽ sách, nói không chừng hắn sẽ động thủ trước chúng ta.

Hơi cao nam tu lúc này đánh nhịp.

Ba người lập tức động thủ, tại linh thạch này mỏ dưới đáy đào móc to lớn động, muốn lại đem khối này to lớn khoáng thạch chôn giấu. Ba người hồn chẳng biết bọn họ sắp chôn rơi đồ đạc, so với bọn hắn muốn đi tìm đồ đạc không biết trân quý gấp bao nhiêu lần.

...

Mạc Vô Kỵ đương nhiên không biết những thứ này, chính là biết hắn cũng không có cách nào. Có thể đem Tề Lão Thực ánh mắt từ hắn nơi này dẫn đi, với hắn mà nói, sớm đã thành công.

Đây đã là ngày thứ tư Mạc Vô Kỵ đi qua phiến có ác tâm sâu khu vực, lúc này hắn đứng ở một mảnh sương mù lượn lờ thung lũng bên ngoài. Nói là thung lũng, nhưng thật ra là như nhau có các loại các dạng sứt mẻ kiến trúc, có thể thấy được hạp cốc này có lẽ là trước đây cũng là có người ở.

Có lẽ là đã trải qua vô số năm thương hải tang điền, đông đảo kiến trúc đều phong hóa thành trong thung lũng cảnh vật. Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể lờ mờ từ những kiến trúc này hình dáng tướng mạo nhận rõ ra, những thứ này đã từng là bởi vì kiến tạo lên.

Hắn lấy ra Thiên Cơ côn, cẩn thận đi vào sương mù lượn lờ thung lũng. Tề lão thực cho tranh vẽ sách nói nơi này có một cái sương mù lượn lờ thung lũng, kết quả hắn thực sự nhìn xem thấy cái này thung lũng. Tranh vẽ sách còn giới thiệu, thung lũng nhưng thật ra là đông đảo cổ kiến trúc cùng đất đá trải qua vô cùng năm tháng phong hóa mà đến. Trên thực tế, cũng không có nói sai.

Có thể thấy được Tề lão thực cho bảo vật biểu thị phương vị, trên cơ bản đều là chính xác. Cho nên, quyển kia Thất Lạc Thiên Khư linh vật vị trí giới thiệu nói nơi này có Thiên Lạc Hoa, Mạc Vô Kỵ là tin tưởng vững chắc không nghi ngờ. Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ lo lắng là, sẽ không sẽ có người tới qua nơi này.

Dù sao hàng năm đi tới Thất Lạc Thiên Khư tu sĩ vô số kể, nếu là có người đi tới nơi này, cũng chẳng có gì lạ.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận tiến vào trong thung lũng, vì cái này thung lũng là các loại từ xưa kiến trúc phong hóa mà đến, Mạc Vô Kỵ thậm chí còn có thể thấy một phần ghế đá. Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ ngừng lại, bởi vì hắn lại cũng không nhìn thấy bất kỳ vật gì.

Ánh mắt của hắn có chút đau đau nhức, ánh mắt có thể nhìn thấy tất cả đều là vụ mông mông một mảnh.

Này Tề lão thực có một câu nói ngược lại không có nói sai, Thất Lạc Thiên Khư giữa khắp nơi đều là kịch độc, sương mù cũng có độc, độc này để cho ánh mắt hắn không nhìn thấy bất cứ vật gì.

Biết tại sương mù có độc, Mạc Vô Kỵ không kinh sợ mà còn lấy làm mừng. Hắn tùy tiện lấy ra vài tấm Giải Độc Đan đưa vào trong miệng, lại đem ánh mắt đóng chặt hắn lên.

Này sương mù có độc, này đã nói lên bình thường vậy tu sĩ sẽ không tới nơi này. Coi như là Chân Hồ Cảnh tu sĩ, thần niệm cũng chỉ ở vào tế luyện pháp bảo giai đoạn. Muốn cùng hắn như vậy, tùy ý dùng thần niệm

kiểm tra cảnh vật chung quanh, chỉ có Hư Thần Cảnh tu sĩ mới có thể làm được.

Đương nhiên Hư Thần Cảnh tu sĩ thần niệm vận dụng linh hoạt, so với thần niệm của hắn cũng cường đại nhiều lắm, là hắn căn bản cũng không có thể so sánh. Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn không yêu cầu mình thần niệm có thể so sánh được với Hư Thần Cảnh tu sĩ. Hắn chỉ cần mình thần niệm có thể tại loại địa phương này thấy rõ ràng cảnh vật chung quanh liền có thể.

Có lẽ là bởi vì cái này một mảnh thung lũng là cái gì lâu đài cổ phong hóa mà đến, trong thung lũng hầu như không có một cái thẳng tắp thông đạo, hầu như toàn bộ là đường ngang ngã dọc.

Vài cái canh giờ đã qua, Mạc Vô Kỵ cũng không có thấy bất luận cái gì Thiên Lạc Hoa vết tích. Hắn mua quyển kia sách mỏng mặt trên chỉ là giới thiệu nơi này có Thiên Lạc Hoa, về phần Thiên Lạc Hoa tại ngõ ngách nào, căn bản cũng không có giới thiệu.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ kiên nhẫn tìm kiếm khắp nơi, hắn đến Thất Lạc Thiên Khư chỉ có một mục đích, đó chính là tìm kiếm Thiên Lạc Hoa. Dù cho ở bên trong này tìm kiếm một năm, hắn cũng phải tìm.

Một cái đột ngột bóng người xuất hiện, lại đem Mạc Vô Kỵ lại càng hoảng sợ. Cũng may Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phát hiện, người này cùng chung quanh thung lũng cảnh vật bình thường giống nhau, đều là bị năm tháng phong hóa sau đó hình thành.

Mạc Vô Kỵ đi vào bóng người này, tỉ mỉ quan sát một cái, phát hiện người này so với hắn cao hơn hơn nửa cái đầu, trên tay còn có một cái nhẫn. Mạc Vô Kỵ rất hoài nghi, cái giới chỉ này chính là chiếc nhẫn trữ vật.

Bất quá bây giờ này nhẫn trữ vật đối với hắn không có bất kỳ tác dụng, bởi vì vô luận là người, hay là nhẫn đều phong hóa thành nham thạch.

Không đúng, mỗ Vô Kỵ đột nhiên nhớ ra cái gì đó, hắn nhanh chóng quay đầu lại tìm được mấy cái thạch trụ bình thường vậy phong hóa vật. Rất nhanh hắn liền phát hiện, những thứ này không phải là thạch trụ, cũng là người sau khi chết bị phong hóa.

Địa phương khác người đã chết sẽ bị hóa thành xương khô, thời gian dài, trực tiếp biến mất tại trên cái thế giới này. Người nơi này chết mất, lại phong hóa thành thạch trụ hoặc là hoàn hoàn chỉnh chỉnh hình người tảng đá. Duy nhất khả năng, cũng là bởi vì nơi này sương mù.

Có lẽ là tâm lý tác dụng, Mạc Vô Kỵ chỉ giờ khắc này cả người đều cảm thấy đâm đau.

Khói độc tạo nên tác dụng? Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, phản ứng đầu tiên chính là nhanh đi ra ngoài. Thiên Lạc Hoa cho dù tốt, người cũng bị mất, muốn lấy Thiên Lạc Hoa có gì dùng?

Mạc Vô Kỵ bỗng xoay người, thân hình liền (muốn) triển khai thời điểm, thần niệm của hắn nhìn thấy một đóa màu tím hoa. Này màu tím đóa hoa như cây hoa hồng bình thường giống nhau nở rộ tại sương mù trong hư không, không có rễ cây, không có hoa lá, cứ như vậy hư không trôi lơ lửng sinh trưởng.

Thiên Lạc Hoa! Mạc Vô Kỵ trước tiên liền nhận ra, đây là Thiên Lạc Hoa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 174: Trúc Linh

Mạc Vô Kỵ lúc này hoàn toàn bất chấp quanh thân đau đớn, hai chân dùng sức, cả người là bộc phát ra cực hạn lực lượng, trực tiếp xông về một đóa Thiên Lạc Hoa.

Thiên Lạc Hoa cứ như vậy trôi lơ lửng tại sương mù, Mạc Vô Kỵ rất là dễ dàng liền đem một đóa Thiên Lạc Hoa này hái xuống, đưa vào hộp ngọc.

Đạt được Thiên Lạc Hoa sau đó, Mạc Vô Kỵ là một giây đồng hồ cũng không muốn ở chỗ này lâu, hắn xoay người liền xông về bên ngoài sương mù.

Giờ khắc này, hắn may mắn chính bản thân có thần niệm, nếu là không có thần niệm, tại loại địa phương này hắn đừng nghĩ lại đi ra.

Mạc Vô Kỵ tốc độ bay nhanh, chỉ dùng một nén nhang liền chạy ra khỏi phiến thung lũng, kết thúc bị sương mù dây dưa khắp người ác mộng.

Toàn thân từng trận đau nhức truyền đến, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lần thứ hai nuốt vào vài tấm Thanh Độc Đan, cấp tốc rời đi phiến thung lũng. Này sương mù độc có chút quỷ dị, hắn căn bản cũng không biết là cái gì độc.

Lần này Mạc Vô Kỵ lựa chọn phương hướng cùng tới phương hướng hoàn toàn bất đồng, cái kia càng quỷ dị hơn cỏ dại bức tường đổ, hắn cũng không muốn đi qua một lần nữa. Lần này, hắn cũng không có nhìn Tề lão thực địa đồ.

Liên tiếp chạy ra ba ngày sau, Mạc Vô Kỵ cảm thấy không đúng, thân thể hắn càng ngày càng cứng ngắc, điều này hiển nhiên là trúng độc biểu hiện.

Nhất định phải tìm địa phương trước giải độc rồi lại nói, Mạc Vô Kỵ nhìn chung quanh một cái, ngoại trừ một cái phương hướng có một mảnh đầm lầy, nơi khác đều là một mảnh hoang vu cánh đồng bát ngát, ẩn thân địa phương cũng không có.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể lựa chọn tiến vào này phiến đầm lầy, hắn hiện tại còn không biết chính bản thân trúng chất độc này có nghiêm trọng hay không. Nếu là rất nghiêm trọng, hắn có lẽ phải hoa thời gian rất lâu mới có thể giải độc, cho nên hắn tìm địa phương nhất thiết phải bí mật an toàn.

Đầm lầy mà bình thường có rất ít người tiến đến, chỉ cần hắn có thể tìm tới một cái hợp chỗ ẩn thân, là tính là có thể miễn cưỡng được thông qua.

...

Đây đã là nửa ngày sau Mạc Vô Kỵ vọt vào đầm lầy, hắn vẫn không có tìm được một chỗ tốt ẩn thân. Lúc này toàn thân hắn đều bị đầm lầy rỉ ra bao phủ, những thứ này đối với Mạc Vô Kỵ mà nói căn bản cũng không trọng yếu. Hắn hoảng hốt chính là quanh thân càng ngày càng cứng ngắc, còn không biết lúc nào, hắn sẽ trở thành hòn đá như những người đã từng ở đây, cũng hóa thành hình người đá.

Thất Lạc Thiên Khư đích thật là quá nguy hiểm, hắn thậm chí cũng không có cố ý đi địa phương nguy hiểm, liền liên tiếp gặp hai lần sinh mệnh nguy cơ.

Xa xa ba đạo bóng người quen thuộc xuất hiện ở trong tầm mắt Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng té nhào vào đầm lầy trên mặt đất. Hắn nhận ra được, ba người này chính là tại nơi bên hồ muốn cướp đoạt hắn

túi trữ vật, sau cùng hắn xuất ra Tề lão thực nơi đó mua địa đồ cùng sách mỏng mới thoát đi.

Không nghĩ tới dạo qua một vòng, lại cùng ba người này chạm trán. Lúc này tuyệt đối không thể để cho ba người này phát hiện, một khi phát hiện, dùng hắn hiện tại toàn thân đều muốn phải cứng ngắc trạng thái, đó chính là muốn chết.

Mạc Vô Kỵ trên người vốn là tất cả đều là bùn nhão rỉ ra, hiện tại nhào vào đầm lầy thủy đàm trong, dù cho ánh mắt từ trên người hắn đảo qua đi, cũng không nhất định có thể phát hiện. Ba người này hiển nhiên là không có phát hiện Mạc Vô Kỵ, bọn họ nhìn chung quanh một cái, sau đó lựa chọn một cái phương hướng cấp tốc rời đi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là nghi hoặc, hắn cho sách mỏng ở giữa, cũng không có đầm lầy a. Ba người này xuất hiện ở nơi này làm gì?

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì nhớ tới trước ba người này mạnh mẽ mua túi trữ vật sự tình, hắn phán đoán ba người này hẳn là tìm được thứ tốt gì. Hiện tại xem ra, cái chỗ này rất có thể chính là địa phương ba người phát hiện thứ tốt.

Nằm úp sấp ở giữa bùn đợi chừng nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ xác nhận ba người này đã đi xa lúc này mới đứng lên cấp tốc nhằm phía ba người vừa rồi đột ngột xuất hiện vị trí.

Đây là một cái nho nhỏ đầm lầy sườn núi, loại này đầm lầy sườn núi tại đây một mảnh đầm lầy rất thông thường. Tại đây đầm lầy sườn núi xung quanh, ngoại trừ một phần hố lầy bên ngoài, còn có thật nhiều đồng cỏ và nguồn nước bao phủ.

Nơi này không có gì đồ đạc a? Mạc Vô Kỵ nghi ngờ vây quanh này đầm lầy sườn núi vòng vo hai vòng, nghi ngờ lẩm bẩm.

Tại hắn chuyển tới thứ ba vòng thời điểm, Mạc Vô Kỵ rốt cục phát hiện không đúng. Sườn núi nhỏ dưới một khối đồng cỏ và nguồn nước

dường như có chút nghiêng, nếu không phải nhìn kỹ, thật đúng là không nhìn ra. Không chỉ như thế, cây cỏ nước này xung quanh không có một giọt thủy.

Mạc Vô Kỵ đi tới, lại đem này một khối đồng cỏ và nguồn nước lôi một cái. Một cái động xuất hiện ở trước mắt Mạc Vô Kỵ, phương hướng chính là bên cạnh đầm lầy sườn núi.

Linh khí nồng nặc bị Mạc Vô Kỵ bắt lấy đến, Mạc Vô Kỵ lập tức nhảy vào, đồng thời lại đem này đồng cỏ và nguồn nước phục hồi như cũ.

Dọc theo động càng đi xuống, linh khí lại càng nồng nặc. Dù cho Mạc Vô Kỵ hiện tại cả người cứng ngắc khó chịu, bị loại này linh khí nồng nặc bao lấy, cũng là thư thái không ít.

Nửa giờ sau, Mạc Vô Kỵ ngừng lại, hắn khiếp sợ nhìn cảnh tượng trước mắt. Trên mặt đất nhỏ vụn linh thạch vứt khắp nơi đều có, phía trước rõ ràng là một mỏ linh thạch không có bị đào bao nhiêu.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ thật sự nếu không biết ba tên kia muốn túi trữ vật làm cái gì, đó chính là heo. Thì ra ba tên này phát hiện một cái linh thạch mỏ, không muốn nói lại đem túi đựng đồ của mình cho bọn hắn, coi như là cho mười cái túi trữ vật cho bọn hắn, cũng là thiếu a.

Mạc Vô Kỵ đoán chừng ba tên này trong khoảng thời gian ngắn cũng sẽ không trở về, hắn đơn giản đang đào ra linh thạch mỏ trung gian ngồi xuống, bắt đầu kiểm tra độc tố thân thể mình.

Vài phút trôi qua sau đó, Mạc Vô Kỵ cái trán đã xuất mồ hôi. Hắn khẳng định tại Thác Mạch cảnh tu sĩ trung gian, không ai có thể như hắn đối với kinh mạch của mình quen thuộc. Hắn mỗi một nhánh kinh mạch, đều là dựa vào chính bản thân dẫn động lôi nguyên đánh vỡ ra.

Dùng hắn đối với thân thể mình trạng huống quen thuộc như thế, lại không tra được thân thể chút nào dị thường. Nói đúng là hắn tìm không

được tới cùng là bởi vì nguyên nhân gì trúng độc, trúng là cái gì độc.

Mạc Vô Kỵ lại đem quyển kia lục địa linh thảo lại lấy ra ngoài lật một lần, hắn chỉ tra được Thiên Lạc Hoa, về phần giữa Thiên Lạc Hoa sinh trưởng chỗ khói độc độc thế nào hiểu, trong sách không có bất kỳ nói rõ.

Mạc Vô Kỵ có chút thất vọng thu hồi lục địa linh thảo, cau mày. Thiên Lạc Hoa là tìm được, nếu là hắn độc hiểu không xong, tìm được Thiên Lạc Hoa, hoặc là tìm được cái này linh thạch mỏ chỗ, đối với hắn đều không có bất kỳ ý nghĩa.

Tiện tay lấy ra trong túi đựng đồ hộp ngọc mở ra, một đóa xinh đẹp màu tím đóa hoa đang lẳng lặng nằm ở trong hộp ngọc, hộp ngọc vừa mở ra, cái loại này tươi mát hương thơm khiến cho Mạc Vô Kỵ trong lòng có một loại thỏa mãn.

Thiên Lạc Hoa này có thể hay không giải độc? Mạc Vô Kỵ chợt nhớ tới ở địa cầu thời điểm nghe qua một cái lão trung y nói qua nói như vậy, hết thảy độc thảo xung quanh cách đó không xa đều có thuốc giải độc. Tuy rằng loại thuyết pháp này một điểm cũng không khoa học, nhưng Mạc Vô Kỵ (vẫn, còn) là nghĩ tới Thiên Lạc Hoa có thể không cấp bách giải độc.

Thiên Lạc Hoa nếu có thể ở khói độc giữa sinh sản, nói rõ hoa này bản thân cũng không sợ hãi khói độc. Có lẽ, Thiên Lạc Hoa thực sự có thể giải độc.

Nghĩ đến Mạc Vô Kỵ này trực tiếp lấy ra vài cái tụ linh đan nuốt xuống. Hắn rất ít lợi dụng đan dược tu luyện, huống chi tại đây loại linh khí vờn quanh địa phương? Nhưng lúc này Mạc Vô Kỵ chỉ hy vọng chính bản thân mau chóng tu luyện tới Thác Mạch mười hai tầng viên mãn, sau đó trùng kích Trúc Linh cảnh.

Dù cho còn có Thác Mạch cảnh tầng thứ mười ba, hắn cũng muốn thử dùng Thiên Lạc Hoa trùng kích Trúc Linh cảnh.

Ngồi giữa linh thạch mỏ tu luyện, so với đơn độc dùng linh thạch tu luyện mạnh hơn lớn hơn nhiều lắm. Bởi vì linh thạch khi chưa có bị đào lúc đi, bản thân liền ẩn chứa một loại thiên địa đạo vận, càng thêm thích hợp tu luyện. Mạc Vô Kỵ cường đại như vậy hấp thu linh khí tốc độ, tại giữa linh thạch mỏ tu luyện thì thôi, còn (muốn) dùng đan dược, dùng hắn tốc độ tu luyện muốn không hài lòng đều không được.

Ngắn ngủi hai ngày, Mạc Vô Kỵ liền vọt tới Thác Mạch mười hai tầng hậu kỳ. Mạc Vô Kỵ lần thứ hai nuốt vào vài cái tụ linh đan, càng là điên cuồng hấp thu linh khí.

Một cái Thác Mạch cảnh tu sĩ, có thể tu luyện tới linh khí tại chung quanh hắn hình thành linh khí vòng xoáy, cũng là tuyệt vô cận hữu.

Mạc Vô Kỵ hấp thu linh khí tốc độ rất nhanh, tu vi thăng cấp cũng rất nhanh. Hắn trong lòng cũng không có nửa điểm mừng rỡ, sắp tiếp cận ba ngày, thân thể hắn càng ngày càng cứng ngắc.

Thác Mạch mười hai tầng viên mãn, chính là cái này thời điểm, Mạc Vô Kỵ cứng ngắc lại đem Thiên Lạc Hoa sớm đã chuẩn bị xong đưa vào trong miệng.

Thiên Lạc Hoa vừa vào có một loại cây hoa hồng mùi hoa, mang theo một tia vị ngọt.

Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp cảm thụ Thiên Lạc Hoa mùi vị, một cổ cuồng bạo linh lực liền trực tiếp tại giữa thân thể hắn thiêu đốt mở ra.

Loại này kinh khủng thiêu đốt, để cho Mạc Vô Kỵ lần thứ hai nhớ lại trước đây hắn tu luyện Thiên Lôi Thất Thức tình cảnh. Ngũ tạng lục phủ của hắn hầu như muốn (phải) toàn bộ bị thiêu đốt trở thành tro tàn.

Lúc này, Mạc Vô Kỵ trái lại mừng rỡ hắn lên. Từng có Thiên Lôi Thất Thức kinh nghiệm, hắn không lo lắng cho mình sẽ bị Thiên Lạc Hoa làm chết cháy. Hắn sở dĩ mừng rỡ, là bởi vì hắn người cứng ngắc bắt đầu mềm mại. Bởi vậy có thể thấy được, sương mù độc đã từ từ biến

mất, tựa hồ bị Thiên Lạc Hoa cường đại linh lực thiêu đốt hầu như không còn.

Xem ra hắn không có đoán sai, Thiên Lạc Hoa là thật có thể giải độc này.

Hoàn toàn không có buồn phiền nữa Mạc Vô Kỵ, công pháp càng là vận chuyển tới cực hạn, cuồng cuốn hấp thu linh khí trùng kích tiếp một cái cảnh giới.

Thiên Lạc Hoa bản thân bạo bằng linh khí cộng thêm Mạc Vô Kỵ cuồng cuốn vậy hấp thu linh khí, tại mấy chu thiên sau, liền hầu như muốn đem Mạc Vô Kỵ thân thể hướng bạo. Mạc Vô Kỵ biết đây là rất thời điểm nguy hiểm, hắn từng có dẫn động lôi hồ oanh kích mạch lạc kinh nghiệm. Thiên Lạc Hoa cuồng bạo lửa nóng linh lực, toàn bộ bị Mạc Vô Kỵ hướng dẫn lấy vọt tới bên trong một trăm nhánh Linh Lạc.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được một trăm nhánh mạch lạc trở nên quán thông, đây là Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên đả thông một cái mạch lạc, có động tĩnh lớn như vậy.

Kinh khủng linh lực cùng rốt cục có rồi địa phương phát tiết, Mạc Vô Kỵ cũng là toàn thân từng trận dễ dàng.

Sau đó Mạc Vô Kỵ thì càng là ngạc nhiên mừng rỡ phát hiện, hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vận chuyển càng là mượt mà, hấp thu linh khí tốc độ cũng càng là bão táp. Một bộ phận nguyên lực tại giữa hắn một trăm nhánh mạch lạc tích góp hắn lên.

Này Đái Trúc trưởng lão nói không hoàn toàn chính xác, một trăm nhánh mạch lạc bị đánh thông sau đó, chẳng những có thể tích góp linh lực, còn có thể càng là tăng tốc độ tu luyện.

Chỉ một nén nhang đi qua, Mạc Vô Kỵ mạch lạc linh lực tại Chu Thiên vận chuyển dưới, liền phát ra từng trận ào ào âm thanh, linh khí chung quanh càng là cuồng cuốn về phía Mạc Vô Kỵ. Một loại vượt qua Thác Mạch cảnh lực lượng vào giờ khắc này trải rộng toàn thân, Mạc Vô Kỵ mạch lạc linh lực rốt cục cấu trúc thành tường, tạo thành ba đào bình thường vậy nguyên lực tường.

Trúc Linh thành công rồi, Mạc Vô Kỵ kích động đứng lên, hắn một cái người phàm không có Linh Căn, tại đã trải qua vô số gian nan cùng cực khổ sau đó, thậm chí mấy lần cùng tử vong thoáng qua, giờ khắc này rốt cục đã Trúc Linh thành công.

Đây hết thảy, đều là chính hắn phấn đấu mà có được.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 175: Tiên Quỳ

Một lúc lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ thở bình thường một cái tâm tình của mình. Lúc này hắn cũng không phải sốt ruột, dù cho ba tên kia lại trở về, hắn cũng vui mừng không sợ.

Hắn Thác Mạch mười tầng thời điểm, liền lấy mạng đổi mạng giết chết hai cái Trúc Linh trung kỳ. Hiện tại hắn dùng Thác Mạch mười hai tầng tu vi Trúc Linh thành công, sao lại lại e ngại mấy cái Trúc Linh cảnh?

Mạc Vô Kỵ lấy ra Thiên Cơ côn, nhắm ngay hắn chỗ tu luyện chính là một côn ầm xuống. Hắn và ba tên kia bất đồng, ba tên kia còn dự định trở về, cho nên mở linh thạch mỏ thời điểm, dè dặt. Mạc Vô Kỵ không có ý định đã trở về, một côn này trực tiếp ầm rớt theo đống lớn linh thạch.

Đây là một cái địa phẩm linh thạch mỏ, rơi trên mặt đất toàn bộ là quy tắc không hoàn toàn địa phẩm linh thạch. Mạc Vô Kỵ lại đem linh thạch này tùy tiện ném vào túi trữ vật, trong lòng cũng đang cảm thán, tại mảnh đại lục này, linh thạch gia công nghiệp đoán chừng là rất thơm hành nghiệp.

Hắn bình thường lấy được linh thạch, đều là quy tắc hình dạng linh thạch, những thứ này đều là linh thạch mỏ khai thác sau đó cố ý gia công.

Tại Mạc Vô Kỵ túi trữ vật chứa đầy không sai biệt lắm thời điểm, hắn bỗng nhiên nhìn thấy một quả trong sáng tới cực điểm linh thạch. Cái

này linh thạch không có đi qua gia công, lại hiện ra lục giác hình thoi, quy tắc để cho người ta không thể tin được.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lại đem linh thạch này chỉ có lớn chừng ngón cái nắm trong tay, một cổ so với địa phẩm linh thạch linh lực càng đậm tinh thuần khí tức thẩm thấu đến lòng bàn tay Mạc Vô Kỵ. Cái loại này tinh thuần đến hầu như không có tạp chất cảm giác, càng là ẩn chứa một loại tu luyện đạo lý ở trong đó, để cho Mạc Vô Kỵ hoài nghi hắn chỉ cần một quả linh thạch này liền có thể thăng cấp đến Trúc Linh tầng hai.

Đây là thiên phẩm linh thạch? Lập tức Mạc Vô Kỵ liền khẳng định, đây tuyệt đối là thiên phẩm linh thạch. Hắn nhanh chóng lấy ra một cái hộp ngọc lại đem cái này linh thạch bỏ vào, đưa vào trong túi đựng đồ.

Thiên phẩm linh thạch có cái nào tác dụng, Mạc Vô Kỵ không phải là rất rõ ràng, nhưng hắn khẳng định dùng thiên phẩm linh thạch đến tu luyện, đó chính là phung phí của trời.

Mạc Vô Kỵ càng là dùng sức đào linh mỏ, sau nửa canh giờ, hắn bỏ qua tiếp tục ý nghĩ. Nơi này dường như chỉ có một khối thiên phẩm linh thạch đó, tiếp tục đào đi xuống đã không còn cái gì ý nghĩa.

Đáng tiếc, nếu không phải nơi này có người biết, Mạc Vô Kỵ thật muốn vẫn ở chỗ này tu luyện tiếp. Cái chỗ này tu luyện tiếp, tuyệt đối là điều kiện tốt nhất nơi.

Nghĩ đến mình ở nơi này trì hoãn nhiều ngày, Mạc Vô Kỵ không muốn tiếp tục lưu lại đi xuống. Hắn quyết định đổi chỗ tu luyện, chờ linh thạch tu luyện xong, lại trở về vận chuyển linh thạch.

Vô luận làm chuyện gì, Mạc Vô Kỵ tâm tính tương đối khá, hắn không tham. Đổi thành một người khác, có lẽ sợ nơi này thiên phẩm linh thạch bị người khác phát hiện, sẽ điên cuồng đào đi xuống. Mạc Vô Kỵ bất đồng, hắn nhận thức là thời gian của mình mới là trọng yếu nhất. Cùng với lại đem thời gian lãng phí ở nơi này đào linh thạch, còn không

bằng đi tìm chỗ tu luyện. Đương nhiên, cái này cũng cùng hắn rất đúng phẩm linh thạch giá trị cũng không phải hiểu rõ vô cùng có quan hệ.

Chậm rãi từ linh thạch mỏ lui đi ra, Mạc Vô Kỵ đi tới lối ra trong tay Thiên Cơ côn đi trên mặt đất đập một cái, thân thể mượn lực trực tiếp xông tới. Thăng cấp Trúc Linh cảnh sau đó, thực lực của hắn có rồi chất bay vọt.

- Đương!

Một tiếng kim thiết vang lên thanh âm truyền ra, vốn là Mạc Vô Kỵ muốn nhảy đi ra lần thứ hai nhảy xuống tới.

Loại thanh âm này tuyệt đối không phải là Thiên Cơ côn đánh vào bùn đất cùng đá vụn thanh âm, hắn Thiên Cơ côn vừa mới đánh vào cái gì kim thiết bên trên.

Mạc Vô Kỵ rơi xuống sau đó, mới phát hiện vừa rồi hắn đứng yên địa phương bùn đất có chút mới mẻ, tựa hồ bị đào móc qua, sau đó lại chôn giấu.

Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ côn lập tức bắt đầu đào móc, không tới chỉ chốc lát thời gian, một khối đen sẫm tinh kim phương viên một trượng thoạt nhìn có chút giống một đóa hoa hướng dương ra hiện ở trước mặt hắn.

Dù cho Mạc Vô Kỵ chưa có tiếp xúc qua luyện khí, hắn cũng biết khối đồ này tuyệt đối không đơn giản.

...

Khoảng cách Mạc Vô Kỵ vị trí ngoài vài vạn dặm một chỗ hoang dã, hai nam một nữ đang cầm một tấm bản đồ cẩn thận quan sát đến.

- Nơi này hình như không có gì cả a, vì sao sách mỏng viết nơi này có Minh Hồn Tinh?

Người nam tử cao một bên nhìn xuống đất tranh vẽ, một bên nghi ngờ nói.

Nàng kia lại nói:

- Ta cho rằng không có sai, nơi này âm khí đặc biệt nặng, chính là Minh Hồn Tinh sinh trưởng hoàn cảnh. Rồi lại nói, chúng ta một đường tới được cảnh tượng, hầu như đều cùng trên bản đồ ăn khớp, nói rõ này tranh vẽ là thật. Sách mỏng bảo vật, liền là dựa theo này tranh vẽ tới, vậy dĩ nhiên cũng chắc là sẽ không sai.

- Hắc hắc, các ngươi nói đúng, này tranh vẽ là thật, này sách mỏng cũng là thật. Ta ngược lại rất kỳ quái, vì sao cầm đồ của ta là ba người các ngươi tên gia hỏa?

Một cái hắc hắc thanh âm đột ngột xuất hiện ở bên 3 người, ba người bỗng nhiên xoay người. Lúc này mới phát hiện không biết khi nào, ở bên cạnh họ có thêm hai người, một nam một nữ.

Nam tử miệng đầy răng đen, thoạt nhìn phải bao nhiêu hèn mọn thì có nhiều hèn mọn, nàng kia toàn bộ đầu đều bị cái khăn đen bao lấy, chỉ để lại hai con mắt.

- Ngươi là người phương nào?

Người kia cũng muốn hỏi Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ mua túi trữ vật hơi gầy nam tử lập tức lớn tiếng hỏi, đồng thời lấy ra binh khí của mình.

- Ta là người thành thật...

Hèn mọn răng đen nam tử bỗng nhiên một bước tiến lên, một cái tát phách về phía người này hơi gầy nam tử. Nếu là Mạc Vô Kỵ ở chỗ này, hắn tự nhiên có thể quen biết này miệng đầy răng đen tên gia hỏa chính là Tề lão thực.

Này hơi gầy nam tử rõ ràng nhìn thấy đối phương đánh tới một cái tát, lại hết lần này tới lần khác không cách nào nhúc nhích, hắn chỉ có thể

hoảng sợ nhìn một tát này vỗ vào trên đầu của hắn.

- PHỐC!

Óc vỡ toang mở ra, tên nam tử này liên dời động một cái đều làm không được, đã bị răng đen một cái tát đập chết. Không có có nguyên nhân, không có khúc nhạc dạo.

- Tiền bối, này là ý gì?

Này thân cao một chút nam tử vội vàng lui về phía sau, đồng thời run giọng hỏi.

Này răng đen thực lực, căn bản cũng không phải là bọn họ có thể chống lại, hắn vũ khí cũng không dám lấy ra. Này nữ tu càng là sắc mặt tái nhợt cùng nam tu song song đứng, cả người đều bối rối. Loại này cao thủ cường đại, muốn tìm bọn họ làm gì?

Tể lão thực lại là cười hắc hắc:

- Không có ý gì, ta hỏi ngươi, vì sao địa đồ cùng sách mỏng tại trên người ngươi?

Hơi người nam tử cao rốt cuộc hiểu rõ này hai cường giả tìm bọn họ tính sổ đầu sỏ gây nên, thì ra là địa đồ cùng sách mỏng. Hắn nhanh chóng lại đem bản đồ trong tay cùng sách mỏng kính cẩn đưa đến Tể lão thực trong tay:

- Tiền bối, đây là một người trẻ tuổi giá cao giao dịch cho chúng ta, chúng ta không biết đây là ngài muốn đồ đạc, nếu mà biết, vãn bối tuyệt không có dũng khí...

Không dám cái gì, hắn cũng không biết, là không dám mua hay là không dám lưu lại? Bất kể là không dám cái gì, hắn cũng biết vì sao cái tên kia sẽ tốt bụng như vậy lại đem địa đồ cùng sách mỏng đưa cho bọn họ. Thì ra đây không phải là cơ duyên, mà là đòi mạng bùa chú.

- Di!

Tề lão thực mở ra sách mỏng, nhất thời kinh dị một tiếng.

- Cái gì?

Người kia vẫn không nói gì mặt mờ mịt nữ tử đã đi tới, thấp trầm giọng hỏi một câu.

Tề lão thực đem cầm trong tay sách mỏng mở ra đến một trang nói:

- Tịch Đề Đan bị phân giải, ta niệm ký bị lưu tại cái này sách mỏng.

- Hảo tiểu tử, lão nương cũng nhìn lầm, không nghĩ tới lại còn là một cái Hư Thần cường giả...

Mặt mờ mịt nữ tử lớn tiếng nói.

Tề lão thực lại lắc đầu:

- Không nhất định là Hư Thần cường giả, tại Chân Mạch Đại Lục, không tới Hư Thần tu luyện ra thần niệm nhiều lắm.

- Nơi này không phải là Chân Mạch Đại Lục.

Nữ tử hừ một tiếng.

Tề lão thực cười theo nói:

- Nơi này có tiên quỳ.

Hắn nói bóng gió chính là, tiên quỳ cả Chân Mạch Đại Lục cũng chỉ có như vậy một chút. Nơi này nhưng cũng có, dường như còn không ít. Này đã nói lên Thất Lạc Đại Lục tu chân văn minh so với Chân Mạch Đại Lục thấp hơn, không có nghĩa là nơi này sẽ không có thứ tốt. Có lẽ chỉ có thứ tốt, để cho Mạc Vô Kỵ không tới Hư Thần liền tu luyện được thần niệm.

Nữ tử nghe được tiên quỳ hai chữ sau đó, lập tức đem ánh mắt nhìn chằm chằm cao cái nam tu, giọng nói lạnh lẽo nói:

- Các ngươi lại đem Tiên Quỳ Tinh Kim giấu đến địa phương nào đi?

- Cái gì Tiên Quỳ Tinh Kim?

Cao cái nam tu nghi ngờ hỏi một câu.

Tề lão thực cười hắc hắc, lần thứ hai một cái tát vỗ ra. Cao cái nam tu cũng cảm giác được xung quanh hoàn toàn bị giam cầm lại, một loại sợ hãi tử vong thẩm thấu toàn thân của hắn.

Hắn thực sự rất oan uổng, đến bây giờ mới thôi, hắn còn không biết là chuyện gì xảy ra.

- Ba!

Tề Lão Thực dơ tay bị mặt mờ mịt nữ tử ngăn trở:

- Chờ một chút.

Cao nam tu liền cả người đều là ướt sũng vì đái ra quần, thật giống như mới từ trong nước đi ra bình thường giống nhau. Hắn biết mình vừa rồi tại Quỷ Môn quan dạo qua một vòng trở về.

- Vật này ngươi có biết hay không?

Nữ tu vung tay, một bộ hắc bạch tranh vẽ bị nàng run rẩy mở ra.

Cao cái nam tu vừa nhìn này tranh vẽ đồ đạc, lập tức liền nói:

- Ta biết vật này, tiền bối, trước chúng ta tìm được một cái linh thạch mỏ, tại linh thạch mỏ phát hiện vật này...

- Đồ đâu?

Tề lão thực một bước tiến lên, bắt này cao cái nam tu bờ eo, đem xách lên.

Tuy tiện Tề lão thực bắt đối phương thắt lưng xốc lên, bởi vì cái này nam tu vóc người so với thấp bé Tề lão thực cao nhiều lắm, hắn hai chân vẫn là chấm đất.

Dường như cảm giác được chính bản thân ném mặt mũi, Tề lão thực lại đem này nam tu ném ở trên mặt đất.

- Đồ đạc tại nơi linh thạch hầm mỏ, chúng ta chôn ở linh thạch mỏ bên trong đất bùn.

Nam tu sợ hãi nói.

- Nhanh chóng dẫn đường.

Tề lão thực quát to.

Nam tu thấy Tề lão thực cùng nàng kia cũng không có lại sát nhân, hắn cũng thoáng thở phào nhẹ nhõm. Nếu là Tề lão thực lại đem hắn người cuối cùng đồng bạn cũng giết, hắn sẽ không chút do dự tự sát. Bởi vì coi như là hắn dẫn theo đường, sau cùng cũng sẽ bị giết chết.

Hiện tại Tề lão thực không có lại sát nhân, trong lòng hắn lúc nào cũng tồn tại một chút may mắn tâm lý. Đó chính là đối phương khi lấy được linh thạch mỏ cùng được gọi là tiên quỳ đồ đạc sau đó, xem thường đi giết bọn hắn.

Nửa ngày sau đó, cao cái nam tu cùng đồng bạn của hắn lại đem Tề lão thực hai người dẫn tới đầm lầy trung gian.

- Chính là cái này địa phương.

Người nam tử cao chỉ vào một cái đầm lầy sườn núi nói.

- Đi xuống.

Tề lão thực hừ một tiếng, hắn và Mạc Vô Kỵ bất đồng. Mạc Vô Kỵ không có thói quen dùng thần niệm, hắn một tới nơi này sẽ dùng thần niệm dò xét. Thế nhưng thần niệm phát hiện phía dưới sau đó có chút không rõ, hình như thực sự là một cái linh thạch mỏ.

Cao cái nam tu tay chộp vào đồng cỏ và nguồn nước, bỗng nhiên ngừng lại.

- Chuyện gì xảy ra?

Mặt mờ mịt nữ tu lạnh lùng hỏi một tiếng.

Cao cái nam tu liền vội vàng nói:

- Hai vị tiền bối, nơi này hình như có người động tới, chúng ta đi thời điểm, nơi này...

- Nhanh chóng đi xuống rồi lại nói.

Tề lão thành thực trong có rồi một phần cảm giác không ổn, thật giống như rất những thứ tốt đẹp gần phải đến trong tay của hắn, lại đột nhiên dài quá cánh bay đi bình thường giống nhau.

- Dạ.

Lần này nam tu không dám có nửa điểm chần chờ, trực tiếp kéo ra đồng cỏ và nguồn nước, sau đó hắn liền biết nơi này là thật sự có người đến qua, bởi vì (cửa ra) so với trước lớn đâu chỉ gấp đôi?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 176: Đột Nhiên Tăng Mạnh

Khi nam tu mang theo Tề lão thực cùng mặt mờ mịt nữ nhân vào xuống dưới đất linh thạch mỏ, sắc mặt liền thay đổi.

- Chuyện gì xảy ra?

Tề lão thực khẽ quát một tiếng hỏi, hắn đã nhìn thấy nam tu cao sắc mặt có biến. Xem ra trước hắn dự cảm quả nhiên không sai, nếu là thật vất vả tìm được Tiên Quỳ Tinh Kim, kết quả lại bị người trên đường chặn đi rồi, đó mới là khóc không ra nước mắt.

Cao nam tu vẻ mặt cầu xin nói:

- Có người đã đến, còn đào đi rồi cái kia tiên quỳ...

Tề Lão Thực tay nhất thời siết chặt nắm tay, mặt trên gân xanh lộ ra, thậm chí run nhè nhẹ, có thể thấy được trong lòng hắn là cỡ nào phẫn nộ cùng ảo não.

Chẳng những là Tề lão thực, người kia mặt mờ mịt nữ tử, như nhau thấp giọng thở dốc, hiển nhiên trong lòng cũng là vô cùng lửa giận.

- Nơi này trừ bọn ngươi ba người biết ra, còn có người phương nào biết?

Một hồi lâu sau đó, Tề lão thực mới hỏi lần nữa.

Cao nam tu lắc đầu:

- Đã không còn, chỉ có ba người chúng ta biết.

Nếu Mạc Vô Kỵ cùng hắn là đồng bọn, lúc này nhất định sẽ mắng tên này ngu ngốc. Nếu để hắn lại đáp vấn đề này, hắn tuyệt đối sẽ không nói chỉ có mấy người bọn hắn biết. Hắn sẽ nói còn có một người biết, hơn nữa hắn còn biết người này ngụ ở chỗ nào. Nói như vậy, Tề lão thực mới sẽ không lập tức giết hắn, mà là muốn hắn tiếp tục dẫn đường.

Tề lão thực cùng mặt mờ mịt nữ tử nhìn nhau liếc mắt, đều biết này cao nam tu hắn là không có nói sai. Tề lão thực giơ tay lên chính là hai bàn tay vỗ ra, thương cảm một nam một nữ hai người, còn chưa kịp hưởng thụ linh thạch mỏ mang tới phú quý, đã bị Tề lão thực một cái tát đập giết.

...

Khoảng cách phiến đầm lầy bất quá ngoài ngàn dặm, Mạc Vô Kỵ đã ở trong động phủ vừa mới đào lên thở dốc. Hắn vác một cái phương viên vài trượng đồ đạc chạy trốn nhiều đường như vậy, dù cho hắn đã là Trúc Linh cảnh, lúc này cũng mệt mỏi quá sức.

Tốt tại cái chỗ này thích hợp ẩn thân, đây là một cái khô khốc sông. Con sông này cạn vị trí cũng có vài chục trượng sâu, có vị trí thậm chí có mấy chục trượng sâu. Thật giống như một cái thung lũng bình thường giống nhau, bất quá cái này hiển nhiên không phải là thung lũng, bởi vì lòng sông khô nứt mạng nhện văn vết nứt to lớn mà rõ ràng.

Có thể thấy được cái này một con sông khô khốc thời gian cũng không tính rất dài, nếu không, những thứ này lòng sông vết nứt cũng sẽ không tồn tại.

Mạc Vô Kỵ lựa chọn vị trí, chính là khô cạn sông này giữa đê trung gian, ở chỗ này đào một cái động phủ, thật giống như tại vách núi đào động phủ không sai biệt lắm, an toàn tin cậy. Hơn nữa động trước phủ mặt còn có một chút cây khô ngã cành ngăn trở, càng là không dễ thấy được.

Mạc Vô Kỵ thậm chí đưa hắn đào lên mới mẻ bùn đất đều vận chuyển đi rồi, hắn là dự định ở chỗ này ở một thời gian ngắn.

Lựa chọn ở chỗ này, có mấy cái nguyên nhân. Một là hắn cõng sau lưng một khối lớn đồ đạc như vậy, căn bản là chạy không xa, hiện tại hắn khối kia đồ đạc liền chôn ở này khô cạn đáy sông một cái bí mật vị trí. Thứ hai hắn vừa mới Trúc Linh, cộng thêm trên người còn có rất nhiều linh thạch, chính là lúc tu luyện.

Đương nhiên, trọng yếu nhất là, Mạc Vô Kỵ tạm thời không dám trở về. Đừng nhìn hắn Trúc Linh, hắn sợ vừa về tới Vấn Thiên Học Cung, cũng sẽ bị người làm thịt.

Hắn lệnh truy nã nếu có thể xuất hiện ở Thất Lạc Thiên Khư phía ngoài phường thị, vậy đã nói rõ phía sau Kim Cửu Chấn đích thật là có cường đạo, hơn nữa cái này cường đạo cũng hoài nghi hắn và Kim Cửu Chấn chết có quan hệ. Nếu hắn cũng có chỗ dựa, chỉ cần không có nhược điểm hạ xuống, hắn căn bản cũng không sợ hãi người khác hoài nghi.

Vấn đề mấu chốt là, hắn không có có chỗ dựa.

Ngoại trừ hai vấn đề này ra, còn có một chút, này chính là chỗ này khoảng cách cái kia đầm lầy mỏ linh thạch không xa. Chỉ cần hắn linh thạch tu luyện xong, hắn tùy thời có thể đi trở về vận chuyển.

Đây chỉ là Mạc Vô Kỵ lý tưởng nhất ý nghĩ mà thôi, nếu như hắn biết Tề lão thực cũng đến nơi này, dù cho hắn tại nơi linh thạch mỏ bên ngoài làm trận pháp ấn ký, hắn cũng không dám tại khoảng cách đầm lầy mà gần như vậy địa phương bế quan tu luyện.

Bất quá Tái ông mất ngựa, họa phúc khó liệu.

Mạc Vô Kỵ không biết Tề lão thực sẽ đến, cho nên dám ở khoảng cách linh thạch mỏ gần như vậy địa phương bế quan tu luyện. Đồng dạng Tề lão thực cũng không biết Mạc Vô Kỵ đạt được Tiên Quỳ Tinh Kim

sau đó, chẳng những không có đi xa, còn dám lưu lại ở phụ cận đây tu luyện.

Cho nên Mạc Vô Kỵ vẫn là tu luyện hắn, Tề lão thực vẫn vẫn là cùng nàng kia tìm kiếm người.

...

Vô luận là đối với một cái tu sĩ, hay là đối với một người nghiên cứu, thời gian đều là không đáng giá tiền nhất. Mạc Vô Kỵ vừa là người nghiên cứu lại là một cái tu sĩ, hắn ngay từ đầu bế quan, liền hoàn toàn quên mất hết thảy chung quanh. Lúc này, phỏng chừng chỉ có xông vào hắn tu luyện động phủ, hắn mới có thể tỉnh lại.

Đây cũng là nguyên nhân Mạc Vô Kỵ vì sao không dám ở này đầm lầy địa linh thạch mỏ tu luyện, cũng may là hắn không có ở nơi đó tu luyện. Hắn nếu thực sự ở lại nơi đó tu luyện, phỏng chừng hắn thi cốt sớm đã rét lạnh.

Trong túi đựng đồ linh thạch bị Mạc Vô Kỵ toàn bộ đổ ra, một trăm nhánh mạch lạc cùng Chu Thiên vận hành, hấp thu linh khí tốc độ là cực kỳ kinh người. Cộng thêm phụ cận đây linh khí lại cực kỳ nồng nặc, Mạc Vô Kỵ gần như là mỗi thời mỗi khắc đều đang gia tăng tu vi.

2 tháng sau, hắn trực tiếp xông phá Trúc Linh tầng một, thăng cấp đến Trúc Linh tầng hai. Năm tháng sau, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai đột phá Trúc Linh tầng hai thăng cấp đến Trúc Linh tầng ba. 8 tháng sau, Mạc Vô Kỵ xông phá Trúc Linh sơ kỳ, thăng cấp tới rồi Trúc Linh tầng bốn. Mở ra một trăm nhánh mạch lạc, loại này thấp cảnh giới tu luyện, hắn gần như là không có bình cảnh.

Lúc này, Mạc Vô Kỵ mới từ trong bế quan hồi tỉnh lại, hắn là phải hồi tỉnh lại, bởi vì linh thạch của hắn đã tiêu hao hết.

Mạc Vô Kỵ rất muốn lại đi linh thạch mỏ dời một ít linh thạch lại đây, tiếp tục tu luyện. Bất quá hắn nhưng có chút tưởng niệm Yên Nhi, 8

tháng trôi qua, hắn trở về gặp một cái Yên Nhi trở ra, sẽ không có vấn đề gì sao??

Lập tức Mạc Vô Kỵ biết đây là hắn đang tự an ủi, chỉ cần đi về, vậy nguy hiểm nhất định là gặp nguy hiểm. Thế nhưng không quay về xem Yên Nhi, Mạc Vô Kỵ luôn cảm thấy không nỡ.

Không được, hay là trở về một chuyến. Lúc này đây đi ra đều gần một năm thời gian, còn không biết Yên Nhi từng có sống tốt hay không. Rồi lại nói ngoại trừ Yên Nhi, còn có Phỉ Bỉnh Trụ đám người, hắn đã đáp ứng phân bỉnh trụ phải đi Vấn Thiên Thành chiếu cố một chút. Hôm nay hắn gia nhập Vấn Thiên Học Cung đã một năm, còn không có đi gặp Phỉ Bỉnh Trụ.

Mạc Vô Kỵ quyết định xong rồi, đang muốn đi ra ngoài, bỗng nhiên một đạo phá không chi âm từ không trung hạ xuống. Này một đạo phá không chi âm, trực tiếp rơi vào khô khốc lòng sông, Mạc Vô Kỵ đi nhanh lên đến cửa cẩn thận nhìn sang, phát hiện là một đoạn nhỏ trường kiếm bị chặt đứt.

Tại đây thanh trường kiếm hạ xuống sau đó sau một khắc, một người nam tử trẻ tuổi cả người là máu vọt tới lòng sông, nắm lên thanh trường kiếm kia.

Theo đó lại có một người vọt xuống tới, người này đầu đầy tóc bạch kim, màu da vô cùng trắng, thoạt nhìn có tiềm chất mặt trắng nhỏ. Trong tay pháp bảo là long cốt móng, ngũ lam giàn giụa đầu ngón tay, để cho người ta xem trong lòng thẩm hoảng.

- Nhâm Thiên Tinh, lại đem phương vị nói cho ta biết, ta cho ngươi một cái thống khoái.

Nam tử tóc bạch kim rơi vào trước cả người là máu nam tử trẻ tuổi, giọng nói lạnh lẽo nói.

- Ha ha ha!

Gọi Nhâm Thiên Tinh nam tử trẻ tuổi cười ha ha:

- Thiệu Nghiễm Cảnh, ngươi tính là thứ gì? Ta Nhâm Thiên Tinh không phải là bị người uy hiếp. Không muốn nói cho ngươi, coi như là chưởng môn các ngươi Bích La Môn lại đây, ta cũng sẽ không mắt nhìn thẳng một cái.

Bích La Môn cái này tông môn, Mạc Vô Kỵ thật đúng là quen thuộc. Hắn và bên trong một người tên là Thiệu Phong tên gia hỏa có cừu oán, tên này cũng là Bích La Môn, lại là họ Thiệu, không biết cùng Thiệu Phong này có quan hệ gì.

Từ Bích La Môn Thiệu Nghiễm Cảnh tên này vừa ra đến, Mạc Vô Kỵ liền theo bản năng đứng ở phía Nhâm Thiên Tinh.

Nhâm Thiên Tinh? Tên này dường như cũng có chút quen thuộc.

Được rồi, Mạc Vô Kỵ rốt cục nhớ tới. Tại hắn rời đi Vấn Thiên Học Cung thời điểm, đi qua Vấn Thiên Học Cung nhiệm vụ đại điện. Tại nhiệm vụ cửa đại điện miệng, có một cái Vấn Thiên bảng, cái kia bảng danh sách biểu hiện chính là leo Vấn Thiên Giai cường giả thứ tự. Hắn nhớ kỹ xếp hạng đệ nhất tên gia hỏa gọi Câu tử hàn, mà Nhâm Thiên Tinh này xếp hạng vị thứ ba.

Vấn Thiên Học Cung xếp hạng vị thứ ba, hắn là rất mạnh hơn a, dĩ nhiên đánh không lại một cái tên gia hỏa của Bích La Môn?

Gọi Thiệu Nghiễm Cảnh nam tử lạnh lùng nói:

- Ngươi đã muốn tìm chết, vậy ta sẽ thanh toàn cho ngươi.

Đang khi nói chuyện, trong tay long cốt móng vung lên, này thấm lòng người hàn quang càng là mang theo nhè nhẹ khí tức tử vong.

Mạc Vô Kỵ có chút nghi hoặc, rõ ràng là Thiệu Nghiễm Cảnh cùng này Nhâm Thiên Tinh giằng co, vì sao hắn có thể cảm nhận được khí tức tử vong? Trúc Linh trung kỳ sau đó, thực lực của hắn cùng nhận biết độ

cường đại đến loại trình độ này sao? Biết Thiệu Nghiễm Cảnh đối với Nhâm Thiên Tinh có sát khí?

Nhâm Thiên Tinh vui mừng không sợ, đưa tay lau một cái vết máu ở khóe miệng, khinh thường nói:

- Thiệu Nghiễm Cảnh, chờ ta cũng thăng cấp Nguyên Đan Cảnh sau đó, như ngươi rác rưởi vậy, ta một người có thể đánh một ổ.

Mạc Vô Kỵ bừng tỉnh hiểu được, Nhâm Thiên Tinh này còn không có thăng cấp nguyên đan, mà thiệu quang cảnh đã là Nguyên Đan Cảnh cường giả. Nhâm Thiên Tinh không có thăng cấp nguyên đan, hắn là Thoát Phàm hậu kỳ. Một cái Thoát Phàm cảnh tu sĩ, có thể cùng Nguyên Đan Cảnh tu sĩ đánh thành như vậy, đây không phải là không được, mà là quá thần kỳ.

- Hãy chết đi cho ta...

Thiệu Nghiễm Cảnh trong tay long cốt móng quét ra vài đạo thấm lòng người quang ảnh, bắn đi ra ngoài.

Tại trong chớp nhoáng này Mạc Vô Kỵ liền hiểu chuyện gì xảy ra, họ thiệu lần này căn bản cũng không phải là tại giết Nhâm Thiên Tinh, mà là trước muốn giết hắn. Khó trách hắn cảm nhận được một loại sát khí, sát khí kia không phải là đối với Nhâm Thiên Tinh, mà là nhằm vào hắn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ may mắn chính bản thân sớm cảm giác được sát ý, đồng thời cũng may mắn chính bản thân thăng cấp tới rồi Trúc Linh trung kỳ. Nếu không, chính là lần này, hắn hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Mạc Vô Kỵ thân thể hướng bên cạnh né qua, đồng thời thôi động nguyên lực trùm lên Thiên Cơ Côn. Hắn biết rõ long cốt móng đáng sợ, chỉ là né tránh đi qua căn bản cũng không có tác dụng. Bởi vì long cốt móng chỉ cần không có giết hắn, sẽ chỉ là lần thứ hai quay đầu. Còn không bằng chủ động xuất kích, cản lại một trảo này.

-Cheng!

Thiên Cơ G bị đập ra từng đạo hỏa hoa, cuồng bạo nguyên lực vọt tới, Mạc Vô Kỵ cả người bị đụng bay ra ngoài, đánh vào hắn trên vách động, tại chỗ chính là một ngụm máu tươi phun ra.

Nguyên Đan Cảnh thật sự là thật là mạnh mẽ, Mạc Vô Kỵ bất chấp lau đi vết máu ở khóe miệng, Thiên Cơ Côn lần thứ hai kéo lên, lại một lần nữa đánh vào vừa mới quay đầu lại long cốt móng.

-Cheng!

Nguyên lực va chạm, lực lượng cuồng bạo văng khắp nơi mở ra, lại đem Mạc Vô Kỵ động phủ oanh rớt phân nửa, Mạc Vô Kỵ đùi đều bị chôn ở trong đất, long cốt móng lực lượng lần thứ hai bị tháo rơi một bộ phận.

Mắt thấy long cốt móng liền sắp tạm thời buông tha hắn bay trở về, Mạc Vô Kỵ trái lại chủ động xông lên, lại là một côn tung ra, đập hướng về phía long cốt móng. Ám toán hắn, dễ dàng như vậy là có thể rời khỏi sao?

Gần như là tại Thiệu Nghiễm Cảnh xuất thủ đồng thời, Nhâm Thiên Tinh cũng xuất thủ. Thiệu Nghiễm Cảnh thấy Nhâm Thiên Tinh động thủ, trong lòng là một trận cười nhạt, chính là một cái Thoát Phàm cảnh tu sĩ, cũng muốn từ dưới tay hắn chiếm tiện nghi. Chờ hắn long cốt móng giết một bên con kiến hôi sau đó, bay trở về cũng có time để lần thứ hai đánh bay Nhâm Thiên Tinh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 177: Liên Thủ Giết Nguyên Đan

- Cheng!

Lại là một tiếng nổ vang, long cốt móng tốc độ triệt để chậm lại, nhưng Mạc Vô Kỵ phát hiện long trảo vẫn như cũ kéo một cái đường cong, tốc độ lần thứ hai tăng tốc muốn bắn trở về.

Đây là linh khí? Mạc Vô Kỵ chưa từng dùng qua chân chính linh khí, trước đây hắn dùng cái kia lò luyện đan chỉ có thể miễn miễn cường xem như rốt cuộc linh khí mà thôi. Chưa dùng qua linh khí, không có nghĩa là Mạc Vô Kỵ không biết linh khí, hắn biết linh khí là lạc ấn tu sĩ niệm ký.

Thiệu Nghiễm Cảnh tuy rằng có thể tại linh khí niệm ký dấu vết, hắn cũng chỉ là một Nguyên Đan Cảnh tu sĩ, thần niệm thậm chí còn không có triệt để hình thành, chí ít tại thần niệm tuyệt sẽ không mạnh hơn hắn.

Suy nghĩ cẩn thận đạo lý này, Mạc Vô Kỵ thần niệm bỗng nhiên cuốn đến nơi này long cốt với lên, bắt đầu phá hư trong đó niệm ký dấu vết.

Mạc Vô Kỵ không có thần niệm công pháp, hắn cầm giữ có thần niệm là bởi vì Tráng Thần Đan đánh bậy đánh bạ mà đến. Nếu là mặt đối mặt đối với Thiệu Nghiễm Cảnh, dù cho thần niệm của hắn mạnh hơn Thiệu Nghiễm Cảnh, cũng không cách nào tại trước mặt một cái Nguyên Đan Cảnh cường giả phá đi đối phương linh khí dấu vết.

Thế nhưng Thiệu Nghiễm Cảnh quá khinh thị Mạc Vô Kỵ, hắn và người khác đang đánh đấu, còn cách mấy chục thước địa phương lại cách không giết chết Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thần niệm cuốn tới rồi long cốt móng trong nháy mắt liền tìm được Thiệu Nghiễm Cảnh niệm ký dấu vết. Hắn phá hư qua Tề Lão Thực thần niệm ấn ký, đây chẳng qua là thông qua phân liệt đan dược thủ đoạn. Bởi vì Tề Lão Thực thực lực quá mạnh mẽ, hắn không dám dùng thần niệm đi trực tiếp oanh kích Tề Lão Thực niệm ký dấu vết.

Bây giờ đối với Thiệu Nghiễm Cảnh niệm ký dấu vết, Mạc Vô Kỵ nhưng không có gì cố kỵ, hắn cường đại thần niệm đánh vào Thiệu Nghiễm Cảnh niệm ký dấu vết, chỉ ba lần, liền trực tiếp lại đem Thiệu Nghiễm Cảnh niệm ký dấu vết xé mở một cái lỗ hổng.

Tại lại đem Thiệu Nghiễm Cảnh niệm ký dấu vết xé mở một cái lỗ hổng sau đó, Mạc Vô Kỵ thần niệm trong nháy mắt liền tìm được biện pháp, hắn dùng tốc độ nhanh nhất hủy diệt rồi Thiệu Nghiễm Cảnh niệm ký dấu vết.

Nguyên bản đấu đá lung tung long cốt móng, tại niệm ký dấu vết bị Mạc Vô Kỵ hủy diệt sau đó, lập tức giống như chết mất bình thường giống nhau, ánh sáng rơi xuống.

Mạc Vô Kỵ nghĩ vậy đồ đạc thiếu chút nữa muốn mạng của mình, tại đây long cốt móng rơi trên mặt đất sau đó, vẫn như cũ là một côn đánh xuống.

...

Thiệu Nghiễm Cảnh phát hiện Mạc Vô Kỵ, Nhâm Thiên Tinh cũng mơ hồ cảm thấy phụ cận có người. Tuy rằng hắn không có cảm thụ được Mạc Vô Kỵ thực lực cụ thể, thế nhưng Mạc Vô Kỵ có thể bị Thiệu Nghiễm Cảnh cảm thụ được, đồng thời Thiệu Nghiễm Cảnh chủ động muốn giết Mạc Vô Kỵ, hắn liền biết thực lực của Mạc Vô Kỵ không tính là rất mạnh.

Hắn lựa chọn tại Thiệu Nghiễm Cảnh đối với Mạc Vô Kỵ thời điểm động thủ, miễn cưỡng tính là một loại tự ta an ủi. Có thể từ trong tay Thiệu Nghiễm Cảnh trốn tới nơi này, hắn biết rõ Thiệu Nghiễm Cảnh

này long cốt móng lợi hại. Nhâm Thiên Tinh thậm chí làm xong chuẩn bị Thiệu Nghiễm Cảnh thu hồi long cốt móng tấn công hướng hắn.

Để cho hắn và Thiệu Nghiễm Cảnh cũng không nghĩ tới, Thiệu Nghiễm Cảnh long cốt móng đã không về.

Chẳng những không về, tại Nhâm Thiên Tinh kiếm quang còn không có cuốn đến Thiệu Nghiễm Cảnh thì, Thiệu Nghiễm Cảnh liền há miệng phun ra một đạo máu huyết, cả người hơi dừng lại.

Nhâm Thiên Tinh tốt xấu là Vấn Thiên Học Cung con nhà nòi, không nói hắn đã trải qua bao nhiêu chiến đấu, chính là kiến thức của hắn cũng tuyệt đối không phải là bình thường vậy tán tu có thể so sánh.

Hắn tại Thiệu Nghiễm Cảnh thổ huyết trong nháy mắt, liền biết Thiệu Nghiễm Cảnh pháp bảo niệm ký dấu vết bị người phá đi. Đây là một cái tuyệt hảo cơ hội tốt, bởi vì tại pháp bảo dấu vết bị người phá vỡ trong nháy mắt, cả người đều có thể ở vào cực độ hư nhược trạng thái, loại trạng thái này thoáng qua rồi biến mất.

Nguyên bản còn giữ bán tay chuẩn bị tiếp tục chạy trốn Nhâm Thiên Tinh, lại không còn bảo lưu, kiếm quang hóa thành từng đạo kiếm hồng. Những thứ này kiếm hồng toàn bộ tại Thiệu Nghiễm Cảnh linh khí niệm ký bị người phá vỡ trong nháy mắt, vọt vào Thiệu Nghiễm Cảnh trong cơ thể, tại Thiệu Nghiễm Cảnh trong cơ thể lộ ra bảy tám đạo máu tươi.

Thiệu Nghiễm Cảnh xé rách hét thảm một tiếng, cả người bay rớt ra ngoài. Trong lòng hắn bỗng nhiên dâng lên một loại sợ hãi, bây giờ không phải là sự tình hắn giết chết hai cái này con kiến hôi, mà là hắn có thể hay không trốn đi.

- Hãy chết đi cho ta!

Thiệu Nghiễm Cảnh còn trên không trung, một đạo côn ảnh liền đánh xuống tới.

Tại Nhâm Thiên Tinh đánh trúng Thiệu Nghiễm Cảnh trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ từ trong động phi ra, không trung liền tung lên Thiên Cơ côn.

Tại thời điểm thực lực không đủ, nhất định phải nắm chặt thời cơ tốt. Nếu là thực lực không đủ, thời cơ càng làm nắm không tốt, muốn sống liền khó khăn, đây là Mạc Vô Kỵ đi tới nơi này khối đại lục sau đó cảm thụ.

Trước hắn có thể một người tại Thác Mạch tầng mười giết chết hai cái Trúc Linh tu sĩ, không phải thực lực của hắn mạnh hơn người khác bao nhiêu. Mà là hắn có thể lấy mạng đổi mạng, sau đó tại đổi mệnh trong nháy mắt nắm chặt thời cơ.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ đột nhiên đánh lén một côn này, chính là nắm chặt thời cơ tốt nhất.

Thiệu Nghiễm Cảnh trọng thương, cũng cảm nhận được Mạc Vô Kỵ một côn này sát khí, nhất thời hồn phi phách tán, nếu là có cơ hội một lần nữa, hắn tuyệt đối sẽ không đi trêu chọc Mạc Vô Kỵ. Coi như là muốn đi trêu chọc, cũng phải chờ hắn giết Nhâm Thiên Tinh sau đó lại đi trêu chọc.

Mạc Vô Kỵ lựa chọn thời cơ vừa đúng, Thiệu Nghiễm Cảnh lại là bị thương nặng tại thân. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ cùng Thiệu Nghiễm Cảnh tu vi thực lực thật sự là chênh lệch quá lớn, tại thời điểm Thiên Cơ côn gần đánh vào Thiệu Nghiễm Cảnh bên hông, Thiệu Nghiễm Cảnh cả người dĩ nhiên lần thứ hai hướng không trung vọt một đoạn.

- Răng rắc!

Thiên Cơ côn đánh vào Thiệu Nghiễm Cảnh mắt cá chân, trực tiếp lại đem Thiệu Nghiễm Cảnh mắt cá chân oanh nát bấy.

Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm khiếp sợ Thiệu Nghiễm Cảnh cường đại, đã bị thương thành như vậy, trên không trung còn có thể né qua. Nếu

là mình không ngăn cản chặn một cái, cái kia Nhâm Thiên Tinh thật đúng là không nhất định có thể lưu lại Thiệu Nghiễm Cảnh.

- PHỐC PHỐC!

Hai đạo kiếm quang cũng đồng thời xuyên qua ngực Thiệu Nghiễm Cảnh, Nhâm Thiên Tinh dẫn theo đoản kiếm rơi vào bên người Thiệu Nghiễm Cảnh.

- Ngươi là ai? Dĩ nhiên có thể phá huỷ ta linh khí dấu vết...

Thiệu Nghiễm Cảnh biết mình ngày hôm nay khó may mắn tránh khỏi, có chút không cam lòng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ hỏi.

Có thể ở trong chiến đấu trong thời gian ngắn liền phá huỷ hắn niệm ký dấu vết, vậy chỉ có Hư Thần Cảnh tu sĩ mới có thể làm được. Mạc Vô Kỵ hiển nhiên không phải là Hư Thần, hắn là như thế nào làm được?

Mạc Vô Kỵ rơi trên mặt đất, Thiên Cơ côn trong tay đập một cái:

- Ta là ai không trọng yếu, quan trọng là... Ngươi không nên dây vào ta.

Nếu là Thiệu Nghiễm Cảnh không trêu chọc hắn, Mạc Vô Kỵ mặc dù đối với Thiệu Nghiễm Cảnh không có ấn tượng gì tốt, lại không lại đột nhiên xuất thủ. Hắn cũng sẽ không ở tại chỗ này xem náo nhiệt, hắn sẽ trước tiên rời đi cái chỗ này, người nào cũng sẽ không giúp. Thiệu Nghiễm Cảnh chủ động trêu chọc hắn, lại có cơ hội như thế, hắn há có thể buông tha Thiệu Nghiễm Cảnh?

- Không sai, ta đích xác không nên dây vào ngươi...

Thiệu Nghiễm Cảnh nói xong, khóe miệng toát ra một đống bọt máu.

Nhâm Thiên Tinh trường kiếm trong tay dĩ nhiên lần thứ hai hạ xuống, lần này trực tiếp tại Thiệu Nghiễm Cảnh mi tâm họa xuất một cái vết máu.

- Vấn Thiên Học Cung Đạo môn đệ tử chân truyền Nhâm Thiên Tinh, đa tạ bằng hữu xuất thủ tương trợ.

Nhâm Thiên Tinh giết Thiệu Nghiễm Cảnh sau đó, trước tiên lại đem đoản kiếm đeo ở phía sau, đồng thời đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền.

Về phần Thiệu Nghiễm Cảnh túi trữ vật, hắn căn bản cũng không có đi động.

Mạc Vô Kỵ thấy Nhâm Thiên Tinh không hề có ý tứ động tới hắn, cũng thu hồi Thiên Cơ côn. Cũng đúng, Nhâm Thiên Tinh là Vấn Thiên Học Cung đệ tử chân truyền, coi như là Bích La Môn biết hắn giết Thiệu Nghiễm Cảnh, thì tính sao? Bích La Môn lại trâu, cũng sẽ không bị Vấn Thiên Học Cung để ở trong mắt. Cho nên Nhâm Thiên Tinh không cần phải diệt khẩu.

- Vấn Thiên Học Cung ngoại môn đệ tử Mạc Vô Kỵ, ra mắt Nhâm sư huynh.

Mạc Vô Kỵ cũng là ôm quyền nói.

Thẳng đến lúc này hắn mới có cơ hội quan sát Nhâm Thiên Tinh, Nhâm Thiên Tinh màu da cổ đồng, khuôn mặt hình đường viền cực kỳ phân minh, chỉ là ánh mắt hơi nhỏ một phần.

Nhâm Thiên Tinh lộ ra vẻ mặt vui mừng:

- Mạc sư đệ, ngươi cũng là người của Vấn Thiên Học Cung?

Mạc Vô Kỵ gật đầu, một điểm cũng không có ngượng ngùng nói:

- Đương nhiên, bởi vì ta nghe sư huynh nói là Vấn Thiên Học Cung, ta tự nhiên (phải) xuất thủ tương trợ.

- Tốt, tốt...

Nhâm Thiên Tinh liên tiếp nói mấy cái chữ tốt sau đó, lúc này mới chỉ vào túi trữ vật của Thiệu Nghiễm Cảnh nói:

- Mạc sư đệ, túi trữ vật này cùng đồ vật bên trong tất cả thuộc về ngươi.

Mạc Vô Kỵ vội vàng xua tay:

- Như vậy sao được, Thiệu Nghiễm Cảnh lão thất phu này là sư huynh ra lực mạnh, ta chỉ là hơi chút giúp một chút, làm sao có dũng khí muốn lấy mấy thứ này.

Nhâm Thiên Tinh cười ha ha một tiếng:

- Ta xuất từ Vấn Thiên Học Cung đạo môn chân truyền, tài nguyên tu luyện nhiều hơn, ta tới nơi này càng nhiều hơn chính là vì thử luyện. Cái túi đựng đồ này với ta mà nói, thật đúng là không coi vào đâu. Mạc sư đệ đừng khách khí với ta, nếu là Mạc sư đệ áy náy mà nói, cái kia long cốt móng ta sẽ thu đến.

Mạc Vô Kỵ vững tin Nhâm Thiên Tinh cũng không có cố ý nói như vậy, mà là thật nghĩ như vậy, lúc này mới nói cảm tạ:

- Đã như vậy, vậy ta liền không khách khí.

- Vô phương, sư đệ tùy tiện đi thu túi trữ vật, ta muốn mượn trợ sư đệ trước bế quan chỗ tu luyện chữa thương một hồi.

Nhâm Thiên Tinh nói xong, thân thể trực tiếp nhảy, vọt vào động phủ Mạc Vô Kỵ lúc trước bế quan.

Mạc Vô Kỵ từ Nhâm Thiên Tinh lay động thân thể, nhìn ra Nhâm Thiên Tinh thụ thương không nhẹ.

Hắn đi tới bên người Thiệu Nghiễm Cảnh, giơ tay lên lại đem Thiệu Nghiễm Cảnh túi trữ vật kéo lại đến.

Thiệu Nghiễm Cảnh Nguyên Đan Cảnh, thần niệm còn chưa thành hình. Mạc Vô Kỵ rất nhẹ nhàng liền hủy diệt rồi ấn ký Thiệu Nghiễm Cảnh để lại túi trữ vật, sau đó ghi đè lên bản thân ấn ký.

Khi Mạc Vô Kỵ thần niệm quét Thiệu Nghiễm Cảnh trong túi đựng đồ thì, nhất thời mừng rỡ không thôi. Thiệu Nghiễm Cảnh trong túi đựng đồ chí ít chất đống mấy vạn địa phẩm linh thạch, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là Thiệu Nghiễm Cảnh túi trữ vật so với hắn lớn hơn. Hắn túi trữ vật trang khối kia to lớn tài liệu không chứa được, Thiệu Nghiễm Cảnh túi trữ vật khẳng định có thể bỏ vào đi.

Ngoại trừ những thứ này, Thiệu Nghiễm Cảnh trong túi đựng đồ còn có một thanh trường kiếm. Mạc Vô Kỵ thần niệm rơi vào trên trường kiếm, liền biết đây cũng là một món linh khí.

Về phần này các loại đan dược và dược liệu, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói ngược lại thứ yếu. Mạc Vô Kỵ mình chính là một cái Địa Phẩm Luyện Đan Sư, căn bản cũng không lưu ý những đan dược này.

Mạc Vô Kỵ giương tay một cái, tại khô khốc lòng sông đánh ra một cái hố to, lại đem Thiệu Nghiễm Cảnh đưa vào trong hầm, lại đẩy một phần đất đem chôn. Nhìn tại Thiệu Nghiễm Cảnh vì hắn đưa tới một cái túi đựng đồ lớn như vậy phân thượng, hắn giúp một tay chôn cất tử tế.

Nhâm Thiên Tinh còn đang chữa thương, Mạc Vô Kỵ cấp tốc rời đi nơi này, lại đem này một khối Tiên Quỳ Tinh Kim chôn dưới đất đào lên, bỏ vào mới trong túi đựng đồ.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ lúc trở lại lần nữa, Nhâm Thiên Tinh đã rời đi động phủ trước Mạc Vô Kỵ tu luyện. Trừ hắn phía sau đoản kiếm, tại trên người hắn hoàn toàn nhìn không thấy bất kỳ chiến đấu nào vết tích.

- Mạc sư đệ, không biết sau này, ngươi có tính toán gì không?

Thấy Mạc Vô Kỵ lại đây, Nhâm Thiên Tinh vẻ mặt tươi cười ôm quyền hỏi một câu. Trong lòng hắn rất là nghi hoặc, Mạc Vô Kỵ thực lực như thế tại sao có thể là ngoại môn đệ tử.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 178: Kiêu Ngạo Không Nổi

- Ta muốn trở về tông môn một chuyến, sau đó sẽ đề ra dự định...

Mạc Vô Kỵ đáp, hắn dự định trở lại Vấn Thiên Học Cung len lén gặp Yên Nhi sau đó liền triệt để rời xa Vấn Thiên Học Cung.

Nhâm Thiên Tinh lập tức nói:

- Mạc sư đệ, ta tìm được một chỗ địa phương tốt, nghe nói là một chỗ đỉnh cấp địa hỏa vị trí. Trước đây Thiệu Nghiễm Cảnh muốn giết ta, cũng là bởi vì cái chỗ này. Không bằng Mạc sư đệ liên thủ với ta điều tra một phen, sau đó sẽ cùng nhau trở về tông môn làm sao?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Ta thực lực bây giờ thấp, hơn nữa lần này trở về tông môn chỉ là len lén trở về, sau khi trở về lập tức liền phải rời khỏi Vấn Thiên Học Cung, cho nên tạm thời cũng không có tâm tình đi tìm địa hỏa.

Tuy Mạc Vô Kỵ biết Nhâm Thiên Tinh nói cái này địa hỏa chỗ không phải là đơn giản như vậy, nếu không Thiệu Nghiễm Cảnh cũng sẽ không vì cái chỗ này muốn giết Nhâm Thiên Tinh. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ là thật không có tâm tình, hắn muốn đi về xem Yên Nhi, sau đó tìm nơi tăng lên thực lực của chính mình.

Nhâm Thiên Tinh gật đầu:

- Mạc sư đệ nói cũng phải, hai chúng ta thực lực có lẽ thật đúng là kém một chút. Ta đi ra ngoài cũng sắp hơn một năm, đã như vậy, chúng ta liền cùng nhau đi về trước đi...

Nói đến Nhâm Thiên Tinh này dường như nhớ ra cái gì đó, nghi ngờ hỏi:

- Mạc sư đệ, ngươi trở về tông môn vì sao phải len lén trở về?

Nhâm Thiên Tinh thoạt nhìn hắn không phải là cái loại này không nói nghĩa khí tên gia hỏa, nếu không, cũng sẽ không lại đem địa phương địa hỏa xuất hiện nói cho hắn biết. Mạc Vô Kỵ đơn giản trực tiếp nói:

- Bởi vì Vấn Thiên Học Cung có người muốn giết ta, ta một cái ngoại môn đệ tử, nếu là công khai trở về, phỏng chừng rất nhanh thì sẽ (biết) bị người giết chết.

- Làm sao có thể? Dù cho Mạc sư đệ là ngoại môn đệ tử, Vấn Thiên Học Cung cũng không có khả năng tùy tiện giết môn nhân.

Nhâm Thiên Tinh kinh dị nói.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là giải thích:

- Bởi vì chỗ dựa của Kim Cửu Chấn vững chắc hoài nghi ta giết Kim Cửu Chấn, cho nên khắp nơi phát lệnh truy nã ta. Ha ha, liền chờ ta trở về tự chui đầu vào lưới. Ta còn có một cái thân nhân tại Vấn Thiên Học Cung, nếu không, ta còn thật sẽ không trở về.

- Kim Cửu Chấn bị người giết? Kim Ngọc trưởng lão hoài nghi ngươi, cho nên muốn phát lệnh truy nã ngươi?

Nhâm Thiên Tinh thốt ra, Kim Cửu Chấn tại Vấn Thiên Học Cung chỗ dựa vững chắc chính là Kim Ngọc trưởng lão. Cho nên, Mạc Vô Kỵ vừa nói, Nhâm Thiên Tinh liền hiểu được.

- Là Kim Ngọc trưởng lão sao? Ta còn thật không biết.

Mạc Vô Kỵ xoa xoa cái mũi.

Nhâm Thiên Tinh nói:

- Kim Ngọc trưởng lão là trưởng lão thứ 5 của chúng ta đạo môn, thực lực rất mạnh. Hắn cũng là trưởng bối Kim Cửu Chấn, Kim Cửu Chấn chính là hắn mang tới Vấn Thiên Học Cung đạo môn. Nếu là Kim Cửu Chấn bị giết, hắn đích xác sẽ điên cuồng. Bất quá ta đối với loại đệ tử này, luôn luôn không quan tâm.

Nói bóng gió chính là, đừng xem Kim Cửu Chấn là cực phẩm Linh Căn đệ tử, tại trong mắt hắn Nhâm Thiên Tinh, cái gì cũng không tính.

- Được rồi, Kim Ngọc trưởng lão này tại sao lại hoài nghi ngươi?

Nhâm Thiên Tinh rất nhanh thì cảm thấy không đúng, Kim Ngọc là đạo môn cao thủ, sẽ không vô duyên vô cớ đi hoài nghi một người.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ nói:

- Bởi vì Kim Cửu Chấn thực sự là bị ta giết, tại một lần nghe giảng bài, ta ngồi hàng thứ nhất, chẳng biết tại sao mà đắc tội với tên này. Tại thời điểm ta rời đi Vấn Thiên Học Cung, hắn dẫn theo hai cái Trúc Linh cảnh tu sĩ muốn ở trên đường mai phục lại đem ta giết...

Nhâm Thiên Tinh sững sờ nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn liền nói Kim Ngọc trưởng lão làm sao lại vô duyên vô cớ hoài nghi Mạc Vô Kỵ, thì ra Kim Cửu Chấn còn thật là do Mạc Vô Kỵ giết. Mạc Vô Kỵ này lá gan thật đúng là lớn, một cái ngoại môn đệ tử, liền dám giết Kim Cửu Chấn.

Bất quá Kim Cửu Chấn này cũng là ngu ngốc, dùng thực lực của Mạc Vô Kỵ, mang theo hai cái Trúc Linh cảnh tu sĩ là có thể giết? Hắn cũng không biết thực lực của Mạc Vô Kỵ tăng lên, chỉ là sự tình mấy tháng gần đây. Tại thời điểm Kim Cửu Chấn mai phục Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ còn mới Thác Mạch cảnh giới.

- Mạc sư đệ, chuyện này ngươi không cần quá lo. Trọng yếu nhất là, Kim Ngọc có chứng cớ chứng minh là ngươi giết Kim Cửu Chấn hay không.

Nhâm Thiên Tinh mặc dù cùng Kim Cửu Chấn cùng thuộc đạo môn, trên thực tế hắn đối với Kim Cửu Chấn loại này quần áo lụa là đệ tử thật đúng là không quan tâm.

Mạc Vô Kỵ chỉ hơi trầm ngâm liền khẳng định nói:

- Tuyệt đối sẽ không có chứng cứ, này Kim Ngọc chỉ là bằng vào ta cùng Kim Cửu Chấn giữa đó xung đột, phán đoán ta giết Kim Cửu Chấn.

Sở dĩ có dũng khí nói như vậy, là bởi vì Mạc Vô Kỵ lúc đó bất kỳ vật gì cũng không có cầm. Hơn nữa thần niệm của hắn đảo qua xung quanh, không có khả năng có người phát hiện.

Nhâm Thiên Tinh cười ha ha, vỗ tay nói:

- Đã như vậy, Mạc sư đệ chỉ để ý cùng ta cùng nhau quang minh chính đại trở về Vấn Thiên Học Cung. Ta bảo đảm coi như là Kim Ngọc trưởng lão đứng ở trước mặt ngươi, hắn cũng không dám động tới ngươi nửa sợi lông. Lo lắng của ta là, một khi ngươi rời đi Vấn Thiên Học Cung, hắn liền sẽ tìm cơ hội chặn lại ngươi.

- Đa tạ Nhâm sư huynh. Về phần làm sao rời đi Vấn Thiên Học Cung, ta sẽ có biện pháp.

Mạc Vô Kỵ lại đem chuyện của mình nói ra, cũng có một chút ý tứ xin giúp đỡ Nhâm Thiên Tinh. Nếu là Nhâm Thiên Tinh không giúp được, quên đi. Tại hắn đoán rằng, Nhâm Thiên Tinh có thể tại Vấn Thiên Giai bài danh thứ ba, tại Vấn Thiên Học Cung nhất định là có địa vị. Sự thực chứng minh, hắn quả nhiên không có đoán sai.

Hắn cầm giữ có thần niệm, còn sợ không có cơ hội rời đi Vấn Thiên Học Cung sao?

- Tốt, đã như vậy, chúng ta liền trở về.

Nhâm Thiên Tinh rất là dứt khoát.

Hai người tốc độ đều rất nhanh, dọc theo đường đi Nhâm Thiên Tinh (vẫn, còn) là đã nhìn ra. Mạc Vô Kỵ mặc dù tốc độ không sai, chắc còn ở Trúc Linh cảnh. Một cái Trúc Linh cảnh tu sĩ, cư nhiên có thể ngăn cản Thiệu Nghiễm Cảnh long cốt móng, điều này thật không đơn giản.

- Mạc sư đệ, thực lực của ngươi không thấp a, vì sao ở ngoại môn?

Hai ngày sau, hai người đã quen thuộc, Nhâm Thiên Tinh câu hỏi cũng không cố kỵ nữa.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là đáp:

- Linh Căn tư chất của ta rất kém cỏi, cũng may ngộ tính không sai, lại đạt được một phần cơ duyên, lúc này mới có thành tựu của ngày hôm nay.

- Thảo nào!

Nhâm Thiên Tinh gật đầu, tại Vấn Thiên Học Cung, không có tuyệt đối tư chất, đó là rất khó trở thành nội môn đệ tử. Muốn trở thành cùng hắn như vậy đệ tử chân truyền, vậy càng là khó khăn càng thêm khó khăn. Mạc Vô Kỵ quanh thân linh vận không hiện, nói rõ Mạc Vô Kỵ nói không sai, tư chất của hắn đích xác không tốt. Một đệ tử tư chất không tốt, có thể trở thành Vấn Thiên Học Cung ngoại môn đệ tử, đã là phi thường rất giỏi.

- Được rồi, ngươi là như thế nào ngăn cản Thiệu Nghiễm Cảnh long cốt móng? Đây chính là linh khí a.

Nhâm Thiên Tinh trong lòng nghi hoặc cũng không phải là một cái.

Mạc Vô Kỵ không muốn tiết lộ hắn có thần niệm sự tình, chỉ hơi trầm ngâm liền nói:

- Nhâm sư huynh hắn là biết, phàm là linh khí đều phải lưu lại tu sĩ dấu vết. Cái này dấu vết lưu lại ở địa phương nào, không có ai biết. Ta cũng không biết, thân thủ của ta tạm được, tại Thiệu Nghiễm Cảnh tế

xuất long cốt móng động thủ với ta thời điểm, ta không ngừng oanh kích này long cốt móng. Kiên quyết không cho long cốt móng này rời đi quanh người của ta.

Này Thiệu Nghiễm Cảnh cũng là quá mức tự đại rồi, cộng thêm vận khí của ta tương đối khá. Đang cùng long cốt móng oanh kích mấy mươi lần sau đó, ta cư nhiên một côn ầm xé rách hắn ở lại long cốt móng dấu vết...

Mạc Vô Kỵ lời này cũng không phải nói mò, nếu không phải đoạn oanh kích lưu lại có dấu vết linh khí, đích thật là có cơ hội đánh tan tu sĩ dấu vết. Dù sao Thiệu Nghiễm Cảnh không phải là Hư Thần Cảnh tu sĩ, chỉ là một cái Nguyên Đan Cảnh tu sĩ mà thôi. Đương nhiên, cơ hội như thế nhỏ vô cùng, hầu như không đáng kể.

Nhâm Thiên Tinh chợt nói:

- Thì ra là thế.

Hắn cuối cùng là hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ có thể lưu lại Thiệu Nghiễm Cảnh long cốt móng, đồng thời phá huỷ trong đó dấu vết niệm ký, xem ra còn có một bộ phận vận khí ở trong đó.

Nhâm Thiên Tinh là cái loại này mặt ngoài rất bình thản, thậm chí là đối với bất kỳ người nào cũng không có ra giá tu sĩ. Nội tâm hắn lại cực kỳ kiêu ngạo, không có thực lực nhất định, muốn cùng hắn trở thành bằng hữu, đây căn bản là không thể nào. Hắn có thể cùng ngươi rất khách khí nói chuyện, lại sẽ không lại đem ngươi xem như bằng hữu, thậm chí sẽ không lại đem ngươi xem như đối thủ địa vị ngang nhau.

Về phần Mạc Vô Kỵ loại này ngoại môn đệ tử, hắn càng là xem thường đi kết giao.

Mạc Vô Kỵ cùng người khác bất đồng, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không sẽ đem Nhâm Thiên Tinh xem như cái gì không dậy nổi hạng

người. Theo Mạc Vô Kỵ, coi như là Phong Chấn Thu đứng ở trước mặt hắn, hắn cũng là bình đẳng nhìn đối đãi.

Nguyên bản Nhâm Thiên Tinh chỉ là bởi vì Mạc Vô Kỵ ra tay giúp hắn, cộng thêm Mạc Vô Kỵ làm người thoạt nhìn cũng không tệ lắm, lúc này mới muốn ra tay giúp Mạc Vô Kỵ một lần. Hai người cùng một chỗ chạy đi mấy ngày sau, Nhâm Thiên Tinh phát hiện Mạc Vô Kỵ cùng cái khác ngoại môn đệ tử tuyệt không giống nhau.

Chính hắn nội tâm là một loại kiêu ngạo, loại này kiêu ngạo là thành lập tại hắn thiên tư trác tuyệt cơ sở. Hắn phát hiện Mạc Vô Kỵ nội tâm không phải là kiêu ngạo, mà là một loại càng bình thản đương nhiên. Thật giống như Mạc Vô Kỵ giết hai cái Trúc Linh cảnh, cản lại Thiệu Nghiễm Cảnh long cốt móng, theo Mạc Vô Kỵ, đây đều là chuyện đương nhiên.

Nói cách khác giả như có một ngày, nếu là Mạc Vô Kỵ vượt qua hắn Nhâm Thiên Tinh, cái này cũng tại người khác thậm chí hắn Nhâm Thiên Tinh xem ra đều là chuyện bất khả tư nghị. Ở trong mắt Mạc Vô Kỵ, vẫn là một loại đương nhiên, không có nửa điểm kỳ quái.

Mạc Vô Kỵ loại này đương nhiên, đả kích Nhâm Thiên Tinh kiêu ngạo. Tại trước mặt Mạc Vô Kỵ, hắn lúc nào cũng cảm giác mình không có nửa điểm kiêu ngạo tư bản, hoặc là nói căn bản là kiêu ngạo không lên nổi. Dù cho Mạc Vô Kỵ chỉ là một cái ngoại môn đệ tử, trên người hắn cũng có một loại tự tin so với hắn còn phải tự tin hơn.

Cùng hắn kết giao bằng hữu, cũng sẽ không để cho Mạc Vô Kỵ cảm thấy có gì đặc biệt hơn người, dường như tại đối phương trong mắt, cùng bất cứ người nào trở thành bằng hữu, cũng đều là như vậy tùy (theo) tính chất. Chơi thân liền là bằng hữu, nói không được liền ai đi đường đó.

Nhâm Thiên Tinh từ vô cùng kinh ngạc đến thưởng thức, đến sau cùng cũng cho là mình và Mạc Vô Kỵ trở thành bằng hữu, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói thật chưa tính là chuyện gì lớn lao.

Hai người càng trò chuyện càng ăn ý, Nhâm Thiên Tinh càng là từ Mạc Vô Kỵ nơi này đã biết đông đảo vũ trụ huyền bí. Hắn đối với Mạc Vô Kỵ đoán đại lục chỉ là một tinh cầu, tại bên ngoài tinh cầu này, còn có mênh mông tinh không, trong tinh không còn có vô số tinh cầu cùng Thất Lạc Đại Lục như vậy quan điểm phi thường tán thành.

Dựa theo Mạc Vô Kỵ nói, tại toàn bộ mênh mông trong tinh không, cùng Thất Lạc Đại Lục như vậy tinh cầu vô số kể. Đó chính là nói cùng hắn Nhâm Thiên Tinh thiên tài như vậy, cũng là vô số kể. Hắn Nhâm Thiên Tinh còn thật không có gì đáng giá kiêu ngạo đồ đạc.

Mạc Vô Kỵ cũng từ Nhâm Thiên Tinh nơi này nghe được rất nhiều liên quan tới tu chân ảo diệu, đồng thời cũng nghe nói một phần Ngũ Hành Hoang Vực, thậm chí Thất Lạc Thiên Khư Viễn Cổ điển cố.

Thì ra Thất Lạc Thiên Khư là Viễn Cổ chiến trường, tại thật lâu xa thời điểm, các tộc tu sĩ ở Thất Lạc Thiên Khư đại chiến, ở chỗ này tranh đoạt tài nguyên cùng địa bàn. Về phần trận chiến tranh này là như thế nào kết thúc, sau cùng Viễn Cổ này chiến trường thì như thế nào biến thành Thất Lạc Thiên Khư, cả Nhâm Thiên Tinh cũng không biết.

Ngoài ra, Mạc Vô Kỵ còn từ Nhâm Thiên Tinh nơi này chiếm được rất nhiều đáp án trong tu luyện. Hắn không có sư phụ, tu luyện đều là bằng vào một quyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết cùng mình cứng rắn một trăm nhánh mạch lạc chống đỡ. Coi như là có chỗ tu luyện sai lầm, hắn một trăm nhánh mạch lạc cũng không đến mức để cho hắn linh khí bế tắc tẩu hỏa nhập ma.

Mà Nhâm Thiên Tinh đơn giản một câu nói, khiến cho hắn lợi ích thu hoạch không cạn. Mạc Vô Kỵ tin tưởng, chỉ cần hắn trở về có thể hơi chút bế quan một hai ngày, hắn liền có thể trùng kích đến Trúc Linh tầng thứ năm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 179: Ngoại Vực Phi Thuyền

Một tháng sau, Mạc Vô Kỵ cùng Nhâm Thiên Tinh về tới Vấn Thiên Học Cung. Thời gian một tháng này, Mạc Vô Kỵ không có tu luyện, hắn thu hoạch so với tu luyện lớn hơn nữa.

Các loại vấn đề trong tu luyện không biết, Nhâm Thiên Tinh đều có thể vì hắn cặn kẽ giải đáp đi ra.

Mạc Vô Kỵ cùng Nhâm Thiên Tinh vừa về tới Vấn Thiên Học Cung, cũng cảm giác được không đúng, Vấn Thiên Học Cung dường như có một loại bầu không khí so sánh tương đối khẩn trương trang nghiêm. Mỗi một cái tu sĩ, đều là vội vã đi qua, phần lớn mấy người đều là biểu tình ngưng trọng.

- Xin hỏi vị sư huynh này, Vấn Thiên Học Cung xảy ra chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ bắt lại một người cúi đầu đi nhanh tu sĩ hỏi.

Tu sĩ này dường như đang suy nghĩ gì đó, bị Mạc Vô Kỵ đột ngột kéo, nhất thời giận điên lên. Khi hắn ngẩng đầu nhìn thấy Mạc Vô Kỵ bên người là Nhâm Thiên Tinh thì, nhanh chóng cúi người hành lễ nói:

- Khí Phong nội môn đệ tử Tằng Du Khải ra mắt Nhâm sư huynh.

Đồng thời thần sắc của hắn cũng biến thành kính cẩn cùng hắn lên, có thể thấy được địa vị Nhâm Thiên Tinh tại Vấn Thiên Học Cung.

Nhâm Thiên Tinh ừ một tiếng hỏi:

- Vấn Thiên Học Cung xảy ra chuyện gì sao? Thế nào bầu không khí có chút áp lực?

Tu sĩ này nhanh chóng nói:

- Một năm trước, có một con thuyền Ngoại Vực phi thuyền rơi vào Minh Hãn Đế Quốc đô thành đại khắc...

- Ngoại Vực phi thuyền?

Nhâm Thiên Tinh cùng Mạc Vô Kỵ đồng thời hỏi, tên này bọn họ đều là lần đầu tiên nghe nói.

Tằng Du Khải vội vàng giải thích:

- Uhm, Ngoại Vực phi thuyền, chính là ngoại tinh không tới phi thuyền, không phải chúng ta một mảnh đại lục này thậm chí không phải là đại thế giới phi thuyền. Nói như thế nào đây, chính là...

Tằng Du Khải dường như muốn tìm được một cái phi thường thông tục dễ hiểu giải thích, đáng tiếc là, trong đầu hắn từ ngữ hữu hạn, suy nghĩ hồi lâu, cũng không có nghĩ ra từ ngữ nào hay.

- Ta đã hiểu, ngươi nói tiếp.

Nhâm Thiên Tinh biểu tình cũng nghiêm túc. Hắn và Mạc Vô Kỵ thư sướng hàn huyên thời gian một tháng, trong lúc Mạc Vô Kỵ liền đã đoán Thất Lạc Đại Lục chỉ là mênh mông trong tinh không một cái tinh cầu, không hơn. Tại mênh mông trong tinh không, khả năng có vô số tinh cầu cùng Thất Lạc Đại Lục bình thường vậy.

Từ Tằng Du Khải miêu tả, hắn mơ hồ cảm thấy lời của Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên thành thực sự, này Ngoại Vực phi thuyền rất có thể là phi thuyền của cái khác tinh cầu tu sĩ. Đáng tiếc hắn và Mạc Vô Kỵ hai người cưỡi hắn pháp bảo trở về, dọc theo đường đi dĩ nhiên không có thu được bất cứ tin tức gì.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng là cả kinh, trên thực tế đối với Thất Lạc Đại Lục bên ngoài tinh cầu đại lục, Mạc Vô Kỵ thật đúng là không sẽ đặc biệt kỳ quái. Hắn chính là từ những nơi đó mà tới, bất quá hắn chỗ ở là địa cầu, một cái thuần túy khoa học kỹ thuật tinh cầu mà thôi.

Hắn cũng thật không ngờ, hắn mới vừa cùng Nhâm Thiên Tinh phổ cập qua tinh không cùng vô số tinh cầu tồn tại, chuyện này liền phát sinh ở trước mắt. Hắn tự nhiên biết Tằng Du Khải nói đại thế giới là địa phương nào, đại thế giới kỳ thực chính là cùng Thất Lạc Đại Lục cùng thuộc về một cái tinh cầu một nửa kia. Bất quá phân nửa này, là (phải) đi qua Ngũ Hành Hoang Vực mới có thể đến.

Đối với những Mạc Vô Kỵ này thật đúng là không quan tâm, hắn quan tâm là cái kia Ngoại Vực phi thuyền. Ngoại Vực phi thuyền có thể kéo dài qua tinh không đi tới Thất Lạc Đại Lục tinh cầu này, này có thể hay không từ nơi này xuyên qua tinh không trở về tới địa cầu?

Lập tức Mạc Vô Kỵ liền âm thầm lắc đầu, hắn nghĩ nhiều lắm. Dùng hắn điểm ấy tu vi, coi như là cho một cái Ngoại Vực phi thuyền cho hắn, hắn cũng không cách nào khống chế lấy trở về địa cầu.

- Dạ!

Tằng Du Khải lên tiếng, nói lần nữa:

- Cái kia Ngoại Vực phi thuyền phát hiện Thất Lạc Đại Lục sau đó, cực kỳ mừng rỡ. Bọn họ sau khi ra ngoài, lập tức chiếm cứ Minh Hãn Đế Quốc đô thành đại khắc, đồng thời bắt đầu chiếm giữ Minh Hãn Đế Quốc còn lại địa bàn...

Nhâm Thiên Tinh nghi ngờ hỏi:

- Ra loại chuyện này, lẽ nào Minh Hãn Đế Quốc không có xin giúp đỡ bọn họ hộ quốc tông môn?

Tằng Du Khải giọng căm hận nói:

- Há có thể không cầu trợ? Minh Hãn Đế Quốc những tông môn kia phái người đi sau đó, chẳng những không có tiêu diệt chiếc Ngoại Vực phi thuyền này cùng người man di trên đó, trái lại bị người ta phản đánh vào những tông môn này. Kết quả bao gồm Minh Hãn Đế Quốc hộ quốc tông môn Ngạo nguyên tông ở bên trong mấy chuẩn Thiên Tông Môn, như thiên thành tông, huyền kiếm vụ môn, bách khí tông (các loại), đều bị tiêu diệt. Về phần những Địa cấp đó cùng Huyền Cấp tông môn, bị diệt rơi thì càng nhiều...

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, Minh Hãn Đế Quốc hắn chưa từng đi, thế nhưng ngạo nguyên tông cùng huyền kiếm vụ môn hắn thế nhưng như sấm bên tai. Đây là các tông môn chút nào cũng không so với Thiên Cực Điện kém, cư nhiên bị ngoại lai tu sĩ tiêu diệt? Hắn và Nhâm Thiên Tinh cưỡi phi thuyền nhỏ trở về, dĩ nhiên không có nghe nói loại này đại sự.

Tằng Du Khải vẫn còn tiếp tục nói:

- Cũng bởi vì những thứ này hỗn đản vô năng, cầu tới rồi chúng ta Vấn Thiên Học Cung, để cho chúng ta Vấn Thiên Học Cung Phí minh viện trưởng bỏ mạng ở Minh Hãn Đế Quốc...

- Cái gì? Ngươi nói Phí viện trưởng bỏ mạng ở Minh Hãn Đế Quốc?

Nhâm Thiên Tinh cấp thiết, bắt lại vai Tằng Du Khải.

Tằng Du Khải đau hét lên một tiếng, Nhâm Thiên Tinh nhanh chóng thả tay xuống, nhưng thần sắc giữa đó càng là cấp thiết:

- Phí viện trưởng là Chân Thần Cảnh cường giả, làm sao có thể ngã xuống?

Tằng Du Khải cũng không có để ý Nhâm Thiên Tinh vô lễ, mà là buồn bã nói:

- Những người đó thật lợi hại, hơn nữa bọn họ phi hành pháp bảo không ngừng rơi vào ngũ đại đế quốc khu vực. Chẳng những phí viện trưởng bỏ mình, ta Vấn Thiên Học Cung đông đảo sư huynh sư tỷ cũng đều bỏ mạng khi cùng đám Ngoại Vực chiến đấu trên chiến trường. Ta sắp phải đi chiến trường, vừa rồi bởi vì suy nghĩ cần tích lũy trao đổi một ít gì đan dược dẫn đi, lúc này mới thất thần.

Nhâm Thiên Tinh tức giận nói:

- Lẽ nào đi ra toi mạng đều là Vấn Thiên Học Cung? Ngũ đại đế quốc còn lại tông môn đâu nè?

- Không phải là chỉ có Vấn Thiên Học Cung, còn lại tông môn đều phái đông đảo cường giả đi qua. Ta Vấn Thiên Học Cung càng là bởi phong viện trưởng dẫn dắt, duy trì liên tục không ngừng phái đệ tử tiến vào chiến trường.

Tằng Du Khải hồi đáp.

Nhâm Thiên Tinh lại cũng cố hỏi Tằng Du Khải, bước nhanh đi hướng tông môn đại điện. Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đi theo, loại này to lớn chuyện xảy ra, không có người có thể may mắn tránh khỏi.

Tông môn đại điện tụ tập đông đảo Vấn Thiên Học Cung đệ tử, Mạc Vô Kỵ một cái cũng không nhận ra. Ngược lại Nhâm Thiên Tinh vừa tiến đến, lập tức cũng có chút rất nhiều người lại đây chào hỏi.

- Mọi người yên lặng một chút, lần này đi Lôi Vụ Sâm Lâm chiến trường, là kiếm hồ Chư Việt Sơn trưởng lão dẫn dắt...

Một người lão giả đi tới tông môn đại điện phía trước, lớn tiếng lại đem trong điện âm thanh huyên náo ép xuống.

Lôi Vụ Sâm Lâm Mạc Vô Kỵ ngược lại rất quen thuộc, hắn đi qua Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc khu vực Lôi Vụ Sâm Lâm. Mạc Vô Kỵ biết,

Lôi Vụ Sâm Lâm diện tích lãnh thổ mở mang, hoành khóa vài đại đế quốc, cũng không phải hắn đã đi này điểm một phương.

Lúc này Mạc Vô Kỵ quan tâm không phải là Lôi Vụ Sâm Lâm, cũng không phải cùng Ngoại Vực tu sĩ chiến đấu chiến trường, hắn quan tâm hơn Yên Nhi. Nhìn thấy Nhâm Thiên Tinh cùng đông đảo tu sĩ nói chuyện, Mạc Vô Kỵ liền muốn rời khỏi đại điện đi Đan Tháp xem.

Ngũ đại đế quốc nếu xảy ra chuyện lớn như vậy, cái kia đạo môn Kim Ngọc nói vậy cũng không có tinh lực đến tiếp tục đối phó hắn một cái nho nhỏ ngoại môn đệ tử.

Đang ở lúc Mạc Vô Kỵ muốn rời khỏi tông môn đại điện, hắn thấy Yên Nhi cùng một người trung niên người phụ nữ đi đến, tại phía sau hai người, còn có một cô thiếu nữ. Thiếu nữ này Mạc Vô Kỵ ra mắt tốt nhiều lần, là Linh Lung bà bà bên người một trong song bào thai.

- Ra mắt Cẩm Văn Đan Sư.

Để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, tại phụ nữ trung niên kia sau khi đi vào, đông đảo đệ tử đều chào, ngay cả người kia gọi mọi người yên lặng một chút lão giả cũng ôm quyền chào.

Mạc Vô Kỵ đối với những thứ này hoàn toàn không có để ở trong lòng, ánh mắt của hắn rơi vào Yên Nhi trên người. Hắn và Yên Nhi mới một năm không gặp, Yên Nhi càng là duyên dáng yêu kiều, như con hươu mới lộ (sừng). Cộng thêm nàng vết sẹo trên mặt biến mất, lúc này bộc phát lộ ra thanh lệ động nhân.

Thế nhưng Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng là căng thẳng, rõ ràng là một cái quen thuộc khuôn mặt, hắn hết lần này tới lần khác cảm nhận được một loại xa lạ. Vừa rồi Yên Nhi ánh mắt hiển nhiên thấy được hắn, chỉ là đảo qua một cái mà thôi.

Yên Nhi quanh thân linh vận vờn quanh, cái loại này linh tính chính là Mạc Vô Kỵ loại này không có Linh Căn người thường cũng có thể

cảm nhận được.

Yên Nhi Trúc Linh, hơn nữa đẳng cấp còn không thấp. Mạc Vô Kỵ trong lòng bỗng nhiên có rồi một loại lo được lo mất, hắn hi vọng Yên Nhi Trúc Linh, lại không hy vọng Yên Nhi thực sự quên mất hắn.

- Yên Nhi ngươi đã Trúc Linh?

Mạc Vô Kỵ gần như là một bước liền nhảy qua tới bên người Yên Nhi, ngạc nhiên mừng rỡ hỏi. Giả như Yên Nhi thực sự Trúc Linh, vậy Yên Nhi tốc độ tu luyện quả thực chính là kinh người, thậm chí so với hắn còn nhanh hơn. Phải biết rằng, hắn thế nhưng mở ra một trăm nhánh mạch lạc.

- Ngươi là người phương nào?

Yên Nhi vẫn không nói gì, bên người nàng người kia phụ nữ trung niên cứ nói.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Đệ tử là bạn của Yên Nhi, ngoại môn ngọn núi Mạc Vô Kỵ, xin hỏi tiền bối là?

Phụ nữ trung niên hơi khẽ cau mày, giọng nói có chút lãnh nói:

- Vậy ngươi tránh ra một bên sao?, đừng ngăn cản ở trên đường.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng nhíu mày, người nữ nhân này là ai a, thế nào không lễ phép như thế?

- Yên Nhi, ngươi còn nhớ ta không?

Tuy rằng khó chịu này phụ nữ trung niên, Mạc Vô Kỵ còn tiếp tục hỏi Yên Nhi.

Vốn dùng Linh Lung bà bà thuyết pháp, hắn hắn là tại trước khi Yên Nhi Trúc Linh cùng Yên Nhi nói nhiều. Chỉ là hắn lần đầu tiên nhìn thấy

Yên Nhi thời điểm, Yên Nhi đang đang bế quan khẩn yếu thời khắc.

Hắn chỉ có thể tạm thời rời đi, chuẩn bị chờ Yên Nhi xuất quan sau đó lại đến tìm Yên Nhi. Không nghĩ tới phía sau ra Kim Cửu Chấn sự tình, để cho hắn trong khoảng thời gian ngắn không dám trở về tông môn.

Yên Nhi tốc độ tu luyện thật sự là quá nhanh một chút, hắn mới một năm không tới trở về tông môn, Yên Nhi cư nhiên Trúc Linh thành công rồi.

Yên Nhi đôi mi thanh tú cau lại, nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng không hiểu Mạc Vô Kỵ vì sao phải gọi nàng gọi như vậy thân thiết. Còn nói là bằng hữu của mình, nàng lúc nào có bằng hữu như vậy?

- Lăn xuống!

Thấy Mạc Vô Kỵ chẳng biết thú, phụ nữ trung niên tức giận quát một tiếng, vung tay lên, trực tiếp phách về phía Mạc Vô Kỵ.

Dù cho Mạc Vô Kỵ phản ứng cấp tốc, trong thời gian ngắn nhất mau tránh ra, vẫn như cũ bị một chưởng này dư lực mang tới, thiếu chút nữa tè ngã xuống đất.

- Cẩm văn Đan Sư, như vậy đối đãi một cái vãn bối, chẳng phải là có thất thân phận của ngươi?

Nhâm Thiên Tinh đúng lúc đã đi tới, lạnh lùng nói.

Này phụ nữ trung niên hiển nhiên quen biết Nhâm Thiên Tinh, thấy thế chỉ là hừ lạnh một tiếng, lôi kéo Yên Nhi xoay người rời đi.

- Nữ nhân này là người nào a?

Mạc Vô Kỵ trong lòng cực kỳ khó chịu hỏi.

Nhâm Thiên Tinh cười khổ thấp giọng nói:

- Nàng là Linh Lung bà bà đại đệ tử, Sư cẩm văn, lục phẩm Địa Đan Sư. Chân Hồ chín tầng cường giả.

Lại là Yên Nhi sư tỷ? Mạc Vô Kỵ trợn to hai mắt nhìn người trung niên này người phụ nữ, lòng nói này tuổi của nữ nhân đều sống đến chó trên người sao? Linh Lung bà bà thoạt nhìn trẻ tuổi như vậy xinh đẹp, nàng đại đệ tử thế nào thành một trung niên lão phụ nữ?

Hắn rất nhanh thì phản ứng kịp, bây giờ không phải là xoắn xuýt đối phương có đúng hay không lão phụ nữ vấn đề. Nghĩ vậy, Mạc Vô Kỵ lại là tiến lên một bước, lôi một cái cái kia hai thiếu nữ sinh đôi:

- Vị sư tỷ này, lẽ nào các ngươi không có cùng Yên Nhi nói về ta?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 180: Ta Vĩnh Viễn Là Đại Ca

"A..." Hai thiếu nữ sinh đôi a một tiếng, liền có chút áy náy nói:

- Ta còn chưa kịp nói, Yên Nhi lúc đó vẫn đang bế quan.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trầm xuống, cái gì không kịp, cái này căn bản là mượn cớ. Hắn không tin Linh Lung bà bà ban đầu là lừa gạt hắn, dù cho hắn không có cơ hội cùng thời gian đến hàng ngày tìm Yên Nhi nói chuyện, Linh Lung bà bà cũng sẽ nói cho Yên Nhi chân tướng mới đúng là.

- Yên Nhi, ta là Mạc Vô Kỵ, ngươi là thật không nhớ rõ ta?

Mạc Vô Kỵ lần này không có đuổi theo, mà là lớn tiếng gọi một câu.

Mọi ánh mắt đều tập trung vào Mạc Vô Kỵ trên người, Mạc Vô Kỵ đi ra ngoài sắp tới một năm, không biết Yên Nhi là ai. Thế nhưng Vấn Thiên Học Cung, không ai không biết Yên Nhi là ai.

Nàng là Vấn Thiên Học Cung duy nhất biến dị Ngũ Hành Linh Căn, cũng là người Vấn Thiên Học Cung tu luyện nhanh nhất. Tại một năm, liền vượt qua Thác Mạch cảnh, chẳng những mở đi ra rồi một trăm nhánh Linh Lạc, còn tu luyện đến Thác Mạch tầng mười, sau cùng Trúc Linh thành công. Thời khắc này Yên Nhi, đã là Trúc Linh tầng bảy cường giả. Có thể tưởng tượng, tại tương lai không lâu, Yên Nhi cô nương có lẽ là Vấn Thiên Học Cung lứa mới thứ nhất Vấn Đỉnh Chân Thần Cảnh cường giả.

Nếu không phải lần này Ngoại Vực tu sĩ xuất hiện ở Thất Lạc Đại Lục sự tình, Yên Nhi sớm đã danh chấn toàn bộ Thất Lạc Đại Lục, càng

là Vấn Thiên Học Cung con cưng giữa con cưng.

Dù cho Vấn Thiên Học Cung bây giờ vì cùng Ngoại Vực tu sĩ đại chiến sự tình, Linh Lung bà bà cũng phái Sư Cẩm Văn theo tại Yên Nhi bên người. Sư Cẩm Văn chẳng những là một cái lục phẩm Địa Đan Sư, thực lực của nàng tại toàn bộ Vấn Thiên Học Cung, cũng là tiếng tăm lừng lẫy.

- Mạc Vô Kỵ? Là ngươi lại đem ta đưa đến cho sư phụ ta, thỉnh cầu sư phụ ta cứu ta?

Yên Nhi nghe được Mạc Vô Kỵ ba chữ này, quay đầu đi trở về.

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi, hắn thật không ngờ sớm đã có người đem chuyện này nói cho Yên Nhi, đoán chừng là Linh Lung bà bà nói.

- Đúng vậy, là ta, Yên Nhi ngươi không nhớ rõ sự tình trước kia?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói.

Thấy Yên Nhi chủ động nói chuyện với Mạc Vô Kỵ, Sư Cẩm Văn tuy rằng không thoải mái, cũng không nói gì nữa. Yên Nhi chẳng những là Đan Tháp bảo bối, đồng dạng cũng là Vấn Thiên Học Cung bảo bối.

Yên Nhi nhu hòa nói:

- Mạc đại ca, ta tuy rằng không nhớ rõ sự tình trước kia. Sư phụ cùng ta nói rồi, phải nhớ được ân tình của ngươi. Nếu không phải là ngươi cứu ta, ta có lẽ đã sớm chết.

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ từ Yên Nhi giọng nói đã hiểu nồng nặc lòng cảm kích, thế nhưng hắn cũng không có nửa điểm mừng rỡ. Yên Nhi không còn là trước cái kia kề cận hắn, Yên Nhi hết thảy đều vì hắn. Nàng rốt cục có tư tưởng mới của mình, có rồi chủ kiến của mình.

Mạc Vô Kỵ rất muốn tiếp tục nói Bắc Tần Quận Quốc cùng Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc sự tình, việc này Linh Lung bà bà cũng không biết, cần chính hắn đi nói cho Yên Nhi.

Thế nhưng Yên Nhi loại này cảm kích cùng độc lập, để cho Mạc Vô Kỵ đột nhiên mất đi ý nói cho Yên Nhi điều này. Đi qua liền đi qua sao?, hắn không phải là vẫn hi vọng Yên Nhi có chủ kiến cùng tư tưởng của mình sao? Hiện tại Yên Nhi có rồi, chẳng những có những thứ này, nàng còn có cường đại tư chất cùng sư phụ, chính bản thân hắn là vì nàng cảm thấy vui vẻ mới đúng là.

- Mạc đại ca, cám ơn ngươi, ta rất sớm liền muốn đi tìm ngươi, chỉ là vẫn đang bế quan. Lần này sư phụ không ở đây, ta quấn quít lấy sư tỷ mang ta đi cùng Ngoại Vực tu sĩ đại chiến địa phương thử luyện, lúc này mới có cơ hội gặp mặt...

Đang khi nói chuyện, Yên Nhi đã lấy ra một cái túi đựng đồ đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đại ca, những vật này là tâm ý của ta, tuy rằng ta biết so với ân cứu mạng của ngươi mà nói, này căn bản cũng không tính cái gì... Còn xin Mạc đại ca không nên ghét bỏ mấy thứ này...

Mạc Vô Kỵ theo bản năng tiếp nhận túi trữ vật, trên thực tế cầm túi trữ vật tặng người, bản thân chính là chuyện cực kỳ xa xỉ. Huống chi trong túi đựng đồ còn có cái gì?

- Yên Nhi, nếu là ngươi muốn biết trí nhớ trước kia, ta có thể nói cho ngươi biết.

Một loại bừng tỉnh cảm giác nảy lên Mạc Vô Kỵ trong lòng, để cho hắn chính mình cũng không biết tại sao phải nói ra chính bản thân vốn không muốn nói.

Yên Nhi lắc đầu:

- Mạc đại ca, sư tỷ nói cho ta biết, ta hiện tại sở dĩ tốc độ tu luyện so với người khác cũng mau hơn. Là bởi vì trong lòng ta sạch sẽ trong sáng, thần thanh khí sảng, không có bất kỳ tạp niệm. Nếu là ta biết rất nhiều sự tình trước kia, có lẽ ta không còn có loại tu luyện này tốc độ. Nhưng ta vẫn là vô cùng cảm tạ Mạc đại ca, cám ơn ngươi.

Nói xong Yên Nhi đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ:

- Có lẽ tương lai ta tu luyện thành công thời điểm, ta sẽ trở về tìm Mạc đại ca, xin Mạc đại ca giúp ta nói một chút trước kia chuyện lý thú.

Trước kia là chuyện lý thú sao? Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn vẫn như cũ quen thuộc Yên Nhi, bỗng nhiên hào hứng bừng bừng hẳn lên. Yên Nhi mặc dù có thể nhanh như vậy tu luyện, ngoại trừ cùng nàng Linh Căn tư chất có quan hệ bên ngoài, nàng nói thần thanh khí sảng đích thật là một cái nguyên nhân trọng yếu. Không có bất kỳ một cái tu sĩ, có thể giống như Yên Nhi, không vì chuyện của ngoại giới quấy rầy, trong lòng cũng không có nhiều như vậy bừa bộn chuyện.

- Đa tạ Yên Nhi cô nương tặng, ta liền thu lại.

Mạc Vô Kỵ thu hồi túi trữ vật, bỗng nhiên cười cười:

- Kỳ thực trước đây cũng không có gì, ta cũng quên không sai biệt lắm. Cứ như vậy đi, nếu là Yên Nhi cô nương sau này có cái gì làm khó, vẫn là có thể tới tìm ta Mạc Vô Kỵ, tại trong lòng ta, ta vĩnh viễn đều là đại ca của ngươi.

- Hừ!

Sư Cẩm Văn hừ lạnh một tiếng:

- Chỉ là một ngoại môn đệ tử, nói khoác mà không biết ngượng. Yên Nhi, đi thôi.

Yên Nhi quay đầu hướng Mạc Vô Kỵ lần thứ hai cúi người hành lễ:

- Cảm ơn Mạc đại ca, Yên Nhi nhất định ghi nhớ ở trong lòng.

Nói xong, những lời này, nàng không còn có ở lâu chỉ chốc lát, xoay người đi tới bên người Sư Cẩm Văn.

Mạc Vô Kỵ nhìn đi xa Yên Nhi, trong lòng dâng lên một loại cảm khái. Hắn đi tới thế giới này hơn một năm, nhưng hắn còn không có triệt để lại đem tự mình thành một cái chân chính tu sĩ. Hắn làm rất nhiều chuyện, đều hỗn loạn tình cảm cùng tự tình.

Thật giống như hắn lần này cố ý phải về đến xem Yên Nhi, thật giống như hắn còn băn khoăn Phỉ Bỉnh Trụ cùng Đào Ngao phu phụ, thật giống như hắn vẫn rất áy náy để cho Thập Nhất Nương đưa Mạc Hương Đồng rời đi, bỏ qua Dược Tiên Môn đại hội...

Mà Yên Nhi so với hắn sớm hơn sáp nhập vào một cái tu sĩ thân phận, nàng có ân báo ân, sau đó triệt để bỏ xuống tất cả theo đuổi tu sĩ đại đạo. Tuyệt không bởi vì ân tình hủy bỏ chính bản thân đại đạo, có thể nói công và tư phân minh.

Đây cũng là hắn cần sao? Mạc Vô Kỵ lắc đầu, đây không phải là hắn cần. Hắn có con đường của mình, hắn đại đạo đều là chính bản thân suy nghĩ ra được. Với hắn mà nói, đồ đạc nên nhớ, vậy thì nhất định phải nhớ kỹ.

Nhưng vào lúc này, một người nam tử cõng sau lưng trường kiếm không vỏ đi chân trần rơi vào phía trước, nam tử này đi chân trần ánh mắt tại trong đại điện quét một vòng. Mạc Vô Kỵ liền cảm giác mình hình như bị một thanh lợi kiếm vài cái xé rách toàn thân quần áo bình thường giống nhau, cả người đều bị người nhìn thấu.

- Ra mắt chư trưởng lão!

Tại đây đi chân trần nam tử sau khi xuất hiện, trong đại điện đông đảo đệ tử đều khom người chào.

Đi chân trần nam tử gật đầu, lập tức nói:

- Lần này đi cùng Ngoại Vực tu sĩ đại chiến chiến trường, bởi ta cùng Đan Tháp Sư Cẩm Văn trưởng lão cùng nhau dẫn đội. Mời dưới Trúc Linh cảnh, ngoại môn đệ tử, tạp dịch đệ tử rời khỏi đại điện...

Mạc Vô Kỵ hơi sững sờ, chuyện gì xảy ra? Hắn vốn đang dự định theo mọi người cùng đi Ngoại Vực chiến trường xem, tốt nhất là thời khắc bảo vệ tốt Yên Nhi. Yên Nhi tuy nói tu vi so với hắn cao hơn, nhưng vẫn tại bế quan tu luyện, bên ngoài tu sĩ âm hiểm nàng kiến thức không nhiều lắm, nói không chừng giữa người khác chiêu, nàng cũng không biết.

Thật không ngờ kiếm hồ mang đội người Chư Việt Sơn lại nói ngoại môn đệ tử không có tư cách đi chiến trường.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phản ứng kịp, hắn nói với Nhâm Thiên Tinh:

- Nhâm sư huynh, chúng ta sau này còn gặp lại.

Hắn suy đoán Nhâm Thiên Tinh nhất định sẽ đi cùng Ngoại Vực tu sĩ đại chiến chiến trường, nếu hắn không có tư cách, vậy hắn trước hết đi Vấn Thiên Thành xem.

Yên Nhi tư chất cao như thế, lại có Sư Cẩm Văn ở một bên chiếu cố, hắn kỳ thực không cần phải đi quan tâm Yên Nhi an nguy vấn đề.

Dù cho Mạc Vô Kỵ không có gì cả giải thích, Nhâm Thiên Tinh cũng mơ hồ hiểu một phần, hắn lấy ra một cái hộp gỗ đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc sư đệ, ta tin chúng ta rất nhanh thì có thể (gặp lại), sự kiện kia ngươi không cần lo lắng, ta phỏng chừng hắn cũng đi chiến trường. Này hộp đồ vật bên trong đối với ngươi có chỗ hữu dụng, ngươi cầm trước.

- Tốt, đa tạ Nhâm sư huynh.

Mạc Vô Kỵ thu hồi đồ đạc, xoay người rời đi. Nếu nơi này không phải là hắn một cái ngoại môn đệ tử tới địa phương, hắn liền không cần phải tiếp tục ở tại chỗ này.

Hắn cũng hiểu rõ Nhâm Thiên Tinh nói ý tứ, đó chính là để cho hắn không cần để ý Kim Ngọc. Ngũ đại đế quốc xảy ra chuyện lớn như vậy, Kim Ngọc khẳng định đi chiến trường.

Rời đi tông môn đại điện, Mạc Vô Kỵ mở ra Nhâm Thiên Tinh cho vật của hắn, phát hiện là một cái mặt nạ linh khí. Mạc Vô Kỵ trong lòng tràn đầy cảm kích, hắn tự nhiên biết Nhâm Thiên Tinh vì sao đưa hắn mặt nạ linh khí. Tuy Kim Ngọc không ở Vấn Thiên Học Cung, thứ này với hắn mà nói thật là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Mạc Vô Kỵ vốn dự định trở về động phủ xem, nghĩ đến ngoại môn ngọn núi hắn cũng không có đồ gì. Có lẽ Triều Bất Hành coi như là một người bạn, hiện tại hắn đắc tội Kim Ngọc, đi tìm Triều Bất Hành hiển nhiên không phải lúc.

Hơi một do dự, Mạc Vô Kỵ còn quyết định đi Vấn Thiên Thành xem, Chân Thiếu Khắc có đúng hay không tới rồi Vấn Thiên Thành.

...

Lần thứ hai đi tới Vấn Thiên Thành sau đó, Mạc Vô Kỵ càng là cảm nhận được cái loại này Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn tiêu điều. Vấn Thiên Thành hắn đã tới mấy lần, chưa bao giờ có như bây giờ. Chẳng những trên đường phố người rất thưa thớt, ngay cả này thương lâu cũng đều là trước cửa có thể giăng lưới bắt chim.

Mạc Vô Kỵ cố ý đi tới Lạc Hải Thương Lâu hỏi Cửu Nguyệt Đan Các sự tình, để cho Mạc Vô Kỵ tiếc nuối là hắn từ Lạc Hải Thương Lâu nơi này cũng không có được tin tức Cửu Nguyệt Đan Các vào ở Vấn Thiên Thành.

Lạc Hải Thương Lâu đồng dạng làm đan dược sinh ý, nếu Lạc Hải Thương Lâu cũng không có biết được tin tức Cửu Nguyệt Đan Các vào ở Vấn Thiên Thành, vậy đã nói rõ Cửu Nguyệt Đan Các đích xác còn không có đi tới Vấn Thiên Thành.

Cửu Nguyệt Đan Các không có vào ở Vấn Thiên Thành, Mạc Vô Kỵ ngược lại cũng không lo lắng. Vấn Thiên Thành đất xây dựng rất khó lấy được, Cửu Nguyệt Đan Các là về sau người, không có cách nào ở chỗ này mua thương lâu cũng rất như thường.

Vấn Thiên Học Cung hắn không muốn trở về, Vấn Thiên Thành cũng không có hắn chuyện gì. Mạc Vô Kỵ đang do dự có nên hay không đơn độc đi Ngoại Vực chiến trường xem, chợt nghe đến có người sau lưng kêu lên:

- Mạc sư đệ.

Thanh âm rất quen thuộc, Mạc Vô Kỵ quay đầu lại đã nhìn thấy một cái người quen, Sầm Thư Âm. So với trước mặt hắn vài lần nhìn thấy, Sầm Thư Âm sắc mặt càng là tái nhợt, thần tình cũng cực kỳ tiều tụy. Coi như là như vậy, cũng khó mà che lấp nàng tuyệt sắc dung tư.

Không tốt, Sầm Thư Âm loại tình huống này nhất định là tu luyện Thiên Lôi Thất Thức tạo thành. Mạc Vô Kỵ ý niệm đầu tiên, chính là trốn nhanh lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 181: Sầm Thư Âm Giao Dịch

Không đợi Mạc Vô Kỵ rời đi, Sầm Thư Âm đã ngăn ở trước người Mạc Vô Kỵ:

- Mạc sư đệ, thế nào gần nhất ta không nhìn thấy ngươi?

Mạc Vô Kỵ lúng túng cười cười:

- Sầm sư tỷ đây không phải là gặp rồi sao? Kỳ thực ta vẫn thích đi dạo vòng vòng quanh đây hoài à.

- Phải không? Ta thế nào nghe người ta nói ngươi vừa mới mới trở lại tông môn, nếu không phải ta tới nhanh, phỏng chừng lại cùng ngươi bỏ lỡ.

Sầm Thư Âm giọng nói hơi châm chọc nói.

Nếu như bây giờ Mạc Vô Kỵ còn không biết Sầm Thư Âm là cố ý từ tông môn đuổi tới Vấn Thiên Thành đến, hắn cũng quá ngu dại:

- Sầm sư tỷ, ta cái kia lôi hệ tu luyện pháp kỹ thật có chút cổ quái. Ta đưa cho ngươi cũng cùng ngươi đã nói, cái kia công pháp tu luyện rất có thể là sẽ chết người. Sầm sư tỷ tu luyện ra vấn đề, nhất định đòi tìm ta phiền phức, ta cũng hết cách.

Mạc Vô Kỵ hai tay một bãi, vậy chính là ta phá bình, ngươi có thể thế nào chảy giọt sao?.

Sầm Thư Âm lạnh lùng nói:

- Nga, làm sao ngươi biết ta tu luyện ra vấn đề, là tới tìm ngươi phiền toái? Chẳng lẽ ngươi biết cái này pháp kỹ bản thân liền có vấn đề?

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, ngươi vẻ mặt tái nhợt, rõ ràng là tu luyện Băng Hệ, lại có một loại hỏa diễm ở trong người uẩn quấn. Nếu ta còn không biết ngươi là tu luyện ra vấn đề, cố ý tìm ta phiền toái, ta cũng quên mẹ lăn lộn đi cho rồi.

Nghĩ là như thế, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ chính sắc nói:

- Sầm sư tỷ, ta trước đây cùng ngươi đã nói, cái kia công pháp không được đầy đủ, tu luyện nguy hiểm đến tính mạng, là ngươi mình nhất định muốn lấy mà.

Sầm Thư Âm hít sâu một hơi, tận lực để cho mình bình thản xuống tới:

- Ta hiện tại chỉ hỏi ngươi một câu nói, ngươi có đúng hay không tu luyện thành công?

Mạc Vô Kỵ thành thật trả lời:

- Ta đích xác tu luyện thành công, bất quá ta tại tu luyện ra vấn đề thời điểm, chính bản thân sửa chữa qua trong đó mấy cái Chu Thiên Hành công đường đi.

Thứ này căn bản là không lừa được Sầm Thư Âm, hắn tại lôi luyện thất ngẩn ngơ chính là một hai ngày, người ta cũng không phải ngu ngốc, há có thể không biết hắn tu luyện thành công?

- Ngươi sửa đổi trong đó hành công Chu Thiên?

Sầm Thư Âm trợn to hai mắt nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Người nữ nhân này thực sự là quá đẹp, nhìn Sầm Thư Âm mở to hai mắt, Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng là không khỏi thầm khen.

Sầm Thư Âm cũng không biết Mạc Vô Kỵ trong lòng nghĩ cùng nàng nghĩ hoàn toàn bất đồng, một cái chỉ là Thác Mạch cảnh tiểu tu sĩ, cũng dám chính bản thân sửa chữa hành công Chu Thiên, đây là không muốn sống tiết tấu sao?

- Ngươi thế nào sửa chữa?

Sầm Thư Âm bật thốt lên hỏi.

Mạc Vô Kỵ không trả lời, đây là bí mật của hắn, Sầm Thư Âm hỏi nhiều lắm.

- Ngươi thử một chút cho ta xem.

Thấy Mạc Vô Kỵ không muốn trả lời mình, Sầm Thư Âm còn nói thêm.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Sầm sư tỷ, Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất là bảo mệnh thủ đoạn của ta, ta và ngươi vô thân vô cố, tại sao muốn tại đây phố xá sầm uất thử một chút cho ngươi xem a?

Xem ra người nữ nhân này không phải là tới tìm hắn phiền toái, chỉ cần không phải tìm hắn phiền toái, vậy là tốt rồi.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, Sầm Thư Âm này mới tỉnh ngộ lại, Mạc Vô Kỵ cùng nàng hình như quan hệ thế nào cũng không có.

Nghĩ đến mục đích của chính mình, vì chờ cái này lôi hệ pháp kỹ, đủ ở lại Vấn Thiên Học Cung mấy tháng thời gian, Sầm Thư Âm lại cũng không kịp đoái hoài cái khác, sắc mặt trầm xuống nói:

- Mạc sư đệ, ngươi không thử một lần, ta làm sao biết Thiên Lôi Thất Thức của ngươi có phải thật vậy hay không?

- Ta tin tưởng ngươi cũng biết đó là thật, tiếc nuối duy nhất là, một bộ không trọn vẹn pháp kỹ mà thôi.

Mạc Vô Kỵ thấy Sầm Thư Âm dây dưa, liền biết sự tình hôm nay rất khó thiện. Luận thực lực, hắn so với Sầm Thư Âm, còn kém rất nhiều.

- Ta nghe nói ngươi vốn muốn theo Nhâm sư huynh đi Ngoại Vực chiến trường, về sau bởi vì chư trưởng lão không dự định mang ngoại môn đệ tử, ngươi mới không có cơ hội đúng hay không?

Sầm Thư Âm bỗng nhiên không có tiếp tục hỏi Thiên Lôi Thất Thức chuyện, ngược lại nói đến chuyện khác.

- Đúng thì như thế nào?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh đáp, hắn Trúc Linh tu vi, không cao không thấp, vốn là dự định đi Ngoại Vực chiến trường thử luyện một phen.

Đi tới nơi này sau đó, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, bằng vào bế quan tu luyện là rất khó thành đỉnh cấp cao thủ.

- Ta có một cái mini phi hành linh khí, nếu là ngươi có thể dạy ta học được Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất, ta nguyện ý lại đem cái này loại nhỏ phi hành linh khí tặng ngươi. Chỉ cần có phi hành pháp bảo, không cần tông môn mang đi, ngươi cũng có thể đơn độc đi Ngoại Vực chiến trường.

Sầm Thư Âm hít sâu một hơi, nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nói, nàng cũng không tin xuất ra phi hành pháp bảo, Mạc Vô Kỵ cũng không động tâm.

- Cái gì?

Mạc Vô Kỵ nhất thời kích động, phi hành linh khí a, đây chính là hắn nằm mộng cũng muốn đồ đạc. Đáng tiếc là, tuyệt đại đa số phi hành linh khí đều không phải là linh thạch có thể mua được. Coi như là có thể

dùng linh thạch mua được, một món kém nhất phi hành linh khí, giá trị đã ở trên mấy trăm vạn địa phẩm linh thạch.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng cũng có mấy chục vạn địa phẩm linh thạch, hắn thật đúng là mua không nổi phi hành linh khí.

- Ngươi nói là sự thật?

Mạc Vô Kỵ hỏi lần nữa.

Sầm Thư Âm khẳng định đáp:

- Lời của ta so với vàng thật còn thật hơn.

- Thành giao!

Mạc Vô Kỵ theo bản năng vươn tay muốn cùng Sầm Thư Âm nắm tay, khi hắn thấy Sầm Thư Âm tay động cũng không có động, liền biết mình đã quên đây là nơi nào.

Thấy Mạc Vô Kỵ lúng túng đưa tay thu hồi đi, Sầm Thư Âm cuối cùng là tìm được một chút cân đối:

- Đi thôi, chúng ta bây giờ trở về tông môn tiên luyện tháp.

Đang khi nói chuyện, Sầm Thư Âm tại trên đường lớn liền tế xuất nàng phi hành pháp bảo, là một món xe bay pháp bảo.

Xe bay pháp bảo tinh xảo không gì sánh được, thoạt nhìn rất là xinh đẹp.

- Lên xe sao?.

Sầm Thư Âm dẫn đầu đi vào nàng xe bay pháp bảo, đối với Mạc Vô Kỵ gọi một câu.

Mạc Vô Kỵ đi lên xe bay, ngửi thấy được một cổ nhàn nhạt hương vị. Này xe bay pháp bảo bên trong được Sầm Thư Âm bố trí cùng khuê

phòng bình thường giống nhau, để cho Mạc Vô Kỵ hơi lộ ra xấu hổ. Nếu là hắn trợ giúp Sầm Thư Âm tu luyện thành công Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất, chẳng lẽ nàng sẽ đem cái này xe bay cho hắn? Đây hình như là cô gái phi hành pháp bảo a.

Sầm Thư Âm một câu nói cũng không nói, Mạc Vô Kỵ cảm giác hình như mình là đang gạt người ta tiểu cô nương phi hành pháp bảo dường như, chủ động tằng hắng một cái nói:

- Nghe nói này Ngoại Vực phi thuyền có thể kéo dài qua tinh không, không biết là đẳng cấp gì phi hành pháp bảo.

- Nghe đồn chỉ có Tiên Quỳ Tinh Kim, mới có thể luyện chế ra phi hành pháp bảo xuyên qua tinh không. Vậy ít nhất cũng có thể là cực phẩm linh khí đẳng cấp.

Sầm Thư Âm ngược lại không có từ chối Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đã sớm biết Sầm Thư Âm kiến thức rộng rãi, không nghĩ tới Sầm Thư Âm liên loại này Ngoại Vực phi thuyền tài liệu luyện chế đều biết. Hắn có chút mong đợi lại hỏi:

- Xin hỏi sầm sư tỷ, ngươi biết Tiên Quỳ Tinh Kim loại vật này, bình thường giống nhau sẽ mọc ở địa phương nào sao?

Sầm Thư Âm nhàn nhạt nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, lúc này mới không nhanh không chậm hồi đáp:

- Theo ta được biết, chúng ta Thất Lạc Đại Lục phạm vi là không có Tiên Quỳ Tinh Kim loại bảo vật này, đây là dị tinh không bảo vật, cực kỳ trân quý. Cho nên, ngươi không nên suy nghĩ nhiều quá.

- Tiên Quỳ Tinh Kim dáng dấp ra sao?

Mạc Vô Kỵ đối với Ngoại Vực phi hành pháp bảo thật đúng là rất có hứng thú, hiện tại hắn là không có cơ hội, tương lai hắn có đúng hay

không sẽ trở về tới địa cầu, người nào có thể xác định? Trước tìm hiểu một chút chắc là sẽ không sai.

- Chân chính Tiên Quỳ Tinh Kim, hoàn chỉnh hình dạng thật giống như một đóa Quỳ Hoa, cả người đen kịt, cứng rắn lạnh lẽo...

Sầm Thư Âm còn không có đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ liền thực sự ngây dại.

Quỳ Hoa không phải là hoa hướng dương sao, cả người đen kịt, cứng rắn lạnh lẽo, không phải là hắn trong túi đựng đồ cái kia to lớn hoa hướng dương hình dạng hắc thiết?

Chẳng lẽ hắn trong lúc vô tình chiếm được một khối to lớn Tiên Quỳ Tinh Kim? Mạc Vô Kỵ càng nghĩ càng có khả năng. Về phần Sầm Thư Âm nói Thất Lạc Đại Lục không có khả năng tồn tại Tiên Quỳ Tinh Kim, Mạc Vô Kỵ trực tiếp lại đem lời này quên rớt. Thất Lạc Đại Lục lớn bao nhiêu, không muốn nói Thất Lạc Đại Lục, chính là Thất Lạc Thiên Khư cũng không phải người bình thường có thể tìm hết sao.

Sầm Thư Âm sư phụ am hiểu nhiều hơn nữa, cũng không có thể khẳng định Thất Lạc Đại Lục không có Tiên Quỳ Tinh Kim.

Mạc Vô Kỵ giờ khắc này thầm nghĩ lên tiếng cuồng tiếu, hắn chiếm được một khối hoàn chỉnh Tiên Quỳ Tinh Kim như vậy, vậy có phải hay không ý nghĩa tương lai có một ngày, hắn có thể trở về tới địa cầu?

Nhất định phải tăng nhanh tốc độ tu luyện của mình, sau đó tìm một luyện khí đại sư, lại đem bản thân Tiên Quỳ Tinh Kim biến thành tinh không phi thuyền.

Vốn đang dự định trở lại tông môn sau đó, mới đưa hắn sửa sửa đổi Bằng Không Kinh Lôi phương thức tu luyện cho Sầm Thư Âm, hiện tại Mạc Vô Kỵ từ trong miệng Sầm Thư Âm biết được, hắn thu được một khối Tiên Quỳ Tinh Kim, nhất thời tâm tình thật tốt. Lấy ra giấy bút,

nhanh và gọn lại đem Bằng Không Kinh Lôi phương thức tu luyện viết ra đưa cho Sầm Thư Âm:

- Sầm sư tỷ, đây là ta sửa sửa đổi Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất, về phần ngươi có đúng hay không có thể tu luyện, ta cũng không biết.

Sầm Thư Âm nắm lấy Mạc Vô Kỵ cho nàng phương thức tu luyện, chỉ một lát sau sau đó, nàng liền nghi ngờ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ:

- Vì sao ta cảm giác ngươi sửa chữa Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất, phía sau toàn bộ là tu luyện công pháp Chu Thiên Hành công đi hướng?

Thiên Lôi Thất Thức sứt mẻ thức thứ nhất, Sầm Thư Âm lăn qua lộn lại không biết nghiên cứu qua bao nhiêu lần. Cho nên Mạc Vô Kỵ sửa chữa vừa lấy ra, nàng liền biết là địa phương nào động tới.

Mạc Vô Kỵ lão mặt đỏ lên, hắn chỉ biết Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hắn sửa chữa công pháp không dựa theo Bất Hủ Phàm Nhân Quyết còn dựa theo cái gì a.

- Ta đích xác là dựa theo cái này phương thức tu luyện tới, nếu là ngươi không tin, quên đi. Ta cũng không cần ngươi phi hành pháp bảo...

- Không cần, ta cứ dựa theo này cái phương thức đi luyện băng thất tu luyện. Xuống xe nha?, ngươi ở ngoài tiên luyện tháp chờ ta.

Sầm Thư Âm nói xong liền đứng lên.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới phát hiện, xe bay đã đến Vấn Thiên Học Cung. Hắn đi xuống xe bay, trong lòng rất là ước ao, có một cái phi hành pháp bảo này chính là tốt.

Nếu hắn trước đây cũng có phi hành pháp bảo, liền không cách nào cùng Kim Cửu Chấn chạm trán, này cũng sẽ không cùng Kim Ngọc kết thành hận thù.

Thấy Sầm Thư Âm cấp thiết xoay người dáng dấp, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nói:

- Sầm sư tỷ, ta biết lời của ta rất thái quá, ta còn là kiến nghị ngươi đừng tại trung cấp luyện băng thất tu luyện công pháp ta cho ngươi. Nếu mà ngươi tin tưởng lời của ta, hay là đi cao cấp nhất luyện băng thất đi tu luyện nó nha.

Cũng không biết Sầm Thư Âm có nghe hay không đến lời của Mạc Vô Kỵ, thân ảnh của nàng đã cấp tốc biến mất.

Mạc Vô Kỵ rất muốn hiện tại liền đi, nhưng nghĩ đến Sầm Thư Âm phi hành pháp bảo, trong lòng hắn cũng có chút lửa nóng. Một cái phi hành pháp bảo, với hắn mà nói thực sự quá trọng yếu.

Hiện tại hắn Trúc Linh tầng bốn, trên người lại có bó lớn linh thạch, đơn giản cũng đi tiên luyện tháp bế quan. Một bên tu luyện, một bên chờ Sầm Thư Âm, vạn nhất Sầm Thư Âm tu luyện thành công thì sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 182: Mạch Lạc Toàn Bộ Khai Mở

Lần này Mạc Vô Kỵ không có lựa chọn lôi luyện thất, hắn lựa chọn là tốt nhất linh khí phòng tu luyện. Vấn Thiên Học Cung tốt nhất linh khí phòng tu luyện, một ngày một vạn địa phẩm linh thạch. Bình thường vậy Nguyên Đan Cảnh cũng sẽ không lựa chọn loại tu luyện này thất, bởi vì quá mức xa xỉ. Phải biết rằng đại đa số bế quan, ngay từ đầu chính là nửa năm một năm, không có người nào có thể trả nổi loại giá linh thạch này.

Mạc Vô Kỵ lại không thèm để ý, trên người hắn linh thạch rất nhiều, hiện tại ngũ đại đế quốc đại loạn, không nhanh chóng tu luyện tăng lên tu vi của mình, còn (muốn) chờ cái gì? Linh thạch thứ này chính là vì tăng lên tu luyện, hắn cả linh thạch mỏ đều gặp, cũng không có gì đặc biệt hơn người.

Mạc Vô Kỵ vẫn cho là linh luyện thất, chính là linh khí nồng nặc một chút mà thôi, chính bản thân vị trí nơi ở dùng linh thạch tu luyện, chỉ cần linh thạch đủ nhiều, hiệu quả cũng giống như nhau. Đương nhiên, hắn lựa chọn linh luyện thất tu luyện, một là không dám đơn độc ở lại động phủ của mình tu luyện, thứ hai chính là ở chỗ này chờ Sầm Thư Âm.

Khi tiến vào linh luyện thất sau đó, Mạc Vô Kỵ liền biết mình hoàn toàn sai rồi. Vấn Thiên Học Cung tiên luyện tháp linh luyện thất, thậm chí hiệu quả so với giữa linh thạch mỏ tu luyện còn tốt hơn. Tại linh thạch mỏ tu luyện, tất lại còn có một chút linh khí tạp chất, mà ở trong tiên luyện tháp tu luyện, linh khí cực kỳ tinh thuần. Không chỉ như thế, hướng đi linh khí trong đó, còn ẩn chứa một phần tu luyện đạo niệm vết tích.

Chỉ một ngày, Mạc Vô Kỵ đã đột phá Trúc Linh tầng bốn, thăng cấp tới rồi Trúc Linh tầng năm. Dù cho Mạc Vô Kỵ biết mình cùng Nhâm Thiên Tinh một phen giao lưu, chỉ cần bế quan tu luyện, rất nhanh thì có thể đột phá Trúc Linh tầng năm, hắn cũng là thật không ngờ sẽ nhanh như vậy.

Tinh thuần linh khí nồng nặc mang theo bao lấy Mạc Vô Kỵ, tại Mạc Vô Kỵ quanh thân tạo thành tinh thuần linh khí vòng xoáy. Mỗi lần gần như là Mạc Vô Kỵ mới vừa bắt đầu Chu Thiên Hành công thời điểm, linh khí vòng xoáy liền tự động bắt đầu phối hợp tu luyện của hắn.

Mạc Vô Kỵ trong lòng là mừng rỡ không thôi, không muốn nói nơi này một vạn địa phẩm linh thạch một ngày, coi như là mười vạn địa phẩm linh thạch một ngày, hắn cũng cảm thấy không thua thiệt.

Tiên luyện tháp vốn chính là một cái thành lập tại trên linh mạch tháp tu luyện, Mạc Vô Kỵ tu vi tuy thấp, tốc độ hắn hấp thu linh khí thật là đáng sợ. Hơn nữa hắn lại lựa chọn tại linh luyện thất tốt nhất, cái loại này linh khí hấp thu càng là tạo thành ba đào, từng đợt lại từng đợt ùa về phía hắn.

Nếu là Vấn Thiên Học Cung Chân Thần Cảnh cường giả xuất hiện ở tiên luyện tháp, nhất định có thể phát hiện tiên luyện tháp linh khí ba động dị thường. Bất quá Vấn Thiên Học Cung Chân Thần Cảnh, ngoại trừ đi tới Ngoại Vực chiến trường, chỉ có một hai vị tọa trấn trong chỗ sâu Vấn Thiên Học Cung, không phải là diệt môn đại sự, bọn họ sẽ không ra tới.

Nguyên bản định tu luyện vài ngày liền đi ra ngoài băng luyện thất xem, kết quả Mạc Vô Kỵ vừa tu luyện chính là nửa tháng thời gian.

Nửa tháng thời gian, hắn đã từ Trúc Linh tầng năm tu luyện đến Trúc Linh tầng 6 viên mãn.

Trúc Linh tầng 6 viên mãn khoảng cách Tụ Linh tầng bảy, chỉ có một bước xa. Bước xa này đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, dường như xa xa

không hẹn. Hắn tại mấy ngày trước liền đạt tới Trúc Linh tầng 6 viên mãn, liên tục vài ngày, dù cho hắn hấp thu nhiều hơn nữa linh khí, vẫn như cũ là Trúc Linh tầng 6 viên mãn.

Tới rồi phía sau, Mạc Vô Kỵ thậm chí bắt đầu dùng đan dược tu luyện. Hắn có thể cảm giác được tu vi của mình tăng lên không ngừng, liền là không thể đột phá một đạo trạm kiểm soát sau cùng.

Trúc Linh tầng 6 cùng Trúc Linh tầng bảy, tuy chỉ là một tầng chi cách, khác nhau lại rất lớn. Một là Trúc Linh trung kỳ, một là Trúc Linh hậu kỳ, hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, Trúc Linh tầng bảy, hắn nói không chừng có thể từ trong tay Thoát Phàm cảnh rời khỏi. Trúc Linh tầng 6, vậy thì nguy hiểm.

Lập tức liền phải đi Ngoại Vực chiến trường, nhất định phải đột phá đến Trúc Linh tầng bảy. Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ cắn răng một cái, trực tiếp lấy ra một cái hộp ngọc, lại đem hộp ngọc mở ra, từ bên trong xuất ra một quả lóng lánh trong sáng linh thạch.

Mạc Vô Kỵ không biết người khác có biết dùng hay không thiên phẩm linh thạch tu luyện, hắn hôm nay là hạ quyết tâm, cần thiên phẩm linh thạch đột phá đến Trúc Linh tầng bảy.

Nếu có người biết Mạc Vô Kỵ biết dùng thiên phẩm linh thạch đến đột phá Trúc Linh tầng bảy, phỏng chừng sẽ thổ huyết tam thăng.

Thiên phẩm linh thạch bình thường giống nhau đều sinh ra tại địa phẩm linh thạch mỏ, một cái địa phẩm linh thạch mỏ có thể tìm tới hai 3 tấm thiên phẩm linh thạch, đã tính là phi thường tốt vận khí. Loại linh thạch này đều bị dùng để đột phá Địa Cảnh trở lên cảnh giới, dù cho Thoát Phàm cảnh dùng để thăng cấp Nguyên Đan Cảnh, đều có thể bị người nói thành xa xỉ.

Mà bây giờ, Mạc Vô Kỵ dùng thiên phẩm linh thạch đến đột phá Trúc Linh tầng bảy, đích thật là đạp hư đồ đạc.

Mạc Vô Kỵ vẫn cho rằng, đồ dù tốt, không có phát huy tác dụng, cũng không phải là đồ tốt. Hiện tại thực lực của hắn tăng lên, hắn còn có thể đi tìm thiên phẩm linh thạch. Hắn giữ lại thiên phẩm linh thạch không bỏ được tu luyện, kết quả bị người giết chết, thiên phẩm linh thạch cũng chỉ là vì hắn người làm áo cưới mà thôi.

Bởi vì loại ý nghĩ này, Mạc Vô Kỵ mới không chút do dự lấy ra thiên phẩm linh thạch.

Linh luyện thất linh khí vốn là nồng nặc kinh người, thậm chí còn mang theo một tia quy tắc tu luyện. Mạc Vô Kỵ lại đem thiên phẩm linh thạch vừa lấy ra, linh khí nồng nặc càng là có thêm một tia linh tính, tu luyện quy tắc cũng càng là rõ ràng. Khi Mạc Vô Kỵ nắm chặt thiên phẩm linh thạch, bắt đầu Chu Thiên Hành công thời điểm, như trường giang đại hà bình thường vậy tinh thuần linh khí trực tiếp đánh về phía Mạc Vô Kỵ hết thảy mạch lạc. Giờ khắc này, hắn một trăm nhánh mạch lạc hầu như toàn bộ khai hỏa cuồng cuốn linh khí.

- Ầm!

Chỉ một lần, Mạc Vô Kỵ Trúc Linh tầng 6 đến Trúc Linh tầng bảy tu vi ngăn cách đã bị đánh vỡ ra, thực lực của Mạc Vô Kỵ càng là tại trong chớp nhoáng này bão táp tăng lên.

Mạc Vô Kỵ tu luyện hấp thu linh khí vốn là mạnh, tại lấy ra thiên phẩm linh thạch sau đó, càng là kích phát liên khóa phản ứng. Thuần hậu sạch sẽ linh khí sương mù lại đem Mạc Vô Kỵ triệt để vây lại, mà ở trong linh khí sương mù này có một đạo càng tinh thuần khí tức đang dọn dẹp Mạc Vô Kỵ mạch lạc tạp chất, đồng thời dùng này hùng hậu linh khí cấp tốc tăng lên thực lực của Mạc Vô Kỵ.

Trúc Linh tầng tám, Trúc Linh tầng chín...

- Răng rắc.

Mạc Vô Kỵ trong tay linh thạch hóa thành tro tàn thời điểm, Mạc Vô Kỵ mới từ này say mê trong tu luyện trở nên giật mình tỉnh giấc.

Hắn cúi đầu nhìn một chút thiên phẩm linh thạch biến mất tại trong tay mình, trong lòng có một loại kích động khó có thể nói nên lời.

Đừng xem Mạc Vô Kỵ là người phàm, hắn mở ra mạch lạc tu luyện một đường, đối với tu luyện cũng không xa lạ gì. Hắn tại chỗ linh khí ít ỏi tu luyện qua, đã ở giữa linh thạch mỏ tu luyện qua, rất rõ ràng tu luyện là chuyện gì xảy ra. Nhưng hắn vẫn là lần đầu tiên cảm thụ được bế quan sẽ làm hắn say sưa như vậy, say sưa chính là hắn lấy được này một quả thiên phẩm linh thạch.

Chỉ một quả thiên phẩm linh thạch, đang ở dưới sự phối hợp linh luyện thất, để cho hắn tại ngắn ngủi hơn một tháng thời gian, thăng cấp tới Trúc Linh chín tầng rồi.

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ hơn cũng có thêm một tia lo lắng, thật giống như người xa xỉ đã quem, hắn tương lai làm sao tiết kiệm xuống? Hắn hiện đang tu luyện chính là vui sướng, thậm chí từ Trúc Linh tầng bốn tới rồi Trúc Linh tầng chín.

Nhưng phải biết rằng, hắn tại Vấn Thiên Học Cung tốt nhất linh luyện thất, ngoại trừ đan dược ra, còn dùng một quả thiên phẩm linh thạch. Bởi vì những tư nguyên này, hắn tại quá trình tu luyện, gần như là một trăm nhánh mạch lạc toàn bộ khai hỏa hấp thu linh khí.

Vậy sau này đâu nè? Sau này không có mấy thứ này, ngày khác làm sao sống a? Hoặc là tiếp qua mấy năm, hắn cũng không cách nào từ Trúc Linh tầng chín thăng cấp đến Thoát Phàm cảnh.

Không đúng, hắn là chỗ xung yếu tấn công Nhân Cực cảnh, hắn còn nhất định phải tu luyện tới Trúc Linh tầng mười.

Nghĩ đến những thứ này, Mạc Vô Kỵ hưng phấn liền biến mất vô tung vô ảnh, nội tâm tràn đầy uể oải.

Được rồi, không biết Sầm Thư Âm có luyện thành Thiên Lôi Thất Thức hay không, chính bản thân bế quan thời gian hình như quá dài. Mạc Vô Kỵ mau chóng đem sau này thăng cấp chật vật ý niệm trong đầu dứt bỏ ở một bên, vỗ vỗ linh thạch bụi đất trên người mình, mở ra linh luyện thất đại môn.

...

- Tổng cộng bế quan ba mươi sáu ngày, yêu cầu khấu trừ ba mươi sáu vạn địa phẩm linh thạch...

Người kia trung niên nữ tử tại chỗ Tiên luyện tháp lệ phí không thay đổi lại đem linh thạch tạp Mạc Vô Kỵ đặt ở tiên luyện tháp đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ khóe miệng co quắp vài cái, hắn tu luyện hơn một tháng, liền tốn hết ba mươi sáu vạn địa phẩm linh thạch, những thứ này còn không tính, hắn còn dùng hết một quả thiên phẩm linh thạch.

Tiếp nhận linh thạch tạp phụ nữ trung niên đưa cho hắn, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có chút hoài niệm trước đây cái kia manh manh tiểu cô nương.

Nếu là manh manh tiểu cô nương, dù cho hắn linh thạch tốn hết, nghe một chút thanh âm của manh manh, tâm tình cũng sẽ khá hơn một chút.

- Làm phiền ngươi giúp ta xem một chút Sầm Thư Âm sư tỷ, bế quan có đi ra hay chưa...

Mạc Vô Kỵ tuy rằng không thích người trung niên phụ nữ này không hề tình cảm thanh âm, hắn còn phải hỏi một chút Sầm Thư Âm.

Sầm Thư Âm có đúng hay không tu luyện thành công Thiên Lôi Thất Thức, quan hệ đến hắn phi hành pháp bảo.

Phụ nữ trung niên thật giống như không có nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, biểu tình lãnh đạm.

Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ thở dài, không có hỏi lại. Hắn biết, hỏi lại cũng là hỏi không.

Cùng với hỏi người khác, còn không bằng chính bản thân đi kiểm tra một phen. Mạc Vô Kỵ trực tiếp đi tới bên ngoài cao cấp băng luyện thất xem một phen, duy nhất một cái cao cấp băng luyện thất cũng không có người tu luyện.

Mạc Vô Kỵ lại đi tới trung cấp băng luyện thất, mấy cái trung cấp băng luyện bên ngoài mặt như nhau không có cắm tiên luyện bài, điều này nói rõ Sầm Thư Âm cũng không tại trung cấp băng luyện thất.

Người nữ nhân này sẽ không phải là học xong Thiên Lôi Thất Thức, sau đó đơn độc chạy sao?. Cái này cũng có khả năng a, dù sao một món xe bay pháp bảo không đơn giản.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, hắn không chuẩn bị tiếp tục ở tại chỗ này chờ Sầm Thư Âm.

Tại Mạc Vô Kỵ lúc rời đi, hắn chợt phát hiện bên ngoài cửa trung cấp lôi luyện chữ bính chính bản thân tu luyện đang cắm rồi một quả tiên luyện bài.

Ai đang tu luyện lôi hệ công pháp vậy? Mạc Vô Kỵ ngừng lại. Nếu là có người thực sự (biết) lôi hệ rèn luyện công pháp, hắn không ngại cùng đối phương giao dịch xuống tới, miễn cho Sầm Thư Âm tiếp tục tìm hắn phiền phức.

Mạc Vô Kỵ chờ khoảng chừng chừng nửa canh giờ, lôi luyện thất đại môn bỗng nhiên mở ra.

Một nữ tử cả mặt đen bụi, tóc có chút rối loạn đi ra.

- A đù! Sầm sư tỷ...

Mạc Vô Kỵ khiếp sợ nhìn Sầm Thư Âm trước mắt, nếu không phải trong lòng hắn đang nghĩ ngợi Sầm Thư Âm, hắn thật đúng là không nhất định có thể nhận ra.

Trước mắt Sầm Thư Âm quả thực giống như vừa lăn trong tro than đi ra bình thường giống nhau, dù cho y phục trên người đã thay, địa phương lộ ở bên ngoài, vẫn là vết thương chi chít. Trước kia thiếu nữ đẹp như thiên tiên, tuyệt sắc dung tư, giờ khắc này ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, thật giống như một cái dân chạy nạn Châu Phi.

Chỉ một lát sau thời gian, Mạc Vô Kỵ liền hiểu là chuyện gì xảy ra, Sầm Thư Âm vào lôi luyện thất tu luyện. Chẳng lẽ, nàng học xong Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất?

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ trong lòng không rõ mong đợi. Một khi Sầm Thư Âm học xong hắn cho cái kia Bằng Không Kinh Lôi, vậy có phải hay không ý nghĩa hắn là có thể đạt được phi hành pháp bảo của đối phương?

Mạc Vô Kỵ trong lòng đã bắt đầu yy hắn lên, cái kia xe bay tuy có chút nữ tính, cuối cùng so với không có vẫn khá hơn. Chờ hắn bắt được về xe bay, hắn liền đem bên trong kết cấu bố lại một lần nữa cho nó men lỳ hơn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 183: Mạc Vô Kỵ Đắc Ý

- A, Mạc sư đệ...

Sầm Thư Âm thấy Mạc Vô Kỵ đứng ở cửa, biểu tình nhất thời lúng túng.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha, ôm quyền nói:

- Chúc mừng Sầm sư tỷ, nói vậy Sầm sư tỷ đã học được Bằng Không Kinh Lôi sao??

Sầm Thư Âm càng là xấu hổ, nàng xác thực đã học được Bằng Không Kinh Lôi. Về phần vẫn không có đi tìm kiếm Mạc Vô Kỵ, cũng không phải là bởi vì Mạc Vô Kỵ bế quan nàng tìm không được, cũng không phải là bởi vì nàng không bỏ được phi hành pháp bảo. Mà là bởi vì nàng tu luyện Bằng Không Kinh Lôi, quá si mê điên cuồng.

Tại ngày đầu tiên học được Bằng Không Kinh Lôi, nàng đi ngay sơ cấp lôi luyện thất. Chính như Mạc Vô Kỵ nói giống y hệt nhau, Bằng Không Kinh Lôi chẳng những là lôi hệ công kích pháp kỹ, thật đúng là có thể hấp thu lôi nguyên pháp kỹ.

Ngắn ngủi nửa tháng thời gian, nàng liền đem sơ cấp lôi luyện thất đổi thành trung cấp lôi luyện thất. Cộng thêm nàng tu vi vốn đến liền cao hơn Mạc Vô Kỵ, lại là Băng dị Linh căn, tuy rằng không quá thích ứng trung cấp lôi luyện thất, lại miễn cưỡng có thể chống đỡ xuống tới.

Đoạn thời gian này, nàng tu luyện hầu như quên mất chính bản thân họ gì, tự nhiên lại đem giao dịch cùng Mạc Vô Kỵ quên một bên. Lúc

này thấy Mạc Vô Kỵ tại cửa vào chờ nàng, nàng cho rằng Mạc Vô Kỵ biết nàng ở chỗ này, chuyên môn tìm đến nàng đòi phi hành pháp bảo.

Sầm Thư Âm nhanh chóng lấy ra bản thân xe bay pháp bảo, tuy nói là có chút không muốn, nàng (vẫn, còn) là đem xe bay pháp bảo đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc sư đệ, đây là một món linh khí tốt. Ta ban đầu là tại dưới sự trợ giúp của sư phụ, lúc này mới luyện hóa cái linh khí này, ngươi nếu là hiện tại không thể dùng mà nói, có thể chờ tu luyện tới Nguyên Đan Cảnh...

Sầm Thư Âm nói đến đây, theo bản năng dừng lại, tay nàng cũng bất tri bất giác thu hồi lại. Mạc Vô Kỵ vừa nhìn chính là tư chất đi xuống, cả đời này có thể thăng cấp đến Nguyên Đan Cảnh sao? Một cái tu sĩ không có khả năng thăng cấp đến Nguyên Đan Cảnh, cầm một món phi hành linh khí, đây... Thật sự là có chút đạp hư đồ đạc a.

Trên thực tế không cần Sầm Thư Âm nói, Mạc Vô Kỵ cũng biết cái gì là linh khí phi hành pháp bảo. Trước đây hắn và Nhâm Thiên Tinh cùng nhau ngồi phi thuyền lúc trở lại, chỉ thấy qua Nhâm Thiên Tinh kích phát linh khí phi hành pháp bảo. Một tháng trước, hắn cũng thấy Sầm Thư Âm kích phát qua phi hành pháp bảo.

Đừng xem trong tay Sầm Thư Âm xe bay rất tinh xảo xinh xắn, một khi bị kích phát, đây chính là tương đương với một chiếc xe hơi Lincoln.

Nhưng bây giờ Sầm Thư Âm lại đem phi hành pháp bảo lại thu về, Mạc Vô Kỵ cuối cùng không tốt từ trong tay nàng cướp đi.

- Được rồi, ta còn phải cảm tạ Mạc sư đệ. Nếu không phải ngươi nhắc nhở ta đi cao cấp băng luyện thất tu luyện Thiên Lôi Thất Thức, ta phỏng chừng đã bỏ mình. Ta càng là kính phục Mạc sư đệ có thể sáng tạo ra loại này cường đại lôi hệ pháp kỹ, đơn giản là kinh diễm...

Sầm Thư Âm nhớ tới trước đây vừa mới tu luyện Thiên Lôi Thất Thức mạo hiểm, càng là sợ không thôi.

Mạc Vô Kỵ nói có chút nguy hiểm, này há lại là có chút nguy hiểm. Nàng tại cao cấp băng luyện thất, thiếu chút nữa cũng bị cái loại này kinh khủng cực nóng đốt nứt ra lục phủ ngũ tạng.

Nàng thực sự rất kính phục Mạc Vô Kỵ ban đầu là thế nào tu luyện thành công, hơn nữa còn là tự nghĩ ra phương thức tu luyện. Phải biết rằng nàng trước đây không lâu vừa mới đột phá Thoát Phàm tầng bảy, thăng cấp tới rồi Thoát Phàm tầng tám, coi như là khoảng cách Thoát Phàm tầng chín, cũng (phải) một bước xa. Thực lực của Mạc Vô Kỵ hiển nhiên rất thấp, từ hắn quanh người không có nửa điểm linh vận ba động, nàng suy đoán Mạc Vô Kỵ khả năng cũng chưa có Trúc Linh. Nhưng người ta chẳng những sáng chế ra Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất, còn tu luyện thành công.

Liền hướng điểm này, dù cho Mạc Vô Kỵ tư chất lại kém, cũng sẽ ở trong lịch sử tu luyện lưu lại vết chân.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Không có gì, ta trước đây cũng là đánh bậy đánh bạ mà thôi...

Trong miệng nói như vậy, Mạc Vô Kỵ trong lòng nghĩ, ta tới nơi này thật không phải là muốn ngươi khen ta a. Trong mắt hắn nhìn chằm chằm xe bay trong tay Sầm Thư Âm, lòng nói ngươi có thể hay không sảng khoái chút đem xe bay pháp bảo giao cho ta?

Lại nhìn một chút trong tay xe bay, Sầm Thư Âm hiển nhiên cũng biết Mạc Vô Kỵ ý tứ, nàng hơi có chút ngượng ngùng nói:

- Mạc sư đệ, ta cũng muốn đi một chuyến Ngoại Vực chiến trường. Nếu không, ta...

- Có thể, có thể...

Mạc Vô Kỵ lập tức thì sẽ biết Sầm Thư Âm ý nghĩ:

- Đợi lát nữa ta mang ngươi cùng đi được rồi.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ liền muốn tiến lên một bước, chủ động lại đem xe bay pháp bảo của Sầm Thư Âm cầm về.

Không đợi Mạc Vô Kỵ tiến lên, Sầm Thư Âm liền mừng rỡ nói:

- Đa tạ Mạc sư đệ, ta trở về tắm rửa một cái, lập tức liền tới đây. Ngươi yên tâm, chờ ta tới Ngoại Vực chiến trường rồi, lập tức sẽ đem xe bay pháp bảo trả lại cho Mạc sư đệ...

Nói xong, Sầm Thư Âm xoay người rời đi, trong nháy mắt liền xông về dưới lầu.

Mạc Vô Kỵ nhìn mình đã nâng lên chân, trong lòng có một loại phát điên. Hắn hiểu rõ ý tứ của Sầm Thư Âm, Sầm Thư Âm nói là hắn luyện hóa không được xe bay linh khí, lúc này mới phải đến Ngoại Vực chiến trường sau đó, lại đem xe bay pháp bảo cho hắn. Mà trên thực tế hắn muốn luyện hóa cái này xe bay linh khí, thật là chuyện trong phút chốc.

Đáng tiếc Mạc Vô Kỵ lại không thể đuổi theo, kéo lại Sầm Thư Âm, sau đó nói cho nàng biết, ta có thần niệm, cô tùy tiện lại đem xe bay pháp bảo cho ta là được. Thần niệm là bí mật của hắn, cũng không thể tùy tiện nói cho người khác biết.

...

Mạc Vô Kỵ có chút buồn bực đi tới tiên luyện tháp tầng một, hắn chỉ hy vọng nơi này khoảng cách Ngoại Vực chiến trường không phải là rất xa, hắn có thể mau sớm chạy tới, sau đó lại đem Sầm Thư Âm xe bay pháp bảo lấy tới, cùng Sầm Thư Âm nói bái bai.

Bởi vì Ngoại Vực phi thuyền duyên cớ, Vấn Thiên Học Cung tiên luyện tháp lộ ra có chút tiêu điều. Mạc Vô Kỵ tại tiên luyện cửa tháp chờ thật lâu, cũng không có thấy có người tiến đến tu luyện.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ tính toán Sầm Thư Âm đại khái còn bao lâu thời gian mới có thể tới, một kẻ nam tử cả người khá cao từ trong tiên luyện tháp đi ra.

Nam tử nhãn thần hung ác nham hiểm, khí tức quanh người hùng hậu, xem bộ dáng là vừa mới cởi phá cảnh giới.

Đông Danh Tử, Mạc Vô Kỵ thấy tên nam tử này, ánh mắt nhất thời một trận co quắp, trong lòng dâng lên một đạo sát khí. Đây là hắn lần thứ hai thấy tên này, Đông Luân ca ca, Đông Danh Tử. Cũng là đến từ Cực Kiếm Thành, một cái gia tộc cùng hắn có thâm cừu đại hận.

Đông Danh Tử đồng thời nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, hắn nguyên bản muốn rời khỏi tiên luyện tháp bước chân dừng ở trước người Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi là ai?

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Ta là ai cùng ngươi có quan hệ gì?

Đông Danh Tử hung ác nham hiểm ánh mắt hiện lên một đạo hàn khí, giọng nói thấp lãnh nói:

- Trước đây không có quan hệ, thế nhưng hiện tại liền có quan hệ. Bởi vì ngươi thấy ta đầu tiên nhìn, trong ánh mắt ngươi có một tia sát ý.

Mạc Vô Kỵ trong lòng vừa nhảy, tên khốn kiếp này cư nhiên nhìn rõ ràng như vậy, hắn đích xác đối với Đông Danh Tử có sát ý, cái loại này lóe lên rồi biến mất đồ đạc cũng bị tên này nhìn ra.

- Ha ha...

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Ta và ngươi căn bản cũng không quen biết, ngươi muốn kiếm cớ động thủ với ta, không khỏi quá khoa trương một điểm sao?.

Đông Danh Tử hung ác nham hiểm ánh mắt lại một lần nữa tại trên người Mạc Vô Kỵ quét một vòng:

- Lại đem lai lịch của ngươi nói một lần, nếu không, ngươi rời đi Vấn Thiên Học Cung, ta sẽ cho ngươi nửa nén hương đều sống không nổi.

Mạc Vô Kỵ giận điên lên, hắn còn không tìm được Cực Kiếm Thành, Cực Kiếm Thành nhãi con tìm đến trên đầu hắn tới rồi.

Dùng hắn suy đoán tên này hẳn là vừa mới thăng cấp đến nguyên đan, Nguyên Đan Cảnh hắn lại không phải là chưa có giết qua, cũng không có có gì đặc biệt hơn người.

- Nếu chúng ta sống quá nửa nén hương thì sao?

Một cái thanh âm vắng lặng truyền đến, Mạc Vô Kỵ vừa nghe liền biết Sầm Thư Âm tới rồi. Nghe được thanh âm Sầm Thư Âm nói với Đông Danh Tử, Mạc Vô Kỵ mới biết được, nàng trước đây nói với mình là khách khí và ôn nhu cỡ nào.

Sầm Thư Âm lần thứ hai khôi phục (vốn) có tuyệt mỹ hình dạng, tuy rằng trên tóc còn có chút vết tích, lại tìm không ra được vẻ chật vật như trước.

- Sầm sư muội...

Đông Danh Tử đồng dạng nhìn thấy Sầm Thư Âm, vội vàng ôm quyền ân cần thăm hỏi. Tại Vấn Thiên Học Cung, không ai không muốn quen biết Sầm Thư Âm, bởi vì thật sự là nàng quá đẹp.

Hắn chỉ là Vấn Thiên Học Cung đạo môn nội môn đệ tử, tại địa vị so với Sầm Thư Âm, kém không phải là một cấp bậc. Người ta thế nhưng đệ tử chân truyền, vô luận là kiếm hồ hay là Vấn Thiên Học Cung, địa vị đều cao hơn hắn rất nhiều.

Đây là hắn vừa mới thăng cấp tới rồi Nguyên Đan Cảnh, nếu không, hắn tại trước mặt Sầm Thư Âm cái gì đều không phải là. Trong Đạo môn, nội môn đệ tử cùng hắn như vậy, không biết có bao nhiêu. Người ta Sầm Thư Âm ngoại trừ là đệ tử chân truyền ra, còn là top 50 Vấn Thiên giai.

- Sầm sư tỷ, chúng ta bây giờ liền đi thôi. Vô duyên vô cớ bị cắn một cái, lại không thể cắn trả, ở tại chỗ này thật sự là khó chịu.

Mạc Vô Kỵ thấy Sầm Thư Âm thắng thế Đông Danh Tử, tự nhiên không chút do dự bổ một đao.

Đông Danh Tử há có thể nghe không hiểu Mạc Vô Kỵ ý tứ, đó là đưa hắn tỉ dụ thành chó điên, tùy tiện loạn cắn người.

Bất quá hắn còn chỉ có thể cười theo đối với Sầm Thư Âm nói:

- Thư Âm sư muội, vừa rồi ta cùng vị sư đệ này chỉ đùa một chút mà thôi.

Sầm Thư Âm không trả lời Đông Danh Tử, nàng chỉ là đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu, trực tiếp tế xuất bản thân xe bay pháp bảo:

- Mạc sư đệ, lên xe sao?.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên càng là không muốn nói chuyện với Đông Danh Tử, Đông Danh Tử thăng cấp nguyên đan, sẽ chỉ làm hắn càng thêm nỗ lực đi tăng lên tu vi của mình. Vừa nghĩ tới bản thân thiên phẩm linh thạch đều dùng hết, Mạc Vô Kỵ chính là một trận phiền não. Tương lai, hắn cần nhờ cái gì đi thăng cấp?

Thấy Sầm Thư Âm xe bay trực tiếp lao ra Vấn Thiên Học Cung, Đông Danh Tử sắc mặt âm trầm không gì sánh được. Hắn không cách nào làm gì Sầm Thư Âm, lại nhớ kỹ Mạc Vô Kỵ cái này con kiến hôi.

...

- Mạc sư đệ, Bằng Không Kinh Lôi là chính ngươi sửa chữa mà đến, hơn nữa ngươi còn là căn cứ công pháp tu luyện của mình sửa chữa mà đến, vậy, ta có thể hỏi một chút ngươi công pháp tu luyện sao?

Đang ngồi vào xe bay pháp bảo sau đó, Sầm Thư Âm vẫn là không nhịn được lại đem chính bản thân nội tâm nghi vấn hỏi lên.

Nàng rất muốn biết Mạc Vô Kỵ tu luyện là cái gì kinh diễm công pháp, cư nhiên có thể sửa chữa Thiên Lôi Thất Thức loại này lôi hệ pháp kỹ. Tuy rằng phương thức tu luyện có chút dọa người, dù sao rốt cuộc thành công rồi.

Lúc ban đầu, nàng cũng biết hỏi như vậy là rất không lễ phép, dù sao tu luyện công pháp đều là mỗi người bí mật. Về sau nàng càng tu luyện Mạc Vô Kỵ sửa chữa Thiên Lôi Thất Thức, lại càng muốn biết Mạc Vô Kỵ tu luyện là công pháp gì.

Vừa nghe Sầm Thư Âm hỏi công pháp tu luyện của mình, Mạc Vô Kỵ nhất thời mừng rỡ. Chuyện hắn đắc ý nhất, kỳ thực không phải là sáng lập mở mạch lạc cái này vĩ đại cách tu luyện, mà là hắn tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

- Ahihi! Ta tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

Mạc Vô Kỵ giọng nói mang theo một tia tự hào vô cùng. Hắn đích xác là có chút tự hào, những người khác tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết đều không được, mà hắn lại là thông qua mở ra mạch lạc Chu Thiên Hành công, đi vào một con đường mới.

- A...

Sầm Thư Âm trừng lớn đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, một lúc lâu mới thì thào lập lại một câu:

- Bất Hủ Phàm Nhân Quyết?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 184: Liên Minh Điểm Cống Hiến

- Không sai, chính là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

Mạc Vô Kỵ khẳng định nói, môn công pháp này đầy đường lớn đều có, hắn cũng không cần phải đi giấu diếm cái gì.

Thật lâu Sầm Thư Âm mới không dám khẳng định hỏi:

- Mạc sư đệ, có đúng hay không là Luyện Khí Cơ Sở?

Mạc Vô Kỵ hơi lúng túng nói:

- Cũng có thể nói như thế, bất quá môn công pháp này đích xác còn có một cái tên gọi là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

Sầm Thư Âm im lặng liếc mắt Mạc Vô Kỵ, cái gì gọi là cũng có thể nói như vậy? Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vốn chính là Luyện Khí Cơ Sở. Sở dĩ gọi Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, đó là vì dễ hơn bán ra, mới xuất ra môn công pháp này tại Thời Đại Thượng Cổ cách gọi. Lúc này nàng càng là xác định, Mạc Vô Kỵ chỉ có Thác Mạch cảnh giới. Bởi vì Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vốn chính là Luyện Khí Cơ Sở, không có biện pháp cấu trúc linh khí tường.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên không biết Sầm Thư Âm ý nghĩ, hắn căn bản cũng không có sư phụ, đối với Trúc Linh hắn chỉ biết một chút, đó chính là chờ hắn mở một trăm nhánh mạch lạc sau đó, tự nhiên xông phá Thác Mạch tầng mười hai, sau đó Trúc Linh thành công. Hắn Trúc Linh cũng không có theo đuổi cái gì linh khí tường, hắn hình thành là linh khí ba đào, một sóng theo một sóng.

Trúc Linh sau đó, hắn tiếp tục dựa theo Bất Hủ Phàm Nhân Quyết hành công đường đi tiến hành chu thiên tu luyện, một đường thăng cấp đến Trúc Linh tầng chín. Đến bây giờ mới thôi, hắn còn không có gặp phải trong tu luyện bình cảnh. Hoặc là nói tại phá tan Thác Mạch cảnh sau đó, hắn vẫn không có gặp qua bình cảnh.

- Mạc sư đệ hắn là không thiếu khuyết linh thạch mua mấy cái công pháp sao?? Vì sao phải tu luyện nhân cấp bình thường công pháp Luyện Khí Cơ Sở?

Sầm Thư Âm hơi có chút nghi hoặc. Dựa theo Mạc Vô Kỵ tại lôi luyện thất thời gian tu luyện tính toán, Mạc Vô Kỵ còn không đến mức nghèo khó đến mua không nổi một cái tu luyện công pháp. Rồi lại nói, coi như là mua không nổi, Vấn Thiên Học Cung dùng điểm cống hiến mua công pháp, cũng phi thường tiện nghi. Có thể nói, chỉ cần là Vấn Thiên Học Cung đệ tử, đều mua được Vấn Thiên Học Cung tu luyện công pháp.

Mạc Vô Kỵ ăn ngay nói thật:

- Sầm sư tỷ, trước đây ta mua công pháp, thật đúng là thiếu khuyết chút linh thạch. Nói cách khác, ta chính là mua không nổi. Về sau ta có linh thạch, ta cảm thấy Bất Hủ Phàm Nhân Quyết cũng không sai, đơn giản lười đi đổi.

Sầm Thư Âm chính sắc nói:

- Ta kiến nghị Mạc sư đệ có cơ hội, hay là thay đổi một cái tu luyện công pháp...

Nàng vốn muốn khuyên bảo Mạc Vô Kỵ sau này đừng lại đem bình thường Luyện Khí Cơ Sở nói thành Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, bất quá nghĩ đến mình và Mạc Vô Kỵ cũng không phải phi thường quen thuộc, cứng rắn lại đem lời này nuốt xuống. Về phần một cái ý niệm khác, hi vọng Mạc Vô Kỵ sáng tạo ra Thiên Lôi Thất Thức thức thứ hai, cũng có thể cùng nàng trao đổi ý nghĩ sớm đã biến mất.

Mạc Vô Kỵ tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, đánh bậy đánh bạ tại Thiên Lôi Thất Thức bản thiếu mân mê ra Bằng Không Kinh Lôi đã rốt cuộc thiên đại may mắn. Về phần phía sau 6 thức, ha ha, hay là thôi đi.

Sầm Thư Âm không nói thêm gì nữa, Mạc Vô Kỵ tự nhiên càng là không có lời.

Từ Vấn Thiên Học Cung đến Ngoại Vực chiến trường, cũng không phải là một chút đường, hai người ngồi như vậy cũng không phải chuyện tốt, Mạc Vô Kỵ chủ động nói:

- Sầm sư tỷ, cái xe bay pháp bảo này có thể chia ra, nếu không ta bế quan tu luyện một đoạn thời gian?

- Đương nhiên có thể, Mạc sư đệ tùy tiện bế quan, tới nơi sau đó ta sẽ gọi ngươi.

Sầm Thư Âm lập tức nói, nàng cũng rất là kính phục Mạc Vô Kỵ cần cù. Mạc Vô Kỵ tuy rằng tư chất bình thường, trên tu luyện cần cù đây chính là thật không thể hơn.

Sau khi nói xong, Sầm Thư Âm ấn vào một cái nút xe bay, không gian trên xe lập tức đã bị cách thành hai nửa. Sầm Thư Âm chỉ vào một nửa kia cửa vào:

- Mạc sư đệ, ngươi đi vào bế quan tu luyện sao?, đến Ngoại Vực chiến trường có ít nhất hơn một tháng thời gian.

- Vậy thì đa tạ.

Mạc Vô Kỵ cảm tạ một câu.

Hắn hiện tại cực kỳ khát vọng thực lực, hơn một tháng thời gian, cũng không phải là chuyện này.

...

Đơn độc tại một cái phòng nhỏ, Mạc Vô Kỵ lấy ra một đống linh thạch, sau đó trực tiếp ngồi ở linh thạch chồng chất. Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, chính bản thân tu luyện trạng huống là dạng gì. Bình thường linh khí, căn bản cũng không trợ giúp hắn tu luyện.

Chỉ thời gian mười mấy hơi thở, Mạc Vô Kỵ quanh thân linh khí liền tạo thành linh khí vòng xoáy, tịch cuốn về phía các mạch lạc của Mạc Vô Kỵ.

Sầm Thư Âm kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ tu luyện gian phòng, nàng rõ ràng cảm nhận được mãnh liệt linh khí ba động. Mạc Vô Kỵ này không phải là tư chất rất kém cỏi sao? Làm sao có thể tạo thành loại này linh khí ba động?

Trên thực tế loại này linh khí ba động đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, thực sự rốt cuộc quy mô nhỏ. Coi như là như vậy, chỉ mấy ngày, Mạc Vô Kỵ lấy ra một đống linh thạch đã hóa thành bột phấn, có thể thấy được Mạc Vô Kỵ hấp thu linh khí điên cuồng.

Đáng tiếc là, Mạc Vô Kỵ tu vi vẫn là Trúc Linh cảnh tầng chín, thậm chí ngay cả chín tầng trung kỳ cũng không có đạt được.

Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ, hắn đoán được trải qua linh khí nồng nặc linh luyện thất cùng thiên phẩm linh thạch tu luyện sau đó, hắn sau này muốn thăng cấp phỏng chừng so sánh tương đối gian nan. Hiện tại xem ra, còn thật là gian nan.

Hắn có chút không cam tâm, lần thứ hai lấy ra một đống linh thạch. Nửa tháng thời gian đi qua, một đống linh thạch này lại hóa thành bụi phấn. Mạc Vô Kỵ khoảng cách Trúc Linh tầng chín trung kỳ, vẫn có một ít khoảng cách.

Mạc Vô Kỵ có chút thất lạc không có tiếp tục tu luyện, dưới tình huống như thế tu luyện, đích xác có thể tăng lên thực lực, bất quá đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, vậy chẳng những là quá chậm, cũng không có một loại vui sướng cảm giác.

Dù cho không có linh luyện thất cùng thiên phẩm linh thạch, có linh thạch mỏ tu luyện cũng tốt. Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền lắc đầu, hắn nghĩ nhiều. Mỗi một cái linh thạch mỏ đều là tông môn tranh đoạt chỗ, hắn có thể ở thất lạc thiên khư gặp phải linh thạch mỏ, rốt cuộc vận khí giữa vận khí.

Lại đem linh thạch bột phấn toàn bộ thu lại, Mạc Vô Kỵ đơn giản lấy ra Trữ Tinh Tử trận đạo giải thích. Vật này sau khi hắn sao chép, vẫn còn không có thời gian đi nghiên cứu qua.

So với tu luyện đến, Mạc Vô Kỵ mau hơn chìm đắm tới rồi trận đạo trong. Lại là hơn hai mươi ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ chút nào cũng không có cảm thấy thời gian đang trôi qua, hắn chỉ là tại đói bụng đến phải thời điểm theo bản năng ăn một quả Ích Cốc Đan mà thôi.

Hôm nay Mạc Vô Kỵ đang thôi diễn Trữ Tinh Tử sơ cấp phòng ngự trận, chợt nghe đến Sầm Thư Âm gõ cửa đồng thời gọi hắn.

Đến Ngoại Vực chiến trường rùi à? Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi đồ đạc, mở cửa đi ra.

- Sầm sư tỷ, chúng ta đã đến sao?

Mạc Vô Kỵ nhìn đứng ở hắn ngoài cửa Sầm Thư Âm hỏi.

Sầm Thư Âm gật đầu:

- Tuy rằng còn chưa tới Ngoại Vực chiến trường, lại tới rồi một cái nơi dừng chân Vấn Thiên Học Cung. Nơi này là địa bàn Tinh Hà Đế Quốc, cũng tới gần Lôi Vụ Sâm Lâm. Này một mảnh Ngoại Vực chiến trường, là Vấn Thiên Học Cung cùng Tinh Hà Đế Quốc mấy cái đại tông môn phụ trách. Chúng ta muốn kiếm liên minh điểm cống hiến, liền phải đi Bách Tông Liên Minh nơi dừng chân làm liên minh cống hiến tích lũy bài.

- Là Trường Lạc thành sao?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi.

Sầm Thư Âm lắc đầu nói:

- Trường Lạc bị hủy diệt, nơi đó bây giờ là một mảnh phế tích. Địa phương chúng ta đi là An Dương, nghe nói cái thành phố này tại Tinh Hà Đế Quốc gần với Trường Lạc thành. Ngươi bế quan một tháng, tu vi hẳn là tiến bộ không ít sao??

Mạc Vô Kỵ lúng túng hồi đáp:

- Xấu hổ, tu vi của ta vẫn như vậy, không có nửa điểm động tĩnh.

Sầm Thư Âm trong lòng vì Mạc Vô Kỵ thở dài, tư chất quá kém, coi như là cố gắng nữa thành tựu cũng có hạn. Mạc Vô Kỵ nhất định là xuất ra một đống linh thạch, kết quả lại phải lại đem một đống linh thạch này thu hồi đi. Thực sự là đáng tiếc, dùng Mạc Vô Kỵ loại tu luyện này cần cù, nếu là có một cái thượng phẩm Linh Căn, vậy thành tựu phỏng chừng vượt qua tuyệt đại đa số Vấn Thiên Học Cung nội môn đệ tử.

- Sầm sư tỷ, liên minh tích lũy bài này là chuyện gì a?

Mạc Vô Kỵ nhưng không cảm giác mình đáng tiếc.

- Vì đối kháng Ngoại Vực tu sĩ, ngũ đại đế quốc bao gồm Vấn Thiên Học Cung ở bên trong hết thảy tông môn, đều liên hợp lại gây dựng Bách Tông Liên Minh. Đương nhiên, Bách Tông Liên Minh tham gia tông môn xa xa không chỉ trăm tông. Hết thảy ngũ đại đế quốc tu sĩ, đều có thể báo danh vì Bách Tông Liên Minh giết địch. Một khi báo danh, cũng sẽ được nhận tấm thân phận của Bách Tông Liên Minh ngọc bài. Giết chết bất luận cái gì một người Ngoại Vực tu sĩ, đều có điểm cống hiến. Cái này điểm cống hiến liền ghi lại tại thân phận ngọc bài, cái này điểm cống hiến chẳng những có thể tại Bách Tông Liên Minh đổi các loại bảo vật, cũng có thể đi các đại tông môn thậm chí Vấn Thiên Học Cung đổi các loại bảo vật.

Sầm Thư Âm giải thích.

Mạc Vô Kỵ nhất thời động dung, hắn tới nơi này cũng không biết còn có cống hiến tích lũy sự tình. Hắn tới nơi này hoàn toàn là vì thử luyện, sau đó nghĩ biện pháp thăng cấp.

Nếu là vừa có thể thử luyện, lại có điểm cống hiến loại vật này, vậy đơn giản liền quá hoàn mỹ.

- Thế nhưng sầm sư tỷ, Bách Tông Liên Minh làm thế nào biết ta giết bao nhiêu Ngoại Vực tu sĩ? Thì như thế nào tính toán?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

Sầm Thư Âm đáp:

- Bởi vì cái này thân phận ngọc bài là Chân Thần Cảnh cường giả luyện chế ra tới, nghe nói là căn cứ Ngoại Vực tu sĩ tán hồn trạng thái đến lưu lại. Một khi ngươi giết Ngoại Vực tu sĩ, Ngoại Vực tu sĩ trước khi chết tán hồn tin tức cũng sẽ bị ghi lại tại thân phận ngọc bài, sau đó thân phận ngọc bài liền tự động xuất hiện điểm cống hiến. Ngươi giết đối thủ càng cường đại, tán hồn tin tức lại càng mạnh, thân phận ngọc bài ghi chép điểm cũng liền càng cao.

Mạc Vô Kỵ chà xát tay, địa phương tốt a. Hắn sớm đã nghĩ tốt, muốn thăng cấp chỉ có đi Vấn Thiên Học Cung tốt nhất linh luyện thất. Muốn đi Vấn Thiên Học Cung tốt nhất linh luyện thất, không có linh thạch, có điểm cống hiến cũng giống như vậy a.

Thấy Mạc Vô Kỵ một bộ nóng lòng muốn thử dáng dấp, Sầm Thư Âm miễn cưỡng mới có thể ngăn chặn tự mình muốn cười. Giết Ngoại Vực tu sĩ, kiếm điểm cống hiến đơn giản như vậy sao? Nếu mà đơn giản như vậy, ngũ đại đế quốc cũng không đến mức bị biến thành như vậy.

...

Xe bay rơi vào bên ngoài An Dương thành, Sầm Thư Âm vừa mới thu hồi xe bay, đã có hai tên tu sĩ lại đây hỏi. Khi hai tên tu sĩ thấy Sầm Thư Âm tuyệt sắc dung nhan là lúc, thiếu chút nữa quên mất mục đích bọn họ tới nơi này.

Sầm Thư Âm xuất ra ngọc bài nói:

- Vấn Thiên Học Cung đệ tử đến đây báo danh, xin hỏi liên minh nơi dừng chân ở địa phương nào?

Hai tên tu sĩ này mới chợt tỉnh ngộ lại đây, đây chính là Vấn Thiên Học Cung đệ tử, một khi tức giận, bọn họ chết cũng không biết là chết như thế nào.

- Hai vị tiền bối, liên minh nơi dừng chân đang ở An Dương cung. Ngày hôm nay cống hiến bảng thứ hai mươi ba danh Âm Khổ tiền bối đi ngang qua An Dương, Tinh Hà Đế Quân cùng Ly Hỏa Tông tiềm trấn diễn tông chủ đều ở đây tiếp khách...

Một tên trong đó tu sĩ dường như vì lấy lòng Sầm Thư Âm, nói càng là cặn kẽ.

Sầm Thư Âm theo hỏi:

- Ta Vấn Thiên Học Cung là vị tiền bối nào ở đây phụ trách?

Tu sĩ kia nhanh chóng đáp:

- Vấn Thiên Học Cung ở chỗ này phụ trách là trận môn Nghê Nam tiền bối, hắn hắn là tại nơi dừng chân bế quan tinh nghiên trận đạo.

Sầm Thư Âm gật đầu, lúc này mới như thường. Âm Khổ là ai nàng không biết, nhưng chỉ đi ngang qua An Dương, còn chưa đủ tư cách để cho Vấn Thiên Học Cung người phụ trách đi ra tiếp khách.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 185: Tinh Hán Đế Quốc Người Quen Cũ

- Nếu không chúng ta đi trước tới nơi dừng chân làm liên minh cống hiến tích lũy thẻ bài, sau đó xếp hình chia tay nha?

Sầm Thư Âm nghĩ đến Mạc Vô Kỵ là ngoại môn đệ tử, ngoại môn đệ tử có thể làm tích lũy bài hay không, nàng có chút bận tâm, dù sao Chư Việt Sơn cả ngoại môn đệ tử đều không cho phép lại đây, cho nên mới đề nghị cùng đi giúp Mạc Vô Kỵ.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự đồng ý, coi như là Sầm Thư Âm không mời hắn, hắn cũng sẽ chủ động yêu cầu cùng Sầm Thư Âm cùng đi làm cống hiến tích lũy thẻ bài.

Tuy rằng hắn là đệ tử Vấn Thiên Học Cung, nhưng một cái ngoại môn đệ tử có thể làm hay không, có Sầm Thư Âm cái này đệ tử chân truyền đi qua, vậy đơn giản chẳng khác nào Vấn Thiên Học Cung trưởng lão bình thường giống nhau.

- Còn có cái này cho ngươi.

Sầm Thư Âm nói lấy đem xe bay cầm trong tay đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Chiếc này xe bay là sư phụ ta để lại cho ta, nếu là có một ngày ngươi muốn bán đi, xin hãy tìm ta.

- Tốt, đa tạ sầm sư tỷ. Nếu là có một ngày ta muốn bán đi chiếc xe bay này, ta nhất định sẽ trả lại cho sầm sư tỷ.

Mạc Vô Kỵ thu hồi xe bay nói.

Xe bay là hắn dùng công pháp trao đổi, hắn không cần phải khách khí. Từ góc độ nào đó mà nói, Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất giá trị, tuyệt đối giá trị hơn nhiều so với một món hạ phẩm linh khí xe bay.

...

Sầm Thư Âm nói An Dương là Tinh Hán Đế Quốc gần với Trường Lạc đô thành, Mạc Vô Kỵ tiến vào An Dương sau đó, cảm thấy nơi này và Trường Lạc so sánh kém quá xa. Vô luận là phồn hoa trình độ, hay là lịch sử kiến trúc, đều xa xa không bằng Trường Lạc.

Vừa tiến vào An Dương thành, rất làm người ta chú mục là một cái quảng trường lớn.

Dưới tình hình chung, phàm tục đô thành có rất ít chỗ tại đô thành cửa vào thành lập một cái đại quảng trường. An Dương quảng trường này chẳng những to lớn, thành lập thời gian cũng không quá lâu.

Trên quảng trường cùng quảng trường bốn phía qua lại đều là một phần tu sĩ, rất ít người phàm.

Tại chính giữa quảng trường, hai cái cao to tấm bia đá thụ lập. Bên trái tấm bia đá viết bên dưới, Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng. Trên tấm bia đá đều là tên, Mạc Vô Kỵ theo bản năng đưa mắt rơi vào đệ nhất danh, là một người tên là Hề Nhất Hiên tu sĩ, phía sau hắn tích lũy là 12251 phân (điểm).

Tên thứ hai Mạc Vô Kỵ liền quen thuộc, Phong Lạc Kiếm, tích lũy là 9921 phân. Tên này Mạc Vô Kỵ tại Vấn Thiên Học Cung Vấn Thiên Giai bảng thấy qua, dường như cũng xếp hạng vị thứ hai.

Tên thứ ba Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ quen thuộc, Câu Tử Hàn, tích lũy 8672 phân. Tên này là Vấn Thiên Học Cung Vấn Thiên Giai đệ nhất danh, ở chỗ này lại xếp thứ ba.

Ngược lại được gọi là Hề Nhất Hiên tên gia hỏa là từ đâu tới? Nếu là Vấn Thiên Học Cung, mình tại sao không có ở Vấn Thiên Giai thấy qua?

- Hề Nhất Hiên người này ta đã thấy, là Càn Dương đế quốc Đại Diễn Tông đệ tử chân truyền. Trước đây Vấn Thiên Học Cung còn mời qua hắn gia nhập Vấn Thiên Học Cung, thế nhưng hắn cự tuyệt. Hắn nói Vấn Thiên Học Cung cũng không thể dạy cho hắn cái gì, hắn không cần phải đi Vấn Thiên Học Cung.

Sầm Thư Âm cũng nhìn thấy bảng danh sách, ở một bên than thở.

Trong lòng nàng có lẽ đang suy nghĩ, Hề Nhất Hiên cuồng ngạo là có tư bản. Dù cho hắn không có gia nhập Vấn Thiên Học Cung, hắn vẫn là đệ nhất Bách Tông Liên Minh bảng danh sách.

- Xem ra Đại Diễn Tông này rất rất giỏi a.

Mạc Vô Kỵ cũng cảm thán một câu.

Sầm Thư Âm giải thích:

- Ngũ đại đế quốc hết thảy thiên tài đệ tử, nhất định đều có thể gia nhập Vấn Thiên Học Cung. Chỉ có một tông môn ngoại lệ, đó chính là Đại Diễn Tông. Nghe đồn Đại Diễn Tông Chân Thần Cảnh cường giả sẽ không ít so với Vấn Thiên tông, không biết là thật hay giả.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm nghĩ, phỏng chừng là sự thật. Hề Nhất Hiên này có thể chiếm giữ đệ nhất, còn vượt qua thứ hai nhiều điểm, tuyệt đối không phải may mắn.

Ánh mắt của hắn rơi vào bên phải trên tấm bia đá, bên phải tấm bia đá phía dưới viết là, ngũ đại đế quốc tông môn cống hiến bảng.

Mạc Vô Kỵ thấy cái này cống hiến bảng, trong lòng hầu như khẳng định xếp hàng thứ nhất chính là Vấn Thiên Học Cung. Khi hắn thấy xếp hạng đệ nhất tông môn là lúc, nhất thời kinh dị một tiếng. Xếp hàng thứ nhất cư nhiên không phải là Vấn Thiên Học Cung, mà là Đại Diễn Tông,

bài danh thứ hai mới đúng là Vấn Thiên Học Cung. Đại Diễn Tông này có chút môn đạo a, hai bảng đệ nhất đều bị bọn họ chiếm giữ.

Sầm Thư Âm tự nhiên nghe thấy được tiếng Mạc Vô Kỵ a đù, lạnh nhạt nói:

- Đại Diễn Tông có lẽ là cường đại nhất tông môn sau Vấn Thiên Học Cung, bất quá muốn thay thế được Vấn Thiên Học Cung, còn kém xa đó. Đại Diễn Tông mặc dù có thể xếp hàng thứ nhất, là bởi vì lúc ban đầu thời điểm, Vấn Thiên Học Cung cũng không có phái ra nhiều hơn chân truyền cùng nội môn đệ tử đi ra. Chỉ cần không tới một tháng, cái bài danh này sẽ chỉ là thay đổi.

Mạc Vô Kỵ cũng là có chút không cho là đúng, hắn không có phản bác Sầm Thư Âm, chính hắn dầu gì cũng là một phần tử của Vấn Thiên Học Cung, cũng không thể nói Vấn Thiên Học Cung không được sao?.

- Sầm sư tỷ, này tích lũy là thế nào tính toán a? Hơn một vạn tích lũy, có nhiều như vậy Ngoại Vực tu sĩ bị giết sao?

Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi.

Sầm Thư Âm gật đầu:

- Ngoại Vực tu sĩ tại ngũ đại đế quốc đóng trại sau đó, thì có cuồn cuộn không ngừng phi thuyền đưa người lại đây, nghe nói còn thành lập Ngoại Vực truyền tống trận. Ta nghĩ, ngũ đại đế quốc tử vong tu sĩ, hắn là càng nhiều.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, hắn đang tìm cầu điểm cống hiến thời điểm, có lẽ mình cũng sẽ trở thành điểm cống hiến của người khác.

- Xin hỏi hai vị thế nhưng là Vấn Thiên Học Cung tiên sư?

Đang ở Mạc Vô Kỵ cùng Sầm Thư Âm còn đang ở nhìn xem điểm cống hiến bài danh, một người ăn mặc áo đỏ quan phục trung niên nam tử đã đi tới, rất là kính cẩn khách khí dò hỏi.

Sầm Thư Âm đáp:

- Không sai, chúng ta chính là Vấn Thiên Học Cung đệ tử.

- Đa tạ hai vị tiên sư quang lâm Tinh Hán Đế Quốc, ta Tinh Hà Đế Quân đang mở tiệc chiêu đãi các vị tiên sư, biết được Vấn Thiên Học Cung tiên sư đến đây, cố ý ra đón.

Này áo đỏ trung niên nam tử hiển nhiên là một cái thông thường phàm tục người, nói chuyện cực kỳ kính cẩn khách khí.

Sầm Thư Âm gật đầu:

- Vậy thì dẫn đường sao?.

Nàng tuy rằng lạnh băng, cũng không phải người bất thông tình lý. Tinh Hán Đế Quốc Đế Quân tốt xấu là một đại đế quốc đứng đầu, nàng sau này có thể phải thường xuyên ở nơi này, chút mặt mũi này còn phải cho.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không nói nhiều, hắn muốn đi theo đít Sầm Thư Âm để làm thân phận ngọc bài, để sau này tích lũy điểm kinh nguyệt.

Hai người theo quan viên áo đỏ xuyên qua quảng trường, lại đi qua một cái đại đạo rộng mở đá xanh, mới tiến vào một cái to lớn rộng mở đại điện.

Tuy đây chỉ là Tinh Hán Đế Quốc tạm thời cung điện, so với Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc cung điện mà nói, (vẫn) là rộng mở khí phái hơn rất nhiều.

- Hai vị tiên sư mời vào.

Áo đỏ quan viên lại đem Mạc Vô Kỵ cùng Sầm Thư Âm mang tới cửa đại điện sau đó, liền khom người đứng ở bên ngoài nói.

Sầm Thư Âm lúc này đi vào, làm Vấn Thiên Học Cung đệ tử chân truyền, đi tới chỗ nào đều là cao nhất đẳng cấp đãi ngộ, điểm này, nàng sớm thành thói quen.

Đại điện hai bên ngồi đầy người, mỗi người phía trước đều có một cái bàn ăn.

- Ha ha, hoan nghênh hai vị Vấn Thiên Học Cung thiên tài đệ tử đến đây ta Tinh Hán Đế Quốc liên minh nơi dừng chân.

Một tiếng cười sang sãng truyền đến, theo đó Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy đại điện đầu cùng đứng lên một người mặc hoàng y cường tráng nam tử.

Mạc Vô Kỵ đang nghĩ ngợi, người này hẳn là Tinh Hán Đế Quốc Đế Quân là lúc, Sầm Thư Âm đã ôm quyền hành lễ nói:

- Vấn Thiên Học Cung đệ tử Sầm Thư Âm, ra mắt Đế Quân.

Tinh Hán Đế Quốc Đế Quân Thôi Thiên Quân nao nao, theo lý thuyết Vấn Thiên Học Cung đệ tử sẽ lễ tiết hơn mới đúng là, bình thường giống nhau hướng hắn ân cần thăm hỏi thời điểm, đều sẽ chủ động báo ra bản thân thuộc về Vấn Thiên Học Cung cái nào đạo hệ, là thân phận gì đệ tử.

Sầm Thư Âm cư nhiên liền nói một câu Vấn Thiên Học Cung đệ tử, điều này tựa hồ có chút không có lễ tiết. Cũng may hắn sớm đã biết Sầm Thư Âm là ai, đây chính là đệ nhất mỹ nữ của cả ngũ đại đế quốc, Vấn Thiên Học Cung kiếm hồ đệ tử chân truyền, tiếng tăm lừng lẫy tồn tại.

Mạc Vô Kỵ cũng học theo ôm quyền nói:

- Vấn Thiên Học Cung Mạc Vô Kỵ, ra mắt Đế Quân...

Mạc Vô Kỵ vừa mới nói xong câu đó, ánh mắt liền rơi vào trên người một tên. Khắp phòng đầy người, hắn cư nhiên quen biết một kẻ.

- Hai vị không cần đa lễ, xin mời ngồi, người vừa tới, thêm đồ ăn nào.

Thôi Thiên Quân nhiệt tình vung tay lên phân phó nói. Đế Quân này danh hiệu rất vang dội, trên thực tế ở trong mắt Vấn Thiên Học Cung, thật đúng là cái gì đều không phải là. Đối với Sầm Thư Âm cùng Mạc Vô Kỵ giản lược lên tiếng, nên cũng không dám có ý kiến gì.

Hai cái ghế rất nhanh thì bị bỏ thêm lên, hơn nữa vị trí phi thường nhích về phía trước, gần như là top ba tồn tại. Bởi vậy có thể thấy được, Vấn Thiên Học Cung địa vị cao bao nhiêu.

Sầm Thư Âm đang muốn dò hỏi một chút Vấn Thiên Học Cung người phụ trách nơi này Nghê Nam, đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ trực tiếp đi hướng một cái ghế phía sau.

- Ahihi! Vương Thượng, chúng ta lại gặp mặt a.

Mạc Vô Kỵ đứng ở trước mặt một người không râu nam tử thoạt nhìn rất không có tinh thần cười ha ha nói.

Nam tử này thấy Mạc Vô Kỵ lại đây, thật giống như thấy quỷ bình thường giống nhau. Trên thực tế từ Mạc Vô Kỵ bước vào cái này đại điện, hắn thật giống như gặp được quỷ.

- Mạc dược sư, thật không nghĩ tới... Có thể ở đây nhìn thấy ngươi...

Này mặt trắng không râu nam tử nhanh chóng đứng lên, giọng nói chuyện có chút nói lắp.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc:

- Sớm muộn có thể nhìn thấy, coi như là ở chỗ này không thấy được, ta cũng sẽ đi Nhiêu Châu Thành lĩnh chủ phủ gặp ngươi.

Thôi Thiên Quân thấy Mạc Vô Kỵ tìm một Lĩnh Chủ Quốc vương nói chuyện, cũng cười ha ha nói:

- Thì ra Mạc đạo hữu cùng Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc Tư Đồ Thiên lĩnh chủ còn là quen biết cũ, đây là chuyện tốt, chuyện tốt...

Mạc Vô Kỵ đối với Thôi Thiên Quân liền ôm quyền nói:

- Đế Quân nhãn quan không thấp, ta cùng vị này Tư Đồ lĩnh chủ thật đúng là quen biết cũ. Ta tổ tiên vốn chính là Tinh Hán Đế Quốc dưới một phương Quận Vương, quận là Bắc Tần. Nhiều năm trước, gia gia ta Bắc Tần Quận Vương quận chúa Mạc Thiên Thành đi tới Nhiêu Châu, kết quả mất tích. Sau đó cha ta Mạc Quang Viễn đi tới Nhiêu Châu tìm kiếm Bắc Tần Quận Vương, đồng thời thỉnh cầu Tư Đồ lĩnh chủ lại đem Bắc Tần một quận giao lại cho Mạc gia...

Nói đến đây, Mạc Vô Kỵ cố ý dừng một chút, lúc này mới tiếp tục nói:

- Các vị đạo hữu, các vị Vương Thượng, ta Mạc gia yêu cầu này không biết có phải hay không là rất quá phận?

Nơi này đại bộ phận mọi người đã hiểu, Mạc Vô Kỵ dường như muốn gây sự với Tư Đồ Thiên, nhưng Mạc Vô Kỵ bây giờ là Vấn Thiên Học Cung đệ tử, không người nào dám ra giúp Tư Đồ Thiên nói chuyện.

Tinh Hán Đế Quốc Đế Quân Thôi Thiên Quân cũng đã hiểu Mạc Vô Kỵ ý tứ, sắc mặt hơi có chút xấu xí nói:

- Quận Vương vị vẫn là phụ tử tương truyền, tại sao quá phận vừa nói?

- Đa tạ Đế Quân nói thẳng, thế nhưng Tư Đồ lĩnh chủ căn bản không để ý tới ta Mạc gia thỉnh cầu, trực tiếp lại đem Bắc Tần quận lĩnh chủ bên ngoài giao cho người khác. Cái này cũng chưa tính, còn tiêu diệt Mạc gia mọi người, lại đem cha ta cùng ta giam ở tại Nhiêu Châu Thành, thẳng đến khốn cùng chết bệnh, lại đem ta ép đến phát điên.

Mạc Vô Kỵ nói xong, lạnh lùng nhìn chằm chằm Tư Đồ Thiên. Hắn biết Mạc gia không phải là Tư Đồ Thiên trực tiếp tiêu diệt, bất quá sổ sách này hắn tạm thời đổ ở trên đầu Tư Đồ Thiên. Chờ tính sổ xong Tư Đồ Thiên, lại đi tìm cái tên gia hỏa chiếm cứ Bắc Tần Quận Quốc kia.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 186: Tán Tu Ngọc Bài Cống Hiến

Nghe được lời của Tinh Hán Đế Quốc Đế Quân, Tư Đồ Thiên trên đầu mồ hôi lạnh trong nháy mắt liền chảy xuống. Hắn lúc này trong lòng chỉ có hối hận, không phải là hối hận lấy đi Mạc gia Bắc Tần Quận Vương vị, mà là hối hận không có giết độc Mạc Vô Kỵ cái này con kiến hôi. Diệt cỏ chưa diệt gốc, quả nhiên mối họa vô cùng. Hắn sơ suất quá, cho rằng Mạc gia người kia không có bao nhiêu tiền đồ.

Không đúng a, không phải nói Mạc Thiên Thành tôn tử không có Linh Căn sao? Tại sao có thể là Vấn Thiên Học Cung đệ tử?

- Ha ha, Mạc Vô Kỵ, ngươi bất quá là một cái ngoại môn đệ tử của Vấn Thiên Học Cung, có tư cách gì nhúng tay vào Lĩnh Chủ Quốc sự tình? Tư Đồ lĩnh chủ nếu tước đoạt Mạc gia Quận Vương vị của ngươi, tự nhiên có đạo lý của hắn. Ta Vấn Thiên Học Cung tôn chỉ chính là, không can thiệp phàm tục đế quốc sự vụ. Không muốn nói ngươi một cái ngoại môn đệ tử, coi như là nội môn đệ tử tới rồi, cũng không phải khoa tay múa chân đối với một cái Lĩnh Chủ Quốc quân.

Một thanh âm châm chọc truyền đến.

Mạc Vô Kỵ nhìn thấy tên gia hỏa đi vào đại điện, đúng là lão đối đầu với hắn, Cử Thất Kiếm từ Vô Ngân Kiếm Phái tiến vào Vấn Thiên Học Cung.

Sầm Thư Âm khẽ nhíu mày, tuy rằng Vấn Thiên Học Cung đích xác có quy định không nhúng tay vào phàm tục đế quốc sự vụ. Nhưng đây cũng chỉ là một quy định mà thôi, trên thực tế một khi dính đến bản thân chuyện, không có người nào Vấn Thiên Học Cung môn nhân sẽ để ý

điều quy định này. Vấn Thiên Học Cung tự nhiên cũng biết, coi như là có đệ tử nhúng tay chuyện phàm tục đế quốc, chỉ cần không quá phận, đều là chưa bao giờ hỏi đến.

Rồi lại nói Mạc Vô Kỵ dầu gì cũng là đệ tử Vấn Thiên Học Cung, Cử Thất Kiếm lúc này phá đám, hiển nhiên có chút ăn cây táo, rào cây sung.

Cử Thất Kiếm nhìn về phía Mạc Vô Kỵ nhãn thần sát khí lóe lên rồi biến mất, lập tức liền vẻ mặt tươi cười đối với Sầm Thư Âm thi lễ nói:

- Cử Thất Kiếm ra mắt sầm sư tỷ.

Dường như biết Sầm Thư Âm sẽ không để ý tới chính bản thân, Cử Thất Kiếm ân cần thăm hỏi hoàn tất sau đó, hướng Tinh Hán Đế Quốc Đế Quân ôm quyền nói:

- Vấn Thiên Học Cung đạo môn nội môn đệ tử Cử Thất Kiếm, ra mắt Tinh Hán Đế Quân.

Mạc Vô Kỵ nghe được Cử Thất Kiếm báo danh, cũng phản ứng lại. Trước Sầm Thư Âm không có báo nàng là cái gì đệ tử, xem bộ dáng là vì chiếu cố mặt mũi của hắn. Bằng không hắn phải báo ra Vấn Thiên Học Cung ngoại môn đệ tử cái danh hiệu này, vậy thì lộ ra thấp hơn người một đoạn.

Vấn Thiên Học Cung đích thật là ngũ đại đế quốc đệ nhất tu luyện thánh địa, thế nhưng một cái ngoại môn đệ tử, cũng sẽ không được người ta để ở trong mắt.

Thôi Thiên Quân bừng tỉnh lại, giả như Mạc Vô Kỵ là Vấn Thiên Học Cung nội môn đệ tử hoặc là đệ tử chân truyền, hắn không ngại tiện tay giúp Mạc Vô Kỵ một chuyện, trực tiếp lại đem Tư Đồ Thiên mặt mũi tước mất, sau đó lại đem Bắc Tần Quận Chủ Quốc trả lại cho Mạc gia.

Mạc Vô Kỵ chỉ là một ngoại môn đệ tử, không biết thông qua thủ đoạn gì quen biết Sầm Thư Âm cái này đệ tử chân truyền, ở trong nơi

này cáo mượn oai hùm, hắn thiếu chút nữa bị gạt. Từ Sầm Thư Âm không có mở miệng hỗ trợ nói chuyện, hắn liền đại thể có chút lý giải Mạc Vô Kỵ cùng Sầm Thư Âm quan hệ không phải là mật thiết như trong tưởng tượng. Huống chi, một cái ngoại môn đệ tử cư nhiên đắc tội nội môn đệ tử, Mạc Vô Kỵ này cũng thực sự là muốn chết.

- Người đâu, nhanh chóng cho Cử đạo hữu chỗ ngồi.

Thôi Thiên Quân lập tức gọi một tiếng.

Về phần Mạc Vô Kỵ, hắn cũng không dám động. Hắn có thể lại đem đề nghị của Mạc Vô Kỵ xem như nói nhảm, lại không thể tùy tiện động cái này ngoại môn đệ tử. Dù là ngoại môn đệ tử, người ta cũng là Vấn Thiên Học Cung.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn Cử Thất Kiếm nói:

- Ngươi họ Cử, kẻ rác rưởi cùng Tư Đồ Thiên hợp mưu cướp đoạt Bắc Tần Quận Vương cũng là họ Cử, chẳng lẽ các ngươi là rắn chuột một ổ sao??

Cử Thất Kiếm mặt ngựa trầm xuống:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi thấy Vấn Thiên Học Cung sư huynh, chẳng những không xuất lễ, còn dám càn rỡ như thế. Nói thật cho ngươi biết, Bắc Tần quận chính là ta Cử gia người lấy đi, có dũng khí ngươi trực tiếp tới tìm ta sao?. Ha ha, chờ ngươi cả đời này có thể Trúc Linh đã, rồi bàn lại chuyện có dũng khí đi.

Trên thực tế Cử Thất Kiếm cũng là sau khi điều tra Mạc Vô Kỵ, mới biết được Cử gia bàng chi có người cướp đoạt vị trí Bắc Tần Quận Vương. Điều này làm cho trong lòng hắn rất hài lòng, thậm chí phái người đi qua ngợi khen Cử gia bàng chi này.

Mạc Vô Kỵ thực lực càng cao, thoạt nhìn lại càng bình thường. Cộng thêm hắn vốn chính là ngoại môn đệ tử, Cử Thất Kiếm căn bản cũng

không biết Mạc Vô Kỵ chẳng những Trúc Linh, còn là Trúc Linh chín tầng.

Trên thực tế chẳng những là Cử Thất Kiếm không nhìn ra, nơi này không có bất kỳ người nào có thể nhìn ra Mạc Vô Kỵ đã Trúc Linh.

Trong đại điện im ắng không tiếng động, đây là Vấn Thiên Học Cung nội bộ tranh đấu, không ai ngu sẽ đi ngắt lời. Tư Đồ Thiên cũng là vẻ mặt ngạc nhiên mừng rỡ, hắn nghĩ không ra Bắc Tần Cử gia lại còn có tại Vấn Thiên Học Cung nội môn đệ tử, cái này đùi to nhất định phải ôm tốt. Mạc Vô Kỵ chỉ là một ngoại môn đệ tử, cũng dám uy hiếp hắn, thù này hắn trước ghi nhớ.

- Ngươi yên tâm, vô luận ngươi gọi Thất tiện hay là thấp hèn, Cử gia, ta sẽ tới.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Cử Thất Kiếm châm chọc nói, nửa chút mặt mũi cũng không cho.

Hiện tại hắn không còn gì để vướng bận, đơn độc một người, chỉ là một Cử Thất Kiếm còn không đáng hắn đi sợ hãi. Hắn thấy Cử Thất Kiếm còn không có bước vào Nguyên Đan Cảnh, hiện tại hắn là Trúc Linh cảnh chín tầng. Chờ hắn bước vào Thoát Phàm cảnh sau đó, liền có cơ hội giết chết Cử Thất Kiếm. Đương nhiên, trước lúc này, hắn không thể để cho Cử Thất Kiếm có cơ hội giết chết hắn.

Nói xong, hắn lại nhìn chằm chằm Tư Đồ Thiên nói:

- Mạc gia Bắc Tần quận không phải là dễ lấy như vậy, cẩn thận nuốt không nổi còn sặc chết ngươi.

Cử Thất Kiếm tức giận phát run, nếu không là bởi vì nơi này là Tinh Hán Đế Quốc tạm thời đô thành, Sầm Thư Âm cũng ở nơi đây, hắn đều muốn phải lập tức động thủ.

Mạc Vô Kỵ mặc kệ đáp lại Cử Thất Kiếm, hắn xoay người rời đi. Không nói thêm nửa câu, có Cử Thất Kiếm loại tiện nhân ở chỗ này, ở tại chỗ này cũng không có ý nghĩa gì. Mạc gia bị tiêu diệt, hắn bây giờ còn không có khả năng báo thù, trước uy hiếp một phen, để cho Tư Đồ Thiên lão nhi này buổi tối ngủ không ngon cũng là tốt.

Thấy Mạc Vô Kỵ rời đi, Thôi Thiên Quân vội vàng ngắt lời nói:

- Ta đến cùng mọi người giới thiệu một chút Âm Khổ đạo hữu, Âm Khổ đạo hữu là Bách Tông Liên Minh điểm cống hiến bảng thứ 23...

Không đợi Thôi Thiên Quân đem lời nói cho xong, Sầm Thư Âm cũng đi ra cái này đại điện. Cử Thất Kiếm trước mặt người, bán đứng Vấn Thiên Học Cung đệ tử, để cho trong lòng nàng không thoải mái.

Thôi Thiên Quân sắc mặt có chút khó coi, nếu là người bình thường có dũng khí vô lễ như thế, hắn sớm động thủ tiêu diệt. Đáng tiếc là, hai người kia đều là Vấn Thiên Học Cung đệ tử, một người trong đó càng là Vấn Thiên Học Cung đệ tử chân truyền. Hắn ngày hôm nay dám động thủ, ngày mai Tinh Hán Đế Quốc sẽ từ Thất Lạc Đại Lục biến mất vô tung.

...

Bách Tông Liên Minh tại Tinh Hán Đế Quốc nơi dừng chân ở vào bên cạnh An Dương cung một tòa tháp 6 tầng, Mạc Vô Kỵ cùng Sầm Thư Âm tới đây, nơi này đã có bảy tám người ở chỗ này làm liên minh thân phận ngọc bài.

- Vấn Thiên Học Cung đệ tử Sầm Thư Âm, Mạc Vô Kỵ làm liên minh thân phận ngọc bài.

Sầm Thư Âm lại đem tông môn thân phận ngọc bài của mình đưa vào nói.

Làm ngọc bài là một người lão giả thoạt nhìn cực kỳ cao ngạo, hắn tiếp nhận Sầm Thư Âm ngọc bài xem sau đó, rồi mới lên tiếng:

- Còn xin lại đem Mạc Vô Kỵ tông môn thân phận ngọc bài cũng cầm đến mới có thể đồng thời làm.

Mạc Vô Kỵ đã từ phía sau Sầm Thư Âm đưa ra thân phận ngọc bài của hắn, lão giả nắm lên thân phận của Mạc Vô Kỵ ngọc bài xem một lần sau đó, hơi có chút áy náy nói:

- Ta chỗ này chỉ có thể giúp Sầm Thư Âm đạo hữu làm liên minh ngọc bài, không cách nào làm cho Mạc đạo hữu.

- Vì sao?

Sầm Thư Âm cau mày hỏi, tuy rằng nàng trước liền nghĩ đến kết quả này, vẫn như cũ vẫn còn có chút không thoải mái. Theo nàng, chỉ cần vì ngũ đại đế quốc xuất lực đối phó Ngoại Vực tu sĩ, đều hắn là hỗ trợ làm thân phận ngọc bài.

Không có ngọc bài, sẽ không có điểm cống hiến. Như vậy coi như là giết nhiều hơn nữa Ngoại Vực tu sĩ, cũng không chiếm được cái gì. Đây đối với tu sĩ không có có thân phận ngọc bài mà nói, rất là không công bằng.

Nếu là người bình thường, lão giả phỏng chừng trực tiếp để cho lăn. Bây giờ là Vấn Thiên Học Cung đệ tử chân truyền hỏi, hắn không thể làm gì khác hơn là giải thích:

- Loại này có thể ghi lại tích lũy ngọc bài rất là trân quý, mỗi một tấm đều là đạt được Chân Thần Cảnh Thiên Giới cường giả luyện chế ra. Chỉ có Địa cấp trở lên tông môn nội môn đệ tử cùng đệ tử chân truyền, cùng với tu vi đạt được Thoát Phàm cảnh tán tu mới có thể làm. Vị này Mạc đạo hữu là ngoại môn đệ tử, nhìn dáng vẻ của hắn tu vi vậy cũng không có đạt được Thoát Phàm cảnh.

Sầm Thư Âm không có hỏi Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ sợ rằng cả Trúc Linh cảnh cũng không có đạt được, chứ đừng nói chi là đạt được Thoát Phàm cảnh. Nàng sở dĩ nguyện ý giúp Mạc Vô Kỵ làm thân phận ngọc bài, cũng là bởi vì Mạc Vô Kỵ nắm trong tay một môn lôi kỹ, Bằng Không Kinh Lôi. Có một môn pháp kỹ này, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối có thể ở trên chiến trường kiếm đến một phần điểm cống hiến.

- Không có biện pháp khác sao?

Thấy Sầm Thư Âm không nói lời nào, Mạc Vô Kỵ chủ động hỏi. Cái này điểm cống hiến, hắn cũng không thể tùy tiện buông tha. Đây chính là ý nghĩa hàng loạt thứ tốt, hắn một cái ngoại môn đệ tử cùng tán tu không có bao nhiêu khác nhau, chỉ có kiếm tới rồi hàng loạt điểm cống hiến, hắn mới có cơ hội bước vào đẳng cấp cao hơn.

Lão giả nhìn thoáng qua Sầm Thư Âm, hắn có thể không quan tâm lời của Mạc Vô Kỵ, lại không thể không quan tâm Sầm Thư Âm. Mạc Vô Kỵ cùng Sầm Thư Âm cùng nhau lại đây, xem ra quan hệ không cạn. Hắn trong lòng cũng là kính phục Mạc Vô Kỵ, một người thoạt nhìn tư chất cúi xuống tầm thường Linh Căn, cư nhiên có thể dính lấy Sầm Thư Âm loại này tuyệt thế kiều tử.

- Biện pháp cũng không phải là không có, còn có một nhóm tàn lần ngọc bài, loại ngọc này bài không có khả năng ghi lại thân phận, cho nên không tính là thân phận ngọc bài. Duy nhất công năng chính là ghi lại điểm cống hiến, chỉ có thể tính tích lũy ngọc bài...

- Không có vấn đề, loại ngọc này bài cũng có thể, ta sẽ làm loại ngọc bài này.

Không đợi lão giả đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ liền không chút do dự nói. Hắn vốn là không quan tâm thân phận gì, hắn muốn chính là điểm cống hiến.

Lão giả bất đắc dĩ nói:

- Ngươi chờ ta đem lời nói cho xong, loại ngọc này bài tuy rằng có thể ghi lại điểm cống hiến, lại có tình huống quên xuất hiện. Nói cách khác, tại ngươi giết Ngoại Vực tu sĩ sau đó, loại ngọc này bài rất có thể ghi lại không tới Ngoại Vực tu sĩ tán hồn ấn ký. Một khi ghi lại không tới, vậy thì ý nghĩa không có điểm cống hiến.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt khó coi, đây không phải là bẫy người sao? Chẳng khác nào với dùng một cái lướt rách đi đánh cá.

Sầm Thư Âm cũng rất là bất đắc dĩ, tại Chư Việt Sơn trưởng lão không mang theo ngoại môn đệ tử, nàng liền mơ hồ đoán được Mạc Vô Kỵ làm thân phận ngọc bài có chút trở ngại, hiện tại xem ra, thật đúng là như vậy.

- Loại này tàn lần ngọc bài cũng không phải rất nhiều...

Lão giả chỉ nói này nửa câu, Mạc Vô Kỵ liền hạ quyết tâm:

- Loại này tàn lần ngọc bài ta cũng muốn, giúp ta làm một quả.

- Sầm đạo hữu ngọc bài không cần thu lệ phí, Mạc đạo hữu ngọc bài yêu cầu thu lệ phí năm vạn địa phẩm linh thạch.

Lão giả nói xong lại đem hai người tông môn thân phận bài đưa đi ra.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ bẫy người a, hoàn hảo thân phận ngọc bài không thu phí dụng, hắn cái này thứ phẩm tàn lụi trái lại muốn thu lấy năm vạn địa phẩm linh thạch.

Lại bất đắc dĩ, Mạc Vô Kỵ còn chỉ có thể bỏ ra năm vạn địa phẩm linh thạch, lấy được về cái này tàn lần tông môn liên minh tích lũy ngọc bài.

Trên Ngọc bài có mấy cái chữ viết mơ hồ, tán tu số 2705, điểm cống hiến 0, phía sau cả tên cũng không có.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 187: Lọt Vào Ổ Địch

Sầm Thư Âm hơi áy náy nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ta không thể giúp ngươi lấy được thân phận ngọc bài...

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Nếu không phải sầm sư tỷ hỗ trợ, ta ngay cả tích lũy ngọc bài đều không lấy được. Còn chưa nói, không chừng còn có thể bị tiện nhân cắn một cái, cho nên ta phải tạ ơn sầm sư tỷ nhiều.

Sầm Thư Âm thản nhiên cười, nàng và Mạc Vô Kỵ ở chung đoạn thời gian này, biết Mạc Vô Kỵ là một người rất dễ thân cận. Còn có bộ dạng hắn bức thiết muốn từ trong tay mình lấy đi xe bay, thoạt nhìn rất trẻ con. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi đừng đi chủ động bẫy hắn.

Làm đệ nhất mỹ nữ của ngũ đại đế quốc, Sầm Thư Âm tự nhiên biết mình tuyệt sắc dung tư. Rất nhiều nam tu đi cùng nàng, tổng hội đều nghĩ biện pháp làm cho nàng vài phần kính trọng. Mà Mạc Vô Kỵ này khi có cơ hội cùng nàng đơn độc chung đụng, lựa chọn bế quan. Điều này làm cho Sầm Thư Âm đối với Mạc Vô Kỵ càng là có thêm một loại hiểu rõ, đó chính là tại trong mắt hắn, chỉ có tu luyện, cái khác đều là phù vân.

- Ta muốn đi Lôi Vụ Sâm Lâm Ngoại Vực chiến trường, ngươi muốn cùng đi với ta sao?

Sầm Thư Âm lần thứ hai mời một câu.

Cùng Mạc Vô Kỵ như nhau, nàng cảm giác mình không cần đề phòng nhiều như vậy, nàng thích loại cảm giác này.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Sầm sư tỷ, chúng ta từ biệt tại đây sao?, tương lai sẽ có cơ hội gặp lại.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không chọn cùng đường với Sầm Thư Âm, Sầm Thư Âm tu vi so với hắn cao hơn nhiều. Sầm Thư Âm giúp hắn rất nhiều, hắn cũng giúp Sầm Thư Âm không ít. Mọi người trung hoà, cũng không cần cảm thấy người nào nợ người nào. Nếu là lại theo Sầm Thư Âm cùng nhau, vậy thì hắn lại cần Sầm Thư Âm tiếp tục che chở, đây căn bản không hợp tính cách Mạc Vô Kỵ.

Trọng yếu hơn là, Sầm Thư Âm tới rồi chiến trường sau đó, nhất định sẽ cùng những cường giả kia tổ đội. Hắn một cái Trúc Linh cảnh tu sĩ kẹp ở bên trong tính cái gì? Đòi điểm cống hiến sao?

- Đã như vậy, chúng ta sau này còn gặp lại.

Sầm Thư Âm cùng Mạc Vô Kỵ lên tiếng chào, cấp tốc rời đi liên minh trú tháp, rất nhanh thì biến mất.

Mạc Vô Kỵ thay đổi một cái phương hướng, tiến vào một cái yên lặng đường phố sau đó, lựa chọn một nơi lại đem quần áo của mình đổi, đồng thời đeo lên mặt nạ pháp bảo Nhâm Thiên Tinh đưa.

Giống Sầm Thư Âm, không người nào dám động hắn. Hiện tại hắn đơn độc hành động, chỉ cần bị người phát hiện tung tích của hắn, muốn động hắn quá nhiều người.

Vô luận là Vấn Thiên Học Cung Kim Ngọc trưởng lão, hay là Cử Thất Kiếm hoặc là Cực Kiếm Thành Đông Danh Tử. Những người này đều có thể giết hắn, mà hắn một tên đều đánh không lại.

...

Sau nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ nghênh ngang rời đi An Dương thành. Nhâm Thiên Tinh cho hắn linh khí dịch dung rất tốt, lúc này Mạc Vô Kỵ đã biến thành một nho sĩ mặt đen trên mặt có một đạo thẹo, chỉ cần mặt của hắn đào động một cái, thẹo liền có một loại dữ tợn cảm giác, để cho người ta không muốn nhìn lâu hơn.

Rời đi An Dương thành mấy trăm dặm sau đó, Mạc Vô Kỵ liền khó có thể thấy có người đi lại. Có thể thấy được Ngoại Vực tu sĩ đối với ngũ đại đế quốc ảnh hưởng lớn bao nhiêu, nơi này đại bộ phận người phàm, không phải là đi rồi, chính là bị đại chiến lan đến mất tính mệnh.

Mạc Vô Kỵ tìm một cái địa phương an toàn, bắt đầu luyện hóa xe bay.

Chỉ tìm tốn nửa ngày, Mạc Vô Kỵ liền luyện hóa xe bay. Xe bay bị Mạc Vô Kỵ tế xuất, trong nháy mắt liền khôi phục lớn nhỏ như cũ.

Mạc Vô Kỵ đối với cái này xe bay rất là thoả mãn, thật giống như xe yêu bộ tộc chiếm được chính bản thân âu yếm điều khiển tọa bình thường giống nhau.

Tiến vào xe bay, Mạc Vô Kỵ trước tiên chính là lại đem Sầm Thư Âm trang sức đồ dùng toàn bộ thu vào, đều nhét vào một góc túi trữ vật. Hắn một cái đại lão gia, bên trong xe tràn đầy nữ tính khí tức, để cho hắn cũng không quen.

Cũng may Sầm Thư Âm cùng nữ tử khác bất đồng, chỉ là vài món nữ thức vật trang sức mà thôi, bớt đi Mạc Vô Kỵ rất nhiều thời gian.

Mạc Vô Kỵ ngồi trước mũi xe bay, điều khiển xe bay nhanh chóng nhảy lên tận trời. Nhìn chung quanh mây trắng không ngừng bị ném ở sau người, Mạc Vô Kỵ dâng lên một loại cảm giác thỏa mãn.

Năm đó ở địa cầu, hắn đã nghĩ qua có thể hay không phát minh một loại phi hành ô tô, so với đi máy bay phải nhanh tiệp an toàn hơn nhiều.

Về sau cân nhắc đến chính bản thân phải học tập kiến thức chuyên nghiệp nhiều lắm, thêm trên không trung nếu là đột nhiên có thêm rất nhiều phi hành ô tô, này phỏng chừng sẽ lộn xộn. Chính vì vậy, hắn mới bỏ qua.

Không nghĩ tới chuyện ở địa cầu không có thực hiện, thực hiện ở nơi này không giải thích được đại lục. Còn không dùng chính hắn phát minh, thậm chí không cần đi quản cái gì không trung quản chế.

Xe bay đi qua tầng mây, so với ngồi cái gì xe thú cùng thuyền phải nhanh hơn nhiều lắm, còn ổn thỏa.

Lôi Vụ Sâm Lâm Mạc Vô Kỵ đi qua một lần, tuy đó là Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc vòng ngoài Lôi Vụ Sâm Lâm, bất quá đại thể phương hướng cũng đều nhất trí.

Chỉ ba ngày, Mạc Vô Kỵ liền xa xa nhìn thấy một mảnh sương mù lượn lờ, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng khống chế xe bay hạ xuống. Tốc độ xe quá nhanh, hắn lại là lần đầu tiên điều khiển, bất tri bất giác, cư nhiên tới rồi bên trên Lôi Vụ Sâm Lâm.

Cấp thấp linh khí xe bay không có phương vị chỉ thị, chỉ có thể đại thể phán đoán một cái phương hướng, thật không biết trước Sầm Thư Âm là thế nào bay đến An Dương thành.

Tại thời điểm xe bay gần rơi xuống đất, Mạc Vô Kỵ thần niệm đã quét đi ra ngoài. Nơi này là Lôi Vụ Sâm Lâm, hắn là tiếp cận chiến trường cùng Ngoại Vực tu sĩ đối chiến, hắn phải cẩn thận.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền biết mình (vẫn, còn) là quá mức khinh thường, tại phía sau cách hắn xe bay rơi xuống đất hơn mười thước nham thạch, đã trốn hai người. Hai người này hiển nhiên là nhìn thấy hắn xe bay, đang đợi hắn xuống động thủ.

Nếu mà có thể, Mạc Vô Kỵ thật muốn lập tức kích phát xe bay, lần thứ hai bay đi. Mạc Vô Kỵ không ngờ, hắn đã bị người để mắt tới. Để

mắt tới nguyên nhân rất hiển nhiên, hắn quá mức khoa trương một phần, xem ra có phi hành pháp bảo, cũng không phải là chuyện tốt.

Căn cứ hắn thần niệm quan sát, hiện tại hai người để mắt tới hắn tu vi hắn là cao hơn hắn một phần. Nếu là hắn lại rêu rao lấy bay lên, một khi bị cường giả để mắt tới, hắn liên đầu khớp xương bột phấn phỏng chừng đều nhìn không thấy. Hơn nữa hắn hoài nghi mình rơi vào Ngoại Vực tu sĩ trong ổ, lúc này càng là không dám tùy tiện lại bay lên.

Xe bay rơi trên mặt đất, Mạc Vô Kỵ đưa lưng về phía khối kia nham thạch, hắn tại trong nháy mắt thu hồi xe bay pháp bảo, hai tay nhanh chóng đánh ra hơn mười đạo phiền phức thủ quyết, liền đánh về phía sau lưng trên tảng đá phương.

Ám toán loại vật này, Mạc Vô Kỵ không phải là chưa từng làm. Hắn khẳng định hai người này muốn ám toán hắn, thời cơ tốt nhất chính là tại hắn thu hồi pháp bảo trong nháy mắt.

Bởi vì thu hồi pháp bảo sau đó, trước tiên sẽ đem pháp bảo đưa vào túi trữ vật, khi đó ám toán điều kiện tốt nhất.

Chính như Mạc Vô Kỵ dự liệu giống y hệt nhau, tại Mạc Vô Kỵ thu hồi pháp bảo đồng thời, hai tên tu sĩ này núp ở nham thạch phía sau xuất thủ, hai đạo quang mang bắn về phía Mạc Vô Kỵ, hai người cũng đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

- Ầm! Ầm!

Hai đạo lôi cầu nổ vang, hai gã tu sĩ đập ra tới thật giống như chuyên môn đưa đến dưới Mạc Vô Kỵ lôi cầu bình thường giống nhau, bị lôi cầu đánh vừa vặn.

- A...

Hai tiếng kêu thảm thiết truyền đến, lúc này Mạc Vô Kỵ vừa mới tránh thoát một đạo quang mang, đạo thứ hai quang mang từ vai Mạc Vô

Kỵ đi qua.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có lo chính bản thân bị thương tình huống, trực tiếp đánh về phía này trên tảng đá phương, đồng thời cuốn nổi lên Thiên Cơ côn. Tại biết rõ hai người trốn ở một bên ám toán hắn, hắn còn bị trong đó một đạo quang mang bắn trúng, nói rõ thực lực của hai người này so với hắn cường đại hơn. Làm người yếu một phương, lúc này hạ thủ nhất định phải kiên quyết quyết đoán.

Một tên tu sĩ trong đó tương đối không may, bị lôi cầu vừa lúc đánh vào trên cổ. Cổ của hắn lại cứng rắn, cũng đỡ không được đạo này lôi cầu công kích. Lúc này hắn đã té xuống đất, cả người còn đang không ngừng co quắp, mắt thấy là không sống được.

Một gã khác tu sĩ bị Mạc Vô Kỵ lôi cầu đánh vào bên hông, cũng là bị thương nặng. Tuy nói còn không tới lập tức ngã xuống, thân hình của hắn cũng có chút đung đưa.

Tên tu sĩ này hiển nhiên cũng là kinh nghiệm chiến trận, còn trên không trung, hắn liền biết ám toán người khác không thành, trái lại bị người khác ám toán, một thanh trường giản đầu rắn tại hắn còn chưa rơi xuống đất liền đâm về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng trên không trung, lúc này hắn chỉ có một lựa chọn, chính là thu hồi Thiên Cơ côn ngăn trở đầu rắn trường giản này.

Trên thực tế tên tu sĩ này cũng là dự định để cho Mạc Vô Kỵ đỡ đòn, nói như vậy, hắn có thể thở một cái rồi lại nói.

Đáng tiếc hắn gặp phải chính là Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ tại biết mình khả năng rơi vào địch ổ thời điểm, sẽ không có dự định phóng người này rời đi, đồng dạng cũng không có dự định thời gian dài dây dưa tiếp. Huống chi, hắn cho rằng đối phương nhất định sẽ thua trận lúc này đây liều mạng.

Hắn chẳng những không có né ra đầu rắn trường giản, nguyên lực càng là điên cuồng cổ hướng về thiên cơ côn.

Người tu sĩ công kích Mạc Vô Kỵ sắc mặt nhất thời thay đổi, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ là một người điên. Phải biết rằng một giản của hắn này đổi thành bất cứ người nào đều nhất định sẽ né ra, hắn thế nhưng hướng về phía chỗ hiểm trái tim Mạc Vô Kỵ mà.

Bây giờ đối với phương cư nhiên không né không tránh, không chỉ như thế, còn muốn cùng hắn lấy mạng đổi mạng. Lúc này biến chiêu đã không còn kịp rồi, tên tu sĩ này nhẫn thần lạnh lẽo, ngươi không sợ chết, lẽ nào ta liền sợ chết? Đổi mệnh liền đổi mệnh. Huống hồ một côn này còn chưa nhất định giết đc hắn, hắn một giản là giết định Mạc Vô Kỵ rồi.

Giản còn chưa đâm vào thân thể Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được cường đại khí tức tử vong bao phủ lại đây. Giản đầu xà chỗ miệng trực tiếp phun ra mấy đạo quang mang, những ánh sáng này phá vỡ Mạc Vô Kỵ quanh thân nguyên lực ô dù, đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ.

- Bành! PHỐC!

Hai đạo trầm muộn âm hưởng.

Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ lăn lộn chặn ngang đập vào hông cốt tên tu sĩ này, đồng thời một cổ toàn tâm đau đớn truyền đến, Mạc Vô Kỵ cảm giác được bản thân khí lực cấp tốc biến mất.

Đồng dạng, dưới Thiên Cơ côn tiếng xương cốt vỡ vụn cùng tiếng huyết nhục xé rách truyền đến. Người tu sĩ này đầu rắn trường giản trong lòng trầm xuống, hắn chợt phát hiện chính bản thân tính sai một việc. Đó chính là đối phương là động thủ trước, hắn là sau đó động thủ. Cái này liều mạng, đối với hắn không có nửa phần ưu thế.

Quả nhiên, hắn mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, đã nhìn thấy bản thân nửa người dưới. Hông của hắn vốn là bị Mạc Vô Kỵ một lôi đánh trúng,

Mạc Vô Kỵ hiện tại một côn này trực tiếp lại đem hông của hắn đập gãy.

Mạc Vô Kỵ ngã nhào trên đất, hắn dùng sức rút ra đầu rắn trường giản tương khảm tại xương ngực, trong lòng tự nghĩ mà sợ. Đây là một hồi đánh bạc, hắn đánh cuộc thắng rồi. Hắn tính định bản thân Thiên Cơ côn sẽ trước đánh giết đối phương, chỉ cần Thiên Cơ côn đánh giết đối phương, vậy đối phương đầu rắn trường giản lực đạo sẽ chỉ là biến mất.

Hơn nữa trên người hắn có Thiên Ô Tơ Tàm bảo y, cũng có thể làm tan mất một bộ phận nguyên lực, hắn hắn là có thể bảo mệnh. Coi như là như vậy, trái tim của hắn thiếu chút nữa cũng bị đối phương ầm nứt ra. Thiên Ô Tơ Tàm bảo y tức thì bị đâm ra một cái động, có thể thấy được vừa rồi trận chiến ấy mạo hiểm cỡ nào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 188: Tu Sĩ Đại Chiến

Nhanh chóng ăn vào vài tấm chữa thương đan dược, Mạc Vô Kỵ đi tới bên người hai gã bị hắn giết chết lấy đi rồi hai cái túi trữ vật.

Lại đem pháp bảo của chúng ném vào túi đựng đồ của mình, lúc này mới đào một cái hố lại đem hai người này chôn.

Nếu là địa phương khác, hắn có thể mặc kệ. Hiện tại Mạc Vô Kỵ hoài nghi nơi này là Ngoại Vực tu sĩ tổ chim, hắn cũng không dám tùy tiện lại đem hai cái thi thể bỏ ở nơi này.

Lại đem hai cổ thi thể chôn xong, Mạc Vô Kỵ mới đột nhiên nhớ tới tích lũy ngọc bài của mình, hắn mau chóng đem tích lũy bài đeo ở bên hông lấy ra nhìn một chút. Quả nhiên, tại trên tích lũy bài có thêm một hàng chữ. Tán tu 2705, điểm cống hiến 22, xếp hạng 0.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, mình giết hai tên gia hỏa tu vi cao hơn so với hắn, chỉ chiếm được 22 điểm, không biết tên gia hỏa điểm hơn vạn tới cùng giết bao nhiêu Ngoại Vực tu sĩ.

Xem ra điểm cống hiến cũng không phải dễ kiếm, Mạc Vô Kỵ cảm thán một phen, cấp tốc rời đi tại chỗ. Vô luận nơi này là phải hay không phải là Ngoại Vực tu sĩ địa bàn, lưu lại tại cái chỗ này lúc nào cũng không ổn.

Một mảnh Lôi Vụ Sâm Lâm tựa hồ bị toàn bộ hủy diệt, bốn phía một mảnh hoang vu. Cũng không biết là đại chiến tạo thành, hay là Ngoại Vực tu sĩ cố ý phá huỷ.

Hai canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ rốt cục đi qua một mảnh hoang vu này, lần thứ hai tiến vào sương mù từ từ trong rừng rậm.

Tiến vào Lôi Vụ Sâm Lâm sau đó, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm. Dù cho nơi này là Ngoại Vực tu sĩ khống chế phạm vi, Ngoại Vực tu sĩ cũng không có khả năng trú đóng ở Lôi Vụ Sâm Lâm.

Lôi Vụ Sâm Lâm Mạc Vô Kỵ đi vào một lần, trước đây là ở vùng ven bộ phận. Hơn nữa hắn biết, một khi tại Lôi Vụ Sâm Lâm lạc đường, rất có thể sẽ vứt bỏ mạng nhỏ.

Cái chỗ này, coi như là Địa Giới cường giả đứng đầu, cũng không dám thâm nhập. Hắn trước trốn vào, lại đem vấn đề biết rõ ràng rồi lại nói.

Vừa tiến vào Lôi Vụ Sâm Lâm, Mạc Vô Kỵ là có thể nghe được không ngừng lôi hồ oanh kích âm thanh truyền đến. Có lẽ là Ngoại Vực tu sĩ cùng ngũ đại đế quốc tu sĩ liên tiếp đại chiến duyên cớ, khi tiến vào Lôi Vụ Sâm Lâm sau đó, Mạc Vô Kỵ cũng không có thấy một con yêu thú nào.

Lôi Vụ Sâm Lâm sở dĩ để cho người ta không dám thâm nhập, ngoại trừ yêu thú ra, chính là các loại khói độc. Đương nhiên đáng sợ nhất là sét đánh, một khi không cẩn thận lâm vào Lôi Trạch, hoặc là không cẩn thận bị đột ngột rơi xuống lôi hồ ầm một cái, muốn lại đi ra Lôi Vụ Sâm Lâm, vậy thì khó khăn.

Mạc Vô Kỵ lại chút nào đều không lo lắng, hắn khi tiến vào Lôi Vụ Sâm Lâm sau đó, liền liều mạng đi trong chỗ sâu chạy như điên.

Hắn là một cái tứ phẩm Địa Đan Sư, đối với khói độc cùng các loại độc trùng thật đúng là mà không thèm để ý. Về phần điểm chết người là lôi hồ, hắn là có thể dùng để tu luyện lôi kỹ.

Tròn một ngày, Mạc Vô Kỵ bị các loại quy mô lôi hồ oanh kích không dưới hơn mười lần. Đổi thành bình thường tu sĩ, cho dù là Thoát

Phàm cảnh, phỏng chừng cũng bị ầm gục xuống. Mạc Vô Kỵ cũng không có bị đập nằm xuống, ngoại trừ một lần tương đối lớn lôi hồ để cho hắn bị một phần thương, cái khác lôi hồ hắn đều gánh được. Không chỉ như thế, hắn trái lại càng là tăng nhanh tốc độ tiến vào Lôi Vụ Sâm Lâm trong chỗ sâu.

Ba ngày sau, Mạc Vô Kỵ ngừng lại. Hắn rốt cục nhìn thấy yêu thú.

Nếu nhìn thấy yêu thú, vậy thì đại biểu nơi này là an toàn. Yêu thú có đôi khi đối với uy hiếp mẫn cảm trình độ so với nhân loại tu sĩ càng mạnh hơn, nếu yêu thú xuất hiện ở đây xung quanh, vậy đã nói rõ, chung quanh đây không có vấn đề quá lớn.

Cẩn thận ẩn núp mấy canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ rốt cuộc tìm được một chỗ an ổn náu thân nơi. Đây là bên trong một mảnh lôi cốc vách đá.

Tại Lôi Vụ Sâm Lâm, chẳng những có Lôi Trạch, còn có lôi cốc cùng Lôi Trì, lôi lâm các nơi.

Lôi Trạch thì thôi, người bình thường gặp Lôi Trạch, đều có thể đề cao cảnh giác, sẽ không tùy tiện vào đi. Lôi lâm cũng là chỗ nguy hiểm nhất, thoạt nhìn là một mảnh phổ phổ thông thông rừng rậm, một khi sau khi tiến vào, lập tức cũng sẽ bị vô số lôi hồ vây quanh, thẳng đến bị lôi hồ đánh giết mới thôi. Đa số tu sĩ tại Lôi Vụ Sâm Lâm, đều là vẫn ở tại trong lôi lâm.

Mà lôi cốc tại Lôi Vụ Sâm Lâm cũng là thường gặp địa phương, loại địa phương này quanh năm bị lôi hồ bao phủ, cốc khẩu nhỏ hẹp. Tương đối mà nói, tu sĩ chết ở lôi trong cốc trái lại không nhiều lắm. Bởi vì lôi cốc thật sự là quá rõ ràng, xa xa là có thể thấy lôi hồ quanh quẩn, chỉ có đứa ngốc mới sẽ chủ động đi lôi cốc muốn chết.

Chính là bởi vì lôi cốc nguy hiểm, Mạc Vô Kỵ mới lựa chọn tại lôi cốc vách đá đào một cái động phủ. Hắn chỗ ở cái này lôi cốc cực kỳ nhỏ hẹp, hai bên thung lũng xa cách bất quá hai thước mà thôi. Thỉnh thoảng

có hàng loạt lôi hồ từ đáy cốc đánh ra, tạo thành hình cung, sau đó trên không trung nổ tung.

Mạc Vô Kỵ chí ít bị lôi trong cốc lôi hồ đánh hơn mười cái, rồi mới miễn cưỡng tại lôi cốc một bên vách đá đào ra một cái động phủ náu thân.

Thẳng đến lại đem động cửa phủ dùng một cái sơ cấp phòng ngự trận ngăn trở, Mạc Vô Kỵ mới hoàn toàn trầm tĩnh lại. Vô luận như thế nào, chí ít tại trong khoảng thời gian ngắn hắn là an toàn.

Về phần có thể hay không tại Lôi Vụ Sâm Lâm lạc phương hướng, Mạc Vô Kỵ thật đúng là không lo lắng. Ra không được thì như thế nào? Hắn là Luyện Đan Sư, lại có thể hấp thu lôi hồ tu luyện pháp kỹ, cũng chậm chậm tại Lôi Vụ Sâm Lâm hao tổn cũng không có quan hệ.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ có dũng khí nghĩ như vậy, đó là bởi vì hắn hiện tại không còn gì để vướng bận.

Dàn xếp xong, Mạc Vô Kỵ lấy ra hai cái túi trữ vật. Hắn rất là hiếu kỳ, những Ngoại Vực tu sĩ này trên người không biết có thứ tốt hay không.

Một cái túi đựng đồ bị mở ra, trước hết nhìn thấy là một đống linh thạch. Linh thạch thứ này, Mạc Vô Kỵ thật đúng là không thiếu. Lại đem linh thạch để ở một bên, Mạc Vô Kỵ lấy ra ba cái hộp ngọc tổng số bình đan dược còn có một chút công pháp các loại. Đan dược Mạc Vô Kỵ không có hứng thú đi mở ra, hắn mở ra ba cái hộp ngọc. Để cho Mạc Vô Kỵ thất vọng là, ba cái hộp ngọc đều là linh thảo cao cấp một chút, không hơn.

Lại mở ra công pháp, cũng là thứ Mạc Vô Kỵ đã nhìn quen.

Thất vọng lại đem mấy thứ này đều ném ở một bên, Mạc Vô Kỵ lấy ra cái thứ hai túi trữ vật. Rất nhanh phá vỡ túi trữ vật ấn ký, lại là một đống linh thạch cùng đan dược. So với thứ một cái túi đựng đồ tốt một

chút, cái túi đựng đồ này, Mạc Vô Kỵ còn nhìn thấy một món linh khí pháp bảo.

Về phần thứ khác, vẫn là không có thứ để hắn hài lòng. Duy nhất chỗ tốt, chính là có thêm hai cái túi trữ vật.

Lại đem mấy thứ này thu hồi, Mạc Vô Kỵ đổ ra một đống linh thạch, hắn quyết định ở chỗ này bế quan tu luyện, ít nhất phải trùng kích đến Trúc Linh mười tầng rồi lại nói. Giả như trước hắn là Trúc Linh mười tầng, đối với này hai cái tu sĩ đánh lén, cũng sẽ không có bị thương tình huống xuất hiện.

...

Tinh Hán Đế Quốc, bên ngoài Lôi Vụ Sâm Lâm, mấy vạn tên tu sĩ đồng thời đối chiến.

Pháp bảo nổ vang, pháp kỹ nguyên khí đụng nhau nổ tung, không ngừng xen kẽ cùng một chỗ. Tại dưới các loại đẹp mắt quang mang, mỗi thời mỗi khắc đều có tu sĩ bị đập giết hoặc là bị thương nặng.

Tu sĩ đại chiến cùng quân đội đại chiến tuyệt không giống nhau, nơi này mỗi người pháp thuật đều là bất đồng, mỗi người thi triển pháp thuật đều cần nhất định không gian phạm vi. Nói xác thực hơn, hết thảy tu sĩ đều là mỗi người tham chiến, đánh giết cùng một chỗ.

Có lẽ tu sĩ quân đội có thể lại đem chiến lực chỉnh đốn lại, nơi này hiển nhiên không có tu sĩ quân đội. Ngũ đại đế quốc vẫn luôn là phàm tục thế giới khống chế, các đại tông môn giữa đó ngay cả có chiến đấu, cũng sẽ không đi xây dựng tu sĩ quân đội. Mà tiến vào ngũ đại đế quốc Ngoại Vực tu sĩ, dường như cũng không có xây dựng tu sĩ quân đội.

Hai bên tám lạng nửa cân, liền tạo thành một mảnh hỗn chiến.

Bất quá Ngoại Vực tu sĩ sớm hơn chú ý đến vấn đề này, bọn họ đã từ từ tạo thành tu sĩ quân đội chiến đấu khí thế. Cho nên gần nhất vài lần

đại chiến, ngũ đại đế quốc bên này ngã xuống tu sĩ là càng ngày càng nhiều.

Sầm Thư Âm thủ quyết liên miên xen kẽ, mỗi một lần đánh ra, đều là một đạo lôi hồ nổ tung. Mỗi một đạo lôi hồ nổ tung, đều có một người tu sĩ bị thương nặng hoặc là ngã xuống.

Từ nàng đi tới Tinh Hán Đế Quốc doanh trại sau đó, đây đã là nàng lần thứ năm tham gia cùng Ngoại Vực tu sĩ đại chiến.

Nàng rất cảm kích Mạc Vô Kỵ, nếu mà không phải là nhờ Mạc Vô Kỵ Bằng Không Kinh Lôi, nàng sẽ không đánh như vậy dễ dàng. Có mấy lần nàng gặp nguy hiểm phải ngã xuống, kết quả đều là Bằng Không Kinh Lôi cứu nàng. Chính nàng cũng có Băng Hệ pháp kỹ, thế nhưng Băng Hệ pháp kỹ uy lực so sánh với Bằng Không Kinh Lôi mà nói, yếu hơn nhiều lắm. Ngoại trừ Mạc Vô Kỵ sáng tạo Bằng Không Kinh Lôi đích xác lợi hại, còn có một cái nguyên nhân chủ yếu, đó chính là Bằng Không Kinh Lôi có thể không ngừng mượn lôi nguyên ngưng luyện. Mà Lôi Vụ Sâm Lâm, rất không thiếu hụt chính là lôi nguyên...

Nàng rất muốn tìm được Mạc Vô Kỵ, đối với Mạc Vô Kỵ cảm tạ một phen. Nhưng từ khi ba tháng trước Mạc Vô Kỵ cùng nàng tách ra sau đó, liền mất đi tin tức.

Sầm Thư Âm lần thứ hai ngưng luyện ra mấy đạo lôi hồ, lại đem một người Thoát Phàm một tầng tu sĩ đánh thành mảnh vụn sau đó, một trận thét dài hùng hậu truyền tới.

Sầm Thư Âm ngừng lại, đã tham gia nhiều lần đại chiến, nàng rất rõ ràng đây là có chuyện gì. Lần này chiến đấu liền đến đây kết thúc, lần sau chiến đấu phỏng chừng sẽ tới rất nhanh, nàng yêu cầu thu chiến lợi phẩm, sau đó mau chóng khôi phục thực lực.

Tuy mỗi lần chiến đấu đều là mấy vạn thậm chí hơn mười vạn tu sĩ đại chiến cùng lúc, trên thực tế chủ đạo chiến sự đi vẫn là chí cường nhân.

Sầm Thư Âm thu hồi chiến lợi phẩm của mình, nhìn một chút thân phận ngọc bài đeo ở bên hông. Phía trên tích lũy đã đến 781 điểm, Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng bài danh cũng đi tới thứ 1563 vị.

Đây không phải là điều làm cho Sầm Thư Âm ngạc nhiên mừng rỡ, để cho Sầm Thư Âm vui mừng chính là, đi qua ba tháng cuộc chiến sinh tử, nàng gần đột phá đến Nguyên Đan Cảnh. Hiện tại, nàng thiếu hụt chỉ là bế quan một đoạn thời gian mà thôi.

- Thư Âm sư muội.

Một cái thanh âm hơi khàn khàn gọi lại Sầm Thư Âm.

Sầm Thư Âm quay đầu lại đã nhìn thấy Nhâm Thiên Tinh, Nhâm Thiên Tinh khoảng cách nàng còn cách một đoạn liền gọi lại nàng.

- Ra mắt Nhâm sư huynh, chúc mừng sư huynh vượt qua Nhân Giới, thăng cấp Nguyên Đan Cảnh. Tin tưởng dùng thiên tư của Nhâm sư huynh, nhất định sẽ phá tan Địa Giới, bước vào Chân Thần.

Sầm Thư Âm ngừng lại, đối với Nhâm Thiên Tinh làm một cái lễ tiết.

Nhâm Thiên Tinh vừa mới thăng cấp Nguyên Đan Cảnh, linh vận phóng ra ngoài, tu vi còn không có hoàn toàn vững chắc xuống tới.

Nhâm Thiên Tinh cười ha ha:

- Trước kia ta đối với tư chất của mình còn có chút kiêu ngạo, hôm nay ta còn thực sự kiêu ngạo không lên nổi. Ngươi hẳn là biết Đan Tháp Yên Nhi sư muội sao?? Nàng gia nhập Đan Tháp mới bao lâu, đã Thoát Phàm tầng năm cảnh giới. Cùng nàng vừa so sánh, ta chính là một cái đống cặn bã. Không nói cái này, ta nghe nói ngươi là cùng Mạc Vô Kỵ sư đệ cùng đi đến, ngươi biết Mạc sư đệ đi địa phương nào sao?

Sầm Thư Âm trầm mặc xuống, một hồi lâu mới lên tiếng:

- Ta cùng Mạc sư đệ chia tay tại An Dương, hắn nói sẽ đến Ngoại Vực chiến trường. Ta ở chỗ này cũng không có thấy hắn, ta sợ...

Câu nói kế tiếp Sầm Thư Âm không có nói ra, Nhâm Thiên Tinh cũng hiểu rõ là có ý gì, đó chính là phỏng chừng Mạc Vô Kỵ đã dữ nhiều lành ít.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 189: Lôi Vụ Sâm Lâm Đại Chiến

Nhâm Thiên Tinh nghe nói như thế, cũng là trầm mặc lại. Hắn tâm tính cao ngạo, rất ít người có thể để mắt. Mạc Vô Kỵ tuy rằng tư chất đi xuống, lại là ngoại môn đệ tử, lại cùng hắn trò chuyện với nhau thật vui. Hơn nữa cho tới bây giờ đều không cảm thấy mình là ngoại môn đệ tử, đã thua kém một bậc.

Đây là người ít có thể được hắn xem trọng, chính là bởi vì đem Mạc Vô Kỵ xem như bằng hữu, lúc này mới bỏ qua đi Thất Lạc Thiên Khư miệng địa hỏa, mà cùng Mạc Vô Kỵ trở lại tông môn, sau cùng còn tặng một cái mặt nạ linh khí cho Mạc Vô Kỵ.

Hiện khi biết Mạc Vô Kỵ khả năng ngã xuống, hắn cũng có chút sa sút. Làm một tu sĩ, có thể gặp phải một cái bằng hữu tri kỷ không dễ dàng.

Tại địa phương khoảng cách Nhâm Thiên Tinh và Sầm Thư Âm ngoài mấy trượng, hai gã tu sĩ đầu đội khăn đen đang khom lưng dọn dẹp chiến lợi phẩm. Đợi được sau khi Nhâm Thiên Tinh cùng Sầm Thư Âm rời đi, hai người này mới đứng lên.

Nếu là Mạc Vô Kỵ ở chỗ này, hắn nhất định có thể biết một người trong đó, chính là thành thật tiệm tạp hóa Tề lão thực.

- Sầm Thư Âm và Mạc Vô Kỵ cùng nhau đi tới nơi này, nhưng không biết Mạc Vô Kỵ hướng đi, thực sự là một cái nữ nhân ngu xuẩn.

Tề lão thực nhìn chằm chằm bóng lưng Sầm Thư Âm hận hận nói đến.

Ở bên cạnh hắn nữ tử đầu đội khăn đen khinh thường hừ một tiếng:

- Ngươi mới đúng là kẻ ngu dốt, nữ nhân kia cùng Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có bao nhiêu giao tình, tại sao muốn biết hướng đi của Mạc Vô Kỵ?

- Vậy chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?

Tề lão thực vừa nghe đến nữ nhân này mắng hắn, nhanh chóng chuyển hoán chủ đề hỏi.

Khăn đen nữ tử nhìn một chút xa xa sương mù lượn lờ Lôi Vụ Sâm Lâm, trầm ngâm một lát mới lên tiếng:

- Ba người biết Tiên Quỳ Tinh Kim đều bị chúng ta giết, mà trước đó chỉ có Mạc Vô Kỵ gặp ba người này. Chúng ta vô luận như thế nào cũng phải tìm đến cái tiểu tử gọi Mạc Vô Kỵ kia.

- Chúng ta có thể đánh giá quá cao tiểu tử này hay không?

Tề lão thực cười theo nói.

Khăn đen nữ tử lại là hừ một tiếng:

- Tiểu tử kia đã có biện pháp phát hiện ngươi thần niệm ấn ký, đồng thời vu oan giá hoạ, liền có khả năng dựa theo ngươi thần niệm ấn ký tìm được cái kia linh thạch mỏ. Đây là đầu mối duy nhất của chúng ta. Dựa theo kết quả chúng ta điều tra, Mạc Vô Kỵ từ An Dương sau khi ra ngoài, hắn là đi tới Lôi Vụ Sâm Lâm, trước cái kia gọi Sầm Thư Âm nữ tử cũng nói Mạc Vô Kỵ tới rồi. Trên thực tế chúng ta ở chỗ này không có tìm được Mạc Vô Kỵ, ngươi nói hắn sẽ đi chỗ nào?

Tề lão thực ngậm miệng không nói thêm gì nữa, lời của cô gái đã biểu lộ quyết tâm, dù cho Mạc Vô Kỵ không có được tiên quỳ, bọn họ cũng muốn đem Mạc Vô Kỵ tìm ra.

- Cũng có thể có thể thực sự bị giết, hài cốt không còn.

Tề lão thực thở dài. Trước hắn vẫn cho là chính bản thân lại đem Mạc Vô Kỵ đùa bỡn với trong lòng bàn tay, về sau mới phát hiện, Mạc Vô Kỵ cho tới bây giờ đang chơi hắn. Chân chính bị đùa bỡn với trong lòng bàn tay của hắn, không chỉ như thế, hắn còn mất một quả Tịch Đề Đan.

Khăn đen nữ tử nhãn thần lạnh lẽo, nhìn chằm chằm Tề lão thực cả giận nói:

- Ngươi cho là một kẻ có thủ đoạn như vậy, lại xảo trá, sẽ dễ dàng bỏ mạng ở chiến trường như vậy? Chỉ có ngươi loại này ngu ngốc, mới có thể đơn giản chết ở chỗ này.

Thấy Tề lão thực lại còn muốn hỏi làm sao bây giờ, khăn đen nữ tu giơ tay lên chính là một cái tát. Tề lão thực không dám tránh né, bị một tát này đập vào mặt.

Đánh Tề lão thực một cái tát sau đó, cô gái áo đen mới lạnh giọng nói:

- Nếu mà ngươi là Mạc Vô Kỵ, tại tông môn lại đắc tội rất nhiều người, đi tới cái chỗ này sau đó, sẽ trốn ở địa phương nào?

- Ta sẽ không trốn a, ta nhanh chóng rời đi cái chỗ này.

Tề lão thực liền vội vàng đem lời trong tim của mình nói ra.

- Cho nên ngươi đến bây giờ cũng là một cái đầu rùa, người ta một cái ngoại môn đệ tử cũng dám chỉ vào mũi lĩnh chủ vương mắng, ngươi cả đời này cũng đừng nghĩ vượt qua một cái ngoại môn đệ tử. Ta cho ngươi biết, Mạc Vô Kỵ này dám đùa ngươi, còn dám tới tu sĩ này đại chiến trận, cũng sẽ không tùy tiện rời đi. Hắn khẳng định có quyết định của chính mình.

Khăn đen nữ tử vô lực tức giận mắng.

- Ta đã hiểu, hắn sẽ đi Lôi Vụ Sâm Lâm.

Tề lão thực giống như thần trợ bình thường giống nhau, bật thốt lên nói.

Khăn đen nữ tử nhãn thần sáng ngời:

- Không sai, hắn chỉ có thể đi Lôi Vụ Sâm Lâm. Đi, chúng ta bây giờ đi ngay Lôi Vụ Sâm Lâm. Nếu là lúc này đây còn tìm không được tiên quỳ, chỉ có thể lần thứ hai rời đi Thất Lạc Thiên Khư dưới đất phường thị.

Lần này bọn họ vì điều tra Mạc Vô Kỵ, hỏi thăm qua rất nhiều người. Tuy đây không phải là chuyện gì lớn lao, nhưng chung quy rốt cuộc xuất đầu lộ diện.

- DCM, Lôi Vụ Sâm Lâm này nhiều lôi hồ như vậy, tiểu tử kia điên rồi, muốn tới này.

Lại là một đạo lôi hồ đánh vào vai Tề Lão Thực, hắn trốn đều trốn không xong, chỉ có chửi ầm lên. Tiến vào Lôi Vụ Sâm Lâm bất quá một ngày, hắn đã bị lôi hồ đánh mấy chục lần.

Bất quá Tề Lão Thực nói cũng chưa có nói hết, liền đột ngột dừng lại, hắn thấy hai gã nam tử ngăn cản đường đi của bọn họ.

- Ngu ngốc, ta và ngươi đã nói bao nhiêu lần rồi, câm miệng.

Khăn đen nữ tử thấy hai người này ngăn cản bọn họ, với Tề lão thành thật cũng là giận điên lên.

- Hai vị lá hắn đang làm chuyện lén lút, muốn đi qua chúng ta doanh trại liền trực tiếp đi qua, cần gì phải từ Lôi Vụ Sâm Lâm quấn một vòng tròn?

Nói chuyện là một người vóc người mập lùn nam tử.

Trong tay nam tử cầm lấy một quả cầu sắt đen thui, một đầu tóc vàng, hai lỗ tai rộng lớn, ánh mắt có chút to. Nháy mắt vừa thoạt nhìn, thật

giống như một cái Ải Đông Qua (quả bí đao lùn) rất buồn cười. Tề lão thực cùng áo đen khăn nữ tử đều là ngưng trọng, bọn họ tuyệt không sẽ đem Ải Đông Qua này xem như một cái dễ khi dễ. Ải Đông Qua này khí tức quanh người nội liễm, đứng tại trước mặt bọn họ, thật giống như một cái tông sư bình thường giống nhau.

Đứng ở bên người Ải Đông Qua này một gã nam tử khác vóc người trung đẳng, gương mặt giống như quan tài cứng nhắc bình thường giống nhau, không khí trầm lặng, mi mắt buông xuống, thật giống như đang suy nghĩ tâm sự bình thường giống nhau. Nhưng trên người của hắn sát thế, chút nào cũng không yếu so với Ải Đông Qua.

- Khụ khụ.

Tề lão thực ho khan hai tiếng, tiến lên ôm quyền nói:

- Hai vị đạo hữu hiểu lầm, thật sự là hiểu lầm. Chúng ta cùng ngũ đại đế quốc cái gì chó má Bách Tông Liên Minh quan hệ gì cũng không có, chúng ta thuần túy là muốn tại Lôi Vụ Sâm Lâm tìm một ít linh thảo mà thôi.

- Lôi Vụ Sâm Lâm hiện tại là địa bàn của chúng ta, thực sự là rất xin lỗi.

Ải Đông Qua ném ném trong tay quả cầu sắt.

- Đã như vậy, này chúng ta lập tức liền rút đi.

Khăn đen nữ tử lúc này nói. Nàng cảm giác được, thực lực của hai người này rất mạnh, chút nào cũng sẽ không so với bọn hắn yếu nửa phần.

- Nếu tới rồi, vậy cũng đừng đi nữa.

Lần này nói chuyện lại là kẻ có khuôn mặt quan tài cứng nhắc, hắn nói xong câu đó sau đó, hai tay giương lên hơn mười đạo sợi tơ, cuốn về phía này khăn đen nữ tử.

Gần như là trong cùng một lúc, Ải Đông Qua cũng xuất thủ, nguyên bản còn bị quả cầu sắt vứt ở trong tay hắn hóa thành một đạo đen sẫm, như hắc động bình thường giống nhau, nuốt hướng về phía Tề lão thực.

Tránh cũng không thể tránh, Tề lão thực trong tay trống rỗng có thêm một thiết chùy. Thiết chùy xé mở không khí, mang theo tiêm tiếng khóc cùng quả cầu sắt họa xuất hắc động đánh vào cùng một chỗ.

- Ầm!

Cuồng bạo nguyên khí nổ tung cùng kim thiết vang lên âm thanh tại Lôi Vụ Sâm Lâm giữa nổ tung, một đạo mấy trượng sâu khe rãnh trống rỗng bị nổ tung.

Cường đại nguyên lực phản phệ trở về, Tề lão thực tại chỗ phun ra một ngụm máu huyết, té bay ra ngoài. Ải Đông Qua cũng không dễ chịu, một ngụm máu huyết tới rồi trong miệng, bị hắn nuốt xuống.

So sánh với Tề lão thực cùng Ải Đông Qua động thủ, khăn đen nữ tử cùng này quan tài cứng nhắc khuôn mặt động thủ lộ ra gợn sóng không sợ hãi.

Quan tài cứng nhắc hơn mười đạo sợi tơ đều bị khăn đen cô gái một quả bán nguyệt vòng khuyên ngăn trở, bất quá sợi tơ cường đại nguyên lực vẫn như cũ xông phá khăn đen cô gái phòng ngự tường. Thật giống như vô hình thiết trảo bình thường giống nhau, lại đem khăn đen nữ tử trên đầu khăn đen đều hủy diệt.

Một cái dung mạo hơi lộ ra tái nhợt, nữ tử môi cực mỏng lộ ra.

- Đi mau!

Chỉ giao thủ một cái hiệp, khăn đen nữ tử liền biết nàng và Tề lão thực không cách nào giết chết hai người đối phương, thực lực của hai người chút nào không kém so với bọn hắn.

Không cần nữ tử nhắc nhở, Tề lão thực đã vòng vo một cái phương hướng vọt vào Lôi Vụ Sâm Lâm trong chỗ sâu. Khăn đen nữ tử quanh quẩn trên không trung một cái nửa cung tròn, liền đánh về phía phía sau Tề lão thực, theo Tề lão thực cùng nhau trong nháy mắt liền biến mất ở sâu trong Lôi Vụ Sâm Lâm.

Hai gã tu sĩ chặn lại Tề lão thực cùng khăn đen cô gái không có nửa điểm cân nhắc, cũng theo nhào tới.

Vừa rồi bốn người đối chiến địa phương, ngoại trừ một cái to lớn khe rãnh cùng đầy đất đống hỗn độn, lại cũng không nhìn thấy nửa điểm vết tích.

- Ba!

Mạc Vô Kỵ vỗ một nhịp bụi linh thạch trên người, đứng lên. Từ khi mở mạch lạc tu luyện tới nay, hắn tu luyện còn chưa hề gian nan như vậy.

1 tháng rưỡi tu luyện, linh thạch không biết hao tổn bao nhiêu. Mới miễn từ Trúc Linh tầng chín, tu luyện tới Trúc Linh chín tầng hậu kỳ. Cách Trúc Linh tầng mười hắn mong muốn, còn kém thật lớn một đoạn.

Mạc Vô Kỵ nhìn đầy đất linh thạch mảnh vụn, bất đắc dĩ thở dài. Có lẽ hắn yêu cầu bế quan một năm hoặc nửa năm, mới có cơ hội thăng cấp đến Trúc Linh tầng mười.

Không được, còn muốn phải tiếp tục tu luyện. Hắn từng có Thác Mạch mười tầng kinh nghiệm, trước đây hắn mặc dù có thể giết chết hai cái Trúc Linh tu sĩ vây giết, chủ yếu nhờ vào hắn là Thác Mạch tầng mười. Có thể thấy được tầng mười cùng tầng chín bước ngoặt, có đôi khi thật giống như một cái to lớn cảnh giới bình thường giống nhau rõ ràng.

Lại đem trong nham động hơi chút thanh sửa lại một chút, Mạc Vô Kỵ quyết định không tu luyện tới Trúc Linh tầng mười, quyết không bỏ qua.

- Ầm!

Một đạo kinh khủng nguyên khí bạo liệt tiếng truyền đến, để cho Mạc Vô Kỵ cả kinh, hắn nhanh chóng thu hồi linh thạch đã lấy ra, cẩn thận mở ra chính bản thân bố trí sơ cấp quản chế trận. Hắn quản chế trận liền bố trí tại bên cạnh phòng ngự trận, chính là vì phòng ngừa có người tới nơi này. Trước hắn bởi vì bế quan, lúc này mới chủ động tắt đi quản chế trận, bên ngoài bây giờ kịch liệt oanh tạc như thế, Mạc Vô Kỵ tự nhiên phải tra xét một cái.

Quản chế trận, bốn cái mơ hồ hình ảnh đang đại chiến. Một nam cùng một nữ đánh cát bay đá chạy, cái gì đều không nhìn thấy. Mặt khác hai nam càng là cứng đối cứng, hai người này mỗi một lần pháp bảo đụng nhau, đều có thể đánh ra một đống lớn đá vụn bột phấn.

Không đúng, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phát hiện trong đó có một người hắn là quen biết, Thất Lạc Thiên Khư dưới đất phường khu phố Tề lão thực.

Mạc Vô Kỵ càng xem càng kinh hãi, hắn suy đoán Tề lão thực là giả heo ăn thịt hổ. Thế nhưng Tề lão thực thực lực chân chính, vẫn như cũ để cho Mạc Vô Kỵ rung động. Mạc Vô Kỵ có thể khẳng định, những người hắn trước kia gặp phải, không có một ai cường đại như Tề lão thực.

Thấy tảng lớn tảng lớn nham thạch cùng đại thụ bị bốn người đánh thành mảnh vụn, trên mặt đất khe rãnh cũng là càng lúc càng lớn. Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm kêu xui, tại Ngũ Hành Hoang Vực, hắn đào tốt động phủ sau đó, liền gặp một cái đỉnh cấp yêu thú độ kiếp.

Hiện tại hắn tại Lôi Vụ Sâm Lâm, lại gặp loại chuyện này. Lần này không phải là một cái, mà là bốn cái đỉnh cấp cường giả tại trước cửa hắn tranh đấu. Nhìn lôi ngoài cốc không ngừng sụp xuống nham thạch, Mạc Vô Kỵ biết không bao lâu, động phủ của hắn cũng sẽ sụp xuống. Khi đó, hắn sẽ không còn chỗ nào ẩn nấp.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 190: Cầu Sống Trong Chết

- Ầm! Xôn xao!

Mạc Vô Kỵ lo lắng rốt cục thành hiện thực, lôi cốc bị đập vỡ ra. Hai bên thung lũng liên tiếp sụp xuống, tại đây giữa liên miên sụp xuống, hắn động phủ tự nhiên không có khả năng may mắn tránh khỏi.

Về phần hắn bố trí phòng ngự trận, tại đây giữa cường đại nguyên lực oanh kích, thật giống như một chuyện tiếu lâm bình thường giống nhau, không chịu nổi một kích.

Mạc Vô Kỵ đầy bụi đất vọt ra, rơi vào vùng ven lôi ngoài cốc một chỗ hố lõm.

Không đợi bốn người này nói chuyện, Mạc Vô Kỵ liền khoát khoát tay nói:

- Các ngươi tiếp tục, ta đánh đậu hủ đi ngang qua...

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ ung dung thản nhiên lui về phía sau.

Mạc Vô Kỵ lao tới để cho bốn người đang đánh đấu đồng thời cả kinh, bất quá khi thấy rõ Mạc Vô Kỵ quanh thân không có bất kỳ linh vận ba động, hơn nữa trẻ tuổi mà kỳ cục thì, này Ải Đông Qua cùng quan tài cứng nhắc thật giống như nhìn thấy không khí bình thường giống nhau, căn bản cũng không thêm để ý tới, tiếp tục oanh kích cái khăn đen nữ tử cùng Tề lão thực.

Tề lão thực cùng cái khăn đen nữ tử cũng là rất là hưng phấn, bọn họ vẫn đang tìm Mạc Vô Kỵ, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên núp ở một cái lôi cốc.

Giả như không là bọn hắn bị người cản lại mạnh mẽ đại chiến, coi như là hai người lại đem Lôi Vụ Sâm Lâm lật lên, cũng không nhất định có thể tìm tới cái này xảo trá tiểu tử. Tề lão thành thực trong hừ lạnh, đánh đậu hủ sao? Ngày hôm nay chính là ngươi đánh lửa dầu cũng đi không xong.

Nếu Mạc Vô Kỵ xuất hiện, Tề lão thực cùng cái khăn đen nữ tử liền không còn dự định tiếp tục vừa đánh vừa đi. Hai người liếc nhau, đều nhìn thấu đối phương trong mắt ngạc nhiên mừng rỡ. Lập tức hai người xuất thủ đều là càng nhanh chóng mãnh liệt, thậm chí mang theo liều mạng chiêu thức.

Mạc Vô Kỵ liền biết Tề lão thực cùng khăn đen nữ tử là một phe, hai gã nam tử khác là một phe, hai người khác đoán chừng là Ngoại Vực tu sĩ.

Dùng bốn người này thực lực, vô luận là ai thắng, hắn một cái nho nhỏ Trúc Linh cảnh tu sĩ, cũng là hữu tử vô sinh.

Mạc Vô Kỵ lặng lẽ lui ra phía sau, nhất định phải thừa dịp bốn người này trước khi phân ra thắng bại tới, thoát đi cái này chiến trường. Hắn có chút hối hận đang bế quan thời điểm không có đeo lên mặt nạ, để cho Tề lão thực nhận ra được.

Một trượng, hai trượng...

Mạc Vô Kỵ một bên lui về phía sau, một bên cẩn thận đề phòng. Hắn quyết định chủ ý, chỉ cần chờ hắn thối lui đến năm trượng thời điểm, xoay người bỏ chạy.

Ba trượng... 4 trượng...

Một đạo khí tức âm lãnh đột ngột đập vào mặt, Mạc Vô Kỵ cả người giống như bị định trụ bình thường giống nhau, động cũng không cách nào nhúc nhích. Hắn rất muốn cái thời điểm lấy ra Thiên Cơ côn ngăn cản một cái, đáng tiếc là, thực lực của hắn quá yếu.

- PHỐC!

Một cây trường thương từ hõm vai Mạc Vô Kỵ đâm vào, trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ đóng đinh ở trên mặt đất.

Tề lão thực, tên khốn kiếp này quả nhiên là độc địa hạng người. Mạc Vô Kỵ trong lòng cuồng nộ, lại hết cách.

Lúc này Tề lão thực đưa lưng về phía hắn, Mạc Vô Kỵ rất muốn trực tiếp cho Tề lão thực ăn một đạo Bằng Không Kinh Lôi. Để cho Ải Đông Qua nhân cơ hội lại đem Tề lão thật thông đít, đáng tiếc là, đây chỉ là hắn ngẫm mà thôi. Tề lão thực bị giết, hắn cũng không khá hơn chút nào.

Mạc Vô Kỵ từ từ bò dậy, đồng thời lại đem trường thương cắm ở hắn hõm vai cắn răng lấy ra, nuốt vào vài viên thuốc. Hắn biết, chỉ cần hắn không đi, Tề lão thực cũng sẽ không động thủ.

Quả nhiên, thấy Mạc Vô Kỵ không đi, Tề lão thực cũng 'Thành thật' hắn lên, không có lại đối với Mạc Vô Kỵ động thủ. Bất quá hắn thiết chùy trong tay ra tay với Ải Đông Qua càng là nhanh chóng cuồng liệt.

- A...

Đang ở Mạc Vô Kỵ suy nghĩ làm sao trốn đi, một tiếng thê lương kêu thảm thiết truyền đến. Mạc Vô Kỵ theo bản năng nhìn sang, nàng kia bị hơn mười sợi tơ tản mát ra nhạt quang quấn quanh, từng đạo vết máu từ trên người nàng thẩm thấu đi ra.

Có thể thấy được cô gái này nếu không phải có thể đem những thứ này sợi tơ làm gãy, nàng rất có thể bị xé rách trở thành mấy khúc.

Tề lão thực nhất thời khẩn trương, thiết chùy trong tay càng là hóa thành vô số to lớn chùy bóng dáng đánh về phía Ải Đông Qua. Nhìn dáng vẻ của hắn, dường như muốn lại đem Ải Đông Qua bức lui, sau đó đi cứu nữ tử.

Ải Đông Qua hiển nhiên cũng biết bốn người đại chiến tới rồi thời điểm mấu chốt, như nhau điên cuồng dùng quả cầu sắt oanh kích Tề lão thực, không cho Tề lão thực rời đi nửa bước. Hắn quả cầu sắt mỗi một lần đánh ra, đều mang hắc động vậy thôn phệ, đối mặt loại uy thế này, Tề lão thực hoàn toàn phân thân không ra.

Mắt thấy Tề lão thực thì không cách nào xuất thủ tương trợ, Mạc Vô Kỵ ánh mắt từ Tề lão thực nơi này dời đến này trên người cô gái. Cô gái này bị vô số sợi tơ thật nhỏ bao lấy, vết máu loang lổ, tơ tằm buộc chặt, còn không ngừng có vết máu chảy ra. Không chỉ như thế, cô gái này ánh mắt cũng cực kỳ kinh khủng...

Mạc Vô Kỵ lại đưa mắt rơi vào trên người Tề Lão Thực, hắn muốn xem Tề lão thực thế nào cứu người nữ nhân này. Một khi người nữ nhân này bị giết, Tề lão thực một người hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền phát hiện không đúng, Tề lão thực lo lắng không dứt, đều là ngoài mặt lo lắng. Trên thực tế hắn và Ải Đông Qua đối chiến thủ đoạn không có nửa điểm yếu bớt, cũng không có nửa điểm vội vàng xao động. Trọng yếu hơn là, Mạc Vô Kỵ ở trong mắt Tề Lão Thực không có thấy lo lắng thần sắc kinh hoảng.

Nữ nhân này gặp phải nguy hiểm, Tề Lão Thực ánh mắt vì sao cùng động tác không đồng nhất trí? Không đúng, nữ nhân này có bẫy.

Nghĩ thông suốt điểm này sau đó, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai đưa mắt rơi vào trên người nữ nhân, cô gái này đích thật là sợ hãi lo lắng, thoạt nhìn không có nửa phần làm bộ.

Dưới loại tình huống này, Mạc Vô Kỵ thực sự không nghĩ ra, người nữ nhân này bằng vào cái gì hòa nhau ván này. Nữ nhân hai tay đều bị tơ

tằm trói lại, lẽ nào nàng còn có thể dùng thần niệm công kích đối phương à? Quan tài cứng nhắc hiển nhiên cũng không phải một cái dễ đối phó, đơn thuần dùng thần niệm công kích, hoặc là thần niệm khống chế pháp bảo công kích, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng đều không làm gì được đối phương.

- PHỐC!

Lại là mấy đạo huyết vụ từ trên người cô gái tràn ra, nữ tử dường như hấp hối.

Lúc này, Mạc Vô Kỵ trái lại kiên định phán đoán của mình không có sai, nữ nhân này có chuẩn bị ở sau. Hắn bỗng nhiên lấy ra Thiên Cơ côn, nhảy vào chiến trường đánh về phía này cổ của cô gái.

Lui cũng chết, không lùi cũng chết, còn không bằng bác nhất bác. Đây có lẽ là cơ hội duy nhất của hắn, hắn há có thể bỏ qua?

Đang ở trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ xuất thủ, bụng nữ nhân này bỗng nhiên nhanh chóng đưa ra một đạo móng tay, móng tay như bóng dáng bình thường giống nhau phá vỡ nàng và quan tài cứng nhắc nam tử bên trong không gian khoảng cách, trong thời gian ngắn nhất bắt phá ngực quan tài cứng nhắc nam tử. Một trái tim máu tươi lâm ly, bị một trảo này trực tiếp bắt đi ra, trái tim dường như còn đang nhảy nhót.

Quan tài cứng nhắc nam tử tất cả động tác đều là nhất thời chậm lại hắn lên, hắn kinh ngạc cúi đầu nhìn mình chằm chằm trống rỗng ngực, dường như còn chưa rõ xảy ra chuyện gì.

- Bành! Răng rắc!

Tại nữ tử đột ngột lấy ra quan tài cứng nhắc nam tử trái tim trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ côn đánh vào này cổ của cô gái.

Cô gái này vốn là bị quan tài cứng nhắc nam tử tơ tằm trói lại, bị thương nặng tại thân, lúc này bị Mạc Vô Kỵ một côn đánh vào trên cổ,

cái cổ nhất thời bị đập gãy, chỉ có một lớp da còn hợp với. Nàng mạnh hơn nữa, cũng không cách nào lại đem cổ của mình tu luyện cùng sắt thép bình thường giống nhau.

Nếu là nàng không bị thương, đối mặt Mạc Vô Kỵ một côn này, còn có thể dùng nguyên khí phòng ngự ngăn trở. Nhưng bây giờ, nàng chỉ có thể không giải thích được bị Mạc Vô Kỵ một côn đánh giết.

- Bành! Bành!

Liên tiếp hai tiếng âm vang, quan tài cứng nhắc nam tử cùng nữ tử đồng thời té trên mặt đất.

Nắm bắt thời cơ vừa lúc, Mạc Vô Kỵ âm thầm may mắn. Hắn một côn này chậm một chút rất có thể đánh không tới người nữ nhân này, sớm một chút khả năng để cho này quan tài cứng nhắc không có bất kỳ tổn thương. Hai trường hợp, đều không phải là thứ hắn cần. Hiện tại hắn một côn này tạo thành lưỡng bại câu thương, mới đúng là hiệu quả hắn muốn.

Đột ngột biến hóa sợ ngây người Tề lão thực cùng người kia Ải Đông Qua, Tề lão thực tự nhiên biết thủ đoạn của cô gái, hắn duy nhất không có nghĩ tới là, Mạc Vô Kỵ có dũng khí ở phía sau đánh lén.

Ải Đông Qua cũng kinh sợ, hắn chẳng những không có nghĩ đến Mạc Vô Kỵ một cái nho nhỏ con kiến hôi vì sao có dũng khí đột nhiên đánh lén cường giả, càng không nghĩ đến, bụng nữ nhân kia lại đột nhiên vươn một cái móng tay. Lập tức hắn chính là sợ. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ đánh lén, nữ nhân này giết đồng bạn của hắn sau đó, cùng hắn bây giờ đối thủ cùng nhau liên thủ đối phó một mình hắn, hắn mạnh hơn nữa cũng không chịu nổi, sau cùng rất có thể cũng sẽ chết.

Mạc Vô Kỵ thấy hai người đồng quy vu tận, lập tức rống to:

- Bách Tông Liên Minh thì thế nào? Lôi Vụ Sâm Lâm hiện tại chính là địa bàn của chúng ta, dám đến địa bàn của chúng ta, lão già kia, ngươi

sống không nhịn được.

- Đại nhân, ta xem một chút vị tiền bối này còn cứu được hay không...

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ đã móc ra vài cái chữa thương đan dược tản mát ra mùi thơm ngát đưa vào trong miệng tên nam tử như quan tài cứng nhắc, sau đó cẩn thận ôm lấy vị này quan tài cứng nhắc nam tu, dường như muốn đem hắn chuyển qua bên cạnh đi chữa thương.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ làm như vậy, chính là sợ Tề lão thực lần thứ hai động thủ với hắn. Hiện tại hắn biểu lộ là một phe với Ải Đông Qua, Tề lão thực coi như là muốn động thủ, Ải Đông Qua cũng sẽ ngăn cản một cái.

Mạc Vô Kỵ một loạt động tác, càng làm cho Ải Đông Qua vững tin, Mạc Vô Kỵ không phải là tu sĩ Thất Lạc Đại Lục, mà là cùng hắn cùng nhau từ Phù Nhược Tinh tới.

Mạc Vô Kỵ dự liệu không sai, tại hắn đánh lén giết chết cô gái đồng thời, Tề lão thực lần thứ hai giương tay một cái đánh ra một đạo quang mang.

Bất quá lần này Ải Đông Qua không có khoanh tay đứng nhìn, hắn đồng dạng vẫy ra một đạo quang mang chặn Tề lão thực tấn công hướng Mạc Vô Kỵ, đồng thời quả cầu sắt tiếp tục hóa thành hắc động cuốn về phía Tề lão thực.

Lần đầu tiên Tề lão thực đối với Mạc Vô Kỵ động thủ, Ải Đông Qua không có nắm lấy thời cơ, lúc này đây Tề lão thực tự nhiên không có vận khí tốt như vậy. Chỉ một lần đánh lén, khiến cho lực lượng tương đương hai người biến thành Tề lão thực đứng ở hạ phong.

Dù cho Tề lão thực còn muốn giết Mạc Vô Kỵ, lúc này cũng không khỏi không ứng phó Ải Đông Qua điên cuồng sát thủ.

Mạc Vô Kỵ ôm lấy quan tài cứng nhắc đồng thời, nhìn thấy nhẫn trong tay nữ tử. Hắn không chút do dự lại đem nàng kia trong tay nhẫn lấy xuống tới, sau đó cẩn thận lui ra phía sau qua một bên lại đem quan tài cứng nhắc bỏ xuống.

Biết rõ quan tài cứng nhắc đã sắp khí tuyệt, Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa lấy ra vài tấm toả ra mùi thơm ngát đan dược đưa vào miệng của hắn, trong giọng nói mang theo bi phẫn nói:

- Tiền bối, ngươi nghìn vạn phải chịu đựng, nhất định phải chịu đựng, chúng ta bên này không thể không có tiền bối...

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ đã che ánh mắt Ải Đông Qua lại đem nhẫn trong tay quan tài cứng nhắc lấy đi.

- Được rồi, trong Lôi Vụ Sâm Lâm có một loại Linh Dược gọi Hộ Tâm Hoa. Tiền bối, ngươi nhất định phải chịu đựng a, ta đi giúp ngươi tìm kiếm Hộ Tâm Hoa...

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ xoay người nhanh chóng vọt vào Lôi Vụ Sâm Lâm, chớp mắt liền biến mất, hắn căn bản cũng không cho Ải Đông Qua có thời gian phản ứng.

Thẳng đến lúc này, Ải Đông Qua mới phản ứng được có cái gì không đúng. Bởi vì Mạc Vô Kỵ trước cứu hắn đồng bạn, cũng không có hỗ trợ lại đem trái tim đưa trở về. Nói như vậy, coi như là có Hộ Tâm Hoa loại linh dược này, có thể thế nào? Chỉ là Mạc Vô Kỵ trốn quá nhanh, hắn lại bị Tề lão thực cuốn lấy không cách nào động thủ.

- Ngu ngốc, đồ man di...

Tề lão thực thấy Mạc Vô Kỵ chạy trốn, càng là điên cuồng công kích Ải Đông Qua. Hắn đối với Mạc Vô Kỵ nội tình, so với Ải Đông Qua rõ ràng nhiều hơn. Nếu mà Mạc Vô Kỵ thật tìm Hộ Tâm Hoa trở về, vậy hắn nguyện ý lập tức tự sát.

Ải Đông Qua bị Tề lão thực công kích giận điên lên, càng là lười suy nghĩ Mạc Vô Kỵ tới cùng là chuyện gì xảy ra, trong tay quả cầu sắt cũng là cuồng cuốn khắp bầu trời sát khí lại đem Tề lão thực mang theo bao ở trong đó.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 191: Chỗ An Toàn Nhất

Mạc Vô Kỵ một đường chạy như điên, nếu như nói hắn mới vừa tiến vào Lôi Vụ Sâm Lâm thời điểm, còn lưu ý đường đi, để tránh khỏi gặp phải yêu thú cường đại. Vậy bây giờ Mạc Vô Kỵ là không hề cố kỵ, dù cho biết rõ phía trước có yêu thú cường đại, hắn cũng sẽ không có nửa điểm do dự.

Vô luận là Tề lão thực, hay là cái kia Ải Đông Qua, thực lực đối với hắn Mạc Vô Kỵ mà nói, đều là cường đại đến tình cảnh không thể tưởng tượng nổi. Nếu là hắn bị hai người này phát hiện chút nào tung tích, hắn chết sẽ rất xấu xí.

Đủ chạy trốn sắp tới 4 ngày, Mạc Vô Kỵ mới ngừng lại được. Không phải là hắn không muốn chạy đi xuống, mà là thật không dám chạy nữa.

Tới rồi cái chỗ này, hắn đã nghe thấy được cường đại thú rống. Loại này thú rống hắn từng nghe qua một lần, tại Ngũ Hành Hoang Vực cái kia độ kiếp yêu thú gầm rú, cũng là đáng sợ như vậy.

Nếu là hắn dám... chạy nữa, có lẽ hắn sẽ rơi vào trong miệng yêu thú.

Thẳng đến lúc này, Mạc Vô Kỵ mới có thời gian xem hai cái nhẫn trong tay mình. Trong lòng hắn tràn đầy kích động, hai cái nhẫn này mới đúng là hắn thu hoạch lớn nhất. Chiếm được thứ đồ tốt này, cũng không uổng hắn liều chết một phen.

Hai cái nhẫn thần niệm ấn ký không vội mà phá vỡ, trước tìm tốt chỗ ẩn thân mới đúng là đạo lý.

Lại đem nhẫn thiếp thân cất kỹ, Mạc Vô Kỵ cẩn thận tìm tìm chỗ ẩn thân, dù cho hắn tại Lôi Vụ Sâm Lâm chạy trốn bốn ngày, nơi này vẫn như cũ không là cái gì khoảng cách an toàn.

Với hắn mà nói tốt nhất chỗ ẩn thân tự nhiên là lôi cốc, đáng tiếc là, hắn hiện tại không dám tiến vào trong lôi cốc, hắn sợ Tề lão thực tên khốn kia sẽ chuyên môn tìm kiếm lôi cốc. Dù sao hắn tại lôi trong cốc ở một lần, còn bị Tề lão thực phát hiện.

Có lẽ tại Lôi Trạch tuyển trạch một cái chỗ náu thân không sai, Mạc Vô Kỵ nhìn cách đó không xa một mảnh to lớn Lôi Trạch, trong lòng còn đang do dự.

Mấy phút sau, Mạc Vô Kỵ bỏ qua tại Lôi Trạch tìm kiếm chỗ náu thân ý nghĩ. Nếu là không có bị Tề lão thực phát hiện hắn tại lôi trong cốc, có lẽ tại Lôi Trạch tuyển trạch chỗ náu thân không sai. Hiện tại tại Lôi Trạch náu thân, có lẽ cũng không phải thủ đoạn tốt nhất.

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn Lôi Vụ Sâm Lâm vô biên vô hạn không biết đầu cùng ở địa phương nào, trong lòng thở dài một tiếng. Lúc này, rời đi Lôi Vụ Sâm Lâm mới là tốt nhất.

Nhưng Lôi Vụ Sâm Lâm tiến vào dễ, muốn rời khỏi liền khó khăn.

Tới cùng đi chỗ nào ẩn thân? Mạc Vô Kỵ nắm tóc. Bỗng nhiên hắn cúi đầu nhìn một chút dưới chân của mình, dưới chân của mình ở vào một mảnh trống trải giải đất, có thể nói chỉ cần có người đi qua này một mảnh địa phương, chỗ hắn ở là dễ thấy nhất. Thật giống như to lớn đường cái chính giữa bình thường giống nhau.

Có một câu nói: “Chỗ nguy hiểm nhất chính là an toàn nhất”. Cũng có một cái câu, kêu dưới đèn là tối.

Liền trốn ở nơi này trống trải địa phương, bất quá (phải) nấp dưới đất.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt lần thứ hai rơi vào xa xa Lôi Trạch, muốn từ Lôi Trạch chui vào cái chỗ này, thật không đơn giản, dù sao hắn không có gì độn thổ pháp thuật.

Vô luận đơn giản hay không đơn giản, liền lựa chọn địa phương này, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì hạ quyết tâm. Lựa chọn ở trên không khoáng dưới đất ẩn nấp, này Tề lão thực tuyệt đối nghĩ không ra. Bởi vì Trúc Linh cảnh tu sĩ vẫn không thể hình thành bên trong hô hấp, muốn sinh tồn liền yêu cầu không khí. Cho nên Tụ Linh cảnh tu sĩ, sẽ không lại đem chính bản thân chôn ở địa phương thiếu khuyết không khí lâu lắm. Coi như là Mạc Vô Kỵ hiện tại, cũng không có thể dưới đất đợi mấy ngày.

Thế nhưng Mạc Vô Kỵ khác biệt người không có ưu thế, hắn hiểu trận đạo, hơn nữa còn có thể bố trí sơ cấp sinh cơ trận. Sơ cấp sinh cơ trận chẳng những có thể nhuận dưỡng sinh cơ, còn có thể cung cấp tu sĩ sinh tồn không gian. Cho nên, hắn tại dưới đất này sẽ không buồn bực chết, muốn ngây ngô bao lâu liền ngây ngô bao lâu, điều kiện tiên quyết là hắn sơ cấp sinh cơ trận có thể vận hành.

Mạc Vô Kỵ tiến vào Lôi Trạch, lựa chọn một chỗ tất cả đều là đầm lầy địa phương trầm xuống. Ở chỗ này đào hầm, còn có một cái chỗ tốt, đó chính là Lôi Trạch thấm vào nước bùn rất nhanh thì sẽ đem địa phương hắn đào ra che đậy.

Hai ngày sau, Mạc Vô Kỵ mấy cái túi trữ vật toàn bộ trang bị đầy đủ bùn đất, hắn mới miễn cưỡng ngừng lại. Hắn thật sự là kiên trì không nổi nữa, mặc dù hắn lại đem bùn đất tận lực sau này đè ép, (vẫn, còn) là thêm rồi mấy cái túi trữ vật bùn đất. Mà hắn lấy được không gian cũng bất quá là một thước phương viên. Nhỏ như vậy địa phương, hắn liên ngủ cũng không có cách nào ngủ.

Địa phương nhỏ nữa, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn đào tiếp. Hắn hoài nghi mình tiếp tục nữa, sẽ buồn bực chết. Hai ngày, hắn Chu Thiên vận chuyển đều có chút nhất thời chậm lại hắn lên.

Mạc Vô Kỵ trước tiên ở chung quanh bố trí một cái sơ cấp sinh cơ trận, lại lấy ra vài tấm minh quang thạch chiếu sáng, lúc này mới có thời gian ngồi xuống thở dốc mấy hơi thở. Sau này có cơ hội, hắn nhất định phải học được Ngũ Hành độn pháp. Có rồi Ngũ Hành độn pháp, hắn cũng không đến mức dưới đất giãy dụa gian khổ như vậy.

Lúc này thần niệm của hắn đã quét không tới mặt trên, hắn cũng không cần có thể quét trên mặt đất. Hắn tuy rằng có tu thần niệm, dù sao mới đúng là một cái Trúc Linh cảnh tu sĩ. Nếu như thần niệm của hắn có thể quét đi ra bên ngoài, vậy bên ngoài thần niệm khẳng định có thể quét hắn nơi này.

Nửa nén hương sau đó dần dần khôi phục như cũ Mạc Vô Kỵ ngay cả y phục đều lười đổi, liền lấy ra hai nhẫn kia.

A đù, Mạc Vô Kỵ cúi đầu trong nháy mắt nhãn thần quét chính bản thân tích lũy bài đeo ở bên hông dường như nhiều hơn một chuỗi chữ số.

Mạc Vô Kỵ mau chóng đem tích lũy bài bắt, trước hắn một đường chạy trốn căn bản cũng không có thời gian nhìn tích lũy bài. Về sau vì tìm kiếm chỗ ẩn thân, cũng không có cơ hội nhìn tích lũy bài.

Thẳng đến vừa rồi hắn hình như nhìn thấy một hàng chữ số, lúc này mới đột nhiên nhớ tới, cái kia quan tài cứng nhắc tu sĩ rất có thể chết ở trong tay của hắn. Bách Tông Liên Minh điểm cống hiến bài, chỉ có Ngoại Vực tu sĩ là ai giết, cái loại này tán hồn điểm mới có thể rơi vào của người nào tích lũy bài.

Hắn lại đem quan tài cứng nhắc tu sĩ ôm đi chơi đùa, tên kia còn có thoi thóp. Về sau hắn liên tiếp hai lần đưa đan dược tiến vào trong miệng quan tài cứng nhắc tu sĩ, nói không chừng chính là như vậy dày vò chết cái tên kia.

Không đúng, hắn đan dược tự nhiên sẽ không đối với quan tài cứng nhắc tu sĩ có nửa điểm tác dụng, nhưng là không đến mức dày vò chết

tên kia. Thật chẳng lẽ chính là mình lại đem tên kia ôm đi, mới dày vò chết?

Không quan tâm rồi, đã có điểm cống hiến, vậy đã nói rõ quan tài cứng nhắc tu sĩ là hắn giết chết.

Tích lũy bài bị Mạc Vô Kỵ cầm lên, phía trên một hàng chữ số thiếu chút nữa lại đem Mạc Vô Kỵ kinh ngạc đến ngây người. Tán tu 2705, điểm cống hiến 9022, bài danh thứ mười.

Quan tài cứng nhắc tu sĩ rốt cuộc là cái gì kinh khủng tu vi? Dĩ nhiên để cho hắn tăng lên 9000 điểm? Mạc Vô Kỵ tự nhiên biết bị hắn giết chết cô gái kia là không có điểm cống hiến, bởi vì nàng kia khẳng định không phải là Ngoại Vực tu sĩ. Này 9000 điểm hắn là hoàn toàn đến từ quan tài cứng nhắc tu sĩ.

Lăng thần một hồi lâu, Mạc Vô Kỵ mới thật dài thở dài một hơi, cẩn thận lại đem tích lũy bài thu hồi. Hắn phỏng chừng hiện tại Bách Tông Liên Minh điểm cống hiến bảng đã ầm ĩ, một cái 2705 tán tu đột nhiên vọt vào top 10, không ai sẽ không phát điên. Cái điểm này nếu là ở ba tháng trước, đó là vọt vào top ba tồn tại.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền cười hắc hắc, hắn không thèm để ý bài danh, thế nhưng những thứ này điểm cống hiến liền ý nghĩa bó lớn thứ tốt a, hắn há có thể mất hứng?

Để cho Mạc Vô Kỵ đắc ý tự nhiên không chỉ là điểm cống hiến, mà là hai cái nhẫn. Loại vật này, liên Sầm Thư Âm cùng Nhâm Thiên Tinh cái loại này đệ tử chân truyền cũng không có, hắn lại có hai quả.

Đến lúc đó cũng đưa một quả cho Nhâm Thiên Tinh, đây là một cái bằng hữu đáng giá kết giao.

Xuất ra nhẫn thứ nhất, đây là nhẫn của tên quan tài cứng nhắc tu sĩ. Mạc Vô Kỵ đang muốn dùng thần niệm phá vỡ nhẫn, trong lòng lại là khẽ động, lập tức đã muốn cười ha ha. Hắn rốt cuộc hiểu rõ này quan tài

cứng nhắc nam tử là chết như thế nào, tên kia vừa không phải là bị hắn di chuyển tạo thành tử vong, cũng không phải là bởi vì hắn đan dược mà chết.

Tên kia là bị hắn tức chết, nguyên bản cũng chỉ có bán khẩu khí. Còn cho là mình đi cứu hắn, không nghĩ tới chính bản thân lợi dụng hắn chạy trốn Ải Đông Qua giết chết, lại lợi dụng hắn đạt được Ải Đông Qua bảo hộ. Này thì thôi, chính bản thân trước khi trốn đi còn (muốn) lấy đi hắn nhẫn, không tức chết mới đúng là quái sự.

Mạc Vô Kỵ thần niệm đấu đá lung tung, chỉ tìm tốn nửa ngày, liền trực tiếp xé ra trong đó thần niệm dấu vết.

Một cái không gian phương viên mấy trượng xuất hiện ở trước mắt Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, so với túi trữ vật mà nói, cái này chiếc nhẫn trữ vật đơn giản là một cái căn phòng lớn.

Mấy trượng trong không gian, chồng chất đầy các loại linh thạch, dược liệu, tài liệu luyện khí. Đan dược càng là một đống lại một chồng chất, còn có một cặp hộp ngọc cùng các loại ngọc giản, công pháp các loại.

Nhiều như vậy thứ tốt, thiếu chút nữa hoảng mù ánh mắt Mạc Vô Kỵ.

Hắn mau chóng đem hộp ngọc từng cái một mở ra, kém nhất đều là lục phẩm linh thảo, còn lại không phải là thất phẩm linh thảo chính là linh quả, Mạc Vô Kỵ thậm chí nhìn thấy hai gốc cây bát phẩm linh thảo. Về phần này tài liệu luyện khí, rất nhiều Mạc Vô Kỵ cũng không nhận ra.

Ngọc giản là cái gì Mạc Vô Kỵ không biết, hắn không hề động. Công pháp tùy tiện mở ra một quyển, đều ít nhất là nhân cấp trân phẩm trở lên, thậm chí còn có một quyển Địa cấp trân phẩm công pháp.

Thứ tốt nhiều lắm, đáng tiếc là, hắn bây giờ có thể dùng được, chỉ có cái này chiếc nhẫn trữ vật, còn có một đống linh thạch.

Mạc Vô Kỵ lại đem nhẫn để ở một bên, sau đó lấy ra mặt khác một cái nhẫn.

Đây cũng là nữ nhân kia nhẫn, Mạc Vô Kỵ thần niệm trực tiếp đánh vào nhẫn thần niệm ấn ký. Nàng kia cũng đã ngã xuống, nhưng là thần niệm ấn ký của nàng cư nhiên so với quan tài cứng nhắc tu sĩ mạnh hơn rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ đủ tốn một ngày, lúc này mới lại đem cái giới chỉ này ấn ký phá vỡ.

Một cái không gian lớn hơn so với quan tài cứng nhắc tu sĩ nhẫn xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, phương viên đều có mấy chục trượng. Nữ nhân này rốt cuộc là lai lịch gì?

Ngoại trừ không gian to lớn ra, trong giới chỉ đồ đạc, để cho Mạc Vô Kỵ có chút không bik nói gì.

Ngoại trừ vài hòm chứa đầy quần áo cái rương ra, linh thạch tối đa bất quá mấy vạn, linh thạch này xa không nhiều bằng quan tài cứng nhắc tu sĩ.

Ngược lại một cái lò luyện đan đưa tới Mạc Vô Kỵ chú ý, cái lò luyện đan này thoạt nhìn bụi không lưu thu, có một đạo nhàn nhạt đỏ đậm vết tích tại vùng ven, nếu không phải nhìn kỹ, còn không nhìn ra.

Cái lò luyện đan này thoạt nhìn rất yếu, phẩm cấp hẳn là cũng không tệ lắm. Mạc Vô Kỵ không chút do dự lại đem lò luyện đan này làm của riêng, hắn hiện tại đang thiếu một cái lò luyện đan.

Cô gái khăn đen trong giới chỉ không có các loại hỗn loạn công pháp, chỉ có ba cái hộp ngọc đặt ở một góc.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái trong đó hộp ngọc mở ra, một quả lóng lánh trong sáng, toả ra này nồng nặc tinh thuần linh khí đồ đạc an tĩnh nằm ở trong hộp ngọc bên trong.

- Thiên phẩm linh thạch?

Mạc Vô Kỵ đã từng đạt được thiên phẩm linh thạch, hắn đầu tiên nhìn liền nhận ra, đây là thiên phẩm linh thạch.

Lập tức Mạc Vô Kỵ liền kích động, đây là đồ tốt a. So với Địa cấp trân phẩm công pháp, cái này thiên phẩm linh thạch mới đúng là thứ hắn cần nhất.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 192: Tán Tu Số 2705

Mạc Vô Kỵ vội vàng mở ra hai cái hộp ngọc khác, phát hiện giữa hai cái hộp ngọc này đều có một quả thiên phẩm linh thạch. 3 tấm thiên phẩm linh thạch, nếu là dùng để tu luyện, sẽ làm sao?

Quả nhiên là tái ông mất ngựa là họa hay phúc còn chưa biết, hắn thiếu chút nữa bị chết, bởi vì bắt được cơ hội, kết quả chẳng những không chết, còn được một khoản to lớn tài phú.

Xem ra Tề thành thật cùng cô gái kia, hình như chuyên môn tới tìm hắn.

Nghĩ đến chuyên môn tới tìm hắn, Mạc Vô Kỵ đột nhiên nhớ tới ba người kia xui xẻo hắn lại đem đồ đạc của Tề Lão Thực ném cho, nhất định là ba người kia xui xẻo rơi vào trong tay Tề lão thực. Nói như vậy, Tiên Quỳ Tinh Kim trong tay hắn hắn là đã bị Tề lão thực biết.

Tề lão thực cùng nàng kia tới tìm hắn, nói không chừng còn thật cùng Tiên Quỳ Tinh Kim có quan hệ, dù sao tiên quỳ loại vật này thế nhưng chí bảo luyện khí. Tài liệu có thể luyện chế phi hành pháp bảo xuyên qua tinh không, người nào không muốn.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hiểu rõ vì sao nữ nhân này trong tay có 3 tấm thiên phẩm linh thạch. Này 3 tấm thiên phẩm linh thạch, phân minh chính là cùng hắn tại một cái linh thạch mỏ lấy được. Hắn là ba người kia xui xẻo đào mấy cái Thiên phẩm linh thạch, kết quả ba người này bị Tề lão thực cùng nữ nhân kia giết chết, đồ của bọn họ tự nhiên cũng rơi vào trong tay người nữ nhân này.

Phía sau Mạc Vô Kỵ nhất thời rịn ra một phần mồ hôi lạnh, hắn có chút nghĩ mà sợ. Nếu không phải trên đường gặp Nhâm Thiên Tinh, hắn rất có thể sau khi dùng hết linh thạch trên người, lại đi dưới cái kia đầm lầy linh thạch mỏ một chuyến. Nếu như hắn thực sự đi, phỏng chừng vừa lúc rơi vào trong tay Tề Lão Thực.

Cẩn thận lại đem cái này không gian lớn nhẫn trữ vật luyện hóa, sau đó khóa bản thân thần niệm, Mạc Vô Kỵ mới đưa thứ thuộc về hắn toàn bộ đưa vào chiếc nhẫn trữ vật. Sau cùng hắn không dám lại đem chiếc nhẫn trữ vật đeo vào ngón tay, mà là dùng một sợi dây nhỏ đeo ở trên cổ.

Về phần mặt khác một chiếc nhẫn trữ vật, Mạc Vô Kỵ lại đem đồ vật bên trong toàn bộ lấy ra, đặt ở trên người, tương lai có cơ hội sẽ đưa cho Nhâm Thiên Tinh.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ mới lấy ra một đống địa phẩm linh thạch, sau đó lại lấy ra một quả thiên phẩm linh thạch, hắn chuẩn bị trùng kích Trúc Linh tầng mười.

...

Thiên Thương đế quốc thủ đô, Ân Đô Thành.

Nơi này là ngũ đại đế quốc đô thành lớn nhất, có một không hai. Tinh Hán Đế Quốc lớn nhất thành thị Trường Lạc, nếu mà nhét vào ân đô, cũng bất quá là tương đương với một cái nho nhỏ khu vực mà thôi.

Ân Đô Thành chẳng những tại ngũ đại đế quốc là lớn nhất đô thành, coi như là tinh khiết tu chân thành thị, cũng không có mấy người có thể so sánh được với ân đô. Cái này cũng bởi vì Ân Đô Thành là địa phương tu sĩ cùng phàm tục người tổng hợp, nơi này luật pháp sâm nghiêm, tu sĩ cùng người phàm cùng một chỗ sinh hoạt chẳng những không có xung đột, trái lại bộc phát để cho tòa thành thị này phồn hoa náo nhiệt.

Tại Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn ngũ đại đế quốc sau đó, Ân Đô Thành cũng là chỗ lớn nhất đối kháng Ngoại Vực tu sĩ, Bách Tông Liên Minh

tổng bộ ở trong nơi này.

Tại Ân Đô Thành lớn nhất quảng trường - ân đô quảng trường, đồng dạng thụ lập hai cái to lớn tấm bia đá. Hai cái tấm bia đá này chính là Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng cùng ngũ đại đế quốc tông môn cống hiến bảng, bất quá hai cái tấm bia đá này so với An Dương thành quảng trường hai cái tấm bia đá không biết phải lớn hơn gấp bao nhiêu lần. Sừng sững tại trong quảng trường, thật giống như hai tòa đại tháp.

Giờ khắc này ở trong quảng trường tụ tập đông đảo tu sĩ, hầu như tất cả mọi người đối với Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng nghị luận ầm ĩ.

Bởi vì giờ khắc này tại Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng trên tấm bia đá xuất hiện một cái tên xa lạ, tán tu số 2705, điểm cống hiến 9022, bài danh thứ mười ba.

- Ơ đù! Ai vậy? Một cái tán tu làm sao có thể đạt được hơn chín ngàn điểm à nha, còn xếp hạng thứ mười ba?

- Ta nghe nói tán tu tích lũy bài là không ký danh, hơn nữa còn khả năng bỏ sót, nói rõ người tán tu này lấy được điểm rất có thể không chỉ hơn chín ngàn à nha...

- Người tán tu này ta biết, mấy ngày trước, hắn còn xếp hạng thứ mười đâu nè, mấy ngày nay giảm xuống ba bậc.

- Không biết tên này là ai, cư nhiên vượt qua Đại Diễn Tông Liễu Mãng sư huynh...

...

Không chỉ là trên ân đô quảng trường đông đảo tu sĩ nghị luận, tại Bách Tông Liên Minh doanh trại, đông đảo tông môn trưởng lão cùng tông chủ, cũng đều tại dò hỏi cái này 2705 tán tu là ai. Loại này thực lực cường đại, làm sao có thể làm một cái tán tu?

Này đặt ở bất luận cái gì tông môn, cũng đều là đệ tử chân truyền tồn tại.

Lúc này một người nam tử hơi mập đứng lên, hắn đối với mọi người còn đang nghị luận hỏi liền ôm quyền, híp mắt nói:

- Các vị đạo hữu, ta cảm thấy không cần đi thăm dò cái này 2705 là ai. Dù sao chúng ta phát ra ngoài tán tu ngọc bài cũng có một hai vạn, ta nghĩ đợi lúc hắn đi đổi tích lũy thời điểm, chúng ta tự nhiên có thể biết hắn là ai. Ta hiện tại ngược lại có một cái đề nghị mới.

- Phùng trưởng lão mời nói.

Thấy hơi mập nam tử đứng lên mà nói, trong đại điện đông đảo người đều tán đồng.

Ngay cả Vấn Thiên Học Cung Phong Chấn Thu, cũng biểu thị tán thành.

Đừng xem hơi mập nam tử thoạt nhìn cả người vô hại, trên thực tế hắn là một người hàng thật giá thật Chân Thần Cảnh cường giả. Một trong Đại Diễn Tông hộ tông trưởng lão, Phùng Triết.

Phùng Triết ánh mắt càng là híp lại thành một cái dây nhỏ:

- Các vị đạo hữu, tán tu ngọc bài đc phát ra ngoài, đều là chúng ta luyện chế sau đó một phần thứ phẩm tàn lụi, chỉ có công năng ghi lại tích lũy. Bởi vì cái này loại ngọc bài cũng không thể ghi lại tông môn cùng thân phận, cho nên lấy được tích lũy cũng không cách nào cùng tông môn liên hệ, chúng ta bình thường giống nhau chỉ chia cho tán tu dưới Thoát Phàm cảnh. Loại ngọc bài này luyện chế phải dễ rất nhiều, nguyên bản chúng ta cũng không có để ý, dù sao tán tu dưới Thoát Phàm cảnh sức chiến đấu bình thường giống nhau không mạnh.

Nhưng bây giờ ta cho là chúng ta sai rồi, cái kia tán tu 2705 có thể có được tán tu ngọc bài, nói vậy cũng là một người tán tu dưới Thoát Phàm

cảnh. Một mình hắn có thể thu được hơn chín ngàn điểm, thậm chí vọt vào cống hiến bảng top 10, có thể thấy được hắn đối với chúng ta ngũ đại đế quốc cống hiến lớn bao nhiêu. Ta kiến nghị, sau này chúng ta cũng muốn luyện chế một nhóm tán tu ngọc bài, không thiết ngưỡng cửa, bất kỳ kẻ nào đều có thể thu được loại này tích lũy ngọc bài.

- Ta đồng ý ý kiến của Phùng trưởng lão.

Lần này nói chuyện là Vấn Thiên Học Cung Phong Chấn Thu.

Tuy Đại Diễn Tông tại trên bảng xếp hạng đều đứng ở trước Vấn Thiên Học Cung, nhưng đề nghị của Phùng Triết đối với toàn bộ ngũ đại đế quốc đều mới có lợi, Phong Chấn Thu làm Vấn Thiên Học Cung thứ hai viện trưởng, tự nhiên sẽ không phản đối.

- Ta cũng đồng ý!

- Đồng ý!

Tham dự hội nghị đông đảo trưởng lão cùng một tông đứng đầu đều đứng lên, biểu thị đồng ý.

...

Mạc Vô Kỵ không biết bởi vì hắn một cái tán tu thu được hơn chín ngàn điểm, tạo thành ảnh hưởng lớn như vậy. Lúc này hắn đang điên cuồng hấp thu thiên phẩm linh thạch.

Trước tại lôi trong cốc mấy tháng khổ cực tu luyện, hắn mới từ Trúc Linh tầng chín tu luyện tới Trúc Linh tầng chín hậu kỳ. Hiện tại có rồi thiên phẩm linh thạch, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai hưởng thụ cái loại này vui sướng vô cùng tu luyện cảm giác. Dùng thiên phẩm linh thạch, cộng thêm một đống địa phẩm linh thạch sửa, quả thực giống như ngâm mình ở giữa linh trì tắm rửa bình thường giống nhau thư sướng. Loại này thư sướng để cho Mạc Vô Kỵ toàn thân tóc gáy lỗ đều muốn phải mở ra, một

trăm nhánh mạch lạc càng là điên cuồng tiến hành linh khí Chu Thiên tuần hoàn.

Nguyên bản khó như lên trời tu vi cảnh giới, rốt cục cọ cọ đi lên.

Chỉ một ngày, Mạc Vô Kỵ liền tu luyện đến Trúc Linh tầng chín viên mãn. Thiên phẩm linh thạch tinh thuần nồng nặc mang theo một tia đạo niệm khí tức linh khí, như cuồn cuộn ba đào bình thường giống nhau, từng đợt lại từng đợt đánh vào Mạc Vô Kỵ toàn thân bất luận cái gì mỗi một cái mạch lạc.

Ngày thứ hai vừa mới đi qua, Mạc Vô Kỵ toàn thân chính là chấn động, một loại phá kén hào hùng nảy lên trong đầu của hắn. Hắn vào giờ khắc này, vọt vào Trúc Linh tầng mười.

Mạc Vô Kỵ đè nén nội tâm mừng rỡ, càng là điên cuồng hấp thu linh khí. Hắn có kinh nghiệm rồi, thời điểm hút thu linh khí, chủ yếu hấp thu địa phẩm linh thạch dưới đất, sau đó khoảng cách hấp thu thiên phẩm linh thạch linh khí.

Loại tu luyện này phương thức chỗ tốt chính là hắn có thể kéo dài thời gian tu luyện thiên phẩm linh thạch, nếu không, một quả thiên phẩm linh thạch rất nhanh thì sẽ bị hắn hấp thu không còn.

Đương nhiên loại này hấp thu linh khí có chỗ hỏng, đó chính là tốc độ tu luyện giảm bớt một phần. Lại giảm bớt, cũng so với lúc trước hắn tốn sắp tới năm (tháng) thời gian, mới từ Trúc Linh tầng chín sơ kỳ tu luyện tới Trúc Linh tầng chín hậu kỳ, nhanh nhiều lắm.

Mạc Vô Kỵ thực sự không nghĩ trở lại lúc trước cái loại này như ốc sên tốc độ tu luyện đi tới, cho nên hắn nhất định phải tiết kiệm sử dụng thiên phẩm linh thạch.

Thiên phẩm linh thạch loại vật này, coi như là muốn mua cũng mua không được.

Một đống chồng chất linh thạch bị Mạc Vô Kỵ hấp thu không còn, linh thạch mảnh vụn bị Mạc Vô Kỵ thu hồi, sau đó lại ném ra một đống linh thạch.

Dưới đất tu luyện Mạc Vô Kỵ dần dần quên mất tất cả.

Một tháng sau, Mạc Vô Kỵ xông phá Trúc Linh tầng mười, cùng hắn dự liệu giống y hệt nhau, thăng cấp tới rồi Trúc Linh tầng mười một. Hai tháng sau, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai xông phá Trúc Linh tầng mười một, thăng cấp đến Trúc Linh tầng mười hai.

Tới Trúc Linh tầng mười hai sau đó, Mạc Vô Kỵ đồng thời trong lòng cũng là tại âm thầm ực ực. Không biết là hắn mở ra một trăm nhánh mạch lạc sau đó, mỗi một cái cảnh giới đều cần tu luyện tới mười hai tầng, hay là bởi vì Bất Hủ Phàm Nhân Quyết chính là phải tu luyện tới mười hai tầng.

Mặc kệ thế nào, Mạc Vô Kỵ đều có kinh nghiệm. Tới rồi Trúc Linh tầng mười hai, liền ý nghĩa hắn đã sắp Thoát Phàm. Làm xong tất cả chuẩn bị, Mạc Vô Kỵ toàn lực vận chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hắn muốn trực tiếp bước vào Thoát Phàm cảnh.

Theo Mạc Vô Kỵ tu vi càng ngày càng cao, hắn hấp thu linh khí tốc độ càng lúc càng nhanh, tràng diện cũng là càng lúc càng lớn. Phương viên trong phạm vi một thước, toàn bộ bị linh khí sương mù tràn ngập.

- Ầm!

Một loại phá tan thân thể rung động để cho Mạc Vô Kỵ đột nhiên mở mắt, hắn mừng rỡ không thôi nhìn thiên phẩm linh thạch trong tay mình hóa thành tro tàn.

Không phải là hắn đã cởi phá Thoát Phàm cảnh, mà là trước khi hắn chuẩn bị trùng kích Thoát Phàm cảnh, nhánh mạch lạc một trăm lẻ một của hắn trở nên quán thông.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên biết, hiện tại mỗi mở ra một cái mạch lạc với hắn mà nói ý vị như thế nào. Này sẽ ý nghĩa thực lực của hắn sẽ gấp bội lên cao, chẳng những là thực lực gấp bội lên cao, tiềm lực của hắn cũng đem gấp bội lên cao.

Trên thực tế chính là như vậy, tại một trăm lẻ một nhánh mạch lạc của hắn bị quán thông trong nháy mắt, thiên phẩm linh thạch trong tay hắn bị hút sạch, trên mặt đất này một đống địa phẩm linh thạch cũng không còn dư lại mấy.

Một loại lực lượng cường đại cảm giác vọt tới, Mạc Vô Kỵ âm thầm cầm một cái nắm tay. Mặc dù hắn không có cùng đối thủ cường đại cùng giai đối chiến qua, trong lòng hắn hết lần này tới lần khác có một loại tự tin, đó chính là cùng giai vô địch.

Lần thứ hai ném ra một đống địa phẩm linh thạch, xuất ra quả thiên phẩm linh thạch thứ hai. Mạc Vô Kỵ quyết định, nhất định phải ở tiếp theo phá tan Trúc Linh cảnh, bước vào Thoát Phàm cảnh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 193: Vây Công Mạc Vô Kỵ

Khoảng cách chỗ Mạc Vô Kỵ bế quan mới hơn mười dặm bên ngoài, Tề lão thực vẻ mặt âm trầm. Hắn đã tại Lôi Vụ Sâm Lâm tìm ba tháng thời gian, giữa Lôi Vụ Sâm Lâm mỗi một chỗ lôi cốc, Lôi Trạch, lôi lâm, thậm chí bụi gai hơi bí mật một chút đều bị hắn tìm tòi một lần, nhưng không có tìm được Mạc Vô Kỵ tung tích.

Ba tháng trước Mạc Vô Kỵ tiến vào Lôi Vụ Sâm Lâm sau đó, thật giống như biến mất bình thường giống nhau, vô tung vô ảnh. Hắn rất hoài nghi Mạc Vô Kỵ bị yêu thú cường đại giết chết, thế nhưng hắn lại tin tưởng Mạc Vô Kỵ sẽ không bị yêu thú giết chết. Không vì cái gì khác, liền vì tiểu tử này quá mức gian trá giảo hoạt.

Hắn phát thệ, chỉ cần tìm được Mạc Vô Kỵ, hắn sẽ đem máu Mạc Vô Kỵ một giọt giọt toàn bộ uống vào, về phần thịt hắn cũng sẽ không lãng phí nửa phần.

- Rầm rầm.

Xa xa kịch liệt tiếng sấm không ngừng truyền đến, Tề lão thực chỉ có thể giọng căm hận rời đi nơi này.

Hắn phải rời đi, trước đây hắn không có giết chết cái kia Ải Đông Qua, hiện tại Ngoại Vực tu sĩ hầu như đang lùng sục. Này một mảnh Lôi Vụ Sâm Lâm đã bị Ngoại Vực tu sĩ toàn bộ hủy diệt, biến thành một mảnh trống trải nơi. Chắc không được bao lâu, hắn đứng địa phương như nhau sẽ bị phá huỷ.

Đang ở thời điểm Tề lão thực muốn rời khỏi xa xa, hắn bỗng nhiên cảm giác được một cổ cường đại linh lực ba động, loại ba động này giống như muốn cởi phá vỡ cảnh giới bình thường giống nhau.

Tề Lão Thực thần niệm lập tức quét đi ra ngoài, không đợi hắn cẩn thận kiểm tra hết xung quanh, một đạo kinh khủng quang mang liền từ đằng xa đánh tới, trực tiếp đập vỡ hướng về phía Tề lão thực. Tề lão thực giậm chân một cái, cả người như một cái đầu chim to bình thường giống nhau, từ phía trên Mạc Vô Kỵ bế quan lướt qua, tiến vào Lôi Vụ Sâm Lâm chỗ càng sâu, hắn biết Ngoại Vực tu sĩ đám kia ngu ngốc lại nữa rồi, một mảnh Lôi Vụ Sâm Lâm này rất nhanh thì cũng sẽ biến mất.

Mạc Vô Kỵ không biết hành động đó vừa cứu hắn một mạng, Tề lão thực đối với vị trí Mạc Vô Kỵ bế quan làm như không thấy, gần như là từ bên người Mạc Vô Kỵ xẹt qua.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ toàn thân mạch lạc cùng nhau rung động, một cổ cường đại nguyên lực từ đan điền của hắn tản ra, tràn ngập mỗi một nhánh mạch lạc.

Hùng hậu nguyên lực để cho Mạc Vô Kỵ nhịn không được muốn thét dài ra, sau đó trực tiếp lao ra dưới đất.

Gần như là tại đây cùng lúc này, Mạc Vô Kỵ quanh thân đều chấn động, bùn đất đều hạ xuống.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên mở mắt, hắn thăng cấp tới Thoát Phàm cảnh, thế nhưng vừa rồi xung quanh này kịch liệt rung động, tuyệt đối không phải là hắn phá tan Thoát Phàm cảnh tạo thành. Mà là có người trên mặt đất đại chiến tạo thành, có người tới địa phương hắn ẩn nấp?

- Rầm rầm ầm!

Lại là từng trận kịch liệt nổ vang truyền đến, Mạc Vô Kỵ càng là vững tin hắn không có đoán sai, có người tới hắn chỗ ở, hơn nữa còn đang kịch liệt đại chiến.

Chờ một chút, đây không giống như là đại chiến thanh âm.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi tất cả đồ đạc, lại đem tấm thiên phẩm linh thạch thứ 2 chỉ dùng đi gần một nửa cất vào trong hộp ngọc.

Mở ra một trăm lẻ một nhánh mạch lạc cùng thăng cấp Thoát Phàm cảnh mừng rỡ, vào giờ khắc này đều bị vứt sang một bên. Mạc Vô Kỵ lấy ra mặt nạ linh khí mang ở trên mặt, lại một lần nữa hóa thành một người nho sĩ mặt đen thẹo.

- Rào!

Một tảng lớn đất tảng rơi xuống, Mạc Vô Kỵ càng là ẩn núp không dám nhúc nhích. Đủ qua nửa ngày, cảm giác được bên ngoài an tĩnh một phần, Mạc Vô Kỵ mới cẩn thận đi lên chui hơn mười thước, đồng thời thần niệm quét đi ra ngoài.

Lúc này Mạc Vô Kỵ thần niệm hoàn toàn thấy rõ ràng tình huống bên ngoài, nếu không phải Mạc Vô Kỵ rõ ràng nhớ kỹ chính bản thân vào xuống dưới đất bế quan mới hơn ba tháng, hắn còn cho là mình dưới đất đã trải qua một thế kỷ.

Trước đây hắn nhìn thấy Lôi Trạch, rừng rậm cùng sương mù, lúc này toàn bộ biến mất vô tung vô ảnh. Thay vào đó là một mảnh hoang vu xốc xếch cánh đồng bát ngát, chỉ có một mảnh kia Lôi Trạch vẫn như cũ có có chút lôi hồ hạ xuống.

Thấy mấy nghìn tu sĩ vẫn như cũ đang oanh kích tàn dư cây cối, Mạc Vô Kỵ mở to hai mắt nhìn hầu như không thể tin được, đây là muốn phá huỷ Lôi Vụ Sâm Lâm?

Ngoại Vực này tu sĩ quả nhiên là man di hạng người, dĩ nhiên thông qua loại này ngu xuẩn thủ đoạn tìm người? Hoặc là nói bọn họ là thông qua loại này ngu xuẩn thủ đoạn thanh trận?

Hiện tại không thể đi ra ngoài, Mạc Vô Kỵ lập tức liền biết mình tình cảnh. Nếu là hiện tại đi ra ngoài, hắn nhất định sẽ bị người phát hiện.

- Rống rống rống.

Từng đợt cuồng bạo gầm rú truyền đến, theo đó chính là kịch liệt oanh kích cùng nguyên khí bạo liệt âm thanh.

Chỉ thời gian mười mấy hơi thở, yêu thú đông nghịt điên cuồng tràn tới.

Một cái khỉ đột cường tráng cùng một người hòa thượng đầu trọc đồng thời đánh nhau, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi bản thân thần niệm, hắn mơ hồ có một loại cảm giác, hòa thượng đầu trọc thực lực so với Ải Đông Qua mạnh hơn.

Qua nửa nén hương sau đó, từng đợt tiếng chém giết âm truyền đến Mạc Vô Kỵ bên tai, hắn lần thứ hai mở rộng xuất thần niệm. Lần này Mạc Vô Kỵ không dám đi quan sát hai cường giả chiến đấu, mà là đi kiểm tra còn lại cấp thấp tu sĩ.

Mấy nghìn cấp thấp tu sĩ cùng vô số yêu thú đồng thời đánh nhau, không trung tràn ngập một loại tiêu sát khí tức.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, hắn biết Lôi Vụ Sâm Lâm có yêu thú, còn thật không biết Lôi Vụ Sâm Lâm yêu thú có nhiều như vậy.

Ngàn vạn yêu thú đánh về phía những thứ tu sĩ này hủy chúng nó gia viên, bằng vào bản năng thi triển ra các loại thủ đoạn.

Mỗi thời mỗi khắc đều có yêu thú bị đập giết, mỗi thời mỗi khắc cũng đều có tu sĩ ngã xuống.

Hòa thượng đang cùng khỉ đột đại chiến thấy thế khẩn trương:

- Nhanh chóng cầu viện.

Bất quá hắn chỉ nói nửa câu, liền không có tiếp tục nói hết, chỗ xa hơn đồng dạng truyền đến chém giết âm thanh. Rất rõ ràng, khi bọn hắn cùng Lôi Vụ Sâm Lâm yêu thú chiến đấu ở chung với nhau thời điểm, ngũ đại đế quốc tu sĩ cũng toàn bộ xuất động.

- Cách đệch mợ nó ngu ngốc, ta đã nói đừng đi động tới Lôi Vụ Sâm Lâm.

Hòa thượng đầu trọc tức giận mắng to, muốn thoát ra lại cực kỳ gian nan. Khỉ đột mỗi một lần công kích, đều là uy lực thật lớn. Hắn một khi lui ra phía sau, rất có thể lập tức cũng sẽ bị khỉ đột đánh giết.

Mạc Vô Kỵ trốn dưới đất quan chiến, cũng là nhìn kinh hãi không thôi. Loại này hỗn loạn tu sĩ chiến đấu, có đôi khi dù cho thực lực mạnh hơn nữa, ngã xuống tỷ lệ cũng là phi thường to lớn.

Trận đại chiến này đủ đã trải qua một canh giờ, vẫn không có kết thúc. Chỗ xa hơn, một đạo tia sáng chói mắt xông thẳng trong mây. Hòa thượng đầu trọc trong lòng khẩn trương, hắn bỗng nhiên trực tiếp đưa tay lại đem Phật châu trên cổ toàn bộ kéo, sau đó hai tay mang theo hơn mười tấm Phật châu, đập vỡ hướng về phía khỉ đột.

Khỉ đột gầm lên giận dữ, đồng thời há mồm phun ra hơn mười đạo lôi quang. Mỗi một đạo lôi quang đều cùng một quả Phật châu đánh vào cùng một chỗ, lại đem không gian bùng nổ quang mang văng khắp nơi.

- Bành!

Tuy khỉ đột trong thời gian ngắn nhất làm ra ứng đối, vẫn như cũ bị một quả Phật châu đánh vào giữa hai mắt.

Khỉ đột càng là phát sinh thê lương gầm rú, dường như muốn tìm này hòa thượng đầu trọc liều mạng. Lúc này, hòa thượng đầu trọc lại xoay

người xông về bên ngoài Lôi Vụ Sâm Lâm.

Khỉ đột trong mắt hung mang bắn ra bốn phía, dường như biết càng xa xa chiến trường có nhiều người hơn loại tu sĩ, nó cuối cùng không có dũng khí đuổi theo, mà là suốt đời thét dài, xoay người lui vào Lôi Vụ Sâm Lâm chỗ càng sâu.

Theo khỉ đột phát ra thét dài, đám yêu thú cũng theo cấp tốc lui về phía sau, đảo mắt liền biến mất vô tung vô ảnh. Mạc Vô Kỵ trong lòng hơi thở phào nhẹ nhõm, bên này chiến sự kết thúc, bọn người kia hắn là rất nhanh thì sẽ rút đi. Chờ bọn người kia rút đi, hắn liền có cơ hội rời đi cái địa phương quỷ quái này.

Quả nhiên, tại yêu thú lui sau khi đi, nơi này đông đảo Ngoại Vực cường giả đều xông về Lôi Vụ Sâm Lâm bên ngoài, hiển nhiên, bọn họ biết ra mặt còn có chiến trường lớn hơn.

Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp lại đem khẩu khí toàn bộ thả lỏng xuống tới, đỉnh đầu hắn bùn đất toàn bộ sụp xuống. Mạc Vô Kỵ theo bản năng muốn né ra, chờ hắn đầy bụi đất đứng ở bên trên đổ sập xuống mét khối, thấy trời xanh mây trắng thời điểm, liền thầm nghĩ không tốt.

- Nơi này có một người dưới đất.

Mạc Vô Kỵ hiển lộ ra sau đó, trước tiên đã bị Ngoại Vực tu sĩ phát hiện.

- Giết hắn!

Giờ khắc này vô số tu sĩ đều xông về Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng kinh hãi, hắn nhanh chóng lao ra (cái hố), muốn trốn vào Lôi Vụ Sâm Lâm trong chỗ sâu. Chỉ là hắn mới vừa mới vừa đi mười mấy trượng xa, đã bị mười mấy tên đuổi theo tu sĩ ngăn trở.

Các loại vũ khí đều đập hướng về phía Mạc Vô Kỵ. Còn không có chờ Mạc Vô Kỵ động thủ, trên người hắn đã bị vài đạo pháp bảo đánh

trúng.

Đi không xong, Mạc Vô Kỵ đơn giản ngừng lại, hai tay không ngừng tung ra thủ quyết, một đạo lại một đạo lôi hồ bị hắn đánh ra.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền ngạc nhiên mừng rỡ hắn lên.

Hắn chỗ ở chính là trước đây hắn chui vào dưới đất Lôi Trạch, chung quanh đây đồ đạc tuy rằng bị hủy diệt, Lôi Trạch vẫn như cũ còn có lôi hồ chớp ra. Hiện tại hắn tại trên Lôi Trạch động thủ, lôi hồ rơi vào Lôi Trạch bên trên, lúc này liền dẫn động càng nhiều hơn dưới đất lôi nguyên hình thành lôi hồ nổ tung đi ra.

- Ca ca ca ca roẹt.

Chỉ nửa ngày, Mạc Vô Kỵ bốn phía liền tạo thành một mảnh lôi lâm.

Tu sĩ vây công Mạc Vô Kỵ lập tức bị loại này lôi hồ vây quanh, Mạc Vô Kỵ há có thể buông tha cơ hội như thế, trong tay lôi hồ không ngừng đánh ra, chỉ cần thấy bị thương nặng, không chút do dự theo chính là một đạo lôi hồ đi tới.

Trong thời gian ngắn, tu sĩ bị Mạc Vô Kỵ giết chết đã có mười mấy.

- Người này tối đa bất quá Thoát Phàm, mọi người cùng nhau tiến lên.

Thấy Mạc Vô Kỵ hung tàn như vậy, một người mượn Lôi Trạch trong thời gian ngắn liền giết nhiều tu sĩ như vậy, lập tức liền khơi dậy những Ngoại Vực này tu sĩ hung hãn tính chất.

Dù cho Mạc Vô Kỵ chiếm cứ địa lợi, nhưng những Ngoại Vực này tu sĩ chiếm cứ nhiều người. Tuy đi rồi một bộ phận, nơi này lưu lại còn có mấy trăm người. Mấy trăm người giết một cái Thoát Phàm cảnh tu sĩ không giết chết, đó chính là một chuyện tiếu lâm.

Mạc Vô Kỵ vô luận đi tới bên nào, đều có thể bị Ngoại Vực tu sĩ ngăn trở. Đến cuối cùng, Mạc Vô Kỵ đơn giản không đi nổi, như nhau chính là không ngừng tế xuất lôi hồ oanh kích.

Hắn có thần niệm cùng Đấu Chuyển Tinh Di, trí mạng đánh lén có thể tránh, cộng thêm lại đang giữa loại này Lôi Trạch lợi cho hắn chiến đấu, chỉ cần không có đối thủ cảnh giới cao hơn to lớn hắn, hắn có gì phải sợ.

Thiên Cơ côn cũng bị Mạc Vô Kỵ lấy ra ngoài, mỗi lần gặp phải bị lôi hồ đánh trúng hành động chậm chạp tên gia hỏa, hắn Thiên Cơ côn không chút do dự đập tới.

- Mọi người mệt mỏi cũng làm mệt mỏi chết hắn.

Ngoại Vực tu sĩ thấy Mạc Vô Kỵ phạm vi hoạt động thành lớn, lập tức lại bảo một câu.

Hơn một canh giờ sau đó, những tu sĩ này Ngoại Vực vây công Mạc Vô Kỵ dần dần tỉnh táo lại. Tuy Mạc Vô Kỵ là mình đầy thương tích, cả người vết máu loang lổ, cả trên đầu đều bị đánh ra hai đạo miệng vết thương, nhưng hắn chính là mệt mỏi không chết.

Mạc Vô Kỵ chẳng những không có mệt chết, tu sĩ chết ở trong tay hắn có chừng một hai trăm. Một hai trăm tu sĩ này không có Nguyên Đan Cảnh, nhưng Thoát Phàm cảnh tuyệt đối không ít.

- Tên này không phải là Thoát Phàm cảnh, hắn là Nguyên Đan Cảnh.

Theo một người Ngoại Vực tu sĩ kêu lên Mạc Vô Kỵ là Nguyên Đan Cảnh, các tu sĩ đều là bừng tỉnh hiểu rõ. Một cái Thoát Phàm cảnh tu sĩ, nơi nào loại này dài hơi nguyên lực?

Gần như là tại hiểu rõ đạo lý này đồng thời, đông đảo Ngoại Vực tu sĩ đều rút đi. Mạc Vô Kỵ đứng ở giữa Lôi Trạch, dùng Thiên Cơ côn chống đỡ thân thể, trong miệng không ngừng thổ huyết. Lúc này căn bản là

không nhìn ra trên người hắn còn có một chỗ nào lành lặn, toàn bộ là máu tươi lâm ly. Dù cho hắn có hai nhánh Trữ Nguyên Lạc, hắn cũng đã đến cực hạn.

Tà dương xuyên qua sương mù còn chưa triệt để tán đi rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, lại đem thân ảnh cô đơn có chút còng lưng cùng khắc ở bốn phía đều là thi thể giữa Lôi Trạch. Dường như đang nói cho Mạc Vô Kỵ, hắn lựa chọn là con đường như thế nào. (Chắc top 1 bảng xếp hạng rồi! Ahihi!)

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 194: Liều Mình Cứu Giúp

Lấy ra vài viên đan dược chữa thương nuốt vào, Mạc Vô Kỵ tập tễnh đi ra Lôi Trạch. Bị hắn giết chết đều là chút cấp thấp tu sĩ, tối đa cũng bất quá Thác Mạch cảnh. Tuyệt đại đa số cả túi trữ vật cũng không có, Mạc Vô Kỵ thực sự không muốn đi tốn thời gian mạo hiểm sét đánh thống khổ đi thu thập chiến lợi phẩm. Hắn hiện tại yêu cầu chữa thương, mà không phải đi phát tài.

Đứng ở bên ngoài Lôi Trạch, Mạc Vô Kỵ tại chỗ ngồi xuống, nắm chặt thời gian khôi phục thực lực. Không phải là hắn không muốn lập tức đi, mà là hắn tiêu hao nhiều lắm, nếu là lập tức đi, cũng không mau nổi.

Một mảnh Lôi Vụ Sâm Lâm đã bị hủy đi, chờ hắn nghỉ ngơi thêm, cũng nhanh chóng rời đi nơi này, sau đó mạo hiểm tế xuất xe bay.

Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ mới vừa muốn đứng lên, chợt nghe một tiếng vỡ rất nhỏ vang lên. Hắn mau né sang một bên, quay đầu nhìn sang.

Một quả bị kích phát hỏa diễm phù đánh tới, Mạc Vô Kỵ cấp tốc một bước bước ra, dùng tốc độ nhanh nhất tránh thoát đạo này bùa chú.

Ầm! Hỏa diễm phù nổ tung, Mạc Vô Kỵ bị tàn lửa lan đến, y phục rách rưới cùng tóc đều bị đốt cháy.

Trở tay lại đem hỏa diễm trên người mình đập đi, Mạc Vô Kỵ này mới nhìn rõ tên đánh lén hắn. Tên này vẻ mặt than đen, so với hắn hiện tại dịch dung còn phải đen hơn, còn đang há miệng to thở dốc. Giờ phút

này tên gia hỏa hiển nhiên là bị thương nặng tại thân, nhìn dáng vẻ của hắn tựa hồ bị yêu thú phong nhận đánh vào ngực và hai chân.

Thấy tên này còn đang nhìn mình chằm chằm thở dốc, Mạc Vô Kỵ không chút do dự lấy ra Thiên Cơ côn, chính là một côn đánh xuống.

Tu sĩ đánh lén Mạc Vô Kỵ, tuy rằng động cũng không cách nào động một cái, tại Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ côn ầm tới thời điểm, hắn vẫn còn là có thể miễn cưỡng giơ tay lên ngăn cản một cái.

Bành! Một tiếng trầm muộn âm hưởng truyền đến, lực lượng khổng lồ lại đem Mạc Vô Kỵ cả người mang theo gậy gộc đánh bay.

Mạc Vô Kỵ người còn trên không trung, chính là một đạo Bằng Không Kinh Lôi đập tới. Người này bị thương nặng như thế, còn có thể đưa hắn đơn giản đánh bay, tu vi ít nhất là nguyên đan hậu kỳ.

Thấy Mạc Vô Kỵ pháp quyết đánh ra, quanh thân không gian bắt đầu ba động, người này mặt đen tu sĩ trong mắt lộ ra một chút tuyệt vọng, hắn không có khả năng di động, lợi hại hơn nữa cũng đỡ không được Mạc Vô Kỵ đạo này sấm sét. Huống chi vừa rồi hắn đánh bay Mạc Vô Kỵ, cánh tay của hắn cũng bị Mạc Vô Kỵ đập gãy ra.

Ầm! Một đạo tiếng sấm vang lên, lại đem người này mặt đen tu sĩ ngực nổ ra một cái lỗ máu.

Mạc Vô Kỵ lòng vẫn còn sợ hãi đi tới, lại đem trên người của hắn túi trữ vật thu hồi.

Lần thứ hai nuốt vào hai quả chữa thương đan dược, Mạc Vô Kỵ quyết định hiện tại liền đi.

Ầm! Lại là hai đạo nguyên khí va chạm nổ vang truyền đến, không đợi Mạc Vô Kỵ phản ứng kịp, một đạo nhân ảnh liền đánh tới.

Mạc Vô Kỵ mau tránh ra, đồng thời chuẩn bị cho người vừa tới một kích Bằng Không Kinh Lôi. Bất quá khi hắn thấy rõ ràng người đến là ai

sau đó, lập tức liền bỏ qua loại dự định này.

Người vừa tới hắn quen biết, cũng không phải đánh về phía hắn, chính là Đan Tháp Sư Cẩm Văn sư tỷ Yên Nhi. Sư Cẩm Văn hiển nhiên không phải là muốn động thủ với hắn, mà là bị đối thủ ầm bay tới.

Quả nhiên, còn không có chờ Sư Cẩm Văn rơi trên mặt đất, lại là một đạo nhân ảnh đánh về phía Sư Cẩm Văn. Đây là một người mũi ưng nam tử, tuyệt đối là một cái Ngoại Vực tu sĩ.

Mạc Vô Kỵ cùng trăm Ngoại Vực tu sĩ đánh lâu như vậy, đối ngoại vực tu sĩ cũng có hiểu một chút. Ngoại Vực tu sĩ phương thức tu luyện dường như cùng bọn họ nơi này có chút bất đồng, động thủ thời điểm quanh thân linh vận lưu chuyển khác biệt cũng lớn.

Người mũi ưng nam tử này thực lực tuy rằng so ra kém đám người Ải Đông Qua cùng quan tài cứng nhắc, so với cùng hắn động thủ những Ngoại Vực tu sĩ đó mạnh hơn nhiều lắm. Tại đánh về phía Sư Cẩm Văn thời điểm, quanh thân linh vận lưu chuyển càng rõ ràng hơn.

Tại Ngoại Vực tu sĩ pháp bảo muốn quấn lấy Sư Cẩm Văn thời điểm, Sư Cẩm Văn dĩ nhiên đứng vững, giơ tay lên vung lên một cái Đan Đỉnh. Đan Đỉnh cùng Ngoại Vực này tu sĩ pháp bảo đụng vào nhau, kích khởi khắp bầu trời nguyên khí ba động. Hai người chiến đấu trung gian, giống như bị cái cày khổng lồ xới qua một lần, hỗn độn không dứt.

Loại này chiến đấu không phải là mình có thể nhúng tay, đi nhanh lên. Mạc Vô Kỵ đang định lúc rời đi, hắn nghe thấy được thanh âm của Yên Nhi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng quýnh lên, lập tức đã nhìn thấy Yên Nhi cùng hai gã nữ tử khác vọt tới. Mạc Vô Kỵ hiện tại chính là Thác Mạch cảnh (??? Tác giả não rồi) thực lực, hắn vừa nhìn Yên Nhi ba người liền biết, thực lực của ba người này đều là Thác Mạch cảnh (???). Thực lực như vậy coi như là muốn trợ giúp Sư Cẩm Văn, cũng là không tốt.

Thấy Yên Nhi lại đây, Sư Cẩm Văn sắc mặt chính là biến đổi. Vốn là Mạc Vô Kỵ muốn lập tức đi ngay, không chút suy nghĩ, trực tiếp xông về Yên Nhi.

Mũi ưng chỉ cần không phải ngu ngốc, liền nhất định có thể biết Yên Nhi cùng Sư Cẩm Văn quan hệ không giống tầm thường. Giả như hắn là mũi ưng mà nói, lúc này sẽ không chút do dự đối với Yên Nhi đánh lén, mượn cơ hội này giết chết Yên Nhi.

Yên Nhi tu vi và mũi ưng đó là một trời một vực, mũi ưng chỉ cần đối với Yên Nhi hơi chút động thủ, Yên Nhi liền tuyệt đối tránh không thoát. Giết chết Yên Nhi đối với hắn là không có nửa điểm ảnh hưởng, đối với Sư Cẩm Văn ảnh hưởng khẳng định rất lớn.

Yên Nhi hiển nhiên (vẫn, còn) là thiếu khuyết kinh nghiệm chiến đấu, nàng muốn trợ giúp Sư Cẩm Văn tâm tình có thể lý giải, nhưng là thực lực của nàng, khi chưa có pháp kỹ công kích tầm xa tiền đề, thật đúng là không thể giúp Sư Cẩm Văn.

Mạc Vô Kỵ đoán một điểm cũng không có sai, gần như là tại Yên Nhi xuất hiện đồng thời, một đạo đen sẫm quang mang liền bắn về phía Yên Nhi.

Lúc này Yên Nhi giống như trước đây bị Tề lão thực ám toán Mạc Vô Kỵ bình thường giống nhau, quanh thân khí cơ toàn bộ bị phong tỏa, động tác trở nên chậm chạp không gì sánh được. Sư Cẩm Văn dù cho muốn đi cứu Yên Nhi, cũng không kịp.

Sư Cẩm Văn bi nộ, toàn lực điều khiển Đan Đỉnh đập hướng về phía mũi ưng, đồng thời lấy ra vài viên thuốc đánh về phía mũi ưng.

Đan dược đối địch, Mạc Vô Kỵ còn chưa từng thấy qua, chỉ là hắn lúc này đã không có dư lực đi quan sát đan dược đối địch sự tình.

Tại nơi ô mang bay tới trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ cũng tới bên người Yên Nhi, hắn tại lại đem Yên Nhi kéo ra đồng thời, Thiên Cơ côn

đánh về phía một đạo ô mang này.

Ầm! Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ côn bị đánh bay ra ngoài, ô mang nổ ra mấy đạo nhỏ mang, chỉ là hơi chậm lại trật một chút phương vị, liền trực tiếp từ ngực Mạc Vô Kỵ đi qua.

Đạo này ô mang vốn là muốn đánh xuyên Yên Nhi yết hầu, bởi vì Mạc Vô Kỵ đúng lúc chạy tới, lại đem Yên Nhi đẩy đi, cộng thêm Mạc Vô Kỵ cao hơn so với Yên Nhi, đạo này ô mang không có xỏ xuyên qua Mạc Vô Kỵ yết hầu, chỉ xuyên qua ngực của hắn.

Một loại nguyên lực cực nóng thiêu đốt cảm giác trong nháy mắt lan tràn tới toàn thân Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ giờ khắc này giống như bị phỏng nước sôi bình thường giống nhau, cả người hồng đen.

Một cái lỗ máu thật nhỏ xuất hiện tại ngực Mạc Vô Kỵ, chỗ miệng vết thương nhưng không có máu toát ra, trái lại có nhè nhẹ sương mù xuất hiện.

Bành! Mạc Vô Kỵ bay ngược ra mấy trượng xa đụng vào trên một tảng đá lớn, lúc này mới bị ngăn lại.

Toàn bộ quá trình hầu như phát sinh ở trong nháy mắt, thẳng đến Mạc Vô Kỵ bị đập bay thời điểm, Yên Nhi mới bừng tỉnh lại đây, vừa rồi nếu không phải là có người liều mình cứu nàng, nàng đã mất mạng.

Mũi ưng thấy Mạc Vô Kỵ liều mình cứu Yên Nhi, biết lại không có cơ hội, mới vừa đánh lén không có giết chết Yên Nhi, đã làm cho hắn và Sư Cẩm Văn công thủ vị trí xoay quay lại.

Yên Nhi nói nàng chỗ này có chữa thương đan dược, rốt cục phản ứng kịp, nhanh chóng đi tới bên người Mạc Vô Kỵ, lấy ra một viên thuốc đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo, giùng giằng từ trong lòng ngực lấy ra vài viên thuốc nuốt xuống. Yên Nhi chữa thương đan dược còn không bằng

hắn, hắn tự nhiên muốn ăn bản thân đan dược.

Ngươi né ở một bên! Mạc Vô Kỵ giùng giằng đứng lên khàn khàn nói một câu, hắn cảm giác lúc này trên người huyết dịch đều khô cạn.

Sư Cẩm Văn thấy Yên Nhi không có chuyện gì, càng là liều mình điên cuồng tấn công hướng mũi ưng.

Mạc Vô Kỵ tập tễnh đi tới bên cạnh bản thân Thiên Cơ côn, lại đem Thiên Cơ côn bắt lấy. Hắn không có lập tức liền đi, mũi ưng nếu muốn giết Yên Nhi, còn để cho thương thế hắn càng thêm thương, nếu không phải hắn một côn để cho này ô mang chếch đi một điểm, hắn mạng nhỏ cũng không có. Thù này không báo một điểm trở về, hắn thật sự là không cam lòng.

Rầm rầm ầm! Mũi ưng thực lực có lẽ còn mạnh hơn Sư Cẩm Văn một chút, thế nhưng mạnh cũng có hạn, hai người đánh cát bay đá chạy, một mảnh hỗn loạn.

Lúc này Yên Nhi cùng hai gã khác nữ tử không muốn nói nhúng tay, chính là nghĩ rõ ràng hai người vị trí đều không thể được.

Mạc Vô Kỵ lại rõ ràng có thể thấy hai người công thủ chuyển hoán, Sư Cẩm Văn phong cách chiến đấu để cho Mạc Vô Kỵ rất thưởng thức, đánh nhau chẳng phân biệt được cao thấp, nhưng nhất định phải liều mạng. Sư Cẩm Văn bây giờ đang liều mạng.

Lúc này Sư Cẩm Văn cả người vết thương chi chít, hai cái lỗ máu thiếu chút nữa trực tiếp xuyên qua trái tim và yết hầu của nàng. Coi như là như vậy, nàng tay vẫn là càng ngày càng điên cuồng.

Mũi ưng cũng không khá hơn chút nào, Sư Cẩm Văn không biết dùng thứ gì, lại đem cổ của hắn làm nổ tung non nửa bên, huyết nhục không rõ. Chính là của hắn tả thắt lưng cũng bị đánh ra một cái to lớn lỗ máu, máu tươi còn không có ngừng.

Tuy hai người cũng còn đang liều mạng, Mạc Vô Kỵ lại biết hai người chiến đấu gần kết thúc. Kết quả rất có thể là Sư Cẩm Văn ngã xuống, mũi ưng bị thương nặng.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng đi phía trước di động mấy bước, nhưng vào lúc này, thần niệm của hắn thấy mũi ưng tế xuất một cái lưới lớn, tên này muốn đem Sư Cẩm Văn vây khốn?

Sư Cẩm Văn lúc này từ hơi chiếm thượng phong biến thành rơi vào hạ phong, bất quá Mạc Vô Kỵ tin tưởng người nữ nhân này sẽ không ngu xuẩn như vậy.

Quả nhiên, lưới lớn tế xuất đồng thời, Sư Cẩm Văn Đan Đỉnh liền trực tiếp đánh ra. Lưới lớn vây khốn Đan Đỉnh, lại cũng không có vây khốn Sư Cẩm Văn. Mà cũng trong lúc đó, Sư Cẩm Văn lần thứ hai đập ra vài viên thuốc.

Cùng Sư Cẩm Văn vài viên thuốc đồng thời bắn ra, là mũi ưng vài đạo ô quang.

Hai viên thuốc trên người mũi ưng nổ tung, Mạc Vô Kỵ thấy mũi ưng trên người tuôn ra hai luồng huyết quang, mà Sư Cẩm Văn trên người cũng đồng dạng bị ô quang đâm thêm nữa hai đạo lỗ máu.

Sư Cẩm Văn thật giống như điên, căn bản cũng không quản trên người mình thương thế, lần thứ hai đánh về phía mũi ưng, đồng thời đánh ra mấy đạo thủ quyết.

Từng đạo cuồng bạo nguyên lực đánh ra, mũi ưng phải lui nghiêng về một phía, một bên toàn lực chống đối Sư Cẩm Văn cuối cùng điên cuồng.

Chính là cái này thời điểm, Mạc Vô Kỵ trong tay Thiên Cơ côn kén lên, đánh về phía hậu tâm mũi ưng.

Mũi ưng cười nhạt, chỉ là một con kiến hôi cũng dám ám toán hắn. Dù cho hắn và Sư Cẩm Văn đang toàn lực đối kháng, cũng không phải một cái con kiến hôi có thể ám toán. Thân thể hắn thật giống như lò xo bình thường giống nhau, trực tiếp vặn vẹo ra. Rất rõ ràng, Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ côn dựa theo (vốn) có quỹ tích đi xuống, đó là khẳng định đập không tới hắn.

Mũi ưng càng là tăng nhanh thủ thế, hắn muốn đem Sư Cẩm Văn bức lui, sau đó lại đem đầu Mạc Vô Kỵ bắt lấy. Sư Cẩm Văn nỏ mạnh hết đà, không đủ lo lắng.

Thế nhưng sau một khắc mũi ưng liền không cười được, một đạo kinh khủng lôi cầu đột ngột tại hắn có một cái lỗ máu bên hông nổ tung. Vừa rồi Sư Cẩm Văn nguyên lực oanh xung quanh không gian ba động kịch liệt, hắn cư nhiên không có nhận thấy được có lôi cầu đánh lén tới bên người của hắn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 195: Nỗ Lực Sống

"Ầm!" Lôi cầu bạo liệt, huyết vụ bay ngang. Mũi ưng nam tử một tiếng thê lương kêu thảm thiết truyền ra, lại cũng không ngăn cản được liên miên nguyên lực ba đào Sư Cẩm Văn ầm tới.

Sư Cẩm Văn cũng biết mình là nỏ mạnh hết đà, một kích tối hậu chỉ là làm hết sức mình, muốn để cho mũi ưng bị thương nặng, sau đó khiến cho Yên Nhi mấy người mau trốn đi. Nàng thật không ngờ, mũi ưng tại dưới nàng một kích tối hậu đột nhiên bị Mạc Vô Kỵ đánh lén, căn bản cũng không có biện pháp ứng đối nàng một kích này. Tại nguyên lực của nàng mảy may không dư thừa đánh trúng mũi ưng sau đó, nàng còn đang kinh dị Mạc Vô Kỵ là như thế nào đánh lén đắc thủ.

Mũi ưng không có cách nào ngăn trở Sư Cẩm Văn một kích này, một kích này làm cho mũi ưng cũng không là bị thương nặng, mà là bị thương trí mạng. Tại bên hông mũi ưng bị Mạc Vô Kỵ lôi cầu đánh trúng đồng thời, ngũ tạng lục phủ của hắn đều bị Sư Cẩm Văn liên miên nguyên lực ba đào xé mở.

Mạc Vô Kỵ há có thể buông tha cơ hội như thế, Thiên Cơ côn cuốn lên đánh xuống.

- PHỐC! Ca!

Làm người ta ớn lạnh thanh âm truyền đến, mũi ưng đầu bị Mạc Vô Kỵ một côn này trực tiếp đánh thành mảnh vụn.

Mạc Vô Kỵ chậm rãi thở dài một hơi, kéo Thiên Cơ côn từ từ xoay người.

Cách đó không xa Sư Cẩm Văn đã bị bị thương nặng ngơ ngác nhìn thi thể mũi ưng ngã xuống, lại nhìn Mạc Vô Kỵ kéo thiết côn chậm rãi xoay người, trong lúc nhất thời dĩ nhiên quên mất nói chuyện.

- Nhớ kỹ hảo hảo tu luyện, nỗ lực sống.

Mạc Vô Kỵ đi tới trước mặt Yên Nhi đồng dạng ngây người, dặn dò một câu, lúc này mới chậm rãi đi xa. Thanh âm của hắn khô cạn mà khàn khàn, thật giống như người cô độc lữ hành trong sa mạc lâu dài không có thấy nguồn nước.

Tại đã trải qua không biết bao nhiêu lần cùng tử vong gặp gỡ, Mạc Vô Kỵ là thật hiểu rõ, sống là khó khăn cỡ nào.

Mũi ưng túi trữ vật, để lại cho Yên Nhi được rồi.

- Ơ đù! Hắn là ai?

Thẳng đến thân ảnh Mạc Vô Kỵ biến mất ở phía xa, người kia lục y nữ tử bên người Yên Nhi mới hỏi lên.

- Ta không biết hắn a.

Yên Nhi mờ mịt nói, nàng đến bây giờ đều không hiểu, vì sao Mạc Vô Kỵ (phải) liều mình cứu nàng. Lúc đi, còn căn dặn làm cho nàng hảo hảo tu luyện, nỗ lực sống. Tại trong trí nhớ của nàng, cho tới bây giờ cũng không có một cái bằng hữu mặt đen nho sĩ. Chẳng lẽ, người này cũng là chính bản thân đã từng có trong ký ức? Sư phụ không phải nói nàng đã từng ký ức đều là phàm tục thế giới sao? Làm sao có thể quen biết cường giả loại này?

- Không ngờ hắn có thể liều mạng cứu ngươi?

Một gã khác mặc tử y nữ tử cũng tại vừa nói.

- Yên Nhi.

Sư Cẩm Văn ăn vào vài viên thuốc sau đó, gọi một tiếng.

- A, sư tỷ, ngươi không sao chứ.

Yên Nhi rốt cục tỉnh táo lại, nhanh chóng vọt đi qua, đỡ Sư Cẩm Văn.

Sư Cẩm Văn nhìn phương hướng Mạc Vô Kỵ biến mất, nghi ngờ hỏi:

- Yên Nhi, ngươi quen biết hắn?

Yên Nhi vẫn lắc đầu một cái, nàng là thật không biết mặt đen nho sĩ có thẹo, cả người vết máu loang lổ, hầu như không có một chỗ không phải là thương này.

- Úi chu choa mọe ui.

Người kia lục y nữ tử bỗng nhiên kinh thanh kêu lên.

Sư Cẩm Văn ba người đồng thời đưa mắt dời đi qua, không biết nàng tên gì.

Lục y nữ tử chỉ vào đầm lầy cùng bên ngoài đầm lầy đầy đất thi thể, run rẩy thanh âm nói:

- Những thứ này chẳng lẽ đều là một mình hắn giết sao??

Bốn người đột nhiên trầm mặc xuống, một hồi lâu sau đó, người kia cô gái áo tím mới lên tiếng:

- Là hắn giết, trên người hắn vết máu loang lổ, không có một chỗ tốt da thịt, trên đầu cùng trên người khắp nơi đều là sét đánh vết tích, hiển nhiên là mới từ Lôi Trạch đi ra không lâu.

- Ta biết hắn là ai, hắn chính là cái kia tán tu 2705. Thảo nào bài danh như vậy cao, hắn thực sự thật mạnh a.

Nữ tử áo đỏ phản ứng kịp, lớn tiếng cả kinh kêu lên.

Có lẽ là Ngoại Vực tu sĩ động tới rồi Lôi Vụ Sâm Lâm yêu thú, có lẽ là nguyên nhân khác. Lúc này đây Lôi Vụ Sâm Lâm chiến trường đại chiến, Ngoại Vực tu sĩ đại bại. Một đám Ngoại Vực tu sĩ bỏ qua Lôi Vụ Sâm Lâm cái này doanh trại, bắt đầu đi nơi khác lui binh.

Ân đô Tiên quỳnh lâu, này chẳng những là Ân đô đệ nhất tửu lâu, coi như là tại Thiên Thương đế quốc, đây cũng là đệ nhất tửu lâu.

Nơi này chẳng những hoàn cảnh tốt, linh khí nồng nặc, phạm vi nhìn cũng cực kỳ trống trải. Tại Ân đô tiên quỳnh lâu, có thể trực tiếp thấy Ân đô đại quảng trường Bách Tông Liên Minh bảng cống hiến. Ngoài ra, Ân đô Tiên quỳnh lâu còn có một cái chuyên môn giao dịch đại sảnh.

Ngũ đại đế quốc cùng Ngoại Vực tu sĩ đại chiến, chiến lợi phẩm tự nhiên rất nhiều. Bộ phận tu sĩ sẽ đi giao dịch phường thị, còn có một ít người sẽ tới Ân đô tiên quỳnh lâu giao dịch.

Gần nhất trong phạm vi Tinh Hán Đế Quốc Ngoại Vực tu sĩ từ Lôi Vụ Sâm Lâm chuyển đi, cùng Thiên Thương đế quốc cảnh nội Ngoại Vực tu sĩ liên hợp lại, ngũ đại đế quốc tu sĩ tự nhiên cũng đều chạy tới Ân đô Bách Tông Liên Minh doanh trại. Như vậy tạo thành Ân đô bộc phát phồn hoa, Ân đô Tiên quỳnh lâu cũng càng là náo nhiệt lên.

Tiên quỳnh lâu vì hấp dẫn người nhiều hơn tới nơi này, đơn giản lại đem lầu 10 toàn bộ đổi thành trà sảnh. Cái chỗ này có thể uống trà uống rượu nói chuyện phiếm, cũng có thể không đi giao dịch đại sảnh, trực tiếp ở chỗ này tiến hành một phần vật phẩm giao dịch.

Điều này làm cho càng ngày càng nhiều tu sĩ thích tới nơi này, bọn họ ở chỗ này tâm tình uống rượu thoả thích, tự do hào hiệp.

Ở chỗ này đàm luận nhiều nhất ngoại trừ cùng Ngoại Vực tu sĩ đại chiến ra, chính là Ân đô trên quảng trường Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng. Mà Bách Tông Liên Minh cống hiến trên bảng bị nghị luận nhiều nhất, không phải là xếp hàng thứ nhất Đại Diễn Tông cường giả Hề Dịch Hiên (???), cũng không phải bài danh thứ hai cùng thứ ba Vấn

Thiên Học Cung cường giả Phong Lạc Kiếm cùng Câu Tử Hàn. Mà là một người không biết tính danh tán tu, số 2705.

Tại nửa năm trước, tán tu 2705 dùng một mạnh ngựa ô tư cách vọt vào Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng, không chỉ như thế còn trực tiếp vọt tới vị trí thứ mười. Sau mấy tháng, tán tu 2705 hào mới chậm rãi mai danh ẩn tích, bị một loạt thiên tài vượt hơn hẳn.

Rất nhiều người cũng bắt đầu hoài nghi 2705 có phải hay không là vận khí tương đối khá, giết chết một cái Hư Thần viên mãn cường giả, lúc này mới một cái tăng lên 9000 điểm. Thẳng đến hơn hai (tháng) trước, tán tu số 2705 lần thứ hai bão nổi, một lần tăng lên hơn ba ngàn điểm, dùng 12076 tổng điểm trực tiếp xông lên top 6.

Bách Tông Liên Minh điểm cống hiến bảng nảy sinh cái mới, nhìn tán tu 2705 dùng 12076 điểm xếp hạng thứ sáu, người nói hắn vận khí tương đối khá dần dần giảm thiểu.

Vận khí có thể tốt một lần, không có khả năng vẫn luôn tốt như vậy. Hơn nữa lần này điểm của 2705 lên cao, rất nhiều người đều nhìn rõ ràng. Nói là chậm rãi tăng thêm, mà không phải một lần tăng thêm.

Theo Tiên quỳnh lâu vị kia tiểu nhị tự thuật, một ngày kia hắn liền đứng ở Ân đô quảng trường nhìn chằm chằm Bách Tông Liên Minh điểm cống hiến bảng danh sách. Hắn tận mắt thấy tán tu 2705 hào điểm cống hiến chậm rãi lên cao, tại bên trong một canh giờ đủ biến hóa mấy trăm điểm.

Lúc này tới vài tên tu sĩ gần cửa sổ, cũng đang nghị luận tán tu 2705. Khi một tên tu sĩ trong đó lại đem lời nói của Tiên quỳnh lâu tiểu nhị nói ra sau đó, một gã khác tu sĩ cười ha ha:

- Cái này khả năng không lớn. Điểm biến hóa mấy trăm dưới ta tin tưởng, dù sao chém giết Ngoại Vực tu sĩ chính là dựa vào là không ngừng tích lũy. Thế nhưng ngươi nói trong vòng một canh giờ biến đổi

mấy trăm, xin thứ cho ta không có khả năng tin tưởng lời của ngươi, điều này thật sự là quá ngoại hạng chút.

- Vì sao không có khả năng?

tu sĩ thuật lại lời tiểu nhị nói có chút không rất cao hứng, hình như hắn đang nói mò.

tu sĩ nói không thể nào bình tĩnh nói:

- Ngươi ngẫm lại xem, nếu là ở bên trong một canh giờ, điểm biến hóa mấy trăm, điều này nói rõ cái gì? Nói rõ cái này 2705 hào tu sĩ bị mấy trăm tu sĩ vây công. Đối mặt mấy trăm tu sĩ vây công, hắn vẫn không thể một lần giết sạch, yêu cầu liên tục giết mấy trăm, đây cũng nói rõ cái gì? Nói rõ người này tán tu thực lực cũng không cao. Một cái thực lực cũng không cao tán tu, bị mấy trăm người vây công, còn có thể lại đem ngoại vực tu sĩ vây công hắn từng cái chém giết, điều này có thể sao? Đối thủ của hắn đều là heo, chờ hắn tới giết sao?

Người kia thuật lại tiểu nhị nói tu sĩ bị hỏi ngây dại, lập tức thì thào nói:

- Nghe ngươi vừa nói như vậy, hình như là khả năng không lớn.

- Vì sao khả năng không lớn? Ta khẳng định đây là thật. Chẳng những là thực sự, người này tán tu 2705 hào còn chưa có bước vào Địa Giới.

Một cái thanh âm thanh thúy mang theo bất mãn đứng lên.

Cái thanh âm này quá lớn, lập tức liền hấp dẫn đông đảo ánh mắt.

Nói chuyện là một người nữ tử mặc quần xì líp màu xanh lục, nàng thấy mọi người đều nhìn mình, đơn giản lớn tiếng nói:

- Ta tận mắt thấy chiến trường hắn đã chiến đấu, xung quanh toàn bộ là Ngoại Vực tu sĩ thi thể, chính hắn cũng bị thương nặng. Không chỉ

như thế, hắn còn giúp trợ ta Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp Cẩm Văn sư thúc giết một người Chân Hồ Cảnh viên mãn cường giả.

Người này quần màu lục nữ tử chính là trước đây cùng Yên Nhi cùng đi Lôi Vụ Sâm Lâm, nàng vẫn cho rằng Mạc Vô Kỵ chính là tán tu số 2705.

- Ai biết ngươi nói thật hay giả? Rất nhiều người đều nói quen biết 2705, kết quả còn chưa phải là cũng không nhận ra.

Trong đám người có người nói.

Không muốn nói tán tu 2705 lớn như vậy danh tiếng, chỉ cần có thể bước trên Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng top trăm tu sĩ, đều là con cưng. Mỗi một cái tu sĩ bước vào Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng trước trăm, tại Ân đô đều bản thân có to lớn nhân khí. Coi như là bọn họ tiến vào Tiên quỳnh lâu, Tiên quỳnh lâu cũng sẽ không thu bất luận cái gì phí dụng, thậm chí còn coi đây là quang vinh.

Tán tu 2705 hào bài danh thứ sáu, tự nhiên là ngũ đại đế quốc người nổi bật. Dù cho bình thường tông môn tông chủ gặp được, cũng (phải) dừng lại lên tiếng chào. Nếu là có thể kết bạn loại này con cưng, vô luận đi đến nơi nào, đều là trên mặt có quang vinh sự tình.

Cho nên rất nhiều người muốn cùng thiên tài Bách Tông Liên Minh cống hiến trên bảng quen biết, thế nhưng đại bộ phận thiên tài đều là có danh tiếng. Chỉ có tán tu 2705 Vô Danh không họ, cũng không người nào biết là ai. Chính vì vậy, nói quen biết tán tu 2705 là tối đa.

- Ta là Vấn Thiên Học Cung đạo môn nội môn đệ tử Tiết Đồng Tư, thời điểm lúc đó phát sinh chuyện này, chẳng những ta ở đó, Cẩm Văn sư thúc cũng ở tại đó. Ngoài ra, còn có ta Vấn Thiên Học Cung đệ nhất thiên tài Yên Nhi cùng Đại Diễn Tông Lăng Y thật sư muội. Tán tu 2705, còn liều mình cứu Yên Nhi một lần, ta có cần phải nói dối sao?

Quần màu lục nữ tử sắc mặt phồng có chút khó coi, lại còn nói nàng và người giả mạo quen biết tán tu 2705 bình thường giống nhau, thật sự là giận.

- Vị sư tỷ này đích thật là Vấn Thiên Học Cung nội môn đệ tử, sẽ không nói dối.

Trong đám người có người nhận ra Tiết Đồng Tư.

- Vậy xin hỏi Tiết sư tỷ, vị sư huynh trưởng tán tu 2705 này hiện làm sao?

Trong đám người lại có người hỏi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 196: Ngươi Nói Đúng

Tiết Đồng Tư do dự một chút mới lên tiếng:

- Hắn màu da khá đen, trên mặt có một đạo dấu vết, nho sĩ trang phục... Ta thấy hắn thời điểm, hắn cả người vết thương chi chít, hầu như không có một chỗ tốt, vì cứu Yên Nhi, hắn còn bị người kia Ngoại Vực Chân Hồ cường giả đánh xuyên ngực phải...

Sở dĩ do dự, đó là bởi vì Tiết Đồng Tư cũng không dám khẳng định Mạc Vô Kỵ có đúng hay không tán tu số 2705, dù sao nàng chỉ là suy đoán mà thôi.

Vô luận có đúng hay không, nghe lời của Tiết Đồng Tư sau đó, lầu 10 hết thảy tu sĩ đều là cảm thấy kính nể. Nghe lời của Tiết Đồng Tư xong, trước mắt mọi người đều nổi lên tình huống lúc đó. Có thể tưởng tượng, tán tu 2705 mặc dù có thể đạt được nhiều điểm như vậy, dựa vào là không phải là nghiền ép, mà là chân chính lấy mạng đổi mạng.

- Ta nghĩ, hắn có thể được đến nhiều điểm như vậy, hắn là dùng mạng của mình đổi lấy...

Tiết Đồng Tư sau cùng thêm những lời này rốt cục (vì) tán tu 2705 thắng được kính phục của hầu như tất cả mọi người.

- Hắn điểm là dựa vào mạng đổi lấy thành công a, ta Lưu Mãn phải hướng hắn học tập.

Một lúc lâu sau đó, một người cường tráng nam tu mới sục sôi nói.

- Không sai, thế hệ chúng ta lựa chọn tu đạo một đường, hôm nay có Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn gia viên, thế hệ chúng ta nếu không liều mạng, còn mặt mũi nào ở lại mảnh đất này tu luyện? Một cái tán tu cũng có thể làm được như vậy, đại tông môn đệ tử chúng ta vì sao không thể làm?

- Thế hệ chúng ta tu sĩ giữa lúc như vậy, tán tu kìa có thể liều mình đi cứu người, liều mình đi chém giết Ngoại Vực tu sĩ, so với vị này tán tu 2705 sư huynh, ta rất là xấu hổ.

- Nếu hắn thực sự là Thoát Phàm cảnh tu sĩ, ta cho rằng tán tu 2705 càng đáng giá ta kính phục. So với cống hiến bảng xếp hàng thứ nhất Hề Dịch Hiên sư huynh, bài danh thứ hai cùng thứ ba Phong Lạc Kiếm cùng Câu Tử Hàn sư huynh, hắn càng nhiệt huyết hơn một phần.

...

Một người thư sinh sắc mặt tái nhợt ngồi lầu 10 chỗ góc, nghe được mọi người nghị luận, có chút há hốc mồm. Hắn cũng thật không ngờ danh tiếng của mình sẽ lớn đến loại tình trạng này, trên thực tế từ khi hắn tiến vào Ân Đô Thành sau đó, vẫn có thể nghe được liên quan tới tán tu 2705 nghị luận.

Sắc mặt tái nhợt thư sinh chính là Mạc Vô Kỵ, rời đi Lôi Vụ Sâm Lâm sau đó, Mạc Vô Kỵ chữa thương hơn một tháng, lúc này mới khôi phục lại. Hắn không muốn cùng Sư Cẩm Văn lão bà này giao tiếp, đơn giản lại đem bản thân nho sĩ dáng dấp đổi thành thư sinh.

Hắn cũng có chút bội phục Tiết Đồng Tư, cư nhiên đoán được hắn chính là tán tu 2705.

Mạc Vô Kỵ tới nơi này cũng không phải là muốn lại (kiếm) bao nhiêu tích lũy, mà là bởi vì hắn thương thế khôi phục sau đó, thực lực của hắn liền không tiến thêm tấc nào nữa. Tại hắn bế quan liên tiếp tu luyện một tháng sau, hắn như cũ (vẫn, còn) là Thoát Phàm cảnh tầng một. Dù cho hắn dùng thiên phẩm linh thạch, cũng không cách nào để cho tu vi của hắn tiến thêm một bước.

Mạc Vô Kỵ đình chỉ tu luyện, hắn cho là tu vi mình trì trệ không tiến nguyên nhân chủ yếu hắn là công pháp của hắn xảy ra vấn đề. Hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết khi tiến vào Thoát Phàm cảnh sau đó, liền không cách nào tiếp tục tăng lên tu vi của hắn.

Còn có một chút, chính là hắn đối với Thoát Phàm cảnh lý giải cũng không đủ nhiều.

Chính vì vậy, Mạc Vô Kỵ mới muốn đến Ân Đô dùng cống hiến của mình phân đổi tu luyện công pháp. Hắn thấy, Bách Tông Liên Minh là chỗ ngàn vạn tông môn liên hợp, muốn tìm được Bất Hủ Phàm Nhân Quyết nối nghiệp công pháp, hắn không có nhiều vấn đề lớn.

- Họ Hầu, ngày hôm nay coi như là ngươi chạy trốn tới chân trời, ta Lôi thị cũng sẽ không bỏ qua ngươi...

Tiếng bước chân dồn dập cùng tiếng mắng chửi cắt đứt người lầu 10 còn đang nghị luận tán tu 2705 mọi người.

Theo đó thì có năm sáu người vọt tới, tại trước mặt nhất là một người tóc có chút lăng loạn, khóe miệng tràn đầy máu nam tử trẻ tuổi. Phía sau đuổi theo chính là năm thanh niên tu sĩ, trong đó còn có một nữ tử.

Năm người đi lên liền đem trước mặt nam tử trẻ tuổi vây ở một góc, nam tử trẻ tuổi kia trong mắt hiện lên một chút tuyệt vọng, hắn biết mình không còn đường có thể đi.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn người này khóe miệng tràn đầy máu nam tử trẻ tuổi, hắn luôn cảm thấy người này có chút quen thuộc.

Thấy lầu 10 trong đại sảnh đông đảo tu sĩ đều nhìn bọn hắn chằm chằm, đuổi theo tới năm người một người ôm quyền nói:

- Các vị, tại hạ Dục Lâm Lôi Thị Lôi Thành Hòa. Người này là Hầu Ngọc Thừa, ban đầu ở Lôi Vụ Sâm Lâm cùng Ngoại Vực tu sĩ đại chiến thời điểm thụ thương mà chạy. Ta Lôi gia thấy hắn (vì) ngũ đại đế quốc

mà chiến thụ thương, lúc này mới đem hết toàn lực cứu hắn. Không nghĩ đến người này là một cái mặt người dạ thú, cư nhiên tại thương lành sau đó, cưỡng hiếp ta Lôi gia Hồng Cát vị hôn thê tú khiết...

- Lôi Hồng Cát? Có đúng hay không Đại Diễn Tông đệ nhất thiên tài đệ tử, cái kia cực phẩm lôi Linh Căn Lôi Hồng Cát?

Trong đám người nhất thời có người kinh dị ra.

Lôi Thành Hòa bốn phía liền ôm quyền nói:

- Không sai, Hồng Cát may mắn gia nhập Đại Diễn Tông, (vì) Đại Diễn Tông vừa ý, đã là một trong Đại Diễn Tông thập đại đệ tử chân truyền.

Mạc Vô Kỵ nghe thấy tu sĩ khóe miệng tràn đầy máu là Hầu Ngọc Thừa, nhất thời bừng tỉnh hiểu được. Khó trách hắn có chút quen thuộc, thì ra là Hầu Ngọc Thừa.

Hắn cũng hiểu Hầu Ngọc Thừa vì sao không thể dùng tông môn áp chế Dục Lâm Lôi Thị, thì ra Lôi gia có một cái Lôi Hồng Cát gia nhập Đại Diễn Tông, còn là một trong Đại Diễn Tông thập đại đệ tử chân truyền. Hầu Ngọc Thừa tuy rằng cũng là Vấn Thiên Học Cung nội môn đệ tử, nhưng hắn cái này nội môn đệ tử chỉ có thể là miễn miễn cường cường. Dù sao, hắn là dùng một gốc cây Chân Thần Chi Hoa đổi lấy, mà không phải nói tư chất của hắn đạt tới Vấn Thiên Học Cung nội môn đệ tử yêu cầu.

Hầu Ngọc Thừa mím môi, một chữ đều lười nói. Hoặc là nói, hắn biết nói cái gì nữa cũng đều là không có ích lợi gì.

Thấy đông đảo tu sĩ lộ ra ánh mắt kính sợ, Lôi Thành Hòa càng là lớn tiếng nói:

- Người này lấy oán trả ơn, tại cưỡng hiếp Tú khiết sau đó, còn sát nhân diệt khẩu, lại đem Tú khiết giết tàn nhẫn sát hại. Không chỉ như

thế, bởi vì Tú khiết mẫu thân và tỷ tỷ nhìn thấy hắn gây ra, hắn lại đem Tú khiết tỷ tỷ và mẫu thân toàn bộ cưỡng hiếp, lại lại sát hại... Như vậy hành vi, thiên nhân công phẫn...

Lôi Thành Hòa nói đến đây, đông đảo tu sĩ cũng đều lòng đầy căm phẫn hắn lên. Hầu Ngọc Thừa làm sự tình, thật sự là hữu thương thiên hòa. Tu sĩ ý tứ là ân oán phân minh, có rất ít tu sĩ làm ra loại này vong ân phụ nghĩa chuyện.

Lôi Thành Hòa cũng không có lúc đó kết thúc, giọng nói càng là tức giận nói:

- Về sau ta mới biết được, hắn vốn chính là xuất từ thằng nhãi con Thiên Ma Tông. Ngày hôm nay ta cũng không cần mọi người hỗ trợ, chỉ hy vọng lúc tên bại hoại này trốn đi, mọi người hỗ trợ ngăn một cái là được.

- Yên tâm, loại này bại hoại, coi như là Lôi huynh không nói, chúng ta cũng sẽ không mặc cho chạy trốn.

Trong đám người lập tức thì có người chủ động phụ họa nói.

Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, hắn cũng đối với tính tình Hầu Ngọc Thừa cũng không phải hiểu rõ vô cùng, thế nhưng có một việc hắn có thể khẳng định. Hầu Ngọc Thừa tuyệt đối không phải là cái loại này cưỡng gian rồi giết chết, chứ đừng nói chi là đối với ân nhân cứu mạng làm ra như vậy. Dùng Hầu Ngọc Thừa cái loại này tuấn mỹ tiêu sái, sẽ đi làm loại chuyện không giải thích này? Hắn muốn cái gì nữ nhân không có.

Dục Lâm Lôi Thị Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng, ban đầu ở đấu giá hội thời điểm, hắn và Dục Lâm Lôi Thị cướp đoạt Thiên Lôi Thất Thức. Lúc đó xuất hiện cái tên kia gọi Lôi mang, từ đấu giá hội trận Lôi mang kiêu ngạo ngôn ngữ, Mạc Vô Kỵ liền biết đó không phải là một cái thứ gì tốt. Hiện tại Lôi Thành Hòa này cũng là Lôi thị, phỏng chừng đều là một nồi đồ vật.

Hầu Ngọc Thừa bỗng nhiên cười ha ha một tiếng, giơ tay lên kéo đi mặt nạ của mình lộ ra gương mặt đẹp trai:

- Ngươi Lôi thị lừa đời lấy tiếng cũng không phải lần đầu tiên, ngươi Lôi thị sẽ đi cứu ta Hầu Ngọc Thừa? Ta nhổ nè! Ngươi Lôi thị vì sao vu hãm ta, trong lòng mình đều biết. Ta Hầu mỗ không thẹn với lương tâm, coi như là ngươi Lôi thị ngày hôm nay giết ta, ta cũng có huynh đệ báo thù cho ta.

- Họ Hầu, đừng dát vàng trên mặt mình. Tại Thiên Ma Tông bên ngoài Thiên Ma thành là lúc, bằng hữu của ngươi huynh đệ cuối cùng nhiều sao?, vì sao không có một ai đứng ra (vì) ngươi nói chuyện? Ta ngày hôm nay nói cho ngươi biết, cũng bởi vì những chuyện ngươi làm cực kỳ tàn ác, ngay cả ngươi tông môn mọi người nhìn xem không nổi...

Lôi Thành Hòa nói xong câu đó, trực tiếp vung tay lên:

- Đi tới, lại đem người này mang tới trước mộ Tú khiết tế điện...

Sở dĩ đến bây giờ động thủ, đó là bởi vì Lôi Thành Hòa cho là hắn nói ra được vậy là đủ rồi, lại nói nữa trái lại không hay.

Hầu Ngọc Thừa cũng không nói thêm gì nữa, vừa nhấc tay một thanh chiết phiến xuất hiện ở lòng bàn tay của hắn. Coi như là biết rõ không địch lại, hắn cũng (phải) chống một lần.

- Ta xem người nào dám động thủ?

Một cái thanh âm mang theo sát khí truyền ra.

Tất cả mọi người đưa ánh mắt về phía góc phát ra âm thanh, một người thư sinh sắc mặt hơi trắng đứng lên.

Nguyên bản Lôi Thành Hòa trong lòng cả kinh nhìn thấy Mạc Vô Kỵ quanh thân không có nửa điểm linh vận sau đó, lập tức trong lòng đại định, lập tức khinh thường nói:

- Ai dám cản ta Dục Lâm Lôi Thị báo thù, giết không tha. Chỉ là một con kiến hôi, cũng dám đứng ra giúp thằng nhãi con ma môn nói chuyện, ngươi chán sống à? Cho là mình là tán tu số 2705 sao? Thông nó...

Lôi Thành Hòa nói xong lời cuối cùng, một thanh Thanh Long trường đao đã bị hắn tế xuất.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nhìn chằm chằm Lôi Thành Hòa nói:

- Ngươi nói đúng rồi, ta chính là tán tu 2705.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 197: Đại Sư Huynh

Mạc Vô Kỵ xem tình huống một chút, nếu mà đơn đả độc đấu, dựa vào hắn và Hầu Ngọc Thừa hai người, rất khó phá tan nhiều người như vậy bao vây. Có lẽ, chỉ có cho thấy thân phận, hắn mới có cơ hội cứu đi Hầu Ngọc Thừa.

Toàn bộ lầu 10 hoàn toàn yên tĩnh, một hồi lâu sau đó mới có người bắt đầu nghị luận. Số 2705 không ai thấy, nhưng cũng không phải là người nào đều có thể giả mạo. Bởi vì phải giả mạo số 2705, cầm không được chứng cứ, sẽ chỉ là bị người phát hiện. Số 2705 được người tôn kính, người nào dám giả mạo hắn, đó là sống không được. Trừ phi ngu ngốc, đó là không người nào nguyện ý sẽ ở trường hợp này dưới giả mạo số 2705.

Có thể xuất hiện ở tầng trệt uống rượu, tự nhiên không phải là ngu ngốc. Cho nên tại Mạc Vô Kỵ nói mình là số 2705 sau đó, mặc dù không có người tin tưởng, lại cũng đều là nửa ngờ nửa tin.

Lôi Thành Hòa tại trong nháy mắt liền hiểu rõ Mạc Vô Kỵ rất có thể không phải là giả mạo, trong tay hắn Thanh Long trường đao mang theo một mảnh ánh đao bổ về phía Mạc Vô Kỵ, đồng thời lớn tiếng kêu lên:

- Dám giả mạo số 2705, giết hắn.

Không đợi Lôi gia bốn người còn lại động thủ, một đạo quang mang trực tiếp phá vỡ không gian, chặn Thanh Long trường đao.

Theo đạo quang mang xông tới là một người nữ tử quần màu lục, chính là Vấn Thiên Học Cung Tiết Đồng Tư.

- Ngươi là người phương nào? Lẽ nào cũng muốn che chở bọn họ? Chống lại Lôi gia ta?

Lôi Thành Hòa không biết Tiết Đồng Tư, thế nhưng Tiết Đồng Tư chỉ dựa vào một đạo quang mang liền chặn hắn ánh đao, kích tản hắn nguyên lực, hiển nhiên tu vi sẽ không yếu so với hắn.

Tiết Đồng Tư trực tiếp cắt đứt lời của Lôi Thành Hòa, lạnh giọng nói:

- Lôi gia cũng chỉ như vậy mà thôi, không thể một tay che trời, đừng động một chút là xuất khẩu cuồng ngôn. Nếu không phục, trực tiếp đi Vấn Thiên Học Cung đạo môn tìm ta Tiết Đồng Tư.

Lôi Thành Hòa nghe được Tiết Đồng Tư là Vấn Thiên Học Cung đạo môn đệ tử, nhất thời không có dũng khí phách lối nữa. Hầu Ngọc Thừa cũng là Vấn Thiên Học Cung nội môn đệ tử, hắn cái này nội môn đệ tử phân lượng không cao. Hiện tại hắn lại đứng ở trên đài đạo đức, coi như là giết Hầu Ngọc Thừa, Vấn Thiên Học Cung cũng sẽ không bởi vì một cái Hầu Ngọc Thừa đi cùng Đại Diễn Tông làm cương. Phải biết rằng, Hầu Ngọc Thừa tội danh thế nhưng cưỡng gian rồi giết chết Đại Diễn Tông đệ nhất thiên tài đệ tử Lôi Hồng Cát vị hôn thê.

- Vấn Thiên Học Cung là ngũ đại đế quốc số một số hai thánh địa cầu đạo, chẳng lẽ không cố thế nhân mắng chửi, nên vì một cái súc sinh xuất đầu sao?

Tuy rằng không dám tiếp tục động thủ, Lôi Thành Hòa không có dự định lúc này bỏ qua.

Tiết Đồng Tư cười lạnh một tiếng trực tiếp trong sáng nói:

- Đệ nhất, Vấn Thiên Học Cung bây giờ còn là ngũ đại đế quốc tối cao duy nhất thánh địa, không tồn tại cái gì số một số hai, ngươi Dục Lâm Lôi Thị lần sau nói xong, nhớ kỹ lại đem miệng rửa sạch sẽ một chút, đừng đem mùi hôi xông tới tận trời. Thứ hai, ai là súc sinh cũng không phải là tin lời nói của ngươi một bên.

Lôi Thành Hòa sắc mặt nhất thời biến hóa mấy lần, mọi người đều biết ý tứ của hắn, đó chính là hắn trong mắt thực lực của Đại Diễn Tông cùng Vấn Thiên Học Cung chạy song song, làm sao Vấn Thiên Học Cung người căn bản cũng không thừa nhận.

Trên thực tế qua nhiều năm như vậy, Vấn Thiên Học Cung đích thật là duy nhất Vấn Đạo Thánh Đế. Không có người nào tông môn dám nói, bọn họ so với Vấn Thiên Học Cung còn lợi hại hơn. Lôi Thành Hòa sở dĩ có cái này sức lực nói số một số hai, cũng là bởi vì lần này Bách Tông Liên Minh cống hiến trên bảng danh sách Đại Diễn Tông tạm thời xếp hạng đệ nhất.

- Tiết Đạo hữu, ngươi là có ý gì? Lẽ nào ngươi hoài nghi ta dối trá không thành?

Lôi Thành Hòa giọng nói nghiêm nghị.

Lần này không đợi Tiết Đồng Tư nói chuyện, Mạc Vô Kỵ liền ở một bên cười ha ha:

- Họ Lôi, nói dối hay không, trong lòng ngươi đều biết. Ngươi luôn mồm lại đem Dục Lâm Lôi Thị đeo ở trong miệng, ngươi Dục Lâm Lôi Thị nữ nhân bị người ta chơi, ngươi lại trước mặt mọi người nói ra?

Mạc Vô Kỵ trực tiếp ngăn cản Lôi Thành Hòa muốn tranh luận, tiếp tục nói:

- Đừng nói ngươi là vì để cho người hiểu rõ ngươi vì sao phải truy sát Hầu Ngọc Thừa đạo hữu, vì cái này lý do lão tử đều cảm thấy muốn nôn. Nếu là ta không có đoán sai mà nói, ngươi hắn là rất đố kị Lôi Hồng Cát sao?? Ngoài mặt là giúp hắn chiếu cố, trên thực tế là tiểu trên đầu hắn. Bất quá cũng đúng, ngươi Lôi gia phỏng chừng không có mấy người thứ tốt, chó cắn chó cũng là như thường.

Mạc Vô Kỵ đối với Dục Lâm Lôi gia, thật đúng là không có nửa điểm hảo cảm. Hắn hoài nghi Lôi Thành Hòa truy sát Hầu Ngọc Thừa,

nhất định là bởi vì Hầu Ngọc Thừa nắm giữ thứ gì. Nói như vậy, Lôi Thành Hòa vừa có thể ác tâm Lôi Hồng Cát, có thể tại trên người Hầu Ngọc Thừa đạt được chỗ tốt.

- Ngươi đánh rắm…

Lôi Thành Hòa giận điên lên, đáng tiếc có Tiết Đồng Tư ngăn cản ở phía trước, hắn không có cách nào tiếp tục động thủ đối với Mạc Vô Kỵ.

Tiết Đồng Tư căn bản cũng không có để ý tới Lôi Thành Hòa giận điên lên, mà là đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Vị đạo hữu này, ngươi nói ngươi là số 2705 tán tu, có thể có chứng cứ không?

Nàng khách khí, là bởi vì hắn cảm giác Mạc Vô Kỵ cùng cái kia mặt đen nho sĩ có chút giống nhau.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một quả ngọc bài nói:

- Đây là ta tích lũy bài, nếu là không tin, có thể trực tiếp tới xem.

Tu sĩ có thể đứng ở chỗ này, không có một ai không phải là tinh anh, tu vi tự nhiên sẽ không quá kém. Mạc Vô Kỵ ngọc bài tuy rằng nhưng vừa lấy ra, chữ viết phía trên kia tại trong mắt mọi người đó là rõ ràng.

- Tán tu số 2705, điểm cống hiến 12076 điểm, bài danh thứ sáu.

Tích lũy bài ngọc chất mang theo lưu quang chớp động, cái loại này dung nhập xung quanh không gian tự nhiên, để cho tất cả mọi người biết, cái này tích lũy bài là thật. Tích lũy bài là thật, vậy thì ý nghĩa trước mắt thư sinh thực sự là số 2705.

- Thì ra huynh đài dĩ nhiên là số 2705, xin nhận Hầu Ngọc Thừa cúi đầu.

Hầu Ngọc Thừa thấy xuất thủ tương trợ hắn lại là tán tu 2705 hắn vẫn sùng bái, ngạc nhiên mừng rỡ hơn, lập tức cúi người hành lễ.

Tại trong mắt hắn, tán tu số 2705 so với phía trước này vài tên mạnh hơn lớn hơn nhiều lắm. Một cái tán tu, hết thảy đều là dựa vào chính mình, cư nhiên có thể vọt tới điểm cống hiến bảng top 6, đây không phải là vận khí, mà là thực lực chân chính cùng nghị lực thể hiện.

- Ra mắt 2705 sư huynh.

- Sư huynh ngươi vẫn chính là tấm gương của ta, ngày hôm nay nhìn thấy sư huynh, quả nhiên là người giữa Long Phượng.

- 2705 sư huynh, ta đại biểu chúng ta Kim ô tông mời sư huynh gia nhập chúng ta tông môn.

- Còn chưa thỉnh giáo sư huynh xưng hô như thế nào?

Sau khi xác định Mạc Vô Kỵ là tán tu số 2705, mọi người sớm đã quên mất bên cạnh còn có Lôi gia mấy người, đều tiến lên chào. Giả như có thể, có vài người hận không thể muốn lôi kéo Mạc Vô Kỵ chụp ảnh, ký tên.

Chỉ có Tiết Đồng Tư có chút cô đơn, nàng rất muốn số 2705 chính là cái kia mặt đen nho sĩ, đáng tiếc bây giờ người ta lấy ra tích lũy bài, hiển nhiên đối phương không phải là mặt đen nho sĩ.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Đa tạ các vị đạo hữu ưu ái, ta tên Tinh Hà, các vị đạo hữu trực tiếp gọi ta Tinh Hà là được. Hầu đạo hữu ta cũng chỉ gặp qua vài lần, Hầu đạo hữu chân thực nhiệt tình, ý chí rộng, há là một ít người trong miệng nói dâm tặc? Nói cách khác, mọi người xem xem Lôi gia cái này gọi Lôi Thành Hòa mặt mũi, nhìn lại Hầu Ngọc Thừa đạo hữu khuôn mặt, ai là kẻ cưỡng gian rồi giết chết đã là vừa xem hiểu ngay.

Còn có thật nhiều cừu nhân, đặc biệt Kim Ngọc cùng Tề lão thực hai người, chung quanh đang tìm tung tích của hắn, Mạc Vô Kỵ cũng không dám tùy tùy tiện tiện nói ra bản thân tên thật cùng lai lịch.

- Ha ha.

Lời của Mạc Vô Kỵ để cho lầu 10 đại sảnh một trận cười vang, Lôi Thành Hòa tướng mạo tuy rằng không có khả năng rốt cuộc vô cùng xấu, muốn cùng Hầu Ngọc Thừa so sánh, hắn phỏng chừng liên vô cùng xấu cũng không tính.

Tuy nói làm loại chuyện đó không có khả năng bằng tướng mạo đi phán định, nhưng cũng phải nhìn nói lời này là ai. Người ta là tán tu số 2705 a, một cái chiến sĩ lẻ loi một mình vì gia viên liều mạng, tấm gương của vô số tán tu cùng tông môn đệ tử, lời hắn nói, tự nhiên phi thường có phần lượng.

Lôi Thành Hòa tức giận cả người phát run, xanh cả mặt, cũng không dám động thủ. Tràng diện bị Mạc Vô Kỵ hoàn toàn đảo ngược, hiện tại cũng không phải là bọn họ năm đối phó Mạc Vô Kỵ cùng Hầu Ngọc Thừa hai cái, mà là một phòng khách đầy người đối phó bọn họ năm.

- Chúng ta đi.

Mắt thấy Hầu Ngọc Thừa không giết chết được, Lôi Thành Hòa bên kia dư bốn người nói một câu, xoay người liền muốn rời khỏi nơi này.

Hầu Ngọc Thừa trong lòng thở phào nhẹ nhõm, hắn đối với Mạc Vô Kỵ là phát ra từ nội tâm cảm tạ, nếu không phải người tán tu số 2705 này, hắn ngày hôm nay sẽ bị Lôi Thành Hòa mang đi, sau đó chết rất khó xem.

Mạc Vô Kỵ giương tay một cái, một cái thiết côn xuất hiện ở trong tay của hắn:

- Đã vu hãm Hầu đạo hữu, thậm chí muốn giết người mưu tài, tại bị vạch trần, muốn đi sao? Thiên hạ nào có chuyện tốt như vậy

Nếu là mới vừa đi tới thế giới này Mạc Vô Kỵ, chắc chắn sẽ không tiếp tục nhiều chuyện, Lôi Thành Hòa đi rồi thì thôi. Hiện tại Mạc Vô Kỵ sớm đã lĩnh hội một cái đạo lý, ở chỗ này không ai sẽ cảm thấy ngươi lùi bước là lễ phép hay là bớt việc, bọn họ chỉ sẽ cho rằng ngươi sợ.

Hầu Ngọc Thừa thấy Mạc Vô Kỵ lấy ra thiết côn, nhãn tình sáng lên, trên mặt nhất thời tràn đầy sáng sủa màu sắc. Hắn rốt cuộc hiểu rõ người tán tu số 2705 này vì sao phải đứng ra giúp hắn ra mặt, thì ra là Mạc Vô Kỵ. Đã từng hắn liền biết Mạc Vô Kỵ cũng không phải cá trong ao, không nghĩ tới mới ngắn ngủn một hai năm thời gian, Mạc Vô Kỵ liền biến thành một cường giả như vậy.

Đây là thứ yếu, trọng yếu hơn là, hắn không có nhìn lầm Mạc Vô Kỵ, hắn không có kết nhầm bằng hữu.

- Quả nhiên là hắn.

Tiết Đồng Tư trong mắt cũng trong nháy mắt lóe ra hào quang:

- Tinh Hà sư huynh, chúng ta là không phải là đã gặp nhau sao? Ngươi có đúng hay không liều mình cứu Yên Nhi cô nương, lại trợ giúp cẩm Văn sư thúc giết một cái mũi ưng Chân Hồ viên mãn?

Tiết Đồng Tư trước tiên liền hỏi lên dồn dập.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, ôm quyền nói:

- Không sai, ta chính là mặt đen nho sĩ trên mặt có một vết sẹo. Lúc đó ta dịch dung.

Một bên Hầu Ngọc Thừa cười hắc hắc, Mạc Vô Kỵ chẳng những là lúc đó dịch dung, hiện tại hắn vẫn là dịch dung.

Tiết Đồng Tư cười rực rỡ, quay đầu hướng đông đảo tu sĩ nói:

- Nhìn xem, ta không có nói sai đâu.

Nghe được Mạc Vô Kỵ cùng Tiết Đồng Tư đối thoại, đông đảo tu sĩ càng là nhiệt liệt lên.

- Tinh Hà sư huynh, ngươi thật giúp Cẩm văn Đan Sư giết một cái đan hồ viên mãn cường giả sao?

- Tinh Hà sư huynh, ngươi bị mấy trăm tu sĩ vây công thời điểm, làm sao thoát ra bao vây?

- Tinh Hà sư huynh cần thoát bao vây sao? Tinh Hà sư huynh là lại đem hết thảy con kiến hôi vây quanh vực của hắn bên ngoài toàn bộ giết, sau đó dễ dàng bước ra ngoài.

Mọi người lại đem Mạc Vô Kỵ vây quanh, các loại các dạng vấn đề cùng sùng bái nhận sung mà đến.

Tiết Đồng Tư giơ tay lên dừng lại đông đảo tu sĩ chen tới được, lớn tiếng nói:

- Các vị đạo hữu, Tinh Hà sư huynh chẳng những là vì bảo vệ nhà của chúng ta, lẻ loi một mình đi liều mạng chiến sĩ. Cũng là bất kể cá nhân sinh tử, đi liều mình cứu một cái người xa lạ dũng sĩ. Thế hệ chúng ta tu đạo, nên dùng Tinh Hà sư huynh làm gương. Ta Tiết Đồng Tư ở chỗ này tỏ thái độ, từ nay về sau, Tinh Hà sư huynh, liền là Đại sư huynh của ta.

- Từ nay về sau, Tinh Hà sư huynh cũng là Đại sư huynh của ta.

Đông đảo tu sĩ đều nói.

Đại sư huynh? Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có một loại trứng đau cảm giác, chẳng lẽ xem chính bản thân như Tôn Ngộ Không sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 198: Chúng Ta Là Bạn

Coi lại chính bản thân nắm trong tay Thiên Cơ côn, Mạc Vô Kỵ rốt cục thở dài, xem ra hắn thật đúng là giống đại sư huynh a.

Thấy mấy người Lôi Thành Hòa len lén rút đi, Mạc Vô Kỵ cũng không gọi nữa, mà là ung dung thản nhiên bóp động thủ quyết, hóa một cái lôi cầu bùng nổ đi qua. Hắn lôi cầu không có quỹ tích, trực tiếp tại dưới chân Lôi Thành Hòa nổ tung.

Lôi Thành Hòa bị người đột nhiên đánh lén, người khác đều cho là trong đại sảnh tu sĩ âm thầm trợ giúp Mạc Vô Kỵ. Đã có người xuất thủ trước, càng nhiều hơn tu sĩ len lén xuất thủ đánh lén. Nhiều tu sĩ như vậy đồng thời xuất thủ, Tiên Quỳnh Lâu lầu 10 trung gian một miếng đất lớn cứng nhắc nhất thời bị đập sập, Lôi Thành Hòa tại mệt mỏi chống đỡ, tức thì bị một đạo ô đinh thừa dịp loạn đóng đinh tại mi tâm, rơi vào lầu chín ngã xuống tại chỗ. Nhiều tu sĩ như vậy đối với người của Lôi gia xuất thủ, Lôi gia còn lại bốn người điên cuồng chạy trốn ra bên ngoài.

- Dừng tay!

Một cái thanh âm hùng hậu vang lên, khí thế cường đại nghiền ép lại đây, theo đó một người nam tử mặc áo đỏ rơi vào lầu 10đã bị âm sập một nửa.

Người này tu vi tuyệt đối so với cái kia Chân Hồ viên mãn mũi ưng mạnh hơn, chẳng những là Mạc Vô Kỵ, trong đại sảnh lầu 10 tất cả mọi người không có tiếp tục động thủ.

- Ta Tiên Quỳnh Lâu dầu gì cũng là Ân Đô Đệ Nhất Lâu, các vị tại ta Tiên Quỳnh Lâu vung tay, cũng thật quá đáng sao?.

Nam tử mặc áo đỏ hạ xuống sau đó, giọng nói tuy rằng mang theo bất mãn, lại cũng không có phát tác.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tiến lên nói:

- Ra mắt Tiên Quỳnh Lâu tiền bối, chuyện này là ta không có cân nhắc chu đáo, còn xin tiền bối thứ tội. Tiên Quỳnh Lâu tất cả tổn thất, đều sẽ do ta đến bồi thường.

Lôi Thành Hòa đã bị giết, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng một đạo bắn thủng Lôi Thành Hòa mi tâm là đến từ nơi nào, chính là Hầu Ngọc Thừa làm. Hiện tại đập người ta Tiên Quỳnh Lâu, bồi thường một điểm linh thạch, hắn vẫn còn là bồi thường nổi.

- Không, chúng ta đều có trách nhiệm, mọi người cùng nhau bồi thường.

Mạc Vô Kỵ đang nói vừa mới hạ xuống, đông đảo tu sĩ đều lên tiếng nói.

Nam tử mặc áo đỏ ánh mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi chính là tán tu số 2705?

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Chính là ta.

Nam tử mặc áo đỏ khó được lộ ra vẻ mỉm cười:

- Ngươi vì ngũ đại đế quốc dựng đứng một cái tấm gương tốt, vô số trẻ tuổi tu sĩ đều dùng ngươi làm mục tiêu, không sai. Ta Tiên Quỳnh Lâu chút tổn thất này (vẫn, còn) là chịu đựng nổi, về phần bồi thường, cũng không cần nhắc lại.

Nói xong câu đó, nam tử mặc áo đỏ vung tay lên nói:

- Các vị mời tạm rời Tiên Quỳnh Lâu, chờ ta Tiên Quỳnh Lâu lần nữa tân trang sức được rồi sau đó, lại đến uống rượu.

Từ đầu tới đuôi, này nam tử mặc áo đỏ cũng không có nói Lôi gia sự tình, dường như Lôi Thành Hòa bị giết, hắn thấy căn bản là một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

- Tốt...

Đông đảo tu sĩ đều ra trầm trồ khen ngợi, lục tục rời đi Tiên Quỳnh Lâu.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm kêu lợi hại, vô luận này nam tử mặc áo đỏ có phải thật vậy hay không tán thưởng hắn, vừa rồi hắn lợi dụng danh tiếng của mình giúp Tiên Quỳnh Lâu làm một lần quảng cáo, đó là không tranh sự thực. Có thể khẳng định, chờ Tiên Quỳnh Lâu rebuild lại xong, người nơi này sẽ càng vượng.

- Được rồi, ngươi vừa rồi tại Ân Đô giết một người tu sĩ, dựa theo Ân Đô luật pháp, là (phải) bị nghiêm phạt. Ta đã giúp ngươi nói chuyện, cho nên ngươi không cần lo lắng...

Mạc Vô Kỵ mới vừa đi ra Tiên Quỳnh Lâu, bên tai liền truyền đến này nam tử mặc áo đỏ nói.

Mạc Vô Kỵ trong lòng vừa nhảy, nhanh chóng đối với Tiên Quỳnh Lâu khom người liền ôm quyền. Hắn không nói gì, nam tử mặc áo đỏ vậy cũng biết, nhân tình này hắn Mạc Vô Kỵ đã nhận.

- Cảm tạ các vị bằng hữu ưu ái, ngày hôm nay mọi người từ biệt tại đây, chúng ta sau này còn gặp lại.

Mạc Vô Kỵ rồi hướng đông đảo tu sĩ hỗ trợ hắn ôm quyền cảm tạ.

- Đại sư huynh nhiều hãy bảo trọng nhiều...

- Đại sư huynh, Yên Nhi hi vọng có cơ hội có thể làm mặt cảm tạ ngươi...

Tiết Đồng Tư nhanh chóng nói.

- Đại sư huynh... I love you, pặc pặc…

....

Các loại các dạng nói lời từ biệt, Mạc Vô Kỵ phải lần thứ hai từng cái nói lời cảm tạ một phen, lúc này mới cùng Hầu Ngọc Thừa cấp tốc rời đi quảng trường Ân Đô.

Nửa giờ sau, Mạc Vô Kỵ cùng Hầu Ngọc Thừa đi tới chỗ Bách Tông Liên Minh doanh trại đổi điểm cống hiến.

- Mạc huynh, đa tạ ngươi cứu giúp, bằng không ta ngày hôm nay nhất định sẽ chết ở trong tay Lôi Thành Hòa.

Thẳng đến lúc này, Hầu Ngọc Thừa mới có cơ hội hướng Mạc Vô Kỵ cảm tạ.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, vỗ vỗ đít Hầu Ngọc Thừa nói:

- Hầu huynh, chúng ta là đồng bạn.

Những lời này chính là trước đây Hầu Ngọc Thừa giúp hắn thời điểm, bất quá lần này nói ra là Mạc Vô Kỵ.

Hầu Ngọc Thừa nao nao, lập tức cười ha ha:

- Chúng ta chẳng những là đồng bạn, còn là bằng hữu.

Có mấy lời không cần phải nói nhiều, Mạc Vô Kỵ tu vi thấp, nhìn như không hề tiền cảnh thời điểm, Hầu Ngọc Thừa không có bởi vì Mạc Vô Kỵ là một cái tu vi thấp tán tu mà coi thường Mạc Vô Kỵ, hắn mấy lần xuất thủ tương trợ.

Hiện tại Hầu Ngọc Thừa bị người Lôi gia truy sát, thậm chí là bị người người gọi đánh, Mạc Vô Kỵ không chút do dự đứng dậy, hắn lựa chọn tin tưởng Hầu Ngọc Thừa.

Có đôi khi bằng hữu rất đơn giản, không cần đi nói quá nhiều, cũng không cần đi làm nhiều lắm. Chỉ cần tại thời điểm hắn cần ngươi, ngươi có thể đứng ra là được.

- Mạc huynh, cái này cho ngươi.

Hầu Ngọc Thừa lấy ra một cái tàn phá cuốn da đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận da cuốn, theo bản năng hỏi:

- Đây là cái gì?

- Đây là nguyên nhân Lôi Thành Hòa muốn giết ta...

Hầu Ngọc Thừa cười hắc hắc nói.

- A đù! Thiên Lôi Thất Thức thức thứ hai...

Mạc Vô Kỵ rốt cục thấy rõ ràng cái này tàn quyển nội dung, hắn kinh ngạc ngẩng đầu nhìn Hầu Ngọc Thừa mặt mang nụ cười.

Hầu Ngọc Thừa thoáng lúng túng nói:

- Ta cùng Ngũ Hành Hoang Vực bên ngoài người nhà đấu giá hội kia có chút quan hệ, biết thiên lôi thức thứ nhất thật ra là bị ngươi mua đi rồi, cho nên ta đạt được thiên lôi thức thứ hai sau đó, liền dự định giúp ngươi giữ lại. Không nghĩ tới bị Lôi Thành Hòa biết được, hắn muốn cướp đi thức thứ hai đồng thời giết ta diệt khẩu.

Trước tại nơi trên lầu ngươi kỳ thực hắn không có đoán sai, Lôi Thành Hòa vốn là Lôi gia đệ nhất thiên tài. Thế nhưng Lôi gia bàng chi đột nhiên xuất hiện một người tên là Lôi Hồng Cát dị lôi Linh Căn tu sĩ, danh hiệu đệ nhất thiên tài bị Lôi Hồng Cát cướp đi, Lôi Thành Hòa tự

nhiên không cam lòng. Nếu là thiên lôi thức thứ hai bị hắn đạt được, hơn nữa dã tâm của hắn, muốn tại Lôi gia thu được một bộ phận hỗ trợ, cũng không phải không có khả năng.

- Cho nên hắn vu ngươi hạ thủ đối với vị hôn thê của Lôi Hồng Cát?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Hầu Ngọc Thừa giọng nói trầm thấp xuống:

- Lôi Hồng Cát vị hôn thê đích xác bị cường bạo, cường bạo nàng không ai khác, chính là Lôi Thành Hòa. Lâm Tú Khiết tỷ tỷ và mẫu thân, cũng là bị Lôi Thành Hòa giết chết. Mà ta đạt được thiên lôi thức thứ hai, liền là đến từ Lâm Tú Khiết.

Mạc Vô Kỵ thấy Hầu Ngọc Thừa sắc mặt có chút không tốt, hắn phỏng chừng chuyện này còn có ẩn tình. Bất quá Hầu Ngọc Thừa dường như không muốn nói tiếp, Mạc Vô Kỵ cũng không có tiếp tục đi hỏi.

Quả nhiên Hầu Ngọc Thừa chuyển hướng chủ đề nói:

- Mạc huynh, vì đối kháng lần này Ngoại Vực tu sĩ, Bách Tông Liên Minh coi như là chảy máu. Hết thảy gia nhập Bách Tông Liên Minh tông môn, đều lấy ra tốt nhất đồ đạc chia. Bao gồm công pháp, pháp bảo, tài liệu (các loại). Ngươi điểm cống hiến tương đối nhiều, đi vào chọn đồ thời điểm cần phải nhìn xem cẩn thận một chút, đừng để mắt viễn thị.

Ta phải nhanh rời đi cái địa phương quỷ quái này, nhớ kỹ, ngươi rời đi nơi này sau đó nhất định phải lần thứ hai dịch dung. Dục Lâm Lôi Thị chắc chắn sẽ không buông tha chúng ta, chúng ta đi cùng một chỗ càng thêm nguy hiểm. Nếu là vào một ngày, ngươi không có tìm được đồ đạc thích hợp, lập tức rời đi Ân Đô. Dục Lâm Lôi Thị cường giả đến nơi đây, tối đa hai ngày, còn thừa lại một ngày cũng đủ ngươi chạy trốn.

- Ta biết, ngươi bảo trọng nhiều.

Mạc Vô Kỵ gật đầu nói.

- Tốt, ta đi trước. Được rồi, này Ân Đô Tiên Quỳnh Lâu xuất hiện cường giả gọi liên sông châu.

Nói xong câu đó, Hầu Ngọc Thừa xoay người cấp tốc rời đi.

...

- Ê ku! Dưới 1k điểm cống hiến, không đổi ở nơi này.

Mạc Vô Kỵ còn chưa đi tới cửa vào chỗ đổi điểm cống hiến, một người lão giả ngồi cửa cũng không quan tâm nói.

Mạc Vô Kỵ lấy ra tích lũy bài đưa tới nói:

- Vãn bối điểm cống hiến không chỉ 1k.

Lão giả ngẩng đầu nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, lúc này mới tiếp nhận ngọc bài trong tay Mạc Vô Kỵ, lập tức hắn liền đem ngọc bài trả lại cho Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Cũng không tệ lắm, vào đi thôi.

- Đa tạ tiền bối.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận khom người thi lễ.

Lão giả này thoạt nhìn cả người lẫn vật vô hại, Mạc Vô Kỵ lại từ trên người hắn cảm nhận được một loại kinh khủng đồ đạc so với Phong Chấn Thu còn phải kinh dị hơn.

Phong Chấn Thu là ai? Vấn Thiên Học Cung thứ hai viện trưởng, Chân Thần Cảnh tu vi. Lão giả này so với Phong Chấn Thu còn còn đáng sợ hơn, đó là cái gì tu vi?

Lão giả phía sau cánh cửa đã từ từ mở ra, nhìn thấy là một mảnh đen kịt. Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lắc mình tiến vào đại môn, chẳng những là lão giả này có chút đáng sợ, chính là từ góc độ của mình cân nhắc, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn nhiều trì hoãn một phút đồng hồ.

Mạc Vô Kỵ sau khi tiến vào, đại môn lần thứ hai bị đóng, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy một cái đại điện cỡ bảy tám cái sân bóng lớn nhỏ.

Ở bên ngoài nhìn xem đến rõ ràng là một mảnh đen kịt, chân chính tiến vào trong này sau đó, cũng là quang minh thông thấu.

Không gian thật lớn bị hóa thành một cái lại một cái khu vực, mỗi một cái khu vực đều đánh dấu có chữ viết, xếp hạng đệ nhất chính là tu luyện công pháp.

Đứng tại trước tu luyện công pháp này nhìn lại, đó là rậm rạp chằng chịt giá sách, các loại da cuốn, ngọc giản, sách chồng chất như núi. Bất quá truyền thừa Thủy Tinh Cầu cũng là không nhiều lắm, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ trong lòng có chút thất vọng.

Ngược lại không phải là nói Mạc Vô Kỵ nhất định phải có truyền thừa Thủy Tinh Cầu, trên thực tế hắn cũng không có loại này dự định. Mà là bởi vì truyền thừa Thủy Tinh Cầu chỉ có thể dùng một chút một lần, dùng xong sau đó, sẽ chỉ là báo hỏng.

Nơi này truyền thừa Thủy Tinh Cầu ít, vậy đã nói rõ các đại tông môn cũng sẽ không lại đem chính bản thân tông môn cường đại nhất đồ đạc lấy ra. Xem ra Hầu Ngọc Thừa nói nơi này đều là các đại tông môn bộ phận đồ tốt nhất, cái này cũng không nhất định là thật.

Mạc Vô Kỵ từ tu luyện công pháp khu vực này đi vào, sau đó liền phát hiện, nơi này công pháp cũng không phải toàn bộ tùy tiện chồng chất cùng một chỗ. Mà là mỗi một cái tông môn lấy ra công pháp đều để đặt tại cùng một vị trí, đồng thời có tên tông môn đánh dấu.

Mạc Vô Kỵ mục đích phi thường minh xác, đó chính là tìm kiếm Bất Hủ Phàm Nhân Quyết nối nghiệp công pháp. Nếu là tìm không được, hắn liền tìm kiếm một loại cao cấp nhất tu luyện công pháp. Hắn nhìn một chút nơi này công pháp cần điểm cống hiến, tương đối khá công pháp, điểm cống hiến cũng bất quá là mấy trăm điểm trên dưới. Về phần công pháp mấy nghìn điểm cống hiến trở lên, vậy thì ít hơn.

Nhiều công pháp như vậy, để cho tu sĩ khác tìm ra được, coi như là mỗi một bản lật một cái, vài ngày cũng lật không xong. Mạc Vô Kỵ có ưu thế của mình, hắn không cần mỗi một bản đều đi lật một cái, thần niệm của hắn một quyển đảo qua. Chỉ cần dính đến chữ Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, đó chính là đồ đạc hắn cần.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 199: Thiên Cơ Tông Công Pháp

Mạc Vô Kỵ lo lắng có người dùng thần niệm quét hắn, hắn đi một đoạn, còn có thể dừng lại xuất ra một quyển công pháp mở ra xem. Nơi này công pháp chỉ cần không có đổi, đều có một cây tơ tằm hợp với, chỉ có thể nhìn không được mang đi. Coi như là nhìn xem, cũng chỉ có thể nhìn xem phía trước vài tờ, phía sau đều bị cấm chế trói buộc lại.

Cứ như vậy đi một chút dừng một chút, một đường xuống tới công pháp có chữ bất hủ Mạc Vô Kỵ ngược lại gặp được không ít. Để cho Mạc Vô Kỵ dở khóc dở cười là, những thứ này bất hủ công pháp, tuyệt đại đa số đều là Nhân Cấp Công Pháp. Giống như Bất Hủ Phàm Nhân Quyết bình thường giống nhau, danh tiếng vang dội, trên thực tế thật là hù người dùng.

Mới lúc mới bắt đầu, Mạc Vô Kỵ còn cũng không phải phi thường sốt ruột. Ngũ đại đế quốc hết thảy tông môn công pháp đều tập trung ở nơi này, Bất Hủ Phàm Nhân Quyết lại tầm thường như vậy, muốn tìm một quyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết nối nghiệp công pháp hắn là rất dễ sao?.

Thế nhưng nửa ngày sau khi đi qua, Mạc Vô Kỵ có chút nóng nảy. Bất Hủ Phàm Nhân Quyết hắn ngược lại nhìn thấy không ít, trên cơ bản đều là đồ đạc Huyền Cấp tông môn lấy ra. Đây chỉ là bình thường nhất công pháp, hắn hiện đang tu luyện chính là cái này. Hắn cần chính là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết nối nghiệp công pháp, không phải là nhân cấp bình thường công pháp Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

Lại là hơn một giờ đi qua, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không thu hoạch được gì.

Trong lòng khẽ thở dài một cái, Mạc Vô Kỵ quyết định tăng nhanh tốc độ lại đem lần thứ nhất xem xong, thực sự tìm không được công pháp chính bản thân cần đổi. Nơi này Địa cấp công pháp cũng không có thiếu, trước hắn thấy một môn Địa cấp trân phẩm tu luyện công pháp, chỉ cần 9k điểm cống hiến. Coi như là (không muốn) những thứ này, trên người hắn còn có một bản địa cấp tu luyện công pháp. Quyển công pháp này là hắn chiến lợi phẩm, từ Ngoại Vực tu sĩ chiếc nhẫn trữ vật đạt được.

Thiên Cơ Tông? Mạc Vô Kỵ ngừng lại, không phải là hắn nhìn thấy hắn cần công pháp, mà là cái này tông môn hắn thoạt nhìn rất ấm áp.

Pháp bảo của hắn kêu Thiên cơ côn, nơi này có một cái tông môn gọi Thiên Cơ Tông. Thiên Cơ Tông công pháp ngược lại có một hai mươi bản, đáng tiếc đây chỉ là một Huyền Cấp tông môn mà thôi.

Tại ngũ đại đế quốc Huyền Cấp tông môn rốt cuộc thấp nhất tồn tại, coi như là bình thường vậy Lĩnh Chủ Quốc địa vị cũng (phải) cao hơn Huyền Cấp tông môn.

Mạc Vô Kỵ thần niệm tùy tiện quét đi vào, hắn lập tức đã nhìn thấy một quyển công pháp kẹp ở trong đó, Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

Mạc Vô Kỵ cười cười, cũng chỉ có những thứ này Huyền Cấp tông môn, mới có thể lại đem Bất Hủ Phàm Nhân Quyết lấy ra góp đủ số.

Mạc Vô Kỵ thần niệm đang muốn phải tiếp tục quét đi xuống, lại nhìn thấy một hàng điểm cống hiến chữ số, nhất thời ngẩn ra. Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, đổi yêu cầu điểm cống hiến 10008.

Chẳng lẽ mình mờ mắt? Mạc Vô Kỵ xoa xoa hai mắt của mình, cẩn thận nhìn một chút. Không sai, đích thật là yêu cầu 10008 điểm cống hiến, hắn không có nhìn lầm.

Trước Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, Mạc Vô Kỵ cũng xem qua nhiều lắm bản. Tốt nhất một là Bình linh phái, yêu cầu điểm cống hiến là 5 điểm, rất nhiều tông môn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết thậm chí chỉ cần 1

điểm liền có thể đổi đến. Mà Thiên Cơ Tông Bất Hủ Phàm Nhân Quyết này lại muốn 10008 điểm. Coi như là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết nối nghiệp công pháp, mở ra cái giá tiền này cũng không đúng sao??

Mạc Vô Kỵ coi lại xem Thiên Cơ Tông còn lại công pháp, đổi điểm cống hiến đều rất như thường, ngoại trừ cái này, tốt nhất một cái yêu cầu 121 điểm.

Theo lý thuyết công pháp đưa vào bên trong này, không có khả năng tính sai a. Duy nhất khả năng, đó chính là Thiên Cơ Tông không muốn lại đem môn công pháp này đổi đi ra ngoài. Nếu không nguyện ý, vậy cũng không cần lấy ra, hà tất đưa tới nơi này?

Mạc Vô Kỵ vẫn là không nhịn được lại đem quyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết yết giá 10008 điểm cống hiến đem ra, mở ra trang thứ nhất:

- Thiên địa trước mở sau đó có nguyên khí, này rất sai lầm. Linh khí cùng thiên địa đồng thời mang theo, tương thừa mà sinh. Không được đạo vị nhân, đều là người phàm. Thế hệ chúng ta người phàm, ngưng luyện nguyên hơi thở, thành tựu trường sinh...

Cùng Bất Hủ Phàm Nhân Quyết hắn tại Lạc Hải Thương Lâu mua mới đầu giống y hệt nhau, kế tiếp tu luyện cũng trên cơ bản tương đồng. Chỉ là tại chỗ rất nhỏ, so với Lạc Hải Thương Lâu mua càng thêm tinh giản hơn rất nhiều.

Lật tới thứ mười trang sau đó, liền cũng lật không nổi nữa. Nội dung phía sau bị cấm chế, này rất như thường, nơi này hết thảy công pháp cũng không thể cho ngươi xem xong.

Mạc Vô Kỵ trong lòng ngược lại vui mừng không thôi, bởi vì dựa theo quyển này sách mỏng độ dày mà nói, hắn lật qua thập trang bất quá là một phần mười quyển công pháp này mà thôi.

Mà một phần mười này, bao hàm hắn tại Lạc Hải Thương Lâu mua mua được Bất Hủ Phàm Nhân công pháp 90% nội dung. Nếu là này phía

sau đều là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tu luyện nội dung, quyển công pháp này nội dung (phải) toàn diện nhiều hơn. Giả như Thiên Cơ Tông không phải cố ý hại nhân, quyển công pháp này rất có thể chính là thứ hắn cần. Tuy nói công pháp tên không có thêm chữ nối nghiệp công pháp, nhưng dầy như vậy nội dung, không phải là nối nghiệp chẳng lẽ là trống không trang giấy?

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì xác định, Thiên Cơ Tông không có khả năng cố ý lại đem một phần trống không trang trói buộc lại. Thiên Cơ Tông dầu gì cũng là một cái Huyền Cấp tông môn, hắn là không về phần làm ra loại không có phẩm vị sự tình này.

Chính là quyển này.

Mạc Vô Kỵ xuất ra điểm cống hiến bài, tại gửi Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vị trí chà một cái. Chỉ là "Giọt" một tiếng, hắn điểm cống hiến bài tại điểm cống hiến phía sau 12076 điểm có thêm một vòng chữ đỏ, đã dùng 10008 điểm. Đồng thời, liên ở trên Bất Hủ Phàm Nhân Quyết một cây tơ tằm đột nhiên thu hồi không còn.

Một lần mất một vạn điểm cống hiến, nói không đau lòng đó là không có khả năng. Lại tiếc, Mạc Vô Kỵ cũng không có thể không giao đổi. Không có tu luyện công pháp, để cho hắn làm sao đi thăng cấp? Hắn không có ở bên trong này mở ra Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hắn luôn cảm thấy cửa vào lão đầu kia có thần niệm theo hắn.

Còn có hơn hai ngàn điểm, nguyên bản Mạc Vô Kỵ còn muốn tìm kiếm một môn pháp kỹ, chỉ là bởi vì tìm kiếm tu luyện công pháp làm lỡ thời gian quá dài. Hắn lo lắng người của Lôi gia sẽ tìm được Ân Đô, quyết định tạm thời buông tha tìm kiếm pháp kỹ.

Liên Hà Châu có thể bang trợ hắn không bị Thiên Thương đế quốc tính sổ, lại không thể để cho người của Lôi gia không tìm hắn.

...

Hai ngày sau, Mạc Vô Kỵ đã rời đi Ân Đô mấy vạn dặm xa, hắn cũng không định dừng lại, mà là khống chế được xe bay tiếp tục đi Vấn Thiên Học Cung phương hướng chạy như bay.

Hắn muốn bế quan tu luyện, Vấn Thiên Học Cung linh luyện thất là thích hợp nhất hắn. Lúc này trên người hắn có điểm cống hiến, linh luyện thất muốn tu luyện bao lâu, liền tu luyện bao lâu. Tại linh luyện trong phòng tu luyện, dù cho Kim Ngọc cũng không dám đối với hắn thế nào.

Về phần Ngoại Vực chiến trường, hắn hiện tại tu vi quá thấp.

...

Ân Đô Thiên Cơ Tông doanh trại, một người lão giả tới lúc gấp rút quạt nhìn chằm chằm cửa vào, ở bên cạnh hắn còn ngồi một người trung niên nam tử. Lại là đi qua thời gian một nén nhang, một người cô gái trẻ tuổi đi đến, đối với lão giả này khom người sau đó nói:

- Sư phụ, tra ra được, cái kia tốn hơn một vạn điểm cống hiến đổi đi chúng ta tông môn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết chính là tán tu số 2705.

- Chính là cái kia Bách Tông Liên Minh cống hiến trên bảng tán tu 2705?

Lão giả hiển nhiên cũng biết tán tu số 2705 danh tiếng.

Nữ tử gật đầu nói:

- Đúng là hắn, mấy ngày trước, hắn xuất hiện ở Ân Đô Tiên Quỳnh Lâu. Về sau Lôi thị Lôi Thành Hòa truy sát Vấn Thiên Học Cung Hầu Ngọc Thừa vọt vào Tiên Quỳnh Lâu, số 2705 cứu Hầu Ngọc Thừa, đồng thời huy động chúng nhân giết Lôi Thành Hòa, sau đó đi điểm cống hiến đổi chỗ đổi đi rồi chúng ta tông môn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

- Có thể có tung tích của hắn?

Lão giả vội vàng hỏi.

Nữ tử lắc đầu:

- Không có, nghe nói Lôi thị người tới Ân Đô, đang đang khắp nơi tìm kiếm tán tu 2705 hạ lạc. Thậm chí khẩn cầu Bách Tông Liên Minh giao ra tán tu số 2705, nói tán tu số 2705 tại Ân Đô tùy tiện giết đại tông môn đệ tử, trái với Thiên Thương đế quốc luật pháp. Bất quá Bách Tông Liên Minh cùng Thiên Thương đế quốc Đế Quân, cũng không có đối với tán tu 2705 làm ra cái gì động tác.

Tại lão giả bên người trung niên nam tử thở dài nói:

- Không nghĩ tới thật là có người tốn hơn một vạn tích lũy đi trao đổi Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, nếu là hắn biết phía sau không có gì cả, không biết có thể hay không giận chó đánh mèo chúng ta Thiên Cơ Tông.

Lão giả lắc đầu:

- Chúng ta tông môn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết phía sau không phải là không có gì cả, mà là người cần phải có duyên mới có thể mở ra. Ta Thiên Cơ Tông nếu là có thể sau khi mở ra đồ đạc, cũng không đến mức càng ngày càng xuống dốc, đến bây giờ biến thành Huyền Cấp tông môn. Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vĩ đại, ngươi vĩnh viễn cũng không hiểu...

Dừng một chút, lão giả tiếp tục nói:

- Thu kế, Bình nhi, các ngươi ở bên ngoài hơi chú ý thêm một phần cái kia tán tu số 2705. Một khi gặp phải, nhất định phải giao hảo. Sau đó mời hắn đến Thiên Cơ Tông của ta, nếu là hắn thật có thể mở ra Bất Hủ Phàm Nhân Quyết phía sau đồ đạc, nhất định phải mời hắn làm ta Thiên Cơ Tông tông chủ.

- A...

Câu nói sau cùng để cho Bình nhi cùng trung niên nam tử kia đều kinh ngạc há to miệng, thậm chí có chút không dám tin tưởng.

Thiên Cơ Tông dù cho chỉ là một Huyền Cấp tông môn, tông chủ cũng không phải ai cũng có thể làm. Để cho một cái tán tu (làm) tông chủ? Dù cho người tán tu này leo lên Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng, vậy cũng thiếu tư cách a.

...

Vô luận là Thiên Cơ Tông hay là Dục Lâm Lôi Thị tại Ân Đô tìm tán tu số 2705, cùng Mạc Vô Kỵ đều không có có quan hệ gì. Nếu không phải nhất tâm chạy đi, Mạc Vô Kỵ sớm đã đem Bất Hủ Phàm Nhân Quyết lấy ra tỉ mỉ xem tột cùng. Bởi vì một bên khống chế xe bay pháp bảo, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể xem một chút Mạc Tuyết cho hắn 《 lục địa linh thảo 》. Hắn không muốn để cho chính bản thân rơi vào trong đó, quên mất khống chế xe bay.

Một tháng sau, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai về tới Vấn Thiên Học Cung.

So với hắn và Sầm Thư Âm cùng nhau lúc đi ra, Vấn Thiên Học Cung lộ ra càng là tiêu điều. Chỉ có một chút lẻ tẻ đệ tử vội vã đi qua, phần lớn đệ tử đều đi Ngoại Vực chiến trường.

Mạc Vô Kỵ vừa về tông môn, liền thẳng đến tiên luyện tháp. Bế quan tu luyện, mới đúng là chuyện hắn rất cần cần làm. Hắn Thoát Phàm một tầng, tại Vấn Thiên Học Cung đồng lứa đệ tử, coi như là một cường giả. Đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói còn xa xa thiếu, hắn phát hiện cảnh giới tự mình càng cao, hắn lại càng cảm thấy không đủ.

- Ta muốn tại cao cấp nhất linh luyện thất bế quan một năm.

Mạc Vô Kỵ đi tới chỗ tiên luyện tháp thu phí, há mồm liền nói.

Thu phí chỗ trung niên nữ tử dường như vĩnh viễn đều là cứng nhắc lấy gương mặt:

- Bế quan cao hơn ba tháng không thu linh thạch, chỉ lấy điểm cống hiến, yêu cầu giao nộp điểm cống hiến một nghìn.

Đang khi nói chuyện, cô gái này giơ tay lên ném ra một cái máy quét điểm.

Mạc Vô Kỵ không có có tâm tình đi tính toán người nữ nhân này, hắn trực tiếp lấy ra Bách Tông Liên Minh điểm cống hiến bài ở phía trên chà một cái. Sầm Thư Âm nói với hắn, Bách Tông Liên Minh điểm cống hiến bài, chẳng những có thể tại Bách Tông Liên Minh dùng, coi như là trở lại tông môn, cũng có thể sử dụng.

Quả nhiên, trung niên nữ tử cũng không có cảm thấy không thích hợp, trực tiếp thu hồi máy quét điểm, lại ném một cái ngọc bài cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nắm lên ngọc bài, dùng tốc độ nhanh nhất xông lên tiên luyện tháp linh luyện thất tốt nhất, hắn muốn chính thức bế quan tu luyện.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 200: Điều Kiện Mở Ra Công Pháp

Lại đem cao cấp linh luyện thất đóng cửa lên sau đó, Mạc Vô Kỵ trước tiên lấy ra chính là quyển kia Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Nơi này là linh luyện thất trong Vấn Thiên Học Cung tiên luyện tháp, tuyệt đối không có khả năng không ai có thể theo dõi đến hắn.

Mạc Vô Kỵ cũng không có lập tức liền lật tới phía sau, mà là từ trang thứ nhất một lần nữa nhìn lên.

Quyển công pháp này một trang trang bị Mạc Vô Kỵ lật qua, rất nhanh Mạc Vô Kỵ sắc mặt cũng có chút khó coi. Không phải là quyển công pháp này có vấn đề, mà là hắn tại Lạc Hải Thương Lâu mua Bất Hủ Phàm Nhân Quyết có vấn đề.

Trước hắn thấy 10 trang đầu, còn tưởng rằng 10 trang này chỉ 90% nội dung có của Lạc Hải Thương Lâu công pháp. Hiện tại Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu, Lạc Hải Thương Lâu Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tại chân chính Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tăng thêm một vài thứ. Vài thứ kia người không hiểu thoạt nhìn dường như càng thêm thông thạo dễ hiểu, hơn nữa càng thêm phù hợp đạo lý.

Hiện tại quyển công pháp này lại đem vài thứ kia tinh giản đi, Mạc Vô Kỵ mới biết mình tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết rất nhiều Chu Thiên Hành công đường đi không đúng.

Nguyên nhân chủ yếu là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết này bỏ thêm nội dung hoàn toàn cởi quần phóng rắm, làm điều thừa.

Cũng may đồ đạc bỏ thêm, đối với tu luyện bản thân cũng không có ảnh hưởng. Mạc Vô Kỵ quyết định sau này dựa theo quyển công pháp mới Chu Thiên bắt đầu hành công, lại đem một vài thứ Lạc Hải Thương Lâu bỏ thêm vào trực tiếp chém đứt.

10 trang sau, hắn là Thoát Phàm cảnh tu luyện công pháp. Mạc Vô Kỵ cực kỳ mong đợi lật ra trang thứ mười một, hắn vẫn chịu đựng không có đi lật trang thứ mười một. Tại khố phòng thời điểm, là lo lắng lão nhân kia dùng thần niệm quét hắn. Trên đường thời điểm, hắn sợ không có khả năng chuyên tâm xuống tới.

Thẳng đến lúc này, Mạc Vô Kỵ mới chính thức lật ra trang thứ mười một.

Thấy nội dung trang thứ mười một, Mạc Vô Kỵ nhất thời trợn tròn mắt. Hắn thật đúng là bị gạt, trang thứ mười một chính là trống rỗng.

Mạc Vô Kỵ lăng thần mấy giây, lúc này mới nhịn được xung động tức miệng mắng ầm lên...

- Cái đcmn! Ta choáng!

Mạc Vô Kỵ cũng không nhịn được nữa, trong lòng đã đem tông chủ Thiên Cơ Tông mắng máu chó dính lên người.

Quyển sách này chỉ có mười một trang, nội dung phía trước 10 trang hắn có, bất quá là sửa một phen Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Thứ mười một trang là một tờ giấy trắng thật mỏng.

Thứ mười hai trang...

Không có trang thứ mười hai, hoặc là nói thứ mười một trang phía sau chính là cục giấy nền thật dày. Cái nền này có chừng dày gấp 10 lần phía trước 10 trang, lúc bị cấm chế giam cầm, hắn còn có thể thấy thật dày trang nền vết, thật giống như rất nhiều trang bìa cấu thành bình

thường giống nhau. Đã không còn trói buộc, Mạc Vô Kỵ có thể nhìn thấy chỉ có một cái nền thật dày.

Nền giấy tự nhiên là không có bất kỳ chữ viết nào.

Hơn một vạn điểm cống hiến, liền mua về vật này.

Mạc Vô Kỵ mắng một phen sau đó, bất đắc dĩ bỏ xuống quyển này Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, lôi ra nhẫn đeo ở trên ngực. Trong này còn có một bản địa cấp công pháp, đây là trên người tên Ngoại Vực tu sĩ.

Thiên Cơ Tông dầu gì cũng là một cái Huyền Cấp tông môn, cư nhiên làm ra loại chuyện này. Chờ chính bản thân xuất quan sau đó, nhất định phải mang theo quyển sách này đi tố cáo cái này tông môn. Chính bản thân kiếm điểm này dễ sao? Đó cũng đều là dùng cái mạng nhỏ của mình trao đổi.

Không đúng a, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ đến Thiên Cơ Tông làm như vậy cũng bất quá là kiếm lấy một chút điểm mà thôi, nếu là mình cáo trạng, đây chẳng phải là hủy diệt rồi Thiên Cơ Tông tông môn? Rồi lại nói, Thiên Cơ Tông tông chủ cũng không phải ngu, coi như là muốn lừa dối người khác hơn một vạn điểm cống hiến, cũng sẽ không đem cái này điểm cống hiến đặt ở Bất Hủ Phàm Nhân Quyết thông thường.

Mạc Vô Kỵ nghĩ thông suốt đạo lý này sau đó, nhanh chóng buông ra chiếc nhẫn trữ vật, lần thứ hai từ dưới đất cầm lên quyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết bị hắn mắng nửa ngày.

Lần này thần niệm của hắn rơi vào thứ mười một trang, không sai, đích xác (vẫn) là một tờ giấy trắng. Thần niệm của hắn tiếp tục rơi vào thứ mười hai trang, cũng chính là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết nền tảng.

Từng đạo văn lộ bị thần niệm của hắn bắt lấy, đây là cấm chế?

Không đúng, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì hiểu được. Hắn đoạn thời gian gần nhất vẫn đang nghiên cứu Trữ Tinh Tử trận đạo, đối với cấm chế

cũng có đọc lướt qua. Thứ này thoạt nhìn không giống cấm chế, trái lại như là phía thân thể mạch lạc chảy về.

Mạc Vô Kỵ tay cẩn thận đặt ở trên những thứ này không nhìn thấy văn lộ, nhắm mắt lại cảm thụ. Nửa ngày sau đi qua, hắn không có cảm thụ được gì cả.

Hắn lần thứ hai vận chuyển một phần nguyên lực đi vào, lập tức Mạc Vô Kỵ liền ngạc nhiên mừng rỡ phát hiện, hắn nguyên lực dĩ nhiên có thể tiến vào trong những thứ này mơ hồ văn lộ.

Sau một lát, Mạc Vô Kỵ thì có phát hiện mới. Hắn nguyên lực chỉ có thể ở trong đó một nhánh văn lộ di động, không cách nào tách ra tiến vào hai nhánh văn lộ. Đồng thời vô luận hắn làm sao vận chuyển nguyên lực di động, quyển sách này vẫn như cũ còn là nguyên dạng.

Mạc Vô Kỵ thần niệm rơi vào các văn lộ còn lại, hắn nhánh thứ hai mạch lạc lần thứ hai đưa vào một đạo nguyên lực tiến vào văn lộ. Quả nhiên cùng Mạc Vô Kỵ mơ hồ đoán rằng giống y hệt nhau, đạo thứ hai nguyên lực này, chỉ có thể ở giữa nhánh thứ hai văn lộ đi qua.

Mạc Vô Kỵ hai nhánh mạch lạc đồng thời hành công, đã có thể hình thành một cái đơn giản Chu Thiên vận hành. Bất quá loại này Chu Thiên vận hành, chỉ có thể ở trong cơ thể Mạc Vô Kỵ hành công, mà không cách nào hình thành tại trên quyển công pháp này.

Dựa theo phương thức này, Mạc Vô Kỵ không ngừng bắt đầu đưa vào nguyên lực tiến vào văn lộ ở trong sách. Hắn có một trăm lẻ một nhánh mạch lạc bị đả thông, hắn dứt khoát đưa vào một trăm lẻ một đạo nguyên lực khác nhau tiến vào một trăm lẻ một nhánh văn lộ trong đó.

Một trăm lẻ một Đạo Nguyên lực tại quyển sách nền tảng văn lộ bỗng nhiên đụng vào nhau, tự nhiên mà vậy tạo thành một cái Chu Thiên vận hành lớn.

- Ào...

Một tiếng phong mang trang giấy xuất hiện, Mạc Vô Kỵ lo lắng phá huỷ quyển sách này, nhanh chóng thu hồi nguyên lực, lập tức hắn liền ngốc trệ hắn ra.

Mới vừa rồi còn là một tờ giấy nền tảng hoàn chỉnh thật dày, lúc này đã phân ra 10 trang giấy. Mạc Vô Kỵ nhanh chóng mở ra trang thứ mười hai, khi hắn thấy nội dung bên trong, thiếu chút nữa lệ nóng doanh tròng.

Mặt trên rõ ràng ghi lại Thoát Phàm cảnh tu luyện về sau Chu Thiên hướng đi, cùng với các loại hành công vận hành đường đi, thậm chí còn có đồ hình giải thích ở trong đó. So với trước mặt 10 trang, mặt sau này giảng giải càng là tỉ mỉ.

Cầm quyển này Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, Mạc Vô Kỵ trong lòng hướng xin lỗi Thiên Cơ Tông, cái này tông môn thực sự là oan uổng chết mất, bị chính bản thân một lần mắng to.

Không có điều tra, thì không có quyền lên tiếng, những lời này hắn là đổi một cái, không có bản lĩnh điều tra, cũng đừng chít chít méo mó.

Lật vài tờ sau đó, Mạc Vô Kỵ liền hoàn toàn hiểu được.

Thiên Cơ Tông lại đem quyển sách này lấy ra, đó là bởi vì bọn họ biết quyển sách này phía sau là có hạn chế mở ra. Trong đó hạn chế chính là muốn bản thân người có một trăm lẻ một nhánh mạch lạc đi mở ra, hoặc là nói là người có một trăm lẻ một nhánh Linh Lạc đi mở ra.

Thiên Cơ Tông cường giả khẳng định đã thử qua, nếu như không có nhiều nhánh mạch lạc như vậy đồng thời hướng bất đồng văn lộ đưa vào nguyên lực, mặt sau trang giấy liền sẽ không xuất hiện. Nếu như mạnh mẽ đưa vào, dựa vào cậy mạnh đi mở ra Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, nói không chừng sẽ hủy diệt quyển công pháp này.

Chính là bởi vì biết quyển sách này có giá trị, Thiên Cơ Tông cường giả lúc này mới định giá một vạn lẻ tám điểm cống hiến. Trên thực tế Mạc Vô Kỵ biết, cái này điểm cống hiến mua quyển sách này còn xa xa

thiếu. Có lẽ Thiên Cơ Tông biết, dù cho treo ra một trăm điểm cống hiến, cũng sẽ không có người đi mua. Bọn họ sở dĩ treo ra hơn một vạn điểm cống hiến, có lẽ là thử thời vận, muốn biết người nào sẽ mua quyển sách này.

Mạc Vô Kỵ hầu như có thể xác định, Thiên Cơ Tông hiện tại đang tra tìm người mua quyển sách này. Bọn họ biết quyển sách này có bí mật, tự nhiên phải biết hướng đi của quyển sách này.

Tại cám ơn Thiên cơ tông đồng thời, Mạc Vô Kỵ cũng đang cảm thán Thượng Cổ cường giả nhiều lắm. Hắn quyển kia Vô Tự Đan Thư, liền là một loại truyền thừa. Quyển Vô Tự Đan Thư này người khác đều không mở ra, chính là hắn có thể mở ra, nói không chừng cùng người phàm mở ra mạch lạc có quan hệ. Hắn là một phàm nhân, không có Linh Căn, hết lần này tới lần khác mở ra mạch lạc có thể tu luyện.

Nhìn nền tảng mỏng đi rất nhiều, Mạc Vô Kỵ trái lại càng thêm vui vẻ. Điều này nói rõ chờ hắn tu luyện tới Nguyên Đan Cảnh sau đó, phía sau còn có thể tiếp tục mở ra trang bìa mới, để cho hắn tiếp tục tu luyện tiếp.

...

Thiên Thương đế quốc, Ân Đô quảng trường.

Một phần tu sĩ đang quan sát Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng bài danh đều là nhỏ giọng nghị luận, đối tượng nghị luận ngoại trừ bài danh top ba cường giả ra, còn có chính là tán tu số 2705.

Nửa năm trước, tán tu số 2705 tích 12076 điểm xếp hạng thứ sáu. Mà nửa năm sau, tán tu số 2705 thật giống như biến mất bình thường giống nhau, vẫn như cũ là 12076 điểm, bất quá bài danh đã bỏ vào thứ mười lăm.

- Ngoại Vực tu sĩ càng ngày càng nhiều, 2705 sư huynh điểm làm sao có thể không tăng nhể?

- Ta sớm chú ý tới, 2705 sư huynh tuyệt đối không phải hạng người sợ chết, hắn chỉ cần sống, vậy thì nhất định sẽ tại Ngoại Vực chiến trường xuất hiện. Hiện tại hắn không có xuất hiện, chỉ có một cái khả năng...

- Ta cũng hoài nghi Tinh Hà sư huynh bị người ám toán, nửa năm trước Tiên Quỳnh Lâu sự tình ta đã ở đó. Tinh Hà sư huynh tuy rằng không sợ chết, nhưng hắn dù sao tu vi hữu hạn. Nếu là bị có chút gia tộc cường giả ám toán, hắn lại không sợ chết cũng vô ích.

- Cái gì có chút gia tộc, chính là cái kia luôn mồm Dục Lâm Lôi Thị, chính bọn nó vừa ăn cướp vừa la làng. Ta cho rằng chuyện này hắn là bẩm báo Bách Tông Liên Minh đi, có phải hay không chúng ta tán tu bị người ám toán, liền đáng đời không may?

- Chuẩn á, nên bẩm báo liên minh đi!

....

Người tham gia nghị luận là càng ngày càng nhiều, bộ phận người thậm chí bắt đầu tụ tập đi tới Bách Tông Liên Minh trú mà chuẩn bị cáo trạng.

Lúc này, khổ nhất phỏng chừng chính là Dục Lâm Lôi Thị. Lôi Thành Hòa bị giết chết, Dục Lâm Lôi Thị bị mọi người mắng thối là thứ yếu. Bọn hắn bây giờ không có tìm được cái kia tán tu 2705 giết chết Lôi Thành Hòa không tính, còn chọc một thân hỏa khí.

Tại trên quảng trường người xem bảng, còn có một danh lão giả. Hắn nhìn ngũ đại đế quốc tông môn cống hiến bảng, than thở. Tên lão giả này chính là Thiên Cơ Tông tông chủ, Đỗ Sĩ Kình. Hắn dày vò không phải là cảm thấy Thiên Cơ Tông bài danh thấp, mà là bởi vì Thiên Cơ Tông bài danh quá cao.

Từ khi tán tu số 2705 mua đi Bất Hủ Phàm Nhân Quyết sau đó, Thiên Cơ Tông cống hiến thứ tự liền trực tiếp vọt tới top năm mươi. Rất nhiều

chuẩn Thiên Cấp Tông Môn, cũng không có vọt tới vị trí này, ngươi nói một cái Huyền Cấp tông môn vọt tới top năm mươi, đây là chuyện gì zạ?

Hiện tại nửa năm thời gian trôi qua, Thiên Cơ Tông còn đang ở top 100, điều này làm cho hắn lo lắng sẽ bị một vài người có tâm phát hiện.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 201: Nhân Cực Cảnh

- Đỗ tông chủ?

Một cái thanh âm đột ngột còn mang có một chút không khẳng định cắt đứt Đỗ Sĩ Kình tư tự.

Đỗ Sĩ Kình quay đầu lại thấy nói chuyện với hắn chính là một người tiểu nhị mặc một gia thương lâu trang phục, hắn căn bản cũng không quen biết cái này tiểu nhị.

- Ngươi kêu ta?

Đỗ Sĩ Kình nghi hoặc nhìn này tiểu nhị.

Tiểu nhị nhếch miệng cười:

- Quả nhiên là tiền bối, nơi này có một phong thư là người khác nhờ ta mang cho Đỗ tiền bối.

Nói xong, này tiểu nhị kính cẩn lại đem một phong thư nhét vào trong tay Đỗ Sĩ Kình.

Đỗ Sĩ Kình theo bản năng tiếp nhận tin hỏi:

- Là ai đưa?

- Ta này cũng không biết, ta chỉ là phụ trách chạy đùi mà thôi.

Tiểu nhị nói xong xoay người rời đi, rất nhanh thì biến mất.

Đỗ Sĩ Kình có chút không giải thích được lại đem phong thư mở ra, một lát sau hắn liền ngạc nhiên mừng rỡ hắn lên, đọc:

- Đỗ tiền bối, vãn bối là tán tu số 2705. Vãn bối bởi vì đắc tội người khác, cho nên không dám đi tới Ân Đô, sai người đưa phong thư này cho tiền bối, muốn gặp mặt tiền bối, đồng thời có một số việc muốn thỉnh giáo Đỗ tiền bối. Nếu là Đỗ tiền bối bằng lòng gặp vãn bối, xin mời đi Thác Âm Mộ, vãn bối ở nơi đó chờ tiền bối. Nếu là Đỗ tiền bối không muốn gặp vãn bối, mời không xem phong thư này. Vãn bối đợi không được tiền bối, sẽ tự động rời đi. Tán tu Tinh Hà ký!

Tại xung quanh Ân Đô, tu sĩ không biết Thác Âm Mộ rất ít.

Thác Âm Mộ khoảng cách Ân Đô Thành có một hai nghìn trong xa, thuộc về tu sĩ chiến trường cổ. Nghe nói lúc đó nơi này có một người đại năng giả hầu như muốn phi thăng âm tu bế quan, kết quả một hồi tu sĩ đại chiến, để cho người này âm tu tại quan ải khẩn yếu xảy ra vấn đề, Linh Lạc hỗn loạn, hầu như tương đương với tẩu hỏa nhập ma.

Người âm tu này tại chỗ giận điên lên, tại trước khi chết đột nhiên bạo phát, lại đem hết thảy tu sĩ ở chỗ này chiến đấu toàn bộ chém tận giết tuyệt. Sau cùng chính hắn cũng là âm khí bạo thể, bỏ mạng ở nơi này.

Cái này âm tu cường giả ngã xuống sau đó, một mảnh địa phương này bị âm khí mang theo, thậm chí ngưng tụ rất nhiều Âm Châu.

Theo thời gian trôi qua, nơi này liền tạo thành một mảnh âm khí trường bãi. Bởi vì nơi này không có linh khí, hơn nữa ở phụ cận đây tu luyện, khả năng tẩu hỏa nhập ma tính chất rất lớn. Cho nên vô số năm qua, có rất ít tu sĩ nguyện ý đến cái chỗ này, coi như là tình cờ đến cái chỗ này, cũng đều là đi ngang qua mà thôi. Coi như là thuần túy âm tu, cũng rất ít tới chỗ như thế tu luyện. Nơi này âm khí lại dày đặc, không có linh khí cũng là không tốt.

Sự thực Thác Âm Mộ liền là một chỗ người người biết, lại không người nào nguyện ý tới hẻo lánh chỗ.

Đỗ Sĩ Kình đang tìm tán tu số 2705, tán tu số 2705 trao đổi đi rồi Thiên Cơ Tông Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, quan hệ này đến Thiên Cơ Tông tương lai tiền đồ, hắn há có thể không nóng nảy? Bây giờ đối với phương chủ động tìm được hắn, hắn lập tức liền (muốn) đi qua.

Bất quá Đỗ Sĩ Kình lại đi đến Ân Đô cửa Thành, (vẫn, còn) là dừng một chút, hắn lưu lại một phong thư ngắn gọn cho thủ thành hộ vệ, thỉnh cầu hộ vệ này thay ca sau đó giúp hắn giao cho người của Thiên Cơ Tông.

...

Mấy canh giờ sau đó, Đỗ Sĩ Kình xuất hiện ở ngoại vi Thác Âm Mộ.

Chính như lời đồn nói giống y hệt nhau, vừa tới nơi này, Đỗ Sĩ Kình liền cảm nhận được nồng nặc âm lãnh khí tức. Thác Âm Mộ xa xa có nhiều chỗ, đều tạo thành thực chất âm khí sương mù.

Thiên Cơ Tông công pháp tu luyện chí dương, chỉ là Đỗ Sĩ Kình tu vi hữu hạn, vẫn như cũ nhịn không được đánh mấy cái giật mình.

Xung quanh trống rỗng, không có ai. Điều này làm cho Đỗ Sĩ Kình có chút nghi hoặc, tán tu số 2705 nếu đưa hắn gọi tới, hắn là ở trong nơi này chờ hắn mới đúng là.

Đang lúc Đỗ Sĩ Kình còn đang nghi ngờ, một cái đất nấm mồ cách hắn hơi xa đột ngột nổ tung, một thanh âm to truyền ra:

- Đỗ tông chủ quả nhiên tới rồi.

Theo một cái thân ảnh thấp nhỏ liền từ thổ bao trung gian nhảy ra, rơi vào địa phương trước người Đỗ Sĩ Kình mấy trượng.

Đỗ Sĩ Kình mới vừa thấy cái này thấp bé thân ảnh, trong mắt hiện lên vẻ thất vọng. Rất nhanh hắn liền đem vẻ thất vọng ẩn nấp, vô luận số 2705 tướng mạo làm sao, có thể tốn hơn một vạn điểm cống hiến mua Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, cũng không là người bình thường. Hắn Đỗ Sĩ Kình, há có thể là lấy vẻ ngoài xem hạng người?

- Ngươi không phải là tán tu 2705...

Khi Đỗ Sĩ Kình thấy rõ ràng đối phương tướng mạo thì, trong lòng chính là cả kinh, lập tức liền hiểu được. Hắn ra mắt bức họa của số 2705, đó là một cái mặt trắng thư sinh. Hiện tại người này hiển nhiên không phải là thư sinh, hơn nữa tu vi rất mạnh.

- Ha ha.

tu sĩ lùn cười ha ha một tiếng:

- Đỗ tông chủ quả nhiên thông minh, ta đích xác không phải là tán tu 2705, ta mời đỗ tông chủ tới nơi này, chỉ có một việc thỉnh giáo mà thôi.

Cảm thụ được thực lực của đối phương so với chính mình mạnh hơn, Đỗ Sĩ Kình trong mắt lộ ra ngưng trọng:

- Xin các hạ nói.

Tu sĩ lùn lạnh nhạt nói:

- Thiên Cơ Tông không có gì nhân tài kiệt xuất, lại có thể tại ngũ đại đế quốc tông môn cống hiến bảng bò lên trên top trăm, thậm chí một lần đi qua top năm mươi, có thể thấy được Thiên Cơ Tông môn đạo không nhỏ. Ta cũng vậy điều tra sau đó biết được, Thiên Cơ Tông phải có thứ gì bị người dùng cao điểm cống hiến đổi đi rồi. Có thể sử dụng cao điểm cống hiến đổi đi đồ đạc của Thiên Cơ Tông, chỉ có mấy người như vậy. Hiện tại ta vừa nói số 2705, đỗ tông chủ đã tới rồi, xem ra ta đoán không có sai. Cho Thiên Cơ Tông điểm cống hiến, hắn là số 2705 sao??

- Xin lỗi, ta không biết chuyện này.

Đỗ Sĩ Kình bình tĩnh nói.

Tu sĩ lùn lần thứ hai cười to một tiếng:

- Đỗ tông chủ, ngươi có biết hay không không có quan hệ, hiện tại ta chỉ hy vọng ngươi có thể giúp ta làm hai chuyện. Đệ nhất ngươi nói cho ta biết số 2705 là ai, đi địa phương nào. Thứ hai, số 2705 từ các ngươi Thiên Cơ Tông trao đổi đi rốt cuộc là cái gì? Yêu cầu nhiều điểm cống hiến như vậy.

- Ta nói rồi, ta không biết, nếu như không có chuyện gì khác, ta liền đi.

Đỗ Sĩ Kình lui về phía sau mấy bước.

Tu sĩ lùn nhe răng cười một tiếng:

- Còn muốn chạy? Nếu tới rồi, nếu là không nói rõ ràng, cả đời này cũng chớ đi.

Đỗ Sĩ Kình cười ha ha một tiếng:

- Ta đã hiểu, ngươi hẳn là người của Lôi gia. Cũng chỉ có ngươi Lôi gia, mới có thể như thế chẳng muốn mặt mũi.

- Không sai, ta chính là Lôi gia Lôi Mang. Đừng xem ngươi Đỗ Sĩ Kình là tông chủ một tông, ta Lôi Mang muốn giết ngươi, cũng không cần phí bao nhiêu khí lực.

Tu sĩ lùn lớn tiếng nói.

Hẳn Lôi gia không có tìm được số 2705 tung tích, lại từ Thiên Cơ Tông bài danh biến hóa tìm ra một chút dấu vết.

Đỗ Sĩ Kình lần thứ hai cười ha ha một tiếng:

- Ta Đỗ mỗ tuy rằng tu vi không cao, cũng không phải cái gì yêu quái quỷ quái có thể uy hiếp.

Lôi Mang lần này trái lại cũng không tức giận, mang theo một tia châm chọc ánh mắt nhìn chằm chằm Đỗ Sĩ Kình:

- Ta giết ngươi sau đó, bước tiếp theo sẽ giết mọi người Thiên Cơ Tông, bao gồm đệ tử của ngươi cùng dưỡng nữ của ngươi.

Đỗ Sĩ Kình giọng nói bình tĩnh:

- Ngươi Dục Lâm Lôi Thị có cái truyền thống này, đích thật là có thể làm được, ta cũng không kỳ quái.

- Ngươi không lo lắng ngươi tông môn bị hủy, đệ tử của ngươi cùng thân nhân bị ta giết sạch?

Lôi Mang trái lại nghi ngờ nhìn chằm chằm Đỗ Sĩ Kình.

Đỗ Sĩ Kình cười nhạt:

- Ta Thiên Cơ Tông có đúng hay không bị hủy, còn chưa tới phiên ngươi nho nhỏ một cái Lôi thị làm chủ. Ta Thiên Cơ Tông tông huấn là, chỉ có Thiên Cơ Tông đệ tử đứng chết, không có Thiên Cơ Tông môn nhân quỳ sống. Thiên Cơ Tông đệ tử, không bị uy hiếp. Ngươi nho nhỏ một cái Lôi thị, còn chưa đủ tư cách để cho người của Thiên Cơ Tông ta quỳ xuống cầu sinh.

Lôi Mang sắc mặt phồng cực kỳ khó coi, nổi giận gầm lên một tiếng:

- Động thủ đê.

Hơn mười Đạo Quang mang từ bốn phương tám hướng bao hướng Đỗ Sĩ Kình, theo đó mấy đạo nhân ảnh nhào ra.

...

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ trong tay thiên phẩm linh thạch rốt cục hóa thành bụi, đây là quả thiên phẩm linh thạch thứ hai hắn từ trong nhẫn trữ vật của nữ

nhân kia lấy được.

Vì tăng nhanh tốc độ tu luyện của mình, Mạc Vô Kỵ khẽ cắn môi (vẫn) là vận dụng thiên phẩm linh thạch đã từng dùng một chút.

Theo cái này thiên phẩm linh thạch biến mất, Mạc Vô Kỵ xông phá Thoát Phàm tầng 6, thăng cấp tới rồi Thoát Phàm tầng bảy.

Sắp tới nửa năm, Mạc Vô Kỵ trực tiếp vượt qua Thoát Phàm tầng sáu cấp độ. Này tốc độ tu luyện tuy rằng so ra kém Yên Nhi biến dị Ngũ Hành Linh Căn, tuyệt đối có thể nháy mắt giết đại đa số tu sĩ cùng giai.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên rõ ràng hắn vì sao có thể tu luyện tới nhanh như vậy, ngoại trừ cao cấp linh luyện thất linh khí nồng nặc ra, Thiên Cơ Tông Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tuyệt đối công không thể không có công. Đương nhiên, còn có một cái trọng yếu nhân tố, đó chính là thiên phẩm linh thạch.

Một quả thiên phẩm linh thạch sau cùng, Mạc Vô Kỵ thật sự là không nỡ dùng. Hắn muốn giữ lại trùng kích Thoát Phàm tầng mười, bước vào Nhân Cực cảnh.

Nếu là thật như lời đồn, Nhân Cực cảnh tu sĩ có thể cùng Nguyên Đan Cảnh tương hợp lại, đây tuyệt đối là vật có giá trị. Chí ít hắn không cần mỗi lần gặp phải Nguyên Đan Cảnh cường giả, cũng chỉ có thể ỉu xìu chạy trốn.

Dù cho không cần thiên phẩm linh thạch, Mạc Vô Kỵ hấp thu linh khí tốc độ vẫn là vô cùng kinh khủng. Toàn bộ cao cấp linh khí thất đều là linh khí nồng nặc mang theo bao, tại quanh người hắn càng là tạo thành một cái lại một cái linh khí vòng xoáy.

Hấp thu linh khí tốc độ nhanh, không có nghĩa là tốc độ tu luyện nhanh.

Một tháng trôi qua, hai tháng trôi qua...

Ba tháng sau đó, Mạc Vô Kỵ rốt cục xông phá Thoát Phàm tầng bảy, thăng cấp đến Thoát Phàm tầng thứ tám.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ có chút bất đắc dĩ, tại linh khí nồng nặc thất như vậy, lại là một trăm lẻ một nhánh mạch lạc toàn bộ khai hỏa hấp thu linh khí, từ Thoát Phàm tầng bảy nhảy qua đến Thoát Phàm tầng tám, còn dùng ba tháng thời gian. Ngẫm lại trước hắn, dùng không tới sáu (tháng), liền từ Thoát Phàm một tầng thăng cấp tới rồi Thoát Phàm tầng bảy.

Khác biệt duy nhất, chính là hắn trước dùng thiên phẩm linh thạch, hiện khi chưa có dùng thiên phẩm linh thạch.

Lấy ra sau cùng một quả thiên phẩm linh thạch, Mạc Vô Kỵ do dự luôn mãi, (vẫn, còn) là tự nói:

- Dùng hết sao?, chỉ có lại đem linh thạch biến thành thực lực của chính mình, mới đúng là có thể dựa vào nhất. Chuyện tương lai, tương lai rồi lại nói.

Cầm thiên phẩm linh thạch lần thứ hai hành công, Mạc Vô Kỵ quanh thân linh khí vòng xoáy càng là nhiều hơn một loại khí tức không nói rõ. Mạc Vô Kỵ nguyên bản thong thả lên cao tu vi, cũng vào giờ khắc này cấp tốc hắn lên.

Nửa tháng sau, Mạc Vô Kỵ trực tiếp xông phá Thoát Phàm tầng tám, thăng cấp đến Thoát Phàm tầng chín.

Một tháng sau, Mạc Vô Kỵ tu luyện tới Thoát Phàm tầng chín viên mãn. Một đạo vòng tròn linh vận không nhìn thấy chạm sờ không tới tại trong cơ thể hắn hình thành, gần như là tại đạo này vòng tròn linh vận hình thành trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ Thoát Phàm tầng thứ chín trói buộc bị đập mở ra, trực tiếp thăng cấp tới rồi Thoát Phàm tầng thứ mười.

Vòng tròn linh vận nhất định là tiêu chí bước vào Nhân Cực cảnh, Mạc Vô Kỵ trong lòng kích động không thôi. Hắn khẳng định trong cơ

thể mình cái loại này vòng tròn linh vận giỏi hơn tất cả, cùng Nhân Cực cảnh có quan hệ. Người khác linh vận nhưng lấy mắt thường nhìn thấy, bởi vì có Linh Căn. Mà hắn là phàm căn, hoàn toàn bằng vào chính bản thân tu luyện ra cực cảnh, lúc này mới ở trong người tạo thành một đạo cực cảnh linh vận không nhìn thấy cũng chạm sờ không tới.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 202: Thiên Cơ Tông Tông Huấn

Ân Đô Thiên Cơ Tông doanh trại, mấy người đang biểu tình ngưng trọng ngồi chung một chỗ. Nơi này ngoại trừ Thiên Cơ Tông đại trưởng lão Văn Trạm ra, còn có tông chủ Đỗ Sĩ Kình đại đệ tử Phạm Thu Kế, cùng với Đỗ Sĩ Kình đệ tử sau cùng Tang Ức Bình, cũng là Đỗ Sĩ Kình dưỡng nữ.

- Tông chủ rời đi Ân Đô đã 6 tháng, đến bây giờ âm tín hoàn toàn không có, nếu là ta không có đoán sai, Sĩ Kình tông chủ rất có thể bỏ mình.

Đại trưởng lão thoạt nhìn so với Đỗ Sĩ Kình còn muốn nhỏ một phần, trên thực tế tuổi tác của hắn so với Đỗ Sĩ Kình còn lớn hơn, lúc này ngữ khí của hắn có chút trầm thấp.

- Không có khả năng.

Tang Ức Bình bỗng đứng lên nói:

- Mấy tháng trước, sư phụ phái người truyền tin đến, nói hắn đc tán tu số 2705 tương mời. Ta nghĩ, có đúng hay không sư phụ cùng số 2705 đang nghiên cứu quyển kia công pháp, cho nên quên mất chuyện khác...

Văn Trạm trầm giọng nói:

- Số 2705 sắp tới một năm cũng không thấy hiện thân, huống hồ, hắn căn bản cũng không có cần phải mời ta Thiên Cơ Tông tông chủ gặp mặt. Đổi thành những người khác, nếu là có thể khám phá Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hắn sẽ nói cho ta biết Thiên Cơ Tông? Nếu là kham không

đc, hắn tìm ta Thiên Cơ Tông vì sao? Ta Thiên Cơ Tông có thể khám phá quyển công pháp này, cũng sẽ không xuất ra đi bán.

- Có phải hay không là số 2705 phát hiện có chỗ không hiểu, cho nên muốn mời chúng ta Thiên Cơ Tông tông chủ giải thích nghi hoặc. Tại phá vỡ quyển công pháp này sau đó, hắn lại nổi lên ác ý?

Thiên Cơ Tông một người trưởng lão khác ngắt lời nói một câu.

Văn Trạm lắc đầu:

- Ta đã điều tra cái này số 2705, từ hắn liều mình nghĩa cứu Vấn Thiên Học Cung thiên tài đệ tử, Tiên Quỳnh Lâu một mình đứng ra giúp Hầu Ngọc Thừa nói chuyện, có thể chém giết nhiều như vậy Ngoại Vực tu sĩ, liền có thể khẳng định người này hắn là một hán tử quang minh lỗi lạc. Người như thế tuyệt đối sẽ không làm ra sự tình giết Thiên Cơ Tông tông chủ, huống chi tu vi của hắn cũng không cách nào đối với tông chủ động thủ.

Dùng hắn đắc tội trừng mắt tất báo Lôi thị, ta khẳng định hắn trong ngắn hạn sẽ không tới đến Ân Đô. Lôi thị vẫn đang tìm hắn, lần này ta Thiên Cơ Tông tông chủ mất tích, rất có thể là Lôi thị cảm giác được ta Thiên Cơ Tông cùng số 2705 có điểm cống hiến quan hệ, sau đó thông qua 2705 danh nghĩa dụ tông chủ đi gặp mặt.

- Văn sư thúc, ngươi nói là Lôi thị...

Đỗ Sĩ Kình đại đệ tử Phạm Thu Kế vội vàng hỏi.

Hắn lời còn chưa dứt, đã bị Văn Trạm cắt đứt:

- Chuyện bây giờ còn không rõ ràng, chỉ cần trong lòng đều biết là được. Giả như thật chính là bọn hắn làm, một khi tông chủ đã xảy ra chuyện, ta Thiên Cơ Tông chỉ sợ cũng khó có thể may mắn tránh khỏi. Gia tộc này ta biết, lập nghiệp chính là một bộ máu dầm dề dao mổ lịch sử. Ta Thiên Cơ Tông tôn chỉ tuyệt đối sẽ không đi thỏa hiệp, nếu là bọn

họ nhất định phải biết ta Thiên Cơ Tông rốt cuộc là dùng cái gì đổi trở về hơn một vạn điểm cống hiến, bọn họ không sẽ bỏ qua.

- Vậy làm sao bây giờ?

Lại có một người trưởng lão có chút vội vàng nói.

Văn Trạm thanh âm trái lại trở nên càng hơi trầm ổn:

- Tông môn sự tình hiện tại do thu kế tiếp nhận, Bình nhi cùng một phần tông môn đệ tử chân truyền dịch dung đổi họ rời đi Thiên Cơ Tông. Nếu là tông môn không có đổi cố, coi như rèn luyện ba năm lại trở về. Nếu là tông môn có biến cố, rời đi tông môn Thiên Cơ Tông đệ tử muốn đem Thiên Cơ Tông truyền thừa tiếp, đồng thời vì mỗi một đại Thiên Cơ Tông đệ tử lập được thệ ngôn, chắc chắn Lôi thị chém tận giết tuyệt. Ta Thiên Cơ Tông tông huấn, chỉ có đứng chết đệ tử, không có môn nhân quỳ sống. Vô luận là ai, rơi vào trong tay Lôi thị, cũng sẽ không nói ra tông môn ta cầm ra ngoài thứ gì.

- Dạ!

Đang ngồi tất cả mọi người đứng lên, đồng thanh đáp, giọng nói mang theo bi liệt.

- Còn có, nếu là Thiên Cơ Tông ta thực sự xảy ra việc diệt môn, người sống tiếp phải tìm được tán tu 2705, lại đem chuyện vốn là nói cho hắn biết. Ta tin tưởng, dùng 2705 nhiệt huyết tính nết, chỉ cần hắn chiếm được Bất Hủ Phàm Nhân truyền thừa, cũng sẽ không ngồi xem ta Thiên Cơ Tông bị diệt.

Văn Trạm nói đến đây, thanh âm cũng mang theo vẻ uể oải cùng không cam lòng.

Thiên Cơ Tông mặc dù chỉ là Huyền Cấp tông môn, nhưng cũng là đi qua vô số năm truyền thừa mà đến, hiện tại đột nhiên có người muốn tiêu

diệt Thiên Cơ Tông, bất kỳ một đệ tử nào của Thiên Cơ Tông, đều sẽ không cam lòng.

...

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ toàn thân lần thứ hai bị một cổ chích nhiệt linh vận ba đào cọ rửa một lần, hắn mở mắt, ánh mắt sáng sủa như điện quang bình thường giống nhau. Tuy rằng loại này sáng sủa chỉ là một cái thoáng rồi biến mất, tại trong phòng linh luyện, lại cực kỳ chói mắt.

Giơ tay lên lại đem sau cùng một khối thiên phẩm linh thạch mảnh vụn vứt bỏ, Mạc Vô Kỵ cả người tràn đầy hào hùng.

Hắn phá tan Thoát Phàm cảnh tầng mười một, thăng cấp tới rồi Thoát Phàm cảnh tầng mười hai. Tuy còn không có mở ra một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc, thế nhưng Mạc Vô Kỵ tin tưởng, chỉ cần có một quả thiên phẩm linh thạch nữa, hắn mở ra một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc, đồng thời bước vào Địa Giới Nguyên Đan Cảnh, đó không phải là mơ mộng.

Trong cơ thể này một đạo mơ hồ linh vận vòng khuyên càng là thô to và thanh tĩnh, đây là Nhân Cực cảnh lực lượng.

Lại đủ tu luyện mấy ngày, sau khi đem tu vi của mình vững chắc xuống tới, Mạc Vô Kỵ đứng lên. Hắn biết rõ khi chưa có thiên phẩm linh thạch dưới tiền đề, muốn tại trong ngắn hạn phá tan Thoát Phàm cảnh tầng mười hai, bước vào Nguyên Đan Cảnh hắn là khả năng không lớn.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, lại đem chính bản thân quanh thân dọn dẹp một phen, thay một bộ quần áo sạch. Liên tục nuốt một năm Ích Cốc Đan, lần này hắn quyết định đi Vấn Thiên Thành ăn thật ngon một trận, đồng thời nhìn nhìn lại Chân Thiếu Khắc có hay không xuất hiện. Nếu là Chân Thiếu Khắc không có xuất hiện, hắn trước hết trở về một chuyến Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc.

Có chút sổ sách nhất định phải tính một cái, nếu hắn thành Mạc gia sau cùng một vị người thừa kế, Mạc gia sự tình hắn cũng nên nhận.

Tư Đồ Thiên thiếu nợ hắn Mạc gia, đều cho hắn từng chút một trả lại. Bắc Tần Quận Quốc vẫn là hắn Mạc gia, cái kia Cử gia giết bao nhiêu người Mạc gia, hắn Cử gia liền phải dùng bao nhiêu mạng người đến hoàn lại. Chuyện này hắn đã đáp ứng Mạc Hương Đồng, nói thời điểm mình có năng lực, sẽ đi giúp Mạc gia đòi nợ.

Hiện tại hắn Thoát Phàm viên mãn, tu luyện đến Nhân Cực cảnh, chỉ thiếu chút nữa liền bước vào Nguyên Đan Cảnh, hắn tin tưởng mình hiện tại đã có năng lực này.

Ngoài ra, hắn còn muốn đi tìm Mạc Hương Đồng. Có lẽ Mạc gia trừ hắn ra, Mạc Hương Đồng là người sống duy nhất.

...

Nửa tháng sau đó, Mạc Vô Kỵ đi tới một cái đô thành mới, La An. Hắn tại Vấn Thiên Thành cũng không có tìm được Chân Thiếu Khắc, chỉ có thể về tới trước thu nạp Mạc gia sổ sách.

La An là Bắc Tần Quận Quốc đô thành, Mạc Vô Kỵ tuy là Bắc Tần Tiểu quận vương, hắn vẫn là lần đầu tiên đi tới cái chỗ này.

- Đưa ra chứng minh thân phận.

Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa đi tới La An đô thành cửa vào, đã bị hai gã quân sĩ ngăn lại.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ phía sau bao bọc, ôm quyền nói:

- Ta là người của La An Quận Vương Mạc gia, bởi vì đi ra ngoài nhiều năm, vừa mới trở lại La An, cho nên còn không có làm chứng minh thân phận.

Mạc Hương Đồng nói với Mạc Vô Kỵ, La An Mạc gia chính là bị Cử gia diệt môn. Bất quá Mạc Vô Kỵ trước khi động thủ, còn muốn xác nhận một chút, Cử gia có đúng hay không tiêu diệt Mạc gia cả nhà. Xác nhận phương thức rất đơn giản, hắn chỉ muốn ghi danh người Mạc gia là được.

Hai gã quân sĩ nghe được Mạc Vô Kỵ nói là Mạc gia tới rồi, hơn nữa còn là nhiều năm chưa có trở về, lập tức nhìn nhau liếc mắt. Mạc Vô Kỵ không hề động, hắn từ nơi này trong mắt hai tên lính nhìn thấy đồng tình. Mạc Vô Kỵ chẳng những tại đây trong mắt hai tên binh sĩ nhìn thấy đồng tình, coi như là người chung quanh, hắn nhìn thấy đồng tình cùng không đành lòng ánh mắt. Không có ai đi lên nói cho Mạc Vô Kỵ, hắn không thể vào La An thành.

- Đã như vậy, ngươi vào đi thôi.

Một tên binh sĩ trong đó đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu nói.

Mạc Vô Kỵ đi vào La An thành sau đó, thần niệm của hắn lại quét phía sau này hai tên binh sĩ có một người vội vã chạy vào nội thành.

- Xin hỏi một chút, La An Mạc gia tại vị trí nào?

Mạc Vô Kỵ thấy một người nữ tử đầu đội khăn che mặt hướng hắn đi tới, liền vội vàng hỏi, hắn muốn xem một chút Mạc gia di chỉ.

Để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, tên nữ tử này trực tiếp lôi kéo Mạc Vô Kỵ tay:

- Đừng nói chuyện, nhanh chóng đi theo ta.

Cảm giác được đối phương dường như cũng không có ác ý, Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là theo nàng rời đi đường phố, bảy chuyển bát chuyển tiến vào một cái hẻm nhỏ.

- Vị đại tỷ này, ngươi lại đem ta kéo tới nơi này vì sao?

Nhìn xem thấy chung quanh đã không còn người, Mạc Vô Kỵ trực tiếp bỏ tay nữ tử này.

- Ngươi là Mạc gia người?

Nữ tử cũng không có để ý Mạc Vô Kỵ động tác, mà là vội vàng hỏi.

- Gia gia ta Mạc Thiên Thành, cha ta Mạc Quang Viễn, ta gọi Mạc Tinh Hà.

Mạc Vô Kỵ đáp.

- Ngươi là Tiểu quận vương...

Cô gái này lăng thần một hồi lâu, mới kích động âm thanh kêu lên, bất quá nàng nói chỉ là mấy chữ, liền vội vàng bưng kín miệng mình, điều này làm cho thanh âm của nàng có chút quái dị.

Sau đó, nàng liền trực tiếp lôi kéo Mạc Vô Kỵ lắc mình tiến vào bên cạnh một gian phòng. Hai người đi vào sau đó, gian nhà cánh cửa đã bị đóng cửa, điều này làm cho bên trong lộ ra có chút tối.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét đi ra ngoài, hắn thấy một người nam tử núp ở sau tấm bình phong, đang theo dõi hắn. Tại này phía sau nam tử, còn có một cái hầm ngầm cửa vào. Dường như vừa có tình huống, hắn sẽ chỉ là chui vào hầm ngầm.

- Lạch cạch.

Một đạo hỏa quang bị nữ tử đánh lên, theo đó cô gái này nắm cổ họng kêu lên:

- Kỳ ca, mau ra đây, tiểu quận chủ đã trở về.

Nguyên bản nam tử núp ở sau tấm bình phong gần như là nhảy ra, rơi vào trước mặt Mạc Vô Kỵ cùng cô gái kia, giọng nói run rẩy nói:

- Cái gì? Ngươi nói tiểu quận chủ?

Lập tức ánh mắt của hắn liền rơi vào Mạc Vô Kỵ trên người, trên dưới quan sát.

Nữ tử gật đầu:

- Đúng vậy, chính là hắn. Ta Mạc gia tại Bắc Tần người cuối cùng Quận Vương Thiên thành tổ tông tôn tử, Mạc Tinh Hà.

- Ngươi là hậu nhân của Thiên thành tổ tông?

Nam tử giọng nói chẳng những run rẩy, còn mang theo một loại kích động.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền:

- Không sai, ta gọi Mạc Tinh Hà, hiện tại đổi tên Mạc Vô Kỵ, chính là Bắc Tần Quận Vương hậu nhân.

- Ta mới vừa mới nghe được hắn ở cửa thành tự báo người của Mạc gia, lúc này mới cấp thiết đưa hắn kéo lại...

Nữ tử ở một bên giải thích.

- Cái gì?

Nam tử này sắc mặt nhất thời tái nhợt, cả người đều đang phát run.

Mạc Vô Kỵ biết đây không còn là vừa rồi cái loại này hưng phấn run rẩy, mà là một loại kinh hoàng cùng sợ hãi.

Một hồi lâu sau đó, nam tử này mới định thần lại, thật dài thở dài một hơi nói:

- Nếu ông trời muốn cho ta Mạc gia lúc này diệt sạch, vậy thì diệt sạch sao?.

Nói xong câu đó, nam tử đối với phía sau kêu lên:

- Mạc Thiên, Mạc Ly, Mạc Kiếm... Các ngươi đi nhanh lên đi, lần này chúng ta lại không còn cơ hội lật lại.

Nghe được nam tử lời này, nữ tử lại đem Mạc Vô Kỵ kéo trở về mới chợt tỉnh ngộ lại, toàn bộ La An thành đều là Cử gia. Nếu là nàng không bại lộ, Cử gia có lẽ còn tìm không được nơi này, hiện tại nàng bại lộ, Cử gia tùy thời tùy khắc đều có thể tìm tới cái chỗ này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 203: Ta Trở Về Báo Thù

Mạc Vô Kỵ thấy hơn mười tên nam tử đột ngột từ địa đạo đi ra, hơn mười người này sau khi ra ngoài, lập tức đối với kỳ ca nam tử khom người thi lễ. Đứng ở vị trí đầu não tên nam tử kia càng là cao giọng nói:

- Thiếu chủ, chúng ta cho dù chết, cũng tuyệt sẽ không bỏ lại thiếu chủ một mình.

- Xin lỗi, Kỳ ca, là ta hại mọi người.

Nữ tử đem Mạc Vô Kỵ kéo trở về đã mất đi loại này kích động cùng mừng rỡ lúc ban đầu, trở về hiện thực.

- Lan Hà không nên nói như vậy, ngươi là thẳng tính, không nên đi nghĩ tới cái loại này bẩn thỉu chuyện. Ngươi có thể nghĩ đến đem thiếu quận chủ mang về, đã là rất rất giỏi.

Kỳ ca đi tới nữ tử bên người, vỗ vỗ tay của cô gái.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nói:

- Nếu không ta cùng Lan Hà rời đi nơi này, tối đa bất quá chúng ta hai người bị phát hiện mà thôi?

Người được gọi là thiếu chủ kỳ ca cười ha ha một tiếng:

- Thiếu quận chủ, ta Mạc Kỳ lại là chi thứ, cũng là dòng giống Mạc gia. Vứt bỏ thiếu quận chủ một mình chạy trốn, không phải là việc làm của ta Mạc Kỳ.

Nói xong, Mạc Kỳ đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ:

- Mạc thị chi thứ Mạc Kỳ ra mắt thiếu quận chủ, tuy rằng chúng ta rất nhanh sẽ bị Cử gia giết sạch, thế nhưng lễ không thể bỏ.

Sau đó Mạc Kỳ hướng hơn mười nam tử phía sau hắn nói:

- Các vị, sau này không còn thiếu chủ, chỉ có thiếu quận chủ.

- Dạ.

Hơn mười nam tử lên tiếng sau đó, rồi hướng Mạc Vô Kỵ khom người kêu lên:

- Ra mắt thiếu quận chủ.

Mạc Kỳ cũng cùng nhau khom người thi lễ sau đó, cao giọng nói:

- Thiếu quận chủ, nguyên bản ta là dự định len lén giết Cử Khôi (vì) Mạc gia báo một chút thù, nếu đã bị phát hiện, vậy bây giờ có thể giết mấy cái liền giết mấy cái.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, Cử Khôi này là Bắc Tần quận mới Quận Vương, Mạc Kỳ muốn ám sát hắn (vì) Mạc gia báo thù, cũng là như thường.

Nguyên bản hắn dự định (vì) Mạc gia báo thù sau đó, liền rời đi La An thành. Về phần Bắc Tần Quận Vương vị trí, hắn thật đúng là không để ở trong lòng.

Bây giờ nhìn Mạc Kỳ nói và hành động, ngược lại cực kỳ phụ họa trong lòng hắn Bắc Tần Quận Vương chọn người. Chính bản thân đột ngột xuất hiện ở La An, bại lộ thân phận không nói, còn liên lụy hắn cùng nhau bại lộ thân phận. Thế nhưng Mạc Kỳ cũng không có nửa câu oán hận, ngược lại là hạ quyết tâm cùng nhau đối kháng.

- Mạc Kỳ, ngươi làm sao có thể khẳng định ta là Bắc Tần Tiểu quận vương? Liền là bởi vì tự ta nói một câu?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi một câu.

Mạc Kỳ nghe được Mạc Vô Kỵ câu hỏi, nhất thời ngẩn ngơ, một hồi lâu mới lên tiếng:

- Còn có ai giả mạo người Mạc gia sao? La An thành dù cho không phải là người Mạc gia, chỉ cần họ Mạc đều đổi họ. Không muốn nói họ Mạc, chính là họ Mục, Mộ (các loại) âm đồng mọi người đều đổi họ.

- Cử gia người bá đạo như vậy?

Mạc Vô Kỵ nói xong câu đó sau đó, thần niệm đã quét vài cường giả đi tới cửa vào. Càng xa xa địa phương, là thành quần kết đội quân sĩ.

- Bành!

Đại môn bị đá văng ra, ánh mặt trời chiếu tiến đến, để cho gian nhà vốn có chút tối trở nên sáng lên.

Mạc Kỳ sắc mặt cực kỳ tái nhợt, vừa nhìn liền biết trường kỳ sinh hoạt tại dưới đất.

- Ngươi nói đúng, người Cử gia ta chính là bá đạo như vậy.

Một cái cực kỳ thanh âm phách lối nói.

Nói chuyện là một người nam tử trẻ tuổi mặc cẩm bào, Mạc Vô Kỵ vừa nhìn này nam tử trẻ tuổi, liền biết hắn là tu sĩ. Nhìn xem quanh người hắn linh vận vờn quanh, nói không chừng đều là Thác Mạch trung kỳ trở lên. Tại đây phía sau cẩm bào nam tử mấy người, cũng đều là linh vận vờn quanh.

- Người này là Cử Hàn, nhi tử của Cử Khôi lão thất phu kia.

Mạc Kỳ tại bên người Mạc Vô Kỵ nghiến răng mắng.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, Mạc Kỳ dũng khí rất cao, nhưng nếu muốn giết Cử Khôi hắn là khả năng không lớn. Cử Hàn đều là Thác Mạch trung kỳ tu sĩ, có thể thấy được này thực lực của Cử Khôi chắc chắn sẽ không quá

yếu. Mà Mạc Kỳ quanh thân linh vận không hiện, hiển nhiên chỉ là một phàm căn mà thôi. Một phàm nhân đi giết Cử Khôi bản thân có Linh Căn lại trở thành tu sĩ, đoán chừng là lấy trứng chọi đá.

- Ta vẫn cho là người Mạc gia bị Cử gia giết xong, không nghĩ tới còn có mấy con cá lọt lưới. Ngươi tên là gì? Nói ra cho ngươi làm quỷ minh bạch.

Cử Hàn nhìn mà Mạc Vô Kỵ giọng nói ngạo nghễ hỏi.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói:

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ, dựa theo đạo lý mà nói, ngươi hẳn nghe nói qua ta mới đúng. Nói như vậy, Mạc gia đích thật là bị Cử gia giết sạch?

Cử Hàn cười lạnh một tiếng:

- Ngươi nói đúng, Mạc gia đều là ta Cử gia giết, bất quá còn không có giết sạch, không phải là còn có các ngươi này mấy cái con lọt lưới sao? Về phần ngươi, ha ha, ngươi Mạc gia còn không có người phối hữu để cho ta nghe nói...

Lời của Cử Hàn bỗng nhiên dừng, hắn chợt nhớ tới một việc. Mấy tháng trước, cha hắn nói với hắn, Mạc gia quận chúa nhất mạch chạy ra một người tên là Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ này còn là Mạc Thiên Thành tôn tử. Không chỉ như thế, Mạc Vô Kỵ này còn ăn vận hên, gia nhập Vấn Thiên Học Cung, trở thành một người ngoại môn đệ tử.

Lẽ nào trước mắt Mạc Vô Kỵ này, là Vấn Thiên Học Cung tới cái kia Mạc Vô Kỵ? Điều này sao có thể? Vấn Thiên Học Cung đến cái chỗ này, coi như là ngồi phi hành xe thú cũng (phải) thời gian mấy tháng.

- Xem ra ngươi đoán được, ta chính là Vấn Thiên Học Cung Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ mang theo châm chọc nói.

Cử Hàn biết Vấn Thiên Học Cung, Mạc Kỳ đám người căn bản cũng không biết cái gì là Vấn Thiên Học Cung. Bọn họ hoàn toàn không hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ cùng Cử Hàn nói hồi lâu, vẫn không có động thủ.

Mạc Vô Kỵ là Tiểu quận vương, Tiểu quận vương không động thủ, bọn họ tự nhiên (phải) theo Tiểu quận vương làm chủ.

- Ta Cử gia Thất Kiếm tộc thúc là Vấn Thiên Học Cung nội môn đệ tử, ngươi bất quá là một cái ngoại môn đệ tử, ngươi nếu là dám đụng đến ta...

Cử Hàn rốt cục xác định, Mạc Vô Kỵ thật là cái kia Vấn Thiên Học Cung ngoại môn đệ tử. Dù cho Mạc Vô Kỵ là Vấn Thiên Học Cung ngoại môn đệ tử, Cử Hàn cũng không dám tiếp tục cường ngạnh đi xuống. Vấn Thiên Học Cung một cái ngoại môn đệ tử, hiện tại muốn giết hắn rất dễ.

Đang khi nói chuyện, Cử Hàn đã giơ tay lên ném ra một đạo phi kiếm, phi kiếm hóa thành một đạo hồng quang biến mất trên không trung xa xa.

Mạc Vô Kỵ thật giống như không có thấy này đạo truyền tin phi kiếm, cũng không ra tay ngăn cản, chỉ là khẽ mỉm cười:

- Ta không dám động ngươi...

Cử Hàn hơi chút thở phào nhẹ nhõm, còn không có chờ hắn hồi thần lại, một thanh trường kiếm mang theo một đạo màu xanh kiếm quang trực tiếp tại hắn hai chân xẹt qua.

- PHỐC PHỐC!

Hai đạo huyết vụ phun ra, Cử Hàn trực tiếp quỳ rạp xuống đất. Chỉ là hai đầu gối của hắn đều bị dễ dàng tước mất, chỉ có ồ ồ vết máu chảy ra.

- Ngươi...

Cử Hàn mất đi hai chân sắc mặt tái nhợt quỳ ngồi dưới đất, chỉ vào Mạc Vô Kỵ chỉ có thể nói ra một cái chữ ngươi.

Hắn Thác Mạch tầng bốn tu vi, rõ ràng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ kiếm quang lại đây, hết lần này tới lần khác chính là đỡ không được.

Mạc Vô Kỵ tiến lên một bước, một cước giẫm ở trên đỉnh đầu Cử Hàn:

- Ta không dám động ngươi, thế nhưng ta dám giết ngươi.

- Đừng có giết ta...

Cử Hàn cảm giác được một loại sợ hãi tử vong, hắn là thật sợ. Hắn còn có tiền trình thật tốt, nếu là lúc đó bị giết, hắn là cỡ nào không cam lòng? Nếu là hắn có thể biết, hắn Cử gia lại cũng không còn cái gì tiền trình thật tốt, có lẽ hắn sẽ chết hài lòng 1 chút.

- Ta không giết ngươi, ta giết tử hình ngươi....

Mạc Vô Kỵ dưới chân dùng sức, một trận bộ xương vỡ vụn âm hưởng truyền ra, Cử Hàn đầu cứng rắn bị Mạc Vô Kỵ một cước đạp vào lồng ngực của hắn.

Tại đây một mảnh địa phương sinh tồn thời gian dài như vậy, Mạc Vô Kỵ thần kinh sớm bị máu tươi nhuộm cứng rắn không gì sánh được.

Vài tên tu sĩ đi theo bên người Cử Hàn thấy thế đều hoảng sợ lui về phía sau, thực lực của Mạc Vô Kỵ sớm đã vượt ra khỏi phạm vi bọn họ có thể đối phó. Coi như là bọn họ toàn bộ xuất thủ, cũng chỉ là chịu chết, không hơn.

Chỉ là bọn hắn vừa mới lui về phía sau nửa bước, một đạo kiếm quang quét tới, bốn người đầu rơi trên mặt đất, lăn ra khỏi rất xa.

Mạc Kỳ đám người ngơ ngác nhìn Mạc Vô Kỵ, thẳng đến lúc này, bọn họ mới tỉnh ngộ lại, Mạc Vô Kỵ vốn trực tiếp ở cửa thành liền báo ra

là người Mạc gia, không phải là bởi vì ngu xuẩn cùng không biết. Mà là bởi vì, Mạc Vô Kỵ vốn chính là trở về báo thù.

Mạc gia hậu nhân trở về báo thù, Mạc Kỳ tỉnh ngộ lại kích động cả người run rẩy. Mạc gia thù, rốt cục không cần hắn cái này chi thứ đệ tử ra tay. Thiếu quận chủ tự mình đã trở về, hơn nữa dễ dàng liền giết mấy người.

- Cùng ta đi ra nào.

Mạc Vô Kỵ đối với mấy người Mạc Kỳ sau lưng ngoắc tay nói.

Mạc Kỳ mấy người theo bản năng theo Mạc Vô Kỵ đi ra gian nhà, thời gian dài sinh hoạt tại dưới đất, phía ngoài phòng dương quang để cho hắn cực độ không thoải mái.

Mạc Vô Kỵ vừa rồi dùng thủ đoạn lôi đình, dễ dàng giết Cử Hàn cường giả loại này, để cho phía ngoài binh sĩ có chút trợn mắt hốc mồm, trong lúc nhất thời dĩ nhiên quên mất vây giết Mạc Vô Kỵ. Hoặc là nói, đã biết Mạc Vô Kỵ loại này tiên sư không phải là bọn hắn có thể vây giết.

Mạc Vô Kỵ phi thân rơi vào bên trên đại môn môn tường bị Cử Hàn đạp hỏng, ánh mắt quét về phía đông đảo binh sĩ cao giọng nói:

- Ta là Mạc Vô Kỵ, Bắc Tần Quận Vương Mạc Thiên Thành hậu nhân. Lần này ta trở về chính là muốn thu hồi Bắc Tần Quận Quốc, vì Mạc gia tới báo thù. Các vị binh sĩ, các ngươi vốn chính là ta Bắc Tần dũng sĩ, tương lai cũng là Bắc Tần dũng sĩ của ta, hà tất vì đám ngoại lai họ cử sài lang này bán mạng?

Vốn là binh sĩ không muốn tiến lên, tại Mạc Vô Kỵ một phen nói sau đó, càng là không muốn tiến lên. Mạc gia tại Bắc Tần quận cai trị vô số năm, ảnh hưởng vẫn luôn còn.

- Ha ha... Mạc gia dư nghiệt, cũng muốn phá vỡ ta cử thị Bắc Tần.

Một trận tiếng vó ngựa truyền đến, đi ở phía trước chính là một con ngựa cao to màu lửa đỏ.

- Thiếu quận chủ, người này chính là Cử Khôi.

Mạc Kỳ Phản ứng kịp kích động tại Mạc Vô Kỵ bên người cẩn thận nói. Hắn không phải do không kích động, vừa rồi hắn tận mắt thấy Mạc Vô Kỵ dễ dàng chém giết Cử Hàn mấy người, thông qua lời của Cử Hàn, hắn càng là đã biết thiếu quận chủ bây giờ là một người tiên sư, hơn nữa còn là một người tiên sư thực lực rất mạnh.

Cử Khôi thanh âm hơi ngừng, lập tức sắc mặt trở nên xanh xám:

- A đù! Súc sinh, ngươi dám giết con ta...

Nói xong câu đó, Cử Khôi liền cũng nói không được nữa. Hắn tức giận cả người đều đang run rẩy, hắn Cử Khôi đến bây giờ cũng chỉ có hai đứa con trai, một người trong đó vẫn còn có chút năng lực kém. Chỉ có Cử Hàn này, chẳng những có Linh Căn, làm việc còn quyết đoán ngoan tuyệt, đúng là hắn Cử gia hi vọng.

Không nghĩ tới ở chỗ này, hắn nhìn thấy Cử gia hy vọng thi thể không đầu. Không đúng, không phải là không đầu, là đầu bị đạp vào lồng ngực.

- Đem hắn băm thành thịt vụn cho ta...

Cử Khôi gần như là cắn hàm răng lại đem những lời này nói ra. Cùng sau lưng hắn hộ vệ quân đội, lập tức dựng lên trường thương, chậm rãi vây hướng về phía Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 204: Tư Đồ Thiên Tiệc Rượu

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên tế xuất hơn mười đạo Bằng Không Kinh Lôi, lôi hồ tại giữa quân sĩ nổ tung, chỉ cần binh sĩ bị đụng phải, căn bản cũng không có khả năng may mắn tránh khỏi.

- Tiên sư, là tiên sư đại nhân.

Đi phía trước binh sĩ bắt đầu náo động lên, đội hình lăng loạn, thậm chí bắt đầu mơ hồ lui về phía sau.

Cử Khôi thấy Mạc Vô Kỵ cường hãn xuất thủ, trong lòng là một trận lạnh lẽo, hắn đã biết người đến là ai. Trước đây không lâu hắn còn nhận được Lĩnh Chủ Quốc Tư Đồ Thiên mời, Tư Đồ Thiên vì cùng hắn mượn hơi quan hệ, đối với hắn Cử Khôi nhưng rốt cuộc lễ tiết chu đáo. Bởi vì Cử gia ra một cái Vấn Thiên Học Cung nội môn đệ tử Cử Thất Kiếm.

Cũng bởi vì Cử Thất Kiếm, hắn từ Tư Đồ Thiên nơi này đã biết Mạc gia còn có một cái dư nghiệt gọi Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ này vận khí cũng tốt, dĩ nhiên thành Vấn Thiên Học Cung ngoại môn đệ tử.

Trước mắt người này từng đạo lôi hồ nổ ra, tuyệt đối chính là cái kia tiến vào Vấn Thiên Học Cung dư nghiệt Mạc Vô Kỵ.

- Ta Bắc Tần tốt các huynh đệ hãy ổn định, không cần e ngại hắn, ta Cử gia cũng có tiên sư.

Cử Khôi lạc giọng kêu gào, hắn muốn trước ổn định đầu trận tuyến. Mạc Vô Kỵ coi như là mạnh hơn nữa, chỉ cần bị thiên quân vạn mã vây quanh công kích, trong lúc nhất thời cũng đi không thoát, vậy hắn liền có thể trước tiên lui đi.

Bất quá hắn mà nói cũng chưa có nói hết, một đạo tiếng sấm tại bộ ngực hắn nổ tung.

Cử Khôi thanh âm hơi ngừng, hắn cúi đầu nhìn mình ngực còn khói xanh cùng máu tươi lỗ lớn, đủ mấy giây sau, mới một cái đầu rớt xuống tới.

- Rầm rầm rầm rầm.

Liên tiếp mấy đạo tiếng sấm tại bên người Cử Khôi nổ tung, tới gần bên cạnh hắn vài không một người may mắn tránh khỏi, toàn bộ bị Mạc Vô Kỵ Bằng Không Kinh Lôi đánh giết.

Theo Cử Khôi cùng vài tên cường giả bên cạnh hắn bị giết, một mảnh binh sĩ nhất thời có một loại xao động không cách nào ước thúc.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên cao giọng nói:

- Từ hôm nay trở đi, Bắc Tần Quận Vương do Mạc gia Mạc Kỳ kế thừa, ai nguyện ý cùng Mạc gia cùng nhau (vì) Bắc Tần xuất lực, mời tự động đứng sau lưng Mạc Kỳ, chờ cải biên. Không muốn cùng Mạc gia cùng nhau (vì) Bắc Tần xuất lực, mời rời đi La An thành, bằng không giết không tha. Mạc Kỳ, ra khỏi hàng.

- Dạ!

Mạc Kỳ tại biết Mạc Vô Kỵ là tiên sư sau đó, trong lòng thì có mơ hồ cảm giác, Tiểu quận vương sẽ không tiếp tục ở lại Bắc Tần làm Quận Vương. Hiện tại Mạc Vô Kỵ gọi vào hắn, hắn lập tức đứng dậy.

- Các vị Bắc Tần dũng sĩ các tướng sĩ, Cử Khôi mưu đoạt ta Mạc gia quận vị, đã bị ta Mạc gia tiên sư chém giết. Ta Mạc Kỳ phụng Mạc gia tiên sư chi mệnh tiếp nhận chức vụ Bắc Tần quận vị, ai nguyện ý cùng đi với ta tiếp nhận Bắc Tần Quận Vương cung, mời đứng sau lưng ta, Bắc Tần quận khôi phục sau đó, các ngươi chính là lớn nhất người ủng hộ, một lần nữa mở Bắc Tần quận đại công thần.

Mạc Kỳ giọng nói dõng dạc, hiển nhiên không phải là vội vàng. Có thể thấy được hắn đang chọn người kế thừa Bắc Tần quận thời điểm, thì có qua ý nghĩ tiếp chưởng Bắc Tần Quận Vương vị. Hơn mười tên đại hán đứng ở sau lưng hắn, càng là tăng thêm một phần khí thế.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, có dã tâm mới tốt. Một cái Quận Vương không có dã tâm, đó mới là chuyện xấu.

Người sáng suốt đều nhìn ra, Bắc Tần quận về tay Mạc thị đã là chuyện ván đã đóng thuyền. Cả Cử Khôi loại này cướp đoạt Bắc Tần quận cường giả, tại Mạc gia tiên sư trước mặt cũng là không chịu nổi một kích. Nơi này quân sĩ, đại đa số vốn là thuộc về Mạc thị danh nghĩa, hiện tại chỉ là về chủ cũ, không có bất kỳ người nào cảm thấy đối lập.

Có thể nói Mạc gia muốn đoạt Bắc Tần quận, thiếu hụt chỉ là dẫn người chiếm lĩnh Bắc Tần Quận Vương cung mà thôi.

- Tả đô quân đội Đinh Thành sinh nguyện ý vì Mạc gia xuất lực.

- Hộ thành doanh Phú Xương nguyện vì Mạc gia xuất lực, trọng đoạt Bắc Tần quận.

Trong lúc nhất thời đông đảo dẫn dắt quân đội tướng lĩnh đều đầu hàng, theo những tướng lãnh này, ngoài dưới trướng binh sĩ cũng đều theo những tướng lãnh này đứng ở phía sau Mạc Kỳ.

- Tiểu quận vương, ta hiện tại dẫn người đi tiếp thu Bắc Tần Quận Vương cung.

Mạc Kỳ đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ, hắn trên mặt tái nhợt nổi lên vài đạo kích động đỏ ửng, hiển nhiên hắn cũng thật không ngờ chính bản thân có một ngày sẽ dẫn người lần nữa khôi phục Mạc gia Quận Vương vị.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Sau này không cần gọi ta là Tiểu quận vương, ta không còn là Bắc Tần Tiểu quận vương. Bắc Tần sẽ do ngươi dẫn dắt, ngươi là Quận Vương. Ngươi sẽ đi ngay bây giờ tiếp thu Bắc Tần một quận, đồng thời đi lại đem Cử gia dẹp lên. Ta rất nhanh thì sẽ rời đi Bắc Tần quận, ta chỉ hy vọng ngươi có thể làm được một chút, đối xử tử tế mỗi một cái Bắc Tần con dân, hạ thấp dân chúng thuế má. Nếu là tương lai có một ngày ta đến, ta phát hiện Bắc Tần quận dân từng còn không bằng hiện tại, đầu của ngươi sẽ chỉ là treo ở bên trên La An thành.

- Dạ.

Mạc Kỳ lên tiếng, trong lòng âm thầm kinh hãi. Đồng thời phát thệ nhất định phải lại đem Bắc Tần quận thống trị so với trước tốt hơn, Tiểu quận vương lại đem Bắc Tần Quận Vương vị cũng làm cho hắn, hắn liền tuyệt không để cho Tiểu quận vương thất vọng.

- Ngươi đi đi.

Mạc Vô Kỵ tại trên người Mạc Kỳ chẳng những nhìn thấy dã tâm, còn nhìn thấy một cái kiêu hùng tư thái.

Mạc Kỳ vung tay lên, dẫn dắt đông đảo quân sĩ cấp tốc xông về Bắc Tần quận cung. Có Mạc Vô Kỵ cái này tiên sư ở đây, hắn căn bản cũng không cần đi trước chiếm lĩnh các thành lớn cánh cửa. Trực tiếp nhất biện pháp, chính là lập tức chiếm lĩnh Quận Vương phủ.

Mạc Vô Kỵ không cùng đi, Cử gia Cử Khôi đều bị hắn giết, Bắc Tần về Mạc gia là chuyện thiên kinh địa nghĩa, tuyệt đối sẽ không gặp bao nhiêu chống lại. Hắn cũng khẳng định Cử gia sẽ bị Mạc Kỳ diệt môn, đối với Mạc Vô Kỵ này đã thành thói quen, hắn không còn là cái kia vừa mới tới chỗ này ngây ngô. Tại cái chỗ này, nợ máu chỉ có thể dùng máu đền, không tồn tại lấy đức báo oán.

Mạc Vô Kỵ cũng không có lập tức rời đi La An, chuyện của hắn còn chưa kết thúc. Không giết Cử Thất Kiếm, Mạc Kỳ tại Bắc Tần sống không được bao lâu.

Hắn không biết Cử Thất Kiếm ở địa phương nào, bất quá Mạc Vô Kỵ khẳng định Bắc Tần Cử gia bị nhổ tận gốc, Cử Thất Kiếm lại đến.

Đang ở Vô Kỵ suy nghĩ có nên hay không chờ Mạc Kỳ bắt quận phủ sau đó, hắn tại trước quận phủ tìm một chỗ bế quan chờ Cử Thất Kiếm tới được, Mạc Kỳ vội vã mang theo một đội người lần thứ hai chuyển đến.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Mạc Kỳ nhiệt độ:

- Ngươi bây giờ là đứng đầu một quận, hiện tại cũng chính là thời khắc mấu chốt thu Bắc Tần, tới tìm ta làm gì?

- Bẩm Thái thượng vương, Bắc Tần ta Mạc thị sẽ không lại có bất cứ vấn đề gì. Ta vừa rồi lấy được tin tức, Cử gia có một người tiên sư đã được Thừa Vũ Quốc Tư Đồ Thiên mời, lúc này đang ở Nhiêu Châu.

Mạc Kỳ kính cẩn nói.

Chính bản thân dĩ nhiên thành Thái thượng vương, Mạc Vô Kỵ nghĩ đến Mạc Kỳ tuổi tác so với hắn bây giờ tuổi còn muốn lớn hơn, khóe miệng không khỏi co quắp vài cái.

Vấn đề này hắn rất nhanh thì vứt sang một bên:

- Ngươi khẳng định Cử gia tiên sư tại Nhiêu Châu?

- Đúng vậy, xác định tại Nhiêu Châu, ta tin tưởng Nhiêu Châu rất nhanh thì sẽ thu được La An tin tức.

Mạc Kỳ khẳng định nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, Mạc Kỳ lúc này buông tha chuyện trọng yếu nhất đến hắn này bẩm báo. Một là phóng thấp tư thái, lại đem địa vị của mình bỏ xuống. Cái thứ hai phỏng chừng hắn cũng rất rõ ràng, một khi Cử Thất Kiếm đi tới Bắc Tần, Mạc Vô Kỵ không có ở đây, hắn hiện tại làm hết thảy đều là không trung lầu các.

- Ta đã biết, ngươi không cần lo lắng Cử gia sẽ đến. An tâm đi tiếp thu Bắc Tần, sau đó thống trị tốt Bắc Tần.

Mạc Vô Kỵ đáp, hắn tế xuất xe bay đi tới Thừa Vũ Quốc không được bao lâu.

- Dạ, Thái thượng vương còn có cái gì giao phó?

Mạc Kỳ trong mắt hiện lên một loại mừng như điên, càng là khom người hỏi.

Mạc Vô Kỵ trầm ngâm chốc lát nói:

- Ta vẫn là câu nói kia, thấp thuế má, để cho dân chúng sống tốt mới là thật tốt. Nếu là nhất định phải ta cho thêm một cái đề nghị mà nói, ta kiến nghị dùng khoa học kỹ thuật làm chủ. Nước khác không thèm để ý khoa học kỹ thuật nhân tài, có thể ra lực mạnh khí lôi kéo tới. Đồng thời cả nước mới phát viện giáo, khoa học kỹ thuật dạy dỗ từ trẻ nhỏ học ngữ bắt đầu.

- Mạc Kỳ hiểu.

Mạc Kỳ nhanh chóng đáp.

Vốn hắn là dự định cùng Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc bình thường giống nhau, phát triển mạnh khai thác mỏ cùng nông nghiệp, sau đó dùng thu hoạch kim tệ đi mua hàng loạt trận pháp bàn, phi xe thú các loại.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ kiến nghị hắn phát triển mạnh khoa học kỹ thuật, hắn quyết định nghe Thái thượng vương. Quận Vương vị vốn chính là của Mạc Vô Kỵ, hiện tại Mạc Vô Kỵ lại đem quận vị tặng cho hắn, hắn nhất định phải nhớ kỹ lại đem Thái thượng quận vị lưu cho Mạc Vô Kỵ này một chi. Giả như một ngày kia Thái thượng vương này một chi hậu nhân muốn tới, hắn lập tức sẽ nhường ra Quận Vương vị.

Từ lần trước Tư Đồ Thiên bị Tinh Hán Đế Quốc Đế Quân mời, lần thứ hai đến sau đó, vẫn có chút bận tâm. Hắn nghĩ không ra Mạc Thiên

Thành tôn tử dĩ nhiên gia nhập Vấn Thiên Học Cung, Vấn Thiên Học Cung loại địa phương này, đối với hắn cái này lĩnh chủ vương mà nói, quả thực có thể rốt cuộc tồn tại trong truyền thuyết.

Cũng may cũng không phải là không có tin tức tốt, hắn trợ giúp Cử gia cư nhiên cũng có người tại Vấn Thiên Học Cung, hơn nữa còn là Vấn Thiên Học Cung nội môn đệ tử. Theo Cử Thất Kiếm nói, Mạc Vô Kỵ tối đa bất quá là một cái Trúc Linh cảnh tiểu tu sĩ mà thôi, không cần phải lo lắng.

Mặc dù như thế, Tư Đồ Thiên vẫn còn có chút tâm thần không yên. Hắn đến sau đó, đối đãi hộ quốc pháp sư càng là ân cần khách khí. Hắn Thừa Vũ Quốc hộ quốc pháp sư dầu gì cũng là Nguyên Đan Cảnh cường giả, đối phó cái kia Trúc Linh cảnh Mạc Vô Kỵ sẽ không có vấn đề gì sao??

Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc, Nhiêu Châu Thành vương phủ trong cung điện.

Lúc này Tư Đồ Thiên đang ở mở tiệc chiêu đãi Thừa Vũ Quốc hộ quốc pháp sư Chu Khải Phục, cùng với vừa mới đã bị hắn mời, đi tới Nhiêu Châu Cử Thất Kiếm.

Cử Thất Kiếm đến, để cho Tư Đồ Thiên tâm triệt để bỏ xuống. Chỉ cần Cử Thất Kiếm cho thấy thân phận, hắn Thừa Vũ Quốc hộ quốc pháp sư Chu Khải Phục tương lai cũng sẽ không bởi vì sợ thân phận của Mạc Vô Kỵ mà không ra tay.

- Vấn Thiên Học Cung vẫn là chúng ta ngưỡng mộ, ngày hôm nay có thể ở chỗ này cùng Vấn Thiên Học Cung nội môn đệ tử ngồi chung một chỗ uống rượu, là ta Chu Khải Phục vinh hạnh. Xin cho phép ta kính một chén rượu cho cử sư huynh!

Chu Khải Phục bưng ly lên đứng lên, giọng nói câu nệ nói.

Đừng nhìn hắn là một cái nguyên đan một tầng Địa Giới tu sĩ, tại toàn bộ Thừa Vũ Quốc hắn thậm chí là giỏi hơn lĩnh chủ vương bên trên tồn tại. Nhưng ở trước mặt Vấn Thiên Học Cung đệ tử, thật đúng là lớn tiếng không lên nổi.

Cử Thất Kiếm cười cười:

- Chu pháp sư mời ngồi xuống, lại nói tiếp, ta Cử gia một cái chi nhánh còn đang ở Bắc Tần Quận Quốc, tương lai còn có chỗ dựa vào chu pháp sư, chúng ta không cần khách khí.

Chu Khải Phục vỗ ngực:

- Cử sư huynh yên tâm, Bắc Tần Cử gia sự tình, sau này sẽ là ta Chu Khải Phục sự tình.

Dù cho Cử Thất Kiếm tuổi tác thoạt nhìn so với hắn nhỏ hơn rất nhiều, thậm chí từ Tư Đồ Thiên nơi đó nghe được Cử Thất Kiếm tu vi cũng so với hắn thấp hơn, Chu Khải Phục vẫn như cũ một ngụm một cái cử sư huynh.

- Tốt.

Cử Thất Kiếm uống một hơi cạn sạch, sau đó nói:

- Chu pháp sư không cần phải lo lắng cái kia nho nhỏ ngoại môn đệ tử. Hắn tối đa bất quá là một cái Trúc Linh cảnh con kiến hôi mà thôi, nếu là hắn tới nơi này, chu pháp sư chỉ để ý giết, tất cả còn có ta Cử Thất Kiếm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 205: Ta Đã Tới

- Đa tạ cử sư huynh.

Chu Khải phục nhanh chóng cảm tạ, thực ra mà nói, hắn thật đúng là không sợ thực lực của Mạc Vô Kỵ cao hơn hắn. Hắn lo lắng, chỉ là Mạc Vô Kỵ thân phận của Vấn Thiên Học Cung mà thôi. Hắn như vậy một cái tán tu Nguyên Đan Cảnh, Vấn Thiên Học Cung tùy tiện phát một cái nhiệm vụ, hắn liền sống không qua một tháng.

- Đến, mọi người uống rượu thoả thích, đây là ta Thừa Vũ Quốc tốt nhất rượu ngon...

Tư Đồ Thiên rốt cục yên tâm bưng ly rượu lên.

- Vương Thượng, có thư khẩn cấp...

Một nữ tử cấp thiết đã đi tới, lại đem một phong thư đưa cho Tư Đồ Thiên.

Tư Đồ Thiên thấy trên phong thư một đoàn màu đỏ, tay run một cái thiếu chút nữa lại đem chén rượu rơi trên mặt đất. Phong thư màu đỏ, đại biểu quốc gia nguy cấp nhất tin tức. Cũng chỉ có loại này tin, dưới tay hắn người mới có thể không chào hỏi tiến đến đưa cho hắn.

- Đã biết, ngươi đi ra ngoài đi.

Tư Đồ Thiên rất nhanh thì khôi phục trấn định. Hắn nghĩ đến Vấn Thiên Học Cung nội môn đệ tử Cử Thất Kiếm tại đây, có cái gì phải lo lắng?

Cử Thất Kiếm cùng Chu Khải phục biểu tình đều rất là bình tĩnh, đối với bọn họ loại tu sĩ này mà nói, Thừa Vũ Quốc lại trọng yếu quốc sự, cũng bất quá cứ như vậy mà thôi. Cùng lắm thì có đại quân đánh tới Thừa Vũ Quốc đô thành Nhiêu Châu bên ngoài, này đối với bọn họ mà nói, giống nhau là không đáng giá nhắc tới.

Tư Đồ Thiên mở ra tin, khi hắn thấy nội dung bên trong thì, tay kích động, trực tiếp đưa hắn vừa mới đặt ở bàn bên cạnh chén rượu kia còn không có uống lật úp trên mặt đất.

- Đinh đương!

Một tiếng, chén rượu vỡ vụn, rượu mùi thơm khắp nơi.

- Tư Đồ lĩnh chủ, ngươi làm một Lĩnh Chủ Quốc lĩnh chủ, phải có khí độ không quan tâm hơn thua mới đúng.

Cử Thất Kiếm cau mày nói một tiếng.

Thực ra mà nói, một cái Lĩnh Chủ Quốc lĩnh chủ, hắn thật đúng là không xem ở trong mắt. Sở dĩ tới nơi này, không phải là bởi vì Tư Đồ Thiên mặt mũi, mà là bởi vì Cử gia đang ở Tư Đồ Thiên Lĩnh Chủ Quốc địa bàn. Tư Đồ Thiên loại này thiếu kiên nhẫn hình dạng, để cho hắn hoài nghi cho Tư Đồ Thiên mặt mũi, có đúng hay không có chút vấn đề.

Tư Đồ Thiên nhanh chóng đem tin cầm trong tay đưa cho Cử Thất Kiếm, run giọng nói:

- Thất Kiếm tiên sư... Này Mạc gia dư nghiệt giết Bắc Tần Quận Quốc đô thành La An, lại đem La An Cử gia đều chém tận giết tuyệt, lúc này Bắc Tần Quận Quốc đã lần thứ hai họ Mạc...

- Cái gì?

Cử Thất Kiếm lông mi vừa nhảy, đột nhiên đứng lên, lập tức chính là một cái tát vỗ vào trên bàn trước mặt hắn. Một cái tốt nhất bạch ngọc

bàn, tại hắn một tát này dưới, hóa thành bột mịn. Về phần Tư Đồ Thiên đưa cho hắn tin tức, hắn nhìn liền cũng không có đi nhìn một cái.

- Họ Mạc, ngươi chờ cho ta...

Cử Thất Kiếm nghiến răng nói, sau đó lại nhìn chằm chằm Tư Đồ Thiên:

- Giấy viết thư từ La An đến trên tay ngươi cần phải bao lâu?

Cử gia bị tiêu diệt, Cử Thất Kiếm đối với Tư Đồ Thiên không còn có sắc mặt dễ xem.

Đối mặt Cử Thất Kiếm hùng hổ doạ người, Tư Đồ Thiên không dám nói nhảm, nhanh chóng đáp:

- Sách này tin là phi thú truyền tới, chỉ cần nửa ngày.

Cử Thất Kiếm lạnh lùng nói:

- Xem ra hắn còn không có rời đi La An, ta đây đi ngay La An. Nếu là hắn có dũng khí rời đi, ta sẽ lại đem La An thành chém tận giết tuyệt.

- A...

Nghe được Cử Thất Kiếm muốn giết một thành người, Tư Đồ Thiên trong lòng vừa nhảy, cũng không dám phản bác lời của Cử Thất Kiếm.

Vốn là muốn lấy lòng Cử Thất Kiếm, muốn cùng Cử Thất Kiếm cùng đi La An Chu Khải phục, nghe được Cử Thất Kiếm muốn đem người trong thành La An chém tận giết tuyệt, nhất thời đóng chặt miệng mình.

Cử Thất Kiếm dưới sự tức giận làm chuyện ngu xuẩn như thế, hắn cũng không muốn cùng ở phía sau muốn chết. Đừng xem tu sĩ tại phàm tục thế giới cao cao tại thượng, nếu là thật dám ở phàm tục giới tàn sát hàng loạt dân trong thành, có khi là thu thập ngươi người. Hắn khẳng

định dù cho Cử Thất Kiếm là người của Vấn Thiên Học Cung, tàn sát hàng loạt dân trong thành sau đó kết cục cũng không khá hơn chút nào.

Thấy Chu Khải phục không có tiếp lời cùng Cử Thất Kiếm cùng đi La An, Tư Đồ Thiên ngầm thở ra khẩu khí. Hắn chỉ lo lắng Cử Thất Kiếm cùng Chu Khải phục đều đi, nếu là bọn họ đều đi rồi, Mạc Vô Kỵ nhân cơ hội lại đây, vậy hắn nhưng nhất định phải chết.

- Ầm!

Một tiếng kịch liệt nổ vang, thậm chí toàn bộ mặt đất đều lay động. Cử Thất Kiếm, Tư Đồ Thiên ba người nhanh chóng né ở một bên.

- Ào ào...

Vô số kiến trúc mảnh vụn cùng sứt mẻ mộc khối đều hạ xuống, Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc xa hoa lộng lẫy lĩnh chủ vương phủ cung điện xuất hiện một cái to lớn lỗ thủng, theo cung điện này lay động một cái, hoàn toàn đổ sập xuống.

Lĩnh chủ phủ vô số thét chói tai tiếng kêu cứu truyền ra, lập tức đông đảo hộ vệ bắt đầu chạy ra bên ngoài.

Một người nam tử trẻ tuổi mặc màu xanh da trời áo gai đứng ở trước phủ lĩnh chủ một cái thật lớn hình trụ chóp đỉnh, đang nhìn chằm chằm Cử Thất Kiếm ba người. Trong tay hắn trống không, thậm chí không có ai biết vừa rồi hắn là dùng thứ gì hủy diệt rồi lĩnh chủ phủ.

- Cử Thất Kiếm, thực sự là nhân sinh nơi nào bất tương phùng a. Ta nghĩ ngươi hắn là nhận được tin tức sao?? Có đúng hay không đang muốn đi La An thành? Ngươi xem, hiện tại ngươi không cần đi, ta đã tới.

Nam tử trẻ tuổi chắp hai tay sau lưng nhìn chằm chằm Cử Thất Kiếm, giọng nói mang theo vài phần châm chọc.

- Mạc Vô Kỵ...

Đầy bụi đất Tư Đồ Thiên thốt ra, hắn cả người run rẩy, không biết là tức giận hay là bị sợ.

Chu Khải phục nghe được Mạc Vô Kỵ ba chữ này, lập tức liền biết người đến là ai. Mạc Vô Kỵ quanh thân linh vận không hiện, thế nhưng đứng ở đó cây hình trụ chóp đỉnh, dĩ nhiên để cho hắn có một loại cảm giác không muốn cùng là địch.

Áo lam thanh niên chính là Mạc Vô Kỵ mới vừa rồi từ La An tới, hắn nghe nói Cử Thất Kiếm ở chỗ này sau đó, gần như là không có dừng lại, lập tức liền chạy tới. Chỉ có giết Cử Thất Kiếm, hắn mới có thể an tâm rời đi nơi này.

Về phần Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc cung điện, tự nhiên là hắn Thiên Cơ côn phá huỷ. Ban đầu ở cung điện này hắn thiếu chút nữa bị Tư Đồ Thiên giết thời điểm, hắn liền muốn có một ngày trở về lại đem cái cung điện này phá huỷ, ngày hôm nay hắn rốt cục thở ra này miệng ác khí.

Hắn không muốn ở chỗ này bại lộ Thiên Cơ côn, cho nên tại phá huỷ lĩnh chủ vương sau điện, liền thu hồi Thiên Cơ côn.

- Họ Mạc, ngày hôm nay ta xem còn có ai có thể giúp ngươi...

Cử Thất Kiếm trường kiếm tế xuất, mang theo một đạo kiếm hoa, trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ đứng yên hình trụ tước đoạn.

Mạc Vô Kỵ sớm đã rơi vào xa xa, hắn ngay cả lời cũng không nói, trực tiếp hướng Nhiêu Châu Thành bên ngoài bỏ chạy. Dùng Cử Thất Kiếm tâm cao khí ngạo, nhất định sẽ đuổi theo lại đây.

Hắn không muốn tại Nhiêu Châu Thành động thủ, thứ nhất hai người động thủ, nhất định sẽ chết đi rất nhiều người vô tội. Thứ hai hắn Thiên Cơ côn không có khả năng tại Nhiêu Châu bại lộ, một khi bại lộ, mọi người đều biết hắn là tán tu 2705 hào. Hiện tại hắn lại thêm một cái Dục Lâm Lôi Thị cừu địch, còn không muốn sớm để cho người ta biết mình chính là tán tu 2705 hào.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ ra khỏi thành sau đó, Cử Thất Kiếm không chút suy nghĩ liền theo đuổi theo.

Chu Khải phục sắc mặt rất bình tĩnh, hắn cũng không có theo Cử Thất Kiếm cùng đi ra ngoài. Đừng nhìn hắn là một cái tán tu, tư chất cũng xa xa không bằng Cử Thất Kiếm. Thế nhưng hắn trải qua chuyện so với Cử Thất Kiếm nhiều nhiều lắm, hắn vừa nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, trong lòng liền có một loại kiêng kỵ. Dù cho Mạc Vô Kỵ quanh thân một điểm linh vận cũng không có, hắn cũng không tin Mạc Vô Kỵ chỉ có Trúc Linh cảnh.

Một cái Trúc Linh cảnh tu sĩ, nếu kêu lên Cử Thất Kiếm đi ngoài thành, hắn điên rồi sao?

Thấy Tư Đồ Thiên biến hóa không chừng mặt, Chu Khải phục bỗng nhiên nói:

- Vương Thượng không cần lo lắng, cử sư huynh là Vấn Thiên Học Cung nội môn cường giả, muốn giết một cái nho nhỏ ngoại môn đệ tử, đó là chuyện dễ dàng. Ta liền ở tại chỗ này bảo hộ Vương Thượng, tuyệt đối sẽ không để cho người này có thừa cơ lợi dụng.

Tư Đồ Thiên sắc mặt cuối cùng là khá hơn một chút:

- Vậy thì đa tạ hộ quốc thượng sư.

Chu Khải phục khẽ mỉm cười, hắn quyết định chủ ý, chỉ cần nửa canh giờ không (thấy) Cử Thất Kiếm trở về, hắn lập tức liền rời đi Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc, càng xa càng tốt.

Dùng kinh nghiệm của hắn cùng ánh mắt, Mạc Vô Kỵ nếu là thật không chịu nổi một kích, vậy Cử Thất Kiếm tuyệt đối có thể tại trong nửa canh giờ giết chết Mạc Vô Kỵ. Giả như nửa canh giờ không giết chết Mạc Vô Kỵ, vậy đã nói rõ Mạc Vô Kỵ thực lực không kém Cử Thất Kiếm.

Mạc Vô Kỵ thực lực không kém Cử Thất Kiếm, vô luận ai thua ai thắng, hắn cũng không muốn chuyến cái này nước đục, dứt khoát càng xa càng tốt. Hắn ở tại chỗ này làm một cái hộ quốc pháp sư, cũng bất quá là nhìn xem ở nhân gian phú quý cùng một phần loãng tài nguyên tu luyện phân thượng mà thôi. Chỉ là một Tư Đồ Thiên, còn không đáng hắn đi trở nên bán mạng.

...

Nhiêu Châu Thành bên ngoài một mảnh hoang dã đất rừng, Mạc Vô Kỵ ngừng lại. Hắn ở địa cầu bị ám toán, sau khi tỉnh lại liền là xuất hiện ở nơi này bên trên một cái thổ bao.

Hiện tại thổ bao dường như còn đang ở đây, mà đứng tại thổ bao sau đó Yên Nhi xưng hắn là Vương Thượng chiếu cố hắn lại không có ở đây.

- Lựa chọn nơi này làm chỗ chôn xương cho ngươi sao?

Cử Thất Kiếm rơi vào Mạc Vô Kỵ cách đó không xa, giọng nói rét lạnh.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Cử Thất Kiếm bình tĩnh nói:

- Nơi này là chỗ chôn xương, bất quá không phải của ta, mà là của ngươi. Năm đó ta từ nơi này lúc rời đi, đã nghĩ qua nơi này luôn luôn chôn một chút thế là tốt hay không nữa. Cho tới hôm nay, rốt cục có rồi.

- Ha ha...

Cử Thất Kiếm một trận cuồng tiếu, sau đó quanh thân khí thế tăng vọt, một loại nghiền ép khí tức cuốn về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được cổ khí thế cường đại này, nhất thời cau mày:

- Không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên bước vào Địa Giới, tu vi đạt tới nguyên đan một tầng.

Phía sau Cử Thất Kiếm trường kiếm trên không trung hóa ra một đường vòng cung, rơi vào trong tay của hắn:

- Ngươi đã đoán đúng, có thể hay không ngoài ngươi dự liệu? Hoặc là nói là cho ngươi sợ? Ta nghĩ ngươi có dũng khí lại đem ta dẫn tới nơi này, nói vậy đã thăng cấp tới rồi Thoát Phàm cảnh sao?? Ngươi một cái rác rưởi Linh Căn người phàm cư nhiên thăng cấp tới rồi Thoát Phàm cảnh, thật không đơn giản a.

- Ngươi không cần nói cho ta, ta mình sẽ ở trên người ngươi tìm kiếm...

Đang khi nói chuyện, Cử Thất Kiếm trường kiếm trong tay đã biến ảo thành từng mảnh một kiếm mạc bao hướng về phía Mạc Vô Kỵ.

Cử Thất Kiếm cả người dường như cũng ở đây kiếm mạc giữa thăng hoa, vọt tới không trung:

- Chờ ngươi chết rồi, ta sẽ vì ngươi tìm một đệm lưng đến, người ta tốt xấu (vẫn, còn) là một cái Lĩnh Chủ Quốc hộ quốc pháp sư, cho nên ngươi không cần lo lắng trên hoàng tuyền lộ không ai bồi...

Tại Chu Khải phục không có theo tới sau đó, Cử Thất Kiếm trong lòng liền đối với người này nổi lên sát khí. Chu Khải phục loại này mánh khỏe nhỏ, cũng muốn ở trước mặt hắn chơi. Chỉ là một Nguyên Đan Cảnh, tại hắn Vấn Thiên Học Cung này nội môn đệ tử trong mắt cái gì cũng không tính.

- Kiếm kỹ sao? Ta cũng biết.

Mạc Vô Kỵ tay hếch một cái, rõ ràng trong tay hắn không có trường kiếm, từng đạo kiếm quang đã bị hắn bắn ra. Những thứ này kiếm quang đánh trúng Cử Thất Kiếm kiếm mạc, lại đem nguyên bản hoàn chỉnh không sứt mẻ kiếm mạc kéo thất linh bát lạc, trực tiếp tán đi.

- Ngươi đây là cái gì kiếm kỹ?

Cử Thất Kiếm nhìn tay không Mạc Vô Kỵ, trong lòng lay động không dứt. Kiếm của hắn mạc vốn chính là một loại kiếm kỹ, kiếm mạc chỉ là biểu tượng. Không nghĩ tới kiếm kỹ của hắn vẫn chưa có hoàn toàn phát uy, trên đường đã bị Mạc Vô Kỵ tay không phá đi.

Không đúng, Cử Thất Kiếm lập tức nhớ lại một chuyện khác, Mạc Vô Kỵ hắn là vừa mới thăng cấp Thoát Phàm, mới Thoát Phàm một tầng tu vi. Coi như là hắn có chuyên môn khắc chế kiếm kỹ của hắn, cũng không có bản lĩnh ở trước mặt hắn thi triển ra mới đúng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 206: Nhân Cực Cảnh Chiến Nguyên Đan

- Nghe nói là Vô Hình Kiếm, ta tình cờ lấy được một cái truyền thừa kiếm kỹ, thời điểm buồn chán thuận tiện tu luyện một cái.

Mạc Vô Kỵ đáp về một tiếng sau đó, Thiên Cơ côn tế xuất cuồn cuộn nổi lên khắp bầu trời nguyên lực đập hướng về Cử Thất Kiếm.

Lúc này Cử Thất Kiếm đâu còn có thể đi để ý tới Mạc Vô Kỵ kiếm kỹ, trường kiếm trong tay hắn vừa chuyển, sau đó cả người từ không trung lao xuống, một kiếm đánh xuống Mạc Vô Kỵ.

Kiếm tu sở dĩ rất nổi tiếng, là bởi vì kiếm rất mờ ảo nhẹ nhàng, một khi hình thành kiếm kỹ, uy lực cũng là một trong lớn nhất pháp bảo.

Vô luận là kiếm quang, kiếm mạc, kiếm mưa cùng kiếm khí đối địch, đều cực ít có người sử dụng kiếm đi đánh đối phương.

Mạc Vô Kỵ đã gặp cường giả sử dụng kiếm cũng không ít, đồng dạng rất ít thấy có người lại đem kiếm xem như búa đập. Thủ đoạn phi thường, nhất định có phi thường uy lực.

Mạc Vô Kỵ càng là cẩn thận.

- Ầm...

Cử Thất Kiếm trường kiếm tại đánh xuống không trung, liền tạo thành một đạo hầu như cùng thực chất bình thường vậy thật lớn kiếm ảnh.

Kiếm ảnh đánh vào Mạc Vô Kỵ vung lên Thiên Cơ côn, nổ ra khắp bầu trời kiếm quang.

Để cho Mạc Vô Kỵ khiếp sợ là, Thiên Cơ côn lại đem kiếm ảnh đánh vỡ ra nổ ra khắp bầu trời kiếm quang sau đó, những thứ này kiếm quang uy thế dĩ nhiên không có giảm bớt chút nào, vẫn là cắt không gian bắn về phía Mạc Vô Kỵ.

Kiếm ảnh cuồng cuốn nguyên lực vốn là để cho Mạc Vô Kỵ không ngừng lui về phía sau, những thứ này kiếm quang vào lúc này phô thiên cái địa tới đây, nhất thời để cho Mạc Vô Kỵ không cách nào né tránh.

Cấp thiết, Mạc Vô Kỵ trong tay Thiên Cơ côn cuốn ra từng đạo côn ảnh, vô cùng vô tận kiếm quang đánh vào Mạc Vô Kỵ côn ảnh. Kiếm quang rơi vào Thiên Cơ côn dường như căn bản cũng không gắng sức, trên thực tế cũng cũng không có bao nhiêu nguyên lực bao trùm lại đây, Mạc Vô Kỵ liền biết, những thứ này kiếm quang rất nhanh thì sẽ vòng qua hắn Thiên Cơ côn đánh vào trên người của hắn.

Cử Thất Kiếm cái này kiếm kỹ cực kỳ cường đại, còn phi thường cổ quái, thật giống như cá chạch bình thường giống nhau, không đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ thề không bỏ qua.

Cử Thất Kiếm thấy Mạc Vô Kỵ luống cuống tay chân, khóe miệng cười nhạt, hắn trường kiếm trong tay lần thứ hai hóa ra mấy đạo kiếm quang, cả người mang kiếm xông về Mạc Vô Kỵ. Hắn mới ra kiếm kỹ gọi là bất diệt kiếm quang, Mạc Vô Kỵ ngoại trừ cứng rắn chịu đựng, căn bản liền không có biện pháp khác. Bất diệt kiếm quang căn bản là đỡ không được, trừ phi thực lực của Mạc Vô Kỵ xa xa mạnh hơn hắn.

Mạc Vô Kỵ hình dạng hiện nay, hắn liền biết Mạc Vô Kỵ không cách nào ngăn trở bất diệt kiếm quang của hắn. Chỉ cần Mạc Vô Kỵ có ở dưới bất diệt kiếm quang bị thương, hắn kế tiếp một chiêu, mới đúng là thủ đoạn phải chết.

Mạc Vô Kỵ rác rưởi tư chất như vậy, cư nhiên cũng bước vào Địa Giới, đây quả thực là nghe rợn cả người. Cho nên hắn cần thủ đoạn lợi hại nhất, trong thời gian ngắn nhất lại đem Mạc Vô Kỵ giết chết, sau đó kiểm tra Mạc Vô Kỵ trên người tới cùng có bí mật gì.

- Rầm rầm rầm rầm...

Một đạo tiếp theo một đạo bạo liệt tiếng tại dưới chân Mạc Vô Kỵ nổ tung, vô cực kiếm quang bắn xuống dưới đất. Những thứ này bắn xuống dưới đất kiếm quang mang theo từng đạo kiếm ý, lại đem Mạc Vô Kỵ hai chân ống quần toàn bộ xé rách, đồng thời lại đem Mạc Vô Kỵ hai chân họa xuất một đạo lại một đạo xen kẽ rãnh máu.

Đang dùng Đấu Chuyển Tinh Di lại đem Cử Thất Kiếm bất diệt kiếm quang dẫn tới dưới đất sau đó, Mạc Vô Kỵ chẳng những không có lui về phía sau, trái lại đón nhận Cử Thất Kiếm cả người mang kiếm cùng nhau xông tới kiếm quang.

- Đương đương! PHỐC PHỐC...

Thiên Cơ côn đập vào bên trên kiếm quang, vài đạo kiếm quang không có bị đập mở trực tiếp xuyên qua trước ngực Mạc Vô Kỵ. Cũng trong lúc đó, một cái đột ngột xuất hiện lôi cầu tại dưới thân Cử Thất Kiếm nổ tung.

- Ầm!

Một đạo kịch liệt tiếng sấm nổ tung, Cử Thất Kiếm cả người đều bị ném bay ra ngoài, từng đạo cùng nội tạng máu tươi chiếu xuống đất.

- Phác thông!

Cử Thất Kiếm tè ngã xuống đất, hắn dưới thân kể cả bên bắp đùi đều bị đập vỡ bay mất, bụng ruột cũng rơi ra.

Cử Thất Kiếm cả người run rẩy chỉ vào Mạc Vô Kỵ, hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ hắn phải chết không thể nghi ngờ, Mạc Vô Kỵ chẳng những

không có chết, trái lại tuyệt địa phản kích bị thương nặng hắn. Hắn muốn hỏi Mạc Vô Kỵ rốt cuộc là thế nào né ra hắn bất diệt kiếm quang? Cái này kiếm kỹ coi như là người tu vi cao hơn hắn, cũng không nhất định có thể tránh thoát.

Mạc Vô Kỵ trước ngực cũng là bị vết thương vết máu nhuộm đỏ, hắn đạp trên đất vết máu, từng bước một đi hướng Cử Thất Kiếm. Sau khi dùng Đấu Chuyển Tinh Di may mắn tránh thoát Cử Thất Kiếm bất diệt kiếm quang sau đó, Mạc Vô Kỵ liền biết Cử Thất Kiếm so với hắn dự liệu lợi hại hơn rất nhiều. Nếu không thừa dịp thời điểm Cử Thất Kiếm ăn chắc hắn, liều mạng làm bị thương nặng Cử Thất Kiếm, ngày hôm nay hắn rất có thể không giết chết đối phương.

- Ta đã hiểu, ngươi là tán tu 2705... Không sai, ngươi chính là cái kia 2705...

Cử Thất Kiếm ngồi dưới đất cuối cùng nhớ ra Mạc Vô Kỵ là ai, trong tay hắn cây thiết côn này không phải là tán tu 2705 tiêu chí sao?

- Không sai, ta chính là tán tu 2705, ta nói rồi, ngày hôm nay phải đem ngươi chôn ở chỗ này.

Mạc Vô Kỵ trong tay Thiên Cơ côn lần thứ hai vung lên.

- Ngươi rốt cuộc làm thế nào thăng cấp Nguyên Đan Cảnh?

Trước khi chết Cử Thất Kiếm vẫn như cũ có chút không cam lòng hỏi.

Mạc Vô Kỵ trong tay Thiên Cơ côn ngừng lại, giơ tay lên lau mép một cái vết máu nói:

- Những lời này hỏi ta rất thưởng thức, ta thích nhất người nghiên cứu. Một cái tu sĩ, nên đối với mình không biết đồ đạc khiêm tốn thỉnh giáo. Cho nên ta trả lời ngươi, ta còn không có bước vào Nguyên Đan Cảnh.

- Không có khả năng...

Cử Thất Kiếm tru lên, hắn tuyệt không tin Mạc Vô Kỵ không có bước vào Nguyên Đan Cảnh:

- Không có Thoát Phàm cảnh tu sĩ nào có thể giết ta...

Cử Thất Kiếm trên mặt có chút dữ tợn, trường kiếm còn ở trong tay hắn, chỉ cần Mạc Vô Kỵ có dũng khí gần chút nữa, hắn trước khi chết cũng phải kéo theo đối phương.

Về phần sau cùng hắn những lời này, đích thật là trong lòng suy nghĩ. Nhân Giới cùng Địa Giới khác nhau, đó là một trời một vực, hắn tuyệt không tin không ai có thể tại Thoát Phàm cảnh để cho hắn bị thương nặng, hầu như muốn mất mệnh. Cho dù là cùng giai tu sĩ, hắn Cử Thất Kiếm cũng tự tin so với đối phương mạnh hơn một phần.

Trường côn kéo ra, Mạc Vô Kỵ thanh âm truyền đến:

- Bởi vì ta là Thoát Phàm mười hai tầng Nhân Cực cảnh...

Cử Thất Kiếm bị Nhân Cực cảnh những lời này làm kinh sợ, thế cho nên trước tiên không có tế xuất liều mạng kiếm kỹ. Hắn ở sâu trong nội tâm lại lại cực kỳ tin tưởng lời của Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ rất có thể là Nhân Cực cảnh. Nhưng Nhân Cực cảnh từ đâu tới tầng thứ mười hai?

Thiên Cơ côn đập tới, kiếm quang cũng vào giờ khắc này nổ tung. Cử Thất Kiếm trước khi chết bộc phát ra liều mạng kiếm kỹ, hắn sẽ chờ Mạc Vô Kỵ một côn này. Hắn vô số bản mạng kiếm quang sẽ bao lấy Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ côn, sau đó điên cuồng đánh vào trong cơ thể Mạc Vô Kỵ.

Thiên Cơ côn bỗng dừng lại, dừng ở không trung.

- Ầm!

Một đạo tiếng sấm lần thứ hai tại ngực Cử Thất Kiếm nổ tung, Cử Thất Kiếm há mồm phun ra vài búng máu tươi, đây không phải là bị Mạc

Vô Kỵ Bằng Không Kinh Lôi đả thương, hắn là tức giận. Hắn lại một lần nữa đưa tay chỉ Mạc Vô Kỵ, trên đời này còn có người vô sỉ đê tiện như vậy.

Còn chưa ngưng tụ thành hình kiếm quang, tại bên người Cử Thất Kiếm tán loạn, sau một khắc, Cử Thất Kiếm té trên mặt đất, không còn có nửa điểm sinh lợi.

- Ta chưa bao giờ tin còn sống đối thủ....

Mạc Vô Kỵ trong tay Thiên Cơ côn mới chính thức vung lên, một côn đập vỡ xé rách mi tâm Cử Thất Kiếm. Thẳng đến lúc này, Mạc Vô Kỵ mới nhỏ nhẹ thở dài một hơi. Thời điểm đối địch, hắn cho tới bây giờ đều không thích nói nhảm. Sở dĩ dừng lại nói nói nhảm nhiều như vậy, hắn cảm thấy Cử Thất Kiếm trên người nguy hiểm.

Cử Thất Kiếm quá khó đối phó, có thể thấy được Nhân Cực cảnh đối phó Nguyên Đan Cảnh tầng một, cũng không phải nghiền ép, mà chỉ là miễn cưỡng đối địch mà thôi.

Mạc Vô Kỵ đi tới, lại đem Cử Thất Kiếm túi trữ vật cùng trường kiếm thu hồi. Hắn bộc phát cảm giác được bản thân không đủ, duy nhất lợi hại một chút thủ đoạn chỉ có Bằng Không Kinh Lôi. Thiên Cơ côn còn dừng lại tại nguyên thủy giai đoạn, thậm chí ngay cả một bộ hoàn chỉnh côn kỹ cũng không có.

Lần này nhất định phải tìm địa phương lại đem Thiên Lôi Thất Thức thức thứ hai tu luyện thành công, đồng thời cũng phải tìm cách làm sao thăng cấp Nguyên Đan Cảnh. Đương nhiên, tốt nhất là có thể tìm thêm đến vài loại pháp kỹ uy lực lớn một chút. Đấu Chuyển Tinh Di không sai, tại thời khắc mấu chốt cứu hắn một mạng. Nghe Ân Thiển Nhân nói đây là một môn thần thông, xem ra hắn cũng muốn phải tiếp tục tu luyện tầng thứ hai môn thần thông này.

...

Nhiêu Châu trước lĩnh chủ phủ, quân sĩ thành đàn đã tại thanh lý phế tích, Tư Đồ Thiên đứng ở trước phế tích, tâm thần bộc phát không yên.

- Hộ quốc thượng sư, Thất Kiếm tiên sư là Vấn Thiên Học Cung nội môn...

Lời của Tư Đồ Thiên đột nhiên ngưng lại, hắn quay đầu lại nhìn lên, đâu còn có bóng dáng hộ quốc pháp sư Chu Khải phục?

Tư Đồ Thiên sắc mặt tái nhợt hắn lên, mặt của hắn vốn là trắng, lúc này càng là biến thành ảm đạm. Hắn tuyệt đối không tin Chu Khải phục đi trợ giúp Cử Thất Kiếm, mà bây giờ Chu Khải phục ung dung thản nhiên, ngay cả chào hỏi cũng không đánh một cái liền biến mất, chỉ có một cái khả năng. Đó chính là hộ quốc pháp sư không tin Cử Thất Kiếm có thể giết chết Mạc Vô Kỵ, hắn len lén trốn.

- Nhanh, nhanh đi mời hàn quận công...

Tư Đồ Thiên lạc giọng kêu to. Lúc này cho dù là một cây rơm rạ, hắn cũng phải thật chặt nắm trong tay.

Hàn Thịnh An trước đây từ trong tay hắn cứu Mạc Vô Kỵ, chính là hắn đối với Hàn Thịnh An trước đây cứu Mạc Vô Kỵ rất là bất mãn, hiện tại cũng chỉ có thể cầu Hàn Thịnh An giúp hắn nói một câu.

- Vương Thượng, cựu thần tới rồi.

Hàn Thịnh An thanh âm đã truyền đến, Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc vương điện bị người phá huỷ, hắn há có thể không tới? Chẳng những là hắn tới rồi, Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc đông đảo vương công đại thần đều đã đến nơi này.

- Tư Đồ Thiên, con ruồi kia ta đập chết rồi, chúng ta rốt cục có thể thật tốt nói chuyện một hồi.

Mạc Vô Kỵ thanh âm đã truyền đến.

Tư Đồ Thiên tay chân mềm nhũn, thiếu chút nữa ngã ngồi trên mặt đất.

Thấy Hàn Thịnh An đã ở đây, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tiến lên đối với Hàn Thịnh An cúi người hành lễ nói:

- Mạc Vô Kỵ ra mắt Hàn Lão Quận Công.

- Ơ đù! Ngươi là?

Hàn Thịnh An cảm giác được Mạc Vô Kỵ có chút quen thuộc, chỉ là lúc này Mạc Vô Kỵ trên người vết máu loang lổ, hắn trong lúc nhất thời không có nhận ra. Trong lòng hắn còn đang khiếp sợ đối phương là ai, có dũng khí gọi thẳng lĩnh chủ (lãnh chúa) đại danh.

Trước đây nếu không phải Hàn Thịnh An lên tiếng cứu giúp, Mạc Vô Kỵ sớm bị Tư Đồ Thiên giết. Đồng dạng không phải là Hàn Thịnh An thu lưu, hắn đã bị người Cử gia giết. Chính vì vậy, dù cho Hàn Ngưng đối với hắn không tốt lành gì, hắn cũng tận tâm tận lực trợ giúp Hàn Ngưng.

- Ngươi là tôn tử Bắc Tần Quận Vương Mạc Thiên Thành, Mạc Vô Kỵ...

Hàn Thịnh An rốt cục nhận ra Mạc Vô Kỵ, lập tức thì càng là kinh dị không thôi hỏi:

- Ngươi không phải là hộ tống Ngưng nhi đi Trường Lạc Dược Tiên Môn đại hội sao? Ngưng nhi tốt không, nàng hiện tại ở nơi nào?

Hàn Ngưng tuy nói là Địa Cấp Tông Môn nội môn đệ tử, muốn tùy tiện rời đi tông môn trở lại Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc đó là hầu như không thể nào. Coi như là Hàn Ngưng thăng cấp tới rồi Trúc Linh cảnh, đường xa như vậy, nàng cũng không cách nào hàng ngày trở về.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 207: Linh Lung Trốn Chết

- Ta nghĩ ngưng tiểu thư hẳn là tranh thủ thời gian tu luyện rất chặt, mới không có thời gian trở về sao?.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là tìm cái lý do hồi đáp.

- Mạc tiên sư, lần trước tại An Dương, ta chỉ muốn muốn cùng Mạc tiên sư nhiều lời vài câu. Được rồi, Bắc Tần sự tình, ta trở về liền dự định đem trả cho Mạc gia, chỉ là cái kia Cử Thất Kiếm quá mức vô lễ...

Tư Đồ Thiên thấy Mạc Vô Kỵ tại nói chuyện với Hàn Thịnh An, liền vội vàng nghênh đón, mặt mang nịnh nọt nói.

Nguyên bản Hàn Thịnh An còn đang ở nhớ nữ nhi, đột nhiên tỉnh ngộ lại. Trước mắt Mạc Vô Kỵ dường như vừa tới thời điểm, trực tiếp xưng hô tên Tư Đồ Thiên. Mà Tư Đồ Thiên chẳng những không có trách tội, trái lại nịnh nọt tiến lên lấy lòng. Cộng thêm Tư Đồ Thiên miệng nói tiên sư, chẳng lẽ Mạc Vô Kỵ là có tư chất tu luyện, hiện tại thành một cái chân chính tiên sư?

- Ngậm miệng đê.

Mạc Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng, trực tiếp cắt đứt lời của Tư Đồ Thiên.

Hàn Thịnh An nếu mà lúc này vẫn không rõ, vậy hắn liền sống uổng nhiều năm như vậy. Đạo lý rất rõ ràng, người Mạc gia trở về báo thù. Hắn rất nhanh thì hiểu rõ vì sao Tư Đồ Thiên muốn tìm hắn, bởi vì chỉ có hắn có ân đối với Mạc Vô Kỵ, Tư Đồ Thiên mời hắn xuất thủ cứu giúp.

Điều này làm cho Hàn Thịnh An lâm vào khốn cảnh, hắn đối với Mạc Vô Kỵ đích xác có ân, nhưng đây chẳng qua là tiện tay làm. Hiện tại Mạc gia cùng Tư Đồ Thiên có đại thù, hắn làm sao hóa giải?

Cũng trong lúc đó, Hàn Thịnh An cũng hiểu vì sao Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc lĩnh chủ vương điện bị người đánh sụp. Này rất rõ ràng, chính là Mạc Vô Kỵ làm.

Quả nhiên là, làm người lưu lại một đường, ngày sau dễ gặp mặt. Người nào cũng không có thể bảo đảm chuyện tương lai, cho nên vô luận làm bất cứ chuyện gì, cũng không cần làm quá tuyệt.

Một phần đại thần đứng bên người Hàn Thịnh An cũng đều hiểu là chuyện gì xảy ra, Mạc Vô Kỵ là Bắc Tần Quận Vương Mạc Thiên Thành hậu nhân. Hiện tại Mạc Vô Kỵ thành tiên sư, Mạc gia sổ sách hắn tự nhiên (phải) tìm trở về.

- Tư Đồ Thiên, gia gia ta Mạc Thiên Thành đi địa phương nào, vì sao vừa đến Nhiêu Châu liền mất tích?

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Tư Đồ Thiên, gọn gàng dứt khoát hỏi.

Tư Đồ Thiên nhìn thoáng qua Hàn Thịnh An, khom người nói:

- Mạc tiên sư, Thiên thành Quận Vương đích thật là tới một chuyến Nhiêu Châu, nhưng hắn chỉ là lộ mặt liền đi. Về sau ta mới biết được hắn chưa có trở về La An, về phần Thiên thành Quận Vương đi địa phương nào, ta thực sự không biết.

Những lời này hắn còn thật không có dối trá, mặc dù hắn mượn cớ cản trở Mạc Quang Viễn kế nhiệm Bắc Tần Quận Vương vị, nhưng hắn còn thật không có trực tiếp đối với Mạc gia động thủ.

Mạc Quang Viễn bị hạn chế rời đi Nhiêu Châu Thành, là Cử Thái Vân làm, bất quá hắn mở một con mắt nhắm một con mắt mà thôi.

Thấy trong mắt Mạc Vô Kỵ sát khí, Hàn Thịnh An lập tức liền biết Mạc Vô Kỵ không hài lòng Tư Đồ Thiên trả lời, sẽ đối với Tư Đồ Thiên động thủ. Hắn nhanh chóng nói:

- Mạc dược sư, chuyện này ta có thể làm chứng, Thiên thành Quận Vương rời đi Nhiêu Châu đi địa phương nào, Tư Đồ vương thượng còn thật không biết. Hắn cũng không có hạn chế Thiên thành Quận Vương hành động. Về phần lệnh tôn bị lưu tại Nhiêu Châu, đó là chuyện Cử Thái Vân làm ra.

- Cử Thái Vân đã trở về La An Cử gia, bây giờ không có ở đây Nhiêu Châu Thành.

Nghe được Hàn Thịnh An (vì) mình nói chuyện, Tư Đồ Thiên nhanh chóng mở miệng nói.

Hàn Thịnh An cũng khom người nói:

- Còn xin Mạc dược sư xem tại phân thượng năm đó ta mở miệng, có thể buông tha Tư Đồ Thiên một lần.

Hắn không xưng vương thượng, chính là sợ chọc giận Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày, đối với lời của Hàn Thịnh An hắn vẫn tương đối tin tưởng. Cử Thái Vân đi La An, hắn phải quan tâm, bởi vì hắn phải chết không thể nghi ngờ. Hàn Thịnh An tại trong tay Tư Đồ Thiên cứu mạng của hắn, hiện tại Hàn Thịnh An ở trong tay hắn mở miệng cứu Tư Đồ Thiên, hắn có chút hơi khó hắn lên. Trong ý nghĩ của hắn, tốt nhất là giết chết Tư Đồ Thiên, lại đem Tư Đồ gia từ trên lĩnh chủ vương vị đá xuống đi.

- Mạc tiên sư, chỉ cần ta còn tại Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc, ta nhất định giúp trợ Bắc Tần lớn mạnh...

Tư Đồ Thiên thấy Mạc Vô Kỵ tại cau mày, nhanh chóng ở một bên nói, hắn rất là lo lắng Mạc Vô Kỵ lại đột nhiên hạ sát thủ. Tuy tiên sư

giết một cái lĩnh chủ vương sẽ bị trách phạt, nhưng cái loại này trách phạt thật là không đến nơi đến chốn. Mạc Vô Kỵ là Vấn Thiên Học Cung đệ tử, có thể hay không bị trách phạt còn chưa nhất định.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ còn do dự, một đạo tiếng xé gió ở đỉnh đầu mọi người vang lên, mọi người ngẩng đầu nhìn thấy một con thuyền phi hành pháp bảo nhanh chóng xẹt qua. Bởi vì phi hành pháp bảo bay rất thấp, rất nhiều người đều thấy rõ ràng đây là một chiếc phi thuyền.

Mạc Vô Kỵ bởi vì có thần niệm, hắn nhìn càng rõ ràng hơn, phi thuyền này pháp bảo trước mũi tà dựa vào một nữ tử, cô gái này sắc mặt tái nhợt trên người có vết máu, co quắp ngồi phi thuyền trên boong thuyền, hiển nhiên là thụ thương không nhẹ. Cô gái này Mạc Vô Kỵ chẳng những quen biết, hơn nữa còn rất là cảm ơn, chính là Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp Linh Lung bà bà. Nhưng Linh Lung bà bà làm sao lại bị thương nặng?

Không đợi mọi người hồi thần lại, lại là một đạo phi thuyền pháp bảo 'Bá' một cái từ đỉnh đầu mọi người bay qua.

Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt hiểu được, Linh Lung bà bà này là bị người đuổi giết. Có thể truy sát Linh Lung bà bà, là tên gia hỏa cường đại dường nào?

Linh Lung bà bà gặp phải bị đuổi giết, Mạc Vô Kỵ không còn có tâm tình cùng Tư Đồ Thiên dong dài, mà là lớn tiếng nói:

- Lập tức truyền tin cho Tinh Hán Đế Quốc Đế Quân, liền nói Đan Tháp Linh Lung bà bà bị thương nặng, bị người đuổi giết. Nếu là ngươi làm xong, ta tha cho ngươi một lần cũng không phải không được...

Mạc Vô Kỵ vội vã bỏ lại một câu nói cho Tư Đồ Thiên sau đó, tế xuất xe bay, trực tiếp nhằm phía tận trời, theo phương hướng phi hành pháp bảo trước mặt biến mất thì không thấy.

Thấy Mạc Vô Kỵ rời đi, Tư Đồ Thiên lúc này mới hoảng loạn xoa xoa mồ hôi trán châu, đối với Hàn Thịnh An nói cảm tạ:

- Lão quận công, lần này nếu không phải là ngươi, mạng ta đã xong rồi...

Hàn Thịnh An vội vàng nói:

- Vương Thượng, bây giờ không phải là thời điểm nghị luận điều này, Mạc dược sư cho ngươi nhanh chóng đưa tin cho Tinh Hán Đế Quốc, đây mới là ngươi chuyện cần làm đầu tiên.

- Dạ, đúng...

Tư Đồ Thiên rốt cục tỉnh ngộ lại.

Một hồi diệt quốc nguy cơ được hai chiếc phi thuyền pháp bảo đột ngột xuất hiện hóa giải, đông đảo vương công đại thần cũng đều là thầm tự nghĩ mà sợ.

Một tên mập mạp đứng ở đoàn người sau cùng cúi đầu lui về phía sau, bất quá hắn rất nhanh thì bị người phát hiện:

- Nhiêu Nhàn Hầu, năm đó ngươi thế nhưng kém a. Nếu như ngươi không ngại Mạc gia lạc phách, ngươi bây giờ đã là Mạc gia tiên sư nhạc phụ đại nhân.

Mập mạp này là phụ thân của Văn Mạn Châu, Nhiêu Nhàn Hầu Văn Cử, năm đó bởi vì Mạc gia suy tàn, cùng Mạc Quang Viễn tốt hầu như quan hệ mật thiết, chủ động bất hòa với Mạc gia.

Không nghĩ tới thế sự biến đổi thất thường, năm đó cái kia Tiểu quận vương đã bị kích thích, bây giờ lại là một cái tiên sư. Nói không hối hận đó là không có khả năng, loại này hối hận rất nhanh thì bị hắn đặt ở một bên. Nữ nhi của hắn Văn Mạn Châu cũng trở thành tiên sư, Mạc Vô Kỵ loại này Linh Căn tư chất người kém cỏi nhất, đều có thể diệu võ dương

oai trở về. Tương lai nữ nhi của hắn mạn châu trở về, mấy cái Mạc Vô Kỵ cũng cản không nổi.

Người không biết không sợ, có lẽ chính là nói vị này Nhiêu Nhàn Hầu.

...

Mạc Vô Kỵ xe bay so với trước mặt hai chiếc phi hành pháp bảo, (phải) hơn chậm nhiều lắm. Cũng may hắn có thần niệm, có thể bắt lấy đến xung quanh không gian một chút biến hóa. Hắn chỉ cần dựa theo loại biến hóa này đuổi tiếp, cũng sẽ không bị vứt bỏ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng rất rõ ràng chính bản thân đuổi tiếp cũng không giúp được Linh Lung bà bà cái gì, nhưng loại chuyện này bị hắn nhìn thấy, hắn thì không thể ngồi yên không lý đến.

Linh Lung bà bà căn bản cũng không phải là ngoại giới nghe đồn cái loại này bất cận nhân tình, không chỉ như thế, Mạc Vô Kỵ còn cho rằng Linh Lung bà bà rất thông tình đạt lý. Tuy Linh Lung bà bà cứu Yên Nhi và giúp hắn tiến vào Vấn Thiên Học Cung, hắn cũng cho một gốc cây Vô Lượng Tục Hồn Hoa, nhưng hắn vẫn như cũ nhớ kỹ ân tình của Linh Lung bà bà.

Hiện tại Linh Lung bà bà gặp nạn, hắn há có thể ngồi yên không lý đến?

Mạc Vô Kỵ một bên muốn bắt lấy không gian chung quanh biến hóa, một bên muốn dựa theo loại này không gian biến hóa đuổi theo phía trước tốc độ mau hơn phi thuyền. Lúc mới bắt đầu nhất, Mạc Vô Kỵ còn có thể miễn cưỡng tìm được phương hướng. Vài ngày trôi qua sau đó, Mạc Vô Kỵ liền không còn năng lực theo sau. Hơn nữa thần niệm của hắn liên tục không ngừng bắt lấy xung quanh không gian biến hóa, cũng biến thành cực kỳ mệt mỏi.

Tại mất đi Linh Lung bà bà tung tích sau đó, Mạc Vô Kỵ (vẫn, còn) là tìm một hai ngày thời gian, sau cùng xác định thực sự không cách nào tìm được, hắn cũng chỉ có thể thôi.

Nếu là Tư Đồ Thiên còn có chút sợ chết mà nói, vậy hắn nói với Tư Đồ Thiên, lúc này đã tại trên đường truyền tống đến Vấn Thiên Học Cung. Mạc Vô Kỵ chỉ có thể hi vọng Vấn Thiên Học Cung cứu viện còn kịp, đừng cho Linh Lung bà bà gặp chuyện không may.

Vô luận công và tư, Mạc Vô Kỵ đều hi vọng Linh Lung bà bà có thể hóa hiểm vi di. Một khi Linh Lung bà bà gặp chuyện không may, Yên Nhi chẳng những mất đi sư phụ, còn mất đi một người có thể dựa vào.

Về phần Yên Nhi cái kia đại sư tỷ, Mạc Vô Kỵ cho rằng tuyệt đối không thể dựa vào. Chẳng những người không đáng tin, thực lực cũng không đáng tin. Ban đầu ở Lôi Vụ Sâm Lâm, nếu không phải hắn xuất thủ cứu giúp, nàng cái kia đại sư tỷ nói không chừng đều bị giết chết.

Sau khi dừng lại, Mạc Vô Kỵ mới phát hiện mình hiện tại bị lạc phương hướng. Tại đuổi theo Linh Lung bà bà vài ngày, hắn chỉ biết là tìm kiếm trước mặt phi thuyền vết tích, căn bản cũng không có không đi ghi nhớ phương vị. Hiện tại hắn mất đi phương hướng, vừa không có địa đồ, chỉ có thể nghĩ biện pháp trước tìm người dò hỏi một chút.

Hắn chỗ ở xung quanh toàn bộ là hoang dã, cũng may giữa hoang dã còn có một cái lối nhỏ. Chỉ cần có đường, Mạc Vô Kỵ liền không lo lắng tìm không được người. Loại này trên hoang dã đường nhất định là người đạp đi ra, nếu không sớm đã bị cỏ dại đắp lên.

Dọc theo đường nhỏ, Mạc Vô Kỵ đi rồi khoảng chừng nửa ngày, hắn cũng không có gặp tới một người. Đang ở hắn có chút hoài nghi phụ cận đây tới cùng có người hay là không, hắn nhìn thấy xa xa có một đạo loáng thoáng khói bếp dâng lên.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tăng nhanh tốc độ, hướng này khói bếp phương hướng chạy tới.

Chỉ hơn nửa giờ, Mạc Vô Kỵ liền tới nơi này khói bếp dâng lên vị trí. Còn không có chờ hắn đến phụ cận, năm sáu người đã cầm lấy vũ khí rất xa theo dõi hắn.

Trên người mấy người này quần áo tả tơi, hơn nữa vết máu loang lổ. Có trên mặt hai người đều có một đạo vết sâu, Mạc Vô Kỵ suy đoán đây cũng là một cái mạo hiểm tiểu đội, hoặc là dong binh tiểu đội.

- Mấy vị không cần đề phòng, ta chỉ là đi ngang qua nơi này. Bởi vì bị lạc phương hướng, cho nên muốn thỉnh giáo mấy vị nơi này là vị trí nào? Nếu là có địa đồ, vậy thì hay nhất không hơn, ta có thể mua lại.

Mạc Vô Kỵ tận lực để cho giọng của mình nhu hòa một phần nói.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, nhìn nhìn lại Mạc Vô Kỵ dường như cũng không đáng sợ, thần sắc đề phòng mấy người thoáng buông lỏng một chút.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 208: Tam Kiều Thợ Săn

Một người nữ tử mặc áo đỏ, phía sau cõng sau lưng một cây tam xoa kích chân dài đi ra, nàng trên dưới quan sát một phen Mạc Vô Kỵ, rồi mới lên tiếng:

- Xin hỏi bằng hữu muốn đi chỗ nào?

Nàng y phục trên người dính đầy vết máu, nơi cổ còn có vài đạo máu khô, xem ra một đường lại đây trải qua không ít tranh đấu.

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Ta muốn đi Vu Tuyết Quận Quốc, ngươi biết phương hướng sao?

Nữ tử chỉ phía đông:

- Ngươi dọc theo bên này đi qua, không ngừng đi về phía trước, là có thể đến thiên thái Lĩnh Chủ Quốc. Tới thiên thái Lĩnh Chủ Quốc sau đó, ngươi muốn đi bất kỳ địa phương nào, đều có địa đồ bán ra, cũng có xe thú cung cấp.

- Vậy xin hỏi vị trí này là nơi nào?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

Nữ tử chỉ chỉ phía tây:

- Đi bên kia đi qua, là địa bàn Vũ Quang Lĩnh Chủ Quốc. Nơi này tại trung gian thiên thái Lĩnh Chủ Quốc cùng Vũ Quang Lĩnh Chủ Quốc, xưng là Bệnh mộc nguyên.

Cô gái này tựa hồ đối với phương vị chung quanh cực kỳ rõ ràng, cộng thêm đối phương lại là lính đánh thuê các loại tổ chức, Mạc Vô Kỵ giật mình, lại hỏi tới:

- Xin hỏi ngươi biết Vu Tuyết Quận Quốc cái chỗ này sao?

- Đi qua.

Cô gái trả lời cực kỳ đơn giản.

- Ta nghe nói Vu Tuyết Quận Quốc có một cái mã tặc ổ, gọi Hắc Vĩ Phong, ngươi cũng biết cái này mã tặc đàn sao?

Mạc Vô Kỵ mau đuổi theo hỏi. Hắc Vĩ Phong giết một nhà Kinh Lãnh Bội, nghe nói liền vùi ở Vu Tuyết Quận Quốc.

Kinh Lãnh Bội, Thập Tam Nương cùng Mạc Hương Đồng đều cùng một chỗ, nếu là các nàng muốn báo thù mà nói, nhất định sẽ đi Vu Tuyết Quận Quốc tìm kiếm Hắc Vĩ Phong.

- Không biết...

Nữ tử hừ một tiếng, xoay người rời đi, sắc mặt cũng không còn bình thản. Nữ tử sau khi rời đi, vẫn như cũ có mấy người cảnh giác nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền biết, người nữ nhân này khẳng định cùng Hắc Vĩ Phong có quan hệ, nếu không không phải là loại thái độ này.

- Người này quen biết Hắc Vĩ Phong, có nên hay không giết chết?

Tuy Mạc Vô Kỵ không cùng đi qua, hắn đã nghe được xa xa có người nhỏ giọng nói chuyện. Hắn có thần niệm, thực lực cũng mạnh hơn đối phương xa, dù cho thanh âm của đối phương rất nhỏ, vẫn không có tránh được lỗ tai Mạc Vô Kỵ.

- Không cần phức tạp, người này gọi Hắc Vĩ Phong là mã tặc, hắn không phải là một phe.

Lại có người nhẹ giọng nghị luận.

- Hừ, Hắc Vĩ Phong vốn chính là mã tặc.

Từ mấy người nghị luận, Mạc Vô Kỵ đã hiểu, người này cùng Hắc Vĩ Phong có cừu oán.

Mạc Vô Kỵ đang muốn tiến lên giải thích một chút, hắn và Hắc Vĩ Phong cũng là có thù, chợt nghe đến từng trận thú hú âm thanh truyền đến.

- Địch tấn công!

Xa xa một tiếng bén nhọn la hét, hai người cưỡi ngựa nhanh chóng vọt trở về, thoáng qua đã đến phụ cận. Nhìn hai người hình dạng, hắn là do thám.

Mạc Vô Kỵ thầm giật mình, thú hú xuất hiện cực kỳ đột ngột, chính là hắn cũng mới vừa mới nghe được. Thảo nào cái này dong binh đội hai gã thám tử cũng không có phát hiện sớm.

- Đi mau!

Bao gồm người còn đang nhóm lửa làm cơm đều nắm lên binh khí đứng lên, sau đó nhanh chóng mượn hơi tọa kỵ cùng một chiếc xe ngựa. Liền mấy người nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, cũng cũng không có tiếp tục nhìn chằm chằm, mà là cùng mọi người cùng nhau thu dọn đồ đạc.

Mạc Vô Kỵ nhìn có chút không nói gì, xa xa đã nhìn thấy một hàng cưỡi ngựa thú người xông lại, chờ bọn hắn luống cuống tay chân sửa sang xong đồ đạc, người ta đều vây tới rồi. Lui một bước nói, coi như là chờ vừa sửa sang lại tốt bắt đầu chạy trốn, có thể chạy qua những kỵ sĩ này sao?

- Không cần sửa sang lại, tại chỗ kết đội...

Trước hết nữ tử nói chuyện với Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên hiểu được, lần này phát hiện địch tình tương đối muộn, hiện tại trốn không thoát.

Bên này vừa mới kết tốt đội, xa xa kỵ sĩ đã vọt tới, có chừng ba bốn mươi ngựa. Mà nữ tử bên này cộng thêm này hai con vừa mới trở về, cũng bất quá mới chín người mà thôi. Theo Mạc Vô Kỵ, chín người này còn người người mang thương thế.

Kỵ sĩ kia đội ngũ xông lại, cũng không có trực tiếp xung phong, mà là đột ngột siết cương thú kỵ, dừng ở địa phương mấy thước trước chín người.

Tràng diện có chút quỷ dị, chín người cùng hơn ba mươi kỵ giằng co, tại giằng co trung gian vị trí, lại đứng một cái Mạc Vô Kỵ.

- Đem đồ vật giao ra đây.

Kỵ sĩ đội ngũ bên trong một con ngựa thú đi ra, cường tráng kỵ sĩ trên mã thú nhìn chằm chằm nàng kia lạnh lùng nói.

Mạc Vô Kỵ hiểu được, hai phe người hắn là tại cướp đoạt một thứ gì. Thứ này bây giờ bị ít người phương này giành được, một đội thú kỵ là tới đuổi đòi đồ.

Mạc Vô Kỵ không biết tới cùng những người này ở đây cướp đoạt thứ gì, hắn không có ý định lập tức động thủ, mà là xoay người rời đi. Hắn cũng không phải là muốn rời đi nơi này, mà là muốn đứng ở một bên xem trước một chút rồi lại nói.

- Giết hắn.

Để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, hắn vừa mới xoay người, người kia đi ra đội ngũ kỵ sĩ chính là một tiếng rống to. Theo một tiếng rống to này chính là một mũi tên dài bắn lại đây.

Mạc Vô Kỵ quay đầu đi, này một mũi tên dài từ hắn bên tai lau qua.

Một mũi tên này để cho Mạc Vô Kỵ giận điên lên, nếu không phải hắn né một cái đầu, mũi tên này sẽ trực tiếp từ cái ót hắn bắn vào, sau đó đi qua mi tâm của hắn.

- Ta cùng bọn họ không phải là cùng nhau, bằng hữu không hỏi xanh đỏ đen trắng liền động thủ, có đúng hay không phải cho ta một câu trả lời hợp lý?

Mạc Vô Kỵ quay người sang, trong lời nói mang theo một tia sát khí. Đổi thành tu sĩ khác, tuyệt đối sẽ không hỏi câu này, nói không chừng sớm động thủ giết người. Mạc Vô Kỵ tuy rằng trở thành tu sĩ, lối làm việc còn không có thói quen cái loại này không hỏi xanh đỏ đen trắng, trực tiếp giết xong việc.

- Ha ha, để cho ta Vô Thường Vô Song nói lý với ngươi? Người nào quản ngươi có đúng hay không cùng nhau, người Vô Thường Vô Song tới rồi, quy củ là bất luận kẻ nào cũng không thể động một cái. Ngươi phạm vào ta Vô Thường Vô Song quy củ, toàn bộ động thủ, cho hắn biết ta Vô Thường Vô Song quy củ không ai có thể động...

Đứng ở trước mặt nhất người kia kỵ sĩ cười ha ha một tiếng, lần thứ hai vung tay lên.

Lần này không phải là một mũi tên lại đây, mà là ba bốn mươi mũi tên bắn về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ hai tay vung lên, những thứ này mũi tên tại trong mắt của hắn trở nên vô cùng chậm rãi. Trong chớp mắt, hơn ba mươi mũi tên toàn bộ bị Mạc Vô Kỵ bắt. Còn không có chờ tất cả mọi người tại chỗ phục hồi tinh thần lại, Mạc Vô Kỵ hai tay vung lên, hơn ba mươi mũi tên lần thứ hai bị hắn ném.

- A, a, a...

Hơn mười tiếng kêu thảm thiết liên tiếp truyền ra, theo một mảnh huyết hoa văng lên, ba mươi lăm kỵ sĩ từ trên mã thú rớt trên mặt đất. Mỗi một kỵ sĩ mi tâm, đều có một chi mũi tên dài xỏ xuyên qua. Hơn ba mươi con ngựa thú bởi vì là chủ nhân rớt, trong lúc nhất thời có chút xao động. Những thứ này mã thú hiển nhiên bị cực tốt huấn luyện, rất nhanh thì ổn định lại.

Người kia duy nhất còn sống kỵ sĩ hoàn toàn ngốc trệ hắn ra, khi hắn thấy rõ ràng mỗi một kỵ sĩ mi tâm rớt xuống ngựa đều có một mũi tên xuyên đi qua, hơn nữa đi qua vị trí đều là giống y hệt nhau, hắn nhất thời như đột quỵ.

Mặt khác bên này chín người khẩn trương giằng co cũng ngốc trệ hắn ra, ba mươi sáu kỵ sĩ những thứ này có thể đơn giản thu gặt tính mạng của bọn họ, lại đang hô hấp giữa đó liền biến thành ba mươi lăm cổ thi thể cộng thêm một tên còn không có phản ứng kịp.

Mạc Vô Kỵ chậm rãi đi tới trước mặt người kỵ sĩ còn sống, cắt đứt người này lay động cùng dại ra:

- Làm sao bây giờ? Ta lỡ tay phá quy củ của Vô Thường Vô Song rồi.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ nhấc chân đảo qua, mã thú chân trước của người kỵ sĩ này đang ngồi nhất thời gãy. Mã thú phát sinh một tiếng hí, ngã nhào xuống đất. Người này kỵ sĩ cũng ngã rơi xuống, quỳ rạp trên mặt đất.

Giờ phút này cao lớn kỵ sĩ thoạt nhìn rất là khôi ngô, đã nói không nên lời. Trước kiêu ngạo cùng băng lãnh, vào giờ khắc này biến thành một loại cười gượng.

- Tam kiều thợ săn Hoa Huyên ra mắt tiền bối, trước có mắt không nhìn được tiền bối, còn xin tiền bối thứ lỗi.

Người kia nữ tử bị Mạc Vô Kỵ hỏi đường, về sau nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi Hắc Vĩ Phong xoay người rời đi nhanh lại đây, đối với Mạc Vô

Kỵ cúi người hành lễ nói.

Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Tam kiều thợ săn, các ngươi là một cái mạo hiểm đội ngũ?

Hoa Huyên vội vàng giải thích:

- Chúng ta chưa tính là mạo hiểm đội ngũ, miễn cưỡng coi là lính đánh thuê, đồng thời chúng ta cũng nhận một phần hộ tống sinh ý.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Vậy Vô Thường Vô Song này là vật gì?

Hoa Huyên ngưng trọng nói:

- Vô Thường Vô Song là một cổ dong binh lớn nhất bệnh mộc nguyên, hoặc là nói chính là mã tặc. Dẫn đầu là huynh muội hai người, phân biệt gọi là Vô Thường cùng Vô song. Bọn họ vẫn sinh tồn ở thiên thái Lĩnh Chủ Quốc cùng Vũ Quang Lĩnh Chủ Quốc trung gian giải đất, thực lực rất cường đại. Nhiều nhất thời điểm, thậm chí có một vạn người chính quy kỵ quân đội. Bọn họ tại vùng này không chuyện ác nào không làm, giết người như ngóe. Lúc ban đầu thời điểm, chỉ có thương lữ đi qua bệnh mộc nguyên đều có thể bị Vô Thường Vô Song giết chết. Về sau bọn họ thay đổi sách lược, chỉ cần trải đi bệnh mộc nguyên thương lữ đều có thể bị bọn họ đào đi một nửa đồ đạc. Có người phản kháng, lập tức giết chết.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Đã như vậy, vì sao hai cái Lĩnh Chủ Quốc đều không diệt hết bọn họ?

Hoa Huyên than thở:

- Bởi vì Vô Thường Vô Song quân đội quá cường đại, hơn nữa di động cấp tốc, căn bản là diệt không xong. Một khi cái nào Lĩnh Chủ Quốc có dũng khí nói ra tiêu diệt bọn họ, bọn họ lập tức sẽ chỉ là liên hợp một người khác Lĩnh Chủ Quốc binh qua đối diện. Hơn nữa ta hoài nghi, Vô Thường Vô Song cùng hai đại Lĩnh Chủ Quốc quốc chủ đều có cấu kết.

- Tiền bối, chúng ta đầu lĩnh Vô Thường đại nhân cùng Vô Song đại nhân đều là tiên sư...

Người này kỵ sĩ bị Mạc Vô Kỵ đá xuống mã thú nhanh chóng xem thời cơ nói một câu, hắn muốn để cho Mạc Vô Kỵ trong lòng có chút kiêng kỵ, sau đó tha hắn một mạng. Bất quá hắn câu này lời còn chưa nói hết, đã bị Mạc Vô Kỵ một cước đạp xuống.

- Bọn họ tìm các ngươi đuổi theo muốn cái gì?

Mạc Vô Kỵ vốn không dự định hỏi chuyện này, một phần phàm tục giữa đó tranh đấu, đâu có thứ tốt gì? Nhưng đang nghe đối phương giảng Vô Thường Vô Song cũng đều là tiên sư, hắn lập tức liền muốn biết Vô Thường Vô Song muốn theo đuổi là vật gì.

Hoa Huyên khom người thi lễ nói:

- Hồi bẩm tiền bối, là một bộ hải đồ, hải đồ chỉ vào một chỗ tiên phủ trong biển. Này hải đồ bây giờ không có ở đây trên người ta, ta đã giao cho đại tỷ Thập Nhất Nương.

Hải đồ Vô Thường Vô Song cũng biết, nàng không cần phải tiếp tục giấu diếm cái này cường đại tiền bối.

- Thập Nhất Nương?

Mạc Vô Kỵ chợt nghe được một cái tên quen thuộc, mau đuổi theo hỏi một tiếng.

Hoa Huyên liền vội vàng nói:

- Thập Nhất Nương là chúng ta tam kiều thợ săn đại tỷ.

- Có đại tỷ nói vậy còn có nhị tỷ sao??

Mạc Vô Kỵ tiếp tục hỏi.

- Đúng vậy, ta tam kiều thợ săn nhị tỷ là Kinh Lãnh Bội, Tam tỷ là Mạc Hương Đồng...

- Các nàng hiện tại ở địa phương nào?

Mạc Vô Kỵ kích động cắt đứt lời của Hoa Huyên, thấy Hoa Huyên vẻ mặt ngạc nhiên nhìn mình này, Mạc Vô Kỵ giải thích:

- Ta cùng Thập Nhất Nương là bằng hữu, Mạc Hương Đồng là đường muội của ta. Ta hỏi Hắc Vĩ Phong, là bởi vì Kinh Lãnh Bội muốn tìm Hắc Vĩ Phong báo thù, cho nên muốn trước đi tìm Hắc Vĩ Phong hỏi một chút.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 209: Bệnh Mộc Nguyên Không Gian

- Ngươi là Mạc Vô Kỵ gia nhập tiên môn.

Hoa Huyên ngạc nhiên mừng rỡ kêu thành tiếng.

Mạc Vô Kỵ cũng là rất mừng rỡ, hắn không nghĩ tới lại ở chỗ này đạt được tin tức của Mạc Hương Đồng cùng Thập Nhất Nương.

- Không sai, ta chính là Mạc Vô Kỵ. Hiện tại ngươi có thể mang ta đi xem Thập Nhất Nương cùng Hương Đồng cô cô sao?.

Mạc Vô Kỵ cười nói.

Hắn nghĩ không ra Thập Nhất Nương ba người rời đi sau đó, còn gây dựng một cái thợ săn đội ngũ, hắn còn gặp thành viên đội ngũ thợ săn.

Xác định nhị tỷ thật là Mạc Vô Kỵ cô cô, Hoa Huyên kích động tay đều có chút run rẩy. Một hồi lâu nàng mới bình tĩnh trở lại, lại không trả lời ngay lời của Mạc Vô Kỵ, mà là khom lưng lại đem kỵ sĩ trên đất nắm lên, tiện tay thảy qua sau này.

Kỵ sĩ kia cường tráng thân thể, dễ dàng đã bị Hoa Huyên vung lên, không trung tìm một cái tròn vo rơi vào hậu phương.

- Mạc đại ca, lời nói của ta không có khả năng bị người khác nghe, hơn nữa người này không thể hiện tại liền giết, hắn biết nhị tỷ bị giam ở địa phương nào.

Hoa Huyên hít sâu một hơi, rốt cục lại đem kích động của mình bình phục xuống tới. Nàng tuy rằng gọi Hương Đồng Tam tỷ, cũng không

dám lại đem Mạc Vô Kỵ xem như vãn bối.

- Lãnh bội bị người khác bắt lại?

Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày, Kinh Lãnh Bội là hắn cứu được, cùng Mạc Hương Đồng là quá mệnh giao tình. Kinh gia cũng (đối với) Mạc Hương Đồng có ân cứu mạng, hiện tại Kinh Lãnh Bội bị người bắt lại, hắn tự nhiên phải chú ý.

- Chính là Vô Thường Vô Song mang đi.

Hoa Huyên nghiến răng nói:

- Nhị tỷ cùng Hắc Vĩ Phong có đại thù, nàng nhất tâm muốn báo thù. Vốn muốn rời khỏi đại tỷ đơn giản lưu lại, trợ giúp nhị tỷ báo thù. Về sau các nàng cảm thấy lực lượng của chính mình quá mức đơn bạc, cho nên gây dựng tam kiều thợ săn.

- Vậy báo thù sao?

Mạc Vô Kỵ trong lòng ngược lại thầm khen, Thập Nhất Nương tuy mạnh, nhưng này Hắc Vĩ Phong nếu là mã tặc có thể ngang dọc một cái Quận Quốc, tự nhiên không giống bình thường. Xây dựng một cái thợ săn đội ngũ, đó là biện pháp tốt nhất đối phó Hắc Vĩ Phong.

Hoa Huyên gật đầu lại lắc đầu:

- Trước đây chúng ta ngăn lại Hắc Vĩ Phong sào huyệt, lại đem Hắc Vĩ Phong mã tặc đều chém giết. Hắc Vĩ Phong mã tặc đầu lĩnh biệt hiệu gọi Độc thích, lúc đó ta tận mắt thấy nhị tỷ giết hắn. Chúng ta vào Hắc Vĩ Phong sào huyệt, thu được hàng loạt tài vật. Trọng yếu nhất một món đồ, là một bộ hải đồ.

- Chính là trước ngươi nói trong biển tiên phủ tranh vẽ?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Hoa Huyên gật đầu:

- Đúng vậy, đạt được tiên phủ hải đồ sau đó, đại tỷ liền (muốn) rời bến.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, hắn có chút hoài nghi Thập Nhất Nương rời bến. Thập Nhất Nương mạnh hơn nữa, cũng bất quá là một cái bình thường nhất võ tu, thực lực như vậy rời bến chẳng khác nào muốn chết. Hắn đã biết biển rộng uy lực, lục chân lôi ngạc đến bây giờ còn ký ức hãy còn mới mẻ.

- Ta cùng nhị tỷ toàn lực khuyên bảo, chúng ta đều biết, lấy thực lực của chúng ta rời bến, đó chính là thập chết vô sinh cục diện. Thế nhưng đại tỷ nhất tâm muốn rời bến tìm kiếm tiên phủ, nàng nói nàng cả đời này thứ nên gặp đều đã gặp, việc cũng đều làm. Nếu là có cơ hội như thế, không đi thử một lần, nàng tương lai chết mất cũng sẽ không tha thứ chính bản thân.

Hoa Huyên càng nói giọng nói càng thấp.

- Này Thập Nhất Nương cuối cùng vẫn là đi?

Mạc Vô Kỵ cùng với Thập Nhất Nương uống rượu tâm tình, tự nhiên biết Thập Nhất Nương là cái gì bản tính. Nàng tuy là nữ tử, trên thực tế so với nam tử còn phải hào sảng hơn. Nếu không, Thập Nhất Nương cũng sẽ không bỏ rơi đi Trường Lạc cơ hội, chủ động đưa Mạc Hương Đồng cùng Kinh Lãnh Bội.

Hiện tại Hoa Huyên nói Thập Nhất Nương vì giúp Kinh Lãnh Bội báo thù, lại chủ động lưu lại xây dựng tam kiều thợ săn. Hết thảy việc này, không có một việc là Thập Nhất Nương muốn làm, nàng là vì bằng hữu đi làm.

Hoa Huyên thần tình sa sút gật đầu:

- Đúng vậy, đại tỷ nhất định phải đi, chúng ta không có cách nào khuyên can, sau cùng Tam tỷ phải bồi đại tỷ cùng đi, chúng ta căn bản là khuyên không được. Tam tỷ nói người nàng có huyết hải thâm cừu, nếu như có thể tại tiên phủ cầu được cơ duyên, tương lai trở về báo thù. Nếu là cứ như vậy chết ở hải lý, nàng cũng không oán không hối hận.

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng, Mạc Hương Đồng muốn vì Mạc gia báo thù tâm tình hắn có thể hiểu được. Từ góc độ nào đó mà nói, Mạc Hương Đồng đối với Mạc gia lòng trung thành so với hắn còn mạnh hơn rất nhiều.

- Về sau nhị tỷ cũng quyết định cùng đại tỷ Tam tỷ cùng đi, đại tỷ cùng Tam tỷ khuyên nhị tỷ, nói tam kiều thợ săn hơn một nghìn người cầu sống, các nàng ba cái đều đi rồi, tam kiều thợ săn người còn lại làm sao bây giờ? Nhị tỷ nghe theo khuyên can, sau đó ta cũng lưu lại bồi nhị tỷ cùng nhau quản lý tam kiều thợ săn.

Nghe được Hoa Huyên giọng nói có chút nức nở, Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi:

- Tam kiều thợ săn người còn lại ở địa phương nào?

Hoa Huyên lắc đầu, giọng nói càng là trầm thấp đau xót:

- Tam kiều thợ săn chỉ còn lại có chín người chúng ta, người còn lại cũng bị mất.

Mạc Vô Kỵ nhãn thần trở nên lạnh hắn lên:

- Có đúng hay không Vô Thường Vô Song làm?

Hoa Huyên gật đầu:

- Đúng vậy, trước đây chúng ta cho rằng hoàn toàn tiêu diệt Hắc Vĩ Phong, dù sao độc thích đều bị nhị tỷ giết. Về sau chúng ta mới biết được, độc thích căn bản cũng không có chết. Nhị tỷ giết là một cái thế

thân, hắn chạy trốn tới dưới trướng Vô Thường Vô Song, lại đem hải đồ sự tình nói cho Vô Thường Vô Song

Một lần kia chúng ta bị Vô Thường Vô Song đại quân vây quanh, nhị tỷ tử chiến bị bắt, nàng muốn tự sát không có thành công sau cùng chỉ còn lại có chúng ta hơn ba mười người chạy trốn, hơn ba mươi người một đường trốn đến, hiện tại chỉ có 9 người ta vốn dự định rời bến đi tìm đại tỷ cùng Tam tỷ, không nghĩ tới vẫn là bị ngăn chặn, nếu không phải gặp phải Mạc đại ca, chúng ta..

Phía sau không cần phải nói, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu được.

- Thập Nhất Nương cùng Hương Đồng là lúc nào rời bến? Hải đồ sự tình, có mấy người biết?

Mạc Vô Kỵ trong lòng sát khí càng thịnh.

Hoa Huyên đáp:

- Chỉ có đại tỷ nhị tỷ Tam tỷ cùng ta biết, người còn lại chỉ biết là có một bộ địa đồ là Vô Thường Vô Song cần. Độc thích về sau tới cùng nói với bao nhiêu người, ta liền không rõ lắm. Đại tỷ cùng Tam tỷ rời bến đã có hơn ba tháng.

- Tốt, chúng ta bây giờ đi ngay Vô Thường Vô Song tổ chim.

Mạc Vô Kỵ quyết định đi trước tiêu diệt Vô Thường Vô Song, Thập Nhất Nương cùng Hương Đồng rời bến thời gian mấy tháng, muốn đi tìm cũng khó.

- Ta đi ép người kia nói ra Vô Thường Vô Song tổ chim.

Hoa Huyên nói lấy liền phải hướng này người sống duy nhất đi tới, Mạc Vô Kỵ khoát tay áo:

- Không cần, chỉ cần hắn dẫn đường là được.

Mạc Vô Kỵ đi tới bên người người kia bị Hoa Huyên đồng bọn trói lại vứt trên mặt đất cao to kỵ sĩ, giơ tay lên xé đứt trên người của hắn dây thừng:

- Dẫn đường, đi các ngươi sào huyệt.

Lời của Mạc Vô Kỵ rất đơn giản, chỉ cần kỵ sĩ này có nửa chữ không, hắn sẽ trực tiếp kéo đoạn hắn một cái kinh mạch, thẳng đến hắn đồng ý mới thôi. Chính hắn sáng lập phàm căn mạch lạc mở tu luyện thủ đoạn, đối với người kinh mạch thật sự là quá quen.

Mạch lạc bị kéo đoạn thống khổ Mạc Vô Kỵ đã từng chịu đựng qua, vậy đơn giản chính là không thuộc mình dẫn vặt, hơn nữa hắn thừa nhận còn là mạch lạc không có gãy tình huống. Một khi gãy, cầm loại dẫn vặt càng là kinh khủng.

- Dạ, vãn bối tuân mệnh

Khiến Mạc Vô Kỵ rất ngạc nhiên chính là, hắn căn bản cũng không cần bất kỳ thủ đoạn nào, chỉ cần một câu nói, tên gia hỏa này thoạt nhìn rất khôi ngô liền trực tiếp đồng ý.

Tại đây danh Vô Thường Vô Song kỵ sĩ dưới sự hướng dẫn, nhóm mười một người đang trống trải bệnh mộc nguyên bay nhanh. Bởi vì Mạc Vô Kỵ xuất hiện, Hoa Huyên bỏ qua bọn họ chiếc xe ngựa chứa đồ dùng hàng ngày chuẩn bị rời bến.

Bệnh mộc nguyên diện tích rộng, thoạt nhìn chung quanh đều là giống y hệt nhau cảnh tượng, rất hoang vắng cùng trống trải. Người bình thường tại loại địa phương này chạy nửa giờ, sẽ chỉ là đầu óc choáng váng. Người này dẫn đường kỵ sĩ hiển nhiên là quanh năm tại bệnh mộc nguyên đi lại, dọc theo đường đi trên cơ bản không có dừng lại kiểm tra phương hướng thời điểm.

Mã thú sự chịu đựng xa xa mạnh hơn bình thường vậy ngựa, mười một người trên đường chỉ nghỉ ngơi 4 canh giờ, sau đó đủ tại bệnh mộc

nguyên chạy trốn hai ngày, lúc này mới dừng ở trước một cục đá to lớn. Khối này cự thạch chừng mấy trượng cao rộng, thoạt nhìn thật giống như một tòa núi nhỏ.

- Vì sao không đi?

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trầm xuống, nếu là người này có dũng khí lừa dối hắn, hắn sẽ không chút do dự xé rách toàn thân hắn mạch lạc.

Kỵ sĩ vội vàng hướng Mạc Vô Kỵ cung kính nói:

- Tiền bối, nơi này đã đến.

- Ngươi đánh rắm.

Hoa Huyên tay sau này tìm tòi, chuôi tam xoa kích liền xuất hiện ở trong tay của nàng, sau một khắc tam xoa kích đã chỉ đến nơi này danh kỵ sĩ yết hầu:

- Ngươi nghĩ rằng chúng ta đều là ngu ngốc sao? Cái chỗ này ngoại trừ một tảng đá ra, liền không còn thứ khác.

Mạc Vô Kỵ lại không tin kỵ sĩ này dám như thế trêu cợt hắn, thần niệm của hắn chung quanh đảo qua, lập tức liền phát hiện không thích hợp. Khối cự thạch ngoại vi, dường như có bày binh bố trận vết tích.

Còn không có chờ Mạc Vô Kỵ gọi lại Hoa Huyên, một cái thanh âm lạnh như băng liền truyền tới:

- Các ngươi thật là ngu ngốc, cái chỗ này ngoại trừ tảng đá này, còn có ta Vô Thường Vô Song.

Theo cái thanh âm này hạ xuống, to lớn tảng đá bỗng nhiên tách ra đến. Một người thân mặc cẩm y nam tử đang đứng tại trước mắt mọi người, sau lưng hắn, có mấy trăm người hộ vệ canh giữ ở hai bên.

Mạc Vô Kỵ chân mày hếch một cái, quả nhiên là một cái đại trận, cái này ẩn nấp đại trận bố trí tinh diệu như vậy, dù cho hắn vội vàng, cũng không cách nào nhìn ra, chứ đừng nói chi là đi bố trí. Bởi vậy có thể thấy được, cái này ẩn nấp đại trận, ít nhất là trung cấp trở lên trận pháp. Này ẩn nấp đại trận tuy rằng tinh diệu, còn không đến mức để cho Mạc Vô Kỵ quá mức khiếp sợ, chân chính để cho hắn khiếp sợ là nơi này không gian đại trận.

Cự thạch bị mở ra sau đó, bên trong thật giống như một cái thế giới mới. Mùi hoa điểu ngữ, sinh cơ bừng bừng, thoạt nhìn so với phía ngoài bệnh mộc nguyên (phải) xinh đẹp hơn nhiều lắm.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì hiểu được, bệnh mộc nguyên sở dĩ khắp nơi đều là hỗn loạn cỏ hoang, tất cả mọi thứ thoạt nhìn đều là không khí trầm lặng. Không phải là bởi vì nơi này không thích hợp sinh trưởng thực vật, mà là bởi vì nơi này sinh trưởng chất dinh dưỡng đều bị này ẩn nấp trận không gian bên trong hấp thu tới rồi.

Nếu như nói này ẩn nấp trận hắn còn có thể khám phá một hai, này không gian này đại trận, hắn là nửa điểm cũng xem không hiểu. Hắn thậm chí hoài nghi chính là Trữ Tinh Tử tới nơi này, cũng không nhất định có thể bố trí lớn như vậy thủ bút không gian trận. Lại đem chân chính không gian ẩn nấp ở tại một tảng đá lớn.

Về phần Hoa Huyên đám người, vậy càng hoàn toàn là trợn mắt hốc mồm. Bọn họ sững sờ nhìn hết thảy trước mắt cảnh vật, thật giống như giống như nằm mơ.

Tảng đá kia bị phá ra sau đó, lại là một cái rộng chừng mấy trượng đá xanh đại đạo. Đá xanh đại đạo hai bên, xanh biếc ý vui, sông nhỏ chảy xuôi. Một phần mọc hoang động vật chạy tán loạn khắp nơi, cái này căn bản là một cái thế ngoại đào nguyên a.

Hoa Huyên há to miệng, tảng đá kia phía sau rõ ràng là như nhau trống trải bệnh mộc nguyên cánh đồng bát ngát, thế nào đột ngột đi ra rồi nhiều người như vậy, còn có xinh đẹp như vậy tràng cảnh?

- Vô Thường đại nhân.

Dẫn đường kỵ sĩ nhanh chóng tiến lên, hắn chỉ nói bốn chữ, một đạo quang mang liền từ trên cổ hắn xẹt qua. Một đạo máu tươi vọt lên, đầu của hắn ngã nhào trên mặt đất. Cái này gọi là Vô Thường tên gia hỏa, trực tiếp giết người kỵ sĩ.

Quả nhiên là tu sĩ, Mạc Vô Kỵ nhìn rõ ràng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 210: Vô Thường Vô Song

- Mạc đại ca...

Hoa Huyên rốt cục cảm thấy không thích hợp, nàng vội vàng hướng những người còn lại ngoắc tay, siết ở mã thú toàn bộ đến gần Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Không cần lo lắng, đây bất quá là một cái ẩn nấp trận mà thôi, cái chỗ này đến là không sai.

- A đù, ngươi có thể biết đây là ẩn nấp trận?

Vô Thường kinh dị một tiếng, bắt đầu nhìn thẳng vào Mạc Vô Kỵ.

Mặc dù như thế, hắn cũng không có lại đem Mạc Vô Kỵ xem như đối thủ, bởi vì Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa, trên người linh vận không hiện, cũng không thể nào là tu sĩ. Chỉ cần không phải tu sĩ, dù cường đại người phàm, tại trong mắt hắn đều là con kiến hôi.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói:

- Ta chẳng những biết nơi này là một cái ẩn nấp đại trận, còn biết ngươi bất quá chính là Trúc Linh mà thôi.

Một cái Trúc Linh cảnh tu sĩ, tại trong mắt người phàm đã coi như là đỉnh cấp cường đại. Nhưng ở trong mắt Mạc Vô Kỵ, thật đúng là chưa đủ nhìn. Hắn cả Vấn Thiên Học Cung nội môn nguyên đan tu sĩ Cử Thất

Kiếm đều giết qua, một Trúc Linh cảnh tán tu còn không đáng để cho hắn hao tổn tâm trí.

Hiện tại hắn không hề động tay, mà là dùng thần niệm không ngừng mô phỏng vừa rồi Vô Thường một đạo đao mang.

Này một đạo đao mang hiển nhiên là nguyên lực ngưng tụ ra đến, lại đối với phó tu sĩ mà nói, căn bản cũng không có bao lớn hiệu quả. Thế nhưng thứ này đối phó người phàm, xác thực là một loại đại sát khí.

Có thể tưởng tượng loại này lưỡi mang tiêu hao nguyên lực cực ít, nếu là hắn có thể nắm trong tay, giơ tay lên liền có thể đánh ra hơn mười, trăm đạo. Giả như hắn có thể sử dụng bản thân thần niệm phối hợp lưỡi mang, có trật tự cùng đẳng cấp đánh ra, cái loại này lực sát thương, tuyệt đối là không có gì sánh kịp. Trong này mã tặc, khẳng định không chỉ trước mắt mấy trăm người. Đại quy mô sát thương pháp thuật, mới có thể làm cho hắn không sợ những thứ này mã tặc.

- Ngươi nhìn ra cảnh giới của ta?

Vô Thường theo bản năng lui về sau mấy bước, vốn muốn một đạo lưỡi mang lại đem Mạc Vô Kỵ hai chân chặt đứt, lập tức dừng lại.

Biết mình là Trúc Linh cảnh, còn dám mặt không đổi sắc đứng trước mặt của hắn, đây tuyệt đối là tu sĩ, hơn nữa còn là tu sĩ tu vi cao hơn hắn. Một cái tu sĩ tu vi cao hơn hắn, hắn không nhìn ra cảnh giới, cũng là như thường.

Mạc Vô Kỵ dương tay chính là một đạo lưỡi mang bắn về phía Vô Thường, đây là hắn dùng nguyên lực nếm thử ngưng tụ một đạo đơn giản lưỡi mang.

- Ha ha ha...

Tại dễ dàng ngăn trở Mạc Vô Kỵ này đạo lưỡi mang sau đó, Vô Thường cười ha ha.

Hắn vừa rồi thiếu chút nữa bị dọa, còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ là thực lực xa xa cao hơn hắn cường giả. Đối phương một đạo lưỡi mang bại lộ thực lực, căn bản là một cái vừa mới bước vào Trúc Linh cảnh, hơn nữa đối với nguyên lực vận dụng cũng không quen thuộc.

- Ngươi tới nơi này, không có nghe qua người dám đến Vô Thường Vô Song sào huyệt địa phương, đều đã chết rồi sao?

Vô Thường dáng tươi cười đột nhiên thu liễm, chính là vung tay lên:

- Bắt lại cho ta, ta muốn cho hắn hối hận tại sao mình còn sống, sau đó cầu ta giết hắn...

Nói xong câu đó, Vô Thường còn liếm môi một cái. Tổng cộng cũng liền mười người, chẳng những dám giết hắn ba mươi sáu kỵ, còn dám tới hắn Vô Thường sào huyệt. Nếu là hắn không thể để cho những người này hối hận chính bản thân sống, hắn cũng không phải là Vô Thường.

Mấy trăm mã tặc trực tiếp vọt tới, Hoa Huyên chín người cũng đều lấy ra vũ khí, chín người đều là không hề sợ hãi, thậm chí còn mang theo một tia hợp lại một cái đủ điên cuồng thần thái.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm khen, xem ra loại tràng diện này đối với bọn họ mà nói, cũng không phải lần đầu tiên.

Bất quá Mạc Vô Kỵ không dự định để cho chín người này chịu chết, hai tay hắn vung lên, lần đầu tiên chính là hơn mười đạo lưỡi mang quét đi ra ngoài.

Thực lực của Mạc Vô Kỵ là Thoát Phàm mười hai tầng Nhân Cực cảnh, nguyên lực so với Vô Thường mạnh hơn không biết gấp bao nhiêu lần. Mạc Vô Kỵ là lần đầu tiên giương cao ra hơn mười đạo lưỡi mang, đối với lưỡi mang nắm trong tay còn chưa quen thuộc, trong lúc nhất thời nguyên lực phân phối không cân đối.

Trong đó mấy đạo lưỡi mang trực tiếp xé mở ngực đệ nhất nhân, nhưng cũng không dừng lại, tiếp tục xé mở tên thứ hai mã tặc ngực.

Hơn mười đạo lưỡi mang đơn giản liền giết chết hơn hai mươi người, Mạc Vô Kỵ cũng không có lúc đó bỏ qua, lần thứ hai quét ra hơn mười đạo lưỡi mang. Lúc này đây hắn lưỡi mang càng thêm mỏng một phần, lực đạo vừa mới là một đạo lưỡi mang đánh giết một người thông thường mã tặc.

Lần thứ hai so với lần đầu tiên càng thêm thông thạo, theo lần thứ ba, lần thứ tư...

Chờ những thứ này mã tặc vọt tới Mạc Vô Kỵ trước người mấy trượng địa phương, Mạc Vô Kỵ trong tay lưỡi mang đã tạo thành cấp độ hình dạng tử vong tuyến.

Vô Thường mang tới mấy trăm danh mã trộm, còn chưa đủ Mạc Vô Kỵ đơn giản vài cái lưỡi mang.

Nếu là nói địa phương Vô Thường Vô Song ẩn nấp bị phát hiện, Hoa Huyên đám người bị kinh sợ. Vậy bây giờ Mạc Vô Kỵ liên miên không ngừng mang theo cấp độ tính chất thu gặt sinh mạng lưỡi mang tường, để cho Vô Thường cũng dại ra.

Chỉ là mấy hơi thở, Vô Thường liền phản ứng kịp, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối là cao thủ tu sĩ thực lực xa xa mạnh hơn hắn.

Trốn! Cái ý niệm này vừa mới sinh ra, hai đạo vô hình kiếm khí liền trực tiếp xẹt qua hai chân hắn.

PHỐC PHỐC, hai đạo huyết quang, Vô Thường trực tiếp ngồi co trên đất. Lúc này hắn mới phát hiện bên người mang tới mấy trăm người, một kẻ đứng cũng không có.

Từ hắn bắt đầu đánh cướp tới nay, hắn Vô Thường chưa bao giờ có hôm nay loại này tuyệt vọng, mà bây giờ, hắn là thật tuyệt vọng.

Hoa Huyên chín người là hoàn toàn trợn tròn mắt, bọn họ một bầu nhiệt huyết theo Mạc Vô Kỵ tới cứu Kinh Lãnh Bội, còn thật không biết tới rồi sau đó làm sao bây giờ? Bọn họ chỉ là lại đem sinh tử của mình không để ý mà thôi. Mạc Vô Kỵ lợi hại hơn nữa cũng không cách nào đối mặt tiên sư Vô Thường Vô Song cùng vô cùng vô tận mã tặc sao??

Nhưng là bây giờ, Mạc Vô Kỵ tại trong thời gian ngắn ngủi, liền giết sạch rồi mấy trăm mã tặc, không chỉ như thế, cả Vô Thường được gọi là tiên sư, cũng bị Mạc Vô Kỵ chặt đứt hai chân. Mà từ đầu đến cuối, uy danh hiển hách Vô Thường, cả năng lực hoàn thủ cũng không có.

Rất nhanh, cùng Mạc Vô Kỵ cùng đi chín người liền hiểu rõ, bọn họ có lẽ không cần chết đi. Điều này làm cho chín người mừng rỡ không thôi, có thể còn sống, không người nào nguyện ý đi tìm chết.

Mạc Vô Kỵ từ trên mã thú xuống đến, đi từ từ tới rồi trước mặt Vô Thường:

- Ngươi mới vừa nói để cho ta cầu ngươi giết ta, ta sống thật tốt, thật đúng là không muốn chết.

- Tiền bối...

Vô Thường môi có chút run rẩy:

- Ta Vô Thường có mắt không tròng, chỉ cần tiền bối thủ hạ lưu tình, ta nguyện ý lại đem tất cả tài sản toàn bộ đưa cho tiền bối...

Hoa Huyên một bước tiến lên, một cái tát vỗ vào trên mặt Vô Thường:

- Nhị tỷ ta ở địa phương nào?

Vô Thường bỗng nhiên đóng ngừng miệng, mặc cho Hoa Huyên liên tiếp vài bạt tai vỗ vào trên mặt của hắn, hắn đều là một chữ cũng không nói.

- Hoa Huyên, không cần đánh, hắn muốn dùng Lãnh Bội trao đổi bản thân mạng chó. Đi, chúng ta đi vào rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ minh Bạch vô thường ý tứ, đối với loại này giết vô tội người như ma mã tặc, Mạc Vô Kỵ nhưng chưa hề dự định qua buông tha.

Vô luận như thế nào, Vô Thường cũng là một người tu sĩ, coi như là lại đem hai chân toàn bộ chém, cũng là nguy hiểm tồn tại. Mạc Vô Kỵ tiến lên, trực tiếp vỗ gãy Vô Thường toàn thân hết thảy Linh Lạc.

Nguyên bản định giết một cái đủ, Vô Thường bị loại này kinh khủng thống khổ kích thích điên cuồng hét kêu, trạng thái của hắn bây giờ chính là hận không thể chính bản thân lập tức chết ngay đi. Đáng tiếc là, hắn vừa không cách nào chết đi, thậm chí đều không thể bất tỉnh.

- Nhanh lên một chút tiến vào.

Mạc Vô Kỵ coi như là tinh thông trận đạo, tại đánh gảy Vô Thường toàn thân kinh mạch Linh Lạc sau đó, hắn cũng cảm giác được xung quanh không gian có biến hóa, hắn là có người dự định đóng không gian này ẩn nấp trận. Nói xong câu đó, hắn thứ nhất vọt vào.

Hoa Huyên đám người hiện tại sớm đã xem Mạc Vô Kỵ như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, hiện tại Mạc Vô Kỵ vọt vào, chín người căn bản cũng không có bất luận cái gì cân nhắc, trực tiếp vọt vào cự thạch phía sau tân thế giới.

Quả nhiên, tại chín người toàn bộ tiến vào này phiến Địa Giới mới sau đó, thông đạo hướng phía ngoài hoàn toàn biến mất.

- Hoa Huyên, ngươi tìm xem, Vô Thường trên người phải có nắm trong tay cái này đại trận trận kỳ. Chỉ cần tìm được, liền có thể tùy ý ở chỗ này ra vào.

Mạc Vô Kỵ chỉ Vô Thường bị hắn phế bỏ toàn thân mạch lạc nói.

Hoa Huyên hoàn toàn không có nghe được Mạc Vô Kỵ đang nói cái gì bình thường giống nhau, ngơ ngác nhìn xa xa. Tại chỗ xa hơn, là một mảnh đông nghịt số người. Có ít nhất hơn vạn mã tặc từ từ ào lên, nhiều người như vậy, Mạc Vô Kỵ lại có thể giết, cũng giết không xong a.

Mạc Vô Kỵ cũng nhìn thấy này đông nghịt mã tặc, Hoa Huyên nói thật đúng là không sai, nhiều như vậy mã tặc, nghiền ép tới được khí thế, tuyệt đối có thể giết chết bình thường quân đội.

- Mạc đại ca...

Hoa Huyên miệng lưỡi hơi khô ráo, mười người gặp phải gần vạn người vây quanh, chỉ là cái loại này đè nén khí tức tử vong cũng đủ để cho nàng thở không được giận.

- Đi lại đem trận kỳ tìm đến!

Mạc Vô Kỵ cũng ngưng trọng, gần vạn người vây công hắn, hắn cũng không e ngại. Hắn lo lắng là, không cách nào xem Hoa Huyên đám người an nguy.

Một quả Mặc Ngọc chế luyện trận kỳ bị Hoa Huyên từ quay cuồng trên người Vô Thường lục soát ra, đưa đến trong tay Mạc Vô Kỵ.

- Một hồi ta mở ra cái không gian trận này, các ngươi chín người đi ra ngoài trước.

Mạc Vô Kỵ cầm lấy trận kỳ nói.

- Mạc đại ca, chúng ta từ khi cùng với ngươi đi đến cái chỗ này sau đó, sẽ không có dự định sống đi ra ngoài.

Hoa Huyên không đợi Mạc Vô Kỵ luyện hóa trận kỳ, liền không chút do dự nói.

Hoa Huyên sau lưng tám người không nói gì, nhưng là bọn hắn trong mắt quang mang biểu lộ bọn họ tuyệt đối sẽ không đi ra ngoài cầu đường

sống.

Mạc Vô Kỵ không nói gì nữa, vô luận sinh tử, đây là bọn họ lựa chọn. Đến lúc đó chính bản thân tận lực xuất thủ bảo vệ chín người an nguy là đc.

Đông nghịt mã tặc quân đội rốt cục ngừng lại, một người mặc áo bào tro nữ tử cưỡi một con ngựa thú đi từ từ hướng Mạc Vô Kỵ. Sau lưng nàng, mấy nghìn mã tặc đội ngũ một bước không rơi chăm chú theo.

- Ca ca ta Vô Thường là ngươi giết?

Áo bào tro nữ tử đi tới khoảng cách Mạc Vô Kỵ ba trượng địa phương ngừng lại, ánh mắt bình tĩnh nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ. Thật giống như không có nhìn thấy quay cuồng Vô Thường, hoặc là nói Vô Thường ở trong mắt của nàng đã là người chết.

Mạc Vô Kỵ không trả lời ngay, hắn đang quan sát áo bào tro nữ tử. Cô gái này thoạt nhìn rất tuổi còn trẻ, mi thanh mục tú, chợt nhìn một cái, thật giống như tiểu cô nương nhà bên bình thường giống nhau. Rộng lớn áo bào tro mặc lên người, chẳng những không có làm cho nàng lộ ra vẻ người lớn, trái lại làm cho nàng có một loại mê hoặc không nói được.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, thật không nhìn ra người nữ nhân này dĩ nhiên là Vô song mã tặc giết người không chớp mắt. Nhìn vô song hình dạng, tu vi dĩ nhiên so với Vô Thường cao hơn một phần.

- Mạc đại ca, phía sau nữ nhân này một bước, cái tên kia chính là Độc thích.

Hoa Huyên cũng đi tới bên người Mạc Vô Kỵ thấp giọng nói. Mạc Vô Kỵ cũng chú ý một người nam tử gầy yếu bên người nữ tử, không chú ý nhìn thật đúng là không cách nào nhận biết sự hiện hữu của hắn, một khi nhận biết sự hiện hữu của hắn, thật giống như theo dõi một dã thú.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 211: Giết Chóc

- Kinh Lãnh Bội ở nơi nào?

Mạc Vô Kỵ không trả lời cô gái, mà là trực tiếp hỏi Kinh Lãnh Bội.

- Dẫn tới.

Áo xám nữ tử lạnh lùng trả lời một câu sau đó, chính là vung tay lên.

Một cái giá chữ thập bị người từ phía sau đưa lên, một người nữ tử cả người là máu cúi gằm đầu, bị người đóng đinh tại trên này thập tự giá. Hai tay hai chân bị tách ra đinh lại, giống như một cái chữ đại giống nhau.

Kinh Lãnh Bội, Mạc Vô Kỵ nhãn thần lạnh lẽo, hắn đoán được đối phương vì ép Kinh Lãnh Bội nói ra hải đồ, không có thật là thủ đoạn, không nghĩ tới cư nhiên bị trực tiếp đóng đinh tại trên thập tự giá.

- Ngươi yên tâm, nàng còn có một hơi khẩu khí, cây đinh trên cổ nàng, hơi chút chếch đi yết hầu nàng một chút. Đương nhiên, nàng cũng chỉ là một hơi thở mà thôi. Lại nói cho ngươi biết một việc, Vô Thường Vô Song không phải là bất luận kẻ nào muốn tới thì tới. Các huynh đệ, bắt sống hắn cho ta!

Nữ chủ giọng nói không hề tình cảm ba động.

- Nhị tỷ.

Hoa Huyên kêu một tiếng, tám người phía sau cùng nàng liền muốn xông lên.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, đè nén nội tâm cuồng bạo, tỉnh táo nói:

- Hoa Huyên, hiện tại kết trận tại chỗ, chúng ta có thể giết thêm một phần. Nếu là ngươi xông lên, ngươi lập tức cũng sẽ bị băm thành thịt vụn.

Đối phương hơn vạn người đến công kích bọn họ mười người, biện pháp ổn thỏa nhất tự nhiên là cùng nhau bắn tên. Nếu là cùng nhau bắn tên, cho dù là Mạc Vô Kỵ, chỉ sợ cũng rất khó chống đối. Mà cái này gọi Vô Song nữ nhân lại muốn bắt sống bọn họ, nữ nhân này quá tự cho là đúng.

Một vạn người lại nói tiếp êm tai, cùng đi bắt sống mười người, chân chính có thể phát huy tác dụng cũng bất quá này mấy trăm người mà thôi.

- Dạ.

Hoa Huyên cũng tỉnh táo lại, nàng biết nếu là bằng vào nhiệt huyết vọt vào mã tặc, vậy thì đồng nghĩa với là đưa đồ ăn. Mạc Vô Kỵ nói rất đúng, chỉ cần kết thành trận, mới có thể giết đủ.

- Giết!

Đông nghịt mã tặc dâng lên, chỉ dựa vào khí thế loại này cũng đủ để cho người bình thường tay chân phát run, mất đi ý chí chiến đấu cùng dũng khí.

Dù cho Hoa Huyên chín người là ôm hẳn phải chết ý niệm trong đầu, đối mặt hơn vạn người đồng thời áp lên, hai chân cũng có chút run rẩy. Coi như là Hoa Huyên, lúc này cũng không cho là Mạc Vô Kỵ còn có thể xoay cục diện. Mấy trăm người dễ giết, thế nhưng mấy nghìn người chính là tuyệt nhiên khái niệm bất đồng. Hơn vạn mã tặc cùng nhau áp lên, đó là một việc kinh khủng.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, hai tay bỗng nhiên vung lên, sau đó hai tay liền hóa thành từng đạo hư vô bóng dáng, cũng không nhìn thấy nửa điểm vết tích nữa.

Một trăm lẻ một nhánh mạch lạc đồng thời vận chuyển, một cái lại một cái lưỡi mang bị hình thành.

Những thứ này hình thành lưỡi mang từng mảnh từng mảnh bị hắn (tiễn) ra ngoài, đối với chân chính tu sĩ mà nói, Mạc Vô Kỵ lưỡi mang có lẽ tối đa chỉ có thể xé rách áo khoác mà thôi. Nhưng đối với những thứ này thông thường người phàm mã tặc mà nói, mỗi một đạo lưỡi mang đều là một đạo sát nhân bùa đòi mạng.

- PHỐC PHỐC.

Từng đạo huyết vụ phun ra.

Đông nghịt mã tặc thật giống như nghênh hướng Mạc Vô Kỵ lưỡi mang tường bình thường giống nhau, dường như cắt lúa mạch rồi ngã xuống. Lúc mới bắt đầu nhất, Mạc Vô Kỵ lưỡi mang tường còn chưa tầng hình thành lần nữa cảm, tới rồi phía sau, lưỡi mang tường trực tiếp tạo thành cấp độ cảm giác, nhiều hơn nữa mã tặc nhào lên, cũng đều là không cách nào vượt qua một bước Lôi Trì.

Đổi thành bất kỳ một cái nào Thoát Phàm cảnh tu sĩ, cũng không cách nào làm được như Mạc Vô Kỵ vậy, có thể đồng thời ngưng tụ ra đến nhiều như vậy lưỡi mang, hình thành tường lưỡi mang. Nhưng Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác có thường nhân không cách nào tưởng tượng một trăm lẻ một đạo mạch lạc, trong này còn có hai đạo Trữ Nguyên Lạc.

Trong không khí máu tanh khí tức bắt đầu nồng nặc lên, quay cuồng huyết vụ để cho người ta buồn nôn. Mã tặc lại nhiều, cũng không thể chịu đựng được loại này thu gặt nhân mạng tường lưỡi mang. Nguyên bản áp đi lên đông nghịt mã tặc bắt đầu náo động lên, một số người thậm chí muốn lui về phía sau.

Chỉ là Mạc Vô Kỵ lưỡi mang tường vốn chính là di động, vô luận là đi tới hay là lui về phía sau, chỉ cần chắn trước lưỡi mang này, đều là hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Ngắn ngủi dại ra sau đó, Vô Song rốt cuộc hiểu rõ lại đây. Thực lực của Mạc Vô Kỵ xa xa vượt ra khỏi nàng đánh giá, đây tuyệt đối là Địa Giới cường giả. Nàng mạnh hơn nữa, cũng không cách nào cùng Địa Giới cường giả chống lại.

- Bắn tiễn cho ta, toàn bộ bắn tên.

Vô Song rốt cuộc hiểu rõ Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không phải là nàng có thể bắt giữ bắt sống, bắt đầu điên cuồng hí lên.

- Ầm!

Một đạo tiếng sấm tại nàng ngực nổ tung, Vô Song trực tiếp té nhào vào trên lưng mã thú, hộ giáp trước ngực đã cứu nàng một mạng. Thực lực của Mạc Vô Kỵ cường đại nàng nhiều lắm, có hộ giáp bảo vệ, nàng vẫn là bị thương nặng.

Tuy bản thân bị trọng thương, người nữ nhân này còn đang điên cuồng gào thét bắn tên.

Mã tặc vốn là bắt đầu náo động lên, tại Vô Song ngã trên lưng mã thú sau đó, mã tặc càng là bộc phát hỗn loạn. Rất nhiều mã tặc đã bắt đầu tán loạn chạy trốn, nhưng vẫn như cũ có vô số tên bay về phía Mạc Vô Kỵ bên này.

Mạc Vô Kỵ trong mắt nhất thời lộ ra ngưng trọng, giơ tay lên tế xuất một thanh trường kiếm. Trường kiếm mang theo từng mảnh một kiếm mạc, lại đem ngàn vạn mũi tên ngăn trở. Chỉ là Mạc Vô Kỵ cũng không phải kiếm tu, hắn duy nhất kiếm kỹ chính là Vô Hình Kiếm. Cái này kiếm kỹ tiêu hao còn rất lớn, cũng không thể phòng thủ đại không bên trong phương vị.

- Phác thông, phác thông.

Phía sau liên tiếp truyền đến hai tiếng hạ xuống mã thú, Mạc Vô Kỵ biết hắn bên này có ít nhất hai người bị thương nặng.

Mắt thấy tên càng ngày càng nhiều, Mạc Vô Kỵ biết, tuyệt đối không có khả năng tiếp tục như vậy. Tiếp tục như vậy, hắn là không có việc gì, Hoa Huyên mấy người nhất định sẽ toàn bộ chết hết.

Lại là một đạo Bằng Không Kinh Lôi tế xuất, đạo Bằng Không Kinh Lôi này trực tiếp tại Vô Song trên lưng ngựa đập ra. Vô Song thực lực so với Vô Thường mạnh hơn, nhưng mạnh hơn nữa cũng bất quá là Trúc Linh cảnh mà thôi.

- Ầm!

Một tiếng nổ tung, lúc này đây Vô Song cả người lẫn ngựa đều bị đánh thành huyết vụ, còn đang ở gào thét bắn cung thanh âm hơi ngừng. Tính mạng của nàng, đã bị Mạc Vô Kỵ Bằng Không Kinh Lôi thu gặt đi.

Vô Song vừa chết, đông đảo mã tặc càng thêm hỗn loạn hẳn lên, chạy trốn tứ phía. Một phần mã tặc biết trong này chạy không thoát, dứt khoát quỳ gối một bên biểu thị đầu hàng. Về phần này đông nghịt bắn tới tên, cũng biến mất.

Mạc Vô Kỵ đình chỉ tàn sát, trong lòng hắn cảm thán, cường đại mã tặc cũng là mã tặc.

Một nam tử gầy gò bắt đầu cẩn thận lui về phía sau, chính là trước Hoa Huyên nói - Độc thích, hắn muốn lui vào đông đảo mã tặc. Hắn vừa mới lui mấy bước, hai đạo phong nhận liền trực tiếp đưa hai chân hắn mang đi.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nhìn một chút Hoa Huyên còn há to mồm, giống như đờ đẫn nói:

- Đi lại đem thu nạp mã tặc còn có thể dùng sao?, cùng hung cực ác hạng người, trực tiếp giết, ta đi xem Lãnh Bội.

Hoa Huyên bên này xuống ngựa hai người, lúc này lần thứ hai đứng lên, Mạc Vô Kỵ nhìn một chút, thương thế không tính là quá nặng, Mạc Vô Kỵ không có cầm đan dược cho bọn hắn.

Về phần đình chỉ tàn sát, không phải là hắn không muốn giết sạch những thứ này mã tặc, hắn cũng biết những thứ này mã tặc cùng hung cực ác, 10 có 9 đều là trừng phạt đúng tội.

Nhưng Mạc Vô Kỵ thật sự là không muốn mổ giết, loại này nghiêng về một phía giết chóc, hắn cảm thấy đối với tương lai của mình tu luyện không có bất kỳ chỗ tốt. Lại hung ác mã tặc, trong đó cũng có vô tội hạng người.

Hoa Huyên rốt cục tỉnh táo lại, run giọng nói:

- Tốt.

Nàng là lần đầu tiên cảm thụ được tiên sư cường đại, đồng thời nàng cũng rốt cuộc hiểu rõ, là Hà đại tỷ cùng Tam tỷ muốn liều chết đi hải ngoại tìm kiếm tiên phủ. Nếu là nàng rất sớm trước liền biết tiên sư đáng sợ như thế, nàng cũng sẽ cùng đại tỷ cùng đi.

Giống như đại tỷ nói như nhau, người sống liền phải có bản thân truy cầu, nàng truy cầu là cái gì?

Hoa Huyên nhìn vô số quỳ trên mặt đất, còn có mã tặc chạy tứ tán bốn phía, bỗng nhiên lớn tiếng kêu lên:

- Dựng thẳng lên đại kỳ của chúng ta tam kiều thợ săn, (vì) nhị tỷ báo thù!

- Vì nhị tỷ báo thù!

Cùng sau lưng Hoa Huyên tám người đồng thời rống lớn kêu, theo Hoa Huyên cùng nhau vọt vào mã tặc trung gian.

Đối mặt Mạc Vô Kỵ đáng sợ như vậy giết chóc, cường hãn hơn nữa mã tặc cũng không đề được dũng khí tiếp tục đối kháng. Huống chi Vô Thường Vô Song lúc này đều đã bị giết? Đối mặt tiên sư, bọn họ cả con kiến hôi cũng không tính.

Mạc Vô Kỵ thấy Hoa Huyên tìm được tiết tấu thuộc về của nàng, không nữa đi để ý tới, trực tiếp rơi vào bên người Kinh Lãnh Bội.

Nếu là nói sống không bằng chết, Kinh Lãnh Bội bây giờ thật là sống không bằng chết. Nàng y phục trên người cùng huyết nhục liền cùng một chỗ, khắp nơi đều là màu máu. Hơn mười cây trường đinh, lại đem nàng cả người đóng đinh tại trên thập tự giá. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ là tu sĩ, thật đúng là không cảm giác được nàng tim đập hơi yếu.

Mạc Vô Kỵ lấy ra hai viên thuốc đưa vào trong miệng Kinh Lãnh Bội, giơ tay lên vỗ ra trên người nàng hết thảy cái đinh.

Tiếp nhận Kinh Lãnh Bội co quắp ngã xuống, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai đưa vào vài viên thuốc tiến vào trong miệng nàng.

Thế nhưng rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền biết, hắn không cách nào cứu trở về Kinh Lãnh Bội.

Mạc Vô Kỵ có thần niệm, lại là một cái Địa cấp Luyện Đan Sư, hắn đoán được Kinh Lãnh Bội thần hồn cũng bắt đầu tại tán loạn, nói cách khác Kinh Lãnh Bội sắp tử vong.

Có đan dược gì có thể tụ lại bắt đầu tan rã thần hồn?

Được rồi, hắn còn có một đóa Vô Lượng Tục Hồn Hoa.

Vô Lượng Tục Hồn Hoa là bát phẩm bảo vật, so với bình thường cửu phẩm linh thảo giá trị cũng cao hơn. Đổi thành bất kỳ một cái nào tu sĩ,

sợ rằng cũng sẽ không tùy tiện lấy ra cứu Kinh Lãnh Bội như vậy một nữ tử phàm nhân.

Mạc Vô Kỵ lại không chút suy nghĩ, trực tiếp lấy ra Vô Lượng Tục Hồn Hoa. Một đóa hoa cánh hoa bị Mạc Vô Kỵ lột ra, đưa vào trong miệng Kinh Lãnh Bội.

Vô Lượng Tục Hồn Hoa cánh hoa vừa đến trong miệng Kinh Lãnh Bội, liền hóa thành lạnh lẽo quỳnh dịch xông vào Kinh Lãnh Bội thân thể, sau đó biến mất.

Mạc Vô Kỵ đang muốn lột ra quả thứ hai tiếp theo hồn hoa hoa cánh hoa thời điểm, chợt nghe Kinh Lãnh Bội vô ý thức nhẹ gọi:

- Đại tỷ tam muội chạy mau!

Mạc Vô Kỵ trong lòng vui vẻ, thần niệm của hắn lập tức rơi vào trên người Kinh Lãnh Bội, Kinh Lãnh Bội đây không phải là hồi quang phản chiếu, mà là bởi vì tán loạn thần hồn ngưng tụ hắn lên.

Không cần lại dùng Vô Lượng Tục Hồn Hoa, Mạc Vô Kỵ cẩn thận lại đem Vô Lượng Tục Hồn Hoa thu hồi. Trước hắn chỉ là biết Vô Lượng Tục Hồn Hoa rất trân quý, tới cùng trân quý bao nhiêu, hắn cũng không có khái niệm. Hiện tại một mảnh Vô Lượng Tục Hồn Hoa cánh hoa, liền cứu trở về Kinh Lãnh Bội gần tán loạn thần hồn, Mạc Vô Kỵ mới chính thức cảm thụ được loại linh thảo này trân quý.

Kinh Lãnh Bội có thể cùng Thập Nhất Nương trở thành bằng hữu, quả nhiên không phải là hạng người bạc tình. Lúc sắp chết, còn băn khoăn để cho Thập Nhất Nương cùng Mạc Hương Đồng chạy trốn, hắn cứu không sai người.

Lại đưa hai quả tứ phẩm chữa thương đan dược tiến vào trong miệng Kinh Lãnh Bội, Mạc Vô Kỵ khẳng định tính mạng của nàng bây giờ là không có gặp nguy hiểm, kế tiếp chính là thời gian dài an dưỡng.

Cứu trở về Kinh Lãnh Bội sau đó, Mạc Vô Kỵ mới phát hiện Hoa Huyên đã tại trong thời gian ngắn ngủi nắm trong tay cục diện. Có ít nhất mấy nghìn mã tặc đứng ở trước mặt của nàng, chờ nàng lên tiếng.

Mạc Vô Kỵ chưa có đi qua, hắn biết lúc này mới đúng là thời điểm mấu chốt nhất. Nếu là Hoa Huyên không có năng lực hoàn toàn nắm trong tay những thứ này mã tặc, còn không bằng toàn bộ lướt đi, miễn cho đến lúc đó phản bội. Hắn cũng muốn nhìn một chút, Hoa Huyên kế tiếp tới cùng làm như thế nào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 212: Thiên Lôi Thức Thứ Hai

- Từ nay về sau, 800 người đứng sau lưng ta, là người của ta. Trên đời này không còn có Vô Thường Vô Song, chỉ có Tam kiều thợ săn...

Nghe được lời của Hoa Huyên, Mạc Vô Kỵ ngược lại hơi có chút nghi hoặc. Ngoại trừ bị giết rơi mã tặc ra, nơi này còn có 9k mã tặc. Hiện tại Hoa Huyên chỉ là thu 8 trăm người, xem ra đứng lại nàng trước mặt mấy nghìn người còn không có đc Hoa Huyên tiếp nhận.

-... Ta tam kiều thợ săn kiếm lấy mỗi một phân tiền, đều là mồ hôi ngưng tụ tới. Đồng thời ta muốn nói là, Vô Thường Vô Song lấy được mỗi một phân tiền đều là tràn đầy máu tanh cùng cùng vô tội gia đình nghiền nát. Nơi này rất nhiều người hai tay đều dính đầy người vô tội máu tươi, người như thế, tam kiều thợ săn ta không cần...

Nghe nói như thế, mã tặc đàn có chút râm động, bất quá nhưng không ai dám động. Mạc Vô Kỵ liền đứng ở cách đó không xa, tất cả mọi người rõ ràng, ai dám thứ nhất động, có lẽ hắn nói đều nói không nên lời, cũng sẽ bị bên cạnh cái kia cường đại tiên sư chém giết.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, lúc này mới thấy đúng, nhất định phải thu một nhóm, giết một nhóm. Chính theo như lời Hoa Huyên, nơi này rất nhiều người hai tay đều dính đầy người vô tội máu tươi.

- Trước hết giết Độc thích tế đao!

Hoa Huyên lớn tiếng quát lên.

Hai người xách ra độc thích hai chân đều bị Mạc Vô Kỵ tước đoạn, giơ tay chém xuống, độc thích đầu ngã nhào trên mặt đất.

Nguyên vốn cả chút xao động mã tặc lần thứ hai an tĩnh lại, rất rõ ràng Hoa Huyên tế đao có rồi hiệu quả. Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ những thứ này đầu đao liếm máu, không có có một cái là dễ đối phó. Hoa Huyên thoạt nhìn bất quá là một cái nữ tử, thủ đoạn thật đúng là không ít.

Hoa Huyên rất là hài lòng quét một cái đông đảo mã tặc, mới tiếp tục nói:

- Hiện tại ta cho phép mọi người cho nhau tố giác, chỉ cần trong tay dính đầy người vô tội máu tươi, đều là giết không tha. Tố giác người có công, đúng là ta tam kiều thợ săn công thần... 8 trăm tiên phong quân đội, ra khỏi hàng. Có ai dám di động, giết!.

- Dạ!

8 trăm tên bị Hoa Huyên trước hết tuyển nhận tới được mã tặc đều là nhấc lên trường đao, đứng ở trước mấy nghìn người, chuẩn bị tùy thời động thủ.

- Ta tố giác Lưu Tam, hắn đã từng tại Huệ trấn...

Một người mã tặc tại Hoa Huyên thoại âm rơi xuống sau đó, lập tức liền chỉ vào đứng ở hắn cách đó không xa một gã khác mã tặc lớn tiếng nói.

Chỉ là hắn những lời này cũng chưa có nói hết, đã bị bên người một gã khác mã tặc một đao đánh đầu.

Đông đảo mã tặc lâm vào ngắn ngủi im ắng, rất nhanh bọn họ liền phát hiện Hoa Huyên đối với giết chết người tố giác một chuyện, căn bản cũng không có bất kỳ bày tỏ gì.

Có rồi cái tín hiệu này, mã tặc đàn bắt đầu hỗn loạn lên. Từng cái một mã tặc đều giơ lên bản thân dao mổ, bình thường có cừu oán, ở chung tốt hơn giúp đỡ cho nhau, không có thù muốn bảo trụ tính mạng mình....

Chỉ cần tại đây trong đám mã tặc, sẽ chỉ là nâng đao đối diện. Hết thảy trong hỗn loạn mã tặc, chỉ cần có dũng khí rời đi một chỗ phạm vi, cũng sẽ bị thủ ở một bên 800 người trảm giết.

Mạc Vô Kỵ thở dài, không có tiếp tục quan sát. Hắn biết những thứ này mã tặc sau cùng sống sót sẽ không cao hơn một nghìn người. Nhưng này đích xác là biện pháp tốt nhất.

Nếu không, Hoa Huyên bằng vào thủ hạ tám người, muốn để cho hơn vạn mã tặc quy thuận, vậy cơ hồ là không có khả năng.

Không trung máu tanh khí tức càng ngày càng đậm, đủ nửa ngày, chém giết thanh âm mới nhỏ lại. Mạc Vô Kỵ quay đầu lại thấy Hoa Huyên đang đi hướng hắn bên này. Chỗ xa hơn, máu chảy thành sông, thi thể chồng chất như núi. Còn sống mã tặc, tùy tiện vài tên, cũng sẽ không cao hơn năm trăm người.

Lợi hại a, hơn vạn người thật sự bị nàng dẫn vặt đến chỉ có mấy trăm người, Hoa Huyên người nữ nhân này xác thực thích hợp loại này đầu đao liếm máu sinh hoạt.

- Mạc đại ca, nhị tỷ thế nào?

Hoa Huyên đứng lại xa xa, khom người hỏi.

- Không thành vấn đề, đến lúc đó ngươi phái người lại đem nàng đưa vào đi tu nuôi một đoạn thời gian liền tốt rồi.

Mạc Vô Kỵ chỉ chỉ xa xa thành đàn kiến trúc, nơi đó là Vô Thường Vô Song sào huyệt.

- Dạ.

Hoa Huyên lần thứ hai cúi người hành lễ sau đó, lại thấp thỏm nói:

- Mạc đại ca, thủ đoạn của ta có đúng hay không quá kích động một phần?

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Ngươi cảm thấy đúng, đó chính là đúng. Sau này nơi này là ngươi và Lãnh bội nắm trong tay. Ta muốn đi vào bế quan mấy ngày, nếu là có việc gấp, có thể tùy thời đi gọi ta.

Hoa Huyên biết, Mạc Vô Kỵ sở dĩ sẽ ở tại chỗ này bế quan mấy ngày, đó là lo lắng nàng bên này trong lúc nhất thời nắm trong tay không được nhiều mã tặc như vậy.

...

Lưu lại Hoa Huyên ở bên ngoài thu thập tàn cục, Mạc Vô Kỵ đã tiến vào Vô Thường Vô Song sào huyệt.

Cái chỗ này quả thực giống như hoàng cung bình thường giống nhau, Mạc Vô Kỵ đi qua Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc lĩnh chủ phủ, hắn cảm giác coi như là Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc lĩnh chủ phủ, cũng không có xa hoa như vậy.

Mạc Vô Kỵ không có đi vào kiểm tra đến tột cùng, chỉ là chọn một cái bình thường vậy gian phòng, ở bên ngoài treo một tấm bảng sau đó, trực tiếp đi vào bế quan.

Hắn muốn nhìn Thiên Lôi Thất Thức thức thứ hai.

Đang cùng Cử Thất Kiếm đánh một trận sau đó, Mạc Vô Kỵ bộc phát cảm giác được thủ đoạn của mình quá mức ít.

Thiên Lôi Thất Thức thức thứ hai cũng là một cái tàn quyển, so với thức thứ nhất đến, thức thứ hai (phải) hoàn thiện hơn. Chí ít phía trước còn có hai cái hoàn chỉnh hành công Chu Thiên, thậm chí còn có hai bức tế lôi tranh vẽ.

Thức thứ hai tên gọi là Ngũ Lôi Bình Sơn, Mạc Vô Kỵ đoán chừng là năm đạo lôi hồ đồng thời ầm xuống. Thực ra mà nói, hắn đối với này thức thứ hai còn thật không có bao nhiêu chờ mong. Bởi vì hắn thức thứ

nhất liền có thể đồng thời đánh ra mấy đạo lôi hồ, chẳng khác nào với đạt được thức thứ hai uy lực.

Tuy chờ mong không cao, Mạc Vô Kỵ hay là chuẩn bị trước tu luyện rồi lại nói. Học them một loại thủ đoạn ở trên người, chung quy không phải là chuyện xấu.

Thức thứ hai trước mặt Chu Thiên vận hành đường đi đều rất rõ ràng, Mạc Vô Kỵ rất nhẹ nhàng liền hoàn thành thứ một chu thiên vận chuyển, đồng thời ngưng tụ ra tới rồi một đạo lôi hồ.

Cái thứ hai Chu Thiên vận chuyển đối với Mạc Vô Kỵ mà nói vẫn không có bất luận cái gì trở ngại, hắn lần thứ hai ngưng tụ ra tới rồi đạo thứ hai lôi hồ.

Còn thật không có tính khiêu chiến, thứ ba Chu Thiên Hành công tranh vẽ sứt mẻ không được đầy đủ. Mạc Vô Kỵ cũng không lo lắng, hắn bắt đầu tiếp tục chính bản thân sửa chữa Chu Thiên Hành công đường đi. Hắn đối với công pháp hiểu cũng không phải cái gì tông sư, có thể thông qua công pháp sâu nhất đẳng cấp đồ đạc đi tu đổi, hắn có thể căn cứ chỉ có Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

Dùng tu luyện công pháp đi thay đổi một loại công kích pháp kỹ, thậm chí còn là lôi hệ loại uy lực này to lớn công kích pháp kỹ, có lẽ chỉ có Mạc Vô Kỵ mới có thể làm được.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ sửa sửa đổi đạo thứ ba Chu Thiên Hành công, tại linh khí vận chuyển tới một nửa thời điểm, đột nhiên tại hắn mạch lạc ngăn trở bộc phát ra. Kinh khủng lôi nguyên không chỗ phát tiết, lại đem tại Mạc Vô Kỵ mạch lạc chung quanh loạn đụng.

Tuy tiện Mạc Vô Kỵ sớm cân nhắc tới rồi cái tình huống này, vẫn như cũ bị loại này kinh khủng mạch lạc sét đánh oanh té trên mặt đất không ngừng co giật.

Chu Thiên vận chuyển là tiến hành không nổi nữa, hắn có chút hối hận chính bản thân quá mức xung động. Quả nhiên là người không biết không sợ, hắn bởi vì vô tri, cho nên cảm thấy có thể thay đổi pháp kỹ. Sự thực chứng minh, hắn lần đầu tiên thay đổi thành công Bằng Không Kinh Lôi, còn thật là vận khí.

- Ầm!

Lại là một đạo lôi nguyên vọt tới Mạc Vô Kỵ Tử Phủ, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được chính bản thân toàn bộ đầu đều muốn phải nổ tung bình thường giống nhau. Nếu mà không áp dụng biện pháp, có lẽ sau một khắc, hắn liền phải hồn phi phách tán.

Trước đây hắn là tại cực băng nơi tu luyện thành công thức thứ nhất, mà thức thứ hai này mặc dù không có để cho hắn mạch lạc bị thiêu hủy, lại làm cho hắn thần hồn không cách nào tiếp nhận.

À, Vô Lượng Tục Hồn Hoa. Gần như là tại cảm giác mình muốn hồn phi phách tán trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ nghĩ tới Vô Lượng Tục Hồn Hoa. May là hắn trước đây không lâu dùng qua Vô Lượng Tục Hồn Hoa, đối với loại này hoa hiệu quả là ký ức khắc sâu.

Vô Lượng Tục Hồn Hoa bị Mạc Vô Kỵ bắt đi ra, há mồm trực tiếp cắn rớt một mảnh cánh hoa.

Một cổ mát lạnh khí tức trong nháy mắt vọt tới Mạc Vô Kỵ toàn thân, vọt tới trong chỗ sâu Mạc Vô Kỵ đại não, Mạc Vô Kỵ trong đầu vào giờ khắc này vô cùng rõ ràng. Ngay cả trong cơ thể hắn mạch lạc lôi nguyên, cũng bị loại này thanh linh khí tức trùng kích, trong nháy mắt yếu bớt xuống tới.

Muốn hay không tiếp tục tiến hành loại này Chu Thiên Hành công? Mạc Vô Kỵ nhìn một chút trong tay mình còn dư lại rất nhiều Vô Lượng Tục Hồn Hoa, cắn răng, tiếp tục Chu Thiên vận hành. Một khi xảy ra vấn đề, hắn lập tức liền cắn một Vô Lượng Tục Hồn Hoa, sau đó đình chỉ sáng tạo này thức thứ hai.

Để cho Mạc Vô Kỵ vui mừng chính là, trước hoàn toàn không cách nào tiến hành chu thiên tình huống, lúc này đây không có nửa điểm trở ngại, dễ dàng liền hoàn thành lần thứ ba Chu Thiên Hành công.

Vô cùng vô tận lôi nguyên khí hơi thở vào giờ khắc này bị Mạc Vô Kỵ nắm ở tại trong tay, không lại tiếp tục ở lại Mạc Vô Kỵ mạch lạc tàn phá bừa bãi. Mạc Vô Kỵ thủ thế phiền phức, giang bàn tay ra đánh ra.

Rậm rạp chằng chịt lôi hồ tại hắn bế quan gian nhà nổ tung, thật giống như giông tố bình thường giống nhau, lóng lánh màu lam đậm quang mang, huyến lệ không gì sánh được. Tại đây dày đặc lôi hồ bùng nổ sau đó, khắp phòng đều là khói nát.

Thành công rồi, Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ nhìn hai tay của mình. Thiên Lôi Thất Thức thức thứ hai hắn lần thứ hai tu luyện thành công, bất quá đây cũng không phải là (vốn) là Ngũ lôi Bình Sơn, mà là từng mảnh một lôi hồ hạ xuống. So với (vốn) là ngũ lôi oanh xuống, loại này tảng lớn lôi hồ ầm dưới, càng làm cho Mạc Vô Kỵ thoả mãn.

Loại này từng mảnh một lôi hồ cùng trước chính hắn chế tạo ra phong nhận tường, đều là AOE đại quy mô công kích thủ đoạn. Mạc Vô Kỵ phi thường rõ ràng, tảng lớn tảng lớn lôi hồ so với trước chính hắn chế tạo ra cái kia lưỡi mang, mạnh hơn lớn hơn nhiều lắm.

Trước hắn lưỡi mang chỉ có thể đối phó người thường, mà hắn lôi hồ, coi như là đối phó tu sĩ, cũng là uy lực cực đại. Bình thường Trúc Linh sơ kỳ tu sĩ, tại hắn này lôi hồ dưới tuyệt đối (phải) bị thương nặng.

Lần thứ hai Chu Thiên Hành công mấy cái Chu Thiên sau đó, Mạc Vô Kỵ bộc phát tin tưởng mình cái này lôi hồ rất mạnh. Nếu là hắn cái này lôi kỹ, cũng có thể thông qua hấp thu lôi nguyên đi lớn mạnh mà nói, vậy hắn liền kiếm lời lớn.

Đây là hắn chính bản thân chế tạo ra, căn bản cũng không phải (vốn) là ngũ lôi, liền đổi tên là Mạn Thiên Lôi Vũ (khắp bầu trời giông tố) được rồi. Hắn tảng lớn lôi hồ dưới sự công kích đến, thật giống như khắp

bầu trời hạ xuống lôi hồ bình thường giống nhau, gọi là khắp bầu trời giông tố ngược lại hợp.

Lại đem chính bản thân dọn dẹp một phen, Mạc Vô Kỵ mở ra cửa phòng, hắn không dự định tiếp tục ở lại.

- Mạc đại ca!

Mạc Vô Kỵ mở cửa phòng, đứng ở cửa là Kinh Lãnh Bội cùng Hoa Huyên. Kinh Lãnh Bội sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng hiển nhiên là khôi phục không sai. Hoa Huyên xuất hiện ở nơi này, nói rõ nàng đã nắm trong tay cục diện.

- Đa tạ Mạc đại ca cứu giúp, không phải là Mạc đại ca, Lãnh bội sớm đã chết đi.

Kinh Lãnh Bội đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ nói, đây đã là lần thứ hai Mạc Vô Kỵ cứu nàng.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Mọi người đều là bằng hữu, cũng không cần nói những thứ này.

- Mạc đại ca, đại tỷ cùng Tam tỷ rời bến sau đó, hải đồ ta đã ghi nhớ xuống, ta đại thể vẽ đi ra.

Kinh Lãnh Bội nói xong, lấy ra một tấm bản đồ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 213: Cuồng Bạo Thiên Hải

Thiên Hải, là hải vực lớn nhất ngũ đại đế quốc. Ngũ đại đế quốc hoặc là nói Thất Lạc Đại Lục còn lại hải vực, như Lạc hải (các loại), trên cơ bản đều là Thiên Hải chi nhánh.

Kinh Lãnh Bội giao hải đồ cho Mạc Vô Kỵ, chính là một chỗ trong Thiên Hải.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đã đứng ở cạnh biển Thiên Hải, vốn là nghĩ Kinh Lãnh Bội không có hải đồ, hắn cũng sẽ đi Thiên Hải tìm một phen Thập Nhất Nương cùng Mạc Hương Đồng. Hiện tại Kinh Lãnh Bội cho hải đồ, hắn tự nhiên càng là (phải) tới xem một chút. Chỉ là Kinh Lãnh Bội hải đồ cũng không phải phi thường hoàn thiện, rất nhiều địa phương nàng nhớ cũng không phải rất rõ ràng.

Thiên Hải cạnh biển cùng Lạc hải bất đồng, Lạc hải là biển có ít nước ngọt. Thiên Hải Mạc Vô Kỵ không có đi vào, hiện tại Mạc Vô Kỵ đứng ở cạnh biển, cái loại này mang theo mặn mùi tanh khí tức liền nói cho Mạc Vô Kỵ, Thiên Hải cũng không phải là biển nước ngọt.

Từng đạo sóng biển nhào tới đánh vào cạnh biển đá ngầm, khơi dậy sóng hơn một trượng cao. Mà giờ khắc này cũng không có bao nhiêu gió, có thể thấy được một khi có gió thời điểm, nơi này sóng sẽ cuồng hơn mạnh mẽ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng tràn đầy lo lắng, tiến vào nơi này hải vực, coi như là thực lực của hắn, chỉ sợ cũng là nguy hiểm. Thập Nhất Nương cùng Mạc Hương Đồng tiến vào, cơ hội còn sống đoán chừng là cực kỳ mong manh.

Cùng cái khác hải vực xung quanh bất đồng còn có một chút đơn sơ phường thị, nơi này phương viên mấy ngàn dặm đều là không có bóng người vết tích. Này một mảnh địa phương linh khí thiếu thốn, chẳng những không thích hợp sinh tồn, ngay cả linh thảo khá một chút đều khó mà thấy.

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn trên mặt biển u tối bầu trời, hắn cảm giác mình chuẩn bị công tác làm được cũng không tốt, chí ít hắn (phải) chuẩn bị một con thuyền. Hắn không có thể khống chế xe bay rời bến, hắn là ngồi thuyền rời bến.

Xe bay không có khả năng phi hành hoài trên không trung, một khi xuất hiện thiên khí trời ác liệt, hắn sẽ cả chỗ đặt chân cũng không có. Cái này cũng chưa tính đụng với một phần phi hành yêu thú.

Dưới so sánh, hải thuyền so với xe bay (phải) an toàn hơn rất nhiều.

Bất quá muốn bây giờ đi về tìm kiếm một con thuyền hải thuyền, vậy quá trì hoãn thời gian. Thập Nhất Nương cùng Mạc Hương Đồng là mấy tháng trước rời bến, hắn dù là hiện tại qua đi tìm, cũng đã chậm một phần. Trở về tìm kiếm hải thuyền, còn không biết (phải) chậm trễ bao nhiêu thời gian nữa.

Mạc Vô Kỵ quyết định trước rời bến rồi lại nói, dùng Thập Nhất Nương cùng Mạc Hương Đồng tốc độ, hai người điều khiển thuyền đi ra ngoài, thuyền cũng sẽ không rất nhanh. Giả như hai người còn sống, lộ trình rời bến cũng sẽ không quá xa.

Một khi quyết định, Mạc Vô Kỵ liền không trì hoãn, khống chế xe bay trực tiếp vọt vào vô biên vô tận Thiên Hải hải vực. Hắn chuẩn bị một khi gặp phải nguy hiểm, lập tức trở về.

Trên biển gió cũng không lớn, Mạc Vô Kỵ xe bay cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng. Sau nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ đã tiến vào trong chỗ sâu biển rộng.

Kinh Lãnh Bội vẽ hải đồ tương đối đơn sơ, hải đồ chủ yếu dựa vào thuỷ văn, đảo đá ngầm, tinh thần (các loại) chỉ thị phương vị. Mạc Vô Kỵ rời bến phương vị đúng là vị trí hắn vào, tại trên biển phi hành nửa ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ đối với vị trí phương vị của mình đã là có chút mơ hồ.

Lúc này bình tĩnh ngoài khơi cũng dần dần cuồng bạo, cuồng phong bắt đầu tàn phá bừa bãi. Mạc Vô Kỵ phải hạ thấp bản thân xe bay pháp bảo, nếu không, hắn xe bay sẽ trực tiếp bị loại này cuồng phong cuốn không trung đảo quanh. Có lẽ hắn có thể mạnh mẽ khống chế xe bay đi tới, nói như vậy, vừa đối với xe bay thương tổn rất lớn, đối với hắn cũng nguyên lực tiêu hao rất lớn.

Mạc Vô Kỵ tại ngoài khơi tầng trời thấp phi hành nửa ngày sau đó, trên biển cuồng phong chẳng những không có yếu bớt, trái lại nổi lên mưa xối xả. Theo tiếng sấm nổ ra, Mạc Vô Kỵ quyết định lập tức trở về. Loại này khí trời ác liệt không muốn nói tìm người, nhận rõ phương vị đều gian nan.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền phát hiện, hắn đã lạc đường, chỗ hắn ở lúc này lệch hướng hải đồ chỉ định đường đi nhiều lắm.

Trên biển sóng gió càng lúc càng lớn, Mạc Vô Kỵ bắt đầu tìm kiếm trong giới chỉ có hay không đồ đạc có thể tại trên biển đặt chân. Tìm nửa ngày sau đó, hắn trong giới chỉ ngoại trừ linh thạch các loại tài nguyên tu luyện ra, cũng chỉ có một bếp lò còn chưa dùng qua.

Xe bay bị cuồng phong cuốn tại trên mặt biển đảo quanh, Mạc Vô Kỵ rất là lo lắng cho mình xe bay pháp bảo. Hắn xe bay là linh khí không sai, nhưng không có gì phòng ngự năng lực. Tầng trời thấp phi hành xe bay, thỉnh thoảng cùng mấy trượng cao sóng biển đụng vào nhau.

Một đoạn sắp tới ba bốn thước chiều dài đồ đạc bị sóng kích khởi, từ trước xe bay xẹt đi qua.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi xe bay, trực tiếp rơi vào một đoạn cùng loại tấm ván gỗ đồ đạc. Người khác vô cực cảnh tu vi, bình thường vậy sóng gió căn bản cũng không sẽ để ý, hắn là lo lắng xe bay sẽ bị hư hao.

Một đoạn nổi trên mặt biển đồ đạc không phải là tấm ván gỗ, mà là một loại cực kỳ nhẹ nhàng cứng rắn tài liệu luyện chế, màu sắc mang theo màu tím nhạt. Mạc Vô Kỵ đứng ở nơi này, ngoại trừ trên người toàn bộ bị nước biển sũng nước ra, trái lại càng là dễ dàng một phần.

Bởi vì cái này một cái hải vực không có gì yêu thú, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không cần lo lắng yêu thú đột ngột tập kích.

Sóng biển càng lúc càng lớn, lại đối với Mạc Vô Kỵ dưới chân đồ đạc không có nửa điểm thương tổn. Mạc Vô Kỵ thần niệm rơi vào tài liệu này, hắn muốn nhìn rõ sở đây rốt cuộc là dùng tài liệu gì luyện chế.

Hắn không có nhìn ra đây là cái gì tài liệu luyện chế, lại thấy khối này cùng loại tấm ván gỗ trong tài liệu mặt có khắc Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp đánh dấu.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất là nghi hoặc, Đan Tháp đánh dấu làm sao lại xuất hiện ở nơi này? Lập tức hắn liền hiểu được, dưới chân hắn khối này cùng loại tấm ván gỗ tài liệu, rất có thể chính là Linh Lung bà bà phi thuyền. Hắn tại Nhiêu Châu thời điểm, nhìn thấy qua Linh Lung bà bà phi thuyền tầng trời thấp từ đỉnh đầu bay qua, chính là loại này màu tím nhạt.

Linh Lung bà bà phi thuyền đều như vậy, xem ra Linh Lung bà bà dữ nhiều lành ít. Nếu không phải Tư Đồ Thiên này không có lại đem tin tức truyền tới Vấn Thiên Học Cung, chính là Vấn Thiên Học Cung không có tìm được Linh Lung bà bà phương vị.

- Ầm!

Lại là một đạo to lớn sóng gió đánh tới, Mạc Vô Kỵ đạp dưới chân phi thuyền tài liệu, trực tiếp vọt tới chóp đỉnh con sóng, sau đó hắn nhìn thấy ở địa phương xa có một con hải thuyền tại giữa màn mưa sóng biển lung lay lắc lắc.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng khống chế dưới chân phi thuyền mảnh vụn, tăng nhanh tốc độ vọt tới. Hơn mười phút sau đó, thuyền kia đã xuất hiện ở cách đó không xa. Trên boong thuyền vài người chèo thuyền đang đang giùng giằng khống chế thuyền.

Tiện tay lại đem dưới chân phi thuyền mảnh vụn thu nhập vào nhẫn, Mạc Vô Kỵ trực tiếp tại trong nước biển cầu cứu.

Vài người chèo thuyền hiển nhiên nghe được Mạc Vô Kỵ cầu cứu, nhưng bọn hắn chỉ là quét Mạc Vô Kỵ liếc mắt, căn bản cũng không có người biểu thị muốn cứu giúp ý tứ.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng bất đắc dĩ, cũng chỉ tốt chính bản thân mò lấy vùng ven hải thuyền, trực tiếp leo lên boong.

- A đù! Ngươi...

Một người chèo thuyền đang khống chế cột buồm, như thấy quỷ bình thường giống nhau ngừng trong tay dây thừng, nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ. Hắn mới vừa mới rõ ràng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ tại trong biển sóng gió giãy dụa, thế nào đảo mắt liền lên thuyền?

Hắn thấy, Mạc Vô Kỵ nhất định là bởi vì thuyền bị sóng biển phá hủy, lúc này mới rơi vào trong biển. Đối với hắn như vậy một cái khống chế cột buồm người chèo thuyền mà nói, người như thế hắn thấy nhiều lắm. Vừa rồi hắn còn đang ở cùng đồng bạn đánh cuộc, Mạc Vô Kỵ có thể chống đỡ qua mấy cái sóng, mới có thể triệt để biến mất. Về phần đi cứu Mạc Vô Kỵ, là căn bản cũng không có nghĩ tới. Dù cho chỉ cần hắn lại đem bên người dây thừng ném xuống liền có thể, hắn cũng lười đi cứu.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại này người chèo thuyền, trực tiếp vặn nước trên y phục.

- Ô!

Lại là một đạo cuồng phong treo qua, người này người chèo thuyền chộp vào cột buồm thượng tay vừa trợt, bị cuồng phong kéo tới bên mép thuyền.

- Cứu ta...

Cuồng bạo mưa gió lại một lần nữa vọt tới, trực tiếp lại đem này người chèo thuyền từ mép thuyền bên cuốn đi, đưa vào trong biển. Chỉ một cái con sóng, người này người chèo thuyền liền biến mất.

Trên boong thuyền mấy tên khác người chèo thuyền nhìn Mạc Vô Kỵ trực tiếp đi vào buồng nhỏ trên tàu, đều không nói gì. Vừa rồi Mạc Vô Kỵ nếu mà xuất thủ, hẳn là có thể cứu người chèo thuyền kia bị cuốn vào biển rộng, thế nhưng Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có đưa tay.

Mạc Vô Kỵ thần niệm sớm quét trong khoang thuyền còn có chín người, chín người này toàn bộ là tu sĩ, ngược lại buồng nhỏ trên tàu vài tên người chèo thuyền là tầm thường người phàm. Lúc này chín người này chia làm năm nhóm, tại chỗ góc là một người lão giả và một cô thiếu nữ, thoạt nhìn thật giống như hai ông cháu.

Buồng nhỏ trên tàu vị trí chỗ tốt nhất, là ba người, hai nam một nữ đang uống rượu.

Tới gần buồng nhỏ trên tàu bên trái, là một người đại hán mặt đen, đại hán này trong tay ôm một thanh hậu bối đại đao, dường như đang nhắm mắt dưỡng thần. Tới gần buồng nhỏ trên tàu bên phải là một nam một nữ, dường như có chút giống một đôi phu thê, hai người đang gắt gao rúc vào với nhau.

Ngoài ra, còn có một tên gia hỏa ăn mặc như hòa thượng ngồi trung đoạn.

- Ngươi là người phương nào?

Mạc Vô Kỵ đi vào buồng nhỏ trên tàu sau đó, một người vóc người trung đẳng mặt chữ điền nam tử đứng lên, lớn tiếng hỏi. Trung niên nam tử này chính là một người trong ba gã uống rượu.

Tuy rằng trung niên nam tử này đang hỏi nói, còn lại tám người, ngoại trừ cô gái kia có chút nao núng không dám ngẩng đầu bên ngoài, đều nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

- Ô ô, răng rắc...

Phía ngoài cuồng phong lần thứ hai treo lại đây, Mạc Vô Kỵ thần niệm quét trên boong thuyền vài tên người chèo thuyền toàn bộ đều bị mưa rền gió dữ cuốn đi, ngay cả cột buồm cũng liên tiếp gãy mất.

Mạc Vô Kỵ thầm lắc đầu, nếu là trước mấy cái này người chèo thuyền đối với hắn đưa tay, hắn chắc chắn sẽ không ngồi nhìn. Có thể thấy được cứu người chính là cứu mình.

- Đại ca của ta vừa rồi hỏi ngươi là người phương nào, ngươi không có nghe sao?

Thấy Mạc Vô Kỵ không trả lời, ba gã uống rượu nam nữ, một tên thanh niên nam tử khác cũng đứng lên.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Thuyền của ta bị gió lốc đánh nát, rơi vào trong biển, đang không đường có thể đi, chiếc thuyền này đã cứu ta.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói thuyền bị gió lốc đánh nát, người còn lại cũng đều không để ý đến. Chính là trước hết hỏi Mạc Vô Kỵ người kia trung niên nam tử cũng ngồi xuống, tiếp tục uống rượu. Mạc Vô Kỵ có

thể ở cuồng bạo trong biển bò lên trên này thuyền, cũng không phải hạng người đơn giản.

Mạc Vô Kỵ khẳng định phía ngoài vài tên người chèo thuyền bị gió bão cuốn đi sự tình, người bên trong này đều biết, bất quá không ai đi quản mà thôi. Nói vậy những người này giống như hắn, đều là đang đợi gió bão ngừng lại.

Mạc Vô Kỵ tìm một khối địa phương trống không ngồi xuống, nhưng vào lúc này, hắn nghe được vậy đôi nam nữ như phu thê vậy truyền đến cúi đầu tiếng đối thoại.

- Tuyên ca, không cứu bọn họ một cái sao? Những người đó đều là người phàm, căn bản là đỡ không được trên boong thuyền gió bão.

Nói chuyện là cô gái kia.

Nam tử thở dài nói:

- Đã không cần, bọn hắn bây giờ đều bị gió quấn vào biển rộng.

- A...

Nữ tử nhẹ nhàng kinh hô một tiếng, lập tức nhanh chóng bưng kín miệng mình.

- Nghiên Nghiên, có thể tới đây, đều không phải là người đơn giản, chúng ta không cần nhiều chuyện liền tốt rồi.

Giọng nam lần thứ hai truyền đến.

Nữ tử gật đầu, không có có dũng khí nói nữa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 214: Quỷ Dị Hải Thuyền

- Ầm! Răng rắc!

Một đạo tiếng sấm hạ xuống, bên ngoài trên boong thuyền truyền đến một tiếng mộc khối bị sét ầm nứt ra.

Gần như là tại đây động tĩnh trong nháy mắt, trong khoang thuyền tám người cấp tốc liền xông ra ngoài. Chỉ có Mạc Vô Kỵ cùng cô gái kia không hề động, thiếu nữ không hề động, cũng đứng lên, xem ra nàng tu vi hơi kém rơi vào phía sau.

Mạc Vô Kỵ không hề động là bởi vì hắn thần niệm sớm quét đến bên ngoài, đích thật là một đạo tiếng sấm lại đem thuyền boong tàu ầm nứt ra. Bất quá đây chẳng qua là nứt ra một đạo khe hở, trong lúc nhất thời cũng sẽ không để cho thuyền chìm nghỉm, thuyền còn miễn cưỡng có thể chống đỡ một hồi. Mạc Vô Kỵ trong lòng không khỏi thở dài, thật vất vả gặp một con thuyền, xem ra lại (đợi) không được bao lâu.

Cô gái kia thấy Mạc Vô Kỵ bất động, do dự một chút, lần thứ hai ngồi xuống. Tuy rằng nàng liếc mắt một cái Mạc Vô Kỵ, cấp tốc cúi đầu. Mạc Vô Kỵ (vẫn, còn) là thấy rõ ràng, người thiếu nữ này trên mặt gập ghềnh rất là xấu xí. Nhìn bộ dáng của nàng cũng không phải bị khuôn mặt bị hủy, hẳn là trời sinh như vậy.

Rất mau tám người đi ra liền nhanh chóng trở về, bọn họ thấy rõ ràng tình huống, boong tàu tuy rằng vỡ ra, thuyền trong lúc nhất thời còn có thể chống đỡ.

Thông qua tám người động tác, Mạc Vô Kỵ đã cảm nhận được mấy người này thực lực. Hòa thượng cùng này đại hán mặt đen thực lực chí ít đều là Thoát Phàm tầng 6 trở lên, hai nam một nữ uống rượu, đều là Thoát Phàm cảnh. Ngồi cửa một đôi nhỏ phu thê, nam hắn là mới vừa vào Thoát Phàm, nữ phỏng chừng còn đang ở Trúc Linh cảnh.

Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ không nhìn ra tu vi, chính là cùng cô gái kia thoạt nhìn hình như ông cháu lão giả, thực lực của hắn có chút quỷ dị.

- Vị đại ca này, vừa rồi ngươi thế nào không đi ra xem một chút?

Thấy Mạc Vô Kỵ sau khi đi vào không có động, liên vừa rồi cái loại này gần lật thuyền tình huống cũng không đi ra, vậy đối với nhỏ phu thê giữa nữ tử cẩn thận hỏi một câu.

- Nghiên nghiên...

Nam tử nghe được nữ tử hỏi Mạc Vô Kỵ người xa lạ như vậy, nhanh chóng thấp giọng gọi một câu, sau đó lôi tay nàng một chút.

Mạc Vô Kỵ lại không thèm để ý, hắn đối với cô gái này vẫn có hảo cảm. Tuy cô gái này nói mấy cái người phàm người chèo thuyền không đáng cứu, cái này cũng biểu lộ nàng là một người nội tâm rất hiền lành. Ngược lại thanh niên kia quá mức cẩn thận, dường như có chút nhu nhược.

Cũng không biết vợ chồng này muốn đi tới loại địa phương này làm gì? Này một cái hải vực linh khí thiếu thốn, tuyệt đối sẽ không có thứ tốt gì.

- Bằng hữu, rất xin lỗi a, thê tử ta không hiểu quy củ.

Nam tử đối với Mạc Vô Kỵ áy náy nói.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Này không có gì a, ta bởi vì tốc độ chậm, chuẩn bị đi lên, các ngươi đều tiến vào rồi.

- Ha ha! Vị bằng hữu này mà nói ngược lại lộ ra mấy người chúng ta sợ chết. Bằng hữu nói không sai, vô luận ra, không đi ra xem, thuyền muốn lật lúc nào cũng (phải) lật, ra đi xem cũng không có cái tác dụng lol gì.

Đại hán mặt đen cười ha ha một tiếng, ngược lại phụ họa một câu lời của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đang muốn nói chuyện, liền nghe phía ngoài lại là một tiếng kịch liệt va chạm sóng hoa âm thanh truyền đến, theo chính là "Ca ca" âm hưởng liên miên không ngớt.

Mạc Vô Kỵ thần niệm phát hiện sóng biển đã đem trước thuyền này trực tiếp đâm thủng một vết thương, có thể thấy được này thuyền tối đa chỉ có thể kiên trì mấy phút.

Mạc Vô Kỵ có chút bất đắc dĩ đứng lên, vỗ tay một cái nói:

- Vừa rồi lại có tiếng va chạm truyền đến, ta đi xem.

Bởi vì là thứ nhất lần nữa Mạc Vô Kỵ không có đi ra ngoài, mọi người sau khi rời khỏi đây, phát hiện thuyền còn có thể ngồi, lần này Mạc Vô Kỵ đi ra ngoài, người còn lại chần chờ.

Được gọi là Nghiên nghiên nữ tử cũng đứng lên:

- Tuyên ca, chúng ta cũng đi ra xem một chút đi.

Nam tử tuy rằng cẩn thận, đối với loại chuyện này ngược lại một điểm đều không dám khinh thường. Cô gái này vừa nói, hắn lập tức liền đứng lên, cùng cô gái này cùng đi lên boong tàu.

Khi hai người thấy boong tàu đã rạn nứt, nước biển chậm rãi chảy vào, nhất thời có chút hoảng hốt. Chớ nhìn bọn họ là tu sĩ, tại vô biên vô

tận trong biển rộng, chỉ cần tìm không được phương hướng, sớm muộn sẽ chết tại trong biển.

- Tuyên ca, làm sao bây giờ?

Nghiên nghiên nữ tử sắc mặt trở nên càng là tái nhợt.

Lúc này phía sau truyền đến tiếng bước chân, trong khoang thuyền mấy người còn lại đều đi lên. Mọi người thấy thấy này thuyền gần nặng trĩu hải sau đó, sắc mặt đều là khó xem.

- Mọi người xem, có thuyền lại đây...

Một thanh âm kinh hỉ để cho mọi người lập tức hưng phấn.

Thứ nhất thấy thuyền chính là nữ tử giữa ba gã uống rượu nam nữ, nàng lúc này đang hưng phấn chỉ vào trên mặt biển.

- Thật sự có thuyền...

Tất cả mọi người thấy rõ ràng thuyền kia dường như đang hướng bên này lại đây.

Mạc Vô Kỵ cũng nhìn thấy này chiếc hải thuyền, so với dưới chân bọn họ này thuyền cũng không chỉ lớn gấp mười lần, một con thuyền to lớn vô phách.

Chiếc thuyền này có ít nhất dài vài trăm thước, rộng cũng có sắp tới trên dưới trăm mét. Dù cho cách nhau có chút xa, Mạc Vô Kỵ cũng có thể thấy boong tàu rất rộng rãi sạch sẽ, chỉ có nước mưa vết tích, không có bất kỳ rác rưởi cùng hoa vết. Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, trên thuyền này hắn không có thấy một người.

Mưa rền gió dữ giữa, hai con thuyền dựa vào là càng ngày càng gần.

- Ầm! Răng rắc!

Lại là một đạo sóng lớn đập đánh tới, Mạc Vô Kỵ đám người dưới chân thuyền trực tiếp nghiền nát ra, thân thuyền nghiêng, nước biển điên cuồng tràn vào.

Mọi người trên thuyền đều nhảy lên, trực tiếp qua sông mấy trượng khoảng cách, rơi vào bên trên đại hải thuyền. Chỉ có Mạc Vô Kỵ còn không có động, hắn đột nhiên cảm giác được có chút quỷ dị, thật giống như bọn họ muốn buồn ngủ thời điểm, lập tức liền rớt xuống gối đầu.

Vừa rồi chiếc đại hải thuyền này chính là gối đầu, tại thời điểm thuyền của bọn họ sắp chìm, thuyền lớn tới rồi. Chẳng những tới rồi, phương hướng cũng không có bất kỳ sai lầm.

- Ngươi đi lên nhanh một chút a, thuyền kia lập tức liền sắp chìm.

Gọi nghiên nghiên nữ tử thấy Mạc Vô Kỵ không hề động, cấp thiết gọi một câu.

Mạc Vô Kỵ biết dù cho lại quỷ dị, mình cũng nhất định phải đi tới. Lúc thuyền lớn tới gần, Mạc Vô Kỵ gần như là hơi nhảy cao một chút, đã lên đại hải thuyền.

Vừa lên thuyền Mạc Vô Kỵ thần niệm trong nháy mắt liền thẩm thấu tới rồi đại hải thuyền mỗi một chỗ góc, rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền khiếp sợ phát hiện. Chẳng những trên boong thuyền không ai, hải thuyền bên trong cũng không có ai, hơn nữa không có bất kỳ tranh đấu vết tích. Hải thuyền đông đảo gian phòng đều là trống không, trong phòng bếp còn có thật nhiều lương dầu gạo và mì.

Người trên thuyền đi chỗ nào?

Trang bị điều khiển hải thuyền rất nhanh thì bị Mạc Vô Kỵ thần niệm tìm được, để cho Mạc Vô Kỵ vui mừng chính là, hải thuyền này là trận bàn khống chế buồm khởi động. Trận bàn rất đơn giản, sơ cấp cũng không tính, hắn có thể rất nhẹ nhàng khống chế hải thuyền đi tới.

Không đơn thuần là Mạc Vô Kỵ đang quan sát chiếc đại hải thuyền này, còn lại chín người cũng đều đang quan sát chiếc hải thuyền. Trên hải thuyền quỷ dị tình huống, tất cả mọi người phát hiện. Chín người đều giống như Mạc Vô Kỵ, đứng ở trên boong thuyền, không ai tiến vào buồng nhỏ trên tầng tàu.

- Xin hỏi nơi này có không có bằng hữu, thuyền của chúng ta tại trên biển nứt ra, muốn tại trên thuyền của quý vị dừng chân một cái.

Đứng ra nói chuyện vẫn là người kia trung niên nam tử, hắn đối với buồng nhỏ trên tàu ôm quyền lớn tiếng kêu lên.

Thanh âm của hắn dùng nguyên lực đưa ra, dù cho thuyền lớn hơn nữa, vậy cũng có thể truyền tới các ngõ ngách. Nam tử này sau khi nói xong, hải thuyền vẫn là rất an tĩnh, không có bất kỳ âm hưởng.

Mạc Vô Kỵ biết chắc chắn sẽ không có người trả lời, bởi vì cái thuyền này bên trong vốn là không có ai. Một cái thuyền vô danh, (nếu) như này sạch sẽ hoàn chỉnh, bên trong thuyền còn có ăn đồ đạc, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ da đầu có chút tê dại.

- Các vị bằng hữu, mọi người đều là bởi vì tai nạn trên biển tụ ở tại cùng nhau, ta cảm thấy lúc này chúng ta hắn là đồng tâm hiệp lực, mới có thể vượt qua cửa ải khó khăn. Ta trước giới thiệu một chút, ta gọi Tương Hạ Bằng, hai vị này là Mạnh Trí và Tề Tô Tô.

Trung niên nam tử tại đối với buồng nhỏ trên tàu kêu gọi không có người trả lời sau đó, lập tức liền xoay người ôm quyền đối với người còn lại nói.

Mạc Vô Kỵ nghe thấy lời của Tương Hạ Bằng, mới biết được mọi người giống như hắn, cũng là đột ngột lên thuyền tới, xem ra lúc trước ở trên thuyền, mọi người cho nhau đều là không nhận biết.

Hòa thượng đầu tiên là gọi một cái Phật hiệu, rồi mới lên tiếng:

- Các vị gọi lão nạp hòa thượng cười là đc, lão nạp thích nhất nở nụ cười, cũng thích nói giỡn nói đùa cho vui. Tuy rằng không có bản lĩnh gì, mọi người lúc mệt mỏi, lão nạp cũng là có thể nói vài một chuyện tiếu lâm.

Mọi người yên lặng, hòa thượng này đến bây giờ là lần đầu tiên nói chuyện, không biết hắn thích nhất cười cùng đùa cho vui bây giờ ở địa phương nào. Có lẽ hắn những lời này, bản thân chính là một chuyện tiếu lâm.

Đại hán mặt đen hào sảng nói:

- Ta gọi Phủ thiên, là một cái tán tu. Vừa rồi tương huynh nói không sai, lúc này, mọi người hắn là đồng tâm hiệp lực. Âm mưu quỷ kế ta không có, muốn xuất lực ngược lại có một chút.

- Ta gọi Thích Văn Tuyên, vị này chính là thê tử của ta Trang Nghiên. Chỉ cần có chỗ dùng được vợ chồng ta, vợ chồng ta nhất định sẽ không lùi bước.

Thanh niên nam tử liền vội vàng tiến lên nói.

Thanh niên này nói xong, lão giả kia cũng khàn khàn cổ họng ôm quyền nói:

- Lão hủ là người không có ích lợi, miễn cưỡng thoát được một mạng, tương huynh phân biệt khiển, tự nhiên sẽ không lạc hậu.

- Còn xin bằng hữu cáo tên hào, mọi người cũng dễ xưng hô.

Thấy lão giả này cũng không nói gì tên của mình, Tương Hạ Bằng nói lần nữa.

- Liền kêu lão hủ Câu Tử được rồi, này lão hủ tôn nữ là bình dấm chua, tương đối dễ dàng nhớ một phần.

Lão giả thật thà cười cười.

Câu tử cùng bình dấm chua, Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, quả nhiên là đi nhiều, nhìn nhiều. Hai cái danh tự này, đích thật là dễ nhớ.

Thấy Tương Hạ Bằng ánh mắt nhìn về phía chính bản thân, Mạc Vô Kỵ ôm quyền:

- Ta là một cái tán tu, gọi ta Mạc Vô Kỵ thì tốt rồi.

Tương Hạ Bằng khẽ nhíu mày, bởi vì Mạc Vô Kỵ không có tỏ thái độ, để cho hắn có chút không thoả mãn. Tuy rằng Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn tu vi thấp, nhưng hắn luôn cảm thấy Mạc Vô Kỵ không dễ khi dễ. Cho nên Mạc Vô Kỵ tuy rằng biểu hiện không tốt, hắn cũng không có bao nhiêu nói nhảm.

- Các vị bằng hữu, chiếc thuyền này xuất hiện cực kỳ quỷ dị, hơn nữa bên trong hiện tại không có ai. Đề nghị của ta là, mọi người kết bạn lại đem này thuyền kiểm tra một phen, sau đó sẽ làm nghị luận.

Sơ bộ đạt được mọi người tán thành sau đó, Tương Hạ Bằng lại đem ý nghĩ của chính mình nói ra.

Lời của Tương Hạ Bằng chiếm được mọi người nhất trí nhận đồng, Mạc Vô Kỵ mặc dù không muốn đi làm loại chuyện vô ý nghĩa này, hiện tại mọi người nhận đồng, hắn cũng chỉ có thể đồng ý.

Trên hải thuyền gian phòng rất nhiều, đại đa số gian phòng sau khi tiến vào, đều là một loại ấn tượng sạch sẽ, rộng mở.

Mọi người thời điểm kiểm tra, Mạc Vô Kỵ cho tới bây giờ đều là đứng ở sau cùng, bởi vì thần niệm của hắn sớm quan sát qua những chỗ này.

Một lúc lâu sau, mọi người đi tới phòng bếp. Trong phòng bếp Mạc Vô Kỵ thần niệm cũng đều xem qua, rất như thường, đều là củi gạo dầu muối các loại. Mạc Vô Kỵ tin tưởng người khác thấy mấy thứ này, cũng đều có thể giống như hắn, cảm thấy lại như thường. Thế nhưng Mạc Vô

Kỵ đứng ở sau cùng, lại nhìn thấy được gọi là bình dấm chua thiếu nữ có chút cau mày, thậm chí theo bản năng đi lui về phía sau mấy bước.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 215: Tìm Kiếm Tiên Phủ Hải Đồ

Nhìn xong phòng bếp, mọi người đi tới trong khoang thuyền bên trong sảnh lớn nhất khoang thuyền. Tuy trên thuyền này không ai, mỗi một cái phòng đều là sạch sẽ, nhưng người ở chỗ này đều không có nói ra đơn độc tiến vào gian phòng.

Tương Hạ Bằng thứ nhất nói:

- Các vị bằng hữu, vừa rồi chúng ta đã kiểm tra qua chiếc hải thuyền này. Xác định trên hải thuyền này cũng không có bất kỳ nguy hiểm, hơn nữa gian phòng nhiều. Tuy rằng hải thuyền xuất hiện có chút quỷ dị, ta cho rằng đây cũng là có khả năng. Mọi người thử nghĩ, nếu là này hải thuyền là bị cố định tại một cái tiểu đảo, người trên thuyền đều đi tiểu đảo cảm thụ lục địa thời điểm, hải thuyền bị sóng biển cuốn đi...

Nói đến đây, Tương Hạ Bằng cũng nói không được nữa. Bởi vì cái này loại tỷ lệ thật sự là thấp, thấp ít khả năng.

- A di đà phật, lão nạp cho rằng này hải thuyền liền là một người cố ý đưa vào thiên hải.

Cười hòa thượng khuôn mặt nghiêm túc nói.

- Cười hòa thượng, ngươi nói chuyện cũng giảng một chút đạo lý khả năng. Vừa rồi tương huynh nói tuy rằng có khả năng hầu như không có, thế nhưng vẫn tồn tại loại khả năng này. Ngươi nói, thật sự là quá mức ngoại hạng chút. Có người đầu óc phá hư sao? Muốn đưa một con thuyền trống như vậy tiến vào thiên hải, mục đích của hắn là cái gì?

Đại hán mặt đen Phủ thiên hừ một tiếng nói.

Cười hòa thượng kinh ngạc nhìn Phủ thiên nói:

- Mục đích? Tự nhiên là làm ta sợ vừa nhảy a, lẽ nào ngươi không có bị lại càng hoảng sợ? Ngươi ngẫm lại xem, cái người kia đưa hải thuyền vào biển, nếu là thấy chúng ta một bộ kinh hoàng cẩn thận hình dạng, có đúng hay không sẽ cười to?

Mạc Vô Kỵ đột nhiên cảm giác được hòa thượng này là một trêu chọc, then chốt tên này gương mặt nghiêm túc, thật giống như chuyện thật là như vậy giống nhau.

Phủ thiên im lặng nhìn hòa thượng này nói:

- Không sai, ta bị lại càng hoảng sợ.

Hòa thượng vỗ tay một cái nói:

- Nhìn xem, không sai sao?, xem ra tên gia hỏa thật này đưa hải thuyền tiến vào thiên hải đạt được mục đích, thật là âm hiểm thật là độc lạt. Loại này âm hiểm độc ác hạng người, nếu là bị lão nạp thấy, nhất định đưa hắn bầm thây vạn đoạn, A di đà phật, thiện tai thiện tai. Đây là ta không đúng, ta dĩ nhiên phạm vào giận dữ giới. Tối đa chỉ có thể bầm thây ngàn đoạn, người xuất gia từ bi vi hoài, không có khả năng nhiều hơn nữa.

Mạc Vô Kỵ ra cắt đứt hòa thượng này tiếp tục:

- Các vị, mọi người tại sao lại xuất hiện ở nơi này? Hơn nữa trùng hợp như vậy, tất cả mọi người bởi vì thiên tai rơi vào trong biển?

Mọi người nhất thời trầm mặc xuống, không ai tiếp lời lời của Mạc Vô Kỵ. Xem ra mỗi người tới nơi này đều có mục đích, cũng không muốn nói.

Mạc Vô Kỵ đơn giản nói:

- Ta tới nơi này là bởi vì một bộ hải đồ, giữa hải đồ có tiên phủ tồn tại...

Chi cho nên nói thẳng ra, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ sớm hoài nghi. Biển rộng mênh mông, huống chi là vô biên vô tận thiên hải? Loại này vô biên vô hạn thứ địa phương, mọi người tai nạn trên biển đều có thể đụng vào nhau, có thể thấy được tuyệt đối không phải là trùng hợp đơn giản như vậy.

- A...

Trang Nghiên thứ nhất kinh hô một tiếng, lập tức liền tiếp lời nói:

- Chúng ta cũng là chiếm được một bộ hải đồ, mặt trên nói có tiên phủ...

Thích Văn Tuyên muốn muốn ngăn cản Trang Nghiên, lại không còn kịp rồi. Không thể làm gì khác hơn là theo lời của Trang Nghiên nói:

- Không sai, chúng ta xác thực là bởi vì chiếm được một bộ hải đồ, lúc này mới đến thiên hải thử thời vận.

Vẻ mặt của mọi người cổ quái, này đại hán mặt đen bỗng nhiên bắt làm ra một bộ địa đồ vứt trên mặt đất:

- Con bà nó cái lol, lão tử cư nhiên bị người lừa.

Địa đồ bày trên mặt đất, Mạc Vô Kỵ ánh mắt quét một cái, phát hiện cùng Kinh Lãnh Bội bức tranh cho mình địa đồ đại thể phương vị tương tự, nhưng một phần điểm mấu chốt cũng không như nhau. Ví dụ như tiên phủ vị trí lại bất đồng, chẳng những bất đồng, khác biệt còn rất lớn. Mạc Vô Kỵ tin tưởng Kinh Lãnh Bội coi như là lại nhớ không được chi tiết, cũng sẽ không lại đem tiên phủ vị trí tính sai.

Đại hán mặt đen lại đem địa đồ vứt ra sau đó, người còn lại đều xuất ra địa đồ, quả nhiên hết thảy địa đồ đều là giống y hệt nhau.

Tương Hạ Bằng cúi đầu nói:

- Xem ra có người muốn dùng loại thủ đoạn này, lại đem chúng ta dẫn tới cái chỗ này đến. Về phần vậy muốn lại đem chúng ta dẫn tới là ai, còn có mục đích gì, bây giờ còn không rõ ràng lắm.

Mạc Vô Kỵ không có cầm ra bản thân hải đồ, cũng không có ai hỏi hắn muốn. Này đều rất hiển nhiên sự tình, Mạc Vô Kỵ hải đồ có muốn hay không lấy ra, đều là râu ria.

Nói xong câu đó, Tương Hạ Bằng chợt nhớ tới cái gì, nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Mạc huynh, ngươi là làm thế nào biết hải đồ có vấn đề? Ờ, ngươi hải đồ đâu nè?

Mạc Vô Kỵ giả vờ không có nghe được lời của Tương Hạ Bằng, nhìn bình dấm chua cẩn thận núp ở phía sau Câu tử hỏi:

- Dấm chua muội tử, tại phòng bếp thời điểm, mọi người cảm thấy không có vấn đề, vì sao ngươi (phải) cau mày đâu nè?

Tất cả mọi người thật không ngờ Mạc Vô Kỵ lại đột nhiên tìm bình dấm chua nói chuyện, có thể nói nơi này mọi người, chỉ có bình dấm chua là rất không có tồn tại cảm giác. Bất quá cũng bởi vì lời của Mạc Vô Kỵ, mọi người bỏ quên Tương Hạ Bằng hỏi.

- Ta, ta không biết...

Bình dấm chua rụt rè ấp úng nói, giọng nói có chút thất kinh.

Câu tử liền vội vàng đứng lên đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Mạc đạo hữu, ta đây tôn nữ lá gan rất nhỏ, tại bất kỳ địa phương nào cũng sẽ không có thành kiến, ta nghĩ ngươi mới vừa mới có thể là nhìn lầm rồi.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ta không có nhìn lầm, dấm chua muội tử nếu mà ngươi không nói lời nào, vậy ta cũng sẽ không ép ngươi nhất định phải nói ra. Đương nhiên, nơi này ta là sẽ không lưu lại. Mọi người có chuyện gì đều để ở trong lòng, lưu lại cũng không cách nào hảo hảo hợp tác.

- Ta, ta...

Bình dấm chua giọng nói càng là nói lắp hắn lên.

Câu tử cũng cảm giác được bình dấm chua dường như thật sự có nói, rất là dứt khoát nói:

- Bình dấm chua, có lời gì cứ nói thẳng đi, nơi này mọi người đều là đồng lòng hợp lực đâu nè.

Có lẽ là chiếm được câu tử bảo đảm, bình dấm chua rốt cục nói:

- Này phòng bếp giữa to lớn hang đều là máu tươi, ta thấy mọi người cảm thấy như thường, cho nên ta mới không dám nói...

Mọi người hai mặt nhìn nhau, trong phòng bếp chỉ có một cái hang lớn, hơn nữa hang này mọi người còn mở ra xem qua, bên trong thật là gạo.

- Nói bậy, này hang trong rõ ràng là gạo, từ đâu tới...

Câu tử quát lớn mà nói nói chỉ là phân nửa, liền không có tiếp tục nói hết. Bình dấm chua vẫn cùng ở bên cạnh hắn, cũng rất là thành thật, không có khả năng dối trá mới đúng là.

Mạc Vô Kỵ thần niệm đã lần thứ hai quét phòng bếp bên trong hang thóc, hang thóc bên trong thật là gạo. Thần niệm của hắn càng là tụ tập lại, hoàn toàn thẩm thấu tới rồi này hang thóc.

Máu tanh khí tức trực tiếp bị thần niệm bắt lấy đến, thì ra là gạo đột nhiên biến thành một hang máu tươi. Bình dấm chua nói đúng.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt lập tức thay đổi, thần niệm của hắn lần thứ hai quét này củi đốt, chờ thần thức hoàn toàn thẩm thấu đi xuống sau đó, củi đốt cũng thay đổi, đều là một cây cây xương trắng. Lần thứ hai lại đem thần niệm thẩm thấu đến các gian phòng, trong phòng không như trước nữa là (vốn) là thanh khiết dáng dấp, mà khắp nơi đều là mạng nhện. Một phần nghiền nát quần áo vứt khắp nơi đều có, dưới sàng còn có các loại cốt người.

Lại trở lại chỗ ở thuyền lớn khoang thuyền, bên trong như nhau khắp nơi đều là bụi đất, sau lưng của hắn thì có một bộ hài cốt, thi cốt nghiêng dựa vào một cái băng ghế, dáng dấp đáng sợ.

Bị câu tử vừa mắng, bình dấm chua càng là không dám nói lời nào.

- Chúng ta lại đi xem.

Tương Hạ Bằng đứng lên nói, hồn nhiên không biết dưới chân hắn đạp chính là một cánh tay mất đi huyết sắc.

Mạc Vô Kỵ từ trong giọng nói của hắn nghe ra, thanh âm của hắn có chút run rẩy, có thể thấy được hắn đích xác là có chút bận tâm.

- Không cần đi xem, dấm chua đàn tế muội tử nói hắn là thực sự. Cái thuyền này rất quỷ dị, ta đi lên trước.

Mạc Vô Kỵ nói xong, trực tiếp đứng lên, đi ra buồng nhỏ trên tàu đi tới boong tàu.

- Hừ, một cái tiểu cô nương mà nói cũng tưởng thật? Chờ ta đi lại đem này kho thóc bên trong bắt một phần lại đây rồi lại nói. Lá gan nhỏ như vậy, hà tất đi ra ngoài tìm bảo?

Mạnh Trí vẫn luôn không nói gì hừ một tiếng, đứng lên cấp tốc xuống lần nữa đến tầng dưới chót nhất đi phòng bếp.

- Mạnh huynh đệ, chờ một chút mọi người cùng nhau đi qua.

Tương Hạ Bằng ở phía sau gọi một câu, lúc này Mạnh Trí đã rời đi.

Thích Văn Tuyên cùng Trang Nghiên phu phụ do dự một chút, cũng theo Mạc Vô Kỵ đi lên boong tàu. Câu tử đối với bình dấm chua mà nói tin tưởng không nghi ngờ, đồng dạng đứng lên theo Mạc Vô Kỵ đi lên boong tàu.

Trong khoang thuyền chỉ còn lại có Tương Hạ Bằng, Tề Tô Tô, hòa thượng cùng đại hán mặt đen bốn người.

- Mấy vị có thể hay không theo ta cùng nhau đi xuống xem một chút?

Tương Hạ Bằng thấy Mạnh Trí biến mất, thậm chí ngay cả tiếng bước chân đều nghe không được, cũng có chút kiêng kỵ.

- A di đà phật, lão nạp tự đều bị nhưng... Lão nạp hoài nghi cái kia chủ nhân phóng xuất này thuyền không, có lẽ (nấp) ở bên trong kho thóc.

Cười hòa thượng vẻ mặt nghiêm túc đứng lên, thật giống như hắn suy đoán là có trăm phần trăm căn cứ bình thường giống nhau.

Đại hán mặt đen phủ thiên cũng đứng lên nói:

- Ta cũng cảm thấy này khả năng không lớn, nếu tương huynh mời, tự nhiên (phải) đi một chuyến.

Bốn người sau khi đồng ý, cấp tốc tiến vào bên trong khoang thuyền, đi tới phòng bếp.

...

- Mạc đại ca, dấm chua muội tử nói là sự thật sao?

Tuy bình dấm chua cũng ở bên cạnh, Trang Nghiên vẫn như cũ sắc mặt có chút tái nhợt hỏi thăm một câu.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, hắn là thực sự.

- Vậy tại sao chúng ta nhìn thấy bất đồng?

Trang Nghiên nghe được Mạc Vô Kỵ khẳng định trả lời, giọng nói càng là có chút sợ hãi.

Mạc Vô Kỵ trầm ngâm chỉ chốc lát nói:

- Nếu như ta không có đoán sai, ngoại trừ một con thuyền hải thuyền này là thật ra, hải thuyền bên trong phần lớn đồ đạc, đều là giả. Rất có thể là một loại ảo trận, loại này ảo trận để cho chúng ta mất đi bình thường tư duy cùng ánh mắt.

Không phải là rất có thể, Mạc Vô Kỵ khẳng định này thuyền bên trong là ảo trận. Hắn tinh nghiên Trữ Tinh Tử trận đạo, cũng không phải một ngày hai ngày. Tuy rằng còn không có dính đến ảo trận, lại dính đến phần lớn trận pháp.

- Mạc huynh nói rất có thể là thực sự, bình dấm chua tuyệt đối sẽ không ở trên này mặt dối trá.

Câu tử sắc mặt ngưng trọng nói bổ sung.

Mạc Vô Kỵ nhìn hải thuyền phía ngoài cuồng phong sóng lớn, trong lòng còn đang do dự hắn có đúng hay không hiện tại ly khai hải thuyền. Đã có người dùng tiên phủ tranh vẽ đưa bọn họ lừa gạt tới rồi, có thể để cho hắn an tâm rời đi sao?

- Mạc huynh, không biết ngươi bây giờ có tính toán gì không?

Thích Văn Tuyên đã đã nhìn ra, thực lực của Mạc Vô Kỵ không biết làm sao, ánh mắt khẳng định không kém.

Mạc Vô Kỵ vừa mới định đáp đáp, bỗng nhiên biến sắc. Xuống đến trong khoang thuyền năm người, hiện tại ít một kẻ. Đi xuống trước cái kia Mạnh Trí mất tích, hơn nữa thần niệm của hắn tảo biến toàn bộ thuyền, cũng không có tìm được Mạnh Trí ở địa phương nào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 216: Tri Ân Báo Đáp Có Mấy Ai

Tương Hạ Bằng bốn người cũng phát hiện Mạnh Trí biến mất, Tương Hạ Bằng lấy ra một cây trường thương hướng về phía kho thóc chính là một thương ầm xuống.

- Xôn xao!

Một tiếng trong vắt, máu tanh mùi hôi trong nháy mắt hiện đầy toàn bộ không gian phòng bếp, màu nâu nhạt vết máu chảy xuôi đầy đất.

- Đi mau, thuyền này quỷ dị…

Đại hán mặt đen gọi một tiếng, xoay người thứ nhất liền xông ra ngoài. Còn lại ba người cũng đều là cấp tốc đuổi kịp.

Trong chớp mắt, bốn người đều xông lên boong tàu.

- A di đà phật, lão nạp đi trước một bước.

Cười hòa thượng một vọt tới boong tàu, liền trực tiếp nhảy hướng trong biển.

- Bành!

Trong hư không, cười hòa thượng bị một loại lực lượng không nhìn thấy ngăn trở, từ không trung ngã xuống.

Khốn trận? Mấy người hai mặt nhìn nhau, không ai thử lại. Loại khốn trận này không nhìn thấy, căn bản cũng không phải là bọn họ có thể giải quyết.

- Xem ra Mạnh huynh đã đã xảy ra chuyện.

Đại hán mặt đen Phủ thiên thở dài, sớm biết hải thuyền quỷ dị như vậy, hắn thà rằng ở trong biển ngây ngô, cũng không muốn đi lên.

Tương Hạ Bằng đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền hỏi:

- Mạc huynh trước hết nhìn ra nơi này có vấn đề, không biết có tính toán gì không.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút an tĩnh buồng nhỏ trên tàu, trầm ngâm một hồi lâu mới lên tiếng:

- Ta nghĩ mọi người hay là chờ một chút đi, hải thuyền này nếu chủ động lại đem chúng ta đều mang tiến đến, có thể thấy được nhất định có mục đích. Rồi lại nói chúng ta bây giờ xuống biển, tình huống liền không tốt hơn bao nhiêu so với trên hải thuyền. Ta kiến nghị mọi người hay nhất không nên tùy tiện đi tán, đều ở đây trên boong thuyền tìm một chỗ ngồi xuống rồi lại nói.

Còn có một câu Mạc Vô Kỵ không có nói ra, hải thuyền không để cho bọn họ mất đi năng lực hành động, cho dù là giết chết Mạnh Trí cũng là tại thời điểm Mạnh Trí lạc đàn. Có thể thấy được lực lượng trốn trên hải thuyền cũng có hạn, không cách nào đồng thời đối phó chín người bọn họ.

Đương nhiên chủ yếu nhất là, Mạc Vô Kỵ cần thời gian hiểu trên thuyền này khốn trận. Chỉ có có thể phá mở ra khốn trận thời điểm, bọn họ mới có cơ hội.

- Ta đồng ý Mạc huynh ý tứ.

Câu tử thứ nhất nói.

Những người còn lại tuy rằng cảm thấy lời của Mạc Vô Kỵ chẳng khác nào tiêu cực, thế nhưng cũng chỉ có thể như vậy. Nếu không cách nào phá mở ra này thuyền khốn trận, hoặc là nói phá vỡ thuyền khốn trận

cũng là rơi vào trong biển, còn không bằng liền lưu lại nơi này trên thuyền chờ tình huống.

Mọi người vây quanh ở một vòng tròn phạm vi ngồi yên, một bên chờ phía ngoài mưa xối xả dừng lại, một bên đều là mỗi người suy nghĩ biện pháp.

Mạc Vô Kỵ còn lại là trực tiếp lấy ra Trữ Tinh Tử trận đạo viết tay bản, chuyên môn nghiên cứu khốn trận này.

Đối với khốn trận, Mạc Vô Kỵ vốn là tiếp xúc qua, bất quá trước đây hắn tiếp xúc là sơ cấp khốn trận, mà trên thuyền này khốn trận rất có thể là một cái trung cấp khốn trận. Có rồi cái này căn cơ, chỉ là hai ngày, Mạc Vô Kỵ liền trực tiếp tìm được trận môn phá trận hải thuyền khốn trận. Quả nhiên cùng hắn dự liệu không sai biệt lắm, trên thuyền này khốn trận là một cái trung cấp khốn trận.

- Mạc huynh!

Thích Văn Tuyên thanh âm truyền đến.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp thu hồi Trữ Tinh Tử trận đạo giảng giải, hắn phát hiện người còn lại đều đứng lên, thậm chí đều tế xuất bản thân pháp bảo.

- Mạc huynh, chúng ta mới vừa từ vùng ven một cái đảo to lớn đi qua, cái kia to lớn đảo chính là phương vị chúng ta hải đồ đánh dấu. Nếu chúng ta muốn sống mà nói, lúc này phá thuyền rời đi chính là thích hợp. Nếu không mọi người cùng nhau động thủ, công kích cái này khốn trận?

Thấy Mạc Vô Kỵ không nghiên cứu sách vở nữa, Tương Hạ Bằng thứ nhất nói.

Mạc Vô Kỵ thường thường phàm phàm, dường như không có nửa điểm linh vận ba động, lại hết lần này tới lần khác để cho hắn cảm giác được sâu không lường được.

- Tốt, bất quá cái này khốn trận ít nhất là một cái trung cấp khốn trận. Nếu mà mọi người muốn phá vỡ cái này khốn trận, hay nhất hay là nghe ta.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, cũng đứng lên.

- Mạc huynh, ngươi hiểu trận đạo?

Tương Hạ Bằng ngạc nhiên mừng rỡ kêu lên.

Chẳng những là Tương Hạ Bằng, chính là người còn lại cũng đều ngạc nhiên mừng rỡ nhìn Mạc Vô Kỵ.

Đừng xem nơi này rất nhiều là tông môn xuất thân, thậm chí phần lớn đều là Thoát Phàm cảnh tu vi. Tinh thông trận đạo, thật đúng là không có mấy cái.

Trận đạo thứ này coi như là đại tông môn, cũng không nhất định có thể được đến chân chính truyền thừa y bát, cũng bởi vì quá mức trân quý. Về phần tán tu, muốn tinh thông trận đạo, vậy chỉ có thể xem nghịch thiên cơ duyên. Cũng chính vì vậy, trận pháp sư mới càng thêm rất thưa thớt.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Ta cũng không phải hiểu lắm, chỉ có thể nói hơi biết một chút. Trên hải thuyền phỏng chừng có một cái cường đại ẩn nấp trận, cái này ẩn nấp trong trận cất giấu thứ gì, ta liền không nhìn ra. Có một chút ta có thể xác định, cái này hải thuyền chúng ta không có khả năng lưu lại nữa, đợi tiếp nữa rất nhanh chúng ta nơi này sẽ chỉ là mất tích người thứ hai.

Mạc Vô Kỵ không phải là toàn bằng suy đoán của mình, trên hải thuyền này tồn tại đưa bọn họ ở tại chỗ này, đến bây giờ chỉ đối với Mạnh Trí động thủ một lần. Có hai cái khả năng, một là hải thuyền tồn tại không phải là đối thủ bọn hắn liên thủ. Còn có một cái khả năng chính là tồn tại trên hải thuyền yêu cầu mới mẻ huyết thực, bọn họ bị

nuôi nhốt tại cái chỗ này, hơn nữa tu vi đều không sai biệt lắm, nói không chừng chính là chậm rãi bị trên hải thuyền tồn tại hưởng dụng.

Đương nhiên, có lẽ là hai cái này khả năng đồng thời tồn tại.

- Mạc đại sư, lão nạp quyết định hoàn tục, trở thành ngươi đệ tử y bát, lại đem bản lĩnh của ngươi phát dương quang đại.

Cười hòa thượng một bộ hùng hồn hy sinh dáng dấp, mang theo kiên định giọng nói.

Mạc Vô Kỵ mặc kệ đáp lại cái này trêu chọc, hắn trực tiếp nói:

- Kế tiếp ta sẽ dùng lưỡi mang chỉ điểm, khi ta lưỡi mang xuất hiện ở vị trí nào, mọi người (phải) đồng thời công kích vị trí này.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ trực tiếp tế xuất đạo thứ nhất lưỡi mang, lưỡi mang rất rõ ràng rơi vào hư không một cái phương vị.

Người nơi này phần lớn đều là Thoát Phàm cảnh, tại Mạc Vô Kỵ đánh ra lưỡi mang sau đó, bảy tám đạo pháp bảo đồng thời đánh vào này một cái phương vị.

- Ca!

Một tiếng rất nhỏ âm hưởng sau đó, một đạo nhàn nhạt vết nứt xuất hiện ở trong hư không.

Chỉ là một lần liền lấy được thứ hiệu quả này, mọi người đối với Mạc Vô Kỵ càng là lòng tin tăng nhiều. Tại Mạc Vô Kỵ đạo thứ hai lưỡi mang hạ xuống sau đó, lớn hơn lực lượng đánh đi tới.

Lần thứ ba, lần thứ tư…

- Răng rắc!

Tại lần thứ bảy mọi người pháp bảo đánh vào một nơi thời điểm, răng rắc một tiếng trong vắt truyền ra, theo một tiếng trong vắt chính là một

mảnh rầm âm thanh.

Một cổ mới mẻ mang theo gió biển khí tức truyền đến, tất cả mọi người nhịn không được mừng rỡ kêu lên. Cười hòa thượng thứ nhất liền xông ra ngoài, rơi vào trên biển.

Những người còn lại cũng không có lạc hậu, đều liền xông ra ngoài. Mạc Vô Kỵ là thứ sáu xông ra, tại phía sau hắn là Trang Nghiên cùng Tề Tô Tô cùng với đại hán mặt đen ba người.

Mạc Vô Kỵ vừa mới bước ra boong tàu, thần niệm liền quét một đạo đen kịt còn mang theo một tia tanh hôi bóng dáng chộp tới phía sau lưng của hắn. Này bóng dáng có một cổ cường đại âm lãnh ba động, Mạc Vô Kỵ không phải là sơ ca mới vừa bước vào tu luyện giới, loại này âm lãnh ba động, hắn lập tức liền khẳng định nơi này ẩn núp một cái quỷ tu hoặc là âm tu.

Hơn nữa tên này còn rất mang thù, biết là chính bản thân thả chạy con mồi của hắn, thứ nhất muốn bắt mình khai đao.

Mạc Vô Kỵ có thần niệm, há có thể để cho quỷ tu này bắt được hắn. Thân thể hắn không trung lắc một cái chuyển, Thiên Cơ côn đã bị hắn nắm ở trong tay.

Quỷ tu nhìn thấy Mạc Vô Kỵ tránh ra một trảo này, dường như có chút không cam lòng, nhưng cũng biết còn muốn bắt Mạc Vô Kỵ đó là khả năng không lớn, quỷ tu trực tiếp hóa thành hai đạo chộp tới Trang Nghiên cùng Tề Tô Tô. Đoán chừng là biết hai cô gái này dễ đối phó một phần.

- A!

Hét thảm một tiếng, Tề Tô Tô trực tiếp bị quỷ tu móng bóng dáng mang vào trong khoang thuyền, trên đường đang ở trên boong thuyền vẫy ra đạo đường máu.

Mạc Vô Kỵ thần niệm tự nhiên quét đến nơi này hai đạo móng bóng dáng, đáng tiếc hai đạo móng ảnh này tốc độ quá nhanh, xa cách lại xa, hắn chỉ có thể cứu một người.

Trang Nghiên tâm địa không sai, còn nhắc nhở qua hắn, cộng thêm dựa vào hắn gần hơn một phần, Mạc Vô Kỵ quyết định xuất thủ cứu giúp.

Tại đây móng ảnh còn không có tiếp xúc được Trang Nghiên thời điểm, Mạc Vô Kỵ thân thể trên không trung lần thứ hai nhéo một cái, cả người trực tiếp tăng lên một trượng có hơn, Thiên Cơ côn một côn ầm xuống.

Một tiếng thê lương kêu thảm thiết, móng ảnh tại mang đi Trang Nghiên tảng lớn quần áo sau đó, biến mất tại trong khoang thuyền.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ dưới chân truyền đến thanh âm rơi vào trên boong thuyền.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút khó coi, quỷ tu không phải là tên gia hỏa dễ trêu. Tại biết không bắt được chính bản thân sau đó, lại nghĩ biện pháp chếch đi hải thuyền, để cho hắn rơi xuống cũng không tại trong biển, xem ra quỷ tu còn không có dự định buông tha hắn.

Hải thuyền khốn trận lần thứ hai bị đánh lên rồi, trên boong thuyền ngoại trừ vừa rồi Tề Tô Tô vết máu ra, lại không có vật khác. Mạc Vô Kỵ biết hiện tại muốn phá trận chỉ có thể dựa vào một mình hắn, cũng bởi vì hắn xuất thủ cứu một cái Trang Nghiên, dẫn đến chính hắn đơn độc bị vây ở trên hải thuyền.

So sánh với trước, lúc này Mạc Vô Kỵ trái lại có thêm một tia sức lực, vừa rồi quỷ tu móng ảnh nắm hắn một lần, hắn cũng đánh quỷ trảo kia một lần, hắn cảm thụ được chính bản thân đoán cũng không sai. Quỷ tu thực lực thật là hữu hạn, hơn nữa còn chỉ dám đánh lén. Nói cách

khác, trước bọn họ chín người nếu không phải khí thế yếu đi, bằng vào thực lực, có lẽ liền có thể trực tiếp ép cái này quỷ tu hiện thân.

- Tuyên ca, chúng ta nhanh chóng qua đi trợ giúp Mạc đại ca.

Trang Nghiên là rõ ràng nhất Mạc Vô Kỵ tại sao phải bị lại khốn vào hải thuyền, Mạc Vô Kỵ bởi vì cứu nàng, lúc này mới bị lần thứ hai khốn vào hải thuyền.

Thích Văn Tuyên an ủi một câu nói:

- Nghiên nghiên, Mạc huynh là người tốt, nhưng là chúng ta bây giờ không có năng lực đi cứu hắn, chúng ta đi nhanh lên đi.

Trang Nghiên có chút không dám tin tưởng nhìn Thích Văn Tuyên tiếp tục nói:

- Thế nhưng tuyên ca, mới vừa rồi là Mạc đại ca đã cứu ta, nếu không, lúc này chết là ta.

Thích Văn Tuyên thở dài, chỉ vào cách đó không xa hải đảo:

- Nghiên nghiên, chúng ta tới trước hải đảo lại nghĩ biện pháp, tin tưởng Mạc huynh bản lĩnh, sẽ không có chuyện gì.

- Ngươi..

Trang Nghiên khí sắc mặt có chút trắng bệch, nàng bỗng nhiên lớn tiếng nói:

- Các vị đại ca, nếu mà không phải là có Mạc đại ca, chúng ta bây giờ còn đang ở hải thuyền, hiện tại chúng ta được cứu, thế nhưng Mạc đại ca một người tại hải thuyền, ta tin tưởng chỉ cần chúng ta trở lên đi, khẳng định có thể cứu Mạc đại ca.

Nói lời trong lòng, Trang Nghiên đối với hải thuyền sợ hãi so với nơi này bất luận kẻ nào đều lợi hại hơn. Thế nhưng buông tha một người đối

với nàng có ân cứu mạng, nàng cả đời này đều sống không yên.

Mặt đen biển rộng Phủ thiên bỗng nhiên nói:

- Tốt, chúng ta cùng nhau trở về cứu.

Thế nhưng lập tức hai người liền phát hiện, hưởng ứng chỉ có hai người bọn họ, người còn lại thật giống như không có nghe được bình thường giống nhau, điên cuồng nhằm phía hải đảo.

Trang Nghiên chảy nước mắt nói:

- Phủ đại ca, vô luận ngươi bây giờ có nguyện ý hay không cùng đi với ta cứu, ta đều cám ơn ngươi. Ta là nhất định phải đi cứu Mạc đại ca, bằng không ta không bằng chết đi.

Phủ thiên giơ ngón tay cái lên:

- Trang Nghiên muội tử, ngươi tuy là nữ tử, lại làm xấu hổ cả đống lớn nam nhi. Còn nói cái gì, đi, chúng ta cùng đi.

Mạc Vô Kỵ đơn độc đứng ở trên boong thuyền, chẳng những không có đi phá khốn trận, ngược lại là đi hướng buồng nhỏ trên tàu, đồng thời cười lạnh nói:

- Đây là ngươi mời ta tới, cũng đừng trách lão tử không khách khí.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 217: Đồ Đạc Thiếu

Mạc Vô Kỵ sở dĩ có sức lực, là bởi vì hắn cùng quỷ tu đã giao thủ qua một lần, biết đối phương khí tức. Đổi thành trước, hắn căn bản cũng không biết đối phương khí tức, dù cho dùng thần niệm cũng không tìm ra được đối phương ở địa phương nào, hiện tại đã biết đối phương khí tức, hắn không sợ không tìm ra được.

Trước khi tiến vào buồng nhỏ trên tàu, Mạc Vô Kỵ thần niệm liền lần nữa thẩm thấu tới rồi toàn bộ hải thuyền. Sau một lát, Mạc Vô Kỵ liền tìm được chỗ quỷ tu ẩn nấp.

Này quỷ tu dường như rất thích phòng bếp, vẫn như cũ co rúc ở bếp lò phòng bếp. Mạc Vô Kỵ cũng không có đi trước động cái này quỷ tu, là quỷ tu này chọc tới hắn trước, hắn mà không đem thuyền quỷ tu náu thân toàn bộ hủy diệt, trong lòng hắn khẩu khí này khó có thể dẹp yên. Còn có một cái nguyên nhân là, hắn trước phải lại đem nơi này ảo trận toàn bộ bỏ đi, miễn cho quỷ tu thay đổi khí tức trốn vào ảo trận, hắn trong lúc nhất thời tìm không được.

Những người khác đối mặt loại này ảo trận, công kích chẳng khác nào uổng phí khí lực, bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không phải. Hắn dầu gì cũng là một cái trận pháp sư, đã nghiên cứu qua hải thuyền đích xác phòng ngự trận, đối với hải thuyền ảo trận này cũng có nhất định tâm đắc. Đồng nhất cái trận pháp sư, thời điểm bố trí pháp trận, thủ đoạn cũng có chỗ nhất định cùng loại.

Mạc Vô Kỵ đầu tiên là giơ tay lên ném ra vài đạo lôi hồ, đánh vào trong đại sảnh. Chính như Mạc Vô Kỵ đoán, vài đạo lôi hồ này đối với

ảo trận không có bất kỳ ảnh hưởng. Nhưng là bởi vì vài đạo lôi hồ hạ xuống, để cho Mạc Vô Kỵ dễ dàng liền tìm được ảo trận trận môn vị trí.

Lại là hai đạo lôi cầu ném qua đi, trong khoang thuyền hải thuyền to lớn ảo trận 'Xôn xao một cái' trực tiếp nghiền nát. Bụi đất gắn đầy, cảnh tượng đầy đất thi cốt bạo lộ ra.

Ảo trận cùng khốn trận bất đồng, khốn trận có phòng ngự hiệu quả, ảo trận không có gì phòng ngự hiệu quả. Chỉ cần ngươi có thể tìm tới chỗ trận môn cùng trận cơ, ngươi là có thể rất dễ dàng ầm nứt ra ảo trận. Nếu là ngươi tìm không được trận môn, coi như là ngươi liên tục oanh kích mấy ngày mấy đêm, cũng đều là không được.

Mạc Vô Kỵ trước đây dùng vài đạo lôi hồ đánh ra ảo trận vết tích sau đó, trực tiếp tìm được trận môn cùng trận cơ, hai đạo lôi cầu đi qua, liền đem phòng khách này ảo trận hóa thành hư vô.

Mạc Vô Kỵ đoán không có sai, hải thuyền đích thật là có một người quỷ tu. Người này quỷ tu thực lực cũng không yếu, đã có một chân bước vào Nguyên Đan Cảnh, xưng là nửa bước nguyên đan cũng không quá đáng. Sở dĩ không dám ra đến, là bởi vì Mạc Vô Kỵ một đám người phần lớn đều là Trúc Linh cảnh, một khi bại lộ hành tích, rất có thể chịu thiệt.

Về phần sau cùng đánh lén Mạc Vô Kỵ, lại đem Mạc Vô Kỵ một người lưu lại trên thuyền đến, đích thật là bởi vì cái này quỷ tu trả thù tính chất quá mạnh mẽ. Hắn thu thập một đống lớn Thoát Phàm cảnh huyết thực cũng không dễ dàng, những thứ này huyết thực đều là hắn kế hoạch trùng kích Địa Giới mà dùng. Một khi vọt vào Địa Giới, hắn liền có thể rời đi chiếc thuyền này, đi tìm đồ đạc ngưng luyện thân thể.

Mà bây giờ những kế hoạch này toàn bộ bị Mạc Vô Kỵ phá hư hết, Mạc Vô Kỵ để cho chạy hắn thăng cấp nguyên đan huyết thực, tiếp theo thu thập đủ những thứ này huyết thực, hắn lại không biết phải hao phí bao nhiêu thời gian.

Nhưng quỷ tu này nhìn thấy Mạc Vô Kỵ tế xuất mấy đạo lôi hồ sau đó, nhất thời trợn tròn mắt. Giả như cơ hội có thể một lần nữa, hắn thà rằng mở ra khốn trận đại môn, mời Mạc Vô Kỵ đi ra ngoài, cũng không muốn cùng Mạc Vô Kỵ chạm trán. Quỷ tu rất sợ cái gì? Sấm sét a. Mà trước mắt dĩ nhiên là một kẻ Lôi Tu, hắn điên rồi, cư nhiên đi trêu chọc một cái Lôi Tu.

Tại Mạc Vô Kỵ lần thứ hai dùng hai cái lôi cầu nổ nát buồng nhỏ trên tàu ảo trận sau đó, quỷ tu càng là ngây người. Nếu là nói phía trước vài đạo lôi hồ hắn há hốc mồm, còn không có buông tha, vậy thì tại Mạc Vô Kỵ hai cái lôi cầu đánh nát ảo trận sau đó, hắn là thật muốn điên cuồng. Đây cơ hồ muốn cho hắn tuyệt vọng, bởi vì Mạc Vô Kỵ đánh văng ra ngoài lôi cầu uy lực, so với hắn còn mạnh hơn nhiều. Hắn hoài nghi Mạc Vô Kỵ trước nói lời nói dối, này căn bản cũng không phải là Thoát Phàm cảnh thực lực, mà là thực lực của Nguyên Đan Cảnh.

- Rầm rầm rầm rầm!

Từng đạo tiếng sấm tại trong khoang thuyền vang lên, theo từng cái một gian phòng bắt đầu tao ương. Tại dưới Mạc Vô Kỵ lôi cầu, không có bất kỳ ảo trận có thể may mắn tránh khỏi.

Quỷ tu cũng không dám... tiếp tục trầm mặc đi xuống nữa, nếu tiếp tục trầm mặc, vậy hải thuyền nhất định phải bị Mạc Vô Kỵ phá huỷ. Không có hải thuyền, tình cảnh của hắn sẽ không khá hơn so với Mạc Vô Kỵ đám người rơi vào thiên hải, thậm chí còn không bằng thông thường tu sĩ.

- Bằng hữu dừng tay, sát nhân phải chừa 1 đường lui, ta nhận thua, ngươi bây giờ có thể đi ra ngoài, ta bảo đảm sẽ không động ngươi mảy may.

Quỷ tu thanh âm tại trong khoang thuyền trở về vang lên. Hắn rốt cuộc hiểu rõ Mạc Vô Kỵ sau khi đi vào nói câu nói kia là có ý gì, quả nhiên là chính bản thân tìm đường chết.

Mạc Vô Kỵ lại là một đạo lôi cầu, lại đem một cây to lớn hình trụ ầm sập, lúc này mới thản nhiên nói:

- Ai bảo ngươi mắt bị mù, muốn chọc ta.

- Ta đã nhận sai, cho ngươi đi ra ngoài, ngươi còn dự định thế nào? Phải biết rằng nếu là ta liều mạng hắn lên, ngươi cũng sẽ không tốt hơn, chí ít ngươi căn bản cũng không biết ta sẽ từ địa phương nào xuất thủ.

Quỷ tu cũng nổi giận, Mạc Vô Kỵ coi như là nguyên đan thì đã có sao? Chí ít không biết hắn tại vị trí nào.

- Nga, ngươi có đúng hay không cho rằng núp ở dưới lò bếp, ta liền nhìn không thấy ngươi?

Mạc Vô Kỵ nói xong, một bước vọt tới cửa vào lò bếp, giơ tay lên chính là mấy đạo lôi hồ ầm xuống.

- Rầm rầm ầm!

Lò bếp cũng sập xuống, hóa thành một đạo hắc ảnh quỷ tu xuất hiện ở một chỗ góc phòng bếp, tuôn rơi phát run nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi nhìn thấy ta?

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng, lần thứ hai đánh ra bên ngoài mấy cái lôi hồ tại trước người quỷ tu nổ tung:

- Ngươi cứ nói đi? Ta hiện tại muốn giết ngươi chỉ là trong lúc trở tay.

Nếu như nói lúc trước quỷ tu còn không có triệt để tuyệt vọng, vậy bây giờ Mạc Vô Kỵ có thể đơn giản tìm được hắn, để cho hắn thật là hoàn toàn tuyệt vọng.

Vài đạo lôi hồ rơi vào bên người quỷ tu, lại đem quỷ tu nén đến góc phòng bếp, động đều không thể nhúc nhích. Nhìn từ trước mắt mình rơi

xuống lôi hồ, quỷ tu cả người đều đang run rẩy, hắn biết rõ, chỉ cần Mạc Vô Kỵ tay run run lên, hắn cái này quỷ tu tại trước mặt Mạc Vô Kỵ chính là một đoàn tro bụi.

Đừng nói hắn nửa bước bước vào Nguyên Đan Cảnh, dù cho hắn đã là Nguyên Đan Cảnh, tại Mạc Vô Kỵ loại này lôi hồ, cũng chỉ có chờ chết.

- Đừng giết ta, ta mấy năm nay chiếm được rất nhiều thứ tốt, ta đều có thể cho ngươi...

Giết tu sĩ khác, uống máu tu sĩ, quỷ tu này làm nhiều lắm. Hắn cảm thấy dùng tu sĩ khác sinh mệnh cùng huyết nhục để tu luyện, là chuyện thiên kinh địa nghĩa. Hiện tại tử vong đến phiên hắn trên đầu mình, hắn mới biết được là đáng sợ cỡ nào.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta chính là đang chờ ngươi vật kia, nếu để cho ta hài lòng mà nói, ta cũng không phải là không thể tha cho ngươi một cái mạng nhỏ.

- Đều ở trong này, toàn bộ đều ở trong này...

Một cái nhẫn bị quỷ tu tung ra, rơi vào trước người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lấy đi nhẫn, thần niệm đơn giản liền phá vỡ trong giới chỉ cấm chế. Nhẫn không gian cùng hắn từ Ngoại Vực tu sĩ trong tay thu hoạch không xê xích bao nhiêu, bên trong chất đống thành chồng chất linh thạch cùng các loại các dạng pháp bảo. Bất quá Mạc Vô Kỵ vừa nhìn, tuyệt đại đa số đều là rác rưởi pháp bảo.

- Bằng hữu, ta có mắt không tròng, đắc tội ngươi, mấy thứ này ngươi toàn bộ cầm đi, chính là nhẫn ngươi đều cầm đi.

Quỷ tu thấy Mạc Vô Kỵ sắc mặt bình tĩnh, nhanh chóng ở một bên nịnh nọt bổ sung một câu.

- Chỉ là những thứ này sao?

Mạc Vô Kỵ thần niệm từ nhẫn dời đi, giọng nói bình tĩnh hỏi.

Quỷ tu không biết Mạc Vô Kỵ tâm tình rốt cuộc là thế nào, hắn có chút thấp thỏm đáp:

- Đúng vậy, chính là những thứ này.

Tại đây quỷ tu xem ra, Mạc Vô Kỵ tối đa bất quá là một cái Nguyên Đan Cảnh, không muốn nói trong giới chỉ thành chồng chất pháp bảo cùng linh thạch. Chính là một chiếc nhẫn trữ vật này, cũng không phải phổ Thông Nguyên Đan cảnh có thể lấy được.

- Đồ đạc thiếu rồi, ngươi có thể an tâm chết đi.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên chính là mấy cái lôi cầu ầm đi xuống.

- Không...

Quỷ tu một tiếng thê lương kêu thảm thiết, một cái chữ không vừa mới nói ra, đã bị Mạc Vô Kỵ lôi cầu hóa thành hư vô. Hắn trước khi chết muốn nói mình còn có một cái nhẫn, đáng tiếc là hắn chỉ nói một chữ.

- Đinh đương.

Lại là một cái nhẫn rơi xuống.

Mạc Vô Kỵ không đợi chiếc nhẫn này rơi trên mặt đất, tay vung, chiếc nhẫn này liền xuất hiện ở lòng bàn tay của hắn. Quỷ tu quả nhiên có ẩn nấp, may là hắn không có ý định buông tha cái này quỷ tu giết người như ngóe.

Thần niệm thẩm thấu đến trong giới chỉ, Mạc Vô Kỵ lập tức liền gặp một cổ cường đại trở lực, lực lượng này để cho hắn căn bản là không cách nào theo dõi đến trong giới chỉ bất kỳ vật gì.

Bình thường nhẫn cấm chế, Mạc Vô Kỵ dễ dàng là có thể giải. Mà cái giới chỉ này, Mạc Vô Kỵ thần niệm dĩ nhiên không giải được.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục đi phá (vỡ) chiếc nhẫn cấm chế, dùng hắn đối với cấm chế am hiểu, hắn nếu mà muốn (phải) phá cái giới chỉ cấm chế này, tuyệt đối không phải là trong ngắn hạn có thể làm được.

Nhanh đi cái tiểu đảo kia xem, Mạc Vô Kỵ khi chưa có tiếp tục đi hủy con hải thuyền này. Nếu quỷ tu bị hắn tiêu diệt, vậy hải thuyền cũng sẽ không gặp nguy hiểm. Mặc cho tại trong biển phiêu lưu, nói không chừng còn có thể cứu mấy cái tu sĩ lạc hải.

Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa đi tới boong tàu, đã nhìn thấy hai người từ biển nhảy lên boong tàu.

- Trang cô nương, phủ huynh, các ngươi tại sao lại trở về?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Trang Nghiên cùng Phủ Thiên toàn thân ướt sũng nhảy lên boong tàu hỏi.

- Mạc đại ca, ngươi không có việc gì?

Trang Nghiên ngạc nhiên mừng rỡ gọi một câu.

Phủ Thiên cười ha ha:

- Tốt, không có việc gì liền tốt rồi, ta còn tưởng rằng lần này ta là có đến mà không có về, nếu không còn chuyện gì, chúng ta đây đi xuống thuyền trước đi tiên phủ đảo đê.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì hiểu được, đồng hành một đám người, chỉ có Trang Nghiên cùng Phủ Thiên trở lại cứu hắn, người còn lại phỏng chừng đều chạy thoát.

- Đa tạ hai vị cao thượng, quay lại cứu ta Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói cảm tạ.

Hắn kính trọng nhất chính là người có tình có nghĩa, chính là bởi vì như vậy, hắn mới có thể cùng Thập Nhất Nương trở thành bằng hữu, thậm chí còn rời bến tới tìm tìm Thập Nhất Nương. Đổi thành tu sĩ khác, rời bến mục đích chủ yếu đoán chừng là tìm kiếm tiên phủ, chỉ có Mạc Vô Kỵ mới rõ ràng bản thân mục đích chủ yếu là tìm kiếm Thập Nhất Nương cùng Mạc Hương Đồng.

Trang Nghiên liền vội vàng nói:

- Ta cùng phủ đại ca cũng không có giúp đỡ được cái gì, không nghĩ tới chúng ta đi lên thời điểm, trên thuyền này khốn trận hình như đã không còn.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, khốn trận tự nhiên là đã không còn. Quỷ tu bị hắn giết chết, còn ước gì hắn đi nhanh lên một chút, há có thể lại đem khốn trận lưu lại?

- Từ nay về sau, hai vị sẽ là bạn của Mạc Vô Kỵ ta. Đây là ta tại trên hải thuyền nhặt được một ít đồ, sẽ tặng cho hai vị sao?.

Mạc Vô Kỵ nói lấy lấy ra hai cái túi trữ vật. Hai cái túi đựng đồ, ngoại trừ một hai kiện cấp thấp linh khí ra, còn có mấy vạn địa phẩm linh thạch cùng vài bình chữa thương đan dược. Những thứ này với hắn mà nói, đều là vật không đáng tiền.

Sở dĩ xuất ra hai cái túi trữ vật này, là bởi vì hắn thấy Trang Nghiên trên người cũng không có thiết bị trữ vật. Phủ Thiên càng là chỉ có một thanh hậu bối đại đao ôm vào trong tay, khẳng định cũng là một người không có túi trữ vật.

Cái này cũng không kỳ quái, một cái tán tu còn không có bước vào Địa Giới, muốn kiếm một cái túi đựng đồ, đích xác không dễ dàng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 218: Rất Keo Kiệt Tiên Phủ

Trong túi đựng đồ cho Trang Nghiên, còn có vài rương quần áo. Y phục này là Mạc Vô Kỵ tại Lôi Vụ Sâm Lâm trong giới chỉ khăn đen nữ tử lấy được, hắn tiện tay nhét vào một cái túi đựng đồ, hiện tại phía sau Trang Nghiên quần áo đều bị xé rách. Trang Nghiên không có túi trữ vật, hắn dứt khoát lại đem mấy thứ này đưa cho Trang Nghiên.

- A, cái này quá quý trọng, ta chuyện gì cũng không có làm.

Phủ Thiên mặc dù không có biện pháp phát ra thần niệm, hắn Thoát Phàm hậu kỳ tu vi, cộng thêm cường đại nguyên lực, ý niệm cũng rất nhẹ nhàng có thể cảm thấy được đồ đạc trong túi đựng đồ.

Thấy Trang Nghiên cũng muốn nói chuyện, Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- So với mạng của ta, những vật này không coi vào đâu. Linh thạch thứ này, cho dù tốt cũng sẽ dùng hết. Chỉ có bằng hữu, mới thật sự là tài phú. Có thể quen biết Phủ huynh cùng Trang sư muội loại này bằng hữu, là một loại may mắn.

Lời này là Mạc Vô Kỵ thật lòng, hắn và Phủ Thiên Trang Nghiên đều không phải là người quen. Hắn trợ giúp Trang Nghiên, cũng không có trông cậy vào Trang Nghiên sẽ trở lại cứu hắn. Dù sao tại đây tu luyện thế giới, hắn gặp quá nhiều người ích kỷ. Nếu là nói Trang Nghiên còn có lý do trở lại cứu hắn, bởi vì hắn cứu Trang Nghiên một lần. Vậy Phủ Thiên hoàn toàn không cần trở lại cứu hắn, chính là bởi vì Phủ Thiên đã trở về, hắn mới quyết định lại đem Phủ Thiên xem như bằng hữu chân chính.

- Mạc huynh, ta Phủ Thiên có thể quen biết ngươi loại này bằng hữu, càng là phúc khí của ta Phủ Thiên.

Phủ Thiên không có khách khí nữa, dứt khoát lại đem túi trữ vật đeo bên trong eo lưng, lớn tiếng nói. Mạc Vô Kỵ xuất thủ cứu Trang Nghiên, hắn nhìn rõ ràng. Có thể nói khi đó, đổi thành Trang Nghiên trượng phu, phỏng chừng cũng sẽ không ra tay. Hắn lại biết Mạc Vô Kỵ cùng Trang Nghiên giữa đó căn bản cũng không quen thuộc.

Trang Nghiên bất quá Trúc Linh tầng bảy tu vi, chưa hề nghĩ tới mình có thể tại Trúc Linh cảnh bắt được túi trữ vật. Không chỉ như thế, trong túi đựng đồ dường như còn có đỉnh cấp đan dược và linh thạch, càng làm cho nàng cảm động là, Mạc Vô Kỵ rất cẩn thận, còn để lại vài rương lớn quần áo cô gái ở trong đó.

- Cảm ơn Mạc đại ca, ta phải đi đổi quần áo một chút.

Trang Nghiên nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, cũng không có chối từ túi trữ vật, mà là khom người cảm tạ. Nàng vẫn cảm giác Mạc Vô Kỵ là cái loại nhân vật tại bất cứ lúc nào đều có biện pháp, như hắn như vậy nhân vật, đối với một hai cái túi trữ vật cũng sẽ không lưu ý.

Trên thực tế, Mạc Vô Kỵ thật đúng là không thèm để ý những thứ này túi trữ vật. Trên người của hắn túi trữ vật có mấy cái, chính là nhẫn đều có bốn cái.

- Ngươi đi vào đổi sao?, chúng ta ở chỗ này chờ ngươi.

Mạc Vô Kỵ một chỉ buồng nhỏ trên tàu.

- A...

Trang Nghiên lúc này mới nhớ tới trong khoang thuyền đáng sợ quỷ dị, sắc mặt nàng có chút tái nhợt, chậm chạp không dám đi vào.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác nói:

- Vậy ngươi ở nơi này trên boong thuyền đổi, chúng ta xuống biển chờ ngươi.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ bắt mấy cây cột chặt đứt nhét vào trong biển, lôi tay Phủ Thiên, mỗi người rơi ở trên 1 cây cột.

- Mạc huynh, Trang Nghiên muội tử nàng một người...

Thấy Mạc Vô Kỵ lại đem Trang Nghiên một người nhét vào trên hải thuyền, Phủ Thiên kinh hãi.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Không cần lo lắng, trên hải thuyền kia hiện tại rất an toàn, ta liền ở phía trên ngây người thật lâu.

Phủ Thiên không nghĩ hiểu được, Trang Nghiên càng là hồn phi phách tán. Thế nhưng nàng lại tin tưởng Mạc Vô Kỵ sẽ không hại nàng, nhanh chóng tùy tiện bắt một bộ y phục khoác lên người, nhảy xuống hải thuyền.

Thẳng đến an toàn rơi vào cây cột Mạc Vô Kỵ giúp nàng chuẩn bị xong, nàng một tâm kinh hoàng mới bình tĩnh trở lại. So với chết, một người ở lại cái kia trên hải thuyền mới đúng là chuyện đáng sợ. Có thể thấy được nàng trở lại cứu Mạc Vô Kỵ, là ôm bao nhiêu dũng khí tới được.

Lập tức nàng cũng có chút hiểu được, Mạc Vô Kỵ tại trên hải thuyền kia chuyện gì cũng không có, hắn không phải là ngẫu nhiên. Phỏng chừng hắn đã sớm biết trên hải thuyền rất an toàn, rất có thể trên hải thuyền đồ đạc đã bị Mạc đại ca giết. Nếu không, Mạc đại ca sẽ không vô duyên vô cớ lại đem nàng một người nhét vào trên hải thuyền.

Ngược lại Phủ Thiên trong lòng càng là rõ ràng, hắn cũng nghĩ đến trên hải thuyền tồn tại bị Mạc Vô Kỵ giết chết. Mạc Vô Kỵ cho hắn cùng Trang Nghiên túi trữ vật, rất có thể chính là trên hải thuyền đoạt tới.

Bất quá hắn cũng không có hỏi nhiều, có một số việc, chỉ cần mình trong lòng rõ ràng thì sẽ biết.

Ba người rất nhanh liền đi tới trên đảo nhỏ, lúc này trước đi lên năm người sớm đã rời đi.

- Tiên phủ nơi hắn là liền tại trên cái đảo này, đây cũng là giả, nếu không, không có khả năng xuất hiện nhiều giống nhau tiên phủ hải đồ như vậy.

Phủ Thiên nhìn tâm đảo cảm thán một câu nói.

Trang Nghiên cũng là khuôn mặt u sầu đầy mặt:

- Không biết đến lúc đó làm sao trở về.

Mạc Vô Kỵ không cách nào tiếp lời, nơi này tới gần Kinh Lãnh Bội hải đồ tiên phủ vị trí không xa. Đồng thời bởi vì hắn còn phải tìm Thập Nhất Nương cùng Mạc Hương Đồng, lúc này mới để cho chiếc hải thuyền này chạy. Nếu không, hắn sẽ đem này chiếc hải thuyền lưu lại nơi này bên đảo.

Nếu là hắn thực sự lại đem hải thuyền ở tại chỗ này, sau cùng nói không chừng tiện nghi phía trước năm người, năm người này thấy chết mà không cứu, Mạc Vô Kỵ cũng không có dự định vì bọn họ lưu lại đường lui.

- Đi thôi, chúng ta tiến lên đảo xem, có lẽ bên trong thật sự có phát hiện cũng không nhất định.

Phủ Thiên tính cách rộng rãi, chuyện gì đều nhìn ra.

Mạc Vô Kỵ đi ở trước mặt nhất, Trang Nghiên đi ở chính giữa, Phủ Thiên đi ở sau cùng.

Trên đảo nhỏ mặc dù không có cao to ngọn núi, liên miên ngọn núi nhỏ là một tòa tiếp theo một tòa. Các loại các dạng bụi gai mũi nhọn

khắp nơi đều có, độc xà, kiến càng là trải rộng.

Cũng may tu vi kém nhất Trang Nghiên đều là Trúc Linh hậu kỳ, tuy nơi này căn bản cũng không có đường, ba người đi cũng rất nhanh.

Một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ ngừng lại. Hắn không cần đi tìm địa đồ, bởi vì trước mắt có một mảnh địa phương bị hủy rối tinh rối mù.

- Nơi này là vừa mới bị hủy diệt, chờ một chút, địa đồ tiên phủ vị trí hình như ở trong nơi này.

Phủ Thiên đang khi nói chuyện, đã lấy ra địa đồ so sánh một cái.

Lập tức liền khẳng định nói:

- Không sai, chính là cái này địa phương, này tả hữu bảy ngọn núi thoạt nhìn thật giống như một cái cái muôi. Mà cái tiên phủ này vị trí, ở trung gian cái muôi. Xem ra Tương Hạ Bằng mấy người từ nơi này tiến vào, ta đoán phía dưới này phải có thông đạo.

Mạc Vô Kỵ thần niệm rơi ở chung quanh mới mẻ bùn đất, sau đó lại thẩm thấu xuống đất, một lát sau sau đó hắn mới gật đầu:

- Phủ huynh nói không sai, Tương Hạ Bằng đám người thật là từ nơi này tiến vào rồi. Bất quá tại Tương Hạ Bằng mấy người trước khi tới, nơi này còn có người lại đây.

Mạc Vô Kỵ thần niệm tìm xuống đất một cái nghiêng thang đá, chỉ cần lại đem nơi này đất đào ra một điểm, liền có thể thấy một cái đá phiến, tại dưới đá phiến là một cái thang đá nghiêng. Đáng tiếc là thần niệm của hắn hữu hạn, không cách nào nhìn thấu chỗ xa hơn.

- Mạc đại ca, từ nơi này có thể đi xuống, trên hải đồ có đánh dấu đi ra. Nhưng vì sao ngoại trừ cùng chúng ta cùng nhau mấy người kia, trước lúc này còn có người đã tới?

Trang Nghiên nghi ngờ dò hỏi.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Ánh mắt của ta so sánh tương đối lợi hại, hơn nữa vừa rồi đi tới đây thời điểm, dưới chân có ông ông chi âm.

Trên thực tế, vô luận là bùn đất mới mẻ hay là dưới đất thang đá, đều là Mạc Vô Kỵ dùng thần niệm thấy còn có tương đối đi ra, cái đó và ánh mắt nửa điểm quan hệ cũng không có. Nhân Giới tu sĩ liền cầm giữ có thần niệm, quan hệ đến hắn thân gia tính mệnh, dù cho hắn lại đem Trang Nghiên cùng Phủ Thiên xem như bằng hữu, loại chuyện này cũng không cần phải đi nói.

- Ta đến.

Phủ Thiên từ trong túi đựng đồ lấy ra một cây Lang Nha bổng, trực tiếp lại đem mới mẻ bùn đất hai bên tách ra. Lang Nha bổng này dầu gì cũng là một món hạ phẩm linh khí không sai, bị Mạc Vô Kỵ tiện tay ném cho Phủ Thiên, Phủ Thiên sẽ dùng đến mở đường. Về phần hắn bản thân hậu bối đại đao, hắn còn luyến tiếc dùng.

Phủ Thiên chỉ là đơn giản đập vài cái, dưới bùn đất là một khối không nhỏ đá xanh cứng nhắc. Lang Nha bổng tùy tiện hếch một cái, đá phiến đã bị đẩy ra. Một cái thềm đá sâu không thấy đáy xuất hiện ở trước mắt ba người, thềm đá phía dưới dường như còn có gió lạnh thổi ra, lộ ra có chút âm hàn.

Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là thất vọng, nếu mà tiên phủ ở nơi này loại đơn sơ địa phương, vậy thiên hạ này tiên phủ cũng nhiều lắm. Địa đồ là giả mọi người đều biết, giả thành loại này địa phương tầm thường người phàm cũng có thể tạo dựng lên, liền có chút buồn cười.

Coi như là kém nhất tiên phủ, giấu kín địa phương đầu tiên cũng phải có ẩn nấp trận, phòng ngự trận cùng bình thường sát trận sao?. Nơi này không có gì cả, chỉ có một cái dùng xẻng cũng có thể đào ra thềm đá.

- Cái chỗ này là tiên phủ, chỗ ta ở phỏng chừng sẽ không kém so với tiên phủ.

Phủ Thiên như nhau thất vọng nhìn cái này thềm đá.

Trang Nghiên bỗng nhiên nói:

- Mạc đại ca, phủ đại ca. Cái chỗ này thoạt nhìn thật không có gì khí thế, thật giống như người phàm đào lên bình thường giống nhau. Thế nhưng, người phàm tại sao có thể đi tới loại địa phương này đâu nè?

Mạc Vô Kỵ ngược lại âm thầm gật đầu, người phàm muốn đến cái chỗ này, đích xác không dễ. Thiên hải không có bao nhiêu yêu thú cường đại, nhưng gió bão sóng lớn, cũng không phải bình thường người phàm có thể ngăn cản.

- Vào xem một chút đi, ta ở phía trước.

Mạc Vô Kỵ nói xong thứ nhất rơi vào thang đá trên thềm đá.

- Ta bọc hậu, đợi lát nữa ta lại đem tảng đá hoàn nguyên.

Phủ Thiên chủ động đứng ở sau cùng.

Trang Nghiên đi sau lưng Mạc Vô Kỵ, nàng lấy ra một viên minh quang thạch, thang đá phương viên mấy trượng địa phương nhất thời sáng lên. Mạc Vô Kỵ lúc này mới phát hiện cái này thang đá bốn phía đều bị đá xanh bao phủ, xem ra người làm ra cái này thềm đá, cũng không phải rất đơn giản.

Thềm đá đầu cùng là một cánh cửa đá, Mạc Vô Kỵ thần niệm thẩm thấu đến cửa đá trong vòng, nhất thời giật mình. Cửa đá bên trong là một cái thạch điện, thạch điện bên trong có người Mạc Vô Kỵ cũng không nghĩ là, dù sao Tương Hạ Bằng vài người đến liền sớm hơn so với bọn hắn. Mạc Vô Kỵ hết ý là cửa đá bị chắng những có người, hơn nữa còn có một hai mươi cá nhân. Ngoại trừ Tương Hạ Bằng năm người ra, còn có mười mấy người Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không quen biết.

Tại nơi thạch điện chính giữa, có một cái đồ đạc như nhà bạt. Sắp tới hai mươi người, liền vây ở xung quanh nơi này nhà bạt.

Mạc Vô Kỵ đẩy ra cửa đá, thạch điện hai mươi hai mắt quang đều rơi vào Mạc Vô Kỵ ba người. Thích Văn Tuyên lập tức mừng rỡ kêu lên: Nghiên nghiên, ngươi không biết ta lo lắng ngươi, ngươi không có việc gì thật sự là quá tốt, nhanh chóng đến chỗ ta này.

Trang Nghiên đối với Thích Văn Tuyên gật đầu, lại cũng không có đi qua, nàng vẫn như cũ đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ cùng Phủ Thiên. Lần này rời bến, nàng vốn là không nghĩ đến. Cũng là bởi vì Thích Văn Tuyên nhiều lần nói cho nàng biết, hắn sẽ bảo vệ nàng. Chỉ hy vọng hai người cùng nhau đạt được tiên phủ, cùng nhau đồng sinh cộng tử. Bởi vì cái này, nàng mới lại đây. Trước đây không lâu nàng mới hiểu được, đây là chém gió mà thôi.

- Về sau quy củ một chút, đứng ở mặt sau cùng.

Thấy Mạc Vô Kỵ trực tiếp đi thạch điện trung tâm thạch bao trước, một cái thanh âm dài nhọn quát lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 219: Đại Sư Huynh Uy Danh

Nói chuyện là một người nam tử cằm cùng thanh âm hắn dài nhọn như nhau, quanh thân khí thế mạnh mẽ. Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Đan Cảnh tu sĩ không phải là một lần đánh nhau, liếc mắt liền nhìn ra tên này là Nguyên Đan Cảnh thực lực, hơn nữa tu vi so với Cử Thất Kiếm cao hơn rất nhiều.

Quét một cái chung quanh sắp tới hai mươi người, Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt khẳng định, người này thanh âm cùng tên gia hỏa cằm đều dài nhọn là một người thực lực mạnh nhất nơi này.

Nơi này không gian rất lớn, Mạc Vô Kỵ ba người tới gần nơi này thạch điện trung gian thạch bao cũng sẽ không ảnh hưởng người khác. Cho nên dài nhọn thanh âm gọi ra, Phủ Thiên đã bắt ra đại đao. Ánh mắt của hắn nhìn về phía Mạc Vô Kỵ, chỉ cần Mạc Vô Kỵ đi đầu động thủ, hắn lập tức sẽ chỉ là gia nhập.

Nguyên bản thấy Mạc Vô Kỵ bình yên vô sự, Tương Hạ Bằng muốn cùng Mạc Vô Kỵ chào hỏi, lúc này cũng nhanh chóng ngậm miệng. Bởi vì hắn so với Mạc Vô Kỵ tới sớm hơn, biết tên gia hỏa gọi Mạc Vô Kỵ theo quy củ là một cường giả. Hắn không muốn biểu hiện ra quen biết Mạc Vô Kỵ.

- Chờ một chút!

Mạc Vô Kỵ gọi lại Phủ Thiên, thần niệm của hắn đã xông vào thạch bao. Thạch bao bị tầng tầng tài liệu bao lấy, thần niệm của hắn cũng chỉ có thể tại thạch bao mặt ngoài bồi hồi. Coi như là như vậy, Mạc Vô Kỵ cũng cảm nhận được thạch bao này bất đồng.

Trong thạch bao có một loại thô bạo máu khí tức, ngoài ra, còn có một loại hủ thi khí tức. Tuy Mạc Vô Kỵ không biết trong này rốt cuộc là cái gì, hắn cũng biết tuyệt đối không phải là bảo bối gì. Hắn trước đây không lâu còn đang ở hải thuyền tiêu diệt một cái quỷ tu, đối với loại vật này cực kỳ mẫn cảm.

Âm lãnh khí tức không dày đặc, hắn không phải là quỷ tu. Nhưng mọi người có thể có được đồng dạng địa đồ, bản đồ này là thế nào đi ra? Hiển nhiên là có người cố ý thả ra ngoài. Mặc kệ trong thạch bao này có đúng hay không là quỷ tu, Mạc Vô Kỵ đều không muốn làm chim đầu đàn.

- Chúng ta lui ra phía sau, sau đó đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ không để ý đến ánh mắt chung quanh, thực sự lui về phía sau mấy bước.

Nguyên bản cười hòa thượng quen biết Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nói:

- Mạc thí chủ, các ngươi chẳng lẽ tại trên hải thuyền kia thu được bảo vật? Thế nào cả Phủ Thiên cũng có túi trữ vật? Lão nạp bây giờ muốn theo ngươi, có thể hay không giúp ta cũng kiếm một cái trữ vật bảo bối.

Chỉ bởi vì một câu nói này, thạch điện ánh mắt đều tập trung vào trên người Mạc Vô Kỵ ba người.

- Thì ra các ngươi còn thu được cơ duyên?

Trước nam tử dài nhọn cằm gọi Mạc Vô Kỵ lui ra phía sau trực tiếp quay đầu, đưa mắt rơi vào Mạc Vô Kỵ.

- Ngươi trên cổ treo là cái gì? Lấy ra cho ta xem.

Nam tử này ánh mắt từ bên hông Mạc Vô Kỵ túi trữ vật, dời đến trên cổ Mạc Vô Kỵ.

- Muốn đánh thì tới đi, bớt nói nhảm.

Mạc Vô Kỵ tay vung một cái, Thiên Cơ côn đã rơi ở lòng bàn tay. Vốn hắn không muốn đánh một trận này, vì cái thạch bao kia càng là quỷ dị. Hiện tại đã có người muốn nhẫn của hắn, trận này không đánh cũng (phải) đánh. Trong lòng hắn cũng có chút buồn bực, lại đem nhẫn đeo trên cổ, cũng có người hoài nghi.

Bất quá có một chút Mạc Vô Kỵ xác định, cười hòa thượng tuyệt đối không phải là một cái trêu chọc đùa giỡn. Vừa rồi hắn lui về phía sau, 1 trận căn bản là không đánh nổi. Cười hòa thượng hiển nhiên là muốn khiêu khích hắn và Nguyên Đan Cảnh tên gia hỏa này đánh một trận.

Phủ Thiên cầm hậu bối đao đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ, mọi người nếu là bằng hữu, đánh nhau nhất định là cùng tiến lên. Trang Nghiên tu vi rất yếu, cũng cầm lên pháp bảo đứng ở phía sau hai người.

- Còn có chúng ta.

Một nữ tử nói xong cũng cùng một người nam tử trẻ tuổi rơi vào bên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cũng nghi hoặc nhìn một nam một nữ này, hắn căn bản cũng không quen biết hai người này, hai người này dựa vào cái gì trợ giúp hắn? Hơn nữa còn là đối mặt một cái Nguyên Đan Cảnh thực lực cường đại như vậy?

- Hai vị đạo hữu, ta cũng không nhận ra hai vị a?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ nói.

Nữ tử liền ôm quyền nói:

- Tuy rằng đại sư huynh không biết ta, chúng ta đối với đại sư huynh ngưỡng mộ đã lâu. Ta gọi Tang Ức Bình, vị này chính là sư huynh của ta Niếp Chính Nông.

Đứng ở nam tử bên người Tang Ức Bình cũng ôm quyền khom người nói:

- Niếp Chính Nông ra mắt đại sư huynh.

Lại là đại sư huynh? Mạc Vô Kỵ cúi đầu nhìn một chút Thiên Cơ côn trong tay mình, đã hiểu nguyên nhân. Đối phương nhất định là nhận ra hắn chính là cái kia tán tu số 2705 bị đặt tên là đại sư huynh.

- Đã như vậy, vậy thì đa tạ hai vị. Tạm thời không cần mọi người động thủ, mọi người giúp ta lược trận là được.

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu nói.

Cái này Nguyên Đan Cảnh cằm dài nhọn tu vi cao hơn Cử Thất Kiếm, nếu bàn về lên thực lực, liền không nhất định mạnh hơn Cử Thất Kiếm. Cử Thất Kiếm hắn cũng có thể giết chết, người kia Mạc Vô Kỵ tự nhiên cũng sẽ không để ở trong lòng.

Tại Tang Ức Bình cùng Niếp Chính Nông đứng ở Mạc Vô Kỵ bên này, dài nhọn cằm Nguyên Đan Cảnh nam tử dường như nhớ ra cái gì đó, hắn cẩn thận nhìn một chút Thiên Cơ côn trong tay Mạc Vô Kỵ, bỗng nhiên ôm quyền nói:

- Trước có nhiều đắc tội, bằng hữu là đi hay ở, đều có thể tự nhiên.

Vừa nghe lời này, tất cả mọi người có chút ngây người. Dài nhọn cằm tại nơi này chính là tên gia hỏa mạnh nhất, nguyên đan trung kỳ, chủ yếu hơn chính là người kia tính khí không tốt, tự cao tự đại. Một cái nguyên đan trung kỳ tính khí kém tự cao tự đại nói lời như vậy, coi như là biến tướng nói xin lỗi. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ quanh thân linh vận không hiện, niên kỷ lại nhỏ, tối đa cũng bất quá là Thoát Phàm sơ kỳ mà thôi. Một cái Thoát Phàm cảnh, dựa vào cái gì để cho Nguyên Đan Cảnh cường giả xin lỗi?

Chỉ có Tang Ức Bình thần sắc bình tĩnh, dường như đây là chuyện đương nhiên. Nếu là Mạc Vô Kỵ cả bản sự này cũng không có, hắn cũng sẽ không được vô số người xưng là đại sư huynh. Cũng sẽ không trở

thành cái kia phong vân vô biên tán tu số 2705, lại không biết được dưỡng phụ chỉ định là Thiên Cơ Tông tông chủ đời tiếp theo.

Đối phương không muốn đánh, Mạc Vô Kỵ tự nhiên không muốn đánh. Hắn suy đoán dài nhọn cắm nguyên đan cũng nhận ra lai lịch của hắn, xem ra hắn Thiên Cơ này côn (vẫn, còn) là quá chói mắt một phần.

- Đi thôi.

Nếu không đánh, Mạc Vô Kỵ xoay người rời đi.

Thấy Mạc Vô Kỵ phải đi, Phủ Thiên cùng Trang Nghiên đuổi theo sát. Chính là Tang Ức Bình cùng Niếp Chính Nông cũng chạy gấp theo ở phía sau, dường như Mạc Vô Kỵ lực hấp dẫn so với nơi này tiên phủ còn mạnh hơn.

Một trận tiếng cười "Kiệt kiệt" quái dị truyền ra, theo một cái thanh âm để cho người ta cả người không thoải mái tại giữa thạch điện vang lên:

- Mọi người thật vất vả tới rồi, tự nhiên không có khả năng lại đi, đều ở lại đây nha!

Theo cái thanh âm này, trong thạch bao chậm rãi vỡ ra, xuất hiện một đạo rất nhỏ vết nứt. Cái này vết nứt chậm rãi thành lớn, cái thạch bao này dường như sắp mở ra.

Hết thảy tu sĩ vây quanh ở thạch bao đều là cấp tốc lui về phía sau, mấy người đã đoạt ở phía trước đi mở ra cửa đá bất quá lúc này cửa đá vẫn không nhúc nhích, căn bản là mở không ra.

- Quả nhiên không là đồ tốt, ai, quá tham.

Phủ Thiên đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ thở dài, có chút bất đắc dĩ nói.

Ngược lại là Tang Ức Bình cùng Niếp Chính Nông đưa mắt rơi vào Mạc Vô Kỵ, hai người trong lòng đều là cảm thán, ánh mắt của tông chủ thật đúng là vàng ngọc. Trước Mạc Vô Kỵ bị một cái Nguyên Đan Cảnh khiêu khích chủ động rút đi, bọn họ cũng không kỳ quái. Chỉ là về sau biết Mạc Vô Kỵ chính là tán tu số 2705 sau đó, lúc này mới có chút kỳ quái.

Hiện tại hai người đều hiểu được, người ta không phải sợ cái kia Nguyên Đan Cảnh tu sĩ. Mà là vừa tiến đến cũng cảm giác được thạch bao có vấn đề. Nhưng bọn hắn ở bên trong này ngây người lâu như vậy, cũng không có nhìn thấy xảy ra vấn đề.

- Đại sư huynh quả nhiên mắt sáng như đuốc, tiểu đệ nguyện ý nghe thúc giục.

Thấy thạch bao vết nứt càng lúc càng lớn, thứ nhất chủ động đứng ở Mạc Vô Kỵ bên này, dĩ nhiên là cái kia nguyên đan tu sĩ dài nhọn cằm.

Đại sư huynh?

Một người Thoát Phàm viên mãn tu sĩ dường như nhớ ra cái gì đó, hắn cấp tốc đi tới phía sau Mạc Vô Kỵ, theo liền lớn tiếng kêu lên:

- Đại sư huynh, tiểu đệ cũng nguyện ý nghe thúc giục.

Người còn lại không có nghe nói qua đại sư huynh là ai, đều có chút hai mặt nhìn nhau. Bất quá dài nhọn cằm là tu sĩ mạnh nhất nơi này, cũng biểu thị nghe theo Mạc Vô Kỵ thúc giục, người còn lại cũng theo ôm quyền gọi một câu đại sư huynh, sau đó đứng ở phía sau Mạc Vô Kỵ.

Về phần Tương Hạ Bằng cùng này một đôi ông cháu cùng với Thích Văn Tuyên, càng là sớm len lén đứng ở Mạc Vô Kỵ bên này.

- Sư phụ, hòa thượng sớm phát thệ phải thừa kế y bát của ngài, có người dám đối với sư phụ ngài xuất thủ, tiểu nạp thứ nhất đi ra thông hắn.

Cười hòa thượng lại là giọng nói âm vang đứng ở bên Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ rất là không bik nói gì, vốn hắn là dự định len lén trốn, hiện tại chẳng biết tại sao thành một đám người rõ ràng hợp lý theo hắn.

- Đại sư huynh, trong này là vật gì?

Tang Ức Bình khoảng cách gần nhất với Mạc Vô Kỵ, ánh mắt nàng nhìn chằm chằm thạch bao rạn nứt, trong miệng nhỏ giọng hỏi.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng chú ý cái này rạn nứt thạch bao, thuận miệng nói:

- Đây cũng là một cái cường đại thi tu, nơi này thềm đá cùng một khối địa phương này, rất có thể là tên này tại trước khi chuyển thi tu thành lập.

Mọi người nghe nói như thế, đều là cả người rét run, da đầu tê dại.

Thi tu so với quỷ tu cùng âm tu càng thêm trở ngại một phần, nhưng cùng giai tu sĩ, Thi tu không hề nghi ngờ là cường đại nhất. Bởi vì bọn họ bản thân có thân thể, hơn nữa thân thể cứng rắn kịch độc.

- Kiệt kiệt, tiểu tử kiến thức không cạn…

Thanh âm trong túi đá lần thứ hai truyền ra, thạch bao vết tích lớn hơn một phần.

- Đại sư huynh, chúng ta làm sao bây giờ?

Dài nhọn cằm nam tử có chút cấp thiết hỏi thăm một câu, hắn sở dĩ đầu nhập vào Mạc Vô Kỵ, là bởi vì hắn đích xác đoán được Mạc Vô Kỵ chính là tán tu số 2705, cũng chính là đại sư huynh.

Tán tu số 2705 trợ giúp Chân Hồ chín tầng Sư Cẩm Văn chém giết Ngoại Vực nửa bước Hư Thần tu sĩ, đây căn bản cũng không phải là nghe đồn, mà là chiếm được Sư Cẩm Văn chính miệng chứng thực.

Hắn mạnh hơn nữa, bất quá chỉ là một nguyên đan trung kỳ, một cái nguyên đan trung kỳ, hắn nào dám đối nghịch cùng tu số 2705 chém giết nửa bước Hư Thần tán? Cho dù là tại Sư Cẩm Văn toàn lực áp chế, nhân cơ hội chém giết nửa bước Hư Thần, cũng không phải chuyện hắn có thể làm được.

Mạc Vô Kỵ đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên thân phận ngọc bài trong túi đựng đồ chiến động.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lấy ra cái ngọc bài, đây là hắn Vấn Thiên Học Cung ngoại môn đệ tử thân phận ngọc bài. Lúc này rung động, đã nói lên phụ cận có người Vấn Thiên Học Cung cầu cứu. Mạc Vô Kỵ không chút do dự kích phát trong tay ngọc bài, nói cho đối phương biết vị trí của mình.

Hắn cũng đồng dạng yêu cầu cầu cứu, cái kia cửa đá hắn không có mở ra, cũng đoán được rất khó mở ra.

- Ầm!

Một đạo kinh khủng nổ vang từ đỉnh đầu truyền đến, theo đó thạch điện liền bắt đầu kịch liệt rung động, điện bích cũng xuất hiện vết nứt, từng cục đá phiến bóc ra. Mạc Vô Kỵ trực tiếp quát:

- Mọi người cùng nhau động thủ, oanh kích cửa đá.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 220: Mạc Vô Kỵ Mượn Đao

Lực hiệu triệu của Đại sư huynh sau đó vô cùng nhuần nhuyễn hiện ra, dù cho thạch điện bởi vì phía ngoài oanh kích gần sụp xuống, tốc độ phản ứng nơi này tu sĩ cũng đều là cực kỳ cấp tốc. Gần như là tại Mạc Vô Kỵ nói vừa mới xong, tất cả mọi người tế xuất bản thân pháp bảo đánh vào trên cửa đá.

Nếu là thạch điện không có biến hóa, cửa đá dù là bị mọi người liên thủ oanh kích, cũng sẽ không có bất cứ vấn đề gì. Hiện tại thạch điện rung động, cửa đá cũng đang rung động, tại một đám tu sĩ toàn lực oanh kích, chỉ một cái, liền trực tiếp vỡ ra.

Tất cả mọi người là điên cuồng lao ra cửa đá, lúc này thềm đá vẫn chưa có hoàn toàn bị hủy diệt. Người từ trong thạch điện lao tới, từng cái một xông lên thềm đá, sau đó từ dưới bùn đất suy sụp phóng lên cao.

Hai gã tu sĩ đang đánh đấu, bị một hai mươi đạo thân ảnh phóng lên cao kinh sợ, trong phút chốc đình chỉ tranh đấu.

Mạc Vô Kỵ liếc mắt một cái liền nhìn thấy Linh Lung bà bà, lúc này nàng càng là uể oải không chịu nổi, vết máu trên người sớm đã khô cạn, đang tựa vào một nhanh trên tảng đá không ngừng thở dốc.

Mà một gã Hắc y nhân khác cũng là vết thương chi chít, đồng dạng là thở dốc không dứt, nhìn dáng vẻ của hắn so với Linh Lung bà bà tốt hơn rất nhiều.

Linh Lung bà bà thấy Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt đó, trong lòng liền thở dài. Khi biết phụ cận đây có người của Vấn Thiên Học Cung, nàng

còn mừng rỡ một phen. Bởi vì tiếp tục trốn đi xuống, nàng cũng không cách nào từ trong tay đối phương chạy thoát. Huống chi, thiên hải mênh mông, căn bản cũng không có phương hướng. Nàng ở chỗ này dừng lại cùng đối phương đánh nhau chết sống, là có nguy hiểm tính mạng. Một khi hai người lần thứ hai đánh nhau, nàng liền cũng không có cơ hội chạy trốn nữa.

Còn trông cậy vào nơi này có người Vấn Thiên Học Cung hỗ trợ, không có nghĩ tới người chỗ này là Vấn Thiên Học Cung Mạc Vô Kỵ, nếu như là Vấn Thiên Học Cung trưởng lão hoặc là tu sĩ Địa Giới trở lên, có lẽ còn có cơ hội cứu nàng một cái. Nhưng Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở nơi này, vậy là không có hy vọng.

Hắc y nhân rất nhanh thì thấy những thứ tu sĩ này lao tới thực lực đều cực kỳ thấp, căn bản cũng không có người có thể cùng hắn đối kháng.

Duy nhất đối với hắn có uy hiếp là nữ nhân kia bị hắn truy sát mấy ngày, chỉ có lại đem người nữ nhân này trước giết chết rồi lại nói.

Không chờ hắn tiếp tục đánh về phía Linh Lung bà bà, Mạc Vô Kỵ liền lớn tiếng kêu lên:

- Mọi người không cần phải đi gấp, thi tu này chiếm được tiên phủ, nhất định phải lại đem chúng ta diệt khẩu, chúng ta trước tiên ở hắn lúc đi ra, tiến hành đánh lén. Vạn nhất đánh lén không được, mọi người đợi lát nữa trốn lúc đi nghìn vạn nhớ kỹ từ bốn phương tám hướng chạy tứ tán, đừng từ một cái phương hướng đi. Chỉ cần có một người chạy thoát, thi tu này liền không cách nào giết chúng ta diệt khẩu.

Tiên phủ?

Hai chữ này chẳng những để cho Linh Lung bà bà ngây dại, hắc y nhân kia cũng ngây dại. Tiên phủ là vật gì, đó là đỉnh cấp bảo bối trong truyền thuyết Tiên Giới để lại. Thông thường tu sĩ, pháp bảo tới cực phẩm linh khí sau đó đã coi như là đẳng cấp tốt nhất, thế nhưng cực phẩm linh khí tại trước mặt tiên phủ, đó chính là một cái đống cặn bã.

Có thể nói, dù cho tên gia hỏa lại rác rưởi, chỉ cần có thể đạt được tiên phủ, cũng có cơ hội hóa vũ phi thăng, trở thành thần bí tiên nhân.

- Ầm!

Lại là một tiếng kịch liệt nổ vang truyền ra, một cả người thi thể toả mùi hôi thối vọt ra.

Thật là thi tu? Hắc y nhân nhất thời kích động. Chính như Mạc Vô Kỵ nói giống y hệt nhau, thi tu đi ra nhất định là muốn diệt khẩu.

- Mọi người động thủ.

Mạc Vô Kỵ tế xuất Thiên Cơ côn, ngưng tụ khí thế của mình, lần này hắn cũng không nói gì tiên phủ. Tiên phủ loại vật này, nói một lần liền tốt rồi. Nếu mà tiếp tục đem tiên phủ hai chữ này không tha, nói không chừng đối phương sẽ hoài nghi. Chủ yếu nhất là, Mạc Vô Kỵ không muốn để cho thi tu này biết hai chữ tiên phủ.

Quả nhiên không đợi đám người Mạc Vô Kỵ động thủ, Hắc y nhân đã đánh về phía thi tu. So với tiên phủ, Linh Lung bà bà căn bản cũng không tính cái gì. Mấy đạo quang mang cuốn đi, thi tu lập tức đã bị Hắc y nhân ngăn cản.

Không ai nghe theo lời của Mạc Vô Kỵ nhằm phía thi tu, có vài người thoáng hiểu một phần, Mạc Vô Kỵ nói như vậy, là muốn để cho hắc y nhân kia vì bọn họ ngăn trở thi tu.

Mấy người thậm chí xoay người rời đi, rất nhanh thì đi xa. Đại bộ phận người cũng không có đi, bọn họ biết không có hải thuyền, bọn họ căn bản là đi không xong.

Mạc Vô Kỵ đi tới trước mặt Linh Lung bà bà liền ôm quyền nói:

- Vị tiền bối này, thực lực của ngươi xa xa cao hơn chúng ta, áo đen tiền bối đi đối phó thi tu, còn xin tiền bối cùng áo đen tiền bối liên thủ. Vạn nhất cái này thi tu rời khỏi, đó cũng không hay.

Dù cho hắc y nhân kia cùng Linh Lung bà bà đánh nhau chết sống chỉ còn lại có một thành thực lực, Mạc Vô Kỵ cũng biết tuyệt đối không phải là mình có thể trêu chọc.

Linh Lung bà bà gần như là tại trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ gọi nàng tiến lên xuất thủ giúp một tay, liền hiểu Mạc Vô Kỵ ý tứ. Nàng biệt hiệu Linh Lung (lả lướt), cũng là bởi vì tâm tư trong sáng, giỏi về quan sát lòng người.

Đối với Mạc Vô Kỵ dùng kế để cho Hắc y nhân cuốn lấy thi tu, Linh Lung bà bà rất là tán thưởng.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ mời nàng xuất thủ, không muốn nói nàng không có bao nhiêu năng lực xuất thủ, coi như là có thể xuất thủ, nàng cũng sẽ không ra:

- Ta trúng độc, tuy rằng ta dùng đan dược khống chế, nhưng trong chốc lát cũng không cách nào khôi phục lại. Này thi tu thực sự thu có được tiên phủ sao?

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nói với Phủ Thiên:

- Phủ huynh, ngươi lại đem này tiên phủ tranh vẽ lấy ra.

Phủ Thiên không chút do dự lại đem hải đồ đưa cho Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ lại đem hải đồ trải mở ra đạo:

- Tiền bối ngươi xem, chúng ta liền là dựa theo cái này tranh vẽ tới. Không nghĩ tới trong nháy mắt chúng ta nhìn thấy tiên phủ, bị thi tu phát hiện, thi tu tranh đoạt tiên phủ không nói, còn (muốn) lại đem chúng ta diệt khẩu.

Hắc y nhân mặc dù đang cùng thi tu đại chiến, thế nhưng thần niệm của hắn vẫn quan tâm đến Linh Lung bà bà bên này. Sở dĩ không tạm thời buông ra thi tu, còn thật là sợ thi tu này chạy trốn.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ trải mở ra Phủ Thiên trong tay tiên phủ hải đồ, thần niệm của hắn nhìn rõ mồn một, lập tức lại không còn hoài nghi, bởi vì cái đồ đạc này không thể nào là bên trong lúc vội vàng có thể chế ra. Nhất định là nơi này thật sự có tiên phủ, đang cùng Mạc Vô Kỵ nói bình thường giống nhau, bọn họ phát hiện tiên phủ, sau cùng bị cường đại thi tu phát hiện, sau đó cướp đoạt. Về phần những người này vì sao không có trước tiên bị thi tu giết chết, tự nhiên là thi tu muốn thu phục tiên phủ a. Tại trước mặt tiên phủ, cái khác nhằm nhò gì.

Tiên phủ loại này linh tính bảo vật, một khi bị phát hiện, liền phải sớm đi thu phục, nếu không, sẽ trực tiếp mất đi. Về phần Vô Kỵ một bầy kiến hôi này, thu phục tiên phủ sau đó lại giết không muộn.

Xác định tiên phủ tồn tại sau đó, Hắc y nhân đối với thi tu công kích càng là điên cuồng. Thi tu cũng như muốn điên cuồng, hắn vốn là muốn bắt mấy cái con kiến hôi tế tu luyện đại trận của mình mà thôi, không nghĩ tới đi ra gặp phải một cường giả như vậy. Nếu không phải người cường giả này tiêu hao quá lớn, hắn sớm đã bị giết chết. Đáng tiếc là, hắn cũng không có nghe được trước lời của Mạc Vô Kỵ, nếu không, hắn khẳng định sớm nói mình không có tiên phủ.

Mạc Vô Kỵ thấy Hắc y nhân tăng cường công kích mình, nhanh chóng thấp giọng hỏi:

- Tiền bối, ngươi tới cùng trúng độc gì?

Linh Lung bà bà biết Mạc Vô Kỵ muốn cứu nàng, thở dài nói:

- Ta trúng độc coi như là bản thân ta, trong lúc nhất thời cũng không cách nào lại đem đan dược luyện chế ra đến. Loại đan dược này thế nhưng thất phẩm thiên đan, linh thảo trân quý, gọi Tịch Đề Đan.

- Tiền bối chẳng lẽ là trúng độc thần kinh?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ sau khi nói xong, không chút do dự lấy ra một cái bình ngọc đưa cho Linh Lung bà bà:

- Tiền bối nhanh chóng dùng cái đan này, thi tu không xong rồi, rất nhanh thì sẽ bị giết chết.

- Đây là Tịch Đề Đan? Ngươi…

Linh Lung bà bà chỉ nói mấy chữ, liền không chút do dự lại đem đan dược đổ vào trong miệng của mình, lập tức nhắm lại hai mắt.

Hắc y nhân nhìn thấy Linh Lung bà bà lại đem đan dược cũng đưa vào trong miệng sau đó, cảm giác được không đúng, hắn trực tiếp hướng Linh Lung bà bà đánh ra một đạo quang mang.

Mạc Vô Kỵ lại không che giấu, Thiên Cơ côn vung lên, đối với đạo này quang mang đánh tới.

- Ầm!

Nguyên khí tứ tán nứt ra, chỉ tiện tay một đạo quang mang, liền kích ra lực lượng cuồng bạo. Cổ lực lượng này trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ oanh bay ngược ra hơn mười thước xa, mới bị Phủ Thiên ngăn trở.

Quả nhiên có vấn đề, Hắc y nhân dưới cấp thiết, cả người hồng quang lóe ra, từng đạo khí thế kinh người cuồn cuộn nổi lên.

- Ầm!

Hồng quang bao lấy thi tu, trực tiếp hóa ra một đạo hồng lưỡi lại đem đầu thi tu đánh bay, Hắc y nhân bàn tay to ra vuốt, thân thể thi tu vỡ ra.

Linh Lung bà bà mở mắt, cả người bỗng bay vọt hắn lên, một cái tam chân đại đỉnh đánh về phía sau lưng Hắc y nhân.

Mạc Vô Kỵ nhìn kinh hãi, đồng thời cũng thầm nghĩ, Sư Cẩm Văn thích dùng Đan Đỉnh làm bảo, không biết có phải hay không là từ nơi Linh Lung bà bà này học đi qua.

- Ầm!

Đại đỉnh đập vào sau lưng Hắc y nhân, Hắc y nhân há mồm bắn ra một đạo máu tươi.

Coi như là như vậy, Hắc y nhân vẫn không có quay đầu lại chống lại Linh Lung bà bà, mà là lại đem thi tu trên người tất cả đồ đạc đều cuốn lại, thân thể hóa thành một đạo hồng quang, biến mất.

Mạc Vô Kỵ nhìn trợn mắt hốc mồm, thực lực như vậy hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi tưởng tượng của hắn. Hắc y nhân rời đi, hắn chỉ có thể cảm nhận được không gian ba động mà thôi, về phần đi hướng nơi nào, hắn căn bản cũng không rõ ràng.

Linh Lung bà bà thở dài một hơi, cảm tạ nói:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi ngày hôm nay đã cứu ta một lần.

- Tiền bối, nhưng thật ra là cứu nhau, nếu không phải tiền bối lại đem nơi này đánh vỡ ra, chúng ta sớm đã chết ở dưới tay thi tu này. Không biết là người nào dùng tiên phủ tranh vẽ giả dẫn chúng ta lại đây, sau đó lại đem thi tu này đào lên. Được rồi, người áo đen kia là thế nào đi?

Mạc Vô Kỵ rất kinh dị thủ đoạn hắc y nhân kia bỏ chạy, đơn giản là không hề có vết tích.

- Hắn bị ta một đỉnh đập thành trọng thương, dùng Thủy Độn Chi Thuật chạy trốn. Chạy trốn bằng đường thuỷ là Ngũ Hành độn pháp một loại, thuộc về Thiên Cấp Công Pháp, vô cùng trân quý, chính là ta Vấn Thiên Học Cung, cũng là không có.

Linh Lung bà bà cảm khái nói.

Thi tu bị giết, Hắc y nhân rời khỏi, mà Mạc Vô Kỵ lại cùng một cường giả nơi này quen thuộc. Đông đảo tu sĩ đều cáo từ rời đi, về phần làm sao rời đi cái này tiểu đảo, vậy chỉ có thể bằng bản lĩnh của mình.

Linh Lung bà bà thấy rất nhiều người đi, đều hướng Mạc Vô Kỵ lên tiếng chào hỏi, thậm chí còn có người chủ động xưng hô đại sư huynh,

trong lòng rất là nghi hoặc. Theo nàng, Mạc Vô Kỵ tư chất rất bình thường a. Nàng không đi quan tâm bát quái động thái, lúc này mới không biết đại danh đỉnh đỉnh đại sư huynh là tán tu 2705.

Nhìn Thích Văn Tuyên rời đi ánh mắt, Trang Nghiên cuối cùng vẫn nhịn xuống tâm không có cùng đối phương rời đi. Một lần bị lừa gạt là trải qua quá ít, lần thứ hai bị lừa gạt, đó chính là đáng đời.

Ngoại trừ Trang Nghiên không có rời đi, Phủ Thiên cùng lúc trước một nam một nữ đứng ra muốn phải giúp trợ Mạc Vô Kỵ cũng không có rời đi.

- Hai vị chẳng lẽ tìm ta có việc?

Mạc Vô Kỵ thấy hai người này cũng không có rời đi, cảm giác được không phải chỉ quen biết hắn là tán tu 2705 đơn giản như vậy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 221: Thiên Cơ Tông Tông Chủ

Tang Ức Bình do dự nhìn một chút chung quanh mấy người, không nói gì.

Linh Lung bà bà là ai, nàng liếc mắt liền nhìn ra đến Tang Ức Bình có chuyện đơn độc nói với Mạc Vô Kỵ, đơn giản nói:

- Phi hành pháp bảo của ta xảy ra chút vấn đề, ta (phải) chữa trị một cái.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lấy ra một khối tài liệu đưa cho Linh Lung bà bà:

- Tiền bối, đây là ta tại trong biển rộng nhìn thấy, mặt trên có chữ Đan Tháp.

Linh Lung bà bà mừng rỡ tiếp nhận tài liệu Mạc Vô Kỵ đưa cho nàng:

- Đa tạ ngươi, đây chính là của ta, tại thiên hải bị tên kia đánh lén phi hành pháp bảo. Có rồi cái này, phi thuyền của ta lại sẽ nhanh hơn chữa trị tốt, một hồi chúng ta cùng nhau trở về đi.

Nói xong Linh Lung bà bà đi qua một bên, bắt đầu chữa trị nàng phi hành pháp bảo.

Phủ Thiên cùng Trang Nghiên cũng xem thời cơ đi sang một bên chờ, Mạc Vô Kỵ muốn rời khỏi cái chỗ này, chắc chắn sẽ không đem bọn họ bỏ lại.

Thấy Linh Lung bà bà ba người đi ra, Tang Ức Bình cùng Niếp Chính Nông bỗng nhiên quỳ rạp xuống trước người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cả kinh, né ra một phần, nhanh chóng nói:

- Hai vị đây là ý gì? Mau dậy đê?.

Tang Ức Bình cũng không dậy, mà là trong vắt tiếng nói:

- Thiên Cơ Tông Tang Ức Bình ra mắt tông chủ.

Niếp Chính Nông cũng nói theo:

- Thiên Cơ Tông Niếp Chính Nông ra mắt tông chủ.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn quả nhiên có vấn đề, bất quá Thiên Cơ Tông cái tông môn này, hắn ngược lại rất quen thuộc. Hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết liền là đến từ Thiên Cơ Tông, đối với Thiên Cơ Tông hắn vẫn còn là rất cảm kích.

- Hai vị đứng lên mà nói sao?, có một việc hai vị nghĩ sai rồi. Ta chỉ là Vấn Thiên Học Cung một cái nho nhỏ ngoại môn đệ tử, chứ không phải là Thiên Cơ Tông tông chủ của các ngươi.

Mạc Vô Kỵ trầm tĩnh nói, hắn hoài nghi hai người này ở trước mặt hắn quỳ xuống gọi hắn là tông chủ, có đúng hay không cùng Bất Hủ Phàm Nhân Quyết có quan hệ.

Vô luận có quan hệ hay không, quyển công pháp này hắn sẽ không dự định trả lại. Hắn mới Thoát Phàm cảnh, cả Địa Giới cũng không có bước vào, một khi không có công pháp, làm sao bây giờ?

- Không, Thiên Cơ Tông tông chủ trước tại trước khi chết chỉ định ngươi làm tông chủ Thiên Cơ Tông đời tiếp theo, còn xin Mạc sư huynh đồng ý.

Tang Ức Bình chẳng những không có đứng lên, trái lại càng là cúi đầu sứt mẻ nền đất.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp kéo lên Tang Ức Bình cùng Niếp Chính Nông, nghi ngờ nói:

- Vì sao? Ta hình như căn bản cũng không có ra mắt các ngươi tông chủ. Còn có, mọi người có việc nói chuyện, đừng quỳ trên mặt đất nói chuyện.

- Dạ.

Tang Ức Bình hít một hơi thật sâu, rồi mới lên tiếng:

- Mấy tháng trước, chúng ta tông chủ nhận được một lời mời, người mời là tán tu số 2705…

Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày:

- Tang sư muội, ta tin tưởng các ngươi hẳn là biết ta chính là tán tu 2705, nhưng ta chưa hề mời qua Thiên Cơ Tông tông chủ.

Tang Ức Bình xoa xoa nước mắt:

- Ta biết, nhưng là chúng ta tông chủ lúc đó cho rằng thật là ngươi mời, hắn lúc đó đang tìm ngươi, cho nên không chút do dự đi ngay Thác Âm Mộ, sau đó tông chủ chúng ta liền cũng không trở về nữa.

- Có hay không điều tra ra là ai làm?

Mạc Vô Kỵ sắc mặt lập tức trầm xuống, dùng danh nghĩa hắn đi hại nhân, vô luận là ai, hắn cũng sẽ tìm về đòi cái này.

Tang Ức Bình nghiến răng nói:

- Là Dục Lâm Lôi Thị…

Nghe được Dục Lâm Lôi Thị bốn chữ này, Mạc Vô Kỵ trong lòng bỗng nhiên nghĩ tới chuyện này có thể hay không cùng mình có quan hệ?

Quả nhiên Tang Ức Bình tiếp tục nói:

- Dục Lâm Lôi Thị vì tìm được ngươi, bọn họ hầu như lại đem Ân Đô lật tung lên. Về sau bọn họ tại Ân Đô chú ý tới Thiên Cơ Tông tông môn cống hiến bảng bài danh. Ta Thiên Cơ Tông không có gì kiệt xuất nhân tài, cống hiến bảng bài danh không bihf thường, Lôi thị vậy cũng tra được ngươi dùng điểm cống hiến trao đổi một món đồ của ta Thiên Cơ Tông. Những thứ này trao đổi điểm cống hiến thành của Thiên Cơ Tông, tông môn bài danh cũng trực tiếp lên cao…

Không cần Tang Ức Bình nói xong, Mạc Vô Kỵ cũng rất rõ ràng là chuyện gì xảy ra. Lôi thị tham lam vô độ, chỉ sợ là muốn ép hỏi Thiên Cơ Tông, chính bản thân trao đổi đi là vật gì, mà cần nhiều như vậy tích lũy. Ngoài ra, Dục Lâm Lôi Thị nói không chừng còn muốn thông qua Thiên Cơ Tông tìm hiểu tung tích của hắn.

Mạc Vô Kỵ thở dài nói:

- Là ta làm liên lụy tới các ngươi tông chủ, ta không nghĩ tới Dục Lâm Lôi gia sẽ như thế chẳng muốn mặt mũi. Bọn họ cũng muốn hỏi tung tích của ta, các ngươi Thiên Cơ Tông tự nhiên không rõ ràng lắm.

Tang Ức Bình cực kỳ khẳng định nói:

- Coi như là rõ ràng, chúng ta tông chủ cũng sẽ không nói nửa chữ. Ta Thiên Cơ Tông tông huấn là, chỉ có đệ tử Thiên Cơ Tông đứng chết, không có quỳ sinh Thiên Cơ Tông môn nhân.

Mạc Vô Kỵ nhất thời động dung, lần đầu tiên đối với Thiên Cơ Tông sinh ra một loại kính ý. Tu Chân Giới bán đứng tông môn quá nhiều người, Thiên Cơ Tông có thể lập được loại này tông huấn, vậy cần bao nhiêu dũng khí?

- Lôi thị giết ta Thiên Cơ Tông tông chủ sau đó, sau đó càng là len lén giết ta Thiên Cơ Tông tông môn doanh trại, lại đem Thiên Cơ Tông diệt sạch, cũng có lẽ bây giờ Thiên Cơ Tông chỉ còn lại có hai người chúng ta…

- Cái gì??

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó, một cổ hỏa diễm dưới đáy lòng bốc cháy lên.

Nếu như nói Lôi thị giết chết Thiên Cơ Tông tông chủ, là vì lợi ích, vậy tiêu diệt Thiên Cơ Tông tông môn, đơn giản là quá đê tiện vô sỉ và hung ác. Nếu là Thiên Cơ Tông bởi vậy bị diệt, thù này hắn nhất định phải (vì) Thiên Cơ Tông báo. Bởi vì mình tại Ân Đô Tiên Quỳnh Lâu giết Lôi Thành Hòa, Dục Lâm Lôi Thị mượn cớ giận chó đánh mèo Thiên Cơ Tông, lúc này mới đưa đến Thiên Cơ Tông bị diệt.

Tang Ức Bình càng là nắm chặt tay:

- Chúng ta Thiên Cơ Tông đại trưởng lão trước lúc này đoán được Dục Lâm Lôi Thị có thể sẽ diệt ta Thiên Cơ Tông, cho nên ở trước đó, liền đem tông môn một phần thiên tài đệ tử phân phát. Để cho chúng ta ở bên ngoài rèn luyện một năm hoặc nửa năm, nếu như không có chuyện trở về. Nếu mà Thiên Cơ Tông bị tiêu diệt, để cho chúng ta nghe từ tông chủ mà nói, nhất định phải tìm kiếm ngươi trở thành ta Thiên Cơ Tông tiếp theo tông chủ, đừng làm Thiên Cơ Tông truyền thừa đoạn tuyệt.

Nói đến đây, Tang Ức Bình lại là cúi người hành lễ, lần này nàng không có quỳ trên mặt đất.

Mạc Vô Kỵ suy đoán, hắn bị Thiên Cơ Tông tiền nhậm tông chủ chỉ định là tông chủ tiếp theo, đây cùng hắn trao đổi cái kia Bất Hủ Phàm Nhân Quyết có quan hệ, tuyệt không sẽ bởi vì hắn là tán tu 2705.

Tang Ức Bình lúc này đã vành mắt đỏ bừng:

- Ta Thiên Cơ Tông tông chủ biết quyển kia Bất Hủ Phàm Nhân Quyết không giống bình thường, nói ngươi có thể sử dụng cao điểm cống hiến đổi đi Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, nhất định là có nguyên nhân. Quyển này Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vốn chính là chí bảo của chúng ta Thiên Cơ Tông tông môn, Mạc đại ca nếu là thật tu luyện quyển công pháp này, trở thành ta Thiên Cơ Tông tông chủ thuận lý thành chương. Ta Thiên Cơ Tông tông chủ cũng nói, Mạc đại ca loại này người giữa Long Phượng ẩn nấp tại phàm trần, đối với ta Thiên Cơ Tông một cái Huyền Cấp tông môn như vậy nhìn không thuận mắt cũng là đúng…

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên chặn Tang Ức Bình nói tiếp:

- Ức bình sư muội, ngươi không cần dùng lời đến kích ta. Thiên Cơ Tông tông chủ ta sẽ làm, từ hôm nay trở đi, Thiên Cơ Tông vĩnh viễn sẽ không đoạn tuyệt truyền thừa. Thiên Cơ Tông thù diệt môn ta sẽ đích thân mang môn nhân của Thiên Cơ Tông đi báo.

Hắn không có đối với Thiên Cơ Tông động thủ, thế nhưng Thiên Cơ Tông bị diệt, hiển nhiên cùng hắn có quan hệ trực tiếp. Hắn nguyện ý trở thành Thiên Cơ Tông tông chủ, không vì cái gì khác, chỉ vì báo thù.

Tang Ức Bình cùng Niếp Chính Nông nhất thời mừng rỡ, đặc biệt Tang Ức Bình, theo nàng Mạc Vô Kỵ tư chất như thế, lại ẩn nấp tại tán tu, nhất định là không muốn xuất đầu. Không nghĩ tới tại nàng nói rõ nguyên nhân sau đó, đối phương dĩ nhiên không chút do dự đồng ý.

Ngoại giới nghe đồn số 2705 mặc dù bị tôn là đại sư huynh, là bởi vì hắn hào sảng trượng nghĩa, nặng nhất ân tình. Hiện tại xem ra, quả thế.

- Tang Ức Bình, Niếp Chính Nông ra mắt tông chủ.

Hai người đang khi nói chuyện lại quỳ xuống.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên ngăn cản động tác của hai người, thanh tiếng nói:

- Ta Thiên Cơ Tông sau này ngoại trừ thân sư ra, vĩnh viễn không quỳ xuống.

- Dạ.

Tang Ức Bình cùng Niếp Chính Nông lập tức đáp.

Trên thực tế tại tu chân giới, ngoại trừ thân nhân cùng sư phụ của mình, đích xác không ai đáng giá một cái tu sĩ đi quỳ xuống.

- Tông chủ…

Mạc Vô Kỵ trực tiếp cắt đứt lời của Tang Ức Bình:

- Sau này liền gọi ta là chưởng môn sư huynh sao?, cái này nghe thân thiết một chút.

Tang Ức Bình liền vội vàng nói:

- Dạ, chưởng môn sư huynh, đây là tông chủ lệnh bài của Thiên Cơ Tông. Tông chủ Thiên Cơ Kiếm bởi vì trước một đời tông chủ mất tích, cũng mất tích theo.

Mạc Vô Kỵ nắm lệnh bài, vào hết tay một mảnh lạnh lẽo, lệnh bài thoạt nhìn là màu trắng, nhưng Mạc Vô Kỵ luôn cảm thấy giữa màu trắng ẩn nấp lấy một bộ tranh vẽ, thần niệm của hắn quét đi vào, cũng không cách nào thấy rõ đây rốt cuộc là một bộ tranh vẽ gì.

Thu hồi tông chủ lệnh bài, Mạc Vô Kỵ nhìn thiên hải xa xa, bình tĩnh nói:

- Chung quy có một ngày, ta sẽ từ Lôi gia lại đem kiếm của tông chủ cầm về.

Linh Lung bà bà còn đang chữa trị phi hành pháp bảo, Mạc Vô Kỵ mang theo Tang Ức Bình cùng Niếp Chính Nông đi tới xa xa bên người Phủ Thiên.

- Phủ huynh, Trang sư muội, không biết lần này các ngươi sau khi trở về có tính toán gì không.

Mạc Vô Kỵ cùng Phủ Thiên, Trang Nghiên đều là bằng hữu quan hệ, câu hỏi cũng là gọn gàng dứt khoát.

- Ta dự định tìm tìm một tông môn xem có thể thành hay không thành nội môn đệ tử.

Trang Nghiên đáp.

Thích Văn Tuyên vô tình, để cho Trang Nghiên không có mặt mũi lại về đến nhà. Trước đây nàng thế nhưng không nghe người nhà khuyên, trực tiếp theo Thích Văn Tuyên rời nhà.

Phủ Thiên cười ha ha một tiếng:

- Lần này ta mặc dù không có đạt được tiên phủ, nhưng cũng có thu hoạch, lớn hơn là kết giao Mạc huynh làm bằng hữu. Không biết Mạc huynh lần này trở về là đi chỗ nào, ta thấy Mạc huynh dường như cùng vị tiền bối kia quen thuộc.

Mạc Vô Kỵ không có nói cho Phủ Thiên vị tiền bối kia là Linh Lung bà bà, nếu không, Phủ Thiên cùng Trang Nghiên sẽ không biết làm sao tự xử.

- Thiên Cơ Tông bởi vì ta bị người khác diệt môn, ta muốn trùng kiến Thiên Cơ Tông, (vì) tông môn báo thù. Phủ huynh cùng Trang sư muội nếu là nguyện ý mà nói, không bằng cùng ta cùng nhau gia nhập Thiên Cơ Tông.

Mạc Vô Kỵ không có quanh co, Phủ Thiên cùng Trang Nghiên nhân phẩm hắn đã biết.

Phủ Thiên hơi sững sờ, lập tức nghi ngờ nói:

- Mạc huynh, trở thành một tông tông chủ là (phải) trước một đời tông chủ hoặc là tông môn trưởng lão mới có thể ra lệnh. Không phải nói ngươi nguyện ý trọng tố Thiên Cơ Tông, là có thể làm như vậy.

Mạc Vô Kỵ xuất ra tông chủ lệnh bài:

- Phủ huynh, ta đã là Thiên Cơ Tông tông chủ, chính là tông chủ trước một đời nhâm mệnh xuống tới. Nếu là ngươi môn nguyện ý gia nhập lời của Thiên Cơ Tông, vậy ta chính là chưởng môn sư huynh, nếu không nguyện ý, đợi lát nữa có thể cùng vị tiền bối kia cùng nhau rời đi nơi này, chúng ta vẫn là bằng hữu.

Phủ Thiên nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, lập tức ôm quyền nói:

- Phủ Thiên nguyện ý gia nhập Thiên Cơ Tông, ra mắt chưởng môn sư huynh.

Trang Nghiên cũng nói theo:

- Ta cũng cùng phủ đại ca cùng nhau gia nhập Thiên Cơ Tông, ra mắt chưởng môn sư huynh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 222: Chìm Vào Hải Đảo

Linh Lung bà bà lúc này cũng đã đi tới hỏi:

- Đều đã xong chưa? Được rồi chúng ta bây giờ liền đi.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Tiền bối, làm phiền ngươi trước tiên đem bốn cái bằng hữu của ta mang tới Vấn Thiên Thành. Ta còn phải trì hoãn vài ngày mới có thể trở về.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ hướng Tang Ức Bình, Phủ Thiên 4 người nói:

- Ta còn có hai cái bằng hữu bởi vì hải đồ đến phụ cận đây, ta sẽ tìm vài ngày. Vài ngày sau tìm không được, ta sẽ lập tức trở về Vấn Thiên Thành.

- Ngươi làm thế nào trở về?

Linh Lung bà bà nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là nói thực:

- Ta có một cái xe bay linh khí.

Lập tức hắn tế xuất bản thân xe bay linh khí.

- A, cái phi hành linh khí này thật quen thuộc?

Linh Lung bà bà vừa nhìn thấy Mạc Vô Kỵ tế xuất tới xe bay linh khí, liền kinh dị một tiếng.

Mạc Vô Kỵ phỏng chừng Linh Lung bà bà nhận ra, đơn giản nói:

- Đây là Kiếm hồ Sầm sư tỷ đưa cho ta.

Linh Lung bà bà như có ý vị nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, rồi mới lên tiếng:

- Tốt, đã như vậy, vậy ta liền đi trước, mọi người lên thuyền sao?

Tang Ức Bình nhanh chóng đứng dậy:

- Mạc sư huynh, một cái hải vực này tuy rằng yêu thú ít, thế nhưng tu sĩ rơi lả tả ở chỗ này khá nhiều. Nếu sư huynh có xe bay linh khí, không bằng chúng ta cùng nhau bồi sư huynh qua đi tìm.

Mạc Vô Kỵ hơi suy nghĩ một chút, cảm thấy Tang Ức Bình nói cũng đúng. Ngược lại không phải là nói nơi này tới tán tu tương đối nhiều, mà là bởi vì hắn có xe bay pháp bảo. Cộng thêm trở về cùng thời điểm tới bất đồng, phương hướng trở về cùng thời gian đều rất rõ ràng, không tồn tại mê thất tại thiên hải tình huống, cho nên cũng không cần hải thuyền.

Thứ yếu xe bay pháp bảo của hắn có thể ngồi sáu bảy người, Tang Ức Bình cùng theo cũng sẽ không có ảnh hưởng quá lớn. Ngược lại Tang Ức Bình bốn người trở lại Vấn Thiên Thành sau đó, một khi bị Lôi thị phát hiện, vậy thật là có chút nguy hiểm. Hầu Ngọc Thừa có thể điều tra ra được, năm đó mua đi Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất chính là hắn Mạc Vô Kỵ, khó đảm bảo Lôi thị liền điều không tra được. Một khi Lôi thị biết hắn là người mua đi Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất, có lẽ sớm chờ ở Vấn Thiên Thành.

- Tốt, đã như vậy, chúng ta đây cùng đi được rồi.

Mạc Vô Kỵ lúc này liền quyết định xuống, sau đó lại nói với Linh Lung bà bà:

- Vậy tiền bối đi về trước đi, Yên Nhi còn xin nhiều phiền phức tiền bối nhiều hơn.

Đối với Yên Nhi sự tình, Mạc Vô Kỵ chỉ là (nói) ra một câu. Yên Nhi biến dị Ngũ Hành Linh Căn tư chất, tốc độ tu luyện so với hắn còn mạnh hơn, không cần hắn nhắc nhở, Vấn Thiên Học Cung cũng sẽ xem như bảo bối mà đối đãi.

Linh Lung bà bà rất là dứt khoát, nàng nhìn ra, Mạc Vô Kỵ cùng còn lại bốn người quan hệ phi thường tốt. Cộng thêm nàng xác thực có việc gấp cần phải nhanh lên một chút trở lại tông môn, nhắc nhở:

- Vậy ta liền đi trước, người áo đen kia ngươi phải cẩn thận một chút, chỉ sợ hắn vạn nhất không có đi xa. Tuy rằng hắn bị ta đả thương nặng thực lực 10 không còn một, cũng không phải là các ngươi có thể ngăn cản.

- Ta biết.

Mạc Vô Kỵ nói xong hỏi:

- Tiền bối, không biết hắc y nhân kia tu vi đến cảnh giới gì?

Mạc Vô Kỵ tại Ân Đô dùng điểm cống hiến đổi bảo vật, mới biết được hắn trước đây không cẩn thận giết chết cái kia Ngoại Vực tu sĩ là Hư Thần viên mãn cảnh. Bởi vì tại nơi đổi bảo vật ngôi cao, hắn thấy chém giết một người Hư Thần một tầng tu sĩ điểm cống hiến 5000 điểm, mà chém giết một người Hư Thần viên mãn cảnh tu sĩ, điểm cống hiến là 9000 điểm. Một lần kia hắn giết ngăn cản Tề lão thực đồng bạn người kia Ngoại Vực tu sĩ sau đó, vừa lúc tăng lên 9000 điểm.

Linh Lung bà bà sắc mặt có chút ngưng trọng nói:

- Thực lực của người kia phải cùng ta không sai biệt lắm, tới rồi Chân Thần Cảnh tầng một.

- Tiền bối ngươi là Chân Thần Cảnh?

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, hắn vẫn biết Linh Lung bà bà là thất phẩm Thiên Đan Sư, cho tới bây giờ không biết Linh Lung bà bà

tu vi cũng cường đại như vậy.

- Đúng vậy, ta đích xác là Chân Thần Cảnh tầng một. Nếu không phải này người đánh lén đắc thủ, để cho ta trước trúng độc, ta cũng sẽ không e ngại hắn đâu.

Linh Lung bà bà nói đến đây dường như nhớ ra cái gì đó, theo hỏi:

- Mạc Vô Kỵ, Tịch Đề Đan của ngươi là từ đâu tới? Vì sao là một viên thuốc nghiền nát? Theo ta được biết, tại ngũ đại đế quốc, có thể luyện chế Tịch Đề Đan sẽ không cao hơn hai người, mà ta chính là một người trong đó.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền nghĩ đến Tề lão thực, tên này hiện tại hắn là còn sống, tương lai nhập chủ Thiên Cơ Tông thời điểm, tên này là đối tượng đệ nhất phòng bị.

Căn cứ hắn chém giết cái kia Ngoại Vực tu sĩ cảnh giới, Tề lão thực rất có thể cũng là Hư Thần Cảnh viên mãn.

- Đây là ta tình cờ lấy được, ta đối với đan dược có một chút tâm đắc, trước đây lấy được thời điểm, liền biết đây là Tịch Đề Đan, cho nên lưu lại.

Mạc Vô Kỵ không có nói sự tình Tề lão thực cùng thần niệm của hắn.

Linh Lung bà bà cũng không lại hỏi kỹ, trực tiếp đi vào phi thuyền nói:

- Ta đi rồi, chính ngươi cẩn thận một chút.

Nói xong, phi thuyền họa xuất một cái bóng, biến mất tại thiên hải bầu trời.

- Chưởng môn sư huynh, vị tiền bối này là thiên giới Đệ Nhất Trọng Thiên Chân Thần Cảnh?

Linh Lung bà bà vừa đi, Tang Ức Bình liền run giọng hỏi. Phủ Thiên mấy người cũng đều nhãn thần nóng bỏng nhìn Mạc Vô Kỵ, đối với bọn họ mà nói, Thiên Giới cường giả, đó là trong truyền thuyết đại năng giả tồn tại.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Không sai, nàng chính là Vấn Thiên Học Cung Linh Lung bà bà, ta cũng vậy tại một cái tình cờ cơ hội biết vị tiền bối này.

- A…

Tang Ức Bình a một tiếng, theo hỏi:

- Chưởng môn sư huynh, không phải nói vị tiền bối này tính cách rất cổ quái, không hiểu nhân tình sao?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Nếu là nàng rất hiểu nhân tình, vậy mỗi ngày nàng cũng không cần đi tu luyện. Cho nên người không cầu được nàng, cố ý ác tâm nhân phẩm Linh Lung bà bà. Có vài người có một số việc, chỉ có chính bản thân chân chính tiếp xúc đến, mới biết được nghe đồn cùng sự thực thường thường là ngược lại.

Trang Nghiên tán đồng nói:

- Đúng vậy, vị này lả lướt tiền bối rất bình dị gần gũi, cùng nghe đồn giữa cái loại này tính tình táo bạo căn bản cũng không giống.

Tang Ức Bình gật đầu:

- Cũng đúng, nàng là ngũ đại đế quốc cường đại nhất Luyện Đan Sư, nếu là mỗi người cầu nàng luyện đan nàng đều đồng ý, nàng cũng sẽ không tu luyện tới Chân Thần Cảnh.

Mạc Vô Kỵ đối với xe bay pháp bảo của mình đánh ra mấy cái thủ quyết, kích phát xe bay:

- Chúng ta rời khỏi nơi này trước sao?, cái chỗ này không phải là địa phương tốt.

Có một cái thi tu ở chỗ này bế quan tu luyện, Mạc Vô Kỵ luôn cảm thấy nơi này có chút quỷ dị. Dù cho hắn đối với thi tu cần gì hoàn cảnh bế quan không phải là hiểu lắm, cũng biết chỗ thi tu có thể tu luyện tuyệt đối không tính là tốt.

Tất cả mọi người theo Mạc Vô Kỵ tiến vào xe bay pháp bảo, Mạc Vô Kỵ khống chế xe bay pháp bảo chạy ra khỏi cái này tiểu đảo. Xe bay pháp bảo không gian tuy rằng không lớn, năm người ngồi vào đi cũng sẽ không lộ ra chen chúc, thậm chí còn rất rộng.

Năm người hiện tại đều là người Thiên Cơ Tông, mọi người rất nhanh thì quen thuộc. Chỉ có Trang Nghiên tâm tình thoáng sa sút một phần, ngoại trừ nàng thực lực thấp nhất ra, phỏng chừng trong lòng đối với Thích Văn Tuyên còn không cách nào tiêu tan.

Nửa ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ xe bay pháp bảo bắt đầu ở một chỗ hải vực xoay quanh.

Thấy Mạc Vô Kỵ xoay sắp tới nửa canh giờ, xe bay pháp bảo cũng không rời đi, Tang Ức Bình nghi ngờ hỏi:

- Chưởng môn sư huynh, tại sao muốn ở chỗ này bồi hồi a?

Mạc Vô Kỵ xuất ra hải đồ Kinh Lãnh Bội vẽ nói:

- Đây là ta lấy được hải đồ, dựa theo hải đồ này đánh dấu, nơi này phải có một cái hải đảo hình hồ lô mới đúng. Thế nhưng phụ cận đây hình như không có hải đảo, ta đoán hải đồ này có khả năng sai rồi.

- Di, bản vẽ này cũng là tiên phủ tranh vẽ, cùng chúng ta tiên phủ hải đồ vị trí hình như không tương đồng.

Tang Ức Bình thứ nhất đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ tranh vẽ là tiên phủ tranh vẽ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Là tiên phủ tranh vẽ, ta nghĩ cũng có thể là một bộ giả tranh vẽ.

- Chưởng môn sư huynh, đây không phải là giả tranh vẽ. Ta tại một tháng trước sẽ tới qua nơi này, lúc đó thuyền của chúng ta còn không có chìm. Ta nhìn thấy nơi này xác thực có một cái hồ lô đảo, lúc này mới thời gian một tháng, hồ lô kia đảo dĩ nhiên không thấy.

Phủ Thiên lập tức nói.

Mấy người hai mặt nhìn nhau, lập tức hầu như đồng thời nói ra:

- Hồ lô kia đảo chìm.

Mạc Vô Kỵ lập tức nói:

- Ta muốn xuống biển đi kiểm tra một phen.

- Chúng ta cùng nhau đi xuống, có lẽ thật sự có tiên phủ cũng không nhất định.

Tang Ức Bình trong mắt nhiều hơn một loại chờ mong, nếu quả như thật có tiên phủ, có lẽ Thiên Cơ Tông thực sự quật khởi cũng không phải không có khả năng.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một sợi dây thừng, chính bản thân chộp vào trước mặt nhất:

- Vậy thì cùng nhau đi xuống, mọi người mỗi người (nắm) dây thừng, đừng thất lạc. Đến lúc đó ta đi tuốt đằng trước, các ngươi theo ta liền tốt rồi.

Nơi này tu vi kém nhất Trang Nghiên đều là Trúc Linh hậu kỳ, tại đáy biển coi như là không hô hấp cũng có thể kiên trì một hai ngày thời

gian.

Chờ tất cả mọi người (nắm) dây thừng, Mạc Vô Kỵ mới lấy đi xe bay, cùng nhau nhảy vào trong biển. Trang Nghiên bởi vì tu vi yếu nhất, cho nên đi sau lưng Mạc Vô Kỵ. Phủ Thiên là nơi này thực lực gần với Mạc Vô Kỵ, cho nên tại sau cùng dây thừng.

Nước biển mặn và băng lãnh, càng đi áp lực nén càng lớn. Năm người bí mật đi vài trăm thước sau đó, Trang Nghiên tu vi yếu nhất đã có chút không kiên trì nổi.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một quả bạo nguyên đan đưa cho Trang Nghiên, ý bảo Trang Nghiên nuốt vào.

Bạo nguyên đan là (ở) trong ngắn hạn kích phát nguyên lực trong cơ thể, tăng cường thực lực, thế nhưng tác dụng phụ cũng không nhỏ. Trang Nghiên nuốt vào một quả sau đó, cả người nguyên lực tăng vọt, xung quanh nước biển áp lực nhất thời giảm bớt. Nàng cảm kích đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu, nếu không phải bạo nguyên đan, nàng hiện tại chỉ có thể đi tới. Một người ở lại trên mặt biển, chẳng những không an toàn, còn có thể hấp dẫn sự chú ý của người khác.

Lại là lặn xuống mấy trăm thước, ngay cả Tang Ức Bình cùng Phủ Thiên ba người đều có chút không kiên trì nổi, chân ba người chạm đến đáy biển.

Mấy người đồng thời thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng rất nhanh Phủ Thiên đám người liền phát hiện, bọn họ đạp địa phương không phải là đáy biển, mà là địa phương có cỏ mộc.

Phủ Thiên trước hết hiểu được, bọn họ đạp địa phương phải là hồ lô đảo, bất quá lúc này hồ lô đảo đã chìm vào đáy biển.

Mạc Vô Kỵ thần niệm sớm quét đi ra ngoài, hắn nhìn so với Phủ Thiên mấy người càng rõ ràng hơn. Bọn họ hiện tại đứng cái đảo này hình dạng như hồ lô, thật đúng là hồ lô đảo.

Mạc Vô Kỵ đưa tay đánh một cái ý bảo, để cho mọi người theo hắn, hắn lại dọc theo miệng hồ lô của đảo hồ lô kia tiến về phía trước.

Cái đảo này vốn là không lớn, tại dưới đáy biển mấy người tốc độ cũng không chậm, chỉ thời gian một nén nhang, Mạc Vô Kỵ liền mò lấy miệng hồ lô. Thần niệm của hắn thẩm thấu đi xuống, thật đúng là tại phía dưới vị trí miệng hồ lô tìm được một cái cửa vào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 223: Đáy Biển Tiên Phủ

Trước cửa vào có một khối cự thạch bằng phẳng, năm người Mạc Vô Kỵ rơi vào cái lối vào này. Bình thạch phía trước mấy thước địa phương, có một cái màu đen đại môn không biết là tài liệu gì chế luyện ra.

Phủ Thiên đám người thông qua thủy mạc nhìn cái cửa này thật giống như một khối hoàn chỉnh nham thạch bình thường giống nhau, Mạc Vô Kỵ thần niệm lại rõ ràng thấy giữa cái đại môn này có một cái khe hở thật nhỏ.

Mạc Vô Kỵ đánh một cái thủ thế, ý bảo đám người Phủ Thiên chờ một chút, hắn đi tới trước đại môn đẩy một cái cửa này, cánh cửa dường như di chuyển một cái. Mạc Vô Kỵ lần thứ hai huy động nguyên lực đẩy xuống, cánh cửa từ từ mở ra.

Một mảnh ánh sáng màu vàng bắn ra, Mạc Vô Kỵ mấy người nhất thời ngây dại. Phía sau cửa là một cái đại điện rộng mở, đại điện bốn phía đều bị màu vàng ngọc lưu ly ngọn đèn tương khảm, thoạt nhìn phú quý bức người.

Mạc Vô Kỵ đối với Tang Ức Bình mấy người ngoắc tay, thứ nhất tiến vào đại môn.

Vừa tiến vào đại môn, cái loại này cường đại thủy áp trong nháy mắt liền biến mất vô tung vô ảnh. Không chỉ như thế, trước mắt hắn không có một giọt nước, thật giống như Long cung nghe đồn bình thường giống nhau, nước chỉ là ở bên ngoài chảy xuôi, căn bản là không cách nào thẩm thấu vào cái đại môn này. Trong cửa chính không khí tươi mát, hoàn toàn không cảm giác được nơi này là tại đáy biển.

Lúc này Tang Ức Bình bốn người cũng đều tiến đến, Trang Nghiên áp lực nhẹ một chút nhất thời thư giãn xuống tới, lập tức liền sợ hãi than nhìn trên đỉnh đầu phương một cái hạt châu sáng sủa nói:

- Cái này nhất định là Ích Thủy Châu, lại đem phía ngoài nước biển chặn đi.

Mấy người còn lại cũng đều nóng bỏng nhìn chằm chằm hạt châu này, một viên Ích Thủy Châu nên cỡ nào đáng giá? Coi như là đỉnh cấp linh khí, cũng không có trân quý bằng một viên Ích Thủy Châu.

- Lẽ nào nơi này thật là tiên phủ?

Tang Ức Bình trước hết phản ứng kịp, cửa chính có một viên Ích Thủy Châu, nơi này không phải là tiên phủ là cái gì?

- Tốt linh khí nồng nặc, ta nghĩ thật là có khả năng.

Phủ Thiên cũng là kích động nói, đi vào nơi này, hắn liền cảm nhận được linh khí nồng nặc. Từ tu luyện đến nay, hắn còn thật không có tại chỗ như vậy linh khí nồng nặc tu luyện qua. Đây vẫn chỉ là cửa chính một khi tiến vào cái này kim quang đại điện, ở trong đó linh khí sẽ có bao nhiêu nồng nặc?

Tang Ức Bình vẻ mặt chờ đợi nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Chưởng môn sư huynh, chúng ta phải làm gì?

Mạc Vô Kỵ thần niệm lúc này đã đem xung quanh toàn bộ quét lần, rồi mới lên tiếng:

- Nơi này có phải hay không là tiên phủ, chờ chúng ta đi vào điều tra một phen mới biết. Bất quá cửa hạt châu này không phải là cái gì Tị Thủy Châu, chỉ là một viên tầm thường minh quang trận mắt trận mà thôi. Nơi này nước sở dĩ vào không được, cùng hạt châu này không hề quan hệ, bởi vì nơi này có một cái ích thủy trận.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, mọi người một trận thất vọng.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Coi như là nơi này không có gì cả, loại này linh khí nồng nặc địa phương, cũng là một nơi tu luyện tốt. Hay là trước vào xem rồi lại nói.

Mấy người đi qua trước đại điện một đoạn, đứng ở sang trọng trong đại điện. Đại điện ngay phía trước một hàng chữ hấp dẫn mấy người chú ý:

- Tiên phủ đạt được thì đã có sao? Thì như thế nào? Thì như thế nào a?

Liên tiếp ba cái thì như thế nào, căn bản cũng không biết đây là ý gì.

- Nơi này thật là tiên phủ? Chúng ta tiến vào tiên phủ?

Tang Ức Bình khiếp sợ hỏi.

Ngay cả Niếp Chính Nông vẫn rất ít nói chuyện cũng vẻ mặt chờ đợi nhìn Mạc Vô Kỵ, tiến vào tiên phủ, vậy cũng là cực lớn duyên phận a.

Mạc Vô Kỵ than thở:

- Nơi này hẳn là thật là tiên phủ truyền thừa địa phương, đáng tiếc là, tiến vào tiên phủ không phải chúng ta. Chúng ta tiến vào chỉ là tiên phủ chỗ ở đại điện mà thôi, chân chính tiên phủ hẳn là sớm đã bị người kế thừa đi rồi. Các ngươi xem nơi này.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ chỉ vào đại điện ngay phía trước một mảnh địa phương, trên mặt đất có thật nhiều vết chân. Tuy dấu chân này rất nhạt, cũng rất là rõ ràng. Những thứ này vết chân làm thành một vòng tròn, ở trung gian vòng này, có địa phương cách vòng tròn sắp tới hai ba trượng vừa không có bụi đất, cũng không có bất kỳ dấu chân nào.

- Chưởng môn sư huynh, ngươi là nói cái này trung gian là tiên phủ, có người sau khi đi vào vòng quanh cái tiên phủ này dạo qua một vòng, sau đó tiến vào tiên phủ, thế nhưng tiên phủ đâu nè?

Tang Ức Bình nghi ngờ hỏi.

Phủ Thiên ở một bên nói:

- Ta tại một phần ghi chú ra mắt, đỉnh cấp bảo vật đều cũng có linh tính, có thể chủ động nhận chủ, sau đó tự động bỏ chạy. Nói không chừng cái tiên phủ này bị người kế thừa sau đó, sau đó từ nơi này bỏ chạy.

Mạc Vô Kỵ cũng không biết tiên phủ rốt cuộc là như thế nào, cũng chỉ có thể dùng lời của Phủ Thiên giải thích.

- Ai, thật đáng tiếc, chúng ta tiến vào tiên phủ nơi, cư nhiên không thu hoạch được gì. Cái này đại điện thoạt nhìn xanh vàng rực rỡ, bất quá là một phần đẹp mắt minh quang pháp trận mà thôi, thực sự là thất vọng.

Tang Ức Bình thở dài, lộ ra có chút rầu rĩ không vui.

Mạc Vô Kỵ vẫn tại cẩn thận kiểm tra dưới đất chân ấn, sau cùng xác định đây là hai người chân ấn. Chỉ là hắn và Mạc Hương Đồng, Thập Nhất Nương đều không phải là rất quen thuộc, không biết dấu chân này có đúng hay không là của Thập Nhất Nương cùng Mạc Hương Đồng lưu lại. Từ ở sâu trong nội tâm, Mạc Vô Kỵ rất khát vọng đây là vết chân các nàng lưu lại.

- Cũng không nhất định là không thu hoạch được gì, nơi này còn có một cái cánh cửa.

Mạc Vô Kỵ đứng lên đi hướng đại điện phía bên phải, sau đó đưa tay đẩy một cái.

Nguyên bản không hề dấu vết điện bích, cư nhiên lần thứ hai mở ra một cái cửa nhỏ.

Mấy người tiến vào cái này cửa nhỏ, nhất thời ngây dại, trong này lại là một cái phòng ngủ không lớn. Phòng ngủ có một cái giường, trên giường có một đã khô cạn thi thể. Tại thi thể này phía trước, có một cái da cuốn, một cái nhẫn cùng một quả lóng lánh trong sáng ngọc ấn đặt ở bên trên da cuốn.

Ngoài ra, cái giường này xung quanh còn có mấy cái giá không biết tài liệu gì chế luyện ra, trên giá bày đầy các loại các dạng bình ngọc.

Mấy người nhìn nhau, không biết là chuyện gì xảy ra. Chẳng lẽ cái này thi hài cũng là ở chỗ này tu luyện?

Mạc Vô Kỵ đi tới, lại đem da cuốn cùng nhẫn, ngọc ấn trước thi hài cầm tới. Trên da cuốn chữ viết rất rõ ràng, tất cả mọi người thấy rõ.

- Mỗ Kinh Cô Mộc, cùng Chân Mạch Đại Lục hơn mười cường giả tranh đoạt lục mộc tiên phủ, phụ trọng chế từ thiên hải đem về, rơi vào Thiên hồ đảo mượn nơi đây động phủ chữa thương. Nhiên thương thế càng thịnh, lục mộc tiên phủ với ta không hề trợ giúp. Đem hết toàn lực đoạt được tiên phủ, lại làm sao?

Bế quan mấy năm, đại nạn cứ thế, xem vô số năm (tháng), không thắng thổn thức, tâm quá mức bi chi, tâm ma cũng tới. Lục mộc tiên phủ không có duyên với ta, tạm gác lại đại điện yên lặng sau đó người hữu duyên. Người có thể đi vào nơi đây phòng nhỏ, mời lại đem đồ đạc tất cả đều mang đi, tấm ngọc ấn này vật để tiên phủ mở ra, nhưng lấy máu luyện hóa nhận chủ. Ta chi di hài vật động...

- Ta biết Kinh Cô Mộc này là ai.

Xem ta da cuốn nội dung sau đó, Tang Ức Bình bỗng nhiên nói.

Mạc Vô Kỵ nhìn Tang Ức Bình, nghi ngờ hỏi:

- Là ai?

- Hắn là Thiên tông tông chủ, nghe nói thích nhất thu thập thiên địa kỳ bảo, chỉ cần là bảo bối, hắn nghe được nhất định sẽ đi thu thập...

- A đù, Kinh Cô Mộc?

Phủ Thiên nghe Tang Ức Bình nói tới chỗ này, kinh hô một tiếng.

Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Kinh Cô Mộc rất nổi danh sao? Thiên tông ta tại sao không có nghe nói qua.

Tang Ức Bình trả lời:

- Thiên tông năm đó là một cái tông môn lớn nhất ngũ đại đế quốc, coi như là Vấn Thiên Học Cung cũng không nhất định có thể cao hơn Thiên tông. Thiên tông tông chủ thực lực của Kinh Cô Mộc truyền nghe đồn là Thiên Giới hậu kỳ, nghe nói là toàn bộ ngũ đại đế quốc duy nhất Thiên Giới hậu kỳ cường giả. Thế nhưng Kinh Cô Mộc tính tình không tốt giao tiếp, cực kỳ cao ngạo, trên làm dưới theo, cho nên Thiên tông đệ tử cũng đều là cao cao tại thượng tồn tại. Tại nhiều năm trước, Thiên tông tông chủ bỗng nhiên mất tích.

Thiên tông đã không còn tông chủ, cưỡng chế tới mâu thuẫn liền đột ngột hiển lộ ra. Tông môn bên trong phe phái tranh đấu, tông môn cấp tốc suy bại. Lúc này Vấn Thiên Học Cung chỉ trích Thiên tông 10 đại tội, trực tiếp lại đem Thiên tông tại Thất Lạc Đại Lục xoá tên.

Tinh Hán Đế Quốc tam Thiên tông Môn, Thiên kiếm đảo, Thiên Âm Cung, Thiên Ma Tông chính là Thiên tông sau đó đại đệ tử thành lập. Kỳ thực ta Thiên Cơ Tông coi như là cùng Thiên tông có nhất định sâu xa, bởi vì thành lập Vấn Thiên Học Cung lão tổ đã từng là Thiên tông một người ngoại môn đệ tử. Chỉ là ta Thiên Cơ Tông đẳng cấp rất thấp, không ai sẽ để ý mà thôi.

- Vấn Thiên Học Cung tại sao muốn lại đem Thiên tông xoá tên?

Mạc Vô Kỵ không giải thích được hỏi.

- Nghe nói là Thiên tông tên phạm vào Vấn Thiên Học Cung kiêng kỵ, một là Thiên, một là Vấn Thiên, hiển nhiên thấp cấp một. Kinh Cô Mộc thời điểm còn sống, Vấn Thiên Học Cung không dám có hơn nửa câu nói, về sau Kinh Cô Mộc mất tích, Vấn Thiên Học Cung tự nhiên sẽ không khách khí.

Tang Ức Bình giải thích.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, lại lại đem vật trong tay trả trở lại, rồi mới lên tiếng:

- Mọi người trước đi ra rồi lại nói.

Bốn người thấy Mạc Vô Kỵ chẳng những không có đi động đan dược trên cái giá, còn trả đồ đạc quay trở lại, cũng đều theo Mạc Vô Kỵ đi ra phòng nhỏ.

Nhóm mấy người này tất cả đi ra sau đó, Mạc Vô Kỵ mới lên tiếng:

- Từ nơi này Thiên tông tông chủ nhắn lại có thể thấy được mấy vấn đề, đệ nhất từ nơi này thiên hải vẫn đi phía trước, có thể đến một cái đại lục khác, là Chân Mạch Đại Lục. Thứ hai Kinh Cô Mộc Chân Thần hậu kỳ thực lực, tại Chân Mạch Đại Lục cũng bị thương nặng sau cùng ngã xuống, có thể thấy được Chân Mạch Đại Lục cường giả rất nhiều. Thứ ba bên ngoài tiên phủ chỗ nhắn lại hắn là Kinh Cô Mộc này lưu lại. Thứ tư có thể là bởi vì có người mang đi tiên phủ, Thiên hồ đảo mới có thể trầm xuống. Hoặc là những thứ này bố trí rất có thể cùng Kinh Cô Mộc có quan hệ, có lẽ là Kinh Cô Mộc không muốn có người quấy rầy hắn.

- Thật đúng là như vậy.

Phủ Thiên nghe được Mạc Vô Kỵ phân tích sau đó, lúc này gật đầu tán thành.

Mạc Vô Kỵ lại cau mày hỏi:

- Nhưng là các ngươi có phát hiện hay không mấy cái vấn đề càng sâu đẳng cấp?

- Vấn đề gì?

Tang Ức Bình bốn người đồng thời hỏi lên.

Mạc Vô Kỵ chỉ chỉ phía sau bí mật gian phòng nói:

- Một là Kinh Cô Mộc nói mở ra tiên phủ ngọc ấn còn đang ở đây, tiên phủ nhưng không thấy, tiên phủ không có bị mở ra, thế nào không thấy? Thứ nhì là Kinh Cô Mộc từ Chân Mạch Đại Lục dọc theo thiên hải trốn đến nơi đây, lựa chọn cái chỗ này bế quan chữa thương. Từ lời của hắn, cũng có thể nhìn ra thương thế hắn rất nặng. Thế nhưng ta đạt được tiên phủ hải đồ là ai đưa đi ra? Còn có một cái vấn đề đó chính là, đã có người nhìn thấy tiên phủ, làm sao có thể không tìm được Kinh Cô Mộc căn phòng đi?

Nói đến một vấn đề cuối cùng thời điểm, Mạc Vô Kỵ giật mình, giả như tiên phủ là Thập Nhất Nương cùng Mạc Hương Đồng mang đi, vậy thật là khả năng tìm không được Kinh Cô Mộc gian phòng đi. Bởi vì các nàng hai người cũng không có tu luyện qua, căn bản cũng không hiểu tu sĩ một phần môn đạo. Chỉ là Kinh Cô Mộc nói mở ra tiên phủ ngọc ấn đều ở đây, Thập Nhất Nương cùng Mạc Hương Đồng lại là như thế nào mang đi tiên phủ?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 224: Bịt Tai Trộm Chuông

Mấy người hai mặt nhìn nhau, Tang Ức Bình, Niếp Chính Nông, Trang Nghiên ba người là kiến thức ít hơn, trong lúc nhất thời nghĩ không ra nhiều như vậy, Phủ Thiên là lười đi nghĩ sâu. Hiện tại Mạc Vô Kỵ nói ra sau đó, bọn họ mới biết được trong này lại có nhiều vấn đề như vậy.

- Cho nên sư huynh ngươi lại đem vài thứ kia để lại chỗ cũ rồi?

Tang Ức Bình cuối cùng là hiểu rõ vì sao Mạc Vô Kỵ muốn tạm thời lại đem đồ đạc trả về.

- Có lẽ Thiên tông tông chủ thông qua một phần thủ đoạn thả ra tiên phủ tin tức.

Trang Nghiên có chút không tự tin nói.

- Sẽ không, thiên tông tông chủ không phải là loại người này vô tư dâng hiến, nhìn hắn chung quanh thu thập bảo vật là có thể biết. Chưởng môn sư huynh lại đem chiếc nhẫn kia để lại chỗ cũ rồi, nếu không, sau khi mở ra bên trong khẳng định toàn bộ là các loại bảo vật.

Tang Ức Bình lập tức nói.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Nhẫn nhất định phải lấy đi, tại trước khi cầm đi chúng ta nhất định phải biết rõ ràng mấy vấn đề này. Còn có một cái vấn đề chính là nơi này linh khí nồng nặc, nhưng là chúng ta ở bên trong này cũng không có thấy

cái gì tụ linh trận các loại đồ đạc. Ta hoài nghi, nơi này có một cái linh mạch.

- Linh mạch?

Mấy người đồng thời cả kinh nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, thần niệm của hắn quét một cái, cảm giác linh khí rất nồng nặc địa phương là Kinh Cô Mộc chỗ ở vị trí. Nếu là muốn tra tìm linh mạch đầu nguồn, liền yêu cầu lại đem Kinh Cô Mộc di hài dời mở ra. Nhưng Kinh Cô Mộc nhắn lại nói, không nên cử động hắn di hài.

Đang ở mọi người còn đang suy nghĩ lấy linh mạch Mạc Vô Kỵ nói là lúc, Mạc Vô Kỵ biến sắc, lập tức kêu lên:

- Mọi người nhanh chóng lại đây...

Nói xong thứ nhất xông về Kinh Cô Mộc cái kia gian nhà, Phủ Thiên đám người sớm đối với Mạc Vô Kỵ cực kỳ tín phục, Mạc Vô Kỵ đi vào, còn lại bốn người liền theo Mạc Vô Kỵ hướng vào phòng.

Tang Ức Bình đang muốn hỏi chuyện gì xảy ra, liền nghe phía ngoài truyền đến từng trận ha ha cuồng tiếu âm thanh.

- Là cái kia Chân Thần Cảnh cường giả?

Trang Nghiên run giọng nói.

Lúc này vài người sắc mặt đều là cực kỳ tái nhợt, cuồng tiếu khí thế kinh người, không phải là cái kia Chân Thần Cảnh thì là người nào?

- Chính là hắn, hơn nữa hắn biết chúng ta ở bên trong này.

Mạc Vô Kỵ giọng nói chuyện cũng có chút lo lắng, đối mặt kẻ xa xa mạnh hơn bọn họ, dù cho tên này trọng thương, cũng không phải bọn họ có thể đối phó.

Thấy mọi người có chút thất thố, Mạc Vô Kỵ trực tiếp vọt tới Kinh Cô Mộc thi hài phía sau một cái góc tường, đồng thời đối với mấy người còn lại vẫy vẫy tay.

Mấy người tới gần sau đó, Mạc Vô Kỵ không ngừng ném ra một ít linh thạch, sau đó lấy ra đơn giản một chút trận kỳ. Những thứ này trận kỳ Mạc Vô Kỵ là luyện chế không ra được, một phần là hắn mua cấp thấp trận kỳ, một phần là hắn từ trong giới chỉ người khác tìm được trận kỳ.

Mấy phút sau, Mạc Vô Kỵ liền ngừng tay.

- Chưởng môn sư huynh, ngươi là đang bố trí ẩn nấp pháp trận?

Niếp Chính Nông đã nhìn ra, nghi ngờ hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Uhm, đây là một cái đơn giản ẩn nấp pháp trận, cả cấp thấp ẩn nấp trận cũng không tính. Ngoại trừ cái này ẩn nấp pháp trận ra, ta còn bỏ thêm một cái cách âm trận.

Lúc này Mạc Vô Kỵ là thật tâm cảm tạ Trữ Tinh Tử, không có Trữ Tinh Tử, hắn không muốn nói bố trí đơn giản pháp trận, coi như là nhận thức đều không nhận ra.

Tang Ức Bình liền vội vàng nói:

- Lả lướt tiền bối nói người áo đen kia là Chân thần tầng một thực lực, coi như là hắn bị thương nặng, tu vi trăm không còn một, cái này ẩn nấp pháp trận có thể ngăn cản thần niệm của hắn sao?

Tang Ức Bình hỏi ra vấn đề này, Phủ Thiên mấy người đều là chờ đợi nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, khát vọng Mạc Vô Kỵ có thể nói ra, có thể ngăn cản.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Dùng cái này ẩn nấp pháp trận đi ngăn trở Chân Thần Cảnh thần niệm, đó là người si nói mộng. Ta dám khẳng định, tên kia vừa tiến đến là có thể thấy cái này ẩn nấp trận tồn tại, sau đó phát hiện chúng ta.

- A...

Mấy người hoàn toàn bối rối, cái này ẩn nấp trận đỡ không được áo đen tầm mắt của người, tại sao muốn dùng cái này ẩn nấp trận?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Chúng ta căn bản cũng không có địa phương có thể trốn, đây chỉ là bất đắc dĩ giữa bất đắc dĩ mà thôi.

Tang Ức Bình mấy người đều là cúi đầu, chưởng môn sư huynh tuy rằng lừa mình dối người, nhưng cũng chỉ có thể như vậy a. Nếu không, đi chỗ nào trốn đi?

- Hơn nữa cái thủ đoạn này tại quê ta có một cái trò, gọi là bịt tai trộm chuông.

Mạc Vô Kỵ tiếp tục nói.

- Cái gì là bịt tai trộm chuông...

Trang Nghiên vừa hỏi ra, không cần Mạc Vô Kỵ giải thích, nàng đã hiểu. Chính là che lỗ tai trộm chuông reo, duy nhất bị lừa dối người chính là mình mà thôi.

Tang Ức Bình lại nói:

- Chưởng môn sư huynh, ngươi làm như vậy khẳng định có đạo lý đúng hay không?

Mạc Vô Kỵ thở dài:

- Ta chỉ có thể hi vọng ta đoán chính xác, mọi người chớ lên tiếng, này người rất nhanh thì phải tìm được chúng ta nơi này tới rồi.

- Ầm!

Kinh Cô Mộc căn phòng bị người một cước đá văng, cửa phòng cùng tường hầu như hòa làm một thể tứ phân ngũ liệt.

Mạc Vô Kỵ đám người dự liệu giống y hệt nhau, trước đánh giết thi tu người kia Hắc y nhân xuất hiện ở cửa vào. Mạc Vô Kỵ không có dùng thần niệm quét Hắc y nhân kia, cũng đã nhìn ra Hắc y nhân kia thương thế chính như Linh Lung bà bà nói bình thường giống nhau, cũng không có chuyển biến tốt đẹp. Hắn sở dĩ có dũng khí tới nơi này, là căn bản không có lại đem mấy người bọn hắn tu sĩ xem ở trong mắt mà thôi.

Hắc y nhân ánh mắt quét một lần gian nhà, tầm mắt từ góc phòng chỗ đám người Mạc Vô Kỵ rơi đảo qua, khóe miệng lộ ra cười lạnh một tiếng. Thấp kém ẩn nấp trận như vậy, cũng muốn đã lừa gạt ánh mắt của hắn, thực sự là không biết trời cao đất dày, vô tri không sợ a.

Hắn căn bản cũng không có để ý tới Mạc Vô Kỵ mấy người, ánh mắt trực tiếp rơi vào trên giường thi hài trước tam món đồ, lập tức nhãn tình sáng lên, một bước tiến lên liền cầm lên 3 món này.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần Hắc y nhân kia không có trước tiên đối với bọn họ động thủ, bọn họ liền có cơ hội. Tuy rằng hắn không có cùng Hắc y nhân từng quen biết, nhưng từ Hắc y nhân không nói được một lời trực tiếp đánh giết thi tu, sau đó liều mạng bị Linh Lung bà bà một kích, trọng thương cũng muốn mang đi thi tu bột phấn, liền biết tên này là một cái tự chủ kiến cực mạnh người. Nhận định một việc, sẽ không đi chinh cầu ý kiến của người khác. Thật giống như hắn từ lời của Mạc Vô Kỵ nhận định thi tu có tiên phủ, cho nên rất dứt khoát đi cướp đoạt tiên phủ.

Hiện sau khi hắn đi tới không có trước tiên động thủ, mà là đi bắt mấy thứ đồ trước thi hài, nói rõ thi tu nhận định chính bản thân mấy người tự cho là thông minh bố trí một cái rác rưởi ẩn nấp trận, căn bản cũng không giá trị nhắc tới. Hắn nhất định phải trước đem Kinh Cô Mộc

này lưu lại đồ đạc lấy đi, sau cùng lại xé rách bọn họ ẩn nấp trận, để cho mấy người bọn hắn đang sợ hãi từ từ đi tìm chết.

Đây cũng là mục đích Mạc Vô Kỵ bố trí ẩn nấp trận, nếu là hắn không bố trí ẩn nấp trận, tuy rằng đồng dạng sẽ bị Hắc y nhân vừa tiến đến đã nhìn thấy, có lẽ Hắc y nhân trước tiên sẽ lại đem mấy người bọn hắn đánh giết. Người có đôi khi sẽ tự cho là thông minh, Hắc y nhân lanh chanh cho rằng Mạc Vô Kỵ mấy người mới đúng là tự cho là thông minh.

Hắc y nhân nhanh chóng quét một lần Kinh Cô Mộc lưu lại da cuốn, lập tức nắm lên ngọc ấn ở trong tay lật tới lật lui nhìn mấy lần. Bất quá hắn cũng không có đi lấy máu luyện hóa, mà là tay vung lên, liền đem Kinh Cô Mộc thi hài cuốn mở ra. Về phần Kinh Cô Mộc nói, không nên cử động thi hài của hắn, trong mắt hắn căn bản là đánh rắm.

Tại vừa mới lại đem Kinh Cô Mộc thi thể cuốn mở trong nháy mắt, Hắc y nhân bỗng một trận dừng lại. Hắn bỗng nhiên cảm thấy một tia không đúng, chính là cái kia thanh niên nhân mặc áo lam, trước dùng ngôn ngữ bày ra hắn một đạo, mượn tay hắn cùng thi tu đánh nhau, kết quả người tuổi trẻ kia nhân cơ hội cứu nữ nhân bị hắn truy sát mấy ngày.

Bởi vậy có thể thấy được, người tuổi trẻ kia tuyệt đối không phải là ngu ngốc. Nếu không phải là ngu ngốc, chẳng lẽ không biết bố trí ở chỗ này một cái ẩn nấp trận, căn bản là không cách nào ngăn trở tầm mắt của hắn sao? Có lẽ người trẻ tuổi kia không biết người tới là hắn, lúc này mới cho rằng ẩn nấp trận có thể ngăn trở.

Bất quá vô luận như thế nào, trước hết giết thanh niên nhân này rồi lại nói.

Mới vừa nghĩ tới đây, một cổ linh khí nồng nặc đập vào mặt. Nơi này là một cái linh mạch đầu nguồn, Hắc y nhân mừng rỡ, hắn nghĩ không ra chính bản thân cuốn đi dưới thi hài còn có một nhánh linh mạch, thảo nào này thi hài nói để cho người ta không nên cử động hắn di hài.

Một người chết mất, cần linh mạch làm cái gì?

Không tốt, Hắc y nhân trong nháy mắt liền phản ứng lại.

Tại hắn vừa mới phản ứng kịp trong nháy mắt, một đạo cường đại thần hồn khí tức vọt vào trong thức hải ý niệm của hắn.

Đoạt xá? Hắc y nhân sắc mặt dữ tợn, hắn nghĩ không ra đoạt xá đoạt đến trên người hắn, muốn chết.

Hắc y nhân xếp bằng ngồi dưới đất, trong thức hải ý niệm điên cuồng cùng này một đạo ngoại lai thần hồn khí tức đụng vào nhau, hắn muốn đem đạo này đoạt xá ý niệm kéo thành phấn vụn.

- Răng rắc…

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên xé rách trước mắt ẩn nấp trận, thứ nhất đứng dậy.

Hắc y nhân trong nháy mắt liền hiểu là chuyện gì xảy ra, thanh niên nhân này thực sự là cực kỳ ác độc, hắn dĩ nhiên lần thứ hai bị lợi dụng.

- Chuyện gì xảy ra? Chưởng môn sư huynh.

Tang Ức Bình kinh dị không thôi nhìn Hắc y nhân xếp bằng ngồi dưới đất hỏi, Hắc y nhân kia sắc mặt dữ tợn, gân xanh lộ ra dường như đang làm cái gì thống khổ giãy dụa.

Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không cho hắn cơ hội, giơ tay lên một đạo lại một đạo lôi cầu liền đánh về phía Hắc y nhân, đồng thời trong miệng nói:

- Thông chết con ma-cà-bông này đê anh em.

Hắn đoán phi thường chính xác, trong này linh khí nồng nặc, nhưng là bọn hắn lại nhìn không thấy bất luận cái gì linh thạch cùng tụ linh trận, rất hiển nhiên nơi này có một cái linh mạch.

Mạc Vô Kỵ mở ra một trăm lẻ một nhánh mạch lạc, đối với linh khí cực kỳ mẫn cảm, cộng thêm thần niệm của hắn theo dõi, rất nhanh thì đoán được này linh mạch tại dưới thân Kinh Cô Mộc.

Chính như Hắc y nhân đoán như vậy, một cái người chết muốn ngồi linh mạch làm gì? Duy nhất khả năng này chính là cái này người chết còn chưa chết hẳn. Người chết chưa chết thấu, lại không thể chủ động tổn thương người khác, chỉ có thần hồn tồn tại một loại khả năng.

Thần hồn là có thể đoạt xá, Mạc Vô Kỵ cũng không phải hoàn toàn không biết gì cả. Còn đối phương ngồi trên linh mạch, đổi thành người bình thường cảm nhận được linh khí nguồn gốc, đều có thể lại đem thi hài của hắn ném ở một bên. Chỉ cần đụng tới thi hài của hắn, thần hồn của hắn liền có cơ hội tiến vào thức hải của người đụng vào tiến hành đoạt xá.

Hắc y nhân cuốn đi Kinh Cô Mộc thi hài, dù cho Hắc y nhân kia không phải là đối tượng Kinh Cô Mộc lý tưởng nhất đoạt xá, hắn cũng nhất thiết phải động thủ.

Kinh Cô Mộc bắt đầu đoạt xá, Hắc y nhân tự nhiên là trong khoảng thời gian ngắn không cách nào bận tâm đến Mạc Vô Kỵ mấy người. Lúc này, Mạc Vô Kỵ thật sự nếu không động thủ, đó chính là ngu dại. Huống chi, Mạc Vô Kỵ chờ chính là giờ khắc này.

Mấy người còn lại cũng dần dần có rồi một phần hiểu rõ, theo đó xuất ra linh khí, oanh kích Hắc y nhân.

Hắc y nhân vốn chính là bị thương nặng, bây giờ bị Mạc Vô Kỵ lôi cầu một đạo tiếp theo một đạo oanh kích, cả hoàn thủ cũng không dám hoàn thủ, trong lòng ủy khuất có thể tưởng tượng được.

Bất quá hắn là Chân Thần Cảnh một tầng thực lực, dù cho thực lực tổn hao rớt 9 thành, cũng không phải Mạc Vô Kỵ ngắn ngủi vài đạo Bằng Không Kinh Lôi có thể giết chết. Vết thương trên người hắn càng

ngày càng nặng, cũng không có một chỗ thương có thể làm cho hắn trí mạng.

- Rầm rầm ầm!

Lại là mấy đạo lôi hồ đánh tới, Hắc y nhân cười nhạt, cái này tàn hồn tiền thân tuy mạnh, hiện tại so với hắn càng là không chịu nổi một kích, lúc này đã bị hắn ngăn chặn, chỉ cần lại cho hắn một chút thời gian, hắn liền có thể ngăn chặn tàn hồn, sau đó chậm rãi bào chế cái này âm hiểm thanh niên nhân. Thông qua một lần lôi cầu đánh vào trên người của hắn cảm thụ, người trẻ tuổi này thực lực hắn biết rõ, tối đa bất quá Thoát Phàm tầng một mà thôi.

Vừa lúc đó, hắn bỗng nhiên cảm nhận được một loại sợ hãi cực độ, thật giống như gặp phải tử vong bình thường vậy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 225: Chiến Chân Thần

Một đạo kiếm vô hình khí trực tiếp cắt không gian, dùng tốc độ so với hắn theo dự liệu phải nhanh ra mười lần đâm vào mi tâm của hắn. Một đạo kiếm khí vừa tiến vào mi tâm của hắn, liền trực tiếp nổ lên, điên cuồng xé rách hắn toàn bộ Tử Phủ, sau đó bể nát thức hải của hắn…

Ở đâu ra là Thoát Phàm cảnh lực lượng? Này có ít nhất Trúc Nguyên Cảnh trung kỳ lực lượng. Thế nhưng vài người trước mắt công kích hắn, lực công kích mạnh nhất cái kia gian xảo thanh niên nhân, dường như cũng bất quá là Thoát Phàm cảnh tầng một. Mấy người còn lại tu vi tuy rằng cao hơn so với gian xảo thanh niên nhân, lực công kích còn không bằng người trẻ tuổi kia.

- PHỐC…

kiếm khí từ gáy Hắc y nhân nổ lên, nổ ra một đoàn huyết hoa..

- Ngươi…

Hắc y nhân phẫn nộ không cam lòng chỉ vào Mạc Vô Kỵ, hắn bị Mạc Vô Kỵ tính kế hai lần, hắn phát thệ không có lần thứ ba, thế nhưng không nghĩ tới hắn vẫn còn là chết ở dưới Mạc Vô Kỵ lần thứ ba ám toán.

Gian xảo thanh niên nhân đâu là cái gì Thoát Phàm cảnh một tầng tu vi? Rõ ràng là Trúc Nguyên Cảnh trung kỳ. Thế nhưng trên người hắn hết lần này tới lần khác không có linh vận ba động, thoạt nhìn cả Thoát Phàm cảnh một tầng cũng không bằng.

Thử nghĩ bất cứ người nào tại thời điểm gặp phải tử vong, đâu còn có thể cố ý ẩn nấp thực lực của chính mình? Phải biết rằng chỉ cần mình vượt qua đoạt xá, trở tay sẽ chỉ là giết chết trước mắt mấy cái con kiến hôi. Nhưng dưới tình huống như vậy, cái kia gian xảo thanh niên nhân lại còn ẩn dấu thực lực của chính mình, vì chính là một đạo kiếm khí cuối cùng này.

- PHỐC!

Hắc y nhân một đạo máu tươi phun ra, trong mắt không cam lòng dần dần tiêu tán.

Có cái gì không cam lòng, coi như là lần này không bị hắn ám toán, lần sau cũng sẽ bị hắn ám toán, người này quá mức gian xảo. Một tên gia hỏa biết rõ ẩn nấp trận đối với mình không dùng được, còn dám ở trước mặt hắn dùng ẩn nấp trận, há có thể không biết làm sao lợi dụng loại này tuyệt hảo cơ hội? Hắn lại một lần nữa khinh thường.

- Rầm rầm!

Lại là mấy đạo lôi cầu hạ xuống, mấy đạo lôi cầu so với trước lôi cầu cường đại hơn đâu chỉ gấp mấy lần? Hắc y nhân sinh cơ sớm bị Mạc Vô Kỵ đoạn tuyệt, vài đạo lôi cầu trực tiếp lại đem áo đen đầu người nổ tung, tại đó khí tuyệt.

Phủ Thiên đám người nhìn Hắc y nhân bị Mạc Vô Kỵ giết chết, đều là ngạc nhiên mừng rỡ không gì sánh được.

Tang Ức Bình càng là xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán:

- Chưởng môn sư huynh, nếu không phải ngươi, chúng ta đều chết chắc rồi. Ngươi cư nhiên giết một người Chân Thần Cảnh cường giả, thật sự là quá thần kỳ.

Mạc Vô Kỵ hư nhược lấy ra vài viên thuốc đưa vào trong miệng, hắn ẩn nấp thực lực, sau đó nuốt vào một quả bạo nguyên đan, bạo tăng

nguyên lực, chính là vì sau cùng một đạo vô hình kiếm khí này. Hắn chỉ sợ Hắc y nhân kia mi tâm cũng quá cứng rắn, một khi hắn vô hình kiếm khí không cách nào phá mở ra Hắc y nhân mi tâm, hắn sẽ lập tức mang theo mấy người còn lại từ nơi này chạy trốn.

Hoàn hảo, hắc y nhân kia cũng không có tu luyện tới mức mi tâm có thể ngăn cản hắn vô hình kiếm khí. Quả nhiên là càng nhiều một môn pháp kỹ cuối cùng là mới có lợi, hắn không có pháp kỹ tu luyện, lúc này mới tùy ý tu luyện Vô Hình Kiếm truyền thừa. Ngày hôm nay Vô Hình Kiếm phát ra chỗ đại dụng.

- Đừng đi qua.

Thấy Phủ Thiên muốn tiến lên, Mạc Vô Kỵ vội vàng gọi lại:

- Trước hắc y nhân kia mặc dù có thể bị ta giết chết, không phải là bởi vì ta ám toán hắn, mà là bởi vì thiên tông tông chủ Kinh Cô Mộc đối với hắn tiến hành đoạt xá, ta trộm một cái chỗ tốt. Hắc y nhân bị giết, thần hồn khẳng định đã tiêu tán, thế nhưng này thực lực của Kinh Cô Mộc xa xa mạnh hơn Hắc y nhân, hơn nữa ngưng luyện thần hồn vô số năm, không nhất định sẽ tiêu tán.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, giơ tay lên ném ra hơn mười đạo trận kỳ, trong thời gian ngắn, đang ở xung quanh Hắc y nhân thi thể bố trí một cái khốn hồn trận.

- Bổn tông nhiều năm không được, người tuổi trẻ bây giờ đều lợi hại như vậy sao?

Một cái nhạt yếu bóng dáng chậm rãi xuất hiện ở trên áo đen thi thể.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm nghĩ, Kinh Cô Mộc này quả nhiên không chết. Người này thần hồn bộc phát nhạt yếu, có thể thấy được bị Hắc y nhân thương tổn không nhẹ.

- Kinh tông chủ, chúng ta coi như là cứu ngươi đi. Nếu không phải ta giết hắc y nhân kia, ngươi đoạt xá nhất định sẽ thất bại, sau đó bị Hắc y nhân giết chết.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Bóng dáng trầm mặc một hồi mới lên tiếng:

- Cho nên sở dĩ ta phải đoạt xá tên kia, cũng là bị ngươi tính toán, loại này cứu nhân cũng không cần nói. Hiện tại mục đích của các ngươi đã đạt được, mời rời đi sao?, cái chỗ này lão phu muốn tĩnh tu.

- Rời đi đương nhiên có thể, bất quá ta có mấy cái yêu cầu, đệ nhất hắc y nhân kia là ta giết chết, nhẫn của hắn ta sẽ mang đi. Về phần kinh tông chủ đồ đạc, ta sẽ không xuất thủ cướp đoạt, tuy rằng ta có thể giết ngươi cướp đoạt. Thứ hai ta còn có mấy vấn đề muốn dò hỏi một chút kinh tông chủ.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không chút hoang mang nói.

Kinh Cô Mộc thanh âm nghiêm nghị:

- Ngươi là đang uy hiếp ta?

Mạc Vô Kỵ giọng nói không có chút nào sợ hãi:

- Coi là vậy đi.

Kinh Cô Mộc ngay từ đầu liền dự định đoạt xá tu sĩ tiến vào căn phòng này, nếu không phải hắn xem thời cơ, cũng có lẽ bây giờ thân thể của hắn là được Kinh Cô Mộc. Đối với người như thế, Mạc Vô Kỵ không có gì phải khách khí.

- Ngươi hỏi.

Kinh Cô Mộc giọng nói cũng băng lạnh.

- Đệ nhất lục mộc tiên phủ đi địa phương nào? Vì sao ngươi nói mở ra tiên phủ ngọc ấn còn đang ở đây? Thứ hai Chân Mạch Đại Lục là địa phương nào? Thứ ba chúng ta lấy được địa đồ là chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ hỏi liên tiếp ba bốn cái vấn đề.

Kinh Cô Mộc giọng nói hơi không cam lòng nói:

- Tiên phủ xác thực bị ta mang tới nơi này, ta nghĩ hết tất cả biện pháp, tiên phủ chính là không có biện pháp mở ra. Ngươi biết mang một cái tiên phủ không có cách nào nhận chủ vượt qua thiên hải, từ Chân Mạch Đại Lục đi tới nơi này, yêu cầu tiêu hao bao nhiêu tâm huyết? Ngọc ấn của ta liền bao hàm một tia hồn niệm, một khi có người tới tìm đồ đạc mở ra tiên phủ, sẽ lấy đi ngọc ấn của ta, ta có thể mượn cơ hội này đoạt xá.

Nói đến đây Kinh Cô Mộc càng là không ngừng thở dài:

- Thế nhưng ta thật không ngờ tiên phủ bất công đến trình độ như vậy, ta hao tổn tâm cơ cũng không cách nào mở ra tiên phủ, dĩ nhiên chủ động mở ra, để cho một cái tên gia hỏa bị ta chỉ dẫn tới tiến vào tiên phủ, sau đó trực tiếp bỏ chạy. Tên gia hỏa bị ta chỉ dẫn tới thậm chí ngay cả phòng của ta đều không có tìm được…

Hắn gian phòng đều không có tìm được, hắn muốn đoạt xá bố trí tự nhiên không có bất kỳ tác dụng nào.

- Tới cùng là một người hay là hai người?

Mạc Vô Kỵ cắt đứt lời của Kinh Cô Mộc.

Kinh Cô Mộc giọng nói chuyển thành bình tĩnh:

- Ta căn bản cũng không có đi ra ngoài, chỉ biết là tiên phủ chủ động nhận chủ, sau đó rời đi nơi này, về phần mấy người, ta há có thể biết? Về phần Chân Mạch Đại Lục, đó là cùng Thất Lạc Đại Lục cách biển đối nhau một cái tu sĩ đại lục. Vượt qua thiên hải có thể đến Chân Mạch Đại

Lục, đồng dạng đi ngang qua Ngũ Hành Hoang Vực như nhau có thể đến Chân Mạch Đại Lục. Một vấn đề cuối cùng, địa đồ là ta thả ra ngoài.

Lời của Kinh Cô Mộc Mạc Vô Kỵ cũng không có hoài nghi, địa cầu cũng là một cái hình cầu. Ngũ Hành Hoang Vực cùng thiên hải là hai cái hướng ngược lại, từ hai cái này hướng ngược lại đều có thể đến Chân Mạch Đại Lục hoàn toàn có thể giải thích thông.

Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ lo lắng chính là Thập Nhất Nương cùng Mạc Hương Đồng, không biết để cho tiên phủ nhận chủ có đúng hay không là các nàng.

- Ta lại đem Hắc y nhân cùng chiếc nhẫn của ta đều cho ngươi, còn có ta vừa rồi ngồi cái kia linh mạch ngươi cũng có thể mang đi. Chiếc nhẫn của ta có vô số bảo vật, ngươi tuyệt đối sẽ không thất vọng.

Kinh Cô Mộc bỗng nhiên nói lần nữa.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Kinh Cô Mộc:

- Ngươi có hào phóng như vậy?

Kinh Cô Mộc bố trí thủ đoạn như vậy, tuyệt đối là một cái kẻ hung ác, không phải tên gia hỏa thoải mái để cho hắn mang đi nhiều đồ như vậy.

- Đương nhiên là có một cái điều kiện, đó chính là ngươi lúc đi, lại đem ta chỗ này hoàn toàn phong bế, đừng để cho người khác tìm tới nơi này. Ta (muốn) tại thời điểm thần hồn tán loạn, an tĩnh vài ngày, từ bắt đầu tu luyện, ta vẫn vì tài nguyên tu luyện liều mạng, sau đó không ngừng bế quan lại bế quan, ta mệt mỏi thật sự.

Kinh Cô Mộc thở dài một tiếng nói.

Đã bị bị nhiễm Tang Ức Bình cùng Trang Nghiên đã cúi đầu, các nàng là không phải là cũng sẽ ở rất nhiều năm sau đó, nói một câu, ta mệt mỏi thật sự?

Mạc Vô Kỵ cũng không nói lời nào, thần niệm của hắn rơi vào cái kia trên linh mạch. Một hồi lâu sau đó, hắn mới bỗng nhiên nói:

- Tốt, ta đồng ý, ta (không cần) chiếc nhẫn của ngươi, cũng không cần ngươi linh mạch, hơn nữa ngươi còn có thể tại chúng ta nơi này lựa chọn một người đoạt xá. Được rồi, một khi lục mộc tiên phủ có tin tức ta sẽ đưa tới cho ngươi.

Mấy người đồng thời dại ra, vẻ mặt khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ làm sao lại nói ra lời này đến. Không lấy Kinh Cô Mộc đồ đạc còn có thể giải thích, nhưng là phải tìm một người cho Kinh Cô Mộc đoạt xá? Còn phải đưa tiên phủ tin tức lại đây, vì sao?

Kinh Cô Mộc cũng là không thể tin được nhìn Mạc Vô Kỵ, lập tức nói:

- Ngươi ở đây cùng ta đùa cho vui?

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói:

- Là ngươi trước cùng ta đùa cho vui thôi.

Hắn nếu mà dễ bị lừa gạt như vậy, hắn mộ phần cây cỏ đã cao mấy trượng.

- Muốn chết!

Kinh Cô Mộc bỗng nhiên giương cao ra mấy đạo hơi yếu quang mang, từng đạo nghiêng màu đen kiếm ảnh từ trên trời giáng xuống, kinh khủng kiếm quang hóa thành kiếm mưa trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ mấy người bao lấy.

Những thứ này màu đen kiếm quang mới đúng là hắn đòn sát thủ, đây là một cái kiếm mưa cắn nuốt trận. Cái này trận đối phó Hắc y nhân không được, đối phó Mạc Vô Kỵ vài tên Nhân Giới tu sĩ, vậy là đủ rồi. Coi như là Mạc Vô Kỵ hiểu sơ trận đạo thì như thế nào? Muốn phá vỡ mưa kiếm cắn nuốt trận chẳng những cần lược thông trận đạo, còn phải

có thể lại đem kiếm mưa này ngăn trở. Chỉ cần đỡ không được, cũng chỉ có thể chờ chết. Bất quá hắn sẽ không giết Mạc Vô Kỵ, thanh niên nhân này thân thể rất thích hợp hắn đoạt xá.

- Mọi người không nên cử động, toàn bộ lại đem nguyên lực đưa đến trên người ta.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

A? Lại đem nguyên lực truyền tống đến Mạc Vô Kỵ trên người? Coi như là đồng môn tu luyện đồng nhất loại công pháp, cũng không cách nào để cho Mạc Vô Kỵ sử dụng bọn họ nguyên lực a.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đã họa xuất vô số phiền phức thủ thế đánh về phía này rơi xuống màu đen kiếm mưa, Phủ Thiên đám người căn bản cũng không có thời gian lo lắng, chỉ có thể dựa theo Mạc Vô Kỵ thuyết pháp đi làm.

- Rầm rầm ầm!

Từng đạo kiếm mưa tại Mạc Vô Kỵ vài đỉnh đầu của người tạo thành một cái tán hình dạng, sau đó rơi trên mặt đất, mỗi một đạo kiếm ảnh hạ xuống, đều có thể nổ ra khắp bầu trời đá vụn đến. Có thể thấy được kiếm ảnh lực đạo cường đại cỡ nào.

Loại này cường đại kiếm ảnh, đổi thành bất cứ người nào, chỉ cần trốn không thoát cái này cắn nuốt trận, vậy cũng chỉ có thể chờ chết mà thôi. Phủ Thiên đám người trong lòng thầm nghĩ mà sợ, chưởng môn sư huynh lại một lần nữa cứu bọn họ. Nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ, bọn họ không biết chết mất bao nhiêu lần.

- Đấu Chuyển Tinh Di? Đây là thần thông…

Kinh Cô Mộc khiếp sợ hét lên một tiếng, hắn suốt đời thu thập các loại bảo vật, ngoại trừ một cái tiên phủ thu lại không có nhận chủ ra, hắn

còn chưa hề đã từng đạt được vật trân quý như Đấu Chuyển Tinh Di vậy. Thần thông a, hơn nữa còn là rất lớn thần thông.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 226: Đệ Nhất

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có để ý tới Kinh Cô Mộc, mà là nói:

- Các ngươi căn cứ phương thức ta vận chuyển nguyên lực đưa ra nguyên lực, chờ ta rảnh tay rồi lại nói.

Đấu Chuyển Tinh Di là thần thông, hắn đã sớm biết, căn bản cũng không cần Kinh Cô Mộc đề tỉnh hắn.

Không cần Mạc Vô Kỵ nói, Phủ Thiên đám người đã bắt đầu hướng dẫn nguyên lực, dựa theo phương thức Mạc Vô Kỵ nguyên lực vận chuyển đi bổ sung Đấu Chuyển Tinh Di lực lượng, Mạc Vô Kỵ áp lực nhất thời giảm bớt.

- Rầm rầm rầm rầm!

Mạc Vô Kỵ hai tay cuồn cuộn nổi lên Mạn Thiên Lôi Vũ đã đánh về phía Kinh Cô Mộc.

Giờ khắc này cả phòng chia làm hai nửa, một nửa là khắp bầu trời màu đen kiếm ảnh, một nửa là khắp bầu trời lôi hồ màu xanh da trời.

- Dừng tay...

Kinh Cô Mộc tàn hồn nhất thời luống cuống, tiếp tục như vậy chỉ cần chốc lát thời gian, hắn sẽ hôi phi yên diệt, cả cơ hội Luân Hồi cũng không có.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không dừng tay, hắn giông tố càng thêm mãnh liệt rơi xuống. Đang đánh đấu thời điểm, hắn không nói nhảm. Tất

cả nói nhảm cùng lời đe dọa, chờ giết chết đối phương hoặc là chế trụ đối phương rồi lại nói.

- Sưu!

Tại Kinh Cô Mộc tàn hồn bóng dáng càng ngày càng yếu, dưới giường linh mạch chợt bộc phát ra một đạo kim mang, kim mang vọt vào trong Mạc Vô Kỵ giông tố, bao lấy đạo này càng ngày càng yếu tàn hồn bóng dáng cắt không gian, biến mất vô tung.

Kiếm mưa cắn nuốt trận vây khốn năm người cũng ngừng lại, Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút không đẹp. Một là vì bạo nguyên đan di chứng, còn có một cái là bị Kinh Cô Mộc chạy thoát.

- Chưởng môn sư huynh, đã giết cái kia tàn hồn sao?

Trang Nghiên thấy căn phòng an tĩnh lại, vội vàng hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không có, tên kia phải có một món bảo vật tuyệt đỉnh chạy trốn, sắp tới thời điểm bị ta giết chết, hắn tàn hồn trốn. Ta phỏng chừng hắn cũng chỉ còn lại có sau cùng một hơi thở, muốn lại tu luyện trở về, vậy phải hỏi một chút ông trời.

- Còn thứ tốt chưa kịp lấy đi.

Mạc Vô Kỵ đi tới, lại đem hai cái nhẫn thu vào. Thiên Cơ Tông gần mở tông môn, đồ đạc là càng nhiều càng tốt.

- Nguy hiểm thật a, chúng ta cư nhiên từ trong tay Chân Thần Cảnh cường giả chạy thoát một mạng, còn giết chết Chân Thần Cảnh cường giả, này nói ra chắc chắn sẽ không có người tin tưởng.

Tang Ức Bình nghĩ mà sợ nói.

Nói xong, nàng dường như lại nhớ ra cái gì đó, theo kêu lên:

- Chưởng môn sư huynh, người áo đen kia truy sát Linh Lung bà bà, có đúng hay không là Ngoại Vực tu sĩ? Nếu như là Ngoại Vực tu sĩ, đây chính là một số điểm cống hiến lớn...

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lấy ra tích lũy ngọc bài ở thắt lưng, khi hắn thấy con số trên tích lũy ngọc bài sau đó, thiếu chút nữa ngây dại.

Tán tu số 2705, điểm cống hiến 112076, xếp hàng thứ nhất.

Phía sau còn có một cái đánh dấu có thể dùng điểm cống hiến, những thứ này điểm cống hiến Mạc Vô Kỵ đã dùng đi hơn một vạn điểm. Bất quá điểm dùng đi, vẫn như cũ tính vào bài danh tỉ số.

- Wtf? Xếp hàng thứ nhất... Trời ạ...

Tang Ức Bình cũng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ tích lũy bài điểm cống hiến, kinh thanh hét thành tiếng.

- A đù! Chưởng môn sư huynh, ngươi chính là tán tu số 2705 a!

Phủ Thiên bừng tỉnh hiểu được, lập tức trong lòng mừng rỡ. Hắn mặc dù không có đi qua Ân Đô, không quen thuộc đại sư huynh là ai, thế nhưng tán tu số 2705 danh tiếng hắn cũng đã nghe nói qua, đó là nhân vật thần tượng trong lòng hết thảy tán tu.

Không sai a, Mạc chưởng môn chính là nhân vật thần tượng. Nhìn hắn là thế nào mang theo mấy người bọn hắn, lần lượt từ trong tay cường giả thoát thân, người bình thường có thể làm được?

Trang Nghiên càng là cùng Tang Ức Bình bình thường giống nhau, tán tu số 2705 trong truyền thuyết liền ở bên cạnh họ, trở thành chưởng môn sư huynh của bọn họ.

Không, sau này 2705 truyền thuyết sợ rằng sẽ càng thêm điên cuồng. Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng đệ nhất, hơn mười vạn điểm, điều này cần bao nhiêu bản lĩnh mới có thể có đến?

Mạc Vô Kỵ tự lẩm bẩm:

- Thì ra chém giết Chân Thần Cảnh tầng một cường giả điểm cống hiến đạt tới mười vạn, vận khí này thật đúng là không phải là tốt bình thường. Mười vạn điểm cống hiến, có thể đổi bao nhiêu thứ tốt?

Tại chỗ đổi điểm cống hiến, giết hết mỗi một Ngoại Vực tu sĩ, có thể thu được bao nhiêu điểm cống hiến đều có to lớn thẻ bài treo ở bên ngoài, thế nhưng tối cao cũng chỉ là đến Hư Thần Cảnh tầng chín mà thôi.

Về phần chém giết Chân Thần Cảnh cường giả, điểm cống hiến là bao nhiêu, phía trên kia sẽ không có đánh dấu. Hiện tại Mạc Vô Kỵ cuối cùng là biết, chém giết một người Chân Thần Cảnh một tầng cường giả, điểm cống hiến là mười vạn.

Mạc Vô Kỵ thu hồi tích lũy bài nói:

- Những thứ này điểm cống hiến đến lúc đó chúng ta đi Ân Đô đổi đồ đạc, hiện tại mọi người xem trong này bình ngọc có đúng hay không còn có đan dược.

Phòng này vốn là không lớn, đi qua Mạc Vô Kỵ một lần giông tố còn có kiếm mưa cắn nuốt trận kia, rất nhiều cái giá để đặt chai lọ sớm đã bị oanh rối loạn ngổn ngang, trên mặt đất chai lọ ngổn ngang cũng rất nhiều.

Có Mạc Vô Kỵ phân phó, mọi người đều bắt đầu thu thập chúng.

- Ta chỗ này có chút Địa Nguyên đan...

- Là Uẩn Chân Đan...

- Ta tìm được một lọ Bích Linh đan, đây là lục phẩm linh đan a.

- A... đù! Một lọ Kết Kim Đan!

Tất cả mọi người bị Phủ Thiên những lời này hấp dẫn, Kết Kim Đan chỉ là tứ phẩm linh đan, giá trị dường như còn không bằng Bích Linh đan. Thế nhưng đối với nơi này mọi người mà nói, Kết Kim Đan mới đúng là trân quý nhất.

Kết Kim Đan là người giới Thoát Phàm cảnh bước vào Địa Giới Nguyên Đan Cảnh nhảy qua giới đan dược, đừng xem là tứ phẩm đan dược, trong đó linh thảo giá trị cực kỳ ngẩng cao, hơn nữa nhân công không cách nào làm ra. Như vậy ngẩng cao linh thảo giá trị thì thôi, Kết Kim Đan này luyện chế cũng phi thường trở ngại, thậm chí có thể nói là tứ phẩm linh đan khó nhất luyện chế ra.

Rất nhiều Kết Kim Đan đều là ngũ phẩm Địa Đan Sư luyện chế ra, thông thường tứ phẩm Địa Đan Sư muốn luyện chế ra Kết Kim Đan vô cùng khó khăn.

Mạc Vô Kỵ cấp bách vội vàng đi tới, tiếp nhận Phủ Thiên trong tay bình ngọc, nhìn một chút liền khẳng định nói:

- Phủ Thiên nói không sai, đây là Kết Kim Đan, hiện tại mọi người mỗi người báo một cái tu vi của mình sao?.

- Ta là Thoát Phàm tầng bảy!

Phủ Thiên thứ nhất nói.

- Ta Thoát Phàm tầng bốn.

Niếp Chính Nông nói theo.

Tang Ức Bình cũng nói:

- Ta chỉ có Thoát Phàm tầng một.

- Ta là Trúc Linh tầng bảy.

Trang Nghiên tu vi ở chỗ này là thấp nhất.

Mạc Vô Kỵ gật đầu cũng nói:

- Ta là Thoát Phàm tầng mười hai...

Bốn người nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, đều là há hốc mồm, Thoát Phàm mười hai tầng? Thoát Phàm có mười hai tầng sao?

- Chưởng môn sư huynh, ngươi là nói cảnh giới của ngươi là Nhân Cực Cảnh?

Một hồi lâu Tang Ức Bình mới khiếp sợ trả lời một câu.

- Uhm, chính là Nhân Cực Cảnh.

Mạc Vô Kỵ khẳng định mình đã là Nhân Cực Cảnh, trong cơ thể hắn có một đạo Nhân Cực Cảnh linh vận đạo vết, bất quá người khác không nhìn thấy mà thôi.

Phủ Thiên bốn người là cũng hút hơi lạnh, Nhân Cực Cảnh a, thảo nào Mạc Vô Kỵ lợi hại như vậy. Ngũ đại đế giữa tu luyện tới đan cảnh giới mười tầng tu sĩ nghe nói qua, thế nhưng tu luyện tới Cực cảnh tu sĩ, còn thật không có nghe nói qua. Không nghĩ tới cái này chưởng môn sư huynh sắp trở thành Thiên Cơ Tông tông chủ, lại là Nhân Cực Cảnh cường giả.

Phủ Thiên cùng Trang Nghiên đều có chút xấu hổ, trước bọn họ đều cho rằng Mạc Vô Kỵ tư chất là thấp nhất. Hiện tại mới phát hiện, phỏng chừng toàn bộ Thất Lạc Đại Lục, cũng không có ai có thể ở tư chất cao hơn chưởng môn sư huynh của bọn họ.

Tang Ức Bình ngạc nhiên mừng rỡ hơn vội vàng hỏi:

- Chưởng môn sư huynh, không phải nói Cực cảnh là mười tầng sao? Tại sao là mười hai tầng?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Ta không có bái sư phụ, phần lớn đều là chính bản thân tu luyện, tình cờ cùng bằng hữu tham khảo một cái. Về phần ta vì sao tu luyện đến mười hai tầng Nhân Cực Cảnh, ta đích xác không hiểu.

Hiển nhiên mọi người cùng Mạc Vô Kỵ bình thường giống nhau, đều không hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ Nhân Cực Cảnh tu luyện tới tầng thứ mười hai.

- Chưởng môn sư huynh, tiềm lực của ngươi càng lớn, chúng ta Thiên Cơ Tông phát triển tiền đồ lại càng lớn.

Niếp Chính Nông cũng kích động nói một câu, Thiên Cơ Tông tông chủ là Nhân Cực Cảnh đây quả thực là ngạc nhiên mừng rỡ nằm mộng cũng nghĩ không tới. Nhân Cực Cảnh chỗ dùng lớn nhất cũng không phải là thực lực cao, mà là to lớn tiềm lực.

Tang Ức Bình đứng ra nói:

- Chưởng môn sư huynh là Nhân Cực Cảnh tin tức này không có khả năng truyền đi, nếu không, chúng ta Thiên Cơ Tông rất có thể lớn không lên nổi.

Phủ Thiên đám người đều gật đầu nói phải.

Mạc Vô Kỵ cũng nói:

- Ức bình nói có đạo lý, một cái tông môn có thể đứng sừng sững, ngoại trừ truyền thừa bên ngoài, còn phải có thực lực cường đại. Ta vừa rồi hỏi mọi người tu vi, liền là muốn lợi dụng cái chỗ này tăng lên mọi người tu vi. Uẩn Chân Đan là đan dược Thoát Phàm cảnh tu luyện hay nhất, hơn nữa nơi này còn có thăng cấp Nguyên Đan Cảnh Kết Kim Đan, ta lại đem này linh mạch linh khí tụ tập một cái, ta tin tưởng mọi người có thể ở trong thời gian rất ngắn phá tan cảnh giới.

- Tốt.

Phủ Thiên thứ nhất tán thành, tu vi của hắn mặc dù là gần với Mạc Vô Kỵ, nhưng vậy cũng là gian khổ vô cùng đi bước một đi tới. Có thể nói, hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng gặp qua điều kiện tu luyện tốt như bây giờ. Quả nhiên, gia nhập Thiên Cơ Tông là hắn lựa chọn chính xác nhất.

Thấy Trang Nghiên tâm tình có chút sa sút, Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái bình ngọc đưa cho Trang Nghiên nói:

- Nơi này là vài tấm Thoát Phàm đan, ngươi có thể trước thăng cấp Thoát Phàm, sau đó sẽ trùng kích nguyên đan.

- Dạ, Tạ chưởng môn sư huynh nhiều.

Trang Nghiên thấy Mạc Vô Kỵ tiện tay xuất ra Thoát Phàm đan, giải quyết vấn đề của nàng, lúc này mừng rỡ cảm tạ.

Bốn người rất nhanh thì lại đem đan dược phân phối xong, dọn dẹp gian nhà cùng cái giường kia sau đó, mỗi người lựa chọn một cái phương vị.

Mạc Vô Kỵ còn lại là bố trí một cái tụ linh trận, lại đem linh mạch cùng bên ngoài linh khí toàn bộ tụ tập lại đây. Trong khoảng thời gian ngắn, giữa phòng này liền cực kỳ tràn ngập nồng nặc linh khí.

Mạc Vô Kỵ cũng bắt đầu ngồi xuống hấp thu linh khí tiến hành chu thiên vận chuyển, lúc này nếu như có thể mượn cơ hội phá tan Thoát Phàm cảnh, thăng cấp đến Nguyên Đan Cảnh, đó mới thu hoạch lớn nhất.

Thực lực chính là tất cả, Mạc Vô Kỵ lần này rời bến thể hội càng thêm khắc sâu.

Linh khí nồng nặc bị năm người cuốn đi, Mạc Vô Kỵ hấp thu linh khí thanh thế càng là kinh người. Rất nhanh năm người đã bị linh khí nồng nặc sương mù bọc lại, bên trong phòng lần thứ hai an tĩnh lại.

...

Ân Đô, tấm bia đá cống hiến bảng dựng đứng trước Bách Tông Liên Minh, lúc này sớm đã vây đầy tu sĩ.

Tất cả mọi người nhìn chằm chằm cống hiến bảng đệ nhất, nơi đó là lần đầu tiên thay đổi tên tại sau khi lập bảng. Hơn nữa đệ nhất danh mới, là cái tên mọi người quen thuộc, lại cũng không nghĩ tới.

Tán tu số 2705, điểm cống hiến 112076, xếp hàng thứ nhất.

Đại Diễn Tông cường giả Hề Dịch Hiên trước đây vẫn xếp hạng đệ nhất lúc này chỉ có 57208 điểm xếp hạng thứ hai, gần như là chỉ chừng phân nửa của tán tu 2705.

Về phần thứ ba Phong Lạc Kiếm, càng là miễn cưỡng mới đến năm vạn điểm.

Một cái tán tu vượt cả Vấn Thiên Học Cung cùng Đại Diễn Tông thì thôi, điểm số so với tổng điếp của đám thứ hai cùng thứ ba cộng lại còn nhiều hơn, đây quả thực là một trò cười thiên hạ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 227: Thuyền Trong Giới Chi

- Ta nhớ kỹ trước số 2705 vẫn còn là 12076 điểm, lần này liền bỏ thêm mười vạn điểm, lẽ nào một mình hắn liên tục giết mười mấy Hư Thần Cảnh cường giả? Này quá ngoại hạng sao?.

- Tại sao là giết Hư Thần Cảnh? Không thể giết Chân Hồ Cảnh sao? Nói không chừng người ta giết mười mấy Chân Hồ cường giả, cũng nói không chừng người ta giết một cái Chân Thần Cảnh đâu nè.

- Ha ha, ngươi giết một cái Chân Thần Cảnh cho ta xem. Biết Chân Thần Cảnh điểm cống hiến vì sao không có sao? Bởi vì Chân Thần Cảnh là không có cách nào giết.

- Hắn hắn là thực sự giết một cái Chân Thần Cảnh.

Một cái thanh âm đột ngột xuất hiện trầm thấp cắt đứt đông đảo tu sĩ tại trước cống hiến bảng nghị luận.

Vì cái này thanh âm quá mức chăm chú, không có nửa phần mùi vị nói chuyện phiếm, nhất thời hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

- Là Đại Diễn Tông Hề sư huynh.

Lúc này đã có người nhận ra được.

- Ra mắt hề sư huynh.

Đông đảo nghị luận tu sĩ đều lại đây chào.

Hề Dịch Hiên, kiểu như là một cái truyền kỳ nhân vật. Danh tiếng tự nhiên cũng xa lớn xa hơn tán tu 2705, bởi vì tán tu 2705 là dựa vào tán tu

cái thân phận này tiến vào top 10, cái này danh tiếng càng nhiều hơn chính là một loại đối với người yếu ủng hộ và cộng minh. Đó chính là tán tu 2705 đều có thể lên bảng, có lẽ bọn họ nỗ lực một điểm, cũng có thể lên bảng. Thế nhưng Hề Dịch Hiên, đây là vẫn ở vào bảng danh sách đệ nhất cường giả.

Tại vô số tu sĩ xem ra, đây là một loại thể hiện của năng lực thực. Mỗi lần cùng Ngoại Vực tu sĩ đại chiến, trên chiến trường đều có thể thấy Hề Dịch Hiên nghiền ép tất cả cùng giai tu sĩ thân ảnh.

Hề Dịch Hiên gật đầu nói:

- Tuy rằng điểm cống hiến đổi chỗ không có ghi rõ chém giết một người Chân Thần Cảnh cường giả tăng bao nhiêu điểm cống hiến, thế nhưng ta hiện đang minh xác nói cho mọi người, chém giết một người Chân Thần Cảnh một tầng cường giả, gia tăng tích lũy đúng lúc là mười vạn điểm.

Trên quảng trường truyền ra từng trận cũng hút hơi lạnh thanh âm, thật chẳng lẽ chính là chém giết Chân Thần Cảnh cường giả?

Một cái Chân Thần Cảnh cường giả, coi như là đứng yên không hoàn thủ, để cho một nhân giới tu sĩ đi giết, cũng không nhất định giết được sao??

- Tán tu 2705 không phải là Thoát Phàm cảnh sao? Hắn làm sao có thể giết Chân Thần Cảnh? Chẳng lẽ là Chân Thần Cảnh này đang ngủ?

- Ngu ngốc, ngươi đi giết một cái Chân Thần Cảnh đang ngủ cho người khác xem.

- Vô luận đại sư huynh làm ra sự tình gì kinh người, ta đều cho rằng là bình thường, ta vẫn hỗ trợ đại sư huynh. Người nào có thể xác định đại sư huynh thực lực sẽ không lên le-vồ cao? Cũng có lẽ bây giờ đại sư huynh đã là Nguyên Đan Cảnh cũng không nhất định.

- Nguyên Đan Cảnh cũng không giết chết nổi Chân Thần Cảnh trọng thương.

- Thế nhưng đại sư huynh điểm chính là tăng lên, ngươi nói như thế nào?

Quảng trường cống hiến bảng trước lộn xộn hẳn lên, các loại cãi lại tranh cãi cùng các loại nghị luận.

- Các vị!

Hề Dịch Hiên thanh âm lần thứ hai để cho xung quanh yên tĩnh lại:

- Các vị bằng hữu, nếu là có người nhìn thấy vị đại sư này huynh, còn làm phiền mang cái tin cho hắn. Liền nói Đại Diễn Tông Hề Dịch Hiên mời hắn đi Đại Diễn Tông làm khách.

- Ha ha, Hề sư đệ quả nhiên là háo khách.

Một cái sang sãng thanh âm truyền đến.

- Phong sư huynh ngày hôm nay hình như rất rảnh a.

Hề Dịch Hiên nhìn thấy qua tới tu sĩ, không kiêu ngạo cũng không tự ti ôm quyền trả lời một câu.

- Là Vấn Thiên Học Cung Phong Lạc Kiếm sư huynh.

- Ra mắt Phong sư huynh.

Trước cống hiến bảng, bầu không khí càng là nhiệt liệt lên, mọi người cũng đang thảo luận Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng đệ nhất tán tu 2705. Hiện tại vẫn tại tranh đoạt đệ nhất Đại Diễn Tông Hề Dịch Hiên cùng Vấn Thiên Học Cung Phong Lạc Kiếm đều tới, đây quả thực là thịnh hội.

Phong Lạc Kiếm thanh âm càng thêm có sức cuốn hút chút, hắn liền ôm quyền nói:

- Các vị bằng hữu, nếu là nhìn thấy tán tu số 2705, thì nói ta Vấn Thiên Học Cung Phong Lạc Kiếm cũng là nóng bỏng hoan nghênh hắn.

Ân Đô Tiên Quỳnh Lâu lầu 10, hai tên tu sĩ đang ngồi ở phía trước cửa sổ, nhìn trên quảng trường náo nhiệt.

- Người này không thể lưu lại, nhất định phải tại trước người khác tìm giết chết hắn, nếu không ta Lôi thị sẽ bị quản chế.

Một người người thấp nhỏ nam tử trên mặt hiện ra một phần khí tức tàn bạo, trầm giọng nói.

Ngồi đối diện hắn là một cô gái trung niên, nàng cũng gật đầu:

- Không sai, người này nếu là bị Đại Diễn Tông hoặc là Vấn Thiên Học Cung thu làm trụ cột đệ tử chân truyền, tuyệt đối sẽ không buông tha ta Dục Lâm Lôi Thị.

Tên nam tử lùn đứng lên:

- Chúng ta phân công nhau tìm kiếm, hắn nếu có thể thu được điểm cống hiến, vậy đã nói rõ gần nhất vài trận cùng Ngoại Vực tu sĩ đại chiến hắn đã tham gia. Người này sẽ dịch dung, chúng ta (phải) hơi chút chú ý một phần.

Nữ tử cũng gật đầu, đứng lên.

Cũng trong lúc đó, Vấn Thiên Học Cung cùng Đại Diễn Tông cũng đều đang tìm người tán tu này số 2705, mọi người hiểu lòng không hết, đều biết chỉ cần tìm được tán tu số 2705, để cho ngoài gia nhập tông môn, vậy vô luận là Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng cùng tông môn cống hiến bảng, đều ổn cư đệ nhất.

Qua nhiều năm như vậy, Vấn Thiên Học Cung đều vẫn là ngũ đại đế quốc đệ nhất nơi tu đạo, thậm chí các đại đế quốc tông môn, đều dùng có đệ tử tiến vào Vấn Thiên Học Cung làm quang vinh. Hiện tại ra tới một

cái Đại Diễn Tông khắp nơi chốn đè ép Vấn Thiên Học Cung một bậc, Vấn Thiên Học Cung còn có thể không thèm để ý đó mới là quái sự.

Tại dưới thiên hải Thiên Hồ đảo tu luyện một tháng sau, Mạc Vô Kỵ đình chỉ tiếp tục tu luyện. Hắn nuốt vào vài tấm Kết Kim Đan, hấp thu linh khí tốc độ cũng phi thường cấp tốc. Thế nhưng hắn không muốn nói phá tan Thoát Phàm bước vào Nguyên Đan Cảnh, coi như là tại Thoát Phàm tầng mười hai tu luyện cũng rất chậm.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ, hắn thật giống như một cái xa xỉ đại thiếu gia ăn mày bình thường giống nhau, hiện tại dùng bình thường linh khí tu luyện đều không thể tiến bộ rõ ràng. Muốn nhảy qua cảnh giới, khi chưa có thiên phẩm linh thạch tình huống, phỏng chừng cũng chỉ có thể dùng thời gian đi chất đống.

Loại tu luyện hoàn cảnh này, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói lơ lỏng bình thường. Đối với Phủ Thiên mấy người mà nói, đây chính là đệ nhất. Ngay cả Tang Ức Bình cùng Niếp Chính Nông cũng là vậy, Thiên Cơ Tông vốn là Huyền Cấp tông môn, bọn họ không có hoàn cảnh tốt hơn tu luyện, cũng là như thường.

Trang Nghiên càng là tại ngắn ngủn thời gian một tháng, liền phá (vỡ) tới rồi Trúc Linh tầng chín, mắt thấy có một đoạn thời gian nữa, liền sắp chuẩn bị Thoát Phàm.

Phủ Thiên đột phá tới rồi Thoát Phàm tầng tám, Tang Ức Bình cũng là tiến vào Thoát Phàm tầng hai, Niếp Chính Nông tư chất so với Tang Ức Bình còn tốt hơn một phần. Nguyên bản hắn chính là Thoát Phàm tầng bốn đỉnh phong, hiện tại đã tới rồi Thoát Phàm tầng 6 sơ kỳ.

Duy nhất không có tiến bộ, chỉ có Mạc Vô Kỵ.

Biết mình không có cách nào phá tan Thoát Phàm cảnh, Mạc Vô Kỵ đơn giản lấy ra 3 cái nhẫn. Quả thứ nhất chiếc nhẫn là tại trong tay quỷ tu lấy được, cái giới chỉ này cấm chế cường đại, Mạc Vô Kỵ phỏng

chừng mình muốn phá giải, không có thời gian một tháng đều không được.

Quả thứ hai chiếc nhẫn là Ngoại Vực Hắc y nhân, quả thứ ba chiếc nhẫn là Kinh Cô Mộc lưu lại. Kinh Cô Mộc trong giới chỉ phỏng chừng thứ tốt nhiều nhất, đáng tiếc là cái giới chỉ này càng thêm khó có thể phá giải. Kinh Cô Mộc người còn không có ngã xuống, hắn cấm chế tự nhiên là rất không dễ phá (vỡ).

Mạc Vô Kỵ quyết định trước phá giải Ngoại Vực Hắc y nhân nhẫn, Hắc y nhân kia đã ngã xuống, hắn nhẫn cấm chế mạnh hơn nữa, cũng không chịu nổi Mạc Vô Kỵ dùng thần niệm ngày đêm không ngừng mài.

Nửa tháng sau, Hắc y nhân nhẫn phát sinh một tiếng nhỏ nhẹ nhỏ âm vang, tất cả cấm chế đổ nát.

Một cái không gian lớn hơn so với nhẫn Mạc Vô Kỵ dùng hiện ở trước mặt hắn, trong không gian một đống lại một chồng chất địa phẩm linh thạch. Linh thảo, tài liệu luyện khí chồng chất như núi. Ngoài ra, còn có hơn mười món linh khí và các bản công pháp cuốn sách. Trong này linh khí, mỗi một món linh khí đều đẳng cấp cao hơn so với hắn đã từng lấy được.

Mạc Vô Kỵ đối với linh khí hiểu không sâu, cũng biết trong này có ít nhất 3 món thượng phẩm linh khí. Một thanh bán nguyệt đao, một cái đèn đồng, còn có một chuôi thanh mang kiếm.

Để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ là một món phi thuyền pháp bảo, món pháp bảo này phỏng chừng vẫn chưa tới thượng phẩm linh khí cấp bậc, lại nhất định là cao cấp nhất trung phẩm linh khí phi thuyền.

Mạc Vô Kỵ thu được nhiều như vậy nhẫn tới nay, vẫn là lần đầu tiên thu được phi hành pháp bảo. Lần trước tại Lôi Vụ Sâm Lâm lấy được hai cái nhẫn, cũng không có phi hành pháp bảo. Cũng không biết phi hành pháp bảo là bị bọn họ ẩn nấp rồi, hay là thật không có.

Để cho Mạc Vô Kỵ tiếc nuối là, nhiều địa phẩm linh thạch như vậy, lại là không có một quả thiên phẩm linh thạch. Phải biết rằng hiện tại hắn khát vọng nhất không phải là địa phẩm linh thạch, mà là chân chính thiên phẩm linh thạch.

Hắc y nhân nhẫn tuy rằng so với Mạc Vô Kỵ sử dụng nhẫn còn muốn lớn hơn, Mạc Vô Kỵ cũng không có dự định đi đổi. Dù sao không gian lớn hữu hạn, đổi đi đổi lại phiền phức. Mạc Vô Kỵ lấy ra nhẫn từ trên hải thuyền lấy được, tiếp tục phá giải cấm chế trong đó.

Mỗi người tu luyện công pháp bất đồng, đưa đến mỗi một cái nhẫn cấm chế cũng không tương đồng.

Cái nhẫn này trên hải thuyền không biết là lúc nào mà có, cấm chế phía trên hiển nhiên so với Hắc y nhân cấm chế cao cấp hơn rất nhiều.

Lại là một tháng trôi qua, cái giới chỉ này cấm chế bắt đầu buông lỏng, lúc này Mạc Vô Kỵ lại cảm nhận được một cổ kịch liệt ba động truyền đến.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt lập tức liền rơi xuống trên người Trang Nghiên, ba động này là Trang Nghiên trên người truyền tới, rất hiển nhiên Trang Nghiên sắp thăng cấp Thoát Phàm cảnh.

Quả nhiên, hai canh giờ sau đó, Trang Nghiên khí thế trên người tăng mạnh, linh vận phóng ra ngoài, không trở ngại chút nào bước vào Thoát Phàm cảnh.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, Trang Nghiên Linh Căn tư chất không tính là quá tốt, có thể ở thời gian ngắn ngủi như vậy từ Trúc Linh tầng bảy bước vào Thoát Phàm cảnh, phỏng chừng rất lớn một bộ phận nguyên nhân là nàng lần đầu tiên tại trong hoàn cảnh này tu luyện. Sau đó nếu như không có tốt hơn phương thức tu luyện, tiến độ sẽ lần thứ hai giống như trước đây chậm lại.

Gần như là tại Trang Nghiên bước vào Thoát Phàm cảnh đồng thời, Tang Ức Bình bước vào Thoát Phàm tầng ba.

Mạc Vô Kỵ không có đi quấy rầy bọn họ tu luyện, tiếp tục dùng thần niệm đi mài nhẫn trong tay. Lại là hơn nửa tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ trong tay cái giới chỉ này lần thứ hai phát sinh một tiếng trong vắt, từng đạo cấm chế đổ nát, trống trải khổng lồ không gian xuất hiện ở trước mắt Mạc Vô Kỵ.

Để cho Mạc Vô Kỵ há hốc mồm chính là, trong chiếc nhẫn này chỉ có một món đồ, về phần linh thạch cùng dược liệu cùng với các loại bảo vật là không có gì cả.

Một món đồ là một con thuyền hạm thật lớn còn không có xây xong, thuyền hạm cao to không gì sánh được, dài vài trăm thước. Ở chỗ này không biết đã bao nhiêu năm, phía trên kia long cốt còn tản mát ra ánh sáng u u.

Mạc Vô Kỵ thần niệm rơi vào trên thuyền, hắn càng xem càng kinh hãi, cũng càng là mê hoặc. Chiếc thuyền hạm này chẳng những có vẽ trận văn trận cơ, còn có các loại các dạng hạm pháo pháo đài.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 228: Muốn Chiến, Hà Tất Nói Nhảm

Đây tuyệt đối là tu chân văn minh cùng hiện đại khoa học kỹ thuật kết hợp lại sản xuất ra một con thuyền hạm, Mạc Vô Kỵ ánh mắt lại rơi vào trong khoang thuyền, lúc này mới phát hiện hơn mười cánh cửa hạm pháo đã luyện chế hoàn thành, chỉ là không có lắp đặt tại trên pháo đài mà thôi.

Trong khoang thuyền ngoại trừ hơn mười cánh cửa hạm pháo ra, còn có các loại các dạng bản vẽ cùng cuốn sách.

Mạc Vô Kỵ thần niệm ở trong đó quét một lần, rất nhanh thì từ những bản vẽ này lấy ra một cái rõ ràng thuyền hạm thiết kế đường viền tranh vẽ.

Phá Tiên Chiến Hạm, dài một trăm chín mươi chín trượng, rộng bảy mươi hai trượng. Súng laser mười ngọn, pháo cao xạ mười ống, Ngũ Hành pháo đài các ba tòa, hủy diệt pháo đài năm tọa...

Đầu hạm cùng cánh hạm đều là Tiên Quỳ Tinh Kim luyện chế ra, có thể xuyên phá hư không. Súng laser đạn tài liệu luyện chế, địa phẩm linh thạch, lôi tinh thạch, địa tâm viêm, phi hồng mang tinh...

Mạc Vô Kỵ càng xem càng ngạc nhiên mừng rỡ cũng là càng kinh ngạc, phía trên này ghi lại phương thức luyện chế hơn mười loại đạn pháo. Ở đâu ra một tòa thuyền hạm, đây quả thực là một tòa pháo đài chiến đấu di động. Loại vật này một khi toàn lực xuất kích, sợ rằng Chân Thần Cảnh cũng phải né tránh sao?.

Mạc Vô Kỵ thần niệm rơi vào đầu hạm cùng cánh hạm, quả nhiên là hắn quen thuộc Tiên Quỳ Tinh Kim, bất quá nơi này Tiên Quỳ Tinh Kim đã bị xử lý qua. Tiên Quỳ Tinh Kim luyện chế đầu hạm cùng hạm cánh cộng lại, còn nhiều hơn so với hắn lấy được gấp trăm lần.

Dùng nhiều Tiên Quỳ Tinh Kim như vậy luyện chế như vậy một con thuyền kinh khủng chiến hạm, chủ nhân cái giới chỉ này sinh tiền phải giàu có cỡ nào?

Đáng tiếc thuyền này không có luyện chế hoàn thành, nếu là luyện chế hoàn thành, đây tuyệt đối là đại sát khí. Hắn đối với luyện khí không hiểu, căn bản cũng không có biện pháp tiếp tục hoàn thành chiếc Phá Tiên Chiến Hạm này.

Mạc Vô Kỵ thần niệm tiếp tục ở đây trong không gian trong giới chỉ to lớn tìm kiếm, nhẫn trống rỗng, chỉ có tại bên góc địa phương có một đống đồ đạc, thoạt nhìn như là rác rưởi. Khi Mạc Vô Kỵ thần niệm thấm vào sau đó, lần thứ hai cũng hút hơi lạnh.

Cái gì rác rưởi? Mà là một quả đạn pháo được luyện chế tốt. Không chỉ như thế, những thứ này đạn pháo còn phân chia đi ra. Súng laser đạn, đạn pháo xé trời, thiên hỏa đạn pháo, trọng thủy đạn pháo...

Mạc Vô Kỵ thu hồi thần niệm, cái này thuyền hạm có lẽ đối với hắn có tác dụng rất lớn. Hắn không biết luyện khí, có thể tìm kiếm cái cao thủ luyện khí đến a.

Lập tức Mạc Vô Kỵ liền đem chính bản thân sử dụng nhẫn thay đổi, trong giới chỉ đồ đạc, toàn bộ bị hắn dời đến nơi này giới chỉ không gian to lớn.

Thấy bốn người vẫn như cũ đang điên cuồng tu luyện, Mạc Vô Kỵ đứng lên thối lui ra khỏi phòng này. Ở bên ngoài đại điện, Mạc Vô Kỵ bắt đầu luyện hóa Hắc y nhân trung phẩm phi thuyền linh khí.

Sầm Thư Âm xe bay là một món hạ phẩm linh khí, phòng ngự hiệu quả hầu như không có, tốc độ cũng rất chậm, không gian càng là nhỏ hẹp.

Ngược lại chiếc phi thuyền này, không gian thật lớn, còn có chứa hiệu quả phòng ngự. Chờ bọn hắn lúc trở về, sẽ dùng chiếc phi thuyền này.

Mấy ngày vội vã mà qua, Mạc Vô Kỵ triệt để luyện hóa chiếc phi thuyền này xong, không gian chung quanh lại một lần nữa ùa ra động, lúc này đây so với trước không gian biến hóa đều càng là kịch liệt.

Mạc Vô Kỵ thu hồi phi thuyền, hắn suy đoán nhất định là Phủ Thiên sắp phá (vỡ) Nhân Giới tiến vào Nguyên Đan Cảnh.

Quả nhiên, nửa ngày sau đó, không gian ba động biến mất, Phủ Thiên từ căn phòng nhỏ đi ra. Quanh thân khí thế hùng hậu, so với trước càng là nhiều hơn một loại cường đại tự tin, điều này hiển nhiên là thăng cấp nguyên đan tiêu chí.

- Phủ Thiên, chúc mừng ngươi thăng cấp Nguyên Đan Cảnh.

Vô Kỵ rất là vui vẻ cho Phủ Thiên, Phủ Thiên là người Thiên Cơ Tông, tu vi càng cao, đối với Thiên Cơ Tông nhất định là càng mới có lợi.

- Chưởng môn sư huynh, ta nhưng chưa bao giờ có vui sướng tu luyện như vậy, linh khí quản đủ, đan dược quản đủ, tu luyện thật sự là quá sảng khoái.

Phủ Thiên gương mặt thoả mãn cùng vui sướng, vốn dựa theo kế hoạch của hắn, hắn dự định trong vòng mười năm vọt vào Nguyên Đan Cảnh. Hiện tại chỉ dùng thời gian mấy tháng, hắn liền vọt vào Nguyên Đan Cảnh, đây quả thực là tốc độ vội vàng.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Chờ lúc chúng ta rời đi, liền đem linh mạch này đào đi, để đặt chỗ Thiên Cơ Tông chỗ tu luyện, đến lúc đó mọi người vẫn là tu luyện như vậy.

Điểm ấy Mạc Vô Kỵ sớm liền nghĩ đến, Thiên Cơ Tông muốn trùng kiến, nhất định phải có linh khí nồng nặc địa phương cung cấp tu luyện. Không có thực lực, trùng kiến Thiên Cơ Tông không có bất kỳ ý nghĩa gì. Hắn muốn trùng kiến Thiên Cơ Tông, cũng không phải là trùng kiến một cái tên thì thôi.

- Chưởng môn sư huynh, cái này sợ rằng không được. Chúng ta trở về trùng kiến Thiên Cơ Tông (phải) thầm tiến hành, vẫn không thể trở Thiên Cơ Tông cũ được. Chờ tương lai thực lực cường đại, mới có thể trở về đó.

Niếp Chính Nông đi ra, lúc này hắn đã là Thoát Phàm tầng tám tu vi, thực lực tiến bộ gần với Phủ Thiên.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, trong lòng hắn cũng không phải là nghĩ như vậy, nếu muốn trùng kiến một cái tông môn, vậy sẽ phải gióng trống khua chiêng đi trùng kiến. Lén lén lút lút trùng kiến một cái tông môn, vi phạm ước nguyện ban đầu của hắn.

Thế nhưng gióng trống khua chiêng trùng kiến Thiên Cơ Tông, có lẽ còn không có dựng thẳng lên tông môn thẻ bài, Dục Lâm Lôi Thị cường giả sẽ tới lại đem Thiên Cơ Tông lại diệt một lần.

- Các ngươi biết ngũ đại đế quốc có cái nào lợi hại Luyện Khí Sư sao?

Trầm mặc một lúc lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ nhãn tình sáng lên, bỗng ngẩng đầu hỏi.

Thực lực của Thiên Cơ Tông không cách nào tiêu diệt Dục Lâm Lôi Thị, thế nhưng hắn chiếc Phá Tiên Chiến Hạm này có thể a. Dục Lâm Lôi Thị nhiều nhất bất quá một cái lợi hại một chút Địa Cấp Tông Môn

mà thôi, coi như là cao hơn hắn một điểm, là chuẩn Thiên cấp sao?, chỉ cần hắn có thể nghĩ biện pháp trước bố trí một cái trung cấp khốn trận, lại đem Dục Lâm Lôi Thị vây khốn, sau đó dùng Phá Tiên Chiến Hạm một lần oanh kích rồi lại nói.

Bố trí trung cấp khốn trận, hắn cần phải tiếp tục nghiên cứu một đoạn thời gian Trữ Tinh Tử trận đạo, đồng thời cũng muốn luyện tập chính bản thân luyện chế trận kỳ.

Trận kỳ luyện chế cùng luyện khí có chút khác nhau, cũng không nhất định liền phải Luyện Khí Sư mới có thể luyện chế trận kỳ, bình thường vậy trận pháp sư cũng có thể luyện chế trận kỳ.

- Ta đối với phương diện này không phải là hiểu lắm, Tang sư muội hiểu nhiều hơn chút.

Niếp Chính Nông đáp, hắn bình thường đều là tại bế quan tu luyện, bên ngoài chuyện xảy ra ngược lại là Tang Ức Bình làm tương đối nhiều.

Phủ Thiên nói:

- Vấn Thiên Học Cung khí phong chủ trương bình sơn hắn là rất lợi hại, ta nghe người ta nói hắn luyện chế linh khí rất khó cầu được.

- Khí Phong luyện khí lợi hại nhất không phải là khí phong chủ Trương bình sơn, mà là Khí phong khách khanh trưởng lão Tam Nhãn Đầu Đà.

Tang Ức Bình cùng Trang Nghiên cũng từ gian nhà tu luyện đi ra.

Thực lực của Tang Ức Bình đã là Thoát Phàm tầng năm, Trang Nghiên cũng thăng cấp tới rồi Thoát Phàm tầng hai.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Xem ra lần này bế quan, mọi người thực lực cũng là tăng lớn, rất tốt. Chờ chúng ta trở về xây lại tông môn sau đó, mọi người chuẩn bị

trùng kích Nguyên Đan Cảnh.

- Chúc mừng Phủ Thiên sư huynh thăng cấp Nguyên Đan Cảnh.

Tang Ức Bình cùng Trang Nghiên bọn người đã nhìn ra Phủ Thiên đã thăng cấp, hắn là tới rồi Địa Giới tu vi.

Nhóm mấy người này hàn huyên một phen, Mạc Vô Kỵ mới hỏi:

- Ức bình, ngươi nói khí phong Tam Nhãn Đầu Đà luyện khí lợi hại nhất? Ngươi là làm sao mà biết được?

Tang Ức Bình liền vội vàng nói:

- Trước đây tông chủ nói với chúng ta lên các đại tông môn một phần bí ẩn việc, liền nói về Vấn Thiên Học Cung Tam Nhãn Đầu Đà. Người này không rõ lai lịch, dường như bị người đuổi giết trốn vào Vấn Thiên Học Cung. Khí phong chủ Trương bình sơn thấy Tam Nhãn Đầu Đà luyện khí là thật cường đại, liền mời hắn làm khí phong khách khanh trưởng lão. Trên thực tế giữa ngũ đại đế quốc rất nhiều tông môn trấn tông pháp bảo, đều là ủy thác Vấn Thiên Học Cung khí tông luyện chế, mà những thứ này bị ủy thác luyện chế trấn tông pháp bảo, 90% xuất từ tay Tam Nhãn Đầu Đà.

Mạc Vô Kỵ âm thầm gật đầu, chính là người này, hắn trở lại Vấn Thiên Học Cung sau đó, nhất định phải nghĩ biện pháp lại đem Tam Nhãn Đầu Đà mời được, giúp hắn hoàn thiện Phá Tiên Chiến Hạm.

- Chúng ta ở chỗ này cũng trì hoãn thời gian mấy tháng, ta sẽ đi ngay bây giờ lại đem linh mạch này đào đi, sau đó lập tức trở lại trùng kiến Thiên Cơ Tông.

Mạc Vô Kỵ lúc này nói.

Linh mạch mạch nguyên vốn là bị Kinh Cô Mộc khống chế ở tại hắn tu luyện phòng nhỏ, hiện tại Mạc Vô Kỵ cũng không có phí bao nhiêu khí lực, liền đem linh mạch này đào đi đưa vào nhẫn.

Một lúc lâu sau, đám người Mạc Vô Kỵ trực tiếp lao ra Thiên Hồ đảo, bước trên phi thuyền đi xa.

...

Thác Âm Mộ, khoảng cách Ân Đô một hai nghìn trên dưới. Nơi này vốn chính là một mảnh hoang vắng, cộng thêm âm khí lại nặng, có rất ít người nguyện ý tới nơi này.

Bất quá bây giờ, trên Thác Âm Mộ lại tràn đầy tiêu sát. Hơn mười vạn tu sĩ ở chỗ này giằng co, đại chiến còn chưa bắt đầu, khí tức tử vong đã bắt đầu tràn ngập.

Từ Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn Thất Lạc Đại Lục, ngũ đại đế quốc vô số tông môn liên hợp cùng một chỗ gây dựng Bách Tông Liên Minh đối kháng. Lúc ban đầu thời điểm, Bách Tông Liên Minh còn có thể ngăn chặn Ngoại Vực tu sĩ, thậm chí lại đem Ngoại Vực tu sĩ doanh trại tiêu diệt mấy cái. Nhưng theo chiến sự phát triển, Ngoại Vực người tới càng ngày càng nhiều, sức chiến đấu cũng dần dần chế trụ Bách Tông Liên Minh. Mấy tháng gần đây, ngũ đại đế quốc Bách Tông Liên Minh càng là binh bại như núi lở, một phần địa phương trọng yếu đi bước một bị tu sĩ Ngoại Vực cắn nuốt hết.

Chính là bởi vì Bách Tông Liên Minh lui bại, chiến trường bị đổ lên Ân Đô bên ngoài Thác Âm Mộ, nơi này khoảng cách Ân Đô bất quá chính là một hai nghìn dặm mà thôi. Rất nhiều người đều rõ ràng, một khi Thác Âm Mộ đánh một trận thua trận, Bách Tông Liên Minh nhất định sẽ mất Ân Đô.

Ân Đô tuy nói là Thiên Thương đế quốc đế đô, nhưng bây giờ cũng là Bách Tông Liên Minh doanh trại. Nếu là luyện Ân Đô đều bị Ngoại Vực tu sĩ chiếm giữ, vậy ngũ đại đế quốc lực ngưng tụ nhất định sẽ tán loạn xuống, Bách Tông Liên Minh cũng sẽ từ từ tan rã. Sau cùng ngũ đại đế quốc khu vực bị Ngoại Vực tu sĩ khống chế, có lẽ chỉ là vấn đề thời gian.

Cho nên một trận chiến này đối với Bách Tông Liên Minh mà nói, coi như là tử chiến đến cùng, dù cho đánh ngang cũng không có thể thua.

Tại bầu trời chiến trường, Bách Tông Liên Minh bên này có tám gã cường giả hư không mà đứng, đây là Bách Tông Liên Minh Chân Thần Cảnh cường giả. Có thể nói, một trận chiến này ngũ đại đế quốc trong phạm vi hết thảy cường giả hầu như đều đến nơi này.

Mà đối diện Ngoại Vực tu sĩ khu vực, càng là có hơn mười cường giả hư không mà đứng, bọn họ Chân Thần Cảnh cường giả hiển nhiên hơn nhiều so với ngũ đại đế quốc.

- Phong Chấn Thu, Phù Nhược Tinh chúng ta nhận chủ nơi này đã thiên địa xu thế, các ngươi Bách Tông Liên Minh nếu(như) còn (muốn) chống cự, vậy đừng trách chúng ta chém tận giết tuyệt. Các ngươi buông tha chống lại, ta Cổ Bác bảo đảm sẽ lưu tình một đường.

Một người nam tử Ngoại Vực tu sĩ tóc tro từ trận phương hư không tiến lên trước vài bước, dùng giọng nói mang theo một tia uy hiếp.

Phong Chấn Thu vẫn không nói gì, một thanh âm cô gái thanh thúy kiên định liền từ đằng xa truyền đến:

- Ta Thất Lạc Đại Lục có một cái tông môn gọi là Thiên Cơ Tông, Thiên Cơ Tông có một câu tông huấn cũng là sờ lô gân của chúng ta Thất Lạc Đại Lục hết thảy tu sĩ. Nơi này chỉ có tu sĩ đứng chết, không có bọn chuột nhắt quỳ sống. Nếu muốn chiến, hà tất nói nhảm!

- Hỗ trợ viện chủ! Nếu muốn chiến, hà tất nói nhảm!

Bách Tông Liên Minh vô số tu sĩ tất cả đều rống kêu, khí thế chiến đấu trong nháy mắt tăng vọt, sát ý bạo bằng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 229: Chém Tận Giết Tuyệt

- Người vừa tới thế nhưng Vấn Thiên Học Cung đệ nhất viện trưởng Bắc Tố Đình?

Cổ Bác hơi biến sắc mặt, có chút hối hận trước nói nhảm nhiều lắm, để cho tinh thần của đối phương bị một câu nói này điều động. Hắn nhất định phải cùng đối phương nhiều lời vài câu, sau đó lại đem tinh thần của đối phương đả kích đi.

Một khi tinh thần đối phương bị đả kích đi, lập tức liền động thủ, nếu không Phù Nhược Tinh thương vong sẽ tăng rất nhiều.

Một người nữ tử mặt mang khăn che mặt hư không đứng ở hai quân đội chỗ góc, không ai có thể thấy tướng mạo của nàng, nhưng từ nàng tuyệt thế yểu điệu dáng người cũng có thể đoán ra, nàng tuyệt đối là một người cô gái tuyệt sắc. Nàng căn bản cũng không có để ý tới lời của Cổ Bác, mà là nhìn Bách Tông Liên Minh tu sĩ chiến ý sôi trào tiếp tục thanh tiếng nói:

- Bên ngoài kẻ trộm chiếm gia viên của chúng ta, ta Thất Lạc Đại Lục tu sĩ làm sao?

- Giết!

Vô số thanh âm reo hò.

- Bên ngoài kẻ cướp giết huynh đệ ta tỷ muội, để cho chúng ta quỳ xuống sống tạm, ta Thất Lạc Đại Lục tu sĩ phải làm sao?

- Giết!

Thanh âm càng là hùng vĩ lừng lẫy.

Dù cho tu sĩ tính tình lại bình thản, tại đây trong loại sát khí tràn ngập này, cũng sẽ nhiệt huyết sôi trào, hận không thể lập tức xông lên lại đem những thứ này trộm cướp bên ngoài giết sạch.

- Vậy còn chờ gì, (theo) ta cùng nhau giết chúng đi!

- Giết! Giết! Giết!

Vô cùng sát ý vô tận rốt cục bộc phát ra, bị triệt để tịch cuốn lại, Bách Tông Liên Minh hết thảy tu sĩ như mãnh hổ xuống núi bình thường giống nhau, đánh về phía Ngoại Vực tu sĩ.

Cổ Bác biết lại cũng không cách nào đem tướng sĩ khí thế tăng lên, lúc này ngoại trừ ứng chiến ra, không còn gì khác:

- Ta Phù Nhược Tinh hết thảy tu sĩ, các ngươi chẳng lẽ còn muốn lại trở lại Phù Nhược Tinh địa phương này tài nguyên tu luyện đã cằn cỗi đi sao? Lẽ nào các ngươi còn muốn ở tại nơi linh khí thiếu thốn tinh cầu chậm rãi chờ chết sao? Ta Phù Nhược Tinh hết thảy các dũng sĩ, sau này chúng ta có thể hay không tại đây một mảnh vùng đất màu mỡ sinh tồn được, có thể hay không Vấn Đỉnh cảnh giới cao hơn, liền xem một trận chiến này. Mọi người giết!

- Ầm!

Hai bên tu sĩ đối với đánh vào cùng một chỗ.

Sát khí tràn ngập, huyết vụ phi dương, cuồn cuộn bụi bặm cùng các loại nguyên khí va chạm bạo liệt chi âm trong nháy mắt bao trùm toàn bộ Thác Âm Mộ. Nguyên bản Thác Âm Mộ âm khí bức người im ắng không tiếng động, lúc này tất cả đều là chém giết chi âm.

Thê lương kêu thảm thiết cùng rống giận vào giờ khắc này tràn ngập lấy nơi này, từng cổ một thi thể té trên mặt đất. Không ai lui ra phía sau,

tất cả mọi người đạp cùng thế hệ thi thể lần thứ hai xông lên. Nơi này chỉ có một chủ đề, đó chính là giết!

Cùng trước kia bất đồng là, cuộc chiến đấu này là không chết không thôi, không có một phương nguyện ý lui ra phía sau.

Từ sáng sớm chiến đấu đến buổi trưa, máu tanh sớm đã che đậy Thác Âm Mộ, nhưng không cách nào che lấp nơi này cuồn cuộn thảm liệt đại chiến.

Bách Tông Liên Minh tu sĩ từ lúc ban đầu khí thế như hồng thủy, tới lúc này dần dần rơi vào hạ phong. Phù Nhược Tinh tu sĩ lần đầu tiên rơi vào loại này khổ chiến, nhưng là xa xa mạnh hơn thực lực của Thất Lạc Đại Lục để cho bọn họ ở trên chiến trường bắt đầu chế trụ Bách Tông Liên Minh.

- Ha ha ha ha...

Một trận cuồng tiếu truyền khắp toàn bộ Thác Âm Mộ chiến trường, một người nam tử mặc áo đỏ đầu trọc đứng ở trên hư không một bên cuồng tiếu, một bên hét lớn:

- Bọn họ lại bị ta giết chết một người Chân Thần Cảnh, ta Phù Nhược Tinh đã sắp trở thành chủ nhân nơi này...

- Vấn Thiên Học Cung mục An trưởng lão bị giết...

Nguyên bản Bách Tông Liên Minh liền rơi vào hạ phong, lúc này càng là tràn ngập nguy cơ. Thế nhưng chỉ thấy trong hư không một người Thanh y nữ tử tại một người đối kháng ba gã Chân Thần Cảnh cường giả, cũng không có người lui về phía sau. Đó là Vấn Thiên Học Cung đệ nhất viện trưởng, tượng trưng cho Bách Tông Liên Minh tinh thần.

...

Một chiếc phi thuyền lao ra thiên hải, tiến vào trong phạm vi ngũ đại đế quốc. Trên phi thuyền đứng năm người, chính là đám người Mạc Vô Kỵ mới vừa rồi từ thiên hải trở về.

Mấy ngày sau, phi thuyền đã đến gần phạm vi Thiên Thương đế quốc.

- Chưởng môn sư huynh, ta thế nào cảm giác không thích hợp? Ngươi xem bên kia có một cổ huyết khí xông thẳng lên trời.

Phủ Thiên thực lực mạnh nhất, hắn thứ nhất đã nhìn ra Thác Âm Mộ chiến đấu huyết khí.

Mạc Vô Kỵ cũng ngừng lại, hắn đồng dạng nhìn thấy một cổ tận trời huyết khí, tuy cách nơi này phi thường xa, thế nhưng huyết khí này thật sự là quá mức kinh khủng.

- Là Bách Tông Liên Minh cùng Ngoại Vực tu sĩ chiến trường, xem ra một trận chiến này đánh rất kịch liệt.

Mạc Vô Kỵ tại Lôi Vụ Sâm Lâm đã biết loại này chiến đấu huyết khí, ấn tượng tương đối sâu.

- Chúng ta làm sao bây giờ?

Tang Ức Bình vội vàng hỏi.

Không phải do nàng không lo lắng, không phải là nàng sợ chết. Bọn họ thực lực như vậy, một khi cuốn vào loại tu sĩ đại chiến này, trên căn bản là đưa đồ ăn, bị giết có khả năng chiếm cứ bảy tám thành. Nếu là Thiên Cơ Tông còn, chết thì chết. Hiện tại Thiên Cơ Tông thù còn chưa báo, chết mất tuyệt không cam lòng.

Mạc Vô Kỵ lại đem phi thuyền dừng ở một chỗ trên ngọn núi nói:

- Mọi người trước hết né ra một cái.

Chờ mọi người tránh ra một chút khoảng cách sau đó, Mạc Vô Kỵ lại đem trong giới chỉ này chiếc còn chưa hoàn thành chiến hạm điều đi ra.

- Đây là chiến hạm?

Tang Ức Bình tu vi không bằng mấy người còn lại, kiến thức cũng là nhiều nhất, nàng vừa nhìn liền biết đây là một con thuyền to lớn tinh không chiến hạm.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, đây chính là một con thuyền chiến hạm. Đáng tiếc là chiếc chiến hạm này còn không có triệt để xây xong, vốn ta muốn mời Tam Nhãn Đầu Đà lại đem chiến hạm này xây xong, sau đó đi tiêu diệt Dục Lâm Lôi Thị. Hiện tại chỉ có thể sớm đem cái này chiến hạm xài đỡ, dù cho không có khả năng bay, cũng tốt hơn là đột nhiên gặp Ngoại Vực tu sĩ, không có sức đánh trả.

Chiến hạm các trận văn cũng không có khắc xong, chiến hạm này không có khả năng bay lên. Một con thuyền không có khả năng bay lên, trên cơ bản chính là một thứ phế vật.

Cũng may chiến hạm này pháo đài đều xây xong, trong chiến hạm cũng có các loại pháo thành phẩm, chỉ cần bọn họ lại đem những thứ này pháo lắp đặt tốt, phòng ngự sẽ không có vấn đề gì.

- Cái này lợi hại.

Phủ Thiên đã nhảy lên chiến hạm, nhìn thấy các loại pháo bên trong chiến hạm.

- Chúng ta trước đem pháo lắp đạn, chủ yếu là súng laser cùng kim quang pháo, thiên hỏa pháo.

Mạc Vô Kỵ chỉ vào trong đó ba loại pháo đài nói.

Cũng may thuyền hạm pháo đài cùng pháo đều thành lập xong rồi, lắp đạn cũng không phải chuyện phức tạp, cộng thêm Mạc Vô Kỵ lại hiểu trận đạo, năm người hai canh giờ sau đó, liền gắn xong mười sáu cánh cửa cự pháo.

- Chưởng môn sư huynh, chúng ta liền lưu lại ở chỗ này chờ sao?

Thấy Mạc Vô Kỵ lại đem một phần đạn pháo đặt ở trước mấy cái pháo đài, Tang Ức Bình hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Uhm, liền ở chỗ này chờ, chờ chiến đấu kết thúc chúng ta lại đi.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng loại này đại chiến, vô luận là Bách Tông Liên Minh chiến thắng hay là chiến bại, bọn họ hiện tại liền đi cũng không là chuyện tốt.

Bách Tông Liên Minh chiến thắng, Ngoại Vực tu sĩ tan tác, trên chiến trường tu sĩ sẽ chung quanh chạy tán loạn. Nếu là có Chân Hồ Cảnh cường giả đụng tới bọn họ, vậy bọn họ chẳng khác nào muốn chết. Nếu là Bách Tông Liên Minh bị đánh bại, Ngoại Vực tu sĩ như nhau sẽ đi chung quanh giết lung tung, bọn họ đụng tới cường giả (vẫn, còn) là khó có thể may mắn tránh khỏi.

Có lẽ tìm một chỗ trốn đi tốt hơn, thế nhưng Mạc Vô Kỵ cảm giác được, một trận chiến này không giống tầm thường. Rất có thể là Ngoại Vực tu sĩ đánh một trận chiếm giữ toàn bộ ngũ đại đế quốc khu vực lớn nhất, một khi hắn trốn đi, không biết tình hình chiến đấu mà nói, tương lai tức thì bị động.

Bọn hắn bây giờ đứng ở chỗ này, một khi Bách Tông Liên Minh thực sự chiến bại, vậy bọn họ cũng lựa chọn tốt phương hướng chạy trốn, không đến mức một cái đầu đụng vào bầy Ngoại Vực tu sĩ.

Mạc Vô Kỵ ở sâu trong nội tâm rất muốn vọt vào chiến trường đại khai sát giới một phen, đáng tiếc là, hắn biết mình làm như vậy không dùng được, thực lực của hắn không sửa đổi được kết cục tràng chiến dịch này.

Nếu là hắn lấy được thuyền có thể bay hắn lên, có lẽ hắn còn có thể làm như vậy, nhưng làm xong sau đó, hạm thuyền của hắn liền phải giao ra cho cấp trên.

...

Bên trên Thác Âm Mộ, Vấn Thiên Học Cung viện trưởng Bắc Tố Đình đang chơi Foursome (một chọi bốn). Bốn gã Chân Thần Cảnh cường giả điên cuồng vây công một mình nàng, nếu không phải là phòng ngự pháp bảo của nàng cường đại, nàng sớm ngã xuống.

Lúc này lại có một người Chân Thần Cảnh của Bách Tông Liên Minh ngã xuống, vây giết Bắc Tố Đình Chân Thần Cảnh cường giả đã đạt đến năm người. Coi như là tu sĩ tu vi kém nhất, cũng có thể nhìn ra, Bắc Tố Đình dù phòng ngự mạnh hơn nữa, cũng chống đỡ không được bao lâu.

Đáng tiếc là Đại Diễn Tông tông chủ cũng bị ba gã Chân Thần Cảnh cường giả vây khốn, tự mình cũng là tràn ngập nguy cơ, căn bản là không cách nào ra tay trợ giúp Bắc Tố Đình.

- Bắc viện trường, ngươi hiện tại ly khai, chúng ta giúp ngươi ngăn trở. Chỉ cần ngươi còn sống, chính là Thất Lạc Đại Lục hi vọng, tương lai có một ngày trở về tới giúp chúng ta báo thù...

Một người tu sĩ Bách Tông Liên Minh bỗng nhiên lớn tiếng kêu lên.

Lập tức càng nhiều hơn Bách Tông Liên Minh tu sĩ thỉnh cầu Bắc Tố Đình rời đi nơi này, bởi vì tên tu sĩ kia vừa rồi không có nói sai, Bắc Tố Đình chính là hi vọng của Thất Lạc Đại Lục.

Thất Lạc Đại Lục duy nhất Nhân Cực Cảnh tu sĩ, địa cực cảnh tu sĩ, Chân Thần Cảnh ba tầng viên mãn cường giả. Cũng là hết thảy trẻ tuổi nhất cường giả Chân Thần Cảnh, nếu không phải loại này diệt sạch Thất Lạc Đại Lục chiến tranh, nàng là tuyệt đối sẽ không đi ra.

- Ta Bắc Tố Đình có thể cùng nhiều Thất Lạc Đại Lục đồng đạo như vậy cùng quyết chiến, là vinh dự của ta Bắc Tố Đình, cũng là vinh dự của ta Thất Lạc Đại Lục hết thảy tu sĩ. Chỉ có Bắc Tố Đình chết trận, không có Bắc Tố Đình sống tạm, ngày hôm nay ta Thất Lạc Đại Lục chỉ biết tử chiến, sẽ không lùi bước...

- Tử chiến không lùi!

Bắc Tố Đình vừa nói càng là đưa tới Thất Lạc Đại Lục tu sĩ điên cuồng nhào đến, có lẽ tất cả mọi người biết, đây là hồi quang phản chiếu.

- Nếu tu sĩ nơi đây không muốn đầu hàng Phù Nhược Tinh, chúng ta đây liền không cần khách khí, chém tận giết tuyệt. Gia Lạp, ngươi mang một vạn Phù Nhược Tinh dũng sĩ rời đi nơi này, lại đem hết thảy người có thể nhìn thấy toàn bộ chém tận giết tuyệt. Ta Phù Nhược Tinh không cần những thứ này đất heo, chúng ta có bản thân mới mẻ huyết dịch.

Cổ Bác thấy Bắc Tố Đình trước khi chết còn (muốn) điên cuồng huy động Thất Lạc Đại Lục tu sĩ cùng Phù Nhược Tinh liều mạng, nhất thời giận điên lên.

Dù sao cũng Phù Nhược Tinh lúc này chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, trên cơ bản đại cục đã định, phái ra một vạn tu sĩ đi ra ngoài căn bản là chút nào không ảnh hưởng, ngược lại sẽ càng thêm đả kích Thất Lạc Đại Lục tu sĩ sĩ khí. Mà Thất Lạc Đại Lục cường giả, trên cơ bản đều đến nơi này, bọn họ một vạn người này có thể nói đi tới chỗ nào, đều có thể san bằng tới chỗ đó.

- Dạ!

Một người nam tử khoác màu vàng áo choàng đứng dậy, quanh thân khí thế sắc bén, rõ ràng là một người Hư Thần Cảnh cường giả.

- Ngươi nói cho ta biết, ngươi rời đi nơi này sau đó, ngươi sẽ làm như thế nào?

Cổ Bác lớn tiếng hỏi.

Này khoác màu vàng áo choàng nam tử lớn tiếng nói:

- Vô luận là tông môn, thành thị, phàm tục... nơi nào cũng là chém tận giết tuyệt, chó gà không tha. Ahihi!

- Tốt, ngươi đi đi.

Cổ Bác hài lòng gật đầu.

Nam tử màu vàng áo choàng lại lên tiếng, vung tay lên, mấy chiếc chiến hạm lao ra Thác Âm Mộ. Mỗi một chiếc chiến hạm, đều đứng đầy Phù Nhược Tinh tu sĩ cả người vết máu sát khí bén nhọn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 230: Chiến Hạm Vê Lờ

Tạm thời đi qua, lại thấy một vạn Ngoại Vực tu sĩ rời đi chiến trường đi thu gặt tất cả sinh mệnh các đại tông môn cùng Thất Lạc Đại Lục, Bách Tông Liên Minh tu sĩ lúc này đã mất đi nhuệ khí, hoàn toàn đã không còn đánh trả lực.

Mấy vạn Ngoại Vực tu sĩ cũng đình chỉ công kích, bọn họ chỉ là ở một bên nhìn chằm chằm đồng bào của mình tại thoả thích giết chóc tàn dư Bách Tông Liên Minh tu sĩ. Đồng thời cũng phòng ngừa có người chạy trốn, có thể thấy được một trận chiến này, bọn họ là thực sự dự định chém tận giết tuyệt.

Vô luận là Thất Lạc Đại Lục tu sĩ hay là Ngoại Vực tu sĩ đều biết, một trận chiến này đã kết thúc. Thất Lạc Đại Lục rất nhanh thì (phải) biến mất, nơi này lại biến thành một cái đại lục mới, cái đại lục mới này tất cả mọi người đến từ Phù Nhược Tinh.

Vừa lúc đó, một chiếc phi thuyền từ đằng xa vọt tới. Phi thuyền phía trước nhất đứng hơn mười người, một người nam tử tóc đen râu bạc trắng bỗng nhiên lao ra phi thuyền, đánh về phía Ngoại Vực tu sĩ.

Vài Chân Thần Cảnh Ngoại Vực cường giả lập tức nghênh đón.

- Rầm rầm ầm!

Cuồng bạo nguyên khí trên không trung nổ tung, mấy đạo nhân ảnh từ trong hư không ngã xuống, lại không còn nửa điểm hô hấp.

Đột ngột biến cố để cho tất cả mọi người nín thở, thậm chí còn tại đại chiến chiến trường cũng nhất thời chậm lại xuống tới. Một người đối phó

vài Chân Thần Cảnh cường giả, đơn giản vừa đối mặt, vài Chân Thần Cảnh cường giả liền trực tiếp bị đập giết, đây là nằm mơ sao? Thất Lạc Đại Lục từ đâu đến cường giả loại này?

...

Một chỗ trên ngọn núi khoảng cách Thác Âm Mộ khá xa, Mạc Vô Kỵ vẫn đang ngắm nhìn phương hướng chiến trường huyết khí tận trời.

- Chưởng môn sư huynh, ta đi qua xem một chút sao??

Phủ Thiên thấy Mạc Vô Kỵ dường như có chút lo lắng, chủ động nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Cũng tốt, ngươi khống chế chiếc phi thuyền này đi qua. Một khi gặp phải tình huống, lập tức liền trở lại.

- Dạ.

Phủ Thiên lập tức khống chế được phi thuyền, đi tới phương hướng Thác Âm Mộ.

- Ức bình, ngươi lại đem Thiên Cơ Tông tông môn vị trí cùng ta nói một chút sao?.

Mạc Vô Kỵ tiện tay bắt một quả đạn súng laser một vừa nhìn, lại nói.

Tang Ức Bình ừm một tiếng nói:

- Thiên Cơ Tông kỳ thực tại vùng ven Minh Hãn Đế Quốc, vị trí vừa lúc cùng Đại Diễn Tông, Vấn Thiên Học Cung tam chân đỉnh lập. Đương nhiên, đây chỉ là người Thiên Cơ Tông cho là như vậy, người khác có lẽ cũng không biết còn có một cái Thiên Cơ Tông.

- Minh Hãn Đế Quốc là trước hết bị Ngoại Vực tu sĩ tiêu diệt sao?? Ta nghe nói Minh Hãn Đế Quốc đô thành đại khắc cũng bị Ngoại Vực tu sĩ chiếm cứ.

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Tang Ức Bình đáp:

- Minh Hãn Đế Quốc đại khắc thành là bị Ngoại Vực tu sĩ chiếm cứ, bất quá Minh Hãn Đế Quốc còn giữ được. Ta Thiên Cơ Tông tại Minh Hãn Đế Quốc vùng ven, cũng không có bị giam chú đến. Thiên Cơ Tông chiếm một diện tích mấy trăm dặm, bản thân có một tòa chủ phong, hơn một trăm ngọn núi phụ, những thứ này ngọn núi phụ đều là thiên nhiên hình thành. Trung gian có một con sông đi qua, con sông này được chúng ta mệnh danh là Thiên Cơ sông. Có thể nói Thiên Cơ Tông là thiên nhiên tông môn, ngay cả Đại Diễn Tông rất nhiều phụ ngọn núi cũng là người tới sau kiến tạo.

- Tông môn vị trí tốt như vậy, vì sao không có đại tông môn cướp đoạt?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

- Bởi vì Thiên Cơ Tông hoàn cảnh cùng vị trí mặc dù tốt, cũng là một nơi lậu linh. Nơi này linh khí thiếu thốn, chính là bố trí tụ linh trận, cũng không cách nào tụ tập được linh khí nồng nặc.

Tang Ức Bình đáp.

Mạc Vô Kỵ bừng tỉnh lại đây, tông môn tồn tại tự nhiên là vì truy cầu cùng truyền thừa lực lượng càng thêm cường đại, nhưng không phải là vì ẩn cư. Nếu mà cái này tông môn không có chỗ tu luyện tốt, tự nhiên là không cách nào truy cầu thực lực cường đại, như vậy cũng như hắn tại Vô Ngân Kiếm Phái Ngẫu Kiếm Phong bình thường giống nhau. Thiên Cơ Tông nơi linh khí thiếu thốn, cái khác tông môn nhìn không thuận mắt cũng là như thường.

- Chờ sau khi chúng ta trở về, ta sẽ nghĩ biện pháp bố trí một cái đại trận, lại đem Thiên Cơ sông cùng hết thảy ngọn núi bảo vệ, đồng thời trùng kiến Thiên Cơ Phong.

Mạc Vô Kỵ lúc này nói, linh khí thiếu thốn không có quan hệ, hắn bản thân có cường đại trận đạo tu vi, bên người còn mang theo một cái linh mạch tốt.

Tang Ức Bình lắc đầu:

- Chưởng môn sư huynh, sợ rằng không được.

- Vì sao?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Tang Ức Bình, lẽ nào địa thế của nơi này cổ quái, không cách nào thành lập hộ tông đại trận?

Tang Ức Bình cúi đầu nói:

- Bởi vì tông môn hơn một trăm tọa ngọn núi phụ bị người khác thuê đi hơn phân nửa rồi, chúng ta chỉ có một tòa chủ phong cùng hơn mười tọa ngọn núi phụ.

Mạc Vô Kỵ nhất thời ngây dại, một cái tông môn lại đem tông môn nơi ngọn núi phụ cho người khác mướn? Hắn vẫn là lần đầu tiên nghe nói.

- Thiên Cơ Tông thiếu linh thạch thiếu đến loại trình độ này?

Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày hỏi, một cái tông môn lại thiếu linh thạch cũng không phải lại đem tông môn nơi cho người khác mướn sao?.

Tang Ức Bình thở dài nói:

- Thuê đi Thiên Cơ Tông hơn mười ngọn núi chính là hai thế lực lớn, một là Minh Hãn Đế Quốc Đế Quân thập tứ Hoàng Tử, dưới tay hắn có một cái Minh hãn Thiên Thương liên minh, cái liên minh này liền thành lập tại ta Thiên Cơ Tông địa phương, chuyên môn để hắn vơ vét của cải, đồng thời cũng thu một đám người liều mạng. Thứ nhì là một cái sơn trại, cái sơn trại này phụ thuộc vào Minh Hãn Đế Quốc thứ hai mươi sáu vương tử, chuyên môn làm một ít hoạt động hắc ám. Về phần tiền thuê,

chúng ta Thiên Cơ Tông đến bây giờ một đồng tiền cũng không có nhìn thấy.

Mạc Vô Kỵ trong lòng dâng lên một loại ai thán, này ai thán là vì Thiên Cơ Tông. Thiên Cơ Tông dầu gì cũng là một cái tu luyện tông môn, cư nhiên bị một cái phàm tục đế quốc vương tử nắm yết hầu, còn phải lại đem tông môn doanh trại thuê cho bọn hắn, thật sự là một loại cực lớn châm chọc.

- Minh Hãn Đế Quốc có đông đảo Địa Cảnh cường giả, chúng ta Thiên Cơ Tông chỉ là một Huyền Cấp tông môn, không cách nào cùng bọn họ đối kháng.

Tang Ức Bình thanh âm cũng là dần dần sa sút, hiển nhiên cũng cảm thấy ủy khuất cùng ủy khuất.

Mạc Vô Kỵ đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên thấy xa xa Phủ Thiên phi thuyền lung lay lắc lư vọt tới.

Có vấn đề, Mạc Vô Kỵ lập tức đem đạn súng laser cầm trong tay đưa vào súng laser, đồng thời bên kia kêu Tang Ức Bình ba người:

- Mỗi người bảo vệ cho một cụm pháo, sau đó thay đổi pháo khẩu nhắm ngay Phủ Thiên phi thuyền phương vị, chờ mệnh lệnh của ta.

- Dạ.

Không cần Mạc Vô Kỵ nói, Tang Ức Bình ba người cũng biết không đúng, Phủ Thiên phi thuyền bị người đả thương.

Sau một lát, Phủ Thiên phi thuyền hạ xuống, Phủ Thiên lao tới lớn tiếng nói:

- Những người đó là súc sinh, hoàn toàn súc sinh, bọn họ đối với một cái Quận Quốc tiến hành diệt sạch giết chóc, vô luận đại nhân, tiểu hài tử, chỉ cần là còn sống, đều là toàn bộ giết tuyệt...

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trầm xuống, trong lòng sát ý nhất thời dâng lên. Hắn đến từ địa cầu, tức giận nhất chính là loại này không hề lý do cùng nhân tính điên cuồng giết chóc, đây là hành vi cả súc sinh cũng không bằng. Súc sinh sát nhân, cũng là bởi vì đói quá mà thôi.

- Bọn họ tới rồi...

Niếp Chính Nông giọng nói hơi có chút run rẩy.

Mấy người đều nhìn thấy, hơn mười chiếc phi thuyền phô thiên cái địa lại đây, mỗi một chiếc phi thuyền bên ngoài đều đứng đầy tu sĩ. Mỗi một người tu sĩ trên người đều là sát khí sắc bén, cả người máu tươi, thật giống như ác quỷ từ Địa Ngục bò ra bình thường giống nhau.

- Sợ rằng có gần vạn người...

Nếu như nói Niếp Chính Nông còn có thể khống chế thanh âm của mình không tới vô cùng run rẩy, vậy Trang Nghiên thanh âm hoàn toàn không khống chế được.

Nhiều người như vậy cùng nhau lại đây, bọn họ còn có thể sống sót sao?

Phủ Thiên đã tiến vào chiến hạm, nói theo:

- Chí ít hơn vạn, bọn họ lợi hại nhất còn có một danh Hư Thần Cảnh cường giả, trên không trung phi thuyền của ta thiếu chút nữa cũng bị hắn giết chết...

Nói đến đây Phủ Thiên dường như nhớ ra cái gì đó, kinh hô một tiếng nói:

- Chưởng môn sư huynh, ta làm kém, ta hắn là đưa bọn họ dẫn đi mới đúng là...

Bọn họ nơi này thật có thuyền, còn có các loại hạm pháo, thế nhưng nhân số của đối phương nhiều lắm, chỉ cần mấy cái Chân Hồ Cảnh

cường giả, liền có thể giết chết bọn họ.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói:

- Chính là muốn ngươi dẫn bọn họ đi tới, Phủ Thiên, ngươi cũng lựa chọn một cái súng laser, chờ chúng ta nổ súng sau đó, bọn ngươi theo mệnh lệnh của ta công kích. Cho dù chết ở chỗ này, cũng (phải) kéo mấy cái đệm lưng.

- Dạ.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, mấy người đều là không rõ lòng tin tăng nhiều, tay của mỗi người đều là đặt ở vị trí pháo đài nã pháo.

Một đám Ngoại Vực phi thuyền càng ngày càng rõ ràng, Mạc Vô Kỵ thần niệm đã có thể rõ ràng thấy rõ ràng khuôn mặt trên người thuyền hạm.

Hắn vung tay lên nói:

- Mỗi người lựa chọn một tòa phi thuyền, ta lựa chọn chiếc chủ hạm, hiện tại bắt đầu phóng đạn!

- Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Liên tiếp 4 tiếng nổ, bốn đạo đạn pháo màu sắc không đồng nhất chạy ra khỏi thuyền hạm, kinh khủng không gian ba động, để cho mấy người phóng ra đạn pháo cũng cảm giác được kinh hãi không thôi.

Mạc Vô Kỵ bắn súng laser mang ra khỏi một đạo chói mắt bạch quang, sau đó hắn nhìn thấy một đạo màu đen nhàn nhạt khe nứt. Một loại mênh mông khí tức từ trong khe này lộ ra ngoài, Mạc Vô Kỵ không tự chủ được rùng mình một cái.

Cũng may này khe nứt biến mất cũng nhanh, rất nhanh thì biến mất.

Kịch liệt nổ tung ở trên hư không vang lên, một mảnh kinh khủng hỏa quang hầu như thiêu đốt nửa bầu trời, lại đem ánh mắt đám người Mạc Vô Kỵ hoàn toàn che đậy.

Cực nóng cuốn tới, dùng Mạc Vô Kỵ cùng Phủ Thiên tu vi, cũng là bị nóng mồ hôi đầm đìa.

- Chưởng môn sư huynh, đây là có chuyện gì? Thế nào trước mắt ngoại trừ bạch quang, chính là hỏa diễm?

Tang Ức Bình run giọng hỏi, nàng cũng bị dọa sợ, một pháo bắn đi ra ngoài, nửa bầu trời đều đang thiêu đốt hỏa diễm, về phần những Ngoại Vực tu sĩ phi thuyền đó, bây giờ là một điểm đều nhìn không thấy.

- Chúng ta có muốn hay không lại bắn vài phát?

Trang Nghiên kích động nói, tuy rằng nàng không biết tình hình chiến đấu, cũng biết pháo này uy lực thật sự là thật là đáng sợ một chút.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, một lúc lâu mới lên tiếng:

- Không cần bắn, là ta đánh giá thấp uy lực pháo này. Trên thực tế chúng ta chỉ cần bắn ra một quả đạn pháo liền có thể, ta quá lãng phí, cư nhiên 4 pháo lun, hoàn hảo Phủ Thiên không hề động.

So với mấy người còn lại không nhìn thấy, Mạc Vô Kỵ thần niệm sớm rõ ràng thấy rõ ràng Ngoại Vực phi thuyền đàn tình huống. Tại đây năm pháo bắn ra, không muốn nói đám kia Ngoại Vực phi thuyền, ngay cả này chung quanh mặt đất cũng bị đánh thành một cái biển sâu. Mà phía trên kia không có một giọt hơi nước, hết thảy hơi nước đều bị một quả thiên hỏa đạn pháo thiêu đốt hầu như không còn.

Đủ qua thời gian một nén nhang, ngọn lửa kia mới tiêu tán không gặp, trên bầu trời bạch quang cũng biến mất. Trước mắt bọn hắn ngoại trừ một cái thật dài khe sâu hun hút ra, không còn có nửa bóng dáng con phi thuyền.

- Chưởng môn sư huynh, những phi thuyền kia đều bị chúng ta bắn rớt sao?

Trang Nghiên kinh thanh hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, những phi thuyền kia chẳng những bị chúng ta bắn rớt, cả bột phấn đều không có để lại đến. Cái kia khe rãnh, chính là đạn pháo của chúng ta lưu lại.

Năm người đồng thời cũng hít một hơi hơi lạnh, ngơ ngác nhìn trước mắt một mảnh hư vô. Loại này kinh khủng chiến hạm, coi như là muốn tiêu diệt Vấn Thiên Học Cung, phỏng chừng cũng không có bất kỳ vấn đề sao??

- A đù! dThật là lợi hại.

Một lúc lâu sau đó, Phủ Thiên mới giật mình thán một tiếng nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 231: Vô Lực Phản Kháng

Mạc Vô Kỵ cũng là thật sự hiểu hạm pháo này quá cường đại, hắn phỏng chừng loại hạm pháo này coi như là Vấn Thiên Học Cung Tam Nhãn Đầu Đà phỏng chừng đều không thể chữa trị nổi. Đây rất có thể không phải là hạm pháo của Thất Lạc Đại Lục, mà là đại lục khác lưu lại.

Loại hạm pháo này một khi rơi vào trong tay kẻ điên cuồng, đó chính là một đại họa. Lợi hại như vậy hạm pháo, hắn đối phó Dục Lâm Lôi gia, không nhất định phải lái thuyền đi qua, đến lúc đó mang một thanh pháo đi qua, cũng có thể tiêu diệt Lôi gia.

- Mọi người xuống, rời đi hạm pháo sao?, hạm pháo này quá mức cường đại, không thể để lộ ra.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói.

- Dạ, chưởng môn sư huynh.

Bốn người đồng thời đáp, có loại này cường đại thuyền hạm, Thiên Cơ Tông khẳng định có thể phát triển. Điều này làm cho tất cả mọi người là tinh thần đại chấn.

Bọn bốn người rời đi thuyền hạm, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lại đem thuyền hạm thu hồi.

- Chưởng môn sư huynh, ngươi đoán chúng ta vừa rồi giết bao nhiêu Ngoại Vực tu sĩ?

Chờ Mạc Vô Kỵ lại đem thuyền hạm thu hồi sau đó, Tang Ức Bình lập tức lại hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, lấy ra Bách Tông Liên Minh tích lũy bài:

- Các ngươi không có tích lũy bài, giết bao nhiêu Ngoại Vực tu sĩ điểm cống hiến nói không chừng đều ghi tạc chỗ này của ta.

Khi Mạc Vô Kỵ thấy rõ ràng tích lũy bài điểm cống hiến sau đó, nhất thời há hốc mồm. Tang Ức Bình mấy người cũng đều chen lấn lại đây, bọn họ cũng là trợn tròn mắt.

- A đù! Chúng ta giết gần tới một vạn Ngoại Vực tu sĩ sao?? Vì sao tích lũy bài (vẫn, còn) là 112076 điểm, một điểm cũng không có tăng?

Tang Ức Bình có chút không cam lòng hỏi.

Mấy người đều lại đem ánh mắt nhìn về phía Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ biết tích lũy bài điểm cống hiến là căn cứ cái gì sinh ra, suy nghĩ một chút nói:

- Ta đoán là vài pháo này quá cường đại, lại đem tất cả Ngoại Vực tu sĩ tử vong khí tức đều hóa thành hư vô, cho nên không có điểm cống hiến ghi lại.

- Hoàn hảo, chưởng môn sư huynh (vẫn, còn) là xếp đệ nhất, nếu không điều này thật sự là không thoải mái.

Nghe được Mạc Vô Kỵ giải thích, Tang Ức Bình tuy rằng vẫn không thể tiêu tan, bất quá vẫn là đệ nhất cũng để cho nàng thoáng thư thái một phần.

- Chúng ta chậm rãi đi chiến trường phương hướng đi qua, dò xét lần này đại chiến tình huống rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ trong lòng nghĩ không phải là điểm cống hiến vấn đề, mà là hắn hắn là mang mọi người trở về Thiên Cơ Tông trùng kiến tông

môn, vẫn nên là triệt để rời đi cái chỗ này.

Giả như Ngoại Vực tu sĩ thực sự đánh bại Bách Tông Liên Minh hết thảy tu sĩ, hạm pháo của hắn mạnh hơn nữa, cũng không cách nào lại đem Ngoại Vực tu sĩ toàn bộ giết tuyệt đánh đuổi. Ngoại Vực tu sĩ tại đã biết hắn hạm pháo lợi hại sau đó, tuyệt đối không có khả năng vẫn ngồi ở trên phi thuyền lại đây để cho hắn giết.

...

Thác Âm Mộ vẫn là hoàn toàn yên tĩnh, nam tử tóc đen râu bạc trắng đã hạ trên mặt đất, lần này mọi người thấy rõ rồi chứ. Hắn hai tay trống trơn, căn bản cũng không có bất kỳ pháp bảo nào. Ở dưới chân của hắn, đích xác nằm ngửa vài cường giả Chân Thần Cảnh, hơn nữa đều đã khí tuyệt.

Ngoại Vực tu sĩ một người Chân Thần Cảnh cường giả cách nam tử tóc đen râu bạc trắng xa hơn một chút bỗng nhiên xông về phi thuyền trôi lơ lửng không trung, Bách Tông Liên Minh bên này tu sĩ cũng đều phản ứng kịp, Ngoại Vực tu sĩ đã biết này hắc tu tóc bạc nam tử cường đại, cho nên muốn bắt con tin trên phi thuyền.

Phi thuyền này là nam tử tóc đen râu bạc trắng cùng đi đến, bắt được con tin tự nhiên có thể uy hiếp hắn.

Tất cả mọi người đưa mắt rơi vào trên người nam tử tóc đen râu bạc trắng, bọn họ đều khẳng định nam tử tóc đen râu bạc trắng sẽ ở trước tiên hướng trở về thuyền hạm, sau đó xuất thủ cứu giúp.

Để cho tất cả mọi người không hiểu là, nam tử tóc đen râu bạc trắng thật giống như không có thấy gì cả, vẫn như cũ chậm rãi đi hướng bên trong chiến trường.

- Bành!

Một đạo trầm muộn nguyên khí tiếng va chạm truyền ra, theo một đạo nhân ảnh trực tiếp bị đập ra, rớt trên mặt đất.

Bóng người bị đánh văng ra ngoài, chính là một người Ngoại Vực Chân Thần Cảnh cường giả vừa rồi đánh lén phi thuyền. Người này Chân Thần Cảnh cường giả chỉ là thụ thương, cũng không có bị một kích đánh giết.

Coi như là như vậy, cũng vẫn như cũ làm cho cả Thác Âm Mộ chiến trường tu sĩ lay động.

Đi ra một cái nam tử tóc đen râu bạc trắng có thể nháy mắt giết một đống Chân Thần Cảnh cường giả không tính, trên phi thuyền này hơn mười người, tựa hồ cũng không phải là dễ trêu.

Đây rốt cuộc là một đám cường giả từ đâu tới? Bọn họ tới nơi này làm gì?

Vô luận là cường giả từ đâu tới, đối với Bách Tông Liên Minh cũng sẽ không có tệ hơn ảnh hưởng. Bắc Tố Đình vung tay lên, tất cả mọi người lui xuống, đứng ở phía sau của nàng.

Một trận chiến này Bách Tông Liên Minh bị giết hơn mười vạn tu sĩ, Chân Thần Cảnh cũng bỏ mình năm người, có thể nói là thực lực đại tổn. Vốn nàng dự định dẫn dắt Thất Lạc Đại Lục tu sĩ còn dư lại, cùng những Ngoại Vực tu sĩ này chém giết sạch, đột ngột xuất hiện chiếc phi thuyền này, để cho Bách Tông Liên Minh có thêm một cái cơ hội thở dốc.

Chỉ là chuyện đến bây giờ còn không có biết rõ ràng, nàng chỉ có thể tận lực chữa thương, chờ cơ hội.

Cổ Bác sắc mặt hơi lộ ra tái nhợt đi tới trước áo đen râu bạc trắng nam tử, ôm quyền khom người nói:

- Phù Nhược Tinh Cổ Bác ra mắt tiền bối, chúng ta không biết tiền bối đi ngang qua nơi này, có nhiều mạo phạm, còn xin tiền bối thứ tội.

Bách Tông Liên Minh tu sĩ đều là cười nhạt, đây là thực lực nghiền ép. Rõ ràng nam tử tóc đen râu bạc trắng tới rồi, cũng không nói gì, trực tiếp động thủ sát nhân. Nhưng Cổ Bác còn phải khuôn mặt tươi cười bồi tội, không dám có nửa phần vô lễ.

Nam tử tóc đen râu bạc trắng lạnh lùng nói:

- Ngươi là Phù Nhược Tinh, tới nơi này làm gì?

Cổ Bác trong lòng cả kinh, nhanh chóng nói:

- Tiền bối nếu là nhìn trúng nơi này, vãn bối lập tức rời khỏi cái chỗ này, đem tặng cho tiền bối.

Nam tử tóc đen râu bạc trắng cười ha ha một tiếng, chỉ là trên mặt vẫn là băng lãnh một mảnh:

- Ta cần ngươi để cho ta cái chỗ này? Ta tại một mảnh thổ địa này sinh sống mấy trăm năm, chẳng lẽ còn cần ngươi Phù Nhược Tinh đồng ý, ta mới có thể tiếp tục ở tại chỗ này à?

- A...

Cổ Bác nhất thời trợn tròn mắt, Phù Nhược Tinh hắn công kích Thất Lạc Đại Lục cũng đã hai ba năm, lúc nào nơi này đột nhiên xuất hiện cường giả loại này?

Cùng so sánh chính là, Bách Tông Liên Minh tu sĩ đều là mừng rỡ không thôi. Bọn họ thật không ngờ Thất Lạc Đại Lục còn ẩn nấp lấy loại này tuyệt thế cường giả, cường giả loại này chỉ cần một người, liền có thể nghiền ép hết thảy Phù Nhược Tinh tu sĩ.

Cổ Bác tại trước tiên liền phản ứng kịp, nhất thời như rơi hố sâu, lập tức nhanh chóng cung kính nói:

- Tiền bối thứ lỗi, chúng ta lập tức rời khỏi nơi này, từ nay về sau không dám bước vào nơi này nửa bước.

Nam tử tóc đen râu bạc trắng lần thứ hai cười ha ha một tiếng:

- Các ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, lại đem nơi này xem như nhà ngươi sau đó hoa viên sao?

Nói xong câu đó, nam tử tóc đen râu bạc trắng giơ tay lên chính là một cái tát phách về phía Cổ Bác.

Cổ Bác rõ ràng thấy đối phương một tát này đánh tới, hắn Chân Thần Cảnh ba tầng tu vi, chính là không có biện pháp né ra nửa phần.

- PHỐC!

Một cái Chân Thần Cảnh cường giả, lần thứ hai tại trước mặt nam tử tóc đen râu bạc trắng hóa thành huyết vụ.

- Có dũng khí phạm ta thổ địa, chém tận giết tuyệt.

Nam tử tóc đen râu bạc trắng tại một cái tát chém giết Cổ Bác sau đó một tiếng hừ lạnh, tại tại chỗ bay lên, bàn tay cuồn cuộn nổi lên mênh mông sát khí cuốn về phía hơn mười vạn Ngoại Vực tu sĩ, cuồng bạo khí thế thật lớn để cho người ta nhịn không được muốn nhào về mà quỳ lạy.

Mà chém tận giết tuyệt, chính là vừa rồi Cổ Bác nói.

Dày đặc Ngoại Vực tu sĩ rốt cục náo động lên, vô số người đều muốn chạy trốn. Một phần tu sĩ bay lên hoặc là không có bay lên, đều ở dưới bàn tay nam tử tóc đen râu bạc trắng bị đập giết, tảng lớn tảng lớn ngã xuống. Đảo mắt liền, hơn mười vạn tu sĩ, liền trống hắn lên.

Vô luận là Chân Thần Cảnh tu sĩ, hay là Trúc Linh cảnh tu sĩ, tại dưới tay hắn đều là con kiến hôi.

Lúc này trên phi thuyền mấy người cũng đều nhào đi ra, nguyên bản Ngoại Vực tu sĩ đã bị tàn sát, lúc này càng là cấp tốc tiêu vong.

Bách Tông Liên Minh mấy vạn tu sĩ đều ngây dại, loại này giết địch thủ đoạn, coi như là Ngoại Vực tu sĩ lại nhiều gấp bội cũng không đủ giết a.

Bắc Tố Đình vung tay lên nói:

- Chúng ta cũng cùng nhau giết qua đi.

Nguyên bản Ngoại Vực tu sĩ đã bị giết không hề ý chí chiến đấu, Bách Tông Liên Minh mấy vạn tu sĩ lần thứ hai áp lên đi, chỉ thời gian một nén nhang, Thác Âm Mộ liền cũng không nhìn thấy một người Ngoại Vực tu sĩ nữa.

Rậm rạp, vô cùng vô tận thi thể đang nói cho mọi người, vừa rồi ngắn ngủi trong nửa canh giờ nơi này bị giết hơn mười vạn người. Trước Ngoại Vực tu sĩ chém giết Bách Tông Liên Minh tu sĩ, Bách Tông Liên Minh tu sĩ còn có năng lực phản kháng một chút. Mà bây giờ, Ngoại Vực tu sĩ không có năng lực phản kháng chút nào, có lẽ đây không phải là chiến đấu, mà là đơn phương tàn sát.

- Thất Lạc Đại Lục Vấn Thiên Học Cung Bắc Tố Đình ra mắt tiền bối, đa tạ tiền bối cứu trợ, để cho ta Thất Lạc Đại Lục tu sĩ có thể sinh tồn xuống tới.

Bắc Tố Đình đi tới trước mặt nam tử tóc đen râu bạc trắng khom người thi lễ.

Nam tử tóc đen râu bạc trắng ánh mắt tại trên người Bắc Tố Đình quét một cái, lập tức rơi vào xa xa mấy vạn tàn binh Bách Tông Liên Minh không dám lên tiếng. Lắc đầu nói:

- Tu vi quá kém, tư chất quá kém...

Bắc Tố Đình lặng lẽ không nói, nếu là trước có người nói tư chất nàng quá kém, nàng tuyệt đối sẽ không để ở trong lòng, bởi vì nàng biết

mình là cái gì tư chất. Hiện tại nam tử tóc đen râu bạc trắng lời của, lại làm cho nàng cảm giác được tư chất của mình có lẽ thực sự rất kém cỏi.

- Ta không phải nói ngươi, ta là nói những tu sĩ này, tư chất của ngươi tạm được.

Nam tử tóc đen râu bạc trắng thấy Bắc Tố Đình có chút sa sút, cư nhiên xuất khẩu an ủi một câu.

Mấy vạn tàn dư Bách Tông Liên Minh tu sĩ, bao gồm Đại Diễn Tông tông chủ lúc này cũng không dám có nửa câu. Cường giả như vậy, có lẽ thổi một hơi thở, liền có thể giết hết bọn họ.

- Xin hỏi tiền bối thế nhưng Thất Lạc Đại Lục ẩn cư Thiên Giới cường giả?

Bắc Tố Đình (vẫn, còn) là kính cẩn hỏi một câu. Điểm ấy nàng rất là lo lắng, giả như những người này căn bản cũng không phải là Thất Lạc Đại Lục, lại đem Phù Nhược Tinh Ngoại Vực tu sĩ chém tận giết tuyệt, vậy thì như thế nào?

Tóc đen râu bạc trắng người lắc đầu nói:

- Chúng ta chỗ này là một cái tinh cầu, cũng không phải một cái đại lục. Chúng ta tới từ Chân Mạch Đại Lục, mục đích tới đợi lát nữa rồi hãy nói.

- Tiền bối là vượt qua Ngũ Hành Hoang Vực mà đến?

Bắc Tố Đình rốt cuộc hiểu rõ vì sao đối phương sẽ cường đại như vậy, thì ra là Chân Mạch Đại Lục tới. Ngũ đại đế quốc khu vực rất nhiều người cũng không biết Chân Mạch Đại Lục, nàng lại biết. Vượt qua Ngũ Hành Hoang Vực, chính là Chân Mạch Đại Lục.

Bất quá Thất Lạc Đại Lục tu sĩ, muốn bằng vào thực lực của chính mình vượt qua Ngũ Hành Hoang Vực, đó chính là người si nói mộng.

Nam tử tóc đen râu bạc trắng gật đầu nói:

- Không sai, lần này ta đến hy vọng có thể lại đem thực lực của Thất Lạc Đại Lục tăng lên đi, nếu không, mỗi một lần Ngoại Vực tu sĩ đến, chúng ta đều phải đi một chuyến, chẳng phải là mệt mỏi gãy chân.

- Dạ, tiền bối mời.

Bắc Tố Đình yên tâm đồng thời, trên mặt cũng nóng hừng hực.

Nàng là Vấn Thiên Học Cung đệ nhất viện trưởng, Vấn Thiên Học Cung mục đích chủ yếu, chính là vì bồi dưỡng được Thất Lạc Đại Lục cường đại nhất tu sĩ. Nhưng sự thực là, nàng viện trưởng này bồi dưỡng đến bây giờ, chỉ là lại đem chính nàng bồi dưỡng miễn cưỡng có thể ngăn cản hai ba cái cùng giai Chân Thần Cảnh mà thôi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 232: Nhân Gian Tiên Vương

Bên ngoài Ân Đô Thành, khắp nơi đều là đoàn người chúc mừng. Tuy Thác Âm Mộ đánh một trận tu sĩ chết đi vô số kể, thế nhưng Ngoại Vực tu sĩ bị toàn bộ đánh giết, đây tuyệt đối là một chuyện vui.

Một phần đại tông môn tông chủ đều được mời tiến vào Ân Đô tham gia hoan nghênh Chân Mạch Đại Lục cường giả yến hội, tuyệt đại đa số tu sĩ đều tụ tập tại Ân Đô chúc mừng.

Về phần Ân Đô Tiên Quỳnh Lâu, sớm đã là kín người hết chỗ, ngay cả bên ngoài Tiên Quỳnh Lâu cũng có tu sĩ uống rượu cuồng hoan. Giờ khắc này, vô luận là tu sĩ có thù hay là không thù đều tạm thời buông xuống tất cả, tụ tập cùng một chỗ chúc mừng (vì) Thất Lạc Đại Lục.

Mạc Vô Kỵ năm người tới Ân Đô bên ngoài, nhìn thấy tràng diện vui vẻ, đều là hoàn toàn không hiểu chuyện gì xảy ra.

- Chưởng môn sư huynh, đây là có chuyện gì?

Tang Ức Bình không hiểu hỏi.

- Hãy đi trước nghe một chút rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, hắn không giải thích được, dựa theo hắn đoán, tràng chiến dịch này Bách Tông Liên Minh hắn là thua mới đúng là. Nhưng tình huống hiện thật cho thấy, Bách Tông Liên Minh chẳng những thắng rồi, hơn nữa còn là đại thắng đặc biệt.

Mọi người kẹp ở trong đám người tiến vào Ân Đô, đi tới Ân Đô quảng trường nghe xung quanh đông đảo tu sĩ nghị luận, rất nhanh đám

người Mạc Vô Kỵ liền hiểu là chuyện gì xảy ra.

Tại lúc Bách Tông Liên Minh sắp thua trận, Thất Lạc Đại Lục sắp bị Ngoại Vực tu sĩ chiếm cứ, Chân Mạch Đại Lục cường giả đã tới.

- Chân Mạch Đại Lục tiền bối vừa nhấc tay, trước mặt hắn mấy vạn tu sĩ toàn bộ bị đập giết, trong đó còn có mười mấy Chân Thần Cảnh cường giả, cũng bị trực tiếp đánh giết.

- Bằng hữu, ngươi quá khoa trương đi. Ta mặc dù không có đi chiến trường, cũng biết Chân Mạch Đại Lục không có mười mấy Chân Thần Cảnh cường giả. Rồi lại nói, một cái tát đánh giết mấy vạn tu sĩ, cái này cũng...

- Vừa rồi vị bằng hữu này nói khoa trương là khoa trương một chút, bất quá vị tiền bối kia đích xác có thể một cái tát đánh giết vài Chân Thần Cảnh cường giả, ta là tận mắt thấy.

- Đó là cái gì cảnh giới?

- Ta nghe nói là Nhân gian Tiên Vương cảnh.

- Cái gì là Nhân gian Tiên Vương?

- Chính là Chân Thần chi nhân trên tiên cảnh giới, về phần là cái gì, ta nào đâu biết...

...

Mạc Vô Kỵ cũng không biết cái gì là nhân gian Tiên Vương, hắn đã hiểu rõ Ngoại Vực tu sĩ là bị người nào tiêu diệt, là Chân Mạch Đại Lục cường giả.

Xem ra Kinh Cô Mộc tại gặp phải Chân Mạch Đại Lục cũng không phải là cái gì cường giả, nếu không, dùng thực lực của Kinh Cô Mộc sợ rằng rất khó qua sông thiên hải đi tới Thiên Hồ đảo, càng không thể nào cướp đoạt đến Lục mạt tiên phủ.

- Chưởng môn sư huynh...

Hiểu rõ nguyên do, bọn người Tang Ức Bình đưa mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lập tức nói:

- Chúng ta bây giờ liền rời đi nơi này, ta trước đi một chuyến Vấn Thiên Học Cung. Dù sao ta còn là đệ tử của Vấn Thiên Học Cung, chờ ta thoát ly Vấn Thiên Học Cung ngoại môn đệ tử sau đó, lập tức trở lại xây dựng Thiên Cơ Tông.

...

Ân Đô xa hoa nhất vương cung đại điện, tự nhiên là Thiên Thương đế cung.

Bất quá lúc này nơi này đã thành chỗ Thất Lạc Đại Lục nghênh tiếp Chân Mạch Đại Lục cường giả, về phần Thiên Thương đế quốc Đế Quân Triệu đan, tuy rằng đã ở nhóm được mời, lại chỉ có thể ngồi lùi phía sau vị trí.

Mặc dù là mở tiệc chiêu đãi nghênh tiếp Chân Mạch Đại Lục cường giả, nhưng ngồi Đế Quân chủ vị không phải là Bắc Tố Đình. Bắc Tố Đình không có chỗ ngồi ở Đế Quân chủ vị, Bách Tông Liên Minh tông chủ đều có thể đủ hiểu. Dù sao đối mặt Chân Mạch Đại Lục cường giả, Thất Lạc Đại Lục căn bản cũng không có tư cách nói chuyện.

Để cho đám người Bắc Tố Đình kinh dị là, ngồi cao nhất cư nhiên không phải là nam tử mờ ảo nhân tiên cảnh giới tóc đen râu bạc trắng, mà là một người tuấn lãng thanh niên mặc áo tím.

Thanh niên áo tím ánh mắt quét một cái mọi người trong đại điện, lúc này mới mặt mỉm cười nói:

- Ta tới trước (vì) mọi người giới thiệu một chút, rất nhiều người hẳn là đều biết, chúng ta tới tự Chân Mạch Đại Lục. Trên thực tế chính như

Hứa hộ pháp nói như vậy, chúng ta tuy rằng ở vào bất đồng đại lục, cũng là đồng nhất khối tinh lục. Tại Chân Mạch Đại Lục có một cái địa phương vĩ đại, gọi là Tinh Đế Sơn. Tinh Đế Sơn tại Chân Mạch Đại Lục vị trí, thật giống như địa vị của Vấn Thiên Học Cung tại Thất Lạc Đại Lục. Ta là đặc sứ của Tinh Đế Sơn lần này phái tới, mọi người cứ gọi ta Hạ Mạt là được.

Nói xong, hắn vừa chỉ chỉ nam tử tóc đen râu bạc trắng ngồi bên trái hắn nói:

- Vị này chính là Tinh Đế Sơn hộ pháp Hứa Xích Hoang, Hứa tiền bối vẫn là người mà ta tôn kính.

Nói đến đây Hạ Mạt dừng một chút, ánh mắt rơi vào trên người Bắc Tố Đình, không có tiếp tục giới thiệu người nam tử cao mặt đỏ ngồi bên phải hắn. Về phần các cường giả còn lại của Chân Mạch Đại Lục, hắn càng là không có giới thiệu.

Bắc Tố Đình chủ động đứng lên nói:

- Vấn Thiên Học Cung Bắc Tố Đình ra mắt Hạ đặc sứ, ra mắt Hứa hộ pháp tiền bối, cùng với các vị tiền bối Chân Mạch Đại Lục.

Bắc Tố Đình là Vấn Thiên Học Cung đệ nhất viện trưởng, nàng đứng lên ân cần thăm hỏi, các đại tông môn tông chủ còn lại đều đứng lên hướng Hạ Mạt và Chân Mạch Đại Lục cường giả ân cần thăm hỏi.

Chờ cả đám ân cần thăm hỏi hoàn tất, Hạ Mạt vẫn không có nói chuyện, sắc mặt bình tĩnh, thật giống như căn bản cũng không có nghe được đông đảo tông chủ ân cần thăm hỏi bình thường giống nhau.

Thất Lạc Đại Lục một phần tông chủ trên mặt nhất thời có chút nhịn không được rồi, bọn họ tuy rằng thực lực yếu một phần, nhưng có thể ngồi ở chỗ này, tốt xấu đều là chuẩn Thiên cấp tông môn tông chủ. Kém nhất, cũng là đỉnh cấp Địa Cấp Tông Môn tông chủ.

Lúc này người nam tử cao mặt đỏ ngồi bên phải Hạ Mạt bỗng nhiên nói:

- Bắc Tố Đình, ngươi là Vấn Thiên Học Cung viện trưởng, Hạ đặc sứ đại biểu là Tinh Đế Sơn. Như ngươi vậy mang theo cái khăn che mặt nói chuyện, có đúng hay không đã thiếu tôn kính?

Trong đại điện bầu không khí lập tức áp lực, đến lúc này, mọi người rốt cuộc hiểu rõ lại đây, vì sao cái này đặc sứ không muốn tiếp tục nói chuyện, thì ra hắn là muốn Bắc Tố Đình vén lên cái khăn che mặt. Bắc Tố Đình dầu gì cũng là Vấn Thiên Học Cung đệ nhất nhân, cũng là cả Thất Lạc Đại Lục lãnh tụ tinh thần. Cho nên ép Bắc Tố Đình vén khăn che mặt, cũng không phải là chuyện của một cá nhân Bắc Tố Đình.

Mà tại cái chỗ này, lại bị buộc (phải) vén khăn che mặt.

Áp lực, trầm mặc tràn ngập toàn bộ đại điện. Trước mừng rỡ đánh đuổi Ngoại Vực tu sĩ cùng với nhìn thấy Chân Mạch Đại Lục cường giả, vào giờ khắc này dường như vô tận làm nhạt xuống.

Một lúc lâu sau đó, Bắc Tố Đình đứng lên, đối với Hạ Mạt liền ôm quyền nói:

- Tố Đình đã từng đã thề, trước khi đạo pháp chưa thành, sẽ không trước mặt người khác bỏ khăn che mặt. Đạo pháp thành công, đạo lữ của ta sẽ tự tay vén khăn che mặt cho ta. Còn xin đặc sứ thứ lỗi, Tố Đình không cách nào vén lên khăn che mặt của mình.

Hạ mộc sắc mặt trầm xuống, tuấn lãng bộ mặt thu liễm dáng tươi cười sau đó, nhất thời khiến người ta một loại áp lực cường đại.

Mặt đỏ nam tử cười ha ha một tiếng:

- Việc này dễ mà, đặc sứ có thể cho ngươi tiến vào Tinh Đế Sơn. Một khi tiến vào Tinh Đế Sơn, lo gì đạo pháp không thành? Hạ đặc sứ đã Hư Thần tầng bốn, tin tưởng không bao lâu, sẽ chỉ là bước vào Chân Thần

cảnh. Chỉ cần ngươi có thể đi vào Tinh Đế Sơn, ta nghĩ dùng tư chất của ngươi, rất nhanh thì có thể cùng hạ đặc sứ cùng nhau thành tựu nhân tiên cảnh giới. É hé hé hé…

Hạ Mạt gật đầu, đối với nam tử mặt đỏ người cao rất là thoả mãn.

Đang thời điểm nghe nhân tiên cảnh giới, ở đây hết thảy tông môn chưởng môn đều là lộ ra nóng bỏng ánh mắt. Bọn họ rất nhiều người không muốn nói bước vào nhân tiên, coi như là Chân Thần Cảnh cũng không có mấy người. Đồng thời cũng vì hạ mạt tư chất cảm thấy kinh hãi, hạ mạt tuổi tác hiển nhiên không lớn. Tuổi tác như vậy, lại là Hư Thần tầng bốn, ngay cả Bắc Tố Đình đến bây giờ cũng là mới Chân Thần Cảnh tầng ba mà thôi.

Ngay cả Bắc Tố Đình nghe được nhân tiên cảnh giới mấy chữ này, trong mắt cũng chớp động kích động quang mang, đây là cảnh giới nàng vẫn theo đuổi.

Dường như nhìn thấy Bắc Tố Đình trong mắt nóng bỏng quang mang, Hạ Mạt sắc mặt hòa hoãn một phần:

- Tằng quản sự nói không sai, chỉ cần ngươi tiến vào Tinh Đế Sơn, ta bảo đảm ngươi có thể cùng ta cùng nhau bước vào nhân tiên cảnh giới. Nhân tiên, là nhân gian Tiên Vương, tới rồi nhân tiên cảnh giới, ta tin tưởng đạo pháp của nàng cũng sẽ thành.

Tuy một chữ cũng không có nói cầu hôn, tất cả mọi người hiểu rõ Hạ Mạt ý tứ. Hạ Mạt đối với Bắc Tố Đình dáng người cùng tư chất đã có tâm động, hiện tại chỉ cần Bắc Tố Đình vén khăn che mặt, hắn xem dung mạo chỉ cần thoả mãn, có lẽ bước tiếp theo chính là cầu hôn.

Bắc Tố Đình cũng hiểu rõ Hạ Mạt ý tứ, nàng chậm lại giọng của mình nói:

- Hạ đặc sứ tư chất là ta bình sinh ít thấy, dung mạo càng là người giữa Long Phượng. Ta tin tưởng dùng hạ đặc sứ loại anh kiệt nhân tài

này, nhất định có đông đảo hồng nhan tri kỷ, vì sao phải lưu ý tới ta một cái tầm thường nữ tử của Thất Lạc Đại Lục?

Hạ Mạt khẽ mỉm cười:

- Tố Đình sư muội, ngươi cũng không phải là nữ tử tầm thường. Không nói dáng người của nàng rất là séc xì,… à là ta bình sinh ít thấy, tuổi nàng tối đa cùng ta không sai biệt lắm, cư nhiên tại Thất Lạc Đại Lục tiến vào qua Nhân Cực Cảnh, hiện tại càng đã tu luyện tới Chân Thần Cảnh tầng ba, sợ rằng tư chất không kém so với ta. Huống chi, thế hệ chúng ta tu đạo, có mấy cái hồng nhan tri kỷ cũng là giúp đỡ cho nhau, có gì không thể đâu nè? Ta tin tưởng nàng tiến vào Tinh Đế Sơn, sẽ làm Tinh Đế Sơn càng thêm làm rạng rỡ.

Lời này là thật tâm nói, đối với hạ mạt mà nói, thân phận hắn như vậy nhìn trúng người nào, muốn để cho người nào trở thành đạo lữ, không phải tạo hóa của hắn, mà là tạo hóa của người hắn vừa ý. Tại Chân Mạch Đại Lục, không biết bao nhiêu cô gái tuyệt sắc muốn trở thành đạo lữ của hắn, hắn căn bản cũng không thèm quan tâm. Hắn thấy, tương lai chung quy có một ngày hắn sẽ tiếp chưởng Tinh Đế Sơn. Tinh Đế Sơn vị nào vương giả, sẽ không có mấy người đạo lữ? Nếu là chỉ có một, đó mới là chuyện cười quốc tế. Đạo lữ của hắn không chỉ có riêng (phải) xinh đẹp, tư chất cũng phải là nhất lưu.

Chính hắn mặc dù không có bước vào qua Nhân Cực Cảnh, lại đã tiến vào Địa cực cảnh, lại tu luyện qua Quan linh thuật, cho nên nhìn ra Bắc Tố Đình có mơ hồ Nhân Cực Cảnh đạo vận vòng sáng.

Bất quá hắn không có khả năng trực tiếp nói cùng Bắc Tố Đình, tương lai ta là chủ Tinh Đế Sơn. Ngươi trở thành một trong các phi tử của ta, cũng là một trong nữ chủ nhân của Tinh Đế Sơn, đây là vinh hạnh của ngươi. Dù sao hắn chỉ là có khả năng nhập chủ Tinh Đế Sơn, mà không phải khẳng định làm chủ Tinh Đế Sơn.

Bắc Tố Đình vốn là chưa có người yêu, hạ mạt nếu là thật nhìn trúng nàng, cũng không phải không có khả năng đi cùng một chỗ. Thế nhưng

nàng nghe được hạ mạt nói mình chỉ là một trong mấy đạo lữ của hắn, nhất thời liền hiểu:

- Đa tạ đặc sứ tương yêu, Tố Đình nhất tâm cầu đạo, đối với đạo lữ chuyện này tạm thời sẽ không cân nhắc. Có thể gia nhập Tinh Đế Sơn tự nhiên là cơ duyên của Tố Đình, nếu là không thể gia nhập, vậy cũng là cơ duyên của ta không đủ.

Hạ mộc sắc mặt hoàn toàn trầm xuống, hắn còn chưa từng thấy qua nữ nhân cùng Bắc Tố Đình như vậy không tán thưởng. Vấn Thiên Học Cung rất lợi hại à? Hắn chỉ cần ra lệnh một tiếng, liền có thể lại đem Vấn Thiên Học Cung sạn thành đất bằng.

Mắt thấy không khí dần dần để cho người ta hít thở không thông hắn lên, tóc đen râu bạc trắng Hứa hộ pháp bỗng nhiên nói:

- Lời thừa cũng không cần nói nữa, ngày hôm nay chúng ta tới đây trong không phải là vì nói những thứ vô ý nghĩa này. Hạ đặc sứ nếu là không có tiện nói, vậy ta sẽ tới nói đi.

Nguyên bản mặt âm trầm hạ mạt trên mặt âm trầm bỗng nhiên tiêu hết, thậm chí còn mang theo vẻ lúng túng đối với Hứa hộ pháp nói:

- Hứa tiền bối dạy phải, vãn bối thật sự là quá mức càn rỡ. Các vị tông chủ, vừa rồi ta đã lạc đề. Lần này ta đại biểu Tinh Đế Sơn đi tới nơi này, ngoại trừ lại đem những Ngoại Vực man di đó đánh đuổi, còn có hai chuyện

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 233: Rời Tông

Bắc Tố Đình cảm kích nhìn thoáng qua vị kia Hứa hộ pháp tóc đen râu bạc trắng, vị Hứa hộ pháp này nhất định là nhân gian Tiên Vương đẳng cấp cường giả.

Hạ Mạt thật giống như không có chuyện gì bình thường giống nhau, lần thứ hai mặt mang nụ cười nói:

- Chuyện thứ nhất là Chân Mạch Đại Lục lại đem tại Thất Lạc Đại Lục tuyển nhận đỉnh cấp tư chất đệ tử tiến vào Chân Mạch Đại Lục tu luyện...

Nguyên bản cung điện vẫn có chút trầm thấp cùng đè nén, bởi vì cái câu nói này nhất thời sôi động. Đông đảo tông môn chưởng môn cũng bắt đầu thì thầm với nhau, lẫn nhau nghị luận.

- Xin hỏi hạ đặc sứ, những đệ tử này tuyển nhận là đưa vào Tinh Đế Sơn tu luyện sao?

Đại Diễn Tông tông chủ Giang Tú Sơn thứ nhất đứng lên ôm quyền hỏi.

Hạ Mạt trong lòng cười nhạt, đưa vào Tinh Đế Sơn, ngươi là đang nằm mơ hay là ta đang nằm mơ? Hắn vẫn như cũ mỉm cười nói:

- Là ở chỗ này tuyển chọn đệ tử ưu tú tiến vào Chân Mạch Đại Lục tiến hành tuyển chọn, người ưu tú sẽ được các đại tông môn của Chân Mạch Đại Lục thu làm đệ tử. Tinh Đế Sơn điều kiện tiến vào so sánh tương đối hà khắc, ngoại trừ tư chất ưu tú ra, còn phải có nhất định cống

hiến cho tinh lục. Ngoại trừ số rất ít người tuyệt đỉnh thiên tư ra, tiến vào Tinh Đế Sơn nhất định phải đạt được cống hiến nhất định mới có thể.

Lời của Hạ Mạt cũng không có để cho đông đảo tông môn tông chủ thất vọng, trái lại càng là chờ mong. Chân Mạch Đại Lục tu chân văn minh cao hơn với Thất Lạc Đại Lục, coi như là đi tông môn khác, dù cho bước vào Chân Thần Cảnh cũng là tốt.

Giang Tú Sơn nhưng có chút cau mày, hắn cảm giác Chân Mạch Đại Lục cũng không có cao to như Hạ Mạt nói như vậy. Trong này khẳng định còn có nguyên nhân khác, mới để cho Chân Mạch Đại Lục đến Thất Lạc Đại Lục tuyển nhận thiên tài đệ tử.

Hạ Mạt dùng tay đè ép áp trong cung điện ầm ĩ, lúc này mới tiếp tục nói:

- 10 ngày sau, ở trong nơi này cử hành tuyển chọn đỉnh cấp tư chất đệ tử. Nhóm đệ tử đầu tiên tư chất đỉnh cấp giống như chúng ta cùng nhau đi tới Chân Mạch Đại Lục, sau này mỗi số lượng năm cố định, chúng ta đều có thể tới nơi này tuyển chọn một lần.

- Hạ đặc sứ, có vài tông môn khoảng cách Ân Đô khá xa, trong lúc nhất thời sợ rằng không đuổi kịp đến.

Phong Chấn Thu nhanh chóng đứng lên nói.

Thác Âm Mộ đánh một trận, hắn bản thân bị trọng thương. Chân Mạch Đại Lục cường giả tới nơi này, hắn vẫn như cũ mang thương qua tới đón tiếp.

Hạ Mạt thản nhiên nói:

- Khá xa không có chạy tới, vậy chỉ có thể nói cơ duyên vẫn chưa tới. Chuyện này cứ như vậy định rồi, phía sau chúng ta nói chuyện thứ hai.

Phong Chấn Thu cũng chỉ có thể thầm than một tiếng, ngồi xuống. Mặc dù hắn là Vấn Thiên Học Cung viện trưởng thứ hai, trên thực tế

Vấn Thiên Học Cung phần lớn chuyện đều là hắn đang làm chủ. Một người tại Thất Lạc Đại Lục nói một không hai, giờ khắc này ở trước mặt một cái đặc sứ, căn bản cũng không có bất luận cái gì tư cách nói chuyện.

- Chuyện thứ hai là tìm một người.

Nói xong Hạ Mạt vung tay lên, một cái hình người thật lớn rõ ràng xuất hiện ở trước mặt mọi người:

- Người này hắn là tu sĩ Thất Lạc Đại Lục, nếu là có người biết nơi hạ lạc của hắn, người đó có thể được an bài một chân trực tiếp tiến vào Tinh Đế Sơn.

Ảnh hình người vừa ra đến, trong đại điện có ít nhất bảy tám người lộ ra nghi hoặc, hiển nhiên trong đại điện này không chỉ một người quen biết người trong bức họa.

Đại Diễn Tông tông chủ Giang Tú Sơn đứng lên lần nữa nói:

- Hạ đặc sứ, vị tiền bối này rất nhiều người đều biết.

Hạ Mạt nghe nói như thế, kích động cũng đứng lên, thân thể nghiêng về trước cấp thiết hỏi:

- Xin hỏi hắn là người phương nào? Hiện ở nơi nào?

Từ mọi người quen biết cái này hạ đặc sứ đến bây giờ, đây là mọi người lần đầu tiên thấy hắn nói chuyện khách khí như vậy, dùng một cái chữ xin. Dù cho trước hắn mặt mang dáng tươi cười, cái loại này ngạo khí trong xương cốt vẫn như cũ để cho người ta có thể cảm giác được, hắn cũng không có đem người khác xem thành tồn tại cùng hắn chung một đẳng cấp.

- Người này là tông chủ của ta Thất Lạc Đại Lục đệ nhất tông môn Thiên tông, gọi Kinh Cô Mộc.

Đại Diễn Tông tông chủ Giang Tú Sơn lại đem thiên tông nói thành đệ nhất tông, đó là không hề chướng ngại tâm lý.

Nếu là đổi thành người khác tới giới thiệu Kinh Cô Mộc, tối đa chỉ nói là thiên tông tông chủ, tuyệt đối sẽ không cộng thêm đệ nhất tông. Tuy Đại Diễn Tông lần này tại tông môn cống hiến bảng cùng Bách Tông Liên Minh điểm cống hiến bảng đều còn hơn Vấn Thiên Học Cung một bậc, nhưng ở trong mắt đông đảo Thất Lạc Đại Lục tu sĩ, Vấn Thiên Học Cung vẫn là đệ nhất tông môn.

Giang Tú Sơn không muốn thừa nhận Vấn Thiên Học Cung đệ nhất tông môn, Đại Diễn Tông lại đoạt không đi cái này đệ nhất, hiện tại lại đem thiên tông nói thành đệ nhất, trong lòng cũng là sướng hơn một chút.

- Hắn ở nơi nào?

Hạ Mạt ngăn chặn kích động của mình lại hỏi một câu.

Giang Tú Sơn thở dài nói:

- Nếu là kinh tông chủ còn đang ở đây, những Ngoại Vực đó man di há có thể lớn lối như thế? Kinh tông chủ tại mấy ngàn năm trước liền mất tích, nghe nói hắn đang thời điểm bế quan trùng kích nhân gian Tiên Vương ngã xuống.

- Vậy thiên tông tông chủ bây giờ còn sống chớ?

Hạ Mạt nói xong, ánh mắt từ trên người đông đảo tông chủ quét tới.

Lúc này tất cả mọi người rõ ràng, Hạ Mạt tìm kiếm Kinh Cô Mộc khả năng có chuyện trọng yếu phi thường.

Giang Tú Sơn tiếp tục nói:

- Kinh tiền bối sau khi mất tích, thiên tông tứ phân ngũ liệt, sau cùng biến mất tại Thất Lạc Đại Lục lịch sử sông dài.

Hạ Mạt có chút thất lạc ngồi xuống, một lát đều không nói gì.

Đủ qua mấy phút đồng hồ thời gian, (vẫn, còn) là Hứa hộ pháp chủ động nói:

- 10 ngày sau, Ân Đô trên quảng trường tổ chức đi tới Chân Mạch Đại Lục đệ tử tuyển chọn, tuyển chọn danh ngạch là một trăm người. Lần này đi tới Chân Mạch Đại Lục đệ tử tuyển chọn sự tình, liền giao cho Vấn Thiên Học Cung đệ nhất viện trưởng Bắc Tố Đình cùng Đại Diễn Tông tông chủ Giang Tú Sơn hai vị đạo hữu. Ta hi vọng tương lai Thất Lạc Đại Lục có bản thân cường giả, không cần chúng ta vượt qua Ngũ Hành Hoang Vực đi tới nơi này. Ngày hôm nay mọi người liền đến nơi đây sao?, các vị tông chủ trở về chuẩn bị chuẩn bị tuyển chọn, 10 ngày sau đó chúng ta gặp lại sau.

Hứa Xích Hoang vài ba câu liền đem chuyện này nói xong đồng thời trực tiếp quyết định, đồng thời thứ nhất đứng lên.

- Dạ!

Bắc Tố Đình cùng Giang Tú Sơn cùng với đông đảo tông môn tông chủ đều đứng lên, đối với Hứa Xích Hoang khom người thi lễ.

Tất cả mọi người đã nhìn ra, Hứa Xích Hoang đối với Hạ đặc sứ này không phải là rất hài lòng. Nếu không, hắn cũng sẽ không tại thời điểm hạ đặc sứ trầm mặc, chủ động đứng ra vài ba câu lại đem chuyện giao phó xong.

Hạ Mạt cũng phản ứng kịp, nhanh chóng đứng lên nói:

- Ờ! Cứ dựa theo Hứa hộ pháp nói, chúng ta 10 ngày sau đó gặp lại sau.

...

Mạc Vô Kỵ phi thuyền vẫn là do Phủ Thiên khống chế, Phủ Thiên thực lực mạnh nhất, hắn đến khống chế phi thuyền tốc độ tự nhiên là

nhanh nhất. Phi thuyền linh khí là Mạc Vô Kỵ luyện hóa, chỉ cần Mạc Vô Kỵ cho phép, Phủ Thiên ngoại trừ không có khả năng lại đem linh khí thu hồi ra, tốc độ khống chế phi thuyền phi hành cũng sẽ không chậm bao nhiêu so với Mạc Vô Kỵ chính bản thân khống chế.

Mạc Vô Kỵ thì là nắm chặt thời gian nghiên cứu Trữ Tinh Tử trận đạo truyền thừa, hắn muốn trùng kiến Thiên Cơ Tông, trận đạo nhất định phải cường đại. Lúc này hắn ở vùng ven có thể bố trí trung cấp pháp trận, chỉ cần tiến thêm một bước, hắn liền có thể lại đem trung cấp pháp trận bố trí.

Duy nhất phiền phức chính là, trung cấp pháp trận còn cần luyện chế trận kỳ. Trận kỳ tự nhiên cũng có thể nhờ người khác luyện chế, bất quá bố trí pháp trận trận kỳ, chính bản thân luyện chế tự nhiên là càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Chiếc phi thuyền linh khí này tốc độ so với Mạc Vô Kỵ xe bay lúc trước, tốc độ phải nhanh hơn nhiều lắm. 10 ngày sau, phi thuyền đã dựa theo Mạc Vô Kỵ yêu cầu dừng ở bên ngoài Vấn Thiên Thành.

- Phủ Thiên, ngươi và Tang Ức Bình bốn người đi Vấn Thiên Thành tiên luyện tửu lâu ở chờ ta, ta tối đa một hai ngày thời gian liền sẽ tới. Ngoài ra các ngươi tới rồi Vấn Thiên Thành, thuận tiện hỏi thăm một chút Cửu Nguyệt Đan Các.

Mạc Vô Kỵ thu hồi phi thuyền sau đó, lại dặn dò một phen, lúc này mới cùng Phủ Thiên mấy người tách ra, đơn độc đi tới Vấn Thiên Học Cung.

...

Vấn Thiên Học Cung càng là tiêu điều vắng vẻ, Mạc Vô Kỵ về tới ngoại môn ngọn núi nơi ở. Hắn muốn xem Triều Bất Hành có ở đó hay không, nếu mà ở đây, liền cho Triều Bất Hành lưu lại một phần đan dược. Lại nói tiếp Triều Bất Hành tính là trừ Chân Thiếu Nho ra, là bằng hữu duy nhất hắn tại Vấn Thiên Học Cung ngoại môn ngọn núi.

Triều Bất Hành không ở đây, chẳng những là Triều Bất Hành không ở đây, chính là Chân Thiếu Nho cũng không. Ngoại môn ngọn núi thưa thớt mấy cái đệ tử, Mạc Vô Kỵ một cái cũng không nhận ra.

Mạc Vô Kỵ cũng không có lập tức đi tông môn sự vụ đại điện làm thủ tục rời tông, mà là đi Đan Tháp. Cùng Mạc Vô Kỵ dự liệu như nhau, hắn vẫn là một cái người quen cũng không có nhìn thấy, canh giữ ở Đan Tháp trước cái kia câu cá lão giả râu bạc trắng cũng không còn.

Sầm Thư Âm, Hầu Ngọc Thừa, Nhâm Thiên Tinh những bằng hữu quen thuộc này một người đều không ở đây, để cho Mạc Vô Kỵ rất là phiền muộn, hắn tìm một người để cáo biệt cũng tìm không được. Từ nơi này sau khi rời đi, hắn sẽ không còn là Vấn Thiên Học Cung đệ tử. Có lẽ chỉ có một ngày, Thiên Cơ Tông phải lớn mạnh, còn có thể cùng Vấn Thiên Học Cung xung đột.

Nếu trùng kiến Thiên Cơ Tông, Mạc Vô Kỵ sẽ không có dự định còn để cho Thiên Cơ Tông vẫn dừng lại tại Huyền Cấp tông môn, người nào có thể xác định tương lai Thiên Cơ Tông sẽ không trở thành một cái chân chính Thiên cấp tông môn?

- Mạc sư huynh!

Một thanh âm kinh hỉ cắt đứt Mạc Vô Kỵ miên man suy nghĩ.

- Thì ra là Tả sư muội, chúc mừng Tả sư muội trở thành kiếm hồ đệ tử.

Mạc Vô Kỵ cười hô.

Người đến là Tả Thiều Doanh, ban đầu ở Ngũ Hành Hoang Vực Vấn Thiên Học Cung doanh trại, Mạc Vô Kỵ đã cùng nàng ra mắt, về sau lại gặp một lần. Đây là một nữ tử để cho người ta như bọt xuân phong, nhưng là cái kia muội muội Tả Thiều Di của nàng để cho Mạc Vô Kỵ cực kỳ phản cảm. Cái kia Cử Thất Kiếm cùng Tả Thiều Di câu kết làm

bậy bị hắn giết chết, không biết Tả Thiều Di có thể hay không tìm hắn báo thù.

Không có Tả Thiều Di ở một bên, Tả Thiều Doanh cũng lộ ra đặc biệt rộng rãi:

- Ta cũng chỉ là một ngoại môn đệ tử mà thôi. Mạc sư huynh, ta còn tưởng rằng ngươi đi Ngoại Vực chiến trường. Vấn Thiên Học Cung rất nhiều cường giả đều đi Ngoại Vực chiến trường, chúng ta kiếm hồ Sầm Thư Âm sư tỷ cùng muội muội ta đều đi qua.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Ta một cái ngoại môn đệ tử đi xem náo nhiệt gì chứ, được rồi, ta có thể phải rời đi Vấn Thiên Học Cung.

- A... Rời đi Vấn Thiên Học Cung?

Tả Thiều Doanh ngạc nhiên nhìn Mạc Vô Kỵ.

- Đúng vậy, ta phải đi vào một tông môn khác, một hồi đi tông môn sự vụ đại điện làm thủ tục rời tông. Lúc đó cùng ngươi cáo biệt, chúc ngươi sớm ngày gia nhập Vấn Thiên Học Cung nội môn.

Mạc Vô Kỵ cười cười sau đó, cấp tốc xoay người rời đi.

Tả Thiều Doanh ngơ ngác nhìn bóng lưng Mạc Vô Kỵ đi xa, một lát cũng không có hiểu rõ là chuyện gì xảy ra. Bao nhiêu người lao đầu muốn đi vào Vấn Thiên Học Cung đều không thể được, Mạc Vô Kỵ thật vất vả tiến vào Vấn Thiên Học Cung, tại sao muốn rời đi?

Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ đứng ở cửa tông môn sự vụ đại điện. Hắn nhìn bảng to lớn Vấn Thiên, bỗng nhiên có một loại mãnh liệt xung động, phải đi bò một lần Vấn Thiên Giai.

Lần đầu tiên hắn vì ẩn nấp thực lực của chính mình, chỉ là tại Vấn Thiên Giai cấp thứ tám liền ngừng lại. Hôm nay hắn Thoát Phàm cảnh

mười hai tầng Nhân Cực Cảnh, hắn rất muốn biết mình tới cùng có thể leo lên Vấn Thiên Giai bậc thứ bao nhiêu.

...

Cũng trong lúc đó, trên đại quảng trường Ân Đô, vô số tu sĩ đều tụ tập ở chỗ này. Bởi vì hôm nay là thời kì tuyển chọn đệ tử đi tới Chân Mạch Đại Lục, không muốn nói Hứa hộ pháp hiển lộ thực lực kinh khủng này để cho người ta hướng tới, dù cho hướng về phía Chân Mạch Đại Lục mấy chữ này, cũng đủ để cho hết thảy tu sĩ điên cuồng. Dù cho có một đường cơ hội, cũng không người nào nguyện ý buông tha.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 234: Lại Leo Vấn Thiên Giai

Lần này đi tới Chân Mạch Đại Lục thiên tài đệ tử thi đấu, bởi Đại Diễn Tông tông chủ Giang Tú Sơn cùng Vấn Thiên Học Cung thứ hai viện trưởng Phong chấn thu chủ trì. Về phần Bắc Tố Đình, nàng chỉ là ở lại Ân Đô mà thôi, đối với chủ trì loại thi đấu này, cho dù là bị chỉ định, nàng cũng không có bao hứng thú.

Ân Đô quảng trường tuy rằng rộng khổng lồ, hiện tại mới xây mười ngọn đài thi đấu cùng một tòa bình chọn chủ đàn sau đó, các địa phương còn lại cũng gần như là đầy ắp người.

Chủ đàn chính giữa đang ngồi Hạ Mạt cùng Hứa Xích Hoang, bọn họ là muốn xem Thất Lạc Đại Lục tới cùng có cái nào thiên tài, đồng thời cũng là trọng tài đánh giá lần tranh tài này. Giang Tú Sơn cùng Phong Chấn Thu cùng với mấy tên Thất Lạc Đại Lục bình phán khác ngồi hai bên trái phải dưới sườn.

- Bắt đầu đi.

Hạ Mạt đối với Giang Tú Sơn gật đầu, lạnh nhạt nói một câu.

Giang Tú Sơn đứng lên, đối với Hạ Mạt cùng Hứa Xích Hoang ôm quyền, đi lên chủ đàn trung gian. Tuy Hạ Mạt đối với hắn so với Vấn Thiên Học Cung càng trọng thị một phần, trên thực tế trong lòng hắn thật đúng là không thèm để ý loại này coi trọng. Hắn đích xác phải không thoải mái Vấn Thiên Học Cung đứng ở trên đầu Đại Diễn Tông, trong lòng hắn giống nhau là bất mãn Hạ Mạt.

- Các vị đạo hữu, ta Thất Lạc Đại Lục hết thảy các tu sĩ. Ở chỗ này ta trước (phải) cảm tạ Chân Mạch Đại Lục tiền bối, nếu không phải bọn họ đúng lúc xuất hiện ở nơi này, có lẽ lúc này Thất Lạc Đại Lục đã bị Ngoại Vực tu sĩ chiếm giữ. Ta tin tưởng hết thảy đạo hữu cũng giống như ta, đều rõ ràng nhận thức được Thất Lạc Đại Lục ta tu chân văn minh không đủ. Cũng may Chân Mạch Đại Lục lần thứ hai cho chúng ta cơ hội, lần này Chân Mạch Đại Lục muốn từ Thất Lạc Đại Lục tuyển nhận một trăm danh đệ tử đi tới Chân Mạch Đại Lục tông môn, ta tin tưởng này chẳng những là Thất Lạc Đại Lục ta chờ đợi, cũng là mỗi một cái tu luyện giả chờ đợi.

Lời của Giang Tú Sơn đưa tới từng đợt tiếng vỗ tay nhiệt liệt, có thể thấy được hắn nói đây là mỗi một cái tu luyện giả chờ đợi là thật.

- Ta càng hy vọng mỗi người đều có cơ hội đi tới Chân Mạch Đại Lục, đi vấn đỉnh chân chính đại đạo. Tiếc nuối là, số lượng của chúng ta hữu hạn, thời gian hữu hạn. Lần này chỉ có thể lựa chọn một trăm tu sĩ có cơ duyên đi tới, đối tượng lựa chọn là Thoát Phàm cảnh trở lên, dưới năm mươi tuổi...

Quả nhiên, Giang Tú Sơn nói ra tuyển chọn hạn chế sau đó, Ân Đô quảng trường truyền đến từng trận tiếng huyên náo, hiển nhiên cái này tuyển chọn rất nhiều người không hài lòng.

Giang Tú Sơn dùng tay lắc lư, ý bảo mọi người im lặng xuống tới, mới tiếp tục nói:

- Tuy rằng rất nhiều người không có tư cách tham gia thi đấu, nhưng cũng không phải nói sau này cũng không có cơ hội. Loại này tuyển chọn, sau này mỗi ba năm lại đem tiến hành một lần, lại đem cùng chúng ta trước Ngũ Hành Hoang Vực đan đấu hợp cùng một chỗ, sau này thi đấu điều kiện cũng sẽ phóng khoán, sẽ cho nhiều hơn người cơ hội đạt được tiến vào Chân Mạch Đại Lục tu luyện. Hiện tại do Phong viện trưởng đến tuyên bố quy tắc tranh tài.

Nghe được Giang Tú Sơn lời này, cái loại này ầm ĩ mới dần dần thở bình thường lại.

Thấy đi lên đài thi đấu không phải là Bắc Tố Đình mà là Phong Chấn Thu, Hạ Mạt rõ ràng nhíu mày một cái, không có gái đẹp là bố éo thích rồi. Bất quá hắn thấy Hứa Xích Hoang cũng không có bất kỳ biểu thị gì, cũng chỉ có thể trầm mặc xuống. Hắn là đặc sứ không sai, nhưng mỗi Nhân gian Tiên Vương đều là tồn tại đặc biệt, dù cho hắn là đặc sứ, cũng nhất định phải tôn kính Hứa hộ pháp.

Phong Chấn Thu đối với trên quảng trường đông đảo tu sĩ ôm một cái quyền, gọn gàng dứt khoát nói:

- Bởi vì thời gian vội vàng, lần này thi đấu cũng không có báo danh trình tự, cho nên bất luận ai thỏa điều kiện đều có thể lên đài dự thi. Chúng ta đặt ra mười tên đài chủ của đài thi đấu, mười người này chính là Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng top 10, hơn nữa không làm hạn chế tuổi...

Lời của Phong Chấn Thu đưa tới một trận tiếng vỗ tay nhiệt liệt, Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng top 10 trở thành đài chủ, không có bất kỳ người nào khác thường nghị, người ta là bằng vào bản lĩnh thật sự lấy được.

Thậm chí có rất nhiều người đều ở đây chờ mong tán tu số 2705, muốn biết cái này tán tu cống hiến bảng xếp hàng thứ nhất rốt cuộc là người nào.

Phong Chấn Thu một chỉ mười cái đài thi đấu nói:

- Hiện tại mời Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng top 10 anh kiệt thượng đài thi đấu, những người còn lại có thể tùy ý khiêu chiến, mỗi người thắng liên tiếp 3 trận thăng cấp vòng kế tiếp. Khiêu chiến thành công ấy, thắng liên tiếp 3 trận cũng tiến vào vòng kế tiếp. Hết thảy khiêu chiến thi đấu, thua trận bất luận một hồi nào, đều bị đấu loại. Một nén nhang không ai khiêu chiến, tự động thăng cấp vòng kế tiếp.

Mọi người âm thầm kinh hãi, cuộc thi đấu này quy tắc tuy rằng tốc độ nhanh, nhưng là rất là tàn khốc. Chỉ cần lên đài thi đấu, thì không thể thua, thua một hồi liền thua mất toàn bộ thi đấu.

Theo Phong chấn thu thoại âm rơi xuống, lục tên tu sĩ đứng ở đài thi đấu.

Phong Chấn Thu nhìn trống không mấy cái đài thi đấu còn lại hỏi:

- Còn có bốn người đâu nè?

Một người bình phán đứng lên, nói với Phong Chấn Thu:

- Thứ tư Cao Trì, thứ bảy Sa Mạch Ngao, thứ chín Tôn Thiên Liệt tất cả đều chết trận tại Thác Âm Mộ, đệ nhất tán tu 2705 vẫn không có tin tức...

Người bình phán này thanh âm cũng không thấp, hầu như tất cả mọi người nghe được, nguyên bản nhiệt liệt Ân Đô quảng trường lộ ra có chút trầm thấp xuống.

Phong Chấn Thu thấy Hạ Mạt sắc mặt càng là không đẹp, lập tức cao giọng nói:

- Chúng ta Thất Lạc Đại Lục có vô số anh kiệt tại lúc này đây đối kháng Ngoại Vực tu sĩ ngã xuống, nhưng là chúng ta không thể để cho máu của bọn họ chảy không, chúng ta cần chính là đi tới đẳng cấp cao hơn, tương lai có thể thay thế bọn họ thủ hộ gia viên của chúng ta.

- Dạ, thủ hộ gia viên của mình.

Càng thêm nhiệt liệt rống tiếng vang lên. Đối với lần thi đấu này chờ mong, nhiều hơn một loại thủ hộ gia viên kích động.

Phong Chấn Thu gật đầu tiếp tục nói:

- Mời Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng mười một đến mười bốn, lên đài bổ sung mười tên đài chủ...

Lại chỉ là đi lên hai người, thẳng đến Phong Chấn Thu gọi vào tên thứ mười tám thời điểm, mười tên đài chủ mới hoàn toàn bổ đủ.

Điều này chẳng những để cho Phong Chấn Thu trong lòng nặng nề, chính là hết thảy Thất Lạc Đại Lục tu sĩ trong lòng đều có chút trầm trọng. Lúc này đây cùng Ngoại Vực tu sĩ đại chiến, bỏ mình bao nhiêu thiên tài cùng tinh anh?

- Hiện đang khiêu chiến bắt đầu!

Tại mười tên đài chủ toàn bộ đứng ở đài thi đấu sau đó, Phong Chấn Thu tuyên bố thi đấu bắt đầu, sau đó chủ động lui xuống.

Nguyên bản Hạ Mạt còn có chút mong đợi nhìn thấy mười cái đài thi đấu bắt đầu tỷ đấu sau đó, trực tiếp lắc đầu, ngoại trừ số 2 cùng số 3 đài thi đấu đài chủ còn có chút thực lực ra, mấy cái đài thi đấu còn lại hắn là thật nhìn không thuận mắt.

...

Bởi vì cùng Ngoại Vực tu sĩ đại chiến, Vấn Thiên Học Cung hầu như hết thảy tu sĩ có chút thực lực đều rời đi tông môn, coi như là ban ngày tại tông môn đi một chuyến, cũng nhìn không thấy vài người.

Lúc buổi tối, người càng là rất thưa thớt.

Thời khắc này Vấn Thiên Giai trước ngoại trừ một phần nhạt yếu ánh trăng ra, chỉ có Mạc Vô Kỵ một người đứng ở chỗ này. Tại bên cạnh Vấn Thiên Giai, cũng dựng thẳng lấy một cái to lớn Vấn Thiên Bảng, trên Vấn Thiên Bảng, xếp hàng thứ nhất vẫn là Câu Tử Hàn.

Mạc Vô Kỵ cười cười, hắn hiện tại Thoát Phàm cảnh giới, trèo Vấn Thiên Giai rốt cuộc là cảnh giới thích hợp nhất. Một khi cảnh giới tăng lên nữa, leo Vấn Thiên Giai, áp lực sẽ trở thành tăng gấp mấy lần.

Nhìn một chút Vấn Thiên Giai căn bản cũng không biết chóp đỉnh ở nơi nào, Mạc Vô Kỵ (chỉnh) sửa lại một chút tâm tình của mình, bước vào Vấn Thiên Giai cấp thứ nhất.

Nhàn nhạt áp lực đánh tới, Mạc Vô Kỵ không có nửa phần ảnh hưởng nhảy lên cấp thứ hai. Coi như là trước đây Thác Mạch cảnh thời điểm, hắn bước vào top hai mươi cũng hắn không có bao nhiêu vấn đề, huống chi hiện tại hắn mở ra một trăm lẻ một nhánh mạch lạc, tu vi bước vào Nhân Cực Cảnh.

Chỉ vài hơi thở thời gian, Mạc Vô Kỵ liền xông phá hai mươi bậc, đi tới giai thứ hai mươi mốt. Thời khắc này áp lực cùng đẩy mạnh lực lượng đều là cuồng tăng, bất quá đối với Mạc Vô Kỵ vẫn không có bất luận cái gì áp lực.

Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ bước ra thứ năm mươi ba giai, đi tới thứ năm mươi bốn giai.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút bên cạnh một cái trắng nõn tấm bia đá, hắn biết rõ, chỉ cần mình ở chỗ này viết lên tên của mình, tên của hắn rất nhanh sẽ xuất hiện tại Vấn Thiên Bảng thứ năm mươi danh. Bởi vì trước hắn tại Vấn Thiên Bảng ra mắt tên Sầm Thư Âm, Sầm Thư Âm chính là thứ năm mươi danh, nàng cũng là leo lên giai thứ năm mươi bốn. Mạc Vô Kỵ khẳng định, Sầm Thư Âm sẽ không tại ngắn ngủn một nén nhang là có thể bước lên thứ năm mươi bốn giai.

Loại áp lực này đối với Mạc Vô Kỵ mà nói tuy rằng không nhỏ, còn không ảnh hưởng tới hắn.

Thứ năm mươi lăm, năm mươi sáu...

Càng lên cao, áp lực cùng đẩy mạnh lực lượng cũng là càng ngày càng lớn mạnh. Tới thứ sáu mươi bảy giai thời điểm, đã không chỉ là áp lực, tại Vấn Thiên Giai này nhiều hơn một loại xoay tròn lực lượng, một cổ lực lượng này dường như muốn đem Mạc Vô Kỵ cuồn cuộn nổi lên, sau đó ném xuống.

Thứ sáu mươi tám giai, thứ sáu mươi chín giai...

Lại là một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ dừng ở trên thứ tám mươi hai giai.

Cuồng bạo áp lực cùng xoay tròn đẩy mạnh lực lượng xoắn tới, Mạc Vô Kỵ hai chân có chút phát run, điều này làm cho trong lòng hắn có chút thất lạc. Vốn hắn muốn leo lên một trăm lẻ tám giai, nhưng bây giờ mới đến 82, hắn hai chân cũng có chút phát run. Có lẽ hắn còn có thể trở lên 10 giai, nhưng cái này tối đa xếp hạng Vấn Thiên Bảng đệ nhất mà thôi. Muốn xông lên thứ một trăm lẻ tám giai, căn bản cũng không khả năng.

Vô luận có được hay không, cũng (phải) thử một lần. Hắn muốn cũng không phải Vấn Thiên Bảng đệ nhất, cái này hư danh đối với hắn không dùng được.

Thứ tám mươi ba giai, 84 giai...

Lúc này Mạc Vô Kỵ nguyên lực quanh thân kích động, lại đem không gian chung quanh đều đè ép từng đợt nổ vang. Hắn một trăm lẻ một nhánh mạch lạc nguyên lực càng là toàn bộ lưu động, thật giống như tạo thành từng cái một Chu Thiên nguyên lực vòng khuyên.

Thứ chín mươi ba giai, chín mươi bốn giai...

- PHỐC!

Phun ra một ngụm máu tươi, Mạc Vô Kỵ bò tới thứ chín mươi lăm giai. Cường đại bao trùm lực lượng, thiếu chút nữa đưa hắn trực tiếp đưa ra Vấn Thiên Giai.

Còn có hơn mười giai, Mạc Vô Kỵ lau mép một cái vết máu, ngẩng đầu vẫn như cũ không nhìn thấy Vấn Thiên Giai chóp đỉnh.

Cuồn cuộn áp lực cùng đẩy mạnh lực lượng, lại đem Mạc Vô Kỵ thân thể đến xương cốt đè ép ca ca rung động, Mạc Vô Kỵ trong lòng ngoan kính cũng bị đè ép đi ra.

Từ khi xuất đạo đến nay, hắn còn chưa hề chủ động lùi bước qua, trừ phi thật sự là không có thể kiên trì. Hiện tại hắn tuy rằng hai chân run lên, bộ xương ca ca âm vang, nhưng hắn còn có thể kiên trì.

Thứ chín mươi sáu giai, thứ chín mươi bảy giai...

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai té nhào vào bên trên thứ chín mươi tám giai, hắn biết, chỉ cần hắn nguyện ý, hắn hiện tại liền có thể viết lên tên của mình, sau đó đi xuống. Từ nay về sau, Vấn Thiên Học Cung đệ nhất lại sẽ không còn là Câu Tử Hàn, mà là hắn Mạc Vô Kỵ.

Hít một hơi thật sâu, Mạc Vô Kỵ vẫn không có buông tha, hắn cảm giác được mình và người khác bất đồng. Tại thứ chín mươi tám giai, hắn hầu như cũng bị cuốn đi xuống thời điểm, trong cơ thể hắn một trăm nhánh mạch lạc cùng một trăm lẻ một nhánh mạch lạc, tự động tạo thành một cái tuần hoàn, một loại thêm vào sinh thành nguyên lực chèo chống hắn.

Từ khi mở ra một trăm cùng một trăm lẻ một hai nhánh trữ nguyên mạch sau đó, Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên cảm thụ được hai nhánh mạch lạc này tác dụng. Tại bình thời, hai nhánh mạch lạc này hoặc là sẽ chỉ làm hắn hấp thu linh khí tốc độ tăng nhanh, thế nhưng tại hắn nguyên lực gần hao hết, hai nhánh mạch lạc mới thật sự là tiền vốn.

Lần thứ hai nhìn một chút Vấn Thiên Giai không biết đỉnh ở nơi nào, Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay. Có lẽ, hai nhánh mạch lạc này, sẽ cho hắn niềm vui ngoài ý muốn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 235: Gian Nan Vấn Thiên Giai

Ân Đô đại quảng trường, lúc này thi đấu đã đến gay cấn giai đoạn, đặc sắc thay nhau nổi lên. đông đảo tiếng hoan hô, để cho người dự thi trên đài thi đấu càng là tâm tình tăng vọt, thậm chí có thể phát huy ra cao hơn ra mấy cái đẳng cấp trình độ so với bình thường. Vì có thể đi vào Chân Mạch Đại Lục, hầu như không người nào nguyện ý giấu giếm.

Tuy Giang Tú Sơn cùng Phong Chấn Thu cố ý không có vạch cảnh giới thi đấu vấn đề, thế nhưng mười cái thi đấu trên đài tỷ đấu đều phi thường tự giác. Hầu như không có Nguyên Đan Cảnh trở lên tu sĩ chủ động đi khiêu chiến Thoát Phàm cảnh, cũng không có Chân Hồ Cảnh tu sĩ đi khiêu chiến Nguyên Đan Cảnh.

Đây chẳng những là quan hệ chính bản thân mặt mũi vấn đề, cũng quan hệ đến có đúng hay không bị Chân Mạch Đại Lục cường giả khinh thường. Rồi lại nói trước mặt nhiều khán giả như vậy, đi khiêu chiến tu sĩ khác thấp chính bản thân một cái cấp to lớn, đó là mất mặt, không phải là việc nhỏ, thậm chí sẽ khiến công phẫn. Có lẽ ngươi tự giữ Nguyên Đan Cảnh có thể đơn giản giết chết một cái Thoát Phàm cảnh, nhưng đây không phải là một hồi định thắng thua, cuộc kế tiếp nói không chừng sẽ có Chân Hồ cường giả trực tiếp lại đem ngươi giết chớp nhoáng.

Chân Hồ Cảnh dưới Năm mươi tuổi cường giả rất ít, không có nghĩa là không có. Ví dụ như Phong Lạc Kiếm, không tới năm mươi, cũng đã là Chân Hồ tầng hai cảnh giới.

Sầm Thư Âm đứng ở trên đệ nhất hào đài thi đấu, trong lòng rất là sung sướng. Nàng Thoát Phàm chín tầng cảnh giới, đã đơn giản đánh bại

hai người, chỉ cần lại thắng một người, nàng liền có thể từ một vòng này thăng cấp.

Tuy rằng thực lực của nàng ở chỗ này không tính là cao, nhưng là nhan sắc giá trị của nàng để cho đài thi đấu số một tiếng hoan hô là to nhất.

- A đù! Gái kìa…

Vẫn không quan tâm đối với thi đấu, Hạ Mạt ánh mắt quét đến đài thi đấu số một, khi hắn thấy Sầm Thư Âm, lại cũng không dời nổi ra ánh mắt. Thậm chí hắn chậm rãi đứng lên, cũng không có cảm thấy được.

Người nữ nhân này quá đẹp, dù cho tại Chân Mạch Đại Lục, hắn cũng chưa từng thấy qua nữ nhân nào xinh đẹp như thế. Càng làm cho hắn hài lòng là, hắn nhận thức thấy người nữ nhân này body cực chuẩn, tuyệt sắc dung nhan như vậy cư nhiên căn bản cũng không cần khăn che mặt.

Có lẽ người nữ nhân này tư chất không bằng Bắc Tố Đình, đối với hắn tương lai trợ giúp không có lớn như Bắc Tố Đình vậy. Thế nhưng làm tương lai Chân Mạch Đại Lục Tinh Đế Sơn chủ nhân, hắn bản thân có một người cô gái xinh đẹp chính mình thật tình yêu thích, có cái gì không được?

Nam tử mặt đỏ người cao vẫn đứng tại bên người Hạ Mạt căn bản cũng không cần Hạ Mạt chủ động hỏi, tại Hạ Mạt nhìn chằm chằm Sầm Thư Âm đồng thời đứng lên sau đó, hắn liền trực tiếp tại bên tai Hạ Mạt nói:

- Đây là Vấn Thiên Học Cung kiếm hồ đệ tử chân truyền, Sầm Thư Âm, tư chất phi thường cao. Vấn Thiên Học Cung rốt cuộc Thất Lạc Đại Lục đệ nhất tông môn, tại Vấn Thiên Học Cung có một cái Vấn Thiên Giai, nghe nói nàng tại Thoát Phàm tầng bảy thời điểm liền bước lên thứ năm mươi bốn giai, bài danh top năm mươi.

- Vấn Thiên Giai là vật gì?

Hạ Mạt khẽ nhíu mày hỏi.

Mặt đỏ nam tử ngưng trọng nói:

- Vấn Thiên Giai này cũng không phải là bình thường đồ đạc, ta mấy ngày nay hỏi rất rõ ràng, Vấn Thiên Giai này là hàng thật giá thật Thượng Cổ bảo bối. Về phần phẩm cấp, ngay cả Vấn Thiên Học Cung trưởng lão cũng không rõ ràng lắm. Đến nay mới thôi, còn không có ai bước trên Vấn Thiên Giai tầng đỉnh. Leo Vấn Thiên Giai là tu vi càng cao áp lực càng lớn, tuổi càng nhỏ áp lực càng nhỏ. Đặc sứ tuy rằng tu vi cao tuyệt, so với nơi này nếu nói thiên tài trẻ hơn, tin tưởng đặc sứ đi phàn Vấn Thiên Giai, nhất định có thể lên đỉnh.

Hạ Mạt gật đầu:

- Tốt, chuyện bên này xong, chúng ta đi ngay trèo một cái Vấn Thiên Giai.

Mặt đỏ nam tử thấp giọng nói:

- Kỳ thực dù cho đặc sứ không đề cập tới lên, ta cũng sẽ để cho đề nghị đặc sứ đi leo một lần Vấn Thiên Giai. Vấn Thiên Giai lai lịch thần bí, qua nhiều năm như vậy cũng không có người leo lên đỉnh núi, nói không chừng đặc sứ leo lên đỉnh núi sau đó, sẽ có chân chính đại cơ duyên. Hơn nữa ta còn nghe nói, Vấn Thiên Giai leo càng cao, đối với tu luyện hiểu càng sâu, đồng thời tương lai thành tựu cũng sẽ càng lớn:

- Không sai.

Hạ Mạt nhất thời động tâm, theo liền nói:

- Vấn Thiên Giai sự tình cứ như vậy quyết định, chờ con bé Sầm Thư Âm kia đánh đấm xong, hãy bảo nàng tới chỗ ta, ta sẽ cho nàng một cái kinh hỉ. Í hí hí hí…

- Dạ.

Mặt đỏ nam tử lúc này đáp.

Hắn tự nhiên hiểu rõ Hạ Mạt nói ngạc nhiên mừng rỡ là cái gì, loại này ngạc nhiên mừng rỡ cũng chỉ có Bắc Tố Đình cái loại này đứa ngốc mắt cao tất cả tự cho là đúng mới có thể cự tuyệt. Đổi thành bất kỳ một cái nữ tử nào, đều tuyệt đối là trong vui mừng ngạc nhiên mừng rỡ.

...

Vấn Thiên Học Cung Vấn Thiên Giai, Mạc Vô Kỵ tại sải bước qua thứ chín mươi chín giai đồng thời, cố ý huy động nguyên khí tại một trăm cùng một trăm lẻ một hai nhánh mạch lạc hình thành một chu thiên tuần hoàn.

Tại Mạc Vô Kỵ bước trên thứ chín mươi chín giai trong nháy mắt, cuồng bạo áp lực cùng Vấn Thiên Giai xoay tròn đẩy mạnh lực lượng vọt tới, Mạc Vô Kỵ một trăm cùng một trăm lẻ một nhánh mạch lạc nguyên khí cũng vào giờ khắc này bạo phát.

Cường đại cuồng bạo áp lực cùng xoay tròn đẩy mạnh lực lượng, bị trong cơ thể Mạc Vô Kỵ bạo phát nguyên lực ngăn chặn, Mạc Vô Kỵ dễ dàng liền đạp ở tại thứ chín mươi chín giai.

Một trăm giai, một trăm lẻ một giai, một trăm lẻ hai giai...

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ tại bước trên thứ một trăm lẻ ba giai thời điểm, chân của hắn cốt rốt cục đã gãy. Dù cho hắn Trữ Nguyên Lạc còn có thể cung cấp nguyên lực, thân thể hắn cũng đã thêm không được.

Mạc Vô Kỵ có chút không cam lòng nhìn mặt trên, chỉ còn 5 giai, chỉ cần hắn lại bước trên 5 giai, hắn liền có thể đứng ở Vấn Thiên Giai chóp đỉnh.

Mạnh kháng trụ thứ một trăm lẻ ba giai truyền tới kinh khủng áp lực cùng xoay tròn đẩy mạnh lực lượng, Mạc Vô Kỵ lấy ra vài cái chữa thương đan dược nuốt vào. Đồng thời bắt đầu vận chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, tăng nhanh tốc độ chữa thương.

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vừa mới bắt đầu vận hành, xung quanh cuồng bạo linh khí liền như cũng cuốn sông lớn bình thường giống nhau:

- Ầm!

Một cái trực tiếp rót vào trong cơ thể Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được chính bản thân tu luyện mấy tháng cũng không có tiến triển tu vi, vào giờ khắc này bắt đầu tăng lên.

Mạc Vô Kỵ chặt chẽ chộp vào trên mặt thứ một trăm lẻ ba đạo Vấn Thiên Giai giai, điên cuồng hấp thu linh khí. Vấn Thiên Giai này đứng ở phía trên, chỉ có thể cảm nhận được linh khí cùng bình thường, một khi vận công hút thu lại, cư nhiên so với thiên phẩm linh thạch còn mạnh hơn.

Không phải, cái đó và thiên phẩm linh thạch là hoàn toàn bất đồng linh khí. Thiên phẩm linh thạch linh khí tinh thuần nồng nặc còn mang theo một tia trợ giúp tu luyện thản nhiên đạo vết, mà nơi này linh khí thật giống như trời sinh là vì tu luyện phục vụ. Hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tại đây dưới linh khí này, quả thực chính là như cá gặp nước.

Nếu không phải càng ngày càng áp lực kinh khủng, Mạc Vô Kỵ thật muốn ở chỗ này bế quan đi xuống. Chỉ là ở chỗ này nhiều tu luyện một phút đồng hồ, bị dày vò gần như là một thế kỷ như vậy dài dằng dặc.

Trong cơ thể mạch lạc nguyên khí tại linh lực lôi kéo, phát sinh từng trận ông ông chi âm, Mạc Vô Kỵ thật lâu không (thấy) tiến bộ tu vi, trực tiếp nhảy lên tới Thoát Phàm mười hai tầng viên mãn.

Mạc Vô Kỵ đè nén nội tâm vui sướng, hắn suy đoán chính bản thân không cần Kết Kim Đan, dựa theo trước mắt tu vi tiến bộ, hắn cũng có

thể một hơi thở phá tan Thoát Phàm cảnh, nhưng hắn vẫn như cũ lấy ra 3 tấm Kết Kim Đan đưa vào trong miệng. Bởi vì một trăm lẻ ba giai áp lực cùng xoay tròn đẩy mạnh lực lượng là càng lúc càng lớn, Mạc Vô Kỵ hoài nghi mình có thể hay không kiên trì đến bước vào Nguyên Đan Cảnh.

3 tấm Kết Kim Đan cuồng bạo nguyên lực ngưng tụ chung một chỗ bao trùm lại đây, cùng bên ngoài hấp thu linh khí nồng nặc đụng vào nhau, một cổ lực lượng cường đại trực tiếp vọt vào trong Mạc Vô Kỵ một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc. Nguyên bản bế tắc ở một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc, trong nháy mắt bị giải khai.

Một loại linh hoạt kỳ ảo cảm giác trong nháy mắt xâm nhập toàn thân Mạc Vô Kỵ, giờ khắc này thật giống như đắm chìm trong tiên khí trong bình thường giống nhau, cả người đều tràn ngập lực lượng cường đại cùng một loại cực hạn dễ dàng.

Một đạo nguyên lực mới trực tiếp tiến vào một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc, cùng một trăm nhánh, một trăm lẻ một nhánh mạch lạc tạo thành một cái nguyên khí Chu Thiên.

Vấn Thiên Giai áp lực trong nháy mắt giảm bớt, Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, gãy xương đùi đã hoàn toàn khang phục, hắn rất nhẹ nhàng liền nhảy lên một trăm lẻ bốn nhánh mạch lạc.

Một trăm lẻ năm giai, một trăm lẻ sáu giai, một trăm lẻ bảy bậc rồi...

Vấn Thiên Giai một trăm lẻ bảy giai áp lực so với phía trước áp lực hầu như cường đại hơn gấp đôi, Mạc Vô Kỵ 3 nhánh Trữ Nguyên Lạc tích góp nguyên lực lần thứ hai cô quạnh…

- PHỐC!

Mạc Vô Kỵ nhào vào trên một trăm lẻ bảy giai, lần này hắn chẳng những phun ra một ngụm máu huyết, chính là thân thể hoàn chỉnh da thịt cũng dưới áp lực to lớn bắt đầu xé rách xuất đạo đạo vết máu.

Còn có sau cùng 1 giai, Mạc Vô Kỵ run lẩy bẩy đứng lên, đứng ở trên một trăm lẻ bảy giai gào thét một tiếng: “YOLO!!!” sau đó mạnh mẽ nhấc chân bước vào giai thứ một trăm lẻ tám.

...

Ân Đô quảng trường số một đài thi đấu, một người nam tử áo trắng tóc dài rơi vào đối diện Sầm Thư Âm:

- Đại Diễn Tông Đào Nguyên đến đây thỉnh giáo kinh nguyệt của Sầm sư muội, xin sư muội ra chiêu.

Sầm Thư Âm hơi khẽ cau mày, nói lời trong lòng, lần này Vấn Thiên Học Cung song bảng đều bị Đại Diễn Tông áp chế, trong lòng nàng là rất không thoải mái. Đáng tiếc làm Vấn Thiên Học Cung kiếm hồ đệ tử chân truyền, nàng Thoát Phàm cảnh thực lực, rất khó tiến vào Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng. Phải biết rằng, chém giết một người Thoát Phàm cảnh tầng chín tu sĩ mới 26 điểm, mà chém giết một người nguyên đan một tầng tu sĩ, tích lũy lại đạt tới một trăm điểm.

Cho nên nói, muốn đi vào Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng, ít nhất phải là Địa Giới tu vi, không phải là mỗi người đều có nghịch thiên như tán tu 2705 vậy.

Lúc này Đại Diễn Tông đệ tử xuất thủ khiêu chiến, nàng thế nhưng không có nửa điểm lưu tình, trường kiếm trong tay đã hóa thành một mảnh kiếm khí cuốn về phía Đào Nguyên.

Từng đợt lại từng đợt kiếm khí tại đài thi đấu bầu trời hình thành cuộn sóng, lại đem số một đài thi đấu làm đẹp thật giống như không trung ba đào bình thường giống nhau, trông rất đẹp mắt.

Tại tuyệt đại đa số người xem ra, đối mặt loại này ba đào bình thường vậy kiếm khí, Đào Nguyên nhất định phải lui về phía sau. Một khi lui về phía sau, Sầm Thư Âm sẽ chiếm giữ chủ động.

Hạ Mạt đã đứng lên ngắm gái, thấy Sầm Thư Âm ra kiếm đào, càng là mừng rỡ nói:

- Á đù! Không nghĩ tới cô gái này tư chất cũng lợi hại như vậy, loại kiếm đào này, coi như là tại Chân Mạch Đại Lục kiếm tu, cũng không thấy nhiều a.

Để cho đại đa số người hết ý là, Đào Nguyên chẳng những không có lui về phía sau, trái lại vọt vào giữa kiếm đào, hắn quanh thân đột ngột xuất hiện một vòng lại một vòng nhàn nhạt nguyên khí quang mang.

Kiếm đào đánh vào Đào Nguyên nguyên khí quang mang, kích động lên vô số nguyên khí nổ tung âm thanh, sau đó tiêu tán trên không trung. Rất hiển nhiên, Đào Nguyên hộ thân nguyên khí thuộc về một loại pháp kỹ.

Chỉ là một cái giao phong, người đối với kiếm đạo tinh thông liền cảm giác được, nếu mà Sầm Thư Âm không thể phá đi Đào Nguyên hộ thân nguyên khí tráo, Sầm Thư Âm nhất định sẽ bại bởi Đào Nguyên.

Người khác có thể nhìn ra, Sầm Thư Âm tự nhiên cũng đã nhìn ra. Sắc mặt nàng ngưng lại, loại này hộ thân tráo pháp kỹ dường như chuyên môn khắc chế một phần kiếm kỹ. Trừ phi nàng kiếm đào xa xa mạnh hơn Đào Nguyên nguyên khí vòng bảo hộ, nếu không, nàng rất khó một lần phá vỡ loại này nguyên khí vòng bảo hộ pháp kỹ.

- Rất xin lỗi, Thư Âm sư muội, slot đi tới Chân Mạch Đại Lục, ta không cách nào nhường cho cô.

Đào Nguyên mang theo nụ cười nhàn nhạt thanh âm truyền đến, đồng thời một cái trường tiên cuồn cuộn nổi lên. Hắn liền là cố ý, nếu không, hắn hoàn toàn có thể không khiêu chiến Sầm Thư Âm.

Sầm Thư Âm cười lạnh một tiếng nói:

- Chờ ngươi thắng rồi hẵng nói nhảm sao?.

Nói xong, hai tay của nàng hóa thành vô số phiền phức thủ thế. Từng đạo nguyên khí tại bên trong bàn tay nàng tụ tập, thậm chí còn mang theo một phần mơ hồ nổ vang chi âm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 236: Một Trăm Lẻ Tám Giai

Đào Nguyên kinh nghiệm sát trận, đang nghe nổ vang chi âm sau đó, cũng cảm giác được không đúng, trong tay hắn trường tiên càng là tăng nhanh tốc độ cuốn về phía Sầm Thư Âm.

- Ca ca ca ca!

Liên tiếp ba bốn đạo lôi hồ tại Đào Nguyên bên người nổ tung, Đào Nguyên hộ thân nguyên khí tại đây dưới lôi hồ trực tiếp tán loạn.

- Ầm!

Sầm Thư Âm trường kiếm trong tay chặn Thiên Nguyên trường tiên, trường kiếm lần thứ hai kích phát vài đạo kiếm quang cấp tốc đâm hướng Đào Nguyên. Đây là kiếm tu ưu thế, tùy thời tùy khắc đều có thể kích phát kiếm quang đối địch.

Đào Nguyên hộ thân pháp kỹ bị Sầm Thư Âm phá vỡ sau đó, trong lòng liền cấp thiết muốn lui về phía sau. Sầm Thư Âm kiếm quang cũng không phải là đùa cho vui thôi, thân hình vừa lui, trường tiên nguyên lực càng là tán loạn ra.

Sầm Thư Âm mấy đạo kiếm quang đâm xuyên qua Đào Nguyên vai, sau một khắc, một thanh lạnh lẽo trường kiếm đã dán tại trên cổ Đào Nguyên.

Đào Nguyên sắc mặt tái nhợt, động cũng không dám động:

- Sầm sư tỷ, ta nhận thua.

Sầm Thư Âm tay vung, trường kiếm thu hồi, lạnh lùng nói:

- Nếu không phải nhìn xem tại ngươi chống lại Ngoại Vực tu sĩ ra lực khí, ta một kiếm này đã cắt cổ của ngươi.

- Đa tạ sư tỷ thủ hạ lưu tình.

Đào Nguyên mặt tái nhợt trong nháy mắt thay đổi đến đỏ bừng, nói một câu sau đó xoay người nhảy xuống đài thi đấu. Hắn và Sầm Thư Âm đồng dạng tu vi, bại bởi Sầm Thư Âm, tự nhiên (phải) đổi tên sư tỷ.

Dưới đài tiếng vỗ tay như sấm bình thường vậy vang lên, Vấn Thiên Học Cung kiếm hồ càng là hưng phấn không thôi. Vấn Thiên Học Cung mặc dù bài danh bị Đại Diễn Tông áp chế, thế nhưng Sầm Thư Âm cùng Đào Nguyên tu vi một dạng, lại phân biệt đại biểu hai cái tông môn, hiện tại Sầm Thư Âm đánh bại Đào Nguyên, tự nhiên vì Vấn Thiên Học Cung trút ra nhất khẩu ác khí.

Giang tú sơn cười ha ha:

- Vị kiếm hồ đệ tử này lại còn (biết) một tay lôi hệ pháp kỹ, đoán chừng là có khác cơ duyên, thảo nào Đào Nguyên không địch lại.

Phong Chấn Thu há có thể nghe không ra Giang tú sơn ý tứ, nói đúng là Vấn Thiên Học Cung Sầm Thư Âm tuy rằng thắng rồi Đại Diễn Tông Đào Nguyên, bằng vào cũng không phải là Vấn Thiên Học Cung kiếm kỹ, mà là nơi khác học được lôi kỹ.

Phong Chấn Thu cũng là cười nói:

- Đích xác, Đào Nguyên nếu không phải này một cái hộ thân pháp kỹ, phỏng chừng tại dưới Thư Âm kiếm đào sẽ chỉ là biết bại trận. Này một bộ hộ thân pháp kỹ ngược lại không tệ, ta nghe nói Đào Nguyên đi qua Thất Lạc Thiên Khư, không biết hắn có đúng hay không tại Thiên khư lấy được.

Giang tú sơn sắc mặt lạnh lẽo, lại nhất thời bên trong tìm không được nói cãi lại, bởi vì Đào Nguyên hộ thân tráo pháp kỹ đích xác không phải là của Đại Diễn Tông.

Hạ mạt cười ha ha một tiếng:

- Hai vị này cũng không tệ, được rồi, Tằng trưởng lão, ngươi đi lại đem Thư Âm sư muội kêu đến, ta cảm thấy nàng kiếm kỹ cùng sét đánh đều cực kỳ ưu tú, là lần tỷ đấu này không thấy nhiều điểm sáng.

- Dạ.

Đứng sau lưng hắn người kia mặt đỏ người nam tử cao lên tiếng sau đó, lập tức trở về đầu phân phó một cái, một người thanh niên áo đen cấp tốc rời đi.

Bởi vì hạ mạt lần này nói chuyện căn bản cũng không có hạ giọng, người chung quanh hầu như đều nghe được. Nguyên bản còn đang cãi vả Phong Chấn Thu cùng Giang tú sơn nghe nói như thế, sắc mặt đều là biến đổi. Hạ mạt là cái gì bản tính, bọn họ không phải là đặc biệt rõ ràng, cũng biết đây không phải là một cái thứ gì tốt.

...

- Ca!

Cuồng bạo áp lực xoắn tới, Mạc Vô Kỵ xương đùi lần thứ hai gãy, hắn cũng trong nháy mắt này bước lên thứ một trăm lẻ tám giai.

Xung quanh kinh khủng kia mênh mông áp lực trong nháy mắt tiêu tán không gặp , một mảnh mưa phùn bình thường vậy mưa lất phất sương mù rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ rõ ràng không có nuốt vào bất luận cái gì đan dược, lại phát hiện trên người mình thương thế toàn bộ biến mất. Ngay cả vừa mới gãy xương đùi cũng nhanh chóng khang phục.

Địa phương tốt, nếu mà ở chỗ này tu luyện sẽ là lợi hại dường nào?

Mạc Vô Kỵ muốn đều tu luyện, bỗng nhớ tới trước hắn tại thứ một trăm lẻ ba giai khai thác ra một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc, cư nhiên không có thăng cấp đến Nguyên Đan Cảnh. Hắn vẫn như cũ là Thoát Phàm mười hai tầng, chỉ bất quá đã đến viên mãn mà thôi. Nếu là nhất định phải nói cái khác thay đổi, đó chính là hắn một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc bị đả thông.

3 tấm kết Kim Đan a, dĩ nhiên không có vọt vào Địa Giới.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thoáng thất lạc một cái, liền trực tiếp lại đem ý niệm không có bước vào Nguyên Đan Cảnh trong đầu vứt sang một bên. Hắn hiện tại mở ra một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc sau đó, trở về bế quan một đoạn thời gian, khẳng định có thể đột phá đến Nguyên Đan Cảnh, không cần phải gấp gáp như vậy.

Vấn Thiên Giai thứ một trăm lẻ tám đạo trên bậc thang sự thực là một cái ngôi cao chỉ có phương viên vài trượng, tại ngôi cao phía trước nhất, có một khối trắng nõn tấm bia đá. Mạc Vô Kỵ phỏng chừng, tấm bia đá này chính là khắc tên. Chỉ cần hắn lại đem tên của mình khắc đến tấm bia đá này, hắn lập tức liền sẽ trở thành Vấn Thiên bảng đệ nhất.

Tại ngôi cao hậu phương, có một cái bàn trà, trên bàn trà để đó một quả thẻ bài lớn chừng bàn tay. Tấm bảng này không biết là tài liệu gì chế luyện, thần niệm căn bản là thẩm thấu không đi vào.

Mạc Vô Kỵ đi tới lại đem tấm bảng này cầm lấy, lúc này mới phát hiện dưới thẻ bài trên bàn trà còn có một chút chữ:

- Tiên vấn bài là ta liều chết mang ra ngoài, Vấn Thiên Giai là ta nhặt được... Tương lai nếu là có người có thể đi tới nơi này đạt được Tiên vấn bài, xin báo thù cho ta, cừu nhân của ta gọi Bàng tối... Quên đi, ngươi nếu có thể bắt được Tiên vấn bài, nhất định là tuyệt thế chi tư, xin hãy vì chân tinh hết thảy tu luyện giả làm một sự tình sao?... Kỷ Phi thiên.

Không đầu không đuôi, Mạc Vô Kỵ nhìn chẳng biết tại sao.

Vấn Thiên Giai lại là Kỷ Phi Thiên nhặt được, loại bảo bối này là nhặt về? Hắn thế nào nhặt không tới? Còn có thể càng thêm khoa trương một phần sao?

Nếu là Kỷ Phi thiên thực sự cường đại như vậy, nhặt trở về Vấn Thiên Giai, còn có thể ở trên Vấn Thiên Giai lưu lại mấy thứ này, còn ai có tư cách trở thành kẻ thù của hắn? Này Bàng Tối quá mức nghịch thiên một chút sao?. Về phần Chân tinh lại là nơi nào? Chẳng lẽ là Thất Lạc Đại Lục một người khác xưng hô?

Câu nói sau cùng để cho hắn vì Chân tinh tu luyện giả làm một sự tình, quỷ biết là chuyện gì? Hắn một cái nho nhỏ Thoát Phàm cảnh, kẻ ở Chân tinh có thể tiêu diệt hắn nhiều không kể xiết, hắn có thể làm chuyện gì?

Lắc đầu, Mạc Vô Kỵ tiện tay lại đem cái này Tiên vấn bài ném vào nhẫn.

- Răng rắc!

Một tiếng trong vắt truyền đến, Mạc Vô Kỵ kinh dị phát hiện, bàn trà mới vừa rồi còn thật tốt, dĩ nhiên tự động vỡ vụn hóa thành một đống tro bụi.

Quả nhiên có chút cổ quái, Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn bốn phía, một mảnh sương mù.

Dù sao cũng tâm nguyện đã xong, nhanh đi lui tông môn, sau đó tìm kiếm Tang ức bình mấy người trở về Thiên Cơ tông rồi lại nói, nơi này không phải là chỗ ở lâu.

Mạc Vô Kỵ xoay người cấp tốc hạ Vấn Thiên Giai, về phần trên Vấn Thiên Giai khắc tên bạch ngọc bia, trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ không nhìn. Hắn tới nơi này nhưng không phải là vì thành danh, hắn hoàn toàn là vì khiêu chiến Vấn Thiên Giai mà đến. Trên thực tế hắn cũng thu hoạch

không cạn, mặc dù không có thăng cấp đến Nguyên Đan Cảnh, lại khai thác một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc.

Có lẽ là Mạc Vô Kỵ leo lên qua Vấn Thiên Giai chi đỉnh, thời điểm xuống Vấn Thiên Giai áp lực đối với hắn hoàn toàn biến mất. Chỉ vài hơi thở thời gian, Mạc Vô Kỵ liền rơi ở trên mặt đất.

Sắc trời đã tờ mờ sáng, Mạc Vô Kỵ trực tiếp đi tới tông môn sự vụ đại điện.

Sự vụ đại điện ngoại trừ mấy cái trách nhiệm đệ tử ra, thanh trong sáng lãng, không còn có ngày xưa tiếng động lớn xôn xao cùng náo nhiệt.

Mạc Vô Kỵ đi tới chỗ ngoại môn đệ tử sự vụ, nơi này chỉ có một người độc nhãn lão giả đang xem sách gì, Mạc Vô Kỵ đi tới gõ một cái trước cửa sổ, lấy ra bản thân ngoại môn đệ tử thân phận ngọc bài nói:

- Vị sư huynh này, ta muốn làm thủ tục rời tông.

- A đù...

Độc nhãn lão giả tay run một cái, thiếu chút nữa lại đem sách rơi trên mặt đất, hắn nghi ngờ quan sát một phen Mạc Vô Kỵ, lần thứ hai hỏi một câu:

- Ngươi mới vừa nói ngươi muốn làm thủ tục rời tông?

Mạc Vô Kỵ cười cười, lại đem thân phận ngọc bài của mình đưa tới:

- Không sai, ta đích xác muốn làm thủ tục rời tông, yêu cầu thứ khác sao?

Độc nhãn lão giả tuy rằng ngạc nhiên, vẫn lắc đầu một cái:

- Không cần.

Vấn Thiên Học Cung tiến đến rất khó, muốn lui ra ngoài lại rất đơn giản. Trừ phi là này tư chất đỉnh cấp đệ tử chân truyền, lui tông thời điểm yêu cầu thông báo một cái phong chủ, ngoại môn đệ tử đích xác chỉ cần giao ra thân phận ngọc bài của mình là được rồi.

- Đù, thân phận ngọc bài của ngươi còn có một ngàn điểm cống hiến...

Độc nhãn lão giả kinh dị một tiếng nói.

Mạc Vô Kỵ này mới đột nhiên nhớ tới, một ngàn điểm cống hiến này là của Sầm Thư Âm. Hiện tại hắn rời tông, một ngàn điểm cống hiến này tự nhiên là không có bất kỳ tác dụng.

- Xin hỏi một chút, điểm cống hiến có thể tùy ý tặng cho người khác sao?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi, tốt xấu là một nghìn tông môn điểm cống hiến, cứ như vậy tùy tùy tiện tiện vứt bỏ, cũng quá đáng tiếc.

- Có thể, chỉ cần ngươi nói cho ta biết tặng cho cái nào học cung đệ tử, ta chỗ này sẽ có thể giúp ngươi gửi đi.

Độc nhãn lão giả ngược lại rất kiên trì.

- Vậy thì giúp ta mang cho kiếm hồ đệ tử chân truyền Sầm Thư Âm sao?.

Một ngàn này điểm cống hiến vốn chính là của Sầm Thư Âm, hiện tại trả lại cho nàng.

Độc nhãn lão giả lắc đầu, lòng nói, coi như là ngươi đồng dạng mang vạn điểm cống hiến cho Sầm Thư Âm, nàng cũng sẽ không biết ngươi là ai.

Một lát sau, lão giả ngẩng đầu nói với Mạc Vô Kỵ:

- Đã rời tông, ngươi yêu cầu lập tức rời đi tông môn, nếu là bên trong ba canh giờ, ngươi còn không có rời đi tông môn, ngươi sẽ bị tông môn chấp pháp người chém giết.

- Đa tạ.

Mạc Vô Kỵ ôm một cái quyền, không chút do dự xoay người rời đi. Không muốn nói ba canh giờ, hắn hận không thể lập tức liền rời đi Vấn Thiên Học Cung.

...

- Hạ đặc sứ? Hắn tìm ta làm cái gì, ta không quen biết hắn a.

Sầm Thư Âm vừa mới thăng cấp vòng kế tiếp nhìn trước mắt thanh niên áo đen khẽ nhíu mày. Người từ Chân Mạch Đại Lục tới được, nàng chỉ nhớ rõ cái kia tóc đen râu bạc trắng cường giả, về phần hạ đặc sứ, nàng ngược lại biết chính là thanh niên áo tím này ngồi chủ đàn trung gian, nhưng hắn cùng nàng có quan hệ gì?

Thanh niên áo đen khẽ mỉm cười:

- Làm cái gì ta cũng không biết, ta chỉ là truyền lời mà thôi. Có lẽ hạ đặc sứ mới vừa mới phát giác được ngươi có tiềm lực, muốn làm ngoại lệ cho ngươi gia nhập Tinh Đế Sơn cũng chưa biết chừng.

Sầm Thư Âm nghe nói như thế, nhãn tình sáng lên. Nàng nhất tâm tu luyện, gia nhập Vấn Thiên Học Cung kiếm hồ sau đó, liền là cả tinh thần đều nhào vào kiếm đạo. Ở trong mắt nàng, không có cái khác, chỉ có tu luyện. Vì tu luyện, nàng có thể ăn nói khép nép một phần cũng không quan hệ. Nếu không, dùng thân phận của nàng, há có thể nhiều lần đi cầu Mạc Vô Kỵ như vậy một cái ngoại môn đệ tử?

Sự thực chứng minh, nàng là chính xác. Bằng Không Kinh Lôi chẳng những làm cho nàng tăng lên một đống tích lũy, còn đang ở trước đây không lâu làm cho nàng đánh bại Đào Nguyên.

- Nghe nói Chân Mạch Đại Lục tu chân văn minh xa xa mạnh hơn nơi này, đúng không?

Sầm Thư Âm đã nhìn ra trước mắt cái này thanh niên áo đen cũng là đến từ Chân Mạch Đại Lục.

Thanh niên áo đen không có nửa phần khách khí khiêm tốn nói:

- Ngươi nói không sai, cùng giai tu sĩ, Chân Mạch Đại Lục hơn xa nơi này. Ví dụ như ta là Thoát Phàm cảnh viên mãn, thế nhưng ta tin tưởng ở chỗ này, không có bất kỳ Thoát Phàm cảnh tu sĩ nào có thể tại dưới tay ta sống qua nửa nén hương.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 237: Ta Đã Có Đạo Lữ

Sầm Thư Âm nghe nói như thế, nhất thời chau mày, giọng nói đã chuyển lạnh:

- Ngươi đã cường đại như thế, vậy ta liền lãnh giáo một chút.

Mấy người chung quanh cũng nghe thấy được đối thoại của cả hai, đều tránh ra, giữa hai người rất nhanh thì xuất hiện một địa phương lớn trống trải.

Nếu không phải này thanh niên áo đen đến từ Chân Mạch Đại Lục, hắn sớm đã bị chết đuối dưới cả sông nước bọt. Nói Thất Lạc Đại Lục không có một cái tu sĩ cùng giai có thể ở dưới tay hắn sống qua nửa nén hương, lời này cũng quá không biết xấu hổ.

Thanh niên áo đen vẫn như cũ giọng bình tĩnh:

- Ta chỉ là phụng mệnh hành sự, ta sẽ không cùng cô tỷ đấu.

Sầm Thư Âm thu hồi trường kiếm, đồng dạng lạnh nhạt nói:

- Đã như vậy, mời ngươi rời đi sao?, ta sẽ không đi cùng với ngươi.

Thanh niên áo đen ngược lại dứt khoát, giơ tay lên lấy ra một cây trường thương:

- Đã như vậy, Cổ Thiếu Duẫn này xin lĩnh giáo ít kinh nguyệt của Sầm cô nương.

Sầm Thư Âm càng không đáp lời, trường kiếm trong tay run lên rất nhỏ, từng đạo kiếm quang phô thiên cái địa đánh về phía Cổ Thiếu Duẫn.

Đối phương đã kiêu ngạo như vậy, thì nàng căn bản cũng không cần phải lưu thủ.

Bất đồng cùng thời điểm tranh đấu với Đào Nguyên, khi cùng thanh niên áo đen này tranh đấu, kiếm quang của Sầm Thư Âm tạo thành mưa kiếm, mưa kiếm còn chưa rơi xuống đất, liền mơ hồ muốn kết thành một đường.

Lúc này thanh niên áo đen cũng động thủ, trường thương của hắn chỉ hơi phát ra một cái thương hồ nho nhỏ, từng đạo vô hình sát ý từ bên ngoài thương hồ nho nhỏ này tản mát ra.

- Ca ca rắc!

Trường thương kích ra sát ý cùng Sầm Thư Âm kiếm quang đụng vào nhau, khắp bầu trời nguyên lực nổ tung, như pháo nổ giống nhau liên miên không thôi.

Những thứ nguyên lực nổ tung này thật giống như châm mang giống nhau, tu sĩ đứng hơi gần thậm chí đều có thể cảm giác được uy hiếp bị thương, nhanh chóng lui ra phía sau.

Sầm Thư Âm trong lòng trầm xuống, không ai so với nàng rõ ràng hơn tình cảnh của mình. Nàng không chỉ là mưa kiếm bị đối phương áp chế, đồng thời nàng còn có một loại cảm giác hữu lực nhưng thi triển không ra được. Cái loại cảm giác này thật giống như nàng nếu là lại thi triển tiếp một cái kiếm kỹ, trường thương của đối phương sẽ trực tiếp xé rách kiếm kỹ của nàng, đâm xuyên qua ngực nàng.

Người này quả nhiên rất mạnh, mạnh hơn Đào Nguyên không biết gấp bao nhiêu lần, Sầm Thư Âm huy động nguyên lực chính bản thân mưa kiếm đồng thời, Bằng Không Kinh Lôi bắt đầu hình thành.

- Răng rắc!

Thật giống như to lớn băng vỡ vụn bình thường giống nhau, Sầm Thư Âm Bằng Không Kinh Lôi còn không có đánh ra, mưa kiếm của nàng đã hoàn toàn vỡ vụn, một mũi trường thương mang theo sát ý băng lãnh đã đi tới cổ của nàng. Thật giống như trước nàng đối phó Đào Nguyên, bất quá lần này kết cục lại biến thành chính nàng.

Sầm Thư Âm tâm như tro nguội, nàng không dám nói cùng giai vô địch, nhưng tại ngũ đại đế quốc khu vực, coi như là có thể ở Thoát Phàm cảnh mạnh hơn nàng, cũng sẽ không dễ dàng như vậy, ít nhất là một phen khổ đấu sau đó rồi mới được. Mà trước mắt người Hắc y nhân này, chỉ cho nàng xuất thủ một chiêu kiếm kỹ mà thôi.

Thậm chí có thể nói, nếu là đối phương không muốn để cho nàng xuất thủ một chiêu kiếm kỹ này, nàng thậm chí ngay cả cơ hội xuất thủ cũng không có. Lẽ nào trình độ của Thất Lạc Đại Lục tu luyện thật sự cùng Chân Mạch Đại Lục chênh lệch nhiều như vậy?

Sầm Thư Âm nghĩ đến cường giả áo đen tóc trắng, trong lòng càng là vững tin một phần.

Các tu sĩ xung quanh chuẩn bị hoan hô cổ vũ Sầm Thư Âm, đồng dạng là an tĩnh lại. Sầm Thư Âm vừa rồi tại trên đài thi đấu đại phát thần uy, đánh bại Đại Diễn Tông đệ tử chân truyền Đào Nguyên. Không nghĩ tới đảo mắt bị Chân Mạch Đại Lục một cái Thoát Phàm cảnh tu sĩ nghiền ép, điều này làm cho tu sĩ ngũ đại đế quốc xung quanh trong lòng cùng Sầm Thư Âm giống nhau, một mảnh lạnh lẽo.

Thanh niên tóc đen thu hồi trường thương, không nói một lời nhìn Sầm Thư Âm.

Dù cho xung quanh rất nhiều người khó chịu thanh niên tóc đen này, cũng chỉ có thể nhịn. Không đành lòng, cơ mà nói ngươi a, dùng sự cường đại của thanh niên tóc đen, coi như là nguyên đan sơ kỳ cũng không nhất định có khả năng đánh lại hắn. Nếu là bình thường Thoát Phàm cảnh, đi tới nói không chừng bị trực tiếp nháy mắt giết rồi.

Sầm Thư Âm bởi vì đặc sứ muốn gặp, cho nên bảo vệ được mạng nhỏ, những người khác có vận khí tốt như vậy?

Sầm Thư Âm cô đơn thu hồi trường kiếm, giọng nói chuyển lạnh:

- Ta cùng ngươi đi gặp Hạ đặc sứ.

Tuy nàng cũng không có nói thua liền phải đi, nhưng giọng nói của nàng chẳng khác nào có ý đó. Sầm Thư Âm tu luyện đến nay, cho tới bây giờ cũng sẽ không nuốt lời, dù cho chỉ là một loại lời nói bằng ngôn ngữ, nàng cũng sẽ không chơi xấu.

Thanh niên áo đen gật đầu, trong mắt lộ ra một tia tán thưởng. Hắn không thích nhất, chính là cái loại người la lý dong dài.

...

- Thư Âm sư muội, mời ngồi. É hé hé hé!

Theo thanh niên áo đen đi tới chủ đàn sau đó, Hạ Mạt mặc áo tím khó nhịn được đứng lên, rất là khách khí chỉ vào một cái ghế bên cạnh nói với Sầm Thư Âm.

Sầm Thư Âm lắc đầu:

- Tại trước đặc sứ cùng các vị tiền bối, Thư Âm đứng là tốt rồi, đặc sứ có lời gì mời xin cứ việc phân phó.

Phong Chấn Thu ở một bên âm thầm gật đầu, Sầm Thư Âm không hổ là từ kiếm hồ đi ra, nói chuyện đúng mức, có bản thân ngạo khí.

Hạ Mạt cười ha ha, cũng không có tiếp tục mời Sầm Thư Âm ngồi xuống. Mời một lần là hắn rộng lượng và khách khí, vẫn chưa có người nào có thể để cho hắn mời ngồi xuống hai lần.

- Thư Âm sư muội sở hữu kiếm kỹ phi thường bất phàm, thậm chí còn kiêm tu lôi kỹ, chẳng lẽ Thư Âm sư muội còn có lôi Linh Căn à?

Hạ Mạt trực tiếp hỏi.

Sầm Thư Âm bình tĩnh nói:

- Đây là bí mật tu luyện của ta, tuy rằng tu vi của ta tại Chân Mạch Đại Lục không đáng giá nhắc tới, càng không phải là đối thủ của vị Cổ sư huynh này, nhưng xin đặc sứ thông cảm.

Hạ Mạt thoạt nhìn cực kỳ khí độ vung tay lên:

- Không có việc gì, không có việc gì. Ta cho rằng Thư Âm sư muội có tiềm lực lớn hơn, nếu tiếp tục ở tại chỗ này, sợ rằng sẽ lãng phí hết, lãng phí hết... chậc chậc…

Một bên Phong Chấn Thu liền vội vàng nói:

- Đặc sứ nói nói không sai, cho nên Thư Âm đang ở tích cực tham gia tỷ đấu, đã qua một vòng, ta tin tưởng dùng tư chất cùng năng lực của Thư Âm, cuối cùng vọt vào top trăm không có vấn đề gì.

Hạ Mạt gật đầu:

- Nói là nói như vậy, bất quá ta có biện pháp tốt hơn.

Nói xong hắn mặt mang nụ cười nhìn Sầm Thư Âm:

- Thư Âm sư muội, coi như là tiến vào top trăm, cũng chỉ là có tư cách đi tới Chân Mạch Đại Lục, cũng không thể trực tiếp tiến vào Tinh Đế Sơn. Ta có biện pháp cũng có năng lực, cho cô trực tiếp tiến vào Tinh Đế Sơn.

Sầm Thư Âm nhãn tình sáng lên, nàng nghe nói qua Tinh Đế Sơn, biết ngồi người kia áo đen tóc trắng cường giả phía đối diện liền là đến từ Tinh Đế Sơn.

Nếu là nàng có thể gia nhập Tinh Đế Sơn, đây tuyệt đối là sự tình tha thiết ước mơ.

Thấy Sầm Thư Âm nhãn tình sáng lên, Hạ Mạt dáng tươi cười càng sâu nói:

- Ta là Hạ Mạt, đặc sứ của Tinh Đế Sơn phái tới nơi này. Ta đích xác là phi thường tán thưởng tư chất cùng tiềm lực của Thư Âm sư muội, đương nhiên ta tự tin cũng sẽ không tại tu vi để cho Thư Âm sư muội cảm thấy không xứng với ngươi...

Sầm Thư Âm càng nghe càng không đúng, đối phương nói nhìn trúng nàng tiềm lực, mời nàng gia nhập Tinh Đế Sơn. Như thế nào có liên hệ với không xứng gì đó?

- Sư phụ trước đây của ta cũng đã nói, đạo lữ trong tu đạo vô cùng trọng yếu, lựa chọn đạo lữ tốt thậm chí có thể thay đổi con đường của một người tu đạo. Nếu là có đạo lữ vừa ý, vậy thì gọn gàng dứt khoát nói ra, ta không thích dấu đầu lộ đuôi, ấp a ấp úng. Thư Âm sư muội nếu là cảm thấy có thể, ta nguyện ý cùng Thư Âm sư muội trở thành đạo lữ, cùng nhau ngao du Tinh Đế Sơn, vì Tinh Đế Sơn viết một đoạn giai thoại đó đa...

Hạ Mạt nói xong, vẫn là mang theo nụ cười nhìn Sầm Thư Âm.

Sầm Thư Âm rốt cuộc hiểu rõ, thì ra tên này da mặt dày như vậy, trước mặt nhiều người như thế tán gái, dụ nàng trở thành đạo lữ của hắn.

Nhìn cực kỳ ánh mắt tự tin của Hạ Mạt, Sầm Thư Âm biết vì sao đối phương có dũng khí gọn gàng dứt khoát đề nghị. Thì ra đối phương khẳng định nàng sẽ kích động không thôi và đồng ý, sau đó cùng nhau đi tới Tinh Đế Sơn.

Sầm Thư Âm vốn muốn bật thốt lên muốn nói cho cái tên đặc sứ trước mắt này, rằng nàng nhất tâm hướng đạo, bây giờ căn bản cũng không muốn suy tính sự tình về đạo lữ, bất quá lời này tới bên miệng của nàng đã bị nuốt xuống. Có thể khẳng định, dùng bản tính Hạ Mạt như thế, nếu là nàng nói ra lời này, có lẽ chính hợp ý tứ của hắn.

Chỉ cần hắn nói mọi người tạm thời không suy tính tới sự tình đạo lữ, chỉ là định một cái quan hệ, sau đó cùng ở tại Tinh Đế Sơn nỗ lực, nàng sẽ không thể mượn cớ lần thứ hai cự tuyệt.

- Đa tạ hạ đặc sứ tương yêu, chỉ là ta đã có đạo lữ, cho nên không có khả năng đáp ứng yêu cầu của đặc sứ.

Sầm Thư Âm liền ôm quyền, khẽ khom người nói.

Nghe được lời của Sầm Thư Âm, Phong Chấn Thu hầu như đều muốn phải vỗ tay, lời nói này rất tốt.

Hạ Mạt nhất thời cau mày, lập tức vẫn là mặt mỉm cười nói:

- Cái gọi là đạo lữ, là vì tu đạo mà đi cùng một chỗ bầu bạn. Thư Âm sư muội nói vậy cũng nhìn thấy Chân Mạch Đại Lục cùng Thất Lạc Đại Lục tu chân văn minh chênh lệch cỡ nào, không nói cái khác, liền nói Thiếu duẫn mới vừa rồi cùng ngươi so chiêu...

Nghe đến đó, Hứa hộ pháp ở một bên rốt cục nhịn không được nói:

- Hạ đặc sứ, đừng mang Nhân hầu bảng đệ nhất Cổ Thiếu Duẫn đến so sánh với các tu sĩ đồng cấp khác biệt. Điều này sẽ làm cho Thất Lạc Đại Lục tu sĩ đi vào một loại lầm tưởng, để cho bọn họ cho là mình tu luyện kém cỏi bao nhiêu. Trên thực tế tuy rằng nơi này tu chân văn minh không bằng Chân Mạch Đại Lục, chênh lệch cũng sẽ không lớn như thế.

Hạ Mạt thật giống như ăn phải cứt gà bình thường giống nhau, miệng đầy hôi thúi. Hắn hận không thể lập tức bóp chết cái tên Hứa hộ pháp ngồi ở bên cạnh hắn, lão già này chính là muốn đối đầu với hắn mà. Mỗi lần hắn muốn lập uy, lão già này đều có thể đứng ra đạp hắn một cước. Tương lai nếu là có một ngày, hắn có thể nhập chủ Tinh Đế Sơn, kẻ thứ nhất phải tiêu diệt chính là lão già này.

- Hứa hộ pháp dạy phải.

Dù cho trong lòng cực độ khó chịu, Hạ Mạt vẫn như cũ phải cảm tạ Hứa hộ pháp giáo huấn. Hắn muốn nhập chủ Tinh Đế Sơn, càng nhiều Tiên Vương hỗ trợ, càng có phần thắng.

- Tiền bối, ngài mới vừa nói vị này Cổ sư huynh là Chân Mạch Đại Lục Nhân bảng đệ nhất?

Sầm Thư Âm nhãn tình sáng lên, lập tức đối với Hứa hộ pháp cúi người hành lễ hỏi.

Hứa Xích Hoang khẽ mỉm cười:

- Không sai, Chân Mạch Đại Lục có tam đại bảng, chia ra làm Nhân Giới bảng, Địa Giới bảng cùng Thiên Giới bảng. Cổ Thiếu Duẫn Thoát Phàm tầng mười viên mãn, sớm đã là Nhân Cực Cảnh, hắn lần này đi ra, chính là tìm cơ hội bước vào Địa Giới. Tại Chân Mạch Đại Lục cũng không có Nhân giới tu sĩ nào có thể đánh thắng được hắn, cho nên ngươi đánh không lại Cổ Thiếu Duẫn, cũng không nhất định tự coi nhẹ mình. Kiếm kỹ của ngươi không sai, một món lôi kỹ kia càng là có tiềm lực phát triển.

- Đa tạ tiền bối giáo huấn.

Sầm Thư Âm trong lòng phiền phức trong nháy mắt tan rã, mặc dù nàng tự phụ, cũng không có tự phụ đến mức có thể đánh bại Chân Mạch Đại Lục Nhân bảng đệ nhất.

Lúc này nàng cũng rốt cục rõ ràng vì sao Hạ Mạt để cho Cổ Thiếu Duẫn đến gọi nàng, đây là đánh phủ đầu, tấn công sự tự tin của nàng, làm cho nàng cảm thấy Chân Mạch Đại Lục tu chân trình độ thực sự phi thường cường đại, sau đó càng là hướng tới Chân Mạch Đại Lục. Không sai, nàng đích thật là hướng tới Chân Mạch Đại Lục, cũng không phải thông qua việc trở thành đạo lữ của người khác mà qua.

- Thư Âm sư muội, nàng đã có đạo lữ, vậy ta tự nhiên sẽ không nói thêm cái gì. Ta ngược lại muốn biết, vị thiên tài sư đệ nào có thể có được

sự ưu ái của Thư Âm sư muội đây?

Hạ Mạt vẫn như cũ cười tủm tỉm hỏi, trong lòng hắn đã sinh sát ý, không phải là đối với Sầm Thư Âm, mà là với cái thằng đạo lữ chó chết kia trong miệng của nàng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 238: Sầm Thư Âm Lưỡng Nan

Sầm Thư Âm ngẩn ra, nàng còn thật thật không ngờ hạ đặc sứ này lại trơ trẽn hỏi đạo lữ của nàng là ai. Đây là chuyện riêng của nàng, dựa vào cái gì muốn hỏi chứ?

- Nếu cô không muốn trả lời, ta liền cho rằng lời cô nói mới rồi là qua loa đối phó với ta. Chẳng lẽ là dung mạo ta nhìn xấu xí, dâm dê đê tiện, không đáng lọt vào pháp nhãn của Thư Âm sư muội sao?

Nụ cười trên mặt Hạ Mạt biến mất, giọng nói chuyện cũng có chút lạnh lùng hẳn lên.

Lửa giận đồng thời dần dần tại đáy lòng của hắn dâng lên, hắn còn chưa hề bị đãi ngộ như thế. Hắn một đứa con cưng có khả năng nhập chủ Tinh Đế Sơn, tại Chân Mạch Đại Lục cũng là tồn tại mà người người tôn kính. Tại Thất Lạc Đại Lục loại địa phương rác rưởi này, cư nhiên liên tiếp hai lần bị người ta cự tuyệt. Chẳng lẽ cho là đặc sứ hắn thực sự là kẻ ngồi không, giết người không được à?

Sầm Thư Âm đứng ở cách đó không xa, tự nhiên cảm nhận được Hạ Mạt Mạt dày đặc sát ý, trong lòng càng là bi thương. Từ khi tiến vào Vấn Thiên Học Cung, trở thành đệ tử Kiếm hồ đứng đầu Trầm Không Kiếm sau đó, còn chưa từng có người nào có dũng khí mơ ước tới dung mạo của nàng. Cũng chính vì vậy, nàng chẳng những là ở Vấn Thiên Học Cung, coi như là tại toàn bộ ngũ đại đế quốc, cũng là siêu nhiên tồn tại.

Nhưng là bây giờ, hạ đặc sứ hiển nhiên đang uy hiếp nàng, mà nàng lại không có nửa điểm biện pháp. Sầm Thư Âm trong lòng bi thương lại

thở dài cho vận mạng của mình, cũng thở dài cho sư phụ Trầm Không Kiếm của nàng mất tích tại cuộc chiến Ngoại Vực.

- Ha ha...

Phong Chấn Thu cười ha ha một tiếng, đứng lên ôm quyền nói:

- Đặc sứ đừng buồn, Thư Âm đứa bé này ta biết, da mặt rất mỏng, nếu không phải đặc sứ hỏi nàng, nàng thậm chí sẽ không nói ra chuyện chính bản thân đã có đạo lữ. Nàng có đạo lữ thật sự là rất ít có người biết, ta vừa hay là một người trong số ít đó.

Sầm Thư Âm kinh dị nhìn Phong Chấn Thu, nàng căn bản cũng chưa có đạo lữ, câu nói mới vừa rồi kia bất quá là lừa gạt Hạ Mạt mà thôi.

Không đợi Hạ Mạt nói chuyện, Phong Chấn Thu liền tiếp tục nói:

- Kỳ thực người này Hạ đặc sứ đã biết tên.

- A đù! Ta biết à? Là ai?

Hạ Mạt kinh ngạc nhìn Phong Chấn Thu, trên thực tế tại lúc Sầm Thư Âm không nói ra tên đạo lữ, hắn liền hoài nghi Sầm Thư Âm qua loa tắc trách hắn. Hiện tại Phong Chấn Thu chủ động đứng ra nói Sầm Thư Âm đã có đạo lữ, hắn tự nhiên kinh nghi không dứt.

- Hắn là một cái tán tu, có một cái biệt hiệu gọi là tán tu số 2705. Bởi vì vẫn là thần long thấy đầu éo thấy đuôi, coi như là Thư Âm, ta sợ nó cũng không biết đạo lữ của nó đang ở nơi nào.

Phong Chấn Thu cười ha ha nói.

Tán tu 2705 chỉ là hiện thân một lần, sau đó liền lần nữa mất tích không gặp. Vấn Thiên Học Cung cùng Đại Diễn Tông đều tìm kiếm qua người này, vẫn luôn tìm không được. Dùng tán tu 2705 để qua loa lừa bịp Hạ Mạt, đó là hay nhất không hơn.

Vấn Thiên Học Cung cùng Đại Diễn Tông dầu gì cũng là hai cái tông môn cường đại nhất Thất Lạc Đại Lục, cả Vấn Thiên Học Cung cùng Đại Diễn Tông cũng tìm không được chỗ tán tu 2705 hạ lạc, Phong Chấn Thu cũng không tin Hạ Mạt này có thể tìm ra tán tu 2705.

Sầm Thư Âm trong lòng trầm xuống, cũng không có nửa điểm mừng rỡ. Tuy rằng nàng rất cảm tạ Phong Chấn Thu giúp nàng giải vây, thế nhưng nàng thực sự không muốn liên lụy người khác. Người tán tu 2705 này nàng cũng chưa từng thấy qua, nếu là có thể, nàng căn bản cũng không nguyện ý để cho Phong viện trưởng nói ra lời này. Bởi vì vạn nhất Hạ Mạt tìm được tán tu 2705, có thể khẳng định, 2705 sống không quá một nén nhang.

Nàng cũng rõ ràng ý tứ của Phong Chấn Thu, đó chính là cho rằng Hạ Mạt khẳng định tìm không được người tán tu 2705 này. Nhưng loại chuyện này, sao có thể khẳng định đâu nè?

Điều này làm cho nội tâm Sầm Thư Âm rất là hổ thẹn và dày vò, nàng từ khi bắt đầu tu đạo đến nay vẫn là thần thanh khí sảng. Lời của Phong Chấn Thu cứu nàng một lần, cũng làm cho trong lòng nàng có thêm một tia vết tích.

Tán tu 2705 không có chuyện gì mà nói, một tia vết tích này sẽ ảnh hưởng đến cao độ nàng truy cầu đại đạo. Nếu tán tu 2705 thực sự bởi vì nàng mà bị giết, đại đạo của nàng cả đời này cũng giống vậy bị hủy. Tính cách của nàng không cho phép xuất hiện loại chuyện này, đạo của nàng cũng không cho phép tiếp nhận loại hổ thẹn này.

Chính là bởi vì đạo tâm như vậy, dù là cùng một cái ngoại môn đệ tử trao đổi một môn pháp kỹ, nàng cũng sẽ tận bản thân có khả năng, cầm ra bản thân đồ tốt nhất.

Hiện tại phong viện trưởng nói ra lời này, nàng lại không thể phản bác, một khi nàng phản bác, dùng Hạ Mạt loại này cường thế, rất có thể sẽ giết chết Phong viện trưởng.

Giả như thời gian có thể cũng trở về, nàng thà rằng nói thẳng chính bản thân không có đạo lữ, cũng sẽ không kéo ra cái gì chính bản thân có một đạo lữ, đến nỗi liên lụy đến người khác.

Hạ Mạt cau mày suy nghĩ một hồi, bỗng nhiên nói:

- Ta nhớ ra rồi, có đúng hay không cái kia Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng đệ nhất danh?

Phong Chấn Thu liền vội vàng nói:

- Đúng là hắn, hắn tuy rằng tư chất cao tuyệt, lại không thích gia nhập tông môn bị ràng buộc, cho nên lựa chọn trở thành một tán tu. Dùng hắn tư chất như vậy, cả các đại tông môn hắn cũng nhìn không thuận mắt, nữ tử tầm thường tự nhiên cũng là chướng mắt.

Phong Chấn Thu nói bóng gió là, tán tu 2705 cùng Sầm Thư Âm tuyệt sắc dung nhan đó là vừa lúc xứng đôi.

Hạ Mạt sắc mặt khôi phục bình tĩnh, nhìn Sầm Thư Âm nói:

- Ngươi đi đem tán tu 2705 kia đến, nhân tài như vậy không đi Tinh Đế Sơn là tổn thất của chúng ta một phương đại lục này.

Sầm Thư Âm trầm mặc không nói, nàng không thể đi giải thích Phong Chấn Thu nói là sai lầm, cũng sẽ không mở miệng thừa nhận tán tu 2705 là đạo lữ của nàng.

- Nếu mà có thể liên lạc với đạo lữ của cô, hãy truyền lời nói là đặc sứ mời. Đương nhiên, có đi Chân Mạch Đại Lục hay không là tự do của hắn.

Phong Chấn Thu nhanh chóng ngắt lời, để cho Sầm Thư Âm rời đi, tiếp tục như vậy nữa, khó bảo toàn Hạ Mạt này sẽ không thẹn quá thành giận, đại khai sát giới một lần.

Sầm Thư Âm đối với Phong Chấn Thu khom người thi lễ một cái, đang muốn rời đi, Hứa hộ pháp đột nhiên hỏi:

- Tán tu 2705 là tu vi gì?

Sầm Thư Âm cước bộ một trận dừng lại, nàng căn bản cũng không quen biết tán tu 2705, há có thể biết đối phương là tu vi gì? Nàng cũng nghe qua tán tu 2705 là Thoát Phàm cảnh, bất quá loại này nghe đồn nàng là không tin. Một cái Thoát Phàm cảnh vận khí cho dù tốt, cũng không cách nào bước trên Bách Tông Liên Minh điểm cống hiến bảng vị trí thứ nhất.

Đại Diễn Tông tông chủ Giang Tú Sơn mở miệng giúp nàng giải vây:

- Bẩm Hứa hộ pháp, nghe nói tán tu 2705 chỉ là Thoát Phàm cảnh tu vi. Chỉ là một cái mặt trắng thư sinh, tu vi không cao, thực lực là thực sự cường đại. Theo Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp một người Chân Hồ Cảnh tu sĩ nói, ban đầu ở cùng Ngoại Vực tu sĩ đối chiến thời điểm, một mình hắn tại mấy trăm Ngoại Vực tu sĩ vây công, chẳng những lại đem mấy trăm tu sĩ vây công hắn toàn bộ chém tận giết tuyệt, còn xuất thủ cứu Chân Hồ Cảnh tu sĩ này một mạng, chém giết một người nửa bước Hư Thần cường giả. Lúc đó mấy trăm tu sĩ vây công hắn, thế nhưng có vài tên Nguyên Đan Cảnh Địa Giới tu sĩ.

Vốn Hứa hộ pháp chỉ là tùy ý hỏi một chút bỗng đứng lên, đề cao giọng nói hỏi:

- Người này thật có lợi hại như vậy? Chẳng lẽ là nói dối nghe đồn?

Giang Tú Sơn nhanh chóng cũng đứng lên, liền ôm quyền nói:

- Đây không phải là nghe đồn, chuyện này nhiều người nghe thấy, hơn nữa hắn còn giết Đại Diễn Tông một người đệ tử chân truyền tộc nhân. Đương nhiên, hắn giết Hư Thần Cảnh tu sĩ thời điểm, Hư Thần Cảnh tu sĩ này đã bị thương nặng, hắn rốt cuộc đánh lén đắc thủ.

Hứa hộ pháp gật đầu:

- Coi như là như vậy, cũng phi thường rất giỏi. Nếu là tìm được người này, nhất định phải mang tới Chân Mạch Đại Lục, loại thiên tài tư chất này chính là người Tinh Đế Sơn cần.

Hạ đặc sứ liền vội vàng nói:

- Hứa hộ pháp yên tâm, ta nhất định sẽ tìm được tán tu 2705, sẽ không để cho người tài giỏi như thế trôi đi.

Cổ Thiếu Duẫn đứng ở xa hơn một chút, trong mắt lộ ra châm chọc cười nhạt, coi như là hắn đối mặt mấy trăm tu sĩ vây công có vài tên Nguyên Đan Cảnh, cũng không có khả năng lại đem đối thủ toàn bộ giết sạch, tán tu 2705 này dựa vào cái gì có thể làm được? Thất Lạc Đại Lục vì đối kháng Ngoại Vực tu sĩ, cố ý dựng thẳng lên một cái tượng đài tán tu 2705, dùng để cổ vũ mọi người sĩ khí mà thôi. Tán tu 2705 vì sao không dám gặp người? Bởi vì đây vốn chính là một cái nhân vật hư cấu ra mà thôi.

Sầm Thư Âm trong lòng khinh bỉ, Hứa hộ pháp tìm kiếm tán tu 2705, vậy hắn là là thật tâm trọng nhân tài. Mà cái này hạ đặc sứ, đoán chừng là tìm được người này giết hắn mà thôi.

- Các vị tiền bối, Thư Âm cáo từ.

Sầm Thư Âm lần thứ hai ôm quyền sau đó, thối lui ra khỏi chủ đàn. Nàng quyết định chủ ý, lập tức trở về đến Vấn Thiên Học Cung kiếm hồ bế quan tu luyện. Về phần Chân Mạch Đại Lục, coi như là không đi thì như thế nào? Sư phụ nàng có thể ở Thất Lạc Đại Lục tu luyện tới Chân Thần cảnh, nàng cũng có thể.

...

Một nén nhang sau đó, mặt đỏ nam tử tại bên cạnh Hạ Mạt nói:

- Sầm Thư Âm đơn độc rời đi Ân Đô, ta phỏng chừng nàng là đi tìm tán tu 2705 roài.

Giờ khắc này ở trên đài thi đấu số năm, hai gã Nguyên Đan Cảnh cường giả tỷ đấu hấp dẫn đông đảo ánh mắt, Hạ Mạt ung dung thản nhiên nhìn chằm chằm đài thi đấu số năm tranh đấu, đồng thời nhàn nhạt nói:

- Cùng đi qua, làm.

Nam tử mặt đỏ không đáp một tiếng, sau lưng Hạ Mạt lại đứng một hồi, lúc này mới như không có chuyện gì xảy ra rời đi.

- Ngươi cùng tới làm cái gì?

Mới vừa rời đi Ân Đô, mặt đỏ nam tử liền phát hiện Cổ Thiếu Duẫn theo dõi mà đến.

- Tằng trưởng lão, ta nghĩ cái tên tán tu 2705 kia rốt cuộc là có phải hay không thực sự lợi hại như vậy, hay chỉ là giả dối hư ảo.

Cổ Thiếu Duẫn thi lễ sau đó nói.

Mặt đỏ nam tử khẽ mỉm cười:

- Cũng tốt, vậy thì cùng đi sao?.

Có một số việc hắn không tiện làm, vừa lúc để cho cái này tên gia hỏa ngu nhất tâm chỉ biết là tu luyện này đi làm. Đối với Cổ Thiếu Duẫn hắn hiểu rất rõ, đây là một tên gia hỏa trong lòng chỉ có tu luyện cùng truy cầu thực lực. Lúc nghe tán tu 2705 sự tích sau đó, dù cho lại hoài nghi, không đi xem, hắn tự nhiên sẽ không cam lòng.

Nếu hắn là tên gia hỏa cái gì đều có thể chấp nhận, vậy hắn cũng sẽ không từ Chân Mạch Đại Lục đi theo đến Thất Lạc Đại Lục.

...

Ngoại Vực đại chiến thời gian quá dài, Vấn Thiên Thành phồn hoa cũng dần dần rút đi. Tuy nói Ngoại Vực đại chiến đã kết thúc, Vấn Thiên Thành phồn hoa cũng chưa có khôi phục.

Mạc Vô Kỵ tiến vào Vấn Thiên Thành, cảm nhận được là đường phố thênh thanh lạnh lùng rộng mở.

- Chưởng môn sư huynh...

Mạc Vô Kỵ vừa đến Vấn Thiên Thành tiên luyện rượu tửu lầu, Phủ Thiên đang bồi hồi tại cửa liền tiến lên đón, trong lời nói dường như có chút lo lắng.

- Nơi này không phải là chỗ nói chuyện, chúng ta đi tới rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ báo cho Phủ Thiên biết một cái, dẫn đầu đi vào trong tửu lâu.

Giữa căn phòng rộng mở, Tang Ức Bình, Trang Nghiên cùng Niếp Chính Nông đều ở đây, từ mấy người biểu tình Mạc Vô Kỵ liền biết hẳn là có chuyện gì phát sinh rồi.

Mấy người thấy Mạc Vô Kỵ trở về, đều là thở phào nhẹ nhõm đứng lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 239: Mạc Vô Kỵ Lửa Giận

Thấy Phủ Thiên đã khép cửa phòng lại, Mạc Vô Kỵ ý bảo mọi người ngồi xuống, lúc này mới hỏi:

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Thế nào gặp được ta, đều thở dài một hơi?

Tang Ức Bình thứ nhất nói:

- Chưởng môn sư huynh, chúng ta dựa theo yêu cầu của ngươi, tại Vấn Thiên Thành len lén điều tra qua Cửu Nguyệt Đan Các.

- Có tin tức hay không?

Mạc Vô Kỵ không kịp chờ đợi hỏi, hắn và đám người Chân Thiếu Khắc phân biệt sau đó, vẫn tại là tu vi của mình mà nỗ lực. Không phải là mở mạch lạc, chính là đi tìm linh thảo mở ra mạch lạc. Chờ hắn hơi chút an định lại, thì xảy ra loại chuyện Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn.

Tuy như vậy, hắn vẫn còn là đến Vấn Thiên Thành hỏi thăm qua hai lần, hai lần đó hắn đều không có được cửu nguyệt đan các bất cứ tin tức gì. Vốn Mạc Vô Kỵ còn dự định đi một chuyến Biên Thành, chỉ là lại gặp Thiên Cơ Tông việc này.

Tang Ức Bình gật đầu:

- Ba tháng trước, Cửu nguyệt đan các có một chấp sự gọi là Phỉ Bỉnh Trụ đi tới Vấn Thiên Thành, đồng thời ra giá cao mua một cái cửa hàng. Gã chấp sự này rất là (biết) bóp thời gian, bởi vì theo Ngoại Vực đại chiến tiến hành, Bách Tông Liên Minh dần dần rơi vào hạ phong, Ân Đô

chiến trường khoảng cách Vấn Thiên Học Cung cũng không phải rất xa, cho nên Vấn Thiên Thành rất nhiều thương nhân bắt đầu lui lại. Vấn Thiên Thành cửa hàng cũng tiện nghi xuống tới, lúc này mới để cho hắn mua được một bộ cửa hàng tốt.

- Cửa hàng ở nơi nào?

Mạc Vô Kỵ nghe được tin tức của Phỉ Bỉnh Trụ rất là hài lòng, vội vàng hỏi một câu.

Tang Ức Bình trong lòng thầm than, chưởng môn sư huynh quả nhiên cùng Cửu Nguyệt Đan Các quan hệ không cạn, nàng tiếp tục nói:

- Cửu Nguyệt Đan Các vừa mới chỉnh sửa lại tốt, thậm chí còn chưa có bắt đầu kinh doanh, đã bị người ta một đêm hủy diệt. Phỉ chấp sự nghe nói bị giết, đồng thời bị giết còn có một cái chưởng quỹ gọi Tôn kinh dị.

Mạc Vô Kỵ trong lòng lạnh lẽo, song quyền nắm chặt, trước ngực một trận buồn bã. Phỉ Bỉnh Trụ theo hắn trong nghèo khó, có thể nói là bạn cùng chung hoạn nạn, cư nhiên tại Vấn Thiên Thành bị người giết.

- Là ai làm, có điều tra ra được hay không?

Mạc Vô Kỵ chậm rãi hỏi, hắn phát thệ thù này nhất định phải báo.

Phủ Thiên tiếp lời nói:

- Đã điều tra ra được, là Dục Lâm Lôi Thị. Cho nên ta để cho Ức bình sư muội mấy người ở tại chỗ này không nên đi ra ngoài.

Lại là Dục Lâm Lôi Thị, Mạc Vô Kỵ trong lòng đại hận. Thảo nào Tang Ức Bình đám người rất khẩn trương hắn, một khi hắn bị Dục Lâm Lôi Thị phát hiện, vậy Dục Lâm Lôi Thị chắc chắn sẽ không buông tha hắn.

Hắn cũng đoán được Dục Lâm Lôi Thị vì sao có thể tìm tới hắn, Hầu Ngọc Thừa đều có thể thông qua đấu giá hội tìm được là hắn mua Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất, Dục Lâm Lôi Thị tự nhiên cũng có thể thông qua loại thủ đoạn này tìm được hắn.

Hắn bất quá là Vấn Thiên Học Cung một cái ngoại môn đệ tử mà thôi, Dục Lâm Lôi Thị bởi vì có một thiên tài đệ tử Lôi Hồng Cát tại Đại Diễn Tông, cả Vấn Thiên Học Cung nội môn đệ tử Hầu Ngọc Thừa cũng dám vây giết, há có thể sợ hắn một cái ngoại môn đệ tử?

Chỉ cần tra được trên đầu hắn đến, vậy lại tra được Cửu Nguyệt Đan Các gần như là chuyện thuận lý thành chương. Nói không chừng Lôi thị thông qua hắn tại Ân Đô xuất thủ cứu Hầu Ngọc Thừa, đã bắt đầu hoài nghi hắn chính là tán tu 2705.

Nếu Lôi thị thật đoán được hắn là tán tu 2705, nói vậy sẽ không tùy ý nói ra. Dù sao Lôi thị còn muốn từ trên người hắn tìm được Thiên Cơ Tông bí mật.

- Người Lôi thị đã đi chưa?

Tại trong thời gian ngắn, Mạc Vô Kỵ liền rõ ràng nguyên nhân chuyện này.

- Cửu Nguyệt Đan Các bị hủy diệt sau đó, Lôi thị chiếm cứ Cửu Nguyệt Đan Các thương lâu, ta đi xem qua, đã lần nữa tân trang, sắp khai trương.

Phủ Thiên đáp.

Tốt, Mạc Vô Kỵ gật đầu, lần này không đem Dục Lâm Lôi Thị tiêu diệt, hắn cũng không cần trở về thành lập Thiên Cơ Tông. Không có hạm pháo, hắn là thực lực không đủ, muốn báo thù không có cơ hội. Hiện tại có năng lực báo thù, hắn tuyệt sẽ không chờ đợi thêm nữa. Chờ đợi thêm nữa, nói không chừng Cửu Nguyệt Đan Các ở các nơi cửa hàng đều có thể bị san bằng, cả Chân Thiếu Khắc cũng khó thoát mạng nhỏ.

Lôi thị có một cái Lôi Hồng Cát trở thành sủng nhi của Đại Diễn Tông, muốn đối phó Cửu Nguyệt Đan Các, cũng không phải chuyện khó khăn.

- Ức bình, Thiên Cơ Tông phụ cận có cái gì tu chân thành thị không?

Mạc Vô Kỵ không có lại hỏi Lôi thị sự tình, mà là quay đầu hỏi Tang Ức Bình liên quan tới Thiên Cơ Tông.

Tang Ức Bình vội vàng đáp:

- Tại Thiên Cơ Tông ngoại vi, nguyên bản có một cái trấn, kêu Thiên Khẩu Trấn. Trước có Thiên Cơ Tông xem, cái trấn này tuy nói không tính là phồn hoa, còn có thương nhân lui tới. Hiện tại Thiên Cơ Tông bị diệt, phỏng chừng cái trấn này đã không còn có người.

Lời nói này Tang Ức Bình mình cũng là thương cảm không dứt, Thiên Cơ Tông muốn phát triển, xung quanh nhất định phải có tu chân thành thị. Thiên Cơ Tông kinh doanh vô số năm, mới kinh doanh ra thiên khẩu trấn, hiện tại Thiên Cơ Tông bị diệt, phụ cận nhiều mã tặc như vậy, Thiên khẩu trấn vẫn tồn tại mới đúng là chuyện lạ.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói:

- Phủ Thiên, ngươi lập tức luyện hóa cái xe bay pháp bảo này, luyện hóa xong sau đó, ngươi mang theo Ức bình, Trang Nghiên cùng Niếp Chính Nông ba người lập tức liền rời đi nơi này, đi tới Thiên Khẩu trấn chờ ta.

Nói xong Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái xe bay pháp bảo đưa cho Phủ Thiên.

- Chưởng môn sư huynh, ngươi...

Tang Ức Bình lập tức liền hiểu Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, đây là muốn dự định đơn độc ở tại chỗ này, chờ cơ hội hủy diệt Dục Lâm Lôi Thị tại Vấn Thiên Thành thương lâu a.

- Chưởng môn sư huynh, Ngoại Vực đại chiến đã kết thúc, lúc này cùng 3 tháng trước bất đồng. Vấn Thiên Thành tới gần Vấn Thiên Học Cung, một khi xuất hiện cửa hàng bị hủy, nói không chừng sẽ làm lớn chuyện.

Niếp Chính Nông quá mức bớt nói, nhưng hắn suy tính vấn đề đều so sánh tương đối chu đáo.

Phủ Thiên có chút lý giải Mạc Vô Kỵ, biết Mạc Vô Kỵ nếu quyết định, vậy thì tất yếu sẽ làm. Hắn chủ động nói:

- Đã như vậy, chúng ta cùng nhau lưu lại làm chuyện này, sau khi làm xong lập tức rời đi.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Đây thuộc về chuyện riêng của chính ta, cùng tông môn không quan hệ. Hơn nữa ta một người làm càng thêm thuận lợi, tại Vấn Thiên Thành làm loại chuyện này, nhiều người trái lại không tốt.

Mạc Vô Kỵ phải làm không chỉ có riêng là hủy diệt Dục Lâm Lôi Thị tại Vấn Thiên Thành chiếm giữ Cửu Nguyệt Đan Các thương lâu, chuyện này hoàn tất sau đó, hắn còn muốn đi một chuyến Dục Lâm Lôi Thị, trực tiếp lại đem Dục Lâm Lôi Thị từ Thất Lạc Đại Lục xóa đi. Lúc này đây hắn là thật nổi lên sát tâm.

Phủ Thiên đám người thấy Mạc Vô Kỵ tâm ý đã quyết, đơn giản không nói thêm nữa.

Phủ Thiên có Mạc Vô Kỵ thần niệm trợ giúp, chỉ tốn một canh giờ, liền luyện hóa xe bay pháp bảo.

Năm người lập tức lui khỏi tửu lâu, rời đi Vấn Thiên Thành.

Một lúc lâu sau, năm người đã đi tới Vấn Thiên Thành vùng ngoại ô, Phủ Thiên tế xuất xe bay, một bên ý bảo Tang Ức Bình mấy người lên xe bay, vừa nói:

- Chưởng môn sư huynh, nếu là hai cái vương tử thuê Thiên Cơ Tông ngọn núi phụ tới tìm chúng ta phiền phức, làm sao ứng đối?

- Giết.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói, hắn muốn cho Thiên Cơ Tông trở thành đại tông môn, há có thể lưu ý chỉ là một Minh Hãn Đế Quốc? Hắn cũng không tin Minh Hãn Đế Quốc sẽ vì hai cái vương tử đến cùng hắn Thiên Cơ Tông triệt để xích mích.

Mạc Vô Kỵ trả lời để cho Tang Ức Bình bọn người rõ ràng, Thiên Cơ Tông lúc trước một mặt ẩn nhẫn đã biến mất.

- Nếu có Thiên Cơ Tông tàn dư đệ tử, nhớ kỹ thu nạp trở về.

Tại Phủ Thiên dâng lên xe bay sau đó, Mạc Vô Kỵ lại dặn dò một câu.

Hắn tin tưởng Dục Lâm Lôi Thị tại tiêu diệt Thiên Cơ Tông sau đó, sẽ không phái người canh giữ ở Thiên Cơ Tông cái chỗ này.

Chờ Phủ Thiên phi thuyền rời đi, Mạc Vô Kỵ lúc này mới lại đem chính bản thân dịch dung thành tán tu 2705 bộ dáng mặt trắng thư sinh, lại một lần nữa tiến vào Vấn Thiên Thành. Lần này hắn tiến vào một cái tửu lâu khác không lớn, ở bên trong ngây người tròn ba ngày.

Ba ngày nay, Mạc Vô Kỵ một là chờ Phủ Thiên đám người đi xa, thứ hai là kiểm tra một chút đường rút lui, cùng với dò xét một cái Lôi thị thương lâu thực lực làm sao.

Chính như Mạc Vô Kỵ dự liệu như nhau, Dục Lâm Lôi Thị tại Vấn Thiên Thành chỉ là phái hai gã Thoát Phàm cảnh tu sĩ làm hộ vệ, còn lại đều là một phần Trúc Linh thậm chí là Thác Mạch cảnh tu sĩ.

Ba ngày sau, Mạc Vô Kỵ trả phòng tửu lâu nhà ở, nghênh ngang tiến vào cửa hàng Lôi thị giành được.

- Xin lỗi, vị bằng hữu này, cửa hàng chúng ta còn chưa khai trương.

Một người Thác Mạch cảnh tu sĩ ngăn cản Mạc Vô Kỵ.

- Ngươi là Lôi thị đệ tử?

Mạc Vô Kỵ đột nhiên hỏi.

Tên tu sĩ này duỗi thẳng lưng, rất là tự hào nói:

- Đúng, chúng ta Lôi thị cửa hàng toàn bộ là Lôi thị đệ tử, cho nên bằng hữu ngươi yên tâm, không có hàng nhái sự tình phát sinh. Còn xin bằng hữu rời đi, chờ khai trương sau đó lại đến.

- Lăn xuống!

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên chính là một cái tát, người Lôi thị đệ tử này bị một tát này đánh bay ra rất xa, đụng trên vách tường cửa hàng, co quắp ngã xuống, đã không có tiếng động.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, hắn không thích làm như vậy, tiểu nhị này có lẽ chưa có giết người Cửu Nguyệt Đan Các cùng Thiên Cơ Tông đệ tử. Thế nhưng hắn tới cái thế giới này, đi lên con đường này, hắn nhất định phải làm như vậy.

- Người nào, dám đến Lôi thị ta nháo sự?

Mấy đạo thân ảnh trong nháy mắt liền vọt ra, lại đem Mạc Vô Kỵ vây vào giữa.

- Tán tu 2705, người Lôi thị các ngươi đang tìm, cũng là người đến báo thù.

Mạc Vô Kỵ nói xong, trong tay vô hình kiếm khí hóa thành từng đạo kiếm, lại đem tu sĩ trong nhà toàn bộ bao phủ. Hắn hôm nay tới nơi này chẳng những là vì Phỉ Bỉnh Trụ báo thù, cũng phải vì bị diệt môn Thiên

Cơ Tông báo thù, đồng thời vì cái kia Thiên Cơ Tông tông chủ chưa từng gặp mặt báo thù.

Nơi này tu vi mạnh nhất cũng bất quá là Thoát Phàm tầng ba mà thôi, tại trước mặt Mạc Vô Kỵ căn bản là không có phản kháng chút nào lực.

Từng đạo huyết vụ phun đi ra, chỉ mười mấy phút, bảy tám tên Lôi thị đệ tử đã là vong hồn dưới kiếm hắn.

Một giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ vô kinh vô hiểm rời đi Vấn Thiên Thành. Tiêu diệt Lôi thị tại Vấn Thiên Thành cửa hàng chỉ là khai vị ăn sáng mà thôi, hắn chân chính muốn tiêu diệt chính là Dục Lâm Lôi Thị.

...

Rời đi Ân Đô Sầm Thư Âm tự nhiên không biết mình bị theo dõi, nàng khống chế một con phi thuyền tương đối thô ráp, cấp tốc đi tới Vấn Thiên Học Cung. Chính nàng xe bay đem ra cùng Mạc Vô Kỵ trao đổi lấy Bằng Không Kinh Lôi, chiếc phi thuyền này là nàng tại Ngoại Vực trên chiến trường thu hoạch.

Cũng may phi thuyền này dáng dấp mặc dù xấu, tốc độ so với xe bay khi trước, còn phải nhanh hơn một chút.

Ân Đô khoảng cách Vấn Thiên Học Cung vốn là so với An Dương gần hơn không ít, mấy ngày sau, Sầm Thư Âm đã đi tới bên ngoài Vấn Thiên Thành.

Vừa lúc đó, nàng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ đi ra khỏi Vấn Thiên Thành.

- Tán tu 2705?

Sầm Thư Âm chưa từng thấy qua tán tu 2705, nhưng nàng nghe được thật sự là nhiều lắm. Tại Ân Đô, có người nào không biết tướng mạo của tán tu 2705? Chính là một thư sinh sắc mặt tái nhợt, thậm chí bức họa của tán tu 2705 khắp nơi đều có thể mua được.

Lúc này đi ra Vấn Thiên Thành không phải là tán tu 2705 thì là người nào? Sầm Thư Âm trong lòng một trận ngạc nhiên mừng rỡ, vô luận như thế nào, nàng cũng muốn đem chuyện này nói cho hắn biết rõ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 240: Hắn Rất Gian Nan

Phi thuyền của Mạc Vô Kỵ nhanh hơn nhiều so với phi thuyền của Sầm Thư Âm, chỉ là Sầm Thư Âm không hề cố kỵ đuổi theo Mạc Vô Kỵ, mới vừa rời đi Vấn Thiên Thành, Mạc Vô Kỵ đã phát hiện ra.

Lúc ban đầu Mạc Vô Kỵ còn tưởng rằng là tên gia hỏa của Lôi thị tới rồi, hắn đang nghĩ là có nên dùng Phá Tiên Chiến Hạm vác một cái súng laser đi ra, ầm một pháo rồi lại nói.

Bất quá hắn rất nhanh thì thấy rõ ràng phi thuyền đuổi theo là do Sầm Thư Âm khống chế, Sầm Thư Âm đứng ở đầu thuyền rất là dễ thấy được.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất nghi hoặc, hắn không biết Sầm Thư Âm tìm hắn làm gì. Hắn không cho là Sầm Thư Âm sẽ quen biết tán tu số 2705, mặc dù là Sầm Thư Âm dẫn hắn đi làm thẻ tích lũy bài, trên thực tế hắn và Sầm Thư Âm giao tình chỉ dừng lại tại trên giao dịch, nhiều nhất là giao dịch tương đối khoái trá mà thôi. Cho nên Sầm Thư Âm thậm chí ngay cả trên tích lũy bài viết những thứ gì cũng không có xem qua, chứ đừng nói chi là biết hắn là tán tu số 2705. Trừ phi Sầm Thư Âm giống như hắn, cũng bản thân có thần niệm cường đại.

Về phần nói Sầm Thư Âm nhận ra hắn là Mạc Vô Kỵ, vậy càng thêm không có khả năng. Nhâm Thiên Tinh cái này dịch dung linh khí (vẫn, còn) là rất tốt, Sầm Thư Âm tu vi khẳng định không nhìn ra.

Nếu Sầm Thư Âm không biết hắn là tán tu số 2705, vậy tìm hắn có chuyện gì ta?

Sau nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ thấy Sầm Thư Âm không có chút xu thế dừng lại, đơn giản tại bên một mảnh rừng núi ngừng lại phi thuyền.

Phi thuyền của Sầm Thư Âm liền rơi vào cách đó không xa, Sầm Thư Âm thu hồi phi thuyền đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ:

- Xin hỏi ngươi có đúng hay không là tán tu số 2705?

Mạc Vô Kỵ dùng hơi thanh âm khàn khàn trả lời:

- Không sai, ta chính là tán tu số 2705, ngươi tìm ta có chuyện gì?

Sầm Thư Âm trong mắt nhất thời lộ ra ngạc nhiên mừng rỡ, nhanh chóng nói:

- Ta là Vấn Thiên Học Cung kiếm hồ Sầm Thư Âm, bởi vì.....

- Bởi vì ta muốn nghe đồn là thật hay là giả.

Một cái thanh âm đột ngột cắt đứt lời của Sầm Thư Âm.

- Cổ Thiếu Duẫn?

Sầm Thư Âm thấy đột ngột xuất hiện thanh niên áo đen, sắc mặt đại biến. Nàng bị người theo dõi, cư nhiên còn không biết.

Cổ Thiếu Duẫn đối với Sầm Thư Âm đờ đẫn gật đầu:

- Không sai, ngươi đi sang một bên, để cho ta tới.

Mạc Vô Kỵ nhìn Sầm Thư Âm một chút, lại nhìn Cổ Thiếu Duẫn một chút, nhíu mày. Hắn không cho là Sầm Thư Âm gọi lại hắn, là vì liên thủ với Cổ Thiếu Duẫn đối phó hắn. Nhưng sự thực thật là Sầm Thư Âm gọi hắn lại, tên gia hỏa áo đen này lại tới.

Bất quá Mạc Vô Kỵ lại không sợ, thanh niên áo đen trước mắt này là Thoát Phàm Nhân Cực Cảnh, Mạc Vô Kỵ liếc mắt liền có thể thấy rõ ràng linh vận đạo hoàn mơ hồ vờn quanh người hắn. Người này linh vận

đạo hoàn so với hắn, căn bản cũng không giá trị nhắc tới. Chẳng những là nhạt yếu tản mạn, hơn nữa còn không rõ. Hắn không rõ ràng lắm Cổ Thiếu Duẫn có thể nhìn ra trong cơ thể hắn có mơ hồ Nhân Cực Cảnh linh vận đạo hoàn hay không.

Cổ Thiếu Duẫn đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền:

- Tinh Đế Sơn Cổ Thiếu Duẫn, ngươi chính là cái kia tán tu 2705 danh chấn Thất Lạc Đại Lục?

Cổ Thiếu Duẫn trong lòng kỳ thực rất kỳ quái, hắn cảm giác Mạc Vô Kỵ cả người linh vận rất mỏng, căn bản cũng không như một tu sĩ tư chất cường đại. Về phần Mạc Vô Kỵ Nhân Cực Cảnh, bởi vì đẳng cấp xa xa cao hơn cho hắn, hắn càng là không nhìn ra. Hắn thực sự không tin, trước mắt cái này thư sinh sắc mặt tái nhợt chính là tu số 2705danh chấn thiên giang hồ.

Điều này làm cho trong lòng hắn rất là khó chịu, hắn Cổ Thiếu Duẫn tại Chân Mạch Đại Lục khiêu chiến vô số cường giả, Nhân bảng đệ nhất, phong vân vô địch. Đi tới chỗ nào, đều là tồn tại người người hâm mộ. Nhưng danh tiếng của hắn cùng tán tu 2705 tại Thất Lạc Đại Lục so sánh, căn bản cũng không giá trị nhắc tới.

Tại Thất Lạc Đại Lục, một người phàm tầm thường cũng biết tán tu 2705 là ai.

- Không sai, ta chính là tán tu 2705, ngươi tìm ta có chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nhìn Cổ Thiếu Duẫn. Cổ Thiếu Duẫn tu vi chắc cũng là Thoát Phàm cảnh, nhưng hắn cảm giác người này rất mạnh. Về phần Tinh Đế Sơn cái chỗ này, hình như trước tại Ân Đô quảng trường nghe người ta nghị luận qua, ấn tượng cũng không sâu.

- Đã như vậy, vậy thì tiếp một quyền của ta xem, ngươi có tư cách là tán tu 2705 hay không...

Cổ Thiếu Duẫn đang khi nói chuyện, đã là một quyền đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Đối với cái tên mặt trắng thư sinh tầm thường này, hắn còn thật không có hứng thú lấy ra trường thương của mình.

Mạc Vô Kỵ cũng không có nhúc nhích, đứng tại chỗ cũng là một quyền đánh ra. Một tu sĩ cùng cảnh giới hắn thật đúng là không xem ở trong mắt, thần niệm của hắn rơi vào xung quanh, hắn lo lắng số người tới không chỉ là Sầm Thư Âm cùng Cổ Thiếu Duẫn hai người.

- Ầm!

Hai quả đấm còn không có đánh vào cùng một chỗ, cuồng bạo nguyên khí liền nổ bể ra. Nguyên khí đè ép không khí phát sinh từng trận bạo liệt chi âm, thanh thế kinh người.

- Bành!

Hai quyền rốt cục đánh vào cùng nhau, mặt đất tại giữa hai người xuất hiện một đạo khe nứt, bụi bặm phi dương.

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được một cổ cường đại nguyên lực phản phệ trở về, răng rắc một tiếng rất nhỏ vỡ vang lên, Mạc Vô Kỵ biết xương tay của mình đã gãy lìa một cây rồi. Nhưng cuồng bạo nguyên lực của đối phương vẫn như cũ vô cùng vô tận, dường như một quyền này nếu không đem Mạc Vô Kỵ ầm tới dưới đất, hắn thề không bỏ qua.

Mạc Vô Kỵ trong lòng chấn động mãnh liệt, hắn còn chưa từng thấy qua Thoát Phàm cảnh tu sĩ đáng sợ như vậy, hắn khẳng định Cổ Thiếu Duẫn chưa có thăng cấp Nguyên Đan Cảnh. Từ khi cùng Cổ Thiếu Duẫn đối thoại, cho đến giờ phút này, chiến ý trong lòng Mạc Vô Kỵ mới bị kích phát đến.

Người như thế vô luận cảnh giới là cái gì, đều đáng giá hắn toàn lực đi đối phó.

Trữ Nguyên Lạc nguyên lực tại trong nháy mắt cuốn về phía quả đấm Mạc Vô Kỵ, nguyên lực Mạc Vô Kỵ sắp cô quạnh, thật giống như lại bị đổ vào một hồ nước bình thường giống nhau, lần thứ hai quay cuồng. Nếu là đối phó những người khác, Mạc Vô Kỵ chỉ sẽ từ từ điều động nguyên lực đang quay cuồng. Đối mặt Cổ Thiếu Duẫn cường đại như vậy, Mạc Vô Kỵ hầu như không có nửa phần cân nhắc, này quay cuồng nguyên lực bị hắn một lần đánh ra.

- Ca ca rắc...

Quyền cốt của Cổ Thiếu Duẫn liên tiếp gãy lìa, sau một khắc, cuồng bạo nguyên lực lại đem Cổ Thiếu Duẫn đánh bay ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ sừng sững tại chỗ, động cũng không có động.

Cuồng bạo nguyên lực bùng nổ văng ra ngoài, lại đem Sầm Thư Âm đứng ở hơi xa xa oanh đến mức phải rút lui hơn mười trượng.

- Bành!

Cổ Thiếu Duẫn rơi trên mặt đất, hai chân cứng rắn trụ trên mặt đất, họa xuất hai nhánh đường thẳng song song vừa dài vừa sâu cày sâu xuống đất, lúc này thân hình mới đứng vững nổi.

Hắn nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, trong mắt xem thường biến thành ngưng trọng cùng tôn kính.

Một lúc lâu sau đó, hắn mới chậm rãi lấy ra trường thương:

- Ngươi rất mạnh, ta thu hồi ý nghĩ lúc trước. Ngươi là duy nhất một Thoát Phàm cảnh tu sĩ đáng giá ta toàn lực xuất thủ.

Mạc Vô Kỵ tay vung một cái, Thiên Cơ côn cũng xuất hiện ở lòng bàn tay của hắn. Một tên gia hỏa biết rút lại lời nói, cũng rất có ý tứ, Mạc Vô Kỵ quyết định tha cho tiểu tử này một mạng.

Sầm Thư Âm kinh hãi nhìn Mạc Vô Kỵ cùng Cổ Thiếu Duẫn, đây là hai cái Thoát Phàm cảnh tu sĩ sao? Thế nào mà nàng thấy Nguyên Đan Cảnh cường giả đối chiến, cũng không có loại uy thế này?

Thẳng đến lúc này, nàng mới rõ ràng Cổ Thiếu Duẫn trước đây cùng nàng chiến đấu, tối đa chỉ điểm một nửa thực lực. Bây giờ Cổ Thiếu Duẫn, mới thật sự là toàn lực xuất thủ.

Sầm Thư Âm hít sâu một hơi, Cổ Thiếu Duẫn đã cường đại đến mức làm cho nàng phải ngừng thở. Thế nhưng người tán tu 2705 này, đứng bất động, một quyền liền đánh bay Cổ Thiếu Duẫn, loại này cường đại hầu như muốn cho nàng đình chỉ hô hấp.

Nếu mà còn có người nói thứ hạng của tán tu 2705 trên cống hiến bảng là dựa vào vận khí, nàng khẳng định xem thường hắn. Thực lực như vậy mà là dựa vào vận khí? Nói lời trong lòng, trước đây lời của Tiết Đồng Tư đạo môn nàng là không quá tin tưởng. Một cái Thoát Phàm cảnh tu sĩ, tại giữa mấy trăm Ngoại Vực tu sĩ có cả Nguyên Đan Cảnh vây công, lại đem đối thủ đều chém giết, sau đó còn giúp cẩm Văn sư thúc giết một người nửa bước Hư Thần. Điều này vô luận như thế nào, nghe cũng giống là giả.

Hiện tại Sầm Thư Âm tin tưởng, đây không phải là giả. Giả như một Thoát Phàm cảnh tu sĩ có thể có thực lực như tán tu 2705 vậy, tất cả đều là có khả năng.

- Xuy xuy...

Cổ Thiếu Duẫn trường thương mang theo từng đạo sát ý thương văn đánh về phía Mạc Vô Kỵ, những thứ này sát ý thương văn thật giống như mặt hồ rung động, cấp tốc chậm rãi khuếch tán ra, lại đem không gian chung quanh toàn bộ mang tiến đến.

Mạc Vô Kỵ nhất thời cũng cảm giác được chính bản thân không khí chung quanh trở nên sền sệch, hành động của hắn cũng có chút chậm trễ.

Tên này thật là mạnh mẽ, Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm kinh hãi.

Trước đây Tề lão thực phong tỏa hắn thời điểm, hắn đã cảm thụ được loại này áp lực khó chịu trạng huống, mà bây giờ một cái nho nhỏ Thoát Phàm cảnh, dĩ nhiên cũng để cho hắn khó chịu như vậy.

Mạc Vô Kỵ 3 nhánh Trữ Nguyên Lạc nguyên lực toàn bộ cuốn động, Thiên Cơ côn cắt không gian mang theo từng đạo vô hình nguyên lực kiếm khí.

- Rầm rầm ầm!

Cường đại nguyên khí kiếm khí lại đem Cổ Thiếu Duẫn thương văn rung động xé mở, Mạc Vô Kỵ nhất thời cảm thụ được xung quanh trở nên dễ dàng, hắn càng là không có nửa phần đình chỉ, Thiên Cơ côn đã bao trùm hết thảy lực lượng đập hướng về Cổ Thiếu Duẫn.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là bất đắc dĩ, hắn không có côn kỹ. Hắn có pháp kỹ, chỉ có Vô Hình Kiếm. Đối phó bình thường tu sĩ mà nói, hắn căn bản cũng không cần côn kỹ, Thiên Cơ côn ầm đi qua, người nào có thể ngăn cản? Thế nhưng đối phó tên Cổ Thiếu Duẫn này, hầu như không kém so với hắn, còn bản thân có cường đại thương kỹ, hắn liền thua chị kém em.

Vô Hình Kiếm loại này kiếm khí, dùng Thiên Cơ côn thi triển ra, thực ra mà nói có chút ông nói gà bà nói vịt, trong đó uy lực cả một phần mười đều không phát huy ra được. Hắn hiện tại muốn làm nhất, không phải là cùng Cổ Thiếu Duẫn hợp lại pháp kỹ, mà là hợp lại nguyên lực.

- Ầm!

Thiên Cơ côn cùng trường thương của Cổ Thiếu Duẫn đụng vào nhau, nổ tung khắp bầu trời bụi đất.

Lần này bởi vì Cổ Thiếu Duẫn thương kỹ chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, tuy rằng nguyên lực không bằng Mạc Vô Kỵ, lại cũng không có rơi vào

hạ phong.

Ngoài mấy trượng, Cổ Thiếu Duẫn đứng vững, bình tĩnh nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Nếu mà ngươi có côn kỹ, ta không phải là đối thủ của ngươi, thế nhưng hiện tại, ngươi không phải là đối thủ của ta. Lại xem ta thương ảnh...

Trường thương hoành lên, từng mảnh một thương ảnh bao phủ toàn bộ không gian, giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ đang ở dưới đối phương thương ảnh, dường như Mạc Vô Kỵ vô luận trốn hướng phương nào, thương ảnh cũng sẽ lại đem Mạc Vô Kỵ trực tiếp cắt thành mảnh nhỏ.

Một bên, Sầm Thư Âm nhìn dĩ nhiên có chút chua xót trong lòng, thực lực của nàng tuy rằng xa xa không bằng hai người này, nhưng nàng cũng là Thoát Phàm cảnh chín tầng, tranh đấu tràng diện nàng vẫn có thể thấy rõ ràng. Tán tu 2705 thực lực trên thực tế là mạnh hơn so với kia cái Chân Mạch Đại Lục Nhân bảng đệ nhất Cổ Thiếu Duẫn, nhưng hắn không có lấy một môn pháp kỹ, điều này làm cho hắn rơi vào hạ phong.

So ra, nàng làm Vấn Thiên Học Cung kiếm hồ thiên tài, chí ít tại kiếm đạo pháp kỹ, nàng còn không có thiếu. Người tán tu 2705 ấy có thể đi tới bước này, trong đó đã trải qua bao nhiêu gian khổ và khó khăn? Nếu là ở tông môn, một môn côn kỹ lại coi là cái gì? Nhưng hắn không có. Có lẽ người khác chỉ có thể nhìn thấy hắn tại Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng cống hiến, xem lên thấy sự huy hoàng của hắn cùng, nhưng không ai có thể thấy hắn gian nan cỡ nào.

Ngày hôm nay, nàng đã nhìn thấy.

Tán tu 2705, ai lớp zu, pặc pặc!

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 241: Chiến Nhân Bảng Đệ Nhất

Cổ Thiếu Duẫn nhìn thấy Mạc Vô Kỵ bị bản thân thiết diện thương ảnh bao lấy, liền biết đối phương đã thua, hắn tuy rằng gần thắng đối phương, trong lòng cũng không có nửa phần đắc ý. Hắn đã hiểu rõ, đối phương thật sự là tán tu. Chỉ có tán tu mới có thể ngay cả pháp kỹ cũng không có.

Mạc Vô Kỵ nhìn thương ảnh phô thiên cái địa khóa lại hắn cùng thương ý thiết diện, trên mặt bình tĩnh vô sóng, cả nửa phần gợn sóng đều không có. Hắn đích xác không có côn thức pháp kỹ, thế nhưng hắn có thần thông. So với thần thông, pháp kỹ cái gì cũng không bằng.

Đấu Chuyển Tinh Di của hắn đã tu luyện đến Đấu Tự Quyết tầng thứ ba Cô Mộng Tinh Hồn, tại Cổ Thiếu Duẫn thương ảnh hoàn toàn thu liễm, hắn động thủ.

Thiên Cơ côn tại dưới thiết diện thương ảnh vòng nửa vòng, từng đạo nguyên lực tại dưới sự dẫn đường của thần niệm Mạc Vô Kỵ, hóa thành một mặt cong. Theo Mạc Vô Kỵ côn ảnh tăng nhanh, mặt cong này dần dần vặn vẹo mơ hồ.

Cổ Thiếu Duẫn bỗng nhiên cảm giác được Mạc Vô Kỵ trước mắt bỗng biến mất. Ở trước mặt của hắn chỉ có một mảnh tinh không trống trải, mà hắn vẫn như cũ một mình tại đây trong một mảnh tinh không, đột ngột mất đi mục tiêu và phương vị.

Đây là ảo giác, nhất định là một loại ảo giác pháp kỹ. Cổ Thiếu Duẫn đơn giản trực tiếp nhắm mắt lại, thương ảnh cùng sát ý càng là mãnh liệt.

Thế nhưng sau một khắc, Cổ Thiếu Duẫn liền lần nữa mở mắt, hắn phát hiện dù cho chính bản thân nhắm mắt lại, cũng có thể cảm giác được thương ý của hắn đối mặt là một mảnh cô độc tinh không mênh mông, tại phía trước thương ảnh của hắn, có vô số hư ảo tinh thần.

- Ầm!

Trường thương sát ý đánh vào bên trên hư ảo tinh thần, trong nháy mắt hóa thành hư vô, tiêu tán tại trong tinh không. Kinh khủng lực phản chấn lượng truyền đến, Cổ Thiếu Duẫn trong lòng chấn động mãnh liệt. Tán tu 2705 thế éo nào lại cường đại như vậy, dưới tình huống như vậy làm như thế nào ngăn trở thiết diện thương ảnh của hắn? Hơn nữa còn có phản phệ nguyên lực lớn như vậy?

Không đúng, phản phệ năng lực tựa hồ đối với hắn cũng không có bao nhiêu uy hiếp.

Khắp bầu trời cát đá bay lên, Cổ Thiếu Duẫn rốt cục phát hiện trường thương của hắn căn bản cũng không có rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, mà là đánh vào trên tảng đá cứng rắn bên cạnh, lại đem nham thạch oanh tứ phân ngũ liệt. Vừa lúc đó, hắn nhìn thấy Mạc Vô Kỵ cuồng cuốn đi ra Thiên Cơ côn.

Mạng ta xong rồi, Cổ Thiếu Duẫn lực lượng dùng hết, trong lòng một mảnh băng lãnh.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không buồn không vui, nếu không phải hắn lại đem Đấu Chuyển Tinh Di tu luyện tới Đấu Tự Quyết tầng thứ ba, Cổ Thiếu Duẫn vừa rồi phát thương pháp kỹ kia, hắn chỉ có thể chật vật chạy trốn.

Sầm Thư Âm ở một bên trợn to hai mắt nhìn chằm chằm địa phương hai người tranh đấu, vừa rồi chỗ này tất cả phát sinh quá nhanh, nàng hoàn toàn không có cơ hội nhúng tay. Đang ở thời điểm nàng chuẩn bị xông lên cứu Mạc Vô Kỵ, tình thế đột nhiên phát sinh biến hóa, nguyên

bản Cổ Thiếu Duẫn chiếm cứ ưu thế tuyệt đối ưu thế, lúc này lại gặp phải Mạc Vô Kỵ tuyệt sát.

Còn không có chờ Sầm Thư Âm thở phào một cái, khóe mắt nàng dư quang nhìn thấy tại cách đó không xa rừng cây bên đột ngột xuất hiện thêm một người nam tử cao mặt đỏ.

Khi nàng nhìn thấy người này thời điểm, trong lòng nhất thời trầm xuống. Người này nàng quen biết, mặt đỏ tu sĩ vẫn đứng tại nơi bên người đặc sứ Hạ Mạt dâm dê đê tiện. Hơn nữa nàng trước đây còn ra mắt người này xuất thủ, thực lực gần với người kia tóc đen râu bạc trắng Nhân Gian Tiên Vương.

Lúc đó hắn đứng ở trên phi thuyền, một quyền liền đánh bay một người Chân Thần Cảnh tu sĩ muốn xông lên phi thuyền tìm kiếm con tin.

Không tốt, Sầm Thư Âm có thể trở thành kiếm hồ đệ tử chân truyền, tuyệt không chỉ là bởi vì tư chất của nàng. Trong nháy mắt này, nàng liền hiểu mặt đỏ nam tử sở dĩ hiện tại xuất hiện, nhất định là vì cứu Cổ Thiếu Duẫn.

Sầm Thư Âm không hề nghĩ ngợi, trực tiếp lao về phía Mạc Vô Kỵ.

Mặt đỏ nam tử cường giả loại này muốn tại trong tay Mạc Vô Kỵ cứu Cổ Thiếu Duẫn, có ít nhất một trăm loại thủ đoạn, bất quá Sầm Thư Âm cho là hắn sẽ trực tiếp giết chết trước mắt người tán tu 2705 này. Không vì cái gì khác, cũng bởi vì đặc sứ Hạ Mạt cho rằng tán tu 2705 là đạo lữ của nàng.

- PHỐC PHỐC PHỐC!

Liên tiếp bốn năm đạo huyết quang tại trước mắt Mạc Vô Kỵ hiện lên, mang theo vài đạo quang mang đi qua trước ngực Sầm Thư Âm, đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt như phản ứng nhiệt hạch, trong tay Thiên Cơ côn đưa ngang một cái, đồng thời thân thể lắc một cái, Thiên Cơ côn của hắn trực tiếp chặn hai đạo tia máu, đồng thời tránh được đạo thứ ba tia máu. Đạo tia máu thứ tư cùng thứ năm từ thân thể hắn đi qua, lần thứ hai mang theo một mũi huyết vụ.

- Phác thông!

Sầm Thư Âm rơi vào trong lòng Mạc Vô Kỵ.

Cho tới giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ mới hiểu được vừa rồi Sầm Thư Âm đánh về phía hắn không phải là vì cứu thanh niên áo đen, mà là vì giúp hắn ngăn trở vài đạo sát mang đánh lén hắn. Sát mang xuyên qua thân thể Sầm Thư Âm, biến thành tia máu.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lấy ra vài viên thuốc đưa vào trong miệng Sầm Thư Âm, đồng thời chính mình cũng nuốt xuống vài viên thuốc. Thần niệm của hắn trong nháy mắt quét đi ra ngoài, muốn biết rốt cuộc là người nào đang đánh lén hắn.

- Xin lỗi.

Sầm Thư Âm tại trong lòng Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nói một câu để cho Mạc Vô Kỵ không thể giải thích được.

- Tới cùng là chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ tỉnh táo hỏi.

Thanh âm Sầm Thư Âm càng là nhạt yếu:

- Là ta hại ngươi... Bọn họ theo dõi ta đến, ta là thật không biết...

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta tin tưởng cô.

Hắn là thật tin tưởng Sầm Thư Âm, mặc dù hắn cùng Sầm Thư Âm cũng không phải bạn thân phi thường, đối với tính tình của Sầm Thư Âm hắn sẽ không hoài nghi.

- Cảm ơn...

Sầm Thư Âm nói xong hai chữ này, ngẹo đầu, lại không còn nửa điểm sinh khí.

Mạc Vô Kỵ bộc phát tỉnh táo lại, càng là lúc này, hắn càng không thể để cho sự phẫn nộ tràn ngập ý thức của mình. Vừa rồi nếu mà không phải là Sầm Thư Âm để cho năm đạo sát mang này hơi chậm lại, hắn đã bị giết. Vô luận có biết hay không vì sao Sầm Thư Âm nói có lỗi với hắn, mạng của hắn đều là do Sầm Thư Âm cứu.

- Không sai, đích xác rất mạnh. Ta chỉ muốn biết, quanh thân ngươi không có nửa điểm linh vận, hơn nữa ngay cả ta cũng không nhìn ra được ngươi đã ẩn nấp tu vi, ngươi rốt cuộc là làm sao làm được?

Một người mặt đỏ nam tử xuất hiện ở cách đó không xa bên cạnh rừng cây.

Mạc Vô Kỵ từng chữ từng câu nói:

- Ngươi là ai? Vì sao phải giết ta?

Vô tận phẫn nộ bị hắn mạnh mẽ áp chế xuống, bảo trì đại não rõ ràng. Tu vi của đối phương so với lúc trước Hắc y nhân Chân Thần Cảnh mạnh hơn nhiều lắm, một cường giả như vậy, cư nhiên đối với hắn một cái Thoát Phàm cảnh tu sĩ đánh lén, còn làm cho Sầm Thư Âm sinh tử không biết, hắn há có thể không phẫn nộ?

- Tằng trưởng lão, ngươi đây là ý gì?

Xa xa Cổ Thiếu Duẫn hồi thần lại giọng nói trầm thấp hỏi.

Mặt đỏ nam tử hừ một tiếng:

- Vừa rồi nếu không phải ta cứu ngươi, ngươi cho là ngươi còn có mệnh? Không biết tốt xấu.

Cổ Thiếu Duẫn sắc mặt càng là xấu xí, hắn đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Ta không phải là đối thủ của ngươi, từ nay về sau không dám lại xưng Nhân bảng đệ nhất. Mời nói cho ta biết ngươi tên là gì?

- Tán tu 2705.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng trả lời một câu, tầm mắt của hắn vẫn đóng đinh tại trên người mặt đỏ nam tử. Coi như là này mặt đỏ tu sĩ không động thủ, hắn cũng sẽ không giết Cổ Thiếu Duẫn.

Cổ Thiếu Duẫn trong lòng thầm thở dài một hơi, xoay người rời đi, trong nháy mắt biến mất. Hắn biết rõ, hắn đã không cứu được Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cũng biết, hắn ngày hôm nay khó thoát. Tiếc nuối là, hắn có quá nhiều chuyện chưa có đi làm, cứ như vậy bị giết, thực sự là không cam lòng a.

- Không phải là ta muốn giết ngươi, mà là Tinh Đế Sơn đặc sứ muốn giết ngươi.

Mặt đỏ nam tử lạnh nhạt nói:

- Bởi vì đặc sứ nhìn trúng đạo lữ của ngươi, mà đạo lữ của ngươi lại cự tuyệt đặc sứ.

A đù! Đạo lữ của ta? Mạc Vô Kỵ cúi đầu nhìn một chút Sầm Thư Âm đang nằm li bì, mơ hồ hiểu một ít gì. Nếu là Sầm Thư Âm cầm hắn làm lá chắn, hắn thật đúng là oan uổng tới cực điểm.

Nhưng hắn lại cảm thấy Sầm Thư Âm không phải là người như thế, dùng hắn lý giải đối với Sầm Thư Âm, Sầm Thư Âm cũng sẽ không đem

hắn làm lá chắn a.

- Muốn giết liền động thủ đi.

Mạc Vô Kỵ giọng bình tĩnh nói, đáng tiếc hắn không có cơ hội kéo dài thời gian, nếu không, hắn bắn một súng laser, tên này dù mạnh hơn nữa, cũng phải bị hóa thành tro bụi.

Biết mình không có nửa điểm cơ hội, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ tại tụ tập nguyên lực, lúc sắp chết, hắn cũng phải cho thằng mặt lol này ăn một cú Bằng Không Kinh Lôi. Nếu có cơ hội, hắn liền trực tiếp nhảy xuống vách núi sau lưng.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng biết, tại đây trước mặt mặt đỏ tu sĩ muốn nhảy xuống vách núi cơ hội thật là không nhiều lắm. Hoặc là nói, nhảy xuống cũng vô ích.

Mặt đỏ tu sĩ cũng không có trực tiếp động thủ, mà là đi lên trước vài bước nhàn nhạt nói:

- Ngươi quanh thân linh vận mỏng, thật giống như không có Linh Căn vậy, ngươi là như thế nào đạt được loại thực lực đáng sợ này? Hoặc là nói, ngươi là như thế nào ẩn nấp chính bản thân tu vi?

Dừng một chút sau đó, hắn tiếp tục nói:

- Ngươi chỉ có một lần trả lời cơ hội, nói hay, có lẽ ta sẽ tha cho ngươi khỏi chết.

- Ta có thể trả lời ngươi, ngươi trước tiên trả lời ta một vấn đề, ngươi là ai, là từ đâu của Chân Mạch Đại Lục tới?

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ bình tĩnh hỏi.

Nếu là hắn có thể lần thứ hai sống lại, cho dù là vượt qua vài cái tinh hệ, hắn cũng phải tìm đến chỗ ở của mặt đỏ tu sĩ, đem hắn hóa thành tro bụi.

- Ha ha...

Chẳng lẽ ngươi còn tưởng rằng ngươi có cơ hội báo thù à?

Nói xong câu đó, mặt đỏ tu sĩ lần thứ hai vừa nhấc tay, lại là hai đạo quang mang bắn ra. Mạc Vô Kỵ rõ ràng nhìn thấy hai đạo tia sáng này tồn tại, thế nhưng hắn hết lần này tới lần khác không cách nào tránh né.

- PHỐC PHỐC!

Hai đạo huyết vụ lần thứ hai từ trên người của hắn phun ra, dưới chân của hắn xuất hiện hai đạo khe nứt, đây là hắn dùng Đấu Chuyển Tinh Di lại đem lực lượng chuyển dời đến mặt đất tạo thành.

- Được rồi, còn có một việc ta vừa rồi dĩ nhiên quên mất hỏi ngươi. Ngươi sau cùng ra nhất thức ngăn trở Cổ Thiếu Duẫn thiết diện thương ảnh này không phải là pháp kỹ sao?? Nếu là ta không có đoán sai, vậy hắn là một môn thần thông. Ngươi còn phải trả lời ta, đó là cái gì thần thông, từ nơi nào lấy được. Vì để cho ngươi trả lời thống khoái một chút, ta cũng có thể nói cho ngươi biết, bản tôn đến từ Tinh Đế Sơn Hạ gia, Hạ gia trưởng lão Tằng Hầu Ất chính là ta. Hahaha!

Thấy Mạc Vô Kỵ lại đem hai đạo lực lượng quang mang đánh về phía hắn đại bộ phận chuyển vào dưới đất, mặt đỏ tu sĩ lại hỏi.

Mạc Vô Kỵ ung dung thản nhiên lui về phía sau vài bước, vẫn như cũ bình tĩnh vô sóng nói:

- Ta chỉ muốn cùng ngươi nói một câu, nếu là ta còn có kiếp sau, ta nhất định sẽ tiến vào Tinh Đế Sơn, tiêu diệt Hạ gia ngươi.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi, hắn hai lần bị giết, đều cùng họ Hạ có quan hệ. Thật là vãi lều, bố thề sau này éo bao giờ yêu con nào họ Hạ nữa.

- Ngươi không cần lui về phía sau nữa, bởi vì ngươi không có cơ hội (nhảy) vực đâu. Nếu ta là ngươi, ta sẽ thành thật trả lời vấn đề.

Tằng Hầu Ất dường như nhìn thấu tâm tư Mạc Vô Kỵ, giọng nói rất là băng lãnh.

- Ê thằng mặt đít khỉ kia, đến địa bàn của Vấn Thiên Học Cung ta, còn dám lớn lối như vậy. Nếu ta mà là ngươi, thì đã ngoan ngoãn quỳ xuống, chờ ông nội ngươi tới xách cổ ngươi lên làm bồn đi tiểu nè.

Một cây lưỡi câu cực nhỏ đột ngột xuất hiện ở dưới cổ Tằng Hầu Ất, sau đó, một thanh âm già nua mới truyền tới

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 242: Vấn Thiên Học Cung Cường Giả

Tằng Hầu Ất bỗng xoay người, lần này phát hiện không biết khi nào ở bên cạnh hắn có thêm một người lão giả râu bạc trắng hơi còng lưng, lão giả trong tay cầm một cây cần câu, lưỡi câu rũ xuống trước mắt hắn chính là trong cần câu của lão giả.

Lão giả râu bạc trắng lúc nào xuất hiện, hắn dĩ nhiên cũng không biết. Tằng Hầu Ất đâu còn có thể lo lắng Mạc Vô Kỵ, hắn cấp tốc lui về phía sau. Bất quá chỉ là mới vừa rời khỏi hơn mười thước, một đạo áp lực kinh khủng liền xuất hiện ở trên cổ của hắn.

Tằng Hầu Ất nhanh chóng ngừng lại, hắn thấy vừa rồi lưỡi câu rũ xuống trước cổ hắn, lúc này đã đem cổ của hắn khóa lại, đâu là một cây lưỡi câu không có dây đeo.

- A đù! Tiền bối là Nhân Gian Tiên Vương?

Phía sau Tằng Hầu Ất mồ hôi lạnh phun ra, hắn Chân Thần Cảnh viên mãn, nhưng không cách nào tránh né một cây lưỡi câu nho nhỏ, đối phương không phải là Nhân Gian Tiên Vương là cái gì?

Thất Lạc Đại Lục có Nhân Gian Tiên Vương? Đã có Nhân Gian Tiên Vương, vì sao không đi ra ngăn cản Ngoại Vực tu sĩ?

- Liên quan cái lol gì tới ngươi chứ!

Lão giả râu bạc trắng tay khu ra, Tằng Hầu Ất nhanh chóng theo lưỡi câu phóng đi, nếu không, cổ của hắn sẽ trực tiếp bị lưỡi câu này cắt mất.

Mạc Vô Kỵ nhìn sang, thật giống như lão giả này dùng cần câu cuốn lấy một con cá lớn trên không trung lúc ẩn lúc hiện.

- Ra mắt tiền bối.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tiến lên khom người thi lễ, lão giả này hắn quen biết, trước đây thời điểm đi tìm Linh Lung bà bà, lão giả này ở trước Đan Tháp vách núi câu cá.

Lão giả râu bạc trắng đánh giá Mạc Vô Kỵ, một hồi lâu mới nhớ tới cái gì, đột ngột hỏi:

- Ờ! Được rồi, ngươi tại sao muốn rời khỏi Vấn Thiên Học Cung?

Mạc Vô Kỵ biết thân phận của mình đã bị lão giả râu bạc trắng biết đến rõ mồn một, hắn lần thứ hai thi lễ nói:

- Vãn bối tại Vấn Thiên Học Cung bất quá là một cái ngoại môn đệ tử mà thôi, Vấn Thiên Học Cung có thêm ta một cái không nhiều lắm, thiếu ta một cái cũng không ít đi.

Lão giả râu bạc trắng suy nghĩ một chút, mới gật đầu:

- Không sai, Vấn Thiên Học Cung cái địa phương nát vụn này xác thực không thích hợp với ngươi. Ta nghĩ, ngẫm lại...

Nói xong câu đó lão giả cầm lấy bản thân râu bạc trắng, cúi đầu trầm tư, một hồi lâu hắn mới ngẩng đầu hỏi:

- Ngươi lại đem đồ đạc ngươi ở Vấn Thiên Giai chóp đỉnh lấy được mang ra cho ta xem.

Mạc Vô Kỵ không có nửa phần do dự trực tiếp lấy ra tấm Tiên vấn bài kiađưa cho lão giả râu bạc trắng, lão giả râu bạc trắng (nắm) Tiên vấn bài xem lại nhìn, đủ qua mấy phút, hắn mới hỏi:

- Thứ này ngươi có muốn giữ hay không?

Mạc Vô Kỵ không thèm để ý chút nào nói:

- Tiền bối nếu thích cứ lấy về chơi, thứ này đối với ta không có ích lợi gì chỗ.

Trong lòng hắn thầm tự kinh hãi, thực sự là nếu muốn người chẳng biết, trừ phi mình đừng làm. Hắn cho là mình bước trên Vấn Thiên Giai không có người thứ hai biết, thế nhưng trước mắt lão giả râu bạc trắng này thật giống như tận mắt thấy qua bình thường giống nhau. Cả việc hắn tại đỉnh Vấn Thiên Giai cầm một món đồ, đều rõ ràng. Thật là vê lờ a!

- Tốt, vậy thì cho ta đi...

Lão giả râu bạc trắng nói phân nửa hình như lại nhớ ra cái gì đó:

- A đù! Không được, ngươi muốn hại ta, đừng nghĩ ta mắc lừa ngươi à nha…

Nói xong, lại mau chóng đem này Tiên vấn bài ném cho Mạc Vô Kỵ.

- Tiền bối, xin thả vãn bối xuống đi. Vãn bối đến từ Chân Mạch Đại Lục, tới nơi này là giúp Thất Lạc Đại Lục chống đỡ Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn.

Tằng Hầu Ất bị lưỡi câu xiết cho giọng nói đều đã khàn, hắn lo lắng lưỡi câu lực lượng đột ngột tăng cường, để cho hắn trực tiếp đi ăn cứt. Vừa rồi hắn huy động nguyên lực thử một cái, cây lưỡi câu căn bản cũng không thể dời đi.

Lão giả râu bạc trắng chau mày:

- Việc đó và ta có quan hệ cái *** gì? Ngươi cũng không phải là giúp Vấn Thiên Học Cung chống đỡ Ngoại Vực tu sĩ.

- Tiền bối, nếu không phải là chúng ta tới đây, đệ tử Vấn Thiên Học Cung chết ở Ngoại Vực tu sĩ trong tay càng nhiều, thậm chí ngay cả đệ

nhất viện trưởng cũng khó mà bảo mệnh.

Tằng Hầu Ất nhanh chóng giải thích.

Lão giả râu bạc trắng hừ một tiếng, lại đem Tằng Hầu Ất trên không trung vung lên một cái vòng tròn rơi vào dưới chân của hắn:

- Vấn Thiên Học Cung đệ tử chết thì chết, cũng không phải Vấn Thiên Học Cung bị hủy, cùng ta có quan hệ gì?

- Thế nhưng tiền bối một cái Nhân Gian Tiên Vương, đối phó ta một cái Chân Thần Cảnh con kiến hôi, không phải là ỷ lớn hiếp nhỏ sao?

Tằng Hầu Ất thật sự là bị này lão giả râu bạc trắng nói không có nửa điểm tính khí.

- Ờ, những lời này có chút giống người nói nè.

Lão giả di một tiếng.

Mạc Vô Kỵ nhưng không nhịn được, hắn tiến lên một bước nói:

- Ngươi dùng Chân Thần Cảnh đánh lén ta, thế nào không cảm thấy không biết xấu hổ đâu nè?

Đang khi nói chuyện, trong tay hắn Thiên Cơ côn ung dung thản nhiên tại ngực Tằng Hầu Ất đảo một cái.

Tằng Hầu Ất bị lão giả râu bạc trắng chế trụ, căn bản cũng không có nửa phần sức phản kháng. Mạc Vô Kỵ chỉ đập một cái, liền đem Linh Lạc của hắn toàn bộ phá huỷ. Mạc Vô Kỵ nguyên lực chuyển lên, lại đem đan điền cùng Tử Phủ của hắn đánh vỡ ra.

Một ngụm máu tươi phun ra, Tằng Hầu Ất khóe mắt như sắp nứt ra, cái này so với giết hắn còn muốn cho hắn khó chịu hơn.

Lão giả râu bạc trắng thật giống như không có thấy động tác của Mạc Vô Kỵ bình thường giống nhau, nhìn Sầm Thư Âm trong tay Mạc Vô Kỵ

nói:

- Cô gái này không còn hơi thở nào sao??

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đúng vậy, nàng vì cứu ta, bị người này đánh lén mà vong.

Lão giả râu bạc trắng lại á đù một tiếng nói:

- Cô gái này không sai, không bằng giao cho ta thử xem.

- Tiền bối có thể cứu nàng sao?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ lại đem Sầm Thư Âm đưa cho lão giả râu bạc trắng.

- Không biết.

Lão giả râu bạc trắng trả lời một câu sau đó, cũng không có nhận Sầm Thư Âm, mà là trước tiên cúi người xuống lại đem nhẫn của tu sĩ mặt đỏ lấy ra, sau đó lại nhéo nhéo y phục trên người hắn, dường như cảm thấy quần áo rất tệ, lúc này mới đưa tay lại đem một chuỗi đồ đạc dưới cổ hắn kéo xuống.

Làm xong những thứ này sau đó, lão giả râu bạc trắng lúc này mới cuốn lên Sầm Thư Âm:

- Ta trở về Vấn Thiên Học Cung, cứu được sống ta liền cứu, không cứu sống ta liền ném cho Kiếm Hồ vậy, dù sao cũng nàng là đệ tử Kiếm Hồ.

Những lời này nói xong, lão giả râu bạc trắng đã biến mất.

Mạc Vô Kỵ nhìn trợn mắt hốc mồm, đây là một cái Nhân Gian Tiên Vương à? Hắn có mà là 1 tên thất phu chuyên môn đi ăn cướp thì đúng hơn??

Cúi đầu xem mặt đỏ tu sĩ liệt trên mặt đất, khóe miệng thổ huyết, Mạc Vô Kỵ lặng lẽ không nói gì. Tên này đồ đạc trên người đáng giá một chút, đều bị lão giả râu bạc trắng đoạt đi rồi, hắn cả một ngụm (canh) cũng không có.

- Vấn Thiên Học Cung sẽ bị Tinh Đế Sơn san bằng...

Tằng Hầu Ất thấy Mạc Vô Kỵ nhìn hắn, lớn tiếng nói. Cổ của hắn bị lưỡi câu của lão giả râu bạc trắng khóa lại lâu như vậy thời gian, Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên không có thấy một chút vết tích.

- À, cái này ai biết mà được?

Mạc Vô Kỵ nói xong đã vung lên Thiên Cơ côn.

Tằng Hầu Ất ngẩn ngơ, đúng vậy, nơi này chuyện đã xảy ra ai biết? Cổ Thiếu Duẫn biết hắn chặn lại Mạc Vô Kỵ cùng Sầm Thư Âm, thế nhưng Cổ Thiếu Duẫn không biết hắn là bị người ẩn cư của Vấn Thiên Học Cung giết chết, càng không thể nào biết Vấn Thiên Học Cung còn có một tên Nhân Gian Tiên Vương.

- PHỐC!

Thiên Cơ côn hạ xuống, đầu của mặt đỏ tu sĩ bị đập thành mảnh vụn.

Một khi tàn hồn tràn ra, Mạc Vô Kỵ không đợi tàn hồn đi xa, một đạo lôi hồ liền đánh tới. Hắn tuyệt đối sẽ không để cho mặt đỏ tu sĩ này có chút khả năng sống nào.

- Ca!

Lôi hồ hạ xuống, thần hồn mặt đỏ tu sĩ trực tiếp bị đập thành hư vô.

Mạc Vô Kỵ đầu tiên là leo xuống vách núi, tại trên vách núi đào một cái động phủ không nhỏ, lại đem động phủ làm cũ một phen, vải lên một phần toái linh thạch. Lúc này mới đi lên cuồn cuộn nổi lên thi thể tu sĩ mặt đỏ, tế xuất phi thuyền, cấp tốc rời đi cái chỗ này.

Một ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ tại bên trong một chỗ hoang vắng sơn cốc lại đem mặt đỏ tu sĩ dùng hỏa diễm hóa thành tro tàn. Mạc Vô Kỵ tự giác làm coi như sạch sẽ, cũng không có tại đó quên đi.

Lại là một ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ đi tới một cái tầm thường tu chân thành thị tản ra một phen lời đồn, lúc này mới đi tới Dục Lâm Lôi Thị.

...

Nếu là nói Chân Mạch Đại Lục cái gì để cho người ta hướng tới, vậy nhất định là Nhân Giới bảng, Địa Giới bảng cùng Thiên Giới bảng. Tuy nói tam bảng này giá trị không có cao bằng Tinh không bảng, thế nhưng hết thảy cường giả nổi danh trên Tinh không bảng, hầu như đều leo qua 3 bảng này, thậm chí là Thiên Giới bảng hoặc là Địa Giới Nhân bảng.

Hầu như chỉ cần là tu chân thành thị lớn một chút, hoặc là công hội cửa vào, đều có 4 bảng dựng đứng. Mà giờ khắc này, hầu như hết thảy địa phương tồn tại Nhân Giới bảng, đều có vô số người vây bắt kịch liệt nghị luận. Bởi vì Nhân Giới bảng đệ nhất đã biến tên, vốn là Tinh Đế Sơn Cổ Thiếu Duẫn lúc này rơi vào vị thứ hai, vị thứ nhất bị một tên gia hỏa tên là cái gì mà tán tu 2705 chiếm cứ.

- Tán tu 2705? Cái tên gì mà kỳ vậy? Chẳng lẽ là mới gia nhập Tinh Đế Sơn?

- Ai biết Cổ sư huynh hiện tại ở địa phương nào? Không biết là người tán tu 2705 này thông qua thủ đoạn hèn hạ nào thắng Cổ Thiếu Duẫn sao??

- Cổ sư huynh có đi tinh không chiến trường hay không?

- Chớ nói lung tung, Cổ sư huynh mặc dù là Nhân bảng đệ nhất, dù sao còn không có bước vào Địa Giới, thế nào đi tinh không chiến trường?

...

Mạc Vô Kỵ còn không có đi Chân Mạch Đại Lục, nghị luận liên quan tới hắn đã tại mỗi một chỗ góc Chân Mạch Đại Lục đều xuất hiện. Chính là một phần đỉnh cấp tông môn cũng bắt đầu hỏi thăm người tán tu 2705 này, một Nhân Giới tu sĩ có thể thắng qua Cổ Thiếu Duẫn, tương lai tiền cảnh làm sao, coi như là ngu ngốc cũng có thể biết.

Chỉ có Tinh Đế Sơn một số người biết, người tán tu 2705 này rất có thể không phải là Chân Mạch Đại Lục tu sĩ, mà là đến từ cái kia tu chân văn minh lạc hậu Thất Lạc Đại Lục.

...

Cũng trong lúc đó, Ân Đô quảng trường tỷ đấu kết thúc. Một trăm người nổi bật được tuyển ra, chuẩn bị đi tới Chân Mạch Đại Lục.

Ân Đô đế vương trong cung, Hạ Mạt đang cau mày hỏi Cổ Thiếu Duẫn đứng ở trước mặt hắn.

- Ngươi nói lúc ngươi đi, Tăng trưởng lão đã chế trụ cái kia tán tu số 2705, vì sao đến bây giờ còn không (thấy) hắn trở về?

Hạ Mạt giọng nói có chút băng lãnh.

Cổ Thiếu Duẫn nào biết đâu rằng, hắn cũng không thể trả lời Hạ Mạt.

Hạ Mạt tức giận siết chặt nắm tay, nếu là bình thường tên gia hỏa, hắn đã sớm kêu người tha đi ra ngoài rút gân lột da. Thế nhưng trước mắt Cổ Thiếu Duẫn này cũng không phải là kẻ hắn có thể tùy tiện động, đừng xem Cổ Thiếu Duẫn cũng có thể nghe theo hắn một vài phân phó, người ta thế nhưng Nhân Giới bảng đệ nhất, dù cho hắn là chúa tể Tinh Đế Sơn, nhân tài như vậy cũng không có thể nói giết liền giết.

Vừa lúc đó, một tên nam tử lùn vội vã đi đến.

- La Đức, có điều tra ra hay không?

Thấy tên nam tử lùn, Hạ Mạt lúc này liền đứng lên, cấp thiết hỏi.

Gọi La Đức tên nam tử lùn gật đầu:

- Ta tại một cái tu chân thành thị khoảng cách nơi tranh đấu của tán tu 2705 cùng Thiếu Duẫn hơi gần, nghe được một phần lời đồn. Lời đồn nói tán tu 2705 cùng một người tên là Cổ Thiếu Duẫn tu sĩ đại chiến một phen sau đó, một cái cường giả họ Tằng dường như đánh lén tán tu 2705.

Về sau Cổ Thiếu Duẫn rời đi, cái kia họ Tằng cường giả liền hỏi tán tu 2705, vì sao Linh Căn tư chất bình thường, thực lực lại cường đại như vậy? Sau đó hắn lại ép tán tu 2705 giao ra cái gì bảo vật, tán tu 2705 không muốn, về sau cường giả lại đem tán tu 2705 mạnh mẽ mang đi.

- Là ai truyền ra lời như vậy?

Sắc mặt Hạ Mạt có chút khó coi.

- Cũng là một người tán tu, hắn sớm núp ở phụ cận vách núi bế quan tu luyện, trước đó căn bản cũng không biết chuyện này. Ta về sau đi tranh đấu hiện trường vách núi nhìn một chút, cách đỉnh núi đích xác có một cái động phủ tu luyện, bên trong còn có một ít vụn vặt linh thạch.

La Đức hồi đáp.

- A đù...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 243: Cường Tộc Lôi Thị

- Tán tu này, ở nơi nào rồi?

Hạ Mạt sắc mặt không đẹp, lại không quá tin tưởng Tằng Hầu Ất sẽ làm ra loại chuyện này.

La Đức than thở:

- Chuyện này là trong đại sảnh một nhà tửu lâu truyền tới, lúc đó tại trong tửu lâu quá nhiều người, mọi người chỉ biết là truyền chuyện này, không ai chú ý tới để là ai nói ra được.

Nói đến đây La Đức dừng một chút:

- Thiếu chủ, nghe Thiếu duẫn nói tán tu 2705 tư chất rất kém cỏi. Một người tư chất rất kém cỏi, dĩ nhiên có thể ở Thoát Phàm cảnh đánh bại Nhân bảng đệ nhất, có thể thấy được người này nhất định có đại bí mật. Tằng trưởng lão nếu là cảm giác được bí mật của hắn, loại chuyện này rất khó nói rõ ràng.

Cổ Thiếu Duẫn bỗng nhiên đánh cái giật mình, hắn có chút may mắn chính bản thân đi sớm. Nếu là hắn đi trễ một chút, nói không chừng hắn đều có thể bị diệt khẩu.

Hạ Mạt trong lòng đã có chút tin tưởng lời của La Đức, La Đức thấy thế càng là thêm dầu thêm mỡ nói:

- Tán tu 2705 điểm cống hiến cao như thế, vẫn danh xếp đầu bảng, loại sự tình này to lớn làm náo động hắn vì sao chưa bao giờ thấy hiện thân? Ta sợ người này chính là lo lắng bí mật của hắn bị người phát hiện.

Lần này nếu không phải Sầm Thư Âm đi tìm hắn, chúng ta cũng là tìm không được hắn.

Hạ Mạt trong lòng càng hận, Tằng Hầu Ất đích xác người là Hạ gia hắn, cư nhiên thấy bảo nổi lên tâm tư, giết tán tu 2705 sau đó không lại đem bảo bối trả lại Hạ gia, trái lại phản bội Hạ gia, thật sự là có thể giết.

- Quên đi, chuẩn bị đi Vấn Thiên học cung trèo một cái Vấn Thiên Giai, sau đó về Chân Mạch Đại Lục.

Hạ Mạt biến đổi sắc mặt mấy lần, chỉ có thể thở dài nói.

Tằng Hầu Ất gần như là nửa bước Tiên Vương tu vi, hắn phản bội, bên cạnh mình căn bản cũng không có người có thể chế trụ hắn. Hứa hộ pháp cũng là có thể nháy mắt giết Tằng Hầu Ất, thế nhưng Hứa hộ pháp là Nhân Gian Tiên Vương, cũng không phải gia thần của hắn Hạ gia, căn bản cũng không phải là người hắn có thể chỉ huy.

Nếu là vì công sự, Hứa hộ pháp có lẽ còn có thể xuất động giúp hắn một chút. Bây giờ vì chuyện riêng của hắn, Hứa hộ pháp nói không chừng để ý đều mặc kệ đáp lại hắn. Hắn vẫn là không nên đi tìm rắc rối, miễn cho vấp phải trắc trở.

Về phần Tằng Hầu Ất bị người giết, hắn căn bản cũng không có nghĩ tới. Thất Lạc Đại Lục có ai có thể giết chết Tằng Hầu Ất? Đừng nói giỡn. Nếu là thật có cường giả loại này, sẽ ở thời điểm Bách Tông Liên Minh cơ hồ bị diệt không ra sao?

Mạc Vô Kỵ lúc này đang trên đường đi tới Dục Lâm Lôi Thị, hắn tin tưởng Hạ Mạt dù tín nhiệm Tằng Hầu Ất, đối với Tằng Hầu Ất mất tích cũng sẽ hoài nghi. Cũng bởi vì tại Thất Lạc Đại Lục không ai có thể chế trụ Tằng Hầu Ất, thực lực ông lão râu bạc trắng, có lẽ cả Vấn Thiên Học Cung cũng không biết.

Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, ông lão râu bạc trắng này thực lực, thật chẳng lẽ chính là Nhân Gian Tiên Vương?

Không phải nói Thất Lạc Đại Lục liền tiến vào Chân Thần Cảnh đều rất trở ngại sao? Thế nào có Nhân Gian Tiên Vương?

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới Vấn Thiên Học Cung cái kia Vấn Thiên Giai, thầm nghĩ cả Vấn Thiên Giai loại vật này đều có, dựa vào cái gì không có khả năng có Nhân Gian Tiên Vương? Có lẽ là nơi khác tới cũng không nhất định.

Cũng may Sầm Thư Âm bị lão giả râu bạc trắng này mang đi, chỉ hy vọng lão giả có thể cứu Sầm Thư Âm một mạng. Vô luận như thế nào, chờ hắn thành lập Thiên Cơ Tông sau đó, cũng phải đi Vấn Thiên Học Cung hỏi một chút xem, Sầm Thư Âm như thế nào.

Dục Lâm, là một khu vực. Vừa không thuộc về Lĩnh Chủ Quốc, cũng không phải Quận Quốc. Tuy rằng Dục Lâm tại nơi giao tiếp của Tinh Hán Đế Quốc cùng Thiên Thương đế quốc, lại không bị quản bởi hai đại đế quốc.

Nơi này có một cái gia tộc khổng lổ, gọi là Dục Lâm Lôi Thị.

Lôi thị gia tộc truyền thừa so với một phần Thượng Cổ tông môn lịch sử còn phải lâu hơn, tương truyền ở thượng cổ, Lôi thị là số một số hai gia tộc, Chân Thần Cảnh một đống lớn tồn tại.

Chỉ là gần đây một vài năm qua, Lôi thị mới dần dần mai một đi. Coi như là như vậy, Lôi thị vẫn là Địa Cấp Tông Môn cao cấp nhất nơi này. Lôi thị thiên tài đệ tử càng ngày càng nhiều, Lôi thị có hi vọng lần thứ hai trở lại chuẩn Thiên cấp tông môn hàng ngũ.

Tại Dục Lâm khu vực, Lôi thị liền đại biểu cho một câu nói, những lời này nói cái gì, Dục Lâm mọi người nhất định phải phải làm cái đó.

Không có bất kỳ người nào dám cùng Lôi thị đối kháng, bao gồm một phần Địa Cấp Tông Môn.

Hết thảy gia tộc, sức chiến đấu của tu sĩ cùng giai Lôi thị là mạnh nhất. Bởi vì trong gia tộc Lôi thị di truyền lấy lôi hệ Linh Căn, loại này Linh Căn một khi xuất hiện, chính là một trong đỉnh cấp cường giả, cùng giai hầu như không có đối thủ.

Lôi thị dòng họ nghe nói cũng là bởi vì lôi Linh Căn mà sinh ra, vẫn dùng cho tới nay.

Lê Y (âm), là một cái trấn nhỏ vùng ven Dục Lâm khu. Bởi vì Dục Lâm Lôi Thị cường đại, lê y trấn nhỏ vẫn rất là phồn hoa. Ngoại trừ Lôi thị đệ tử, hầu như không có bất kỳ mã tặc hay tu sĩ nào dám ở chỗ này nháo sự.

Dịch dung thành một người tầm thường trung niên tán tu, Mạc Vô Kỵ đi vào lê y trấn, tại cái chỗ này, hầu như nhìn không thấy bất luận cái gì vết tích Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn.

Mạc Vô Kỵ đi vào một nhà tửu lâu, tại tửu lâu lầu một đại sảnh tùy ý gọi một bầu rượu. Hắn vốn là muốn tìm tiểu nhị của nơi này hỏi thăm một phần tin tức, lại nghe được bên cạnh có hai người đang đang nghị luận về Lôi Hồng Cát. Đáng tiếc là hai người này chỉ nghị luận vài câu, liền đem chủ đề nói đến chỗ khác.

Mạc Vô Kỵ bỏ qua chỗ tiểu nhị hỏi thăm tin tức, mang theo bản thân bầu rượu tới trước bàn nơi hai người này, tiện tay liền ôm quyền nói:

- Hai vị bằng hữu mời, nếu là không ngại, bữa rượu này ta mời.

Hai người này căn bản cũng không quen biết Mạc Vô Kỵ, nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, đều cũng có chút kinh ngạc nhìn Mạc Vô Kỵ. Mời uống rượu tự nhiên có thể, nhưng luôn luôn có một cái lý do chứ?

- Hai vị bằng hữu không cần suy nghĩ nhiều, bởi vì thiên tài ta thích nhất chính là Lôi thị Lôi Hồng Cát sư huynh. Nghĩ Lôi Hồng Cát sư huynh tuổi còn trẻ, dĩ nhiên là đỉnh cấp lôi hệ tu sĩ, coi như là ta Thất Lạc Đại Lục cũng không có mấy người. Ta cho rằng Lôi Hồng Cát sư

huynh gia nhập Đại Diễn Tông, không phải là Đại Diễn Tông tăng lên hắn hào quang, mà là hắn tăng lên hào quang cho Đại Diễn Tông. Được rồi, ta vừa rồi nghe hai vị bằng hữu nói, Lôi Hồng Cát sư huynh đã thông qua tuyển chọn, sắp đi Chân Mạch Đại Lục?

Mạc Vô Kỵ một bộ hình dạng tìm được tiếng nói chung, ngồi xuống đến liền thao thao bất tuyệt.

Hai gã tu sĩ nghị luận Lôi Hồng Cát, vừa nghe lời của Mạc Vô Kỵ, nhất thời thoải mái. Tại Dục Lâm cái chỗ này, Lôi thị Lôi Hồng Cát càng là bản thân có hàng loạt (fans).

Người tu sĩ kia hơi mập vỗ tay một cái nói:

- Bằng hữu nói không sai, Lôi Hồng Cát sư huynh liên qua 3 vòng, trở thành thiên tài có thể đi tới Chân Mạch Đại Lục. Ta còn nghe người ta nói, khi Chân Mạch Đại Lục cái kia Nhân Gian Tiên Vương nghe nói Lôi sư huynh là cực phẩm lôi Linh Căn sau đó, còn cố ý tán dương một phen. Nói loại này Linh Căn tư chất, coi như là không có thông qua tuyển chọn, cũng có tư cách đi tới Chân Mạch Đại Lục.

- Tốt!

Mạc Vô Kỵ cũng là học tu sĩ béo vỗ tay một cái, lớn tiếng tán dương, nói xong lại có chút sa sút nói:

- Đáng tiếc, ta không có đi Ân Đô quảng trường, nếu không, có thể kiến thức Lôi sư huynh tuyệt thế phong tư, sẽ phong cách cỡ nào.

Hai người không biết phong cách là có ý gì, bất quá nhất định là tán dương giọng nói. Tu sĩ còn lại da dẻ so hơi trắng gật đầu, tán đồng nói:

- Bằng hữu nói đúng, bất quá bây giờ rất nhiều người đều đi tới Vấn Thiên Học Cung, Lôi sư huynh cũng đi. Nếu là bằng hữu hiện tại đi Vấn Thiên Học Cung, nói không chừng còn có thể từ xa xa thấy Lôi sư huynh.

- Tại sao phải đi Vấn Thiên Học Cung?

Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, vội vàng hỏi. Hắn vốn là muốn hỏi thăm Lôi thị tin tức, lại hỏi lên mọi người phải đi Vấn Thiên Học Cung, lẽ nào kế hắn giá họa thất bại?

Da trắng tu sĩ cười ha ha một tiếng:

- Xem ra bằng hữu ngươi còn không biết, Chân Mạch Đại Lục Tinh Đế Sơn đặc sứ rất là ngưỡng mộ Vấn Thiên Học Cung Vấn Thiên Giai. Cho nên hắn phải đi leo một lần Vấn Thiên Giai, xem hắn có thể lấy đi đệ nhất hay không. Đồng thời hết thảy thiên tài đi tới Chân Mạch Đại Lục, cũng đều phải leo một lần Vấn Thiên Giai. Dùng thứ này đến xác định, mọi người phát triển tiềm lực. Lôi sư huynh tại trong tranh tài tiến vào top trăm nhóm, tự nhiên cũng sẽ đi tới Vấn Thiên Học Cung.

Nghe nói là Vấn Thiên Giai, Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, hơi kinh ngạc hỏi:

- Vậy Lôi thị cường giả không phải là cũng phải đi Vấn Thiên Học Cung?

Hơi mập tu sĩ lắc đầu nói:

- Vừa hay tương phản, Lôi thị cường giả cũng sẽ không đi qua.

- Vì sao? Lôi Hồng Cát sư huynh thế nhưng Lôi thị đệ nhất thiên tài, vì sao không ai đi qua, đây cũng quá không coi trọng.

Mạc Vô Kỵ một bộ lòng đầy căm phẫn hình dạng, dõng dạc nói.

Hơi mập tu sĩ cười ha ha một tiếng:

- Bằng hữu thật đúng là người nóng tính, ta nói thật cho ngươi biết sao?, tháng sau ngày mùng 3 là ngày dỗ của Lôi thị lão tổ, hết thảy Lôi thị đệ tử đều phải tới dâng hương tế bái.

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó, trong lòng mừng như điên, trời đều muốn tiêu diệt Lôi thị, để cho hắn bắt được cơ hội tốt như vậy.

- Vậy Lôi Hồng Cát cũng (phải) tới sao?

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ mờ mịt hỏi.

Hơi mập tu sĩ nói:

- Vốn là phải tới, bất quá Chân Mạch Đại Lục đặc sứ tùy ý nói một câu, một trăm tên đệ tử được tuyển ra không cho phép rời khỏi đơn vị, một khi rời khỏi đơn vị, liền loại. Lôi thị tộc trưởng chỉ có thể để cho Lôi Hồng Cát sư huynh tạm thời không đi, theo Chân Mạch Đại Lục đội ngũ đi leo Vấn Thiên Giai.

- Ta nghe nói Lôi thị tộc trưởng là Hư Thần viên mãn cảnh giới, không biết có phải hay không là thực sự.

Mạc Vô Kỵ chém gió.

- Ha ha, ngươi sai rồi, Lôi thị tộc trưởng nghe nói là Hư Thần ba tầng, chân chính Hư Thần viên mãn là Lôi thị đệ nhất trưởng lão Lôi Quang tiền bối.

Hơi mập tu sĩ cười ha ha nói, đối với việc mình có thể dạy dỗ Mạc Vô Kỵ, hắn rất là thoả mãn.

- Ha ha xem ra ta quá quan tâm Lôi Hồng Cát, cho nên không có quan tâm chuyện khác. Đến, uống rượu.

Nói xong Mạc Vô Kỵ bưng lên cái ly trước mặt uống một hơi cạn sạch.

Hai người khác đều (vì) Mạc Vô Kỵ hào sảng làm cho cộng minh, cũng là bưng ly lên uống một hơi cạn sạch.

…

Vấn Thiên Học Cung lần thứ hai khôi phục phồn hoa cùng náo nhiệt của ngày xưa, trước Vấn Thiên Giai càng là kín người hết chỗ. Rất nhiều người đều là từ Ân Đô quảng trường chạy tới, chuyên vì quan sát Thất Lạc Đại Lục cường giả leo Vấn Thiên Giai mà đến. Hơn nữa mọi người còn nghe nói, Chân Mạch Đại Lục đặc sứ cũng sẽ tham gia leo lên Vấn Thiên Giai.

Cho nên mấy ngày nay Vấn Thiên Học Cung là đối ngoại mở ra, bất luận kẻ nào, đều có thể đi vào Vấn Thiên Học Cung, đi tới trước Vấn Thiên Giai quảng trường. Đương nhiên, cũng chỉ có thể đi tới Vấn Thiên Giai quảng trường, địa phương khác là không thể đi.

trước Vấn Thiên Giai, Vấn Thiên Bảng tức thì bị một khối vải đỏ to lớn che mất, chờ Chân Mạch Đại Lục đặc sứ tuyên bố bắt đầu leo lên.

Hạ Mạt đứng ở trên quảng trường Vấn Thiên Giai, ngẩng đầu nhìn Vấn Thiên Giai căn bản cũng không thấy đỉnh, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một loại xung động và hào khí. Hắn muốn leo lên trên đỉnh Vấn Thiên Giai, để cho tên của hắn vẫn khắc vào Vấn Thiên Giai bảng đệ nhất danh, để cho thiên tài Thất Lạc Đại Lục sau này đi tới nơi này, kẻ thứ nhất nhớ tới chính là Hạ Mạt hắn.

- Vén vải đỏ lên, show Vấn Thiên Bảng.

Hạ Mạt hăng hái vung tay lên, sự đả kích mấy ngày trước, đã bị hắn vứt sang một bên.

Vải đỏ bị một đạo gió mạnh cuốn đi, bảng xếp hạng của Vấn Thiên Bảng hiện ra, trên dưới quảng trường Vấn Thiên Giai nhất thời vang lên một trận âm thanh kinh dị không dứt.

- A đù…

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 244: Vấn Thiên Bảng Đệ Nhất

Trên Vấn Thiên Bảng cao vót, nhóm xếp hàng thứ nhất chỉ có một cái tên đệ nhất, về phần các tên phía sau lại là trống không, sau phần tên để trống là một con số. Thế nhưng con số để cho hết thảy Vấn Thiên Học Cung mọi người cũng hút 1 hơi lạnh, bởi vì đó là là một trăm lẻ tám giai.

Tu sĩ nơi khác tới không biết Vấn Thiên Giai gian nan, hoặc là còn lĩnh hội không tới một trăm lẻ tám giai ý vị như thế nào, thế nhưng người của Vấn Thiên Học Cung nhưng là phi thường rõ ràng, cái này một trăm lẻ tám giai ý vị như thế nào.

- Chuyện là thế nào?

Phong Chấn Thu lạnh giọng hỏi.

Sự vụ điện chấp sự sớm đứng ở một bên Vấn Thiên Học Cung nhanh chóng lại đây khom người nói:

- Phong viện trưởng, cái tình huống này xuất hiện tại hơn nữa tháng trước. Ta vốn muốn đơn độc bẩm báo với viện trưởng, chỉ là đến bây giờ mới có cơ hội.

Những lời này hắn ngược lại không có nói mò, vừa ra loại tình huống này, hắn liền vội vã muốn bẩm báo cao tầng Vấn Thiên Học Cung. Bởi vì Ngoại Vực đại chiến, Vấn Thiên Học Cung mấy vị viện trưởng, trưởng lão, phong chủ toàn bộ cũng không tại Vấn Thiên Học Cung. Chờ hắn có cơ hội bẩm báo viện trưởng, căn bản là không thấy được viện trưởng, chỉ nhận được một cái mệnh lệnh, dùng vải đỏ che lên Vấn Thiên Bảng.

Cho tới bây giờ, hắn mới có cơ hội cùng viện trưởng nói một câu.

- Chuyện này ta đã đã biết, ngươi đi xuống trước đi.

Một bên, truyền đến thanh âm của Bắc Tố Đình.

- Dạ.

Gã chấp sự này nhanh chóng khom người thi lễ sau đó, lui xuống, sau lưng của hắn đã là mồ hôi lạnh phun ra. Hắn cũng không biết vì sao xuất hiện loại tình huống này, muốn nói có người leo lên Vấn Thiên Giai giai thứ một trăm lẻ tám, vậy hắn là tuyệt đối sẽ không tin tưởng. Vấn Thiên Giai hắn cũng đã leo qua, cái loại này gian nan cũng không phải là chỉ dựa vào nghị lực liền có thể làm được.

- Tố Đình sư tỷ, này là thế nào chuyện?

Tuy Bắc Tố Đình tuổi tác xa xa nhỏ hơn Phong Chấn Thu, Phong Chấn Thu vẫn như cũ xưng hô Bắc Tố Đình là sư tỷ, đây là tôn kính đối với Vấn Thiên Học Cung viện trưởng.

Lúc này Phong Chấn Thu trong lòng dĩ nhiên có chút sợ hãi, Vấn Thiên Giai thế nhưng là tiêu chí của Vấn Thiên Học Cung, một khi Vấn Thiên Giai xảy ra vấn đề, Vấn Thiên Học Cung (vẫn, còn) là Vấn Thiên Học Cung sao?

Bắc Tố Đình trầm ngâm chỉ chốc lát nói:

- Chuyện này ta cũng là biết trước đây không lâu, ta cùng mấy vị trưởng lão, Phong chủ đơn giản nói qua. Rất có thể là thời điểm chúng ta đi tham gia Ngoại Vực đại chiến, Vấn Thiên Học Cung có đệ tử trèo Vấn Thiên Giai, đồng thời bước lên chóp đỉnh Vấn Thiên Giai. Vị đệ tử này có lẽ không muốn hiển lộ tên của mình, cho nên tại đỉnh Vấn Thiên Giai không có khắc ra tên của hắn.

- Vấn Thiên Học Cung ta còn có loại thiên tài này đệ tử?

Phong Chấn Thu kích động đều có chút run rẩy hắn lên, hắn rất nhanh thì nghĩ đến Bắc Tố Đình nói rất có thể là thực sự. Bởi vì chỉ có loại đệ tử này không muốn nổi danh, mới có thể tại thời điểm mọi người không ở Vấn Thiên Học Cung, leo Vấn Thiên Giai. Lên đỉnh sau đó, cũng không có để lại tên.

- Ta đã để cho người ta đi thăm dò tại trong lúc Ngoại Vực đại chiến, đệ tử nào không có rời đi Vấn Thiên Học Cung, tin tưởng rất nhanh thì sẽ có kết quả.

Bắc Tố Đình nói, trong lòng nàng cũng khát vọng Vấn Thiên Học Cung thật có thể xuất hiện thiên tài đệ tử lên đỉnh Vấn Thiên Giai.

Phong Chấn Thu gật đầu, nói lần nữa:

- Còn có một việc, bên ngoài nghe đồn tán tu 2705 bị Chân Mạch Đại Lục cường giả Tằng Hầu Ất mang đi, nói Tằng Hầu Ất mơ ước bảo vật trên người của hắn.

Bắc Tố Đình than thở:

- Dù cho đây là thật, Vấn Thiên Học Cung ta cũng là hết cách. Người kia tán tu nếu lựa chọn đường tán tu, phát sinh chuyện như vậy, cũng là mệnh của hắn. Ai, không biết ta Thất Lạc Đại Lục lúc nào có thể có một người tuyệt thế cường giả, để cho giúp chúng ta có thể tự mình nói chuyện.

Nói xong lời cuối cùng, Bắc Tố Đình càng là khuôn mặt cô đơn. Vô luận Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn thiếu chút nữa diệt toàn bộ Thất Lạc Đại Lục hết thảy tu sĩ, lại là người Chân Mạch Đại Lục tới cường thế, cũng làm cho nàng sâu đậm cảm nhận được một loại vô lực. Cả nàng đứng đầu Thất Lạc Đại Lục này cũng vô lực, những người còn lại có thể tưởng tượng được.

- Phong viện trưởng, chuyện này là thế nào?

Hạ Mạt sắc mặt có chút khó coi, vốn hắn dự định lên đỉnh Vấn Thiên Giai, không nghĩ tới cư nhiên bị người nhanh chân đến trước.

Phong Chấn Thu vội vàng đi tới nói:

- Hạ đặc sứ, Vấn Thiên Giai vì sao xuất hiện loại biến cố này ta Vấn Thiên Học Cung cũng không phải rất rõ ràng. Nếu không phải Vấn Thiên Giai không có khả năng có người lên đỉnh, ta cũng hoài nghi là có người len lén leo Vấn Thiên Giai hay không. Ta tin tưởng, chỉ cần có người leo lên trên Vấn Thiên Giai chi đỉnh, khắc cái tên lên, vậy đệ nhất danh nhất định sẽ đổi chủ.

Hạ Mạt biết Phong Chấn Thu đang qua loa tắc trách, thậm chí trong lời nói còn mang theo một tia sỉ nhục, đó chính là dù sao cũng không có ai có thể lên đỉnh, tên thứ nhất này là ai đúng hắn Hạ Mạt không có nửa điểm ảnh hưởng.

Bất quá hắn đối với lời của Phong Chấn Thu ngược lại không có dị nghị, chỉ cần hắn có thể bước trên đỉnh Vấn Thiên Giai, khắc tên của mình, vậy đệ nhất không có tên tự nhiên sẽ rơi vào thứ hai đi. Cùng với bây giờ dong dài với tên họ Phong này, còn không bằng mình show cho hết thảy Thất Lạc Đại Lục tu sĩ xem.

- Các vị anh kiệt gần đi tới Chân Mạch Đại Lục, tuy rằng các ngươi từ đông đảo người cạnh tranh trổ hết tài năng, thế nhưng hãy cho ta nhìn thấy các ngươi tiềm lực. Hiện tại ta lại mang theo mọi người cùng nhau leo Vấn Thiên Giai, ta hi vọng có thể ở trên Vấn Thiên Bảng lần thứ hai thấy tên mọi người.

Hạ Mạt đứng ở trước cấp thứ nhất Vấn Thiên Giai, cao giọng nói.

Tất cả mọi người đều xoa tay, rất nhiều người sớm ngưỡng mộ Vấn Thiên Giai, chỉ là không ở Vấn Thiên Học Cung, không có cơ hội bò Vấn Thiên Giai. Hiện tại có loại cơ hội tốt này, ai muốn ý bỏ qua? Người khác suy nghĩ nhất định phải ở trên Vấn Thiên Bảng lưu lại tên, nói như vậy, đặc sứ nhất định sẽ đối với bọn họ vài phần kính trọng.

Hạ Mạt rất là thoả mãn phản ứng của mọi người, vung tay lên nói:

- Hiện tại mọi người cùng ta, đến đây chinh phục Vấn Thiên Giai.

Chinh phục hai chữ này để cho người của Vấn Thiên Học Cung rất là khó chịu, thế nhưng nơi này tuyệt đại đa số tu sĩ đều là lòng tràn đầy vui sướng. Chinh phục Vấn Thiên Học Cung Vấn Thiên Giai, tự nhiên là mộng tưởng trong lòng mỗi người.

Hạ Mạt thứ nhất bước lên Vấn Thiên Giai, khi hắn dễ dàng từ cấp thứ nhất bước vào cấp thứ hai thời điểm, trong lòng chính là trầm xuống.

Đích xác, loại này đẩy mạnh lực lượng với hắn mà nói hầu như chẳng khác nào không có. Nhưng cấp thứ hai đẩy mạnh lực lượng cư nhiên đến gần gấp đôi cấp thứ nhất, loại lực lượng kinh khủng đẩy mạnh này, một khi mở rộng đến một trăm lẻ tám giai, sẽ là kinh khủng cỡ nào?

Hắn rất nhanh thì bình tĩnh xuống, tuổi tác của hắn ở chỗ này cũng không lớn, thậm chí còn trẻ hơn so với một phần Thoát Phàm cảnh tu sĩ. Nhưng hắn là Hư Thần tầng bốn, có hi vọng bước vào địa cực cảnh tồn tại. (tác giả sữa chửa: Hạ Mạt chỉ là ở Nguyên đan, Chân Hồ đều là tầng mười, có hi vọng bước vào Địa cực cảnh, cũng không phải đã vào Địa cực cảnh.) hắn tin tưởng, tại Thất Lạc Đại Lục hắn là vẫn chưa có người nào có thể cao hơn hắn.

Chẳng qua là khi hắn nghĩ đến cái kia đệ nhất danh Vô Danh, trong lòng chính là một trận phiền não. Vốn là rốt cuộc dù hắn trèo không lên tới chóp đỉnh Vấn Thiên Giai, lấy đi xếp hàng thứ nhất cũng là không có vấn đề, nhưng bây giờ đệ nhất lại là một trăm lẻ tám giai maximum.

Hạ Mạt ngẩng đầu nhìn liếc mắt này nhìn Vấn Thiên Giai không thấy đỉnh, hít một hơi thật sâu, hắn toàn lực ứng phó, chưa hắn thì không thể leo lên một trăm lẻ tám giai.

Hạ Mạt thứ nhất sải bước leo Vấn Thiên Giai, một trăm Thất Lạc Đại Lục tu sĩ được tuyển ra, đều bắt đầu leo Vấn Thiên Giai. Ngay cả Câu Tử

Hàn cùng Phong Lạc Kiếm đám người đã leo qua một lần, cũng một lần nữa lại bò Vấn Thiên Giai.

Vấn Thiên Giai trên quảng trường an tĩnh lại, vô số tu sĩ đến đây đứng xem, đều đang nhìn những cường giả tuyệt đỉnh tư chất leo lên Vấn Thiên Giai.

Phong Chấn Thu nhìn một chút Bắc Tố Đình đứng ở một bên, trong lòng thầm than, nếu là Bắc Tố Đình cũng đi trèo Vấn Thiên Giai, nói không chừng có thể vượt qua trăm giai.

Lúc này ở trên Vấn Thiên Giai, Hạ Mạt đã leo lên giai thứ bốn mươi, đến lúc này, hắn cảm giác được một phần cật lực. Hạ Mạt lần đầu tiên cảm giác được, dù cho hắn tư chất có tốt, muốn leo lên Vấn Thiên Giai chóp đỉnh, cơ hội cũng cực kỳ xa vời.

Lại là hai canh giờ đi qua, Hạ Mạt leo lên thứ bảy mươi giai, tốc độ của hắn là càng ngày càng chậm. Hơn nữa lần đầu tiên có người vượt qua hắn Chân Mạch Đại Lục đặc sứ.

Điều này làm cho trong lòng Hạ Mạt khiếp sợ không thôi, dù cho Vấn Thiên Giai là tu vi càng cao lực lượng đẩy mạnh càng lớn, hắn cũng không tin Thất Lạc Đại Lục còn có người có thể cao hơn hắn. Bởi vì tu vi càng cao, năng lực chống cự cũng càng mạnh a. Huống chi, tuổi tác của hắn cũng không lớn. Vấn Thiên Giai không phải là tuổi càng nhỏ, áp lực càng nhỏ sao?

Không đợi Hạ Mạt hồi thần đến, lại có một người vượt qua hắn.

Hạ Mạt sắc mặt có chút khó coi, hoàn hảo, hắn vẫn bước trên Vấn Thiên Giai, chưa có đem chính bản thân nhất định thành đệ nhất nói ra.

Nguyên lực huy động, Hạ Mạt cũng tăng nhanh tốc độ của mình.

Thứ tám mươi giai…

Thứ chín mươi giai…

Có thật nhiều người không kiên trì nổi rớt xuống, Hạ Mạt cũng không có vọt tới đệ nhất, hắn vẫn là thứ ba. Đệ nhất và thứ hai hắn đều biết, một người tên là Lôi Hồng Cát, Hứa hộ pháp còn cố ý nói một chút tên của hắn, đây là một cái cực phẩm lôi Linh Căn tu sĩ mới vừa tiến vào Nguyên Đan Cảnh.

Kẻ thứ hai gọi Hề Dịch Hiên, người này là thiên tài đệ tử của Đại Diễn Tông, Nguyên Đan Cảnh chín tầng. Tại trên Bách Tông Liên Minh điểm cống hiến bảng, gần với tán tu 2705.

Giang Tú Sơn cực kỳ hưng phấn, Đại Diễn Tông của hắn tại cống hiến trên bảng chế trụ Vấn Thiên Học Cung. Hiện tại đi tới Vấn Thiên Học Cung Vấn Thiên Giai, cũng chế trụ Vấn Thiên Học Cung thiên tài Câu Tử Hàn.

Bỏ ra cái tên đệ nhất không có tên ra, Câu Tử Hàn thế nhưng là ‘á hậu’ của Vấn Thiên Giai. Hơn nữa Câu Tử Hàn leo lên bậc thứ 92, lúc này Đại Diễn Tông Hề Dịch Hiên đã là vượt qua giai thứ chín mươi bốn. Mà một gã khác thiên tài Lôi Hồng Cát của Đại Diễn Tông, càng là nhảy lên giai thứ chín mươi tám. Há há há!

Hạ Mạt lại đem một búng máu rồi yết hầu nuốt xuống, lặng lẽ lấy ra một viên thuốc đưa vào trong miệng, lại hướng nhảy lên hai giai, đi tới giai thứ chín mươi bốn. Tại chín mươi lăm giai Hề Dịch Hiên cuối cùng không có tiếp tục leo lên, hắn giùng giằng ở một bên trên tấm bia đá trắng nõn viết xuống tên của mình sau đó, đã bị đưa xuống Vấn Thiên Giai.

Hạ Mạt nhìn giai thứ chín mươi năm, dường như đang ở trước mắt, nhưng với hắn mà nói lại xa không thể với tới.

Hắn thở dài, biết mình chỉ có thể đến cấp chín mươi bốn. Nếu là lúc khác, hắn thậm chí không muốn lưu lại tên của mình. Nhưng bây giờ nhiều người theo dõi hắn như vậy, nếu mà hắn không ghi lại tên của mình lại đi, chỉ sợ sẽ làm cho người khác cho là hắn lòng dạ chật hẹp.

Do dự một chút, Hạ Mạt hay là ở trên tấm bia đá bên cạnh viết xuống mấy chữ Tinh Đế Sơn Hạ Mạt.

Mới vừa viết xong mấy chữ này, Hạ Mạt đã bị Vấn Thiên Giai tống xuống rồi.

- Không sai, không sai, lần này Chân Mạch Đại Lục chọn ra được một phần thiên tài đệ tử. Há há há!

Hạ Mạt trong lòng thất lạc, (vẫn) là vẻ mặt tươi cười tán dương.

Bất quá lúc này cũng không có người nào đi châm chọc hắn, có thể bước trên Vấn Thiên Giai giai thứ chín mươi bốn, đã là thiên tài trong thiên tài. Coi như là người của Vấn Thiên Học Cung cũng cho rằng Hạ Mạt là thiên tài, bởi vì Vấn Thiên Học Cung mạnh nhất Câu Tử Hàn lần thứ hai bò Vấn Thiên Giai, vẫn là tại giai 92 bị đưa xuống. Vấn Thiên Học Cung đệ nhất thiên tài, Đan Tháp Yên Nhi bởi vì tu vi không tới Nguyên Đan Cảnh, leo đến giai thứ chín mươi đã bị đưa rồi xuống.

- Yên Nhi sư muội, ngươi không cần thất lạc, chỉ cần ngươi thăng cấp Nguyên Đan Cảnh, ngươi khẳng định có thể leo lên Vấn Thiên Giai một trăm giai. Leo Vấn Thiên Giai, Thoát Phàm cảnh là rất thua thiệt.

Thấy Yên Nhi bị đưa xuống Vấn Thiên Giai có chút cô đơn, Sư Cẩm Văn nhanh chóng tiến lên an ủi. Sư phụ Linh Lung bà bà vẫn không (thấy) hình bóng, đối với nàng mà nói, Yên Nhi chính là tương lai của Đan Tháp thời gian tới.

Không ai lưu ý Vấn Thiên Học Cung đệ nhất thiên tài bị đưa xuống, tất cả mọi người nhìn chằm chằm Lôi Hồng Cát còn đang ở trên thứ chín mươi chín giai Vấn Thiên Giai, đều muốn biết thiên tài cực phẩm lôi Linh Căn tới cùng có thể hay không bò lên trên một trăm giai, hoặc là nói leo lên giai thứ một trăm lẻ tám, chinh phục Vấn Thiên Giai.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 245: Gieo Gió Gặt Bão

Dục Lâm Lôi Thị mấy ngày nay có thể nói là phi thường náo nhiệt, ngày dỗ của Lôi thị lão tổ, hầu như hết thảy Lôi thị đệ tử đều đến.

Lôi thị từ đường càng là đèn nhang lượn lờ, chỉ cần là đệ tử Lôi thị, vô luận dòng chính, chi thứ. Vô luận là tư chất tốt hay (vẫn, còn) là tư chất kém, chỉ cần họ Lôi, nhất định phải đến đây cung phụng đèn nhang.

Trong một chỗ bụi gai khoảng cách Lôi thị từ đường hơn mười dặm, Mạc Vô Kỵ nằm vùng ở bên trong, một súng máy laser đã được hắn lắp đặt xong. Ngoại vi Bụi gai được Mạc Vô Kỵ bố trí một cái ẩn nấp trận vô hạn tiếp cận trung cấp, hắn tin tưởng coi như là lôi quang dùng thần niệm quét một cái, cũng không nhất định có thể thấy hắn.

Khoảng cách này là hắn tỉ mỉ chọn lựa, vốn hắn là dự định tại bên ngoài vài dặm Lôi thị từ đường lắp đặt súng laser. Khi hỏi thăm đến Lôi thị còn có một danh Hư Thần viên mãn sau đó, hắn liền thay đổi sách lược.

Mạc Vô Kỵ dù sao đến từ địa cầu, đối với phụ nữ, con nít thật sự là không hạ thủ được. Nếu là đổi thành tu sĩ khác, phỏng chừng lựa chọn liền không chỉ là lôi quang pháo, nói không chừng còn có thể thêm một môn thiên hỏa pháo.

Đừng xem Dục Lâm Lôi Thị diện tích rộng, xa hoa lộng lẫy. Một khi Mạc Vô Kỵ đánh ra thiên hỏa pháo, một mảnh địa phương này sẽ hóa thành bụi, phỏng chừng liên một con kiến còn sống đều tìm không được.

Đối với Mạc Vô Kỵ không muốn hung tàn giết chóc mà nói, Lôi thị nam tử trưởng thành tụ tập tại Lôi thị từ đường cung phụng đèn nhang, đây là không thể tốt hơn sự tình. Đệ nhất hắn có thể lại đem Lôi thị nhổ tận gốc, thứ hai không cần giết những người hắn không muốn giết.

Lôi thị có thể lại đem Thiên Cơ Tông giết sạch, hắn thực sự không cách nào giống như Lôi thị.

Trong Lôi thị từ đường, có ít nhất hơn một nghìn Lôi thị đệ tử tụ tập ở chỗ này. Tại dưới sự hướng dẫn của Lôi thị tộc trưởng cùng đại trưởng lão, mỗi người đều phải (vì) Lôi thị lão tổ cung phụng đèn nhang.

- Tộc trưởng, ta đã xác định, tán tu 2705 chính là Vấn Thiên Học Cung đệ tử Mạc Vô Kỵ. Cũng chính là bởi vì như vậy, hắn mới có thể đứng ra giúp Hầu Ngọc Thừa xuất đầu.

Lôi Mang người thấp nhỏ đi tới bên người Lôi thị tộc trưởng Lôi Địch nhỏ giọng nói.

Lôi Địch ánh mắt sáng ngời, trầm giọng hỏi:

- Có thể biết chỗ hạ lạc?

Lôi Mang càng là hạ thấp giọng:

- Không có biết hạ lạc, bất quá ta đã tra được lai lịch của hắn, hắn chính là Tinh Hán Đế Quốc đi ra. Bắc Tần chính là đất phong cho Mạc gia, Mạc gia vốn là của Bắc Tần Quận Vương. Về sau Thừa Vũ Quốc lĩnh chủ Tư Đồ Thiên lại đem Mạc gia đất phong cho Cử gia, Mạc Vô Kỵ phía trước một đoạn thời gian đi qua một lần, lại đem Cử gia chém tận giết tuyệt, lần thứ hai đoạt đất.

- Tốt, ngươi định làm gì?

Lôi Địch ung dung thản nhiên gật đầu.

Lôi Mang trong mắt sát khí lóe lên:

- Chúng ta đi Bắc Tần Quận Quốc đô thành La An, ở La An một ngày giết một đống người, thằng đến cái tên kia xuất hiện.

Nói xong, hắn lại bổ sung một câu:

- Người này tư chất bình thường, lại không biết chiếm được cái bảo vật gì, cư nhiên dùng thân phận tán tu 2705 chiếm cứ Bách Tông Liên Minh cống hiến đầu bảng. Còn có đồ đạc hắn từ Thiên Cơ Tông lấy được cũng là không phải chuyện đùa.

Lôi Địch ừ một tiếng:

- Cẩn thận một chút, lần này ngày Lôi thị đèn nhang qua đi, ngươi lập tức dẫn người đi Bắc Tần. Ta cũng sẽ phân phó người ở ngoại vi Vấn Thiên Học Cung coi chừng, chỉ cần hắn vừa ra hiện, liền nhất định sẽ bị chúng ta biết được. Ta lo lắng duy nhất chính là lòi đồn là thật, tán tu 2705 bị Chân Mạch Đại Lục cái kia Tằng Hầu Ất mang đi. Nếu(như) là như vậy, chúng ta cả (canh) đều không có mà húp.

- Gia chủ, người này phi thường xảo trá, bằng không cũng sẽ không giết chết một cái Chân Thần Cảnh, thu được mười vạn điểm, cho nên lời đồn không nhất định là thật. Coi như là lời đồn là thật, chúng ta tiêu diệt Bắc Tần, bất quá là làm lỡ một chút thời gian mà thôi. Nếu lời đồn là giả, chúng ta chẳng những có thể đạt được Thiên Lôi Thất Thức hai thức, còn có thể thu được bí mật trên người của hắn.

Lôi Mang không thèm để ý chút nào nói.

Lôi Địch không nói gì thêm, hiển nhiên hắn cũng chuẩn bị làm như vậy. Hắn Dục Lâm Lôi Thị, sở dĩ tại xuống dốc rất nhiều năm sau đó, còn có thể lần thứ hai quật khởi, liền là bất kể giết chóc. tông môn cùng gia tộc bị Dục Lâm Lôi Thị tiêu diệt, không biết có bao nhiêu. Về phần cô hồn dã quỷ bình thường tán tu, bị Lôi thị giết chết càng là vô số kể. Lôi thị lại há lại sẽ để ý một cái con kiến hôi nho nhỏ Quận Quốc người phàm, coi như là toàn bộ giết sạch, cũng chỉ thường thôi.

Trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ đang tính toán thời gian nã pháo, còn có một đám người khác cũng đang tính toán thời gian.

Nhóm người này chỉ có hơn mười người, bọn họ núp ở hướng ngược lại với Mạc Vô Kỵ, mỗi một người đều là mặt mang sát khí, gương mặt dứt khoát.

Cầm đầu là một người thanh niên chỉ có Thoát Phàm cảnh, trong tay hắn cầm một thanh to lớn Hoành Đao, chăm chú nhìn chằm chằm Lôi thị từ đường xa xa.

- Hưng vận sư huynh, lúc nào động thủ?

Nằm bên người thanh niên tay cầm to lớn Hoành Đao, một người thiếu niên nhỏ giọng hỏi thăm một câu.

Thanh niên trầm giọng nói:

- Đợi thêm nửa nén hương thời gian, Lôi thị ngày dỗ mới bắt đầu không có bao nhiêu lâu, chờ nửa nén hương sau, chúng ta cùng nhau giết qua đi. Chờ bọn hắn phản ứng kịp, chúng ta đã đủ vốn. Ta Thiên Cơ Tông là bị Lôi thị diệt sạch, ta không thể giết Lôi thị cường giả báo thù, cũng (phải) giết mấy cái đệm lưng cho chúng ta Thiên Cơ Tông tuyết hận.

- Vì Thiên Cơ Tông tuyết hận.

Tại bên người thanh niên này là hơn mười người gương mặt sát ý, cùng hô lớn. Bọn họ căn bản cũng không dự định sống sót, chỉ cần có thể giết một phần Lôi thị vì Thiên Cơ Tông báo thù.

Cùng Mạc Vô Kỵ bất đồng là, Mạc Vô Kỵ lựa chọn là Lôi thị nam tử cùng hết thảy cường giả. Bọn họ lựa chọn là Lôi thị hài đồng cùng nữ nhân.

Hắn là có thể, Mạc Vô Kỵ đoán chừng thời gian không sai biệt lắm thời điểm, lấy ra một quả súng laser đạn đưa vào miệng súng laser, sau

đó lại hiệu chỉnh một cái phương vị, lúc này mới nhấn cái nút bắn.

- Ầm!

Một đạo bạch quang hiện lên làm cho mọi người lại cũng không nhìn thấy bất kỳ vật gì, theo đó chính là một đạo kinh thiên động địa nổ vang chi âm.

Giờ khắc này, hầu như tất cả mọi người đưa mắt tập trung đến địa bàn Dục Lâm Lôi Thị. Loại này âm hưởng cùng bạch quang như thái dương bùng nổ, coi như là người mù cũng nhìn thấy.

Mạc Vô Kỵ cả chiến quả cũng không có kiểm tra, tại bắn ra một pháo sau đó, trực tiếp thu hồi súng laser, xoay người rời đi. Hắn đã biết súng laser lợi hại, chỉ cần tại súng laser bao phủ tới, hết thảy đều sẽ hóa thành hư vô. Không muốn nói Lôi thị mạnh nhất bất quá là có một Hư Thần tầng chín, dù cho Lôi thị có Chân Thần Cảnh cường giả, tại đây dưới một pháo, cũng (phải) hóa thành tro bụi.

Mạc Vô Kỵ không có đoán sai, một pháo sau khi bắn tới, Lôi thị từ đường sớm đã biến thành khe rãnh, về phần này từ đường bóng dáng, vậy chỉ có thể tồn tại ở trong ký ức. Lôi Mang cùng Lôi Địch trước đây không lâu còn đang thương lượng tiêu diệt Bắc Tần, lúc này cả cô hồn bột phấn cũng không còn lại.

Ngay cả Lôi thị mạnh nhất Lôi Quang, cũng chỉ là xuất hiện một cái ý niệm trong đầu, Lôi thị đắc tội kẻ hung ác, sau đó liền hoàn toàn từ thế giới này tiêu tiêu không còn.

- Cái lồng gì vậy anh em??

Vu Hưng Vận thứ nhất đứng lên, kinh dị không thôi nhìn phía xa Lôi thị từ đường hóa thành một đạo thật sâu khe rãnh. Vừa rồi một pháo hắn nhìn rõ ràng, càng là rõ ràng tại đây dưới một pháo, có lẽ cả loài bò sát cũng sẽ không sống sót.

- Ta đã hiểu, sư huynh. Lôi thị nhất định là đắc tội cường giả, người cường giả này thừa dịp ngày Lôi thị đèn nhang tiêu diệt Lôi thị hết thảy đệ tử. Lôi thị làm ác nhiều lắm, lần này rốt cục cuối cùng đã (phải) trả nợ.

Một người Trúc Linh cảnh tu sĩ trẻ tuổi đứng lên hưng phấn nói.

Vu Hưng Vận cũng hiểu được, trong tay Hoành Đao đảo qua:

- Chúng ta đây còn chờ cái gì, giết qua đi, lại đem Lôi thị cả nhà giết tuyệt, chó gà không tha, cho chúng ta Thiên Cơ Tông liệt tổ liệt tông cùng Thiên Cơ Tông hết thảy đệ tử báo thù.

- Giết!

Vu Hưng Vận kéo đại đao, thứ nhất xông về Lôi thị gia tộc.

Tối nay, nhất định là một đêm chảy máu. Dục Lâm Lôi Thị, đã định trước tại tối nay bị diệt.

- Răng rắc!

Lôi Hồng Cát tại thời điểm giơ chân lên muốn bước vào một trăm giai, hai chân đồng thời đã gãy, hắn phải dừng lưu tại giai thứ chín mươi chín. Lúc này trong lòng hắn đột nhiên dần hiện ra một tia mơ hồ không ổn, về phần là cái gì không ổn, hắn lại không nói ra cái nguyên cớ.

Đông đảo tu sĩ đứng xem nhìn thấy Lôi Hồng Cát tại giai thứ chín mươi chín viết xuống tên, sau đó bị đưa ra Vấn Thiên Giai, đều là đều thở dài, rốt cục vẫn phải không có ai có thể bước trên một trăm giai.

Tinh Đế Sơn hộ pháp Hứa Xích Hoang trong lòng thầm than, Hạ Mạt mặc dù có thể tại cùng tuổi thực lực vượt xa người khác. Không phải tư chất của hắn thực sự xa xa mạnh hơn người khác, mà là bởi vì hắn lấy được tài nguyên tu luyện tất cả mọi người nơi này không cách nào so sánh. Có thể nói tu vi của hắn, toàn bộ là tài nguyên chồng chất lên. Mạng hắn tốt, sinh ra ở Hạ gia.

- Bắc viện trường, ta còn có một cái lời mời, ta muốn mời ngươi, còn có Vấn Thiên Học Cung cái kia Sầm Thư Âm thi triển lôi hệ pháp kỹ cùng nhau đi tới Chân Mạch Đại Lục, không biết Bắc viện trường có bằng lòng hay không?

Tại sau khi tất cả mọi người từ Vấn Thiên Giai xuống tới, Hứa Xích Hoang bỗng nhiên nói với Bắc Tố Đình.

Theo Hứa Xích Hoang, Bắc Tố Đình tuổi tác cùng Hạ Mạt không sai biệt lắm, thực lực cao hơn Hạ Mạt rất nhiều, còn ở Thất Lạc Đại Lục loại địa phương này tu luyện, có thể thấy được tư chất của nàng là nghịch thiên cỡ nào. Còn có Sầm Thư Âm thi triển lôi kỹ, cho hắn ấn tượng cũng là sâu đậm.

Hạ Mạt sửng sốt một chút, lập tức sắc mặt liền âm trầm. Bắc Tố Đình cùng Sầm Thư Âm đều không tán thưởng, Hứa Xích Hoang dĩ nhiên chẳng nể tình cho hắn như thế, công nhiên mời hai nàng này.

Bắc Tố Đình cũng là ngẩn ra, nàng tự nhiên phi thường muốn đi Chân Mạch Đại Lục. Nàng rất rõ ràng, mình muốn đang tu luyện một đường đi xa hơn, nhất định phải rời đi Thất Lạc Đại Lục. Ngoại trừ cái này ra, Vấn Thiên Học Cung lần này có rất nhiều thiên tài đi tới Chân Mạch Đại Lục, nàng cũng có chút không yên tâm.

Nàng đắc tội Hạ Mạt, không nghĩ tới Tinh Đế Sơn Hứa hộ pháp cư nhiên mở miệng mời.

- Đa tạ Hứa tiền bối, vãn bối nguyện ý đi tới Chân Mạch Đại Lục.

Bắc Tố Đình rất nhanh thì phản ứng kịp, khom người cảm tạ.

- Vậy Sầm Thư Âm đâu nè? Tại sao không có nhìn thấy nàng?

Hứa Xích Hoang đối với lời đồn căn bản cũng không quan tâm, hắn cho rằng Sầm Thư Âm là bất mãn với Hạ Mạt.

Không đợi Bắc Tố Đình đáp, một người trưởng lão Kiếm Hồ liền đứng ra nói:

- Hơn mười ngày trước, Sầm sư muội tại bên ngoài tông môn bị người đánh trọng thương, rơi vào dã ngoại. Ta đi ngang qua thấy, đem về tông môn, lúc này thương thế đã dần dần khang phục, có thể theo tiền bối đi tới Chân Mạch Đại Lục.

Trên thực tế, người Kiếm Hồ trưởng lão này thấy Sầm Thư Âm, Sầm Thư Âm cũng không tại tông môn, mà là ở cửa vào Kiếm Hồ. Ngoại trừ hôn mê ra, cái khác ngược lại không nghiêm trọng lắm. Hắn sở dĩ nói như vậy, là bởi vì hắn cũng nghe được lời đồn liên quan tới tán tu 2705 cùng Tằng Hầu Ất. Hắn hỏi thăm qua Sầm Thư Âm, Sầm Thư Âm chỉ nói là sau khi thấy Tằng Hầu Ất xuất hiện, liền mất đi tri giác, người nào cứu nàng, chính nàng đều không rõ ràng lắm.

Vô luận người nào cứu Sầm Thư Âm, dù sao cũng khẳng định không phải là cừu nhân của Vấn Thiên Học Cung. Hắn không muốn lộ ra người cứu Sầm Thư Âm, đơn giản theo lời đồn nói chuyện.

- Tốt, vậy thì lại đem nàng mang theo sao?, chúng ta bây giờ liền đi.

Hứa Xích Hoang căn bản cũng không có trưng cầu ý kiến của Hạ Mạt, trực tiếp nói.

Hạ Mạt trong lòng thầm giận, cũng không dám có bất kỳ lời nào. Không muốn nói hắn chưa có trở thành người đứng đầu Tinh Đế Sơn, coi như là trở thành đứng đầu Tinh Đế Sơn, Tiên Vương như Hứa Xích Hoang loại này, cũng là siêu nhiên tồn tại.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 246: A Đến Đưa Đan Dược

Thiên Khẩu Trấn.

Ở vào ngoại vi Thiên Cơ Tông, lại tới gần khu vực Minh Hãn Đế Quốc vùng ven, cho nên nơi này vẫn rất là phồn hoa. Mặc dù là một cái trấn nhỏ, lại thường có tu sĩ thương nhân lui tới. Cộng thêm có Thiên Cơ Tông thủ hộ, cái trấn nhỏ này dần dần đều phát triển trở thành một cái cấp thấp tu chân thành thị.

Thế nhưng đây hết thảy theo Thiên Cơ Tông bị diệt sau đó, thật giống như bọt biển bình thường giống nhau toàn bộ biến mất.

Thiên Cơ dãy núi, khu vực mã tặc đông đảo, ngoại trừ những thứ mã tặc này, chuyện buôn bán tức thì bị lũng đoạn bởi liên minh trú đóng ở Thiên Cơ Tông minh hãn Thiên Thương, tầm thường thương nhân muốn từ cái chỗ này đi bán hàng, đó chính là muốn chết.

Lúc này một con thuyền xe bay pháp bảo rơi vào ngoại vi Thiên Khẩu Trấn, từ phi trên xe đi xuống bốn người, bốn người này chính là Phủ Thiên bốn người theo yêu cầu Mạc Vô Kỵ, về trước Thiên Khẩu Trấn chờ hắn. Bất quá bọn hắn đi vào Thiên Khẩu Trấn sau đó, đối mặt Thiên Khẩu Trấn cảnh tượng đều là dại ra.

Thiên Khẩu Trấn gần như là một mảnh phế tích, tại đường phố chỗ còn có thể thấy một phần thi hài không có toàn bộ hư thối. Lúc đầu phồn hoa trấn nhỏ, lúc này thật giống như Địa Ngục, âm trầm đáng sợ.

- Đám súc sinh.

Tang Ức Bình nắm chặt nắm tay, lớn tiếng nói.

Phủ Thiên theo bản năng lấy ra Lang Nha bổng, cũng là trầm thấp nói:

- Quả nhiên là một đám súc sinh.

Mấy người trầm mặc không nói gì, Thiên Cơ trấn biến thành bộ dáng như thế, còn có thể xây dựng lại? Coi như là xây lại, còn người nào dám tới cái chỗ này không?

Đủ qua mấy phút đồng hồ thời gian, lại là một trận thê lương kêu thảm thiết thức tỉnh bốn người. Một cái thương đội hoảng hốt nhằm phía bên này, tại sau thương đội, còn có hơn mười mã tặc quơ đại đao truy sát. Một người nữ tử trốn hơi chậm, bị một người mã tặc đuổi theo, một đao liền đem cô gái này giết, lăn ra rất xa.

- Là người của Minh Hãn Đế Quốc vương tử hai mươi sáu Bối Phương Kiếm, chúng ta làm sao bây giờ?

Niếp Chính Nông nắm chặt trường kiếm, trên tay gân xanh lộ ra.

Minh Hãn Đế Quốc Bối Phương Kiếm ép thuê Thiên Cơ Tông phụ ngọn núi, vẫn tại Thiên Cơ Tông ngoại vi làm xằng làm bậy, Niếp Chính Nông làm đệ tử Thiên Cơ Tông, thật sự là quá quen thuộc.

Còn không có chờ Tang Ức Bình nói chuyện, Phủ Thiên liền cười lạnh một tiếng nói:

- Làm sao bây giờ à? Chưởng môn sư huynh sớm đã phân phó, giết sạch mà thôi.

Nói xong câu đó, Phủ Thiên đã là vọt vào đàn mã tặc.

Tang Ức Bình cũng đỏ mắt nói:

- Tự nhiên là nghe chưởng môn sư huynh, giết sạch mà thôi.

Không cần Tang Ức Bình mấy người tiến lên, Phủ Thiên đã như hổ vào bầy dê bình thường giống nhau, Lang Nha bổng cuồn cuộn nổi lên từng đạo nguyên lực sóng hoa, những thứ này xung phong mã tặc như dưới sủi cảo vậy, từ trên lưng ngựa rơi ở trên mặt đất.

Chỉ mười mấy hô hấp, hơn mười mã tặc liền toàn bộ bị Phủ Thiên giết sạch.

Một đám thương nhân tìm sống trong cõi chết, lúc này mới chưa tỉnh hồn ngừng lại. Một người trung niên nam tử mặc màu nâu áo gai đi tới trước mặt Phủ Thiên, trực tiếp quỳ rạp xuống đất:

- Đa tạ tiên sư đại nhân ân cứu mạng.

Còn lại sống sót thương nhân thấy nam tử này quỳ xuống sau đó, đều quỳ xuống cảm tạ tiên sư ân cứu mạng. Tuy trong mắt mỗi người đều có bi thống mất đi thân nhân bằng hữu, nhưng bọn hắn bây giờ không dám biểu lộ ra.

Tang Ức Bình đã đi tới nói:

- Các ngươi đều đứng lên đi.

- Dạ.

Những người này đều là tiểu thương tầm thường, tuy rằng cũng có cá biệt tu luyện tới Thoát Phàm cảnh tu sĩ, tại trước mặt chân chính tu sĩ, thật sự là con kiến hôi bình thường tồn tại.

- Các ngươi tới tự nơi nào? Chẳng lẽ không biết Thiên Cơ Tông bị diệt sao? Còn dám từ nơi này đi bán hàng?

Tang Ức Bình liên tiếp hỏi thăm mấy vấn đề.

Trung niên thương nhân than thở:

- Chúng ta vốn là Minh Hãn Đế Quốc thương nhân, ta gọi Phòng Trường Tự. Thiên Cơ Tông gặp chuyện không may sau đó, chúng ta đã một năm không có đi qua thương tuyến này. Lần này đi qua, cũng là ôm may mắn tâm lý. Chúng ta mười mấy thương đội liên hợp cùng một chỗ lại đây, không nghĩ tới liền đã xảy ra chuyện. Thời điểm đi hơn hai trăm người, lúc này chỉ còn lại có năm sáu chục cá nhân.

Còn có một cái nguyên nhân trọng yếu hơn, hắn không có nói ra. Đối với bọn hắn tầm thường tiểu thương như vậy, không có tiên sư bảo hộ, thuộc về kẽ hở tồn tại. Thời gian dài không đi xuyên quốc gia làm ăn, này rất nhanh thì sẽ biến mất tại mênh mông Thương Hải. Có thể chống đỡ một năm không đi thương tuyến này, đã coi như là thời gian rất lâu.

Tang Ức Bình chỉ hơi trầm ngâm nói:

- Ta chính là người của Thiên Cơ Tông, chúng ta Thiên Cơ Tông tông chủ mới chuẩn bị trùng kiến Thiên Cơ Tông, đồng thời cũng sẽ trùng kiến Thiên Khẩu Trấn.

Tang Ức Bình nói còn chưa dứt lời, Phòng Trường Tự trên mặt liền hiện ra ngạc nhiên mừng rỡ, chẳng những là Phòng Trường Tự, người còn lại cũng đều là mặt hiện lên ngạc nhiên mừng rỡ.

Phủ Thiên đám người nhìn thấy là âm thầm thở dài, những thương nhân này vừa mới cơ hồ bị giết sạch, người bị giết khẳng định có thân nhân bằng hữu của bọn họ. Thế nhưng nghe nói Thiên Cơ Tông muốn trùng kiến, lại mừng rỡ như vậy. Có thể thấy được thương lộ này chính là chỗ bọn họ sinh tồn, không có thương lộ này, bọn họ không bị mã tặc giết chết, vẫn là không cách nào sinh tồn được. Có Thiên Cơ Tông che chở, chí ít bọn họ có thể sống được.

Vô luận là tu sĩ, hay là người phàm, sinh tồn lúc nào cũng gian nan. Tu sĩ vì tu hành, tìm kiếm tài nguyên tu luyện gian nan. Người phàm vì sống sót, tìm kiếm một miếng cơm gian nan.

- Đa tạ tiên sư đại nhân, có Thiên Cơ Tông, chúng ta mới có thể sống sót. Thiên Cơ Tông trùng kiến cần chúng ta trợ giúp cái gì, tiên sư xin cứ việc phân phó.

Phòng Trường Tự cùng mấy tên khác thương nhân lần thứ hai quỳ lạy xuống tới.

- Phủ sư huynh, ngươi cho rằng phải làm làm sao?

Tang Ức Bình quay đầu nhìn về phía Phủ Thiên, chưởng môn sư huynh không ở đây, Phủ Thiên ở chỗ này thực lực mới đúng là mạnh nhất.

Phủ Thiên vung tay lên nói:

- Việc này ức bình sư muội ngươi làm chủ sao?, ta chỉ biết đánh nhau, cái khác cũng đều không hiểu.

Tang Ức Bình nghe vậy, lần thứ hai đối với Phòng Trường Tự đám người nói:

- Hiện tại chúng ta giết rất nhiều mã tặc, các ngươi nếu mà tiếp tục đi tới nói, rất có thể sẽ bị mã tặc trả thù truy sát. Ta kiến nghị các ngươi tạm thời ở lại Thiên Khẩu Trấn, trợ giúp chúng ta lại đem Thiên Khẩu Trấn sửa sang lại. Chờ chưởng môn sư huynh của chúng ta tới rồi sau đó, lại dự định tiếp.

- Ta nghe theo tiên sư đại nhân nói.

Phòng Trường Tự đám người không có bất kỳ dị nghị.

Chính như Tang Ức Bình nói, hiện kẻ đuổi giết bị tiêu diệt. Mã tặc nhất định phải phái người đi ra điều tra, một khi tra được bọn họ, vô luận bọn họ là đi tới hay là lui về phía sau, đều là một con đường chết. Mà yêu cầu của bọn họ, chỉ là vì sống sót.

Phòng Trường Tự càng nói:

- Mấy vị tiên sư đại nhân, sự tình thanh lý Thiên Khẩu Trấn liền giao cho chúng ta sao?. Chúng ta nhất định lại đem nơi này một lần nữa dọn dẹp ra, thậm chí có thể trùng kiến.

Hắn biết rõ mã tặc không sẽ bỏ qua, nhất định sẽ tới. Những thứ này tiên sư cần phải nghĩ biện pháp đối phó mã tặc, bọn họ là thương nhân, hắn là trợ giúp Thiên Cơ Tông tiên sư đại nhân thanh lý Thiên Khẩu Trấn, không nên bắt tiên sư lao động.

Tang Ức Bình gật đầu:

- Vậy thì xin nhờ mấy vị, chờ Thiên Khẩu Trấn trùng kiến được rồi sau đó chư vị đều có thể tại Thiên Khẩu Trấn lựa chọn một chỗ cửa hàng, liền xem như ta Thiên Cơ Tông đưa tặng.

Phòng Trường Tự đám người khúm núm đồng ý, đối với Thiên Khẩu Trấn cửa hàng bọn họ thật đúng là không thèm để ý. Thiên Khẩu Trấn cái chỗ này, coi như là Thiên Cơ Tông xây lại, cũng sẽ có mã tặc lại đây. Bọn họ có thể mượn Thiên Cơ Tông, đi thương lộ này, thế nhưng ở lại Thiên Khẩu Trấn liền không sáng suốt.

Chờ đông đảo thương nhân vội vàng xe cộ tiến vào Thiên Khẩu Trấn sau đó, Tang Ức Bình rồi mới lên tiếng:

- Chúng ta giết mã tặc, mã tặc ổ chắc chắn sẽ không bỏ qua. Chúng ta trước thương định một cái biện pháp a, ít nhất phải chờ đến chưởng môn sư huynh lại đây.

Phủ Thiên không để ý nói:

- Một đám mã tặc mà thôi, đến một cái lại thông một cái, đến hai cái giết một đôi, chờ chưởng môn sư huynh tới rồi, chúng ta lại giết tới cửa nhà chúng.

..

Vấn Thiên Học Cung, trên quảng trường Vấn Thiên Giai, tại dưới sự trợ giúp của chữa thương linh đan, Lôi Hồng Cát gãy chân đã phục hồi như cũ. Hắn ngẩng đầu nhìn phía trên Vấn Thiên Giai, cảm thụ được đông đảo sợ hãi than thở cùng ánh mắt ngưỡng mộ, trong lòng vẫn là rất thỏa mãn.

Đáng tiếc Vấn Thiên Bảng xảy ra vấn đề, nếu không, hắn Lôi Hồng Cát đúng là Vấn Thiên Bảng đệ nhất.

Nhưng vào lúc này, một đạo phi kiếm cắt không gian rơi xuống. Chỉ có không mang theo công kích truyền thư phi kiếm mới có thể xuyên qua Vấn Thiên Học Cung hộ sơn đại trận, hiển nhiên là một thanh truyền thư phi kiếm.

Mọi người nhìn về phía truyền thư phi kiếm, truyền thư phi kiếm rơi vào trong tay Lôi Hồng Cát.

Lôi Hồng Cát nghi ngờ (nắm) phi kiếm, lấy ra một phần ngắn gọn tin, lập tức cả người hắn đều run rẩy.

- Hồng cát, chuyện gì?

Hứa Xích Hoang vẫn rất là quan tâm vài tên thiên tài đã đi tới, hắn đối với Lôi Hồng Cát càng là đặc biệt quan tâm. Cái này cực phẩm lôi Linh Căn tu sĩ cho hắn cực lớn ngạc nhiên mừng rỡ, hắn tin tưởng cái này cực phẩm lôi Linh Căn tu sĩ lại đem tại Chân Mạch Đại Lục càng ngày càng huy hoàng, tương lai tại tinh không trên bảng, nhất định có một chỗ ngồi.

Thấy là tiên Vương đại nhân lại đây, Lôi Hồng Cát nhanh chóng khom người thi lễ sau đó, nhịn xuống bi thống nói:

- Ta Lôi gia tại trước đây không lâu bị người chém tận giết tuyệt, cả phụ nữ và trẻ em nhi đồng đều không có để lại.

Hứa Xích Hoang khẽ nhíu mày, lập tức hỏi:

- Ngươi nhưng là muốn phải đi về báo thù?

Lôi Hồng Cát hít sâu một hơi, từng chữ từng câu nói:

- Ta đã biết cừu nhân là ai, ta sẽ tới Chân Mạch Đại Lục cùng tiền bối trước, tương lai có một ngày, ta chung quy sẽ trở lại.

Hắn đích xác đã biết cừu nhân là ai, trên phi kiếm viết rất rõ ràng, nói nhìn thấy Thiên Cơ Tông một đám cá lọt lưới giết vào Dục Lâm Lôi Thị. Hắn bây giờ đi về không nói nhất định có thể tìm được những thứ này cá lọt lưới, coi như là tìm được, cũng lãng phí đại lượng thời gian. Chân Mạch Đại Lục hạ đặc sứ tuyệt đối sẽ không chờ hắn, đây là trực giác của hắn.

Hứa Xích Hoang hài lòng gật đầu:

- Tốt.

Nói xong câu đó, hắn giơ tay lên tế xuất một con thuyền khổng lồ phi thuyền, đối với mọi người nói:

- Mọi người lên thuyền, tức khắc liền đi.

Chân Mạch Đại Lục phi thuyền, mang theo một đám thiên tài đệ tử từ Thất Lạc Đại Lục rời đi, Mạc Vô Kỵ đã đi tới phụ cận Biên Thành Vô Ngân Kiếm Phái. Cửu Nguyệt Đan Các ở địa phương nào, hắn cũng không biết, chỉ biết là Biên Thành có một cái Cửu Nguyệt Đan Các.

Cửu Nguyệt Đan Các đan lâu vẫn như cũ tồn tại, Mạc Vô Kỵ cũng không có tiến vào đan lâu, bởi vì hắn thấy tên đan lâu thay đổi. Vốn là Cửu Nguyệt Đan Các, hiện tại biến thành Kiếm đình đan các.

- Bằng hữu cần muốn mua đan dược gì sao?

Một người tiểu nhị thấy Mạc Vô Kỵ đứng ở cửa vào, vội vàng đã đi tới hỏi.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền:

- Xin hỏi một chút, vốn nơi này Cửu Nguyệt Đan Các đâu nè?

- Ngươi tìm Cửu Nguyệt Đan Các chuyện gì?

Tiểu nhị nhất thời lộ ra ánh mắt cảnh giác, trên dưới bắt đầu quan sát Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Ta là một cái Luyện Đan Sư, nợ Cửu Nguyệt Đan Các vài tấm Kết Kim Đan, ngày hôm nay cố ý đưa lại đây.

Kết Kim Đan? Tiểu nhị thiếu chút nữa kinh kêu thành tiếng. Đây là đan dược từ Nhân Giới bước vào Địa Giới, cực kỳ rất thưa thớt, có linh thạch cũng mua không được a, hắn cư nhiên nghe có người nói đưa Kết Kim Đan sơn môn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 247: Ta Còn Có Một Cái Tên

Tiểu nhị rất nhanh thì phản ứng kịp, liền vội vàng cười nói với Mạc Vô Kỵ:

- Đan Sư đại nhân xin chờ, ta đi bẩm báo một cái.

Nói xong tiểu nhị cấp tốc tiến vào đan các, không tới hai phút, một người nam tử đầu trọc liền vội vã theo tiểu nhị đi ra.

- Xin hỏi đạo hữu, ngươi chính là Đan Sư đến Cửu Nguyệt Đan Các đưa đan?

Nam tử này vừa ra đến, liền đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hơi nghi ngờ nói:

- Chính là, ta đáp ứng Cửu Nguyệt Đan Các Kết Kim Đan, ngày hôm nay cố ý đưa tới. Xin hỏi các hạ là?

- Kiếm Đình Đan Các chưởng quỹ Khang Hóa Bồi chính là, đạo hữu mời cùng ta đi vào một chút.

Nam tử đầu trọc vẻ mặt tươi cười mời.

- Có thể, khang chưởng quỹ xin dẫn đường.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý đưa tay nói.

Khang Hóa Bồi trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ dẫn tới lầu hai phòng khách, để cho người ta mang cho Mạc Vô Kỵ một bầu linh trà, rồi mới lên tiếng:

- Còn chưa thỉnh giáo Đan Sư đến từ nơi nào, xưng hô như thế nào?

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Ta cùng Cửu Nguyệt Đan Các chưởng quỹ hợp tác, chưa bao giờ lưu ý hư danh. Còn thỉnh cầu ngươi nói cho ta biết một cái, Cửu Nguyệt Đan Các rời đi nơi này sau đó đã đi đâu, ta tự tìm.

Khang Hóa Bồi có chút khó khăn nói:

- Nếu không phải biết lai lịch Đan Sư, ta cũng không biết nói như thế nào.

Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày:

- Ta bất quá một cái tán tu mà thôi, không có lai lịch gì cả. Chỉ là cơ duyên đúng dịp biết Cửu Nguyệt Đan Các chưởng quỹ, ta trợ giúp hắn luyện đan, bên đó giúp ta thu thập một ít linh thảo. Về phần Kết Kim Đan, là ta đáp ứng rồi Cửu Nguyệt Đan Các, sau đó từ nơi khác hỗ trợ lấy được.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, Khang Hóa Bồi mặt lộ vẻ nụ cười nói:

- Cửu Nguyệt Đan Các người phụ trách nơi này đắc tội người ta, lo lắng bị người lấn tới cửa đến, liền đem đan các chuyển cho Thiếu chủ của chúng ta.

Trên thực tế nghe được Mạc Vô Kỵ nói Kết Kim Đan là nơi khác lấy được, hắn mới thực sự bắt đầu tin tưởng lời của Mạc Vô Kỵ. Nếu mà Mạc Vô Kỵ nói mình luyện chế Kết Kim Đan, hắn là tuyệt đối không tin.

- Đắc tội là ai?

Mạc Vô Kỵ mau đuổi theo hỏi một câu.

- Là Dục Lâm Lôi Thị, chính là ra một cái Lôi Hồng Cát Dục Lâm Lôi Thị.

Khang Hóa Bồi thản nhiên nói, nói xong, còn nâng chung trà lên uống một ngụm. Tại biết Kết Kim Đan không phải là Mạc Vô Kỵ chính bản thân luyện chế sau đó, hắn thì càng là lạnh nhạt hắn lên.

Dục Lâm Lôi Thị lúc trước bất quá là một cái Địa cấp gia tộc, tại đông đảo tông môn, thật sự là không tính là cái gì. Bất quá sinh ra một cái Lôi Hồng Cát sau đó, Dục Lâm Lôi Thị tự nhiên là nước lên thì thuyền lên. Phải biết rằng Lôi Hồng Cát thế nhưng đỉnh cấp thiên tài của Đại Diễn Tông, còn là cực phẩm lôi Linh Căn. Những thứ này thì thôi, nghe nói Lôi Hồng Cát còn được chọn đi Chân Mạch Đại Lục.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn Khang Hóa Bồi thái độ, liền biết Dục Lâm Lôi Thị bị diệt, tin tức bây giờ còn chưa có truyền tới nơi này.

- Các ngươi thiếu chủ là người phương nào?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi một câu.

- Chuẩn Thiên cấp tông môn, Bích La Môn đệ tử chân truyền Hạ Kiếm Đình. Thiếu chủ của chúng ta tuy rằng không phải là lôi Linh Căn, lại có một môn luyện thể lôi kỹ, tương lai độ kiếp thời điểm, cũng so với người khác nhiều hơn vài phần phần thắng.

Khang Hóa Bồi ngạo nghễ nói.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền nghĩ tới, Bích La Môn Hạ Kiếm Đình, tên này trước đây hỏi hắn muốn lôi luyện thất, hắn không để ý tới đáp lại, lúc đó đắc tội người kia. Hạ Kiếm Đình này ngược lại lớn lên một bộ dạng đẹp trai, tính tình có chút tự cho là đúng.

Lúc này Mạc Vô Kỵ có chút hiểu được, nhất định là Lôi thị tìm được hắn và Cửu Nguyệt Đan Các Chân Thiếu Khắc quan hệ, sau đó đi chung

quanh tìm gây sự với Cửu Nguyệt Đan Các. Mà Hạ Kiếm Đình này liền nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, xuống tay với Cửu Nguyệt Đan Các.

- Khang chưởng quỹ, nơi này không phải là Cửu Nguyệt Đan Các chuyển nhượng cho Kiếm Đình Đan Các sao?, có đúng hay không Lôi thị đoạt được cái chỗ này, sau đó chuyển nhượng cho các ngươi?

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ ung dung thản nhiên hỏi.

Khang Hóa Bồi cười ha ha một tiếng:

- Đều giống nhau, đều giống nhau. Bằng hữu là Đan Sư, chúng ta là đan các, bằng hữu cùng Cửu Nguyệt Đan Các hợp tác là hợp tác, giống như chúng ta là hợp tác. Chúng ta đang cần Kết Kim Đan, không bằng bằng hữu lại đem Kết Kim Đan giao cho chúng ta giúp ngươi bán ra, làm sao?

Mạc Vô Kỵ đứng lên:

- Ta nếu đã đáp ứng Cửu Nguyệt Đan Các, hay là trước tìm được Cửu Nguyệt Đan Các rồi lại nói.

Thấy Mạc Vô Kỵ đứng lên, Khang Hóa Bồi cũng đứng lên, ngăn cản phải đi Mạc Vô Kỵ:

- Ta đã nói là có thể thu mua bằng hữu Kết Kim Đan, bằng hữu muốn đi, chẳng lẽ khinh thường ta Kiếm Đình Đan Các?

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, tên này nghe được hắn là tán tu sau đó, đỏ mắt vì Kết Kim Đan, đây là muốn ép bán.

- Ngược lại không phải là khinh thường Kiếm Đình Đan Các ngươi, mà là bởi vì Kết Kim Đan này là linh thảo của chính ta luyện chế. Tới nơi này sau đó, Cửu Nguyệt Đan Các (phải) cho ta Kim Dương Quả luyện chế Kết Kim Đan, mới có thể trao đổi.

Mạc Vô Kỵ lạnh nhạt nói.

Kết Kim Đan luyện chế linh thảo khổ sở nhất, bởi vì trong đó thuốc chủ yếu Kim Dương Quả là không thể trồng được, nhất định phải mọc hoang mới được. Mọc hoang đồ đạc, dù cho nhiều hơn nữa, nhu cầu nhiều, cũng sẽ dần dần khô kiệt.

Cho nên Kim Dương Quả phi thường trân quý, giá trị thắng một phần lục phẩm thất phẩm linh thảo.

- Thế nào đổi?

Khang Hóa Bồi lập tức hỏi.

Mạc Vô Kỵ lấy ra hai cái bình ngọc nói:

- Một đổi 1.

- Ta chỗ này ngược lại có một quả Kim Dương Quả.

Khang Hóa Bồi nói lấy lấy ra một cái hộp ngọc, thậm chí chủ động lại đem hộp ngọc đưa đến trong tay Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận hộp ngọc mở ra nhìn một chút, một cổ mãnh liệt thiên nhiên nguyên lực bị Mạc Vô Kỵ cảm thụ được, một cổ nguyên lực này ở trong hộp ngọc màu vàng trái cây vờn quanh bên ngoài không thôi.

Thực ra mà nói, Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên thấy Kim Dương Quả, thế nhưng hắn khẳng định cái trái cây này là thật.

Hắn thu hồi Kim Dương Quả, trực tiếp lại đem bình ngọc ném cho Khang Hóa Bồi nói:

- Đồ đạc cho ngươi, cáo từ.

Khang Hóa Bồi nắm bình ngọc, thậm chí không có mở ra, liền lần nữa ngăn cản Mạc Vô Kỵ:

- Bằng hữu thu Kim Dương Quả, còn xin lại đem Kết Kim Đan lưu lại.

- Có thể, lấy thêm ra một quả Kim Dương Quả đến.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói.

Khang Hóa Bồi sắc mặt trầm xuống:

- Kim Dương Quả không phải là đã cho ngươi sao, ngươi một cái cô hồn dã quỷ Đan Sư cũng lừa bịp tống tiền đến Kiếm Đình Đan Các ta à? Nếu là ngày hôm nay không nói xin lỗi, ngươi cũng không cần đi ra Kiếm Đình Đan Các.

Trước một khắc còn đang ở cùng Mạc Vô Kỵ thật dễ nói chuyện, sau đó một khắc liền trở mặt. Mạc Vô Kỵ cũng cảm thán cái Khang Hóa Bồi này mặt thay đổi nhanh, hắn khẳng định chính bản thân vừa rồi thu Kim Dương Quả hình ảnh bị đối phương ghi xuống. Nếu là mình có hậu trường tìm tới, hình ảnh này sẽ lấy ra, nếu là mình không có hậu đài, hình ảnh này cũng sẽ không thấy.

Mạc Vô Kỵ cũng không có nói tiếp Kim Dương Quả sự tình, mà là bình tĩnh hỏi:

- Đánh đuổi Cửu Nguyệt Đan Các sự tình, Hạ Kiếm Đình tham gia không có?

Khang Hóa Bồi cảm giác được không đúng, theo lý thuyết một cái tán tu Đan Sư tại dưới hắn loại này uy hiếp, hắn là khẩn trương không dứt thậm chí nói ra bản thân hậu trường mới đúng là, thế nhưng hắn tại trên mặt Mạc Vô Kỵ nhìn không thấy nửa điểm khẩn trương.

Hắn nhanh chóng lấy ra bình ngọc trước Mạc Vô Kỵ đưa cho hắn mở ra, lập tức giận tím mặt:

- Cầm một quả Ngưng Khí đan kém nhất, liền muốn trao đổi một quả Kim Dương Quả? Ngươi gạt người, lừa gạt đến ta Kiếm Đình Đan Các

rồi, thật sự là muốn chết...

Lời của hắn nói không được nữa, bởi vì Mạc Vô Kỵ một tay đã bóp ở cổ của hắn.

- Ngươi...

Khang Hóa Bồi cả người mồ hôi lạnh phun ra, hắn rõ ràng thấy Mạc Vô Kỵ không có gì linh vận, tu vi cao tới đâu cũng sẽ không cao hơn Nguyên Đan Cảnh. Mà hắn mình chính là Thoát Phàm tầng bảy, Kiếm Đình Đan Các càng là có nguyên đan cường giả tọa trấn. Người này làm sao lại nhanh chóng như vậy liền chế trụ hắn, hắn không có nửa điểm năng lực phản kháng?

Mạc Vô Kỵ thanh âm lạnh như băng ghé vào lỗ tai hắn vang lên:

- Ta cho ngươi biết một việc, Dục Lâm Lôi Thị vừa mới bị ta tiêu diệt, cho nên ngươi không nên dùng Bích La Môn đến uy hiếp ta. Ở trong mắt ta, Bích La Môn sớm muộn sẽ đi vào vết xe của Lôi thị. Ta hiện tại hỏi ngươi nói, nếu mà ngươi trả lời sai một câu, ta sẽ bóp nát cổ ngươi. Nhớ kỹ, ta còn có một cái tên, tán tu 2705. Ta cũng là có thể để cho ngươi nhìn một chút tích lũy bài của ta.

Mạc Vô Kỵ tiêu diệt Dục Lâm Lôi Thị sau đó, liền đi thẳng tới Biên Thành, hắn cả dịch dung tướng mạo cũng không có đổi. Cho nên tại Khang Hóa Bồi thoạt nhìn, vẫn là một cái tầm thường trung niên tu sĩ mà thôi.

Khang Hóa Bồi đang nghe Mạc Vô Kỵ nói tiêu diệt Dục Lâm Lôi Thị, trong lòng tự nhiên sẽ không tin tưởng, hắn sợ hãi là cái mạng nhỏ của mình bị Mạc Vô Kỵ nắm ở trong tay. Khi Mạc Vô Kỵ nói mình là tán tu 2705 thời điểm, hắn nhất thời như rơi vào khe nứt. Những người khác tiêu diệt Dục Lâm Lôi Thị, hắn cho là đang nói nói mớ, thế nhưng tán tu 2705 nói tiêu diệt Dục Lâm Lôi Thị, vậy thật là là có khả năng.

Tán tu 2705 là ai, Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng đệ nhất, hơn mười vạn tích lũy, này phải giết rơi bao nhiêu Ngoại Vực tu sĩ, mới có thể đạt được?

Một cái cường giả như vậy, tiêu diệt Dục Lâm Lôi Thị lại tính cái gì.

Sau một khắc hắn nhìn thấy Mạc Vô Kỵ tích lũy bài, đó là thật tán tu 2705, mặt trên rõ ràng ghi lại hơn mười vạn điểm.

Lời đồn là giả, Khang Hóa Bồi trong lòng chỉ có một thanh âm cuồng hô. Tán tu 2705 căn bản cũng không có bị Chân Mạch Đại Lục cái kia cường giả mang đi, mà là thoát thân.

- Ta hiện tại bắt đầu hỏi ngươi, nhớ kỹ ta không có kiên trì hỏi lần thứ hai. Đệ nhất tới nơi này tiêu diệt Cửu Nguyệt Đan Các ngoại trừ Lôi thị ra, Hạ Kiếm Đình cùng Bích La Môn có xuất thủ hay không?

Mạc Vô Kỵ thanh âm rất thấp nặng trĩu, nghe được Mạc Vô Kỵ thanh âm sau đó, Khang Hóa Bồi bỗng nhiên cảm giác được cổ của mình buông lỏng, hắn nhanh chóng run giọng hồi đáp:

- Bích La Môn không hề động tay, thiếu chủ động thủ.

- Vấn đề thứ hai, Cửu Nguyệt Đan Các đi địa phương nào, Cửu Nguyệt Đan Các Chân Thiếu Khắc ở địa phương nào?

- Tiền bối, ta thật không biết a, ta đối với tiền bối vẫn rất ngưỡng mộ, tuyệt đối sẽ không nói mò...

Khang Hóa Bồi thanh âm hơi ngừng, Mạc Vô Kỵ bóp nát cổ của hắn, hắn tin tưởng Khang Hóa Bồi không biết. Lúc này, hắn không có thực lực đi đối phó Bích La Môn, cũng không có thời gian đi đối phó Hạ Kiếm Đình. Chờ hắn xây lại Thiên Cơ Tông sau đó, hắn sẽ tìm được Bích La Môn sau.

...

Bên ngoài Thiên Khẩu Trấn, Phủ Thiên bốn người đang cùng trăm tên mã tặc giằng co.

Nếu không phải Phủ Thiên bốn người đều là tu sĩ Thoát Phàm cảnh trở lên, mấy trăm người này sớm nhào tới. Đồng dạng, đối với đám người Phủ Thiên mà nói, nếu không phải đối phương có một cái Minh Hãn Đế Quốc vương tử, bọn họ cũng đã giết lên rồi. Giết mã tặc không có quan hệ, thế nhưng Minh Hãn Đế Quốc vương tử có thể tùy tiện giết sao? Coi như là Thiên Cơ Tông trước đây, cũng không cách nào làm gì Minh Hãn Đế Quốc vương tử, phải đem Thiên Cơ Tông ngọn núi phụ cho bọn hắn thuê.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 248: Thiên Cơ Tông Tông Chủ Mạc Vô Kỵ

Minh Hãn Đế Quốc vương tử hai mươi sáu ngược lại cũng không đến, tới là 31 Vương Tử Bối Thiên Vũ. Tại biết hoàng huynh của mình tại Thiên Cơ Tông đại phát phát tài sau đó, vị này 31 Vương Tử cũng không nhịn được muốn tới chia một chén súp. Lần này hắn mới mới vừa từ Minh Hãn Đế Quốc đi tới Thiên Cơ Tông địa bàn, chợt nghe đến bản thân mấy chục danh thủ bị vài tên tiên sư giết chết.

Dám giết người của hắn, coi như là tiên sư cũng không được. Hắn hầu như lại đem tất cả mã tặc thuộc về hắn toàn bộ mang đến, đi theo còn có hai gã Thoát Phàm cảnh tu sĩ bảo hộ hắn.

- Sau cùng cho các ngươi nửa nén hương thời gian, lăn ra khỏi Thiên Cơ dãy núi, nếu không, ta sẽ không khách khí.

Bối Thiên Vũ thật giống như biết Phủ Thiên bốn người không dám đem hắn làm sao, nói chuyện khẩu khí rất là điên cuồng.

Thấy Tang Ức Bình còn đang do dự không dứt, Phủ Thiên sớm nhịn không được:

- Còn do dự cái gì, mọi người cùng nhau giết chính là.

Một bên Niếp Chính Nông liền vội vàng nói:

- Phủ sư huynh, không phải là ức bình sư muội do dự, mà là bởi vì Minh Hãn Đế Quốc thế nhưng có Chân Hồ Cảnh cường giả tồn tại. Bọn họ thậm chí có thể dễ dàng mời được Hư Thần Cảnh cường giả xuất thủ, chúng ta Thiên Cơ Tông chính là ngươi tu vi mạnh nhất. Giết bọn họ là thống khoái, thế nhưng phía sau làm sao bây giờ?

Phủ Thiên lần thứ hai trầm mặc dưới, hắn cũng biết Tang Ức Bình cùng Niếp Chính Nông nói rất đúng. Giết trước mắt những thứ này mã tặc là thống khoái, thế nhưng sau đó đâu nè? Bọn họ là đến trọng chỉnh Thiên Cơ Tông, không phải là tới giết một đám người liền đi.

- Chưởng môn sư huynh phi thuyền.

Trang Nghiên bỗng nhiên mừng rỡ kêu lên.

- Ha ha.

Phủ Thiên cũng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ phi thuyền, nhất thời cười ha ha, trong lòng không khỏi dễ dàng một mảng lớn.

Hắn bỗng nhiên hiểu mình và chưởng môn sư huynh giữa đó chênh lệch, chưởng môn sư huynh chưa có tới trước, hắn căn bản cũng không biết ứng với nên xử lý như thế nào tình huống trước mắt. Hiện tại chưởng môn sư huynh lại đây, hắn lập tức thì có người tâm phúc.

To lớn thế nhưng Phủ Thiên, Tang Ức Bình đám người cũng đều là thở phào nhẹ nhõm.

Đích xác, đối với bọn họ mà nói, những người trước mắt này căn bản cũng không chân gây cho sợ hãi, chỉ là bọn hắn không dám động thủ mà thôi.

- Thiên Vũ vương tử, ta kiến nghị tạm thời rời đi, chờ báo cho phương Kiếm Vương tử sau đó làm tiếp nghị luận.

Đứng ở Bối Thiên Vũ bên người một người Thoát Phàm cảnh tu sĩ cũng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ phi thuyền, có chút lo lắng nói.

Bối Thiên Vũ nhất thời cau mày, Phủ Thiên đám người không đi, hắn còn thật không dám động thủ. Đừng xem Phủ Thiên chỉ có bốn người, người ta bốn người cũng đều là tiên sư, mà hắn bên này chỉ có hai gã tiên sư. Về phần tiên sư thực lực cao thấp, đó không phải là hắn phạm vi suy tính. Bởi vì hắn khẳng định, chỉ cần hắn bên này không động thủ, đối

phương cũng không dám động thủ. Tốt xấu hắn cũng là Minh Hãn Đế Quốc vương tử, năm đó Thiên Cơ Tông cũng không dám đắc tội một cái vương tử, hiện tại chính là bốn người sao dám động thủ với hắn?

Phi thuyền rơi vào Thiên Khẩu Trấn bên ngoài, Mạc Vô Kỵ đi ra phi thuyền, đồng thời thu hồi phi thuyền linh khí.

Phủ Thiên bốn người vội vàng qua tới hỏi thăm, cũng may Thiên Khẩu Trấn cực ít có người đến, bọn họ cũng không có nghe được liên quan tới tán tu 2705 bị Chân Mạch Đại Lục cường giả mang đi sự tình. Nếu không, bọn họ sớm sẽ không có tâm tình cùng những thứ này mã tặc giằng co.

Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy vừa mới bị sửa sang lại Thiên Khẩu Trấn phế tích, một đống chồng chất người cốt bị chồng chất tại Thiên Khẩu Trấn bên ngoài.

Mấy chục danh quần áo tả tơi thương nhân, đang vẻ mặt khẩn trương nhìn này mấy trăm mã tặc.

- Thế nào chuyện?

Mạc Vô Kỵ mặc dù đang hỏi Phủ Thiên mấy người, ánh mắt đã rơi vào mấy trăm mã tặc trên người.

Bối Thiên Vũ bỗng nhiên lớn tiếng kêu lên:

- Cuối cùng là tới rồi một cái có thể nói chuyện, bản thân Minh Hãn Đế Quốc tam Thập Nhất Vương Tử Bối Thiên Vũ. Nơi này đã là địa bàn của chúng ta, mấy vị mau rời đi nơi này, nếu không, tự gánh lấy hậu quả.

Nhìn xem tại Mạc Vô Kỵ bản thân có phi thuyền phân thượng, hắn giọng nói chuyện thu liễm không ít.

- Chưởng môn sư huynh, này Bối Thiên Vũ cùng thuê ta Thiên Cơ Tông Bối Phương Kiếm là một phe, đều là mã tặc. Đám này thương nhân vốn muốn len lén từ nơi này mượn đường, bị mã tặc phát hiện, một

đường truy sát đến nơi đây, mấy trăm người chỉ còn lại có những thứ này. Bởi vì chúng ta xuất thủ cứu bọn họ, mấy ngày này Thiên Khẩu Trấn chính là bọn họ hỗ trợ dọn dẹp ra tới.

Tang Ức Bình đi tới cấp tốc lại đem chuyện giảng rõ ràng.

- Không chừa một mống, toàn bộ giết.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

Sớm sẽ chờ câu nói này Phủ Thiên, nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, không chút do dự xông tới. Hai gã Thoát Phàm cảnh tu sĩ, tại hắn Nguyên Đan Cảnh này cường giả trước mặt, cái gì cũng không tính.

Nghe được chưởng môn sư huynh đã quyết định, liền là có chút bận tâm Tang Ức Bình cùng Niếp Chính Nông cũng không có bất kỳ do dự nào, trực tiếp tế ra linh khí của mình giết đi tới.

Mạc Vô Kỵ không hề động tay, chính là mấy trăm mã tặc còn không đáng hắn đi động thủ.

- Các ngươi điên rồi ta là Minh Hãn Đế Quốc vương tử

Bối Thiên Vũ vừa mới lại một lần nữa cho thấy thân phận của mình sau đó, đã bị Phủ Thiên Lang Nha bổng đánh bể đầu.

Mới ngắn ngủi nửa nén hương thời gian, mấy trăm mã tặc cùng hai gã Thoát Phàm cảnh tu sĩ cùng với người kia vương tử đã bị Phủ Thiên bốn người chém tận giết tuyệt.

- Chưởng môn sư huynh, như vậy mới thống khoái. Sợ hãi rụt rè, thành thế nào đại sự.

Sát nhân nhiều nhất Phủ Thiên cười ha ha một tiếng, rơi vào Mạc Vô Kỵ bên người.

Mạc Vô Kỵ không thèm để ý chút nào nói:

- Chỉ là một đế quốc vương tử, cũng dám uy hiếp ta Thiên Cơ Tông. Đang nông ngươi và Trang Nghiên ở tại chỗ này chuẩn bị trùng kiến Thiên Khẩu Trấn, những thương nhân kia để cho bọn họ đi ra ngoài tuyên truyền Thiên Cơ Tông gần trùng kiến, cần đại lượng nhân thủ, thù lao đầy đủ, toàn bộ tiền trả kim tệ.

- Dạ, chưởng môn sư huynh. Thiên Khẩu Trấn còn là dựa theo (vốn) có phương thức thành lập sao?

Niếp Chính Nông liền vội vàng hỏi.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút trước mắt Thiên Khẩu Trấn, lập tức chỉ lắc đầu nói:

- Không, ngươi chỉ cần tuyển nhận nhân thủ, cùng đại lượng cầu mua kiến trúc tài liệu còn có các loại kiến trúc nhân tài. Chờ ta đến sau đó, cho ngươi bản vẽ, sau đó dựa theo bản vẽ trùng kiến. Kim tệ thiếu, dùng linh thạch trao đổi.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái túi đựng đồ đưa cho Niếp Chính Nông:

- Nơi này là mười vạn địa phẩm linh thạch, những linh thạch này đều có thể dùng để trùng kiến.

Niếp Chính Nông liền vội vàng nói:

- Chưởng môn sư huynh, mười vạn địa phẩm linh thạch coi như là thành lập mấy trăm Thiên Khẩu Trấn cũng chưa dùng hết a.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Ngoại trừ trùng kiến Thiên Khẩu Trấn, còn (muốn) phải trùng kiến Thiên Cơ Tông. Cho nên, ngươi chỉ để ý nhận người, chỉ để ý mua kiến trúc tài liệu. Người tới nhiều lắm, đang ở Thiên Khẩu Trấn ngoại vi dựng tạm thời nơi ở.

Còn có một câu Mạc Vô Kỵ không có nói ra, hắn nếu trở thành Thiên Cơ Tông tông chủ, này Thiên Khẩu Trấn tương lai chính là Thất Lạc Đại Lục lớn nhất tu chân thành thị. Thiên Cơ Tông tương lai chính là Thất Lạc Đại Lục lớn nhất tông môn, chí ít sẽ không so với Vấn Thiên Học Cung kém.

Không phải nói tu sĩ khác làm không được, mà là bởi vì không có bất kỳ một cái tu sĩ giống như hắn, đi phàm tục thế giới sinh hoạt cái vài thập niên. Hoặc là nói, coi như là có như vậy tu sĩ, cũng sẽ không trứng đau đi thành lập một cái tu chân thành thị. Cho nên nói, loại chuyện này chỉ có hắn mới có thể đi làm.

Niếp Chính Nông giờ mới hiểu được lại đây, vội vàng tiếp nhận linh thạch biểu thị nhất định sẽ làm được.

- Chưởng môn sư huynh, chúng ta đây làm cái gì?

Thấy Trang Nghiên cùng Niếp Chính Nông có chuyện làm, Tang Ức Bình liền vội vàng hỏi.

- Chúng ta tự nhiên đi thu tiền thuê.

Mạc Vô Kỵ nhìn phía xa liên miên chập chùng Thiên Cơ dãy núi nói.

Hắn một đi tới nơi này, liền thích cái chỗ này. Liên miên Thiên Cơ trong dãy núi bên trong, còn có một nhánh Thiên Cơ sông quấn đi. Từ xa nhìn lại, thật giống như quấn một cái ngân mang bình thường giống nhau, xinh đẹp không gì sánh được.

- Thu tiền thuê?

Phủ Thiên không có phản ứng lại đây, nghi ngờ hỏi một câu.

Tang Ức Bình kịp phản ứng, vội vàng hỏi:

- Chưởng môn sư huynh, ngươi là đi nói Minh Hãn Đế Quốc mười bốn vương tử Bối Sâm cùng hai mươi sáu vương tử Bối Phương Kiếm

chiếm đoạt phụ ngọn núi đi?

Mạc Vô Kỵ cười:

- Vậy dĩ nhiên, thuê ta Thiên Cơ Tông phụ ngọn núi nhiều năm như vậy, không ra tiền thuê thế nào thành? Coi như là ta muốn thu phụ ngọn núi, những thứ này tiền thuê, hay (vẫn) là muốn ra.

Trùng kiến Thiên Cơ Tông mười vạn địa phẩm linh thạch xa xa thiếu Mạc Vô Kỵ dự toán, dư thừa kim tệ hắn chắc là sẽ không lấy ra, mà là muốn (phải) Minh Hãn Đế Quốc lấy ra. Vốn là Thiên Cơ Tông tông chủ kiêng kỵ Minh Hãn Đế Quốc, là bởi vì thì ra (vốn) là Thiên Cơ Tông thật sự là quá yếu, chỉ là một Huyền Cấp tông môn, liên một cái Chân Hồ tu sĩ cũng không có.

Mà hắn bất đồng, chọc giận hắn, hắn không ngại lại đem Minh Hãn Đế Quốc tiêu diệt. Huống hồ Mạc Vô Kỵ suy đoán Minh Hãn Đế Quốc hiện tại cũng không có thời gian đi đối phó hắn, Minh Hãn Đế Quốc đô thành to lớn khắc vừa mới bị Ngoại Vực tu sĩ tiêu diệt, hiện tại trùng kiến ít nhất phải một hai năm. Này một hai năm, chẳng những là hắn trùng kiến Thiên Cơ Tông thời cơ tốt nhất, cũng là để cho Tang Ức Bình đám người toàn bộ bước trên Nguyên Đan Cảnh thời cơ tốt nhất.

- Chưởng môn sư huynh, này Lôi thị như thế nào?

Tang Ức Bình không có nhiều lời Minh Hãn Đế Quốc đáng sợ nói, nàng cũng có chút lý giải Mạc Vô Kỵ tính cách. Nếu lựa chọn không điểu Minh Hãn Đế Quốc, vậy khẳng định là có chuẩn bị.

- Từ nay về sau, Dục Lâm lại đem không có Lôi thị. Còn có một cái gọi Lôi Hồng Cát cá lọt lưới, tương lai chờ hắn đến lại tiêu diệt hắn.

Mạc Vô Kỵ đáp.

Nghe vậy Tang Ức Bình cùng Niếp Chính Nông mới thôi ngẩn ngơ, thật lâu hai người mới phản ứng được, lập tức hướng về phía Thiên Cơ

Tông phương hướng quỳ rạp xuống đất.

Nghĩa phụ, Thiên Cơ Tông trưởng lão, sư huynh các sư muội. Ta Thiên Cơ Tông mới chưởng môn đã vì các ngươi báo thù, các ngươi có thể ngủ yên!

Ngày tại ngọn núi, thuộc về Thiên Cơ ngọn núi phụ ngọn núi một trong. Bất quá ngọn núi này kiến thiết hoa mỹ trình độ, thậm chí ngay cả ngọn núi cao nhất Thiên Cơ ngọn núi đều so ra kém. Tại Thiên Cơ Tông bị hủy sau đó, ngày tại ngọn núi càng là lộ ra diệu diệu sinh huy.

Nếu là đứng ở ngày tại ngọn núi bên ngoài quan sát, không ai có thể nghĩ đến đây là một cái mã tặc ổ. Trên thực tế, nơi này thật là một cái mã tặc ổ. Cái chỗ này chính là Minh Hãn Đế Quốc thứ hai mươi sáu vương tử, Bối Phương Kiếm tạo dựng lên, những năm gần đây, Bối Phương Kiếm thông qua hắn cái này tư nhân ổ một chút, không biết liễm bao nhiêu tiền tài.

Giờ khắc này ở ngày tại ngọn núi xa hoa trong đại điện, một người thân mặc cẩm y thanh niên đang vẻ mặt vẻ giận dữ:

- Là ai để cho Thiên Vũ dẫn người đi Thiên Khẩu Trấn? Nếu để cho người biết ta Minh Hãn Đế Quốc vương tử công nhiên mang mã tặc đi giết người, ta Minh Hãn Đế Quốc còn có xấu hổ hay không?

Đại điện hạ phương mấy người đều là nơm nớp lo sợ, không người nào dám nói chuyện. Bối Phương Kiếm tính khí nóng nảy, động một chút là lại đem người rút gân lột da, về phần sát nhân, vậy càng là cơm thường. Mỗi ngày không giết vài người, trong lòng hắn cũng sẽ không thoải mái.

- Minh Hãn Đế Quốc rất nhanh liền thân thể cũng không có, còn có mặt mũi sao?

Một cái thanh âm lạnh lùng đáp lời của Bối Phương Kiếm.

- Người nào!

Bối Phương Kiếm bỗng đứng lên, hắn thấy hai nam một nữ từ cửa đại điện đi đến. Về phần ba người này là đến đây lúc nào, hắn dĩ nhiên chút nào chẳng biết.

- Thiên Cơ Tông tông chủ Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện chạy tới trước mặt Bối Phương Kiếm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 249: Tông Chủ Hung Hãn

- Ngươi...

Bối Phương Kiếm nghe được mấy chữ Thiên Cơ Tông tông chủ, nhất thời sửng sốt. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ bất tri bất giác liền đi tới bên người của hắn, hắn tuyệt đối sẽ giận tím mặt.

Cũng may hắn rất nhanh liền tỉnh táo lại, biết lúc này không có khả năng tức giận:

- Ta là Minh Hãn Đế Quốc hai mươi sáu vương tử Bối Phương Kiếm, dù cho ngươi là tông chủ Thiên Cơ Tông, cũng không có thể tùy tùy tiện tiện xông vào đại điện.

Mạc Vô Kỵ cười cười, bỗng nhiên duỗi tay vung lên một cái, Bối Phương Kiếm bị hắn trực tiếp cuồn cuộn nổi lên, ném ở trên mặt đất, sau đó hắn chợt nghe thấy Mạc Vô Kỵ nói:

- Minh Hãn Đế Quốc Đế Quân ngồi ở chỗ này, nơi này cũng không phải Minh Hãn Đế Quốc địa phương, nơi này là Thiên Cơ Tông ngọn núi.

Bối Phương Kiếm miễn cưỡng đứng lên, vừa lúc thấy Mạc Vô Kỵ ngồi ở chỗ hắn ngồi, hắn tức giận cả người phát run, liền (muốn) phải gọi người, bỗng nhiên nghe thấy được một cổ mùi tanh, hắn theo bản năng quay đầu lại, lúc này mới phát hiện hai gã tiên sư thủ hạ mình đã mất đầu nằm trên mặt đất. Về phần vệ binh, đến bây giờ dường như còn không có phản ứng lại đây.

Có lẽ những vệ binh kia, quá mức tin tưởng tiên sư, chỉ cần có tiên sư, bọn họ cái gì đều không cần làm.

Bối Phương Kiếm hít một hơi thật sâu, đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Các hạ nếu là tiên sư, vì sao phải khiêu khích ta Minh Hãn Đế Quốc?

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Minh Hãn Đế Quốc là vật gì?

Bối Phương Kiếm nhất thời nghẹn lời, người ta căn bản cũng không có lại đem Minh Hãn Đế Quốc xem ở trong mắt, hắn làm sao dùng Minh Hãn Đế Quốc đi uy hiếp người khác?

- Ngươi dự định thế nào?

Bối Phương Kiếm hận không thể lập tức giết chết Mạc Vô Kỵ, cũng chỉ có thể đè xuống phẫn nộ. Hắn không có khả năng tu luyện, cũng là phàm căn, nhưng Tu Chân giả thấy nhiều lắm, đối với Tu Chân giả cũng không có gì cảm giác thần bí.

Mạc Vô Kỵ nhìn Bối Phương Kiếm hỏi:

- Hiện tại ngươi có thể nói cho ta biết nơi này là đại điện của ngươi, hay là địa phương nào sao??

Bối Phương Kiếm lúc này há có thể không biết người ta chính là tìm đến tra, tuy rằng hắn không biết Mạc Vô Kỵ vì sao có lá gan lớn như thế, cũng chỉ có thể thành thật trả lời:

- Nơi này là Thiên Cơ ngọn núi, thuộc về Thiên Cơ Tông phụ ngọn núi.

- Trả lời không sai, nếu là Thiên Cơ Tông phụ ngọn núi, vì sao ngươi lại tại cái chỗ này?

Mạc Vô Kỵ dùng tay gõ một cái bàn trước mặt.

Bối Phương Kiếm lần thứ hai đáp:

- Tiên sư hắn là mới vừa tới đến Thiên Cơ Tông, không biết cụ thể nguyên nhân. Cái này ngọn núi là ta hướng Thiên Cơ Tông thuê xuống, hết thảy người Thiên Cơ Tông đều biết.

- À, vậy tiền thuê bao nhiêu?

- Lúc đó Thiên Cơ Tông tông chủ rất là rộng lượng, cũng không nói gì cụ thể tiền thuê, ý tứ chúng ta tùy tiện cho là được.

- Vậy ngươi tùy tiện cho sao?

- Còn không có.

- Tốt!

Mạc Vô Kỵ vỗ bàn một cái:

- Tiền nhậm Thiên Cơ Tông tông chủ ngọn núi rộng lượng, cho ngươi tùy tiện trả, ta là tông chủ hiện tại của Thiên Cơ Tông, ta cũng không có đại độ như vậy. Ngày hôm nay, ta là đến muốn đòi tiền thuê.

Bối Phương Kiếm kinh thanh hỏi:

- Ngươi... Hỏi ta muốn tiền thuê?

Một cụm có dũng khí bị hắn nuốt xuống, hiện tại tình thế người ta mạnh, hắn không có bất kỳ biện pháp nào.

Mạc Vô Kỵ không trả lời hắn, mà là nói với Phủ Thiên:

- Phủ Thiên, ngươi đi lại đem Thiên Cơ Phong mọi người toàn bộ chém tận giết tuyệt, không chừa một mống. Được rồi, đại điện này ngoại trừ cái này tôn quý vương tử ra, lại lưu lại hai người giúp vương tử mặc quần áo.

- Dạ!

Phủ Thiên nói xong tay, giơ tay lên đánh ra hơn mười đạo quyền phong, lúc này mới xoay người rời đi đại điện.

Tại Phủ Thiên đi ra thật là xa sau đó, trong đại điện mới truyền ra hơn mười tiếng kêu thảm. Hai bên hộ vệ đứng vốn cũng không biết ứng với nên làm thế nào cho phải, trực tiếp phun máu rồi ngã xuống mười mấy người. Chỉ có hai người còn đứng ở chỗ cũ, bất quá sắc mặt hai người này tái nhợt không dứt, còn không có từ kinh hoàng tỉnh táo lại.

Thẳng đến lúc này, Bối Phương Kiếm mới hiểu được hắn gặp phải là ai. Cùng ôn hòa Thiên Cơ Tông tông chủ so với, đây quả thực là một cái sát thần. Giết chóc thủ đoạn, so với hắn hai mươi sáu vương tử còn phải ngoan lệ hơn.

Từng tiếng kêu thảm thiết từ bên ngoài truyền đến, Bối Phương Kiếm sắc mặt càng là tái nhợt, hai chân cũng bắt đầu có chút phát run.

- Được rồi, ngươi còn có một cái tên đệ đệ gì Bối Thiên Vũ, đã bị ta giết chết.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói.

Mạc Vô Kỵ những lời này rốt cục ép vỡ Bối Phương Kiếm trong lòng sau cùng một tia may mắn, người ta cả Bối Thiên Vũ cũng giết, không dám giết hắn cái này hai mươi sáu vương tử?

- Tiên sư đại nhân... Chuyện gì cũng từ từ, ngươi cần bao nhiêu tiền thuê ta đều có thể nghĩ biện pháp giúp ngươi lấy được...

Bối Phương Kiếm muốn để cho mình nói chuyện lộ ra bình tĩnh cùng lưu sướng một phần, thế nhưng nói ra sau đó, chính là lưu sướng không lên nổi. Chính hắn đều có thể nghe được chính bản thân trong thanh âm run lên.

- Lúc này mới nói, nào có đất cho thuê không trả tiền?

Mạc Vô Kỵ cười híp mắt đi xuống, vừa đi còn vừa nói:

- Ta đến tính toán một chút, thuê bao nhiêu năm ta không coi là, quá phiền phức, cứ cho ngươi thuê một năm được rồi.

Bối Phương Kiếm trong lòng buông lỏng, hoàn hảo tính chính bản thân thuê một năm. Coi như là tiền thuê cao tới đâu, cũng có thể tiếp nhận hắn lên.

- Tiền thuê ta dựa theo một tỷ kim tệ...

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói một tỷ kim tệ, Bối Phương Kiếm hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm. Một tỷ kim tệ thật là một cái con số kinh khủng, nhưng hắn mấy năm nay ở chỗ này đại phát phát tài, tiêu diệt quá nhiều tầm thường thương nhân gia tộc, lấy được được lợi xa xa không chỉ có một tỷ kim tệ. Trước đáp ứng, trở lại Minh Hãn Đế Quốc sau đó, sẽ chậm chậm tìm đối phương phiền phức.

Mạc Vô Kỵ cố ý dừng một chút, lúc này mới tiếp tục nói:

- Dựa theo một tỷ kim tệ/một ngày cũng không xê xích gì nhiều...

Một tỷ kim tệ một ngày? Bối Phương Kiếm hoàn toàn bối rối. Coi như là đi bán hết thận, hắn cũng ko có mấy trăm tỷ kim tệ.

- Tiên sư đại nhân, ta tuy rằng có thể đồng ý ngươi, nhưng là ta xác thực tiếp cận không lên nổi nhiều kim tệ như vậy.

Đến lúc này, Bối Phương Kiếm trong lòng khủng hoảng trái lại biến mất.

Mạc Vô Kỵ quanh thân sát khí vừa thịnh, ngăn chặn Bối Phương Kiếm hỏi:

- Ngươi có thể xuất ra bao nhiêu?

Không đợi Bối Phương Kiếm trả lời, ngoài cửa Phủ Thiên thanh âm liền truyền đến:

- Chưởng môn sư huynh, nơi này ngoại trừ cái đại điện này, địa phương khác đều đã chém tận giết tuyệt.

Bối Phương Kiếm lần thứ hai rùng mình một cái, nhanh chóng nói:

- Ta có thể gọp đủ 6 tỷ kim tệ. Đây là ta có thể lấy ra hết thảy kim tệ, coi như là ngươi giết ta, ta cũng thể có nhiều hơn.

Nói xong Bối Phương Kiếm thấp thỏm nhìn Mạc Vô Kỵ, trong lòng hắn lúc này hối hận không gì sánh được, tại sao muốn đến Thiên Cơ Tông thuê cái gì ngọn núi?

- Vậy thì 6 tỷ kim tệ sao?, kim tệ còn lại ngươi giúp ta tìm người đến. Ta yêu cầu hết thảy kiến trúc nhân tài, nếu mà ngươi tìm người tới quá kém, hơn nữa không chuyên nghiệp mà nói, ăm mức ráng chịu. Có thể làm được hay không?

Mạc Vô Kỵ vừa nói xong, Bối Phương Kiếm liền nhanh chóng khom người nói:

- Tiên sư đại nhân, hoàn toàn có thể làm được, ta bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ tiên sư đại nhân giao cho ta.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, lấy ra 3 tấm đan dược đen như mực nói:

- Đây là 3 tấm đan dược bản thân ta nghiên cứu ra được, chờ ngươi kim tệ cùng mọi người tề tựu đưa đến nơi đây sau đó, ta sẽ cho ngươi giải dược. Nhớ kỹ ngươi chỉ có ba tháng thời gian, ba tháng thời gian, đồ

đạc không có đưa đến Thiên Khẩu Trấn, ngươi liền không cần đưa tiễn. Bởi vì khi đó, ngươi chết rất khó xem.

Bối Phương Kiếm trong lòng buông lỏng, hắn Minh Hãn Đế Quốc cả tam phẩm Nhân Đan Sư đều có, còn sợ giải không xong cái đan độc này? Hắn nhanh chóng đáp:

- Ta bảo đảm trong vòng ba tháng lại đem đồ đạc tiên sư đại nhân cần đưa đến Thiên Khẩu Trấn.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc:

- Ngươi biết ta vì sao cho ngươi 3 tấm sao?

Bối Phương Kiếm có chút mờ mịt nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ chỉ hai gã hộ vệ phía sau Bối Phương Kiếm nói:

- Còn có hai quả là cho bọn hắn dùng, cho ngươi vật thí nghiệm giải độc. Được rồi, ta còn muốn phải nói cho ngươi biết là, bất luận cái đồ giải độc gì ăn vào sau đó, sẽ chỉ là biết lập tức toàn thân thối rữa mà chết. Ta tin tưởng ngươi thí nghiệm hai lần sau đó, sẽ không làm tiếp lần thứ ba thí nghiệm.

Phía sau Bối Phương Kiếm một trận mồ hôi lạnh phun ra, đối phương thật giống như biết hắn nghĩ mỗi một bước giống nhau. Bất quá coi như là lại uy hiếp, hắn cũng phải về đi thử một chút, không phải là còn có hai cái vật thí nghiệm sao.

- Ta sẽ không giải độc, ta nhất định sẽ lại đem tiên sư đại nhân đồ đạc đưa tới, sau đó mời tiên sư đại nhân giải độc.

Bối Phương Kiếm nhanh chóng hồi đáp.

Nói xong, hắn càng là trực tiếp ăn viên thuốc, đem dư hai viên thuốc cho hộ vệ của hắn ăn luôn xuống. Trước mắt Thiên Cơ Tông tông chủ

này, cùng trước tên kia hoàn toàn khác nhau, hắn không dám đem cái mạng nhỏ của mình đi đánh cuộc.

- Đã như vậy, còn không mau cút đi.

Mạc Vô Kỵ thấy Bối Phương Kiếm ăn vào đan dược, sau đó mới lạnh lùng nói.

- Dạ,...

Bối Phương Kiếm nhanh chóng mang theo hai người còn sống, cấp tốc rời đi ngọn núi.

...

Một lúc lâu sau, Thiên Cơ Phong tại một ngọn núi phụ khác, mười sáu vương tử Bối Sâm giống như Bối Phương Kiếm, sắc mặt tái nhợt mang theo hai gã tôi tớ vội vã rời đi Thiên Cơ dãy núi.

Về phần hắn Minh hãn Thiên Thương liên minh, đã bị Mạc Vô Kỵ bắt gọn.

- Chưởng môn sư huynh, chúng ta thả hai cái vương tử như vậy, có thể hay không chọc Minh Hãn Đế Quốc lập tức liền phái cường giả lại đây?

Thấy Mạc Vô Kỵ vì kim tệ, lại đem Bối Phương Kiếm cùng Bối Sâm đều phóng đi, hết lần này tới lần khác còn giết một cái Bối Thiên Vũ.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Sẽ không, nếu mà không thả bọn họ mới có vấn đề. Hai người này đều là người sợ chết, khi chưa có triệt để giải độc, bọn họ sẽ không lại đem chuyện này nói cho người khác biết. Đoạn thời gian này, mọi người nỗ lực bế quan tăng lên tu vi, ta cũng (phải) trùng kích Nguyên Đan Cảnh.

Bối Sâm cùng Bối Phương Kiếm đều là người phàm không có Linh Căn tầm thường, loại này người phàm nếu mà tình nguyện bình thường, cũng sẽ không đi ra nghĩ biện pháp làm cái gì mã tặc cùng thương nghiệp liên minh. Nhưng thấy bọn họ không cam lòng với bình thường, chỉ có người không cam lòng với bình thường, mới không cam lòng với cứ như vậy tùy tùy tiện tiện chết mất. Cho nên trong khoảng thời gian này, Mạc Vô Kỵ không lo lắng Minh Hãn Đế Quốc sẽ động thủ với hắn.

Về phần Bối Thiên Vũ chết, chính là muốn nói cho Bối Phương Kiếm cùng Bối Sâm hai người, cái gì vương tử tại trong mắt hắn như nhau có thể giết. Hắn tin tưởng Bối Phương Kiếm cùng Bối Sâm trong ngắn hạn sẽ nghĩ biện pháp che giấu, tuyệt đối sẽ không tiết lộ ra ngoài, thẳng đến độc của bọn họ bị giải.

...

Thiên Cơ Phong, là ngọn núi cao nhất trong Thiên Cơ dãy núi, cũng là Thiên Cơ Tông tông môn.

Bất quá lúc này Thiên Cơ Phong đã là một mảnh hỗn độn, khắp nơi đều là bị lôi hồ oanh kích từng vết tích, chủ điện càng là sứt mẻ không chịu nổi.

Mạc Vô Kỵ mấy người đứng ở trước Thiên Cơ Phong, cũng đều là lặng lẽ không nói gì.

Một hồi lâu sau đó Mạc Vô Kỵ mới lên tiếng:

- Ta hiện tại liền đem linh mạch đặt dưới Thiên Cơ Phong, sau đó bố trí tụ linh trận. Phủ Thiên tạm thời đi đón quản một cái Niếp Chính Nông sự tình, để cho hắn trở về thăng cấp tới rồi Nguyên Đan Cảnh rồi lại nói.

Chuyện của hắn rất nhiều, chẳng những (phải) chính bản thân bước vào Nguyên Đan Cảnh, còn phải trợ giúp Niếp Chính Nông cùng Tang Ức Bình bước vào Nguyên Đan Cảnh. Đồng thời còn nên vì Thiên Cơ

Tông cùng Thiên Khẩu Trấn quy hoạch kiến trúc, thậm chí còn nên vì Thiên Cơ Tông bố trí phòng ngự đại trận.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 250: Địa Giới Không Có Nguyên Đan

Mạc Vô Kỵ dự liệu không sai biệt lắm, sau khi Bối Sâm cùng Bối Phương Kiếm bị hắn trục xuất từ Thiên Cơ sơn đi, cũng không có làm cho Minh Hãn Đế Quốc trả thù, hết thảy đều lộ ra im lặng.

Dưới nhiều thương gia hỗ trợ cùng tuyên dương, đương nhiên trọng yếu hơn là đống lớn kim tệ thế tiến công, vô số công nhân xây dựng vọt tới Thiên Khẩu Trấn.

Thiên Khẩu Trấn cũng bắt đầu trùng kiến, Thiên Khẩu Trấn trùng kiến hoàn toàn là dựa theo Mạc Vô Kỵ quy hoạch. Mạc Vô Kỵ không biết thiết kế, thế nhưng hắn chỉ cần hoạch định một chút là được rồi, đồng thời yêu cầu Thiên Khẩu Trấn nhất thiết phải dựa theo hắn quy hoạch yêu cầu đi trùng kiến.

Thiên Khẩu Trấn mới xây diện tích Thiên Khẩu Trấn trước đây còn lớn hơn mấy chục lần, vô luận là bên ngoài Thiên Khẩu Trấn, hay là ở vào Thiên Khẩu Trấn Thiên Khẩu quảng trường đều là bằng diện tích lớn nhất, tài liệu tốt mà kiến tạo.

Phủ Thiên cùng Trang Nghiên chỉ là xem một chút, kiến tạo nhiệm vụ chủ yếu do Phủ Thiên giao cho thương nhân Phòng Trường Tự. Về phần Phòng Trường Tự thế nào đi kiến tạo, hắn sẽ không quản, chỉ cần dựa theo Mạc Vô Kỵ quy hoạch đi làm là được.

Đối với Phòng Trường Tự mà nói, hắn là phi thường yêu thích công việc này. Này so với chạy thương lộ (phải) an toàn nhiều hơn không nói, được thù lao càng là vài lần chạy thương lộ. Cho nên hắn liều mạng cũng

muốn đem chuyện này làm tốt, miễn cho để cho Thiên Cơ Tông tiên sư bảo hộ bọn họ không thích.

Thiên Cơ Tông ngọn núi cao nhất, Mạc Vô Kỵ cũng không có bắt đầu trùng kiến, hắn chỉ là bố trí một cái linh mạch, bố trí lên một cái trung cấp tụ linh trận sau đó, cho Tang Ức Bình cùng Niếp Chính Nông bế quan, chính hắn còn lại là bắt đầu trùng kích Nguyên Đan Cảnh.

Trên thực tế hắn ở sau khi tại Vấn Thiên Giai mở ra một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc, hắn chẳng khác nào chỉ cách nửa bước Nguyên Đan Cảnh.

Chỉ là về sau hắn vẫn tại chạy ngược chạy xuôi, căn bản cũng không có thời gian dừng lại tu luyện, lúc này mới vẫn ở vào vùng ven Thoát Phàm cảnh.

Lần này thừa dịp ngắn ngủi yên ổn thời kì, lại có một cái linh mạch cung cấp linh khí, Mạc Vô Kỵ mới có cơ hội đến trùng kích Nguyên Đan Cảnh.

Xuất ra Bất Hủ Phàm Nhân Quyết trước đây trao đổi được, Mạc Vô Kỵ một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc nguyên lực đồng thời đưa vào Bất Hủ Phàm Nhân Quyết thật dày nền tảng văn lộ. Một trăm lẻ hai Đạo Nguyên lực chảy vào văn lộ, tại giữa văn lộ tạo thành một cái lại một cái Chu Thiên tuần hoàn đụng vào nhau.

Một trận âm hưởng quen thuộc ào ào, đây là nguyên lực kéo theo trang giấy thanh âm, cho dù là lần thứ hai, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có chút kích động.

Hắn buông tay ra, mở ra thật dày phần gốc, nền tảng lại mỏng đi một phần. 10 trang bìa mới ra hiện ở trước mặt của hắn, chính là Nguyên Đan Cảnh tu luyện hành công tuyến lộ đồ.

Chờ kích động của mình bình phục lại sau đó, Mạc Vô Kỵ bắt đầu nghiên cứu Nguyên Đan Cảnh hành công đường đi. Một ngày thời gian

trôi qua, Mạc Vô Kỵ thu hồi Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, bắt đầu điên cuồng hấp thu linh khí, trùng kích Nguyên Đan Cảnh.

Lần này hắn không dùng Kết Kim Đan, một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc đồng thời hấp thu linh khí, đủ hình thành một cái cường đại vòng xoáy lưu, loại này cuồng bạo linh khí hắn là không cần Kết Kim Đan chống đỡ, liền có thể đưa hắn đưa vào Nguyên Đan Cảnh.

Nếu là hắn lần này vẫn không thể thăng cấp Nguyên Đan Cảnh, hắn liền chuẩn bị luyện chế Kết Kim Đan.

- Rầm rầm ầm!

Cuồn cuộn linh khí hóa thành nguyên lực, tại giữa một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc dựa theo một cái lại một cái Chu Thiên tuần hoàn bắt đầu bắt đầu khởi động xoay chuyển.

Lúc ban đầu, những thứ này bắt đầu khởi động thật giống như một vòng lại một vòng cuộn sóng rất nhỏ, sau khi đến những thứ này bắt đầu khởi động đã liên tiếp thành ba đào cuồng bạo. Những thứ này ba đào một lần lại một lần cọ rửa thân thể Mạc Vô Kỵ, cọ rửa mỗi một nhánh mạch lạc của hắn.

Trong cơ thể Mạc Vô Kỵ, Nhân Cực Cảnh linh vận đạo hoàn cũng càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng thô to, cường đại linh vận khí tức trực tiếp tràn ra bên ngoài cơ thể.

Mà những thứ này, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không biết, hắn đã triệt để đắm chìm trong quá trình thực lực bão táp của chính mình.

Trong hai căn phòng liền nhau cùng Mạc Vô Kỵ bế quan, Tang Ức Bình cùng Niếp Chính Nông hoàn toàn ngốc trệ hắn ra. Bọn họ cũng đang bế quan, vốn tại trên linh mạch tu luyện, lại có chưởng môn sư huynh bố trí tụ linh trận, thực lực của bọn họ đã lên cao rất nhanh. Nếu(như) không có gì bất ngờ xảy ra, ba tháng sau đó, Niếp Chính Nông

liền có nắm chắc phá tan Thoát Phàm cảnh tầng tám, thăng cấp Thoát Phàm tầng chín.

Nhưng là bây giờ, bọn họ cảm giác được từng đạo rõ ràng linh vận vọt tới, để cho bọn họ ở vào loại này kỳ diệu linh vận phạm vi tu luyện. Giờ khắc này, bọn họ thậm chí có thể rõ ràng cảm thụ được đạo khí tức, loại khí tức này để cho bọn họ càng thêm rõ ràng chính bản thân mỗi thời mỗi khắc đường hướng tu luyện, thực lực từ đó bão táp, cả chính bọn nó đều cảm thấy khiếp sợ.

Ngắn ngủi thời gian một tháng, Mạc Vô Kỵ còn không có phá tan Nguyên Đan Cảnh, Niếp Chính Nông liền dẫn đầu xông phá Nguyên Đan Cảnh, hắn cả Kết Kim Đan đều không cần. Tang Ức Bình cũng từ Thoát Phàm tầng năm thăng cấp tới rồi Thoát Phàm tầng 6.

Lại là hai tháng trôi qua, Niếp Chính Nông từ Nguyên Đan Cảnh một tầng trực tiếp thăng cấp tới rồi Nguyên Đan Cảnh tầng hai. Mà Tang Ức Bình còn lại là đi tới Thoát Phàm cảnh tầng chín.

Coi như là Niếp Chính Nông cùng Tang Ức Bình là đứa ngốc, cũng biết cơ hội như thế khó có được. Bọn họ có thể nhanh chóng thăng cấp như vậy, tuyệt đối không chỉ là duyên cớ ngồi ở trên linh mạch tu luyện, là trọng yếu hơn có thể là cùng chưởng môn của bọn họ sư huynh có quan hệ. Bọn họ có thể cảm nhận được một loại huyền ảo đại đạo vết tích, một tia vết tích này, để cho thực lực của bọn họ tăng bão táp.

- Răng rắc!

Ba tháng sau, Mạc Vô Kỵ trong cơ thể một đạo rõ ràng Nhân Cực Cảnh linh vận vòng khuyên bỗng nhiên vỡ vụn, một quả Kim Đan lớn chừng quả đấm trẻ con trôi lơ lửng ở tại trong đan điền.

Kim đan bề ngoài còn quấn một đạo nhàn nhạt linh vận vòng khuyên, cường đại nguyên lực cuồn cuộn vọt tới, Mạc Vô Kỵ cố nén nội tâm ngạc nhiên mừng rỡ, hắn biết mình đã bước ra Nhân Cực Cảnh, đi tới Địa Giới Nguyên Đan Cảnh.

Linh khí nồng nặc còn đang bị Mạc Vô Kỵ điên cuồng bao trùm, Mạc Vô Kỵ biết kết thành Kim Đan sau đó, hắn (phải) ổn định tu vi của mình.

Lại là mấy ngày đi qua, đang ở Mạc Vô Kỵ cảm giác được bản thân nguyên đan ổn định lại sau đó, hắn thử cổ di chuyển một cái nguyên lực. Trong cơ thể nguyên lực hơi di động, kinh khủng nguyên khí lực lượng ngang không trung bắn ra, loại lực lượng này để cho Mạc Vô Kỵ có một loại cảm giác vô cùng an toàn.

Đang khi Mạc Vô Kỵ còn đắm chìm trong thực lực của chính mình cuồng tăng mừng rỡ thì, bỗng nhiên hắn lần thứ hai nghe được một tiếng rất nhỏ tiếng rắc rắc âm vang. Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm thụ được, trong cơ thể hắn nguyên đan vỡ ra, xuất hiện một đạo dấu vết mờ mờ.

Đây là có chuyện gì? Mạc Vô Kỵ trong lòng kinh hãi không dứt, hắn vừa mới kết thành nguyên đan thế nào liền vỡ vụn? Hắn tự nhiên biết mình không phải là bởi vì sắp thăng cấp Chân Hồ, mới có thể để cho Kim Đan vỡ vụn.

Muốn thăng cấp Chân Hồ, ít nhất phải Kim Đan tầng chín, hắn vừa mới thăng cấp Nguyên Đan Cảnh, cả một tầng cũng không có triệt để vững chắc xuống, làm sao có thể chín tầng?"Răng rắc" Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ lấy chuyện gì xảy ra thời điểm, hắn nguyên đan triệt để vỡ vụn rơi.

Lẽ nào là chỗ nào tu luyện xảy ra vấn đề? Không đúng, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phát hiện mình không phải là cái gì mà địa phương xảy ra vấn đề. Bởi vì hắn nguyên đan vỡ vụn sau đó, biến thành một đoàn màu tím khí tức, màu tím khí tức ẩn chứa lực lượng dĩ nhiên so với hắn vừa rồi bản thân có nguyên đan thời điểm càng cường hãn hơn.

Cái lề gì thốn...

Cho dù là lần đầu tiên thăng cấp nguyên đan, Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng, nguyên đan vỡ vụn sau đó, vậy khẳng định là tu vi mất hết, tuyệt đối sẽ không thực lực còn điên cuồng tăng lên.

Mạc Vô Kỵ thử tiếp tục hấp thu linh khí, phát hiện tốc độ hắn hấp thu linh khí so với bản thân có nguyên đan thời điểm còn nhanh hơn cũng không chỉ gấp đôi.

Theo hắn hấp thu linh khí càng ngày càng nhiều, trong cơ thể hắn, ngoại vi một đoàn màu tím khí tức loáng thoáng có thêm một đạo linh vận vòng khuyên.

Đây không phải là lúc trước Nhân cực cảnh linh vận vòng khuyên của hắn, về sau vỡ vụn hóa thành nguyên đan, sau đó tại nguyên đan mặt ngoài hình thành linh vận vòng khuyên sao? Hắn đạo linh vận vòng khuyên này tại liên tiếp vỡ vụn hai lần sau đó, lúc này lần thứ hai hình thành, ẩn chứa linh vận so với trước rõ ràng hơn nhiều lắm.

Gần như là đồng thời tại Mạc Vô Kỵ nguyên đan hóa thành khí tức màu tím, hình thành linh vận vòng khuyên, Tang Ức Bình càng là rõ ràng cảm nhận được tu luyện chân lý, giờ khắc này nàng xông phá Thoát Phàm cảnh, đi tới nguyên đan tầng một, như nhau không có dùng Kết Kim Đan. Mà Niếp Chính Nông lại xông phá nguyên đan tầng hai, đi tới nguyên đan tầng ba.

Thế nhưng theo bọn họ sau khi đột phá, Tang Ức Bình cùng Niếp Chính Nông đồng thời phát hiện, bọn họ tốc độ tu luyện lần thứ hai chậm lại không hạn chế. Cái loại cảm giác có thể dùng tay cầm giữ tu đạo linh vận biến mất, bọn họ tu luyện trở về tốc độ vốn có.

Mạc Vô Kỵ một tiếng thét dài, trực tiếp từ đỉnh gian nhà bế quan phóng lên cao. Một loại ý chí cần gấp thả ra ngoài, để cho hắn không thể chịu đựng được chậm rãi đi ra khỏi phòng chờ đợi.

Có nguyên đan hay không lại có quan hệ gì, hiện tại thực lực của hắn chính là Nguyên Đan Cảnh tầng một, nhưng lại mạnh hơn quá nhiều so với Nguyên Đan Cảnh một tầng.

Cũng bởi vì trong cơ thể hắn có thêm một đạo màu tím khí tức, đạo màu tím khí tức này bên ngoài còn có một vòng biến dị hai lần linh vận

đạo hoàn.

Mạc Vô Kỵ một quyền đánh ra, một phương nham thạch cách hắn hơn mười trượng xa bị một quyền này của hắn cách không đánh thành vụn cám.

Chỉ là một quyền, Mạc Vô Kỵ thì đã biết trong cơ thể hắn màu tím khí tức cùng nguyên đan có cái gì khác biệt. Nguyên đan cường hãn, lại chung quy có một khắc cạn kiệt. Mà hắn màu tím khí tức nguyên lực thật giống như vô cùng vô tận, coi như là dùng hết cũng rất nhanh thì có thể từ một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc bổ sung lại đây. Có lẽ cái này cũng sẽ dùng hết, nhưng so với một cái chân chính nguyên đan mạnh hơn không chỉ gấp mấy lần.

Những thứ này đều là mặt ngoài, hắn còn cảm giác được bản thân màu tím khí tức đối với pháp kỹ nắm trong tay càng linh hoạt hơn.

- Chúc mừng chưởng môn sư huynh!

Niếp Chính Nông cùng Tang Ức Bình đồng thời truyền tới thanh âm.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại thấy hai người, liền biết hai người này đều là lên cấp Nguyên Đan Cảnh, hắn nghi hoặc nhìn Tang Ức Bình hỏi:

- Ức bình, Chính Nông vốn chính là Thoát Phàm tầng tám, khoảng cách Nguyên Đan Cảnh không xa. Tại linh mạch tu luyện một đoạn thời gian thăng cấp nguyên đan, vẫn là có khả năng. Ngươi mới Thoát Phàm tầng năm, làm sao lại nhanh như vậy liền thăng cấp nguyên đan?

Hắn đích xác có chút kỳ quái, Tang Ức Bình tư chất thật là không tệ, nhưng cùng Vấn Thiên Học Cung thiên tài so với, còn kém rất xa. Coi như là có linh mạch tu luyện, cũng sẽ không thăng cấp nhanh như vậy. Trên thực tế, Mạc Vô Kỵ dự định để cho Niếp Chính Nông tại bên trong nửa năm bước vào Nguyên Đan Cảnh, không nghĩ tới bây giờ hai người đều bước vào Nguyên Đan Cảnh.

- Chưởng môn sư huynh, ta chẳng những bước vào Nguyên Đan Cảnh, còn là Nguyên Đan Cảnh ba tầng.

Niếp Chính Nông đè nén nội tâm vui sướng nói.

- A đù! Chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không rõ, dù cho thời điểm hắn tu luyện nhanh nhất, cũng không có nhanh như vậy.

Tang Ức Bình nhanh chóng nói:

- Chúng ta tại lúc tu luyện, đột nhiên cảm giác được tốc độ tu luyện bạo tăng, về sau chúng ta sau khi ra ngoài hỏi mới biết được, hắn là cùng chưởng môn sư huynh tu luyện có quan hệ. Chưởng môn sư huynh, ngươi tu luyện thực sự là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết sao?

Mạc Vô Kỵ hiểu ra, xem ra là thời điểm hắn Kết Đan vỡ đan hình thành màu tím khí tức, tu đạo linh vận tản mát bị hai người cảm nhận được.

- Không sai, ta tu luyện đích thật là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Đáng tiếc, sớm biết có hiệu quả này, ta lại đem Phủ Thiên cùng Trang Nghiên cũng gọi là đến tu luyện thì tốt rồi.

Mạc Vô Kỵ có chút hối hận nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 251: Trùng Kiến Thiên Cơ Tông

Minh Hãn Đế Quốc đô thành Đại khắc, nơi này đã từng bị Ngoại Vực tu sĩ chiếm giữ qua. Cũng may Ngoại Vực tu sĩ vốn là dự định ở chỗ này đóng quân mọc rễ, cho nên đối với Đại khắc phá hư cũng không lớn. Lại trải qua mấy tháng tu chỉnh sau đó, đại bộ phận địa phương đã khôi phục một phần nguyên bản hình dạng thủ đô đế quốc thành.

Minh Hãn Đế Quốc Đế Quân Bối Anh Thương đã ở cung điện tu sửa được rồi sau đó, cử hành lần đầu tiên hướng nghị sau Ngoại Vực đại chiến.

Nhìn trong đại điện thưa thớt vương công đại thần, Bối Anh Thương sắc mặt có chút không đẹp. Ngoại Vực tu sĩ đột ngột phủ xuống Đại khắc, Minh Hãn Đế Quốc tổn thất là lớn nhất. Hộ quốc tông môn chuẩn Thiên cấp ngạo nguyên tông bị trực tiếp tiêu diệt, mấy vị Chân Hồ Cảnh cùng một vị Hư Thần Cảnh hộ quốc pháp sư cũng không có sống sót.

- Lần này Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn, Minh Hãn Đế Quốc ta là tổn thất lớn nhất. Tuy nói hiện tại Đại khắc trên cơ bản khôi phục trật tự, thế nhưng khoảng cách chậm lại đây khí còn kém quá xa. Các vị đều là ta Minh Hãn Đế Quốc trụ lương, nhưng có gì kiến nghị tốt?

Bối Anh Thương giọng nói cũng có chút sa sút.

Hắn ngược lại không phải là sa sút hộ quốc tông môn ngạo nguyên tông bị tiêu diệt, dùng Minh Hãn Đế Quốc tài nguyên tu luyện sản xuất, có khi là chuẩn Thiên cấp tông môn che chở. Hắn lo lắng chính là, tại trước khi Minh Hãn Đế Quốc ổn định, liền cả Thiên Thương đế quốc cùng Càn Dương đế quốc sẽ ra tay với bọn họ.

- Hồi bẩm Đế Quân, lần này Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn, Minh Hãn Đế Quốc ta đứng mũi chịu sào, không có một hai năm thời gian, căn bản cũng không có biện pháp khôi phục lại. Vì giữ gìn Minh Hãn Đế Quốc địa vị, ta nhận thức là thứ nhất phải tìm chuẩn Thiên cấp tông môn làm cho chúng ta hộ quốc tông môn, thứ hai xuất ra hàng loạt tiền tài tăng mạnh Minh Hãn Đế Quốc quân sự địa vị.

Một người gầy gò lão giả đi ra, khom người nói.

Bối Anh Thương gật đầu:

- Vương hầu nói không sai, chỉ là Minh Hãn Đế Quốc đã trải qua sự kiện lần này sau đó, phủ kho khô cạn, không có nhiều tiền tài như vậy.

Bị Bối Anh Thương xưng là so với hầu gầy gò lão giả bình tĩnh nói:

- Mười bốn vương tử cùng hai mươi sáu vương tử vẫn có cách kinh doanh, nghe nói đều bản thân có to lớn lượng kim tệ, đều là có hơn mười tỷ tài sản. Lúc này là Minh Hãn Đế Quốc tồn vong chi thu, hai vị vương tử hẳn là dùng quốc sự làm trọng. Đương nhiên, ngoài ra, một phần cũng không lan đến gần Lĩnh Chủ Quốc cũng có thể hỗ trợ đế quốc trùng kiến.

Không ai phụ họa, cái này dính đến vương tử giữa đó tranh đấu, có thể không xen mồm cũng không cần xen mồm.

Bản thân hai đứa con trai tại Thiên Cơ Tông phát tài, Bối Anh Thương tự nhiên đã sớm biết, bất quá là mở một con mắt nhắm một con mắt mà thôi. Bây giờ nghe hai người kim tệ đều là có hơn mười tỷ, nhất thời kinh sợ. Nhiều tiền như vậy, không lấy ra cống hiến hẳn cái này lão tử, thật sự là quá kỳ cục.

- Người đâu, truyền mười bốn vương tử cùng hai mươi sáu vương tử.

Bối Anh Thương không chút do dự liền (muốn) lại đem hai cái vương tử gọi tới hỏi một phen.

Lại có một người đại thần đi ra nói:

- Trở về Đế Quân, hai vị này vương tử tại hơn hai (tháng) trước về tới to Đại một lần, tại Đại khắc ngây người thời gian không lâu, lại rời đi. Cứ nghe hai vị vương tử tại to lớn khắc chiêu thu hàng loạt kiến tạo sư.

Tại Minh Hãn Đế Quốc, vương tử là có thể tùy ý rời đi đô thành, tuyệt không có bất luận cái gì hạn chế.

Bối Anh Thương hừ lạnh một tiếng:

- Lại đem hai người lập tức gọi trở về, Thiên Cơ Tông bị tiêu diệt, cái chỗ này cũng không có thể tùy ý bọn họ tiếp tục đi hồ đồ.

Đại lượng tuyển nhận kiến tạo sư, theo Bối Anh Thương, tự nhiên là muốn đem Thiên Cơ Tông tông môn địa bàn toàn bộ chiếm lĩnh trùng kiến. Vô luận như thế nào, chuyện này cũng không được. Thiên Cơ Tông dầu gì cũng là một cái tông môn, coi như là bị tiêu diệt, hắn một cái đế quốc cũng không có thể tùy tùy tiện tiện nhúng tay.

Một cái trung niên đại hán đứng ra khom người nói:

- Vua ta ở trên, thần đang muốn bẩm báo Thiên Cơ Tông sự tình.

Bối Anh Thương thấy người nói chuyện sau đó, sắc mặt hòa hoãn một phần:

- Phí trinh tướng quân có chuyện liền trực tiếp nói.

Phí trinh trở về một tiếng dạ sau đó, lúc này mới ngưng trọng nói:

- Ta cho rằng chẳng những không có khả năng lại cho phép hai vị vương tử đi tới Thiên Cơ Tông, còn hắn là đưa bọn họ cấm chân. Ta Minh Hãn Đế Quốc, cũng không có thể tỏ thái độ muốn thu Thiên Cơ Tông cái chỗ này.

- Đây là vì sao?

Bối Anh Thương nhất thời cau mày.

Thiên Cơ Tông bất quá là một cái Huyền Cấp tông môn, hiện tại tức thì bị Dục Lâm Lôi Thị tiêu diệt, có cái gì phải cố kỵ?

Phí trinh trầm giọng nói:

- Ta đạt được tin tức, Dục Lâm Lôi Thị trước đây không lâu bị người tiêu diệt, chó gà không tha, không có có một cái người sống. Mà lời đồn tiêu diệt Dục Lâm Lôi Thị, chính là Thiên Cơ Tông.

- Cái gì???

Bối Anh Thương bỗng đứng lên, hắn tuy rằng không phải là người trong môn tông, dầu gì cũng là một cái tu sĩ. Hắn tự nhiên rõ ràng Dục Lâm Lôi Thị có cường đại dường nào, đây chính là vô hạn tiếp cận chuẩn Thiên Cấp Tông Môn, bị Thiên Cơ Tông tiêu diệt?

Thiên Cơ Tông coi như là thời kỳ toàn thịnh, cũng không có khả năng tiêu diệt Dục Lâm Lôi Thị a? Trừ phi Thiên Cơ Tông có ẩn nấp cường giả mới vừa mới vừa xuất sơn, sau đó biết được Lôi thị tiêu diệt Thiên Cơ Tông sự tình, liền đi trả thù.

Lập tức hắn liền hiểu chuyện này đáng sợ, Thiên Cơ Tông nếu quả như thật có người cường đại như vậy, tiếp một cái liền có thể có thể tính sổ đến hắn Minh Hãn Đế Quốc tới rồi.

Minh Hãn Đế Quốc hai cái vương tử tại Thiên Cơ Tông mạnh mẽ chiếm lấy ngọn núi phụ, chuyện này Thiên Cơ Tông sẽ không tính là sổ sách? Huống chi, hai cái tên gia hỏa to gan lớn mật, bây giờ còn đi kiến tạo Thiên Cơ Phong. Một khi bị này cường giả biết được, vậy Minh Hãn Đế Quốc thì xong rồi.

- Chuyện này nghe đồn có thể có lầm?

Bối Anh Thương lại cũng không kịp đoái hoài khác, một khi Thiên Cơ Tông thực sự xuất hiện cường giả loại này, cộng thêm hiện tại Minh Hãn Đế Quốc lại thương gân động cốt, thật là là nguy hiểm.

Phí trinh gật đầu:

- Xác định là thực sự, tại Dục Lâm Lôi Thị ngày đèn nhang, Thiên Cơ Tông cường giả dùng đỉnh cấp pháp bảo hủy diệt rồi Dục Lâm Lôi Thị từ đường. Lôi thị hết thảy đệ tử một cái cũng không có sống sót, toàn bộ bị giết. Sau đó cường giả rời đi, Thiên Cơ Tông hơn mười cấp thấp đệ tử tàn sát Dục Lâm Lôi Thị cả nhà, không có cho Lôi thị lưu lại một rễ và mầm. Ngoại trừ đi tới Chân Mạch Đại Lục Lôi Hồng Cát ra, Dục Lâm Lôi Thị chỉ là danh nghĩa.

- Vậy Lôi Hồng Cát chẳng lẽ không biết?

Bối Anh Thương sắc mặt có chút khó coi.

Phí trinh tiếp tục nói:

- Lôi Hồng Cát biết, nhưng hắn cũng không đến, mà là lựa chọn cùng Chân Mạch Đại Lục cường giả cùng nhau rời đi Thất Lạc Đại Lục. Có lẽ rất nhiều năm sau đó, hắn sẽ trở về tiêu diệt Thiên Cơ Tông báo thù, nhưng ít ra không phải là hiện tại.

Bối Anh Thương không còn có tâm tư đi nghị luận quốc sự, trực tiếp lớn tiếng nói:

- Lập tức phái người đi lại đem hai cái tên ngu xuẩn đồ đạc gọi trở về.

...

- Chưởng môn sư huynh, Thiên Khẩu Trấn này thành lập đẹp như thế?

Đứng ở trên phi thuyền, Tang Ức Bình nhìn phía dưới sơ hiện đường viền Thiên Khẩu Trấn, kinh thán không thôi. Thiên Khẩu Trấn mới phát hiện ra một cái đại khái đường viền, đã là phi thường đồ sộ xinh đẹp.

Mạc Vô Kỵ cũng rất là thoả mãn, tuy Thiên Khẩu Trấn còn xa chưa xong công, thế nhưng bố cục đã xong rồi.

- Chưởng môn sư huynh!

Mạc Vô Kỵ phi thuyền vừa rơi xuống đến, Phủ Thiên cùng Trang Nghiên liền tiến lên đón.

- A đù, hai người các ngươi đều đột phá tới nguyên đan rồi?

Phủ Thiên vừa nhìn thấy Tang Ức Bình cùng Niếp Chính Nông liền kinh dị một tiếng nói.

Mạc Vô Kỵ tu vi càng cao, linh vận càng nhạt, hắn trái lại không nhìn ra.

Tang Ức Bình cười nói:

- Chúng ta đều là lấy phúc của chưởng môn sư huynh, lúc này mới có thể có tiến độ nhanh như vậy.

Phủ Thiên cũng không có suy nghĩ nhiều, hắn có thể nhanh như vậy thăng cấp nguyên đan, giống nhau là bởi vì chưởng môn sư huynh duyên cớ.

- Chưởng môn sư huynh, Bối Sâm cùng Bối Phương Kiếm tới rồi, vẫn ở tại chỗ này chờ.

Một bên Trang Nghiên nói.

Phủ Thiên cùng Tang Ức Bình liếc nhìn nhau, trong lòng đều là thán phục. Chưởng môn sư huynh nói, hai người kia trở về không có chuyện gì, hiện tại quả nhiên là như vậy.

- Bọn họ dẫn theo cái gì lại đây?

Mạc Vô Kỵ hỏi, hai người này sẽ trở về, sớm tại dự liệu của hắn. Hắn để ý là, hai người này dẫn theo bao nhiêu kiến trúc công nhân đến. Thiên Cơ Tông thành lập, có thể phiền phức hơn so với Thiên Khẩu Trấn.

- Dẫn theo hơn một vạn công nhân, đều là người tinh thông kiến trúc. Ngoài ra, còn có hơn mười tỷ kim phiếu cùng một phần kim chuyên.

Trang Nghiên đáp.

Mạc Vô Kỵ rất là thoả mãn:

- Lại đem hai người này gọi tới, cũng đem người phụ trách Thiên Khẩu Trấn trùng kiến tìm đến, có một số việc ta cần thông báo một chút.

Không lâu sau, Trang Nghiên liền mang theo bị Mạc Vô Kỵ chỉnh cùng Bối Sâm, Bối Phương Kiếm ngoan ngoãn như tôn tử bình thường giống nhau lại đây.

Hai người sớm biết Mạc Vô Kỵ lợi hại, nhanh chóng khom người ân cần thăm hỏi:

- Ra mắt tông chủ.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn này bên cạnh hai người vật thí nghiệm biến mất, liền biết hai người này hay là trở về thí nghiệm vài lần, kết quả lại đem bốn gã đồng dạng uống thuốc người làm mạng nhỏ đưa xong.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại hai người này, mà là đối với một bên đồng dạng kính cẩn phòng trường tự thuật nói:

- Thiên Khẩu Trấn là ngươi phụ trách sao?, kiến tạo rất tốt. Ta bây giờ muốn nhờ ngươi phụ trách dựa theo yêu cầu của ta trùng kiến Thiên Cơ Tông, có gan hay không làm? Đương nhiên, ngươi lấy được thù lao là kiến tạo Thiên Khẩu Trấn gấp mười lần.

Phòng trường tự sớm từ trùng kiến Thiên Khẩu Trấn thu được hàng loạt chỗ tốt, lúc này Thiên Cơ Tông tiên sư để cho hắn trùng kiến Thiên Cơ Tông, hơn nữa thù lao còn là gấp mười lần, hắn há có thể không muốn:

- Tiên sư đại nhân, tiểu thương nguyện ý, chỉ là ta tìm không được nhiều kiến trúc đại sư như vậy. Sợ vạn nhất xây đi ra tiên tông không hợp tiên sư yêu cầu.

Mạc Vô Kỵ một chỉ Bối Sâm cùng Bối Phương Kiếm hai người nói:

- Ngươi chỉ cần dựa theo yêu cầu của ta đi làm liền có thể, sau này ngươi cần nhân tài gì, trực tiếp cùng hai người này nói là được, cần tài liệu gì, cũng đều có hai người này phụ trách đi mua.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ xuất ra hai viên thuốc đưa cho Bối Sâm cùng phương bắc kiếm:

- Hai viên thuốc này sẽ tạm thời ngăn chặn các ngươi trong cơ thể dược tính một năm, một năm nếu mà biểu hiện rất tốt, ta sẽ giúp các ngươi giải độc.

- Mạc tông chủ...

Nghe được Mạc Vô Kỵ cũng không có trực tiếp cho bọn hắn giải độc dược, chỉ là cho một năm áp chế, còn phải để xem hiệu quả về sau, hai người nhất thời nóng nảy.

- Thế nào, chẳng lẽ không muốn?

Mạc Vô Kỵ giọng nói lạnh lẽo.

Hai người nghĩ đến trước mắt cái này Mạc tông chủ giết chóc, nhất thời cái cổ co rụt lại, cũng không dám... nói nhảm nữa. Bọn họ biết vị Thiên Cơ Tông tông chủ mới này cũng không phải là một tên dễ nói chuyện, giết bọn họ căn bản cũng sẽ không có bất kỳ nương tay.

- Chính nông, ngươi và ức bình hai người phụ trách một cái Thiên Cơ Tông kiến tạo. Ta ở Thiên Cơ Tông ngọn núi cao nhất bế quan, một khi có chuyện gì, lập tức bảo ta.

Mạc Vô Kỵ phân phó nói.

- Dạ, chưởng môn sư huynh yên tâm, chúng ta nhất định sẽ đúng hạn chiếu chưởng môn sư huynh yêu cầu, trùng kiến Thiên Cơ Tông.

Niếp Chính Nông cùng Tang Ức Bình ngăn chặn nội tâm kích động nói.

Từ Thiên Khẩu Trấn quy mô cùng chưởng môn sư huynh lấy ra bản vẽ, bọn họ liền biết, Thiên Cơ Tông trùng kiến sau đó, so với trước Thiên Cơ Tông (phải) to lớn hơn cũng không chỉ gấp mười lần.

Lại đem tất cả mọi chuyện đều giao phó xong, Mạc Vô Kỵ lựa chọn bế quan. Hắn một bên muốn nghiên cứu Trữ Tinh Tử trận đạo, chuẩn bị bố trí hộ tông đại trận, còn vừa (phải) tăng lên tu vi của mình. Thực lực của Minh Hãn Đế Quốc tổn hao nhiều, hắn cũng không biết, thật giống như Minh Hãn Đế Quốc không biết Thiên Cơ Tông thực lực bây giờ vậy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 252: Thiên Cơ Tông Bí Mật

Thời gian như thoi đưa, đảo mắt thời gian một năm đã qua.

Tại Thiên Cơ Tông dùng bó lớn kim tệ đập xuống sau đó, mấy chục vạn công nhân xây dựng cùng kiến trúc sư suốt ngày suốt đêm trùng kiến Thiên Cơ Tông sơn môn. Một năm trôi qua, Thiên Cơ Tông sơn môn đã triệt để hoàn thành.

Mạc Vô Kỵ bế quan một năm cũng không có đi tu luyện, mà là vẫn đang nghiên cứu Trữ Tinh Tử trận đạo. Lúc này hắn có thể dễ dàng bố trí tầm thường trung cấp trận pháp, hơn nữa còn là chính bản thân luyện chế trận kỳ. Đối với tông môn đại trận, hắn cũng có một cái đại khái quy hoạch.

Mạc Vô Kỵ Đang dự định xuất quan, chuẩn bị bố trí hộ tông đại trận, Niếp Chính Nông vội vã tìm tới.

Mạc Vô Kỵ biết tại thời điểm hắn bế quan, nếu là không có chuyện đặc biệt, Niếp Chính Nông đám người sẽ không quấy rầy hắn bế quan. Lẽ nào Minh Hãn Đế Quốc cường giả tới rồi? Này cũng không đúng a, độc của Bối Sâm cùng Bối Phương Kiếm còn không có giải đâu nè.

- Chưởng môn sư huynh, công nhân tại thời điểm dựng đứng cây Thiên Cơ trụ thứ chín, xuất hiện một vài vấn đề.

Niếp Chính Nông sắc mặt có chút cổ quái.

- Vấn đề gì?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi, 9 cây Thiên Cơ trụ là hắn yêu cầu dựng đứng, tác dụng chủ yếu chính là tăng tông môn uy thế cùng trang nghiêm, kỳ thực cũng không có bao nhiêu tác dụng đặc biệt nào khác. Đương nhiên, tại sau 9 cây Thiên Cơ trụ dựng đứng đó, hắn dự định mượn 9 cây Thiên Cơ trụ này bố trí một đạo ẩn nấp khốn sát trận.

Niếp Chính Nông sắc mặt có chút cổ quái nói:

- Chúng ta phát hiện Thiên Cơ Kiếm, bởi vì tông môn đã trên cơ bản xây xong, tại phát hiện sau chuyện này, những kiến trúc kia sư ta đều lục tục đuổi đi.

Mạc Vô Kỵ sửng sốt, lập tức nói:

- Thiên Cơ Kiếm không phải là bị Lôi Hồng Cát mang đi sao? Tại sao sẽ ở bên trong tông?

Chuyện này hắn hỏi thăm rất rõ ràng, Lôi Hồng Cát tại thu được danh ngạch tiến vào Chân Mạch Đại Lục sau đó, Lôi thị liền đem Thiên Cơ Kiếm đổi tên thành Lôi thị kiếm, ban cho Lôi Hồng Cát. Hơn nữa nghi thức ban kiếm đang ở Ân Đô cử hành, lúc đó rất nhiều người thấy. Có thể thấy được Dục Lâm Lôi Thị ngay lúc rất phách lối.

- Không phải chân chính Thiên Cơ Kiếm, mà là một thanh thạch kiếm, ta cảm giác có chút kỳ quái, cho nên không để cho người khác động, cố ý đến đây thỉnh giáo chưởng môn sư huynh.

Niếp Chính Nông kính cẩn nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ok, đi qua xem một chút.

Hai người rất nhanh liền đi tới chỗ Thiên Cơ Kiếm, Mạc Vô Kỵ rốt cục thấy rõ ràng chuôi Thiên Cơ Kiếm này. Thạch kiếm dưới mặt đất hơn mười trượng địa phương, nửa đoạn còn cắm dưới đất. Cả người màu xám tro nhạt, lại tản mát ra khí tức cường đại.

Thanh kiếm này lại là một cái nhìn như thiên nhiên hình thành, Mạc Vô Kỵ xem một hồi lâu, mới nhận rõ ra đây là một chữ 'Cơ'. Thân Kiếm cùng kiếm thông thường đem cũng bất đồng, mà là trung gian hơi lõm, không có đốc kiếm.

Mạc Vô Kỵ đưa tay lại đem chuôi thạch kiếm rút ra, phát hiện kiếm này chẳng những là không có đốc kiếm, cả mũi kiếm cũng không có, kiếm tích cùng thân kiếm thậm chí mũi kiếm đều là giống nhau, mang theo vài đạo cạnh tuyến tương đối tùy ý.

Chuôi thạch kiếm này chân chính thể hiện ý tứ mấy chữ trọng kiếm vô phong.

- Chuôi này thạch kiếm vẻ ngoài cùng Thiên Cơ Kiếm giống y hệt nhau, không biết cùng Thiên Cơ Kiếm có liên hệ hay không.

Niếp Chính Nông nói.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc không nói, hắn cẩn thận nhìn một chút xung quanh chuôi thạch kiếm, một hồi lâu sau đó bỗng nhiên chấn động, thậm chí có chút không dám tin tưởng nhìn chằm chằm địa phương cắm kiếm tinh đường phong thần. Hắn nghiên cứu Trữ Tinh Tử trận đạo cũng không phải một ngày hai ngày, gần nhất còn liên tục bế quan một năm, chính là chuyên môn nghiên cứu Trữ Tinh Tử trận đạo.

Lúc này hắn dĩ nhiên phát hiện chuôi thạch kiếm này hình như là một cái trận cơ, dường như áp chế thứ gì.

- Chính nông, Thiên Cơ Tông Thiên Cơ sơn tổng cộng có bao nhiêu ngọn núi?

Mạc Vô Kỵ thấy rõ ràng đích thật là một cái trận cơ sau đó, đột ngột hỏi một câu.

Niếp Chính Nông vội vàng đáp:

- Thiên Cơ Tông ở vào Thiên Cơ dãy núi, chung quanh ngọn núi lớn nhỏ có ít nhất hơn một trăm cái. Bất quá Thiên Cơ Tông xây tông sau đó, vẫn làm một ngọn núi cao nhất, mười ba phụ ngọn núi.

Mạc Vô Kỵ âm thầm khiếp sợ, quả nhiên là mười ba phụ ngọn núi, cùng hắn đoán dĩ nhiên không sai biệt lắm.

Nếu là hắn không có đoán sai, Thiên Cơ Tông này tồn tại một cái mười ba tỏa linh trận, cái này đại trận khóa lại chính là nghịch thiên linh khí. Giả như thật là như thế này, vậy cũng có thể giải thích vì sao Thiên Cơ Tông thanh sơn lục thủy địa phương như vậy, linh khí lại loãng thế.

- Là mười ba phụ ngọn núi nào?

Mạc Vô Kỵ giọng nói rất là ngưng trọng.

Cảm nhận được Mạc Vô Kỵ ngưng trọng, Niếp Chính Nông cũng cảm giác được có chút không tầm thường, hắn một hơi thở đáp:

- Mười ba phụ ngọn núi chia ra làm Thiên Đạo Phong, Thiên Thường Phong, Thiên Vô Phong, Thiên Danh Phong, Thiên Kỳ Phong, Thiên Tại Phong, Thiên Do Phong, Thiên Xuyên Phong, Thiên Cốc Phong, Thiên Chi Phong, Thiên Vu Phong, Thiên Giang Phong, Thiên Hải Phong. Ta nói mười ba cái phụ ngọn núi này là sắp hàng dựa theo cao tới thấp, bình thường tông môn cùng tông chủ đều ở đây Thiên Cơ Phong, Thiên Đạo Phong là đệ nhất trưởng lão, còn lại lần lượt suy ra.

Mạc Vô Kỵ yên lặng suy nghĩ mười ba cái phụ ngọn núi này, đủ thời gian một nén nhang đi qua, hắn mới tự lẩm bẩm:

- Đạo thường Vô Danh, ngoài tại, còn xuyên cốc chi với Giang Hải!

Mười ba ngọn núi tổ hợp cùng một chỗ, lại là một câu nói. Những lời này Mạc Vô Kỵ hiểu rõ ý tứ trong đó, đó chính là đạo bình thường giống nhau đều là không có tên, cũng thì không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung đi ra, loại vật này thì có như thiên hạ vạn vật vậy tự nhiên mà vậy.

Tựa như Giang Hải, tất cả sông ngòi suối nước tất cả thuộc về chảy với nó, khiến cho vạn vật tự nhiên dung nhập.

Mạc Vô Kỵ tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết đến nay, cho tới bây giờ đều là dựa theo quyển công pháp này bản thân đi tu luyện, về phần Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tại sao phải tồn tại, hắn là mơ mơ hồ hồ, cũng không rõ ràng lắm. Thẳng đến lúc này, hắn mới loáng thoáng hiểu một phần.

Tu đạo nhất định liền yêu cầu Linh Căn sao? Hắn phàm căn không phải là cũng có thể tu đạo? Đại đạo tại trong tự nhiên, đại đạo không chỗ nào không có mặt. Hắn thông qua mạch lạc tu luyện, bất quá là đại đạo một loại mà thôi, cũng chẳng có gì lạ. Có lẽ cách này thích hợp với hắn, cũng không thích hợp người khác, bởi vì mỗi người đạo đều là bất đồng. Thế nhưng mỗi người mục tiêu theo đuổi lại là giống nhau, thật giống như trăm sông đổ vào biển rộng.

Có lẽ chỉ có một ngày, hắn có thể dễ dàng để cho bất kỳ một người phàm tầm thường có thể tu luyện, vậy thì là chân chính đạo. Đương nhiên, ngày này hoặc là hắn vĩnh viễn cũng không đạt được, cũng không phải nói không tồn tại.

- Ta đi cái phụ ngọn núi khác xem, ngươi phái này hai cái vương tử bước đi.

Mạc Vô Kỵ lấy ra hai viên thuốc đưa cho Niếp Chính Nông nói.

Niếp Chính Nông biết Bối Sâm cùng Bối Phương Kiếm sự tình, liền vội vàng nói:

- Chưởng môn sư huynh, để cho bọn họ đi, có thể hay không khiến cho Minh Hãn Đế Quốc đến tấn công?

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Vậy hãy để cho hắn đến đây đi, ta Thiên Cơ Tông nếu lựa chọn thành lập tông môn, cũng không sợ hãi này Minh Hãn Đế Quốc.

Minh Hãn Đế Quốc dầu gì cũng là một quốc gia, coi như là muốn công kích Thiên Cơ Tông, cũng sẽ không tùy tùy tiện tiện sẽ tới. Bình thường quốc gia công kích tông môn, chính là tối kỵ. Đương nhiên, tới rồi hắn cũng không sợ.

Hắn hiện tại càng thêm lo lắng ngược lại là Tề lão thực, thực lực của người này hắn là Hư Thần viên mãn. Một khi tên này đến công kích Thiên Cơ Tông, hắn thật đúng là kiêng kỵ. Súng laser không phải là vạn năng, thứ này cùng tu vi hoàn toàn là hai việc khác nhau. Một khi bị người phát hiện, muốn đơn độc đối phó một cái Hư Thần viên mãn, rất là trở ngại.

Thế nhưng hắn nếu lựa chọn trùng kiến tông môn, cũng sẽ không lại úy đầu sợ đuôi.

Xem béo là đẹp. Một cái tông môn nếu là liên tông chủ đều dấu đầu lộ đuôi, vậy tông môn liền mất đi linh hồn.

- Thiên Khẩu Trấn đã bắt đầu như thường, cụ thể quản lý cứ dựa theo ta nói đi làm. Đồng thời Thiên Cơ Tông cũng chuẩn bị bắt đầu chiêu thu đệ tử, ngươi và ức bình, Phủ Thiên, Trang Nghiên mấy người khổ cực một cái. Ta đi cái phụ ngọn núi khác xem, đồng thời chuẩn bị bố trí hộ tông đại trận.

Mạc Vô Kỵ phân phó nói.

Giả như hắn đoán đúng, Thiên Cơ Tông bên trong liền cất dấu một cái bí mật cực lớn. Bí mật này chính là khổng lồ linh khí, bất quá những thứ này bị một cái đại trận che lại, vẫn không có khám phá ra mà thôi.

- Dạ, chưởng môn sư huynh.

Niếp Chính Nông lúc này đáp.

...

Sau nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở Thiên Tại Phong, nơi này đã từng bị Bối Phương Kiếm mạnh mẽ từ Thiên Cơ Tông thuê đi. Hiện tại Mạc Vô Kỵ muốn biết, hắn đoán có phải thật vậy hay không.

Tìm được cụ thể phương vị, Mạc Vô Kỵ bắt đầu đào móc, chỉ một canh giờ, Mạc Vô Kỵ liền lần nữa nhìn thấy một thanh Thiên Cơ thạch kiếm khác.

Chính như hắn dự liệu như nhau, chuôi Thiên Cơ thạch kiếm này trên kiếm là một cái chữ 'Tại'.

Quả nhiên là mười ba tỏa linh trận, Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục đi cái khác phụ ngọn núi kiểm tra. Hắn khẳng định mỗi một cái phụ ngọn núi, đều có một thanh thạch kiếm như vậy.

Thiên Cơ Tông thực lực bây giờ còn quá yếu, coi như là muốn thả ra mười ba tỏa linh trận này, cũng nhất định phải chờ hắn thành lập tông môn hộ trận, chiêu thu đông đảo đệ tử, lắp xong các loại hạm pháo sau đó mới có thể.

Hạm của hắn pháo tuy rằng lợi hại, đáng tiếc là đạn pháo hữu hạn, một khi đạn pháo đánh xong, chẳng khác nào một đống phế vật.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ mơ hồ cảm thấy, những thứ này hạm pháo không nên tại loại địa phương này dùng, những thứ này hạm pháo không phải là dùng đi đối phó bình thường tu sĩ, mà là có tác dụng lớn hơn. Tại Thất Lạc Đại Lục cái chỗ này, lãng phí hạm pháo đạn pháo, tương lai nói không chừng hắn sẽ hối hận.

Trở lại Thiên Cơ Phong sau đó, Mạc Vô Kỵ đứng ở bên ngoài Thiên Cơ Phong, nhìn Thiên Cơ Tông hùng vĩ hùng tráng, trong lòng cũng là phi thường hài lòng.

Thiên Cơ Tông hoàn toàn là dựa theo ý tứ của hắn mà trùng kiến, Thiên Cơ sông vẫn như cũ như ngân mang bình thường giống nhau còn quấn Thiên Cơ Phong, từ đông đảo phụ ngọn núi trong đi qua.

Từ Thiên Cơ Phong để đi tới Thiên Cơ Tông sơn môn cửa vào, tổng cộng chín trăm chín mươi chín bậc, thềm đá toàn bộ dùng thượng đẳng nhất thạch tài kiến tạo. Đi qua thềm đá, là một cái to lớn quảng trường, quảng trường này không phải là Thiên Cơ quảng trường, mà là hộ tông quảng trường. Chung quanh quảng trường bị Mạc Vô Kỵ bố trí một cái to lớn có ẩn nấp cắn nuốt trận.

Đi qua hộ tông quảng trường, là 'Thiên Cơ Tông' ba chữ trôi lơ lửng tại không trung Phượng Vũ, đây là Mạc Vô Kỵ chính bản thân tự mình viết xuống, sau đó thông qua pháp trận xây dựng trên không trung.

Tiến vào tông môn sau đó, là một cái bạch ngọc thạch đường rộng hơn mười trượng, trực tiếp đi thông chân chính Thiên Cơ quảng trường. Tại Thiên Cơ quảng trường sau đó, mới thật sự là đại điện Thiên Cơ Tông.

Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ tiếc nuối là, Thiên Cơ Tông tông môn nội tình quá mỏng, không có tiên luyện tháp, không Vấn Thiên giai.

Bất quá có thể ở ngắn ngủi một hai năm thời gian, trùng kiến lên Thiên Cơ Tông, Mạc Vô Kỵ đã rất hài lòng. Thiên Cơ Tông tu luyện công pháp quá kém, trùng kiến Thiên Cơ Tông nhất thiết phải thay đổi công pháp.

Hắn bởi "Đạo thường Vô Danh, ngoài tại, còn xuyên cốc chi với Giang Hải!" cảm xúc sâu đậm, cộng thêm hắn vẫn là chính bản thân giải khai mạch lạc, có lẽ hắn có thể vì Thiên Cơ Tông tại Bất Hủ Phàm Nhân Quyết cơ sở, trùng kiến một bộ chân chính tu luyện công pháp.

Đây, mới đúng là chỗ chân chính hùng tâm của hắn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 253: Huyền Cấp Tông Chủ To Gan

Từ khi Thiên Cơ Tông trùng kiến sau đó, Mạc Vô Kỵ ngoại trừ đã tham gia một lần nghi thức đệ tử mới vào tông ra, tròn một năm, hắn đều mân mê Thiên Cơ Tông hộ tông đại trận.

Thiên Cơ Tông tinh thông trận đạo cũng chỉ có hắn một người, không có cường giả hỗ trợ, hắn chỉ có thể một bên nghiên cứu Trữ Tinh Tử trận đạo, một bên bố trí hộ tông đại trận. Bởi vì hắn ngoại trừ muốn bố trí hộ tông đại trận ra, còn phải bố trí một cái cực lớn ẩn linh đại trận. Nếu không, một khi hắn mở ra mười ba tỏa linh trận, linh khí nồng nặc khó đảm bảo không có người mơ ước. May là đi ngang qua một năm nghiên cứu, hộ tông đại trận đã bị hắn bố trí gần xong.

Hôm nay, Mạc Vô Kỵ đã đi tới Thiên Hải Phong, Thiên Hải Phong là chỗ trận cơ cuối cùng của Thiên Cơ Tông hộ tông đại trận. Chỉ cần hắn hợp lại cái trận cơ này sau đó, Thiên Cơ Tông hộ tông đại trận lại sẽ triệt để hoàn thành. Đến lúc đó, cho dù là Tề lão thực đến từ nơi này, cũng (phải) cho hắn có đi mà không có về.

Từng đạo cực kỳ ẩn nấp trận kỳ bị Mạc Vô Kỵ sáp nhập vào đáy Thiên Hải Phong, theo một đạo trận kỳ sau cùng của Mạc Vô Kỵ bị dung nhập vào đại trận, Thiên Cơ Tông hộ tông đại trận phát sinh từng trận nổ vang chi âm. linh mạch bị Mạc Vô Kỵ bố trí tại Thiên Cơ Phong cấp tốc được câu thông hắn lên, lại đem Thiên Cơ Phong cùng mười ba phụ ngọn núi vây quanh.

- Ầm!

Một trận không gian nguyên khí bạo liệt, để cho ộ tông đại trận Mạc Vô Kỵ còn chưa hoàn thành hợp lại h một trận run rẩy, Mạc Vô Kỵ lấy làm kinh hãi.

Sẽ không trùng hợp như vậy chứ? Hắn Thiên Cơ Tông hộ tông đại trận vừa mới xây xong, thậm chí vẫn chưa có hoàn toàn hợp lại đại trận, đã có người tới công kích Thiên Cơ Tông?

- Rầm rầm ầm!

Kịch liệt hơn nổ vang chi âm truyền đến, Mạc Vô Kỵ liền biết đây không phải là có người công kích Thiên Cơ Tông, mà là có người tranh đấu đến nơi này, hơn nữa một bên đánh đi Thiên Hải Phong bên này lại đây. Kịch liệt nguyên khí va chạm, để cho hắn hộ tông đại trận lay động.

Mạc Vô Kỵ đứng ở trên Thiên Hải Phong nhìn hai tên gia hỏa này không có dùng phi hành pháp bảo cũng có thể trên không trung tranh đấu một hồi lâu, liền biết hai người này đều là Hư Thần cường giả. Hai gã tu sĩ tranh đấu hiển nhiên cũng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, bất quá không có người nào lại đem Mạc Vô Kỵ coi ra gì, muốn đánh thế nào thì đánh thế đó.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút không đẹp cao giọng nói:

- Hai vị đạo hữu, đây là địa bàn của ta Thiên Cơ Tông, muốn đánh còn xin ra xa một chút đánh.

Dù cho thực lực không đủ, người khác tại địa bàn của mình đánh nhau, Mạc Vô Kỵ cũng không cách nào nhịn xuống không nói. Huống chi, hắn hiện tại có hộ tông đại trận, mượn hộ tông đại trận cùng súng laser, cũng không sợ hãi hai người này.

- A đù, Thiên Cơ Tông? Không phải là đã bị Lôi Mang tiêu diệt sao? Thế nào còn đang ở đây?

Hai gã tranh đấu tu sĩ có một người tóc dài tu sĩ ngược lại kinh dị một tiếng, nhìn Mạc Vô Kỵ bên này.

- Các hạ người phương nào?

Mạc Vô Kỵ giọng nói có chút cường ngạnh, tên này biết Lôi Mang tiêu diệt Thiên Cơ Tông, hiển nhiên cùng Lôi Mang là quen biết.

Thừa dịp tu sĩ tóc dài nói chuyện thời cơ, tên nam tử cùng hắn đối chiến kia lại cấp tốc rơi vào Mạc Vô Kỵ ngọn núi. Mạc Vô Kỵ lui về phía sau hơn mười trượng xa, lúc này mới lạnh lùng nhìn chằm chằm nam tử người này rơi vào trên địa bàn của hắn.

Lúc này hộ tông đại trận của hắn đã bố trí xong, dù cho đối phương là Hư Thần Cảnh cường giả, hắn cũng không sợ hãi. Chờ hắn hợp lại hộ tông đại trận, tên này đã đi không xong.

Một năm qua, hắn bố trí tới các loại ẩn nấp cắn nuốt trận, khốn sát trận là nhiều không kể xiết. Một khi hắn phát động trận pháp, chỉ cần vây khốn tên này chỉ chốc lát thời gian, hắn liền có thể một pháo giết chết đối phương.

- Ngươi là người của Thiên Cơ Tông?

Người nam tử này quét một cái xung quanh Mạc Vô Kỵ, đột nhiên hỏi.

Mạc Vô Kỵ không trả lời người này nói, cũng là trên dưới quan sát một phen người kia. Đây là một đầu đà, đầu đà sắc mặt có chút tái nhợt, thắt lưng còn có máu tươi chảy ra, có thể thấy được hắn bị thương, còn không nhẹ. Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, mi tâm của hắn còn có một cái loáng thoáng ánh mắt vết tích.

- Ngươi là Vấn Thiên Học Cung khí tông Tam Nhãn Đầu Đà?

Mạc Vô Kỵ lập tức cũng nhớ tới một việc, trước đây Tang Ức Bình nhắc tới Tam Nhãn Đầu Đà. Hắn đã từng còn dự định đi tìm người này,

không có nghĩ tới tên này cư nhiên xuất hiện ở Thiên Cơ Tông.

Đầu đà vẫn không nói gì, người nam tử tóc dài kia đuổi giết hắn cũng rơi vào Thiên Hải Phong, trong tay pháp bảo đã đánh về phía đầu đà.

Mạc Vô Kỵ giận điên lên, giơ tay lên ném ra vài cái trận kỳ, đồng thời vài đạo lôi cầu đánh ra.

Người tóc dài tên gia hỏa truy sát đầu đà dầu gì cũng là một cái Hư Thần viên mãn cường giả, bị Mạc Vô Kỵ khốn sát trận khốn trụ được, nhất thời sửng sốt một chút. Một là hắn căn bản cũng không xem ở trong mắt con kiến hôi, cư nhiên tiện tay bên trong liền đem hắn vây khốn, đây là cái gì hồi sự?

Lập tức hắn liền giận tím mặt, một cái con kiến hôi lại dám đối với hắn một cái Hư Thần Cảnh động thủ. Điểm ấy khốn trận cũng muốn ngăn cản hắn, đơn giản là si tâm vọng tưởng. Đáng tiếc là, hắn quên mất tên gia hỏa bị hắn truy sát, cũng không kém so với hắn.

đầu đà bị đối phương truy sát thời gian dài như vậy, lúc này thấy đối phương bị Mạc Vô Kỵ khốn sát trận vây khốn, đâu còn có thể khách khí. Một thanh to lớn kìm gắp than liền đánh ra, giữa kìm gắp than xuất hiện hai đạo Hỏa Long, Hỏa Long trực tiếp kéo hướng phần eo của nam tử bị Mạc Vô Kỵ vây khốn.

- Rầm rầm ầm!

Mấy cái to lớn lôi cầu rơi vào dưới chân của nam tử tóc dài, nam tử vung bàn tay to ra, Mạc Vô Kỵ nổ tung lôi cầu còn không có triệt để nổ tung, đã bị đối phương hoàn toàn bóp chặt trong tay.

Cũng trong lúc đó, đầu đà kìm gắp than đã đến.

Tu sĩ khẩn trương, hắn có thể dễ dàng bắt Mạc Vô Kỵ lôi cầu, nhưng không cách nào dễ dàng đối phó đầu đà kìm gắp than.

- PHỐC!

Một đạo huyết quang hiện lên, nam tử bên hông xuất hiện hai đạo to lớn máu rãnh mương. Nam tử cấp tốc lui về phía sau, lại bị kìm gắp than dư ba cuốn đi một cánh tay.

Giờ phút này nam tử đã là khuấy nát Mạc Vô Kỵ khốn sát trận, xoay người liền muốn lao ra Thiên Hải Phong.

Người mạnh như vậy Mạc Vô Kỵ há có thể để cho hắn chạy đi, trong tay trận kỳ hoảng động, lại là một cái khốn sát trận quấn lấy hắn.

Đầu đà hiển nhiên cũng biết đây là thời cơ tuyệt hảo, nắm lên kìm gắp than, trực tiếp đánh về phía nam tử lông dài.

- Thật can đảm, ngươi nho nhỏ một cái Thiên Cơ Tông cũng dám vây khốn ta Bành Quý Thanh, ta chính là Đại Diễn Tông...

Tóc dài nam tử là thật nóng nảy, hắn cũng thật không ngờ chính bản thân lật thuyền trong mương, cư nhiên tại Thiên Cơ Tông một cái Huyền Cấp tông môn như vậy bị nhốt.

- PHỐC!

Đầu đà nhưng không có lại cho hắn cơ hội, kìm gắp than cuốn lên, trực tiếp lại đem Đại Diễn Tông cường giả chặn ngang cắt đoạn.

Mạc Vô Kỵ nghe được Đại Diễn Tông, trong lòng cũng là cả kinh, Đại Diễn Tông thế nhưng tông môn cùng Vấn Thiên Học Cung gần như là chạy song song. Đương nhiên, là không tính Vấn Thiên Học Cung cái kia lão đầu câu cá mới được.

Cái ý niệm này chỉ là tại trong đầu hắn vòng vo một cái, liền trực tiếp bị hắn vứt sang một bên

Bạo Long làm sao nói ân ái. Mình cũng đã gợi ý đây là Thiên Cơ Tông, tên này còn (muốn) vọt vào Thiên Cơ Tông, hắn không giết mới đúng là quái sự. Còn có cái này đầu đà, cho dù là Vấn Thiên Học Cung, Mạc Vô Kỵ cũng không có dự định buông tha.

Thừa dịp đầu này đà chém giết Đại Diễn Tông tu sĩ đồng thời, Mạc Vô Kỵ trong tay trận kỳ cuốn lên. Không gian chung quanh phát sinh từng trận ca ca âm hưởng, liên miên không ngớt nổ vang trong nháy mắt liền trải rộng toàn bộ Thiên Cơ Tông ngọn núi cao nhất cùng mười ba phụ ngọn núi.

Đầu đà bừa mới chém giết Đại Diễn Tông cường giả cũng cảm giác được trước mắt biến đổi, dùng ánh mắt của hắn há có thể không nhìn ra, mình bị một cái to lớn đại trận vây khốn?

Lúc này Mạc Vô Kỵ rơi vào cách hắn hơn mười trượng xa, chỉ cần đầu đà dám động thủ tấn công trận, hắn sẽ không chút do dự một pháo oanh đi qua.

- Vừa rồi đa tạ đạo hữu xuất thủ tương trợ, mỗ gia chính là Vấn Thiên Học Cung khí phong Tam Nhãn Đầu Đà.

Tam Nhãn Đầu Đà nói chuyện cũng phi thường trực tiếp, chỉ là tại hắn nói xong câu đó sau đó, trực tiếp liền phun ra một ngụm máu tươi, lập tức cả người đều lay động một cái.

Mạc Vô Kỵ càng là yên lòng, tên này xem ra cũng là bản thân bị trọng thương.

- Các hạ nếu là người Vấn Thiên Học Cung, cũng hắn là biết quy củ mới đúng là, ta đã đã cảnh cáo đây là ta Thiên Cơ Tông phạm vi, vì sao hai vị còn mạnh mẽ tiến lên vào ta Thiên Cơ Tông tranh đấu?

Mạc Vô Kỵ mặt không thay đổi hỏi.

Tam Nhãn Đầu Đà há có thể không nhìn ra Mạc Vô Kỵ đã đem hắn vây khốn, hơn nữa rời xa hắn, đây là muốn tiếp tục giết chết hắn khúc nhạc dạo. Nếu là chưa có thụ thương, hắn còn có một chút nắm chặt chạy ra cái này đại trận, thậm chí giết chết trước mắt tên gia hỏa này thoạt nhìn tu vi mới nguyên đan hậu kỳ.

- Đạo hữu có thể khống chế Thiên Cơ Tông hộ tông đại trận, hiển nhiên không phải là Thiên Cơ Tông người tầm thường, có thể hay không để cho ta gặp một lần quý tông chủ?

Tam Nhãn Đầu Đà không có phản kháng, mà là đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ta chính là Thiên Cơ Tông tông chủ Mạc Vô Kỵ, có lời gì mời nói thẳng đi. Nơi này không có người thứ 3.

- A đù! Ngươi chính là Thiên Cơ Tông tông chủ?

Tam Nhãn Đầu Đà khiếp sợ nhìn trước mắt Mạc Vô Kỵ, tông chủ còn trẻ như vậy, còn là mới Nguyên Đan Cảnh tu vi? Thiên Cơ Tông này sẽ không phải là Huyền Cấp tông môn sao?? Một cái Huyền Cấp tông môn tông chủ dám như thế to gan lớn mật đồng thời động thủ đối với hai cái Hư Thần Cảnh cường giả? Tam Nhãn Đầu Đà phát hiện mình hình như có chút không hiểu thế giới này.

Hắn và người khác bất đồng, hắn cũng không biết Thiên Cơ Tông. Trước lúc này, cũng không biết Thiên Cơ Tông chỉ là một Huyền Cấp tông môn.

- Không sai, chính là ta, có lời gì ngươi có thể nói thẳng.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn cũng không tính giấu diếm chính bản thân tông chủ thân phận.

Tam Nhãn Đầu Đà hít một hơi thật sâu, mạnh mẽ lại đem nội tâm lay động ép xuống, rồi mới lên tiếng:

- Mạc tông chủ, ta hi vọng có thể thương lượng với ngươi một việc. Ta bị Đại Diễn Tông truy sát, hy vọng có thể tại ngươi nơi này chữa thương. Đương nhiên, làm thù lao, ta sẽ cho ra ngươi giá vừa ý. Ta là

một cái đỉnh cấp Luyện Khí Sư, chỉ cần là linh khí, ngươi đều có thể mở miệng.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự một nói từ chối:

- Xin lỗi, ta sẽ không để cho ngươi ở nơi này chữa thương. Ta Thiên Cơ Tông hiện tại bất quá là một cái nhỏ tông môn, không qua nổi Đại Diễn Tông cái loại này đại tông môn nghiền ép. Ngươi là Vấn Thiên Học Cung, còn cần đến ta đây tiểu tông môn chữa thương?

Tam Nhãn Đầu Đà thở dài nói:

- Ta trước bất quá là một cái khách khanh Luyện Khí Sư của Vấn Thiên Học Cung mà thôi, Vấn Thiên Học Cung không muốn đắc tội Đại Diễn Tông, đã bỏ qua ta. Ta hiện tại tự nhiên không phải là người của Vấn Thiên Học Cung, chuyện Bành Quý Thanh truy sát ta, cũng không người nào biết. Cho nên chỉ cần ta không nói, Đại Diễn Tông cũng không biết Bành Quý Thanh chết ở đâu.

Mạc Vô Kỵ giật mình, tên này thế nhưng một cường giả, nếu là có thể gia nhập Thiên Cơ Tông, vậy đối với Thiên Cơ Tông tuyệt đối là một món chuyện tốt cực lớn. Phải biết rằng, hiện tại Thiên Cơ Tông thế nhưng không có một cường giả.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 254: Bách Tông Liên Minh Đại Hội

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nói:

- Ngươi muốn ở lại Thiên Cơ Tông chữa thương cũng có thể, bất quá ngươi phải gia nhập Thiên Cơ Tông. Hoặc là nói chí ít tại Thiên Cơ Tông 10 năm, 10 năm này, Thiên Cơ Tông một khi bị người công kích, ngươi nhất thiết phải xuất đầu. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là, ngươi cần lập huyết thệ mạn mạn khuynh thành.

Lập được huyết thệ, chẳng khác nào nhất định phải tuân thủ, nếu không hôi phi yên diệt.

Để cho Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không có nghĩ tới là, Tam Nhãn Đầu Đà không chút do dự liền nói:

- Tốt, ta đồng ý, ta Hình Hoàng lập được huyết thệ ở chỗ này lưu lại mười năm, đồng thời cùng Thiên Cơ Tông cùng tồn vong.

Đang khi nói chuyện, Tam Nhãn Đầu Đà trực tiếp rạch ra mi tâm của mình, một đạo huyết khí bắn ra, hắn trực tiếp bắt đầu lập huyết thệ, căn bản cũng không cần Mạc Vô Kỵ nói lần thứ hai.

Mạc Vô Kỵ sững sờ nhìn Tam Nhãn Đầu Đà, tâm nói mình có đúng hay không nghĩ sai chuyện gì rồi? Cái này cũng quá dễ dàng một chút.

- Mạc tông chủ, ta hiện tại đã là người của Thiên Cơ Tông, ngươi dự định an bài thế nào ta?

Thấy Mạc Vô Kỵ có chút ngây người, thệ Tam Nhãn Đầu Đà chủ động nói.

Mạc Vô Kỵ lấy lại bình tĩnh, rồi mới lên tiếng:

- Hình huynh, ngươi đã lập được huyết thệ, ta tin tưởng ngươi không có dị tâm. Thế nhưng ta Thiên Cơ Tông bất quá là một cái Huyền Cấp tông môn, ngươi ở tại chỗ này có chỗ lợi gì? Hơn nữa còn là lưu lại mười năm?

Nếu Hình Hoàng thành người Thiên Cơ Tông, Mạc Vô Kỵ liền không cần phải lưu ý tu vi của hắn.

- Mạc tông chủ, ngươi đã hỏi như thế, ta liền nói thật. Trên thực tế lúc ban đầu ta muốn ở lại chỗ này chữa thương, đồng thời muốn trùng kích Chân Thần Cảnh...

- Hình huynh, ngươi dự định trùng kích Chân Thần Cảnh?

Mạc Vô Kỵ kinh thanh hỏi.

Hình Hoàng gật đầu:

- Ta cùng cái kia Đại Diễn Tông tên gia hỏa, chính là vì cướp đoạt một đóa Chân Thần Chi Hoa. Hắn là Hư Thần Cảnh viên mãn, gặp phải Chân Thần Chi Hoa, tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày:

- Theo ta được biết, Chân Thần Chi Hoa chỉ tồn tại ở Ngũ Hành Hoang Vực, ngươi nói ngươi và cái kia Bành Quý Thanh cướp đoạt Chân Thần Chi Hoa, ta làm sao có thể tin tưởng ngươi?

Hình Hoàng cười cười:

- Chúng ta chính là tại Ngũ Hành Hoang Vực cướp đoạt.

Giơ tay lên dừng lại Mạc Vô Kỵ câu hỏi, Hình Hoàng tiếp tục nói:

- Nghe nói bởi vì Chân Mạch Đại Lục cường giả nhúng tay, Ngũ Hành Hoang Vực đã hoàn toàn bị mở ra, không còn có hạn chế. Lúc này

Ngũ Hành Hoang Vực loạn thành một đoàn, người nào đều muốn hướng bên trong đi vô.

Mạc Vô Kỵ chân mày cau lại, Ngũ Hành Hoang Vực bảo bối thành chồng chất, hắn thế nhưng quá rõ. Hắn Thiên Cơ Tông vừa mới trùng kiến, chính là thời điểm yêu cầu các loại bảo vật, nếu Ngũ Hành Hoang Vực bị triệt để mở ra, hắn Thiên Cơ Tông tự nhiên không thể bỏ qua.

- Đương nhiên, đây chỉ là ta hướng ngươi giải thích. Về phần ta vì sao phải gia nhập Thiên Cơ Tông mười năm, lúc ban đầu đích thật là vì chữa thương. Về sau ta là thật tâm muốn gia nhập Thiên Cơ Tông, bởi vì ta đột nhiên nhớ tới ngươi gọi là Mạc Vô Kỵ.

Hình Hoàng sau khi nói xong, lẳng lặng nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Hình huynh, nếu là ta không có đoán sai, chúng ta tại Vấn Thiên Học Cung không có cùng xuất hiện, cũng chưa từng gặp mặt. Thế nhưng ngươi lời mới vừa nói, hình như quen biết ta bình thường giống nhau.

Nếu Hình Hoàng nói như vậy, vậy nói rõ nhận ra hắn đã từng là Vấn Thiên Học Cung đệ tử.

Hình Hoàng gật đầu:

- Chúng ta xác thực không biết, thế nhưng ta có một cái đệ tử ký danh quen biết ngươi.

- Nga, là ai?

Mạc Vô Kỵ trong lòng đang suy nghĩ Hình Hoàng cái này đệ tử ký danh là ai, cư nhiên quen biết hắn.

- Nàng là Tả Thiều Doanh, vốn là Kiếm Hồ ngoại môn đệ tử, ta thấy nàng trời sinh tính chất phác, làm việc kỹ lưỡng, cho nên muốn tới làm một người trợ giúp. Ngày ngươi trở lại Vấn Thiên Học Cung thời điểm,

hẳn là thấy nàng sao?. Nàng mặc dù không có đi theo ngươi, nhưng vẫn tại địa phương xa xa nhìn trộm ngươi. Nàng thấy ngươi đi Vấn Thiên Giai, sau đó thẳng đến hừng đông thời điểm mới rời đi Vấn Thiên Giai. Lại sau đó, nàng liền phát hiện Vấn Thiên Giai đệ nhất danh xuất hiện một cái người vô danh, nếu là ta không có đoán sai, ngươi hẳn là leo qua Vấn Thiên Giai, đệ nhất danh chính là ngươi...

Hình Hoàng giọng nói cực kỳ chăm chú.

Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày, nói thật ra, Tả Thiều Doanh cho hắn ấn tượng phi thường tốt. Cũng như Hình Hoàng nói như vậy, đây là một nữ tử trời sinh tính chất phác, cực kỳ nghiêm túc. Thế nhưng nàng lại đem chính bản thân leo lên đỉnh Vấn Thiên Giai sự tình nói ra, từ góc độ nào đó mà nói, đối với hắn cũng không có lợi. Thế nhưng mình và nàng bất quá hai mặt chi duyên, nàng dựa vào cái gì tại bên ngoài Vấn Thiên Giai đợi cả đêm?

Hình Hoàng thấy Mạc Vô Kỵ cau mày, cười nhạt:

- Ngươi không cần trách nàng, nàng sau khi trở về vẫn mất hồn mất vía, ta sau từ trong lời nói của nàng nghĩ tới việc này. Về sau nàng còn nói với ta nói mấy câu, ngươi có muốn biết hay không?

Mạc Vô Kỵ nghĩ thầm, dùng Tả Thiều Doanh đơn thuần, tại trước mặt Hình Hoàng loại này cáo già tên gia hỏa, đích xác không giấu được nói ra.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Hình Hoàng liền tiếp tục nói:

- Nàng nói, vốn cho là ngươi giống như nàng, đều là ngoại môn đệ tử, là cùng một loại người. Gặp lại ngươi leo lên Vấn Thiên Giai đệ nhất danh sau đó, nàng liền biết các ngươi không phải là một loại người. Ngày thứ hai sau khi ngươi đi, nàng cũng cùng ta cáo từ, thậm chí ngay cả muội muội nàng cũng không có chào hỏi, rời đi Vấn Thiên Học Cung rồi. Về phần đi chỗ nào, ta cũng không biết. Dựa theo ý tứ nàng nói, đó

là nàng cần không phải là tu luyện, mà là tìm kiếm sinh hoạt thuộc về của nàng.

Mạc Vô Kỵ âm thầm thở dài, chỉ có thể trong lòng thầm chúc nữ hài đơn thuần này sống tốt một chút.

Hình Hoàng cũng không có nói nữa, hắn không biết quan hệ giữa Tả Thiều Doanh cùng Mạc Vô Kỵ, cho nên giữ vững trầm mặc.

Sau một lúc lâu, Mạc Vô Kỵ mới hỏi:

- Hình huynh, nếu ngươi biết ta leo lên Vấn Thiên Giai, vì sao không cho là trên người ta có bí mật?

Hình Hoàng cười ha ha một tiếng:

- Mỗi trên người một người đều có bí mật, ta giống nhau là có, nếu không, ta cũng sẽ không trở thành Thất Lạc Đại Lục đệ nhất Luyện Khí Sư.

Nói đến đệ nhất Luyện Khí Sư thời điểm, Hình Hoàng giọng nói ngạo nghễ, hiển nhiên tuyệt sẽ không cho là người khác có thể ở luyện khí cao hơn hắn.

- Không muốn nói ta hiểu rõ vô cùng Vấn Thiên Giai, leo lên đỉnh Vấn Thiên Giai, càng nhiều hơn chính là phát triển tiềm lực thật lớn, mà không phải bí mật rất lớn. Coi như là bí mật rất lớn, ta cũng sẽ không mơ ước. Một người không có chính bản thân kiêu ngạo, là sẽ không trở thành đỉnh cấp cường giả. Vô luận là tu đạo, khí đạo hay là đan đạo (các loại).

Mạc Vô Kỵ Nhân Cực Cảnh tu vi, tuy rằng trong cơ thể không có vàng đan, lại có một đạo tử khí, tử khí bên ngoài càng là có linh vận vờn quanh động. Hắn có thể rõ ràng cảm thụ được, Hình Hoàng giọng nói mang theo thuộc về hắn kiêu ngạo. Đầu này đà nói là lời thật, không có lừa gạt hắn.

- Tốt!

Mạc Vô Kỵ gật đầu nói:

- Hình Hoàng, sau này ngươi chính là Tả hộ pháp của ta Thiên Cơ Tông, làm sao?

Hình Hoàng đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ:

- Tả hộ pháp Hình Hoàng, ra mắt tông chủ.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, lấy ra một quả ngọc bài, trước mắt một hàng chữ đưa cho Hình Hoàng:

- Hình hộ pháp, ta Thiên Cơ Tông mới vừa trùng kiến, cho nên tất cả giản lược. Cái ngọc bài này là Tả hộ pháp thân phận ngọc bài, sẽ để lại cho ngươi.

- Đa tạ tông chủ.

Hình Hoàng tiếp nhận ngọc bài.

Trong lòng hắn còn có một cái dự định cũng không nói gì, Mạc Vô Kỵ còn nhỏ tuổi, chẳng những leo lên đỉnh Vấn Thiên Giai, còn là một tông tông chủ, này đã phi thường rất giỏi. Càng làm cho hắn cảm thấy Mạc Vô Kỵ rất giỏi chính là, cái này hộ tông đại trận. Theo hắn biết, coi như là một phần chuẩn Thiên cấp tông môn hộ tông đại trận, cũng không nhất định có hoàn chỉnh như Thiên Cơ Tông cái này hộ tông đại trận. Mà căn cứ Mạc Vô Kỵ dùng hộ trận đại trận thủ đoạn, hắn khẳng định cái này đại trận là Mạc Vô Kỵ chính bản thân bố trí.

Như vậy một người cường giả tuổi còn trẻ, còn là đỉnh cấp trận đạo đại sư, tương lai tiền đồ có thể thấp mới đúng là quái sự. Hắn Hình Hoàng lúc này không ôm chặt bắp đùi, tương lai người ta phát triển, để ý không để ý tới hắn đều là một chuyện khác.

Không muốn nói hắn một cái Hư Thần viên mãn, coi như là một cái Chân Thần viên mãn, tại chân chính tu chân đại lục, cũng không tính là cái gì.

- Tốt, Hình hộ pháp, đã như vậy, vậy ta liền giúp ngươi lại lên một tầng cao, bước trên Chân Thần cảnh.

Mạc Vô Kỵ là một người rất hào hiệp, thời điểm địch ta không rõ, hắn sẽ vô cùng đề phòng. Một khi tình huống sáng tỏ, hắn sẽ không keo kiệt một phần ngoại lai tài nguyên.

- Tông chủ, ngươi trợ ta bước lên Chân Thần cảnh?

Hình Hoàng nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lấy ra vài viên thuốc đưa cho Hình Hoàng:

- Ngươi trước phục dụng vài tấm chữa thương đan dược này, sau đó cùng ta đến.

- Đây là ngũ phẩm chữa thương đan dược Tục hoàn đan?

Hình Hoàng là một kẻ biết hàng, Mạc Vô Kỵ đan dược một lấy tới, hắn liền nhận ra. Ngũ phẩm chữa thương đan dược đối với hắn một cái Hư Thần Cảnh tu sĩ mà nói, cũng đều là cực kỳ khó được.

- Không sai, ngươi cùng đi theo ta sao?.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, sau đó tế xuất xe bay, đi tới Thiên Cơ Phong.

- Dạ.

Hình Hoàng cấp tốc nuốt vào vài viên thuốc, hư không bay theo, theo Mạc Vô Kỵ đi tới Thiên Cơ Phong.

- Thật xinh đẹp tông môn.

Hình Hoàng vừa đến Thiên Cơ Phong ngọn núi cao nhất, liền sợ hãi than nói. Thiên Cơ Tông có lẽ không tính là rất khí thế hùng vĩ tông môn, cũng không tính là kiến tạo xa hoa nhất tông môn, tuyệt đối là tông môn thiết kế rất duyên dáng. Đi tới nơi này, liền có một loại dễ dàng cùng trống trải cảm giác.

- Chưởng môn sư huynh, Bách Tông Liên Minh truyền thư đi tới ta Thiên Cơ Tông...

Tang Ức Bình thấy Mạc Vô Kỵ lại đây, nhanh chóng tiến lên đón, lại đem một phần thư đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Lập tức nàng đã nhìn thấy Tam Nhãn Đầu Đà sau lưng Mạc Vô Kỵ, cùng Mạc Vô Kỵ bất đồng, nàng trước kia ra mắt Tam Nhãn Đầu Đà một lần.

- Tiền bối là...

Tang Ức Bình nhất thời khiếp sợ hỏi một câu.

Đối với Thiên Cơ Tông như vậy một cái Huyền Cấp tông môn mà nói, không muốn nói Hư Thần Cảnh cường giả, coi như là Chân Hồ Cảnh cường giả, cũng là cao cao tại thượng tồn tại.

Mạc Vô Kỵ cười cười, nói:

- Ức bình, Hình Hoàng sau này sẽ là Tả hộ pháp của ta Thiên Cơ Tông. Hình hộ pháp, vị này chính là Tang Ức Bình, là dưỡng nữ của tông chủ trước một đời, cũng là chúng ta Thiên Cơ Tông sự vụ đại điện điện chủ.

- A...

To lớn ngạc nhiên mừng rỡ để cho Tang Ức Bình ngắn ngủi thất thần, có rồi Tam Nhãn Đầu Đà làm hộ pháp, Thiên Cơ Tông còn có ai dám đi tìm cái chết?

Hình Hoàng ngược lại không có để ý Tang Ức Bình tu vi, khẽ cười nói:

- Ra mắt Tang điện chủ.

Tang Ức Bình nhanh chóng hoàn lễ, đối phương là một cái Hư Thần Cảnh cường giả không nói, càng là đỉnh cấp luyện khí tông sư, nàng nhưng không chịu nổi loại này đại lễ.

Mạc Vô Kỵ đã bóc thơ ra, hơi một xem lướt qua, liền kinh ngạc hỏi:

- Bách Tông Liên Minh mời ta Thiên Cơ Tông tham gia đại hội Ngũ Hành Hoang Vực phân phối?

Tang Ức Bình liền vội vàng nói:

- Đúng vậy, ta nghe ngóng, nghe nói Ngũ Hành Hoang Vực triệt để mở ra, Bách Tông Liên Minh muốn tiếp tục hạn chế người tiến vào, lúc này mới mời dự họp cái này đại hội. Tham dự hội nghị người phải là Ngoại Vực đại chiến tông môn cống hiến bảng top 1k, cho nên chúng ta Thiên Cơ Tông tại nhóm được mời.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, lần này đại hội nhất định phải đi, nếu không Thiên Cơ Tông rất khó phát triển. Hắn lập tức nhìn Hình Hoàng hỏi:

- Hình hộ pháp, ngươi muốn đột phá đến Chân Thần Cảnh cần phải bao lâu?

Hình Hoàng chỉ hơi trầm ngâm:

- Nếu là có đỉnh cấp linh khí chống đỡ, có lẽ chỉ cần một tháng không tới. Nếu là không có đỉnh cấp linh khí chống đỡ, rất khó nói.

- Tốt, ngươi lựa chọn Thiên Cơ Tông một tòa phụ ngọn núi chuẩn bị đột phá Chân Thần Cảnh, chuyện linh khí ta phụ trách. Chờ sau khi ngươi đột phá, cùng đi với ta Bách Tông Liên Minh đi một chuyến.

Mạc Vô Kỵ quyết định thật nhanh nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 255: Mở Thiên Cơ Tỏa Linh Trận

Tang Ức Bình cực kỳ xem thời cơ lấy ra một tranh vẽ tòa phụ ngọn núi đưa cho Hình Hoàng.

- Đa tạ tông chủ, ta liền lựa chọn gần nhất Thiên Vô Phong sao?. Ngọn sơn phong này tới gần Thiên Cơ Phong, có chuyện gì cũng tới nhanh.

Hình Hoàng tiếp nhận phụ ngọn núi tranh vẽ sau đó, liếc mắt một liền nhìn trúng Thiên Vô Phong.

Thấy Hình Hoàng đã chọn xong phụ ngọn núi, Mạc Vô Kỵ nói với Tang Ức Bình:

- Ức bình, ngươi mang Hình hộ pháp đi Thiên Vô Phong, ta đi mở ra tụ linh trận, tranh thủ để cho Hình hộ pháp tại trong vòng một tháng đột phá Chân Thần cảnh.

Mạc Vô Kỵ tin tưởng chỉ cần mình cho ra linh khí đủ nồng nặc, Hình Hoàng chắc chắn sẽ không bỏ qua cơ hội lần này. Dùng Hình Hoàng loại người này bị người ta đuổi giết, mới trốn vào Vấn Thiên Học Cung, mấy năm nay giúp người luyện khí, không cần hỏi sớm là tài phú kinh người.

Như vậy tài phú kinh người, chính là vì chuẩn bị đột phá Chân Thần, nhất định sớm đã vạn sự chuẩn bị. Nếu là có một đóa Chân Thần Chi Hoa, Hình Hoàng còn là không đột phá nổi Chân Thần Cảnh, vậy chỉ có thể nói hắn sau này cơ hội cực kỳ mong manh để thăng cấp Chân Thần Cảnh.

Sử dụng Chân Thần Chi Hoa đột phá Chân Thần Cảnh cũng không phải trăm phần trăm sự tình, thậm chí ngay cả 30% cơ hội cũng không có. Hình Hoàng chuẩn bị nhiều năm như vậy, nói vậy sẽ tăng 20% cơ hội, cộng thêm Chân Thần Chi Hoa cơ hội, hắn có một nửa có khả năng có thể đột phá đến Chân Thần Cảnh. Nếu là Thiên Cơ Tông bị khóa lại linh khí cũng đủ nghịch thiên, có lẽ có thể lại để cho hắn tăng 10% cơ hội.

- Dạ.

Tang Ức Bình vội vàng đáp.

Chờ Tang Ức Bình mang theo Hình Hoàng đi tới Thiên Vô Phong, Mạc Vô Kỵ tiến vào dưới Thiên Cơ Tông tông chủ điện. Từ khi phát hiện Thiên Cơ thạch kiếm, Mạc Vô Kỵ để cho Niếp Chính Nông tại dưới tông chủ điện sửa một cái lối đi, trực tiếp đi thông chỗ mười ba tỏa linh trận chủ trận cơ.

Chủ trận cơ Thiên Cơ thạch kiếm bị hắn rút ra sau đó, lại đưa về tại chỗ tiếp tục tỏa linh. Về phần mười ba tọa phụ ngọn núi Tỏa Linh Thạch kiếm trận cơ còn lại, đã bị hắn toàn bộ rút ra, đang nằm tại nhẫn của hắn.

Lúc này hắn chỉ cần rút ra chủ trận cơ Thiên Cơ thạch kiếm này, liền có thể trực tiếp mở ra mười ba tỏa linh trận.

Chuôi Thiên Cơ thạch kiếm này Mạc Vô Kỵ sớm đã nghiên cứu qua, khóa lại Thiên Cơ Tông linh khí mười ba tỏa linh trận hắn cũng nghiên cứu qua không chỉ một lần. Lần này nếu muốn mở khóa linh trận, Mạc Vô Kỵ tự nhiên là không có nửa phần do dự, trực tiếp rút ra Thiên Cơ thạch kiếm.

- Ầm vang!

Từng đợt trầm muộn âm hưởng từ dưới chân truyền đến, lập tức Mạc Vô Kỵ cảm giác được chính bản thân bắt đầu sụp đổ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, chẳng lẽ trận đạo trình độ của mình không hoàn thiện, nhìn lầm rồi?

Nếu là Thiên Cơ Phong cái chỗ này sụp xuống, vậy coi như xong đời. Thật vất vả tạo dựng lên Thiên Cơ Phong lại sụp, vậy đơn giản chính là một chuyện tiếu lâm.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền biết hắn không có nhìn lầm, từng đạo nồng nặc tới cực điểm linh khí mang theo đến. Cái loại thư sướng này để cho người ta khó diễn tả được, để cho Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa cho là mình trong tay đang cầm một quả thiên phẩm linh thạch.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ hai chân kiên định, chờ hắn phản ứng kịp, chung quanh sụt lún hoàn toàn biến mất. Hắn ở vào bên cạnh một cái to lớn ao sương mù.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt rơi vào này trên vụ trì sau đó, nhất thời cũng hút hơi lạnh.

Vụ trì bầu trời, cửu thiên linh mạch bị trận pháp vây khốn, nửa đoạn trôi lơ lửng tại bầu trời vụ trì. Vô cùng vô tận linh vận khí tức tại cái chỗ này vờn quanh, ở đâu ra vụ trì, cái này căn bản là một cái linh trì linh khí ngưng tụ ra tới.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ khẳng định, 9 nhánh linh mạch đẳng cấp, bất luận cái gì một cái so với nửa đoạn linh mạch hắn từ thiên hải tông lấy được đều mạnh hơn nhiều lắm.

Nói cách khác, nếu là hắn lấy được này nửa đoạn linh mạch là hạ phẩm mà nói, như vậy 9 nhánh linh mạch ít nhất là thượng phẩm, thậm chí có cực ít có thể là cực phẩm linh mạch.

Lập tức Mạc Vô Kỵ liền biết, cái chỗ này tuyệt đối không có khả năng tiết lộ ra ngoài, một khi tiết lộ ra ngoài, coi như là Vấn Thiên Học

Cung sợ rằng đều muốn cướp đoạt.

Thiên Cơ Tông Thiên Cơ (vốn) tại cái chỗ này, cũng không biết nơi này tiền nhiệm tông chủ là phát hiện ra hay không, hay là phát hiện sau đó không dám mở ra.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền biết, 9 nhánh linh mạch đối với hắn tác dụng. Hắn có thể ở chỗ này thoả thích bế quan tu luyện, dù cho hắn thăng cấp cần tài nguyên đáng sợ nữa, tại cái chỗ này tu luyện cũng sẽ không chậm đến địa phương nào.

Bất quá 9 nhánh linh mạch tuyệt đối không có khả năng toàn bộ mở ra, chờ Hình Hoàng thăng cấp Chân Thần sau đó, hắn còn phải lần thứ hai lại đem 9 nhánh linh mạch này che lại. Nhiều nhất là lưu lại Thiên Cơ Phong linh khí, để cho Thiên Cơ Tông đệ tử có thể vui sướng tu luyện là được.

...

Thiên Cơ Phong, gần như là tại Mạc Vô Kỵ mở ra tỏa linh trận đồng thời, tất cả mọi người cảm nhận được cái loại vui sướng như đắm chìm trong linh dịch. Loại này linh khí, nếu mà không tu luyện, đó mới là ngu ngốc.

Mà trong đó ngạc nhiên mừng rỡ nhất là Thiên Vô Phong Tam Nhãn Đầu Đà Hình Hoàng, Hình Hoàng phỏng chừng Mạc Vô Kỵ giúp hắn hướng dẫn bộ phận linh khí lại đây. Cộng thêm chính hắn có đống lớn linh thạch, hắn trùng kích Chân Thần Cảnh, hắn là không sai biệt lắm.

Thế nhưng hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, Mạc Vô Kỵ hướng dẫn tới được linh khí là kinh khủng như vậy. Cái loại này như linh dịch tưới xuống linh khí, để cho hắn thiếu chút nữa rên rỉ ra.

Hình Hoàng là một cái đỉnh cấp luyện khí tông sư, cũng là người hiểu biết. Không muốn nói Vấn Thiên Học Cung khí phong linh khí bản liền

cũng đủ nồng nặc, coi như là hắn chưa có tiến vào Vấn Thiên Học Cung, chỗ hắn tu luyện cũng đều là linh khí bảo địa.

Thế nhưng qua nhiều năm như vậy, hắn cũng chưa từng thấy qua Thiên Vô Phong loại này kinh khủng linh khí. Hắn gia nhập Thiên Cơ Tông, tự nhiên là vừa ý Mạc Vô Kỵ tiềm lực, đồng thời cũng phải cần tìm một chỗ ẩn thân trốn đi. Đương nhiên, còn có một chút một chút là bị Mạc Vô Kỵ uy hiếp. Mạc Vô Kỵ không hề cố kỵ trợ giúp hắn giết Đại Diễn Tông Bành Quý Thanh, đối với hắn tự nhiên sẽ không sợ, hơn nữa hắn tin tưởng Mạc Vô Kỵ còn có thủ đoạn không có thi triển ra. Thế nhưng giờ khắc này, hắn là không gì sánh được mình may mắn.

Nếu là loại này linh khí, hắn đều không thể thăng cấp đến Chân Thần Cảnh, vậy hắn liền thực sự là một cái phế vật. Hình Hoàng đối với Thiên Cơ Phong ôm một quyền, lập tức bắt đầu vận chuyển công pháp, trùng kích Chân Thần Cảnh.

Hắn cả tụ linh trận cùng linh thạch cũng không có lấy ra, bởi vì giờ khắc này nơi này linh khí so với hắn xuất ra bao nhiêu linh thạch cũng cường đại hơn.

Giờ khắc này, coi như là Thiên Cơ Tông hết thảy cây cỏ cũng tản mát ra tràn đầy sinh cơ, sinh trưởng càng là xanh um.

...

Tất cả mọi người đang bế quan đồng thời, Mạc Vô Kỵ lại trực tiếp nhảy vào linh vụ trì, bắt đầu tu luyện. Hắn vừa mới bước vào Nguyên Đan Cảnh, nhưng ở dưới loại này linh khí nồng nặc, hắn hắn là có thể lại lên một tầng cao.

Bách Tông Liên Minh gần cử hành Ngũ Hành Hoang Vực đại hội, hắn nên vì Thiên Cơ Tông tranh thủ lợi ích, thực lực kém hiển nhiên không được.

Dưới Vụ trì, sớm đã tụ tập một ao linh dịch, Mạc Vô Kỵ coi như là trực tiếp nhảy vào linh dịch. Dù cho còn chưa có bắt đầu vận chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, Mạc Vô Kỵ đã cảm nhận được cái loại này tu luyện vui sướng.

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết bắt đầu Chu Thiên vận chuyển, trong cơ thể hắn một đoàn tử khí càng là nhanh chóng rõ ràng, cũng càng thêm rất nặng hắn lên. Một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc đồng thời tiến hành chu thiên vận chuyển, kinh khủng linh khí hầu như muốn đem Mạc Vô Kỵ xoay tròn mang ra khỏi linh vụ trì.

Trong tu luyện, thứ không đáng giá tiền nhất chính là thời gian. Nửa tháng thoáng một cái đã qua, Mạc Vô Kỵ xông phá nguyên đan tầng một, đi tới nguyên đan tầng hai. Trong đan điền tử khí càng là linh vận lưu chuyển, ẩn chứa vô tận khí tức cường đại.

Lại là năm ngày thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ đi thẳng tới nguyên đan tầng hai trung kỳ.

Đang ở Mạc Vô Kỵ muốn muốn phải tiếp tục trùng kích nguyên đan tầng hai hậu kỳ, một tiếng thét dài thức tỉnh Mạc Vô Kỵ đang bế quan.

Lập tức Mạc Vô Kỵ liền nghe được từng trận tiếng sấm âm thanh.

Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, mặc dù hắn chưa từng thấy qua người khác thăng cấp Chân Thần, nhưng cũng biết đây là Hình Hoàng chuẩn bị độ Chân Thần lôi kiếp. Huống hồ hắn đã từng tại giữa Ngũ Hành Hoang Vực đã biết yêu thú độ kiếp, biết đạo lôi kiếp là đáng sợ dường nào.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng rời đi linh vụ trì, dù cho nơi này là Thiên Cơ Phong tông, Hình Hoàng độ kiếp, hắn cũng muốn đi hỗ trợ chút. Đồng thời muốn đem hộ tông đại trận đóng hắn lên, miễn cho lôi kiếp tổn hại hộ tông đại trận.

...

Thiên Vô Phong, Hình Hoàng một mình đứng ở một chỗ trên đất bằng đỉnh núi, hắn đang đợi lấy lôi kiếp phủ xuống.

- Răng rắc!

Một tiếng nhỏ nhẹ nhỏ âm vang, Hình Hoàng cảm thụ được chung quanh hộ tông đại trận biến mất. Hắn rất là hài lòng gật đầu, đây là tông chủ biết hắn sắp độ kiếp, cố ý trừ đi hộ tông đại trận.

- Rầm rầm ầm, ca!

Một đạo lôi hồ rốt cục rơi xuống.

Hình Hoàng cũng không có lập tức liền tế ra bản thân pháp bảo, mà là một quyền đánh về phía lôi hồ. Từ Hư Thần Cảnh thăng cấp Chân Thần, độ chính là năm chín lôi kiếp. Này đạo thứ nhất lôi hồ, cả món ăn khai vị cũng không tính, nếu là hắn thứ nhất là tế xuất pháp bảo, về sau lôi kiếp làm sao chống đối?

- Ầm!

Lôi hồ đánh vào Hình Hoàng quyền cốt, trực tiếp lại đem Hình Hoàng quyền cốt ầm đoạn, Hình Hoàng rút lui ra mấy bước, nhanh chóng nuốt vào vài viên thuốc, hầu như cũng trong lúc đó, lại có hai đạo lôi hồ hạ xuống.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đã đi tới Thiên Vô Phong, đồng thời đông đảo Thiên Cơ Tông đệ tử cũng đều tụ tập ở tại ngoại vi quan sát Hình Hoàng độ kiếp.

Người Tâm trí không kiên nhìn thấy uy thế như thế lôi kiếp sau đó, nhất định lại cũng không cách nào tiếp tục tu luyện. Hạng người Tâm trí kiên định, thấy loại này lôi kiếp sau đó, tự nhiên là sẽ có tâm đắc thuộc về của mình.

Mạc Vô Kỵ thấy từng đợt lại từng đợt lôi hồ ầm xuống, Hình Hoàng đã tế xuất kìm gắp than pháp bảo đối kháng, trong lòng càng là kích

động khó có thể giữ.

Hắn kích động không phải là Hình Hoàng một khi độ kiếp thành công, vậy thì ý nghĩa nhất định có thể thăng cấp Chân Thần. Hắn kích động là, lúc nào mình có thể độ kiếp. Loại này lôi kiếp đối với người độ kiếp mà nói, là nguy hiểm nhất, thế nhưng với hắn mà nói, cũng là mơ ước.

Mạc Vô Kỵ sớm đã bị lôi rèn luyện tinh thần cứng cỏi, hận không thể người đang độ kiếp là hắn.

- Rầm rầm ầm!

Lần này là liên tục ba đạo lôi hồ, tổng cộng là 9 đạo lôi hồ hạ xuống.

Hình Hoàng kìm gắp than cùng lôi hồ đánh vào cùng một chỗ, kích động ra khắp bầu trời hỏa diễm cùng lôi quang. Hình Hoàng cũng bị cường đại lôi hồ đánh vào trong hố sâu. Không có chờ Hình Hoàng từ trong hố sâu đứng lên, lại là một sóng 9 đạo lôi hồ lại đây.

Liên miên lôi hồ nổ vang, duy trì liên tục rơi vào Hình Hoàng trong hố sâu, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ lo lắng, Hình Hoàng có đúng hay không bị đập chết.

Này một sóng 9 đạo lôi hồ còn chưa kết thúc, theo tới được lại là ba đạo lôi hồ. Hơn nữa một bên Mạc Vô Kỵ thấy rõ, ba đạo lôi hồ này so với trước mặt 9 đạo lôi hồ còn muốn lớn hơn.

Một hai đạo kìm gắp than kéo đi ra Hỏa Long từ trong hố sâu bắn ra, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ trong lòng hơi chút an định một phần. Xem ra Hình Hoàng còn có thể chịu được lôi kiếp.

Mạc Vô Kỵ không có yên tâm bao lâu, lại một lần nữa là 6 Đạo càng lớn lôi hồ rơi vào hố sâu.

- Ầm!

Trong hố sâu lôi quang bốn phía, Mạc Vô Kỵ lại không còn có thấy Hình Hoàng kìm gắp than Hỏa Long đi ra. Tại 6 Đạo này lôi hồ sau đó, Thiên Vô Phong bầu trời trong sáng lên, tất cả nổ vang đều biến mất, một đạo thải hồng ở bầu trời Thiên Vô Phong.

Hình Hoàng đã vượt qua lôi kiếp, hay là bị lôi kiếp đánh giết? Mạc Vô Kỵ vội vàng xông về hố lôi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 256: Bách Tông Liên Minh Đại Hội

- Hình hộ pháp...

Đứng ở bên khe sâu hun hút hố lôi lớn, Mạc Vô Kỵ lo lắng gọi một câu.

- Ta không sao.

Hình Hoàng thanh âm yếu ớt truyền đến, tuy rằng thanh âm kia rất yếu ớt, Mạc Vô Kỵ nhưng có thể nghe ra hắn kích động và vui sướng cỡ nào.

Không đợi Mạc Vô Kỵ đi xuống giúp hắn, hắn đã ngồi dậy. Lập tức cuồng cuốn linh khí cấp tốc bị hắn hấp thu lại đây, Mạc Vô Kỵ rõ ràng thấy Hình Hoàng thương thế đang biến mất, đồng thời quanh người hắn khí thế bạo tăng.

Mạc Vô Kỵ không có đi quấy rầy Hình Hoàng, lần thứ hai mở ra hộ tông đại trận, sau đó về tới linh vụ trì có 9 nhánh linh mạch trôi lơ lửng. Hắn tự nhiên không phải là tu luyện, mà là muốn đem ổ khóa linh trận lần thứ hai khóa lại. Bất quá vì để cho đệ tử Thiên Cơ Tông tu luyện, hắn tại vùng ven tỏa linh trận mở ra một đạo dẫn linh trận. Lại đem linh khí dẫn tới Thiên Cơ Phong, về phần còn lại phụ ngọn núi, tạm thời linh khí vẫn như cũ bị khóa lại.

Thiên Cơ Tông thực lực còn quá mỏng yếu, loại chỗ tu luyện này kinh khủng linh khí, không có khả năng tùy tùy tiện tiện liền toàn bộ mở ra.

...

Ngũ Hành vực thành, ở vào bên ngoài Ngũ Hành hoang vực.

Nguyên bản nơi này chỉ là một phường thị loại hình lộ thiên giao dịch. Nơi giao dịch này càng giống như là một cái to lớn quảng trường, chung quanh quảng trường là các đại tông môn địa bàn.

Vài lần Ngũ Hành Hoang Vực mở ra, để cho nơi này dần dần tạo thành chỗ tập trung. Tại Ngoại Vực tu sĩ bị đánh đuổi sau đó, Chân Mạch Đại Lục cường giả càng là làm đường từ Ngũ Hành Hoang Vực đến Chân Mạch Đại Lục.

Bách Tông Liên Minh sẽ dùng tài phú từ Ngoại Vực tu sĩ này lấy được, chỉ thời gian sử dụng một năm, (vốn) là lộ thiên phường thị được kiến tạo Ngũ Hành vực thành này.

Ngũ Hành vực thành ngang dọc trăm dặm, coi như là một cái tu chân thành thị không nhỏ. Ngũ Hành vực thành vừa xây xong, liền có vô số thương gia cùng tông môn muốn cướp đoạt nơi này thương lâu cùng địa bàn. Bất quá những thứ này hành vi lập tức đã bị ngăn lại, ngoại trừ Ngũ Hành vực thành vùng ven một phần khu dân cư ra, thương lâu cùng linh khí nồng nặc vị trí toàn bộ bị giữ lại.

Bởi vì Ngũ Hành vực thành mặc dù có thể tạo dựng lên, chủ yếu tài nguyên là đến từ với Ngoại Vực tu sĩ. Cho nên, đối với Ngũ Hành vực thành cụ thể phân phối, các đại tông môn cũng cho rằng nhất định phải thông qua Bách Tông Liên Minh đại hội hình thức tiến hành. Tuyệt không thể quên các tông môn (vì) bảo vệ Thất Lạc Đại Lục làm ra cống hiến.

...

Tới gần Bách Tông Liên Minh đại hội, người tới Ngũ Hành vực thành là càng ngày càng nhiều. Cùng trước Ngũ Hành Hoang Vực mở ra bất đồng, hiện khi tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực đã không còn hạn chế, chỉ cần chờ Bách Tông Liên Minh hội nghị sau đó, bất luận kẻ nào đều có cơ hội tiến vào.

Ngũ Hành Hoang Vực cả Chân Thần Chi Hoa loại bảo vật này đều có, chứ đừng nói chi là cái khác bảo vật cùng với tài nguyên tu luyện. Trên thực tế tại Ngũ Hành Hoang Vực mới vừa mở ra thời điểm, từng có một đoạn hỗn loạn thời kì, thời kì này bất luận kẻ nào đều có thể đi vào, cũng có thật nhiều người từ trong đó mang ra ngoài hàng loạt bảo vật. Cho nên Bách Tông Liên Minh cái này đại hội, không ai không thèm để ý.

Hôm nay chính là ngày Bách Tông Liên Minh đại hội mở ra, Bách Tông Liên Minh vì để cho hết thảy tông môn tín phục, cũng để cho hết thảy tu sĩ không có dị nghị, lần này đại hội chọn hình thức lộ thiên.

Bách Tông Liên Minh đại hội tổ chức trực tiếp tại Ngũ Hành vực thành - trên quảng trường mới xây, tại giữa quảng trường này có một cái vòng tròn hội nghị có thể dung nạp mấy nghìn người. Hội nghị vòng tròn có pháp trận khuếch đại âm thanh, chỉ cần tại đây nói, đều có thể trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Ngũ Hành vực thành. Bất luận tu sĩ nào đi tới trên quảng trường Ngũ Hành vực thành, đều có thể nghe nội dung đại hội. Coi như là không đến quảng trường, chỉ cần tại Ngũ Hành vực thành, cũng có thể biết nội dung đại hội.

Tuy trung tâm hội nghị còn chỉ có mấy cái phụ trách tu sĩ đang bận rộn, nhưng Ngũ Hành vực thành trên quảng trường sớm đã là kín người hết chỗ, mọi người đang chờ Bách Tông Liên Minh đại hội.

Một cái thông đạo bạch ngọc thạch kéo dài đến trong trung tâm quảng trường. Ngũ Hành vực thành quảng trường kín người hết chỗ, nhưng không ai có dũng khí đứng ở nơi này trên lối đi. Tất cả mọi người rõ ràng, có thể từ lối đi này đi tới vòng tròn trung tâm, không phải là cường giả một phương, chính là đứng đầu một tông. Người bình thường có dũng khí đứng ở trên lối đi này, coi như là bị giết, cũng là như thường.

- Nhìn xem, Vấn Thiên Học Cung phong viện trưởng tới rồi.

Trong đám người có người thấp giọng kêu lên, lúc này ầm ĩ quảng trường cũng yên lặng lại.

- Tại bên người phong viện trưởng là Vấn Thiên Học Cung đạo môn đạo chủ Khuất Giang Nguyên, còn có Vấn Thiên Học Cung hộ pháp...

- Cái thứ hai tới đây là Đại Diễn Tông giang tông chủ sao?? Giang tông chủ thoạt nhìn thật trẻ tuổi, quả thực quá tiêu sái.

- Người thứ ba tới được là ai, thoạt nhìn có chút giống Thiên Cực Điện tông chủ.

- Không phải là, đó là đó là Thần dược tông tông chủ Tần Phật Ngọc, nghe nói Tần tông chủ chẳng những là Hư Thần cường giả, càng là đỉnh cấp Địa Đan Sư, đoán chừng là ngũ đại đế quốc đệ nhất đan đạo cường giả.

- Đệ nhất đan đạo cường giả? Ha ha, ngươi lại đem Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp Linh Lung bà bà phóng ở địa phương nào đi? Ta thế nhưng nghe nói Linh Lung bà bà có thể là thất phẩm Thiên Đan Sư.

- Nghe nói Linh Lung bà bà tại sau Ngoại Vực đại chiến liền biến mất, có người nói nàng bị một người Ngoại Vực Chân Thần Cảnh truy sát...

...

Vô luận tu sĩ trên quảng trường có đúng hay không đang nghị luận, mỗi một người đi lên vòng tròn đàn tế, cũng sẽ ở vùng ven vòng tròn đàn tế đăng ký lai lịch của mình. Đăng ký hoàn tất sau đó, tự có người phụ trách lần này đại hội xướng danh cùng xướng lai lịch.

Theo từng cái một cường giả tiến vào trong quảng trường bên trong hội nghị vòng tròn đàn tế, người trên vòng tròn trung tâm càng ngày càng nhiều.

Bên ngoài Ngũ Hành vực thành, Mạc Vô Kỵ mang theo hộ pháp Hình Hoàng cùng tông môn thương vụ điện chủ Trang Nghiên cũng đến nơi này.

- Chờ một chút...

Mạc Vô Kỵ chạy tới cửa thành bỗng nhiên ngừng lại, hắn nhìn thấy một đạo bóng lưng quen thuộc từ dọc theo quảng trường vọt tới.

- Trang Nghiên, ngươi đi trước vòng tròn đàn tế giúp chúng ta Thiên Cơ Tông giữ chỗ được rồi, nhớ kỹ đừng ngồi quá lùi phía sau, lần này quan hệ đến chúng ta Thiên Cơ Tông lợi ích. Hình hộ pháp, ngươi cùng ta cùng đi.

Mạc Vô Kỵ nói xong cấp tốc từ chen vào đoàn người.

Nếu là thấy người bình thường, Mạc Vô Kỵ thì thôi, lần này hắn nhìn thấy bóng lưng coi như là đốt thành tro hắn cũng nhớ kỹ. Cảnh Phi Lan, cái này ác độc nữ nhân.

Tuy Yên Nhi nhân họa đắc phúc, thu được Ngũ Hành biến dị Linh Căn, nhưng nếu không phải là hắn đi Ngũ Hành Hoang Vực liều sống liều chết, Yên Nhi sớm đã chết rồi. Người nữ nhân này lại đem Yên Nhi mang đi tái giá Linh Căn, hiện tại nàng xuất hiện ở Ngũ Hành vực thành, Mạc Vô Kỵ sẽ bỏ qua nàng mới đúng là quái sự.

...

- A đù! Trang Nghiên, ngươi làm gì?

Trong đám người một cái thanh âm bén nhọn bỗng nhiên kêu lên, cái thanh âm này nhất thời hấp dẫn đông đảo ánh mắt.

Lúc này mọi người mới thấy Trang Nghiên đi ở trên lối đi bạch ngọc thạch, tại đông đảo cường giả cùng chưởng môn tông chủ, Trang Nghiên thật sự là quá đột ngột một phần.

Trang Nghiên theo bản năng ngừng lại, nàng đã nhìn thấy người gọi nàng. Trang tiệp, coi như là Đường tỷ của nàng.

Tại bên người Trang tiệp có đứng hai người, một chính là Thích Văn Tuyên trước đây cùng nàng cùng nhau đi tới thiên hải. Một người khác cũng là nhà họ Trang, đường thúc của nàng Trang xa cùng.

Trang Nghiên thấy Trang tiệp cùng Thích Văn Tuyên đứng cùng nhau, khóe miệng lộ ra một tia nhàn nhạt tự giễu. Thích Văn Tuyên chẳng những tư chất không sai, hơn nữa còn cực kỳ săn sóc. Trước đây đi tới Trang Gia sau đó, Trang tiệp liền đã từng đối với Thích Văn Tuyên triển khai quá kích liệt truy cầu. Chỉ là Thích Văn Tuyên sau cùng lại thích Trang Nghiên ôn nhu hiền lành, vì cái này, Trang tiệp vẫn xem Trang Nghiên có chút không hợp mắt.

Để cho Trang Nghiên không có nghĩ tới là, nàng tại thiên hải nhìn thấu Thích Văn Tuyên diện mạo dứt khoát rời đi Thích Văn Tuyên, tên này vẫn như cũ đi Trang gia lại đem Trang tiệp thu vào tay. Hơn nữa cả đường thúc Trang xa cùng cũng theo bên người, tên này không biết làm sao thủ tín người nhà họ Trang.

Phải biết rằng trước đây ngoại trừ nàng và Trang tiệp ra, Trang gia căn bản cũng không ưa Thích Văn Tuyên. Phụ mẫu nàng thậm chí nói qua, nàng muốn đi theo Thích Văn Tuyên đi, cũng không cần lại về nhà, Trang gia cũng không có nàng nữ nhi này.

Trang Nghiên lắc đầu, nàng thật đúng là mắt bị mù, không có nghe lời của cha mẹ, hiện tại cũng không có mặt mũi trở về.

Năm đó bởi vì không thế nào đi ra ngoài, cho nên kiến thức cũng ít. Hiện tại nàng trở thành người của Thiên Cơ Tông, kiến thức sớm đã không phải là năm đó có thể so sánh. Không muốn nói chưởng môn sư huynh Mạc Vô Kỵ của nàng, coi như là Phủ Thiên cũng mạnh hơn Thích Văn Tuyên vô số lần.

Thấy Trang Nghiên chỉ là lắc đầu, cứ tiếp tục đi đến vòng tròn trung tâm, Trang tiệp càng là điên cuồng kêu lên:

- Trang Nghiên, ngươi điên rồi, ngươi biết ngươi đang làm gì sao? Nhanh lên một chút lăn xuống, ngươi muốn giết chết chúng ta toàn bộ Trang gia hay sao?

Chính là tên sư thúc cũng bị dọa sợ, chẳng lẽ Thích Văn Tuyên lựa chọn Trang tiệp, Trang Nghiên muốn muốn trả thù, cho nên giết chết toàn bộ Trang gia?

Nghĩ tới đây, mồ hôi lạnh trong nháy mắt liền trải rộng sau lưng. Thế nhưng lúc này Trang Nghiên chạy tới vùng ven vòng tròn đàn tế, hắn chính là có gan lớn như trời, cũng không dám xông lên kéo Trang Nghiên trở về.

- Mời quý khách đưa ra Thẻ VIP.

Hai gã tu sĩ canh giữ ở bên ngoài hội nghị vòng tròn trung tâm kính cẩn nói, tuy hai người cũng hoài nghi Trang Nghiên có đúng hay không đi nhầm, nhưng khi chưa có vững tin trước, bọn họ là không dám đối với Trang Nghiên làm sao.

Thẻ bài VIP là đã được gắn vào thư mời, Thiên Cơ Tông có 3 cái danh ngạch tham gia, về phần người nào tham gia, chỉ cần ở trên thẻ vip điền tên của mình là xong.

Trang Nghiên lấy ra thẻ VIP đưa cho hắn, tên tu sĩ này xem tạp bài sau đó, lập tức đưa tay hướng dẫn nói:

- Trang điện chủ mời!

Chờ Trang Nghiên đi hướng vòng tròn đàn tế, một gã tu sĩ khác mới lớn tiếng hò lên:

- Thiên Cơ Tông thương vụ đại điện điện chủ Trang Nghiên tiến vào hội trường.

Nghe xướng danh, chẳng những là Trang tiệp cùng Thích Văn Tuyên đều ngây dại, chính là Trang xa cùng cũng ngốc trệ hắn ra. Thiên Cơ

Tông thương vụ đại điện điện chủ? Trang Nghiên bất quá là một cái tiểu gia tộc khí nữ mà thôi, lúc nào chuyển biến nhanh như vậy? Biến thành một cái tông môn điện chủ?

Sau một lát, Trang xa cùng liền kích động, Trang Nghiên thành điện chủ một tông, hơn nữa còn có tư cách tham gia Bách Tông Liên Minh này đại hội, đây chẳng phải là nói Trang Nghiên có quyền lực nhất định nắm trong tay danh ngạch tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực?

- Không có khả năng, điều này sao có thể?

Trang tiệp cũng phản ứng kịp, vẫn như cũ tự lẩm bẩm. Từ nhỏ, nàng liền phải nơi chốn ngăn chặn Trang Nghiên, một lần cơ hội duy nhất thất bại là Thích Văn Tuyên bị Trang Nghiên đoạt đi rồi. Coi như là như vậy, nàng vẫn như cũ lần thứ hai đoạt trở về. Hiện tại lại là chuyện gì xảy ra? Trang Nghiên thành Thiên Cơ Tông điện chủ, còn có cơ hội tham gia Bách Tông Liên Minh đại hội? Điều này sao có thể?

Rất nhiều tu sĩ không biết Trang Nghiên đều là âm thầm ước ao, Trang Nghiên thoạt nhìn trẻ tuổi như vậy, lại là điện chủ một cái tông môn, người này so với người thật sự là quá khác biệt à nha.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 257: Có Giỏi Ngươi Động Một Cái Xem

- Đứng lại.

Tại một góc phố cạnh Ngũ Hành vực thành, Mạc Vô Kỵ đã ngăn cản đối phương.

Thấy đối phương dừng lại nhìn mình chằm chằm, Mạc Vô Kỵ lạnh lùng cười:

- Cảnh Phi Lan, có thể đem khăn che mặt của ngươi bỏ đi, ngày hôm nay ta sẽ tính sổ với ngươi tới cùng.

- Là ngươi?

Cảnh Phi Lan hiển nhiên cũng nhận ra Mạc Vô Kỵ, trong mắt của nàng hiện lên một tia ngạc nhiên, lập tức liền lần nữa khôi phục hình dạng bình tĩnh vô sóng. Tuy nói hiện tại người nào đều có thể đến Ngũ Hành Hoang Vực, nhưng Mạc Vô Kỵ một phàm nhân có thể lăn lộn tới nơi này, đích xác có vài phần bản lĩnh.

- Yên Nhi đã chết, nói ngươi cũng không hiểu, hiện tại ngươi tránh ra cho ta.

Cảnh Phi Lan chỉ nói một câu, liền giơ tay lên chém ra một đạo kình phong.

Mạc Vô Kỵ động cũng không có nhúc nhích, tay vung một cái, một đạo kình phong này trực tiếp bị hắn bắt ở lòng bàn tay tiêu tán vô tung vô ảnh.

- A đù?

Cảnh Phi Lan kinh dị một tiếng, lập tức liền biết Mạc Vô Kỵ chẳng những tu luyện, còn là một tu sĩ cực kỳ cường đại.

Nàng lần thứ hai lần thứ hai cuốn ra một đạo nguyên lực, lần này nàng không có nương tay.

Một loại kinh khủng không gian nguyên lực đánh tới, Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, chỉ bằng mượn Cảnh Phi Lan này lần thứ hai tiện tay liền cuốn đi ra loại này cường đại nguyên lực, hắn liền khẳng định Cảnh Phi Lan ít nhất là Chân Hồ hậu kỳ tu vi.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ động cũng không có nhúc nhích, Cảnh Phi Lan nguyên lực liền trực tiếp bị đánh bay, lực lượng cường đại bao trùm trở về, trực tiếp lại đem Cảnh Phi Lan đánh bay, sau đó đụng vào trên tường đá bên cạnh.

- PHỐC!

Cảnh Phi Lan tại chỗ chính là một ngụm máu tươi phun ra, hạ trên mặt đất.

Cảnh Phi Lan kinh hãi không dứt chậm rãi bò dậy, nhìn chằm chằm Hình Hoàng đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ, một hồi lâu mới run giọng nói:

- Ngài là Vấn Thiên Học Cung khí phong tam nhãn tiền bối, vì sao phải đối với ta một cái nho nhỏ tán tu xuất thủ?

Cảnh Phi Lan không nhìn ra Tam Nhãn Đầu Đà tu vi, nàng khẳng định Tam Nhãn Đầu Đà ít nhất là Hư Thần viên mãn thực lực.

- Mỗ không còn là Vấn Thiên Học Cung khí phong Tam Nhãn Đầu Đà, mà là Thiên Cơ Tông Tả hộ pháp. Vô luận ngươi là ai, đối với tông

chủ ta Thiên Cơ Tông cũng (phải) khách khí một chút.

Hình Hoàng hừ một tiếng, lạnh lùng nói.

Cảnh Phi Lan trong lòng chấn động mãnh liệt, lúc này mới lần thứ hai đưa mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi, ngươi làm sao lại...

Nàng liền hỏi cũng không dám hỏi lên, Mạc Vô Kỵ một cái người phàm tầm thường, cả Linh Căn cũng không có, làm sao có thể trở thành Thiên Cơ Tông tông chủ? Không đúng a, vừa rồi Mạc Vô Kỵ dễ dàng bắt được nàng lần đầu tiên công kích, há là một phàm nhân có thể làm được?

Mạc Vô Kỵ trên người sát ý loé lên, giọng nói băng hàn nói:

- Bây giờ không phải là ngươi hỏi ta, coi như ngươi gặp may mắn, ngày hôm nay ta chỉ là muốn giết ngươi, sẽ không đi dằn vặt ngươi. Về phần Cực Kiếm Thành, ta sẽ tìm chúng tính sổ.

Mạc Vô Kỵ tay vung một cái, một đạo lôi cầu (muốn) ầm xuống.

- Chờ một chút...

Cảnh Phi Lan bỗng đưa tay kéo đi khăn che mặt trên mặt mình, Mạc Vô Kỵ khiếp sợ nhìn Cảnh Phi Lan trước mắt, đâu phải người?

Cảnh Phi Lan một con mắt bị móc đi, cái mũi cũng bị lột bỏ gần một nửa, trên mặt mấy đạo xen kẽ đáng sợ vết tích để cho người ta nhìn một cái đã cảm thấy sợ hãi không gì sánh được.

- Không sai, Yên Nhi là ta mang đi, ta không có bạc đãi nàng, ta thậm chí chuẩn bị lại đem nàng xem như ta đệ tử sau cùng, truyền nhân y bát. Nhưng mắt ta bị mù, không biết Cực Kiếm Thành súc sinh hành vi. Cực Kiếm Thành lại ở trong phạm vi ngũ đại đế quốc tìm tòi các loại cực phẩm Linh Căn, sau đó đưa đến Cực Kiếm Thành giúp Đông gia dòng

chính đệ tử tái giá Linh Căn cổ mộ tìm tình. Không biết có bao nhiêu thiên tài, tại đây trong quá trình tái giá Linh Căn chết đi.

Nói một hơi nhiều như vậy, Cảnh Phi Lan giọng nói hơi chút thở bình thường một phần, nàng hít một hơi thật sâu, nói lần nữa:

- Yên Nhi bị ta mang tới Cực Kiếm Thành sau đó, đã bị Đông gia súc sinh phát hiện, bọn họ hỏi ta đòi Yên Nhi, ta tự nhiên không cho phép. Không nghĩ tới bọn họ mạnh mẽ mang đi Yên Nhi, ta đi nói rõ lí lẽ thời điểm, mới phát hiện hành vi súc sinh của bọn họ. Ta bị Đông gia nhốt lại, mọi cách dằn vặt...

Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày:

- Cảnh Phi Lan, ngươi nếu không biết Cực Kiếm Thành Đông gia hành vi, phá vỡ Đông gia sự tình, Đông gia dĩ nhiên không giết ngươi? Ngươi là đang dối gạt chính ngươi sao?

Cảnh Phi Lan nắm chặt nắm tay, thanh âm khàn khàn nói:

- Bởi vì ta biết một cái bí mật cực lớn, Đông gia muốn để cho ta nói ra bí mật này, ta đây mới không có bị bọn họ trước tiên giết chết, tại Ngoại Vực đại chiến, tìm đúng cơ hội trốn thoát. Cho tới bây giờ, ta mới hiểu được vì sao Cực Kiếm Thành muốn cho ta trở thành một trong tam đại Phó thành chủ.

Nói xong, Cảnh Phi Lan dùng một con mắt bình tĩnh nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi giết ta ta không oán ngươi, bởi vì ta đích xác khinh thường người phàm, năm đó ngươi chỉ là một phàm nhân, ta cũng cho rằng ngươi sẽ ảnh hưởng Yên Nhi tu luyện. Có lẽ là ta nhìn lầm, ngươi cư nhiên thành tông chủ một tông. Nhưng nếu mà ngươi dùng lý do Yên Nhi bị giết giết ta, ta không cam lòng. Ta không phải sợ chết, ta muốn báo thù. Chờ ta giết Cực Kiếm Thành súc sinh, báo thù sau đó, ngươi dùng bất kỳ lý do gì giết ta Cảnh Phi Lan, ta không một câu oán hận.

Còn có, Yên Nhi Linh Căn chính là Cực Kiếm Thành Thiếu thành chủ Đông Luân muốn lấy đi...

- Đông Luân đã bị ta giết.

Mạc Vô Kỵ mặt không thay đổi nói một câu, trong lòng hắn đối với Cảnh Phi Lan sát ý đã phai nhạt xuống.

Có lẽ chủ yếu là Yên Nhi không có việc gì, Cảnh Phi Lan cũng không phải là vì Cực Kiếm Thành thu thập cực phẩm Linh Căn tu sĩ, mà cũng là người bị hại.

Cảnh Phi Lan trong mắt ngạc nhiên lóe lên rồi biến mất, lập tức liền bừng tỉnh nói:

- Thì ra Đông Luân là bị ngươi giết.

Đông Luân bị giết, Cực Kiếm Thành giống như giống như điên, tìm kiếm khắp nơi hung thủ. Cảnh Phi Lan ẩn nấp từ một nơi bí mật gần đó, tự nhiên là đã sớm biết.

- Ngươi đi đi, ngươi một con mắt bị móc rồi, hi vọng con mắt còn lại của ngươi lúc nhìn người, đừng mù nữa. Năm đó nếu là ngươi hảo hảo cùng ta nói chuyện, ta chưa hẳn cũng sẽ không để cho Yên Nhi làm đệ tử của ngươi, làm người không phải là làm như vậy. Đừng luôn cho là mình cao cao tại thượng, khi ngươi cho là như vậy, ở trong mắt người khác, ngươi cũng chỉ là một con con kiến hôi mà thôi.

Mạc Vô Kỵ vung tay lên, thật sự là không có có tâm tình đi giết một nữ nhân như vậy.

- Mạc tông chủ, ngươi muốn giết Cực Kiếm Thành Đông gia giúp Yên Nhi báo thù, ta cũng giống vậy nên vì Yên Nhi báo thù, đồng thời cũng vì bản thân ta cùng mấy cái đệ tử còn lại báo thù. Cho nên, xin ngươi cho phép ta gia nhập Thiên Cơ Tông, chỉ cần giết tuyệt Đông gia, muốn giết muốn chém tùy theo ngươi.

Ngoài Mạc Vô Kỵ dự liệu là, Cảnh Phi Lan cũng không có lập tức liền đi, trái lại yêu cầu gia nhập Thiên Cơ Tông.

Đi qua mấy năm nay, Cảnh Phi Lan trong lòng quá rõ y dựa vào lực lượng của chính mình, nếu muốn báo thù tuyết hận, cơ hội thật sự là quá mức xa vời. Muốn mượn tông môn hoặc là gia tộc khác vì nàng báo thù, đồng dạng là người si nói mộng. Không có bất kỳ một cái tông môn nào, sẽ vì nàng người như vậy, đi cùng Cực Kiếm Thành liều mạng.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Ngươi còn đệ tử?

Cảnh Phi Lan lớn tiếng nói:

- Không sai, tại ta phát hiện Cực Kiếm Thành Đông gia đê tiện súc sinh hành vi sau đó, bọn họ chẳng những khóa ta lại, còn đem ta mấy cái đệ tử còn lại tới thử nghiệm Linh Căn chuyển linh. Mấy cái đệ tử của ta mới bất quá là thượng phẩm Linh Căn mà thôi, những súc sinh này...

Cảnh Phi Lan đang khi nói chuyện lòng bàn tay đã nắm ra vết máu.

Cực Kiếm Thành Đông gia này quả nhiên là đã không còn nhân tính, Mạc Vô Kỵ trong mắt sát khí càng sâu:

- Đã như vậy, ngươi liền cùng đi với ta Bách Tông Liên Minh đại hội sao?. Đương nhiên, tiền đề ngươi là dám đi.

Cảnh Phi Lan thê thảm cười cười:

- Ta bây giờ còn có cái gì không dám làm?

...

Ngũ Hành vực thành trong quảng trường bên trong vòng tròn trung tâm, Trang Nghiên thời khắc nhớ kỹ lời của Mạc Vô Kỵ, nhất định phải tìm thấy được chỗ ngồi xuống

Lần này hội nghị quan hệ đến Thiên Cơ Tông tương lai phát triển, không thể ngồi tại góc được.

Vòng tròn đàn tế chỗ ngồi sắp hàng thành hình tròn, chính giữa là Vấn Thiên Học Cung, Đại Diễn Tông (các loại) năm sáu đỉnh cấp tông môn. Bách Tông Liên Minh người phụ trách, cũng là ngồi ở đám này.

Trang Nghiên lại không hiểu chuyện, cũng biết những vị trí này nàng là không thể ngồi. Thiên Cơ Tông mặc dù có một cái Tả hộ pháp, xét đến cùng cũng là một cái Huyền Cấp tông môn.

Ngoại trừ những vị trí này ra, vị trí tốt nhất chính là tới hàng thứ nhất gần trung gian. Lúc này hàng thứ nhất đã ngồi gần full, Trang Nghiên vội vàng đi tới chỗ phương khối còn trống mấy cái tông môn, chiếm cứ một cái. Những thứ này phương khối, mỗi một cái đều là bốn cái chỗ ngồi, hai cái nhích về phía trước, hai cái lùi phía sau, đại biểu cho một cái tông môn. Trang Nghiên vừa mới ngồi xuống, còn lại mấy cái hàng thứ nhất phương khối đã bị tông môn khác chiếm giữ.

- Tránh ra, ngồi vào phía sau đi, thực sự là không hiểu quy củ. Ngươi thấy tông môn dưới chuẩn Thiên cấp ngồi ở đây một hàng sao?

Một cái thanh âm lạnh lùng tại bên người Trang Nghiên vang lên.

Trang Nghiên ngẩng đầu đã nhìn thấy một người nam tử nhãn thần hung ác nham hiểm, vóc người khá cao.

- Lần này Bách Tông Liên Minh đại hội có quy định hàng thứ nhất nhất thiết phải ngồi chuẩn Thiên cấp tông môn sao?

Trang Nghiên tuy rằng trong lòng có chút thấp thỏm, lại cũng không có đứng lên tránh ra.

Cùng với Mạc Vô Kỵ thời gian dài, để cho tính cách của nàng cũng biến thành kiên nghị không ít. Nếu là ở trước khi gia nhập Thiên Cơ

Tông, nàng sớm đứng lên, né 1 bên. Hoặc là nói, nàng căn bản cũng sẽ không ngồi ở đây hàng thứ nhất.

- Thế nào, chẳng lẽ còn muốn ta động thủ sao?

Người này hung ác nham hiểm nhãn thần nam tử quanh thân sát khí bén nhọn hơn hẳn lên, hắn vừa mới hỏi một cái, hàng thứ nhất chỉ có Trang Nghiên đến từ Huyền Cấp tông môn Thiên Cơ Tông.

- Chuyện gì xảy ra?

Một người phụ trách tu sĩ đi nhanh lên lại đây.

Hung ác nham hiểm nhãn thần nam tử lập tức liền ôm quyền nói:

- Ta là Vấn Thiên Học Cung đệ tử Đông Danh Tử, lần này là đại biểu Cực Kiếm Thành dự họp lần này Bách Tông Liên Minh đại hội. Người này bất quá là một cái Huyền Cấp tông môn đại biểu, dĩ nhiên ngồi tại cái chỗ này.

Đông Danh Tử là bởi vì lúc ban đầu nhìn thấy Cảnh Phi Lan bóng lưng, kết quả đuổi theo lại không có tìm được Cảnh Phi Lan, lúc này mới làm lỡ thời gian.

Tu sĩ phụ trách nghe được Đông Danh Tử đến từ Cực Kiếm Thành, còn là Vấn Thiên Học Cung đệ tử, liền có chút hơi khó nói với Trang Nghiên:

- Trang điện chủ, ta là chấp sự lần này Bách Tông Liên Minh đại hội, có thể hay không mời ngài ủy khuất một cái, lui ra phía sau ngồi xuống.

Trang Nghiên quay đầu lại nhìn một chút, phía sau vị trí trên cơ bản đều ngồi đầy. Nếu là nàng lui ra phía sau, phỏng chừng phải ngồi sau cùng đi, cái đó và chưởng môn sư huynh phân phó chênh lệch quá xa. Chưởng môn sư huynh thật vất vả cho nàng một cái nhiệm vụ, nàng tuyệt đối không thể làm kém.

- Ôm quyền, vị này chấp sự đại nhân, chỗ ngồi đều chú ý thứ tự đến trước và sau, ta Thiên Cơ Tông nếu là tới trước, liền không có lý do gì nhường ra đi.

Trang Nghiên không kiêu ngạo cũng không tự ti nói.

Đại hội hội trường vốn là có truyền âm pháp trận, bây giờ nhìn thấy hội nghị vòng tròn trung tâm một cái Huyền Cấp tông môn điện chủ cùng Cực Kiếm Thành gần như là chuẩn Thiên cấp tông môn đoạt chỗ ngồi, nhất thời mọi ánh mắt đều tập trung vào nơi này.

- Nếu là ngươi không nhường ra, đừng trách ta động thủ.

Đông Danh Tử thấy Trang Nghiên không biết điều như thế, giọng nói càng là mang theo một tia sát khí. Giả như nơi này không phải là hội trường, hắn sớm đã xuất thủ.

- Đông thị cặn bã, có dũng khí ngươi liền động một cái xem.

Phía sau Đông Danh Tử một cái thanh âm đồng dạng mang theo sát ý truyền đến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 258: Tuyệt Diệt Đông Gia

Đông Danh Tử quay đầu lại đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, hắn quen biết Mạc Vô Kỵ. Chẳng những quen biết, Mạc Vô Kỵ cho hắn ấn tượng còn rất sâu. Trước đây hắn tại tiên luyện tháp thấy Mạc Vô Kỵ, hắn cảm nhận được sát khí trong mắt Mạc Vô Kỵ.

Nếu không phải Sầm Thư Âm xuất hiện, lúc đó hắn liền muốn tìm địa phương giết chết Mạc Vô Kỵ. Không có nghĩ tới tên này còn dám tới đến cái chỗ này, thậm chí nói năng lỗ mãng.

Đang ở lúc hắn muốn nói xong, chợt nghe tu sĩ xướng danh lớn tiếng hô lên:

- Thiên Cơ Tông tĐông gia Mạc Vô Kỵ, Tả hộ pháp Hình Hoàng, trưởng lão Cảnh Phi Lan tiến vào hội trường.

A đù! Thiên Cơ Tông tĐông gia? Tiểu tử này không phải là ngoại môn đệ tử của Vấn Thiên Học Cung, ôm đít Sầm Thư Âm sao? Thế nào lại thành Thiên Cơ Tông tĐông gia?

Còn không có chờ Đông Danh Tử nghĩ rõ ràng, hắn cũng nhớ tới một cái tên khác, Cảnh Phi Lan.

Hắn ngẩng đầu lập tức đã nhìn thấy Cảnh Phi Lan mặt mang khăn che mặt, khóe mắt hơi di chuyển một cái, quả nhiên là người nữ nhân này, ngày hôm nay vô luận như thế nào cũng không có thể để cho nàng rời khỏi.

Hắn không có lập tức đi gây sự với Cảnh Phi Lan, hắn lo lắng Cảnh Phi Lan điên cuồng nói thẳng ra sự tình Cực Kiếm Thành tái giá Linh

Căn thì ăn cứt.

- Ha ha, năm đó một cái nho nhỏ ngoại môn đệ tử, cư nhiên cũng có thể dựa vào đầu cơ trục lợi đi một cái Huyền Cấp tông môn làm một cái rác rưởi tĐông gia.

Đông Danh Tử khóe miệng tràn ra một tia xem thường. Một cái Huyền Cấp tông môn, hắn Cực Kiếm Thành giơ tay lên liền có thể tiêu diệt.

- Đại hội gần bắt đầu rồi, vô luận là ai, không được dừng ở đây, nhanh chóng trở lại chỗ ngồi ngồi.

Đại Diễn Tông tĐông gia Giang Tú Sơn thấy bên này không dứt, hừ một tiếng nói.

Tuy rằng hắn đối với Cực Kiếm Thành Đông Danh Tử khó chịu, thế nhưng Thiên Cơ Tông một cái Huyền Cấp tông môn cũng dám tại hàng thứ nhất ngồi xuống, đích thật là quá mức xương cuồng một phần.

Không đợi Đông Danh Tử nói chuyện, Mạc Vô Kỵ đột nhiên đi tới vòng tròn đàn tế trong quảng trường bên trong cao giọng nói:

- Ngày hôm nay, ta muốn vạch mặt một món sự tình Tu Chân Giới bi thảm nhất cùng cực kỳ tàn ác cho mọi người nghe...

- A đù! Ngươi muốn chết...

Đông Danh Tử nghe được Mạc Vô Kỵ câu nói đầu tiên, liền biết không tốt. Nếu để cho Mạc Vô Kỵ lại đem bí mật Cực Kiếm Thành nói ra, này Cực Kiếm Thành Đông gia không còn có chỗ sinh tồn thổ nhưỡng.

Khi nói Mạc Vô Kỵ muốn chết sau đó, cả người bay thẳng lên, đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, Đông Danh Tử tu vi xác thực so với hắn cao hơn một chút, cao tới đâu cũng chỉ là cùng hắn cùng tồn tại nguyên đan cảnh mà thôi. Một cái nguyên đan cảnh tên gia hỏa, cũng dám lớn lối như vậy, như trym ưng bắt con gà con vậy, hư không đánh về phía hắn, nửa điểm đều không phòng bị, đây không phải là hắn muốn chết, mà là cái họ đông này muốn chết.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ không đợi Đông Danh Tử xuất thủ, liền trực tiếp tung một quyền đánh ra.

Đông Danh Tử biết Mạc Vô Kỵ là ngoại môn đệ tử, linh vận lại không hiện sau đó, căn bản cũng không có lại đem Mạc Vô Kỵ để ở trong mắt, hắn thậm chí không có đi quản Mạc Vô Kỵ một quyền này, mà là điên cuồng móng hướng về đầu Mạc Vô Kỵ. Coi như là hắn cứng rắn chống bị một quyền này, cũng (phải) trước hết giết rơi Mạc Vô Kỵ rồi lại nói.

- Ầm!

Một đạo tiếng sấm tại ngực Đông Danh Tử nổ tung, Đông Danh Tử năm móng còn không có bắt được đỉnh đầu Mạc Vô Kỵ, đã bị đạo này tiếng sấm đánh bay. Nếu không phải một người cường giả ngồi ở chỗ ngồi giơ tay lên ngăn cản hắn, hắn sớm liền bay xuống đại hội vòng tròn đàn tế.

Tại ngực của hắn có một cái lỗ máu có thể nhìn thấy tạng phủ, bất quá một quyền này cũng không có làm cho hắn chết, hắn giơ tay lên lấy ra vài viên thuốc nuốt vào, đã là vô lực động thủ lần nữa. Lúc này tùy tiện một người đến, cũng có thể dễ dàng giết chết hắn. Hắn thật sự là không nghĩ ra, vì sao hắn cả một chiêu của Mạc Vô Kỵ cũng không đỡ nổi?

- Ế đù! Ngươi muốn chết...

Một cái thanh âm tức giận truyền đến, theo một đạo cuồng bạo nguyên lực tịch cuốn về phía Mạc Vô Kỵ, đây ít nhất là một người Hư Thần Cảnh cường giả đang động thủ.

Giang Tú Sơn sắc mặt tức giận xanh xám, giơ tay lên một trảo, trực tiếp lại đem người Hư Thần Cảnh cường giả này động thủ nắm trong tay, tiện tay ném ở tại chính giữa vòng tròn đàn tế.

Ném một người Hư Thần Cảnh tu sĩ sau đó, hắn mới lạnh lùng nói:

- Chẳng lẽ Bách Tông Liên Minh ta đi họp, cũng phải nhìn các ngươi sắc mặt sao?

Bị Giang Tú Sơn xem như rác rưởi như nhau ném ở tại vòng tròn đàn tế, người này Hư Thần Cảnh cường giả tại chỗ phun ra một đạo máu tươi, lúc này mới run lẩy bẩy đứng lên lạc giọng nói:

- Giang tĐông gia, vì sao con ta mới vừa rồi bị thương nặng, không thấy ngươi động thủ?

Mạc Vô Kỵ giờ mới hiểu được, thì ra tên này là cha Đông Danh Tử, xem ra cũng là cha Đông Luân. Hắn là Cực Kiếm Thành thành lớn Đông Lạc Hoa.

Đáng tiếc Đông Lạc Hoa này danh tiếng lớn như vậy, cũng bị người ta tiện tay bắt, giống như ném gà con bình thường giống nhau té ở trên mặt đất, thiếu chút nữa bị ngã chết. Này truyền đi, coi như là danh tiếng mất hết, không còn có tư cách nói là cái gì một Kiếm lạc hoa.

Từ đầu đến giờ, Hình Hoàng không có động thủ. Chỉ cần Mạc Vô Kỵ không có nguy hiểm tới mạng sống, hắn cũng sẽ không đi động thủ.

Giang Tú Sơn căn bản cũng không có để ý tới Đông Lạc Hoa, mà là băng hàn nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Ngươi là chính bản thân tự sát, hay là muốn ta động thủ?

Mạc Vô Kỵ nhìn lướt qua Giang Tú Sơn, bình tĩnh nói:

- Giang tĐông gia, chẳng lẽ nơi này không có chỗ cho Vấn Thiên Học Cung nói chuyện? Hết thảy đều là một mình ngươi người làm chủ?

Giang Tú Sơn trong mắt hắc khí lóe lên, cố nén phẫn nộ, lúc này mới đối với Phong Chấn Thu ôm quyền nói:

- Phong huynh, ngươi nói xử lý như thế nào?

Phong Chấn Thu ánh mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, một hồi lâu sau đó, hắn mới lên tiếng:

- Ngươi gọi Mạc Vô Kỵ, năm đó Ngũ Hành đan đấu xếp thứ năm mươi? Hơn nữa tiến vào qua Ngũ Hành Hoang Vực, đồng thời bởi vì thu được Lung Linh ưu ái, tiến vào ta Vấn Thiên Học Cung trở thành một danh ngoại môn đệ tử?

Mạc Vô Kỵ đối với Phong Chấn Thu so với Giang Tú Sơn (phải) khách khí hơn rất nhiều, tại sau khi Phong Chấn Thu nói xong, hắn cũng là liền ôm quyền nói:

- Phong viện trưởng nói không sai, ta đã từng thật là một người ngoại môn đệ tử của Vấn Thiên Học Cung, bất quá ta đã thối lui ra khỏi Vấn Thiên Học Cung ngoại môn ngọn núi. Hiện tại ta là Thiên Cơ Tông tĐông gia Mạc Vô Kỵ, cùng Vấn Thiên Học Cung không có bất cứ quan hệ gì.

Phong Chấn Thu gật đầu:

- Ngươi mới vừa nói muốn vạch trần một món sự tình Tu Chân Giới bi thảm nhất cùng cực kỳ tàn ác, là chuyện gì?

Đông Lạc Hoa đã đứng lên, hắn lau mép một cái vết máu lớn tiếng nói:

- Phong viện trưởng, lẽ nào các ngươi liền đối xử với ta Cực Kiếm Thành như thế? Đồng dạng tranh đấu hai người, các ngươi xuống tay với ta, nhưng không có động Mạc Vô Kỵ này nửa sợi lông.

Không phải là hắn muốn tìm cái chết, mà là hắn sợ Mạc Vô Kỵ lại đem sự tình Đông Gia tái giá Linh Căn nói ra.

Giang Tú Sơn không cách nào ngăn cản Phong Chấn Thu đối với Mạc Vô Kỵ câu hỏi, hiện tại Đông Lạc Hoa chủ động đứng ra tìm mắng, hắn lập tức mắng:

- Vừa rồi Mạc Vô Kỵ tại hội nghị vòng tròn đàn tế tự tiện nói chuyện, tự nhiên sẽ có người xử lý hắn. Đông Danh Tử dĩ nhiên dám ở chỗ này thủ động thủ trước, nếu là hắn không bị thương, ta vẫn như cũ sẽ làm hắn bị thương. Lẽ nào ngươi Cực Kiếm Thành có cái gì khó nghe sự tình, không thể để cho người nói ra à?

- Ta là sợ hắn chém gió, dù cho hắn nói là giả, cũng sẽ đối với ta Cực Kiếm Thành danh dự bị hao tổn. Miệng nhiều người xói chảy vàng, ta tin tưởng mọi người đều có thể đủ hiểu.

Đông Danh Tử cũng giùng giằng đỡ một cái chỗ ngồi đứng lên, giọng nói chuyện vẫn như cũ rất là suy yếu.

Mạc Vô Kỵ châm chọc một tiếng nói:

- Ta còn không có nói là chuyện gì, ngươi cũng biết là chuyện của Cực Kiếm Thành? Ngươi Cực Kiếm Thành có đúng hay không làm quá nhiều chuyện thương thiên hại lý, trong lòng chột dạ?

Đông Danh Tử hơi chậm lại, nhất thời liền biết không tốt. Vừa rồi hắn đích xác là biết Mạc Vô Kỵ muốn nói gì chuyện, nhưng là người khác không biết a. Bởi vì người khác không biết, hắn mới vừa giải thích trái lại thành giấu đầu hở đuôi.

Mạc Vô Kỵ càng là không để ý tới hắn, lần thứ hai ôm quyền nói:

- Các vị đạo hữu, vị này Đông gia người cặn bã đoán không sai, bởi vì ta nói súc sinh chính là Cực Kiếm Thành Đông gia. Cực Kiếm Thành Đông gia tại Thất Lạc Đại Lục chung quanh thu thập cực phẩm Linh Căn tu sĩ, sau đó len lén mang về Cực Kiếm Thành tiến hành tái giá Linh Căn. Ta tin tưởng hiện tại mọi người hẳn là biết, vì sao Cực Kiếm Thành Đông gia đệ tử có nhiều cực phẩm Linh Căn như vậy sao?...

Từng trận rối loạn truyền đến, Mạc Vô Kỵ nói thật sự là nghe nói quá kinh người. Nếu là có loại gia tộc này, đây chính là chuột chạy qua đường, người người gọi đánh tồn tại. Đây quả thực là thương thiên hại lý, tái giá Linh Căn, đối với tu sĩ bị dời đi, vậy đơn giản là cực kỳ tàn ác cực hình.

Giang Tú Sơn cùng Phong Chấn Thu sắc mặt âm trầm muốn chảy nước đến, thảo nào Thất Lạc Đại Lục cực phẩm Linh Căn thiên tài tu sĩ ít như vậy, có mấy cái còn cũng là đại gia tộc xuất thân. Thì ra đại đa số cực phẩm Linh Căn thiên tài, đều bị Cực Kiếm Thành cướp đoạt đi đạp hư rớt. Cũng khó trách Đông Lạc Hoa hai đứa con trai đều là cực phẩm Linh Căn, phải biết rằng một cái gia tộc ra một cái cực phẩm Linh Căn đều là sự tình vô cùng hiếm, chứ đừng nói chi là hai đứa con trai đều là cực phẩm Linh Căn, chính hắn cũng là một cái cực phẩm Linh Căn.

Thiên hạ nếu mà có nhiều cực phẩm Linh Căn như vậy, vậy cực phẩm Linh Căn cũng sẽ không có trân quý như thế.

Đông Lạc Hoa cùng Đông Danh Tử sắc mặt tái nhợt, một lòng như rơi vết nứt. Chuyện đến lúc này, sớm đã không phải là hắn Cực Kiếm Thành Đông gia có thể tác động.

- Ngươi ăn nói bừa bãi...

Đông Lạc Hoa tay run run chỉ vào Mạc Vô Kỵ lớn tiếng quát lên.

- Ta là không phải nói láo, ngươi trong lòng tự mình đều biết. Ngày hôm nay chẳng những là ta, còn ngươi nữa Cực Kiếm Thành thứ ba Phó

thành chủ Cảnh Phi Lan cũng ở nơi đây. Nàng sẽ nói cho mọi người càng thêm rõ ràng chân tướng.

Mạc Vô Kỵ giọng nói càng là rõ ràng tỉnh táo.

Hắn lựa chọn ở chỗ này vạch trần Cực Kiếm Thành, mà không phải lựa chọn len lén đi tiêu diệt Cực Kiếm Thành, khi ra mắt Cảnh Phi Lan sau đó.

Cực Kiếm Thành Đông gia người trải rộng toàn bộ Thất Lạc Đại Lục, hắn tuyệt đối sẽ không có cơ hội đối phó Lôi thị như vậy lại đem Đông gia một lưới bắt hết. Cùng với đi Cực Kiếm Thành giết mấy cái Đông gia đệ tử, còn không bằng ở chỗ này rút củi dưới đáy nồi, triệt để diệt sạch rơi Đông gia. Hiện tại hắn thừa dịp cái này đại hội, lại đem Đông gia biến thành chuột chạy qua đường, người người gọi đánh tồn tại, tin tưởng rất nhanh Đông gia sẽ chỉ là tại Thất Lạc Đại Lục bị chém tận giết tuyệt.

Cảnh Phi Lan lớn tiếng nói:

- Đông Lạc Hoa, ta chỉ là phát hiện quá trình ngươi Đông gia cực kỳ tàn ác Giá Linh, đã bị ngươi Đông gia mọi cách dằn vặt, nếu không phải ta trốn tới, lúc này sớm đã hóa thành tro bụi. Ngươi Đông gia diệt sạch nhân tính, đệ tử của ta cũng muốn đi rút hết Linh Căn, chỉ bằng ngươi Đông gia loại này súc sinh hành vi, cũng khó mà có thành tựu cao hơn.

Nói xong, Cảnh Phi Lan càng đối với lấy trên quảng trường đông đảo tu sĩ nói:

- Các ngươi biết Đông gia ra tới một người cực phẩm Linh Căn muốn giết bao nhiêu người vô tội bản thân có cực phẩm Linh Căn sao? Bọn họ hao tốn vài thập niên, hầu như lục soát khắp toàn bộ Thất Lạc Đại Lục, tìm được hơn mười trên trăm người chủ cực phẩm Linh Căn. Những người này mỗi một người đều chết ở trong quá trình Đông gia lần lượt Giá Linh thất bại, ta tại Đông gia Giá Linh thất nhìn thấy cái loại này

thảm trạng, ta phát thệ, vậy chỉ có súc sinh diệt sạch nhân tính mới có thể làm loại chuyện này...

Cảnh Phi Lan giọng nói bi thiết, chữ chữ nhỏ máu, để cho hết thảy nghe nói như vậy mọi người như thân ở cảnh tượng lúc đó bình thường giống nhau.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 259: Mạc Vô Kỵ Thủ Đoạn

- Giết chết hắn, tiêu diệt Cực Kiếm Thành...

Theo Cảnh Phi Lan nói ra chân tướng, tu sĩ trên quảng trường Ngũ Hành vực thành phẫn nộ, vô số tu sĩ bắt đầu gào thét muốn giết Đông gia, tiêu diệt Cực Kiếm Thành.

Đông Lạc Hoa sắc mặt tái nhợt không gì sánh được, Đông gia hắn tuy rằng mạnh, nhưng không có Chân Thần Cảnh cường giả. Đây cũng là một điểm Đông Lạc Hoa đến nay không cách nào tiêu tan, Đông gia từ khi thu được thủ đoạn Giá Linh tới nay, vẫn luôn có nhiều cực phẩm Linh Căn. Cho nên Đông gia dòng chính tốc độ tu luyện đều là cực nhanh, nhưng kỳ quái là vẫn luôn không có Chân Thần Cảnh cường giả.

Cũng chính là bởi vì như vậy, Đông gia mới một mực yên lặng mặc phát triển, bất cứ chuyện gì cũng không (làm) được chim đầu đàn. Nếu là Đông gia có một cái Chân Thần Cảnh cường giả, coi như là mặt đối với hiện tại loại này bất lợi cục diện, Cực Kiếm Thành cũng sẽ không rơi vào bị động như vậy.

Phong Chấn Thu sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn bỗng nhiên một bước tiến lên bắt được Đông Danh Tử lui ở một bên cả người run rẩy, giơ tay lên lấy ra một cái máy khảo thí Linh Căn, sau đó lại đem Đông Danh Tử ném vào khảo thí Linh Căn.

Mạc Vô Kỵ phát hiện cái máy Linh Căn khảo thí này bất đồng cùng trước hắn đã gặp, cái máy này có hai đạo thủy tinh trụ, một đạo là ở sau lưng, còn có một đạo là nghiêng. Cùng phía sau một đạo thủy tinh trụ tạo thành một chữ ‘nha’.

Phong Chấn Thu vỗ một nhịp vào máy test Linh Căn, rất nhanh phía sau Đông Danh Tử hai đạo thủy tinh trụ đều sáng lên, sau lưng của hắn một đạo thủy tinh trụ tia sáng màu vàng đất chỉ tăng lên không tới hai thước, liền ngừng lại. Mà cây thủy tinh trụ nghiêng lại có một đạo ánh sáng màu vàng, vẫn lên cao đến đỉnh.

- Bành!

Phong Chấn Thu một cước lại đem Đông Danh Tử đạp xuống máy khảo thí, lạnh lùng nói:

- Linh căn của ngươi quả nhiên là chiết mà có.

Nói xong câu đó, Phong Chấn Thu đối với hết thảy tu sĩ trên quảng trường liền ôm quyền nói:

- Các vị đạo hữu, Thất Lạc Đại Lục ta tuy rằng tu chân văn minh tương đối lạc hậu, thế nhưng ta Thất Lạc Đại Lục vẫn như cũ tình cờ có Thiên Giới tu sĩ xuất hiện, chỉ là rất ít mà thôi. Mà hết thảy tu chân đại lục, người khinh thường nhất, mọi người biết là cái gì không? Đó chính là kẻ tái giá người khác Linh Căn, loại sự tình này bại hoại chuyên môn làm hại người hại mình.

Nghe được câu này, chính là Mạc Vô Kỵ đều có chút nghi ngờ, chuyện này đâu hại người hại mình? Đem Linh Căn tốt chuyển tới trên người mình, tự nhiên là sự tình hại người ích ta.

Phong Chấn Thu hừ lạnh một tiếng:

- Mọi người cho rằng lại đem Linh Căn tốt tái giá đến trên người mình chính là lợi sao? Ta có thể nói cho mọi người, loại này tái giá Linh Căn người vĩnh viễn cũng không cảm giác được lôi kiếp. Cho nên bọn họ vĩnh viễn cũng chỉ có thể Địa giới bồi hồi, không có khả năng bước vào Thiên Giới. Khi bọn hắn thọ mệnh tới rồi, thời điểm tử vong, sẽ gặp tán linh thống khổ, loại đau khổ này so với người lúc trước bị tước đoạt Linh Căn thống khổ hơn mười lần...

Đông Lạc Hoa cả người run rẩy, thảo nào Đông gia vẫn không có Chân Thần Cảnh cường giả xuất hiện, hơn nữa căn cứ ghi chép, Đông gia tổ tiên tại thời điểm tử vong, đều có thể gặp cực độ đau đớn. Không nghĩ tới, người tái giá Linh Căn căn bản cũng không có thể thăng cấp Chân Thần Cảnh.

Phong Chấn Thu nói đến đây, giọng nói bỗng nhiên chuyển lệ:

- Kẻ tái giá người khác Linh Căn, người người muốn giết. Bách Tông Liên Minh chấp pháp đâu roài...

Vài Hư Thần Cảnh cường giả không biết từ chỗ nào rơi vào trên hội nghị vòng tròn đàn tế, cả người sát khí tản mát đi ra, chính là Mạc Vô Kỵ cũng cảm nhận được một loại hàn ý.

- Tức khắc tru diệt Cực Kiếm Thành Đông gia, đem gia tộc ác độc này xóa sổ.

Phong Chấn Thu giọng nói mang theo mãnh liệt sát ý, không có nửa phần lưu tình.

- YOLO.

Vài tên Hư Thần Cảnh cường giả thân hình lóe lên, trong nháy mắt biến mất.

Đông Lạc Hoa run rẩy chỉ vào Mạc Vô Kỵ:

- Đông gia ta cùng ngươi có thù hận gì, ngươi lại muốn tiêu diệt Đông gia?

Hắn thật sự là không cam lòng, Đông gia cư nhiên bị tiêu diệt, mà đầu sỏ gây nên tiêu diệt Đông gia chính là trước mắt Thiên Cơ Tông con kiến hôi này.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói:

- Bởi vì đệ tử Yên Nhi của Cảnh Phi Lan chính là thân nhân của ta, ngươi Đông gia lại muốn lấy đi Linh Căncủa Yên Nhi. Từ khi Yên Nhi Linh Lạc bị hủy, mất đi thần trí xuất hiện ở Trường Lạc thành, ta đã phát thệ, sẽ tiêu diệt toàn bộ Cực Kiếm Thành.

- Á đù! Thì ra là ngươi...

Đông Lạc Hoa tự lẩm bẩm, trước đây Đông Luân không chút kiêng kỵ lại đem tái giá Linh Căn sự tình chuyển qua Trường Lạc, hắn đã cảm thấy có chút không thích hợp. Về sau quả nhiên xuất hiện có người quấy rối, cũng may chuyện này chỉ là bị mất một người người bị hại mà thôi. Lúc này hắn rốt cuộc hiểu rõ, người mất này, chính là Yên Nhi, hắn là bị Mạc Vô Kỵ mang đi. Thì ra mầm tai hoạ là ở phía sau mai phục.

Còn có một việc ta quên mất nói cho ngươi biết:

- Yên Nhi lúc này đã là đệ nhất thiên tài của Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp, mà con của ngươi Đông Luân, chính là bị ta giết chết. Ta đã lấy cái côn sắt này nè, thông đít hắn tới chết tại Ngũ Hành Hoang Vực, hắn nói với ta, Cực Kiếm Thành Đông gia sẽ báo thù cho hắn, ngày hôm nay ta chờ ngươi báo thù, lão thất phu.

Đông Lạc Hoa há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, trong lòng hắn lúc này thật hận thật hận, vì sao không có khả năng biết sớm một chút, sau đó giết chết cái con kiến hôi này?

Dựa theo đạo lý nói, Phong Chấn Thu coi như là Vấn Thiên Học Cung viện trưởng, ăn nói loại chuyện như vậy, cũng phải cùng Bách Tông Liên Minh người phụ trách cùng với Đại Diễn Tông Giang Tú Sơn thoáng thương lượng một chút.

Bất quá Phong Chấn Thu không có thương lượng, trực tiếp gửi đi mệnh lệnh, Giang Tú Sơn trong lòng khó chịu, cũng không cách nào cãi lại.

Hắn liền đứng ra nói:

- Sau này Thất Lạc Đại Lục ta bất luận kẻ nào, chỉ cần thấy người Đông gia Cực Kiếm Thành, người người (phải) giết. Người vừa tới, lại đem Đông Lạc Hoa cùng Đông Danh Tử đóng đinh tại bên ngoài Ngũ Hành vực thành, răn đe.

Đang khi nói chuyện, Giang Tú Sơn giơ tay lên chém ra hai đạo quang mang, hai đạo quang mang từ mi tâm Đông Lạc Hoa cùng Đông Danh Tử đi qua sắc mặt sớm đã là tro nguội. Hai người bị đánh chết, rất nhanh thì bị người mang đi, tin tưởng sau một khắc hai người cũng sẽ bị đóng đinh tại Ngũ Hành vực thành cửa thành, trở thành sỉ nhục trọn đời cũng rửa không xong.

Cảnh Phi Lan độc nhãn lưu lại một chút nước mắt, nàng vì báo thù, mấy năm nay trốn đông trốn tây, thế nhưng chuyện báo thù căn bản cũng không có nửa điểm manh mối. Mà Mạc Vô Kỵ muốn báo thù, chỉ hơn một canh giờ mà thôi, Cực Kiếm Thành Đông gia liền hoàn toàn từ Thất Lạc Đại Lục bị xóa sổ.

Hơn nữa thù này báo thống khoái không gì sánh được, chẳng những xóa đi Cực Kiếm Thành Đông gia, còn để cho Cực Kiếm Thành Đông gia hoàn toàn bị đóng đinh tại trên sỉ nhục trụ, trọn đời thoát thân không được. Loại này báo thù thủ đoạn, so với trực tiếp giết tới Cực Kiếm Thành cao minh hơn gấp trăm lần.

May là trước đây nàng không có nhìn ra tiềm lực của Mạc Vô Kỵ, nếu không, có lẽ Mạc Vô Kỵ sớm đã bị Đông gia giết chết, nào có cơ hội đứng ở chỗ này?

...

- Đó là Mạc Vô Kỵ? Ta có đúng hay không nhìn lầm rồi?

Đứng ở trên quảng trường, Hàn Ngưng dùng sức xoa vuốt hai mắt của mình, căn bản cũng không có dũng khí tin tưởng Mạc Vô Kỵ sẽ đứng ở Bách Tông Liên Minh đại hội hội nghị vòng tròn đàn tế, còn trực tiếp giết chết Cực Kiếm Thành.

Mạc Vô Kỵ không phải là chỉ là một người phàm dược sư nho nhỏ sao? Có thể tới nơi này đã rất ngoại hạng, lại còn là một tông đứng đầu tới nơi này? Tới cùng là chuyện gì xảy ra?

Đứng ở bên người nàng Văn Mạn Châu thật dài hít sâu một hơi, dùng mình cũng nghe không hiểu giọng nói nói:

- Không sai, hắn chính là Mạc Vô Kỵ.

Mặc dù đang Mạc gia suy tàn sau đó, nàng căn bản cũng không cùng Mạc Vô Kỵ tiếp xúc, thế nhưng ngầm nàng vẫn đang chú ý Mạc Vô Kỵ. Cũng không phải là bởi vì nàng thích Mạc Vô Kỵ, mà là cảm thấy hổ thẹn cũng muốn giúp Mạc Vô Kỵ một chút. Chỉ là Mạc Vô Kỵ cái kia nữ tỳ Yên Nhi tính tình cực kỳ cao ngạo, dù cho mang theo Mạc Vô Kỵ sống gian nan, cũng là không lấy đồ của nàng.

Cho nên Mạc Vô Kỵ vừa xuất hiện ở hội nghị vòng tròn đàn tế, nàng liền nhận ra.

Lập tức hai người đều trầm mặc xuống, các nàng còn chưa có trở lại Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc, không biết Mạc Vô Kỵ làm chuyện gì. Thế nhưng ở chỗ này, hai người đều biết, Mạc Vô Kỵ cùng các nàng đã ở vào hai cái thế giới bất đồng. Không sai, trước đây các nàng cũng cho rằng Mạc Vô Kỵ cùng các nàng là người của hai thế giới bất đồng, hiện tại thật sự là như vậy. Khác biệt duy nhất là, trước đây các nàng cho rằng bất đồng thế giới, hắn là các nàng đứng ở trên đài, Mạc Vô Kỵ đứng ở dưới đài xa xa ngưng mắt nhìn. Hôm nay lại vừa hay tương phản.

Đối với Hàn Ngưng mà nói, nàng trầm mặc là bởi vì Mạc Vô Kỵ giúp nàng rất nhiều, nàng vì Hàn gia cùng lợi ích của mình, trực tiếp bỏ qua Mạc Vô Kỵ.

Đối với Văn Mạn Châu mà nói, nàng cũng là bởi vì Mạc gia suy tàn, chủ động làm bỏ qua hôn ước lúc còn nhỏ.

Dưới so sánh, Khúc Uyển Nhi đứng ở càng xa xa cũng là lay động, nhưng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

- Người này quả nhiên nhất phi trùng thiên, cư nhiên thành một tông đứng đầu.

Lão giả đứng ở bên người Khúc Uyển Nhi than thở.

Khúc Uyển Nhi cười cười:

- Sư phụ, hắn chỉ là một Huyền Cấp tông môn.

- Cho dù là một cái Huyền Cấp tông môn, có thể lợi dụng cơ hội như thế giết chết Cực Kiếm Thành, cũng phi thường rất giỏi. Bất quá hắn chuyện này làm quá trùng động, một cái Huyền Cấp tông môn người khác tiện tay đều có thể diệt đi, lại dám bốc lên phiêu lưu lớn như vậy làm ra loại chuyện này, vẫn là tuổi còn trẻ khí thịnh a.

Lão giả lắc đầu.

Khúc Uyển Nhi lại nói:

- Sư phụ, ngươi cảm thấy Mạc Đan Sư đã làm nguy hiểm chuyện sao? Ta thế nào cảm giác hắn từ đầu đến giờ rất nhiều chuyện nhìn như phiêu lưu, trên thực tế hắn đều có thể bình yên vô sự.

Lão giả ngẩn ra, đúng vậy, nhưng không chính là như vậy? Lập tức hắn liền nói:

- Để xem lần này hắn làm sao đối mặt Đại Diễn Tông cùng Vấn Thiên Học Cung chất vấn, đừng tưởng rằng chuyện này sẽ chỉ tính như vậy, một cái nho nhỏ Huyền Cấp tông chủ có dũng khí không lại đem nơi này cường giả xem ở trong mắt, một mình đứng ra tuyên bố Cực Kiếm Thành sự tình, vốn chính là một loại phạm thượng.

...

- Mạc tông chủ, Cực Kiếm Thành Đông gia sự tình đã kết thúc, bây giờ là không phải là nên nói một chút ngươi Thiên Cơ Tông sự tình?

Quả nhiên như Khúc Uyển Nhi sư phụ dự liệu như nhau, sau khi xử lý hết Cực Kiếm Thành sự tình, Giang Tú Sơn ánh mắt liền rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, giọng nói có chút không tốt.

Mạc Vô Kỵ không kiêu ngạo cũng không tự ti nói:

- Ta Thiên Cơ Tông vạch trần Cực Kiếm Thành, vốn chính là vì suy nghĩ cho chúng ta Thất Lạc Đại Lục vô số thiên tài tu sĩ an nguy, chưa hề nghĩ tới muốn cái gì bồi thường. Giang tông chủ liền không cần khách khí.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ không chút do dự đi tới chỗ ngồi Trang Nghiên chiếm cứ ngồi xuống, đồng thời ý bảo Hình Hoàng cùng Cảnh Phi Lan ngồi ở phía sau hắn.

Giang Tú Sơn giận điên lên, còn có xấu hổ hay không? Thù lao, báo cái đầu của ngươi a.

Để cho hắn bất đắc dĩ là cái này vòng tròn đàn tế có khuếch đại âm thanh đại trận, lời của Mạc Vô Kỵ sẽ trực tiếp bị truyền tống đến toàn bộ Ngũ Hành vực thành. Nếu mà hắn tìm không được lý do tốt, thật đúng là không cách nào xử trí cái này Thiên Cơ Tông không lại đem đông đảo chuẩn Thiên cấp tông môn xem ở trong mắt.

- Mạc tông chủ, hàng thứ nhất này cũng là của các đại tông môn, là lần này Ngoại Vực đại chiến đối với Thất Lạc Đại Lục có cực đại cống hiến tông môn, Thiên Cơ Tông ngươi ngồi ở phía sau đi thôi.

Biết có khuếch đại âm thanh đại trận, Giang Tú Sơn cố nén nội tâm khó chịu, chậm lại giọng của mình nói.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, nhìn Giang Tú Sơn bình tĩnh nói:

- Giang tông chủ, ý của ngươi là Thiên Cơ Tông ta đối với Thất Lạc Đại Lục không có cống hiến à?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 260: Tán Tu Dẫn Tới Điên Cuồng

Giang Tú Sơn trong lòng cực kỳ xem thường, bất quá tại đây trong đại hội hắn cũng sẽ không lại đem bản thân xem thường nói ra:

- Mạc tông chủ, Thiên Cơ Tông có thể được mời tới nơi này, đã nói lên Thiên Cơ Tông đối với Thất Lạc Đại Lục là có cống hiến. Không nói Thiên Cơ Tông, tại Thất Lạc Đại Lục ta gặp phải Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn thời điểm, mỗi người đều có thể có cống hiến đối với Thất Lạc Đại Lục. Khác biệt duy nhất là cống hiến hơn ít mà thôi.

Nếu là có thể mà nói, ta hi vọng hết thảy tông môn đều có thể ngồi ở đây hàng thứ nhất, nhưng trên thực tế là hàng thứ nhất chỉ có thể để cho các tông môn cống hiến càng nhiều hơn đến ngồi. Ta nếu như không có nhớ lầm, Thiên Cơ Tông tại Bách Tông Liên Minh cống hiến trên bảng bài danh thứ ba trăm hai mươi mốt. Đương nhiên ta cũng không cho là điểm cống hiến lấy được thông qua giao dịch là vô giá trị, bởi vì cái này cũng là cống hiến đối với Thất Lạc Đại Lục.

Trong miệng nói không cho là thấp, trên thực tế lời của hắn đã cho thấy, Thiên Cơ Tông bất quá là ăn vận may cứt chó, mới có cơ hội ngồi tại đây à.

- Hơn nữa...

Giang Tú Sơn nhìn một chút Mạc Vô Kỵ chỗ ở tông môn phương khối vị trí, lần thứ hai nhàn nhạt nói:

- Thiên Cơ Tông bài danh ba trăm hai mươi mốt vị, tối đa chỉ có thể có ba người tới tham gia cái đại hội này, thế nhưng ta nhìn thấy Thiên Cơ

Tông dường như tới bốn người lận à nha.

- Giang tông chủ, có đúng hay không muốn ta nhường ra cái chỗ này?

Mạc Vô Kỵ giọng nói mang theo châm chọc, hắn biết Giang Tú Sơn nhìn hắn không thuận mắt, trừ hắn ra không có thông qua Bách Tông Liên Minh liền trực tiếp tại vòng tròn trung tâm nói chuyện, còn có hắn là duyên cớ Hình Hoàng.

Tuy Giang Tú Sơn không biết Bành Quý Thanh chết ở Hình Hoàng cùng hắn liên thủ, lại đối với Hình Hoàng rất là khó chịu.

Giang Tú Sơn thản nhiên nói:

- Không dùng quy củ, không thành phương viên. Thiên Cơ Tông tiết lộ việc của Cực Kiếm Thành Đông gia, đối với ta Thất Lạc Đại Lục là một cống hiến to lớn. Thế nhưng Thiên Cơ Tông đối với Bách Tông Liên Minh không hề tôn kính, lợi dụng Bách Tông Liên Minh đại hội cơ hội vì tư lợi của mình. Nếu không phải làm nghiêm phạt, tương lai Bách Tông Liên Minh làm sao để cho đông đảo tu sĩ tâm phục?

Giang Tú Sơn giọng nói âm vang, nói đạo lý rõ ràng phân minh, vậy chính là có công tưởng thưởng, có sai nhất định phải phạt.

Phong Chấn Thu im lặng không lên tiếng, mặc dù hắn xử trí Đông Danh Tử, nhưng Đông Danh Tử xuất từ Vấn Thiên Học Cung, đây cũng là con sâu trong Vấn Thiên Học Cung. Đồng dạng Mạc Vô Kỵ cũng xuất từ Vấn Thiên Học Cung, nếu Mạc Vô Kỵ thật là một cái ngoại môn đệ tử còn chưa tính. Then chốt Vấn Thiên Học Cung đệ nhất thiên tài Yên Nhi, còn là thân nhân của Mạc Vô Kỵ. Dưới loại tình huống này, để cho hắn thế nào xuất thủ xử phạt?

Thấy Phong Chấn Thu không nói gì, Giang Tú Sơn lần thứ hai cao giọng nói:

- Xét thấy Thiên Cơ Tông tông chủ có công có sai, ta Bách Tông Liên Minh làm ra xử phạt như sau. Không truy cứu sự tình Thiên Cơ Tông lợi dụng Bách Tông Liên Minh, đồng thời cũng thủ tiêu tư cách Thiên Cơ Tông tham dự Bách Tông Liên Minh đại hội.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, đây là có công có tội?

Không có người nào nói chuyện, tuy trên quảng trường rất nhiều tu sĩ đều cho rằng Giang Tú Sơn xử phạt có chút nặng. Thiên Cơ Tông một cái nhỏ tông môn như vậy, thế nào bị xử phạt, còn thật không có người để ý. Nói cách khác, Thiên Cơ Tông ngồi hàng thứ nhất, còn chủ động lợi dụng Bách Tông Liên Minh đối phó Cực Kiếm Thành ông chủ, đích xác quá mức kiêu ngạo cùng càn rỡ.

Mạc Vô Kỵ mặt mang châm chọc, động cũng không có nhúc nhích. Không có Ngũ Hành Hoang Vực phân phối, hắn mới không quan tâm cái này chỗ ngồi, hiện tại dính đến Ngũ Hành Hoang Vực tài nguyên phân phối, hắn Thiên Cơ Tông không có khả năng rời khỏi.

Giang Tú Sơn thấy Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không để ý tới hắn xử phạt, nhất thời sắc mặt lạnh lẽo. Một người Hư Thần Cảnh cường giả liền muốn đi lên bắt Mạc Vô Kỵ.

Hình Hoàng giơ tay lên một cái tát vỗ ra, Đại Diễn Tông người này Hư Thần Cảnh cường giả bị Hình Hoàng trực tiếp vỗ bay ra ra khỏi vòng tròn trung tâm.

Giang Tú Sơn biến sắc, ôm đồm hướng về phía Hình Hoàng. Trước hắn là không có mượn cớ, hiện tại có viện cớ, Hình Hoàng ở chỗ này động thủ, hắn há có thể buông tha Hình Hoàng.

Hình Hoàng hừ một tiếng, một quyền đánh ra đi.

Giang Tú Sơn một trảo này căn bản cũng không có dùng toàn lực, với hắn mà nói, một cái Hư Thần Cảnh cường giả, còn không đến mức để cho hắn toàn lực xuất thủ tuyệt chiêu.

Nhưng Hình Hoàng không phải là Hư Thần Cảnh cường giả, hắn là một cái chân chính Chân Thần Cảnh cường giả.

- Ầm!

Giang Tú Sơn bị Hình Hoàng một quyền này oanh rút lui ra hơn mười bước xa, lúc này mới ngừng lại được.

- A đù! Ngươi đã bước vào Thiên Giới?

Giang Tú Sơn vẻ mặt rung động nhìn chằm chằm Hình Hoàng.

Hình Hoàng trong giọng nói mang theo một tia xem thường:

- Chính là các ngươi Đại Diễn Tông có thể bước vào Thiên Giới, ta Thiên Cơ Tông thì không thể bước vào Thiên Giới sao?

Phong Chấn Thu cũng chính là vẻ mặt lay động, hắn suy đoán trước Ngũ Hành Hoang Vực đột nhiên mở ra, Hình Hoàng nhất định là chiếm được hàng loạt chỗ tốt. Vốn là hắn không muốn nói nhiều, tại biết Hình Hoàng thăng cấp Chân Thần Cảnh sau đó, càng là không muốn nói chuyện.

- Mạc tông chủ, chẳng lẽ ngươi cho là ngươi Thiên Cơ Tông có một người Chân Thần Cảnh cường giả, liền có thể chà đạp Bách Tông Liên Minh quy củ? Ngày hôm nay hàng thứ nhất này liền phải dựa theo cống hiến bảng đối với Ngoại Vực tu sĩ đại chiến mà xếp, Bách Tông Liên Minh ta nhất định quản rồi.

Giang Tú Sơn là thật phẫn nộ rồi, một cái Chân Thần Cảnh tu sĩ còn không dọa được hắn Giang Tú Sơn.

Mạc Vô Kỵ biết hắn chứa chấp Hình Hoàng, nhất định phải cùng Giang Tú Sơn đứng ở mặt đối lập. Huống chi, coi như là hiện tại không đứng ở mặt đối lập, tương lai Lôi Hồng Cát trở về, hắn sẽ cùng Đại Diễn Tông đứng ở mặt đối lập.

- Các vị đạo hữu đến Ngũ Hành vực thành, ta nói vài câu lời tâm huyết. Vài câu lời tâm huyết không phải nói cho tên gia hỏa có chút tự cho là cao cao tại thượng nghe, ta là nói cho hết thảy tông môn tầm thường cùng hết thảy tầm thường tu sĩ nghe.

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai cao giọng nói.

Giang Tú Sơn quanh thân sát khí bốn phía, hắn quyết định ngày hôm nay (phải) lập uy. Chỉ là Thiên Cơ Tông, có một cái Hình Hoàng thì như thế nào?

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không để ý tới Giang Tú Sơn, tự cố nói:

- Thiên Cơ Tông tại đối phó Ngoại Vực tu sĩ, cống hiến chính bản thân hết thảy lực lượng. Nhưng ở loại thời khắc mấu chốt này, Thiên Cơ Tông tông chủ Đỗ Sĩ Kình bị Dục Lâm Lôi Thị dùng tư lợi chém giết tại bên ngoài Ân Đô. Bách Tông Liên Minh các cường giả được xưng không dùng quy củ không thành phương viên, không có ai đi ra hỏi chuyện này, không có ai đi ra điều tra chuyện này. Đỗ Sĩ Kình tông chủ và ta là bạn tri kỷ đã lâu, mặc dù không có gặp mặt, thế nhưng hắn đối với ta rất tín nhiệm, tại trước khi chết, lại đem Thiên Cơ Tông tông chủ vị trí giao cho ta...

- Mạc tông chủ, ngươi bất quá là Vấn Thiên Học Cung một cái ngoại môn đệ tử, ngươi nói đỗ tông chủ lại đem chức chưởng môn giao cho ngươi, những lời này không khỏi quá tự cho là đúng, lại đem anh hùng thiên hạ xem như đứa ngốc sao?.

Đồng dạng ngồi ở chính giữa là Thần dược tông tông chủ Tần Phật Ngọc không nhịn được nói một câu.

Hắn không phải là giúp Giang Tú Sơn, mà là lời của Mạc Vô Kỵ trăm ngàn chỗ hở, hắn đều nghe không nổi nữa.

Mạc Vô Kỵ đối với Tần Phật Ngọc liền ôm quyền, sau đó mới nói trên quảng trường đông đảo tu sĩ:

- Đỗ tông chủ sở dĩ vừa ý ta, là bởi vì ta còn có một cái tên khác, chính là tán tu 2705...

A đù! Tán tu 2705?

- Ầm!

Toàn bộ trên quảng trường đều náo loạn hẳn lên, vô số tu sĩ kích động đều ở đang hô lớn lấy tán tu 2705.

Nhắc tới lần Ngoại Vực đại chiến, người nào được thần tượng nhất! Người nào là anh hùng để cho mọi người lo nghĩ! Là người nào mọi người muốn nhìn thấy nhất! Không phải là Đại Diễn Tông tông chủ, cũng không phải Vấn Thiên Học Cung viện trưởng, đồng dạng không phải cái kia Nhân Gian Tiên Vương tới từ Chân Mạch Đại Lục, mà là một tán tu, tên của hắn chính là tán tu 2705.

- Tán tu 2705... Tán tu 2705… Tán tu 2705…

Giờ khắc này, trên quảng trường chỉ có một tên đang không ngừng được hô vang, đó chính là tán tu 2705.

Một tán tu, bước lên đệ nhất điểm cống hiến bảng của Bách Tông Liên Minh!

Một tán tu, tại giữa mấy trăm Ngoại Vực tu sĩ vây công, giết sạch đối thủ, thoát khỏi trùng vây!

Một tán tu, cứu Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp Chân Hồ viên mãn Sư Cẩm Văn, còn thuận lợi giết một người Ngoại Vực nửa bước Hư Thần.

Một tán tu, giết một người cường giả Ngoại Vực Chân Thần Cảnh, thu được hơn 100k điểm cống hiến…

...

Người tán tu này chính là 2705, thời điểm làm ra những chuyện này, hắn mới Thoát Phàm cảnh tu vi. Hắn là niềm kiêu ngạo của Thất Lạc Đại Lục, là niềm kiêu ngạo của hết thảy tán tu, cũng là mặt trời soi sáng đường lối cho các tu sĩ trẻ. Cho nên hắn mới còn có một cái danh hiệu, đại sư huynh.

Không có ai biết người tán tu 2705 này ở địa phương nào, thậm chí một lần nghe đồn hắn bị Chân Mạch Đại Lục cường giả giết. Hiện tại người tán tu 2705 này xuất hiện ở trước mặt của mọi người, há có thể không kích động?

- Đại sư huynh, ta muốn gia nhập Thiên Cơ Tông!

- Ta cũng muốn gia nhập Thiên Cơ Tông...

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không có cách nào nói chuyện, hắn giật mình nhìn quảng trường cuồng hô bạo động, cứ như là Lee Min Hô tới VN vậy, căn bản cũng không nghĩ đến tán tu 2705 sẽ mang đến hiệu ứng lớn như vậy.

Hắn sở dĩ lúc này nói ra bản thân là tán tu 2705, chính là muốn ngồi hàng thứ nhất, sau đó từ Ngũ Hành Hoang Vực thu được nhiều tư nguyên hơn. Thiên Cơ Tông trùng kiến, không phải là dựa vào vài người là có thể thành công, nhất định phải có hàng loạt đệ tử ưu tú. Đệ tử dù ưu tú, cũng cần tài nguyên tu luyện a.

- Ngươi biết không, ta sớm đã muốn gặp đại sư huynh, ngày hôm nay may mà đến nơi này nè.

- Ta cũng vậy, ta nghĩ tới trước đây tán tu 2705 một người đối mặt mấy trăm tu sĩ vây công, giết cho Ngoại Vực tu sĩ máu chảy thành sông, ta liền kích động không thôi da đầu tê dại, hận không thể tự mình giết hết cả trăm Ngoại Vực tu sĩ.

Một người nữ tu mảnh mai khóc thút thít nói:

- Ta nghe được Vấn Thiên Học Cung Tiết Đồng Tư sư tỷ nói tán tu 2705 giết mấy trăm tu sĩ sau đó, cả người bị thương, cả người là máu, còn liều mạng cứu Vấn Thiên Học Cung Sư Cẩm Văn cùng Yên Nhi. Sau cùng kéo côn đồng chậm rãi rời đi, lòng ta đều muốn tan nát... Hiu hiu!

...

Giang Tú Sơn khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ, một lòng nặng trĩu tới rồi đáy cốc, không nghĩ tới tông chủ Thiên Cơ Tông trước mắt này, lại là tán tu 2705. Không muốn nói cái khác, liền xem cái danh tán tu 2705 như vậy, hắn cũng không dám động tới một sợi lông trym nào của Mạc Vô Kỵ.

So với Mạc tông chủ này, hắn Giang Tú Sơn căn bản là vô danh rồi.

- Ha ha ha...

Phong Chấn Thu cười ha ha:

- Ta nói Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng đệ nhất làm sao lại không có quan hệ gì với Vấn Thiên Học Cung đâu nè, thì ra vẫn còn là người của ta Vấn Thiên Học Cung a.

- Người ta bây giờ là tông chủ Thiên Cơ Tông nè.

Giang Tú Sơn lạnh như băng trả lời một câu.

- Như nhau, như nhau thôi, hắn tại trước khi gia nhập Thiên Cơ Tông, không phải là đệ tử Vấn Thiên Học Cung sao.

Từ khi song bảng bị Đại Diễn Tông áp chế, Phong Chấn Thu lần đầu tiên cảm giác mình thoải mái hơn không ít. Phong độ là nhất thời, đẳng cấp vẫn là mãi mãi a.

- Mọi người xin im lặng một cái, chờ ta đem lời nói cho xong nà.

Mắt thấy ầm nháo càng lúc càng lớn, Mạc Vô Kỵ phải xua tay lớn tiếng la hét.

- Im lặng nào 500 anh em, chờ đại sư huynh nói chuyện đã rồi hét.

Một giọng nói qua loa phát thanh phối hợp Mạc Vô Kỵ truyền khắp toàn bộ quảng trường.

Sau một khắc, trên quảng trường yên tĩnh như tờ, đông đảo ánh mắt chờ đợi nhìn tán tu top 1 server phát ngôn, muốn biết xem hắn sẽ tiếp tục nói cái gì.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 261: Mạc Vô Kỵ Diễn Thuyết

- Các bằng hữu, xin cho phép ta không có dùng từ đạo hữu để xưng hô với mọi người, bởi vì ta cảm nhận được nhiệt huyết cùng sự dâng trào của mọi người. Điều này không phải là đối với ta Mạc Vô Kỵ, mà là đối với mỗi một tán tu ra sức vì Thất Lạc Đại Lục chống đỡ Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn, là tôn kính cùng yêu thích đối với những người nhiệt huyết đã hy sinh cho chúng ta mảnh đất này.

Tại lúc đối phó Ngoại Vực xâm lấn, có bao nhiêu tán tu vô danh không họ giống như ta, bọn họ vì chống đỡ Ngoại Vực xâm lăng, lại đem bản thân nhiệt huyết bản thân cho chúng ta sinh tồn mảnh đất này, ta chỉ là một trong số vô số bọn họ. Bọn họ không có vinh quang, bọn họ không có bồi thường, thậm chí bọn họ giống như ta, chỉ có một cái số hiệu tán tu mà thôi...

Mạc Vô Kỵ nói đến đây khom người một cái:

- Cái thi lễ này, hiến cho các tu sĩ đã đổ máu cho mảnh đất này, vô luận bọn họ là tông môn đệ tử, là tán tu, hay là người phàm tục, bọn họ đều là tồn tại mà chúng ta tôn kính.

Mạc Vô Kỵ ở địa cầu, không biết đã đi diễn thuyết, seminar hội nghị khoa học bao nhiêu lần, đối với kỹ năng thuyết trình, phân tích tâm tính người nghe, kích động đám đông, lê vồ của hắn so với đám đại tông môn tông chủ cao cao tại thượng thì cao hơn cả triệu lần. Bàn về tu vi hắn không bằng Đại Diễn Tông Giang Tú Sơn, bàn về diễn thuyết và huy động nhân tâm, Giang Tú Sơn không bằng 1 góc của hắn Mạc Vô Kỵ. Hoặc là nói, Giang Tú Sơn loại người này cao cao tại thượng, căn bản

cũng không thèm dùng loại thủ đoạn này cùng đám tu luyện giả tầm thường cộng minh.

Trên quảng trường vô số tu sĩ đều cúi người theo Mạc Vô Kỵ, sau đó tiếng vỗ tay nhiệt liệt vang dội toàn bộ quảng trường. Dù cho Mạc Vô Kỵ không có cầm ra bản thân tích lũy bài ghi là tán tu 2705, cũng không có ai đi nghi vấn hắn. Lúc ban đầu là tất cả mọi người rõ ràng, Mạc Vô Kỵ sau cùng nhất định sẽ xuất ra tích lũy bài. Bây giờ thì tất cả mọi người đã không cần Mạc Vô Kỵ xuất ra tích lũy bài, cũng khẳng định hắn chính là tán tu 2705.

Mạc Vô Kỵ đã nói ra hết thảy tiếng lòng của các tu luyện giả nhỏ bé, tại Thất Lạc Đại Lục, tu luyện giả cao cao tại thượng dù sao cũng là số ít. Tuyệt đại đa số tu luyện giả, đều là không có tiếng tăm gì, thật giống như tán tu 2705 bình thường vậy tồn tại. Chính vì vậy, tán tu 2705 mới có thể đi vào nhân tâm sâu như vậy, vang vọng toàn bộ Thất Lạc Đại Lục. Bởi vì danh tiếng của hắn quá lớn, rất nhiều fans.

Dù cho lại không muốn, đám người Giang Tú Sơn cũng chỉ có thể khom người theo Mạc Vô Kỵ, biểu thị tôn kính đối với người vì Thất Lạc Đại Lục dâng ra sinh mệnh.

Mạc Vô Kỵ tiếp tục nói:

- Ở chỗ này ta muốn cảm tạ Bách Tông Liên Minh, không phải là có Bách Tông Liên Minh, chúng ta Thất Lạc Đại Lục sẽ bị chia ra năm bè bảy mảng. Vô luận là trong bất kỳ trận chiến đấu nào, năm bè bảy mảng vĩnh viễn cũng sẽ không có sức chiến đấu lớn như là quân đội chính quy, dụng tâm kín đáo. Thế nhưng cảm tạ sau đó ta còn muốn phải hỏi, chúng ta xây dựng Bách Tông Liên Minh mục đích là cái gì? Là giữ gìn một mảnh thổ địa chúng ta sinh tồn này, là bảo vệ mọi người sinh tồn ở đây. Chúng ta đuổi đi Ngoại Vực xâm lấn người, chuyện Bách Tông Liên Minh cần làm chỉ vừa mới bắt đầu, không phải là ngồi ở chỗ này chờ phát huân chương.

Dù cho biết rõ Vô Kỵ kế tiếp nói sẽ gây bất lợi cho Đại Diễn Tông, Giang Tú Sơn lúc này cũng không có thể tiến lên ngăn cản. Mạc Vô Kỵ xuất thân Vấn Thiên Học Cung, Phong Chấn Thu càng chắc là sẽ không ngăn cản Mạc Vô Kỵ. Về phần các tông môn còn lại, trừ phi ăn no rửng mỡ, lúc này mới đi ngăn cản Mạc Vô Kỵ tiếp tục diễn thuyết.

- Lúc này ta không phải là dùng thân phận Thiên Cơ Tông tông chủ nói những lời này, mà là dùng danh hiệu một cái tán tu 'tầm thường' mà nói những lời này. Ta muốn hỏi Bách Tông Liên Minh, tại Ngoại Vực đại chiến loại này thời điểm mấu chốt, một tông chủ tông môn đang chống đỡ Ngoại Vực tu sĩ bị giết tại bên ngoài doanh trại Bách Tông Liên Minh, Bách Tông Liên Minh đi nơi nào? Cái này cũng chưa tính, tông môn không hề lý do bị diệt sạch, Bách Tông Liên Minh lại đi nơi nào?

Ta muốn hỏi Bách Tông Liên Minh, đã đem một cái gia tộc tái giá Linh Căn tai họa Thất Lạc Đại Lục vô số tu sĩ thiên tài, nhưng Bách Tông Liên Minh đối đãi với người có công như thế nào? Ta lại hỏi Bách Tông Liên Minh, là đối đãi với chúng ta các tu sĩ chống đỡ Ngoại Vực mà chết trận sa trường như thế nào?

Trên quảng trường hoàn toàn yên tĩnh, Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi nâng lên thanh âm:

- Ta hiện tại có thể nói cho mọi người, Thiên Cơ Tông tông chủ tại trong lúc chống đỡ Ngoại Vực tu sĩ, bị Dục Lâm Lôi Thị cường giả chém giết tại bên ngoài Ân Đô, nguyên nhân chỉ bởi vì Thiên Cơ Tông khả năng có một cái bảo vật, đối với lần này Bách Tông Liên Minh liền hỏi cũng không hỏi một câu. Thiên Cơ Tông sau đó lại bị Lôi thị diệt sạch, Bách Tông Liên Minh cũng là xem như không có thấy. Ta vì Thiên Cơ Tông nói chuyện, không phải là bởi vì ta là Thiên Cơ Tông tông chủ, ta trước đây căn bản cũng không quen biết Thiên Cơ Tông tông chủ Đỗ Sĩ Kình.

Một cái Huyền Cấp tông môn tông chủ, đối với Bách Tông Liên Minh mà nói, có lẽ chỉ là tấm chắn có thể ngăn trở vài tên tu sĩ Ngoại

Vực xâm lấn mà thôi. Đỗ tông chủ trước khi chết mời ta làm chủ Thiên Cơ Tông, ta bất quá một cái tán tu mà thôi, thế nhưng ta Mạc Vô Kỵ có bản thân chuẩn tắc, tuyệt đối sẽ không để cho chúng ta Thất Lạc Đại Lục bởi vì mảnh đất này chảy máu sau đó, tiếp tục rơi lệ.

Trên đường gặp chuyện bất bình chẳng làm ngơ, người khác không quản ta Mạc Vô Kỵ sẽ quản. Chuyện Bách Tông Liên Minh không muốn làm, Mạc Vô Kỵ ta làm. Cho nên ta xây lại Thiên Cơ Tông, đảm nhiệm Thiên Cơ Tông tông chủ, tiêu diệt Dục Lâm Lôi Thị...

Lần thứ hai tiếng vỗ tay nhiệt liệt hoan hô bao phủ lời của Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ chờ đến tiếng vỗ giảm lại, mới tiếp tục nói:

- Hiện tại ta đến nói cho mọi người câu hỏi thứ hai, ta tiết lộ Cực Kiếm Thành Đông gia, lấy được phần thưởng là… bị đuổi ra khỏi Bách Tông Liên Minh đại hội. Nếu ta không phải là còn có một cái thân phận tán tu 2705, nếu không phải ta còn có sự ủng hộ của mọi người, ta ngày hôm nay không có cơ hội nói ra những lời này, cũng sớm đã bị người ta đuổi ra khỏi sảnh trung tâm.

Giang Tú Sơn nắm chặt nắm tay, trong lòng đại hận, đến lúc này, Mạc Vô Kỵ đã thành người nổi tiếng, hắn căn bản là không làm gì được hắn. Dù cho rời đi cái hội trận này, Mạc Vô Kỵ bên người có Hình Hoàng, hắn cũng hết cách. Hắn một cái Chân Thần Cảnh đều hết cách, những người khác, người nào có thể đối phó Mạc Vô Kỵ? Nếu là lúc này hắn dám động thủ đối với Mạc Vô Kỵ, vậy Đại Diễn Tông có lẽ chính là tiếp một cái Cực Kiếm Thành Đông gia.

- Chúng ta yêu cầu đại sư huynh làm minh chủ Bách Tông Liên Minh.....

- Chúng ta yêu cầu tán tu 2705 tiếp quản Bách Tông Liên Minh!

...

Vô luận thân phận gì, cũng không thiếu người nóng máu, bao gồm các tu sĩ. Lời của Mạc Vô Kỵ đưa tới đông đảo người cộng minh, rất nhiều đề tài không có người nhớ tới, đều bị Mạc Vô Kỵ đào lên. Những lời này, để cho người ta nghe phẫn nộ bất bình.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Ta tiếp tục nói cho mọi người câu hỏi thứ ba, các tu sĩ chống đỡ Ngoại Vực xâm lấn ngã xuống cho chúng ta mảnh đất này, bọn họ thi cốt khắp nơi đều có, ném vào các nơi. Ta tuy rằng điểm cống hiến xếp hạng đệ nhất, thế nhưng ta tin tưởng sau khi ta chết, cũng sẽ cùng những anh hùng ngã xuống này giống nhau, thi cốt ném vào hoang dã, hàng đêm chịu tịch mịch gió lạnh...

Đúng vậy, ta hàn tâm, ta chỉ khẩn cầu Bách Tông Liên Minh, có thể lại đem thi cốt của những anh hùng liệt sỹ đó, mai táng tại trên nghĩa trang chiến trường Thất Lạc Đại Lục, vì bọn họ xây dựng lên vài cái tượng tổ quốc ghi công mấy nghìn tỷ.

Để cho hết thảy tu sĩ Thất Lạc Đại Lục ta, mọi người đều có thể nhớ tới bọn họ, tôn kính bọn họ, đều có thể dùng bọn họ làm gương. Khi có Ngoại Vực xâm lấn nữa, sẽ có nhiều hơn những đồng bào vì bảo vệ mảnh đất này mà đưa ra nhiệt huyết. Ngày hôm nay lời của ta đã nói xong, cảm tạ các bằng hữu của ta!

Bên trong quảng trường bên ngoài hoàn toàn yên tĩnh, nếu như không có người nhắc tới, tu sĩ chết trận đó là chuyện tự nhiên, tối đa quen thuộc sư huynh đệ lại đem người bản thân quen biết mang đi thi cốt. Không có người cảm thấy không thích hợp, vô luận là tu sĩ hay là tông môn.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ lại đem những lời này toàn bộ nói ra, người lắng nghe mới biết được các tu sĩ chết trận, tịch mịch cô đơn. Đối với bọn họ mà nói, như vậy là không công bằng.

Ngay cả Giang Tú Sơn vẫn khó chịu Mạc Vô Kỵ, không thừa nhận cũng không được Mạc Vô Kỵ nói rất đúng. Hắn khó chịu với Mạc Vô

Kỵ, cũng không có nghĩa là hắn phản đối tất cả lời Mạc Vô Kỵ nói. Vì chống đỡ Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn, hắn Giang Tú Sơn cũng là chuẩn bị cống hiến tính mạng mình.

Một lúc lâu sau đó, trên quảng trường mới bộc phát ra từng trận tiếng động lớn xôn xao âm thanh, đều không ngoại lệ cũng là muốn cầu Mạc Vô Kỵ làm minh chủ Bách Tông Liên Minh.

Giang Tú Sơn không có khả năng đi ra, Phong Chấn Thu biết lúc này hắn không thể không đứng ra, hắn đi tới vị trí vừa rồi Mạc Vô Kỵ đứng yên, cao giọng nói:

- Mọi người yên lặng một chút.

Phong Chấn Thu là Chân Thần Cảnh cường giả, coi như là không cần khuếch đại âm thanh đại trận, hắn nhẹ nhàng một tiếng, cũng có thể trấn áp hết thảy tu sĩ trên quảng trường.

Quả nhiên, tại Phong Chấn Thu thanh âm này sau đó, trên quảng trường tu sĩ đều yên tĩnh lại.

Phong Chấn Thu lúc này mới thanh tiếng nói:

- Mạc tông chủ đã từng là Vấn Thiên Học Cung đệ tử, ta cũng sẽ không vì cái này đi nói chuyện. Vừa rồi Mạc tông chủ đã nói ta rất tán đồng, Thất Lạc Đại Lục ta tu chân văn minh vốn là lạc hậu càng nhiều, một khi có Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn, càng cần chúng ta đoàn kết.

Cho nên, ta đại biểu Bách Tông Liên Minh quyết định, tại bên ngoài Ân Đô dựng lên bia kỷ niệm tu sĩ. Ở phía trên khắc tên mỗi một tu sĩ ngã xuống, coi như là không có tên, chúng ta cũng phải dùng tán tu danh hào đi nhớ kỹ bọn họ.

Nhiệt liệt hô tiếng vang lên, đối với lời của Phong Chấn Thu đều là cực kỳ ủng hộ.

Chờ tiếng hoan hô rơi xuống sau đó, Phong Chấn Thu mới tiếp tục nói:

- Chuyện thứ hai ta đồng ý mọi người kiến nghị, bất quá muốn cho Mạc tông chủ nhập chủ Bách Tông Liên Minh, không phải là ta một người định đoạt, điều này cần hết thảy tông môn bỏ phiếu.

Nói xong, Phong Chấn Thu đối với đông đảo tông môn tông chủ ngồi sảnh trung tâm hội nghị nói:

- Các vị, ta tin tưởng vừa rồi Mạc tông chủ nói, còn có đông đảo tu sĩ đến Ngũ Hành vực thành phản ứng mọi người nhìn thấy. Không biết các vị đối với việc Mạc tông chủ đảm nhiệm Tán Tu Liên Minh minh chủ, có ý kiến gì? Như vậy đi, ai đồng ý Mạc tông chủ đảm nhiệm Tán Tu Liên Minh minh chủ, xin đứng lên. Không đồng ý, không cần đứng lên.

Theo lời của Phong Chấn Thu, trên quảng trường Ngũ Hành Hoang Vực tất cả mọi người đưa mắt rơi vào các đại tông môn tông chủ.

Nơi này nhưng không tồn tại cái gì dân chủ hay không dân chủ, dù cho Ngũ Hành Hoang Vực trên quảng trường tất cả mọi người hi vọng Mạc Vô Kỵ trở thành Bách Tông Liên Minh minh chủ, cũng cần các đại tông môn đứng lên tỏ thái độ.

- Ta Vô Ngân Kiếm Phái đồng ý.

Người thứ nhất đứng lên lại là tông chủ Cô Nhiên của Vô Ngân Kiếm Phái ngồi hàng sau.

- Ta Thần Dược Tông đồng ý.

Đi theo thứ hai, ngoài dự liệu của người ta, là Thần Dược Tông tông chủ Tần Phật Ngọc ngồi giữa sảnh trung tâm, lúc trước còn phản bác qua Mạc Vô Kỵ.

- Ta Bách La Môn đồng ý!

- Ta Lưu Tiên Bảo đồng ý!

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 262: Bách Tông Liên Minh Minh Chủ

Các tông môn lần lượt đứng lên, sau cùng toàn bộ hết thảy tông môn đều đứng lên. Dù cho có vài người không muốn để cho Mạc Vô Kỵ trở thành minh chủ, lúc này cũng không thể không đứng lên. Không nói đâu xa, chính là bên người Mạc Vô Kỵ có một cường giả Chân Thần Cảnh, còn mạnh hơn so với một phần tông môn kém chuẩn Thiên cấp.

- Ta Vấn Thiên Học Cung cũng đồng ý.

Phong Chấn Thu nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc tông chủ, nếu mọi người đã đồng ý ngươi có thể nhận chức minh chủ này, ngươi hãy tỏ thái độ gì đi?.

Mạc Vô Kỵ thật đúng là bị động, hắn muốn giúp Thiên Cơ Tông kiếm một phần lợi ích thực tế, còn thật không có nghĩ tới làm minh chủ Bách Tông Liên Minh.

- Các vị đạo hữu, tu vi ta rất thấp, vì Bách Tông Liên Minh bỏ ra một phần khí lực vẫn là có thể. Thế nhưng muốn làm tông chủ Bách Tông Liên Minh, còn chưa đủ tư cách a.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng điểm này, tu vi của hắn đích xác còn quá kém một chút. Không nói đâu xa, chính là có Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn, thực lực của hắn cũng không cách nào để cho hắn chỉ huy động đỉnh cấp cường giả.

- Mạc tông chủ, ta biết ngươi lo lắng cái gì. Ta tin tưởng tại Thất Lạc Đại Lục, người có thể nhận chức minh chủ Bách Tông Liên Minh có tiếng nói cao hơn ngươi, hắn là đã không còn. Có lẽ ngươi lo lắng phát

sinh chuyện Ngoại Vực xâm lấn nữa, ngươi sẽ không pháp ngưng tụ lại đông đảo cường giả. Ta cho rằng ngươi đã tiêu cực rồi, không nói đâu xa tông môn, vô luận là ai làm minh chủ, chỉ cần chuyện hữu ích đối với Thất Lạc Đại Lục, ta Vấn Thiên Học Cung tuyệt sẽ không sức khước từ. Hơn nữa ta cho rằng bởi vì đề nghị của ngươi, tại Thất Lạc Đại Lục dựng lên bia kỷ niệm liệt sỹ, lực ngưng tụ của Thất Lạc Đại Lục sẽ càng mạnh.

Vấn Thiên Học Cung Phong Chấn Thu lúc này liền đứng ra nói.

- Chúng ta chỉ phục tán tu 2705, chỉ có mời hắn làm minh chủ Bách Tông Liên Minh, mới là tốt nhất.

- Ờ, chúng ta yêu cầu tán tu 2705 sư huynh làm minh chủ, hắn sẽ không phụ Thất Lạc Đại Lục chúng ta.

...

Đông đảo tu sĩ Ngũ Hành vực thành đều đứng ra lên tiếng ủng hộ Mạc Vô Kỵ, hi vọng Mạc Vô Kỵ làm minh chủ Bách Tông Liên Minh. Theo tiếng hoan hô cổ vũ Mạc Vô Kỵ làm minh chủ càng lúc càng lớn, các tông môn còn lại cũng lục tục đứng lên, hỗ trợ Mạc Vô Kỵ trở thành minh chủ Bách Tông Liên Minh, đồng thời giống như Phong Chấn Thu tỏ thái độ, sẽ không kéo lùi tinh thần Bách Tông Liên Minh.

- Mạc tông chủ, ngươi có thể bước lên chóp đỉnh Vấn Thiên Giai, ta tin tưởng tương lai ngươi tiềm lực vô hạn, đủ để đảm nhiệm được chức minh chủ này. Đồng thời, ngươi trở thành Bách Tông Liên Minh minh chủ, cũng là một loại bảo hộ đối với chính ngươi. Có lẽ ngươi còn không biết, Chân Mạch Đại Lục đặc sứ Hạ Mạt sớm đã muốn đối phó ngươi (tác giả đính chính lúc trước viết nhầm, sau đổi tên thành Hạ Mộc, nhưng thôi kệ mẹ nó thằng này tên Hạ Mạt hay hơn ae ạ!^^).

Bên tai Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên được Phong Chấn Thu truyền âm, trong lòng hắn chấn động, quay đầu nhìn một chút Phong Chấn Thu.

Phong Chấn Thu đối với hắn gật đầu, hiển nhiên là đoán được chính là hắn bước lên đỉnh Vấn Thiên Giai. Tại biết Mạc Vô Kỵ chính là tán tu 2705 sau đó, Phong Chấn Thu liền đoán được điểm này. Muốn nói trong lòng không có một chút hối hận đó là không có khả năng, nếu mà hắn sớm biết Mạc Vô Kỵ là người bước lên đỉnh Vấn Thiên Giai, hắn sớm đã đem Mạc Vô Kỵ đặt ở vị trí Vấn Thiên Học Cung đệ nhất đệ tử, thậm chí sau này đến hỗ trợ Mạc Vô Kỵ trở thành viện trưởng Vấn Thiên Học Cung.

Lúc này coi như là Phong Chấn Thu cũng bội phục ánh mắt Thiên Cơ Tông Đỗ Sĩ Kình, Đỗ Sĩ Kình đã sớm biết tán tu 2705 không đơn giản, lúc này mới lại đem Thiên Cơ Tông giao phó cho hắn. Mà Mạc Vô Kỵ rõ ràng lại là một người trọng tình, không cách nào cự tuyệt, mới phải nhận Thiên Cơ Tông cái chức tông chủ này.

Sự thực chứng minh, Đỗ Sĩ Kình làm rất chính xác. Thiên Cơ Tông vốn là một cái tông môn nhỏ, nhưng bởi vì Mạc Vô Kỵ, trở thành tông môn nổi tiếng toàn bộ Thất Lạc Đại Lục. Tin tưởng sau chuyện này, rất nhiều tu sĩ đều muốn gia nhập Thiên Cơ Tông.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, nếu Phong Chấn Thu có thể đoán được hắn là người bước lên đỉnh Vấn Thiên Giai, vậy người khác cũng có thể đoán được. Xem ra, hắn nhận vị trí Bách Tông Liên Minh minh chủ này, với hắn mà nói đích thật là trăm lợi không một hại. Dù kẻ nào đối với hắn có thành kiến, cũng không có ai dám đi động minh chủ Bách Tông Liên Minh.

Tại trước khi thực lực của hắn chưa trưởng thành, hắn cần có vị trí này đến bảo hộ hắn, cũng là bảo vệ Thiên Cơ Tông. Chỉ cần hắn trở thành minh chủ Bách Tông Liên Minh, dù cho Thiên Cơ Tông tỏa linh trận để lộ bí mật, cũng không có ai dám đi cướp đoạt Thiên Cơ tông.

- Đa tạ các vị đạo hữu nâng đỡ, Mạc Vô Kỵ ngày hôm nay ở trong nơi này đáp ứng trở thành minh chủ Bách Tông Liên Minh.

Mạc Vô Kỵ một khi quyết định, cũng không la lý dong dài, rất là dứt khoát nói với mọi người.

Phong Chấn Thu mừng rỡ, nói theo:

- Thất Lạc Đại Lục Bách Tông Liên Minh đệ nhất minh chủ là Bắc Tố Đình viện trưởng, hiện tại Bắc viện trưởng đã đi tới Chân Mạch Đại Lục, thông qua chúng ta nhất trí đề cử, sẽ do Thiên Cơ Tông Mạc Vô Kỵ tông chủ đảm nhiệm chức minh chủ đời thứ hai của Bách Tông Liên.

Theo lời của Phong Chấn Thu, trên quảng trường một trận tiếng hoan hô. Bách Tông Liên Minh có tân minh chủ, thật giống như có lãnh tụ đường lối vậy.

Chỉ có Giang Tú Sơn thất lạc, vốn lần này Bách Tông Liên Minh liền phải chọn ra minh chủ thứ hai. Nếu là không có gì bất ngờ xảy ra, cái chức minh chủ đó nhất định là của hắn Giang Tú Sơn. Hiện tại đột nhiên mọc ra 1 một thằng Mạc Vô Kỵ, ngang nhiên cướp đi vị minh chủ của hắn, hắn còn phải hoan nghênh, thật sự là như bị bóp dái. Mạc Vô Kỵ thành minh chủ Bách Tông Liên Minh, không muốn nói hắn, toàn bộ Thất Lạc Đại Lục cũng không có ai còn dám động một cái.

Phong Chấn Thu tiếp tục nói:

- Minh chủ Bách Tông Liên Minh trước đây không có thẻ thân phận, hiện tại ta kiến nghị sau này bằng chứng thân phận Bách Tông Liên Minh tông chủ chính là tích lũy bài của Mạc tông chủ - tán tu số 2705. Mời Mạc tông chủ đưa ra tích lũy bài tán tu số 2705, cử hành nghi thức Bách Tông Liên Minh minh chủ nhậm chức. Sau này cái tích lũy bài này chính là thân phận bài cho các đời minh chủ của Bách Tông Liên Minh.

Tiếng hoan hô càng là nhiệt liệt vang lên, Mạc Vô Kỵ đi tới phía trước nhất, giơ lên tích lũy bài trong tay mình - tán tu số 2705, nghi thức minh chủ Bách Tông Liên Minh nhậm chức bắt đầu.

Bởi vì cái sự kiện này hơi đặc biệt, nghi thức nhậm chức chính là đông đảo tông chủ tỏ thái độ, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai phát biểu một phen quyết tâm cống hiến vì Thất Lạc Đại Lục.

- Mạc tông chủ, hiện tại ngươi đã là Bách Tông Liên Minh minh chủ, lần này Bách Tông Liên Minh đại hội sẽ do ngươi đến chủ trì sao?.

Giang Tú Sơn mang theo một phần chua chát nói.

Vốn hắn là muốn đem Mạc Vô Kỵ đuổi ra ngoài, kết quả mục đích của hắn đã đạt tới. Hắn đích xác lại đem Mạc Vô Kỵ đuổi ra khỏi hội nghị hàng thứ nhất, bất quá không phải là lại đem Mạc Vô Kỵ đưa đến cuối cùng, mà là dẫn tới trên bục chủ tịch hội nghị, đau đầu a.

Mạc Vô Kỵ sẽ không khách khí với Giang Tú Sơn, hắn ý bảo hết thảy tông chủ ngồi xuống, lại ý bảo hết thảy tu sĩ trên quảng trường đang hoan hô an tĩnh lại, rồi mới lên tiếng:

- Mọi người đã biết, Ngũ Hành Hoang Vực mặc dù bị mở ra, không phải là bởi vì chúng ta Thất Lạc Đại Lục, mà là bởi vì các cường giả Chân Mạch Đại Lục.

Trong Ngũ Hành Hoang Vực có vô số bảo vật, mấy thứ này có thể giúp cho chúng ta tu sĩ Thất Lạc Đại Lục trở nên càng mạnh, nhưng mấy thứ này cũng sẽ khiến người khác cướp đoạt. Cho nên chúng ta chỉ có trở nên càng mạnh, mới không cần đi dựa vào người khác, lời nói mới có trọng lực.

Vô luận là nguyên nhân gì, để cho Chân Mạch Đại Lục cường giả đi tới Thất Lạc Đại Lục, trợ giúp Thất Lạc Đại Lục chém giết vô số Ngoại Vực tu sĩ. Đây đối với người Thất Lạc Đại Lục mà nói, là một loại ân tình. Thế nhưng làm tu sĩ mà nói, Mạc Vô Kỵ không cho là Chân Mạch Đại Lục sẽ buông tha bảo vật Ngũ Hành Hoang Vực. Vốn hắn chỉ là một người đứng xem, tự nhiên sẽ không đi cân nhắc việc này, hiện tại hắn là một người chế định ra quy tắc, cũng là thượng vị giả phân chia những bảo vật này, hắn nhất định phải lo lắng cho Thất Lạc Đại Lục.

Không thể không nói thân phận tán tu 2705 này là cực kỳ hữu dụng, trong quá trình hắn nói chuyện, không có nửa điểm ầm ĩ, tất cả mọi người đang chú ý hắn ra quyết sách.

- Mỗi một tu sĩ đi lên con đường tu luyện, đều là không dễ dàng. Cho nên ta kiến nghị, bất kỳ tu sĩ nào đều có tư cách tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, vô luận thân phận, vô luận tu vi.....

Lời của Mạc Vô Kỵ đưa tới từng trận oanh động, có không giải thích được, cũng có hoan hô, càng nhiều hơn chính là ngạc nhiên.

- Mạc minh chủ, nếu là tất cả mọi người trào vào Ngũ Hành Hoang Vực, không nói bên trong có bao nhiêu nguy hiểm, sẽ chết đi bao nhiêu người, đồng dạng cũng sẽ bởi vì sát hại lẫn nhau hình thành càng nhiều hơn thù hận. Ngoài ra, còn có thể lại đem Ngũ Hành Hoang Vực làm cho rối loạn ngổn ngang.

Thần Dược Tông tông chủ Tần Phật Ngọc cau mày nói.

Mạc Vô Kỵ không chút hoang mang nói:

- Có tư cách đi vào, chỉ cần có quyền lợi này, thế nhưng muốn đạt được cái quyền lợi này còn nhất định phải có nghĩa vụ của bản thân. Ta kiến nghị Bách Tông Liên Minh không còn là một cái hư ảo liên minh, mà là thành lập một cái chân chính Thất Lạc Đại Lục liên minh. Ở trong nơi này liên minh, chúng ta thành lập đạo tu liên hội, đan đạo liên hội, khí đạo liên hội, trận đạo liên hội, phù đạo liên hội, tán tu liên hội chờ các loại.

Nói thí dụ như đạo tu liên hội, bất kỳ tu sĩ nào đều có thể gia nhập, đồng thời tại đạo tu liên hội thiết lập bài danh, cùng cảnh giới tu sĩ của người nào tu vi càng mạnh. Ví dụ như đan đạo liên hội, bất luận cái gì Đan Sư đều có thể gia nhập. Mỗi một Đan Sư gia nhập đan hội, đều tiến hành Đan Sư chứng thực. Cái này có thể mượn Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp tiến hành Đan Sư chứng thực...

Phong Chấn Thu không chút do dự nói:

- Ta Vấn Thiên Học Cung, nguyện ý để cho Đan Tháp trở thành chỗ Bách Tông Liên Minh đan đạo liên hội Đan Sư chứng thực.

Sau khi xác định Mạc Vô Kỵ chính là người bước trên đỉnh Vấn Thiên Giai, Phong Chấn Thu sớm đã quyết định phải kiên quyết cùng Mạc Vô Kỵ đứng chung một chỗ. Tình cảnh bị Chân Mạch Đại Lục cái kia đặc sứ xem thường vũ nhục còn đang ở trước mắt, hắn tin tưởng Mạc Vô Kỵ tương lai khẳng định có thể giúp Thất Lạc Đại Lục tu sĩ tìm về tôn nghiêm thuộc về mình.

- Đa tạ phong viện trưởng.

Mạc Vô Kỵ lập tức ôm quyền nói cảm tạ.

Hắn làm như vậy tự nhiên là có đạo lý, trước Bách Tông Liên Minh tuy rằng đc xây dựng, nhưng chỉ là tại thời điểm Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn, qua loa liên hợp lại đối phó một cái. Một khi hắn dùng Bách Tông Liên Minh thành lập các loại các dạng liên hội sau đó, nếu có Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn nữa, Bách Tông Liên Minh cũng không đến mức không có lực hội tụ.

Ví dụ như trận pháp sư toàn bộ đăng ký tụ tập cùng một chỗ, có thể tùy ý triệu tập đông đảo trận pháp sư cộng đồng bố trí đại trận. Mà không phải đến lúc đó, tới hỏi từng người một, tông môn các ngươi có mấy cái trận pháp sư, theo thứ tự là đẳng cấp gì a.

Đồng dạng Luyện Đan Sư có thể tụ tập lại luyện đan, bùa chú đại sư có thể luyện chế phù lục. Nếu sớm cứ như vậy, coi như là không có Chân Mạch Đại Lục xuất thủ, Phù Nhược Tinh tu sĩ cũng không nhất định có thể chiếm được Thất Lạc Đại Lục.

Có Phong Chấn Thu thứ nhất đứng ra hỗ trợ, đề nghị của Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền được mọi người hưởng ứng. Liền đem Ngũ Hành vực thành làm Bách Tông Liên Minh doanh trại, thành lập các loại liên hội.

- Mạc tông chủ, ta cũng đồng ý cái này, chỉ là trước mắt chúng ta chủ yếu nhất là thảo luận phân phối danh ngạch tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực.

Giang Tú Sơn rốt cục vẫn là không nhịn được nói ra.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 263: Tinh Đế Sơn Hạ Gia Cường Giả

Mạc Vô Kỵ còn chưa lên tiếng, Tần Phật Ngọc liền nói:

- Nếu là ta không có đoán sai, Mạc Minh Chủ hẳn là thông qua loại phương thức liên hội này chọn ra danh ngạch tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực.

- Không sai, tuy rằng ta hi vọng mỗi một cái tu sĩ đều có thể lập tức đồng thời tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, nhưng bây giờ thời cơ còn chưa tới. Bởi vì một khi toàn bộ mở ra, đây đúng là một mảnh hỗn loạn. Ta hi vọng các đại liên hội có thể tuyển ra nhóm người đầu tiên tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực.

Nhóm tu sĩ đầu tiên tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, có thể lại đem đồ đạc chính bản thân lấy được đổi lấy Bách Tông Liên Minh đổi lấy điểm cống hiến. Chỉ cần điểm cống hiến đủ, liền có thể mời bất luận cái gì Bách Tông Liên Minh Đan Sư, Luyện Khí Sư, bùa chú sư thậm chí là trận pháp đại sư làm việc cho ngươi. Những người lần đầu tiên tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực sau khi ra ngoài, lần thứ hai lại tiến vào, liền phải dùng điểm cống hiến mua vé vào vào cửa.

Mạc Vô Kỵ cao giọng nói.

Phong Chấn Thu hỏi:

- Có đúng hay không sau khi nhóm người đầu tiên tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực ra ngoài, nhóm thứ hai liền có thể tiến vào?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đúng vậy, ta hy vọng có thể cho mỗi một người tu sĩ đều có một lần cơ hội miễn phí tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực. Bởi vì Bách Tông Liên Minh cũng cần tài nguyên mới có thể duy trì, cho nên đồng dạng yêu cầu điểm cống hiến. Bất kỳ tu sĩ nào, bao gồm bản thân ta ở bên trong, lần thứ hai tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực đều phải phải giao nộp nhất định điểm cống hiến.

Bách Tông Liên Minh muốn phát triển, không phải là dựa vào miệng nói một chút là được. Nhất thiết còn phải có hàng loạt tài nguyên. Những thứ này hàng loạt tài nguyên từ đâu tới đây? Không phải là dựa vào một lần diễn thuyết, sẽ làm cho người khác ngoan ngoãn xuất ra tài nguyên, mà là cần nhờ hết thảy tu sĩ cùng nhau nỗ lực mới được.

Đây chẳng qua là bước đầu tiên của Mạc Vô Kỵ mà thôi, tại có Ngũ Hành Hoang Vực các loại tài nguyên sau đó, hắn còn có thể để cho Bách Tông Liên Minh lại đem thương hội mở đến mỗi khắp ngõ ngách của Thất Lạc Đại Lục. Chỉ có tạo thành liên hợp lợi ích, Bách Tông Liên Minh mới có thể càng ngày càng thịnh vượng.

Lần này đại hội vốn chính là công khai, cho nên Mạc Vô Kỵ kiến nghị vừa nói ra, lập tức liền truyền khắp toàn bộ Ngũ Hành vực thành.

Tất cả mọi người đang hoan hô đề nghị của Mạc Vô Kỵ, bởi vì Mạc Vô Kỵ để cho các tu sĩ căn bản cũng không có tư cách tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực có một lần cơ hội. Hắn nói được, sau đó liền thực sự làm được.

- Ta đồng ý kiến nghị của Mạc Minh Chủ.

Phong Chấn Thu lại một lần nữa thứ nhất đứng ra hỗ trợ Mạc Vô Kỵ.

Tần Phật Ngọc cũng nói:

- Ta cũng đồng ý đề nghị của Mạc Minh Chủ, bất quá ta vẫn là lo lắng Ngũ Hành Hoang Vực giết chóc quá nhiều. Dù sao hiện khi tiến vào Ngũ

Hành Hoang Vực đã không còn tu vi hạn chế, bất luận kẻ nào đều có thể tiến vào.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Ta tin tưởng một phần tu sĩ tu vi cường đại, sẽ không cùng tu sĩ tu vi nhỏ yếu đi cạnh tranh một phần cấp thấp linh thảo.

Hắn chỉ có thể nói như vậy, cũng không thể nói tu chân vốn chính là quá trình đào thải tự nhiên, đây là một nơi có rừng rậm phép tắc. Chỉ có người sống mới có thể càng mạnh. Tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, nhất định có rất nhiều người sẽ bị giết chết, đây căn bản liền khó mà tránh khỏi.

Muốn Thất Lạc Đại Lục cường đại lên, đây là một quá trình chọn lọc nhất định. Lẽ nào tu sĩ cùng cảnh giới tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực sẽ không có giết chóc? Loại chuyện này khó mà tránh khỏi.

Không biết có phải hay không là đã hiểu Mạc Vô Kỵ nói bóng gió, Tần Phật Ngọc không có hỏi lại.

- Chúng ta đồng ý!.

Đại bộ phận tông môn còn không có tỏ thái độ, trên quảng trường đông đảo tu sĩ liền hô to đồng ý đề nghị này.

Hết thảy tông chủ đều rõ ràng, lúc này nói ra ý kiến phản đối, sẽ bị người hận. Dù sao cũng đề nghị này đối với mọi người đều là bình đẳng, không có gì có thể nói, người khác có thể đồng ý, chính bản thân tự nhiên cũng có thể đồng ý.

Chỉ không tới nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ liền lần nữa thông qua điều kiện tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực.

Mạc Vô Kỵ trong lòng rõ ràng, định ra quy tắc chỉ là cất bước mà thôi. Còn có quá nhiều chuyện, yêu cầu hắn dẫn đầu. Nói thí dụ như tu sĩ linh thảo cùng các loại tài liệu loại bảo vật làm sao định ra điểm cống

hiến, nói ví dụ như đại trận tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực làm sao bố trí vv….

...

Tinh Đế Sơn.

Đây là tồn tại cao cấp nhất Chân Mạch Đại Lục, cùng với nói Tinh Đế Sơn là một cái tông môn, còn không bằng nói Tinh Đế Sơn là một cái tượng trưng.

Có thể nói không có Tinh Đế Sơn, Chân Mạch Đại Lục sớm không tồn tại. So sánh với Thất Lạc Đại Lục có Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn, Chân Mạch Đại Lục là thời thời khắc khắc gặp phải các loại tinh không uy hiếp. Cũng chính vì vậy, Chân Mạch Đại Lục cường giả như mây, thực lực phi thường cường đại.

Chân Mạch Đại Lục Tinh Không Bảng cường giả, hầu như có hơn phân nửa là từ Tinh Đế Sơn đi ra. Mà các thiên tài đại tông môn, nếu như muốn nâng cao một bước, đi tới Tinh Đế Sơn, lại đi tinh không chiến trường.

Tinh Đế Sơn có 10 đại điện, mỗi một điện chủ điện đều là tuyệt thế cường giả.

Tại Tinh Đế Sơn Thập Điện cường đại nhất, tự nhiên là Tinh Chiến điện, Tinh Chiến điện điện chủ là Hạ Đan Đạo, một người đỉnh cấp cường giả của Tinh Đế Sơn, luận thực lực tuyệt đối có thể xếp hạng nhóm Tinh Đế Sơn top 3.

Hạ Đan Đạo tuy rằng không phải là Tinh Chủ của Tinh Đế Sơn, tại Tinh Đế Sơn lại có quyền tuyệt đối nói chuyện. Không chỉ như vậy, Hạ gia cũng là một cái đỉnh cấp đại gia tộc của Chân Mạch Đại Lục, thiên tài bối xuất, cường giả đông đảo.

Giờ khắc này ở trong một động phủ Tinh Chiến điện linh khí dày đặc nhất, một người thanh niên áo tím đang khoanh tay cúi đầu mà đứng. Ngồi ở trên cao là một người trung niên nam tử vóc người thon dài, ánh mắt híp lại.

Trung niên nam tử này chính là Tinh Đế Sơn Tinh Chiến điện điện chủ Hạ Đan Đạo, đứng ở trước mặt hắn, chính là Hạ Mạt từng đi qua một chuyến Thất Lạc Đại Lục. Tuy Hạ Đan Đạo động phủ linh khí nồng nặc kinh người, bản thân hắn cũng là Tinh Chiến điện điện chủ. Thế nhưng trong động phủ này đồ đạc lại cực kỳ đơn sơ, ngoại trừ một cái bàn gỗ ra, chỉ có hai cái băng đá.

- Ngươi nói Tằng Hầu Ất bị giết?

Hạ Đan Đạo giọng nói bình tĩnh, lại mang theo một loại uy nghiêm để cho Hạ Mạt kinh hồn táng đảm.

Hạ Mạt nhanh chóng đáp:

- Đúng vậy, phụ thân. Cái kia tán tu 2705 Linh Căn thấp, thực lực rất mạnh, hắn là có một kiện đỉnh cấp bảo vật. Ta đoán Tằng Hầu Ất là khi giết tán tu này 2705 sau đó thấy bảo vật nảy lòng tham, lúc này mới len lén mang bảo chạy trốn.

- Ngu ngốc!

Hạ Đan Đạo vỗ một nhịp bàn gỗ trước mặt, trên bàn gỗ lưu lại một cái thủ ấn, lại cũng không có vỡ vụn.

- Phụ thân...

Hạ Mạt nhìn phụ thân có vẻ kinh hoảng, hắn không hiểu vì sao phụ thân đột nhiên đối với hắn tức giận.

Hạ Đan Đạo bình thường một cái lửa giận của mình, hít một hơi thật sâu mới lên tiếng:

- Ngươi cho rằng Tằng Hầu Ất là vì một món bảo vật phản bội Hạ gia, ngươi đã đi điều tra sao? Ta lại đem Tằng Hầu Ất để bên cạnh ngươi, ngươi biết đây là tại sao không?

Hạ Đan Đạo đứng lên, giọng nói có chút thất vọng nói:

- Ta có thể nói cho ngươi biết, cũng là bởi vì Tằng Hầu Ất sẽ không phản bội ta Hạ gia, ta mới có thể để cho hắn theo ngươi. Vô Thường, ngươi tiến vô đây đê.

- Dạ!

Một nam tử như u linh bình thường vậy xuất hiện ở trong động phủ:

- Vô Thường ra mắt điện chủ.

- Ngươi nói cho ta biết, Tằng Hầu Ất đi nơi nào?

Hạ Đan Đạo lạnh nhạt hỏi.

Gọi là vô thường nam tử khom người:

- Hồi bẩm điện chủ, ta đã đi xem qua hiện trường. Tằng Hầu Ất tại sau khi bị người giết, bị dẫn tới bên ngoài mấy ngàn dặm, một chỗ hoang dã bị hủy diệt thi thể. Về phần cái nhai động kia trong lời đồn ta cũng đi xem qua, ở trong đó không có bất kỳ vết tích tu luyện nào.

- Điều đó không có khả năng, Thất Lạc Đại Lục ai có thể giết Tằng quản gia? Rồi lại nói, ngươi cùng đi với ta Thất Lạc Đại Lục, vì sao ngươi lúc đó không nói?

Hạ Mạt lớn tiếng kêu lên.

Hạ Đan Đạo lạnh lùng nói:

- Nói cho cái thằng ngu xuẩn này, ngươi lúc đó vì sao không nói?

Vô thường vẫn như cũ không chút biểu tình nói:

- Bởi vì lúc đó nếu như ta nói, dùng tính khí Thiếu điện chủ nhất định phải tra tới cùng, thiếu điện chủ có lẽ liền cũng không cách nào trở lại Chân Mạch Đại Lục.

Hạ Đan Đạo hừ một tiếng:

- Đã biết sao?, ngu xuẩn. Thất Lạc Đại Lục cường giả không có đi ra, không có nghĩa là không có cường giả. Nếu hắn có thể dễ dàng giết chết Tăng Hầu Ất, chỉ cần ngươi dám tra, vậy liền có thể dễ dàng giết chết ngươi. Coi như là ngươi bị giết tại trước mắt, Hứa Xích Hoang cái kia lão thất phu có lẽ đều sẽ không xuất thủ.

Hạ Mạt không dám nói nữa nói, hắn biết phụ thân mình sẽ không nói mò, nếu phụ thân nói Tăng Hầu Ất bị người giết, đó chính là bị người giết.

- Dám giết người của Hạ gia ta, vô luận ngươi là ai, ta Hạ Đan Đạo cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Hạ Đan Đạo không có tiếp tục chửi nhi tử ngu xuẩn của mình, mà là lại đem ánh mắt nhìn về phía trong hư không bên ngoài động phủ.

- Phụ thân, nói như vậy cái kia tán tu 2705 không có chết?

Hạ Mạt ở một bên cẩn thận hỏi một câu.

Hạ Đan Đạo hừ một tiếng:

- Có một người có thể dễ dàng chém giết Tăng Hầu Ất cường giả ở sau, hắn há có thể tùy tiện liền chết? Vô Thường...

- Dạ!

Vô thường lên tiếng, thân hình đứng càng là thẳng tắp.

Hạ Đan Đạo chậm lại giọng của mình:

- Ta nghe nói lần này các ngươi đi Thất Lạc Đại Lục thời điểm, đúng dịp vỡ vụn tầng thứ nhất cấm chế Thất Lạc Đại Lục tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực? Ngũ Hành Hoang Vực tầng thứ nhất tiến vào đã không còn hạn chế?

Vô thường giọng nói khẳng định nói:

- Đúng vậy, điện chủ. Lần này là Hứa hộ pháp đánh vỡ, lúc đó Hứa hộ pháp cũng không có dừng lại, hắn nói Thất Lạc Đại Lục tu chân văn minh quá lạc hậu, Ngũ Hành Hoang Vực này tầng thứ nhất sẽ để lại cho người của Thất Lạc Đại Lục, để cho bọn họ tăng lên thực lực của chính mình.

Hạ Đan Đạo gật đầu, tiếp tục nói:

- Ngươi chuẩn bị một chút, chờ qua một đoạn thời gian lại đi một chuyến Ngũ Hành Hoang Vực, lại đem đồ đạc của tầng thứ nhất này đều cướp đoạt một cái, đồng thời lại đem cái kia tán tu 2705 mang tới Tinh Đế Sơn. Ta cũng là muốn biết, cái này tán tu còn chưa tới Chân Mạch Đại Lục, liền chiếm cứ Chân Mạch Đại Lục Nhân bảng đệ nhất, rốt cuộc là có chút thủ đoạn ra sao.

- Bọn họ hắn có một cái ẩn cư Nhân tiên.

Vô thường do dự một chút nói.

Hạ Đan Đạo cười nhạt:

- Ta sẽ cho Cô Kỳ đi cùng ngươi, chỉ là một Nhân tiên, cũng dám động đến ta Hạ gia à.

- Dạ.

Vô thường lập tức trả lời đến. Cô Kỳ đồng dạng là một Nhân tiên trong Tinh Chiến điện, thực lực thậm chí so với Hứa Xích Hoang còn mạnh hơn một phần. Có rồi hắn cùng đi Thất Lạc Đại Lục, Thất Lạc Đại Lục có cường giả thêm nữa, cũng không cần lo lắng.

- Phụ thân, ta cũng cùng đi sao?.

Hạ Mạt liền vội vàng nói.

Hạ Đan Đạo hừ lạnh một tiếng:

- Ngươi hảo hảo bế quan cho ta, sau đó xông vào Tinh Chiến bảng rồi lại nói. Đừng tưởng rằng tư chất của ngươi thực sự rất cao, ta cho ngươi biết, ngươi mặc dù có thể ở nơi này tuổi bước vào Hư Thần tầng bốn, chủ yếu nhất cùng tư chất ngươi không quan hệ, mà là ngươi lấy được tài nguyên tu luyện so với người khác nhiều hơn vô số lần. Không nói đâu xa, chính là thiên tài lần này từ Thất Lạc Đại Lục tới này, chí ít thì có mười tên mạnh hơn ngươi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 264: Có Người Muốn Vô Tự Đan Thư

- Phụ thân, nếu không thể tự tay chém giết người này, ta sợ rằng trong lòng mình có tâm ma.

Hạ Mạt nghe nói mình phải bế quan, nhanh chóng khom người nói.

Chỉ có trong lòng hắn rõ ràng, nếu nói tâm ma bất quá là Sầm Thư Âm mà thôi. Từ khi rời Thất Lạc Đại Lục trở lại Chân Mạch Đại Lục, hắn đã không chỉ một lần đi tán tỉnh sàm sỡ Sầm Thư Âm. Sau cùng nếu không phải Sầm Thư Âm muốn tự sát, Hứa Xích Hoang đứng ra la mắng hắn, hắn vẫn như cũ sẽ không buông tay.

Với hắn mà nói, Sầm Thư Âm sở dĩ cứng đầu như vậy, nhất định là bởi vì cái thằng tán tu 2705 kia. Hắn đường đường là thiếu điện chủ của Tinh Đế Sơn tinh chiến điện, lại ở trên tình trường bại bởi một thằng tán tu nho nhỏ, cục cức này… à nhầm.. cục tức này hắn há có thể nuốt xuống sao? Hắn nói ra tâm ma, kỳ thực cũng không phải nói mò, tán tu 2705 đích xác đã thành một cái tâm ma của hắn.

Tại sau khi trở lại Chân Mạch Đại Lục, biết tán tu 2705 đã là Nhân bảng đệ nhất, trong lòng càng là lửa giận cuồng đốt.

Hạ Đan Đạo khẽ nhíu mày, đang muốn nói gì, bỗng nhiên lại đem ánh mắt nhìn về phía bên ngoài:

- Chuyện gì, vào đi.

Một người nam tử mặc trang phục màu vàng tu sĩ đi đến, nam tử này đối với Hạ Đan Đạo cúi người hành lễ:

- Hồi bẩm điện chủ, tinh không chiến trường xuất hiện hư không thông đạo mới...

- Lại có tu sĩ tinh lục khác xuất hiện?

Hạ Đan Đạo đứng lên.

Hoàng y nam tử đáp:

- Lần này không phải là tinh lục tu sĩ, mà là hàng loạt tinh không thú. Đẳng cấp cao nhất tinh không thú vượt qua cấp 9, Chân Mạch Đại Lục tinh không đại trận ta tràn ngập nguy cơ. Tinh Chủ đã tự mình xuất động, đồng thời mệnh lệnh cho ta báo tin tới các Đại điện chủ.

Hạ Đan Đạo gật đầu:

- Ta đã biết.

Nói xong hắn nói với Hạ Mạt:

- Ngươi muốn đi Thất Lạc Đại Lục cũng không phải là không thể được, hiện tại cùng đi với ta tinh không chiến trường thử luyện, nếu là ngươi có thể bò lên trên Tinh Không Bảng, ta liền cho phép ngươi đi Thất Lạc Đại Lục. Coi như là ngươi muốn nữ nhân kia, ta mang về cho ngươi cũng không phải là không thể. Dù cho Hứa Xích Hoang ngăn cản, cũng là vô ích.

- Đù má hay quá, cảm ơn phụ thân.

Hạ Mạt trong lòng mừng rỡ, chỉ cần lại đem Sầm Thư Âm mang về, qua thời gian dài, hắn cũng không tin Sầm Thư Âm sẽ từ chối. Cảm tình là chậm rãi bồi dưỡng mà có, trước đây nàng bất quá là ở chung lâu với thằng tán tu kia nên sinh tình cảm mà thôi. Rồi nàng sẽ quên hắn.

Về phần phụ thân vì sao biết hắn muốn Sầm Thư Âm, hắn căn bản cũng đéo care. Mình làm việc gì, phụ thân không biết mới lạ?

Về phần tinh không chiến trường, hắn đã sớm muốn đi. Chỉ là phụ thân vẫn cảm thấy hắn tu vi tuy rằng cũng không tệ lắm, năng lực chiến đấu quá kém, lúc này mới không cho phép hắn đi tinh không chiến trường. Bây giờ nhìn bộ dạng phụ thân nghĩ thông suốt, muốn cho hắn đi tinh không chiến trường thử luyện một phen.

...

Ngũ Hành vực thành, Bách Tông Liên Minh đại hội đã kết thúc mỹ mãn, đối với quyết định Mạc Vô Kỵ trở thành tông chủ Bách Tông Liên Minh, tuyệt đại đa số mọi người cảm thấy rất là thoả mãn.

Ngũ Hành vực thành sớm đã xây xong các đại thương lâu cùng doanh trại, hiện tại các đại liên hội thành lập xong, rất nhanh thì tại Ngũ Hành vực thành tìm được doanh trại, đồng thời bắt đầu đăng ký vào hội tu sĩ.

Rất không hài lòng tự nhiên là Giang Tú Sơn, nếu là không có sự tình Lôi gia, Giang Tú Sơn có lẽ phóng lại thấp tư thái một chút, cùng Mạc Vô Kỵ nói chuyện. Thế nhưng Dục Lâm Lôi gia cư nhiên bị Thiên Cơ Tông tiêu diệt, hắn làm sao có thể phóng thấp tư thái? Giả như Mạc Vô Kỵ không phải là minh chủ Bách Tông Liên Minh, hắn nói không chừng đều muốn báo thù cho Dục Lâm Lôi gia.

Dù cho Dục Lâm Lôi gia đích xác đáng chết, Dục Lâm Lôi gia tốt xấu gì cũng có một tên Lôi Hồng Cát tại Đại Diễn Tông của hắn. Hắn làm tông chủ nếu không nhúng tay, tương lai Lôi Hồng Cát trở về, hắn làm sao đối mặt.

Đáng tiếc là, Mạc Vô Kỵ biến hóa nhanh chóng, thành minh chủ Bách Tông Liên Minh. Hắn Đại Diễn Tông không muốn tìm cái chết mà nói, liền hay nhất không nên đi đụng vào Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không rảnh đi quản Giang Tú Sơn có ý gì, hắn ngăn cản một người tông chủ mới từ đàn tế đi xuống.

Đây là một người nam tử đầu đầy tông phát, ánh mắt mang theo lam quang yêu dị, dường như có thể nhìn thấu người khác.

- Xin hỏi ngươi là Thiên Ma Tông Phương Chấn Thiên phương tông chủ?

Mạc Vô Kỵ ôm quyền hỏi.

Tông phát nam tử khẽ mỉm cười, cũng là ôm quyền đáp lễ nói:

- Chính là Phương mỗ, ra mắt Mạc Minh Chủ, Mạc Minh Chủ lần này trong đại hội Bách Tông Liên Minh quyết sách cùng đặc sắc nói chuyện, Phương mỗ rất kính phục.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Đa tạ phương tông chủ nâng đỡ, sau này còn phải mời phương tông chủ ủng hộ nhiều hơn mới đúng được. Ngày hôm nay ta tìm phương tông chủ, là có một chuyện. Không biết quý tông có thể có một người tên là Dương Oánh Bình nữ tử?

Phương Chấn Thiên nao nao, lập tức liền nói:

- Không sai, Dương Oánh Bình đích thật là đệ tử chân truyền của ta Thiên Ma Tông, mấy năm trước cũng bởi vì một việc bắt đầu bế quan.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một cây sáo ngọc đưa cho Phương Chấn Thiên nói:

- Đây là quý tông đệ tử Trịnh Hạc Phi trước khi chết nhờ ta mang cho Dương Oánh Bình, ta vẫn không có tìm được cơ hội, ngày hôm nay xin mời phương tông chủ mang về cho Dương Oánh Bình sao?. Được rồi, Trịnh Hạc Phi tại Ngũ Hành Hoang Vực chết ở dưới tay Đông Luân, Đông Luân đã bị ta giết.

Vẫn không có tìm được cơ hội là giả, chủ nếu là bởi vì Mạc Vô Kỵ vẫn không có thực lực đi làm chuyện này. Nếu hắn là bình thường một

cái tán tu, đi làm chuyện này nói không chừng sẽ bị bắt lại hỏi nửa ngày, sau cùng thậm chí mất mạng nhỏ. Hiện tại hắn là minh chủ Bách Tông Liên Minh, lại là Thiên Cơ Tông tông chủ, xuất ra cây sáo ngọc này, chỉ biết thu hoạch cảm tạ.

Phương Chấn Thiên tiếp nhận sáo ngọc không có nửa điểm vô cùng kinh ngạc, chỉ là đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Đa tạ Mạc Minh Chủ phiền lòng cho Thiên Ma Tông ta chút chuyện nhỏ này.

Mặt ngoài bình tĩnh lạnh nhạt, trong lòng của hắn giờ khắc này ở cuồng hô, Thiên Ma địch, không nghĩ tới Thiên Ma địch đơn giản như vậy liền đi tới trong tay của hắn. Đây là nhiệm vụ hắn ăn nói cho mỗi một đệ tử tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, kết quả Trịnh Hạc Phi tìm được, nhưng không có mạng mang về, cũng may Trịnh hạc phi còn biết để cho người khác giúp chuyện này. Thế nhưng hắn mạnh mẽ khống chế tâm tình của mình, tuyệt đối không thể để cho Mạc Minh Chủ trước mắt này có nửa điểm hoài nghi.

- Phương tông chủ khách khí.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói, trong lòng hắn hơi có chút kỳ quái, theo lý thuyết chính bản thân dầu gì cũng là một cái minh chủ, Phương Chấn Thiên không đến mức như vậy không mặn không lạt cảm tạ một câu sao?? Cả mời hắn đi Thiên Ma Tông cũng không có nói.

Hơn nữa hắn thấy Phương Chấn Thiên rời đi thời điểm, dường như có chút cấp thiết. Chính bản thân chỉ là giúp Thiên Ma Tông một cái đệ tử mang một món đồ đạc mà thôi, Phương Chấn Thiên phải vội vã như vậy sao? Hoặc là hắn có chuyện khác.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì lại đem cái ý niệm này để qua một bên, hắn lúc xoay người nhìn thấy một người trung niên nho sĩ. Tuy trung niên nho sĩ này không có đi qua đại hội, Mạc Vô Kỵ lại vẫn như cũ có thể

cảm nhận được hắn cường đại. Đây ít nhất là một cái Hư Thần viên mãn, thậm chí là Chân Thần Cảnh cường giả.

- Thanh Vân Bảo Trầm Bách Kỳ ra mắt Mạc Minh Chủ.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, trung niên nho sĩ đã chủ động ôm quyền thăm hỏi một câu.

Thanh Vân Bảo Trầm Bách Kỳ? Mạc Vô Kỵ suy nghĩ một chút, hắn căn bản cũng không quen biết người này.

Thấy Mạc Vô Kỵ không nói gì, Trầm Bách Kỳ khẽ mỉm cười:

- Mạc Minh Chủ có lẽ không biết ta, ta tin tưởng Mạc Minh Chủ nhất định nhớ tiểu nữ của ta.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm nghĩ, ta hiện tại liên cả gái cũng không có, dựa vào cái gì phải nhớ con gái ngươi? Mặc dù là nghĩ như vậy hắn vẫn còn là liền ôm quyền nói:

- Không biết lệnh ái là ai?

- Tiểu nữ gọi Trầm Liên, tại Trường Lạc thành cùng Mạc Minh Chủ từng gặp mặt một lần.

Trầm Bách Kỳ mặt mang nụ cười tiếp tục nói.

Hắn trong lòng cũng là thầm than, nếu không phải trước mắt Mạc Vô Kỵ đã là minh chủ Bách Tông Liên Minh, hắn đâu có nói nhảm nhiều như vậy, sớm giơ tay lên đem bắt đi.

Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt liền hiểu rõ ra, Trầm Liên hắn tự nhiên quen thuộc. Trên thực tế người huấn luyện vỡ lòng cho hắn chính là Trầm Liên, không chỉ như thế, Vô Tự Đan Thư của hắn là Trầm Liên tặng cho. Hiện tại phụ thân của Trầm Liên tới rồi, Mạc Vô Kỵ lập tức liền cực kỳ khách khí nói:

- Thì ra là Trầm Đan Sư, Mạc Vô Kỵ có nhiều chậm trễ.

Hắn không biết Trầm Bách Kỳ là Thanh Vân Bảo bảo chủ, lại nghe Trầm Liên nói qua cha nàng là một người đỉnh cấp Địa Đan Sư.

Trầm Bách Kỳ vội vàng khách khí nói:

- Không biết Mạc Minh Chủ có thời gian cùng ta nói một chút không??

- Đương nhiên có thể, trầm Đan Sư mời.

Mạc Vô Kỵ đưa tay, vẫn như cũ rất là khách khí nói. Hắn nhận Trầm Liên đại ân, Trầm Bách Kỳ tới rồi, tự nhiên (phải) nể tình.

Địa phương cách Mạc Vô Kỵ hơi xa, Văn Mạn Châu thấy Mạc Vô Kỵ cùng Trầm Bách Kỳ rời đi quảng trường, thở dài một cái, chậm rãi xoay người rời đi. Vốn nàng vẫn còn muốn tìm Mạc Vô Kỵ nói mấy câu, thế nhưng vẫn có chút do dự. Hiện tại Mạc Vô Kỵ rời đi, nàng cũng không có dũng khí đuổi theo nữa.

Lúc này có thể nói chuyện với Mạc Vô Kỵ, kẻ nào không phải là một tông tông chủ hoặc là bá chủ một phương? Mà nàng bất quá là một cái ngoại môn đệ tử mà thôi. Nghĩ trước đây, nàng còn nghĩ là mình và Mạc Vô Kỵ là hai cái thế giới, chờ nàng tu luyện thành công, cho Mạc Vô Kỵ một hồi phú quý. Bây giờ suy nghĩ một chút, thật sự là buồn cười.

...

- Trầm Đan Sư, không biết Trầm Liên tốt không?

Tới một linh trà thất vừa mới khai trương, Mạc Vô Kỵ chủ động giúp Trầm Bách Kỳ rót một chén linh trà sau đó hỏi.

- Trầm Liên bị ta cấm đoán, bởi vì nàng đã trộm đi Vô Tự Đan Thư của ta.

Trầm Bách Kỳ nói xong, nhàn nhạt liếc mắt Mạc Vô Kỵ mới tiếp tục nói:

- Nghe nàng và mẫu thân nàng nói, Vô Tự Đan Thư là giao cho ngươi?

Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày, Vô Tự Đan Thư của hắn đích thật là Trầm Liên cho, nhưng Trầm Liên nói là mua ở vỉa hè, thế nào thành trộm của cha nàng?

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền phản ứng kịp, trên vỉa hè đều có thể mua được Vô Tự Đan Thư, vậy vận khí phải nghịch thiên cỡ nào? Xem ra Trầm Liên lừa hắn.

- Không sai, Vô Tự Đan Thư đích xác tại trên người ta. Vô Tự Đan Thư ta cũng có thể trả lại cho ngươi, nhưng ngươi nhất định phải lại đem Trầm Liên thả ra, nàng không có sai.

Mạc Vô Kỵ giọng nói lạnh xuống, dù cho Trầm Bách Kỳ là phụ thân của Trầm Liên, giam giữ con người hắn vừa nghe thấy liền cực độ phản cảm.

Hắn ngược lại không có hoài nghi lời của Trầm Bách Kỳ, Trầm Liên cho hắn Vô Tự Đan Thư không có người thứ 3 biết. Hiện tại Trầm Bách Kỳ biết, nhất định là từ nơi Trầm Liên hỏi lên, mặt khác Trầm Liên cùng Trầm Bách Kỳ tại dung mạo cũng có một chút tương tự.

Trầm Bách Kỳ nao nao, hắn nghĩ không ra Mạc Vô Kỵ sẽ thống khoái xuất ra Vô Tự Đan Thư như vậy. Trên thực tế hắn chuẩn bị lấy máu trao đổi trở về Vô Tự Đan Thư, bởi vì trước mắt Mạc Vô Kỵ này, cũng không phải là hắn có thể áp chế.

- Đa tạ Mạc Minh Chủ, nếu là có thể mà nói, ta sẽ không chút do dự thả Trầm Liên. Bởi vì sự tình ta đem Trầm Liên giam lại đã chọc giận mẹ nàng, mẹ nàng đã tại nửa năm trước mang theo Trầm Liên rời đi Thanh Vân Bảo.

Trầm Bách Kỳ giọng nói để lộ ra vẻ uể oải.

- Tông chủ, Bích La Môn Hạ Kiếm Đình đã bị ta mang đến, cùng đi còn có Bích La Môn tông chủ Hàn Hành.

Không đợi Mạc Vô Kỵ xuất ra Vô Tự Đan Thư, Hình Hoàng liền đi tới bên người Mạc Vô Kỵ nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 265: Bế Quan

Mạc Vô Kỵ lấy ra Vô Tự Đan Thư đưa cho Trầm Bách Kỳ:

- Trầm Đan Sư, ngươi có thể đi rồi. Trầm Liên là con gái của ngươi, ngươi muốn thế nào xử phạt, ta không tốt nhiều lời. Ta cũng có một câu nói muốn tặng cho ngươi, có nghe hay không tùy ngươi. Dù cho là của mình nữ nhân làm sai một phần chuyện nhỏ, cũng không cần phải đi giam lại.

Trầm Bách Kỳ há hốc mồm, hắn rất muốn hỏi Mạc Vô Kỵ một sự tình liên quan tới Vô Tự Đan Thư, thế nhưng Mạc Minh Chủ trước mắt này hiển nhiên không muốn cùng hắn nhiều lời nữa. Nếu là luận tu vi, hắn so với Mạc Vô Kỵ không biết cao hơn bao nhiêu, thế nhưng luận địa vị, hắn thật đúng là xa xa không bằng Mạc Minh Chủ trước mắt này. Trầm Liên lấy đi chính bản thân mạo hiểm sinh mệnh cướp về Vô Tự Đan Thư, cái này gọi là làm sai chuyện nhỏ?

- Vậy Thẩm mỗ cáo từ.

Mạc Vô Kỵ không muốn cùng hắn nói nhiều, Trầm Bách Kỳ chỉ có thể thu hồi Vô Tự Đan Thư, cùng Mạc Vô Kỵ cáo từ. Nữ nhi đưa đi ra đồ đạc, hắn lại phải lấy về đến, vô luận nói như thế nào, cũng là làm mất mặt nữ nhi. Hiện tại hắn cũng không có khuôn mặt tiếp tục cùng Mạc Vô Kỵ lôi kéo làm quen.

Mạc Vô Kỵ há có thể không biết Trầm Bách Kỳ muốn cùng hắn nói cái gì, Vô Tự Đan Thư là một quyển truyền thừa đan thư, không có cơ duyên mà nói, coi như là lấy về là Vô Tự Đan Thư. Quyển đan thư này

hắn đã xem qua toàn bộ, nếu Trầm Bách Kỳ muốn lấy về, vậy hãy cầm về đi.

- Ra mắt Mạc Minh Chủ.

Sau khi Trầm Bách Kỳ rời khỏi đây, một người nam tử cả người sát khí mang theo một người thanh niên anh tuấn dã man đi vào.

Mạc Vô Kỵ quen biết người thanh niên này, chính là Hạ Kiếm Đình. Tên này thật đúng là một bộ túi da tốt, cả Mạc Vô Kỵ đều không nhịn được mà tán thán. Đúng là cái thằng có tướng trai bao.

- Hàn tông chủ mời ngồi đi.

Mạc Vô Kỵ đối với nam tử cả người sát khí khách khí trả lời một câu. Về phần Hạ Kiếm Đình cùng ở bên cạnh hắn, trực tiếp bị hắn không thấy.

Hạ Kiếm Đình cũng là nội tâm kinh hãi không dứt, trên thực tế nhìn thấy Mạc Vô Kỵ trở thành Thiên Cơ Tông tông chủ, sau đó lại hóa thân tán tu 2705, sau cùng thành Bách Tông Liên Minh minh chủ, một dãy chuyện này sớm đã đem hắn kinh bảy choáng váng.

Đây là con kiến hôi tán tu trước đây tại Biên Thành tu luyện? Cùng hắn cướp đoạt lôi luyện thất?

Hàn Hành sau khi ngồi xuống nhanh chóng nói:

- Nghe nói Mạc Minh Chủ muốn tìm đệ tử Hạ Kiếm Đình của ta Bích La Môn, ta lo lắng có cái gì hiểu lầm, cố ý đến đây, chỗ mạo muội, còn xin minh chủ thứ lỗi.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Hàn tông chủ khách khí, ta tìm Hạ Kiếm Đình là bởi vì có một việc cùng hắn có chút liên quan. Biên Thành Cửu Nguyệt Đan Các vốn là Chân thị sản nghiệp, thế nhưng sau khi ta đi, phát hiện Chân thị từ Biên

Thành biến mất, mà Cửu Nguyệt Đan Các biến thành sản nghiệp của Bích La Môn.

Hạ Kiếm Đình biến sắc, hắn rốt cuộc hiểu rõ Biên Thành chưởng quỹ là chết như thế nào, thì ra là Mạc Minh Chủ trước mắt này giết chết. Coi như là biết Mạc Vô Kỵ giết chưởng quỹ của hắn, hắn cũng không dám có nửa chữ nói nhảm. Trước mắt Mạc Vô Kỵ thế nhưng Bách Tông Liên Minh minh chủ, cả hắn Bích La Môn tông chủ cũng phải tiến lên đây tự thoại, hắn Hạ Kiếm Đình nhằm nhò gì.

- Chuyện gì xảy ra?

Hàn Hành sắc mặt nhất thời thay đổi, lạnh lùng nhìn chằm chằm Hạ Kiếm Đình đứng ở một bên.

Mạc Vô Kỵ hiện tại thế nhưng Thất Lạc Đại Lục Bách Tông Liên Minh minh chủ, hơn nữa không phải là cái loại khôi lỗi minh chủ. Cộng thêm hắn sớm đã biết thủ đoạn Mạc Vô Kỵ, dễ dàng tiêu diệt Dục Lâm Lôi Thị cùng Cực Kiếm Thành Đông gia. Còn sỉ nhục Đại Diễn Tông Giang Tú Sơn hết cách, một người như vậy, nếu là hắn muốn gây bất lợi cho Bích La Môn, dùng thực lực của Bích La Môn hắn căn bản là không chọc nổi.

Giờ khắc này Hàn Hành hận không thể trực tiếp đập chết Hạ Kiếm Đình, đắc tội ai không tốt, muốn đi đắc tội cái này tân Mạc Minh Chủ. Bích La Môn mặc dù là chuẩn Thiên cấp tông môn, thực ra mà nói, thực lực còn chưa nhất định mạnh bằng Cực Kiếm Thành Đông Gia.

Hạ Kiếm Đình sắc mặt trở nên tái nhợt, hắn nào biết đâu rằng một cái tán tu sẽ có năng lượng lớn như vậy? Sớm biết, Biên Thành Cửu Nguyệt Đan Các chính là tặng cho hắn, hắn cũng sẽ không lấy.

- Chuyện không liên quan đến ta, là Dục Lâm Lôi Thị tiêu diệt Cửu Nguyệt Đan Các, sau đó bọn họ muốn bán cho ta, ta liền mua lại...

Hạ Kiếm Đình cảm giác được hàm răng của mình đang run rẩy, hắn biết mạng nhỏ của mình tùy thời đều có thể bị biến mất.

- Ngươi trực tiếp nói cho ta biết, Cửu Nguyệt Đan Các Chân Thiếu Khắc đi nơi nào?

Mạc Vô Kỵ giọng nói có chút băng hàn, không có bắt được thực tế chứng cứ, hắn vẫn không thể giết Hạ Kiếm Đình này.

Hiện tại hắn là minh chủ của Bách Tông Liên Minh, mọi cử động sẽ bị người ta dòm ngó. Bích La Môn dầu gì cũng là một cái chuẩn Thiên cấp tông môn, nếu là hắn tại trước mặt một cái chuẩn Thiên cấp tông môn tông chủ trực tiếp giết Hạ Kiếm Đình, gây bất lợi cho Bách Tông Liên Minh, đối với chính hắn cũng không lợi.

- Ta không biết, ta chỉ biết là Dục Lâm Lôi Thị cũng không có giết chết Chân Thiếu Khắc, hắn nói cần phải đi...

Hạ Kiếm Đình vội vàng trả lời.

Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày, tại Vấn Thiên Thành cùng Biên Thành sự tình phát sinh sau đó, Cửu Nguyệt Đan Các thật giống như đột nhiên biến mất bình thường giống nhau.

Hàn Hành bỗng nhiên nói:

- Cho ngươi một cái cơ hội, ngươi đi tìm Cửu Nguyệt Đan Các. Nếu là tìm được, trực tiếp báo cho Bách Tông Liên Minh. Nếu là tìm không được, tự gánh lấy hậu quả.

Thấy Mạc Vô Kỵ không nói lời nào, Hàn Hành chủ động nhìn chằm chằm Hạ Kiếm Đình nói.

- Dạ, tông chủ, ta nhất định bỏ toàn lực tìm được nơi Cửu Nguyệt Đan Các đi.

Hạ Kiếm Đình biết, đây là tông chủ cho hắn một con đường sống.

Mạc Vô Kỵ biết Hàn Hành đây là hòa hoãn quan hệ giữa hắn và Bích La Môn, hắn cũng không nói thêm gì, hắn đã giết Bích La Môn Thiệu Nghiễm Cảnh, nhưng khi đó hắn không phải là minh chủ. Hiện tại Bích La Môn tông chủ động lấy lòng, hắn cũng không nên bám lấy không tha.

- Đã như vậy, vậy thì đa tạ Hàn tông chủ.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền cảm tạ Hàn Hành.

Hàn Hành nhanh chóng đứng lên:

- Mạc Minh Chủ, vậy ta liền cáo từ trước.

Hình Hoàng ánh mắt để cho hắn cả người không thoải mái, hiện tại Mạc Vô Kỵ không muốn truy cứu, hắn ước gì nhanh chóng liền đi.

- Ha ha, ngươi làm cái chức minh chủ này thật vui vẻ. Qua một đoạn thời gian nữa, sẽ có người tới thu thập ngươi á nha...

Tại Hàn Hành cáo từ sau đó, một cái thanh âm đột ngột xuất hiện mang theo vẻ có chút hả hê rơi vào bên tai Mạc Vô Kỵ.

Lão đầu câu cá râu bạc trắng trước Đan Tháp? Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, nhìn chung quanh một phen, thậm chí thần niệm đều quét một cái, lại không có nửa điểm phát hiện.

- Đừng tìm lão nhân gia ta, lão nhân gia ta phải đi về câu cá, thuận tiện đi ngang qua nơi này. Còn muốn nói cho ngươi một việc, địa phương ngươi hủy thi diệt tích có một tên gia hỏa Chân Thần Cảnh của Chân Mạch Đại Lục đi kiểm tra qua rồi á...

Sắc mặt MVK nhất thời thay đổi, hắn sở dĩ dám hiện thân, chính là nhận định Chân Mạch Đại Lục trong khoảng thời gian ngắn không có người lại đây. Chỉ cần qua một đoạn thời gian nữa, Bách Tông Liên Minh lớn mạnh, thực lực của chính hắn cũng lớn mạnh, cũng có sức lực nói chuyện. Hiện tại một khi Chân Mạch Đại Lục có người biết hắn giết Tằng Hầu Ất, kết quả cũng không phải là hắn có thể dự liệu.

- Tiền bối nếu nhìn thấy có người, vì sao không ngăn cản?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi, hắn biết lão giả râu bạc trắng này làm theo ý mình, hỏi cũng là hỏi không, chỉ là trong lòng quá mức hoảng hốt hết chỗ nói rồi mà thôi.

- Hắc hắc, tại sao ta phải ngăn? Liên quan gì tới ta chứ?

Bỏ lại những lời này xong, thanh âm lão giả râu bạc trắng triệt để biến mất.

- Tông chủ, ngươi mới vừa nói ngăn cái gì?

Một bên, Hình Hoàng nghi ngờ hỏi.

Mạc Vô Kỵ thở dài:

- Hình hộ pháp, ngươi đi tìm Phong viện trưởng, nói cho hắn biết ta cần bế quan một đoạn thời gian, mời hắn và mấy người còn lại giúp Bách Tông Liên Minh thêm điểm lực khí.

- Vậy Thiên Cơ Tông thì sao?

Hình Hoàng nghe được Mạc Vô Kỵ muốn bế quan, nhanh chóng lại hỏi.

- Thiên Cơ Tông ngươi để cho ức bình phụ trách, ngươi và Cảnh Phi Lan hiệp trợ. Thực lực ta quá thấp, nhất định phải trở về bế quan tu luyện.

- Tốt, xin tông chủ yên tâm.

Hình Hoàng lập tức nói, hắn đã bước vào Chân Thần Cảnh, tu luyện coi như là bế quan, trong ngắn hạn cũng không có tiến bộ gì.

...

Bách Tông Liên Minh minh chủ lại đem phương hướng Bách Tông Liên Minh đại thể quy hoạch xong, liền trực tiếp biến mất trong tầm mắt của mọi người, nghe nói là bế quan tu luyện.

Cũng may có Vấn Thiên Học Cung xuất lực mạnh hỗ trợ, tuy Mạc Vô Kỵ bế quan không ra, Bách Tông Liên Minh vẫn là dựa theo phép tắc của hắn. Các đại liên hội thành lập, nhóm danh sách đầu tiên tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực cũng đi ra rồi. Bởi vì biết mỗi người đều có cơ hội tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, lần này ngược lại không có kịch liệt như lần đầu tiên Ngũ Hành đan đấu.

...

Thời gian như nước chảy, bởi vì có Ngũ Hành Hoang Vực đại lượng tài nguyên, lại có Mạc Vô Kỵ chế định quy tắc người người có thể đi vào Ngũ Hành Hoang Vực. Thất Lạc Đại Lục tu sĩ thực lực bay nhanh tăng vọt, Bách Tông Liên Minh cũng nước lên thì thuyền lên.

Hàng loạt tài nguyên tu luyện tiến vào Bách Tông Liên Minh, Bách Tông Liên Minh bộc phát lớn mạnh, đồng thời tích súc hàng loạt tài nguyên tu luyện.

Đảo mắt hai năm thời gian trôi qua, Thiên Cơ Tông cũng bộc phát thịnh vượng. Thiên Cơ Tông vòng ngoài Thiên Khẩu Trấn, càng là biến thành số một số hai thành thị. Vô số tu sĩ, người phàm, thương gia từ nơi này lui tới qua lại, mỗi một người ra vào thành thị, đều tuân thủ một cách nghiêm chỉnh chế độ điều lệ nơi này.

Mạc Vô Kỵ đã bế quan hai năm, chưa hề xuất hiện qua một lần.

- Ầm!

Từng đạo nguyên lực bao trùm đi ra, lại đem linh vụ trì linh khí vụ dưới Thiên Cơ Tông khuấy một mảnh hỗn loạn.

Cuồng bạo tứ ngược nguyên lực, tại trong thời gian rất ngắn đã bị Mạc Vô Kỵ hoàn toàn thu nạp lên.

Đủ qua một canh giờ, Mạc Vô Kỵ mới nhẹ thở ra một hơi, hắn rốt cục xông phá nguyên đan tầng chín thăng cấp tới nguyên đan tầng mười.

Theo thực lực của hắn càng cao, tốc độ tu luyện của hắn càng chậm. Nếu không phải tu luyện tại Thiên Cơ Tông 9 nhánh linh mạch tạo thành linh mạch trì, tu vi của hắn không có khả năng tăng nhanh như vậy.

Cảm thụ được trong đan điền bộc phát rõ ràng khí tức màu tím, Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền thu thập tâm tình. Hắn quyết định tinh thần hăng hái vọt tới nguyên đan tầng mười hai, sau đó đi ra xem một chút, lại tìm cơ hội thăng cấp đến Đan hồ cảnh.

- Đinh đương!

Vừa lúc đó, cảnh kỳ trận hắn bố trí ở một bên bỗng nhiên phát ra một tiếng thanh thúy thanh âm vang, Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, nhanh chóng nhảy ra linh khí trì.

Cái cảnh kỳ trận này là trước khi hắn bế quan lưu lại, đồng thời nhiều lần dặn dò qua Tang Ức Bình, không phải là đặc biệt chuyện khẩn cấp, đừng kinh động hắn.

Trên thực tế từ khi hắn bế quan tu luyện hai năm, cái cảnh kỳ này chưa hề vang lên. Ngày hôm nay đột nhiên vang lên, chẳng lẽ có người xâm lấn Thiên Cơ Tông?

Người nào có lá gan lớn như vậy? Coi như là Đại Diễn Tông cũng không dám sao?. Thiên Cơ Tông tuy rằng không lớn, nhưng hắn dầu gì cũng là minh chủ Bách Tông Liên Minh a.

Mạc Vô Kỵ cấp thiết đóng cửa tu luyện linh trì, đi ra. Hắn vừa ra ngoài, đã nhìn thấy Tang Ức Bình cùng Phủ Thiên sớm chờ ở trong đại

điện tông môn. Hai năm, vô luận là Tang Ức Bình hay là Phủ Thiên, thực lực đều có bước nhảy vọt tiến bộ.

- Ra mắt tông chủ.

Hai người thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, nhanh chóng thi lễ.

- Chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ thấy biểu tình lo lắng trên mặt hai người, liền vội vàng hỏi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 266: Thực Sự Tới Rồi

- Hình hộ pháp bị người ta đánh trọng thương, Thanh Vân Bảo bảo chủ Trầm Bách Kỳ đã bị giết...

Tang Ức Bình vội vàng nói.

- Cái gì?

Mạc Vô Kỵ biến sắc:

- Hình hộ pháp ở đâu? Rốt cuộc là ai làm? Chẳng lẽ lại có tu sĩ Ngoại Vực xâm lấn?

Hình Hoàng thực lực Chân Thần Cảnh, cư nhiên bị người khác đánh bị thương nặng? Không muốn nói Hình Hoàng, chính là thực lực của Trầm Bách Kỳ cũng tuyệt đối không thấp, rất có thể cũng là Chân Thần Cảnh, làm sao có thể bị giết?

Tang Ức Bình chậm lại một cái, vẫn như cũ lo lắng nói:

- Là Chân Mạch Đại Lục cường giả tới, có một Nhân Gian Tiên Vương tên là Cô Kỳ, hắn vừa tới đã trực tiếp chỉ rõ muốn ngươi đi qua gặp hắn.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, sợ quỷ có quỷ, hắn sợ nhất chính là Chân Mạch Đại Lục cường giả tới đây, không nghĩ là cái gì tới vẫn phải tới. Đáng tiếc hắn bế quan hai năm, cũng bất quá mới vừa từ nguyên đan tầng hai tu luyện tới nguyên đan tầng mười mà thôi, khoảng cách Nhân tiên, còn cách xa vạn dặm.

- Nếu hắn muốn tìm ta, đả thương Hình hộ pháp cũng là có thể giải thích, vì sao Trầm Bách Kỳ bị giết?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh lại.

Một bên Phủ Thiên than thở:

- Trầm Bách Kỳ bị người của Thanh Vân Bảo bán đứng, nghe nói trên người hắn có một quyển Vô Tự Đan Thư. Cô Kỳ trực tiếp bức bách Trầm bảo chủ giao ra Vô Tự Đan Thư, Trầm bảo chủ không muốn, bị Cô Kỳ này dễ dàng giết chết, cả chiếc nhẫn trữ vật đều bị Cô Kỳ lấy đi.

- Ai biết Trầm Bách Kỳ có Vô Tự Đan Thư?

Mạc Vô Kỵ giọng nói có thêm một tia sát khí. Vô luận hắn không muốn cùng Trầm Bách Kỳ cùng xuất hiện, nhưng Trầm Bách Kỳ dầu gì cũng là phụ thân của Trầm Liên. Phụ thân của Trầm Liên bị người bán đứng, thậm chí mất đi mạng nhỏ, hắn há có thể buông tha?

- Nghe nói là một người tên là Ngô Kinh Vũ, người này là con nuôi của Trầm Bách Kỳ. Có người nói phụ thân của hắn Ngô Vu cùng Trầm Bách Kỳ từng có giao tình chi mệnh, Ngô Vu sau khi mất tích, Trầm Bách Kỳ đã thu nuôi Ngô Kinh Vũ. Lúc này đây Ngô Kinh Vũ bán đứng Trầm Bách Kỳ, lại được cường giả Chân Mạch Đại Lục vừa ý, sẽ dẫn hắn đi Chân Mạch Đại Lục.

Tang Ức Bình đáp.

Mạc Vô Kỵ trước mắt lập tức liền hiện ra một người nam tử mặt dài mắt nhỏ, hắn tại Trường Lạc trong đại hội Dược Tiên Môn đã ra mắt tên này một lần. Lúc đó nếu mà không phải là Trầm Liên uy hiếp hắn, không cho hắn tố cáo chuyện mình ở Dược Tiên Môn quảng trường đả thương người, một lần kia hắn và Yên Nhi đều chạy không thoát.

Mạc Vô Kỵ lập tức nói:

- Phủ Thiên, ngươi lập tức đi chiếu cố Hình hộ pháp, sau đó ngăn chặn người của Chân Mạch Đại Lục, nói cho bọn hắn biết, ta rất nhanh sẽ đến.

- Chưởng môn sư huynh, ngươi đi đâu cũng không thể đi Ngũ Hành vực thành a, một khi đi, nhất định là có đi mà không có về.

Tang Ức Bình vội vàng nói.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Coi như là có đi mà không có về, ta cũng nhất định phải đi, bởi vì ta là minh chủ Bách Tông Liên Minh.

Tang Ức Bình há miệng, không nói gì nữa. Xảy ra sự tình, minh chủ Bách Tông Liên Minh đều ẩn núp không được, hắn cái này minh chủ cũng làm uổng.

Có lẽ trốn đi mới là biện pháp tốt nhất, bất quá đó không phải là Mạc Vô Kỵ hắn. Vô số tu sĩ hỗ trợ hắn Mạc Vô Kỵ trở thành minh chủ Bách Tông Liên Minh, không phải là bởi vì hắn là Thiên Cơ Tông tông chủ, mà là bởi vì hắn là tán tu 2705. Một tán tu quyết không úy kỵ, một tán tu dùng hành động nói chuyện.

...

Ngũ Hành vực thành.

Trong đại điện Bách Tông Liên Minh đại lâu lầu một.

Giang Tú Sơn cùng Phong Chấn Thu sắc mặt có chút tái nhợt, Hình Hoàng cả người là máu, nằm gục ở dưới một cây trụ trong đại điện, không biết là chết hay sống.

Địa phương khoảng cách Hình Hoàng hai trượng, một cái thi thể không đầu nằm ở nơi đó, chính là Thanh Vân Bảo bảo chủ Trầm Bách Kỳ.

Vị trí chủ tọa đại điện ngồi sẵn một người nam tử không có lông mày, nam tử này mi mắt buông xuống, dường như chuyện gì cũng không nằm trong phạm vi hắn quan tâm.

Hai bên nam tử không có lông mày, đứng ba bốn tên tu sĩ.

- Cho các ngươi thêm nửa canh giờ, nếu là tán tu 2705 này không có xuất hiện ở nơi này, ta sẽ lập tức giết sạch.

Nam tử đột nhiên nói một câu nói, giọng nói thật giống như đến từ xa xôi hư không.

- Tiền bối, từ Thiên Cơ Tông lại đây, ít nhất phải mất hai canh giờ, chúng ta đã báo cho hắn, tin tưởng sẽ tới rất nhanh, còn xin tiền bối kiên trì chờ một hồi.

Phong Chấn Thu khom người nói.

Trên thực tế bởi vì Mạc Vô Kỵ là tông chủ Bách Tông Liên Minh, cho nên Thiên Cơ Tông đến Vấn Thiên Thành có truyền tống trận, đến Ngũ Hành vực thành cũng có truyền tống trận. Chân chính từ Thiên Cơ Tông tới nơi này bất quá là nửa nén hương mà thôi, hắn nói hai canh giờ, là hi vọng Mạc Vô Kỵ có chút chuẩn bị.

Trong lòng hắn tràn đầy bất đắc dĩ, từ khi Mạc Vô Kỵ trở thành minh chủ Bách Tông Liên Minh tới nay, Bách Tông Liên Minh tại dưới thủ đoạn của hắn chế định, phát triển cấp tốc. Sự thực cũng chứng minh Mạc Vô Kỵ thủ đoạn phi thường chính xác, thực lực tu sĩ Thất Lạc Đại Lục đã được đề cao.

Thế nhưng đối mặt cường giả chân chính, hắn mới phát hiện Thất Lạc Đại Lục vẫn là Thất Lạc Đại Lục trước đây mà thôi.

- Ta sẽ cho ngươi hai canh giờ, hai canh giờ sau đó không có thấy người, ta sẽ chém tận giết tuyệt.

Nam tử không có lông mày lạnh lùng nói một tiếng. Hắn đã tính là Mạc Vô Kỵ sẽ không trốn, mà là sẽ tới nơi này.

...

Vấn Thiên Học Cung.

Một người tu sĩ trẻ tuổi ngăn cản lối đi của Mạc Vô Kỵ:

- Nếu mà tự tiện xông vào Vấn Thiên Học Cung, giết không tha.

Mạc Vô Kỵ không có xông loạn, lấy ra một quả ngọc bài nói:

- Ta là minh chủ Bách Tông Liên Minh, hiện tại có việc gấp muốn đi tìm Đan Tháp Linh Lung.

- Mạc Minh Chủ...

Tuy tên tu sĩ này chưa từng đi Ngũ Hành vực thành, đối với đại danh của Mạc Vô Kỵ thế nhưng sớm nghe nói qua. [T R U Y E N F U L L . V N] Đã từng là đệ tử Vấn Thiên Học Cung ngoại môn ngọn núi, dùng thân phận một cái tán tu 2705 leo lên Bách Tông Liên Minh điểm cống hiến bảng đệ nhất. Cái này cũng chưa tính, tại hai năm trước, hắn lại lực áp các đại chuẩn Thiên cấp tông môn tông chủ, dùng thân phận Thiên Cơ Tông tông chủ trở thành minh chủ Bách Tông Liên Minh.

Biết là Mạc Vô Kỵ, người tu sĩ Vấn Thiên Học Cung nhất thời thu hồi sát khí của mình, nhanh chóng khom người thi lễ:

- Mạc Minh Chủ, ta rất muốn để cho ngài tiến vào Vấn Thiên Học Cung, nhưng bây giờ ngài không phải là người của Vấn Thiên Học Cung, điều này làm cho đệ tử rất khó...

- Để cho hắn đi vào, có chuyện gì, ta phụ trách.

Một cái thanh âm đột ngột cắt đứt tên đệ tử này.

- Cẩm Văn sư thúc?

Tên đệ tử này thấy rõ ràng người vừa tới sau đó, liền vội vàng khom người thi lễ.

Người tới chính là Sư Cẩm Văn, hắn đối với tên đệ tử này gật đầu, lại nói với Mạc Vô Kỵ:

- Trước đây đa tạ ngươi đã cứu ta một lần, nếu là ngươi muốn tìm sư phụ ta, vậy ngươi khả năng đã đi công cốc rồi. Từ sau khi Ngoại Vực đại chiến, sư phụ ta chưa có trở về lần nào.

Linh Lung bà bà đến hiện tại vẫn chưa về, Mạc Vô Kỵ nhất thời chau mày, Linh Lung bà bà là hắn cứu, hắn tự nhiên biết Linh Lung bà bà không có chuyện gì. Dùng Linh Lung Chân Thần Cảnh tu vi, coi như là chưa có trở về, hắn là cũng sẽ không có vấn đề lớn lao. Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục còn nghĩ tới Linh Lung bà bà.

- Cẩm văn Đan Sư, ta muốn đi Vấn Thiên Học Cung có một số việc, cũng không nhất định phải gặp Linh Lung bà bà.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

Hắn tới nơi này đích xác không phải là vì Linh Lung bà bà mà đến, bất quá lúc trước tu sĩ kia chặn đường, hắn tìm một cái cớ mới có thể vào sao?

- Ngươi đi đi, Phong viện trưởng nói qua, vô luận như thế nào Vấn Thiên Học Cung đều là nhà của ngươi.

Sư Cẩm Văn đáp lễ.

Mạc Vô Kỵ là minh chủ Bách Tông Liên Minh, địa vị so với nàng Đan Tháp Đan Sư (phải) cao hơn.

- Đa tạ.

Mạc Vô Kỵ sau khi nói xong thân hình lóe lên, đã tiến vào Vấn Thiên Học Cung. Hắn trong lòng vẫn là rất cảm kích Phong Chấn Thu, nếu mà

không phải là Phong Chấn Thu công khai nói qua lời này, hắn ngày hôm nay rất có thể không vào được.

Chỉ không tới nửa nén hương, Mạc Vô Kỵ liền đi tới một mảnh khe sâu vách đá của Đan Tháp.

Khi Mạc Vô Kỵ thấy lão giả râu bạc trắng vẫn như cũ ngồi bên khe sâu thả cần câu, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, nhanh chóng khom người thi lễ nói:

- Mạc Vô Kỵ ra mắt tiền bối.

Lão giả râu bạc trắng cười hắc hắc, lưỡi câu trong tay lôi kéo, lại là một con cá nhỏ vô sắc trong suốt. Lão giả trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn, mau chóng đem cá nhỏ thu vào thùng gỗ bên người.

Làm xong những thứ này, hắn mới quay đầu lại nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Không sai, không sai, vận khí của ngươi tốt, hai lần tới nơi này, đều làm cho ta có thu hoạch. Nói đi, tìm ta có chuyện zè?

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai khom người:

- Vãn bối muốn mời tiền bối hỗ trợ xuất thủ một lần, còn xin tiền bối xem tại phân thượng mọi người đều xuất thân từ đồng nhất tông môn...

- Dừng đê.

Lão giả râu bạc trắng trực tiếp gọi Mạc Vô Kỵ ngừng, đứng lên, quan sát trên dưới Mạc Vô Kỵ một phen nói:

- Đù! Bọn người kia thực sự là ngu xuẩn, cư nhiên qua hai năm mới tìm đến, ngu ngốc, ngu vờ lờ...

Mạc Vô Kỵ có chút nghi hoặc nhìn lão giả râu bạc trắng này, hắn hoàn toàn không hiểu lão giả này tới cùng là có ý gì.

Lão giả râu bạc trắng hừ một tiếng:

- Có phải là cường giả Chân mạch đại lục tới rồi không? Bọn chúng muốn thông đít ngươi, do đó ngươi sợ vãi tè nên tới tìm ta hỗ trợ, có đúng hay không?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Đúng là như vậy, tiền bối làm sao biết được hay vậy?

- Hắc hắc!

Lão giả râu bạc trắng cười hắc hắc:

- Ta đã chờ đợi ngày này rất lâu, bọn người kia quá ngu ngốc, biết rất rõ ràng con khỉ mông đít đó chết ở trên tay ngươi, cư nhiên qua hai năm mới tìm đến.

Mạc Vô Kỵ đã hiểu rõ ý của lão giả râu bạc trắng, thì ra tên này cho rằng người Chân Mạch Đại Lục đã tới chậm, hắn lập tức nói:

- Tiền bối lời này cũng không hậu đạo nha, con khỉ mông đít kia rõ ràng chết ở trên tay của ngài, ta cũng không có thực lực đi giết hắn...

Nói còn chưa dứt lời, Mạc Vô Kỵ cũng không nói được nữa, hắn nghĩ tới, Tằng Hầu Ất còn thật là hắn giết chết. Lão giả râu bạc trắng chỉ là đem Tằng Hầu Ất đánh thành trọng thương tàn phế, sau đó lấy hết đồ đạc bỏ chạy, sau cùng hắn giết Tằng Hầu Ất, còn tìm địa phương diệt thi hủy cốt mà.

Lão giả râu bạc trắng đắc ý nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Tại sao không nói nữa đê? Rốt cuộc là chết ở trên tay ta hay là chết tại trong tay ngươi? Hé hé!

Mạc Vô Kỵ im lặng nhìn lão gia hỏa này, tên này thoạt nhìn chuyện gì đều không thèm để ý, lại tinh minh như khỉ đột vậy. Phỏng chừng hắn cố ý để cho người của Chân Mạch Đại Lục biết, mình giết Tằng Hầu Ất sau đó tiêu hủy hiện trường. Chẳng trách mình trước đây hỏi tên này vì

sao không ngăn cản cường giả Chân Mạch Đại Lục điều tra thì, lão nhân này phọt ngay một câu: “liên quan gì tới ta?”. Thì ra lão nhân đã sớm chờ đợi ngày này.

- Nếu hết thảy đều trong tính toán của tiền bối, vậy xin hỏi tiền bối vì sao phải tính toán ta vào? Cần phải như thế nào tiền bối mới giúp ta lúc này đây?

Tại sau khi biết lão giả này tính toán đối với hắn, Mạc Vô Kỵ đơn giản xem như làm một cuộc giao dịch.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 267: Chân Chính Nhân Cực Cảnh

Lão đầu râu bạc lần thứ hai cười hắc hắc một tiếng, nói:

- Ta còn muốn nói cho ngươi biết một việc, đó là con bé tiểu tình nhân kia của ngươi sau khi được ta cứu sống, đã đi tới Chân Mạch Đại Lục. Nghe nói tại Chân Mạch Đại Lục có một con khỉ đột áo tím gọi là Hạ Mạt rất có hứng thú với nàng á, nếu mà ngươi không nhanh mà nói, mỹ nữ sẽ không có phần của ngươi đâu à nha.

Mạc Vô Kỵ không quan tâm lời của lão đầu, lão nhân này làm tất cả mọi chuyện phỏng chừng đều cũng có mục đích:

- Tiền bối, có lời gì hay là giao dịch gì cứ nói thẳng đi, đừng quanh co lòng vòng mất thời gian nữa.

- Đúng rồi a, ta rất thích ngươi, giống như ta làm việc đi thẳng về thẳng.

Lão đầu râu bạc vỗ tay ba cái, nhiệt tình nói.

Mạc Vô Kỵ trong lòng xì một tiếng khinh miệt, nếu mà ngươi mà là đi thẳng về thẳng, vậy thế giới này sẽ không có đồ cong nữa.

Lão đầu râu bạc lại không có nửa điểm lúng túng:

- Chân Mạch Đại Lục có một cái Tinh Không Bảng, Tinh Không Bảng này cùng các bảng danh sách khác bất đồng. Vấn Thiên Bảng là thứ ngươi bò lên trên bao nhiêu Vấn Thiên Giai, tên của ngươi trên Vấn Thiên Bảng liền có thể khắc vào bấy nhiêu giai. Tinh Không Bảng là tên của ngươi xếp hàng bao nhiêu danh, ngươi liền có thể bò lên trên bấy

nhiêu bậc. Nhớ kỹ a, Tinh Không Bảng cấp số cùng Vấn Thiên Bảng tương phản, cấp thứ nhất là cấp cao nhất.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút khó coi:

- Ngươi không phải là muốn ta đi thu được Tinh Không Bảng đệ nhất, sau đó đi leo Tinh Không Bảng đó chứ??

Lão đầu râu bạc dường như chút nào cũng không biết Mạc Vô Kỵ phản phúng, giơ ngón tay cái lên nói:

- Ngươi xem đó, ngươi và ta hợp tác chính là khoái trá, ngươi giành được Tinh Không Bảng đệ nhất, sau đó bò lên trên Tinh Không Bảng cấp thứ nhất, lại đem tinh không bài ở trên đó lấy xuống cho ta, đây là chuyện thứ nhất.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói:

- Tinh Không Bảng ta cũng đã nghe nói qua, đó là Chân Mạch Đại Lục đệ nhất bảng, cường giả trên bảng thậm chí đều là cường giả Nhân tiên cùng cao hơn Nhân tiên. Coi như là có một vài Chân Thần Cảnh, cũng đều là xếp hạng sau cùng. Bảng danh sách này tính toán từ tinh không cống hiến, chẳng những phải có tu vi cường đại, còn phải có cống hiến đệ nhất, ngươi bảo ta đi thu được Tinh Không Bảng đệ nhất? Hơn nữa, Tinh Không Bảng đệ nhất sớm đã có người giữ, coi như là ta leo lên, tinh không bài cũng không tới phiên ta.

Lão giả râu bạc trắng vội vàng xua tay:

- Không có việc gì, không có việc gì, Tinh Không Bảng đệ nhất đều là lão đầu cao hơn trăm tuổi. Cao hơn trăm tuổi coi như là leo lên Tinh Không Bảng đệ nhất, cũng không bò lên được Tinh Không Bảng cấp cao nhất. Huống chi, tại Chân Mạch Đại Lục không có mấy người lại đi bò Tinh Không Bảng. Ngươi cho là người ta đều ăn no rửng mỡ? Chỉ cần có thể tại Tinh Không Bảng lưu danh là được, không có việc gì ai lại bò Tinh Không Bảng a. Cho nên, ngươi chỉ cần tại trong vòng trăm tuổi có

thể leo lên đệ nhất Tinh Không Bảng, liền có cơ hội bắt được tinh không bài. Nếu mà đi qua trăm tuổi, ngươi cũng không thể đứng ở đệ nhất loại cấp thấp đại lục này, có tư chất này rồi cũng không có ý nghĩa.

Mạc Vô Kỵ than thở:

- Cho nên ngươi cứu Sầm Thư Âm, nghĩ biện pháp lại đem Sầm Thư Âm đưa đến Chân Mạch Đại Lục, đúng không?

Chuyện của Sầm Thư Âm, Mạc Vô Kỵ sớm đã hỏi qua, biết nàng được lão nhân này cứu sống, hơn nữa liền bỏ ở cửa vào Kiếm Hồ, cái gì cũng không giải thích. Là Kiếm Hồ trưởng lão chính bản thân tìm một lời giải thích.

- Ngươi nói lời này là oan uổng nè, ta cũng không có vội vã đưa nàng đi Chân Mạch Đại Lục a, ta cái gì cũng chưa nói, ta hoàn toàn là làm chuyện tốt. Kết quả chính nàng muốn đi Chân Mạch Đại Lục, bây giờ nghe nói còn đang bị cái thằng đít khỉ Hạ Mạt đặc sứ quấy rầy nè, cho nên a, ngươi nhanh chóng đi qua, trước tiên ôm nàng lên giường rồi lại nói.

Lão giả râu bạc trắng nhanh chóng nói.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Ta thích đi thẳng về thẳng, quanh co ta liền không nói, cùng lắm thì đi cùng đám người Chân Mạch Đại Lục hợp đánh 1 trân ngươi chết ta sống.

Lão nhân này cả Ngoại Vực tu sĩ sắp tiêu diệt Thất Lạc Đại Lục còn lười đứng ra, hắn cũng không tin hắn tốt bụng như vậy, sẽ đi cứu Sầm Thư Âm.

Lão đầu râu bạc cười ha hả:

- A.., ngươi nói Sầm Thư Âm a, ta nhớ ra rồi, ta cứu nàng đích thật là có một chút ý nghĩ như vậy, một chút ý nghĩ muốn ngươi theo nàng đi tới

Chân Mạch Đại Lục.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc không nói, hắn biết tính cách của Sầm Thư Âm. Có thể vì trao đổi một môn lôi kỹ, lại đi theo hắn, một ngoại môn đệ tử, có cơ hội đi Chân Mạch Đại Lục, nàng nhất định là sẽ không bỏ qua. Hắn đều biết tính cách Sầm Thư Âm, lão đầu này không có lý do gì không biết.

- Nói về chuyện thứ hai sao?, ta tin tưởng ngươi khẳng định không phải là chỉ bảo ta làm một chuyện.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh trở lại, lão đầu râu bạc nói rất rõ ràng, cứu hắn chính là có mục đích, so với đám ngụy quân tử luôn luôn tốt hơn rất nhiều.

Lão đầu râu bạc lập tức vui vẻ ra mặt nói:

- Chuyện thứ hai là ngươi mang theo hai cái thẻ bài này đi Chư Thần Tháp Tỏa Tiên Trận, cứu tiếp một người gọi là Kỷ Ly. Chỉ cần ngươi làm được điều này, giao dịch giữa chúng ta liền triệt để kết thúc.

- Chư Thần Tháp ở nơi nào? Kỷ Ly là ai? Ta cũng không biết.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Lão đầu râu bạc khoát tay chặn lại:

- Chờ thời điểm ngươi có năng lực, ngươi tự nhiên biết, nếu là không có năng lực, ngươi có biết hay không cũng không có cái gì quan hệ.

- Đã như vậy, ngươi thế nào không tìm một người có năng lực hơn đi làm?

Mạc Vô Kỵ cau mày hỏi.

Lão đầu râu bạc lần đầu tiên lộ ra thần thái thương cảm:

- Ngươi nghĩ rằng ta không muốn a, lúc ta thủ tại chỗ này, Vấn Thiên Học Cung còn không biết ở cái góc nào. Khi đó Thất Lạc Đại Lục thiên tài bối xuất, cường giả như mây, nhưng không có một người có thể bước trên Vấn Thiên Giai chi đỉnh. Có một lần, ta gặp tới một cái tên gia hỏa có thể bò lên trên Vấn Thiên Giai một trăm lẻ bảy giai, ta thiếu chút nữa ăn mừng, đáng tiếc tên kia cuối cùng vẫn là không có bước lên được thứ một trăm lẻ tám giai.

Dường như bắt đầu nhớ lại mình ở nơi này ngây người bao lâu thời gian, lão đầu râu bạc đưa mắt nhìn khe sâu trước mắt một hồi lâu lúc này mới tiếp tục nói:

- Ngươi không có Linh Căn, lại chính bản thân có thủ đoạn mở ra mạch lạc tu luyện. [T R U Y E N F U L L . V N] Không chỉ như thế, ngươi còn tìm được trong cơ thể một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, mặc dù không có đả thông toàn bộ, ta tin tưởng đây chỉ là thời gian mà thôi. Ngươi lại cơ duyên bạo bằng, tìm được công pháp Bất Hủ Phàm Nhân Quyết thuộc về ngươi điều kiện tốt nhất mà tu luyện. Cho nên ngươi mới đúng là một kẻ duy nhất nơi này, chân chính có thể bước lên Nhân Cực Cảnh, cũng có khả năng bước trên chân chính Địa cực cảnh. Đương nhiên, trọng yếu nhất là, ngươi lên được thứ một trăm lẻ tám giai.

Ngươi có biết hay không, tại thời điểm ngươi bắt Tiên vấn bài, ta thiếu chút nữa liền muốn mang theo Tiên vấn bài rời đi nơi này, chính bản thân đi Chân Mạch Đại Lục tiếp tục tìm kiếm thiên tài. Cũng may ta nhịn được cái ý nghĩ này, cùng với đi tìm người khác, còn không bằng liền lựa chọn ngươi. Tuy ta cũng không coi trọng thủ đoạn ngươi khai sáng mạch lạc tu luyện, nhưng chưa ai có thể làm cho ta cảm thấy ưu tú hơn ngươi?

Nghĩ vậy phản ứng lão đầu trước đây hỏi mình muốn hỏi tiên bài, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu được. Không nghĩ tới lão nhân này ngay cả thủ đoạn mình mở mạch lạc tu luyện đều biết, tên này tới cùng là lai lịch gì? Chính bản thân không có đan vàng, chỉ có tử khí lão nhân này biết không?

- Tiền bối, Nhân Cực Cảnh tu sĩ cũng không phải là một mình ta, coi như là tại Thất Lạc Đại Lục cũng có một vài…

Bất quá đại đa số là tầng mười mà thôi, không giống ta tu luyện đến mười hai tầng.

Mạc Vô Kỵ cải chính lão đầu râu bạc sai lầm.

Lão đầu râu bạc cười hắc hắc:

- Ba tầng một tiểu cảnh giới, ví dụ như ngươi bây giờ Nguyên Đan Cảnh, nguyên đan tầng một đến tầng ba là nguyên đan sơ kỳ, tầng bốn đến tầng 6 là nguyên đan trung kỳ, tầng bảy đến tầng chín là Nguyên đan hậu kỳ. Nếu ba tầng một cái bậc thang, Nhân Cực Cảnh dựa vào cái gì chỉ có một tầng? Ta cho ngươi biết, chân chính Nhân Cực Cảnh cũng là ba tầng, chính là tầng mười đến tầng mười hai. Này nếu nói tầng mười Nhân Cực Cảnh, bất quá là tự ta an ủi mà thôi. Hắc, không đáng giá nhắc tới, không đáng giá nhắc tới a.

Thì ra là như vậy, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu vì sao hắn mỗi nhất trọng thiên đều là mười hai tầng. Không phải là hắn tu luyện sai rồi, mà là những người khác tu luyện sai rồi, chân lý có đôi khi đích thật là nắm giữ ở trong tay rất ít người a.

- Tiền bối, đã như vậy, ta đồng ý. Nhưng ta nói trước, ta chỉ là xuất hết lực lượng của ta. Nếu là ta suốt đời đều không có tìm được Chư Thần Tháp, vậy ta cũng không cách nào đi vào mở ra Tỏa Tiên Trận. Đương nhiên, có lẽ ta còn có thể giúp tiền bối tiếp tục tìm kiếm người nối nghiệp.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

Lão đầu râu bạc thở dài:

- Ta phỏng chừng dùng ngươi khôn khéo cùng thủ đoạn, sống xấp xỉ một nghìn tuổi cũng sẽ không có vấn đề. Sau xấp xỉ một nghìn năm, có

đi Chư Thần Tháp hay không, cũng không có bao nhiêu quan hệ nữa.

...

- Hai canh giờ đã đến.

Ngũ Hành vực thành, nam tử không có lông mày bỗng đứng lên, quanh thân sát khí bốn phía, hiển nhiên chuẩn bị đại khai sát giới.

Loại này sát khí, để cho các tông chủ trong đại điện này đều lui về phía sau. Không ai sẽ cho rằng đây là giả, đối phương một cái Nhân Gian Tiên Vương, nói muốn giết sạch Ngũ Hành vực thành, cũng sẽ không có nửa chữ giả.

Giang Tú Sơn sắc mặt âm trầm, giọng nói lạnh lùng nói:

- Quả nhiên là nói một đàng làm một nẻo, hai năm trước tại Ngũ Hành vực thành trên quảng trường lời nói hùng hồn đâu rồi? Hai năm qua Bách Tông Liên Minh ta tất cả mọi người đang cực khổ, hắn ở đâu?

- Chẳng lẽ ta tới chỗ nào, còn phải hướng Giang Tú Sơn ngươi hồi báo sao? Ngươi Giang Tú Sơn là minh chủ, hay là ta Mạc Vô Kỵ là minh chủ?

Thanh âm Mạc Vô Kỵ truyền vào, theo đó Mạc Vô Kỵ liền đi vào trong đại điện.

Giang Tú Sơn giọng nói hơi chậm lại, hắn thật không ngờ Mạc Vô Kỵ sẽ xuất hiện vào lúc này, sớm biết thế, câu nói kia hắn chậm một chút rồi lại nói a.

Mạc Vô Kỵ tới rồi, toàn bộ người trong đại điện đều thở phào nhẹ nhõm. Tất cả mọi người rõ ràng, Mạc Vô Kỵ tới rồi tối đa chết hắn một mình, nếu là hắn không tới, vậy mọi người đều xong đời.

- Mạc Minh Chủ.

Phong Chấn Thu đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền, trên mặt tất cả đều là cay đắng. Theo lý thuyết Bách Tông Liên Minh gặp nạn, không nên để cho minh chủ đơn độc đứng ra ngăn trở, nhưng bọn hắn bây giờ ngoại trừ để cho Mạc Vô Kỵ đứng ra ngăn trở, không còn biện pháp khác.

Không phải là mọi người sợ chết, mà là bởi vì dù trứng gà nhiều hơn cũng không đập bể được một tảng đá. Đã như vậy, hà tất đi lãng phí trứng gà?

- Ngươi chính là tán tu 2705?

Nam tử không có lông mày lạnh lùng quét mắt tới Mạc Vô Kỵ, trong mắt hơi vô cùng kinh ngạc. Hắn cảm giác được quanh thân Mạc Vô Kỵ linh vận rất loãng, theo lý thuyết tư chất hắn là bình thường mới đúng.

- Ta và ngươi không thù không oán, ngươi cố ý tới tìm ta có phải hay không vì thằng mặt lol Hạ Mạt?

Mạc Vô Kỵ nhìn nam tử không có lông mày bình tĩnh hỏi.

- Đừng có nói nhảm, đi thôi.

Nam tử không có lông mày giơ tay lên chộp tới Mạc Vô Kỵ. Lập tức sắc mặt của hắn bỗng biến đổi, thu hồi bàn tay chụp vào Mạc Vô Kỵ, đồng thời một quyền đánh về phía cửa đại điện.

Một quyền này mang theo cuồng bạo nguyên lực, trong nháy mắt liền tịch cuốn lại, như một cái Cự Long hầu muốn cắn nuốt hết toàn bộ đại điện.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 268: Thăng Thước Ân Đấu Thước Thù

Thế nhưng kinh khủng nguyên lực này đi tới cửa đại điện sau đó, đột ngột biến mất vô tung vô ảnh. Nam tử không có lông mày một bước bước ra khỏi đại điện, sát khí xông thẳng bầu trời Ngũ Hành vực thành.

Bên tai Mạc Vô Kỵ truyền đến thanh âm lười biếng của lão đầu câu cá râu bạc trắng:

- Tiểu tử không có lông mày sau này sẽ biến mất, ngươi nhớ kỹ chuyện ta đã nói với ngươi a.

- Chờ một chút a, ông phải giải quyết cái đám Chân Thần Cảnh ở đây nữa chứ, ta đánh không lại chúng nè. Còn có nhẫn của Thanh Vân Bảo Trầm Bách Kỳ, đó là thứ ta phải đưa cho bằng hữu ta...

Mạc Vô Kỵ mau đuổi theo tới cửa, lớn tiếng kêu lên.

Trầm Bách Kỳ bị giết, vật của hắn, Mạc Vô Kỵ nhất định phải cầm về giao cho Trầm Liên. Nếu không, hắn làm sao trả ơn được sự giúp đỡ của Trầm Liên cho hắn.

- PHỐC PHỐC...

Mấy đạo quang mang bắn vào, mỗi đạo quang mang đều xuyên qua mi tâm một người Chân Mạch Đại Lục tu sĩ mang ra một mũi vết máu.

- Đinh đương!

Một cái nhẫn rơi vào bên người Mạc Vô Kỵ.

- Yêu cầu của ngươi ta đã làm xong, hiện tại đến phiên ngươi giúp ta.

Thanh âm của lão đầu râu bạc trắng rơi vào bên tai Mạc Vô Kỵ, sau đó biến mất.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, nhặt lên nhẫn trên đất, sau đó lột luôn hết nhẫn của đám Chân Mạch Đại Lục cường giả không biết mình tại sao lại chết.

Lão đầu câu cá coi như là phúc hậu, lần này không có cùng hắn đoạt chiến lợi phẩm. Hehe! Đoán chừng là sợ mình mất hứng, cho nên chừa cho hắn một ít đồ.

Trong đại điện, tất cả mọi người đều ngây dại, what đờ heo? Cái lồng gì vại? Vừa rồi mọi người còn bị Nhân Gian Tiên Vương của Chân Mạch Đại Lục uy hiếp, thế nào minh chủ vừa đến chẳng những dễ dàng đuổi đi Nhân tiên, còn thông hết cả đám Chân Thần Cảnh cường giả này?

Không đúng, vừa rồi vài đạo quang mang này đã giết năm sáu gã Chân Thần cường giả của Chân Mạch Đại Lục, đây rốt cuộc là tu vi gì?

Nghĩ thông suốt điểm này xong, trong đại điện mỗi người đều nhìn về Mạc Vô Kỵ, ánh mắt đều là tràn đầy kính nể. Khó trách hắn có thể dễ dàng chém giết một người Ngoại Vực Chân Thần, thì ra phía sau Mạc Minh Chủ còn có tồn tại cường đại như vậy. Dễ dàng mang đi Nhân Gian Tiên Vương, sau đó thuấn sát vài Chân Thần Cảnh. Loại uy thế này, người Nhân tiên không có lông mày bị mang đi, mạng nhỏ phỏng chừng cũng là khó giữ.

Mạc Vô Kỵ đi tới trước mặt Hình Hoàng, xuất ra một viên thuốc đưa vào trong miệng hắn, võ một nhịp vào hậu tâm Hình Hoàng, Hình Hoàng há mồm phun ra một ngụm tụ huyết.

- Tông chủ...

Hình Hoàng mở mắt, ngươi liền đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không có việc gì liền tốt rồi, ngươi nắm chắc thời gian chữa thương.

Nói xong, hắn đứng lên đi tới một người thanh niên phía cửa nói:

- Ngô Kinh Vũ, ngươi cứ như vậy đi sao?

Người thanh niên này nhanh chóng dừng lại, đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ:

- Ngô Kinh Vũ ra mắt minh chủ đại nhân, minh chủ đại nhân thần uy vô song, dễ dàng liền đuổi đi người xâm lăng Chân Mạch Đại Lục.

Nói ra những lời này, Ngô Kinh Vũ mặt dài đã một mảnh trắng bệch, ánh mắt dài nhỏ cũng đều run run lợi hại.

- Ngươi nói Thanh Vân Bảo Ngô Kinh Vũ, ta liền không rõ, người lang tâm cẩu phế ta thấy cũng nhiều, muốn nói ngươi là lang tâm cẩu phế, vậy thì thật là vũ nhục sói và chó. Ngươi muốn đi Chân Mạch Đại Lục không ai ngăn cản ngươi, ngươi cư nhiên ám toán Trầm Bách Kỳ dưỡng dục ngươi. Lẽ nào mấy năm nay, ngươi là ăn cứt của Trầm Bách Kỳ mà lớn lên sao? Không hiểu một chút tâm báo ân?

Mạc Vô Kỵ đi tới, trên người sát khí nhất thời bùng lên.

Hắn xem thường và chán ghét nhất một loại người, chính là vong ân phụ nghĩa.

- Ta...

Ngô Kinh Vũ rút lui hai bước sau đó, bỗng nhiên lạc giọng kêu gào:

- Trầm Bách Kỳ chỉ là đem ta xem như một con chó mà thôi, trong miệng hắn luôn miệng nói muốn cho ta kế thừa Thanh Vân Bảo, thế nhưng hắn nào có nửa điểm để cho ta kế thừa Thanh Vân Bảo ý tứ? Nữ nhi của hắn Trầm Liên trộm đi vật của hắn, hắn nói cho ta biết chỉ cần ta lại đem Trầm Liên tìm trở về, tương lai sẽ đem Trầm Liên hứa gả cho ta.

Ta thiên tân vạn khổ lại đem Trầm Liên tìm trở về, hắn thật giống như quên mất bình thường giống nhau, cho tới bây giờ cũng không nói chuyện này. Này còn chưa tính, Vô Tự Đan Thư hắn rõ ràng chính bản thân không cách nào phá giải, lại không cho ta xem...

Mạc Vô Kỵ sắc mặt càng ngày càng lạnh:

- Vong ân phụ nghĩa quả nhiên là ý nghĩ cũng không bình thường, Ngô Kinh Vũ, Trầm Bách Kỳ lại đem ngươi xem như một con chó, ngươi con chó này còn có thể tu luyện tới ngày hôm nay? Chẳng lẽ chó của Thanh Vân Bảo đều trâu bò như vậy, có thể nuốt đan dược dùng linh thạch đi tu luyện? [T R U Y E N F U L L . V N] Ta rốt cuộc hiểu rõ một câu nói, đó chính là thăng thước ân, đấu thước thù. Nếu là Trầm Bách Kỳ thực sự lại đem ngươi xem như một con chó để nuôi, có lẽ ngươi thật đúng là sẽ không cắn chủ nhân. Xem ra, Trầm Bách Kỳ đối với ngươi con chó này thật sự là quá tốt.

Nói xong Mạc Vô Kỵ lại cũng lười đi dong dài cùng Ngô Kinh Vũ, giơ tay lên chính là một đạo lôi cầu đánh tới.

Có đôi khi ngươi trợ giúp người ta một chút, người khác sẽ nhớ kỹ ân tình của ngươi. Ngươi trợ giúp cực lớn cho đối phương, có lẽ hắn trợ giúp cho ngươi còn có thể lớn hơn, mà ngươi không có làm như vậy, để cho hắn ghét ngươi. Trên đời khó nhất đoán chỉ sợ là lòng người, bởi vì luôn luôn có người cặn bã như vậy tồn tại.

- Ầm!

Lôi cầu nổ tung, Ngô Kinh Vũ bị nổ thành một mảnh huyết vụ.

Mạc Vô Kỵ quay người lại, mọi người mới nhanh chóng thi lễ ân cần thăm hỏi:

- Ra mắt minh chủ.

Nếu là trước kia Mạc Vô Kỵ trở thành minh chủ, chủ yếu là bởi vì có quá nhiều người và Vấn Thiên Học Cung hỗ trợ, đó mới để cho đại đa số tông chủ hỗ trợ Mạc Vô Kỵ trở thành tông chủ Bách Tông Liên Minh, vậy bây giờ Mạc Vô Kỵ trở thành minh chủ, này không còn có người cảm thấy có nửa điểm không thích hợp.

Còn không có chờ Mạc Vô Kỵ hỏi trên đầu Giang Tú Sơn, Giang Tú Sơn liền chủ động lại đây khom người thi lễ nói:

- Giang Tú Sơn lòng tiểu nhân, còn xin minh chủ đừng để bụng.

Phía sau Mạc Vô Kỵ có một cường giả có thể dễ dàng tiêu diệt Nhân Gian Tiên Vương, Giang Tú Sơn coi như là có một vạn cái lá gan, lúc này cũng không dám bất kính đối với Mạc Vô Kỵ. Hắn không cho là cái kia Nhân Gian Tiên Vương rời đi nơi này sau đó, còn có thể trở về.

Mạc Vô Kỵ đem ánh mắt rơi vào trên người Giang Tú Sơn, lạnh giọng nói:

- Giang tông chủ, ta tuy rằng khinh thường ngươi, nhưng ngươi tốt xấu coi như là một người hán tử. Ta có thể minh xác nói cho ngươi biết, Đại Diễn Tông là Đại Diễn Tông, Lôi Hồng Cát là Lôi Hồng Cát. Nếu là ngươi tiếp tục cho rằng lá bài tẩy của Đại Diễn Tông chính là Lôi Hồng Cát, Lôi Hồng Cát liền đại biểu cho Đại Diễn Tông mà nói, vậy ta phỏng chừng thời kì ngươi Đại Diễn Tông chôn cùng Lôi Hồng Cát đã rất gần.

Nếu như trước Mạc Vô Kỵ nói ra những lời này, dù cho Mạc Vô Kỵ là minh chủ Bách Tông Liên Minh, Giang Tú Sơn cũng sẽ không chút do dự đứng ra quát lớn, thậm chí cùng Mạc Vô Kỵ giở mặt. Thế nhưng hiện tại, hắn biết rõ Mạc Vô Kỵ nói là lời thật. Chỉ bằng mượn một cái Nhân Gian Tiên Vương cũng bị người phía sau Mạc Vô Kỵ giết chết, hắn cũng không dám có nửa điểm bất kính.

- Dà! Mạc Minh Chủ dạy phải.

Giang Tú Sơn kính cẩn trả lời, hắn dù ngạo khí, cũng không có thể đánh bạc sự tồn vong của Đại Diễn Tông.

Mạc Vô Kỵ không có lại để ý tới Giang Tú Sơn, chủ động đi tới chỗ ngồi vừa rồi nam tử không có lông mày ngồi, sau đó ngồi xuống, mới nói:

- Các vị mời ngồi đi, ta bế quan hai năm qua thời gian, Bách Tông Liên Minh bộc phát quy mô, đây ít nhiều bởi các vị khổ cực. Ta đây làm minh chủ, trái lại càng là xấu hổ.

Vài tên tu sĩ Bách Tông Liên Minh, đã sớm đem vài cổ thi thể chung quanh tha đi.

- Nếu là không có minh chủ định ra quy tắc, Thất Lạc Đại Lục ta, thậm chí Bách Tông Liên Minh cũng không có tốc độ phát triển nhanh như vậy.

Phong Chấn Thu thứ nhất đứng ra nói.

Nếu là trước đây nói hắn hỗ trợ Mạc Vô Kỵ, chỉ là nhìn trúng tiềm lực của Mạc Vô Kỵ. Vậy bây giờ hắn hỗ trợ Mạc Vô Kỵ, đó là thật thật tại tại bởi vì thực lực của Mạc Vô Kỵ.

Hắn lời này cũng không có nói sai, trước khi Mạc Vô Kỵ bế quan đã định ra quy tắc rất thích hợp cho Ngũ Hành Hoang Vực. Tuy rằng giữa quy tắc này còn có một vài lỗ thủng, bất quá trong hai năm qua, theo Bách Tông Liên Minh nỗ lực, những lỗ thủng này đều đã lấp đầy.

Bích La Môn tông chủ Hàn Hành đứng ra nói:

- Bẩm minh chủ, hai năm trước chuyện minh chủ giao cho ta, ta đã tìm được một phần đầu mối.

- À há, thế nào?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Hàn Hành thấy Mạc Vô Kỵ không có cấm kỵ cái gì, vội vàng trả lời:

- Về sau bọn họ nội bộ ra một vài vấn đề, sau đó từ Thiên hải rời đi Thất Lạc Đại Lục, về phần đi địa phương nào, ta tại cũng rời bến tìm kiếm qua, lại không có nửa điểm manh mối.

Mạc Vô Kỵ thất vọng khoát tay áo:

- Cứ như vậy đi, đa tạ Hàn tông chủ.

Cửu Nguyệt Đan Các nội bộ có vấn đề, Mạc Vô Kỵ đã sớm biết. Nếu Chân Thiếu Khắc rời bến, hắn hiện tại cũng không có bất kỳ biện pháp nào tìm được hắn. Chỉ hy vọng Chân Thiếu Khắc vận khí không tệ, có thể ở thiên hải sống sót.

Đông đảo tông chủ thấy tông chủ Bích La Môn còn được minh chủ tin dùng, đều cũng có chút ước ao như Hàn Hành.

Mạc Vô Kỵ cũng biết Hàn Hành làm chuyện cẩn thận, hắn thật sự là lười đi lưu ý loại chuyện này.

- Mạc Minh Chủ, Chân Mạch Đại Lục cường giả như mây, lần này tuy rằng bị minh chủ giải quyết rồi. Nếu là lần sau lại phái tới người mạnh hơn, chúng ta Thất Lạc Đại Lục nên ngăn trở như thế nào?

Một người nam tử tóc có chút xốc xếch đứng dậy.

Mạc Vô Kỵ quen biết người này, là Thiên trận môn chủ Úc Hòa Hi. Đừng xem thiên trận môn chỉ là một cái địa cực tông môn, thế nhưng tại Thất Lạc Đại Lục, không ai dám xem thường tông môn này.

Thất Lạc Đại Lục tông môn hộ trận, 10 phần có bảy tám, là thiên trận môn trợ giúp bố trí. Ngay cả Ngũ Hành Hoang Vực cửa vào đại trận, cũng là thiên trận môn đi đầu xây dựng. Úc Hòa Hi chẳng những là tông chủ thiên trận môn, mà còn là hội chủ Bách Tông Liên Minh trận đạo liên hội.

- Úc hội chủ nói cực phải.

Mạc Vô Kỵ tôn kính Úc Hòa Hi hơn nhiều so với Giang Tú Sơn, Giang Tú Sơn nhiều nhất chỉ là tu vi lợi hại một phần. Còn không vào được pháp nhãn của Mạc Vô Kỵ, đối với Úc Hòa hi, Mạc Vô Kỵ rất là vài phần kính trọng.

- Ta dự định tại Ngũ Hành Hoang Vực bố trí lại phòng ngự đại trận, một khi có người đi qua Ngũ Hành Hoang Vực đi tới Thất Lạc Đại Lục ta, chúng ta sẽ biết trước tiên. Đến lúc đó cái phòng ngự đại trận này còn phải phiền phức úc hội chủ ra sức nhiều hơn.

Mạc Vô Kỵ thậm chí đứng lên ôm một cái quyền.

Biện pháp tốt nhất, tự nhiên là bố trí một cái đại trận đem toàn bộ Thất Lạc Đại Lục bao phủ lại. Nhưng điều này hiển nhiên không được, không muốn nói Mạc Vô Kỵ tu vi bây giờ, coi như là tu vi của hắn tới rồi Chân Thần Cảnh, muốn bố trí cái đại trận này cũng là trở ngại. Cho nên Mạc Vô Kỵ lui mà cầu thứ yếu, nghĩ biện pháp ngăn chặn đường Chân Mạch Đại Lục đến Thất Lạc Đại Lục.

Từ Chân Mạch Đại Lục lại đây có hai con đường, một là Ngũ Hành Hoang Vực, một là thiên hải.

Mạc Vô Kỵ biết Chân Mạch Đại Lục cường giả muốn tới Thất Lạc Đại Lục, nhất định sẽ lựa chọn đi qua Ngũ Hành Hoang Vực, mà không phải lựa chọn thiên hải. Thiên hải lộ trình là gấp bao nhiêu lần so với Ngũ Hành Hoang Vực, hơn nữa rất dễ lạc phương vị.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 269: Thiên Khư Lửa Xanh

Úc Hòa Hi liền vội vàng nói:

- Này không dám nhận, chỉ cần dính đến phương diện trận đạo, ta nhất định sẽ toàn lực ứng phó. Lo lắng của ta là, coi như là chúng ta bố trí phòng ngự pháp trận mạnh hơn nữa, cũng đỡ không được cường giả chân chính.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Cái này úc hội chủ không cần lo lắng, một khi có cường giả xông trận, tự nhiên sẽ có người tới đối phó hắn.

Đây là Mạc Vô Kỵ cùng râu bạc trắng lão đầu đã ước định xong, hắn phụ trách giúp hoàn thành chuyện lão đầu râu bạc trắng giao phó, lão đầu nhất định phải hỗ trợ bảo vệ Thất Lạc Đại Lục. Một khi có Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn, không cho phép cùng lần trước như nhau, giả ngu không biết.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, trong lòng mọi người cũng là đại định, Phong Chấn Thu càng là nói:

- Mạc Minh Chủ yên tâm, hiện tại Bách Tông Liên Minh tài nguyên sung túc, trận đạo liên hội thậm chí có thể bố trí đỉnh cấp bậc trung trận pháp.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, đỉnh cấp bậc trung trận pháp đó là lục cấp trận pháp, có thể bố trí lục cấp phòng ngự đại trận, dưới Chân Thần Cảnh là đừng nghĩ tới. Chân Thần Cảnh trở lên cũng (phải) phí một phen công phu. Một khi động tĩnh đánh động, hắn tin tưởng lão đầu râu bạc trắng cố kỵ ước định giữa hắn và mình, không thể không ra tay.

- Ngoài ra ta còn có một việc tương đối gấp gáp phải thương lượng với mọi người một cái...

Mạc Vô Kỵ dự định nhường ra cái vị trí minh chủ này, sau đó chuẩn bị đi tới Chân Mạch Đại Lục cua gái.

Nếu đã đáp ứng lão đầu râu bạc trắng rồi, vậy thì nên làm hết sức. Thực lực của hắn bây giờ còn chưa có biện pháp trực tiếp đi ngang qua Ngũ Hành Hoang Vực, bất quá hắn có thể từ thiên hải đi qua.

Mạc Vô Kỵ còn không nói ra sự tình chính bản thân muốn thoái vị minh chủ, một đạo truyền thư phi kiếm liền bắn vào, trực tiếp rơi vào trong tay Phong Chấn Thu.

Phong Chấn Thu mở ra truyền thư phi kiếm, lập tức sắc mặt hơi đổi một chút, lập tức liền đem thư cầm trong tay đưa đến trước mặt Mạc Vô Kỵ.

- Linh Lung bà bà?

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn nội dung truyền thư, liền lấy làm kinh hãi. Hắn đã cứu Linh Lung bà bà một lần, về sau Linh Lung bà bà vẫn chưa có trở về, lúc này lại truyền đến thư Linh Lung tự viết.

Phong Chấn Thu sắc mặt ngưng trọng nói:

- Đúng vậy, Linh Lung nói nàng đã bị người dẫn tới Thất Lạc Thiên Khư, nơi đó là Viễn Cổ chúng thần chiến trường, coi như là ta cũng không dám đơn giản đi vào. Thế nhưng nàng phát hiện ra đồ đạc vô cùng trọng yếu, bây giờ bị khốn trong đó.

Phong Chấn Thu sở dĩ lại đem lời nói này đi ra, là bởi vì hắn biết Thất Lạc Thiên Khư là địa phương nào, hắn cũng sẽ không cùng Linh Lung giống nhau ý nghĩ, cho rằng chỉ dựa vào mượn Vấn Thiên Học Cung, là có thể tại giữa Thất Lạc Thiên Khư ngang dọc.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên cũng biết Phong Chấn Thu ý tứ, Phong Chấn Thu đây là muốn lại đem chuyện giao cho hắn minh chủ xử lý.

Thất Lạc Thiên Khư Mạc Vô Kỵ đi vào một lần, rất rõ ràng bên trong nguy hiểm, phải biết rằng trước đây hắn tiến vào là ngoại vi Thất Lạc Thiên Khư.

Hiện tại Linh Lung xảy ra chuyện, hắn không thể không quản không hỏi. Đi Chân Mạch Đại Lục liền phải dời lại một cái được rồi, dù sao cũng cùng lão đầu ước định bên trong vài chục năm, thời gian của hắn còn rất nhiều.

- Các vị tông chủ, Linh Lung bà bà chẳng những là đệ nhất Thiên Đan Sư của Thất Lạc Đại Lục, còn là một người cường giả Chân Thần Cảnh. Một khi nàng xảy ra chuyện, đúng là tổn thất to lớn cho Thất Lạc Đại Lục. Ta dự định tự mình mang theo bốn người tiến vào Thất Lạc Thiên Khư, ai nguyện ý đi cùng ta, mời đứng ra.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt quét đông đảo tông môn tông chủ.

- Ta tự nhiên là theo tông chủ cùng đi.

Hình Hoàng tuy rằng còn bị thương, tại Mạc Vô Kỵ xuất thủ sau đó, khang phục rất cấp tốc.

Phong Chấn Thu cũng đứng dậy:

- Ta cũng đi.

Linh Lung bà bà là người của Vấn Thiên Học Cung, hắn tự nhiên không có khả năng chối từ.

Giang Tú Sơn nhanh chóng đứng dậy, còn không có chờ Giang Tú Sơn nói chuyện, Mạc Vô Kỵ liền nói:

- Giang tông chủ lưu lại, úc môn chủ muốn bố trí Ngũ Hành Hoang Vực phòng ngự đại trận, còn phải thỉnh cầu giang tông chủ hiệp trợ

nhiều hơn. Lần này Đại Diễn Tông do Phùng Triết trưởng lão cùng ta đi.

Phùng Triết giống nhau là Chân Thần Cảnh cường giả, cùng hắn cùng đi Thất Lạc Thiên Khư trên thực lực là vậy là đủ rồi.

- Dạ, minh chủ.

Giang Tú Sơn nghe được Mạc Vô Kỵ cho hắn ở nhà, hơn nữa lần này đi Thất Lạc Thiên Khư cũng không có xa lánh Đại Diễn Tông, nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

- Minh chủ, lần này đi Thất Lạc Thiên Khư, thêm ta Phương Chấn Thiên một cái sao?.

Một người nam tử nhãn thần yêu dị tông phát đứng dậy.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn Phương Chấn Thiên, liền biết thực lực của Phương Chấn Thiên tăng lên một tầng, đã đột phá Hư Thần Cảnh, đi tới Chân Thần tầng một.

- Chúc mừng phương tông chủ thăng cấp Chân Thần, đã như vậy, người thứ tư chính là phương tông chủ sao?. Được rồi, các tông chủ còn lại, còn xin hiệp trợ giang tông chủ và úc môn chủ, tranh thủ lại đem Ngũ Hành Hoang Vực phòng ngự đại trận tạo dựng lên.

Mạc Vô Kỵ thấy còn có người muốn đứng ra, nhanh chóng ôm quyền nói.

Phương Chấn Thiên trong lòng cả kinh, hắn trước đây không lâu thăng cấp tới rồi Chân Thần Cảnh, người khác nhìn không ra, Mạc Vô Kỵ một cái Nguyên Đan Cảnh tu sĩ cư nhiên đã nhìn ra.

- Chúc mừng phương tông chủ.

Nghe được Phương Chấn Thiên thăng cấp tới Chân Thần Cảnh, đông đảo tông môn tông chủ đều đứng ra chúc mừng.

Mạc Vô Kỵ đứng lên:

- Chuyện này sớm không nên chậm trễ, giang tông chủ và úc môn chủ lập tức chuẩn bị thành lập phòng ngự đại trận. Phong viện trưởng, Hình hộ pháp, Phương tông chủ, Phùng trưởng lão hiện tại cùng ta đi tới Thất Lạc Thiên Khư.

...

Thất Lạc Thiên Khư, sau khi tiến vào tỉ lệ tử vong phi thường cao, nơi này vẫn như cũ có thật nhiều tu sĩ đi vào. Thẳng đến Ngũ Hành Hoang Vực mở ra sau đó, người tới nơi này mới chậm rãi giảm bớt đi.

Mỗi một người tiến vào Thất Lạc Thiên Khư, địa phương nhất định phải đi ngang qua tự nhiên là Thất Lạc Thiên Khư bên ngoài phường thị. Mà Thất Lạc Thiên Khư bên ngoài phường thị có một sáng một tối, sáng chính là Thiên Khư minh khống chế, ám chính là dưới đất thị trường giao dịch, do Mang gia khống chế.

Vốn dưới đất giao dịch người liền tương đối hơi ít, từ khi Ngũ Hành Hoang Vực mở ra sau đó, người thì càng ít đi. Vì tăng lượng người xuống dưới đất giao dịch, Mang gia phải tuyên truyền quảng cáo cho dưới đất thị trường giao dịch.

Đây dĩ nhiên là phá vỡ một sáng một tối bao nhiêu năm ăn ý, song phương tại Thất Lạc Thiên Khư phường thị tranh đấu là càng lúc càng lớn. Về phần Thất Lạc Thiên Khư phía ngoài phường thị, cũng bị loại này không ngừng tranh đấu làm cho càng thêm tiêu điều.

Mạc Vô Kỵ đi tới Thất Lạc Thiên Khư phường thị, người Thiên Khư minh cùng người của Mang gia đang giằng co.

- Cút qua một bên...

Một người Thiên Khư minh thấy Mạc Vô Kỵ cứ như vậy không cố kỵ chút nào xông vào giữa hai phe người, lập tức lớn tiếng mắng.

Bất quá hắn chỉ là mắng ra nửa câu, đã bị một cái tát đánh bay, đánh bay hắn chính là minh chủ Thiên Khư minh Âu Thạch Thành. Không đợi hắn hiểu rõ vì sao minh chủ muốn đánh bay hắn, hắn đã nhìn thấy Âu Thạch Thành kính cẩn đi tới trước mặt thanh niên xông vào, khom người thi lễ.

- Thiên Khư minh Âu Thạch Thành ra mắt minh chủ.

Âu Thạch Thành giọng nói rất là khiêm tốn, Mạc Vô Kỵ là minh chủ, hắn cũng là minh chủ, so với trước mắt Bách Tông Liên Minh minh chủ này, hắn minh chủ chính là một con con kiến hôi.

Hắn rất may mắn năm đó đi qua Ngũ Hành vực thành, thấy tận mắt quá trình người thanh niên trước mắt này trở thành Bách Tông Liên Minh minh chủ.

Âu Thạch Thành vừa dứt lời, dưới đất thị trường giao dịch Lữ Mang liền nhanh chóng tiến lên đón, đồng dạng là khom người ân cần thăm hỏi:

- Lữ Mang ra mắt minh chủ.

Mạc Vô Kỵ nhìn cả này như xã hội đen đánh nhau bình thường vậy tư thế, có chút không nói gì…

Dầu gì cũng là một đám tu sĩ, một chút tu sĩ phong độ cũng không có.

- Lại đem người tất cả giải tán đi, Lữ Mang cùng Âu Thạch Thành lưu lại, ta hỏi vài món chuyện.

Mạc Vô Kỵ thuận miệng nói.

Bách Tông Liên Minh minh chủ lên tiếng, vô luận là Thiên Khư minh Âu Thạch Thành hay là mang gia, cũng không dám có nửa cái chữ không, mau chóng bảo thủ hạ thối lui. Dù cho Phong Chấn Thu mấy người cũng không tại bên người Mạc Vô Kỵ, Âu Thạch Thành cùng Lữ Mang cũng không dám vô lễ đối với Mạc Vô Kỵ.

Bằng người ta có thể có thể đứng tại Bách Tông Liên Minh cống hiến bảng đệ nhất, cũng không là Âu Thạch Thành cùng Lữ Mang có thể động tới.

- Lữ Mang, ta hỏi ngươi một việc, ngươi dưới đất thị trường giao dịch đã từng có một cái tiệm tạp hóa thành thật, ngươi có biết hay không? Hắn đi nơi nào? Đã từng từ địa phương nào đến?

Mạc Vô Kỵ cũng không phải (vì) Tề lão thực mà đến, nếu hắn tới rồi, đơn giản cũng hỏi một chút.

Lữ Mang nhanh chóng hồi đáp:

- Hồi bẩm minh chủ, Tề lão thực ở chợ dưới đất có sắp tới 20 năm, ta cũng không biết hắn từ địa phương nào đến. Bất quá mấy năm trước hắn đã chết ở tại trong cửa hàng của mình, cửa hàng bị ta phong bế rồi.

Mạc Vô Kỵ không có hỏi lại, hắn biết hỏi lại cũng hỏi không ra đến thứ gì. Tề lão thực sẽ chết tại cửa hàng của mình, lời như vậy chỉ có Lữ Mang mới tin tưởng.

- Gần nhất Thất Lạc Thiên Khư có động tĩnh gì không?

Mạc Vô Kỵ lời này là hỏi hai người Lữ Mang cùng Âu Thạch Thành.

- Có.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ hỏi lên sau đó, Lữ Mang cùng Âu Thạch Thành cùng hồi đáp.

- Là động tĩnh gì? Mau nói đi ra.

Mạc Vô Kỵ vốn là ôm vạn nhất tâm tính đến hỏi, không nghĩ tới thật đúng là hỏi lên ít đồ.

Âu Thạch Thành đoạt ở phía trước hồi đáp:

- Sáu ngày trước, tại thất lạc hoang vực trong chỗ sâu có một đạo ngọn lửa màu xanh phóng lên cao, một đạo hỏa diễm này đủ lao tới trăm trượng cao, ánh sáng xanh nửa bầu trời.

- Có xem qua là chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ tiếp tục hỏi.

Âu Thạch Thành nhanh chóng lắc đầu:

- Không có, chỗ đó tại chỗ sâu nhất Thất Lạc Thiên Khư, không người nào dám đi, đi hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Lữ Mang thấy mình không có trả lời cơ hội, cũng gấp mang bổ sung một câu:

- Ngọn lửa kia cụ thể phương vị ta còn nhớ rõ, hẳn là tại vị trí Kê Minh Tinh dâng lên, không sai.

Kê Minh Tinh là thời điểm gà trống mỗi ngày sáng sớm gáy dâng lên một viên tinh, Lữ Mang nói Kê Minh Tinh dâng lên vị trí không sai, trên thực tế đã đem đại thể phương vị nói rất rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ lạnh nhạt nói:

- Thất Lạc Thiên Khư phường thị nếu mà cứ như các ngươi làm như vậy, phỏng chừng rất nhanh thì sẽ mai danh ẩn tích. Từ giờ trở đi, cái chỗ này bởi Bách Tông Liên Minh tiếp quản. Lữ Mang, ngươi truyền lệnh của ta, phụ trách đi Ngũ Hành vực thành lại đem chuyện này nói cho Bách Tông Liên Minh, sau đó cùng Âu Thạch Thành cùng nhau trợ giúp Bách Tông Liên Minh, ở chỗ này thành lập Thiên Khư thành. Thiên Khư xây thành lập sau đó, các ngươi có thể ở bên trong có một vị trí, mỗi người bản thân có một gian cửa hàng. Về phần Thiên Khư thành thương nghiệp, thì toàn bộ giao cho Bách Tông Liên Minh.

- Dạ, vâng theo minh chủ hiệu lệnh.

Âu Thạch Thành cùng Lữ Mang không dám có nửa phần dị nghị.

Hai người tranh chết đi sống lại, kết quả Mạc Vô Kỵ một câu nói, liền đem nơi này chia cho Bách Tông Liên Minh. Hai người chẳng những không có nửa câu dong dài, còn phải tận tâm tận lực kiến tạo Thiên Khư thành.

Thuận miệng câu nói đầu tiên đã giải quyết vấn đề của Thất Lạc Thiên Khư phường thị xong, Mạc Vô Kỵ đã mang theo bốn gã Chân Thần Cảnh cường giả, tiến vào Thất Lạc Thiên Khư, thẳng đến phương vị Kê Minh Tinh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 270: Thanh Câm Chi Tâm

Tuy năm người đều có bản thân phi hành pháp bảo, nhưng xem ra, Mạc Vô Kỵ vẫn là chậm nhất.

Chỉ không tới một canh giờ, năm người liền đi tới một giải đất cỏ dại hoang vu. Khắp nơi đều là tàn tường, tường đổ, còn có một ít vết tích kiến trúc cổ.

Nơi này Mạc Vô Kỵ đã tới, trước đây hắn đến nơi này chính là tìm mấy ngày, mà bây giờ chỉ dùng không tới một canh giờ.

- Bên trong này toàn bộ là một loại sâu ghê tởm, chờ lúc chúng ta trở lại, lại đem mấy thứ này tiêu diệt.

Mấy người phi thuyền lướt qua phiến cỏ dại bụi rậm này, Mạc Vô Kỵ nói.

Phong Chấn Thu nhanh chóng nói:

- Nghìn vạn không thể, những con trùng này không có khả năng kinh động chúng nó, một khi chọc giận chúng nó, coi như là Chân Thần Cảnh cũng không nhất định có thể đi được.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ nói:

- Sẽ không a, trước đây ta liền từ nơi này đi qua một lần, hơn nữa ta còn giết không ít sâu.

Trước đây Mạc Vô Kỵ là tu vi gì, hiện tại hắn là tu vi gì, huống chi còn có bốn gã Chân Thần Cảnh cường giả, làm sao có thể sợ những con

trùng này?

Phong Chấn Thu nhìn một chút Mạc Vô Kỵ, âm thầm lắc đầu, người không biết không sợ a:

- Minh chủ, vậy chỉ có thể nói ngươi vận khí tương đối khá, hoặc là đi qua một khu ấu trùng. Có lẽ ngươi không có dừng lại quá lâu, còn không có làm tức giận đám trùng nơi này. Một khi làm tức giận chúng, chúng nó là có thể bay lên, hơn nữa liều chết không thôi. Vô luận là ai làm tức giận bọn chúng, chúng nó đều quấn lấy ngươi, hút khô toàn thân huyết nhục ngươi.

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó đánh rùng mình, cái này cũng thật là đáng sợ. Cũng may hắn trước đây vượt qua phiến cỏ dại này sau đó, lập tức đi ngay. Nếu bị những con trùng này vây lại, Mạc Vô Kỵ thật sự là không dám nghĩ tới...

- Đã từng có một cái Chân Thần Cảnh tu sĩ đi qua nơi này, hắn vốn đều đã qua, chỉ là đột nhiên cảm giác được khó chịu, bắt đầu dùng hỏa thiêu đốt sâu trùng, kết quả chọc giận trùng vương nơi này, Chân Thần Cảnh cường giả bị vô số sâu thôn phệ.

Phong Chấn Thu tựa hồ sợ Mạc Vô Kỵ còn chưa hiểu rõ, lại chủ động nói.

Hình Hoàng cũng nói:

- Phong viện trưởng nói không sai, nơi này sâu trùng còn có một cái tên gọi Phụ Cốt Trùng, một khi vây người nào, người đó liền cũng chạy không thoát. Không chỉ như thế, loại sâu này còn có thể trực tiếp chui vào da dẻ tiến vào cốt tủy, Chân Thần Cảnh cũng đỡ không được.

- Sâu bọ như thế há lại không có người nào có thể chế trụ sao?

Mạc Vô Kỵ lên tiếng hỏi.

- Cũng không hẳn, loại sâu này hỏa diễm có thể tiêu diệt...

Phong Chấn Thu giải thích.

Mạc Vô Kỵ có chút không giải thích được:

- Phong viện trưởng, vừa rồi ngươi nói cái kia Chân Thần Cảnh cường giả dùng hỏa diễm, cũng bị Phụ Cốt Trùng cắn nuốt?

Phong Chấn Thu gật đầu:

- Không sai, hỏa diễm đích thật là khắc tinh của đám sâu trùng này, nhưng ngươi phải xem là cái gì hỏa diễm, cũng không phải hết thảy hỏa diễm đều có thể tiêu diệt chúng. Nói thí dụ như Hình hộ pháp, hắn cũng có một loại hỏa diễm, nhưng hắn hỏa diễm chủ yếu là dùng để luyện khí. Ngọn lửa này cũng có thể giết chết sâu bọ nơi này, nhưng một khi nơi này sâu toàn bộ ùa lên, hỏa diễm của hắn liền thiếu.

Hình Hoàng cũng nói:

- Phong viện trưởng nói không sai, hỏa diễm cũng chia làm ba bảy loại, hỏa diễm của ta chủ yếu là dùng để luyện khí, cũng không phải dùng để tấn công địch.

- Kỳ thực nếu quả như thật muốn giết Phụ Cốt Trùng này, trong chúng ta có người có thể làm được.

Đại Diễn Tông Chân Thần Cảnh trưởng lão Phùng Triết đưa mắt rơi vào trên người Thiên Ma Tông Phương Chấn Thiên.

Phong Chấn Thu cũng tán đồng nói:

- Đích xác, nếu mà phương tông chủ xuất thủ, những con trùng này có lẽ thực sự có thể tiêu diệt.

Phương Chấn Thiên lắc đầu:

- Ta đích xác có thể tiêu diệt 1 bộ phận những con trùng này, hoặc là có thể thoát thân. Nhưng muốn nói toàn bộ giết chết những thứ này Phụ

Cốt Trùng, ta cũng làm không được.

Mạc Vô Kỵ trong lòng càng là khiếp sợ, bốn gã Chân Thần Cảnh cường giả đều nói làm không được, những thứ này Phụ Cốt Trùng tới cùng thật sự lợi hại?

- Kỳ thực phong viện trưởng nói không sai, có một loại hỏa diễm liền có thể thiêu hủy những thứ trùng này.

Phương Chấn Thiên đang khi nói chuyện, đã chỉ vào phương vị Kê Minh Tinh bọn họ sắp đi:

- Trước đây bên ngoài Thất Lạc Thiên Khư Lữ Mang đã nói, mấy ngày trước ở nơi đó có một đạo ngọn lửa màu xanh phóng lên cao, ta hoài nghi đó rất có thể là Thanh Câm Chi Tâm...

Nghe được Thanh Câm Chi Tâm, mấy người còn lại đều kinh hãi nhìn Phương Chấn Thiên.

Ngoại trừ Mạc Vô Kỵ ra, Chân Thần Cảnh cường giả nơi này, không có người nào không biết Thanh Câm Chi Tâm. Loại hỏa này mặt ngoài thoạt nhìn ôn hòa mỹ lệ, sự thực cũng là cuồng bạo tàn phá bừa bãi, một khi chọc phải loại hỏa này, kết cục chính là trực tiếp hôi phi yên diệt.

Phương Chấn Thiên tiếp tục giải thích:

- Mạc Minh Chủ khả năng không biết Thanh Câm Chi Tâm đáng sợ, loại hỏa này nhìn lên thật giống như một món quần áo xinh đẹp màu xanh bình thường, bình tĩnh mà không màng danh lợi. Thế nhưng một khi để cho loại hỏa này tàn phá bừa bãi hắn lên, cái loại tràng cảnh đáng sợ này, xa xa không chỉ như Lữ Mang nói, xanh nữa bầu trời. Cái loại này nhiệt độ, sẽ làm ngươi trực tiếp mất đi tâm tư chống lại, sau đó tiêu tiêu vô tung.

Nói đến đây, Phương Chấn Thiên cười hắc hắc:

Nếu là có thể luyện hóa loại hỏa này, ngươi nói giơ tay lên ném ra Thanh Câm Chi Tâm, đừng nói sâu, ngay cả cái tên núp ở sau kia, ha ha...

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ trong lòng, những Chân Thần Cảnh cường giả này, quả nhiên không có có một ai là hạng người đơn giản. Trước đây hắn lần đầu tiên tới nơi này, bằng vào này tàn tường tường đổ một phần pháp trận vết tích, đoán được chuồng sâu này là người ta nuôi. Không có nghĩ tới những tên gia hỏa này toàn bộ biết, bất quá không ai đi động mà thôi.

Năm người tốc độ cực kỳ cấp tốc, lại là mấy ngày sau, năm người vượt qua một mảnh sa mạc cực kỳ rộng lớn.

Vừa qua sa mạc, Phong Chấn Thu liền (muốn) năm người ngừng lại.

Ngăn trước mọi người là một tòa vô sơn cũng không cao lắm, đỉnh núi là một cái tiểu hồ phương viên cực kỳ rộng lớn.

Đứng ở sườn núi xa hơn một chút, Mạc Vô Kỵ đều có thể thấy trong hồ nhỏ nước rất trong suốt, thậm chí mang theo một phần lưu động sóng gợn, xung quanh còn lưu lại một phần nhàn nhạt mùi lưu huỳnh.

- Phong viện trưởng, chúng ta đi đỉnh núi tiểu hồ xem.

Mạc Vô Kỵ chủ động nói.

Linh Lung bà bà chỉ là lưu lại một phong truyền thư phi hành, căn bản cũng không có phương vị, Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể căn cứ phương hướng mấy ngày trước Thất Lạc Thiên Khư xuất hiện ngọn lửa màu xanh tìm tới nơi này.

Phong Chấn Thu sắc mặt ngưng trọng nói:

- Nếu chúng ta chọc Phụ Cốt Trùng, có lẽ chúng ta còn có một đường sinh cơ, nhưng nếu chúng ta đi cái hồ đó, vậy phỏng chừng nơi này không có ai có thể còn sống trở về.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Phong Chấn Thu, Phong Chấn Thu ánh mắt lộ ra một tia cực nóng, rất nhanh một tia cực nóng này liền biến mất:

- Nơi này ta đã từng tới, là một ngọn núi lửa. Mà bây giờ hỏa sơn bạo phát miệng lại thành một mảnh thanh hồ...

Phong Chấn Thu hít một hơi thật sâu:

- Nếu là ta không có đoán sai, thanh này hồ không phải là nước, mà là hỏa diễm, ngọn lửa kia chính là Thanh Câm Chi Tâm mà phương tông chủ nói...

- Cái gì?

Mạc Vô Kỵ không thể tin được nhìn Phong Chấn Thu:

- Phong viện trưởng, thanh hồ này còn có sóng gợn lưu động thật nhỏ, không có nửa điểm nhiệt độ, tại sao có thể là Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm?

Lần này Phong Chấn Thu không trả lời, Phương Chấn Thiên tiếp lời nói:

- Phong viện trưởng nói không sai, đây chính là Thanh Câm Chi Tâm.

Thanh Câm Chi Tâm bề ngoài thoạt nhìn ôn hòa điềm tĩnh, không có nửa phần đáng sợ, thậm chí để cho người ta rất hướng tới, nhưng đây cũng là chỗ đáng sợ nhất của Thanh Câm Chi Tâm. Mạc Minh Chủ, ngươi xem mặt hồ nhu hòa còn mang theo một phần nhỏ sóng gợn lăn tăn, trên thực tế đó là Thanh Câm Chi Tâm màu xanh hỏa văn. Thanh Câm Chi Tâm sở dĩ đáng sợ, là bởi vì nhiệt độ của nó toàn bộ giấu ở bên trong, bên ngoài không cảm giác được nửa điểm. Một khi loại hỏa diễm này kích khởi, một mảnh địa phương này đều có thể thiêu đốt thành tro bụi.

Hình Hoàng cũng than thở:

- Xem ra mấy ngày trước ngọn lửa màu xanh tận trời, là thời điểm Thanh Câm Chi Tâm sinh ra uy thế. Nghe nói có người đã thu qua loại hỏa diễm này, bất quá vậy cũng là trước khi sinh ra tình huống, một khi sinh ra, loại hỏa diễm này chính là vô địch tồn tại.

- Minh chủ, vô luận Linh Lung có ở nơi này hay không, chúng ta cũng không thể lưu lại địa phương này.

Phong Chấn Thu trong lòng cũng thầm than, chủ động nói.

- Chờ một chút...

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên tiến lên vài bước, cúi đầu nhìn mặt đất.

Thấy Mạc Vô Kỵ dường như phát hiện cái gì, mấy người còn lại cũng không có đi kinh động Mạc Vô Kỵ.

Đủ qua thời gian một nén nhang, Mạc Vô Kỵ mới bỗng ngẩng đầu nói:

- Mấy vị, nơi này có mơ hồ trận đạo vết tích. Hình hộ pháp, ngươi giúp ta luyện chế vài tấm phương vị trận kỳ, ta đến xem một chút.

Hình Hoàng lập tức lên tiếng, lấy ra một cái luyện khí lô, giơ tay lên đánh ra một đoàn lửa diễm. Vài loại tài liệu bị Hình Hoàng ném vào luyện khí lô, lập tức mọi người đã nhìn thấy Hình Hoàng thủ thế như phồn hoa nở rộ bình thường giống nhau, từng đạo thủ quyết không ngừng rơi vào luyện khí lô.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ vẫn xem trận cơ, cũng bị loại thủ đoạn này của Hình Hoàng kinh sợ. Trên mặt hắn đều có chút nóng hừng hực, hắn cũng biết luyện chế trận kỳ, cùng Hình Hoàng so với, hắn luyện chế trận kỳ chỉ có thể rốt cuộc thợ rèn cuốc.

Hơn nữa hắn cũng không có chuyên môn đi học qua luyện khí, vẫn cho là luyện chế trận kỳ là không cần bếp lò. Bây giờ nhìn thấy Hình

Hoàng tại khí lô luyện chế trận kỳ, hắn mới biết mình vẫn luôn là người thường luyện trận kỳ.

Hình Hoàng tốc độ thật nhanh, ngắn ngủi thời gian một nén nhang, hắn đã lấy ra một thanh phương vị trận kỳ đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đơn giản liền đem những thứ này trận kỳ luyện hóa, hắn hàng ngày bố trí pháp trận, coi như là Thiên Cơ Tông hộ tông đại trận, cũng là hắn mất hai năm bố trí, một năm nghiên cứu trận đạo, chủ yếu là nghiên cứu Thiên Cơ Tông hộ trận làm sao mới có thể bố trí hắn lên, sau đó lại dùng một năm đi bố trí đại trận.

Hiện tại lại đem Hình Hoàng trận kỳ luyện hóa, hắn mới biết mình trước dùng trận kỳ là rác rưởi cỡ nào. Nếu mà dùng Hình Hoàng trận kỳ bố trí Thiên Cơ Tông hộ tông đại trận, hắn căn bản là không cần một năm, hơn nữa bố trí đại trận cũng tốt hơn so với lúc trước hắn bố trí.

Cái ý niệm này lóe lên rồi biến mất, Mạc Vô Kỵ không có nghĩ nữa. Hình Hoàng luyện chế trận kỳ cho dù tốt, hắn cũng không có thể thời thời khắc khắc lại đem Hình Hoàng mang theo trên người. Chỉ có thể ở trước khi đi Chân Mạch Đại Lục, xin Hình Hoàng hỗ trợ luyện chế một phần trận kỳ mang theo.

Hơn mười tấm trận kỳ bị Mạc Vô Kỵ từ các phương vị bất đồng thong thả đặt xuống, mấy người còn lại rõ ràng có thể cảm thụ được xung quanh địa thế biến hóa, nhưng biến hóa cụ thể ở nơi nào, bọn họ lại nói không được.

Luận tu vi, bọn họ tùy tiện một cái đều có thể bỏ rơi Mạc Vô Kỵ vô số dặm. Luận trận đạo, nơi này ngoại trừ Hình Hoàng trận đạo trình độ không sai ra, còn thật không ai có thể so với được với truyền thừa của Trữ Tinh Tử.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 271: Đáy Hỏa Sơn

Qua một canh giờ, tại địa phương cách năm người mấy trượng, đột ngột xuất hiện một đạo khe nứt dưới đất. Mọi người thần niệm đảo qua, phát hiện khe nứt ra trực tiếp đi thông đến dưới hỏa sơn phía trước.

Quả nhiên là như vậy, Mạc Vô Kỵ đình chỉ tiếp tục bố trí trận kỳ. Hắn mặc dù có thể mở ra cái ẩn nấp trận này, không phải là bởi vì trận đạo trình độ của hắn thực sự là cao đến trình độ nhất định, mà là bởi vì hắn đã từng thấy qua loại ẩn nấp trận này.

Ban đầu ở bệnh mộc nguyên đối phó mã tặc Vô Thường Vô Song, hắn liền gặp qua loại này lợi hại ẩn nấp đại trận. Nếu không phải là có một cái mã tặc dẫn hắn đi tới cửa vào đại trận, hắn tìm 100 năm phỏng chừng cũng tìm không được.

- Mạc Minh Chủ, từ nơi này đi vào nói, rất có thể sẽ toi mạng.

Phùng Triết nhìn khe nứt này trực tiếp đi thông đáy hỏa sơn, giọng nói hơi lo lắng nói.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Địa phương đã tìm được, mọi người có thể cùng ta đi vào chung, cũng có thể ở tại chỗ này, hoàn toàn tự nguyện.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ đã là người thứ nhất nhảy vào trong. Trước không nói hắn là minh chủ Bách Tông Liên Minh, Thất Lạc Đại Lục đệ nhất Thiên Đan Sư lại là một cái Chân Thần Cảnh cường giả gặp chuyện không may, hắn nhất định phải cứu. Rồi lại nói bàn về tư nhân giao tình, hắn cũng muốn đi cứu Linh Lung.

Hình Hoàng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ đi vào, không chút do dự theo nhảy vào.

Phong Chấn Thu cười ha ha một tiếng:

- Cứu Vấn Thiên Học Cung đệ nhất Đan Sư, há có thể để cho minh chủ dò đường...

Phong Chấn Thu một bước bước vào, theo sau Hình Hoàng tiến vào trong khe.

Phùng Triết có chút ngây người, hắn nhìn một chút Phương Chấn Thiên, Phương Chấn Thiên khẽ mỉm cười:

- Ta Thiên Ma Tông nếu là thành viên của Bách Tông Liên Minh, tự nhiên không có khả năng rơi ở phía sau. Huống chi, Mạc Minh Chủ đối với ta còn có ân, Thiên Ma Tông ý nghĩ là ân oán phân minh.

Đang khi nói chuyện, Phương Chấn Thiên cũng theo nhảy vào nứt ra.

Phùng Triết thở dài, nếu là hắn không đi vào mà nói, không muốn nói Đại Diễn Tông đã bị chế nhạo, chính là hắn cũng không ngóc đầu lên được. Tuy trong lòng còn có chút chống lại, cũng chỉ có thể theo mấy người phía sau nhảy vào trong.

Mặc dù là dưới hỏa sơn, đám người Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không cảm giác được nửa điểm nhiệt độ, thậm chí còn có một chút mát lạnh. Phía dưới này thật giống như thiên nhiên hình thành, không có bậc thang cố định, chỉ có một cái khe nứt uốn lượn đi thông xa xa, gập ghềnh thoạt nhìn càng giống như là địa chấn tạo thành vết nứt dưới đất. Cũng không có một tia sáng nào, cũng may mấy người đều có thần niệm, có tia sáng hay không, đối với mấy người cũng không có nửa điểm ảnh hưởng.

Vòng vo đủ tại phía dưới này hơn nửa canh giờ, trước mặt mấy người mới xuất hiện một tia sáng choang.

Mạc Vô Kỵ tăng nhanh tốc độ, mấy người rất nhanh liền đi tới địa phương phát quang.

Đây là khối bồn địa giấu ở chân núi, phía dưới bồn địa cùng bốn phía toàn bộ là cái hố lồi lõm. Bất quá mấy chục khối dạ minh châu cực đại, để cho người ta hiểu rõ, cái chỗ này coi như là thiên nhiên hình thành, cũng là có người từng đến. Một tia khí lạnh, chính là từ nơi đáy bồn địa mọc ra.

Tại đỉnh đầu của mọi người, có một đạo thanh khí trực tiếp hạ xuống, thẩm thấu đến đáy bồn địa. Đạo thanh khí phía trên cùng cách vòng tròn mấy trượng, tới đáy quả nhiên, chỉ có phương viên một thước, thoạt nhìn tựa như một cái vòng tròn hình nón.

Mạc Vô Kỵ dù cho không biết kiến thức, cũng biết thanh khí này rất có thể chính là bộ phận bên ngoài Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm.

Khi Mạc Vô Kỵ đưa mắt rơi vào vùng ven bồn địa, hắn nhìn thấy Linh Lung trong màu xanh mông lung. Linh Lung hư không nằm thẳng tại bên cạnh thanh khí, không có nửa điểm sinh cơ. Ngay cả sắc mặt của nàng đều là một mảnh ảm đạm, sinh cơ cũng không cảm giác được nửa điểm. Mạc Vô Kỵ đã có thể luyện chế ngũ phẩm địa linh đan, rốt cuộc một cái thật thật tại tại ngũ phẩm Địa Đan Sư. Linh Lung tình huống hắn vừa nhìn liền biết, toàn thân huyết dịch bị người ta hút đi hơn 90%.

Sau đó hắn đã nhìn thấy trên tường đất cách Linh Lung bà bà gần nhất, tại đây ngồi một nam tử hầu như bộ xương khô bình thường vậy, giờ phút này nam tử đang nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Phong Chấn Thu mấy người cũng đồng thời nhìn thấy nam tử như bộ xương khô, theo bản năng phân tán ra.

- Tề lão thực?

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn khô lâu nam tử, lập tức liền nhận ra. Tuy so với Tề lão thực hắn biết, Tề lão thực này chỉ còn lại có da bọc xương, nhưng

loáng thoáng dáng dấp Mạc Vô Kỵ còn có thể nhớ kỹ.

Hắn không hiểu Tề lão thực đã trải qua cái gì, cư nhiên biến thành một bộ người không ra người quỷ không ra quỷ dáng dấp như vậy.

- Thì ra là ngươi, tốt, tốt...

Da bọc xương phát sinh từng đợt âm thanh rớm người, cả người sát khí lại cũng không che giấu được.

Một loại cảm giác đồng dạng quen thuộc nảy lên trong lòng Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ trong lòng chấn động, hắn lập tức lui ra phía sau một bước, bình tĩnh nhìn chằm chằm trước mắt nam tử da bọc xương này nói:

- A đù! Ngươi không phải là Tề lão thực, ngươi là Kinh Cô Mộc. Ngươi đã đoạt xá Tề lão thực...

Mạc Vô Kỵ lúc nói xong lời này, trong lòng âm thầm khiếp sợ. Kinh Cô Mộc tàn hồn bị hắn liên thủ cùng đám người Phủ Thiên ám toán, kết quả lần thứ hai bị thương nặng chạy trốn. Hắn cho rằng Kinh Cô Mộc lại cũng không cách nào xoay người, không nghĩ tới lúc này mới bao nhiêu năm? Kinh Cô Mộc cư nhiên đoạt xá Tề lão thực. Nhìn dáng vẻ của hắn, thực lực đoán chừng là khôi phục rất nhiều.

Tề lão này thực cũng quá vô dụng, cư nhiên bị một cái tàn hồn đoạt xá, ngu ngốc a ngu ngốc. Khó trách hắn nói Tề lão thực thế nào vẫn không có đi tìm hắn, thì ra tên này đã bị người đoạt xá.

- Ha ha...

Bộ xương khô nam tử cười ha ha một tiếng:

- Ánh mắt ngươi quả nhiên còn không có mù, dĩ nhiên nhận ra ta là Kinh Cô Mộc. Vốn ta chỉ muốn tìm mấy cái cường đại linh hồn cùng máu huyết bổ sung thần hồn của ta, không nghĩ tới ngươi cư nhiên đưa tới cửa, còn dẫn theo bốn tên gia hỏa tốt. Ngươi biết ta hiện tại muốn uống máu nhất là của ai sao? Chính là ngươi cái con kiến hôi này.

Kinh Cô Mộc đang cười, trong tiếng cười của hắn cất dấu vô tận lửa giận cùng sát khí.

- Kinh Cô Mộc?

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ kêu lên Kinh Cô Mộc đồng thời, Phong Chấn Thu mấy người cùng nhau sắc mặt đại biến, đều bắt ra bản thân pháp bảo, trở nên cực kỳ cảnh giác.

Nói những người khác khả năng không có ai biết, thế nhưng nói lên Kinh Cô Mộc, ai chẳng biết? Năm đó thiên tông tại Thất Lạc Đại Lục, đây chính là tồn tại so với Vấn Thiên Học Cung còn mạnh hơn. Tông chủ Kinh Cô Mộc tu vi mạnh mẽ tuyệt đối, không có người nào có dũng khí ở trước mặt hắn nói nửa cái chữ không.

- Mấy vị không cần lo lắng, người này đoạt xá không lâu, tu vi còn chưa có khôi phục lại một phần mười, sẽ không quá mạnh...

Mạc Vô Kỵ một câu an ủi lời còn chưa nói hết, Kinh Cô Mộc liền trực tiếp nhào tới. Khô gầy tay bắt trực tiếp chộp tới đỉnh đầu Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ là người hắn hận nhất, không giết Mạc Vô Kỵ, trong lòng hắn vẫn có một cái gai.

Kinh khủng áp lực lực lượng xoắn tới, Mạc Vô Kỵ cả người lạnh lẽo, một loại cảm giác bị độc xà nhìn thẳng, để cho hắn không cách nào nhúc nhích một cái. Thực lực sai biệt quá lớn, dù cho hắn phản ứng kịp cũng không có cách nào thoát thân.

- Ầm!! Ầm! Ầm!

Liên tiếp ba đạo cuồng bạo nguyên lực nổ tung, đánh vào lòng bàn tay Kinh Cô Mộc.

- PHỐC!

Kinh Cô Mộc há mồm phun ra một đạo máu huyết, cả người trực tiếp bay ngược trở về, làm cho tường đất trực tiếp vỡ thành mảnh vụn.

Kinh Cô Mộc khiếp sợ nhìn Phong Chấn Thu đám người:

- Điều này sao có thể, ngươi làm sao có thể mang theo ba cái Chân Thần Cảnh...

Hắn vừa nhìn về phía Phùng Triết mới vừa rồi không có xuất thủ:

- Lẽ nào ngươi dẫn theo bốn cái Chân Thần Cảnh cường giả lại đây? Thất Lạc Đại Lục lúc nào có nhiều Chân Thần Cảnh như vậy? Vừa ra đến chính là đã bốn cái?

Linh Lung bà bà truyền thư hắn sở dĩ không có ngăn, là bởi vì hắn còn cực độ thiếu khuyết huyết khí cùng hồn phách, hắn muốn một phần cường giả huyết khí tới nơi này vì hắn tăng cường tu vi, đồng thời cũng cần một phần cường đại thần hồn đến làm lớn mạnh hồn phách của hắn. Thế nhưng hắn thật không ngờ, một lần cư nhiên đưa tới bốn cái Chân Thần Cảnh cường giả.

Thất Lạc Đại Lục đích thật là không có nhiều Chân Thần Cảnh cường giả như vậy, thế nhưng Mạc Vô Kỵ là minh chủ Bách Tông Liên Minh, hắn hầu như lại đem một nửa Chân Thần Cảnh cường giả của Bách Tông Liên Minh đều mang đến.

- Minh chủ, nếu là ta không có đoán sai, Kinh Cô Mộc hắn là muốn dùng Linh Lung huyết dịch vi dẫn, dự định luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm...

Thiên Ma Tông Phương Chấn Thiên nhìn chằm chằm xa xa Kinh Cô Mộc, giọng nói ngưng trọng nói.

Nghe nói như thế, chính là Kinh Cô Mộc vừa rồi khiếp sợ Mạc Vô Kỵ dẫn theo bốn gã Chân Thần Cảnh cường giả tới đây, cũng không thể tin được nhìn Phương Chấn Thiên. Hắn không hiểu, loại chuyện bí ẩn này, thế éo nào còn có người khác biết được.

- Làm sao ngươi biết?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Phương Chấn Thiên nhìn Kinh Cô Mộc trầm giọng đáp:

- Nếu quả như thật là như thế, vậy Linh Lung hắn là Băng Linh thân thể. Loại thân thể này kỳ thực không thích hợp luyện đan, thế nhưng Linh Lung chẳng những luyện đan hơn nữa còn trở thành Thiên Đan Sư, có thể thấy được Linh Lung thiên phú cực mạnh. Tại thiên tông điển tịch ghi chép, Thanh Câm Chi Tâm tại thời điểm vừa mới sinh ra, có thể dùng Băng Linh thân thể huyết dịch vi dẫn, tại sau khi ổn định Thanh Câm Chi Tâm, sau đó có thể thong thả luyện hóa.

- A đù! Ngươi rốt cuộc là người nào, làm thế nào biết được bí ẩn của thiên tông ta?

Kinh Cô Mộc đứng lên, băng hàn nhìn chằm chằm Phương Chấn Thiên, nhãn thần như vết nứt bắn ra hàn khí.

Phương Chấn Thiên bình tĩnh nói:

- Bởi vì ta là tông chủ Thiên Ma Tông, Thiên Ma Tông đã từng là một cái chi nhánh của thiên tông chia ra.

Kinh Cô Mộc ngẩn ngơ, hắn biết một phần thiên tông tiêu tiêu sự tình, hiện tại thực lực của hắn vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục, cũng không có thời gian cùng tinh lực đi quản sự tình thiên tông. Chờ thực lực của hắn khôi phục sau đó, hắn sẽ ở Thất Lạc Đại Lục giết một cái máu chảy thành sông, sau đó khôi phục thiên tông địa vị.

- Ngươi đã là đệ tử của ta thiên tông, liền nhanh chóng lại đây bái tổ sư, nghe ta phân phó.

Kinh Cô Mộc lập tức lớn tiếng quát lên.

Phương Chấn Thiên nhìn chằm chằm Kinh Cô Mộc, giọng nói trở nên lạnh:

- Kinh Cô Mộc, ngươi còn không xứng làm tổ sư ta Phương Chấn Thiên. Ta tổ sư Khúc Thành Tử, năm đó bị ngươi nhốt tại dưới thiên tông trói ma quật, nếu không phải vận khí tương đối khá mà nói, tổ sư ta sớm đã bỏ mạng ở trói ma quật. Ta mà nhận thức ngươi cái này rác rưởi hầu như giết chết ta tổ sư, Kinh Cô Mộc, ngươi mặt mũi so với mông đít người khác trắng hơn cũng không được.

- Thì ra ngươi là đệ tử của Khúc thành tử cái thằng nhãi con kia, thảo nào một thân nhãi con khí tức. Ngày hôm nay nếu có dũng khí tới nơi này, vậy thì ở lại đây đi.

Kinh Cô Mộc đang khi nói chuyện, giơ tay lên ném ra hơn mười đạo trận kỳ. Chung quanh tình cảnh trong nháy mắt biến hóa, năm người rất nhanh thì không nhìn thấy đối phương.

Lúc này hắn đã biết nếu Mạc Vô Kỵ dẫn theo bốn cái Chân Thần Cảnh cường giả lại đây. Dùng võ lực mạnh bạo, hắn đã là không có có hi vọng.

Không đợi Mạc Vô Kỵ hiểu rõ mấy người là bị cái trận gì vây khốn, từng đợt nổ vang truyền đến. Mấy người không cần nhìn, cũng biết đường lui đã bị ngăn lại.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 272: Tiểu Kê Điều Truyền Thụ

Nếu là ở chân núi khác, đường lui bị che lại, căn bản cũng không có người để ý, thế nhưng tại cái chỗ này, đường lui bị chặn lại, mọi người đều biết ý vị như thế nào. Nơi này là địa phương Thanh Câm Chi Tâm tồn tại, nếu mà dám tùy ý động sơn thể chung quanh, rất có thể dẫn động Thanh Câm Chi Tâm bạo phát.

- Mọi người không nên lộn xộn, đây ít nhất là thất cấp khốn trận, càng động rơi vào càng sâu.

Hình Hoàng thanh âm truyền đến, tất cả mọi người có thể từ thanh âm của hắn nghe ra nội tâm hắn lo lắng. Thất cấp khốn trận, nếu như không có người thao tác nói, mấy người bọn hắn Chân Thần Cảnh cường giả có lẽ còn có cơ hội rời khỏi.

Giờ phút này thất cấp khốn trận chẳng những có người thao tác, còn là phía dưới Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm, phỏng chừng ngày hôm nay người bị nhốt tại cái chỗ này, không có một ai có thể rời khỏi.

Mạc Vô Kỵ chẳng những không có động, hơn nữa đã ngồi xuống. Cái này khốn trận vừa ra đến, trong lòng hắn liền trầm xuống. Luận trận đạo, hắn một điểm cũng sẽ không kém so với Hình Hoàng. Thậm chí tại ở phương diện khác, hắn so với Hình Hoàng mạnh hơn rất nhiều. Hình Hoàng có thể nhận ra đây là thất cấp khốn trận, hắn há có thể không nhận ra?

Lúc này hắn biết mình nói cái gì đều là không có ích lợi gì, hơn nữa hắn nhất định phải mau chóng tìm được biện pháp phá trận, nếu không, người Kinh Cô Mộc đệ nhất muốn giết nhất định là hắn.

Dù sao tại khốn trong trận, thực lực của hắn thấp nhất. Dù cho còn lại bốn người bị nhốt, Kinh Cô Mộc muốn giết họ, cũng không phải dễ dàng có thể làm được. Muốn giết hắn Mạc Vô Kỵ, vậy đích thật là dễ dàng có thể làm được.

Mạc Vô Kỵ thần niệm rất nhanh xuất ra khốn trận xung quanh, khi vài đạo hư không trận văn bị hắn bắt được thời điểm, hắn thiếu chút nữa kinh kêu thành tiếng.

Đây là một loại vui sướng phát ra từ nội tâm, vì cái trận văn này hắn phi thường quen thuộc. Cái này xuất từ Trữ Tinh Tử thủ bút, lại có chút thay đổi.

Trước đây Trữ Tinh Tử bị nhốt tại dưới băng phong thời điểm, liền đem vây khốn hắn các loại cao cấp trận văn nhóm đi ra rồi. Hắn sở dĩ không có đi ra khỏi khốn trận dưới băng phong, là bởi vì cái kia Tiểu Kê Điều lại đem các loại các dạng khốn trận dung hợp ở tại cùng nhau, hợp thành một cái khốn trận mới. Khốn trận mới Trữ Tinh Tử không có suy tính đi ra, chí ít Mạc Vô Kỵ không có ở trên vách tường thấy Trữ Tinh Tử phá giải.

Trước mắt những thứ này trận văn tạo thành khốn trận vây khốn Trữ Tinh Tử chứa nhiều cao cấp trận văn, thuộc về đẳng cấp kém nhất.

Trữ Tinh Tử trận đạo truyền thừa Mạc Vô Kỵ vẫn đang nghiên cứu, gặp phải loại này quen thuộc khốn trận trận văn, hắn há có thể không nhìn ra? Đổi thành cái thất cấp trận pháp khác, coi như là hắn muốn tìm ra một phần manh mối, phỏng chừng cũng chuyện không phải dễ dàng như vậy, thế nhưng cái này khốn trận, với hắn mà nói quả thực chính là một chuyện tiếu lâm.

Theo lý thuyết Trữ Tinh Tử bị nhốt ở dưới băng phong nhiều năm như vậy, không có khả năng lại đem trận đạo truyền thụ cho Kinh Cô Mộc. Kinh Cô Mộc có thể được loại này trận đạo truyền thừa, rất có thể đến học được từ chính Trữ Tinh Tử trận đạo, sau đó lại vây khốn Trữ Tinh Tử Tiểu Kê Điều.

Mạc Vô Kỵ ném ra vài tấm trận kỳ, hư không trận văn hai bên chia ra, rất nhanh một cái lối đi liền hiện ra ở trước mặt của hắn.

- Mạc Minh Chủ...

Thứ nhất xuất hiện là Phùng Triết, hắn kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ, hoàn toàn không hiểu, vì sao Mạc Vô Kỵ có thể tại đây giữa cường đại khốn trận mở ra thông đạo.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo, ý bảo hắn không cần nói, lần thứ hai ném hơn mười trận kỳ ra bên ngoài, rất nhanh lại là 3 cái lối đi xuất hiện.

Phong Chấn Thu, Hình Hoàng, Phương Chấn Thiên ba người đang như con ruồi không đầu bình thường giống nhau, bây giờ nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, lập tức ngạc nhiên mừng rỡ đều vọt tới nhanh chóng.

- Tông chủ, ngươi cũng thật là lợi hại, loại này cao cấp khốn trận cư nhiên có thể mở ra...

Hình Hoàng thanh âm có chút thô to, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai giơ tay lên ngăn cản lời của Hình Hoàng:

- Hình hộ pháp, cái khốn trận này ta vừa hay đã nhìn thấy qua. Hơn nữa thủ đoạn ta mở ra có chút cổ quái, tin tưởng Tiểu Kê Điều này... Không phải, là Kinh Cô Mộc khẳng định còn không có phát hiện. Mọi người ở chỗ này chờ ta, chờ ta lại đem Linh Lung cứu được sau đó, ta sẽ cho thằng Kinh Cô Mộc này đẹp mặt.

Cái này khốn trận phá giải là Trữ Tinh Tử phá vỡ, Trữ Tinh Tử nhắn lại nói, chính là lại đem khốn trận của Tiểu Kê Điều phá, Tiểu Kê Điều cũng không biết hắn đã đi ra khốn trận.

Đương nhiên, sau cùng Trữ Tinh Tử có lẽ không có phá vỡ Tiểu Kê Điều liên khóa khốn trận. Tiểu Kê Điều là ai Mạc Vô Kỵ không biết, nhưng hắn khẳng định Kinh Cô Mộc trước mắt tuyệt đối không bằng một cọng tóc gáy của Tiểu Kê Điều.

Mấy người đều là mừng rỡ nhìn Mạc Vô Kỵ không ngừng gật đầu, hoàn hảo minh chủ trận đạo cường đại, nếu không, bọn họ lần này nhất định là oan uổng chết mất.

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai lấy ra bảy tám cây trận kỳ ném ra ngoài, rất nhanh tại phía trên mấy người xuất hiện phạm vi tầm mắt. Màu xanh khí tức bên cạnh, Linh Lung lơ lửng cũng xuất hiện ở dưới ánh mắt của mọi người.

Mạc Vô Kỵ ở vị trí trong hư không, cấp tốc họa xuất nhiều đạo trận văn. Nguyên bản Linh Lung trôi lơ lửng tại trong hư không bỗng nhiên hạ xuống, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ôm lấy nàng.

- Phong viện trưởng, một hồi ta sẽ mở ra một cái lối đi, ngươi ôm Linh Lung cùng mấy người còn lại mau từ trong thông đạo rời đi.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, đã đem Linh Lung đưa đến trong tay Phong Chấn Thu.

- Vậy còn ngươi?

Phong Chấn Thu hỏi…

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc:

- Ta cũng đi ra ngoài, bất quá ta đi ở sau cùng. Tên này đem chúng ta tính toán tới nơi này, không để lại chút lễ vật cho hắn, vậy đâu được?

Theo đó Mạc Vô Kỵ lại là vài đạo trận kỳ ném ra, một cái thông đạo mới xuất hiện ở trước mặt mấy người, cuối lối đi rõ ràng chính là địa phương mấy người vừa mới vào, hơn nữa cũng không có bất kỳ vật gì ngăn cản.

Phong Chấn Thu đám người cấp tốc từ lối đi này đi ra ngoài, Mạc Vô Kỵ đi ở sau cùng. Sau đó trận kỳ trong tay không ngừng hạ xuống, chỉ dùng mấy phút, Mạc Vô Kỵ liền cấp bách đi theo đám người Phong Chấn Thu.

- Mạc tông chủ, trận đạo của ngươi thật sự là quá mạnh mẽ, Phùng mỗ là thật bội phục.

Phùng Triết thấy Mạc Vô Kỵ đi theo lại đây, cảm khái nói.

Mạc Vô Kỵ cười cười, cũng không trả lời. Một bộ này thủ đoạn, Trữ Tinh Tử sớm khắc ở phía dưới băng phong, hắn bất quá là trích dẫn mà thôi. Nếu là không có biện pháp Trữ Tinh Tử phá giải, coi như là hắn có thể tìm tới (cửa ra), cũng tuyệt đối không thể gạt được Kinh Cô Mộc hiểu biết.

- Kinh Cô Mộc không có phát hiện?

Phong Chấn Thu nhỏ giọng hỏi một câu.

- Hắn rất nhanh thì sẽ phát hiện, chúng ta phải tăng thêm tốc độ.

Mạc Vô Kỵ nói xong, dưới chân càng là gia tốc.

Mấy người đều là thực lực cường đại hạng người, cộng thêm đi ra ngoài cùng tiến đến bất đồng, không cố kỵ chút nào. Chỉ dùng mấy phút, mọi người liền chạy ra khỏi khe nứt.

Một tiếng tức giận gầm rú từ dưới nền đất truyền đến, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng kêu lên:

- Đi mau.

Mạc Vô Kỵ vừa mới nói xong những lời này, chợt nghe đến "Ầm!" một tiếng nổ vang, nồng nặc nhiệt độ từ phía sau lưng nhào tới.

Lúc này không cần Mạc Vô Kỵ nhắc nhở, mỗi người hầu như đều muốn tốc độ của mình tăng tới rồi cực hạn. Ở đây không phải ai đứa ngốc, cũng biết Mạc Vô Kỵ dẫn động Thanh Câm Chi Tâm.

Thanh Câm Chi Tâm bộc phát ra, lúc này không đi vậy thì chờ chết.

Cái loại này kinh khủng thiêu đốt cảm giác thật giống như tùy thời tùy chỗ đều có thể lại đem mọi người cuốn đi, lúc này ai còn dám rơi ở phía sau?

Đủ mấy phút sau đó, mọi người cảm giác được phía sau nhiệt độ thấp xuống, lúc này mới có dũng khí dừng lại quay đầu lại nhìn một cái…

Địa phương bọn họ mới vừa mới tới vốn là một mảnh nho nhỏ đồi núi giải đất, lúc này đồi núi hoàn toàn biến mất. Về phần trước cái kia thấp bé hỏa sơn khổng lồ, càng là đã không còn bóng dáng. Chỉ có một hố lõm to lớn xuất hiện ở xa xa, giữa hố lõm còn có nhiệt độ làm người sợ hãi kinh khủng truyền ra.

- Thật là mạnh mẽ Thanh Câm Chi Tâm...

Hình Hoàng cảm thán một tiếng.

Không ai đi nói tới Kinh Cô Mộc, tất cả mọi người rõ ràng, Kinh Cô Mộc là ngay cả bột phấn cũng không còn.

- Lần này coi như là thuận lợi, minh chủ, ngươi trận đạo cường đại như vậy. Sau khi trở về, hay là do ngươi đến chủ trì Ngũ Hành Hoang Vực phòng ngự đại trận sao?.

Phong Chấn Thu lần thứ hai kiến thức Mạc Vô Kỵ cường đại trận đạo trình độ sau đó, trong lòng đối với Mạc Vô Kỵ càng là tôn sùng.

Mạc Vô Kỵ vừa rồi đi vào sau cùng, phía sau quần áo đã bị ngọn lửa nhiệt độ thiêu cháy tới đít. Hắn thay đổi một bộ y phục, lúc này mới khoát tay chặn lại:

- Các vị, ta phải tìm nơi bế quan một đoạn thời gian, không rảnh đi quản Bách Tông Liên Minh sự tình. Bách Tông Liên Minh minh chủ, tạm thời thì có phong viện trưởng đảm nhiệm được rồi.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ lấy ra tích lũy của mình bài, đưa cho Phong Chấn Thu.

Phong Chấn Thu liên vội vàng lấy ra một cái giường ngọc lại đem Linh Lung đặt lên, lúc này mới tiếp nhận tích lũy bài, có chút không hiểu hỏi:

- Minh chủ, ngươi chính là bế quan, cũng có thể tiếp tục chưởng quản Bách Tông Liên Minh a.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Ta lần này ngoại trừ bế quan còn phải ra ngoài một đoạn thời gian, khả năng mấy năm mới trở lại, cũng có khả năng trì hoãn chính là vài chục năm. Bách Tông Liên Minh không thể không có minh chủ, cho nên phong viện trưởng mời tạm thời làm Bách Tông Liên Minh minh chủ. Linh Lung bị thương, còn xin phong viện trưởng ra sức.

Nghe được Mạc Vô Kỵ đều đã nói như vậy, Phong Chấn Thu cũng không nói gì nữa. Mạc Vô Kỵ rất có chủ kiến, làm việc thủ đoạn cũng không giống bình thường. Chuyện hắn quyết định, lại nói cũng là không có ích gì. Huống chi thực lực của Mạc Vô Kỵ đích thật là thấp, hắn lựa chọn bế quan tăng lên thực lực của chính mình, cũng dễ hiểu. Về phần Linh Lung thương, chính là Mạc Vô Kỵ không nói, Vấn Thiên Học Cung cũng sẽ tận lực đi cứu nàng.

- Ta nếu mà thời gian dài chưa có trở về, còn xin phong viện trưởng đối với Thiên Cơ Tông chiếu cố nhiều hơn một chút.

Mạc Vô Kỵ lại hướng Phong Chấn Thu ôm quyền khom người thi lễ.

Sau khi nói xong, hắn tiếp tục đối với Phùng Triết cùng Phương Chấn Thiên ôm quyền nói:

- Hai vị đều là Chân Thần cường giả, nếu là Thiên Cơ Tông có chuyện gì khó xử, còn xin hai vị có thể nể mặt ta, xuất thủ tương trợ một phần.

Không muốn nói phía sau Mạc Vô Kỵ khả năng có Nhân tiên cường giả, coi như là phía sau Mạc Vô Kỵ có Nhân tiên cường giả, bằng vào Mạc Vô Kỵ dễ dàng liền phá hết thất cấp khốn trận, dẫn bọn hắn đi ra, ba người cũng sẽ không cho Mạc Vô Kỵ mặt mũi.

Cho nên tại Mạc Vô Kỵ ôm quyền thỉnh cầu sau đó, vô luận là Phong Chấn Thu hay là Phùng Triết cùng Phương Chấn Thiên, đều vội vàng hoàn lễ, đồng thời bảo đảm sẽ bảo kê cho Thiên Cơ Tông.

Ba người đều là hạng người lão thành tinh, thấy Mạc Vô Kỵ không có cố ý ở chỗ này dặn dò Hình Hoàng, liền biết Mạc Vô Kỵ có chuyện gì muốn đơn độc nói cùng Hình Hoàng. Tại đáp ứng rồi Mạc Vô Kỵ thỉnh cầu, sau đó đều ôm quyền cáo từ.

- Tông chủ, ngươi muốn tìm nơi bế quan?

Ba người đi rồi, Hình Hoàng lập tức hỏi.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu nói:

- Ta đã đáp ứng người khác, (phải) đi Chân Mạch Đại Lục một chuyến. Cho nên Thiên Cơ Tông tông chủ, tạm thời do Tang Ức Bình đảm nhiệm. Thiên Cơ Tông linh khí sung túc, Hình hộ pháp ở lại Thiên Cơ Tông có thể bế quan tu luyện. Lúc ta không có mặt, còn xin Hình hộ pháp chăm sóc Thiên Cơ Tông.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 273: Lòng Tham

Hình Hoàng lập tức chính sắc nói:

- Tông chủ yên tâm, ta nhất định sẽ thủ hộ tốt Thiên Cơ Tông. Coi như là ta muốn rời khỏi, ít nhất phải chờ Thiên Cơ Tông có hai gã Hư Thần trở lên rồi mới có thể đi.

Nói xong, Hình Hoàng vung tay lên, một con phi thuyền tinh xảo màu bạc xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ:

- Tông chủ, đây là một món thượng phẩm linh khí, rốt cuộc là tác phẩm ta đắc ý nhất trong cuộc đời luyện khí. Tông chủ muốn đi Chân Mạch Đại Lục, phi thuyền bình thường vậy khả năng không được, cái phi thuyền này sẽ tặng cho tông chủ.

Mạc Vô Kỵ cùng Hình Hoàng vốn là lợi dụng lẫn nhau quan hệ, về sau đi qua một loạt chuyện, hai người càng là thành bằng hữu. Hiện tại Hình Hoàng cầm ra bản thân phi hành pháp bảo tốt nhất, Mạc Vô Kỵ lại ngăn cản Hình Hoàng:

- Hình hộ pháp, ta đạt được vài cái nhẫn, vậy cũng là cường giả của Chân Mạch Đại Lục Chân Thần Cảnh, há có thể sẽ không có phi hành pháp bảo?

Hình Hoàng nghĩ cũng phải, trước cùng cái kia gọi Cô Kỳ Nhân Gian Tiên Vương đi tới Ngũ Hành vực thành, tu vi mạnh nhất một cái đều là Chân Thần Cảnh tầng chín. Nghĩ đến đây cái, trong lòng hắn đối với Mạc Vô Kỵ liền một loại thần bí kính nể. Mặc dù hắn không có tận mắt thấy cường giả phía sau Mạc Vô Kỵ vài đạo quang mang liền giết vài

Chân Thần Cảnh, nhưng việc này hắn sớm nghe đám người Phong Chấn Thu nói qua.

- Vậy tông chủ có cùng ta trở về hay không?

Hình Hoàng lập tức hỏi.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không, ta tìm một chỗ luyện hóa vài cái nhẫn này, sau đó trực tiếp từ thiên hải rời đi.

Thiên hải cùng Thiên Cơ Tông cùng với Ngũ Hành Hoang Vực phương hướng đều là vừa lúc tương phản, nếu Mạc Vô Kỵ dự định từ thiên hải rời đi, Hình Hoàng cũng không có nhiều lời, thu hồi bản thân phi thuyền cùng Mạc Vô Kỵ cáo từ. Hắn phải trở về Thiên Cơ Tông, lại đem chuyện Mạc Vô Kỵ rời đi nói cho đám người Tang Ức Bình, sau đó để cho Tang Ức Bình tiếp quản phó tông chủ Thiên Cơ Tông.

Hắn rất xem trọng Mạc Vô Kỵ, tin tưởng chờ lần sau gặp được Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ là tuyệt thế cường giả một phương. Vô luận từ cái góc độ nào xem, hắn đều phải đem Thiên Cơ Tông bảo vệ tốt. Nếu là chờ Mạc Vô Kỵ trở về, Thiên Cơ Tông rối tinh rối mù, Mạc Vô Kỵ có lẽ sẽ không nói với hắn cái gì, thế nhưng quan hệ giữa hắn và Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ đi xuống.

Nhìn Hình Hoàng đi xa, Mạc Vô Kỵ quay đầu lại có chút lưu luyến nhìn Thanh Câm Chi Tâm thoáng qua xa xa thiêu đốt, ở chỗ đó, Thanh Câm Chi Tâm lần thứ hai hóa ra một hồ thanh diễm. Bất quá đây không phải đồ đạc của hắn, chí ít không phải là thứ hắn bây giờ có thể nhúng chàm.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, bỏ xuống tham niệm trong lòng, lúc này mới lựa chọn một cái phương hướng rời đi.

Thanh Câm Chi Tâm người nào không muốn, Mạc Vô Kỵ làm một Luyện Đan Sư, hắn càng là muốn cái hỏa diễm này. Thế nhưng hắn có tự mình hiểu lấy, mấy cái Chân Thần Cảnh cường giả cũng không có nói lên sự tình thu phục Thanh Câm Chi Tâm, chính là biết khả năng không lớn. Kinh Cô Mộc có biện pháp lấy đi Thanh Câm Chi Tâm, thậm chí tìm được Băng Linh thân thể, sau cùng cũng đều không thể lấy đi Thanh Câm Chi Tâm, hắn cũng đừng nghĩ.

Thanh Câm Chi Tâm ngọn lửa kia thật sự là quá mạnh mẽ, hắn coi như là lên cấp Chân Thần Cảnh, phỏng chừng cũng không dám cùng Kinh Cô Mộc như vậy đứng ở phía dưới Thanh Câm Chi Tâm đi luyện hóa hỏa diễm này.

Tuy rằng sau cùng Kinh Cô Mộc bị hắn dùng công kích trận dẫn động Thanh Câm Chi Tâm đốt thành tro bụi, nhưng coi như là không có hắn động thủ, hắn cũng có chút hoài nghi Kinh Cô Mộc có thể thành công hay không.

Nếu là hắn có cơ hội muốn luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm, hắn sẽ không giống như Kinh Cô Mộc đi tìm chết, đứng ở hạ phong Thanh Câm Chi Tâm. Hắn sẽ từ vùng ven từng điểm từng điểm luyện hóa, từ từ một chút đi mài Thanh Câm Chi Tâm.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lắc đầu. Không muốn nói hắn, coi như là Phong Chấn Thu đám người đến thông qua từ vùng ven một chút luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm cũng không hiện thực.

Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm mạnh, coi như là đứng ở vùng ven, cũng không phải một cái Chân Thần Cảnh có thể luyện hóa. Trừ phi có thể hóa thân làm cực độ băng hàn, ví dụ như hắn thu được Vô Lượng Tục Hồn Hoa dưới đất băng cái loại này băng hàn.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên ngừng lại, hắn nghĩ đến một việc, nếu là hắn có thể hóa thân cái loại này băng hàn, có đúng hay không có thể từ vùng ven Thanh Câm Chi Tâm bắt đầu luyện hóa?

Hắn đích xác không có khả năng hóa thân loại này băng hàn, nhưng hắn có thể thử một lần Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất tu luyện thủ đoạn.

Trước đây hắn thời điểm tu luyện Thiên Lôi Thất Thức thức thứ nhất, bởi vì thiếu khuyết nội dung, chính hắn sửa đổi trong đó bộ phận mạch lạc Chu Thiên vận hành, kết quả dẫn đến ngũ tạng lục phủ đều thiếu chút nữa bị kinh khủng cực nóng thiêu đốt.

Giả như hắn dùng phương thức tu luyện trước đây sửa đổi, tiến hành chu thiên nghịch chuyển, có thể hay không cùng tương phản cả người cực nóng?

Cái ý niệm này vừa ra đến, liền cũng không cách nào át chế đi xuống. Dù cho Mạc Vô Kỵ không muốn nghĩ, cái ý niệm này vẫn là tại trong đầu của hắn không ngừng hoảng động.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, cấp tốc đi tới cách đó không xa dưới một cái đồi núi, đơn giản đào một cái động phủ. Hắn muốn vào đi nhìn thử một chút, nếu không, cái ý niệm này tuyệt đối sẽ không biến mất.

Công pháp vận chuyển, linh khí bị Mạc Vô Kỵ bao trùm lại đây, bất quá lần này lại là dựa theo phương thức tu luyện tương phản Bằng Không Kinh Lôi, tiến hành nghịch chuyển Chu Thiên.

Bởi vì lo lắng sẽ đối với mình mạch lạc tạo thành thương tổn, Mạc Vô Kỵ hành công thời điểm cực độ thong thả. Một khi có vấn đề, hắn lập tức liền dừng lại.

Đạo mạch lạc thứ nhất nghịch chuyển một chu thiên sau đó, không có nửa điểm phản ứng, Mạc Vô Kỵ có chút thất vọng, xem ra hắn ý nghĩ kỳ lạ.

Mạc Vô Kỵ bắt đầu thử hơn mười nhánh mạch lạc đồng thời nghịch chuyển, Bằng Không Kinh Lôi vốn chính là lại đem Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vận chuyển công pháp mang đến, tại (vốn) có cơ sở công pháp tu

luyện mà đến. Mạc Vô Kỵ mở mạch lạc tu luyện sau đó, hắn tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết linh khí hấp thu tốc độ, so với người khác tu luyện đồng nhất loại công pháp phải nhanh hơn rất nhiều.

Lúc này hắn hơn mười nhánh mạch lạc đồng thời bắt đầu nghịch chuyển Chu Thiên sau đó, thật giống như tạo thành thôn phệ gió bão bình thường giống nhau, cuồng bạo linh khí cấp tốc tại trong cơ thể hắn tạo thành một cái lại một cái vòng xoáy.

Loại hấp thu tốc độ này so với hắn dựa theo phương thức bình thường tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, tốc độ hấp thu linh khí còn nhanh hơn, thậm chí nhanh cũng không chỉ gấp đôi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng hoảng hốt, nhanh chóng muốn dừng lại, cái này có chút vượt khỏi tầm kiểm soát của hắn. [T R U Y E N F U L L . V N] Vừa lúc đó, một cổ băng hàn trong nháy mắt từ các nơi mạch lạc của hắn trải rộng đến cả người, sau một khắc, hắn trơ mắt nhìn tay chân của mình bị đông lại. Loại này băng hàn từ hắn mạch lạc thẩm thấu đi ra, sau đó thẩm thấu đến ngũ tạng lục phủ của hắn, sau cùng đông lại bên ngoài thân hắn. Mạc Vô Kỵ trong lòng một mảnh lạnh lẽo, đây không phải là điều hắn mong muốn a.

Dù cho hắn đã đình chỉ nghịch chuyển công pháp, hắn vẫn như cũ có thể cảm thụ được linh khí còn đang tiến hành Chu Thiên nghịch chuyển, sau đó hướng dẫn nguyên lực của hắn tiếp tục để cho mạch lạc mình băng hàn càng dữ dội hơn.

Mạc Vô Kỵ hồn phi phách tán, tiếp tục như vậy mạch lạc của hắn nhất định sẽ bị đông cứng nứt ra, sau cùng toàn thân cũng sẽ bị nứt ra. Một khi mạch lạc của hắn toàn bộ bị đông cứng nứt ra, coi như là thần tiên đều không cứu được hắn. Trong cơ thể cực nóng thời điểm, hắn còn có năng lực giãy dụa, mà lúc này hắn không thể động đậy được.

Quả nhiên là không muốn chết cũng phải chết, Mạc Vô Kỵ trong lòng một mảnh bi thương. Tuyệt không có thể tiếp tục như vậy, tiếp tục như vậy, hắn xác định sẽ xong đời.

Nghịch chuyển công pháp hắn sửa đổi, đích xác để cho hắn thành một khối khối băng, nhưng khối băng này không phải là như hắn tưởng tượng, mà là chuẩn bị lấy cái mạng nhỏ của hắn. Mạc Vô Kỵ muốn bằng vào ý niệm giùng giằng vận chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, đến yếu hóa đã bị cực độ băng hàn đóng băng thân thể, thế nhưng mạch lạc của hắn đều bị đông lại, hắn cũng chỉ có thể nghĩ mà thôi. Thậm chí không cách nào thay đổi còn đang ở thong thả tiến hành Chu Thiên nghịch chuyển, thân thể vẫn như cũ tại đóng băng càng mạnh hơn.

Theo thời gian trôi qua, hắn toàn thân cao thấp ngoại trừ thần niệm còn có thể mở rộng ra, hắn lại cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Mạc Vô Kỵ dần dần tuyệt vọng, thần niệm của hắn quét ra đi, muốn bắt được một tia cơ hội có thể sống. Để cho hắn thất vọng là, nơi này không có ai, cũng không có nửa điểm hắn có thể mượn dùng.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ thần niệm đều sắp dần dần mơ hồ, thần niệm của hắn quét một cái thân ảnh hơi béo xẹt qua.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 274: Đều Hiển Thần Thông

Đây là Phùng Triết? Dù cho Mạc Vô Kỵ lúc này bị hoàn toàn đóng băng, hắn cũng cấp tốc nhận ra được. Tên gia hỏa hơi mập, chính là Phùng Triết.

Mạc Vô Kỵ ý niệm trong đầu hơi chút vòng vo một cái, hắn liền hiểu được. Không phải là một mình hắn không cam lòng Thanh Câm Chi Tâm rơi ở chỗ này, Đại Diễn Tông Phùng Triết này hiển nhiên cũng không cam lòng. Bất quá thời điểm mọi người ở đây, hắn biểu hiện rất là lạnh nhạt, thậm chí ước gì sớm một chút rời đi nơi này.

Hiện tại mọi người đi rồi, hắn lại len lén đã trở về. Mạc Vô Kỵ bỏ qua ý nghĩ dùng thần niệm câu thông Phùng Triết, nếu như là Hình Hoàng, có lẽ hắn còn có thể làm như vậy.

Thế nhưng Phùng Triết, hắn khẳng định chỉ cần hắn làm như vậy, một khi bị Phùng Triết biết hắn ở chỗ này, Phùng Triết chuyện thứ nhất chính là muốn giết hắn diệt khẩu.

Nếu mà Phùng Triết nắm chắc lấy đi Thanh Câm Chi Tâm, vậy hắn khẳng định không muốn để cho người biết lấy đi Thanh Câm Chi Tâm chính là hắn.

Mạc Vô Kỵ thở dài, cũng không có thu hồi bản thân thần niệm. Coi như là phải đông chết, cũng tốt hơn so với bị Phùng Triết giết chết.

Chỉ qua nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai thấy một đạo thân ảnh xẹt qua.

Đầu tông phát, Mạc Vô Kỵ chỉ cần quét một cái liền nhận ra đối phương là Thiên Ma Tông Phương Chấn Thiên.

Quả nhiên a, Phương Chấn Thiên tới nơi này không có khả năng có chuyện khác, cũng nhất định là vì Thanh Câm Chi Tâm. Đáng tiếc Phong Chấn Thu cùng Hình Hoàng cũng không đến, nếu là hai người kia tới rồi, có lẽ còn có thể cứu hắn một mạng.

Thiên Ma Tông xuất từ thiên tông, thiên tông tông chủ Kinh Cô Mộc có luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm thủ đoạn, có lẽ Phương Chấn Thiên thật sự có biện pháp lấy đi Thanh Câm Chi Tâm. Về phần Phùng Triết, tên này thoạt nhìn cười híp mắt, lộ ra cả người lẫn vật vô hại, thế nhưng Mạc Vô Kỵ cảm thấy người này âm hiểm thậm chí phải sâu hơn một phần so với Phương Chấn Thiên.

Cùng đi đến bốn gã Chân Thần Cảnh cường giả giữa, Mạc Vô Kỵ đối với Phùng Triết này là rất không thoải mái.

Thời gian dần dần trôi qua, Mạc Vô Kỵ thần niệm đều từ từ bắt đầu mơ hồ. Hắn vẫn như cũ cắn chặt răng đang kiên trì, một khi thần niệm của hắn hoàn toàn rơi vào không rõ, vậy thì đồng nghĩa với hắn đã xong đời. Không tới một khắc cuối cùng, hắn tuyệt đối sẽ không buông tha. Nói không chừng một hồi sẽ qua, Phong Chấn Thu cũng muốn Thanh Câm Chi Tâm, sau đó tới rồi đâu nè?

- Ầm!

Một tiếng kinh khủng nổ vang để cho Mạc Vô Kỵ thần niệm bị kích thích rõ ràng rất nhiều, hắn theo bản năng lại đem thần niệm mở rộng đến xa nhất. Trong lòng hắn còn đang suy nghĩ lấy đây là Phùng Triết tại luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm, hay là Phương Chấn Thiên đang luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm? Hoặc là hai người phát hiện đối phương, đã đánh nhau rồi?

Còn không có chờ Mạc Vô Kỵ cái ý niệm này xoay lại, một cổ cực nóng khí tức liền cuốn tới, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy thân thể mình bị

đông hầu như (phải) nghiền nát bắt đầu nhũn ra.

Mạc Vô Kỵ trong lòng lại không có nửa điểm mừng rỡ, trái lại càng là kinh sợ, hai người này luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm thì tốt rồi, cư nhiên lần thứ hai chọc Thanh Câm Chi Tâm bạo phát. Một khi Thanh Câm Chi Tâm bao trùm lại đây, hắn là triệt triệt để chết chắc rồi.

Lúc này Mạc Vô Kỵ có chút hối hận mình chọn cái chỗ này khoảng cách Thanh Câm Chi Tâm quá gần chút, bất quá hắn không có thời gian đi hối hận, thân thể hắn vừa mới bị kết thành khối băng băng hàn, hiện tại Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm xoắn tới, hắn chuyện cần làm đầu tiên là nhanh chóng vận chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết ổn định lại thân thể của hắn.

Nếu không, thân thể hắn mạnh hơn nữa, tại sau khi trải qua tiến độ băng hàn, lại bị như vậy cực nóng hỏa diễm nướng, cũng sẽ hỏng mất. Đáng tiếc lúc này, ngũ tạng lục phủ của hắn còn bị đông lại, chỉ có một tia nguyên khí tại chậm rãi lưu chuyển, coi như là có thể nhúc nhích, hắn cũng chạy không thoát.

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vận chuyển, một loại xé rách linh hồn đau đớn truyền đến, bị loại này kinh khủng xé rách đau đớn bao trùm, Mạc Vô Kỵ cả người đều đang run rẩy.

Theo nhiệt độ chung quanh càng ngày càng cao, Mạc Vô Kỵ thân thể đã ở dưới Bất Hủ Phàm Nhân Quyết lưu chuyển cũng từ từ ổn lại, không có dấu hiệu hỏng mất. Mạc Vô Kỵ hơi thở phào nhẹ nhõm, hắn giùng giằng ngồi dậy, muốn phải rời đi trước cái chỗ này rồi lại nói.

Nhưng khi thần niệm của hắn quét đi ra thời điểm, hắn thiếu chút nữa điên mất rồi. Bản thân xung quanh toàn bộ là nhàn nhạt thanh khí, cảm thụ được cái loại này kinh khủng cực nóng, Mạc Vô Kỵ cũng biết là chuyện gì xảy ra

Hai vị này dẫn động Thanh Câm Chi Tâm, Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm lại đem phương viên vài dặm nơi này toàn bộ bao trùm. Cũng may

hắn cách coi như xa, nơi này đã Thanh Câm Chi Tâm có thể lan đến gần rất vùng ven, chỉ có một chút ngọn lửa màu xanh khí tức tồn tại. Nếu không, hắn sớm hóa thành tro bụi.

Thế nhưng ngọn lửa này làm sao có thể lan đến gần xa như vậy? Mạc Vô Kỵ một bên nuốt vào vài tấm chữa thương đan dược, thần niệm cũng đồng thời quét đi ra ngoài.

Khi Mạc Vô Kỵ thần niệm quét tới Phương Chấn Thiên cùng Phùng Triết ngồi giữa khí xanh là lúc, hắn trong nháy mắt liền hiểu được.

Phương Chấn Thiên cùng Phùng Triết xa cách xa vài trăm thước, hai người đều là ngồi dưới đất. Hắn trước đây giao cho Phương Chấn Thiên sáo ngọc, để ngang trên đỉnh đầu Phương Chấn Thiên, tản mát ra từng đạo bích lục quang mang, những ánh sáng này tại xung quanh Phương Chấn Thiên tạo thành một cái vòng bảo hộ lục sắc. Mà Phương Chấn Thiên giữa vòng bảo hộ, đang đang không ngừng bóp động thủ quyết.

Khoảng cách Phương Chấn Thiên vài trăm thước địa phương xa, Phùng Triết xung quanh đều có 10 thanh kiếm không ngừng chuyển động, tạo thành một cái phòng ngự kiếm trận. Mà một tia ngọn lửa màu xanh khí tức thẩm thấu vào cái này kiếm trận, đã ở giữa hai tay Phùng Triết nhiều lần lưu chuyển.

Mạc Vô Kỵ đã hiểu rõ, hai người này đều đang luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ cũng biết biện pháp của hai người này, không biết bọn họ thông qua thủ đoạn gì, lại đem Thanh Câm Chi Tâm dẫn tới bên ngoài vài dặm.

Thanh Câm Chi Tâm mạnh hơn nữa, cũng bất quá là mới vừa uẩn dục đi ra mà thôi, như vậy bị dẫn tới bên ngoài vài dặm, [T R U Y E N F U L L . V N] nhiệt độ là vô hạn hạ thấp xuống. Thanh Câm Chi Tâm sở dĩ không có khả năng luyện hóa, cũng là bởi vì nhiệt độ quá kinh khủng, căn bản cũng không có thể tới phụ cận. Hiện tại hai người dẫn Thanh Câm Chi Tâm, luyện hóa loại hỏa diễm này liền trở nên khả thi hắn lên. So với Kinh Cô Mộc, bọn họ biện pháp càng thêm có thể thực hành hơn.

Để cho Mạc Vô Kỵ không hiểu là, vì sao Phương Chấn Thiên cùng Phùng Triết có thể đạt thành nhất trí, không can thiệp chuyện của nhau đi luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm? Lẽ nào hai người không biết Thanh Câm Chi Tâm chỉ có một đóa, không có khả năng hai người đồng thời có sao?

Cảm thụ được theo hai người luyện hóa, nhiệt độ chung quanh cũng là càng ngày càng mạnh, Mạc Vô Kỵ cũng hoàn toàn khôi phục năng lực hành động. Mặc kệ nói như thế nào, chính bản thân đi trước rồi lại nói.

Đã có hai cái Chân Thần Cảnh cường giả luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm, cũng không tới phiên hắn.

Mạc Vô Kỵ mới vừa muốn đứng lên, liền lần nữa bỏ đi phải đi ý niệm trong đầu, hắn vẫn không thể đi. Một khi hắn rời đi cái gò đất này, lập tức cũng sẽ bị Phương Chấn Thiên cùng Phùng Triết thấy. Khi đó, rất khó bảo đảm hai người này không giết người diệt khẩu.

Mạc Vô Kỵ chỉ tốt an tĩnh lại, lúc này xung quanh màu xanh khí tức hỏa diễm cường độ đột nhiên tăng lên cũng không chỉ gấp đôi. Kinh khủng hỏa diễm xé rách Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa kêu thành tiếng, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng vận công chống lại.

Sau một lát, Mạc Vô Kỵ liền biết ý nghĩ của hắn là phí công. Bởi vì Phương Chấn Thiên cùng Phùng Triết đều điên cuồng luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm vòng ngoài hỏa diễm, mà theo hai người luyện hóa càng lợi hại, Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm nhiệt độ lại càng cao.

Nếu mà hắn không áp dụng biện pháp, hắn sẽ trở thành vật hi sinh của hai người này, bị ngọn lửa thiêu cháy.

Chỉ là ý niệm trong đầu chuyển động, Mạc Vô Kỵ lập tức liền nghịch chuyển hành công. Hơn mười nhánh mạch lạc đồng thời tiến hành chu thiên nghịch chuyển, kinh khủng băng hàn lần thứ hai từ Mạc Vô Kỵ mạch lạc trong dâng lên. Bất quá cùng trước bất đồng là, Mạc Vô Kỵ ở

vào vùng ven Thanh Câm Chi Tâm thanh diễm, phía ngoài nhiệt độ để cho hắn sẽ không bị đông thành nước đá.

Chỉ nửa nén hương đi qua, Mạc Vô Kỵ liền kiên trì không được. Hắn mạch lạc đích thật là không ngừng chảy ra cực độ hàn khí nhưng phía ngoài hỏa diễm nhiệt độ cũng càng ngày càng mạnh, thời gian dài, sự cân bằng này căn bản cũng không phải là thân thể hắn có thể chịu đựng được.

Mạc Vô Kỵ cắn răng một cái, thần niệm phân ra một tia, thẩm thấu đến ngọn lửa màu xanh bao lấy hắn. Phương Chấn Thiên cùng Phùng Triết đều đang luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm, hắn lúc này là phải luyện hóa. Nếu mà hắn không luyện hóa, hắn vẫn còn là trở thành bia đỡ đạn.

Đi cũng chết, không đi cũng chết. Còn có cái gì phải do dự?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 275: Nghịch Luyện Thanh Câm Chi Tâm

Thanh Câm Chi Tâm quá mức cường đại, vô luận là Phương Chấn Thiên hay là Phùng Triết, đều chỉ có thể chậm rãi luyện hóa hỏa diễm khí tức thẩm thấu đến bọn họ vòng bảo hộ phòng ngự. Về phần tình huống bên ngoài, hai người căn bản cũng không có thực lực đi thăm dò dò xét.

Cho nên Mạc Vô Kỵ gia nhập trong đó cũng bắt đầu luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm, Phương Chấn Thiên cùng Phùng Triết căn bản cũng không rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ ngay từ đầu luyện hóa, liền biết mình lần này làm một cái lựa chọn chính xác. Hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm, thật giống như nước ấm nấu ếch bình thường giống nhau, không có nửa điểm đột ngột. Bất Hủ Phàm Nhân Quyết hướng dẫn lấy Thanh Câm Chi Tâm chậm rãi theo Chu Thiên vận hành, mỗi một chu thiên mang đi một tia ngọn lửa màu xanh khí tức, đều ở sau khi luyện hóa trở thành đồ đạc của Mạc Vô Kỵ.

Lúc ban đầu, Mạc Vô Kỵ còn có thể cảm nhận được băng hàn cùng cực nóng xen kẽ thời điểm dày vò, tới rồi phía sau, hắn lại cũng không cảm giác được bất luận cái gì dày vò. Bất Hủ Phàm Nhân Quyết kéo theo màu xanh khí tức tốc độ cũng là càng lúc càng nhanh, ý vị này tốc độ luyện hóa của hắn càng lúc càng nhanh.

Theo thời gian trôi qua, trong cơ thể hắn đã tụ tập rất lớn một đoàn ngọn lửa màu xanh khí tức, đây đều là Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm khí tức hắn hoàn toàn luyện hóa trôi qua. Mà phía ngoài màu xanh khí

tức vẫn như cũ đang không ngừng bị Bất Hủ Phàm Nhân Quyết cắn nuốt hết, từ từ thôi đi kiêu ngạo, lại dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vốn chính là tu luyện công pháp bình thường nhất, hoặc là nói vốn chính là từ trụ cột nhất để bắt đầu tu luyện. Cùng cái khác công pháp bất đồng, môn công pháp này quá mức bình thường, tại luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm ngoại vi thanh diễm, sẽ không đối với thanh diễm tạo thành bất luận cái gì kích thích.

Mà cũng trong lúc đó, Phương Chấn Thiên cùng Phùng Triết luyện hóa liền phách lối rất nhiều. Bọn họ tu luyện công pháp từ mặt ngoài đẳng cấp nhìn lên, xa xa mạnh hơn so với Bất Hủ Phàm Nhân Quyết bình thường nhất. Thời điểm luyện hóa, xa không có an tĩnh như Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vậy. Theo hai người luyện hóa ngọn lửa màu xanh càng ngày càng nhiều. Bọn họ nhiệt độ chung quanh cũng là càng ngày càng mạnh.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ không gia nhập vào mà nói, hai người có lẽ còn có thể kiên trì mấy ngày. Sau cùng một người trong đó chân chính luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm, cũng không phải là không thể.

Thế nhưng Mạc Vô Kỵ thêm tiến vào rồi, một mình hắn tốc độ luyện hóa so với Phương Chấn Thiên cùng Phùng Triết hai người cộng lại còn mạnh hơn, Thanh Câm Chi Tâm ngoại vi thanh diễm bị tốc độ luyện hóa thành bội số lên cao.

Lại là một canh giờ trôi qua, Phương Chấn Thiên đỉnh đầu sáo ngọc vẩy xuống bích lục quang mang vòng bảo hộ bắt đầu chậm rãi ảm đạm xuống. Cũng trong lúc đó, Phùng Triết hộ thân kiếm trận khe hở cũng là càng lúc càng lớn.

- PHỐC!

Khi vòng bảo hộ lục sắc quang mang của Phương Chấn Thiên rốt cục bị xé rách một đạo lổ hổng càng lớn, Phương Chấn Thiên lại cũng không kiên trì nổi, một đạo máu huyết phun ra ngoài.

Hắn nhìn cũng không có nhìn Phùng Triết, thân thể hóa thành một đạo hắc mang, trong nháy mắt liền xông ra ngoài.

Gần như là tại Phương Chấn Thiên xông ra đồng thời, một đoàn ngọn lửa màu xanh xoắn tới, lại đem y phục trên người Phùng Triết cùng tóc hắn toàn bộ cuốn đi. Phùng Triết thậm chí ngay cả kiếm trận đều không để ý tới, đồng dạng hóa thành một cái bóng, từ giữa ngọn lửa màu xanh bỏ chạy.

Hai người đều là Chân Thần Cảnh cường giả, tốc độ chạy cực kỳ cấp tốc.

Phương Chấn Thiên nhìn thấy Phùng Triết, Phùng Triết cũng nhìn thấy Phương Chấn Thiên. Hai người để cướp đoạt Thanh Câm Chi Tâm, thì có qua một lần va chạm. Cũng may thủ đoạn của hai người trên cơ bản không sai biệt lắm, đều là lại đem Thanh Câm Chi Tâm dẫn tới vài dặm bên ngoài, sau đó thong thả luyện hóa.

Hiện tại hai người đều thất bại, hai người thật giống như hẹn xong bình thường giống nhau, một người một cái phương hướng, cấp tốc chạy ra khỏi Thất Lạc Thiên Khư.

Loại chuyện này chỉ vừa nhìn đã biết, không thể nói. Đối với hai người bọn họ mà nói, luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm cũng không phải không có khả năng, chỉ cần tìm được phòng ngự vòng bảo hộ cường đại hơn, có lẽ có một ngày bọn họ thực sự có thể luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm.

Phùng Triết cùng Phương Chấn Thiên rời đi, Mạc Vô Kỵ áp lực nhất thời lớn lên. Chung quanh ngọn lửa màu xanh nhiệt độ cũng là càng ngày càng cao, gò núi hắn náu thân đã bị ngọn lửa màu xanh hóa đi phân nửa.

Mạc Vô Kỵ không biết Phương Chấn Thiên cùng Phùng Triết đã thất bại rút đi, tại nhiệt độ chung quanh lên cao sau đó, [T R U Y E N F U L L . V N] hắn theo bản năng bắt đầu tự nghĩ ra nghịch chuyển công pháp,

băng hàn từ hắn mạch lạc chảy ra. Theo băng hàn càng ngày càng mạnh, sau cùng tại bên ngoài thân hắn tạo thành một tầng thật mỏng sương mù.

Bất quá những sương mù này vừa ra đến, cũng sẽ bị ngọn lửa màu xanh thiêu đốt hầu như không còn.

Theo Mạc Vô Kỵ luyện hóa ngọn lửa màu xanh càng ngày càng nhiều, quay chung quanh bên ngoài thân hắn đạm thanh sắc khí tức đã sâu hơn rất nhiều. Lúc này Mạc Vô Kỵ da thịt cũng bắt đầu bị thiêu cháy, một loại khí tức tử vong bao phủ lại Mạc Vô Kỵ.

Tuy Mạc Vô Kỵ không có mở mắt, hắn cũng biết nếu mà hắn không áp dụng biện pháp mà nói, hắn hoặc là sẽ trực tiếp bị đốt chết ở chỗ này.

Cảm thụ được trong cơ thể một tảng lớn màu xanh khí tức đã bị hắn luyện hóa ngọn lửa, Mạc Vô Kỵ rất là không cam lòng. Một khi hắn rút đi, những thứ này màu xanh khí tức bị hắn luyện hóa sẽ trực tiếp dật đi, biến mất.

Tu luyện vốn chính là liều mạng, hắn lại đây chuẩn bị luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm thời điểm, thiếu chút nữa chết một lần. Lúc này đều đã bắt đầu luyện hóa, nếu mà lui ra ngoài, hắn tương lai khẳng định sẽ hối hận. Mạc Vô Kỵ có một loại dự cảm, hắn một khi rút đi, Thanh Câm Chi Tâm này cũng sẽ không còn là của hắn.

Coi như là lần này Phương Chấn Thiên cùng Phùng Triết luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm thất bại, bọn họ cũng sẽ tìm được biện pháp tốt hơn, sau đó tiếp tục đến luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ cắn răng một cái, lần thứ hai thử tăng lên có vài mạch lạc nghịch chuyển chính bản thân sáng tạo công pháp.

Quả nhiên, sắp tới ba mươi nhánh mạch lạc nghịch chuyển Chu Thiên, mạch lạc băng hàn càng là kinh khủng thẩm thấu đi ra.

Cái loại này xé rách dày vò lại một lần nữa tại xé Mạc Vô Kỵ thân thể, hắn cả người run rẩy, vẫn như cũ điên cuồng luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm khí tức.

Chỉ qua nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được một loại cực hạn nóng bỏng cuốn qua đỉnh đầu của hắn. Lập tức hắn liền biết tóc cùng da đầu mình hoàn toàn bị ngọn lửa màu xanh cuốn đi, chung quanh thanh diễm nhiệt độ lại một lần nữa tăng cường.

Mạc Vô Kỵ trong lòng một tiếng thở dài, không phải là hắn không nỗ lực, mà là hắn thật sự là kiên trì không nổi nữa. Hắn mạch lạc chảy ra băng hàn, cùng phía ngoài thanh diễm nhiệt độ căn bản cũng không phải là một giảm một trung hoà đơn giản như vậy. Chủ yếu nhất là hắn thân thể chịu không được, lại kiên trì, hắn nhất định sẽ hỏng mất.

Hiện tại yếu ớt nhất một vòng không phải là cái khác, mà là thân thể hắn.

Mạc Vô Kỵ muốn đứng lên rút đi, lập tức phát hiện lúc này hoàn toàn không được. Hắn căn bản là đi không xong, thực lực của hắn không bằng một phần vạn lúc ban đầu, làm sao có thể lao ra loại này kinh khủng hỏa diễm.

Lại là một mảnh ngọn lửa màu xanh đánh tới, Mạc Vô Kỵ cắn răng một cái, trực tiếp hướng dẫn lấy một tia hỏa diễm bắt đầu cùng hắn nghịch chuyển công pháp như nhau tiến hành nghịch chuyển Chu Thiên.

Một tia hỏa diễm thẩm thấu tới rồi Mạc Vô Kỵ mạch lạc, cùng mạch lạc băng hàn trong nháy mắt dung hợp cùng một chỗ, một loại dễ dàng cảm giác truyền đến, Mạc Vô Kỵ trong lòng là mừng như điên.

Hắn lúc ban đầu là nghịch chuyển tự nghĩ ra công pháp sinh ra băng hàn, đến trung hoà phía ngoài ngọn lửa màu xanh nhiệt độ, sau đó chính bản thân nhân cơ hội vận chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm vòng ngoài thanh diễm.

Hiện tại hắn là trực tiếp lại đem thanh này diễm mang theo cùng linh khí cùng nhau tiến hành chu thiên nghịch chuyển, không nghĩ tới như vậy chẳng những luyện hóa tốc độ mau hơn nữa một phần, hắn còn không hề bị đến cái loại này kinh khủng lãnh nhiệt dày vò.

Lúc này hắn mới ba mươi nhánh tả hữu mạch lạc tiến hành chu thiên nghịch chuyển thì có thứ hiệu quả này, một khi hắn dùng một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc toàn bộ nghịch chuyển, sẽ cỡ nào nghịch thiên?

Cố nén nội tâm mừng như điên, Mạc Vô Kỵ bắt đầu từ từ tăng nghịch chuyển mạch lạc, mỗi tăng một cái mạch lạc Chu Thiên nghịch chuyển, đều có thể mang nhiều một tia thanh diễm đi vào luyện hóa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 276: Thủ Đoạn Tu Luyện Mới

Một cái lại một nhánh mạch lạc bị gia nhập Chu Thiên nghịch chuyển, mấy ngày sau khi đi qua, Mạc Vô Kỵ cả người đã hoàn toàn vừa vào ngọn lửa màu xanh trong hơi thở. Bất quá này hỏa diễm còn không có thiêu cháy đến Mạc Vô Kỵ da thịt, đã bị hắn quấn vào mạch lạc giữa, một chu thiên nghịch chuyển đi ra, đã bị hắn luyện hóa, sau đó dung nhập vào đã luyện hóa thanh diễm giữa đi.

Khi Mạc Vô Kỵ trong cơ thể một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc toàn bộ bắt đầu nghịch chuyển sau đó, chung quanh hắn ngọn lửa màu xanh gần như là tạo thành một cái vòng xoáy, bị Mạc Vô Kỵ cuồng cuốn đi, sau đó không ngừng luyện hóa.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được xung quanh nhiệt độ dần dần yếu bớt thời điểm, hắn lúc này mới phát hiện đã một tháng trôi qua. Lẽ nào Thanh Câm Chi Tâm bị hắn luyện hóa? Mạc Vô Kỵ mở mắt, thần niệm quét đi vào. Hắn lập tức liền phát hiện không phải là Thanh Câm Chi Tâm bị hắn luyện hóa, mà là Thanh Câm Chi Tâm bắt đầu yếu bớt, từ từ lui về cái kia hố sâu to lớn giữa.

Đều luyện đến loại trình độ này, Mạc Vô Kỵ há có thể lúc đó buông tha. Hắn không chút do dự đứng lên, lấy ra vài tấm Ích Cốc Đan đưa vào trong miệng, sau đó cùng thanh diễm hành động.

Thanh diễm lui một bước, hắn tiến thêm một bước, dù sao cũng vẫn vẫn duy trì một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc không ngừng luyện hóa thanh diễm.

Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm hiển nhiên cũng biết Mạc Vô Kỵ không có hảo ý, cái loại này thuần túy theo bản năng phản kháng để cho nó không cam lòng cứ như vậy bị Mạc Vô Kỵ luyện hóa.

Tại Mạc Vô Kỵ gần tiếp cận to lớn bờ hố thanh diễm hồ thì, Thanh Câm Chi Tâm lại một lần nữa bao trùm đi ra.

Sớm có kinh nghiệm Mạc Vô Kỵ, căn bản cũng không chờ Thanh Câm Chi Tâm bao trùm đến trên người của hắn, hắn liền nhanh chóng lui về phía sau. Vô luận là đi tới hay là lui về phía sau, hắn một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc vẫn đang tiến hành Chu Thiên nghịch chuyển.

Thời gian mỗi ngày càng trôi qua, khi Mạc Vô Kỵ mở mắt lần nữa thời điểm, hắn thấy to lớn (cái hố) dưới ngọn lửa màu xanh trong hồ, lúc này chỉ còn lại có đáy hồ một chút màu xanh.

Mạc Vô Kỵ nhịn xuống nội tâm kích động, trực tiếp nhảy vào hố to. Còn sống ngọn lửa màu xanh đã không cách nào đối với Mạc Vô Kỵ tiến hành phản công, chỉ có thể mặc cho bằng Mạc Vô Kỵ từ từ lại đem thanh diễm trong hồ hỏa diễm từng điểm từng điểm mài đi.

- Đông!

Một tiếng như thanh tuyền thanh âm tại Mạc Vô Kỵ Tử Phủ vang lên, Mạc Vô Kỵ mở mắt. Hắn nắm chặt nắm tay, một loại khó diễn tả được sung sướng trải rộng toàn thân của hắn.

Thanh Câm Chi Tâm bị hắn luyện hóa, hóa thành một điểm đậu phụ vậy hỏa diễm, lẳng lặng trôi lơ lửng tại hắn bên trong Tử Phủ. Này một tiếng như thanh tuyền bình thường vậy đông âm vang, chính là Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm bị luyện hóa sau đó, ngưng tụ lại thanh âm. Êm tai dễ nghe.

Tuy Mạc Vô Kỵ còn không có đi cảm thụ này một đóa Thanh Câm Chi Tâm, lại có thể từ đó hiểu rõ này đóa hỏa diễm lực lượng kinh khủng.

Ngọn lửa màu xanh trong hồ màu xanh đã biến mất vô tung vô ảnh, lại không nửa điểm hỏa diễm khí tức.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được chính bản thân ngưng thật tu vi, chậm rãi nắm chặt nắm tay, thông qua hơn hai (tháng) luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm, hắn nhìn thấy một cánh đại môn mới.

Có lẽ tất cả mọi người cho rằng, hai tháng này đến, Mạc Vô Kỵ thu hoạch lớn nhất phải là luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm.

Chỉ có Mạc Vô Kỵ trong lòng mình rõ ràng, hắn thu hoạch lớn nhất cũng không phải luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm, mà là hắn sáng lập một môn thuộc với công pháp của mình.

Đó chính là nghịch chuyển hắn sửa sửa đổi Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

Hắn Thiên Lôi Thất Thức pháp kỹ thức thứ nhất 'Bằng Không Kinh Lôi' tu luyện thủ đoạn, chính là hắn thông qua Bất Hủ Phàm Nhân Quyết sửa sửa đổi. Lần này vì ngăn trở Thanh Câm Chi Tâm kinh khủng hỏa diễm, hắn chính là nghịch chuyển chính bản thân sửa sửa đổi công pháp. Sự thực chứng minh, hắn sửa sửa đổi vật này tốt dùng, lần này chẳng những là cứu cái mạng nhỏ của hắn, còn luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm.

Tại luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm trong quá trình, hắn dựa theo chính bản thân đối với mạch lạc cùng tu luyện hiểu, không ngừng đi tu đổi Chu Thiên nghịch chuyển phương pháp. Lúc này Thanh Câm Chi Tâm bị hắn luyện hóa, hắn cũng sơ bộ hoàn thiện bản thân nghịch chuyển tu luyện thủ đoạn. Này đã không chỉ là tu luyện Bằng Không Kinh Lôi thủ đoạn Chu Thiên nghịch chuyển, hắn lại ở trong đó gia nhập rất nhiều đồ đạc.

Nếu nói là lúc ban đầu thời điểm, hắn nghịch chuyển Chu Thiên Hành công, còn có các loại các dạng vấn đề, thậm chí là bị băng hàn triệt để đông chết. Thế nhưng hiện tại, hắn có thể tùy thời tùy chỗ tiến hành

nghịch chuyển tu luyện, sẽ không lo lắng bất luận cái gì băng hàn đông lạnh ở mạch lạc.

Đây không phải là trọng yếu nhất, trọng yếu nhất là Mạc Vô Kỵ phát hiện hắn nghịch chuyển chính bản thân sửa sửa đổi Bất Hủ Phàm Nhân Quyết lúc tu luyện, không chỉ có luyện hóa tốc độ thay đổi nhanh một gấp hai, hắn hấp thu linh khí tốc độ đồng dạng so với (vốn) có phải nhanh vừa đến gấp hai. Hơn nữa tu luyện ra được nguyên lực, cũng càng thêm ngưng luyện cường đại.

Đây mới là hắn thu hoạch lớn nhất, mặc dù hắn hay (vẫn, còn) là nguyên đan tầng mười, đi qua hơn hai (tháng) luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm, hắn nguyên lực so với (vốn) có ngưng luyện nhiều lắm.

Chỉ cần hắn còn có thể sửa chữa Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, này liền có thể một đường nghịch chuyển tu luyện qua đi.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút đã không có màu xanh to lớn (cái hố), bình tĩnh mình một chút mừng rỡ tâm tình, lúc này mới xoay người cấp tốc rời đi.

...

Mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ đi tới Thất Lạc Thiên Khư một phương hẻo lánh thung lũng, hắn chuẩn bị lại đem trên người mấy cái nhẫn toàn bộ luyện hóa rồi lại nói.

Kinh Cô Mộc nhẫn hắn vẫn không có luyện hóa, trước đây là bởi vì hắn thực lực quá thấp, thần niệm yếu, lúc này mới kéo. Hiện tại hắn đều nguyên đan mười tầng, gần thăng cấp Chân Hồ Cảnh. Muốn luyện hóa Kinh Cô Mộc nhẫn, tối đa chỉ là một hai ngày mà thôi.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không có trước tiên đi luyện hóa Kinh Cô Mộc nhẫn, hắn quyết định trước đem này mấy cái Chân Mạch Đại Lục Chân Thần Cảnh nhẫn luyện hóa.

Từ ở sâu trong nội tâm mà nói, nếu mà có thể từ Ngũ Hành Hoang Vực tiến vào Chân Mạch Đại Lục, hắn khẳng định không nghĩ từ thiên hải đi. Chủ nếu là bởi vì thiên hải lộ trình quá xa, hắn từ thiên hải đi, nhất định phải lãng phí hàng loạt thời gian. Hơn nữa từ thiên hải đi, không có phương hướng cũng dễ mê thất. Chân Mạch Đại Lục cường giả lại đây, nói không chừng còn có Ngũ Hành Hoang Vực thông hành địa đồ.

Chỉ ba ngày, Mạc Vô Kỵ liền đem vật cầm trong tay vài cái nhẫn toàn bộ luyện hóa. Hắn đoán không sai, những Chân Thần Cảnh này cường giả, mỗi người trong giới chỉ đều có phi hành linh khí. Tốt nhất một món phi hành linh khí tuyệt đối là thượng phẩm, Mạc Vô Kỵ thậm chí cảm giác đẳng cấp so với Hình Hoàng trước đây chuẩn bị đưa cho hắn còn tốt hơn.

Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ không thích là cái này phi hành linh khí dáng dấp quá xấu, thoạt nhìn có chút giống một cái hình cầu. Cũng không biết đây là tên nào luyện chế, lẽ nào hình cầu phi hành khí không khí trở lực sẽ thay nhỏ?

Mạc Vô Kỵ lại đem mấy thứ này toàn bộ (chỉnh) sửa lại một chút, linh khí làm linh khí phân loại, đan dược và tài liệu cũng phân biệt để ở một bên, về phần linh thạch, dùng một cái đơn độc nhẫn trang.

Đáng tiếc ngoại trừ quả banh này hình phi hành linh khí bên ngoài, thứ khác mặc dù cũng đều rất tốt, có thể để cho Mạc Vô Kỵ coi trọng mắt thực sự quá ít.

Lại đem Chân Mạch Đại Lục hết thảy tu sĩ nhẫn sửa soạn xong hết, Mạc Vô Kỵ thật đúng là tìm được một tấm bản đồ, này một tấm bản đồ chỉ là mở ra một góc, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy trên bản đồ Thất Lạc Thiên Khư mấy chữ.

Lẽ nào người này địa đồ là từ Thất Lạc Đại Lục bên này lấy được? Bằng không tại sao có thể có Thất Lạc Thiên Khư vị trí?

Khi Mạc Vô Kỵ lại đem bản đồ này toàn bộ mở ra thời điểm, liền giật mình, bản đồ này chẳng những có Thất Lạc Thiên Khư, còn có thiên hải cùng Ngũ Hành Hoang Vực. Để cho Mạc Vô Kỵ thất vọng là thiên hải này một bộ phận bị kéo rớt, chỉ có Ngũ Hành Hoang Vực bộ phận cùng Thất Lạc Thiên Khư bộ phận.

Địa đồ rất rõ ràng ghi rõ, từ Thất Lạc Thiên Khư, Ngũ Hành Hoang Vực đều có thể đến Chân Mạch Đại Lục. Có thể thấy được bị kéo rơi thiên hải bộ phận, cũng là đi thông Chân Mạch Đại Lục đường đi.

Đi qua Thất Lạc Thiên Khư có thể đến Chân Mạch Đại Lục? Mạc Vô Kỵ nhìn một chút Thất Lạc Thiên Khư trong chỗ sâu, trong lòng có chút không nắm được chủ ý. Không phải là địa đồ đánh dấu không rõ ràng lắm, mà là Thất Lạc Thiên Khư là thật quá nguy hiểm. Nghe nói đi tu sĩ vào, có thể sống đi ra cũng không nhiều.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 277: Cuồng Phong Rống

Mạc Vô Kỵ cũng không do dự bao lâu, liền quyết định đi qua Thất Lạc Thiên Khư.

Thất Lạc Thiên Khư đích xác nguy hiểm, lẽ nào đi từ thiên hải cùng Ngũ Hành Hoang Vực cũng không nguy hiểm? Dùng thực lực của hắn muốn đi Chân Mạch Đại Lục, vô luận từ con đường nào cũng không dễ dàng.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ lựa chọn Thất Lạc Thiên Khư con đường này, là bởi vì con đường này ngắn nhất. Nếu như từ Thiên hải tiến vào Chân Mạch Đại Lục, dùng tu vi cùng tốc độ của hắn, coi như là trên đường không lạc đường, phỏng chừng ít nhất cũng phải mất ba năm rưỡi. Nếu là từ Ngũ Hành Thiên khư tiến vào Chân Mạch Đại Lục, vậy thời gian liền giảm thiểu, bất quá cũng cần hơn một năm.

Nhưng dựa theo trên bản đồ đánh dấu, nếu mà hắn dám xuyên qua Thất Lạc Thiên Khư, tiến vào Chân Mạch Đại Lục, vậy chỉ cần nửa năm thời gian.

Làm ra quyết định sau đó Mạc Vô Kỵ cũng không lại tiếp tục do dự, hắn lấy ra nhẫn của Kinh Cô Mộc. Chỉ cần luyện hóa cái giới chỉ này, hắn lập tức đi.

Năm đó cái nhẫn yêu cầu mấy tháng cũng không nhất định có thể luyện hóa, giờ khắc này ở dưới thần niệm của Mạc Vô Kỵ, chỉ tốn hơn nửa ngày đã bị luyện hóa. Không đơn thuần là thực lực của Mạc Vô Kỵ điên cuồng tăng lên, càng bởi vì Kinh Cô Mộc đã bị giết.

Thấy Kinh Cô Mộc nhẫn, Mạc Vô Kỵ mới biết được cái gì mới đúng là tên nhà quê. Kinh Cô Mộc trong giới chỉ linh khí cũng không nhiều, nhưng bảy tám món linh khí toàn bộ là thượng phẩm linh khí, còn có một món bán cực phẩm linh khí. Đáng tiếc là cái bán cực phẩm linh khí này là một món thiết chùy, Mạc Vô Kỵ tuyệt không cảm thấy hứng thú.

Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, hắn cũng không có tại trong giới chỉ của Kinh Cô Mộc tìm được phi hành linh khí.

Trong giới chỉ linh thạch rất nhiều, hơn nữa không phải là dùng bao nhiêu tấm tính toán, là lấy bao nhiêu chồng chất tính toán. Mạc Vô Kỵ thô sơ giản lược đoán chừng một chút, có ít nhất một hai chục triệu linh thạch.

Còn lại là các loại vật ly kỳ cổ quái, các loại tài liệu luyện khí chỉ nghe nói qua tên, các loại cổ quái pháp kỹ không thể tưởng tượng nổi...

Công pháp tu luyện thoạt nhìn cũng không nhiều, nhưng Mạc Vô Kỵ tùy tiện lật một cái, toàn bộ là Huyền Cấp tinh phẩm trở lên. Tại trong giới chỉ người này, Mạc Vô Kỵ không có thấy đồ đạc nào kém.

Lại đem tất cả mọi thứ chỉnh lý sau đó, Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái vòng tròn lớn chừng bàn tay, trên vòng tròn có vài tấm trận kỳ, từng đạo văn lộ giăng khắp nơi, ánh mắt nhìn một hồi, thậm chí đều sẽ cảm thấy choáng váng đầu.

Khi Mạc Vô Kỵ lại đem vòng tròn này nhiều lần quan sát sau đó, nhất thời kích động. Đây là một cái trận bàn, hơn nữa còn là bát cấp trận bàn.

Bát cấp trận bàn không muốn nói hắn luyện chế không được, Thất Lạc Đại Lục không ai có thể luyện chế ra. Không muốn nói Thất Lạc Đại Lục, Mạc Vô Kỵ suy đoán coi như là Chân Mạch Đại Lục, người có thể luyện chế ra đến bát cấp trận bàn cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Một nén nhang sau đó, Mạc Vô Kỵ rốt cục biết rõ cái trận bàn này là một khối ẩn nấp trận bàn.

Lại đem Kinh Cô Mộc nhẫn lật tung lên, thứ tốt không ít, nhưng chân chính để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ, chỉ có một khối trận bàn này.

Lại là một canh giờ trôi qua, Mạc Vô Kỵ tế xuất viên cầu phi thuyền đã bị hắn luyện hóa, hóa thành một đạo hắc tuyến, xông về trong chỗ sâu Thất Lạc Thiên Khư.

Tại Mạc Vô Kỵ sau khi rời khỏi mới mấy ngày, bờ hố to lớn có Thanh Câm Chi Tâm liền xuất hiện một người tông phát (tóc hình cây cọ) nam tử cùng một người nữ tử mặc quần xì líp màu xanh lục, rất là xinh đẹp.

Tông phát nam tử đờ đẫn nhìn hố sâu đã trống không, một lát đều không nói được câu nào.

- Chấn Thiên, ngươi nói nơi này có Thanh Câm Chi Tâm, để cho ta tới hỗ trợ, vì sao là cảnh tượng như vậy?

Nam tử một lát không nói gì, nữ tử bên cạnh hắn cắt đứt trầm mặc.

Tông phát nam tử đem nắm tay nắm ca ca rung động, một hồi lâu mới lên tiếng:

- Bởi vì Thanh Câm Chi Tâm đã bị người khác luyện hóa mang đi.

Tông phát nam tử chính là Thiên Ma Tông Phương Chấn Thiên, hắn thật vất vả tìm được một người trợ giúp, có thể giúp hắn chống đối Thanh Câm Chi Tâm, sau đó hắn đến luyện hóa. Mà khi hắn chân chính đến nơi này, phát hiện thứ tốt cũng không phải nhất định chờ hắn.

- Chẳng lẽ là Đại Diễn Tông Phùng Triết?

Nữ tử nghi ngờ hỏi.

Phương Chấn Thiên lắc đầu:

- Không phải là Phùng Triết, Phùng Triết coi như là có thể tìm ra biện pháp giống như ta, muốn luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm này, cũng không phải chuyện một ngày hai ngày. Trước đây ta bắt đầu luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm, lúc nào cũng cảm giác được bên trong ngoại trừ ta cùng Phùng Triết, còn có người thứ 3 đang luyện hóa Thanh Câm Chi Tâm. Lúc ban đầu ta còn tưởng rằng là ảo giác của mình, hiện tại xem ra, sợ rằng là sự thật.

- Vậy là ai?

Nữ tử ngạc nhiên hỏi.

- Trước đây rời đi nơi này sau đó, ta cũng không có trì hoãn bao lâu liền lần nữa trở về, Phùng Triết cũng là giống như ta. Lúc đó biết Thanh Câm Chi Tâm chỉ có chúng ta năm người... Phương Chấn Thiên nói đến đây nói không được nữa, hắn rất hoài nghi là Mạc Vô Kỵ.

Thế nhưng Mạc Vô Kỵ là không thể hoài nghi, bởi vì lúc đó thực lực của Mạc Vô Kỵ mới Nguyên Đan Cảnh. Hắn Chân Thần Cảnh dẫn Thanh Câm Chi Tâm, đều thiếu chút nữa bị diệt. Một cái Nguyên Đan Cảnh, không muốn nói dẫn Thanh Câm Chi Tâm, coi như là tại vùng ven luyện hóa, cũng làm không được.

Huống chi, hắn và Phùng Triết gặp nhau thời điểm, Thanh Câm Chi Tâm đích xác không có bị dẫn động qua.

“Quên đi, chúng ta đi thôi. Sau khi trở về đối với Thiên Cơ Tông trợ giúp một phần nhiều hơn, có lẽ cái này tông môn tương lai mới đúng là đệ nhất tông môn Thất Lạc Đại Lục..." Phương Chấn Thiên dường như giải thích hướng nữ tử bên người, vừa tựa hồ tại tự lẩm bẩm.

Dù cho cảm thấy khả năng không lớn là Mạc Vô Kỵ, hắn vẫn như cũ có chút kiêng kỵ Mạc Vô Kỵ. Một cái tán tu có thể leo lên đầu bảng Bách Tông Liên Minh điểm cống hiến bảng không nói, còn có thể trở

thành là Thiên Cơ Tông tông chủ, sau đó lại trở thành Bách Tông Liên Minh minh chủ. Nếu là nói những thứ này đều là vận khí của hắn, vậy người ở sau lưng hắn trực tiếp tiêu diệt Nhân tiên Cô Kỳ cùng vài tên Chân Thần Cảnh, thì không thể dùng vận khí để giải thích.

Bất kể có phải hay không là Mạc Vô Kỵ, giao hảo Thiên Cơ Tông chắc là sẽ không có việc gì.

...

Liên tiếp tại Thất Lạc Thiên Khư dựa theo bản đồ phi hành mấy ngày, Mạc Vô Kỵ cũng không có gặp phải bất kỳ nguy hiểm nào, điều này làm cho hắn thở phào nhẹ nhõm.

Cái này hình tròn phi thuyền xấu là xấu một chút, tốc độ thật đúng là vờ lờ. Không chỉ như thế, cái phi thuyền này phi hành còn cực kỳ bình ổn. Dựa theo loại tốc độ này, hắn thậm chí không mất tới nửa năm thời gian.

Còn không có chờ Mạc Vô Kỵ bắt đầu tính toán cần phải có bao lâu mới có thể xuyên qua Thất Lạc Thiên Khư, một trận cuồng phong liền tịch cuốn tới. Trong thời gian ngắn, Mạc Vô Kỵ trong tầm mắt toàn bộ là cát vàng.

Xen lẫn cát đá cuồng phong lại đem Mạc Vô Kỵ phi thuyền hình tròn trực tiếp cuốn ra hơn mười dặm bên ngoài, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có tỉ mỉ đi quan sát cuồng phong tới cùng là chuyện gì xảy ra, liền trực tiếp thu hồi bản thân phi thuyền pháp bảo. Đồng thời lại đem ẩn nấp trận bàn lấy ra, mở ra trận bàn ẩn nấp trận văn, lại đem chính bản thân hoàn toàn ẩn nấp ở tại trong trận bàn.

Mạc Vô Kỵ đã biết yêu thú độ kiếp, hắn mơ hồ cảm giác cổ cuồng phong này có chút cổ quái, cũng bởi vì hắn tại trong cuồng phong cảm nhận được cuồng bạo cùng giết chóc khí tức tàn bạo hơi thở.

- Rống!

Quả nhiên Mạc Vô Kỵ cái ý niệm này vừa mới chuyển qua, một tiếng nổi giận gào thét truyền ra. Tại đây tiếng gào thét, bão cát càng cuồng bạo xoắn tới, trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ cuốn như một cái con quay bình thường giống nhau, trực tiếp bắn đi ra ngoài.

Đang trước khi bị cuốn đi, Mạc Vô Kỵ đã mơ hồ thấy được hai con yêu thú lớn vô cùng. Cả hai đầu yêu thú bề ngoài màu sắc đều rất nhạt, nhưng mỗi một con đều cao tới hơn mười trượng. Cái miệng khổng lồ mở ra, thật giống như một hố đen bình thường giống nhau, âm sâm không gì sánh được.

- Ầm!

Hai đầu yêu thú rốt cục đụng vào nhau, nồng nặc mùi tanh cùng nguyên lực nổ tung, nguyên bản thật giống như con quay bình thường vậy Mạc Vô Kỵ, bị loại này nguyên lực đánh trên không trung bay lượn tốc độ nhanh hơn.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, hắn may mắn chính bản thân chiếm được một cái bát cấp ẩn nấp trận bàn, đồng thời trước tiên liền đem trận bàn mở ra.

Bởi vì cái loại yêu thú này hắn quen biết, gọi là Cuồng phong rống. Cuồng phong rống hình thể cực kỳ cực lớn, há mồm liền có thể phun ra cuồng bạo nguyên lực bão cát. Một khi đạt được cấp 7 trở lên, loại này nguyên lực bão cát, coi như là Chân Thần Cảnh chống đối cũng có chút cật lực. Về phần dưới Hư Thần Cảnh, căn bản cũng không có năng lực chống cự.

Cuồng phong rống còn có một cái mao bệnh đặc biệt xấu, là không cho phép bất luận cái gì vật còn sống tồn tại trong vòng tầm mắt phạm vi của nó. Nói cách khác, Mạc Vô Kỵ nếu là không có ẩn nấp trận bàn, sớm đã bị cuồng phong rống phát hiện, đồng thời trực tiếp cắn nuốt hết. Cuồng phong rống chẳng những rống đi ra bão cát kinh khủng, đồng dạng hút vào lực lượng cũng kinh khủng. Đừng xem Mạc Vô Kỵ nguyên

đan tầng mười, cuồng phong rống có thể dễ dàng tại hơn bên ngoài mười dặm đưa hắn cuốn đến trong miệng.

Sở dĩ có rất ít người thấy cuồng phong rống, là bởi vì đại bộ phận thấy cuồng phong rống tu sĩ, đều bị cuồng phong rống ăn hết.

- Rầm rầm ầm!

Cuồng bạo Liệt Phong cát đá đụng vào nhau, nguyên khí lại một lần nữa nổ lên. Nguyên bản Mạc Vô Kỵ đang ở giữa cuồng phong không ngừng xoay tròn, tức thì bị loại cuồng bạo này cuốn đi.

Mạc Vô Kỵ mặc cho cuồng phong đưa hắn cuốn đi, không dám có nửa điểm động tác. Tại trong phạm vi cuồng phong của cuồng phong rống, chỉ cần hắn dám động dùng nguyên lực, nhất định sẽ bị cuồng phong rống cảm thấy được.

Cuồng bạo nổ tung âm thanh càng ngày càng xa, Mạc Vô Kỵ chung quanh cuồng bạo bão cát rốt cục thở bình thường lại, Mạc Vô Kỵ cũng rơi ở trên mặt đất.

Mạc Vô Kỵ dùng tốc độ nhanh nhất đứng lên, hắn cũng không có lập tức tế xuất phi thuyền trốn chui xa. Hắn nghe nói qua địa phương có cuồng phong rống xuất hiện nhất định có đỉnh cấp bảo vật phong hệ, nơi này chẳng những có cuồng phong hiện lên, còn có hai con cuồng phong rống mạnh mẽ tuyệt đối đại chiến, vậy sẽ có bảo vật dạng phong hệ đẳng cấp gì?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 278: Thất Lạc Thiên Khư Nguy Cơ

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, cuồng phong rống nếu tranh đấu ở phụ cận đây, vậy bảo vật tranh đoạt cũng nhất định ở phụ cận đây. Sở dĩ càng đánh càng xa, rất có thể là không muốn đối với xung quanh tạo thành quá lớn hư hại. Cho nên bảo vật cuồng phong rống tranh đoạt, nhất định tại phụ cận.

Mạc Vô Kỵ lập tức dọc theo phương hướng lúc trước bão cát xoắn tới một đường tìm kiếm qua đi, chỉ không tới nửa nén hương, hắn liền tìm được một mảnh sườn núi linh khí cực kỳ nồng nặc. Sườn núi cũng không dốc, khắp nơi là một mảnh xanh tươi, một mảnh xanh tươi này vừa tạo thành tương phản với Thất Lạc Thiên Khư hoang vắng.

Nhưng trong này không có đồ đạc gì a? Mạc Vô Kỵ còn sợ tự mình sai rồi, thần niệm tại đây trên sườn núi quét một lần lại một lần, thậm chí thẩm thấu tới xuống đất. Nhưng hắn đích xác không có phát hiện bất kỳ vật gì, nếu như nói thật có cái gì bất đồng, đó chính là trên sườn núi có hai cục đá to lớn, bên cạnh tảng đá có một cái động phủ tạm thời dựng lên.

Không cần hỏi, trong cái động phủ này có một con cuồng phong rống.

Nếu nơi này đã bị một con cuồng phong rống chiếm cứ, một đầu khác cuồng phong rống còn để cướp đoạt, nói rõ thứ này thật là không phải chuyện đùa.

Xa xa điên cuồng âm thanh hét lên lần thứ hai truyền đến, xem ra không được bao lâu, cuồng phong rống kia trở về tới rồi.

Mạc Vô Kỵ tế xuất phi thuyền hình tròn, nếu không tìm được vậy đã nói rõ cùng hắn vô duyên, hay là đi sớm một chút tốt hơn, không cần chờ cuồng phong kia rống trở về, hắn còn muốn chạy cũng đi không xong.

Chỉ là cuồng phong rống huyệt động vì sao thành lập tại sườn hai khối cự thạch? Mạc Vô Kỵ trước khi đi, vẫn là nhìn thoáng qua hai khối cự thạch này, hắn nhìn thấy một gốc cây cỏ nhỏ màu xám tro nhạt.

Gốc cây cỏ nhỏ này quá tầm thường, chỉ cao nửa thước, không có phân nhánh. Hoặc là nói đây không phải là một gốc cây cây cỏ, mà là một mảnh thảo diệp. Bởi vì cây cỏ chóp đỉnh, chính là dùng phiến lá hình thức mọc ra.

Gốc cây cỏ nhỏ này không có nửa điểm linh thảo khí tức ba động, cũng không có nửa điểm linh thảo hình dạng. Mạc Vô Kỵ mặc dù có thể chú ý tới, là bởi vì một gốc cây màu xám tro nhạt cỏ nhỏ này chung quanh cỏ dại đều bị nhổ xong, chỉ có một gốc cây lộ ra lẻ loi, đồng dạng cũng rất là đột ngột.

Lẽ nào này một cây không tầm thường chút nào, thậm chí như cỏ dại bình thường vậy là bảo vật?

Xa xa tiếng hô càng ngày càng gần, Mạc Vô Kỵ bất chấp suy nghĩ nhiều, quản nó có đúng hay không bảo vật, trước mang đi rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ dùng tốc độ nhanh nhất lại đem một gốc cây cỏ nhỏ này đào lên đưa vào trong hộp ngọc, cấp tốc tiến vào phi thuyền, sau một khắc phi thuyền liền hóa thành hắc tuyến, biến mất ở phương xa.

Mấy phút sau, Mạc Vô Kỵ nghe được thanh âm cuồng phong rống nổi giận điên cuồng, cái loại này nổi giận thật giống như có người đoạt đi nàng dâu của nó bình thường giống nhau.

Chẳng lẽ mình đào ra gốc cây cỏ nhỏ này thật là bảo vật? Mạc Vô Kỵ lại đem một gốc cây cỏ nhỏ lấy ra. Màu xám tro nhạt màu sắc bình bình

đạm đạm, không có nửa điểm đột ngột, cũng không có nửa điểm ngạc nhiên. Duy nhất ly kỳ là, một gốc cây cỏ nhỏ này hiện đầy một phần cổ quái văn lộ.

Hướng về phía cỏ nhỏ xem đủ nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ lại đem gốc cây cỏ nhỏ tiếp tục đưa vào chiếc nhẫn của mình. Hắn thật sự là không nhìn ra, gốc cây cỏ nhỏ này tới cùng trân quý ngạc nhiên ở địa phương nào.

Đã trải qua cuồng phong rống sự kiện, Mạc Vô Kỵ càng là cẩn thận. Hắn không dám tu luyện, chỉ có thể là một bên nghiên cứu Trữ Tinh Tử trận đạo, một bên điều khiển phi thuyền đi tới.

Cho dù là lại cảnh giác, phi hành nửa tháng sau, hắn vẫn còn là bị một con yêu thú to lớn theo dõi.

Lần này theo dõi hắn là một con phi hành yêu thú, thoạt nhìn có vài phần cùng loại với con cú mèo. Hai con mắt thật giống như hai cái lồng đèn lớn, hình thể coi như là so với phi thuyền pháp bảo của hắn, cũng lớn gấp mấy lần.

Lúc ban đầu, Mạc Vô Kỵ còn muốn né qua phi hành yêu thú khổng lồ. Còn không có chờ phi thuyền chuyển biến, một con chim cánh khổng lồ liền vỗ lại đây.

Tại tầm mắt một mảnh không rõ sau đó, Mạc Vô Kỵ phi thuyền bị một con cánh khổng lồ đập thẳng tắp rớt xuống. Nếu không phải cái này phi thuyền pháp bảo phòng ngự cấm chế coi như là không sai, chính là lần này, phi thuyền của hắn đã nát.

Mạc Vô Kỵ trong lòng khẩn trương, thần niệm toàn bộ gia cố ở tại trên phi thuyền, mạnh mẽ lại đem phi thuyền vòng vo một cái phương hướng, cứ như vậy trực tiếp liền xông nghiêng ra ngoài.

Phi hành yêu thú thấy Mạc Vô Kỵ cũng không có bị nó một cánh chụp được, liền đuổi theo lại đây, không chút nào dự định buông tha Mạc

Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ hầu như lại đem các khay phi thuyền linh thạch toàn bộ trang bị đầy đủ địa phẩm linh thạch, chính hắn cũng toàn lực khống chế phi thuyền cấp bách bay đi.

Coi như là như vậy, hắn vẫn như cũ không có khả năng cắt đuôi con phi hành yêu thú. Con yêu thú kia không biết cùng hắn có cừu hận gì, bám theo thật chặt Mạc Vô Kỵ phi thuyền. Dường như không lại đem Mạc Vô Kỵ đuổi tới, nó thề không bỏ qua.

Cũng may Mạc Vô Kỵ tuy rằng không bỏ rơi được yêu thú, nhưng cũng không đến mức bị yêu thú đuổi kịp.

Một chạy một đuổi chính là mấy ngày, vốn Mạc Vô Kỵ còn dự định phóng chậm một chút tốc độ, chờ yêu thú kia lại đây, liền cho nó ăn mấy cái lôi cầu. Bất quá nghĩ đến yêu thú kia thực lực cường đại, vẫn là không có dũng khí mạo hiểm như vậy. Dùng hắn Nguyên Đan Cảnh tu vi, sợ rằng còn không có đánh ra lôi hồ, đã bị yêu thú giết chết.

Không có biện pháp, tiếp tục trốn sao?.

Lại là hai ngày sau, Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ phát hiện, phi hành yêu thú phía sau kia đuổi theo hắn không tha đột nhiên không thấy.

Còn không có chờ Mạc Vô Kỵ cao hứng, phi thuyền của hắn bị một loại lực lượng kinh khủng nắm kéo, lần thứ hai lao xuống đi xuống.

Mạc Vô Kỵ thần niệm trong nháy mắt quét đi ra ngoài, lần này không phải là yêu thú, mà là dưới đất hấp lực. Hắn ở vào giữa một mảnh vô biên vô tận đầm lầy, hấp lực này chính là từ đầm lầy truyền tới.

Hấp lực càng lúc càng lớn, dù cho Mạc Vô Kỵ lại khống chế phi thuyền đi lên, cũng không cách nào tránh né loại này kinh khủng vô biên hấp lực.

Mạc Vô Kỵ đơn giản thu hồi phi thuyền, cả người từ không trung ngã xuống.

- PHỐC!

Một tiếng, Mạc Vô Kỵ trực tiếp bị nước bùn đầm lầy nhấn chìm.

Lúc ban đầu Mạc Vô Kỵ còn tưởng rằng bởi vì phi thuyền không cách nào kháng trụ hấp lực, hiện tại hắn rơi vào đầm lầy, mới hiểu được coi như là đã không còn phi thuyền, hắn bị hấp lực hút đi xuống, hơn nữa tốc độ càng lúc càng nhanh.

Xuống chút nữa, hắn không bị ngộp chết, cũng sẽ bị vô tận áp lực từ đầm lầy chen chết. Mạc Vô Kỵ quanh thân nguyên khí huy động, rốt cục dừng lại xu thế tiếp tục vùi lấp.

Hắn cẩn thận chậm rãi leo lên, lúc ban đầu, mỗi lần bò lên một chút, rất nhanh lại vùi lấp đi xuống. Tới về sau, Mạc Vô Kỵ dần dần nắm giữ phương pháp, thần niệm phối hợp nguyên lực huy động, tốc độ bò cũng (nhanh) hơn không ít.

Dùng tu vi của hắn, tại đây đầm một năm cũng không nhất định có thể chết, chỉ khi nào không bò lên nổi, vậy hắn sớm muộn vẫn là sẽ bị buồn bực chết. Một cái tu sĩ gần bước vào Chân Hồ, bị đầm lầy làm ngộp chết mất, thật là một chuyện tiếu lâm.

Mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ càng là trầm tĩnh lại, bắt đầu một bên tu luyện một bên leo lên. Hắn dựa theo công pháp chính bản thân sửa đổi, nghịch chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tu luyện, tu vi tiến bộ lại vẫn không nhỏ. Hơn nữa nghịch chuyển tu luyện công pháp, tốc độ hắn leo lên lên càng là cấp tốc.

Phía dưới đầm lầy linh khí chẳng những rất là đầy đủ nồng nặc, còn rất là tinh thuần.

Một bên tu luyện, một bên leo lên, Mạc Vô Kỵ trái lại không cấp bách cùng trước nữa.

Dù cho lại cấp tốc, tốc độ leo lên cũng xa xa so ra kém trước đây như lưu tinh vùi lấp tốc độ. Cứ như vậy vẫn bò bảy tám ngày, Mạc Vô Kỵ cảm thụ được trước mắt sáng ngời, hắn liền biết mình hắn là lần thứ hai bò lên.

Không đợi Mạc Vô Kỵ cả người xông lên, hai cái mắt cá chân của hắn lại đột nhiên bị thứ gì quấn lấy, sau một khắc một cổ càng lực lượng cường đại chỗ từ mắt cá chân truyền đến. Mạc Vô Kỵ đã bò lên trên đầm lầy, đã bị lần nữa kéo lại.

Tại dưới đầm lầy đã bị vây nhiều ngày như vậy, dù cho đột nhiên bị đồ đạc quấn lấy kéo xuống, Mạc Vô Kỵ cũng là cực kỳ tỉnh táo. Thần niệm của hắn quét đi xuống, quấn lấy mắt cá chân hắn tựa hồ là hai cây bụi.

Mắt thấy đạo lực lượng này không biết muốn đem hắn lôi kéo đến địa phương nào, Mạc Vô Kỵ cấp thiết, Tử Phủ Thanh Câm Chi Tâm trong nháy mắt trải rộng ra chân của hắn.

Một tiếng kịch liệt rung động từ dưới nền đất truyền đến, đồ đạc trói lại mắt cá chân Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt bị Thanh Câm Chi Tâm hóa thành tro bụi biến mất. Mạc Vô Kỵ cả người buông lỏng, cũng là tăng nhanh tốc độ đi bên ngoài đầm lầy giãy dụa.

Vừa rồi hắn dùng Thanh Câm Chi Tâm thiêu hủy cây bụi là lúc, liền cảm nhận được vật kia không đơn giản. Nếu không mà nói, sẽ không tạo thành chung quanh đây kịch liệt rung động.

Đoán chừng là bị hỏa diễm Mạc Vô Kỵ hù được, lại là một ngày, Mạc Vô Kỵ lại từ dưới đầm lầy giãy dụa đi ra, cái thứ quấn lấy chân hắn không có tái xuất hiện.

Mạc Vô Kỵ nằm ở trên mặt đầm lầy, ánh mắt nhìn bốn phía, khắp nơi đều là bùn lầy, bầu trời cũng là u tối một mảnh. Căn bản cũng không có phương hướng.

Do dự một chút, Mạc Vô Kỵ tế xuất một con thuyền hạ phẩm linh khí phi thuyền. Hắn muốn nếm thử một chút, có thể hay không lại đem linh khí phi thuyền xem như bình thường thuyền dùng, chí ít đừng tại đây đầm lầy chìm xuống.

Nhưng Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì thất vọng rồi, hắn linh khí phi thuyền vừa mới lấy ra, liền nhanh chóng chìm xuống. Mạc Vô Kỵ thậm chí ngay cả cơ hội thu lại cũng không có.

Nhìn chung quanh đều là giống nhau cảnh tượng, Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ bằng vào cảm giác của mình lựa chọn một cái phương hướng. Hắn quyết định một bên tu luyện, một bên đi tới. Tu luyện đến nay, hắn trải qua nhiều chuyện lắm. Hắn mở đi ra một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc, một bên tu luyện một bên đi tới, cũng không phải không thể được.

Có lẽ người một bên trong tu luyện, còn một bên không ngừng đi đường, chỉ có hắn Mạc Vô Kỵ một người.

...

Lạc Khư, cái chỗ này thoạt nhìn càng giống như là một cái phường thị tạm thời. Chung quanh đều là bừa bộn kiến trúc cùng một phần rải rác quầy hàng, để cho người ta vừa nhìn, sẽ cho là cái chỗ này hình thành thời gian không lâu.

Trên thực tế, thời gian Lạc Khư hình thành tại Chân Mạch Đại Lục thậm chí so với một phần tu chân thành thị lớn còn phải lâu đời hơn. Đã nhiều năm như vậy, Lạc Khư vẫn là không có hình thành chân chính thành thị, ngoại trừ nơi này linh khí loãng, vị trí hẻo lánh ra, càng bởi vì có rất ít người sẽ ở nơi này ở lâu dài.

Lạc Khư không ai lâu dài ở lại, linh khí cũng loãng, theo lý thuyết cực ít có người tới nơi này mới đúng là. Sự thực cũng không phải như vậy, Lạc Khư cho tới bây giờ cũng không thiếu người đến.

Bởi vì Lạc Khư đang ở vùng ven Thất Lạc Thiên Khư, đừng xem Chân Mạch Đại Lục địa vực rộng, nhưng là địa phương dễ dàng tránh né truy sát như Lạc Khư thật không có mấy cái. Không sai, Lạc Khư tồn tại chính là vì tránh né cừu địch. Tại Chân Mạch Đại Lục, hầu như một nửa tu sĩ đang bị cừu địch truy sát, đều sẽ trốn tới Lạc Khư.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 279: Thất Lạc Đầm Lầy

Lạc Khư vùng ven chính là Thất Lạc Thiên Khư, đối với Chân Mạch Đại Lục tu sĩ mà nói, giữa Thất Lạc Thiên Khư cũng không có vật gì tốt. Nhưng đừng xem giữa Thất Lạc Thiên Khư không có vật gì tốt, trong này lại cực độ nguy hiểm, coi như là Chân Thần Cảnh cường giả tiến vào Thất Lạc Thiên Khư, cũng rất có thể cũng không ra được.

Cho nên tu sĩ trốn vào Lạc Khư, một khi còn có người truy sát lại đây, bình thường đều có thể trốn vào Thất Lạc Thiên Khư. Có rất ít người truy sát cừu địch, sẽ truy sát đến bên trong Thất Lạc Thiên Khư đi.

Giờ khắc này một chỗ cực kỳ hẻo lánh phòng trà ở Lạc Khư phường thị, đang có hai nam một nữ ngồi chỗ góc.

- Khởi ca, ta nghe nói Thất Lạc Thiên Khư nguy hiểm so với đi tinh không chiến trường còn đáng sợ hơn. Tinh không chiến trường có lẽ còn có cơ hội sống, đi Thất Lạc Thiên Khư, cơ hội còn sống hầu như bằng không a.

Cô gái kia phá vỡ trầm mặc nói.

Cô gái này màu da hơi đen, hai con mắt to lớn mà sáng sủa, lông mi cũng dày vô cùng, thoạt nhìn mang theo vài phần oai hùng khí tức.

Gọi Khởi ca nam tử tướng mạo không tầm thường, sắc mặt cổ đồng. Nhưng lúc này trong mắt của hắn tràn đầy cô đơn, thần sắc thậm chí có chút đờ đẫn.

- Khởi ca, như ngươi vậy chán chường cũng không phải biện pháp, ta cảm thấy Dong Hà sư muội nói cũng có đạo lý. Bằng mượn ba người

chúng ta tu vi, tiến vào Thất Lạc Thiên Khư hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Thấy Khởi ca không nói lời nào, một người thấp nhỏ nam tử khác ngược lại chủ động nói, hắn thoạt nhìn rất là xốc vác.

Khởi ca rốt cục phục hồi tinh thần lại, hắn thở dài:

- Dung muội, Hưng Đẳng, lần này là ta hại hai người các ngươi.

Gọi Hưng Đẳng xốc vác nam tử vội vàng khoát tay áo:

- Khởi ca, người một nhà không nói hai lời. Hiện tại chúng ta đều đã đến loại tình trạng này, hay là nghĩ xem như thế nào tránh thoát khốn cảnh.

Khởi ca nhãn thần thay đổi, rốt cục tỉnh lại một phần đến:

- Cảnh gia thực lực lớn như vậy, chúng ta ngoại trừ đi Thất Lạc Thiên Khư không có bất kỳ biện pháp nào. Nghe nói đi qua Thất Lạc Thiên Khư có thể đến Thất Lạc Đại Lục, chỉ cần tới rồi Thất Lạc Đại Lục, chúng ta nhất định có thể đặt chân. Chỉ cần chúng ta có thể tới Thất Lạc Đại Lục, ta Bàng Khởi phát thệ, có một ngày nhất định có thể mang bọn ngươi trở lại Chân mạch.

Hưng Đẳng thở dài nói:

- Khởi ca, không phải là ta muốn đả kích ngươi. Trước không nói lấy thực lực của chúng ta muốn đi qua Thất Lạc Thiên Khư, vậy cơ hồ là người si nói mộng. Coi như là chúng ta vận khí bạo bằng, thực sự xuyên qua Thất Lạc Thiên Khư, chúng ta đây tại Thất Lạc Đại Lục lại có cái gì lối ra? Ta nghe nói Thất Lạc Thiên Khư tu chân văn minh đi xuống, mấy năm trước Tinh Đế Sơn còn dẫn theo một nhóm thiên tài tu sĩ đi tới Chân Mạch Đại Lục. Nếu(như) là ở đó có phát triển tốt hơn, bọn họ lại có thể đến ta Chân Mạch Đại Lục?

Bàng Khởi nhìn hai người khác, giọng nói vô cùng thật:

- Các ngươi sai rồi, Thất Lạc Đại Lục có lẽ không có cách nào để cho người ta thành tựu Nhân Gian Tiên Vương, thế nhưng Thất Lạc Đại Lục cũng không phải không tốt tý nào. Chúng ta tu vi không cao, tại Thất Lạc Đại Lục càng là có cơ hội.

- Vì sao?

Dong Hà cũng nghi ngờ hỏi, tuy nàng tin tưởng Bàng Khởi sẽ không lừa gạt nàng và Hùng Hưng Đằng, nhưng nói với Bàng Khởi mà nói (vẫn, còn) là rất không hiểu. Chính như Hưng Đằng nói, nếu mà Thất Lạc Đại Lục tu chân văn minh thực sự cường đại như vậy, vậy đỉnh cấp thiên tài vì sao còn phải đến Chân Mạch Đại Lục?

Bàng Khởi trầm giọng hỏi:

- Ta hỏi các ngươi, các ngươi biết NHân bảng đệ nhất là người nào?

- Không phải là Yến Dương Nam sao?

Dong Hà cùng Hùng Hưng Đằng đều rất kỳ quái, cái này đệ nhất tùy tiện cái nào tu chân thành thị đều có thể thấy, đại ca còn hỏi như vậy là có ý gì?

Bàng Khởi liền vội vàng nói:

- Ta nói không phải là bây giờ NHân bảng đệ nhất, là trước một đời đệ nhất... Hoặc là nói Tinh Đế Sơn Nhân bảng lưu danh đứng hàng thứ, chính là Nhân Vương trên bảng lưu danh đứng hàng thứ...

- Khởi ca, làm sao ngươi biết Tinh Đế Sơn Nhân Vương đứng hàng thứ?

Hùng Hưng Đằng kinh ngạc hỏi.

Nhân Vương đứng hàng thứ chỉ là khoá trước Nhân Giới bảng tổ thứ nhất thành một cái bài danh, cái bài danh này hoàn toàn là dựa theo khoá trước Nhân Giới bảng đệ nhất thực lực, chỉ có tiến vào hơn Nhân giới

bảng đệ nhất, mới có tư cách leo lên cái bài danh này. Cùng Nhân Vương bảng đồng dạng, còn có Địa vương bảng cùng Thiên vương bảng.

Bất quá Nhân Vương bảng cùng Nhân bảng hoàn toàn bất đồng, Nhân bảng là tất cả mọi người có thể thấy. Nhân Vương bảng tồn tại ở Tinh Đế Sơn sâu nhất địa phương, ngoại trừ số rất ít vài tên cường giả, không ai có thể biết Nhân Vương bảng bài danh, thậm chí rất nhiều người cũng không biết Nhân Vương bảng tồn tại.

Chính vì vậy, Hùng Hưng Đằng mới có thể kinh ngạc không giải thích được.

- Khởi ca, ta nhớ ra rồi, trước một đời Nhân bảng đệ nhất là một cái tên rất cổ quái, gọi tán tu 2705.

Dong Hà bỗng nhiên nói.

Bàng Khởi gật đầu:

- Dung muội nói không sai, trước một đời NHân bảng đệ nhất chính là tán tu 2705. Cổ Thiếu Duẫn các ngươi hẳn là biết sao?? Tán tu 2705 đã đánh bại hắn, trở thành NHân bảng đệ nhất. Các ngươi cho rằng Cổ Thiếu Duẫn cường đại không? Cùng bây giờ người bảng đệ nhất Yến Dương nam so với, người nào càng lớn mạnh hơn?

- Hắn là Cổ Thiếu Duẫn mạnh hơn một chút.

Hùng Hưng Đằng nói thật, hắn ra mắt Cổ Thiếu Duẫn tỷ đấu, cái loại này thực lực cường đại để cho hắn đều khó mà có ý nghĩ cùng hắn tranh đấu.

Bàng Khởi tiếp tục nói:

- Ta cũng cho rằng Cổ Thiếu Duẫn mạnh hơn một chút, bởi vì Cổ Thiếu Duẫn trải qua Nhân bảng đệ nhất, cho nên tên của hắn tại Nhân Vương trên bảng có lưu lại. Ta tình cờ một lần nghe người ta nói, Cổ Thiếu Duẫn tại Nhân Vương bảng bài danh tiến vào top 100. Cổ Thiếu

Duẫn tiến vào top trăm, vậy tán tu 2705đánh bại Cổ Thiếu Duẫn leo lên Nhân bảng đệ nhất, khẳng định cũng là tiến vào top trăm...

- Thế nhưng Khởi ca, cái đó và chúng ta đi Thất Lạc Đại Lục có quan hệ gì?

Hùng Hưng Đằng cau mày hỏi.

Bàng Khởi hít sâu một hơi, chậm rãi nói:

- Vì cái này tán tu 2705 chính là người Thất Lạc Đại Lục, trước đây Cổ Thiếu Duẫn chính là tại Thất Lạc Đại Lục cùng tán tu 2705 tỷ đấu. Cư Cổ Thiếu Duẫn trở về nói qua, tán tu 2705 thực lực vượt xa hắn, không có dùng bất luận cái gì y mưu quỷ kế, hoàn toàn bằng vào thực lực chiến thắng hắn.

- Cái gì? Tán tu 2705 đến từ Thất Lạc Đại Lục?

Dong Hà cùng Hùng Hưng Đằng đồng thời khiếp sợ ra.

Thất Lạc Đại Lục cái này tu chân văn minh lạc hậu địa phương, cư nhiên có tán tu 2705 cường giả loại này? Bọn họ một mực sống ở Chân Mạch Đại Lục, tự nhiên biết Nhân bảng đệ nhất biểu thị cái gì. Không muốn nói Nhân bảng đệ nhất, chỉ cần có thể tiến vào Nhân bảng top trăm, đây tuyệt đối là cường giả giữa cường giả.

Bàng Khởi gật đầu:

- Lần này Thất Lạc Đại Lục thiên tài tu sĩ đi tới Chân Mạch Đại Lục, trong đó cũng không có tán tu 2705. Tán tu 2705 cường đại như vậy, vì sao không đến Chân mạch? Ta nghĩ, nhất định là hắn cho rằng tại Thất Lạc Đại Lục tu luyện cũng sẽ không kém so với Chân mạch. Cả Nhân bảng đệ nhất, đều có thể ở lại Thất Lạc Đại Lục tu luyện, chúng ta vì sao không có khả năng đi qua?

Dừng một chút, Bàng Khởi thấy Hùng Hưng Đằng cùng Dong Hà đều là gương mặt lay động, lúc này mới tiếp tục nói:

- Hơn nữa ta còn có một cái tuyến lộ đồ từ Thất Lạc Thiên Khư thông qua, đi tới Thất Lạc Đại Lục. Chỉ cần chúng ta không bỏ mạng ở Thất Lạc Thiên Khư, tối đa chỉ cần hơn nửa năm thời gian, chúng ta liền có thể đến Thất Lạc Đại Lục.

- Khởi ca, coi như là có tuyến lộ đồ, chúng ta vẫn là rất khó sống đến Thất Lạc Đại Lục a?

Hùng Hưng Đẳng có chút tâm động, bất quá hắn vẫn là lộ ra rất lạnh tĩnh.

Bàng Khởi cười thảm nói:

- Ta làm sao chẳng biết ba người chúng ta đi Thất Lạc Đại Lục đó là cửu tử nhất sinh, nhưng là chúng ta có lựa chọn sao? Ta dám khẳng định qua một đoạn thời gian nữa, người của cảnh gia sẽ là truy sát tới nơi này, đến lúc đó chúng ta (vẫn) là phải bỏ mạng tại Thất Lạc Thiên Khư. Ta đạt được tuyến lộ đồ, có thể vòng qua tuyệt đại đa số nguy hiểm, chỉ cần chúng ta tới rồi vùng ven thất lạc đầm lầy, sau đó vượt qua thất lạc đầm lầy, chẳng khác nào nửa bước bước vào Thất Lạc Đại Lục.

- Khởi ca, thất lạc đầm lầy ta nghe nói qua, tu sĩ đi vào trong đó, trên cơ bản đều có thể bị đầm lầy cắn nuốt hết, không ai ngoại lệ.

Dong Hà mang theo lo lắng nói.

Bàng Khởi đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên biến sắc:

- Chúng ta đi nhanh lên, người Cảnh gia lại đuổi tới.

Hùng Hưng Đẳng đứng lên:

- Khởi ca, đi ngay Thất Lạc Thiên Khư sao?, Thất Lạc Đại Lục ra một cái tán tu 2705, ai có thể biết không có thể ra cái thứ hai? Chính như Khởi ca ngươi mới vừa nói, chỉ cần không chết, chúng ta chung quy có một ngày sẽ giết trở về.

...

- Ầm!

Hùng hậu nguyên lực tại vô số lần Chu Thiên nghịch chuyển sau đó, rốt cục lại một lần nữa xông phá gông cùm xiềng xích, nếu không phải không cách nào tại giữa đầm lầy đứng thẳng, Mạc Vô Kỵ hầu như muốn đứng ở trên đầm lầy gào thét một tiếng.

Từ khi rơi vào cái này đầm lầy sau đó, Mạc Vô Kỵ liền không giây phút nào không tu luyện lấy. Hắn không biết tại giữa đầm lầy vượt qua năm (tháng), hay là 6 tháng. Giờ khắc này, hắn rốt cục xông phá nguyên đan tầng mười một, thăng cấp tới rồi nguyên đan tầng mười hai.

Cái đầm lầy này còn bao lâu mới có thể đi ra ngoài hắn còn không biết, nhưng lúc này Mạc Vô Kỵ lại không để ý. Có lẽ chỉ có một ngày, hắn sẽ ở giữa đầm lầy đột phá nguyên đan tầng mười hai, bước vào chân chính Chân Hồ cảnh.

- A đù, giữa thất lạc đầm lầy đó là vật gì?

Một người thiếu nữ xinh xắn bỗng nhiên nhìn thất lạc đầm lầy, kinh dị nói một câu.

Tại bên người thiếu nữ này, còn có một thiếu phụ xinh đẹp cùng một người trung niên nam tử. Vô luận là thiếu phụ, hay là trung niên nam tử, quanh thân đều là khí thế vờn quanh, hiển nhiên đều là người có thực lực cường hãn.

- Có người tới rồi.

Trung niên nam tử cũng không có để ý đầm lầy, mà là nhìn về phía sau lưng một mảnh sa mạc.

Nguyên bản thiếu nữ kinh dị cũng bị hấp dẫn ánh mắt, bọn họ sau đó thấy hai nam một nữ cấp tốc hướng bên này lại đây.

- Khởi ca, chậm một chút, phía trước hình như có người.

Tới được ba người chính là Bàng Khởi, Hùng Hưng Đẳng cùng Dong Hà ba người hai tháng trước rời đi Lạc Khư.

Bàng Khởi ánh mắt sắc bén nhất, hắn trải qua chuyện cũng tối đa, hắn vừa nhìn ba người đứng ở thất lạc đầm lầy vùng ven, liền biết ba người này lai lịch không giống bình thường.

Hắn nhanh chóng tiến lên đối với thiếu phụ kia cùng trung niên nhân cúi người hành lễ nói:

- Tán tu Bàng Khởi ra mắt hai vị tiền bối, trong lúc vô tình đụng phải tiền bối, xin hãy tha lỗi.

Bàng Khởi khom người thi lễ, cùng sau lưng hắn Hùng Hưng Đẳng cùng Dong Hà vội vàng cũng khom mình hành lễ.

- Còn có ta đâu nè? Vì sao không thi lễ?

Thiếu nữ nhìn thấy Bàng Khởi hành lễ ân cần thăm hỏi cũng không có nàng, nhất thời mất hứng kêu lên.

- Tử Hạm không nên nói lung tung.

Thiếu phụ mắng thiếu nữ một câu sau đó, lúc này mới chuyển hướng Bàng Khởi ba người:

- Mấy vị chẳng lẽ là muốn đi vào thất lạc đầm lầy? Phải biết rằng tiến vào thất lạc đầm lầy thế nhưng thập chết vô sinh, thất lạc đầm lầy không có mạng sống tồn tại...

Đi tới cái chỗ này, hiển nhiên là thẳng đến thất lạc đầm lầy.

Tử Hạm thiếu nữ nghe được thập chết vô sinh những lời này kêu lên:

- Cô cô, ai nói là thập chết vô sinh không có mạng sống a, ta mới vừa mới nhìn thấy...

Không cần chờ nàng lại đem câu này nói xong, mọi người toàn bộ đều khiếp sợ nhìn chằm chằm vùng ven thất lạc đầm lầy, một vật thể như tượng đất cả người là bùn, chỉ có hai con mắt còn rất sáng sủa đang đứng ở vùng ven thất lạc đầm lầy, hiển nhiên là mới vừa từ trong đầm lầy đi ra.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 280: Thanh Niên Bình Thường

Thiếu phụ lúc trước hỏi Bàng Khởi cũng quên tiếp tục hỏi, hoàn toàn lại đem lực chú ý đặt ở trên người tượng đất mới vừa từ thất lạc đầm lầy bò ra. Mấy người còn lại cùng thiếu phụ này giống nhau, đều khiếp sợ nhìn.

Đã trải qua mấy tháng dày vò đáng sợ, Mạc Vô Kỵ rốt cục leo ra ngoài thất lạc đầm lầy, lúc này hắn đứng ở bên đầm lầy, nhìn sa mạc trước mắt, kích động tay đều đang run rẩy. Đừng nhìn hắn tại thất lạc đầm lầy còn sống, thậm chí còn có thể xuyên qua thất lạc đầm lầy, nhưng đó là việc làm của con người sao?

Có thể nói nếu mà không phải là hắn bản thân có Thanh Câm Chi Tâm, không phải là hắn tu luyện là nghịch chuyển công pháp, một vạn Mạc Vô Kỵ hắn cũng đã bị đầm lầy nuốt mất. Tại đây đầm lầy đã trải qua nửa năm thời gian, hắn không chỉ một lần bị yêu thú cuốn vào, không chỉ một lần rơi vào đầm lầy vòng xoáy mạnh hơn.

Hết thảy những thứ này, hắn đều là bằng vào Thanh Câm Chi Tâm cùng nghịch chuyển công pháp giãy thoát. Tại trong quá trình hành động, tiến hành chu thiên nghịch chuyển, để cho hắn có thể không rơi vào đầm lầy vòng xoáy. Hơn nữa có Thanh Câm Chi Tâm, có thể cho hắn một lần thoát thân nữa.

Những thứ này có lẽ còn chưa phải là đáng sợ nhất, đáng sợ nhất là đám du trùng trong đầm lầy này. Những thứ này là nhuyễn thể động vật cùng loại với xà trùng vậy chung quanh du động, từ trên người chạy, đó mới là rất sự tình kinh dị nhất.

Đôi khi, hắn phải lại đem Thanh Câm Chi Tâm trải rộng toàn thân, coi như là như vậy, đám du trùng cũng là giết bất tận.

Nếu mà một lần nữa, Mạc Vô Kỵ thà rằng từ thiên hải, thậm chí từ Ngũ Hành Hoang Vực đi tới, cũng không muốn lại đi qua thất lạc đầm lầy.

Hiện tại hắn rốt cục đã xuyên qua đầm lầy, đứng ở bên trên đầm lầy. So sánh hắn đi qua loại đáng sợ đầm lầy này, hắn tu luyện đến nguyên đan tầng mười hai căn bản cũng không tính cái gì.

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không thấy sáu người xung quanh theo dõi hắn, quỳ rạp xuống bên bờ đầm lầy, song quyền nắm chặt, ưỡn ngực, ngửa đầu lên tiếng thét dài: “YOLO!”

Nửa năm thời gian, hắn quá bị đè nén, loại này áp lực hắn không hô ra, trong lòng hắn không thoải mái. Từng tiếng thét dài vang lên, áp lực từ lúc ban đầu tới về sau sục sôi rồi đến hùng hậu cường hãn, rốt cục chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Sáu người nghe Mạc Vô Kỵ thét dài, đều là lặng lẽ không nói nhìn hắn, tất cả mọi người có thể từ tiếng thét của Mạc Vô Kỵ nghe ra sự giải thoát dâng trào.

- Hắn thật không đơn giản. Nhìn như đười ươi vậy.

Bàng Khởi nhìn Mạc Vô Kỵ đang quỳ xuống đất đấm ngực bùm bụp thét dài, bỗng nhiên nhẹ giọng nói một câu.

Đủ qua nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ mới chậm rãi đứng lên. Ánh mắt của hắn tại Bàng Khởi sáu người quét một cái, lúc này mới thân hình mở ra, xông về xa xa sa mạc.

Hắn nhìn ra, trong sáu người này có hai người thực lực cao hơn hắn. Hai người này đối với hắn cũng không có sát ý, hắn không cần phải đi trước để ý tới.

Thấy Mạc Vô Kỵ xông ra, thiếu nữ xinh đẹp vội vàng muốn đuổi theo. Nàng vừa mới nhích người, đã bị thiếu phụ bên cạnh kéo lại:

- Tử Hạm, ngươi muốn làm gì?

Xinh đẹp thiếu nữ cười khúc khích:

- Ta muốn đi hỏi một chút cái đứa ngốc kia, hắn tại sao muốn đi thất lạc đầm lầy, làm cho một thân nước bùn, thoạt nhìn người không ra người quỷ không ra quỷ. Sau khi ra ngoài, còn là hét nửa ngày, ầm ĩ chết người đi được.

Thiếu phụ quát lớn một tiếng nói:

- Tử Hạm, ta cho ngươi biết, nếu mà ngươi lần sau còn chẳng tôn kính người khác như thế, vô luận ta đi chỗ nào, ngươi cũng không được đi theo.

Thiếu nữ nghe được thiếu phụ lời này, ủy khuất chép miệng, nhanh chóng nói:

- Cô cô, lần sau ta không như vậy còn không được sao? Làm gì hung đối với ta như vậy a.

Thiếu phụ dường như cũng cảm giác mình khẩu khí hơi nặng một chút, chậm lại một tia giọng nói:

- Ngươi thấy người này quanh thân linh vận không hiện, thực lực cũng không cao, thế nhưng hắn có thể ở giữa thất lạc đầm lầy sinh tồn thời gian mấy tháng, ngươi cho là hắn rất đơn giản sao?

Đương nhiên còn có một câu, thiếu phụ không có nói ra. Nàng rõ ràng cảm thụ được Mạc Vô Kỵ không có gì linh vận, thực lực cũng không cường đại, hết lần này tới lần khác từ trong tiếng Mạc Vô Kỵ hùng tráng thét dài nghe được thực lực của Mạc Vô Kỵ thậm chí còn mạnh hơn so với bình thường vậy Chân Hồ Cảnh. Liên miên không ngớt thét dài, hiện ra nguyên lực dài mạnh.

- Mấy tháng…

Dong Hà thiếu nữ kinh thanh kêu lên.

Bàng Khởi liền vội vàng khom người nói:

- Ta sư muội không hiểu quy củ, còn xin tiền bối thông cảm.

Thiếu phụ khẽ mỉm cười:

- Không quan hệ, người kia đích xác tại đầm lầy sinh tồn mấy tháng, nếu không sẽ không có thả ra tình hoài áp lực. Còn có hắn cả người đều là nước bùn, thế nhưng hai tay của hắn cũng rất là sạch sẽ. Điều này nói rõ công pháp hắn tu luyện cùng bình thường công pháp bất đồng. Tại trên cổ của hắn, có một khối da thịt không có bùn, ngoài mặt nhìn, hiển nhiên là tại đầm lầy ngâm thật lâu mới có.

- Nhưng hắn vẫn là không hiểu quy củ, cô cô ngươi không phải nói thấy tu vi cao, phải nhanh dừng lại khom người gọi tiền bối sao? Được rồi, cái này gọi Bàng Khởi cũng rất hiểu quy củ.

Thiếu nữ nhịn không được lại thầm thì nói thầm một câu.

Thiếu phụ tức giận sắc mặt đều có chút khó coi, lại là quát lớn một câu:

- Im miệng.

Quát lớn hết câu này sau đó, thiếu phụ thở bình thường mình một chút hỏa khí, lúc này mới chậm lại một phần giọng của mình:

- Tử Hạm, ngươi nếu mà vẫn tiếp tục như vậy, tương lai thế nào một mình lang bạt? Người này rõ ràng đã nhìn thấy chúng ta, rất hiển nhiên, hắn cũng không e ngại chúng ta. Có thể thấy được, tại đầm lầy, hắn gặp gặp quá nhiều cường giả. Sau này, ngươi mà còn như vậy, ta lo lắng ngươi vừa ra ngoài sẽ bị người hại, ngươi có bao nhiêu cái mạng nhỏ cũng không đủ đưa.

Dong Hà ở một bên nói:

- Khởi ca, người này mới vừa từ đầm lầy đi ra, chúng ta đi hỏi một chút hắn có được hay không?

Bàng Khởi lắc đầu:

- Không cần đi, lúc này hắn ở phía trước trong hồ tẩy trừ, chờ hắn tẩy trừ hoàn tất sau đó, hắn sẽ chủ động tới đây.

Thiếu phụ nghe được Bàng Khởi lời này, tán thưởng gật đầu. Nàng sở dĩ không có chủ động đi ngăn cản Mạc Vô Kỵ hỏi, chính là đoán được Mạc Vô Kỵ sẽ chủ động lại đây.

Quả nhiên, sau một nén nhang, Mạc Vô Kỵ lại đem toàn thân mình trên dưới dọn dẹp mấy lần sau đó, cột tóc dài xong đã đi tới.

Thiếu phụ nhìn Mạc Vô Kỵ tới được, trong lòng thầm khen, đúng là hán tử, body chuẩn vê lờ.

Luận dung nhan, nàng đã ra mắt các tuấn mỹ nam tử hơn so với Mạc Vô Kỵ không biết có bao nhiêu. Nhưng chưa bao giờ một cái nam tử như Mạc Vô Kỵ, toàn thân đều tràn đầy cường đại tự tin và một loại khí chất khác nàng không nói được.

Tóc đen bị tùy ý buộc chặt lên, thân thể 8 múi cường tráng thật giống như dùng đao khắc ra giống nhau, cân xứng mà rắn chắc. Khuôn mặt không phải là rất tuấn mỹ, lại mang theo một loại nhuận hòa, để cho người ta nhìn rất thoải mái lại không hùng hổ doạ người. Để cho người rung động là, hắn có một đôi ánh mắt sáng ngời. Thật giống như có thể nhìn thấu tâm người đối diện bình thường giống nhau, hiểu rõ tất cả.

Thiếu phụ trong lòng run lên một cái, đây là một thanh niên sao? Nàng thế nào cảm giác đi tới là một lão giả đã trải qua vô số tang thương?

Được rồi, nàng cuối cùng nhớ ra cái loại đồ đạc không nói được là cái gì, là một loại bình phàm. Trước mắt thanh niên đi tới tuy hai mắt sáng sủa, có thân thể hoàn mỹ, thế nhưng hắn bình thường thật giống như một người phàm tục trong bình thường vậy.

Không sai, chính là một người trong phàm tục, không có nửa phần khí thế tràn ra tới, cũng không có nửa phần linh vận ba động. Lại nhìn kỹ lại, thanh niên này ngoại trừ hai mắt sáng sủa vô cùng, thật không có bất luận cái gì thần kỳ. Ngoại trừ bình thường, vẫn chỉ là bình phàm.

Thiếu phụ hít một hơi thật sâu, nàng khẳng định Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không tầm thường. Nếu mà tại địa phương khác thấy Mạc Vô Kỵ, có lẽ nàng chỉ là quét liếc mắt đã vượt qua, tối đa cảm thấy người thanh niên này có một loại khí khái nam tử hán. Nhưng nơi này tất cả mọi người biết, người thanh niên này mới vừa từ thất lạc đầm lầy đi ra.

Thất lạc đầm lầy là địa phương nào? Một người bình thường có thể ở trong thất lạc đầm lầy đi ra? Một người phàm tục không có khả năng tu luyện có thể ở trong thất lạc đầm lầy sinh sống mấy tháng?

- Hế lô mấy vị đạo hữu.

Mạc Vô Kỵ đi tới phụ cận, ôm quyền một cái.

Làm minh chủ Bách Tông Liên Minh, chính là Chân Thần Cảnh ở trước mặt hắn cũng phải tôn xưng một tiếng minh chủ, cho nên động tác Mạc Vô Kỵ ôm quyền cũng không có khom người, lộ ra rất là tầm thường cùng bình phàm. Sự thực cũng là như vậy, ngoại trừ người thiếu nữ kia ra, nơi này không có bất cứ người nào dám khinh thị thanh niên trước mắt, cùng nhau ôm quyền hoàn lễ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 281: Nữ Nhân Khó Chơi

- Ta muốn xin hỏi một chút, từ nơi này đến Chân Mạch Đại Lục có còn xa lắm không, và đi như thế nào?

Mạc Vô Kỵ suy đoán có thể ở chỗ này gặp người, nhất định là từ Chân Mạch Đại Lục tới được.

Thiếu phụ nhu hòa nói:

- Không biết là ngươi muốn đi đường an toàn nhất đến Chân Mạch Đại Lục, hay là muốn từ địa phương nguy hiểm thử luyện đi qua?

Tuy Mạc Vô Kỵ biết trung niên nam tử cùng thiếu phụ nơi này tu vi mạnh hơn hắn, thế nhưng hắn cũng không có để ý, bởi vì hai người này đều bất quá là Hư Thần Cảnh tu vi mà thôi. Hư Thần Cảnh tu sĩ, hắn gặp quá nhiều, không muốn nói đối phương không có ác ý, coi như là đối phương có ác ý, hắn cũng có thể từ thất lạc đầm lầy thoát thân. Hắn tại đầm lầy tu luyện nửa năm thời gian, thân hình tuyệt đối là nhanh nhẹn không gì sánh được, tại hắn đề phòng, Hư Thần cũng không nhất định có thể một lần bắt được hắn.

Hiện tại hắn hỏi xong, thiếu phụ trả lời để cho hắn lập tức cẩn thận. Thiếu phụ này hiển nhiên sẽ chờ hắn trả lời là hắn muốn từ con đường an toàn đến Chân Mạch Đại Lục, nếu là đối phương muốn muốn nói cho hắn biết, nhất định sẽ trực tiếp nói, mà không phải hỏi như vậy. Nữ nhân này dường như có ý gì đó.

Mạc Vô Kỵ tùy ý nhìn lướt qua thiếu phụ này, lúc này mới phát hiện thiếu phụ này thật sự rất đẹp. Vóc người lồi lõm tinh tế hết lần này tới

lần khác bị váy dài che khuất, mơ hồ tinh tế thắt lưng càng là tăng thêm vài phần mị hoặc lực, tóc dài được vòng lên. Cổ trắng nõn như thiên nga, da thịt lóng lánh trong sáng, mịn màng vô cùng. Chịch chắc rất phê đây. Đôi mắt như hoa đào, lại bị thần tình trang trọng của nàng trực tiếp làm nhạt xuống.

Những thứ này đều là biểu tượng, người nữ nhân này tâm tư linh hoạt, thật không đơn giản.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, nói lần nữa:

- Ta tự nhiên muốn từ chỗ an toàn nhất đi qua, không biết các vị có thể cho biết hay không?

Thiếu phụ thở dài, do dự một hồi lâu rồi mới lên tiếng:

- Không dối gạt đạo hữu nói, từ nơi này đến Chân Mạch Đại Lục, nếu như từ chỗ an toàn nhất đi qua, chỉ cần hơn một tháng thời gian liền có thể. Nếu là từ địa phương khác đi, có lẽ phải tốn thời gian mấy tháng, trên đường còn có khả năng gặp phải yêu thú cường đại. Chỉ là con đường gần nhất này, là cơ mật của Sở gia ta, chính vì vậy, lúc này mới làm khó cho ta.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, hắn cũng có địa đồ, tuy rằng hắn địa đồ không phải từ thất lạc đầm lầy đi qua, nhưng phải tìm được một con đường này cũng không phải sự tình khó khăn. Thiếu phụ này hiển nhiên là muốn hắn giúp đỡ làm chuyện gì, lúc này mới dùng đường đi tới bắt bóp. Hắn và đối phương chưa quen thuộc chút nào, lại là mới đến hỗ trợ, căn bản cũng không cần cân nhắc.

- Đã như vậy, vậy thì không phiền phức mấy vị nữa, cáo từ nha.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói xong, xoay người rời đi.

Mạc Vô Kỵ ngoài ý liệu trả lời, trực tiếp để cho thiếu phụ kia có chút chân tay luống cuống. Nàng cho rằng Mạc Vô Kỵ sẽ hỏi làm sao mới có

thể có đường đi gần nhất, không nghĩ tới đối phương là biểu hiện loại này.

Nàng nhưng không biết loại thủ đoạn nhỏ này tại trong mắt Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không giá trị nhắc tới, Mạc Vô Kỵ sống lại một đời, sớm đã thấy các loại thủ đoạn. Không muốn nói thấy, thủ đoạn chính bản thân hắn dùng, cũng mạnh hơn nhiều so với thiếu phụ này. Muốn cùng hắn chơi chiêu hả, thiếu phụ này còn chưa đủ tư cách. Nếu là hắn dễ dàng đã bị người ta tính toán như vậy, ở nơi này Tu Chân Giới, hắn liên đầu khớp xương bột phấn cũng bị mất.

- Đại ca xin chờ một chút...

Mạc Vô Kỵ chỉ là đi hơn mười thước, đã bị một nữ tử gọi lại.

Hắn quay đầu lại nhìn một nữ tử màu da hơi đen, con mắt to mà sáng sủa hỏi:

- Ngươi kêu ta có chuyện gì sao?

Mặc dù đang hỏi, trong lòng hắn còn đang suy nghĩ lẽ nào cô gái này cùng thiếu phụ vừa rồi không phải là một phe? Nếu không, hắn là thiếu phụ kia làm chủ mới đúng là.

- Đại ca, ta gọi Dong Hà. Ta muốn xin hỏi một chút, cái thất lạc đầm lầy này nguy hiểm không? Nếu mà đi vào có cơ hội sống sót hay không?

Mắt to nữ tử bị Mạc Vô Kỵ quan sát một phen, trong lòng hơi có chút khẩn trương, nàng tuy rằng không nhìn ra Mạc Vô Kỵ tu vi, cũng biết Mạc Vô Kỵ cũng không đơn giản.

- Bằng hữu, tại hạ Bàng Khởi, đây là sư muội ta Dong Hà cùng sư đệ Hùng Hưng Đằng. Thực sự là xin lỗi a, sư muội ta có chút không có quy củ.

Bàng Khởi cũng đã đi tới, mang theo áy náy nói.

Hắn trải qua chuyện nhiều hơn so với Dong Hà, tự nhiên rõ ràng Mạc Vô Kỵ không đơn giản. Một cái đơn giản tu sĩ, sẽ không sợ một vị Hư Thần tu sĩ sao?

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Không có quan hệ, 1 câu hỏi mà thôi, vừa rồi ta cũng vừa hỏi đó a. Nếu mà câu hỏi còn có quy củ nhiều như vậy, vậy mọi người khỏi hỏi đường cho rồi.

Xa xa thiếu phụ sắc mặt hơi nóng lên, tuy rằng nàng suy đoán Mạc Vô Kỵ hắn không phải là nói nàng, nàng hết lần này tới lần khác nhịn không được nghĩ tới phương diện này. Bởi vì nàng thật là định ra điều kiện câu hỏi.

Trả lời xong Bàng Khởi, Mạc Vô Kỵ mới nhìn Dong Hà đáp:

- Nếu mà ngươi muốn đi thất lạc đầm lầy, ta chỉ có thể cùng ngươi nói bốn chữ, thập chết vô sinh. Nếu như muốn sống sót, thì không nên đi vào.

Mạc Vô Kỵ không có nói mò, hắn không phải là có Thanh Câm Chi Tâm, không phải là có nghịch chuyển công pháp tu luyện, sẽ chết ở trong thất lạc ao đầm. Coi như là hắn, cũng là không được.

Thất lạc đầm lầy vòng xoáy hấp lực quá mức kinh khủng, bình thường vậy tu sĩ có thể giùng giằng bò lên trên đầm lầy. Nhưng nếu mà thời gian dài không rời đi đầm lầy, sớm muộn vẫn là lần nữa rơi vào. Một lần hai lần có thể, mười lần tám lần đâu nè? Một trăm lần một nghìn lần đâu nè? Chỉ sợ rốt cuộc Chân Thần Cảnh cường giả, cũng không bò dậy nổi.

Hắn nghịch chuyển công pháp, để cho hắn có thể một bên tu luyện, một bên đi tới. Nghịch chuyển tu luyện sinh ra nguyên lực, để cho hắn không cần đi chống lại, cũng sẽ không dễ dàng bị đầm lầy hấp lực cuốn

đi. Hắn Thanh Câm Chi Tâm, bất luận cái gì không rõ đồ đạc trói buộc lại hắn, đều có thể thiêu đốt rơi.

Mạc Vô Kỵ khẳng định trước mắt mấy người này không có nghịch chuyển công pháp, bởi vì vật này là hắn trước đây không lâu vừa mới chế tạo ra. Hơn nữa hắn nghịch chuyển công pháp còn là thông qua mạch lạc tu luyện, thông qua Linh Lạc tu luyện có được hay không, người nào cũng chưa từng thử qua. Về phần Thanh Câm Chi Tâm, hắn hầu như vài lần đưa xong tính mệnh, mới tại vận khí tình huống thu được. Có thể khẳng định, ba người trước mắt này chắc chắn không có.

- Thế nhưng đại ca ngươi...

Dong Hà giọng nói tràn đầy thất lạc.

Mạc Vô Kỵ nói lần nữa:

- Ta bởi vì vận khí tương đối khá, đi vào liền đi ra được, cho nên mới còn sống.

Đi vào liền đi ra rồi, coi như là Dong Hà cũng không tin, đừng nói một bên Bàng Khởi cùng Hùng Hưng đẳng. Mạc Vô Kỵ cái dáng vẻ kia nếu như là đi vào liền đi ra, vậy cũng sẽ không có như trước cái loại này thả ra thét dài.

Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng, đối với ai cho hắn là nói dối, cũng không có quan hệ. Mọi người giao tình không sâu, hỏi đường mà thôi, hắn chỉ cần lại đem tình hình giao thông ăn ngay nói thật là được. Thứ khác, người khác cũng sẽ không đi quan tâm.

Lúc này thiếu phụ kia cũng đã đi tới hỏi:

- Các ngươi vì sao phải đi thất lạc đầm lầy? Ở trong đó sau khi tiến vào đích thật là thập chết vô sinh a.

Nàng sở dĩ muốn đi qua, là cảm thấy Bàng Khởi ba người có thể đi đến nơi đây, cũng là thật không đơn giản.

Bàng Khởi nghe lời của Mạc Vô Kỵ, trong lòng đã có một phần tuyệt vọng. Hắn từ giọng nói của Mạc Vô Kỵ đã hiểu, Mạc Vô Kỵ không phải là nói mò. Lúc này thiếu phụ hỏi, hắn thở dài nói:

- Tiền bối có chỗ không biết, chúng ta bị người đuổi giết, chuẩn bị đi qua thất lạc đầm lầy, đi tới Thất Lạc Đại Lục.

Đều tới rồi loại trình độ này, cũng không có cái gì để giấu diếm.

Bị người đuổi giết Mạc Vô Kỵ không biết đã trải qua bao nhiêu lần, hắn có chút đồng tình nhìn một chút mấy người Bàng Khởi. Bất quá hắn chính bản thân còn chưa tới Chân Mạch Đại Lục, mà đắc tội với Tinh Đế Sơn Hạ gia. Cho nên tiền đồ của hắn cũng khó mà dự liệu, tự nhiên là không cách nào trợ giúp mấy người Bàng Khởi. Đồng thời hắn cũng biết, Bàng Khởi cùng Dong Hà cùng với Hùng Hưng đằng xốc vác nam tử đứng ở bên cạnh hắn là một phe. Thiếu phụ kia cùng trung niên nam tử, còn có một cô thiếu nữ là một phe.

Thiếu phụ nhìn ba người Bàng Khởi ánh mắt tuyệt vọng, bỗng nhiên nói:

- Ta đến từ Sở gia, mấy vị nếu là nguyện ý mà nói, cũng là có thể gia nhập ta Sở gia. Ta Sở gia tuy rằng không phải là cái gì nhà giàu, một phần tầm thường mao tặc ngược lại không xem ở trong mắt.

- Thiếu phu nhân...

Nghe được thiếu phụ mời Bàng Khởi ba người gia nhập Sở gia, trung niên nam tử kia khẩn trương, nhanh chóng kêu lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 282: Trên Dưới Là Một Chữ Chết

Thiếu phụ kia khoát tay chặn lại, dừng lại lời của trung niên nam tử sau đó, lại nhìn một chút Mạc Vô Kỵ, mới tiếp tục ôn hòa đối với Bàng Khởi nói:

- Tuy rằng ta không biết vị đạo hữu này là như thế nào tại thất lạc đầm lầy sống sót, thế nhưng ta dám khẳng định, không phải là mỗi người đều có vận khí tốt như vậy. Mấy vị nếu là kiên trì muốn từ thất lạc đầm lầy đi, ta chỉ có thể chúc phúc mấy vị vận may. Mấy vị nếu là gia nhập ta Sở gia, mặc dù không dám nói tương lai làm sao, cũng có thể bảo trụ mấy vị sẽ không tiếp tục bị đuổi giết.

Bàng Khởi đối với thiếu phụ khom người:

- Đa tạ tiền bối ưu ái, nếu là có thể gia nhập Sở gia, vãn bối mấy người tự nhiên phi thường vinh hạnh. Chỉ là chúng ta cừu gia địa vị hơi lớn, là Liệt Dương Thành Cảnh gia cùng Tinh Đế Sơn có thiên ty vạn lũ quan hệ...

Bàng Khởi lời còn chưa nói hết, thiếu phụ chính là sửng sốt. Bàng Khởi mấy người tu vi tối đa bất quá là Nguyên Đan Cảnh, theo nàng, đắc tội cừu gia còn có thể chạy trốn tới cái chỗ này, cừu gia của hắn cũng không nhất định thật lợi hại. Chính vì vậy, nàng mới dám đảm bảo.

Nhưng không nghĩ tới Bàng Khởi mấy người đắc tội lại là Cảnh gia, đổi thành thời điểm Sở gia cường thịnh nhất, cũng bất quá cùng Cảnh gia không sai biệt lắm mà thôi. Coi như là như vậy, cũng không dám đi trêu chọc Cảnh gia. Về phần hiện tại, Sở gia xuống dốc, càng là không có cách nào cùng Cảnh gia so sánh.

Phải biết rằng gia chủ Cảnh gia Cảnh Tử Tân có thân muội tử Cảnh Tiêu Tiêu chính là gả cho Yến gia của Tinh Đế Sơn, Yến gia thế nhưng một trong tam đại gia tộc Tinh Đế Sơn. Cường giả xuất hiện lớp lớp, nhân tài lừng lẫy. Sở gia cùng Yến gia đụng nhau, đó chính là cầm trứng chọi đá.

- Xin lỗi a, ta đích xác không biết là Cảnh gia, Sở gia ta là thật không thể trêu vào...

Thiếu phụ sắc mặt đỏ lên, giọng nói có chút lúng túng.

Nàng vốn cho rằng Bàng Khởi mấy người có thể cái chỗ này, cũng không phải bình thường tu sĩ, cho nên mới muốn chiêu mộ vào Sở gia. Bây giờ nghe bọn họ đắc tội người là Cảnh gia, thiếu phụ lập tức liền biết không phải là nàng có thể chọc nổi.

Bàng Khởi rất là bình tĩnh, hiển nhiên sớm dự liệu được loại kết cục này.

Ngược lại Mạc Vô Kỵ đối với thiếu phụ này có một chút hảo cảm, nàng ngược lại rất thẳng thắn, không có khả năng liền là không thể, chí ít không phải là lại đem người ta lừa gạt đi làm bia đỡ đạn.

Bàng Khởi vẫn như cũ cảm tạ thiếu phụ sau đó, lại xoay người đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Bằng hữu nếu mà muốn đi Chân Mạch Đại Lục, hay nhất từ chỗ an toàn nhất đi qua, nếu không, rất có thể gặp phải thất cấp yêu thú. Cảm tạ khi trước bằng hữu đối với chúng ta cảnh cáo, ta chỗ này cũng có một phần tuyến lộ đồ. Một phần tuyến lộ đồ này tránh khỏi một vài địa phương nguy hiểm, có thể trong thời gian ngắn nhất an toàn đến Lạc Khư. Chỉ cần tới Lạc Khư, chẳng khác nào tới Chân Mạch Đại Lục rồi.

Nói xong Bàng Khởi lấy ra một tấm bản đồ, đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ, nhanh chóng nhận lấy nói cảm tạ:

- Đa tạ Bàng huynh.

Bàng Khởi hào hiệp vung tay lên:

- Địa đồ đường đi ta đã nhớ kỹ, từ nơi này đi tới Thất Lạc Đại Lục sống hay chết còn không biết, bản đồ này với ta mà nói, thật sự là không có bất kỳ tác dụng gì.

Một bên thiếu phụ nghe được lời của Bàng Khởi, sắc mặt lại là hơi đỏ lên. Sở gia cực độ thiếu khuyết nhân tài, vừa rồi nàng cũng dự định để cho Mạc Vô Kỵ gia nhập Sở gia, cho nên mới dùng một chút thủ đoạn. Không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không trúng kế của nàng, người ta Bàng Khởi tùy ý liền đem tuyến lộ đồ đem ra, so sánh một chút, nàng là không phóng khoáng cỡ nào.

Mạc Vô Kỵ thu hồi địa đồ cười cười:

- Ta thích như vậy, nếu là Bàng huynh nhất định phải đi Thất Lạc Đại Lục, ta kiến nghị đừng đi qua từ thất lạc đầm lầy, bởi vì là thực sự hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Ta ngược lại có một phần địa đồ, có thể từ đường khác đi tới Thất Lạc Đại Lục. Nhưng vẫn gặp nguy hiểm, không chú ý sẽ chỉ là gặp phải thất cấp yêu thú.

Ta chính là bị thất cấp yêu thú truy sát, sau đó chạy trốn tới thất lạc đầm lầy. Đương nhiên, ta cho rằng so với từ thất lạc đầm lầy đi qua, tuyến lộ đồ này còn có một tia sinh tồn cơ hội. Bất quá ta còn chưa kiến nghị Bàng huynh làm như vậy, ta có một cái chủ ý, có lẽ có thể cho Bàng huynh tránh được cái kia Cảnh gia truy sát.

Nghe được Mạc Vô Kỵ bị thất cấp yêu thú truy sát, vẫn như cũ bình yên vô sự qua thất lạc đầm lầy. Chẳng những là Bàng Khởi trong lòng cảm thấy kính nể, ngay cả thiếu phụ kia cũng càng là vừa ý Mạc Vô Kỵ. Thất cấp yêu thú, coi như là nàng gặp, phỏng chừng cũng trốn không thoát. Trước mắt cái này tầm thường thanh niên, cư nhiên từ trong miệng thất cấp yêu thú trốn thoát.

Hơn nữa mấy người cũng hoài nghi, Mạc Vô Kỵ có đúng hay không từ Thất Lạc Đại Lục tới được. Hiện tại Mạc Vô Kỵ không rõ nói, bọn họ cũng không hỏi.

- Không biết bằng hữu có cái gì chỉ điểm?

Bàng Khởi nghe Mạc Vô Kỵ nói còn có một cái chủ ý, vội vàng hỏi.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Ta nghe nói tại Chân Mạch Đại Lục còn có một cái tinh không chiến trường, đã có người truy sát, vì sao không tiến lên đi tinh không chiến trường?

Còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ có chủ ý gì tốt, nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, Bàng Khởi trong mắt thất vọng lóe lên rồi biến mất, lập tức liền cười khổ nói:

- Bằng hữu có chỗ không biết, làm một tán tu cũng không phải nói muốn đi tinh không chiến trường là có thể đi. [T R U Y E N F U L L . V N] Tán tu muốn đi tinh không chiến trường, liền muốn gia nhập Chân Mạch tu sĩ quân đội. Nếu không, liền yêu cầu Chân Hồ Cảnh trở lên mới có thể. Chân Hồ Cảnh đối với chúng ta mà nói, thật sự là quá mức xa xôi. Mà gia nhập tu sĩ quân đội, ha ha, chúng ta còn không bằng liều một phen đi tới Thất Lạc Đại Lục.

Còn có một câu, Bàng Khởi không có nói ra, coi như là đi tinh không chiến trường, hắn là có thể tránh được Cảnh gia sao? Tinh không trên chiến trường, người của Cảnh gia nhiều không kể xiết.

Mạc Vô Kỵ ngẩn ngơ, hắn đến nơi này chính là vì đi tới tinh không chiến trường, đi tới tinh không chiến trường còn có nhiều hạn chế như vậy? Về phần tu sĩ quân đội, hắn nhất định là không muốn gia nhập. Chân Hồ Cảnh, hắn cũng là có thể thử trùng kích một cái.

- Chỉ có hai cái này cách?

Mạc Vô Kỵ không cam lòng lại hỏi một câu.

Bàng Khởi giải thích:

- Còn có cái khác cách, nói thí dụ như ngươi là đại gia tộc đề cử, hoặc là tông môn đề cử, hoặc là cường giả trên địa bảng, lại hoặc là ngươi đi đấu giá hội mua được danh ngạch đi tới tinh không chiến trường...

Bàng Khởi nói một hơi nhiều loại phương pháp, Mạc Vô Kỵ phát hiện hắn chỉ có hai cách tiến vào tinh không chiến trường, một là thăng cấp Chân Hồ Cảnh. Còn có một cái là mua đi danh ngạch tinh không chiến trường.

- Đa tạ Bàng huynh, đây là địa đồ, sẽ để lại cho Bàng huynh sao?.

Mạc Vô Kỵ đang muốn lại đem địa đồ đưa cho Bàng Khởi, chợt nghe đến thiếu phụ kia nói:

- Mấy vị nếu như muốn đi tinh không chiến trường, ta ngược lại có mấy cái danh ngạch nè.

Đang khi nói chuyện, thiếu phụ đã lấy ra 4 tấm đánh dấu ngọc bài đi tới tinh không chiến trường.

- Bao nhiêu linh thạch zạ thím?

Mạc Vô Kỵ theo bản năng hỏi? Nếu mà có thể mua ngọc bài, hắn trùng kích Chân Hồ Cảnh liền không cần phải gấp.

Thiếu phụ khẽ mỉm cười:

- Lời ta nói lúc trước có chút không thích hợp, đối với tuyến lộ đồ mình trở về Chân Mạch cũng vô cùng cẩn thận, vài tấm tinh không chiến trường ngọc bài, coi như là làm bồi thường sao?. Mấy vị cáo từ, sau này còn gặp lại. Bái bai.

Thiếu phụ nói xong lại đem ngọc bài nhét vào trong tay Mạc Vô Kỵ, xoay người nói một cái cô gái kia cùng trung niên nam tử, cấp tốc từ nơi này rời đi, rất nhanh thì biến mất tại Thất Lạc Thiên Khư.

Mạc Vô Kỵ nắm ngọc bài, có chút nghi hoặc. Đây là ý gì? Hắn căn bản cũng không quen biết mấy người kia à nha.

Thấy Mạc Vô Kỵ không giải thích được, Bàng Khởi giải thích:

- Loại ngọc bài đi tới tinh không chiến trường, đối với chúng ta mà nói rất là trân quý, nhưng đối với những gia tộc kia mà nói, cũng không coi vào đâu. Vị Sở tiền bối kia đối với đạo hữu rất là kính phục, lúc này mới lưu lại vài tấm ngọc bài kết cái thiện duyên đó.

Những lời này thông tục nói, đó chính là tấm bảng này đối với người ta mà nói không đáng giá nhắc tới. Lưu lại vài tấm cho mấy người bọn hắn, cũng chẳng khác nào tiện tay kết một cái thiện duyên.

Mạc Vô Kỵ cũng hiểu được, thật giống như hắn nắm trong tay danh ngạch tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực giống nhau. Danh ngạch kia với hắn mà nói, tiện tay có thể lấy ra. Nhưng đối với Thất Lạc Đại Lục tán tu mà nói, một cái danh ngạch vẫn là di túc trân quý.

Vô luận như thế nào, phần nhân tình này, Mạc Vô Kỵ nhận.

Mạc Vô Kỵ đem 3 phần ngọc bài cùng địa đồ đưa cho Bàng Khởi:

- Vô luận mấy vị có dùng hay không, tấm bảng này ta lấy một quả như vậy đủ rồi, chúng ta sau này còn gặp lại sao?.

Bàng Khởi tiếp nhận 3 tấm ngọc bài, cũng không có nhận địa đồ, ngược lại là quay đầu lại nhìn Dong Hà cùng Hùng Hưng đằng:

- Hiện tại chúng ta có tư cách tiến vào tinh không chiến trường, ta ngược lại có một cái ý nghĩ, nếu đi qua Thất Lạc Thiên Khư là cửu tử nhất sinh, sao không đi tinh không chiến trường? Trên dưới là một chữ chết, không bằng liều một chuyến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 283: Bán Nguyệt Thi

Hùng Hưng Đằng lúc này liền nói:

- Ta sớm liền muốn đi tinh không chiến trường, chỉ là không có cơ hội mà thôi. Chết thì chết vậy, né tránh hoài, không phải là chuyện ta Hùng Hưng Đằng làm.

Dong Hà cũng gật đầu:

- Ta nghe theo Khởi ca, nói đi nơi nào liền đi nơi đó.

- Tốt.

Bàng Khởi ngữ khí kiên định đáp lại một tiếng sau đó, lúc này mới nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vị bằng hữu này, đã như vậy, chúng ta liền cáo từ trước. Có lẽ tương lai chúng ta tại tinh không chiến trường còn có cơ hội gặp mặt.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Mấy vị nếu đi tinh không chiến trường, chúng ta vừa lúc cùng đường a.

Trên thực tế, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không biết tinh không chiến trường tại vị trí nào. Có cùng đường, hắn tự nhiên không muốn đi hỏi lại người khác.

- Đại ca, chúng ta là người Cảnh gia truy sát, nếu mà cùng đường, có thể sẽ liên lụy đến ngươi.

Dong Hà ở một bên giải thích.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Ta xuất đạo đến nay, liền chưa hề lo lắng qua bị người liên lụy. Ta đắc tội người khác so với Cảnh gia còn lợi hại hơn, đương nhiên, các ngươi nếu mà lo lắng nói, cũng là có thể lại đem phương vị tinh không chiến trường chỉ cho ta, ta tự mình đi cũng có thể.

Bàng Khởi cũng là cười ha ha một tiếng:

- Chúng ta đều như vậy, còn có cái gì sợ bị liên lụy. Đã như vậy, này mọi người cùng đi sao?. Được rồi, còn chưa thỉnh giáo bằng hữu xưng hô như thế nào.

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ, cũng là một cái tán tu.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

- Mạc đại ca, ngươi đắc tội người so với Cảnh gia còn lợi hại hơn, vậy là ai a?

Mấy người làm quen xong sau đó, Dong Hà tại vừa nói.

- Nghe nói là đến từ Tinh Đế Sơn, họ Hạ...

-A đù!

Ba người Bàng Khởi nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, đều là hai mặt nhìn nhau, cũng hút hơi lạnh. Bọn họ đắc tội Cảnh gia tuy rằng lợi hại, này cũng chỉ là bởi vì Cảnh gia có một nữ nhân gả cho Tinh Đế Sơn một trong tam đại gia tộc Yến gia. Mà bọn họ mới quen Mạc Vô Kỵ này chế giễu, trực tiếp đắc tội Hạ gia.

Bàng Khởi cười khổ nói:

- Mạc huynh đắc tội người ta xác thực lợi hại hơn so với chúng ta đắc tội, so với Mạc huynh đến, ta ngược lại cảm thấy rất xấu hổ. Đắc tội

Cảnh gia, liền muốn muốn chạy trốn cách Chân Mạch Đại Lục. Mạc huynh đắc tội Hạ gia, lại còn suy nghĩ đi tới tinh không chiến trường.

- Mạc đại ca thế nào đắc tội Hạ gia?

Mấy người hàn huyên sau khi đều quen thuộc, Dong Hà cảm giác được Mạc Vô Kỵ dường như rất dễ thân cận, hỏi cũng không có cái gì cố kỵ.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Ta giết mấy cái nô tài của Hạ gia, cho nên đắc tội Hạ gia.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói giết Hạ gia mấy cái nô tài, Bàng Khởi mấy người cũng không có để ý. Thậm chí cảm thấy Hạ gia rất có thể sẽ không bởi vì mấy cái nô tài, chuyên môn đi tìm Mạc Vô Kỵ báo thù. Hạ gia một đại gia tộc như vậy, mấy cái nô tài chết mất, quỷ mới nhớ tới.

Theo bọn họ, Mạc Vô Kỵ giết chết tối đa bất quá là vài Nhân giới tu sĩ mà thôi. Bởi vì đối phương đến từ Hạ gia, cho nên mới nghiêm trọng hẳn lên. Nếu là bọn họ biết Mạc Vô Kỵ nói mấy cái nô tài này, tu vi thấp nhất cũng là Chân Thần Cảnh tầng ba, tu vi cao đều là Chân Thần viên mãn, thậm chí còn có một người Nhân Tiên Vương, phỏng chừng bọn họ sẽ hoàn toàn điên mất.

Dong Hà thở dài nói:

- Vậy còn tốt, mấy cái nô tài mà thôi. Khởi ca lại là bởi vì một nữ nhân, bị Cảnh gia truy sát, thậm chí ngay cả gia chủ Cảnh gia đều kinh động.

- Vì một nữ nhân?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Bàng Khởi, hắn cảm giác được, Bàng Khởi không phải là cái loại người này vì một nữ nhân để cho huynh đệ của mình rơi vào tử cục.

Dong Hà nhìn thoáng qua Bàng Khởi, không có tiếp tục nói hết.

Bàng Khởi hít một tiếng:

- Cũng không có cái gì khó mà nói, ta cùng Cảnh gia Cảnh Đan Vũ tình đầu ý hợp, đi cùng nhau. Ca ca của nàng Cảnh đan văn lại cho là ta lừa gạt Cảnh gia Bán Nguyệt Thi, lại đem chuyện này nói cho Cảnh gia. Hắn muội muội Cảnh Đan Vũ bởi vì một mình cùng ta trao đổi Bán Nguyệt Thi, kết quả bị Cảnh gia trực tiếp khóa lại. [T R U Y E N F U L L . V N] Sau đó Cảnh gia lại không phân tốt xấu muốn giết ta, căn bản cũng không nghe ta giải thích. Nếu không phải vận khí ta tốt, căn bản là trốn không tới nơi này.

- Bán Nguyệt Thi? Đây là vật gì?

Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi một câu.

Bàng Khởi từ trong túi đựng đồ lấy ra một cái chìa khóa hình bán nguyệt đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Chính là thứ này, trên thực tế thứ này căn bản cũng không có bất kỳ tác dùng nào, bởi vì không có ai biết vật này là làm cái gì, tối đa chỉ là một kỷ niệm mà thôi.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Thảo nào Cảnh gia muốn truy sát ngươi, có lẽ thứ này đối với Cảnh gia hữu dụng đâu nè. Ngươi thật đúng là lại đem này cái chìa khóa cầm tới rồi, ngươi trả lại cho Cảnh gia không được sao?

Bàng Khởi cười khổ nói:

- Bán Nguyệt Thi này có hai thanh, cấu thành một cái vòng tròn. Trong tay ta Bán Nguyệt Thi đích thật là của đan vũ, đồng dạng Bán Nguyệt Thi trong tay đan vũ là của ta. Chúng ta trao đổi vật này, làm đính ước dùng...

- Chờ một chút...

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nhìn chằm chằm Bàng Khởi hỏi:

- Ngươi nói Bán Nguyệt Thi này có hai thanh, ngươi cái chuôi này là của Cảnh gia? Mà của ngươi lại cho Cảnh gia Cảnh Đan Vũ?

Bàng Khởi gật đầu:

- Không sai, chính là như vậy. Bởi vì trước đây Cảnh gia quá mức xúc phạm, chẳng những không tha đan vũ, còn mọi cách dằn vặt nàng. Đối với ta càng là trực tiếp hạ sát thủ, ta chỉ hận chính bản thân tu vi quá yếu, không có khả năng lại đem đan vũ cứu ra, còn làm liên lụy tới chính bản thân Hưng đằng cùng Dong Hà.

Mạc Vô Kỵ nhiều lần quan sát trong tay Bán Nguyệt Thi, cái chuôi Bán Nguyệt Thi này thoạt nhìn phi thường phong cách cổ xưa, hơn nữa tài liệu cư nhiên dùng là Tiên Quỳ Tinh Kim, cầm trong tay là một mảnh lạnh lẽo.

- Đây là đồ tốt luyện chế ra.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói.

Bàng Khởi cũng nói:

- Không sai, cha ta nói đây là Tiên Quỳ Tinh Kim luyện chế, ta về sau tìm một phần tài liệu luyện khí ghi chú nhìn một chút, đây chính là Tiên Quỳ Tinh Kim luyện chế. Tiên Quỳ Tinh Kim cực kỳ trân quý, đừng xem chỉ có điểm này, nếu mà gia nhập vào phi hành pháp bảo, phi hành pháp bảo đẳng cấp lập tức liền tăng lên.

Mạc Vô Kỵ lại nhìn một hồi lâu, tiếp tục hỏi:

- Phụ thân ngươi là lúc nào lại đem Bán Nguyệt Thi này truyền cho ngươi?

- 34 năm trước, năm đó ta mới 4 tuổi, ta nhớ kỹ phi thường rõ ràng. Cha ta lại đem thứ này đeo ở trên cổ của ta, cho ta rồi qua đời. Về sau mẫu thân ta nói cho ta biết, tương lai thứ này lưu cho đạo lữ của ta, rồi truyền cho Bàng gia con cháu.

Bàng Khởi một ngụm liền nói ra.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Tuy rằng ta không biết Cảnh Đan Vũ đối với ngươi cảm tình là thật hay giả, thế nhưng ta khẳng định nàng và ngươi trao đổi Bán Nguyệt Thi này là giả...

Bàng Khởi sắc mặt nhất thời liền đỏ lên, cố nén phẫn nộ đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Mạc huynh, ta biết ngươi không phải là người bình thường, ngươi thậm chí có thể quở trách ta. Bất quá đan vũ là một nữ hài đơn thuần chân thành tha thiết, nàng bị khổ sở thật sự là nhiều lắm, xin ngươi không muốn nói nàng bất luận cái gì không tốt.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, cũng không thèm để ý nói:

- Ta không phải là đang nói nàng không tốt, bởi vì ta cho rằng nếu là một đôi Bán Nguyệt Thi, vậy niên đại xuất hiện chắc cũng là không sai biệt lắm. tấm Bán Nguyệt Thi này của ngươi tuy rằng cũng là Tiên Quỳ Tinh Kim luyện chế, thế nhưng bên trong trận văn cùng với các loại cấm chế, cũng sẽ không cao hơn mười năm. Cho nên ta cho rằng, cái Bán Nguyệt Thi này là giả.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ đã đem Bán Nguyệt Thi cầm trong tay đưa cho Bàng Khởi. Hắn nghiên cứu Trữ Tinh Tử trận đạo nhiều năm như vậy, dùng thời gian trên đường nghiên cứu trận đạo, thậm chí gần bằng với thời gian tu luyện, há có thể không nhìn ra Bán Nguyệt Thi trong tay là mới luyện chế?

Bàng Khởi thu hồi Bán Nguyệt Thi, sắc mặt có chút không đẹp. Tuy rằng hắn không có nói tiếp cái gì, hiển nhiên vừa rồi Mạc Vô Kỵ nói, hắn có chút tức giận. Cho dù là đối với Cảnh Đan Vũ hoài nghi, hắn cũng tuyệt không cho phép.

Mạc Vô Kỵ cười cười, cũng không có lại giải thích. Đây vốn là không có quan hệ gì với hắn, hắn là nhìn Bàng Khởi người này cũng không tệ lắm, lúc này mới lắm mồm một câu.

Dong Hà vội vàng ngắt lời nói:

- Mạc đại ca, ngươi có nghĩ tới hay không đi leo Địa Bảng?

- Thế nào leo lên Địa Bảng?

Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi một câu.

- Đơn giản nhất biện pháp, chính là tìm một cường giả trên địa bảng, đem đánh bại, sau đó liền có thể thay thế được vị trí của hắn ở trên Địa bảng...

Bởi vì Dong Hà cố ý đổi chủ đề, không trò chuyện Cảnh gia sự tình, mọi người rất nhanh đều quên lúc trước không thoải mái. Cộng thêm dọc theo đường đi Bàng Khởi nói hay nhất không nên dùng phi thuyền linh khí, miễn cho đưa tới cường đại phi hành yêu thú, cho nên mọi người là một đường chạy vội, trên đường trò chuyện các loại Tu Chân Giới đề tài, chung đụng coi như là hài lòng.

Một tháng sau, đoàn người sắp đi ra Thất Lạc Thiên Khư, bỗng nhiên thấy một đạo bóng người chật vật vọt tới.

- Là Sở gia, nữ nhân lúc trước cho chúng ta ngọc bài đi tới tinh không chiến trường.

Dong Hà kinh thanh kêu lên.

Mạc Vô Kỵ cũng nhận ra, chính là Sở gia thiếu phụ. Lúc này nàng cả người là máu, khí tức hỗn loạn, hiển nhiên là bị thương không nhẹ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 284: Độc Chiến Chân Hồ

Một đạo quang mang nhanh chóng phóng hướng về phía thiếu phụ đang chạy trốn, thiếu phụ nhãn thần tan rã, lại có trọng thương tại thân, dĩ nhiên không biết né tránh. Hoặc là nói dù nàng muốn né tránh, cũng là bất lực.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên chính là một đạo kiếm khí bắn ra, đạo quang mang hướng về thiếu phụ bị kiếm khí chặn lại, trực tiếp tán loạn ra.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút ngón tay của mình, lòng nói Vô Hình Kiếm pháp kỹ này quả thực giống Lục mạch thần kiếm, vô ảnh vô hình. Đáng tiếc nơi này là tu chân đại lục, vô hình kiếm khí nghe rất uy phong, trên thực tế uy lực trái lại uy lực không bằng hắn lôi hệ pháp kỹ, trừ phi hắn có thể làm cho vô hình kiếm khí trực tiếp cắt không gian...

Vừa nghĩ tới để cho vô hình kiếm khí cắt không gian, Mạc Vô Kỵ trong lòng lại cũng không cách nào nhịn xuống loại xung động này, hắn hận không thể lập tức đi bế quan nghiên cứu.

- Đa tạ ân cứu mạng...

Thiếu phụ đã đi tới phụ cận, giọng nói nàng khàn khàn, cả người cũng là lung lay lắc lắc. Dong Hà nhanh tay, nhanh chóng đỡ lấy thiếu phụ.

- Mấy vị chẳng lẽ muốn cùng chúng ta đối nghịch?

Người nam tử áo đen truy sát thiếu phụ đã đi tới phụ cận, hắn cũng không có lập tức động thủ, ánh mắt tại trên người Mạc Vô Kỵ quét một cái, giọng nói có chút nặng trĩu.

Nếu không phải Mạc Vô Kỵ một ngón Vô Hình Kiếm, để cho hắn có chút hoài nghi tu vi thật sự của Mạc Vô Kỵ, hắn sớm đã động thủ. Hắn một cái Chân Hồ Cảnh cường giả, há có thể e ngại vài tên nguyên đan tu sĩ?

Mạc Vô Kỵ cũng không có trước tiên xuất ra đan dược chữa thương cho thiếu phụ, mà là nhìn về phía ba người Bàng Khởi:

- Bàng huynh, ý của ngươi thế nào?

Tên gia hỏa truy sát tới là một cái Hồ sơ kỳ, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không sợ hãi. Hắn sở dĩ hỏi như vậy, là muốn biết ý nghĩ Bàng Khởi ba người. Nếu là Bàng Khởi cảm thấy chuyện này không thích hợp nhúng tay, hắn lập tức sẽ cùng mấy người Bàng Khởi tách ra.

Dù cho thiếu phụ này là cố ý kết thiện duyên, cho bọn hắn mỗi người một thẻ bài tiến vào tinh không chiến trường, đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, cũng là một loại ân tình. Vô luận là đại ân nhỏ ân, đều là giống nhau.

Bàng Khởi cười ha ha một tiếng, không chút do dự nói:

- Ta nếu đã thu ân huệ của Sở phu nhân, coi như là Chân Hồ Cảnh thì như thế nào? Ta còn bị Hư Thần Cảnh truy sát qua đây?

Nam tử áo đen truy sát thiếu phụ, khí thế trên người kinh người, Bàng Khởi kinh nghiệm chu đáo, vừa nhìn liền biết đối phương là Chân hồ cường giả.

Hùng Hưng đẳng cùng đứng bên người Bàng Khởi, Dong Hà đỡ thiếu phụ kia lui về phía sau mấy bước.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo, trực tiếp lấy ra Thiên Cơ Côn, đi tới trước mặt nhất:

- Bàng huynh áp trận cho ta, Chân Hồ Cảnh, ta ngược lại muốn xem mạnh hơn ta bao nhiêu.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng đã giết qua một cái Chân Hồ Cảnh, thậm chí giết qua Hư Thần cùng Chân Thần Cảnh, nhưng đây cũng không tính là thực lực của hắn. Hiện tại hắn nguyên đan tầng mười hai, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào Chân Hồ Cảnh, hắn muốn biết mình và Chân Hồ Cảnh tới cùng hơn kém bao nhiêu.

Bàng Khởi thấy Mạc Vô Kỵ đơn độc tiến lên, trong mắt kinh dị lóe lên rồi biến mất, lập tức liền đối với Hùng Hưng đằng nói:

- Hưng đằng, hai người chúng ta đứng ở hai bên, một khi Mạc huynh hoàn cảnh xấu, chúng ta đồng thời xuất thủ.

- Tốt.

Hùng Hưng đằng trực tiếp lấy ra một thanh đại chùy, hắn vóc người nhất thấp bé, dùng vũ khí ngược lại rất khoa trương.

Chân Hồ Cảnh tu sĩ nhìn thấy mình không thể hù được mấy người Mạc Vô Kỵ, càng là không nói nhảm nữa, hai mảnh đao mang cuốn về phía Mạc Vô Kỵ.

Chân Hồ Cảnh tu sĩ, Kim Đan đã vỡ vụn, tạo thành nguyên khí hồ lớn. Cường đại nguyên đan tu sĩ, Kim Đan nguyên lực cũng không có cách nào cùng nguyên khí hồ lớn so sánh. Nguyên đan tu sĩ nguyên lực từ một điểm bạo phát, mà đan hồ cảnh tu sĩ nguyên lực là chân chính phô thiên cái địa mà đến.

Chân Hồ Cảnh tu sĩ hai mảnh đao mang thoạt nhìn cũng không mạnh hơn nhiều so với bình thường vậy Nguyên Đan Cảnh tu sĩ, chỉ có Mạc Vô Kỵ thân ở trong đó mới biết được, chính bản thân xung quanh không gian toàn bộ là đối phương nguyên lực trận.

Loại này nguyên lực trận trói buộc, đối với nguyên đan tu sĩ mà nói, đó chính là trí mạng. Nguyên đan tu sĩ nguyên lực lại hùng hậu, cũng không cách nào tại vội vàng giãy thoát Chân Hồ Cảnh tu sĩ nguyên lực

trận. Chính vì vậy, tu sĩ Chân Hồ Cảnh tình hình chung đều có thể nháy mắt giết Nguyên Đan Cảnh tu sĩ.

Cái này thoạt nhìn đạo lý rất đơn giản, cũng là vượt cấp độ chênh lệch.

Đáng tiếc là, nguyên đan tu sĩ này chính là Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ lại là nguyên đan mười hai tầng, trong cơ thể hắn căn bản cũng không có Kim Đan. Trong cơ thể hắn mặc dù không có hình thành Chân Hồ, lại tạo thành một mảnh Tử Vân khí tức.

Tại đây đồng thời đan hồ cảnh tu sĩ nguyên lực trận phô thiên cái địa nghiền ép lại đây, Mạc Vô Kỵ tử khí trong nháy mắt bạo phát, một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc đồng thời huy động nguyên lực, cái loại này cường độ tuyệt đối không phải là nguyên đan tu sĩ có thể làm được.

- Rầm rầm rầm rầm!

Cuồng bạo nguyên khí cùng nguyên lực trận đánh vào cùng một chỗ, khắp bầu trời bạo liệt. Chung quanh đá vụn sa địa bị đập một mảnh phi dương.

- Choang!

Thiên Cơ Côn quét vào bên trên hai mảnh đao mang bổ tới, quang mang văng khắp nơi.

Thoạt nhìn rất đơn giản, chỉ cần dùng Thiên Cơ Côn ngăn trở đao mang liền có thể. Chân Hồ Cảnh tu sĩ rõ ràng, nếu mà không có khả năng tại dưới nguyên lực trận tự do hành động, muốn ngăn trở đao mang của hắn chẳng khác nào người si nói mộng. Hai người chân chính quyết đấu không phải là Thiên Cơ Côn cùng đao mang quyết đấu, mà là nguyên lực trận cùng nguyên lực quyết đấu.

Nguyên lực trận bị Tử Vân lực lượng của Mạc Vô Kỵ xé mở, Mạc Vô Kỵ cả người cũng không có nửa điểm trói buộc, Thiên Cơ Côn càng là

mang theo từng đạo côn ảnh đánh về phía đỉnh đầu Chân Hồ tu sĩ.

- A đù! Ngươi cũng là Chân Hồ à...

Chân Hồ Cảnh tu sĩ trong lòng chấn động mãnh liệt, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ lại là Chân Hồ Cảnh cường giả.

Tu sĩ tu luyện tới trình độ nhất định, dù cho đối phương có ẩn nấp công pháp tại thân, hắn nhìn không ra tu vi của đối phương, chỉ cần thực lực của đối phương thấp hơn so với hắn, hắn cũng có thể mơ hồ cảm thụ được thực lực của đối phương tại trình độ gì. Trước Chân Hồ Cảnh tu sĩ này không nhìn ra Mạc Vô Kỵ thực lực chân chính, hắn lại có thể cảm giác được, thực lực của Mạc Vô Kỵ cũng còn là tại dưới Chân Hồ Cảnh.

Nhưng bây giờ Mạc Vô Kỵ dễ dàng phá đi Chân Hồ nguyên lực trận, sau đó phản kích lại, hắn liền biết mình nhìn lầm rồi, đối phương hắn là Chân Hồ Cảnh cường giả.

Trường đao lần nữa huyễn hóa thành một cái đao hồng, cùng Thiên Cơ Côn của Mạc Vô Kỵ đụng vào nhau:

- Ầm!

xung quanh phát sinh từng trận rung động. Cường đại nguyên lực phản phệ trở về, Mạc Vô Kỵ không tự chủ được lui về phía sau mấy bước.

- Ngươi dĩ nhiên không phải là Chân Hồ...

Chân Hồ Cảnh tu sĩ này cũng không khá hơn Mạc Vô Kỵ, hắn lui ra phía sau thậm chí nhiều hơn. Lúc này hắn vẻ mặt kinh hãi, nếu mà Mạc Vô Kỵ là Chân Hồ Cảnh, hắn trái lại không cảm thấy kinh hãi. Nhưng Mạc Vô Kỵ không phải là Chân Hồ, một cái Nguyên Đan Cảnh tu sĩ có thể cùng hắn đánh thành như vậy, đây quả thực nghe quá kinh người.

Vừa rồi Mạc Vô Kỵ nguyên lực hùng hậu, hiển nhiên còn chưa phải là Chân Hồ nguyên lực bạo phát.

Tuyệt đối không thể để cho người này sống sót, Chân Hồ Cảnh tu sĩ nghĩ tới đây, xoay người muốn đi. Hắn không cho Mạc Vô Kỵ sống sót, không phải là hắn sẽ đối với phó Mạc Vô Kỵ, mà là hắn muốn đem chuyện này nói cho người phía trên. Cùng Mạc Vô Kỵ quyết đấu mấy chiêu, hắn biết mình không giết chết nổi đối phương. Ở chỗ này ra một cái nghịch thiên nguyên đan tu sĩ, một khi nguyên đan tu sĩ này lớn lên, đối với bọn họ mọi người mà nói, đều là vận rủi.

Còn muốn chạy sao? Mạc Vô Kỵ trong tay hắn Thiên Cơ Côn lần nữa cuồn cuộn nổi lên mấy đạo côn ảnh bổ xuống, đồng thời hơn mười đạo Bằng Không Kinh Lôi ném ra ngoài.

- Ầm! Ầm! Ầm...

Liên tiếp hơn mười đạo tiếng sấm cường đại tại đường lui của Chân Hồ Cảnh này nổ tung, Chân Hồ Cảnh tu sĩ nếu mà còn muốn phải tiếp tục lui đi, nhất định phải bị Mạc Vô Kỵ sấm sét đánh thành trọng thương.

Chân Hồ Cảnh tu sĩ không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ âm hiểm như rứa, thực lực cũng không kém hắn, còn chiến đấu rất thủ đoạn. Càng là người như thế, nguy hiểm càng lớn.

Nếu mà chỉ là vượt cấp khiêu chiến, này ngược lại cũng thôi. Thế nhưng một kẻ có thể vượt cấp khiêu chiến, còn rất âm hiểm mà nói, cái loại này uy hiếp lại lớn gấp mười lần.

Chân Hồ Cảnh tu sĩ bộc phát muốn phải nhanh một chút rút đi, đối phó âm hiểm nguyên đan tu sĩ, chỉ có Chân Hồ hậu kỳ, thậm chí là Hư Thần Cảnh cường giả mới có thể, hắn một cái Chân Hồ tầng hai tu sĩ, tối đa chỉ có thể toàn thân trở ra.

Cũng may Chân Hồ Cảnh tu sĩ tại biết Mạc Vô Kỵ âm hiểm sau đó, sớm đoán được hắn lui ra phía sau sẽ không rất đơn giản. Người khác còn không có lui ra phía sau, trường đao đã mang theo hai đạo đao mang cuốn ra.

- Rầm rầm!

Quả nhiên, trường đao chặn Thiên Cơ Côn, lần nữa nổ tung khắp bầu trời nguyên lực.

Tuy tu vi của mình mạnh mẽ hơn Mạc Vô Kỵ, cũng chặn Mạc Vô Kỵ lần thứ hai tính toán, Chân Hồ Cảnh tu sĩ lại càng đánh càng sợ hãi.

Hắn không biết Mạc Vô Kỵ lần thứ ba tính toán sẽ từ lúc nào đến, hắn ghét nhất chính là loại này âm hiểm vô cùng đấu pháp, có bản lĩnh thì đường đường chính chính đánh...

Không đúng a, hình như vừa rồi chính là đường đường chính chính đánh, là chính hắn muốn chạy trốn. Chân Hồ Cảnh tu sĩ trong lòng trầm xuống, hắn biết mình đã mất đi tiên cơ, tuyệt đối không nên chạy trốn. Coi như là muốn chạy trốn, cũng nhất định phải chiếm cứ thượng phong rồi trốn.

Vô luận ngươi làm sao tính toán, lần này ta không trốn, ta chỉ bằng mượn chân thật năng lực cùng ngươi đánh một trận. Chân Hồ Cảnh tu sĩ quyết định chú ý, trường đao mang ra khỏi tảng lớn đao mang, hắn quyết định chăm chú cùng Mạc Vô Kỵ chính diện chiến đấu. Hắn tin tưởng Mạc Vô Kỵ dù cho lại nghịch thiên, cũng không có thể ngăn chặn hắn.

Nhưng khi Chân Hồ Cảnh tu sĩ trường đao mang theo cường đại nguyên lực đao mang cuồn cuộn nổi lên sau đó, hắn ngây dại. Mới vừa rồi Mạc Vô Kỵ còn thầm tính toán chơi hắn, bị hắn phá vỡ đã không thấy.

Không tốt, đây là ẩn nấp pháp kỹ.

Ở trong chiến đấu muốn phá vỡ ẩn nấp pháp kỹ rất đơn giản, đó chính là nguyên lực trận. Chân Hồ Cảnh tu sĩ trong lòng đại hối, trước hắn không nên tùy tiện chạy trốn. Bởi vì hắn muốn chạy trốn, cho nên thu đi nguyên lực trận. Nếu không, coi như là đối phương không sợ nguyên lực

trận, tại dưới nguyên lực trận, cũng không cách nào dùng ẩn nấp thủ đoạn.

Căn bản cũng không chờ hắn nguyên lực trận lần nữa mở rộng đi ra, một đạo khí tức kinh khủng đã đi tới bên phải thắt lưng của hắn.

Chân Hồ Cảnh tu sĩ trong lòng buông lỏng, cuối cùng đã xuất hiện, hoàn hảo thực lực của chính mình vượt xa đối phương. Sau một khắc hắn liền biết mình mừng quá sớm, một đạo kinh khủng khí tức này còn chưa tới bên phải thắt lưng, hoặc là nói lúc hắn vừa mới muốn tránh né một đạo khí tức này, một đạo kịch liệt nổ tung xuất hiện ở đan điền của hắn.

Lại là lôi...

Chân Hồ Cảnh tu sĩ trong lòng cuồng nộ, hắn cảm giác được nguyên lực của mình điên cuồng trôi qua, sau đó chậm rãi tiêu tán. Cùng người như thế chiến đấu quá mệt mỏi, thời thời khắc khắc (phải) lo lắng tính toán. Vừa rồi bên phải thắt lưng hắn kinh khủng khí tức, lại là giả. Nếu mà cơ hội một lần nữa, hắn thà rằng cùng một cái Chân Hồ hậu kỳ đại chiến, cũng không muốn cùng cái này hèn hạ Nguyên Đan Cảnh tu sĩ chiến đấu.

Ở phía sau, một đạo lực lượng phá vỡ không gian trực tiếp đánh vào đỉnh đầu của hắn. Dù cho đối phương đã bị thương nặng, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn cho đối phương bất cứ cơ hội nào.

- PHỐC!

Huyết quang vẩy ra, Mạc Vô Kỵ thu hồi ẩn nấp trận bàn, thân hình cũng xuất hiện vào lúc này.

- Biết tài ta chưa? Ahihi!

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 285: Cướp Nhà Khó Phòng

Nhìn Chân Hồ Cảnh mình giết chết, Mạc Vô Kỵ có chút cảm khái. Nếu mà chính diện lấy cứng đối cứng, hắn phỏng chừng không dễ giết chết đối phương, dĩ nhiên đối phương nếu muốn giết hắn, cũng là tuyệt đối không thể.

Cũng may tên này dĩ nhiên còn muốn chạy, để cho hắn bắt được cơ hội, lợi dụng ẩn nấp trận bàn giết chết tên này.

- Mạc huynh, ta còn lo lắng nửa ngày, thì ra ngươi là Chân Hồ Cảnh tiền bối...

Bàng Khởi ngạc nhiên mừng rỡ tới ôm quyền thi lễ.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Mọi người gọi nhau huynh đệ, tiền bối và vân vân liền khách khí, chúng ta đi xem Sở phu nhân...

Thiếu phụ lúc này trong lòng kinh hãi căn bản cũng không có biện pháp diễn tả bằng ngôn từ, mấy người Bàng Khởi cho rằng Mạc Vô Kỵ là Chân Hồ Cảnh, chỉ có nàng biết, Mạc Vô Kỵ không phải là Chân Hồ Cảnh, mà là thật thật tại tại Nguyên Đan Cảnh.

Nàng Hư Thần Cảnh tu vi, tự tin sẽ không nhìn lầm. Mạc Vô Kỵ giết cái tên kia, là một cái Chân Hồ tầng hai tu sĩ. Một cái Nguyên Đan Cảnh, có thể giết một cái nửa bước Chân Hồ, đã coi như là cấp lớn nghịch thiên khiêu chiến. Mà bây giờ nàng tận mắt thấy một cái Nguyên Đan Cảnh tu sĩ, giết một người Chân Hồ Cảnh tầng hai.

Này nói ra có ai tin? Coi như là tìm toàn bộ Chân Mạch Đại Lục, cũng không có loại này nghịch thiên cường giả. Trước tại nơi thất lạc đầm lầy trông thấy Mạc Vô Kỵ, nàng đã cảm thấy Mạc Vô Kỵ không đơn giản. Tu sĩ này không đơn giản cư nhiên cường hãn tới loại tình trạng này, nàng thậm chí cũng không dám tưởng tượng.

Người này thoạt nhìn như phàm tục, lại tràn đầy vị đạo của nam nhân... Body chuẩn như model. Nói chuyện đúng mức, hơn nữa nàng dùng ngôn ngữ bẫy hắn không được, đã bị đối phương nhìn ra...

Trời ạ, hắn rốt cuộc là soái ca từ đâu ra? Vì sao trước đây cho tới bây giờ cũng không biết? Theo lý thuyết cường giả loại này vô luận là Nhân bảng hay là Địa Bảng đều phải có danh mới đúng.

- Sở phu nhân, ta xem cô thật giống như đã trúng độc?

Thanh âm của Mạc Vô Kỵ truyền đến, cắt đứt suy nghĩ của nàng.

Thiếu phụ phục hồi tinh thần lại, miễn cưỡng cúi người hành lễ buồn bã nói:

- Đúng vậy, chúng ta rời đi Lạc Khư không lâu, liền trúng độc. Ta sau khi biết mình trúng độc, đã là chậm... Tử Hạm còn không biết như thế nào...

Thiếu phụ này nói lấy vành mắt đã đỏ lên, nàng một cái Hư Thần Cảnh tu sĩ cũng có bản thân kiêu ngạo. Sở dĩ đối với Mạc Vô Kỵ thi lễ, không phải là bởi vì Mạc Vô Kỵ cứu nàng, mà là nàng khẳng định tương lai Mạc Vô Kỵ thành tựu sẽ xa xa mạnh hơn nàng, vô luận nàng đuổi làm sao cũng không theo kịp.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Phu nhân có thể đem tình cảnh lúc trúng độc nói một chút cho ta nghe chứ, tận lực nói rõ một phần?

Sở dĩ nói như vậy, Mạc Vô Kỵ rất là hoài nghi Sở phu nhân này là như thế nào trúng độc. Một cái Hư Thần Cảnh cường giả dễ dàng đã bị người hạ độc như vậy, vậy Hư Thần cũng quá không đáng giá.

Thiếu phụ đã tỉnh táo lại, nàng biết dù cho Mạc Vô Kỵ lại nghịch thiên, cũng chỉ là Nguyên Đan Cảnh giới, để cho hắn đi cứu Tử Hạm, chẳng khác nào để người ta chịu chết:

- Ta là Sở Thiên Lâu, sau này liền gọi tên ta sao?. Ta còn không có thỉnh giáo ân nhân xưng hô như thế nào.

Mạc Vô Kỵ tùy ý nói:

- Mọi người giúp đỡ cho nhau mà thôi, ta là Mạc Vô Kỵ, trực tiếp gọi ta Vô Kỵ là được rồi, đừng ân công và vân vân, nghe không được tự nhiên.

Sở Thiên Lâu gật gật đầu nói:

- Chúng ta mới vừa rời đi Lạc Khư, đi ngang qua 1 cánh đồng hoang vu ngoài Lạc Khư, nhìn thấy một con linh hồ lông vàng...

Lông vàng linh hồ loại yêu thú này, Mạc Vô Kỵ biết. Không có gì năng lực công kích, cũng là siêu cấp gian manh, phi thường giỏi trêu chọc, làm chủ nhân hài lòng. Không chỉ như thế, loại yêu thú này còn đối với linh khí cực kỳ mẫn cảm. Rất nhiều người thậm chí dùng nó để thay thế Tầm Linh Thú, tuy rằng nó tìm kiếm linh vật xa xa không bằng Tầm Linh Thú, nhưng cũng rất đáng yêu a. Cho nên bình thường nữ tu thấy loại vật này, là không có năng lực chống cự. Cũng bởi vì như thế, lông vàng linh hồ giá cả cực cao.

- Tử Hạm thấy linh hồ lông vàng, lập tức đi ngay đuổi theo. Ta nghĩ, dùng thân thủ của ta cùng Khâu quản sự, tự nhiên có thể dễ dàng lại đem lông vàng linh hồ bắt lại. Không nghĩ tới không đợi chúng ta động thủ, lông vàng linh hồ liền chui vào một cái động cực nhỏ. Cái động đó dài mấy ngàn thước, hơn nữa dẫn sâu xuống dưới. Ta vốn muốn bảo Tử

Hạm buông tha, dù sao vì một còn linh hồ làm lỡ quá nhiều thời gian không có lợi, thế nhưng Tử Hạm lại không đồng ý...

Sở Thiên Lâu nói đến đây thở dài:

- Ta chuẩn bị trực tiếp phá vỡ chỗ đó đem linh hồ bắt đi ra, Khâu quản sự nói có thể dùng khói đem lùa nó đi ra, chỉ cần tại trong khói thuốc bỏ vào một phần bạo hương linh là được...

Mạc Vô Kỵ cũng là gật đầu, hắn biết biện pháp này không sai. Bạo linh thảo là có thể để cho yêu thú phiền não bất an, chỉ cần gia nhập bạo linh thảo, linh hồ không có gì năng lực công kích, sau cùng nhất định là phiền não bất an, thời gian dài xác định vững chắc sẽ từ trong động chạy ra.

Lúc đó Khâu quản sự tùy tiện lấy một phần củi đốt, mồi khói lửa bắt đầu lùa màu vàng linh hồ, chúng ta đều lực chú ý quá mức tập trung ở miệng hang, cộng thêm tự chúng ta lại dùng khói lùa linh hồ, thế cho nên ngoại vi có người đốt Lạc Nguyên Hương, chúng ta cũng không biết. Sau cùng toàn bộ trúng độc, ta bằng vào một điểm ý chí, trốn đến nơi này...

Mạc Vô Kỵ trong mắt lộ ra kỳ quái biểu tình, có chút im lặng nhìn Sở Thiên Lâu nói:

- Sở tỷ, ngươi trúng độc chính là Lạc Nguyên Hương?

Sở Thiên Lâu gật đầu:

- Đúng vậy, mấy người chúng ta đều trúng Lạc Nguyên Hương. Trúng hương độc sau đó, cả người không đề được nguyên lực, coi như là thần niệm cũng biến thành không rõ, các loại pháp kỹ đều không thể thi triển. Ta bởi vì phát giác sớm, nên mới có thể trốn tới nơi này. Nếu không phải gặp ngươi, ta phỏng chừng đã...

- Ha ha.

Mạc Vô Kỵ ha ha một tiếng:

- Sở tỷ, tuy rằng ta không phải là cái gì lợi hại Đan Sư, đối với đan đạo cùng các loại linh thảo hạ độc cũng là có chút tâm đắc. Lạc Nguyên Hương danh tiếng rất lớn, nhưng nếu là một cái Hư Thần Cảnh tu sĩ cũng có thể bị Lạc Nguyên Hương đánh ngã, vậy Hư Thần Cảnh tu sĩ này cũng quá rác rưởi.

Sở Thiên Lâu sắc mặt hơi đỏ lên, nàng mặc dù độc lập chống đỡ Sở gia đã một đoạn thời gian, từng trải cũng dần dần tăng trưởng, thế nhưng so với đông đảo cường giả mà nói, nàng điểm ấy từng trải thật đúng là chưa đủ nhìn.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn biểu tình Sở Thiên Lâu, liền biết đối phương hiểu lầm, hắn liền vội vàng nói:

- Sở tỷ, ta không phải nói ngươi. Mà là bởi vì Lạc Nguyên Hương này cũng không thể chế trụ một cái chân chính Hư Thần Cảnh cường giả, bởi vì cái này loại hương khí một khi tiến vào Linh Lạc, cũng sẽ bị Hư Thần Cảnh cường giả phát hiện, sau đó tại trước tiên tống xuất đi ra ngoài.

- Khả năng ta lúc đó bị mùi khói quấy rầy, cho nên mới không có chú ý. Chờ ta chú ý, đã cả người không còn chút sức lực nào.

Sở Thiên Lâu than thở.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp lắc đầu:

- Không, bởi vì ngươi căn bản cũng không phải là trúng độc Lạc Nguyên Hương.

Mạc Vô Kỵ là ngũ phẩm linh đan sư, hơn nữa từ khi hắn bị người hạ độc sau đó, là sợ nhất trúng độc. Có thể nói hắn nghiên cứu đối với độc, cũng sẽ không ít so với nghiên cứu đan đạo. Bình thường độc, chỉ cần

hắn nghe thấy được mùi vị, là có thể nhìn ra. Chính hắn có thể phối trí ra độc, liền có hơn mấy ngàn loại.

- A...

Sở Thiên Lâu khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Vậy ta trúng độc gì?

Mạc Vô Kỵ cũng không có trực tiếp trả lời Sở Thiên Lâu, mà là hỏi:

- Sở tỷ, quản sự đó đi cùng ngươi cũng là người của Sở gia sao?

Sở Thiên Lâu đáp:

- Đúng vậy, Khâu Hạc tại Sở gia gần mười năm, đối với Sở gia trung thành và tận tâm. Ta Sở gia gặp chuyện không may sau đó, hắn vẫn như cũ ở lại Sở gia, đem hết toàn lực vì Sở gia xuất lực. Mấy năm nay, hắn giúp ta rất nhiều.

Sở gia xảy ra chuyện gì, Mạc Vô Kỵ không muốn đi hỏi:

- Sở tỷ, sở quản sự này mặc trên người áo tu sĩ là tài liệu gì chế luyện, ngươi cũng biết?

Sở Thiên Lâu lắc đầu, nàng sao lại đi quan tâm y phục trên người Sở gia quản sự.

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Y phục trên người Khâu quản sự là độ hỏa mộc luyện chế ra.

- Cái này có vấn đề gì sao?

Sở Thiên Lâu nghi ngờ hỏi.

Nàng không hiểu đan đạo và linh thảo, cũng biết độ hỏa mộc tu sĩ phục kỳ thực rất trân quý, loại tu sĩ phục này chẳng những có thể đuổi đi

yêu trùng, đồng thời có thể ngăn cản tà khí. Tại Thất Lạc Thiên Khư loại địa phương này, áo tu sĩ như vậy chẳng khác nào nhiều hơn một tầng phòng hộ.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:

- Đơn độc dùng độ hỏa mộc luyện chế áo tu sĩ tự nhiên không có gì, rất nhiều người liền thích mặc loại tu sĩ phục này. Thế nhưng nếu mà độ hỏa mộc tu sĩ phục gặp phải khói do Âm sương thảo đốt ra, sẽ sinh ra một loại khí tức, loại khí tức này có thể làm cho tu sĩ tại trong mười hai canh giờ mất đi nguyên lực, đồng thời không cách nào thi triển bất luận cái gì pháp kỹ. Thoạt nhìn hiệu quả cùng Lạc Nguyên Hương giống y hệt nhau, nhưng đây là khái niệm hoàn toàn bất đồng.

Trúng Lạc Nguyên Hương xong, nhất định phải giải độc, hoặc là dùng một phần thủ đoạn mới có thể đẩy ra độc tố. Thế nhưng độ hỏa mộc cùng Âm sương thảo đốt cháy sinh ra khí tức, không cần ăn bất luận cái gì đan dược, chỉ cần qua mười hai canh giờ, nhất định sẽ tự động tiêu tán.

- Ngươi nói ta chính là trúng độc khói của độ hỏa mộc cùng Âm sương thảo cháy mà dung hợp ở chung với nhau à...

Sở Thiên Lâu sắc mặt có chút tái nhợt hẳn lên.

Mạc Vô Kỵ than thở:

- Ta cũng không dám khẳng định, Âm sương thảo loại vật này cực kỳ trân quý, còn rất khó có được, ta có thể cầm một gốc cây cho ngươi xem một chút.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ đã lấy ra một gốc cây khô cạn linh thảo, linh thảo này mặt ngoài hiện đầy một tầng màu trắng nhàn nhạt, nhìn lên thật giống như sương đánh bình thường giống nhau.

- Quả nhiên là Âm sương thảo...

Sở Thiên Lâu nhìn linh thảo trong tay Mạc Vô Kỵ, tự lẩm bẩm:

- Thế nhưng Khâu quản sự tại sao muốn hại ta...

Nếu mà Mạc Vô Kỵ nói là sự thật, vậy độc khi trước đích thật là Khâu quản sự hại mình, nàng thấy Khâu quản sự tiện tay ở một bên nắm một cộng cỏ khô. Một thanh cỏ khô đó nàng không có nhìn kỹ, bất quá nếu thật sự có Âm sương thảo, nhất định là trong một thanh cỏ khô đó.

- Sở tỷ, ngươi nói Lạc Khư cánh đồng hoang vu linh khí rất sung túc sao?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi một câu.

Lần này không đợi Sở Thiên Lâu trả lời, một bên Bàng Khởi đáp:

- Lạc Khư cánh đồng hoang vu cực kỳ rộng, tại Lạc Khư ngoại vi. Muốn đi Lạc Khư, nhất định phải phải trải qua Lạc Khư cánh đồng hoang vu. Trên thực tế Lạc Khư cánh đồng hoang vu linh khí cũng không dày đặc thậm chí có thể dùng loãng để hình dung.

Lúc này mới đúng, nếu mà linh khí đậm, làm sao có thể có một cái tên cánh đồng hoang vu. Mạc Vô Kỵ càng là khẳng định nói:

- Địa phương linh hồ vàng yêu thích nhất cũng không phải là cánh đồng hoang vu, mà là nơi linh khí nồng nặc. Tại Lạc Khư cánh đồng hoang vu loại địa phương này, dưới tình hình chung, là có rất ít linh hồ màu vàng xuất hiện.

Không cần Mạc Vô Kỵ nói, Sở Thiên Lâu cũng hoàn toàn hiểu được, nàng có chút thất hồn lạc phách ngồi xuống. Có một số việc, chỉ cần người khác hơi chút chỉ điểm, liền có thể rõ ràng suy nghĩ cẩn thận. Lúc này, nàng há có thể không biết Khâu Hạc đã tính toán nàng? Khâu Hạc là quản sự Sở gia, đều ở Sở gia đã nhiều năm như vậy, cũng vẫn tận tâm tận lực, tại sao muốn hại nàng?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 286: Ta Quá Yêu Nàng

Hùng Hưng đẳng cùng Dong Hà đều nhìn thoáng qua Bàng Khởi, Mạc Vô Kỵ dùng sự thực nói rõ, phán đoán của hắn rất chính xác. Nhưng là Khởi ca của bọn hắn hình như quá mức tín nhiệm Cảnh Đan Vũ, đối với Mạc Vô Kỵ lúc trước nói không quan tâm.

Hai người thấy Bàng Khởi không có nửa phần muốn nhắc tới Cảnh gia, cũng đều trong lòng thầm than một tiếng, không nói thêm gì.

Sở Thiên Lâu trúng độc không cách nào hành động, Mạc Vô Kỵ mấy người cũng chỉ có thể ở lại chỗ cũ theo nàng.

Một ngày trôi qua sau đó, quả nhiên như Mạc Vô Kỵ nói, Sở Thiên Lâu trên người độc tố diệt hết, lần nữa khôi phục thực lực.

- Sở tỷ, ngươi đã đã khôi phục, chúng ta tại đây cáo từ.

Mạc Vô Kỵ chờ Sở Thiên Lâu khôi phục thực lực, chủ động hướng Sở Thiên Lâu cáo từ.

Đây là chuyện nội bộ Sở gia, hắn cứu Sở Thiên Lâu, lại chờ Sở Thiên Lâu độc tố diệt hết lúc này mới cáo từ, đã coi như là làm tới khả năng.

Sở Thiên Lâu đối với Mạc Vô Kỵ lần nữa thi lễ một cái, thanh âm hơi khàn khàn nói:

- Vô Kỵ, ta biết ngươi là người phi thường. Ta khẩn cầu ngươi có thể theo ta đi một chuyến Sở gia, để cho ta đem Tử Hạm cứu ra đã.

Mạc Vô Kỵ nhất thời lộ vẻ khó xử, hắn kỳ thực không muốn dính vào loại chuyện này.

Sở Thiên Lâu đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ bối rối, nhanh chóng tiếp tục nói:

- Khâu Hạc phản bội khẳng định không phải là bởi vì chính hắn, hắn là người Sở gia khác muốn đoạt quyền, hắn đối với Sở gia cũng còn là trung tâm. Sở gia thực lực ta rất rõ ràng, coi như thực lực của ta mạnh nhất, cho nên đối với ta không có uy hiếp. Ta chỉ muốn dẫn đi Tử Hạm là được rồi. Ta biết ngươi từng trải hơn xa ta, phán đoán mọi chuyện cũng mạnh hơn ta, lần này đi cũng không phải xin ngươi xuất thủ, mà là...

Sở Thiên Lâu nói không được, Mạc Vô Kỵ lại hiểu ý của nàng. Đó chính là nàng lo lắng Sở gia lại dùng âm mưu quỷ kế gì, làm cho nàng lần nữa rơi vào bẫy.

Mạc Vô Kỵ thật sự là nghẹn lời, hắn biết mình tại trong mắt Sở phu nhân này, chỉ sợ là một tên gian manh giảo hoạt. Này có biện pháp nào? Ai bảo hắn thực lực không đủ? Nếu là chân chính có thực lực, hắn cũng không muốn thông qua thủ đoạn đi giết cái kia Chân Hồ Cảnh. Bằng vào thực lực của chính mình, nghiền ép đối phương, chẳng phải là càng thêm khoái cảm sao?

Đối với Sở Thiên Lâu nói Sở gia không thể uy hiếp được nàng, Mạc Vô Kỵ ngược lại tin tưởng. Nếu mà Sở gia thật sự có cường giả có thể giây đến Sở Thiên Lâu, vậy cũng sẽ không hao tổn tâm cơ, để cho Sở Thiên Lâu trúng độc.

Về phần nói Khâu Hạc đối với Sở gia rất trung tâm, Mạc Vô Kỵ liền cười ha ha a. Khâu Hạc loại này tên gia hỏa có thể phản bội Sở Thiên Lâu, Sở gia lại không ai có thể trấn áp hắn, dựa vào cái gì trung tâm đối với Sở gia? Chỉ là nguyên nhân hắn phản bội, Mạc Vô Kỵ không hiểu rõ mà thôi.

- Sau chuyện này, vô luận như thế nào, ta cũng sẽ cùng các ngươi đi một chuyến tinh không chiến trường. Ta có thể tìm người, sau đó giúp các ngươi làm tinh không bài...

Sở Thiên Lâu thành khẩn nói.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Làm tinh không bài? Chính là Tinh Không Bảng tích lũy bài? Chúng ta đều tiến vào tinh không chiến trường, chẳng lẽ còn không có khả năng làm tinh không bài sao?

- Mạc huynh, tinh không bài mặc dù là có thể làm, lại có chút phiền phức. Đầu tiên phải điều tra lai lịch, sau đó hỏi tu vi, thậm chí còn có một chút khảo thí, mới có thể làm tinh không bài. Nói thí dụ như Sở tỷ, nàng nếu mà dựa theo như thường thủ đoạn làm tinh không bài mà nói, vậy viết chính là Chân Mạch mỗ mỗ địa phương Sở gia, Sở Thiên Lâu. Giống chúng ta như vậy không có khả năng bại lộ thân phận, tiến vào tinh không chiến trường sau đó, cũng không tính làm tinh không bài.

Một bên Bàng Khởi giải thích.

Đi tinh không chiến trường có rất ít người không làm tinh không bài, bởi vì Tinh Không Bảng tích lũy ở trên tinh không bài, không có tinh không bài, không cách nào tích lũy, chỉ có thể thu hoạch thử luyện cùng một phần chỗ tốt tạm thời.

Mạc Vô Kỵ nhớ tới bản thân tán tu 2705, trong lòng thở dài. Hắn không có tinh không bài sao được? Không có tinh không bài hắn làm sao lên Tinh Không Bảng, không có khả năng lên Tinh Không Bảng, hắn căn bản là không cách nào hoàn thành giao dịch với lão đầu câu cá.

Hắn tin tưởng, nếu mà hắn có dũng khí lại đem lão đầu câu cá ném một bên, làm bộ quên mất tên kia phân phó, có lẽ không được bao lâu, đầu của hắn cũng sẽ bị lão đầu dùng để móc câu câu cá.

Thế nhưng hắn lại không thể thực chất nói ra lai lịch của mình, giả như người của Tinh Đế Sơn biết hắn Mạc Vô Kỵ tới rồi, có lẽ sau một khắc, đầu hắn Mạc Vô Kỵ sẽ xuất hiện tại trên địa bàn Tinh Đế Sơn Hạ gia.

- Sở tỷ, ta bởi vì đắc tội người khác. Đích xác không cách nào dùng chính bản thân lai lịch đi làm tinh không bài, cho nên phải làm phiền nàng rồi.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, cảm tạ một câu.

Hắn nói như vậy, chẳng khác nào đồng ý với Sở Thiên Lâu, đi tới Sở gia.

Sở Thiên Lâu cũng là áy náy nói:

- Ta vốn nên trực tiếp giúp các ngươi làm cái này tinh không bài, chỉ là ta thực sự không có khả năng bỏ lại mặc kệ Tử Hạm...

Thấy Mạc Vô Kỵ nhìn mình, Bàng Khởi lập tức nói:

- Mạc huynh, chúng ta nếu đã quyết định cùng đi tinh không chiến trường, ta tự nhiên cũng là cùng Mạc huynh đi Sở gia.

...

Sở châu sở dĩ được gọi là như thế, cũng là bởi vì Sở gia ở chỗ này quật khởi. Nghe nói tại thật lâu trước, Sở gia còn ra một Nhân tiên cường giả, về phần Chân Thần Cảnh cường giả đó là càng nhiều.

Nhưng ở hơn một trăm năm trước, Sở gia vài tên Chân Thần Cảnh cường giả toàn bộ bỏ mạng ở tinh không chiến trường một hồi đại chiến, Sở gia liền từ từ mai một đi. Tám năm trước, Sở gia gia chủ Sở lâm bị giết tại bên ngoài Sở châu thành, con trai độc nhất Sở Chí Viễn của Sở lâm vì báo thù cho phụ thân, đi tinh không chiến trường, muốn tại tinh không chiến trường học một thân bản lĩnh trở về. [T R U Y E N F U L L . V N] Nhưng hiện thực vĩnh viễn tàn khốc hơn so với mộng tưởng, Sở

Chí Viễn tại tinh không chiến trường ngây người không tới một năm, nghe nói liền bỏ mạng ở tinh không chiến trường.

Sở Chí Viễn ngã xuống, Sở gia triệt để đã không còn người chấp chưởng. Cũng may Sở gia quả phụ Sở Thiên Lâu chống đỡ Sở gia lung lay sắp đổ, đi qua gần mười năm nỗ lực, miễn cưỡng để cho danh tiếng Sở gia tại Sở châu đệ nhất gia tộc không có truỵ lạc đi xuống.

Mạc Vô Kỵ đoàn người đi tới bên ngoài Sở châu sau đó, lập tức thì có người nhận ra Sở Thiên Lâu.

Nhìn tu sĩ nhận ra mình cấp tốc vọt vào bên trong Sở Châu thành, Sở Thiên Lâu khóe miệng lộ ra một tia tự giễu. Nếu là bình thường, thấy nàng sau đó, những tu sĩ kia sớm cứ tới đây khom người thi lễ. Bởi vì Sở châu lại lụi bại, Sở gia ở chỗ này là đệ nhất gia tộc. Mà nàng Sở Thiên Lâu, cũng là người chưởng đà tạm thời của Sở gia.

Hiện tại nàng mới hiểu được, dù cho nàng cũng có một chữ sở, thậm chí là con dâu của Sở gia gia chủ, nhưng dường như cũng không có người nào đem nàng xem như người Sở gia.

Tiến vào Sở châu, Mạc Vô Kỵ có chút lắc đầu, hắn đi qua rất nhiều tu chân thành thị, sở châu thành này rốt cuộc rác rưởi nhất.

Vòng ngoài tụ linh trận cũng không thể để cho sở châu linh khí nồng nặc bao nhiêu, mà bên trong thành đường phố cùng cửa hàng, cũng lộ ra có chút suy tàn. Nhớ tới hắn một tay thành lập Thiên thành, vậy cơ hồ là có thể nháy mắt giết cái này sở châu.

Bàng Khởi cũng nhìn thấy có tu sĩ cấp tốc vào vào trong thành, lập tức theo bản năng lấy ra pháp bảo.

Sở Thiên Lâu lắc đầu:

- Ta hiện tại bình yên vô sự, bọn họ không dám động thủ, bọn họ muốn là Sở gia quyền lực, ta cho bọn hắn, chúng ta trực tiếp đi Sở gia

nói điều kiện liền có thể.

Sở châu thành rất rách nát, Sở gia thoạt nhìn vẫn như cũ rất là khí phái.

Dường như biết Sở Thiên Lâu trở về, đại môn đã mở ra, ngoại trừ hai bên thủ vệ tu sĩ ra, ngược lại không ai đi ra gặp nàng.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét một cái, Sở gia hộ trận miễn cưỡng rốt cuộc một cái trung cấp phòng ngự trận. Cái này trung cấp phòng ngự trận bố trí thời gian cũng không lâu, nhiều nhất sẽ không cao hơn ba mươi năm. Tuy rằng phòng ngự trận này còn mang theo một phần khốn sát tuần hoàn trận. Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có xem ở trong mắt.

Sở Thiên Lâu hầu như không có bất kỳ do dự nào, thứ nhất đi vào Sở gia đại môn.

Tại trong chính điện Sở gia, sớm đã ngồi đầy người. Sở gia vị trí gia chủ, lúc này đã ngồi một người lão giả. Tại bên người lão giả này đứng một người trung niên nam tử, người này Mạc Vô Kỵ quen biết, chính là cái kia Khâu quản sự trước cùng Sở Thiên Lâu xuất hiện tại Thất Lạc Thiên Khư.

Sở Thiên Lâu nhìn chỗ này vốn là nàng ngồi, lạnh lùng nói:

- Sở Kế, ngươi nếu muốn làm gia chủ Sở gia, vậy thì chủ động nói ra, hà tất bỉ ổi như vậy?

Từ đầu đến cuối, nàng cũng không có nhìn Khâu quản sự liếc mắt.

- Sở Thiên Lâu, ngươi tiện phụ không biết xấu hổ. Ngươi cho là có một cái chữ sở, chính là người Sở gia ta? Sở gia tuy rằng xuống dốc, còn không đến mức phải có một nữ nhân đứng ở trên đầu chúng ta khoa tay múa chân. Cút ra ngoài, Sở gia không cần ngươi mang theo ngươi trai hoang tiến vào.

Lão giả ngồi ở chủ vị vẫn không nói gì, một người xấu xí nam tử đứng ở bên cạnh liền lớn tiếng kêu lên.

Sở Thiên Lâu tức giận cả người phát run, bỗng nhiên tay vung một cái, một đạo quang mang bắn ra. Mi tâm nam tử còn đang kêu bị quang mang đi qua, tuôn ra một đoàn huyết hoa.

Ngồi ở chủ vị là Sở Kế lão giả cũng là bỗng đứng lên, chỉ vào Sở Thiên Lâu lớn tiếng nói:

- Sở Thiên Lâu, ngươi và nam nhân khác chịch nhau, Sở gia ta mặc kệ. Ngươi họ Sở cũng không phải ta Hóa Châu Sở gia Sở, thế nhưng ngươi lại dám tại Hóa Châu Sở gia ta sát nhân...

Đang khi nói chuyện, Sở Kế là một nhịp vỗ bàn trước mặt. Sau đó Mạc Vô Kỵ mấy người chợt nghe đến xung quanh từng trận ca ca âm hưởng truyền đến, Bàng Khởi mấy người cấp tốc lấy ra vũ khí, cẩn thận nhìn bốn phía.

Điều này hiển nhiên là tiết tấu khốn trận bị mở ra, là muốn vây khốn mọi người.

Thấy Sở gia khốn trận mở ra, trên mặt Sở Kế cuối cùng là bình hòa một phần, hắn quay đầu nhìn một bên Khâu quản sự nói:

- Khâu quản sự, vừa rồi Sở Thiên Lâu tại Sở gia sát nhân, chỉ có ngươi mới có thể ngăn cản, vì sao ngươi không ra tay?

Khâu quản sự căn bản cũng không có để ý tới Sở Kế, hắn đi xuống, nhìn Sở Thiên Lâu ôn nhu nói:

- Ngày hôm qua Cát Tân không có đem nàng mang về, ta liền biết nàng hắn đã rõ ràng là ta làm. Xin lỗi, Thiên Lâu, ta thật sự là quá thích nàng, ta không cách nào át chế bản thân yêu thích, ta mỗi ngày đều trong loại tư niệm này đau khổ. Mỗi lần đều ảo tưởng nàng và ta dựa sát vào nhau, chịch nhau...

Sở Thiên Lâu cũng lui lại mấy bước, đưa tay chỉ vào Khâu quản sự, có chút không dám tin tưởng nói:

- Khâu Hạc, ngươi thật không biết xấu hổ...

Khâu Hạc ánh mắt càng là nhu hòa:

- Sở Chí Viễn có tài đức gì, xứng có được nữ nhân ưu tú như nàng. Cùng ta đi thôi, Sở gia suy tàn đã định, hà tất tại ở lại loại địa phương này sống uổng quang âm? Ai lớp zu, pặc pặc! <3 <3

Sở Thiên Lâu khiếp sợ nhìn Khâu Hạc, thảo nào một cái Hư Thần Cảnh cường giả ở lại Sở gia (làm) một cái quản sự. Khâu Hạc này hẳn là sớm có mơ ước đối với nàng, cũng may thực lực của nàng vẫn không yếu so với Khâu Hạc, lúc này mới làm cho đối phương không có cơ hội hạ thủ.

Sở Thiên Lâu dùng ánh mắt thương hại nhìn một chút Sở Kế ngồi ở phía trên có chút không biết làm sao, nếu không có thực lực đó, lại là Sở gia chi thứ, cần gì phải mơ ước vị trí gia chủ Sở gia? Người khác cho là nàng Sở Thiên Lâu chiếm vị trí này không muốn đi, trên thực tế nàng Sở Thiên Lâu sớm không muốn vị trí này. Nếu mà có thể, nàng Sở Thiên Lâu thà rằng mang theo Tử Hạm rời xa Sở gia.

- Tử Hạm ở nơi nào?

Sở Thiên Lâu không có trả lời Khâu Hạc, mà là lạnh lùng hỏi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 287: Kẻ Giấu Mặt

Khâu Hạc thấy Sở Thiên Lâu căn bản cũng không chính diện trả lời vấn đề của hắn, trong mắt nhất thời có một tia vội vàng xao động, đồng thời trong lòng tại mắng to, Cát Tân hỗn đản này thực sự là một người ngu ngốc. Chân Hồ tầng hai truy sát một nữ nhân mất đi nguyên lực, cư nhiên bị mấy cái Nguyên Đan Cảnh nẫng tay trên, bản thân cũng không biết là chết hay sống.

Sớm biết hỗn đản này vô dụng như vậy, hắn cũng đã không để cho hỗn đản này làm thủ hạ.

Ánh mắt của hắn dường như có chút ly tán, như đang suy tư. Thế nhưng sau một khắc, cả người hắn đều hóa thành một cái bóng, từ tại chỗ biến mất.

Tất cả mọi người cho là hắn là muốn đột nhiên động thủ với Sở Thiên Lâu, thế nhưng khi thấy rõ phương hướng hắn nhào qua, mới biết được người hắn muốn động thủ lại là thanh niên đứng ở bên cạnh Sở Thiên Lâu.

- Ầm!

Một tiếng tiếng sấm vang lên, Khâu Hạc chật vật lui về phía sau mấy bước, khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ phía xa. Hắn thật sự là không nghĩ ra, chính bản thân một cái Hư Thần Cảnh cường giả động thủ với một cái Nguyên Đan Cảnh tu sĩ, hơn nữa còn là đột nhiên đánh lén, đối phương thế nào liền có thể tránh thoát? Hơn nữa còn chơi hắn một chiêu. Thảo nào cát tân lại thất thủ, tên này khẳng định không phải là Nguyên Đan Cảnh.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, trong phòng này kẻ có uy hiếp nhất với hắn chính là Khâu Hạc. Tuy Khâu Hạc chỉ là quét mắt nhìn hắn một cái, cũng không quan tâm, sự chú ý của hắn thế nhưng vẫn đặt ở trên người Khâu Hạc.

Vốn hắn còn thật không ngờ Khâu Hạc sẽ động thủ với hắn, sau khi một người Sở gia nói hắn và Sở Thiên Lâu thông đồng chịch nhau, trong mắt Khâu Hạc rõ ràng hiện lên một đạo sát khí. Về sau Khâu Hạc đi tới, trực tiếp biểu lộ hắn thích Sở Thiên Lâu, Mạc Vô Kỵ liền biết, người này sát khí là nhằm vào hắn. Mặc dù hắn biết mình cùng Sở Thiên Lâu không có quan hệ, thế nhưng như Khâu Hạc loại người này đã hãm sâu vào tình cảm mê luyến đã không có cách nào thuyết phục.

Tại Khâu Hạc ánh mắt tan rã, dường như đang suy tư, Mạc Vô Kỵ liền nghĩ đến nếu như mình muốn động thủ, khẳng định cũng là như thế này, trước để cho người khác thả lỏng cảnh giác. Nghĩ tới đây hắn đơn giản trực tiếp né ra, đồng thời ném luôn một quả Bằng Không Kinh Lôi rồi lại nói.

Dù sao cũng cùng Sở gia đã biến thành như vậy, coi như là Khâu Hạc không có động thủ với hắn, ở chỗ này bùng nổ một cái lôi, hắn cũng sẽ không để ở trong lòng. Liên quan đến mạng nhỏ mình, dù cho phán đoán có sai, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không cảm thấy xấu hổ.

Về phần Hư Thần Cảnh có thể ám toán Nguyên Đan Cảnh hay không, ha ha, Mạc Vô Kỵ nhưng không tin Khâu Hạc còn có loại lễ tiết này.

- Khâu Hạc, ngươi thật can đảm...

Sở Thiên Lâu giận điên lên, lấy ra một thanh trường kiếm, trực tiếp đánh về phía Khâu Hạc.

Khâu Hạc giọng căm hận nói:

- Thiên Lâu, ta theo nàng sắp tới mười năm, thế nhưng ngươi cũng không thèm để ý tới ta, trái lại thích một tên tiểu tử mao đầu...

- Ngươi vô sỉ...

Sở Thiên Lâu dưới sự tức giận, trường kiếm mang theo âm thanh cuồn cuộn kiếm ngân, sát khí nhất thời mở ra bốn phía.

Một cái Hư Thần Cảnh tu sĩ, cư nhiên đánh lén với một cái Nguyên Đan Cảnh tu sĩ.

Khâu Hạc đồng dạng tế xuất pháp bảo, tại quanh người hắn tạo thành từng đạo phòng ngự tường, tận lực chậm lại giọng của mình nói:

- Thiên Lâu, qua nhiều năm như vậy, ta vẫn đi theo bên cạnh ngươi. Ta đối với ngươi rất hiểu, ngươi đối với nam nhân căn bản là rất xem thường, vô luận là xấu hay đẹp trai, khoai to hay nhỏ. Thế nhưng ngày tiểu tử này đi tới đây, ngươi dám nói ngươi không có vài phần kính trọng đối với hắn? Ta lần đầu tiên trong mắt ngươi nhìn thấy sự thưởng thức đối với một người nam nhân.

Còn có, sau khi ngươi trúng độc, coi như là ta không có đi đuổi theo ngươi, ta cũng biết ngươi nhất định là trốn hướng về phía Thất Lạc Thiên Khư. Tại đáy lòng của ngươi, ngươi là mong mỏi có thể gặp được người đàn ông này, quả nhiên, ngươi đã dẫn hắn trở về.

Khâu Hạc nói những thứ này sau đó, lúc này mới thoáng chậm lại:

- Thiên Lâu, ta mới đúng là người hiểu ngươi nhất. Ta biết, nếu như hôm nay ta không thể đem ngươi mang đi, sau này ta sẽ không có cơ hội nữa. Ngươi sẽ trở thành nữ nhân của hắn...

- Súc sinh, câm miệng...

Sở Thiên Lâu xuất thủ càng là nhanh chóng, sát khí thậm chí tràn ngập toàn bộ Sở gia đại điện.

Nàng không nghĩ tới Khâu Hạc sẽ nói những thứ này, thế nhưng trong quá trình chạy trốn, nàng đích thật là trong tiềm thức muốn chạy vào

Thất Lạc Thiên Khư. Nhưng nàng không chạy tới Thất Lạc Thiên Khư, còn có thể chạy trốn tới địa phương nào đây?

- PHỐC!

Một đạo huyết quang họa xuất tại ngực Khâu Hạc.

Khâu Hạc nhanh chóng rời khỏi hơn mười trượng, hắn không có tiếp tục động thủ, mà là ngưng mắt nhìn Sở Thiên Lâu nói:

- Thiên Lâu, ta đi đây, ngươi là nữ nhân duy nhất ta thích, tương lai ta sẽ đi tìm ngươi...

- Còn ngươi nữa, nhớ kỹ thứ không phải là (của) ngươi, ngươi đừng động tới, nếu không, chân trời góc biển ta đều có thể tới giết chết ngươi.

Câu nói sau cùng của Khâu Hạc là nói với Mạc Vô Kỵ.

Nói xong thân hình hắn lóe lên, trực tiếp từ trong đại điện Sở gia biến mất. Hắn hận chính bản thân, tại sao phải làm cho mình cũng trúng độc mười hai canh giờ khôi phục. Tại sao phải giả vờ cứu Thiên Lâu, sau đó sẽ làm bộ liều mạng đổi tính mạng cho nàng, cùng nàng rời đi Sở gia, từ từ đoạt lấy trái tim của nàng? Chỉ cần hắn quyết đoán một điểm, trực tiếp một điểm, lại đem Thiên Lâu gạo nấu thành cơm, nào có nhiều chuyện như vậy?

Hắn khổ nhục kế cùng nhu tình kế đều không có thành công, liều mình cứu Sở Thiên Lâu cũng không có thành công, trái lại thành toàn cho 1 con kiến hôi nguyên đan tu sĩ. Trong mắt hắn Sở Thiên Lâu là xinh đẹp nhất, cho nên hắn đồng dạng cho rằng Sở Thiên Lâu ở trong mắt người khác cũng là xinh đẹp nhất. Vừa nghĩ tới Sở Thiên Lâu sau này sẽ chịch nhau cùng một nam tử khác, trong lòng hắn như có một đoàn hỏa diễm đang thiêu đốt.

Đáng tiếc thực lực của hắn quá thấp, không có cách nào mạnh mẽ mang đi Sở Thiên Lâu.

- Xin lỗi, mới vừa rồi là ta sai sót.

Sở Thiên Lâu không có đi đuổi theo Khâu Hạc, nàng biết mình đuổi theo cũng vô ích. Nàng là có chút nghĩ mà sợ thật không ngờ Khâu Hạc sẽ động thủ đối với Mạc Vô Kỵ, nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ thân thủ không tệ, nàng sẽ vô cùng hổ thẹn.

Dừng một chút, nàng lại chủ động nói:

- Hắn không có cơ hội động thủ với ngươi...

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Không, hắn không phải là không có cơ hội động thủ với ta, mà là hắn không có tư cách động thủ với ta.

Lời của Mạc Vô Kỵ tràn ngập lòng tin vô cùng, chỉ cần để cho hắn thăng cấp tới rồi Chân Hồ, Khâu Hạc này coi như là động thủ với hắn, hắn cũng sẽ không thúc thủ chịu trói. Chờ hắn tới rồi Hư Thần, ha ha, Khâu Hạc này không muốn nói động thủ với hắn, liền tự cầu nhiều phúc đừng để cho hắn gặp phải sao?.

Hắn muốn leo lên Tinh Không Bảng đệ nhất, tự nhiên sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp, nhanh chóng nhảy vào Thiên Giới. Tinh không chiến trường, chính là tốt nhất chỗ tu luyện. Còn có chỗ nào tốt hơn so với một bên chiến đấu, một bên tu luyện?

Sở Kế ngẩng đầu nhìn khốn trận tại trước mặt Khâu Hạc như giấy rách bình thường vậy, căng thẳng trong lòng, hắn biết thực lực của Sở Thiên Lâu sư hạc còn phải thoáng mạnh hơn một chút. Cái này khốn trận nếu ngăn không được Khâu Hạc, hiển nhiên cũng ngăn không được Sở Thiên Lâu.

- Lại đem Tử Hạm mang ra đây.

Sở Thiên Lâu giọng nói hờ hững, nàng không biết mình mấy năm nay là vì cái gì. Có ít nhất một câu nói Khâu Hạc không có nói sai, nàng ở lại

nơi này nhiều năm như vậy, đổi lấy chính là một tiếng tiện phụ. Không phải là nàng, Sở gia có thể kiên trì cho tới hôm nay? Không phải là nàng, Sở gia đệ tử nơi này đang ngồi có thể sống nhẹ nhàng như vậy?

- Cô cô...

Tử Hạm vừa ra đến, liền nhào tới trong lòng Sở Thiên Lâu.

Mạc Vô Kỵ âm thầm lắc đầu, Yên Nhi khi cùng nàng lớn như vậy, đã gánh cả một gia đình, bắt đầu nuôi sống hắn. Mà Tử Hạm này tuy rằng tu vi là Thoát Phàm cảnh, lại như một đóa hoa trong nhà.

Không biết Yên Nhi sống có tốt không, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên tưởng niệm Yên Nhi đồng dạng tại Chân Mạch Đại Lục. Bất quá Yên Nhi tư chất là biến dị Ngũ Hành Linh Căn, phải có đại tông môn thu làm đệ tử mới đúng.

Sở Thiên Lâu vỗ nhẹ nhẹ Tử Hạm, ý bảo Yên Nhi không cần phải sợ.

- Thiếu phu nhân, Sở gia hay là ngươi lại đảm đương sao?, chúng ta tu vi đều quá thấp một phần...

Đã không còn Khâu Hạc áp trận, Sở Kế cả người đều cảm thấy không được tự nhiên.

Trước mắt Sở Thiên Lâu, giơ tay lên liền có thể đập chết hắn.

Sở Thiên Lâu bình tĩnh xuất ra một quả ngọc bài, trực tiếp lại đem ngọc bài ném cho Sở Kế:

- Đây là gia chủ lệnh bài của Sở gia, từ nay về sau, ta Sở Thiên Lâu cùng Sở gia không có bất cứ quan hệ gì.

Nói xong câu đó, nàng lại lấy ra một tấm giấy đỏ, dương tay liền đem giấy đỏ xé nát bấy, tự giễu cười nói:

- Đây là vật duy nhất Sở gia cho ta, hiện tại ta xé đi.

Tất cả mọi người thấy rõ, đây là một cái hôn thư.

- Đi thôi.

Xé đi hôn thư sau đó, Sở Thiên Lâu dường như buông lỏng một phần, thứ nhất đi ra khỏi Sở gia đại môn.

...

- Sở tỷ, cám ơn nhiều.

Rời đi sở châu sau đó, Mạc Vô Kỵ hướng Sở Thiên Lâu nói cảm tạ.

Sở Thiên Lâu nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, hẳn là ta cám ơn ngươi mới đúng a.

Mạc Vô Kỵ cười cười không nói gì, Sở Thiên Lâu để cho hắn đến Sở gia hỗ trợ, trên thực tế Sở gia căn bản cũng không có người nào có thể uy hiếp được nàng, nàng kêu mình tới hoàn toàn là muốn đưa một cái nhân tình cho hắn, sau đó giúp hắn đi làm tinh không bài.

Sở Thiên Lâu vừa chuyển niệm liền hiểu Mạc Vô Kỵ ý tứ, nàng không có giải thích, bởi vì loại chuyện này không có biện pháp giải thích. Nàng vẫn hoài nghi Sở gia còn ẩn nấp một cường giả, thực lực thậm chí so với nàng còn mạnh hơn một phần. Những năm gần đây, chỉ cần nàng vừa vào Sở gia, nàng lúc nào cũng cảm thấy có cặp mắt đang ngó chừng nàng.

Cho nên rất lâu, nàng là ở bên ngoài chăm sóc một phần cửa hàng của Sở gia, thậm chí tự mình đi Thất Lạc Thiên Khư loại địa phương này tìm kiếm linh thảo.

Nàng cảm giác Sở gia cái kia ẩn nấp cường giả chỉ cần nàng không rời đi Sở gia, tận tâm tận lực (vì) Sở gia làm việc, cũng sẽ không đi ra.

Hiện tại nàng rời đi Sở gia, người nàng hoài nghi còn không có đi ra, nàng cũng cảm giác mình quá nghi thần nghi quỷ một phần.

Nàng sở dĩ mời Mạc Vô Kỵ, ngoại trừ tìm kiếm một phần an ủi ở trong lòng ra, đích thật là bị phương thức chiến đấu của Mạc Vô Kỵ chấn trụ. Mạc Vô Kỵ một cái Nguyên Đan Cảnh tu sĩ, ở chính diện nghênh chiến, cư nhiên có thể giết một cái Chân Hồ Cảnh tầng hai, đây quả thực là truyền thuyết.

Coi như là nàng đối mặt một đối thủ mạnh hơn nàng, có Mạc Vô Kỵ ở một bên chỉ điểm cùng xuất thủ giúp một tay, nàng trên tâm lý sợ hãi cũng giảm đi một phần.

Có lẽ là những năm gần đây, nàng vẫn luôn là dựa vào chính mình, sau đó dẫn dắt một mọi người người giùng giằng sinh tồn ở cái chỗ này. Khi được Mạc Vô Kỵ trợ giúp, nàng dường như có thêm một chút cảm giác ỷ lại.

- Chúng ta trước bay đi Cửu Mạch Thành, từ nơi này đến...

- Chờ một chút...

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên ngăn cản động tác Sở Thiên Lâu chuẩn bị tế xuất phi thuyền, đồng thời dừng bước.

- Thế nào?

Chẳng những là Sở Thiên Lâu, đám người Bàng Khởi cũng đều là nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ, không hiểu biểu tình Mạc Vô Kỵ ngưng trọng như thế là có ý gì.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nhìn cánh đồng trống trải phía trước nói:

- Đừng rình mò nữa, nếu đã tới thì hãy ra đi.

Một cái bóng màu đen đột ngột xuất hiện ở trước mặt mọi người, tuy bây giờ còn là ban ngày, mấy người Bàng Khởi hết lần này tới lần khác

cũng cảm giác được cả người lạnh lẽo, tựa hồ bị một loại hàn khí xâm nhập.

- Chính là hắn...

Sở Thiên Lâu bỗng nhiên run giọng kêu lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 288: Đạo Lữ Của Tán Tu 2705

Bóng dáng màu đen toàn thân đều bị một đoàn áo đen bao bọc, cả đầu cũng không có lộ ra. Tuy Sở Thiên Lâu chưa từng thấy qua cái bóng dáng áo đen này, nhưng bóng đen này vừa ra đến, nàng liền cảm thụ được chính là người này vẫn tại sau lưng nhìn nàng chằm chằm.

Nàng không khỏi may mắn lại đem Mạc Vô Kỵ gọi tới, nếu không, nàng khẳng định sớm đã một cước nhảy tới, nói không chừng rơi vào trên người bóng đen. Về phần Mạc Vô Kỵ tu vi thấp hơn so với nàng, vì sao có thể nhìn ra, nàng phỏng chừng Mạc Vô Kỵ hẳn là thông thạo trận đạo hơn so với nàng.

- Không sai, một cái nho nhỏ Nguyên Đan Cảnh cũng có thể nhìn ra đại trận của ta, có chút thủ đoạn. Cho nên ngày hôm nay ta buông tha ngươi, ngươi có thể đi rồi.

Thanh âm của bóng đen như được thứ gì đó cứng ngắc lợi hại mài ra bình thường giống nhau, rớm lòng người.

Chỉ có thời điểm ẩn giấu ở sau lưng, đó mới là đáng sợ nhất. Lúc này rốt cục nhìn thấy ánh mắt phía sau, Sở Thiên Lâu đã bình tĩnh lại:

- Các hạ là không phải là muốn nói, những người khác đều có thể đi, ta không thể đi.

Bóng đen thanh âm lần nữa truyền đến:

- Không sai, ngươi sinh là người của Sở gia, chết là quỷ của Sở gia, ngươi suốt đời này chỉ có thể ở lại Sở gia.

Mạc Vô Kỵ khinh thường cười cười:

- Thế nhưng ta cũng không định buông tha ngươi, không phải ai cũng có thể ngăn cản đường ta. Sở tỷ, ngươi động thủ đi, người này tuy rằng đã từng là Chân Thần Cảnh, nhưng thực lực bây giờ so với ngươi còn không bằng, không cần phải lo lắng.

Mạc Vô Kỵ đã biết rất nhiều Chân Thần Cảnh, hắn cảm giác được, cái bóng đen này đã từng là Chân Thần Cảnh. Bất quá bây giờ khí tức quanh người bóng đen hỗn loạn hư thối, hiển nhiên là thực lực đại tổn. Về phần bóng đen này nói đại trận, ha ha, cái này cũng gọi đại trận à?

- Thế nhưng hắn có khốn trận...

Sở Thiên Lâu có chút lo lắng nói, nàng sở dĩ không sợ Sở gia khốn trận, là bởi vì Sở gia khốn trận nàng rất rõ ràng. Mà cái khốn trận này, nàng một điểm đều không rõ ràng lắm.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Hắn muốn cho ta đi, là bởi vì sợ ta. Ngươi tùy tiện động thủ là được, không cần lo lắng.

Mạc Vô Kỵ không có nói mò, nơi này có hai cái khốn trận một cái ảo trận, trong hai cái khốn trận một là không trung khốn trận. Một khi bọn họ ở chỗ này tế xuất phi thuyền, vậy nhất định phải rơi vào bị động. Còn có một cái là cắn nuốt khốn trận, chỉ cần bọn họ động thủ, cái khốn trận này sẽ đưa bọn họ vây khốn, mặc cho người bài bố. Về phần cái kia ảo trận, chính là để cho tu sĩ bị khốn trụ bị bất tỉnh.

Đương nhiên, khốn trận trình độ này ở trong mắt Mạc Vô Kỵ thật sự là không đáng giá nhắc tới. Đối với người không hiểu trận đạo, coi như là Chân Thần Cảnh tới rồi, khốn trận thêm ảo trận, cũng có thể khóa lại đối phương một đoạn thời gian. Dù cho trong khoảng thời gian này ngắn, cái bóng đen này cũng có thể tận dụng làm trọng thương nặng thậm chí giết người bị vây.

Bóng đen sở dĩ để cho Mạc Vô Kỵ đi, là bởi vì Mạc Vô Kỵ tại vùng ven hắn khốn trận, liền ngừng lại. Nói rõ Mạc Vô Kỵ hiểu rõ trận đạo, hắn có chút kiêng kỵ Mạc Vô Kỵ.

- Tốt!

Sở Thiên Lâu nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, không chút do dự tế xuất trường kiếm cuốn sát đi qua.

Mạc Vô Kỵ gần như là tại Sở Thiên Lâu giết đi ra đồng thời, giơ tay lên ném ra hơn mười tấm trận kỳ, đồng thời cả người cũng tiến vào khốn trận, trận kỳ trong tay không ngừng bắn ra.

Hắn trận đạo truyền thừa so với bóng đen này mạnh hơn nhiều lắm, hơn nữa hắn nghiên cứu đối với trận đạo, bởi vì Trữ Tinh Tử bị vây quan hệ, càng thiên về với phá trận cùng thay đổi trận.

Hắn tin tưởng mình có thể tại thời điểm Sở Thiên Lâu chế trụ đối phương, lợi dụng trận kỳ đến thay đổi khốn trận. Một khi chờ hắn thay đổi khốn trận, bóng đen này cũng chỉ có thể thúc thủ chịu trói.

Sở Thiên Lâu mặc dù là một cái nữ tử, kiếm kỹ lại cực kỳ sắc bén. Từng đạo kiếm quang nổ tung, trong nháy mắt liền đem áo đen bóng dáng này bọc cuốn ở tại trong đó.

Bóng đen trước tiên cũng không phải xuất ra pháp bảo đối phó Sở Thiên Lâu, mà là giống như Mạc Vô Kỵ lấy ra một thanh trận kỳ. Hắn biết, muốn dẫn đi Sở Thiên Lâu, không lợi dụng khốn sát trận tuyệt đối không được. Thực lực của Sở Thiên Lâu, hắn quá rõ.

Thế nhưng khi trận kỳ của hắn rơi vào địa phương Mạc Vô Kỵ đã thay đổi trận cơ, như bùn vào biển rộng, hắn liền biết tu vi mình mặc dù xa xa mạnh hơn Mạc Vô Kỵ, trận đạo của hắn so với Mạc Vô Kỵ thì kém xa lắc. Trận đạo còn không có quyết đấu, hắn đã rơi vào tuyệt đối hạ phong.

Nếu mà hắn không chạy mau, chờ Mạc Vô Kỵ khốn trận hợp lại, hắn cả cũng đi không xong.

Vài miếng quần áo màu đen bị kiếm quang của Sở Thiên Lâu xé mở, bay xuống trên mặt đất. Mà bóng đen kia lại vào thời khắc này biến mất vô tung vô ảnh, chỉ ở tại chỗ lưu lại một phần khí tức khó nghe.

Mạc Vô Kỵ ngừng trận kỳ trong tay, trong lòng hắn có chút cảm thán. Nếu mà thực lực của Sở Thiên Lâu mạnh hơn 1 chút nữa, có thể lại ngăn chặn đối phương một chút thời gian, hắn xác định vững chắc có thể lại đem người này lưu lại. Không thể lưu lại cái bóng đen này, hắn chẳng khác nào lại thêm một cường địch ẩn núp trong bóng tối.

Giơ tay lên tịch thu trận kỳ, Mạc Vô Kỵ nói:

- Chúng ta bây giờ có thể đi rồi.

Cường địch nhiều hơn nữa, chỉ cần hắn có thể tăng lên thực lực của chính mình là được. Xét đến cùng, là thực lực của hắn quá yếu.

Sở Thiên Lâu yên lặng thu hồi trường kiếm, dường như tâm tình có chút không tốt.

- Sở tỷ, người kia hình như là của Sở gia, ngươi quen biết người kia sao?

Dong Hà ở một bên hỏi một câu.

Sở Thiên Lâu lại trầm mặc một hồi mới lên tiếng:

- Có lẽ quen biết sao?, ta hi vọng không phải là hắn.

Nàng đích xác rất là khiếp sợ, Hắc y nhân này vừa mới rời khỏi, dĩ nhiên giống quá Sở Lâm. Sở Lâm là cha chồng của nàng, không phải là đã sớm chết rồi sao? Này đối với nàng mà nói thật là quá mức quỷ dị một phần.

Thấy mọi người đều nhìn mình, Sở Thiên Lâu tỉnh lại tinh thần, nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, nếu mà lần này không phải là ta nhờ ngươi đến, ta phỏng chừng lần nữa bị mang tới Sở gia rồi, hơn nữa còn trọn đời không có cơ hội xoay người.

Mạc Vô Kỵ nhìn ra Sở Thiên Lâu tâm tình không tốt, cười cười nói:

- Không nói những thứ này sao?, chúng ta hay là thương lượng làm thế nào tiến vào tinh không chiến trường đi.

Sở Thiên Lâu làm cho mình mạnh mẽ tỉnh lại:

- Chúng ta đi trước Cửu Mạch Thành, từ Cửu Mạch Thành có thể cưỡi truyền tống trận, hoặc là phi thuyền đi tới chỗ gần nhất tinh không chiến trường, Phong Tiêu thành.

...

Cửu Mạch Thành, là tu chân thành thị lớn nhất mà Mạc Vô Kỵ ra mắt. Chỉ đứng ở ngoài thành, liền có thể cảm nhận được chỗ này tu chân thành phố hùng vĩ cùng xa xưa lịch sử.

Tòa thành này rõ ràng là từ rất xưa, lại tuyệt không lộ ra rách nát. Không chỉ như thế, còn mang theo một loại năm tháng khí tức rất nặng.

- Cửu Mạch Thành thực sự là phồn hoa cùng to lớn.

Bàng Khởi nhịn không được tán thán một tiếng.

Một người tu sĩ bên người Bàng Khởi nghe được lời của Bàng Khởi, khẽ mỉm cười nói:

- Kỳ thực này cũng không coi vào đâu, bằng hữu nếu như đi Phong Tiêu thành, liền biết cái gì mới thật sự là to lớn cùng hùng vĩ.

- Bằng hữu đã đi qua Phong Tiêu thành?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng hỏi một câu, bởi vì bọn họ cũng muốn đi Phong Tiêu thành.

Tu sĩ này gật đầu nói:

- Đúng vậy, ta đi qua một lần. Chỉ cần đi tinh không chiến trường, nhất định phải phải đi qua phong Tiêu thành. Đi phong Tiêu thành sau đó, ngươi mới sẽ cảm thấy cái gì là một loại...

Hắn còn chưa nói hết liền lắc đầu:

- Cụ thể ta cũng không nói lên được, có lẽ chính ngươi đi, là có thể hiểu rõ ý của ta.

Nói xong, tu sĩ này bước nhanh hơn, rất nhanh liền tiến vào Cửu Mạch Thành.

Cùng Sở Thiên Lâu sau lưng, đoàn người cũng tiến vào Cửu Mạch Thành. Tại bên ngoài Cửu Mạch Thành, mọi người liền cảm nhận được Cửu Mạch Thành hùng vĩ cùng lớn. Tiến vào Cửu Mạch Thành xong, mới hiểu được bọn họ nhìn thấy bất quá chỉ là một góc băng sơn.

Vừa vào thành, thì có ba cái đại trận pháp biểu hiện bia dựng đứng trên quảng trường như hải dương bình thường vậy. Xung quanh tu sĩ qua lại, Hư Thần Cảnh lộ ra rất tầm thường.

- Đây là thiên địa nhân tam bảng.

Thấy Mạc Vô Kỵ ngưng mắt nhìn thật lớn bảng bia trên quảng trường, Sở Thiên Lâu giải thích một câu.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta nghe nói qua, có thể leo lên tam bảng này đều là Chân Mạch Đại Lục cường giả.

- Đó cũng không nhất định, trước một đời Nhân Bảng đệ nhất cũng không là Chân Mạch Đại Lục. Nghe nói là đến từ Thất Lạc Đại Lục, tên cũng rất cổ quái, gọi là tán tu 2705.

Sở Thiên Lâu ở một bên nói.

Tán tu 2705? Mạc Vô Kỵ cảm thấy có chút buồn cười, hắn cũng không có đến Chân Mạch Đại Lục, cư nhiên leo lên Nhân Bảng đệ nhất.

- Tán tu 2705 này hắn là đánh bại Cổ Thiếu Duẫn sau đó, này mới lên tới Nhân Bảng đệ nhất sao??

Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi, hắn nghe Cổ Thiếu Duẫn nói qua, đối phương là Nhân bảng đệ nhất.

Sở Thiên Lâu ừ một tiếng:

- Đúng vậy, bất quá người tán tu này 2705 nếu mà đến Chân Mạch Đại Lục, nhất định sẽ rất là bi kịch.

- Vì sao?

Mạc Vô Kỵ không hiểu hỏi.

Sở Thiên Lâu nhìn một chút xung quanh, lúc này mới nói:

- Nghe nói đạo lữ của tán tu 2705 đi tới Chân Mạch Đại Lục, kết quả Thiếu điện chủ Hạ Mạt của Tinh Đế Sơn Tinh chiến điện coi trọng nàng. Người nữ nhân này ngược lại rất cường liệt, nàng cự tuyệt Tinh Đế Sơn bị Hạ Mạt quấy rầy, trực tiếp tiến vào tinh không chiến trường.

- Sầm Thư Âm?

Mạc Vô Kỵ cau mày nói.

Hắn biết Hạ Mạt thích Sầm Thư Âm, nhưng Sầm Thư Âm căn bản cũng không phải là đạo lữ của hắn, người khác không biết, lẽ nào Sầm Thư Âm không thể tự giải thích một tiếng?

- Đúng là Sầm Thư Âm, tuy rằng nàng tiến vào tinh không chiến trường. Hạ Mạt cũng không có buông tha, cũng đuổi theo vào tinh không chiến trường. Nàng vô thân vô cố, trốn dưới tình huống không thể trốn, cư nhiên tiến vào một trong cửu đại tuyệt cảnh của tinh không chiến trường, Kinh Cức Phong Môn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 289: Phong Tiêu Dịch Thủy Hàn

Sát ý trong lòng Mạc Vô Kỵ cuồng thăng, Hạ Mạt, ngươi đây là đang muốn chết.

Sầm Thư Âm đích xác không phải đạo lữ của hắn, thế nhưng Sầm Thư Âm đối với hắn có ân cứu mạng. Đồng thời hắn cũng rất thưởng thức Sầm Thư Âm, tuy nàng có dung nhan tuyệt sắc đệ nhất Thất Lạc Đại Lục, nhưng nàng trước giờ đều dựa vào sự cố gắng của mình để đi lên.

Năm đó nếu mà không phải là Sầm Thư Âm vì hắn chặn vài đạo sát mang của Tẳng Hầu Ất này, mộ phần của hắn Mạc Vô Kỵ, thì không biết cây cỏ đã cao bao nhiêu rồi.

Hắn không cách nào quên được nhãn thần của Sầm Thư Âm lúc sắp chết đối với hắn còn tràn ngập áy náy, Sầm Thư Âm chết ở trong ngực hắn sau đó, cuồng nộ cùng sát ý của hắn tăng lên tới cực điểm.

Không sai, Sầm Thư Âm về sau được ông lão râu bạc trắng cứu sống. Nhưng trên cái thế giới này có mấy người như ông ta? Một kẻ có thể dễ dàng đập giết nhân tiên cường giả, phỏng chừng Chân Mạch Đại Lục cũng không nhất định có sao?? Sầm Thư Âm có thể được ông già đó cứu, nói là vận may cũng không quá đáng.

Cho nên, vô luận như thế nào, trước đây Sầm Thư Âm cũng là dùng mạng đổi cho hắn một mạng.

Hắn Mạc Vô Kỵ có tín điều trong cuộc sống của mình, vậy chính là có ân nhất định phải báo. Sầm Thư Âm dùng mệnh cứu hắn một mạng.

Cho dù là tuyệt cảnh, hắn cũng phải đi cứu nàng.

Tuy rằng hắn còn không biết Sầm Thư Âm vì sao lại không giải thích hắn không phải là đạo lữ của nàng, nhưng hắn cũng sẽ không vì điều này mà lấy oán báo ân. Nếu là trước đây hắn bị Tằng Hầu Ất giết, phía sau hết thảy đều là hư ảo. Cho nên, ân chính là ân. Hắn đã tiếp xúc Sầm Thư Âm, tin tưởng Sầm Thư Âm không phải là người đem hắn ra làm bia đỡ đạn.

Có lẽ hắn hiện tại đi tới đó, không được cứu Sầm Thư Âm. Nhân sinh trên đời, quý ở chỗ không thẹn với lương tâm. Đáng tiếc hắn hiện tại không giết chết nổi Hạ Mạt, nếu không, hắn nhất định sẽ đi trước giết Hạ Mạt, rồi mời đi tinh không chiến trường.

- Vô Kỵ, ngươi không sao chứ?

Thấy Mạc Vô Kỵ biểu tình đơ ra như trái bơ, Sở Thiên Lâu vội vàng hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay:

- Hạ Mạt này quả thực vô sỉ cực kỳ, nếu mà có thể, ta phải thông hắn...

Một làn gió thơm đã dán tại bên mép Mạc Vô Kỵ, lại đem lời Mạc Vô Kỵ muốn nói cản lại:

- Vô Kỵ, ngươi không muốn sống nữa à? Tại cái chỗ này nói muốn giết Tinh Đế Sơn Hạ Mạt, nếu như bị người khác nghe được, sau một khắc, chúng ta đều phải chết.

Mạc Vô Kỵ đã bình tĩnh trở lại, đem tay Sở Thiên Lâu đẩy ra:

- Xin lỗi, là ta quá kích động rồi.

Sở Thiên Lâu sắc mặt đỏ lên, mặc dù mọi người đều không nói gì thêm, vừa rồi nàng dùng tay che miệng Mạc Vô Kỵ, hiển nhiên có chút

lỗ mãng.

- Quên đi, chúng ta nhanh lên phi thuyền sao?.

Bàng Khởi đã nhìn ra Sở Thiên Lâu xấu hổ, liền vội vàng nói.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Tại sao phải đi phi thuyền, không phải là có truyền tống trận sao?

Sở Thiên Lâu giải thích:

- Chỉ có người nhất định thân phận mới có thể ngồi truyền tống trận, cha ta năm đó coi như là có chút thân phận, ta đi hỏi một chút, hắn là có thể ngồi truyền tống trận. Thực sự không được, đi ngồi phi thuyền vậy.

Cửu Mạch Thành truyền tống tháp có chừng hơn một trăm tầng, nghe Sở Thiên Lâu nói, vị trí truyền tống đến Phong Tiêu Thành liền chiếm cứ hơn bảy mươi tầng trong đó.

Chủ yếu là vì thời điểm khẩn cấp, có thể trong thời gian ngắn nhất truyền tống càng nhiều hơn tu sĩ tiến vào Phong Tiêu Thành, sau đó từ Phong Tiêu Thành tiến vào tinh không chiến trường.

Tới truyền tống tháp sau đó, Sở Thiên Lâu đi vào làm thủ tục truyền tống. Mạc Vô Kỵ thấy rất nhiều tu sĩ vào, đều có chút thất lạc rời đi, liền biết dùng truyền tống quả nhiên không đơn giản.

Cũng không biết cha Sở Thiên Lâu là thân phận gì, Sở Thiên Lâu đi vào cũng không có bao lâu, liền lấy 6 tấm truyền tống lệnh bài đi ra.

Sở Thiên Lâu lại đem truyền tống lệnh bài phát cho từng người một quả, rồi mới lên tiếng:

- Vô Kỵ, Bàng Khởi các ngươi hay nhất trước hết nghĩ một cái tên, chờ đến tinh không chiến trường sau đó, mỗi người đều phải làm ngọc bài tinh không điểm cống hiến. Có lẽ chúng ta không có cách nào ở trên

Tinh Không Bảng lưu danh, nhưng điểm cống hiến này tác dụng còn là rất lớn. Có thể tại Tinh Không Điện trao đổi các loại đồ đạc. Về phần lai lịch cũng không phải nói, ta có biện pháp.

- Ta gọi Bàng Bất Vong.

Bàng Khởi lúc này liền nói, liên Mạc Vô Kỵ đều hiểu tên của hắn là có ý gì, chính là không quên Cảnh gia cái kia Cảnh Đan Vũ.

Dong Hà nghe được tên Bàng Khởi, thở dài nói:

- Ta gọi Hà Vũ sao?

- Ta gọi Đằng Hưng.

Hùng Hưng đằng đơn giản sáng tỏ nói.

Cùng một chỗ thời gian dài như vậy, Mạc Vô Kỵ nhìn ra, Dong Hà đối với Bàng Khởi có hảo cảm, thậm chí là thầm mến Bàng Khởi. Nhưng cô gái này rất rộng dung, dù cho Bàng Khởi trong lòng vẫn nhớ Cảnh Đan Vũ, thậm chí bởi vì Bàng Khởi, nàng cũng bị người Cảnh gia truy sát, đều chưa từng có nửa câu oán giận, càng không có đi nói qua nửa câu xấu về Cảnh Đan Vũ. Tại hắn hoài nghi Cảnh Đan Vũ, Bàng Khởi tức giận, Dong Hà thậm chí chủ động đi đổi chủ đề, điều hòa không khí.

Đáng tiếc Bàng Khởi tâm sớm đã ở trên người cô gái họ cảnh, đối với bên người Dong Hà còn là không có nửa điểm ý nghĩ. Hoặc là nói hắn biết Dong Hà ý nghĩ, lại giả vờ không biết.

- Vô Kỵ, còn ngươi, sẽ dùng tên bây giờ sao?

Thấy Mạc Vô Kỵ không nói ra chính bản thân phải sửa đổi tên, Sở Thiên Lâu chủ động hỏi thăm một câu.

Mạc Vô Kỵ thực sự rất muốn lại dùng nickname tán tu 2705, nhưng hắn biết, một khi hắn dùng tán tu 2705, phỏng chừng sau một khắc người

của Hạ gia liền trải rộng toàn bộ tinh không chiến trường. Chính là để tìm kiếm hắn, sau đó thông chết.

- Ta vẫn là Mạc Vô Kỵ sao?.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Hắn Mạc Vô Kỵ chính là tán tu 2705, tại Thất Lạc Đại Lục mọi người đều biết. Thế nhưng Chân Mạch Đại Lục không có ai biết, người lần trước đi tới Thất Lạc Đại Lục, toàn bộ bị ông râu bạc trắng giết chết, hắn không cần phải lo lắng.

Có lẽ phía sau có người sẽ đi Thất Lạc Đại Lục, sau đó mang về sự thực Mạc Vô Kỵ chính là tán tu 2705. Nhưng Mạc Vô Kỵ tin tưởng khi đó, hắn đã có đủ thực lực bảo vệ chính bản thân.

Hắn muốn cho Tinh Đế Sơn Hạ gia hiểu rõ, chung quy có một ngày, hắn liền dùng thân phận của Mạc Vô Kỵ, đi Hạ gia giết Hạ Mạt.

Có truyền tống bài, sáu người rất nhanh liền tiến vào đi tới Phong Tiêu Thành truyền tống trận.

Từ Cửu Mạch đến Phong Tiêu Thành truyền tống khoảng cách so với trước đây hắn từ Thiên Cơ Tông truyền tống đến Vấn Thiên Thành, phải xa hơn nhiều lắm. Cái không gian truyền tống trận này trình độ bố trí, hiển nhiên cao minh hơn so với Thất Lạc Đại Lục truyền tống trận. Tuy khoảng cách xa rất nhiều, Mạc Vô Kỵ đám người chỉ là hơi chút cảm giác được ngất xỉu, liền đã đến Phong Tiêu Thành.

Dưới so sánh, truyền tống trận từ Thiên Cơ Tông đến Vấn Thiên Học Cung, làm cho Mạc Vô Kỵ choáng đầu hơn nửa ngày. Chờ hắn có trình độ trận đạo cường đại đến trình độ nhất định, thậm chí sơ bộ tiếp xúc đến không gian, hắn nhất định phải trở về lại đem Thiên Cơ Tông truyền tống trận một lần nữa bố trí lại.

Phong Tiêu Thành truyền tống trận cùng Cửu Mạch Thành bất đồng, Cửu Mạch Thành truyền tống trận thành lập tại truyền tống tháp. Mà Phong Tiêu Thành truyền tống trận thành lập tại một mảnh rộng mở trên quảng trường, xung quanh truyền tống trận chỉ có đơn giản một chút kiến trúc. Trên quảng trường cực kỳ trống trải, căn bản cũng không có bừa bộn người đi lại. Chỉ là có chút người, cũng là vội vã dọc theo phương hướng cố định đi về truyền tống trận, hoặc là từ truyền tống trận đi ra ngoài.

Dọc theo quảng trường lại người đến người đi, có thể thấy được cái chỗ này có chế độ nghiêm khắc, tại trên truyền tống quảng trường, không cho phép dừng lại lâu.

Đứng ở trên quảng trường trống trải, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì cảm giác được nơi này và Cửu Mạch Thành khác nhau. Tại Cửu Mạch Thành, hắn cảm nhận được một loại năm tháng khí tức rất nặng. Cửu Mạch Thành hùng vĩ phồn hoa, mà nơi này chính như tu sĩ kia nói, có một loại bất đồng cảm giác ở trong đó.

Dù cho Mạc Vô Kỵ không có thấy ngoài thành làm sao, cũng không có vào vào trong thành đi một vòng, hắn lại cảm nhận được chỗ ngồi này tu chân thành có một loại bi tráng.

Đích thật là rất khó nói rõ ràng cảm giác chỗ này, nhưng Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác cảm nhận được. Đây là một loại ở vào vùng ven áp lực cùng xao động, có một loại cảm giác huyết dịch bắt đầu khởi động.

Phong Tiêu Thành, có lẽ chính là "Phong rền vang hề Dịch Thủy Hàn, tráng sĩ vừa đi hề không còn nữa" còn cái loại cảm giác này.

Tuy Mạc Vô Kỵ còn không có đi tinh không chiến trường, hắn cũng biết tinh không trên chiến trường có bao nhiêu nguy hiểm. Chính là bản thân hắn, từ nơi này tiến vào tinh không chiến trường sau đó, lại có vài phần cơ hội có thể trở về sao?

- Tinh Không Bảng không ở nơi này?

Mạc Vô Kỵ nhìn lướt qua trống trải quảng trường, hắn cũng không có thấy Tinh Không Bảng.

Sở Thiên Lâu đáp:

- Không ở nơi này, Tinh Không Bảng là đệ nhất bảng của Chân Mạch Đại Lục, tại vòng ngoài tinh không chiến trường, cửa vào Tinh Không Điện.

- Vậy làm tinh không bài ở đâu nè?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi một câu.

- Đã ở Tinh Không Điện. Phong Tiêu Thành chỉ là một cái tinh không vùng ven thành thị trước khi mọi người tiến vào tinh không quảng trường, chúng ta từ nơi này tiến vào Tinh Không Điện, tại Tinh Không Điện có thể giúp ngươi làm tinh không bài.

Sở Thiên Lâu dường như đã tới nơi này, trả lời rất là quen thuộc.

- Sở tỷ, ngươi đã tới nơi này sao?

Dong Hà hỏi.

Sở Thiên Lâu một chút, trên mặt có thêm một chút cô đơn:

- Năm đó ta bị gả đến Sở gia, Sở Chí Viễn bỏ mạng ở tinh không chiến trường, ta đã tới một lần.

Dong Hà không có hỏi lại, hiển nhiên Sở Thiên Lâu không muốn nhiều lời việc này. Nàng ngược lại nghi ngờ nhìn thoáng qua Tử Hạm bên người Sở Thiên Lâu, cô gái này nàng ấn tượng rất sâu, rất là rất lăng xăng. Nhưng là bây giờ một đường đi tới, nàng đều không có nghe được cô gái này nói một câu.

- Phong Tiêu Thành mặc dù có rất nhiều thứ tốt, ta luôn cảm thấy nơi này quá mức áp lực, chúng ta cũng không cần đi Phong Tiêu Thành chơi nữa, trực tiếp từ phía trước truyền tống đến tinh không chiến trường là được.

Sở Thiên Lâu chỉ chỉ truyền tống trận đàn cách bọn họ không xa, không ngừng có người ra vào truyền tống trận đàn.

- Chỗ đó cũng cần tư cách mới có thể truyền tống sao?

Bàng Khởi hỏi.

- Không cần, chỉ cần có tư cách bài ta cho là được, liền có thể tiến vào truyền tống trận, thậm chí không cần bất luận cái gì phí dụng.

Sở Thiên Lâu nói xong đi tới trước.

Xa xa một cái thân ảnh quen thuộc với Mạc Vô Kỵ thoáng một cái đã qua, tiến vào đi tới tinh không chiến trường cửa truyện tống trận, Nhâm Thiên Tinh?

Dù cho xa cách khá xa, Mạc Vô Kỵ cũng nhận ra người kia chính là Nhâm Thiên Tinh. Mạc Vô Kỵ trong lòng mừng rỡ, hắn cấp thiết vọt tới. Có thể ở Chân Mạch Đại Lục cái chỗ này nhìn thấy một người bạn, thật đúng là một món chuyện vui.

- Bành!

Sắp tới thời điểm cửa tiến vào truyền tống trận đàn đóng, một cổ lực lượng khổng lồ xông ngang đánh tới. Dù cho tại trong quá trình cấp tốc vọt tới trước, Mạc Vô Kỵ cũng kịp thời thay đổi một cái thân hình của mình, rơi vào một bên.

Hắn này mới nhìn rõ cái tên gia hỏa đụng mình, cao chừng một thước 9 đến hai thước. Cả người sát khí kinh người, thậm chí còn mang theo một cổ máu tanh khí tức.

- A đù! Ngươi mắt mù à? Đi đụng ông tổ tông đây?

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, tên này liền chỉ vào Mạc Vô Kỵ chửi ầm lên.

Mạc Vô Kỵ thật không có nghĩ tới tên này cư nhiên chẳng biết xấu hổ như thế, vừa rồi tốc độ của hắn mặc dù nhanh, tuyệt đối không có cố ý đụng tên này. Ngược lại hắn muốn đi vào cửa truyện tống trận, tên này cố ý lao vào hắn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 290: Kẻ Ăn Vạ

- Đừng mắc lừa, hắn cố ý đó.

Thanh âm Sở Thiên Lâu đúng lúc truyền đến.

Nguyên bản đại hán muốn tiến lên giáo huấn Mạc Vô Kỵ, nhìn thấy Sở Thiên Lâu, ngược lại dừng cước bộ, hắn tự nhiên không sợ Sở Thiên Lâu, bất quá Sở Thiên Lâu hiển nhiên là Hư Thần thực lực, hắn một cái Nguyên Đan Cảnh hiện tại tiến lên, chẳng khác nào tự tìm khổ. Sở Thiên Lâu tự nhiên không dám động thủ với hắn, bất quá các loại khí thế áp chế là có thể làm. Khí thế áp chế loại vật này, nhưng là sự tình bọn hắn bên này hàng ngày đều làm.

- Cố ý?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Sở Thiên Lâu, đều tu luyện đến Nguyên Đan Cảnh, còn làm loại sự tình ấu trĩ lày?

Sở Thiên Lâu thấp giọng nói:

- Những người này ở đây tìm kiếm ma mới, một khi gặp phải, lập tức tìm các loại lý do khiêu khích, sau đó lừa bịp tống tiền linh thạch, hoặc là thứ khác. Bọn họ không chỉ là một người, có luôn một đội.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, cư nhiên ở chỗ này gặp phải mấy thằng ăn vạ tống tiền.

- Nói xin lỗi đi, bằng không đừng nghĩ từ nơi này đi qua.

Đại hán sát khí bốn phía nói.

Chung quanh rất nhiều tu sĩ nhìn thấy dáng dấp đại hán, dường như cũng không cảm thấy kỳ quái, trái lại tản đi.

Mạc Vô Kỵ chau mày, nhìn Sở Thiên Lâu hỏi:

- Sở tỷ, lẽ nào nơi này mặc kệ? Còn cho phép tranh đấu sát nhân à?

Sở Thiên Lâu thấp giọng than thở:

- Sát nhân là không cho phép, thế nhưng tranh đấu ở chỗ này cho tới bây giờ đều là chuyện bình thường. Ngươi biết vì sao đánh về phía ngươi là một cái Nguyên Đan Cảnh sao?? Bởi vì nơi này quy định không cho phép cảnh giới cao khi dễ cảnh giới thấp, cùng cảnh giới tu sĩ có thể bởi vì các loại kỳ lạ lý do khiêu chiến. Ta có thể khẳng định, chỉ cần ngươi không giao nạp nhất định bồi thường cho đối phương, đối phương rất nhanh thì sẽ động thủ với ngươi.

Bọn họ ở chỗ này chuyên môn tìm kiếm ma mới, trên cơ bản mỗi ma mới tới nơi này, đều có thể bị những người này lừa bịp tống tiền. Hắn cho ngươi xin lỗi, kỳ thực chính là muốn cho ngươi bồi thường đồ đạc.

- Cùng cảnh giới có đúng hay không chỉ cần không đánh chết, sẽ không sao?

Mạc Vô Kỵ cười ha ha hỏi. Đối với loại này chế độ, Mạc Vô Kỵ ngược lại rất hiểu. Tu Chân Giới cần chính là cường giả, tên gia hỏa cùng cảnh giới càng mạnh đi tinh không chiến trường, tự nhiên là càng được hoan nghênh.

Sở Thiên Lâu lập tức liền hiểu ý tứ Mạc Vô Kỵ, nhanh chóng nói:

- Nghìn vạn không nên động thủ a, ngoài mặt là như thế này, sự thực ngươi một khi đắc tội những người này, bọn họ thậm chí sẽ phái người đuổi tới trong tinh không chiến trường... Trước đây có một cái Chân Hồ Cảnh tu sĩ Thất Lạc Đại Lục tới được, bởi vì không hiểu quy củ, cộng thêm lại chiếm lý lẽ, cho nên căn bản cũng không nguyện ý bồi thường.

Kết quả bị người phế bỏ Linh Lạc, nghe nói tại bên ngoài Phong Tiêu Thành tự sát.

Sát khí từ trong lòng Mạc Vô Kỵ lóe lên rồi biến mất, hắn bình tĩnh đối với Sở Thiên Lâu vài người nói:

- Các ngươi lên truyền tống trận trước, ta một hồi sẽ tới.

Sở Thiên Lâu cùng Bàng Khởi bọn người là thở dài, bọn họ biết, khuyên nữa cũng khuyên không được Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ tính cách bọn họ cũng biết một phần, loại này lấn đến cùng, còn để cho hắn an an ổn ổn xuất ra linh thạch bồi thường, đó là tuyệt không khả năng.

Thấy Sở Thiên Lâu mấy người rời đi, đại hán này đi tới lạnh giọng nói:

- Nhìn tại phân thượng ngươi không phải cố ý, xuất ra mười vạn linh thạch, ta không cùng ngươi tính toán.

Bọn chúng phi thường rõ ràng, mỗi một tu sĩ lần đầu tiên đi tới tinh không chiến trường, trong giới chỉ đều có thể chuẩn tốt hàng loạt đan dược và linh thạch. Có thể nói, bọn họ liền chưa từng thất bại.

Về phần có thể hay không đụng tới đại tông môn đệ tử, dùng ánh mắt của bọn họ, làm ra loại chuyện như vậy tỷ lệ hầu như bằng không.

Mạc Vô Kỵ ngay cả lời đều lười nói, tiến lên một bước, một quyền đánh ra.

Đại hán này cũng bất quá là nguyên đan tầng chín mà thôi, cùng Mạc Vô Kỵ so với, chênh lệch mấy cái tiểu cảnh giới. Huống chi, hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không dám động thủ với hắn.

- Răng rắc!

Một trận thanh âm xương sườn gãy truyền ra, theo đó chính là đại hán kia trực tiếp bị một quyền này của Mạc Vô Kỵ đánh bay ra ngoài, không

trung phun ra một ngụm máu tươi.

Mạc Vô Kỵ một bước nhảy tới, nhấc chân liền dậm ở trên đùi đại hán này.

- Kẽo kẹt!

Xương đùi bị đạp nứt ra thanh âm để cho người ta ê răng.

- Biết phải làm sao chứ?

Mạc Vô Kỵ cúi đầu nhìn đại hán bị chính bản thân giẫm ở dưới chân, hỏi một câu.

Vừa tới tinh không chiến trường đã bị người cưỡi ở trên đầu phạt tiền, Mạc Vô Kỵ nếu như có thể nhịn xuống, hắn cũng không cần phải đến tinh không chiến trường.

- Ta bồi linh thạch...

Đại hán này vừa mới giùng giằng nói bốn chữ, mấy đạo thân ảnh liền đem Mạc Vô Kỵ vây lại.

Một đạo khí thế cường đại nghiền ép lại đây, hiển nhiên là Hư Thần Cảnh cường giả. Một đạo khí thế còn không cách nào ngăn chặn Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ lo lắng chính là Hư Thần Cảnh cường giả này sẽ đích thân kết cục động thủ, hắn chỉ hy vọng Sở Thiên Lâu nói quy tắc là thật.

Đại hán kia nhìn thấy người chung quanh vây tới, hơi thở phào nhẹ nhõm. Tuy rằng bị một phần da thịt nổi khổ, thời gian mấy tháng liền có thể khôi phục. Đợi lát nữa không lại đem tiểu tử này đánh nát bấy Linh Lạc toàn bộ, bọn họ cũng không cần ở chỗ này lăn lộn.

Hắn mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, cũng cảm giác được một cổ cuồng bạo nguyên lực trực tiếp đang xé rách mấy chục nhánh Linh Lạc của hắn.

Một ngụm máu huyết cuồng phun ra, đại hán này hầu như không thể tin được chỉ vào Mạc Vô Kỵ:

- A đù! Ngươi dám phế Linh Lạc của ta...

Bọn họ ở chỗ này làm chí phèo, không phải là không có gặp qua kẻ hung ác. Coi như là lại ngoan lệ, bọn họ cũng bất quá chịu bị thương, sau cùng đối phương vẫn là phải bỏ ra bồi thường, sau đó Linh Lạc bị hủy diệt ném đi.

Về phần Linh Lạc mình bị hủy diệt, hắn vẫn là lần đầu tiên gặp phải. Nghĩ đến bản thân Linh Lạc bị hủy, cả người chẳng khác nào một phế vật, đại hán này tức giận công tâm, nhất thời hôn mê bất tỉnh.

- Ngươi muốn chết, dám ở chỗ này phế bỏ Linh Lạc một người Nguyên Đan Cảnh tu sĩ?

Một cái thanh âm tức giận truyền đến, đồng thời một đạo cuồng bạo khí thế nghiền ép hướng Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ bị cuồng bạo nguyên lực khí thế nghiền một cái, cả người thật giống như trang giấy bình thường vậy bị ầm bay, trực tiếp đụng vào thạch trụ trước trận môn, một đạo vết máu từ khóe miệng chảy ra.

- Ngươi một cái Hư Thần Cảnh, cư nhiên động thủ đối với ta chỉ có Nguyên Đan Cảnh...

Mạc Vô Kỵ tức giận chỉ vào Hư Thần Cảnh cường giả mắng hắn muốn chết, thậm chí tức giận cả người phát run.

Hư Thần Cảnh cường giả nhất thời ngốc trệ hắn ra, hắn nơi nào lợi hại như vậy? Khí thế của hắn nghiền ép, tối đa chỉ có thể len lén ảnh hưởng một chút chiến cuộc, tuyệt đối không có khả năng tùy tiện liền đem một cái Nguyên Đan Cảnh tu sĩ đánh bay ra ngoài, còn làm cho đối phương chảy đầy máu. Nếu mà khí thế của hắn có lợi hại như vậy, hắn

sớm đã chuẩn bị đi trùng kích chân thần, đâu còn có thể ở tại chỗ này lãng phí thời gian?

Xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, đều nhìn Hư Thần Cảnh tu sĩ. Hư Thần Cảnh x tu sĩ trong nháy mắt liền hiểu được, lập tức sắc mặt tái nhợt không gì sánh được.

Hắn bị Nguyên Đan Cảnh tu sĩ trước mắt chơi rồi, nếu mà vừa rồi hắn không có động thủ, loại thủ đoạn này hắn căn bản cũng không sợ hãi, thế nhưng vừa rồi hắn đích xác dùng cuồng bạo khí thế nghiền ép đối phương. Dùng khí thế nghiền ép, đây vốn là ở vào quy tắc hoàng tuyến vùng ven. Dưới tình hình chung, chỉ cần không tạo thành thương tổn với cấp thấp tu sĩ, là không ai đi ra truy cứu. [T R U Y E N F U L L . V N] Hiện tại khí thế của hắn đều đã đánh bay một cái Nguyên Đan Cảnh tu sĩ, thậm chí còn làm cho đối phương khóe miệng tràn đầy máu, sự tình rõ ràng như vậy, còn có thể không ai truy cứu sao?

- A đú! Ngươi...

Lần này cần thổ huyết không phải là Mạc Vô Kỵ, mà là Hư Thần Cảnh tu sĩ. Hắn chỉ vào Mạc Vô Kỵ, trong lòng thật là sợ hãi hắn lên.

Còn không có chờ Hư Thần Cảnh tu sĩ đem lời nói ra, một người Chân Thần Cảnh cường giả trực tiếp rơi xuống, giơ tay lên nắm lấy Hư Thần Cảnh tu sĩ, xoay người rời đi. Chân Thần Cảnh tu sĩ vẫn chưa ra khỏi đại môn thạch lâm truyền tống trận, mọi người liền nghe được tiếng kêu thảm thiết thê lương của hắn.

Tất cả mọi người biết, Hư Thần Cảnh tu sĩ đã xong đời. Hét thảm một tiếng, là đang cảnh cáo nơi này hết thảy, coi như là muốn lừa bịp tống tiền, cũng phải vâng theo quy tắc. Nếu mà mỗi một cái tu sĩ cảnh giới cao đều đi nghiền ép cảnh giới thấp, tinh không chiến trường xuất hiện thiên tài tu sĩ sẽ càng ngày càng ít.

Mạc Vô Kỵ lau máu tràn ra mép một, chậm rãi đứng lên. Nhìn theo các Nguyên Đan Cảnh tu sĩ vây hắn, lạnh lùng nói:

- Mấy vị có đúng hay không còn (muốn) ta bồi thường linh thạch, nếu mà muốn, liền đi lên nói chuyện.

Những Nguyên Đan Cảnh tu sĩ này vây bắt Mạc Vô Kỵ thật giống như nhìn thấy quỷ bình thường giống nhau, cấp tốc mau tránh ra. Bọn họ lần đầu tiên nhìn thấy nhân vật mới âm hiểm như thế, cả Hư Thần đều bị hắn chơi xỏ, bọn họ tiếp tục ở tại chỗ này ai dám cam đoan sẽ không bị hắn chơi tiếp? Có mấy người đã quyết định, không làm nữa. Cùng với bị người đánh nát toàn thân Linh Lạc, còn không bằng đi tinh không chiến trường một đao một đánh chết thống khoái.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút đại hán nằm dưới đất, căn bản cũng không có đi động nhẫn của hắn, xoay người đi hướng tới chỗ Sở Thiên Lâu.

Sở Thiên Lâu đã cấp thiết chạy tới, nàng thấy Mạc Vô Kỵ không có đi động nhẫn, cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm. Một khi Mạc Vô Kỵ dám động tới nhẫn của đối phương, Mạc Vô Kỵ đồng dạng xong. Bồi thường linh thạch có thể, nếu không phải là ngươi chính bản thân đi lấy nhẫn, mà là đối phương lại đem đồ đạc lấy ra đưa đến trên tay của ngươi. Ngươi đi động nhẫn của đối phương, đó chính là cướp đoạt, cướp đoạt tại cái chỗ này giống nhau là hắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Hoàn hảo, ngươi không có đi động nhẫn của người kia.

Sở Thiên Lâu thở dài một hơi nói với Mạc Vô Kỵ.

Đối với sự tình Mạc Vô Kỵ chơi xỏ Hư Thần Cảnh tu sĩ, Sở Thiên Lâu thậm chí đều không cảm thấy kỳ quái. Mạc Vô Kỵ có thể dùng Nguyên Đan Cảnh thực lực, bằng vào cái đầu giết chết một cái Chân Hồ Cảnh tu sĩ, ở chỗ này dường như cũng không coi vào đâu.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Một cái nhẫn của Nguyên Đan Cảnh tu sĩ, ta còn không có nhìn ở trong mắt.

Hắn là thật không biết nơi này còn có quy củ thế, không có khả năng cướp đoạt người khác nhẫn, nhưng hắn đích xác là chướng mắt một cái nhẫn của Nguyên Đan Cảnh tu sĩ. Trên người của hắn nhẫn phần lớn đều là Chân Thần Cảnh, Nguyên Đan Cảnh trong giới chỉ có thể có thứ tốt gì. Nếu mà tại dã ngoại tranh đấu, giết một cái Nguyên Đan Cảnh, có lẽ hắn sẽ đem nhẫn thuận lợi nhặt lên. Tại cái chỗ này, hắn còn không đến mức đi lấy nhẫn của một cái nguyên đan tu sĩ đã mất đi năng lực chống cự.

- Đi thôi, chúng ta nhanh đi tinh không chiến trường. Mặt khác tới rồi tinh không chiến trường phải cẩn thận một chút, những người này mặc dù không có thế lực quá lớn, ở chỗ này thật giống như bọn rắn độc vậy.

Sở Thiên Lâu thấp giọng nói.

- Ta biết, đi thôi.

Mạc Vô Kỵ nhìn chung quanh một lần, không có phát hiện Nhâm Thiên Tinh, trong lòng có chút thất vọng, hắn biết Nhâm Thiên Tinh hắn là đi trước tinh không chiến trường.

Sở Thiên Lâu nói không sai, từ nơi này truyền tống đến tinh không chiến trường, đích xác không cần linh thạch, còn phi thường thuận tiện, chỉ cần lần lượt lên truyền tống trận là xong.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 291: Tinh Không Bảng

Truyền tống trận đến tinh không chiến trường nằm bên ngoài Tinh Không Điện, mấy người Mạc Vô Kỵ đi ra Tinh Không Điện, đầu tiên nhìn nhìn thấy chính là bảng bia to lớn.

Tuy bảng bia không có đánh dấu là bảng gì, Mạc Vô Kỵ cũng có thể đoán được, đây nhất định chính là Tinh Không Bảng. Tinh Không Bảng cùng Vấn Thiên Bảng trái lại bất đồng, Tinh Không Bảng có thể thấy tên phía trên, thậm chí có thể thấy đệ nhất danh là ai, nhưng là không nhìn thấy trên chóp đỉnh có cái gì.

Trên Tinh Không Bảng mỗi một cái tên đều như khắc bằng công nghệ 3D, ánh mắt nhìn sang liền vô cùng rõ ràng, không có bậc thang, giữa hai cái tên có khoảng cách nhất định. Bất đồng với thiên địa nhân tam giới bảng mỗi một cái bảng danh sách đều có một vạn người, trên Tinh Không Bảng, Mạc Vô Kỵ chỉ nhìn thấy một nghìn người. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ phát hiện, Tinh Không Bảng danh sách, hắn chỉ có thể dùng ánh mắt nhìn. Hắn dùng thần niệm, căn bản là quét không được.

Thần niệm đều quét không tới Tinh Không Bảng, vậy lão đầu câu cá muốn tự mình bò lên trên Tinh Không Bảng, khẳng định không phải là nhảy lên sao?? Mạc Vô Kỵ theo bản năng đi về phía trước vài bước, hắn rất nhanh thì phát hiện, càng tới gần Tinh Không Bảng, hắn bị áp lực càng lớn. Căn bản cũng không cần đi thử, Mạc Vô Kỵ liền biết, Tinh Không Bảng này không muốn nói nhảy lên, chính là từ trên Tinh Không Bảng này vươn tới giai thứ nhất, đều không đơn giản.

Không biết có phải hay không là leo lên đệ nhất sau đó, sẽ trở nên đơn giản hơn.

- Không nghĩ tới Tinh Không Bảng chỉ có một nghìn cá nhân, muốn vào top thật sự là quá khó khăn.

Mạc Vô Kỵ cũng là cảm thán nói.

Sở Thiên Lâu giải thích:

- Tinh Không Bảng tổng cộng cũng là một vạn người, ngươi vừa rồi nhìn là chủ bảng, số người còn lại đều ở trên phó bảng.

Nói xong nàng một chỉ địa phương cách mấy người khá xa.

Mạc Vô Kỵ nhìn theo địa phương Sở Thiên Lâu chỉ tới, quả nhiên thấy một khối to lớn trận pháp bảng bia. Trận pháp bảng bia liền không có bậc thang gì cả, đều là từng hàng tên. Từ trên xuống dưới, rậm rạp. Các cái tên, Mạc Vô Kỵ thần niệm đều có thể thấy. Có thể thấy được phó bảng chính là về sau kiến tạo lên, cùng Tinh Không Bảng chủ bảng có khác nhau trời vực.

Tinh Không Bảng mỗi một cái bài danh cũng chỉ có một tên, sau đó còn lại không có gì cả. Tinh không phó bảng, chẳng những có tên, còn có lai lịch tông môn các loại...

Chỗ này nhiều người đến tinh không chiến trường, nói vậy có thể lên phó bảng cũng là sự tình rất quang vinh.

- Phía trước hẳn là Tinh Không Điện sao?.

Bàng Khởi chỉ vào một tòa kiến trúc màu xám tro phong cách cổ xưa bên ngoài quảng trường hỏi.

Ánh mắt Mạc Vô Kỵ cũng rơi ở trên kiến trúc này, hắn hầu như không nhìn thấy kiến trúc này rộng cỡ nào, chỉ biết là hai bên kiến trúc toàn bộ một mảnh vân vụ kéo dài. Về phần chóp đỉnh kiến trúc hắn cũng không nhìn thấy, cũng là một mảnh sương mù bao phủ.

Sở Thiên Lâu gật đầu nói:

- Đúng, nơi này chính là Tinh Không Điện. Đi tinh không chiến trường chính là từ Tinh Không Điện đi ra ngoài, đợi lát nữa đi vào ta sẽ cùng các ngươi nói. Ở bên trong Tinh Không Điện, chính là một cái tu chân thành thị nhỏ.

Đang khi nói chuyện, Sở Thiên Lâu mang theo mọi người đi vào Tinh Không Điện màu xám tro.

Vừa vào Tinh Không Điện, Mạc Vô Kỵ liền biết Sở Thiên Lâu nói không sai, trong này chính là một cái tu chân thành thị nhỏ. Nơi chốn đều có hộ trận che đậy thần niệm, hắn chỉ có thể nhìn thấy trong này có cửa hàng, đường phố, tửu lâu, tức sạn thậm chí ngay cả song tu lâu tương tự với thanh lâu đều có.

Chân Mạch Đại Lục linh khí vốn là so với Thất Lạc Đại Lục nồng nặc hơn rất nhiều lần, Tinh Không Điện này linh khí càng là nồng nặc. Trong Tinh Không Điện, tu sĩ lui tới đông đảo, căn bản là không cách nào đếm hết có bao nhiêu.

Mỗi một cái tu sĩ lui tới đều là mang theo nồng nặc huyết sát khí tức, có thể thấy được người có thể ở chỗ này, không có hạng người bình thường. Mạc Vô Kỵ nhìn một chút thực lực tu sĩ xung quanh, phát hiện hắn thực lực Nguyên Đan Cảnh, ở chỗ này đích xác rốt cuộc thấp nhất.

Nơi này tu sĩ Chân Hồ cùng Hư Thần là nhiều nhất, nguyên đan rốt cuộc ít nhất, đồng dạng Chân Thần Cảnh tu sĩ cũng cũng không nhiều. Về phần Nhân Tiên, coi như là Mạc Vô Kỵ nhìn thấy, hắn cũng không nhất định có thể nhìn ra.

- Làm sao đi tinh không chiến trường?

Mạc Vô Kỵ muốn vội vã đi một chuyến Kinh Cức Phong Môn, hỏi Sở Thiên Lâu một câu.

Sở Thiên Lâu chỉ chỉ một cái rộng mở đại đạo phía trước nói:

- Từ nơi này đi qua chính là địa phương làm tinh không bài, chờ ta đi giúp các ngươi tinh không bài, lại mang bọn ngươi đi tới cửa vào tinh không chiến trường.

Sở Thiên Lâu không có nói mò, nàng đích thật là bằng vào bản lĩnh của mình giúp Mạc Vô Kỵ mấy người làm được tinh không bài, hơn nữa không có hỏi Mạc Vô Kỵ mấy người lai lịch ra sao vấn đề.

Sở Thiên Lâu lại đem tinh không bài chia mọi người, mang theo vài người Mạc Vô Kỵ tới đại sảnh cách đó không xa.

Vừa tiến vào đại sảnh, Mạc Vô Kỵ liền cảm giác mình tới một cái chợ bán thức ăn.

Cái đại sảnh này là các loại các dạng tu sĩ, tất cả lớn nhỏ trận pháp biểu thị không ngừng nhúc nhích một phần tổ đội tin tức cùng một phần thông báo tuyển dụng nhân thủ tin tức. Cái này giống công hội bình thường tu chân thành phố như nhau.

Sở Thiên Lâu chỉ vào trận pháp biểu thị nói:

- Cái chỗ này gọi tinh không bến tàu, bình thường ma mới đi tới tinh không chiến trường, yêu cầu tổ đội, hoặc là người khác giúp. Cho nên chúng ta muốn đi tinh không chiến trường, nhất định phải ở chỗ này tìm kiếm tin tức. Còn có, tinh không bến tàu lầu hai, là chỗ trao đổi tinh không chiến trường điểm cống hiến. Ngươi có thể lên đi, dùng điểm cống hiến trao đổi bất luận cái gì ngươi muốn. Nếu là ngươi không muốn ở chỗ này trao đổi, nơi khác một phần thương lâu, điểm cống hiến cũng là thông dụng. Một câu nói, cái chỗ này tinh không điểm cống hiến so với linh thạch dễ dùng hơn nhiều.

Thu được điểm cống hiến rất nhiều cách, tại trong quân đội thông qua quân công là dễ dàng nhất thu được điểm cống hiến. Thứ yếu có thể thông qua ở chỗ này tiếp nhận chức vụ, đồng thời cũng có thể tại tinh không chiến trường chém giết tinh không thú, hoặc là chém giết tu sĩ nước khác. Trong tinh không tu sĩ nước khác đại bộ phận phương thức tu

luyện cùng chúng ta Chân Mạch Đại Lục cũng không giống, linh hồn tản mát phương thức cũng có khác nhau. Cho nên ngươi chỉ cần chém giết tu sĩ nước khác, thì có điểm cống hiến rồi. Nhớ kỹ tinh không bài phải đeo ở bên hông, không phải đặt ở bên trong nhẫn trữ vật.

Nói xong, Sở Thiên Lâu lại đem đám người Mạc Vô Kỵ dẫn tới lầu ba.

Tại lầu ba, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy mấy trận môn to lớn. Mạc Vô Kỵ hiện tại cũng coi như là tinh thông trận đạo, những thứ này trận môn hắn vừa nhìn cũng biết là hư không trận môn. Từ nơi này vài trận môn bước ra, hắn là chẳng khác nào rời đi Chân Mạch Đại Lục, tới trong một cái tinh không.

- Các ngươi nhìn thấy những thứ này to lớn trận môn sao? Những thứ này chính là trận môn đi tới tinh không chiến trường. Nơi này mỗi một cái cửa đều đi thông một cái phương vị tinh không ngoại vi Chân Mạch Đại Lục, chỉ cần từ nơi cánh cửa này đi ra ngoài, liền thời thời khắc khắc gặp phải tử vong.

Sở Thiên Lâu chỉ vào những trận môn này nói.

Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Sở tỷ, chúng ta vị trí Tinh Không Điện hắn là không tại Chân Mạch Đại Lục sao??

Sở Thiên Lâu gật đầu nói:

- Đúng vậy, nơi này là chỗ trận tâm Chân Mạch Đại Lục hộ trận. Đừng nhìn chúng ta chỗ ở Tinh Không Điện rất an toàn, trên thực tế tại đây trận môn, chúng ta Chân Mạch Đại Lục thế nhưng đồn trú vài triệu đại quân. Nếu không, những thứ này trận môn là đỡ không được người tinh không tới công kích.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, quả nhiên vô luận là Tu Chân Giới hay là phàm tục, ngoài mặt yên ổn, đều là do vô số máu tươi đổi lấy. Không có mấy trăm vạn đại quân trú đóng ở Chân Mạch Đại Lục bên ngoài tinh không này, Chân Mạch Đại Lục phỏng chừng cũng sớm cùng Thất Lạc Đại Lục giống nhau, bị người xâm lấn.

- Vậy vì sao không ai nghĩ đến từ Thất Lạc Đại Lục tiến vào, sau đó sẽ từ Thất Lạc Đại Lục xâm lấn Chân Mạch?

Mạc Vô Kỵ có chút kỳ quái, theo lý thuyết thực lực của Thất Lạc Đại Lục thấp, rất dễ xâm lấn.

Lần này không đợi Sở Thiên Lâu nói chuyện, bên cạnh một người tu sĩ liền không nhịn được nói:

- Hắc hắc, bằng hữu mới vừa tới nơi này sao?? Thất Lạc Đại Lục cùng chúng ta Chân Mạch cùng thuộc về một cái tinh cầu, gọi là Chân tinh. Nếu quả thật có người có dũng khí từ Thất Lạc Đại Lục đi vào, chúng ta đây còn ước gì, bởi vì bọn họ là muốn chết...

Mạc Vô Kỵ càng là nghi hoặc, hắn thật sự là không nghĩ ra, bởi vì hắn chính là từ Thất Lạc Đại Lục tới được. Chờ một chút... Chính bản thân từ Thất Lạc Đại Lục lại đây, dường như cửu tử nhất sinh a.

Sở Thiên Lâu giải thích:

- Thất Lạc Đại Lục tu chân quy tắc thiếu hụt, linh khí thiếu thốn. Một khi có người tiến vào Thất Lạc Đại Lục, chỉ cần lại đem Chân tinh khốn trận mở ra, những người đó chẳng khác nào chết chắc rồi. Bởi vì Thất Lạc Đại Lục đến Chân Mạch, chuyện không phải dễ dàng như vậy. Hơn nữa bọn họ ở lại Thất Lạc Đại Lục, cũng tuyệt đối không có được gì.

Mạc Vô Kỵ đã hiểu được, nhất định là bên này nắm trong tay toàn bộ Chân tinh đại hộ trận. Về phần có người xâm lấn Thất Lạc Đại Lục, giết sạch rồi người của Thất Lạc Đại Lục, tại trong mắt người nắm quyền Chân Mạch Đại Lục, phỏng chừng chỉ là chết mấy con kiến mà thôi.

Chính như vừa rồi tu sĩ kia nói, bọn họ còn ước gì có người đi Thất Lạc Đại Lục. Bởi vì một khi bị vây ở thất lạc đại lục, tài nguyên tu luyện thiếu thốn nói, vậy đối với Chân Mạch tu sĩ mà nói, chẳng khác nào đóng cửa thả chó.

Mạc Vô Kỵ trong lòng dâng lên một loại cảm giác không thoải mái, kính ý lúc trước với người nắm quyền Chân Mạch đã tiêu tán không sai biệt lắm.

Đối với những người này mà nói, bọn họ cũng không phải có bao nhiêu cao thượng lý tưởng, vì Chân tinh mọi người mà đi phòng hộ nơi này, bọn họ bất quá là vì bảo vệ lợi ích của mình mà thôi.

- Chúng ta có thể đi lầu trước một tìm hiểu một chút, sau đó mỗi người lựa chọn đội ngũ tiến vào tinh không chiến trường, cũng có thể cùng nhau nhận một cái nhiệm vụ tiến vào tinh không chiến trường.

Sở Thiên Lâu tuy rằng tu vi mạnh mẽ hơn Mạc Vô Kỵ rất nhiều, nàng vẫn như cũ trưng cầu ý kiến của Mạc Vô Kỵ.

Nàng tin tưởng chỉ cần Mạc Vô Kỵ tại tinh không chiến trường không ngã xuống, mười năm sau, tu vi của Mạc Vô Kỵ rất có thể sẽ cao hơn nàng.

Mạc Vô Kỵ áy náy nói:

- Ta có chút việc, cần phải đơn độc đi một chuyến tinh không chiến trường, nếu là ta có thể đúng lúc trở lại, vậy sau này chúng ta liền party đi vào. Nếu như ta không có khả năng đúng lúc trở về, vậy... Coi như bỏ đi.

Mạc Vô Kỵ sớm đã quyết định phải đi một chuyến tới Kinh Cức Phong Môn, Kinh Cức Phong Môn là tuyệt cảnh, hắn tự nhiên không có khả năng mang theo đám người Bàng Khởi cùng đi. Bằng không đó không phải là giúp bọn hắn, mà là hại bọn họ.

Bàng Khởi đám người nghe được Mạc Vô Kỵ muốn đơn độc đi tinh không chiến trường, trong mắt đều là hiện lên vẻ thất vọng. Hiển nhiên bọn họ là chuẩn bị cùng Mạc Vô Kỵ cùng nhau tổ đội, bất quá bọn hắn cũng tôn trọng ý kiến của Mạc Vô Kỵ, lập tức liền bày tỏ nguyện ý chờ lần sau cùng nhau hợp tác.

Mạc Vô Kỵ làm việc rất là dứt khoát, quyết định xong liền cáo từ đám người Sở Thiên Lâu. Bởi vì không muốn để cho Sở Thiên Lâu biết hắn đi địa phương nào, cho nên hắn đơn độc đi hỏi thăm Kinh Cức Phong Môn.

...

Một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ lại trở lại tinh không bến tàu lầu ba, từ nơi này tiến vào tinh không chiến trường.

Mạc Vô Kỵ mới vừa đi, chỗ góc lầu ba đã có một người tu sĩ tóc vàng cấp thiết xông về lầu một, tại một gian trong phòng trà lầu một, sớm có một người nam tử sắc mặt âm trầm đang chờ.

Khi nam tử này nhìn thấy người tới, lập tức đứng lên hỏi:

- Hắn đi rồi sao?

- Đi rồi, ta nghe được hắn hỏi vị trí Kinh Cức Phong Môn, sau đó lại mua tinh không phương vị cầu đi tới Kinh Cức Phong Môn, sau cùng từ cánh cửa tinh không số bảy rời đi.

Tu sĩ tóc vàng nói.

P/s: Dịch chương này mệt vãi các đạo hữu ạ, sắp tới nghe tác giả bật mí sẽ có các cảnh ngôn tình bi lụy và song tu công pháp các kiểu! Ahihi!

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 292: Địa Bảng Cường Giả

Mạc Vô Kỵ bước ra tinh không trận môn, đứng ở một khối trôi lơ lửng ở loại nhỏ trên quảng trường. Quảng trường ngoại vi là một mảnh hiện lên nhàn nhạt quầng trăng mờ tinh không, một phần tu sĩ đang tế ra bản thân phi thuyền, rời đi quảng trường vọt vào diện tích vô biên mênh mông trong tinh không. Còn có một chút tu sĩ, từ đằng xa lại đây, rơi vào trên quảng trường này.

Không khí chung quanh loãng hẳn lên, cũng may tu sĩ chỉ cần có linh khí liền có thể, Mạc Vô Kỵ trải qua nhiều lắm không có không khí chính là địa phương. Huống chi nơi này còn có loãng không khí, cho nên hắn cũng sẽ không cảm thấy không có thói quen.

May là có phi thuyền, không có phi thuyền mà nói, dùng thực lực của hắn coi như là có thể tại trong tinh không đi lại, cũng sẽ mất đi tốc độ cùng phương hướng.

Mạc Vô Kỵ vốn định tế xuất cái kia hình tròn phi thuyền, bất quá nghĩ đến viên kia hình phi thuyền chủ nhân là Chân Mạch Đại Lục Chân Thần Cảnh cường giả, hắn vẫn còn là chế trụ ý nghĩ của chính mình, lấy ra từ người kia Ngoại Vực Chân Thần Cảnh tu sĩ trong tay lấy được một chiếc phi thuyền.

Chiếc phi thuyền này so với Sầm Thư Âm phi tốc độ xe muốn (phải) hơi chút mau một chút, thợ khéo cũng rất yếu.

Mạc Vô Kỵ điều khiển phi thuyền rời đi cái này trôi lơ lửng tiểu quảng trường, vọt vào tinh không mênh mông ở giữa. Mặc dù hắn không

có thấy Sở Thiên Lâu nói Chân Mạch Đại Lục tu sĩ đại quân doanh trại, hắn suy đoán cũng sẽ không khoảng cách Tinh Không Điện quá xa.

Mạc Vô Kỵ sớm nghe Sở Thiên Lâu nói qua trong tinh không phương vị tầm quan trọng, tại mênh mông trong tinh không, không có phương vị mà nói, rất dễ mê thất rơi. Đừng xem có chút tinh vị có thể tham khảo, nhưng ở trong tinh không chuyện gì cũng có thể có thể phát sinh, có lẽ ngươi ngày hôm nay tham khảo tinh vị, ngày mai sẽ biến mất vô ảnh vô tung. Cho nên tiến vào trong tinh không tu sĩ, bình thường giống nhau đều có thể mua phương vị cầu.

Tinh Không Điện phương vị cầu có rất nhiều loại, quý nhất một loại là xung quanh tảng lớn tinh không phương vị cầu, mặt trên trên cơ bản đánh dấu các loại địa phương đi tới tinh không đường đi. Bất quá loại này phương vị cầu Mạc Vô Kỵ mua không nổi, trên người của hắn xác thực còn có mấy ngàn vạn địa phẩm linh thạch, hắn còn định dùng những linh thạch này tu luyện, tự nhiên không có khả năng toàn bộ dùng tại mua phương vị cầu thượng (trên).

Ngoài ra, còn có đan cái tinh không trận môn phương vị cầu. Nói thí dụ như, Mạc Vô Kỵ từ số bảy tinh không trận môn đi ra. Hắn có thể mua số bảy tinh không ngoài cửa này một mảnh tinh không phương vị cầu. Cái giá tiền này cũng không thấp, Mạc Vô Kỵ ngẫm lại hay là chờ hắn tránh (kiếm) tới rồi điểm cống hiến sau đó rồi lại nói, tại Tinh Không Điện mua phương vị cầu dùng điểm cống hiến là tiện nghi nhất.

Sau cùng Mạc Vô Kỵ chỉ dùng linh thạch mua một cái đi bụi gai cánh cửa một tuyến phương vị cầu, loại này phương vị cầu chỉ có một phương vị. Như Mạc Vô Kỵ mua, cũng chỉ có đi bụi gai cánh cửa đường đi. Duy nhất chỗ tốt chính là giá cả tiện nghi, định vị tương đối chính xác xác thực.

Phi thuyền tiến vào may mà sau đó, Mạc Vô Kỵ kích phát rồi chính bản thân mua phương vị cầu, phía trên xác thực chỉ có một minh xác phương hướng. Dù cho tinh không lại mênh mông, Mạc Vô Kỵ chỉ cần

dựa theo phương vị cầu phương hướng đi qua, liền nhất định có thể tìm được bụi gai cánh cửa.

Tại trong tinh không phi hành mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ quyết định đổi một cái phi thuyền. Chiếc phi thuyền này đẳng cấp quá thấp, tốc độ quá chậm.

Phi thuyền của hắn tốc độ mới vừa chậm lại, còn chưa có bắt đầu thay đổi cái kia hình tròn phi thuyền, thì có một chiếc phi thuyền cấp tốc từ bên cạnh hắn lau qua, ngăn ở hắn phía trước.

Mạc Vô Kỵ lập tức đình chỉ đổi phi thuyền động tác, đồng thời cũng ngừng bản thân phi thuyền, đứng ở phi thuyền đầu thuyền bình tĩnh nhìn chằm chằm này ngăn cản phi thuyền của hắn. Chiếc phi thuyền này trên có hai người, một cái tóc vàng tên gia hỏa hắn là tại Nguyên Đan Cảnh, một người khác sắc mặt âm trầm nam tử, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng đều có Chân Hồ hậu kỳ.

Hắn mặc dù là nguyên đan mười hai tầng, có thể vượt cấp đối địch. Đó cũng là có hạn độ, để cho hắn đối phó một cái Chân Hồ hậu kỳ, hắn khẳng định không có thực lực đó.

- Là ngươi tại Phong Tiêu Thành truyền tống trên quảng trường phế bỏ giáp Vũ Linh Lạc, sau đó lại âm Nhị thúc ta?

Người kia Chân Hồ Cảnh tu sĩ nhìn Mạc Vô Kỵ, ánh mắt kia thật giống như đang nhìn một cái người chết.

Thì ra (vốn) tên này là tới báo thù, Mạc Vô Kỵ ung dung thản nhiên tịch thu bản thân phi thuyền. Muốn báo thù, hắn phụng bồi. Luận thực lực, hắn đích xác không phải là Chân Hồ Cảnh này tu sĩ đối thủ, nhưng hắn thật đúng là không sợ.

Cùng cường giả đối địch, với hắn mà nói mới có lợi. Coi như là đánh không lại, hắn còn có thể lại trốn. Về phần cái kia Nguyên Đan Cảnh, tìm cơ hội giết được rồi.

- Muốn đánh liền đánh, nơi nào nhiều như vậy nói nhảm.

Mạc Vô Kỵ giương tay một cái, lấy ra bản thân Thiên Cơ côn.

- Chí trạch sư huynh, ngươi giúp ta áp trận, một cái nho nhỏ Nguyên Đan Cảnh, cũng dám lớn lối như vậy.

Nói chuyện là người kia Nguyên Đan Cảnh tu sĩ.

Mạc Vô Kỵ thật sự là nghẹn lời, thực lực của người này so với hắn còn thấp hơn một phần, lại dám nói mình kiêu ngạo. Trong lòng hắn là ước gì Nguyên Đan Cảnh này tu sĩ động thủ với hắn, như vậy hắn thậm chí không cần tìm cơ hội, liền có thể trước hết giết rơi một cái.

- Ngươi đi đi, ta nhìn nơi này, không cần lo lắng.

Chân Hồ Cảnh tu sĩ gật đầu, tại trong mắt hắn, Mạc Vô Kỵ đích thật là một cái người chết. Hắn cũng không muốn lãng phí thời gian, chờ (các loại) Mạc Vô Kỵ cùng tóc vàng đánh lúc thức dậy, hắn trực tiếp cắm vào trong một cái tát đập chết Mạc Vô Kỵ.

Cao giai đánh lén cấp thấp tu sĩ? Tại tinh không trên chiến trường, chỉ cần có thể còn sống, Nhân Tiên cảnh đánh lén người phàm cũng sẽ không có người kỳ quái. Hắn chỉ lo lắng Mạc Vô Kỵ có cái gì thuấn di bùa chú, tại hắn dưới mắt chạy trốn.

Nhìn thấy Mạc Vô Kỵ thu hồi phi hành pháp bảo, cũng có chút hoài nghi Mạc Vô Kỵ có trốn chạy thủ đoạn, chính hắn không kết cục, là vì nhìn chăm chú chặt Mạc Vô Kỵ. Đồng thời hắn cũng muốn (phải) tại trước tiên giết chết Mạc Vô Kỵ, một là miễn cho có người thấy, dù sao Mạc Vô Kỵ còn quen biết một cái Hư Thần Cảnh tu sĩ. Cái thứ hai hắn là muốn Mạc Vô Kỵ trên người ẩn nấp công pháp.

Thực ra mà nói, Mạc Vô Kỵ quanh thân linh vận không hiện, mà đích thật là Nguyên Đan Cảnh, có thể thấy được Mạc Vô Kỵ trên người ẩn

nấp công pháp không phải chuyện đùa. Một khi có loại này ẩn nấp công pháp, hắn sau này nhất định có thể dùng được với.

Chiếm được Chân Hồ Cảnh tu sĩ gật đầu, này tóc vàng tu sĩ lấy ra một thanh đan kéo, không chút kiêng kỵ đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Hắn sở dĩ muốn động thủ giết chết Mạc Vô Kỵ, là muốn thực lực của hắn. Với hắn mà nói, dù cho Mạc Vô Kỵ là nguyên đan chín tầng, hắn cũng có thể dễ dàng giết chết.

Cuồng bạo nguyên lực xoắn tới, Mạc Vô Kỵ liền biết này lông vàng sở dĩ có dũng khí khiêu chiến hắn, đích thật là có vài cái.

Mạc Vô Kỵ trong tay Thiên Cơ côn cũng là một côn bổ ra, hai đạo nguyên lực đánh vào cùng một chỗ, Mạc Vô Kỵ trực tiếp té bay ra ngoài.

- Còn muốn chạy...

Lông vàng châm chọc cười một tiếng, thân hình như điện, đánh về phía Mạc Vô Kỵ rút đi phương hướng.

Ngược lại này Chân Hồ Cảnh tu sĩ xem thoáng sửng sốt, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ nguyên lực như vậy kém. Này vừa lui đi, để cho hắn xuất thủ đánh lén ý nghĩ rơi vào khoảng không. Bất quá hắn ngược lại không có hoài nghi, lông vàng thực lực hắn biết, thông thường Nguyên Đan Cảnh tu sĩ, thậm chí còn không bằng Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ sớm kiến thức qua Chân Mạch Đại Lục tu sĩ vô sỉ, hắn bị cường giả đánh lén cũng không phải một lần. Lần đầu tiên Tằng Hầu Ất đánh lén hắn, nếu mà không phải là Sầm Thư Âm dùng mệnh giúp hắn cản một cái, hắn sớm bị giết. Lần thứ hai Sở gia quản gia Khâu Hạc đánh lén hắn, đồng dạng không phải là hắn cảnh giác nói, cũng trúng chiêu.

Lúc này đây, hắn cũng không nhận ra mình và Nguyên Đan Cảnh tranh đấu, này Chân Hồ Cảnh sẽ không đánh lén hắn. Cho nên hắn chiêu thứ nhất liền trực tiếp bị đập phi, miễn cho dựa vào là gần quá, bị người đánh trộm.

Lông vàng chỉ là đập ra phân nửa khoảng cách, liền phát hiện Mạc Vô Kỵ đã bởi lui thay đổi vào, trong nháy mắt đã đến trước mặt của hắn. Lông vàng kinh hãi, loại này nhanh chóng chuyển hoán phương hướng, coi như là hắn cũng làm không được.

Không tốt, vừa rồi đối phương là cố ý bị hắn đánh bay.

Lông vàng mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ côn đã đánh xuống tới.

Trên thực tế vừa đến tinh không khoảng không sau đó, Mạc Vô Kỵ liền biết mình thu hồi phi thuyền lựa chọn hoàn toàn chính xác. Mặc dù hắn còn chưa tới Hư Thần Cảnh, thế nhưng này trong tinh không hầu như không có bao nhiêu trọng lực, bất luận cái gì Nguyên Đan Cảnh tu sĩ, đều có thể bằng vào nguyên lực đạp không mà đi.

Hắn so với cái này lông vàng nhiều hơn tới ưu thế là, thần niệm của hắn xa xa mạnh hơn đối phương. Trong tinh không khống chế đối với thân thể thần niệm so với nguyên lực quan trọng hơn, cho nên hắn rất nhanh thì thích ứng này cái hoàn cảnh, đồng thời tùy ý khống chế được hành động của mình.

Cùng lông vàng đối oanh một chiêu, cố ý bay ngược quả nhiên tốt khiến cho.

- Ầm!

Lông vàng đan kéo vội vàng cuồn cuộn nổi lên, chặn Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ côn.

Mạc Vô Kỵ không đợi lông vàng rút đi, hơn mười đạo vô hình kiếm khí liền bắn đi ra ngoài.

Cảm thụ được mi tâm của mình cùng yết hầu đều bị vô hình kiếm khí bắn thủng, lông vàng je&nb nhắm hai mắt lại, hắn biết thần tiên cũng cứu không được hắn. Trà trộn tinh không chiến trường, lông vàng đã

sớm biết mình cũng hứa có một ngày sẽ bị giết chết. Hắn tuyệt thật không ngờ, mình sẽ ở hai chiêu trong vòng, bị một cái cùng cảnh giới tu sĩ giết chết.

- Chết cho ta...

Mạc Vô Kỵ giết chết lông vàng trong nháy mắt, Chân Hồ Cảnh tu sĩ liền nhào tới, tức giận hống khiếu một tiếng, một đạo như ván cửa bình thường vậy lưỡi mang bổ về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ côn cũng cuốn trở về, cùng đạo này lưỡi mang đập vỡ cùng một chỗ.

- Ầm!

Nguyên lực tại trong tinh không vỡ tan ra, Mạc Vô Kỵ cả người như bị đập một cái con quay bình thường giống nhau, ở trên hư không giữa lật lăn ra ngoài.

Chỉ cùng Chân Hồ Cảnh này đối oanh một chiêu, Mạc Vô Kỵ liền rõ ràng, hắn xa xa không phải là đối thủ của đối phương. Lúc này đây hắn nhưng không phải cố ý bị đập đi ra ngoài, mà là thật bị đập đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ hoài nghi tên này nói không chừng đều Chân Hồ viên mãn, cùng cường giả loại này chính diện lấy cứng đối cứng, hắn hắn phải chết không thể nghi ngờ. Trừ phi hắn thăng cấp đến Chân Hồ Cảnh, sau đó dùng thủ đoạn giết chết đối phương.

Tại xác nhận đối phương nhất định là Chân Hồ Cảnh viên mãn sau đó, Mạc Vô Kỵ không chút do dự đánh ra hơn mười đạo lôi hồ đập hướng về Chân Hồ Cảnh này tu sĩ, sau đó tế xuất hình tròn phi thuyền trực tiếp liền xông ra ngoài.

Tinh không mênh mông, chạy trốn thuận tiện, truy sát đồng dạng thuận tiện.

Hơn mười đạo lôi hồ cũng bất quá là chặn Chân Hồ Cảnh này tu sĩ chỉ chốc lát mà thôi, sau một lát, Chân Hồ Cảnh này tu sĩ trong mắt liền lộ ra mừng như điên.

Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ không phải là lôi Linh Căn, một cái không phải là lôi Linh Căn tu sĩ, cư nhiên có thể thi triển lôi hệ pháp kỹ, có thể thấy được Mạc Vô Kỵ tuyệt đối có một loại bình thường Linh Căn cũng có thể tu luyện lôi kỹ.

Thứ này tại Chân Mạch Đại Lục nhưng là bảo vật vô giá, một khi bị hắn thu được, hắn ở trên Địa bảng sẽ cao hơn vài bước.

Hắn phục chí trạch mặc dù có thể dùng nửa bước Hư Thần Cảnh bước vào Địa Bảng đuôi, cũng là bởi vì hắn tại cơ duyên đúng dịp dưới giết chết một cái trên địa bảng Hư Thần Cảnh cường giả. Bởi vì mình biết chuyện của mình, thực lực của hắn còn chưa đủ để dùng tiến vào Địa Bảng, cho nên bình thường căn bản cũng không có dũng khí đứng ra để cho người ta khiêu chiến.

Hiện tại nếu mà hắn có thể thu được lôi hệ pháp kỹ, chờ hắn thăng cấp chân chính Hư Thần sau đó, khi đó hắn tuyệt đối là một cái chân chính Địa Bảng cường giả.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 293: Sát Khí Trong Tinh Không

Tuy tốc độ phi thuyền nhanh hơn so với tên Chân Hồ Cảnh, Mạc Vô Kỵ cũng không có nửa điểm dễ dàng. Hắn đích xác có thể bỏ rơi đối phương, thế nhưng đối phương có thể chặn hắn giữa đường, hiển nhiên là biết điểm đến của hắn. Mà hắn lại không thể không đi Kinh Cức Phong Môn, cho nên, hắn hiện tại ở vào trạng thái tiến thối lưỡng nan.

Phải nghĩ một cái biện pháp bước vào Chân Hồ Cảnh, chỉ cần hắn bước vào Chân Hồ Cảnh, liền có vài phần cơ hội giết Chân Hồ viên mãn đuổi theo phía sau hắn.

Thực lực chênh lệch quá lớn, coi như là tính toán tốt, cũng có thể sẽ vứt bỏ cái mạng nhỏ của mình.

Mạc Vô Kỵ còn đứng ở trước mặt phi thuyền suy nghĩ, hắn là thông qua thủ đoạn gì mới có thể giết chết tên gia hỏa phía sau truy sát hắn thì, phi thuyền bỗng nhiên lay động kịch liệt hắn lên. Không đợi Mạc Vô Kỵ hiểu rõ là chuyện gì xảy ra, thần niệm của hắn liền quét thấy vô cùng vô tận yêu thú vọt tới.

Những yêu thú này thoạt nhìn thật giống như bò cạp bình thường vậy, đưa hai cái càng to lớn, đuôi như một cây roi thép. Càng làm cho da đầu phát rồ là, những thứ yêu thú này chân dài rậm rạp chằng chịt. Lớn chừng hai ba thước, nhỏ cũng cỡ một hai thước.

Mạc Vô Kỵ hầu như không có nửa phần do dự, trực tiếp quay đầu thuyền.

Thứ này hắn là lần đầu tiên nhìn thấy, cũng không phải lần đầu tiên nghe nói. Tại thời điểm đi đường, Sở Thiên Lâu đã nói qua tinh không thú, thì có loại tinh không hạt (bò cạp) này. Hơn nữa tinh không hạt tại trong các loại tinh không thú, bài danh xếp phía trước. Loại vật này từng con sức chiến đấu không mạnh, bất quá tinh không hạt chiến đấu cho tới bây giờ đều là đồng loạt mà lên. Hơn nữa thứ này có kịch độc, vô luận là bị cắn, hay là bị kẹp hoặc là bị chích một cái, đều có thể trúng độc.

Cắn một cái trúng độc một lần, vô cùng vô tận bò cạp ùa lên, một khi bị cắn vô số phát, chính là độc nhẹ cũng có thể trí mạng.

Coi như là Chân Thần Cảnh cường giả, bị vô cùng vô tận tinh không hạt vây khốn, cũng rất khó chạy trốn.

Thấy phi thuyền Mạc Vô Kỵ quay về, Chân Hồ Cảnh tu sĩ mừng rỡ. Không chút do dự trực tiếp xông về Mạc Vô Kỵ, đồng thời hai lưỡi mang đánh xuống.

Mạc Vô Kỵ biết, nếu mà hắn không thu thuyền mà nói, lần này liền sẽ trực tiếp hủy diệt phi thuyền của hắn. Hắn là có thể mượn phi thuyền ngăn cản một cái, sau đó tiếp tục chạy trốn. Thế nhưng phi thuyền của hắn đều bị phá hủy, hắn còn đi hướng nào? Trong giới chỉ của hắn, các phi thuyền khác có tốc độ cũng không nhanh bằng Chân Hồ Cảnh tu sĩ này.

Mạc Vô Kỵ thu hồi phi thuyền, một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc nguyên lực đồng thời lưu chuyển, lực lượng cuồng bạo thông qua Thiên Cơ côn đánh ra.

Lúc này, căn bản cũng không có mưu mô gì, chỉ có thể cứng đối cứng.

- Ầm!

Nguyên lực vỡ ra, Mạc Vô Kỵ há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, cả người trực tiếp bị cuốn bay ra ngoài, vừa lúc đón nhận tinh

không hạt phô thiên cái địa mà đến.

Lúc này Chân Hồ Cảnh tu sĩ đồng dạng hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ phải trốn về, nhiều tinh không hạt như vậy, hắn gặp cũng phải chạy trốn.

Đáng tiếc là, hắn bởi vì vội vã muốn giết Mạc Vô Kỵ, tuy rằng lại đem Mạc Vô Kỵ quấn vào đàn tinh không hạt, chính hắn cũng đồng dạng lâm vào đó.

Lúc này đã không kịp hối hận, làm sao ngăn trở những thứ này tinh không hạt mới đúng là chuyện khẩn yếu nhất.

Mạc Vô Kỵ quanh thân lôi quang lóe ra, vô số tinh không hạt bị lôi hồ của hắn đánh giết. Điều này cũng làm cho Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, những thứ này tinh không hạt sức chiến đấu thấp, mạnh nhất bất quá là tương đương với nguyên đan sơ kỳ, rất nhiều chỉ tương đương với Thoát Phàm cảnh, Trúc Linh thậm chí là Thác Mạch cảnh mà thôi.

Tinh không hạt phương thức chiến đấu chính là cắn cùng chịch, Mạc Vô Kỵ phát hiện một phần tinh không hạt mạnh, còn có thể bắn ra độc châm vô hình.

Hắn không cẩn thận trúng con mẹ nó hai châm, cũng may Giải Độc Đan trên người của hắn có nhiều. Trước tiên liền bức ra độc châm, nuốt vào Giải Độc Đan.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ mới biết được hắn là có một kiện phòng ngự pháp bảo. Hắn tại trong giới chỉ pháp bảo, lật tìm một hồi, mới tìm ra một cái lá chắn hình lõm có chút cũ nát. Cái lá chắn hình lõm này trước đây là của Kinh Cô Mộc, nhẫn của Kinh Cô Mộc hắn luyện hóa sau đó, chiếm được vài món linh khí tốt, trong đó có cái lá chắn hình lõm đó.

Một bên không ngừng đánh ra lôi hồ, Mạc Vô Kỵ một bên dùng tốc độ nhanh nhất luyện hóa lá chắn hình lõm, trong lúc lại có vài cây vô hình độc châm bắn trúng hắn.

Lá chắn hình lõm vừa tế xuất, liền hóa thành ba mặt lõm rãnh phòng ngự, Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt áp lực giảm đi. Lúc này Mạc Vô Kỵ mình cũng muốn chửi mình, cư nhiên không nghĩ lấy pháp bảo phòng ngự luyện hóa vài món trước. Quả nhiên là không gặp chuyện thì không khôn ra, đi qua chuyện này, Mạc Vô Kỵ sẽ đem pháp bảo luyện thêm hóa vài món để bên người, không có bất trắc. Cũng may những thứ này tinh không hạt tuy nhiều, thực lực lại không cao, để cho hắn có cơ hội luyện hóa phòng ngự linh khí.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tiếp tục tại bên trong nhẫn trữ vật quét một cái, phát hiện phòng ngự pháp bảo trên người của hắn, ngoại trừ cái này, còn có hai kiện phòng ngự hộ thuẫn đồng dạng hơi chút yếu, hai kiện phòng ngự hộ thuẫn này đều là trong giới chỉ của Chân Thần Cảnh tu sĩ.

Hắn rất ít nhìn thấy có người dùng linh khí phòng ngự, không biết có phải hay không là bởi vì phòng ngự linh khí giá trị cao hơn so với bình thường tấn công linh khí. Đáng tiếc hắn có Thiên Ô Tơ Tàm bảo y sớm đã bị hủy diệt, nếu như không có hủy, lưu lại ở phía sau vẫn còn có chút tác dụng.

Lần nữa cấp tốc bức ra độc châm sau đó, Mạc Vô Kỵ đem lôi hồ tảng lớn tảng lớn vung đi ra ngoài. Chung quanh tinh không hạt cũng là tảng lớn tảng lớn bị đập giết.

Loại này tinh không hạt sức chiến đấu tương đối thấp, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng bản thân Thanh Câm Chi Tâm càng thêm dùng tốt.

Hiện tại hắn còn không dám xuất ra Thanh Câm Chi Tâm, chí ít tại trước khi Chân Hồ Cảnh tu sĩ bị giết, hắn không dám tùy tiện bại lộ bản thân Thanh Câm Chi Tâm.

Thanh Câm Chi Tâm trân quý hay không trân quý căn bản cũng không cần suy nghĩ, chỉ bằng hắn thiếu chút nữa vài lần vứt bỏ mạng nhỏ mới thu vào tay, liền biết thứ này không phải là vậy trân quý bình thường. Mạc Vô Kỵ đi tới nơi này tu chân thế giới này, Thanh Câm Chi

Tâm là một món bảo vật hắn thu được cực khổ nhất. Hoặc là nói, cũng là bảo vật duy nhất trên người hắn.

Mạc Vô Kỵ thần niệm rơi vào này Chân Hồ Cảnh tu sĩ, mới phát hiện Chân Hồ Cảnh tu sĩ dĩ nhiên cũng là không có phòng ngự pháp bảo.

Lúc này tình cảnh của hắn so với mình còn không bằng, tuy thực lực của hắn cao, thế nhưng hắn thiếu khuyết pháp kỹ AOE (đánh lan). Tảng lớn lưỡi mang chém ra đi, đích xác mỗi một lần đều có tảng lớn tảng lớn tinh không hạt bị giết. Nhưng không chịu nổi quá nhiều, nhiều tinh không hạt như vậy, coi như là Chân Hồ Cảnh tu sĩ mạnh hơn nữa, giết chết nhiều tinh không hạt hơn nữa, sớm muộn cũng sẽ lực kiệt rồi bị giết chết.

Mạc Vô Kỵ trong lòng mừng rỡ, một bên không ngừng đánh giết tinh không hạt, một bên lần nữa lấy ra một cái phòng ngự lá chắn. Khi lần nữa luyện hóa cái phòng ngự lá chắn này, Mạc Vô Kỵ liền biết mình đã làm một chuyện ngu ngốc.

Hai kiện phòng ngự linh khí đồng thời tế xuất, thần niệm của hắn lập tức xuất hiện nhất thời chậm lại, chỉ một lát sau thời gian, hắn liền liên tiếp bị vài tấm vô hình độc châm bắn trúng.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi phòng ngự lá chắn vừau luyện hóa, sắc mặt tái nhợt bức ra độc châm, dùng tảng lớn sét đánh lại đem tinh không hạt chắn ra bên ngoài.

Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hiểu rõ vì sao rất ít nhìn thấy tu sĩ dùng phòng ngự pháp bảo, phòng ngự pháp bảo tiêu hao thần niệm thật sự là quá mạnh mẽ. Hắn nếu không phải là có một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc chống đỡ, thậm chí tại Nhân Giới liền bắt đầu rèn luyện thần niệm, hắn có lẽ sớm đã không kiên trì nổi.

Coi như là như vậy, hắn cũng có thể đoán được chính bản thân không kiên trì được bao lâu thời gian. Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ đâu còn có tâm

tình tiếp tục giết tinh không hạt. Hắn một bên giết tinh không hạt, một bên di động.

Muốn chạy trốn khỏi đám tinh không hạt, không có đại sát chiêu, đó là tuyệt đối không thể nào. Những thứ này tinh không hạt tuy rằng điên không ngớt xông tới, cũng không phải một điểm bản năng cũng không có. Nói thí dụ như, hắn một khi muốn phá vòng vây, càng nhiều hơn tinh không hạt sẽ đem phương hướng hắn phá vòng vây toàn bộ ngăn chặn.

Muốn đột phá vòng vây cũng có thể, trước hết giết chết Chân Hồ Cảnh tu sĩ.

Chân Hồ Cảnh tu sĩ đang đang điên cuồng đánh giết chung quanh tinh không hạt, trên người hắn đồng dạng bị bắn rất nhiều độc châm, lúc này căn bản cũng không có tinh lực đi quản Mạc Vô Kỵ. Hắn thấy, hắn kiên trì nổi cũng đã trở ngại như này, Mạc Vô Kỵ khẳng định càng là trở ngại.

Mạc Vô Kỵ đã tới gần chỗ không xa phía sau tu sĩ Chân Hồ Cảnh, thừa dịp tu sĩ Chân Hồ Cảnh đánh giết tinh không hạt xung quanh đồng thời, Mạc Vô Kỵ bắn ra hơn mười đạo Vô Hình Kiếm. Đồng thời mấy lôi cầu to lớn đánh về phía Chân Hồ Cảnh tu sĩ.

Chân Hồ Cảnh tu sĩ bị vô cùng vô tận tinh không hạt vây khốn, không giây phút nào không giết chóc, hắn chỉ muốn sớm một chút xông ra, đâu còn có thể phân biệt không gian chung quanh ba động? Chờ hắn phát hiện vài đạo không gian ba động này không phải là tinh không hạt công kích thì đã chậm.

- PHỐC! PHỐC!

Hai đạo huyết quang từ trên người Chân Hồ Cảnh bắn ra, người Chân Hồ Cảnh tu sĩ lập tức liền biết bị ám toán. Hắn nhanh chóng dời sườn, còn không có chờ hắn đứng vững gót chân. "Ầm, ầm" hai tiếng kịch liệt lôi cầu đã ở dưới chân hắn nổ tung.

Hai chân trực tiếp bị lôi cầu đánh nát, chung quanh tinh không hạt cũng không có tốt bụng như vậy, càng là đánh về phía hắn.

Chân Hồ Cảnh tu sĩ tuyệt vọng quay đầu nhìn về phía Mạc Vô Kỵ, hắn thậm chí không có đi chống lại tinh không hạt nhào tới. Hắn biết coi như là Mạc Vô Kỵ không động thủ nữa, ngày hôm nay hắn cũng là hắn phải chết không thể nghi ngờ. Hắn loại tình huống này, khẳng định không thể thoát khỏi.

Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không có nửa điểm nương tay, hắn thậm chí cũng không có đi ép độc châm trên người vừa dính chưởng, lại là một đạo Vô Hình Kiếm xuyên qua mi tâm Chân Hồ Cảnh tu sĩ.

Chân Hồ Cảnh tu sĩ nhẹ buông tay, cả người hoàn toàn biến mất ở trong đám tinh không hạt.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lần nữa đánh ra một đống lôi hồ, lại đem chung quanh tinh không hạt đánh vỡ ra một phần, lúc này mới nuốt vào vài tấm Giải Độc Đan dược.

Chỉ là chốc lát thời gian, Chân Hồ Cảnh tu sĩ cả bột phấn đều biến mất. Hắn bị vô cùng tinh không vô tận hạt cắn nuốt hết, những thứ tinh không hạt này cắn nuốt hết Chân Hồ Cảnh tu sĩ xong, như cuồng phong ác lãng vậy ùa ra hướng về phía Mạc Vô Kỵ bên này.

Mạc Vô Kỵ thu hồi lá chắn hình lõm, thần niệm điều khiển, Thanh Câm Chi Tâm hóa thành một đạo hỏa diễm vòng tròn bảo vệ toàn thân, sau đó điên cuồng hướng ra phía ngoài xông ra. Nếu không nhanh chóng xông ra, dù cho hắn có 3 nhánh Trữ Nguyên Lạc, cuối cùng vẫn là sẽ mệt mỏi chết tại vô cùng vô tận tinh không hạt vây quanh.

Vô số tinh không hạt vừa đụng bên ngoài Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm, liền trực tiếp hóa thành tro bụi, hoặc là thi thể đổ tại trong tinh không.

Mạc Vô Kỵ là âm thầm may mắn, may là tinh không hạt dù nhiều, năng lực chống cự cũng không mạnh. Một khi gặp phải yêu thú năng lực chống cự mạnh, dù hắn dùng Thanh Câm Chi Tâm bố trí hộ thuẫn quanh thân, rất nhanh cũng sẽ tán loạn. Thanh Câm Chi Tâm bị hắn luyện hóa sau đó, năng lực công kích thế nhưng không có mạnh như thời điểm vô chủ.

Đối với điều này Mạc Vô Kỵ cũng không phải lo lắng, hắn biết theo thực lực của hắn càng ngày càng mạnh, Thanh Câm Chi Tâm nhất định sẽ thăng cấp.

Rậm rạp chằng chịt tinh không hạt bị Thanh Câm Chi Tâm trực tiếp đốt giết, càng nhiều hơn tinh không hạt đều theo bản năng chắn lại đường lui của Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 294: Tán Tu 2705 Tái Xuất Giang Hồ

Chỉ trong thời gian một khắc đồng hồ, Mạc Vô Kỵ liền biết hắn làm như vậy, tuyệt đối không xông ra được. Chờ thời điểm hắn dùng hết nguyên lực và thần niệm, chính là thời khắc hắn tử vong.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ trực tiếp đánh ra hàng loạt lôi hồ. Vốn hắn có Thanh Câm Chi Tâm vòng bảo hộ, căn bản cũng không cần lôi hồ, chỉ cần nhất tâm xông tới phía trước là được rồi.

Xông pha một đoạn thời gian, Mạc Vô Kỵ dần dần tìm được một ít quy luật. Hắn vừa đi tới vừa chém giết càng nhiều tinh không hạt, tinh không hạt lao tới chịu chết cũng càng nhiều. Nói cách khác, hắn căn bản là giết không dứt. Thậm chí là càng đi về trước, tinh không hạt chồng chất lại càng dày.

Cho nên Mạc Vô Kỵ đơn giản điên cuồng gia tăng công kích, quả nhiên tại điểm tới hạn, càng nhiều hơn tinh không hạt tràn tới, chặn đường đi của hắn lại.

Mạc Vô Kỵ lôi hồ không ngừng xẹt ra, hắn cũng không oanh kích tinh không hạt bên cạnh mình, mà là oanh kích tinh không hạt xa hơn một chút.

Theo Mạc Vô Kỵ công kích, hắn hầu như không nhìn thấy không gian phía trước nữa.

Bởi vì càng nhiều hơn tinh không hạt đều dựa vào bản năng chắn lại, thần niệm Mạc Vô Kỵ quét tinh không hạt sau lưng của hắn trái lại ít hắn đi.

Mạc Vô Kỵ âm thầm đề khí một cái, hắn biết muốn chạy trốn cởi chính là cái này thời điểm. Chỉ cần hắn có thể trong thời gian ngắn nhất quay đầu, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất tế xuất phi thuyền, liền có cơ hội chạy trốn.

Hơn nữa hắn nhất định phải nhanh, những thứ này tinh không hạt nói thông minh một chút cũng không, nhưng là tuyệt đối không ngu ngốc. Một khi biết hắn lại đột nhiên xoay người, nhất định sẽ làm cho những thứ này tinh không hạt càng thêm cảnh giác. Tiếp theo hắn muốn lại tạo ra loại ưu thế này liền không dễ dàng.

Đáng tiếc Thanh Câm Chi Tâm còn không có hình thành sức chiến đấu mạnh, nếu không, hắn giơ tay lên đánh ra một tảng lớn ngọn lửa màu xanh, nhiều tinh không hạt hơn nữa cũng là chê cười.

Lại là tảng lớn lôi hồ rơi vào phía trước, Mạc Vô Kỵ tế xuất lá chắn hình lõm chắn phía sau, rồi cấp tốc xoay người xông ra, đồng thời tế xuất phi thuyền hình tròn.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ đột nhiên xoay người động tác, để cho đám tinh không hạt chen chúc ngăn trở lối đi Mạc Vô Kỵ trong lúc nhất thời có chút đầu óc choáng váng. Chờ chúng phản ứng trở lại, phi thuyền của Mạc Vô Kỵ sớm đã bay xa, hóa thành một đạo ảnh tuyến xông ra ngoài.

Mấy trăm con tinh không hạt bám vào trên phi thuyền, bị lôi hồ của Mạc Vô Kỵ dễ dàng tiêu diệt.

Một lúc lâu sau, giữa Mạc Vô Kỵ thần niệm, lại cũng không nhìn thấy bóng dáng tinh không hạt, lúc này mới lau mồ hôi đầy người ngồi ở đầu phi thuyền.

Thật đúng là hiểm chi lại hiểm, hắn thiếu chút nữa đã bị tinh không hạt giết chết.

…

- A đù, Địa Giới bảng đột nhiên xuất hiện hạng 9831 là ai a? Tên tuổi thật là cổ quái, tán tu 2705?

Cửu Mạch Thành trên đại quảng trường, đã có người nhìn thấy trong Địa Bảng danh sách có thêm một cái tên kỳ cục.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không biết cái tên tán tu 2705 này sẽ xuất hiện ở trên bảng, giả như Mạc Vô Kỵ biết cái kia Chân Hồ viên mãn bị hắn giết chết là cường giả trên địa bảng, hắn không báo danh mà nói, sẽ bị mặc định tiếp tục dùng tên tán tu 2705 trên Nhân Bảng để xuất hiện trên địa bảng, vậy hắn nhất định sẽ báo một cái tên khác. Dù cho báo ra tên Mạc Vô Kỵ, cũng tốt hơn so với việc tán tu 2705 xuất hiện ở Chân Mạch Đại Lục.

- Ta biết số 9831 trước đây là ai, hắn gọi Phục Chí Trạch, nửa bước Hư Thần cường giả, một năm trước bởi vì vận khí không tệ, giết một cái cường giả Hư Thần tầng 6 trọng thương. Hư Thần tầng 6 này vốn là xếp 9831 trên địa bảng, bởi vì Phục Chí Trạch giết người này, cho nên mới lên Địa Bảng.

Đối với đông đảo tu sĩ mà nói, thiên địa nhân tam bảng, trên mỗi một cái bảng danh sách, tên một vạn người cũng không nhiều. Rất nhiều người đều có thể đọc ra bất kỳ một cái tên nào trên ba cái bảng danh sách này.

- Uhm, ta cũng nghe nói vậy, cái tên đó rất sợ bị khiêu chiến, không biết trốn ở địa phương nào rồi. Tán tu 2705 vận khí đúng là tốt, cư nhiên gặp tên gia hỏa Phục Chí Trạch có tiếng mà không có miếng này. A đù, tán tu 2705, đây không phải là…

Một gã tu sĩ nói phân nửa, cũng nhớ tới tán tu 2705 là ai. Một cái tên đại danh đỉnh đỉnh, có thể nói chỉ cần quan tâm thiên địa nhân tam bảng, không có mấy người không biết tán tu 2705 là ai.

- Ha ha, ngươi còn chưa tính là không có thuốc nào cứu được. Trước đây đệ nhất Nhân Bảng là người nào? Không phải là tán tu 2705 sao?

Nghe nói Cổ Thiếu Duẫn đều tự nhận không phải là đối thủ của hắn.

Người chung quanh đều là cũng hút hơi lạnh, thậm chí không thể tin được chuyện này là thực sự.

Tán tu 2705 có thể trở thành đệ nhất Nhân Bảng, bước lên Địa Bảng đây là chuyện khẳng định, cũng không có gì ngoài ý muốn. Hết ý là, tán tu 2705 trở thành đệ nhất Nhân Bảng mới bao lâu? Coi như là tán tu 2705 thăng cấp tới Nguyên Đan Cảnh, thế nhưng trên địa bảng đến bây giờ vẫn còn không có Nguyên Đan Cảnh tu sĩ.

Kém nhất cũng là Chân Hồ hậu kỳ, hơn nữa còn là cái loại này vận khí bạo bằng, chiếm giữ bảng danh sách sau đó, liền biến mất. Nói thí dụ như Phục Chí Trạch chính là Chân Hồ cường giả đó nha.

Tán tu 2705 thăng cấp nguyên đan, tuyệt đối không có khả năng tại ngắn ngủn vài năm, liền thăng cấp đến Chân Hồ Cảnh sao?? Dù cho hắn thực sự thăng cấp tới Chân Hồ Cảnh rồi, thì tính sao? Địa Bảng cũng không phải là sân khấu của Chân Hồ Cảnh, miễn cưỡng mấy cái Chân Hồ Cảnh, cũng đều là Chân Hồ Cảnh hậu kỳ. Địa Bảng cơ bản đều là địa bàn của Hư Thần Cảnh.

- Tán tu 2705 à, nghe nói Thiếu điện chủ của tinh chiến điện Tinh Đế Sơn bức bách đạo lữ của hắn đi vào tinh không tuyệt cảnh.

- Chớ nói lung tung, bằng không chết cũng không biết chết như thế nào à nha.

Đồng dạng nghị luận, phát sinh ở Chân Mạch Đại Lục các to lớn dựng thẳng có thiên địa nhân tam bảng trên quảng trường. Nguyên bản tán tu 2705 tên rời đi Nhân Bảng sau đó, ssos người nghị luận dần dần giảm bớt, hiện tại lần nữa trở thành mục tiêu chủ yếu cho mọi người nghị luận.

Bởi vì tán tu 2705 từ khi trở thành Nhân Bảng đệ nhất, nhanh như vậy liền bước lên Địa Bảng, thật sự là quá nghịch thiên.

Tinh Đế Sơn Tinh Chủ Phong, một người trung niên nam tử mặc áo gai tầm thường đang chắp tay sau đít đứng ở vùng ven một chỗ vách đá, ngưng thần nhìn xa xa núi sông mênh mông.

Một người lão giả áo trắng nhanh chóng đã đi tới, đứng ở phía sau trung niên nam tử nhẹ giọng nói:

- Tinh Chủ, tán tu này 2705 xuất hiện lần nữa, nghe nói leo lên Địa Bảng thứ hạng 9831.

- A, dựa theo thời gian đến tính toán, hắn tối đa bất quá là Nguyên Đan Cảnh sao?? Một cái Nguyên Đan Cảnh liền leo lên Địa Bảng, dĩ nhiên nghịch thiên như vậy? Thảo nào có thể trở thành Tinh Đế Sơn Nhân Vương bảng đệ nhất.

Tinh Chủ trung niên nam tử xoay người, trong giọng nói mang theo có chút kích động.

- Được rồi, người Hạ gia phái đến Thất Lạc Đại Lục đã trở lại chưa?

Áo trắng lão giả nhanh chóng nói:

- Chưa có trở về, bao gồm Nhân Tiên Cô Kỳ. Ta hoài nghi Thất Lạc Đại Lục có thể có đỉnh cấp cường giả, đã đem những người này lưu lại toàn bộ.

Trung niên Tinh Chủ gật đầu:

- Đây cũng không phải là không có khả năng, Thất Lạc Đại Lục năm đó khi quy tắc không có bị hủy, nhân tài xuất hiện lớp lớp, cường giả càng nhiều hơn so với Chân Mạch bên này. Ngươi ngược lại phải theo chặt Hạ gia, không cho phép Hạ gia lại đi Thất Lạc Đại Lục. Bất quá tán tu 2705 này nếu đã đi tới Chân Mạch, nói vậy Hạ gia cũng sẽ không đi Thất Lạc Đại Lục nữa.

- Dạ, Tinh Chủ. Ta có nên tìm được tán tu 2705 hay không, thuận tiện âm thầm bảo hộ cho hắn? Nếu không, ta sợ Hạ gia sẽ gây bất lợi cho

hắn.

Áo trắng lão giả thấp giọng nói.

Trung niên Tinh Chủ không nói gì, sau một lúc lâu mới thở dài một tiếng:

- Một thiên tài cần được bảo vệ, đã không phải là chân chính thiên tài. Hãy để chính hắn tự lo, hắn có thể sống được, vậy đã nói rõ hắn đích xác là người cứu rỗi Chân Tinh. Nếu là hắn cả sống sót đều không thể, cái khác cũng không cần nói. Rồi lại nói hắn mặc dù có thể trổ hết tài năng, cũng là bởi vì hắn là tán tu, không ai bảo hộ.

Sau khi nói xong, trung niên Tinh Chủ lại chính bản thân lắc đầu, dường như đang lầm bầm lầu bầu:

- Đáng tiếc là này sắc mặt người vô cùng tái nhợt, dáng dấp như kẻ thư sinh, không phải là người lý tưởng.

Hắn là từ Hạ gia lấy được tướng mạo của tán tu 2705, chính là Mạc Vô Kỵ dịch dung thành 1 kẻ khuôn mặt thư sinh dung mạo tái nhợt.

…

Cũng trong lúc đó, Tinh Đế Sơn tinh chiến điện Hạ gia.

Hạ Mạt mới vừa tu luyện xong đi ra, so với mấy năm trước vừa tới Thất Lạc Đại Lục, lúc này Hạ Mạt trên người nhiều hơn một loại trầm ổn cùng sắc bén. Quanh thân khí thế càng là lắng đọng hắn lên, có hình thức ban đầu của cường giả.

- Thiếu chủ, có tin tức của tán tu 2705.

La Đức thấp nhỏ vẻ mặt hưng phấn chạy vào, từ khi Tăng Hầu Ất bị giết sau đó, Hạ Mạt tuyệt đại đa số chuyện, đều là giao cho hắn đi xử lý.

- Ở nơi nào?

Khuôn mặt Hạ Mạt trong nháy mắt liền lộ ra một vẻ vui mừng, bỗng đứng lên. Bất quá rất nhanh hắn liền nghĩ đến phụ thân giáo huấn, lần nữa ngồi xuống, cưỡng chế đè xuống xung động trong lòng.

La Đức vội vàng nói:

- Hắn đã leo lên Địa Bảng, bây giờ là trên địa bảng hạng thứ 9831.

Hạ Mạt ngẩn ngơ, một lát mới lên tiếng:

- Người này quả nhiên lợi hại, ngắn ngủi vài năm, cư nhiên leo lên Địa Bảng thứ 9831 danh.

Hắn đích xác có chút dại ra, hắn lăn lộn đến bây giờ, cũng bất quá miễn cưỡng leo lên trong vòng Địa Bảng top 1000. Đồng thời trong lòng hắn rất rõ ràng, hắn top 1000 là có hơi chém gió. Luận trên địa bảng bài danh, hắn rất có thể tại bên ngoài hai nghìn.

- Ta phải đi lại đem chuyện này nói cho cha ta biết.

Hạ Mạt rất nhanh thì quyết định xong.

Tán tu 2705 có thể thần không biết quỷ không hay giết chết Tăng Hầu Ất, hắn đơn độc đi tìm tán tu 2705 rất có thể là muốn chết. Huống chi, hắn bức tử đạo lữ của tán tu 2705, có thể nói hắn và tán tu 2705 là đại thù.

Một cái thanh âm hùng hậu hơi vui mừng từ cửa vào truyền đến:

- Con ta đoạn thời gian gần nhất cũng là có chút tiến bộ, biết mưu định sau đó mới động thủ.

- Phụ thân.

Hạ Mạt thấy nam tử đi tới, lập tức đứng lên khom người đứng ở một bên. Người bào đúng là cha hắn, Tinh Đế Sơn tinh chiến điện điện chủ Hạ Đan Đạo.

- Ra mắt điện chủ.

La Đức nhanh chóng khom người thi lễ đối với Hạ Đan Đạo, sau đó cẩn thận lui ra ngoài.

Hạ Đan Đạo đi tới ghế trên Hạ Mạt vừa ngồi, ngồi xuống, rồi mới lên tiếng:

- Tinh Chủ đã chú ý tới cái kia tán tu số 2705, cho nên muốn động thủ, cũng không thể chẳng kiêng nể động thủ, đây đối bất lợi với ta Hạ gia, ngươi tìm được tung tích của hắn trước rồi lại nói.

- Dạ, phụ thân.

Hạ Mạt nhanh chóng đáp, tán tu 2705 hắn nhất định phải giết. Hắn không còn là Hạ Mạt mấy năm trước kia, coi như là phụ thân không nói, hắn cũng sẽ không đi giết tán tu 2705 ở ngoài sáng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 295: Kinh Cức Phong Môn

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút tinh không bài đeo ở bên hông, mặt trên đã có chữ số. Mạc Vô Kỵ, tinh không cống hiến 149 điểm, xếp hạng, âm vô cùng.

Mạc Vô Kỵ có chút không nói gì, trước hắn chí ít giết hơn mấy nghìn vạn tinh không hạt, cư nhiên chỉ có 149 điểm. Tinh không bài là không có con số nhỏ, có thể thấy được tinh không hạt, hắn phải giết rất nhiều, mới có thể tiếp được 1 điểm.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không có để ý, lúc này còn vừa mới bắt đầu. Chờ Thanh Câm Chi Tâm của hắn có thể tăng sức mạnh AOE, một mảnh tinh không hạt đó hắn thậm chí có thể toàn bộ giết chết.

Kế tiếp một đoạn thời gian, Mạc Vô Kỵ đề cao cảnh giác, tuy rằng cũng gặp vài lần tinh không bầy thú đại quy mô, hắn lại sớm tránh được. Loại tinh không bầy thú này, không lấy được bao nhiêu điểm tích lũy, trái lại không chú ý sẽ vứt bỏ mạng nhỏ.

Nửa tháng sau, Mạc Vô Kỵ ngừng lại. Ở trước mặt hắn là một cái vòng xoáy to lớn, cái vòng xoáy này mang theo cuồng bạo hô hoán. Người không cần đi vào, chỉ cần đứng ở bên ngoài vòng xoáy, liền có thể cảm nhận được một loại cảm giác tim đập nhanh.

Đây là Kinh Cức Phong Môn? Mạc Vô Kỵ nhìn cái vòng xoáy to lớn này, trong lòng tràn đầy lo lắng. Hắn tuy rằng mua một vài quyển giới thiệu về Kinh Cức Phong Môn, thế nhưng giới thiệu cũng không phải phi thường cặn kẽ, chỉ nói là bên trong gió bão như bụi gai, đi vào tỉ lệ tử vong cao tới chín chục phần trăm.

Dùng thực lực của Sầm Thư Âm, nàng tiến vào Kinh Cức Phong Môn này, có bao nhiêu phần cơ hội sống đây? Phỏng chừng chỉ là như đổ xúc xắc bình thường giống nhau, hoàn toàn bằng vào vận khí sao?

Mạc Vô Kỵ thu hồi phi thuyền, lấy ra cái phòng ngự hộ thuẫn lõm hình. Hắn suy nghĩ một chút, lại đem tinh không bài đeo ở bên hông mình lấy xuống. Tinh không bài quan hệ trọng đại, vạn nhất bị cuồng phong cuốn đi, hắn lại phải một lần nữa. Ai biết Sở Thiên Lâu còn có thể giúp hắn lần thứ hai hay không?

Làm tốt tất cả chuẩn bị, Mạc Vô Kỵ hít sâu 1 hơi, trực tiếp nhảy vào vòng xoáy.

Kinh khủng lực lôi kéo xoắn tới, dù cho thần niệm Mạc Vô Kỵ không kém, hộ thuẫn của hắn cũng ở đây trong nháy mắt thoát khỏi phạm vi thần niệm, biến mất vô tung vô ảnh.

Theo từng đạo như gai góc roi thép lực lượng đánh vào trên người của hắn, lại đem y phục của hắn trực tiếp xé rách, ngay cả da thịt cũng bị trực tiếp xé ra từng đạo huyết tuyến.

Mạc Vô Kỵ liền cảm giác mình bị ném vào trục lăn của máy giặt quần áo, căn bản cũng không có bất kỳ lực lượng nào đi phản kháng. Chỉ có thể mặc cho cái loại lực lượng này mang theo thân thể xoay tròn, mặc cho phong tiên gai góc mang đi từng mảnh da thịt.

- Bành!

Lực lượng khổng lồ truyền đến, Mạc Vô Kỵ đình chỉ xoay tròn, hắn cuối cùng từ giữa vòng xoáy kinh khủng kia bị quăng đi ra, đánh vào trên mặt đất.

Một trận đau đớn từ bộ xương gãy truyền đến, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lấy ra vài tấm chữa thương đan dược nuốt xuống. Linh khí nồng nặc cuốn tới, linh khí nồng nặc trình độ, thậm chí so với cuồng phong

còn lợi hại hơn. Đáng tiếc nơi này căn bản cũng không phải là chỗ để người tu luyện.

Hắn có chút may mắn chính bản thân trải qua đau đớn thật sự là rất nhiều, nếu không, vừa rồi ăn một cái, đủ để cho hắn đau đến ngất đi.

Tại loại địa phương này ngất đi, ai biết sẽ phát sinh tình huống gì?

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì biết hắn may mắn không sai, hắn vừa mới đứng lên, cuồng bạo xé rách cuồng phong liền cuốn tới. Giờ khắc này Mạc Vô Kỵ thần niệm căn bản cũng không có biện pháp dọc ra, ánh mắt của hắn cũng không cách nào thấy rõ địa phương cách xa mười thước.

- Ầm!

Cuồng phong quét vào trên người Mạc Vô Kỵ, lại đem Mạc Vô Kỵ trực tiếp cuồn cuộn nổi lên.

Nếu mà chỉ là cuồng phong, cũng thì thôi. Giữa cuồng phong kia thật giống như có vô số gai góc vô hình, mỗi một cây gai đều mang theo vô số mũi gai sắc nhọn, tại trong cuồng phong hỗn loạn lại đem Mạc Vô Kỵ vốn đã là thân thể máu tươi lâm ly, lần nữa rút ra từng vết máu. Mỗi một nhánh vết máu, cũng không có da thịt.

Chỉ một lát sau thời gian, trên người Mạc Vô Kỵ không muốn nói quần áo, coi như là da thịt cũng là không có bao nhiêu địa phương hoàn chỉnh.

Cuồng phong vẫn như cũ tàn phá bừa bãi, Mạc Vô Kỵ miễn cưỡng lại tế xuất một mặt tấm chắn, đồng thời âm thầm tích góp nguyên lực. Tìm một cái địa phương an toàn, lập tức liền từ trong cuồng phong xông ra. Nếu không, hắn không biết sẽ bị cuồng phong quét tới chỗ nào. Thậm chí không cần chờ cuồng phong quét đi, máu thịt của hắn cũng bị loại này phong tiên đánh nát.

Một khắc đến nơi này, Mạc Vô Kỵ là chân chân thiết thiết hiểu nơi này vì sao gọi là Kinh Cức Phong Môn. Nơi này cuồng phong thật giống như từng cái gai góc quất vào trên thân thể, không có mấy người có thể chịu được.

Bị cuồng phong dần sắp tới mười phút, Mạc Vô Kỵ dưới tầm mắt mơ hồ mới nhìn thấy một chỗ địa phương hơi chút an toàn. Đây là bởi hai khối tảng đá lớn đặt cùng một chỗ, hình thành một cái khe hở tránh gió.

Mạc Vô Kỵ sớm đã chuẩn bị kỹ càng cả người nguyên lực đột nhiên bạo phát, hộ thân tấm chắn càng là tại dưới thần niệm bảo vệ chặn lại bộ phận cuồng phong.

Tại trong nháy mắt đó, Mạc Vô Kỵ từ trong cuồng phong vọt đi xuống, trực tiếp trốn vào trung gian hai khối cự thạch. Hắn hộ thân tấm chắn bởi vì không kịp thu hồi lại, lại một lần nữa bị cuồng phong cuốn đi biến mất.

Mạc Vô Kỵ cả người vết máu loang lổ ngồi dưới đất, nghe bên ngoài cuồng bạo tiếng gió thổi, trong lòng là một mảnh trầm trọng. Hắn tiến vào Kinh Cức Phong Môn mới bao lâu? Đã bị biến thành bộ dáng như vậy, thậm chí cũng không thể nhìn thẳng. Sầm Thư Âm phỏng chừng sớm đã ngã xuống, cái chỗ này đích thật là tuyệt cảnh.

Nghỉ ngơi một lát sau, Mạc Vô Kỵ đứng lên sờ sờ hai khối cự thạch này. Rất nhanh hắn liền xác định, hai khối cự thạch này là cuồng phong xoắn tới, mà không phải nguyên bản ở trong nơi này. Cuồng phong nếu có thể đem cự thạch nơi khác xoắn tới, đó chỉ có thể nói một việc. Vừa rồi hắn gặp phải cuồng phong còn chưa phải là vô cùng tàn nhẫn, nếu không, hắn căn bản cũng không có cơ hội chạy trốn tới cái chỗ này.

Xung quanh linh khí nồng nặc, dường như không kém so với linh khí của Thiên Cơ Tông mười ba tỏa linh trận phía dưới tỏa linh trì. Mạc Vô Kỵ cũng không có tâm tu luyện, thần niệm của hắn cẩn thận quét đi ra ngoài. Thế nhưng thần niệm của hắn rất nhanh thì bị cuồng phong thổi

tan, không có bất kỳ tung tích. Ánh mắt có thể đạt tới, toàn bộ là một mảnh mê man.

Có thể nói từ lúc hắn tiến vào Kinh Cức Phong Môn đến bây giờ, địa phương hắn có thể nhìn thấy chỉ có phương viên mấy trượng.

Có chút thất lạc ngồi dưới đất, Mạc Vô Kỵ biết, hắn ngoại trừ ở tại chỗ này tu luyện ra, không có đường khác có thể đi. Hơn nữa hắn còn nhất định phải nhanh lên một chút thăng cấp đến Chân Hồ Cảnh, nếu không, chờ chút một sóng cuồng phong lại đem cự thạch thổi đi, hắn cả giãy dụa cũng không có cách nào giãy dụa.

Nơi này duy nhất chỗ tốt, chính là linh khí nồng nặc, chỉ cần hai khối cự thạch tại trong một hai tháng không bị thổi đi, hắn liền có thể trùng kích Chân Hồ Cảnh.

Tuy nơi này linh khí nồng nặc kinh người, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ bỏ ra một đống lớn linh thạch. Hắn khát vọng mau chóng thăng cấp đến Chân Hồ Cảnh, tự nhiên không thể để cho tài nguyên tu luyện trói buộc lại tay chân của hắn. Hắn cũng biết, dù cho hắn ném ra nhiều linh thạch như vậy, tài nguyên tu luyện cũng có khả năng trói buộc lại tay chân của hắn, bởi vì hắn một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc đồng thời mở ra Chu Thiên nghịch chuyển, hấp thu linh khí thật sự là quá điên cuồng một phần.

Thậm chí ngay cả ngoại thương trên người đều tiếp tục đi khôi phục, Mạc Vô Kỵ lại bắt đầu Chu Thiên nghịch chuyển tu luyện, hắn không có tiếp tục tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, mà là dùng chính bản thân sửa đổi công pháp.

Thực ra mà nói, Mạc Vô Kỵ sửa đổi công pháp sau đó, vẫn là lần đầu tiên không chút kiêng kỵ đi tu luyện như vậy. Tuy nói hắn tại thất lạc đầm lầy cũng một bên đi lại một bên nghịch chuyển Chu Thiên tu luyện, nhưng dù sao không phải là vui sướng tu luyện, trong khi tu luyện còn phải cố kỵ trong hoàn cảnh các loại các dạng thương tổn. Cho nên nghịch chuyển tu luyện chính bản thân sửa chữa công pháp, hấp thu linh

khí tốc độ mặc dù nhanh, tiến độ tu luyện kỳ thực cũng không nhanh. Hắn tốn nửa năm thời gian, cũng bất quá từ nguyên đan mười tầng thăng cấp đến mười hai tầng sơ kỳ. Nói trắng ra là, nửa năm thời gian nỗ lực tu luyện, hắn chỉ tương đương với tấn một nhỏ cấp mà thôi.

Lúc này Mạc Vô Kỵ buông ra hết thảy mạch lạc, toàn lực nghịch chuyển Chu Thiên tu luyện, thế mới biết hắn nghịch chuyển tu luyện công pháp hấp thu linh khí có bao nhiêu điên cuồng.

Chung quanh linh khí như lúc trước cái kia vòng xoáy cửa chắn gió bình thường giống nhau, đảo ngược trở về, tại bên người Mạc Vô Kỵ tạo thành một cái lại một cái vòng xoáy xoay ngược lại. Những thứ này vòng xoáy linh khí tiếp xúc với Mạc Vô Kỵ sau đó, toàn bộ bị Mạc Vô Kỵ thôn phệ không còn, không có nửa điểm lãng phí.

Trước đây một đống linh thạch Mạc Vô Kỵ đặt ở dưới chân, càng là lấy tốc độ mắt thường nhìn thấy hóa thành chất thải công nghiệp. Lúc này Mạc Vô Kỵ sớm đã không có thời gian đi tiếp tục xuất ra linh thạch, hắn hoàn toàn lâm vào cái loại này kinh khủng linh khí hấp thu.

Càng làm cho Mạc Vô Kỵ vui mừng chính là, hắn phát hiện cho dù là đồng dạng linh khí, nơi này linh khí sau khi hấp thu, để cho hắn có thể càng rõ ràng hiểu rõ phương hướng chính bản thân tu luyện.

Loại cảm giác này, thật giống như trước đây hắn dùng thiên phẩm linh thạch tu luyện giống nhau. Thiên phẩm linh thạch bởi vì ẩn chứa bản thân linh vận quy tắc, có thể cho tu luyện giả tốc độ tu luyện tăng nhanh, dễ dàng hơn cảm nhận được chân lý đại đạo. Lúc này, hắn không có dùng thiên phẩm linh thạch, liền cảm nhận được điểm này.

Không cần hỏi người khác, Mạc Vô Kỵ cũng biết đây nhất định chính là sự khác nhau giữa Chân Mạch Đại Lục và Thất Lạc Đại Lục. Trong thiên địa đạo vận khác nhau, nơi này thiên địa đạo vận thích hợp hơn để cho người ta tìm đạo. Mà Thất Lạc Đại Lục thiên địa đạo vận, tựa hồ bị phá hủy rất nhiều.

Loại tốc độ tu luyện này, đâu cần thời gian một tháng mới có thể thăng cấp Chân Hồ? Chỉ 6 ngày, Mạc Vô Kỵ liền đi thẳng tới nguyên đan mười hai tầng hậu kỳ, 9 ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ Nguyên Đan Cảnh viên mãn, cả người linh khí lưu chuyển, trong cơ thể tử khí trực tiếp tạo thành một cái hình thức ban đầu của tử hồ.

- Rắc!

Khi một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc Chu Thiên nghịch chuyển đến một cái cực hạn, nhánh mạch lạc thứ một trăm lẻ ba không trở ngại chút nào bị đập mở ra.

Chỉ nhiều hơn một cái mạch lạc, linh khí tụ tập ở chung quanh liền như trực tiếp bị khuynh đảo vào biển rộng, như cự kình hút nước bị Mạc Vô Kỵ cuồng cuốn không còn.

Nguyên lực không ngừng lăn vào giữa hết thảy mạch lạc của Mạc Vô Kỵ, sau đó tăng cường lại tăng cường, trong cơ thể hắn tử hồ hình thức ban đầu chợt bắt đầu tán loạn. Tán loạn sau đó màu tím khí tức trực tiếp dồn đến Tử Phủ, đã bị cường đại tử khí xâm nhập như vậy, Mạc Vô Kỵ Tử Phủ dĩ nhiên từ bên trong chậm rãi vỡ ra, hơn nữa vỡ ra tốc độ càng lúc càng nhanh.

Mạc Vô Kỵ trong lòng khẩn trương, hắn biết một khi Tử Phủ vỡ vụn, hắn liền triệt để xong đời. Vô luận hắn từ mạch lạc tu luyện, hay là từ Linh Lạc tu luyện, Tử Phủ đều tuyệt đối không cho sơ thất. Nhưng bây giờ hắn căn bản là không có bất kỳ biện pháp nào đi xử lý Tử Phủ vỡ ra, chỉ có thể cố nén nội tâm kinh hãi và lo lắng, vẫn như cũ đang không ngừng tiến hành chu thiên nghịch chuyển. Thật giống như uống rượu độc giải khát bình thường giống nhau, thực lực của hắn cũng trong tu luyện không cách nào át chế, không ngừng cuồng tăng.

- Ầm!

Tử Phủ trong chỗ sâu chung truyền đến một tiếng kịch liệt nổ vang, để cho Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa cho là trong đầu của mình bị nổ tung.

Thế nhưng thực lực của hắn chẳng những không có yếu bớt nửa phần, vẫn như cũ tại tăng cường, linh khí bị cuốn tốc độ càng nhanh hơn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 296: Tung Tích Của Sầm Thư Âm

Level up!!!

Tử Phủ như vỡ ra, tại liên tục nổ vang vài canh giờ sau đó, rốt cục hoàn toàn yên tĩnh lại. Loại này nổ vang an tĩnh lại, đủ qua thời gian một nén nhang, đại não Mạc Vô Kỵ cũng mới từ trong hỗn loạn chậm rãi rõ ràng.

Lập tức Mạc Vô Kỵ liền ngơ ngác cảm thụ được 1 không gian thật lớn trong Tử Phủ, có chút trợn mắt hốc mồm.

Đây là thức hải? Tuy Mạc Vô Kỵ không có thăng cấp Hư Thần, cũng nghe nói chỉ có Hư Thần Cảnh tu sĩ mới có thể hình thành hình thức ban đầu của Nguyên Thần, sau đó mở ra thức hải, thức hải càng lớn thần niệm lại càng mạnh.

Thức hải là cùng đạo câu thông, lớn nhỏ là căn cứ đạo mạnh yếu. Đạo càng mạnh, đạo pháp càng sâu, thức hải lại càng rộng. Đây là một loại đồ đạc vô hình, lại thực tế tồn tại, chỉ có đạo mới có thể giải thích.

Đồng thời cũng chỉ có tu sĩ có thức hải, mới có thể chân chính đạp không mà đi.

Hắn cư nhiên tại Chân Hồ Cảnh liền mở ra thức hải, hơn nữa thức hải lớn như vậy, thần niệm há có thể yếu đi? Vậy có đúng hay không ý nghĩa, hắn tại Chân Hồ Cảnh, là có thể đạp không mà đi?

Không đúng, không phải nói thăng cấp Chân Hồ Cảnh xong, nguyên đan vỡ vụn, hình thành nguyên khí hồ lớn sao? Hắn thời điểm Nguyên Đan Cảnh, đã không có nguyên đan, hình thành là một đoàn tử khí.

Lúc này trong cơ thể hắn tử khí tiêu tán, vọt vào Tử Phủ, sau cùng lại tạo thành thức hải, vậy hắn hiện tại lên cấp Chân Hồ Cảnh, nguyên khí hồ lớn của hắn ở đâu nè?

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì tại trong đầu của hắn nhìn thấy một mảnh tử khí hồ lớn, hắn tử khí tán loạn sau đó, trực tiếp tại trong thức hải tạo thành tử khí hồ lớn. Một mảnh hồ lớn phương viên mấy trượng tại trong thức hải vô cùng rõ ràng, trong hồ tử khí uẩn quấn, ẩn chứa trong đó lực lượng cường đại cùng huyền ảo đạo niệm. Những thứ này đều là Mạc Vô Kỵ tu luyện sau đó hình thành đạo thuộc về hắn, tuy còn chỉ có một mơ hồ đường viền.

Chân Hồ Cảnh cường đại như vậy? Mạc Vô Kỵ lập tức liền biết hắn là chính bản thân mở ra thủ đoạn tu luyện người phàm thông qua mạch lạc, lại mở ra nghịch chuyển Chu Thiên công pháp, tạo thành chính bản thân đặc biệt Chân Hồ.

Lực lượng cường đại bao trùm toàn thân, Mạc Vô Kỵ chậm rãi đứng lên, lúc này nguyên lực quanh thân hắn bùng nổ tràn đầy. Nếu không phải hắn mạnh mẽ thu liễm, hai khối cự thạch cũng sẽ bị nguyên lực của hắn làm nổ tung.

Mạc Vô Kỵ trong lòng tràn đầy kích động, thực lực như vậy, đâu chỉ cường đại hơn gấp mấy lần so với trước?

Lúc này mới Chân Hồ Cảnh tầng một, hắn đã có nắm chắc đối kháng Chân Hồ Cảnh viên mãn lúc trước đuổi giết hắn. Càng làm cho hắn khó có thể kìm giữ bản thân là, tử khí hồ lớn của hắn tuyệt đối mạnh hơn nguyên khí hồ lớn của bình thường tu sĩ. Nếu mà đối chiến, hắn không tin còn có tu sĩ cùng giai có thể là đối thủ của hắn.

Mênh mông thiên địa, quả nhiên tự có quy tắc. Hắn sáng lập mạch lạc tu luyện, lại sáng chế ra nghịch chuyển Chu Thiên công pháp, kết quả hắn liền tạo thành tử khí hồ lớn người khác căn bản cũng không có, càng là tại Chân Hồ Cảnh liền tạo thành chân chính thức hải. Mạc Vô Kỵ không biết một cái Hư Thần Cảnh thức hải tới cùng lớn bao nhiêu, hắn

tin tưởng thức hải của mình tuyệt đối sẽ không nhỏ hơn so với thức hải Hư Thần Cảnh bình thường.

Khi trước cả người vết máu loang lổ, thương thế sớm đã biến mất. Lực lượng cường đại, để cho Mạc Vô Kỵ trong lồng ngực phiền muộn tiêu tán không còn. Lúc này, hắn hận không thể tìm một Hư Thần Cảnh cường giả đánh một trận cho đã nghiền.

Mạc Vô Kỵ không có đi ra xem một chút thực lực của chính mình mạnh như thế nào, sự chú ý của hắn rơi vào trên nhánh mạch lạc thứ một trăm lẻ ba mình vừa mới mở đi ra. Hắn cảm giác được rõ ràng, thứ một trăm lẻ ba nhánh mạch lạc này cũng không phải Trữ Nguyên Lạc.

Hắn nhắm mắt lại cảm thụ được công dụng của nhánh mạch lạc 103, nếu như ngay cả tác dụng của mạch lạc trên người mình cũng không biết, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng ngủ đều ngủ không được.

Chỉ vài hơi thở thời gian, Mạc Vô Kỵ liền kích động mở mắt, trực tiếp lấy ra một quả thực cốt đan đưa vào trong miệng.

Thực cốt đan là một loại tứ phẩm độc đan, có thể cho tu sĩ cốt tủy trúng độc, ngoại trừ chuyên môn Giải Độc Đan ra, tu sĩ tu vi không cao, tuyệt đối ép không ra được đan độc. Mạc Vô Kỵ luyện chế loại đan dược này sau đó, chưa hề sử dụng qua. Nếu mà không phải là hắn thu được một phần thực cốt đan linh thảo, hắn căn bản cũng không sẽ đi luyện chế loại đan dược này.

Lần này sở dĩ lấy ra thực cốt đan, là bởi vì hắn lại từ bản thân thứ một trăm lẻ ba nhánh mạch lạc cảm thụ được, đây là một cái hóa độc lạc. Nói cách khác chỉ cần hắn có mạch lạc rồi, vô luận bất luận cái gì độc, hắn đều không sợ chút nào. Chính là bách độc bất xâm! Mạch lạc 103 ngoại trừ hóa độc ra, thời điểm tu luyện cùng đối địch cùng các mạch lạc khác cũng không khác biệt chút nào.

Thực cốt đan cửa vào liền hóa thành kịch liệt nọc độc, dưới tình hình chung, loại độc chất này dịch sẽ dùng tốc độ nhanh nhất thẩm thấu đến

trong cơ thể tu sĩ mỗi một nhánh cốt tủy.

Cho nên Mạc Vô Kỵ sớm đã chuẩn bị xong Giải Độc Đan thuốc, tại thực cốt đan vừa tiến vào trong miệng thời điểm, hắn liền chuẩn bị vận chuyển công pháp lại đem độc tính ép đến nhánh mạch lạc thứ một trăm lẻ ba hắn vừa mới mở đi ra.

Căn bản cũng không chờ Mạc Vô Kỵ vận công bức độc, thực cốt đan độc tính tự nhiên mà vậy đã bị cuốn vào trong cơ thể hắn nhánh mạch lạc thứ một trăm lẻ ba, chỉ ngay lập tức thời gian, Độc Đan độc dịch đã bị hóa đi, trở thành linh khí có thể cung cấp tu luyện Chu Thiên. Về phần đan dược tạp chất, cũng theo Chu Thiên nghịch chuyển, bị chảy ra bên ngoài cơ thể.

A đú! nghịch thiên zậy sao? Mạc Vô Kỵ cảm thụ được thực cốt đan độc tính biến mất vô tung vô ảnh, chính mình cũng có chút không dám tin tưởng.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì bình tĩnh lại, cơ hội vĩnh viễn luôn dành cho người sáng tạo không từ bỏ. Hắn bởi vì không buông tha, lúc này mới dùng phàm căn bắt đầu tu luyện, lúc này mới tự nghĩ ra nghịch chuyển Chu Thiên công pháp, lúc này mới mở ra nhánh hóa độc lạc thứ một trăm lẻ ba. Từ nay về sau, hắn lại sẽ không sợ người khác hạ độc.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét đi ra ngoài, trong lòng hắn đang do dự, tiếp tục ở tại chỗ này tu luyện, hay là ra đi tìm Sầm Thư Âm. Mặc dù hắn suy đoán Sầm Thư Âm tám chín phần mười đã bỏ mình, nhưng hiện tại tiến vào rồi, không đi tìm một phen, trong lòng hắn khó an.

Sau một khắc Mạc Vô Kỵ liền ngây người, nguyên bản thần niệm của hắn căn bản là mở rộng không ra. Một khi mở rộng đi ra ngoài, lập tức cũng sẽ bị cuồng phong đánh tan. Mà lúc này thần niệm của hắn dễ dàng liền duỗi đi ra ngoài vài trăm thước xa, hơn nữa cuồng phong căn bản là thổi không tiêu tan được. Có thể tưởng tượng, khi ở địa phương không có cuồng phong, thần niệm của hắn sẽ càng mạnh.

Sinh thành thức hải sau đó, thần niệm của hắn càng trở nên cường đại như vậy, tại giữa cuồng phong kia hầu như thành thực chất.

- Ầm!

Lại là một sóng càng mạnh mẽ cuồng phong quét tới, cuồng phong oanh cự thạch chỗ ở Mạc Vô Kỵ một trận lay động. Mạc Vô Kỵ trong lòng thất kinh, hai khối cự thạch này, thật giống như hai tòa núi như nhau, có thể thấy được cuồng gió lại lớn một chút, hai khối cự thạch này sẽ lần nữa bị thổi đi.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ còn có chút do dự, không còn có nửa điểm chần chừ, trực tiếp vọt vào trong cuồng phong. Hắn tới nơi này vốn chính là vì tìm kiếm Sầm Thư Âm, núp ở cự giữa thạch tu luyện thêm chút nào cũng không được.

Vừa vọt vào trong cuồng phong, vài đạo gai phong bén nhọn lưu lại trên người Mạc Vô Kỵ vài vết máu. Khác trước, chỉ là hiện tại hộ thể nguyên khí của Mạc Vô Kỵ mạnh hơn một phần, phong tiên kéo mang đi huyết nhục ít hơn một phần mà thôi.

Mạc Vô Kỵ tế xuất phòng ngự tấm chắn cuối cùng, thần niệm lực lượng của hắn tăng cường, xem một mặt hộ thuẫn này có đúng hay không có thể bảo lưu lại.

Quả nhiên cuồng bạo cuồng phong mang theo phong tiên đánh vào tấm chắn, để cho Mạc Vô Kỵ tấm chắn đung đưa kịch liệt. Nhưng ở Mạc Vô Kỵ cường đại thần niệm gia trì, tấm chắn không có bị cuồng phong cuốn đi.

Tuy nói phòng hộ tấm chắn không có bị đập đi, Mạc Vô Kỵ lại rõ ràng một việc thực, đó chính là hắn bản thân có một trăm lẻ ba nhánh mạch lạc, cũng thắng không được loại cuồng phong không ngừng vỗ vào này. Một khi nguyên lực cùng thần niệm tiêu hao hầu như không còn, hắn sẽ lần nữa trở thành sơn dương đợi làm thịt.

Thừa dịp thời điểm hiện tại nguyên lực dư thừa, Mạc Vô Kỵ thần niệm không ngừng tìm kiếm chung quanh.

Thần niệm tăng cường đến phạm vi vài trăm thước, để cho Mạc Vô Kỵ tìm tòi diện tích rộng hơn một chút. Chỉ là tại dưới thần niệm của hắn, khắp nơi đều là cuồng phong cùng đá vụn, cùng với cự thạch tình cờ xuất hiện như núi.

- Ô... Ầm....

Một khối cự thạch phương viên có chừng mười mấy trượng bị cuồng phong quét lên, tại Mạc Vô Kỵ bất ngờ không kịp đề phòng, đánh vào Mạc Vô Kỵ tấm chắn.

Cuồng bạo nguyên lực phản phệ trở về, Mạc Vô Kỵ lần nữa như diều gió đứt dây bình thường giống nhau bị đánh bay ra ngoài.

Trên đường vô số đá vụn từ bên cạnh hắn lướt qua, để cho Mạc Vô Kỵ càng là hiểu Kinh Cức Phong Môn nguy hiểm không chỉ là chỉ cuồng phong và phong tiên.

Chính là vô số đá vụn bị cuồng phong cuồn cuộn nổi lên, cũng là uy hiếp trí mạng. Một khi tại dưới cuồng phong, bị một quả đá vụn ầm vào đại não, coi như là mạnh hơn nữa, chỉ sợ cũng (phải) bị thương nặng, thậm chí mất đi thân thể. Tại cái chỗ này mất đi thân thể, ngoại trừ chết ra, Mạc Vô Kỵ nghĩ không ra còn có biện pháp khác sống sót.

Dù cho Nhân Tiên ở chỗ này mất đi thân thể, Nguyên Thần cũng không cách nào sinh tồn sao??

- Bành!

Mạc Vô Kỵ nhìn đúng thời cơ, rơi vào trong khe một chỗ lõm xuống. Trong khe cũng có cuồng phong cuốn vào, đối với Chân Hồ Cảnh Mạc Vô Kỵ mà nói, đã không còn bao nhiêu uy hiếp.

Nhìn bên ngoài cuồng phong vẫn như cũ tứ ngược, Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ, hắn thăng cấp tới Chân Hồ Cảnh rồi, trên thực lực thăng gấp mấy lần, ở bên trong này vẫn là con kiến hôi bình thường vậy tồn tại.

Tại cái chỗ này cũng có một chút chỗ tốt, chí ít hắn có thể rèn luyện bản thân thần niệm. Nghe nói có võ tu chuyên môn là luyện thể, cường đại võ tu lựa chọn cái chỗ này luyện thể ngược lại thích hợp nhất không hơn.

Đủ qua hơn nửa canh giờ, cuồng phong hơi chút ít đi một chút, Mạc Vô Kỵ đang muốn tiếp tục ra đi tìm thì, ánh mắt của hắn chạm đến tới một miếng vải nhỏ màu xanh nhạt. Mảnh vải này hắn thấy phía dưới chỗ khe nứt bị 1 rễ cây chết héo cuốn lấy, nếu không phải nhìn kỹ thật đúng là không nhất định có thể chú ý tới.

Mạc Vô Kỵ lập tức tới ngay, đưa tay lại đem miếng vải cầm lên.

Quần xì líp của Sầm Thư Âm có 1 cái màu này, hắn đã từng thấy Sầm Thư Âm mặc một lần. Quần áo màu sắc trên người nàng vẫn luôn khá đơn giản, không phải là màu xanh thì là màu vàng nhạt.

Bất quá nhắc tới y phục trên người Sầm Thư Âm, không khỏi quá mức đúng dịp. Dùng thực lực của Sầm Thư Âm, đến nơi đây, trên người nàng không muốn nói là quần áo, phỏng chừng cả da dẻ đều toàn vẹn không còn bao nhiêu.

Mặc dù là nghĩ như thế này, Mạc Vô Kỵ vẫn là quyết định dọc theo cái khe này đi một đoạn.

Cái khe này dù là thần niệm của hắn đều quét không tới đầu cùng, ở bên trong này không biết kéo dài đến địa phương nào.

Trong đó khe nứt thật nhỏ, thậm chí cần nghiêng người mới có thể chen đi qua.

Đi suốt tới nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ lần nữa ngừng lại, trong tay hắn cầm lấy một tảng đá. Tảng đá rất tầm thường, không tầm thường chính là trên tảng đá có mấy cái khe nứt, vùng ven mấy cái khe nứt hiện đầy lôi hồ vết tích. Bằng Không Kinh Lôi vốn là Mạc Vô Kỵ sửa chữa chế tạo ra, loại lôi hồ vết tích này, Mạc Vô Kỵ vừa vào mắt liền đã nhìn ra, là Bằng Không Kinh Lôi lưu lại.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 297: Thảm Cảnh

Bằng Không Kinh Lôi trừ hắn biết thi triển ra, chỉ có Sầm Thư Âm biết. Nơi này xuất hiện vết tích Bằng Không Kinh Lôi đánh xuống, vậy đã nói rõ Sầm Thư Âm đã từng tới nơi này, hơn nữa còn chưa có mất đi năng lực hành động. Sầm Thư Âm ở chỗ này thi triển Bằng Không Kinh Lôi, lẽ nào nơi này còn có yêu thú xuất hiện sao?

Yêu thú có thể sinh tồn ở loại địa phương này, phỏng chừng cũng không phải bình thường tồn tại.

Mạc Vô Kỵ thần niệm lại đem một mảnh địa phương này hoàn toàn bao phủ, rất nhanh thì phát hiện chỗ khe nứt vách đá cách hắn mấy ra, một con cuồng phong rống đã chết từ lâu hầu như hoàn toàn ngăn chặn lối đi.

Mạc Vô Kỵ đi tới, con cuồng phong rống này hắn là còn nhỏ, khoảng chừng dài chừng mười thước. Coi như là cuồng phong rống mười thước thực lực cũng cực kỳ kinh người, tương đương với Chân Hồ Cảnh sơ kỳ. Mạc Vô Kỵ đoán chừng thực lực của Sầm Thư Âm tối đa cũng bất quá là đang ở Nguyên Đan Cảnh hậu kỳ, nàng có thể giết chết một con cuồng phong rống sao?

Kinh Cức Phong Môn loại địa phương này, đối với cuồng phong rống mà nói, là chỗ có điều kiện tốt nhất để sinh tồn. Chân Hồ Cảnh sơ kỳ cuồng phong rống, sức chiến đấu nhất định phải càng mạnh hơn. Dựa theo đạo lý mà nói, coi như là Sầm Thư Âm đến nơi này, dù cho nàng một điểm sinh khí cũng không tiêu hao, cũng tuyệt đối đánh không lại một con cuồng phong rống.

Mạc Vô Kỵ kiểm tra vết thương trên con cuồng phong rống, đích thật là Bằng Không Kinh Lôi cùng kiếm kỹ tạo thành, trong đó còn có một đạo kiếm quang trực tiếp xuyên qua đan điền của cuồng phong rống. Từ phía trên này đó có thể thấy được, kiếm kỹ của Sầm Thư Âm dường như không yếu bao nhiêu so với Vô Hình Kiếm của hắn, không biết là môn kiếm kỹ gì.

Vết thương trên người Cuồng phong rống cho thấy, con cuồng phong rống này là do Sầm Thư Âm giết chết.

Mạc Vô Kỵ thần niệm lần nữa quét ra, mãi cho đến đầu cùng của khe nứt, cũng không có thấy tung tích của Sầm Thư Âm.

Phía ngoài cuồng phong dường như ít đi một chút, Mạc Vô Kỵ suy nghĩ một chút, tay vung lên một cái, lại đem xác con cuồng phong rống từ trong khe cuốn đi ra ngoài.

Bên ngoài cuồng bạo Liệt Phong, cuồng phong rống rất nhanh thì sẽ bị cuồng phong kéo thành mảnh nhỏ.

Mạc Vô Kỵ phi thân nhảy ra ngoài, đang lúc hắn rời đi, bỗng nhiên nghĩ đến nếu mà hắn là Sầm Thư Âm, chắc chắn sẽ không rời đi như vậy. Trong khe này tuy rằng cũng có cuồng phong cuốn vào, nhưng so với ở bên ngoài thì an toàn hơn nhiều.

Nghĩ tới đây thần niệm của Mạc Vô Kỵ lần nữa rơi vào chỗ xung quanh xác con cuồng phong rống, lúc này đây thần niệm của hắn thẩm thấu tới giữa khe nứt hai bên vách đá.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền tìm được một chỗ huyệt động, cửa huyệt động bị mấy khối tảng đá thô ráp xốc xếch ngăn trở.

Mạc Vô Kỵ đi tới trong khe, hắn rất nhanh thì đẩy ra những tảng đá thô ráp này, tiến vào trong động.

Tuy trong động chỉ tương khảm mấy khối minh quang thạch đơn giản, sau khi Mạc Vô Kỵ tiến vào đã nhìn thấy Sầm Thư Âm té trên mặt đất.

Quần áo cả người của Sầm Thư Âm sớm đã bị xé nát, da thịt trên cánh tay cũng không phân biệt ra được là màu da hay là bùn đất, thoạt nhìn một mảnh màu xám tro.

Mạc Vô Kỵ kinh hãi vãi tè, nhanh chóng vọt tới bế Sầm Thư Âm lên, lúc này mới nhận ra Sầm Thư Âm sớm đã đã không còn chút khí tức nào.

Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là thương cảm, Sầm Thư Âm tuyệt đối là một nữ tử tự mình cố gắng, tự lập. Hơn nữa tư chất phi thường kinh người, có thể nói nếu mà không phải vì Hạ Mạt bức bách, Sầm Thư Âm tương lai thành tựu có thể sẽ rất cao.

Không đúng, Sầm Thư Âm tiến vào trong này không biết bao nhiêu lâu, coi như là ngã xuống cũng là chuyện lúc trước thật lâu, nhưng mà thân thể của nàng vì sao còn rất mềm mại, thơm thơm, mềm mềm, bóp vào vẫn rất sướng?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lấy ra một thùng nước trong, bắt đầu tẩy rửa thân thể cho Sầm Thư Âm.

Nửa nén hương sau, bụi đất trên người Sầm Thư Âm đã bị Mạc Vô Kỵ tẩy sạch, dù là Mạc Vô Kỵ tự nhận định lực kinh người, khi xem cũng không khỏi giật mình, nàng toàn thân cao thấp không có một chỗ nào lành lặn. Cũng may còn có 1 món áo giáp như cái yếm nằm trong cơ thể bảo vệ tốt các bộ phận hiểm yếu, nếu không, phỏng chừng còn thảm hại hơn.

Vô luận là cẳng tay hay là cánh tay, cổ, bắp đùi. Toàn bộ bị máu khô trải rộng, dù là trên mặt cũng đầy vết già, những thứ này cũng đều là do phong tiên tạo thành.

Mạc Vô Kỵ thở dài, nhưng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Lúc hắn vừa mới tiến vào, so với Sầm Thư Âm còn phải thê thảm hơn. Xem ra Nội Giáp Sầm Thư Âm mặc trên người này đẳng cấp không thấp, thậm chí rất có thể là cực phẩm linh khí Nội Giáp hắn chưa từng thấy qua.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ suy tính có nên dùng thần niệm triệt để kiểm tra một phen hay không, Trái tim của Sầm Thư Âm hơi động nhẹ một cái, sau đó lại lần nữa trở về yên tĩnh. May là hắn đang ôm Sầm Thư Âm, nếu không hắn thậm chí đều không cảm nhận được.

Dù nhịp tim này hơi yếu, nhưng Mạc Vô Kỵ đã xác định được Sầm Thư Âm chưa chết, chí ít là chưa có hoàn toàn tử vong, còn có một tia sinh cơ. Sầm Thư Âm sở dĩ còn giữ một tia sinh cơ, hắn là dùng một loại công pháp hôn mê sâu. Đại tông môn quả nhiên có nội tình thâm hậu, loại công pháp này, hắn chỉ là nghe nói, lại chưa từng tiếp xúc qua. Sầm Thư Âm đến từ Vấn Thiên Học Cung Kiếm Hồ, có loại công pháp này ngược lại là như thường.

Dù cho biết Sầm Thư Âm chưa chết, Mạc Vô Kỵ cũng không cách nào giúp Sầm Thư Âm tỉnh lại, thần niệm của hắn bắt đầu kiểm tra Linh Lạc của Sầm Thư Âm.

Sầm Thư Âm bị hắn ôm vào lòng, ngoại trừ các địa phương được Nội Giáp che chở, tất cả đều bại lộ tại trước mắt hắn. Nhưng mà, tình huống hiện tại của nàng, thật không có gì đẹp mắt để xem.

Không nói Sầm Thư Âm, chính bản thân hắn cũng giống vậy, hắn thậm chí không bằng Sầm Thư Âm, vì cái địa phương này căn bản không thể mặc quần áo, hắn lại không có cực phẩm Nội Giáp như Sầm Thư Âm.

Chân Hồ Cảnh?

Khi thần niệm của Mạc Vô Kỵ rơi vào nguyên khí hồ lớn của Sầm Thư Âm, trong lòng khiếp sợ không thôi. Hắn có thể thăng cấp đến Chân

Hồ Cảnh, là bởi vì hắn có hơn một trăm nhánh mạch lạc đồng thời bao trùm linh khí, lại là chính bản thân sửa chữa nghịch chuyển công pháp. Mà Sầm Thư Âm chỉ là tư chất tốt một chút, cư nhiên cũng thăng cấp tới Chân Hồ Cảnh rồi.

Xem ra hoàn cảnh ở Chân Mạch Đại Lục tu luyện, so với thất lạc tốt không chỉ gấp mấy lần.

Bất quá Sầm Thư Âm nguyên khí hồ lớn khô cạn, căn bản cũng không có chút nguyên khí nào tồn lưu lại. Không chỉ như thế, Sầm Thư Âm nguyên khí hồ lớn còn có vết nứt xuất hiện. Có thể thấy được nàng đã đến thời điểm dầu hết đèn tắt, thảo nào lâm vào hôn mê sâu. Ngoài ra, hắn cả ý niệm của Sầm Thư Âm đều chạm vào không được, có thể thấy được cả hồn phách của Sầm Thư Âm đều bị thương tổn.

Nhưng vào lúc này, Mạc Vô Kỵ thấy khóe mắt của Sầm Thư Âm chảy xuống hai hàng nước mắt, nước mắt từ lăn xuống trên khuôn mặt xinh đẹp đầy vết thương của nàng.

Mạc Vô Kỵ hiểu rõ, Sầm Thư Âm dù như thế nào đi nữa, cũng là một cô gái. Chính hắn trần truồng đứng ở trước mặt nàng như vậy cũng có chút không ổn, huống chi Sầm Thư Âm còn là xử nữ, mà mình lại thậm chí dùng thần niệm ‘nội soi’ nàng luôn.

Đây cũng là chuyện không có biện pháp khác, coi như là hắn xuất ra một bộ y phục bọc lấy Sầm Thư Âm, chờ thời điểm đi ra, hắn và Sầm Thư Âm vẫn như cũ sẽ bị cuồng phong xé rách quần áo. Rồi lại nói, nếu mà hắn không dùng thần niệm kiểm tra một chút, cuối cùng không thể kiểm tra thương thế Sầm Thư Âm sao?.

Sầm Thư Âm lúc này thân thể đều đang run nhè nhẹ, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lấy ra một bộ y phục đắp lên cho nàng, sau đó áy náy nói:

- Sầm sư tỷ, ta là Mạc Vô Kỵ, chờ ta cứu tỉnh được nàng đã. Nàng không nên kích động, tiếp tục như vậy nữa, ta cũng không thể làm gì được.

Sầm Thư Âm đã dầu hết đèn tắt, cả chữa thương đều làm không được, nếu mà tiếp tục như vậy, phỏng chừng sẽ hồn phi phách tán.

Quả nhiên nghe được lời của Mạc Vô Kỵ xong, thân thể Sầm Thư Âm bỗng đình chỉ run rẩy, dần dần an ổn lại. Chỉ là nước mắt ở khóe mắt vẫn như cũ chảy dài, có thể thấy được nội tâm của nàng vẫn như cũ không cách nào bình tĩnh được.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét tới trong chỗ sâu huyệt động, rất nhanh thì tại tận cùng bên trong nhìn thấy một địa phương diện tích có rộng cỡ hai ba trăm thước. Xem ra chỗ này là ổ của con cuồng phong rống kia, cuồng phong rống có thể ở bên trong Kinh Cức Phong Môn tìm được một cái chỗ náu thân như vậy, coi như là bản lĩnh.

Chờ Mạc Vô Kỵ đi tới ổ cuồng phong rống, hắn mới cảm nhận được nơi này linh khí nồng nặc.

Kinh Cức Phong Môn linh khí vốn là cực kỳ kinh người, hắn trước đây không lâu liền lợi dụng trong này linh khí xông phá nguyên đan, bước vào Chân Hồ Cảnh. Nhưng cái chỗ này linh khí, so với nơi hắn trùng kích Chân Hồ Cảnh linh khí càng là tinh thuần và nồng nặc hơn.

Mạc Vô Kỵ ngầm hạ quyết định, vô luận như thế nào cũng phải ở chỗ này tu luyện một đoạn thời gian. Loại địa phương tốt này, không ở lại tu luyện, vậy đơn giản là tới uổng phí một chuyến.

Mang Sầm Thư Âm đặt ở trên một tảng đá lớn, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể lần nữa cởi ra bộ y phục hắn vừa khoác lên trên người nàng. Hắn muốn cứu Sầm Thư Âm, ít nhất phải trước hết làm cho ngoại thương trên thân thể nàng biến mất, nếu không còn cứu cái gì?

Hai quả Minh Ngọc đan bị Mạc Vô Kỵ lấy ra trực tiếp xoa thành thuốc bột rải lên trên người Sầm Thư Âm, đồng thời lại cầm hai quả Minh Ngọc đan đưa vào trong miệng nàng.

Minh Ngọc đan là đan dược chữa thương tốt nhất trên người Mạc Vô Kỵ, thuộc về ngũ phẩm chữa thương linh đan. Loại đan dược này có thể chữa lành ngoại thương của Sầm Thư Âm, muốn cứu Sầm Thư Âm tỉnh lại còn khả năng không lớn.

Sầm Thư Âm hô hấp lúc có lúc không, Minh Ngọc đan mặc dù ở trong miệng Sầm Thư Âm tan đi, lại không thể bị hấp thu hoàn toàn, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể giúp Sầm Thư Âm luyện hóa Minh Ngọc đan.

Mạc Vô Kỵ thần niệm cường đại, nguyên lực hùng hậu, chỉ thời gian một nén nhang, đã giúp trợ Sầm Thư Âm luyện hóa Minh Ngọc đan.

Khi Minh ngọc đan thẩm thấu vào, vết thương bên ngoài thân Sầm Thư Âm dần dần biến mất, da thịt đã dần dần hoàn nguyên như xưa.

Lại là hai canh giờ đi qua, vết thương ngoài thân của Sầm Thư Âm trên cơ bản đều biến mất không sai biệt lắm. Cái cổ cùng da thịt trên cánh tay cũng đều lộ ra trắng nõn nguyên trạng, lúc này Mạc Vô Kỵ mới có thể cảm nhận được thân thể của Sầm Thư Âm hoàn mỹ cỡ nào.

Nhưng Mạc Vô Kỵ là nửa điểm ý nghĩ cũng không có, Sầm Thư Âm mặt ngoài thoạt nhìn như thường không có gì hai loại. Trên thực tế Mạc Vô Kỵ biết, thương thế của Sầm Thư Âm cũng không có nửa phần thay đổi. Chí ít nguyên khí hồ lớn trong cơ thể Sầm Thư Âm, vẫn là khô cạn, rạn nứt. Phải bơm nước vào mới được… Ahihi.

Ngoài ra, Sầm Thư Âm vẫn là không cách nào tự thu linh khí khôi phục.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ phát hiện trên người Sầm Thư Âm ngoại trừ một món Nội Giáp ra, một món đồ nào khác cũng không có (bao gồm cả quần xí líp sao ta?:(). Bao gồm chiếc nhẫn trữ vật của nàng, cũng biến mất vô tung vô ảnh.

Mạc Vô Kỵ thở dài:

- Sầm sư tỷ, thực lực của ta hữu hạn, chỉ có thể giúp nàng đến đây.

Nói đến đây, Mạc Vô Kỵ chợt nhớ tới một việc, ý niệm của Sầm Thư Âm hắn đều không cảm thấy, nhưng cũng không thể nói Sầm Thư Âm ý niệm hoàn toàn biến mất. Bởi vì chí ít Sầm Thư Âm còn có thể rơi lệ, có thể thấy được chỉ là nàng hồn phách yếu ớt mà thôi.

Để giúp cho nguyên khí hồ lớn của Sầm Thư Âm khôi phục, Mạc Vô Kỵ không có bản lĩnh kia, thế nhưng chữa trị hồn phách của Sầm Thư Âm, hắn thật sự có một món đồ.

Vô Lượng Tục Hồn Hoa, đây là đỉnh cấp linh thảo khôi phục hồn phách, cả hồn phách vỡ vụn đều có thể chữa trị. Thứ này hắn không những bản thân đã dùng qua, còn dùng để cứu Kinh Lãnh Bội.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự lấy ra Vô Lượng Tục Hồn Hoa, ngắt một mảnh đưa vào trong miệng Sầm Thư Âm...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 298: Ngươi Không Phải Là Hắn

Bất đồng với Minh Ngọc đan, Minh Ngọc đan này thời điểm dùng, Sầm Thư Âm còn cần Mạc Vô Kỵ hỗ trợ luyện hóa dược tính. Vô Lượng Tục Hồn Hoa băng tinh vừa đến trong miệng Sầm Thư Âm, thật giống như nhũ yến về sao bình thường giống nhau, tự động hoá thành một đạo quỳnh dịch tan rã không còn.

Mạc Vô Kỵ chú ý nhìn Sầm Thư Âm, chỉ nửa nén hương thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ là có thể rõ ràng cảm thụ được trên người Sầm Thư Âm có thêm một tia sinh cơ khí tức.

Một canh giờ trôi qua, tiếng tim đập của Sầm Thư Âm đã bị Mạc Vô Kỵ cảm nhận được.

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ không biết Sầm Thư Âm nguyên khí hồ lớn có bắt đầu chữa trị hay chưa, nhưng hắn biết cái mạng nhỏ của Sầm Thư Âm rốt cuộc đã nhặt về được.

Một ngày trôi qua, Sầm Thư Âm hô hấp dần dần bình thường, nàng dường như đang âm thầm điều chỉnh trạng thái của mình. Bất quá Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm thở dài, hắn cũng không có cảm thụ được Sầm Thư Âm hấp thu linh khí, có thể thấy được Sầm Thư Âm chỉ là khôi phục sinh cơ, cũng không có cách nào hấp thu linh khí tu luyện.

- Cảm ơn ngươi, Mạc sư đệ.

Sầm Thư Âm mở mắt, giọng nói của nàng cực kỳ yếu ớt.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Sầm sư tỷ, kỳ thực ta chỉ là giúp ngươi tỉnh lại mà thôi, cũng không có cứu ngươi. Thậm chí, còn không bằng không cho ngươi tỉnh lại.

Sầm Thư Âm biết ý tứ của Mạc Vô Kỵ, nếu mà nàng sau khi tỉnh lại không thể hấp thu linh khí tu luyện, vậy cùng với không tỉnh lại trên căn bản là như nhau.

Nàng cũng không trả lời Mạc Vô Kỵ, chỉ là ngẩng đầu mờ mịt nhìn một chút bên ngoài động phủ của cuồng phong rống, thậm chí căn bản cũng không có hỏi Mạc Vô Kỵ tại sao lại xuất hiện ở nơi này. Dường như đối với nàng mà nói, hết thảy đều đã trở nên không trọng yếu.

Mạc Vô Kỵ không biết làm sao khuyên bảo Sầm Thư Âm, chỉ có thể lựa chọn lặng lẽ không nói gì.

Đủ qua thời gian một nén nhang, Sầm Thư Âm mới chậm rãi quay đầu nhìn Mạc Vô Kỵ, hơi yếu ớt hỏi:

- Mạc sư đệ, ngươi đến từ Thất Lạc Đại Lục, có nghe nói qua sự tình của tán tu 2705 sao, hắn có khỏe không?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Ta biết, hắn rất khỏe, kỳ thực…

- Ngươi biết không? Ta bị Phong viện trưởng hứa gả cho hắn, tuy rằng hắn cũng không có thừa nhận, nhưng ta đã không dự định tìm kiếm cái thứ hai đạo lữ. Ta tại lúc kích phát hết thảy tiềm lực cùng thọ nguyên giết chết con cuồng phong rống kia, người ta chỉ muốn gặp được là hắn…

Thanh âm của Sầm Thư Âm thật giống như đến từ xa vời, dường như đang lầm bầm lầu bầu, vừa tựa hồ đang giải thích với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đâu thể nghĩ đến Sầm Thư Âm sẽ nói như vậy, thấy giọng nói Sầm Thư Âm mang thương cảm, dường như còn đắm chìm trong ký ức, Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Nếu hắn không có thừa nhận, vậy là coi như chưa có gì rồi, cô cũng hoàn toàn không cần để ở trong lòng.

Sầm Thư Âm hơi lắc đầu một cái:

- Ngươi không hiểu, chỉ có trở thành đạo lữ của hắn, trong lòng ta mới có thể an tâm hơn một phần. Ta đã làm liên lụy tới hắn, ở một khắc ta sắp chết, ta thật sự muốn nói cho hắn biết, ta không phải là nữ nhân xấu, thật không phải là có ý định muốn liên lụy hắn…

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, thận trọng nói:

- Sầm sư tỷ, cô hãy nghe ta nói, kỳ thực ta chính là tán tu 2705. Ta biết tán tu 2705 bị Tinh Đế Sơn Hạ gia để ý, nếu không phải là cô cố ý, ta hoàn toàn không trách cô. Cũng là thương thế của cô không cách nào khang phục, tu vi cũng…

Sầm Thư Âm thần tình không có nửa điểm biến động, nàng vẫn như cũ nhìn bên ngoài cửa động, giọng nói mềm nhẹ:

- Ngươi là Mạc Vô Kỵ, ngươi không phải là hắn. Xin lỗi, Mạc sư đệ, suốt đời này ta chỉ có thể có một đạo lữ…

Mạc Vô Kỵ bản thân đã thông minh, trải qua rất nhiều chuyện sau đó, level tình cảm càng là không thấp. Sầm Thư Âm liên tục hai lần cường điệu nàng chỉ có một đạo lữ là tán tu 2705, hắn đã hoàn toàn hiểu được.

Sầm Thư Âm sớm đã biết hắn hắn là tán tu 2705, chỉ bất quá nàng cũng không muốn có đạo lữ, hoặc là nói nàng có tinh thần thích sạch sẽ mà thôi. Cũng có khả năng, nàng lo lắng cho mình tới cứu nàng là bởi vì coi trọng nàng, nhanh chóng tìm một lý do để cự tuyệt.

Cũng may Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn đối với Sầm Thư Âm là thưởng thức, sở dĩ tới cứu nàng không phải là bởi vì coi trọng nàng, mà là vì báo ân cứu mạng cho nàng, không hơn.

Nếu không, hắn có lẽ dù đồng tình Sầm Thư Âm, cũng sẽ không tới Kinh Cức Phong Môn. Hắn Mạc Vô Kỵ làm bất cứ chuyện gì, đều có bản thân chuẩn tắc, không phải là người khác muốn hắn thế nào, hắn liền sẽ như thế đó.

Vô luận Sầm Thư Âm nghĩ như thế nào, hắn đều không có vấn đề. Cho nên Mạc Vô Kỵ cũng không có đi hỏi Sầm Thư Âm là làm sao biết hắn chính là tán tu 2705, cái đề tài này còn chưa đến lúc thảo luận cho thỏa đáng.

Trên thực tế đối với nữ nhân, ngoại trừ Yên Nhi trước đây vẫn trú lưu ở trong lòng của hắn ra, nữ nhân khác, dù cho như Sầm Thư Âm rất là xinh đẹp, hắn cũng thờ ơ.

Yên Nhi trước đây? Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây, bỗng nhiên có chút có thể cảm nhận được tình cảm của Sầm Thư Âm. Đối với Yên Nhi mất đi ký ức cùng hắn, nếu như vô tình gặp loại nguy hiểm này, hắn Mạc Vô Kỵ cũng sẽ liều mình tới cứu. Thế nhưng muốn cho hắn dùng tình cảm khi trước đối với Yên Nhi bây giờ, hắn thật có thể làm được?

Có lẽ trong đầu Sầm Thư Âm thủy chung tồn tại không thể quên chính là tán tu 2705 lần kia trước khi nàng chết, đã ôm nàng.

Mạc Vô Kỵ âm thầm lắc đầu, muốn đổi chủ đề, Sầm Thư Âm bỗng nhiên nói:

- Tố Đình tỷ nói nàng còn chưa từng thấy qua một cái Thác Mạch cảnh tán tu có dũng khí tham gia Ngũ Hành đan đấu, thậm chí phương thức dùng tay không sao đan, thật sự bắt được danh ngạch tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực. Cũng chưa từng thấy qua một cái Thác Mạch cảnh tán tu, dám một mình tại Ngũ Hành Hoang Vực tìm kiếm Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, sau cùng dĩ nhiên thành công rồi. Coi như là người tán tu này chưa hề nói qua cái gì, nàng cũng có thể đoán được người tán tu này trải qua bao nhiêu gian khổ, thậm chí có thể đoán được người tán tu này cùng tử vong không biết sát vai qua bao nhiêu lần…

- Tố Đình tỷ…

Mạc Vô Kỵ biết Sầm Thư Âm nói là hắn, nhưng hắn còn thật không biết Tố Đình tỷ là ai. Hắn trải qua việc này, chỉ có Chân Thiếu Khắc tương đối rõ ràng. Được rồi, cái kia Linh Lung cũng tương đối rõ ràng.

Nói một hồi nói, Sầm Thư Âm khí sắc dường như càng khá hơn một chút, tinh khí thần cũng có thay đổi cực lớn:

- Tố Đình tỷ chính là Vấn Thiên Học Cung viện trưởng Bắc Tố Đình, chúng ta cùng đi Chân Mạch Đại Lục. Tại trên phi thuyền, Tố Đình tỷ kiên trì muốn mấy người chúng ta gọi nàng sư tỷ, đừng lại xưng hô viện trưởng.

Tố Đình tỷ biết việc này, là bởi vì nàng được Linh Lung bà bà cho nàng 1 bộ phận Vô Lượng Tục Hồn Hoa, chữa trị thần hồn. Nếu không phải Linh Lung bà bà nói, con đường của ngươi là tự đi lên, không để cho nàng phải đi quấy rầy ngươi, Tố Đình tỷ sớm đã đi tìm ngươi. Về sau Linh Lung bà bà mất tích, Tố Đình tỷ muốn tìm ngươi cũng rốt cuộc không tìm được.

Dừng một chút, Sầm Thư Âm tiếp tục nói:

- Có lẽ không ai nghĩ đến ngươi làm tất cả, chỉ là vì một thị nữ đã từng ở bên cạnh mình. Có lẽ Tố Đình tỷ còn không biết, ngươi ở giữa Lôi Vụ Sâm Lâm, lần nữa dùng mạng của mình vì Yên Nhi cản một tai ương. Tìm toàn bộ Chân Tinh, sợ rằng lại cũng tìm không được người thứ hai giống như ngươi. Dùng mạng của mình, đi đổi mệnh một nữ tỳ. Yên Nhi rất hạnh phúc, ngươi là một người trọng tình, ta tin tưởng Yên Nhi chung quy có một ngày sẽ hiểu, ngươi vì nàng bỏ ra.

Sầm Thư Âm thanh âm yếu đi xuống, đồng thời cúi đầu.

Nàng không biết tại sao muốn nói những thứ này, bởi vì nàng đồng dạng biết, Mạc Vô Kỵ tiến vào Kinh Cức Phong Môn, cũng là dùng mệnh đến đổi. Nhìn trên người hắn cả quần áo hoàn chỉnh cũng không

có, phía sau còn có một đạo đạo phong roi dấu vết, nàng có thể đoán được, Mạc Vô Kỵ ở bên trong này bị gian khổ, tuyệt đối sẽ không yếu hơn so với nàng. Thậm chí có thể nói, nàng sống sót, đồng dạng cũng là Mạc Vô Kỵ dùng mệnh đổi lấy.

Có lẽ nàng nói nhiều như vậy, chính là muốn để cho mình không nên đi nghĩ tới những thứ này. Thế nhưng nàng hết lần này tới lần khác không cách nào quên, bởi vì nàng và Mạc Vô Kỵ là một loại người, căn bản là không thể quên được người khác ân tình. Huống chi là ân cứu mạng?

- Sầm sư tỷ, ngươi kích phát tiềm lực sau đó, còn có biện pháp nào khôi phục không? Chí ít có thể làm cho mình tu luyện?

Mạc Vô Kỵ chủ động lại đem chủ đề chuyển hướng, hắn không muốn lại xoắn xuýt tại trên cái đề tài bi lụy này quài. Nhức đầu vãi đái.

Vô luận Sầm Thư Âm vừa rồi những lời này là bảo cho hắn không nên quên Yên Nhi, hay là muốn nhắc nhở chính nàng cái gì, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn tiếp tục cái đề tài này. Hắn thậm chí ngay cả việc Linh Lung muốn Vô Lượng Tục Hồn Hoa là vì Bắc Tố Đình hay không, đều lười đi hỏi.

Sầm Thư Âm lại đem y phục trên người kéo chặt một phần, ánh mắt cũng dần dần khôi phục bình thời hình dạng.

- Nếu như không có Vô Lượng Tục Hồn Hoa của ngươi, ta cũng không cách nào tỉnh lại, thậm chí vĩnh viễn không cách nào khôi phục. Hiện tại thần hồn của ta dần dần hoàn chỉnh, chỉ cần hai tháng nữa, ta liền có thể khôi phục nguyên khí hồ của mình, hoàn toàn khang phục.

Sầm Thư Âm mạnh mẽ lại đem cảm kích của mình đặt ở đáy lòng, nàng không có khả năng có đạo lữ, đồng thời nàng tin tưởng có một ngày Yên Nhi sẽ nhớ tới Mạc Vô Kỵ các loại…

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ, nhanh chóng nói:

- Ta vừa lúc dự định ở chỗ này tu luyện mấy tháng, được rồi, chiếc nhẫn này cho cô, đồ vật bên trong ta lấy ra…

Nói xong, Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái nhẫn đưa cho Sầm Thư Âm. Theo một đống chồng chất đồ đạc, rơi vào trên đất trống trước người Sầm Thư Âm.

Linh thạch, đan dược, linh khí, quần áo…

Sầm Thư Âm kinh dị nhìn chiếc nhẫn Mạc Vô Kỵ đưa cho nàng, còn có nhiều đồ như vậy trước mắt, thực sự không nghĩ ra, Mạc Vô Kỵ làm sao có thể tùy tiện xuất ra một chiếc nhẫn trữ vật đến.

Không đợi nàng nói chuyện, Mạc Vô Kỵ đã chủ động đi tới bên kia, bắt đầu tu luyện.

Sầm Thư Âm ngơ ngác nhìn một đống chồng chất đồ đạc trước mắt, trong lòng bỗng nhiên có chút run rẩy. Nếu có một ngày, nàng căn bản là trả không được đồ đạc của Mạc Vô Kỵ, nàng sẽ làm sao?

Một hồi lâu, nàng mới chậm rãi từ giữa một đống đồ đạc lấy ra một chiếc xe bay tinh xảo.

Trước đây nàng và Mạc Vô Kỵ nói còn ở bên tai:

- Nếu có một ngày ngươi muốn đem cái xe bay này bán đi, xin đem nó bán lại cho ta.

Hiện xe bay ở nơi này được Mạc Vô Kỵ trả lại, hắn cũng không có bán đi, cũng không có bán cho nàng, mà là trả cho nàng.

Linh khí bỗng nhiên vòng xoáy bình thường vậy lưu động. Sầm Thư Âm ngẩng đầu, khiếp sợ phát hiện, tốc độ Mạc Vô Kỵ tu luyện hấp thu linh khí, dĩ nhiên mạnh mẽ hơn nàng không chỉ gấp mấy lần.

Phải biết rằng nàng là Chân Hồ Cảnh a…

Giải thích duy nhất, đó chính là Mạc Vô Kỵ hiện tại cũng bước trên Chân Hồ Cảnh.

Giờ khắc này, nàng rốt cục có chút hiểu rõ, vì sao Mạc Vô Kỵ có thể tới đến Chân Mạch Đại Lục.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ Linh Căn tư chất coi như là kém, vậy toàn bộ Chân Tinh, sẽ không có tu sĩ ưu tú Linh Căn, nàng Sầm Thư Âm cũng không tính là ưu tú.

Coi như là tại Chân Mạch Đại Lục loại Thiên Đường tu luyện này, coi như là nàng Linh Căn tư chất vô cùng ưu tú, nếu mà nàng không đi nỗ lực, qua một đoạn thời gian nữa, nàng chỉ có thể ngưỡng vọng mà nhìn bóng lưng của Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 299: Không Hình Thành Ẩn Nấp Đại Trận

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì đắm chìm trong điên cuồng bao trùm linh khí tu luyện ở giữa, cái chỗ này tu luyện, so với hắn thăng cấp Chân Hồ Cảnh này hai khối cự thạch giữa đó được rồi không chỉ gấp mấy lần.

Nơi này chẳng những không cần phân tâm cuồng phong tùy thời sẽ cuốn đi cự thạch, linh khí cũng so với phía ngoài tinh thuần nồng nặc. Có thể thấy được cuồng phong rống thật sự là sẽ tìm địa phương, cư nhiên tìm được tốt như vậy nơi đi.

So với trước tốc độ tu luyện, một trăm lẻ ba nhánh mạch lạc đồng thời hấp thu linh khí, nghịch chuyển Chu Thiên hiệu quả tuyệt đối không phải là chỉ tăng lên một cái mạch lạc đơn giản như vậy.

Ngắn ngủi 10 ngày, Mạc Vô Kỵ tử khí trong hồ lớn nguyên lực liền hầu như tràn ra. Nửa tháng sau, hắn không có nửa phần trở ngại vọt vào Chân Hồ Cảnh tầng hai, Tử Phủ giữa màu tím nguyên khí hồ lần nữa mở rộng.

Nguyên khí hồ lớn càng lớn, lần nữa thăng cấp độ khó lại càng lớn. Bình thường vậy Chân Hồ Cảnh dù cho tốc độ tu luyện mau nữa, yêu cầu lấp đầy nguyên khí trong hồ lớn nguyên khí, chí ít cũng cần mấy năm thời gian. Mà Mạc Vô Kỵ loại này điên cuồng tu luyện, chỉ chỉ là dùng ba tháng, hắn màu tím nguyên khí hồ lớn liền lần nữa bị lấp đầy. Trong hồ màu tím nguyên khí lưu chuyển, thật giống như ẩn chứa vô cùng lực lượng vô tận bình thường giống nhau, cuộn trào mãnh liệt dâng trào.

Vài tháng trôi qua, Sầm Thư Âm nguyên khí hồ lớn sớm đã khôi phục nguyên trạng, thậm chí nguyên khí trong hồ nguyên lực sự dư thừa,

thực lực tiến thêm một bước. Bất quá lúc này nàng căn bản cũng không có tiếp tục tu luyện, mà là khiếp sợ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Nàng tự nhận là tu luyện tính mau, chẳng những là nàng, hết thảy từ Thất Lạc Đại Lục tới tu sĩ, tại lúc ban đầu một đoạn thời gian, tốc độ tu luyện đều là bay nhanh tiến bộ.

Đó cũng không phải Thất Lạc Đại Lục tu sĩ tư chất so với Chân Mạch Đại Lục cao hơn bao nhiêu, mà là bởi vì Thất Lạc Đại Lục tu luyện hoàn cảnh quá kém, đột nhiên đi tới Chân Mạch cái này tu luyện Thiên Đường, lúc ban đầu một đoạn thời gian cảm ngộ cùng tu vi tiến độ đều thật nhanh. Bởi vì cái này loại chênh lệch, làm cho nàng tại ngắn ngủn vài năm, liền từ nguyên đan ba tầng thăng cấp tới rồi Chân Hồ một tầng.

Nhưng lúc này nàng xem thấy Mạc Vô Kỵ tốc độ tu luyện, mới biết được so với Mạc Vô Kỵ đến, chính bản thân tốc độ tu luyện vẫn như cũ như ốc sên đang bò. Nàng rất là không hiểu, vì sao Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn cũng không có bao nhiêu linh vận ba động, tư chất lại như vậy nghịch thiên.

- Ầm!

Lưu chuyển tử khí phá tan hồ lớn, Mạc Vô Kỵ tu vi lại một lần nữa đánh vỡ gông cùm xiềng xích, thăng cấp tới rồi Chân Hồ ba tầng.

Mạc Vô Kỵ chỉ có một loại cảm giác, lúc này cường đại tử khí nguyên lực tràn ngập toàn thân hắn mỗi một tế bào. Coi như là một cái Hư Thần sơ kỳ lại đây, hắn cũng có nắm chắc đánh một trận.

- Sầm sư tỷ, ngươi đã khôi phục?

Mạc Vô Kỵ mở mắt, thấy theo dõi hắn Sầm Thư Âm, ngạc nhiên mừng rỡ hỏi một câu.

Sầm Thư Âm đứng lên, Mạc Vô Kỵ quần áo đối với nàng mà nói hơi lộ ra rộng lớn một phần. Nàng khôi phục (vốn) có hoàn mỹ dung mạo,

ánh mắt trong suốt thậm chí có thể cho Mạc Vô Kỵ nhìn xem thấy cái bóng của mình. Không tỳ vết chút nào trên mặt, mang theo một tia không nói được kinh ngạc.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, loại này hoàn mỹ dung nhan, dù cho hắn không phải là lần đầu tiên thấy, mỗi một lần nhìn thời điểm, đều có một loại kinh diễm. Huống chi, Mạc Vô Kỵ đã biết Sầm Thư Âm thân thể, biết nàng hoàn mỹ thân thể chút nào sẽ không so với dung mạo của nàng yếu nửa phần.

Thảo nào Hạ Mạt sẽ đối với nàng nhớ mãi không quên, một người mỹ đến trình độ nhất định, đích xác có thể cho người khó có thể quên.

- Ta đã khỏe rồi.

Sầm Thư Âm đáp một câu sau đó, cũng không biết hắn là nói tiếp cái gì.

Mạc Vô Kỵ nhưng không nghĩ sớm như vậy rời đi nơi này, mặc dù hắn cảm giác được chính bản thân tu luyện mấy tháng sau đó, linh khí chung quanh dường như thấp xuống một phần, hắn vẫn còn là muốn tu luyện một đoạn thời gian nữa.

- Sầm sư tỷ, ta cùng này Tinh Đế Sơn Hạ gia, đã là không chết không thôi cục diện. Cho nên ta dự định tiếp tục ở đây trong tu luyện một đoạn thời gian, chỉ có thực lực mạnh, mới có thể ở chỗ này bảo trụ cái mạng nhỏ của mình.

Mạc Vô Kỵ sợ Sầm Thư Âm đưa ra lập tức đòi đi, mau nói ở tại phía trước.

Nói xong hắn lại hỏi:

- Sầm sư tỷ, ta kiến nghị ngươi cũng ở nơi đây tu luyện một đoạn thời gian. Còn có lần sau trốn đường thời điểm, nhưng không nên đi tuyệt cảnh. Chúng ta là tìm được như vậy một cái nơi đi, nếu không, sinh tử

khó liệu. Tốt ở chỗ này còn có một cái cuồng phong rống động phủ, hắc hắc

Nói sinh tử khó liệu, Mạc Vô Kỵ là uyển chuyển thuyết pháp. Trên thực tế hắn biết rõ, nếu như không có cuồng phong rống cái này động phủ, hắn không muốn nói tu luyện, lúc này nhất định là tại chung quanh tránh né cuồng phong. Về phần Sầm Thư Âm, sợ rằng sớm đã bỏ mình.

Sầm Thư Âm nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, nghi ngờ hỏi:

- Ngươi cho là đây là cuồng phong rống động phủ?

Mạc Vô Kỵ ngẩn ra, sau đó nói:

- Chẳng lẽ không phải?

Sầm Thư Âm lắc đầu:

- Không phải, ngươi ở bên ngoài trong khe nhìn thấy cuồng phong rống sở dĩ sẽ xuất hiện ở nơi này, là vì cái này địa phương là ta tìm được. Cuồng phong rống muốn chiếm trước cái chỗ này, cho nên cùng ta tại khe nứt bên ngoài một hồi đại chiến. Thực lực của ta so với cuồng phong rống phải kém một đoạn, ta thi triển cấm thuật, lúc này mới giết chết cuồng phong rống, miễn cưỡng bò vào đến ngăn chặn cửa động. Nếu không phải trên người ngươi có Vô Lượng Tục Hồn Hoa, lại có thời gian mấy tháng, ta hồn phi phách tán liền hắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Ngươi tìm được cái chỗ này?

Mạc Vô Kỵ càng là giật mình nhìn Sầm Thư Âm, coi như là thực lực của hắn, tại Kinh Cức Phong Môn này giữa, cũng chỉ có thể miễn cưỡng tạm thời bảo trụ mạng nhỏ. Hoặc là hắn vận khí tương đối khá, có thể phát hiện cái này khe nứt, nhưng khẳng định tìm không được cái này trong khe động phủ.

Sầm Thư Âm gật đầu:

- Ta bị Hạ Mạt đuổi tới trong tinh không, cũng bởi vì tại trong tinh không, tu vi của ta tiến bộ càng thêm cấp tốc. Tại một lần vô tình trong, ta trốn được một khối vẫn lưu tinh bên trên. Tại nơi vẫn lưu tinh một xương khô, ta nhặt được một cái nhẫn. Bên trong chiếc nhẫn có hàng loạt tài nguyên tu luyện, còn có một tấm bản đồ. Này một tấm bản đồ, chính là Kinh Cức Phong Môn giữa.

Sầm Thư Âm theo bản năng muốn từ trong giới chỉ cầm địa đồ, bất quá lập tức liền nghĩ đến bản thân cái giới chỉ này sẽ không là trước đây nàng nhặt được này tấm, mà là Mạc Vô Kỵ cho nàng một quả mới nhẫn.

- Ta lúc ban đầu cũng không định lại đây, sẽ ở đó vẫn lưu tinh bên trên tu luyện

Mạc Vô Kỵ tự nhiên hiểu, đổi thành lời của hắn, hắn cũng sẽ không bởi vì một tấm bản đồ, liền chạy tới cửu đại tuyệt cảnh một trong Kinh Cức Phong Môn đến.

- Bởi vì chiếc nhẫn kia giữa tài nguyên, ta thăng cấp tới rồi Chân Hồ Cảnh. Vừa lúc đó, ta bị người của Hạ gia phát hiện. Bọn họ tiếp tục đuổi giết ta, ta không đường có thể đi, chỉ có thể chạy trốn tới Kinh Cức Phong Môn.

Sầm Thư Âm giọng nói chuyện rất bình tĩnh, nhưng ở nói đến Kinh Cức Phong Môn thời điểm, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ từ trong mắt của nàng nhìn thấy một tia hồi hộp cùng nghĩ mà sợ.

- Có thể nói, nếu mà không phải là ta thăng cấp đến Chân Hồ Cảnh, lại có một việc hộ thân Nội Giáp, ta sớm đã chết ở chỗ này mặt.

Sầm Thư Âm hình dáng thê thảm, Mạc Vô Kỵ là tận mắt nhìn thấy, hắn tự nhiên biết Sầm Thư Âm nói đều là sự thực.

- Vận khí ta coi như tốt, vừa tiến vào Kinh Cức Phong Môn, đã bị dẫn tới một mảnh bị cuồng phong quét ra tới tạm thời khe núi giữa. Tại đây khe núi giữa, ta dùng tốc độ nhanh nhất ký ức hạ địa đồ đường đi cùng

nội dung. Ta biết này cuồng phong quét đi ra khe núi, khẳng định không có khả năng bảo trì bao lâu thời gian.

Sầm Thư Âm trong mắt xuất hiện lần nữa một chút sợ:

- Quả nhiên, chỉ một ngày, ta chỗ ở khe núi đã bị cuồng phong cuốn đi. Ta cũng lần nữa bị cuồng phong cuốn đi, nếu không phải ta thăng cấp tới rồi Chân Hồ, sợ rằng sớm đã mất mạng. Coi như là như vậy, ta vẫn như cũ bị thương nặng. Đang ở ta không kiên trì nổi thời điểm, ta phát hiện trên bản đồ đánh dấu địa phương.

- Chính là cái này địa phương?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Sầm Thư Âm lắc đầu:

- Không phải là, cách nơi này có hơn mười dặm một nơi. Trên bản đồ đánh dấu chính là năm tấm ẩn núp trận kỳ, chỉ cần dựa theo trên bản đồ phương vị, lại đem này năm tấm trận kỳ toàn bộ lấy đi, liền có thể sẽ vỡ ra một cái khe. Ta lấy đi rồi năm tấm trận kỳ, sau đó tại trước mặt của ta quả nhiên bị mở bung ra một cái khe.

Mạc Vô Kỵ giờ mới hiểu được, trước hắn tiến vào khe nứt, cũng là bởi vì Sầm Thư Âm lấy đi trận kỳ tạo thành.

- Nếu mà không phải là cái khe này đi ra, ta sợ rằng không có cơ hội tiếp tục tìm tới nơi này đến. Ta dựa theo khe nứt đánh dấu địa phương, cấp tốc đi nơi này đi. Không nghĩ tới ở cách nơi này chỗ không xa, ta cư nhiên bị một cái đầu cuồng phong rống nhìn thẳng. Chuyện sau đó, ngươi cũng biết

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Sầm sư tỷ, ngươi chiếm được một tấm bản đồ, lẽ nào này địa đồ chính là vì đánh dấu cái này tu luyện động phủ?

Cái chỗ này mặc dù không tệ, cũng không đến mức có người lưu lại địa đồ sao??

Sầm Thư Âm lắc đầu:

- Không phải là, nơi này chỉ là ta địa phương muốn đi ngoại vi, bên trong này còn có ẩn nấp trận.

Ẩn nấp trận? Mạc Vô Kỵ lập tức bắt đầu tìm tòi, thế nhưng hắn tìm nửa ngày, chính là tìm không được ẩn nấp trận. Mạc Vô Kỵ tuy rằng không có khả năng bố trí cái gì cao cấp pháp trận, trận đạo trình độ tuyệt đối không thấp. Ngay cả cao cấp thiên nhiên pháp trận, hắn cũng có thể nhìn ra một chút đoan nghê.

- Cái này ẩn nấp trận cần ta lại đem này năm tấm trận kỳ thực vào cố định vị trí, mới có thể hiển hiện ra. Chỉ là của ta trận kỳ đều ném, một quả cũng không có thừa lại

Sầm Thư Âm giọng nói có chút sa sút, có thể tìm tới cái chỗ này liền phi thường rất giỏi, thế nhưng nàng lại lại đem năm tấm trận kỳ vứt bỏ.

- Ngươi nói cho ta biết trận kỳ chỗ ở vị trí.

Mạc Vô Kỵ nói, hắn hoài nghi mình sở dĩ không nhìn ra pháp trận này, rất có thể cái này ẩn nấp trận còn không có hình thành. Yêu cầu này năm tấm trận kỳ hạ xuống sau đó, trận pháp này mới có thể hình thành.

Sầm Thư Âm ngược lại ký ức rất rõ ràng, nàng đi tới cái này rộng mở huyệt động bốn phía, đánh dấu năm vị trí.

Mạc Vô Kỵ lập tức lấy ra năm tấm trận kỳ, tại Sầm Thư Âm đánh dấu năm vị trí đặt xuống. Qua tại hắn trận kỳ sau khi để xuống, không có bất kỳ phản ứng.

Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, hắn trận đạo trình độ mặc dù chưa tính là rất cao, nhưng cũng không kém. Hơn nữa còn là dựa theo cố định vị trí để đặt trận kỳ, cùng trận đạo trình độ không có trực tiếp liên quan.

- Có thể hay không cùng Ngũ Hành có quan hệ? Sư phụ ta cùng ta nói, rất nhiều pháp trận đều là dựa theo thiên địa nguyên tố bố trí mà thành

Sầm Thư Âm thấy Mạc Vô Kỵ thúc thủ cau mày, do dự nhắc nhở một câu.

Mạc Vô Kỵ giật mình, hắn tại sao không có nghĩ tới chứ? Hắn lập tức lấy ra năm tấm Ngũ Hành thuộc tính trận kỳ, dựa theo Sầm Thư Âm nhắc nhở phạm vi bố trí.

Tại Mạc Vô Kỵ trận kỳ bố trí đi đồng thời, từng trận nổ vang vang lên, theo đá vụn hạ xuống thanh âm, sau một lát, Sầm Thư Âm liền ngây dại. Tại trận kỳ bố trí về phía sau, ẩn nấp trận không có xuất hiện, cũng là đường lui bọn hắn bị ngăn lại.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 300: Phong Độn

Mạc Vô Kỵ cũng không có thất vọng, trái lại thở phào nhẹ nhõm. Tuy rằng năm tấm trận kỳ hạ xuống về sau, không có mở ra cái cửa vào nào, trái lại đường ra bị ngăn lại, nhưng Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy ẩn nấp trận.

Sầm Thư Âm nói không sai, nơi này xác thực có một cái ẩn nấp trận. Mạc Vô Kỵ phỏng chừng hắn là năm tấm nguyên bản trận kỳ ném xuống sau đó, chắng những phía ngoài cửa ra sẽ bị che lại, ẩn nấp trận xuất hiện, còn có thể xuất hiện thông đạo mới.

Hắn sở dĩ không có làm được điểm này, khẳng định cùng trận kỳ có quan hệ. Trận kỳ này là do Hình Hoàng luyện chế, chất lượng kém một chút cũng là như thường.

Đối với những người khác mà nói, không hiểu trận đạo, đến nơi này một bước lại cũng không có bất kỳ biện pháp nào. Mạc Vô Kỵ thì bất đồng, đến nơi này một bước sau đó, hắn trái lại đã biết làm sao mở ra cửa vào nơi này.

Mạc Vô Kỵ lại lấy ra vài cái trận kỳ ném ra, vừa xong, một trận không gian ba động rất nhỏ hiển hiện ra, Mạc Vô Kỵ xách Thiên Cơ côn táng thẳng về phía địa phương có không gian ba động…

- Ầm!

Tảng lớn đá vụn cùng cát đá nổ tung, một cái thông đạo rất dài xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ và Sầm Thư Âm.

Sầm Thư Âm trong lòng cực kỳ lay động về trận đạo và thực lực của Mạc Vô Kỵ, nàng cũng từng tiếp xúc qua một phần trận đạo tri thức, cái

chỗ này nàng thoạt nhìn giống như địa phương bình thường không có khác nhau. Mạc Vô Kỵ lại có thể lợi dụng trận kỳ, làm cho thông đạo cửa vào tại trong không gian hiển lộ ra.

Đồng dạng, Mạc Vô Kỵ chỉ một côn liền đánh vỡ ra cái lối đi này, có thể thấy được thực lực của Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nàng không chỉ gấp mấy lần, thảo nào Mạc Vô Kỵ có thể tìm tới nơi này. Nàng cũng không biết, lúc Mạc Vô Kỵ vừa mới tiến vào, còn chưa có thăng cấp Chân Hồ Cảnh, thiếu chút nữa liền bỏ mạng ở trong cuồng phong phong tiên.

- Cô đi theo ta, chúng ta vào xem, trong này linh khí so với bên ngoài càng đậm đặc hơn, nói vậy hẳn là có thứ tốt gì rồi.

Mạc Vô Kỵ đối với Sầm Thư Âm ngoắc tay, đã đi vào trước một bước.

Thông đạo hơi nghiêng xuống phía dưới, cũng không có quá lớn chênh lệch. Vô luận là Mạc Vô Kỵ hay là Sầm Thư Âm đều rõ ràng, nham thạch hai bên lối đi này sợ rằng so với tài liệu luyện khí cứng rắn nhất còn bền rắn hơn. Kinh Cức Phong Môn cuồng phong qua nhiều năm như vậy không ngừng nổ vang, đá cuội bình thường sớm đã bị thổi biến mất không thấy.

Thông đạo cũng không dài, hai người chỉ đi không tới nửa nén hương, đã đến đầu cùng, đầu cùng là một cái thạch thất như phòng ở. Thạch thất rất đơn giản, trung gian một cái bồ đoàn, tại trên bồ đoàn có một cái bàn đá, tại trên bàn đá để hai cái truyền thừa Thủy Tinh Cầu. Bên cạnh Bàn đá có một hàng chữ, người muốn được thừa kế truyền thừa của ta phải quỳ xuống, Phong Đại.

Mạc Vô Kỵ cùng Sầm Thư Âm cũng không nghĩ tới, địa phương ẩn núp sâu như vậy, chỉ là một cái chỗ truyền thừa.

Sầm Thư Âm nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Ta đã có sư môn truyền thừa, ngươi là tán tu, ngươi nhận cái này truyền thừa sao?. Cái này Phong Đại tiền bối không biết là người nào, dĩ nhiên có thể ở Kinh Cức Phong Môn lưu lại truyền thừa.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Ta đã có truyền thừa của mình, không cần người khác truyền thừa. Huống hồ nơi này là cô tìm được, điều này nói rõ cô và truyền thừa hữu duyên. Cô lấy đi.

Mạc Vô Kỵ cũng không có chém gió, hắn thật sự không thèm để ý người khác truyền thừa. Ngược lại nơi này linh khí nồng nặc, tuyệt đối là một chỗ tu luyện ngon lành cành đào.

Sầm Thư Âm cũng nhìn ra Mạc Vô Kỵ không nói dối, nàng không phải là kẻ khác người, đi lên vài bước nhìn hai cái Thủy Tinh Cầu, do dự một chút, vẫn là quỳ gối trên bồ đoàn.

Một đạo nồng nặc linh vận trong nháy mắt liền đem Sầm Thư Âm bao vây lại, mang theo ông ông tiếng nhạc. Hai cái truyền thừa Thủy Tinh Cầu tự động bay lên, rơi vào trong tay Sầm Thư Âm.

Sầm Thư Âm cầm hai Thủy Tinh Cầu cả người đều ngốc trệ hẳn ra, thậm chí tay đều đang run rẩy không ngừng.

Mạc Vô Kỵ còn tưởng rằng Sầm Thư Âm xảy ra chuyện gì, nhanh chóng tiến lên một bước vội vàng hỏi:

- Sầm sư tỷ, cô không sao chứ?

Sầm Thư Âm thật vất vả lúc này mới để cho mình bình phục lại, hít một hơi thật sâu, tay run run lại đem một thủy tinh cầu đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Cái này cho ngươi...

Tuy Mạc Vô Kỵ đã nhìn ra Sầm Thư Âm là thật sự muốn đem Thủy Tinh Cầu cho hắn, hắn vẫn còn là từ trong mắt Sầm Thư Âm nhìn thấy một loại khát vọng. Rất hiển nhiên, Sầm Thư Âm phi thường khát vọng Thủy Tinh Cầu truyền thừa này.

Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là nghi hoặc, hắn biết Sầm Thư Âm dù đem Thủy Tinh Cầu cho hắn, là vì báo đáp ân cứu mạng của hắn. Sầm Thư Âm tính tình, Mạc Vô Kỵ có hiểu một chút, hắn không hiểu rốt cuộc là cái đồ đạc quý giá nào, lại làm Sầm Thư Âm có loại khát vọng này. Hắn tiện tay tiếp nhận Thủy Tinh Cầu, thần niệm quét một cái, lập tức nghi ngờ hỏi:

- Truyền thừa Thủy Tinh Cầu này ta không đọc được bất kỳ tin tức gì, trừ phi trực tiếp dùng luôn truyền thừa, đây rốt cuộc là vật gì?

Sầm Thư Âm run giọng nói:

- Đây là tiên cấp truyền thừa công pháp, Đại Phong Quyết.

Tiên Cấp Công Pháp? Chính là Mạc Vô Kỵ nghe đều là trong lòng kinh hãi không thôi. Hắn biết công pháp lợi hại nhất là Thiên cấp trân phẩm, tiên cấp còn đang ở bên trên Thiên Cấp Công Pháp, nghe đồn là công pháp cho tu sĩ phi thăng tu luyện.

Phi thăng, đây là một loại truyền thuyết. Vô luận là Thất Lạc Đại Lục, hay là Chân Mạch Đại Lục, hắn liền chưa từng nghe nói qua có người phi thăng. Coi như là tu luyện tới Nhân Tiên, cũng là phượng mao lân giác, chứ đừng nói chi là phi thăng. Không có khả năng phi thăng, cũng không nhất định chính là tu sĩ tư chất cùng tài nguyên tu luyện vấn đề. Rất lâu, đều là thiếu thiếu một môn đỉnh cấp tu luyện công pháp.

Hắn rốt cuộc hiểu rõ vì sao trong mắt Sầm Thư Âm có cái loại khát vọng này, một cái công pháp có thể cho tu sĩ phi thăng, không ai không khát vọng. Giả như hắn không có sáng tạo ra công pháp tu luyện của mình, có lẽ hắn sẽ càng thêm khát vọng so với Sầm Thư Âm.

Nếu là môn công pháp này tiết lộ ra ngoài, sợ rằng toàn bộ Chân Tinh cường giả đều có thể đến điên cuồng để cướp đoạt, không biết phải chết đi bao nhiêu người. Sầm Thư Âm nếu không phải là vì báo ơn cứu mạng cho mình, sợ rằng nàng cũng không nỡ xuất ra Đại Phong Quyết truyền thừa.

- Nếu như ta nhớ không lầm, cô hắn là Băng Linh căn sao??

Mạc Vô Kỵ bình thản hỏi.

Tiên Cấp Công Pháp đối với người khác mà nói, có lẽ là đồ đạc liều mình điên cuồng cướp đoạt, Mạc Vô Kỵ còn thật không có lưu ý. Bất Hủ Phàm Nhân Quyết của hắn chỉ là Nhân Cấp Công Pháp bình thường nhất, nhưng ở sau khi được hắn sửa chữa, đã biến thành một cái công pháp cùng Bất Hủ Phàm Nhân Quyết hoàn toàn bất đồng, thậm chí cùng hết thảy công pháp cũng không giống, bởi vì là nghịch chuyển Chu Thiên vận hành. Môn công pháp này đối với hắn cực kỳ thích hợp, tốc độ tu luyện cũng nhanh. Không muốn nói Tiên Cấp Công Pháp, coi như là vượt qua tiên cấp công pháp, hắn cũng sẽ không đi đổi tu công pháp.

Hơn nữa, Đại Phong Quyết vừa nhìn chính là phong hệ công pháp tu luyện, hắn dù cho muốn đổi cũng không có cách nào đổi được.

Sầm Thư Âm gật đầu:

- Đúng vậy, bất quá ta còn có một hệ ẩn dấu Linh Căn, ẩn dấu Linh Căn của ta chính là Phong Linh Căn. Phong Linh Căn tu luyện công pháp, tại trong số dị Linh Căn là ít nhất. Sư phụ ta mới để cho ta lựa chọn Băng Linh căn.

Mạc Vô Kỵ đem Đại Phong Quyết cầm trong tay trả lại cho Sầm Thư Âm:

- Sầm sư tỷ, môn công pháp này không thích hợp với ta, nếu là cô lấy được truyền thừa, cô lại có Phong Linh Căn, vậy đó là quá xứng không hơn, cô hãy giữ lại tu luyện sao?

Sầm Thư Âm kinh dị nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, tên này điên rồi, nàng chưa hề nghĩ tới có người đối mặt với Tiên Cấp Công Pháp đều không động tâm. Dù cho chính bản thân không muốn tu, môn công pháp này cũng có thể đổi về vô cùng vô tận tài nguyên tu luyện.

Rất nhanh nàng liền bình thường trở lại, Mạc Vô Kỵ có thể liều mình đi cứu một cái nữ tỳ, buông tha Tiên Cấp Công Pháp, dường như cũng không phải là chuyện kỳ quái gì. Bởi vì, hắn vốn là không giống người bình thường.

- Vậy cái này cho ngươi sao?.

Sầm Thư Âm cầm một thủy tinh cầu khác đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nhìn cũng không thèm nhìn luôn, liền trực tiếp đi trở về:

- Cảm ơn, ta đã có công pháp của mình cùng pháp kỹ, thực sự không cần những thứ này...

- Đây là một môn độn thuật, là Phong độn thuật...

Lời của Sầm Thư Âm vừa nói ra, Mạc Vô Kỵ lập tức liền dừng lại lời nói.

Nếu mà còn có thứ gì đó đối với hắn có lực hấp dẫn, vậy tuyệt đối là Ngũ Hành độn thuật. Hắn hiện tại thiếu hụt nhất chính là một môn độn thuật, mà trong hết thảy độn thuật, Ngũ Hành độn thuật là rất phức tạp. Mà Phong Độn hiển nhiên so với Ngũ Hành độn thuật càng phong cách hơn, Sầm Thư Âm cư nhiên chiếm được một môn Phong Độn truyền thừa.

Mạc Vô Kỵ nhất thời lúng túng, hắn đã cự tuyệt, nghe được Sầm Thư Âm nói là Phong độn thuật, lại cầm về, vậy quá khó coi.

- Đáng tiếc thứ độn thuật này là Đại Phong tiền bối cảm ngộ trôi qua, lại truyền thừa cho người thứ hai đẳng cấp phải rơi xuống thấp một cấp...

- Vì sao?

Mạc Vô Kỵ cắt đứt lời của Sầm Thư Âm, nghi ngờ hỏi.

Sầm Thư Âm giải thích:

- Căn cứ Đại Phong tiền bối lưu lại truyền thừa giải thích, mạnh nhất phong độn thuật là thông qua Phong Độn để lĩnh ngộ. Thứ hai là người lĩnh ngộ phong độn thuật lại đem độn thuật truyền thừa tiếp, lại thứ yếu là căn cứ chính bản thân am hiểu đối với phong nguyên tố, sau đó sáng tạo ra phong độn thuật.

- Phong Độn lĩnh ngộ phong độn thuật? Là có ý gì?

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không hiểu Sầm Thư Âm nói.

Sầm Thư Âm giải thích:

- Đại Phong tiền bối nói, Phong Độn là một loại linh thảo thiên địa sinh tồn, loại linh thảo này cực kỳ rất thưa thớt, hơn nữa cùng cỏ nhỏ thông thường không có bất kỳ khác nhau, bởi vì cây cỏ này không có linh khí, không có đạo vận, không có đẳng cấp... Duy nhất cùng còn lại cỏ rác có khác biệt, chính là loại cỏ này toàn thân hiện đầy phong văn, thoạt nhìn là màu xám tro...

Phong Độn là một loại cây cỏ? Sầm Thư Âm nói loại cỏ này hắn không phải có một gốc cây sao?

Mạc Vô Kỵ trong lòng mừng như điên, hắn thật không ngờ mình ở trong lúc hai con cuồng phong rống đại chiến, thu hoạch lại là một loại bảo vật nghịch thiên như vậy.

Có Phong Độn Thảo roài, Mạc Vô Kỵ đâu còn thèm phong độn thuật truyền thừa cái con mẹ gì nữa? Thấy Sầm Thư Âm lần nữa đẩy tới phong độn thuật, Mạc Vô Kỵ không chút do dự đẩy đi trở về:

- Cô lấy đi, thứ này ta cũng không cần, cho cô hết đó.

Sầm Thư Âm sững sờ nhìn Mạc Vô Kỵ, nếu mà Mạc Vô Kỵ cái gì cũng không muốn lấy, nàng thật không biết làm thế nào mới tốt. Nơi này tổng cộng chỉ có hai món đồ, Tiên Cấp Công Pháp Mạc Vô Kỵ tặng cho nàng, hiện tại phong độn thuật truyền thừa cũng để cho nàng luôn?

- Ta vốn đích xác cần một môn độn thuật, bây giờ nghe lời của cô, ta mới biết được ta đã chiếm được một gốc cây Phong Độn. Ta quyết định ở chỗ này cảm ngộ phong độn thuật, môn độn thuật này đối với ta trọng yếu phi thường. Nơi này linh khí đầy đủ, cô cũng ở tại chỗ này tiếp nhận truyền thừa sao?.

Mạc Vô Kỵ không có giấu diếm, hắn thậm chí không cần Sầm Thư Âm cảm kích hắn nữa.

- Tốt.

Sầm Thư Âm sau khi hiểu nguyên nhân Mạc Vô Kỵ không muốn phong độn thuật, càng là cảm thấy Mạc Vô Kỵ rất quang minh lỗi lạc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 301: Rèn Luyện Phong Độn Thuật

Sầm Thư Âm cần phải tiếp nhận Đại Phong Quyết và Phong Độn Thuật truyền thừa, Mạc Vô Kỵ cần mượn Phong Độn Thảo cảm ngộ thuộc về mình Phong Độn Thuật. Cho nên thạch thất bị Mạc Vô Kỵ tách ra, hắn và Sầm Thư Âm một người phân nửa, miễn cho cho nhau tại cảm ngộ thời điểm có ảnh hưởng.

Mạc Vô Kỵ thận trọng lấy ra hộp ngọc chưa phong độn thảo, lại đem gốc cây phong độn ra. Trước đây hắn đoán được hai con cuồng phong rống thất cấp tranh đoạt đồ đạc khẳng định không đơn giản, nhất định là bảo vật phong hệ. Hiện tại đã biết tác dụng của phong độn, quả nhiên như hắn đoán, thực sự là phong hệ chí bảo.

Phong Độn bị để trong hộp thời gian dài như vậy, không có nửa điểm biến hóa, vẫn là màu xám tro nhạt, mặt ngoài cỏ nhỏ hiện đầy văn lộ căn bản là xem không hiểu. Đáng tiếc Sầm Thư Âm cũng không có được có liên quan bất luận cái gì cảm ngộ truyền thừa đến Phong Độn, hắn vẫn chỉ có thể dựa vào chính bản thân đi tìm tòi.

Mạc Vô Kỵ thần niệm thẩm thấu vào cỏ nhỏ, vẫn như cũ không thấy bất kỳ biến hóa nào. Lần này Mạc Vô Kỵ không có buông tha, thần niệm của hắn tiếp tục tại trên cỏ nhỏ không ngừng vờn quanh.

Đủ qua mấy canh giờ, cỏ nhỏ không có nửa điểm động tĩnh. Mạc Vô Kỵ đơn giản bắt đầu nghịch chuyển Chu Thiên tu luyện, tại lúc tu luyện, lại đem khí tức cỏ nhỏ mang vào bản thân mạch lạc, muốn xem một chút có thể hay không thông qua loại thủ đoạn này cảm thụ được Phong Độn phong hệ đạo vận. Thế nhưng một ngày sau, cỏ nhỏ vẫn như cũ không có bất kỳ biến hóa nào.

Lúc ban đầu Mạc Vô Kỵ còn mang theo cảm ngộ Phong Độn khí tức đi tu luyện, ba ngày sau, Mạc Vô Kỵ không tận lực đi cảm ngộ Phong Độn Thảo nữa, mà là hoàn toàn lâm vào tu luyện.

Tại lúc Mạc Vô Kỵ chú ý không còn tại Phong Độn, Phong Độn trong tay hắn trái lại dần dần tiêu tán, chỉ ba ngày, cỏ nhỏ trong tay Mạc Vô Kỵ liền biến mất vô tung vô ảnh.

Mạc Vô Kỵ cũng ở trong nháy mắt này mở ra, hắn nhìn Phong Độn Thảo trong tay mình biến mất, nhất thời mờ mịt hắn lên. Hắn còn chưa có cảm ngộ Phong Độn, cỏ này…

Không đúng, Mạc Vô Kỵ lập tức cũng cảm giác được chính bản thân đối với gió có rồi một loại hiểu ra, dường như hắn có thể dung nhập vào trong gió bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, thân thể mang theo có chút phong động, hắn lập tức liền bắt được rất nhỏ Phong Nguyên tố khí tức giữa ba động. Thân thể hắn hơi chao đảo một cái, đã từ cái ngõ ngách này đi tới một góc khác, trong đó không có nửa điểm đột ngột, cũng không có nửa điểm không được tự nhiên.

Đây là Phong Độn Thuật mà Mạc Vô Kỵ hiểu thông suốt, thảo nào cái kia Đại Phong tiền bối lại nói qua Phong Độn Thảo cảm ngộ Phong Độn mạnh nhất. Hắn Phong Độn hầu như không có nửa điểm vết tích, hơn nữa xung quanh không có gió, chính hắn đều có thể sáng tạo ra một chút gió, sau đó tại trong gió rất nhỏ biến mất.

Như gió nhẹ xẹt qua, không có nửa điểm vết tích, đây mới thật sự là Phong Độn. Thật giống như thời điểm hắn cảm ngộ như nhau, cũng không có nửa điểm vết tích.

Không, có lẽ hắn thông qua Phong Độn Thảo cảm ngộ Phong Độn Thuật bất đồng với người khác, cũng chính vì vậy, Phong Độn Thuật mới có mị lực như thế. Mỗi một cây cỏ bất đồng, cảm ngộ ra Phong Độn cũng bất đồng. Thật giống như trên cái thế giới này không có hai gốc cây

hoàn toàn giống nhau vậy, cho nên trên cái thế giới này cũng không có hai loại Phong Độn Thuật hoàn toàn giống nhau.

Mạc Vô Kỵ lần nữa ngồi xuống, cho tới bây giờ hắn mới có chân chính gốc rễ dựng thân. Tu vi cường đại không phải là một lần là xong, mà hắn thời thời khắc khắc nhưng có thể gặp được vô số tu sĩ mạnh mẽ hơn hắn. Lúc này, bản thân có Phong Độn và không biết Phong Độn, hoàn toàn là hai cái kết cục bất đồng.

Mạc Vô Kỵ tĩnh tâm, lần nữa hồi ngộ bản thân Phong Độn Thuật. Phong Độn Thuật tại ý niệm của hắn dần dần có cấp độ rồi, so với vừa rồi càng là rõ ràng.

Lại là một ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ lại đem chính bản thân cảm ngộ Phong Độn Thuật hoàn toàn thanh lý. Phong Độn là một môn pháp kỹ chính hắn cảm ngộ, hắn bây giờ còn ở vào tầng thứ nhất, một khi đột phá tầng thứ chín, Phong Độn lại sẽ sinh ra biến chất. Biến chất sau đó là cái gì? Có lẽ sẽ trở thành chân chính thần thông.

Tu luyện Phong Độn Thuật, còn có chỗ nào tốt hơn so với Kinh Cức Phong Môn?

Mạc Vô Kỵ thần niệm đâm ra ngoài, hắn thấy Sầm Thư Âm bên ngoài thân hoàn toàn bị tuyền phong bao lấy, biết Sầm Thư Âm bây giờ là thời điểm mấu chốt nhất.

Mạc Vô Kỵ đơn giản bắt đầu tu luyện, chờ Sầm Thư Âm tiếp nhận truyền thừa xong, sẽ cùng đi ra ngoài đi cảm ngộ Phong Độn Thuật.

Thời khắc này Sầm Thư Âm bắt đầu chẳng những bắt đầu tu luyện Đại Phong Quyết, đồng thời cũng không có buông tha bản thân Băng Hệ công pháp, nàng có lẽ là tu sĩ duy nhất của Thất Lạc Đại Lục lựa chọn đồng tu song công pháp.

Nhưng là Đại Phong Quyết của nàng tu luyện đích thật là không phải chuyện đùa, cộng thêm nàng tu vi đã là Chân Hồ Cảnh tầng một. Nàng tu

luyện Đại Phong Quyết, tốc độ hấp thu linh khí dĩ nhiên không yếu bao nhiêu so với Mạc Vô Kỵ.

Chỉ nửa tháng thời gian, Đại Phong Quyết của nàng đã từ Thác Mạch thăng cấp tới Trúc Linh. Ba tháng sau đó, từ Trúc Linh thăng cấp tới rồi Thoát Phàm. 6 tháng sau đó, pháp kỹ của Sầm Thư Âm trực tiếp bước vào nguyên đan. 10 tháng sau, Sầm Thư Âm Đại Phong Quyết phá tan Nguyên Đan Cảnh, đi tới Chân Hồ tầng một. Trong cơ thể nàng tạo thành song nguyên khí hồ lớn độc nhất vô nhị, một là Phong hệ nguyên khí hồ lớn, một là Băng Hệ nguyên khí hồ lớn.

Đến lúc này, Sầm Thư Âm mới rõ ràng cảm thụ được thực lực của chính mình đã tăng cường gấp bội. Nàng vẫn là Chân Hồ Cảnh tầng một, thế nhưng cùng 10 tháng trước hoàn toàn là khái niệm bất đồng. Lúc này nàng Băng Phong song tu, tốc độ tu luyện chẳng những không giảm bớt, trái lại đem Băng Hệ công pháp kéo theo tu luyện tiến độ cũng là tăng nhanh.

Nàng dám khẳng định, chỉ cần thêm một đoạn thời gian nữa, nàng sẽ vọt vào Chân Hồ Cảnh tầng hai. Nàng quyết định bước vào Chân Hồ tầng hai sau đó, lập tức bắt đầu tiếp nhận Phong Độn Thuật truyền thừa.

Cùng Sầm Thư Âm lâm vào vui sướng trong tu luyện song tu, tốc độ Mạc Vô Kỵ tu luyện hấp thu linh khí vẫn là điên cuồng cấp tốc.

Tuy hấp thu linh khí càng thêm điên cuồng, Mạc Vô Kỵ tới Chân Hồ Cảnh sau đó, mỗi lần thăng cấp cấp độ đều càng chật vật.

Từ Chân Hồ Cảnh tầng ba bước vào Chân Hồ Cảnh tầng bốn, hắn dùng chín tháng thời gian. Mà bây giờ cách hắn bước vào Chân Hồ Cảnh tầng bốn đã là ba tháng, hắn còn cách Chân Hồ Cảnh tầng năm xa xa không hẹn.

Lúc này, Mạc Vô Kỵ lại đình chỉ tu luyện. Hắn cảm thụ được linh khí chung quanh trở nên loãng hắn lên, thần niệm của hắn quét ra ngoài, phát hiện Sầm Thư Âm sớm đã đình chỉ tu luyện.

Mạc Vô Kỵ thay quần đùi áo ba lỗ, mở vách ngăn đi ra ngoài.

Cùng khi trước bất đồng, hắn trước khi lĩnh ngộ Phong Độn Thuật, coi như là mặc nhiều quần áo hơn nữa, kết quả cũng sẽ bị Kinh Cức Phong Môn cuồng phong xé rách thành mảnh vụn. Hiện tại hắn cảm ngộ được Phong Độn Thuật, chỉ cần mình cẩn thận một chút, hắn là không về phần bị Kinh Cức Phong Môn phong tiên xé đi quần áo nữa.

- Mạc sư đệ!

Thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, trong mắt Sầm Thư Âm lộ ra vẻ mừng rỡ.

- Sầm sư tỷ, chúc mừng nàng đã tu luyện thành công Đại Phong Quyết.

Mạc Vô Kỵ không biết Sầm Thư Âm có đúng hay không đã tiếp nhận Phong Độn Thuật truyền thừa, nhưng hắn vừa nhìn Sầm Thư Âm, liền biết Sầm Thư Âm nhất định là Đại Phong Quyết tu luyện thành công. Không chỉ như thế, thực lực của Sầm Thư Âm tăng vọt, dù cho quanh thân nàng khí thế thu liễm, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có thể cảm thụ được.

Sầm Thư Âm trong mắt mừng rỡ không nén được:

- Uhm, ta đích xác đã tu luyện thành công Đại Phong Quyết, hơn nữa ta cũng tiếp nhận Phong Độn Thuật truyền thừa rồi, Mạc sư đệ, ngươi bên đó…

Mạc Vô Kỵ cũng mừng rỡ nói:

- Ta cũng đã cảm ngộ được Phong Độn Thuật thuộc về của chính ta, đang muốn đi ra ngoài tiếp tục rèn luyện bản thân Phong Độn Thuật. Nếu không chúng ta cùng đi ra ngoài?

- Tốt, cảm ngộ Phong Độn Thuật cần thời gian, hơn nữa không cách nào khống chế bản thân phương vị. Nếu không tới thời điểm nào đó chúng ta ở chỗ này hội hợp?

Sầm Thư Âm biết cảm ngộ Phong Độn Thuật sau đó, tại Kinh Cức Phong Môn này cái chỗ này, nàng và Mạc Vô Kỵ chí ít sẽ không gặp nguy hiểm đến tính mạng.

Mạc Vô Kỵ gật đầu nói:

- Đáng tiếc không có cách nào truyền tin, ta cũng không có phi kiếm truyền thư.

- Truyền thư phi kiếm tại Kinh Cức Phong Môn này cũng thì không cách nào thi triển, sẽ lập tức bị Kinh Cức Phong Môn cuồng phong cuốn đi. Ta nghe nói Chân Mạch Đại Lục có một loại truyền tin châu, đáng tiếc vật kia cực kỳ rất thưa thớt. Bởi vì chỉ có Nhân Tiên Luyện Khí Sư cảm ngộ một vài không gian đạo lý mới có thể luyện chế ra.

Sầm Thư Âm than thở.

Truyền tin châu đích xác rất khó khăn lấy được, coi như là có Nhân tiên cường giả muốn luyện chế, không phải là đỉnh cấp Luyện Khí Sư cũng là không được. Vừa là Nhân Tiên cường giả, lại là đỉnh cấp Luyện Khí Sư, loại tu sĩ này đích thật là quá ít.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có chút hối hận, hắn hắn là hỏi lão đầu câu cá xin mấy cái truyền tin châu. Câu cá lão đầu thực lực mạnh như thế, nếu nói không có truyền tin châu, hắn khẳng định không tin.

Thông đạo ra ngoài bị ngăn chặn, đối với Mạc Vô Kỵ cùng Sầm Thư Âm hai Chân Hồ Cảnh cường giả mà nói, muốn đánh mở ra một cái đường đi ra ngoài, cũng không trở ngại.

Một lúc lâu sau, hai người lần nữa từ vị trí khe nứt đi ra. Cùng trước khác nhau là, khe nứt thật dài cũng giống vậy biến mất.

- Sầm sư tỷ, chúng ta ở trong nơi này phân ra, chờ Phong Độn Thuật của mỗi người thành công sau đó, tới nơi này hội hợp vậy.

Vừa ra ngoài, Mạc Vô Kỵ liền nói.

Sầm Thư Âm vừa mới lên tiếng, cuồng phong liền gào thét mà đến, lại đem hai người trực tiếp cuốn đi.

Vô luận là Mạc Vô Kỵ, hay là Sầm Thư Âm cũng không có tận lực đi chống lại cuồng phong đột ngột xoắn tới.

Cùng trước bất đồng, tuy tại trong cuồng phong, Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác có thể rõ ràng cảm thụ được tất cả trong cuồng phong. Không muốn nói vô ảnh vô hình gai ngược phong tiên, coi như là trong cuồng phong đá vụn phiến, hắn cũng có thể rõ ràng cảm thụ được.

Tuy có đôi khi, thực lực của hắn không cao, Phong Độn Thuật đẳng cấp quá thấp, vẫn là tránh không khỏi phong tiên đập đánh vào người. Nhưng phần lớn thời gian, Mạc Vô Kỵ đều có thể dễ dàng tránh thoát phong tiên.

Kinh Cức Phong Môn đáng sợ nhất kỳ thực cũng không phải cuồng phong này không cách nào ngăn cản, mà là trong cuồng phong đá vụn kèm phong tiên. Tránh thoát mấy thứ này, chỉ cần không gặp thấy đỉnh cấp cuồng phong rống hoặc là phong hệ yêu thú, trên cơ bản cũng sẽ không có nguy tới mạng nhỏ.

Lúc mới bắt đầu nhất, Mạc Vô Kỵ tuy có thể cảm thụ được phong tiên tồn tại, nhưng thủy chung không có khả năng hoàn toàn tránh né qua, thậm chí tình cờ còn có thể bị đá vụn đánh gãy một cây xương sườn.

Theo thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ tại Kinh Cức Phong Môn này dần dần như thường hắn lên. Có lúc hắn thậm chí cảm giác mình chính là một luồng gió trong cuồng phong, theo gió này cuốn lên, không có nửa điểm đột ngột cảm giác.

Ba tháng sau đó, Mạc Vô Kỵ Phong Độn Thuật tới rồi tầng bốn. 6 tháng sau đó, Mạc Vô Kỵ Phong Độn thăng cấp đến tầng thứ sáu. Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ tại đây Kinh Cức Phong Môn không còn có bất cứ uy hiếp gì, lúc này liên Kinh Cức Phong Môn cuồng phong cũng không

cách nào giúp cho hắn tiến thêm một bước, Mạc Vô Kỵ quyết đoán đình chỉ tiếp tục rèn luyện bản thân Phong Độn Thuật.

Mạc Vô Kỵ đều chuẩn bị đi trở về hội hợp cùng Sầm Thư Âm, hắn tại trong cuồng phong cảm nhận được một tia tranh đấu không gian ba động. Tranh đấu không gian ba động cùng cuồng phong kéo theo không gian ba động hoàn toàn bất đồng, có rõ ràng bởi vì nguyên lực nổ tung vết tích ở trong đó.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 302: Bính Thương

Một trong hai người đang đánh nhau nhất định là Sầm Thư Âm, hắn và Sầm Thư Âm tu luyện bên nhau một năm, công pháp ba động của Sầm Thư Âm hắn lập tức đã cảm giác được.

Sầm Thư Âm có được Phong Độn Thuật truyền thừa, lại song tu Băng Phong, thực lực cường đại hơn xa so với Chân Hồ Cảnh bình thường. Mạc Vô Kỵ phỏng chừng cảnh giới Sầm Thư Âm hắn là tại Chân Hồ Cảnh tầng hai, mà thực lực thật sự của nàng hắn là có thể đối địch Chân Hồ Cảnh tầng bốn đến tầng năm tồn tại. Tại bên trong Kinh Cức Phong Môn, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng coi như là Hư Thần Cảnh cũng không nhất định có thể dễ chiếm thượng phong.

Nhưng thực sự tình huống là, hắn dĩ nhiên cảm thấy Sầm Thư Âm đã rơi vào hạ phong.

Thân hình Mạc Vô Kỵ chớp động, hóa thành một tia gió nhẹ trong cuồng phong, cấp tốc biến mất tại chỗ.

Mấy phút sau, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy hai người tranh đấu. Sầm Thư Âm tóc tai bù xù, trên người khắp nơi là vết máu, quần áo bị xé rách thật giống như giẻ lau nhà vậy, không cách nào che hết thân thể.

Mà kẻ đối chiến với Sầm Thư Âm là một nam tử mặt trắng không râu, nam tử này tại trong cuồng phong, dĩ nhiên cũng có thủ đoạn tránh né không tầm thường. Xem ra tên này không phải là tu sĩ phong hệ, mà là bản thân có thủ đoạn cùng loại với Phong Độn Thuật.

Theo Mạc Vô Kỵ, tên này ít nhất là Hư Thần hậu kỳ, thậm chí là Hư Thần viên mãn.

Mạc Vô Kỵ hiện tại Chân Hồ Cảnh tầng bốn, ở bên ngoài hắn tin tưởng mình tuyệt đối sẽ không sợ bất luận cái gì Chân Hồ Cảnh tu sĩ, coi như là Hư Thần Cảnh tu sĩ, hắn đánh không lại, cũng có thể thong dong rời khỏi.

Tại Kinh Cức Phong Môn này, dù cho là Hư Thần viên mãn, hắn cũng không sợ chút nào.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đi tới, chẳng những Sầm Thư Âm không có phát hiện hắn, chính là tên Hư Thần Cảnh viên mãn kia cũng không có phát hiện Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ thật giống như sáp nhập vào trong cuồng phong vậy, không có nửa phần đột ngột hay là lộ ra tung tích.

- PHỐC!

Lại là một đạo sát mang xuyên qua vai Sầm Thư Âm, nguyên bản y phục xinh đẹp tại trên người nàng đã rách nát, cũng bị đoàn sát mang nguyên khí này cuốn đi.

Sầm Thư Âm vừa thẹn vừa vội, đánh tiếp nữa không muốn nói nàng sẽ nguy hiểm tới tính mạng, coi như là vải vụn trên người cũng sẽ bị xé rách toàn bộ mất.

Thân thể bị Mạc Vô Kỵ thấy hết còn chưa tính, Mạc Vô Kỵ dầu gì cũng là người quen, là tán tu 2705 kia. Nếu mà thân thể của nàng bị 1 tên nam tử xa lạ nhìn hết, coi như là nàng sau cùng không địch lại rồi ngã xuống, cũng sẽ chết không nhắm mắt.

Sầm Thư Âm quyết định lập tức rút đi, nàng cũng biết, đối thủ là một tên gia hỏa đối với gió cực kỳ nhạy cảm, nàng rất khó rút đi. Mà không rút, tình cảnh của nàng càng là gian nan.

- Rầm rầm ầm!

Liên tiếp vài đạo tiếng sấm kinh khủng vang lên tại đây trong cuồng phong, trong lòng Sầm Thư Âm mừng rỡ không thôi, nàng vừa nghe tiếng sấm này, liền biết Mạc Vô Kỵ đã tới rồi.

Quả nhiên, tu sĩ Hư Thần viên mãn đang chiếm hết thượng phong, thân thể bỗng bị sấm sét đánh ra vài đạo huyết vụ. Lúc này hắn đâu còn có cơ hội tiếp tục xuất thủ? Thân hình hắn nhanh chóng quay ngược trở lại, muốn lập tức thoát đi cái chỗ này.

Sầm Thư Âm mặc dù muốn xin Mạc Vô Kỵ chặn lại người kia, thế nhưng nàng căn bản cũng không biết Mạc Vô Kỵ ở địa phương nào.

Trên thực tế chẳng những là Sầm Thư Âm không biết Mạc Vô Kỵ ở chỗ nào, Hư Thần viên mãn tu sĩ đồng dạng cũng không biết Mạc Vô Kỵ ở đâu.

Nếu không phải hắn cả địa phương Mạc Vô Kỵ ẩn thân cũng không biết, hắn bị Mạc Vô Kỵ ám toán một cái, tuyệt đối sẽ không bỏ qua. Hiện tại hắn liền cả đối thủ tại vị trí nào cũng không biết, hắn không bỏ qua có thể làm sao?

Mạc Vô Kỵ một khi động thủ, há có thể để cho Hư Thần Cảnh tu sĩ này chạy trốn. Hắn và Kinh Cức Phong Môn cuồng phong hoàn toàn dung hợp thành nhất thể, cho tới bên người tên Hư Thần Cảnh tu sĩ, Hư Thần Cảnh tu sĩ còn chưa kịp phát hiện.

Thẳng đến mấy đạo Vô Hình Kiếm mang của Mạc Vô Kỵ bắn ra, Thiên Cơ côn cũng khua ra đánh xuống, Hư Thần Cảnh tu sĩ mới giật mình hiểu ra.

Hắn cũng biết lợi dụng Kinh Cức Phong Môn cuồng phong, thậm chí tại đây trong cuồng phong có thể bằng vào trực giác tránh né tránh gai ngược phong tiên cùng đá vụn. Đối với gió nhạy cảm như vậy, hắn dĩ nhiên không có phát hiện đối thủ núp ở trong cuồng phong đánh lén, có thể thấy được đối thủ của hắn cường đại cỡ nào, hoặc là nói đối thủ cảm ngộ đối với gió xa xa mạnh hơn hắn.

Hắn đem phong thang vội vàng tế xuất, miễn cưỡng lại đem mấy đạo vô hình kiếm khí của Mạc Vô Kỵ ngăn trở. Không đợi hắn phục hồi tinh thần lại, vài đạo cường hãn phong tiên liền quét ở phía sau lưng hắn, lại đem y phục của hắn kể cả da thịt mang đi một tảng lớn. Đối phó với Sầm Thư Âm, hắn có vẻ thành thạo, phong tiên căn bản là không cách nào thương tổn được hắn.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ hạ thủ, hắn đâu còn có cơ hội đi quản đám phong tiên?

- Ầm!

Phong thang lần nữa ngăn trở Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ côn, lại là mấy đạo tiếng sấm ở bên cạnh hắn nổ tung.

Hư Thần viên mãn một chân trực tiếp bị sấm sét đập gãy chân, lúc này, hắn căn bản cũng không cố kỵ thương thế của mình, càng là cấp tốc lui về phía sau.

Hắn cảm giác được, thực lực của Mạc Vô Kỵ hắn là còn không có cao bằng hắn, thậm chí thấp hơn hắn không phải là một cấp bậc. Nếu không, hắn cũng không cách nào tại dưới vội vàng ngăn trở Mạc Vô Kỵ ám toán.

Nhưng hắn không dám cùng Mạc Vô Kỵ tiếp tục đánh nữa, tại cái chỗ này, hắn căn bản là không cách nào bắt được đối thủ, hết lần này tới lần khác đối thủ còn có cái loại này vô ảnh vô hình kiếm khí cùng sấm sét vô thanh vô tức. Dù cho thực lực của Mạc Vô Kỵ so với hắn thấp hơn hai cái đẳng cấp, hắn cũng không dám tiếp tục nữa.

Như vậy cũng như ở bên ngoài, hắn lại đem tay chân của mình toàn bộ trói chặt, đồng thời còn muốn trói buộc lại bản thân thần niệm cùng đối phương động thủ, có thể thắng mới đúng là quái sự.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng là sốt ruột, hắn núp trong bóng tối, cùng Kinh Cức Phong Môn cuồng phong dung hợp cùng một chỗ. Đừng nói đối

phương còn không có thăng cấp Thiên Giới, coi như là thăng cấp tới rồi thiên giới Chân Thần Cảnh, cũng rất khó tùy thời tùy khắc phát hiện sự hiện hữu của hắn. Thế nhưng hắn và Hư Thần Cảnh tu sĩ thực lực chênh lệch quá lớn, liên tục hai lần ám toán, cũng chỉ có thể làm cho đối phương thụ thương mà thôi. Hơn nữa loại thương này thoạt nhìn rất lợi hại, trên thực tế cũng không nguy hiểm đến tính mạng.

Người Hư Thần Cảnh tu sĩ này nếu mà không lùi đi, sớm muộn cũng bị hắn giết chết. Thế nhưng đối phương vừa lui đi, hắn liền không có cách nào. Đối phương đồng dạng có thể tại đây trong cuồng phong an ổn rời đi, chỉ cần hắn không động thủ, liền rất có thể lui ra ngoài.

Ẩn nấp ở trong gió đích xác có thể ám toán đối thủ, nhưng là hạn chế cường độ hắn xuất thủ.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lại cũng không kịp đoái hoài ẩn nấp ở trong gió, đánh ra mấy đạo lôi cầu sau đó, trực tiếp từ trong gió hiện thân đi ra, Thiên Cơ côn đập thẳng vào đầu.

- Rầm rầm ầm!

Mấy đạo tiếng sấm vang lên, Hư Thần Cảnh tu sĩ không kinh sợ mà còn lấy làm mừng. Bởi vì hắn rốt cục nhìn thấy thân ảnh Mạc Vô Kỵ, chỉ cần Mạc Vô Kỵ hiện thân ra, hắn liền có nắm chắc làm cho Mạc Vô Kỵ đi không xong.

- Răng rắc!D

Một đạo tiếng sấm trực tiếp lại chặt gãy cái chân còn lại của Hư Thần Cảnh tu sĩ, Hư Thần Cảnh tu sĩ căn bản cũng không quan tâm, phong thang tại trong cuồng phong cuồn cuộn nổi lên cuồng bạo nguyên lực bao trùm lấy Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cắn răng, Thiên Cơ côn vẫn như cũ ầm xuống.

Hư Thần Cảnh tu sĩ phong thang cuồn cuộn nổi lên nguyên lực cư nhiên đáng sợ như thế, đây là Kinh Cức Phong Môn, nếu như là ở bên ngoài, phỏng chừng hắn cả năng lực chống đỡ cũng không có.

Hư Thần Cảnh tu sĩ thấy Mạc Vô Kỵ cũng dám giống như hắn, đối với pháp bảo đập về phía mình không thèm quan tâm, khóe miệng lộ ra một tia cười nhe răng.

Hắn chỉ cần đầu lệch ra một chút, căn bản cũng không cần trốn, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể đập trúng vai hắn. Mà bị Mạc Vô Kỵ đập trúng xương vai, hắn tối đa bị thương nặng mà thôi. Dù cho hắn bị thương nặng, một nữ nhân kia hắn cũng không sợ hãi. Nhưng phong thang của hắn đập trúng thắt lưng đối thủ, tuyệt đối có thể giết hắn.

Không sai, tại Kinh Cức Phong Môn này, một thang của hắn lực lượng còn không bằng 30% phía ngoài, thì tính sao? Hắn đã nhìn ra, Mạc Vô Kỵ thậm chí còn chưa tới Hư Thần Cảnh.

- Ầm, rắc...

Tuy tiện tại trong cuồng phong, thanh âm bộ xương gãy, Mạc Vô Kỵ vẫn nghe được.

Hư Thần Cảnh tu sĩ phong thang không hề chếch đi đánh vào eo Mạc Vô Kỵ, dù cho Mạc Vô Kỵ vào giờ khắc này đã thi triển Đấu Chuyển Tinh Di Chuyển Tự Quyết tầng thứ ba Tham Hồi Đấu Chuyển, Hư Thần Cảnh tu sĩ cũng không cách nào thi triển ra toàn bộ lực lượng, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ nghe được bản thân bộ xương không ngừng gãy. Từ hông bộ đến chân, rồi đến mắt cá chân. Thẳng đến nguyên lực từ lòng bàn chân bị chuyển vào lòng đất, loại lực lượng kinh khủng này mới biến mất vô tung vô ảnh.

Hư Thần Cảnh tu sĩ nhưng không có nửa phần vui sướng, tại hắn nghe được thanh âm quanh thân Mạc Vô Kỵ bộ xương gãy đồng thời, hắn đồng dạng nghe được thanh âm như vậy trên người mình.

Một loại ngất xỉu, thậm chí khí tức tử vong cuốn tới, hắn cảm giác được lực lượng của toàn thân đều đang tiêu tán.

Cái loại này đau đớn cùng thanh âm xương gãy cũng không phải từ bả vai hắn truyền tới, mà là đỉnh đầu của hắn truyền tới. Hắn rõ ràng cảm nhận được phương vị Thiên Cơ côn Mạc Vô Kỵ phách xuống, rõ ràng mình đúng lúc nghiêng đầu né ra. Nhưng là Thiên Cơ côn của đối thủ hết lần này tới lần khác vẫn đập vào đỉnh đầu của hắn, để cho hắn căn bản là không nghĩ ra.

Trừ phi đối phương tại thời điểm đầu hắn chếch đi, trong nháy mắt chuyển biến, mới có thể làm được. Nhưng loại thủ đoạn này, không muốn nói hắn, coi như là Chân Thần Cảnh cường giả cũng không nhất định có thể làm ra, đối phương làm sao làm được?

Sau một khắc, ý thức của hắn liền hoàn toàn lâm vào trong bóng tối, Mạc Vô Kỵ không có cho hắn cơ hội tiếp tục, một đạo kiếm khí xuyên qua Tử Phủ của hắn.

- Bành!

Tại Hư Thần Cảnh tu sĩ bị giết trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ từ không trung hạ xuống, té nhào vào trong 1 cái hố tạo ra bởi nguyên lực bị hắn dời vào lòng đất.

Hắn giết Hư Thần Cảnh tu sĩ, có thể nói hoàn toàn là dựa vào thực lực của chính mình.

Tại thời điểm Hư Thần Cảnh tu sĩ không tránh một côn này, Mạc Vô Kỵ liền biết đối phương rất có thể muốn cùng hắn chơi trò đọ sức mạnh. Dưới tình hình chung, đối với hắn rất bất lợi. Tu vi của hắn không bằng đối phương, khẳng định chơi đéo lại đối thủ.

Thế nhưng hắn có thủ đoạn tương đương với thần thông, Đấu Chuyển Tinh Di. Mặc dù hắn xương cốt từ xương hông gãy nứt ra đến xương đùi, hắn coi như là thành công rồi.

Về phần hắn phách xuống một côn đó, đã dùng đến Đấu Chuyển Tinh Di Chuyển Tự Quyết tầng thứ tư Toàn Chuyển Càn Khôn.

Chính là bởi vì khẳng định Mạc Vô Kỵ không cách nào tại thời điểm này thay đổi phương hướng Thiên Cơ côn rơi xuống, Hư Thần Cảnh tu sĩ mới dám cùng hắn liều mạng. Đáng tiếc là Hư Thần Cảnh tu sĩ không biết Mạc Vô Kỵ có tu luyện Đấu Chuyển Tinh Di.

Đấu Chuyển Tinh Di tầng thứ tư Toàn Chuyển Càn Khôn, liền có thể tại trong nháy mắt để cho Thiên Cơ côn chuyển hướng, hơn nữa lực lượng không có nửa điểm biến hóa.

Cái này cũng đề tỉnh cho Mạc Vô Kỵ, vĩnh viễn cũng nên đánh giá thấp đối thủ của mình. Dù cho khẳng định đối phương làm không được, tại thời điểm sinh tử đánh nhau sống chết, cũng phải cho rằng đối phương có thể làm được.

- Mạc sư đệ...

Sầm Thư Âm đã cấp thiết chạy tới, cẩn thận ôm lấy Mạc Vô Kỵ, gương mặt rất khẩn trương. Nàng căn bản không thể nghĩ đến, Mạc Vô Kỵ có thể giết chết Hư Thần viên mãn, còn là chính diện đánh nhau chết sống.

Một cổ mùi thơm ngát nhàn nhạt và sự mềm mại tuyệt vời truyền đến, trong lòng Mạc Vô Kỵ hơi rung động. Lần đầu tiên được Sầm Thư Âm ôm trong tình trạng hầu như lõa thể, bởi vì đối phương đánh hắn bị thương nặng, trong lòng hắn vốn không có dục niệm gì. Hiện tại Sầm Thư Âm vốn là quần áo không có bao nhiêu đã nhào tới ôm ấp hắn, hắn mới biết được mình vẫn còn chuẩn men, hormone nam giới đang kêu gọi thằng nhỏ biểu tình.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 303: Đoạn Môn

Mạc Vô Kỵ ăn vào hai quả Minh Ngọc đan, ngăn chặn sự hưng phấn của mình. Rất nhanh hắn liền đắm chìm trong quá trình chữa thương, quên mất sự tiếp xúc xấu hổ với Sầm Thư Âm. Phải nhanh một chút làm cho thương thế của mình khang phục, nhất định phải triệt để thả lỏng tâm thần mà chữa thương. Đối với Sầm Thư Âm, Mạc Vô Kỵ vẫn tương đối tin tưởng, ngoại trừ bảo vệ một tia tâm thần ra, hắn gần như là lại đem toàn bộ tinh lực đặt vào việc chữa thương.

Sầm Thư Âm chưa từng ôm bất cứ nam tử nào, huống chi còn là một nam tử trong tình trạng giống như nàng, trên người chỉ có một ít vải vụn. Cái sự phản ứng 'dị thường' của Mạc Vô Kỵ nàng lập tức liền cảm giác được, nhất thời trên mặt một mảnh nóng bỏng. Nếu như là người khác, nàng khẳng định sớm đã bỏ lại. Coi như là Mạc Vô Kỵ, nếu không ở trong Kinh Cức Phong Môn này, nàng cũng sẽ không tiếp tục ôm hắn. Nhưng bây giờ, nàng không có cách nào bỏ Mạc Vô Kỵ xuống.

Cũng may ngoại trừ lúc ban đầu Mạc Vô Kỵ có hơi hưng phấn, rất nhanh thì an tâm chữa thương, làm cho nàng thở phào nhẹ nhõm.

...

Khi Mạc Vô Kỵ triệt để khang phục tỉnh táo lại, đã là mấy ngày sau.

Hắn rất nhanh thì phát hiện mình đã về tới thạch thất mà Sầm Thư Âm thu được truyền thừa kia, thần niệm thẩm thấu ra ngoài, Sầm Thư Âm đang tu luyện ở trong nửa gian thạch thất còn lại. Lúc này Sầm Thư Âm sớm đã thanh lý sạch sẽ, trên người nàng cũng đổi một bộ quần áo mới.

Bất quá y phục kia cũng không phải kiểu nam, mà là quần áo nữ giới. Mạc Vô Kỵ vừa nhìn vải vóc của quần áo, liền biết Sầm Thư Âm đã vá lại quần áo cho hắn.

Mạc Vô Kỵ cũng đứng lên, lại đem trên người mình dọn dẹp một lần, thay đổi quần áo mở ra thạch thất.

Cái chỗ này linh khí không đủ để cho Mạc Vô Kỵ tiếp tục lưu lại tu luyện, hắn dự định rời đi nơi này.

- Mạc sư đệ, ngươi đã khỏe sao?

Sầm Thư Âm thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, ngạc nhiên mừng rỡ hỏi. Trải qua mấy ngày thời gian, sự xấu hổ lúc trước cũng dần dần đã bị nàng che giấu đi.

Nói xong, nàng nhớ ra cái gì đó, mau chóng đem một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Đây là nhẫn của Hư Thần tu sĩ kia, ta nghĩ chúng ta khả năng chọc phiền toái rồi.

- Thế nào?

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận cái nhẫn nghi ngờ hỏi.

Sầm Thư Âm chỉ vào nhẫn trong tay Mạc Vô Kỵ nói:

- Trên nhẫn có khắc mấy chữ, ngươi xem một chút liền biết.

Tại Sầm Thư Âm lúc nói xong, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy trên mặt nhẫn khắc chữ, Đoạn Môn, bảy trăm ba mươi mốt.

- Đoạn Môn bảy trăm ba mươi mốt? Có ý tứ gì?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Sầm Thư Âm nói:

- Ta nghe người ta nói qua, tại Chân Mạch Đại Lục, địa phương được người ta kính ngưỡng nhất cũng là cường đại nhất, chính là Tinh Đế Sơn. Đồng thời tại Chân Mạch Đại Lục, còn có một cái hắc ám tông môn bí ẩn nhất, cũng làm cho người sợ nhất, cái tông môn đó chính là Đoạn Môn.

- Có người lại đem tông môn của mình gọi là Đoạn Môn, ngược lại ngạc nhiên.

Mạc Vô Kỵ im lặng nói.

Sầm Thư Âm lắc đầu:

- Đoạn Môn là một tổ chức duy nhất không gọi mình là tông môn, Đoạn Môn đã từng là một cái liên minh ám sát. Trong này có độc nhất vô nhị truyền thừa, nghe đồn chỉ cần danh sách người đi vào ám sát liên minh đó, sẽ không sống hơn ba tháng. Hơn nữa cái ám sát liên minh này còn có một cái ham mê, chính là có người mời bọn họ một người nào đó, bọn họ sẽ thuận tiện lại giết sạch tất cả người thân của nạn nhân, thậm chí bao gồm tông môn luôn.

Thời gian dài lâu, người khác thậm chí cũng không dám mời bọn họ xuất thủ, bởi vì bọn họ xuất thủ quá máu tanh, trên cơ bản mỗi lần đều là chém tận giết tuyệt, cho nên cái ám sát liên minh này cũng bị người ta xưng là Đoạn Môn. Mà người của ám sát liên minh cũng thầm chấp nhận, lâu ngày, thực sự tạo thành một cái tông môn, cái tông môn đó chính là Đoạn Môn.

- Loại tông môn này, Tinh Đế Sơn cũng không có ai quản sao?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

- Tinh Đế Sơn cho rằng tồn tại chính là có lý, cho nên chưa hề đi quản Đoạn Môn. Ta cũng nghe người ta nói Tinh Đế Sơn đã quản qua, nhưng thực lực của Đoạn Môn cực kỳ cường hãn, coi như là Tinh Đế Sơn muốn đem Đoạn Môn diệt sạch, cũng phải thương gân động cốt.

Lúc này mới vẫn ẩn nhẫn đến nay, ngày hôm nay chúng ta cư nhiên giết một người của Đoạn Môn.

Trong giọng nói của Sầm Thư Âm có chút lo lắng.

- Chỉ cần chúng ta không nói, có lẽ bọn họ không biết là chúng ta giết tên kia.

Mạc Vô Kỵ nghe cũng có chút đau đầu, chuyện của hắn vốn cũng rất nhiều, nếu là lại tới một người Đoạn Môn, hắn còn có thể an ổn tu luyện hay không đây?

- Không có ích lợi gì, còn chưa nghe nói qua người của Đoạn Môn bị giết, sau đó không có chuyện gì. Ta tin tưởng trước khẳng định có người nghĩ như vậy qua, nghe đồn chưa hề có một người chạy ra khỏi Đoạn Môn trả thù.

Sầm Thư Âm thở dài, những nàng cũng chỉ là nghe nói. Hiện tại người của Đoạn Môn bị bọn họ giết, có thể thấy được chí ít Đoạn Môn là có tồn tại.

Mạc Vô Kỵ mặt lộ vẻ ngưng trọng, hắn không cho là mình sẽ có cái gì đặc thù, có thể tránh được Đoạn Môn truy sát.

Do dự nửa ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên đem nhẫn cầm trong tay để dưới đất:

- Cái giới chỉ này ta không mở ra được, cô ở nơi này chờ ta vài ngày.

Mạc Vô Kỵ buông tha việc mở ra nhẫn, Sầm Thư Âm ngược lại biết vì sao, rất nhiều trong giới chỉ đều có thần niệm ấn ký. Một khi mở ra, thần niệm ấn ký sẽ chỉ là bám vào trên người, thậm chí ngay cả người mở ra nhẫn cũng không cách nào biết được. Loại thần niệm ấn ký này, liền sẽ trở thành thủ đoạn người khác truy tung.

Mạc Vô Kỵ không mở ra nhẫn, hắn là lo lắng bị thần niệm ấn ký bám vào thân.

Sầm Thư Âm chỉ là đoán đúng 1 bộ phận, Mạc Vô Kỵ đích thật là lo lắng bên trong chiếc nhẫn có thần niệm ấn ký. Bỏ xuống nhẫn, hắn cũng không cần phải vài ngày.

Để cho Sầm Thư Âm chờ hắn vài ngày, hắn muốn phải tra xét mình một chút trong cơ thể có ấn ký hay không, đồng thời phải ở chỗ này thiết kế một cái ấn ký thuộc về mình.

Người của Đoạn Môn đáng sợ như thế, tuyệt đối không chỉ là tại bên trong chiếc nhẫn làm ấn ký. Mạc Vô Kỵ khẳng định, giả như Sầm Thư Âm nói là sự thật, này trên người hắn đồng dạng cũng bị hạ ấn ký.

Ba ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ tại trên người mình tra xét một lần lại một lần, thậm chí ngay cả chiếc nhẫn trữ vật đều tra xét mấy lần, chính là không có phát hiện bất kỳ tình huống dị thường nào.

Hắn đoán được trên người hắn rất có thể không phải là không có ấn ký, mà là có ấn ký hắn không tra được.

Đáng tiếc là, hắn cũng là hết cách, liên tục ba ngày đều không tra được, lại kiểm tra một chút cũng là uổng công. Hắn rất sớm liền bắt đầu rèn luyện thần niệm, nhưng hắn đối với thần niệm ấn ký cũng không phải phi thường quen thuộc.

Bất quá hắn nhất thiết phải phải ở chỗ này bày bản thân thần niệm ấn ký, người của Đoạn Môn nếu thật đáng sợ như vậy, nhất định sẽ căn cứ cái giới chỉ này tìm tới nơi này. Việc hắn cần phải làm là tại xung quanh chiếc nhẫn này bố trí bản thân pháp trận, thông qua trận đạo kết hợp thần niệm của hắn bày ấn ký cho tu sĩ tìm tới.

Đối với cao nhân đánh không hoàn thủ, mắng không nói lại, Mạc Vô Kỵ biểu thị kính phục, nhưng hắn không phải là người như thế. Giả như Đoạn Môn thực sự tìm được hắn, đồng thời phái người tiến hành hạ thủ đối với hắn, chỉ cần để cho hắn chạy đi, hắn sẽ giết bằng được.

Đoạn Môn ẩn nấp như vậy, hắn nếu muốn giết trả thù tự nhiên trước phải tìm được Đoạn Môn sào huyệt. Thông qua người đuổi giết hắn tìm được Đoạn Môn sào huyệt, đoán chừng là người si nói mộng. Đoạn Môn sào huyệt nếu mà dễ tìm như vậy, phỏng chừng sớm đã bị người ta tìm ra.

Cho nên hắn phải thông qua cái giới chỉ này, tìm được Đoạn Môn sào huyệt. Chỉ cần có người tới tìm tìm cái giới chỉ này, người đó nhất định là người trong đoạn môn. Hắn liền có thể căn cứ tên gia hỏa tìm kiếm nhẫn, tìm được Đoạn Môn. Đoạn Môn không tìm hắn còn chưa tính, chỉ cần tìm tới trên đầu hắn, vậy cũng chớ trách hắn không khách khí.

Đạn pháo của chiến hạm tuy rằng trân quý, cái mạng nhỏ của mình đều đã bị uy hiếp, hắn không ngại lại đem lôi pháo bắn trả, cho Đoạn Môn đi ăn mứt.

Sầm Thư Âm nào biết đâu tâm tư của Mạc Vô Kỵ, nàng còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ đang tìm ấn ký trên người, nhưng không biết Mạc Vô Kỵ phòng ngừa chu đáo, bắt đầu ở bố trí bản thân ẩn nấp ấn ký.

Mạc Vô Kỵ vừa nếm thử, chính là hơn nửa tháng thời gian. Hơn nửa tháng sau đó, Mạc Vô Kỵ bắt đầu bố trí ẩn nấp trận kỳ, đồng thời tại trong pháp trận bày ra bản thân thần niệm ấn ký.

Hắn đối với thần niệm ấn ký bố trí cũng không tinh thông, bất quá trận đạo trình độ của hắn là càng ngày càng mạnh, thần niệm cũng cường đại hơn so với tu sĩ bình thường, đồng thời hắn còn có một môn thần thông. Tại Chân Tinh, coi như là Nhân Tiên cường giả, cũng không nhất định sẽ biết thần thông.

Chỉ cần có người tiến vào kích phát ẩn nấp trận của hắn lấy đi cái giới chỉ này, vậy Đấu Chuyển Tinh Di thần thông của hắn bám vào trong kích phát trận, sẽ lại đem bản thân một tia thần niệm thẩm thấu vào mạch lạc của đối thủ. Mạc Vô Kỵ không có Linh Căn, chính bản thân khai sáng ra thủ đoạn mạch lạc tu luyện, hắn đối với cơ thể người mỗi một nhánh mạch lạc đều rõ ràng hơn so với bình thường tu sĩ. Thậm chí có vài Chân

Thần Cảnh cường giả, đối với mạch lạc cũng không nhất định hiểu rõ như hắn.

Tu sĩ tới nơi này, nhất định là tu sĩ có Linh Căn Linh Lạc, coi như là hắn lại đem thần niệm ấn ký chuyển dời đến đối phương mạch lạc, đối phương cũng không nhất định có thể biết. Dù sao mạch lạc đối với tu sĩ mà nói, căn bản cũng không trọng yếu như Linh Lạc. Tu sĩ bình thường tu luyện, cũng đều là Linh Lạc Chu Thiên vận chuyển, rất ít đi chú ý mạch lạc.

- Chúng ta có thể đi rồi.

Mạc Vô Kỵ bố trí một quả trận kỳ sau cùng xong, nói với Sầm Thư Âm.

Thần thông của hắn bám vào trong kích phát trận, tối đa chỉ có thể kiên trì hai ba tháng thời gian nguyên lực sẽ tiêu tán. Mạc Vô Kỵ nhận thức lúc này vậy là đủ rồi, nếu là Đoạn Môn thực sự lợi hại như vậy, vậy hai ba tháng thời gian khẳng định có thể tìm được nơi này. Nếu là tìm không tới, vậy hắn càng là không cần để ý.

Sầm Thư Âm không biết Mạc Vô Kỵ tại sao muốn bố trí ở chỗ này pháp trận, cũng hiểu một phần ý tứ của Mạc Vô Kỵ.

Mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ và Sầm Thư Âm liền lần nữa từ vòng xoáy Kinh Cức Phong Môn đi ra. Hai người đều biết Phong Độn Thuật, trả giá cao bất quá là mỗi người đều lại đổi một bộ quần áo mà thôi.

- Mạc sư đệ, ngươi bây giờ đi chỗ nào?

Sầm Thư Âm thấy Mạc Vô Kỵ tế xuất một cái phi thuyền hình tròn, liền biết cái này phi thuyền của Mạc Vô Kỵ hắn là một món thượng phẩm linh khí.

- Về trước một chuyến Tinh Không Điện sao?, ta có hai cái bằng hữu ở nơi đó. Sầm sư tỷ, nếu không cô đi cùng đi?

Mạc Vô Kỵ biết xe bay của Sầm Thư Âm đẳng cấp rất thấp, đơn giản mời Sầm Thư Âm đi cùng.

Sầm Thư Âm lắc đầu:

- Không được, ta tìm một chỗ tiếp tục bế quan tu luyện vậy. Thực lực của ta còn quá thấp một chút...

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, hắn hiểu rõ ý tứ của Sầm Thư Âm. Sầm Thư Âm đây là sợ làm liên lụy tới hắn, chỉ cần hắn dám cùng Sầm Thư Âm đồng thời xuất hiện ở Tinh Không Điện, vậy hắn chờ Tinh Đế Sơn Hạ gia truy sát sao?.

Hắn không có cách nào nói với Sầm Thư Âm cái gì khác, dù sao Sầm Thư Âm và hắn cũng không có quan hệ đặc biệt gì.

...

Chia tay với Sầm Thư Âm xong, Mạc Vô Kỵ đi cũng không nhanh, đắc tội người của Đoạn Môn để cho hắn có chút cảnh giác.

Nửa tháng sau, Mạc Vô Kỵ còn chưa có tiếp cận Tinh Không Điện, đã nhìn thấy một màn rung động.

Vô cùng vô tận tu sĩ đại quân, cùng rậm rạp chằng chịt các loại tinh không thú phủ đầy tinh không cuốn giết cùng một chỗ. Tinh không hạt, tinh không thử, tinh không điệp, kim lưỡi tinh, thương ban tinh không lang... Ước chừng có thể dùng tỷ làm đơn vị để tính toán.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 304: Leo Lên Tinh Không Bảng

Tu sĩ mặc dù nhiều, cũng không làm gì được nhiều tinh không thú như vậy. Mỗi thời mỗi khắc đều có vô số tu sĩ bị cắn nuốt, tuy rằng tinh không thú bị giết rơi càng nhiều, nhưng đám tinh không thú này căn bản là giết không hết.

Hắn tận mắt thấy một người Chân Thần Cảnh cường giả, bị một con thất cấp đại thử một ngụm nuốt trọn.

Mạc Vô Kỵ trong lòng phát lạnh, nếu mà nhiều tinh không thú như vậy vọt vào Chân Mạch Đại Lục, hậu quả sẽ làm sao? Sợ rằng Chân Mạch Đại Lục mỗi cây cỏ nhỏ đều chết hết sao??

Không đợi Mạc Vô Kỵ phục hồi tinh thần lại, bốn phía liền vọt tới vô tận tinh không thú đem hắn vây ở trong đó. Mạc Vô Kỵ trong lòng kinh hãi, hắn chỉ đối phó qua một lần tinh không hạt, một lần kia thiếu chút nữa chết. Lần này nhiều tinh không thú chen chúc mà đến như vậy, hắn sợ rằng cơ hội chạy trốn cũng không có.

Không đợi vô cùng tinh không thú tới gần, Mạc Vô Kỵ Mạn Thiên Lôi Vũ liền rơi xuống. Thăng cấp tới rồi Chân Hồ tầng bốn sau đó, Mạc Vô Kỵ Mạn Thiên Lôi Vũ sát thương diện tích lớn ra gấp mấy chục lần. Chỉ là một lần giông tố, chung quanh hắn liền trực tiếp trống không, tinh không điệp cùng tinh không thử các loại tinh không yêu thú toàn bộ xong đời dưới một lần giông tố của Mạc Vô Kỵ này.

Mạc Vô Kỵ thở ra khẩu khí, nếu như không có Phong Độn Thuật tình huống, bị nhiều như vậy tinh không yêu thú vây khốn, vậy trừ cứng rắn tuôn ra đi ra, hắn không có biện pháp khác. Hiện tại bất đồng, hắn có

Phong Độn Thuật, chỉ cần Chân Hồ tử khí dùng hết, hắn liền trực tiếp bỏ chạy.

Xem ra hắn còn không có thích ứng sự thực là thực lực của chính mình đã tăng cao.

Mạn Thiên Lôi Vũ không ngừng rơi xuống, mỗi một lần đều có thể chém giết hàng loạt tinh không yêu thú. Mạc Vô Kỵ đơn giản cả tấm chắn duy nhất đều lười lấy ra, chỉ cần hắn có thể kiên trì, là có thể không ngừng giết yêu thú. Chờ hắn không thể kiên trì, liền trực tiếp bỏ chạy, không có gì do dự.

Tinh không bài đã ở trước tiên bị Mạc Vô Kỵ đeo ở bên hông, cơ hội thu gặt nhiều Tinh Không Bảng điểm cống hiến như vậy, Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không bỏ qua.

- Rầm rầm ầm!

Khắp bầu trời tiếng sấm không ngừng hạ xuống, vô tận yêu thú không ngừng bị Mạc Vô Kỵ đánh giết. Mạc Vô Kỵ tinh không bài điểm cống hiến, cũng đang không ngừng tăng lên. Chỉ cần gặp phải tinh không thú cao hơn cấp 6, Mạc Vô Kỵ lập tức bỏ chạy. Hắn là đến kiếm điểm, không phải là muốn liều mạng cùng yêu thú lục cấp.

Mạc Vô Kỵ một người tại trong bầy yêu thú gây ra động tĩnh lớn như vậy, muốn không bị người biết cũng không thể. Rất nhanh nhân loại tu sĩ đại quân bên kia liền phát hiện Mạc Vô Kỵ đánh ra tảng lớn lôi hồ, đồng thời cũng phát hiện Mạc Vô Kỵ giết yêu điên cuồng.

- Rầm rầm ầm răng rắc…

Lại là một sóng yêu thú bị Mạc Vô Kỵ sấm sét đánh giết.

Thời khắc này Mạc Vô Kỵ trong lòng càng là bình tĩnh, đã dùng rất nhiều skill AOE Mạn Thiên Lôi Vũ như vậy, trong thức hải hắn tử khí hồ

lớn vẫn là tràn đầy nguyên lực. Chỉ cần không đến đỉnh cấp yêu thú, coi như là lại giết vài ngày, hắn cũng không có vấn đề chút nào.

- PHỐC!

Không đợi Mạc Vô Kỵ lần nữa tế xuất tiếp theo sóng Mạn Thiên Lôi Vũ, một đạo xé rách lưỡi mang, phá vỡ ngực trái hắn, đồng thời trực tiếp xuyên qua, mang theo một mũi huyết vũ.

Thất cấp (cấp 7) yêu thú? Mạc Vô Kỵ trong lòng cuồng kinh, dù cho hắn lợi hại hơn nữa, cũng không cách nào tránh né thất cấp yêu thú. Vừa rồi hắn liền tận mắt thấy một người Chân Thần Cảnh cường giả, bị một cái con thất cấp tinh không thử nuốt trọn.

Nếu có thất cấp yêu thú để mắt tới hắn, Phong Độn Thuật có thể chạy trốn hay không?

- Xuy! Xuy!

Lại là hai đạo lưỡi mang trực tiếp quét tới, Mạc Vô Kỵ thật giống như bị điểm huyệt đạo bình thường giống nhau, cũng không cách nào nhúc nhích.

Giờ khắc này, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn hai đạo lưỡi mang cắt tinh không khoảng cách, đi thẳng tới trước mắt hắn.

Mạc Vô Kỵ tử khí hồ lớn cuốn động, một trăm lẻ ba nhánh mạch lạc cũng điên cuồng Chu Thiên nghịch chuyển. Tại đây hai đạo lưỡi mang gần phá vỡ đầu Mạc Vô Kỵ là lúc, tử khí hồ lớn rốt cục đã tránh thoát gông cùm xiềng xích, thân thể đã ở dưới một trăm lẻ ba nhánh mạch lạc điên cuồng nghịch chuyển khôi phục như thường.

Cũng may Đấu Chuyển Tinh Di đã đến Chuyển Tự Quyết tầng thứ tư Toàn Chuyển Càn Khôn, hắn là có thể miễn cưỡng tránh thoát lúc này đây nguy cơ. Lúc này Mạc Vô Kỵ đã quyết định, chỉ cần hắn tránh thoát đạo này sát khí, hắn lập tức đi ngay.

Tại cái chỗ này, chung quanh hắn không có cường giả bảo vệ, tiếp tục thu gặt tinh không điểm cống hiến, đó chính là muốn chết.

- Bành!

Không đợi Mạc Vô Kỵ thi triển Toàn Chuyển Càn Khôn tránh né, một con đại ấn đột ngột xuất hiện ở trước người Mạc Vô Kỵ, hai đạo lưỡi mang đã bị đại ấn đánh nổ nát.

- Ngươi tiếp tục, càn rỡ tinh không sư này giao cho ta.

Một người nam tử áo xám từ bên người Mạc Vô Kỵ xẹt qua.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới phát hiện vừa rồi đánh thương hắn chính là một một con tinh không sư dài mấy trượng, tuyệt đối là thất cấp tinh không yêu thú.

Nam tử áo xám đỉnh đầu lơ lửng một cái đại ấn, còn không có lần nữa tế xuất đại ấn, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy trong mắt tinh không thú này lộ ra ngưng trọng. Về phần tiếp tục giết hắn, đã sớm bị tinh không sư này đặt ở một bên.

Đã có người giúp hắn chặn thất cấp yêu thú, Mạc Vô Kỵ cũng không có lập tức liền đi, mà là lựa chọn tiếp tục dùng Mạn Thiên Lôi Vũ thu gặt điểm. Lần này thần niệm của hắn hiện đầy xung quanh, hắn lo lắng có yêu thú mạnh động thủ với hắn.

Vô cùng tinh không vô tận yêu thú căn bản là giết không dứt, Mạc Vô Kỵ cũng không có trông cậy vào đi giết hết những thứ này yêu thú, hắn chỉ biết là kiếm điểm càng nhiều càng tốt.

Trận chém giết này, kéo dài đủ hai ngày. Rậm rạp chằng chịt tinh không yêu thú, mới lui vào vô tận trong hư không.

Trong thời gian đó Mạc Vô Kỵ bị thất cấp yêu thú đánh lén vài lần nữa, mỗi lần hắn đều đúng lúc tránh được. Hơn nữa này thất cấp yêu thú

đánh lén hắn trên cơ bản không có cơ hội đánh lén hắn lần thứ hai, lại có Chân Thần Cảnh cường giả lại đây lại đem yêu thú vây khốn.

Hiển nhiên Chân Mạch Đại Lục tu sĩ quân đội bên này, cũng tuyệt không cho phép cao cấp yêu thú đối phó cấp thấp tu sĩ.

Hai ngày, Mạc Vô Kỵ trong tử khí hồ lớn nguyên lực hầu như đã giảm hơn phân nửa.

Yêu thú thối lui, Chân Mạch Đại Lục tu sĩ quân đội cũng bắt đầu tụ tập. Tuy tu sĩ đại quân vẫn là rậm rạp, thoạt nhìn đều hơn triệu. Bất quá Mạc Vô Kỵ đã trải qua trận tinh không đại chiến này, hắn biết tu sĩ ngã xuống đồng dạng là hơn mười vạn.

Bất đồng duy nhất chính là, tinh không yêu thú là đẳng cấp gì lên một lượt, hắn thậm chí nhìn thấy một đống cấp một tinh không thử nhằm phía hắn, còn chưa tới trước mặt hắn, đã bị lôi hồ đánh thành mảnh vụn. Mà có thể đi vào tu sĩ đại quân, chí ít đều là cường giả Thoát Phàm cảnh trở lên.

Mạc Vô Kỵ nắm lên bên hông tinh không bài, nhìn lướt qua, thấy phía trên viết "Mạc Vô Kỵ, tinh không điểm cống hiến 26811, bài danh, 9951". Mạc Vô Kỵ âm thầm kinh hãi, ghê gớm thật! Đã biết hai ngày bằng vào hùng hậu nguyên khí hồ lớn cùng Mạn Thiên Lôi Vũ, không biết giết bao nhiêu tinh không yêu thú. Thậm chí ngay cả cấp năm yêu thú, hắn cũng giết chết rất nhiều. Có thể coi là như thế này, cũng mới miễn cưỡng lên được phó bảng.

Phải biết rằng cơ hội như vậy sau này chắc chắn sẽ không có bao nhiêu, trừ phi hắn có thể gia nhập tu sĩ quân đội. Nếu không, một mình hắn gặp phải nhiều tinh không yêu thú như vậy, chỉ có một đường chạy trốn. Xem ra không muốn nói leo lên Tinh Không Bảng đệ nhất, coi như là leo lên tinh không chủ bảng, cũng là đường dài đằng đẵng.

Nhưng vào lúc này, trong lòng Mạc Vô Kỵ chợt phát sinh báo động, hắn theo bản năng đi bên cạnh lóe lên.

- Ngươi rất tốt, một ngón kia tên zề á?

Một người nam tử áo xám thân hình cao lớn đang đứng tại vị trí Mạc Vô Kỵ mới vừa đứng, lúng túng giơ tay.

Xem ra mới vừa rồi là hắn muốn đập đập vai Mạc Vô Kỵ, bị Mạc Vô Kỵ cảnh giác né ra.

Mạc Vô Kỵ vội vàng ôm quyền nói:

- Vãn bối Mạc Vô Kỵ, đa tạ tiền bối ân cứu mạng.

Không phải mới vừa người áo xám nam tử này cứu giúp, Mạc Vô Kỵ cũng có thể né tránh tinh không sư lần thứ hai đánh lén. Nhưng người ta đích thật là xuất thủ cứu giúp, Mạc Vô Kỵ tự nhiên (phải) cảm tạ đối phương. Hơn nữa áo xám nam tử tu vi theo Mạc Vô Kỵ, ít nhất là Chân Thần Cảnh tầng chín, cao hơn hắn nhiều lắm.

Áo xám nam tử khoát tay chặn lại, cười ha ha nói:

- Thực lực của ngươi rất mạnh, một ngón giông tố AOE kia càng làm cho ta ước ao. Theo lý thuyết ngươi nhân tài như vậy ta không thể không biết mới đúng a?

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác nói:

- Vãn bối là một cái tán tu, còn chưa gia nhập tu sĩ quân đội, cho nên tiền bối mới không biết.

- Thì ra là như vậy, nếu không ngươi gia nhập ta Bắc Tinh quân đội?

Áo xám nam tử cười hắc hắc nói:

- Được rồi, ta gọi Mưu Lan Hàn, Bắc Tinh quân đội thống suất ba sao.

Mạc Vô Kỵ nhất thời động dung, hắn đến Chân Mạch Đại Lục thời gian cũng không lâu, nhưng cũng đã nghe nói qua một phần liên quan tới

Tinh Đế Sơn sự tình.

Tinh Đế Sơn tổng cộng có Thập Điện, đồng thời có 10 quân đội. Từ trong miệng Mưu Lan Hàn, Mạc Vô Kỵ suy đoán Bắc Tinh quân đội này nhất định là một trong Tinh Đế Sơn thập quân đội. Hơn nữa hắn còn nghe nói qua Tinh Đế Sơn tam đại gia tộc, trong đó có một cái Mưu gia. Mưu Lan Hàn không biết có phải hay không là người của Mưu gia?

Mạc Vô Kỵ ôm quyền thi lễ sau đó, áy náy nói:

- Mưu tiền bối, ta tạm thời còn không có dự định gia nhập tu sĩ quân đội. Nếu là có một ngày ta muốn gia nhập tu sĩ quân đội, ta nhất định sẽ lựa chọn Bắc Tinh quân đội.

Mưu Lan Hàn nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, trong mắt hiện lên vẻ thất vọng, rất nhanh vẻ thất vọng liền biến mất, tiện tay lấy ra một quả lệnh kỳ giao cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Tinh Không Điện mấy thằng nhãi con xấu rất nhiều, nếu có người dám động đến trên đầu ngươi, ngươi trực tiếp báo tên của ta. Ta vừa mắt ngươi, nhớ kỹ a, muốn gia nhập xấu đại quân, tới tìm ta Mưu Lan Hàn.

Sau khi nói xong, Mưu Lan Hàn thân hình lóe lên biến mất tại ngay trong đại quân.

Mạc Vô Kỵ thấy rất nhiều đi theo đại quân tác chiến tán tu bắt đầu hướng Tinh Không Điện phương hướng đi qua, đang muốn kẹp vào đi qua, lại có một người ngăn ở trước mặt của hắn.

Lần này là một người nữ tử vóc người một số gần như hoàn mỹ, một thân tinh không chiến bào đắp lên người, thoạt nhìn cực kỳ oai hùng. Hết lần này tới lần khác nàng có một khuôn mặt mảnh mai thanh tú, trong sự oai hùng để lộ ra vài phần nhu hòa.

Lại là một người Chân Thần Cảnh cường giả, Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là ôm quyền nói:

- Vãn bối Mạc Vô Kỵ ra mắt tiền bối.

Nữ tử cười khúc khích:

- Vừa rồi tên kia có đúng hay không mời ngươi đi Bắc Tinh quân đội? Nghe lời tỷ tỷ, nhưng nghìn vạn đừng đi. Bắc Tinh quân đội tuy là tinh chiến điện đệ nhất quân đội, như ngươi vậy 1 người không có rễ không đáy đi căn bản là không thể tiến xa. Đến chúng ta Biển sao quân đội sao?, ta bảo đảm ngươi vừa tiến đến liền có thể trở thành thống suất 1 sao.

Lại là một người tới mời hắn, Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là lần nữa thi lễ cảm tạ:

- Đa tạ tiền bối coi trọng, ta tạm thời còn không dự định gia nhập tu sĩ quân đội.

Nữ tử dường như biết Mạc Vô Kỵ sẽ nói như vậy, vẫn như cũ nói:

- Không sao, thời điểm ngươi muốn gia nhập, tùy thời đều có thể tới tìm ta, ta là Thư Xuân Ngọc, nhớ kỹ a.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là lại cảm tạ một phen, lúc này mới có thể thoát thân. Bất quá hắn thấy, Thư Xuân Ngọc hiển nhiên không có thoải mái như Mưu Lan Hàn. Chí ít Mưu Lan Hàn trả lại cho hắn một quả lệnh bài, nữ nhân này cái gì cũng không cho. Dù cho hắn muốn gia nhập tu sĩ quân đội, cũng sẽ gia nhập Bắc Tinh quân đội.

Hắn lúc này cần phải nhanh lên một chút chạy tới Tinh Không Điện, cùng đám người Sở Thiên Lâu hẹn nửa năm thời gian, hiện tại đã đi qua một năm rưỡi, cũng không biết mấy người Sở Thiên Lâu sống thế nào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 305: Có Hỏi Ý Ta Chưa?

Tinh không bến tàu lầu một trong đại sảnh, Bàng Khởi trong mắt tràn đầy thất lạc. hắn đứng bên người Dong Hà cùng Hùng Hưng đẳng, giống nhau là mang theo tự ti. Ba người đều cả người là máu, hiển nhiên mới vừa từ tinh không trở lại.

- Sở tỷ, chúng ta không thích hợp ở tại chỗ này, từ biệt tại đây. Tương lai nếu là Mạc huynh trở về, rõ tỷ giúp chúng ta hỏi một chút tốt.

Bàng Khởi thanh âm khàn khàn, so với trước đây phải đi thất lạc đầm lầy thời điểm, càng thêm chán chường.

Sở Thiên Lâu cắn môi một cái:

- Chúng ta nếu là cùng nhau tổ đội tới, vậy tương lai liền cùng đi sao?. Trên người ta còn có điểm cống hiến, đến lúc đó ta mượn nữa một phần cho các ngươi liền tốt rồi.

Hùng Hưng đẳng khom người thi lễ nói:

- Sở tỷ, cám ơn ngươi. Chúng ta đã dùng qua ngươi quá nhiều điểm cống hiến, ngươi mang theo Tử Hạm sư muội, cũng không dễ dàng. Trước chúng ta cũng không biết tại Tinh Không Điện sinh tồn được còn nhất định phải điểm cống hiến, nếu mà biết, có lẽ chúng ta sẽ (biết) làm tính toán khác.

Bàng Khởi ba người thậm chí bao gồm Mạc Vô Kỵ cũng không biết, Tinh Không Điện giữa bất kỳ địa phương nào nghỉ ngơi, cũng là muốn điểm cống hiến. Ngươi cũng không thể thời thời khắc khắc đều ở đây Tinh Không Điện đi tới đi lui sao?? Coi như là tại tinh không bến tàu,

ngây ngô thời gian cao hơn mười hai canh giờ, cũng đồng dạng yêu cầu tinh không điểm cống hiến.

Về phần đang nơi này tìm kiếm tốt tu luyện nơi cùng nơi ở, này điểm cống hiến càng là kinh người không gì sánh được.

Nhưng ba người bọn hắn thực lực hơi thấp, cùng Sở Thiên Lâu cùng đi qua tinh không nhiều lần, mỗi lần lấy được điểm cống hiến còn chưa đủ một người mấy ngày nữa. Trường kỳ xuống tới, ngay cả Sở Thiên Lâu trên người điểm cống hiến cũng không nhiều.

Về phần gia nhập tu sĩ quân đội, ba người căn bản cũng không cảm tưởng. Dùng bọn họ bị Cảnh gia truy sát thân phận, một khi gia nhập tu sĩ quân đội, lập tức sẽ chỉ là biết bạo lộ ra. Cảnh gia năng lượng, rất nhanh thì có thể tìm được ba người tồn tại.

Sở Thiên Lâu cũng có chút do dự, mang theo Bàng Khởi ba người đích thật là ảnh hưởng đến nàng và Tử Hạm tu luyện. Nàng cũng không thèm để ý những thứ này, nàng bây giờ muốn muốn (phải) thăng cấp, không phải là dựa vào (kháo) tu luyện vài ngày là có thể thành công. Nàng càng muốn muốn (phải) thông qua tinh không chiến trường chiến đấu, đi tăng lên thực lực của chính mình.

Chỉ là nàng và Bàng Khởi ba người cũng là bởi vì Mạc Vô Kỵ, lúc này mới đi cùng một chỗ trở thành bằng hữu. Bàng Khởi ba người phải đi, nàng cũng không có cách nào mạnh mẽ để người ta lưu lại. Trên thực tế nàng có thể hiểu Bàng Khởi ba người, nếu đổi lại là lời của nàng, có lẽ nàng cũng sẽ làm ra đồng dạng quyết định.

- Bàng Khởi?

Một thanh âm đột ngột kêu lên, trong thanh âm mang theo sát khí.

Bàng Khởi mấy người lập tức nghiêng mặt sang bên, thấy tinh không bến tàu lầu một đại sảnh cửa vào đi tới bốn người, ba nam một nữ. Vừa

rồi gọi người của hắn, Bàng Khởi quen biết, là Cảnh gia Chân Hồ Cảnh tu sĩ, Cảnh Kỳ Lương.

- Đan vũ...

Bàng Khởi căn bản cũng không có nhìn Cảnh Kỳ Lương, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào cô gái kia, cả người đều có chút run rẩy. Trong mắt của hắn lúc này hoàn toàn là bi thương, thậm chí còn mang theo một tia mờ mịt.

Ở trong lòng hắn, Cảnh Đan Vũ thuần khiết đơn thuần, bởi vì dùng Cảnh gia Bán Nguyệt Thi trao đổi cho hắn làm đính ước vật, kết quả bị Cảnh gia đóng hắn lên, sau đó mọi cách dằn vặt. Tuy rằng hắn hiện khi chưa có bị Cảnh gia bắt được, thế nhưng trong lòng hắn không giây phút nào đều ở đây đau khổ. Không vì cái gì khác, cũng bởi vì nhớ Cảnh Đan Vũ tại nhận hết dằn vặt.

Nhưng là bây giờ, Cảnh Đan Vũ hình dạng nơi nào nửa phần nhận hết dằn vặt vết tích? Nàng mặt tươi cười, vẫn là trước đây thanh thuần dáng dấp. Về phần tu vi, càng là vượt qua nguyên đan, khí thế đều vượt qua hắn. Không chỉ như thế, Cảnh Đan Vũ cùng bên người một gã khác mặt chữ điền nam tử hình dạng thân thiết, rõ ràng cho thấy đạo lữ quan hệ.

Cảnh Đan Vũ cũng thấy Bàng Khởi ba người, nhất thời nhíu mày.

- Người này là ai?

Đứng ở Cảnh Đan Vũ bên người người kia mặt chữ điền nam tử nghe được Bàng Khởi trực tiếp gọi đan vũ, cũng là sắc mặt trầm xuống.

Cảnh Đan Vũ liền vội vàng nói:

- Dương Đông ca, người này gọi Bàng Khởi, đã từng là ta Cảnh gia hộ viện. Chỉ là người này phẩm hạnh quá kém, tại ta Cảnh gia trộm đi một món đồ đạc. Về sau ta Cảnh gia vẫn đang đuổi giết hắn, không nghĩ

đến người này giảo hoạt như vậy, cùng hắn đồng bọn chạy trốn tới Tinh Không Điện tới rồi, khó trách ta Cảnh gia vẫn không có tin tức của hắn.

Bàng Khởi há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, hắn cũng cảm giác được bản thân tâm bị kéo nát bấy, giờ khắc này, hắn chẳng những là một cái vở hài kịch, càng là một cái đơn phương ngu ngốc.

- Mạc huynh quả nhiên không có nói sai.

Hùng Hưng đẳng nắm chặt nắm tay, hắn đang nhắc nhở Bàng Khởi. Bàng Khởi là đại ca của bọn họ, hiểu lầm bọn họ không có quan hệ. Nhưng lại đem Mạc Vô Kỵ một phen hảo tâm xem như đối với Cảnh Đan Vũ nói bậy, đích thật là thật quá đáng một chút. Trước đây Mạc Vô Kỵ thế nhưng nói thẳng, Cảnh Đan Vũ lừa gạt Bàng Khởi, Bàng Khởi trong tay Bán Nguyệt Thi cũng là giả. Hết lần này tới lần khác Bàng Khởi không tin, nếu không phải Dong Hà, thậm chí còn cùng Mạc Vô Kỵ tức giận.

Bàng Khởi hít một hơi thật sâu, này mới chậm rãi nói:

- Hưng đẳng, Hà Nhi, ta có lỗi với các ngươi. Mạc huynh không phải người thường, sẽ không cùng ta đây loại kẻ đáng thương không chấp nhặt. Ta Bàng Khởi vọng sống vài thập niên, cư nhiên lại đem một cái **** xem như chính bản thân người trọng yếu nhất. Nhưng vẫn bỏ quên người trọng yếu nhất liền ở bên cạnh ta.

- Khởi ca...

Dong Hà cảm giác được ánh mắt có chút không rõ, cùng Bàng Khởi quen biết tới nay, đây là Bàng Khởi lần đầu tiên gọi nàng Hà Nhi.

- Kỳ lương, ngươi đi tinh không sự vụ đại điện làm một cái báo bị, ta Cảnh gia muốn dẫn đi mấy cái phạm tội gia nô.

Đi ở phía trước người kia mập mạp nam tu bỗng nhiên nói.

Cảnh Kỳ Lương liền vội vàng khom người đáp:

- Là, tán thúc.

Nói xong, Cảnh Kỳ Lương cấp tốc quay đầu lại rời đi.

Sở Thiên Lâu đang muốn nói chuyện, Bàng Khởi nhanh chóng ngăn cản Sở Thiên Lâu:

- Sở tỷ, xin ngươi giúp ta mang theo Hà Nhi cùng hưng đẳng đi thôi. Này người gọi Cảnh Giang Tán, Hư Thần Cảnh tầng 6 cường giả.

Bàng Khởi lo lắng Sở Thiên Lâu giúp hắn xuất thủ, liền vội vàng đem nói ở tại phía trước, đừng (không muốn) làm liên lụy tới Sở Thiên Lâu.

Sở Thiên Lâu quả nhiên dừng lại, Hư Thần Cảnh tầng bảy thực lực so với nàng còn mạnh hơn. Nếu mà nàng một người, nàng cũng không phải lưu ý. Thế nhưng có Tử Hạm bên người, nàng thật đúng là không dám động thủ.

Được gọi là Cảnh Giang Tán béo sửa hiển nhiên là nghe được lời của Bàng Khởi, cười lạnh một tiếng nói:

- Trộm ta Cảnh gia đồ đạc, còn muốn đi? Ha ha.

Đang khi nói chuyện, hắn đã ngăn lại Sở Thiên Lâu mấy người lối đi. Tại Cảnh Kỳ Lương không có bắt được Cảnh gia đuổi bắt kẻ trộm báo bị trước, hắn còn không dám động thủ. Qua hắn tin tưởng, cái này báo bị rất dễ liền có thể bắt được. Dù sao Bàng Khởi mấy cái bất quá là con kiến hôi tán tu mà thôi, hắn Cảnh gia thế nhưng ẩm Yến gia bắp đùi. Cùng Cảnh Đan Vũ cùng nhau, càng là Yến gia mới xuất hiện thiên tài yến Dương Đông.

Yến gia thế nhưng Tinh Đế Sơn tam to lớn một trong những gia tộc, yến Dương Đông bản thân mình chính là thiên tài, mà đệ đệ của hắn Yến Dương Nam tư chất thậm chí so với yến Dương Đông còn mạnh hơn, Nhân Bảng đệ nhất tồn tại. Tại Tinh Không Điện làm chút chuyện này, tự nhiên không có khả năng có vấn đề.

Quả nhiên, chỉ nửa nén hương không tới, Cảnh Kỳ Lương liền trở lại, trong tay còn mang theo một quả lệnh bài. Hắn quân lệnh bài giao cho mập mạp Cảnh Giang Tán:

- Tán thúc, đây là ta Cảnh gia đuổi bắt ăn trộm báo bị thủ lệnh, có thể đuổi bắt ba người.

Nói xong, hắn lại hạ giọng nói:

- Hai người khác là Sở gia, một người trong đó là sở giữa thịnh nữ nhi Sở Thiên Lâu. Cho nên hai người kia không tốt động.

Cảnh Giang Tán gật đầu, nói với Cảnh Kỳ Lương:

- Ngươi đi lại đem Bàng Khởi ba người bắt lại, lập tức mang về Cảnh gia.

- Sở tỷ, ngươi mang Tử Hạm rời đi sao?.

Chuyện tới trước mắt, Bàng Khởi trái lại tỉnh táo lại.

Sở Thiên Lâu trong lòng thở dài, nàng coi như là không rời đi, cũng không dám động thủ. Đối phương có một cái Hư Thần Cảnh cường giả, thực lực so với nàng còn mạnh hơn. Nàng nếu mà động thủ, chẳng những nửa điểm tác dụng không được, còn có thể làm cho nàng cùng Tử Hạm không cách nào thoát thân.

Tinh không bến tàu mỗi ngày đều là đang (ở) giết chóc giữa vượt qua, không sợ nhất chính là sự tình các loại. Hiện tại Cảnh gia người muốn (phải) tại tinh không bến tàu tầng thứ nhất đại sảnh bắt Bàng Khởi ba người, chung quanh tu sĩ lập tức liền vây quanh tới xem náo nhiệt.

Cảnh Giang Tán cho Cảnh Kỳ Lương một ánh mắt, ý bảo Cảnh Kỳ Lương đánh nhanh thắng nhanh, đừng (không muốn) tại như vậy nhiều vây xem dưới ánh mắt kéo dài thời gian.

Cảnh Kỳ Lương gật đầu, một bước bước ra đồng thời bàn tay to đã chộp tới Bàng Khởi. Hắn một cái Chân Hồ Cảnh ba tầng tu sĩ, muốn bắt mấy cái Nguyên Đan Cảnh tu sĩ, quả thực giống như ăn cơm hô hấp bình thường giống nhau đơn giản.

Bàng Khởi lại đem tâm đưa ngang một cái, liền (muốn) phải liều mạng. Hắn biết nếu mà bị mang cách Tinh Không Điện, chờ (các loại) đối đãi (đợi) ba người bọn họ đúng là không gì sánh được thê thảm vận mệnh.

Hắn và hưng đằng dù sao cũng cũng là một lần chết cũng thì thôi, Dong Hà bị dẫn tới Cảnh gia, sợ rằng sẽ (biết) sống không bằng chết. Không biết sẽ bị bao nhiêu súc sinh vũ nhục, sau cùng thậm chí sẽ bị bán được song tu lâu đi, làm một người người đều có thể thượng (trên) song tu công cụ.

Thế nhưng Bàng Khởi rất nhanh thì phát hiện, hắn căn bản là không cách nào nhúc nhích, thực lực của Cảnh Kỳ Lương xa xa mạnh hơn hắn, khí thế cường đại liền trực tiếp đưa hắn ngăn chặn.

Bàng Khởi trong lòng thở dài một tiếng, hắn rất xin lỗi người là Dong Hà. Nếu mà lúc này năng động mà nói, hắn sẽ (biết) một kiếm trước hết giết Dong Hà, miễn cho đến lúc đó chịu nhục.

- Kẽo kẹt!

Một tiếng bộ xương gãy thanh âm truyền đến, Bàng Khởi cảm giác được chung quanh áp lực buông lỏng, cả người trở nên dễ dàng hơn, hắn còn chưa rõ là chuyện gì xảy ra, chợt nghe đến một cái giọng ôn hòa nói:

- Muốn bắt đi bằng hữu của ta, có hay không hỏi qua ta?

- Mạc huynh?

Bàng Khởi ngạc nhiên mừng rỡ nhìn đứng ở trước mặt hắn Mạc Vô Kỵ, lập tức liền khiếp sợ há to miệng.

Hắn ra mắt Mạc Vô Kỵ cùng một người Chân Hồ Cảnh sơ kỳ cường giả động tới tay, khi đó, Mạc Vô Kỵ thông qua thủ đoạn, cuối cùng giết người kia Chân Hồ Cảnh sơ kỳ tu sĩ.

Mà giờ khắc này, Cảnh Kỳ Lương lại bị Mạc Vô Kỵ nắm yết hầu, cứ như vậy xách lên. Rất hiển nhiên, vừa rồi bộ xương gãy thanh âm, là Cảnh Kỳ Lương xương cổ.

Thực lực của Cảnh Kỳ Lương, Bàng Khởi phi thường rõ ràng, đây chính là Chân Hồ Cảnh ba tầng. Lúc này mới đã hơn một năm thời gian không gặp (thấy) Mạc Vô Kỵ, thực lực của Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên lên cao đến cao như vậy cảnh giới. Chân Hồ Cảnh ba tầng tu sĩ, ở trước mặt hắn, giống như một cái nhỏ j không có gì khác nhau.

Mạc Vô Kỵ tay một cái, trực tiếp lại đem Cảnh Kỳ Lương ném ra rất xa, đập vào tinh không bến tàu một tầng đại sảnh dưới một cây hình trụ bên.

Nếu mà nơi này không phải là Tinh Không Điện, hắn vừa rồi sẽ trực tiếp giết Cảnh Kỳ Lương.

- Ngươi là người phương nào? Dám ngăn trở ta Cảnh gia bắt ăn trộm?

Cảnh Giang Tán thấy Mạc Vô Kỵ động thủ uy thế, quanh thân khí thế cuốn về phía Mạc Vô Kỵ, đồng thời một bước nhảy qua trước, muốn lại đem Mạc Vô Kỵ hoàn toàn che lại.

Mạc Vô Kỵ sườn dời một bước, mang vung tay lên, Cảnh Giang Tán áp hướng khí thế của hắn liền biến mất vô tung vô ảnh. Hắn mặc dù chỉ là Chân Hồ Cảnh tầng bốn, cũng không phải là cái gì Hư Thần Cảnh tu sĩ đều có thể dùng khí thế nghiền ép hắn. Ngay cả Đoạn Môn Hư Thần viên mãn, cũng bị hắn dễ dàng chém giết, chỉ là một Hư Thần tầng 6 cũng muốn dùng khí thế nghiền ép hắn, đơn giản là nằm mơ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 306: Ngươi Là Người Trên Tinh Không Bảng?

"Thì ra ngươi chính là này thích vu hãm người khác, đùa giỡn tiên nhân người Cảnh gia?" Mạc Vô Kỵ châm chọc nói.

Trong lòng hắn đối với Bàng Khởi là có chút đồng tình, Bàng Khởi việc làm, thoạt nhìn rất là ngốc nghếch, trên thực tế chỉ có trải qua Bàng Khởi như vậy tình cảm, mới có thể như vậy. Năm đó, hắn tại phương diện khác đều là nhân tài kiệt xuất, tại trên cảm tình, không phải là giống như Bàng Khởi, là ngu ngốc sao?

Vô luận mặc cho nguyên nhân gì, hắn đều không thể đi tha thứ Hạ Nhược Nhân xuống tay với hắn. Coi như là tại Hạ Nhược Nhân trong mắt, hắn Mạc Vô Kỵ có phải chết lý do, hắn cũng có thể có cảm kích quyền. Thế nhưng những thứ này, Hạ Nhược Nhân cũng không có cho hắn.

Thấy Mạc Vô Kỵ dễ dàng liền phá vỡ khí thế của mình nghiền ép, Cảnh Giang Tán khí tức tàn bạo bạo tăng, thân hình lóe lên, giơ tay lên trực tiếp chộp tới Mạc Vô Kỵ.

Tại trong mắt hắn Mạc Vô Kỵ tu vi tối đa bất quá là Chân Hồ Cảnh, bất quá vì giả thần giả quỷ, lúc này mới ẩn nấp bản thân linh vận ba động mà thôi. Hắn cũng không tin chính bản thân bắt không được đến chỉ là một Chân Hồ Cảnh tu sĩ.

Mạc Vô Kỵ lần này động cũng không có nhúc nhích, một quyền đánh về phía Cảnh Giang Tán.

Hắn muốn phải thử một chút, mình và Hư Thần Cảnh tầng 6 tới cùng tương kém bao nhiêu.

- Bành!

Nguyên lực nổ tung, Mạc Vô Kỵ bị cường đại nguyên lực phản phệ, rút lui ra hơn mười bộ mới ngừng lại được, ngực từng trận nỗi khổ riêng.

Mạc Vô Kỵ không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, tuy tiện tại nguyên lực thượng (trên) hắn so với tay kém rất nhiều, đối phương tại trong tinh không muốn chặn giết hắn, vậy hiển nhiên khả năng không lớn.

Cảnh Giang Tán trong lòng là lay động không dứt, lúc này hắn đã khẳng định Mạc Vô Kỵ là Hư Thần Cảnh cường giả. Dù cho hắn vừa rồi này nhất trảo cũng không phải thập thành lực lượng, hắn cũng tin tưởng không phải là một cái Chân Hồ Cảnh có thể ngăn cản.

- Người nào dám ở tinh không bến tàu động thủ?

Một đạo cường hãn khí thế tràn tới, theo một người vóc người cực kỳ cao to nam tử rơi vào Mạc Vô Kỵ cùng Cảnh Giang Tán trung gian.

Từ nam tử này bên hông thẻ bài, ai cũng có thể nhìn ra, đây là tinh không bến tàu chấp pháp người. Người nào dám ở chỗ này mạo phạm tinh không bến tàu quy tắc động thủ, thậm chí sẽ lập tức bị giết chết tại chỗ.

- Mạc Vô Kỵ ra mắt chấp pháp đại nhân, ta cùng vài vị bằng hữu ở chỗ này gặp nhau, người này cùng hắn đồng bọn chủ động đi lên khiêu khích chúng ta.

Mạc Vô Kỵ thấy chấp pháp người lại đây sau đó, trước tiên tiến lên chào, đồng thời giải thích rõ nguyên nhân.

Thực lực của người này hắn là còn so với Cảnh Giang Tán hơi thấp một phần, nhưng Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng nếu như không có hậu trường,

đắc tội nơi này chấp pháp quan kết cục là cái gì, vậy nếu không có kết cục.

Hơn nữa hắn cũng rõ ràng, chính bản thân hoàn toàn chiếm lý lẽ. Bởi vì vô luận là đối với Bàng Khởi mấy người, hay là đối với hắn, hắn đều là sau đó động thủ một phương. Tại Tinh Không Điện, sau đó động thủ một phe là chiếm lý lẽ.

Cảnh Giang Tán cũng nhanh chóng tiến lên thi lễ nói:

- Liệt Dương Thành Cảnh gia đệ tử Cảnh Giang Tán, ra mắt chấp pháp quan lớn người.

Nghe được là liệt Dương Thành Cảnh gia người, người này chấp pháp người ánh mắt hơi có chút biến hóa. Hiển nhiên, từ địa vị mà nói, liệt Dương Thành Cảnh gia địa vị xa xa cao hơn một cái tán tu. Mạc Vô Kỵ không có báo ra lai lịch, tự nhiên là tán tu không thể nghi ngờ.

- Nói một chút nguyên nhân cụ thể.

Chấp pháp tu sĩ nhàn nhạt hỏi.

Mạc Vô Kỵ thấy này chấp pháp quan ngữ khí ôn hòa hỏi Cảnh Giang Tán, liền biết không tốt.

Quả nhiên Cảnh Giang Tán khóe mắt nhìn lướt qua Mạc Vô Kỵ, rồi mới lên tiếng:

- Biên nhận quan toà đại nhân, mấy người này vốn là ta Cảnh gia hộ viện, về sau bọn họ ăn cắp ta Cảnh gia đồ đạc thoát đi Cảnh gia. Cho tới hôm nay, ta mới ở chỗ này ngăn chặn mấy người bọn hắn. Trước đây không lâu, ta đã qua Tinh Không Điện tiến hành rồi bắt người báo bị.

Nghe nói Cảnh Giang Tán đã qua báo bị qua, người này chấp pháp quan càng là gật đầu, lúc này mới đối với Mạc Vô Kỵ vài người nói:

- Mấy người các ngươi cùng đi theo ta.

Nói xong, hắn rồi hướng Cảnh Giang Tán ý bảo đạo:

- Ngươi cũng cùng nhau lại đây.

Mạc Vô Kỵ biết, nếu(như) hắn thật cùng này chấp pháp quan cùng đi, vậy hắn thật là không về được.

- Chấp pháp đại nhân, ta tin tưởng ở chỗ này có thể làm chúng dò hỏi rõ tình huống. Trên thực tế Cảnh gia người đang nói dối, Cảnh gia bởi vì tham bằng hữu ta Bàng Khởi trên người một món bảo vật, để cho Cảnh gia một người tên là Cảnh Đan Vũ nữ nhân cố ý tiếp cận...

Căn bản cũng không chờ (các loại) Mạc Vô Kỵ đem lời nói cho xong, người này chấp pháp quan liền hừ lạnh một tiếng:

- Ta còn cần ngươi đến dạy ta chấp pháp không thành sao? Lập tức giống như ta cùng đi, bằng không giết chết bất luận tội.

Sở Thiên Lâu vốn thấy Mạc Vô Kỵ lại đây, còn thở phào nhẹ nhõm, không nghĩ tới chuyện phát triển trở thành bộ dáng này. Nàng nhanh chóng đứng ra, liền (muốn) phải nói chuyện.

Chỉ là này chấp pháp người căn bản cũng không chờ (các loại) Sở Thiên Lâu nói chuyện, liền hừ nói:

- Bất luận kẻ nào chỉ cần cùng mấy người này liên quan cùng một chỗ, liền toàn bộ mang đi.

Mạc Vô Kỵ sinh ra một loại cảm giác vô lực, bởi vì đối phương không nghĩ đắc tội Cảnh gia, nhất định phải bắt mấy người bọn hắn giao dịch một điểm nhân tình cho Cảnh gia. Thế nhưng hắn làm sao có thể cùng tên này cùng đi?

- Các hạ thật là lớn quan uy, có dũng khí ngươi liền mang ta đi thử xem một chút.

Mạc Vô Kỵ quanh thân khí thế tăng vọt, từng đạo sấm sét tại hắn quanh người vờn quanh.

Lúc này, ngoại trừ lại đem chuyện làm lớn chuyện bên ngoài, hắn căn bản cũng không có bất luận cái gì biện pháp khác. Đây không phải là lý trí có thể giải quyết vấn đề, tiếp tục mềm yếu đi xuống, mấy người bọn hắn tuyệt đối không có thể còn sống rời đi tinh không bến tàu.

Nguyên bản người vây xem cũng rất nhiều, hiện tại Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên chuẩn bị cùng nơi này chấp pháp quan chiến đấu, dẫn tới những người đứng xem là càng nhiều.

Cảnh Giang Tán khóe miệng lộ ra một tia châm chọc, như vậy lòng dạ, cũng dám cùng hắn Cảnh gia đấu? Hắn thậm chí còn không có thi triển thủ đoạn, đối phương chính bản thân trước hết không nén được tức giận.

- Ha ha ha...

Hoàng mỗ cũng, ngươi một cái tán tu từ đâu tới sức lực, muốn cùng ta Tinh Không Điện chấp pháp người đối kháng.

Đang khi nói chuyện hắn càng là cùng trước Cảnh Giang Tán đối phó Mạc Vô Kỵ bình thường giống nhau, chộp tới Mạc Vô Kỵ.

Sở Thiên Lâu cấp bách xuất mồ hôi trán, thế nhưng nàng nhưng không có biện pháp gì.

Chuyện đều đến lúc này, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có biện pháp lùi bước, biện pháp duy nhất, chính là vọt tới lầu ba, sau đó từ tinh không cánh cửa trốn vào tinh không.

Gần như là tại đây chấp pháp quan chụp vào Mạc Vô Kỵ đồng thời, Mạc Vô Kỵ trong tay chém ra một đạo tiếng sấm.

- Ầm!

Người này chấp pháp quan chụp vào Mạc Vô Kỵ xương tay trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ tiếng sấm bùng nổ đoạn, hắn bất quá mới Hư Thần tầng hai thực lực, thậm chí còn không bằng Cảnh Giang Tán. Hết lần này tới lần khác hắn tại đây chấp pháp điện ngạo mạn quen, ai dám cùng chấp pháp điện chấp pháp quan động thủ? Tu vi so với hắn mạnh, ở trước mặt hắn nói chuyện ăn nói khép nép hơn.

Mạc Vô Kỵ trước khí thế trên người, tại trong mắt hắn chỉ là phô trương thanh thế mà thôi. Dù cho không phải là phô trương thanh thế, hắn cũng không sợ hãi Mạc Vô Kỵ như vậy một cái thoạt nhìn chưa đủ lông đủ cánh thanh niên nhân.

Thế nhưng Mạc Vô Kỵ một đạo tiếng sấm, liền đem tay hắn cốt bùng nổ đoạn, điều này làm cho hắn trong nháy mắt hiểu rõ, Mạc Vô Kỵ thực lực dường như không kém hắn. Để cho hắn khiếp sợ là, Mạc Vô Kỵ lại dám hoàn thủ.

- Bành!

Người này Hư Thần kỳ chấp pháp người không chút do dự s ra một đạo quang mang, đây là cứu trợ tín hiệu, gặp phải cản trở chấp pháp tu sĩ, thực lực so với hắn lại mạnh, hắn liền có thể phát sinh loại này xin giúp đỡ tín hiệu.

Tất cả mọi người đồng tình nhìn Mạc Vô Kỵ mấy người, mọi người đều biết, Mạc Vô Kỵ mấy người kết cục đem so với chết còn còn đáng sợ hơn.

- Ầm!

Một đạo khí thế kinh khủng nghiền đè xuống, Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên bị người khác khí thế nghiền ép cũng lui ra ngoài, đánh vào Sở Thiên Lâu trên người. Hay (vẫn, còn) là Sở Thiên Lâu xuất thủ, lại đem Mạc Vô Kỵ ngăn cản.

Người này tuyệt đối là một người Chân Thần Cảnh hậu kỳ, nếu không, chính bản thân không sẽ phải chịu lớn như vậy khí thế áp lực. Mạc Vô Kỵ trước tiên liền xác định thực lực của đối phương, trong lòng bộc phát lo lắng. Tại Chân Thần Cảnh cường giả thủ hạ, hắn có thể chạy trốn tới lầu ba, vọt vào trong tinh không? Rồi lại nói, coi như là hắn thực sự vọt vào trong tinh không, có thể làm sao?

Thực sự không được, hắn chỉ có thể dùng Mưu Lan Hàn cho hắn lệnh kỳ. Nói lời trong lòng, Mạc Vô Kỵ thật tình không muốn dùng cái này lệnh kỳ. Loại vật này rốt cuộc nhân tình, dùng chẳng khác nào thiếu người khác nhân tình.

Theo một người hoàng tu nam tử rơi vào tinh không bến tàu tầng thứ nhất đại sảnh, ánh mắt của hắn quét một cái Mạc Vô Kỵ mấy người, lại từ Cảnh Giang Tán trên người mấy người quét một cái, sau cùng rơi vào người kia bị Mạc Vô Kỵ ầm đứt tay cốt chấp pháp viên chức thượng (trên).

- Nói?

Hoàng tu nam tử chỉ nói một chữ.

Này chấp pháp quan lập tức thêm dầu thêm mỡ lại đem Mạc Vô Kỵ ngăn cản chấp pháp chuyện nói một lần.

Hoàng tu nam tử lại đưa mắt nhìn chằm chằm về phía Mạc Vô Kỵ, giọng nói băng hàn hỏi:

- Có hay không như vậy?

Đổi thành bình thường vậy tu sĩ, hoàng tu nam tử đâu còn có nói nhảm nhiều như vậy? Hắn là thấy Mạc Vô Kỵ cũng không có đạt được Hư Thần, cư nhiên có thể cho hoàng dính thụ thương. Về phần linh vận không hiện, có nhiều lắm tu sĩ thích ẩn nấp tu vi của mình. Nếu mà một cái Chân Hồ Cảnh tu sĩ, cho dù là tại hoàng dính khinh địch bất ngờ

không kịp đề phòng tình huống dưới, để cho hoàng sờ chạm cốt thụ thương, cũng không dễ dàng.

Nếu(như) Mạc Vô Kỵ thực sự dùng Chân Hồ Cảnh đả (bị) thương một cái Hư Thần sơ kỳ, này Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không phải là một cái tán tu đơn giản như vậy. Còn có một cái vấn đề, Tinh Không Điện thế lực lúc này như nhau tại gây dựng lại đứng thành hàng. Hiện tại nhiều tu sĩ như vậy đứng xem, hắn một cái xử lý không tốt, truyền đi sau đó, sẽ tạo thành ảnh hưởng rất lớn.

Tinh Không Điện giữa thế lực bàn cây xen kẽ, không cẩn thận cũng sẽ bị cuốn vào. Cho nên khi chưa có hỏi rõ trước, hắn sẽ không dễ dàng hạ thủ.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, không kiêu ngạo cũng không tự ti nói:

- Người này toàn là nói bậy, hắn hoàn toàn là bởi vì muốn âm thầm ra tay trợ giúp Cảnh gia, lúc này mới nghiêng về Cảnh gia. Tình huống thật là Cảnh gia muốn bẫy (cái hố) bằng hữu ta bảo vật tổ truyền, để cho Cảnh gia nữ tử giả vờ thanh thuần, câu dẫn bằng hữu ta, hiện tại đồ đạc bị lấy đi, còn muốn giết người diệt khẩu.

Cảnh Giang Tán nhanh chóng tiến lên nói:

- Cá tiền bối, sự thực không phải là...

Từ lời của Cảnh Giang Tán giữa, người khác liền có thể nghe ra, hắn quen biết Chân Thần Cảnh này cường giả.

Người này hoàng tu nam tử hừ một tiếng:

- Ta còn không có hỏi ngươi.

Đối với Cảnh gia loại này hiểu rõ người, hắn trái lại cũng không thèm để ý. Cảnh gia nhiều nhất chỉ là ẩm Yến gia bắp đùi mà thôi, thân phận của hắn còn không cần phải đi lưu ý.

- Ngươi tinh không bài cầm đến ta xem một chút.

Hoàng tu nam tử nhìn Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói.

Mạc Vô Kỵ lấy ra bản thân tinh không bài, đưa cho này hoàng tu nam tử.

- Mạc Vô Kỵ, tinh không điểm cống hiến 26811, bài danh, 9951.

Này hoàng tu nam tử thấy hàng này chữ, khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Ngươi là người trên tinh không bảng?

Mạc Vô Kỵ nhìn ra, người này hoàng tu nam tử cũng không tính lại đem mấy người bọn hắn bán đứng cho Cảnh gia, dường như leo lên Tinh Không Bảng, còn đều bất đồng đối đãi, hắn lúc này ôm quyền thi lễ nói:

- Hồi bẩm tiền bối, vãn bối chính là mới vừa rồi bước trên Tinh Không Bảng.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, Cảnh Giang Tán đột nhiên cảm giác được trong đầu ông một cái, cả người hắn đều có chút ngây người.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 307: Xin Lỗi Xong Cút

Một tu sĩ có thể ở trên Tinh Không Bảng lưu danh, đã không phải là Cảnh gia hắn có thể tùy tiện động. Dù cho đối phương chỉ là một cái tán tu, cũng không được. Đây là thứ yếu, chủ yếu là, một khi Mạc Vô Kỵ là người trên tinh không bảng, hắn muốn lại đem chuyện này tùy tiện cho qua, cũng không thể.

Người chung quanh nghe Mạc Vô Kỵ là người trên tinh không bảng, đều là lộ ra ánh mắt hâm mộ.

Tại Chân Mạch Đại Lục nổi danh nhất có tứ đại bảng danh sách, cao nhất không phải là thiên địa nhân tam bảng, mà là Tinh Không Bảng. Đừng xem Tinh Không Bảng chủ phó bảng cộng lại có hơn một vạn người, một vạn người này phân bố đến toàn bộ Chân Mạch Đại Lục, thật đúng là phượng mao lân giác, mỗi một người đều là đối tượng đông đảo tu sĩ hâm mộ và kính úy.

Có thể tưởng tượng một chút, trên địa cầu tổng cộng có một vạn người sinh viên đại học, vậy một vạn người phân bố mật độ bao nhiêu? Mà địa cầu ném vào Chân Mạch Đại Lục, có lẽ căn bản là tìm không được tại cái góc nào.

Sở Thiên Lâu nghe được Mạc Vô Kỵ lên Tinh Không Bảng, cũng là mừng rỡ không thôi.

Nàng biết Cảnh gia đã không có cách nào lấy thế đè người, trừ phi Yến gia xuất thủ.

Sở Thiên Lâu mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, nam tử bên người Cảnh Đan Vũ liền đứng dậy, hắn đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ hơi liền ôm quyền nói:

- Ngươi là Mạc Vô Kỵ, leo lên Tinh Không Bảng?

Mạc Vô Kỵ không biết người này là ai, bất quá hắn đã đoán được nữ nhân bên người này là Cảnh Đan Vũ. Nếu là đứng ở bên người Cảnh Đan Vũ, nói vậy hắn là trai mới của Cảnh Đan Vũ. Người này tu vi thoạt nhìn vậy cũng bất quá là Chân Hồ Cảnh trung kỳ, một cái Chân Hồ Cảnh trung kỳ tu sĩ đứng ra nói chuyện, hoàng tu nam tử đều không nói gì thêm, Mạc Vô Kỵ liền biết tên này lai lịch cũng không đơn giản.

- Không sai.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói.

Hắn cả người của Hạ gia cũng giết, đối phương coi như là mạnh hơn nữa, thì tính sao?

- Ta gọi Yến Dương Đông, đến từ Tinh Đế Sơn. Ngươi và Cảnh gia sự tình ta mặc kệ, ngươi không nên lên tiếng làm nhục nữ nhân của ta. Trong miệng ngươi cái kia Cảnh Đan Vũ chẳng biết liêm sỉ, là nữ nhân của ta.

Yến Dương Đông giọng nói băng hàn, mang theo một tia sát ý.

Hoàng tu nam tử thở dài, Mạc Vô Kỵ leo lên Tinh Không Bảng phó bảng, người bình thường nói thí dụ như Cảnh gia, khi chưa có lý do đầy đủ, căn bản là không cách nào làm gì hắn. Thế nhưng đó là người bình thường, tuyệt đối không bao gồm Yến gia. Muốn không bị Yến gia khi dễ, trừ phi leo lên Tinh Không Bảng chủ bảng.

Tinh Không Bảng chủ bảng tổng cộng tại một nghìn người, ai không phải nhân tài kiệt xuất? Về phần Nhân Tiên càng là bó lớn, thậm chí còn

có Địa tiên tồn tại. Dù cho kém nhất, cũng là Chân Thần Cảnh viên mãn cường giả.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, này người đến từ Tinh Đế Sơn, lại bảo Yến Dương Đông, có dũng khí ngăn ở phía trước hoàng tu nam tử nói chuyện, 10 thành thập là Tinh Đế Sơn Yến gia. Thảo nào Bàng Khởi bị Cảnh Đan Vũ mê đầu óc choáng váng, Cảnh Đan Vũ này thật là có tài, lúc này mới vừa mới đá văng Bàng Khởi, liền leo lên Yến gia tu sĩ.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Yến Dương Đông liền tiếp tục nói:

- Ta cũng không khi dễ ngươi, chúng ta lên Tinh Không Điện sinh tử đài quyết chiến, sinh tử tự phụ.

Nghe được lời của Yến Dương Đông, xung quanh nhất thời vang lên một trận nhiệt liệt tiếng nghị luận, rất nhiều người trong mắt thậm chí tràn đầy cực nóng chờ mong.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ quay đầu hỏi Sở Thiên Lâu:

- Cái gì là sinh tử đài?

Sở Thiên Lâu nhỏ giọng giải thích rõ:

- Tại Tinh Không Điện, nếu mà hai người có ân oán, chỉ cần song phương đều đồng ý, cũng có thể đi sinh tử đài đại chiến. Sinh tử đài có quy định, chỉ cần lên sinh tử đài, tối đa chỉ có thể xuống một người. Nói cách khác, hai người đều chết đi, hoặc là chết đi một người, trận chiến sinh tử này mới có thể kết thúc. Ngoại trừ sinh tử đài, còn có một cái khiêu chiến đài. Khiêu chiến đài so với sinh tử đài yêu cầu rộng rãi hơn, chỉ cần chịu thua liền có thể xuống đài.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, thấy Yến Dương Đông bình tĩnh nhìn mình chằm chằm, bên trong mắt có xem thường và sát ý. Hắn biết, những tên gia hỏa đến từ đại gia tộc, phần lớn gần như có loại ngạo mạn tự tin.

Luận tự tin, Mạc Vô Kỵ cho tới bây giờ cũng sẽ không yếu so với những thứ gia hỏa này, hắn bình tĩnh nói:

- Ngươi không phải là đối thủ của ta, lên đài mất mạng mà thôi.

- Ha ha ha ha...

Thật giống như nghe được sự tình buồn cười nhất trên cái thế giới này bình thường giống nhau, Yến Dương Đông cười ha ha.

Xuất đạo đến nay, bị tu sĩ cùng giai nói không phải là đối thủ, hắn vẫn là lần đầu tiên nghe được.

- Có dũng khí ngươi liền tiếp nhận cuộc chiến sinh tử, không có dũng khí mà nói, ngươi cũng có thể cầu xin tha thứ. Tại trước mặt nữ nhân của ta quỳ xuống nói xin lỗi, ta xem tại phân thượng ngươi leo lên Tinh Không Bảng, có thể tha cho ngươi một lần.

Vốn Yến Dương Đông chỉ là ngạo mạn, lần này là xuất kỳ phẫn nộ rồi.

Mặc dù hắn không có trải qua Nhân Bảng đệ nhất, đã từng cũng là Nhân Bảng top 100 tồn tại, thăng cấp tới rồi Chân Hồ Cảnh sau đó, thực lực càng là bạo tăng.

Mạc Vô Kỵ chính là tiến vào Tinh Không Bảng thì như thế nào? Chỉ cần chờ hắn chân chính tiến vào tinh không, Tinh Không Bảng với hắn mà nói, chính là hậu hoa viên.

- Ngươi đã nhất định phải chiến, vậy thì chiến sao?.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói.

Hắn không muốn đắc tội người Yến gia, thế nhưng Yến Dương Đông nhất định phải tìm hắn tiến hành sinh tử đấu, hắn cũng không sợ hãi. Hạ gia đều đắc tội, đắc tội thêm một cái Yến gia nữa, cũng không có gì.

- Có dũng khí, ta không chiếm tiện nghi của ngươi, ba ngày sau, sinh tử đài gặp lại.

Yến Dương Đông cười ha ha một tiếng, đối với Cảnh Giang Tán mấy người nói:

- Đi thôi, ta đi lầu hai đổi một ít đồ.

Trong lời nói, căn bản cũng không có lại đem cuộc chiến sinh tử ba ngày sau để ở trong lòng.

Khi biết Mạc Vô Kỵ là người trên tinh không bảng sau đó, Cảnh Giang Tán sớm đã đã không còn ý nghĩ đem Mạc Vô Kỵ mấy người mang tới Cảnh gia, hiện tại hắn ước gì cách xa Mạc Vô Kỵ một chút. Hắn thậm chí may mắn Yến Dương Đông đối với Mạc Vô Kỵ phát khởi cuộc chiến sinh tử, giúp Cảnh gia trừ đi một cái đại họa. Bằng không một cái Tinh Không Bảng cường giả, lại là Cảnh gia cừu nhân, đây đối với Cảnh gia không phải là một chuyện tốt.

Chỉ cần chờ ba ngày sau, Yến Dương Đông giết Mạc Vô Kỵ, hắn lại mang đi ba người Bàng Khởi không muộn.

- Chờ một chút.

Mạc Vô Kỵ lại gọi lại mấy người.

Nhóm mấy người này dừng lại, kinh dị nhìn hắn thời điểm, hắn lại đối với Cảnh Giang Tán lạnh giọng nói:

- Ngươi Cảnh gia vu hãm bằng hữu ta không nói, còn trước đối với mấy người chúng ta động thủ, cứ như vậy mà đi sao?

Mạc Vô Kỵ từ Cảnh Giang Tán cùng hoàng tu chấp pháp quan phản ứng đã nhìn ra, hắn Tinh Không Bảng thứ tự, dường như còn có chút tác dụng. Có tác dụng không đi lợi dụng, vậy hắn cũng không phải Mạc Vô Kỵ.

Cảnh Giang Tán căng thẳng trong lòng, hắn chỉ muốn sớm một chút rời đi, căn bản cũng không có nghĩ đến chính bản thân không gây sự với người khác, người khác trái lại muốn tìm được trên đầu hắn.

- Thế nào? Ngươi muốn gây sự với Cảnh gia?

Yến Dương Đông chân mày cau lại, hắn Yến gia có một cái gia huấn, đó chính là không nên quá đường hoàng kiêu ngạo. Nhưng bây giờ, hắn ngược lại không có đường hoàng cùng kiêu ngạo, một cái nho nhỏ tán tu, thật cho rằng leo lên Tinh Không Bảng, lại dám ở trước mặt hắn kiêu ngạo?

Mạc Vô Kỵ khinh thường nhìn Yến Dương Đông nói:

- Nếu mà các hạ muốn hiện tại khiêu chiến, ta cũng phụng bồi. Nếu là Yến gia ngươi muốn vì Cảnh gia xuất đầu, cứ tới, ta Mạc Vô Kỵ tận lực bồi tiếp.

Yến Dương Đông này tìm hắn khiêu chiến, hắn nhất định sẽ giết chết. Đã như vậy, hắn cũng không cần phải suy nghĩ làm sao không đắc tội Yến gia.

Nghe được Mạc Vô Kỵ lời này, người chung quanh cũng hút một trận hơi lạnh. Tên này có thể leo lên Tinh Không Bảng, khẳng định không phải là hạng người đơn giản, nhưng đây cũng quá qua xương cuồng một chút sao?? Lại dám khiêu chiến Yến gia?

Hết lần này tới lần khác lời của Mạc Vô Kỵ để cho Yến Dương Đông há hốc mồm, không có cách nào tiếp lời. Hắn không phải sợ Mạc Vô Kỵ, hắn là sợ Yến gia gia quy. Yến gia gia quy là không nên tùy tiện dùng gia tộc danh tiếng đi kết thành hận thù, dù cho một cái tán tu cũng không được. Hiện tại Mạc Vô Kỵ nói là hắn Yến gia, nếu là hắn muốn tiếp lời, đó chính là vi phạm gia quy, dùng Yến gia danh tiếng cùng người ta kết thành hận thù.

Cũng may Mạc Vô Kỵ thấy Yến Dương Đông không có tiếp lời, cũng không có để ý tới hắn, mà là đứng ở trước mặt Cảnh Giang Tán:

- Lại đem đồ đạc Cảnh gia lừa dối đi trả lại cho bằng hữu ta, sau khi nói xin lỗi, rồi lăn.

- Á đù! Ngươi khinh người quá đáng, Cảnh gia ta Cảnh Kỳ Lương đã bị ngươi bóp chặt đứt xương cổ, ngươi còn dự định thế nào?.

Cảnh Giang Tán giận điên lên, Yến Dương Đông không nói gì, hắn chỉ có thể lại đem ánh mắt nhìn về phía hoàng tu Chân Thần Cảnh chấp pháp quan.

Chân Thần Cảnh chấp pháp quan cũng không phải đứa ngốc, hắn thấy Mạc Vô Kỵ cả Yến gia cũng không quan tâm, sao lại ở phía sau ra trợ giúp Cảnh gia? Huống chi, từ đối thoại của hai người cùng chung quanh phản ứng xem, Cảnh gia dường như thật sự có mờ ám.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Ngươi Cảnh gia xuất thủ trước, chẳng lẽ chúng ta tự vệ cũng là không được? Ta biết ngươi Cảnh gia rất bá đạo, coi như là Cảnh gia lại bá đạo, tại cái chỗ này cũng phải dựa theo quy củ đến.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ đã đối với Sở Thiên Lâu nháy mắt, tùy thời chuẩn bị động thủ. Cảnh gia động thủ trước, nếu hoàng tu chấp pháp người đến bây giờ không có hé răng, vậy đã nói rõ hắn động thủ không có bất cứ quan hệ gì.

Tại cái chỗ này không sợ ngươi động thủ, chỉ sợ ngươi không có lý do gì động thủ, càng sợ ngươi có lý do không dám động thủ.

Giả như ngày hôm nay hắn chiếm lý lẽ, còn không dám động thủ đối với Cảnh gia người, sau này tại Tinh Không Điện đi lại, đều muốn phải thấp hơn người ta một cái đầu.

- Ha ha...

Cảnh Giang Tán cười ha ha một tiếng:

- Bất quá leo lên một cái Tinh Không Bảng chót bảng mà thôi, ta Cảnh gia tại Liệt Dương Thành nhiều năm như vậy, không phải là bị hù dọa...

Cảnh Giang Tán nói đột ngột dừng lại, bởi vì Mạc Vô Kỵ lúc này một bước tiến lên, bát giác thiết chùy trong tay đã đập hướng về hắn.

Người chung quanh đều khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ, tuy Mạc Vô Kỵ chiếm lý lẽ, nhưng một cái Chân Hồ Cảnh tu sĩ lại dám động thủ đối với một cái Hư Thần Cảnh tầng 6, bọn họ rốt cuộc lần đầu được kiến thức.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 308: Thực Lực Của Yến Dương Đông

Cái chỗ này quá nhiều người hỗn tạp ngũ hồ tứ hải, Mạc Vô Kỵ không có có dũng khí cầm ra bản thân Thiên Cơ côn, chí ít Cổ Thiếu Duẫn liền biết Thiên Cơ côn của hắn. Một khi lấy ra, phỏng chừng rất nhanh thì sẽ truyền tới trong tai Cổ Thiếu Duẫn.

Trong tay hắn chuôi bát giác thiết chùy này là một món linh khí đẳng cấp cao nhất trong giới chỉ của hắn, tương đương với bán cực phẩm linh khí. Dù sao cũng hắn cũng không có cái gì côn kỹ, dùng thiết chùy cùng dùng Thiên Cơ côn kỳ thực cũng không có bao nhiêu khác nhau.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ bát giác thiết chùy cũng chưa hoàn toàn đập ra, đã bị một bàn tay bắt được đại chuỳ.

- Tinh không bến tàu là địa phương trọng yếu nhất của Tinh Không Điện, há có thể ở chỗ này tranh đấu. Mạc Vô Kỵ, nể tình ngươi vi phạm lần đầu, bản chấp cũng không tính toán lần này.

Hoàng tu nam tử buông Mạc Vô Kỵ thiết chùy, giọng nói bình thản.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không ngu xuẩn cùng một cái Chân Thần hậu kỳ chấp pháp đối kháng, hắn tính là nếu cái này chấp pháp không động thủ, vậy hắn liền cùng Sở Thiên Lâu bắt Cảnh Giang Tán. Nếu là chấp pháp ngăn cản, hắn liền thuận thế ngừng tay.

- Dạ, chấp pháp đại nhân.

Mạc Vô Kỵ thu hồi thiết chùy trong tay, lại ra lại ôm quyền nói:

- Chấp pháp đại nhân, người của cảnh gia ở nơi này vu hãm chúng ta, còn động thủ trước, việc này phải làm làm sao?

Hoàng tu nam tử khẽ chau mày nói:

- Chuyện vu hãm, cùng Tinh Không Điện không quan hệ, thuộc về chuyện riêng của bọn ngươi. Bất quá Cảnh gia động thủ trước chuyện này, ta cần phải đi điều tra một chút, chờ ba ngày sau, nhất định sẽ cho ngươi một lời giải thích.

- Đa tạ chấp pháp đại nhân.

Mạc Vô Kỵ mấy người vội vàng cảm tạ.

Cảnh Giang Tán lại không dám nói lời nào, Bàng Khởi bên này chuyện gì cũng không có, hắn Cảnh gia bắt người không nói, Cảnh Kỳ Lương còn trọng thương. Về phần hắn xin chỉ thị báo cáo sau đó mới động thủ với Mạc Vô Kỵ mấy người, hắn càng là không dám nói ra. Loại chuyện này hù dọa một chút một ít tán tu bình thường cũng có thể, một khi hiện tại nói ra, nói không chừng vị Chân Thần Cảnh chấp pháp này lại đột nhiên bão nổi. Bởi vì mờ ám trong này, người ta quá rõ.

- Ân, cứ như vậy.

Chân Thần Cảnh gật đầu nói xong hết, giơ tay lên nắm lên người kia họ Hoàng chấp pháp, trong nháy mắt biến mất.

Mạc Vô Kỵ đả thương Họ Hoàng chấp pháp, hắn cũng không có nói gì.

- Mạc đại ca, lần này nếu mà nếu không phải là ngươi, chúng ta…

Dong Hà giọng nói có chút kích động, nàng so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, một khi bị người của Cảnh gia mang đi, nàng kia sẽ có kết quả bi thảm gì.

Bàng Khởi và Hùng Hưng đẳng trái lại không nói gì cảm tạ nữa, đối với bọn họ mà nói, không chỉ là mệnh bọn hắn, bọn họ tôn nghiêm đều là Mạc Vô Kỵ cứu. Sau này có chuyện gì, cái mạng này liền cho Mạc huynh, cái gì cảm tạ đều là không cần.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Ta bởi vì có chuyện, tại trong tinh không trì hoãn một chút thời gian, đi, chúng ta đi tìm một quán thịt cầy ngồi ăn rồi lại nói.

Chẳng những là hắn rõ ràng, cả người khác cũng rõ ràng, vì sao hoàng tu chấp pháp muốn nói ba ngày sau giải thích cho hắn. Về phần điều tra, đó là tuyệt đối không thể nào. Ba ngày sau giải thích, bất quá là xem ba ngày sau hắn và Yến Dương Đông ai thua ai thắng mà thôi.

Nếu mà hắn thua, vậy thì đại biểu tử vong, không có gì để nói. Nếu mà hắn thắng rồi, vậy thì đại biểu cho Yến Dương Đông tử vong. Kết cục này, chính là Mạc Vô Kỵ cũng không biết đối phương phải làm thế nào cho mình giải thích. Hắn không tin hoàng tu nam tử sẽ mạo hiểm đắc tội Yến gia hậu quả, cho hắn một giải thích hoàn mỹ.

Đối với hoàng tu nam tử mà nói, kết quả tốt nhất là Mạc Vô Kỵ thua trận, bị Yến Dương Đông chém giết.

Trong Tinh Không Điện, nhiều nhất địa phương chính là tửu lâu cùng tức sạn.

Tinh không bến tàu tửu lâu tại Tinh Không Điện rốt cuộc là một trong các tửu lâu nổi danh nhất, nơi này chẳng những hoàn cảnh thoải mái, hơn nữa đồ đạc cũng tốt hơn so với địa phương khác. Đương nhiên, giá cả cũng là cao nhất.

Mạc Vô Kỵ cũng rất thích cái chỗ này, ngoại trừ có thể uống rượu tâm tình, còn có chỗ dừng chân. Tuy rằng địa phương dừng chân linh khí không nồng nặc tinh thuần bằng Kinh Cức Phong Môn, cũng so với địa phương khác tốt hơn nhiều lắm.

- Mạc huynh, lần này là ta làm liên lụy tới ngươi.

Vừa tiến vào trong gian phòng, Bàng Khởi liền đứng ra nói. Lúc này trên mặt hắn đã không nhìn ra cái gì tâm tình bi thương.

Sở Thiên Lâu ở một bên nói:

- Trước đây bọn họ nhất định phải rời đi Tinh Không Điện, ta cũng không biết thế nào đi khuyên bảo.

Dong Hà giải thích:

- Thực lực chúng ta quá thấp, vẫn luôn là dùng tinh không điểm cống hiến của Thiên lâu tỷ tỷ, có lẽ nơi này đối với chúng ta không thích hợp, cho nên Khởi ca mới đề nghị muốn rời khỏi.

Mạc Vô Kỵ ý bảo mọi người ngồi xuống, rồi mới lên tiếng:

- Chỉ là điểm cống hiến mà thôi, không có vấn đề gì. Ta trên người bây giờ có mấy vạn điểm cống hiến, dù là mọi người ở luôn tại cái chỗ này, cũng vậy là đủ rồi. Rồi lại nói lúc này, mấy người các ngươi rời đi, đoán chừng là dê vào miệng cọp. Ý của ta là, chờ lần này xong chuyện, chúng ta tổ đội đi tinh không kiếm điểm, chờ mấy vị thực lực tăng lên, lại rời đi nơi này, làm sao?

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, tới nơi này chỉ có một mục đích, đó chính là không ngừng kiếm điểm. Tinh Không Bảng thứ hạng là dựa theo đã từng đạt được điểm cống hiến mà xếp, mà không phải dựa theo điểm cống hiến còn dư lại. Dù cho ngươi chiếm được một vạn điểm toàn bộ dùng hết, Tinh Không Bảng bài danh vẫn là còn một vạn điểm.

Tất cả mọi người hiểu rõ Mạc Vô Kỵ nói lần này xong chuyện là có ý gì, đó chính là Mạc Vô Kỵ cùng Yến Dương Đông tỷ đấu.

- Chúng ta ba người, bắt đầu từ ngày hôm nay, nghe lời của Mạc huynh, sinh tử bất luận.

Bàng Khởi không chút do dự nói.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Bàng huynh nói quá lời, mọi người coi như là bằng hữu, giúp đỡ cho nhau là hẳn là nên.

Sở Thiên Lâu cũng là mặt mang lo lắng nói:

- Vô Kỵ, ngươi biết thực lực chân chính của Yến Dương Đông sao?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, chính sắc hỏi:

- Còn xin Sở tỷ chỉ giáo.

Hắn mặc dù không có lại đem Yến Dương Đông xem ở trong mắt, nhưng lý giải đối thủ, đó là chuyện nhất định phải biết. Hắn chưa bao giờ lại đem bản thân khinh thị mang vào trong chiến đấu, đó là liều lĩnh cùng cái mạng nhỏ của mình.

Sở Thiên Lâu tiếp tục nói:

- Yến gia thiên tài nhất nhân tài mới xuất hiện là Yến Dương Nam, Yến Dương Đông này chính là ca ca của Yến Dương Nam. Yến Dương Nam là Nhân bảng đệ nhất, mà Yến Dương Đông tại Nhân Bảng bài danh tối cao mới bảy mươi sáu vị. Tại Nhân Giới cảnh thực lực, Yến Dương Đông hẳn là không bằng đệ đệ hắn Yến Dương Nam.

Nhưng Yến Dương Đông tại mấy năm trước thu được một cái vô thượng truyền thừa, để cho thực lực của hắn bạo tăng. Hắn tại mới vừa vào Chân Hồ Cảnh trung kỳ thời điểm, liền ở chính diện trong chiến đấu giết qua một người Hư Thần tầng một cường giả. Có thể nói, trên Địa giới cảnh trên thực lực, Yến Dương Đông đã vượt qua Yến Dương Nam. Yến Dương Đông cảnh giới lúc này, ta đoán không phải là Chân Hồ tầng năm, chính là Chân Hồ tầng 6. Người này nhất ẩn nhẫn, nếu là đã đến Chân Hồ tầng bảy, ta cũng không kỳ quái. Ta kỳ quái là, hắn dĩ nhiên sẽ vì một nữ nhân chủ động khiêu chiến ngươi, không giống hắn a.

Mạc Vô Kỵ nhất thời động dung, chính hắn liền giết qua Hư Thần Cảnh, thậm chí còn giết qua một người Hư Thần Cảnh viên mãn, nhưng đó là tại Kinh Cức Phong Môn. Bởi vì hắn lĩnh ngộ phong độn, có thể dung nhập trong đó, cho nên tại Kinh Cức Phong Môn loại này phong hệ tuyệt cảnh, thực lực của hắn sẽ không hạn chế tăng lên. Mà thực lực của đối thủ, sẽ không hạn chế giảm xuống.

Nếu mà ở địa phương thường, hắn tuyệt đối đánh không lại một cái Hư Thần viên mãn. Tại Mạc Vô Kỵ phán đoán, thực lực của hắn bây giờ, hắn là có thể mượn thủ đoạn đánh bại một người thông thường Hư Thần Cảnh sơ kỳ, về phần giết chết đối phương, sao còn phải xem tình huống.

Bất quá Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì bình thường trở lại, Yến Dương Đông giết chết một cái Hư Thần Cảnh tầng một, cũng không nhất định là nghiền ép, nói không chừng hắn đồng dạng là thông qua các loại thủ đoạn giết chết. Bất kể như thế nào, Yến Dương Đông nhìn thấy hắn mượn lôi cầu đánh thương xương tay một người Hư Thần tầng hai sau đó, còn dám hướng hắn set kèo cuộc chiến sinh tử, có thể thấy được tên này có vài phần sức lực.

- Đa tạ Sở tỷ, ta sẽ cẩn thận.

Mạc Vô Kỵ nói.

Hắn coi như là hiểu, Chân Hồ Cảnh hoàng tu nam tử này thoạt nhìn tính là cho hắn một cái mặt mũi rất lớn, trên thực tế đối phương là không coi trọng mình có thể chiến thắng Yến Dương Đông a.

Mạc Vô Kỵ thở dài, hắn cũng không có cảm thấy hoàng tu nam tử làm không đúng. Yến gia nếu là thật có thế lực lớn như vậy, hắn có thể làm như vậy, đã tính rất giỏi rồi. Mượn lực cuối cùng là đồ bên ngoài, cuối cùng vẫn là phải dựa vào chính mình. Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có chút may mắn chính bản thân không có xuất ra lệnh kỳ của Mưu Lan Hàn, nếu là hắn lấy ra, có thể xác định Mưu gia sẽ vì hắn một cái nho nhỏ Chân Hồ Cảnh, đi đối kháng cùng Yến gia?

Tinh không bến tàu sự kiện, để cho Tinh Không Điện một cái liền náo nhiệt lên. Vô luận là mới tới, hay là đã từng ở Tinh Không Điện. Mấy ngày nay đều đang nghị luận một việc, đó chính là ba ngày sau một người tán tu tên là Mạc Vô Kỵ, cùng Tinh Đế Sơn Yến gia thiên tài Yến Dương Đông sinh tử quyết đấu.

Chuyện này cũng càng truyền càng xa, sau cùng cả Phong Tiêu Thành cùng Cửu Mạch Thành tu sĩ đều nghe nói đến, đều chạy tới Tinh Không Điện. Bọn họ muốn nhìn một chút người tán tu này tới cùng mạnh bao nhiêu, dám đối với chấp pháp hạ thủ, còn dám quyết đấu cùng Tinh Đế Sơn Yến gia Yến Dương Đông.

Tinh Không Điện cũng trong lúc nhất thời kín người hết chỗ, ngoại trừ một phần trọng đại tinh không chiến đấu, Tinh Không Điện có rất ít qua loại này náo nhiệt tình cảnh.

Lúc này, bốn gã nam nữ đang từ bên ngoài truyền tống trận Tinh Không Điện đi xuống. Trong bốn người có hai nữ tử, một người trong đó dùng một tấm khăn che mặt.

- Tố Đình sư tỷ, Mạc Vô Kỵ này thực sự là người của Vấn Thiên Học Cung chúng ta?

Người hỏi chính là nam tử đi ở bên người nữ tử mang khăn che mặt. Tên nam tử này vóc người thon dài, mặt như quan ngọc, thoạt nhìn cực kỳ anh tuấn.

Bốn người này chính là Thất Lạc Đại Lục tới được, đồng thời đều thuộc về Vấn Thiên Học Cung đệ tử. Nữ tử đi ở phía trước mặt mờ mịt, vốn là Vấn Thiên Học Cung đệ nhất viện trưởng Bắc Tố Đình. Bất quá bây giờ, thực lực của nàng đã đến Chân Thần Cảnh tầng tám, bước vào cảnh giới cường giả chân chính.

Nam tử anh tuấn hỏi chuyện Bắc Tố Đình là con trai độc nhất của Vấn Thiên Học Cung viện trưởng thứ hai Phong Chấn Thu, Phong Lạc

Kiếm. Trước đây bất quá là Chân Hồ Cảnh tầng ba, mấy năm trôi qua, lúc này hắn là Hư Thần tầng một cảnh giới.

Tại bên người Bắc Tố Đình có hai người khác, theo thứ tự là Đan Tháp Yên Nhi, nàng tu vi tiến bộ nhanh nhất, dĩ nhiên là Chân Hồ tầng 6. Người còn vóc người cao gầy nam tử là Câu Tử Hàn, trước đây Vấn Thiên Giai xếp hàng thứ nhất tồn tại, lúc này tu vi của hắn là Chân Hồ Cảnh tầng bảy.

Nghe được lời của Phong Lạc Kiếm, Bắc Tố Đình do dự một chút nói:

- Ta không xác định, đối phương nếu cũng gọi là lấy Mạc Vô Kỵ, chúng ta cũng nên đến xem. Vạn nhất là hắn thì sao nè?

Nói đến đây, Tố Đình sư tỷ bỗng nhiên nói:

- Yên Nhi, đợi lát nữa, ngươi đến phòng của ta một chuyến, ta và ngươi nói một chuyện sao?.

- Dạ, Tố Đình tỷ.

Yên Nhi kính cẩn đáp.

- Mạc Vô Kỵ, tinh không điểm cống hiến 26811, xếp hạng, 9951, thật là mạnh mẽ.

Câu Tử Hàn bỗng nhiên ngừng lại, đồng thời thì thầm. Tại Chân Mạch Đại Lục cũng có mấy năm, hắn là Vấn Thiên Giai đệ nhất trước đây, sớm rõ ràng Tinh Không Bảng là như thế nào khó khăn bước vào.

Mấy người khác đều ngừng lại, bọn họ cũng nhìn thấy Tinh Không Bảng phó bảng. Trên Phó bảng, bài danh thứ 9951 chính là Mạc Vô Kỵ.

- Thực sự là một cái tán tu.

Tố Đình sư tỷ thì thào nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 309: Tuổi Còn Trẻ, Máu Còn Nóng

- Chúng ta đi vào nhanh hỏi một chút xem.

Bắc Tố Đình bước nhanh hơn, đi về phía Tinh Không Điện.

Một cái Chân Thần Cảnh tầng tám, ở chỗ này rốt cuộc là cường giả một phương. Bất quá nơi này Chân Thần Cảnh cường giả cũng không ít như Thất Lạc Đại Lục, nơi này Chân Thần Cảnh đồng dạng là một trảo một xấp dầy. Chỉ có những Chân Thần Cảnh cường giả có thế lực dựa vào, nói thí dụ như Mưu Lan Hàn người như thế, mới là tồn tại chân chính để cho người ta kính úy. Thông thường Chân Thần Cảnh, chỉ cần không có bước vào Nhân Tiên cảnh, vậy thì vẫn phải khiêm tốn một chút.

Tinh không bến tàu quán rượu sớm là người chen người, về phần gian phòng, cũng đều đã ở đầy. Bắc Tố Đình mấy người đến tương đối muộn, chỉ có thể ở lầu một đại sảnh lựa chọn một chỗ nghỉ ngơi, cũng là có thể hỏi thăm một chút nơi hạ lạc của Mạc Vô Kỵ.

Đi tới nơi này xong, căn bản cũng không cần bọn họ hỏi thăm. Nơi này hầu như có 90% trở lên tu sĩ cũng đang thảo luận về chỉ cuộc sinh tử quyết đấu còn lại có một ngày.

- Được gọi là Mạc Vô Kỵ thực sự là... Ai, ta cũng không biết phải nói hắn như thế nào. Ngươi nói leo lên Tinh Không Bảng dễ sao? Nhanh như vậy liền phải dâng mạng. Còn là trẻ tuổi như vậy a, máu quá nóng...

Một người nam tử râu dê vừa nói một bên lắc đầu.

- Ngươi làm thế nào biết Yến Dương Đông nhất định sẽ thắng? Nếu là sinh tử quyết đấu, vậy thì có sinh có tử, về phần người nào thắng, không có người nói rõ ràng.

- Ngươi biết cái đéo gì a, Yến Dương Đông thế nhưng thiên tài cường giả của Tinh Đế Sơn, tại Chân Hồ Cảnh tầng bốn liền giết qua một người Hư Thần tầng một tu sĩ, Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa, hắn có thể giết Hư Thần Cảnh sao?

- Mạc Vô Kỵ còn đả thương hoàng chấp pháp gãy tay nè, hoàng chấp pháp dầu gì cũng là Hư Thần Cảnh tầng hai sao??

Mấy người còn đang nghị luận, một người nam tử áo đen vóc người có chút gầy yếu bỗng nhiên đi tới trước mặt mấy người nghị luận. Vài tên tu sĩ còn đang nghị luận Mạc Vô Kỵ cùng Yến Dương Đông quyết đấu, lập tức dừng lại chủ đề, đều là nghi hoặc nhìn người nam tử gầy yếu tới.

Nam tử áo đen ngoại trừ vóc người gầy yếu ra, cả người đều như một thanh kiếm bình thường giống nhau, toàn thân đều tản mát ra bén nhọn sát khí. Mà phía sau lưng của hắn, càng là vác sau lưng một thanh kiếm không vỏ. Tóc dài kết sau, trên cổ tay phải đeo một cây tia mang màu đỏ.

- Vừa rồi các ngươi nói Mạc Vô Kỵ, thực sự động thủ đối với người chấp pháp? Còn đả thương một người Hư Thần Cảnh chấp pháp gãy tay?

Nam tử áo đen giọng nói rất là trầm thấp.

- Đúng vậy, đây là ta tận mắt nhìn thấy, lúc đó chấp pháp động thủ với hắn, hắn không chút do dự phản kháng, thậm chí ngay cả linh khí của mình đều lấy ra.

Dường như cảm thấy gầy yếu nam tử không dễ chọc, các tu sĩ nghị luận, lập tức thì có người hồi đáp.

Nam tử gầy yếu gật đầu, trái lại nói với râu dê:

- Quan điểm của ngươi không đúng, thế nhưng ngươi có một câu nói không sai. Tuổi còn trẻ, máu liền phải nóng.

Nói xong câu đó, nam tử gầy yếu xoay người rời đi, rất nhanh rồi rời đi cái đại sảnh ầm ĩ này.

- Tên này là ai a? Thoạt nhìn rất phách lối bộ dạng...

Chờ nam tử gầy yếu đi rồi, một người tu sĩ rồi mới lên tiếng. Lời của hắn nói đến phân nửa, đã nhìn thấy râu dê sắc mặt có chút tái nhợt, nhất thời dừng lại lời của mình, nghi ngờ hỏi:

- Tự huynh, ngươi biết người vừa rồi này?

Râu dê chậm rãi thở dài một hơi, rồi mới lên tiếng:

- Ta tin tưởng các ngươi đều nghe nói qua hắn, hắn còn có một cái biệt hiệu, gọi Độc Hành Hồng Kết...

Tất cả mọi người là cũng hít một hơi hơi lạnh, Độc Hành Hồng Kết chưa nghe nói qua, thật đúng là không có mấy ai. Người này tu vi nghe nói cũng không cao, thậm chí còn không tới Hư Thần Cảnh. Thế nhưng tính tình cực kỳ điên cuồng, hắn đã từng một người tại tinh không thú vây khốn, giết cả thời gian một tháng, sau cùng còn chạy ra khỏi một cái đường máu.

Nếu có người cùng hắn gặp phải, chỉ cần không thể ở trước tiên giết chết hắn, liền rất có thể bị Độc Hành Hồng Kết giết. Bởi vì người này tính dai quá mạnh mẽ, cường đại đến thật giống như đánh không chết vậy.

Chuyện điên cuồng nhất là, hắn tại tinh không bến tàu nhận một cái nhiệm vụ, là tìm kiếm một quả hư tinh quả. Kết quả hắn tại một cái đầu thất cấp tinh không yêu thú ngoại vi vẫn không nhúc nhích ẩn núp tròn một năm lẻ ba tháng, bắt được khe hở tinh không yêu thú rời đi, mang đi một quả hư tinh quả.

Hắn có một chút cùng người khác bất đồng, đó chính là bất cứ lúc nào chỗ nào, tại tay phải hắn cổ tay đều đeo một cái màu đỏ tia mang kết.

- Người này thoạt nhìn cùng nữ nhân như nhau, không biết có phải hay không là dịch dung.

- Nói không chừng nàng chính là một nữ nhân, là coi trọng Mạc Vô Kỵ đâu nè?

- Chớ nói lung tung nói, bằng không đến lúc đó là chết như thế nào ngươi cũng không biết. Mạc Vô Kỵ tuy rằng gần đây danh tiếng rất lớn, nhưng so với Độc Hành Hồng Kết, còn kém xa.

- Mạc Vô Kỵ có một cô hồng nhan, là Sở gia quả phụ, chậc chậc, non mềm tới mức có thể chảy nước a, chịch chắc là sướng lắm a... pặc pặc…

...

Cách đó không xa Bắc Tố Đình nghe được có chút cau mày, nàng hoài nghi mình có đúng hay không đã suy nghĩ nhiều. Ở trong mắt nàng, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không cùng một cái quả phụ khuấy hợp ở chung với nhau, hắn có thể sử dụng mạng của mình đổi mạng cho một cái nữ tỳ, có thể nhiều lần trải qua gian khổ, dùng một xác phàm từ Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc cái loại này địa phương nhỏ đi tới Ngũ Hành Hoang Vực, há là người bình thường có thể làm được? Nếu là bị một quả phụ mê muội đầu óc choáng váng, hắn làm sao có thể có ý chí cường đại như vậy?

Nàng theo bản năng nhìn thoáng qua Yên Nhi, Yên Nhi sắc mặt bình tĩnh, không có nửa phần dị thường.

Bắc Tố Đình thầm than một tiếng, đứng lên:

- Đi thôi, chúng ta đi trước tìm chỗ ở rồi lại nói.

Trong lòng nàng còn có chút bận tâm về Sầm Thư Âm, không biết Sầm Thư Âm hiện tại thế nào, một điểm tin tức cũng không có. Đối mặt cường đại Tinh Đế Sơn Hạ gia, cả chính nàng cũng không có năng lực tự vệ, chứ đừng nói chi là đi trợ giúp Sầm Thư Âm.

...

Tinh Không Điện nơi ở sớm đã không có, bốn người tìm nửa ngày, này mới tìm được một tức sạn nhỏ vị trí tương đối hẻo lánh. Có thể tìm tới cái nhỏ tức sạn ở này, còn là bởi vì Bắc Tố Đình là Chân Thần Cảnh cường giả. Nếu không, cả cái này nhỏ tức sạn cũng không có.

Nguyên bản kế hoạch là mỗi người một cái phòng, bởi vì gian phòng khẩn trương, chỉ có thể là Bắc Tố Đình cùng Yên Nhi một phòng, Câu Tử Hàn cùng Phong Lạc Kiếm một phòng.

- Tố Đình tỷ, ngươi tìm ta có việc?

Tới rồi gian phòng sau đó, Yên Nhi nhỏ giọng hỏi.

Bắc Tố Đình lắc đầu, than thở:

- Vốn ta đích xác là có chút lời muốn cùng ngươi nói, hiện tại ta cảm thấy nói hay không đều không có gì, hết thảy đều thuận theo tự nhiên sao?. Qua một đoạn thời gian nữa, chúng ta có thể phải tách ra. Yên Nhi tư chất ngươi chút nào cũng không yếu hơn ta, nhất định phải nỗ lực tu luyện, tranh thủ có thể nhảy vào Nhân Tiên cảnh. Không vào Nhân Tiên, vĩnh viễn không có khả năng nói chuyện vì mình.

- Dạ.

Yên Nhi kính cẩn đáp.

...

Ba ngày thoáng một cái đã qua, ba ngày nay, Mạc Vô Kỵ vẫn ở bên trong phòng tu luyện Đấu Chuyển Tinh Di. Hắn Đấu Chuyển Tinh Di

trên thực tế đã tu luyện tới Chuyển Tự Quyết tầng thứ tư, Toàn Chuyển Càn Khôn. Chỉ là tầng thứ tư này phức tạp hơn xa so với Chuyển Tự Quyết phía trước mấy tầng, hắn tu luyện đến tầng thứ tư, không có nghĩa là mỗi lần đều có thể thông thạo vận dụng.

Vài ngày, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đích thật là quá ngắn.

Mở cửa phòng, Mạc Vô Kỵ thấy đám người Sở Thiên Lâu sớm đang chờ hắn.

- Tử Hạm đâu nè?

Mạc Vô Kỵ không có thấy Tử Hạm vẫn đi theo bên người Sở Thiên Lâu, lập tức hỏi một câu.

Sở Thiên Lâu lắc đầu, giọng nói có chút sa sút nói:

- Nàng muốn bế quan tu luyện, tùy nàng đi thôi.

- Mạc đại ca, ngươi có thể hay không cho ta mượn một ít điểm?

Dong Hà bỗng nhiên nói, nói xong câu đó sau đó, mặt nàng phồng có chút hồng, dường như rất là xấu hổ. Mấy người các nàng ở nơi này, đều là nhờ Mạc Vô Kỵ tinh không điểm cống hiến, hiện tại nàng còn muốn hỏi Mạc Vô Kỵ mượn điểm, đơn giản là quá phận.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Dong Hà, hắn biết Dong Hà, nếu như không có chuyện đặc biệt, chắc chắn sẽ không hỏi hắn mượn điểm cống hiến.

Bàng Khởi liền vội vàng nói:

- Là như vậy, Tinh Không Điện khắp nơi đều tại bắt đầu phiên giao dịch, đánh cuộc ngươi và Yến Dương Đông thắng bại. Lớn nhất 1 ăn 3.

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên hỏi:

- Bàng huynh, ngươi là nói, ta nếu mà thắng rồi, sẽ có tiền gấp ba?

Hắn rõ ràng đả thương cái kia Hư Thần Cảnh tầng hai gãy tay, còn như thế chẳng bị người xem trọng, đây cũng quá khoa trương một chút sao??

Sở Thiên Lâu nói:

- Vô Kỵ, kỳ thực cái này tỷ lệ cược rất bảo thủ. Nếu là đổi thành ngươi không có leo lên Tinh Không Bảng, không có thương tổn cái kia hoàng chấp pháp, có lẽ cũng không phải là 1 ăn ba, mà là một ăn ba mươi.

- Vậy nếu như ta cũng áp điểm cống hiến, một khi thắng rồi, vậy điểm cống hiến có đúng hay không sẽ tính điểm Tinh Không Bảng bài danh?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Hắn tới nơi này mục đích chủ yếu là kiếm điểm.

Sở Thiên Lâu lắc đầu nói:

- Sẽ không, Tinh Không Bảng bài danh hữu hiệu điểm cống hiến là trước tiên lấy được điểm cống hiến. Cái này điểm cống hiến bao gồm tại trong tinh không chiến đấu, tại nhiệm vụ đại điện tiếp nhận nhiệm vụ các loại điểm cống hiến. Tham dự giao dịch sau đó điểm cống hiến, chỉ có thể thuần túy làm giao dịch sử dụng, là bất kể vào Tinh Không Bảng bài danh.

Mạc Vô Kỵ có chút thất vọng lấy ra tinh không bài đưa cho Dong Hà nói:

- Ngươi cần bao nhiêu chính bản thân cứ lấy đi thôi.

Dong Hà liền vội vàng nói:

- Ta chỉ lấy ba nghìn điểm cống hiến là được rồi.

- Vậy số còn lại cô quất hết vào cửa ta thắng, kiếm điểm cống tiêu xài một chút cũng không sai.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại nói.

...

Tinh Không Điện có hai đại địa phương tỷ đấu, một là Tinh Không Điện quyết đấu đài, một cái khác là Tinh Không Điện khiêu chiến đài.

Thời điểm Mạc Vô Kỵ đoàn người đi tới quyết đấu trận, nơi này sớm đã là chật ních các loại các dạng tu sĩ. Cũng may Mạc Vô Kỵ là người dự thi, mới có thể thông qua lối đi khác tiến vào quyết đấu trận, nếu không, chính là muốn chen vào trước quyết đấu đài, đều có chút trở ngại.

Mạc Vô Kỵ vừa tới nơi này, đã nhìn thấy Yến Dương Đông chậm rãi đi lên quyết đấu đài, đồng thời chắp tay đứng ở giữa quyết đấu đài, thần thái bình tĩnh, dường như căn bản là không có lại đem cuộc quyết đấu này xem thành chuyện.

Quyết đấu là không có tài phán, bởi vì căn bản cũng không cần tài phán. Chỉ có một người phụ trách tu sĩ, tại bên quyết đấu đài xướng danh. Tên tu sĩ này chờ Yến Dương Đông đứng ở trên đài sau đó, lập tức lớn tiếng hát lên:

- Tinh Đế Sơn tinh vân điện đệ tử Yến Dương Đông, vào sinh tử đài!

Từng đợt nhiệt liệt hoan hô truyền ra, hầu như muốn đem cái trận sinh tử quyết đấu này xé mở.

- Các ngươi tại trước đài chờ ta, ta lên thông hắn cái đã.

Mạc Vô Kỵ xoay người nói với Sở Thiên Lâu đám người.

- Ngươi cẩn thận một chút.

Sở Thiên Lâu biết, chuyện đến lúc này, coi như là muốn rời khỏi cũng không có cơ hội.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, đồng dạng chậm rãi đi lên quyết đấu đài.

- Tinh Không Bảng 9951 danh Mạc Vô Kỵ, vào sinh tử đài!

Tu sĩ cầm loa lần nữa lớn tiếng hô lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 310: Trải Qua Mới Hiểu

Mạc Vô Kỵ vừa lên quyết đấu đài, Bắc Tố Đình liền đưa mắt rơi vào Yên Nhi trên người. Nơi này quen biết Mạc Vô Kỵ, chỉ có Yên Nhi một người. Tuy nàng từ Linh Lung nơi đó được biết Mạc Vô Kỵ sự tình các loại, lại cũng chưa từng thấy qua Mạc Vô Kỵ.

Yên Nhi bình tĩnh gật đầu:

- Tố Đình tỷ, hắn đích xác gọi Mạc Vô Kỵ, cũng đích thật là từ Vấn Thiên Học Cung tới.

Yên Nhi trước mắt hiện ra Mạc Vô Kỵ cùng nàng gặp mặt thời điểm, hai người nói những lời này.

- Đúng vậy, là ta, Yên Nhi ngươi không nhớ rõ sự tình trước kia?

- Mạc đại ca, ta tuy rằng không nhớ rõ sự tình trước kia. Sư phụ cùng ta nói rồi, phải nhớ ân tình của ngươi. Nếu không phải là ngươi cứu ta, ta có lẽ đã sớm chết.

- Mạc đại ca, những vật này là tâm ý của ta, tuy rằng ta biết so với ân cứu mạng của ngươi mà nói, này căn bản cũng không tính cái gì... Còn xin Mạc đại ca không nên ghét bỏ mấy thứ này...

- Yên Nhi, nếu là ngươi muốn biết trí nhớ trước kia, ta có thể nói cho ngươi biết.

- Mạc đại ca, sư tỷ nói cho ta biết, ta hiện tại sở dĩ tốc độ tu luyện so với người khác cũng mau. Là bởi vì trong lòng ta sạch sẽ trong sáng, thần thanh khí sảng, không có bất kỳ tạp niệm. Nếu là ta biết rất nhiều sự

tình trước kia, có lẽ ta không còn có loại tu luyện này tốc độ. Nhưng ta vẫn là vô cùng cảm tạ Mạc đại ca, cám ơn ngươi.

- Đa tạ Yên Nhi cô nương tặng, ta liền thu lại... Kỳ thực trước đây cũng không có gì, ta cũng quên không sai biệt lắm. Cứ như vậy đi, nếu là Yên Nhi cô nương sau này có cái gì làm khó chỗ, vẫn là có thể tới tìm ta Mạc Vô Kỵ, tại trong lòng ta, ta vĩnh viễn đều là đại ca của ngươi.

...

Ở sâu trong nội tâm một loại không cách nào nói nên lời tình cảm lóe lên rồi biến mất, thật giống như một cây châm tại nàng trái tim chỗ sâu nhất đâm một cái, sau đó liền lần nữa khôi phục bình tĩnh.

- Yên Nhi, ngươi làm sao vậy?

Bắc Tố Đình cảm nhận được Yên Nhi trong nháy mắt đó không thích hợp, lập tức hỏi lên.

Yên Nhi lắc đầu:

- Không có gì, chỉ là đột nhiên có chút cảm giác cổ quái.

Bắc Tố Đình trầm mặc xuống, một lát sau mới lên tiếng:

- Yên Nhi, có lẽ ngươi đúng. Ngươi nơi tu luyện dùng nhanh hơn người khác, đích xác là bởi vì ngươi thần thanh khí sảng. Chỉ là tu luyện có đôi khi cũng không chỉ là đơn thuần tăng lên tu vi...

Yên Nhi đột nhiên hỏi:

- Tố Đình tỷ, sư phụ ta nói cho ta biết, khi ta Trúc Linh sau đó, theo tu vi càng ngày càng cao, trí nhớ trước kia lại đem từ từ triệt để tiêu tán. Ta hiện tại đã là Chân Hồ tầng 6, có đúng hay không sẽ không còn khôi phục ký ức cơ hội?

Nàng không phải là đứa ngốc, tự nhiên biết đêm qua Bắc Tố Đình muốn tìm nàng nói cái gì. Tuy Bắc Tố Đình tạm thời bỏ qua, nàng lại biết là chuyện gì xảy ra.

Bắc Tố Đình lắc đầu:

- Vũ trụ mênh mông, có nhiều lắm chúng ta những thứ không biết. Không muốn nói ngươi Chân Hồ Cảnh, coi như là ngươi thực sự thành Nhân Tiên thậm chí địa tiên, chỉ cần trong lòng ngươi còn có chấp niệm, ngươi liền có thể khôi phục ký ức. Nếu là ngươi trong lòng không có chấp niệm, coi như là ngươi chưa bao giờ tu luyện, ngươi như nhau còn chưa phải sẽ khôi phục ký ức.

- Trong lòng ta có chấp niệm...

Yên Nhi lẩm bẩm tự nói một câu, nàng cảm nhận được chấp niệm của mình. Cùng cẩm Văn sư tỷ ở chung với nhau thời điểm, nàng mỗi ngày nghe theo cẩm văn lời của sư tỷ, quên hết mọi thứ việc vặt, chỉ vì điên cuồng tu luyện. Thần thanh khí sảng nhất tâm tu luyện, chính là cẩm Văn sư tỷ quán thâu cho nàng lý niệm. Trên thực tế, nàng cũng xác thực bởi vì cái này loại lý niệm, tu luyện tiến bộ thần tốc.

Thế nhưng cùng Tố Đình tỷ cùng một chỗ sau đó, nàng lại bị Tố Đình tỷ lý niệm ảnh hưởng, tu luyện có đôi khi cũng không phải vật duy nhất, còn có thật nhiều so với tu luyện thứ quan trọng hơn.

Ý tưởng của nàng chậm rãi đang thay đổi, là bởi vì Tố Đình tỷ sao?

Không đúng, Yên Nhi rất nhanh thì lắc đầu, ý tưởng của nàng chậm rãi thay đổi không phải là bởi vì cùng Tố Đình tỷ cùng nhau sau đó mới bắt đầu, mà là ra mắt cái kia tán tu 2705 sau đó, mới từ từ bắt đầu.

Cái kia tán tu dùng hắn thân thể của chính mình cùng mệnh chặn giết nguy cơ của nàng, làm cho nàng từ từ biết, ngoại trừ tu luyện, còn có một loại khó có thể nói ra được tình hoài.

- Nhớ kỹ hảo hảo tu luyện, nỗ lực sống...

Thanh âm của hắn khô khốc mà khàn khàn, thật giống như một cái tại trong sa mạc cô độc thật lâu lữ nhân bình thường giống nhau, tịch mịch cùng cô đơn.

Chưa có tới bởi, Yên Nhi chóp mũi đau xót, hai giọt giọt nước mắt tại viền mắt bên chuyển động. Từ tu luyện tới nay, nàng vẫn là lần đầu tiên có rồi như vậy tình hoài. Nàng nghĩ đến cái kia tán tu 2705, mình và hắn cũng không nhận ra, hắn lại liều mình cứu mình, trước khi đi còn căn dặn làm cho nàng hảo hảo tu luyện, nỗ lực sống.

Đã từng nàng cũng không phải rất rõ ràng những lời này, cho tới hôm nay, tại đã trải qua mấy lần trong lúc sinh tử sau đó, nàng mới hiểu được lời hắn nói chỉ dùng để bao nhiêu máu loãng đổi trở về. Này căn bản cũng không cần hoài nghi, chính bản thân nhìn thấy hắn thời điểm, hắn không phải là mới từ vô số Ngoại Vực tu sĩ vây công giữa tập tễnh đi tới sao? Hắn trước khi đi, không phải là lại dùng mệnh cứu nàng một lần sao? Mình và hắn gặp lại mới bao lâu? Thì có hai lần tử vong cùng hắn sát bên người mà qua.

Trên đài Mạc Vô Kỵ thân ảnh bởi vì nước mắt ngăn cản, dần dần có chút mơ hồ. Một cái xa lạ tán tu 2705, có thể dùng mạng của mình đi vì nàng ngăn trở một đạo sát khí. Mà nàng là một đơn thuần tăng lên tu vi của mình, bảo trì thần thanh khí sảng, không muốn đi tiếp nhận trí nhớ trước kia, không muốn đi biết rõ ràng Mạc Vô Kỵ rốt cuộc là nàng người nào.

Thần thanh khí sảng nhất tâm tu luyện có trọng yếu như vậy? Nếu Mạc Vô Kỵ đối với nàng cũng có ân đâu nè?

So với cái kia liều mình cứu nàng tán tu 2705, nàng chính là một cái vong ân phụ nghĩa, không tình cảm chút nào tu luyện linh khí.

- Yên Nhi, ngươi thực sự không có việc gì?

Bắc Tố Đình bộc phát cảm giác được Yên Nhi có cái gì không đúng.

Yên Nhi lắc đầu:

- Ta thực sự không có việc gì, Tố Đình tỷ, nếu như ta muốn khôi phục trí nhớ trước kia, cần phải làm cái gì?

Bắc Tố Đình hơi sững sờ, lập tức liền hiểu được, lập tức vuốt ve Yên Nhi tóc:

- Yên Nhi, kỳ thực ngươi muốn khôi phục ký ức đúng, từ cổ chí kim, ta chưa từng nghe nói qua một cường giả lại đem trí nhớ của mình ngăn lại, có thể nhảy vào tầng cao hơn. Ký ức vô luận là tốt hay là xấu, đều là chính bản thân trong tu luyện một bộ phận, ta lại đem những thứ này kêu tu tâm. Nếu là ngươi không chủ động nói ra, ta cũng sẽ không cùng ngươi nói những lời này.

Thần thanh khí sảng tu luyện là nhanh, thế nhưng một cái liên tâm ma cũng không có tu sĩ, ta không cho là tương lai có thể đi thật xa. Tâm ma tu luyện, vốn chính là trong tu luyện nhất định trải qua chi đồ. Chỉ có có rồi tâm ma, khách phục tâm ma hoặc là mới có thể hiểu càng nhiều, mới có thể đi xa hơn.

- Ta hiểu rõ, Tố Đình tỷ.

Yên Nhi gật đầu.

Trước đây tán tu 2705 nói, nàng không hiểu. Tại đã trải qua vô số chuyện cùng này sinh tử sau đó, nàng dĩ nhiên hiểu rõ, cái gì gọi là lấy nỗ lực sống.

- Ngươi muốn khôi phục ký ức cũng không trở ngại, chờ ta thăng cấp tới rồi nhân tiên cảnh giới sau đó, ta dẫn ngươi đi tiên y cốc, tìm kiếm Tán Dịch Sinh. Nghe nói còn không có hắn xuất thủ không chữa khỏi bệnh nhân, tại Chân Mạch Đại Lục, hắn chính là cường đại nhất y tiên.

Bắc Tố Đình nói.

Yên Nhi ừ một tiếng, đưa mắt rơi vào quyết đấu trên đài.

...

Quyết đấu bên đài, phụ trách xướng danh tu sĩ, thấy Mạc Vô Kỵ cùng Yến Dương Đông đều đã đứng ở quyết đấu trên đài, lui ra ngoài, vung tay lên lớn tiếng ca xướng lên:

- Quyết đấu bắt đầu.

Yến Dương Đông chậm rãi vừa chuyển trong tay nhẫn, một thanh Phương Thiên Họa Kích liền xuất hiện ở trong tay của hắn.

Phương Thiên Họa Kích vừa ra đến, liền đưa tới từng trận thét chói tai âm thanh.

Thực ra mà nói, tại tu sĩ ở giữa, dùng Phương Thiên Họa Kích loại linh khí này cũng không nhiều. Tương phản, tại phàm tục trên chiến trường, ngược lại có rất nhiều võ tướng thích dùng loại binh khí này.

Yến Dương Đông tướng mạo bình thường giống nhau, có một cái mặt chữ điền. Thế nhưng cầm Phương Thiên Họa Kích, một thân tinh không tu sĩ phục đứng ở quyết đấu trên đài, đích thật là lộ ra uy phong lẫm lẫm sát khí bức người.

Chí ít cái này giao dịch tương, có thể thu được rất nhiều tràng diện phân.

Mạc Vô Kỵ một cái tay, bát giác thiết chùy xuất hiện ở trong tay của hắn. Hắn cũng không có lập tức động thủ, mà là chờ Yến Dương Đông động thủ.

Yến Dương Đông cũng không có lập tức động thủ, mà là nhìn Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt cười:

- Ngươi biết ta tại sao muốn tìm ngươi quyết đấu sao? Một cái tiện nữ nhân còn không đáng ta làm như vậy, nhưng là của ngươi chết đối với ta

trợ giúp rất lớn, ta quyết định để cho ngươi chết thể diện một phần.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than một tiếng, quả nhiên không phải là mỗi người cũng như Bàng Khởi bình thường giống nhau. Hắn hiện tại sẽ không, Yến Dương Đông hiển nhiên cũng sẽ không.

- Ta đoán ngươi sẽ không nói cho ta biết, bởi vì ngươi nói cho ta biết sau đó, vạn cái chết, ta sẽ truyền đi.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói.

Yến Dương Đông cười ha ha một tiếng, thấp giọng nói:

- Ngươi phép khích tướng dùng không sai, bất quá ta hết lần này tới lần khác ở giữa, ta cho ngươi biết, cho nên sở dĩ ta muốn giết ngươi, là bởi vì ngươi vận khí không tốt, cư nhiên đi rồi **** vận bước lên Tinh Không Bảng. Ngươi biết ta chỉ muốn (phải) lên Tinh Không Bảng hoặc là giết một người tinh không người trên bảng, gia tộc sẽ cho ta tưởng thưởng gì sao? Ngươi vĩnh viễn cũng sẽ không biết...

Yến Dương Đông đang khi nói chuyện, thân hình đã huyễn hóa thành mười mấy, khắp bầu trời kích bóng dáng hoàn toàn bao phủ lại toàn bộ quyết đấu đài. Kích bóng dáng một sóng hợp với một sóng, thật giống như vô tận Thu Diệp bị gió thu quét rơi, liên miên không ngớt, hết lần này tới lần khác lại mang rền vang thu giết khí tức.

Quyết đấu dưới đài đứng xem tu sĩ bắt đầu kéo tiếng gọi, loại này kích kỹ, quả nhiên không hổ là Yến gia đi ra. Tu sĩ bình thường đâu có thể thi triển ra như uy lực này lại (nếu) như này tiêu sát kích bóng dáng đến?

Yến Dương Đông kích bóng dáng vừa ra đến, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được người này thực lực chân chính. Cũng không là Chân Hồ Cảnh tầng bốn, cũng không phải Sở Thiên Lâu đoán Chân Hồ Cảnh tầng năm hoặc là tầng 6, tên này tuyệt đối là Chân Hồ chín tầng thực lực.

Cái loại này chèn ép tính chất khí thế phối hợp kích bóng dáng, để cho quyết đấu đài không gian chung quanh biến thành tử vong không gian. Người ở dưới đài có lẽ nhìn còn chưa phải là phi thường rõ ràng, đặt mình trong trong đó Mạc Vô Kỵ thắm thiết cảm nhận được trong đó đáng sợ.

Thảo nào tên này có thể giết Hư Thần một tầng, chỉ sợ cũng rốt cuộc Hư Thần ba tầng, tại Yến Dương Đông loại này kích bóng dáng trong không gian, cũng rất khó phát huy ra thực lực chân chính đến. Hắn có dũng khí tới khiêu chiến chính bản thân, này cũng là bởi vì biết nhất định thắng.

Mạc Vô Kỵ hừ một tiếng, bát giác thiết chùy trực tiếp cuồn cuộn nổi lên từng mảnh một nguyên lực tường vòng bảo hộ. Nếu muốn giết hắn, cũng phải có một bộ tốt răng mới được.

- Rầm rầm ầm!

Kích bóng dáng đánh vào trên Mạc Vô Kỵ nguyên lực tường vòng bảo hộ, xé rách ra từng đạo không gian nổ vang.

Yến Dương Đông khóe miệng lộ ra một tia xem thường, quả nhiên là tán tu, liên một cái pháp kỹ cũng không có. Dựa vào loại này cứng rắn lực cấu xây nguyên lực tường chống đối hắn kích bóng dáng, lời nói chuẩn xác tỉ dụ, đó chính là uống rượu độc giải khát.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 311: Pháp Kỹ Đối Mặt Thần Thông

Tu sĩ có thể đến nơi đây quan sát quyết đấu, ánh mắt tự nhiên cũng không kém. Mạc Vô Kỵ dùng tường nguyên lực ngăn trở Yến Dương Đông kích ảnh sát ý không gian, mọi người liền biết Mạc Vô Kỵ sắp thua.

Nguyên lực tường thứ này tuy rằng cường đại, thế nhưng tiêu hao quá lớn. Không có bất kỳ một tu sĩ nào, có thể liên tục dùng nguyên lực tường phòng hộ. Cho nên nguyên lực tường phòng hộ, bình thường đều là đồ bỏ, chỉ có phía trước một đoạn là cứng rắn, phía sau thì không được.

Theo chiến đấu duy trì liên tục, nguyên lực tiêu hao càng lúc càng lớn, nguyên lực tường tự nhiên cũng là càng ngày càng yếu. Sau cùng bị người giết, cũng là ủy khuất bất đắc dĩ.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ ngoại trừ nguyên lực tường, hắn hầu như không có chùy kỹ. Đại thiết chùy cứ như vậy bổ thẳng tới, có thể cùng Yến gia kích kỹ chống đỡ được sao?

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ bát giác thiết chùy vung ra, để cho trong không gian quyết đấu đài vô cùng vô tận kích ảnh hơi dừng lại, lập tức kích ảnh liền trực tiếp nổ tung.

Yến Dương Đông thân ảnh rõ ràng xuất hiện ở dưới bát giác thiết chùy của Mạc Vô Kỵ, Yến Dương Đông nhất thời ngơ ngẩn.

Mạc Vô Kỵ dùng nguyên lực tường chặn hắn kích ảnh sát thế sau đó, một chùy này lại còn uy lực này, lẽ nào cũng giống như hắn, ẩn nấp thực lực?

Vô luận có phải là giống nhau hay không, đối mặt Mạc Vô Kỵ đại chùy, Yến Dương Đông chỉ có thể lựa chọn lấy cứng đối cứng.

Cuồng bạo nguyên lực đánh vào cùng một chỗ, Mạc Vô Kỵ cùng Yến Dương Đông đồng thời bị đánh bay ra ngoài. Hai người cùng nhau đánh vào vùng ven quyết đấu đài hộ trận, lần nữa đứng vững.

Dưới đài một mảnh kinh dị âm thanh, tại Mạc Vô Kỵ thi triển ra nguyên lực tường cực kỳ hao tổn nguyên lực, tất cả mọi người cho rằng Mạc Vô Kỵ ở vào tuyệt đối hoàn cảnh xấu, cuối cùng bị Yến Dương Đông chém giết, hết lần này tới lần khác chiến cuộc đột biến. Sau cùng hai người nguyên lực va chạm, cư nhiên song song bị đập bay, tạo thành tình huống lực lượng tương đương.

- Ngươi quả nhiên có thực lực leo lên Tinh Không Bảng, đáng giá ta xuất ra thực lực chân chính tới giết ngươi. Hi vọng ngươi mới vừa rồi không có xuất ra tất cả thực lực, bằng không ngươi sẽ rất hối hận đã lên quyết đấu đài.

Yến Dương Đông lau một cái vết máu bên mép, cái loại này tùy ý cùng xem thường biến mất vô tung vô ảnh.

Hắn biết Mạc Vô Kỵ rất mạnh, nhưng mạnh đến loại trình độ này, để cho hắn có chút ngoài ý muốn. Phải biết rằng Mạc Vô Kỵ dùng nguyên lực tường, còn có thể cùng hắn hợp lại một cái lực lượng tương đương, đó chính là nói Mạc Vô Kỵ nguyên lực hồ lớn không kém so với hắn bao nhiêu.

Điều này làm cho hắn rất là lay động, hắn thu được cơ duyên, lại là Chân Hồ Cảnh tầng chín, cùng giai nguyên khí hồ lớn có thể so với hắn, đó là ít lại càng ít. Mà Mạc Vô Kỵ một cái nho nhỏ hạng người vô danh,

cư nhiên có thể so với hắn, vậy làm sao có thể không để cho hắn lay động?

Coi như là Mạc Vô Kỵ đồng dạng là Chân Hồ Cảnh chín tầng, cũng là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Yến Dương Đông đang khi nói chuyện đã một bước nhảy qua trước, họa kích trong tay khua ra, tay còn lại không ngừng đánh ra các loại thủ quyết.

Mặc dù hắn nói hi vọng Mạc Vô Kỵ không có xuất ra toàn bộ thực lực, nhưng hắn tin tưởng Mạc Vô Kỵ đã lấy ra toàn bộ thực lực. Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa, cũng tuyệt đối sẽ không bước vào Hư Thần Cảnh. Một cái Chân Hồ Cảnh tu sĩ, cùng hắn toàn lực đánh nhau chết sống một lần, không xuất ra toàn bộ thực lực còn có thể thoáng chiếm thượng phong, hắn tuyệt không tin.

Theo Yến Dương Đông họa kích chém ra, thủ thế càng ngày càng phiền phức, nguyên bản rõ ràng tỷ đấu đài, cũng lộ vẻ mơ hồ, thật giống như có thêm một loại đồ đạc ở trên đài tỷ đấu bình thường giống nhau, để cho mọi người dưới đài chỉ có thể nhìn thấy mơ mơ hồ hồ bóng dáng hai người.

- Đây là nguyên khí hóa dịch, không gian điền lực...

Dưới đài nhất thời có người kinh kêu thành tiếng.

Theo một tiếng kêu sợ hãi này, người nhiều trong mắt đều là toát ra quang mang, đến xem lần tỷ đấu này quả nhiên đáng giá, cư nhiên nhìn thấy Chân Hồ Cảnh tu sĩ nguyên khí hóa dịch, không gian điền lực...

Nguyên khí hóa dịch, không gian điền lực, sự thực chính là Chân Hồ Cảnh tu sĩ lại đem nguyên lực của mình hoá lỏng, hoá lỏng sau đó nguyên lực càng là cường hãn lợi hại. Đó cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là một khi nguyên lực hoá lỏng sau đó tại trong không gian nhất định tràn ngập, sẽ chỉ là để cho không gian này trở nên sềnh sệch

cùng trầm trọng. Thậm chí có thể nói là nắm trong tay một phương không gian này.

Loại không gian áp chế cùng trói buộc này, vốn là Hư Thần viên mãn tu sĩ mới có thể miễn cưỡng thi triển, thủ đoạn của Chân Thần Cảnh tu sĩ cùng Nhân Tiên cảnh cường giả.

Chân Hồ Cảnh tối đa chỉ có thể bằng vào khí thế mô phỏng ra một chút thứ mùi này đi ra, muốn chân chính đạt được trói buộc không gian, nhất định phải nguyên khí hóa dịch, không gian điền lực.

Nhưng rất nhiều tu sĩ coi như là thăng cấp tới rồi Hư Thần Cảnh, cũng thi triển không được loại này đại sát chiêu.

Theo thân ảnh hai người trên tỷ đấu đài càng ngày càng không rõ, tất cả mọi người biết, Mạc Vô Kỵ đã xong đời.

Không gian điền lực, một khi đạt được loại trình độ này, chẳng khác nào hoàn toàn nắm trong tay không gian tỷ đấu đài. Người khác, chỉ có thể mặc cho bằng đối phương chà đạp.

- Ai, đáng tiếc, nhìn không thấy cụ thể tranh đấu, nếu không càng phê.

- Được gọi là Mạc Vô Kỵ tán tu, chết coi như là có thể diện. Cư nhiên bức ra Yến gia nguyên khí hóa dịch, không gian điền lực...

- Ha ha, ngươi liền xác định Mạc Vô Kỵ hẳn phải chết? Vừa rồi hắn bị kích ảnh bao phủ, thi triển ra nguyên lực tường, các ngươi cũng không cho là hắn hẳn phải chết sao? Kết quả đâu nè?

- Nguyên khí hóa dịch, không gian điền lực cùng kích ảnh bao phủ, căn bản là hai việc khác nhau có đúng hay không? Nếu đổi lại là ngươi, ngươi có biện pháp trốn sao?

- Ta không có cách nào, cho nên ta không có tư cách lên đài. Hiện tại trên đài là lên Tinh Không Bảng cường giả, ngươi cảm thấy Tinh Không

Bảng dễ lên như vậy?

- Thì tính sao? Tam đại gia tộc có thể lên Tinh Không Bảng không biết có bao nhiêu, bọn họ chỉ là chịu gia quy, không tới trình độ nhất định không cho phép đi tinh không chiến trường mà thôi.

...

Quyết đấu dưới đài một mảnh nghị luận cùng tranh cãi, không ảnh hưởng chút nào tới Mạc Vô Kỵ cùng Yến Dương Đông. Không muốn nói Yến Dương Đông cái không gian này điền lực, dù cho là chân chính không gian trói buộc thủ đoạn, hắn cũng đã biết không chỉ một lần.Yến Dương Đông cho là hắn trước không có nương tay, toàn lực so đấu. Trên thực tế Mạc Vô Kỵ thật không có toàn lực, hắn thậm chí chỉ là thi triển bảy thành thực lực, ngoài ra, đòn sát thủ của hắn cũng không có dùng.

Lúc này Yến Dương Đông ở trên không bên trong điền lực, chính hợp Mạc Vô Kỵ tâm ý, hắn chỉ là dùng nguyên khí tường chống lên chung quanh một mảnh không gian, căn bản cũng không phản công.

Yến Dương Đông hắn là phải giết không thể nghi ngờ, tốt nhất là không có ai biết hắn ra tay thế nào. Hiện tại Yến Dương Đông chính bản thân muốn chết, vậy cũng chớ trách hắn.

Yến Dương Đông khóe miệng tràn ra cười nhạt, dùng nguyên lực tường đến ngăn cản nguyên khí hóa dịch, không gian điền lực của hắn, ha ha...

Đến lúc rồi, tại đây không gian phủ đầy chính bản thân nguyên lực, Yến Dương Đông thật giống như cá mập trong nước bình thường giống nhau, đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Họa kích trong tay hắn hóa thành một đạo mang tuyến, đạo mang tuyến này trực tiếp bắn về phía yết hầu Mạc Vô Kỵ. Vừa mới bắn ra thời điểm, còn chỉ là một đạo mang tuyến, chờ Mạc Vô Kỵ thấy đạo kích

mang này, mang tuyến đã hóa thành hai đạo. Sau đó hai đạo hóa thành bốn đạo, bốn đạo hóa thành tám đạo...

Ngắn ngủi một cái hô hấp thời gian, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn bị kích mang khóa lại.

Ở trong mắt Yến Dương Đông, nếu mà quyết đấu đài không gian là một mảnh hồ nước thuộc về hắn, hắn là cá mập trong đó, vậy Mạc Vô Kỵ chính là một con vịt lên cạn tại đây.

Giờ khắc này Mạc Vô Kỵ tại trong mắt hắn chính là người chết.

Khi kích mang hoàn toàn khóa lại Mạc Vô Kỵ, thậm chí gần chạm tới Mạc Vô Kỵ quần áo là lúc, Yến Dương Đông bỗng nhiên cảm thấy một tia không thích hợp.

Mạc Vô Kỵ dù kém, cũng không đến mức tại trong nguyên lực không gian của hắn không cách nào nhúc nhích. Tối đa chỉ là hành động trở nên chậm chạp mà thôi.

Tốt ở phía sau, Mạc Vô Kỵ đã động, trong tay hắn đại chùy chậm rãi vung lên, thật giống như đang tiến hành một cái động tác quay chậm.

Yến Dương Đông hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm, quả nhiên...

Không đúng... Yến Dương Đông khiếp sợ phát hiện kích mang cũng không có như hắn dự liệu như vậy đi qua thân thể Mạc Vô Kỵ, lại đem Mạc Vô Kỵ bắn thành thiên sang bách khổng. Lợi hại nhất kích mang bất quá là lại đem Mạc Vô Kỵ quần áo cắt, thậm chí ngay cả một giọt máu cũng không có mang ra đến.

Nguyên bản trải rộng quanh thân Mạc Vô Kỵ nguyên lực tường toàn bộ đều ngưng tụ ở đầu, kích mang hắn bắn về phía Mạc Vô Kỵ không hề ngoại lệ bị nguyên lực tường ngăn trở.

Hắn mơ hồ thấy Mạc Vô Kỵ nguyên lực tường tản mát ra nhàn nhạt màu tím, thật giống như một mảnh tử khí bình thường giống nhau.

Yến Dương Đông cũng hít một hơi hơi lạnh, dùng nguyên lực tường ngăn trở kích ảnh, lực lượng phải hùng hậu cỡ nào. Không muốn nói hắn hiện tại, coi như là hắn thực sự thăng cấp tới rồi Hư Thần Cảnh, cũng không nhất định có thể hơn được Mạc Vô Kỵ.

Đối phương trước đâu phải là cùng hắn lực lượng tương đương? Đối phương chẳng những tại ẩn nấp tu vi, hơn nữa ẩn nấp so với hắn còn phải sâu hơn.

Bát giác thiết chùy chậm nữa, cũng rơi xuống. Yến Dương Đông biết rõ Mạc Vô Kỵ sẽ không đơn giản như vậy để cho hắn né ra, nhưng hắn chiêu thức dùng hết, phải né ra.

Quả nhiên, tại Yến Dương Đông vừa mới né ra sau đó, hơn mười đạo kịch liệt tiếng sấm liền ở bên cạnh hắn vang lên.

- Rầm rầm ầm!

Cuồng bạo nổ tung âm thanh lại đem Yến Dương Đông thân thể xé rách ra mấy đạo miệng máu.

Đồng dạng nổ vang đã ở dưới chân Mạc Vô Kỵ vang lên, lúc này Yến Dương Đông triệt để hiểu là chuyện gì xảy ra. Hắn đánh kích ảnh về phía Mạc Vô Kỵ không phải là không có bắn trúng Mạc Vô Kỵ, mà là trừ kích ảnh bắn về phía đầu Mạc Vô Kỵ ra, kích ảnh còn lại toàn bộ bị Mạc Vô Kỵ dẫn xuống đất.

Đây là cái gì pháp kỹ? Cư nhiên có thể dẫn động phân liệt kích ảnh? Không đúng, đây không phải là pháp kỹ, mà là thần thông.

Nghĩ đến thần thông, Yến Dương Đông trong đầu đã cảm thấy ông một cái. Hắn Yến gia rốt cuộc một trong Tinh Đế Sơn tam đại gia tộc, cũng bất quá là có một môn ngụy thần thông. Hắn thu được vô thượng truyền thừa, cũng không có được một môn thần thông, Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên có thần thông? A đù!

Nếu là biết Mạc Vô Kỵ có thần thông, trừ phi hắn điên rồi, mới sẽ tìm đến Mạc Vô Kỵ quyết đấu.

- Dừng tay! Ta chịu thua...

Tiếng sấm mang tới kịch liệt thương tổn, để cho Yến Dương Đông mỗi một câu nói đều là phun ra một búng máu.

- Tốt....

Mạc Vô Kỵ một cái chữ tốt để cho Yến Dương Đông hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm, cũng may Yến gia vẫn còn có chút uy áp...

Cái ý niệm này chưa có hoàn toàn thành hình, đại bát giác thiết chùy liền rơi vào đỉnh đầu của hắn.

- A đù! Ngươi...

Yến Dương Đông khóe mắt như sắp nứt ra, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ trong miệng nói tốt, cũng không có ngừng tay.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta đồng ý ngươi nhận thua, cũng không có nói sẽ tha cho ngươi. Tại trên quyết đấu đài không giết ngươi, ngươi nghĩ rằng ta ngu ngốc như ngươi sao? Nói lời trong lòng, dùng ngươi loại này kích kỹ cùng đối với không gian nắm trong tay, nếu mà ngươi đi tinh không chiến trường thử luyện một phen, có lẽ ta ngày hôm nay nếu muốn giết ngươi, cũng sẽ không đơn giản như vậy, thậm chí căn bản là không giết chết được ngươi, rất tiếc ngươi thiếu khuyết sinh tử ma luyện.

Yến Dương Đông còn không có nghe được một chữ cuối cùng, đã lâm vào giữa bóng tối vô tận.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 312: Tinh Đế Sơn Yến Gia

Mạc Vô Kỵ dương tay một cái, bát giác thiết chùy bị bắt vào trong giới chỉ. Đồng thời, nhẫn của Yến Dương Đông cũng bị hắn thu hồi, đây là chiến lợi phẩm thuộc về hắn.

Yến Dương Đông đích thật là đỉnh cấp cường giả Chân Hồ Cảnh, nhưng so với hắn, còn kém lắm. Huống chi, bản lĩnh của hắn toàn bộ là từ trong đánh giết thu được, cũng không phải đóng cửa tu luyện mà đến. Hắn cũng không có nói mò, nếu mà Yến Dương Đông tại tinh không chiến trường ma luyện một phen, bằng vào một bộ kích kỹ này, hắn sẽ rất khó giết chết đối thủ.

Về phần buông tha Yến Dương Đông, hắn căn bản cũng không có nghĩ tới. Quyết đấu đài tối đa chỉ có thể có một người sống mới có thể đi xuống. Nếu mà hắn buông tha Yến Dương Đông, vạn nhất có người dùng việc không tuân thủ quy củ quyết đấu đài tiêu diệt hắn, hắn đã chết cũng không có chỗ giải oan. Khiêu chiến Tinh Không Điện quy củ, ha ha, có lẽ sau này hắn thực lực cường đại, hắn sẽ không thèm để ý những thứ này. Chí ít hiện tại, hắn sẽ không làm loại chuyện não tàn này.

Theo Yến Dương Đông bị giết, trên quyết đấu đài đã dần dần rõ ràng. Khi mọi người thấy rõ ràng, Yến Dương Đông bị đập vỡ đầu, đứng ở quyết đấu trên đài lại là Mạc Vô Kỵ, hiện trường thậm chí lâm vào trong nháy mắt quỷ dị im ắng. Ngay lập tức sau đó, cuồng liệt rầm rĩ cùng tiếng hô mới vang lên.

Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ tại Tinh Không Điện hoàn toàn nổi danh, thậm chí so với hắn leo lên Tinh Không Bảng thứ 9951 danh còn phải

oanh động hơn. Không phải là tu sĩ nào dù có thể giết Yến Dương Đông, cũng dám giết Yến Dương Đông.

Loại kết quả này ngoài dự liệu, mới có thể thỏa mãn mọi người cái loại này tâm lý, bởi vì có người giết Yến gia thiên tài tu sĩ Yến Dương Đông.

Tên tu sĩ kia đứng ở bên đài phụ trách quyết đấu thắng bại, hơn nửa ngày mới phản ứng được, liền vội vàng kêu lên:

- Lần quyết đấu này, Mạc Vô Kỵ thắng.

Về phần người thua trận, vô luận hắn họ gì, lúc này cũng sẽ không có người nhớ kỹ.

- A đù! Mạc huynh, ngươi đã thắng.

Bàng Khởi mấy người kích động đã đi tới, lại đỡ Mạc Vô Kỵ, cấp tốc từ bên thông đạo đài quyết đấu rời đi.

...

- Vô Kỵ, ta cảm thấy ngươi thiếu khuyết một môn pháp kỹ, vô luận ngươi dùng là loại linh khí nào, không có pháp kỹ phối hợp, so với người khác tới chênh lệch đều là quá xa. Lần này ngươi có thể chiến thắng Yến Dương Đông, cùng gia quy của Yến gia có quan hệ rất lớn. Nếu không, ngươi coi như là thắng cũng không có thể thắng nhanh như vậy.

Trở lại tinh không bến tàu tửu lâu sau đó, Sở Thiên Lâu thứ nhất đưa ra yếu điểm của Mạc Vô Kỵ.

- Thiên Lâu tỷ, vì sao cùng Yến gia gia quy có quan hệ?

Dong Hà không hiểu hỏi.

Sở Thiên Lâu giải thích:

- Yến gia gia quy phải không đến Chân Hồ tầng bảy không cho phép tiến vào hư không chiến trường, Yến Dương Đông thiếu khuyết thực chiến ma luyện, trong chiến đấu thực lực cũng chưa hoàn toàn phát huy được, hoặc là nói hắn áp dụng thủ đoạn không thực tế. Đổi thành bình thường đối thủ, hắn vô luận chọn dùng loại nào thủ đoạn, ảnh hưởng cũng không lớn. Bất quá Vô Kỵ mới vừa từ tinh không chiến trường trở về, thậm chí còn leo lên Tinh Không Bảng, kinh nghiệm chiến đấu khẳng định so với hắn phong phú hơn nhiều lắm.

Tại trong lòng Sở Thiên Lâu, Mạc Vô Kỵ coi như là chưa có tới tinh không chiến trường, kinh nghiệm chiến đấu của hắn cũng không phải người bình thường có thể so sánh được. Nàng thế nhưng thấy tận mắt bản lĩnh của Mạc Vô Kỵ, tuyệt không thể dùng tu vi để hình dung.

Sở Thiên Lâu ánh mắt rất sắc bén, liếc mắt liền nhìn ra vấn đề.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên biết khuyết điểm của mình ở chỗ nào, coi như là Sở Thiên Lâu không nói, hắn cũng muốn dò hỏi một chút Sở Thiên Lâu từ địa phương nào có thể mua được pháp kỹ. Hắn thiếu hụt không phải là chùy kỹ, mà là một môn côn kỹ.

- Sở tỷ, ngươi biết địa phương nào có thể mua được pháp kỹ tương đối khá một chút sao?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi.

Sở Thiên Lâu đáp:

- Ta đang muốn cùng ngươi nói chuyện này, trước đây không lâu từng có một hồi tinh không đại chiến, ta phỏng chừng ngươi cũng đi tham gia qua. Lần này đại chiến xuất hiện hàng loạt bảo vật hiếm quý, Tinh Không Điện gần tại mấy ngày sau đó tổ chức một buổi đấu giá. Ta kiến nghị ngươi tham gia lần đấu giá hội này, trong đó rất có thể có Địa cấp pháp kỹ. Trước ngươi không phải là lấy ra tinh không điểm cống hiến đánh cuộc ngươi thắng sao, dùng tỉ lệ 1 ăn 3, ngươi lại sẽ có đầy đủ điểm cống hiến đi tham gia lần đấu giá này.

Mạc Vô Kỵ đưa mắt rơi vào trên người Dong Hà, Dong Hà nghe được đánh cuộc điểm cống hiến sự tình, lập tức chính là tinh thần chấn động:

- Đúng vậy, đúng a, ta nhanh đi lấy điểm cống hiến thắng.

- Chúng ta cùng đi.

Bàng Khởi cũng đứng lên.

- Mạc đạo hữu có ở đó hay không, Tinh Không Điện Ngư Thiên Nghê trước tới bái phỏng.

Nhưng vào lúc này, một cái thanh âm đột ngột truyền đến, rơi bên tai mọi người, thật giống như người này đang ở trước mắt bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ lúc này đứng lên, đối diện cửa bên ngoài liền ôm quyền nói:

- Mạc Vô Kỵ ra mắt Ngư tiền bối.

Cái thanh âm này Mạc Vô Kỵ vừa nghe cũng biết là cái kia Chân Thần Cảnh hoàng tu chấp pháp quan, tên này tới ngược lại nhanh, hắn bên này vừa mới giết chết Yến Dương Đông, tên này lại tới. Không biết tên này đến lúc đó ăn nói ra sao.

- Ta cùng đi mấy người Bàng Khởi sao?.

Sở Thiên Lâu cũng đứng lên.

Mạc Vô Kỵ mở cửa, hoàng tu nam tử đã đứng ngoài. Sở Thiên Lâu đám người vội vàng thi lễ sau đó cáo từ.

- Ngư tiền bối, mời vào.

Mạc Vô Kỵ lại đem Ngư Thiên Nghê mời vào chỗ ở của mình.

Ngư Thiên Nghê cũng không có khách khí, đi tới sau khi ngồi xuống nói:

- Mạc tiểu hữu kỳ ngộ phi phàm, đánh một trận thành danh a.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ nói:

- Ngư tiền bối đây là đùa cợt ta tới, ta đánh một trận thành khổ não mới đúng. Ta cũng không tin Yến gia sẽ không tìm ta.

Ngư Thiên Nghê cười ha ha một tiếng, đổi chủ đề nói:

- Ta tin tưởng mạc tiểu hữu tương lai thành tựu sẽ không giống tầm thường, ngày hôm nay ta đến chính là nơi này muốn đem ba ngày trước điều tra cùng ngươi nói một chút.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Ngư tiền bối mời nói.

Ngư Thiên Nghê gật đầu:

- Đi qua điều tra, đích thật là Cảnh gia Cảnh Giang Tán chủ động để cho người ta đối với ngươi động thủ. Chỉ là Cảnh Giang Tán cực kỳ xảo trá, đã trốn ra Tinh Không Điện. Ta tại Tinh Không Điện phát ra thông cáo, Cảnh Giang Tán cùng Cảnh Đan Vũ, Cảnh Kỳ Lương ba người lại đã vào danh sách truy nã của Tinh Không Điện.

- Đa tạ Ngư chấp pháp.

Mạc Vô Kỵ lần nữa ôm quyền nói.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, kết quả không có ngoài dự liệu của hắn. Hắn cũng không thèm để ý, hắn cũng biết Ngư Thiên Nghê chủ động tới nơi này, cũng là bởi vì cảm giác mình tiềm lực rất lớn, không muốn vô cùng đắc tội, tới nơi này rốt cuộc cho hắn một cái mặt mũi nhỏ.

Mặt mũi là dựa vào chính mình đi kiếm, Tinh Không Điện không muốn bắt người, tương lai chính hắn đi lấy. Tới nơi này một cái, coi như là mặt mũi, một cái Tinh Không Điện Chân Thần Cảnh chấp pháp mặt mũi còn không có lớn như vậy.

- Đã như vậy, ta cáo từ.

Ngư Thiên Nghê giọng nói nhàn nhạt nói xong, xoay người rời đi. Hắn tới nơi này đích thật là cấp cho Mạc Vô Kỵ một cái mặt mũi, nhưng Mạc Vô Kỵ không tán thưởng, hắn một cái Chân Thần Cảnh cường giả, còn không đến mức đi đút lót một cái nho nhỏ Chân Hồ Cảnh.

Mạc Vô Kỵ vừa đến gọi hắn Ngư tiền bối, hắn ngược lại rất hài lòng, nói rõ Mạc Vô Kỵ rất xem thời cơ, nguyện ý cùng hắn chuẩn bị cho tốt quan hệ, kết một điểm thiện duyên. Không nghĩ tới chính mình nói ra kết quả xử lý sau đó, Mạc Vô Kỵ lập tức liền đổi giọng Ngư chấp pháp, đây rõ ràng không muốn tiếp tục cùng hắn kết thiện duyên ý nghĩ. Đã như vậy, hắn hà tất ở tại chỗ này nói nhảm?

Loại tu sĩ này tiềm lực lớn hơn nữa, cũng rất khó sống lâu dài. Lần này đắc tội Yến gia, xem hắn làm thế nào vượt qua.

Đối với Ngư Thiên Nghê thái độ, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có để ở trong lòng. Ngư Thiên Nghê không muốn đắc tội Yến gia, hắn hiểu. Bất quá người này vừa không muốn đắc tội Yến gia, lại muốn cùng hắn kết thiện duyên, hắn liền cười ha ha. Một kẻ tại lúc hắn yêu cầu trợ giúp, không thể giúp trợ hắn, lại vừa muốn tương lai hắn phát đạt, đến dựa vào, hắn căn bản cũng không cần.

Cả lá mặt lá trái, hắn đều lười đi làm.

Hiện tại ăn nói khép nép nịnh bợ Ngư Thiên Nghê, chính là vì tương lai thực lực cường đại trợ giúp đối phương sao? Hắn Mạc Vô Kỵ còn không có thấp hèn như vậy.

...

Tinh Đế Sơn trong Tinh vân điện, điện chủ Yến Bình Chỉ đang nhìn chằm chằm một bộ to lớn tinh không tranh vẽ trôi lơ lửng tại trước mắt, vùng xung quanh lông mày có chút nhíu chặt.

Vừa lúc đó, một gã hộ vệ canh giữ ở cửa điện bỗng nhiên chuyển đi ra khom người nói:

- Bẩm điện chủ, gia chủ vừa mới phát tới tin tức, yêu cầu điện chủ lập tức đi Yến gia gia tộc nghị sự đại điện.

Yến Bình Chỉ ánh mắt từ trên bản đồ tinh không thu hồi lại, giọng nói có chút trầm thấp hỏi một câu:

- Có không có nói ra là bởi vì chuyện gì?

Tên hộ vệ này nhanh chóng nói:

- Thuộc hạ chẳng biết, thuộc hạ chỉ là thu được tin tức, mời điện chủ mau trở về.

Yến Bình Chỉ gật đầu:

- Tốt, ta đã biết.

Đừng xem người thuộc hạ này là giữ cửa đại điện, tùy thời tiếp nhận hắn gọi đến. Trên thực tế đây là người của Yến gia, cũng không phải chịu hắn Yến Bình Chỉ trực tiếp quản hạt. Cho nên nói rất nhiều tin tức, người ta không nhất định liền muốn nói cho hắn biết.

Yến Bình Chỉ rời đi Tinh Đế Sơn tinh vân điện, chỉ nửa nén hương thời gian, hắn liền tiến vào Yến gia nghị sự đại điện.

Tam đại gia tộc, vô luận là một nhà nào, đều có truyền tống trận trực tiếp rời đi Tinh Đế Sơn. Rất lâu, bọn họ rời đi thậm chí không cần cùng Tinh Chủ chào hỏi.

Yến Bình Chỉ vừa tiến vào gia tộc nghị sự đại điện, liền biết nhất định là có chuyện xảy ra. Yến gia chỉ có tại thời điểm tế tự tổ tiên, mới có nhiều trưởng lão cùng gia tộc tiền bối như vậy tụ chung một chỗ.

- Yến Bình Chỉ ra mắt gia chủ, ra mắt thái thượng trưởng lão.

Yến Bình Chỉ đầu tiên là đối với hai người vị trí đầu não thi lễ sau đó, mới đi tới phía trái vị ngồi dưới.

Tại Tinh Đế Sơn, Yến Bình Chỉ là một trong thập đại điện điện chủ, cũng là thống suất tinh vân quân xếp thứ 6 trong Tinh Đế Sơn thập đại quân đội. Thế nhưng tại Yến gia, hắn tối đa bất quá xếp hạng thứ ba mà thôi. Tại hắn mặt trên có gia chủ Yến Tề Nhân, thái thượng trưởng lão, Yến Ương.

- Bình Chỉ tới rồi, ngồi xuống sao?.

Gia chủ Yến Tề Nhân ấm áp gật đầu với Yến Bình Chỉ.

- Xảy ra chuyện gì sao?

Yến Bình Chỉ nghi ngờ hỏi, gần nhất hắn đều đang nghiên cứu một bộ bản đồ tinh không, vẫn không có quan tâm Yến gia sự tình.

Yến Tề Nhân đối với một người nam tử vóc người mập lùn không râu bên phải nói:

- Cao khải, ngươi lại đem tình huống nói cho bình chỉ nghe một cái.

Yến Cao khải đứng lên, đầu tiên là đối với Yến Bình Chỉ khom người thi lễ sau đó, mới lên tiếng:

- Trước đây không lâu, ta Yến gia dòng chính đệ tử Yến Dương Đông, tại Tinh Không Điện quyết đấu trên đài bị người chém giết.

Yến Bình Chỉ trong lòng lộp bộp một cái, cũng không phải là bởi vì Yến Dương Đông trọng yếu bao nhiêu. Trên thực tế dù cho Yến Dương

Đông lại dòng chính, bị giết sau đó cũng không đến mức gióng trống khua chiêng như vậy. Vấn đề là, người nào có lá gan lớn như vậy, dám giết Yến gia dòng chính thiên tài?

- Là ai?

Yến Bình Chỉ lớn tiếng hỏi.

Yến Tề Nhân ý bảo Yến Cao khải ngồi xuống, rồi mới lên tiếng:

- Giết Dương Đông chính là một tán tu vừa mới lên Tinh Không Bảng, vị trí tương đối thấp, xếp hạng 9951 danh. Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là các vị biết trên người Dương Đông có vật gì không?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 313: Yến Dương Đông Đồ Đạc

Yến Tề Nhân trong mắt thậm chí toát ra hỏa hoa nói:

- Cái này vô liêm sỉ trên người cư nhiên dẫn theo 3 tấm Bán Nguyệt Thi...

- Cái gì?

Tuyệt đại đa số ngồi Yến gia người trong đại điện đều khiếp sợ đứng lên, Yến Bình Chỉ càng là kinh dị ra.

- Gia chủ, xác nhận là bán nguyệt Tiên cung giữa có thể sử dụng Bán Nguyệt Thi?

Yến Bình Chỉ tận lực bình phục kích động của mình giọng nói, chậm lại thanh âm hỏi.

Yến Tề Nhân gật đầu:

- Không sai, chính là bán nguyệt Tiên cung giữa Bán Nguyệt Thi. Cũng chính là ba ngàn năm trước, ta Yến gia đã từng đạt được Bán Nguyệt Thi.

Sau khi nói xong, Yến Tề Nhân rồi hướng đông đảo đứng lên trưởng lão nói:

- Mọi người ngồi xuống trước, chuyện này quan hệ đến ta Yến gia thời gian tới, tuyệt không thể gấp.

Tuy tiện tất cả mọi người ngồi xuống, thế nhưng này thở hào hển, vẫn như cũ bày tỏ mọi người không bình tĩnh.

Tinh Đế Sơn tam đại gia tộc là thế nào xuất hiện? Cũng không phải Tinh Đế Sơn vừa ra đến, thì có tam đại gia tộc, mà là bởi vì bán nguyệt Tiên cung, mới có tam đại gia tộc.

Bán nguyệt Tiên cung ba ngàn năm xuất hiện một lần, nghe nói bên trong có chín mươi chín đạo môn, ngoại trừ một cánh cửa cuối cùng, còn lại chín mươi tám đạo môn mỗi một đạo đều có thể dùng một thanh Bán Nguyệt Thi mở ra.

Cho nên bán nguyệt Tiên cung tổng cộng xuất hiện một trăm đem Bán Nguyệt Thi, hơn nữa này một trăm đem Bán Nguyệt Thi tùy ý hai nửa đều có thể hình thành một cái vòng tròn hình. Nhưng chỉ có trong đó hai thanh Bán Nguyệt Thi hình thành vòng tròn sẽ (biết) kín kẽ dung hợp cùng một chỗ, coi như là dùng sức cũng bài không ra. Này hai thanh có thể kín kẽ dung hợp ở chung với nhau Bán Nguyệt Thi, chính là mở ra bán nguyệt Tiên cung một cánh cửa cuối cùng cái chìa khóa.

Bán nguyệt Tiên cung giữa mỗi một đạo cánh cửa, đều có trọng bảo ở trong đó. Có khi là một món, có khi là vài món. Năm đó Yến gia, Hạ gia cùng Mưu gia đều đã từng đạt được một thanh Bán Nguyệt Thi, bọn họ tiến vào bán nguyệt Tiên cung sau đó, mỗi người mở ra một cánh cửa. Bởi vì cái này 3 tấm Bán Nguyệt Thi, tạo nên Tinh Đế Sơn tam đại gia tộc.

Đã nhiều năm như vậy sau đó, bán nguyệt Tiên cung bị mở ra cánh cửa càng ngày càng nhiều, còn lại không có bị mở ra cánh cửa tự nhiên là càng ngày càng ít. Đồng dạng, Bán Nguyệt Thi cũng là càng ngày càng ít.

Đây cũng là vì sao Yến Tề Nhân nói Yến Dương Đông trong tay có tam chuôi Bán Nguyệt Thi sau đó, tất cả mọi người kích động không thôi, Yến Tề Nhân càng là tức giận khó khăn bình.

Yến Bình Chỉ hít sâu một hơi, trầm thấp giọng nói hỏi:

- Dương Đông tại sao có thể có 3 đem Bán Nguyệt Thi? Hắn đã có 3 tấm Bán Nguyệt Thi, vì sao hiện tại liền phải đi Tinh Không Điện?

Bán nguyệt Tiên cung cái chỗ này, chỉ có một chút đại gia tộc mới sẽ biết, thông thường nhỏ tông môn thậm chí người bình thường căn bản cũng không có nghe nói qua. Yến Bình Chỉ nghi ngờ là bán nguyệt Tiên cung còn có mấy năm thời gian mới có thể mở ra, Yến Dương Đông coi như là muốn một mình không có rơi 3 tấm Bán Nguyệt Thi, hiện tại đi Tinh Không Điện cũng không cách nào tiến vào bán nguyệt Tiên cung.

Yến Tề Nhân than thở:

- Mấy năm trước Yến Dương Đông chiếm được một cái cơ duyên, thu được một cái rất tốt truyền thừa, lúc đó chúng ta cũng không có để ý...

Yến Tề Nhân nói chuyện này Yến Bình Chỉ cũng biết, Yến Dương Đông giết một người tán tu, từ tán tu này trong tay thu được truyền thừa địa phương. Bất quá loại chuyện này, Yến gia bình thường giống nhau là sẽ không can thiệp. Yến gia gia quy là nhất định phải khiêm tốn hành sự, đồng thời cũng quy định Yến gia đệ tử lấy được bảo vật quân vì mình hết thảy.

Cũng chính là bởi vì những thứ này gia quy, để cho Yến gia mấy năm nay phát triển không ngừng, dần dần có trùng kích đệ nhất gia tộc thế.

- Yến Dương Đông tại nơi truyền thừa động phủ giữa thu được truyền thừa bên ngoài, còn thu được một quả Bán Nguyệt Thi. Hai quả khác Bán Nguyệt Thi, là từ liệt Dương Thành Cảnh gia lấy được.

Lời của Yến Tề Nhân ngược lại cũng không cho Yến Bình Chỉ cảm thấy kỳ quái, Cảnh gia có một cái gọi Cảnh Tiêu Tiêu nữ nhân, gả cho Yến gia yến ngu dương.

- Lẽ nào Dương Đông tìm cái kia lên Tinh Không Bảng tán tu khiêu chiến, là vì đi Yến gia linh ngọc trì? Này cũng không được a, ta nhớ kỹ

Dương Đông mới Chân Hồ Cảnh tầng năm. Coi như là tiến vào linh ngọc trì, muốn tại trong vòng mấy năm thăng cấp đến Hư Thần Cảnh, cũng khả năng không lớn sao??

Yến Bình Chỉ cau mày nói, hắn biết muốn đi vào bán nguyệt Tiên cung, nhất định phải muốn (phải) thần niệm phóng ra ngoài, cho nên nói coi như là có Bán Nguyệt Thi, ít nhất cũng phải đến Hư Thần Cảnh mới có tư cách đi vào.

Yến gia công pháp ý tứ là tiến hành theo chất lượng, không vội không nóng nảy. Dù cho Yến Dương Đông tư chất cho dù tốt, từ Chân Hồ Cảnh tầng năm, đến Chân Hồ Cảnh chín tầng cũng cần hai ba năm thời gian. Hơn nữa như Yến Dương Đông loại tư chất này đệ tử, nhất định phải bước vào Chân Hồ Cảnh mười tầng, mới cho phép thăng cấp Hư Thần Cảnh, chính là vì đánh hạ kiên cố cơ sở. Yến gia công pháp, từ Chân Hồ Cảnh chín tầng đến Chân Hồ Cảnh mười tầng, chí ít liền yêu cầu tam năm.

Đối với Yến Dương Đông mà nói, như vậy cộng lại chính là yêu cầu lục năm, đây là ít nhất thời gian. Sáu năm sau đó, bán nguyệt Tiên cung sớm mở ra, cho nên Yến Bình Chỉ mới nghi hoặc.

Yến Tề Nhân than thở:

- Ngươi nói không sai, muốn đi vào Yến gia linh ngọc trì tu luyện, chỉ có hai một cơ hội, một là Hư Thần viên mãn trùng kích Chân Thần Cảnh thời điểm. Thứ hai chính là leo lên Tinh Không Bảng, hoặc là đánh bại Tinh Không Bảng bất kỳ người nào. Yến Dương Đông khiêu chiến cái kia Mạc Vô Kỵ, liền là muốn đi vào Yến gia linh ngọc trì, trùng kích Hư Thần Cảnh. Tu vi thật sự của hắn cũng không phải Chân Hồ trung kỳ, mà là Chân Hồ chín tầng cảnh giới. Cho nên sở dĩ ta biết, hay (vẫn, còn) là Thái thượng tại trước đây không lâu ngẫu nhiên một lần thần niệm quét hắn đang tu luyện thời điểm, mới phát hiện.

Về sau Yến Dương Đông bị người chém giết, chúng ta đi điều tra sau đó mới biết được hắn lấy được trong truyền thừa có một quả Bán Nguyệt

Thi, cộng thêm Cảnh gia hai quả Bán Nguyệt Thi, trên người hắn có ít nhất tam tấm Bán Nguyệt Thi.

Trong đại điện trầm mặc, Yến Dương Đông đủ ẩn nhẫn, thật sự là Yến gia hiếm có nhân tài. Đáng tiếc là, quá mức ích kỷ, dẫn đến cống ngầm bên trong lật thuyền, bị chỉ là một tán tu chém giết ở tại quyết đấu trên đài.

- Gia chủ, này tam tấm Bán Nguyệt Thi chúng ta Yến gia nhất định phải đoạt về đến. Nếu không ta bên này phái người đi qua sao?.

Yến Bình Chỉ lúc này liền nói, hắn biết rõ, một khi này tam tấm Bán Nguyệt Thi rơi vào gia tộc khác trong tay, cho Yến gia mang tới đả kích lớn bao nhiêu.

Vẫn không nói gì thái thượng trưởng lão Yến Ương bỗng nhiên nói:

- Chuyện này tối đa phái vài tên Hư Thần Cảnh cùng một người Chân Thần Cảnh đi qua là được, nhớ kỹ nghìn vạn không cần có Nhân Tiên cấp bậc đi qua, nếu không, sợ rằng sẽ lập tức khiến cho sự chú ý của người khác.

- Thái thượng, ta Yến gia vừa mới có thiên tài đệ tử bị người giết ở tại Tinh Không Điện. Đi phái người điều tra, hắn là hợp tình hợp lý.

Yến Tề Nhân nói.

Nhưng vào lúc này, một đạo hồng quang rơi vào Yến Bình Chỉ trong tay.

Yến Bình Chỉ nhướng mày, không đợi Thái thượng nói chuyện, liền lắc đầu:

- Gia chủ, ta tán thành thái thượng trưởng lão mà nói. Cư ta mới vừa lấy được tin tức, Tinh Không Bảng này bài danh 9951 Mạc Vô Kỵ có chút không bình thường. Hắn tại gần nhất một lần tinh không đại chiến giữa quang mang bắn ra bốn phía, chẳng những leo lên Tinh Không

Bảng, còn chiếm được một quả Mưu Lan Hàn lệnh kỳ cùng mời. Đồng thời, hắn còn chiếm được biển sao quân đội Thư Xuân Ngọc mời.

Mới vừa vào tới biết Yến Dương Đông bị Mạc Vô Kỵ chém giết sau đó, hắn liền phát ra điều tra Mạc Vô Kỵ mệnh lệnh, lúc này mới trong thời gian ngắn, bộ phận điều tra kết quả liền đi tới trên tay của hắn.

Lời của Yến Bình Chỉ, để cho Yến Tề Nhân trong lòng lộp bộp một cái. Hắn lo lắng nhất chính là Mạc Vô Kỵ cùng gia tộc khác lôi kéo cùng một chỗ, hiện tại quả nhiên xuất hiện loại tình huống này.

Yến Bình Chỉ tiếp tục nói:

- Cái này gọi là Mạc Vô Kỵ tán tu còn cực kỳ ẩn nhẫn, dù cho bị Dương Đông khiêu chiến, hắn cũng không có xuất ra Mưu Lan Hàn lệnh kỳ, chuyện này nói vậy Mưu gia cũng biết. Sợ rằng sẽ bởi vì cái này sự kiện, Mưu gia đối với người tán tu này sẽ càng thêm coi trọng. Nếu là ta Yến gia trực tiếp dùng Dương Đông sự tình đi tìm hắn, Mưu gia nhất định sẽ mượn cớ xuất đầu.

Những lời này để cho đang ngồi mọi người đều trầm mặc xuống, Tinh Đế Sơn tam đại gia tộc giữa, Yến gia thứ hạng là tại Mưu gia bên trên.

Bất quá tất cả mọi người rất rõ ràng, Yến gia cường giả so với Mưu gia nhiều. Bàn về thực lực chân chính, Mưu gia cũng sẽ không so với Yến gia yếu.

Chân Mạch tinh không thập trong quân, Yến gia liền đã khống chế tinh vân quân đội, tinh vân quân đội tại thập trong quân bài danh thứ sáu.

Mà Mưu gia đồng thời đã khống chế Bắc Tinh quân đội bộ phận quyền phát biểu cùng tinh vết quân đội, trong đó Bắc Tinh quân đội càng là thập trong quân đệ nhất, coi như là tinh vết quân đội cũng xếp hạng thứ bảy, gần với tinh vân quân đội.

- Gần nhất Tinh Không Điện có một cái đại hình đấu giá hội, ta nghĩ chúng ta có thể mượn cớ tham gia đấu giá hội đi Tinh Không Điện. Về phần này Mạc Vô Kỵ, trước ổn định hắn rồi lại nói. Người này có thể ở Chân Hồ Cảnh liền bước trên Tinh Không Bảng, còn giết Chân Hồ chín tầng Yến Dương Đông, thực lực chân chính rất có thể là tại Hư Thần Cảnh, tuyệt đối không thể khinh thường.

Nghe được lời của Yến Bình Chỉ, Yến Tề Nhân làm ra đánh nhịp.

Nói xong, dường như cảm thấy còn chưa đủ, Yến Tề Nhân nói lần nữa:

- Dù là cùng Mưu gia trở mặt thành thù, chúng ta Yến gia cũng phải lấy về này 3 tấm Bán Nguyệt Thi.

...

Mạc Vô Kỵ xuất ra Yến Dương Đông nhẫn, hắn xem một hồi lâu, lại cũng không có lập tức luyện hóa, trái lại thu vào. Yến Dương Đông đến từ Yến gia, lại là Yến gia thiên tài đệ tử, trong giới chỉ thứ tốt khẳng định không ít. Dù cho Yến Dương Đông trong giới chỉ không có gì cả, hắn cái kia kích kỹ, Mạc Vô Kỵ cũng rất là cảm thấy hứng thú.

Sở dĩ hiện tại không luyện hóa, hắn là lo lắng Yến gia người tới tìm hắn phiền phức. Một khi Yến gia người tới tìm hắn phiền phức, hắn lập tức bỏ chạy vào trong tinh không. Hắn sợ là Yến Dương Đông trong giới chỉ có thần niệm ấn ký.

Về phần Tinh Không Điện có các loại công bằng công chính chấp pháp, Mạc Vô Kỵ chỉ coi là đánh rắm. Hắn một cái tán tu, vô luận như thế nào, cũng biết bất quá Yến gia.

Cửa cấm chế di chuyển một cái, Mạc Vô Kỵ mở cửa, thấy là Sở Thiên Lâu mấy người trở về đến. Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, đi theo Sở Thiên Lâu đám người sau lưng, còn có một danh Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không quen biết nam tử.

- Mạc đại ca, đây là ngươi tinh không bài. Chúng ta cũng kiếm được cửu thiên điểm cống hiến, lần này có dùng.

Dong Hà vẻ mặt vui sướng lại đem Mạc Vô Kỵ tinh không bài đưa cho Mạc Vô Kỵ.

- Cám ơn ngươi.

Mạc Vô Kỵ cười tiếp nhận tinh không bài, tiện tay thắt ở bên hông. Hắn đã quét tinh không bài điểm cống hiến, có thể dùng điểm cống hiến đạt tới hơn chín vạn.

Sự chú ý của hắn rơi vào người này theo Sở Thiên Lâu đám người cùng đi trung niên nam tử trên người, người này thoạt nhìn rất là hiền lành, trong mắt dường như thủy chung đều có ý cười. Nhưng Mạc Vô Kỵ trải qua quá nhiều người cùng chuyện, hắn nhìn ra, người này cũng sẽ không cùng hắn mặt ngoài như vậy hiền lành.

Sở Thiên Lâu liền vội vàng nói:

- Vô Kỵ, vị này chính là Bồng chưởng quỹ, đến từ tìm Tinh Thương Lâu.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, khuôn mặt nụ cười nam tử này liền ôm quyền nói:

- Kẻ hèn Bồng Tử Mại, đến từ tìm Tinh Thương Lâu, nghe nói Mạc đạo hữu có ý định đi năm ngày sau đó ta tìm Tinh Thương Lâu dẫn đầu bán đấu giá đại hội, cho nên cố ý đến thương lượng với Mạc đạo hữu một việc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 314: Dưới Đất Khiêu Chiến Trận

- Mời Bồng chưởng quỹ vào ngồi chơi, có lời gì, Bồng chưởng quỹ cứ việc nói.

Mạc Vô Kỵ đưa tay, mời Bồng Tử Mại vào phòng.

Sở Thiên Lâu lo lắng Mạc Vô Kỵ sẽ đáp ứng đề nghị của Bồng Tử Mại, cũng vào phòng. Bàng Khởi mấy người thấy Sở Thiên Lâu tiến vào, đều đi theo.

- Mạc đạo hữu, nói vậy ngươi hẳn nghe nói qua Tầm Tinh Thương Lâu. Lần đấu giá này sẽ có đông đảo bảo vật, chẳng những có bát phẩm linh thảo xuất hiện, còn có cực phẩm linh khí cùng đỉnh cấp công pháp...

Mạc Vô Kỵ nghe được đỉnh cấp công pháp, lập tức hỏi:

- Xin hỏi một chút có đỉnh cấp pháp kỹ hay không?

Bồng Tử Mại lúc này liền nói:

- Đương nhiên là có, mặc dù không có chùy kỹ, lại có vài loại đao kỹ cùng kiếm kỹ tốt...

Bồng Tử Mại đã biết Mạc Vô Kỵ cùng Yến Dương Đông quyết đấu, hắn tự nhiên rõ ràng Mạc Vô Kỵ thiếu hụt là cái gì, là một môn pháp kỹ tốt. Bây giờ nghe Mạc Vô Kỵ hỏi, hắn càng là khẳng định.

Mạc Vô Kỵ cũng không có bởi vì Bồng Tử Mại nói không có chùy kỹ mà có nửa phần uể oải, ngược lại là tinh thần chấn động hỏi:

- Còn muốn xin hỏi một chút Bồng chưởng quỹ, lần đấu giá này sẽ có cái nào đỉnh cấp pháp kỹ?

Bồng Tử Mại làm ra một cái dáng vẻ đắn đo nói:

- Tuy rằng ta biết bộ phận đồ đạc gửi bán, nhưng ngươi cũng biết, ta chẳng qua là một cái chưởng quỹ mà thôi, đối với rất nhiều chuyện của thương lâu cũng không thể làm chủ.

Mạc Vô Kỵ biết ý của đối phương, đơn giản hỏi:

- Bồng chưởng quỹ, ngươi muốn thương lượng với ta chuyện gì, cứ việc nói thẳng sao?.

Bồng Tử Mại lập tức dáng tươi cười khuôn mặt nói:

- Mạc đạo hữu, ngươi cũng biết, tại Tinh Không Điện ngoại trừ Tinh Không Điện trận khiêu chiến ngoài trời, còn có thật nhiều khiêu chiến trận ngầm. Tầm Tinh đài chính là khiêu chiến trận của ta Tầm Tinh Thương Lâu, ta muốn mời Mạc đạo hữu lên sân khấu, tiếp nhận đông đảo tu sĩ khiêu chiến...

Lời của Bồng Tử Mại vừa nói ra, Mạc Vô Kỵ liền hiểu rõ ra, Bồng Tử Mại này thật sự là quá tinh minh rồi. Tên này không đi trên địa cầu làm gian thương, thực sự là lãng phí nhân tài.

Dùng danh tiếng hắn trên Tinh Không Bảng, lại trên quyết đấu đài giết Yến Dương Đông, một khi lên đài khiêu chiến, sợ rằng số người khiêu chiến hắn sẽ từ Phong Tiêu Thành xếp hàng tới Cửu Mạch Thành.

Chỉ cần lên khiêu chiến đài, chiến thắng hắn, vậy thì danh lợi song thu, còn có thể thu được Yến gia ưu ái cùng hữu nghị. Có thể tưởng tượng, chiến thắng hắn Vô Kỵ, chẳng khác nào có tư cách lên Tinh Không Bảng. Tuy cũng không có chân chính đi tới, đó cũng là mộng tưởng của mỗi một cái tu sĩ.

Coi như là đánh không lại hắn, cũng không có quan hệ. Khiêu chiến đài cũng không phải quyết đấu đài, chỉ cần nắm chặt thời gian chịu thua là được rồi.

Thua cũng là một loại danh dự, một khi nói ra, vậy chính là ta cùng Tinh Không Bảng cao thủ khiêu trên chiến đài chiến đấu qua. Đó chính là thiếp vàng trên mặt mình, danh tiếng tăng mạnh a.

- Mạc đại ca, ngươi nghìn vạn không có khả năng đi tới đó.

Dong Hà liền vội vàng nói.

Nàng thế nhưng biết khiêu chiến trận dưới đất khắp nơi đều là nơi bỏ mạng, bọn họ có đôi khi vì thắng lợi không từ thủ đoạn, thậm chí liều mạng bản thân nửa cái mạng cũng phải làm cho đối phương bị thương nặng. Còn có ít người, thậm chí trực tiếp đem mạng của mình đi. Trước đây bọn họ không có điểm cống hiến, Bàng Khởi liền dẫn bọn hắn đi qua khiêu chiến trận. Dùng Bàng Khởi người như thế, sau cùng cũng không có dám lên đài khiêu chiến.

Có thể nói, trên khiêu chiến đài, mỗi một cái điểm cống hiến, đều là tràn đầy máu tanh cùng vong hồn.

Nếu chỉ là những thứ này, cũng là mà thôi, dù sao thực lực của Mạc Vô Kỵ vượt xa bình thường cùng giai tu sĩ. Thế nhưng chọn trên chiến đài còn có một loại người, người như thế thực lực rất cao, hết lần này tới lần khác bọn họ biết một môn ẩn nấp công pháp rất cao thâm. Bọn họ hàng ngày ẩn nấp thực lực của chính mình lên đài khiêu chiến, chính là vì kiếm điểm cống hiến.

Mà loại chuyện này dù cho bị tra ra được sau đó, cũng cũng không có bao nhiêu xử phạt.

- Mạc huynh, khiêu chiến đài không thể đi, nơi đó không phải là địa phương cho người bình thường.

Bàng Khởi cũng lo lắng đứng lên.

Sở Thiên Lâu càng là trực tiếp nói:

- Vô Kỵ, vô luận thực lực rất mạnh, chỉ cần lên khiêu chiến trận dưới đất, sau cùng có thể đi xuống chính là số rất ít. Nơi đó loại người gì cũng có, rất nhiều người thực lực căn bản cũng không cao, chính là biết chơi chiêu. Có đôi khi, chết nhảm bởi hạng người này.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn căn bản sẽ không có dự định đi khiêu chiến trận loại này.

Bồng Tử Mại cũng không có để ý đám người Sở Thiên Lâu khuyên bảo, hắn vẫn như cũ cười tủm tỉm nói:

- Thế hệ chúng ta tu luyện, tự nhiên là vô cùng gian nan. Mạc huynh có thể có thành tựu của ngày hôm nay, nói vậy ý nghĩ cũng sẽ không cùng người thường giống nhau. Đương nhiên, nếu là Mạc huynh đối với thực lực cao hơn cũng không theo đuổi mà nói, ta thu hồi lời nói mới rồi, tại đây cáo từ.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Bồng chưởng quỹ, có lời gì cứ cùng ta nói thẳng. Ta thích đến thẳng đi thẳng, nếu là ta động tâm, chỉ cần ta có thể, ta sẽ nỗ lực. Nếu là ta không động tâm, coi như là ngươi nói cái một năm rưỡi, chỉ sợ cũng uổng phí Bồng chưởng quỹ một phen hảo tâm.

Mạc Vô Kỵ nói bóng gió, Bồng Tử Mại cũng nghe hiểu, đó chính là đừng ở trước mặt ta đùa giỡn. Ta yêu cầu một món đồ, không phải là dựa vào ngươi nói ra được, mà là vật như vậy đối với ta có chỗ hữu dụng hay không.

Trong thời gian ngắn đối thoại, Bồng Tử Mại đã biết Mạc Vô Kỵ là ai. Đây là một người có tuyệt đối chủ kiến, không phải là dựa vào hắn khích tướng là có thể thành công.

Nghĩ tới đây, hắn đơn giản lấy ra một cái tờ giấy đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đạo hữu, đây là danh sách pháp kỹ chúng ta lần đấu giá này lại muốn bán ra, ngươi xem một chút có có thứ mà ngươi cần hay không.

Vốn tờ giấy này hắn là có điều kiện nhất định mới lấy ra, hiện tại dùng tại trên người Mạc Vô Kỵ, căn bản là không thể thực hiện được.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, đây mới là thứ hắn cần chính xác. Sớm nên như vậy, làm nói nhảm nhiều như vậy có cái *** gì.

Giấy dai bị Mạc Vô Kỵ mở ra, chừng mười loại pháp kỹ xuất hiện ở trước mắt Mạc Vô Kỵ. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ phát hiện, trong những thứ này pháp kỹ, kém nhất một cái kiếm kỹ cũng là Địa cấp tinh phẩm.

Đoạn không kim quang đao, Địa cấp trân phẩm. Phá nguyên kiếm kỹ, Địa cấp tinh phẩm. Quy Nguyên thủy mang, Địa cấp trân phẩm. Vạn nhận ảnh mang, Địa cấp trân phẩm. Vô niệm đăng mang, Thiên cấp... Cái này nghe dường như không sai.Sau đó Mạc Vô Kỵ ánh mắt liền rơi vào tiếp trên một cái pháp kỹ khác, Phạm Thiên Côn Ảnh, Thiên cấp....

Côn kỹ, hơn nữa còn là Thiên cấp. Mạc Vô Kỵ ánh mắt trong nháy mắt liền thẳng, hắn thiếu hụt chính là một môn côn kỹ. Tuy Thiên cấp pháp kỹ, cũng không có ghi chú rõ là bình thường hay là tinh phẩm hoặc là trân phẩm, nhưng chỉ cần là Thiên cấp đồ đạc, há có thể kém?

Chính là cái này, cái này nhất định phải bắt được vào tay.

Lại một lát sau, Mạc Vô Kỵ tiện tay đem giấy dai cầm trong tay đưa cho Bồng Tử Mại, giọng bình tĩnh nói:

- Không sai, có rất nhiều thứ tốt ở bên trong.

- Mạc đạo hữu có nhìn trúng pháp kỹ nào hay không?

Bồng Tử Mại cười tủm tỉm hỏi.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Bồng chưởng quỹ, coi như là có đồ ta muốn, trên người ta tinh không điểm cống hiến, vậy cũng đủ chứ.

Bồng Tử Mại lắc đầu:

- Mạc đạo hữu, nếu là mua bình thường đồ đạc, hơn chín vạn điểm cống hiến đích thật là rất nhiều. Nhưng muốn mua pháp kỹ phía trên này, kém nhất một cái chỉ sợ cũng yêu cầu mười vạn điểm cống hiến trở lên. Bởi vì đến lúc đó cùng ngươi cạnh tranh không phải là một người, mà là các đại gia tộc cùng các đại tông môn.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Dong Hà, điểm cống hiến của hắn Bồng Tử Mại làm sao lại biết?

Dong Hà nhanh chóng nói:

- Mạc đại ca, lần này cá độ cũng là Tầm Tinh Thương Lâu mở ra....

Phía sau không cần phải nói, Mạc Vô Kỵ đã hiểu Dong Hà ý tứ, Tầm Tinh Thương Lâu này sinh ý làm thật đúng là to lớn. Cả sòng bạc cũng dính đến.

- Bồng huynh, xin hỏi một chút, Vô niệm đăng mang này cần bao nhiêu điểm cống hiến?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

- Chí ít tại năm mươi vạn trở lên.

Bồng Tử Mại cười tủm tỉm nói, hắn không sợ Mạc Vô Kỵ động tâm, chỉ sợ Mạc Vô Kỵ đối với đồ đạc hắn cầm đến đều không động tâm.

- Nếu là ta đồng ý lên Tầm Tinh đài, một lần tỷ đấu được bao nhiêu điểm cống hiến?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

- Thắng một trận chính là năm trăm điểm cống hiến.

Bồng Tử Mại vươn một cái bàn tay nói.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, năm trăm điểm cống hiến cho ăn mày sao. Dựa theo cái này điểm cống hiến, hắn muốn mua một cái Thiên cấp pháp kỹ, ít nhất phải đánh hơn một nghìn trận, không muốn nói thắng thua, chính là mệt mỏi cũng mệt mỏi chết hắn. Đồng thời hắn cũng không cần tu luyện, cả ngày chỉ cần đi khiêu chiến trận tiếp nhận người khác khiêu chiến liền có thể.

Nếu hắn không có leo lên Tinh Không Bảng, không có cùng Yến Dương Đông đối chiến, không muốn nói năm trăm điểm cống hiến, coi như là năm mươi điểm cống hiến cũng đủ nhiều. Dùng thân phận của hắn bây giờ đi đánh một trận năm trăm điểm cống hiến, tên này cho là hắn Mạc Vô Kỵ là tay mơ cái gì cũng đều không hiểu sao?

Hắn có thể khẳng định, chỉ cần hắn đi Tầm Tinh đài, Tầm Tinh Thương Lâu sẽ kiếm bồn đầy bát đầy. Mà hắn mạo hiểm sinh tử nguy hiểm, chỉ có thể cầm năm trăm điểm cống hiến một trận tỷ đấu.

- Bồng chưởng quỹ, ta muốn mượn của quý thương hội một trăm vạn điểm cống hiến, chờ sau khi đấu giá hội kết thúc, ta sẽ cùng quý thương hội thương thảo sự tình đi Tầm Tinh đài tỷ đấu. Làm sao?

Mạc Vô Kỵ vừa lên tiếng chính là một trăm vạn điểm cống hiến, chẳng những là Bồng Tử Mại bị Mạc Vô Kỵ dọa sợ, chính là Sở Thiên Lâu mấy người đều bị Mạc Vô Kỵ mở miệng kinh sợ.

- Mạc đạo hữu, ta là thật tâm cùng ngươi thương thảo tới...

Mạc Vô Kỵ ngăn cản lời của Bồng Tử Mại:

- Bồng chưởng quỹ, ta cũng là thật tình thương lượng với ngươi tới, ta hỏi ngươi, Tầm Tinh khiêu chiến trận của ngươi có thể dung nạp bao nhiêu người?

- Một vạn người.

- Tốt, ta nếu mà tham gia tỷ đấu, ngươi nói Tầm Tinh khiêu chiến trận có thể hay không ngồi đầy? Không cần phải nói, nhất định sẽ ngồi đầy. Dù cho một ngày hai trận, một hồi ngươi thu năm điểm cống hiến, một ngày chính là mười vạn điểm cống hiến. Chỉ cần 10 ngày, ngươi liền có thể kiếm một trăm vạn. Mà ta hỏi ngươi mượn một trăm vạn cũng không phải không trả cho ngươi, 10 ngày kiếm một trăm vạn điểm cống hiến, ngươi cảm thấy làm ăn còn không có lời sao?

Mạc Vô Kỵ cười ha ha nói.

Bồng Tử Mại há có thể không có tính qua cái này? Chính vì hắn sớm tính qua, lúc này mới tìm đến Mạc Vô Kỵ. Hắn vốn là dự định cho Mạc Vô Kỵ mượn điểm cống hiến, chỉ là không có nghĩ đến Mạc Vô Kỵ vừa mở miệng chính là một trăm vạn.

- Nếu Bồng chưởng quỹ có vấn đề, ta đi nhà khác xem.

Mạc Vô Kỵ đứng lên.

Tại Tinh Không Điện, dưới đất khiêu chiến trận thế nhưng rất nhiều.

- Ta đồng ý, chỉ là Mạc đạo hữu phải thế chấp cái gì cho ta chỗ này sao??

Bồng Tử Mại thấy Mạc Vô Kỵ muốn đi tìm tìm nhà khác, dù cho biết rõ Mạc Vô Kỵ là cố ý nói như vậy nói, hắn cũng không dám mạo hiểm nữa.

Mạc Vô Kỵ lấy ra bản thân bát giác thiết chùy:

- Đây là một món cực phẩm linh khí, cũng là bảo bối ta dựa vào để sinh tồn, liền đặt ở chỗ Bồng chưởng quỹ vậy.

Rõ ràng là một món bán cực phẩm linh khí, bị Mạc Vô Kỵ nói thành cực phẩm linh khí, Bồng Tử Mại cũng lười đi cãi lại. Dù sao cũng hơn là

Mạc Vô Kỵ không cầm đồ đạc thế chấp, cũng không cách nào quỵt nợ, trừ phi Mạc Vô Kỵ không muốn tái xuất hiện ở trên Tinh Không Điện. Dùng Mạc Vô Kỵ là người trên tinh không bảng, không tới Tinh Không Điện, đó là tuyệt đối không thể nào.

- Cũng có thể, thế nhưng sau khi đấu giá hội vừa kết thúc, Mạc đạo hữu nhất định phải thực hiện hứa hẹn đi tới Tầm Tinh khiêu chiến đài.

Bồng Tử Mại đồng ý yêu cầu của Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 315: Độc Hành Hồng Kết

- Ngươi thật đáp ứng hắn? Nhưng khiêu chiến kiểu này thực sự rất nguy hiểm.

Tiễn đi Bồng Tử Mại xong, Sở Thiên Lâu lập tức lại hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đúng vậy, ta bức thiết cần có một môn pháp kỹ, ta có một loại dự cảm, Yến gia sẽ không buông tha ta như vậy. Nếu không phải chờ đấu giá hội, ta cũng có lẽ bây giờ đã rời khỏi Tinh Không Điện, tiến vào trong tinh không.

Đáp ứng Bồng Tử Mại là ý niệm Mạc Vô Kỵ tạm thời lên trong đầu, vô luận là Bồng Tử Mại hay là Sở Thiên Lâu, đều xác định Mạc Vô Kỵ sở dĩ đáp ứng đi khiêu chiến trận, chính là vì một môn pháp kỹ.

Chỉ có Mạc Vô Kỵ biết, hắn đột nhiên đáp ứng Bồng Tử Mại, thậm chí ngay cả yêu cầu gì cũng không có nói, một trong những nguyên nhân đích thật là nhìn trúng môn côn kỹ kia. Nhưng còn có một cái mục đích chủ yếu, đó chính là thoát đi Tinh Không Điện.

Mặc dù hắn trong miệng nói không phải là chờ đấu giá hội, hiện tại liền rời đi Tinh Không Điện tiến vào trong tinh không. Trên thực tế hắn khẳng định, mình bây giờ không vào được tinh không.

Nếu mà Yến gia phản ứng chậm như vậy, Yến gia rất khó trở thành Tinh Đế Sơn tam đại gia tộc. Yến gia sở dĩ còn không có chủ động động thủ với hắn, hắn là tại cố kỵ Tinh Đế Sơn hoặc là cái khác nhân tố, mà không phải cố kỵ Mạc Vô Kỵ hắn.

Chỉ cần có bất kỳ cớ gì, hắn khẳng định Yến gia sẽ lập tức tìm tới trên đầu hắn. Phỏng chừng hiện tại hết thảy tinh không cánh cửa ly khai tinh không bến tàu, lúc này đều có người của Yến gia đang nhìn.

Thế giới này muốn tìm người phiền phức, mượn cớ là dễ dàng nhất. Chỉ cần Yến gia muốn giữ hắn lại, có thể tìm được một trăm lý do không cho hắn rời đi tinh không.

Lùi một bước mà nói, coi như là Yến gia để cho hắn hiện tại ly khai Tinh Không Điện, hắn cũng không dám rời đi. Người nào có thể bảo đảm Yến gia sẽ không theo hắn tiến vào tinh không? Lần trước hắn liền bị người theo dõi qua một lần. Cũng may tên kia đánh giá thấp thực lực của hắn, sau cùng lại gặp tinh không hạt, để cho hắn bình yên vô sự chạy đi.

Nếu Yến gia thiếu khuyết mượn cớ, vậy hắn liền cho Yến gia một cái cớ. Dù sao tham gia đấu giá hội xong, hắn phải đi khiêu chiến trận. Hắn tin tưởng Yến gia sẽ trước tiên biết hướng đi của hắn, sau đó đi khiêu chiến trận chờ hắn.

Để cho hắn có chút nghi ngờ là, Bồng Tử Mại cư nhiên không lo lắng chút nào Yến gia sẽ ở trận đầu liền giết hắn. Nếu mà Yến gia thực sự trận đầu liền giết hắn, vậy kế hoạch của Tầm Tinh Thương Lâu muốn từ trên người hắn kiếm điểm cống hiến liền rơi vào khoảng không.

Duy nhất khả năng, đó chính là Tầm Tinh Thương Lâu có nắm chắc không cho Yến gia giết hắn, để cho hắn hỗ trợ kiếm lấy đầy đủ điểm cống hiến. Cái này cũng không kỳ quái, Tầm Tinh Thương Lâu không có một chút hậu trường, cũng không có thể sinh tồn đến bây giờ, còn náo nhiệt như vậy.

- Vậy ngươi cẩn thận một chút.

Sở Thiên Lâu vẫn còn có chút lo lắng nói.

- Sở tỷ, ta không có việc gì. Yến gia còn không thể làm gì ta, bởi vì bọn họ căn bản cũng không hiểu ta. Ta còn muốn đi ra ngoài có một số việc, lần đấu giá này xong ta có thể sẽ trực tiếp tiến vào trong tinh không, chính các ngươi hãy bảo trọng nhiều.

Mạc Vô Kỵ nhìn đám người Bàng Khởi nói, hắn tin tưởng hoàng tu chấp pháp sẽ không nói mò, Cảnh gia cũng không dám tại Tinh Không Điện đối với đám người Bàng Khởi làm gì. (Lời dịch giả: Thấy đám Bàng Khởi ngay từ đầu xuất hiện đã chả làm ăn gì được, cứ như bọn vô gia cư ăn bám không nơi nương tựa ấy các bác ợ! Chắc tác giả đang bí không có chỗ cho tụi này dọn đi =)))

Về phần Yến gia, Mạc Vô Kỵ suy đoán bọn họ sẽ không làm ra chuyện giận chó đánh mèo đám người Bàng Khởi.

Mạc Vô Kỵ suy nghĩ một chút lại lấy ra một quả lệnh kỳ đưa cho Sở Thiên Lâu nói:

- Giả như Yến gia hoặc là Cảnh gia thực sự có dũng khí tìm các ngươi phiền phức, hãy cầm cái lệnh kỳ này đi Bắc Tinh quân đội tìm kiếm Mưu Lan Hàn, liền có thể gia nhập Bắc Tinh quân đội.

Tuy rằng tin tưởng Yến gia sẽ không làm sự tình ra giận chó đánh mèo, Mạc Vô Kỵ vẫn là có chút không yên lòng. Như Yến gia loại gia tộc này, ngoài sáng làm sự tình khẳng định bất đồng, liền sợ bọn họ ngầm hạ thủ.

- Ngươi quen biết Mưu gia Mưu Lan Hàn? Vậy ngươi cũng đi Bắc Tinh quân đội a, Yến gia khẳng định không dám động thủ với ngươi.

Sở Thiên Lâu mừng rỡ nói.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Ta sau này khả năng sẽ đi qua đó, bây giờ còn chưa được.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không đi tìm kiếm Mưu Lan Hàn, hắn không dám khẳng định chính bản thân sẽ không trở thành thẻ đánh bạc của Mưu gia cùng Yến gia, chí ít khi chưa có nắm trong tay vận mạng mình, sẽ không đi làm loại chuyện này. Mà Sở Thiên Lâu, không phải là mục tiêu của Yến gia, đi tìm Mưu Lan Hàn liền hoàn toàn không cần lo lắng.

Còn có dù là hắn hiện tại đi tìm Bắc Tinh quân đội Mưu Lan Hàn, vậy thiếu người ta đại nhân tình. Nhân tình này, thậm chí yêu cầu mạng nhỏ mình trả lại, hắn không muốn. Để cho Sở Thiên Lâu đám người cầm lệnh kỳ đi Bắc Tinh quân đội, đích xác cũng thiếu một cái nhân tình. Nhưng nhân tình này liền ít hơn nhiều, nhiều nhất là một nhân tình giới thiệu công tác mà thôi.

Một người trà trộn cho tới hôm nay, điểm đạo lý này Mạc Vô Kỵ tự nhiên rõ ràng.

- Tốt, nếu như chúng ta cần, ta sẽ dẫn đám người Bàng Khởi đi đầu Bắc Tinh quân đội.

Sở Thiên Lâu tiếp nhận Mạc Vô Kỵ lệnh kỳ.

...

Mấy ngày thoáng một cái đã qua, dường như biết Mạc Vô Kỵ đang vì tiến vào tinh không làm chuẩn bị, bọn người Sở Thiên Lâu cũng không đến quấy rầy hắn.

Khoảng cách đấu giá hội chỉ có một ngày, Mạc Vô Kỵ thu thập một chút đồ đạc của mình, hắn còn muốn đi ra ngoài làm một ít chuyện. Lúc này trên người hắn có gần mười vạn tinh không điểm cống hiến có thể dùng, bất quá những thứ này điểm cống hiến đối với Mạc Vô Kỵ mà nói còn kém một chút.

Vừa lúc đó, cửa cấm chế bỗng nhiên di chuyển một cái.

Mạc Vô Kỵ thần niệm xuyên thấu qua cấm chế, nhìn thấy một người nam tử áo đen vóc người nhỏ gầy. Nam tử áo đen thoạt nhìn thật giống như một thanh kiếm không vỏ bình thường giống nhau, toàn thân đều tản mát ra kiếm khí bén nhọn. Trên thực tế, sau lưng của hắn cũng vác một thanh kiếm không vỏ, tại cổ tay phải của hắn, còn đeo một cây tia mang kết màu đỏ.

Nhìn xem tu vi của hắn, hắn là tại Chân Hồ Cảnh viên mãn.

Mạc Vô Kỵ mở cửa miệng cấm chế:

- Bằng hữu có chuyện gì không?

Nam tử áo đen trên dưới quan sát một phen Mạc Vô Kỵ, lúc này mới gật gật đầu nói:

- Ta là tới tìm ngươi, không mời ta đi vào ngồi một chút sao?

Mạc Vô Kỵ cười cười, một cái Chân Hồ Cảnh vẫn không thể làm gì đc hắn, dù cho đối phương là người của Yến gia, hắn cũng không sợ hãi.

- Mời vào sao?.

Mạc Vô Kỵ lại đem nam tử áo đen dẫn vào phòng, lần nữa đánh lên cấm chế.

- Ngươi rất tốt, ta là lần đầu tiên nghe nói có người dám đối với chấp pháp quan động thủ, hơn nữa còn bình yên vô sự. Ha ha, cái này thì thôi, ngươi thậm chí ngay cả người của Yến gia cũng dám giết.

Nam tử áo đen một điểm đều không khách khí sau khi ngồi xuống, tự cố nói.

- Nếu có người muốn giết ta, dù cho hắn là điện chủ Tinh Không Điện, ta cũng dám động thủ.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói.

Nam tử áo đen vỗ tay một cái:

- Không sai, ta liền thưởng thức loại người như ngươi. Người nào nếu muốn giết ta, vô luận hắn là ai, ta cũng muốn giết hắn.

Mạc Vô Kỵ cũng không có bởi vì lời của đối phương mà có nửa phần ba động, cũng là ngồi xuống bình tĩnh hỏi:

- Ta và bằng hữu làm không quen biết, bằng hữu đến nơi này chính là vì nói mấy câu nói đó sao?

- Ta là đến nói cho ngươi biết, Yến gia sẽ động thủ với ngươi.

Nam tử áo đen dùng ngón tay gõ bàn một cái không đếm xỉa tới nói.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý:

- Thì tính sao? Tinh Không Điện còn có Tinh Không Điện quy củ.

Nam tử áo đen cũng không thèm để ý lời của Mạc Vô Kỵ, vẫn như cũ tự cố nói:

- Ta tin tưởng ngươi cũng hiểu rõ, Tinh Không Điện quy củ chính là đánh rắm. Hơn nữa ta đoán rằng ngươi hắn là cho rằng người Yến gia sẽ ở Tầm Tinh khiêu chiến trận xuống tay với ngươi...

Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, còn không có hỏi, liền nghe thấy nam tử áo đen tiếp tục nói:

- Ta đạt được tin tức cộng phán đoán của ta, hắn là tại ngươi rời đi đấu giá hội trong nháy mắt đó, sẽ có người động thủ với ngươi. Ngươi không có cơ hội đi khiêu chiến trận, cho nên ngươi dự định mượn thời gian đi khiêu chiến trận rời đi Tinh Không Điện, hoàn toàn là nằm mơ.

- Ngươi là ai? Vì sao muốn nói cho ta biết những thứ này?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh lại, hắn biết kế hoạch của mình hắn là không thể thực hiện được.

Hắn duy nhất không nghĩ ra là, kế hoạch của hắn theo lý thuyết không có bất kỳ kẽ hở. Yến gia đi khiêu chiến trận giết chết hắn, cũng là thích hợp nhất bất quá. Vì sao Yến gia muốn chọn trong nháy mắt chính bản thân rời đi đấu giá hội động thủ? Vô luận đối phương nói có phải thật hay không, Mạc Vô Kỵ đều muốn xem như thực sự.

Nam tử áo đen cười nhạt:

- Ta không có tên, ngược lại có một cái biệt hiệu gọi Độc Hành Hồng Kết. Ta giúp ngươi, là bởi vì ta thưởng thức ngươi. Đương nhiên, nếu là ngươi không tin lời của ta, coi như chưa tính.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có nghe nói về Độc Hành Hồng Kết, đối với lời của Độc Hành Hồng Kết, vô luận thật giả, hắn đều phải phải tin tưởng.

- Ngươi cho là ta nên là hiện tại liền đi?

Mạc Vô Kỵ cũng không có nói có tin tưởng hay không lời của Độc Hành Hồng Kết, mà là hỏi ngược một câu.

Nếu là Độc Hành Hồng Kết nói hắn hắn là hiện tại liền đi, vậy hắn không chút do dự lại đem người này đánh đuổi. Đấu giá hội ngày mai tiến hành, hiện tại hắn đi, chẳng khác nào chịu chết.

- Ngươi bây giờ đi, là chịu chết, ta ngược lại có một cái biện pháp giúp ngươi một lần. Đương nhiên trước lúc này, ta còn muốn nói cho ngươi biết một việc. Tầm Tinh khiêu chiến trận nhưng thật ra là sản nghiệp của Yến gia, chuyện này không có mấy người biết. Thật giống như Độc Giác khiêu chiến đài là sản nghiệp của Hạ gia không có mấy người biết vậy đó.

Độc Hành Hồng Kết bình tĩnh nói.

- A đù! Thiệt hả?

Mạc Vô Kỵ trở nên động dung, lần này hắn rốt cục hiểu rõ vì sao Bồng Tử Mại sẽ yên tâm đem một trăm vạn điểm cống hiến cho hắn mượn, mà không lo lắng chút nào Yến gia sẽ làm hắn không có cơ hội ở trận khiêu chiến kiếm điểm cống hiến.

- Ta giúp ngươi, cũng là bởi vì ca ca ta động thủ đối với chấp pháp giả nơi này, kết quả bị giết. Trước đây hắn và người của Hạ gia xung đột, rõ ràng là chiếm lý lẽ, lại bị chấp pháp giả vô sỉ lẫn lộn đen trắng, mạnh mẽ giết hắn. Qua nhiều năm như vậy, ta chỉ nhìn thấy chấp pháp giả lấy lòng đối với tam đại gia tộc, thấy vô số người không có hậu trường đối với chấp pháp giả bất công phán quyết khiêm tốn nguẩy đuôi, bị đánh má trái lệch sang phải. Ngươi là người thứ nhất, có dũng khí động thủ đối với chấp pháp giả nơi này, thậm chí còn bình yên vô sự.

Độc Hành Hồng Kết nói xong, sâu đậm thở dài một hơi:

- Có lẽ vận khí của ngươi tương đối khá, đắc tội là Cảnh gia loại này nhỏ con kiến hôi, hoặc là gặp phải chính là Ngư Thiên Nghê cái này chấp pháp giả vẫn không thích gây chuyện.

- Ngươi vẫn ở chỗ này, là không phải là muốn tìm cơ hội báo thù?

Mạc Vô Kỵ đột nhiên hỏi.

Độc Hành Hồng Kết dùng không hề ba động giọng nói nói:

- Ta không chỉ là muốn báo thù, ta phải ở chỗ này thành lập một nơi chấp pháp không thuộc về tam đại gia tộc. Tinh Không Điện là hết thảy tu sĩ của Chân tinh, không phải là của tam đại gia tộc. Đương nhiên, trước lúc đó, ta phải giết rất nhiều người.

Mạc Vô Kỵ cảm nhận được Độc Hành Hồng Kết trong lồng ngực hỏa diễm, hắn bỗng nhiên nói:

- Có lẽ tương lai ta sẽ giúp ngươi, hiện tại ta muốn đi một chuyến Độc Giác khiêu chiến trận.

...

Tầm Tinh Thương Lâu, vẫn là một trong mấy cái thương lâu lớn nhất của Tinh Không Điện. Nhà này thương lâu hành sự vẫn rất khiêm tốn, Tinh Không Điện rất nhiều loạt đấu giá hội lớn đều là do nhà thương lâu này tiếp nhận.

Mà hôm nay chính là nơi cử hành một lần đấu giá hội lớn nhất hai năm qua của Tinh Không Điện, lần đấu giá hội này chính là do Tầm Tinh Thương Lâu tổ chức.

Mạc Vô Kỵ dịch dung thành một người trung niên nam tử theo đoàn người đi vào Tầm Tinh Thương Lâu đấu giá hội trận, chính là hắn cũng không khỏi không bội phục thủ đoạn dịch dung của Độc Hành Hồng Kết. Coi như là nhìn hắn chằm chằm, nếu mà không đem thần thức theo dõi, cũng nhìn không ra hắn đã dịch dung.

Người có thể sinh tồn ở Tinh Không Điện, quả nhiên là mỗi một người đều không đơn giản.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 316: Đấu Giá Phạm Thiên Côn Ảnh

Tinh không bến tàu tửu lâu, một người mang theo tinh không mạo nam tử, cấp tốc đi tới Tầm Tinh Thương Lâu đấu giá hội trận. Vô luận từ chính diện hay là bên cạnh, thậm chí từ khí tức xem lên, đây đều là Mạc Vô Kỵ.

Bất quá lúc này Mạc Vô Kỵ đã ngồi ở một cái cũng không thấy được vị trí, hắn chỗ ngồi chung quanh che đậy cấm chế sớm đã kích phát, tại hắn không có cởi ra cấm chế trước, không ai có thể lại đem thần niệm thẩm thấu đến hắn cấm chế ở giữa.

Vẻ mặt tươi cười Bồng Tử Mại đi tới phòng đấu giá chính giữa:

- Các vị bằng hữu, lần này bán đấu giá lại đem gặp phải đông đảo kinh người bảo bối, cho nên lần đấu giá này bởi ta tự mình chủ trì. Hi vọng hết thảy bằng hữu, đều có thể đủ mua được chính bản thân hài lòng bảo vật. Nói rõ một cái lần này đấu giá hội chỉ lấy tinh không điểm cống hiến, được rồi, đấu giá hội hiện tại bắt đầu.

Kiện thứ nhất đồ đạc là một quyển sách, quyển sách này cũng không là công pháp cũng không phải pháp kỹ. Mà là một quyển hiểu biết lục, ta lật một cái, mặt trên có các loại các dạng kỳ thú hiểu biết, ví dụ như tiên lộ vì sao đoạn tuyệt, Vĩnh Sinh vì sao không ở, bán nguyệt Tiên cung cùng Bán Nguyệt Thi lai lịch...

Nói lời trong lòng, Bồng Tử Mại là phi thường chống cự bán đấu giá quyển sách này, bởi vì cái này đồ đạc không cách nào cho đấu giá hội mang đến bất luận cái gì được lợi, còn có thể gặp phải một chút phiền toái.

Nhưng Yến gia yêu cầu làm như vậy, hắn cũng không có cách nào. Chí ít hiện tại, Yến gia đối với Tầm Tinh Thương Lâu có tuyệt đối nắm trong tay.

Độc Hành Hồng Kết nói với Mạc Vô Kỵ Tầm Tinh Thương Lâu là Yến gia kết quả, không hoàn toàn chính xác. Tầm Tinh Thương Lâu cũng không phải trăm phần trăm thuộc về Yến gia, Bồng Tử Mại trước tìm Mạc Vô Kỵ, là thật muốn tại Mạc Vô Kỵ trên người kiếm một khoản điểm cống hiến.

Mạc Vô Kỵ vừa nghe đến Bán Nguyệt Thi, liền nghĩ đến Bàng Khởi bị Cảnh gia lừa gạt đi này đem bán nguyệt cái chìa khóa. Hắn phản ứng đầu tiên chính là muốn không muốn mua xuống tới, rất nhanh hắn liền bỏ đi ý niệm trong đầu. Bán Nguyệt Thi cùng bán nguyệt Tiên cung có liên hệ gì, hắn không biết, cũng không muốn biết. Cảnh gia dính vào, rất khó nói Yến gia không dính vào. Hắn hiện tại quan trọng hơn không phải là cái gì hiểu biết lục, mà là nhanh chóng lấy được một cái côn kỹ.

Mạc Vô Kỵ không có hứng thú, đối với quyển sách này cảm giác hứng thú người ngược lại rất nhiều. Trong thời gian ngắn, một quyển sách giá trị liền nhảy lên tới cửu thiên điểm cống hiến. Một quyển hiểu biết lục, đạt tới cửu thiên điểm cống hiến, có thể nói là một cái phi thường cao giá tiền. Sau cùng quyển này hiểu biết lục, bị một cái trong gian phòng tu sĩ mua đi.

Đấu giá hội trận lầu hai số 17 trong gian phòng, một người mặc áo xám nam tử đang nhìn chằm chằm một cái to lớn màn hình trận pháp quản chế.

Cùng còn lại ghế lô bất đồng là, người khác bao sương màn hình trận pháp quản chế đều là đấu giá hội trận kêu giá biểu hiện, cùng với bị bán đấu giá đồ giới thiệu. Mà trước mắt hắn cái này màn hình trận pháp quản chế biểu hiện là cả đấu giá hội trận mỗi khắp ngõ ngách.

- Tra một chút vừa rồi mua hiểu biết lục chính là người nào?

Gần như là tại quyển sách này bị người mua đi đồng thời, áo xám nam tử liền trầm giọng nói.

- Dạ.

Đứng ở bên cạnh hắn một người tu sĩ sau khi nói xong, rất nhanh liền đi ra ngoài.

Không lâu sau, tên tu sĩ này liền lần nữa đi đến:

- Là một người lão giả, khuôn mặt rất sinh, hình như dịch dung qua.

Áo xám nam tử gật đầu:

- Lại đem người này cho vào canh chừng mục tiêu, còn có này Mạc Vô Kỵ có không có động tĩnh?

Tên tu sĩ này lập tức lên tiếng, theo liền nói:

- Mạc Vô Kỵ tiến vào phòng lớn sau đó, cho tới bây giờ, cũng không có bất kỳ dị thường.

...

Bồng Tử Mại lấy ra kiện thứ hai đấu giá vật phẩm:

- Kế tiếp muốn đấu giá chính là một món thượng phẩm linh khí Nội Giáp, giá bắt đầu là năm nghìn điểm cống hiến, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một trăm.

Nghe được là một món hộ giáp, Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa nhịn không được phải gọi giới. Nghĩ đến tình cảnh của mình, hắn vẫn là nhịn xuống. Hắn hay nhất đừng hàng ngày xuất thủ, một khi hàng ngày xuất thủ, cũng sẽ bị người chú ý.

Rất nhanh cái này hộ giáp liền dâng lên tới rồi hơn một vạn điểm cống hiến, đồng thời bị người mua đi.

- Thứ ba món bán ra vật phẩm là một món Thiên Cấp Công Pháp, Lưu Vân thánh thư...

Lời của Bồng Tử Mại còn chưa nói hết, phòng đấu giá liền xuất hiện một trận ầm ĩ âm thanh. Cũng không phải tất cả mọi người giống như Mạc Vô Kỵ, mở ra chỗ ngồi ngăn cách cấm chế.

Bồng Tử Mại dùng tay đè ép một cái:

- Lưu Vân thánh thư mặc dù là một món Thiên Cấp Công Pháp, nhưng cũng không hoàn chỉnh, cho nên giá bắt đầu là năm vạn điểm cống hiến, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một nghìn điểm cống hiến.

Tuy tiện Bồng Tử Mại nói qua quyển này Thiên Cấp Công Pháp không hoàn chỉnh, giá cả vẫn như cũ trong thời gian cực ngắn liền nhảy lên tới mười vạn điểm cống hiến, đồng thời vẫn như cũ đang không ngừng lên cao.

Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm sợ hãi than, không nghĩ tới Thiên Cấp Công Pháp lực hấp dẫn lớn như vậy. Hắn Phạm Thiên Côn Ảnh sau khi ra ngoài, có thể hay không cũng có rất nhiều người cùng hắn cạnh tranh?

Trên người hắn tổng cộng cũng bất quá một trăm sáu mươi vạn điểm cống hiến, trong đó một trăm vạn là Tầm Tinh Thương Lâu, năm mươi vạn là từ Hạ gia một sừng khiêu chiến trận làm tới được. Vì lấy được này năm mươi vạn điểm cống hiến, hắn vẫn cùng một sừng khiêu chiến trận ký một cái hiệp ước, đó chính là đấu giá hội vừa kết thúc, nhất định phải phải đi một sừng khiêu chiến trận đi khiêu chiến. 10 ngày sau, mới có thể rời đi một sừng khiêu chiến trận.

Cái này hiệp ước trừ hắn ra cùng một sừng khiêu chiến trận, người khác cũng không biết, bao gồm Tầm Tinh Thương Lâu.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không nói cho Tầm Tinh Thương Lâu, về phần một sừng khiêu chiến trận, vậy càng chắc là sẽ không nói cho Tầm Tinh Thương Lâu.

Cũng chỉ có thuộc về Hạ gia một sừng khiêu chiến trận dám làm như thế, đổi thành cái khác khiêu chiến trận, coi như là Mạc Vô Kỵ lại cùng bọn họ ký hiệp ước, phỏng chừng cũng không dám cùng Tầm Tinh Thương Lâu đoạt thực.

- Sáu mươi lăm vạn điểm cống hiến, còn có ai giành với ta, tuy tiện báo giá.

Một cái tài đại khí thô thanh âm từ lầu hai một cái trong gian phòng truyền ra, theo báo giá bình liền xuất hiện sáu mươi lăm vạn điểm cống hiến chữ.

Bồng Tử Mại kích động quơ trong tay thành giao chùy:

- Có còn hay không so với sáu mươi lăm vạn điểm cống hiến giá tiền cao hơn? Đây là lần đầu tiên...

Mặc cho Bồng Tử Mại liên tục gọi ba lần, cũng không có ai ra cao hơn này giá cả. Tinh không điểm cống hiến cùng linh thạch lại bất đồng, loại vật này ở chỗ này so với địa phẩm linh thạch muốn quý trọng nhiều hơn.

Theo xuống tới là các loại đan dược, linh thảo cùng linh khí, còn có một chút lẻ tẻ công pháp và pháp kỹ. Đối với mấy thứ này, Mạc Vô Kỵ như nhau đều không muốn.

Hắn liên muốn nhất thượng phẩm hộ giáp cũng không có xuất thủ, đối với những thứ này thông thường đồ đạc, tự nhiên càng là sẽ không xuất thủ.

Đấu giá hội tiến hành rồi hơn nửa ngày thời gian, đấu giá hội trận cũng bởi vì thứ tốt không ngừng xuất hiện, bầu không khí cũng đi tới *.

- Kế tiếp muốn bán ra chính là một môn pháp kỹ, Phạm Thiên Côn Ảnh, đây là một môn Thiên cấp pháp kỹ, hơn nữa phi thường hoàn chỉnh...

Lời của Bồng Tử Mại lần nữa đưa tới oanh động, Thiên cấp pháp kỹ, vô luận là cái gì linh khí, đều có vô số người tranh đoạt. Không muốn nói là côn kỹ, cho dù là lại ít lưu ý binh khí, chỉ cần cùng Thiên cấp dính vào bên, chính là vô giá.

- Này môn côn kỹ giá bắt đầu là bốn mươi vạn điểm cống hiến, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn năm nghìn điểm cống hiến, hiện tại đấu giá bắt đầu.

Bồng Tử Mại lớn tiếng kêu lên.

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ, hắn chờ tới bây giờ, không phải là vì Phạm Thiên Côn Ảnh sao? Giá quy định bốn mươi vạn điểm cống hiến, thật sự là quá cao. Giả như không phải là về sau đi một lần Hạ gia khiêu chiến trận, hắn còn thật không có sức lực tới tham gia.

Chỉ chốc lát thời gian, Phạm Thiên Côn Ảnh giá cả liền nhảy lên tới năm mươi vạn điểm cống hiến, Mạc Vô Kỵ cũng không có vội vã đấu giá, hắn đang chờ.

Nửa nén hương đi qua, đấu giá Phạm Thiên Côn Ảnh báo giá bớt đi, lúc này giá cả đã là đột phá tới rồi chín mươi vạn điểm cống hiến.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ may là hắn còn có tay kia chuẩn bị, giả như đơn thuần nghe theo Bồng Tử Mại người này, hắn hôm nay sợ rằng phải tay không mà về.

- Chín mươi sáu vạn điểm cống hiến.

Mạc Vô Kỵ tại bản thân báo giá bình, trực tiếp tăng lên lục vạn điểm cống hiến.

Mạc Vô Kỵ cái giá tiền này chỉ hai hơi thở thời gian, đã bị một trăm vạn điểm cống hiến đánh vỡ.

- Một trăm lẻ sáu vạn điểm cống hiến.

Mạc Vô Kỵ lần nữa bỏ thêm lục vạn điểm cống hiến.

Lúc này cùng Mạc Vô Kỵ cạnh tranh, chỉ có một ghế lô. Đấu giá hội trận trái lại yên tĩnh, tất cả mọi người đang chờ Mạc Vô Kỵ cùng cái này ghế lô cạnh tranh kết quả.

Phạm Thiên Côn Ảnh người người muốn, thế nhưng vượt ra khỏi một trăm vạn điểm cống hiến, này căn bản cũng không phải là người bình thường có thể muốn lên.

- 110 vạn điểm cống hiến.

Trong gian phòng giá cả lần nữa lên cao.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, trực tiếp báo ra một trăm ba mươi lăm vạn điểm cống hiến, một lần tăng giá hai mươi lăm vạn điểm cống hiến.

Đấu giá hội trận đông đảo tu sĩ đều là cũng hút hơi lạnh, một lần tăng giá lục vạn, đã tính là phi thường ngoại hạng. Phải biết rằng, đây là điểm cống hiến a, không phải là linh thạch. Mỗi một phân đạt được, đều chuyện không phải dễ dàng như vậy. Mà lại có người một lần hô lên một trăm ba mươi lăm vạn điểm cống hiến, đây là phân nhiều đốt sao?

Đổi thành một cái lý trí một chút, tại 110 vạn cơ sở càng thêm năm vạn, trong gian phòng người khẳng định liền sẽ buông tha. Cái này đứa ngốc cư nhiên đánh ra hỏa khí đến, một lần liền bỏ thêm hai mươi lăm vạn.

Không muốn nói người khác, ngay cả chủ trì đấu giá Bồng Tử Mại đều không thể tin được hắn nhìn thấy điểm cống hiến. Hắn chủ trì đấu giá cũng không phải lần đầu tiên, vẫn là lần đầu tiên thấy giống như này

đốt phân tên gia hỏa. Này không chỉ có riêng là tài đại khí thô sự tình, đây quả thực là ngốc nghếch.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ kêu lên một trăm ba mươi lăm vạn điểm cống hiến sau đó, trong gian phòng cùng hắn cạnh tranh người đình chỉ cạnh tranh.

Mạc Vô Kỵ cũng không nghĩ là, hắn biết một trăm ba mươi lăm vạn điểm cống hiến sau khi rời khỏi đây, nhất định sẽ đánh đuổi cái kia cùng hắn cạnh tranh tên gia hỏa.

Hắn không phải là muốn đốt phân, mà là phải đốt phân. Dùng suy đoán của hắn, chỉ cần hắn thêm đến hoàn toàn mười ba vạn, liền trên cơ bản có thể bắt này môn côn kỹ. Hắn chính là sợ đối phương không tăng giá, mới một lần bỏ thêm hai mươi lăm vạn.

Cũng trong lúc đó, lầu hai số 17 trong gian phòng, áo xám nam tử nhìn một trăm ba mươi lăm vạn điểm cống hiến giá cả hỏi:

- Này Mạc Vô Kỵ có hay không xuất thủ?

Bên cạnh hắn tên tu sĩ kia liền vội vàng nói:

- Không có, trên người người này điểm cống hiến không có cao hơn 110 vạn, căn bản cũng không có tư cách đi cạnh tranh Phạm Thiên Côn Ảnh. Nghe nói hắn là nhìn trúng Vô Niệm Đăng Mang.

- Tốt, chờ Vô Niệm Đăng Mang sau khi ra ngoài, nhìn chăm chú chặt một điểm. Nếu là ta không có đoán sai, người này đạt được Vô Niệm Đăng Mang sau đó sẽ lập tức rời đi.

Áo xám nam tử trầm giọng nói.

- Dạ.

Bên cạnh tu sĩ lên tiếng trả lời đáp.

Mạc Vô Kỵ đã là thông qua chỗ ngồi trước truyền tống ngôi cao họa xuất một trăm ba mươi lăm vạn điểm cống hiến, đồng thời lại đem Phạm Thiên Côn Ảnh thu vào tay.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 317: Tan Cuộc

Đấu giá hội vẫn còn tiếp tục tiến hành, Mạc Vô Kỵ nhưng ở chỗ ngồi của mình bố trí vài cái trận kỳ, ung dung thản nhiên rời đi chỗ ngồi.

Tầm Tinh thương hội lần này tổ chức đấu giá hội có ít nhất mấy vạn người tham gia, thỉnh thoảng có người rời đi chỗ ngồi một hồi, căn bản cũng không sẽ có người kỳ quái.

Mạc Vô Kỵ rời đi chỗ ngồi sau đó, cũng không có rời đi đấu giá hội trận, mà là đang ở bên trong hội trường vòng vo một hồi, sau đó sẽ lần nữa về tới đấu giá hội trận. Bất đồng là, lần này hắn cũng không trở về đến (vốn) là chỗ ngồi, mà là tới rồi một người khác trống không chỗ ngồi.

Vì phòng ngừa ngoài ý muốn, lần này hắn và Độc Hành Hồng Kết tổng cộng mua bốn cái chỗ ngồi.

Mạc Vô Kỵ tại mới chỗ ngồi sau khi ngồi xuống, hắn tại (vốn) chỗ ngồi bố trí trận kỳ tự động kích phát, chỗ ngồi cấm chế lần nữa bị đánh lên.

Đấu giá hội tiếp tục tiến hành, Mạc Vô Kỵ không có động thủ lần nữa, hắn thậm chí ngay cả Phạm Thiên Côn Ảnh này cánh cửa pháp kỹ cũng không có lấy ra quan sát, mà là lựa chọn nhắm mắt dưỡng thần.

Một ngày cấp tốc đi qua, ngày thứ hai qua hơn phân nửa thời điểm, Bồng Tử Mại rốt cục gọi ra thiên cực pháp kỹ Vô Niệm Đăng Mang.

Này cánh cửa pháp kỹ giá khởi đầu cách thậm chí so với Phạm Thiên Côn Ảnh cao hơn, chính là Mạc Vô Kỵ đều có chút quan tâm, này cánh

cửa pháp kỹ rốt cuộc muốn bị bán ra bao nhiêu điểm cống hiến.

Cũng trong lúc đó, đấu giá hội trận lầu hai trong gian phòng số 17, áo xám nam tử giọng nói mang hàn nói:

- Giữ chặt này Mạc Vô Kỵ, hắn nhất định sẽ đối với môn pháp kỹ này xuất thủ.

- Dạ.

Không cần áo xám nam tử nhắc nhở, người đứng bên cạnh hắn cũng biết nhìn chăm chú chặt Mạc Vô Kỵ. Yến gia lần này không tiếc người khác hoài nghi, công khai đi tới đấu giá hội trận, không phải là vì này Mạc Vô Kỵ sao?

Vô Niệm Đăng Mang giá cả rất nhanh thì nhảy lên tới một trăm vạn điểm cống hiến, tới rồi cái giá tiền này, báo giá đồng dạng quạnh quẽ hẳn lên. Có thể một lần xuất ra một trăm vạn điểm cống hiến, chỉ chỉ là vì mua một cái pháp kỹ người cũng sẽ không rất nhiều.

- Mạc Vô Kỵ có hay không báo giá?

Áo xám nam tử nhìn chằm chằm trước mắt hai cái quản chế bình, trong giọng nói có rồi một phần dự cảm bất hảo.

- Còn không có báo giá.

Bên cạnh hắn tu sĩ nói xong câu đó sau đó, dường như không lớn yên tâm:

- Trưởng lão, ta đi qua nhìn một chút...

Chỉ hai phút thời gian, đi ra tu sĩ liền cấp thiết đã đi tới nói:

- Mạc Vô Kỵ đã không ở trong gian phòng, hắn hẳn là dùng thuấn di bùa chú tại tột cùng trong thời gian rời đi ghế lô, ta mới vừa nhận được tin tức, người này tại trước đây không lâu rời đi đấu giá hội trận...

- Ba!

Áo xám nam tử một cái tát lại đem trước mắt quản chế bình đập thành mảnh vụn:

- Lập tức cho ta ngăn cản tinh không môn. Cung Bạc cái lão thất phu này, ta Yến gia sớm muộn sẽ cho hắn đẹp mặt.

Tuy rằng áo xám nam tử biết hiện tại ngăn ở tinh không trước cửa, Mạc Vô Kỵ như nhau đi không xong, nhưng hắn chính là khó chịu. Nếu không phải Tinh Không Điện cung mỏng nhúng tay, hắn thậm chí có thể quản chế đến Mạc Vô Kỵ bên trong bao sương tình huống. Này Mạc Vô Kỵ bất cứ lúc nào đi, hắn đều có thể biết.

Nhưng này cung mỏng nhất định phải kiên trì nói như vậy sẽ làm Tầm Tinh Thương Lâu danh dự quét rác, sau cùng trực tiếp suy sụp rơi, kiên quyết không làm chuyện như vậy. Yến gia cũng rất là bất đắc dĩ, Tầm Tinh Thương Lâu, cũng không phải Yến gia lấy thúng úp voi.

Đấu giá hội đã tiếp cận vĩ thanh, khi sau cùng một món cực phẩm linh khí bị đánh ra sau đó, đấu giá hội triệt để lúc kết thúc, Mạc Vô Kỵ vẫn không có tin tức thì, áo xám nam tử như rơi vết nứt.

Yến gia có thể ngăn cản tinh không cánh cửa, thậm chí kiểm tra cá biệt xuất nhập tinh không cánh cửa tu sĩ, nhưng đây chẳng qua là cá biệt. Một khi mấy nghìn người ra vào tinh không cánh cửa, Yến gia có dũng khí từng cái một kiểm tra, đó chính là muốn chết.

Đấu giá hội kết thúc, mấy vạn người đồng thời tuôn ra Tầm Tinh Thương Lâu. Mạc Vô Kỵ vừa ly khai Tầm Tinh Thương Lâu phòng đấu giá, đã nhìn thấy xa xa Độc Hành Hồng Kết. Độc Hành Hồng Kết đã khôi phục bộ dáng lúc trước, có thể thấy được hắn vượt qua giai đoạn nguy hiểm.

Mạc Vô Kỵ bỏ xuống lo lắng kẹp ở đông đảo tu sĩ ở giữa, trực tiếp đi tới tinh không bến tàu.

Căn cứ Độc Hành Hồng Kết kinh nghiệm, mỗi lần đại hình đấu giá hội sau khi kết thúc, đều hiểu rõ thiên người đồng thời từ tinh không bến tàu rời đi, tiến vào tinh không chiến trường. Đương nhiên, còn có nhiều người hơn sẽ từ Tinh Không Điện bên ngoài rời đi, tiến vào Phong Tiêu Thành.

Yến gia thực lực lớn hơn nữa, cũng không dám ở nơi này sao nhiều người đồng thời rời đi tinh không bến tàu thời điểm kiểm tra. Huống chi, bọn họ còn phải bảo vệ cho đi tới Phong Tiêu Thành tu sĩ.

Có thể nói tại Độc Hành Hồng Kết rời đi Yến gia theo dõi ánh mắt trong nháy mắt đó, Yến gia muốn bắt Mạc Vô Kỵ kế hoạch liền thất bại.

Mạc Vô Kỵ đi theo đông đảo tu sĩ tiến vào tinh không bến tàu, đi tới tinh không bến tàu lầu ba thời điểm, hắn nhìn thấy một cái người quen Yên Nhi.

Yên Nhi đang đứng tại một người mặt mang khăn che mặt nữ tử bên người, đang hết nhìn đông tới nhìn tây nhìn.

Nếu là ở bình thời thời điểm, Mạc Vô Kỵ không chút do dự đi qua chào hỏi. Thế nhưng hiện tại, hắn đi qua chẳng khác nào hại đối phương. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ nhìn ra, đứng ở Yên Nhi bên người cô gái kia tu vi dường như không ở Mưu Lan Hàn chi. Có thể thấy được là một cái tuyệt đối cường giả, Yên Nhi tại cường giả loại này bên người, sẽ không có chuyện gì.

Chính như Mạc Vô Kỵ cùng Độc Hành Hồng Kết dự liệu bình thường giống nhau, tuy tiện mỗi một cái tinh không cánh cửa đều có Yến gia người nhìn chằm chằm, thế nhưng Yến gia người còn thật không dám ở phía sau kiểm tra.

Mạc Vô Kỵ đi theo đông đảo tu sĩ cùng nhau, từ số bảy tinh không cánh cửa tiến vào mênh mông trong tinh không. Vừa tiến vào tinh không, hắn liền trực tiếp tế xuất hình tròn phi thuyền, kích phát phi thuyền vọt vào tinh không trong chỗ sâu.

- Yên Nhi, chúng ta đi thôi, hắn cũng sẽ không tới rồi. Hoặc là nói hắn sớm đã rời đi từ nơi này.

Mặt mang khăn che mặt nữ tử thấy tiến vào tinh không cánh cửa người càng ngày càng ít, lôi kéo Yên Nhi cấp tốc rời đi lầu ba.

Hai người này chính là Bắc Tố Đình cùng Yên Nhi, Bắc Tố Đình phán đoán Mạc Vô Kỵ giết Yến Dương Đông sau đó, sẽ trước tiên từ tinh không bến tàu rời đi. Mà Yến gia người cũng sẽ ở trước tiên tại tinh không bến tàu ngăn cản, nàng mang theo Yên Nhi tới nơi này, chuẩn bị giúp Mạc Vô Kỵ một chuyện, kết quả nàng nhào cái khoảng không. Nàng không có thấy Mạc Vô Kỵ, cũng không có thấy Yến gia người ở chỗ này ngăn cản Mạc Vô Kỵ.

- Tố Đình tỷ, vậy chúng ta bây giờ đi chỗ nào?

Yên Nhi hỏi.

Bắc Tố Đình chỉ chỉ trước mặt một cái đại điện nói:

- Đó là địa bàn của biển sao quân đội, trước thư huyễn ngọc thống suất mời ta tham gia biển sao quân đội, ta cảm thấy lời của nàng có đạo lý. Chúng ta hay là tham gia biển sao quân đội, chờ ở trong biển sao quân thu được nhất định tinh không điểm cống hiến sau đó, chúng ta lại tiến vào Tinh Đế Sơn tu luyện. Ngươi không cần lo lắng, ta nhất định sẽ thăng cấp Nhân Tiên, sau đó giúp ngươi mời Tán Dịch Sinh xuất thủ.

Yên Nhi do dự một chút, lại cũng không nói thêm gì.

Bắc Tố Đình tự giễu cười cười:

- Yên Nhi, ngươi có đúng hay không cảm thấy ta thay đổi chủ ý? Kỳ thực ta vốn đích thật là muốn chính bản thân tiếp nhận chức vụ vụ, sau đó đi tinh không kiếm điểm cống hiến, lại đi Tinh Đế Sơn. Làm như vậy, chí ít sẽ không giao thiệp với đến thập đại tinh không quân đội xung đột lợi ích giữa đi. Hiện tại ta đột nhiên phát hiện, ta còn quá non.

- Tố Đình tỷ?

Yên Nhi nghi hoặc nhìn Bắc Tố Đình. Tại trong lòng nàng, Tố Đình tỷ xử lý chuyện đã cũng đủ lão đạo. Bọn họ Vấn Thiên Học Cung đệ tử lại đây, đều là Tố Đình tỷ đang chiếu cố lấy, mọi người lúc này mới tốc độ tu luyện cấp tốc. Nếu là Tố Đình tỷ đều quá non, nàng kia chẳng phải là liên con bé cũng không tính?

Bắc Tố Đình thần niệm quét một vòng bốn phía, lúc này mới thấp giọng nói:

- Nếu là ta không có đoán sai, này Mạc Vô Kỵ sớm rồi rời đi tinh không môn, hơn nữa Yến gia người cũng xuất thủ chặn lại. Nhưng những ta này cũng không biết, có thể thấy được này Mạc Vô Kỵ so với chúng ta đều lão luyện nhiều hơn, lần này liên Yến gia đều uống hắn nước rửa chân. Ta khẳng định, hắn tại Tinh Không Điện có tay già đời hỗ trợ, bằng không muốn dễ dàng như vậy từ Yến gia dưới ánh mắt thoát thân, tuyệt không khả năng. Khó trách hắn có thể leo lên Tinh Không Bảng, không muốn nói thực lực, chính là phần này năng lực, hắn liền xứng đôi cái này vinh dự.

- Có lẽ hắn không có tham gia đấu giá hội, tại đấu giá hội sau khi kết thúc, cùng người khác cùng nhau rời đi đâu nè?

Yên Nhi nói.

Bắc Tố Đình lắc đầu, không trả lời. Yến gia sẽ chờ Mạc Vô Kỵ đi tham gia đấu giá hội, nếu mà Mạc Vô Kỵ có dũng khí không tham gia đấu giá hội, này Mạc Vô Kỵ sớm đã bị Yến gia mang đi.

...

Tinh Không Điện Yến gia doanh trại, Yến Bình Chỉ khi biết không có bắt được Mạc Vô Kỵ, đã là trước tiên đến nơi này. Lúc này trong lòng hắn có chút hối hận, không nghĩ tới một cái nho nhỏ Chân Hồ Cảnh tu sĩ, Yến gia xuất động vài Chân Thần Cảnh, lại còn không có bắt được. Sớm

biết thế chính hắn nên lại đây, về phần gia tộc khác muốn hoài nghi, vậy thì hoài nghi sao?.

Hiện tại hắn (vẫn, còn) là tới rồi, đáng tiếc là, Mạc Vô Kỵ đã chạy thoát.

Yến Bình Chỉ mặt không thay đổi ngồi ở vị trí đầu, ánh mắt băng hàn nhìn chằm chằm khoanh tay đứng ở phía dưới một người áo xám nam tử nói:

- Yến cao khải, lại đem tình huống cặn kẽ nói một chút.

- Dạ.

Áo xám nam tử khom người thi lễ sau đó nói:

- Chúng ta lúc ban đầu canh chừng người liền sai rồi, chân chính Mạc Vô Kỵ mua đi rồi một quyển Phạm Thiên Côn Ảnh, tổng cộng tiêu phí một trăm ba mươi lăm vạn điểm cống hiến. Bởi vì trước chúng ta cho là hắn trên người tối đa mới hoàn toàn mười vạn điểm cống hiến, trên thực tế hắn tại đấu giá hội bắt đầu trước một ngày lại từ Hạ gia một sừng khiêu chiến trận lấy được năm mươi vạn điểm cống hiến. Sau đó lại cố ý dùng một trăm ba mươi lăm vạn điểm cống hiến mua được Phần Thiên côn ảnh, lúc này mới để cho ta phán đoán sai sót.

Tại được biết chúng ta theo dõi người sau khi biến mất, ta phản ứng kịp, mới phát hiện người này sớm đã rời đi chỗ ngồi, hắn chỗ ngồi cấm chế là kích phát trận mở ra.

Yến Bình Chỉ không có tiếp tục tức giận, hắn biết đây không phải là yến cao khải phán đoán sai sót, mà là năng lực vấn đề. Chỉ cần một cái có năng lực người, há có thể chỉ đưa mắt chăm chú vào một chỗ?

Yến cao khải rất là hoảng loạn, hắn vẫn còn là từ một sừng khiêu chiến trận phát lệnh truy nã Mạc Vô Kỵ, mới biết được Mạc Vô Kỵ còn từ một sừng khiêu chiến trận lấy đi năm mươi vạn điểm cống hiến.

....

Tiến vào trong tinh không sau đó, Mạc Vô Kỵ một đường chạy như điên, vẫn chạy thập mấy ngày sau, hắn mới ngừng lại được. Không phải là hắn muốn dừng lại, mà là có một con thuyền cũ nát phi thuyền ngăn cản hắn trước mặt.

Tại đây cũ nát phi thuyền trước mũi, đứng một người mặc áo gai nữ tử. Cô gái này vẻ mặt nhan sắc tự nhiên, thoạt nhìn thanh thuần sạch sẽ. Thoáng hiển lộ ra cổ, trắng nõn không gì sánh được. Tóc dài ở sau lưng bị kết lên, như nhà bên thiếu nữ bình thường giống nhau. Chất phác hình dạng, cộng thêm tinh thuần ánh mắt, càng làm cho nhiều người một loại hảo cảm.

- Thực sự là xin lỗi, ta không nên ngăn cản con đường của ngươi, thế nhưng ta hiện tại bị lạc phương vị, phi thuyền cấm chế đã ở trong tinh không bị phá hư rơi...

Ma quần áo vải nữ tử thấy Mạc Vô Kỵ đi lên phi thuyền boong tàu, liền vội vàng nói. Thanh âm rất thấp, lời còn chưa nói ra, sắc mặt nàng liền đỏ một tảng lớn.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Không có vấn đề, ta có thể chở ngươi đoạn đường, bất quá ta không đi Tinh Không Điện.

Cô gái này thoạt nhìn hắn là tại Hư Thần Cảnh giới, thực lực so với hắn cao hơn một phần như vậy.

- A...

Cô gái này nghe được Mạc Vô Kỵ không đi Tinh Không Điện nhất thời ngây ngẩn cả người, một hồi lâu mới phun ra nuốt vào nói:

- Vậy ta...

Nói hai chữ, chính nàng cũng không có chủ ý.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 318: Ta Cũng Muốn Nói Một Câu

Mạc Vô Kỵ rộng lượng cười:

- Ngươi cứ thu phi thuyền, lên thuyền của ta sao?. Dọc theo đường đi gặp được phi thuyền đi Tinh Không Điện, ta giúp ngươi lưu ý một cái.

- Cám ơn ngươi.

Nữ tử xì líp bằng vải bố cười cười xấu hổ, thu hồi phi thuyền, thận trọng rơi vào đầu thuyền của Mạc Vô Kỵ. Nhìn bộ dáng của nàng, dường như lo lắng lại đem Mạc Vô Kỵ phi thuyền đạp bẩn bình thường giống nhau.

- Xuất môn bên ngoài, đâu không có khó xử? Bất quá nhìn dáng vẻ của ngươi, thật đúng là không thích hợp tại trong tinh không thử luyện.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha.

Nữ tử lần nữa xấu hổ cười, dường như không biết hắn là thế nào tiếp lời, xem ra nàng không phải là một người dễ ăn nói nói.

Mạc Vô Kỵ tay chân cũng là hơi cứng đờ, lập tức liền khôi phục như thường. Trên mặt hắn vẫn như cũ mang theo dáng tươi cười, thế nhưng trong lòng lại dâng lên một trận sát khí.

Nữ tử như vậy ngại ngùng tinh thuần, vừa lên phi thuyền của hắn, chuyện thứ nhất lại là hạ độc cho hắn. Hơn nữa loại độc chất này, cả hắn cũng không phân biệt ra được.

Có thể nói nếu mà không phải là hắn mở ra hóa độc lạc, ngày hôm nay lại đi ăn mứt bởi nữ nhân. Chuyện này cho Mạc Vô Kỵ một lời cảnh báo, dù cho đối phương thoạt nhìn lại cả người lẫn vật vô hại, cũng không thể phớt lờ.

Độc tố tiến vào hóa độc lạc hóa thành mênh mông linh nguyên, Mạc Vô Kỵ trong lòng bộc phát khiếp sợ. Linh nguyên càng thêm dâng trào, vậy thì ý nghĩa độc càng cường đại.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng nhìn một chút không gian chung quanh, xung quanh không gian nhìn không ra bất cứ dị thường nào, nhưng lúc này Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, chung quanh hắn một mảnh không gian sớm bị độc tố tràn ngập.

Đây là người thứ nhất, hạ độc cao thủ cả Mạc Vô Kỵ đã cảm thấy đáng sợ. Loại độc chất này, không muốn nói hắn, Chân Thần viên mãn cường giả tới rồi, có thể chịu được ở sao? Nhân Tiên thì sao nè?

Mạc Vô Kỵ lảo đảo hai cái, dùng tay đỡ trán của mình, thận trọng ngồi xuống.

- Đại ca, ngươi không sao chứ?

Nữ tử mặc áo vải sợi liền vội vàng hỏi, trong giọng nói mang theo thân thiết.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không có việc gì, chính là đột nhiên cảm thấy thân thể có chút không thoải mái. Hắn là ngồi một chút thì tốt rồi. Được rồi, xưng hô với ngươi như thế nào a?

Nữ tử mặc áo vải sợi ánh mắt từ trên người Mạc Vô Kỵ dời đi, nhìn về phía ngoài phi thuyền mênh mông tinh không, thở dài nói:

- Kỳ thực ta là không có tên, nếu mà nhất định phải nói tên, vậy chính là có người đặt cho ta lên một cái tên, gọi là Độc Tiên Tử.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ tới Độc Hành Hồng Kết nói, Độc Hành Hồng Kết cũng nói hắn là không có tên, hắn có tên Độc Hành Hồng Kết là người khác đặt. Dưới so sánh, Độc Tiên Tử này cùng Độc Hành Hồng Kết rất giống, nhưng lại hoàn toàn bất đồng.

- Bởi vì coi như là Nhân Tiên tại ta hạ độc, cũng sẽ bị giết thôi, cộng thêm ta thoạt nhìn tâm địa rất là thiện lương, cho nên rất nhiều người gọi ta là tiên tử....

Độc Tiên Tử giọng nói ôn nhu, đơn thuần nghe giọng nói của nàng, không cảm giác được bất luận mùi vị hồng trần nào.

Đích thật là giọng nói của một cái tiên tử, thế nhưng việc làm của nàng, cũng là rất độc ác. Còn có thoạt nhìn rất tâm địa thiện lương, ha ha, nữ nhân này ngược lại có biết tự sướng.

- Độc Tiên Tử?

Mạc Vô Kỵ 'Kinh dị' nhìn thanh thuần nữ tử trước mắt, thật lâu mới lên tiếng:

- Ngươi phải gọi là nhân gian tiên tử mới đúng, người nào thất đức như vậy cư nhiên gọi ngươi là Độc Tiên Tử? Ngươi xinh đẹp như vậy, vừa nhìn khiến cho người thích.

- Vậy ngươi thích ta sao?

Độc Tiên Tử bỗng nhiên nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta hiện tại đã đem ngươi xem như nữ nhân thứ hai ta từng thích trước đây.

- Vậy ta thật vinh hạnh, được rồi, nếu như ta nói mới vừa rồi là ta hạ độc ngươi, ngươi thích ta có thể hay không giảm thiểu rồi?

Độc Tiên Tử mở to một đôi mắt to vô tội, cứ như vậy nhìn chằm chằm vào Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, diễn viên đoạt giải Oscar và vân vân, tại trước mặt nữ nhân này, đó chính là đống cặn bã giữa đống cặn bã. Loại này sạch sẽ vô tội nhãn thần có thể làm cho đối phương đáy lòng trong chỗ sâu đều có hảo cảm, người bình thường có thể làm được? Có lẽ đây cũng là một môn công pháp. Thậm chí so với ảo trận còn lợi hại hơn, ảo trận chí ít còn có dấu vết có thể tìm ra.

- Là ngươi hạ độc? Ngươi tại sao muốn hạ độc ta?

Mạc Vô Kỵ bỗng biến sắc hỏi.

Hắn phát hiện mình cũng có năng khiếu phát triển thành ứng cử viên đề cử của giải nam diễn viên phụ quần chúng xuất sắc nhất… ha ha ha, vô luận là cái thế giới nào, đại bộ phận thời điểm, giữa người và người đều là mang theo một bộ mặt nạ. Như hắn, như Độc Tiên Tử trước mắt này.

- Bởi vì ngươi đã giết số bảy trăm ba mươi mốt.

Độc Tiên Tử than thở.

- Á đù! Ngươi là người của Đoạn Môn?

Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt liền hiểu được, lúc ban đầu, hắn còn tưởng rằng người Yến gia nhận ra hắn, lúc này mới chặn lại. Trong lòng hắn còn đang nghi ngờ, người Yến gia làm sao có thể tìm được hắn.

Hiện tại người nữ nhân này nói số bảy trăm ba mươi mốt, hắn liền hiểu được. Trước đây hắn giết cái kia mặt trắng không râu Hư Thần viên mãn, không phải là Đoạn Môn bảy trăm số ba mươi mốt sao?

Quả nhiên hắn không có đoán sai, mặc dù hắn không tìm ra bất luận cái gì thần niệm ấn ký, bảy trăm ba mươi mốt tu sĩ, vẫn là trên người hắn

làm ra ấn ký. Người của Đoạn Môn ta nói trong vòng ba tháng tìm tới hắn, lúc này mới bao lâu thời gian? Cũng đã tìm tới.

- Ngươi rất lãnh tĩnh, khó trách ngươi có thể dùng một cái Chân Hồ Cảnh giết chết số bảy trăm ba mươi mốt. Nếu đổi lại là ta, mặt đối mặt liều mạng, ta cũng không phải là đối thủ của ngươi.

Độc Tiên Tử gật đầu, trong giọng nói đối với Mạc Vô Kỵ rất là nhận đồng.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, nhìn chằm chằm Độc Tiên Tử nói:

- Chết ở dưới thủ hạ của ngươi loại này mỹ nữ, ta cũng cam tâm tình nguyện. Có câu nói, chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu. Điều ta duy nhất không cam lòng chính là, ngươi làm sao tìm được ta?

Sau cùng những lời này mới đúng là Mạc Vô Kỵ chân chính muốn còn muốn hỏi, trước đây hắn dùng hết tất cả thủ đoạn, đều không thể tìm ra thần niệm ấn ký trên người. Độc Tiên Tử này có thể ở trong mênh mông tinh không ngăn cản hắn, vậy thì đồng nghĩa với trên người hắn có thần niệm ấn ký, hơn nữa rất rõ ràng.

Hắn bây giờ là người không thấy được ánh sáng, nếu mà mang theo Đoạn Môn thần niệm ấn ký tại trong tinh không đi lại, vậy thì đồng nghĩa với vác sau lưng một cái một đèn lớn, muốn không bị người chú ý cũng không thể. Mạc Vô Kỵ cũng không muốn loại chuyện này phát sinh ở trên người hắn.

- Ngươi thật cảm thấy ta đẹp mắt không?

Độc Tiên Tử đột nhiên hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, thật tâm thật ý nói:

- Ngươi thật sự rất đẹp, thoạt nhìn sạch sẽ thuần khiết....

- Trên thực tế ta rất độc đúng hay không?

Độc Tiên Tử cười cười, sau đó lại lắc đầu:

- Xin lỗi, ta không có khả năng nói cho ngươi biết. Ngươi người cũng không tệ lắm, ta tại trên người ngươi cũng nhìn thấy một loại sạch sẽ, nhưng ta phải giết ngươi. Cho nên, ta phụng bồi ngươi, nhìn ngươi từ từ rời đi. Nếu là ngươi còn có kiếp sau, nhớ kỹ nghìn vạn không nên đối nghịch cùng Đoạn Môn.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Kỳ thực ta cũng muốn nói một câu, đó chính là Đoạn Môn nếu là còn có kiếp sau, nghìn vạn lần không nên cùng ta đối nghịch, nhớ kỹ ta tên là Mạc Vô Kỵ.

- A đù! Ngươi...

Độc Tiên Tử đột nhiên cảm giác được không đúng, nàng mới vừa vừa mới nói tới chữ ngươi, quanh thân liền hoàn toàn bị trói buộc lại. Mạc Vô Kỵ một tay, đã là bắt được cổ tay của nàng.

Cường đại nguyên lực liền tràn tới, trong thời gian ngắn liền chế trụ hết thảy Linh Lạc vận chuyển của nàng, làm cho nàng căn bản là không có bất kỳ biện pháp nào nhúc nhích.

- Ta hạ độc ngươi còn không sợ?

Độc Tiên Tử kinh hãi nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ gần trong gang tấc, nàng lần đầu tiên phát hiện có người không sợ độc của nàng. Qua nhiều năm như vậy, coi như là Nhân Tiên, nàng cũng từng độc chết qua, nhưng tu sĩ trước mắt này dường như mới Chân Hồ Cảnh mà thôi.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Nếu là ngươi đều có thể độc chết ta, ta sớm đã không sống tới hôm nay.

Những lời này Mạc Vô Kỵ hoàn toàn là đang khoác lác, nếu là hắn không có mở thứ một trăm lẻ ba nhánh mạch lạc, chất độc này sớm để cho hắn chết đi một vạn lần.

- Ngươi là một người không bình thường, Đoạn Môn đối phó ngươi, tương lai có lẽ sẽ hối hận...

Độc Tiên Tử đang khi nói chuyện, khóe miệng đã tràn ra máu đen.

Mạc Vô Kỵ nguyên lực vội vàng tràn vào trong cơ thể người nữ nhân này, thế nhưng đối phương căn bản cũng không phối hợp với hắn trợ giúp, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn người nữ nhân này khuôn mặt trở nên càng ngày càng đen sẫm.

- Ta cũng không có nói nhất định phải giết ngươi, hà tất tự sát? Thoát ly Đoạn Môn có cái gì không tốt, nói không chừng sống càng thêm tự do một phần.

Mạc Vô Kỵ trong lòng khẩn trương, hắn cấp bách tự nhiên không phải là sinh tử của người nữ nhân này, mà là thần niệm ấn ký trên người mình tới cùng ở địa phương nào.

- Vừa vào Đoạn Môn sâu tựa như biển, từ đó tự do là mây khói...

Độc Tiên Tử khóe miệng tràn ra một cái nụ cười tự giễu, nói xong hai câu này sau đó, nàng bỗng nhiên lại hỏi:

- Ngươi mới vừa nói lại đem ta xem như nữ nhân thích thứ hai, một nữ nhân đầu tiên đối với ngươi làm cái gì?

Nàng không phải là đứa ngốc, lúc này tự nhiên biết Mạc Vô Kỵ nói lời này, không đơn giản chỉ là như thế thôi.

Mạc Vô Kỵ khóe miệng cũng là lộ ra một cái tự giễu:

- Nữ nhân ta thích thứ nhất đã thọc cho a một đao sau lưng, sau đó thông ta...

- Sau đó giết ngươi...

Độc Tiên Tử giùng giằng mở mắt:

- Ơ đù! Ngươi đã chết, ngươi là...

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh gật đầu:

- Ngươi nói không sai, ta đã chết một lần, đây là trọng sinh sống lại. Cho nên, ta sẽ không lại để cho người khác đơn giản ám toán ta, Đoạn Môn cũng không được!

- Nhanh, cứu ta, cứu ta...

Độc Tiên Tử bỗng nhiên lộ ra ý muốn cầu sinh mãnh liệt, tuy rằng tiết lộ thân phận của mình, Mạc Vô Kỵ vẫn là muốn tạm thời cứu trở về Độc Tiên Tử, ít nhất phải biết thần niệm ấn ký trên người mình ở địa phương nào.

Đáng tiếc là, độc trên người Độc Tiên Tử quá mức kinh khủng, chỉ một phút đồng hồ thời gian, da thịt trên người nàng liền bắt đầu héo rút.

- Ấn ký, Chu Thiên công pháp của ngươi...

Độc Tiên Tử miễn cưỡng nói xong mấy chữ này, hoàn toàn ngã trên mặt đất.

Nửa nén hương chưa tới, nàng đang ở trước mặt Mạc Vô Kỵ hóa thành hư vô. Thậm chí ngay cả nước nhờn cũng không có, không muốn nói quần áo.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, độc thật là lợi hại. Người nữ nhân này gọi là Độc Tiên Tử, thật đúng là không phải là khoác lác.

Sau cùng Độc Tiên Tử dường như có ý muốn cầu sinh, ấn ký tại bản thân Chu Thiên công pháp sao?

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ dường như hiểu cái gì, hắn nhanh chóng khoanh chân ngồi chỗ cũ, một trăm lẻ ba nhánh mạch lạc đồng thời nghịch chuyển Chu Thiên, thần niệm đã ở bản thân Chu Thiên vận hành không ngừng kiểm tra.

Chỉ đi qua nửa ngày, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được một tia bất đồng. Tại hắn Chu Thiên vận hành, có một tia nguyên lực dường như dính chọc khí tức mịt mờ nào đó, mà một tia khí tức này tại thời điểm hắn vận chuyển nguyên lực càng rõ ràng hơn.

Dùng kiến thức cùng thực lực của hắn, căn bản cũng không biết một tia mịt mờ khí tức này là vật gì. Mạc Vô Kỵ trong lòng thất kinh, hắn vào trước là chủ, cho rằng ấn ký đều bị người khắc ở trên thân thể, làm một ký hiệu, nào biết còn có trò dung ấn ký vào công pháp vận hành của hắn?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 319: Hạ Nhất Côn

Một nén nhang sau, Mạc Vô Kỵ trực tiếp đã đem nguyên lực ẩn chứa mịt mờ khí tức trong chính bản thân mạch lạc chém ra. Không đợi một tia nguyên lực này tiêu tán, Thanh Câm Chi Tâm đã bạo bằng ra, lại đem một mảnh không gian chung quanh toàn bộ đốt cháy một lần.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt hơi lộ ra tái nhợt, chém đi nguyên lực của mình chẳng khác nào chém đi nguyên khí, đối với tự thân vẫn có thương tổn nhất định. Bất quá hắn trong lòng cũng là cực độ sung sướng, buông lỏng một đoạn. Cũng cảm giác thần thức của mình rõ ràng không ít, nhìn mọi chuyện cũng rõ ràng hơn rất nhiều.

Trước hắn tại Tinh Không Điện làm ra quyết định cũng có chút hồ đồ, cũng may Độc Cô hồng kết giúp hắn hoàn thiện kế hoạch, đồng thời thành công rời đi Tinh Không Điện.

Phi thuyền vẫn còn tiếp tục phi hành, Mạc Vô Kỵ lấy ra nhẫn của Yến Dương Đông.

Cái giới chỉ này vô luận hắn có lấy hay không, đều đã đắc tội Yến gia, Mạc Vô Kỵ mới sẽ không ngu không muốn cái giới chỉ này. Yến Dương Đông cũng không phải là Chân Hồ Cảnh chín tầng thông thường, không nói hắn là đệ tử Yến gia, chỉ bằng mượn hắn một ngón phân liệt kích ảnh kia, đã làm cho chính mình phải đi thăm dò một chút nhẫn của người này.

Cấm chế rất dễ đã bị Mạc Vô Kỵ phá vỡ, một đống chồng chất đồ đạc xuất hiện ở trước mắt Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm sợ hãi than, có thể nói Yến Dương Đông tài phú so với bình thường Chân Thần Cảnh mạnh hơn nhiều. Không nói linh thạch chất thành chồng, coi như là đan dược kém nhất cũng là tam phẩm linh đan, đại đa số là tứ phẩm linh đan trở lên. Về phần linh thảo cùng tài liệu luyện khí, Mạc Vô Kỵ trực tiếp lướt qua.

Ánh mắt của hắn rơi vào mấy cuốn công pháp cùng bốn cái hộp ngọc, nói như vậy, trong hộp ngọc mới là đồ đạc tốt nhất. Mạc Vô Kỵ đầu tiên là kiểm tra mấy cuốn công pháp, rất nhanh hắn liền thất vọng rồi. Những công pháp này đẳng cấp không thấp, đều không phải là Huyền Cấp trân phẩm chính là Địa cấp trở lên. Nhưng đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, cũng không có ích lợi gì.

Hắn mong muốn cái kia phân liệt kích ảnh, cũng không có tìm được. Cũng may để cho hắn có chút an ủi là, Yến Dương Đông bên trong chiếc nhẫn đồng dạng có một chiếc phi thuyền, hơn nữa phi thuyền đẳng cấp cũng không kém so với hắn hiện tại ngồi phi thuyền hình tròn.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể mở ra một cái hộp ngọc, hai quả thiên phẩm linh thạch lẳng lặng nằm ở trong hộp ngọc, để cho Mạc Vô Kỵ tinh thần chấn động. Thứ này hắn thích nhất, thiên phẩm linh thạch, mỗi một tấm đều là phi thường có giá trị. Thiên phẩm linh thạch giá trị, không chỉ có riêng là dùng vào tu luyện.

Cẩn thận lại đem hai quả thiên phẩm linh thạch làm của riêng, Mạc Vô Kỵ mở ra cái hộp ngọc thứ hai, trong hộp ngọc có một quả Bán Nguyệt Thi quen thuộc.

Mạc Vô Kỵ lập tức cầm lấy cái này Bán Nguyệt Thi, hắn cuối cùng là hiểu vì sao Yến Dương Đông sẽ cùng một chỗ với Cảnh Đan Vũ. Hắn còn tưởng rằng Cảnh Đan Vũ có bản lĩnh, câu dẫn trai giàu. Hiện tại xem ra, Yến Dương Đông chính là vì Bán Nguyệt Thi mà đến.

Cảnh Đan Vũ nữ nhân ngu ngốc này một cước đá văng Bàng Khởi dùng mệnh thích nàng, đi đèo bồng một Yến Dương Đông chỉ là lại đem nàng xem như công cụ.

Mạc Vô Kỵ đột nhiên cảm giác được hắn không có tư cách đi nói Cảnh Đan Vũ ngu ngốc, nếu mà Cảnh Đan Vũ là ngu ngốc, vậy hắn là một tên đại ngu. Năm đó ở trên địa cầu, hắn cũng không phải dính chưởng của Hạ Nhược Nhân sao?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, lại đem những ý niệm này vứt sang một bên, hắn hiện tại còn không biết Bán Nguyệt Thi trong tay mình có đúng hay không là của Bàng Khởi, dù sao cũng đến lúc đó lưu cho Bàng Khởi thì tốt rồi. Hắn lập tức mở ra hộp ngọc thứ ba, để cho Mạc Vô Kỵ ngây người chính là, hộp ngọc thứ ba cũng là một quả Bán Nguyệt Thi.

Xem ra Cảnh gia Bán Nguyệt Thi cùng Bàng Khởi Bán Nguyệt Thi đều ở nơi này, hai quả Bán Nguyệt Thi này vừa nhìn cũng không là hàng giả. Mạc Vô Kỵ thần niệm căn bản là không cách nào dò xét trong đó bất luận cái gì huyền bí.

Lại đem hai quả Bán Nguyệt Thi đặt chung một chỗ, quả nhiên là tạo thành một cái vòng tròn ánh trăng. Bất quá Mạc Vô Kỵ luôn cảm thấy cái này trăng tròn có chút không hoàn chỉnh, cụ thể là ở đâu, hắn lại không nói ra được.

Theo Mạc Vô Kỵ trực tiếp mở ra thứ tư hộp ngọc, hộp ngọc mở ra, một cái trăng tròn quen thuộc xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ.

Đù...

Mạc Vô Kỵ mau chóng đem hai cái Bán Nguyệt Thi lúc trước lần nữa hợp cùng một chỗ, cái này trăng tròn không phải là đồ đạc do hai cái Bán Nguyệt Thi tạo thành sao?

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền xác định, cái trăng tròn này chính là hai quả Bán Nguyệt Thi dung hợp cùng một chỗ hình thành. Hơn nữa phi thường ăn khớp, không có nửa phần không thích hợp hay đột ngột. Nếu như nói hai quả Bán Nguyệt Thi hợp trước kia cùng một chỗ còn có chút không đầy đủ, vậy tấm trăng tròn này chính là hoàn chỉnh đến hoàn mỹ.

Thưởng thức một hồi lâu, Mạc Vô Kỵ mới đưa mấy thứ này thu hồi. Hắn bỗng nhiên có chút hiểu rõ vì sao Tầm Tinh thương hội kiện thứ nhất đồ đạc muốn đấu giá là một quyển sách hiểu biết. Bởi vì trong đó, có Bán nguyệt Tiên cung cùng Bán Nguyệt Thi quan hệ.

Vật này lấy ra bán đấu giá tuyệt đối không phải là tình cờ, nhất định là Yến gia muốn xác định Bán Nguyệt Thi có đúng hay không đã bị hắn chiếm được. Nói cách khác, Bán Nguyệt Thi đối với Yến gia rất trọng yếu. Rất có thể, Bán Nguyệt Thi này cùng bán nguyệt Tiên cung là liên hệ với nhau.

Cũng may hắn không có trước mở ra nhẫn của Yến Dương Đông, nếu không, đối mặt quyển sách đóc, hắn thật đúng là không muốn buông tha.

Yến gia dầu gì cũng là một trong Tinh Đế Sơn tam đại gia tộc, coi trọng Bán Nguyệt Thi như vậy, vậy nói rõ Bán Nguyệt Thi trong tay hắn không đơn giản.

Càng không đơn giản, Mạc Vô Kỵ lại càng không muốn lại đem đồ đạc lưu cho Yến gia.

Bán nguyệt Tiên cung sự tình trước tiên để ở một bên, bản thân trước kia chưa có côn kỹ, hiện tại thật vất vả chiếm được một quyển côn kỹ, hay là xem trước một chút rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ mua được côn kỹ, cũng không phải là cái gì truyền thừa Thủy Tinh Cầu, mà là một quyển sách cổ xưa tranh vẽ. Tranh vẽ sách bị cấm chế che lại, chỉ có thể nhìn thấy bên ngoài bốn chữ, Phạm Thiên Côn Ảnh.

Cẩn thận phá vỡ sách vẽ cấm chế, Mạc Vô Kỵ lật ra.

Lập tức hắn liền ngốc trệ hắn ra, đâu phải là cái gì mà Thiên cấp pháp kỹ, cái này căn bản là bẫy người. Hắn dầu gì cũng là mua một cái Thiên cấp pháp kỹ, thế nhưng mặt trên chỉ có một chiêu. Hơn nữa một chiêu này, cũng chỉ có một cái tên.

Một chiêu này cụ thể thủ đoạn và phương thức xuất thủ, toàn bộ cũng không nói gì, ngoại trừ tên, chỉ có 1 cái tu luyện pháp quyết nguyên lực vận hành. Nói cách khác, đây là một môn tiểu bí quyết nguyên lực vận hành tương đối cấp thấp, dạy ngươi dùng như thế nào nguyên lực.

Tên càng là lên cùng Phạm Thiên không có nửa phần quan hệ, kêu là Hạ Nhất Côn.

Một trăm ba mươi lăm vạn điểm cống hiến, cư nhiên mua một cái vật như vậy trở về, Mạc Vô Kỵ thật sự là cạn lời, hết lần này tới lần khác hắn vẫn không thể trở về gây sự với Tầm Tinh Thương Lâu. Thứ này không thể làm giả, bằng vào tang thương phong cách cổ xưa năm tháng khí tức, liền biết thứ này đã trải qua vô số năm tháng.Giả như là một vạn điểm cống hiến mua được, Mạc Vô Kỵ có lẽ tức giận ném qua một bên. Nhưng một trăm ba mươi lăm vạn điểm cống hiến đồ đạc, để cho hắn vứt bỏ, hắn còn thật không nỡ.

Mạc Vô Kỵ kiên trì xem một hồi, chỉ nửa nén hương thời gian, hắn đã bị hấp dẫn vào rồi. Đây cũng không phải là cái gì vận lực tiểu bí quyết, đây là cao cấp nhất côn thủ quyết, hoặc là nói thủ đoạn cao cấp nhất sử dụng nguyên lực.

Thật giống như của hắn Đấu Chuyển Tinh Di Chuyển Tự Quyết tầng thứ tư Toàn Chuyển Càn Khôn, có thể trong nháy mắt chuyển hoán lực lượng bình thường giống nhau, môn côn kỹ này vận lực có thể thông qua các loại thủ đoạn, hành côn từ các góc độ không thể tưởng tượng nổi. Nói cách khác, rõ ràng đối phương thấy ngươi một côn này là đánh xuống vào đầu, thế nhưng chờ côn tới trước mắt thời điểm, mới phát hiện vào côn ầm xuống đầu không tồn tại, hoặc là nói là côn ảnh. Chân chính côn đã từ góc độ ngươi không tưởng tượng nổi đánh trúng trym ngươi.

Hạ Nhất Côn, thì ra là ý tứ này.

Đó chính là ngươi vĩnh viễn không biết Hạ Nhất Côn của ta sẽ từ địa phương nào ầm tới, ngươi vĩnh viễn đều phải đề phòng Hạ Nhất Côn của

ta.

Thảo nào không có thủ đoạn cùng phương thức cụ thể, bởi vì Hạ Nhất Côn liên khiến cho người dùng côn chính mình cũng không biết sẽ hạ thủ từ địa phương nào.

Mạc Vô Kỵ trong lòng kinh hoàng, vào giờ khắc này, địa vị Phạm Thiên Côn Ảnh ở trong lòng hắn thậm chí vượt qua Đấu Chuyển Tinh Di. Đấu Chuyển Tinh Di tuy là một môn thần thông, cũng là sứt mẻ không hoàn chỉnh. Mà Phạm Thiên Côn Ảnh đầy đủ hết, Hạ Nhất Côn loại này côn kỹ, Mạc Vô Kỵ càng là thích.

Hắn không thích pháp kỹ từng bước một, pháp kỹ như vậy có dấu vết có thể tìm ra, mà Hạ Nhất Côn căn bản là vô tích có thể tìm ra.

Chỉ cần hắn có thể hiểu rõ quyển pháp kỹ hành côn pháp quyết cùng nguyên lực vận hành phương thức, hắn chính là người nắm trong tay Hạ Nhất Côn. Về phần những thứ pháp kỹ này, tốn thời gian đi tu luyện sao?.

...

Cũng trong lúc đó, Tinh Đế Sơn trong tinh chủ điện.

Một người trung niên nam tử ngồi trên ghế chính giữa nhắm mắt trầm tư, tại dưới hắn đứng ở một người lão giả, tên nam tử này chính là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ Trì Đồng. Tuy Tinh Đế Sơn thế lực đông đảo, phe phái san sát. Thế nhưng Trì Đồng làm Tinh Chủ, vẫn chưa có người nào có dũng khí bất kính khi đang đối mặt hắn.

Qua một hồi lâu, Trì Đồng mới mở mắt hỏi:

- Ngươi nói Yến gia gia chủ Yến Tề Nhân cùng tinh vân điện điện chủ Yến Bình Chỉ đều tới Tinh Không Điện rồi?

- Dạ, Tinh Chủ.

Lão giả gật đầu đáp.

- Ngươi cho rằng Yến Tề Nhân cùng Yến Bình Chỉ sẽ vì một đệ tử gia tộc, xuất hiện tại trước mắt bao người sao?

Trì Đồng bình tĩnh hỏi.

Lão giả khom người sau đó đáp:

- Lão nô cho rằng, quyết không có khả năng. Cho nên lão nô đã đi thăm dò qua, Yến Dương Đông lấy được truyền thừa đến từ chính Tam Bình Đạo Nhân...

- Tam Bình Đạo Nhân?

Trì Đồng nguyên bản còn lộ ra bình tĩnh bỗng đứng lên, lập lại một câu sau đó, mới tỉnh hồn lại, lại từ từ ngồi xuống.

Lão giả đáp:

- Không sai, chính là Tam Bình Đạo Nhân một nghìn sáu trăm năm trước thu được một quả Bán Nguyệt Thi sau đó mất tích. Thế nhưng Yến Dương Đông thi triển phân liệt kích ảnh, lại cùng Tam Bình Đạo Nhân không hề quan hệ. Việc này là Yến gia nội bộ rò rỉ ra tới, tại Yến Dương Đông ngã xuống sau đó, người Yến gia kiểm tra Yến Dương Đông động phủ, thế mới biết hắn thu được Tam Bình Đạo Nhân truyền thừa.

- Đó chính là nói trên người hắn có một quả Bán Nguyệt Thi?

Trì Đồng trong mắt nổi lên lam mang.

Lão giả lắc đầu:

- Chỉ sợ không chỉ thế, tại Yến Dương Đông bị giết sau đó, điều tra Cảnh gia xong, mới biết được trên người hắn có ít nhất 3 tấm Bán Nguyệt Thi. Ngoại trừ Tam Bình Đạo Nhân Bán Nguyệt Thi, còn có

Cảnh gia một quả, mặt khác Cảnh gia từ trong tay một người tán tu cướp được một quả.

- Nói cách khác, Yến Dương Đông bị giết sau đó, 3 tấm Bán Nguyệt Thi này đều ở trên người Mạc Vô Kỵ vừa mới bước trên Tinh Không Bảng?

Trì Đồng lúc nói xong, vùng xung quanh lông mày có chút trói chặt.

- Đúng là như vậy, lúc này chẳng những là Yến gia biết chuyện này. Liền là Hạ gia, Mưu gia, còn có đông đảo tông môn, cùng với Tinh Đế Sơn Thập Điện, trên cơ bản đều biết chuyện này.

Lão giả nói đến đây, thở dài:

- Cho nên lúc này mọi người và thế lực đều đang phát lệnh truy nã Mạc Vô Kỵ, mượn cớ chính là Mạc Vô Kỵ lừa Hạ gia năm mươi vạn điểm cống hiến, vi phạm nguyên tắc Tinh Không Điện giữ chữ tín. Thậm chí là chỉ cần được biết Mạc Vô Kỵ tung tích, sẽ có phần thưởng là một trăm vạn điểm cống hiến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 320: Huyết Khí Kiếm

- Aizz, một đám dối trá.

Trì Đồng thở dài, ánh mắt nhìn về phía cửa đại điện, lộ ra có chút cô đơn.

Lão giả khom người hỏi:

- Tinh Chủ, chúng ta đây phải làm thế nào?

Trì Đồng cũng không trả lời lão giả này, mà là trầm mặc một hồi lâu, sau đó mới thu hồi ánh mắt nói:

- Ta cũng là kẻ dối trá, đi thôi, tuyên bố lệnh truy nã của Tinh Đế Sơn.

- Dạ!

Lão giả lên tiếng, lui xuống.

- Chờ một chút.

Tại thời điểm lão giả này gần lui tới cửa, Trì Đồng bỗng nhiên lần nữa gọi lại lão giả.

- Đừng dùng danh nghĩa Tinh Đế Sơn ban bố, liền dùng danh nghĩa thứ chín điện Quan Tinh Điện tuyên bố sao?. Mặt khác, nếu là phát hiện Mạc Vô Kỵ, vô luận có chiếm được Bán Nguyệt Thi hay không, cần phải bảo trụ tính mạng của hắn. Người này có thể ở Chân Hồ Cảnh sải bước lên Tinh Không Bảng, là nhân tài của ta Chân Mạch Đại Lục.

Trì Đồng chậm rãi nói.

- Dạ, Tinh Chủ.

Lão giả vẫn là không có bất kỳ thắc mắc nào, đáp.

...

- Hừ, một đám dối trá không biết xấu hổ.

Tinh không bến tàu tửu lâu, một chỗ trong phòng, Dong Hà vốn đàng hoàng đều tức giận vỗ bàn.

Lúc này chẳng những là nàng và mấy người Bàng Khởi, ngay cả Sở Thiên Lâu cũng ở nơi đây.

Bàng Khởi than thở:

- Ta cũng thật không ngờ Bán Nguyệt Thi lại là bảo vật mở ra một cánh cửa của Bán Nguyệt Tiên Cung, lần này lại đem Mạc huynh cuốn vào, thật sự là... Ai...

Sở Thiên Lâu nói:

- Cái này cũng không trách ngươi, sợ rằng Vô Kỵ đến bây giờ còn không biết tác dụng Bán Nguyệt Thi hắn lấy được. Thậm chí không biết hắn bị nhiều thế lực phát lệnh truy nã như vậy, cho nên hiện tại việc cấp bách, là nhanh chóng nói cho hắn biết chuyện này.

Bàng Khởi đám người cũng đều trầm mặc xuống, nếu mà không phải là Yến gia muốn ăn mảnh, Bán Nguyệt Thi cùng Bán Nguyệt Tiên Cung sự tình, bọn họ cũng không có tư cách biết. Bán Nguyệt Thi tại Bàng gia không biết đã bao nhiêu năm, ngày hôm nay hắn cũng mới biết được tác dụng cái chìa khóa.

- Nếu không chúng ta đi tinh không tìm kiếm Mạc huynh?

Hùng Hưng Đằng nói.

Sở Thiên Lâu lắc đầu:

- Chúng ta không thể động đậy được, đừng xem hiện tại chưa có người tìm chúng ta, một khi chúng ta đi tinh không, lập tức cũng sẽ bị người ta nhìn chằm chằm. Chúng ta tìm được Vô Kỵ, vậy chẳng khác nào giúp người khác. Chúng ta tìm không được hắn, chúng ta đây rất có thể chết không toàn thây.

Nói xong Sở Thiên Lâu dừng một chút, lại ra lại nói:

- Chúng ta bây giờ đi ngay gia nhập Bắc Tinh quân đội.

- Thế nhưng Mưu gia cũng đang tìm Mạc huynh a?

Bàng Khởi cau mày nói.

Sở Thiên Lâu tỉnh táo nói:

- Nếu mà bọn họ không tìm Vô Kỵ, đó mới là chuyện lạ. Bắc Tinh quân đội cũng không hoàn toàn đúng là của Mưu gia, chỉ có Tinh vết quân đội mới đúng là Mưu gia nắm trong tay. Chúng ta tại Bắc Tinh quân đội mới có thể tiếp tục sống sót, nếu không, chỉ sợ chúng ta tuyệt không biết chuyện này, sớm muộn cũng sẽ lan đến gần trên người chúng ta.

...

Khoảng cách tinh không bến tàu khá xa một nhà tức sạn nhỏ, Yên Nhi cũng có chút đứng ngồi không yên.

- Tố Đình tỷ, ngươi nói ta có nên đi đem chuyện này nói cho Mạc Vô Kỵ hay không?

Yên Nhi rốt cục nghĩ ra một cái biện pháp đơn giản.

Bắc Tố Đình lắc đầu:

- Không nên đi làm loại sự tình ấu trĩ này, không nói ngươi có thể tìm được hắn hay không, coi như là tìm được hắn, cũng là uổng công. Ta gần đột phá đến Chân Thần tầng chín rồi, ta dự định tìm kiếm địa phương bế quan trùng kích Nhân Tiên. Lúc này ngươi cũng nắm chặt thời gian tu luyện, chờ ta vọt vào Nhân Tiên cảnh sau đó, chúng ta mới có một chút cơ hội nói chuyện.

- Tố Đình sư tỷ nói không sai, không có thực lực, liền không có tư cách nói chuyện. Ta cùng Câu Tử Hàn cũng quyết định tiến vào tinh không chiến trường, chỉ có tiến vào tinh không chiến trường, chúng ta mới có thể càng thêm nhanh chóng tiến bộ.

Thanh âm Phong Lạc Kiếm tại cửa vào truyền đến, Câu Tử Hàn liền đứng ở sau lưng hắn, hai người đều là chờ đợi nhìn Bắc Tố Đình.

Bắc Tố Đình trên danh nghĩa là sư tỷ của bọn họ, trên thực tế còn là Vấn Thiên Học Cung đệ nhất viện trưởng. Bọn họ tu vi cũng không tính cao, cứ như vậy đi tinh không chiến trường, nhất định phải được Bắc Tố Đình tán thành.

Bắc Tố Đình đứng lên gật đầu:

- Ta đồng ý, từ hôm nay trở đi, mọi người nỗ lực tăng lên tu vi của mình, vô luận là vì tự chúng ta hay vẫn là vì tương lai Thất Lạc Đại Lục, đây đều là nhất định.

...

Lúc ban đầu, Mạc Vô Kỵ còn nhớ rõ đi khống chế một chút phương hướng phi thuyền, hơn nửa tháng sau đó, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn đắm chìm trong Phạm Thiên Côn Ảnh.

Từ lúc ban đầu cho là mình bị gạt, càng về sau mừng rỡ, rồi đến triệt để đắm chìm vào, Mạc Vô Kỵ chỉ dùng nửa tháng thời gian.

Lúc này Phạm Thiên Côn Ảnh tại trong mắt hắn, chẳng những không phải là cái gì vận lực tiểu bí quyết, cũng không phải một loại phương pháp sử dụng nguyên lực. Mà là một môn bác đại tinh thâm hành công lý niệm.

Môn lý niệm này chẳng những nói cho hắn biết làm sao vận hành nguyên lực, càng làm cho hắn làm sao đem nguyên lực cùng pháp kỹ dung hợp cùng một chỗ.

Trước hắn thật giống như một tên nhà giàu mới nổi, bản thân có rộng lớn thức hải, tại trong thức hải bản thân có tử khí nguyên lực hồ lớn, nhưng ở thời điểm tranh đấu chỉ biết là toàn lực đánh ra.

Dường như một côn đánh ra, dùng nguyên lực càng lớn, uy lực liền càng to lớn.

Mà bây giờ, hắn lại biết, uy lực chân chính lớn không phải là hắn một côn đánh ra đi mạnh bao nhiêu, mà là hắn một côn này ầm ở trên người đối thủ mạnh bao nhiêu.

Nếu như nói hắn tự mình sáng chế nghịch chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết là thủ đoạn kiếm tiền, vậy Phạm Thiên Côn Ảnh chính là phương pháp dạy hắn làm sao tiêu tiền cho chính xác.

Lại là một tháng trôi qua, hôm nay Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên đứng lên. Hắn giơ tay lên thu hồi phi thuyền, một bước nhảy vào trong tinh không, Thiên Cơ Côn trong tay cũng theo đó bao trùm ra.

- Ầm!

Cuồng bạo nguyên lực tại trước mắt trong tinh không tàn phá bừa bãi mở ra, vô cùng vô tận côn ảnh tại đây trong một mảnh tinh không tràn ngập. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ lại nhìn chằm chằm một chỗ không gian côn ảnh phía sau.

Tại đây côn ảnh tràn ngập sau đó, lại là một đạo bạo liệt nguyên lực đột ngột nổ tung. Nguyên lực đột ngột bùng nổ, chính là một chỗ không gian phía sau côn ảnh chút nào không liên quan gì nổ ra.

Mạc Vô Kỵ dùng sức lay động trong tay Thiên Cơ Côn, trừ phi thực lực xa xa mạnh hơn hắn, nếu không, hắn không tin còn có ai có thể biết hắn Hạ Nhất Côn tại vị trí nào, lúc nào đánh ra ngoài.

Một chiếc phi thuyền từ cách Mạc Vô Kỵ không xa xẹt qua, Mạc Vô Kỵ nhìn chiếc phi thuyền rất nhanh thì đi xa, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một loại xung động. Nếu là hắn tìm được một cái chỗ cùng loại Kinh Cức Phong Môn như vậy, đi tu luyện tới Chân Thần Cảnh, còn có ai dám động một chút là tới khiêu chiến hắn?

Không đợi Mạc Vô Kỵ dự định xong đi chỗ nào tu luyện, chiếc phi thuyền vừa mới đi qua lại lần nữa bay trở về.

Phi thuyền tại cách Mạc Vô Kỵ không xa dừng lại, cấm chế mở ra, trên phi thuyền xuất hiện ba người, hai nữ một nam. Hai nữ tử một người cực kỳ xinh đẹp đáng yêu, kỳ thực chính là một cô bé. Một nam một nữ khác thoạt nhìn như phu phụ, nam tử anh tuấn cao to, nữ tử thoạt nhìn nhu hòa nhã nhặn lịch sự. Theo Mạc Vô Kỵ, một nam một nữ này tu vi đều vượt qua Chân Hồ Cảnh, có một người thậm chí đến gần Chân Thần Cảnh.

- Đại ca ca, xin hỏi một chút, ngươi là bị lạc phương hướng sao? Không bằng cùng chúng ta cùng đi sao?, chúng ta đang muốn trở về Tinh Không Điện đâu nè?

Tiểu cô nương hồn nhiên rực rỡ từ trong phi thuyền nhảy đi ra, vài bước liền đi tới bên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cũng không có bởi vì nhỏ lời của cô gái, mà có nửa phần thả lỏng. Không chỉ như thế, trong lòng hắn còn càng là cảnh giác. Độc Tiên Tử ví dụ liền lúc trước, hơn nữa Độc Tiên Tử so với cô gái trước

mắt này thoạt nhìn còn phải đơn thuần ngây thơ hơn. Không phải đối với hắn hạ độc đáng sợ sao?

Hơn nữa tiểu cô nương này tu vi dường như cũng tới rồi Chân Hồ Cảnh, nho nhỏ một cô gái, tối đa chừng mười tuổi, liền đến Chân Hồ Cảnh, dường như quá nhanh chút sao??

- Cảm ơn, ta chỉ là lưu luyến nơi này tinh không mà thôi. Đa tạ ngươi, các ngươi đi trước sao?.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét một đôi nam nữ như phu phụ, nhìn thấy bọn họ nhìn tiểu cô nương trong mắt tràn đầy từ ái, trong lòng không khỏi cảm giác mình có chút tố chất thần kinh.

- Ân, ta đi đây...

Tiểu cô nương lộ ra khả ái dáng tươi cười, trong nháy mắt xoay người.

Gần như là tại cô bé này xoay người đồng thời, Mạc Vô Kỵ đã xách Thiên Cơ Côn xuất thủ. Thiên Cơ Côn đánh vào đỉnh đầu cô bé này, tràn ra một đoàn huyết vụ. Thiên Cơ Côn ầm đi ra đồng thời, đôi trung niên nam nữ đã một trái một phải đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ rên lên một tiếng, cả người đều té bay ra ngoài.

Tại ngực của hắn có một đạo máu tươi biểu ra, hắn bị một đoạn đoản kiếm bắn thủng ngực, chỉ thiếu chút xíu nữa liền có thể xỏ xuyên qua trái tim của hắn. Nhưng mắt thường cùng thần niệm hắn hết lần này tới lần khác đều không nhìn thấy một thanh đoản kiếm nào cả, chỉ có thể cảm giác được chuôi đoản kiếm này tồn tại, dường như còn đang dần dần tiêu tán.

Tiểu cô nương đã bị hắn đánh chết, hắn đến bây giờ còn không hiểu tiểu cô nương kia là thế nào xuất thủ. Nếu không phải hắn vừa mới học xong Hạ Nhất Côn, hắn thậm chí còn không cách nào tại lui ra phía sau

đồng thời đánh giết tiểu cô nương. Tiểu cô nương kia ít nhất là Chân Hồ chín tầng, thậm chí là nửa bước Hư Thần tồn tại.

Tiểu cô nương trước khi chết, cũng không hiểu Mạc Vô Kỵ một côn đó là từ đâu đi ra, làm sao đánh trúng nàng. Nàng căn bản cũng không có thấy Mạc Vô Kỵ ra côn, một côn đó liền đánh headshot nàng.

Trước khi rơi vào hắc ám, tiểu cô nương không có tiếp tục xoắn xuýt chuyện này, nàng một đoạn huyết khí đoản kiếm không phải đã đâm trúng đối phương sao? Thế giới này, chuyện gì cũng có thể phát sinh. Giống như vừa rồi đột nhiên một côn này, giống như nàng một kiếm kia.

Mạc Vô Kỵ nuốt vào một viên thuốc, ngừng lại, hắn tìm được một thanh đoản kiếm đâm thủng bộ ngực hắn, đây là huyết khí kiếm.

Huyết khí kiếm thậm chí có thể nói là một loại độc, nhưng cùng độc lại hoàn toàn bất đồng, đây là một môn thủ đoạn cực kỳ ác độc đánh lén. Tu luyện giả suốt đời liền tu luyện một môn pháp kỹ này, đồng thời lại đem một môn pháp kỹ cùng mình khí huyết dung hợp cùng một chỗ.

Một khi thẩm thấu đến trong cơ thể đối thủ, lập tức sẽ chỉ là biết hóa thành một đoạn huyết khí đoản kiếm, chuôi đoản kiếm không phải là từ ngoài vào trong, mà là từ trong ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ nhánh mạch lạc thứ một trăm lẻ ba cấp tốc nghịch chuyển, cho dù là huyết khí chi độc, hắn hóa độc lạc cũng có thể hóa đi, bất quá là hơi chút chậm một chút mà thôi.

- Cả một cái tiểu cô nương mời ngươi ngươi cũng dám giết, ngươi cái này súc sinh không hề nhân tính, ngày hôm nay không giết ngươi, vợ chồng ta thề không làm người...

Nữ tử nhã nhặn lịch sự giương tay một cái, một đóa hoa mai đinh cốt tại trong tinh không nở rộ.

Nam tử kia càng là không nói lời nào, trực tiếp tế xuất pháp bảo đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không biết hai người này có đúng hay không giống như Độc Tiên Tử, đến từ Đoạn Môn, nhưng hắn sau khi bị thương, căn bản cũng không muốn cùng hai người này chiến đấu. Một đạo vi phong từ bên cạnh hắn cuồn cuộn nổi lên, sau một khắc, Mạc Vô Kỵ liền biến mất.

- Đây là Phong Độn Thuật cao cấp nhất.

Nam tử kinh hãi nhìn nữ tử nói.

Nữ tử nhìn chằm chằm phương hướng Mạc Vô Kỵ biến mất, chậm rãi nói:

- Loại độn thuật này, bằng hai chúng ta căn bản là bắt không được hắn. Chúng ta bây giờ liền phát sinh tin tức về tung tích của hắn, làm cái mấy triệu điểm cống hiến cũng là buôn bán lời.

- Tốt.

Nam tử gật đầu lên tiếng sau đó, theo đó là hai đạo quang mang chói mắt trực tiếp phá vỡ tinh không mênh mông.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 321: Vây Giết Mạc Vô Kỵ

Chỉ trong thời gian nửa nén hương, Mạc Vô Kỵ liền ngừng lại, thần niệm của hắn lại cũng không cảm giác được tung tích một đôi nam nữ này.

Coi như là Mạc Vô Kỵ chính bản thân cũng không khỏi không cảm thán, Phong Độn Thuật thật sự là quá cường đại.

Tuy rằng loại độn thuật này quá hao tổn nguyên lực, bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn chẳng những có tử khí nguyên lực hồ cực lớn, còn có một trăm lẻ ba nhánh mạch lạc, thậm chí Trữ Nguyên Lạc đều có 3 nhánh. Khổng lồ nguyên lực chống đỡ như vậy, coi như là liên tục thi triển Phong Độn Thuật, ảnh hưởng đối với hắn cũng sẽ không quá lớn.

Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, ba người ngăn cản hắn rốt cuộc là có phải hay không là Đoạn Môn? Theo lý thuyết hắn đã hủy diệt ấn ký trên người mình, người của Đoạn Môn sẽ không tìm được hắn mới đúng.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì lại đem cái ý niệm này dứt bỏ, bất kể có phải là Đoạn Môn hay không, hắn hiện tại đều phải tìm nơi tu luyện.

Phi thuyền bị kích phát, Mạc Vô Kỵ cũng lấy ra tinh không phương vị cầu, hắn muốn tìm được vị trí phương vị của mình.

Đủ tìm một canh giờ, Mạc Vô Kỵ vẫn không có xác định chỗ hắn ở. Tại Tinh Không Điện, tinh không phương vị tương đối đầy đủ hết, đẳng cấp cao tinh không phương vị cầu thuộc về tài nguyên chiến lược, muốn

mua đến rất khó. Trừ phi tại một phần đấu giá hội, dùng giá cả cực cao đấu giá được.

Mạc Vô Kỵ mua phương vị cầu giá cả tuy rằng không thấp, trong đó miêu tả tinh không phương vị, chỉ có thể rốt cuộc bình thường. Hắn ra ngoài hơn một tháng, tìm không được vị trí cụ thể coi như là như thường.

Lúc này lại có hai chiếc phi thuyền cấp tốc tới gần Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ lập tức bỏ qua tìm tòi phương vị cầu, mà là lại đem lực chú ý rơi vào hai chiếc phi thuyền này. Rất nhanh hắn liền phát hiện hai chiếc phi thuyền này là hướng về phía hắn tới, cùng chiếc phi thuyền trước kia bất đồng, trên hai chiếc phi thuyền đều phân biệt chỉ có một người.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét tới được hai người cũng đều là tại Hư Thần Cảnh tu vi, đơn giản không có tiếp tục chạy trốn. Hắn thực sự rất là nghi hoặc, rốt cuộc là Đoạn Môn phát động lực lượng đến vây giết hắn, hay là Yến gia. Theo lý thuyết Yến gia cũng không có thế lực lớn như vậy mới đúng sao?? Về phần Đoạn Môn, sẽ gióng trống khua chiêng như vậy?

Một lát sau, trước mặt phi thuyền đã hướng hắn bên này vọt tới, nhìn xem tư thế phi thuyền này muốn trực tiếp đánh tới bản thân phi thuyền.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng dời bản thân phi thuyền, tại hắn khó khăn lắm né ra phi thuyền đối diện xông tới đồng thời, trên phi thuyền nhảy xuống một người, người này thậm chí ngay cả phi thuyền cũng không có thu lại, đao trong tay mang liền bổ về phía cấm chế phi thuyền của hắn.

Cả một câu nói cũng không có, trực tiếp động thủ?

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, tới cùng người nào có thế lực lớn như vậy? Tại trong tinh không phủ đầy các loại rào cản? Hơn nữa tốc độ còn nhanh chóng như vậy?

Phi thuyền của hắn tốc độ mặc dù cũng không tệ lắm, nhưng phòng ngự cấm chế cũng là bình thường. Mạc Vô Kỵ sau này còn phải dựa vào

phi thuyền này mà sống, tự nhiên sẽ không để cho đối thủ đánh trúng phi thuyền cấm chế của hắn.

Gần như là tại đối thủ đao mang xẹt qua đây đồng thời, Mạc Vô Kỵ đã thu thuyền, mấy đạo lôi cầu đánh về phía người tu sĩ tấn công tới.

Tên này theo Mạc Vô Kỵ, cũng bất quá là Hư Thần tầng hai đến ba tầng mà thôi, một tên gia hỏa Hư Thần sơ kỳ, cũng dám không chút kiêng kỵ xuống tay với hắn, quả thực quá không đưa hắn xem ở trong mắt. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ trong lòng còn kiêng kỵ tên gia hỏa trên một chiếc phi thuyền khác, hắn sẽ gọn gàng dứt khoát nhào qua.

- Rầm rầm ầm!

Vài đạo lôi cầu nổ tung, nhưng đều là bị Hư Thần Cảnh này tu sĩ tránh được.

Người kia Hư Thần sơ kỳ tu sĩ dường như biết Mạc Vô Kỵ có loại này lôi cầu khó lòng phòng bị, tại Mạc Vô Kỵ đánh ra lôi cầu đồng thời, hắn liền bắt đầu tránh né.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền biết, người này không phải là của Đoạn Môn. Đoạn Môn coi như là có thể tìm được hắn, cũng không có khả năng biết hắn lôi cầu thủ đoạn. Tên này nhất định là Yến gia tới, nếu là Yến gia thế lực thực sự khổng lồ như vậy, có thể tùy ý tại trong tinh không chặn lại chính bản thân, vậy hắn đã đánh giá thấp đối với Yến gia.

- Ca! Ca! Ca!

Đao mang nổ tung, Mạc Vô Kỵ tế xuất một thanh trường kiếm trực tiếp bị đối phương đao mang ầm cắt thành mấy khúc. Mà đối phương đao mang cũng không có triệt để tán loạn, ngược lại là thay đổi một cái phương vị lại cấp tốc ngưng tụ, từ bổ tới chém ngang chặn hướng về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thân thể thật giống như một mảnh lá cây trong gió nhẹ bình thường giống nhau, bị đao mang đao khí cuồn cuộn nổi lên, khó khăn lắm dọc theo phần lưng đao mang xẹt qua. Từ xa nhìn lại, thật giống như thật là bị đao khí thổi lên bình thường giống nhau.

Đối với Mạc Vô Kỵ động thủ, người kia Hư Thần Cảnh tu sĩ ánh mắt híp một cái, chỉ có hắn rõ ràng, Mạc Vô Kỵ dùng là thủ đoạn gì. Hắn chưa hề nghĩ tới một người có thể đem Phong Độn Thuật dùng đến loại cực hạn này, lại đem một loại độn thuật làm một môn pháp kỹ dùng trong chiến đấu.

Lúc này Mạc Vô Kỵ bị hắn đao mang cuồn cuộn nổi lên động tác, chính là Phong Độn Thuật. Chỉ là loại thủ đoạn Phong Độn Thuật này, hắn lần đầu tiên nhìn thấy mà thôi.

Giờ khắc này, trong lòng hắn càng là tràn đầy lửa nóng, loại Phong Độn Thuật đó, hắn nhất định phải cầm vào tay. Hắn biết tuy Mạc Vô Kỵ lại đem Phong Độn Thuật dùng đến nơi này loại cực hạn, trên thực tế đối với Mạc Vô Kỵ mà nói cũng không phải là cái chuyện gì tốt.

Thoạt nhìn Mạc Vô Kỵ rất là dễ dàng tránh thoát hắn đao mang, nhưng tại đây sau đó đâu nè? Sau đó Mạc Vô Kỵ sẽ mất đi tiên cơ, bị hắn đè ép đánh.

Mạc Vô Kỵ có thể chém giết Yến Dương Đông, hắn vốn là không có dự định chiêu thứ nhất là có thể giết chết Mạc Vô Kỵ.

Tại Mạc Vô Kỵ thổi qua đao mang ngay lập tức, người Hư Thần Cảnh tu sĩ này đao mang trong tay bỗng nhiên ngưng thật hắn lên, hóa thành một đạo đao hồng hơn mười trượng. Đao hồng sát khí bao trùm một mảnh nhỏ không gian này, Mạc Vô Kỵ tại dưới đối phương đao hồng.

Coi như là Mạc Vô Kỵ cũng không khỏi không lay động đối phương hiểu về đao, đã vượt ra khỏi bình thường tu sĩ nhiều lắm. Tu Chân Giới quả nhiên là ngọa hổ tàng long, cường giả nhiều không kể xiết. Nếu là

hắn không có Hạ Nhất Côn, lúc này hắn chỉ có thể lựa chọn cấp tốc rút đi. Coi như là hắn có thể cùng Hư Thần Cảnh cường giả này dây dưa cùng một chỗ, đối với hắn cũng không có bất kỳ chỗ tốt nào, bởi vì hắn không thể giết chết đối phương.

Đao hồng cuồn cuộn nổi lên, phô thiên cái địa, ngay cả người kia Hư Thần Cảnh tu sĩ mới vừa đuổi tới đều líu lưỡi không dứt. Loại thủ đoạn này, hắn cũng mặc cảm.

Đao hồng co rút lại hắn lên, còn không có lại đem Mạc Vô Kỵ hoàn toàn khóa lại, người Hư Thần Cảnh tu sĩ này bỗng nhiên cảm giác được không đúng, một loại khí tức tử vong bao phủ lại hắn.

Điều đó không có khả năng...

Mạc Vô Kỵ liền nằm trong tay hắn, nếu mà Mạc Vô Kỵ đánh lén, hắn nhất định có thể ở trước tiên phát hiện, bây giờ là hắn căn bản cũng không có phát hiện Mạc Vô Kỵ động thủ. Hết lần này tới lần khác hắn cảm thấy khí tức tử vong.

Dù cho biết rõ đao hồng của mình hạ xuống, Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ bị hắn nắm trong tay, người này Hư Thần Cảnh tu sĩ cũng không dám đánh cuộc. Mệnh cũng không có, thứ khác cho dù tốt, cũng đều là ngắm hoa trong sương mù.

Cắt tinh không huyến lệ đao hồng trong nháy mắt tán loạn, chỉ là không có chờ Hư Thần Cảnh tu sĩ lại đem đao hồng lui lại bảo vệ chính bản thân, một đạo cuồng bạo nguyên lực đã ở sau ót của hắn nổ tung.

- Ầm!

Chỉ là bên trong một hơi thở, hắn liền hoàn toàn lâm vào hắc ám. Tại trước một khắc kia hắn rơi vào hắc ám, hắn chỉ có thể biết mình bị một cây trường côn đánh trúng, hơn nữa hắn căn bản cũng không biết một cây trường côn này là từ góc độ nào cắt vào không gian của hắn. Hắn không gian không có nửa phần biến hóa ba động, cho nên hắn chút nào

đều không thể phát hiện. Lúc này hắn đao hồng vẫn không có hoàn toàn tán đi, một mũi huyết vụ tại giữa đao hồng lộ ra càng là quỷ dị mỹ lệ.

Tu sĩ kia chạy đến lập tức dừng lại đến, hắn thậm chí khống chế phi thuyền lui về phía sau mấy trượng, rất xa nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, gương mặt lay động.

Chỉ là một cái hô hấp thời gian, hắn liền giơ tay lên bắn ra một đạo quang mang. Quang mang chiếu rọi tới rồi trong tinh không, chói mắt không gì sánh được. Hắn không có lựa chọn cùng Mạc Vô Kỵ đụng nhau, thực lực của Mạc Vô Kỵ để cho hắn sợ hãi. Dù cho hắn biết rõ đối phương chỉ là Chân Hồ Cảnh, chính bản thân cũng là Hư Thần Cảnh, hắn cũng không dám động thủ.

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn một đạo tia sáng chói mắt này, trong lòng hơi có chút rét run. Trước kia một đôi nam nữ bắn ra quang mang, cùng cái thứ này giống y hệt nhau.

Mạc Vô Kỵ một bước bay lên phi thuyền, người Hư Thần Cảnh tu sĩ này không động thủ, hắn cũng không có định tìm đối phương động thủ. Trước người kia Hư Thần Cảnh bị hắn giết, là Hạ Nhất Côn xuất kỳ bất ý. Lần này đối phương thấy rõ, chỉ cần đối phương cẩn thận một phần, hắn muốn trong khoảng thời gian ngắn giết chết đối phương, phỏng chừng khả năng không lớn.

Nếu không có khả năng trong khoảng thời gian ngắn giết đối phương, vậy thì nhanh lên rời đi.

Mạc Vô Kỵ mới phát động phi thuyền chỉ chốc lát, hắn đã nhìn thấy mấy chiếc phi thuyền cấp tốc từ đằng xa vọt lại đây. Hơn nữa trên một chiếc phi thuyền trong đó còn trực tiếp bắn ra đưa tin quang mang, lại là đưa tin quang mang cùng trước giống y hệt nhau.

Mạc Vô Kỵ lại đem bản thân phi thuyền tốc độ gia tốc tới rồi cực hạn, vẫn như cũ có thể thấy có phi thuyền không ngừng từ bốn phương

tám hướng vọt ra, sau đó lại có các loại các dạng quang mang đưa tin bắn về phía trong tinh không.

Mạc Vô Kỵ trái lại hoàn toàn tỉnh táo lại, hắn không biết người nào có lớn như vậy khả năng, cư nhiên có thể ở trong tinh không điều động trận thế lớn như thế tùy thời vây giết hắn. Nhưng đây tuyệt đối không phải là Yến gia, Yến gia nếu có khả năng lớn như vậy, Yến gia tại Tinh Không Điện căn bản cũng không cần cố kỵ bất kỳ vật gì, trực tiếp bắt hắn liền có thể. Có một cái hắn dám khẳng định, chỉ cần hắn bị vây lại, hắn liền hoàn toàn xong đời.

...

Tinh Không Điện tinh không bến tàu một tầng trong đại sảnh, một người nam tử thân mặc áo đen tay phải đeo một cây hồng kết lặng lẽ đứng thẳng không nói. Tại trước mắt hắn có vô số tu sĩ đứng xếp hàng lĩnh tinh không tín hiệu kiếm quang, lại từ tầng ba trong tinh không môn tiến vào tinh không. Trong lòng hắn một mảnh lạnh lẽo, hắn không tin còn có ai có thể ở dưới loại này kinh khủng vây giết, trốn đi ra ngoài.

5 điện trong 10 đại điện, Tinh Đế Sơn Tam đại gia, Chân Mạch Đại Lục mấy đại tông môn, còn có Tinh Không Điện, đều tham dự vào. Tinh không tín hiệu kiếm quang, chính là những thế lực này liên thủ tuyên bố đi ra. Vô luận là ai, dù cho không có khả năng bắt được Mạc Vô Kỵ, chỉ cần tại địa phương Mạc Vô Kỵ xuất hiện phát ra tinh không tín hiệu kiếm quang, thì có to lớn phần thưởng, hơn nữa cái này phần thưởng sẽ căn cứ kiếm quang phóng ra trước sau đến sắp xếp thứ tự.

Nói thí dụ như ngươi phát hiện Mạc Vô Kỵ, ngươi chỉ cần ghi lại tung tích Mạc Vô Kỵ, sau đó bắn tinh không tín hiệu kiếm quang, vậy ngươi liền nhất định sẽ thu được phần thưởng. Tưởng thưởng ngạch độ là căn cứ ngươi phóng ra kiếm quang trước sau, càng sớm phóng ra, lấy được phần thưởng thì càng nhiều.

Mạc Vô Kỵ coi như là mạnh hơn nữa, tại đây loại vây giết tình huống này, cũng là tuyệt không có đường sống.

Những thứ này dối trá nam đạo nữ xướng, nhiều thế lực liên thủ vây giết Mạc Vô Kỵ như vậy, mượn cớ rất là vớ vẩn, cái gì lừa gạt Hạ gia năm mươi vạn điểm cống hiến. Người không biết xấu hổ, quả nhiên là chuyện gì đều làm được.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 322: Ai Cản Ta, Chết

Nam tử áo đen tay cài nơ đỏ chính là Độc Hành Hồng Kết trợ giúp Mạc Vô Kỵ chạy ra Tinh Không Điện, từ khi ca ca hắn bị Tinh Không Điện chấp pháp giả cùng Hạ gia giết, Mạc Vô Kỵ rốt cuộc là một người hắn thưởng thức nhất. Dám động thủ với chấp pháp giả của chấp pháp điện sau ca ca hắn.

Hơn nữa hắn cảm thấy Mạc Vô Kỵ so với ca ca hắn còn lý trí hơn, chí ít động thủ xong còn có cứu vãn đường sống. Có lẽ hắn muốn báo thù, Mạc Vô Kỵ là đồng bọn tốt nhất. Đáng tiếc còn không có chờ đồng bọn trưởng thành, đã bị nhiều thế lực vây giết như vậy.

Coi như là hắn, tại dưới loại cường độ này vây giết, chỉ sợ cũng là hắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Ta cảm thấy có quá mức hay không? Năm mươi vạn điểm cống hiến đích xác không ít, nhưng là động tĩnh lớn như thế này...

- Vừa nhìn liền biết ngươi cái gì cũng đều không hiểu, đi hỏi thăm một chút cái gì là Bán Nguyệt Tiên Cung sao?. Ha ha, vì năm mươi vạn điểm cống hiến tưởng thưởng đi ra đều hiểu rõ trăm vạn điểm cống hiến, loại chuyện này chỉ có ngươi tin tưởng.

- Bán Nguyệt Tiên Cung và vân vân ta không biết, ta chỉ biết là, Độc Giác khiêu chiến trận tại Tinh Không Điện vẫn là thanh danh không sai, lần này bị người lấn đến lừa gạt đi rồi năm mươi vạn điểm cống hiến, há có thể bỏ qua? Đây không phải là năm mươi vạn điểm cống hiến sự tình, mà là Tinh Không Điện danh dự vấn đề, vì sao không có khả năng tin tưởng?

- Ta hình như nghe nói, ai có thể lại đem Mạc Vô Kỵ mang tới Hạ gia, Hạ gia sẽ cho một trăm vạn điểm cống hiến, hơn nữa còn đề cử tiến vào Tinh Đế Sơn chiến Tinh Điện, thậm chí còn có một lần cơ hội tiến vào Hạ gia bí cảnh tu luyện.

...

Độc Hành Hồng Kết nghe người chung quanh nghị luận, trong lòng càng là bi thương. Hắn không chỉ là vì Mạc Vô Kỵ, còn là vì chính hắn. Cả Tinh Đế Sơn đều bị tam đại gia tộc khống chế, hắn có cơ hội báo thù cho ca ca? Hơn nữa nghe nói Quan Tinh Điện cũng tham gia vào, Quan Tinh Điện thế nhưng là điện Tinh Đế Sơn Tinh Chủ khống chế. Liên Tinh Chủ mình cũng động thủ, Tinh Đế Sơn đâu còn có Niết bàn?

Nhưng vào lúc này, một người nam tử mặc kim bào bỗng nhiên hư không bước trên vài bước, treo ở giữa không trung, đồng thời lớn tiếng nói:

- Các vị bằng hữu, rất nhiều người đều biết ta, ta cũng sẽ không đi giấu diếm lai lịch của mình, ta đến từ Yến gia. Yến Dương Đông cùng Mạc Vô Kỵ khiêu chiến trên đài quyết đấu, Yến Dương Đông bị Mạc Vô Kỵ ám toán mà vong, ta cảm thấy cũng không có gì. Quyết đấu đài tự nhiên là bất kỳ thủ đoạn nào đều có thể dùng, Mạc Vô Kỵ có thể ám toán Yến Dương Đông, là bản lĩnh của hắn. Ta Yến gia cũng sẽ không vì cái này mà đi đối phó Mạc Vô Kỵ.

Nhưng là bây giờ Yến gia ta coi như là bị Mạc Vô Kỵ chém tận giết tuyệt, bị mọi người cho là quan báo tư thù, Yến gia cũng phải bắt cho được người này, lại đem người này bẻ xương lột da. Mọi người biết cái kia Mạc Vô Kỵ leo lên Tinh Không Bảng là một người dạng gì sao? Ta không biết nên nói cái gì, có lẽ mọi người xem một đoạn tinh không hình ảnh này, là có thể hiểu rõ.

Nam tử kim bào nói xong vung tay lên, một cái trận pháp biểu thị to lớn xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Mạc Vô Kỵ đứng ở trong tinh không, một chiếc phi thuyền dừng ở hắn chỗ không xa. Trên phi thuyền có ba người, xem ra mọi người có thể đoán được, đây cũng là một đôi phu phụ mang theo một cô bé.

Tiểu cô nương kia cực kỳ đáng yêu, nàng nhảy ra phi thuyền, tại nơi đối với phu phụ cưng chiều cùng nhu hòa dưới ánh mắt đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ.

- Đại ca ca, xin hỏi một chút, ngươi là bị lạc phương hướng sao? Không bằng cùng chúng ta cùng đi sao?, chúng ta đang muốn trở về Tinh Không Điện đâu nè?

Hồn nhiên rực rỡ tiểu cô nương ngửa đầu hỏi.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt thậm chí không có nhìn tiểu cô nương kia, vẫn là mặt không chút thay đổi.

Tiểu cô nương thấy không chiếm được trả lời, vẫn như cũ nói:

-... Ta đi đây...

Nói xong, tiểu cô nương xoay người. Vừa lúc đó, Mạc Vô Kỵ động thủ, hắn cư nhiên tại tiểu cô nương phía sau một côn lại đem đầu cô bé này đánh thành mảnh vụn.

Sau đó truyền ra cô gái kia một tiếng thê lương kêu thảm thiết, hình ảnh biến mất.

Kim bào nam tử mãn nhãn bi thương:

- Mọi người hiểu rõ ta Yến gia vì sao nhất định phải giết người này sao?, hắn không phải người, là một cái súc sinh. Không sai, cô bé này chính là ta Yến gia đệ tử, thương cảm nàng hồn nhiên rực rỡ, cùng theo cha mẹ đi tới tinh không rèn luyện, lại gặp phải việc thê thảm như thế. Ta Yến gia ở chỗ này phát sinh hứa hẹn, bất luận kẻ nào, chỉ cần có thể lại đem Mạc Vô Kỵ mang tới Yến gia, ta Yến gia linh ngọc trì mặc cho hắn

tu luyện. Còn lại phần thưởng cũng là gấp mười lần bây giờ, đồng thời hứa hẹn, tùy thời có thể cho hắn gia nhập Tinh Đế Sơn Tinh vân điện...

- Thông hắn!

- Đồ cặn bã, người như thế vì sao còn có thể sống được?

- Giết...

- Không giết người này, khó có thể bình ổn nhiều người tức giận.

...

Theo hình ảnh bị phóng xuất, tinh không bến tàu lầu một đại sảnh, tu sĩ càng ngày càng phẫn nộ. Nguyên bản tu sĩ đi lĩnh tinh không tín hiệu kiếm quang đã đủ nhiều, hiện tại càng là càng ngày càng nhiều.

Cái này hình ảnh đã ở trước tiên bị truyền tống đi ra ngoài, chỉ nửa nén hương thời gian, thế lực của tinh không bến tàu màn hình lớn phát lệnh truy nã Mạc Vô Kỵ liền nhanh chóng tăng.

Tinh Đế Sơn thập đại điện, cấp tốc tăng tới 8 điện, đại tông môn cũng là từng cái một gia nhập vào. Rất nhanh phát lệnh truy nã Mạc Vô Kỵ lớn nhỏ tông môn, liền đạt tới hơn mười nhà, thậm chí một phần tiểu tông môn cùng gia tộc thế lực cũng gia nhập phát lệnh truy nã.

Độc Hành Hồng Kết thở dài một tiếng, xoay người cô độc đi ra tinh không bến tàu. Hắn biết, Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hắn phải chết không thể nghi ngờ. Hắn có thể giúp đều đã giúp, lúc này, hắn cũng là bất lực.

Tu vi của hắn mặc dù chỉ là Chân Hồ viên mãn cảnh giới, thế nhưng bản lĩnh chân chính của hắn cũng không tại tu vi, mà là đang ở dịch dung cùng tinh không hình ảnh chế tác.

Kim bào nam tử lấy ra hình ảnh đích thật là thực sự, nhưng hắn vẫn như cũ đã nhìn ra trong đó có vết tích cắt giảm. Mặc dù hắn không hiểu

Mạc Vô Kỵ tại sao muốn động thủ với một cô bé, nhưng hắn ở sâu trong nội tâm tin tưởng Mạc Vô Kỵ không phải là người như thế.

Một người vì bằng hữu dám đối với Tinh Không Điện chấp pháp giả động thủ, tự nhiên là rất trọng tình cảm. Người như vậy sẽ hung tàn sao, hắn không quá tin tưởng. Huống chi, hắn hiểu rõ Yến gia ý tứ. Đó chính là nói cho mọi người, bắt được Mạc Vô Kỵ sau đó, lại đem Mạc Vô Kỵ mang tới Yến gia.

Yến gia cho ra nhiều trọng thưởng như vậy, chính là nói cho người bắt được Mạc Vô Kỵ, coi như là ngươi chiếm được Bán Nguyệt Thi cũng không cách nào tiến vào Tinh Không Điện, còn không bằng cùng Yến gia trao đổi thực tế bảo vật.

- Gia gia, người này thực sự là quá hung tàn. Chúng ta cũng gia nhập trong đó, đi tinh không giết người này cặn bã.

Tinh không bến tàu góc chỗ, một tiểu cô nương cùng trong hình này không kém nhiều thấy hình ảnh sau đó, vẻ mặt phẫn nộ, nắm chặt nắm tay nghiến răng nói.

Tại cô bé này bên người, là một người lão giả còng lưng.

Lão giả từ ái vuốt ve tóc cô bé này nói:

- Gia gia già rồi, chúng ta đi về trước đi. Chờ ngươi tu vi cao, chúng ta lại đến.

- Ân, gia gia, ta nhất định phải nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày có thể giết chết loại người cặn bã như vậy.

Tiểu cô nương từng chữ từng câu nói.

Còng lưng lão giả không trả lời nhỏ lời của cô gái, chỉ là đối với này không ngừng phát ra hình ảnh yên lặng nói một tiếng cảm tạ.

Người khác không biết cái kia tiểu cô nương Mạc Vô Kỵ giết chết, hắn cho dù chết cũng sẽ không quên. Người nữ nhân này gọi là Địa Ngục Thiên Sứ, đều mấy trăm tuổi, nhưng nhìn giống như tiểu cô nương y hệt nhau. Vì nữ nhân này chuyên môn dùng máu huyết của thiếu nữ chưa nhân sự tu luyện, cộng thêm công pháp đặc thù, cho nên vẫn luôn là hình tượng tiểu cô nương chừng mười tuổi. Môn công pháp này có thể trú nhan duyên thọ, khuyết điểm duy nhất chính là tu luyện tiến độ vô cùng chậm.

Hai hơn trăm năm trước, nữ nhi của hắn chính là bị cái này ma quỷ hút khô máu huyết. Tuy Địa Ngục Thiên Sứ mỗi lần xuất hiện dung mạo cũng không giống, thế nhưng thần thái kia động tác hắn cả đời đều quên không được, vĩnh viễn chữ khắc vào trong chỗ sâu đáy lòng của hắn.

Địa Ngục Thiên Sứ tu luyện có một loại huyết khí kiếm, cộng thêm nàng tiểu cô nương hình dạng, người bình thường căn bản là trốn không xong. Trước đây hắn chính là bị huyết khí kiếm bắn trúng, nếu không phải Tán Dịch Sinh đi ngang qua tiện tay cứu hắn, thế giới này sớm đã đã không còn hắn.

Hắn biết cô bé này đáng sợ nhất còn không phải là thủ đoạn sát nhân của nàng, mà là bỏ chạy thủ đoạn. Hắn không cách nào giúp con gái của mình báo thù, cho nên trong lòng phi thường cảm tạ Mạc Vô Kỵ giúp hắn báo thù, trên thực tế hắn còn thật không biết Mạc Vô Kỵ là như thế nào có thể giết chết Địa Ngục Thiên Sứ này.

Bởi vì không gian ba động trong nháy mắt, đã cũng đủ Địa Ngục Thiên Sứ chạy trốn. Ngoài ra, phía sau Địa Ngục Thiên Sứ còn có một cái thế lực cực kỳ cường đại làm chỗ dựa vững chắc.

Dù cho hắn lại cảm tạ Mạc Vô Kỵ, cũng không dám đối với tôn nữ của mình nói ra sự thật.

...

Mạc Vô Kỵ phi thuyền đã gia tốc tới rồi cực hạn, thế nhưng hắn phát hiện không gian có thể hắn chạy trốn cũng là càng ngày càng nhỏ.

Thật giống như một mảnh trong tinh không này mỗi người đều biết hắn bỏ chạy bình thường giống nhau, đều đang đuổi giết hắn. Bên cạnh hắn không ngừng có tín hiệu kiếm quang bắn ra, cũng không ngừng có người từ phía trước chặn lại.

Không có khả năng tiếp tục dùng phi thuyền trốn nữa, tiếp tục tiếp tục như vậy, hắn thế tất bị nhốt, lại cũng đi không xong.

Mạc Vô Kỵ làm việc cực kỳ dứt khoát, nghĩ đến liền làm. Hắn lập tức liền thu hồi bản thân phi thuyền, thân hình bị một đạo vi phong bao bọc, như một đạo như có như không tinh không bóng dáng, từ trong đông đảo vòng vây bỏ chạy.

- Hắn thi triển là Phong Độn Thuật...

Tu sĩ muốn vây khốn Mạc Vô Kỵ, rất nhanh hiểu thủ đoạn của Mạc Vô Kỵ.

Chỉ không tới nửa nén hương, xa xa tinh không liền lần nữa có tín hiệu kiếm quang bắn ra. Tia sáng chói mắt cùng vị trí, để cho vô số phi thuyền chặn đường Mạc Vô Kỵ vọt tới.

Tuy nơi này đại bộ phận người đều biết, coi như là Mạc Vô Kỵ bị bắt, bọn họ cũng không được chia công lao. Thế nhưng Tinh Đế Sơn 8 đại điện, tam đại gia tộc, Chân Mạch Đại Lục mười chín đại tông môn, vô số tiểu tông môn thế lực đều liên thủ ban bố thông cáo. Chỉ cần tham dự vây khốn Mạc Vô Kỵ, bọn họ liền có cơ hội thu được phần thưởng. Tưởng thưởng lớn nhỏ, tự nhiên là căn cứ bọn họ tại trong quá trình vây khốn Mạc Vô Kỵ có tác dụng.

Cho dù là một chiêu không ra, ngươi chỉ cần đi tham dự ngăn cản đường, cũng là một loại công lao.

Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn nắm ở tại trong tay, hắn biết coi như là Phong Độn Thuật, lúc này cũng không nhất định có thể trăm phần trăm xông ra. Hắn Phong Độn Thuật còn chưa tới một lần liền trốn ra tảng lớn tinh không không gian tình cảnh, mà chung quanh đây khắp nơi đều là người đuổi bắt hắn, chỉ cần hắn vừa hiện thân, lập tức thì có tín hiệu bắn ra.

Hai gã Chân Hồ Cảnh tu sĩ cùng một người Hư Thần Cảnh tu sĩ thấy Mạc Vô Kỵ hiện thân, trước tiên phát ra tín hiệu sau đó, đồng thời xông về Mạc Vô Kỵ. Trong mắt bọn họ chớp động hưng phấn, thật giống như cá mập nghe thấy được mùi máu tanh bình thường giống nhau.

Ba người đều rõ ràng, chỉ cần bọn họ cùng Mạc Vô Kỵ chính diện đối kháng một chiêu, dù cho Mạc Vô Kỵ tiếp tục chạy trốn, bọn họ cũng sẽ được lĩnh phần thưởng.

- Giết!

Mạc Vô Kỵ cả người tràn đầy sát khí, đồng dạng đánh về phía ba người xông tới. Nếu khắp nơi đều là người đuổi bắt hắn, hắn hà tất xoắn xuýt nữa.

Lúc này ở trong lòng hắn chỉ có bốn chữ, ai cản ta - chết.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 323: Muốn Giết Ta Thì Để Mạng Lại

Thiên Cơ Côn chém ra, hướng về phía người kia Hư Thần Cảnh tu sĩ, về phần hai gã Chân Hồ Cảnh tu sĩ khác, Mạc Vô Kỵ dường như nhìn cũng không có nhìn lấy một cái.

Bén nhọn sát khí đập vào mặt, Chân Thần Cảnh tu sĩ này nhe răng cười một tiếng, thiên tầng la điệp trong tay đồng dạng mở ra, cuốn về phía Mạc Vô Kỵ, đồng thời lớn tiếng nói:

- Ta ngăn chặn hắn, giết cho ta...

- Ầm! Quang!

Mạc Vô Kỵ tung Bằng Không Kinh Lôi đánh vào thiên tầng la điệp của hắn, kịch liệt nguyên lực nổ tung tại trong tinh không không ngừng rung động.

Hư Thần Cảnh tu sĩ cảm thụ được một cổ nguyên lực phản phệ trở về không yếu chút nào so với hắn, trong lòng ngược lại cả kinh. Thảo nào có thể giết chết Yến Dương Đông, thực lực như vậy dĩ nhiên không kém so với hắn.

Không đúng, vừa rồi đánh về phía không phải là hắn thiết côn sao? Thế nào thành tiếng sấm?

- PHỐC! PHỐC!

Liên tiếp hai đạo huyết vụ nổ ra, để cho Hư Thần Cảnh tu sĩ cả người đánh một cái giật mình. Trong lòng hắn bỗng nhiên dâng lên một loại sợ

hãi khó diễn tả được, loại này sợ hãi lại còn là đối với một cái Chân Hồ Cảnh tu sĩ, điều này làm cho hắn cảm giác được xấu hổ.

Vừa rồi một côn đó rõ ràng là nhằm vào hắn đập xuống, lại đánh vào trên người hai người khác. Mà trong lúc này, hắn cũng không có cảm thụ được bất kỳ nguyên lực nào chuyển hoán không gian biến hóa, đây là cái gì bản lĩnh?

Lúc này hắn nếu mà không hiểu Mạc Vô Kỵ ngay từ đầu liền dự định trước hết giết hai gã Chân Hồ Cảnh tu sĩ kia, hắn chính là ngu dại. Người ta sớm tính toán được rồi, trước hết giết rơi Chân Hồ rồi mới đánh cùng hắn.

Côn ảnh trong nháy mắt đánh giết hai gã Chân Hồ Cảnh sơ kỳ, Mạc Vô Kỵ ánh mắt không có bất kỳ biến hóa nào. Sát khí trên người càng là sắc bén, Thiên Cơ Côn lần nữa cuồn cuộn nổi lên, lần này là chân chính cuốn về phía Hư Thần Cảnh tu sĩ.

- Đương đương đinh!

Hư Thần Cảnh tu sĩ tránh cũng không thể tránh, thiên tầng la chỉ có thể cứng rắn liều mạng cùng Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn.

Từng đợt lại từng đợt cuồng bạo nguyên lực điên cuồng tràn tới, để cho người Hư Thần Cảnh tu sĩ này trong lòng nảy sinh ác độc, hắn dầu gì cũng là một cái Hư Thần Cảnh, chẳng lẽ còn sợ một cái Chân Hồ Cảnh sao?

Trong lòng ý sợ hãi vừa đi, thiên tầng la càng là huyễn hóa thành vô cùng vô tận la ảnh, phô thiên cái địa khóa về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn thật giống như nứt ra bình thường giống nhau, vô luận đối phương la ảnh ở địa phương nào, Thiên Cơ Côn đều có thể chính xác đánh vào la tâm.

Lúc mới bắt đầu nhất, Mạc Vô Kỵ còn có chút bận tâm bản thân côn kỹ không đủ, về sau, hắn hoàn toàn chìm đắm giữa loại vui sướng này. Thiên Cơ Côn ở trong tay hắn, thật giống như có thêm một loại sinh mệnh. Hắn có thể dùng phương thức đơn giản nhất, thủ đoạn tiết kiệm nguyên lực nhất hạ xuống Thiên Cơ Côn. Hắn thật giống như không phải là đang chiến đấu, mà là đang vẩy mực vẽ tranh ở trên một cái tờ giấy trắng.

Có lẽ, đây mới là chỗ chân chính tinh túy của Phạm Thiên Côn Ảnh. Tại dưới Phạm Thiên Côn Ảnh, đối phương pháp kỹ, thật giống như trẻ con học chạy.

- Ẳng ẳng ẳng...

Nguyên lực không ngừng nổ lên trong tinh không, Mạc Vô Kỵ càng đánh càng dễ dàng, đối phương thật giống như lâm vào côn kỹ của hắn, hoàn toàn không cách nào tự kìm chế. Chỉ cần bắt được cơ hội, hắn tùy thời có thể từ vị trí đối phương hoàn toàn đoán không ra, đánh xuống Hạ Nhất Côn.

Hư Thần Cảnh thì như thế nào? Hắn có thể dùng côn kỹ khóa lại đối phương.

Hư Thần Cảnh tu sĩ đối chiến cùng Mạc Vô Kỵ, cũng là càng đánh càng kinh hãi, lúc mới bắt đầu nhất, hắn thiên tầng la ảnh hoàn toàn bao phủ lại Mạc Vô Kỵ, hắn còn cho rằng chỉ cần thời gian dài, Mạc Vô Kỵ chung quy sẽ bị hắn trói buộc lại.

Nhưng bây giờ, bị trói buộc lại chính là bản thân hắn. Hơn nữa theo thời gian trôi qua, không gian hắn có thể nắm trong tay là càng ngày càng nhỏ. Thật giống như có một bàn tay vô hình, muốn đem hắn từ từ nắm chặt.

- Đi nhanh lên.

Cái ý niệm này một khi nảy ra, liền như dây leo bình thường giống nhau điên cuồng lan tràn ra. Hắn thật không ngờ, tại hắn có ý niệm bỏ chạy trong nháy mắt, hắn chính là một người chết.

Phạm Thiên Côn Ảnh hoàn toàn thi triển ra sau đó, cho dù là một tia khe hở, cũng sẽ không bị bỏ qua. Sau một khắc, Thiên Cơ Côn phá vỡ phòng ngự, từ mi tâm của hắn trực tiếp đâm vào. Thật giống như một cây trường kiếm bình thường giống nhau, một kích trí mạng.

Đây không phải là Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên vượt cấp giết Hư Thần Cảnh, cũng không phải hắn một lần cuối cùng giết Hư Thần Cảnh, trong lòng hắn không có nửa điểm ba động. Lúc này hắn cứ như vậy đạp tại trong tinh không, nhìn càng ngày càng nhiều tu sĩ đem hắn vây quanh.

Hắn giết hai gã Chân Hồ Cảnh tu sĩ phục cùng một người Hư Thần Cảnh tu sĩ, thời gian hao phí cũng không nhiều. Tại trong thời gian ngắn ngủi này, hắn đã bị chồng chất vây khốn, từng đạo tinh không tín hiệu kiếm quang còn đang không ngừng bắn ra, từng bóng người một còn đang không ngừng xông lại.

Mạc Vô Kỵ đã từ lúc ban đầu không giải thích được đến nhất tâm muốn chạy trốn, cho tới bây giờ hoàn toàn tỉnh táo lại, hiện ở trong lòng hắn chỉ có nồng nặc sát ý. Đang ở trước đây không lâu, hắn lần đầu tiên bằng vào côn kỹ, giết một người Hư Thần Cảnh sơ kỳ tu sĩ.

- Mạc Vô Kỵ, ta đã từng mời ngươi có thể ở Chân Hồ Cảnh bước trên Tinh Không Bảng, cho là ngươi là tên hán tử. Ngày hôm nay ta rốt cuộc nhìn lầm ngươi rồi, ngươi vi phạm Tinh Không Điện luật pháp không tính, thậm chí ngay cả tiểu cô nương vô tội khả ái cũng xuống tay. Ta Tiết Cửu Dương ngày hôm nay không giết ngươi, vì tiểu cô nương kia đòi một cái công đạo, liền vọng tự học luyện đến nay. Mọi người lược trận cho ta, ta phải tự tay thông thằng này...

Một người nam tử mặt đầy râu nói xong, liền từ trong đám người lao tới, trực tiếp đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Tiết Cửu Dương tên gia hỏa lời nói quang minh đường hoàng, dường như muốn đơn độc giết chết Mạc Vô Kỵ, bất quá tại hắn đánh về phía Mạc Vô Kỵ, đã có hơn trăm người đồng thời đánh tới. Vì hắn Tiết Cửu Dương lược trận? Hắn cho là mình là ai a.

Mạc Vô Kỵ chính là một cái bảo tàng lớn, không có người nào không muốn giết hắn, dù cho tại trên người hắn đâm một kiếm cũng là chuyện quang vinh.

Đánh giết một cái Tinh Không Bảng tu sĩ, đây là bao nhiêu vinh dự? Giết người cặn bã đâm bị thương một cái tiểu cô nương, đây là bao nhiêu hào quang? Chỉ cần giết Mạc Vô Kỵ, chính là vì tu sĩ trừ hại, vì Tinh Không Điện chính danh, vì mình dương danh.

Mọi người đều biết chỗ tốt của việc giết chết Mạc Vô Kỵ và làm trọng thương Mạc Vô Kỵ, lại đem loại chỗ tốt này để cho người khác, chỉ có ngu ngốc mới làm như vậy.

Trên trăm tu sĩ phía sau là nhào tới càng nhiều, Mạc Vô Kỵ trái lại nhắm hai mắt lại, giờ khắc này, trong lòng hắn một mảnh an bình.

Thật giống như hắn đã từng trong phòng nghiên cứu chuyên tâm nghiên cứu Khai Mạch dược dịch bình thường giống nhau, xung quanh không có bất kỳ quấy rầy nào, không có bất kỳ quấy rầy, không có bất kỳ thanh âm nào, cũng chỉ có một mình hắn.

Dù cho ngàn vạn người đánh về phía hắn, giờ khắc này hắn vẫn là một người.

Sự yên lặng chỉ là tại nơi loại khó diễn tả được cảnh giới, cuồng nhiệt sát ý lúc này ở trên người Mạc Vô Kỵ không ngừng huy động bốc lên.

Mạc Vô Kỵ không có lựa chọn tiếp tục bỏ chạy, hắn biết bằng vào bản thân Phong Độn Thuật, tại bốn bề tất cả đều có đối thủ, muốn chạy ra là thật rất khó. Hắn một đường ra thì có người thả ra tín hiệu, nguyên lực mạnh hơn nữa, cũng có một khắc hao hết.

Hắn nâng lên chân của mình, bước về trước một bước. Mạn Thiên Lôi Vũ tại bước này hạ xuống, phô thiên cái địa rơi xuống. Thiên Cơ Côn cũng vào giờ khắc này hóa thành vô cùng vô tận côn ảnh sát khí, cuốn về phía đánh về phía đối thủ của hắn. Phạm Thiên Côn Ảnh tại giết một người Hư Thần Cảnh tu sĩ sau đó, càng là chiếm được thăng hoa, giờ khắc này mỗi một đạo côn ảnh hạ xuống, đều là một loại sát ý.

- Giết!

Mạc Vô Kỵ vọt vào bầy tu sĩ một khắc kia, sát ý hoàn toàn lan tràn ra. Từng mảnh một lôi hồ hạ xuống, một phần tu sĩ dưới Chân Hồ Cảnh, bị lôi hồ đánh trúng, cực ít sống sót.

Chân Hồ Cảnh tu sĩ bị lôi hồ đánh trúng sau đó, Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn thật giống như có linh tính bình thường giống nhau, đi lên bổ sung theo một côn.

Mạc Vô Kỵ cả người cùng Thiên Cơ Côn hóa thành một cái chỉnh thể, tại khắp bầu trời lôi hồ trong mưa không ngừng thu gặt sinh mệnh.

Vô luận là ai, vô luận là bao nhiêu người, muốn mạng của hắn, vậy chỉ dùng mệnh để đổi lấy.

Tại hắn thu gặt tính mạng người khác, vô số công kích đồng dạng rơi vào trên người của hắn. Dù cho hắn lại đem Đấu Chuyển Tinh Di vận chuyển tới cực hạn, thương thế vẫn là chồng chất hắn lên, không ngừng nặng thêm.

Giết người càng ngày càng nhiều, vết thương của Mạc Vô Kỵ trên người cũng là càng ngày càng nhiều, trong lòng hắn đồng dạng là càng ngày càng trầm trọng.

Những thứ này vây giết hắn, hầu như không có Chân Thần Cảnh tu sĩ, đại bộ phận đều là Chân Hồ Cảnh, Hư Thần Cảnh tu sĩ, thậm chí còn có Nguyên Đan Cảnh cùng tu sĩ khác level thấp hơn.

Trong tinh không chỉ có những thứ này cấp thấp tu sĩ, mới có thể loạn chuyển chung quanh, tìm cơ hội. Bình thường Chân Thần Cảnh tu sĩ, đều xác định mục tiêu sau đó, mới tới.

Hiện tại hắn chính là cái mục tiêu này, hiện khi chưa có Chân Thần Cảnh tu sĩ, không có nghĩa là một lát nữa còn không có Chân Thần Cảnh tu sĩ lại đây. Nếu là tới một người Nhân Tiên cảnh, hắn sợ rằng cả năng lực động thủ cũng không có, trực tiếp bị người ta nghiền ép.

- Người này hung ác độc địa thành tính, nguyên lực của hắn chung quy hữu hạn, chúng ta lại thêm lực, cùng nhau giết hắn...

Trong đám người, một người Hư Thần Cảnh tu sĩ bị Mạc Vô Kỵ một đạo lôi hồ ầm lên đỉnh đầu, nhất thời lạc giọng lực kiệt kêu lên.

- Bành!

Người Hư Thần Cảnh tu sĩ này một câu lời mới vừa dứt, Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn đã tại 1 góc độ không thể tưởng tượng nổi đập trúng sau ót của hắn.

Tuy Hư Thần Cảnh này tu sĩ bị giết, lời hắn nói lại nổi lên tác dụng, cộng thêm tới được tu sĩ càng ngày càng nhiều, Mạc Vô Kỵ rốt cục cảm thấy mệt mỏi rã rời.

Hắn không phải là thần, hắn chỉ là một Chân Hồ Cảnh mà thôi. Hắn có tử khí nguyên lực hồ lớn mạnh hơn nữa, cũng bất quá là một cái Chân Hồ Cảnh. Hơn nữa vừa tới một người Chân Thần Cảnh sơ kỳ, chỉ thử xuất thủ một lần, khiến cho ngực của hắn tăng lên hai đạo lỗ máu, bộ xương gãy lìa thêm vài gốc.

Mạc Vô Kỵ cả người là máu, thậm chí bộ xương đều gãy lìa hơn mười cây bỗng nhiên phát sinh một tiếng gào thét như sói tru bình thường vậy, ngày hôm nay cho dù chết ở tại nơi này, hắn cũng phải tìm một đám đệm lưng. Thanh Câm Chi Tâm tại trong thức hải hơi hoảng động, cuồng bạo nhiệt độ sắp nổ tung lên.

Hắn biết mình bây giờ còn không cách nào dùng Thanh Câm Chi Tâm để giết địch, không chút kiêng kỵ hoàn toàn kích phát Thanh Câm Chi Tâm như vậy, sau cùng hậu quả khả năng chính là Thanh Câm Chi Tâm lại một lần nữa trở về dã tâm, sau đó phô thiên cái địa tàn phá bừa bãi mở ra. Mọi người bao gồm hắn ở bên trong, cũng sẽ ở dưới Thanh Câm Chi Tâm hóa thành tro tàn.

Một phần Hư Thần hậu kỳ cường giả dường như cảm nhận được nguy hiểm trên người Mạc Vô Kỵ, theo bản năng lui về sau rất nhiều. Mạc Vô Kỵ ánh mắt băng lãnh, vẻn vẹn người kia Chân Thần Cảnh sơ kỳ tuy rằng vừa mới đến nơi đây, hắn cũng từ trong ánh Mạc Vô Kỵ mắt cảm nhận được một loại khí tức tử vong. Hắn vốn muốn trực tiếp bắt Mạc Vô Kỵ liền đi, hiện tại trên người Mạc Vô Kỵ loại này kinh khủng khí tức, để cho hắn cũng có chút kiêng kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 324: Đó Là Yêu

Cả Chân Thần Cảnh tu sĩ đều theo bản năng lui về phía sau, còn lại mấy tên tu vi thấp càng là không dám tiến lên, đều lui về phía sau. Tại trước mặt tử vong, tu sĩ có một loại bản năng trực giác.

Mạc Vô Kỵ cả người toàn vết thương trong mắt càng bắn ra ra quyết tuyệt khí tức, hắn người ta đánh bị thương nặng, lúc này ngoại trừ dùng Thanh Câm Chi Tâm cùng bọn người kia đồng quy vu tận ra, căn bản là không có bất kỳ biện pháp nào thoát thân.

Bỗng quanh người Mạc Vô Kỵ cư nhiên trống không hẳn lên, trong tinh không vô số tu sĩ vây bắt một khối trống trải địa phương này, lộ ra có chút quỷ dị.

Nhưng vào lúc này, trong tinh không bỗng nhiên cuồng phong bạo khởi, Mạc Vô Kỵ cũng kinh dị ngẩng đầu, theo đó một thanh âm quen thuộc liền vang lên bên tai hắn:

- Đừng động đậy, theo ta cùng đi...

Sầm Thư Âm? Mạc Vô Kỵ lập tức liền cảm nhận được người đến là ai. Trong tay Thiên Cơ Côn cũng dừng lại, không có đánh ra. Đồng thời Thanh Câm Chi Tâm sắp bốc cháy, cũng bị hắn dùng bình xịt cứu hỏa nhanh chóng dập lại. Lúc này mà nổi lửa đốt nhà, Sầm Thư Âm nhất định khó có thể chạy trốn được.

Cuồng phong liền đem thân thể hắn cuồn cuộn nổi lên, chạy ra khỏi khối quỷ dị trống trải tinh không này.

- Á đù! Có người dùng Phong Độn Thuật dẫn hắn đi rồi tụi bây êi...

Lập tức đã có tu sĩ phản ứng kịp, nhất thời lớn tiếng kêu lên.

- Đuổi theo, dùng Phong Độn Thuật không muốn nói mang một người, dù cho là một người ở chỗ này cũng đi không xong đâu.

...

Các tu sĩ còn lại càng là lười nói, đều đuổi theo. Mạc Vô Kỵ chẳng phải cũng biết Phong Độn Thuật sao? Hắn bị vây, sau cùng phải liều mạng.

Biết Phong Độn Thuật thì như thế nào? Tại trong tinh không bốn bề đều là địch, Phong Độn Thuật cũng không phải vạn năng.

Hương vị quen thuộc cùng da thịt mềm mại cùng truyền đến, Mạc Vô Kỵ trong lòng có thêm một tia tình cảm ấm áp. Hiện tại hắn bốn bề đều là địch, người trong phiến tinh không này có thể mạo hiểm lớn như vậy tới cứu hắn, sợ rằng ngoại trừ Sầm Thư Âm ra, còn thật sự không có người thứ hai.

- Vô ích thôi, nàng hãy buông ta xuống, chạy trước đi đã. Chờ Đại Phong Quyết của nàng đại thành rồi, nhớ báo thù cho ta là được.

Mạc Vô Kỵ thở dài nói, hắn chính là dùng Phong Độn Thuật, kết quả vẫn là không thể trốn đi. Sầm Thư Âm Phong Độn Thuật so với Phong Độn Thuật của hắn dường như còn kém 1 chút, lại xách theo hắn, muốn chạy đi càng thêm trở ngại.

Quả nhiên, lời của Mạc Vô Kỵ vừa dứt, vài đạo tín hiệu phi kiếm liền từ chỗ hai người không xa bắn ra, theo những tín hiệu này chính là từng đạo tu sĩ thân ảnh cấp tốc tới.

Sầm Thư Âm không trả lời Mạc Vô Kỵ, chỉ là điên cuồng bỏ chạy, để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, Sầm Thư Âm Phong Độn Thuật thi triển ra thật giống như cuồng phong gào thét vậy. Cùng ngọn gió nhẹ của hắn, hoàn toàn là hai mặt đối lập tột cùng.

Theo lý thuyết Sầm Thư Âm là nữ tử, Phong Độn Thuật hắn là càng thêm ôn hòa mới đúng nha.

Sau một lát, Mạc Vô Kỵ cảm nhận được trong da thịt của Sầm Thư Âm có lửa nóng cực độ truyền đến, hắn liền biết là chuyện gì xảy ra:

- Thư Âm sư tỷ, lập tức buông ta xuống, tiếp tục như vậy, chúng ta ai cũng đi không xong.

Sầm Thư Âm đang thiêu đốt sinh mệnh kích phát Phong Độn Thuật, thảo nào cuồng bạo như vậy. Cái này sợ rằng cùng nàng tu luyện Đại Phong Quyết có quan hệ. Đại Phong Quyết, nghe cái tên này, liền biết không phải là công pháp ôn hòa.

Thanh âm của Sầm Thư Âm vốn thanh tuyền quả nhiên trở nên khàn khàn khô khốc, lời của nàng thật giống như từ đối diện tinh không truyền đến, lộ ra có chút mờ ảo và hư vô:

- Ta lúc nhỏ, có một gia đình mỹ mãn. Cha mẹ ta thương yêu nhất ta, khi đó, ta đã cảm thấy ta là người hạnh phúc nhất thế gian.

Một năm kia khi ta sáu tuổi, một người đi đến nhà ta. Hắn đầu tiên nhìn thấy mẹ ta sau đó, cũng không dời nổi ánh mắt. Về sau, hắn và cha ta ở bên trong phòng không biết nói cái gì, qua thật lâu sau, cha ta lại đi ra cùng mẹ ta kể một hồi lâu...

Sầm Thư Âm thật giống như một người ngoài cuộc tự thuật cho Mạc Vô Kỵ một cái cố sự bình thường, giọng nói thong thả, thanh âm có chút thất lạc:

- Về sau mẹ ta đối với ta cha gật đầu, còn nói ta mặc dù nhỏ, cũng cần phải nói cho ta biết một tiếng. Về sau cha ta đồng ý, mẹ liền đem ta vào phòng, nàng nói cho ta biết...

Lời của Sầm Thư Âm bỗng dừng lại, một đạo kiếm quang xuyên qua tinh không, thẳng đến phần lưng Sầm Thư Âm. Mạc Vô Kỵ miễn cưỡng

oắn người, thân thể dời ra, đồng thời nguyên lực huy động. Một đạo kiếm quang đó trực tiếp đâm vào hậu tâm của hắn, Mạc Vô Kỵ há mồm phun ra một đạo máu tươi, toàn bộ rơi vào trên vai của Sầm Thư Âm.

Bất quá tại dưới Mạc Vô Kỵ huy động cường đại nguyên lực, kiếm quang cũng tiêu tán tại trong cơ thể Mạc Vô Kỵ, không có lan đến Sầm Thư Âm.

Sầm Thư Âm thân thể khẽ run lên, bên ngoài thân nhiệt độ càng là lên cao, cũng trong lúc đó, nàng chung quanh cuồng phong càng bạo, tốc độ của nàng cũng biến thành cực nhanh.

Mạc Vô Kỵ biết Sầm Thư Âm tăng nhanh sinh mạng thiêu đốt, hắn không có tiếp tục khuyên Sầm Thư Âm, hắn biết nói cái gì nữa cũng không còn kịp. Nếu mà hắn lần này còn có thể sống được, Chân Thần Cảnh tu sĩ vừa rồi ở sau lưng ám toán, hắn tuyệt đối sẽ không buông tha, vô luận hắn là ai.

- Mẹ ta nói cho ta biết, nếu có một ngày ta muốn lập gia đình, nhất định không nên tin lời ngon tiếng ngọt của đối phương. Nhất định phải biết rõ ràng, người ta phải gả có thể cho ta bao nhiêu đồ đạc...

Mạc Vô Kỵ lặng lẽ, hắn biết Sầm Thư Âm trước khi chưa tu luyện, hắn là đến từ thế giới phàm tục. Phàm tục thế giới lập gia đình, tự nhiên phải xem sính lễ.

- Mẹ ta kể, nếu mà hắn là một cái quốc quân, hắn ít nhất phải cho ta một chức phi. Nếu mà hắn là một cái thương nhân, hắn ít nhất phải cho ta danh nghĩa một nửa tài sản... Ta không hiểu chuyện, liền hỏi mẹ, nếu như là một người thường giống cha ta thì sao?

Mẹ ta cười buồn bã, nàng nói cha ta lập tức sẽ không còn là người bình thường, lập tức sẽ trở thành một phú quý vương hầu. Nàng bỗng nhiên lấy ra một cây chủy thủ, cắm vào lồng ngực của mình, ta khóc lớn hô lên. Mẹ dùng tay lau nước mắt của ta nói, Âm Âm, trước đây mẹ nói sai rồi, vô luận là ai, nếu mà tại thời điểm ngươi cần, hắn không có khả

năng bỏ ra sinh mệnh cho ngươi, vô luận hắn có cái gì, cũng đừng lấy hắn, nhớ kỹ đừng lấy hắn... Nếu có người như vậy, nhớ kỹ tại thời điểm hắn cần, ngươi cũng phải lấy ra tính mạng của ngươi... Đó mới là yêu... Nếu mà không phải lập gia đình, nhớ kỹ không nên đi chiếm một chút xíu tiện nghi của bất luận kẻ nào, nghe lời của mẹ, mẹ phải đi rồi...

Mạc Vô Kỵ lặng lẽ không nói gì, hắn nghe được một cái cố sự bi thảm thê lương. Một người nam nhân lại vì vinh hoa phú quý, đem thê tử của chính mình dâng lên. Thê tử của hắn tính tình cương liệt, dẫu có chết cũng không muốn đi làm loại bẩn thỉu giao dịch này. Đây là một người cặn bã chân chính, mà người cặn bã này lại là phụ thân của Sầm Thư Âm.

Sầm Thư Âm nhất tâm tu luyện, tuyệt không để ý chuyện nam nữ, chỉ sợ cũng vì quá khứ của mình có quan hệ. Về phần tính tình Sầm Thư Âm chưa bao giờ chiếm tiện nghi người khác, chỉ sợ cũng là mẹ nàng ảnh hưởng.

Nhưng vào lúc này, Mạc Vô Kỵ nghe được phía sau có người điên cuồng la lên:

- Bọn họ muốn chạy trốn đến Cực băng hải, nhanh chóng chặn lại...

Cực băng hải? Mạc Vô Kỵ nao nao, hắn nghe nói qua cái chỗ này. Giống như Kinh Cức Phong Môn, là một trong cửu đại tuyệt cảnh.

Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hiểu rõ Sầm Thư Âm vì sao một đường thiêu đốt sinh mệnh thi triển Phong Độn Thuật chạy hết tốc lực, thì ra nàng sớm đã dự định rồi, trốn vào Cực băng hải.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét ra đi, lập tức đã nhìn thấy một mảnh ánh sáng chói mắt vòng tại trước mắt lóe ra, không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi, Sầm Thư Âm đã mang theo hắn vọt vào trong vòng sáng. Lập tức từng trận băng hàn đến xương trải rộng toàn thân của hắn. Chỉ một lát sau thời gian, thân thể của hắn liền bắt đầu xuất hiện vết nứt.

Loại băng hàn này, dĩ nhiên chút nào cũng không kém nửa phần so với lúc trước dưới đất băng hàn chỗ hắn đạt được Vô Lượng Tục Hồn Hoa kia. Mạc Vô Kỵ nhanh chóng vận chuyển công pháp, dù vậy, vẫn như cũ đỡ không được thân thể dần dần vỡ ra. Hắn lập tức đem Thanh Câm Chi Tâm đưa vào trong Chu Thiên nghịch chuyển, quả nhiên, như vậy hắn mới miễn cưỡng chặn loại này cực độ băng hàn.

Sầm Thư Âm vẫn như cũ cấp tốc chạy trốn, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng kêu lên:

- Thư Âm sư tỷ, nàng mau dừng lại.

Mạc Vô Kỵ khẳng định, dù cho Sầm Thư Âm bản thân có Băng Linh căn, tại đây dưới băng hàn, cũng không kiên trì được bao lâu.

Sầm Thư Âm ngừng lại, nàng không phải là Mạc Vô Kỵ gọi dừng lại, mà là chính bản thân té ngã.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng xoay người lại, ôm lấy Sầm Thư Âm, lại đem nhiệt độ trong cơ thể mình đưa qua.

Sầm Thư Âm sắc mặt tái nhợt, tóc đã biến thành tia tuyết, nàng chậm rãi mở mắt nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Không cần, ta biết mình đã đến cực hạn. Ta cũng biết ngươi khẳng định có biện pháp sống sót ở chỗ này, ta quả nhiên không có tính sai...

- Thư Âm sư tỷ, ta nhất định phải cứu nàng...

Mạc Vô Kỵ lấy ra vài viên thuốc đưa vào trong miệng Sầm Thư Âm.

Tại lúc hắn muốn tiếp tục nói gì, lại bị Sầm Thư Âm ngăn trở:

-... Vô Kỵ, kỳ thực ta đã không nghe ta lời của mẹ, ta đã chiếm tiện nghi của ngươi... Xe bay của ta căn bản là không thể đổi được Bằng Không Kinh Lôi của ngươi, là ta lừa mình dối người mà thôi... Còn có,

ngày đó ta nói ngươi không phải là tán tu 2705, không phải lời thật lòng, ta biết, ngươi chính là hắn....

Mạc Vô Kỵ nhìn Sầm Thư Âm, trong lòng rất là khó chịu, đáng tiếc hắn thi triển tất cả thủ đoạn, cũng không có cách nào cứu Sầm Thư Âm. Trước đây Sầm Thư Âm nói 'Ngươi không phải là hắn', chính bản thân dường như cũng không có bao nhiêu cảm giác. Mà lúc này, Sầm Thư Âm nói: 'Ta biết, ngươi chính là hắn', Trong tim Mạc Vô Kỵ lại đập mãnh liệt.

Trái tim hắn vốn bị tình cảm gây thương tổn chi chít, lại một lần nữa mọc thêm một chồi non.

-... Ta biết quan hệ giữa ngươi và Yên Nhi, ngươi có thể liều chết đi cứu một nữ tỳ, dùng tu vi Thác Mạch cảnh tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực điên cuồng... Ta đã biết, ngươi và ta cha là hai loại người đối lập... Có rất nhiều người biết ta ở Kinh Cức Phong Môn ... Nhưng kẻ có thể liều chết đi vào đó cứu ta... Chỉ có một mình ngươi... Ngươi chính là người mẹ ta đã kể, sẵn sàng bỏ ra sinh mạng cho người mình yêu...

Thế nhưng ta chỉ có thể yêu một người, lòng ta quá nhỏ hẹp, không thể không cùng một nữ nhân khác đi tranh đoạt nam nhân, vô luận là ai... Hiện tại được rồi... Ta không cần phải làm trái lương tâm nữa...

- Ta thật lòng muốn biết khi có đạo lữ, sẽ là tư vị như thế nào... Mẹ nói, đó là yêu... Vô Kỵ, điều này là thật sao? ...

Sầm Thư Âm chậm rãi vươn tay, muốn sờ lên mặt Mạc Vô Kỵ, chỉ là tay nàng mới đưa đến một nửa, đã hoàn toàn rơi xuống. Lập tức, cổ nàng cũng ngã xuống một bên từ trong lòng Mạc Vô Kỵ, đã không còn nửa điểm khí tức.

Hai giọt lệ từ trong mắt Mạc Vô Kỵ rơi trên khuôn mặt xinh đẹp của Sầm Thư Âm, trong lòng hắn một mảnh lạnh lẽo. So với hắn, Sầm Thư Âm mới thật sự là đau khổ suốt đời, chưa hề lĩnh hội qua cái gì là cảm giác được yêu.

Hắn nhẹ nhàng nắm lên bàn tay lạnh lẽo của nàng dán tại trên mặt mình, hắn cũng biết, Sầm Thư Âm lần này đã thực sự ngọc nát hương vẫn. Coi như là ông già câu cá kia tới nơi này, chỉ sợ cũng không cách nào cứu sống được nàng nữa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 325: Trong Tim Có Lửa Cháy

Mạc Vô Kỵ cúi đầu nhìn khuôn mặt tái nhợt của Sầm Thư Âm, tuy nàng đã thiêu đốt hết sinh cơ của mình, nhưng vẫn như cũ không cách nào làm thay đổi dung nhan tuyệt sắc kia.

Sau khi bị người yêu đâm sau lưng, hắn đã từng cho rằng mình sẽ không thể mở lòng với bất kỳ một cô gái nào nữa.

Coi như là với Yên Nhi, hắn cũng không coi đó là tình cảm giữa nam nữ, có lẽ đúng hơn là một loại tín nhiệm và tình thân. Yên Nhi là người nữ hài duy nhất nguyện ý vì hắn buông bỏ hết thảy mà không đòi hỏi bất cứ điều gì kể từ sau khi hắn bị ám toán.

Hắn đã từng cho rằng, vô luận có thể tu luyện hay không, chỉ cần Yên Nhi ở cùng với hắn, hắn sớm muộn sẽ đến với Yên Nhi. Mãi đến một ngày, hắn bỏ qua sinh tử, đi Ngũ Hành Hoang Vực tìm được Vô Lượng Tục Hồn Hoa, sau đó lại đem Yên Nhi và Vô Lượng Tục Hồn Hoa giao cho Linh Lung bà bà.

Bắt đầu từ ngày đó, hắn biết Yên Nhi đã trở thành quá khứ, là người hắn cất kỹ trong sâu ký ức, là người thân duy nhất trong lòng hắn. Sau khi buông tay với Yên Nhi, thì đã xác định Yên Nhi sẽ không cùng hắn có bất kỳ liên quan gì nữa. Trong đáy lòng hắn cũng thầm mong, cuộc sống sau này của Yên Nhi, sẽ không là vì hắn nữa, mà hãy sống vì chính nàng.

Tuy rằng hắn từng không bỏ được những suy nghĩ này, thậm chí đã thử nói cho Yên Nhi những ký ức trước đây, nhưng Yên Nhi cự tuyệt, hắn cũng dần dần tiếp nhận sự thực.

Mà hôm nay, trái tim hắn vốn bình lặng một khối băng lại bị Sầm Thư Âm kích thích đập thùm thụp.

Một cô bé sáu tuổi đã mất đi mẹ, mẫu thân chết ở trước mặt nàng, lại có một người cha vô sỉ, tuổi thơ của nàng há chỉ là bất hạnh sao? Tuy rằng không biết nàng làm cách nào tiến vào Vấn Thiên học cung, Mạc Vô Kỵ có thể tưởng tượng được lời mẹ nàng nói khi sáu tuổi, đến bây giờ vẫn khắc sâu trong ký ức của Sầm Thư Âm. Có thể thấy được sâu trong nội tâm của nàng, chắc chắn không phải chỉ là vẻ lãnh tĩnh bình thường nàng biểu hiện ra như vậy.

Vô luận là ở thế giới nào, thứ vô dụng và không thể cứu vãn nhất chính là hối hận. Nếu mà có thể quay ngược thời gian một lần nữa, Thư Âm nếu muốn có Bằng Không Kinh Lôi, hắn nhất định là lập tức cho nàng, sao lại đòi pháp bảo xe bay của nàng làm gì?

Dù cho Mạc Vô Kỵ không ngừng đưa vào nguyên lực, thân thể của Sầm Thư Âm vẫn là càng ngày càng băng hàn. Mạc Vô Kỵ ôm chặt lấy Sầm Thư Âm, nguyên lực ẩn chứa Thanh Câm Chi Tâm càng trực tiếp bọc lấy Sầm Thư Âm.

Tại địa phương băng hàn đáng sợ như này, chỉ cần hắn buông lỏng tay ra, có lẽ Sầm Thư Âm rất nhanh sẽ bị băng hàn hóa thành hư vô.

Vô luận phát sinh cái gì, hắn cũng quyết không để cho thân thể của Sầm Thư Âm biến mất. Hắn thiếu nợ nàng rất nhiều, nợ không chỉ là một mạng, mà còn có tình yêu không cách nào đền đáp.

Mạc Vô Kỵ ôm lấy Sầm Thư Âm chậm rãi đứng lên, xương cốt thân thể hắn bị gãy tại nguyên khí trị thương nhanh chóng khang phục.

Hắn ngẩng đầu nhìn giải đất cực băng xa xa mênh mông vô biên, thật giống như một mảnh biển rộng vậy, từng đợt lại từng đợt băng lãng từ xa nhìn lại có một vẻ đẹp thê mỹ quỷ dị.

Mạc Vô Kỵ biết, những con sóng băng trong chỗ sâu này, sẽ chứa sự băng hàn còn kinh khủng hơn. Nếu không phải bản thân hắn có Thanh Câm Chi Tâm, coi như là một Chân Thần Cảnh tu sĩ đến nơi đây, cũng là hắn phải chết không thể nghi ngờ. Về phần Nhân Tiên cảnh tiến vào, cũng không cách nào tại chỗ sâu nhất Cực Băng Hải dừng lại lâu.

- Gâu gâu! Éc éc..!

Mạc Vô Kỵ thét dài một tiếng, hắn đem hỏa diễm hừng hực trong ngực phun hết ra ngoài, lập tức ôm lấy Sầm Thư Âm vọt vào trong chỗ sâu nhất của Cực Băng Hải.

Nếu không thể đi ra, vậy hãy để cho hắn và Thư Âm vùi xác bên nhau trong Cực Băng Hải sao?

Nếu có một ngày hắn có thể ra khỏi đây, hắn sẽ trở về đòi lại hết thảy nợ máu.

...

Mạc Vô Kỵ thật giống như phát điên, nhằm chỗ sâu nhất trong Cực Băng Hải mà lao đi. Thanh Câm Chi Tâm quanh người hắn tạo thành một tầng bảo hộ, coi như là như vậy, băng hàn thấu xương vẫn thẩm thấu tới trong xương cốt của hắn.

Đối với điều này, Mạc Vô Kỵ không để ý chút nào, hắn hầu như đã đem 80% nhiệt lượng của Thanh Câm Chi Tâm để bảo vệ thân thể của Sầm Thư Âm, bản thân hắn thì không ngừng nghịch chuyển nhánh mạch lạc thứ một trăm lẻ ba kết hợp một bên tu luyện, một bên chạy như phi nước đại.

Chỉ có chạy không ngừng như vậy!

Chỉ có Cực Băng Hải băng hàn đáng sợ này!

Chỉ có loại tu luyện điên cuồng liên tục như vậy!

Mới có thể làm cho trái tim đang bị ngọn lửa thiêu đốt của hắn tỉnh táo lại, bằng không hắn sẽ không chịu đựng được mà lập tức đi ra ngoài đại khai sát giới. Hắn biết, hiện tại hắn không có khả năng đó.

Coi như là bản thân hắn có súng laser uy lực cực lớn, chỉ cần hắn vừa ra ngoài, không đợi hắn đem súng laser nhấc lên, thì đã bị cường giả thông đít rồi.

Đây là thực lực chênh lệch, kém đến nổi hắn không có bất kỳ năng lực chống cự nào.

- Ầm!

Một đạo linh lực mênh mông vọt tới, trực tiếp dung hợp cùng một chỗ với Chu Thiên nghịch chuyển của Mạc Vô Kỵ, nguyên lực quanh người hắn trong nháy mắt như gầm thét lên. Mạc Vô Kỵ gần như là không có bất kỳ trở lực nào đã trùng kích tới rồi Chân Hồ Cảnh tầng năm.

- Ngao… Quác quác! Éc éc…!

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, hắn như một con sói cô độc, tại giữa Cực Băng Hải mênh mông vô biên ngửa mặt lên trời hú dài.

Băng hàn càng cao, lửa giận trong lòng càng mạnh!

Một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ mới dừng lại hú hét. Hắn cúi đầu nhìn dưới chân, chính là địa phương này, có một cổ linh khí nồng nặc đến mức tận cùng, để cho hắn tại thời gian ngay lập tức vọt tới Chân Hồ Cảnh tầng năm.

Mạc Vô Kỵ lấy ra Thiên Cơ Côn, dùng sức đánh xuống.

Một âm hưởng trầm muộn truyền đến, lớp băng màu trắng Cực Hàn dưới chân cả một mảnh vụn cũng không có xuất hiện. Trăm ngàn năm qua, bất luận đồ đạc gì mềm một chút, tại cái chỗ này đều bị đông lạnh

thành hư vô. Thứ có thể tồn tại được, đều là băng hàn vô cùng vô tận cực hạn ngưng tụ mà thành.

Có lẽ nếu hắn dùng Thanh Câm Chi Tâm thiêu đốt, có thể thiêu đốt nơi này ra một cái cửa động.

Bất quá Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không đi động tới Thanh Câm Chi Tâm, đó là thứ dùng để bảo vệ Sầm Thư Âm thân thể, chỉ cần hắn lấy đi Thanh Câm Chi Tâm, sau một khắc Sầm Thư Âm sẽ biết biến ở trong không gian cực độ băng hàn này.

Mạc Vô Kỵ thu hồi Thiên Cơ Côn, hắn bắt đầu ở xung quanh bố trí hộ trận. Hộ trận không phải là vì bảo hộ hắn, mà là vì bảo hộ thân thể của Sầm Thư Âm. Chỉ cần hắn dùng một trăm lẻ ba nhánh mạch lạc mang theo một tia Thanh Câm Chi Tâm khí tức nghịch chuyển Chu Thiên, hắn cũng sẽ không có ảnh hướng đến tính mệnh. Tối đa chỉ là da thịt không ngừng vỡ ra mà thôi, loại đau đớn da thịt này, đã không hề hấn gì so với tâm hồn sớm đã chết của Mạc Vô Kỵ.

Nơi này là chỗ sâu Cực Băng Hải, coi như là Chân Thần Cảnh viên mãn không có Thanh Câm Chi Tâm và hơn một trăm nhánh mạch lạc tùy thời vận chuyển, cũng không nhất định có thể đi tới được nơi này.

Hộ trận bố trí xong, Mạc Vô Kỵ lấy ra một đống ngọc lớn luyện chế một cái ngọc quan cho Sầm Thư Âm. Sau đó hắn lại mang nàng đặt vào trong hộ trận đã bố trí sẵn, ngọc quan được hắn khắc lên các loại phòng ngự cấm chế. Ngay cả Thanh Câm Chi Tâm, cũng bị hắn tạm thời đặt ở trên ngọc quan.

Làm xong hết thảy, hắn mới khắc lên một khối bia đặt trước ngọc quan, thê tử Sầm Thư Âm chi mộ, Mạc Vô Kỵ lập.

P/s: Ai lớp zu, chịch chịch <3.

Từ hôm nay trở đi, nơi này chính là chỗ hắn tu luyện.

...

Tinh Không Điện trước đây từng vì bắt Mạc Vô Kỵ mà náo nhiệt nhất thời, hiện tại đã trải qua một năm, lúc này cũng triệt để khôi phục không khí như xưa.

Tuy còn có vài người không cam lòng thường thường đi tinh không chiến trường tới một trong cửu đại tuyệt cảnh, Cực Băng Hải dò la, nhưng tất cả mọi người đều biết, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối đã không ra ngoài được.

Còn chưa từng nghe nói qua một tu sĩ Chân Hồ Cảnh nào tiến vào Cực Băng Hải, có thể sống sót. Mạc Vô Kỵ cho dù là siêu thiên tài đi nữa, kể cả bước lên Tinh Không Bảng, cũng không thể làm Man vs Wild được. Trên thực tế tại hơn một tháng sau khi Mạc Vô Kỵ tiến vào Cực Băng Hải, tên của hắn đã rớt khỏi Tinh Không Bảng.

Thời khắc này trên Tinh Không Bảng, không còn có Mạc Vô Kỵ. Thiên tài đã từng chấn động một thời lại khiến cho dân tình bàn tán vã bọt mép, sớm đã là ký ức xa xăm.

...

Tinh Đế Sơn Yến gia.

Sau sự kiện một năm trước Yến Dương Đông bị giết, Yến gia triệu tập hội nghị gia tộc long trọng lần thứ hai. Xác thực mà nói, lần này là Yến gia nghênh tiếp một người thái thượng trưởng lão xuất quan.

Yến Đồng Cừ, Yến gia đệ nhất đại cường giả, Nhân Tiên tầng hai.

Tuy Yến Đồng Cừ tại Yến gia cũng chưa tính là người mạnh nhất, thậm chí thực lực so với của Yến Bình Chỉ còn yếu hơn một phần, thế nhưng Yến Đồng Cừ là Nhân Tiên cường giả thủy linh căn duy nhất của Yến gia.

- Ca rắc!

Tại một địa phương linh khí mạnh nhất của Yến gia, một tòa động phủ bị mở ra. Một nén nhang sau đó, một nam tử vóc người gầy nhỏ đi ra. Hắn gật đầu với hai gã Yến gia đệ tử canh giữ ở cửa động phủ, thân hình lóe lên, trực tiếp rơi vào trong đại điện Yến gia nghị sự.

Trong đại điện mọi người tất cả đều đứng lên, ngay cả thái thượng trưởng lão Yến Ương tu vi mạnh nhất đều đứng lên.

Yến Đồng Cừ ôm quyền đối với mọi người, đi tới vị trí thứ hai bên tay trái ngồi xuống:

- Mọi chuyện ta đã biết, ta đồng ý đi một chuyến tới Cực Băng Hải.

Yến Tề Nhân thở dài một tiếng nói:

- Cực Băng Hải băng hàn quá mức kinh khủng, Mạc Vô Kỵ thi thể khẳng định sớm đã hóa thành hư vô. Muốn tại trong cực độ băng hàn, tìm được 3 tấm Bán Nguyệt Thi, cũng không phải chuyện dễ dàng. Đồng Cừ trưởng lão lần này bế quan thất bại trong gang tấc, không có có thể nhảy vào Nhân Tiên tầng bốn, ta là không tán thành Đồng Cừ trưởng lão đơn độc đi vào Cực Băng Hải.

Tất cả mọi người đều rõ ràng, Thủy linh căn và Băng Linh căn tuy rằng đồng nguyên, thế nhưng bản chất khác biệt đó là một trời một vực. Có lẽ thủy linh căn so với Linh Căn khác tiến vào Cực Băng Hải sẽ tốt hơn, nhưng cũng tuyệt đối là có hạn.

- Ai, đáng tiếc Yến gia ta không có Băng Linh căn tu vi cường đại, nếu không, đâu cần Đồng Cừ trưởng lão đi mạo hiểm?

Một người trưởng lão thở dài.

Một bên, Yến Bình Chỉ trầm giọng nói:

- Đồng Cừ trưởng lão đi Cực Băng Hải tuy nói phiêu lưu rất lớn, đây cũng là Yến gia ta kỳ ngộ. Giả như Yến gia ta có thể tìm ra 3 tấm Bán Nguyệt Thi, à mà đéo cần 3 tấm, thậm chí chỉ cần tìm được một quả Bán

Nguyệt Thi, uy danh của Yến gia ta sẽ vang vọng mấy nghìn năm sau nữa. Vạn nhất Yến gia ta có thể bởi vậy mà xuất hiện một người Địa Tiên cường giả, coi như là vào ở Tinh Đế Sơn, cũng không phải không có khả năng.

Lại có một người trưởng lão Yến gia đứng lên nói:

- Hạ gia cùng Mưu gia, thậm chí một phần tông môn đều phái người tiến vào Cực Băng Hải, mục đích của bọn họ chính là vì tìm kiếm Bán Nguyệt Thi. Bán Nguyệt Thi này vốn chính là của Yến gia ta, nếu như Yến gia không đi vào, vậy chẳng khác nào vì bọn hắn làm áo cưới.

Mọi người nghị luận ầm ĩ, trong lúc nhất thời khó có thể quyết định, đệ nhất Thái thượng trưởng lão Yến Ương phất tay ra hiệu dừng lại mọi người nghị luận:

- Đồng Cừ tu vi còn quá thấp, hay là để ta đi một chuyến sao?.

Yến Đồng Cừ bế quan hai trăm năm, Yến gia chuẩn bị hắn sau khi ra ngoài sẽ là Nhân Tiên tầng bốn. Một Nhân Tiên tầng bốn, lại là thủy linh căn, cũng coi như là có tư cách tiến vào Cực Băng Hải. Không nghĩ tới Yến Đồng Cừ vô dụng, bế quan lâu như vậy, đi ra vẫn còn là Nhân Tiên tầng hai.

Yến Đồng Cừ chủ động đứng lên:

- Vô luận như thế nào, đệ nhất Thái thượng cũng không thể đi Cực Băng Hải. Đệ nhất Thái thượng là Định Hải thần châm của Yến gia, một khi có rồi chuyện gì, hậu quả khó có thể dự liệu. Cơ duyên ta thăng cấp đã hết, thọ nguyên cũng còn dư lại không bao nhiêu, lần này tiến vào Cực Băng Hải chính là lúc thích hợp.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 326: Nhân Tiên Lôi Kiếp

Yến Tề Nhân tuy rằng còn chưa quá tán thành Yến Đồng Cừ đi Cực Băng Hải, lại là hết cách, không thể làm gì khác nói:

- Dương Nam tu vi hiện tại như thế nào? Lần này Tinh Đế Sơn nối nghiệp Tinh Chủ bồi dưỡng, ta Yến gia tuy rằng cơ hội không lớn, nhưng nếu là Dương Nam có thể ra ngoài trau dồi kinh nghiệm, so với Hạ gia cái kia Hạ Mạt tốt hơn rất nhiều sao?.

- Bẩm gia chủ, từ khi Dương Đông bị Mạc Vô Kỵ tại quyết đấu trên đài giết sau đó, Dương Nam vẫn tại linh ngọc trì bế quan. Hắn đã từng phát thệ, không vì đại ca báo thù, thề không làm người. Một tháng trước, hắn vừa mới vọt vào Chân Hồ Cảnh.

Lại là một người Yến gia chấp sự đứng lên.

Nghe nói Yến Dương Nam vọt vào Chân Hồ Cảnh, ngay cả Yến Bình Chỉ cũng đều gật đầu. Yến Dương Nam là đặc cách tiến vào linh ngọc trì, ngắn ngủi một năm, liền từ Nguyên Đan Cảnh sơ kỳ thăng cấp tới rồi Chân Hồ Cảnh, đây đã là phi thường rất giỏi.

...

- Ầm!

Một đạo tiếng sấm kinh động hầu như toàn bộ Chân Mạch Đại Lục Thiên Giới cường giả, tại đây đạo tiếng sấm sau đó, vô cùng vô tận linh khí đều điên cuồng bị bao trùm tới rồi một chỗ nơi.

Có người ở độ kiếp! Loại này cường đại lôi kiếp, tuyệt đối không phải là thăng cấp Chân Thần đơn giản như vậy.

Tinh Đế Sơn tinh trong chủ điện, một đạo màu xám tro bóng dáng vọt ra, rơi vào Tinh Chủ ngọn núi chỗ cao nhất, trống rỗng trông về phía xa lôi kiếp nơi.

Lôi kiếp càng ngày càng dày đặc, từng lớp rơi xuống, linh khí cũng như nước thủy triều ùa ra vậy cuốn về phía lôi kiếp chỗ ở.

- Đây không phải là một cái tông môn có người thăng cấp Nhân Tiên?

Tinh Chủ Trì Đồng nhìn chăm chú một lát sau, bỗng nhiên cau mày lẩm bẩm một câu. Loại này lôi kiếp thanh thế kinh người, ít nhất là bảy cửu lôi kiếp. Có thể thấy được độ kiếp người cũng không phải thăng cấp Chân Thần, mà là đang ở Vấn Đỉnh Nhân Tiên cảnh giới.

Tại Chân Mạch Đại Lục, có thể hỏi đỉnh Nhân Tiên, trên cơ bản đều là xuất từ Tinh Đế Sơn. Còn lại vô cùng cá biệt không phải là tam đại gia tộc, chính là một phần nội tình cường đại tông môn.

Mà giờ khắc này độ kiếp nơi cũng không là tông môn chỗ, cũng không phải tam đại gia tộc chỗ, thậm chí chỉ là một hoang dã nơi. Chẳng lẽ là một cái tán tu thăng cấp Nhân Tiên?

Tư chất như thế tán tu, vì sao không gia nhập Tinh Đế Sơn?

Gần như là trong thời gian ngắn nhất, các đại gia tộc cùng tông môn, bao gồm Tinh Đế Sơn các đại điện đều phái người tới độ kiếp nơi.

Một cái tán tu Nhân Tiên, ai không đỏ mắt? Nếu là có thể tranh thủ đến người này tán tu gia nhập, thực lực kia tuyệt đối là lên cao một cấp bậc. Huống chi, Bán Nguyệt Tiên Cung gần mở ra, trong tinh không nhất định sẽ có một hồi đại chiến. Một khi có một người tiên cường giả thêm lại đây, sức lực cũng đầy đủ rất nhiều.

Đừng xem Chân Mạch Đại Lục Nhân Tiên không ít, trên thực tế gánh vác hắn lên, thực sự không nhiều lắm. Coi như là tam đại gia tộc, mỗi gia cũng bất quá là năm sáu Nhân Tiên trở lên cường giả mà thôi.

...

Đang ở độ Nhân Tiên lôi kiếp chính là Vấn Thiên Học Cung Bắc Tố Đình, giúp nàng hộ pháp chỉ có một Yên Nhi. Yên Nhi tuy rằng tu vi tốc độ bay nhanh, lúc này cũng bất quá là Chân Hồ Cảnh chín tầng mà thôi. Một cái đối mặt như vậy đông đảo cường giả lại đây, nàng có chút mờ mịt không biết làm sao.

- Vị muội muội này, đang ở độ kiếp sư tỷ là sư phụ ngươi sao?

Một người thoạt nhìn cực kỳ oai hùng xinh đẹp nữ tử rơi vào Yên Nhi bên người, giọng nói chuyện nhưng thật giống như nhà bên đại tỷ.

Yên Nhi lắc đầu:

- Không phải là, nàng là sư tỷ của ta...

- Ầm...

Theo cô gái này nói xong, sau cùng một lần lôi kiếp đã hạ xuống, Bắc Tố Đình quanh thân huyễn hóa ra một đoàn bạch mang, này lôi hồ khó khăn lắm oanh phá nàng quanh người bạch mang liền yếu đi xuống tới.

Vượt qua lôi kiếp Bắc Tố Đình cực kỳ nhanh chóng phủ thêm một bộ y phục, đeo lên cái khăn che mặt rơi vào Yên Nhi bên người.

- Tinh Đế Sơn mưu chung ra mắt vị đạo hữu này, chúc mừng đạo hữu bước vào Nhân Tiên, thành tựu bản thân đại đạo.

- Chân Vũ ổ du anh ra mắt đạo hữu, chúc mừng đạo hữu thăng cấp Nhân Tiên...

Bắc Tố Đình một vượt qua lôi kiếp đi ra, đông đảo người liền đều trước tới hỏi thăm, sau đó đều mời Bắc Tố Đình đi vào làm khách.

Bắc Tố Đình cũng là vội vàng chào nói:

- Đa tạ các vị đạo hữu, ta cùng sư muội còn có chuyện quan trọng đi làm, tương lai nếu là lúc nhàn rỗi, lại đi bái phỏng.

- Tố Đình tỷ, chúc mừng ngươi.

Yên Nhi cũng là mừng rỡ đã đi tới.

Bắc Tố Đình bước vào Nhân Tiên, tuy tiện thực lực ở chỗ này vẫn như cũ chưa tính là mạnh nhất, lại có năng lực tự vệ. Coi như là tam đại gia tộc, cũng không có thể nói đúng một người tiên cường giả thế nào.

- Ngươi chẳng lẽ là từ Thất Lạc Đại Lục tới được Bắc Tố Đình sư tỷ?

Trước nói chuyện với Yên Nhi người kia oai hùng nữ tử, đã nhận ra Bắc Tố Đình, liền vội vàng hỏi.

Bắc Tố Đình gật đầu:

- Không sai, ta chính là từ Thất Lạc Đại Lục tới được Bắc Tố Đình, xin hỏi vị sư muội này là?

Oai hùng nữ tử liền vội vàng nói:

- Ta là biển sao điện Thư Xuân Ngọc, nickname Thư huyễn ngọc, khi ta tới điện chủ liền giao tế qua, chỉ cần sư tỷ nguyện ý, lập tức liền có thể trở thành ta biển sao điện trưởng lão.

Thấy Bắc Tố Đình phải đi, thư huyễn ngọc cũng không kịp đoái hoài uyển chuyển, trực tiếp mở miệng mời.

Bắc Tố Đình khẽ mỉm cười:

- Đa tạ huyễn ngọc sư muội mời, ta đây loại bị Tinh Đế Sơn cự tuyệt trôi qua người, thực sự không nghĩ lại đi Tinh Đế Sơn.

Thư huyễn ngọc há hốc mồm, nhưng không biết ứng với nên nói cái gì cho phải. Bắc Tố Đình sự tình nàng là rất rõ ràng, không muốn nói Bắc Tố Đình, trên thực tế từ Thất Lạc Đại Lục tới được người trung, đại bộ phận đều có tư cách trực tiếp gia nhập Tinh Đế Sơn.

Nhưng là bởi vì Hạ gia Hạ Mạt đối với Bắc Tố Đình mơ ước, mà Bắc Tố Đình căn bản cũng không để ý đến hắn, kết quả tạo thành Hạ gia không cho phép Bắc Tố Đình gia nhập Tinh Đế, theo Bắc Tố Đình cùng đi đến đông đảo Thất Lạc Đại Lục thiên tài tu sĩ cũng bởi vậy bị liên lụy. Bọn họ muốn muốn gia nhập Tinh Đế Sơn, nhất định phải muốn (phải) tại tinh không chiến trường thu được một chỗ ngồi, này mới có cơ hội gia nhập. Bằng không, liền lựa chọn gia nhập Hạ gia. Dù sao những người này là Hạ gia chủ đạo từ Thất Lạc Đại Lục mang tới, thập đại điện cùng gia tộc khác cũng không muốn vì vài người cùng Hạ gia kết thành hận thù.

Hiện tại Bắc Tố Đình thăng cấp Nhân Tiên, người ta đối với gia nhập Tinh Đế Sơn đã không có hứng thú. Cũng là, một người tiên cường giả, Tinh Đế Sơn có thể cho dư trợ giúp thật là có hạn.

- Chỉ cần sư tỷ nghĩ đến, tùy thời đều có thể đến ta biển sao điện.

Bắc Tố Đình trực tiếp cự tuyệt, thư huyễn ngọc chỉ có thể uyển chuyển nói.

Nàng cũng không thể nói biển sao điện tuy rằng thuộc về Tinh Đế Sơn, lại cùng Tinh Đế Sơn là hai việc khác nhau sao?? Tuy tiện Tinh Đế Sơn Thập Điện cùng Tinh Chủ đều là có thế lực, nhưng loại chuyện này cho tới bây giờ cũng sẽ không có người để lên bàn nói. Tại người bên ngoài thoạt nhìn, Tinh Đế Sơn vẫn là Tinh Đế Sơn, Thập Điện vẫn là Tinh Đế Sơn Thập Điện.

- Đa tạ, các vị, cáo từ.

Bắc Tố Đình liền ôm quyền, tiện tay mang theo Yên Nhi, trong nháy mắt biến mất.

Mọi người mời thất bại, chỉ có thể mỗi người tán đi.

...

- Yên Nhi, ngươi biết Mạc Vô Kỵ sự tình sao?

Tại trên phi thuyền, Bắc Tố Đình ngưng mắt nhìn Yên Nhi hỏi.

Yên Nhi gật đầu, tuy tiện hai người không có tận lực đi nói chuyện với nhau Mạc Vô Kỵ sự tình. Thế nhưng các nàng từ Tinh Không Điện đi ra, Mạc Vô Kỵ nghe đồn tự nhiên là nghe được rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ trúng tên Tinh Không Điện quy củ, lại không có cô tàn sát khả ái tiểu cô nương, sau cùng khiến cho nhiều người tức giận, bị người bức vào cửu đại tuyệt cảnh một trong, Cực Băng Hải trung, đây cơ hồ là mọi người đều biết.

- Vậy ngươi còn muốn đi khôi phục ký ức sao? Nếu(như) là suy nghĩ của ngươi có thay đổi, ta dự định dẫn ngươi đi tinh không chiến trường thử luyện.

Bắc Tố Đình nói lần nữa.

Yên Nhi bình tĩnh nói:

- Tố Đình tỷ, này hơn một năm qua, ta nghĩ rất nhiều rất nhiều. Mặc kệ Mạc sư huynh biến hóa làm sao, bản thân ta cũng cần có một cái trí nhớ đầy đủ.

Tu luyện tới ngày hôm nay, Yên Nhi sớm đã hiểu tu luyện chân lý. Lựa chọn quên cùng di vong, cũng không có thể làm cho mình đại đạo gần hơn một bước. Đã từng phát sinh qua sự tình coi như là ngươi quên, hoặc là bỏ quên, vậy theo nhiên phát sinh qua.

Tồn tại vẫn liền tồn tại, sẽ không bởi vì ngươi cảm thấy không ở liền không tồn tại.

Vô luận nàng tìm về ký ức sau đó, làm sao nhìn đối đãi Mạc Vô Kỵ, nàng muốn (phải) vì mình đại đạo phụ trách. Mạc Vô Kỵ đối với nàng đã từng việc làm, nàng có thể đi cảm ơn, có thể đi hồi tưởng, lại không thể lựa chọn di vong. Không sai, Mạc Vô Kỵ đích thật là hung tàn mấy ngày liền thật rực rỡ tiểu cô nương đều không chút do dự hạ thủ, nhưng này hắn không phải là trước hắn.

Người chung quy sẽ thay đổi, Mạc Vô Kỵ, nàng, Tố Đình sư tỷ...

Mỗi người không đều là đang chậm rãi biến hóa sao? Đã từng Tố Đình sư tỷ nói mang nàng đi tinh không chiến trường thu hoạch điểm cống hiến, sau đó tiến vào Tinh Đế Sơn tu luyện. Về sau các nàng không có đi tinh không chiến trường, mà là lựa chọn tại Chân Mạch Đại Lục tu luyện. Tại thăng cấp Nhân Tiên sau đó, Tố Đình sư tỷ không như trước nữa muốn đi Tinh Đế Sơn, lúc đó chẳng phải một loại biến hóa?

- Tốt, chúng ta đây đi ngay Tiên Y Cốc tìm kiếm Tán Dịch Sinh, mời hắn xuất thủ giúp một tay.

Bắc Tố Đình gật đầu, phi thuyền bị kích phát, tốc độ trở nên càng là cấp tốc.

...

Cực Băng Hải trong chỗ sâu, Mạc Vô Kỵ lúc này hầu như hoàn toàn sáp nhập vào chung quanh băng lãng trong, giờ khắc này, hắn chính là Cực Băng Hải này trung một phần tử. Một năm nhiều thời gian tu luyện, hắn đã từ Chân Hồ Cảnh tầng năm, đi tới Chân Hồ Cảnh mười một tầng.

Tại hắn quanh người ngoại trừ linh khí điên cuồng bắt đầu khởi động lại đây bên ngoài, lại vô cùng thế nào còn lại khí tức.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ chung quanh băng hàn không gian bỗng nhiên phát sinh từng trận rung động, Mạc Vô Kỵ trong cơ thể cuồng bạo nguyên lực thật giống như tìm được phát tiết miệng bình thường giống nhau, trực tiếp đánh vỡ ra một cái mới mạch lạc.

Một trăm lẻ bốn nhánh mạch lạc bị đập mở ra, cũng trong lúc đó Mạc Vô Kỵ bước vào Chân Hồ Cảnh mười hai tầng.

Mạc Vô Kỵ vẫn là không có động tĩnh gì, hắn đã bắt lấy tới rồi một trăm lẻ bốn nhánh mạch lạc, này mạch lạc kêu Thai Tức lạc.

Có thể cho hắn tại bất cứ lúc nào bất kỳ địa phương nào, dung nhập vào hết thảy chung quanh hoàn cảnh ở giữa. Một năm tu luyện, hắn vốn là cùng chung quanh cực độ băng hàn dung hợp ở tại cùng nhau. Hiện tại nhiều hơn một cái Thai Tức lạc, hắn càng là hoàn toàn yên lặng tới rồi Cực Băng Hải băng hàn ở giữa.

Nếu(như) không phải của hắn mạch lạc trong còn có một tia Thanh Câm Chi Tâm tại lưu chuyển, coi như là Nhân Tiên cường giả tới nơi này, cũng không nhất định có thể sử dụng thần niệm phát hiện hắn.

Một trăm lẻ bốn nhánh mạch lạc đồng thời nghịch chuyển Chu Thiên, hồn vô ngoại vật đắm chìm trong băng hàn linh khí trung tu luyện, Mạc Vô Kỵ tu vi tiến bộ càng nhanh chóng. Chỉ thời gian một tháng, Mạc Vô Kỵ trong cơ thể hết thảy mạch lạc trung nguyên lực liền cùng nhau quay cuồng, thật giống như Cực Băng Hải trung băng lãng sống lại bình thường giống nhau, một lãng theo một lãng vỗ vào đi ra ngoài.

- Ầm!

Chân Hồ mười hai tầng gông cùm xiềng xích bị đập mở ra, tại mênh mông nguyên lực quay cuồng trung, Mạc Vô Kỵ trực tiếp vượt qua Chân Hồ Cảnh, thăng cấp tới rồi Hư Thần Cảnh tầng một.

Thức hải càng là tăng gấp bội, thần niệm dung hợp tại đây trong cực hạn băng hàn bộc phát mẫn cảm, theo Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được

Cực Băng Hải này đã có nhiều người.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 327: Báo Thù Cho Vợ Ta

Cực Băng Hải là loại tuyệt cảnh không có bảo vật gì, ngoại trừ một phần tu sĩ Băng Linh căn luyện thể, bình thường cực ít có người tới đây, lần này cư nhiên tới cả đám người. Lại nghĩ tới một năm trước, mình bị vô số tu sĩ truy sát, Mạc Vô Kỵ coi như là có ngốc, cũng biết hắn mặc dù bị truy sát, nhưng không phải là bởi Đoạn Môn, cũng không phải Yến gia độc nhất vô nhị thực lực, hắn là hắn chiếm được bảo vật nào đó.

Trước khi hắn tiến vào tinh không, giết Yến Dương Đông tại trên đài quyết đấu. Nếu là có bảo vật, cũng là thứ trên người Yến Dương Đông.

Nếu là hắn suy đoán chính xác, những người này tới chính là vì 3 cái Bán Nguyệt Thi kia. Một năm trước những người đó đuổi giết hắn, cũng là vì Bán Nguyệt Thi. Bất quá những người này thật dối trá vô sỉ, cảm thấy công khai cướp đoạt Bán Nguyệt Thi trên người hắn không tốt, chỉ có thể mượn cớ mà thôi.

Những người này nhất định là tới tìm hắn, có lẽ chính là tìm kiếm Bán Nguyệt Thi trên người của hắn mà đến. Mạc Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng, đứng lên.

Dùng khí tức của hắn bây giờ dung hợp vào băng hàn của Cực Băng Hải, coi như là Nhân Tiên cảnh xẹt qua bên cạnh hắn, cũng không nhất định có thể phát hiện ra hắn ẩn nấp trong băng lãng.

Bất quá hắn căn bản cũng không muốn ẩn nấp tránh né bọn người kia, hỏa diễm trong lòng đều đã thiêu đốt hơn một năm, thời thời khắc khắc đều hận không thể tuôn ra ngoài đi giết một trận cho máu chảy thành

sông, hiện tại có người tới Cực Băng Hải tìm kiếm hắn, hắn nếu mà bỏ qua, vậy hắn cũng không phải là Mạc Vô Kỵ nữa.

Vô luận là vì tuyết hận của chính hắn, hay là báo thù cho Thư Âm, sổ sách này phải tính từ bây giờ trở đi.

Hắn nhìn địa phương vùng ven Cực Băng Hải, trong mắt sát khí đang điên cuồng bắt đầu khởi động. Mấy tên gia hỏa có thể tới chỗ này, tuyệt đối sẽ không yếu. Chí ít cũng là Chân Thần Cảnh viên mãn, rất có thể là Nhân Tiên cảnh cường giả.

Nếu là ở bên ngoài trong tinh không còn chưa tính, nhưng bây giờ Cực Băng Hải là địa bàn của hắn, nếu đã tới nơi này, vậy thì vĩnh viễn ở lại đi.

Mạc Vô Kỵ xuất ra trận kỳ tốt nhất, bắt đầu điên cuồng bố trí Quyển Linh trận.

Pháp trận như Quyển Linh trận loại này, ngoại trừ đỉnh cấp trận pháp sư cỡ như Trữ Tinh Tử nguyện ý đi nghiên cứu ra, những người khác chắc chắn sẽ không đi bố trí loại pháp trận vô dụng này.

Pháp trận này chỉ có một tác dụng, chính là lại đem linh khí chung quanh toàn bộ bao trùm tới, hình thành một cái vòng xoáy. Thế nhưng loại vòng xoáy này dù cuồng bạo, cũng không có thích hợp tu luyện như tụ linh trận.

Một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ bố trí xong Quyển Linh trận, lại ở trong Quyển Linh trận lập nên một khối bia ký có mang một tia khí tức của Thanh Câm Chi Tâm, lúc này mới ôm ngọc quan Sầm Thư Âm cấp tốc rời đi.

Tới một địa phương bên ngoài cách Quyển Linh trận vài dặm, Mạc Vô Kỵ trước tiên dàn xếp tốt cho Sầm Thư Âm, lại lấy ra một thanh súng laser.

Hắn đã biết sự lợi hại của súng laser, hắn khẳng định súng laser không phải là thứ chỉ để đối phó Nhân Tiên, mà là bảo vật đối phó tu sĩ có tu vi còn mạnh hơn so với Nhân Tiên. Về phần đạn pháo, dù cho hắn có phương pháp điều chế, coi như là Luyện Khí Sư cao cấp nhất cũng luyện chế không được.

Loại pháo này uy lực lớn, cũng có khuyết điểm, chính là lên đạn quá chậm. Nếu là hắn và cường giả động thủ, không đợi hắn lấy ra súng laser, người ta nói không chừng đã tiêu diệt hắn.

Lắp xong súng laser, Mạc Vô Kỵ lấy ra một quả đạn pháo đưa vào cửa pháo chậm rãi chờ đợi. Hắn tại Cực Băng Hải ở hơn một năm, lại mở ra Thai Tức lạc. Ẩn nấp tại bên ngoài Quyển Linh trận vài dặm, căn bản cũng không có nửa điểm khí tức lộ ra bên ngoài.

Vài phút trôi qua, Mạc Vô Kỵ Quyển Linh trận bị kích phát. Cực Băng Hải vô cùng linh khí tạo thành một cái cuồng bạo vòng xoáy, điên cuồng ùa ra hướng về phía trong trận tâm.

Vốn tại đồng thời với Mạc Vô Kỵ cảm ứng được người tới Cực Băng Hải, vài Nhân Tiên cảnh cường giả, cũng cảm ứng được trong chỗ sâu Cực Băng Hải có một chút khí tức ba động.

Bọn họ tới nơi này tuy rằng cũng có một đoạn thời gian, nhưng không thể như Mạc Vô Kỵ đắm chìm dung hợp trong Cực Băng Hải hơn một năm. Dù sao Mạc Vô Kỵ ở chỗ này là tu luyện, là chính bản thân công pháp đã sửa chữa, mục đích của hắn chính là tận lực để cho mình và hàn băng linh khí chung quanh dung hợp lại với nhau, thứ nhất là tăng cường chống đỡ đối với băng hàn, cái thứ hai là tăng cường tốc độ tu luyện của mình.

Mà những người đó tới nơi này chỉ là vì tìm kiếm đồ đạc, bọn họ là dụng công pháp mạnh mẽ chống đỡ sự băng hàn của nơi này, sự mẫn cảm đối với Cực Băng Hải hàn ý, tự nhiên là xa xa không bằng Mạc Vô Kỵ.

Cho nên tiện cảm ứng được khí tức của Mạc Vô Kỵ ba động, lại nhất thời bên trong không biết là vật gì. Tại Cực Băng Hải, thần niệm giảm đi rất nhiều, để cho bọn họ không cách nào cặn kẽ quan sát được Mạc Vô Kỵ ở đâu trong Cực Băng Hải.

Nếu là nói Mạc Vô Kỵ ở sâu trong Cực Băng Hải tu luyện, bất cứ người nào Nhân tiên cường giả đều sẽ không tin tưởng.

Mặc dù không biết là vật gì, đám Nhân Tiên cường giả vẫn từ từ hướng phía Mạc Vô Kỵ đã bố trí sẵn cạm bẫy.

Khi Quyển Linh trận bạo phát, linh khí kinh khủng đồng thời bao trùm đi qua, đám Nhân Tiên cường giả không còn chậm chạp nữa. Hầu như tất cả mọi người hóa thành một đạo ảnh tuyến, xông về Quyển Linh trận.

- Ầm!

Kẻ chạy đến đầu tiên là một người Nhân Tiên cường giả mặt đỏ, hắn vừa tới đã không chút do dự, một quyền liền đánh vỡ ra tầng ngoài nhất của che đậy trận.

- Hạ Nghiễm Nguyên, mọi người cùng nhau tới nơi này, ngươi muốn ăn mảnh cũng không được...

Theo sau mặt đỏ cường giả, mấy đạo bóng dáng vọt tới.

- A đù!

Hạ Nghiễm Nguyên mặt đỏ Nhân Tiên oanh phá hộ trận xong, cũng không có tiếp tục vọt vào, mà là nhìn chằm chằm một tấm bia đá, kinh dị một tiếng.

- Trong này có một tia khí tức của Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm...

Đám Nhân Tiên cường giả tới sau, lại có một người nói.

Thanh Câm Chi Tâm! Mọi người trong lòng đều cuồng nhiệt. Nếu là có thể đạt được Thanh Câm Chi Tâm, thực lực đâu chỉ tăng lên gấp đôi?

Coi như là biết phía dưới tấm bia đá này là Thanh Câm Chi Tâm, cũng không có ai lỗ mãng tiến lên.

Làm một Nhân Tiên cường giả, quá rõ Thanh Câm Chi Tâm cường đại cỡ nào. Một khi kích phát Thanh Câm Chi Tâm, coi như là Nhân Tiên cường giả, cũng phải bỏ đi. Huống chi, nơi này còn không chỉ là một người, sáu người tới toàn bộ là Nhân Tiên cảnh giới.

- Nơi này hình như có vết tích con người bố trí, người nào lại đem Thanh Câm Chi Tâm đặt ở địa phương này?

Yến Đồng Cừ nghi ngờ nói một câu.

- Chờ một chút, phía trên này có chữ viết, tương đối mờ... Viết là: "Từ hôm nay trở đi, ta sẽ từ từ thu gặt mạng chó của các ngươi, báo thù cho thê tử của ta...."

Tinh Đế Sơn một người Nhân Tiên cường giả nói thầm xong lắc đầu, thực sự là người không biết không sợ.

Sáu gã Nhân Tiên ở chỗ này, cư nhiên khắc ra loại ngôn ngữ ngu ngốc này. Các cường giả còn lại cũng đều lắc đầu theo.

Không đúng, gần như là đồng thời, sáu gã Nhân Tiên đều phản ứng kịp. Có thể ở chỗ này khắc chữ nói báo thù, hơn nữa vết tích mới mẻ. Đó chỉ có thể nói một việc, chính là tiểu tử bản thân có Bán Nguyệt Thi kia còn chưa chết.

Nghĩ đến Mạc Vô Kỵ không có chết, trong mắt sáu người nhất thời dần hiện ra vẻ mừng như điên, thậm chí có người nghĩ đến ngoại trừ Bán Nguyệt Thi ra, Thanh Câm Chi Tâm đã ở trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ muốn dùng Thanh Câm Chi Tâm ám toán bọn họ...

Xa xa, Mạc Vô Kỵ nhìn thoáng qua ngọc quan bên người, thì thào nói:

- Thư Âm, xem ta đòi về cho nàng một chút bù đắp này.

Nói xong câu đó, tay hắn đè xuống, kích phát súng laser.

Một đạo bạch quang chói mắt để cho lời nói chuyện của sáu người bỗng dừng lại, lập tức ánh mắt của bọn họ mờ đi, sự vật phía đối diện cũng không nhìn thấy rõ, một loại khí tức tử vong bao phủ lại.

Không tốt, sáu gã Nhân Tiên cường giả gần như là trong cùng một lúc liền phản ứng kịp, sáu người đồng thời muốn lui về phía sau.

Làm Nhân Tiên cường giả, mặc dù không biết đây là cái gì nguy hiểm, thế nhưng trước tiên lui đi rồi lại nói.

Chỉ sau một khắc, một cổ khí tức hủy diệt thiên địa quy tắc quét tới, lại đem sáu người toàn bộ bao phủ cùng một chỗ.

Đây rốt cuộc là cái đồ đạc kinh khủng gì? Sáu người vừa mới dần hiện ra cái ý niệm này:

- Ầm!

Một tiếng nổ vang hầu như xé rách thiên địa lại đem sáu người hoàn toàn thôn phệ đi vào.

Một cái băng động khổng lồ xuất hiện ở vị trí sáu người vừa mới đứng, băng lãng tại chung quanh đây hoàn toàn bị san thành đất phẳng.

Mạc Vô Kỵ thu hồi súng laser, ôm lấy ngọc quan của Sầm Thư Âm, không chút hoang mang đi tới.

sáu gã Nhân Tiên bị súng laser đánh trúng, sớm đã thi cốt không còn, cả nhẫn đều không có để lại một phần bóng dáng. Mạc Vô Kỵ căn bản là

lười đi lưu ý sáu gã Nhân Tiên bị hắn đánh chết, hắn chỉ là ngơ ngác nhìn một cái lỗ tròn to lớn trước mắt.

Đây là do hắn dùng súng laser đánh ra, phía dưới lỗ tròn phát ra linh khí nồng nặc, hầu như để cho Mạc Vô Kỵ hít thở không thông.

Mạc Vô Kỵ khiếp sợ nhìn cái chỗ này, đây rốt cuộc là địa phương nào? Trước đây hắn ở phía trên tu luyện, cũng cảm giác được vô cùng vô tận linh khí, mà giờ khắc này chỗ đó đã bị súng laser của hắn đánh vỡ ra, linh khí cư nhiên càng kinh người hơn.

Hắn có một trăm lẻ bốn nhánh mạch lạc đồng thời nghịch chuyển Chu Thiên, thích nhất chính là linh khí sung túc. Càng sung túc linh khí, hắn tốc độ tu luyện lại càng nhanh.

Mạc Vô Kỵ chỉ là hơi do dự, liền trực tiếp tiến vào trong băng động.

Mấy phút sau, Mạc Vô Kỵ liền hoàn toàn ngốc trệ hắn ra. Ở trước mắt hắn là từng mảnh hòn đá như Linh chi bình thường vậy, linh khí này hầu như để cho hắn hít thở không thông, chính là từ những thứ như hòn đá này phát ra.

Hết lần này tới lần khác thứ này hắn còn biết, đây không phải là linh thạch, cũng không phải linh mạch, mà là linh tủy.

Thậm chí không phải là linh tủy trì, mà là linh tủy sơn.

Mạc Vô Kỵ nhẹ nhàng vuốt ve ngọc quan bên người, Thư Âm ở dưới cửu tuyền đã phù hộ hắn, để cho hắn tìm được một chỗ tu luyện không có gì sánh bằng.

...

Tinh không bến tàu vẫn là địa phương ở Tinh Không Điện tu sĩ lui tới dầy đặc nhất.

Đại đa số tu sĩ tới nơi này không phải là vì nhận tinh không điểm cống hiến nhiệm vụ, chính là vì tổ đội hoặc là tiến vào tinh không, nếu không phải là đi tinh không bến tàu lầu hai trao đổi một phần vật chất mình cần.

Nhưng mà hôm nay, đông đảo tu sĩ đều là tụm năm tụm ba tụ tập cùng một chỗ chém gió.

- Các ngươi biết không? Gần nhất có sáu gã Nhân Gian Tiên Vương cường giả bỏ mạng ở Cực Băng Hải cửu đại tuyệt cảnh.

Một người hoàng y tu sĩ, đang vẻ mặt khoa trương đối với tu sĩ chung quanh nói.

- Đừng có xạo à nha, Cực Băng Hải là cửu đại tuyệt cảnh của tinh không chiến trường không sai, nhưng Nhân Tiên cảnh cường giả, chỉ cần không ở bên trong thời gian quá dài, tuyệt đối sẽ không có nguy hiểm...

- Ha ha, ngươi không tin cũng được, tin tức của ta bảo đảm tin cậy. Ta cho ngươi biết, nếu không phải Tinh Chủ ngăn lại tam đại gia tộc cùng một phần cường giả, nói không chừng...

Hoàng y tu sĩ thấy một người tu sĩ của Tinh Đế Sơn lại đây, lập tức câm miệng không có nói nữa.

- Hắn nói là sự thật, nghe nói lần này là có vài tên Nhân Tiên cường giả bỏ mạng ở Cực Băng Hải, Cực Băng Hải hình như so với trước kia càng thêm nguy hiểm. Ta nói cho các ngươi biết a, Yến Đồng Cừ tiền bối của Yến gia vừa mới xuất quan, tiến vào Cực Băng Hải sau đó đã không còn đi ra nữa.

Lại có một người tu sĩ thấp giọng nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 328: Ngươi Chính Là Mệnh Của Ta

Sáu gã Nhân Tiên cảnh cường giả bao gồm cả người trong tam đại gia tộc bỏ mạng ở Cực Băng Hải, trước kia chỉ có một vài tu sĩ thấp giọng nghị luận, tới về sau, đây đã thành bí mật công khai.

Hầu như mỗi người đều biết có sáu gã Nhân Tiên cảnh cường giả bỏ mạng ở Cực Băng Hải, hơn nữa trong đó còn có một cường giả nhân tiên tầng năm.

Lại về sau, còn có người truyền ra sáu gã Nhân Tiên cảnh cường giả này tiến vào Cực Băng Hải, thật ra là vì đi tìm tu sĩ tên là Mạc Vô Kỵ.

Về phần tại sao phải tìm Mạc Vô Kỵ, tu sĩ biết một phần nguyên do đều hiểu là chuyện gì xảy ra. Có thể sinh tồn trong Tinh Không Điện, không có chẳng ai ngu cả.

...

Bắc Tố Đình và Yên Nhi nhìn sơn cốc trơ trọi trước mắt, thậm chí có chút hoài nghi mình tìm có đúng là Tiên Y Cốc hay không.

Coi như là một cái tán tu, theo lý thuyết cũng sẽ không lại đem động phủ tu kiến tại loại địa phương này sao?? Nơi này ngoại trừ cát vàng chính là đá vụn, tuy nói là cốc, trên thực tế cùng một cái sa mạc đều không sai biệt lắm.

- Vấn Thiên Học Cung Bắc Tố Đình trước tới bái phỏng, chẳng biết tán tiên y có ở đây không?

Bắc Tố Đình ôm quyền nói với Tiên Y Cốc.

Tán Dịch Sinh tu vi tuy rằng vẫn chưa tới Nhân Tiên, thế nhưng địa vị của hắn tại toàn bộ Chân Mạch Đại Lục đều rốt cuộc siêu nhiên tồn tại.

Muốn nói hắn tính tình cổ quái, hắn ở bên ngoài thậm chí ngay cả người phàm đều xuất thủ cứu giúp. Muốn nói hắn lòng mang trời xanh, hắn lập ra quy củ, nếu không phải ở bên ngoài gặp phải hắn, chủ động tới Tiên Y Cốc bái phỏng, nhất định phải cảnh giới Nhân Tiên trở lên.

Chân Mạch Đại Lục lớn như vậy, Tán Dịch Sinh lại không hàng ngày xuất hiện, muốn phải ở bên ngoài gặp phải hắn là gian nan bực nào? Mà Nhân Tiên trở lên, coi như là Chân Mạch Đại Lục, lại có mấy Nhân tiên cảnh trở lên? Huống chi, coi như là Nhân Tiên cảnh trở lên tới bái phỏng, hắn cũng chỉ là xuất thủ một lần.

Thật giống như lần này Bắc Tố Đình tới bái phỏng Tán Dịch Sinh, nếu là Tán Dịch Sinh đồng ý xuất thủ cứu Yên Nhi, vậy lần sau Bắc Tố Đình lại đến, hắn cũng sẽ không xuất thủ nữa.

- Sư phụ ta cho mời, hai vị đạo hữu mời vào.

Một người đồng tử tiến lên đón, kính cẩn nói.

- Đa tạ.

Bắc Tố Đình và Yên Nhi theo này đồng tử tiến vào Tiên Y Cốc hoang vắng.

Bên ngoài hoang vắng còn chưa tính, bên trong Tiên Y Cốc càng là hoang vắng không chịu nổi. Nếu không phải biết Tán Dịch Sinh ở chỗ này, Bắc Tố Đình cùng Yên Nhi còn cho rằng các nàng đang đi trong hoang sơn dã lĩnh.

Đi suốt thời gian một nén nhang, Bắc Tố Đình cùng Yên Nhi mới nhìn thấy hai phiến đại môn. Hai cánh cửa đá một bên là màu đen, một bên khác là màu trắng.

Bắc Tố Đình chỉ là thoáng do dự một chút, liền mang theo Yên Nhi từ màu đen cửa đá đi vào.

Đây là một cái thạch thất phương viên có mấy trượng, bên trong thạch thất một người nam tử râu dài đang ngồi ở trên thạch đôn màu vàng xem sách. Trước Thạch đôn còn có một cái bàn đá, đối diện cũng có một cái thạch đôn.

Mặc dù biết Tán Dịch Sinh tu vi không bằng mình, Bắc Tố Đình vẫn như cũ ngừng lại, liền ôm quyền nói:

- Vấn Thiên Học Cung Bắc Tố Đình, ra mắt tán tiên y.

Râu dài nam tử để quyển sách trên tay xuống, cười ha ha nói:

- Tới rồi chính là khách, mời ngồi.

Nói xong hắn trực tiếp đưa mắt rơi vào trên người Yên Nhi:

- Ngươi muốn xem bệnh sao?? Lại đây ngồi đối diện ta.

Không có bất kỳ yêu cầu nào, không có bất kỳ câu hỏi nào, trực tiếp để cho Yên Nhi đi qua xem bệnh. Điều này làm cho Yên Nhi cùng Bắc Tố Đình đều thở phào nhẹ nhõm, hai người chỉ sợ Tán Dịch Sinh đưa ra quá nhiều yêu cầu, các nàng căn bản là không cách nào hoàn thành.

- Dạ.

Yên Nhi cúi người hành lễ sau đó, đi tới thạch đôn đối diện Tán Dịch Sinh ngồi xuống.

- Lại đem cổ tay ngươi đặt ở trên bàn đá.

Tán Dịch Sinh chỉ chỉ bàn đá trước mặt.

Yên Nhi giơ tay lên, đưa tay cổ tay đặt ở trên bàn đá, Tán Dịch Sinh cũng không dùng tay đi bắt mạch, mà là hai tay đỡ lấy bàn đá, đồng thời nhắm hai mắt lại.

Một lúc lâu sau đó, Tán Dịch Sinh mới mở mắt gật đầu với Yên Nhi nói:

- Ngươi phải nói nhân họa đắc phúc, thu được biến dị mộc linh căn, loại Linh Căn này thế nhưng so với Phong Lôi Băng Linh căn còn phải thưa thớt hơn. Nếu là ta không có đoán sai, ngươi chắc cũng là một cái Luyện Đan Sư sao??

Yên Nhi vội vàng đáp:

- Dạ, vãn bối theo Gia sư tu luyện cùng luyện đan, chỉ là tư chất ngu dốt, hiện tại miễn cưỡng là một cái tứ phẩm linh đan sư.

Tán Dịch Sinh khẽ mỉm cười:

- Ngươi lại đem 90% thời gian đều dùng ở việc tu luyện, chỉ dùng 10% thời gian đi luyện đan, còn có thể trong thời gian ngắn trở thành tứ phẩm linh đan sư. Tại phương diện luyện đan mà nói, tư chất của ngươi là tốt nhất ta từng thấy. Ngươi tên là gì?

- Vãn bối không có tên, chỉ được gọi là Yên Nhi xưng hô.

Yên Nhi kính cẩn nói.

Tán Dịch Sinh bỗng nhiên nói:

- Ngươi có hứng thú bái ta làm thầy hay không?

Yên Nhi đứng lên, lần nữa cúi người hành lễ:

- Vãn bối đã có sư phụ, không dám tùy ý lại bái sư.

- Ai, đáng tiếc.

Tán Dịch Sinh cũng là hít một tiếng, nói theo:

- Bởi vì người trị liệu cho ngươi trình độ hữu hạn, cho nên ký ức lúc trước ngươi tu luyện trên cơ bản đều biến mất, ngươi tìm đến ta, hẳn là

muốn khôi phục ký ức sao??

Yên Nhi nhanh chóng nói:

- Đúng vậy, vãn bối muốn tìm về ký ức, xin tiền bối thành toàn.

Tán Dịch Sinh lắc đầu.

Yên Nhi căng thẳng trong lòng:

- Tiên y tiền bối, chẳng lẽ ký ức của ta lại cũng không thể tìm về được?

Tán Dịch Sinh cười ngạo nghễ:

- Đối với lang băm mà nói, ngươi muốn tìm về ký ức như ngắm hoa trong sương mù. Thế nhưng đối với ta Tán Dịch Sinh mà nói, tìm về trí nhớ của ngươi thật giống đơn giản như uống nước hay hô hấp bình thường vậy...

Yên Nhi trong mắt lập tức lộ ra sắc mặt vui mừng, nàng chưa kịp hỏi, Tán Dịch Sinh liền nói lần nữa:

- Nếu mà ngươi nguyện ý nghe ta, ta kiến nghị ngươi không nên tìm lại chúng, trí nhớ của ngươi tìm trở về sau đó đối với ngươi cũng không có chỗ tốt gì.

Yên Nhi dứt khoát nói:

- Vãn bối tâm ý đã quyết, nếu là tiền bối có thể giúp vãn bối tìm về ký ức, xin tiền bối xuất thủ, vãn bối vô cùng cảm kích.

Tán Dịch Sinh nhàn nhạt nói:

- Đối với một cái Đan Sư mà nói, dù cho đan đạo trình độ cao tới đâu, cũng khó mà tìm về trí nhớ của ngươi. Nhưng ta tu luyện không chỉ có riêng là đan đạo, ta nghiên cứu còn có y đạo. Ngươi suy nghĩ thêm một chút, có trở thành đệ tử của ta hay không?

Yên Nhi quyết nhiên nói:

- Đa tạ tiền bối ưu ái, vãn bối tâm ý đã quyết, không cách nào thay đổi sư môn.

Tán Dịch Sinh liên tục hai lần khuyên bảo thất bại, hắn cũng không lại tiếp tục khuyên bảo, mà là nói:

- Từ mạch tượng ba động của ngươi có thể cảm thụ được, trong chỗ sâu trí nhớ của ngươi có một người rất trọng yếu, người này thậm chí có thể nói là tính mạng của ngươi. Một khi trí nhớ của ngươi khôi phục, sợ rằng sẽ ảnh hưởng cực lớn đối với việc tu luyện của ngươi đó. Nếu là người này tâm tính thiện lương cũng thì thôi, nếu là người này tâm tính không tốt, chỉ sợ ngươi chung quy sẽ vì hắn mà ôm mệt mỏi, lại cũng không cách nào tiến thêm, thậm chí tuyệt mệnh. Ngươi nghe những thứ này, còn giữ suy nghĩ của mình sao?

Yên Nhi cười tự giễu, nàng biết Tán Dịch Sinh nói tới ai. Coi như là trong chỗ sâu ký ức nàng có 1 người trọng yếu, một người cả tiểu cô nương vô tội đều hạ sát thủ bằng thủ đoạn tàn nhẫn, lại là tính mạng của nàng sao?

Bắc Tố Đình nhìn thấy Yên Nhi tự giễu, nàng ở một bên nói:

- Tán tiên y, ngươi tùy tiện ra tay đi, nàng không có việc gì đâu.

Trước khi thấy một đoạn tinh không hình ảnh đó, nàng vẫn tin tưởng Tán Dịch Sinh nói. Bởi vì Mạc Vô Kỵ có thể không để ý tính mạng của mình, vì nữ tỳ Yên Nhi thâm nhập Ngũ Hành Hoang Vực. Loại này tình hoài, coi như là nàng cũng là khó có thể quên. Người như thế không muốn nói gặp, coi như là nghe đồn cũng không từng nghe thấy qua.

Nhưng sau khi đoạn hình ảnh để cho người ta lòng đầy căm phẫn này phát ra ngoài, Bắc Tố Đình và Yên Nhi đều vững tin, có đôi khi nghe người khác nói cuối cùng vẫn chỉ là nghe nói, cho dù là Linh Lung nói cũng chưa hẳn đã là sự thật. Mạc Vô Kỵ tàn nhẫn động thủ đối với một

tiểu cô nương có ý tốt, coi như là nàng lại có hảo cảm đối với Mạc Vô Kỵ, cũng không nhịn được phẫn nộ.

Coi như là nàng, cũng không tin Yên Nhi sẽ coi một người như vậy là sinh mệnh. Tri nhân tri diện bất tri tâm, có một số việc phải muốn tận mắt thấy mới được.

Nhưng thứ các nàng nhìn thấy, sự thực có đúng như vậy hay không, vô luận là Yên Nhi hay là Bắc Tố Đình, cũng không có kinh nghiệm dày dạn như Độc Hành Hồng Kết.

Tán Dịch Sinh vẫn như cũ nhìn Yên Nhi, chỉ có Yên Nhi chính bản thân đồng ý, hắn mới ra tay.

Yên Nhi gật đầu:

- Tiền bối mời trị liệu cho ta sao?.

- Tốt.

Tán Dịch Sinh khi lấy được Yên Nhi trả lời thuyết phục sau đó, chỉ nói một chữ, giơ tay lên chính là chém ra mấy đạo sợi tơ màu trắng. Những thứ này sợi tơ nhìn lên thật giống như xuyên qua trong đầu Yên Nhi, lại như đang bao quanh đỉnh đầu Yên Nhi.

Tán Dịch Sinh thủ quyết không ngừng đánh ra ngoài, đủ qua thời gian một nén nhang, hắn mới quát lạnh một tiếng:

- Éc éc! Há mồm ra nào.

Yên Nhi theo bản năng hé miệng, một quả đan dược màu xanh rơi vào nàng trong miệng, đan dược vừa vào, thật giống như hóa thành từng cái lăng nhánh băng hàn, trong nháy mắt như kết đống trong đầu nàng vậy.

Lại là nửa canh giờ trôi qua, Tán Dịch Sinh hai tay thủ quyết càng là dày đặc.

Yên Nhi kêu một tiếng thảm thiết, Bắc Tố Đình theo bản năng đứng lên. Lập tức nàng đã nhìn thấy này sợi tơ tại đỉnh đầu Yên Nhi vốn màu trắng từ từ biến thành đen, sau đó từng cái bị Tán Dịch Sinh mang đi rơi vào một bên.

...

Yên Nhi thật giống như đã ngủ một giấc rất dài rất dài, trong mơ lão gia của nàng qua đời, thiếu gia vì khôi phục Quận Quốc rốt cục nổi điên. Nàng mỗi ngày buổi tối đi ra ngoài bán hoa.. à bán hàng đêm, sau đó đổi lấy một ít tiền mua đồ ăn về cho thiếu gia. Dư bao nhiêu, nàng còn phải để đi mua một ít kẹo, để dùng khi thiếu gia mỗi chiều chạng vạng thượng triều.

Nàng mơ thấy mình tại sau khi thiếu gia đi vào giấc ngủ, lại đem chén thiếu gia ăn rồi dùng nước lạnh ngâm một cái, sau đó lại đem nước toàn bộ uống cạn, thậm chí ngay cả một chút xíu mảnh vụn đồ ăn cũng không bỏ qua.

Nàng mơ có một ngày thiếu gia đột nhiên khỏe lại, một ngày kia thiếu gia như thường ngày mà yên tâm thoải mái ăn một chén cơm, mà là bỏ xuống chén cơm, lại tìm được miếng bánh bao mốc meo đen thùi lùi nàng giấu dưới gối.

Một ngày kia thiếu gia nắm lấy bàn tay thô ráp của nàng nói:

- Yên Nhi, sau này chỉ cần có đại ca một miếng ăn, cũng sẽ không để ngươi đói... Nghe đại ca nói, từ giờ trở đi, đại ca sẽ nuôi ngươi...

Một ngày kia, vành mắt thiếu gia có chút hồng.

Từ ngày đó bắt đầu, nàng chính là người hạnh phúc nhất. Thiếu gia mang nàng đi dạo phố, mang nàng tìm việc làm... Thẳng đến khi nàng bị nữ nhân ác ôn kia mang đi...

Thiếu gia vì tìm kiếm nàng, dùng một thân thể phàm nhân, vượt qua vô tận Thiên Lạc hải, tại Trường Lạc thành tìm được nàng...

Thiếu gia vì chữa bệnh nàng, mang theo nàng nghĩ hết biện pháp gia nhập Vô Ngân Kiếm Phái, trở thành một cái ngoại môn đệ tử. Sau đó lại không biết tự lượng sức mình dùng một phàm nhân đi cầu Vấn Thiên Học Cung Linh Lung bà bà, không biết tự lượng sức mình tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực, tìm kiếm Vô Lượng Đoán Hồn Tinh, chính là vì cứu nàng...

Có lẽ trời xanh đều thương tiếc cho hắn chấp nhất, để hắn tìm được Vô Lượng Tục Hồn Hoa, để cho hắn gặp được Linh Lung bà bà, để cho hắn cầu được Linh Lung bà bà xuất thủ cứu nàng...

- Yên Nhi vốn là nữ tỳ của ta, nhưng tại trong lòng ta, nàng là thân nhân duy nhất...

Đó là hắn nói với Linh Lung bà bà, lúc này thật giống như tại trước mắt. Có lẽ toàn bộ Thất Lạc Đại Lục, chỉ có một mình hắn sẽ vì mình nữ tỳ đi liều mạng ở Ngũ Hành Hoang Vực.

- Tương lai vô luận như thế nào, ngươi cũng không nên quên hắn. Nhớ kỹ, hắn gọi là Mạc Vô Kỵ, một kẻ Linh Căn tư chất bình thường, nhưng có thể liều mạng, đi cứu ngươi. Thậm chí, không cầu ngươi có thể nhớ tới hắn, chỉ cần ngươi có thể sống là được!

Lời của Linh Lung bà bà dường như đã ở trước mắt, nhưng nàng đã quên mất Mạc Vô Kỵ, đã quên mất nam nhân liều cứu nàng.

-... Tại trong lòng ta, ta vĩnh viễn đều là đại ca của ngươi...

Đây là lời hắn nói sau khi nàng cự tuyệt việc tìm hiểu quá khứ.

Yên Nhi rốt cục nhịn không được lệ rơi đầy mặt, thì ra đại ca hai chữ này là thân thiết như vậy, thì ra đại ca hai chữ là nặng như núi.

Ta nhất định phải đi tìm ngươi, coi như là ngươi tội ác tày trời, ngươi cũng là thiếu gia duy nhất của ta... Tại trong lòng ta, ngươi chính là mệnh của ta...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 329: Sơn Vũ Dục Lai

Tại thế giới này, ngoại trừ thiếu gia, còn có ai có thể đi liều mình cứu như ta vậy một cái tỳ nữ?

Yên Nhi mơ hồ trong mắt xuất hiện lần nữa một thân ảnh, đó là một cái mặt đen nho sĩ, trên mặt hắn có một đạo thẹo.

Tại Lôi Vụ Sâm Lâm trung, này một đạo ô mang hầu như muốn (phải) bắn thủng nàng yết hầu thời điểm, hắn vọt tới, lại đem nàng đẩy đi, sau đó dùng thân thể giúp nàng chặn này một đạo ô mang. Này một đạo ô mang không có bắn thủng nàng yết hầu, lại trực tiếp xuyên qua trước ngực của hắn.

Giờ khắc này, nàng rốt cuộc hiểu rõ này mặt đen nho sĩ là ai, nàng cũng rốt cuộc hiểu rõ tán tu 2705 là ai. Là thiếu gia, đó chính là thiếu gia.

Vì cái này thế giới, ngoại trừ thiếu gia, không ai biết dùng mệnh đi cứu nàng.

- Nhớ kỹ hảo hảo tu luyện, nỗ lực sống...

Câu nói kia còn ở bên tai, thiếu gia lại cùng nàng gặp thoáng qua.

Những ngày đó, nàng lại đem thiếu gia xem như người xa lạ thời điểm, thiếu gia trong lòng nên có bao nhiêu bi thương? Nếu mà nặng tới một lần, nàng thà rằng mạng của mình đừng (không muốn), cũng không cần thiếu gia vì nàng đi mạo hiểm, cũng không cần thiếu gia vì nàng đi ngăn cản đao mang.

Thiếu gia mang theo trọng thương, kéo này cây thiết côn tập tễnh đi xa thời điểm, hắn có bao nhiêu cô độc? Hắn lại đem mình làm thành hắn người thân nhất, thế nhưng chính bản thân chỉ là đưa hắn trở thành một người đi đường.

Một khắc kia, thiếu gia gọi mình nỗ lực khi còn sống, thanh âm của hắn khô khốc mệt mỏi, thật giống như tại trong sa mạc cô tịch cả đời lữ nhân.

Một câu kia nói, là thiếu gia dùng bao nhiêu sinh tử một đường đổi trở về, thiếu gia một người ở bên ngoài lại đã trải qua bao nhiêu gian nan?

Nếu mà chết đi có thể đổi trở về đây hết thảy làm lại, nàng nguyện ý lập tức đi ngay chết, nếu mà phế bỏ tu vi, có thể cho nàng lần nữa đi theo thiếu gia bên người, nàng thà rằng mình chính là một cái phàm tục người.

Thiếu gia, cuộc đời này đời này, Yên Nhi nhất định phải tìm được ngươi, vô luận là chân trời góc biển, vô luận là sống hay là chết. Yên Nhi sẽ là của ngươi thị nữ, vĩnh viễn đều là.

- Yên Nhi, ngươi không sao chứ?

Thấy Yên Nhi lệ rơi đầy mặt hình dạng, Bắc Tố Đình nhanh chóng đi qua lại đem Yên Nhi tay bắt (nắm).

Yên Nhi bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, nàng mộng biến mất vô tung vô ảnh.

Không, đó không phải là mộng, đó là nàng đã từng ký ức.

- Tố Đình tỷ, ta muốn đi tìm thiếu gia.

Yên Nhi liên nước mắt cũng không có đi lau một cái, liền đứng lên quyết nhiên nói.

- A...

Bắc Tố Đình căn bản cũng không có nghĩ đến, Mạc Vô Kỵ tại Yên Nhi trong trí nhớ trọng yếu như vậy. Yên Nhi khôi phục ký ức chuyện thứ nhất, dĩ nhiên là muốn đi tìm tìm Mạc Vô Kỵ.

Yên Nhi đối với Tán Dịch Sinh một cung tới đất:

- Đa tạ tán gia gia ra tay giúp ta khôi phục ký ức, bằng không Yên Nhi sống thật giống như chết mất như nhau. Tu vi mạnh hơn nữa đối với ta cũng vô ích chỗ, ta đã bị mất ta người trọng yếu nhất.

Đã từng, nàng vì thần thanh khí sảng tu luyện, không muốn Mạc Vô Kỵ nói cho nàng biết này chuyện cũ. Hiện tại, nàng thà rằng chính bản thân không tu luyện, cũng phải tìm đến thiếu gia. So sánh với thiếu gia, cái khác hết thảy đều không trọng yếu.

Tán Dịch Sinh thở dài, hắn biết Yên Nhi trong trí nhớ có một loại khó có thể dùng ngôn ngữ giải thích chấp nhất, lúc này hắn coi như là thể hội loại này chấp nhất rất cường đại.

Tán Dịch Sinh thở dài:

- Đi thôi, đây cũng là mạng của ngươi, không ai có thể giúp ngươi, chỉ có chính ngươi đi quyết định. Bất quá ta hay (vẫn) là muốn tặng ngươi một câu nói, có đôi khi tu vi trở nên mạnh mẽ là ngươi đạt được chính bản thân mục đích cơ sở, cho nên vô luận xảy ra chuyện gì, hay (vẫn, còn) là nỗ lực tăng lên tu vi của mình sao?.

Thấy Tán Dịch Sinh lần nữa cầm sách lên, Bắc Tố Đình nhanh chóng thi lễ cảm tạ. Về phần thù lao, nàng cũng không có nói. Mọi người tiên cường giả, tìm Tán Dịch Sinh xem bệnh, đều cực ít nói báo thù. Thế nhưng có một ngày Tán Dịch Sinh yêu cầu những Nhân Tiên này cường giả thời điểm xuất thủ, này nhất định phải muốn (phải) xuất thủ một lần mới được.

Mang theo Yên Nhi rời đi Tiên Y Cốc sau đó, Bắc Tố Đình câu nói đầu tiên liền vội vàng hỏi:

- Yên Nhi, này tinh không trong hình ảnh, Mạc Vô Kỵ hắn...

Yên Nhi lắc đầu:

- Vô luận thiếu gia làm cái gì, hắn đều là đối với. Ta hiện tại chỉ muốn đi tìm thiếu gia, Tố Đình tỷ, ta không có khả năng cùng ngươi tiếp tục ở cùng một chỗ.

Bắc Tố Đình không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ tại Yên Nhi ở sâu trong nội tâm, có địa vị trọng yếu như vậy. Thậm chí trọng yếu đến, vô luận làm chuyện gì, tại Yên Nhi trong mắt đều là đối với.

Nàng bất đắc dĩ nói:

- Yên Nhi, ngươi yên tĩnh một chút. Ngươi biết Mạc Vô Kỵ đi địa phương nào sao? Là cửu to lớn bí cảnh một trong Cực Băng Hải. Ngươi biết Cực Băng Hải là địa phương nào sao? Coi như là ta đi, cũng khó mà bảo đảm chính bản thân liền nhất định có thể sống xuống tới.

Nói một hơi nhiều như vậy, Bắc Tố Đình chậm lại giọng của mình:

- Ta nói những thứ này không phải là muốn (phải) trách cứ ngươi, mà là muốn nói cho ngươi một sự thật. Nếu mà ngươi bây giờ đi Cực Băng Hải, vậy ngươi đi vào sẽ chỉ là biết biến mất vô tung vô ảnh. Cái loại này băng hàn, tuyệt đối sẽ không cho ngươi sống lâu chỉ chốc lát. Khi đó, ngươi không muốn nói tìm ngươi thiếu gia, giúp ngươi thiếu gia chiếu cố, sợ rằng tại ngươi bước vào Cực Băng Hải trong nháy mắt đó, ngươi lại đem lại cũng mất đi thấy ngươi gia thiếu gia cơ hội.

Yên Nhi giật mình, lập tức liền tỉnh táo lại, nàng không sợ chết. Thế nhưng nàng hiện khi tiến vào Cực Băng Hải, có bất kỳ chỗ dùng nào sao?

Không có, nửa điểm cũng không có. Ngoại trừ đi chịu chết bên ngoài, nàng không nhìn thấy thiếu gia ở nơi nào, thậm chí cùng Tố Đình tỷ nói như nhau, nàng xuất liên tục tới cơ hội cũng không có. Giả như thiếu gia chết ở Cực Băng Hải, nàng nguyện ý cùng thiếu gia chết cùng một chỗ. Nhưng vạn nhất thiếu gia không có chết tại Cực Băng Hải, thiếu gia sau khi ra ngoài, chính bản thân không ở bên cạnh hắn, hắn sẽ (biết) chiếu cố tốt chính bản thân sao?

Giờ khắc này, Yên Nhi hoàn toàn quên mất, những năm gần đây vẫn luôn là Mạc Vô Kỵ chiếu cố chuyện của nàng thực. Tại nàng ký ức khôi phục sau đó, ở trong mắt của nàng cùng trong lòng, thiếu gia là yêu cầu nàng hầu hạ cùng chiếu cố.

Thấy Yên Nhi tỉnh táo lại, Bắc Tố Đình thở phào nhẹ nhõm:

- Yên Nhi, Vô Kỵ tại Cực Băng Hải rất khó nói có thể sống được đến. Nhưng hắn là phi thường người, có thể ở Thác Mạch cảnh tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực tìm được Vô Lượng Tục Hồn Hoa, có thể tại Chân Hồ Cảnh bước vào Tinh Không Bảng, thậm chí một thân một mình từ Thất Lạc Đại Lục đi tới Chân Mạch Đại Lục, hắn nhất định có bí mật của mình. Cho nên nói, Chân Hồ Cảnh khác tiến vào Cực Băng Hải hắn phải chết không thể nghi ngờ, mà hắn lại có một tia sống cơ hội. Giả như Vô Kỵ còn sống, mà ngươi lại bỏ mạng ở Cực Băng Hải, có lẽ linh hồn của ngươi đều không thể ngủ yên.

Lời của Bắc Tố Đình nói đến Yên Nhi trong tâm khảm, nàng chờ đợi khát vọng nhìn Bắc Tố Đình:

- Tố Đình tỷ, ta phải làm gì? Ta làm sao mới có thể nhìn thấy thiếu gia, làm sao mới có thể trở lại thiếu gia bên người?

Bắc Tố Đình bắt được Yên Nhi tay, chậm rãi nói:

- Ngươi nhất định phải nỗ lực tu luyện, chỉ có một ngày nào đó, ngươi bước vào Nhân Tiên, thậm chí bước vào Địa Tiên cảnh giới, ngươi mới có cơ hội tiến vào Cực Băng Hải tìm tìm ngươi thiếu gia. Chỉ có tu

vi của ngươi càng cao, ngươi mới có cơ hội tương lai trợ giúp ngươi thiếu gia. Ta tin tưởng, ngươi cũng biết ngươi thiếu gia là thế nào tiến vào Cực Băng Hải. Hắn là bị vô số cường giả truy sát đi vào, tương lai tu vi của ngươi thấp, mà Mạc Vô Kỵ không có ngã xuống, hắn lại đụng phải đông đảo cường giả vây công, người nào đi giúp hắn?

- Ta đã hiểu, Tố Đình tỷ.

Yên Nhi giọng nói trở nên tỉnh táo cùng lăng lệ.

Này lại đem thiếu gia bức tiến Cực Băng Hải người, nàng một cái đều sẽ không bỏ qua. Tán Dịch Sinh tiền bối cùng Tố Đình tỷ nói đều đối với, chỉ có nàng tu vi trở nên mạnh mẽ, nàng mới có tư cách đi trợ giúp thiếu gia.

...

Lục Đại Nhân Tiên bỏ mạng ở Cực Băng Hải sau đó, tam đại gia tộc một cái liền khiêm tốn hẳn lên. Bất quá Tinh Không Điện cũng là càng thêm náo nhiệt, không ngừng có các loại cường giả từ nơi này tiến vào tinh không. Có đôi khi còn có một đàn đàn tu sĩ quân đội, từ tinh không bến tàu tiến vào trong tinh không.

Tinh Không Điện bầu không khí cũng biến thành bị đè nén rất nhiều, thế nhưng càng nhiều hơn tán tu từ Chân Mạch Đại Lục các ngõ ngách đi tới Tinh Không Điện, sau đó từ tinh không bến tàu tiến vào tinh không chiến trường. Hoặc là trực tiếp tại Tinh Không Điện chờ cơ hội.

Tuy tiện Tinh Không Điện không có ngoài sáng bố cáo đi ra, ngầm đã là có người nghị luận mở ra. Đó chính là ba ngàn năm xuất hiện một lần Bán Nguyệt Tiên Cung gần xuất hiện lần nữa.

Bán Nguyệt Tiên Cung trung có chín mươi chín đạo môn, mỗi một đạo trong cửa đều có đỉnh cấp bảo vật. Duy nhất tiếc nuối chính là, mỗi một đạo cánh cửa đều phải muốn (phải) có một thanh Bán Nguyệt Thi mới có thể mở ra.

Ai biết này ba ngàn năm đến, người nào chiếm được Bán Nguyệt Thi? Nghe nói lần trước Yến Dương Đông một người liền được tam đem Bán Nguyệt Thi, ai có thể biết, đi tới tinh không chiến trường người ở giữa, không có cái thứ hai Yến Dương Đông?

Huống mà còn có một loại khác thuyết pháp, Bán Nguyệt Tiên Cung tốt nhất bảo vật đích xác đều ở đây này chín mươi chín đạo môn trung. Nhưng Bán Nguyệt Tiên Cung trung còn có một chút bảo vật cũng không tại nơi trong cửa, mà là rơi lả tả tại Bán Nguyệt Tiên Cung các ngõ ngách.

Cho nên nói, lần này Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện, ai cũng muốn đi xem chính bản thân có hay không cơ duyên.

Chẳng những là Chân Mạch Đại Lục tu sĩ, ngay cả trong tinh không cao cấp tinh không thú, còn có một chút dị tinh vực tu sĩ cũng sẽ đi tới nơi này.

Đến lúc đó, một hồi đại chiến căn bản là tránh không được. Hoặc là nói, coi như là không chiếm được Bán Nguyệt Thi, vào không được Bán Nguyệt Tiên Cung. Tại trận đại chiến này trung, cũng có thể thu hoạch rất nhiều tinh không điểm cống hiến. Tinh không điểm cống hiến, đồng dạng là mỗi một cái tu sĩ đều bức thiết cần đồ đạc.

Cùng đông đảo tiến vào tinh không chiến trường tu sĩ bất đồng là, một người thân lưng trường kiếm thanh niên nam tử từ tinh không bến tàu lầu ba tinh không cánh cửa tiến đến.

Hắn trực tiếp đi tới tinh không bến tàu lầu hai, sờ ra bản thân tinh không bài nói:

- Giúp ta đổi hai quả thất cấp Phong Độn phù.

- Tốt, chờ...

Tiểu nhị không đếm xỉa tới tiếp nhận thanh niên trong tay nam tử tinh không bài, khi hắn thấy tinh không bài thượng chữ số sau đó, tay run một cái, thiếu chút nữa đem vật cầm trong tay tinh không bài rơi trên mặt đất.

- Tinh Đế Sơn Lôi Hồng Cát, tinh không điểm cống hiến 29151, bài danh 9964...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 330: Lôi Hồng Cát Bí Mật

Tiểu nhị nhanh chóng lấy ra hai quả Phong Độn phù kính cẩn đưa đến trong tay thanh niên này:

- Lôi sư huynh, ta lấy cho ngài chính là bùa chú của Minh Hòa đại sư, tuyệt đối là Phong Độn phù tốt nhất nơi này.

Thanh niên gật đầu, nhận lấy Phong Độn phù. Minh Hòa đại sư hắn đã nghe nói qua, là Chân Mạch Đại Lục Thiên phù đại sư, tuyệt đối có thể coi là số 1.

Thấy đối phương tiếp nhận Phong Độn phù, tiểu nhị này mới cẩn thận lại đem tinh không bài trừ điểm cống hiến của hai quả thất cấp Phong Độn phù, lại hai tay trả tinh không bài cho thanh niên.

Thanh niên thu hồi tinh không bài, lúc này mới đối với tiểu nhị nói:

- Đa tạ.

- Không cần, không cần, lần sau sư huynh lại đây, ta vẫn sẽ cho đồ tốt nhất.

Tiểu nhị vội vàng kính cẩn nói.

Thẳng đến thanh niên rời đi lầu hai sau đó, tiểu nhị mới kích động đối với người còn lại nói:

- Các ngươi biết mới vừa mới tới là ai chăng? Lôi Hồng Cát, chính là Lôi Hồng Cát trước đây không lâu leo lên Tinh Không Bảng. Tinh không

điểm cống hiến 29151, Tinh Không Bảng bài danh 9964. Không nghĩ tới Lôi sư huynh anh tuấn như vậy, trẻ tuổi như vậy!

- Hắn chính là Lôi Hồng Cát a? Ta lần trước nghe người ta nói hắn một tay vung lên đánh sấm sét đi xuống, từng lớp tinh không thú đều bị thu gặt rớt.

- Được rồi, nghe trước khi nói cái kia Mạc Vô Kỵ leo lên Tinh Không Bảng, cũng là lôi Linh Căn tu sĩ, thi triển lôi hồ tuyệt không kém so với Lôi Hồng Cát.

- Mạc Vô Kỵ có thể so sánh với sư huynh Lôi Hồng Cát à? Trước đây Mạc Vô Kỵ là theo tại phía sau tinh không đại quân, mới có cơ hội thu gặt một phần tinh không thú, lượm một phần điểm cống hiến. Lôi Hồng Cát sư huynh mặc dù là người của Tinh Đế Sơn, nhưng hắn hoàn toàn là bằng vào năng lực của mình tại trong tinh không đơn đả độc đấu, nghe nói còn xuất lực trợ giúp tinh không quân đội vài lần.

- Lời không thể nói như thế, ngươi đi theo tinh không đại quân phía sau đi nhặt một phần điểm thử xem, có thể hay không bước trên Tinh Không Bảng.

- Mạc Vô Kỵ là một người cặn bã, phát điên, lấy cái gì đi so sánh với Tinh Đế Sơn Lôi Hồng Cát?

- Chỉ có ngươi loại người ấu trĩ này mới nói ra những lời này, ngươi cho là cái hình ảnh đó không ai nhìn ra có vấn đề sao? Chỉ là quan hệ đến lợi ích của mình mà thôi. Mạc Vô Kỵ đích thật là giết cái kia tiểu cô nương, thế nhưng tiền căn hậu quả cũng không có, người biết vừa nhìn đã biết.

- Đúng, chúng ta chỉ luận Tinh Không Bảng cường giả, phẩm hạnh và vân vân, có thể ăn sao? Muốn nói phẩm hạnh, Lôi Hồng Cát thời điểm mới tới cùng Hạ gia câu kết làm bậy, về sau lại chủ động hướng Tinh Chủ cống hiến sức lực, nhân phẩm cũng rất yếu...

...

Nghị luận của người khác, Lôi Hồng Cát là nghe không được. Lúc này hắn đã đi tới tinh không bến tàu lầu một, hắn rất may mắn chính bản thân đi tới Chân Mạch Đại Lục, đi tới Tinh Đế Sơn.

Nơi này mới đúng là chỗ thích hợp nhất cho hắn tu luyện, hắn sẽ ở chỗ này quật khởi.

Ngắn ngủi vài năm, hắn liền từ Nguyên Đan Cảnh bước vào Hư Thần Cảnh tầng một. Có thể nói trong số thiên tài từ Thất Lạc Đại Lục tới được, không có bất cứ người nào có tốc độ tu luyện nhanh hơn hắn.

Chung quy có một ngày, hắn sẽ giết về Thất Lạc Đại Lục, thù của Lôi gia hắn cũng sẽ đi báo. Về phần cái kia Thiên Cơ Tông, ha ha, hắn không đem san thành bình địa, hắn cũng không phải họ Lôi.

Hắn tin tưởng mình có thể làm được, dù cho Bắc Tố Đình tư chất mạnh hơn nữa, tương lai thành tựu cũng sẽ không lớn bằng hắn. Về phần cái kia Hạ Mạt cùng Yến gia Yến Dương Nam, ha ha, hắn căn bản cũng không có xem ở trong mắt.

Bởi vì hắn có một cái bí mật của mình, một cái bí mật căn bản cũng không có người nào biết được, đó chính là Linh Căn của hắn.

Tất cả mọi người biết hắn là lôi Linh Căn, nhưng không biết hắn là biến dị lôi Linh Căn. Hơn nữa hắn biến dị lôi Linh Căn cùng các biến dị Linh Căn khác còn không giống nhau, biến dị Linh Căn của hắn có thể không ngừng thăng cấp.

Trước đây hắn tại Thất Lạc Đại Lục, biến dị lôi Linh Căn bất quá là cấp 2 mà thôi. Khi đó, tốc độ tu luyện của hắn tuy rằng đáng sợ, vẫn còn không đến mức nghiền ép các thiên tài. Tiến vào Chân Mạch Đại Lục sau đó, tại đây trong hoàn cảnh tuyệt hảo tu luyện, tốc độ tu luyện của hắn càng là tiến triển cực nhanh.

Không chỉ như thế, theo linh căn của hắn đẳng cấp càng mạnh, hắn đối với tu luyện am hiểu lại càng mạnh, thực lực xuất thủ cũng là càng mạnh. Hắn bây giờ lôi kỹ cũng không phải tiền nhân truyền thừa xuống, mà là hắn căn cứ thiên nhiên sét biến hóa mà tự động thôi diễn đi ra.

Hôm nay lôi Linh Căn của hắn càng là tăng lên tới cấp ba, có lẽ chờ hắn bước vào Chân Thần Cảnh, biến dị lôi Linh Căn của hắn lại đã đến cấp 4. Khi biến dị lôi Linh Căn tới rồi cấp bốn, hắn khẳng định chính bản thân đối với lôi nguyên tố càng là mẫn cảm, lôi kỹ diễn hóa mà đến cũng càng là cường đại.

Người khác lôi Linh Căn chỉ có thể dùng cực phẩm dị Linh Căn để hình dung, vậy cực phẩm dị lôi Linh Căn tối đa chỉ tương đương với nhị cấp biến dị lôi Linh Căn của hắn, dùng cái gì so với hắn?

Nếu là hiện tại để cho hắn đi leo lên Vấn Thiên Giai, có lẽ hắn thật có khả năng bước trên giai thứ một trăm lẻ tám.

Tại tinh không bến tàu lầu một, Lôi Hồng Cát hùng tâm vạn trượng còn chưa kịp đi giao tiếp tinh không điểm cống hiến nhiệm vụ, một người nam tử híp mắt liền ngăn cản hắn.

- Vị đạo hữu này mời, không biết đạo hữu có thể hay không lại đem thanh trường kiếm phía sau này cho ta xem?

Híp mắt nam tử đang khi nói chuyện, đã trong lúc vô ý huy động khí thế của mình, đây tuyệt đối là một cái Hư Thần Cảnh trung kỳ cường giả.Lôi Hồng Cát ánh mắt băng hàn nhìn chằm chằm nam tử trước mắt người này, chỉ nôn ra một chữ:

- Lăn xuống.

- A đù! Ngươi muốn chết...

Hư Thần trung kỳ nam tử thấy Lôi Hồng Cát lớn lối như thế, nhất thời giận điên lên. Quanh thân sát khí càng là bạo khởi, trực tiếp bao phủ

lại Lôi Hồng Cát.

Nếu không là bởi vì nơi này là tinh không bến tàu, hắn đều chuẩn bị động thủ.

Hắn thấy, bản thân dưới loại này khí thế cường đại, Lôi Hồng Cát nhất định phải bị áp lui. Chỉ cần Lôi Hồng Cát lui ra phía sau, hắn sẽ để cho Lôi Hồng Cát học được cái gì là tiền bối.

Thế nhưng để cho hắn kinh dị là, Lôi Hồng Cát chẳng những không có lui về phía sau, trái lại một bước nhảy qua trước. Một loại sát ý sắc bén như trong núi xương biển máu lao tới bao trùm lại đây, nam tử mắt hí thật giống như chính bản thân quanh thân bị đao kiếm quét đi một lớp da vậy, cả người cấp tốc lui về phía sau.

Một mực thối lui sau đó hơn mười bước, cái loại này đáng sợ biển máu sát khí áp lực mới yếu bớt xuống. Hắn hoảng sợ nhìn Lôi Hồng Cát, lần nữa theo bản năng lui về phía sau. Coi như là Hư Thần Cảnh hậu kỳ cường giả, cũng không có ai có thể cho hắn loại này kinh khủng sát ý khí thế áp chế.

May là nơi này là tinh không bến tàu, nếu mà không phải là tinh không bến tàu, có lẽ cái mạng nhỏ của hắn liền phải giao tại trong tay của đối phương.

Nam tử này thấy Lôi Hồng Cát căn bản cũng không có đưa hắn coi ra gì, nhanh chóng xoay người cấp tốc rời đi, hắn phát thệ lần sau thấy tên này, hắn sẽ tránh trước rồi lại nói.

- Tố Đình tỷ, là Lôi Hồng Cát, tu vi của hắn đã cùng ta không sai biệt lắm.

Tinh không bến tàu một chỗ tầng góc, Yên Nhi tận mắt thấy Lôi Hồng Cát dùng sát ý khí thế như Thi Sơn biển máu vậy, lại đem một cái Hư Thần Cảnh trung kỳ tu sĩ chèn ép bỏ chạy.

Trong lòng nàng có chút bất an, ân oán của Lôi gia cùng tán tu 2705, coi như là nàng loại này nhất tâm người tu luyện, đều nghe nói qua, có thể thấy được ân oán này to lớn. Tại biết tán tu 2705 chính là thiếu gia sau đó, nàng liền một lòng nghĩ phải như thế nào trợ giúp thiếu gia.

Hiện tại Lôi Hồng Cát cùng nàng tu vi không sai biệt lắm, nhưng khí thế loại này căn bản cũng không phải là nàng có thể sánh được. Giống nhau là Hư Thần Cảnh sơ kỳ, nàng khẳng định mình tuyệt đối không phải là đối thủ của Lôi Hồng Cát.

Bắc Tố Đình gật đầu:

- Trước đây người này có thể bước trên Vấn Thiên Giai thứ chín mươi chín tầng, ta liền biết người này không đơn giản. Hiện tại xem ra, hắn đích xác lợi hại. Tu vi tiến độ cư nhiên so với ngươi còn nhanh hơn, phải biết rằng ngươi là biến dị mộc linh căn, là Linh Căn thích hợp nhất tu luyện.

Nói xong, Bắc Tố Đình hơi dừng lại một chút, lại nói theo:

- Yên Nhi, ngươi biết Thiên Cơ Tông sao?

Yên Nhi gật đầu, Thiên Cơ Tông tông chủ bị giết, Thiên Cơ Tông lại bị Lôi gia tiêu diệt, nàng vẫn là nghe nói qua.

- Lôi Hồng Cát vác sau lưng thanh kiếm kia là Thiên Cơ Kiếm của Thiên Cơ Tông, lúc này hắn chẳng kiêng nể lại đem kiếm vác lên người, có thể thấy được Thiên Cơ Tông tông chủ đích thật là bị Lôi gia giết.

Bắc Tố Đình nói.

- Tố Đình tỷ, ta muốn đơn độc đi tinh không chiến trường.

Yên Nhi kiên định nói.

Thấy Bắc Tố Đình nghi hoặc nhìn chính bản thân, Yên Nhi chậm rãi nói:

- Tố Đình tỷ, ta cùng đi với ngươi tinh không chiến trường, đích thật là an toàn. Nhưng điều này đối với ta cũng không có bao nhiêu tác dụng, ta muốn tăng lên thực lực của chính mình, thì quyết không thể ngây ngô sau lưng ngươi. Chỉ có trải qua sinh tử ma luyện, mới có thể làm cho ta chân chính lớn lên.

Bắc Tố Đình thấy Yên Nhi nhìn chằm chằm vào địa phương Lôi Hồng Cát biến mất, nàng đã hiểu Yên Nhi ý tứ. Đích xác, muốn trở thành một cái cùng Lôi Hồng Cát cường giả chân chính như vậy, vẫn che chở nàng sau lưng, vậy tuyệt đối không được.

- Yên Nhi, ngươi đã quyết định, ta cũng không khuyên ngươi. Vạn sự chính ngươi cẩn thận, còn có không tới Nhân Tiên, nghìn vạn không nên nghĩ tới việc đi Cực Băng Hải.

Bắc Tố Đình biết khuyên nữa nói cũng là vô dụng, đơn giản đáp ứng Yên Nhi yêu cầu.

Yên Nhi đứng lên, đối với Bắc Tố Đình cúi người hành lễ:

- Tố Đình tỷ, ngươi yên tâm đi, trước khi giúp thiếu gia hoàn thành một ít chuyện của hắn, ta còn sẽ không đi Cực Băng Hải.

Ngoại trừ giúp thiếu gia báo thù ra, nàng còn muốn đi Thất Lạc Đại Lục giúp thiếu gia đòi về Bắc Tần Quận Chủ Quốc. Vô luận như thế nào, đó là chấp niệm trong lòng thiếu gia, Bắc Tần Quận Chủ Quốc ít nhất phải trở lại Mạc gia.

Yên Nhi tại Thất Lạc Đại Lục nhất tâm tu luyện, nàng cũng không biết Bắc Tần Quận Quốc sớm đã được Mạc Vô Kỵ thu hồi lại, đồng thời hiện tại Bắc Tần Quận Quốc quận chúa chính là Mạc gia chi thứ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 331: Súy Oa

Răng rắc, răng rắc...

Linh tủy thạch không ngừng vỡ vụn bên người Mạc Vô Kỵ, một trăm lẻ bốn nhánh mạch lạc đồng thời nghịch chuyển Chu Thiên, bao trùm linh khí điên cuồng, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, cũng là lần đầu tiên.

Từ Hư Thần tầng một đến Hư Thần tầng ba, hắn chỉ dùng thời gian ba tháng. Tới Hư Thần tầng ba sau đó, tu vi của hắn tiến giai mới dần dần chậm lại, nhưng linh khí cuồng bạo này bao trùm, vẫn như cũ để cho chung quanh linh tủy thạch không ngừng vỡ vụn.

Từ Hư Thần ba tầng thăng cấp đến Hư Thần tầng bốn, không phải là chuyện một ngày hai ngày, Mạc Vô Kỵ tạm thời đình chỉ tu luyện. Hắn mỗi qua một đoạn thời gian, đều mau chân đến chăm ngọc quan của Sầm Thư Âm.

Tuy ngọc quan được hộ trận và Thanh Câm Chi Tâm của hắn che chở, cái chỗ này vẫn là Cực Băng Hải, vạn nhất xuất hiện vấn đề gì, hắn vĩnh viễn cũng sẽ không tha thứ cho bản thân.

Dù cho Sầm Thư Âm đã chết, hắn cũng không muốn đem Sầm Thư Âm đưa vào trong nhẫn. Bên trong chiếc nhẫn không có sinh mạng còn sống, hắn sợ Sầm Thư Âm ở bên trong đó sẽ vắng lặng cô đơn. Ở bên ngoài tuy rằng băng hàn, chí ít còn có hắn phụng bồi.

Mạc Vô Kỵ thở dài, thần niệm rơi vào chiếc nhẫn của mình. Giới chỉ dù có không gian lớn hơn nữa, cũng chỉ là một không gian gửi đồ mà

thôi. Trong giới chỉ của hắn còn có đống lớn linh thạch và đan dược, linh khí cùng các loại tài liệu đã chồng chất như núi.

Lúc này, hắn thật muốn lại đem bản thân một đống nhẫn cùng tất cả mọi thứ đều cầm đi trao đổi một cái Tiểu Thế Giới có thể cho sinh mệnh sinh tồn. Bất quá loại bảo vật này, hắn cũng chỉ là nghe nói qua mà thôi.

Nếu mà Thư Âm còn sống thì tốt rồi, tại cái chỗ này tu luyện, dùng tư chất của Thư Âm, cộng thêm Đại Phong Quyết, cảnh giới bây giờ thậm chí còn cao hơn hắn.

Một quả trứng lớn chừng nắm đấm màu vàng đất xuất hiện ở giữa thần niệm của hắn, thấy quả trứng này, Mạc Vô Kỵ nhớ tới hắn đã từng cùng đám người Cơ Quảng tiến vào Trường Lạc hải, tại Hải Thất Giác chỗ đó săn bắt Hải Dực Báo. Trước đây bọn họ tổng cộng tìm được năm quả trứng Hải Dực Báo, tại trong ổ Hải Dực Báo, còn có như vậy một quả trứng ngoại tộc. Bởi vì hắn xuất lực lớn nhất, thứ này bị xem như vật kèm theo đưa cho hắn.

Nhớ đến những thứ này chuyện cũ, Mạc Vô Kỵ cũng nhớ tới Đinh Bố Nhị, Nguyên Chấn Nhất và Thập Nhất Nương bọn họ.

Không biết Đinh Bố Nhị hiện tại sống tốt không, trước hắn vẫn mệt mỏi, điên cuồng tu luyện, thậm chí trở thành minh chủ sau đó, cũng không có cơ hội đi gặp một lần Đinh Bố Nhị.

Còn có Thập Nhất Nương, nàng và Mạc Hương Đồng hiện tại như thế nào? Còn có Yên Nhi, ban đầu ở Vô Ngân Kiếm Phái, nàng cả ngày liền ôm cái trứng này đi chơi bên Huyết Ngẫu Hồ. Yên Nhi đi theo Bắc Tố Đình, hắn là có tốt.

Chuyện cũ như khói, đi qua chung quy phải đi qua.

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng, theo bản năng lại đem quả trứng màu vàng đất cầm ở tại trong tay.

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ mới vừa đem quả này trứng lấy ra, xác trứng cư nhiên nứt ra một đạo khe hở...

Mạc Vô Kỵ kinh dị nhìn chằm chằm quả trứng trong tay, lập tức hắn cảm nhận được quả trứng di chuyển một cái, hắn nhanh chóng huy động một đoàn cực nóng nguyên lực bao lấy quả trứng, trong lòng mừng rỡ không thôi.

Không nghĩ tới trứng còn nở được, tại nơi băng hàn đáng sợ này, nếu là bị hàn khí xâm lấn, như vậy trứng khẳng định vô dụng.

- Ca ca ca...

Tại Mạc Vô Kỵ nguyên lực bao lấy quả trứng, khe nứt càng lúc càng lớn, một cái miệng nhọn vươn ra. Mỏ nhọn thoạt nhìn như chim, lại hết lần này tới lần khác có một đôi mắt to tròn trịa. Tròn trịa mắt to đảo vòng vo một cái, sau đó cái mỏ nhọn tại bên ngoài vỏ trứng đánh một vòng, trực tiếp nuốt xuống hết cái vỏ trứng đã nhốt nó.

Mạc Vô Kỵ ngơ ngác nhìn vật nhỏ này trong lòng bàn tay, mỏ nhọn, mắt to, trên đầu lại còn có ba cái sừng. Cùng chi đối ứng là, tên này còn có ba cái chân. Từ một đôi cánh còn chỉ có một chút lông tơ, Mạc Vô Kỵ đoán được, đây cũng là 1 loài chim.

Ngoại trừ này một đôi mắt to còn có chút gian manh ra, con chim này quả thực chính là quá xấu xí rồi.

Loại chim xấu lạ này vừa ra đến lập tức chính là hưng phấn thét chói tai, lập tức liền muốn nhảy đến linh tủy thạch. Cũng may tên này còn có mấy phần tự mình hiểu lấy, duỗi một cái đầu liền biết bên ngoài không thể đi, một khi nó rời đi lòng bàn tay Mạc Vô Kỵ, lập tức sẽ chết.

- Kỷ kỷ!

Chim xấu lạ dùng mỏ nhọn không ngừng mổ lấy lòng bàn tay của Mạc Vô Kỵ, ý kia là, mau để cho ta đi ăn linh tủy.

Mạc Vô Kỵ thở dài:

- Ngươi xấu như vậy, dứt khoát liền gọi ngươi là vở hài kịch sao?.

Chim xấu lạ thật giống như nghe rõ ý tứ của Mạc Vô Kỵ bình thường giống nhau, càng là gia tăng thét chói tai thanh âm.

- Ngươi nghe hiểu được lời của ta?

Mạc Vô Kỵ kinh dị nhìn con chim xấu lạ.

Hắn thế nhưng biết, coi như là chim xấu lạ trong tay là yêu thú, muốn nghe hiểu lời của hắn, cũng phải chờ đến chí ít cấp một hậu kỳ, thậm chí đến cấp 2 mới có thể. Con chim nhỏ này mới ra đến, là có thể nghe hiểu lời của hắn, trí lực đơn giản là cấp bậc Obama a.

- Vậy nếu không ta gọi ngươi Súy Oa?

Mạc Vô Kỵ dùng giọng nói thăm dò hỏi.

Chim xấu lạ dường như có chút không rõ cái gì là Súy Oa, trừng mắt một đôi mắt to vô tội nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là giải thích:

- Chính là đẹp trai, anh tuấn ngọc thụ lâm phong ý tứ.

Chim xấu lạ hình như thật nghe hiểu lời của Mạc Vô Kỵ bình thường giống nhau, lập tức tại Mạc Vô Kỵ lòng bàn tay cọ cọ, hiển nhiên rất là thoả mãn cái tên này.

Mạc Vô Kỵ im lặng nhìn con chim xấu lạ trong tay mình, còn Súy Oa, được rồi, hắn vẫn là lần đầu tiên thấy con vật không biết xấu hổ như vậy.

- Ngươi còn có xấu hổ hay không?

Mạc Vô Kỵ thấy con trym tại trong tay mình hưng phấn, vô lực đả kích.

Chim xấu lạ dường như lại nghe không hiểu lời của Mạc Vô Kỵ, vẫn là trừng lớn một đôi ánh mắt vô tội nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ rất là hoài nghi, tên này có đúng hay không đang làm bộ. Cũng không biết là cái gì Thượng Cổ Thần Điểu lưu lại dòng giống, da mặt cư nhiên dầy như vậy. Mới ra sinh, da dày như vậy, chờ trưởng thành, vậy da chỉ sợ cũng có thể chống đỡ này Cực Băng Hải băng hàn sao??

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, hắn không có khả năng mãi để nó ở lòng bàn tay, chỉ có thể lại đem con trym đưa đến trong hộ trận chỗ Sầm Thư Âm. Hộ trận có Thanh Câm Chi Tâm che chở, hàn khí vào không được. Súy Oa tuy rằng xấu, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn để cho nó bị hàn khí hóa thành hư vô.

Trong hộ trận, sớm đã chất đống các loại các dạng linh tủy thạch cô. Súy Oa vừa tiến vào hộ trong trận, lập tức liền đánh về phía một cái linh tủy thạch cô, đem cắn lên dát băng âm vang.

Mạc Vô Kỵ rất là chăm chú nhìn con chim xấu lạ nói:

- Súy Oa, nơi này là địa phương chủ mẫu ngươi ngủ yên, ngươi ở nơi này chỉ có thể cẩn thận thủ hộ cho người. Những thứ linh tủy thạch cô này mặc cho ngươi ăn, một khi ngươi dám động tới hộ trận, để cho hàn khí xâm nhập vào ngọc quan của chủ mẫu, mặc kệ ngươi xấu bao nhiêu, ta cũng sẽ đem ngươi hầm thành canh. Ngươi ở nơi này chỉ có một mục đích, đó là thủ hộ cho chủ mẫu.

Súy Oa lần nữa nghe không hiểu lời của Mạc Vô Kỵ, nó ngược lại nâng lên cái đầu đang gặm linh tủy thạch cô, lại một lần nữa lộ ra một cái ánh mắt vô tội.

Mạc Vô Kỵ mặc kệ đáp lại tên này, tiếp tục trùng kích Hư Thần tầng bốn.

Nếu Bán Nguyệt Tiên Cung trọng yếu như vậy, vậy hắn liền nhất định phải trong thời gian ngắn nhất trùng kích đến Chân Thần Cảnh, sau đó đi ra ngoài, nghĩ hết tất cả biện pháp cũng phải vào một chuyến Bán Nguyệt Tiên Cung.

...

Tại tu chân giới, thời gian mất đi là nhanh nhất. Trong lúc lơ đãng, một cái bế quan chính là vài năm trôi qua.

Tinh không bến tàu tinh không môn, một người nữ tử mang theo cái khăn che mặt nhảy tiến vào. Chung quanh tu sĩ thấy tên nữ tử này, đều thi lễ nhường ra một bên.

Tại Chân Mạch Đại Lục, mỗi Nhân tiên là tiếng tăm lừng lẫy tồn tại. Tuy không ai đi tận lực hỏi thăm, thế nhưng mọi người cũng đều biết, nữ tử này mang khăn che mặt là một người Nhân Tiên cường giả. Hơn nữa còn tại một năm trước leo lên Tinh Không Bảng, đồng thời tiến vào Tinh Không Bảng top năm nghìn vị.

Đó chính là Bắc Tố Đình, trước đây Yên Nhi một mình đi tới tinh không sau đó, Bắc Tố Đình vẫn còn có chút không quá yên tâm, sau đó cũng theo tiến vào trong tinh không. Bất quá nàng tại trong tinh không lịch luyện 3 năm, nhưng không có Yên Nhi nửa điểm tin tức. 3 năm, nàng chẳng những tích lũy một đống tinh không điểm cống hiến, cũng bước vào Tinh Không Bảng top năm nghìn.

Đối với một Nhân tiên cường giả mà nói, top năm nghìn danh căn bản cũng không tính cái gì, thứ tự này cùng thân phận của nàng thậm chí đều có chút không hợp. Bắc Tố Đình cũng không thèm để ý, nàng đối với bảng danh sách gì đó, chưa hề để ở trong lòng.

Đi tới tinh không bến tàu lầu một, Bắc Tố Đình theo bản năng nhìn một chút một bên thiên địa nhân tam bảng. Nàng kỳ thực muốn biết, mặt trên có tên Mạc Vô Kỵ hay không.

Theo nàng, Mạc Vô Kỵ có thể ở Chân Hồ Cảnh liền bước vào Tinh Không Bảng, nếu mà còn sống, rất có thể sẽ bước trên Chân Mạch Đại Lục Địa Giới bảng danh sách.

Nàng ở trên Địa bảng nhìn thấy Lôi Hồng Cát, Lôi Hồng Cát lúc này đã là Địa Bảng thứ mười sáu danh. Chân Mạch Đại Lục thiên tài như mây, Lôi Hồng Cát bước trên thứ mười sáu danh, có thể nói là vô cùng nghịch thiên. Coi như là Bắc Tố Đình chính bản thân, nàng cũng biết mình tại Hư Thần Cảnh thời điểm, không cách nào tại Chân Mạch Đại Lục bước lên Địa Bảng thứ mười sáu danh.

Ngoài ra, nàng còn nhìn thấy Yến gia Yến Dương Nam. Yến Dương Nam ca ca Yến Dương Đông chính là Mạc Vô Kỵ giết chết, lúc này Yến Dương Nam dĩ nhiên cũng tiến vào Địa Bảng, hơn nữa bài danh tại thứ 384 vị.

Thiên địa nhân tam bảng mỗi một cái bảng danh sách đều có một vạn người, vô luận là thứ mười sáu vị hay là thứ 384 vị, đây đều là thiên tài tuyệt thế, đánh bại dễ dàng thiên tài cùng giai mới có thể lên.

Đáng tiếc lục soát khắp toàn bộ bảng danh sách, nàng cũng không có thấy tên Mạc Vô Kỵ.

Bắc Tố Đình thở dài, lần này thử luyện, nàng cố ý đi một chuyến Cực Băng Hải. Tiến vào Cực Băng Hải sau đó, nàng cũng không có ngây ngô bao lâu liền mau chân chạy ra. Dùng thực lực của nàng đều không thể tại Cực Băng Hải lưu lại lâu, vậy Mạc Vô Kỵ tiến vào Cực Băng Hải đã vài năm, cơ hội có thể sống được chỉ sợ là cực kỳ xa vời.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 332: Súy Oa Ý Nghĩ

Mạc Vô Kỵ quanh thân linh vận huy động, trong cơ thể linh vận vết lúc này thậm chí ở bên ngoài đều có thể rõ ràng thấy. Ở bên cạnh hắn linh tủy thạch cô vỡ vụn càng là nhiều hơn, có thể thấy được lúc này tốc độ hắn hấp thu linh khí cường đại cỡ nào.

- Ầm!

Thật giống như cả người đều bị đánh vỡ ra giống nhau, một trăm lẻ năm nhánh mạch lạc trên người Mạc Vô Kỵ trở nên quán thông.

Hư Thần Cảnh tầng mười hai, nguyên lực dâng trào trong cơ thể, thức hải lần nữa mở rộng. Trong thức hải tử khí hồ lớn chẳng những không có dấu hiệu biến mất, trái lại bộc phát mở rộng.

Không chỉ như thế, tử khí hồ lớn cũng là càng thêm ngưng thật rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ biết, bình thường Hư Thần Cảnh sau đó, sẽ chỉ là ngưng tụ ra đến mơ hồ Nguyên Thần, thế nhưng hắn tới Hư Thần Cảnh mười hai tầng rồi, cũng không có ngưng tụ ra mơ hồ Nguyên Thần, ngoại trừ tử khí hồ lớn càng thêm to, nguyên lực càng dâng trào ra, cũng không có gì bất đồng.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, người khác Nguyên Đan Cảnh, ngưng tụ là Kim Đan. Hắn thời điểm Nguyên Đan Cảnh, ngưng tụ là tử khí.

Đã như vậy, hắn tại Hư Thần Cảnh không có ngưng tụ ra đến hư ảo Nguyên Thần, cũng là như thường. Bất Hủ Phàm Nhân Quyết bị hắn sửa

chữa sau đó, vốn chính là nghịch chuyển tu luyện, nếu có cái gì bất đồng, hắn cũng cũng không thèm để ý. Chỉ cần có thể thăng cấp, chỉ cần tu vi càng ngày càng mạnh, cái khác đều không trọng yếu.

Thăng cấp Hư Thần sau đó hắn dùng ba tháng từ Hư Thần Cảnh tầng một tu luyện tới Hư Thần Cảnh tầng ba, mà từ Hư Thần Cảnh ba tầng tu luyện tới mở ra một trăm lẻ năm nhánh mạch lạc, thăng cấp đến Hư Thần Cảnh tầng mười hai, hắn tròn hao tốn hơn ba năm thời gian. Còn là ở trong linh tủy thạch cô (nấm linh tủy) kiểu này tu luyện, nếu là ở bên ngoài, hắn muốn thăng cấp đến Hư Thần Cảnh tầng mười hai, thời gian tu luyện của hắn có lẽ sẽ tăng gấp bội.

Tiêu phí mấy chục năm, từ Hư Thần Cảnh ba tầng đến Hư Thần Cảnh tầng mười hai, khi đó không muốn nói Bán Nguyệt Tiên Cung, coi như là Cả Nguyệt Tiên Cung cũng mất mẹ rồi.

Cho nên tại thăng cấp tới rồi Hư Thần Cảnh tầng mười hai sau đó, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có dừng lại, vẫn như cũ điên cuồng cướp lấy xung quanh linh tủy thạch cô linh khí, hắn muốn một lần hành động xông lên Chân Thần Cảnh.

Chỉ có tới Chân Thần Cảnh, tiến vào trong tinh không, hắn mới có thể sống yên ổn.

Trong một phương tinh không này Nhân Tiên cảnh rất ít, hơn nữa đều không hay tranh đấu. Những cường giả này, trên cơ bản cũng là đang bế quan để thăng cấp đẳng cấp cao hơn.

Cho nên nói, vô luận là ở tinh không chiến trường hay là đang Tinh Không Điện, hoặc là trong tinh không, Chân Thần Cảnh mới thật sự là chúa tể. Muốn bảo trụ chính bản thân, nhất định phải phải thăng cấp Chân Thần Cảnh.

Một trăm lẻ năm nhánh mạch lạc đồng thời nghịch chuyển Chu Thiên, tốc độ linh khí bao trùm so với trước cũng không phải tăng lên một cái mạch lạc đơn giản như vậy.

Xung quanh linh tủy thạch cô vỡ vụn thanh âm càng là dày đặc cùng nhiều lần, Mạc Vô Kỵ vẫn không nhúc nhích, vẫn như cũ thần thanh khí sảng bao trùm linh khí tu luyện.

Chim xấu lạ Súy Oa núp ở hộ trận vùng ven, nhìn thấy chung quanh từng mảnh một linh tủy thạch cô bởi vì bị Mạc Vô Kỵ bao trùm linh khí sau đó vỡ vụn, há cái mỏ nhọn, có chút trợn mắt hốc mồm.

Một hồi lâu sau đó, nó mới cúi đầu nhìn một chút linh tủy thạch cô bên cạnh mình. Những thứ này linh tủy thạch cô rất nhiều đều là bị nó ăn hết một khối, lưu lại mảnh vụn.

So với Mạc Vô Kỵ, chính bản thân dường như quá kén ăn. Xem người ta, hấp thu đều là linh tủy tinh túy, mà nó cái gì bột phấn đều ăn hết. Thực sự là tức chết người, không đúng, hẳn là điểu so với người, tức chết điểu a.

Bất quá cái này không làm khó được nó, rất nhanh nó học Mạc Vô Kỵ bộ dạng, ngồi ở trên linh tủy thạch cô, nó muốn giống Mạc Vô Kỵ như vậy điên cuồng hấp thu linh khí trong đó.

Ba cái chân ngồi dưới đất, lộ ra có chút khôi hài, đối với việc Súy Oa muốn học hình dạng Mạc Vô Kỵ mà nói, lại khôi hài cũng không là vấn đề.

Một canh giờ trôi qua, Súy Oa phát hiện chung quanh linh tủy thạch cô mình không có nửa điểm biến hóa, nó cũng không có hấp thu đến nửa điểm linh khí. Chỉ có thể bất đắc dĩ lần nữa há mồm lại đem một khối lớn linh tủy thạch cô trước mắt nuốt vào, đồng thời hai con mắt to trên dưới loạn chuyển nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Súy Oa vẫn cho rằng mình là một con chim có trí lực, cho nên nó cũng rất nhanh thì hiểu rõ là chuyện gì xảy ra. Nó chỉ có bản năng ăn linh tủy, mà cha nó dường như có biện pháp thông qua một loại tu luyện thủ đoạn, lại đem linh tủy linh khí hút đi.

Làm sao mới có thể để cho cha lại đem công pháp tu luyện dạy cho mình nè? Súy Oa tròng mắt đảo vòng vo nửa ngày, rất nhanh nó liền nghĩ đến ngọc quan chính bản thân đang bảo vệ.

Bên trong ngọc quan là chủ mẫu, cha xem ra rất lưu ý tới nàng.

Nghĩ tới đây, con chim xấu lạ tự nhận là thông minh, bắt đầu dùng đám linh tủy thạch cô tại trước ngọc quan xây một cái đàn tế nho nhỏ. Lại ở phía trước đàn tế, làm một cái linh tủy bồ đoàn để quỳ lạy.

Làm xong những thứ này, con chim còn cảm thấy thiếu một chút cái gì. Lập tức, nó lại từ trên cánh mình đã đầy đặn nhổ xuống 3 cái lông chim, lại đem 3 cái lông chim này cắm vào trên tế đài.

Cái này cuối cùng đã khá hơn, Súy Oa lảo đảo lắc lư đi tới trên bồ đoàn linh tủy thử lạy một cái, chỉ là nó có 3 chân bái lạy dường như không được tiện lắm.

Bất quá không quan hệ, cha còn đang tu luyện trung, chờ hắn đã tỉnh chính bản thân làm tiếp một cái hình dạng.

Về phần ba cái lông chim...

Súy Oa ngẹo đầu suy nghĩ kỹ một hồi, bỗng nhiên há mồm phun ra một đoàn hỏa diễm. Trong trí nhớ của truyền thừa nó, dường như muốn đem 3 cây nhang này nhóm lên mới có thành ý.

Không đúng, nhìn một chút Mạc Vô Kỵ còn vừa đang tu luyện, Súy Oa lại đem hỏa diễm nuốt xuống. Coi như là muốn phun ra hỏa diễm đốt 3 cây nhang, cũng phải chờ cha tỉnh đã, để cho hắn thấy. Nếu không, đến lúc đó chính bản thân lại phải nhổ xuống 3 cái lông chim. Bản thân lông mao nhưng rất quý giá à nha, không có khả năng tùy tiện đốt, có ngày trụi con mẹ nó lông thì sao.

...

Mạc Vô Kỵ chút nào cũng không có để ý Súy Oa đang làm cái gì, coi như là biết, hắn cũng sẽ không đi để ý tới. Lúc này hắn nhất tâm muốn vượt qua Hư Thần Cảnh, thăng cấp đến thiên giới Chân Thần Cảnh.

Cho nên tốc độ hắn hấp thu linh khí càng lúc càng nhanh, cũng càng ngày càng cuồng bạo.

Theo xung quanh linh tủy thạch cô không ngừng vỡ vụn, đảo mắt, Mạc Vô Kỵ lần nữa tu luyện một năm.

Hôm nay Mạc Vô Kỵ mở mắt, trong lòng hắn âm thầm thở dài một cái. Một năm trước hắn liền bước lên Hư Thần Cảnh tầng mười hai, một năm sau, hắn còn đang ở Hư Thần Cảnh tầng mười hai, thậm chí ngay cả viên mãn cũng không có đạt được.

Dùng loại tiến độ này của hắn, sợ rằng ở chỗ này tu luyện mười năm, hắn cũng không cách nào thăng cấp đến Chân Thần Cảnh.

Đây tuyệt đối không phải là duyên cớ linh khí chưa đủ, nơi này khắp nơi đều là linh tủy thạch cô, nói cách khác, muốn tìm một địa phương linh khí có thể so sánh được với nơi này, thật đúng là không nhiều lắm.

Xem ra nơi này không thích hợp thăng cấp Thiên Giới, muốn nhảy vào thiên giới Chân Thần Cảnh, hắn nhất định phải rời đi Cực Băng Hải.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ đứng lên.

Lập tức hắn liền khiếp sợ phát hiện, Súy Oa cư nhiên phun ra một ngụm hỏa diễm, lại đem 3 cây lông chim đốt, sau đó nghiêm trang tại trước ngọc quan dập đầu tế bái. Xem 3 cái chân của nó tế bái hình dạng, thật sự là khôi hài cực kỳ.

- Ngươi con chim xấu lạ này, đang làm gì đó?

Mạc Vô Kỵ mắng.

Hơn 4 năm thời gian, Súy Oa cũng không còn quá xấu. Chí ít lông chim đã đầy ắp, trên đầu ba cái sừng cũng lộ ra cực kỳ có cá tính. Mỏ nhọn cũng vẫn là mỏ nhọn, cặp mắt tròn cũng vẫn còn tròn lắm, ba cái chân cũng không có ít đi một.

- Cha, ta đang kính cẩn thành tín tế bái chủ mẫu. Nguyện chủ mẫu phù hộ ta, sớm ngày có thể...

Súy Oa cứng rắn lại đem cụm từ thu được tu luyện công pháp mấy chữ này nuốt mất.

Sau gáy Mạc Vô Kỵ bỗng nổi hắc tuyến (đọc truyện tranh hay thấy cảnh này):

- Chim xấu lạ, ngươi kêu ta cái gì á? Ai cho ngươi gọi ta là cha, kêu nữa, ta trực tiếp hầm ngươi. A đù, không đúng, ngươi biết nói từ lúc nào?

- Lão... Ta là Súy Oa, ngươi không có khả năng gọi ta là chim xấu lạ. Ngươi chỉ là để cho ta chăm sóc chủ mẫu, lại không cho ta công pháp tu luyện, nào biết đâu ta lúc nào biết nói chuyện.

Súy Oa cuối cùng vẫn lại đem mục đích của chính mình nói ra.

Mạc Vô Kỵ chau mày:

- Mặc kệ gọi gì đều có thể, cơ mà không cho phép gọi cha.

Trong lòng hắn đang suy nghĩ, nó có ba chân, còn có thể phun ra hỏa diễm, không biết có thể hay không có quan hệ với Tam Túc Kim Ô. Tam Túc Kim Ô thế nhưng Viễn Cổ thần thú, bất quá trên đầu chim xấu lạ này còn có 3 cái sừng, coi như là Tam Túc Kim Ô hậu duệ, cũng sẽ không phải là dòng chính.

- Vậy ta gọi ngươi là lão đầu nhé? Lão đầu có thể hay không lại đem công pháp tu luyện cho ta một phần?

Súy Oa nhớ mãi không quên công pháp tu luyện, nó vì chút chuyện này, lại là rút ra lông chim, lại là quỳ lạy, cũng chờ một năm.

Mạc Vô Kỵ một bước nhảy vào trong hộ trận, trực tiếp xách lên sừng nhọn của Súy Oa, lại con chim xấu lạ ném ở một bên:

- Ngươi mới là lão đầu, ta rất già sao?

Súy Oa thấy Mạc Vô Kỵ tâm tình không tốt, không dám dài dòng nữa, cả công pháp cũng không dám nhắc lại.

Mạc Vô Kỵ đi tới bên người Sầm Thư Âm, cảm thụ được ngọc quan bình yên vô sự, Sầm Thư Âm tại dưới hắn khắc xuống tầng tầng pháp trận cấm chế, cũng không có nửa điểm thương tổn, trong lòng hắn cũng là thương cảm nổi lên một lần nữa.

Thở thật dài, có lẽ hắn phải về Thất Lạc Đại Lục một chuyến. Hắn muốn đem Thư Âm an táng tại bên phần mộ của mẹ nàng, vô luận như thế nào, phải để cho nàng và thân nhân cùng một chỗ. Có lẽ tại trong lòng Sầm Thư Âm, chỉ có mẫu thân nàng, mới đúng là thân nhân huyết thống duy nhất sao?.

Một lúc lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ mới xoay người nói với Súy Oa:

- Công pháp của ta đều là nhân loại tu sĩ tu luyện, ngươi một con trym tu luyện công pháp của ta, có tác dụng cái trym gì đâu...

-... Ta chính là cần thứ trym dùng mà...

Súy Oa sợ hãi rụt rè trả lời một câu, nó trong lòng rất là không cho là đúng. Biết rõ đéo có tác dụng, còn không cho mình tu luyện, cha này, không đúng, là lão nhân này cũng quá keo kiệt.

Mạc Vô Kỵ nhất thời câm miệng, hắn im lặng nhìn một chút Súy Oa, Súy Oa muốn tu luyện công pháp, không phải là muốn có trym xài sao?

- Quên đi, nói ngươi cũng không hiểu. Ta muốn đào một đống linh tủy thạch cô, sau đó chúng ta chuẩn bị đi ra ngoài. Chờ sau khi rời khỏi đây, ta nghĩ biện pháp giúp ngươi kiếm một cái công pháp tu luyện cho trym vậy.

Mạc Vô Kỵ đối với Súy Oa khoát tay áo, hắn tâm tình không tốt, thực sự không muốn cùng này con trym kỳ lạ này nói nhiều.

Nghe được Mạc Vô Kỵ muốn vì mình kiếm trym pháp, Súy Oa nhất thời ánh mắt lóe ra, trong lòng như uống mật vậy ngọt ngào và sảng khoái.

Nửa tháng sau, Mạc Vô Kỵ đình chỉ đào móc. Nơi này linh tủy thạch cô bị hắn tu luyện mấy năm thời gian, vốn là không còn nhiều lắm. Hiện tại lại đào lên nhiều như vậy, còn dư lại đã lác đác không còn mấy.

- Thư Âm, chúng ta đi thôi.

Mạc Vô Kỵ đi tới trước mặt ngọc quan, đưa tay nâng lên ngọc quan. Súy Oa cực kỳ xem thời cơ bay đến trên cánh tay Mạc Vô Kỵ, nó rất rõ ràng, một khi mất đi Mạc Vô Kỵ bảo vệ, nó dù có chi, ở chỗ này cũng sẽ hóa thành hư vô.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 333: Thiên Kiếp Thạch

Mạc Vô Kỵ lại đem Thiên Cơ Côn đeo ở trên lưng, nâng ngọc quan chạy ra khỏi vòng sáng Cực Băng Hải.

Tràng cảnh tinh không quen thuộc, để cho Mạc Vô Kỵ dường như nhìn thấy trước đây không lâu, Sầm Thư Âm cõng hắn sau lưng, một bên tự thuật lấy cố sự lúc nhỏ của nàng, một bên vọt vào trong vòng sáng Cực Băng Hải.

Vài năm trôi qua, hắn và Sầm Thư Âm lần nữa đi ra rồi. Bất đồng duy nhất chính là, Sầm Thư Âm đã nằm yên trong ngọc quan.

- Thư Âm, ta sẽ mau chóng tìm được Tiểu Thế Giới, sẽ trồng đầy hoa tươi ở bên cạnh nàng. Tương lai chung quy có một ngày, ta sẽ đem nàng mang tới bên mẹ ngươi, để cho nàng không còn cô đơn tịch mịch nữa.

Mạc Vô Kỵ vuốt ve ngọc quan bên người, tự lẩm bẩm.

Một lúc lâu sau, hắn mới đưa ngọc quan thu vào trong giới chỉ. Tại tinh không phi hành, tùy thời đều có thể gặp phải các loại tinh không bầy thú. Một khi gặp phải tinh không bầy thú, hắn mang theo ngọc quan liền không dễ dàng. Trong giới chỉ không có sinh cơ, không có khả năng trồng hoa tươi, không có khả năng trồng cây cối, đây là nguyên nhân hắn luôn không muốn lại đem ngọc quan đưa vào nhẫn.

Thở dài một tiếng, Mạc Vô Kỵ mới lấy ra phi thuyền hình tròn. Súy Oa cảm giác được Mạc Vô Kỵ tâm tình không tốt, không dám nói nhảm, tự giác núp ở một góc phi thuyền. Mạc Vô Kỵ không có tâm tình để ý tới

Súy Oa, tự lấy ra tinh không phương vị cầu, đồng thời phi thuyền kích phát nhanh chóng rời đi Cực Băng Hải.

Tinh không phương vị cầu của hắn đẳng cấp không cao, vẫn là không có bất kỳ phương vị nào biểu hiện. Trước đây trên người sáu gã Nhân Tiên bị hắn đánh chết khẳng định có hàng loạt thứ tốt, đáng tiếc là, súng laser vừa ra đến, coi như là hắn cũng không cách nào nắm trong tay ở. Sáu gã Nhân Tiên sớm đã là ngay cả tro cũng không còn lại, càng không cần phải nói muốn từ trên người bọn họ thu được nhẫn.

Tại trong tinh không liên tiếp phi hành vài ngày, Mạc Vô Kỵ ngừng lại. Hắn muốn thăng cấp Chân Thần Cảnh, hay nhất là trở về Chân Mạch Đại Lục. Tinh không mênh mông, thế nhưng cái loại này đạo vận quy tắc cực kỳ không rõ, ở chỗ này muốn thăng cấp Chân Thần Cảnh không dễ.

Trở về Chân Mạch Đại Lục, liền ý nghĩa rất có thể sẽ có một hồi đại chiến. Một khi hắn bị người khác nhận ra, thế tất sẽ có người tìm hắn phiền phức. Thực lực của hắn bây giờ, so với mấy năm trước bị đuổi giết, tự nhiên là tăng lên nhiều lắm. Nhưng so với cường giả chân chính, hắn còn có một đoạn khoảng cách to lớn. Dù sao, hắn cả Chân Thần Cảnh cũng không có đi vào.

Hắn Chân Hồ Cảnh, có thể giết chết Hư Thần Cảnh, bởi vì hai cái cảnh giới này cùng thuộc về Địa Giới. Hắn tại Hư Thần Cảnh thời điểm, liền không nhất định có thể giết chết Chân Thần Cảnh cường giả. Có lẽ hắn có thể đánh bại Chân Thần Cảnh, muốn giết một cái Chân Thần Cảnh cường giả, đối với hắn cảnh giới bây giờ mà nói, quá khó khăn. Dù sao Chân Thần Cảnh là tồn tại thuộc về Thiên Giới, thế nhưng vượt qua 6 đợt cửu lôi kiếp.

Mạc Vô Kỵ đang muốn tại phụ cận trong tinh không tìm một người, từ trên người hắn lấy được càng thêm hoàn chỉnh một chút tinh không phương vị cầu. Một đạo quang mang đẹp mắt từ tinh không xa xa xẹt qua, giống như một cái vòng tròn cầu, lại như một khối cự thạch lóe

sáng. Hơn nữa để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, quang mang này cắt tinh không còn mang theo một loại đạo vận khí tức khó diễn tả được.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn viên cầu cắt tinh không biến mất ở phía xa, trong lòng nghĩ đến đây là vật gì? Bởi vì thiên thạch coi như là mang theo quang mang, cũng không có khả năng có loại đạo vận khí tức này. Đó là một loại khí tức huyền diệu khó giải thích, để cho hắn không cách nào nắm lấy, lại có một loại ý nghĩ muốn thu hoạch đến.

Vài đạo phi thuyền bóng dáng cấp tốc từ Mạc Vô Kỵ thần niệm hiện lên, vài đạo phi thuyền này đi tới phương hướng hiển nhiên là chỗ lượng thạch cắt tinh không biến mất.

Vật này là bảo vật! Mạc Vô Kỵ gần như là tại trong chớp nhoáng này liền xác định xuống tới. Nếu không, người khác nhìn thấy sẽ không cấp thiết tiến lên như vậy.

Chẳng lẽ là Thiên Kiếp Thạch?

Vừa nghĩ tới Thiên Kiếp Thạch, Mạc Vô Kỵ lập tức liền kích động. Hắn không có ở tông môn thu được quá nhiều tài nguyên, bất quá hắn lấy được chiến lợi phẩm cũng là không ít. Trong đó có rất nhiều chiến lợi phẩm giới thiệu là các loại các dạng thiên địa kỳ bảo, mà Thiên Kiếp Thạch chính là một trong các kỳ bảo mà người người hướng tới.

Thiên Kiếp Thạch bình thường xuất hiện ở tinh không cùng vô tận trong hư không, cả người toả ra linh vận quang mang. Về phần linh vận này có giống như lúc trước hắn nhìn thấy hay không, Mạc Vô Kỵ không rõ ràng lắm.

Giả như vậy thì thật là Thiên Kiếp Thạch, tuyệt đối là thứ hắn bức thiết cần.

Thiên Kiếp Thạch có thể cho tu sĩ tại trên đó độ kiếp, cũng lại đạt được tinh khiết nhất thăng cấp linh khí bổ sung. Kỳ thực đó cũng không phải công dụng trọng yếu nhất của Thiên Kiếp Thạch, dù sao độ kiếp

loại vật này, coi như là không cần Thiên Kiếp Thạch, chỉ cần tự thân thực lực cũng đủ, đổi chỗ khác cũng có thể độ kiếp.

Thiên Kiếp Thạch chân chính để cho người ta điên cuồng cướp đoạt cùng muốn chiếm đó là, ở trên Thiên Kiếp Thạch độ kiếp sau đó, Thiên Kiếp Thạch sẽ hủy diệt, đồng thời người độ kiếp có thể cảm ngộ đến một loại thần thông.

Thần thông loại vật này, đó chính là đại sát khí nghe đồn. Dù có đỉnh cấp pháp kỹ, có thể cùng thần thông so sánh sao?

Tinh Đế Sơn tam đại gia tộc là thế nào lên? Không phải là tại Bán Nguyệt Tiên Cung thu được thần thông sao? Nghe nói bọn họ lấy được chỉ là ngụy thần thông, một cái ngụy thần thông, là có thể để cho tam đại gia tộc sừng sững tại Tinh Đế Sơn, trở thành Chân Mạch Đại Lục đỉnh cấp thế lực, nếu là có thể ở trên Thiên Kiếp Thạch thu được chân chính thần thông, vậy sẽ như thế nào?

Thiên Kiếp Thạch quanh năm tồn tại ở trong tinh không, hấp thu trong thiên địa linh vận khí tức ngưng tụ mà thành. Loại vật này nhìn thấy chỉ có thể lập tức lợi dụng, mà không thể nhận vào trong giới chỉ. Một khi thu vào trong giới chỉ, cái loại này thiên địa linh vận lập tức sẽ chỉ là tiêu tán rơi, coi như là chiếm được, cũng chẳng khác nào đạt được một khối phế vật.

Huống hồ có thể đem Thiên Kiếp Thạch thu đi vào nhẫn, cũng cũng không nhiều.

Cho nên tu sĩ không có đến cảnh giới độ lôi kiếp, nhìn thấy Thiên Kiếp Thạch sau đó, chỉ có thể giương mắt nhìn. Thiên Kiếp Thạch thích hợp nhất cho tu sĩ, chính là Hư Thần Cảnh viên mãn, hoặc là Chân Thần Cảnh viên mãn.

Nếu là Nhân tiên cảnh độ kiếp, Thiên Kiếp Thạch đối với Nhân tiên cảnh giống nhau là có tác dụng lĩnh ngộ thần thông.

Bất quá Nhân Tiên viên mãn vốn là cực kỳ rất thưa thớt, dù là có mấy cái, cũng đều tại các nơi bế quan thôi diễn đạo của mình pháp. Có mấy người sẽ có thời gian tại trong tinh không lưu lạc? Chỉ có Hư Thần Cảnh tu sĩ cùng Chân Thần Cảnh tu sĩ, mới có khả năng nhất gặp phải Thiên Kiếp Thạch.

Tại đoán được vừa rồi đi qua có thể là Thiên Kiếp Thạch xong, Mạc Vô Kỵ lập tức thay đổi phương hướng phi thuyền, dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới.

Thiên Kiếp Thạch, hắn nhất định phải thu vào tay.

...

Chỉ mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ liền biết tiền cảnh mình thu được Thiên Kiếp Thạch cũng không lạc quan. Thiên Kiếp Thạch không đơn thuần là hắn phát hiện, tại trong một phương tinh không này tu sĩ hầu như đều phát hiện. Thậm chí còn tu sĩ chỗ khác được đưa tin, đang thật nhanh chạy tới.

Mạc Vô Kỵ dứt khoát thu hồi phi thuyền, nói với Súy Oa:

- Níu ở bả vai của ta, ta sẽ tăng tốc độ.

Súy Oa ngược lại xem thời cơ, trực tiếp nhào tới trên vai Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ thu hồi phi thuyền, quanh thân gió nhẹ huy động, lập tức biến mất tại tại chỗ.

Mạc Vô Kỵ Phong Độn Thuật tại tầng 6 đỉnh phong, lúc này tu vi của hắn thăng cấp tới rồi Hư Thần Cảnh đỉnh phong, tuy trong tinh không thi triển Phong Độn Thuật giảm xuống một cấp bậc, thế nhưng tốc độ của hắn vẫn như cũ càng lúc càng nhanh. Tới phía sau quanh người hắn tự động có một đạo nhàn nhạt gió nhẹ tương theo, căn bản cũng không cần hắn nguyên lực huy động.

Đây là muốn đột phá đến Phong Độn Thuật tầng thứ bảy?

Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, cũng cảm giác được thân thể nhẹ một chút, lập tức hắn liền cảm giác mình hóa thành một đoàn như có như không mây khói bình thường giống nhau, hư ảo phiêu dật.

Thực sự đột phá đến Phong Độn Thuật tầng thứ bảy, tâm tình Mạc Vô Kỵ trường kỳ tiến giai không được Chân Thần Cảnh phiền muộn rốt cục có rồi một tia thả lỏng.

Không cách nào bước vào Chân Thần Cảnh, Phong Độn Thuật có thể tiến giai, cũng là một chuyện thật tốt.

Tới tầng thứ bảy rồi sau đó, Mạc Vô Kỵ tốc độ là càng lúc càng nhanh, rất nhanh hắn liền vượt qua một con thuyền lại một chiếc phi thuyền. Nhưng vô luận hắn lướt qua bao nhiêu phi thuyền, phía trước vẫn như cũ có phi thuyền đang cấp tốc đi tới.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét một cái, rất nhiều tu sĩ trên phi thuyền đều là Hư Thần Cảnh tầng chín. Thậm chí còn có Hư Thần Cảnh tầng tám tu sĩ, cũng đang tăng nhanh tốc độ xông về phía trước.

Thiên Kiếp Thạch độ kiếp còn có một chút chỗ tốt, chính là dù cho ngươi còn chưa tới thời điểm độ kiếp, tu vi của ngươi cùng độ kiếp thì chênh lệch không xa, ở trên Thiên Kiếp Thạch cũng có thể cảm ứng được lôi kiếp, đồng thời tu vi của ngươi sẽ dùng tốc độ nhanh nhất thăng cấp đến hậu kỳ viên mãn.

Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ may mắn là, hắn còn không có thấy Chân Thần Cảnh viên mãn. Chân Thần Cảnh ngược lại có một hai cái, đều là mới vừa tiến vào Chân Thần Cảnh không lâu. Bọn người kia cũng đi tìm Thiên Kiếp Thạch, không cần phải nói nhất định là vì muốn chiếm lấy Thiên Kiếp Thạch, sau đó cho người thích hợp đi tới.

Trong tinh không Thiên Kiếp Thạch trời sinh chính là vì người độ kiếp mà dùng, một khi có người đuổi theo nó, chỉ cần tu vi đạt tới trình độ nhất định, tốc độ cũng đạt tới trình độ nhất định, Thiên Kiếp Thạch sẽ chỉ là biết tự giác chậm xuống tới. Loại chậm này cũng không phải dừng

lại, tốc độ vẫn là để cho rất nhiều thông thường tu sĩ không cách nào với tới.

Liên tiếp thi triển ba ngày Phong Độn, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy Thiên Kiếp Thạch xa xa còn đang ở trong tinh không bỏ chạy. Phong Độn Thuật tới rồi cấp 7, lúc này Mạc Vô Kỵ tốc độ đã vượt ra khỏi tốc độ Thiên Kiếp Thạch bỏ chạy.

Mắt thấy Mạc Vô Kỵ khoảng cách Thiên Kiếp Thạch càng ngày càng gần, sắp tiếp cận gần Thiên Kiếp Thạch thời điểm, một cái thanh âm cực kỳ nghiêm nghị truyền đến:

- Phía trước tiểu tử kia, dừng lại cho đại gia, Thiên Kiếp Thạch không phải là ngươi loại này con kiến hôi có thể dính vào.

Súy Oa đứng ở đầu vai Mạc Vô Kỵ nghe thấy tiếng quát chói tai ngược lại con mắt loạn chuyển, tên này tự xưng đại gia, tiếng xưng hô này hẳn là rất lợi hại sao??

Mạc Vô Kỵ thật giống như không có nghe được bình thường giống nhau, một bước nhảy qua trước, trực tiếp muốn bước trên Thiên Kiếp Thạch.

Đang ở Mạc Vô Kỵ gần bước trên Thiên Kiếp Thạch đồng thời, một đạo hàn mang cắt tinh không, trực tiếp bắn về phía hậu tâm Mạc Vô Kỵ.

Một loại tràn ngập tử vong sát khí trực tiếp tập kích đến Mạc Vô Kỵ thần niệm, Mạc Vô Kỵ coi như là còn nghĩ muốn bước trên Thiên Kiếp Thạch, lúc này cũng không khỏi không dừng lại.

Thiên Cơ Côn hóa thành vô cùng vô tận côn ảnh, cùng hàn mang kia đánh vào cùng một chỗ. Kịch liệt nguyên khí nổ lên, trong tinh không nhất thời bị nguyên lực bùng nổ đánh ra từng đạo mang ảnh.

Dường như cảm ứng được Mạc Vô Kỵ tốc độ, Thiên Kiếp Thạch cư nhiên dừng lại đến. Trong tinh không lơ lửng một khối phương viên

mười mấy trượng cự thạch, cự thạch tản mát ra nhàn nhạt linh vận khí tức, coi như là người không biết, cũng biết đây là thứ tốt trời sinh mà có.

Tên gia hỏa ngăn cản Mạc Vô Kỵ đồng dạng là một người Hư Thần Cảnh viên mãn, thực lực thoạt nhìn rất là mạnh mẽ. Mạc Vô Kỵ biết, mình muốn an ổn lên tới Thiên Kiếp Thạch độ kiếp, nhất định phải giết chết đối phương.

Hư Thần Cảnh tu sĩ này hiển nhiên cùng Mạc Vô Kỵ có đồng dạng tâm tư, hắn và Mạc Vô Kỵ hầu như đồng thời tế ra linh khí đánh về phía đối phương.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 334: Địa Bảng Đệ Nhất

Người Hư Thần Cảnh viên mãn này xông tới dùng thứ linh khí Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên nhìn thấy, là một cái đồ đạc giống cái tháp. Nói là bảo tháp, nhưng cũng không có cấp độ.

- Ầm!

Nguyên lực tại vùng ven hai kiện linh khí kích động mở ra, Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn cùng đối phương bảo tháp linh khí đánh vào cùng một chỗ, lần này so với trước một lần kia va chạm càng là cuồng bạo.

May là nơi này là hư không, nếu không, xung quanh sợ rằng sớm đã bị đánh thành khe sâu hun hút. Súy Oa sớm đã xem thời cơ bỏ chạy đi ra ngoài, đứng xa xa nhìn hai người trong chiến trường.

Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm rung động, tuy rằng hắn chưa cùng Chân Thần Cảnh đối chiến qua. Thế nhưng hắn mở ra một trăm lẻ năm nhánh mạch lạc, Hư Thần mười hai tầng, dĩ nhiên không có một côn ngăn chặn tên gia hỏa này đồng dạng là Hư Thần hậu kỳ, tên này mạnh như thế nào?

Mênh mông tinh không, quả nhiên là người tài ba xuất hiện lớp lớp. Dù cho tương lai mình mở ra một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, cũng không thể xem thường bất cứ người nào.

Trên thực tế tại Mạc Vô Kỵ khiếp sợ, tên gia hỏa cùng hắn đối chiến càng là kinh hãi hơn. Đâu ra một tên Hư Thần Cảnh cường đại như vậy? Chỉ một chiêu, liền trực tiếp đưa hắn đánh bay.

Mạc Vô Kỵ nhưng không biết, tên gia hỏa cùng hắn đối chiến gọi là Cung Diệp Kiếm. Là Tinh Đế Sơn đỉnh cấp cường giả, Địa Bảng bài danh thứ sáu.

Hắn thế nhưng biết, tại toàn bộ Chân Tinh, trong số tu sĩ dưới Chân Thần Cảnh, liền không có người nào có thể một chiêu đánh bay hắn, cho dù là Địa Bảng đệ nhất Lệ Tu Nhiên cũng không được.

Mạc Vô Kỵ cũng mặc kệ nhiều như vậy, mắt thấy Thiên Kiếp Thạch đã lần nữa đi xa, mà càng nhiều tu sĩ đuổi theo hơn, lúc này, hắn không lại đem chướng ngại vật trước mắt này giết chết, hắn dù đi cũng là đi không.

Thiên Cơ Côn cuồn cuộn nổi lên khắp bầu trời côn ảnh, trực tiếp lướt qua tinh không bao hướng về phía Cung Diệp Kiếm.

Cung Diệp Kiếm cũng không dám... lại đem Mạc Vô Kỵ xem như bình thường vậy Hư Thần Cảnh tu sĩ nữa, bảo tháp trong tay tế xuất, tháp trong tinh không trong nháy mắt tăng cao, vô số quang mang từ trên bảo tháp chiếu xuống.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền cảm nhận được áp lực không gian lôi kéo, Cung Diệp Kiếm tháp quang chẳng những có thể nắm trong tay tinh không không gian, còn mang theo một loại tác dụng áp chế đối thủ nguyên lực.

Điều này đối với Mạc Vô Kỵ hiệu quả cũng không lớn, Mạc Vô Kỵ muốn đánh nhanh thắng nhanh, thân hình như gió tại bên trong tháp quang đi qua, Thiên Cơ Côn lại một lần nữa vung lên, lần này cả Đấu Chuyển Tinh Di Chuyển Tự Quyết tầng thứ tư đều đem ra hết.

Thấy Mạc Vô Kỵ cũng dám xông vào tháp quang, Cung Diệp Kiếm mừng rỡ trong lòng. Hắn thích nhất đánh cùng loại tên gia hỏa này tự cho là đúng, một khi xông vào tháp quang, vậy mạng nhỏ chẳng khác nào bị hắn nắm trong tay ở phân nửa. Coi như là đối phương cường đại hắn không giết chết, cũng có thể làm cho đối phương bị thương nặng.

Hắn tháp quang có thể trực tiếp ngăn chặn đối phương nguyên lực, ngay cả Lệ Tu Nhiên cũng không dám cứ như vậy không hề phòng bị xông vào không gian quang tháp của hắn.

Sau một khắc hắn liền ngây ngẩn cả người, Mạc Vô Kỵ tại hắn không gian quang tháp quang mang, không có nửa phần ảnh hưởng, Thiên Cơ Côn đã hóa thành muôn vàn côn ảnh đi tới trước mặt của hắn.

Lập tức hắn liền cảm nhận được không gian quang tháp vô tận không gian quang mang của hắn bị người trước mắt này điều khiển, trực tiếp tiêu tán ở tại trong tinh không. Hắn không biết Mạc Vô Kỵ dùng thủ đoạn gì, cả không gian tháp mang của hắn đều hóa giải được. Thế nhưng hắn biết, đây tuyệt đối không phải là bình thường pháp kỹ, đây thậm chí có thể là một loại ngụy thần thông.

Chạy con mẹ nó đê!

Cung Diệp Kiếm vừa mới muốn né tránh Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn, sau đó cấp tốc nguyên lui, đột nhiên hắn lại cũng không thấy Thiên Cơ Côn nữa, Thiên Cơ Côn đã biến mất roài.

Không tốt, Cung Diệp Kiếm kinh nghiệm chiến trận, bản thân chính là tại bên trong biển máu Thi Sơn đi ra. Lúc này hắn căn bản cũng không quản Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn chỗ rơi ở nơi nào, quang mang của quang tháp không gian toàn bộ trói buộc hắn lên, trước bảo vệ chỗ yếu hại của hắn rồi lại nói.

- Bành!

Thiên Cơ Côn đánh vào bên trên tháp mang, cường đại nguyên lực tràn tới, Cung Diệp Kiếm tại chỗ chính là một đạo máu tươi phun ra. Cung Diệp Kiếm đã bị thương nặng đâu còn dám tìm Mạc Vô Kỵ báo thù, lúc này xoay người rời đi, chỉ chốc lát hắn cũng đã tại bên ngoài mười mấy trượng.

Mạc Vô Kỵ không nghĩ tới Cung Diệp Kiếm có thể vào lúc mấu chốt nhất ngăn trở Hạ Nhất Côn, xem ra tên này là thật không đơn giản. Hắn Hạ Nhất Côn tu luyện thành công tới nay, này vẫn là lần đầu tiên bị người khác ngăn trở.

Mạc Vô Kỵ nếu như muốn giết Cung Diệp Kiếm, hoàn toàn có thể làm được, hắn chỉ cần truy sát đi qua là được rồi. Hiện tại Mạc Vô Kỵ tâm tư căn bản cũng không tại trên người Cung Diệp Kiếm, hắn trực tiếp xông về phía Thiên Kiếp Thạch.

Bốn bề tu sĩ xông tới càng ngày càng nhiều, Mạc Vô Kỵ tu luyện tới tầng bảy Phong Độn Thuật ở lúc này nổi lên tác dụng. Thật giống như một ngọn gió bình thường giống nhau, vượt qua mọi người vây quanh, một chân đạp ở vùng ven Thiên Kiếp Thạch.

Lại là một mảnh ánh đao cắt tinh không không gian bổ tới, Mạc Vô Kỵ phải thu hồi bàn chân đặt trên Thiên Kiếp Thạch, xoay người nhìn tên gia hỏa bổ ra một đao định thông hắn.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ một chân đã đạp lên, Thiên Kiếp Thạch lần này là chân chính ngừng lại.

Nam tử động thủ với Mạc Vô Kỵ, là một người thanh niên vóc người thon dài, mặt như quan ngọc. Phía sau thanh niên đeo lấy một thanh trường đao, đao kia cũng không ở trên tay hắn, thật giống như vừa rồi hắn cũng không có động thủ với Mạc Vô Kỵ bình thường vậy.

Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, xung quanh chạy tới hơn mười người nhìn thấy tên nam tử này sau đó, cũng không có tiếp tục cướp đoạt Thiên Kiếp Thạch, thậm chí còn theo bản năng lui về sau rất xa mới dừng lại.

Nhưng vào lúc này, lại là một đạo nhân ảnh từ đằng xa vọt tới. Người này rõ ràng dùng Phong Độn phù, tốc độ tuyệt không yếu bao nhiêu so với Mạc Vô Kỵ lúc trước thi triển Phong Độn Thuật.

Đây cũng là một người Hư Thần Cảnh tầng chín, Mạc Vô Kỵ vừa nhìn khí thế đối phương cũng cảm giác được ra.

Đang ở lúc Mạc Vô Kỵ chuẩn bị động thủ ngăn cản Hư Thần tu sĩ xông tới, lại là một đạo ánh đao phách qua.

Một mũi huyết vụ vung đi ra, sau đó hai đoạn thi thể vọt tới vùng ven Thiên Kiếp Thạch, mới ngừng lại được.

Mạc Vô Kỵ biết mới vừa rồi là người này thanh niên tu sĩ vóc người thon dài động thủ, tên này tu vi chắc cũng là tại Hư Thần viên mãn, cụ thể có thăng cấp đến Hư Thần mười tầng hay không, Mạc Vô Kỵ căn bản là không nhìn ra. Bởi vì ngoài thân hắn, cực cảnh linh vận cũng không rõ ràng.

Lúc này người hắn trường đao lại là vác ở phía sau, giống trước, hình như không phải là hắn xuất đao vậy. Mạc Vô Kỵ ngưng trọng, đây là một kình địch.

Hư Thần Cảnh tu sĩ cả nhìn Mạc Vô Kỵ cũng không có nhìn, mà là đối với hơn mười danh Hư Thần Cảnh hậu kỳ tu sĩ chung quanh đây chạy tới lạnh lùng nói:

- Thiên Kiếp Thạch ta Lệ Tu Nhiên dùng, các vị từ đâu tới đây, đi về nơi đó đi.

Nói chuyện đồng thời, cuồng bạo khí thế cũng bao trùm đi ra ngoài. Mạc Vô Kỵ đứng mũi chịu sào, hắn khẳng định người kia khí thế đã đạt được cảnh giới Chân Thần Cảnh.

Phách lối lời nói phối hợp hắn cuồng bạo phách lối khí thế, chung quanh Hư Thần Cảnh tu sĩ đều lui về phía sau. Vài tu sĩ bị tức thế đè nén xuống biết mình đã không có cơ hội lấy được Thiên Kiếp Thạch, dứt khoát xoay người rời đi.

Còn có một ít tu sĩ tuy rằng thối lui, lại cũng không có rời đi, bọn họ chỉ là ở phía xa nhìn chằm chằm Thiên Kiếp Thạch bên này. Có lẽ muốn nhìn một chút Lệ Tu Nhiên làm sao độ kiếp, tương lai cũng có một cái tham khảo. Lại có tu sĩ tới rồi, đồng dạng nhìn thấy Lệ Tu Nhiên sau đó, cũng đều dừng bước.

Lệ Tu Nhiên chậm rãi quay đầu lại, ánh mắt lành lạnh nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ:

- Xem tại ngươi có thể tránh thoát một đao của ta, ta tha cho ngươi một mạng chó, cút đi.

- Ngươi mới đúng là mạng chó, đại gia của ta chỉ cần một côn liền thông chết con mẹ nhà ngươi.

Xa xa Súy Oa nhìn thấy Mạc Vô Kỵ một côn oanh bay Cung Diệp Kiếm, không còn cố kỵ. Nói chuyện cũng học cách của Lệ Tu Nhiên, trở nên lớn lối.

Về phần cái gì mà đại gia, là tên này trước đây không lâu từ trong miệng Cung Diệp Kiếm học được. Nó thấy Cung Diệp Kiếm tự xưng đại gia, cảm thấy tiếng xưng hô này Mạc Vô Kỵ khẳng định thích. Nếu không mà nói, vừa rồi cái tên kia tại sao muốn tự xưng đại gia?

Lúc này nó chẳng những chuẩn bị sau này liền xưng hô Mạc Vô Kỵ là đại gia, chính nó cũng chuẩn bị dùng đại gia tên này luôn.

Chung quanh tu sĩ vốn là chuẩn bị xem Lệ Tu Nhiên ở trên Thiên Kiếp Thạch độ Chân Thần lôi kiếp, bây giờ nhìn thấy lại có người dám cùng Lệ Tu Nhiên cướp đoạt Thiên Kiếp Thạch, đều là có chút kinh dị không giải thích được.

Mấy năm trước mặc dù nhiều người truy sát Mạc Vô Kỵ, trên thực tế chân chính ra mắt Mạc Vô Kỵ cũng không nhiều. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ tại Cực Băng Hải tu luyện mấy năm thời gian, đã có thêm một chút râu, cỡ Robinson vậy.

Lệ Tu Nhiên là Địa Bảng đệ nhất, thực lực của bản thân liền có thể chống lại Chân Thần Cảnh cường giả. Vừa rồi hắn một hiệp liền giết một người Hư Thần Cảnh viên mãn, đó chính là ví dụ. Mà phía sau Lệ Tu Nhiên, càng là có thế lực khổng lồ chống đỡ. Sư phụ của hắn, coi như là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ cũng phải cho mặt mũi. Có thể nói, tại cái chỗ này, vẫn chưa có người nào dám động thủ với Lệ Tu Nhiên.

Nghe được Súy Oa quát mắng, Lệ Tu Nhiên trên mặt sát khí xảy ra, nguyên bản trường đao đeo ở sau lưng của hắn bỗng nhiên rơi ở trên tay, một mảnh ánh đao họa xuất.

- Ầm!

Ánh đao cũng không có cắt tinh không lại đem Súy Oa xa xa kêu gào chém thành hai khúc, mà là bị một cây thiết côn không có gì lạ ngăn trở.

Mạc Vô Kỵ rơi vào trước mặt Lệ Tu Nhiên, giọng nói đồng dạng lạnh băng nói:

- Đối thủ của ngươi là ta, đừng khi dễ sủng vật của bố...

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn ảnh đã che đậy một mảnh tinh không.

Chiếm được Phạm Thiên Côn Ảnh rồi, Mạc Vô Kỵ không còn dùng côn kiểu Tôn Ngộ Không nữa. Phạm Thiên Côn Ảnh mỗi một cái bóng đều đủ để ngăn chặn đối thủ, chân chính sát khí cũng là tại mỗi lúc cả Mạc Vô Kỵ chính mình cũng không biết lúc nào xuất ra Hạ Nhất Côn.

Mạc Vô Kỵ chỉ một côn liền phá đi đao mang, Lệ Tu Nhiên là vừa sợ vừa giận. Hắn khiếp sợ là, thực lực của Mạc Vô Kỵ cư nhiên cường đại như vậy, có thể tiện tay một côn phá vỡ đao mang tất sát của hắn. Hắn tức giận là, không biết có bao nhiêu năm, không có tu sĩ nào cùng giai có dũng khí ở trước mặt hắn động thủ.

Hắn Lệ Tu Nhiên ba chữ này nói ra, đó chính là Địa Bảng đệ nhất tồn tại, ngay cả Chân Thần Cảnh cường giả, thấy hắn cũng phải khách khí có thừa. Lúc này ở đâu mọc ra một thằng đầu đất? Cùng hắn cướp đoạt Thiên Kiếp Thạch không nói, còn dám động thủ với hắn, đơn giản là muốn chết.

Lệ Tu Nhiên thậm chí ngay cả tâm tình hỏi lai lịch Mạc Vô Kỵ cũng không có, thân hình mở ra, trường đao trong tay cứ như vậy một đao bổ vào đầu Mạc Vô Kỵ.

Người khác thoạt nhìn một đao này rất đơn giản, thế nhưng một đao này mang theo cường đại đao thế, đã mơ hồ có xu thế đem tinh không chém thành hai khúc.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt co rút lại, hắn biết Lệ Tu Nhiên mạnh hơn nữa, cũng không có khả năng tại Hư Thần Cảnh liền bổ ra tinh không nơi này. Đây là bởi vì đối phương đao thế đã chuyển hóa thành một loại đao ý cảnh, tại trong lúc bất tri bất giác liền xâm nhập bên trong tâm thần đối thủ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 335: Quản Ngươi Là Ai

Nếu đối phó tu sĩ khác, đao khí của Lệ Tu Nhiên thoạt nhìn như bổ ra tinh không này khẳng định có thể ảnh hưởng đến đối phương tâm thần, thậm chí tạo thành Nguyên Thần hoảng hốt, sau cùng bị hắn quản chế.

Thế nhưng Mạc Vô Kỵ thức hải rộng mở, trong thức hải tử khí hồ lớn ngưng thật, từ mở ra cái mạch lạc thứ nhất tới nay, hắn liền chịu đựng qua vô số lần trong lúc sinh tử. Trọng yếu nhất là, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có tu luyện ra Nguyên Thần. Dù cho hắn là Hư Thần Cảnh, vẫn là tử khí hồ lớn cùng tử khí nguyên lực. Không có Nguyên Thần, coi như là tâm thần hoảng hốt, cũng không đến mức thần niệm hỗn loạn bị đối phương quản chế.

Lệ Tu Nhiên đao thế tuy mạnh, cũng chỉ có thể để cho hắn tâm thần thoáng hoảng động một cái mà thôi. Về phần ảnh hưởng, vậy căn bản liền không có.

Thiên Cơ Côn vung lên, trực tiếp đập hướng về sắc bén đao thế của Lệ Tu Nhiên.

- Ầm!

Cuồng bạo nguyên lực duy trì liên tục nổ tung, tu sĩ trong tinh không đứng xem càng là khiếp sợ không thôi. Tên gia hỏa này muốn cướp đoạt Thiên Kiếp Thạch lại có có thể cùng Lệ Tu Nhiên hợp lại một chiêu, hơn nữa nhìn lên còn không rơi vào hạ phong bao nhiêu. Hư Thần Cảnh tu sĩ này rốt cuộc là từ đâu mọc ra?

Nguyên lực bàng bạc như kinh đào hãi lãng bình thường giống nhau tuôn ra mà đến, một sóng theo một sóng, Lệ Tu Nhiên trơ mắt nhìn đao thế của mình trực tiếp phản phệ trở về.

Lúc này Lệ Tu Nhiên trong lòng là cực độ lay động, dĩ nhiên thật sự có Hư Thần Cảnh tu sĩ có thể cùng hắn chống đỡ, hơn nữa còn là chính diện phá vỡ đao thế của hắn, thậm chí không để cho đao thế của hắn hoàn toàn phân liệt ra, đã phá đi đao thế của hắn. Đến nơi này một khắc, hắn mới hiểu được lời của sư phụ mình có bao nhiêu chân lý.

Lúc đó sư phụ nói với hắn: 'Tinh không bên ngoài nhất định có người mạnh hơn ngươi, chỉ là ngươi chưa có gặp phải mà thôi.' câu nói này, hắn còn không cho là đúng, hiện tại xem ra quả nhiên là như vậy. Hắn thậm chí còn không có rời đi một mảnh tinh không này, đã gặp rồi.

Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn côn ảnh ba động, đang chuẩn bị tiếp tục đánh tới, lại phát hiện Thiên Kiếp Thạch mới vừa mới dừng lại lần nữa động đậy.

Thiên Kiếp Thạch một khi lần nữa động, vậy thì ý nghĩa tốc độ càng lúc càng nhanh, không như trước nữa sẽ vì hắn dừng lại.

Mạc Vô Kỵ mục đích chủ yếu không phải là vì giết Lệ Tu Nhiên, hắn là muốn đi vào Thiên Kiếp Thạch độ kiếp. Lúc này Thiên Kiếp Thạch di động, Mạc Vô Kỵ đâu còn có thể lo lắng Lệ Tu Nhiên, thân hình lóe lên, đã hóa thành một đạo Tật Phong, rơi vào trên Thiên Kiếp Thạch.

Lệ Tu Nhiên vừa mới điều chỉnh xong, thấy Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên còn muốn chạy, đâu còn bỏ qua, theo liền lắc mình tiến vào Thiên Kiếp Thạch.

Mạc Vô Kỵ vừa bước lên Thiên Kiếp Thạch, liền cảm nhận được linh khí nồng nặc tràn tới. Hắn tu luyện một năm cũng không có tiến bộ tu vi, vào giờ khắc này cọ cọ dâng lên. Trong cơ thể cực cảnh linh vận vòng khuyên bộc phát rõ ràng, cái loại này màu tím linh vận khí tức thậm chí

thẩm thấu ra bên ngoài cơ thể, Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên cảm nhận được địa cực cảnh cường đại.

Cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ cảm nhận được một trăm lẻ năm nhánh mạch lạc tác dụng, dĩ nhiên là một cái trữ thần lạc. Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên biết, thần niệm còn có thể trữ tại bản thân mạch lạc luôn.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ còn không biết trữ thần lạc có chỗ lợi gì, nghĩ đến cũng sẽ không kém so với phía trước mấy cái mạch lạc mới đúng.

Một loại mênh mông khí tức chèn ép mà đến, bên trong đạo của mình niệm dường như có một đạo gông cùm xiềng xích chờ hắn đi mở ra bình thường giống nhau. Chỉ cần mở ra một đạo gông cùm xiềng xích này, hắn lại sẽ bước lên một đẳng cấp mới, đối mặt một cái thế giới mới.

Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi, hắn biết, đạo gông cùm xiềng xích này chính là Thiên giới gông cùm xiềng xích, hắn gần sắp bước vào Chân Thần Cảnh.

Tại Thất Lạc Đại Lục, vô số tu sĩ vì bước trên Chân Thần Cảnh, khắp nơi tìm kiếm Chân Thần Chi Hoa. Mà hắn không có Chân Thần Chi Hoa, lại gặp Thiên Kiếp Thạch. Quả nhiên Chân Mạch Đại Lục đối với thiên giới cảm ứng, so với Thất Lạc Đại Lục phải rõ ràng hơn rất nhiều.

- Ngươi quả nhiên là địa cực cảnh...

Lệ Tu Nhiên rơi vào đối diện Mạc Vô Kỵ, trong mắt sát khí ngang dọc. Trong lòng hắn là bộc phát khiếp sợ, Mạc Vô Kỵ chẳng những là địa cực cảnh, hơn nữa vô cùng cảnh linh vận rõ ràng cường đại, thậm chí linh vận vòng khuyên còn có xu thế ẩn nấp đi xuống.

Lệ Tu Nhiên nhưng không là tay mơ cái gì cũng không biết, hắn phi thường rõ ràng, Mạc Vô Kỵ loại này địa cực cảnh cực kỳ cường đại, thậm chí so với hắn cực cảnh còn mạnh hơn.

Tu luyện đến nay, đây là lần đầu tiên Lệ Tu Nhiên cảm thụ được có cùng giai người liên tiếp ngăn chặn chính mình.

Mạc Vô Kỵ sắp độ Thiên Giới lôi kiếp, nào có ở không nói nhảm cùng Lệ Tu Nhiên. Thiên Kiếp Thạch này là dùng cho hắn độ kiếp, vốn hắn còn không muốn giết Lệ Tu Nhiên, nếu đối phương muốn chết, vậy thì đi tìm chết sao?.

Thiên Cơ Côn kéo theo đầy tinh không côn ảnh, trực tiếp đánh về phía Lệ Tu Nhiên.

- Rầm rầm ầm!

Mấy đạo lôi cầu tại Thiên Cơ Côn ảnh cuốn đi ra, đồng thời đập hướng về Lệ Tu Nhiên.

Mạc Vô Kỵ quyết định hạ sát thủ, dưới loại tình huống này không có gì phải lưu tình, nó quan hệ đến tương lai thành tựu của hắn, huống chi tên này thuộc hạng bố đời thiên hạ, hắn vừa xem đã không vừa mắt.

- Á đù! Ngươi lại là lôi Linh Căn...

Lời của Lệ Tu Nhiên chỉ có thể nói phân nửa, hắn phát hiện Mạc Vô Kỵ so với trước đây không lâu đã cường đại hơn rất nhiều. Trước thực lực của đối phương dường như liền mạnh hơn hắn một phần, hắn dám đi lên, chính là ỷ vào đao kỹ của mình có thể giết chết Mạc Vô Kỵ.

Hiện tại hắn đối với mình đều có chút hoài nghi, đao kỹ kia còn có thể hay không giết chết Mạc Vô Kỵ.

Lệ Tu Nhiên xuất đạo tới nay, vẫn là lần đầu tiên hoài nghi mình có thể giết chết một cái cùng giai tu sĩ hay không. Coi như là Chân Thần Cảnh cường giả, hắn cũng đã đấu qua, và cũng không có gian nan như đối chiến Mạc Vô Kỵ.

- Rầm rầm ầm!

Đao mạc bao trùm không gian cùng Mạc Vô Kỵ Phạm Thiên Côn Ảnh tại Thiên Kiếp Thạch thạch không ngừng va chạm, nguyên lực đánh vỡ ra, đao mang bùng nổ lên.

Phía ngoài Thiên Kiếp Thạch, tu sĩ thấy hai người chiến đấu tràng cảnh, càng thêm khiếp sợ, đều hỏi thăm Mạc Vô Kỵ rốt cuộc là người nào, vì sao trên địa bảng không có nhân vật như thế?

Chỉ mười mấy hô hấp đi qua, Lệ Tu Nhiên liền biết chỉ dựa vào đao kỹ của mình sợ rằng rất khó giết chết đối phương. Mặc dù hắn còn có vài đạo sát thủ không có đi ra, chỉ khi nào hắn tung đòn sát thủ đi ra, hắn chơi không lại đối phương, hắn liền ở vào tuyệt đối hoàn cảnh xấu.

Lệ Tu Nhiên nghĩ tới đây, đao mang vừa quyển, nhẫn tay tại lướt qua một cái, một đạo bùa chú bị hắn nắm trong tay. Chỉ là nửa cái hô hấp thời gian, đạo bùa chú này đã bị hắn kích phát, hóa thành một mảnh màu trắng sương mù cuốn về phía Mạc Vô Kỵ.

Xung quanh không gian trong nháy mắt băng hàn hắn lên, loại này băng hàn trong khoảnh khắc dùng bội số lên cao, mấy hơi thở sau đó, một phương không gian này đều phải bị kinh khủng băng hàn đông lạnh.

Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn ảnh một trận dừng lại, sau một khắc, Mạc Vô Kỵ giống như bị đóng băng ở tại trong không gian này vậy, khuôn mặt kinh khủng.

Lệ Tu Nhiên cười lạnh một tiếng, bát cấp Băng Không phù, ngươi coi như là mạnh hơn nữa, cũng phải gục xuống cho ta. Chỉ một quả bùa chú này, đáng giá hơn phân nửa thân gia của Lệ Tu Nhiên. Vừa ra tay, trên lý thuyết thế nhưng tương đương với Địa Tiên cảnh tầng một cường giả thi triển Băng Không pháp kỹ thực lực.

Tuy Lệ Tu Nhiên Băng Không phù đã đóng băng không gian, Lệ Tu Nhiên trường đao vẫn là cực kỳ quỷ dị hóa thành một đao đao mang, kéo dài qua qua Băng Không phù chém về phía mi tâm của Mạc Vô Kỵ.

Thực lực của Mạc Vô Kỵ thật sự là quá mạnh mẽ, không giết chết Mạc Vô Kỵ trong lòng hắn cũng sẽ không kiên định. Hư Thần Cảnh liền lợi hại như vậy, tương lai bước trên Chân Thần Cảnh sẽ còn cao đến đâu?

- Răng rắc!

Đao mang bóng dáng lại đem mi tâm Mạc Vô Kỵ chém thành hai nửa, Lệ Tu Nhiên trong lòng cũng là lạnh lẽo. Hắn giết người vô số, lúc này lại cũng không có cảm giác chém giết được Mạc Vô Kỵ.

Quả nhiên cái bóng kia vừa nhảy qua, như vỡ băng bình thường vậy sụp xuống.

Không tốt. Lệ Tu Nhiên mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, chợt nghe đến sau lưng của mình phát sinh một tiếng vỡ vụn rớm răng. Thiên Cơ Côn chặn ngang đập vào hậu tâm của hắn, giờ khắc này toàn bộ sống lưng đầu khớp xương của hắn vỡ vụn ra. Ngũ tạng lục phủ cùng nhau nghiền nát. Nếu không phải trên người hắn mặc một món Nội Giáp, sợ rằng lần này đã thành chả giò xay.

Một côn này là lúc nào tới gần hắn, hắn cư nhiên nửa điểm cũng không biết.

- Ngươi...

Lệ Tu Nhiên hoảng sợ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, bát cấp Băng Không phù dĩ nhiên không có trói buộc lại nổi đối phương, tên này rốt cuộc là cảnh giới gì? Chẳng lẽ là Chân Thần Cảnh viên mãn? Điều đó không có khả năng a, nếu như đối phương là Chân Thần Cảnh viên mãn, sao lại cùng mình dây dưa lâu như vậy, sớm đã trực tiếp nghiền ép hắn. Hắn mặc dù là Địa Bảng đệ nhất, còn không có cường đại đến có thể cùng Chân Thần Cảnh cường giả đối kháng đường sống.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, nếu như là bát cấp bùa chú khác, chính bản thân còn có thể có thể thực sự lật thuyền trong mương, thậm

chí đã bị tên này giết chết.

Thế nhưng Băng Không phù, ha ha, hắn hiện tại không sợ nhất chính là cái đó Băng Hệ bùa chú. Hắn tại Cực Băng Hải ngây người năm sáu năm, cái gì băng hàn chưa từng thấy qua?

Quanh người hắn Thanh Câm Chi Tâm, hoàn toàn có thể cho hắn tại bên trong Băng Không phù tới lui tự nhiên. Tên này thực lực cường đại, giả như không cần bùa chú, mà là bằng vào đao kỹ cùng mình đại chiến, muốn thu thập tên này, còn phải mất một đoạn thời gian. Hiện tại tên này chính bản thân muốn chết, vậy cũng chớ trách hắn không khách khí.

Thiên Cơ Côn lần nữa vung lên, đập về Lệ Tu Nhiên.

Lệ Tu Nhiên điên cuồng tế xuất trường đao, đồng thời lần nữa quát lên:

- Ta là đệ tử của Vô Tướng Đại Sư, ngươi dám giết ta, hắn phải chết không thể nghi ngờ...

Giờ khắc này Lệ Tu Nhiên có chút hối hận, nếu mà hắn không dùng Băng Không phù, dùng vô tướng đao kỹ tuyệt sát thủ đoạn, chưa hắn thì không thể giết chết Mạc Vô Kỵ. Đáng tiếc hiện tại hết thảy đều đã chậm. Lúc này hắn hoài nghi mình tế xuất Băng Không phù, tới cùng có phải là hàng Tàu khựa mết in chi na hay không nữa.

- Ầm, răng rắc!

Thiên Cơ Côn quét vào Lệ Tu Nhiên trường đao, trực tiếp lại đem trường đao của hắn ầm bay ra khỏi Thiên Kiếp Thạch. Theo Thiên Cơ Côn hạ xuống đỉnh đầu Lệ Tu Nhiên, huyết vụ vẩy ra, Lệ Tu Nhiên trong lòng dâng lên một loại không cam lòng mãnh liệt.

Hắn là Địa Bảng đệ nhất, là thiên tài trong thiên tài, sư phụ càng là Vô Tướng Đại Sư. Chỉ cần có thể vượt qua Thiên Giới, tiền đồ của hắn

bất khả hạn lượng. Nhưng hôm nay cư nhiên chết ở trong tay một hạng người vô danh như vậy, hắn thật không cam lòng a.

Mạc Vô Kỵ một côn đánh giết Lệ Tu Nhiên, giơ tay lên bắt được nhẫn của Lệ Tu Nhiên, đồng thời một cước lại đem Lệ Tu Nhiên đá khỏi Thiên Kiếp Thạch.

Đệ tử của Vô Tướng Đại Sư thì sao? Coi như là đệ tử của Tinh Chủ, đụng hắn hắn cũng phải thông cho phọt cứt. Huống chi ai mà biết Vô Tướng Đại Sư là thằng nào luôn?

- Ầm! Ca! Ca! Ca! Rắc!

Gần như là trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ đánh giết Lệ Tu Nhiên, đồng thời một cước lại đem Lệ Tu Nhiên đá ra Thiên Kiếp Thạch, lôi kiếp rơi xuống.

Một phần tu sĩ quan chiến Mạc Vô Kỵ vs Lệ Tu Nhiên đại chiến đều là trợn mắt hốc mồm, Địa Bảng đệ nhất Lệ Tu Nhiên, cư nhiên bại bởi đồng dạng Hư Thần Cảnh tu sĩ. Không chỉ như thế, Lệ Tu Nhiên còn bị người ta giết con mẹ nó rồi, ném ra như rác rưởi bình thường vậy.

Súy Oa ở một bên đắc ý kêu lên:

- Dám đấu với đại gia nhà ta hả, đúng là muốn chết mà, đi ăn cứt đê!!

Mặc dù biết Súy Oa đẳng cấp cực thấp, thậm chí có người đã nhìn ra Súy Oa không đơn giản. Lúc này nhưng không ai dám có ý đồ với Súy Oa, một người cả Lệ Tu Nhiên đều có thể giết, hơn nữa có dũng khí thẳng tay như vậy, mọi người lại không ngốc, đi tính toán với một con chim.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 336: Mạc Vô Kỵ Độ Kiếp

Không đợi đợt lôi hồ thứ nhất rơi vào trên người của mình, Mạc Vô Kỵ đã đánh ra mấy đạo lôi cầu. Hắn từ lúc mở ra nhánh mạch lạc thứ nhất, chính là rất nhiều khi tu luyện bên trong lôi hồ. Mặc dù hắn không sợ sét đánh, nhưng đây dù sao cũng là thiên kiếp, ai biết thiên kiếp lôi hồ cường độ làm sao?

Hắn lần này độ kiếp căn bản cũng không có bất kỳ chuẩn bị gì, thậm chí ngay cả linh khí phòng ngự cũng không có. Hơn nữa hắn đã biết chân chính lôi kiếp, ban đầu ở Ngũ Hành Hoang Vực, hắn thấy một con lục cấp yêu thú độ kiếp. Tràng cảnh đó, đến bây giờ ký ức vẫn còn mới mẻ.

- Ca ca ca roẹt!

Lôi cầu của Mạc Vô Kỵ và lôi hồ hạ xuống đánh vào cùng nhau, lôi quang nổ bể ra. Lôi hồ trong nháy mắt liền đem lôi hồ của Mạc Vô Kỵ đánh thành mảnh vụn, không có nửa điểm trở ngại đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ.

- Răng rắc! Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ rõ ràng nghe được thanh âm bộ xương gãy trên người mình, một đạo miệng máu bị lôi hồ oanh kích chảy ra từ mi tâm tới cằm.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, loại lôi kiếp đáng sợ này, để cho hắn làm sao vượt qua? Đây là đạo lôi kiếp thứ nhất, phía sau còn có bao nhiêu đạo, hắn căn bản là không rõ được.

Thiên Kiếp Thạch bản thân liền tản mát ra từng đạo linh vận quang mang, cộng thêm lôi kiếp nổ tung, lại đem Mạc Vô Kỵ bên trong Thiên

Kiếp Thạch độ kiếp hoàn toàn che đậy hắn lên.

Người bên ngoài cũng không biết tình cảnh của Mạc Vô Kỵ làm sao, nếu mà biết Mạc Vô Kỵ đệ nhất thông lôi kiếp hồ đã bị oanh chết khiếp, có lẽ sẽ có người bắt đầu có ý đồ với hắn.

- Ầm! Răng rắc...

Mạc Vô Kỵ vừa mới nuốt vào vài tấm chữa thương đan dược, đợt lôi kiếp hồ thứ hai liền giáng xuống.

Mạc Vô Kỵ cắn răng một cái, Thiên Cơ Côn đánh ra vô tận côn ảnh cản đi tới, chính hắn đơn giản bắt đầu toàn lực nghịch chuyển công pháp hấp thu lôi nguyên bên trong lôi kiếp.

Loại lôi kiếp này hạ xuống, căn bản là không cách nào tránh né, chỉ có thể lấy cứng đối cứng.

- Rầm rầm rầm ầm!

Dày đặc lôi hồ đánh vào Thiên Cơ Côn côn ảnh, Phạm Thiên Côn Ảnh, tại đây dưới dày đặc lôi kiếp hồ, trong nháy mắt hóa thành mây khói tiêu tán. Tảng lớn lôi hồ lại một lần nữa đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ quanh thân xương cốt lại một lần nữa liên miên vỡ vụn.

Bất quá lúc này Mạc Vô Kỵ một trăm lẻ năm nhánh mạch lạc đồng thời nghịch chuyển Chu Thiên, chuyên môn hấp thu lôi nguyên từ lôi kiếp, lần lôi kiếp hồ này tạo thành thương tổn vẫn như cũ rất lớn, lại cũng không có lấy đi tính mệnh của Mạc Vô Kỵ.

Chỉ khoảng cách mười mấy hô hấp thời gian, đợt thứ ba lôi hồ đánh xuống tới.

Thiên Cơ Côn lần thứ hai mang theo vô cùng vô tận Phạm Thiên Côn Ảnh đánh ra, cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ run lẩy bẩy đứng lên. Ngồi

dưới đất mặc cho lôi kiếp ầm xuống như vậy, coi như là hắn có thể độ kiếp thành công, sợ rằng ngày hôm nay cũng là một đường chết.

Hắn hoàn toàn là bằng vào nguyên lực của mình cùng thần niệm chống đỡ thân thể, xương chân của hắn đã gãy gần hết mẹ nó rồi.

Dày đặc lôi hồ không ngừng đập vào Thiên Cơ Côn ảnh, thậm chí so với lần trước thời gian ngắn hơn, Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn ảnh liền trực tiếp tán loạn.

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không thèm để ý lôi kiếp hồ rơi xuống, hai tay không ngừng nắm thủ thế, một trăm lẻ năm nhánh mạch lạc cũng điên cuồng nghịch chuyển Chu Thiên tới cực hạn. Loại này lôi kiếp bằng vào cứng rắn ngăn cản, nhất định là không ngăn nổi, biện pháp tốt nhất chính là hấp thu lôi nguyên trong đó.

Huyền ảo thủ quyết thật giống như lóe ra biến hóa ảo trận bình thường giống nhau, tại quanh người Mạc Vô Kỵ tạo thành một vòng lại một vòng sóng gợn, những thứ này sóng gợn tạo thành một con Cự Long loáng thoáng không rõ. Lúc này Mạc Vô Kỵ đã đem Đấu Chuyển Tinh Di thi triển tới rồi Tinh Tự Quyết tầng thứ nhất, Long Đằng Tinh Di.

- Ca ca rắc!

Lôi kiếp hồ Ầm nứt ra Thiên Cơ Côn ảnh tại dưới Mạc Vô Kỵ thủ thế, bỗng nhiên thay đổi phương hướng, từ trực tiếp đánh vào dưới chân Mạc Vô Kỵ.

Lôi kiếp hồ cường độ bị Mạc Vô Kỵ làm yếu bớt tới mức thấp nhất, lúc này mới đúng là thời điểm thích hợp nhất hấp thu lôi nguyên. Lôi kiếp hồ uẩn quấn tại bên ngoài thân Mạc Vô Kỵ thật giống như nước mưa rơi vào biển rộng giống nhau, bị Mạc Vô Kỵ hấp thu từng giọt đi vào.

Cái loại này bị lôi kiếp hồ mang xuống linh khí dường như so với linh tủy linh khí đẳng cấp cao hơn một phần, Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm

thụ được thực lực của chính mình đang điên cuồng lên cao, một đạo gông cùm xiềng xích trói buộc lại tu vi của hắn đã xuất hiện vết nứt. Cũng trong lúc đó, tại đây trong linh khí làm dịu, xương cốt của hắn đã nhanh chóng bắt đầu khôi phục.

Dường như cảm nhận được Mạc Vô Kỵ lại đem lôi hồ chuyển đi, lôi kiếp càng là điên cuồng kéo tới. Trong tinh không sấm chớp rền vang, đợt lôi hồ thứ tư như sóng thần vỡ đê phô thiên cái địa đánh về phía Mạc Vô Kỵ đang bò trên Thiên Kiếp Thạch.

Giờ khắc này, tu sĩ tại ngoại vi Thiên Kiếp Thạch đứng xem đều là trợn mắt hốc mồm. Đây là cái gì lôi kiếp? Thăng cấp một cái Chân Thần Cảnh mà thôi, có khoa trương như vậy sao?

- Người này hắn không phải là Hư Thần Cảnh viên mãn sao?? Bằng không làm sao có thể có lôi kiếp kinh khủng như vậy? Ta đã thấy Nhân Tiên lôi kiếp, dường như cũng không hơn thế này đâu.

- Ta cũng cho rằng người này không phải là Hư Thần Cảnh, Lệ Tu Nhiên thế nhưng Địa Bảng đệ nhất. Lệ Tu Nhiên đã từng đã đánh bại một người cường giả Chân Thần Cảnh tầng một, loại này kẻ hung ác, dù cho là Hư Thần Cảnh tu sĩ lợi hại hơn nữa, cũng sẽ không là đối thủ của hắn, chứ đừng nói chi là giết hắn.

Lúc này tu sĩ đi tới nơi phụ cận xem Mạc Vô Kỵ độ kiếp là càng ngày càng nhiều, mọi người nghị luận cũng là càng ngày càng nhiệt liệt.

Về phần cùng Mạc Vô Kỵ cướp đoạt Thiên Kiếp Thạch loại chuyện này, sớm đã không ai suy nghĩ tới. Đùa gì thế, coi như là Thiên Kiếp Thạch cho ngươi, dưới loại lôi kiếp hồ này, ngươi dám nhích về phía trước, trừ phi ngươi muốn chết không sai biệt lắm.

- Không, ta dám khẳng định, người này độ không phải Nhân tiên lôi kiếp, mà là Chân Thần lôi kiếp hàng thật giá thật.

Có một cái thanh âm bất đồng ở trong đám người nói.

- Ngươi dựa vào cái gì cho là như vậy? Ngươi ra mắt loại Chân Thần lôi kiếp cường độ này rồi à?

Lập tức thì có người phản bác trở về.

Một gã nam tử tóc dài trầm giọng nói:

- Hắn độ là cái gì lôi kiếp ta không biết, thế nhưng loại lôi kiếp này, ta đỡ không được rồi đó.

Rất nhiều người đều biết người tóc dài nam tử này, đây là một người chân chính Chân Thần Cảnh tầng hai cường giả. Một cái Chân Thần lôi kiếp, cả Chân Thần Cảnh tầng hai cường giả đều nói không đỡ được, có thể thấy được thật chỉ có thể là Nhân Tiên lôi kiếp.

Trước người kia tu sĩ nói khẳng định Mạc Vô Kỵ độ không phải Nhân tiên lôi kiếp, lại lắc đầu nói:

- Bởi vì ta biết người này là ai.

- Hắn là ai?

Nghe nói như thế, lúc này thì có người vội vàng hỏi. Tất cả mọi người nhìn chằm chằm tu sĩ nói chuyện, hiển nhiên đều muốn biết tu sĩ kia độ kiếp rốt cuộc là người nào.

Phải biết rằng người này đã giết Lệ Tu Nhiên, nếu như là Hư Thần Cảnh, vậy tại hắn giết Lệ Tu Nhiên sau đó, liền nhất định là Địa Bảng đệ nhất tồn tại.

- Tên của hắn ta không biết, ta biết hắn hắn là tán tu 2705.

Tu sĩ này thấy người chung quanh đều kinh ngạc nhìn mình, đơn giản lại giải thích:

- Năm đó Nhân Bảng đệ nhất Cổ Thiếu Duẫn, ta nghĩ rất nhiều người đều hắn là không xa lạ sao??

Cổ Thiếu Duẫn mọi người tự nhiên sẽ không xa lạ, cái tên này đã từng được xem như Lệ Tu Nhiên thứ hai tồn tại. Đáng tiếc tên này đi một chuyến Thất Lạc Đại Lục sau đó, lại bị một cái cùng giai tu sĩ đánh bại, chẳng những lại đem Nhân Bảng đệ nhất bảo tọa nhường ra, hơn nữa còn thất bại đầy bụi đất trở về...

A đù, chờ một chút, kẻ đánh bại Cổ Thiếu Duẫn lấy được Nhân Bảng đệ nhất không phải là tán tu 2705 sao? Thật chẳng lẽ là tên này?

- Không đúng a, tán tu 2705 đánh bại Cổ Thiếu Duẫn mới bao nhiêu năm? Coi như là hắn tu vi tiến bộ mau nữa, cũng sẽ không nhanh như vậy đã đến độ Chân Thần lôi kiếp sao??

- Ai nói không có khả năng đâu nè? Mọi người còn nhớ rõ trước một đoạn thời gian, tán tu 2705 đã từng leo lên qua Địa Bảng, hơn nữa còn là giết Địa Bảng bài danh thứ 9831 danh Phục Chí Trạch, đồng thời thay thế được hắn trở thành thứ 9831 danh.

- Thật là có có chuyện như vậy, lẽ nào tên này thật là tán tu 2705 từ Thất Lạc Đại Lục tới sao? Được rồi, ngươi thế nào khẳng định người này chính là tán tu 2705?

Tên tu sĩ này câu nói sau cùng là hỏi tu sĩ lúc ban đầu nói Mạc Vô Kỵ là tán tu 2705.

Tên tu sĩ này nhìn chằm chằm Thiên Kiếp Thạch lôi quang vờn quanh, tiếng sấm không thôi nói:

- Bởi vì hắn dùng là một cây thiết côn, trước đây Cổ Thiếu Duẫn chính là thua ở dưới một cây thiết côn.

- Không sai, tán tu 2705 dùng đích thật là một cây thiết côn.

Nghe thấy tu sĩ giải thích, lập tức có người cảm thấy loại thuyết pháp này hoàn toàn chính xác.

Lại có người nói:

- Cổ Thiếu Duẫn trước đây thua ở tay tán tu 2705 sau đó, chưa gượng dậy nổi. Nếu là hắn biết cả Lệ Tu Nhiên đều bị tán tu 2705 giết, phỏng chừng đối với hắn là một cái tin tức phấn chấn, nói không chừng lần nữa trở về làm thiên tài cũng không nhất định.

- Ha ha, một cái tu sĩ cả thất bại đều không chịu nổi, coi như là trở về, cũng chỉ có thể như vậy mà thôi. Ta ngược lại nhớ lại Yến gia Yến Dương Nam, Yến Dương Nam cướp đoạt Nhân Bảng đệ nhất thời điểm, còn phát sinh qua cảm thán, nói hắn tiếc nuối là không thể cùng tán tu 2705 tranh đoạt Nhân Bảng đệ nhất. Phỏng chừng tại biết tán tu 2705 giết Lệ Tu Nhiên, còn có loại đáng sợ này lôi kiếp sau đó, hắn chỉ có âm thầm may mắn không có gặp tán tu 2705 sao?.

Tuy nơi này tu vi kém nhất cũng là Hư Thần hậu kỳ, thế nhưng Nhân Bảng đệ nhất vẫn là đối tượng mọi người chú ý.

...

Mạc Vô Kỵ không nghe được bên ngoài tu sĩ nghị luận, sóng lôi kiếp thứ tư còn không có rơi ở trên người, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được một loại cực độ nguy cơ, tảng lớn thô to lôi hồ dĩ nhiên mang theo một loại sát khí.

Không đợi Mạc Vô Kỵ phản ứng kịp, tảng lớn lôi hồ đã đánh vào trên người hắn.

Dù cho Mạc Vô Kỵ Đấu Chuyển Tinh Di đã vận chuyển tới Tinh Tự Quyết tầng thứ nhất, Long Đằng tinh di, Mạc Vô Kỵ vừa mới chữa trị một chút xương đùi đã nhanh chóng gãy lại.

Hắn ở trong đó không cảm giác được lôi nguyên khí tức, chỉ có vô cùng vô tận lôi hồ sát khí xâm nhập trong cơ thể. Thậm chí ngay cả mạch lạc cũng bắt đầu xuất hiện vết rạn, Mạc Vô Kỵ con ngươi đỏ bừng, ở đâu ra lôi kiếp, đây là điện 3 pha muốn lấy mạng của hắn thì có.

3 nhánh Trữ Nguyên Lạc bên trong tồn trữ nguyên khí vào giờ khắc này bị Mạc Vô Kỵ hoàn toàn điều động đi ra, tạo thành một cái lại một cái nguyên khí lá chắn chặn những thứ này lôi hồ sát khí muốn xé rách thân thể kinh mạch hắn.

Những thứ này lôi hồ thật giống như có linh tính bình thường giống nhau, dĩ nhiên có thể tránh Mạc Vô Kỵ nguyên khí lá chắn, tiếp tục xé rách mạch lạc của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ bản thân có một trăm lẻ năm nhánh mạch lạc, coi như là bị xé rách mấy cái, cũng sẽ không làm cho tu vi giảm đi. Thế nhưng hắn thật vất vả mở được ra một trăm lẻ năm nhánh mạch lạc, há có thể bị lôi kiếp hủy hoại chỉ trong chốc lát. Hắn còn chưa từng nghe nói qua sấm sét lôi kiếp chuyên môn hủy mạch lạc, cũng may hắn còn có một nhánh Trữ thần lạc.

Trữ thần lạc thần niệm cuốn lên, Trữ Nguyên Lạc huy động nguyên khí hình thành nguyên khí lá chắn lập tức tại bên trong hết thảy mạch lạc nhanh chóng du động. Nguyên khí lá chắn không ngừng ngăn trở lôi hồ sát khí chảy vào, quyết không cho phép những thứ này lôi hồ sát khí phá hư bất luận mạch lạc nào.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hắn thà rằng toàn thân xương cốt gãy lìa, sau đó trọng tố, cũng không thể để cho mạch lạc có nửa điểm tổn thương. Hắn không có Linh Căn, mở mạch lạc tu luyện, mạch lạc toàn thân mới đúng là căn cơ của hắn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 337: Địa Bảng Đệ Nhất Liên Tiếp Biến Đổi

Khi Mạc Vô Kỵ lại đem lôi hồ sát khí xâm nhập trong cơ thể toàn bộ ngăn cản, hắn đã liệt trên mặt đất, căn bản là không đứng lên nổi.

May là vào thời khắc này hắn rốt cục cảm nhận được linh khí cao cấp nhất, giờ khắc này thậm chí không cần chính bản thân Mạc Vô Kỵ đi tu luyện, tu vi của hắn đã liên tục dâng lên. Đồng thời xương cốt hắn vỡ vụn cũng đang nhanh chóng khôi phục.

Đây là chỗ tốt sau khi vượt qua sóng lôi kiếp thứ tư, Mạc Vô Kỵ cũng nhân cơ hội điên cuồng hoạch đoạt tất cả linh khí có thể bị hắn bắt được. Nơi này linh khí đều là từ lôi kiếp mang xuống, căn bản cũng không phải là linh khí của Chân Mạch Đại Lục cùng với xung quanh tinh không có thể so sánh được. Loại thiên kiếp linh khí này chẳng những có thể tẩy rửa thân thể hắn, thậm chí có thể gột rửa mạch lạc hắn.

Chỉ mấy chục hô hấp thời gian, Mạc Vô Kỵ là có thể miễn cưỡng đứng lên. Lúc này sóng lôi kiếp thứ năm cũng đã rơi xuống, Mạc Vô Kỵ cảm giác thân thể của chính mình thật giống như có một loại trói buộc được giải khai vậy. Lấp đầy nguyên lực mạch lạc, giống như muốn núi lửa bộc phát bình thường giống nhau.

Một loại tình hoài như đứng xem các ngọn núi nhỏ tràn ngập toàn bộ thể xác và tinh thần, Mạc Vô Kỵ thần niệm quét ra đi, phương viên vạn dặm đều ở trước mắt. Mà giờ khắc này thức hải của hắn vẫn như cũ đang điên cuồng tăng lên, tử khí hồ lớn cũng đang khuếch đại, nguyên lực trong tử khí hồ lớn không ngừng ngưng thật.

Một trăm lẻ năm nhánh mạch lạc nghịch chuyển, tạo thành một cái đại chu thiên thực chất hình dạng, để cho hắn cảm thụ được mỗi một khắc đi qua, thực lực của hắn đều có thể vượt qua một cái tinh cầu.

Cùng Chân Thần Cảnh khác bất đồng, Mạc Vô Kỵ không có ngưng thật Nguyên Thần, thế nhưng hắn lúc này ý chí rất kích động, hắn biết, mình đã vượt qua Hư Thần Cảnh, đi tới Chân Thần Cảnh tầng một. Hiện tại bất quá là đang ngưng thật tu vi của mình, từng bước một vững chắc tăng lên mà thôi. Chỉ cần thực lực mạnh mẽ là được rồi, có Nguyên Thần hay không, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không thèm để ý.

Theo thực lực của Mạc Vô Kỵ điên cuồng tăng vọt, Thiên Kiếp Thạch dưới chân hắn cũng bắt đầu vỡ ra.

Sóng lôi kiếp Thứ năm cũng không yếu so với thứ tư sóng, lúc này thực lực của Mạc Vô Kỵ so với trước cường đại hơn nhiều lắm, lần này hắn rất nhẹ nhàng liền chặn được nó.

- Rầm rầm ầm...

Mạc Vô Kỵ vừa mới vượt qua sóng lôi kiếp thứ năm, sóng sấm sét lôi kiếp thứ sáu đã giáng xuống, bất quá một sóng lôi hồ này đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, căn bản cũng không có nửa điểm uy hiếp, hắn cả Thiên Cơ Côn đều lười tế xuất, chỉ là điên cuồng nghịch chuyển Chu Thiên, dĩ nhiên muốn lại đem này sóng lôi hồ thứ sáu hoàn toàn cuốn đi.

- Răng rắc!

Thiên Kiếp Thạch hoàn toàn vỡ ra, một loại khí tức huyền ảo bao lấy Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ trực tiếp nhắm hai mắt lại, mặc cho sóng lôi kiếp hồ thứ sáu đánh vào trên người của hắn, giờ khắc này hắn đã thấy một thế giới càng rộng lớn hơn.

...

Cũng trong lúc đó, tại Cửu Mạch Thành đại quảng trường, một người thiếu nữ mười hai mười ba tuổi nhìn chằm chằm thiên địa nhân tam bảng, trừng hai mắt, há hốc mồm dường như nhìn thấy chuyện quỷ dị nhất nào đó.

Tuy nói Cửu Mạch Thành lui tới tu sĩ đông đảo, bởi vì thiên địa nhân tam bảng sừng sững ở chỗ này thời gian quá dài lâu, lâu dài đến đủ để cho tuyệt đại đa số người từ nơi này dưới tam bảng đi qua, cũng không muốn nhìn một chút tam bảng này nữa. Hơn nữa Bán Nguyệt Tiên Cung gần xuất thế, tu sĩ lui tới Cửu Mạch Thành phần lớn sẽ lập tức đi tới Phong Tiêu Thành, sau đó từ Phong Tiêu Thành tiến vào Tinh Không Điện.

Về phần thiên địa nhân tam bảng người nào sẽ đi lưu ý? Huống chi, tới Tinh Không Điện rồi, cũng có thể tùy thời thấy tam bảng này.

Như tiểu cô nương này như vậy, nhìn chằm chằm vào thiên địa nhân tam bảng, thật đúng là chỉ có một mình nàng.

- Tình nhi, đi nào, chúng ta bây giờ đi Phong Tiêu Thành.

Xa xa đi tới hai nữ tử, một người là thiếu phụ thoạt nhìn cực kỳ đẹp đẽ quý giá, còn có một người là một thiếu nữ trẻ tuổi.

Cô gái kia một thân quần lót màu xanh lục, kotex siêu mỏng có cánh, bờ eo thon thả phụ trợ vóc người hoàn mỹ, trên đầu là nữ tu kế đơn giản điểm xuyến lấy vài đóa châu hoa, càng làm cho người ta cảm thụ như được một cổ thanh thuần khí tức vuốt vào mặt.

Cái cổ trắng nõn vốn đã làm cho người ta không dời ra nổi ánh mắt, chỉ khi nào đưa mắt rơi vào dung nhan tuyệt mỹ của nàng, coi như là tu sĩ kiến thức quảng, cũng sẽ nhịn không được sợ hãi than lên, a đù, một mỹ nữ tuyệt sắc vờ lờ.

- Sư phụ, Tích Nguyệt tỷ, các ngươi biết ta mới vừa mới nhìn thấy cái gì không? Địa Bảng, Địa Bảng đệ nhất...

Thanh nhi tiểu cô nương lớn tiếng cả kinh kêu lên.

- Ý, thật là như thế, Địa Bảng đệ nhất danh dĩ nhiên không còn là Lệ Tu Nhiên, mà là Lôi Hồng Cát. Người kia là ai? Ta trước đây tại sao không có nghe nói qua?

Thiếu phụ xinh đẹp quý phái kinh dị một tiếng, theo đó liền nói.

Bên người nàng người kia thiếu nữ tuyệt sắc lại dùng thanh âm cự kỳ dễ nghe nói:

- Sư phụ, Lôi Hồng Cát này nghe nói là từ Thất Lạc Đại Lục tới. Hắn vẫn còn là cường giả trên Tinh Không Bảng, tại Tinh Không Bảng bài danh đã đến hơn bảy ngàn.

Đẹp đẽ quý giá thiếu phụ gật đầu, trong mắt tràn đầy lửa nóng:

- Tích Nguyệt, ngươi biết Lôi Hồng Cát này bây giờ là thuộc tông môn nào sao?

Thiếu nữ mặc quần xì líp màu trắng nói:

- Nghe nói là làm môn hạ của Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, hơn nữa còn là tu sĩ lôi Linh Căn, tu vi tiến độ thật nhanh.

- Tốt, tốt...

Đẹp đẽ quý giá thiếu phụ liên tiếp nói mấy cái chữ tốt, lúc này mới cười híp mắt nói:

- Vốn ta còn dự định lại đem ngươi giới thiệu cho Lệ Tu Nhiên, chỉ là lão hòa thượng Vô tướng kia quá khó nói chuyện. Rồi lại nói Lệ Tu Nhiên tính tình cũng tương đối cao ngạo một phần, hiện tại hắn không ở trên Địa bảng, hắn là thăng cấp đến Chân Thần Cảnh rồi. Lôi Hồng Cát này ta cảm thấy cũng không sai, cư nhiên có thể bước lên đệ nhất Địa Bảng. Đây chính là sự tình phi thường rất giỏi a.

- Sư phụ...

Thiếu nữ mặc áo bra màu trắng nghe được thiếu phụ nói như vậy, lập tức thấp giọng gọi một câu sau đó, lại cúi đầu.

Thiếu phụ quý phái vỗ vỗ mông của thiếu nữ tuyệt sắc:

- Ngươi cứ nghe sư phụ là được, chúng ta là nữ nhân của Tiên Trì Sơn Trang, tự nhiên là phải gả cho nam tử ưu tú nhất.

- Không phải, không phải...

Một bên tiểu cô nương kia đang liên tiếp xua tay, đồng thời lớn tiếng nói.

- Tình nhi, ngươi nói không phải cái gì cơ?

Thiếu phụ nghi hoặc nhìn nữ hài.

- Ta nói đệ nhất không phải là cái kia Lôi Hồng Cát, mà là một người tên là tán tu 2705 người, kỳ quái là tên của hắn ở phía trên đó cũng không có nằm im bao lâu, lại biến mất. Được rồi, tại tán tu trước khi tên 2705 gì đó xuất hiện, thì đệ nhất chính là Lệ Tu Nhiên...

Tiểu cô nương liền vội vàng nói.

Sau khi nói xong, lại cảm giác mình biểu đạt dường như cũng không phải rất hoàn chỉnh, lại thêm một câu:

- Nói đúng là, tại trong thời gian ngắn ngủi, Địa Bảng đệ nhất liền thay đổi tới bốn người.

- Tới cùng là chuyện gì xảy ra? Ngươi đang nói nhảm cái gì á? Tình nhi?

Thiếu phụ quý phái đã nhíu mày, nàng rất thích đứa đệ tử nhỏ nhất này, chỉ là ngày hôm nay nó nói quá bừa bãi.

Nàng và Tích Nguyệt đi bái phỏng Cửu Mạch Thành thành chủ, thuận tiện muốn tại Cửu Mạch Thành mua một vài thứ. Tình nhi muốn ở lại Cửu mạch quảng trường xem thiên địa nhân tam bảng, nàng cũng liền bởi vậy chấp về. Vừa trở về sau đó, Tình nhi nói chuyện đã mơ hồ?

Một bên thiếu nữ tuyệt sắc cũng lôi kéo tay nhỏ của cô bé hỏi:

- Tình nhi sư muội, ngươi không nên gấp, từ từ nói.

Tình nhi đã yên tĩnh lại, chậm lại thanh âm của mình nói:

- Sư phụ, tích Nguyệt tỷ. Ta vừa tới thời điểm, Địa Bảng đệ nhất danh là một người tên là Lệ Tu Nhiên. Thế nhưng cũng không có quá nhiều lâu, cái kia Lệ Tu Nhiên liền biến mất không thấy, đổi thành một người tên là tán tu 2705. Thế nhưng lần này lại qua đại khái chỉ chừng hơn nửa canh giờ, cái tên tán tu 2705 cũng lại biến mất, đệ nhất danh biến thành một người tên là Vương Nhĩ.

Nói đến đây, Tình nhi tựa hồ sợ sư phụ không hiểu Vương Nhĩ là ai, chủ động bỏ thêm một câu:

- Trước Vương Nhĩ là xếp hạng thứ hai Địa Bảng, tăng lên tới đất bảng đệ nhất sau đó, ngây ngô thời gian ngắn hơn, chỉ nửa nén hương thời gian, tên của hắn cũng đã biến mất, thay vào đó là một người tên là Lôi Hồng Cát. Vốn là tên thứ ba là Hàn Ngữ Mộc, hiện tại nàng thành Địa Bảng xếp thứ hai...

Thiếu phụ mặc xì líp hồng và thiếu nữ tuyệt sắc rốt cục nghe rõ ý tứ của Tình nhi nói, hai người đều là hai mặt nhìn nhau.

- Đi, nhanh đi Tinh Không Điện.

Thiếu phụ rất nhanh thì để ý rõ ràng đây là có chuyện gì, tuy rằng quá trùng hợp cùng quỷ dị một phần, nhưng nàng tin tưởng Tình nhi sẽ không nói dối.

...

Tinh Không Điện trên đài khiêu chiến, Lôi Hồng Cát vẻ mặt bình tĩnh đang đứng giữa khiêu chiến đài, trên người hắn có vài đạo vết thương, ở dưới chân của hắn là một cổ thi thể nằm thẳng cẳng. Chính là Vương Nhĩ, tuy rằng không phải là Tinh Đế Sơn đệ tử, lại đồng dạng có một cái địa vị hiển hách, đó chính là Địa Bảng thứ hai.

Lúc này Địa Bảng thứ hai đã bị hắn khiêu chiến, sau đó bị hắn chém giết ở tại trên đài chiến. Dù cho Vương Nhĩ sau cùng nhận thua, hắn vẫn không có buông tha Vương Nhĩ. Tại trong mắt của hắn, cường giả là vua. Tất cả trở ngại tại trên đường của hắn, hắn đều có thể không chút do dự bình định.

Hắn bước tiếp theo cần làm, chính là khiêu chiến Lôi Tu Nhiên. Chỉ cần leo lên Địa Bảng đệ nhất, hắn lập tức sẽ trùng kích Chân Thần Cảnh.

Tại Vương Nhĩ bị giết trong nháy mắt đó, toàn bộ khiêu chiến trận đều bạo phát ra nhiệt liệt tiếng hoan hô. Tại cái chỗ này, chỉ có người thắng là vua, không có thất bại.

- Thật là mạnh mẽ, trẻ tuổi như vậy, liền bước lên Địa Bảng thứ hai, gần với Lệ Tu Nhiên. Hơn nữa còn là Tinh Không Bảng hạngthứ 7214, sợ rằng người này mới đúng là chủ nhân tương lai của Tinh Đế Sơn.

- Chưa chắc, nếu là ta không có đoán sai, tiếp theo Tinh Đế Sơn chủ nhân hắn là tại tam đại gia tộc tuyển ra.

- Không biết Lôi Hồng Cát vs Lệ Tu Nhiên sẽ làm sao?

- Lôi Hồng Cát dù cường đại, so sánh cùng Lệ Tu Nhiên còn kém một chút. Phải biết rằng Lệ Tu Nhiên thế nhưng là người kiệt xuất nhất của Tinh Đế Sơn trăm năm qua, cho nên ta cho là hắn hắn không phải là đối thủ của Lệ Tu Nhiên.

Đang lúc mọi người nghị luận, Lôi Hồng Cát chậm rãi đi xuống khiêu chiến đài. Người khác nghị luận như thế nào, hắn căn bản cũng không lưu ý. Hắn lưu ý là thực lực của chính mình tới một bước kia, thế giới

này, hắn Lôi Hồng Cát đã định trước chính là phải đứng ở tột cùng nhất. Khi có một ngày, Lệ Tu Nhiên trở thành một cổ thi thể dưới chân hắn, so với bất luận cái gì lời nói cũng càng có sức thuyết phục hơn.

- Địa Bảng đầu tiên là Lôi Hồng Cát, ta mới vừa mới vừa nhận được tin tức.

- Quả nhiên cùng ta đoán như nhau, xem ra Lệ Tu Nhiên đã bước vào Thiên Giới. Đáng tiếc, không có thấy Lôi Hồng Cát đối chiến cùng Lệ Tu Nhiên.

...

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nhắm mắt lại, thậm chí thu hồi thần niệm. Một đạo linh lực như có như không, tại địa phương phía trước 1 cm mi tâm của hắn ngưng tụ ra một con linh khí chi nhãn. Linh nhãn thật giống như xem thấu trong tinh không hư vô, xem thấu bụi bặm như kính hiển vi, cả phía sau mặt biên tinh không, cũng bị linh lực hình thành của linh nhãn này như có như không mơ hồ bắt lấy.

Cảm giác ngất xỉu truyền đến, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi tinh thần, ngưng tụ linh lực chi nhãn trong nháy mắt tiêu tán hết.

Mạc Vô Kỵ trong lòng lặng lẽ không nói gì, thăng cấp Chân Thần Cảnh là chuyện vui, Thiên Kiếp Thạch mong đợi nửa ngày, lại để cho hắn cảm ngộ một cái thần thông tương đối yếu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 338: Trước Tinh Không Đại Chiến

Lôi kiếp tán đi, Mạc Vô Kỵ thay đổi một bộ đồ màu xanh nhạt đứng trong tinh không. Súy Oa sớm đã xem thời cơ bay tới, rơi vào trên vai Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ quét ánh mắt trên đám người vây xem, không ai đứng ra nói chuyện. Trong lúc nhất thời cũng không có ai rút đi, phỏng chừng đều muốn biết Mạc Vô Kỵ muốn nói cái gì đó.

Mạc Vô Kỵ không biết có người nhận thức ra lai lịch của mình hay không, coi như là bị nhận ra, hắn cũng không để ý chút nào. Lúc này hắn không còn là Chân Hồ Cảnh tu sĩ chạy trốn như trước nữa, hắn bây giờ là một Thiên Giới cường giả hàng thật giá thật.

Muốn vây giết hắn, không có Nhân tiên lại đây, cũng đừng nghĩ. Thiên hạ nào có nhiều Nhân tiên như vậy?

- Không biết vị nào có tinh không phương vị cầu, có thể bán ra cho ta một cái?

Mạc Vô Kỵ giọng nói nhẹ nhàng hỏi.

Nghe được Mạc Vô Kỵ muốn mua tinh không phương vị cầu, vài tên tu sĩ đều đều lấy ra phương vị cầu, một tên áo trắng tu sĩ trong đó càng là một bước tiến lên, trực tiếp lại đem bản thân phương vị Thủy Tinh Cầu đưa tới trước mặt Mạc Vô Kỵ:

- Vị sư huynh này, tinh không phương vị cầu của ta phương vị cực kỳ đầy đủ, liền cho ngươi dùng sao?.

- Đa tạ bằng hữu, xin hỏi tinh không phương vị cầu này bao nhiêu linh thạch?

Mạc Vô Kỵ cảm tạ một câu, tiếp nhận tinh không phương vị cầu.

Nam tử áo xám vội vàng xua tay nói:

- Có thể tặng phương vị cầu cho sư huynh, là mặt mũi của ta, há có thể đòi sư huynh linh thạch.

Mạc Vô Kỵ nhìn tư thế của đối phương, liền biết mình cho hắn linh thạch, ngược lại sẽ làm cho hắn thất vọng.

- Vậy thì đa tạ bằng hữu, không biết bằng hữu xưng hô như thế nào?

Mạc Vô Kỵ gật đầu, thu hồi phương vị cầu.

Này áo xám nam tử liền ôm quyền nói:

- Ta gọi Ôn bột thạch, phi thường nguyện ý vì sư huynh cống hiến sức lực.

- Vậy ta liền nhận nhân tình này của Ôn huynh, tương lai hữu duyên gặp lại sau.

Mạc Vô Kỵ lần nữa cảm tạ một câu, mang theo Súy Oa nhanh chóng trốn vào trong tinh không, biến mất.

Hắn trong lòng cũng là cảm khái, năm đó bị người ta đuổi giết. Vô luận là nguyên nhân gì, xét đến cùng, vẫn là vì thực lực của hắn không đủ mạnh. Hiện tại hắn vượt qua Hư Thần, đi tới Chân Thần tầng thứ nhất, dù cho có người nhận ra hắn là Mạc Vô Kỵ, chỉ sợ cũng không dám đối với hắn làm gì. Tại loại địa phương này, quả nhiên vẫn là cần thực lực nói chuyện.

Mạc Vô Kỵ sau khi rời đi, các tu sĩ còn lại đều tràn tới, một vài người quen biết Ôn bột thạch đã đi qua chúc mừng hắn, có thể quen biết Mạc

Vô Kỵ cường giả loại này, đạt được nhân tình của hắn, tương lai tại Tinh Không Điện tuyệt đối là một lợi thế to lớn. Thậm chí có người hối hận chậm một bước, bị Ôn bột thạch đoạt tại phía trước.

Ôn bột thạch đắc ý một phen khách khí, thậm chí không cần Mạc Vô Kỵ thực sự đối với hắn có cái gì trợ giúp. Chỉ cần hắn quen biết kẻ dễ dàng đánh bại Lệ Tu Nhiên Địa Bảng đệ nhất, vậy là đủ rồi.

- Ha ha, Ôn đạo hữu, lẽ nào ngươi không lo lắng Vô Tướng Đại Sư sao? Vô Tướng Đại Sư nhưng là kẻ trứ danh liên hệ với trăm tộc.

Đồng dạng có người bắt đầu đả kích.

Ôn bột thạch thản nhiên nói:

- Ta bất quá là cho người ta mượn một quả tinh không phương vị mà thôi, Vô Tướng Đại Sư sao lại cùng ta đây con kiến hôi tính toán?

Ôn bột thạch đều đã nói như vậy, tên tu sĩ kia cũng không nói cái gì nữa.

- Người này thoạt nhìn thật quen thuộc.

- Ngươi đương nhiên quen, bởi vì ai cũng biết Nhân Bảng đệ nhất tán tu 2705 chính là dùng một cây thiết côn.

- Không phải, ta cảm thấy hắn có chút giống cái kia Mạc Vô Kỵ ở mấy năm trước...

- Ngươi nói là giết Yến Dương Đông, bị yến phát lệnh truy nã, sau cùng lại bị bát đại điện, hơn mười đại tông môn, hơn mười gia tộc và tiểu tông môn liên thủ truy sát? Mạc Vô Kỵ?

- Ờ, chính là hắn. Tuy rằng hắn hiện tại không còn là mặt trắng nhỏ, mà là một loại tang thương chòm râu khuôn mặt, ta vẫn như cũ cảm thấy có chút giống hắn.

- Ha ha, ngươi cũng quá kỳ lạ sao?? Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa, tiến vào Cực Băng Hải mấy năm còn có thể đi ra? Không muốn nói hắn, coi như là Chân Thần Cảnh viên mãn, tiến vào Cực Băng Hải có thể đi ra?

Trước tên tu sĩ kia nhận ra Mạc Vô Kỵ, ngẫm lại cũng cảm thấy khả năng tự mình sai rồi. Hắn cũng chưa từng thấy qua Mạc Vô Kỵ, năm đó dù sao cũng chỉ là đơn giản hình ảnh miêu tả mà thôi, hiện tại hình ảnh này sớm cũng không biết đã bị ném đi nơi nào rồi.

Dù sao Mạc Vô Kỵ năm đó bất quá là một cái Chân Hồ Cảnh tu sĩ, dù cho Mạc Vô Kỵ là cực Băng Linh căn, tại dưới Nhân Tiên tiến vào Cực Băng Hải, sống cơ hội cũng là không có. Nếu Mạc Vô Kỵ đã chết, vậy đã nói rõ cường giả trước mắt cái này ở trên Thiên Kiếp Thạch độ kiếp, không phải là Mạc Vô Kỵ.

...

Tinh Không Điện tại trong toàn bộ Chân Mạch Đại Lục, cũng là địa phương trọng yếu nhất. Cái chỗ này trực tiếp chống đỡ tất cả xâm lấn từ Vực Ngoại Tinh Không, thậm chí đại lượng tinh không tài nguyên tu luyện mà Chân Mạch Đại Lục cần, cũng là từ Tinh Không Điện tiến vào Chân Mạch Đại Lục.

Tinh Không Điện cũng có một điện chủ, nhưng chân chính có thể làm chủ cũng không phải điện chủ. Mà là thế lực Tinh Đế Sơn, cùng với hơn mười đại tông môn của Chân Mạch Đại Lục.

Mắt thấy Bán Nguyệt Tiên Cung ba ngàn năm xuất hiện một lần sắp sửa xuất hiện lần nữa, tinh không chiến trường càng là không khí chiến tranh rậm rạp. Chân Mạch Đại Lục hầu như hết thảy cường giả, bao gồm Tinh Đế Sơn Tinh Chủ cùng thập Đại điện chủ, lúc này đều tụ tập ở tại chỗ Tinh Không Điện nghị sự, Tinh không cung.

Chân Mạch Đại Lục tuy nói có 10 quân đội, hơn nữa 10 quân đội này trên cơ bản đều lệ thuộc với Tinh Đế Sơn. Nhưng mỗi lần trước khi bắt đầu tinh không đại chiến chân chính, địa phương nghị sự đều ở đây, Tinh

không cung, hơn nữa Chân Mạch Đại Lục thế lực lớn một chút trên cơ bản đều có thể tham gia.

Dù sao trong thập quân, các thế lực lớn cường giả đều có, dù cho mạnh như Tinh Đế Sơn, cũng không thể lấy thúng úp voi.

Tinh không cung, Tinh Chủ Trì Đồng vẫn như cũ ngồi ở vị trí đầu. Tinh Không Điện điện chủ Cung Bác trái lại ngồi phía dưới.

Lúc này nghị sự đã đến hồi kết, đó chính là lần này Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện, thập quân đội toàn bộ xuất động, quyết không thể để cho Ngoại Vực tu sĩ hoặc là tinh không thú tiến vào trong Bán Nguyệt Tiên Cung.

Phải biết rằng Bán Nguyệt Tiên Cung khổng lồ mênh mông, ngoại trừ chín mươi chín đạo môn ra, khắp nơi đều là bảo vật.

Tinh Chủ Trì Đồng nhìn đông đảo cường giả ngồi trong Tinh không cung, trong lòng là âm thầm thở dài. Tuy nơi này ngồi nhiều cường giả như vậy, thế nhưng sức chiến đấu cũng không có cường đại như ngoài mặt. Vô luận là thập đại điện, hay là mười chín cái đại tông môn, thậm chí là tam đại gia tộc, không có người nào là toàn tâm toàn ý vì Chân Mạch Đại Lục mà chiến.

Tại trước khi Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện, sợ rằng mọi người trong lòng nghĩ là như thế nào mới có thể từ trong đó mò được càng nhiều hơn chỗ tốt.

- Lần này Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện, quan hệ đến ta Chân Mạch Đại Lục tương lai có thể đứng vững tại trong tinh không. Các vị, ta cũng biết trên người một số người đang ngồi ở đây có Bán Nguyệt Thi. Cái này không có quan hệ, chỉ cần Bán Nguyệt Tiên Cung đồ đạc rơi vào Chân Mạch Đại Lục ta, đó chính là chuyện tốt. Hi vọng của ta là, vô luận ngươi bản thân có Bán Nguyệt Thi hay không, lần tinh không đại chiến này, mọi người nhất định phải dốc hết toàn lực.

Trì Đồng thanh âm có chút trầm thấp, lại mang theo một loại giọng nói không cho phủ định.

- Tinh Chủ, Thiên Trì Sơn trang trang chủ Yến Hủy Mộng đi tới.

Tinh không cửa cung, một người Hư Thần Cảnh tu sĩ đưa tin.

- Cho mời Yến trang chủ vào đi.

Trì Đồng gật đầu, giọng nói ấm áp nói.

Mặc dù biết người của Thiên Trì Sơn Trang sẽ không tham gia lần này đại hội trước tinh không đại chiến, Tinh Không Điện vẫn như cũ phát ra lời mời với Thiên Trì Sơn trang.

Thiên Trì Sơn trang không tham dự Chân Mạch Đại Lục quyền lực tranh đấu, nhưng không có bất kỳ người nào lại xem thường Thiên Trì Sơn trang.

Chân Mạch Đại Lục từ trước tới nay, hầu như các nữ nhân xinh đẹp nhất, đều xuất ra từ Thiên Trì Sơn trang, cái chỗ này chính là nơi tụ tập mỹ nữ.

Hơn nữa Thiên Trì Sơn Trang những nữ nhân xinh đẹp này, đều không ngoại lệ toàn bộ gả cho thủ lĩnh thế lực khắp nơi, coi như là điện chủ nơi này, cũng có hai vị đạo lữ đến từ Thiên Trì Sơn trang. Về phần các đại tông môn của Chân Mạch Đại Lục, càng là cùng Thiên Trì Sơn Trang có quan hệ thiên ty vạn lũ.

Cho nên nói Thiên Trì Sơn trang không tham dự bất kỳ quyền lực tranh đấu gì, cũng là một trong những địa phương có quyền thế nhất. Cho dù là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, cũng nhất định phải đối với Thiên Trì Sơn trang khách khí có thừa.

Yến Hủy Mộng mang theo hai cái đệ tử đi vào trong tinh không cung, trong tinh không cung một phương cường giả hết thảy đang nghị sự đều là trước mắt sáng ngời.

Yến Hủy Mộng bản thân chính là một cô gái cực kỳ xinh đẹp, thế nhưng nữ đệ tử bên người nàng, quả thực có thể nói là nhân gian tuyệt sắc. Có thể ngồi ở chỗ này nghị sự, ai không phải là Chân Mạch Đại Lục một phương cường giả? Đã gặp mỹ nữ càng là vô số kể, nhưng Trang Tích Nguyệt cô gái tuyệt sắc như vậy, còn thật sự chưa từng thấy.

Thiên Trì Sơn trang thừa thải mỹ nữ, quả nhiên không phải nói nữa.

- Thiên Trì Sơn trang Yến Hủy Mộng ra mắt Tinh Chủ, ra mắt các vị điện chủ, các vị tông chủ. Tinh không cung nghị sự, Thiên Trì ta đã tới chậm một bước, còn xin các vị đạo hữu thứ lỗi.

Yến Hủy Mộng cực kỳ tự nhiên đối với khắp nơi cường giả thi lễ, lễ tiết là chu đáo, thanh âm lại là êm tai mê người.

Đông đảo cường giả cũng không dám tại trước mặt Yến Hủy Mộng đắn đo cái gì, đều hoàn lễ. Rất nhiều người đều biết, Thiên Trì Sơn trang tuy có tư cách tham gia loại này nghị sự, nhưng người ta căn bản cũng không định tới tranh giành quyền lực. Lần này tới nơi này, nhất định là bởi vì chuyện khác, hoặc là cũng là bởi vì Bán Nguyệt Tiên Cung.

- Yến trang chủ, nhanh chóng mời ngồi.

Trì Đồng đã khách khí đưa tay, ý bảo Yến Hủy Mộng tọa hạ.

Yến Hủy Mộng đi tới chỗ ngồi của mình ngồi xuống, Trang Tích Nguyệt và Tần Tình đều là khéo léo đứng ở phía sau nàng.

- Yến trang chủ, lần này tinh không đại chiến chúng ta vừa mới nghị định, không biết yến trang chủ có ý kiến gì bổ sung hem?

Chờ Yến Hủy Mộng đặt đít ngồi xuống sau đó, Trì Đồng mới lên tiếng. Hắn nói câu nói này thời điểm, thậm chí cũng không nói gì lần này tinh không đại chiến là kế hoạch như thế nào. Hắn cũng biết, Yến Hủy Mộng căn bản cũng không phải là vì tinh không đại chiến mà đến.

Chưa từng thấy qua Thiên Trì Sơn trang là tinh không đại chiến đa nghi, cho nên hắn cũng không cần phải lo lắng Yến Hủy Mộng đa tâm.

Yến Hủy Mộng liền vội vàng nói:

- Các vị kiến thức tự nhiên mạnh hơn so với một giới nữ tử ta, nếu các vị nghị định, ta Thiên Trì Sơn trang tự nhiên là tán thành.

Nói xong câu này trong mọi người dự liệu, Yến Hủy Mộng vừa chuyển:

- Ta ngược lại muốn chúc mừng Tinh Chủ, thu được một cái đệ tử giỏi.

- Xin chỉ giáo cho?

Trì Đồng nghi ngờ hỏi. Tinh không đại hội mở ra sau đó, ngoại trừ người có tư cách tham gia đại hội, bình thường chuyện nhỏ chắc là sẽ không bẩm báo tới được.

Cho nên Lôi Hồng Cát cướp đoạt Địa Bảng đệ nhất chuyện, chẳng những Trì Đồng không biết, mọi người nơi này cũng không biết.

Yến Hủy Mộng cười một cái nói:

- Đệ tử của ngươi Lôi Hồng Cát, lúc này đã Địa Bảng đệ nhất. Ta phỏng chừng hắn rất nhanh thì sẽ độ kiếp, trở thành Chân Thần Cảnh cường giả chân chính.

Địa Bảng đệ nhất? Nghe được lời của Yến Hủy Mộng xong, mọi người trong tinh không cung là khiếp sợ không thôi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 339: Vô Tướng Đại Sư

Trước đây khi Lôi Hồng Cát xếp hạng thứ mười sáu trên Địa Bảng, mọi người liền biết Lôi Hồng Cát không đơn giản. không nghĩ tới lúc này mới bao lâu đi qua, Lôi Hồng Cát liền trực tiếp trở thành Địa Bảng đệ nhất.

Trì Đồng ngẩn ra, lập tức liền hiểu được, cười ha ha một tiếng nói:

- Hài tử này quả nhiên không có cô phụ kỳ vọng của ta, ta ngược lại phải chúc mừng Vô Tướng Đại Sư, xem ra Tu Nhiên đã vượt qua Địa Giới cấp độ, thăng cấp tới Chân Thần Cảnh rồi.

Ánh mắt của mọi người rơi vào trên người một người hòa thượng mập ngồi phía bên phải vị trí thứ hai, hòa thượng này chính là Vô Tướng Đại Sư.

Vô Tướng Đại Sư đồng thời là điện chủ của Vô tướng điện Tinh Đế Sơn điện thứ mười, tuy vô tướng điện tại bên trong Thập Điện bài danh sau cùng, nhưng không ai dám xem thường Vô Tướng Đại Sư này.

Tinh không thập quân đội trên danh nghĩa đều là nắm trong tay bởi tinh không Thập Điện, vô tướng điện đồng dạng nắm trong tay một quân đội, Vô tướng quân đội.

Tinh không Thập Điện bên trong chỉ có vô tướng điện không mang theo chữ tinh, vô tướng quân đội đồng dạng là đại quân duy nhất trong thập quân không mang chữ tinh. Tuy rằng vô tướng quân đội nhân số ít nhất, nhưng có người cho rằng sức chiến đấu của vô tướng quân đội chí

ít có thể đứng vào top 3. Hiện tại xếp hạng thứ mười, căn bản là thực lực không tương xứng với khi xưa mà thôi.

Không chỉ như thế, Vô Tướng Đại Sư thực lực của bản thân cũng là cực kỳ cường hãn, là một trong số ít cường giả có thể trùng kích Địa Tiên.

Vô Tướng Đại Sư sờ sờ bản thân đầu trọc, nhếch miệng cười, lộ ra cực kỳ thật thà phúc hậu.

Bất quá nơi này không ai sẽ cho rằng Vô Tướng Đại Sư thật thà phúc hậu, đây chính là một tên ma vương giết người. Hắn đã từng tại trong vòng một ngày, liền tiêu diệt ba cái tông môn cùng sáu gia tộc lớn nhỏ không đồng nhất, đã giết là máu chảy thành sông. Chỉ là bởi vì một đệ tử của hắn bị một người trong các gia tộc đó giết, mà gia tộc này cùng mấy cái tông môn cùng gia tộc còn lại có quan hệ, bị hắn giận chó đánh mèo.

Bởi vậy có thể thấy được, Vô Tướng Đại Sư nổi giận thời điểm, nhưng là chân chính sát nhân vô tướng.

Yến Hủy Mộng cười tủm tỉm nói:

- Trì Tinh Chủ, ta hôm nay tới nơi này thuận tiện lại tính toán một việc, đệ tử ta Tích Nguyệt đã Hư Thần tầng bảy. Hôm nay muốn đi tới tinh không thử luyện, chỉ là ta vẫn quá lớn yên tâm nàng một người tiến vào tinh không chiến trường. Nghe nói Tinh Chủ đệ tử Lôi Hồng Cát là người trong rồng phượng, cố ý lại đây hỏi một phen, nếu là hai người có thể kết bạn lang bạt tinh không chiến trường, cũng giúp cho ta bớt đi một phen tâm tư.

Lời của Yến Hủy Mộng vừa nói ra, tất cả mọi người hiểu được. Đây là muốn cầu hôn rồi, lời như vậy nói ra, nếu mà Tinh Đế Sơn Tinh Chủ Trì Đồng không có biểu thị mà nói, vậy thì đồng nghĩa với đắc tội Thiên Trì Sơn Trang.

Trang Tích Nguyệt xinh đẹp như vậy, chỉ cần không phải ngu ngốc, ai cũng nguyện ý. Huống chi, đồng ý cùng Thiên Trì Sơn Trang thông gia, vậy thì đồng nghĩa với trực tiếp tăng cường thực lực của chính mình.

Đáng tiếc là, nơi này phù hợp điều kiện Thiên Trì Sơn Trang chỉ có hai người đệ tử của Trì Đồng cùng Vô Tướng Đại Sư. Vô Tướng Đại Sư đệ tử Lệ Tu Nhiên thăng cấp tới rồi Chân Thần Cảnh, cộng thêm Vô Tướng Đại Sư cũng không phải dễ nói chuyện, trang chủ Thiên Trì Sơn Trang Yến Hủy Mộng lựa chọn Lôi Hồng Cát, cũng là chuyện mọi người đã dự liệu.

Trì Đồng vừa nghe liền hiểu lại đây, cười ha ha một tiếng nói:

- Có thể được đến Yến trang chủ ưu ái, ta nghĩ đây là may mắn của Hồng cát. Chuyện này chỉ cần Tích Nguyệt cô nương đồng ý, ta liền làm chủ. Chờ ta lại đem Hồng cát mang đến, ngay trước mặt mọi người đem chuyện này định ra.

Trang Tích Nguyệt đẹp như vậy, Lôi Hồng Cát chỉ cần không phải có vấn đề, liền tuyệt đối sẽ không cự tuyệt trở thành đạo lữ với Trang Tích Nguyệt.

Hắn đồng dạng rõ ràng, Yến Hủy Mộng sở dĩ ở đây nói chuyện này, cũng là muốn ngay trước mặt mọi người, đem chuyện này định ra, song phương hết đường đổi ý.

Có thể cùng Thiên Trì Sơn Trang kết thân, đây là sự tình tha thiết ước mơ. Trì Đồng lúc này liền móc điện thoại ra nhắn một tin iMessage, không lâu sau, đã có reply tới chiếc iPhone 99S Plus trong tay hắn.

Trì Đồng hơi áy náy nói với Yến Hủy Mộng:

- Hồng Cát tại sau khi thu được Địa Bảng đệ nhất, đã tìm nơi đi độ kiếp chuẩn bị thăng cấp Chân Thần Cảnh.

Yến Hủy Mộng vẻ mặt tươi cười nói:

- Đây hẳn là nên, tinh không chiến trường quá mức nguy hiểm, thực lực càng mạnh, tại tinh không trên chiến trường liền càng an toàn.

Nói xong nàng lại quay đầu nhìn về phía Trang Tích Nguyệt:

- Tích Nguyệt, ngươi thấy đề nghị của ta cùng của Tinh Chủ làm sao? Đương nhiên tất cả phải có ngươi ý nguyện mới được.

Trang Tích Nguyệt đối với Yến Hủy Mộng thi lễ xong, hướng Trì Đồng khom người thi lễ, rồi mới lên tiếng:

- Tất cả sẽ nghe theo sư phụ làm chủ.

Nữ nhân xinh đẹp nhất của Thiên Trì Sơn Trang, nhất định phải kết làm đạo lữ cùng nam tử có tiền đồ nhất thế hệ này. Điều này Trang Tích Nguyệt sau khi gia nhập Thiên Trì Sơn Trang, trở thành đệ tử của Yến Hủy Mộng thì đã biết. Cho nên từ lâu, nàng đã tự mình đi hỏi thăm chuyện về một phần thanh niên tuấn kiệt.

Tuy Tinh Không Bảng cùng thiên địa nhân tam bảng, rất nhiều người nàng đều chưa từng thấy qua, đại bộ phận lai lịch cùng sự tích của mỗi người trên đó, nàng cũng đều là rõ ràng.

Vốn là mọi chuyện đang tốt đẹp, nhưng vào lúc này, một đạo phi kiếm đưa tin nhanh chóng rơi vào trong tay Vô Tướng Đại Sư.

Tất cả mọi người là kinh ngạc nhìn Vô Tướng Đại Sư, chính là Trì Đồng sắc mặt cũng có chút không đẹp. Tại đây loại hội nghị trọng yếu bên trong, truyền tin châu hắn cũng không mở ra. Lại có phi kiếm đưa tin công nhiên tiến vào, đây quả thực là coi rẻ đối với loại đại hội này.

Vô Tướng Đại Sư cũng là hơi có chút kinh ngạc, hắn cũng sẽ không lưu ý sắc mặt Trì Đồng, giơ tay lên liền đem phi kiếm đưa tin mở ra.

Sau một lát, sắc mặt của hắn nhất thời đại biến, lập tức liền đứng lên, quanh thân sát khí bốn phía. Cuồng bạo sát ý tịch cuốn về phía Trì Đồng,

tất cả đồ đạc ngăn cản ở trước mặt hắn, đều ở đây dưới sát ý hóa thành hư vô.

Trì Đồng trở thành Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, há là hạng người đơn giản. Nhất thời hừ lạnh một tiếng, vừa nhấc tay một đạo cũng không lực lượng cuồng bạo liền bao trùm ra. Đạo lực lượng này đơn giản liền đem Vô Tướng Đại Sư sát ý tiêu sạch, thậm chí phản phệ Vô Tướng Đại Sư lui về phía sau nửa bước.

- Vô tướng điện chủ, ngươi điên rồi à?

Trì Đồng hóa đi Vô Tướng Đại Sư sát ý sau đó, càng là tức giận quát một tiếng. Dưới tình hình chung, hắn rất ít tức giận như vậy, lần này vô tướng thật sự là quá đáng.

Ai cũng biết Tinh Không Điện các thế lực lớn xen kẽ, hắn Tinh Chủ này cũng không thể chỉ huy như ý. Nhưng ở trong mắt người ngoài, các Đại điện chủ cùng các lộ tinh không quân đội ngoài mặt vẫn là tôn trọng hắn Tinh Chủ này. Hiện tại vô tướng trực tiếp phá vỡ sự cân bằng này, công nhiên động thủ đối với hắn Tinh Chủ, hắn há có thể không phẫn nộ?

Vô Tướng Đại Sư sát khí càng là cuồng thịnh, giơ tay lên một cây thiền trượng màu vàng liền xuất hiện ở lòng bàn tay của hắn.

- Vô Tướng Đại Sư, có lời gì, mọi người hảo hảo nói đi. Như ngươi trực tiếp ra tay với Tinh Chủ, hiển nhiên thật quá đáng.

Một người Nhân Tiên cường giả đứng lên, giọng nói có chút không tốt.

Vô tướng dù mạnh, nhưng ngươi cũng không có mạnh đến có thể ở Tinh Đế Sơn lấy thúng úp voi. Huống chi, nơi này còn là Tinh Không Điện, tụ tập hầu như hết thảy cường giả của Chân Mạch Đại Lục.

Dường như biết mình không có khả năng xung động, Vô Tướng Đại Sư cũng bình tĩnh lại, giọng băng hàn nói:

- Lão nạp vừa mới nhận được tin tức, đệ tử của lão nạp Lệ Tu Nhiên trước đây không lâu bị người khác chém giết tại trong tinh không.

Tất cả mọi người hiểu được, hiện tại Địa Bảng đệ nhất là Trì Đồng đệ tử Lôi Hồng Cát. Thì ra là Địa Bảng đệ nhất cũng không phải lên cấp Chân Thần Cảnh, mà là bị người ta giết. Coi như là trễ nải hơn nữa, cũng có thể suy đoán ra đến, Lệ Tu Nhiên là bị Lôi Hồng Cát giết chết.

Trì Đồng nhất thời cau mày, hắn tuy rằng xem trọng Lôi Hồng Cát, thậm chí có thể mong muốn, tại một ngày, Lôi Hồng Cát sẽ vượt qua Lệ Tu Nhiên. Thế nhưng hiện tại Lôi Hồng Cát nếu muốn giết rơi Lệ Tu Nhiên, dường như còn khả năng không lớn. Huống chi, hắn biết Lôi Hồng Cát kỳ thực cũng không ngu, coi như là có thể giết chết Lệ Tu Nhiên, hắn cũng sẽ không giết.

Nếu mà chiếm được hàng loạt hỗ trợ, Lôi Hồng Cát tương lai chưa hắn không thể nhập chủ Tinh Đế Sơn. Đã có khả năng nhập chủ Tinh Đế Sơn, Lôi Hồng Cát cũng sẽ không giết đệ tử điện chủ vô tướng điện trực thuộc Tinh Đế Sơn được.

Yến Hủy Mộng đứng lên, nàng chủ động nói:

- Vô tướng điện chủ, chuyện này ngươi chỉ sợ là nghĩ sai rồi. Ta vừa mới lúc tiến vào, nghe được tin tức là Địa Bảng đệ nhất cũng không phải Lệ Tu Nhiên, mà là Vương Nhĩ. Lôi Hồng Cát tại trên Tinh Không Điện chiến đài, chém giết vương về sau cướp đoạt Địa Bảng đệ nhất. Ta còn tưởng rằng Lệ Tu Nhiên đã thăng cấp Chân Thần Cảnh, xem bộ dáng là ta nghĩ sai rồi.

- Yến trang chủ nói nhưng là thật?

Một người trung niên văn sĩ giữ lại râu dài đứng lên, hắn giọng nói đồng dạng mang theo sát khí.

Thấy người này, Yến Hủy Mộng thầm thở dài một tiếng. Người này ả cũng quen biết, Vô định ổ ổ chủ Nhiễm Văn Giang, Nhân Tiên ba tầng thực lực. Nhưng người này đồng dạng là sư phụ của Vương Nhĩ, nếu không phải Vương Nhĩ đã bị thông, ả thậm chí từng cân nhắc đem Tích Nguyệt gả đến vô định ổ.

- Nhiễm ổ chủ, đây là đích thật là sự thực, ổ chủ có thể tự động đi cầu chứng.

Yến Hủy Mộng than thở.

Nhiễm Văn Giang đối với Yến Hủy Mộng liền ôm quyền, xoay người trực tiếp ra tinh không cung. Hắn mặc dù là Nhân Tiên, cũng không dám giống Vô Tướng Đại Sư, đối với Tinh Chủ Trì Đồng động thủ. Hắn chút thực lực ấy, tại trước mặt Tinh Chủ, căn bản cũng không đủ nhìn. Hắn có dũng khí hiện tại động thủ, ngày này sang năm chính là ngày dỗ của hắn.

Đệ tử của Trì Đồng công nhiên giết chết Vương Nhĩ, đây là hành động "gạt tay vào má" hắn, hắn Nhiễm Văn Giang lưu lại làm gì?

Thấy Nhiễm Văn Giang vô lễ rời đi tinh không cung, Trì Đồng cũng không nói thêm gì. Dù sao chuyện này thật là Lôi Hồng Cát làm không đúng, nếu là khiêu chiến đài, vậy thì không cầm hạ sát thủ. Chiến thắng Vương Nhĩ, cũng là Địa Bảng đệ nhất.

Lôi Hồng Cát tư chất là có, nhưng là sát khí quá nặng một chút.

- Tinh Chủ, mới vừa rồi là ta lỗ mãng, Vô tướng ở chỗ này xin lỗi.

Coi như là làm sai, Vô Tướng Đại Sư bình thường cũng chắc là sẽ không nói xin lỗi. Nhưng Tinh Đế Sơn Tinh Chủ cũng không phải là tùy ý có thể lừa gạt, hắn có thể không xin lỗi người khác, nhưng đối mặt Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, hắn nhất định phải xin lỗi.

Trì Đồng vung tay lên, ý bảo hắn cũng không thèm để ý. Sắc mặt của hắn có chút không đẹp, cũng cũng không phải nói hắn độ lượng quá nhỏ,

chút chuyện này cũng để ở trong lòng. Mà là bởi vì Lôi Hồng Cát làm cho hắn có chút thất vọng, cư nhiên lại giết Vương Nhĩ.

Vô luận từ cái nào góc độ mà nói, Vương Nhĩ đều không cần phải giết. Vô định ổ ổ chủ Nhiễm Văn Giang là Nhân Tiên cường giả, giết Vương Nhĩ chẳng khác nào đắc tội Vô định ổ.

Đó cũng không phải nguyên nhân trọng yếu nhất, nguyên nhân trọng yếu nhất là Trì Đồng cho rằng Vương Nhĩ là Địa Bảng thứ hai, tương lai thành tựu sẽ bất khả hạn lượng. Như vậy giết đi, đối với Chân Mạch Đại Lục là một cái tổn thất. Đồng dạng hắn cũng đối với Lệ Tu Nhiên bị giết rất là đau lòng, Lệ Tu Nhiên càng là Địa Bảng đệ nhất, nếu không ngã xuống, tương lai càng là đỉnh cấp cường giả của Chân Mạch Đại Lục. Hai người đó đã nắm tay nhau đi tới cuối đường, đối với Chân Mạch Đại Lục là tổn thất bực nào?

- Xin hỏi Yến trang chủ, có biết là ai giết đệ tử Lệ Tu Nhiên của ta?

Vô Tướng Đại Sư xin lỗi xong hết, lập tức quay đầu ôm quyền hỏi với Yến Hủy Mộng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 340: Tán Tu 2705 Chính Là Mạc Vô Kỵ

Yến Hủy Mộng hơi một do dự mới lên tiếng:

- Ta cũng không dám khẳng định, nghe nói sau khi Lệ Tu Nhiên biến mất trên Địa Bảng, vị trí đệ nhất của Địa Bảng đầu tiên là bị một người tên là tán tu 2705 chiếm cứ. Bất quá tán tu 2705 kia tối đa chỉ là ở trên đó một canh giờ, liền lần nữa đổi thành Vương Nhĩ. Chuyện sau đó, các ngươi cũng đã biết.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, Yến Hủy Mộng ý tứ hiển nhiên là tán tu 2705 sau khi đánh chết Lệ Tu Nhiên cướp đoạt Địa Bảng đệ nhất, đã thăng cấp tới Chân Thần Cảnh, rời đi Địa Bảng rồi. Địa Bảng vốn xếp hạng 2 là Vương Nhĩ tự nhiên trở thành Địa Bảng đệ nhất.

Chuyện này ngược lại rất đúng dịp, tại đồng thời tán tu 2705 rời đi Địa Bảng, Lôi Hồng Cát khiêu chiến Vương Nhĩ - Địa Bảng thứ hai. Không nghĩ tới lúc này Vương Nhĩ đã là Địa Bảng đệ nhất, cho nên sau khi Lôi Tu Nhiên giết Vương Nhĩ, cũng đồng dạng thăng cấp tới Địa Bảng đệ nhất.

Nói cách khác, trong thời gian ngắn, vị trí đệ nhất trên Địa Bảng thay đổi bốn người. Không đúng, nếu mà Lôi Hồng Cát sắp độ kiếp mà nói, vậy Địa Bảng đệ nhất lại sẽ liên tục thay đổi tổng cộng năm lần.

Về phần tán tu 2705, hầu như tất cả mọi người nơi này đều biết. Đây chính là cựu đệ nhất Nhân Bảng trước đây, đến từ Thất Lạc Đại Lục.

Hơn nữa một số người cực ít còn biết, tán tu 2705 chẳng những là cựu Nhân Bảng đệ nhất, mà còn là đệ nhất leo Vấn Thiên Giai, Nhân

Vương bảng đệ nhất. Nhân Vương bảng thế nhưng là bảng danh sách từ Nhân Bảng tổ thứ nhất trước đây tạo thành, cái đệ nhất này so với Nhân Bảng đệ nhất không biết giá trị cao hơn gấp bao nhiêu lần.

- Ha ha...

Vô Tướng Đại Sư cuồng cười ra tiếng:

- Chỉ là một tán tu, cư nhiên cũng dám giết đệ tử của lão nạp, muốn chết đây mà.

Tất cả mọi người đang mặc niệm vì tán tu 2705, người này coi như là mạnh hơn nữa, cũng bất quá là Chân Thần Cảnh mà thôi. Một khi bị Vô Tướng Đại Sư để mắt tới, sợ rằng thời gian không còn nhiều.

- Vô Tướng điện chủ.

Trì Đồng bỗng nhiên mở miệng nói.

Vô Tướng quay đầu liền ôm quyền, vừa rồi hắn vô lễ với Tinh Chủ, chuyện này là hắn không đúng, mặc dù hắn nội tâm sát khí tràn ngập, cũng không thể không để ý tới Tinh Chủ.

Trì Đồng gật đầu nói lần nữa:

- Tán tu 2705 là đỉnh cấp thiên tài của Chân Mạch Đại Lục ta, mấy trăm năm qua khó gặp, ngoài tư chất thậm chí cao hơn so với Lôi Hồng Cát. Cho nên, ta muốn xin Vô Tướng Đại Sư có thể khai ân, thả cho hắn lúc này đây.

Nhãn thần của Vô Tướng Đại Sư nhất thời lạnh lùng lên:

- Tinh Chủ, mới vừa rồi là ta không đúng, ta đã xin lỗi qua. Ta muốn hỏi Tinh Chủ, nếu là tán tu 2705 giết Lôi Hồng Cát, ngươi có bỏ qua hắn một lần không?

Trì Đồng thở dài một hơi, hắn biết, nếu mà tán tu 2705 thực sự giết Lôi Hồng Cát, hắn vẫn không đành lòng ra tay. Ở chỗ này đại bộ phận người, chỉ biết là tại Chân Mạch Đại Lục tranh quyền đoạt lợi, có ai biết Chân Tinh tràn ngập nguy cơ, tùy thời đều có thể trở thành hậu hoa viên của người khác?

Thế nhưng hắn biết, mình nếu nói sẽ bỏ qua cho tán tu 2705, Vô Tướng Đại Sư cũng sẽ không tin tưởng.

Quả nhiên, Vô Tướng Đại Sư không đợi Trì Đồng trả lời, liền lần nữa chủ động nói:

- Có một câu nói là đứng nói chuyện thắt lưng không đau, chờ Lôi Hồng Cát bị giết sau đó, ta tin tưởng Tinh Chủ sẽ có sự lĩnh hội như ta đây.

Trì Đồng sắc mặt xấu xí, một người Nhân Tiên đang muốn đứng lên giúp Trì Đồng nói một câu, Hạ Đan Đạo lại đứng lên.

Hạ Đan Đạo là điện chủ tinh chiến điện - đệ nhất điện trong tinh không Thập Điện, tuy tinh chiến điện nắm trong tay tinh chiến quân đội tại trong tinh không thập quân, chiến lực chỉ xếp thứ năm, nhưng không người nào dám xem thường Hạ gia. Lúc này Hạ Đan Đạo muốn nói, mọi người tự nhiên sẽ không ngăn cản.

- Tinh Chủ, các vị điện chủ cùng tông chủ. Ta ở chỗ này nói một lời công đạo, tán tu 2705 tại trong đấu pháp giết Lệ Tu Nhiên, cũng tính có cái gì sai lầm. Lời của Tinh Chủ ta cho rằng rất có đạo lý, cho nên ta cũng kiến nghị Vô Tướng Đại Sư không nên giết tán tu 2705. Chân Tinh chúng ta đỉnh cấp thiên tài càng ngày càng ít, giết loại thiên tài này, đối với Chân Tinh ta mà nói, đích thật là một loại thương tổn.

Lời của Hạ Đan Đạo để cho rất nhiều người đều có chút nghi hoặc, theo lý thuyết Hạ Đan Đạo coi như là cấp cho Trì Đồng mặt mũi, cũng sẽ không gọn gàng dứt khoát như vậy đắc tội Vô Tướng Đại Sư mới đúng. Huống chi, còn có vài người nghe nói Hạ Mạt là con trai của Hạ Đan

Đạo muốn cướp đoạt đạo lữ của tán tu 2705, kết quả một người Chân Thần viên mãn của Hạ gia, cũng bỏ mạng ở Thất Lạc Đại Lục. Thậm chí còn có truyền thuyết, Hạ gia có Nhân tiên mất tích tại Thất Lạc Đại Lục.

Vô Tướng Đại Sư cả nhãn thần cũng không có nửa phần biến hóa, với hắn mà nói, Hạ Đan Đạo nói chẳng khác nào đánh rắm. Hắn nên làm như thế nào, vẫn phải làm sao.

Hạ Đan Đạo như không có chuyện gì xảy ra tiếp tục nói:

- Trừ ra Lôi Hồng Cát cùng tán tu 2705 bực này thiên tài không nói, Lệ Tu Nhiên đích thật là đỉnh cấp thiên tài, bị giết thảo nào Vô Tướng Đại Sư khổ sở trong lòng, coi như là ta, trong lòng cũng là khổ sở. Không bằng như vậy, một khi Vô Tướng Đại Sư tìm được tán tu 2705, liền khai ân một lần, cho phép tán tu 2705 trở thành đệ tử của Vô Tướng Đại Sư, bù đắp sự đau xót của Vô Tướng Đại Sư. Ta cũng kiến nghị mọi người đang ngồi, lập tức phóng xuất ra hiệu lệnh tìm kiếm tán tu 2705, tranh thủ để cho Vô Tướng Đại Sư sớm ngày thu được một đệ tử càng thêm ưu tú.

Nghe Hạ Đan Đạo nói xong những lời này, cả đám cuối cùng là hiểu người kia là không yên lòng. Vừa khiêu khích Vô Tướng Đại Sư cùng Trì Đồng quan hệ, lại chẳng khác nào hạ lệnh truy nã cho tán tu 2705.

Công nhiên nói trừ Lôi Hồng Cát cùng tán tu 2705 bực này thiên tài, Lệ Tu Nhiên coi như là đỉnh cấp thiên tài, ý tứ này chẳng phải là nói, Lệ Tu Nhiên căn bản cũng không như Lôi Hồng Cát sao? Về phần Vô Tướng Đại Sư tìm được tán tu 2705 sẽ nhận làm đệ tử? Ha ha, sợ rằng trước tiên là đem đào hồn luyện phách sao?.

Hứa Xích Hoang ngồi lùi phía sau thật sự là nghe không nổi nữa, hắn bỗng đứng lên nói:

- Ta Hứa Xích Hoang ở chỗ này tu vi có lẽ rốt cuộc là yếu nhất, thế nhưng ta có nói mấy câu không nói ra thì không chịu được. Chân Tinh ta mấy năm nay bị càng ngày càng nhiều thế lực Ngoại Vực để mắt tới, nếu

là còn hao tổn nội bộ như vậy nữa, chung quy có một ngày, sẽ bị người khác dẫm tại dưới chân. Tán tu 2705 là kẻ vô địch Nhân vương bảng, ta tin tưởng, coi như là Địa Vương bảng, hắn cũng sẽ không để vuột tay. Thiên tài như vậy, chúng ta hắn là chú trọng bồi dưỡng mới đúng, há có thể suốt ngày truy nã chém giết?

Vô Tướng mắt lạnh quét một cái Hứa Xích Hoang, xoay người rời đi, hắn mới lười đi nghe một tu sĩ chỉ là Nhân Tiên sơ kỳ dong dài.

- Vô Tướng điện chủ, ngươi nếu nhất định muốn đối phó tán tu 2705 này, cũng tùy vào ngươi. Thế nhưng ta muốn nói một câu, nếu là ngươi động thủ đối với các tu sĩ còn lại của Thất Lạc Đại Lục, coi như là ta liều mạng Tinh Chủ này, cũng sẽ không bỏ qua chuyện này.

Lời của Trì Đồng rốt cục dẫn theo một tia sát khí.

Một cổ băng hàn từ tinh không trong cung tràn ngập ra, mọi người trong lòng tất cả giật mình. Có rất ít người biết thực lực chân chính của Trì Đồng, nhưng loại sát khí đáng sợ này liền biểu lộ thực lực của Trì Đồng phi thường không đơn giản.

Vô Tướng hừ một tiếng, cấp tốc đi ra ngoài. Hắn vốn dự định chính là trước đem các tu sĩ từ Thất Lạc Đại Lục tới toàn bộ giết sạch, lại giết chết tán tu 2705, sau cùng còn muốn đi Thất Lạc Đại Lục giết chó gà không tha.

Hiện tại Trì Đồng dĩ nhiên trước tiên nhắc nhở hắn, hắn cũng chỉ có thể bỏ qua. Thực lực của Tinh Chủ, hắn vẫn không rõ. Vừa rồi một lần ngắn gọn giao thủ kia, để cho hắn hiểu rõ thực lực của Tinh Chủ sợ rằng so với hắn còn mạnh hơn. Hắn rất rõ thực lực của chính mình, đây tuyệt đối là vô địch tồn tại dưới Địa Tiên.

Tinh Chủ so với hắn mạnh hơn, vậy thì ý nghĩa rất có thể Tinh Chủ vượt qua Nhân Tiên cấp độ, thành chân chính thần tiên của lục địa, cũng chính là Địa Tiên.

Theo Vô Tướng rời đi, mọi người đều rời đi. Nguyên bản đại hội một hồi hỗn nháo, sau cùng lại không giải thích khí tức quỷ dị một chút.

...

Vừa ly khai Tinh Không Điện, Hạ gia Hạ Đan Đạo liền phát ra lệnh tìm kiếm gia tộc, lập tức phái hết thảy tu sĩ Chân Thần Cảnh trở lên tiến vào trong tinh không, mục đích chỉ có một, chính là tìm kiếm nơi tán tu 2705 hạ lạc.

Bởi vì Hạ Đan Đạo suy đoán tán tu 2705 chính là Mạc Vô Kỵ, thời gian hai người này xuất hiện quá mức tương xứng hợp, hơn nữa Mạc Vô Kỵ đã thi triển thiết côn, tán tu 2705 dùng cũng là một cây thiết côn.

Giả như tán tu 2705 thật là Mạc Vô Kỵ, vậy trên người hắn liền có ít nhất 3 tấm Bán Nguyệt Thi. Tới gần thời kì Bán Nguyệt Tiên Cung mở ra, đạt được 3 tấm Bán Nguyệt Thi là cái khái niệm gì?

...

Cũng trong lúc đó, Yến gia Yến Tề Nhân lại một lần nữa tụ tập hết thảy người nắm quyền gia tộc.

Yến Tề Nhân nhìn đông đảo gia tộc cường giả, chậm thở ra một hơi nói:

- Căn cứ ta tin tức mới vừa nhận được, tu sĩ này giết chết Lệ Tu Nhiên cùng Mạc Vô Kỵ rất giống nhau. Hơn nữa hai người này còn có một cái điểm giống nhau, chính là đều có lôi hệ pháp thuật, đều thi triển côn hệ linh khí. Trước đây Tinh Không Điện Phạm Thiên Côn Ảnh, hắn là Mạc Vô Kỵ mua đi.

Tuy chúng ta tất cả mọi người khẳng định, Mạc Vô Kỵ không cách nào tại Cực Băng Hải sống sót. Nhưng vạn nhất đâu nè? Vạn nhất này Mạc Vô Kỵ thật không có chết ở Cực Băng Hải, vậy tất cả cũng rất dễ giải thích, Mạc Vô Kỵ chính là tán tu 2705.

Tinh Không Điện điện chủ Yến Bình Chỉ gật đầu:

- Ta tán thành gia chủ, Mạc Vô Kỵ là tán tu 2705 có khả năng đã là 90%. Dù cho không phải, người này có thể giết chết Lệ Tu Nhiên, cũng sẽ không đơn giản. 3 tấm Bán Nguyệt Thi đều là Yến gia ta ném ra ngoài, chúng ta nhất định phải đem tìm về. Ta kiến nghị, xuất động Yến gia ta hết thảy Thiên Giới cường giả, báo thù cho Dương Đông.

Không có ai đứng ra phản bác, báo thù cho Yến Dương Đông là giả, giết Mạc Vô Kỵ là thật. Nếu mà tán tu 2705 thật là Mạc Vô Kỵ, vậy Yến gia liền đại họa lâm đầu. Dùng tư chất của tán tu 2705 loại này thiên tài tuyệt thế, tương lai bước vào Địa Tiên cũng không phải không có khả năng.

Một khi tán tu 2705 bước vào cảnh giới thần tiên lục địa, vậy Yến gia truy sát tán tu 2705, sợ rằng sẽ bị xóa tên khỏi Chân Tinh.

Cùng lúc đó, Mưu gia thu được tin tức, các đại điện điện chủ, hầu như không hẹn mà cùng phái ra Thiên Giới cường giả, chính là vì để bắt Mạc Vô Kỵ.

Cùng lần đầu tiên bắt Mạc Vô Kỵ bất đồng là, lần này mọi người lặng lẽ hành sự, thật giống như sợ bị người khác biết bình thường giống nhau.

...

- Ca ca rắc!

Trên một khối thiên thạch vỡ nát, linh tủy thạch cô bên người Mạc Vô Kỵ tất cả đều vỡ vụn, Mạc Vô Kỵ cũng đã đứng lên.

- Súy Oa, Bán Nguyệt Tiên Cung này hẳn là sắp xuất thế, chúng ta đi Tinh Không Điện ngoại vi.

Hơn bốn tháng tu luyện, Mạc Vô Kỵ hầu như đã tiêu hao hết 70% linh tủy thạch cô bên người, cứng rắn lại đem tu vi tăng lên tới Chân

Thần Cảnh tầng hai. Hắn biết rõ, một khi đi Tinh Không Điện ngoại vi, sẽ là một hồi chém giết trước nay chưa có.

- Dạ, đại gia.

Súy Oa sớm đã tịch mịch khó nhịn mấy ngày này đều nhàm chán, Mạc Vô Kỵ dẫn đi Tinh Không Điện, đối với nó mà nói, đơn giản là sự tình tha thiết ước mơ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 341: Bán Nguyệt Tiên Cung Xuất Hiện

Đối với chuyện Súy Oa gọi hắn là đại gia, Mạc Vô Kỵ đã lười đi so đo. Tên này truyền thừa dường như không quá hoàn chỉnh, có lẽ qua một đoạn thời gian nữa, tiếp xúc nhiều thứ, Súy Oa sẽ tự mình sửa đổi.

Mạc Vô Kỵ lần này là không có nửa phần cố kỵ trực tiếp khống chế phi thuyền đi tới Tinh Không Điện, hắn đã tu vi Chân Thần tầng hai cộng thêm Phong Độn Thuật tầng bảy, coi như là gặp Nhân Tiên viên mãn, cũng có thể thong dong rời khỏi.

Chênh lệch Chân Thần giữa Nhân Tiên, cũng không lớn như giữa Hư Thần cùng Chân Thần. Hư Thần thuộc về Địa Giới, Chân Thần thuộc về Thiên Giới, loại này chênh lệch có đôi khi không phải là thủ đoạn có thể giải quyết.

Mà Chân Thần cùng Nhân Tiên đều thuộc về Thiên Giới, bất quá Chân Thần là Thiên Giới Đệ Nhất Trọng Thiên, mà Nhân Tiên là Thiên Giới đệ nhị trọng mà thôi.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hắn thực sự tự tin, hắn không tin ngoài Tinh Không Điện sẽ khắp nơi đều là Nhân Tiên cường giả.

Mấy ngày sau, thời điểm Mạc Vô Kỵ sắp tiếp cận Tinh Không Điện, một chiếc phi thuyền nhanh chóng xông về phía hắn.

Mạc Vô Kỵ đơn giản ngừng phi thuyền, lại đem Thiên Cơ Côn nắm ở trong tay. Hắn chưa hề nghĩ tới sẽ an an ổn ổn tiến vào Tinh Không Điện, muốn đánh thì đánh. Nếu không phải lo lắng Chân Tinh sẽ bị cường giả

Vực Ngoại Tinh Không cùng tinh không thú chiếm giữ, hắn thậm chí đều xuất ra súng laser trực tiếp cho Tinh Không Điện ăn vài pháo.

Súng laser bắn vài shot, mình là sướng, đến lúc đó Chân Tinh chỉ sợ là triệt để xong đời. Vô luận là Chân Mạch Đại Lục hay là Thất Lạc Đại Lục, hắn đều có bằng hữu ở đó. Loại chuyện này, vô luận như thế nào hắn cũng chắc là sẽ không làm.

Tới được là một con thuyền phi thuyền màu đen, khi Mạc Vô Kỵ thấy rõ ràng người trên phi thuyền thì, hắn khẽ mỉm cười, lần nữa lại đem Thiên Cơ Côn đeo ở phía sau lưng.

- Ta biết ngươi sẽ không dễ chết như vậy, xem ra ta đã đoán đúng.

Phi thuyền đối diện ngừng lại, Độc Hành Hồng Kết vẫn là một thân áo đen, tay cài nơ đỏ đi xuống phi thuyền.

Mạc Vô Kỵ cũng thu hồi phi thuyền, cười nghênh đón:

- Mấy năm trước nếu mà nếu không phải nhờ ngươi, ta sớm đã chết ở dưới Yến gia tính toán. Vẫn không có thời gian đi ngay mặt cảm tạ ngươi.

Hắn nhìn ra, Độc Hành Hồng Kết tu vi cũng còn là tại Hư Thần sơ kỳ. Vài năm trôi qua, Độc Hành Hồng Kết tu vi tuy rằng cũng đang gia tăng, lại so ra xa xa kém tốc độ của hắn.

Độc Hành Hồng Kết khẽ mỉm cười, cũng không có nói sự tình mấy năm trước, mà là chỉ chỉ địa phương hắn tới nói:

- Ngươi cũng biết, ở chỗ đó, có rất nhiều người muốn mạng của ngươi?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nhìn Tinh Không Điện phương hướng, lập tức lạnh nhạt nói:

- Ta biết, rất nhiều người muốn giết ta, ta bây giờ còn sống thật tốt.

Độc Hành Hồng Kết gật đầu:

- Thật không nghĩ tới ngươi lại là tán tu 2705, sáu gã Nhân Tiên năm đó tiến vào Cực Băng Hải có phải là ngươi giết hay không?

- Là ta.

Mạc Vô Kỵ cùng Độc Hành Hồng Kết cũng không phải phi thường quen thuộc, thế nhưng hắn tin tưởng Độc Hành Hồng Kết. Đây là một bằng hữu đáng giá tín nhiệm.

Có đôi khi ngươi quen biết một người cả đời, người này cũng không nhất định có thể trở thành bằng hữu của ngươi. Có đôi khi, ngươi vừa mới thấy một người, đã cảm thấy người này sớm đã là bằng hữu của ngươi. Độc Hành Hồng Kết chính loại thứ 2.

Nghe được sáu gã Nhân Tiên tiến vào Cực Băng Hải thật là bị Mạc Vô Kỵ giết chết, Độc Hành Hồng Kết dường như cũng không kinh ngạc, mà là tiếp tục hỏi:

- Ngươi biết bây giờ có những ai muốn giết ngươi sao?

Hỏi xong hắn không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, liền chính bản thân giải thích:

- Sư phụ Lệ Tu Nhiên Vô Tướng Đại Sư, người này là một ác ma giết người, nghe nói ngươi giết Lệ Tu Nhiên sau đó, quyết định muốn đem ngươi đào hồn luyện phách. Đoán chừng là hắn quá muốn giết ngươi, thế cho nên đến bây giờ trái lại không có tìm được ngươi. Thứ yếu là tam đại gia tộc, rất nhiều người đều đoán được ngươi chính là Mạc Vô Kỵ, thậm chí đều đang âm thầm bố cục xuống tay với ngươi. Nói không chừng chúng ta tình huống hiện tại, cũng đã xuất hiện ở trong tay tam đại gia tộc.

Mạc Vô Kỵ áy náy nói:

- Xin lỗi, đã liên lụy đến ngươi.

Độc Hành Hồng Kết cười ha ha một tiếng:

- Ta Độc Hành Hồng Kết nếu là sợ bị liên lụy, cũng sẽ không công khai tới tìm ngươi như vậy. Ta muốn hỏi ngươi, ngươi có dám giết hết toàn bộ Hạ gia hay không?

Mạc Vô Kỵ ngạo nghễ nói:

- Tuy rằng ta bây giờ còn chưa có thực lực đối phó Hạ gia, nhưng là Hạ gia ta sớm muộn sẽ đi tiêu diệt.

Độc Hành Hồng Kết khẽ nhíu mày:

- Vậy ngươi ban đầu là làm sao tiêu diệt sáu gã Nhân Tiên trong Cực Băng Hải? Lẽ nào ngươi không có thủ đoạn?

Mạc Vô Kỵ không có ở Độc Hành Hồng Kết cảm thụ được bất luận ác ý gì, hắn hít sâu một hơi đơn giản nói:

- Không sai, ta có một loại thủ đoạn, thế nhưng cái loại thủ đoạn này cũng không thể trong đối chiến thi triển ra, mà là một loại thủ đoạn đánh lén.

- Tốt, chúng ta đây đi ngay đánh lén một lần. Tinh chiến điện tu sĩ doanh trại đại quân ta biết ở nơi nào, hơn nữa ta biết Hạ gia có ít nhất ba gã Nhân Tiên, hơn mười Chân Thần Cảnh cường giả tại chỗ đại quân doanh trại...

Không đợi Độc Hành Hồng Kết đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ liền lập tức nói:

- Chỉ cần người của Hạ gia tụ tập tại một chỗ, ta liền có biện pháp giết chết Hạ gia. Về phần những tu sĩ quân đội kia, ta không muốn giết.

Mạc Vô Kỵ trên người có súng laser Ngũ Hành, coi như là giết chết 10 quân đội, cũng không có vấn đề. Nhưng những tu sĩ quân đội kia hắn thật đúng là không hạ thủ được, những người đó kỳ thực cùng Hạ gia

cũng không có bao nhiêu quan hệ. Tuy tham gia tu sĩ quân đội, phần lớn cũng là vì tài nguyên tu luyện cùng điểm tinh không cống hiến, nhưng Chân Tinh đích thật là dựa vào những người này bảo vệ.

- Có người tới...

Mạc Vô Kỵ thần niệm xa xa mạnh hơn tu sĩ bình thường Chân Thần Cảnh, thậm chí có thể so được với Nhân tiên cảnh giới. Có người lại đây, hắn lập tức liền quét. Những người này rõ ràng cho thấy hướng về phía hắn tới, thế tới cực kỳ minh xác.

- Rầm rầm ầm! Răng rắc...

Mạc Vô Kỵ vừa dứt lời, từng đạo kinh khủng tiếng nổ tung vang ở trong tinh không vang lên, theo đó tinh không thật giống như nứt ra bình thường giống nhau, xuất hiện từng đạo vết rạn.

Một cổ mênh mông vô tận hư không khí tức cuốn tới rồi trong tinh không, Mạc Vô Kỵ tâm thần chấn động, hắn cảm nhận được viễn cổ bàng bạc cùng tang thương. Đạo vận ngôn ngữ khó có thể miêu tả vờn quanh tại trong ý niệm của hắn, dường như sau một khắc, hắn sẽ nắm trong tay một loại đồ đạc mới.

- Ầm ầm!

Lực lượng làm cho toàn bộ tinh không đều run rẩy cuồng cuốn tới, theo đó một cánh cửa khổng lồ loáng thoáng xuất hiện ở xa xa chỗ giao tiếp giữa tinh không và hư không. Đó là một loại to lớn vĩ đại để cho người ta nhịn không được muốn quỳ xuống cúng bái, có một loại lực lượng đạo vận vượt xa một giới này.

Vài tên cường giả nhằm phía sau Mạc Vô Kỵ cũng đều dừng lại cước bộ, vẻ mặt rung động nhìn chằm chằm xa xa hư không đại môn.

Đại môn ngưng thật hắn lên, tạo thành hình dạng nửa vầng trăng.

- Bán Nguyệt Tiên Cung?

Mạc Vô Kỵ cùng Độc Hành Hồng Kết gần như là đồng thời kinh thanh kêu lên.

Mạc Vô Kỵ tâm thần kích động, Bán Nguyệt Tiên Cung đại môn linh vận vờn quanh, khiến cho hắn tâm thần kịch liệt cộng minh, thiếu chút nữa muốn lĩnh ngộ đến một loại thần thông mới. Nếu là tiến vào Bán Nguyệt Tiên Cung, sẽ như thế nào? Chỉ sợ dù cái gì bảo vật cũng không có, hắn thu hoạch cũng là không cạn.

- Giết!

Hai người vừa mới thấy Bán Nguyệt Tiên Cung, vô cùng vô tận tiếng chém giết, liền từ trong tinh không cuốn tới.

Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa rung động, hắn ra mắt đếm ra hàng tỷ tinh không thú cùng tinh không tu sĩ quân đội đại chiến. Mà tinh không thú vọt tới, đâu chỉ là hàng tỷ?

Phô thiên cái địa hầu như hiện đầy toàn bộ tinh không, giờ khắc này, hắn lại cũng không nhìn thấy Bán Nguyệt Tiên Cung bán nguyệt môn nữa. Hết thảy địa phương, chỉ có tinh không thú.

Mà này còn chưa phải là rung động nhất, rung động nhất chính là một nhân mã tu sĩ đại quân cưỡi cường đại yêu thú từ tinh không xa xa phi nước đại mà đến. Một tu sĩ đại quân số lượng so với vô cùng tinh không vô tận thú, dường như cũng không nhiều, chỉ có mấy chục vạn người.

Nhưng trong mấy chục vạn người này mỗi người đều mặc tinh không khôi giáp màu đen, trong tay toàn bộ là linh khí. Mấy chục vạn yêu thú tại trong tinh không chạy vội, thật giống như túm động một phương tinh không này bình thường giống nhau, mang theo toàn bộ tinh không tịch cuốn tới. Khí thế như cự thú viễn cổ xung phong, tinh không thú ngăn ở trước mấy chục vạn người này căn bản cũng không cần đi giết, tự động sẽ bị nghiền thành mảnh vụn.

Mạc Vô Kỵ trong lòng một trận phát lạnh, hắn cũng đã gặp Chân Mạch Đại Lục tu sĩ quân đội. Chân Mạch Đại Lục tu sĩ quân đội cùng loại khí thế này, thật chênh lệch giống như quân chính quy cùng dân quân bình thường vậy. Chỗ duy nhất cường đại, chính là tu sĩ quân đội của Chân Mạch Đại Lục nhiều hơn thôi.

Vô cùng tận tinh không thú, như bị người ép lao đi bình thường giống nhau, hai bên tản ra. Thẳng đến lúc này Mạc Vô Kỵ mới nhìn thấy Chân Mạch Đại Lục tu sĩ đại quân, Chân Mạch Đại Lục tu sĩ đại quân tuy rằng thoạt nhìn cũng có chút khí thế, nhưng so với đại quân này cưỡi yêu thú cường đại, chênh lệch quá lớn.

- Mạc huynh, xem ra lần này không giết chết được Hạ gia rồi.

Độc Hành Hồng Kết hơi có chút tiếc nuối nói. Loại này đại chiến, Hạ gia nếu mà còn có thể ở lại doanh trại, đó mới là quái sự.

- Ầm!

Tam phương đại quân đã đánh vào nhau, tinh không thú đại quân, mấy chục vạn kinh khủng Ngoại Vực tu sĩ đại quân, còn có Chân Mạch Đại Lục tu sĩ đại quân toàn bộ chém giết vào nhau.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét Bán Nguyệt Tiên Cung bán nguyệt môn, thấy rõ ràng bán nguyệt môn vẫn còn đóng, xem ra còn chưa tới thời điểm triệt để mở ra.

Lúc này tinh không vô tận thú ùa ra hướng về phía Mạc Vô Kỵ bên này, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên cuốn ra khắp bầu trời giông tố, lúc này hắn thăng cấp đến Chân Thần Cảnh tầng hai, hầu như yêu thú chỉ cần tới gần hắn trong vòng phương viên vài dặm, tất cả đều sẽ ở dưới giông tố của hắn bị đập giết.

Lúc ban đầu, Mạc Vô Kỵ chỉ là nhất tâm muốn xông đến Bán Nguyệt Tiên Cung cửa vào, tới rồi phía sau, hắn liền biết mình căn bản là xông

vào đéo được, dù cho hắn giết tinh không thú nhiều hơn nữa, sau một khắc lại có nhiều hơn tinh không thú vọt tới.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ đơn giản không suy nghĩ thêm nữa làm sao có thể xông vào Bán Nguyệt Tiên Cung nữa, mà là nhất tâm điên cuồng thu gặt tinh không thú.

Dùng thực lực của hắn, coi như là thất cấp tinh không thú tới gần hắn cũng là một cái chữ chết.

Mạn Thiên Lôi Vũ cùng Vô Hình Kiếm tại một lần lại một lần thi triển, dần dần dung hợp với nhau. Mấy canh giờ sau đó, trong Mạn Thiên Lôi Vũ của Mạc Vô Kỵ khắp bầu trời giông tố còn kèm theo vài đạo cực đại Lôi Kiếm. Những Lôi Kiếm này mang theo mãnh liệt kiếp lôi uy áp, mỗi một đạo bắn ra, trong tinh không dày đặc tinh không thú giống như bị cày qua bình thường giống nhau, tạo thành một đạo chân không giải đất.

Tại chỗ cách Mạc Vô Kỵ không xa, Độc Hành Hồng Kết tuy rằng đang chém giết tinh không thú, nhưng khi nhìn thấy Mạc Vô Kỵ loại uy thế này cũng là âm thầm lay động. Hắn biết, sau lần này đại chiến, Mạc Vô Kỵ chí ít có thể sải bước Tinh Không Bảng chủ bảng, vọt vào top 1000. Hắn tận mắt thấy, Mạc Vô Kỵ lĩnh ngộ một loại Lôi Kiếm mới, loại Lôi Kiếm này lại còn có kiếp lôi uy áp, đây quả thực là chiêu AOE tối thượng đê chém giết tinh không yêu thú không thể tốt hơn nữa. Đi train mà party với hắn thì tha hồ kéo level. Ahihi!

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 342: Tinh Không Hỗn Chiến

- Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện tại tinh không chiến trường...

- Tinh không chiến trường đang giết thành một đoàn, nghe nói ngoại trừ quân đội tu sĩ Chân Mạch Đại Lục chúng ta, còn có đại quân yêu thú kỵ sĩ của Ngoại Vực và bầy thú tinh không...

...

Các loại tin tức truyền bá khắp Tinh Không Điện, không biết bao nhiêu tu sĩ nghe xong tin tức, thậm chí cũng không kịp xác minh, trực tiếp từ tinh không bến tàu tiến vào tinh không chiến trường.

Lần này Bán Nguyệt Tiên Cung mở ra, dẫn tới tinh không đại chiến, chính là thời cơ tốt nhất để thu tinh không điểm cống hiến. Nếu là có cơ hội, có thể đi vào Bán Nguyệt Tiên Cung, nói không chừng cơ duyên đã tới rồi.

Đối mặt loại chuyện tốt này, trừ phi thật sự là đi không xong, tu sĩ muốn lưu lại xem náo nhiệt thật đúng là không có mấy ai. Về phần tinh không chiến trường hỗn chiến tùy thời sẽ vứt bỏ mạng nhỏ, căn bản cũng không sẽ có người đi để ý.

Đi tới Tinh Không Điện, tu sĩ nào không có trải qua nguy cơ sinh tử? Không muốn trở nên nổi bật, cũng sẽ không đến Tinh Không Điện. Đến Tinh Không Điện nhất định phải đi tinh không chiến trường, đi tinh không chiến trường, nhất định phải phải đối mặt sinh tử.

Tại đây trong tinh không đại chiến quy mô lớn, chỉ cần mình cẩn thận một phần, nguy cơ sinh tử tương đối mà nói trái lại cũng không quá lớn.

...

Tinh Không Điện quảng trường, Bắc Tố Đình mang theo khăn che mặt chậm rãi đi ra truyền tống trận. Nàng biết Bán Nguyệt Tiên Cung gần xuất thế, nàng cũng muốn đi tinh không chiến trường xem, đồng thời hỏi thăm một chút tin tức về Yên Nhi. Yên Nhi từ lần trước tiến vào tinh không chiến trường tìm kiếm Mạc Vô Kỵ sau đó, liền không còn có liên lạc, trong lòng nàng có chút lo lắng,

Nàng trước khi tiến vào Tinh Không Điện, ánh mắt rất tự nhiên rơi vào Tinh Không Bảng xa xa, lập tức thân thể nàng hơi cứng đờ, nàng thậm chí hoài nghi mình nhìn lầm rồi.

Mạc Vô Kỵ, tinh không điểm cống hiến 33843, bài danh 9833.

Chuyện gì xảy ra? Mạc Vô Kỵ chẳng những không chết, trái lại lần thứ hai leo lên Tinh Không Bảng? Còn xếp hạng 9833 sao?

Bắc Tố Đình chính bản thân liền ở trên Tinh Không Bảng, nàng tự nhiên rõ ràng muốn leo lên Tinh Không Bảng là khó khăn cỡ nào. Nàng mặc dù có thể leo lên Tinh Không Bảng, là bởi vì nàng tại trong tinh không chiến trường có một lần gặp một bầy thú tinh không. Hơn nữa thất cấp tinh không thú trong đám thú đó đều bị nàng giết chết, nàng lúc này mới nhảy lên Tinh Không Bảng.

Nhưng phải biết rằng nàng là cảnh giới gì? Nhân Tiên cảnh giới a.

Mạc Vô Kỵ coi như là không chết, tối đa mới Hư Thần Cảnh thôi.

Chỉ chốc lát thời gian này, nàng liền lần nữa kinh dị phát hiện Tinh Không Bảng lại có biến hóa, Mạc Vô Kỵ tinh không điểm cống hiến 38811, xếp hạng 9762.

Da đầu Bắc Tố Đình có chút tê dại, đây là cái gì thủ đoạn, có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế tăng mấy nghìn điểm h.a.c.k exp sao? Coi như là nàng đối mặt tinh không bầy thú đại quy mô, cũng chỉ có

không ngừng chém giết thất cấp tinh không thú, mới có loại tăng cấp nhanh chóng như này.

Rất nhanh Bắc Tố Đình liền phát hiện Tinh Không Bảng chẳng những là một mình Mạc Vô Kỵ đang nhanh chóng tăng điểm, điểm của rất nhiều người đều đang nhanh chóng tăng lên, thậm chí còn có người đột nhiên biến mất tại Tinh Không Bảng.

Duy nhất khả năng chính là Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện, tinh không đại chiến tranh đoạt Bán Nguyệt Tiên Cung bắt đầu rồi.

Bắc Tố Đình không còn dừng lại, mà là nhanh chóng lẩn trốn vào Tinh Không Điện, nàng muốn từ tinh không bến tàu tiến vào tinh không chiến trường.

Không ai sẽ bỏ qua Bán Nguyệt Tiên Cung, coi như là nàng cũng không ngoại lệ. Hơn nữa Yên Nhi vẫn đang tìm Mạc Vô Kỵ, chí ít nàng muốn nói cho Mạc Vô Kỵ một câu, Yên Nhi đang tìm hắn.

Còn có một cái, Mạc Vô Kỵ cho dù có skill AOE mạnh hơn nữa, một khi gặp phải cường giả chân chính, hắn sợ rằng còn không đỡ được.

Nàng thế nhưng biết, rất nhiều người muốn cái mạng nhỏ của Mạc Vô Kỵ.

Lôi Kiếm của Mạc Vô Kỵ thi triển càng ngày càng thông thuận, tới phía sau, tinh không thú thậm chí không dám tới gần bên người hắn, ngược lại đi vây công tu sĩ khác.

Mạc Vô Kỵ đưa ánh mắt rơi vào Chân Mạch Đại Lục tu sĩ quân đội và Ngoại Vực kỵ sĩ quân đội đại chiến, Ngoại Vực kỵ sĩ quân đội thật giống như Lôi Kiếm của hắn, đến mức, tu sĩ đại quân trực tiếp tán loạn ra. Coi như là trong tu sĩ đại quân có vài pháp kỹ có thể chém giết cá biệt Ngoại Vực kỵ sĩ, thế nhưng tại bên trong hơn mười vạn kỵ sĩ, điểm ấy tổn hao thực sự không đáng cái gì.

Một phần Chân Thần cường giả muốn xông vào trong đại quân của Ngoại Vực kỵ sĩ, bọn họ vừa xuất hiện, rất nhanh thì bị một bộ phận kỵ sĩ vây lại. Mạc Vô Kỵ phát hiện những kỵ sĩ này còn có một bộ thủ đoạn liên hợp công kích, loại thủ đoạn này chẳng những có thể giúp cho vài kỵ sĩ ngăn trở Chân Thần Cảnh cường giả công kích, còn có thể liên thủ cuốn lấy Chân Thần Cảnh cường giả.

Một người Nhân Tiên thống suất Chân Mạch Đại Lục nhìn thấu tình huống không ổn, trực tiếp tại trong tinh không bầy thú bổ ra một con đường, xông về kỵ sĩ đại quân.

Người Nhân Tiên cường giả này còn chưa có tới gần kỵ sĩ đại quân, lại đồng dạng có một người kỵ sĩ từ trong đám kỵ sĩ lao ra, nghênh đón người Nhân Tiên cường giả này.

Cuồng bạo nguyên lực tại xung quanh hai gã cường giả nổ lên, vô luận là kỵ sĩ chung quanh hay là tinh không thú hoặc là Chân Mạch Đại Lục tu sĩ quân đội, đều bị cuồng bạo nguyên lực này trực tiếp xé rách. Người kỵ sĩ này ẩn nấp tại trong Ngoại Vực kỵ sĩ đại quân, dĩ nhiên cũng là một người Nhân Tiên cường giả.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, hơn mười vạn kỵ sĩ này, còn không biết ẩn nấp bao nhiêu Nhân tiên cường giả.

Cuồng bạo nguyên khí nổ tung, hai gã Nhân Tiên chiến đấu cũng không có nửa điểm thu liễm, trái lại xuất thủ càng là cuồng bạo.

Mạc Vô Kỵ đã đến Chân Thần Cảnh, vô luận là thực lực và ánh mắt đều hơn xa trước, hắn có thể cảm thụ đi ra, Nhân Tiên kỵ sĩ thi triển pháp thuật quy tắc cùng Chân Mạch Đại Lục Nhân Tiên thi triển pháp thuật quy tắc có bất đồng rất lớn.

Có lẽ đây là sự khác biệt giữa thiên địa đạo vận của hai cái tinh cầu dẫn tới khác nhau sao?, chém giết Ngoại Vực tu sĩ tinh không bài có tăng điểm cống hiến, nói vậy cũng là căn cứ tu sĩ loại này bất đồng đạo vận

quy tắc mà phân chia. Thật giống y hệt nhau như năm đó Thất Lạc Đại Lục bị Ngoại Vực tu sĩ xâm lấn.

- Mạc huynh, chúng ta hắn là lui ra phía sau một phần.

Độc Hành Hồng Kết rơi vào bên người Mạc Vô Kỵ.

Bởi vì dựa vào Mạc Vô Kỵ rất gần, Mạc Vô Kỵ lực sát thương quá lớn, Độc Hành Hồng Kết so ra cũng hơi lộ ra dễ dàng.

Mạc Vô Kỵ hiểu rõ ý tứ của Độc Hành Hồng Kết, lúc này Bán Nguyệt Tiên Cung đóng cửa, mà cường đại Ngoại Vực kỵ sĩ quân đội trực tiếp nhằm phía Bán Nguyệt Tiên Cung đại môn, lúc này cướp đoạt Bán Nguyệt Tiên Cung đại môn, chẳng khác nào chịu chết.

Không biết hiện tại hắn xuất ra súng laser, bắn vài pháo kết quả sẽ làm sao? Bất quá Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì lại đem cái ý nghĩ này vứt sang một bên.

Một khi hắn có dũng khí nã pháo vào nơi này, phỏng chừng hắn tối đa chỉ có cơ hội bắn 3 shot. Nơi này tinh không chiến trường diện tích quá mức rộng, hơn nữa cấu tạo lập thể. Hắn dù có súng laser mạnh hơn nữa, 3 pháo cũng bắn không xong.

Loại này tinh không chiến trường, cường giả như mây, chờ hắn bắn 3 pháo sau đó, cái mạng nhỏ của hắn xác định vững chắc đã nắm ở trong tay cường giả.

- Lui ra phía sau là nhất định phải lui ra phía sau, nhưng không phải là hiện tại. Ta có một loại dự cảm, Bán Nguyệt Tiên Cung đã sắp mở ra. Hơn nữa, ta cũng cần gấp tinh không điểm cống hiến.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói.

Bán Nguyệt Tiên Cung, hắn nhất định phải đi vào. Không có gặp phải thì thôi, hiện tại hắn gặp Bán Nguyệt Tiên Cung, lại có Bán Nguyệt Thi,

nếu mà không tiến vào Bán Nguyệt Tiên Cung, chính hắn cũng sẽ không tha thứ cho bản thân.

Không đợi Độc Hành Hồng Kết phản ứng kịp, một cái hộp ngọc đã bị Mạc Vô Kỵ nhét vào trong tay Độc Hành Hồng Kết:

- Trong này là một quả Bán Nguyệt Thi, đến lúc đó có thể mở ra một cửa hay không, liền xem cơ duyên của ngươi.

- A.... đù!

Độc Hành Hồng Kết còn không có phản ứng kịp, đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ đã đánh về phía phương vị có tinh không bầy thú nhiều nhất.

Hắn cúi đầu nhìn hộp ngọc trong tay mình, trong lòng dâng trào muôn vàn.

Không sai, hắn đích xác là đã cứu Mạc Vô Kỵ một mạng, nhưng đây chỉ là bởi vì hắn thưởng thức Mạc Vô Kỵ, đồng thời hắn cũng muốn liên thủ với Mạc Vô Kỵ đối phó Hạ gia. Mà bây giờ, hắn mới biết được cái gì mới thật sự là lòng dạ bàng bạc.

Bán Nguyệt Thi a, đồ đạc ngay cả Tinh Chủ của Chân Tinh cũng muốn. Tam đại gia tộc cùng đông đảo tông môn tại sao muốn truy sát Mạc Vô Kỵ? Thực sự vì cái kia tiểu cô nương bị giết? Ha ha, lời này không thể làm gì khác hơn là đi lừa gạt quỷ. Đích thật là có một phần nhỏ tiểu tông môn cùng tiểu gia tộc phong phú tình hoài như vậy, thế nhưng đại đa số người cũng chỉ là mượn cớ mà thôi. Bọn họ mục đích thực sự rất rõ ràng, chính là vì Bán Nguyệt Thi.

Mà bây giờ Bán Nguyệt Thi bị vô số cường giả mơ ước, Mạc Vô Kỵ tùy tùy tiện tiện đưa một thanh cho hắn. Hơn nữa còn là tại dưới tình huống trước mắt Bán Nguyệt Tiên Cung đang mở ra.

Coi như là đổi thành hắn Độc Hành Hồng Kết, hắn cũng không nhất định có thể làm được.

Chính bản thân không có nhìn lầm Mạc Vô Kỵ, đây là một cái bằng hữu chân chính. Nếu hắn cần điểm cống hiến, vậy mình nhất định phải toàn lực trợ giúp hắn.

Nghĩ tới đây, Độc Hành Hồng Kết thu hồi hộp ngọc, thân hình mở ra, liền vọt tới theo phương vị Mạc Vô Kỵ. Về phần Mạc Vô Kỵ vì sao cần tinh không điểm cống hiến, hắn đều lười suy nghĩ.

...

Mạc Vô Kỵ đánh mạnh đến mức, tinh không bầy thú không gian trực tiếp tại dưới giông tố cùng Lôi Kiếm của hắn hình thành chân không.

- Ầm!

Rốt cục một đạo cuồng bạo nguyên lực chế trụ được Mạc Vô Kỵ Lôi Kiếm, theo đó một con tinh không cự lang chiều cao mấy trượng đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Con cự lang này còn không có nhào tới trước người Mạc Vô Kỵ, một đôi con ngươi màu trắng tản mát ra tử vong sát ý cũng đang nói cho Mạc Vô Kỵ bik, tại dưới vuốt của nó, không có đường sống.

Đây là một con tinh không bạch nhãn lang thất cấp hậu kỳ, hơn nữa sức chiến đấu hơn xa bình thường thất cấp hậu kỳ. Mạc Vô Kỵ nguyên lực vừa mới bị đập tán, hắn liền cảm thụ ra thực lực của đầu cự lang này.

Dưới tình hình chung, ngoại trừ thất cấp tinh không thú bị giết, tinh không thú đẳng cấp thấp một chút, Mạc Vô Kỵ thậm chí đều lười đi thu thập tài liệu. Bất quá hắn lúc trước giết thất cấp tinh không thú, trên cơ bản đều là sơ cấp, hơn nữa sức chiến đấu xa không có mạnh bằng con cự lang này.

Mạc Vô Kỵ sớm đã thu hồi Mạn Thiên Lôi Vũ, quanh thân mạch lạc huy động, gần như là 10 thành nguyên lực đều bị Thiên Cơ Côn mang theo đánh về phía cự lang.

Nguyên bản cự lang không kiêng nể gì cả đánh về phía Mạc Vô Kỵ, tại Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn cuồn cuộn nổi lên đồng thời, bỗng nhiên dừng lại thân thể, hai đạo chân trước đánh ra vô số huyền ảo vết tích, theo đó một đạo tinh không lang lưỡi mang màu trắng chiều dài hơn mười thước, rộng hai thước mang theo tử vong áp chế khí tức xuyên không chém về phía eo Mạc Vô Kỵ.

Mà đó cũng không phải thủ đoạn chân chính của cự lang, tại sau đạo tinh không lang lưỡi đáng sợ đó, thân hình cự lang trong nháy mắt đổi vị trí, đồng thời móng vuốt của nó bỗng nhiên tăng vọt, hóa thành trảo ảnh phương viên mấy trượng khóa lại đường lui góc chết của Mạc Vô Kỵ.

Cự lang ánh mắt mang theo một tia trào phúng cùng máu, nếu không phải nó tận mắt thấy thực lực của Mạc Vô Kỵ quá mức mạnh mẽ, nó còn khinh thường dùng loại thủ đoạn này đối phó một con kiến hôi vừa mới thăng cấp Chân Thần Cảnh.

Không sai, tuy chính nó cũng là mới thất cấp hậu kỳ. Nhưng đối với nó mà nói, hết thảy thất cấp yêu thú cùng tu sĩ Chân Thần Cảnh, đều là con kiến hôi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 343: Chém Giết Nhân Tiên

Nhãn thần của Mạc Vô Kỵ bỗng co rút lại, lang sói bản tính vô cùng xảo trá, huống chi là tinh không cự lang thất cấp hậu kỳ hầu như phải đến cấp 8?

Từ vừa mới bắt đầu, Mạc Vô Kỵ đã không có xem thường con cự lang này, cự lang trong nháy mắt liền thay đổi tinh không phương vị, đồng thời khóa lại mình ở dưới góc chết lưỡi mang cường đại, liền biết hắn quả nhiên không có nhìn lầm tinh không bạch nhãn lang. Bản thân có cường đại kỹ năng, còn muốn đùa giỡn âm hiểm.

Đổi thành đại đa số người khác, tại hầu như toàn lực bổ ra thiết côn sau đó, cũng không cách nào trong nháy mắt thay đổi tinh không phương vị góc độ. Đối mặt tinh không lang lưỡi hơn mười thước chiều dài mang theo khí tức tử vong áp chế, Mạc Vô Kỵ nếu mà đủ mạnh, hắn có thể miễn cưỡng để cho Thiên Cơ Côn ngăn trở trước đạo tinh không lang lưỡi này.

Nếu là Mạc Vô Kỵ không đủ mạnh, hắn chỉ có thể lựa chọn tránh né. Tại chỗ hắn tránh né góc chết, bạch nhãn lang sớm đã thuấn di đi qua chờ hắn. Nếu là hắn lại kém chút nữa, thậm chí không cần bạch nhãn lang xuất thủ, hắn cũng sẽ chết vào đạo tinh không lang lưỡi khí thế đáng sợ này.

Mạc Vô Kỵ chẳng những đủ mạnh, hơn nữa còn rất đủ thông minh. Không muốn nói bạch nhãn lang cùng giai, coi như là tu sĩ cao hắn vài giai, hắn cũng giết được.

Bạch nhãn lang coi như là chơi chiêu với hắn, ngược lại là bằng vào thực lực nghiền ép đi chơi hắn. Bởi vì con tinh không bạch nhãn lang này khá khỏe, Mạc Vô Kỵ không cách nào tránh né một đạo tinh không lang lưỡi đó. Thế nhưng nó đã tính sai thực lực chân chính của Mạc Vô Kỵ.

Coi như là không chơi ngược lại bạch nhãn lang, Mạc Vô Kỵ cũng có một số loại thủ đoạn, trực tiếp nghiền nát tinh không lang lưỡi kia.

Tại tinh không bạch nhãn lang chờ Mạc Vô Kỵ tránh né đồng thời, nó cảm nhận được một loại nguy cơ tử vong.

Không đợi nó biết rõ ràng đạo nguy cơ này đến từ nơi nào, nó liền khiếp sợ nhìn thấy tinh không lang lưỡi của mình, giống như bị một cổ lực lượng vô hình mang theo, trực tiếp từ bên người Mạc Vô Kỵ đi qua, tan mất tận trong tinh không một chút cũng không còn.

Đây là cái thủ đoạn gì?

Không đúng, cây thiết côn của đối thủ đâu nè?

- PHỐC!

Bạch nhãn lang nghe thấy được thanh âm đầu mình bị đập bể, nó thậm chí không biết thiết côn của Mạc Vô Kỵ là từ một phương không gian nào xuất hiện.

Không, điều này không có khả năng… tinh không bạch nhãn lang tại trước khi rơi vào bóng tối vô tận, còn điên cuồng gào thét dưới đáy lòng. Nó không nghĩ ra, Mạc Vô Kỵ một côn đó vì sao đột nhiên thay đổi không gian phương vị lớn như vậy? Hắn không hiểu chính bản thân rõ ràng liền mạnh hơn, vì sao cả một hiệp cũng không trụ nổi?

Nhưng lúc này Mạc Vô Kỵ căn bản là không kịp đi quản tinh không bạch nhãn lang, hắn cảm nhận được một sát khí loại so với bạch nhãn

lang còn đáng sợ hơn tập kích lại đây, đây tuyệt đối là một tên gia hỏa tu vi mạnh hơn xa hắn đang đánh lén.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có tới kịp đi thu chiến lợi phẩm từ bạch nhãn lang, thân hình liền hóa thành một đạo vi phong mạnh mẽ bay đi.

- PHỐC!

Một đạo huyết vụ từ bờ eo của Mạc Vô Kỵ nổ lên, một loại mang theo mùi vị cay độc truyền ra, một đạo hơi khói từ trong huyết vụ dâng lên.

Cường đại độc tố trực tiếp bị hóa độc lạc hấp thu đi vào, nhanh chóng chuyển hóa thành linh khí.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt tái nhợt đứng ở trên hư không lung lay lắc lắc, hắn nhìn chằm chằm một người trung niên nam tử thân mặc cẩm y, nhãn thần mang theo một loại tử vong dại ra. Trong lòng hắn là âm thầm khiếp sợ, tên gia hỏa này đánh lén mình thật mạnh, chính bản thân sớm đã biết, cũng không thể tránh thoát một chiêu.

- Ta là Yến Tề Nhân, gia chủ Yến gia, ngươi giết người của Yến gia ta, lấy đi đồ đạc của ta Yến gia, có thể sống tới ngày nay, coi như là phần số của ngươi.

Người áo gấm trung niên nam tử này khóe mắt hiện lên một tia xem thường, một bước liền vượt qua tinh không khoảng cách giữa hắn và Mạc Vô Kỵ, rơi vào bên người Mạc Vô Kỵ.

- Yến Tề Nhân, ngươi dám tại trong tinh không đại chiến đánh lén tu sĩ của Chân Mạch Đại Lục, Yến gia thật ngươi to gan...

Một đạo thanh âm tức giận truyền đến, người còn chưa tới, bén nhọn sát khí đã tịch cuốn tới.

Yến Tề Nhân căn bản cũng không quan tâm tiếng gầm lên phía sau, thân hình gia tốc, trực tiếp giơ tay lên chộp tới cái nhẫn của Mạc Vô Kỵ. Tuy rằng hắn không để ý tới người phía sau này, nhưng là tinh khí thần của hắn đã dành 90% đặt ở phía sau này. Hắn biết đối thủ là người nào, Tinh Đế Sơn Hứa Xích Hoang, giống như hắn là Nhân tiên tầng một.

Lúc này hắn đã vi phạm ước định Chân Mạch Đại Lục tu sĩ đại quân, đánh lén với Mạc Vô Kỵ, đổi thành những người khác khả năng không dám ra tay với hắn, thế nhưng Hứa Xích Hoang khẳng định dám đối với hắn hạ sát thủ. Mạc Vô Kỵ trúng tuyệt sát chi độc, hắn phải chết không thể nghi ngờ, rồi lại nói coi như là Mạc Vô Kỵ không có trúng độc, hắn Nhân tiên há lại sẽ để ý nho nhỏ một cái Chân Thần Cảnh sơ kỳ? Coi như là Chân Thần Cảnh sơ kỳ này đã từng là Địa Bảng đệ nhất, vậy thì như thế nào? Hắn hiện tại muốn cảnh giác là Hứa Xích Hoang đánh lén.

Đang ở lúc tay hắn muốn va chạm vào nhẫn của Mạc Vô Kỵ, một đạo lôi kiếp khí tức mang theo tử vong sát ý trực tiếp đánh về phía ngực của hắn.

Khoảng cách ngắn như vậy, đánh lén lại là nhanh chóng, Yến Tề Nhân coi như là thần thông thông thiên, hắn cũng rất khó né ra. Huống chi, hắn đã dồn lực chú ý vào sau người Hứa Xích Hoang. Coi như là như vậy, Yến Tề Nhân vẫn như cũ đem người chếch đi một phần.

- PHỐC!

Một đạo thật dài Lôi Kiếm từ xuyên qua ngực Yến Tề Nhân, lại một lần nữa mang theo một mũi huyết khí.

Lúc này Yến Tề Nhân đâu còn nhớ được cái khác, thân hình thoắt một cái, liền muốn bỏ chạy. Mạc Vô Kỵ nếu lựa chọn đánh lén phản dame, đã không có ý định để cho Yến Tề Nhân chạy.

Thiên Cơ Côn không biết từ cái phương vị nào đột nhiên xuất hiện, đánh vào đầu Yến Tề Nhân.

Hạ Nhất Côn, Mạc Vô Kỵ pháp kỹ Phạm Thiên Côn Ảnh.

- PHỐC!

Yến Tề Nhân Nguyên Thần tán loạn đi ra, không đợi Nguyên Thần chạy trốn, lôi hồ đã đánh xuống.

- Không thể! Vì sao? Ngươi tại sao có thể chống đỡ được tuyệt sát chi độc này...

Yến Tề Nhân hỏi những lời này, đáng tiếc hắn không có được đáp án, hoặc là hắn không có thời gian đạt được đáp án.

Ánh mắt dại ra tử vong của Mạc Vô Kỵ sớm đã tiêu tán, tinh không bạch nhãn lang bị hắn đánh chết còn đang ở cách đó không xa, bị thần niệm của hắn tuôn ra, đã thu xác nó vào chiếc nhẫn của mình. nhẫn của Yến Tề Nhân, hắn cũng thu nhận. Về phần thi thể của hắn, hắn trực tiếp một cước đạp vào tinh không bầy thú.

Thẳng đến lúc này, Độc Hành Hồng Kết mới rơi vào cách Mạc Vô Kỵ không xa, hắn khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ, trong mắt toàn bộ là không thể tin được. Thực lực của Mạc Vô Kỵ rất mạnh, hắn biết, thế nhưng cường đại đến mức cả Yến Tề Nhân đều có thể giết chết, đây quả thực là superman rồi.

Yến Tề Nhân là ai? Nhân Tiên một tầng, Chân Mạch Đại Lục tam đại gia tộc gia chủ Yến gia. Người thanh danh hiển hách như vậy, cư nhiên ở chỗ này vô thanh vô tức bị Mạc Vô Kỵ chém giết.

- A đù! Ngươi cư nhiên giết Yến Tề Nhân?

Hứa Xích Hoang đứng ở trong tinh không rất xa, kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đưa tay, Thiên Cơ Côn trôi lơ lửng ở bên cạnh rơi vào lòng bàn tay của hắn:

- Ta không giết hắn, chẳng lẽ còn chờ hắn tới giết ta sao? Ta cũng không có cao phẩm đạo đức như vậy.

Hứa Xích Hoang đuổi theo tới ngừng lại, hít sâu một hơi thật dài rồi mới lên tiếng:

- Ta biết ngươi, ta đi qua Thất Lạc Đại Lục, đã nghe nói tên của ngươi. Không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên cường hãn tới loại trình độ này rồi. Ngươi giết Yến Tề Nhân cũng được, thế nhưng con bạch nhãn lang này ngươi thật không nên giết nó.

Nói xong, không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi, hắn liền chủ động nói:

- Con tinh không bạch nhãn lang này đến từ tinh không lang tộc, là một trong tử tôn mà tinh không Lang Vương một phương này thích nhất, ngươi giết nó, sợ rằng hậu hoạn vô cùng...

Mạc Vô Kỵ cười lạnh lùng, căn bản cũng không có trả lời Hứa Xích Hoang. Không muốn nói tinh không Lang Vương tử tôn, coi như là tinh không Lang Vương tổ tông tới nơi này muốn giết hắn, hắn sẽ không chút do dự thông đít. Tại trong mắt hắn không có kẻ không dám giết, chỉ có có nên giết hay không mà thôi.

Thấy Mạc Vô Kỵ cũng không cho là đúng, Hứa Xích Hoang thở dài nói:

- Ngươi biết tinh không Lang Vương mạnh bao nhiêu sao? Nó có ảnh hưởng rộng bao nhiêu sao?

Mạc Vô Kỵ cũng không biết gì về Hứa Xích Hoang, bất quá vừa rồi Hứa Xích Hoang đích thật là gọi Yến Tề Nhân dừng tay, hơn nữa nếu mà không phải là Hứa Xích Hoang hấp dẫn Yến Tề Nhân, hắn tuy rằng cũng có thể đánh lén giết chết Yến Tề Nhân, sợ rằng không có dễ dàng như vậy. Cho nên hắn đối với Hứa Xích Hoang cũng không có ấn tượng xấu, đồng dạng cũng sẽ không bởi vì Hứa Xích Hoang là một Nhân tiên, mà

hắn phải phóng thấp tư thái. Tại thế giới này, nắm tay cứng chính là đạo lý.

- Ta không biết, tinh không Lang Vương hay cái lờ gì hết, dù cho ta nghe qua, thật đúng là không có để ở trong lòng.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Tinh không mênh mông, vũ trụ không biết có bao nhiêu tinh hệ cùng không gian. Tại một phương này một cái tinh không Lang Vương, liền có dũng khí xưng là tinh không Lang Vương, thực sự là quá không biết xấu hổ.

Hứa Xích Hoang nhìn Mạc Vô Kỵ cực kỳ thành thật nói:

- Ngươi là tán tu 2705, cũng là Mạc Vô Kỵ sao?? Ngươi thật sự là thiên tài tu sĩ tuyệt thế nhất trong tất cả các thiên tài suốt mấy trăm năm qua, Tinh Chủ nhìn thấy ngươi đã là Nhân vương, Địa bảng đệ nhất sau đó, thậm chí nói tương lai ngươi mới là chủ nhân của Chân tinh thời gian tới. Tinh không Lang Vương này là tồn tại cấp 9 đỉnh phong, nếu không phải một phương thế giới này không cách nào Phá Toái Hư Không, Lang Vương rất có thể sẽ phá giới mà đi...

Đang ở lúc Hứa Xích Hoang nói xong, cả tảng lớn kỵ sĩ đại quân chen chúc xông về Mạc Vô Kỵ bên này. Mạc Vô Kỵ nghe lời của Hứa Xích Hoang, trong lòng suy nghĩ cái gì là Phá Toái Hư Không, thậm chí suy nghĩ một phần chuyện về sau Địa Tiên phải thỉnh giáo Hứa Xích Hoang một chút. Đâu có thể đoán được kỵ sĩ đại quân lại bỗng nhiên chen chúc mà đến? Phải biết rằng hắn đứng yên vị trí mặc dù là phương hướng đi tới Bán Nguyệt Tiên Cung, lại rõ ràng ở phía sau. Những Ngoại Vực kỵ sĩ này không đi trùng kích Bán Nguyệt Tiên Cung đại môn, đến bên hắn là có ý gì?

- 2705, nhanh chóng đi theo ta...

Hứa Xích Hoang thấy vô cùng tận Ngoại Vực kỵ sĩ vọt tới, nhất thời vội kêu to lên.

Hắn là thật tâm lo lắng cho Mạc Vô Kỵ, bên trong Tinh Đế Sơn cường giả một lòng vì Chân Tinh an nguy lo lắng cũng không nhiều, Hứa Xích Hoang lại là một trong số đó. Hắn rất tán thành lời của Tinh Chủ, Mạc Vô Kỵ có thể ở Nhân Vương bảng đệ nhất, Đại vương bảng đệ nhất, thậm chí tại Chân Thần Cảnh là có thể chém giết Yến Tề Nhân, tuyệt đối là người được chọn để quật khởi Chân Tinh.

Lời của Tinh Chủ đến bây giờ còn vang bên tai hắn:

- Tán tu này 2705 9/10 chính là Mạc Vô Kỵ, lần này Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện, hắn chắc chắn sẽ tới. Ngươi nếu mà nhìn thấy hắn, cần phải trước tiên bảo vệ tính mạng của hắn, tuyệt không có thể cho phép tam đại gia tộc động thủ với hắn.

Trên thực tế tại trước khi hắn tìm được Mạc Vô Kỵ, gia chủ Yến gia đãtìm được trước hắn, mà chính bản thân cũng không có xuất thủ, hắn lại chém giết Yến Tề Nhân Nhân Tiên một tầng. Đây là lần đầu tiên gia chủ của tam đại gia tộc từ trước tới nay, bị người ta trực tiếp giết chết. Vô luận Mạc Vô Kỵ là thông qua loại thủ đoạn nào, hắn đều là dùng level Chân Thần Cảnh giết Nhân tiên.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét ra, hắn rốt cuộc hiểu rõ vì sao những thứ này cường đại Ngoại Vực kỵ sĩ đại quân bỗng nhiên chuyển hướng nhằm phía bên hắn. Trước đây không lâu Bán Nguyệt Tiên Cung cánh cửa còn ở phía xa, dĩ nhiên xuất hiện ở phía sau hắn, hơn nữa cách hắn cũng không xa, đây quả thực là quá chơi nhau mà.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 344: Ba Bên Đại Chiến

- Đi!

Mạc Vô Kỵ một trảo chụp lấy Độc Hành Hồng Kết bên người, nguyên lực quanh thân cuồn cuộn nổi lên, gió nhẹ bay ra, hắn dùng tốc độ nhanh chóng nhất từ bên cạnh xông ra ngoài.

Dù cho Mạc Vô Kỵ đem tốc độ vận chuyển tới cực hạn, còn không có lao ra lộ tuyến mà Ngoại Vực kỵ sĩ đại quân xung phong, cuồng bạo kỵ quân đã vọt tới.

- Ầm!

Thiên quân vạn mã ngưng tụ nguyên lực khí thế trực tiếp đánh vỡ vụn hộ thân nguyên lực của Mạc Vô Kỵ, bộc phát ra kịch liệt tiếng sấm, Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, loại kinh khủng trùng kích này, coi như là Nhân Tiên cũng không dám trực tiếp đối đầu, chứ đừng nói chi là hắn một cái Chân Thần Cảnh tầng hai.

Hắn không sợ Nhân Tiên sơ kỳ tu sĩ, không có nghĩa là hắn có thực lực như Nhân tiên sơ kỳ tu sĩ.

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới bạch nhãn cự lang lúc trước có thủ đoạn đặc biệt, thuấn di. Nếu mà hắn cũng có thể thuấn di thì tốt rồi, lúc này, chỉ có thuấn di rời đi cái chỗ này, hắn mới có cơ hội chạy trốn.

Cuồng bạo xung phong nguyên lực ập tới, Mạc Vô Kỵ con ngươi đỏ bừng, liều mạng! Lập tức Mạc Vô Kỵ hai tay vung lên, hơn mười đạo Lôi Kiếm lớn trực tiếp bị hắn đánh ra. Đi theo sau Lôi Kiếm, là từng quả lôi cầu.

- Bành bành bành!

Trước Lôi Kiếm xuất hiện một chùm huyết vụ, theo lôi cầu nổ tung, trước mặt Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên xuất hiện một tia khe hở.

Cũng trong lúc đó, hắn cảm nhận được khí thế cuồng bạo liều chết xung quanh xung chậm lại, lúc này hắn đã đính trên mũi tên xung phong của Ngoại Vực kỵ sĩ.

Loại cơ hội tốt này, Mạc Vô Kỵ há có thể buông tha, hắn gần như là tại trong nháy mắt đó liền thi triển Phong Độn Thuật xông ra ngoài. Lúc này, Lôi Kiếm của hắn đánh văng ra khe hở huyết vụ còn không có bị lấp đầy.

- Đa tạ.

Độc Hành Hồng Kết là loại người không sợ chết, phía sau lưng đều xuất mồ hôi lạnh cả người.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nhìn lên, phát hiện Bán Nguyệt Tiên Cung cánh cửa đã biến mất lần nữa. Lúc này Bán Nguyệt Tiên Cung cánh cửa không biết ở nơi nào xuất hiện, dĩ nhiên đã không còn bóng dáng. Thảo nào những Ngoại Vực kỵ sĩ này lại chậm xuống, Bán Nguyệt Tiên Cung đều không thấy, bọn họ đã không còn mục tiêu.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi cùng đi với ta tới Tinh Đế Sơn sao?. Nếu mà ở tại chỗ này, một khi Bán Nguyệt Tiên Cung cánh cửa xuất hiện lần nữa, loại tình huống mới vừa rồi, rất có thể sẽ tái hiện.

Hứa Xích Hoang rơi vào cách Mạc Vô Kỵ không xa.

- Đa tạ tiền bối, bất quá vãn bối vẫn cảm thấy sống ở trên đời cần phải có chút tự tại.

Mạc Vô Kỵ cảm nhận được Hứa Xích Hoang là thật tâm muốn trợ giúp hắn. Nhưng muốn hắn đi Tinh Đế Sơn, hắn cũng không nghĩ tới. Tinh Đế Sơn là giải đất của tam đại gia tộc, thập đại điện cùng Tinh Chủ

thế lực xen kẽ, hắn đi làm cái gì? Cùng với bên trong đó luồn lách sinh tồn, còn không bằng tự mình ở nơi này sống tự do tự tại.

Huống chi, hắn tại trước đây không lâu còn giết gia chủ Yến gia Yến Tề Nhân. Về phần người của tam đại gia tộc trước đây truy sát chính mình, hắn càng là không biết giết bao nhiêu.

Lần đầu tiên bị Ngoại Vực kỵ sĩ áp chế là do hắn sơ suất, lần thứ hai còn có loại chuyện này, vậy hắn chính là ngu dại.

Hứa Xích Hoang cho rằng Mạc Vô Kỵ dưới khốn cảnh như vậy, hắn mời Mạc Vô Kỵ, đối phương nhất định là đầy cõi lòng cảm kích theo hắn đi tới Tinh Đế Sơn. Không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ không chút do dự cự tuyệt, nửa điểm chần chờ cũng không có, điều này làm cho hắn trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì nữa.

- Bán Nguyệt Tiên Cung hiện tại đã biến mất, mọi người tiếp tục đánh tiếp như vậy, cũng không có bất kỳ ý nghĩa. Bán Nguyệt Tiên Cung cánh cửa rất nhanh thì sẽ xuất hiện lần nữa, trước lúc này ta kiến nghị mọi người ngồi xuống nói chuyện thật tốt.

Một nam tử thân báo thủ lĩnh đứng ở trong tinh không, lớn tiếng quát to lên.

Đây ít nhất là một con bát cấp yêu thú, Mạc Vô Kỵ thấy báo thủ lĩnh này, càng là theo bản năng đề cao cảnh giác, hắn trước đây không lâu còn giết một con cự lang bạch nhãn.

- Ta đồng ý Báo Liệt đạo hữu nói, hiện tại Bán Nguyệt Tiên Cung lần nữa biến mất, mọi người không bằng nhân cơ hội này hiệp thương một phen. Đương nhiên nếu là Cổ Nặc Tinh muốn chiến, ta Trì Đồng đại biểu Chân Tinh phụng bồi.

Tinh Đế Sơn Tinh Chủ Trì Đồng đứng dậy nói.

Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên thấy Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, khi hắn thấy khí thế quanh thân Trì Đồng là lúc, trong lòng là âm thầm kinh hãi. Thực lực của Trì Đồng tuyệt đối là vượt qua Nhân Tiên cấp độ, rất có thể đã bước chân vào Địa Tiên cảnh giới. Hắn khẳng định nếu mà Trì Đồng muốn xuống tay với hắn, hắn căn bản là trốn không thoát. Trừ phi hắn hiện tại liền đi, đối với Bán Nguyệt Tiên Cung không nữa có nửa điểm ý nghĩ.

Nhưng trên người hắn có Bán Nguyệt Thi, mà Bán Nguyệt Tiên Cung lại đang trước mắt hắn, hắn làm sao có thể buông tay? Biết rõ lòng tham sẽ làm hắn vứt bỏ tính mệnh, hắn vẫn còn là không thể dứt ra.

Mạc Vô Kỵ thở dài, nhanh chóng lui ra phía sau, đồng thời không ngừng ngoắc xa xa.

Không lâu sau, Súy Oa núp ở vòng ngoài chiến trường liền quẩy đuôi vọt tới, rơi vào trên vai Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ làm ra loại cử động này, đã có quyết định buông tha Bán Nguyệt Tiên Cung.

Độc Hành Hồng Kết cũng đi tới bên người Mạc Vô Kỵ, hắn lang bạt tinh không đã lâu, Mạc Vô Kỵ vừa lui sau đó, hắn liền biết Mạc Vô Kỵ đây là đang dự định đường trốn.

- Mạc huynh, người này là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ Trì Đồng. Ta hoài nghi hắn đã bước vào Địa Tiên cấp độ, bất quá ngươi không cần lo lắng hắn sẽ ra tay với ngươi. Tinh Đế Sơn nếu như nói còn có mấy cường giả ta nhìn thuận mắt, Hứa Xích Hoang tính là một, Tinh Chủ này cũng cũng không tệ lắm. Chí ít, trong lòng hắn vẫn là suy nghĩ cho Chân tinh.

Độc Hành Hồng Kết tại bên người Mạc Vô Kỵ nhỏ giọng giải thích.

Đang khi nói chuyện, hắn vẫn còn đang quan sát Súy Oa.

Nguyên bản Súy Oa nói nhiều, lúc này cũng không muốn nói nhiều. Vô cùng vô tận yêu thú, tại dưới chiến trường này, chính là bia đỡ đạn tồn tại. Mà những thứ này bia đỡ đạn, đại bộ phận đều so với nó mạnh

hơn. Nếu là nó vừa rồi không né ở ngoại vi, nói không chừng đã sớm bị giết.

- Cổ nặc kỵ sĩ, xếp thành hàng.

Một người Ngoại Vực cường giả cưỡi yêu thú cuối cùng từ trong đại quân kỵ sĩ nhảy ra, đồng thời ra lệnh dừng lại tiếp tục trùng kích.

Hắn hiểu Trì Đồng, nếu mà Cổ nặc tinh tộc kỵ sĩ có dũng khí tiếp tục đánh, nói không chừng hỗn chiến cục diện, liền sẽ biến thành Chân Tinh tu sĩ đại quân liên hợp tinh không yêu thú đối phó Cổ nặc tinh tộc. Ngoài mặt xem ra Cổ nặc tinh tộc không sợ, trên thực tế loại tình huống này một khi phát sinh, đó mới là đáng sợ nhất.

Cổ nặc tinh tộc kỵ sĩ thoạt nhìn không sợ hãi, căn bản cũng không có cái gì có thể đủ ngăn trở bọn họ. Một khi tinh không vô tận yêu thú chồng chất hắn lên, lấy thịt đè người ngăn trở Cổ nặc tinh tộc kỵ sĩ, Chân Tinh đại quân lại giáp công, sợ rằng Cổ nặc tinh tộc lần này xuất động kỵ sĩ đại quân sẽ toàn quân bị diệt.

Theo tam phương cường giả tham gia, hỗn loạn chiến trường rất nhanh thì yên tĩnh lại. Chân Mạch Đại Lục tu sĩ cùng quân đội toàn bộ tụ tập tới một bên, tinh không bầy thú cũng tụ tập ở tại một bên, Cổ nặc tinh tộc kỵ sĩ đồng dạng tụ ở tại một bên.

Tại số lượng, tinh không thú là nhiều nhất. Bất quá Báo Liệt rõ ràng, tinh không thú sức chiến đấu là yếu nhất nơi này. Chân Mạch Đại Lục cùng tinh không Thú Tộc chiến đấu rất nhiều lần, nếu là Trì Đồng cùng cổ nặc tinh tộc liên hợp lại, đừng xem tinh không thú ở chỗ này nhiều, cũng là có khả năng toàn quân bị diệt nhất.

Trì Đồng không phải là ngu ngốc, hắn tự nhiên sẽ không cùng Cổ nặc tinh tộc liên thủ. So với, hắn đối với Cổ nặc tinh tộc kiêng kỵ càng hơn với tinh không Thú Tộc.

Cổ nặc tinh cường giả như mây, lại là có cao cấp nhất tuần thú. Lúc này Cổ nặc tinh cấp thiết muốn mở ra chỗ tài nguyên tu luyện mới, mà Chân Tinh ở mọi phương diện đều thỏa yêu cầu của Cổ nặc tinh. Nếu không phải Tinh Không Điện những năm này nỗ lực, Chân Tinh nói không chừng sớm đã luân hãm vào tay Cổ nặc tinh.

Lúc này Báo Liệt nói lên, đúng là điều hắn muốn nói. Chí ít, hắn biết trên người Mạc Vô Kỵ có 3 miếng Bán Nguyệt Thi, hơn nữa hắn khẳng định Chân Tinh còn có người trên người có Bán Nguyệt Thi. Chỉ cần có thể hòa bình tiến vào Bán Nguyệt Tiên Cung, vậy Chân tinh lấy được chỗ tốt cũng sẽ không ít.

Vô luận là ai trong Chân Tinh thu được bảo vật bên trong Bán Nguyệt Tiên Cung, đối với Chân Tinh chỉ mới có lợi không có chỗ xấu.

- Báo Liệt đạo hữu, Hi Đức đạo hữu. Lần này Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện vị trí tới gần Tinh Không Điện ta, nhưng ta cho rằng Bán Nguyệt Tiên Cung loại bảo vật này xuất hiện, đồ vật bên trong tự nhiên là thuộc về người có duyên.

Trì Đồng tận lực phóng thấp Chân Tinh địa vị.

Báo Liệt là bát cấp tinh không yêu thú, Hi Đức càng là Cổ nặc tinh tộc Nhân Tiên tầng tám cường giả, hắn khẳng định lần này Cổ nặc tinh tộc trong kỵ sĩ đại quân, còn có tên gia hỏa tu vi mạnh hơn so với Hi Đức. Về phần tinh không thú, tinh không Lang Vương càng là thực lực hơn xa hắn, cấp 9 viên mãn, thế nhưng tương đương với Địa Tiên viên mãn cường giả.

Đừng xem Chân Tinh cùng tinh không yêu thú mỗi lần chiến đấu đều là chết đi sống lại, trên thực tế nếu mà hắn dám đi giết bát cấp yêu thú, không được bao lâu tinh không Lang Vương liền sẽ tìm tới Chân Tinh.

Báo Liệt cùng Hi Đức cũng không có để ý tới lời của Trì Đồng, bọn họ rõ ràng câu nói kế tiếp mới đúng là hữu dụng.

Quả nhiên Trì Đồng tiếp tục nói:

- Bán Nguyệt Tiên Cung nhất định sẽ xuất hiện nhanh thôi, chính như Báo Liệt đạo hữu nói, nếu là Bán Nguyệt Tiên Cung tái xuất hiện, chúng ta nếu mà hỗn chiến như vậy, coi như là đánh nửa tháng cũng không nhất định có kết quả. Căn cứ tính ra, bên trong Bán Nguyệt Tiên Cung hẳn là còn có gần tới hai mươi đạo môn chưa có bị mở ra. Thêm phía ngoài bảo vật của Bán Nguyệt Tiên Cung, ta kiến nghị ba bên chúng ta một bộ phận người đi vào, làm sao?

Nghe được lời của Trì Đồng, Cổ nặc tinh tộc Hi Đức một bước liền từ trên thú cưỡi nhảy xuống tới, hư đứng ở trong tinh không hừ một tiếng nói:

- Không ra sao, Trì đạo hữu ý nghĩ mặc dù tốt, lại không phù hợp. Nếu là ta không có đoán sai, lần này hẳn là một lần cuối cùng mà Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện. Nghe nói Bán Nguyệt Tiên Cung một lần cuối cùng xuất hiện, tại một khắc cuối cùng, hết thảy cánh cửa đều sẽ tự động mở ra.

Cho nên ta kiến nghị, một khi Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện lần nữa, chúng ta ở bên ngoài Bán Nguyệt Tiên Cung dựng một cái ngôi cao. Mỗi một phe dựa theo số lượng bản thân có Bán Nguyệt Thi chọn người lên đài, một quả Bán Nguyệt Thi có thể mang mười người. Tại đây trên ngôi cao hỗn chiến, còn sống thì tiến vào Bán Nguyệt Tiên Cung. Đương nhiên, tu sĩ lên ngôi cao quyết chiến, đều hẳn là dưới Nhân Tiên, trên Hư Thần.

- Tốt, ta đồng ý.

Báo Liệt vươn đầu lưỡi đỏ thắm liếm môi một cái, tinh không yêu thú số lượng tuy nhiều, đại bộ phận sức chiến đấu cũng không cao. Nhưng muốn nói tuyển ra mười mấy tên, tinh không yêu tộc cũng không chịu thiệt. Huống chi hắn thế nhưng biết tinh không yêu thú bên này có năm tấm Bán Nguyệt Thi, đây chính là năm mươi người a.

- Nhanh đi lại mời Thiếu Lang Vương theo, lần này liền do hắn dẫn đội.

Báo săn cười hắc hắc nói, hắn thế nhưng biết thực lực chiến đấu của Thiếu Lang Vương, đây chính là tiếp cận Nhân Tiên tồn tại.

Trì Đồng thấy báo săn cùng Hi Đức đều đồng ý, trong lòng hắn thầm than một tiếng, cũng không thể làm gì khác nói:

- Ta Chân Mạch Đại Lục cũng đồng ý.

Hắn phải đồng ý, một khi hắn cự tuyệt, sau một khắc liền cho cơ hội để tinh không thú cùng Cổ nặc tinh tộc liên thủ. Nói đồng ý xong, hắn ánh mắt dừng lại ở bên Mạc Vô Kỵ. Vừa rồi Hứa Xích Hoang nói cho hắn biết, Mạc Vô Kỵ tới rồi. Chí ít trên người Mạc Vô Kỵ có 3 cái Bán Nguyệt Thi, có thể mang ba mươi Chân Thần Cảnh tu sĩ đi vào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 345: Bốn Bề Thụ Địch

- Cái gì! Thiếu Lang Vương bị giết? Là ai? Rốt cuộc là người nào?

Báo Liệt lớn tiếng kêu to, bạch nhãn Thiếu Lang Vương tuy nói không phải là người thừa kế đệ nhất của tinh không Lang Vương, nhưng dù sao cũng là một trong các tử tôn mà tinh không Lang Vương thích nhất. Hơn nữa lần này Thiếu Lang Vương là theo theo hắn đi tới, hiện tại Thiếu Lang Vương bị giết, hắn cũng không thoát được trách nhiệm.

- Là người này...

Một thất cấp yêu thú chỉ vào vị trí Mạc Vô Kỵ nói, vốn nó liền muốn bẩm báo chuyện này, chỉ là vừa rồi Báo Vương vẫn đang nói chuyện, nó căn bản cũng không có cơ hội.

- Gâu gâu! Cái đm! Ta muốn giết ngươi!

Báo Liệt gào thét một tiếng, đâu còn nhớ được hiệp nghị gì đó, trực tiếp đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ sớm đã dự tính, bây giờ nhìn thấy Báo Liệt xông lại, hắn không chút suy nghĩ, trực tiếp chuẩn bị thi triển Phong Độn Thuật.

Bán Nguyệt Tiên Cung có thể không cần, mệnh không thể không giữ. Báo Liệt này rất có thể là bát cấp tinh không yêu thú, vô luận hắn thi triển bất kỳ thủ đoạn nào, cũng không cách nào đối phó.

- Ầm!

Cuồng liệt nguyên lực nổ lên, tại trong tinh không kích động lên từng vòng nguyên lực sóng gợn hầu như tiếp cận thực chất.

Thân hình Báo Liệt bị người cản lại, ngăn ở trước người Báo Liệt chính là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ Trì Đồng.

Mạc Vô Kỵ cũng dừng lại thân hình, hắn không nghĩ tới Tinh Đế Sơn Tinh Chủ sẽ ra tới hỗ trợ.

- Trì Đồng, ngươi là có ý gì? Người này giết Thiếu Lang Vương, ngươi nhất tâm che chở hắn, chẳng lẽ cho rằng Tinh Không Điện có thể chống đỡ được Lang Vương phẫn nộ sao?

Báo Liệt lớn tiếng quát lên.

Trì Đồng nghe hiểu lời này, trong lòng cả kinh, nhanh chóng nhìn về phía Mạc Vô Kỵ.

Không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, Hứa Xích Hoang liền chủ động nói với Báo Liệt:

- Trước đây bạch nhãn Thiếu Lang Vương đánh lén Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ phản kháng đã giết nó.

- Ha ha ha...

Báo Liệt cười ha ha:

- Ngươi nói người này bị Thiếu Lang Vương đánh lén, còn có thể giết Thiếu Lang Vương? Hắn là ai a, hắn là cường giả gần Phá Toái Hư Không Địa Tiên sao?

Trì Đồng nhất thời cau mày, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ cư nhiên giết Thiếu Lang Vương, chuyện này không dễ làm. Về phần Mạc Vô Kỵ có thể giết rơi Thiếu Lang Vương hay không hắn căn bản cũng không hoài nghi, Mạc Vô Kỵ thế nhưng Địa Vương Bảng đệ nhất, bạch nhãn Thiếu lang cũng bất quá cùng giai với Mạc Vô Kỵ mà thôi, coi như là

mạnh hơn nữa, muốn còn hơn Địa Vương Bảng đệ nhất, cũng là nằm mơ. Địa Vương Bảng kẻ nào không phải là hạng người thiên tài tuyệt thế, huống chi Địa Vương Bảng đệ nhất?

Phải biết rằng Chân Mạch Đại Lục thiên địa nhân tam bảng hàm kim lượng cao nhất không phải là Thiên vương bảng, mà là Địa Vương Bảng. Dù sao Chân Tinh Thiên Giới tu sĩ cũng không nhiều, gần như là có thể bước vào Nhân Tiên cảnh, chỉ cần đi cạnh tranh, liền nhất định có thể leo lên Thiên bảng. Thiên bảng đẳng cấp thấp, Thiên vương bảng đẳng cấp tự nhiên sẽ không quá cao.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao hắn xem trọng Mạc Vô Kỵ. Lôi Hồng Cát tuy rằng cũng là Địa Bảng đệ nhất, ở trên Địa Vương Bảng bài danh vẫn còn tại bên ngoài top 10.

Hắn lo lắng là tinh không Lang Vương, thực lực của tinh không Lang Vương, coi như là Cổ nặc tinh cường giả, cũng không dám liều mạng. Về phần Chân Tinh, hiện nay còn không có cao thủ có thể chống đỡ được tinh không Lang Vương.

- Tinh không chiến trường thay đổi trong nháy mắt, nếu là có ngộ thương cũng là khó mà tránh khỏi. Chuyện này nếu xảy ra, Chân Tinh ta nguyện dùng dùng đồ đạc bồi thường.

Trì Đồng cực kỳ ủy khuất nói.

Hiện tại hắn căn bản cũng không dám cùng tinh không Lang Vương liều mạng, một khi nói như vậy, vậy Chân tinh liền triệt để xong đời. Cổ nặc tinh cường giả ở một bên nhìn chằm chằm, Chân Tinh nếu là cùng tinh không yêu thú hợp lại đánh nhau, phỏng chừng chính là thời điểm Cổ nặc tinh kỵ sĩ gặt hái, khi đó, cũng ý nghĩa Chân Tinh tu sĩ sẽ hoàn toàn từ một phương tinh không này biến mất.

- Trì Đồng, ngươi nhất định phải bảo vệ người này?

Báo Liệt mặt mang sát khí, càng là lấy ra một quả truyền tống phi kiếm. Hắn không làm gì được Trì Đồng, nhưng có thể lại đem chuyện này nói cho tinh không Lang Vương.

Trì Đồng trong lòng lộp bộp một cái, đồng thời trong lòng dâng lên một loại sâu đậm thất vọng. Thất vọng thậm chí ngay cả mình cũng không cách nào bảo hộ Mạc Vô Kỵ, dưới tình huống như vậy đi giết bạch nhãn lang. Hắn muốn phải tiếp tục bảo hộ Mạc Vô Kỵ, chẳng khác nào lại đem hết thảy tu sĩ của Chân Tinh đưa vào bên trong nước lửa.

- Tinh Chủ, chúng ta cùng tinh không Lang Vương nhất quán giao hảo, người này cư nhiên đi giết Thiếu Lang Vương, ta cho là nên lấy đi vật của hắn, đưa hắn trực tiếp giao cho Báo Liệt đạo hữu.

Một cái âm trầm thanh âm truyền đến.

Báo Liệt nghe nói như thế, ngược lại lại đem phẫn nộ cùng điên cuồng tạm thời áp chế xuống.

Độc Hành Hồng Kết tại bên tai Mạc Vô Kỵ nói:

- Người này gọi Yến Bình Chỉ, là điện chủ Tinh vân điện, người của Yến gia.

- Ta đồng ý với yến điện chủ, hắn là lại đem Mạc Vô Kỵ bắt, tước đoạt nhẫn sau đó, trực tiếp đem đưa cho Lang Vương xử trí.

Lại có một người lớn tiếng nói.

- Đây là gia chủ Hạ gia Hạ Đan Đạo, cũng là điện chủ tinh chiến điện - tinh không Thập Điện đệ nhất điện.

Độc Hành Hồng Kết lần nữa đến gần Mạc Vô Kỵ một phần, hắn cảm giác được ngày hôm nay vô luận là hắn hay là Mạc Vô Kỵ, đều gặp phải sinh tử lựa chọn.

- Trì đạo hữu, ngươi nói như thế nào?

Thấy liên tiếp có người đứng ra hỗ trợ hắn bên này, gây áp lực lên Trì Đồng. Báo Liệt trực tiếp nhìn chằm chằm Trì Đồng hỏi.

Trì Đồng thở dài, hắn biết ngày hôm nay chỉ cần hắn bảo vệ Mạc Vô Kỵ, tương lai nhất định là hậu hoạn vô cùng. Cũng may còn có một cái Lôi Hồng Cát, hắn theo bản năng quay đầu lại nhìn một chút, Lôi Hồng Cát cũng đã đến nơi này.

Mạc Vô Kỵ thấy ánh mắt Trì Đồng thở dài, liền biết không tốt, phỏng chừng mình là bia đỡ đạn. Rồi lại nói hắn cũng không có dự định Trì Đồng sẽ trợ giúp hắn, căn bản cũng không hiện thực.

- Hồng Kết, chuẩn bị rời đi...

Mạc Vô Kỵ nói xong, thần niệm đã quét đi ra ngoài, lập tức trong lòng hắn chính là một mảnh lạnh lẽo.

Hắn một lòng nghĩ Báo Liệt sẽ chận đường hắn, lại nhất thời bên trong thật không ngờ Hạ gia cùng Yến gia xuất thủ. Hạ gia cùng Yến gia trực tiếp ngăn chặn hai lối đi của hắn, hai người này quanh thân nguyên lực càng là không ngừng lăn ra, hiển nhiên là chuẩn bị tùy thời xuất thủ.

- Ai là tán tu 2705?

Một cái thanh âm phẫn nộ mang theo sắc bén sát khí từ đằng xa truyền đến, lập tức Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy một hòa thượng đầu trọc nắm chặt một cây thiền trượng nhanh chóng tới gần.

Người này nhất định là Vô Tướng hòa thượng, trong lòng Mạc Vô Kỵ đều có chút tuyệt vọng. Giờ khắc này, hắn thật sự là bốn bề thụ địch. Duy nhất có Trì Đồng muốn trợ giúp hắn, ở phía sau cũng không dám nói lời nào.

Một đạo linh lực hội tụ tại phía trước trán Mạc Vô Kỵ, thần niệm của hắn tìm không được lối ra, hắn vẫn còn là không có buông tha. Dù cho còn có một tia cơ hội sống, hắn liền phải thử một chút xem.

- Ha ha, đã như vậy, chúng ta ngày hôm nay liền tử chiến ở chỗ này cũng tốt.

Độc Hành Hồng Kết cười ha ha một tiếng:

- Để cho ta Độc Hành Hồng Kết xem Tinh Đế Sơn làm sao liên thủ tinh không thú đối phó chúng ta...

Trên mặt Trì Đồng một mảnh nóng bỏng nhiệt độ dâng lên, hắn trở thành Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, mỗi nơi chốn cân nhắc đại cục, nhưng vẫn vùi lấp trong bị động. Lời của Độc Hành Hồng Kết kia chỉ sợ không phải nhằm vào hắn, cũng là "vuốt vào mặt" hắn.

Một đạo linh lực ngưng tụ linh nhãn xuất hiện trước Mạc Vô Kỵ mi tâm, trong tinh không bất luận cái gì khe hở đều rõ ràng xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ. Để cho Mạc Vô Kỵ thất lạc chính là, vô luận hắn trốn đi bất kỳ địa phương nào, cũng không cách nào thoát khỏi Nhân Tiên cường giả truy sát.

Lúc này Vô Tướng hòa thượng càng ngày càng gần, Mạc Vô Kỵ vừa quay đầu, đang muốn mạnh mẽ xông ra sau, dưới ánh mắt linh lực của hắn xuất hiện một đạo loáng thoáng bán nguyệt đường viền. Hơn nữa bán nguyệt đường viền này vẫn còn là khép hờ.

Bán Nguyệt Tiên Cung gần sắp mở cửa? ý niệm trong đầu Mạc Vô Kỵ vừa ra hiện, hắn lập tức liền bắt được cánh tay của Độc Hành Hồng Kết, quanh thân gió nhẹ cuồn cuộn nổi lên, từ chỗ cũ biến mất.

Thấy Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên muốn chạy trốn, báo săn nhe răng cười một tiếng, trực tiếp nhào tới. Cũng trong lúc đó, Yến Bình Chỉ cùng Hạ Đan Đạo cũng xông về Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ trên người có Bán Nguyệt Thi, đây mới là nguyên nhân lớn nhất bọn họ muốn phải bắt được Mạc Vô Kỵ. Đi theo sau ba người, là Vô Tướng hòa thượng mới vừa chạy đến.

Hứa Xích Hoang im lặng đỡ cái trán, tên này tới cùng đắc tội bao nhiêu người a?

- Ầm!

Mấy đạo nguyên lực xen kẽ cùng một chỗ, tại trong tinh không vỡ tan ra, mà Mạc Vô Kỵ vốn phải ở vào những giữa thứ này nguyên lực xen kẽ, đã biến mất không thấy.

Còn không có chờ mọi người phản ứng kịp là chuyện gì xảy ra, chợt nghe đến một tiếng kêu sợ hãi truyền đến:

- A đù! Bán Nguyệt Tiên Cung...

Không sai, cánh cửa của Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện lần nữa. Lần này chẳng những là xuất hiện, hơn nữa còn là khép hờ.

Đến lúc này, đứa ngốc đều biết Mạc Vô Kỵ đã tiến vào Bán Nguyệt Tiên Cung, nhưng không còn có người đi lưu ý tới Mạc Vô Kỵ. Bán Nguyệt Tiên Cung mở cửa, không nhanh chóng đi vào, ở lại bên ngoài là đứa ngốc sao?

Lúc trước đề nghị tam phương hiệp thương dùng Bán Nguyệt Thi dẫn người quyết đấu, giờ khắc này sớm đã không ai nhắc tới. Có người đều tiến vào Bán Nguyệt Tiên Cung, còn có ai ngu ngốc ở bên ngoài xây ngôi cao tỷ đấu?

Vô cùng vô tận tu sĩ xông về Bán Nguyệt Tiên Cung bán nguyệt môn, vô luận là Cổ nặc tinh kỵ sĩ đại quân, hay là Chân Mạch Đại Lục tu sĩ đại quân hoặc là tinh không bầy thú.

Ở phía sau, đều chỉ có một phương hướng, đó chính là Bán Nguyệt Tiên Cung đại môn.

Bán Nguyệt Tiên Cung đại môn cũng chỉ có lớn như vậy, coi như là mọi người không tranh không đoạt, từng cái một đi vào, cũng không biết

phải đi bao nhiêu ngày, chứ đừng nói chi là mọi người một đàn muốn tràn vào.

Cuồng loạn hỗn chiến lại một lần nữa bạo phát, giờ khắc này không còn người nào quản ngươi là ai, chỉ cần ngươi chắn trước cửa Bán Nguyệt Tiên Cung, đó chính là giết giết giết...

...

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào Bán Nguyệt Tiên Cung, đã bị bên trong làm kinh sợ. Đây quả thực là một cái mê cung mênh mông vô biên, thần niệm của hắn quét ra vạn dặm, cũng không có đầu cùng. Hắn phỏng chừng coi như là hơn triệu người tiến vào, chỉ sợ cũng chỉ là cùng một giọt nước tiến vào biển rộng bình thường giống nhau, lập tức sẽ biến mất vô tung.

Mê cung lớn như vậy, để cho hắn làm sao đi tìm cánh cửa dùng Bán Nguyệt Thi mở ra?

Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, liền cảm nhận được một loại hô hoán, loại này hô hoán dường như đến từ Bán Nguyệt Thi trong giới chỉ của hắn.

- Mạc huynh, ta cảm nhận được, ta cảm nhận được chỗ cánh cửa kia...

Độc Hành Hồng Kết kích động nói, hiển nhiên hắn và Mạc Vô Kỵ giống nhau, từ bên trong Bán Nguyệt Thi cảm nhận được Bán Nguyệt Tiên Cung hô hoán.

- Nhanh chóng đi thôi, chúng ta tương lai hữu duyên gặp lại tại Tinh Không Điện, ta đi trước.

Mạc Vô Kỵ nói xong, mang theo Súy Oa trong nháy mắt vọt vào một cái đường đi trong mê cung, biến mất.

Thấy Mạc Vô Kỵ biến mất, Độc Hành Hồng Kết không dám trì hoãn, vọt vào một cái mê cung đường đi khác.

Gần như là tại trong nháy mắt hai người biến mất, đông đảo tu sĩ tràn vào, sau một lát, những người này cũng biến mất tại trong mê cung vô tận.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 346: Phát Hiện Kinh Người

Vô Tướng hòa thượng nhân Tiên viên mãn đi sau mà đến trước, vọt vào trong Bán Nguyệt Tiên Cung. Tu sĩ nào ngăn cản ở bên cạnh hắn, trực tiếp hóa thành huyết vụ, biến mất.

Khi thần niệm của Vô Tướng hòa thượng quét ra, lập tức giật mình. Hắn là lần đầu tiên tiến vào Bán Nguyệt Tiên Cung, trong này diện tích vô số dặm, khắp nơi đều là mê cung, bảo hắn đến chỗ nào đi tìm tán tu 2705?

Mạc Vô Kỵ lúc này cũng ngừng lại, hắn phát hiện thông đạo mình tiến vào kỳ thực căn bản cũng không có thể gọi là thông đạo. Ở bên ngoài dùng thần niệm quan sát vào, hắn thấy bên trong Bán Nguyệt Tiên Cung là vô cùng vô tận ngã ba. Mà sau khi hắn đi vào, địa phương ánh mắt của hắn chỉ có thể nhìn rõ phạm vi vài cây số, bên ngoài ánh mắt vẫn là một mảnh mờ mịt rộng lớn. Nơi này cho hắn cảm giác duy nhất, chính là mênh mông vô bờ hoang dã.

Không chỉ như thế, thần niệm của hắn cũng bị chế trụ, căn bản là không thể thả ra ngoài. Mạc Vô Kỵ thậm chí điều động thần niệm của Trữ thần lạc, giống nhau là bị hạn chế phạm vi. Cũng may thần niệm của Trữ thần lạc, còn có thể vờn quanh người hắn bên trong phương viên một trượng. Nơi này thật giống như có một cái cấm chế lớn vô cùng tận, cấm chế này chuyên môn trói buộc tu sĩ thần niệm.

Bán Nguyệt Thi cảm ứng phương hướng vẫn còn, cho hắn biết nên đi từ phương hướng nào.

Mạc Vô Kỵ lần nữa vận chuyển Linh Mục, hắn phải thử một chút xem Linh Mục có đúng cũng sẽ bị ngăn chặn hay không.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền ngạc nhiên mừng rỡ hắn lên, vô số dặm xa hoang dã tại dưới Linh Mục của hắn lập tức liền lộ ra mờ mờ.

Vị trí của hắn vẫn là một cái lối đi, cái lối đi này có chỗ lớn phương viên hơn mười dặm thậm chí càng rộng, có địa phương thật đúng là chỉ rộng có một thước. Trước hắn sở dĩ cảm thấy nơi này khắp nơi đều là vô cùng vô tận hoang dã, đây là bởi vì trong này có một cái ảo trận cao cấp nhất.

Lập tức Mạc Vô Kỵ liền khiếp sợ phát hiện, hắn chẳng những nhìn thấy tình huống cụ thể trong ảo trận thông đạo của hắn, hơn nữa còn nhìn thấy tình huống cụ thể của mấy cái ảo trận thông đạo sát vách. Ở cách hắn một cái ảo trận thông đạo vị trí, hắn thậm chí nhìn thấy tinh không Thú Tộc Nhân Tiên cường giả Báo Liệt.

Nhìn thấy Báo Liệt trong nháy mắt đó, Mạc Vô Kỵ thậm chí muốn thông qua ám toán thủ đoạn giết chết con súc sinh này. Nhưng hắn rất nhanh liền tỉnh táo lại, Báo Liệt cũng không phải là Yến Tề Nhân. Mười cái Yến Tề Nhân chỉ sợ cũng đánh không lại một cái Báo Liệt, thực lực của hắn bây giờ đi ám toán Báo Liệt, coi như là thành công rồi, chính hắn cũng sẽ không dễ chịu.

Hay là thành thật trước tiên đem bảo vật trong Bán Nguyệt Tiên Cung này bắt được vào tay rồi lại nói, nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ thu liễm linh nhãn.

Chỉ một hồi thời gian này, Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được đầu óc có chút chóng mặt, có thể thấy được này linh nhãn cũng không thể tùy tiện dùng.

Nguyên vốn cho là mình cảm ngộ linh nhãn thần thông là một cái yếu, hiện ở nơi này yếu chẳng những để cho hắn chạy thoát một mạng, còn để cho hắn ở chỗ này trực tiếp nhìn thấu đỉnh cấp ảo trận.

Quả nhiên chỉ có không biết dùng thần thông, không có chân chính thần thông yếu. Có đôi khi phụ trợ thần thông so với thần thông công kích, còn có giá trị hơn.

...

Bắc Tố Đình chạy tới chiến trường tinh không nguyên bản hỗn chiến thì, nhìn thấy là một phen chiến đấu càng thêm hỗn loạn. Bất đồng duy nhất chính là, tất cả mọi người điên cuồng liều mạng ùa ra cánh cửa nửa vầng trăng.

Quả nhiên là Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện, Bắc Tố Đình trước tiên cũng đã hiểu rõ. Nàng thần niệm quét đi ra ngoài, cũng không có thấy thân ảnh Mạc Vô Kỵ. Đối mặt Bán Nguyệt Tiên Cung, dù cho nàng cũng không có Bán Nguyệt Thi, nàng cũng không muốn bỏ qua. Lập tức thân hình lóe lên, liền xông về bán nguyệt đại môn căn bản không nhìn thấy khung cửa.

Bắc Tố Đình vung kiếm trong tay tung ra một đạo kiếm khí, chen chúc đoàn người tại phía trước nàng lập tức đã bị đánh vỡ ra một cái đường máu. Lập tức nàng hóa thành một cái bóng, đi qua đường này, tiến vào bên trong Bán Nguyệt Tiên Cung.

Mọi Nhân tiên đều thông qua loại thủ đoạn này đi vào, nàng muốn đi vào Bán Nguyệt Tiên Cung, tự nhiên không có đường đi thứ hai nào cả.

Tại sau khi Bắc Tố Đình tiến vào Bán Nguyệt Tiên Cung, cánh cửa trong tinh không của Bán Nguyệt Tiên Cung vốn chen chúc trái lại chậm lại. Một phần tu sĩ muốn đi vào Bán Nguyệt Tiên Cung nhặt bảo đã hiểu rõ, Bán Nguyệt Tiên Cung dường như chỉ có tu sĩ Hư Thần Cảnh trở lên mới có thể đi vào.

Như bọn họ tu vi thấp chen tới cạnh cửa, ngược lại là chịu chết. Bởi vì mỗi Nhân tiên cường giả lại đây, đều sẽ trực tiếp bổ ra một cái đường máu.

...

- Răng rắc!

Một thanh kéo đột ngột từ hư không xuất hiện, trực tiếp chặn ngang kéo hướng về phía Mạc Vô Kỵ, nếu là Mạc Vô Kỵ không né mà nói, hắn có thể sẽ trực tiếp bị cắt thành hai nửa.

Mạc Vô Kỵ trước tiên liền tụ nổi lên linh lực chi mắt, lập tức hắn không chút do dự xông về phía kéo. Quả nhiên, kéo này tại thời điểm Mạc Vô Kỵ vọt tới, trái lại trực tiếp tán loạn mở ra, ngược lại tại bên cạnh Mạc Vô Kỵ xuất hiện một thanh trường mâu.

Mà chuôi trường mâu này cũng là thật thật tại tại tồn tại, nếu là vừa rồi Mạc Vô Kỵ bị kéo này ảnh hưởng tránh né mà nói, vậy hắn chẳng khác nào trực tiếp đánh về phía trường mâu.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ có chút bận tâm tới đến, hắn lo lắng không phải là mình, mà là Độc Hành Hồng Kết. Trong to lớn ảo trận này, còn có vô cùng sát khí.

Độc Hành Hồng Kết tại tinh không chiến trường thời gian so với hắn lâu hơn, nói vậy sẽ chú ý tới những thứ này. Mạc Vô Kỵ bỏ xuống lo lắng, lúc này trên Bán Nguyệt Thi truyền tới chỉ dẫn càng là cường liệt, hắn dứt khoát xuất ra Bán Nguyệt Thi, đi theo cái loại này mãnh liệt chỉ dẫn cấp tốc đi qua.

Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ ngừng lại, tại trước mặt hắn xuất hiện một cái cánh cửa đồng dạng là hình bán nguyệt, cái cửa này nhỏ hơn một chút so với cái trong tinh không, tại trước bán nguyệt cửa có một cái lỗ khóa cũng không lớn.

Mạc Vô Kỵ không có đi thử cứng rắn đánh vỡ cái này bán nguyệt cánh cửa, nếu là bán nguyệt cánh cửa có thể bằng vào cứng rắn có thể đánh mở ra, vậy cũng không cần Bán Nguyệt Thi. Hắn hiện tại chưa có

nhiều thời gian như vậy đi khảo thí cái khác, hắn cần chính là mau chóng tăng lên thực lực của chính mình.

Bán Nguyệt Thi đưa vào bên trong lỗ khóa, lỗ khóa đã có một cổ hấp lực truyền đến, trong nháy mắt liền đem Bán Nguyệt Thi hút đi.

- Ca ca...

Tại dưới từng trận ca ca âm hưởng, bán nguyệt môn bị mở ra, Bán Nguyệt Thi rơi ở trên mặt đất.

Mạc Vô Kỵ nhặt lên Bán Nguyệt Thi, Trữ thần lạc thần niệm quét đi vào, một loại cường đại ăn mòn lực lượng bị hắn bắt lấy đến. Theo bán nguyệt cửa mở ra, lực lượng ăn mòn này rất nhanh thì tiêu tán ra.

Mạc Vô Kỵ cũng thấy rõ ràng đồ đạc phía sau cửa, đây là một cái nhà đá phương viên chỉ có không tới một trượng. Tại giữa nhà đá có một cái bàn đá hình tròn, trên bàn đá để đó một chén trà thô ráp. Nhà đá chỗ góc, còn có một cây khóa xích sắt từ dưới nền đất kéo dài đi lên, bất quá trên ống khóa thứ gì cũng không có.

Về phần bảo vật và vân vân, Mạc Vô Kỵ càng là không có thấy. Bất quá hắn nhìn thấy một cái nhẫn, cái giới chỉ này rơi vào chỗ không xa xiềng xích, lộ ra có chút đột ngột.

Súy Oa đứng ở vai Mạc Vô Kỵ thấy đồ đạc trong nhà đá, khinh thường gọi vài tiếng. Hiển nhiên không cho là đồ vật bên trong là bảo bối gì.

Mạc Vô Kỵ đi tới, cẩn thận nhặt lên nhẫn, nhẫn ngoại vi hiện đầy các loại cấm chế. Mạc Vô Kỵ tinh thông cấm chế, hắn rất nhanh thì phát hiện những cấm chế này không phải là chủ nhân bố trí. Không có ai sẽ đem chiếc nhẫn cấm chế của mình trói buộc lại như vậy, loại này trói buộc coi như là có thần niệm, cũng rất khó tại trong thời gian ngắn mở ra. Huống chi, trong này căn bản là không cách nào mở rộng thần niệm.

Người bình thường nhẫn cấm chế, không những bản thân thần niệm, coi như là ý niệm cũng có thể tùy ý mở ra đồ vật bên trong, loại cấm chế ý niệm này nhưng không mở ra.

Mạc Vô Kỵ ở chỗ này cũng không có khả năng thả ra bản thân thần niệm, hắn có Trữ thần lạc. Trữ thần lạc thần niệm trong thời gian ngắn hiện đầy cái giới chỉ này thượng cấm chế, dùng Mạc Vô Kỵ đối với cấm chế lý giải, cộng thêm những cấm chế này thời gian dài bị ăn mòn trở nên buông lỏng, Mạc Vô Kỵ chỉ tốn thời gian một nén nhang, liền trực tiếp phá vỡ cấm chế phía ngoài nhẫn.

Vòng ngoài cấm chế bị phá ra, bên trong chính như Mạc Vô Kỵ dự liệu giống y hệt nhau, còn có một tầng cấm chế. Tầng cấm chế này theo Mạc Vô Kỵ, mới đúng là nhẫn người chủ chính bản thân bố trí tới ra.

Chỉ là lúc này nhẫn chủ nhân ngã xuống, cấm chế này trở nên cực kỳ bạc nhược, Mạc Vô Kỵ Trữ thần lạc thần niệm hướng vào, nhẫn liền trực tiếp bị mở ra.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền thấy rõ ràng đồ đạc bên trong chiếc nhẫn này, nhẫn không gian dường như cũng không lớn, so với chiếc nhẫn của Mạc Vô Kỵ, cũng lớn hơn không được bao nhiêu. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm thụ được, không gian thế giới của chiếc nhẫn này so với hắn hết thảy không gian giới chỉ cộng lại, cũng vững chắc hơn rất nhiều.

Tại một góc của giới chỉ, chồng chất chính là địa phẩm linh thạch, chồng chất như núi địa phẩm linh thạch cũng không có hấp dẫn chú ý lực của Mạc Vô Kỵ. Sự chú ý của hắn tại hơn mười tấm linh thạch mảnh vụn bên cạnh địa phẩm linh thạch chồng chất, những linh thạch này mảnh vụn thoạt nhìn dường như so với địa phẩm linh thạch cao cấp hơn một phần, nhưng dường như cũng không phải thiên phẩm linh thạch.

Mạc Vô Kỵ tiện tay cầm một khối mảnh vụn đi ra, một loại tinh thuần cuồng liệt linh khí trực tiếp xông về Mạc Vô Kỵ mạch lạc. Chỉ một lát sau thời gian, Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được bản thân mạch lạc tràn ngập

một loại mới nguyên lực hoàn toàn linh. Mà hắn lại chú ý tới linh thạch mảnh vụn trong tay, dường như cũng không có bao nhiêu tiêu hao.

Đây là kiểu mới linh thạch so với địa phẩm linh thạch còn cao cấp hơn một chút, nhưng lại cùng thiên phẩm linh thạch hoàn toàn bất đồng. Loại linh thạch này tại trùng kích tu vi bình cảnh thời điểm dường như cũng không như thiên phẩm linh thạch, thế nhưng tại bên trong quá trình tu luyện, tuyệt không yếu so với thiên phẩm linh thạch, mấu chốt là ẩn chứa trong đó linh lực số lượng xa xa thắng thiên phẩm linh thạch, chính là độ tinh khiết cùng đẳng cấp dường như cao hơn một phần.

Lẽ nào đây là linh thạch để tu sĩ Địa Tiên cảnh giới trở lên cần tu luyện? Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ dường như có chút hiểu rõ Tinh Đế Sơn tam đại gia tộc vì sao có thể quật khởi.

Loại vật này tuyệt đối có thể cho cơ hội Chân Thần Cảnh viên mãn có bước vào Nhân Tiên cảnh giới, thậm chí bước vào Địa Tiên cảnh giới. Nếu là lại tăng thêm một hai môn đỉnh cấp công pháp và thần thông, vậy...

Mạc Vô Kỵ ánh mắt rất nhanh thì rơi vào vài cái ngọc giản cách đó không xa, hắn đem một cái ngọc giản nắm trong tay. Theo Mạc Vô Kỵ thần niệm thoáng vừa chuyển, lập tức hắn liền biết, đây chính là một môn công pháp, còn là một môn Thiên cấp trân phẩm công pháp, tên là Kim vân quyết. Có thể nói ngoại trừ Đại Phong Quyết của Thư Âm ra, Chân Mạch Đại Lục còn thật không có công pháp nào có thể so với được với loại công pháp này.

Môn công pháp này sau cùng, còn ẩn chứa một môn Ngụy thần thông, Lạc Vân Kim Tiễn.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, lại đem ngọc giản này thu vào. Vô luận là ngụy thần thông, hay là Thiên cấp trân phẩm công pháp a, đều là thứ tốt đủ để oanh động toàn bộ Chân Mạch Đại Lục, đáng tiếc hắn cũng không có hứng thú.

Về phần đồ đạc còn lại trong giới chỉ, Mạc Vô Kỵ không có đi quản. Hắn lại đem nhẫn cẩn thận rót vào trong hộp ngọc, đi tới góc tường, đồng thời giơ tay lên nhặt lên sợi xích sắt này.

Tuy tiện đi qua vô số năm tháng, bên trong xích sắt vẫn như cũ truyền đến một loại rỉ sét bất khuất huyết khí.

Đây căn bản cũng không phải là cái gì Tiên cung, Mạc Vô Kỵ khẳng định, hắn ở chỗ cái này thạch thất bất quá là một cái nhà tù mà thôi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 347: Bán Nguyệt Ngục

Cái chỗ này đã từng nhốt một người tu sĩ, mà cái giới chỉ hắn vừa rồi lấy được chính là trên người tên tu sĩ này. Về phần cấm chế phía ngoài nhẫn, hắn là giam giữ tên tu sĩ này người khắc xuống. Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, người này phiền phức, lại đem nhẫn của tù phạm dùng cấm chế giam cầm lại, lại không lấy đi cái giới chỉ này.

Này trong giới chỉ tốt xấu còn có Thiên cấp trân phẩm công pháp, thậm chí còn có đồ đạc hơn xa với địa phẩm linh thạch. Đổi thành bất luận kẻ nào, cũng sẽ không lại đem mấy thứ này bỏ ở đây sao?? Trừ phi...

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây, trong lòng bỗng nhiên lộp bộp một cái, trừ phi đồ đạc bên trong chiếc nhẫn này, tại trong mắt đối phương căn bản cũng không thu hút, hoặc là nói căn bản là chướng mắt.

Làm sao có thể? Thiên Cấp Công Pháp đã là đồ tốt nhất Chân Tinh, coi như là hắn không cần, cũng biết môn công pháp này có thể bán ra một cái giá cao. Cả mấy thứ này cũng nhìn không thuận mắt, đối phương nghịch thiên cỡ nào?

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây, nhất thời cau mày. Hắn biết thế giới này không có bất kỳ chuyện là không thể, chỉ sắp xảy ra, vậy thì ý nghĩa có khả năng.

Nói thí dụ như một cái túi trữ vật trang bị hoàng phẩm linh thạch, trong túi đựng đồ còn có một chút Ngưng Khí đan Thác Mạch cảnh tu sĩ cần. Nếu mà hắn là Thác Mạch cảnh, đây quả thực là thiên hạ bảo vật tốt

nhất. Nếu là hiện tại thế nào? Nói cách khác, thứ này nếu mà đánh rơi trên đường, hắn thật đúng là lười xoay người lại nhặt.

Nếu quả như thật là đối phương nhìn không thuận mắt, cường giả nhốt tu sĩ kia nên cường đại cỡ nào? Có thể khẳng định, là vượt qua Địa Tiên tu sĩ. Một cái vượt qua Địa Tiên tu sĩ, chẳng lẽ là một giới khác?

Bán Nguyệt Tiên Cung có chín mươi chín cái đạo môn, dựa theo hắn suy tính, nơi này hắn là có thể nhốt chín mươi chín tu sĩ.

Mạc Vô Kỵ càng nghĩ càng khả năng, thế nhưng tu sĩ vượt qua Địa Tiên, nhốt những tu sĩ này chỉ có địa phẩm linh thạch có ích gì?

Mặc cho Mạc Vô Kỵ suy nghĩ nát óc, cũng không cách nào hiểu rõ đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Hắn duy nhất có thể khẳng định chính là, Bán Nguyệt Tiên Cung chính là nhà tù. Mỗi một bảo vật bên trong cửa, đều là tu sĩ bị nhốt ở bên trong lưu lại. Về phần tu sĩ bị nhốt, sợ rằng sớm bị năm tháng ăn mòn mất mạng.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên tế xuất một đoàn Thanh Câm Chi Tâm, ngọn lửa này rơi vào này liên khóa, đủ thiêu đốt mấy phút đồng hồ, cũng không có để cho liên khóa này có nửa điểm biến hóa.

Thanh Câm Chi Tâm tuy còn rất yếu nhỏ, thế nhưng nhiệt độ kia, ngay cả Tiên Quỳ Tinh Kim đều có thể hòa tan, lúc này cư nhiên không cách nào hòa tan một cây xích sắt nơi này.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thối lui ra khỏi phòng này, hắn xuất ra mảnh trăng tròn do hai cái Bán Nguyệt Thi tạo thành, bất quá lần này hắn vô luận như thế nào cũng không cảm ứng được phương vị.

Linh khí chi mắt lần nữa ngưng tụ, Mạc Vô Kỵ dự định thi triển Phong Độn Thuật đi qua cái lối đi này. Tại hắn nghĩ đến, một cánh cửa cuối cùng nhất định là tại tận cùng bên trong Bán Nguyệt Tiên Cung. Không nghĩ tới linh khí chi nhãn tụ tập lại sau đó, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy một người hắn muốn nhìn thấy nhất, chính là Hạ Mạt.

Tên này là con trai của Hạ Đan Đạo Tinh Đế Sơn tinh chiến điện điện chủ, Hạ Mạt bản thân Mạc Vô Kỵ chưa từng thấy qua, Hạ Mạt tướng mạo vẫn là Sở Thiên Lâu vẽ cho hắn nhìn. Trước đây Sở Thiên Lâu nói Hạ Mạt bức Sầm Thư Âm đi vào Kinh Cức Phong Môn sau đó, hắn đã quyết định muốn tìm Hạ Mạt báo thù.

Trong nháy mắt nhìn thấy Hạ Mạt, Mạc Vô Kỵ trong lòng sát khí liền bạo khởi, hi vọng Hạ Đan Đạo không phải là chỉ có một đứa con trai này, nếu không, Tinh Đế Sơn Hạ gia liền phải tuyệt hậu rồi.

Mạc Vô Kỵ cấp tốc đi qua hai cái thông đạo ảo trận, đi tới cách Hạ Mạt không xa. Không đợi hắn động thủ, chợt nghe thấy Hạ Mạt không ngừng nhìn chung quanh, đồng thời nhỏ giọng kêu lên:

- Quảng nguyên thúc... Quảng nguyên thúc...

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đình chỉ động tác của mình, tên này còn có bảo tiêu. Hạ Mạt mình chính là một cái Chân Thần Cảnh trung kỳ tu sĩ. Quảng nguyên thúc có thể làm bảo tiêu của Hạ Mạt, xem ra hắn là Nhân Tiên cường giả.

Mạc Vô Kỵ mới vừa rồi còn đang nghi ngờ, Hạ Đan Đạo thế nào không tiếc để cho Hạ Mạt đơn độc tiến vào Bán Nguyệt Tiên Cung tới. Phải biết rằng một cái Chân Thần Cảnh trung kỳ, tại bên trong Bán Nguyệt Tiên Cung nhưng cái gì cũng không tính, thì ra là có NHân tiên cường giả bảo hộ a.

Thế nhưng vô luận Mạc Vô Kỵ linh nhãn quan sát làm sao, cũng không có nhìn thấy chung quanh có người. Nhìn xem Hạ Mạt hình dạng dường như cũng không phải gọi vớ vẩn, hắn là cái kia Quảng nguyên thúc trước đây không lâu còn ở bên cạnh hắn mới đúng.

Lại hô mấy lần không có trả lời sau đó, Hạ Mạt dứt khoát lấy ra Bán Nguyệt Thi, cẩn thận tiếp tục đi tới.

Mạc Vô Kỵ có chút hiểu được, trong này sợ rằng còn chưa phải là ảo trận đơn giản như vậy, nói không chừng còn có các loại xốc xếch truyền tống trận. Trong tay có Bán Nguyệt Thi, phỏng chừng không bị ảnh hưởng. Không có Bán Nguyệt Thi, nói không chừng tùy thời tùy khắc đều có thể bị truyền tống đi.

Cái kia Quảng nguyên thúc rất có thể là bị truyền đưa đi. Để cho Mạc Vô Kỵ vui mừng chính là, Hạ Mạt cư nhiên cũng có Bán Nguyệt Thi.

Mạc Vô Kỵ cấp tốc vọt tới, tu vi của Hạ Mạt so với Mạc Vô Kỵ cao hơn mấy cái cấp độ nhỏ, Mạc Vô Kỵ vừa qua đến, hắn liền cảm nhận được. Không đợi hắn động thủ, một đạo Lôi Kiếm của Mạc Vô Kỵ đã lướt qua không gian, trực tiếp xuyên qua ngang lưng Hạ Mạt.

Cảnh giới Hạ Mạt mặc dù so với Mạc Vô Kỵ cao hơn một chút, thực lực của hắn so với Mạc Vô Kỵ mà nói, liền kém quá xa. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ còn là đánh lén, Hạ Mạt hầu như liên nửa điểm tránh né động tác cũng không có, đã bị Lôi Kiếm của Mạc Vô Kỵ đóng đinh ở trên mặt đất.

- A đù! Là ngươi?

Hạ Mạt nhìn lập tức liền nhận ra Mạc Vô Kỵ.

Trước đây Mạc Vô Kỵ bị vài cường giả để mắt tới, cha hắn cũng đi tới ra tay, hắn tự nhiên cũng nhìn thấy.

- Thê tử ta là bị ngươi bức ép đi vào Kinh Cức Phong Môn?

Mạc Vô Kỵ chậm rãi đã đi tới, trực tiếp lại đem Bán Nguyệt Thi trong tay Hạ Mạt cầm xuống, về phần nhẫn của Hạ Mạt hắn không có đi động. Hạ Mạt là tâm can của tinh chiến điện điện chủ, trong giới chỉ khẳng định có truy tung ấn ký.

Thực lực của hắn cũng cũng không phải sợ, hiện tại Hạ Đan Đạo thế nhưng tại bên trong Bán Nguyệt Tiên Cung, hắn cũng không có nhiều

thời gian như vậy đi cùng một cường giả dong dài. Chờ hắn tăng lên thực lực sau đó, hắn sẽ trực tiếp đi tìm sau.

- Ta là con trai độc nhất của tinh chiến điện điện chủ, thậm chí là người được đề cử tương lai kế thừa Tinh Đế Sơn. Ta kiến nghị ngươi đừng có giết ta, nếu không, ngươi sợ rằng trốn không thoát ra Bán Nguyệt Tiên Cung. Chỉ cần ngươi buông tha động thủ với ta, Bán Nguyệt Thi là của ngươi, ta còn sẽ phát thề độc...

Lời của Hạ Mạt rất lạnh tĩnh, hơn nữa tránh nặng tìm nhẹ, trực tiếp tránh được trả lời vấn đề của Mạc Vô Kỵ. Hắn lời còn chưa dứt, đã bị chân Mạc Vô Kỵ đạp đầu xuống:

- Bố bảo ngươi trả lời câu hỏi của ta, ngươi sủa gâu gâu cái gì vậy?

Hạ Mạt trong lòng trầm xuống, hắn nằm mộng cũng muốn Hạ Nghiễm Nguyên giờ khắc này hiện ra ở bên người hắn. Đang ở thời điểm hắn nỗ lực nghĩ đối sách, chợt nghe đến Mạc Vô Kỵ nói:

- Nếu không muốn nói, vậy cũng đừng nói nữ.

- Đừng, ta nói...

Hạ Mạt vội vàng thét chói tai, đáng tiếc là, Mạc Vô Kỵ đã không cho hắn cơ hội. Dưới chân dùng sức, đầu của Hạ Mạt trực tiếp bị nguyên lực của Mạc Vô Kỵ đạp thành mảnh vụn nát bét.

Hạ Đan Đạo cách Hạ Mạt cũng không phải rất xa, dường như cảm ứng được cái gì. Hắn ngẩng đầu nhìn chung quanh một cái, bỗng nhiên như điên vậy xông về Mạc Vô Kỵ bên này.

Mặc dù khoảng cách giữa hắn cùng Mạc Vô Kỵ càng ngày càng gần, đáng tiếc là hai người xa cách mấy thông đạo, hắn cũng không có loại này thủ đoạn như Mạc Vô Kỵ, có thể trực tiếp xem thấu liên tiếp thông đạo ảo trận.

Mạc Vô Kỵ thoải mái thở dài một hơi, trong lòng thì thầm, Thư Âm, ta đã báo một chút thù cho nàng rồi.

Đang ở thời điểm hắn muốn phá huỷ thi thể của Hạ Mạt, linh nhãn của hắn thấy Yến Bình Chỉ nhanh chóng lại đây. Dùng Yến Bình Chỉ tốc độ, tối đa chỉ cần vài hơi thở thời gian là có thể tới chỗ này.

Yến Bình Chỉ thế nhưng Nhân Tiên cường giả, Mạc Vô Kỵ không dám trì hoãn, nhanh chóng cấp tốc bỏ chạy. Hạ Mạt Bán Nguyệt Thi, để cho hắn lần nữa cảm ứng được một cái vị trí mới.

Mạc Vô Kỵ không có thấy Hạ Đan Đạo cách hắn chỉ có hai cái lối đi, nếu mà hắn nhìn thấy, dùng hắn bản tính, tuyệt đối phải làm một cái khiêu khích sự kiện, để cho Hạ gia cùng Yến gia mâu thuẫn đánh nhau chết mẹ đi.

Tại sau khi Mạc Vô Kỵ rời đi không lâu, Yến Bình Chỉ thân ảnh rơi vào bên thi thể Hạ Mạt.

- Đây là Hạ gia Hạ Mạt? Người nào có lá gan lớn như vậy, cũng dám giết hắn?

Yến Bình Chỉ nghi hoặc nhìn Hạ Mạt, sau đó hắn cúi người xuống, tay đặt ở này một đạo Lôi Kiếm vết thương đi qua phần eo Hạ Mạt.

- Lại là Mạc Vô Kỵ...

Yến Bình Chỉ trong mắt sát khí đại thịnh, lập tức ngẩng đầu nhìn phương hướng Mạc Vô Kỵ đi xa, cấp tốc vọt tới.

Mạc Vô Kỵ ngưng tụ Linh Mục đã nhìn thấy Yến Bình Chỉ đuổi theo tới, đáng tiếc thực lực của hắn còn chưa đủ để ám toán Yến Bình Chỉ, nếu không, hắn không ngại lại giết một Nhân tiên cường giả.

Nếu là ở bên ngoài, đối mặt một Nhân tiên cường giả truy sát, Mạc Vô Kỵ còn thật không có biện pháp tốt hơn. Tại bên trong Bán Nguyệt

Tiên Cung, hắn chỉ cần đổi một cái lối đi thì có thể trốn khỏi Yến Bình Chỉ truy sát.

Bán Nguyệt Tiên Cung bên trong ảo trận, Mạc Vô Kỵ mình cũng không hiểu rõ. Này cũng không có quan hệ, hắn ngưng tụ Linh Mục có thể thấy rõ ràng phạm vi nhất định, như vậy đủ rồi.

Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ dùng Bán Nguyệt Thi trong tay Hạ Mạt lấy được mở ra một cánh cửa khác. Cùng lúc đầu giống nhau, một sợi xích sắt, một cái bàn đá, trên bàn đá vẫn là một cái thô ráp chén trà. Lần này mặc cho Mạc Vô Kỵ tra tìm như thế nào, hắn cũng không có tìm được nhẫn.

Lẽ nào nhẫn nơi này đã bị người lấy đi? Mạc Vô Kỵ cúi người xuống nhặt lên cây xích sắt dùng thần niệm dò xét một cái. Cây xích sắt cùng cái lúc trước hắn nhìn thấy hoàn toàn như nhau, bất đồng duy nhất chính là, cây xích sắt này thiếu thiếu một loại bất khuất oán sát khí tức.

Mở ra một cánh cửa, không có bất kỳ thu hoạch, Mạc Vô Kỵ cũng không có tiếp tục lãng phí thời gian điều tra, mà là cấp tốc nhằm phía cuối lối đi.

Bán Nguyệt Tiên Cung bên trong như mê cung, thông đạo hợp với thông đạo, cộng thêm các loại các dạng ảo trận, người bình thường muốn dọc theo một cái lối đi đi tới đầu cùng, thật đúng là khả năng không lớn.

Mạc Vô Kỵ nếu mà không có khả năng ngưng tụ Linh Mục, hắn không có khả năng đi tới đầu cùng. Loại thông đạo này mang theo ảo trận, có lẽ hắn đi tới phân nửa, liền sẽ trực tiếp lạc đến một cái lối đi khác.

Một đường thi triển Phong Độn Thuật phi nước đại, được sự giúp đỡ của Linh Mục, Mạc Vô Kỵ chạy trốn hơn nửa ngày thời gian tròn, lúc này mới ngừng lại được.

Ở trước mặt của hắn chỉ có một cánh cửa màu đỏ hình tròn, trên cửa lỗ khóa thật giống như một cái trăng tròn bình thường giống nhau, chính là hình thức trong tay hắn.

Mạc Vô Kỵ cũng không có trước tiên đi mở cửa, ánh mắt của hắn rơi vào chóp đỉnh cái này trăng tròn đại môn, ở nơi đó có khắc mấy cái chữ lớn to lớn màu đen, Vĩnh Anh thứ mười một ngục giam, Bán Nguyệt Ngục.

Cái gì chó má Bán Nguyệt Tiên Cung, nơi này quả nhiên là một cái ngục giam, hơn nữa tên cái này ngục giam còn gọi là Bán Nguyệt Ngục. Về phần Vĩnh Anh, lại là địa phương nào?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 348: Ngục Giam Thiên Tài

Mạc Vô Kỵ đem chìa khóa đút vào lỗ khóa, một tiếng nhỏ vang lên, cánh cửa màu đỏ trăng tròn tự động mở ra. Không đợi chìa khóa trăng tròn rơi trên mặt đất, Mạc Vô Kỵ đã trực tiếp chụp lại nắm trong tay.

Trước mắt hắn lại là một cái đình viện nho nhỏ, tại trong đình viện còn có một miếng đất hoang nhỏ. Bất quá bên trong đất hoang không có bất kỳ linh thực sống nào, thoạt nhìn dường như hoang phế thật lâu. Giữa đất hoang là một cái đường đá phiến, địa phương sau đường đá phiến là một lương đình, phía sau lương đình mới là một cái gian nhà.

Mạc Vô Kỵ vừa định đi qua nhìn một chút, cánh cửa sau lưng của hắn liền lần nữa tự động đóng lại. Thấy phía sau cửa vẫn có một cái lỗ khóa hình tròn, Mạc Vô Kỵ cũng không có lưu ý, chỉ cần có thể mở cửa là được.

Mạc Vô Kỵ đi qua đường đá phiến, tới lương đình. Tiến vào lương đình, Mạc Vô Kỵ mới phát hiện vùng ven lương đình nằm ngửa một cổ thi thể.

Cùng thi thể biến mất bên trong lao ngục bất đồng, này một cổ thi thể lại vẫn rốt cuộc hoàn chỉnh. Bộ xương còn tản mát ra nhàn nhạt kim mang, có thể thấy được thi thể này tu vi không đơn giản. Nói không chừng thi thể này còn là cường giả trên Địa Tiên.

Mạc Vô Kỵ cúi người xuống, tỉ mỉ kiểm tra một chút cổ thi thể này, trên thi thể không có bất kỳ nhẫn hay bảo vật gì.

Cẩn thận lại đem cổ thi thể này trở mình qua, Mạc Vô Kỵ lúc này mới phát hiện thi thể phía sau xương cốt tất cả đều biến thành đen. Đoán chừng là bị người ở sau lưng ám toán một đao, hơn nữa một đao kia còn có kịch độc.

Vòng qua thi thể, Mạc Vô Kỵ cẩn thận đi vào nhà.

So với phía ngoài này lao ngục, phòng này phải lớn hơn. Thoạt nhìn có hai cái gian phòng, còn có một cái phòng khách.

Bên trong Phòng khách để một cái bàn trà, trên bàn trà còn có một cái ấm trà cùng mấy cái chén ngọc. Nhìn như vậy, liền có biết bao nhiêu năm qua cũng không có người động tới.

Sau cánh cửa khép hờ của căn phòng thứ nhất, Mạc Vô Kỵ dùng thần niệm đảo qua, lại phát hiện phía sau cửa dường như lại có một cổ thi thể.

Không có phát hiện bất kỳ nguy hiểm nào, Mạc Vô Kỵ cấp tốc đi tới, mở cửa ra.

Phía sau cửa quả nhiên là một cổ thi thể, thi thể này bộ mặt hướng xuống dưới, một thân cẩm phục lại còn không có hư thối, tại trong tay của hắn còn đang nắm một cây viết, bất quá chỉ có cán bút, về phần phía trên lông mao đều đã bóc ra.

Mạc Vô Kỵ lại đem cổ thi thể này mở ra, mi tâm cổ thi thể này xương cốt tất cả đều là một mảnh đen sẫm. Có thể thấy được người này cùng người bên ngoài ngã xuống là bị một người giết chết, hơn nữa còn là dùng đồng nhất chuôi chủy thủ mang độc.

Bút trong tay người này hiển nhiên là bút viết chữ chân chính, mà không phải là cái gì pháp bảo. Cộng thêm miệng vết thương trí mệnh của hắn cư nhiên tại mi tâm, điều này đã nói lên người này căn bản cũng không có phòng bị người giết hắn muốn.

Không có phòng bị, chỉ có hai loại khả năng, một là hai người quan hệ phi thường tốt, tương đối tin đối phương. Thứ nhì là đối phương cùng địa vị của mình cách xa quá lớn, tại trong mắt người chết, đối phương căn bản cũng không có dũng khí động thủ với hắn.

Cùng người phía trước này giống y hệt nhau, nhẫn trên người tên này cũng không có.

Mạc Vô Kỵ có chút không nói gì, cướp đoạt thật là sạch sẽ. Nếu mà này hai cái nhẫn còn ở đó, nói không chừng đồ vật bên trong so với nhẫn Địa Tiên còn mạnh hơn.

Mạc Vô Kỵ bắt đầu quan sát phòng này, gian phòng khoảng chừng hai mươi lăm thước vuông. Tại bốn phía gian phòng có thật nhiều sách, những cuốn sách này sách sửa sang lại rất là chỉnh tề.

Gian phòng bên góc, có một cái bàn viết chữ, trên bàn viết chữ còn có một ít sách. Tại một bên, để đó một đoạn xích sắt. Mạc Vô Kỵ chậm rãi đi tới, hắn lo lắng những sách này thời gian quá dài, sẽ bị hắn gió nhẹ hủy diệt.

Chờ Mạc Vô Kỵ đi tới phụ cận, dùng tay niết một cái những sách này sau đó, mới biết được những tờ giấy này không biết là làm bằng vật liệu gì luyện chế mà thành, dĩ nhiên cực kỳ cứng cỏi, cũng không có nửa điểm dấu hiệu vỡ vụn.

Mạc Vô Kỵ lại cầm lấy liên khóa một bên, lập tức hắn liền nhận ra, liên khóa cùng trước hắn tại bên trong lao ngục nhìn thấy liên khóa giống y hệt nhau.

Chẳng lẽ là một tù nhân bị mang tới nơi này? Sau đó cái kia tù phạm đột nhiên bạo khởi, giết người quản lý trong này?

Loại thuyết pháp này có khả năng nhất, nhưng Mạc Vô Kỵ cảm thấy rất không có khả năng. Tù phạm coi như là mang vào, người quản lý lao

ngục cũng không có khả năng không đề phòng đối với tù phạm chút nào, thậm chí để cho người ta dùng chủy thủ đâm vào mi tâm.

Mạc Vô Kỵ cầm lấy một tờ giấy phía trên bàn, trên đó viết đơn giản một chút thơ từ, xem ra cái này người quản lý còn là một tên yêu thơ. Thứ hai cùng thứ ba trang giấy vẽ một phần ảnh ngổn ngang, Mạc Vô Kỵ cũng nhìn không ra là cái gì.

Lại đem những tờ giấy này bỏ xuống, Mạc Vô Kỵ khom lưng nhặt lên một tờ giấy trên đất, Mạc Vô Kỵ lập tức đã bị nội dung của trang giấy này hấp dẫn.

- Mông Ấn Tam, Xích Lôi tinh thổ hệ tu sĩ, Vĩnh Anh lịch 845 hội kỷ ngày 14 tháng 6 năm 3111 thăng cấp Thiên Tiên. Tính tình thật thà chất phác, thiên tài năm sao. Từ tu luyện tới khi thăng cấp Thiên Tiên, thời gian sử dụng một trăm chín mươi sáu năm lẻ chín tháng mười bảy ngày. Đồng nhất tiến vào Vĩnh Anh ngục thứ mười một, Bán Nguyệt Ngục phòng ba mươi mốt.

Trong lúc ở Bán Nguyệt Ngục, Mông Ấn Tam biểu hiện thật tốt, trải qua quan sát vô cùng phiền não và tâm tình nghịch phản. Vĩnh Anh lịch 845 hội kỷ 2/7/3224, kỳ đế hạ huyết thệ, nguyện vĩnh viễn là…

Viết đến nơi đây hơi ngừng, phía sau dường như chuyện gì xảy ra đột ngột tình huống.

Mạc Vô Kỵ nắm trang giấy trong tay, nhìn trước mặt chỗ ngồi cùng bàn học. Giờ khắc này ở trong đầu của hắn hiện ra một cái tràng cảnh như vậy, ngục giam quản sự bị giết ngồi trên ghế, mà Mông Ấn Tam cách một cái tủ sách đứng đối diện với hắn.

Dường như Mông Ấn Tam biểu hiện phi thường tốt, thậm chí đã lập được huyết thệ thuần phục một tổ chức nào đó, cho nên người quản sự ngục giam này cũng cực kỳ tín nhiệm Mông Ấn Tam. Thậm chí giúp Mông Ấn Tam mở ra còng số 8, tiện tay lại đem liên khóa đặt ở trên bàn sách, đồng thời bắt đầu ghi chép một phần tư liệu.

Ở nơi này quản sự dùng bút ghi lại giản lược quá trình của Mông Ấn Tam là lúc, Mông Ấn Tam đột nhiên xuất thủ, giết chết quản sự.

Có lẽ quá trình so với hắn suy tính phải hung hiểm phức tạp hơn nhiều lắm, thế nhưng Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hơi hiểu một chút đối với Bán Nguyệt Ngục này.

Đầu tiên, muốn bị giam vào Bán Nguyệt Ngục, còn phải là thiên tài cao cấp nhất. Nếu không, cả tư cách vào cũng không có. Về phần Mông Ấn Tam năm sao thiên tài thuộc về cấp bậc gì, Mạc Vô Kỵ không phải là rất rõ ràng. Tên này có thể ở một trăm hơn chín mươi năm liền thăng cấp tới rồi Thiên Tiên cảnh, tuyệt không phải là hạng người đơn giản.

Tên này tại Bán Nguyệt Ngục ngục giam giám thị, cư nhiên thành thật ngây người hơn một trăm năm, mới đột nhiên hạ thủ, có thể thấy được tên này ẩn nhẫn bao nhiêu. Về phần bản tính thật thà chất phác, Mạc Vô Kỵ là tuyệt đối không tin. Trước mặc kệ lập trường, Mông Ấn Tam có thể ẩn nhẫn như vậy, sau đó đột nhiên động thủ giết cai ngục, há là hạng người thành thật?

Hơn nữa tu sĩ có thể ở Bán Nguyệt Ngục quản lý nhiều ngày như vậy, bản thân có thể kém mới đúng là quái sự. Mông Ấn Tam này rất có thể là lợi dụng hơn một trăm năm thời gian, len lén tu luyện cùng tính toán thời cơ, sau đó mượn thời điểm ký kết huyết thệ, đột ngột bạo khởi.

Bán Nguyệt Ngục chủ nhân rốt cuộc là người nào, cư nhiên giam nhiều thiên tài Thiên Tiên tu sĩ như vậy. Về phần tu sĩ không phải là thiên tài Thiên Tiên, kết quả lại là như thế nào?

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến trước Hứa Xích Hoang nói Phá Toái Hư Không, không biết có phải hay không là nói Địa Tiên đột phá Thiên Tiên tình huống.

Giả như thật là như vậy nói, vậy Phá Toái Hư Không trở thành thiên tiên sau đó, lại có Bán Nguyệt Ngục chờ. Không đúng, phải nói Bán

Nguyệt Ngục chỉ là một cái trong đông đảo ngục giam mà thôi. Hơn nữa muốn đi vào Bán Nguyệt Ngục, còn nhất định phải là đỉnh cấp thiên tài.

Mạc Vô Kỵ đi tới cuốn sách bên cạnh tùy tiện mở ra một quyển, trang thứ nhất viết:

- Liễu Thành Diệc, Hoàn Uyên Tinh kim hệ tu sĩ, thiên tài sáu sao. Vĩnh Anh lịch 844 hội kỷ 21/11/8721 thăng cấp Thiên Tiên, đồng nhất tiến vào Vĩnh Anh mười một ngục, Bán Nguyệt Ngục phòng mười chín. Tính chất ngoan cố…

Phía sau đều là càng là cặn kẽ một phần báo cáo, thậm chí ngày nào bắt đầu tu luyện đều ghi ở tại mặt trên.

Lại đem quyển này bỏ xuống, Mạc Vô Kỵ lại lấy ra cuốn thứ hai, trang thứ nhất nội dung trên cơ bản không sai biệt lắm:

- Cận đại, Ma tễ tinh thủy hệ tu sĩ, thiên tài năm sao. Vĩnh Anh lịch 845 hội kỷ 13/1/321 thăng cấp Thiên Tiên, ngày kế tiến vào Vĩnh Anh mười một ngục, không thích nói chiện, cùng 24/9 cùng năm quay tay tới chết…

Liên tiếp lật nhìn hơn mười bản, đều là ghi chép như vậy. Nếu là ngã xuống thời gian rất ngắn mà nói, sách liền mỏng một phần, ngã xuống thời gian dài mà nói, sách liền dày hơn một phần.

Nơi này nhiều sách như vậy, hiển nhiên rất nhiều người bỏ mình, phía sau lại có người bổ sung.

- Diệp Ly, Địa tinh mộc hệ tu sĩ, thiên tài bốn sao. Vĩnh Anh lịch 844 hội kỷ 3/4/7690 thăng cấp Thiên Tiên, lúc đầu tiến vào Vĩnh Anh ngục mười một. Bán Nguyệt Ngục phòng 83, tính chất không tốt…

Mạc Vô Kỵ thấy sách này, giật mình. Địa tinh chẳng lẽ là địa cầu sao? Đáng tiếc là, mặt sau này ghi lại đều là Diệp Ly tình huống cặn kẽ tại Bán Nguyệt Ngục, cũng không có dính đến cái gì địa cầu. Mạc Vô Kỵ

cũng suy đoán khả năng không lớn là địa cầu, địa cầu linh khí thiếu thốn, coi như là có công pháp cũng rất khó tu luyện, chứ đừng nói chi là nói đánh vỡ phi thăng.

Tuy rằng những sách này sách đều không phải là cái gì bảo vật, Mạc Vô Kỵ vẫn là giơ tay vung lên một cái, toàn bộ thu vào trong giới chỉ. Trong này có rất nhiều chi tiết nội dung, chờ sau này có thời gian chậm rãi xem.

Lại đem này nửa đoạn liên khóa thu lại sau đó, Mạc Vô Kỵ lúc này mới thối lui ra khỏi phòng này, tiến vào một căn phòng khác.

Mạc Vô Kỵ vừa mới bước vào cửa phòng, một đạo bạch quang đang ở giữa gian phòng sáng lên. Lúc này Mạc Vô Kỵ mới phát hiện phòng này lại là đầu mối, Mạc Vô Kỵ tinh thông trận pháp, trong phòng tia sáng hắn vừa nhìn liền biết có người đang luyện hóa cái chỗ này.

Có thể thấy được cái này Bán Nguyệt Ngục còn là một món pháp bảo, phỏng chừng đây là một món vượt qua cực phẩm linh khí đồ đạc. Đáng tiếc là, vị trí luyện hóa Bán Nguyệt Ngục không ở cái chỗ này của hắn. Cũng không biết là tên gia hỏa nào ăn may, cư nhiên tìm được góc luyện hóa Bán Nguyệt Ngục.

Vô luận là ai, cũng sẽ không phải là bằng hữu của hắn. Một khi đối phương luyện hóa Bán Nguyệt Ngục, vậy hắn đã xong đời. Mạc Vô Kỵ phản ứng đầu tiên, chính là lập tức chạy đi.

Lập tức hắn đã nghĩ, nếu như bây giờ từ cửa vào Bán Nguyệt Ngục chạy đi, vậy thì đồng nghĩa với chịu chết.

Cũng may Mạc Vô Kỵ còn tinh thông một phần trận đạo, hắn rất nhanh thì đã nhìn ra đầu mối pháp trận khắc có quy luật tuân theo. Hắn tuy rằng không có khả năng ngăn cản đối phương luyện hóa Bán Nguyệt Ngục, nhưng có thể lại đem tin tức đối phương luyện hóa Bán Nguyệt Ngục truyền tống cho mỗi người bên trong Bán Nguyệt Ngục.

Tiến vào Bán Nguyệt Ngục nhiều người như vậy, hơn nữa Bán Nguyệt Ngục này cũng không phải một ngày hai ngày là có thể luyện hóa, một khi tên gia hỏa này len lén luyện hóa Bán Nguyệt Ngục bị người ta tìm được, vậy đó là một con đường chết.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 349: Tinh Chủ Ngủm

Mạc Vô Kỵ bỏ lại vài cái trận kỳ, bạch quang từ chỗ đầu mối luyện hóa lập tức liền phân tán ra. Toàn bộ Bán Nguyệt Ngục cũng bắt đầu từng trận run rẩy, tuy bên trong Bán Nguyệt Ngục khắp nơi đều là ảo trận, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng tiến vào tu sĩ có thể cảm thụ được khí tức có người luyện hóa Bán Nguyệt Ngục.

Quả nhiên Mạc Vô Kỵ khẽ động đến đầu mối, tên gia hỏa đang luyện hóa Bán Nguyệt Ngục lập tức liền cảm nhận được. Tên này luyện hóa Bán Nguyệt Ngục trong nháy mắt hòa hoãn xuống tới, hiển nhiên cũng là sợ hãi có người tìm được hắn.

Mạc Vô Kỵ lại đi tới, trực tiếp lại đem đầu mối pháp trận kích phát. Tuy Mạc Vô Kỵ không biết đầu mối này kích phát rồi sau đó, sẽ phát sinh tình huống gì. Bất quá vô luận là loại tình huống nào, cuối cùng tốt hơn so với chờ trong này bị người ta luyện hóa.

- Rầm rầm ầm...

Theo Mạc Vô Kỵ kích phát đầu mối pháp trận, từng trận nổ vang truyền đến, theo Bán Nguyệt Ngục bên trong ảo trận rõ ràng. Không chỉ như thế, thần niệm áp chế cũng không giải thích được mà biến mất, chính là thần niệm của Mạc Vô Kỵ đều trong nháy mắt có thể quét ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ trong lòng kinh hãi, hắn thấy vô số tu sĩ đều lao ra Bán Nguyệt Ngục, Độc Hành Hồng Kết hỗn loạn tại trong đông đảo tu sĩ, đã sắp đến cửa Bán Nguyệt Ngục. Giờ khắc này ở Mạc Vô Kỵ trong lòng lo lắng là, hắn có thể cũng bị thần niệm người khác quét hay không.

Đang ở Mạc Vô Kỵ kinh ưu thời điểm, lại là "Răng rắc" một tiếng, bên trong phòng này đột nhiên xuất hiện một cái trận môn cửa ra.

Để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi chính là, cái trận môn này dĩ nhiên là tinh không trận môn, đối diện lấy mênh mông tinh không. Rất rõ ràng, đây là một cái cửa ra khác của Bán Nguyệt Ngục.

Lúc này không đi, còn chờ tới khi nào?

Mạc Vô Kỵ một bước liền rơi vào tinh không trận môn cửa ra, đồng thời thân hình lóe lên, gió nhẹ tại hắn quanh người trực tiếp cuồn cuộn nổi lên, đưa hắn đưa vào bên trong tinh không mênh mông.

Tại trong nháy mắt bỏ chạy đó, Mạc Vô Kỵ thần niệm quét một cái, hắn nhìn thấy này vô số tinh không đại quân. Bất quá cửa ra của hắn cũng không phải tại cánh cửa bán nguyệt đi vào cái kia, mà là một cái đại môn ẩn nấp tại trong tinh không. Lúc này hắn lao ra Bán Nguyệt Ngục, thậm chí không ai đi chú ý hắn. Ánh mắt mọi người đều ở đây trên Bán Nguyệt Ngục cửa, tuy không ngừng có tu sĩ từ bên trong lao tới, vẫn như cũ là có người muốn đi vào.

Mạc Vô Kỵ không có dừng lại chỉ chốc lát, nếu là lúc khác, hắn sẽ nhân cơ hội vớt một phần tinh không điểm cống hiến. Nhưng bây giờ, hắn cần nhất là tăng lên thực lực của chính mình.

Không nói đến ai khác, chính là cái kia Vô Tướng hòa thượng, không tới Chân Thần Cảnh hậu kỳ, hắn còn thật không dám cùng tên kia đánh nhau. Lưu lại tại cái chỗ này, hắn nhưng không thể dựa vào người khác.

Mạc Vô Kỵ một đường thi triển Phong Độn Thuật cấp bách tiêu tan tròn một ngày, lúc này mới tế xuất phi thuyền hình tròn lại đem Súy Oa nhét vào trên phi thuyền, tiếp tục bay đi.

...

Sau khi Mạc Vô Kỵ rời đi, tinh không chiến trường lại cũng không có bởi vì Bán Nguyệt Ngục bị người luyện hóa mà có nửa điểm hòa hoãn. Tinh không Thú Tộc Báo Liệt sau khi xuất hiện, trước tiên liền phát ra mệnh lệnh tiến công, vô cùng tinh không vô tận thú lại một lần nữa xông về quân đội Chân Mạch Đại Lục tu sĩ.

Nếu là ở địa phương khác, Trì Đồng có thể lựa chọn không chiến. Mà cái chỗ này phía sau chính là Tinh Không Điện, Trì Đồng căn bản cũng không có bất luận lựa chọn nào.

Báo Liệt mang theo đông đảo tinh không thú xông lại, hắn chỉ có thể hiệu triệu Chân Mạch Đại Lục tinh không tu sĩ quân đội ngăn trở.

Nếu chỉ là như vậy, đây cũng là mà thôi. Cổ Nặc Tinh Hi Đức sau khi ra ngoài, dĩ nhiên cũng triệu tập Cổ Nặc Tinh kỵ sĩ đại quân nhằm phía Chân Mạch tu sĩ quân đội.

Trì Đồng lo lắng nhất chính là tinh không bầy thú cùng Cổ Nặc Tinh kỵ sĩ liên thủ, đối phó Chân Mạch Đại Lục tu sĩ quân đội, mà bây giờ chuyện hắn lo lắng nhất hết lần này tới lần khác đã xảy ra.

- Hạ điện chủ, Yến điện chủ, Ổ điện chủ, các ngươi lập tức dẫn dắt tinh chiến quân đội, Tinh vân quân đội, Bắc Tinh quân đội ngăn trở Cổ Nặc Tinh kỵ sĩ quân đội, tinh không thú quân đội sẽ do ta dẫn người ngăn trở...

Trì Đồng một bên tung ra lệnh kỳ, một bên đi đầu xông về phía Báo Liệt.

Hắn không muốn cùng Báo Liệt chính diện xung đột, dù sao Báo Liệt là bát cấp hậu kỳ tinh không thú, hắn căn bản cũng không thể giết chết. Nhưng bây giờ tinh không yêu thú muốn chiếm giữ Tinh Không Điện, hắn há có thể cho phép loại chuyện này phát sinh?

Rất nhanh Trì Đồng liền trợn tròn mắt, ngoại trừ Ổ Lăng Chi nghe lời của hắn, mang theo bộ phận Bắc Tinh quân đội chuẩn bị nghênh địch ra,

bộ phận khác Bắc Tinh quân đội không nhúc nhích. Về phần tinh chiến điện tinh chiến quân đội cùng tinh vân điện tinh vân quân đội, càng là vẫn không nhúc nhích.

Trì Đồng khóe mắt như sắp nứt ra kêu lên:

- Hạ Đan Đạo, Yến Bình Chỉ, nhanh chóng xuất quân...

Nếu mà tinh chiến quân đội cùng tinh vân quân đội bất động, Ổ Lăng Chi lãnh đạo 1 nửa Bắc Tinh quân đội rất nhanh thì sẽ bị Cổ nặc kỵ sĩ quân đội đánh cho hoa rơi nước chảy.

Yến Bình Chỉ thản nhiên nói:

- Tinh Chủ, Mạc Vô Kỵ là đầu sỏ sát hại gia chủ Yến gia ta, hắn lại ở bên trong Bán Nguyệt Tiên Cung giết Hạ gia thiên tài Hạ Mạt. Thậm chí còn đánh lén giết tinh không tiểu Lang Vương, khiêu khích chúng ta Chân Tinh cùng tinh không Lang Vương hữu nghị. Về phần Cổ Nặc Tinh kỵ sĩ tiến công, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ muốn đơn độc luyện hóa Bán Nguyệt Tiên Cung. Cho nên chúng ta đều hi vọng Tinh Chủ có thể giao ra Mạc Vô Kỵ, bình thường hóa cuộc phân tranh này.

Lời của Yến Bình Chỉ trên thực tế sớm đã đại biểu tam đại gia tộc cùng vài tên điện chủ, thậm chí ngay cả Báo Liệt cùng Cổ Nặc Tinh Hi Đức đều chung ý nghĩ. Đó chính là kẻ đang ở luyện hóa Bán Nguyệt Tiên Cung chính là Mạc Vô Kỵ bản thân có 3 cái Bán Nguyệt Thi, thậm chí khả năng bản thân có một thanh thìa trăng tròn.

Mạc Vô Kỵ dám to gan như thế luyện hóa Bán Nguyệt Tiên Cung, còn không phải là bởi vì Trì Đồng hỗ trợ?

- Tốt, tốt...

Trì Đồng tức giận cả người phát run, hắn rốt cục cảm nhận được Tinh Đế Sơn nội bộ phân liệt hậu quả nghiêm trọng.

Trước đây hắn cho rằng nội bộ có chút phe phái tranh đấu là khó mà tránh khỏi, chỉ cần tại gặp phải tinh không đại chiến thời điểm, đối ngoại nhất trí, vậy là được rồi. Nhưng bây giờ, tại đây trước mắt khẩn yếu nhất, Tinh Đế Sơn cư nhiên nội chiến.

Cái gì giao ra Mạc Vô Kỵ? Bọn họ chẳng lẽ không biết chính bản thân cũng không có giấu kín Mạc Vô Kỵ sao? Đưa ra loại mượn cớ buồn cười này, không ngoài mượn đại chiến lần này tiêu diệt hắn Trì Đồng mà thôi.

Thực sự là buồn cười, hắn Trì Đồng coi như là bị giết, tinh không bầy thú cùng Cổ Nặc Tinh dã tâm sẽ bỏ qua Chân Tinh mỹ lệ dồi dào sao?

- Ầm!

Cổ Nặc Tinh kỵ sĩ quân đội đã cùng Ổ Lăng chi lãnh đạo bộ phận Bắc Tinh quân đội đánh vào cùng nhau, dù cho Bắc Tinh quân đội là đệ nhất quân đội của Chân Mạch Đại Lục, nhưng không hoàn chỉnh bộ phận Bắc Tinh quân đội, tại dưới Cổ Nặc Tinh kỵ sĩ đại quân cũng như cắt lúa mạch bình thường giống nhau, bị tảng lớn tảng lớn quét xuống.

Trì Đồng một số gần như phun máu kêu lên:

- Ta Chân Tinh hết thảy các dũng sĩ, vô luận các ngươi là đến từ nơi nào, hiện tại Cổ Nặc Tinh man di cùng tinh không bầy thú muốn ngồi cơ hội này chiếm giữ chúng ta Chân Tinh, ta Trì Đồng chỉ cần có còn một hơi thở, liền quyết không cho phép loại chuyện này phát sinh. Nguyện ý cùng ta Trì Đồng chiến đấu, liền xông lên sao?. Không muốn, liền trốn ở một bên đi chờ Chân Tinh bị diệt vong, làm một cái tinh không thú gia nô đê...

Lời của Trì Đồng dừng lại, đã có vài cường giả đem hắn ngăn cản, thậm chí có một người Địa Tiên sơ kỳ tu sĩ của Cổ Nặc Tinh tới.

Một phần nhiệt huyết Chân Tinh tu sĩ đều hưởng ứng lời của Trì Đồng, xông lên hỗn chiến chiến trường, thế nhưng tam đại gia tộc đại

quân cùng Vô Tướng điện đại quân căn bản cũng không có động.

Chân Mạch tinh không thập quân đội, giờ khắc này ở chiến đấu chỉ có không tới 4 quân đội. Đối mặt Cổ Nặc Tinh kỵ sĩ quân đội cùng tinh không bầy thú như lang như hổ, Chân Mạch tinh không quân đội bị giết không ngừng lui về phía sau.

Trì Đồng cả người là thương, cả người đều nhuộm thành màu đỏ. Ở bên cạnh hắn Nhân Tiên Tinh Đế Sơn, đã chết đi vài người. Liên tục hai ngày chiến đấu, Chân Mạch Đại Lục tu sĩ quân đội càng ngày càng ít. Đến lúc này, ngay cả tam đại gia tộc cùng mấy tên khác tinh không quân đội thống suất đứng ngắm nhìn đều cảm thấy được không đúng.

Cổ Nặc Tinh kỵ sĩ đại quân cùng tinh không bầy thú căn bản cũng không phải là muốn thu thập Trì Đồng, sau đó bức bách ra Mạc Vô Kỵ đang luyện hóa Bán Nguyệt Tiên Cung, đây chính là muốn tấn công vào Tinh Không Điện a...

Vừa lúc đó, trong tinh không chợt bộc phát ra một trận kịch liệt nổ vang.

Theo một cái to lớn màu đen đại điện hoàn toàn hiện ra ở trong tinh không, màu đen đại điện có một cánh bán nguyệt đại môn. Cái màu đen đại điện này sau khi xuất hiện, nhanh chóng giảm nhỏ.

- A đù! Là Bán Nguyệt Tiên Cung...

Lập tức thì có người kêu lên.

- Ế đù! Có người luyện hóa Bán Nguyệt Tiên Cung.

Lại có người kêu lên.

Sự thực đã rất rõ ràng, Bán Nguyệt Tiên Cung thu nhỏ lại càng lúc càng nhanh, sau cùng hóa thành một điểm quang mang bắn vào giữa chân mày một người thanh niên.

- Ơ đù! Lôi Hồng Cát...

Rất nhiều biết thanh niên tu sĩ này đều là kinh thanh kêu lên.

Chính là tam đại gia tộc cùng đông đảo tông môn tông chủ cũng không nghĩ tới, luyện hóa Bán Nguyệt Tiên Cung chính là Lôi Hồng Cát. Bọn họ còn tưởng rằng là Mạc Vô Kỵ đang luyện hóa Bán Nguyệt Tiên Cung, dù sao Mạc Vô Kỵ bản thân có 3 cái Bán Nguyệt Thi.

- Hồng Cát, nhanh chóng lại đây.

Thấy là Lôi Hồng Cát luyện hóa Bán Nguyệt Tiên Cung, Trì Đồng mừng rỡ, vội vàng kêu lên.

Chỉ cần Lôi Hồng Cát lại đây, tế xuất Bán Nguyệt Tiên Cung, cộng thêm hắn nguyên lực, nói không chừng có thể ngăn trở Cổ nặc kỵ sĩ đại quân.

Lôi Hồng Cát lặng lẽ nhìn thoáng qua Trì Đồng bên này, thân hình lóe lên, một đạo phù sáng choang lên, lập tức liền biến mất ở tại trong tinh không vô tận. Rất rõ ràng, hắn dùng đỉnh cấp Phong Độn phù.

Trì Đồng ngơ ngác nhìn bóng lưng Lôi Hồng Cát biến mất, thậm chí không thể tin được hai mắt của mình. Hắn mặc dù không có dạy Lôi Hồng Cát bao nhiêu, nhưng hắn là thật lại đem Lôi Hồng Cát xem như con trai ruột bình thường giống nhau mà dạy dỗ. Hiện tại Lôi Hồng Cát cư nhiên luyện hóa Bán Nguyệt Tiên Cung rời đi, đây quả thực là đưa hắn vào chỗ chết.

Lôi Hồng Cát trên danh nghĩa cũng là đệ tử của hắn Trì Đồng, đệ tử mang đi Bán Nguyệt Tiên Cung, Cổ Nặc Tinh cùng tinh không yêu thú sẽ bỏ qua hắn? Huống chi đám người kia vốn là muốn chiếm giữ Chân Tinh.

- PHỐC!

Đang ở lúc Trì Đồng còn đang ở ngây người đơ ra như cây cơ, một đạo quang mang bắn tới trực tiếp xuyên qua mi tâm Trì Đồng.

- Tinh Chủ!

Hứa Xích Hoang đã mất đi một cánh tay điên cuồng vọt tới, lại đem Trì Đồng ôm lui đi.

Trì Đồng bỗng nhiên lớn tiếng nói:

- Các dũng sĩ của Chân Mạch Đại Lục nghe, truyền mệnh lệnh của ta! Lập tức buông tha tinh không chiến trường, lui giữ Tinh Không Điện. Chỉ cần ta Tinh Đế Sơn còn giữ, tín niệm của ta Chân Tinh còn đang ở đó, thì quyết không thể cho phép một cái man di một cái đầu tinh không thú tiến vào Chân Tinh... Truyền mệnh lệnh thứ hai của ta, Tinh Chủ tiếp theo của Tinh Đế Sơn sẽ do tán tu 2705, cũng chính là Mạc Vô Kỵ đảm nhiệm, tất cả những người phản đối đều là kẻ phản bội của Tinh Đế Sơn, trục xuất khỏi Tinh Đế Sơn...

Trì Đồng thiêu đốt một điểm sinh cơ sau cùng của chính bản thân, một hơi thở lại đem đoạn văn này nói xong, đã dầu hết đèn tắt.

- Vì Tinh Chủ báo thù...

Theo Trì Đồng sinh cơ dần dần biến mất, hết thảy Chân Tinh tu sĩ đều phẫn nộ rồi. Trì Đồng tuy rằng cũng không có hoàn toàn nắm trong tay Tinh Đế Sơn, cũng không có hoàn toàn nắm trong tay Chân Mạch Đại Lục 10 đại quân đội. Nhưng chỉ cần là Chân Tinh tu sĩ, đều biết Tinh Chủ Tinh Đế Sơn hộ vệ Chân Tinh, vậy là không có nửa điểm tâm tư.

Trì Đồng sắp ngã xuống thật giống như hồi quang phản chiếu bình thường giống nhau, lần nữa lớn tiếng hét lên một tiếng:

- Không cho phép tái chiến, lập tức lui giữ Tinh Không Điện...

Rống xong những lời này sau đó, Trì Đồng là hoàn toàn sinh cơ đoạn tuyệt. Một Địa Tiên, cứ như vậy ủy khuất ở trong nội chiến mà hy sinh

tại tinh không chiến trường.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 350: Không Gian Giản Luận

Mạc Vô Kỵ lấy ra Tinh Không phương vị cầu, Tinh Không Điện là không đi được rồi, tại trước khi hắn không có thực lực nhất định, hắn không thể đi tới Tinh Không Điện.

Bên trong chiếc nhẫn lấy được kia có hơn mười tấm mảnh nhỏ linh thạch rất rất ngon, thứ này đối với hắn tác dụng rất lớn. Cho nên hắn hiện tại muốn tìm một chỗ, đi bế quan tu luyện một đoạn thời gian. Nếu muốn đi Tinh Không Điện, ít nhất phải lại đem thực lực đề thăng tới Chân Thần Cảnh hậu kỳ mới được.

Hắn phỏng chừng thời điểm mình ở Chân Thần Cảnh trung kỳ, hắn là có thể đối phó Nhân Tiên sơ kỳ, tới Chân Thần Cảnh hậu kỳ hắn là có thể đối phó Nhân Tiên trung kỳ. Về phần Vô Tướng hòa thượng, coi như là hắn tới Chân Thần Cảnh hậu kỳ rồi dù không địch lại, cũng sẽ không bị đè ép nữa.

Giả như hắn có thể thăng cấp đến Chân Thần Cảnh viên mãn, thậm chí mở ra một trăm lẻ sáu nhánh mạch lạc, coi như là Vô Tướng hòa thượng, hắn cũng không sợ hãi.

Tu sĩ Họ ôn kia đưa Tinh Không phương vị cầu cho hắn cũng không có chém gió, cái Tinh Không phương vị cầu này thật đúng là đầy đủ. Ngoại trừ Tinh Không Điện ra, mặt trên tất cả các điểm dừng chân lớn nhỏ, có ít nhất trên trăm cái. Mạc Vô Kỵ ở trong đó nhìn thấy Kinh Cức Phong Môn, Cực Băng Hải các loại Tinh Không chiến trường cấm địa.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì đưa mắt dừng ở bên trên một tuyệt cảnh khác, Tinh Không lôi nguyên.

Sớm có kinh nghiệm Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng những thứ này cấm địa bởi vì cực ít có người đi vào, cho nên bên trong linh khí vô cùng nồng nặc. Vô luận là Kinh Cức Phong Môn hay là Cực Băng Hải, linh khí bên trong đều căn bản không phải bên ngoài có thể so sánh. Hắn nếu mà không phải là tại bên trong Kinh Cức Phong Môn cùng Cực Băng Hải tu luyện một đoạn thời gian, thậm chí chiếm được hàng loạt linh tủy thạch cô, tu vi không có khả năng nhanh như vậy đã đi tới Chân Thần Cảnh tầng hai.

Tinh Không lôi nguyên này nếu là một trong các tuyệt cảnh, linh khí bên trong nhất định sẽ không loãng. Muốn trong thời gian ngắn nhất tăng lên tu vi của mình, cái chỗ này là thích hợp nhất.

Đệ nhất hắn không sợ sấm sét, thứ hai hắn còn có thể hấp thu lôi nguyên. Thứ ba tại Tinh Không lôi nguyên tu luyện, căn bản cũng không cần lo lắng người khác sẽ tìm được hắn.

- Súy Oa, dựa theo cái Tinh Không phương vị tranh vẽ phạm vi này, khống chế phi thuyền đi tới Tinh Không lôi nguyên.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền đem Tinh Không phương vị cầu ném cho Súy Oa.

Súy Oa thực lực quá yếu, tốc độ khống chế phi thuyền chắc chắn sẽ không quá nhanh. Bất quá không có quan hệ, trong lúc đó hắn có thể tại trên phi thuyền tu luyện.

Súy Oa nghe được Mạc Vô Kỵ lại đem phi thuyền giao cho nó, nhất thời tinh thần đại chấn, còn kém chút nữa là vỗ bộ ngực bảo đảm.

Mạc Vô Kỵ tiến vào bên trong khoang thuyền, lại đem cấm chế đánh lên, lấy ra 3 cái nhẫn.

Trong đó một quả là thu hoạch có giá trị duy nhất hắn ở bên trong Bán Nguyệt Ngục, bên trong có hơn mười tấm đỉnh cấp toái linh thạch, hắn cần gấp cái loại này. Cái giới chỉ này bên trong ngoại trừ hơn mười

tấm toái linh thạch trọng yếu ra, còn có ba cái ngọc giản công pháp. Một là Lạc Vân quyết cùng thần thông Lạc Vân Kim Tiễn, còn có hai cái ngọc giản Mạc Vô Kỵ còn chưa có xem.

Hai cái nhẫn khác theo thứ tự là của cự lang và Yến Tề Nhân.

Mạc Vô Kỵ trước tiên liền cởi ra nhẫn cấm chế của Yến Tề Nhân, Yến Tề Nhân dầu gì cũng là gia chủ, lại là Nhân Tiên tu vi, trong giới chỉ hắn là có thứ tốt sao?. Cho nên đối với nhẫn của Yến Tề Nhân, Mạc Vô Kỵ là mong đợi nhất.

Khi Mạc Vô Kỵ mở ra nhẫn sau đó, lập tức liền biết mình đã coi trọng Yến Tề Nhân. Trong giới chỉ của Yến Tề Nhân, ngoại trừ vài món linh khí tốt ra, chính là một đống đan dược đẳng cấp không cao. Về phần công pháp và vân vân, đó là không có một cái.

Mạc Vô Kỵ rất là thất vọng lại đem nhẫn Yến Tề Nhân thu ở tại một bên, hắn cũng không biết Yến gia gia quy. Yến gia bất luận kẻ nào, cho dù là gia chủ muốn ra ngoài, cũng không được mang theo bất luận cái gì đỉnh cấp bảo vật không có tác dụng tức thời. Đây là gia tộc và tông môn tu sĩ bình thường bất đồng.

Bình thường tông môn tu sĩ, hết thảy thứ tốt đều là đặt ở trên người mình, mà gia tộc lại nhất định phải cân nhắc đến một phần nguy hiểm bên ngoài.

Bạch nhãn cự lang mặc dù là Tinh Không Lang Vương con cháu trực hệ, Mạc Vô Kỵ đối với bạch nhãn lang này nhẫn trái lại cũng không có bao nhiêu chờ mong. Dù sao chỉ là một cái thất cấp Tinh Không thú mà thôi, cũng bất quá là tương đương với Chân Thần Cảnh.

Khi Mạc Vô Kỵ phá vỡ bạch nhãn lang này nhẫn thì, là thật bị sợ ngây người. So với bạch nhãn lang giàu có, Yến Tề Nhân cái này đường đường Nhân Tiên tu sĩ, chính là một tên ăn mày.

Ngoại trừ địa phẩm linh thạch chồng chất như núi, chính là linh mạch Mạc Vô Kỵ đều nhìn thấy hai nhánh. Hơn nữa hai nhánh linh mạch này bất luận một cái gì, cũng sẽ không yếu so với linh mạch Thiên Cơ Tông mười ba tỏa linh trận khóa lại, thậm chí lượng ẩn chứa còn muốn lớn hơn một phần.

Phải biết rằng Thiên Cơ Tông 9 nhánh linh mạch thế nhưng là căn cơ sở tại của Thiên Cơ Tông, coi như là Mạc Vô Kỵ cũng không dám liều mạng đi hấp thu tu luyện. Trước đây hắn tu vi thấp, tại bên trong linh trì tu luyện một đoạn thời gian còn không có bao lớn ảnh hưởng. Hiện tại hắn mở ra một trăm lẻ năm nhánh mạch lạc, cảnh giới càng là Chân Thần Cảnh. Nếu như đi phía dưới linh trì Thiên Cơ Tông điên cuồng tu luyện, Thiên Cơ Tông phỏng chừng rất nhanh thì phải đổi chỗ.

Hai nhánh linh mạch là lấy được từ trong giới chỉ của bạch nhãn lang, mặc cho hắn tu luyện như thế nào, cũng không sao.

Ngoại trừ hai nhánh linh mạch này, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy chí ít 10 gốc cây bát cấp linh thảo trở lên, càng là nhìn thấy một quả Cửu la tinh quả.

Cửu la tinh quả loại vật này Mạc Vô Kỵ tại bên trong Tinh Không Điện nhiệm vụ nhìn thấy qua, tích lũy ngẩng cao đáng sợ. Đây là bát cấp Tinh Không linh vật, hơn nữa còn là cực kỳ thưa thớt bát cấp Tinh Không linh vật.

Loại linh vật này chẳng những có thể tăng lên tu vi, còn có thể để cho Chân Thần viên mãn tu sĩ tăng cơ hội bước vào Nhân Tiên, đồng dạng có thể tăng cơ hội thất cấp yêu thú bước vào cấp 8.

Bạch nhãn lang trong giới chỉ một quả trái cây này, cũng đủ để nháy mắt giết 10 cái nhẫn của Yến Tề Nhân.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận lại đem cái trái cây này đơn độc lấy ra, cất vào hộp ngọc đưa vào chiếc nhẫn của mình. Bạch nhãn lang chắc chắn không biết luyện khí, nhưng trong giới chỉ của nó ngoại trừ đỉnh cấp linh vật

ngộ ra, còn có một cái đỉnh cấp tài liệu luyện khí.Mạc Vô Kỵ ngoại trừ luyện chế trận kỳ bên ngoài, hắn cũng không bik luyện khí. Trường kỳ tới thu thập, tài liệu luyện khí trên người của hắn sớm đã chồng chất như núi.

Những tài liệu này cũng bị Mạc Vô Kỵ chồng chất tới một góc nhẫn của mình, đặt ở cùng nhau với Tiên Quỳ Tinh Kim.

Sau cùng Mạc Vô Kỵ lấy ra chính là một quyển da cuốn, da cuốn này thoạt nhìn có chút sứt mẻ, niên đại dường như cũng không phải thật lâu. Tàn phá duyên cớ, hắn là bị lật xem vô số lần.

Mạc Vô Kỵ tiện tay lại đem này da cuốn mở ra, khi hắn thấy bốn chữ trang thứ nhất viết trên da cuốn thì, da đầu chính là một trận tê dại, trong lòng càng là phanh phanh nhảy loạn.

Bởi vì bốn chữ này là: 'Không Gian Giản Luận'.

Lại là một quyển sổ tay trình bày và phân tích không gian, giờ khắc này, hắn đã có chút hiểu rõ bạch nhãn cự lang vì sao có thể ở thời điểm cùng hắn chiến đấu thuấn di không gian. Đây tuyệt đối không phải là cái gì thiên phú thần thông, mà là bởi vì bạch nhãn cự lang chiếm được quyển Không Gian Giản Luận này.

Mạc Vô Kỵ không có sư phụ, cũng không có được soi sáng tại bên trong tông môn chân chính. Nhưng hắn tốt xấu đã ở Chân Tinh trà trộn mấy năm thời gian, chuyện đã ra mắt cùng trải qua không phải số ít, hắn tự nhiên rõ ràng cái loại hình pháp kỹ gì cường đại nhất.

Đó chính là không gian pháp kỹ cùng thời gian pháp kỹ, nói chung, tại bên trong Chân Tinh ánh sáng cùng thời gian pháp kỹ đều là một phần giả tạo cùng ảo ảnh mô phỏng ra. Chân chính cường giả có thể thay đổi không gian, hoặc là thay đổi thời gian, Chân Tinh tuyệt đối không tồn tại. Hơn nữa đây cũng không phải là pháp kỹ phạm trù, là chân chính đỉnh cấp thần thông. Coi như là truyền tống trận bố trí, cũng chỉ là lợi

dụng không gian một phần đặc tính, thông qua các loại không gian tài liệu bố trí, đây đã tính là phi thường rất giỏi.

Không Gian Giản Luận, chỉ cần từ ý tứ mặt chữ cũng có thể thấy được, đây là một quyển sách trình bày và phân tích không gian ý nghĩa sâu xa. Nếu mà hắn có thể tại trong này lục lọi ra không gian thủ đoạn, vậy thực lực của hắn đâu chỉ tăng lên 1 cấp độ?

Lần nữa mở ra một trang, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy câu nói đầu tiên là:

- Có thể cảm thụ được không gian tồn tại, là bởi vì thực lực quá yếu, khi thực lực mạnh đến trình độ nhất định thì, không gian không tồn tại...

Lời nói thật là mạnh mẽ, Mạc Vô Kỵ tuyệt không cho là chủ nhân sách này tại giả vờ mê hoặc. Đã từng ở trên địa cầu, hắn có thể nghĩ đến tu luyện tới trình độ nhất định có thể cuồng tăng thọ nguyên? Có thể nghĩ đến có thể tụ tập nguyên lực thần niệm đi lại trên hư không?

Quyển Không Gian Giản Luận này nhất định phải hảo hảo nghiên cứu một phen, bất quá không phải là hiện tại, hiện tại hắn đệ nhất phải tăng lên thực lực của chính mình.

Mạc Vô Kỵ lại đem hai quả ngọc giản không có xem qua bên trong Bán Nguyệt Ngục lấy được hơi quét một cái, đều là kim hệ pháp kỹ, so với uy lực cùng tính chất thực dụng đều xa không bằng Lạc Vân Kim Tiễn, Mạc Vô Kỵ đơn giản đều thu vào, tương lai cho tu sĩ kim hệ Linh Căn.

Lại đem đồ đạc bên trong 3 cái nhẫn phân loại sửa sang xong sau đó, Mạc Vô Kỵ lại đem một quả toái linh thạch đặt ở trong tay.

Cái loại này vượt qua thiên phẩm linh thạch độ tinh khiết cùng linh vận khí tức lần nữa vọt tới, Mạc Vô Kỵ đơn giản lấy ra một đống địa phẩm linh thạch, toàn lực nghịch chuyển mạch lạc bắt đầu tu luyện.

Trước khi bắt đầu tu luyện, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể cảm nhận được bên trong toái linh thạch linh khí kinh người, đối với hắn tu luyện có chỗ tốt cực lớn. Bắt đầu tu luyện sau đó, Mạc Vô Kỵ mới cảm giác được loại linh thạch mảnh nhỏ này đáng sợ.

Trước hắn dùng linh tủy thạch cô lúc tu luyện, cũng chỉ có thể cảm nhận được nồng nặc linh khí vờn quanh hóa không ra, cùng phô thiên cái địa linh khí bị mạch lạc hấp thu.

Mà dùng linh thạch mảnh nhỏ này tu luyện, cảm giác của hắn chính là một đoàn hỏa diễm vậy linh khí như lợi kiếm bình thường giống nhau trực tiếp đâm vào toàn thân các nơi mạch lạc.

Nếu như nói dùng bình thường linh khí tu luyện, là nước chảy nhỏ dòng chảy sẽ dài, vậy dùng loại linh thạch mảnh nhỏ không biết tên này tu luyện, chính là dòng thác đổ vào.

Chỉ nửa ngày, Mạc Vô Kỵ liền có thể cảm nhận được thực lực của chính mình ào ạt dâng lên.

Đủ dùng nửa tháng thời gian, Mạc Vô Kỵ mới đem linh thạch mảnh nhỏ trong tay toàn bộ cuốn đi linh lực. Đồng thời tu vi của hắn bước vào Chân Thần Cảnh tầng ba.

Theo Mạc Vô Kỵ tu vi càng ngày càng cao, tốc độ hắn hấp thu loại linh thạch mảnh nhỏ này cũng là càng lúc càng nhanh. Lại là một tháng sau, Mạc Vô Kỵ bước vào Chân Thần Cảnh tầng bốn, linh thạch mảnh nhỏ bị hắn dùng hết 4 phiến.

Ba tháng sau đó, Mạc Vô Kỵ tu vi đi tới Chân Thần Cảnh tầng năm, trong tay hắn vẫn còn dư lại 6 tấm linh thạch mảnh nhỏ.

Nhìn bên người một đống bởi địa phẩm linh thạch biến thành tro, Mạc Vô Kỵ thầm than đáng tiếc. Bên trong Bán Nguyệt Ngục lấy được linh thạch mảnh nhỏ quá ít, nếu là có thể có cái mấy trăm tấm linh thạch

mảnh nhỏ, hắn xác định vững chắc có thể không trở ngại chút nào vọt vào Nhân Tiên cảnh.

- Đại gia, đã đến Tinh Không lôi nguyên ngoại vi.

Thanh âm Súy Oa trên boong thuyền truyền đến.

Mạc Vô Kỵ thu thập một chút bên trong khoang thuyền, đi lên boong phi thuyền.

Ở trước mặt của hắn là một cái tinh cầu, ngoại vi tinh cầu này toàn bộ là lôi quang vờn quanh. Từ xa nhìn lại, tại trong Tinh Không cực kỳ thấy được.

Mạc Vô Kỵ phỏng chừng đây là một loại hằng tinh tương tự với thái dương, bất đồng là thái dương phát quang phát nhiệt, tinh cầu này toàn bộ là lôi hồ bắn ra bốn phía.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 351: Tinh Đế Sơn Chi Loạn

- Súy Oa, ta phải đi vào tinh cầu này tu luyện. Cường độ lôi hồ phía trên này, ta phỏng chừng ngươi không chịu nổi. Ngươi ở phụ cận đây tìm một chỗ chờ ta sao?, sau khi ra ngoài, ta sẽ phát một đạo phi kiếm đưa tin cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ nói xong, lấy ra một cái nhẫn đưa cho Súy Oa.

Trên người hắn có rất nhiều nhẫn, địa phẩm linh thạch càng là chồng chất như núi.

Nghe được có thể tự do đi dạo, Súy Oa nhất thời mừng rỡ, nhanh chóng tiếp nhận nhẫn, thậm chí ngay cả Mạc Vô Kỵ lúc nào sẽ đi ra cũng không có hỏi, cấp tốc vọt vào trong tinh không. YOLO!!!

Đối với Súy Oa Mạc Vô Kỵ cũng không lo lắng, con chim này rất quỷ quái, hơn nữa năng lực học tập siêu cấp cường đại. Có một số việc chỉ cần dạy một lần, nó thậm chí có thể làm ra vài dạng khác. Cộng thêm tốc độ lại nhanh, tu sĩ bình thường thật đúng là rất khó chơi nó.

...

Mạc Vô Kỵ thu hồi phi thuyền, nhắm một chỗ địa phương lôi hồ tương đối ít, trực tiếp vọt vào tinh cầu này.

Quả nhiên giống y hệt như Mạc Vô Kỵ dự liệu, bên trong tinh cầu này linh khí nồng nặc kinh người. Đồng dạng cường độ lôi hồ cũng kinh người không gì sánh được, Mạc Vô Kỵ lựa chọn địa phương lôi hồ khá bạc nhược, nhưng cũng yếu bao nhiêu không so với lôi hồ hắn độ kiếp.

Có thể tưởng tượng, một khi đến địa phương lôi hồ cường độ lớn, Mạc Vô Kỵ khẳng định đỡ không được.

Nơi này khắp nơi đều là lôi hồ căn bản là đừng mong tìm chỗ không có lôi hồ trốn tránh, cho dù là đào hầm xuống đất, cũng là phủ đầy lôi hồ.

Mạc Vô Kỵ muốn chính là nơi tu luyện như vậy, hắn thăng cấp Chân Thần Cảnh cũng không có bao lâu, thực lực đã đến Chân Thần Cảnh tầng năm.

Loại tốc độ tu vi này có thể nói rốt cuộc là bay nhanh, tu vi tốc độ quá nhanh, sẽ tạo thành căn cơ bất ổn. Tuy hiện tại còn chưa có xuất hiện di chứng gì, Mạc Vô Kỵ lo lắng sau này sẽ có ảnh hưởng. Cho nên tại đây trong lôi hồ tu luyện, một bên chống đối lôi hồ, một bên tu luyện, đối với ma luyện tâm cảnh và body của hắn có chỗ tốt to lớn.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ còn phát hiện hắn nghịch chuyển công pháp còn có một cái chỗ đặc thù, chính là tại trong hoàn cảnh tu luyện càng ác liệt, chỉ cần linh khí đủ, cường độ thân thể hắn cũng sẽ tùy theo đó mà tăng cường. Mạc Vô Kỵ biết có một loại tu sĩ là võ tu, võ tu chuyên môn tu luyện thân thể, tu vi của bọn họ càng mạnh, thân thể cũng càng mạnh. Hắn không phải là võ tu, bất quá có thể thông qua trong hoàn cảnh ác liệt tu luyện, thực lực tăng lên đồng thời tăng cường thân thể, sao lại không làm?

Nơi tuyệt cảnh đối với người khác mà nói là tuyệt cảnh, với hắn mà nói vừa là tuyệt cảnh, lại là cơ duyên cảnh. Về phần sét đánh xuống da thịt gân cốt nổi khổ trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ bỏ quên, hắn đi bước một đi cho tới hôm nay, khổ gì chưa có trải qua?

Từng đạo lôi hồ như mạng nhện vậy phô thiên cái địa hạ xuống, dù cho Mạc Vô Kỵ lại có thể hấp thu lôi nguyên, chỉ nửa ngày, quần áo quanh thân Mạc Vô Kỵ đã bị lôi hồ xé rách thành mảnh nhỏ.

Mạc Vô Kỵ lần này không có dùng linh thạch mảnh nhỏ không biết tên tu luyện. Linh thạch mảnh nhỏ chỉ có 6 phiến, dùng một khối ít một

khối, loại linh thạch mảnh nhỏ này thích hợp dùng để trùng kích bình cảnh.

Từng đạo lôi hồ lôi nguyên cùng chung quanh linh khí nồng nặc bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi, những linh khí vòng xoáy này tại dưới lôi hồ rất nhanh thì bị đập tan, sau một khắc Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa tụ tập lại.

Cứ như vậy không ngừng bị đập tán, không ngừng bị tụ lên, thực lực của Mạc Vô Kỵ chậm rãi bắt đầu tăng lên. Không dùng linh thạch mảnh nhỏ trong Bán Nguyệt Ngục, tu vi của hắn tăng lên cũng không có cấp tốc như trước.

Đồng thời da thịt cùng bộ xương của hắn cũng ở dưới dày đặc lôi võng oanh kích, không ngừng vỡ vụn, sau đó lại không ngừng khép lại. Theo thời gian chuyển dời, Mạc Vô Kỵ bộ xương vỡ vụn số lần càng ngày càng ít, mà khép lại là càng lúc càng nhanh.

Tu luyện vô năm tháng, Mạc Vô Kỵ lúc ban đầu còn đang ở địa phương lôi hồ yếu, theo hắn thích ứng năng lực không ngừng lên cao, hắn bắt đầu chậm rãi hướng vị trí lôi hồ dày đặc cùng cường đại di động.

Đảo mắt thời gian một năm trôi qua, Mạc Vô Kỵ đã thành công thăng cấp tới Chân Thần Cảnh tầng 6 rồi.

Lúc này Mạc Vô Kỵ hoàn toàn đắm chìm trong bên trong lôi nguyên tinh cầu, không có nửa điểm muốn rời khỏi.

...

Tinh Không Điện.

So với một năm rưỡi trước, nơi này đã tiêu điều hơn nhiều lắm. Vội vã qua lại, cũng đều là một phần thương nhân hoặc là tinh không tu sĩ quân đội.

Một năm rưỡi trước Bán Nguyệt Tiên Cung tại vòng ngoài tinh không Chân Tinh xuất hiện, dẫn phát tinh không hỗn chiến.

Một trận chiến này, Tinh Chủ Tinh Đế Sơn Trì Đồng ngã xuống, Chân Mạch Đại Lục cũng mất đi khống chế đối với tinh không chiến trường. Nếu không phải Tinh Không Điện tinh không môn không thích hợp Cổ Nặc Tinh kỵ sĩ xung phong, cộng thêm Trì Đồng trước khi chết làm ra quyết định, buông tha phản kích, để cho hết thảy tu sĩ của Chân Mạch Đại Lục điên cuồng ngăn trở Tinh Không Điện tinh không môn, sau cùng Cổ Nặc Tinh kỵ sĩ quân đội vẫn bởi vì vấn đề địa bàn cùng tinh không thú xảy ra xung đột, trì hoãn công kích đối với Chân Tinh, thì Tinh Không Điện sớm đã bị Ngoại Vực tu sĩ cùng tinh không thú chiếm cứ mất rồi.

Nhưng là bởi vì một trận đánh này, Chân Mạch Đại Lục mất đi khu vực kiếm ăn, sinh tồn, đó là tinh không chiến trường.

Phải biết rằng Chân Mạch Đại Lục tuy rằng to lớn, vẫn còn không cách nào có đầy đủ tài nguyên tu luyện cung cấp cho càng nhiều hơn tu sĩ sử dụng. Chân Mạch Đại Lục tài nguyên tu luyện, kỳ thực đại bộ phận đều là đến từ tinh không chiến trường.

Hiện tại tinh không chiến trường bị Cổ Nặc Tinh cùng tinh không thú phân chia, Chân Tinh tu sĩ liền đau khổ hắn lên.

Ngoại trừ một phần tu sĩ sớm đã tiến vào tinh không chiến trường, hiện tại Chân Mạch Đại Lục tu sĩ muốn đi vào tinh không chiến trường, đó là cực kỳ gian nan. Một khi từ chân không bến tàu đi ra ngoài, khả năng còn sống chính là 1%.

Có thể tin tưởng, nếu mà tiếp tục như vậy nữa mà nói, Tinh Không Điện lại thủ cũng không thủ được.

Bởi vì những nguyên nhân này, thương nhân lui tới Tinh Không Điện đều là đến đi vội vàng. Không người nào nguyện ý ở tại chỗ này, bởi vì không biết lúc nào Tinh Không Điện trở thành địa bàn của Ngoại Vực các tộc.

Tinh không bến tàu trong đại sảnh tầng một, vài tên tu sĩ vừa mới cầm trong tay linh thảo xuất thủ đang một bên nghị luận, một bên đi ra ngoài. Vừa lúc đó, một đạo thân ảnh màu xám tro nhanh chóng vọt vào tinh không bến tàu. Tốc độ kia, để cho vài tên tu sĩ còn đang nghị luận vội vàng tránh ra.

- Bành!

Người áo xám tu sĩ còn không có xông lên lầu hai, đã bị một đạo quang mang bắn thủng, trực tiếp ngã nhào trên đất.

Một người tu sĩ đi đến, trực tiếp lại đem tu sĩ bị giết xốc lên, cấp tốc rời đi tinh không bến tàu lầu một đại sảnh.

Nếu không phải là trên mặt đất còn có một bãi vết máu, nói không chừng còn có người cho rằng mới vừa rồi là nhìn hoa mắt.

- Ai, một năm trước, tinh không bến tàu ai dám giết người? Không muốn nói giết người, coi như là động thủ, cũng không có ai có dũng khí. Tinh Chủ ngã xuống sau đó, hiện tại cư nhiên tùy thời tùy chỗ đều có thể ở chỗ này sát nhân.

Một lúc lâu sau đó, một người tu sĩ mới thở dài một tiếng.

- Ngươi biết kẻ sát nhân là ai chăng? Là người của Hạ gia Tinh Đế Sơn. Người bị giết ta cũng quen biết, gọi Phỉ Định, đến từ Thất Lạc Đại Lục.

Bên cạnh lại có một người thấp giọng nói.

- Ta nghe nói Hạ gia cùng Yến gia khắp nơi đều đang đuổi giết Thất Lạc Đại Lục tu sĩ, năm đó Tinh Chủ cảnh cáo Vô Tướng Đại Sư đừng vì Mạc Vô Kỵ giận chó đánh mèo Thất Lạc Đại Lục tu sĩ, không nghĩ tới bây giờ giận chó đánh mèo lại là Hạ gia và Yến gia.

- Thất Lạc Đại Lục tổng cộng lại tới một trăm người, ngoại trừ một phần bỏ mạng ở trên tinh không chiến trường, cũng bị giết không sai biệt

lắm sao??

- Hắn là vậy, ta nghe nói liền giết bảy tám người. Đều là bởi vì Hạ gia bắt không được cái kia Mạc Vô Kỵ, lúc này mới...

- Không nhất định sao?, ta cho rằng đây chẳng qua là mặt ngoài nguyên nhân, nguyên nhân chân chính là Tinh Chủ vẫn trước chỉ định Mạc Vô Kỵ là Tinh Chủ kế vị. Ngươi ngẫm lại xem, Tinh Đế Sơn tiếp theo Tinh Chủ làm sao có thể tặng cho một người không liên hệ chút nào? Hiện tại Hạ gia cùng Yến gia giết Thất Lạc Đại Lục tu sĩ, vừa là ra oai phủ đầu, cũng là cảnh cáo Mạc Vô Kỵ hoặc là kẻ vừa đến có thể bang trợ Mạc Vô Kỵ toàn bộ giết sạch.

- Chớ lên tiếng sao?, nếu mà còn muốn sống lâu một chút, thì đừng nghị luận việc này.

Vài tên tu sĩ còn đang nghị luận tam đại gia tộc, nhất thời đều là câm miệng. Bởi vì một câu nói này không sai, nghị luận tam đại gia tộc, một khi truyền đi, chỉ sợ không phải chuyện gì tốt.

- Ta nghe nói tinh không Lang Vương không ở tinh không Lang Vương sơn, một khi tinh không Lang Vương trở về, Tinh Không Điện sợ rằng lại cũng đỡ không được Ngoại Vực xâm lấn. Ta không biết các ngươi là nghĩ như thế nào, dù sao cũng ta đây là một lần cuối cùng đến Tinh Không Điện giao dịch.

Vài tên tu sĩ không có dũng khí nghị luận Tinh Đế Sơn tam đại gia tộc nữa, ngược lại bắt đầu nghị luận tinh không Lang Vương khi nào xâm lấn Tinh Không Điện.

...

Tinh Đế Sơn Tinh Chủ điện, tuy Trì Đồng đã ngã xuống, nơi này lại càng ngày càng... náo nhiệt hơn.

Ngoại trừ Vô Tướng điện chủ giống như điên ở bên ngoài tìm kiếm nơi Mạc Vô Kỵ hạ lạc, điện chủ Tinh Ngân Điện Ổ Lăng một trong những người ở lại tinh không bến tàu ra ngoài chống đỡ tinh không thú cùng Cổ Nặc Tinh xâm lấn, các điện chủ còn lại trên cơ bản đều ở trong này.

Vì sự tình Tinh Chủ kế nhiệm, đã làm cho Tinh Đế Sơn hầu như tới vùng ven sụp đổ.

- Hạ điện chủ, nếu Tinh Chủ trước một đời đã chỉ định Mạc Vô Kỵ là người thừa kế, trước khi chưa có thấy Mạc Vô Kỵ, ta cảm thấy không hẳn tạm thời định ra Tinh Chủ vị. Chúng ta bây giờ hẳn là lại đem tinh lực đặt ở Tinh Không Điện phòng ngự, một khi Cổ Nặc Tinh cường giả cùng tinh không thú oanh phá Tinh Không Điện, chúng ta ở chỗ này nói cái gì cũng là nói nhảm.

Một nữ tử đứng dậy, gọn gàng dứt khoát nói.

Hạ Đan Đạo sắc mặt có chút khó coi, nữ nhân này là điện chủ Túc Tuyền của thứ tư điện Tinh Hải Điện trong Tinh Đế Sơn Thập Điện, nắm trong tay biển sao quân đội so với tinh chiến quân đội của hắn thực lực mạnh hơn, hắn muốn trở thành Tinh Chủ, nhất định phải mượn hơi.

Yến Bình Chỉ đứng lên:

- Túc điện chủ lời ấy sai rồi, Trì Tinh Chủ bị Cổ Nặc Tinh Địa Tiên ám toán, lúc đó thương tổn thần hồn, thậm chí chính mình cũng không biết đang nói cái gì. Nếu là dựa theo Trì Tinh Chủ ý tứ, để cho một cái nho nhỏ Chân Thần Cảnh tu sĩ trở thành Tinh Chủ Tinh Đế Sơn, vậy đơn giản là làm cho cả tinh không chê cười.

Hứa Xích Hoang chỉ có một tay bỗng đứng lên, dùng tay chỉ Yến Bình Chỉ lớn tiếng quát lên:

- Yến Bình Chỉ, đừng tưởng rằng người khác không biết chút tâm tư này của ngươi. Trì Tinh Chủ trong lòng trời quang trăng sáng, một lòng

cân nhắc vì Chân Tinh. Hắn lựa chọn Mạc Vô Kỵ trở thành Tinh Chủ tiếp theo, nhất định có nguyên nhân. Ngươi bất quá là một cái điện chủ mà thôi, có tư cách gì hoài nghi lời của Tinh Chủ?

Yến Bình Chỉ lạnh lùng cười:

- Ta đích xác bất quá là một cái điện chủ, nhưng ít ra không phải là một cái nho nhỏ hộ pháp như ngươi có thể can thiệp. Nếu là ngươi còn dám nhằm vào người của ta, có tin ta tại chỗ liền giết ngươi cái này nho nhỏ hộ pháp hay không.

Túc Tuyền không chút khách khí cắt đứt lời của Yến Bình Chỉ:

- Ta còn thật không tin ngươi Yến Bình Chỉ có cái năng lực này, Hứa hộ pháp liều mạng bảo vệ thân thể Tinh Chủ trở về, hắn cũng đều mất đi một tay. Khi đó, Yến Bình Chỉ ngươi ở nơi nào? Hiện tại tranh đoạt Tinh Chủ liền đi ra rồi, ha ha, những người khác làm Tinh Chủ đều có thể, chỉ ngươi Yến Bình Chỉ không được. Nếu mọi người không đồng đều ý kiến, vậy thì tạm thời không chọn Tinh Chủ, chờ tương lai rồi lại nói.

Yến Bình Chỉ sắc mặt phồng xanh xám, cũng không dám như đối đãi Túc Tuyền như với Hứa Xích Hoang.

Hạ Đan Đạo hừ một tiếng:

- Hiện tại tinh không bến tàu loạn thành một đoàn, nếu mà không nhanh chóng lựa chọn ra Tinh Chủ, bất lợi với an nguy Chân Mạch Đại Lục ta.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 352: Tinh Không Bến Tàu Thất Thủ

Hứa Xích Hoang cười ha ha một tiếng, trên mặt lại không có nửa phần cười, lạnh lùng nói:

- Tinh Chủ vì sao lại tồn tại? Tinh Đế Sơn Tinh Chủ nếu mà không có khả năng đảm đương an nguy của Chân Tinh, nếu mà một lòng vì tự thân lợi ích hoặc là này một phần chó má tư lợi, loại này Tinh Chủ ta Hứa Xích Hoang không biết.

Trì Tinh Chủ mặc dù có thể trở thành Tinh Chủ, không phải là bởi vì thực lực của hắn so với các vị mạnh hơn bao nhiêu, mà là bởi vì hắn một lòng vì Chân Tinh quật khởi phấn đấu, vì an nguy Chân tinh quan tâm. Hắn lại đem tính mạng của mình hiến tặng cho Chân Tinh, ngay cả một đạo thủ lệnh sau cùng, cũng là an nguy của vì Chân Tinh phát ra.

Ta nghĩ các vị đang ngồi rất rõ ràng, một năm trước Tinh Chủ liều mình thủ hộ Chân Tinh, các vị đã ở nơi nào? Hôm nay vì tranh đoạt Tinh Chủ vị, mỗi một người đều đi ra rồi, thậm chí quên mất nguyện vọng của Tinh Chủ. Ta Hứa Xích Hoang thà rằng đi tinh không chiến trường chết trận, cũng còn hơn xấu hổ làm bạn với bọn ngươi...

Hứa Xích Hoang nói xong, trực tiếp đi hướng đại môn Tinh Đế Sơn Tinh Chủ điện.

- Tốt, ta Túc Tuyền cũng đi tinh không chiến trường, ở tại chỗ này cả ngày dựa vào miệng bảo hộ Chân Tinh, đi ăn cứt cho rồi...

- Hứa hộ pháp nói rất đúng, ta Nhan Trạch cũng lười ở tại chỗ này. Chân Tinh tràn ngập nguy cơ, không phải là dựa vào miệng nói một chút

là có thể an toàn.

Một người nam tử tóc dài đứng lên đi theo sau Túc Tuyền.

Hạ Đan Đạo cùng Yến Bình Chỉ sắc mặt đều là không được dễ nhìn, Túc Tuyền là điện chủ Tinh Hải Điện, nắm trong tay biển sao quân đội. Mà Nhan Trạch là điện chủ thứ bảy điện Tinh ổ điện, nắm trong tay Tinh ổ quân đội. Hai người này phụ họa Hứa Xích Hoang, đối với bọn họ rất là bất lợi.

- Hứa hộ pháp, ta chỗ này có một đóa Ngọc Thiềm Tử Ngẫu hoa liền đưa cho ngươi. Ta Nhan Trạch chính là bội phục ngươi loại hán tử này, tuy rằng một đóa Ngọc Thiềm Tử Ngẫu hoa này không thể để cho cánh tay của ngươi trăm phần trăm khôi phục nguyên dạng, chỉ cần trải qua mấy năm rèn luyện, tuyệt không kém nửa điểm so với cánh tay còn lại.

Nhan Trạch nói xong, lấy ra một cái hộp ngọc đưa cho Hứa Xích Hoang.

Hứa Xích Hoang một cánh tay đã gãy, sở dĩ đến bây giờ không có phục hồi như cũ, không phải là Hứa Xích Hoang phục hồi như cũ không được, mà là bởi vì Hứa Xích Hoang vẫn không tìm được linh vật đỉnh cấp chữa trị cánh tay.

Ngọc Thiềm Tử Ngẫu tuy rằng chưa tính là bảo vật cao cấp nhất chữa trị thân thể, so với bình thường vậy linh thảo phải mạnh hơn. Dùng thực lực của Hứa Xích Hoang, chỉ cần mấy năm đi rèn luyện chữa trị cánh tay, lại đem cánh tay này khôi phục lại cùng lại như cũ, hắn là không có bao nhiêu vấn đề lớn.

- Đa tạ Nhan điện chủ...

Hứa Xích Hoang tiếp nhận hộp ngọc khom người cảm tạ một câu, mất đi một cánh tay với hắn mà nói tuy rằng thực lực tổn hao cũng không lớn, thế nhưng tương lai tiền đồ lại bị giảm đi. Hơn một năm thời gian này, tu vi của hắn gần như là không có tiến bộ gì.

Nhan Trạch còn chưa kịp trả lời Hứa Xích Hoang, một đạo phi kiếm màu đỏ liền bắn vào, phi kiếm là gửi cho Hứa Xích Hoang.

Hứa Xích Hoang nắm lấy phi kiếm, thần niệm đảo qua tin tức, nhất thời biến sắc, run giọng nói:

- Tinh không bến tàu bị công phá, Tinh Không Điện thất thủ. Ta Chân Mạch Đại Lục tu sĩ quân đội tổn thất thảm trọng, lúc này ổ điện chủ mang theo tàn dư tu sĩ quân đội lui giữ tới Phong Tiêu Thành rồi.

Nghe được Tinh Không Điện thất thủ, chẳng những là Hứa Xích Hoang, ngay cả Hạ gia cùng Mưu gia nhất tâm muốn giết Mạc Vô Kỵ cũng đều là sắc mặt kịch biến.

Bọn họ là muốn nắm quyền Tinh Đế Sơn, nhưng cũng không muốn Chân Tinh bị dị tộc chiếm lĩnh. Bọn họ sở dĩ dám ở chỗ này cãi cọ, tạo áp lực cho vài tên trung thành với Trì Đồng Tinh Chủ, cũng là bởi vì khẳng định Tinh Không Điện sẽ không thất thủ. Hiện tại Tinh Không Điện cư nhiên thất thủ, điều này cùng ý nghĩ của bọn họ hoàn toàn khác nhau.

- Nhanh đi Phong Tiêu Thành...

Túc Tuyền một tiếng thét lên, thứ nhất chạy ra khỏi Tinh Chủ điện.

Những người còn lại lúc này cũng không có bất kỳ tâm tình lục đục với nhau, đều xông về truyền tống trận, đi tới Phong Tiêu Thành.

...

Sau nửa canh giờ, trong phủ thành chủ Phong Tiêu Thành, bao gồm Tinh Ngân Điện điện chủ Ổ Lăng Chi mệt mỏi không chịu nổi, tất cả mọi người tụ tập tại nơi này.

Ổ Lăng Chi chẳng những là điện chủ Tinh Ngân Điện, càng là người thi hành trung thực mệnh lệnh của Trì Đồng. Tại sau khi Trì Đồng ngã xuống, các điện chủ khắp nơi vì bảo tồn thực lực đùn đẩy nhau, không

muốn thủ hộ Tinh Không Điện, hắn là kẻ không chút do dự mang theo các bộ tinh không tu sĩ quân đội, canh giữ ở ngoại vi Tinh Không Điện.

- Ổ điện chủ, tinh không bến tàu là môn hộ của chúng ta Chân Tinh, ngươi phụ trách thủ hộ môn hộ, cư nhiên lại đem tinh không bến tàu thất thủ, thất lạc mất Tinh Không Điện.

Một người nam tử cường tráng tóc màu tím đỏ đứng lên, hướng về phía một người trung niên nam tử tóc lăng loạn, trên người còn có mơ hồ vết máu lớn tiếng quát hỏi.

Trung niên nam tử này chính là vô Tinh Ngân Điện điện chủ, Ổ Lăng Chi. Mà tóc đỏ nam tử quát hỏi hắn gọi Trử Phong Dật, là điện chủ Tinh Hỏa điện tinh không Thập Điện thứ năm điện.

Ổ Lăng Chi sắc mặt không đẹp, nhưng cũng không phản bác, hắn tính tình không thích đối đáp, càng không thích lục đục nội đấu với nhau.

- Ngươi đánh rắm đấy à.

Ổ Lăng Chi không phản bác, không có nghĩa là không ai giúp hắn nói chuyện, lần này đứng lên vẫn là điện chủ Nhan Trạch tinh ổ điện.

Mắng xong Trử Phong Dật đánh rắm sau đó, Nhan Trạch càng là chỉ vào Trử Phong Dật mắng:

- Ngươi là cái đồ tinh trùng khuyết tật, năm đó Vực Ngoại Tinh Không thú cùng Cổ Nặc Tinh bắt tay phát động công kích đối với Chân Tinh tu sĩ quân đội, ổ điện chủ là người thứ nhất nghe theo Tinh Chủ hiệu lệnh xông lên. Về sau một phần bọn chuột nhắt vì tranh đoạt Tinh Chủ vị, lại sợ tổn hao thực lực của chính mình, đều là núp ở Tinh Đế Sơn, cũng là ổ điện chủ thứ nhất đứng ra canh giữ ở tinh không bến tàu. Ngươi Trử Phong Dật một con chuột nhắt, có tư cách gì nói ổ điện chủ? Ta nhổ vào nè, nếu mà không phục, hãy khiêu chiến cùng ta Nhan Trạch, ngươi có chiêu gì ta Nhan Trạch đều tiếp.

Trử Phong Dật hừ một tiếng, hắn rất muốn lập tức cùng Nhan Trạch quyết đấu, thế nhưng hắn không dám. Ổ Lăng Chi không tốt ngôn từ không thích nội đấu, thế nhưng Nhan Trạch cũng không phải một kẻ dễ trêu. Hắn là Nhân Tiên tầng bốn thực lực, vừa mới bước vào Nhân Tiên trung kỳ. Mà Nhan Trạch đã Nhân Tiên tầng năm đỉnh phong, gần bước vào tầng 6 cảnh giới. Đừng xem Tinh Hỏa điện bài danh so với tinh ổ điện cao hơn, hắn là không dám đối phó Nhan Trạch.

- Được rồi, hiện tại nước khác xâm lấn, chúng ta nghĩ biện pháp làm sao bảo trụ Chân Tinh mới đúng là chính sự. Còn có Nhan điện chủ, ngươi và Trử điện chủ đều là điện chủ tinh không Thập Điện, nói chuyện không cần khẩu khí như vậy, miễn cho thương tổn tình cảm đồng môn.

Hạ Đan Đạo đứng dậy, nhìn có vẻ như hòa nói.

Nhan Trạch lại nửa điểm cũng không nể mặt Hạ Đan Đạo, vẫn là không chút khách khí nói:

- Lão tử chính là tính khí như vậy, ngươi Hạ Đan Đạo còn không có trở thành Tinh Chủ, đừng khoa tay múa chân trên đầu ta.

Hạ Đan Đạo quanh thân hơi lạnh phun ra, sát khí lăng lệ.

Mắt thấy xung đột liền sắp bạo phát, điện chủ Túc Tuyền của Tinh Hải Điện chủ động nói:

- Ổ điện chủ, ngươi nói một chút vì sao tinh không bến tàu đột nhiên thất thủ sao??

Trên thực tế Túc Tuyền cũng có chút nghi hoặc, tinh không bến tàu có thể nói là dễ thủ khó công, địa phương lợi thế. Nếu mà không chủ động xuất kích mà nói, thủ tại cái chỗ này, thật đúng là rất khó tấn công vào.

Biết Túc Tuyền là vì làm bình thường không khí, Hạ Đan Đạo cũng là hừ lạnh một tiếng, không có tiếp tục phát tác. Hắn biết, nếu mà tiếp

tục phát tác, hắn cũng không nhất định có thể chiếm được bao nhiêu tiện nghi. Yến gia tuy rằng ngoài mặt giống như hắn không ủng hộ Trì Đồng nguyện vọng, thế nhưng tại thời điểm Hạ gia bị đả kích, Yến gia tuyệt đối sẽ xông lên đạp mấy đá.

Ổ Lăng Chi gật đầu, giọng nói trầm thấp nói:

- Bởi vì Tinh Không Lang Vương đột nhiên xuất hiện, lúc này mới để cho ta trở tay không kịp. Không chỉ như thế, Trác Mại vì bảo hộ ta, đã bỏ mình.

Tất cả mọi người trầm mặc xuống, Trác Mại là Nhân Tiên tầng ba, có thể nói là sự giúp đỡ đắc lực nhất cho Ổ Lăng Chi, cư nhiên bỏ mạng ở tinh không bến tàu. Hơn nữa Tinh Không Lang Vương đi ra, coi như là bọn họ đều ở đây, cũng không nhất định có thể ngăn cản tên này.

Không muốn nói ngăn trở Tinh Không Lang Vương, coi như là Phong Tiêu Thành chỉ sợ cũng không thủ được.

- Không đúng, Tinh Không Lang Vương xuất hiện, vì sao đến bây giờ còn không có đụng tới Phong Tiêu Thành?

Túc Tuyền thứ nhất phát hiện vấn đề.

Ổ Lăng Chi thở dài một tiếng nói:

- Tinh Không Lang Vương tới nơi này là vì giết Mạc Vô Kỵ, hắn hắn là biết Mạc Vô Kỵ chưa có trở lại Chân Tinh, cho nên trợ giúp tinh không thú cùng Cổ Nặc Tinh kỵ sĩ quân đội oanh phá tinh không bến tàu sau đó, lập tức rời đi tinh không bến tàu, thậm chí cũng không có tiến vào Tinh Không Điện.

Không cần Ổ Lăng Chi tiếp tục giải thích, mọi người cũng đều hiểu Tinh Không Lang Vương đi địa phương nào. Nhất định là đi tinh không tìm kiếm Mạc Vô Kỵ, có thể tưởng tượng chỉ cần Tinh Không Lang Vương giết Mạc Vô Kỵ, này rất nhanh thì sẽ lại trở lại Chân Tinh. Cho

dù là Hạ Đan Đạo cùng Yến Bình Chỉ, cũng mong Tinh Không Lang Vương đừng nhanh tìm được Mạc Vô Kỵ như vậy.

Quả nhiên, Ổ Lăng Chi tiếp tục nói:

- Tinh Không Lang Vương hắn là đi tìm Mạc Vô Kỵ, ta mang theo tu sĩ quân đội tàn dư lui giữ Phong Tiêu Thành sau đó, trước tiên chính là dỡ bỏ truyền tống trận từ Phong Tiêu Thành đến Tinh Không Điện.

Nghe đến đó, mọi người cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm.

Truyền tống trận bị dỡ bỏ, coi như là Tinh Không Lang Vương trở về, cũng cần trước tiên thành lập truyền tống trận, rồi mới tấn công Phong Tiêu Thành. Muốn cách không thành lập truyền tống trận, chuyện không phải dễ dàng như vậy.

Túc Tuyền lần nữa đứng ra nói:

- Chân Tinh ta đã đến thời điểm nguy hiểm nhất, nếu là Phong Tiêu Thành lại bị công phá mà nói, Chân Tinh ta sẽ rơi vào trong chiến đấu cùng dị tộc vĩnh viễn không dừng, thẳng đến Chân Tinh bản thổ tu sĩ diệt vong. Ta kiến nghị để cho Vô Ngân điện Ổ điện chủ đảm nhiệm Tinh Chủ Tinh Không Điện tạm thời, gây dựng lại tu sĩ quân đội, lại đem dị tộc tu sĩ đuổi ra khỏi Tinh Không Điện.

- Ta Tinh Chiến Điện đồng ý...

Để cho người ta không có nghĩ tới là, Hạ Đan Đạo dĩ nhiên là người thứ nhất đứng ra đồng ý.

- Ta Tinh Vân Điện đồng ý.

Kẻ thứ hai đứng ra là Yến Bình Chỉ.

Theo mọi người đều đồng ý, ngay cả Hứa Xích Hoang vẫn rất không thoải mái tam đại gia tộc cũng đứng ra đồng ý.

Bất quá tất cả mọi người rõ ràng Ổ Lăng Chi là tuyệt đối sẽ không tiếp nhận Tinh Chủ vị, dù cho tạm thời hắn cũng sẽ không tiếp nhận. Ổ Lăng Chi không thích cùng người ta nội đấu, lại càng không muốn tranh đoạt quyền lực, hơn nữa hắn cũng không thích hợp đảm nhiệm Tinh Chủ. Coi như là Vô Ngân điện điện chủ vị, cũng là Tinh Chủ Trì Đồng khi trước mạnh mẽ chỉ định.

Cũng chính vì vậy, dưới tay hắn là Bắc Tinh quân đội cùng Vô Ngân quân đội, lại có phân nửa bị Mưu gia nắm trong tay.

Hạ gia cùng Yến gia đồng ý đề nghị của Túc Tuyền, sợ là xem thấu Ổ Lăng Chi sẽ không tiếp nhận Tinh Chủ vị. Chỉ cần Ổ Lăng Chi khiêm tốn không đảm nhiệm Tinh Chủ, vậy bọn họ sau này phản đối đề nghị người còn lại là Tinh Chủ, cũng sẽ không quá mức.

Ngoài tất cả mọi người dự liệu chính là, đang lúc mọi người tỏ thái độ sau đó, Ổ Lăng Chi cư nhiên đứng lên nói:

- Chân Tinh đích thật là tồn vong lúc này, nếu mọi người xem trọng ta Ổ Lăng Chi, vậy ta liền đảm nhiệm cái chức Tinh Chủ tạm thời này, chờ người có khả năng tới rồi, ta Ổ Lăng Chi tùy thời đều có thể nhường ra Tinh Chủ vị.

Cả một câu khiêm nhượng cũng không có, để cho đám người Hạ Đan Đạo cùng Yến Bình Chỉ hai mặt nhìn nhau, vô hụt rồi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 353: Không Gian Chuyển Hoán

Túc Tuyền thở phào nhẹ nhõm, nàng rốt cuộc hiểu rõ nhất Ổ Lăng Chi. Ổ Lăng Chi tuy rằng không tranh quyền đoạt lợi, hơn nữa cũng không muốn tranh đấu cùng người ta, cũng là một người cực kỳ hiểu rõ thế cục. Hắn không lục đục với quyền lực, không có nghĩa là hắn không muốn, mà là xem nhẹ mà thôi.

Lúc này tình huống của Chân Tinh, nàng tin tưởng Ổ Lăng Chi so với bất luận kẻ nào đều hiểu rõ. Chỉ cần Ổ Lăng Chi hiểu rõ, dù cho hắn lại không muốn làm Tinh Chủ này, đang lúc mọi người đề cử, hắn cũng sẽ không cự tuyệt. Bởi vì hắn biết rõ, cự tuyệt ý nghĩa Chân Tinh sẽ càng thêm trở ngại.

Ổ Lăng Chi đã đồng ý, dù cho Hạ Đan Đạo cùng Yến Bình Chỉ cũng không cách nào đi đổi ý, chỉ có thể tạm thời do Ổ Lăng Chi đảm nhiệm Tinh Đế Sơn Tinh Chủ.

- Các vị điện chủ, hôm nay tình huống Chân Tinh mọi người hiểu rõ. Phong Tiêu Thành làm sao cũng không thể mất, xin mọi người mỗi người phát biểu ý kiến của mình, có ý kiến tốt cùng ý nghĩ, lấy ra mọi người cộng đồng thảo luận một chút.

Ổ Lăng Chi biết mình cũng không giỏi nghĩ đối sách làm sao ngăn trở nước khác tu sĩ tiến công, hắn trở thành Tinh Chủ sau đó, chính là muốn lại đem hết thảy lực lượng chỉnh đốn lại, lấy ý kiến của mọi người.

...

Cũng trong lúc đó, trên quảng trường Tinh Không Điện.

Một tinh không sư thú thất cấp nhìn chằm chằm Tinh Không Bảng cao vót, còn có cái tên 3D cực đại hiện ra, khinh thường nói:

- Đây là Tinh Không Bảng của Chân Tinh nhân tu tự cho là rất giỏi? Dùng chồng chất thi thể tinh không thú chúng ta lập nên bảng danh sách này?

Một người Cổ Nặc Tinh Chân Thần Cảnh tu sĩ cũng đang nhìn Tinh Không Bảng này, nghe được sư thú nói, theo bản năng nói:

- Không sai, chính là cái bảng danh sách này, nghe nói là Chân Tinh đệ nhất bảng danh sách.

- Vậy thì hóa nó thành bụi sao?!

Người sư thú này hừ một tiếng, trực tiếp lấy ra một thanh bát giác thiết chùy liền đánh xuống Tinh Không Bảng.

- Ầm!

Một tiếng kịch liệt nguyên khí bạo liệt âm hưởng truyền ra, theo đó một đoàn huyết vụ nổ tung.

Lực lượng cuồng bạo và khí thế nghiền đè xuống, Cổ Nặc Tu sĩ cùng tinh không thú trên quảng trường Tinh Không Điện đều tránh ra. Cho tới giờ khắc này, mọi người mới nhìn rõ tinh không sư thú tình huống. Sư thú muốn làm cho Tinh Không Bảng này thành bụi, mà ở hắn một chùy ầm xuống sau đó, chính hắn hóa thành bụi, thậm chí ngay cả đầu khớp xương bột phấn đều không có để lại. Duy nhất lưu lại, chính là máu tanh khí tức còn chưa triệt để tán đi trong tinh không.

Về phần Tinh Không Bảng sừng sững tại trên quảng trường, cả một cọng lông cũng không có bị động.

Một con thất cấp yêu thú lại bị lực lượng cắn trả của Tinh Không Bảng đánh giết, yêu thú chung quanh cùng Cổ Nặc Tinh tu sĩ đều là kinh

hãi không gì sánh được, đều lui về phía sau, thậm chí ngay cả Tinh Không Bảng phó bảng cũng không dám đi động.

...

- Răng rắc!

Một mảnh sau cùng linh thạch mảnh nhỏ lấy được bên trong Bán Nguyệt Ngục hóa thành hư vô trong tay Mạc Vô Kỵ, tu vi của hắn cũng đã đột phá tới Chân Thần Cảnh tầng tám.

Lúc này khoảng cách Mạc Vô Kỵ tiến vào lôi tinh tu luyện này, đã là năm thứ 4.

4 năm, từ Chân Thần Cảnh tầng năm thăng cấp đến Chân Thần Cảnh tầng tám, không thể nói tu luyện chậm, đây đã coi như là một cái tốc độ tu luyện rất nhanh.

Mạc Vô Kỵ cũng rất là thất vọng, phải biết rằng hắn ngồi xếp bằng ở trên một cái linh mạch, còn dùng hết 6 tấm Bán Nguyệt Ngục linh thạch mảnh nhỏ, thậm chí tại bên trên lôi tinh linh khí nồng nặc còn có lôi nguyên. Cái tốc độ này với hắn mà nói, vô luận như thế nào cũng không nhanh, thậm chí còn có chút chậm.

Tuy tu vi tăng lên tới Chân Thần Cảnh tầng tám, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác mình vô luận là thực lực hay là thức hải đều là tăng gấp bội. Nhưng Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cảm thấy thực lực này nếu muốn giết Vô Tướng hòa thượng, còn có chút trở ngại, chứ đừng nói chi là cái kia Tinh Không Lang Vương trong truyền thuyết.

Nhất thiết phải phải ở chỗ này tiếp tục tu luyện, dù cho không có khả năng tăng lên tu vi, cũng phải học được một môn pháp kỹ.

Hiện tại pháp kỹ Mạc Vô Kỵ có thể lựa chọn pháp có Lạc Vân Kim Tiễn và Không Gian Giản Luận, trên thực tế theo Mạc Vô Kỵ, Không

Gian Giản Luận thậm chí không có khả năng xem là pháp kỹ, chỉ cần đồ đạc lĩnh ngộ Không Gian Giản Luận, đây rốt cuộc một môn thần thông.

Lạc Vân Kim Tiễn chủ yếu cho kim hệ Linh Căn tu sĩ tu luyện, Mạc Vô Kỵ quyết định hay là nghiên cứu Không Gian Giản Luận.

- Ánh mắt nhìn thấy không gian, chỉ là không gian một mặt mà thôi, chân chính không gian là duy độ không gian, đó là vô số mặt không gian tạo thành...

Mạc Vô Kỵ bắt đầu nghiên cứu quyển Không Gian Giản Luận này, thậm chí cảm thấy căn bản cũng không như một cái đồ đạc do người tu tiên viết, nói cách khác, đây càng như là một tên gia hỏa làm khoa học kỹ thuật viết ra.

Bên trong lý luận lại từ cạn tới sâu, trong thời gian ngắn liền đem Mạc Vô Kỵ hoàn toàn mang vào.

- Một phần tu sĩ thường lại đem không gian và phần nối tiếp giữa các không gian xưng là giới, cao cấp hơn một chút xưng là vị diện. Trên thực tế, ta cho rằng vô luận là cao cấp không gian cùng cấp thấp không gian, đều là vô số duy độ cấu thành, ta đem xưng nó là duy...

Duy độ không gian?

Mạc Vô Kỵ cầm quyển Không Gian Giản Luận này trợn mắt hốc mồm, lẽ nào đây thật là một người nghiên cứu khoa học kỹ thuật viết ra.

- Vượt qua duy độ là rất khó khăn, giống như tu sĩ nói vượt qua giới vực giống nhau. Thế nhưng chuyển hoán trong đồng nhất 1 duy, cũng không phức tạp... Thiên địa cuồn cuộn, chỗ có đạo vận quy tắc, vượt qua đồng nhất duy độ có thể thông qua lĩnh ngộ không gian quy tắc, sau đó lợi dụng cái không gian quy tắc này...

Tên gia hỏa này luận rốt cuộc có phải người tu tiên hay không? Ngoại trừ không gian duy độ giải thích ra, còn có không gian quy tắc hỗn loạn

cùng một chỗ, để cho Mạc Vô Kỵ càng là mê hoặc hắn lên.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền quên mất xoắn xuýt quyển giản luận này, hắn lại đang ở trong đó cảm nhận được không gian vết tích cùng đạo vận khí tức.

Lôi hồ không ngừng rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ một trăm lẻ năm nhánh mạch lạc tự động nghịch chuyển tu luyện, mặc dù so với nhất tâm tốc độ tu luyện chậm mấy đẳng cấp, nhưng chỗ tốt là chút nào đều không ảnh hưởng suy đoán của Mạc Vô Kỵ đối với Không Gian Giản Luận.

Mấy tháng thời gian thoáng một cái đã qua, hôm nay Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên thu hồi giản luận thân hình tại chỗ cũ hơi vừa chuyển, sau một khắc hắn liền xuất hiện ở địa phương bên ngoài ba thước.

Đây là không gian thuấn di, tuy chỉ có khoảng cách một thước, điểm ấy khoảng cách coi như là hắn nhấc chân đều có thể trực tiếp vượt qua. Nhưng khoảng cách này để cho Mạc Vô Kỵ là ngạc nhiên mừng rỡ không gì sánh được, hắn cảm nhận được một tia ý nghĩa sâu xa của không gian thuấn di. Còn xa xa mới có thể nói là nắm giữ không gian quy tắc, thậm chí ngay cả chạm tới không gian quy tắc một tia da lông cũng không tính. Nhưng đây chính là một tia đột phá để hắn tại chạm tới vùng ven da lông không gian quy tắc, chỉ cần không ngừng luyện tập, coi như là không có thể chân chính tiến hành không gian thuấn di, trong nháy mắt di động một khoảng cách vẫn là có thể làm được.

Đừng xem trong nháy mắt di động nho nhỏ, có đôi khi điểm ấy khoảng cách đủ để cho hắn và đối thủ trong chiến đấu chiếm giữ chủ động, thậm chí có thể mượn chút thủ đoạn này bỏ chạy.

Loại không gian thuấn di này, đối với Mạc Vô Kỵ hấp dẫn thậm chí còn muốn lớn hơn so với lúc trước hư không phi hành. Sau thời gian, Mạc Vô Kỵ là không ngừng tại nghiệm chứng cùng điều chỉnh cảm ngộ cùng di động của mình đối với không gian.

Một tháng sau, Mạc Vô Kỵ đã là có thể thuấn di khoảng cách một trượng, hai tháng sau, hắn thuấn di càng nhanh hơn. Ba tháng sau đó, Mạc Vô Kỵ đã có thể di động khoảng cách ba trượng.

Lại là hai tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ xác định không gian thuấn di khoảng cách ba trượng tới cực hạn của hắn, mà hắn lại tự nhiên mà vậy đột phá tới rồi Chân Thần Cảnh tầng chín.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ trong lòng là phi thường rõ ràng, tên gia hỏa viết quyển Không Gian Giản Luận kia tuyệt đối không đơn giản. Đây rất có thể là một cái đỉnh cấp người tu tiên có kiến thức khoa học kỹ thuật bạo bằng, hơn nữa thực lực so với hắn cao hơn rất nhiều đẳng cấp.

Một đống chồng chất địa phẩm linh thạch cùng một cái linh mạch khác cũng bị Mạc Vô Kỵ đem ra, chính là tấm Cửu la tinh quả trùng kích Nhân Tiên cũng bị Mạc Vô Kỵ đem ra. Về phần trên người vài tấm thiên phẩm linh thạch, tức thì bị Mạc Vô Kỵ trực tiếp nắm ở trong tay.

Chân Thần Cảnh tầng chín thực lực còn chưa đủ, hắn chuẩn bị trùng kích đến Chân Thần Cảnh mười tầng liền rời đi viên lôi tinh này, sau đó tới Chân Tinh một chuyến.

Cửu la tinh quả là Chân Thần Cảnh dùng thăng cấp Nhân Tiên, dùng để trùng kích Chân Thần Cảnh tầng mười, sợ rằng khắp thiên hạ chỉ có Mạc Vô Kỵ một người sẽ làm như vậy.

Theo Mạc Vô Kỵ, đồ dù tốt, dùng trễ, cũng không phải là đồ tốt. Lại đem thứ tốt chuyển hóa thành tu vi, đó mới là dân chơi.

Tại dưới sự dẫn đường của hai quả thiên phẩm linh thạch, dưới thân Mạc Vô Kỵ địa phẩm linh thạch, còn có vô cùng vô tận lôi hồ võng rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, đều hóa thành các loại linh nguyên. Những thứ này linh nguyên tạo thành một cái lại một cái vòng xoáy, từng đợt lại từng đợt bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi.

Hai nhánh linh mạch cùng một phần đỉnh cấp linh khí trong linh tủy thạch cô cũng là không ngừng bị Mạc Vô Kỵ rút ra, hết thảy bị nghịch chuyển kinh mạch hấp thu đi, hóa thành thực lực của hắn.

Như vậy tốc độ tu luyện còn chưa bằng như linh thạch mảnh nhỏ bên trong Bán Nguyệt Ngục lấy được, đối với hiện tại Mạc Vô Kỵ mà nói, đã đến cực hạn. Trên người hắn đồ đạc có thể sử dụng, đều dùng rồi, mục đích chính là vì trong thời gian ngắn vọt vào Chân Thần Cảnh tầng mười.

Lại là nửa năm thời gian đi qua, đầy đất địa phẩm linh thạch toàn bộ hóa thành hư vô, hai nhánh linh mạch càng là thu nhỏ lại tới chỉ có không tới 1 trượng. Trong cơ thể Mạc Vô Kỵ linh lực dâng trào, như Trường Giang biển rộng bình thường vậy không ngừng huy động.

Mạc Vô Kỵ không có nửa phần do dự, trực tiếp lại đem tấm Cửu la tinh quả đưa vào trong miệng.

Cửu la tinh quả tốt nhất hiệu quả là luyện chế thành Cửu la Nhân Tiên đan, Mạc Vô Kỵ sau khi từ Thất Lạc Đại Lục ra ngoài, vẫn luôn là mệt mỏi, vì tăng lên thực lực mà tăng lên thực lực. Về phần đan đạo, sớm đã bỏ quên một đoạn thời gian.

Không muốn nói trên người hắn không có linh thảo luyện chế Cửu la Nhân Tiên đan, coi như là có, hắn cũng luyện chế không được loại này bát cấp Thiên Linh đan.

- Ầm!

Cửu la tinh quả dược lực, thật giống như linh lực thuốc nổ bình thường giống nhau, tại trong cơ thể Mạc Vô Kỵ trực tiếp nổ lên.

Mạc Vô Kỵ đã tiếp cận Chân Thần chín tầng viên mãn tu vi, vào giờ khắc này đột ngột bạo phát. Chân Thần Cảnh mười tầng tu vi gông cùm xiềng xích, ngay lập tức bị đập mở ra.

Một loại cảnh giới mới xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, hắn thậm chí nhìn thấy một loại mênh mông mơ hồ Thiên Đạo.

Chân Thần Cảnh tầng mười so với Chân Thần Cảnh tầng chín, đây hoàn toàn là 2 khái niệm bất đồng, đây là sự chuẩn bị cho Thiên cực cảnh. Nguyên bản linh mạch thu nhỏ lại đến một số gần như với không càng là lấy tốc độ mắt thường nhìn thấy tan rã, linh khí tan rã hoàn toàn bỏ thêm vào linh lực Mạc Vô Kỵ thăng cấp Chân Thần Cảnh tầng mười cần.

- Răng rắc!

Lại là một loại thông thấu không rõ truyền đến, Mạc Vô Kỵ cả người đều ngơ ngẩn, một trăm lẻ sáu nhánh mạch của hắn lạc cư nhiên bị đập mở ra. Dựa theo kinh nghiệm của hắn, hắn phải đến Chân Thần Cảnh mười hai tầng mới có cơ hội đánh vỡ ra một trăm lẻ sáu nhánh mạch lạc, hiện tại hắn vừa mới mới vừa thăng cấp đến Chân Thần Cảnh tầng mười, đây là có chuyện gì?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 354: Lại Về Tinh Không Bến Tàu

Từng tảng lớn lôi hình cung giăng thành lưới, tại trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ đột phá đến Chân Thần Cảnh mười tầng phô thiên cái địa mà rơi xuống.

Mạc Vô Kỵ không có đi quản những thứ lưới lôi hồ này, ở bên trong này tu luyện vài năm, loại lưới lôi hồ này hắn đã kiến thức nhiều lắm. Lúc ban đầu, lưới lôi hồ còn có thể làm cho hắn thụ thương. Theo tu vi của hắn lên cao, kinh nghiệm đối phó lưới lôi hồ tăng lên, loại lưới lôi hồ này hạ xuống, nhiều nhất chỉ có thể để cho hắn chịu một phần nổi khổ da thịt mà thôi, sau đó toàn bộ chuyển hóa thành lôi linh nguyên bị hắn hấp thu.

Lần này trong nháy mắt lưới lôi hồ rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có thêm một loại hiểu ra, loại này hiểu ra xuất hiện tại trong nháy mắt hắn mở ra một trăm lẻ sáu nhánh mạch lạc, không có dấu hiệu nào.

Mạc Vô Kỵ theo đó đánh ra mấy đạo huyền ảo thủ quyết, một đạo lưới lôi yếu bị hắn đánh ra. Lưới lôi bị hắn ầm ra giống y hệt lưới lôi rơi vào trên người của hắn, khác biệt duy nhất chính là uy lực nhỏ hơn rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ không ngừng ngưng tụ thủ quyết, lưới lôi trong tay hắn cũng đang không ngừng bị đánh ra. Lưới lôi từ lúc ban đầu bạc nhược, tới rồi dần dần dày, sau cùng dĩ nhiên tới gần uy lực của tinh không lưới lôi.

Mạc Vô Kỵ nội tâm kích động không thôi, tại hắn chuẩn bị rời đi tinh không lôi nguyên, hắn thông qua thăng cấp Chân Thần Cảnh tầng mười mở ra một trăm lẻ sáu nhánh mạch lạc lĩnh ngộ một cái pháp kỹ mới, lưới lôi (lôi võng).

Cùng lúc đó, Mạc Vô Kỵ cảm ứng được tác dụng của nhánh mạch lạc một trăm lẻ sáu, đây là một cái Khải Đạo Mạch.

Linh khí tại bên trong Khải Đạo Mạch nghịch chuyển một chu thiên, Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên hiểu tác dụng của Khải Đạo Mạch. Coi như là chính hắn cũng bị mạch lạc nghịch thiên này kinh ngạc đến ngây người.

Đây là một cái mạch lạc có thể thông qua tất cả hiện tượng phụ trợ ý thức lĩnh ngộ tự thân đạo vận, thật giống như tất cả đồ đạc bên trong thiên nhiên đều có lý, mà Khải Đạo Mạch có thể thông qua loại này đạo lý lĩnh ngộ ra đạo vận thuộc về mình.

Chẳng trách mình có thể tại thời điểm này lĩnh ngộ được lưới lôi, thì ra là tác dụng của Khải Đạo Mạch.

Mạc Vô Kỵ một lúc lâu đều không thể dẹp loạn tâm tình của mình, đến giờ phút này, hắn coi như là hiểu vì sao khai đạo ích giả lợi hại. Coi như, hắn cũng là một người khai đạo, hắn mở ra con đường cho người phàm dùng mạch lạc tu luyện.

Có lẽ chính bởi vì hắn là một người khai đạo, hắn có một cái Khải Đạo Mạch.

Có Khải Đạo Mạch rồi, tương lai hắn nhất định đi một đường thuộc về hắn bản thân tu đạo.

Nhìn một chút xung quanh vẫn là khắp nơi lôi hồ, Mạc Vô Kỵ biết đã đến lúc hắn rời đi. Tuy rằng khoảng cách mục tiêu của hắn Chân Thần Cảnh viên mãn hoặc là Nhân Tiên sơ kỳ còn một đoạn đường rất dài, Mạc Vô Kỵ rõ ràng, hắn ở chỗ này tu luyện đã đến cực hạn.

Tài nguyên toàn bộ bị hắn dùng sạch, nếu mà tiếp tục ở tại chỗ này tu luyện, đó chính là hao tổn thời gian. Tiếp tục ở tại chỗ này, không có mười năm tám năm, hắn sợ rằng rất khó bước vào Chân Thần Cảnh tầng mười một. Về phần Nhân Tiên cảnh giới, vậy càng là xa xa không hẹn.

Nhưng lúc này Mạc Vô Kỵ tin tưởng hắn coi như là gặp Nhân Tiên hậu kỳ, cũng không sợ.

Không nói hắn là Nhân Cực Cảnh, lại là Địa Cực cảnh, ngay cả nguyên lực cùng thức hải cũng xa không phải là người bình thường nhân tiên sơ kỳ có thể so sánh với.

Nhân Tiên điểm mạnh là cái gì, không phải là Nguyên Thần càng ngưng thật, thậm chí nguyên lực có thể hóa thành thực thể sao? Này với hắn mà nói, căn bản cũng không có nửa phần ý nghĩa. Hắn tại Hư Thần Cảnh thời điểm, nguyên lực đã có thể hóa thành thực thể, hiện tại càng là có thể dễ dàng ngưng tụ nguyên lực thủ ấn.

Về phần Nguyên Thần, hắn vốn là không có Nguyên Thần, hắn có là thức hải cùng tử khí hồ lớn, thức hải càng lúc càng lớn, càng ngày càng dầy nặng tử khí nguyên lực.

...

- Bá!

Mạc Vô Kỵ vừa ly khai tinh không lôi nguyên sau đó, liền phát ra một đạo truyền thư phi kiếm.

Sau đó hắn lại đem thân thể của chính mình dọn dẹp một phen, lại thay đổi một bộ quần áo sạch sẽ, lại đem tóc dài đơn giản kết thành một cái tinh không kế của tu sĩ, lúc này mới tế xuất phi thuyền hình tròn.

Làm xong những thứ này sau đó, Mạc Vô Kỵ lại còn không có thu được Súy Oa hồi âm, hắn lần nữa gửi đi hai đạo truyền thư phi kiếm.

Tròn hai ngày trôi qua, không có nửa điểm tin tức của Súy Oa.

Mạc Vô Kỵ điều khiển phi thuyền lại tìm ba ngày xung quanh tinh không lôi nguyên, vẫn là không có bất cứ tin tức gì của Súy Oa.

Súy Oa đột nhiên mất tích, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ có chút thất lạc. Hắn không biết Súy Oa có đúng hay không gặp nguy hiểm gì, nhưng từ Cực Băng Hải bắt đầu, đều là Súy Oa đi cùng với hắn, hiện tại Súy Oa đột nhiên biến mất, hắn còn có chút không quen.

Nhưng hắn chỉ có Chân Thần Cảnh tu vi, Súy Oa không thấy, hắn căn bản cũng không có biện pháp tìm được nó. Mênh mông tinh không, vô biên vô hạn, hắn đi chỗ nào tìm kiếm Súy Oa?

Liên tục tìm vài ngày, đều không có tìm được Súy Oa, Mạc Vô Kỵ lúc này mới một mình rời đi tinh không lôi nguyên. Súy Oa thoạt nhìn khá là cơ linh, coi như là gặp nguy hiểm, tin tưởng nó có thể bảo trụ cái mạng nhỏ của mình.

...

Chân Mạch Đại Lục Yến gia.

Tuy gia chủ Yến Tề Nhân bị Mạc Vô Kỵ giết chết, Yến gia cũng không đã bị bao nhiêu tổn hao. Thời khắc này gia chủ do Tinh Đế Sơn Tinh Vân Điện điện chủ Yến Bình Chỉ đảm nhiệm.

Tại trong đại điện Yến gia tộc, Yến gia hầu như hết thảy cấp bậc trưởng lão trở lên đều tụ tập ở tại nơi này.

Yến Bình Chỉ nhìn mọi người một chút, giọng nói có chút khàn khàn nói:- Chân Tinh tình huống ta không cần nói nhiều, ngoài Phong Tiêu Thành hư không cửa truyện tống trận, đã dần dần hình thành. Có thể nghĩ, tối đa chỉ có hai ba tháng, hư không truyện tống trận từ Tinh Không Điện đến Phong Tiêu Thành cũng sẽ bị cường giả Cổ Nặc Tinh tạo dựng lên. Bây giờ Phong Tiêu Thành, có thể nói là ánh nến trong gió, tùy thời sẽ bị Cổ Nặc Tinh cường giả cùng tinh không bầy thú đạp tại

dưới chân. Một khi Phong Tiêu Thành đình trệ, Chân Tinh sẽ không thể thủ.

Ta tiếp nhận chức vụ gia chủ tới nay, vẫn vì Yến gia có thể sừng sững tại một phương này thế giới mà nỗ lực. Nhưng có một số việc không phải là sức người có thể làm, Tinh Đế Sơn Ổ Lăng Chi cũng căn bản cũng không quan tâm chúng ta những gia tộc này sinh tồn cùng diệt vong. Những năm gần đây, hắn cũng liền tại Phong Tiêu Thành thành lập một phần phòng ngự trận mà thôi. Đối với Tinh Đế Sơn, đối với Chân Tinh là không hề có thành tích. Gặp phải Chân Tinh gần nghiền nát, lối thoát của ta Yến gia hiện tại ở nơi nào?

Yến Bình Chỉ nói xong, ánh mắt bình tĩnh nhìn tất cả trưởng lão cùng Nhân Tiên cường giả.

Không có người nói chuyện, ngay cả đại trưởng lão Nhân Tiên tầng bảy Yến Ương cũng không biết lối ra cho Yến gia ở nơi nào.

Thấy không có người nói chuyện, qua một lúc lâu, Yến Bình Chỉ mới tiếp tục nói:

- Yến gia gia chủ Yến Tề Nhân, Nhân Tiên cường giả Yến Đồng Cừ, Yến gia thiên tài Yến Dương Đông tất cả đều bỏ mạng ở trong tay Mạc Vô Kỵ. Tuy nói Yến gia ta mấy năm nay giết hơn hai mươi tu sĩ đến từ Thất Lạc Đại Lục, nhưng cũng không có báo được một phần vạn đại thù của Yến gia.

- Mạc Vô Kỵ ta Yến gia nhất định giết, ta Yến gia hiện tại chuyện trọng yếu nhất không phải là tìm Mạc Vô Kỵ báo thù, mà là lối ra Yến gia ở địa phương nào. Chẳng biết gia chủ cũng rõ, Hạ gia cùng Mưu gia hiện tại làm sao? Theo lý thuyết Chân Tinh gần tán loạn, Hạ gia cùng Mưu gia tuyệt đối sẽ không ngồi chờ chết.

Một người Yến gia trưởng lão Nhân Tiên tầng hai đứng lên nói.

Yến Bình Chỉ gật đầu:

- Đây chính là sự tình ta muốn nói, theo ta được biết, Cổ Nặc Tinh Nhân Tiên cường giả Hôi Vi Nhĩ đã thông qua thủ đoạn đi tới Chân Tinh, thậm chí đi bái phỏng qua Hạ Đan Đạo. Nếu là ta không có đoán sai, Hạ gia phải cùng Cổ Nặc Tinh đã có rồi hiệp định âm thầm.

- Á đù! Hạ gia dám làm như thế?

Nhân Tiên trưởng lão nhất thời cau mày nói.

Trừ phi lại đem Chân Tinh hết thảy bản thổ tu sĩ giết sạch, nếu không, một cái cấu kết Ngoại Vực tu sĩ cũng đủ để cho Hạ gia vạn kiếp thoát thân không được.

- Vô luận Hạ gia có dũng khí dám làm như thế hay không, bọn họ đã làm, hơn nữa Hạ gia mượn cớ là giết Mạc Vô Kỵ vì Hạ Mạt báo thù. Nếu là ta không có đoán sai, lần này Cổ Nặc Tinh cùng tinh không thú xâm lấn Chân Tinh, mượn cớ hẳn là Mạc Vô Kỵ giết bạch nhãn Thiếu Lang Vương. Hạ gia lấy cớ chính là Mạc Vô Kỵ mang đến tai nạn cho Chân tinh, bọn họ liên hợp Ngoại Vực người xâm lăng lại đem Mạc Vô Kỵ bắt được.

Lời của Yến Bình Chỉ, tất cả mọi người hiểu. Hạ gia làm như thế mặt ngoài mượn cớ là vì lại đem Mạc Vô Kỵ bắt được để bảo hộ Chân Tinh an nguy, dù sao tinh không thú ở phương diện đuổi giết so với tu sĩ phải mạnh hơn, còn có một cái đó chính là mượn lần này cho thấy Chân Tinh cũng không có cố ý che chở Mạc Vô Kỵ.

Về phần dị tộc dẫn vào sẽ không lại lui ra ngoài, Hạ gia cũng có lời. Bọn họ trước ít nhất là bảo hộ Chân Tinh, lúc này mới nóng ruột lại đem dị tộc mang vào Chân Tinh. Về phần sự tình phía sau không bị khống chế, cũng căn bản cũng không phải là Hạ gia có thể dự liệu được.

Vô luận mượn cớ này có bao nhiêu hoang đường, nhưng cuối cùng là có mượn cớ. Vạn nhất tương lai nước khác tu sĩ bị lần nữa đuổi ra khỏi Chân Tinh, bọn họ cũng có lời.

- Mạc Vô Kỵ thậm chí còn giết ta Yến gia gia chủ, ta Yến gia sớm đã cùng hắn thế bất lưỡng lập...

Lại có một người Nhân Tiên trưởng lão đứng ra nói.

Giờ khắc này ở ngồi mọi người đều hiểu trước Yến Bình Chỉ vì sao phải nhắc tới Mạc Vô Kỵ, thì ra Yến gia muốn đi con đường giống Hạ gia.

Nhưng vào lúc này, một người Chân Thần Cảnh tu sĩ vội vã tiến lên đưa tin:

- Có một người là Hôi Vi Nhĩ trước tới bái phỏng.

- Lập tức cho mời.

Lần này không đợi gia chủ nói chuyện, đại trưởng lão chủ động đứng lên nói.

Yến gia mọi người rõ ràng, lối ra của Yến gia tới rồi.

...

Mạc Vô Kỵ chính bản thân khống chế phi thuyền, lại là không cần tu luyện hết tốc lực tiến về phía trước. Chỉ hơn một tháng thời gian, hắn liền xuất hiện ở ngoại vi tinh không bến tàu.

Trước đây thời điểm Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện chiến trường, lúc này sớm đã không nhìn thấy nửa phần bóng dáng. Mạc Vô Kỵ thần niệm quét tới, hắn nhìn thấy không phải là Chân Mạch Đại Lục tu sĩ quân đội, mà là một đám lại một đàn tinh không thú, ngoại trừ những thứ này tinh không bầy thú, còn có đông đảo cổ nặc thú kỵ quân đội.

Mạc Vô Kỵ trong lòng lộp bộp một cái, ý niệm duy nhất chính là tinh không bến tàu thất thủ, Tinh Không Điện bị dị tộc chiếm cứ. Tinh Không Điện bị dị tộc chiếm giữ, Chân Tinh còn có thể tốt sao? Không biết Tinh

Đế Sơn Tinh Chủ có hậu chiêu gì, hi vọng Tinh Chủ này gặp phải thời điểm nước khác xâm lấn, đừng sợ vãi tè ra quần.

Trên thực tế đối với Trì Đồng bị Báo Liệt uy hiếp, Mạc Vô Kỵ rất là không cho là đúng, nhìn như có vẻ vì Chân Tinh an nguy, trên thực tế làm như vậy chỉ là làm cho nước khác càng là khinh thường. Tinh Không Lang Vương thì như thế nào, bất quá là một cái Địa Tiên viên mãn mà thôi. Trì Đồng cũng chính là Địa Tiên, nếu là mượn tinh không bến tàu, Địa Tiên viên mãn cũng không nhất định có thể tấn công đi vào.

Trọng yếu hơn là, Tinh Không Lang Vương lúc đó còn không ở đó.

Bên trong Mạc Vô Kỵ thần niệm, ngăn ở Tinh Không Điện phía ngoài tinh không thú quân đội cùng cổ nặc kỵ sĩ quân đội có ít nhất hơn mấy chục vạn. Những thứ này dị tộc quân đội chắn bên ngoài Tinh Không Điện, chẳng khác nào hoàn toàn ngăn chặn khả năng Chân Tinh tu sĩ đi ra cùng tinh không tu sĩ tiến vào Chân Tinh.

Nhìn những thứ này dị tộc chặn con đường mình trở về Chân Tinh, Mạc Vô Kỵ trong lòng sát khí đại thịnh.

Đang ở lúc Mạc Vô Kỵ nghĩ xem có nên xách súng laser ra hay không, có thể dùng thủ đoạn gì lại đem hết thảy dị tộc quân đội nơi này một lưới bắt hết, thì một đạo nhân ảnh nhanh chóng từ xa đến gần, rất nhanh liền đi tới phụ cận hắn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 355: Cực Băng Pháo

- Ế đù! Mạc Vô Kỵ?

Người vừa tới thấy Mạc Vô Kỵ xong, mặt lộ kinh sợ, lập tức ngừng lại.

Mạc Vô Kỵ chú ý là một người nam tu xông tới, khuôn mặt vết tích tinh không tang thương, phía sau lưng vác một thanh trường đao. Đây ít nhất là một người tu sĩ Chân Thần Cảnh hậu kỳ, nếu có thể nhận biết mình, nói rõ là Chân tinh tu sĩ.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, tên tu sĩ này trên cổ tay đeo một cây màu đỏ tia kết. Theo lý thuyết đây là thứ Độc Hành Hồng Kết mới có, trên tay nam tu này thế nào cũng có?

Không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi, lại là một đạo thân ảnh nhanh chóng vọt tới. Đây là một người tu sĩ cưỡi trên tinh không thú, Mạc Vô Kỵ trải qua tinh không hỗn chiến trước đây, tên này còn chưa tới trước mặt, hắn liền nhìn ra này là một người Cổ Nặc Tinh kỵ tu.

Mạc Vô Kỵ đã hiểu được, Cổ Nặc Tinh kỵ tu này hắn là truy sát nam tu vừa rồi người kia.

Kỵ tu thấy có thêm Mạc Vô Kỵ sau đó, cũng không có lúc đó lui về phía sau, trái lại tăng nhanh tốc độ vọt tới. Trong tay hắn một cây gai ngược kinh mang hầu như phá không gian khoảng cách giữa Mạc Vô Kỵ, trong thời gian ngắn đã đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ.

Phía sau Mạc Vô Kỵ, Thiên Cơ Côn vung ra, một đạo côn ảnh giống như thác nước bình thường giống nhau, không có nửa điểm quanh co,

liền đánh xuống vào đầu.

- Ầm!

Nguyên khí trực tiếp tán loạn nổ tung, kinh mang cũng trực tiếp bị đập vỡ, kỵ tu cả cơ hội tránh né cũng không có, trực tiếp bị Thiên Cơ Côn đánh nát đầu.

Mạc Vô Kỵ tay vung lên một cái, một cái nhẫn bị hắn thu vào. Hắn thấy, người kỵ tu này nhiều nhất là Chân Thần Cảnh viên mãn, sẽ không có bao nhiêu thứ tốt. Tiếc rằng hiện tại hắn trên người thiếu nhất chính là tài nguyên tu luyện, thịt muỗi tuy rằng ít, dầu gì cũng còn hơn không.

- Á đù! Ngươi...

Tên tu sĩ này khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ, một cái Chân Thần Cảnh viên mãn cường giả, cư nhiên tại dưới tay Mạc Vô Kỵ, cả một chiêu cũng không chống nổi.

Cũng may người nam tu này rất nhanh thì phản ứng kịp, cúi người hành lễ đối với Mạc Vô Kỵ nói:

- Không nghĩ tới tiền bối nhanh như vậy liền thăng cấp tới Nhân Tiên cảnh giới rồi, vãn bối Thạch Lộc đa tạ tiền bối cứu giúp chi ân.

Mạc Vô Kỵ thế mới biết đối phương đem hắn xem như Nhân Tiên cường giả, dù sao hắn mới vừa xuất thủ quá mức cường hãn. Chân Thần Cảnh hậu kỳ kia bị hắn giết chết dễ dàng, phỏng chừng đều đã là cảnh giới viên mãn.

- Thạch đạo hữu khách khí, ta vừa mới trở về, xin hỏi một chút tinh không bến tàu có đúng hay không đã bị tu sĩ giới khác chiếm lĩnh?

Mạc Vô Kỵ ôm quyền hỏi.

Thạch Lộc giải thích:

- Tinh Chủ ngã xuống sau đó, tinh không bến tàu tại mấy năm trước đã bị tu sĩ giới khác chiếm cứ. Ta mặc dù không có đi vào Chân Tinh, thế nhưng ta phỏng chừng Chân Tinh môn hộ Phong Tiêu Thành lúc này chắc cũng là tràn ngập nguy cơ...

- Ái chà! Tinh Đế Sơn Tinh Chủ bỏ mình rồi xao?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên hỏi.

Thạch Lộc gật đầu:

- Năm đó Bán Nguyệt Tiên Cung bị Lôi Hồng Cát luyện hóa mang đi, Tinh Chủ bị kích thích vì Lôi Hồng Cát làm phản, bị một người Địa Tiên sơ kỳ cường giả của Cổ Nặc Tinh đánh lén ngã xuống...

Nghe được Bán Nguyệt Ngục cư nhiên bị Lôi Hồng Cát cái thằng phản bội này luyện hóa, Mạc Vô Kỵ trong lòng nhất thời khó chịu. Tên này cùng hắn có đại thù, một khi Bán Nguyệt Ngục bị tên này nắm trong tay, thực lực đâu chỉ bội thăng?

- Tinh trước Chủ tại ngã xuống, chỉ định tiền bối ngài là người thừa kế tiếp theo cho chức vị Tinh Đế Sơn Tinh Chủ...

Lời của Thạch Lộc chưa nói xong, đã bị Mạc Vô Kỵ cắt đứt:

- Chờ một chút, ngươi nói Tinh Chủ chỉ định ta là người thừa kế Tinh Đế Sơn Tinh Chủ?

Không trách Mạc Vô Kỵ kinh ngạc nói như vậy, bởi vì hắn cùng Trì Đồng căn bản cũng không có nửa điểm cùng xuất hiện. Tại sau khi Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện, có một chút cùng xuất hiện, còn là không vui vẻ gì. Trì Đồng lá gan quá nhỏ, cả một con báo yêu uy hiếp cũng không dám đáp lại, để cho Mạc Vô Kỵ vô cùng thất vọng.

Hơn nữa trước đây sáu gã Nhân Tiên tìm tới Cực Băng Hải, Mạc Vô Kỵ hoài nghi trong đó có người của Trì Đồng.

Một cái Tinh Chủ như thế, nói lời trong lòng, Mạc Vô Kỵ trong lòng là không có nửa phần tôn kính.

- Không sai, chuyện này có vô số người nghe được, căn bản lại không tồn tại khả năng giả. Về sau ta nghe nói tam đại gia tộc cùng các Đại điện chủ tranh đoạt Tinh Chủ, để cho Tinh Không Điện thất thủ.

Thạch Lộc tiếp tục giải thích.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, Tinh chủ con mẹ gì đó hắn nửa điểm hứng thú cũng không có. Mục đích chủ yếu hắn đến phía bên này Chân Tinh, ngoại trừ xem Yên Nhi sống có tốt hay không, còn có chính là lấy đi tinh không bài trên Tinh Không Bảng.

Nghĩ tới đây Mạc Vô Kỵ chợt nhớ tới Yên Nhi còn đang ở Chân Mạch Đại Lục, nếu là dị tộc xâm nhập Chân Mạch Đại Lục, vậy Yên Nhi làm sao bây giờ?

- Thạch đạo hữu, ngươi mau nói cho ta biết Cổ Nặc Tinh kỵ quân đội cùng tinh không bầy thú có xâm lấn vào Chân Mạch Đại Lục hay không?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Thạch Lộc lắc đầu nói:

- Theo ta có tin tức nửa năm trước, hắn là còn không có đánh vỡ Phong Tiêu Thành, hiện tại thế nào ta cũng không biết.

Nói xong, Thạch Lộc dường như nhớ ra cái gì đó, cũng theo gia tăng thanh âm nói:

- Mạc tiền bối, ta nghe nói Tinh Không Lang Vương đang khắp nơi tìm kiếm ngươi, ngươi đi nhanh lên. Một khi ngươi xuất hiện ở Tinh Không Điện, Tinh Không Lang Vương rất nhanh thì có thể nhận được tin tức tới nơi này.

Mạc Vô Kỵ hừ một tiếng nói:

- Hắn tới thì tới, coi như là hắn không tới tìm ta, tương lai có một ngày ta cũng phải tìm đến ổ sói của hắn. Một đám súc sinh, cũng dám chiếm giữ địa phương nhân loại tu sĩ.

- Mạc tiền bối lời nói chính là lời trong lòng ta, vô luận là Cổ Nặc Tinh dị tộc, hay là tinh không thú súc sinh, dám vào xâm phạm Chân Tinh, nhất định phải phải chém tận giết tuyệt.

Thạch Lộc lập tức dường như gặp phải tri kỷ bình thường vậy vỗ tay nói.

- Thạch đạo hữu, chúng ta hay là tương xưng đạo hữu sao?, tiền bối hô lên không được tự nhiên. Được rồi, trong tay của ngươi vì sao có một cái hồng kết.

Mạc Vô Kỵ chỉ vào Thạch Lộc cổ tay nói.

Thạch Lộc hiển nhiên không phải là người máy móc, nghe được lời của Mạc Vô Kỵ cũng không có kiên trì nữa, chỉ vào hồng kết giải thích:

- Mạc huynh, không phải là ta kết cái này hồng kết. Là bởi vì Chân Mạch Đại Lục có một cái tu sĩ gọi Độc Hành Hồng Kết, hắn những năm gần đây vẫn luôn tại ngoại vi chém giết dị tộc. Chỉ cần là hắn gặp phải dị tộc cùng Chân Tinh tu sĩ động thủ, hắn đều có thể không chút do dự xuất thủ tương trợ. Lâu ngày, rất nhiều Chân Tinh tu sĩ không cách nào trở lại Chân Tinh, tại tinh không lưu lạc, đều tay cài nơ đỏ, chúng ta tự xưng là Đồng hành hồng kết.

Mạc Vô Kỵ không nghĩ tới Độc Hành Hồng Kết cư nhiên làm ra chuyện ảnh hưởng lớn như vậy, xem ra hắn vậy cũng tại bên trong Bán Nguyệt Ngục thu được thứ tốt.

- Mạc huynh, Hạ gia cùng Mưu gia đều ở chung quanh đây truy sát tu sĩ từ Thất Lạc Đại Lục đến Chân Mạch Đại Lục, coi như là tinh không bến tàu không có bị dị tộc chiếm giữ, ta cũng kiến nghị Mạc huynh tạm thời không phải đi về.

Thạch Lộc nói lần nữa.

- Cái gì?

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác một cổ ngọn lửa vô danh từ đáy lòng phun ra.

Coi như là giận chó đánh mèo, cái này cũng giận chó đánh mèo đến quá ngoại hạng một chút sao?? thiên tài Thất Lạc Đại Lục đến Chân Mạch này, hắn trên cơ bản cũng không nhận ra, cư nhiên cũng bị giận chó đánh mèo? Xem ra hắn vẫn còn là không có thích ứng này Tu Chân Giới vô sỉ cùng không biết xấu hổ.

Không biết Nhâm Thiên Tinh có sao không.

Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ quanh thân sát khí không ngừng bắt đầu khởi động, Thạch Lộc theo bản năng lui về phía sau mấy bước, lúc này mới cẩn thận hỏi:

- Mạc huynh, nếu không ngươi cùng đi với ta tránh né một chút? Ta biết một cái địa phương so sánh tương đối an toàn, chẳng những có thể tu luyện, cũng không dễ dàng bị phát hiện.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Trốn? Nếu ta đã trở về, vậy không có ý định lại bị đuổi giết tiếp nữa. Tương lai coi như là phải đi, cũng là quang minh chính đại đi, nơi này đã không có người nào có tư cách bắt ta trốn đi nữa.

Tinh Không Lang Vương tới rồi, cũng là có tư cách có thể cho hắn đi trốn. Thế nhưng hắn nếu tới rồi, liền quyết định phải đoạt lại Tinh Không Điện. Tinh Không Lang Vương lợi hại hơn nữa, hắn trú đóng ở Tinh Không Điện, Lang Vương cũng không có thể làm gì hắn đây.

- A... đù!

Thạch Lộc kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ, nếu tới rồi, cũng không dự định rời đi? Không muốn nói Tinh Không Lang Vương, chính là trăm vạn đại quân bảo vệ trước tinh không bến tàu, cũng không phải bọn họ có thể chống lại.

Mạc Vô Kỵ không có giải thích, trực tiếp lấy ra một cây cự pháo, lần này hắn lựa chọn đạn là Cực Băng Pháo.

Súng laser cùng thiên hỏa pháo những thứ này cự pháo giải quyết vấn đề rất đơn giản, khuyết điểm duy nhất chính là những thứ này đạn pháo bắn ra sau đó, vậy thì không có chuyện của hắn nữa.

Vô luận là nhẫn hay là tinh không điểm cống hiến, hắn cũng không có. Hiện tại hắn muốn là tinh không điểm cống hiến, đương nhiên vô số đồ đạc của tu sĩ nước khác, cũng là một loại tài phú.

- Mạc huynh, ngươi định dùng linh pháo này đối phó tu sĩ đó sao?

Thấy Mạc Vô Kỵ lấy ra một môn cự pháo, Thạch Lộc lại hỏi.

Hắn đã chuẩn bị chạy trốn cho tốt, linh pháo loại vật này bình thường đều lắp đặt tại chiến hạm cùng thành trì, thế nhưng loại pháo này uy lực hữu hạn. Hơn nữa tính cơ động lại không tốt, dùng đạn pháo toàn bộ là linh thạch chồng chất mà thành. Nói cách khác, tu sĩ nghèo một chút, đánh vài pháo sẽ không còn linh thạch.

- Ờ, chờ ta chiếm lĩnh tinh không bến tàu xong, ngươi đi liên hệ một phần Chân Tinh tu sĩ, báo cho bọn họ trở về, trợ giúp ta bảo vệ cho tinh không bến tàu.

Mạc Vô Kỵ thuận miệng nói.

Thực lực của Mạc Vô Kỵ mạnh hơn Thạch Lộc nhiều lắm, hiện tại Mạc Vô Kỵ nói như vậy, Thạch Lộc cũng không thể nói không được, không thể làm gì khác hơn là đáp:

- Được rồi...

Hắn chuẩn bị xong, một khi tu sĩ nước khác xông lại, hắn phải nghĩ biện pháp chạy thoát thân.

Thực lực của Mạc Vô Kỵ hơn xa cho hắn, tự nhiên phải chạy nhanh hơn so với hắn.

Một quả Cực Băng Pháo đạn bị Mạc Vô Kỵ đưa vào bên trong pháo đồng, thần niệm Mạc Vô Kỵ đã quét xa xa tinh không thú doanh trại quân đội cùng Cổ Nặc Tinh kỵ tu doanh trại quân đội.

Đập vỡ hai cái doanh trại quân đội cũng không phải rất xa, Mạc Vô Kỵ biết mình những thứ này đại pháo lợi hại. Vì không cho những thứ này dị tộc có khả năng đào tẩu, hắn cố ý lựa chọn cự pháo loại lớn.

Cực Băng Pháo bị kích phát, một đạo chói mắt bạch mang liền xông ra ngoài, Thạch Lộc thậm chí không có nghe được bao nhiêu tiếng nổ mạnh, hắn chỉ có thể cảm nhận được không gian chung quanh dường như bỗng băng hàn hắn lên.

Lập tức ánh mắt của hắn liền cũng không nhìn thấy bất kỳ vật gì, hoặc là nói, chỉ có thể nhìn thấy một mảnh màu trắng mênh mông, ngay cả thần niệm cũng chỉ có thể dừng lại với một mảnh trắng xóa này.

- Ầm!

Kịch liệt tinh không rung động qua thật lâu mới truyền tới, đủ qua mười mấy hô hấp thời gian, rung động mới biến mất. Hắn choáng váng phát hiện, trước mắt một mảnh tinh không hầu như đều toàn bộ đống kết lại.

Đây rốt cuộc là pháo lol gì, cư nhiên kinh khủng như vậy? Thạch Lộc tay chân đều có chút lạnh lẽo, nếu mà hắn tại dưới đạn pháo bao phủ, cả cơ hội chạy trối chết cũng không có.

Chẳng những là Thạch Lộc, Mạc Vô Kỵ cũng là lay động không gì sánh được. Hắn vẫn cho là bên trong hết thảy đạn pháo của hắn súng

laser mới là lợi hại nhất, bây giờ mới biết Cực Băng Pháo so với súng laser cường đại hơn đâu chỉ gấp mấy lần? Dưới thần niệm của hắn, toàn bộ là từng mảnh cặn bã băng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 356: Trường Tắc Quy Phục

Trường Tắc, thống suất Cổ Nặc Tinh thú kỵ quân đội. Trên đầu hắn có một đôi lỗ tai nhọn thoạt nhìn có chút giống tộc Elf, thế nhưng tư chất của hắn coi như là tại Cổ Nặc Tinh cũng có thể xếp vào nhóm trên.

Trước đây thời điểm Bán Nguyệt Ngục xuất hiện, Trường Tắc là Chân thần cảnh viên mãn. Mấy năm trôi qua, hắn đã là cường giả Nhân Tiên tầng một.

So sánh với tại Cổ Nặc Tinh, hắn tại Chân Tinh tinh không bến tàu hắn sống càng là thư sướng. Tại Cổ Nặc Tinh, bởi vì lỗ tai của hắn thoạt nhìn rất là buồn cười, thế cho nên địa vị của hắn cũng không cao. Về sau theo quân đội tham gia chiến đấu cướp đoạt Bán Nguyệt Tiên Cung, tuy rằng đồ đạc bên trong Bán Nguyệt Tiên Cung hắn không có mò được một chút nào, lại bằng vào một trận chiến này lập được đại công. Sau cùng trở thành một người thống suất của Cổ Nặc Tinh kỵ quân đội, đi qua mấy năm tu luyện, hắn càng là trực tiếp thăng cấp tới rồi Nhân Tiên tầng một.

Quyền lực trong tay, cùng hàng loạt lưu động tài nguyên ở tinh không bến tàu, để cho hắn thoả thuê mãn nguyện, thậm chí thầm hạ quyết tâm, nhất định phải ở chỗ này thành công bước vào Địa Tiên cảnh giới. Chờ hắn trở thành một danh Địa Tiên cường giả sau đó, về lại Cổ Nặc Tinh, còn có ai dám dùng ánh mắt khinh thường nhìn hắn?

Lúc này Trường Tắc mới vừa bước ra từ tinh không bến tàu lầu ba tinh không môn, hắn vừa rơi xuống tại bên trên tinh không, liền cảm nhận được tinh không từng trận rung động, theo chính là một mảnh bạch quang phô thiên cái địa khuếch trương triển khai.

Ngoại trừ một mảnh băng hàn ra, hắn lại cũng không nhìn thấy bất kỳ vật gì.

Cái loại này băng hàn trong nháy mắt liền xâm lấn Linh Lạc hắn, Trường Tắc kinh nghiệm chiến trận, lập tức liền biết không tốt. Hắn muốn dùng tốc độ nhanh nhất lui về, thế nhưng băng hàn đã hoàn toàn làm hắn đông lạnh. Hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn băng hàn từ bên ngoài y phục của hắn chậm rãi chảy vào, nhìn nguyên thần của hắn bị dần dần đông đặc, cảm thụ được bản thân Linh Lạc bị từ từ nứt ra...

Giờ khắc này, kinh hoảng cùng sợ hãi tràn ngập toàn bộ thể xác và tinh thần cùng linh hồn Trường Tắc. Coi như là đối mặt Địa Tiên cường giả, hắn cũng không có loại sợ hãi này.

Hắn ngẩng đầu, lập tức đã nhìn thấy chuyện càng hoảng sợ hơn.

Cổ nặc kỵ sĩ quân đội cùng tinh không thú quân đội cộng lại gần cả trăm vạn, hơn nữa nơi này đều là tinh hoa trong tinh hoa. Cũng không phải phô thiên cái địa cấp thấp tinh không bầy thú có thể so sánh.

Giờ phút này trăm vạn đại quân đồng dạng bị bạch mang khắp bầu trời bao trùm, so với hắn bị băng hàn, trăm vạn đại quân này càng là đứng mũi chịu sào. Hắn rõ ràng thấy từng tên một tu sĩ hóa thành tượng băng, sau đó vỡ vụn, sau đó hóa thành mảnh nhỏ biến mất tại trong tinh không.

Hắn cuối cùng là hiểu rõ chính bản thân vì sao còn chưa có ngã xuống, đó là bởi vì hắn không có trước tiên đối mặt băng hàn bạch mang kinh khủng kia, cộng thêm hắn cách trung tâm băng hàn bạch mang lại khá xa, thực lực càng là tới Nhân Tiên, lúc này mới có cơ hội từ từ ngã xuống.

Ý thức dần dần tại trong đầu Trường Tắc không rõ, trong lòng hắn một mảnh lạnh lẽo. Trước đây dự định mượn thời điểm cướp đoạt Bán Nguyệt Tiên Cung xâm lấn Chân Tinh, Cổ Nặc Tinh tiên tri cũng đã nói,

Chân Tinh không thể động tới, chí ít thực lực của Cổ Nặc Tinh không có khả năng động...

Hôm nay chỉ sợ lời tiên đoán đã trở thành sự thật, tại đây dưới tử vong bạch mang, Cổ Nặc Tinh hết thảy thú kỵ tới nơi này đoán chừng là xong đời, coi như là kỵ sĩ tiến vào tinh không bến tàu Cổ Nặc Tinh, vậy cũng không khá hơn bao nhiêu. Được rồi, Cổ Nặc Tinh đệ nhất thống suất Hi Đức vậy cũng tại trong quân kỵ sĩ kia sao?? Vô tận băng cặn bã mảnh nhỏ, không biết có Hi Đức thống suất một mảnh hay không...

...

- A đù! Mạc huynh, cái này...

Thạch Lộc đờ đẫn nhìn bạch mang phía xa một mảnh băng hàn, sững sờ hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ thu hồi Cực băng đại pháo, trong lòng cũng không có bao nhiêu hài lòng. Hắn bộc phát khẳng định, chính bản thân lấy được đại pháo không phải là đối phó một giới này, mà là mặt biên đẳng cấp cao hơn lưu lại. Những thứ này đạn pháo nhất định vô cùng trân quý, hắn ở chỗ này dùng một quả liền ít một quả, tương lai nếu là tới một giới khác, thời điểm cần loại đại pháo này, phải làm gì?

Mấu chốt là hắn còn đáp ứng ông già râu bạc trắng câu cá, phải đi cái gì chó má Chư Thần Tháp, tìm kiếm Tỏa Tiên Trận. ông già này thực lực cường đại cỡ nào? Chính hắn đều không thể làm được, nói rõ chuyện này bản thân chính là một cái hố.

Tuy Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng, làm một tu sĩ, không có khả năng ỷ lại ngoại vật. Thế nhưng hắn chút thực lực ấy, nếu mà không nhờ ngoại vật, vậy hắn là thật muốn chết.

- Đi qua xem một chút sao?.

Mạc Vô Kỵ thu thập tình hoài, trực tiếp nói.

Tuy Cực Băng Pháo uy lực sớm đã đi qua, tinh không bến tàu bên ngoài đã từng là Ngoại Vực quân đội doanh trại cũng đã là một mảnh băng hàn. Thực lực của Mạc Vô Kỵ cường đại, bản thân chính là từ Cực Băng Hải đi ra, loại băng hàn này với hắn mà nói thật đúng là không coi vào đâu. Ngược lại Thạch Lộc lại không thể không vận công chống lại, trong lòng hắn càng là rung động, đại pháo uy lực đều đi qua thời gian dài như vậy, hắn lại còn thiếu chút nữa còn có chút không đỡ được.

- Nơi này hộ trận đã hoàn toàn đã không còn.

Thạch Lộc thấy trơ trọi tinh không đất bằng phẳng, thở dài một tiếng nói.

Trước đây nơi này là địa phương Chân Mạch Đại Lục tinh không tu sĩ quân đội trú quân, nơi này chính là có một mảnh lại một phiến phòng ngự hộ trận, ngoại trừ phòng ngự hộ trận, còn có một vài tụ linh trận, ảo tinh trận các loại...

Mà bây giờ, nơi này chỉ có một mảnh nhẵn bóng, không còn có cái gì ngăn cản. Chỉ có tại đây trơ trọi đất bằng phẳng, còn có một ít mảnh vụn.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, lại đem tinh không bài bên hông bắt lên.

Tinh không điểm cống hiến 1.721.673, xếp hạng 98.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là có rồi một phần an ủi, Cực Băng Pháo quả nhiên có thể thu gặt được chút điểm cống hiến. Bất quá cái điểm này tuyệt đối chỉ có một phần nhỏ. Nơi này trăm vạn trú quân, hơn nữa coi như là yếu nhất cũng có thể tại Nguyên Đan Cảnh hoặc là tứ cấp yêu thú trở lên.

Tính như vậy, xa xa không chỉ một hai triệu tinh không điểm cống hiến. Mà hắn chỉ thu hoạch hơn một trăm vạn tinh không điểm cống hiến. Nói rõ cực phẩm pháo uy lực quá lớn, tạo thành một phần lớn điểm trôi đi.

Về phần giới chỉ cái gì các loại, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể ở vùng ven giải đất thu hoạch vài tấm. Ở giữa Cực Băng Pháo, vậy càng là một quả đều không tồn tại.

Phát tài ý nghĩ thất bại.

- Mạc huynh, nơi này còn có một cái hoàn chỉnh...

Thạch Lộc thủ phát hiện Trường Tắc trước đứng ở xa xa.

Mạc Vô Kỵ một bước nhảy đi qua, trực tiếp đưa tay rơi vào trên người Trường Tắc. Trường Tắc quanh thân băng hàn cấp tốc hóa đi, theo khóe miệng Trường Tắc chảy ra một đạo máu đen, tên này sinh mệnh lực rất mạnh, lại còn không có ngã xuống.

Mạc Vô Kỵ lập tức lấy ra một viên thuốc ném vào trong miệng Trường Tắc, trên thực tế Mạc Vô Kỵ nếu mà nhất định phải cứu cái này Cổ Nặc Tinh tu sĩ có tai elf, hắn có thể xuất ra một mảnh Vô Lượng Tục Hồn Hoa. Bất quá loại đỉnh cấp linh vật này, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn lãng phí.

Không thể không nói Trường Tắc mệnh lớn, một nén nhang sau đó, tên này cư nhiên tỉnh lại. Khi biết chính bản thân không có ngã xuống sau đó, Trường Tắc trước tiên chính là vận chuyển công pháp chữa thương.

Rất nhanh, Trường Tắc liền đem thương thế của mình vững chắc xuống tới, hắn ngơ ngẩn Mạc Vô Kỵ cùng Thạch Lộc nhìn trước mắt.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp nói:

- Bên ngoài này trăm vạn trú quân, đã bị ta giết chết. Hiện tại ngươi có hai lựa chọn, đệ nhất ta cho ngươi một đoàn hỏa diễm, ngươi chết dứt khoát khỏi đau đớn. Thứ hai, trở thành nô gia của ta, chủ động đưa ra linh hồn Nguyên Thần của ngươi, để cho ta khống chế.

- Ta Trường Tắc tự nguyện trở thành gia nô của Mạc đại nhân, vĩnh viễn vĩnh không đổi ý.

Trường Tắc hầu như không có nửa điểm cân nhắc, trực tiếp rộng mở tâm thần, đưa ra linh hồn Nguyên Thần của chính mình.

Mạc Vô Kỵ thậm chí đều có chút ngây người, trước đây lúc đi ra Bán Nguyệt Ngục, hắn thế nhưng tận mắt thấy Cổ Nặc Tinh thú kỵ đại quân cường hãn không sợ chết.

Người kia chẳng những quen biết hắn, còn nửa điểm cân nhắc cũng không có liền đưa ra Nguyên Thần để cho mình ký thác, hơn nữa thệ ngôn còn nói trôi chảy như vậy. Tên này rốt cuộc là có phải Cổ Nặc Tinh thú kỵ quân đội hay không a?

Mạc Vô Kỵ không biết Trường Tắc chẳng những là một thành viên của Cổ Nặc Tinh thú kỵ quân đội,, còn là thống suất trong đó, hắn cũng không biết tâm tư trong lòng Trường Tắc.

Trường Tắc là biết Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ trước đây tu vi dường như cũng không cao, liền có thể chém giết bạch nhãn cự lang, thậm chí có thể giết chết nhân tiên cường giả ám toán hắn. Sau cùng lại dưới vài Nhân Tiên vây giết, thứ nhất phát hiện Bán Nguyệt Tiên Cung, đồng thời tiến vào Bán Nguyệt Tiên Cung bên trong trốn một mạng.

Mà hôm nay hắn lại tận mắt thấy Cực Băng Pháo này kinh khủng, loại pháo này nếu mà tùy tiện bắn vài pháo với Cổ Nặc Tinh, vậy muốn chiếm giữ Cổ Nặc Tinh, cũng chỉ là phất tay mà thôi.

Không muốn nói hiện tại cái mạng nhỏ của hắn gần không còn, coi như là mạng nhỏ còn có khả năng tồn tại, hắn cũng sẽ không cự tuyệt theo một cường giả như vậy.

Đối với Cổ Nặc Tinh, Trường Tắc cũng không có bao nhiêu lòng trung thành. Bởi vì hắn từ nhỏ tựa cùng tu sĩ Cổ Nặc Tinh có chút sai biệt, lỗ tai của hắn rất nhọn, hơn nữa vành tai hướng lên trên. Nếu không

phải tư chất của hắn cường đại, lại ở bên trong Bán Nguyệt Tiên Cung cướp đoạt anh dũng không gì sánh được, cộng thêm tu vi tiến độ thần tốc, hắn Trường Tắc không có cơ hội trở thành thống suất quân đội dị tộc thủ hộ tinh không bến tàu.

Nếu nguyện ý đưa lên linh hồn để cho mình điều khiển, Mạc Vô Kỵ cũng lười đi hỏi nguyên nhân, trực tiếp tại linh hồn Trường Tắc đánh hạ một đạo ấn ký, sau đó nói:

- Sau này liền ở bên cạnh ta, nghe theo ta phân phó.

- Dạ, đại nhân...

Trường Tắc kính cẩn nói, giọng nói khiêm tốn không gì sánh được.

Mạc Vô Kỵ lần nữa nghĩ tới Yên Nhi, trước đây Yên Nhi cũng là như thế này cùng ở bên cạnh hắn, chỗ bất đồng là, Yên Nhi là tự nguyện, Trường Tắc này là bị hắn hạ linh hồn ấn ký. Chỉ cần hắn nguyện ý, tùy thời thời khắc có thể cho hắn biến mất trên thế giới này.

- Sau này liền gọi ta là thiếu gia sao?.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói, Yên Nhi vẫn gọi hắn là thiếu gia, nếu là Yên Nhi còn bên người, Trường Tắc này ngược lại là một người dễ sai sử. Sau này không cần mọi chuyện đều cần Yên Nhi tự mình đi làm...

Ai, Yên Nhi thời khắc này tu vi nói không chừng còn cao hơn so với hắn, Mạc Vô Kỵ lắc đầu, lại đem những ý niệm này dứt bỏ.

- Dạ, thiếu gia.

Trường Tắc nhanh chóng đổi giọng.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một chút mảnh vụn Vô Lượng Tục Hồn Hoa, đưa cho Trường Tắc:

- Cỏ nè, chơi không? Quấn giấy bạc lại đốt lên rít một hơi, hồn phách hao tổn sẽ tự động được chữa trị.

- Í đù! Vô Lượng Tục Hồn Hoa...

Trường Tắc tiếp nhận mảnh vụn, nhất thời động dung, hắn cũng không phải là người thiếu kiến thức, Vô Lượng Tục Hồn Hoa mảnh vụn cũng ẩn chứa chữa trị linh hồn cường đại hiệu quả. Bản thân chủ nhân này quả nhiên không đơn giản, tiện tay xuất ra chính là loại đỉnh cấp bảo vật này.

Giờ khắc này, trong lòng Trường Tắc trái lại lửa nóng, nếu là có một ngày chủ nhân có thể Phá Toái Hư Không, hắn Trường Tắc chẳng phải là cũng có thể đi theo ăn canh?

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại, cắt đứt yy của Trường Tắc:

- Ta hiện tại phải đi tinh không bến tàu, sau đó chiếm lĩnh tinh không bến tàu, ngươi lại đem tình hình thực lực tinh không bến tàu cổ nặc kỵ sĩ còn cóvà tinh không thú nói cho ta biết một cái. Còn có, nói cho ta biết Chân Tinh có đúng hay không đã bị chiếm cứ?

- Dạ, thiếu gia.

Trường Tắc nhanh chóng khom người đáp.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 357: Một Người Phản Công

Tinh Không Điện, bên ngoài tinh không quảng trường, lúc này gần như là không có ai ở chỗ này. Từ khi một tinh không sư thú thất cấp đỉnh phong bị Tinh Không Bảng đánh giết sau đó, Tinh Không Bảng là vùng cấm của những dị tộc tu sĩ.

Không ai ở lại tinh không quảng trường, tự nhiên cũng là không ai thấy trên Tinh Không Bảng chủ bảng có thêm một cái tên, Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ chẳng những xuất hiện ở chủ trên bảng, còn là chủ bảng top 100.

Phải biết rằng Tinh Không Bảng sừng sững vô số năm, đặc biệt tên trên chủ bảng, mỗi một cái đều là năm tháng tích lũy từ những người cường đại. Vô số năm tháng mới chồng chất lên tới một người và một cái thứ tự tương ứng, mà bây giờ một người vô danh không biết sao đột nhiên xông lên top trăm, nếu là bị tu sĩ Chân Mạch Đại Lục biết, vậy tuyệt đối phải động trời.

...

Nửa nén hương sau đó, Thạch Lộc phát ra hơn mười đạo truyền thư phi kiếm. Lúc này mới đi theo Mạc Vô Kỵ, Trường Tắc bước vào tinh không trận môn.

Trước tinh không trận môn hai gã Chân Thần Cảnh Cổ Nặc Tinh tu sĩ coi cổng thấy Trường Tắc sau đó, lập tức khom người thi lễ. Bất quá ánh mắt hai người cúi xuống đều cũng có chút xem thường, thật giống như bọn họ xem thường tinh không thú có thể cùng bọn họ chiếm giữ Tinh Không Điện vậy.

Một đám súc sinh mà thôi, nếu không phải Hi Đức đại nhân đại lượng, những súc sinh này nào có tư cách tiến vào Tinh Không Điện? Trường Tắc thấy thế nào đều giống như là hậu đại của tinh không thú, làm gì có tư cách trở thành Cổ Nặc Tinh thống suất? Về phần sự thực Tinh Không Điện là Tinh Không Lang Vương xuất thủ sau đó mới chiếm cứ, sớm bị bọn họ vứt sang một bên.

Không đợi Mạc Vô Kỵ lại đem ánh mắt nhìn về phía chính bản thân, tay Trường Tắc khẽ đảo, hai đạo bạch mang hiện lên, hai gã Chân Thần Cảnh tu sĩ cúi đầu khiêm tốn đã bị hắn chém giết.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, xem ra người này làm việc còn tương đối khá, chí ít biết điều.

Xa xa mười mấy tên Cổ Nặc Tinh kỵ tu cùng hơn một trăm tinh không thú thấy biến cố đột nhiên đều là giật mình, Trường Tắc mọi người đều biết, là thống suất Cổ Nặc Tinh tại tinh không bến tàu. Cái thống suất thế nào đột nhiên động thủ với người mình? Hơn nữa còn không có nửa phần hỏi han?

Không đợi những thứ này dị tộc tu sĩ phản ứng kịp, Mạc Vô Kỵ giương tay chính là vẫy ra từng mảnh một lôi hồ.

Chỉ không tới một phút thời gian, gần hai trăm tu sĩ nơi này đã bị hắn tàn sát không còn.

Thạch Lộc nhìn càng là tâm tình dâng trào, nếu là mình cũng có một món lôi kỹ như vậy, tại bên trong tinh không đại chiến, hắn vừa nhấc tay, một mảnh chung quanh đều là chân không, vậy sẽ sảng khoái cỡ nào?

- Thạch Lộc đạo hữu, ngươi ở tại chỗ này cùng Trường Tắc thủ hộ tinh không bến tàu, một là tụ tập tu sĩ Chân Tinh từ tinh không về tới, cái thứ hai đừng cho phép tu sĩ nước khác tiến đến. Một khi có tình huống đặc biệt, lập tức liền báo tin tức cho ta.

Mạc Vô Kỵ phân phó nói.

- Mạc huynh ngươi cứ việc yên tâm, ta ở tại chỗ này sẽ không sơ hở.

Thạch Lộc gần như là vỗ bộ bồm bộp ngực nói.

Đối với tinh không bến tàu, hắn thế nhưng rất quen thuộc. Cái chỗ này chẳng khác nào một kẻ làm quan, cả họ được nhờ, huống chi phía ngoài dị tộc đại quân đều bị Mạc Vô Kỵ giết chết. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ còn phái Trường Tắc giúp hắn, người kia ít nhất là Nhân Tiên tu vi.

Về phần Mạc Vô Kỵ muốn đi làm cái gì, hắn căn bản cũng không cần đi hỏi, vậy khẳng định là đi thu thập dị tộc tu sĩ nơi này.

Nghĩ tới đây, Thạch Lộc nhanh chóng nói:

- Mạc huynh, nơi này có mấy cường giả, có một tên gọi Báo Liệt, người kia Mạc huynh hắn là quen biết. Còn có một gọi Hi Đức, một người tên là Hôi Vi Nhĩ. Đây đều là bát cấp hậu kỳ yêu thú, hoặc là Nhân Tiên hậu kỳ cường giả. Nhất là Hi Đức, sợ rằng đều đã là Nhân Tiên viên mãn.

Trường Tắc liền vội vàng nói:

- Hi Đức đã bỏ mình, trước đây hắn đang ở bên trong cổ nặc kỵ tu doanh, cho nên không cần lo lắng.

Thạch Lộc lại hít một hơi hơi lạnh, Hi Đức tuy rằng không phải là tên gia hỏa mạnh nhất Cổ Nặc Tinh, tuyệt đối là Cổ Nặc Tinh kỵ tu đứng đầu. Một pháo này uy lực cư nhiên cường đại như vậy, cả Hi Đức đều bị giết.

- Tốt, ta đi xuống dọn dẹp một chút. Chuyện nơi đây liền giao cho ngươi và Trường Tắc.

Mạc Vô Kỵ nói xong, thân hình lóe lên, đã từ lầu ba rơi vào lầu hai.

Trước đây Tinh Không Lang Vương quá cường đại, tinh không bến tàu hầu như không có bao nhiêu hư hao, Chân Tinh tu sĩ đã bị đuổi đi

toàn bộ.

Bây giờ tinh không bến tàu lầu hai ngoại trừ vật phẩm có thể lấy đi, đại bộ phận kiến trúc cũng còn hoàn hảo. Lầu hai dị tộc tu sĩ so với lầu ba còn nhiều hơn 1 chút, cũng bất quá hai ba trăm người. Hơn nữa phần lớn đều là dưới Chân Thần Cảnh.

Mạc Vô Kỵ một lần lôi hồ đánh ra, đã toàn bộ quét sạch.

Tinh không bến tàu lầu một đại sảnh rộng nhất, nơi này tụ tập dị tộc tu sĩ cũng là tối đa. Mạc Vô Kỵ thần niệm tùy tiện quét một cái, có chừng hơn mấy vạn.

Lúc này những thứ này dị tộc tu sĩ phần lớn đều là đang tu luyện, hoặc là nói chuyện phiếm mà thôi. Tinh không bến tàu bên dưới có đỉnh cấp linh mạch, chỉ cần linh mạch không có đào đi, nơi này linh khí vẫn đậm đặc.

Đối với Mạc Vô Kỵ từ trên lầu đi xuống, căn bản cũng không có người lưu ý.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh phát hiện nơi này có ít nhất hai gã tinh không yêu thú bát cấp sơ kỳ, còn có một nhân tu nhân tiên sơ kỳ.Vô luận ở địa phương nào, đều là vật cùng loại tụ họp, hai gã bát cấp yêu tu này cùng người kia Nhân Tiên tu sĩ ngồi chỗ dễ thấy nhất thương thảo chuyện gì đó.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp đi qua, không đợi hắn tới gần, hai gã bát cấp yêu tu cùng người kia Nhân Tiên tu sĩ liền cảnh giác nhìn Mạc Vô Kỵ.

- Ngươi là?

Người kia Nhân Tiên trước đây cũng đã tham gia tinh không hỗn chiến, hắn mơ hồ nhận ra Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không chờ đối phương nói ra, giơ tay lên chính là một đạo Lôi Võng hạ xuống.

Lôi Võng trực tiếp lại đem ba người toàn bộ cuốn ở tại trong đó, Mạc Vô Kỵ vừa ra tay, đối phương liền phản ứng kịp. Mạc Vô Kỵ Lôi Võng Chân Thần Cảnh tu sĩ đụng sẽ bị giết chết, thế nhưng người kia Nhân Tiên tu sĩ nhưng chỉ là thụ thương mà thôi, đồng thời hắn trước tiên đã tránh thoát Lôi Võng, đang ở thời điểm hắn muốn bắt ra pháp bảo công kích Mạc Vô Kỵ, một đạo Lôi Kiếm đã nhanh chóng được Mạc Vô Kỵ đánh ra.

- PHỐC!

Người này Nhân Tiên cường giả vừa mới lao ra Lôi Võng, phòng ngự còn không có làm xong liền trực tiếp bị Lôi Kiếm của Mạc Vô Kỵ đánh lén xong. Đi qua chút thời gian như vậy, hai gã bát cấp yêu tu khác đã tế xuất pháp bảo xông về Mạc Vô Kỵ.

Cùng lúc đó, tinh không bến tàu lầu một cũng đã loạn thành một đoàn. Có người đột nhiên tiến vào tinh không bến tàu, từ trên lý thuyết mà nói, điều này căn bản là không thể nào.

Dù sao tinh không bến tàu được trăm vạn đại quân bảo vệ, trong đó còn có cường giả tiếp cận Địa Tiên. Về phần Tinh Không Điện truyền tống trận, lúc này sớm đã bị đóng cửa.

Thiên Cơ Côn bị Mạc Vô Kỵ tế xuất, phô thiên cái địa Phạm Thiên Côn Ảnh cuốn về một tên bát cấp yêu tu trong đó, lại là hai đạo Lôi Kiếm lớn đánh tới.

Tại thời điểm Mạc Vô Kỵ đánh lén giết người kia Nhân Tiên cường giả, hai gã bát cấp tinh không thú này đã có chuẩn bị. Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ lại đánh ra hai đạo Lôi Kiếm.

- Rầm rầm!

Bát cấp yêu tu nanh sói thiết thương hóa thành vách sắt màu đen, nhanh chóng chặn hai đạo Lôi Kiếm này của Mạc Vô Kỵ.

Lôi Kiếm bị ngăn trở, xung quanh một mảnh lôi quang bùng nổ tràn đầy. Một gã bát cấp tinh không thú khác trong mắt lộ hiện ra vẻ dữ tợn, Mạc Vô Kỵ đánh lén giết một người Nhân Tiên sơ kỳ, lại toàn lực xuất thủ đối với đồng bạn của nó, lúc này chính là tử kỳ của Mạc Vô Kỵ.

Tinh không thú lại đem tiếng gầm nhỏ áp lực tới yết hầu, há mồm liền muốn phun ra muôn vàn lưỡi mang.

Gần như là tại tinh không yêu thú chuẩn bị giết chết Mạc Vô Kỵ đồng thời, một cây thiết côn không biết từ vị trí nào xuất hiện, không có dấu hiệu nào rơi vào đỉnh đầu của nó.

Nếu là bình thường thiết côn, coi như là đánh lén một cái con yêu thú này, tối đa cũng chỉ làm cho yêu thú bị thụ thương. Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn tự nhiên không phải là bình thường thiết côn, tử khí hồ lớn nguyên lực toàn bộ ùa ra đến một côn này.

- PHỐC!

Một đạo huyết vụ nổ tung, tinh không yêu thú bị một côn này của Mạc Vô Kỵ đánh ra hai nửa.

Bát cấp yêu thú còn lại thấy thằng mặt lol kia trong nháy mắt giết chết một người Nhân Tiên cùng một bát cấp yêu thú, trong lòng nhất thời băng hàn hẳn lên. Dù cho nó vừa mới tránh thoát hai đạo Lôi Kiếm của Mạc Vô Kỵ, lúc này cũng không dám đối kháng cùng Mạc Vô Kỵ.

Đang ở lúc nó xoay người muốn chạy đi, lại là một đạo Lôi Võng hạ xuống, theo đó là bảy tám phát Lôi Kiếm xuyên tới. Bát cấp yêu thú trong lòng dâng lên một loại tuyệt vọng, loại thủ đoạn này, hắn đâu có thể đi được?

Đang trong nháy mắt bị Mạc Vô Kỵ chém giết, trong lòng yêu thú này lại có một tia hiểu ra, vừa rồi quả nhiên không phải là thủ đoạn mạnh nhất của đối phương.

Mạc Vô Kỵ trong thời gian ngắn liền giết chết ba gã cường giả, trong đám còn sót lại mạnh nhất cũng bất quá là thất cấp yêu thú hoặc là Chân Thần Cảnh tu sĩ, thế nhưng càng nhiều hơn chính là dưới Hư Thần Cảnh hoặc là yêu thú dưới lục cấp.

Đối với những thứ này cấp thấp tu sĩ hoặc là tinh không thú, Mạc Vô Kỵ không còn có nửa điểm cố kỵ, khắp bầu trời giông tố đảo mắt liền hiện đầy toàn bộ lầu một đại điện tinh không bến tàu.

Dùng thực lực hôm nay của Mạc Vô Kỵ, những thứ này lôi hồ hạ xuống, mỗi một đạo đều uy lực hơn so với sấm sét lôi kiếp. Sấm sét lôi kiếp còn có lôi nguyên cùng linh vận cho ngươi cảm ngộ, Mạc Vô Kỵ lôi hồ lại toàn bộ là sát ý, sát ý trần trụi.

Tuy rất nhiều tinh không thú cùng Cổ Nặc Tinh tu sĩ đều ra tay với Mạc Vô Kỵ, nhưng quanh thân Mạc Vô Kỵ Phạm Thiên Côn Ảnh cùng hộ thân nguyên lực thật sự là cường hãn. Công kích Đánh về phía hắn, hầu như toàn bộ bị văng ra bên ngoài.

Mạc Vô Kỵ tung ra Mạn Thiên Lôi Vũ, ngoại trừ Địa Cực cảnh Chân Thần Cảnh tu sĩ có thể ngăn trở một chút, cấp thấp yêu thú cùng tu sĩ là không có nửa phần năng lực chống cự. Coi như tu sĩ chặn được lôi hồ, cũng sẽ bị Lôi Kiếm theo tới đánh giết.

Đây không phải là chiến đấu, đây là đơn phương thu gặt.

Lôi hồ cùng vô tận Lôi Kiếm oanh minh chừng một canh giờ, sau đó mới chậm rãi dừng lại xuống tới. Giờ khắc này ở trong đại sảnh tinh không bến tàu lầu một, khắp nơi đều là tinh không yêu thú cùng nước khác tu sĩ bị Mạc Vô Kỵ chém giết.

Mạc Vô Kỵ thở dài, thần niệm của hắn sớm đã quét đi ra ngoài. Bên trong Tinh Không Điện này, chí ít còn có chừng cả triệu tinh không thú cùng Cổ Nặc Tinh tu sĩ. Trong đó thậm chí còn có một vài tên gia hỏa thực lực so với hắn cường đại hơn nhiều, nếu mà hắn muốn chiếm lĩnh Tinh Không Điện, thì không thể tiếp tục như vậy.

Hắn chỉ có một người, một khi kinh động toàn bộ Tinh Không Điện tu sĩ cùng tinh không thú, hắn bị vô cùng vô tận vây công mà nói, chẳng khác nào muốn chết. Liền như vừa rồi mà nói, nếu mà không phải là hắn đánh lén trước giết chết hai gã bát cấp yêu thú cùng một người Nhân Tiên, chiến đấu khả năng vẫn còn tiếp tục, thậm chí kinh động người bên ngoài. Coi như là như vậy, hắn cũng bị một chút vết thương nhẹ.

Muốn chiếm lĩnh Tinh Không Điện, phải dùng biện pháp khác, tuyệt không có thể dã man giết tới như vậy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 358: Xâm Nhập Chân Tinh

- Mạc huynh, ngươi quả nhiên không có việc gì.

Độc Hành Hồng Kết ngạc nhiên mừng rỡ thanh âm từ truyền đến, theo Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy Độc Hành Hồng Kết vội vã từ lâu miệng đã đi tới. Sau lưng Độc Hành Hồng Kết, còn có hơn mười người. Ngoại trừ theo ngoại trừ Trường Tắc cùng Thạch Lộc, những người khác Mạc Vô Kỵ cũng không nhận ra.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, tiến lên nói:

- Hồng kết, chúc mừng ngươi tu vi tinh tiến, xông hạ danh tiếng lớn như vậy.

Độc Hành Hồng Kết khí thế cường đại, theo Mạc Vô Kỵ, đây ít nhất là Chân Thần Cảnh tầng 6 thực lực.

Phải biết rằng trước đây Độc Hành Hồng Kết tốc độ tu luyện thế nhưng rất chậm, lúc này mới mấy năm không gặp (thấy), liền vượt qua mấy cái cấp độ, có thể thấy được Độc Hành Hồng Kết trước đây sở dĩ tu luyện chậm, cũng không thật là tư chất kém quá lợi hại. Mà là bởi vì hắn vẫn trôi qua rất gian nan, không có gì tài nguyên tu luyện.

Tại thu được Bán Nguyệt Ngục bên trong nhẫn sau đó, hắn nhất định là chiếm được cái loại này linh thạch mảnh nhỏ, kết quả tu vi tăng vọt đi tới.

Độc Hành Hồng Kết nhưng không có nói tiếp nói, mà là cùng người khác bên ngoài đều là ngơ ngẩn nhìn lầu một trong đại sảnh đầy đất cháy đen thi thể.

Tinh không bến tàu đại sảnh vốn là chẳng khác nào một cái to lớn quảng trường, lúc này cái chỗ này khắp nơi đều là thi thể nám đen, hầu như chiếm giữ rắc một phần ba diện tích.

Còn có một chút lôi hồ tình cờ sẽ (biết) dần hiện ra, để cho người vừa tới biết Mạc Vô Kỵ là thông qua thủ đoạn gì giết chết nơi này mọi người.

Độc Hành Hồng Kết hít một hơi thật sâu, rồi mới lên tiếng:

- Mạc huynh, ta cho rằng thực lực của ta lên cao rốt cuộc rất nhanh, nhưng cùng ngươi so với, ta mới phát hiện, ta về điểm này tiến bộ thực sự là khó có thể mở miệng.

Năm đó Mạc Vô Kỵ đánh lén giết một cái Yến Bình Chỉ, mà bây giờ nơi này bị Mạc Vô Kỵ giết chết, hắn chí ít quen biết một cái cùng Yến Bình Chỉ không sai biệt lắm tinh không yêu thú. Đây chính là bát cấp yêu thú, tại cái chỗ này hiển nhiên là chính diện bị Mạc Vô Kỵ giết chết.

- Ra mắt Mạc huynh.

Người còn lại cũng từ trong rung động tỉnh táo lại, nhanh chóng tiến lên hướng Mạc Vô Kỵ chào. Trên thực tế ý nghĩ của bọn họ giống như Thạch Lộc, Mạc Vô Kỵ hắn là nhảy vào Nhân Tiên cảnh.

Mạc Vô Kỵ hoàn lễ sau đó nói:

- Ta cho rằng ít nhất phải chờ (các loại) một hai ngày thời gian, các ngươi mới có thể đến nơi đây, không nghĩ tới các ngươi nhanh như vậy đã tới rồi.

Độc Hành Hồng Kết vội vàng nói:

- Ta đang cùng một đám huynh đệ tại phụ cận săn giết tinh không thú, có người thu được Thạch Lộc đạo hữu tin tức, nói ngươi về tới tinh không bến tàu, thậm chí đoạt lại tinh không bến tàu. Nếu như là người khác ta còn thật không tin, thế nhưng ta đối với ngươi rất có lòng tin. Ta

trước tiên liền dẫn người sang đây xem, không nghĩ tới này dĩ nhiên là thực sự.

Đang khi nói chuyện, Độc Hành Hồng Kết lại giới thiệu hắn mang tới người.

Hoằng Hóa, vóc người không cao, tu vi cũng là so với Độc Hành Hồng Kết mạnh hơn, Chân Thần Cảnh chín tầng, người thoạt nhìn cũng so sánh tương đối trầm ổn.

Chương Thiên Thành, Chân Thần Cảnh tầng 6, nhãn thần cực kỳ lung lay.

Dụ Ngô, Chân Thần Cảnh tầng hai nữ tu, trong lời nói có chút giống Thập Nhất Nương cực kỳ hào sảng.

...

Mạc Vô Kỵ âm thầm là (vì) Độc Hành Hồng Kết vui vẻ, Độc Hành Hồng Kết trước đây thế nhưng vẫn độc lai độc vãng, tại đã trải qua Bán Nguyệt Ngục cùng Chân Tinh bị xâm lấn biến cố sau đó, hắn cũng có thay đổi cực lớn, bây giờ lại biết tìm kiếm cùng chung chí hướng tu sĩ cùng nhau nỗ lực.

Cùng Độc Hành Hồng Kết cùng đi đến tu sĩ càng là kính phục Mạc Vô Kỵ, bởi vì Thạch Lộc cùng Độc Hành Hồng Kết đối với Mạc Vô Kỵ tôn sùng, bọn họ vốn là đối với Mạc Vô Kỵ cực kỳ kính nể, bây giờ nhìn thấy đầy đất dị tộc thi thể, đối với Mạc Vô Kỵ càng là kính phục.

- Trường Tắc, ngươi qua đây.

Mạc Vô Kỵ nhìn thấy đứng ở sau cùng Trường Tắc, đưa tay chiêu một cái.

Trường Tắc nhanh chóng đã chạy tới kính cẩn kêu lên:

- Thiếu gia.

- Ngươi có biện pháp nào không lại đem Tinh Không Điện này bên trong tinh không thú cùng Cổ Nặc Tinh kỵ sửa toàn bộ tập trung đến Tinh Không Điện trước mặt trên quảng trường?

Lời của Mạc Vô Kỵ để cho Thạch Lộc cũng hít một hơi hơi lạnh, Trường Tắc như nhau cũng hút hơi lạnh, bọn họ đều hiểu Mạc Vô Kỵ dự định làm gì.

Trước đây không lâu này một pháo oanh giết trăm vạn tu sĩ quân đội, hiện tại lại muốn như vậy đến.

Bất quá vô luận là Thạch Lộc hay (vẫn, còn) là Trường Tắc đều rõ ràng, nếu mà không ầm pháo mà nói, nơi này nhiều như vậy tu sĩ sợ rằng rất khó một lưới bắt hết.

- Thiếu gia, ta có biện pháp. Ta chỉ muốn mượn miệng Hi Đức mệnh lệnh, yêu cầu mọi người toàn bộ đến Tinh Không Điện trước quảng trường nghị sự. Hi Đức thống suất mệnh lệnh, không có người không nghe.

Trường Tắc rất nhanh thì phản ứng kịp, nhanh chóng nói.

Cái này trường nhĩ cổ Nặc Tu sĩ đích xác rất cơ linh, biện pháp của hắn cũng phi thường tốt. Chỉ cần hắn đứng ra truyền ra Hi Đức mệnh lệnh, nói hết thảy tu sĩ quân đội đều đến quảng trường tập hợp, chuyện này rất dễ giải quyết. Hi Đức tại Tinh Không Điện danh tiếng thế nhưng rất lớn, coi như là Báo Liệt cũng muốn nghe Hi Đức.Thạch Lộc kích động da đầu tê dại, hắn biết, chỉ cần Trường Tắc làm (cho) xong điểm này, này Tinh Không Điện bên trong hết thảy dị tộc tu sĩ sẽ (biết) toàn bộ bị Mạc Vô Kỵ một pháo oanh sạch sẽ.

Độc Hành Hồng Kết bọn người nghe Thạch Lộc nói đơn giản qua Mạc Vô Kỵ là như thế nào chiếm giữ tinh không bến tàu, mặc dù bọn hắn đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nhưng Mạc Vô Kỵ chiếm giữ tinh không bến tàu, loại này giải thích là đơn giản nhất trực tiếp. Cho

nên bọn họ đối với Mạc Vô Kỵ này băng hàn cự pháo cũng cực kỳ chờ mong.

Đang ở Trường Tắc muốn đi ra ngoài thời điểm, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến từng đợt kịch liệt tiếng hoan hô. Vài tên tu sĩ vội vã từ bên ngoài vọt vào, còn không có thấy rõ ràng tình huống, liền lớn tiếng kêu lên:

- Truyền tống trận bố trí xong, chúng ta có thể tiến vào Chân Tinh...

Này vài tên tu sĩ chính là lời nói đột nhiên dừng lại, bọn họ đã nhìn thấy tinh không bến tàu một tầng đại sảnh đáng sợ tình cảnh.

Không đợi này vài tên dị tộc tu sĩ rời khỏi, Mạc Vô Kỵ vài đạo lôi hồ đã rơi xuống. Tại thời gian ngắn nhất lại đem vài tên xông vào tu sĩ giết chết sau đó, Mạc Vô Kỵ lập tức đối với người chung quanh nói:

- Thạch Lộc mang vài người hay là đi bảo vệ cho tinh không bến tàu tinh không cánh cửa, chớ bị người nhân cơ hội cướp đi tinh không cánh cửa. Hồng kết, ngươi mang một số người canh giữ ở tinh không bến tàu một tầng đại môn, đừng cho người tiến đến phát hiện tình huống. Trường Tắc, ngươi theo ta cùng đi ra ngoài.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ thứ nhất chạy ra khỏi tinh không bến tàu một tầng đại môn.

Tại Mạc Vô Kỵ thần niệm dưới, đông nghịt dị tộc tu sĩ điên cuồng xông về Tinh Không Điện trên quảng trường truyền tống trận, lúc này, Mạc Vô Kỵ là thật nhìn thấy cái gì là vô tổ chức vô kỷ luật.

Ngoại trừ bộ phận Cổ Nặc Tinh kỵ sửa còn có một chút trật tự bên ngoài, này tinh không thú thật giống như giống như điên, trực tiếp cướp đoạt truyền tống trận vị trí.

Mạc Vô Kỵ đối với theo tới được Trường Tắc nói:

- Ngươi lập tức truyền Hi Đức mệnh lệnh, liền nói Hi Đức thống suất thủ lệnh, từ Tinh Không Điện đến Chân Tinh cửa truyện tống trận đã bị tạo dựng lên, hết thảy cổ nặc kỵ sửa cùng tinh không thú, lập tức toàn bộ đến Tinh Không Điện ra ngoài quảng trường tập hợp. Truyền hết mệnh lệnh sau đó, dùng tốc độ nhanh nhất lui vào tinh không bến tàu.

- Là, thiếu gia.

Trường Tắc lại đem một nô bộc chức nghiệp hành vi thường ngày phát huy tới rồi cực hạn, thậm chí ngay cả nửa câu cũng không có hỏi, liền trực tiếp liền xông ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ tại Trường Tắc xông ra đồng thời, cũng theo đoàn người chạy ra khỏi Tinh Không Điện. Hắn không có tiến vào tinh không quảng trường, mà là len lén đi tới Tinh Không Điện ra ngoài khắp ngõ ngách lấy ra một thanh trận kỳ vung ra.

Dùng Mạc Vô Kỵ thủ đoạn, trong thời gian ngắn bố trí ở chỗ này một cái ẩn nấp trận, căn bản cũng không phải là việc khó gì. Chỉ cần không phải có người chuyên môn dùng thần niệm theo dõi, hắn cái này ẩn nấp trận sẽ rất khó bị phát hiện.

Bố trí xong ẩn nấp trận, Mạc Vô Kỵ trước tiên lấy ra Cực Băng cự pháo.

Tinh Không Điện ra ngoài trên quảng trường loạn tao tao, Mạc Vô Kỵ có thể khẳng định, hiện tại hắn một pháo đi xuống, chí ít có thể giết chết hơn mười vạn dị tộc tu sĩ.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không có làm như vậy, mục tiêu của hắn không phải là này hơn mười vạn dị tộc tu sĩ, mà là tận lực giết chết càng nhiều hơn dị tộc.

Không ngừng có kỵ sửa cùng tinh không thú từ truyền tống trận tiến vào Chân Tinh, Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể nhẫn nại. Dù cho cái này

truyền tống trận mạnh hơn nữa, cũng không có khả năng tại trong thời gian ngắn liền đem trăm vạn dị tộc toàn bộ truyền tống hết.

Về phần đã tiến vào Chân Tinh dị tộc, vậy hãy để cho Chân Tinh tu sĩ chính bản thân đi chống lại sao?, cũng không thể cái gì đều dựa vào hắn Mạc Vô Kỵ sao?.

...

Trường Tắc không để cho Mạc Vô Kỵ thất vọng, chỉ nửa nén hương thời gian không tới, thân ảnh của hắn liền xuất hiện ở Tinh Không Điện các nơi trận pháp biểu thị thượng.

- Ta là Cổ Nặc Tinh thú kỵ thống suất Trường Tắc, hiện phụng đệ nhất thống suất Hi Đức chỉ thị tự tay viết tuyên hai chuyện. Đệ nhất, đi thông Chân Tinh truyền tống trận đã bị chúng ta cường giả tạo dựng lên, từ hôm nay trở đi, chúng ta liền có thể lại đem Chân Tinh xem như bản thân hậu hoa viên, ngươi nghĩ thế nào đạp hư liền thế nào đạp hư...

Tuy tiện tin tức này hầu như tất cả mọi người đã biết, đông đảo lao ra Tinh Không Điện tu sĩ, vẫn là kích động không thôi, một phần tinh không thú càng là gào khóc thảng gọi.

- Thứ hai, Hi Đức thống suất gần xuất hiện ở Tinh Không Điện ra ngoài trên quảng trường, mời Tinh Không Điện mọi người, bao gồm Cổ Nặc Tinh thú kỵ tu sĩ, tinh không thú cường giả, tất cả đều đi tới Tinh Không Điện ra ngoài quảng trường, nghe theo Hi Đức thống suất gần tuyên bố thống lĩnh Chân Tinh kế hoạch tác chiến. Nếu mà người nào chống lại, giết không tha.

Lớn hơn hoan hô truyền đến, một phần còn không chuẩn bị sẽ đi ngay bây giờ cướp đoạt truyền tống trận tu sĩ cũng rối rít liền xông ra ngoài.

Lời của Trường Tắc không có ai hoài nghi, bởi vì rất nhiều người đều biết Trường Tắc, đây chính là Tinh Không Điện người trọng yếu nhất một trong. Hắn thế nhưng thủ hộ tinh không bến tàu Nhân Tiên cường

giả, như vậy một cường giả tự mình truyền lệnh, nói rõ Hi Đức thống suất đã không kịp chờ đợi muốn (phải) chiếm giữ toàn bộ Chân Tinh.

Trường Tắc tại truyền hết hai đạo thủ lệnh sau đó, dùng tốc độ nhanh nhất vọt hướng về phía tinh không bến tàu. Một phần thấy Trường Tắc đi tới tinh không bến tàu dị tộc tu sĩ cũng lơ đễnh, bọn họ biết Trường Tắc khẳng định đi gặp Hi Đức thống suất.

Nhìn đông đảo dị tộc tu sĩ không ngừng từ Tinh Không Điện đi ra, tiến vào Tinh Không Điện phía ngoài quảng trường. Mạc Vô Kỵ cũng là thầm khen Trường Tắc năng lực làm việc, tên này thật đúng là một cái thu hoạch ngoài ý liệu. Loại này thông minh lại trung tâm tuỳ tùng, sử dụng đến thật sự là thuận lợi.

Tinh Không Điện ra ngoài trên quảng trường người càng ngày càng nhiều, rất nhanh thì tụ tập hơn mười vạn người. Tuy tiện Trường Tắc truyền Hi Đức thống suất mệnh lệnh, không gian cửa truyện tống trận cũng không có đình chỉ truyền tống. Vẫn như cũ không ngừng có tu sĩ cùng tinh không thú bị truyền tống đến Chân Tinh đi.

Dù sao mệnh lệnh này là Báo Liệt vọng lại, hơn nữa Báo Liệt địa vị và Hi Đức thế nhưng không sai biệt lắm. Trọng yếu hơn là, Chân Tinh mê hoặc tại hết thảy dị tộc tu sĩ trong nội tâm thế nhưng xếp hàng thứ nhất.

- Ơ đù... Các ngươi xem Tinh Không Bảng này hạng thứ bảy mươi sáu, Mạc Vô Kỵ này thế nào nghe rất quen tai...

- Ta nhớ kỹ trước người kia cũng không ở nơi này cái chủ trên bảng...

...

Mọi người ở đây nghị luận ầm ĩ thời điểm, bỗng nhiên một tiếng tiếng rít truyền đến:

- Tất cả mọi người nhanh chóng rời đi quảng trường, tiến vào Tinh Không Điện, Hi Đức thống suất mệnh lệnh là giả...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 359: Tinh Chủ Lại Ngỏm

Gần như là đồng thời khi thanh âm này hạ xuống, một tiếng nổ vang, một mảnh băng hàn trắng xoá phô thiên cái địa bao phủ lại phía ngoài quảng trường Tinh Không Điện.

...

Cũng trong lúc đó, hầu như hết thảy cường giả Chân Tinh đều tụ tập ở tại Phong Tiêu Thành Tinh Chủ phủ. Phong Tiêu Thành Tinh Chủ phủ kỳ thực chính là phủ thành chủ, bất quá là làm một cái sửa chữa đơn gian, sau đó đổi thành nơi ở của Ổ Lăng Chi Tinh Chủ. Cái này cũng thuận tiện Tinh Chủ tùy thời triệu tập mọi người trao đổi việc chống đỡ nước khác tu sĩ xâm lấn.

Trên thực tế những năm gần đây Ổ Lăng Chi vì Chân Tinh phòng ngự thật là lo lắng hết lòng, hắn ngoại trừ không ngừng nghĩ biện pháp cản trở tu sĩ nước khác xây dựng hư không truyền tống trận, còn muốn xây dựng Phong Tiêu Thành vững chắc. Mấy năm này Phong Tiêu Thành hộ trận duy trì liên tục tại tăng cường cùng đổi mới, sau cùng tạo thành một cái phòng ngự pháo đài mới.

Dùng lời của Ổ Lăng Chi mà nói, coi như là dị tộc thông qua hư không trận môn truyền đưa đến ngoài Chân Tinh Phong Tiêu Thành, Phong Tiêu Thành cũng phải đem những thứ này dị tộc ngăn cản tại dưới Phong Tiêu Thành. Vì điều này, hắn thậm chí không tiếc bất cứ giá nào, bố trí vô số cấm không pháp trận. Bất luận tu sĩ nào từ Tinh Không Điện quảng trường truyền tống đến ngoài Phong Tiêu Thành, muốn đi vào Chân Tinh, nhất định phải phải đi qua Phong Tiêu Thành, bởi vì nơi này căn bản cũng có thể phi hành.

Nói cách khác, coi như là Trì Đồng phục sinh, gặp phải loại này tình trạng, cũng không nhất định có thể làm tốt hơn Ổ Lăng Chi.

Thế nhưng ngày hôm nay đông đảo cường giả tới nơi này không phải là cùng Ổ Lăng Chi thương thảo sự tình dị tộc, mà là bởi vì Ổ Lăng Chi đã bị người khác giết.

Ổ Lăng Chi chết không nhắm mắt ngồi ở một cái chỗ ngồi nghị sự điện, tại mi tâm của hắn có một đạo vết thương, vết máu chung quanh vết thương đã đọng lại.

Ngoài ra, còn lại bất kỳ địa phương nào của Ổ Lăng Chi đều không nhìn thấy vết thương. Nói cách khác, Ổ Lăng Chi thậm chí không có cùng đối thủ đánh nhau chết sống, liền bị người ta giết ở tại trong phủ Tinh Chủ.

- Rốt cuộc là người nào? Là gian tặc nào? Ta không tin cường giả dị tộc có thể đi vào Tinh Chủ phủ!

Nhan Trạch lớn tiếng rít gào, cả người sát khí bốn phía, thật giống như một thanh lợi kiếm rút vỏ tùy thời sẽ ra tới cùng người liều mạng.

Xung quanh một trận trầm mặc, tất cả mọi người rõ ràng, đây tuyệt đối không phải là dị tộc người làm. Một cái dị tộc cường giả tới rồi, Ổ Lăng Chi nhất định sẽ trước tiên đưa ra cảnh báo, sau đó toàn lực đề phòng, không có khả năng bị người đơn giản như vậy giết ở tại ghế ngồi, thậm chí ngay cả năng lực phản kháng cũng không có.

Phải biết rằng Ổ Lăng Chi là Nhân Tiên tầng bảy cường giả, coi như là dị tộc mạnh nhất lại đây, hắn cũng không thể không có năng lực phản kháng chút nào.

Tinh Hải Điện điện chủ Túc Tuyền vành mắt đỏ bừng, đồng dạng là nắm chặt nắm tay, chờ Nhan Trạch rít gào sau khi đi qua, ánh mắt của nàng từ trên mọi người quét một vòng, lúc này mới lạnh lùng nói:

- Ổ Tinh Chủ là bị người quen ám toán giết chết, nhìn hắn thậm chí không có phản kháng, trong ánh mắt còn có không thể tin được thần tình, liền biết người này địa vị không thấp, hơn nữa còn có thể đơn giản xuất nhập Tinh Chủ phủ...

Dù cho không phải là mình giết chết Ổ Lăng Chi, Túc Tuyền ánh mắt quét một cái như vậy, đông đảo đứng ở chỗ này cường giả cũng là có chút rét run.

Túc Tuyền cũng không phải là hạng người đơn giản, Tinh Hải Điện điện chủ không nói, còn thống lĩnh biển sao quân đội. Trên lý thuyết mà nói Chân Mạch thập quân đội sức chiến đấu đệ nhất là Bắc Tinh quân đội, trên thực tế tại Tinh Chủ ngã xuống sau đó, Bắc Tinh quân đội đã một phân thành hai. Một phần trong đó là người của Ổ Lăng Chi, một phần khác là người của Yến gia.

Như vậy vừa chia ra, Bắc Tinh quân đội chân chính sức chiến đấu bây giờ là không bằng biển sao quân đội. Biển sao quân đội thành chân chính đệ nhất cường quân, cộng thêm Túc Tuyền còn là Nhân Tiên tầng 6 cường giả, kẻ nào không muốn sống, nguyện ý cùng Túc Tuyền đối nghịch?

Hứa Xích Hoang vẫn như cũ là Nhân Tiên một tầng tức giận cả người phát run, ngắn ngủi vài năm, Chân Tinh liên tiếp bỏ mình hai gã Tinh Chủ. Then chốt hai gã Tinh Chủ này ngã xuống còn cực kỳ ủy khuất, Trì Đồng Tinh Chủ là bởi vì Tinh Đế Sơn nội đấu ngã xuống, Ổ Lăng Chi tức thì bị người quen ám toán ở tại Tinh Chủ phủ, tuyến đầu tiên thủ hộ Chân Tinh.

Đáng tiếc là thực lực của Hứa Xích Hoang thật sự là quá thấp, dù cho hắn hoài nghi nơi này một người, lúc này cũng không cách nào nói ra lời trong lòng mình. Nhân Tiên tầng một thực lực nhìn như rất cao, tại cái chỗ này thật đúng là không nói nên lời. Huống chi, cường giả có thể đứng ở chỗ này, kẻ nào phía sau không phải là đông đảo tu sĩ đại quân hỗ trợ?

- Hạ điện chủ, ngươi cho rằng là người nào giết ổ Tinh Chủ?

Túc Tuyền ánh mắt rơi vào Tinh Chiến Điện điện chủ trên người Hạ Đan Đạo, nàng rất là hoài nghi Ổ Lăng Chi chết cùng Hạ Đan Đạo có quan hệ. Không phải là Hạ Đan Đạo chính là Yến Bình Chỉ, chỉ là Yến Bình Chỉ tên này lúc này cư nhiên không ở đây.

Hạ Đan Đạo hơi khẽ cau mày, đang muốn nói chuyện, trong đại điện Tinh Chủ phủ bỗng nhiên cảnh linh rung to. Lập tức trên màn hình quản chế biểu thị, xuất hiện vài tên mặt mũi thất kinh.

- Tu sĩ man di đã xâm lấn Chân Tinh, lúc này đang đang tấn công Phong Tiêu Thành, Phong Tiêu Thành tràn ngập nguy cơ, mau chóng tiếp viện...

Tu sĩ trên màn hình thông báo quát tháo có chút run rẩy, hiển nhiên là bị tràng diện hiện trường kinh sợ.

Tất cả mọi người là ngẩn ngơ, đây quả thực quá mức trùng hợp một chút, bên này Ổ Lăng Chi vừa mới bị ám toán, bên kia dị tộc hư không truyền tống trận liền mắc xong rồi, thậm chí còn đánh tới bên ngoài Phong Tiêu Thành. Coi như là ngu ngốc, cũng biết chuyện này không phải là tình cờ.

Hạ Đan Đạo bỗng nhiên cao giọng nói:

- Trước mắt chỉ có hai con đường, một cái chính là chúng ta lập tức vượt qua Phong Tiêu Thành liều mạng cùng xâm lấn dị tộc, coi như là không thủ được Phong Tiêu Thành, cũng quyết không thể để cho dị tộc một cái trùng tiến vào Chân Mạch Đại Lục. Con đường thứ hai chính là lập tức phái người và dị tộc đàm phán, tranh thủ trong phạm vi tiếp nhận, để cho dị tộc đình chỉ xâm lấn.

Lời của Hạ Đan Đạo để cho ở đây tu sĩ phục có chút ngây người, đây là ý gì? Hai con đường cư nhiên chênh lệch như thế?

Thứ nhất chính là muốn liều mình bảo hộ Chân Tinh, cái thứ hai ý tứ rõ ràng cho thấy muốn mọi người bảo tồn thực lực, cắt đất đền tiền mà thôi.

Nhưng những thứ này dị tộc xâm lăng dùng cắt đất đền tiền có thể giải quyết sao? Điều này hiển nhiên là giải quyết không xong, hầu như tất cả mọi người có thể khẳng định, dù cho Chân Tinh xuất ra nhiều đồ đạc hơn nữa, đối phương khẳng định cũng là giả tạo đồng ý, chờ tiến vào Phong Tiêu Thành sau đó, nhất định sẽ đổi ý.

Những thứ này dị tộc Man Thú, căn bản cũng không có bất luận cái gì lễ tiết để nói.

- Ta cho rằng hạ điện chủ điều thứ nhất căn bản cũng không hiện thực, dị tộc một khi xâm lấn, vậy khẳng định là có cuồn cuộn không ngừng đại quân tiến vào Chân Tinh, Chân Tinh muốn ngăn trở dị tộc xâm lấn, đơn giản là nằm mơ...

Một người nam tử vuốt râu dài, thoạt nhìn cực kỳ ngay ngắn đứng ra nói.

Bất quá lần này không đợi người này nói xong, Túc Tuyền liền trực tiếp cắt đứt lời của hắn:

- Được rồi, hiện tại mọi người cùng đi với ta Phong Tiêu Thành chống đối dị tộc, chuyện khác đợi lát nữa rồi lại nói. Xuân Ngọc, ngươi lập tức bảo vệ ổ Tinh Chủ di thể, không cho phép bất luận kẻ nào động.

- Dạ!

Một người nữ tử Nhân Tiên một tầng mới vừa đứng ra lên tiếng, Túc Tuyền đã là người thứ nhất xông ra ngoài.

Người còn lại gần như là toàn bộ theo liền xông ra ngoài, Hạ Đan Đạo sắc mặt không phải là tốt, thế nhưng tất cả mọi người theo xông ra, hắn tự nhiên cũng không thể ở tại chỗ này.

...

Phong Tiêu Thành hộ trận vùng ven, một đám Chân Tinh cường giả ngơ ngác nhìn Phong Tiêu Thành ngoài hư không truyền tống trận, chỗ đó thật giống như sụp đổ vậy, mỗi một khắc đều có người rơi vào bên trên Chân Tinh.

Lúc này ngoài Phong Tiêu Thành đã tụ tập hơn mấy vạn người, kẻ cầm đầu mọi người đều biết, Báo Liệt. Đã thăng cấp tới rồi bát cấp đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa sẽ chỉ là bước vào hàng ngũ cửu cấp yêu thú.

Mà đứng tại bên người Báo Liệt, càng là một người Địa Tiên cường giả. Người này cường giả không nói chuyện, Chân Tinh tu sĩ thậm chí không biết hắn tên gọi gì, chỉ biết là hắn là cường giả Cổ Nặc Tinh, Tinh Đế Sơn Tinh Chủ Trì Đồng chính là bị người này ám toán ngã xuống.

- Ta Chân Tinh không phải là không có Địa Tiên cường giả, đáng tiếc chính là bọn hắn đều không ở nơi này...

Một người tông chủ tông môn hận hận nói một câu, sau cùng chỉ có thể bất đắc dĩ một tiếng thở dài.

Không có người trả lời hắn, Chân Tinh chẳng những có Địa Tiên cường giả, còn không phải số ít. Chính là Tinh Không Bảng Địa Tiên cường giả, thì đã có hơn mấy người.

Đáng tiếc những cường giả này căn bản cũng không có một người nào ở lại Chân Tinh, bọn họ tuyệt đại đa số là đang trong mênh mông tinh không tìm kiếm biện pháp đột phá Địa Tiên thăng cấp Thiên Tiên, hoặc là tìm kiếm thủ đoạn Phá Toái Hư Không thu được trường sinh.

Đối với cường giả loại này mà nói, nếu mà tại chỗ rất xa được biết Chân Tinh bị công phá, bọn họ nói không chừng thật đúng là lười trở về. Ở trong mắt bọn hắn, trùng kích đẳng cấp cao hơn mới là chuyện trọng yếu nhất.

- Rầm rầm ầm!

Phong Tiêu Thành hộ trận không ngừng truyền đến nổ vang chi âm, mà công kích này bất quá là mấy vạn người mà thôi. Có thể tưởng tượng, một khi có mấy chục vạn, thậm chí mấy triệu dị tộc từ hư không truyền tống trận này truyền xuống, Phong Tiêu Thành sớm muộn sẽ bị đánh vỡ ra.

Mà mấy chục vạn mấy triệu dị tộc đi tới Chân Tinh, vậy căn bản cũng không cần đi hoài nghi. Xem hư không truyền tống trận này như rơi sủi cảo bình thường giống nhau, tu sĩ dị tộc điên cuồng cấp tốc hạ xuống liền biết, đây bất quá là vấn đề thời gian.

- Ta ở chỗ này ngồi chờ chết sao? Nguyện ý vì Chân Tinh tu sĩ bỏ ra, cùng ta xông ra.

Nhìn dị tộc tu sĩ cuồn cuộn không ngừng lao xuống, Nhan Trạch lớn tiếng kêu lên.

Không đợi mọi người hưởng ứng, Hạ Đan Đạo vẫn lạnh lùng nói:

- Ổ Tinh Chủ trước đây thành lập đông đảo phòng ngự trận, chính là vì để cho chúng ta ở chỗ này bảo vệ cho Phong Tiêu Thành, ngươi xông ra như vậy, ổ Tinh Chủ thành lập những thứ này phòng ngự trận thì có ích lợi gì?

Túc Tuyền một tiếng hừ lạnh:

- Ta tán thành Nhan điện chủ nói, trước đây ổ Tinh Chủ thành lập phòng ngự trận, cũng là nói cho chúng ta biết một khi dị tộc hư không truyền tống trận thành lập xong, chúng ta nhất định phải thừa dịp phản kích, tấn công vào chính diện, cũng không phải muốn chúng ta tử thủ. Thủ tại chỗ này chờ, mới thật sự là chờ chết.

- Giết!

Đang khi nói chuyện, nàng đã mang theo đông đảo tu sĩ quân đội đi theo Nhan Trạch liền xông ra ngoài. Tuy đã không còn thống suất, nhưng là có người dẫn đầu, đông đảo tu sĩ cũng đều xông tới.

Tất cả mọi người rõ ràng Túc Tuyền nói mới là sự thật, một khi chờ dị tộc toàn bộ truyền tống lại đây, Phong Tiêu Thành tuyệt đối không thủ được.

Thấy Phong Tiêu Thành tu sĩ mở ra trận môn đồng thời lao tới, dị tộc tu sĩ còn đang công kích Phong Tiêu Thành hộ trận lập tức quay đầu, điên cuồng nhào lên.

Hai phe tu sĩ đang ở bên ngoài Phong Tiêu Thành chiến loạn, trong thời gian ngắn, nơi này trở thành một cái chiến trường càng lúc càng lớn.

Giờ khắc này, tu sĩ bên trong Phong Tiêu Thành không ngừng lao ra, mà ngoài Phong Tiêu Thành hư không truyền tống trận cũng không ngừng có tu sĩ hạ xuống.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 360: Đại Chiến Ngoài Phong Tiêu Thành

Mắt thấy bên trong Phong Tiêu Thành càng ngày càng nhiều tu sĩ xông ra, Hạ Đan Đạo bỗng nhiên kêu lớn:

- Ta cấm các ngươi tiếp tục xông ra chịu chết, không phát hiện người ta có một Địa Tiên cường giả sao? Xông ra bao nhiêu cũng là một đường chết... Ta dùng danh nghĩa Tinh Đế Sơn điện chủ Tinh Chiến Điện mệnh lệnh mọi người bảo vệ cho hộ trận Phong Tiêu Thành, Chân Tinh ta tuyệt không thể bởi vì nhất thời xung động, lại đem hết thảy lực lượng chôn vùi ngoài Phong Tiêu Thành.

Nguyên vốn các tu sĩ chuẩn bị xông ra ngoài đều dừng lại, Hạ Đan Đạo là điện chủ Tinh Chiến Điện, Tinh Đế Sơn đệ nhất điện, hơn nữa còn là gia chủ Hạ gia Tinh Đế Sơn tam đại gia tộc. Chân Mạch thập quân tinh chiến quân đội, liền ở trong tay của hắn, ngoài ra, điện chủ Trử Phong Dật thứ năm điện cũng dựa vào Hạ gia.

Dù cho những thứ này toàn bộ bỏ qua, thực lực của tự thân Hạ Đan Đạo, ở chỗ này chỉ sợ cũng rốt cuộc là đệ nhất nhân. Nhân Tiên tầng tám, tại Tinh Đế Sơn ngoại trừ Tinh Chủ Trì Đồng trước đây cùng số rất ít trưởng lão không ở Tinh Đế Sơn ra, đã rốt cuộc là đệ nhất nhân.

Trước Túc Tuyền cùng Nhan Trạch chưa có xông ra, còn có thể ngăn chặn Hạ Đan Đạo. Hiện tại hai người tất cả đều đã xông ra, ai dám nói không đối với mệnh lệnh của Hạ Đan Đạo?

Nếu mà có dũng khí cãi lời Hạ Đan Đạo, căn bản là không cần phải xông ra liều mạng cùng dị tộc, phỏng chừng còn không có lao ra Phong Tiêu Thành, đã chết ở trong tay Hạ Đan Đạo.

Không phải là tất cả mọi người đều e ngại Hạ Đan Đạo, ở chung quanh rơi vào trầm mặc, một đạo thân ảnh nhanh chóng vọt ra, đứng ở phía trên cùng chỉ vào Hạ Đan Đạo lớn tiếng quát mắng:

- Hạ Đan Đạo ngươi là đồ nghịch tặc, cấu kết dị tộc tu sĩ, cũng bởi vì ngươi và Yến gia ích kỷ, Trì Đồng Tinh Chủ mới có thể ôm nỗi hận bỏ mạng ở bên ngoài tinh không bến tàu. Cũng là bởi vì ngươi hèn hạ ám toán, ổ Tinh Chủ mới bị giết... Hôm nay ngươi cũng dám ngăn cản tu sĩ Chân Tinh nhiệt huyết đi thủ hộ Chân Tinh, vì Chân tinh tồn vong mà chém giết...

Một phần tu sĩ muốn lao ra đi chém giết người xâm lăng nước khác nghe đều là âm thầm trầm trồ khen ngợi, mọi người cũng đều biết tu sĩ mắng to Hạ Đan Đạo, đây là Hứa Xích Hoang, Tinh Đế Sơn hộ pháp, một cái nhiệt huyết công chính cùng hai vị Tinh Chủ trước đây giống nhau, Nhân Tiên cường giả một lòng vì Chân Tinh.

Bất quá lời của Hứa Xích Hoang cũng chưa có nói hết, mấy đạo quang mang khóa hắn lại, Hạ Đan Đạo càng là trực tiếp một con dao bổ tới.

Hứa Xích Hoang vốn chính là Nhân Tiên một tầng thực lực, năm đó bị đứt đi một tay, hiện tại miễn cưỡng khôi phục trở về. Hôm nay Hạ Đan Đạo thực lực xa xa thắng hắn, Nhân tiên tầng tám cường giả ra tay với hắn, còn có người Nhân tiên cường giả khác tiến hành phong tỏa đối với hắn, hắn hầu như không có năng lực phản kháng chút nào, chỉ là miễn cưỡng dời di chuyển một cái thân thể, liền trực tiếp bị Hạ Đan Đạo chém thành hai khúc.

Chân Tinh một người Nhân Tiên cường giả chỉ là bởi vì nói nói mấy câu liền đơn giản bị chém giết như vậy, mọi người là một trận trái tim băng giá.

Phong Tiêu Thành hộ trận vùng ven trầm mặc đáng sợ, bên ngoài thanh âm chém giết truyền đến, thật giống như một loại cười nhạo châm chọc, tạo thành một loại tiên minh so sánh.

Ánh mắt Hạ Đan Đạo từ trên người mọi người quét tới, giọng nói băng hàn nói:

- Hôm nay là thời điểm Chân Tinh ta gặp phải nguy cơ sinh tử, Hứa Xích Hoang vì bản thân chi tư, cư nhiên vu hãm một người điện chủ Tinh Đế Sơn. Không sai, ta đích xác biết ý tứ của hắn, nếu mà thực lực của hắn tới rồi Nhân Tiên tầng bốn. Không, dù cho hắn chỉ có Nhân Tiên tầng ba, hắn muốn làm Tinh Chủ ta cũng đồng ý. Thế nhưng thực lực của hắn thật sự là quá thấp, còn chưa đủ để đảm nhiệm Tinh Chủ. Cộng thêm lúc này Chân Tinh nguy cơ, tuyệt đối không có khả năng đùa giỡn chuyện này.

Hứa Xích Hoang đứng ra phản đối Hạ Đan Đạo, cư nhiên bị Hạ Đan Đạo nói thành Hứa Xích Hoang muốn làm Tinh Chủ.

Xung quanh vẫn là một mảnh trầm mặc, ngoại trừ ngoài Phong Tiêu Thành hộ trận chém giết, không có bất kỳ người nào đứng ra nói chuyện.

Hạ Đan Đạo chậm lại giọng của mình:

- Hôm nay Tinh Đế Sơn Tinh Chủ Ổ Lăng Chi bị người ám toán, Chân Tinh tràn ngập nguy cơ. Chúng ta tuyệt đối không có khả năng mất đi một tấc đất, xông ra vừa rồi như vậy, ngoại trừ ham hố nhất thời, có chỗ nào hữu dụng đối với Chân Tinh? Đây là năm bè bảy mảng, chúng ta muốn không phải là loại ham hố này, mà là bảo vệ Chân Tinh an nguy.

- Ta Trử Phong Dật đại biểu Tinh Hỏa điện đồng ý hạ điện chủ nói, hạ điện chủ nói không sai, hôm nay tuyệt đối không phải là thời điểm trùng động nhất thời. Ta rất tán thành túc điện chủ cùng nhan điện chủ nhiệt huyết, thế nhưng ta không ủng hộ cách làm của bọn họ. Điều này cũng không thể trách bọn họ, dù sao chúng ta bây giờ không có Tinh Chủ, chuyện gì cũng không có một cái thống nhất hiệu lệnh. Ta đề cử Tinh Chiến Điện Hạ Đan Đạo điện chủ làm Tinh Đế Sơn Tinh Chủ mới, người tán thành ta cùng nhau đứng ra. Chúng ta không có khả năng chờ đợi thêm nữa, chờ đợi thêm nữa, sẽ gặp phải cục diện Chân Tinh bị hủy.

Một người nam tử vóc người cường tráng tóc màu đỏ tím đứng lên, cao giọng kêu lên.

Rất nhiều người đều biết nam tử này, Tinh Đế Sơn Tinh Hỏa điện điện chủ Trử Phong Dật, cùng Hạ gia vẫn là quan hệ mật thiết.

Trử Phong Dật sau khi nói xong, lập tức có thật nhiều người đứng ra lớn tiếng phụ họa, hỗ trợ Hạ Đan Đạo trở thành Tinh Chủ. Những thứ này hỗ trợ Hạ Đan Đạo làm Tinh Chủ, đại bộ phận là tinh chiến quân đội truyền tới.

Một phần tông môn tông chủ và trưởng lão chỉ có thể âm thầm thở dài, loại thủ đoạn tuyển cử Tinh Chủ này căn bản là một chuyện tiếu lâm. Không muốn nói bên trong Thập Điện rất nhiều điện đều không ở nơi này, chính là người ở chỗ này, ai dám nói không đồng ý?

Thực sự là đáng tiếc, Yến gia không ai ở chỗ này. Nếu mà Yến Bình Chỉ cũng ở nơi đây, vậy tuyệt đối sẽ làm trái lại Hạ gia.

- Ta cho rằng sự tình Tinh Chủ hay là bàn bạc kỹ hơn mới tốt, tốt nhất là chờ đại đa số điện chủ đều ở đây, các đại tông môn tông chủ đều ở đây, tuyển cử Tinh Chủ mới đúng.

Một người trung niên nam tử đứng dậy, giọng nói không kiêu ngạo cũng không tự ti nói.

Nghe nói như thế, Hạ Đan Đạo khóe mắt sát ý lóe lên rồi biến mất. Khi hắn thấy rõ ràng người kia là ai sau đó, lại đem sát khí thu liễm.

Cốc Kiều, điện chủ Tinh Thần điện, thứ tám. Đây chính là người ủng hộ Mưu gia trung thành, càng là Nhân Tiên tầng năm thực lực.

Mưu gia bản thân có bộ phận Bắc Tinh quân đội, lại tăng thêm Cốc Kiều ủng hộ, thực lực thế nhưng không yếu so với Hạ gia, hắn còn không dám dùng thủ đoạn đối phó với Hứa Xích Hoang để đối phó Cốc Kiều. Nói trắng ra là, Hứa Xích Hoang bất quá là một cái hộ pháp, Tinh

Chủ chết mất sau đó, hắn chẳng khác nào một người cô đơn, phía sau Cốc Kiều thế nhưng có cường đại tu sĩ đại quân cùng Mưu gia.

- Cốc điện chủ lời mặc dù có đạo lý, nhưng là thời kỳ phi thường làm việc phi thường. Bây giờ là lúc nào? Chẳng lẽ còn có thể cùng bình thường như nhau? Hạ điện chủ, ta đại biểu hết thảy Chân Tinh tu sĩ, thỉnh cầu ngươi làm Tinh Đế Sơn Tinh Chủ. Mời cân nhắc vì Chân Tinh, đừng cho Chân Tinh tiếp tục bị tàn phá như vậy.

Trử Phong Dật căn bản cũng không cho người ủng hộ Cốc Kiều đứng ra nói chuyện.

Một bên đông đảo tông chủ và trưởng lão nghe đều là trong lòng cười nhạt, ngươi Trử Phong Dật đại biểu hết thảy tu sĩ Chân Tinh? Ngươi có cái rắm tư cách đại biểu, chúng ta cũng không cần ngươi đại biểu. Bất quá đối mặt Hạ Đan Đạo cường thế, không người nào dám đứng ra nói chuyện mà thôi.

Cốc Kiều vừa nghe liền biết không xong, không đợi hắn nói tiếp nói Hạ Đan Đạo liền đứng dậy:

- Đã như vậy, ta liền tạm thời đảm nhiệm Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, gánh vác Chân Tinh thủ hộ an nguy. Chờ mọi người tề tựu sau đó, chức Tinh Chủ này ta tùy thời đều có thể nghỉ làm.

Hạ Đan Đạo không biết xấu hổ tới rồi loại trình độ này, Cốc Kiều cũng biết hắn không có cách nào phản bác nữa. Phản bác nữa, vậy thì đồng nghĩa với trở mặt, lập tức tiến hành binh biến. Mà Mưu gia cường giả, bây giờ còn không ở nơi này.

...

- Chuyện lồng gì vậy?

Nhìn thấy nhân số bên mình dĩ nhiên cũng không có xu thế áp đảo, Nhan Trạch là kinh hãi.

Túc Tuyền cũng phát hiện tình huống, sắc mặt vừa nói:

- Chúng ta đã khinh thường, vừa rồi coi như là muốn lao ra, cũng không phải đồng thời lao tới. Nếu như ta không có đoán sai, Hạ Đan Đạo thằng thất phu kia đã khống chế toàn bộ Phong Tiêu Thành, không cho phép Chân Tinh tu sĩ quân đội trở ra. Người này sớm đã mơ ước Tinh Đế Sơn Tinh Chủ vị, nói không chừng lúc này đã tự cho làm Tinh Đế Sơn Tinh Chủ.

Nhìn người Địa Tiên cường giả kia phía xa còn không nhúc nhích, Nhan Trạch bỗng nhiên cười ha ha nói:

- Đã như vậy, để cho Nhan Trạch ta huyết lưu tại ngoài Phong Tiêu Thành này, giúp cho Chân Tinh ta tận một phần khí lực.

- Ta Túc Tuyền có thể cùng Nhan điện chủ loại hán tử này liên thủ chống lại dị tộc, cũng là một thú vui lớn trong nhân sinh.

Túc Tuyền cũng rõ ràng tình cảnh của mình, tuy Phong Tiêu Thành bên này tu sĩ quân đội cũng không ít, thế nhưng người ta còn có một cái Địa Tiên cường giả còn không có động đậy. Ngoài ra, hư không truyền tống trận này, còn có cuồn cuộn không ngừng dị tộc tu sĩ rơi vào trên chiến trường, có thể tưởng tượng, Phong Tiêu Thành bên này tu sĩ càng đánh càng ít.

Đây thật là một loại đáng buồn, tại bản thân cửa chính chiến đấu, người của chính mình trái lại càng ngày càng ít, người của đối phương ngược lại là càng ngày càng nhiều.

- Hai vị điện chủ, hư không truyền tống trận dường như đình chỉ...

Một thanh âm kinh hỉ truyền đến.

Trên thực tế gần như là tại đây cũng trong lúc đó, tất cả mọi người chú ý tới, dị tộc tu sĩ quân đội không ngừng truyền tống đi tới Phong

Tiêu Thành truyền tống trận đột nhiên đình chỉ, lại cũng không còn ai tới Phong Tiêu Thành nữa.

Đây là nói, tuy Phong Tiêu Thành đã không còn Chân Tinh tu sĩ trợ giúp, đối phương cũng là đã không còn trợ giúp nữa.

Túc Tuyền đang xác định đây là sự thực sau đó, nhất thời mừng rỡ, lập tức lớn tiếng kêu lên:

- Ta Chân Tinh tất cả Nhân tiên cường giả đều tới gần ta và Nhan điện chủ, nghe theo hiệu lệnh của ta hành sự. Các tu sĩ quân đội còn lại, giết lên cho ta...

Không cần Túc Tuyền nhắc nhở, hết thảy Nhân tiên cường giả đã sáp tới gần, đối phương có một người Địa Tiên một tầng cường giả không hề động thủ. Muốn đối phó Địa Tiên một tầng cường giả này, chỉ có vây công. Hiện tại nhân số của đối phương mặc dù nhiều, vẫn là không có nhiều bằng tu sĩ quân đội Phong Tiêu Thành.

Huống chi tu sĩ quân đội phe mình có chín người Nhân Tiên trở lên cường giả lao ra ngoài, còn đối với phương chỉ có một người Địa Tiên cường giả cùng một cái Báo Liệt mạnh chút. Hai bên so sánh, Chân Mạch tu sĩ bên này thực lực cư nhiên không có rơi vào hạ phong.

Dị tộc tu sĩ quân đội bên kia, nguyên bản Báo Liệt cùng người Địa Tiên cường giả kia cũng không có động. Đối với bọn họ mà nói, cái chiến trường này căn bản cũng không cần bọn họ động thủ, rất nhanh thì có hàng loạt bát cấp yêu thú cùng Nhân Tiên cường giả lại đây. Nhưng sự thực tình huống là, truyền tống trận bỗng nhiên đình chỉ truyền tống.

- Báo Liệt, ngươi co rút lại đại trận, chỉ cần chống đỡ lại là được, ta đi Tinh Không Điện xem.

Người Địa Tiên cường giả kia lạnh giọng nói.

- Được.

Báo Liệt biết Tinh Không Điện hắn là có chuyện gì xảy ra, bằng không tại hắn ra lệnh, Hi Đức nhất định sẽ liều lĩnh dẫn người xông lên truyền tống trận, đi tới Chân Tinh. Mà bây giờ truyền tống trận cư nhiên đình chỉ truyền tống, đây quả thực là một loại tai nạn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 361: Đánh Lén Địa Tiên

Trên quảng trường ngoài Tinh Không Điện, là một mảnh băng sương mù mênh mông, dù cho một pháo này Mạc Vô Kỵ bắn ra, hắn cũng có thể cảm nhận được cực hạn băng hàn. Quảng trường nguyên bản đông nghịt yêu thú và Cổ Nặc Tinh kỵ tu, giờ khắc này hầu như toàn bộ hóa thành mảnh vụn.

Từ Tinh Không Điện đến tinh không quảng trường một đoạn đường này, cũng không có nửa cái bóng dáng còn sống.

Một phần dị tộc tu sĩ vừa mới lao ra Tinh Không Điện, còn không có đi tới tinh không quảng trường đều bị cực hạn băng hàn lay động. Bất quá Mạc Vô Kỵ không có cho bọn hắn cơ hội, khắp bầu trời lôi hồ đã hạ xuống.

Hi Đức thống suất chỉ thị tự tay viết vẫn có lực hiệu triệu thật lớn, tại Trường Tắc tuyên bố mệnh lệnh sau đó, hầu như hết thảy tu sĩ đều từ các góc Tinh Không Điện đi ra, chuẩn bị đi tới Tinh Không Điện quảng trường.

Khác biệt duy nhất chỉ là một phần địa phương xa không có đến nhanh như vậy mà thôi. Mạc Vô Kỵ Cực Băng Pháo đánh ra, dị tộc tu sĩ chậm nhất cũng tới tầng một lối ra Tinh Không Điện.

Mạc Vô Kỵ vốn là không có dự định thả đi một cái dị tộc, cộng thêm hắn Tinh Không Bảng cần phải tích lũy, càng là không hề cố kỵ một lần giông tố hạ xuống.

Một nén nhang sau đó, toàn bộ Tinh Không Điện dị tộc ngoại trừ số đã từ truyền tống trận tiến vào Chân Tinh, còn lại trên cơ bản bị Mạc Vô Kỵ một người quét sạch.

Lúc này Trường Tắc cùng bọn người Độc Hành Hồng Kết canh giữ ở tinh không bến tàu đi ra, khi bọn hắn đứng ở Tinh Không Điện cửa vào, ánh mắt từ trên thi thể dị tộc tinh không thú đầy đất cháy đen dời đến xa xa hàn vụ tinh không điện quảng trường mịt mờ, đều là trầm mặc xuống. Khi gặp phải thủ đoạn hoàn toàn không cách nào chống cự thì, dù bọn họ bây giờ là cùng Mạc Vô Kỵ ở vào đồng nhất trận tuyến, cũng cảm thấy trong lòng khủng hoảng.

Tất cả mọi người đang suy nghĩ, nếu như mình cũng ở đây dưới băng pháo, có đúng hay không sẽ thêm mấy viên băng cặn bã?

Trường Tắc là lần thứ hai nhìn thấy loại tình huống này, vẫn là không cách nào át chế nội tâm khủng hoảng. Bản thân chủ nhân này thật sự là thật là đáng sợ, dĩ nhiên có loại băng hàn đại pháo này.

Mạc Vô Kỵ cũng không có thu hồi cự pháo, mà là đứng ở đằng xa thần niệm quét về Tinh Không Điện quảng trường.

Nơi này so với thực lực của hắn cường đại hơn nhiều, hắn phải cẩn thận. Hắn còn nghe Trường Tắc nói, Cổ Nặc Tinh có một người Địa Tiên cường giả ở chỗ này, không thể nửa điểm qua loa.

Mạc Vô Kỵ thần niệm chủ yếu đang quan sát truyền tống trận trên quảng trường Tinh Không Điện, thời điểm hắn nã pháo, cố ý tránh truyền tống trận, chính là sợ đem cái truyền tống trận phá hủy này. Chờ lại đem dị tộc bên này quét sạch sau đó, hắn còn phải thông qua cái truyền tống trận này tiến vào Chân Tinh, một khi phá hủy truyền tống trận, hắn cũng không có thực lực bố trí một cái truyền tống trận đến Chân Tinh.

Thế nhưng Cực Băng cự pháo uy lực thật sự là quá cường đại, hắn cũng không dám bảo đảm truyền tống trận có thể bị phá hủy hay không.

Trên quảng trường Tinh Không Điện khắp nơi đều là băng bã, tại địa phương cách xa Cực Băng Pháo bắn ra, vẫn như cũ có một ít dị tộc thi thể có thể miễn cưỡng đứng yên.

Theo Mạc Vô Kỵ thần niệm đảo qua đi, những thứ này dị tộc thi thể cũng rầm một tiếng, hóa thành băng bã.

Truyền tống trận trận cơ dường như còn hoạt động, chung quanh một phần trận kỳ trên cơ bản đều ở dưới Cực Băng Pháo oanh kích hóa thành hư vô.

Mạc Vô Kỵ ngược lại thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần truyền tống trận trận cơ còn, hắn liền hoàn toàn có thể thông qua chữa trị truyền tống trận tiến vào Chân Tinh.

Mạc Vô Kỵ thu hồi Cực Băng Pháo, đi hướng Tinh Không Điện quảng trường.

Trường Tắc thấy thế vội vàng theo sau, Độc Hành Hồng Kết mấy người cũng đi theo lại đây.

Tới gần Tinh Không Điện quảng trường, mấy người tức thì bị cảnh tượng trước mắt kinh ngạc đến ngây người. Cực hạn băng hàn còn chưa hoàn toàn tán đi, cả Độc Hành Hồng Kết loại này Chân Thần Cảnh tầng 6, cũng sẽ cảm thụ được từng trận hàn ý. Trên quảng trường càng nhiều hơn dị tộc, đều hóa thành hư vô, chỉ có cự pháo vùng ven mới có chồng chất như núi băng bã.

- Mạc huynh, một pháo này quả thực...

Đứng ở bên người Độc Hành Hồng Kết, Chân Thần Cảnh tầng chín, là Hoằng Hóa trong lời nói mang theo vẻ run rẩy.

Hắn nghĩ tới một khi Mạc Vô Kỵ dùng này cự pháo đối phó Chân Tinh, có lẽ một mình hắn liền có thể tiêu diệt Chân Tinh hết thảy tu sĩ.

- Chờ một chút...

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên mặt hiện lên ngưng trọng, giơ tay bảo Hoằng Hóa dừng nói. Ánh mắt của hắn gắt gao nhìn chằm chằm Tinh Không Điện truyền tống trận cơ.

Truyền tống trận cơ hoàn hảo không tổn hao gì, vùng ven trận kỳ bị hắn Cực Băng Pháo đánh bể. Theo lý thuyết truyền tống trận phải đợi hắn chữa trị sau đó, mới có thể sử dụng.

Sự thực tình huống là, lúc này truyền tống trận cơ xung quanh từng mảnh một bạch quang hiện lên, dường như có thứ gì đang truyền tống lại đây vậy.

- Đây là có người muốn truyền tống lại đây, trăm phần trăm là Chân Tát...

Trường Tắc bỗng nhiên run rẩy nói, thân thể hắn cùng lời của hắn như nhau, đang không ngừng run run, có thể thấy được nội tâm hắn thời khắc này sợ hãi.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên một cái, Thiên Cơ Côn liền rơi vào trong tay của hắn, đồng thời lạnh giọng nói:

- Nói cẩn thận một chút, Chân Tát là ai?

Trường Tắc dường như nghĩ rõ ràng Mạc Vô Kỵ mới đúng là chính bản thân chủ nhân chân chính, chỉ cần ý niệm trong đầu khẽ động, sẽ làm cho mình hôi phi yên diệt chủ, nếu là như vậy, hắn cả cơ hội sợ hãi Chân Tát cũng không có, hắn cuối cùng là tỉnh táo một phần:

- Thiếu gia, Chân Tát là cường giả Địa Tiên tầng một. Hơn nữa hắn vẫn còn là một cái đỉnh cấp trận pháp đại sư, trận cơ chung quanh này trận kỳ đều bị phá hủy, lúc này hắn khẳng định đã vượt qua truyền tống trận mà đến, sở dĩ không có lập tức xuất hiện, là bởi vì hắn đang dùng nguyên lực xây dựng trận kỳ...

Mạc Vô Kỵ quả nhiên phát hiện xung quanh trận cơ có thêm mơ hồ nguyên lực trận kỳ, hắn tinh thông trận đạo, lập tức liền biết Trường Tắc không có lừa gạt hắn, nói đều là lời thật.

- Mạc huynh, Tinh Đế Sơn Tinh Chủ Trì Đồng chính là bị Chân Tát ám toán. Giả như Trì Đồng Tinh Chủ còn đang ở đây, Tinh Không Điện tuyệt đối sẽ không thất thủ.

Chương Thiên Thành nắm chặt nắm tay nói, có thể thấy được hắn là người trung thành với Trì Đồng Tinh Chủ, lúc này nghe được Chân Tát lại đây, trong lòng cũng là khó nhịn phẫn nộ.

- Thiếu gia, mau chóng đem những thứ nguyên lực trận kỳ này phá huỷ, bằng không Chân Tát sẽ từ truyền tống trận đi ra...

Thấy Vô Kỵ không hề động đậy, Trường Tắc nóng nảy nói.

Mạc Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng:

- Ta tại sao phải phá huỷ? Ta ở chỗ này chờ hắn đến.

Trường Tắc càng là nóng nảy nói:

- Không có cách nào ám toán hắn đâu, Chân Tát tinh thông không gian chi đạo, hắn tại thời điểm thông qua không gian xây dựng trận kỳ, liền biết bên này khẳng định xảy ra sự tình, hắn tuyệt đối sẽ không bị người khác ám toán.

- Các ngươi trốn ở một bên, chờ sau khi ta ám toán thành công, các ngươi lập tức xuất thủ.

Mạc Vô Kỵ nói xong, cũng lười để ý tới Trường Tắc, trực tiếp giơ cao lên Thiên Cơ Côn núp ở một góc truyền tống trận.

Dựa theo đạo lý mà nói, biện pháp ổn thỏa nhất là lập tức mắc Cực Băng cự pháo, tại thời điểm Chân Tát xuất hiện cho hắn một pháo.

Nhưng cái ý nghĩ này lập tức đã bị Mạc Vô Kỵ phủ định, thứ nhất Cực Băng cự pháo khởi động cần thời gian, chờ hắn làm xong rồi, nói không chừng Chân Tát đã đi ra. Thứ hai coi như là Chân Tát không có đi ra, hắn mắc được rồi, một pháo bắn ra cũng không nhất định có thể vừa lúc bắn tới Chân Tát.

Dù sao Chân Tát biết nơi này có biến cố, hắn vừa ra đến, nhất định sẽ lập tức bỏ chạy, tuyệt đối sẽ không ở lại chỗ cũ ngây ngốc chờ hắn bắn pháo.

Về phần biện pháp Trường Tắc nói, phá huỷ Chân Tát ngưng tụ nguyên lực trận kỳ, vậy càng là ngu xuẩn nhất. Hắn chiếm giữ Tinh Không Điện là trong thời gian ngắn, nếu mà thời gian kéo dài không có Chân Tinh tu sĩ quân đội hỗ trợ, một khi dị tộc đại quân đến tấn công, Tinh Không Điện dựa vào hắn mấy người này vô luận như thế nào là không thủ được. Về phần đạn pháo, đây chính là dùng hết một quả ít đi một quả, đây là đồ đạc hắn tương lai náu thân.

Chẳng những không có khả năng phá Chân Tát nguyên lực trận kỳ, ngay cả truyền tống trận trận cơ nơi này cũng không thể động một điểm.

Cho nên cái biện pháp ổn thỏa này, theo Mạc Vô Kỵ, là rất bất ổn. Chỉ cần bị Chân Tát lao ra truyền tống trận, bọn họ nhất định phải chết. Hắn có thể đối phó Nhân Tiên, không có nghĩa là hắn có thể đối phó Địa Tiên.

Cuối cùng Mạc Vô Kỵ lựa chọn đánh lén, dựa theo Trường Tắc thuyết pháp, đánh lén Chân Tát gần như là không thể nào. Nhưng hắn không phải là người khác, hắn bản thân có đệ nhất đánh lén pháp kỹ, Hạ Nhất Côn.

Vô luận Chân Tát từ cái nào góc độ trốn ra, hắn đều có thủ đoạn một côn đánh ra vừa vặn. Trọng yếu nhất là Mạc Vô Kỵ cũng tinh thông trận đạo, hắn có thể trước tiên đoán được thời gian cùng phương vị Chân Tát xuất hiện.

- Mạc huynh, ngươi muốn đi đánh lén?

Độc Hành Hồng Kết cũng có chút lo lắng, ám toán một cái Địa Tiên cùng ám toán Nhân Tiên, đây chính là hoàn toàn khái niệm bất đồng.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Tên này sắp đi ra rồi, hắn ám sát Trì Đồng, Trì Đồng này coi như là vì Chân Tinh, dù cho ta giúp Trì Đồng báo chút ít thù, cũng ám toán trả hắn đi.

Độc Hành Hồng Kết gật đầu, không nói gì thêm. Hắn biết Mạc Vô Kỵ quyết định xong rồi, chính bản thân lại nói cũng là uổng công. Đơn giản đứng vững một cái phương vị, chuẩn bị đúng lúc trợ giúp Mạc Vô Kỵ xuất thủ.

Mấy hô hấp sau đó, chung quanh bạch mang đại thịnh, dường như có một cái bóng tận trời ra.

Độc Hành Hồng Kết mấy người tim đập lên cổ họng, để cho bọn họ nóng nảy là Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên không có đúng lúc xuất thủ. Tuy Mạc Vô Kỵ đã dặn dò qua, tại hắn xuất thủ sau đó, mấy người còn lại mới có thể xuất thủ. Một bên Chương Thiên Thành sớm đã nhịn không được, tế xuất kim sạn trong tay trực tiếp đánh ra.

Gần như là tại đây cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ cũng xuất thủ.

Bất đồng duy nhất chính là vị trí Mạc Vô Kỵ xuất thủ tại bên trên truyền tống trận trận cơ, mà vị trí Chương Thiên Thành đánh cách truyền tống trận cơ chênh lệch gần trượng. Có thể khẳng định, Chương Thiên Thành và Mạc Vô Kỵ hai người có một người phán đoán sai rồi.

Cùng lúc này tất cả mọi người có thể cảm nhận được một loại cực hạn áp lực, dường như có một loại không gian đột nhiên co rút ngưng đọng lại.

- Oác...

Một tiếng kêu thê lương thảm thiết truyền đến, vị trí chỗ Chương Thiên Thành hóa thành một đoàn huyết vụ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 362: Tinh Không Bảng Thứ Tự

- Bành!

Thiên Cơ Côn truyền tới nặng nề âm hưởng làm cho trong lòng Mạc Vô Kỵ vui vẻ, hắn biết mình đã phán đoán chính xác, đánh lén cũng thành công rồi. Tuy rằng Thiên Cơ Côn gặp phải đỉnh cấp vòng bảo hộ nguyên lực ngăn cản, nhưng ở dưới lực lượng cường đại của hắn, vẫn như cũ xé rách vòng bảo hộ nguyên lực của đối phương.

Mạc Vô Kỵ theo đó chính là một đạo Lôi Kiếm bắn ra, sau đó cả người trực tiếp biến mất tại chỗ.

- PHỐC!

Một đạo huyết quang xuất hiện ở bên trên trận cơ truyền tống trận trắng xoá, đồng thời đám người Độc Hành Hồng Kết nhìn thấy thân thể Mạc Vô Kỵ bị xé rách thành phấn vụn.

- A!

Lại một tiếng gầm gần như là lạc giọng lực kiệt truyền ra, một người nam tử áo gai vóc người trung đẳng đã chạy ra khỏi truyền tống trận cơ.

Nam tử áo gai mặt đầy máu, thần tình dữ tợn dường như muốn đem hết thảy chung quanh toàn bộ cắn nuốt hết bình thường vậy. Tức giận gào thét, chính là hắn truyền tới.

Để cho mấy người Độc Hành Hồng Kết rung động là, đỉnh đầu áo gai nam tử có một vết lõm, điều này hiển nhiên là do bị một côn ầm xuống, một côn này hầu như lại đem sọ đầu của hắn từ trung tâm chia làm hai

nửa. Sọ đầu của nam tử này cũng thật rắn chắc, cư nhiên tại một côn này ầm đến nơi mi tâm, cứng rắn cản lại.

Ngoài ra, phần eo nam tử áo gai còn có một cái lỗ máu, xung quanh lỗ máu thậm chí có khí tức cháy đen truyền ra.

Tất cả mọi người biết, Mạc Vô Kỵ đánh lén thành công rồi. Độc Hành Hồng Kết lập tức liền nghĩ đến Mạc Vô Kỵ vừa rồi bị xé rách thân thể, trong lòng run lên còn chưa kịp kiểm tra hay nói chuyện, chợt nghe đến thanh âm Mạc Vô Kỵ bình tĩnh truyền đến:

- Người này 10 thành lực lượng tối đa chỉ còn lại có ba đến bốn thành, mọi người liên thủ làm thịt hắn.

Độc Hành Hồng Kết trong lòng vui vẻ, đồng thời hiểu được, mới vừa rồi bị xé rách chính là thân ảnh của Mạc Vô Kỵ. Lúc này trong lòng hắn là lay động không dứt, thân ảnh Mạc Vô Kỵ bị xé rách, người lại không có chuyện gì, nói rõ cái gì? Đây là thuấn di trong không gian di động a?

Loại này không gian di động ngay lập tức, coi như là bình thường Địa Tiên đều không nhất định có thể nắm trong tay. Nghe nói Tinh Không Lang Vương con cháu trực hệ bạch nhãn lang biết một cái thần thông này, bất quá bạch nhãn lang đã bị Mạc Vô Kỵ giết, chẳng lẽ Mạc Vô Kỵ là từ trên người bạch nhãn lang thu được cái thần thông này?

Độc Hành Hồng Kết còn thật không có đoán sai, Mạc Vô Kỵ chính là từ trên người bạch nhãn lang thu được một môn thần thông này.

Hoằng Hóa cùng một gã Chân Thần Cảnh tu sĩ khác thấy nam tử áo gai, nhất thời tức giận kêu lên:

- Mọi người cùng nhau tiến lên, báo thù cho Chương Thiên Thành.

Vừa rồi Chương Thiên Thành không có nghe lời của Mạc Vô Kỵ, sớm động thủ, kết quả bị Chân Tát giết.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ cũng là lòng còn sợ hãi, hắn biết Địa Tiên rất mạnh, không nghĩ tới mạnh đến trình độ này. Nếu mà không phải là hắn có không gian thuấn di, coi như là đánh lén sau đó lập tức thi triển Phong Độn Thuật, cũng không nhất định có thể hoàn chỉnh chạy đi.

- Là ngươi ám toán ta?

Áo gai nam tử đưa mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi còn có thần thông không gian thuấn di?

Lúc này mới trong thời gian ngắn, trong mắt hắn phẫn nộ cùng dữ tợn lúc trước dĩ nhiên mơ hồ thối lui, thay vào đó là một loại thần thái dần dần mê man.

Hắn cảm giác Mạc Vô Kỵ có chút quen thuộc, thế nhưng đầu của hắn bị Mạc Vô Kỵ đánh ra một cái rãnh, trong lúc nhất thời cư nhiên nghĩ không ra. Hơn nữa hắn còn cảm giác hết thảy ký ức của mình đều đang nhanh chóng biến mất.

Hắn mơ hồ cảm giác được mình bị ám toán, sau đó hắn tại trước tiên giết người ám toán hắn. Sau đó hắn lại phát hiện ám toán hắn không chỉ có một, hắn dùng nguyên lực chống lên vòng bảo hộ chặn một côn đó tuyệt đại bộ phân lực lượng. Không đúng a, hắn dường như lại đem hai người ám toán hắn toàn bộ giết chết.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt Thiên Cơ Côn, đề phòng nhìn chằm chằm áo gai nam tử, giọng bình tĩnh nói:

- Ta chẳng những ám toán ngươi, ta còn giết một hai trăm vạn Cổ Nặc Tinh kỵ tu cùng tinh không yêu thú, xem chồng chất băng bã xung quanh ngươi, những thứ này đều là Cổ Nặc Tinh tu sĩ chồng chất lên.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng là âm thầm lay động, hắn vẫn là lần đầu tiên thấy lão gia hỏa bị hắn một côn cùng một đạo Lôi Kiếm ám toán, cư nhiên không chết. Địa Tiên dĩ nhiên mạnh đến loại tình trạng này?

- Cổ Nặc Tinh là nơi nào? Các ngươi là ai? Vì sao ngăn ở trước mặt của ta?

Áo gai nam tử dường như lại quên mất vừa rồi hắn hỏi nói, cũng dường như quên mất vừa rồi hắn còn đang chất vấn Mạc Vô Kỵ ám toán hắn có đúng hay không.

- Người của Cổ Nặc Tinh ám toán ngươi, ngươi muốn đi Cổ Nặc Tinh, ta có thể mang ngươi đi qua.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được người này thật là đầu óc bị hắn đánh hỏng rồi, hơn nữa Nguyên Thần cũng tán loạn rời đi, chuyện gì đều nghĩ không ra. Thậm chí là mới vừa nói chuyện, cũng sẽ quên.

- Mau dẫn đường, cũng dám ám toán ta.

Áo gai nam tử giận điên lên nói.

Mạc Vô Kỵ lập tức đối với đám người Độc Hành Hồng Kết làm cái ánh mắt, sau đó cấp tốc đi tới Tinh Không Điện.

Nam tử áo gai thật giống như không có thấy Độc Hành Hồng Kết đám người bình thường giống nhau, theo Mạc Vô Kỵ liền tiến vào Tinh Không Điện.

- Hắn, hắn chính là Chân Tát.

Trường Tắc mặc dù là thực lực mạnh nhất nơi này, nhưng hắn cũng là sợ nhất Chân Tát nơi này. Dù cho Chân Tát bị Mạc Vô Kỵ dẫn đi rồi, thanh âm của hắn vẫn như cũ run rẩy.

Chân Tát tại dưới sự hướng dẫn của Mạc Vô Kỵ, trực tiếp tiến vào tinh không bến tàu, sau đó trở lại tinh không bến tàu tầng ba, từ tinh không bến tàu ba tầng tinh không môn tiến vào tinh không chiến trường, sau đó biến mất.

Thạch Lộc đám người canh giữ ở trước tinh không cửa ngơ ngác nhìn Chân Tát đầu bị đánh lõm xuống một tảng lớn tiến vào tinh không chiến trường, một hồi lâu mới khiếp sợ hỏi:

- Mạc huynh, người kia là?

Lúc này Độc Hành Hồng Kết đám người cũng chạy theo đi lên, nghe Thạch Lộc hỏi, Độc Hành Hồng Kết đáp:

- Người này là Cổ Nặc Tinh Địa Tiên cường giả, Chân Tát. Hắn bị Mạc huynh ám toán, đánh hỏng đầu óc, hiện tại không nhớ rõ mình là người nào.

Mạc Vô Kỵ cũng là thở phào nhẹ nhõm, Chân Tát rời khỏi với hắn mà nói là sự tình hay nhất không hơn. Dù cho sau này Chân Tát khôi phục lại ký ức, hắn cũng có thể thăng cấp Nhân Tiên. Chờ hắn tới rồi Nhân Tiên, Chân Tát hắn khẳng định không sợ.

- Người này tuy rằng bị ta ám toán, thực lực của hắn còn dư lại gần một nửa, chúng ta liên thủ kỳ thực không nhất định có thể giết chết hắn. Coi như là có thể giết chết hắn, sau cùng chúng ta bên này tổn hao cũng cực đại. Cho nên ta để cho hắn chạy.

Mạc Vô Kỵ giải thích.

- Mạc huynh, chúng ta làm sao bây giờ?

Thấy Mạc Vô Kỵ liên Địa Tiên cường giả cũng ám toán đắc thủ, cộng thêm Mạc Vô Kỵ càng là giết hơn một trăm vạn dị tộc tu sĩ, giờ phút này trong tất cả mọi người chỉ nghe lệnh Mạc Vô Kỵ.

- Chờ ta lại đem tinh không môn đóng cửa rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ nói xong, thần niệm phô thiên cái địa quét đi ra ngoài.

Trước hắn lo lắng nơi này dị tộc nhiều lắm, tự mình một người không giết chết, mới không có nói sự tình đóng tinh không môn. Dù sao một

khi hắn đánh không lại, hắn còn có thể từ tinh không bến tàu trốn vào tinh không. Hiện tại trên cơ bản thắng cục đã định, đóng tinh không môn ảnh hưởng trái lại không lớn.

Mạc Vô Kỵ thần niệm cường đại, chỉ mấy phút đồng hồ thời gian, hắn đang ở tinh không bến tàu dưới đất tầng tìm được đại trận phong bế tinh không môn.

Loại cấm đoán đại trận này Mạc Vô Kỵ là không có năng lực bố trí, bất quá muốn đem nó phong bế, hắn vẫn còn là có thể làm được.

Một nén nhang sau đó, Mạc Vô Kỵ đã làm xong, nhóm hơn ba mươi người, lần nữa đi tới phía ngoài quảng trường Tinh Không Điện.

Lúc này Mạc Vô Kỵ không cần nhìn tinh không bài bên hông mình, Tinh Không Điện quảng trường Tinh Không Bảng đã xuất hiện tên Mạc Vô Kỵ.

- Mạc huynh, ngươi đã là tên thứ hai trên Tinh Không Bảng.

Thạch Lộc giọng nói mang theo một tia hâm mộ và tôn kính.

Không chỉ là Thạch Lộc, nơi này tất cả mọi người đối với Mạc Vô Kỵ lộ ra tôn kính ánh mắt.

Tuy mặt trên chỉ có một cái tên, thế nhưng Tinh Không Bảng tên thứ hai, đó là bực nào rất giỏi, cho dù là Tinh Không Bảng hạng 1k, chỉ cần là tại bên trên Tinh Không Bảng chủ bảng, vậy cũng là một cái truyền kỳ.

Trước đây Tinh Không Bảng top một nghìn bất kỳ người nào, đều là tồn tại bọn hắn ngưỡng vọng, đều là nhân vật trong truyền thuyết, bọn hắn bây giờ cư nhiên đứng chung một chỗ cùng Tinh Không Bảng tên thứ hai, thậm chí liên thủ một lần nữa chiếm lĩnh Tinh Không Điện. Tuy cái này liên thủ nói có chút khoa trương, dù sao bọn họ là đi theo Mạc Vô Kỵ mà.

Mạc Vô Kỵ nắm lên tinh không bài, trên đó viết, Mạc Vô Kỵ, tinh không điểm cống hiến 3.167.440, bài danh thứ 2.

Chỉ kém một người liền có thể lên đỉnh, nhưng Tinh Không Bảng đệ nhất danh tới cùng là bao nhiêu điểm cống hiến, ai có thể biết?

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ suy nghĩ Tinh Không Bảng đệ nhất danh là của ai, Độc Hành Hồng Kết bỗng nhiên nói:

- Tinh Không Bảng đệ nhất danh gọi là Biên Song Bích, nghe nói là một người Địa Tiên cường giả. Hắn chiếm giữ Tinh Không Bảng đệ nhất đã mấy trăm năm rồi, người tại Chân Mạch Đại Lục đã từng gặp hắn rất ít. Cũng chỉ có một vài Nhân Tiên cường giả, mới thấy qua hắn.

- Hắn đi nơi nào?

Mạc Vô Kỵ theo bản năng hỏi.

Tinh Không Bảng đệ nhất, Mạc Vô Kỵ là tình thế bắt buộc, cho nên đệ nhất danh hắn cũng phải quan tâm một cái. Hắn thu được hơn ba trăm vạn điểm, cũng bất quá là tên thứ hai. Nếu là đệ nhất danh cùng thứ hai chênh lệch quá lớn, hắn muốn lên đỉnh mà nói, còn nhất định phải đi tinh không thú tổ chim lại tàn sát một phen.

Độc Hành Hồng Kết lắc đầu:

- Không có ai biết, vị tiền bối kia mấy trăm năm trước đã từ Chân Tinh rời đi. Trên thực tế tại Chân Tinh tu luyện đến Địa Tiên trung kỳ sau đó, đại bộ phận mọi người sẽ chọn rời đi Chân Tinh.

Một bên Trường Tắc ngắt lời nói:

- Kỳ thực Cổ Nặc Tinh cũng giống như vậy, rất nhiều Địa Tiên cường giả tới cấp độ nhất định sau đó, liền sẽ chọn rời đi, tiến vào mênh mông tinh không tìm kiếm mặt biên cao hơn. Như Tinh Không Lang Vương như vậy tới rồi cửu cấp viên mãn còn không đi, đó là cực kỳ rất thưa thớt.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta đi trước chữa trị truyền tống trận, sau đó phái một người đi Chân Tinh liên lạc.

Chữa trị truyền tống trận không sai, đồng thời Mạc Vô Kỵ cũng muốn lại đem truyền tống trận nắm trong tay. Hắn tuyệt không muốn lại đem cái chỗ này lần nữa giao cho Tinh Đế Sơn tam đại gia tộc.

Dưới một chỗ tinh không thung lũng hẹp cách Chân Tinh không biết bao nhiêu cái tỷ vạn dặm, vài tu sĩ thoạt nhìn như tên ăn mày đang mỗi người chiếm một khối địa bàn phương viên không đủ một thước tĩnh toạ, linh khí chung quanh cũng là như có như không.

- Ế đù!

Tại chỗ góc thung lũng, một thanh âm kinh dị vang lên.

Có lẽ là yên lặng quá lâu, tiếng kinh dị này lập tức liền kinh động mọi người trong thung lũng vốn là nhỏ hẹp, mọi người đưa mắt rơi vào trên người một người nam tử gầy gò râu dài.

- Chuyện gì á Mục Ảnh Kiều?

Một thanh âm hỏi, đồng dạng là vì duyên cớ thật lâu không nói gì, giọng nói chẳng những khàn khàn, còn mang theo một phần sa sút.

Nam tử gầy gò râu dài lấy ra một tấm bảng nói:

- Tinh không bài của ta mấy trăm năm đều là xếp thứ hai, ngày hôm nay cư nhiên biến thành thứ ba. Chân Tinh này lại xuất ra hạng người hào kiệt như vậy? Dĩ nhiên lại đem ta đẩy xuống một cái thứ tự? Ai za za za, thật muốn trở về xem a.

Lúc ban đầu giọng nói còn mang theo kinh ngạc, tới câu nói sau cùng, đã hoàn toàn là cảm thán và không cam lòng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 363: Toàn Quân Bị Diệt

- Người mới này đoán chừng là muốn leo lên đệ nhất Tinh Không Bảng, bất quá coi như là hắn tích lũy gấp bội nữa cũng không cách nào leo lên vị trí này, có lẽ hắn sẽ ngây ngô như gỗ ra, hắc hắc...

Lại là một thanh âm nói.

Nam tử râu dài tên Mục Ảnh Kiều cũng thu thập tình hoài, cười ha ha nói:

- Hắn là cùng năm đó như ta, ta nhất tâm muốn leo lên Tinh Không Bảng vị, nhưng ở tích lũy như thế nào đi nữa tăng đều không thể bước trên Tinh Không Bảng đỉnh, lúc đó ta liền biết không đúng cái gì rồi. Thẳng đến gặp phải tên biến thái Biên Song Bích này, ta mới biết được Tinh Không Bảng vị đã không có quan hệ gì với ta nữa. Bất quá người mới này có thể vượt ta tiến top hai, đã coi như là phi thường rất giỏi. Có thể khẳng định Chân Tinh gần nhất tại trong tinh không đã có một hồi đại chiến, đoán chừng là Bán Nguyệt Tiên Cung lại xuất hiện rồi hả.

- Ta ngược lại hi vọng hắn có thể vượt qua ta, chỉ cần có thể vượt qua ta, hắn nhất định có thể tìm tới chỗ này.

Một người nam tử ngồi chỗ hơi cao lên tiếng sau khi nghe Mục Ảnh Kiều nói xong.

Có lẽ bị vây ở chỗ này thời gian quá lâu, trên mặt các tu sĩ khác đều là chất đầy tang thương cùng năm tháng khí tức, mà tên nam tử này thoạt nhìn lại cũng không có bao nhiêu năm tháng vết tích. Mày kiếm mắt

sáng cực kỳ anh tuấn, dù là tuổi tác thoạt nhìn cũng dường như chỉ là một thanh niên.

Người ở chỗ này đều biết hắn là ai, Biên Song Bích, Chân Tinh đệ nhất mỹ nam tử. Ngoài ra, hắn còn là đệ nhất danh trên Tinh Không Bảng, Địa Tiên viên mãn cường giả.

- Biên huynh, hắn tới nơi này, bất quá để cho nơi này có thêm 1 oan hồn mà thôi, cũng không có ích với chúng ta và Chân Tinh.

Mục Ảnh Kiều nói.

- Sẽ không đâu.

Biên Song Bích lạnh nhạt nói:

- Người này nếu là có thể ở trên Tinh Không Bảng vượt qua ta, nói rõ hắn cường đại hơn so với chúng ta, chúng ta bị vây ở chỗ này mấy trăm năm ra không được, hắn một khi tới rồi, có lẽ có thể tìm được đường đi ra ngoài.

Mọi người trầm mặc xuống, tuy đều biết loại khả năng Biên Song Bích nói này hầu như là số không, nhưng vẫn là ôm vạn nhất chờ mong. Ở chỗ này chờ chết, tất cả mọi người đã chịu đủ rồi.

...

Phong Tiêu Thành bên ngoài, Báo Liệt sắc mặt càng ngày càng lo lắng, theo lý thuyết Chân Tát đi Tinh Không Điện kiểm tra, tối đa chỉ cần nửa nén hương thời gian, nửa nén hương thời gian hắn vẫn là có thể trụ vững. Nhưng bây giờ đi qua đủ nửa canh giờ, Chân Tát nửa điểm tin tức cũng không có.

Tại Tinh Không Điện không có tu sĩ dị tộc truyền tống lại đây, Địa Tiên sau khi đi cũng không có tin tức, Túc Tuyền trước tiên liền khẳng định Tinh Không Điện là thật sự có biến cố, nàng lúc này kêu lớn:

- Địa Tiên cường giả của Chân Tinh chúng ta đã trở về, Tinh Không Điện khẳng định đã được tiền bối Địa Tiên Chân Tinh đoạt lại, chúng ta đừng cho những thứ dị tộc xâm lấn này chạy đi một đứa nào...

Có thể gia nhập tu sĩ quân đội, thậm chí có thể đi theo cùng nhau lao ra Phong Tiêu Thành, tự nhiên đều là cường giả tu vi không kém. Coi như là Túc Tuyền không nói, bọn hắn cũng đều cảm giác được một điểm, hiện tại Túc Tuyền tuyên bố Chân Tinh Địa Tiên cường giả trở về, mọi người càng là khí thế như hồng thủy.

Nguyên bản tại sau khi Chân Tát đi, Chân Tinh tu sĩ đã có thể ngăn chặn dị tộc tu sĩ quân đội, lúc này càng là toàn bộ đè lên.

Báo Liệt tuy rằng tu vi đạt tới bát cấp đỉnh phong, nhưng bị Túc Tuyền và vài Nhân Tiên cường giả vây quanh, căn bản là không cách nào trợ giúp dị tộc tu sĩ còn lại.

- Mọi người rút lui.

Báo Liệt đã biết tình huống nguy cấp, đơn giản ra rút lui mệnh lệnh.

Từ Tinh Không Điện đến Chân Tinh không gian có thể bị mở ra, chỉ có Phong Tiêu Thành, cùng với phạm vi chung quanh Phong Tiêu Thành. Cộng thêm ngoại vi Phong Tiêu Thành khắp nơi đều là khốn trận, dù cho Báo Liệt muốn rút lui, cũng chỉ có thể tạm thời tránh né tu sĩ Chân Tinh.

Nguyên bản Cổ Nặc Tinh kỵ tu cộng thêm tinh không bầy thú truyền tống đến Phong Tiêu Thành đều có cỡ vạn đứa, trong thời gian ngắn, chỉ còn lại có mấy nghìn người mà thôi.

- Tinh Không Điện khẳng định bị Chân Tinh tiền bối chiếm lĩnh rồi, Chân Tinh chúng tu nghe ta hiệu lệnh, tinh thần hăng hái lại đem những thứ này xâm lấn dị tộc chém tận giết tuyệt. Ta Chân Tinh, tuyệt không cho phép man di xâm lấn nửa bước.

Túc Tuyền không đi theo truy sát, mà là thừa dịp Báo Liệt lui ra phía sau cổ vũ sĩ khí.

Chỉ cần tinh không truyền tống trận không truyền tống dị tộc tu sĩ lại đây nữa, Báo Liệt và mấy nghìn người này, căn bản cũng không đủ nhìn.

- Túc điện chủ, Nhan điện chủ. Tinh Không Điện xảy ra chuyện gì, chúng ta tạm thời bất luận. Ta hi vọng các ngươi có thể để cho ta đợi tạm thời lui vào Tinh Không Điện. Đương nhiên bây giờ tràng diện là Chân tinh chiếm cứ thượng phong, bất quá coi như là các ngươi lại đem chúng ta toàn bộ chém tận giết tuyệt vậy thì như thế nào? Nhiều nhất là để cho mọi người cừu hận càng thêm sâu một phần mà thôi.

Báo Liệt lần đầu tiên dùng loại giọng nói này nói chuyện, chính hắn cũng cảm thấy có chút cổ quái.

Nhưng lúc này Báo Liệt biết hắn không có lựa chọn nào khác, nếu mà không có khả năng khuyên Chân Tinh tu sĩ ngừng tay, bọn họ sẽ toàn quân bị diệt.

- Túc điện chủ, ngươi hẳn là biết chúng ta là làm sao đánh vào Tinh Không Điện. Nếu mà không phải là Lang Vương xuất thủ, chúng ta cũng không thể tấn công tiến vào. Lang Vương sở dĩ không có cùng chúng ta đi, không phải là bởi vì hắn không thể tới, là bởi vì Lang Vương không muốn ỷ lớn hiếp nhỏ. Các ngươi ngẫm lại xem, nếu mà Lang Vương tới rồi, Phong Tiêu Thành có thể đỡ nổi sao? Nếu là các ngươi hiện tại lại đem ta giết chết, giết sạch mọi người chúng ta, ta tin tưởng Lang Vương tuyệt đối sẽ lại đem toàn bộ Chân Tinh chém tận giết tuyệt, sẽ không lưu lại một chỉ con kiến hôi.

Báo Liệt nói xong, bình tĩnh nhìn chằm chằm đám người Túc Tuyền. Cả chính hắn đều tin tưởng lời của mình không có nói mò, bởi vì Lang Vương đích xác có thể làm được.

Túc Tuyền nhất thời ngây ngẩn cả người, nàng rất rõ ràng Trì Đồng sở dĩ do do dự dự sự tình giết Báo Liệt, cũng là bởi vì kiêng kỵ Tinh

Không Lang Vương. Hiện tại Báo Liệt lại dùng Tinh Không Lang Vương đến uy hiếp nàng, bây giờ là giết hay là không giết?

- Ha ha... Báo Liệt, ngươi thực sự là thật không biết xấu hổ. Ta nói thật cho ngươi biết sao?, Tinh Không Điện đã bị Mạc Tinh Chủ đoạt lại. Tinh Không Điện mấy trăm vạn dị tộc, sớm đã trở thành vong hồn dưới tay của Tinh Chủ rồi.

Một cái thanh âm đột ngột từ hư không truyền đến, theo đó thân ảnh Thạch Lộc bước ra truyền tống trận, rơi vào ngoài Phong Tiêu Thành.

Mạc Tinh Chủ?

Vô luận là Túc Tuyền hay là Nhan Trạch, hoặc là các Chân Tinh tu sĩ còn lại, đều là vẻ mặt không hiểu nhìn chằm chằm Thạch Lộc. Tuy Thạch Lộc rất nhiều người biết hắn, là Chân tinh Chân Thần Cảnh tu sĩ, nhưng lời hắn nói thật sự là quá dọa người một phần. Cái này Mạc Tinh Chủ đột ngột mọc ra là ai? Cư nhiên nói khoác mà không biết ngượng nói tiêu diệt mấy trăm vạn dị tộc đại quân ở Tinh Không Điện? Hắn cho là mình là ai a? Cho dù là Địa Tiên viên mãn, cũng không làm được nha??

- Biết vì sao truyền tống trận không có tu sĩ dị tộc truyền tống xuống sao? Bởi vì chúng đều bị Mạc Tinh Chủ tiêu diệt. Còn có, biết vừa rồi Địa Tiên Chân Tát Tát gì đó kia đi tới nơi nào sao? Hắn cũng đã bị Mạc Tinh Chủ chém giết rồi.

Thạch Lộc nói ra mỗi một câu đều làm cho tâm thần Báo Liệt kịch chấn.

Cái tên Chân Tát không có ai biết, ngoại trừ Cổ Nặc Tinh số rất ít thống suất cường giả, còn có hắn ra. Hiện ở nơi này Chân Tinh tu sĩ nói ra tên Chân Tát, còn nói bị Mạc Tinh Chủ chém giết, lẽ nào đây là thật?

Chân Tát đích xác bị Mạc Vô Kỵ ám toán, bất quá nhưng không có bị giết, mà là bi đánh tổn thương đầu óc đưa ra Tinh Không Điện mà thôi.

- Người này gọi là Thạch Lộc, Chân Thần trung kỳ tu sĩ, vốn là một cái trứ danh tán tu trên tinh không chiến trường. Đích thật là người của Chân Tinh, hơn nữa ta khẳng định người này sẽ không có phản bội đầu nhập vào dị tộc.

Một người Chân Thần Cảnh viên mãn tu sĩ bên người Túc Tuyền thấp giải thích rõ.

Túc Tuyền gật đầu, cao giọng hỏi:

- Người tới là Thạch Lộc đạo hữu?

Túc Tuyền không biết Thạch Lộc, Thạch Lộc thế nhưng biết Túc Tuyền và Nhan Trạch, hắn lập tức đã đi tới, liền ôm quyền nói:

- Thạch Lộc ra mắt túc điện chủ, ra mắt nhan điện chủ.

- Thạch đạo hữu, ngươi mới vừa nói Mạc Tinh Chủ là có ý gì? Còn có Tinh Không Điện sinh biến cố gì?

Túc Tuyền rất là khách khí dò hỏi.

Thạch Lộc nhanh chóng nói:

- Mạc Tinh Chủ chính là người mà Trì Đồng Tinh Chủ trước khi lâm vẫn quyết định Tinh Chủ mới - Mạc Vô Kỵ, Mạc Tinh Chủ đã từ tinh không trở lại, đồng thời bước vào Nhân Tiên cảnh giới. Hắn đại triển thần uy, trực tiếp đánh giết mấy trăm vạn dị tộc đại quân, sau đó lại bên ngoài truyền tống trận đánh lén đánh giết chết Địa Tiên Chân Tát...

- Mạc Vô Kỵ?

Túc Tuyền kinh thanh hỏi một câu, nàng cũng đã gặp Mạc Vô Kỵ, ban đầu ở trước Bán Nguyệt Tiên Cung nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, dường như còn mới Chân Thần sơ kỳ sao?. Lúc này mới bao nhiêu năm? Cư nhiên thăng cấp Nhân Tiên, toàn bộ Chân Mạch Đại Lục cũng không có loại yêu nghiệt thiên tài này a.

Nàng cũng không biết, Mạc Vô Kỵ khoảng cách Nhân Tiên còn rất xa, chỉ là Thạch Lộc thấy Mạc Vô Kỵ quá cường đại, cho rằng Mạc Vô Kỵ đã lên cấp Nhân Tiên mà thôi.

- Thực sự là hắn.

Thạch Lộc khẳng định nói.

Túc Tuyền cũng hít một hơi hơi lạnh, sau đó tỉnh táo lại:

- Thạch Lộc đạo hữu, ngươi cặn kẽ lại đem tình huống nói một chút, coi như là Mạc đạo hữu thăng cấp tới Nhân Tiên, chỉ sợ cũng không thể chém giết mấy trăm vạn dị tộc tu sĩ sao?

Dù cho nàng tin tưởng Mạc Vô Kỵ đánh lén Địa Tiên thành công, cũng tuyệt không tin Mạc Vô Kỵ có thể chém giết mấy trăm vạn dị tộc.

Thạch Lộc dùng tốc độ nhanh nhất, lại đem sự tình Mạc Vô Kỵ từ tinh không giết trở về, dùng cự pháo giết chết dị tộc trăm vạn tu sĩ nói một lần.

- Thì ra là cự pháo, thảo nào...

Túc Tuyền lẩm bẩm một câu bỗng nhiên cao giọng nói:

- Chúng ta giết sạch những thứ này dị tộc, sau đó đi Tinh Không Điện xem. Nếu thật là Mạc đạo hữu đoạt lại Tinh Không Điện, giết mấy trăm vạn dị tộc, vậy hắn đương nhiên là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ của chúng ta Chân Tinh.

Túc Tuyền tại thời gian ngắn nhất liền hạ quyết tâm, Tinh Không Lang Vương muốn tới, coi như là sợ nữa hắn cũng trở về. Trì Đồng Tinh Chủ chính là vết xe đổ, đã như vậy, sao không trước hết giết cho thống khoái?

- Giết...

Tại Túc Tuyền ra lệnh một tiếng, đông đảo Chân Mạch tu sĩ càng là sát thế tận trời, sĩ khí bạo bằng.

Mà chỉ còn lại mấy nghìn dị tộc, lúc này là lòng người bàng hoàng, mỗi người đều muốn chạy trốn.

- Báo Liệt chạy thoát...

Bỗng nhiên có người kêu to lên.

Gần như là đồng thời, tất cả mọi người thấy Báo Liệt đánh sâu vào này hư không truyền tống trận, xem bộ dáng là chạy về Tinh Không Điện.

Báo Liệt vừa đi, dị tộc tu sĩ còn lại càng là thấp thỏm lo âu. Sau đó lấy tốc độ mắt thường nhìn thấy, bị tu sĩ Chân Mạch quân đội nghiền ép biến mất.

...

Mạc Vô Kỵ vừa mới lại đem truyền tống trận trận kỳ bố trí xong, còn chưa kịp bố trí thủ đoạn khống chế, đã nhìn thấy truyền tống ngôi cao lần nữa cuồn cuộn nổi lên một vòng bạch mang.

Tuy cũng không biết truyền đưa tới có đúng hay không là mình người, hắn đã đem một đạo Lôi Kiếm đánh ra. Người của mình, vậy thì chữa thương một cái. Không phải người của mình mà nói, trước ám toán một cái rồi lại nói.

- PHỐC!

Một đoàn huyết vụ tuôn ra, thân ảnh Báo Liệt lung lay lắc lư vừa ra hiện, Mạc Vô Kỵ liền biết hắn may mà thầm tính một chút. Tên này thế nhưng bát cấp đỉnh phong yêu thú, level gần với cái tên Chân Tát.

- Còn thật là cái con kiến hôi này, hãy chết đi cho ta!

Báo Liệt thấy Mạc Vô Kỵ, nhất thời hai má đỏ bừng, sát khí bốn phía, trực tiếp nhào tới.

Dù cho Mạc Vô Kỵ thăng cấp tới Nhân Tiên, hắn cũng không sợ hãi, hắn Báo Liệt cũng không phải là bọc mủ bạch nhãn lang kia.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 364: Chiến Báo Liệt

Báo Liệt vừa xông tới, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên đánh ra mấy đạo Lôi Kiếm, theo Thiên Cơ Côn cuồn cuộn nổi lên khắp bầu trời côn ảnh.

- Rầm rầm!

Nguyên lực nổ tung, trong đó xen lẫn tán loạn lôi hồ của Mạc Vô Kỵ Lôi Kiếm. Báo Liệt pháp bảo tại sau khi đánh tan Lôi Kiếm của Mạc Vô Kỵ, dĩ nhiên đình chỉ thân ảnh đánh về phía Mạc Vô Kỵ, pháp bảo trong tay trái lại triển khai.

Một mảnh khí tức đen sẫm âm lãnh rắc khắp Thiên Cực Điện quảng trường, xa xa mấy người Độc Hành Hồng Kết mới nhìn rõ Báo Liệt linh khí dĩ nhiên là một cái hồn phiên.

Yêu thú dùng hồn phiên cực ít, không muốn nói yêu thú, coi như là Chân Mạch Đại Lục tu sĩ, ngoại trừ tà tu ẩn nấp từ một nơi bí mật, cũng rất ít có người dùng hồn phiên.

Không dùng hồn phiên cũng không phải vì hồn phiên không tốt, mà là người dùng hồn phiên cuối cùng bị ai gặp cũng phòng bị thậm chí là công địch. Hồn phiên chỗ lợi hại lớn nhất là có thể thăng cấp, nguồn gốc thăng cấp chính là hồn phách Nguyên Thần. Giết tu sĩ càng nhiều, hồn phiên luyện hóa hồn phách càng nhiều, hồn phiên đẳng cấp lại càng cao, uy lực cũng là càng lớn.

Báo Liệt hồn phiên một mảnh đen sẫm, có thể thấy được trong đó luyện hóa hồn phách đã là trăm vạn.

Tại dưới Báo Liệt hồn phiên thế giới, chỗ Mạc Vô Kỵ thần niệm và ánh mắt có thể đạt được toàn bộ là một mảnh âm lãnh đen sẫm. Dù cho hắn không có Nguyên Thần, giờ khắc này cũng có thể cảm nhận được tâm thần của mình bất ổn, dường như tùy thời tùy khắc đều có thể tán loạn bình thường giống nhau.

Đây là hồn phiên! Mạc Vô Kỵ đã trải qua nhiều chuyện, hồn phiên tự nhiên nghe nói qua.

Bàn về uy lực, hồn phiên so với Hạ Nhất Côn của hắn càng thêm đáng sợ. Đừng nhìn trước mắt hắn toàn bộ là một mảnh âm lãnh hắc ám, trên thực tế Báo Liệt liền trốn ở trong đó. Chỉ cần chờ hắn Nguyên Thần tán loạn, hoặc là Nguyên Thần bị ảnh hưởng đến, dưới âm lãnh bóng tối hồn phiên thế giới này, Báo Liệt tùy thời tùy khắc đều sẽ xuất hiện, sau đó đối với ám toán hắn.

Mạc Vô Kỵ Phạm Thiên Côn Ảnh xung quanh không ngừng phát sinh chân nguyên nổ tung chi âm, đây là hắn nguyên lực cùng hồn phiên nguyên lực đụng vào nhau tạo thành. Mạc Vô Kỵ rõ ràng, dù cho Phạm Thiên Côn Ảnh mạnh hơn nữa, hắn cũng không có Nguyên Thần, tại dưới đối phương hồn phiên cũng cũng không thể kiên trì bao lâu.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm khiếp sợ, Báo Liệt này còn bị hắn ám toán một cái, nếu là hắn không có ám toán Báo Liệt, một trận chiến này sợ rằng càng là gian khổ.

Hồn phiên thế giới âm khí bộc phát thấm lòng người, giờ khắc này coi như là Trường Tắc cũng không dám tùy tiện vào đi xuất thủ giúp một tay. Lúc ban đầu, bọn họ còn có thể thấy Báo Liệt thi triển hồn phiên, bọn hắn bây giờ chỉ có thể nhìn thấy Tinh Không Điện quảng trường thành một mảnh âm hàn thế giới bị hồn phiên bao phủ. Lúc này đi hỗ trợ, rất có thể bị cuốn vào Báo Liệt hồn phiên thế giới.

Mạc Vô Kỵ nếu đổi thành không có khả năng ngưng tụ linh lực nhãn, việc hắn giờ khắc này duy nhất có thể làm chính là trực tiếp phá vỡ bạo liệt hồn phiên thế giới.

Một đoàn linh khí tại trước Mạc Vô Kỵ mi tâm ngưng tụ, theo linh nhãn của hắn xuất hiện, hồn phiên thế giới này cả thần niệm hắn đều không cách nào thấy rõ, thật giống như đột ngột xuất hiện một đạo ngọn đèn sáng bình thường giống nhau. Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ rõ ràng nhìn thấy Báo Liệt trong góc hồn phiên thế giới.

Báo Liệt hai tay đã hóa thành thép trảo ba thước đen sẫm, đang theo dõi hắn. Ở trong mắt Báo Liệt còn có một tia nghi hoặc, dường như đang nghi ngờ nguyên thần của hắn đến hiện tại còn chưa có xuất hiện.

Mạc Vô Kỵ sát khí đại thịnh, Phạm Thiên Côn Ảnh đột nhiên biến mất, sau một khắc Thiên Cơ Côn cũng từ bên trong hồn phiên mất đi tung tích.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn biến mất trong nháy mắt, Báo Liệt động thân ảnh, hai móng của hắn trực tiếp hướng về phía trái tim Mạc Vô Kỵ kéo qua.

Báo Liệt đưa ra đầu lưỡi đỏ thắm liếm liếm môi đen sẫm, có lẽ xé rách Mạc Vô Kỵ Tử Phủ, với hắn mà nói đơn giản hơn một phần. Nhưng hắn thích xé rách trái tim, hắn thích huyết dịch trái tim mới mẻ, với hắn mà nói, đó là thứ tốt ngon hơnso với Lang Vương trên núi linh khí nồng nặc.

Hắn còn thích nhìn ánh mắt tuyệt vọng của dần dần đối thủ này, với hắn mà nói có một loại không rõ cảm giác thành tựu.

Báo Liệt tay móng xé ra trái tim Mạc Vô Kỵ, thế nhưng ánh mắt Báo Liệt lại thay đổi, hắn cũng không có thấy máu tươi bắn ra, hắn xé rách chỉ là bóng dáng, Mạc Vô Kỵ tại trong thời gian ngắn đã không ở chỗ cũ.

- PHỐC!

Lại là một đạo huyết vụ nổ lên, gáy Báo Liệt bị Thiên Cơ Côn trực tiếp đánh thành mảnh vụn.

Báo Liệt nát đầu dĩ nhiên không có lập tức ngã xuống, trái lại xoay người rời đi. Trong lòng hắn đang hốt hoảng, nếu như có thể trong thời gian ngắn nhất lao ra tinh không bến tàu, hắn còn có một tia cơ hội sống. Bởi vì nguyên thần của hắn còn, chỉ cần Nguyên Thần còn, trong tinh không mênh mông, thì có bảo vật có thể đắp nặn thân thể hắn.

Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ vì sao cường đại như vậy, thậm chí vì sao có thể ở dưới hồn phiên của hắn chuẩn xác tìm được vị trí của hắn, còn có vì sao một côn đó hắn không có nửa điểm phát hiện, những thứ này đều thành thứ yếu.

Đáng tiếc là, một khắc Mạc Vô Kỵ xuất thủ kia trở đi, đã không có dự định để cho Báo Liệt rời đi. Không muốn nói Báo Liệt bị hắn đánh vỡ đầu, chỉ còn lại tàn dư Nguyên Thần. Coi như là Báo Liệt hoàn hảo không tổn hao gì, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không sợ hắn.

Một đạo Lôi Kiếm cấp tốc bắn ra, Nguyên Thần mẫn cảm nhất đối với lôi. Cho nên tại Lôi Kiếm của Mạc Vô Kỵ bắn ra đồng thời, Báo Liệt liền cảm ứng được tử vong uy hiếp.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi không thể giết ta, giết ta xong, Tinh Không Lang Vương sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Báo Liệt Nguyên Thần lớn tiếng quát lên.

Ngay cả Độc Hành Hồng Kết ở một bên đều có thể nghe ra Báo Liệt tuyệt vọng, hắn hắn là biết Mạc Vô Kỵ cả bạch nhãn lang đều giết, còn có thể không dám giết Báo Liệt?

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:

- Nho nhỏ một cái cửu cấp yêu thú, cũng dám tự xưng Tinh Không Lang Vương, ta nhổ nè. Ngươi không thể làm gì khác hơn là dọa Trì Đồng mà thôi, ta Mạc Vô Kỵ cả bạch nhãn lang cũng giết, còn không dám giết ngươi một con bát cấp súc sinh sao?

- Rắc!

Lôi Kiếm đi qua Nguyên Thần, trực tiếp lại đem Nguyên Thần của Báo Liệt hóa thành hư vô.

- Thật mạnh!

Gần như là tại đồng thời Mạc Vô Kỵ giết chết Báo Liệt Nguyên Thần, Túc Tuyền cùng Nhan Trạch từ truyền tống trận đi tới. Hai người nhìn thấy Mạc Vô Kỵ Lôi Kiếm chém giết Báo Liệt trong nháy mắt đó, đồng thời nghe được Mạc Vô Kỵ xem thường Tinh Không Lang Vương.

Mạc Vô Kỵ tay vung lên một cái, nhẫn cùng thân thể của Báo Liệt trực tiếp bị hắn cuốn vào một cái chiếc nhẫn trữ vật. Làm xong những thứ này, hắn mới quay đầu lại nhìn chằm chằm hai người Túc Tuyền cùng Nhan Trạch.

Hai người này hắn là Chân Tinh tu sĩ, nếu như là người của tam đại gia tộc tới, Mạc Vô Kỵ không ngại để cho hai người này lại cút về.- Xin hỏi đây là Mạc Vô Kỵ Tinh Chủ?

Túc Tuyền thấy nhãn thần Mạc Vô Kỵ nhìn vếu mình rất chăm chú, trong lòng dĩ nhiên có chút kiêng kỵ. Nàng thế nhưng tận mắt thấy Mạc Vô Kỵ chém giết Báo Liệt, phải biết rằng đơn độc đối mặt Báo Liệt, coi như là nàng, thậm chí là Tinh Chiến Điện điện chủ Hạ Đan Đạo cũng chỉ có thể tránh né.

Mà Mạc Vô Kỵ trước mắt này cư nhiên giết Báo Liệt, đây là bực nào để cho người ta rúng động. Nếu như nói lúc trước lời của Thạch Lộc còn làm cho nàng có chút hoài nghi nói, này giờ khắc này, nàng đã không có nửa điểm hoài nghi.

Mạc Vô Kỵ cảm giác được Túc Tuyền không có ác ý, tiện tay lại đem Thiên Cơ Côn đưa vào nhẫn, rồi mới lên tiếng:

- Ta là Mạc Vô Kỵ không sai, bất quá không phải là cái gì Tinh Chủ.

Nhan Trạch cũng từ trong rung động tỉnh táo lại, hắn chẳng những tận mắt thấy Mạc Vô Kỵ chém giết Báo Liệt, thậm chí chung quanh đây một đống chồng chất băng cặn bã, cũng để cho hắn đã nhìn ra, đây là tu sĩ tại dưới tình huống Cực Băng bị giết sau đó, nứt thành băng bã.

- Mạc Tinh Chủ, chức vị Tinh Chủ của ngươi là do Trì Đồng Tinh Chủ chỉ định, ta và Túc điện chủ đều xác nhận.

Nhan Trạch phản ứng kịp nhanh chóng tiến lên nói.

- Hai vị cùng Tinh Đế Sơn tam đại gia có quan hệ như thế nào?

Mạc Vô Kỵ gọn gàng dứt khoát hỏi.

Hoằng Hóa đi tới bên người Mạc Vô Kỵ nhỏ giọng nói:

- Mạc huynh, Túc Tuyền là Tinh Đế Sơn Thập Điện chi điện chủ Tinh Hải Điện, Nhan Trạch là Tinh Đế Sơn Thập Điện điện chủ Tinh ổ điện. Hai vị này điện chủ đều là điện chủ một lòng vì Chân Tinh, cùng Trì Đồng Tinh Chủ ý nghĩ giống nhau, không có bất kỳ liên quan nào với tam đại gia tộc.

Nghe được Hoằng Hóa giải thích, Mạc Vô Kỵ gật đầu, sắc mặt hòa hoãn một chút, nói:

- Trong Tinh Hải Điện có một con bé thống suất tên Thư Huyễn Ngọc rất là múp, không biết Túc điện chủ có biết hem? Lát cho ta số em nó nha!

Thư Huyễn Ngọc trước đây còn muốn đem hắn kéo vào quân đội biển sao, cho nên Mạc Vô Kỵ ghi nhớ tương đối rõ ràng.

Túc Tuyền liền vội vàng nói:

- Huyễn Ngọc chính là thống suất bốn sao của biển sao quân đội, hôm nay tại ngoài Phong Tiêu Thành nắm trong tay biển sao quân đội. Phong Tiêu Thành lúc này đã bị Hạ Đan Đạo chiếm giữ, đồng thời Hạ Đan Đạo

mạnh mẽ tự phong mình làm Tinh Chủ, Tinh Đế Sơn hộ pháp Hứa Xích Hoang không phục, hắn dĩ nhiên lại chém giết Hứa hộ pháp...

Mạc Vô Kỵ cùng Hứa Xích Hoang tiếp xúc không nhiều lắm, nhưng cũng biết Hứa Xích Hoang là một người ngay thẳng. Ban đầu ở Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện, Hứa Xích Hoang vì bảo vệ hắn, thậm chí không tiếc cùng Báo Liệt đối nghịch. Từ góc độ nào đó mà nói, Hứa Xích Hoang so với Trì Đồng càng thêm cương cường hơn, cho nên Hứa Xích Hoang mới càng hợp tính với Mạc Vô Kỵ.

- Ngươi nói Hứa hộ pháp đã bị Hạ Đan Đạo giết? Tới cùng là chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ trong giọng nói sát khí càng là sắc bén.

Hắn vốn là muốn đem Hạ gia cùng Yến gia giết chết, hiện tại Hạ gia dĩ nhiên lại giết Hứa Xích Hoang, hắn càng là hận không thể lập tức tiến vào Chân Tinh, lại đá bể đầu Hạ Đan Đạo.

Nhan Trạch ở một bên đơn giản giải thích Hứa Xích Hoang bị giết xong, đám người Hoằng Hóa nghe được khóe mắt như sắp nứt ra.

Mạc Vô Kỵ cũng thật không ngờ Hạ Đan Đạo vô sỉ như vậy, chính bản thân không chống đỡ dị tộc đại quân thì thôi, lại còn muốn ngăn cản người còn lại ra Phong Tiêu Thành chống đỡ dị tộc đại quân. Thậm chí còn xuất thủ chém giết Hứa Xích Hoang, không giết tên khốn kiếp này, trong lòng hắn này phẫn nộ liền không thể giảm xuống.

- Túc điện chủ, ngươi cho người mang quân đội đến bảo vệ cho Tinh Không Điện, ta đi Phong Tiêu Thành thông đít Hạ Đan Đạo.

Mạc Vô Kỵ lúc này nói.

- Dạ, Tinh Chủ.

Túc Tuyền cực kỳ dứt khoát đáp.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Tinh Đế Sơn chức Tinh Chủ này ta sẽ không làm, Hạ gia cùng Yến gia cùng ta có đại thù, ta vô luận như thế nào cũng phải đi báo thù. Chờ chuyện của ta xong, các ngươi ai muốn làm Tinh Chủ thì làm, dù sao cũng cùng ta không có nửa điểm quan hệ.

Túc Tuyền còn muốn nói gì nữa, Nhan Trạch lôi kéo nàng nói:

- Túc điện chủ, chờ chúng ta đoạt lại Phong Tiêu Thành sau đó, lại bàn bạc kỹ hơn sao?.

Dường như hiểu ý tứ Nhan Trạch, Túc Tuyền cũng gật đầu, không có tiếp tục khuyên bảo Mạc Vô Kỵ đảm nhiệm Tinh Chủ.

...

Ngoài Phong Tiêu Thành, đứng bên người Mạc Vô Kỵ là Túc Tuyền và Nhan Trạch, ngoài ra, còn có năm nghìn Chân Mạch tu sĩ quân đội.

Tất cả Nhân tiên cường giả cùng Chân Mạch tu sĩ quân đội, đều đi theo Thư Huyễn Ngọc tới Tinh Không Điện. Tinh Không Điện vừa mới đoạt lại, phải xây dựng lại nhiều lắm. Những việc này Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không đi làm, chỉ có thể giao cho Túc Tuyền thủ hạ đi làm.

- Phong Tiêu Thành hết thảy Chân Tinh tu sĩ nghe, chúng ta đã đoạt lại Tinh Không Điện, thậm chí giết sạch đại quân dị tộc xâm lấn. Hiện tại mau sớm mở ra Phong Tiêu Thành hộ trận, để cho chúng ta vào thành, đại quân gia thương lượng sự tình trùng kiến tinh không chiến trường trật tự.

Túc Tuyền tại ngoài Phong Tiêu Thành cao giọng nói, nàng nguyên khí sự dư thừa, thanh âm trực tiếp truyền khắp toàn bộ Phong Tiêu Thành.

Bên trong Phong Tiêu Thành, sắc mặt Hạ Đan Đạo cực kỳ khó coi, hắn không hiểu vì sao đám người Túc Tuyền chẳng những không có bị

giết, trái lại trở về tuyên bố thu hồi Tinh Không Điện. Phải biết rằng hắn bây giờ còn xa chưa có nắm trong tay Phong Tiêu Thành, trở về cũng quá nhanh nha? Tuyệt không thể để cho đám người Túc Tuyền vào thành.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 365: Tranh Đoạt Tinh Chủ

- Túc điện chủ cùng nhan điện chủ khẳng định đã đầu phục dị tộc, nếu không, há có thể trên mặt đất tiên thủ hạ giữ được tính mạng? Tinh Chủ, Phong Tiêu Thành phòng ngự trận chẳng những không thể mở ra, trái lại hắn là mở ra công kích trận.

đang ở Hạ Đan Đạo suy nghĩ phải làm thế nào ngăn cản túc tiến vào Phong Tiêu Thành thời điểm, một người Chân Thần Cảnh tu sĩ đứng ra lớn tiếng nói.

Hạ Đan Đạo mừng rỡ trong lòng, hắn muốn chính là loại này thủ hạ, có thể ở lúc mấu chốt giúp hắn chiếu cố.

- Đánh rắm!

Một cái thanh âm đột ngột truyền ra, theo đó một người lão giả đứng dậy. Hắn chỉ vào người này nói chuyện Chân Thần Cảnh tu sĩ nói:

- Túc điện chủ cùng nhan điện chủ tại Phong Tiêu Thành ra ngoài dục huyết phấn chiến, tất cả mọi người tận mắt nhìn thấy. Lúc này túc điện chủ cùng nhan điện chủ cắn nuốt xâm lấn dị tộc, ngươi không đi hỗ trợ thì thôi, lại vẫn vu tội này là thật tinh ném vẩy nhiệt huyết anh hùng, ngươi là có ý gì? Chẳng lẽ là ngươi đã đầu phục dị tộc, vốn chính là ở chỗ này nằm vùng?

Hạ Đan Đạo sắc mặt tối sầm, cái này đứng ra lão gia hỏa hắn biết là ai. Trì Hoắc ngươi, Tinh Đế Sơn đã từng Tinh Chủ Trì Đồng trung thực chó săn, thậm chí có thể nói là Trì Đồng bóng dáng. Trì Đồng tới chỗ nào, hắn liền tới chỗ nào.

Trì Hoắc ngươi không có ở người trước hiển lộ qua thực lực của chính mình, bất quá Hạ Đan Đạo phỏng chừng hắn ít nhất là Nhân Tiên tầng năm thực lực. Thực lực này, đã không phải là hắn muốn muốn giết cứ giết. Hứa Xích Hoang chỉ có Nhân Tiên một tầng thực lực, hơn nữa còn có chút bị hao tổn, hắn tại Hứa Xích Hoang đã bị khí thế nghiền ép dưới, có thể giết chết Hứa Xích Hoang. Trì Hoắc ngươi cũng không phải là Hứa Xích Hoang, một khi hắn không có trước tiên giết chết, hậu quả rất nghiêm trọng.

Hạ Đan Đạo còn không có nghĩ ra đối sách, liền lần nữa nghe được có người đứng ra nói:

- Trì quản sự nói không sai, trước Túc Tuyền điện chủ cùng Nhan Trạch điện chủ Phong Tiêu Thành ra ngoài đánh nhau chết sống dị tộc tu sĩ, chúng ta tận mắt nhìn thấy. Nếu quả thật tinh như vậy anh hùng cũng bị người bát nước dơ, chúng ta Chân Tinh liền triệt để xong.

Hạ Đan Đạo mặc dù là Tinh Đế Sơn đệ nhất điện Tinh Chiến Điện điện chủ, thậm chí còn mạnh mẽ chiếm cứ Tinh Chủ vị trí, muốn nói uy vọng, xa như vậy không bằng Trì Đồng. Thậm chí Ổ Lăng Chi uy vọng, cũng cao hơn hắn. Tại hắn không có hoàn toàn nắm trong tay Phong Tiêu Thành thế lực trước, hắn còn đừng nghĩ lấy thúng úp voi.

Trước là bởi vì không ai đứng ra, hiện tại có người đứng ra, lập tức thì có phụ họa thanh âm.

Quả nhiên theo trì Hoắc ngươi cùng tên tu sĩ này đứng ra, càng nhiều hơn tu sĩ đứng ra. Sau cùng thậm chí là tạo thành một mảnh sóng triều, gọi mở ra Phong Tiêu Thành phòng ngự trận, cho phép túc điện chủ cùng nhan điện chủ tiến đến.

Hạ Đan Đạo biết nếu mà hắn tiếp tục ngăn cản đi xuống, sau cùng sẽ không pháp thu thập. Không nói đâu xa, chính là Túc Tuyền cùng Nhan Trạch ở lại Phong Tiêu Thành tu sĩ quân đội cũng đủ để khiến cho Phong Tiêu Thành bên trong đại chiến. Từ trên thực lực mà nói, hắn Hạ Đan Đạo cũng không nhất định có thể ổn thắng.

Chuyện tới rồi loại tình trạng này, hắn đơn giản nói:

- Trì quản sự nói không sai, vừa rồi túc điện chủ cùng nhan điện chủ đích thật là tại Phong Tiêu Thành ra ngoài ra sức chém giết. Ta dùng Tinh Đế Sơn Tinh Chủ danh nghĩa mệnh lệnh, mở ra Phong Tiêu Thành phòng ngự hộ trận, cho phép túc điện chủ cùng nhan điện chủ tiến đến.

Càng nhiệt liệt hoan hô truyền ra, Phong Tiêu Thành ra ngoài phòng ngự đại trận bị mở ra.

Túc Tuyền cùng Nhan Trạch tiến vào Phong Tiêu Thành, càng là nghênh đón to lớn hoan hô. Phong Tiêu Thành bên trong vốn là còn có đông đảo biển sao quân đội cùng tinh ổ quân đội, theo hai vị điện chủ tiến đến, những thứ này quân đội càng là có sức lực.

- Chúc mừng túc điện chủ cùng nhan điện chủ kỳ khai đắc thắng, lại đem dị tộc tu sĩ quân đội tạm thời đuổi ra khỏi Phong Tiêu Thành ra ngoài.

Hạ Đan Đạo thứ nhất đứng ra, vẻ mặt tươi cười ôm quyền nói.

Túc Tuyền thản nhiên nói "Vốn đang có thể đơn giản hơn một phần, làm sao chúng ta Phong Tiêu Thành đã không còn viện quân, thiếu chút nữa để cho ta cùng nhan điện chủ, còn có ta Chân Tinh chứa nhiều đi ra ngoài chém giết dị tộc nhiệt huyết tu sĩ oan khuất chết ở Phong Tiêu Thành ra ngoài."

Lời của Túc Tuyền nói ra, Phong Tiêu Thành bên trong rất nhiều tu sĩ đều cúi đầu, bọn họ cũng là núp ở Phong Tiêu Thành không có đi ra một thành viên.

Hạ Đan Đạo trên mặt liên nửa điểm xấu hổ cũng không có, ngược lại là chính sắc nói:

- Túc điện chủ nói là, hay vẫn còn là ta quá bảo thủ một chút. Ta nhất tâm muốn (phải) bảo vệ cho Chân Tinh môn hộ, bảo tồn thực lực của

Chân Tinh, này mới không có muốn đi được ăn cả ngã về không.

Túc Tuyền cùng Nhan Trạch đi ra ngoài chém giết, tại Hạ Đan Đạo trong miệng, biến thành được ăn cả ngã về không.

Túc Tuyền cũng lười cùng Hạ Đan Đạo phí miệng lưỡi, mà là cao giọng nói:

- Ta Chân Tinh hết thảy tu sĩ, ngày hôm nay ta mang đến tốt hơn tin tức. Không sai, Tinh Không Điện bị chúng ta lần nữa đoạt lại...

Tuy tiện tại Phong Tiêu Thành ra ngoài Túc Tuyền cũng đã nói Phong Tiêu Thành bị đoạt trở về sự tình, thế nhưng rất nhiều người cũng không phải quá tin tưởng. Dù sao Phong Tiêu Thành đều biết trăm vạn dị tộc tu sĩ đại quân, ngoài ra, còn có Địa Tiên cường giả, các loại Cổ Nặc Tinh Nhân Tiên tu sĩ cùng bát cấp yêu thú.

Nếu mà Tinh Không Điện dễ dàng như vậy bị đoạt trở về, vậy thật tinh tu sĩ cũng không cần phải núp ở Phong Tiêu Thành.

- Túc điện chủ, chuyện này cũng không thể nói lung tung, nếu không sẽ ảnh hưởng chúng ta Tinh Đế Sơn danh dự.

Hạ Đan Đạo chính sắc nói.

Túc Tuyền cũng không để ý tới Hạ Đan Đạo, mà là tiếp tục nói:

- Ta không có lừa gạt mọi người, bởi vì đoạt lại Tinh Không Điện người ở trong nơi này. Ta tin tưởng rất nhiều người đối với hắn đều không xa lạ gì, không sai, hắn chính là Trì Đồng Tinh Chủ chỉ định tiếp theo mặc cho Tinh Chủ Mạc Vô Kỵ. Ổ Tinh Chủ đã từng cũng đã nói, chỉ cần Mạc Vô Kỵ trở về, hắn sẽ (biết) trước tiên lại đem Tinh Chủ vị giao cho Mạc Vô Kỵ. Hiện tại chớ Tinh Chủ đã trở về, hơn nữa còn đoạt lại Tinh Không Điện...

Không có trong tưởng tượng nhiệt liệt, tại Túc Tuyền nói Mạc Vô Kỵ đoạt lại Tinh Không Điện sau đó, đưa tới là càng nhiều hơn nghị luận.

Bởi vì cái này sự kiện quá làm người nghe kinh sợ.

Hạ Đan Đạo sớm đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, mặc dù hắn rất không có thể lập tức chính tay đâm Mạc Vô Kỵ, cũng biết lúc này không phải là hắn động thủ thời điểm. Túc Tuyền nói cho hết lời sau đó, hắn đứng dậy, giọng nói âm trầm nói:

- Túc điện chủ, có mấy lời cũng không thể nói lung tung. Không nói Tinh Không Điện có bát cấp đỉnh phong yêu thú Báo Liệt, thậm chí còn có một người Địa Tiên cường giả. Về phần người bình thường tiên cường giả cùng bình thường bát cấp yêu thú, đó là càng nhiều...

- Ngươi nói là hắn sao?

Mạc Vô Kỵ sớm muốn tìm Hạ Đan Đạo tính sổ, chỉ là có chút chuyện nhất thiết phải đi bước một đến mà thôi, bây giờ còn chưa có đến một bước kia.

Một báo thủ lĩnh thân thi thể bị Mạc Vô Kỵ nhét vào trước mặt mọi người. Mạc Vô Kỵ không muốn làm Tinh Chủ này, bây giờ là hắn nhất định phải khi (làm) Tinh Chủ này, không lại đem Hạ Đan Đạo Tinh Chủ vị bắt, hắn không thể giết rơi Hạ Đan Đạo.

Thấy cổ thi thể này, lập tức thì có người kinh thanh kêu lên:

- Không sai, hắn chính là Báo Liệt, không nghĩ tới Báo Liệt dĩ nhiên thực sự bị giết.

Thấy Báo Liệt bị giết, Hạ Đan Đạo căng thẳng trong lòng. Hắn thế nhưng biết thực lực của Báo Liệt so với hắn mạnh hơn, nếu mà Báo Liệt thực sự là Mạc Vô Kỵ chém giết, này ý nghĩa hắn cũng không phải là đối thủ của Mạc Vô Kỵ. Thần niệm của hắn theo bản năng quét một lần Mạc Vô Kỵ, nhưng không có cảm thụ được Mạc Vô Kỵ mặc cho tu vi thế nào.

Mạc Vô Kỵ vẫn là cùng một cái không có Linh Căn tầm thường phàm tục người bình thường giống nhau, càng như vậy, trong lòng hắn càng là kiêng kỵ.

Đứng ở một bên Thạch Lộc bỗng nhiên xuất ra một thủy tinh cầu nói:

- Mọi người xem nhìn xem chớ Tinh Chủ đánh giết Cổ Nặc Tinh người kia Địa Tiên hình ảnh.

Thủy Tinh Cầu bị Thạch Lộc kích phát, Mạc Vô Kỵ một côn đánh vào này Địa Tiên đỉnh đầu, đồng thời một đạo Lôi Kiếm xuyên qua này Địa Tiên bờ eo. Tuy rằng phía sau hình ảnh đã không còn, thế nhưng Mạc Vô Kỵ hiện tại sống, hiển nhiên là này Địa Tiên bị giết.

- Đây là ta lục xuống, chớ Tinh Chủ dùng tinh không pháo oanh giết vài triệu dị tộc tu sĩ quân đội, thành công chiếm cứ Tinh Không Điện. Ta thầm nghĩ nói một câu, từ nay về sau, chúng ta lại có thể tiến vào tinh không chiến trường.

Lời của Thạch Lộc đưa tới càng thêm cuồng bạo oanh động, giờ khắc này hầu như hết thảy tu sĩ đều đang điên cuồng kêu to tên Mạc Vô Kỵ. Liên hình ảnh đều lấy ra, cộng thêm lại là tinh không cự pháo đánh giết dị tộc tu sĩ quân đội, loại thuyết pháp này cũng không phải không có khả năng thành lập.

Đối với nơi này hết thảy tu sĩ mà nói, có thể đi tới tinh không chiến trường là trọng yếu cỡ nào. Phải biết rằng Chân Tinh tài nguyên tu luyện kỳ thực cũng cũng không nhiều, một phần vụn vặt tài nguyên đều nắm trong tay tại đại gia tộc cùng đại tông môn trong tay. Tu sĩ tầm thường, muốn bước vào cao hơn cảnh giới, nhất định phải phải đi tinh không chiến trường.

Mạc Vô Kỵ đoạt lại Tinh Không Điện, để cho Chân Tinh tu sĩ lần nữa có thể đi tới tinh không chiến trường, đây quả thực là thiên đại ân đức.

Dù cho không có Trì Đồng Tinh Chủ điểm danh, Mạc Vô Kỵ làm chuyện kế tiếp, cũng đủ để cho Chân Tinh chín mươi chín phần trăm tu sĩ đối với hắn mang ơn. Coi như là Hạ Đan Đạo thủ hạ tinh chiến quân đội tu sĩ, cũng đều kích động không thôi, huống chi những người khác?

- Trì Tinh Chủ mặc dù là ta Chân Tinh ngã xuống, thế nhưng hắn đề cử chớ Tinh Chủ kế nhiệm Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, ta tin tưởng tại chớ Tinh Chủ dưới sự hướng dẫn, Tinh Đế Sơn cùng Chân Tinh chỉ biết càng ngày càng tràn đầy.

Túc Tuyền xem thời cơ đứng dậy nói.

- Chờ một chút (các loại).

Không đợi mọi người tỏ thái độ, một người màu đỏ tím tóc cường tráng nam tử đứng dậy.

Hắn đối với Mạc Vô Kỵ đám người liền ôm quyền nói:

- Vô Kỵ có thể đoạt lại Tinh Không Điện, thậm chí chém giết Báo Liệt cùng người kia Địa Tiên cường giả, đối với Tinh Đế Sơn, đối với toàn bộ Chân Tinh cũng đều là đại công đức. Hôm nay Tinh Đế Sơn đã chọn lựa Hạ Đan Đạo điện chủ là (vì) kế nhiệm Tinh Chủ, tuy rằng như vậy, ta còn là kiến nghị để cho Vô Kỵ đảm nhiệm Tinh Đế Sơn đệ nhất điện Tinh Chiến Điện điện chủ, đồng thời đảm nhiệm Tinh Đế Sơn đệ nhất hộ pháp.

Này tử tóc đỏ nam tử Túc Tuyền bọn người quen biết, Tinh Đế Sơn thứ năm điện Tinh Hỏa điện điện chủ, Hạ gia chính là tay sai Trử Phong Dật. Hơn nữa nói chuyện ỷ già giao dịch lông mao, trực tiếp xưng hô Mạc Vô Kỵ là (vì) Vô Kỵ.

Lời của Trử Phong Dật hoàn toàn đứng ở sự thật góc độ mà nói, đối với Tinh Đế Sơn mà nói, đích thật là không có lớn vấn đề mà nói, không có khả năng tùy tiện thay đổi Tinh Chủ.

Túc Tuyền hừ một tiếng nói:

- Mạc Vô Kỵ là Trì Đồng Tinh Chủ chỉ định người kế nhiệm, cũng là đoạt lại Tinh Không Điện đệ nhất công thần, hắn trở thành Tinh Đế Sơn Tinh Chủ là mục đích chung. Huống chi, Tinh Đế Sơn Tinh Chủ là yêu cầu Thập Điện tỏ thái độ, ta cùng Nhan Trạch căn bản cũng không có tỏ thái độ, tại sao Tinh Chủ?

Trử Phong Dật cũng lớn tiếng nói:

- Túc điện chủ nói là không sai, nhưng bây giờ là lúc nào? Dị tộc xâm lấn thời kỳ mấu chốt, tự nhiên không có khả năng cùng bình thường bình thường giống nhau. Mạc Vô Kỵ trở thành Tinh Chủ ta cũng sẽ không phản đối, dù sao cũng là Trì Đồng Tinh Chủ chỉ định tiếp theo mặc cho Tinh Chủ. Cho nên chờ (các loại) Hạ Tinh chủ từ nhậm sau đó, ta thứ nhất hỗ trợ Mạc Vô Kỵ trở thành Tinh Đế Sơn Tinh Chủ.

- Mạc Vô Kỵ tính thứ gì, một cái Thất Lạc Đại Lục tới nho nhỏ tu sĩ mà thôi. Hắn đam Tinh Chủ, ta cũng không đồng ý. Chân Tinh cùng Tinh Đế Sơn, chỉ có Hạ Tinh chủ mới có năng lực đảm nhiệm.

Một cái lạnh lùng thanh âm nói.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt cũng rơi ở nơi này nói chuyện tên gia hỏa trên người, giọng nói bình tĩnh hỏi:

- Ngươi là người phương nào?

Nói chuyện nam tử một bước bước ra, bốn phía liền ôm quyền, sau đó càng là lớn tiếng nói:

- Ta đến từ Hạ gia Hạ Tuấn Hoàng, Hạ Tinh chủ chính là cha ta. Thế nhưng nâng hiền không tránh thân, ta chưa bao giờ mịt mờ ý nghĩ của ta.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ nói hai chữ sau đó, một đạo Lôi Kiếm đã trực tiếp phá vỡ không gian.

- PHỐC!

Lôi quang lóe ra tiếp theo đạo huyết quang tràn ra, dù cho Hạ Tuấn Hoàng đã là Chân Thần Cảnh tầng hai, cũng là không có năng lực phản kháng chút nào, trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ Lôi Kiếm đinh ở trên mặt đất.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 366: Chính Là Muốn Giết Hạ Đan Đạo

- Ngươi...

Khóe mắt Hạ Đan Đạo như sắp nứt ra, Mạc Vô Kỵ giết Hạ Mạt con hắn, hắn còn không có tìm được cớ đối phó Mạc Vô Kỵ, hiện tại Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên lại ngay trước mặt hắn, giết con trai thứ hai của hắn Hạ Tuấn Hoàng.

Không sai, Hạ Tuấn Hoàng mặc dù là cháu trai, nhưng bởi vì hắn đau khổ mất đi con ruột, Hạ gia lại đem Hạ Tuấn Hoàng cho hắn làm con trai thừa tự. Lúc này mới bao nhiêu thời gian, nhi tử lại bị Mạc Vô Kỵ chém giết.

- Vô luận ta bây giờ có là Tinh Chủ không phải, ta chưa nói xong, đâu thể đến phiên một con kiến hôi ngắt lời?

Mạc Vô Kỵ giọng nói băng hàn, quanh thân sát ý loé lên. Hắn không sợ Hạ Đan Đạo xuất thủ, chỉ sợ Hạ Đan Đạo không ra tay.

- Hạ Tuấn Hoàng lúc này nói chuyện, đích thật là không nên, tuy Mạc Vô Kỵ là Tinh Chủ tương lai, lời của hắn cũng có chút phạm thượng.

Trử Phong Dật tiến lên đánh làm một cái giảng hòa, hắn biết một khi Mạc Vô Kỵ cùng Hạ Đan Đạo đánh nhau, tràng diện bây giờ, bọn họ không nhất định có thể chiếm thượng phong.

Lúc này Mạc Vô Kỵ danh tiếng đang cao, thậm chí thu được hỗ trợ của hầu 90% trở lên tu sĩ. Cộng thêm Mạc Vô Kỵ cường đại chém giết Báo Liệt, tùy tiện nói như thế nào, cũng không có thể động thủ tại Phong Tiêu Thành.

Hạ Đan Đạo cũng tỉnh táo lại, giọng băng hàn nói:

- Đối với người không tuân quy củ, đích thật là phải giết.

Hắn đã quyết định, một khi rời đi Phong Tiêu Thành, lại đem Hạ gia lực lượng chỉnh hợp sau đó, lập tức vây giết Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ chém giết Hạ Tuấn Hoàng chính là muốn để cho Hạ Đan Đạo động thủ, hắn không nghĩ tới Hạ Đan Đạo cư nhiên ẩn nhẫn như vậy, có thể nhịn xuống.

Thấy Hạ Đan Đạo mặt dày không nhả ra ra Tinh Chủ vị này, Nhan Trạch bỗng nhiên đứng dậy, hắn cao giọng nói:

- Ta còn muốn nói cho mọi người một chuyện các vị hầu như ý không nghĩ tới, chuyện này ta lúc bắt đầu biết, đến bây giờ vẫn chịu đựng. Tại sau khi biết chuyện này, ta vẫn kích động khó có thể kìm giữ chính bản thân, đó chính là Mạc Tinh Chủ đã leo lên chủ bảng Tinh Không Bảng, hơn nữa còn là vị trí thứ hai trên Tinh Không Bảng.

Nhan Trạch đích thật là vẫn chịu đựng, hắn không dám hỏi. Hắn so với người bình thường rõ ràng hơn, Tinh Không Bảng thứ hai có bao nhiêu khó khăn, Tinh Không Bảng thứ hai ý vị như thế nào.

- Á đù! Sao cơ?

Ngay cả Túc Tuyền cũng khiếp sợ nhìn Nhan Trạch, trước Túc Tuyền nhất tâm yêu cầu Mạc Vô Kỵ đảm nhiệm Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, cũng không có để ý Tinh Không Bảng. Hiện tại Nhan Trạch nói ra Mạc Vô Kỵ là cái tên thứ hai trên Tinh Không Bảng, nàng lập tức kích động.

Phải biết rằng có thể leo lên Tinh Không Bảng top mấy chục danh, kẻ nào không phải là Địa Tiên cường giả? Đây là nói Mạc Vô Kỵ thật ra là Địa Tiên à?

Lời của Nhan Trạch nói ra sau đó, toàn bộ Phong Tiêu Thành quảng trường hoàn toàn yên tĩnh. Một hồi lâu sau đó, mới có người không xác

định hỏi:

- Cái này cũng hơi sai sai à nha?? Tuy rằng Mạc Tinh Chủ có thể dùng pháo oanh dị tộc tu sĩ quân đội, thế nhưng Tinh Không Bảng thứ hai, đây quả thực quá nghịch thiên rồi...

Đang khi nói chuyện, đã bất tri bất giác lại đem Mạc Vô Kỵ trở thành Tinh Đế Sơn Tinh Chủ.

Mạc Vô Kỵ biết, hắn muốn muốn tiêu diệt Hạ Đan Đạo, nhất định phải trước tiên cô lập Hạ Đan Đạo. Dù cho Hạ Đan Đạo Tinh Chủ là tự hắn phong, cũng trước hết bỏ đi rồi lại nói.

Đang lúc mọi người nghi ngờ, Mạc Vô Kỵ đứng dậy, hắn giơ tay lên ném ra một tấm bảng nói:

- Không sai, ta đích xác là tên thứ hai trên Tinh Không Bảng, mục tiêu của ta là có một ngày có thể leo lên Tinh Không đỉnh Bảng.

Lúc này tuyệt đối không phải là thời điểm khiêm tốn, tại thế giới này, mọi người tôn kính cường giả, kính úy là cường giả. Dù cho Nhan Trạch không nói chuyện này, vì đem Hạ Đan Đạo đạp khỏi Tinh Chủ vị, chính hắn cũng sẽ nói ra.

Mạc Vô Kỵ tinh không bài trôi lơ lửng tại không trung, ánh mắt mọi người cùng thần niệm đều có thể thấy rõ.

- Mạc Vô Kỵ, tinh không điểm cống hiến 3.167.44x, bài danh 2.

Khi tất cả mọi người xác định Mạc Vô Kỵ đích xác là Tinh Không Bảng thứ hai, càng cuồng bạo cuồng hô truyền đến.

- Mạc Tinh Chủ!

- Lần này ta tin rồi, nếu mà không giết mấy trăm vạn dị tộc, làm sao có thể thu được hơn ba trăm vạn điểm? Mạc Tinh Chủ cường đại vê lờ!

- Chuẩn mẹ rồi, chỉ có Mạc Tinh Chủ mới có thể dẫn dắt chúng ta bảo vệ cho Chân Tinh, lại đem dị tộc đánh đuổi.

- Ta hỗ trợ Mạc Tinh Chủ!

- Ta cũng ủng hộ Mạc Tinh Chủ!

...

Có thể leo lên Tinh Không Bảng chủ bảng, không có bất cứ người nào không phải là truyền kỳ. Chính là Tinh Chủ Trì Đồng trước một đời, cũng bất quá là Tinh Không Bảng chủ bảng thứ ba trăm hai mươi mốt. Mạc Vô Kỵ leo lên Tinh Không Bảng, hơn nữa còn là xếp thứ hai, cộng thêm hắn lại đoạt lại Tinh Không Điện, có thể nói không có người nào người thích hợp hơn trở thành Tinh Đế Sơn Tinh Chủ so với hắn.

Hạ Đan Đạo tức giận tay đều đang run rẩy, hắn biết mình lại không cách nào trở thành Tinh Chủ. Mạc Vô Kỵ vừa tới Phong Tiêu Thành, danh vọng liền đã vượt qua hắn, hắn nhất định phải mau chóng liên hệ với Yến gia, sớm giết chết Mạc Vô Kỵ. Còn có Mưu gia, tuyệt đối không thể để cho bọn họ không đếm xỉa đến.

Nghĩ tới đây, Hạ Đan Đạo trên mặt vẻ lo lắng trong nháy mắt biến mất, vẻ mặt tươi cười nói:

- Trử điện chủ, ta cho rằng Mạc Vô Kỵ có thể đoạt lại Tinh Không Điện, thật sự là cống hiến lớn lao đối với Chân Tinh. Ta nguyện ý nhường ra Tinh Đế Sơn Tinh Chủ vị, có Mạc Tinh Chủ hậu bối anh kiệt như vậy, ta cũng có thể yên tâm.

Hạ Đan Đạo chịu thua, Mạc Vô Kỵ không tranh cãi chút nào trở thành Tinh Chủ Tinh Đế Sơn.

Độc Hành Hồng Kết đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ lại có chút bận tâm, hắn lo lắng Mạc Vô Kỵ trở thành Tinh Chủ sau đó, sẽ trước tiên tìm cớ gây sự với Hạ Đan Đạo. Bởi vì hắn lý giải Mạc Vô Kỵ, coi như là Hạ

Đan Đạo cùng Mạc Vô Kỵ trước đây không có bất kỳ cừu hận, Hạ Đan Đạo giết Hứa Xích Hoang, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không bỏ qua cho Hạ Đan Đạo.

Một khi Mạc Vô Kỵ ở chỗ này tìm cớ gây sự với Hạ Đan Đạo, vậy thì thực sự phiền toái rồi.

Hạ Đan Đạo dầu gì cũng là Hạ gia gia tộc, điện chủ Tinh Chiến Điện Tinh Đế Sơn đệ nhất điện. Tại cái chỗ này, Hạ gia chí ít có thể nắm trong tay hơn mười vạn tu sĩ đại quân. Nếu mà Mạc Vô Kỵ động thủ đối với Hạ Đan Đạo, vậy nhất định sẽ dẫn tới đại loạn.

Hạ Đan Đạo tiến lên một bước, đang muốn nói chuyện, Mạc Vô Kỵ lại ngăn ở hắn trước mặt nói:

- Các vị điện chủ, các vị tông môn tông chủ. Ta chỉ là vì Chân Tinh làm một chuyện bé nhỏ không đáng kể, so với mọi người mà nói, ta làm còn quá ít. Ta nghe nói Tinh Chủ trước một đời - ổ Tinh Chủ bị người ám sát tại Tinh Chủ phủ, ta hi vọng mọi người có thể cùng đi với ta tra xét một chút ổ Tinh Chủ di thể. Ta tin tưởng không có nội gian hỗ trợ, chỉ dựa vào Cổ Nặc Tinh tu sĩ, vẫn không thể tiến hành ám toán đối với ổ Tinh Chủ.

Vốn Hạ Đan Đạo chuẩn bị lập tức cáo từ, đi cùng Tinh Hỏa điện điện chủ Trử Phong Dật, trước dẫn người rời đi. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ lời này hiển nhiên là biểu lộ, hiện tại mọi người có hiềm nghi, ai muốn đi, vậy người đó chính là hiềm nghi lớn nhất.

Hắn phải bỏ qua ý nghĩ lập tức rời đi, dù sao cũng Ổ Lăng Chi cũng không phải hắn Hạ Đan Đạo hạ thủ, hắn cũng không sợ đối chất.

Mạc Vô Kỵ thấy Hạ Đan Đạo không có tiếp đòi đi, trong lòng cười nhạt, ngày hôm nay không kiếm cớ đem Hạ Đan Đạo ngươi giết chết, ta cũng không xứng trở về.

Về phần Ổ Lăng Chi có đúng hay không là bị Hạ Đan Đạo ám toán, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không lưu ý, cũng căn bản cũng không đi quản. Có lẽ Ổ Lăng Chi đối với Chân Tinh một bầu nhiệt huyết, bất quá cùng hắn Mạc Vô Kỵ cũng không có bao nhiêu quan hệ. Hắn nên vì Hứa Xích Hoang báo thù, Hứa Xích Hoang đối với Thất lạc đại lục tu sĩ vẫn rất tốt, hơn nữa đối với hắn cũng không sai. Hiện tại hắn bị Hạ Đan Đạo giết chết, thù này, hắn Mạc Vô Kỵ phải báo.

Sở dĩ lại đem Hạ Đan Đạo gọi vào Tinh Chủ phủ, hắn chính là rõ ràng không có khả năng ở bên ngoài giết Hạ Đan Đạo. Chỉ cần Hạ Đan Đạo cùng Trử Phong Dật bị giết, các tu sĩ quân đội còn lại, Mạc Vô Kỵ tin tưởng đám người Túc Tuyền cùng Nhan Trạch có thể đối phó.

...

Đoàn người lần nữa đi tới Tinh Chủ phủ, Hạ Đan Đạo có chút ủy khuất. Hắn trở thành Tinh Chủ sau đó, thậm chí đều còn không có dùng thân phận của Tinh Chủ tiến vào cái Tinh Chủ phủ tạm thời này, liền lần nữa bị tước đoạt vị trí Tinh Chủ.

Mạc Vô Kỵ không chút nào khiêm tốn ngồi ở vị trí chủ tọa, sau đó mới lên tiếng:

- Mời lại đem di thể ổ Tinh Chủ mang vào.

Túc Tuyền sớm đã đã phân phó, hiện tại Mạc Vô Kỵ nói chuyện, đã có người lại đem Ổ Lăng Chi di thể mang tiến đến.

Mạc Vô Kỵ đi xuống, đứng ở bên người di thể Ổ Lăng Chi, mấy người còn lại cũng đều vây quanh.

Ổ Lăng Chi sắc mặt bình tĩnh, chỉ là nơi mi tâm có một đạo vết thương, vết thương này trực tiếp đi qua mi tâm, từ sau não bắn ra.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên giơ tay lên đánh ra mấy đạo huyền ảo thủ quyết, sau đó khua trên hư không, một giọt dịch thể đen sẫm từ đầu ngón

tay Ổ Lăng Chi hạ xuống, rớt trên mặt đất.

Một cổ mùi vị tanh hôi gay mũi truyền đến, coi như là ngu ngốc, cũng có thể biết đây là cao cấp nhất kịch độc.

- Ổ điện chủ là trúng độc chết?

Túc Tuyền thứ nhất kinh thanh hỏi lên, trước đây tất cả mọi người cho rằng Ổ Lăng Chi là bị người chính diện ám toán, không nghĩ tới cũng là trúng độc mà vong.

Đây cũng là trước đây không ai như Mạc Vô Kỵ đi bức ra kịch độc trong cơ thể Ổ Lăng Chi mà thôi, hoặc là nói lúc đó còn chưa kịp kiểm tra Ổ Lăng Chi thi thể, dị tộc liền đả thông truyền tống trận, đi tới ngoài Phong Tiêu Thành.

- Độc này ta biết...

Nhan Trạch bỗng nhiên lớn tiếng nói, hắn ngẩng đầu nhìn chằm chằm Hạ Đan Đạo.

Độc này chẳng những Nhan Trạch biết, đại bộ phận người nơi này đều biết, độc tên là Địa Ngục vô hồn. Loại độc chất này vừa dính chưởng, cả Nguyên Thần cùng linh hồn đều có thể bị ăn mòn, thậm chí không có cơ hội luân hồi, cực kỳ ác độc. Hơn nữa loại độc chất này chỉ có người một nhà có, đó chính là Hạ gia.

Hạ gia đã sớm đem loại độc chất này liệt vào loại cấm, là con em Hạ gia cũng không cho phép đụng vào. Không nghĩ tới cư nhiên xuất hiện ở trên người Ổ Lăng Chi.

Hạ Đan Đạo sắc mặt tái nhợt hắn lên, hắn lập tức lớn tiếng nói:

- Ổ Tinh Chủ không phải ta giết.

Nhưng lúc này, tất cả mọi người nhìn hắn. Giải thích của hắn là dư thừa, Ổ Lăng Chi bị giết sau đó, Hạ Đan Đạo có bao nhiêu bức thiết làm

Tinh Chủ, mọi người nhìn thấy, không ai sẽ tin tưởng lời của Hạ Đan Đạo.

- Hạ Đan Đạo, ngươi dầu gì cũng là đệ nhất điện điện chủ của Tinh Đế Sơn. Nếu là ngươi nhất định muốn đảm nhiệm Tinh Chủ, ngươi có thể cùng ổ Tinh Chủ thương lượng. Ổ Tinh Chủ tính tình khiêm tốn trung hậu, một lòng vì Chân Tinh suy nghĩ, ngươi cư nhiên ám sát ổ Tinh Chủ. Ta liền nói ổ Tinh Chủ một thân tu vi, lại có ai có thể chính diện ám toán hắn? Dĩ nhiên là ngươi tên gian tặc này.

Túc Tuyền vừa nhấc tay, Phượng Hoàng thang đã bị nàng nắm ở trong tay.

Nhan Trạch càng là trên mặt tất cả đều là sát khí, hắn nắm một thanh trường đao, lớn tiếng quát lên:

- Hạ Đan Đạo, ngươi ám toán ổ Tinh Chủ, còn mượn cớ giết Hứa Xích Hoang hộ pháp, ngươi là hạng cặn bã. Ngươi sinh ở Chân Tinh, cư nhiên cấu kết với dị tộc, tàn hại đồng môn.

Giờ khắc này chẳng những là dọc theo cùng Túc Tuyền, hầu như tất cả mọi người tế xuất pháp bảo, vây lấy Hạ Đan Đạo. Dù cho Trử Phong Dật còn muốn đứng ra, cũng chỉ có thể ngậm miệng.

Hạ Đan Đạo trong lòng dâng lên một loại tuyệt vọng, hắn nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ băng hàn nói:

- Ta không có ám toán ổ Tinh Chủ, chuyện ổ Tinh Chủ bị trúng độc ta cũng không biết.

Mạc Vô Kỵ dương tay một cái, Thiên Cơ Côn rơi vào trong tay của hắn. Hắn bản thân có hóa độc lạc, há có thể không biết Ổ Lăng Chi không phải là trúng độc mà vong, hắn cũng suy đoán có người đang chơi Hạ Đan Đạo. Bất quá hắn ngày hôm nay chính là muốn giết Hạ Đan Đạo, về phần Hạ Đan Đạo có đúng là bị oan uổng hay là bị người khác mưu hại hay không, hắn đéo quan tâm. Vậy đi ha!

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 367: Nữ Nhân Như Độc Tiên Tử

- Rất nhiều kẻ muốn mạng Hạ Đan Đạo ta, liền xem các ngươi có bản lĩnh đó hay không...

Hạ Đan Đạo lời còn chưa dứt, đã vung tay một cái, một đạo hồng mang bắn đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ đem Hạ Đan Đạo mang đến nơi đây đến mới động thủ, há có thể không đề phòng Hạ Đan Đạo phát sinh tín hiệu cầu cứu. Gần như là tại Hạ Đan Đạo xuất thủ đồng thời, hắn cũng là vung tay một cái, một đạo lôi cầu liền đánh ra.

Dưới lôi quang, hồng mang ngay lập tức tán loạn.

Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn vung lên vô tận côn ảnh, cao giọng kêu lên:

- Ta dùng thân phận Tinh Chủ của Tinh Đế Sơn, hiệu lệnh mọi người cùng nhau bắt gian tặc Hạ Đan Đạo ám toán ổ Tinh Chủ...

Thế cục rõ ràng như vậy, chỉ có đứa ngốc mới không biết đứng về phe nào. Gần như là tại Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn rơi xuống đồng thời, các loại pháp bảo toàn bộ bị kích phát, Hạ Đan Đạo ở vào tình thế bị gần hơn hai mươi Nhân Tiên cường giả vây công.

- Ầm!

Pháp bảo tia sáng cùng nguyên lực nổ tung hầu như lại đem Hạ Đan Đạo hoàn toàn bao lấy. Dù cho Hạ Đan Đạo mạnh hơn nữa, giờ khắc này

cũng là vô lực xoay chuyển trời đất. Huống chi, nơi này có ít nhất mấy người thực lực cũng không yếu so với hắn.

Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn nhìn như đánh về phía Hạ Đan Đạo, lại trên không trung đột ngột mất đi tung tích.

- Ngươi...

Trử Phong Dật không thể tin được chỉ vào Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ gióng trống khua chiêng như vậy, hắn khẳng định cho rằng Mạc Vô Kỵ sẽ ra tay với Hạ Đan Đạo. Hắn vốn dự định tại trong chớp nhoáng này, lợi dụng lẩn trốn phù rời đi.

Nhưng không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ trong miệng hiệu triệu mọi người động thủ với Hạ Đan Đạo, ngược lại liền đánh lén Trử Phong Dật hắn.

Tinh Chủ phủ chiến đấu bắt đầu nhanh, kết thúc cũng nhanh.

Hạ Đan Đạo bị đông đảo cường giả không kém gì hắn vây công, căn bản là không cách nào ngăn trở cuồng bạo công kích. Giờ khắc này đã uể oải lết trên mặt đất, Nguyên Thần suy yếu.

Để cho tất cả mọi người trong Tinh Chủ phủ trầm mặc xuống chính là, kẻ trước hết bị giết không phải là Hạ Đan Đạo, mà là Trử Phong Dật. Tân nhiệm Tinh Chủ tại thời điểm chỉ thị bọn họ đối phó Hạ Đan Đạo, chính hắn lại ám toán Trử Phong Dật.

Giờ khắc này, tất cả mọi người là càng là kính nể đối với Mạc Vô Kỵ. Thảo nào năm đó ở bên trong tam đại gia tộc nhiều người truy sát như vậy, còn có thể bình yên vô sự. Chỉ bằng mượn phần tâm kế này, cũng sẽ không yếu so với bất cứ người nào nơi này.

Hắn biết muốn triệt để tiêu diệt Hạ gia, chẳng những muốn giết Hạ Đan Đạo, còn phải giết Trử Phong Dật.

Hạ Đan Đạo đưa tay chỉ vào Mạc Vô Kỵ:

- Ta thật hận, dĩ nhiên không có trước tiên đi giết ngươi, cho ngươi cái này con kiến hôi này cắn ngược lại ta một cái.

Hắn đích xác là hận, trước đây hắn nên chính bản thân đi một chuyến Thất Lạc Đại Lục. Nếu mà trước đây hắn coi trọng Mạc Vô Kỵ, đâu còn có ngày hôm nay? Không nghĩ tới trước đây một cái con kiến hôi hắn căn bản cũng không có xem ở trong mắt, ngày hôm nay lại tự tay đưa hắn đưa vào Địa Ngục.

Về phần chuyện Hạ gia báo thù, hắn dứt khoát liền không cần suy nghĩ. Cả hắn đều bị Mạc Vô Kỵ chơi chết, Hạ gia dựa vào cái gì đi báo thù?

Có lẽ hắn cũng không biết, nếu mà hắn trước đây đi ngay Thất Lạc Đại Lục, vậy bây giờ sợ rằng đã không còn hắn Hạ Đan Đạo.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn Hạ Đan Đạo:

- Năm đó Thư Âm vợ ta bị Hạ gia của ngươi bức vào Kinh Cức Phong Môn, ta đã quyết định phải tiêu diệt Hạ gia rồi.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên chính là một đạo Lôi Kiếm. Vốn Hạ Đan Đạo cũng chỉ còn lại có mấy hơi thở, bị Mạc Vô Kỵ dùng Lôi Kiếm đinh sát trên mặt đất.

- Ra mắt Tinh Chủ.

Thấy Mạc Vô Kỵ giết Hạ Đan Đạo, mọi người bao gồm Túc Tuyền ở bên trong, lập tức một lần nữa hành lễ đối với Mạc Vô Kỵ.

Dù giết Hạ Đan Đạo và Trử Phong Dật, nhưng là bọn hắn căn bản cũng không có nhìn ra thực lực của Mạc Vô Kỵ rốt cuộc là trình độ gì.

- Túc điện chủ, ngươi và nhan điện chủ đi chỉnh đốn lực lượng toàn bộ Phong Tiêu Thành Chân Tinh, đồng thời chữa trị truyền tống trận từ Phong Tiêu Thành đi tới Tinh Không Điện. Hướng Tinh Không Điện

tăng lực lượng phòng ngự, để ngừa Cổ Nặc Tinh và tinh không yêu thú vồ đến.

Mạc Vô Kỵ biết hắn muốn tiêu diệt Hạ gia cùng Yến gia, lúc này nhất định phải ở lại cái ghế Tinh Chủ.

- Dạ, Tinh Chủ.

Túc Tuyền cùng Nhan Trạch không hề hai lời đứng dậy.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt từ trên mặt đông đảo tông môn tông chủ quét tới, hắn biết bên trong những tông môn này khẳng định có các tông môn trước đây đuổi giết hắn. Loại chuyện này hắn không cần phải đi truy cứu, nếu quả thật muốn truy cứu mà nói, sợ rằng phải đem Chân Tinh giết một cái máu chảy thành sông. Coi như là Túc Tuyền cùng Nhan Trạch, nói không chừng đều tham dự truy sát trước đây.

Mạc Vô Kỵ cũng thực sự là oan uổng hai người này, trước đây thập đại điện có 8 đại điện tham dự truy sát Mạc Vô Kỵ, không có tham dự thật đúng là chỉ có Túc Tuyền và Nhan Trạch. Ổ Lăng Chi cũng không có tham gia, bất quá Tinh Ngân Điện của hắn sớm đã bị Mưu gia đoạt mất, Mưu gia dùng Tinh Ngân Điện danh nghĩa tham dự vào, Ổ Lăng Chi căn bản cũng không rõ ràng chuyện này.

Cảm thụ được ánh mắt Mạc Vô Kỵ quét tới, các tông chủ từng xuống truy sát Mạc Vô Kỵ lệnh đều là trong lòng sợ hãi. Mạc Tinh Chủ này nhưng nghìn vạn đừng để hắn mang thù a.

- Hạ Đan Đạo ám toán ổ Tinh Chủ, cấu kết dị tộc, người nào nguyện ý đi san bằng Hạ gia?

Mạc Vô Kỵ ánh mắt quét một vòng sau đó, lúc này mới hòa hoãn nói.

- Tinh Chủ, lão nô nguyện ý.

Mạc Vô Kỵ vừa dứt lời, một người lão giả liền đứng dậy.

Mạc Vô Kỵ có thể cảm thụ được lão giả này ít nhất là Nhân Tiên trung kỳ tu vi, hắn nhưng không biết lão giả này là điện chủ hoặc là tông chủ điện nào.

Thấy Mạc Vô Kỵ nghi hoặc, lão giả lập tức nói:

- Lão nô Trì Hoắc Nhĩ, là người bên Tinh Chủ nắm trong tay Tinh Đế Sơn tam vương bảng. Hôm nay Mạc Tinh Chủ đảm nhiệm tân Tinh Chủ, lại trả thù cho lão Tinh Chủ, lão nô nên cống hiến vì Tân tinh chủ.

Thì ra là người bên cạnh Trì Đồng, Mạc Vô Kỵ lập tức yên lòng.

Trì Đồng bị giết, có thể nói có nguyên nhân rất lớn là bởi vì tam đại gia tộc không muốn xuất lực, hiện tại muốn tiêu diệt Hạ gia, Trì Hoắc Nhĩ tích cực cũng là trong tình lý.

- Ô kê con dê!

...

Tinh Đế Sơn lần nữa thay đổi Tinh Chủ, Tinh chủ mới là Mạc Vô Kỵ - Nhân bảng đệ nhất, Thiên bảng đệ nhất, Tinh Không Bảng thứ hai.

Lúc này, Mạc Vô Kỵ tại Chân Mạch Đại Lục có thể nói là danh tiếng nhất thời không ai bằng. Đông đảo tu sĩ ngoại trừ đối với hắn ước ao, còn có chính là cảm kích đối với hắn.

Bởi vì Tinh Không Điện bị Tinh Chủ Mạc Vô Kỵ đoạt lại, đây mới là sự tình có cống hiến nhất đối với toàn bộ Chân Tinh.

Tinh Không Điện đối với mỗi một cái tu sĩ bên trong Chân Tinh đều có rất quan hệ trực tiếp, tuy rất nhiều tu sĩ tu vi thấp, căn bản cũng không có đi qua Tinh Không Điện, cái này cũng không đại biểu hắn không có được chỗ tốt từ Tinh Không Điện.

Tinh không trên chiến trường tài nguyên tu luyện, một bộ phận rất lớn đều từ Tinh Không Điện chuyển dời đến Chân Tinh, sau đó bị các

loại các dạng tu sĩ mua đi.

Mạc Vô Kỵ danh tiếng lẫy lừng lúc này lại không ở Phong Tiêu Thành, cũng không tại Tinh Không Điện. Túc Tuyền và Nhan Trạch hợp nhất Phong Tiêu Thành tu sĩ quân đội, một lần nữa chỉnh đốn Tinh Không Điện, hắn đã rời đi Phong Tiêu Thành.

Địa phương Mạc Vô Kỵ đi tới là Yến gia, năm đó hắn bị vô số người truy sát, kỳ thực chính là do Yến gia phát động. Cái này cũng chưa tính, Yến gia còn ban bố mệnh lệnh truy sát toàn bộ Thất Lạc Đại Lục tu sĩ. Bởi vì duyên cớ là hắn, rất nhiều người vô tội của Thất Lạc Đại Lục bị giết.

Điều này làm cho trong lòng Mạc Vô Kỵ vẫn luôn có hổ thẹn với lòng, hắn không đem Yến gia nhổ tận gốc, hắn liền xin lỗi các Thất Lạc Đại Lục tu sĩ bị giết oan uổng.

...

Yến gia diện tích rộng, còn có một cái thiên nhiên linh ngọc trì. Vị trí tọa lạc, có thể nói là gần với Tinh Đế Sơn.

Mạc Vô Kỵ còn chưa đi tới Yến gia, đã có thể cảm thụ được vòng ngoài Yến gia là một mảnh kia linh khí nồng nặc.

Yến gia toàn bộ địa bàn bị vô tận hộ trận khóa lại, dù là thần niệm của Mạc Vô Kỵ đều không thể quét đi vào.

Mạc Vô Kỵ cũng không có dự định đi tới lý luận cùng người Yến gia, hắn dự định trực tiếp nhấc lên băng pháo. Yến gia loại gia tộc này không cần phải tiếp tục tồn tại, cho nên hắn chuẩn bị một pháo tiêu diệt.

Tại khoảng cách Yến gia bên ngoài hơn mười dặm, Mạc Vô Kỵ đang tìm chỗ lắp pháo, hắn bỗng nhiên cảm ứng được một tia thần niệm ấn ký quen thuộc.

Hơn nữa đây là ấn ký hắn lưu lại, đối với ấn ký mình lưu lại, Mạc Vô Kỵ quá quen thuộc. Hắn lưu lại ấn ký cũng không nhiều, trước đây cùng Sầm Thư Âm tại Kinh Cức Phong Môn, từng lưu lại hai đạo ấn ký.

Đó là bởi vì Sầm Thư Âm bị người của Đoạn Môn truy sát, hắn giết Đoạn Môn số bảy trăm ba mươi mốt, lúc đó hắn đối với lưu lại thần niệm ấn ký cũng không phải rất tinh thông. Đơn giản liền thông qua nhẫn của số bảy trăm ba mươi mốt làm mồi, bố trí một cái khắc ấn ký pháp trận.

Hắn đối với thần niệm ấn ký truy tung tuy rằng không phải là rất tinh thông, nhưng đối với mạch lạc am hiểu cũng là cấp bậc tông sư. Cho nên hắn thông qua một cái pháp trận bố trí lại đem thần niệm ấn ký ở lại bên trong mạch lạc, chỉ cần có người đi lấy nhẫn của Đoạn Môn bảy trăm ba mươi mốt, vậy ấn ký của hắn sẽ là biết vô thanh vô tức tiến vào đối phương mạch lạc.

Đối với mạch lạc am hiểu, Mạc Vô Kỵ tin tưởng hắn nhận thứ hai, không người nào dám nhận đệ nhất, hắn chính là khai sơn tị tổ.

Hiện tại hắn cư nhiên cảm nhận được một tia bản thân thần niệm ấn ký, thậm chí một tia thần niệm ấn ký này đang ở bên trong Yến gia địa bàn.

Hắn sở dĩ lưu lại thần niệm ấn ký, chính là sợ Đoạn Môn âm hồn không tiêu tan, chuẩn bị ăn miếng trả miếng. Trên thực tế hắn cũng không có nghĩ sai, Đoạn Môn đích thật là âm hồn không tiêu tan, còn phái một người tên là Độc Tiên Tử nữ nhân tới ám sát hắn.

Duy nhất kỳ quái là, cái kia Độc Tiên Tử vốn nhất tâm muốn giết hắn, cả cái mạng nhỏ của mình cũng không có để ở trong lòng. Thẳng đến nàng biết mình là chuyển thế sống lại, lúc này mới bộc phát ra mãnh liệt ý muốn cầu sinh, thậm chí sau cùng nói cho hắn làm như thế nào tìm được Đoạn Môn lưu lại thần niệm ấn ký trong cơ thể mình.

Nơi này phát hiện thần niệm ấn ký chính bản thân lưu lại, Mạc Vô Kỵ căn bản không cần suy nghĩ, cũng biết đây là người của Đoạn Môn. Người này khẳng định đi qua địa phương hắn để lại nhẫn của Đoạn Môn bảy trăm ba mươi mốt, lúc này mới để cho thần niệm của hắn ấn ký lưu tại đối phương mạch lạc.

Lẽ nào Yến gia chính là Đoạn Môn?

Mạc Vô Kỵ lập tức liền lắc đầu, Yến gia không thể nào là Đoạn Môn. Đoạn Môn hắn là so với Yến gia mạnh hơn nhiều, hiện tại một người của Đoạn Môn tại Yến gia, hắn một pháo này còn có thể hay không mở ra?

Nã pháo mà nói, vậy thì ý nghĩa Đoạn Môn tên gia hỏa này cũng nhất định bị hắn giết chết, giết chết liền ý nghĩa đã không còn đầu mối. Nếu mà không bắn pháo mà nói, một mình hắn sợ rằng không cách nào lại đem Yến gia chém tận giết tuyệt.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ còn do dự, một đạo sát khí đột nhiên từ đáy lòng dâng lên. Mạc Vô Kỵ thân thể lắc một cái, trực tiếp theo chung quanh gió nhẹ biến mất tại chỗ cũ.

- Ầm!

Một đạo sát khí vô thanh vô tức trực tiếp đánh vào vị trí Mạc Vô Kỵ, có thể tưởng tượng, vừa rồi nếu mà không phải là hắn sớm lẩn trốn đi, hắn coi như là không chết chỉ sợ cũng chỉ còn lại có nửa cái mạng.

Mạc Vô Kỵ tay vung một cái, Thiên Cơ Côn liền rơi vào lòng bàn tay, một người nữ tử mặc áo gai (hay còn gọi là áo tang, áo ma) ra hiện ở trước mặt của hắn.

Nữ tử này mặt không trang điểm, cực kỳ xinh đẹp, khiến người ta một loại cảm giác như gặp thiếu nữ hàng xóm. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ trước tiên cũng nhớ tới Độc Tiên Tử, nàng giống như Độc Tiên Tử, thoạt nhìn cả người lẫn vật vô hại, ra tay lại là ác độc không gì sánh

được. Trọng yếu nhất là nàng rất giống Độc Tiên Tử, mặc áo gai không có bra, ngay cả tướng mạo đều có vài phần tương tự.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 368: Nghìn Vạn Đừng Đi Tìm Đoạn Môn

Mạc Vô Kỵ lập tức liền nghĩ đến đối phương cũng là đoạn người trong môn, hơn nữa thực lực so với Độc Tiên Tử phải mạnh hơn. Hắn thấy, chí ít hắn là Nhân Tiên ba tầng thực lực. Người nữ nhân này cũng không phải tiến vào Kinh Cức Phong Môn lấy đi bảy trăm số ba mươi mốt nhẫn cái nào, chính bản thân lưu lại thần niệm ấn ký cũng không tại trên người của nàng.

- Ngươi ở lại chỗ này làm gì

cô gái này lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, giọng nói băng hàn, mang theo một tia lãnh ý.

- Mắc mớ gì tới ngươi.

Mạc Vô Kỵ giọng nói không lớn hiền lành, vừa rồi nếu mà không phải là hắn đối với sát khí cực kỳ mẫn cảm, lại có Phong Độn Thuật, thiếu chút nữa bị đánh lén rồi.

Nữ tử nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, càng là không dài dòng nữa, trương tay một mặt Thất Diệu Kính đã bị tế xuất.

Thất Diệu Kính quang hoa đại thịnh, hoa quang thật giống như một cái độc lập quang không gian, lại đem Mạc Vô Kỵ lung bao ở trong đó.

Cường đại không gian trói buộc cùng đè ép truyền đến, Mạc Vô Kỵ khẽ hừ một tiếng, Thiên Cơ Côn hóa thành một đoàn côn ảnh đánh vào Thất Diệu Kính quang hoa bên trên.

- Răng rắc!

Này quang hoa thật giống như thực chất bình thường giống nhau, tại Thiên Cơ Côn dưới trực tiếp vỡ vụn thành muôn vàn quang ảnh. Mạc Vô Kỵ đơn giản vừa nhấc chân, đã bước ra này quang hoa không gian. Mạc Vô Kỵ đối với không gian quy tắc đã rốt cuộc lau đi một điểm da lông, này quang hoa thế giới không gian vững chắc tính chất hầu như là số không, chỉ có thể đối phó này đối với không gian hoàn toàn không biết tay mơ.

Không đợi cô gái này trong lòng kinh dị, Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn đã cắt không gian đánh tới.

- Ầm!

Thất Diệu Kính lần này trực tiếp hóa thành một mảnh tấm thuẫn tròn, cùng Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn đánh vào cùng một chỗ. Nguyên khí bạo liệt, xung quanh tất cả sự vật hóa thành tro, tạo thành một mảnh chân không giải đất.

- Bành!

Thiên Cơ Côn cường đại phản phệ lực lượng trực tiếp lại đem thiếu nữ này cả người mang kính đánh bay ra ngoài, lại đem hơn mười trượng ra ngoài một gốc cây đại thụ trực tiếp đụng gãy.

Đối mặt này muốn tính mạng mình nữ tử, Mạc Vô Kỵ thế nhưng không có nửa điểm thương hương tiếc ngọc, một đạo Lôi Võng ầm dưới, Thiên Cơ Côn một quyển, trực tiếp đập xuống.

- Rầm rầm ầm!

Lôi Võng lại đem cô gái này vây ở trong đó, Thất Diệu Kính tuy rằng hóa thành vô cùng tận quang hoa muốn lại đem Lôi Võng vỡ ra, thế nhưng Lôi Võng quá mức cường đại, thậm chí để cho cô gái này quanh thân quần áo cũng bị oanh cháy đen một mảnh.

Mạc Vô Kỵ hơi thông không gian, có thể trực tiếp từ cô gái Thất Diệu Kính quang hoa không gian dưới đi ra. Cô gái này đối với không gian hiểu so với Mạc Vô Kỵ đến, chênh lệch quá xa. Dù cho nàng lại toàn lực giãy dụa, nàng cũng không có Mạc Vô Kỵ bản lĩnh, có thể ở vội vàng bên trong trực tiếp phá vỡ Lôi Võng bỏ chạy.

Ở nơi này ngay lập tức thời gian, Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn đã ầm dưới. Một người tiên ba tầng nữ nhân, cũng muốn đối với hắn nghiền ép, Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ đối với nữ nhân này nói, ngươi thật sự là nghĩ nhiều lắm.

- Dừng tay, ngươi giết ta, lại đem vĩnh viễn không xoay người cơ hội, Đoạn Môn sẽ (biết) như dòi bọ trong xương cốt bình thường giống nhau theo ngươi, thẳng đến lại đem ngươi giết chết...

Mắt thấy cái mạng nhỏ của mình đang ở Mạc Vô Kỵ nắm trong tay dưới, cô gái này nóng nảy, nhanh chóng kêu lên.

Nàng và những người khác bất đồng, tuy tiện Mạc Vô Kỵ quanh thân không có linh vận ba động, tầm thường bình thường, thoạt nhìn cùng phàm tục người bình thường giống nhau. Thế nhưng nàng lại có thể rõ ràng cảm thụ được Mạc Vô Kỵ tu vi, hắn là không đến Nhân Tiên.

Nếu nói Nhân Tiên, đó là Nguyên Thần ngưng thật, thậm chí có thể xa cách thân thể, hơn nữa nguyên lực ngưng thật. Bởi vì nàng đối với Nguyên Thần cực kỳ mẫn cảm, này mới có thể cảm thụ được Mạc Vô Kỵ tu vi chân chính. Theo nàng, một cái không tới Nhân Tiên tu sĩ, nàng có thể đơn giản nghiền ép.

Đâu nghĩ đến Mạc Vô Kỵ lợi hại như vậy, cư nhiên thuần thục, liền trực tiếp chế trụ nàng. Sau cùng nàng không có nghiền ép Mạc Vô Kỵ, ngược lại Mạc Vô Kỵ nghiền ép nàng.

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn căn bản cũng không có bất luận cái gì dừng tay ý tứ, trực tiếp rơi tại người nữ nhân này hai đầu gối, lại đem nàng hai đầu gối nổ nát.

Hai đầu gối bị Mạc Vô Kỵ ầm nứt ra, nữ nhân này tại chỗ liền liệt xuống tới, tại Mạc Vô Kỵ khí thế nghiền ép dưới, nàng còn muốn chạy đều đi không xong.

Mạc Vô Kỵ tiện tay lại đem đối phương Thất Diệu Kính bắt lại đây, cái này cái gương rất lợi hại, hắn cũng không muốn ở lại tại đây cho người nữ nhân này. Hắn sở dĩ không có giết người nữ nhân này, liền là muốn hỏi một câu Đoạn Môn tình huống. Còn có cái kia Độc Tiên Tử, rốt cuộc là người nào.

Độc Tiên Tử tại biết mình là sống lại người sau đó, muốn cầu sống, chỉ là nàng trúng độc thật sự là quá mạnh mẽ, chính là Mạc Vô Kỵ cũng không có cách nào giúp nàng. Độc Tiên Tử trước khi chết nói cho hắn như thế nào tìm đến Đoạn Môn thần niệm ấn ký, cộng thêm Độc Tiên Tử đối với hắn sống lại chuyện dường như rất lưu ý, cho nên hắn mới muốn hỏi thăm một chút.

- Tuy rằng ta sẽ vi phạm môn quy, thế nhưng chỉ cần ngươi buông, ta bảo đảm sẽ không lại đem ngươi xuống tay với ta sự tình cáo chi Đoạn Môn. Cái này tính chúng ta lén một khoản giao dịch.

Nữ tử đối với mình hai đầu gối bị Mạc Vô Kỵ nổ nát, cũng không có để ý nhiều, ngược lại là tỉnh táo cùng Mạc Vô Kỵ tham khảo giao dịch.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Đoạn Môn rất rất giỏi sao? Ta giết Đoạn Môn người cũng không phải là một cái. Cái kia bảy trăm số ba mươi mốt ta giết chết, cái kia Độc Tiên Tử cũng chết ở tại trước mặt của ta, ta ngày hôm nay còn chưa phải là sống thật tốt.

- Ngươi giết Uyển Nhi...

Nữ nhân này nghe được Mạc Vô Kỵ nói lên Độc Tiên Tử chết ở trước mặt của hắn, lập tức là sắc mặt kịch biến. Trước hai chân nàng bị Mạc Vô Kỵ nổ nát đều không có nửa điểm dị dạng, lúc này Độc Tiên Tử chết, nàng cũng là giọng nói run rẩy, thậm chí ngay cả tay đều đang run rẩy.

- Ngươi, ngươi... Đoạn Môn cùng ngươi thế bất lưỡng lập, ngươi kiếp này kiếp này nhất định chết ở Đoạn Môn dưới, chết không toàn thây.

Nữ nhân này ngôn ngữ không tốt ác độc hẳn lên.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói:

- Ta cùng Đoạn Môn sớm thế bất lưỡng lập, không cần ngươi đến nói cho ta biết. Trước đây Độc Tiên Tử nói cho ta biết, nếu là có kiếp sau, không nên cùng Đoạn Môn đối nghịch. Ta cũng nói cho nàng, nếu là Đoạn Môn còn có kiếp sau, không nên cùng ta Mạc Vô Kỵ đối nghịch.

Ta đến bây giờ sở dĩ còn không có giết ngươi, cũng không phải là bởi vì ngươi là Đoạn Môn người, Đoạn Môn rất nhanh thì không còn, ngươi không cần cầm Đoạn Môn đến uy hiếp ta. Ta chỉ là dò hỏi một chút Độc Tiên Tử mà thôi, nghe ngươi gọi nàng Uyển Nhi, ta hi vọng ngươi có thể đem Độc Tiên Tử đã qua của nói cho ta nghe một chút, đương nhiên ngươi không muốn nói, ta cũng sẽ không miễn cưỡng, hiện tại ngươi chỉ phải nói cho ta biết mấy chữ, nguyện ý nói, vẫn là không muốn nói.

Nữ tử lúc này đã dần dần tỉnh táo lại, nàng ngưng thật lấy Mạc Vô Kỵ, chậm rãi nói:

- Thì ra ngươi chính là Mạc Vô Kỵ, ta sớm đã ngưỡng mộ đã lâu đại danh của ngươi. Tại ta trả lời trước ngươi, ngươi nói cho ta biết một việc, Uyển Nhi có phải là ngươi hay không giết?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Nếu mà Uyển Nhi chính là Độc Tiên Tử, nàng kia không phải ta giết. Trước đây nàng tại trong tinh không cầu ta chở nàng đoạn đường, ta

đồng ý. Không nghĩ tới nàng vừa lên phi thuyền của ta liền đối với ta hạ độc, đáng tiếc là của nàng độc đối với ta không có dùng. Tại hạ độc không thành sao sau đó, nàng lập tức tự sát. Cho nên nói, nàng là tự sát thân vong, tuy rằng sau cùng ta đã không nghĩ giết nàng.

- Ngươi nói cho ta biết, Uyển Nhi vì sao phải nói cho ngươi biết Đoạn Môn thần niệm ấn ký ở nơi nào?

Nữ tử nghe lời của Mạc Vô Kỵ sau đó, trong mắt thần sắc bi phẫn dần dần đánh tan. Liền tốt rồi giống như nàng, lẽ nào chỉ cho phép các nàng sát nhân, còn không cho phép người ta phản kháng không thành sao?

- Di, ngươi ngược lại thông minh, cư nhiên biết trên người ta Đoạn Môn ấn ký là Uyển Nhi nói cho ta biết?

Mạc Vô Kỵ kinh dị một tiếng nói.

Nữ tử trầm giọng nói:

- Đoạn Môn thần niệm ấn ký là thông qua linh khí chung quanh, sau đó tại ngươi lúc tu luyện, thông qua Chu Thiên của ngươi vận hành dung nhập vào Linh Lạc của ngươi ở giữa. Vô luận công pháp của ngươi là như thế nào, loại này thần niệm ấn ký cũng sẽ không biến mất, đồng dạng ngươi cũng sẽ không phát hiện. Ngươi trên người bây giờ không có có thần niệm ấn ký, cho nên nói trên người ngươi ấn ký nhất định là Uyển Nhi nói cho ngươi biết làm sao loại bỏ. Bằng không, coi như là ngươi biết trên người có ấn ký, ngươi cũng đi trừ không xong.

Mạc Vô Kỵ ngược lại gật đầu:

- Ngươi nói đúng phân nửa, trên người ta Đoạn Môn thần niệm ấn ký đích thật là Uyển Nhi nói cho ta biết ở nơi nào. Thế nhưng nàng căn bản cũng không có tới kịp nói làm sao loại bỏ liền trúng độc bỏ mình, về phần này thần niệm ấn ký, là ta tự nghĩ biện pháp bỏ đi.

- Ta không tin.

Cô gái này lớn tiếng nói, đang khi nói chuyện, đã vô thanh vô tức đưa ra một tia thần niệm ấn ký.

Mạc Vô Kỵ đối với không gian chung quanh cực kỳ mẫn cảm, cô gái này đối với hắn làm thần niệm ấn ký thời điểm, hắn sớm cảm giác được. Hắn tùy ý tên nữ tử này đi làm thần niệm ấn ký, chờ (các loại) cô gái này làm xong thần niệm ấn ký sau đó, hắn một trăm lẻ sáu nhánh mạch lạc đồng thời nghịch chuyển, một tia Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm bị hắn mang vào mạch lạc trong.

Chỉ hô hấp giữa đó, trên người của hắn thần niệm ấn ký liền biến mất vô tung vô ảnh.

Cô gái này nhất thời ngốc trệ hắn ra, nàng tại Mạc Vô Kỵ trên người làm ra ấn ký, Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt liền đem ấn ký bỏ đi, nàng há có thể không rõ ràng lắm loại thủ đoạn này, coi như là nàng Đoạn Môn cũng không so bằng.

- Ngươi quả nhiên không có nói sai.

Nữ tử thật dài thở dài một hơi, nhìn chằm chằm chớ vô tận chậm rãi nói:

- Ngươi có thể nói cho ta biết Uyển Nhi vì sao phải nói cho ngươi biết thần niệm ấn ký ở nơi nào sao?

Mạc Vô Kỵ gật đầu, người nữ nhân này hắn không có dự định buông tha, một cái người chết hắn cũng không thèm để ý đối với mới biết bao nhiêu, hắn để ý là đối phương có thể nói cho hắn biết bao nhiêu.

- Bởi vì ta tại nàng lúc sắp chết nói cho nàng biết, ta là sống lại người...

Lời của Mạc Vô Kỵ còn chưa nói hết, liền bị nữ nhân này kinh thanh cắt đứt:

- Ngươi nói ngươi là sống lại người? Thảo nào Uyển Nhi sẽ nói cho ngươi biết...

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục giải thích, nếu nữ nhân này cũng hiểu, chuyện kia liền tốt rồi làm:

- Lại nói tiếp, ta còn rốt cuộc nợ nàng như vậy từng chút một nhân tình. Lúc đó nếu mà nàng có thể còn sống, ta cũng là có thể không giết nàng. Đáng tiếc là, nàng xuống tay với tự mình quá độc ác một chút.

- Uyển Nhi là muội muội của ta, ta thân muội muội. Ta gọi Nông Thục Nghi, nàng gọi Nông Thục Uyển...

Nữ tử nói đến đây, bỗng nhiên không có tiếp tục nói hết, mà là nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi là không phải là muốn tiêu diệt Đoạn Môn?

- Không sai, Đoạn Môn người đang Kinh Cức Phong Môn đuổi giết ta thê tử, sau đó lại đuổi giết ta, ta đã từng cùng muội muội ngươi cũng đã nói, nếu mà Đoạn Môn còn có kiếp sau, đừng... nữa đến gây chuyện ta.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Hắn tin tưởng nữ nhân trước mắt này nói, đối phương cùng Độc Tiên Tử hắn là quan hệ tỷ muội. Để cho hắn khổ sở là, muốn (phải) không cần tiếp tục giết chết người nữ nhân này. Độc Tiên Tử dù sao tại trước khi chết còn giúp hắn một cái, người nữ nhân này lại là Độc Tiên Tử tỷ tỷ.

- Không nên đi tìm Đoạn Môn, ta không phải là muốn phải giúp Đoạn Môn, mà là bởi vì một khi ngươi đi tìm Đoạn Môn báo thù, ngươi lại đem hắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Này là chuyện của ta, ngươi chỉ phải nói cho ta biết vì sao muội muội ngươi tại biết ta là sau khi sống lại, liền bỏ qua đối với ta sát ý, còn phải cố gắng cầu sinh?

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Nông Thục Nghi hỏi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 369: Vác Pháo Bắn Yến Gia

- Chuyện này nói ra rất kiêng kỵ, ở đây không phải là chỗ nói chuyện, mặc kệ ngươi muốn giết ta hay không, chúng ta trước tiên tìm một cái địa phương ổn thỏa nói đi.

Giọng nói của Nông Thục Nghi có chút ai oán.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, sau đó chỉ chỉ địa bàn Yến gia ở xa xa:

- Yến gia cùng Đoạn Môn có quan hệ gì?

- Vì sao hỏi như vậy?

Nông Thục Nghi nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ.

- Bởi vì trong Yến gia hiện tại có người của Đoạn Môn.

Mạc Vô Kỵ không sợ Nông Thục Nghi tiết lộ tin tức của hắn, coi như là không giết Nông Thục Nghi, tại trước khi tiêu diệt Đoạn Môn, hắn cũng sẽ không để cho Nông Thục Nghi chạy mất.

- Ngươi nói là ta sao?

Nông Thục Nghi hỏi xong sau đó, lại cảm thấy Mạc Vô Kỵ nói hắn không phải là nàng.

- Dĩ nhiên không phải ngươi, mà là một người khác đã từng đi qua Kinh Cức Phong Môn tìm kiếm ta.

Nông Thục Nghi khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng đã đã hiểu, Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên có thể hạ thần niệm ấn ký ở trên người của Đoạn Môn. Đã

từng đi qua Kinh Cức Phong Môn, đó không phải là người đi lấy nhẫn của số 731 sao?

Một lúc lâu sau đó, Nông Thục Nghi mới nhẹ thở ra một hơi nói:

- Ta cho rằng tại Chân Tinh, không có bất kỳ người nào có thể ở phương diện thần niệm ấn ký cao hơn Đoạn Môn, ngày hôm nay ta thấy ngươi tiêu trừ thần niệm ấn ký của Đoạn Môn, sau đó hạ thần niệm ấn ký lên người của Đoạn Môn thủ đoạn, liền biết ngươi ở phương diện thần niệm ấn ký đã không yếu so với Đoạn Môn, thậm chí còn phải mạnh hơn.

Nghe lời của Nông Thục Nghi, Mạc Vô Kỵ cũng không có giải thích. Trên thực tế hắn đối với thần niệm ấn ký căn bản cũng không tinh thông, hắn mặc dù có thể làm ra thần niệm ấn ký người khác không cách nào phát hiện, bởi vì thủ đoạn tu luyện của hắn là mạch lạc.

Tu luyện, chỉ cần đạt tới cao độ nhất định, đều có chung tính chất. Mà hắn Mạc Vô Kỵ, hiện tại liền đứng ở tầng cao nhất của mạch lạc tu luyện.

- Không sai, người kia thật sự là đi qua Kinh Cức Phong Môn, thậm chí cầm lại cái chìa khóa của số 731, hắn gọi là số 605, Chân Thần Cảnh viên mãn tu vi. Tuy rằng tu vi không bằng ta, thủ đoạn ám sát mạnh hơn ta không biết gấp bao nhiêu lần.

Nông Thục Nghi không có nửa điểm giấu diếm nói.

Nghe được lời của Nông Thục Nghi, Mạc Vô Kỵ liền biết người nữ nhân này hắn là không dự định tiếp tục bán mạng cho Đoạn Môn, bằng không sẽ không nói ra những lời này.

- Ngươi ở Đoạn Môn là số bao nhiêu?

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có chút nghi hoặc địa vị của Nông Thục Nghi tại Đoạn Môn, nàng Nhân Tiên sơ kỳ, tại Đoạn Môn hắn là địa vị không

thấp sao?.

Nông Thục Nghi lắc đầu:

- Ta tại Đoạn Môn chỉ là một kẻ chạy việc liên lạc, còn có đi canh gác xung quanh, không có tư cách được số.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Nông Thục Nghi, vô luận là số 731, hay là số 605, thậm chí là Độc Tiên Tử. Sợ rằng không có ai tu vi có thể so sánh được với Nông Thục Nghi, Nông Thục Nghi Nhân Tiên sơ kỳ, cư nhiên không có tư cách lấy số à?

Nông Thục Nghi đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ nghi hoặc, nàng tiếp tục nói:

- Ta chỉ biết tu luyện, không có đặc thù bản lĩnh. Ta có thể sống sót ở Đoạn Môn, chủ nếu là bởi vì năng lực của Uyển Nhi. Tại trong Đoạn Môn, bất kỳ một người nào tồn tại, đều có bản lĩnh riêng của mình...

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ tới số 731, mặc dù chỉ là Hư Thần Cảnh tu vi, đối với gió lại cực kỳ mẫn cảm, thậm chí có thể ở bên trong Kinh Cức Phong Môn tự do qua lại. Còn có Độc Tiên Tử, cái loại độc này nếu không phải hắn mở ra hóa độc lạc, hắn có bao nhiêu mạng cho đủ? Về phần số 605 kia bên trong thần niệm ấn ký của hắn, người này có thể đi vào Kinh Cức Phong Môn, dễ dàng tìm được nhẫn, há có thể đơn giản?

Bên trong thần niệm ấn ký của hắn, đó là bởi vì tại mạch lạc một phương diện này, không ai mạnh hơn hắn, dù cho đối phương là Địa Tiên viên mãn cũng không được.

Nói như vậy, Nông Thục Nghi trước mắt này dường như thật là không có sở trường đặc biệt gì, sở trường đặc biệt duy nhất chính là tu vi cao một chút. Tu vi vật này, chỉ cần có tư chất có tài nguyên có thời gian, liền có thể tăng lên.

-... Ví dụ như ta bây giờ đang cùng ngươi nói chuyện, có lẽ bên người chúng ta liền có một người Đoạn Môn tồn tại, chỉ bất quá ta ngươi đều

nhìn không thấy mà thôi. Chờ sau khi chúng ta rời đi, tin tức ta phản bội tông môn sẽ trước tiên xuất hiện ở Đoạn Môn. Sau khi Uyển Nhi đi, ta vốn là không có dự định sống sót, đây cũng là khuyên ngươi vì sao không nên đi tìm kiếm Đoạn Môn, tuy ngươi thật sự rất có bản lĩnh...

Lời của Nông Thục Nghi chưa nói xong, Mạc Vô Kỵ trong lòng chính là khẽ động. Thần niệm của hắn quét mấy lần, thậm chí lúc này vẫn phủ đầy ở phương viên hơn mười dặm chung quanh, nếu mà có bất kỳ động tĩnh gì, vậy hắn nhất định sẽ trước tiên biết.

Thế nhưng Đoạn Môn thật sự là quá quỷ dị cùng thần bí một phần, lời của Nông Thục Nghi không thể không tin tưởng. Nghĩ tới đây, trước mi tâm của hắn trực tiếp ngưng tụ một con linh nhãn, dưới linh nhãn bất kỳ vật gì đều không thể che giấu.

Một đạo quang mang hầu như có thể xem thấu hư không trong thời gian thật ngắn liền đem xung quanh quét một lần, chỉ mấy hô hấp sau đó, sắc mặt Mạc Vô Kỵ liền khó coi.

Địa phương cách hắn cùng Nông Thục Nghi chỉ có mấy chục thước, có một khối đá cùng các tảng đá xung quanh giống y hệt nhau, chính là thần niệm Mạc Vô Kỵ đảo qua, tảng đá kia cũng không có nửa điểm dị trạng. Trừ phi hắn sớm biết, dùng thần niệm thẩm thấu, mới đó có thể thấy được tảng đá kia có vấn đề.

Mà hết lần này tới lần khác tảng đá này là một người tu sĩ ẩn nấp, người này không biết thông qua pháp kỹ gì, cư nhiên hóa thành một tảng đá.

Nông Thục Nghi còn đang nói, Mạc Vô Kỵ đã giơ tay lên một đạo Lôi Kiếm bắn đi ra ngoài.

- Răng rắc!

Hòn đá vỡ vụn, một đạo huyết vụ phun ra. Mạc Vô Kỵ Lôi Kiếm trực tiếp lại đem hòn đá đánh vỡ ra, sau đó từ chính giữa xuyên qua. Lôi

Kiếm lại đem tảng đá kia đóng đinh trên mặt đất sau đó, vẫn như cũ còn có lôi quang lóe ra.

Tu sĩ ân nấp thành hòn đá cũng hiển lộ ra, là một người nam tử trẻ tuổi, hòn đá vỡ vụn bên cạnh hắn này không biết là tài liệu gì luyện chế mà thành, cư nhiên cùng tảng đá bình thường không có bất kỳ khác nhau nào.

- A...đù!

Nông Thục Nghi nhìn chằm chằm nam tử cách đó không xa bị Mạc Vô Kỵ dùng Lôi Kiếm đánh chết, gương mặt rúng động. Đừng xem nàng mới vừa nói nơi này nói không chừng thì có người theo dõi bọn hắn, một khi thấy thật sự có người theo dõi bọn hắn, nàng vẫn là bị kinh sợ.

- Người này là ai? Cư nhiên có thể ẩn nấp thành tảng đá cả thần niệm đều không nhìn thấy?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Nông Thục Nghi lắc đầu:

- Ta không biết, ta chỉ biết là Đoạn Môn có người như vậy, có vài người có thể ẩn nấp tại trong hư không, có vài người có thể ẩn nấp hóa thành chung quanh các loại sự vật. Ta địa vị tại Đoạn Môn cũng không cao, chỉ là một kẻ chạy việc và thanh lý các vật chung quanh người mà thôi. Ta muốn sinh tồn được, nhất định phải làm việc vì Đoạn Môn này. Có người theo ta, ta có thể đoán ra, không nghĩ tới thời điểm ta thanh lý vật chung quanh, bọn họ cũng đi theo.

Nàng lúc này trong lòng còn đang kinh hãi, Mạc Vô Kỵ làm thế nào phát hiện? Vừa rồi Mạc Vô Kỵ linh nhãn lóe lên rồi biến mất, nàng cũng không có chú ý tới.

- Ngươi thanh lý hoàn cảnh chung quanh, có phải hay không là vì Yến gia có người của Đoạn Môn nghị sự?

Mạc Vô Kỵ tiếp tục hỏi.

Nông Thục Nghi đáp:

- Đúng vậy, ta tuy rằng không biết chuyện cặn kẽ đi qua, cũng biết hình như Yến gia muốn gia nhập Đoạn Môn, Đoạn Môn dường như cử tới một đại nhân vật nghị sự tại Yến gia. Được rồi, ta tại Yến gia nhìn thấy một tu sĩ đến từ Cổ Nặc Tinh, hắn gọi là Hôi Vi Nhĩ...

Yến gia lại muốn gia nhập Đoạn Môn? Còn có Yến gia quả nhiên cùng dị tộc cấu kết cùng một chỗ.

- Ngươi có biết hang ổ của Đoạn Môn hay không?

Mạc Vô Kỵ đã chuẩn bị đem Yến gia trực tiếp đánh thành mảnh vụn, hắn tin tưởng Nông Thục Nghi chỉ cần biết rằng hang ổ của Đoạn Môn, nhất định sẽ dẫn hắn đi.

Nông Thục Nghi lắc đầu:

- Ta cũng không biết chỗ của Đoạn Môn, chỉ có tại thời điểm nhận Linh Lạc hành đan, mới sẽ có người tới tìm ta. Trước kia Linh Lạc hành đan đều là Uyển Nhi cho ta, về sau ta chỉ có thể chờ người khác đưa tới cho ta.

- Linh Lạc hành đan là cái gì?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi, hắn nghe nói qua Linh Lạc đan cũng đã nghe nói qua Ngưng Lạc Đan, nhưng không có nghe nói qua cái gì mà Linh Lạc hành đan. Hắn dầu gì cũng là một cái lục phẩm Địa Đan Sư nha??

- Hết thảy Đoạn Môn đệ tử, đều phải phải tu luyện đoạn môn công pháp. Tu luyện đoạn môn công pháp nhất định phải dùng Linh Lạc hành đan, loại đan dược này có thể tăng nhanh tiến độ tu luyện, còn có thể giải trừ tình cảnh lửa cháy bừng bừng đốt người.

Nông Thục Nghi giải thích.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên đưa ra hai quả chữa thương đan dược nhét vào trong miệng Nông Thục Nghi, hỏi lần nữa:

- Ý của ngươi là chỉ cần tu luyện đoạn môn công pháp, liền nhất định không cách nào rời đoạn môn? Một khi rời Đoạn Môn, vậy thì ý nghĩa hắn phải chết, có đúng hay không?

- Đúng vậy, một khi không có Linh Lạc hành đan, dù cho không tiếp tục tu luyện đoạn môn công pháp, Linh Lạc trong cơ thể cũng sẽ bốc cháy lên, sau cùng đốt thể mà vong.

Thủ đoạn khống chế thật là lợi hại, Mạc Vô Kỵ âm thầm sợ hãi than.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, điều này bộc phát làm cho hắn muốn tiêu diệt Đoạn Môn. Hắn đang nghĩ ngợi làm sao để cho Nông Thục Nghi lại đem tên gia hỏa kia bị hắn hạ thần niệm ấn ký dẫn đến, liền cảm nhận được bản thân thần niệm ấn ký đang di động.

Chỉ nửa nén hương thời gian, thần niệm ấn ký của hắn rời đi Yến gia phạm vi, dường như cấp tốc đi trước một cái phương vị.

Có thể động thủ.

Mạc Vô Kỵ tại sau khi tên kia đi rồi, trước tiên lấy ra cực phẩm cự pháo, đồng thời lấy ra một viên đạn pháo băng lớn.

Đan dược chữa thương của Mạc Vô Kỵ cực kỳ hữu hiệu, trong thời gian ngắn, Nông Thục Nghi liền cảm thụ được bản thân xương bánh chè cách đang nhanh chóng phục hồi như cũ, bất quá nàng cũng không có bao nhiêu mừng rỡ cùng ý muốn cầu sống. Tại sau khi biết Uyển Nhi chết rùi, nàng đã không còn bao nhiêu ý nghĩ sống tiếp.

Huống chi, coi như là nàng muốn còn sống, lời nàng vừa rồi tiết lộ cho Mạc Vô Kỵ, cũng ý nghĩa nàng lại cũng không cách nào từ Đoạn

Môn thu được một quả Linh Lạc hành đan nữa. Không có Linh Lạc hành đan, đầu gối có lành hay không, đã không có bao nhiêu quan hệ.

Lúc này thấy Mạc Vô Kỵ xuất ra cự pháo, nàng lập tức liền hiểu Mạc Vô Kỵ ở lại chỗ này làm gì. Lại là dùng tinh không pháo tiêu diệt Yến gia, cái này cũng quá ngây thơ rồi sao??

Tinh không pháo đích xác có thể lại đem một vài người tu vi yếu của Yến gia tiêu diệt, thế nhưng nhằm vào Yến gia Nhân Tiên cường giả, vậy là không có nửa điểm tác dụng.

Huống chi, Yến gia còn có Đoạn Môn cường giả. Đoạn Môn Nhân Tiên cường giả, thậm chí có thể ở thời điểm Mạc Vô Kỵ tinh không pháo còn chưa có rơi vào Đoạn Môn, là có thể lại đem đạn pháo đánh bay ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ không biết Nông Thục Nghi nghĩ như thế nào, chính là biết hắn cũng sẽ không lưu ý. Cực Băng Pháo cả trăm vạn dị tộc tu sĩ quân đội đều có thể tiêu diệt, nho nhỏ một cái Yến gia, còn chưa phải là dễ dàng san thành bình địa?

Cực Băng Pháo dựng thẳng lên, đạn pháo bị Mạc Vô Kỵ đặt xuống, tại nhắm chuẩn rồi Yến gia địa bàn xong, Cực Băng cự pháo bị Mạc Vô Kỵ kích phát.

Một đạo bạch mang sáng chói mắt hiện lên, Nông Thục Nghi đều thấy không rõ lắm là cái gì, theo đó nàng liền cảm nhận được xung quanh không gian kịch liệt rung động.

- Tủm!

Một tiếng nổ vang, lạnh lẽo thấu xương kéo tới, Nông Thục Nghi khiếp sợ đứng lên, thậm chí đều quên bản thân đầu gối thương thế tốt hơn hẳn rồi. Nàng đờ đẫn nhìn Yến gia phía xa, nơi đó ngoại trừ một mảnh băng sương mù mênh mông, cái gì đều không nhìn thấy nữa rồi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 370: Độc Tiên Tử Bi Thảm

- Răng rắc sát...

Từng trận thanh âm nghiền nát truyền đến, đủ qua thời gian gần nửa nén hương, băng vụ chung quanh tán đi, tràng cảnh mới hiện ra tới trước mắt Nông Thục Nghi.

Nông Thục Nghi há mồm nhìn hết thảy trước mắt, hoàn toàn bị rúng động.

Giờ khắc này, nàng rốt cuộc hiểu rõ vì sao Mạc Vô Kỵ nói Đoạn Môn nếu mà còn có kiếp sau, đừng lại trêu chọc hắn Mạc Vô Kỵ.

Nguyên bản Yến gia trùng trùng điệp điệp, bị các loại hộ trận bao lấy, thoạt nhìn muôn hình vạn trạng san sát nối tiếp nhau khí thế to lớn, lúc này hóa thành một mảnh nghiền nát băng nguyên.

Mở con mắt nhìn lại, không muốn nói người, chính là phòng ốc cây cối thậm chí một phần sơn xuyên thấp bé, cũng ở dưới một pháo này biến mất hầu như không còn, không còn nửa điểm bóng dáng.

Cực độ băng hàn thẩm thấu đến bên này, vẫn như cũ để cho Nông Thục Nghi có một loại cảm giác phát lạnh.

Càng làm cho nàng phát lạnh chính là, Mạc Vô Kỵ loại băng pháo này. Chân Tinh lại có loại pháo này, đây là muốn diệt vong cả cái tinh cầu sao?

Một hồi lâu nàng mới kinh hãi nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Ngươi đây là loại pháo gì? Dĩ nhiên đáng sợ như thế

Mạc Vô Kỵ thu hồi băng pháo, cũng không có trực tiếp trả lời Nông Thục Nghi, mà là nói:

- Pháo của ta cũng không phải tùy tiện muốn bắn là bắn, hiện tại không còn bao nhiêu đạn pháo nữa.

Lời này Mạc Vô Kỵ ngược lại không có nói mò, tuy rằng đạn pháo của hắn thoạt nhìn có vài đống, trên thực tế cộng lại bất quá hơn năm mươi quả mà thôi. Hiện tại hắn mỗi lần bắn ra một pháo sẽ chỉ là ít đi một quả, nếu mà không phải là hắn bây giờ không có năng lực tiêu diệt Yến gia, hắn còn thật không nỡ bắn ra một pháo này.

Nông Thục Nghi không nói gì, tại thời điểm cho rằng Mạc Vô Kỵ dùng tinh không pháo, nàng liền cho rằng Mạc Vô Kỵ là đang muốn chết. Không nói Yến gia có đông đảo Đoạn Môn cường giả, chính là Yến gia, cũng có đỉnh cấp cường giả. Mạc Vô Kỵ một pháo này oanh xuống, chẳng khác nào rút dây động rừng.

Nàng cũng không đi cứu Mạc Vô Kỵ, tuy rằng muội muội nàng không phải là Mạc Vô Kỵ giết, khi chết lại cùng Mạc Vô Kỵ có quan hệ trực tiếp. Chính nàng vốn là không dự định sống, Mạc Vô Kỵ muốn tìm chết, nàng cũng chỉ có thể tùy vào hắn.

- Yến gia xong rồi.

Nông Thục Nghi không có hỏi lại Mạc Vô Kỵ có bao nhiêu đạn pháo, dù cho Mạc Vô Kỵ chỉ có một quả đạn pháo, loại pháo này cũng là tồn tại người người kiêng kỵ.

- Nông đạo hữu, ta tin tưởng ngươi cũng không có khả năng lại trở lại Đoạn Môn. Cho nên ta hi vọng ngươi có thể nói cho ta biết, vì sao Uyển Nhi tại biết ta là người sống lại xong, muốn cố gắng sống sót?

Mạc Vô Kỵ không có để ý lời của Nông Thục Nghi, Yến gia bị hắn đánh thành đất bằng, nếu mà không xong mới đúng là quái sự.

Nông Thục Nghi bỗng nhiên giơ tay lên đánh ra một đoàn hỏa diễm, lại phá huỷ xác người kia Đoạn Môn tu sĩ Mạc Vô Kỵ trước dùng Lôi Kiếm chém giết, lúc này mới nói với Mạc Vô Kỵ:

- Nơi này không phải là chỗ nói chuyện, ngươi trước đi theo ta.

Nói xong, Nông Thục Nghi tế xuất một chiếc phi thuyền. Nếu như nói trước nàng còn hoài nghi Mạc Vô Kỵ có thể hay không đối nghịch cùng Đoạn Môn, vậy bây giờ nàng là không có nửa điểm hoài nghi. Nếu mà Mạc Vô Kỵ có loại pháo này, dù cho Đoạn Môn mạnh hơn nữa, chỉ cần bị hắn biết vị trí của Đoạn Môn, hắn cũng có thể tiêu diệt Đoạn Môn.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, Nông Thục Nghi đối với việc trợ giúp hắn tiêu diệt Đoạn Môn cũng không lớn. Bởi vì Nông Thục Nghi thân phận thấp, hơn nữa cũng không biết chân chính sào huyệt của Đoạn Môn ở địa phương nào. Nông Thục Nghi duy nhất có thể giúp hắn, đó chính là trả lời vì sao Độc Tiên Tử tại sau khi biết hắn sống lại, nỗ lực muốn cầu sống.

...

Phi thuyền của Nông Thục Nghi so với Mạc Vô Kỵ còn tốt hơn một phần, bất quá địa phương nàng đi tới làm cho Mạc Vô Kỵ có chút kinh ngạc. Bởi vì nàng càng chạy, linh khí chung quanh lại càng thiếu thốn.

Chân Mạch Đại Lục quy tắc tu luyện so với Thất Lạc Đại Lục đầy đủ hơn, cũng không phải nói hết thảy địa phương nơi này tư nguyên linh khí đều tốt hơn so với Thất Lạc Đại Lục. Tại Chân Mạch Đại Lục, cũng có phàm tục thế giới.

Phi hành mấy ngày, Nông Thục Nghi mới dừng lại phi thuyền. Mạc Vô Kỵ thần niệm quét ra ngoài, đã phát hiện tại địa phương cách bọn họ không tới 1 cây số, là một mảnh phàm tục phường thị phạm vi cực kỳ

rộng lớn. Xung quanh phường thị lại là một vài thôn trấn, thôn trấn cùng phường thị liền cùng một chỗ, đem nơi này hợp thành một khu vực.

Chờ Mạc Vô Kỵ cũng thu hồi phi thuyền đến gần, Nông Thục Nghi đã dịch dung thành một nữ tử hơi có vài phần tư sắc, vẻ mặt trét thật dày son phấn tục tằng.

Một nữ nhân nguyên bản nhan sắc tự nhiên, bỗng nhiên dùng loại thật dày son phấn chồng chất này, để cho Mạc Vô Kỵ có một sự không thích ứng mãnh liệt.

Nông Thục Nghi nhìn thấy nghi hoặc trong mắt Mạc Vô Kỵ, tự giễu cười:

- Nơi này là thế ngoại đào nguyên của ta và Uyển Nhi, chúng ta khi chưa có nhiệm vụ, đều có thể ở trong nơi này, hưởng thụ cuộc sống yên tĩnh.

Mạc Vô Kỵ âm thầm lắc đầu, hắn mặc dù không có nói chuyện, bất quá cái chỗ này tiếng người ồn ào, thoạt nhìn thật giống như chợ bán thức ăn cấp thấp bình thường giống nhau, các loại các dạng mọi người đều có, hiển nhiên không có khả năng có cái gì an tĩnh sinh hoạt.

Dường như đã nhìn ra ý nghĩ Mạc Vô Kỵ, Nông Thục Nghi tự cố nói:

- So với bên trong Đoạn Môn cái loại này, ta cùng Uyển Nhi càng thích nơi này hơn. Duy nhất không thích, chính là mỗi lần trở về đều muốn phải bôi một lớp phấn thật dày.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu vì sao Độc Tiên Tử và Nông Thục Nghi này đều là nhan sắc tự nhiên, thì ra các nàng sớm đã chán ghét hoá trang, hơn nữa còn là hóa trang thành cái dạng halloween này.

Mạc Vô Kỵ đi vào phường thị, tiếng động lớn rầm rĩ, tiếng ồn ào dường như để cho Mạc Vô Kỵ lần nữa về tới đường phố Nhiêu Châu trước đây mang theo Yên Nhi đi dạo.

Tại phường khu phố vòng vo mấy vòng sau đó, Mạc Vô Kỵ theo Nông Thục Nghi đi tới một mảnh địa phương khắp nơi đều là nữ nhân.

Mạc Vô Kỵ vừa tới nơi này, liền hiểu Nông Thục Nghi nói an tĩnh nơi là địa phương nào. Thì ra là một mảnh làng chơi, nơi này nữ nhân từng người một quần áo bại lộ, trên người phun nước hoa giá rẻ, mặt trét phấn thật dày.

Mỗi một nam nhân đi vào, đều có thể ôm đi một đám nữ nhân.

- Quyên Quyên, ngày hôm nay thế nào mang nam nhân trở về? Muội muội ngươi đâu nè?

Nông Thục Nghi vừa đi vào một mảnh đường phố này, khắp nơi đều là thanh âm chào hỏi, có thể thấy được nàng ở chỗ này quen biết rất nhiều người.

Nông Thục Nghi lên tiếng chào từng người một, vẻ mặt tươi cười, cũng không có bất kỳ đối lập nào.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, phải biết rằng Nông Thục Nghi nhưng là một Nhân tiên cường giả, đổi một câu nói, đây là Nhân Gian Tiên Vương a. Coi như là phàm tục giới cường đại nhất đế vương gặp nàng, cũng phải quỳ trên mặt đất thỉnh an. Hiện tại nàng và những thứ phong trần nữ tử này chuyện trò vui vẻ, thậm chí lại đem mình làm thành một người trong đó, đây quả thực là việc để cho bất luận kẻ nào cũng không dám tưởng tượng.

- Ngươi có đúng hay không rất khinh thường nữ nhân nơi này?

Nông Thục Nghi đột nhiên hỏi.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, nếu là nói Chân Tinh chỉ có một người rất không thèm để ý đối với sự chênh lệch giữa tu sĩ cùng người phàm, vậy người này nhất định là hắn.

Hắn vốn chính là đến từ địa cầu, một người phàm tục. Coi như là hiện tại hắn tu luyện đến Chân Thần Cảnh mười tầng, hắn là không có Linh Căn, không cách nào mở ra Linh Lạc. Hắn mặc dù có thể tu luyện, là bởi vì hắn mở ra thủ đoạn tu luyện dựa trên mạch lạc.

- Các nàng kỳ thực rất thương cảm, ngươi nhìn thấy bộ dáng tươi cười lôi kéo nam nhân, phía sau đều là nước mắt. Ở chỗ này tỷ muội, không có mấy người có thể sống lâu. Ta cùng Uyển Nhi bình thường qua mỗi vài chục năm, liền phải đổi chỗ khác...

Nông Thục Nghi nói đến đây, không biết là hay không xúc động tâm tư, không có nói nữa đi xuống.

Nàng mang theo Mạc Vô Kỵ chuyển vào một cái đường phố nhỏ trong đó, đi tới một gian phòng sau cùng. Cửa mở ra, bên trong âm u ẩm ướt, ngoại trừ hai chiếc giường ra, chỉ có một cái bàn cùng hai cái ghế.

Nông Thục Nghi đi tới phía sau một cái ghế, vuốt ve một hồi lâu, lúc này mới quay đầu nói với Mạc Vô Kỵ:

- Đây là cái ghế Uyển Nhi ngồi, ta đã nhiều năm không có thấy nàng...

Mạc Vô Kỵ không biết làm sao khuyên bảo Nông Thục Nghi, chỉ có thể trầm mặc.

Qua mấy phút đồng hồ thời gian, Nông Thục Nghi lúc này mới buông tay ra, nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Uyển Nhi là người trọng sinh sống lại...

Tuy đoán được Độc Tiên Tử cũng giống như hắn, Mạc Vô Kỵ vẫn là rất giật mình:

- Vậy là ngươi làm sao mà biết được?

- Nàng vừa sinh ra liền mang theo trí nhớ của kiếp trước, nếu mà không phải là có Đoạn Môn, ta có lẽ sẽ không biết tu luyện, như vậy chúng ta sống càng thêm bình an hỉ nhạc...

Nông Thục Nghi dường như đang hướng Mạc Vô Kỵ giải thích, vừa tựa hồ đang lầm bầm lầu bầu, giọng nói mang theo vài phần hồi tưởng:

- Thẳng đến có một ngày, một người tên là Trúc Khúc nam tử tìm tới nhà ta, hắn mang đi hai tỷ muội chúng ta. Tỷ muội của ta đi rồi, phụ mẫu ta cũng chết đi không giải thích được.

- Vậy Trúc Khúc chính là Đoạn Môn môn chủ?

Mạc Vô Kỵ xen mồm hỏi một câu.

Nông Thục Nghi gật đầu:

- Đúng vậy, hắn chính là môn chủ Đoạn Môn. Hắn tu luyện một loại công pháp gọi là Luyện hồn quyết, loại luyện hồn này cực kỳ đáng sợ. Theo ta được biết, tại toàn bộ Chân Tinh, không có bất kỳ người nào Nguyên Thần cùng hồn phách cường đại như hắn. Hắn càng có thể vượt cấp lớn khiêu chiến đối thủ. Trước đây thời điểm hắn vẫn còn là Nhân Tiên tầng bốn, nghe nói đã giết cường giả Địa Tiên tầng một.

Mạc Vô Kỵ nghe rung động trong lòng, hắn mở thủ đoạn mạch lạc tu luyện, cho tới bây giờ, khai thông một trăm lẻ sáu nhánh mạch lạc, có thể dễ dàng chém giết bình thường Nhân tiên tu sĩ. Thế nhưng Địa Tiên cùng Nhân Tiên lại bất đồng, có lẽ hắn tới Nhân Tiên tầng bốn có thể chém giết Địa Tiên, đây cũng chỉ là có lẽ mà thôi.

- Luyện hồn quyết trong quá trình tu luyện, phải không ngừng thôn phệ Nguyên Thần cùng hồn phách. Nhưng môn công pháp này chỗ mâu thuẫn là muốn lại đem luyện hồn quyết tu luyện càng cường đại hơn, thăng cấp nhanh hơn, nhất định phải phải có tinh khiết nhất hồn phách cùng Nguyên Thần. Muốn tinh khiết nhất, chỉ có thể thôn phệ một người hồn phách Nguyên Thần tu luyện.

Nông Thục Nghi nói đến đây, vành mắt có chút đỏ:

- Ngoài ra, muốn luyện hồn quyết lột xác thành luyện thần quyết, còn nhất định phải có hồn phách cùng Nguyên Thần của người trọng sinh sống lại... Trúc Khúc có một loại bản lĩnh, có thể nhận thấy được linh hồn cùng hồn phách của người sống lại. Người sống lại chẳng những hồn phách Nguyên Thần so với người bình thường càng cường đại hơn, còn phục vụ nhu cầu của Trúc Khúc tu luyện luyện hồn quyết...

- Cho nên Trúc Khúc thôn phệ Uyển Nhi hồn phách cùng Nguyên Thần tu luyện, sau đó lại không ngừng dùng thiên tài địa bảo chữa trị hồn phách của nàng, để cung cấp cho hắn lần nữa tu luyện?

Mạc Vô Kỵ đã có chút hiểu.

Nông Thục Nghi nước mắt nhịn không được chảy xuống:

- Hắn dùng hồn phách cùng Nguyên Thần của Uyển Nhi tu luyện không sai, thế nhưng cung cấp mỗi một phần chữa trị hồn phách linh thảo, đều cần Uyển Nhi chính bản thân làm cống hiến cho Đoạn Môn đi trao đổi. Hắn nói cho Uyển Nhi, chỉ cần hắn tu luyện thành công, hắn sẽ thả Uyển Nhi cùng ta tự do. Bởi vì một chút tưởng niệm này, để cho Uyển Nhi điên cuồng làm việc cho Đoạn Môn.

Uyển Nhi tư chất so với ta tốt hơn nhiều lắm, thế nhưng nàng mỗi lần tu luyện tới thời điểm sắp lên cấp, lại bị Trúc Khúc cắn nuốt hết bộ phận Nguyên Thần cùng hồn phách, nàng phải tiếp tục cố gắng. Qua nhiều năm như vậy, thực lực của nàng trái lại xa xa không bằng ta... Có thể nói từ khi tiến vào Đoạn Môn sau đó, Uyển Nhi liền sống rất khổ, nàng thực sự sống không bằng chết, cho nên chết đối với nàng mà nói có lẽ đó là sự giải thoát tốt hơn...

Mạc Vô Kỵ lặng lẽ, nghĩ đến Độc Tiên Tử này ngượng ngùng như nhà bên thiếu nữ bình thường vậy, hắn còn tưởng rằng toàn bộ là làm bộ. Chí ít tại trong lòng nàng có một phần khát vọng sống tiếp, lúc này mới

điên cuồng đi giúp Đoạn Môn làm việc. Đổi thành bất cứ người nào, bị dằn vặt như vậy, phỏng chừng sớm đã kiên trì không nổi nữa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 371: Đoạn Môn Môn Chủ

- Nàng sở dĩ sau cùng muốn cầu sống, là bởi vì nàng có hai cái nguyện vọng, một là muốn đem công pháp của mình truyền cho ngươi. Còn có một cái là, nàng sống rất cô độc.

Mạc Vô Kỵ không hiểu nhìn Nông Thục Nghi, hai cái nguyện vọng này là có ý gì?

Nông Thục Nghi tiếp tục nói:

- Ta cùng nàng mặc dù là tỷ muội, thế nhưng cho tới nay, đều là nàng chiếu cố ta nhiều hơn. Sâu trong nội tâm của nàng rất cô đơn, không có bằng hữu chân chính. Nàng cho là ngươi giống như nàng, là người trọng sinh sống lại, hẳn là cùng một loại người, cho nên muốn cùng ngươi trở thành bằng hữu. Thứ nhì là bởi vì nàng kiếp trước bản thân có công pháp cường đại nhất, mà loại công pháp này chính là cho người sống lại tu luyện. Chính nàng không có cơ hội tu luyện, cho nên muốn đem cho ngươi.

Nàng và ta tại lúc còn rất nhỏ đã bị Trúc Khúc mang đi, sau đó tu luyện Đoạn Môn công pháp. Đoạn Môn công pháp một khi tu luyện, thì không thể dừng lại, nếu không linh nguyên đốt người mà vong. Đồng dạng, một khi tu luyện Đoạn Môn công pháp, cũng không thể lại tu luyện công pháp khác.

- Đúng dịp như vậy?

Mạc Vô Kỵ bộc phát nghi hoặc, Nông Thục Uyển sống lại đã đủ khéo léo, lại còn bản thân có công pháp chuyên môn cho người trọng sinh tu

luyện.

Nông Thục Nghi lắc đầu:

- Không phải là đúng dịp, mà là bởi vì Uyển Nhi chiếm được này môn công pháp, mới dùng đại nghị lực lựa chọn trọng sinh sống lại.

- Ngươi nói sống lại có thể lựa chọn?

Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, thậm chí bắt được vai Nông Thục Nghi, trong lòng vô cùng kích động.

Nông Thục Nghi than thở:

- Ta biết ngươi muốn hỏi gì, nhưng cái này cũng không có thể sử dụng tại trên người người thứ hai. Uyển Nhi kiếp trước liền bản thân có Luân Hồi Mạch, người có Luân Hồi Mạch, chỉ cần có Luân Hồi Quả, thì có 60% cơ hội sống lại. Hơn nữa sau khi sống lại, còn có 50% cơ hội tìm về thì ra ký ức kiếp trước.

- Luân Hồi Mạch cùng Luân Hồi Quả?

Mạc Vô Kỵ nhất thời nhíu mày, hắn cũng không có nghe nói qua. Hắn mở đi ra một trăm lẻ sáu nhánh mạch lạc rồi, cũng không có gì là Luân Hồi Mạch. Về phần Luân Hồi Quả, hắn một cái lục phẩm Địa Đan Sư cũng không có nghe nói qua.

- Ngươi không cần suy nghĩ, coi như là Uyển Nhi chính bản thân cũng không biết cái gì là Luân Hồi Mạch cùng Luân Hồi Quả. Nàng tìm về trí nhớ của kiếp trước cũng không hoàn chỉnh, phỏng chừng không phải là đồ đạc một giới này.

Nông Thục Nghi nói.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, qua một hồi lâu sau đó mới hỏi:

- Vậy muội muội ngươi Uyển Nhi còn có cơ hội tiếp tục sống lại hay không?

Nông Thục Nghi lắc đầu:

- Nếu như ta không có đoán sai, hắn không có. Trên đời này có lẽ chỉ có Luân Hồi, coi như là Uyển Nhi Luân Hồi, nàng cũng không phải Uyển Nhi đời này, bởi vì trí nhớ kia đã hoàn toàn biến mất, là một người chút nào không liên hệ mà thôi.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, Thư Âm cũng không có cơ hội sống lại nữa, chờ chuyện bên này hoàn tất, trước khi hắn đi tới tinh không, nhất định phải lại đem Thư Âm đưa đến bên mẹ nàng.

- Trúc Khúc là tu vi gì?

Mạc Vô Kỵ trong lòng bỗng nhiên dâng lên một loại ý niệm trong đầu cường liệt muốn giết Đoạn Môn minh chủ Trúc Khúc, dường như vì mình, cũng dường như vì Độc Tiên Tử đồng dạng là sống lại.

- Ta đoán hắn dù cho không phải là Địa Tiên, vậy cũng tới gần Địa Tiên. Thế nhưng thực lực của hắn tuyệt đối là Địa Tiên cường giả, thậm chí là có thể sánh ngang Địa Tiên trung hậu kỳ. Hơn nữa…

Nông Thục Nghi không phải là rất xác định nói phân nửa sau đó dừng một chút, lúc này mới tiếp tục nói:

- Cái băng pháo đó của ngươi tuy rằng cường đại, nhưng nếu là hắn tại Đoạn Môn, sợ rằng không cách nào đối với hắn tạo thành thương tổn. Ta nghe nói hắn tu luyện dùng pháp bảo, là một món tiên khí. Dưới tình hình chung, hắn đều ở trong tiên khí bế quan, không có bất kỳ người nào có thể đối với hắn làm sao.

- Tiên khí?

Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên nghe nói có người bản thân có tiên khí, lập tức hắn liền nghĩ đến Sầm Thư Âm Đại Phong Quyết, đó cũng là

Tiên Cấp Công Pháp.

Mạc Vô Kỵ vươn tay nói:

- Nếu không lại đem cổ tay ngươi cho ta xem, ngươi công pháp tu luyện rốt cuộc là gì…

Mạc Vô Kỵ một câu lời còn chưa nói hết, đột ngột một bước tiến lên, đưa tay lại chụp lấy Nông Thục Nghi, cả người đều hóa thành một đạo vi phong từ đằng xa biến mất.

Nông Thục Nghi trong lòng cả kinh, lập tức liền muốn phản kháng. Nàng chưa kịp phản kháng, nàng liền cảm nhận được xung quanh không gian kịch liệt ba động.

Nông Thục Nghi lập tức an tĩnh lại, thẳng đến lúc này, nàng mới cảm giác được cái loại không gian sát khí này.

- Ầm!

Một đạo kinh khủng tiếng nổ tung vang lên, Nông Thục Nghi đã bị Mạc Vô Kỵ mang theo vọt vào giữa không trung thấy ẩm ướt gian nhà nàng lúc trước ở lúc này hoàn toàn hóa thành tro tàn. Cuồng bạo không gian nghiền nát cũng không có lập tức ngừng lại, vẫn như cũ đang không ngừng kéo dài.

Những người sinh hoạt tại một mảnh phường phố này, nhanh chóng bị bạo liệt không ngừng kéo dài thôn phệ. Thê lương thảm thiết truyền đến, thế nhưng điên cuồng bạo liệt vẫn như cũ không ngừng mở rộng.

Hai hàng nước mắt từ khóe mắt Nông Thục Nghi rơi xuống, nàng và Nhân Tiên khác bất đồng. Nơi này là địa phương nàng và muội muội Uyển Nhi sinh hoạt, dù cho cái chỗ này tràn đầy các loại các dạng thấp kém cùng phố phường người phàm. Nhưng đối với nàng mà nói, những thứ này phố phường người phàm so với những tu sĩ kia, còn chất phác thiện lương nhiều hơn.

Mà bây giờ, mọi người bởi vì nàng mà bị giết oan, một mảnh an tĩnh cõi yên vui cũng biến thành phế tích.

Tại nơi trên mặt đất nổ tung, nàng nhìn thấy Lộ tỷ đối với nàng rất tốt bị đập thành hai nửa, thấy đám ác khách Phong nương nàng từng ngăn cản bị một khối đá vụn bay lên ầm vỡ lồng ngực…

Thế nhưng nàng lại bất lực, dù cho nàng là một Nhân tiên, vẫn là bất lực. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ đúng lúc mang theo nàng chạy trốn, nàng cũng là một thành viên trong đó. Bất đồng duy nhất chính là, nàng nhiều nhất là thụ thương, sẽ không bị giết mà thôi.

- Quả nhiên có vài phần bản lĩnh, cư nhiên có thể cảm nhận được ta đến, thảo nào có thể giết chết hơn mười người của Đoạn Môn ta, tiêu diệt Yến gia, thậm chí còn giết chết Hạ Đan Đạo.

Một cái giọng ôn hòa xuất hiện ở đối diện Mạc Vô Kỵ cùng Nông Thục Nghi.

Mặc dù đối với phương cũng không có tận lực thả ra khí thế, nhưng khí thế cường đại vẫn như cũ chèn ép Mạc Vô Kỵ làm cho cực kỳ khó chịu. Mạc Vô Kỵ buông Nông Thục Nghi ra, vung tay Thiên Cơ Côn xuất hiện, hắn cũng không nói lời nào, mà là lạnh lùng nhìn chằm chằm đối phương.

Đây là một người nam tử cực kỳ anh tuấn, hắn thậm chí để cho Mạc Vô Kỵ nhớ lại ban đầu ở Thất Lạc Đại Lục nhìn thấy Hạ Kiếm Đình, đều là một mỹ nam tử nhất đẳng.

Nam tử này chắp tay sau đít đứng ở mấy trượng bên ngoài Mạc Vô Kỵ, quanh thân thoạt nhìn cũng không có gì nguyên lực ba động. Mạc Vô Kỵ biết thực lực của người này rất đáng sợ, hắn đoán chừng một chút, hắn khả năng không phải là đối thủ của người này.

- Hắn chính là Đoạn Môn môn chủ Trúc Khúc?

Nông Thục Nghi tu vi tuy so với Mạc Vô Kỵ cao hơn, lúc này lại không tự chủ được vô ý thức sau đó lùi lại mấy bước, đứng ở phía sau Mạc Vô Kỵ.

- Ngươi nếu là yên lặng làm Tinh Chủ của ngươi, đừng đến gây chuyện ta, có lẽ ngươi còn có thể sống lâu một chút. Đương nhiên cũng chỉ là sống lâu một chút mà thôi, chờ ta biết Độc Tiên Tử là bị ngươi giết, ta cũng sẽ giết chết ngươi. Về phần Tinh Đế Sơn, ta sẽ san bằng nó, đắc tội Đoạn Môn ta, liền không cần phải tồn tại nữa.

Nam tử được Nông Thục Nghi xưng là Trúc Khúc, giọng nói bình tĩnh, không mang theo nửa điểm hỏa khí.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, tên này khẩu khí thật là lớn, dĩ nhiên muốn tiêu diệt Tinh Đế Sơn. Tinh Đế Sơn coi như là lại lạc phách, cũng là Chân Tinh đệ nhất đại tông môn. Chỉ là một dáo dác Đoạn Môn, hoài bão thật đúng là không nhỏ.

- Nếu là ta không có đoán sai, ngươi hẳn là sơ hiểu không gian sao?? Cho ngươi hai con đường, đệ nhất giao ra công pháp không gian của ngươi, tại trước mặt chúng ta tự sát. Thứ hai ta lại đem ngươi giết, sau đó rút hồn phách của ngươi, lấy thêm chiếc nhẫn của ngươi nữa.

Nghe được lời của Trúc Khúc, Mạc Vô Kỵ trái lại nghi hoặc nhìn Nông Thục Nghi. Nông Thục Nghi không phải nói Trúc Khúc có thể cảm thấy được người sống lại tồn tại sao? Mình cũng là người sống lại, tên này dường như căn bản là không cảm thấy được.

Nông Thục Nghi vẫn như cũ giữ lại nước mắt lớn tiếng hỏi:

- Trúc Khúc, ngươi giết ta cũng thì thôi, vì sao phải giết chết nhiều người vô tội như vậy? Bọn họ đều là người phàm tục, ngươi tên súc sinh này

Trúc Khúc lạnh lùng cười:

- Xem ra ngươi đã không sợ Đoạn Môn, chẳng lẽ cho rằng tìm được một cái Tinh Chủ làm chỗ dựa vững chắc, đã cảm thấy rất giỏi? Cùng một bầy kiến hôi lăn lộn cùng một chỗ, thứ mất mặt xấu hổ. Độc Tiên Tử chết rồi, ngươi cũng không cần phải sống, chết đi!

Trúc Khúc lời còn chưa dứt, đã một bước nhảy qua trước, giơ tay lên phách về phía Nông Thục Nghi.

Mạc Vô Kỵ há có thể để cho Nông Thục Nghi bị giết trước mắt hắn, Thiên Cơ Côn hóa thành vô cùng côn ảnh đánh ra.

- Ầm!

Nguyên lực nổ tung, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được vô cùng áp lực vô tận đánh tới, bộ ngực hắn ức chế buồn bực, há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra.

- Đi mau!

Mạc Vô Kỵ đối với Nông Thục Nghi quát to một tiếng, cả người đều lui về phía sau. Nông Thục Nghi biết nàng không thể giúp Mạc Vô Kỵ, cũng theo lui về phía sau, bất quá cũng không có đi xa.

- A đù!

Trúc Khúc cũng không có thừa thắng xông lên, trên thực tế hắn vừa rồi chỉ là ra gần một nửa khí lực mà thôi, hắn cũng không sợ Mạc Vô Kỵ có thể ở trước mặt hắn chạy thoát.

- Ngươi chẳng những là Nhân Cực Cảnh, lại còn là Địa cực cảnh, thậm chí tu luyện đến Chân Thần Cảnh tầng chín trở lên?

Trúc Khúc lúc nói xong, nhìn về phía Mạc Vô Kỵ ánh mắt càng là nóng bỏng.

Hắn không nhìn ra Mạc Vô Kỵ là người sống lại, nhưng ở trong một lần giao thủ cùng Mạc Vô Kỵ, đã nhận ra Cực cảnh linh vận trong cơ thể

Mạc Vô Kỵ.

Nghe được Mạc Vô Kỵ chỉ là Chân Thần Cảnh, Nông Thục Nghi cũng ngây dại. Chân Thần Cảnh cư nhiên có thể dễ dàng giết chết nàng, dù cho thực lực của nàng không được nữa, nàng dầu gì cũng là một Nhân tiên tầng ba cường giả a.

Nàng lại nhìn một chút Trúc Khúc, trong lòng có thêm một loại cô đơn. Tuy nàng muốn phải cố gắng tu luyện tới đẳng cấp cao hơn, đi trợ giúp Uyển Nhi. Trên thực tế dù cho nàng tu luyện đến càng cao, nàng cũng không địch một cái Chân Thần Cảnh.

Vô luận là Mạc Vô Kỵ, hay là Trúc Khúc, đều mạnh hơn nàng nhiều hơn. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ này còn là Nhân Cực Cảnh cùng Địa cực cảnh, đây là cảnh giới vô số tu sĩ đều tha thiết ước mơ, dù cho leo tới một cái Cực cảnh trong đó, cũng là vô thượng thiên tài, mà Mạc Vô Kỵ hai cái Cực cảnh đều trèo lên rồi.

Nông Thục Nghi cũng không thích cùng các tu sĩ còn lại cùng nhau tham khảo hoặc là nói nhiều, cho nên nàng cũng không rõ ràng lắm thực lực của chính mình kỳ thực so với đại đa số Nhân Tiên, đã mạnh hơn rất nhiều. Chỉ là nàng hết lần này tới lần khác muốn cùng Mạc Vô Kỵ cùng Trúc Khúc so sánh, tự nhiên là bị đả kích lớn.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Trúc Khúc, đồng thời thấp giọng truyền âm cho Nông Thục Nghi nói:

- Nông đạo hữu, người này thực lực tuyệt đối không phải Nhân tiên, nhất định là cường giả Địa Tiên trở lên. Bất quá hắn ngày hôm nay muốn lưu lại hai chúng ta, còn kém một chút. Ngươi nghe ta, đợi lát nữa ta cùng hắn đánh nhau sau đó, ngươi lập tức bỏ chạy, đi hướng tây nha. Ta sẽ tại thời gian ngắn nhất đến bên cạnh ngươi, sau đó mang theo ngươi cùng đi, nhớ kỹ nghìn vạn không nên phản kháng, cũng không nên nghĩ tới việc giúp ta.

Mạc Vô Kỵ nói xong câu đó sau đó, Thiên Cơ Côn lần nữa huyễn hóa thành tầng tầng cuộn sóng côn ảnh cuốn về phía Trúc Khúc. Địa Tiên thì như thế nào? Cũng đừng mong tùy tùy tiện tiện giữ Mạc Vô Kỵ hắn lại được.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 372: Tinh Đế Sơn Phẫn Nộ

Tại Mạc Vô Kỵ động thủ đồng thời, Nông Thục Nghi xoay người rời đi, nàng lựa chọn tin tưởng Mạc Vô Kỵ. Tuy nàng Nhân tiên ba tầng, nhưng tại trước mặt Trúc Khúc, đích thật là không có bất kỳ sức đánh trả nào.

Thấy Mạc Vô Kỵ cũng dám chủ động ra tay với tự mình, Trúc Khúc giận dữ phản kháng. Hắn đã ra mắt kẻ càn rỡ tự đại, nhưng thực ra mà nói, tên gia hỏa càn rỡ tự đại cùng Mạc Vô Kỵ như vậy, hắn vẫn là lần đầu tiên thấy.

Dù cho Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa, một cái Chân Thần Cảnh con kiến hôi, cũng dám động thủ với hắn. Phải biết rằng hắn tại Nhân Tiên trung kỳ là có thể chém giết Địa Tiên sơ kỳ, hiện tại hắn đã là Địa Tiên sơ kỳ, coi như là Địa Tiên viên mãn tới nơi này, cũng là chưa đủ nhìn, nho nhỏ một cái Chân Thần cũng dám ra tay với hắn?

Trúc Khúc thậm chí ngay cả bản thân pháp bảo đều lười lấy ra, liền nhảy lại đón Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ côn ảnh tại trước mặt Trúc Khúc tự động tan rã ra, Trúc Khúc mở ra bàn tay to, trực tiếp chộp tới Mạc Vô Kỵ.

Cường đại nguyên lực tạo thành một cái không gian thật lớn, cái không gian này lại đem Mạc Vô Kỵ trực tiếp phong tỏa ở trong đó. Nếu là Mạc Vô Kỵ hiện tại có Linh Lạc mà nói, hắn sẽ cảm giác được chính bản thân hết thảy Linh Lạc toàn bộ đều nhất thời chậm lại.

Trúc Khúc đối với một trảo này vô cùng có lòng tin, đừng nói Mạc Vô Kỵ bất quá chỉ là Chân Thần Cảnh, dù cho Mạc Vô Kỵ là Nhân Tiên cảnh, tại dưới hắn một trảo này, cũng không cách nào vận chuyển nguyên lực. Hắn một trảo này sẽ trực tiếp phá hư chung quanh một phần linh lực khí tức, để cho đối thủ không cách nào tụ tập nguyên lực, Linh Lạc lưu chuyển bị ngăn trở.

Đáng tiếc hắn đã hạ thủ đối tượng sai rồi, Mạc Vô Kỵ đích thật là Chân Thần Cảnh tầng mười tu sĩ, nhưng trên người hắn không có một cái Linh Lạc, hắn thậm chí không có Linh Căn, không có Nguyên Thần. Hắn sở dĩ có thể tu luyện, là bởi vì hắn mở ra thủ đoạn mạch lạc tu luyện.

Trúc Khúc hầu như khẳng định Mạc Vô Kỵ sẽ rơi vào nguyên lực lòng bàn tay của hắn, hắn rất nhanh thì cảm giác được không đúng. Một đạo sát khí dĩ nhiên vô thanh vô tức xuất hiện ở sau ót của hắn, nếu không phải hắn đối với không gian cũng có am hiểu nhất định, thực lực lại mạnh mẽ hơn Mạc Vô Kỵ nhiều lắm, đạo này sát khí hắn căn bản là không cảm thấy được.

Tại đây ngay lập tức thời gian, Trúc Khúc thân hình mạnh mẽ triệt dời xa hơn mười trượng, nguyên lực tường chắn trước đạo sát khí này.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn đánh vào trên nguyên lực hộ tường, Mạc Vô Kỵ trước tiên liền biết Hạ Nhất Côn đã đánh vào khoảng không.

Từ khi Phạm Thiên Côn Ảnh Hạ Nhất Côn bị Mạc Vô Kỵ lĩnh ngộ tới nay, đây là lần đầu tiên thất thủ. Lần trước đánh với cái kia Cung Diệp Kiếm, hắn Hạ Nhất Côn cũng thất thủ qua một lần. Bất quá một lần kia Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng, là Cung Diệp Kiếm vận khí tốt, tại thời điểm hạ côn đã sớm rời khỏi. Hơn nữa hắn cũng không có toàn lực đối phó cái tên kia.

Trước mắt Trúc Khúc này, cũng là tại hắn toàn lực xuất thủ, thậm chí tại cảm thấy được Hạ Nhất Côn sau đó mới tránh né. Coi như là như vậy,

Hạ Nhất Côn vẫn là không có hiệu quả.

Mạc Vô Kỵ cả nhìn một cái cũng không có nhìn, dương tay chính là một đạo Lôi Võng đánh ra, đồng thời thân hình trực tiếp từ tại chỗ biến mất. Thực lực chênh lệch quá lớn, tiếp tục đánh tiếp chính là muốn chết.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ biến mất trong nháy mắt, một đạo lệ mang lại đem bóng dáng Mạc Vô Kỵ tại chỗ đánh thành mảnh nhỏ. Sau một khắc, Mạc Vô Kỵ Lôi Võng mới bao vây Trúc Khúc.

- Ca ca!

Mấy đạo âm hưởng sau đó, thân hình Trúc Khúc xuất hiện ở trong hư không. Mạc Vô Kỵ Lôi Võng chỉ là đem tóc của hắn đốt cháy rụi một phần mà thôi, thậm chí ngay cả quần áo cũng không có xuất hiện nếp uốn. Bởi vì Mạc Vô Kỵ Lôi Võng căn bản là không cách nào phá ra Trúc Khúc hộ thân nguyên lực.

Lúc này Trúc Khúc sắc mặt rất là xấu xí, vừa rồi hắn đột ngột hạ sát thủ, cũng không có thương tổn được nửa sợi lông trym của Mạc Vô Kỵ, để cho hắn cực độ khó chịu.

Trúc Khúc thân hình lóe lên, đồng dạng từ tại chỗ biến mất, phương hướng hắn đuổi theo, chính là phương hướng Mạc Vô Kỵ vừa rồi biến mất.

Trong lòng hắn bộc phát lay động, Mạc Vô Kỵ tới cùng tu luyện là công pháp gì? Bản thân pháp kỹ dĩ nhiên không cách nào trói buộc Linh Lạc vận hành của hắn? Phải biết rằng tại hắn vừa rồi vận dụng pháp kỹ, thế nhưng cả người tu vi mạnh hơn so với hắn cũng khó trốn bị ức chế Linh Lạc vận hành.

Nông Thục Nghi đang chạy thật nhanh bỗng nhiên cảm giác được bên cạnh có thêm một người, nàng chưa kịp phản ứng kịp, người kia đã

nắm nàng lên, trực tiếp từ tại chỗ biến mất.

Cũng may Mạc Vô Kỵ sớm đã cùng nàng nói qua, tuy trong lòng nàng khiếp sợ Mạc Vô Kỵ cư nhiên biết không gian thuấn di, vẫn như cũ duy trì tỉnh táo.

Mạc Vô Kỵ cuồn cuộn nổi lên Nông Thục Nghi, liên tiếp không ngừng thuấn di.

Ở phía sau đuổi Trúc Khúc gương mặt châm chọc cùng cười nhạt, Mạc Vô Kỵ loại này không ngừng thuấn di phương thức xác thực để cho hắn tạm thời đuổi không kịp. Bất quá coi như là ngươi lại rất trâu bò, thuấn di loại thủ đoạn này cũng không cách nào vĩnh viễn duy trì sử dụng. Dù cho hắn không biết thuấn di, cũng biết thuấn di đối với nguyên lực cùng thần niệm tổn hao lớn bao nhiêu.

Thế nhưng một canh giờ trôi qua sau đó, sắc mặt Trúc Khúc có chút thay đổi, hắn dĩ nhiên cảm giác được khoảng cách của Mạc Vô Kỵ với hắn càng ngày càng xa. Hắn chỉ có thể thông qua không gian ba động sau khi Mạc Vô Kỵ thuấn di, tìm được phương hướng Mạc Vô Kỵ biến mất. Có thể tưởng tượng, một khi khoảng cách Mạc Vô Kỵ với hắn tới trình độ nhất định rồi, hắn sẽ mất đi loại này không gian ba động.

Một khi mất đi loại này không gian ba động, hắn cũng không cách nào theo dõi Mạc Vô Kỵ.

Điều này sao có thể? Mạc Vô Kỵ cho dù là Nhân Cực Cảnh lại là Địa Cực Cảnh, nguyên lực lớn hơn xa hơn người bình thường, cũng không cách nào khoa trương như vậy a? Liên tục thuấn di một canh giờ? Đây là cái gì biến thái nguyên lực?

Mạc Vô Kỵ biết ngoại trừ liên tục không ngừng thuấn di bên ngoài, hắn thật đúng là không cách nào thoát khỏi Trúc Khúc. Ngược lại không phải là nói hắn liên tục không ngừng thuấn di tốc độ nhanh hơn Trúc Khúc, mà là bởi vì hắn thuấn di sau đó tạo thành vết tích là khó khăn nhất để nắm bắt. Trúc Khúc muốn đuổi tới hắn, nhất định phải muốn

thông qua không gian ba động hắn thuấn di phán đoán phương vị của hắn, sau đó mới có thể tiếp tục đuổi theo hắn. Cứ như vậy, hắn xác định vững chắc sẽ cùng Trúc Khúc càng kéo khoảng cách càng lớn.

Sự thực cũng chứng minh hắn không có nghĩ sai, the distance between hắn và Trúc Khúc càng lúc càng lớn, sau cùng Trúc Khúc thậm chí không ở trong phạm vi thần niệm của hắn nữa.

Mạc Vô Kỵ cũng không có thả lỏng, vẫn là đang không ngừng thuấn di. Tu vi của hắn hữu hạn, hiện tại mỗi một lần hắn thuấn di chỉ có thể đạt hơn mười trượng, đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói đã đủ.

Về phần Trúc Khúc cho rằng thuấn di tiêu hao nguyên lực cùng thần niệm, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì sẽ lực kiệt, cái quan điểm này, đối với người khác thì hữu dụng, đối với Mạc Vô Kỵ thế nhưng không có nửa điểm tác dụng.

Mạc Vô Kỵ bản thân có cực lớn thức hải, còn có Tử Nguyên hồ lớn, thuấn di như vậy hắn có thể liên tục không ngừng tiến hành hơn nửa ngày thời gian.

Có hơn nửa ngày thời gian, hắn sớm đã đem Trúc Khúc bỏ xa.

Mạc Vô Kỵ tự tin thực lực của hắn bây giờ coi như là đánh không lại Địa Tiên cường giả, muốn chạy trốn mà nói, vẫn không có người nào có thể đuổi theo hắn, không phải là không có căn cứ.

Lại là một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ không thuấn di nữa, mà là đổi thành Phong Độn. Lại liên tục chạy một ngày, hắn mới tế xuất phi thuyền.

- Ngươi dĩ nhiên trốn thoát khỏi tay của Trúc Khúc!!! Vãi lều!

Nông Thục Nghi rơi vào trên phi thuyền của Mạc Vô Kỵ, gương mặt lay động. Trúc Khúc tại trong lòng nàng chính là tồn tại như thần vậy, trên thế giới này, không ai có thể chiến thắng Trúc Khúc. Hôm nay Mạc

Vô Kỵ mới Chân Thần Cảnh, lại từ bên trong Trúc Khúc truy sát trốn thoát, hơn nữa lại còn đem nàng cũng mang theo, đây là ảo sao?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, dù cho Trúc Khúc tu vi xa xa mạnh hơn hắn, với hắn mà nói, cũng không phải là cái sự tình hào quang gì. Từ trong tay người khác trốn ra rất giỏi sao?

- Ta hoài nghi công pháp tu luyện của ngươi có vấn đề, Trúc Khúc nói không chừng có thể căn cứ ngươi công pháp tu luyện tìm được chúng ta.

Mạc Vô Kỵ tại kiến thức Trúc Khúc sau đó, liền biết người kia tuyệt đối là một kẻ kiêu hùng. Hắn muốn đơn đả độc đấu giết chết Trúc Khúc, trong khoảng thời gian ngắn là đừng nên suy nghĩ.

Nông Thục Nghi cũng không có phản bác, gật gật đầu nói:

- Ngươi nói không sai, công pháp của ta đích thật là có vấn đề. Trên thực tế hết thảy người Đoạn Môn công pháp tu luyện đều có vấn đề.

- Xòe tay ngươi cho ta xem.

Mạc Vô Kỵ lần nữa đưa tay ra.

Nông Thục Nghi không có cự tuyệt, kỳ thực Mạc Vô Kỵ có cứu nàng chạy trốn hay không, nàng cũng không thèm để ý. Nàng sở dĩ nghe theo Mạc Vô Kỵ cùng nhau chạy trốn, là không muốn rơi vào trong tay Trúc Khúc. Nàng cũng biết Mạc Vô Kỵ muốn điều tra công pháp của nàng, đối với nàng một người chắc chết, Mạc Vô Kỵ vô luận như thế nào tra, nàng cũng không có ý kiến.

Mạc Vô Kỵ cùng người khác bất đồng, hắn có Trữ thần lạc, hắn có thể lại đem chính bản thân trữ thần lạc thần niệm thẩm thấu đến Nông Thục Nghi Linh Lạc.

Mạc Vô Kỵ đối với Linh Lạc xa không có tinh thông như mạch lạc, nhưng trình độ hắn hiểu đối với mạch lạc vượt ra khỏi cấp độ bình

thường, Linh Lạc cùng mạch lạc phân biệt, đây chẳng qua là hình thức sai biệt.

Chỉ là nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ thần niệm liền phát hiện bên trong Nông Thục Nghi Linh Lạc lưu chuyển linh lực có chút vấn đề. Những linh lực này nhìn như rất tinh khiết, kỳ thực lại mang theo một loại dược lực. Theo Mạc Vô Kỵ, đây chính là Nông Thục Nghi nói Linh Lạc hành đan lưu lại.

Đoạn Môn công pháp hẳn là không đầy đủ, Trúc Khúc dùng Linh Lạc hành đan đến hoàn thiện công pháp, đồng thời cũng dùng cái này thủ đoạn khống chế người Đoạn Môn.

Chỉ cần tu luyện Đoạn Môn công pháp, nhất định phải dùng Linh Lạc hành đan, dùng Linh Lạc hành đan càng nhiều, đối với Đoạn Môn lại càng ỷ lại.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nói:

- Nông đạo hữu, ta có biện pháp giải trừ nhu cầu của ngươi đối với Linh Lạc hành đan. Bất quá sau khi giải trừ, ngươi rất có thể sẽ chết, hoặc là tu vi mất hết.

Nông Thục Nghi cũng không có nửa phần mừng rỡ, giọng nói cô đơn nói:

- Nếu mà ngươi muốn dùng nguyên lực bức ra đan khí bên trong Linh Lạc của ta, vậy cũng không cần làm. Bởi vì mỗi một người làm như vậy, đều đã ngã xuống. Chỉ cần tu luyện Đoạn Môn công pháp, Linh Lạc hành đan đan khí liền vĩnh viễn ở lại trong Linh Lạc, không có bất kỳ biện pháp nào giải trừ.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, người khác không có cách nào, không có nghĩa là hắn không có cách. Trên thực tế Nông Thục Nghi Linh Lạc đan khí cùng Đoạn Môn thần niệm ấn ký có chút cùng loại, Đoạn Môn thần niệm ấn ký hắn có thể thông qua Thanh Câm Chi Tâm phá huỷ. Loại tu

luyện này dùng Linh Lạc hành đan sinh ra đan khí, hắn có thể phá huỷ. Vấn đề duy nhất chính là, hắn phá huỷ Linh Lạc hành đan đan khí sau đó, kế tiếp Nông Thục Nghi phải như thế nào mới được?

Bởi vì không có công pháp mới, Nông Thục Nghi thế tất còn có thể bị Đoạn Môn công pháp đốt đi thân thể.

- Ngươi có thể lại đem Đoạn Môn tu luyện công pháp nói cho ta nghe một chút hay không?

Mạc Vô Kỵ đột nhiên hỏi, hắn dầu gì cũng là một nhân vật cấp tông sư mở mạch ra lạc tu luyện, thậm chí khai sáng Bất Hủ Phàm Nhân Quyết Nghịch Tu, người nào có thể xác định hắn không thể trợ giúp Nông Thục Nghi tu sửa công pháp?

- Tốt.

Nông Thục Nghi không có nửa điểm do dự, trực tiếp bắt đầu tự thuật Đoạn Môn tu luyện thủ đoạn.

...

Cũng trong lúc đó, Tinh Đế Sơn.

Tinh Đế Sơn Tinh Chủ Mạc Vô Kỵ không ở đây, Yến gia và Hạ gia đều bị tiêu diệt. Mà Vô Tướng điện điện chủ đi trong tinh không vẫn chưa về, Tinh Hỏa điện điện chủ Trử Phong Dật cùng Tinh Ngân Điện cựu điện chủ Ổ Lăng Chi ngã xuống.

Lúc này Tinh Đế Sơn đại hội ngoại trừ vài trưởng lão cùng hộ pháp ra, chỉ có bao gồm Túc Tuyền ở bên trong bốn gã điện chủ còn đang ở đây, ngay cả Yến gia một người điện chủ cũng chưa có trở lại Tinh Đế Sơn.

- Đoạn Môn chỉ là một tông môn ám sát, Tinh Đế Sơn ta vẫn đối với nó mở một con mắt nhắm một con mắt, hiện tại cư nhiên to gan lớn mật

có dũng khí công nhiên phát lệnh truy nã Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, các vị điện chủ cùng trưởng lão nói như thế nào đei?

Túc Tuyền nói xong, cả người mang theo bén nhọn sát khí, có thể thấy được nàng đối với Đoạn Môn nho nhỏ rất là phẫn nộ.

Khi biết tin tức này, nàng còn đang ở Tinh Không Điện. Sau khi xác định Tinh Đế Sơn Tinh Chủ bị Đoạn Môn truy sát, Túc Tuyền trước tiên liền triệu tập mọi người về tới Tinh Đế Sơn. Đoạn Môn công nhiên phát lệnh truy nã Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, lúc nào Tinh Đế Sơn lạc phách như vậy? Dĩ nhiên có người có dũng khí phát lệnh truy nã Tinh Chủ, còn là một cái ám sát tông môn không thấy được ánh sáng, đây quả thực phản thiên mà.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 373: Chân Tinh Hai Đại Tông Mạnh Nhất

- Còn cái gì phải nói nữa, trực tiếp đem Đoạn Môn từ loại trừ khỏi Chân Tinh đê, cái tông môn này ta sớm nhìn không vừa mắt lâu rồi, Chân Tinh xuất hiện nguy cơ, chưa hề thấy bọn họ phái ra một người nào xuất lực. Hôm nay còn công nhiên phát lệnh truy nã Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, đéo diệt tông môn này, Tinh Đế Sơn ta cũng không cần thiết phải tồn tại nữa.

Một người thanh niên tóc vàng lớn tiếng nói.

Đây là điện chủ La Vũ Trần của Quan Tinh Điện Tinh Đế Sơn thứ chín điện, Nhân Tiên tầng bốn tu vi, vốn là người của Trì Đồng. Trên thực tế hắn tại nhiều năm trước liền đưa ra ý muốn tiêu diệt Đoạn Môn cái này ẩn dấu tông môn, chỉ bất quá là Tinh Chủ Trì Đồng vẫn cho rằng tồn tại chính là có đạo lý, cho nên đề nghị của hắn vẫn bị gác lại.

Hôm nay Đoạn Môn lần nữa nhô ra, thậm chí còn muốn công nhiên phát lệnh truy nã Tinh Đế Sơn Tân tinh chủ Mạc Vô Kỵ, đây là hoàn toàn trêu chọc cơn giận của hắn.

- Ta đồng ý zới La điện chủ, ta Tinh Đế Sơn nắm trong tay Chân Tinh mấy trăm vạn tu sĩ đại quân, chỉ là một Đoạn Môn, cũng dám ra đây kiêu ngạo, quả thực chính là không biết sống chết.

Nhan Trạch tự nhiên là không chút do dự đồng ý.

Theo ba gã điện chủ đứng ra, các hộ pháp cùng trưởng lão còn lại đều đứng ra, biểu thị muốn tiêu diệt Đoạn Môn. Tuyệt không có thể cho phép Đoạn Môn tại Chân Tinh lớn lối như thế.

Túc Tuyền gật đầu, từ khi tam đại gia tộc bị Mạc Vô Kỵ xoá sạch hai nhà, Tinh Đế Sơn lực ngưng tụ tăng cường hơn nhiều lắm, thậm chí so với lúc trước thập Đại điện chủ toàn bộ đều ở đây càng thêm đoàn kết.

Tuy nơi này còn có một cái Mưu gia điện chủ Cốc Kiều, tại sau khi Yến gia cùng Hạ gia suy thoái, Cốc Kiều đại biểu Mưu gia sớm đã an tĩnh lại, dưới tình huống bình thường, hắn chỉ cần đi theo hỗ trợ là được.

- Tốt, Tinh Đế Sơn ta nhất định phải một lần nữa vực dậy. Lần này ta tuyên bố, Tinh Đế Sơn sẽ toàn lực ứng phó, mặc kệ Đoạn Môn ẩn nấp ở nơi nào, chúng ta cũng phải đem Đoạn Môn nhổ tận gốc, tuyệt không lưu lại hậu hoạn...

Túc Tuyền đứng lên kiên quyết nói.

- Chờ một chút...

Một cái thanh âm hơi lộ ra già nua cắt đứt lời của Túc Tuyền.

Khi Túc Tuyền đám người nhìn thấy đứng lên là Trì Hoắc Nhĩ, đều an tĩnh lại, chờ đợi Trì Hoắc Nhĩ nói chuyện. Trì Hoắc Nhĩ dù sao cũng là đệ nhất nhân bên người lão Tinh Chủ Trì Đồng, hơn nữa trước đây không lâu lại là lập được công lao cho tân tinh chủ Mạc Vô Kỵ, san bằng Hạ gia.

Cộng thêm Trì Hoắc Nhĩ tu vi cũng là Nhân Tiên tầng năm, tuy không có chấp chưởng quân đội, thế nhưng đối với Trì Hoắc Nhĩ, không người nào dám khinh thị.

- Ta kiến nghị tìm được trước Tinh Chủ, về phần sự tình diệt Đoạn Môn, hay nhất là từ từ lại, đợi khi tìm được Tinh Chủ rồi lại nói...

Trì Hoắc Nhĩ giọng nói hòa hoãn, mang theo một tia ngưng trọng.

Túc Tuyền nhất thời cau mày, có không vui nói:

- Trì quản sự, Mạc Tinh Chủ là Tinh Chủ cường đại nhất từ trước tới nay của chúng ta Chân Tinh, thậm chí cũng là Tinh Chủ tư chất cao nhất. Ta tin tưởng Tinh Đế Sơn Nhân Vương bảng cùng Địa Vương Bảng, ngươi cũng nhìn thấy. Từ khi có hai cái bảng danh sách này tới nay, Chân Tinh xuất ra được bao nhiêu cường giả? Mạc Tinh Chủ có thể chiếm giữ Nhân Vương bảng đệ nhất, Địa Vương Bảng đệ nhất, vậy có thể nói là đệ nhất nhân từ trước tới nay. Huống chi, Mạc Tinh Chủ còn là Tinh Không Bảng thứ hai.

Hôm nay Mạc Tinh Chủ thật vất vả đồng ý trở thành Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, nếu mà tùy ý để Đoạn Môn cường giả vây giết hắn, Tinh Đế Sơn ta sẽ đi ăn cứt hết cả đám thì sao?

Chẳng những là Túc Tuyền, coi như là người còn lại cũng đều là sắc mặt không vui nhìn Trì Hoắc Nhĩ. Ý nghĩ của mọi người đều không sai biệt lắm, lòng nói ngươi quản sự này mới là người thứ nhất muốn diệt Đoạn Môn, ngươi chẳng những không có chủ động đi hỗ trợ, còn đưa ra ý kiến phản đối, quản sự như vậy, Tinh Chủ dùng thì có ích lợi gì?

Trì Hoắc Nhĩ thở dài một tiếng nói:

- Các vị chỉ biết một mà không biết hai, ta hỏi mọi người một câu, mọi người đối với Đoạn Môn có bao nhiêu lý giải? Đối với Đoạn Môn môn chủ là người phương nào có bao nhiêu lý giải không?

Nghe được Trì Hoắc Nhĩ lời này, tất cả mọi người là trầm mặc xuống. Đoạn Môn nhỏ tông môn như vậy, còn thật không có người để ý, cũng không có ai đi hiểu qua. Một cái nho nhỏ ám sát tông môn mà thôi, Tinh Đế Sơn muốn lúc nào tiêu diệt, tùy lúc đó tiêu diệt.

Trì Hoắc Nhĩ lại thán một tiếng:

- Các vị cho rằng tại Chân Tinh cường đại nhất tông môn, hắn là Tinh Đế Sơn ta sao?? Không sai, Tinh Đế Sơn ta bây giờ thật là tông môn đầu lĩnh, thế nhưng Chân Tinh tông môn cường đại nhất cũng không phải Tinh Đế Sơn.

-...

Tất cả mọi người bao gồm Túc Tuyền ở bên trong hoàn toàn không hiểu nhìn Trì Hoắc Nhĩ, đây là nóng đầu nói mê sảng sao? Tinh Đế Sơn coi như là hao tổn lợi hại hơn nữa, cũng là Chân Tinh đệ nhất tông môn hoàn toàn xứng đáng, lúc nào Tinh Đế Sơn không phải là Chân Tinh đệ nhất tông môn?

Một hồi lâu sau đó Túc Tuyền mới đứng lên, đối với Trì Hoắc Nhĩ liền ôm quyền nói:

- Còn xin Trì quản sự chỉ giáo.

Tuy Trì Hoắc Nhĩ tu vi so sánh với các vị đang ngồi mà nói, cũng không ra sao. Thế nhưng Trì Hoắc Nhĩ lại đích xác là có thể chỉ giáo bọn họ, ở nơi này Trì Hoắc Nhĩ tuổi tác lớn nhất, hắn theo Tinh Chủ không chỉ có riêng là Trì Đồng và Ổ Lăng Chi. Coi như là tại trước Trì Đồng, hắn cũng đã đi theo một người Tinh Chủ.

Có thể nói, tại Chân Mạch Đại Lục, rất khó tìm ra người lớn tuổi hơn so với Trì Hoắc Nhĩ.

Trì Hoắc Nhĩ dùng thanh âm già nua tiếp tục nói:

- Tại thật lâu trước, Chân Tinh có hai đại đỉnh cấp tông môn...

Rất nhiều người đều nghĩ đến hai đại tông môn này có đúng hay không là Đoạn Môn cùng Tinh Đế Sơn, Trì Hoắc Nhĩ lại nói:

- Hai đại tông môn đó, một tên là Thiên Cơ Tông, Thiên Cơ Tông thượng Thừa Thiên cơ, nắm trong tay Vô thượng đạo quyết, tông chủ Thiên Cơ Tử càng là một đời nhân kiệt, thực lực thông thiên...

Mọi người hai mặt nhìn nhau, Thiên Cơ Tông là cái tông môn gì, còn thật sự không có người nào nghe nói qua. Nếu mọi người không có nghe nói, tự nhiên phải tiếp tục nghe Trì Hoắc Nhĩ giải thích.

- Một tông môn khác là Luân Hồi Đạo tông, cái tông môn này trên thực tế tuyệt không yếu so với Thiên Cơ Tông, hơn nữa Luân Hồi Đạo tông lịch sử so với Thiên Cơ Tông còn phải lâu hơn, Thiên Cơ Tông chỉ là sau khi xuất ra Thiên Cơ Tử mới quật khởi. Về sau Thiên Cơ Tông cùng Luân Hồi Đạo tông tranh đoạt một món tiên khí, Thiên Cơ Tông tông chủ Thiên Cơ Tử chém giết Luân Hồi Đạo tông tông chủ Trúc Nam Sơn - thiên tài kiệt xuất nhất, cướp đi tiên khí.

Nghe đến đó, tất cả mọi người là cũng hút hơi lạnh.

Tiên khí a, đây chính là đồ đạc trong truyền thuyết, nghe nói là Tiên Giới hết thảy. Coi như là Tiên Giới, cũng là tồn tại trong truyền thuyết. Tuy ở đây Nhân tiên một xấp dầy, thế nhưng mọi người trong lòng đều rõ ràng, bọn họ gọi Nhân tiên, trên thực tế cùng tiên nhân chân chính chênh lệch cách xa vạn dặm. Gọi Nhân tiên bất quá là một loại an ủi mà thôi, bởi vì tu luyện đến Nhân Tiên, chín mươi phần trăm người đều đã tới đầu cùng, khó có thể tiến thêm, chứ đừng nói chi là Phá Toái Hư Không.

Không nghĩ tới tại Chân Tinh còn từng xuất hiện tiên khí, thậm chí còn có hai đại tông môn vung tay đánh nhau, chính là vì cướp đoạt tiên khí.

Lúc này, mọi người càng là an tĩnh lại, yên lặng nghe Trì Hoắc Nhĩ nói.

- Trúc Nam Sơn bị giết sau đó, Thiên Cơ Tử cũng không có lúc đó buông tha Luân Hồi Đạo tông. Dù sao nhiều năm qua như vậy, Thiên Cơ Tông đã ăn xong quá nhiều thua thiệt của Luân Hồi Đạo tông. Nguyên bản Chân Tinh đại tông môn thứ hai, Luân Hồi Đạo tông dĩ nhiên lúc đó bị tiêu diệt.

Trì Hoắc Nhĩ nói đến đây cũng là lắc đầu:

- Thiên Cơ Tử nếu như là làm việc dứt khoát còn chưa tính, hết lần này tới lần khác Thiên Cơ Tử làm việc cũng không thành thật, để cho

một cái nữ tỳ bên người Trúc Nam Sơn chạy mất. Này nữ tỳ đã mang thai cốt nhục của Trúc Nam Sơn.

Nghe thấy đã có người đoán càng về sau Thiên Cơ Tông hắn là bị hậu nhân của Trúc Nam Sơn tiêu diệt, bởi vì bọn họ cũng không có nghe nói qua Thiên Cơ Tông cái tông môn này.

- Nữ tỳ kia mai danh ẩn tích lại đem Trúc Nam Sơn cốt nhục sinh ra, gọi là Trúc Phục. Trúc Phục có hai cái ý tứ, một là trọng chỉnh Luân Hồi Đạo tông, một là báo thù cho Trúc Nam Sơn. Trúc Phục tư chất cũng là nhất lưu, tại dưới tình huống không có tài nguyên tu luyện gì, chỉ mấy trăm năm thời gian, liền tu luyện thành một cái đỉnh cấp cường giả. Vừa lúc đó, Thiên Cơ Tông tại Thất Lạc Đại Lục xuất hiện một hồi biến cố, một hồi biến cố này để cho Thất Lạc Đại Lục tinh anh tổn thất hầu như không còn, kẻ không có chết đi cũng đều len lén thoát đi Thất Lạc Đại Lục, đi tới Chân Mạch Đại Lục....

Lúc này, mọi người mới biết được Trì Hoắc Nhĩ nói Thiên Cơ Tông cùng Luân Hồi Đạo tông đều ở đây Thất Lạc Đại Lục.

- Trúc Phục tuy tu vi thông thiên, cũng khó mà chạy trốn vận rủi, cả Thất Lạc Đại Lục quy tắc đều bị oanh phá vỡ, hắn tự nhiên cũng khó mà may mắn tránh khỏi, tu vi mất hết. Mặc dù như thế, hắn vẫn như cũ kéo lê thân thể bị thương nặng, còn sống. Dù cho hắn đã từng là một người Địa Tiên viên mãn hầu như muốn Phá Toái Hư Không, không có tu vi, cũng chỉ có thể đi tới chỗ phàm tục trốn lấy để sống.

Trúc Phục vừa sinh ra liền bắt đầu tu luyện, làm gì có cái gì sinh tồn thủ đoạn? Tại sau khi tu vi mất hết, hắn vì không bại lộ sự tình chính bản thân đã từng là tu sĩ, chỉ có thể nỗ lực làm một ít khổ sở sống qua ngày. Đối với những thứ này hắn hoàn toàn không quan tâm, hắn chỉ muốn có một đứa con trai, lại đem truyền thừa của mình toàn bộ truyền cho con hắn.

Chỉ là hắn tu vi mất hết rồi, cả năng lực sinh dục đều biến mất. Cũng may hắn thọ mệnh cường đại, như vậy đủ kéo thời gian vài ngàn năm.

Dù hắn cũng không phải không thu hoạch được gì, chí ít hắn tìm được một quả Thành thai quả.

Tại thời điểm tính mạng hắn gần tới cuối, hắn gặp phàm tục nữ tử có đỉnh đầu cấp Linh Căn, cô gái kia chẳng những dùng hai tay nuôi sống hắn, còn đang ở dưới sự trợ giúp của Thành thai quả vì hắn sinh ra một đứa con trai.

Trúc Phục lại đem chính bản thân cả đời sở học đều truyền cho con hắn, tư chất con của hắn so với hắn dĩ nhiên mạnh hơn, nghe nói còn đang ở chỗ Luân Hồi Đạo tông di chỉ tìm được Luân Hồi Đạo vô thượng bí điển... Trúc Phục đã thọ nguyên hao hết ngã xuống khi con của hắn chỉ có bảy tuổi.

Túc Tuyền nghe đến đó giật mình, nàng tin tưởng Trì Hoắc Nhĩ sẽ không vô duyên vô cớ nói mấy thứ này, nếu Trì Hoắc Nhĩ nói ra, vậy thì có nhất định duyên cớ:

- Trì quản sự, con trai của Trúc Phục tên là gì?

Trì Hoắc Nhĩ dường như đục ngầu ánh mắt dường như sáng lên một cái, lập tức lại ra lại thay đổi lờ mờ:

- Con hắn gọi là Trúc Khúc, Trúc Khúc tu luyện đến Nguyên Đan Cảnh sau đó, liền trực tiếp đi lại chém tận giết tuyệt toàn bộ người Thiên Cơ Tông đã suy thoái...

- Trì quản sự, Thiên Cơ Tông dù suy thoái, cũng không phải một cái Nguyên Đan Cảnh tu sĩ có thể chém tận giết tuyệt sao??

Nhan Trạch nghi ngờ hỏi đi ra.

Trì Hoắc Nhĩ gật đầu:

- Ngươi nói là không sai, thế nhưng đây chỉ là đối với người khác mà nói, đối với Trúc Khúc lại không tồn tại, Trúc Khúc tại nguyên đan hậu

kỳ thời điểm, liền có thể chém giết Chân Hồ Cảnh tu sĩ. Thực lực của hắn càng mạnh, năng lực vượt cấp lại càng mạnh, hắn rất cường đại...

Dường như không biết hắn là dùng cái gì đi hình dung Trúc Khúc, Trì Hoắc Nhĩ chỉ có thể dùng một từ rất cường đại đi hình dung hắn.

Dừng một chút, Trì Hoắc Nhĩ mới tiếp tục nói:

- Năm đó Trúc Khúc này dù sao tuổi còn trẻ, hắn cũng thật không ngờ Thiên Cơ Tông còn có một cái phân bộ tồn tại. Hắn tại sau khi giết Thiên Cơ Tông tông môn mọi người, lấy đi món đó tiên khí, sau đó lại trở về lại đem người phàm tại nơi ở năm đó của hắn và mẫu thân toàn bộ chém tận giết tuyệt, cả trẻ con cũng không có để lại một đứa.

- Vì sao?

Túc Tuyền khiếp sợ hỏi.

Trì Hoắc Nhĩ đáp:

- Tuy năm đó hắn mẹ con được rất nhiều xung quanh hàng xóm giúp đỡ mới sống sót, đồng thời cũng đã bị rất nhiều người vũ nhục. Chuyện này để cho hắn cho rằng mình bị sỉ nhục, hắn cho rằng những người phàm tục làm bẩn sự hiện hữu của hắn, vô luận là giúp đỡ hắn, hay là vũ nhục hắn, hắn đều sẽ chém tận giết tuyệt.

- Thật là ác độc...

Tuy tu sĩ nơi này cũng không quá coi trọng người phàm, muốn để cho bọn họ động thủ giết những người phàm từng trợ giúp bọn họ, vậy là không thể hạ thủ.

- Về sau hắn rời đi Thất Lạc Đại Lục, đi tới Chân Mạch Đại Lục, đồng thời rất nhanh tại bên trong một liên minh sát thủ đứng vững gót chân, sau cùng trở thành môn chủ.... Ta tin tưởng mọi người đều đoán được, hắn chính là môn chủ Đoạn Môn - Trúc Khúc.

Trì Hoắc Nhĩ giọng nói có chút run rẩy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 374: Mạc Vô Kỵ Ra Tay

- Kẻ hung ác như vậy, Tinh Đế Sơn chúng ta càng là phải diệt trừ.

Nhan Trạch lập tức nói.

Chẳng những là Nhan Trạch, mấy người còn lại cũng muốn tiêu diệt Đoạn Môn, giết Trúc Khúc. Trúc Khúc coi như là hậu nhân của đại tông môn Luân Hồi Đạo tông Chân Tinh đi ra thì như thế nào? Dám trêu vào Tinh Đế Sơn, cũng phải giết.

Trì Hoắc Nhĩ lắc đầu, tự cố nói:

- Nguyên bản tại Chân Mạch Đại Lục ám sát liên minh thật là năm bè bảy mảng, ai cũng có thể tự chủ đi đón ám sát nhiệm vụ. Trúc Khúc tiến vào ám sát liên minh sau đó, chỉ dùng một năm, liền nắm trong tay cái liên minh này. Về phần hắn dùng thủ đoạn gì, không có ai biết. Ta chỉ nói cho mọi người vài món chuyện thật...

Trì Hoắc Nhĩ nói đến đây cố ý dừng lại, chờ tất cả mọi người lại đem lực chú ý đặt ở hắn bên này sau đó, hắn mới lên tiếng:

- Năm đó Chân Mạch Đại Lục Hoàng Sa Lão Quái, chính là bị hắn giết chết...

Trì Hoắc Nhĩ một câu nói này quả thực như một viên bom ném vào bên trong hồ nước bình tĩnh, văng lên hơi nước khắp bầu trời.

Ở chỗ này không biết Hoàng Sa Lão Quái còn thật không có mấy người, trên thực tế hắn chân chính biệt hiệu gọi là Hoàng Sa lão quái,

đây là một cường giả hành sự toàn bằng bản tính, căn bản cũng không cân nhắc hậu quả. Chỉ cần hắn thích, hắn làm, không có bất kỳ lý do nào.

Cộng thêm hắn một tay Hoàng Sa pháp kỹ có thể so với thần thông, tại Chân Tinh gần như là không có đối thủ, đồng thời hắn vẫn còn là một cái chân chính Địa Tiên cường giả, có thể nói là tu vi thông thiên tồn tại.

Trúc Khúc dĩ nhiên có thể giết Địa Tiên cường giả, chẳng lẽ nói Trúc Khúc cũng là Địa Tiên sao?

- Trì quản sự, tin tức này có thể có sai lầm hay không? Hoàng Sa Lão Quái tại trăm năm trước liền mất tích, Trúc Khúc có thể giết Hoàng Sa Lão Quái, lẽ nào Trúc Khúc trăm năm trước chính là Địa Tiên?

Túc Tuyền nghi ngờ hỏi một câu.

Trì Hoắc Nhĩ than thở:

- Ta cũng hi vọng tin tức này là giả, thậm chí hi vọng trăm năm trước Trúc Khúc đã là Địa Tiên. Trên thực tế là, đây là chuyện thiên chân vạn xác. Hơn nữa năm đó Trúc Khúc chém giết Hoàng Sa Lão Quái thời điểm, hắn hắn là chỉ là Nhân tiên trung kỳ...

Tất cả mọi người cũng hít một hơi hơi lạnh, đồng thời cũng hiểu Trì Hoắc Nhĩ ý tứ. Nếu là trăm năm trước Trúc Khúc có thể dùng Địa Tiên tu vi chém giết Hoàng Sa Lão Quái, vậy tuy rằng đáng sợ, cũng còn đang ở trong phạm vi khống chế đc. Dù sao cùng giai giết cùng giai, còn chưa tính là quá kinh diễm.

Thế nhưng là Trúc Khúc trăm năm trước nhưng ở Nhân Tiên trung kỳ chém giết Địa Tiên Hoàng Sa Lão Quái, hôm nay trăm năm trôi qua, Trúc Khúc này chẳng phải là tu vi càng cao? Vạn nhất thực lực của Trúc Khúc tới Địa Tiên rồi, dùng thủ đoạn của hắn có thể vượt cấp giết địch, vậy Chân tinh còn có ai có thể là đối thủ của hắn? Lẽ nào kiếm một cái Phá Toái Hư Không cường giả đi đối phó Trúc Khúc?

Trì Hoắc Nhĩ giọng nói ngưng trọng nói:

- Trúc Khúc chém giết Hoàng Sa Lão Quái là Trì Tinh Chủ tận mắt nhìn thấy, hắn có một món tiên khí cũng là khi đó bị Tinh Chủ biết. Về sau Trì Tinh Chủ thăng cấp Địa Tiên sau đó, đã từng đi tìm Trúc Khúc một lần, bất quá một lần kia hắn thiếu chút nữa chết tại dưới tay Trúc Khúc...

Thực lực của Trì Đồng người nào không biết? Tuy Tinh Đế Sơn có các đại phái hệ tồn tại, thế nhưng là Trì Đồng tu vi vẫn là đệ nhất nhân của Tinh Đế Sơn.

Tinh Chủ đại điện an tĩnh đáng sợ, giờ khắc này tất cả mọi người hiểu là chuyện gì xảy ra, vì sao Trì Hoắc Nhĩ không cho phép mọi người đối phó Trúc Khúc. Cũng hiểu vì sao Trì Đồng sẽ thả mặc cho Đoạn Môn tồn tại, hiểu hơn vì sao Đoạn Môn lại lớn lối như thế...

Có thể tưởng tượng Trì Đồng Tinh Chủ làm ra loại quyết định này thời điểm đó ủy khuất cùng bất đắc dĩ, hắn không phải là không muốn tiêu diệt Đoạn Môn, mà là không có bản lĩnh tiêu diệt Đoạn Môn a.

- Trên thực tế trì Tinh Chủ vẫn muốn xúi giục Đoạn Môn môn chủ cùng Tinh Không Lang Vương đánh nhau, đáng tiếc là hắn vẫn luôn không có thành công. Đoạn Môn môn chủ Trúc Khúc chẳng những tàn nhẫn vô tình, còn cực kỳ xảo trá. Trong mắt hắn không có gì có nên hay không làm, chỉ có hắn có cần hay không. Về sau Trì Tinh Chủ cũng hiểu hắn không cách nào đạt được mục đích, càng là biết mình những năm còn sống rất khó tiêu diệt Trúc Khúc, đơn giản bắt đầu tìm kiếm Tinh Chủ đời kế tiếp...

Trì Hoắc Nhĩ nói đến cái chỗ này, mọi người càng là hiểu. Thảo nào Trì Đồng tuổi cũng không lớn, hơn nữa chính là thời kỳ cường thịnh, liền bắn tiếng phải tìm Tinh Chủ tiếp theo. Thảo nào Trì Đồng đối với Chân Tinh bất kỳ một cái thiên tài nào, cũng sẽ không quá mức trách móc nặng nề.

Đáng tiếc là Lôi Hồng Cát kia giở mặt vô tình, tại thu được chỗ tốt sau đó, không nhìn Trì Đồng. Trì Đồng tại lúc sắp chết, chỉ định Mạc Vô Kỵ làm Tinh Chủ, sợ rằng ngoại trừ Mạc Vô Kỵ đích xác kinh diễm ra, còn có chính là hi vọng Mạc Vô Kỵ tương lai có thể dẫn dắt Tinh Đế Sơn có thể át chế Trúc Khúc, trọng chấn Chân Tinh.

- Vậy lẽ nào liền mặc cho Đoạn Môn phát lệnh truy nã Tinh Đế Sơn Tinh Chủ sao?

Một người Tinh Đế Sơn hộ pháp cau mày nói.

Trì Hoắc Nhĩ biết Mạc Vô Kỵ không ở đây, cái chỗ này có thể làm chủ chỉ có Túc Tuyền, hắn nhìn Túc Tuyền nói:

- Đoạn Môn có phát lệnh truy nã Tinh Chủ hay không, chúng ta tạm thời để ở một bên. Túc điện chủ, ta cho rằng hiện tại trọng yếu nhất là trước phải tìm được Tinh Chủ. Tinh Chủ tuổi tuy nhỏ, thế nhưng xử lý chuyện cực kỳ lão luyện thủ đoạn cũng vừa đúng. Chỉ có tìm được Tinh Chủ sau đó, mọi người chúng ta nghe theo Tinh Chủ phân phó.

Túc Tuyền hoàn toàn đồng ý lời của Trì Hoắc Nhĩ, Mạc Vô Kỵ lão luyện nàng đã sớm kiến thức qua. Từ trong miệng Độc Hành Hồng Kết đám người, nàng liền biết được Mạc Vô Kỵ thủ đoạn. Từ Mạc Vô Kỵ cướp đoạt Tinh Không Điện, đến chém giết Hạ Đan Đạo, tiêu diệt Tinh Đế Sơn Hạ gia cùng Yến gia...

Một bước kia không phải là mưu định sau đó động, trung gian chưa hề có sai lầm.

Ngay cả Đoạn Môn môn chủ Trúc Khúc truy sát Mạc Vô Kỵ sự tình, lúc này cũng được mọi người kính phục.

Lúc nghe Trúc Khúc lợi hại sau đó, lại có người nào không bội phục Mạc Vô Kỵ? Ở chỗ này, không có người nào có dũng khí nói mình gặp phải Trúc Khúc truy sát, còn bình yên vô sự. Mà Mạc Vô Kỵ hiển nhiên

là bình yên vô sự, nếu không, Đoạn Môn minh chủ cũng sẽ không công nhiên bố lệnh truy nã.

- Tốt, chúng ta bây giờ toàn lực tìm kiếm Tinh Chủ. Chỉ cần tìm được Tinh Chủ, Tinh Chủ bất cứ mệnh lệnh gì, chúng ta Tinh Đế Sơn đều chấp hành vô điều kiện.

Túc Tuyền lúc này liền định ra rồi lần này đại hội thương lượng đi ra đối sách duy nhất.

Lời của Túc Tuyền không ai phản đối, Trúc Khúc cường đại như vậy, nơi này ngoại trừ Tinh Chủ không có xuất hiện, không ai có thể làm ra quyết định. Nơi này đều là Nhân Tiên tồn tại, Nhân Tiên rất mạnh sao? Người ta Đoạn Môn môn chủ tại trăm năm trước là có thể chém giết Địa Tiên, Nhân Tiên lại tính cái gì?

...

Nông Thục Nghi ngơ ngác nhìn Mạc Vô Kỵ, liên tục sáu ngày, Mạc Vô Kỵ đang kiểm tra nàng Linh Lạc, nghe nàng tự thuật công pháp sau đó, cứ ngơ ngác trầm tư như vậy, dường như thực sự muốn giúp nàng đem công pháp bên trong bỏ đi.

Tuy Nông Thục Nghi có mấy lần muốn muốn đánh cho Mạc Vô Kỵ tỉnh, lại sợ quấy rầy đến suy nghĩ của hắn. Làm một tu sĩ, Nông Thục Nghi rất rõ ràng, một khi lâm vào suy nghĩ sâu đậm, trên đường đột nhiên bị cắt đứt mà nói, rất là thương tổn thần hồn.

Mạc Vô Kỵ hiện tại loại trạng thái này, hiển nhiên là sâu đậm lâm vào một loại đẳng cấp thần hồn tự hỏi.

Nông Thục Nghi thở dài, nàng không cho là Mạc Vô Kỵ có thể giúp được nàng. Không muốn nói Mạc Vô Kỵ, coi như là người tu vi mạnh nhất Chân Tinh tới nơi này, chỉ cần không phải người sáng lập đoạn môn công pháp, chỉ sợ cũng không cách nào giải trừ vấn đề này. Sửa chữa công pháp, không chỉ có riêng là tu vi cường đại liền có thể. Nó dính đến

quá nhiều đồ đạc, yêu cầu đối với tu luyện tới bản nguyên vấn đề mới có thể.

Lại là hai ngày đi qua, Nông Thục Nghi bây giờ nghĩ tới không phải là Mạc Vô Kỵ có thể tìm được biện pháp giải quyết công pháp hay không, mà là lo lắng Đoạn Môn Trúc Khúc sẽ tìm tới nơi này.

Vừa lúc đó, Nông Thục Nghi bỗng nhiên cảm giác được bản thân mạch lạc nguyên lực bỗng nhiên hỗn loạn lên, sau đó hỗn loạn nguyên lực nhiệt độ càng ngày càng cao, thậm chí một hồi sẽ qua sẽ phải bốc cháy lên bình thường giống nhau.

Linh Lạc một khi bị bốc cháy lên, cái loại dằn vặt này, ý chí lực mạnh hơn nữa cũng khẳng định chịu đựng không nổi.

Nông Thục Nghi cả người bắt đầu run rẩy, sắc mặt thay đổi đến đỏ bừng, nàng biết mình đại nạn đã đến. Không có Linh Lạc hành đan, công pháp này, căn bản là trở ngăn không được. Loại chuyện này nàng đã từng trải qua một lần, một lần kia là Uyển Nhi ở bên ngoài chấp hành nhiệm vụ, không có đúng lúc trở về, nàng không có điểm cống hiến, không có Linh Lạc hành đan.

Lúc này đây, Uyển Nhi đã không có ở đây, nàng cũng không có Linh Lạc hành đan, chỉ có thể trơ mắt cảm thụ được bản thân Linh Lạc cái loại này càng ngày càng xé rách thiêu đốt.

Nàng rất muốn đánh thức Mạc Vô Kỵ, cùng Mạc Vô Kỵ nói lời từ biệt một cái, thế nhưng nàng thấy Mạc Vô Kỵ dáng vẻ trầm tư, vẫn là nhịn lại. Nếu lúc nào cũng sắp chết đi, hà tất lại nói lời từ biệt?

Mạc Vô Kỵ đột ngột mở mắt, hắn là bị cái loại sóng nhiệt này đánh thức. Lập tức hắn đã nhìn thấy Nông Thục Nghi hầu như muốn bốc cháy lên, Nông Thục Nghi sắc mặt tiêu hồng, đầu đều có chút bốc khói rồi.

Mạc Vô Kỵ không cần hỏi, cũng biết Nông Thục Nghi hắn là bị đoạn môn công pháp hành hạ. Hắn trước tiên liền chộp lấy vếu… à nhầm… cổ

tay của Nông Thục Nghi, trầm giọng nói:

- Ngươi không cần lo lắng, mạnh mẽ vận chuyển linh khí theo ta hướng dẫn tiến hành chu thiên hành công. Nhớ kỹ phải phối hợp hành công khẩu quyết cùng phương pháp ta nói ra...

Nông Thục Nghi hiện tại ngay cả lời đều nói không nói nên lời, chỉ có thể gật đầu. Lập tức nàng liền cảm thụ được một đạo linh khí của Mạc Vô Kỵ tiến vào nàng Linh Lạc, nàng không chút do dự vận chuyển linh khí theo đường đi Mạc Vô Kỵ chỉ dẫn hành công, tiến hành chu thiên vận chuyển, đồng thời nhớ rõ hành công khẩu quyết Mạc Vô Kỵ đọc ra.

Chỉ một chu thiên, Nông Thục Nghi liền khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Đây là nghịch chuyển Chu Thiên Hành công?

Mạc Vô Kỵ mặt đỏ lên, hắn chỉ biết một chiêu này. Chính hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết liền là thông qua nghịch chuyển Chu Thiên sửa chữa mà có, hiện tại hắn cũng chỉ có thể thông qua nghịch chuyển Chu Thiên sửa chữa Đoạn Môn công pháp.

Cũng may Nông Thục Nghi cũng không có chú ý biểu tình lúng túng của Mạc Vô Kỵ, lập tức liền ngạc nhiên mừng rỡ nói:

- Một cái nghịch chuyển Chu Thiên Hành công xong, trong cơ thể ta dường như yếu bớt một phần.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, giọng nói cũng tự tin một phần nói:

- Ngươi không cần lo lắng, bên trong cơ thể ngươi tổng cộng có chín mươi lăm nhánh Linh Lạc, ta chỉ cần phải giúp ngươi tu chỉnh chín mươi lăm nhánh nghịch chuyển Chu Thiên Hành công phương pháp, ngươi liền có thể hoàn toàn thoát khỏi hiện trạng linh lực đốt thể.

Nông Thục Nghi lòng tin tăng nhiều, đồng thời trong lòng cũng dâng lên ý chí mãnh liệt cầu sinh. Theo một cái lại một nhánh Linh Lạc nghịch

thiên vận chuyển thành công, cùng với phối hợp khẩu quyết đã được nàng mặc nhớ kỹ, cảm giác đốt cháy trong cơ thể nàng đã sớm biến mất.

Thế nhưng là Nông Thục Nghi lại càng ngày càng thương tâm, nếu mà Uyển Nhi có thể sống đến bây giờ thật tốt bik bao? Nàng biết Đoạn Môn công pháp đã có biện pháp giải quyết rồi, không biết sẽ cao hứng biết bao nhiêu...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 375: Đoạn Môn Phách Lối

Một nơi cách Mạc Vô Kỵ cùng Nông Thục Nghi hơn mười vạn dặm ngoài xa, Trúc Khúc gương mặt lạnh nhạt. Ở trước mặt của hắn có một cái pháp trận, bên trong pháp trận có một đạo sương mù nhàn nhạt ngưng tụ, một đạo sương mù này chẳng những dần dần ngưng tụ, hơn nữa còn từ từ hóa thành thực chất, thậm chí như một đạo mũi tên chỉ dẫn bình thường giống nhau.

Đây cũng là nguyên nhân Trúc Khúc cũng không lo lắng Nông Thục Nghi có thể rời khỏi, chỉ cần hắn nguyện ý, bất cứ người nào bên trong Đoạn Môn đều không thể thoát ly khỏi hắn truy tung.

Chỉ là một Nông Thục Nghi, cũng muốn chạy khỏi hắn truy sát, đơn giản là không biết tự lượng sức mình. Dù cho cái kia Mạc Vô Kỵ biết không gian thuấn di, thì tính sao?

Nếu như không phải cái truy tung pháp trận của hắn này bố trí có chút mất thời gian, hắn căn bản sẽ không liên tục truy sát Mạc Vô Kỵ hơn nửa ngày.

Hắn dùng truy tung pháp trận mượn linh khí trong trời đất, có thể phong tỏa bất luận tu sĩ nào tu luyện đoạn môn công pháp. Chỉ cần tu luyện đoạn môn công pháp hắn cho, còn đang ở trong một giới này có cảm ứng với linh khí, hắn liền có biện pháp thông qua loại pháp trận này truy tung đến. Hơn nữa một khi bị truy tung đến, người bị truy tung lập tức sẽ bị công pháp đốt người.

Đoạn Môn công pháp tuy rằng đều là đồng dạng tu luyện thủ đoạn, nhưng mỗi một Đoạn Môn tu sĩ tại thời điểm tu luyện công pháp, hắn

đều có thể làm tiếp một cái công pháp ấn ký đặc biệt.

Đi qua mấy ngày bắt lấy linh khí, Trúc Khúc pháp trận đã cảm ứng được Nông Thục Nghi tồn tại. Chờ sương mù bên trong pháp trận triệt để ngưng tụ thành một cái mũi tên phương vị, chỉ về phía Nông Thục Nghi chỗ ở. Đến lúc đó hắn sẽ trực tiếp đi qua, nhìn tận mắt Nông Thục Nghi chết đi tại công pháp đốt người.

Về phần cái kia Mạc Vô Kỵ, hắn sẽ làm cho hiểu rõ đắc tội Đoạn Môn sau đó có bao nhiêu đáng sợ.

Mắt thấy ấn ký truy tung pháp trận mũi tên sắp hình thành, nguyên bản Trúc Khúc vẻ mặt lạnh nhạt cùng châm chọc sắc mặt đột nhiên thay đổi khó xem. Mũi tên truy tung này dần dần hình thành bỗng nhiên tán loạn, hơn nữa xu thế tán loạn càng lúc càng nhanh.

Đây tuyệt đối không có khả năng, dù cho Nông Thục Nghi đã chết, tại trong khoảng thời gian ngắn, mũi tên này vẫn như cũ sẽ hình thành. Duy nhất khả năng, vậy chính là có người hủy diệt rồi ấn ký hắn làm ra bên trong công pháp, thậm chí mạnh mẽ xóa đi công pháp tu luyện của Nông Thục Nghi.

Trong thời gian ngắn nhất, Trúc Khúc liền hiểu là chuyện gì xảy ra, nhất định là Mạc Vô Kỵ làm. Tuy chuyện này thoạt nhìn có chút không thể tưởng tượng nổi, thế nhưng là Mạc Vô Kỵ hắn cũng đã biết qua. Người này chẳng những đan thương thất mã đoạt lại Tinh Không Điện, còn giết chết Hạ gia cùng Yến gia, thậm chí trở thành Tinh Đế Sơn Tinh Chủ.

Không chỉ như thế, người này còn là Nhân Bảng và Địa Bảng đệ nhất, nghe nói là Tinh Không Bảng xếp thứ hai. Nếu như không có chút bản lĩnh, tuyệt đối lấy không được thành tựu này.

Đối với Chân Tinh là ai vào ở, hắn Trúc Khúc không thèm để ý chút nào. Dù cho người Chân Tinh chết sạch, hắn cũng sẽ không mặt nhăn nửa điểm. Hiện tại không ai có thể xóa đi ấn ký công pháp hắn làm, thậm

chí để cho hắn không cách nào truy tung đến, đây đã là kẻ đại thù sống chết của hắn. Giả như Đoạn Môn mỗi người đều bị Mạc Vô Kỵ xóa đi công pháp ấn ký của hắn, vậy hắn Đoạn Môn còn có cái giá trị tồn tại gì nữa?

Mạc Vô Kỵ này, hắn nhất định phải giết chết.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, trừ phi hắn điên rồi, mới có thể tốn thời gian cùng tinh lực đi thay đổi công pháp cho mỗi một cái Đoạn Môn tu sĩ.

...

- Ầm!

Tại Mạc Vô Kỵ hướng dẫn xong cho Nông Thục Nghi hết thảy Linh Lạc nghịch chuyển sau đó, chính hắn cũng là một thân đầy mồ hôi. Không phải là bởi vì hắn nguyên lực thiếu, tiêu hao quá lớn, mà là thật sự là quá cực khổ.

Chẳng khác nào với dùng Nông Thục Nghi Linh Lạc làm thí nghiệm, trợ giúp Nông Thục Nghi tu cải công pháp. Chỉ cần có nửa điểm sai lầm, Nông Thục Nghi khả năng liền Linh Lạc hủy hết, thậm chí sống không bằng chết.

Thấy Nông Thục Nghi có thể tự động nghịch chuyển Chu Thiên, Mạc Vô Kỵ buông lỏng tay ra, thần niệm của hắn quét đi ra ngoài kiểm tra tình huống chung quanh. Đoạn Môn môn chủ Trúc Khúc có chút quỷ dị, hắn phải cẩn thận. Chí ít hiện tại, hắn còn còn lâu mới là đối thủ của Trúc Khúc. Xem ra, hắn lại phải đi tìm nơi tu luyện.

Nửa ngày sau khi đi qua, Nông Thục Nghi quanh thân linh lực ba động dần dần thở bình thường lại, Nông Thục Nghi mở mắt. Trong mắt của nàng có một loại mãnh liệt nghi hoặc, bên trong nghi hoặc lại có một loại thoải mái, loại ánh mắt này để cho Mạc Vô Kỵ cảm thấy rất là cổ quái.

- Thế nào? Không có vấn đề gì chứ?

Mạc Vô Kỵ hỏi một câu.

Nông Thục Nghi lắc đầu:

- Không có vấn đề, tu vi của ta từ Nhân Tiên tầng ba hạ xuống Nhân Tiên tầng một...

- A...

Mỗ Vô Kỵ mặt hiện lên xấu hổ, hắn còn thật không biết giúp mình Nông Thục Nghi thay đổi công pháp sau đó, Nông Thục Nghi tu vi lại giảm xuống.

Nông Thục Nghi cảm kích nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Nhưng là thực lực của ta so với trước mạnh hơn, ta rốt cuộc hiểu rõ ngươi vì sao có thể tại Chân Thần Cảnh liền dễ dàng đánh bại ta. Nghịch chuyển Chu Thiên công pháp, thật sự là...

Nông Thục Nghi tìm không được từ tốt hơn nói để hình dung Mạc Vô Kỵ sửa chữa công pháp, nghịch chuyển Chu Thiên, nén linh khí, nén nàng tu vi, đồng thời cũng đề cao thực lực của nàng. Điều này hiển nhiên là nói cho nàng biết, nàng tương lai tiềm lực sẽ trở nên lớn hơn nữa.

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

- Đáng tiếc Uyển Nhi...

Nông Thục Nghi lần nữa nghĩ tới Nông Thục Uyển bản thân uống thuốc độc mà vong, trong lòng có chút khó chịu.

- Nông đạo hữu, đây là ta chính bản thân công pháp tu luyện, ta hi vọng ngươi đừng truyền ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ nói thật.

Tuy Nông Thục Nghi công pháp tu luyện cùng công pháp tu luyện của hắn cũng không phải đồng nhất, thế nhưng nghịch chuyển tu luyện lý niệm là giống nhau.

Nông Thục Nghi gật đầu:

- Ta sẽ không nói ra, ta cũng không có chỗ nào có thể đi, ngươi là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, ta cũng muốn gia nhập Tinh Đế Sơn.

Lời của Nông Thục Nghi vừa nói ra, Mạc Vô Kỵ liền nghe rõ. Nông Thục Nghi đây là cảm thấy nợ vì tu luyện công pháp của hắn, muốn gia nhập làm môn hạ của hắn.

Mạc Vô Kỵ hơi một do dự, liền nói:

- Ta đối với Tinh Đế Sơn Tinh Chủ này căn bản cũng không cảm thấy hứng thú, kỳ thực ta là tông chủ một tông khác. Nếu mà ngươi nguyện ý, liền gia nhập tông môn của ta sao?. Ta tuy nói giúp ngươi sửa đổi công pháp, nhưng hắn là chỉ có thể ở Thiên Giới tam trọng thiên tầng thứ này tu luyện, một khi đột phá Địa Tiên, chỉ sợ cũng cần có nối nghiệp công pháp. Ta chịu hạn tu vi, cũng không có công pháp nối nghiệp.

Mạc Vô Kỵ ý tứ cũng rất rõ ràng, đó chính là ngươi muốn gia nhập tông môn của ta, vậy thì làm tông môn đệ tử, tông môn đệ tử nối nghiệp công pháp, dĩ nhiên chính là chuyện của hắn tông chủ.

- Là tông môn gì?

Nông Thục Nghi đối với lai lịch của Mạc Vô Kỵ cũng biết một phần, lại cũng không biết Mạc Vô Kỵ còn là tông chủ một tông. Đối với Địa Tiên sau công pháp, nàng căn bản cũng không lưu ý. Chân Tinh, có ai tu vi qua Địa Tiên?

- Thiên Cơ Tông.

Mạc Vô Kỵ đáp.

Nông Thục Nghi suy nghĩ thật lâu, chính là không có nghĩ đến ở đâu còn có một cái Thiên Cơ Tông. Bất quá nàng cũng không thèm để ý là cái gì tông môn, nàng vốn là không có chỗ có thể đi, coi như là Mạc Vô Kỵ không cho phép nàng gia nhập Tinh Đế Sơn, nàng cũng sẽ rời đi Chân Tinh, đi tới tinh không chiến trường.

Dù cho Mạc Vô Kỵ giúp nàng trừ đi tai hoạ ngầm trong công pháp, chỉ cần tại Chân Tinh, nàng vẫn không có lòng tin tránh thoát Đoạn Môn truy sát.

- Nông Thục Nghi nguyện ý gia nhập Thiên Cơ Tông, ra mắt tông chủ.

Nông Thục Nghi quyết định sau đó, không chút do dự đứng lên hành tông môn lễ tiết đối với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lại đem Thất Diệu Kính đưa cho Nông Thục Nghi nói:

- Thiên Cơ Tông tại Thất lạc Đại Lục, tại trước khi chúng ta đi tới thất lạc Đại Lục, ngươi trước cùng ở bên cạnh ta.

- Vậy chúng ta bây giờ đi chỗ nào? Ta hoài nghi thời gian dài Trúc Khúc có thể đuổi theo tới nơi này.

Nông Thục Nghi lo lắng nói. Nàng tại Đoạn Môn nghe nói qua các chuyện cũng không ít, còn chưa từng nghe nói qua có người thoát khỏi Đoạn Môn sau đó, sẽ bình yên vô sự.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Nếu mà hắn đuổi theo không tới nơi này, vậy hắn cũng không phải là môn chủ Đoạn Môn. Chúng ta bây giờ liền đi thôi, đi Tinh Đế Sơn.

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có Tinh Đế Sơn mới có thể để cho hắn an ổn tu luyện. Tinh Đế Sơn làm Chân Tinh đệ nhất đại tông môn, nhất định có thánh địa tu luyện. Cộng thêm thứ hai là Tinh Đế Sơn cường giả như mây, Trúc Khúc này coi như là lợi hại hơn nữa, chỉ cần

Tinh Đế Sơn cường giả xuất thủ giúp một tay, hắn cũng không sợ hãi tên này.

...

Tinh Đế Sơn Tinh Chủ điện.

Bốn vị điện chủ cùng đông đảo trưởng lão, hộ pháp lần nữa tụ tập cùng một chỗ. Bất quá lúc này, sắc mặt của mọi người đều có chút khó coi.

Nhan Trạch thứ nhất đứng lên:

- Các vị điện chủ, Tinh Đế Sơn trưởng lão, hộ pháp... Ngắn ngủn vài ngày, Đoạn Môn thậm chí liên tục giết Chân Tinh mười vị thành chủ của tu chân thành, thậm chí còn tuyên bố muốn chiếm lĩnh Phong Tiêu Thành và Cửu Mạch Thành. Đây cũng không phải là lớn lối, nếu như ta Tinh Đế Sơn không nói chuyện, ta cho rằng Tinh Đế Sơn không cần phải tiếp tục tồn tại.

Tất cả mọi người siết chặt nắm tay, Nhan Trạch còn có một câu không có nói ra, đó chính là Đoạn Môn môn chủ cho Tinh Đế Sơn hạ lệnh, yêu cầu Tinh Đế Sơn tại trong vòng 3 ngày nhất định phải giao ra tin tức của Tinh Chủ Mạc Vô Kỵ. Nếu không, Đoạn Môn sẽ soán ngôi chúa tể Tinh Đế Sơn.

Một cái tông môn ám sát kiêu ngạo đến loại tình trạng này, coi như là tông môn nhỏ nữa, cũng không cách nào nhẫn đi xuống. Huống chi là, Chân Tinh môn hộ đệ nhất, Tinh Đế Sơn?

Lúc nào Tinh Đế Sơn luân lạc tới loại tình trạng này?

Túc Tuyền chậm rãi đứng lên:

- Các vị điện chủ, trưởng lão. Mấy ngày ngắn ngủi thời gian, Đoạn Môn chẳng những giết ta Chân Mạch Đại Lục mười vị thành chủ, còn giết Tinh Đế Sơn ba gã Nhân Tiên hộ pháp. Ta đồng ý Nhan điện chủ

nói, có lẽ nhịn nữa, Đoạn Môn điên cuồng một đoạn thời gian sẽ là an tĩnh lại. Bất quá thông qua loại thủ đoạn này sống sót, ta Tinh Đế Sơn đích thật là không cần phải tồn tại. Ta kiến nghị, lập tức thông cáo toàn bộ Chân Mạch Đại Lục, cắn nuốt mọi người Đoạn Môn. Dù cho ta Tinh Đế Sơn vì thế trực tiếp bị diệt, cũng nhất định phải làm.

Có thể tu luyện tới Nhân Tiên, thậm chí trở thành Tinh Đế Sơn điện chủ trưởng lão cấp bậc, có kẻ nào là hạng người ăn nói khép nép? Túc Tuyền coi như là không nói lời này, người khác cũng sẽ nói ra.

- Túc điện chủ, Tinh Chủ đã trở về.

Mọi người đang muốn tỏ thái độ, một người chấp sự truyền lệnh vội vã đi đến nói.

Túc Tuyền nao nao, lập tức liền kích động từ chỗ ngồi vọt ra:

- Nhanh đi nghênh tiếp Tinh Chủ.

Mạc Vô Kỵ không ở đây, Tinh Đế Sơn hiện tại liền lấy tu vi tôn. Nếu như không có Đoạn Môn sự tình, nàng ngược lại có lòng tin lại đem Tinh Đế Sơn trên con đường phục hưng.

Hiện tại Đoạn Môn xuất hiện, nàng mới phát hiện, chính bản thân còn kém quá xa. Tại Đoạn Môn liên tục giết thành chủ, giết Tinh Đế Sơn trưởng lão, công khai phát lệnh truy nã Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, tuyên bố muốn chiếm giữ Cửu Mạch Thành cùng Phong Tiêu Thành thời điểm, nàng hoàn toàn không biết phải làm thế nào ứng đối.

Không phải là không có biện pháp, mà là Đoạn Môn là thật quá mạnh mẽ.

Mạc Vô Kỵ đan thương thất mã đoạt lại Tinh Không Điện, thậm chí chém giết Báo Liệt cùng Cổ Nặc Tinh người kia Địa Tiên cường giả, nhất định mạnh hơn bọn họ. Toàn bộ Tinh Đế Sơn, có lẽ chỉ có Mạc Vô Kỵ mới có thể đối phó Đoạn Môn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 376: Ta Đến Ầm Một Pháo

Chẳng những là Túc Tuyền kích động, tất cả mọi người ở Tinh Chủ điện đều kích động đứng lên. Chỉ có lúc này, bọn họ mới biết được tác dụng của Tinh Chủ đối với Tinh Đế Sơn lớn bao nhiêu.

Trước đây Tinh Đế Sơn các thế lực lớn nội chiến, căn bản cũng không có người để ý Tinh Chủ là nghĩ như thế nào. Dù sao Chân Tinh cho tới nay cũng là an ổn rất, không có to lớn tai đại nạn. Thẳng đến Tinh Chủ bỏ mình, dị tộc chiếm lĩnh Tinh Không Điện, mọi người mới nhớ tới chỗ tốt của Tinh Chủ. Điều này cũng không có bức thiết như hiện tại, coi như là không có Tinh Chủ, dị tộc cũng không phải bị đuổi đi sao?

Hiện tại Đoạn Môn quật khởi, muốn giành lấy, thậm chí công nhiên giết chết Tinh Đế Sơn Nhân Tiên cường giả, mọi người bó tay hết cách, mọi người mới chính thức cảm giác được Tinh Chủ trọng yếu bao nhiêu.

Mạc Vô Kỵ cũng là liền ôm quyền nói:

- Trước túc điện chủ nói ta cũng nghe được, nếu mọi người không muốn cúi đầu trước Đoạn Môn, chúng ta chính là đứng ở trên một đường thẳng.

Mạc Vô Kỵ tại trước khi vào, thần niệm liền quét vào Tinh Chủ điện. Nếu là Tinh Đế Sơn có người suy nghĩ muốn đem hắn đưa ra, tìm kiếm Đoạn Môn hòa bình, hắn sẽ không chút do dự mang theo Nông Thục Nghi rời đi nơi này. Hiện tại xem ra, Tinh Đế Sơn mặc dù có một nhóm sâu mọt, vẫn như cũ còn có tâm huyết.

- Tinh Chủ, vô luận ngươi hạ bất cứ mệnh lệnh gì, ta La Vũ Trần cũng là toàn lực hỗ trợ. Dù là cùng Đoạn Môn đánh nhau mất của ta cái mạng này, ta cũng sẽ không tiếc.

Một người thanh niên nam tử quần lót vàng đứng lên. Trong khoảng thời gian này Tinh Đế Sơn bị Đoạn Môn áp chế, hắn sớm đã lửa giận ngút trời.

Túc Tuyền biết Mạc Vô Kỵ đối với Tinh Đế Sơn không là phi thường quen thuộc, liền vội vàng giới thiệu:

- Tinh Chủ, vị này chính là Tinh Đế Sơn thứ chín điện Quan Tinh Điện điện chủ La Vũ Trần.

- Ta Nhan Trạch cũng là toàn lực hỗ trợ!

Nhan Trạch cũng không chút do dự nói.

Theo đông đảo trưởng lão cùng hộ pháp đều tỏ thái độ, hỗ trợ Mạc Vô Kỵ, vô luận Mạc Vô Kỵ làm ra quyết định gì.

Túc Tuyền thở phào nhẹ nhõm, nàng còn thật lo lắng có người không phục Mạc Vô Kỵ trở thành Tinh Chủ mới, dù cho Mạc Vô Kỵ trở thành Tinh Chủ không thể ngăn cản, một khi có người không phục, Tinh Đế Sơn nói không chừng sẽ lần nữa rơi vào hoàn cảnh trước đây. Xem ra Đoạn Môn kiêu ngạo, cũng không phải cũng không có điểm nào hay.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Các vị yên tâm, Trúc Khúc dù mạnh, còn không có mạnh đến tình cảnh có thể làm cho Tinh Đế Sơn diệt vong.

Mạc Vô Kỵ nói xong, chủ động đi hướng chỗ Tinh Chủ ngồi xuống.

Lúc này, hắn không cần phải khách khí. Đối phó Đoạn Môn, nhất định phải có người đứng ra.

Nông Thục Nghi tự giác đi tới bên người Mạc Vô Kỵ ngồi xuống, nàng còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ quá mức tuổi còn trẻ, tu vi cũng quá thấp, không có khả năng đạt được Tinh Đế Sơn đông đảo cường giả chấp nhận, bây giờ nhìn thấy Tinh Đế Sơn đông đảo điện chủ cùng trưởng lão thái độ, nàng biết mình đã suy nghĩ nhiều.

- Tinh Chủ, chúng ta bây giờ có đúng hay không lập tức thông cáo toàn bộ Chân Mạch Đại Lục bao vây diệt Đoạn Môn?

Túc Tuyền hỏi.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có chút cảm khái, cho tới nay, đều là người khác phát lệnh truy nã hắn. Hiện tại rốt cục đến phiên hắn đến phát lệnh truy nã người khác. Hé hé.

Phát lệnh truy nã Đoạn Môn, tạm thời còn không cần, trước hắn không có giúp đỡ, hiện tại có giúp đỡ rồi, hắn nếu mà còn e ngại chỉ là một tên Trúc Khúc, vậy hắn cũng quá yếu sinh lý roài.

- Không cần, ta chỉ cần sáu gã Nhân Tiên cường giả cùng ta đi ra ngoài làm việc, chờ ta trở lại sau đó, lập tức tại toàn bộ Chân Tinh ra bố cáo diệt sạch Đoạn Môn. Ai nguyện ý cùng đi, chính bản thân đứng ra đồng thời báo ra tu vi của mình.

Mạc Vô Kỵ không chút hoang mang nói.

Vốn Mạc Vô Kỵ là dự định bế quan một đoạn thời gian, thăng cấp đến Nhân Tiên rồi lại nói. Hiện tại có Tinh Đế Sơn đông đảo cường giả trợ giúp, hắn há có thể buông tha Đoạn Môn. Trúc Khúc cho là hắn là ai a, muốn chơi người nào liền phát lệnh truy nã người đó à? Trì Đồng sợ hắn, cơ mà tao đéo sợ.

Hắn cũng chưa quen thuộc đối với Tinh Đế Sơn, sở dĩ gọi mọi người chủ động đứng ra, còn có một cái nguyên nhân, đó chính là chờ Đoạn Môn bị xóa đi, hắn sẽ một lần nữa bổ sung đủ Tinh Đế Sơn Thập Điện điện chủ. Thập Điện này, các điện chủ còn lại, hắn quyết định liền lựa chọn trong từ trong mấy người chủ động đứng ra.

Thấy Túc Tuyền muốn đứng ra, Mạc Vô Kỵ vội vàng khoát tay chặn lại:

- Túc điện chủ và Nhan điện chủ yêu cầu trấn thủ Tinh Đế Sơn, không cần đi.

- Lão nô Trì Hoắc Nhĩ, Nhân Tiên tầng năm, nguyện ý đi cùng Tinh Chủ.

Trì Hoắc Nhĩ thứ nhất đứng dậy. Với hắn mà nói, Tinh Chủ mệnh lệnh chính là tất cả.

- Quan Tinh Điện La Vũ Trần, Nhân Tiên tầng bốn, nguyện ý cùng Tinh Chủ cùng đi.

Thanh niên quần vàng liền đứng dậy.

- Tinh Ngân Điện thứ mười một trưởng lão Vạn Hóa Thương, Nhân Tiên ba tầng, nguyện ý theo Tinh Chủ ra ngoài.

Tại sau La Vũ Trần đứng ra là một người trung niên nam tử hơi mập.

- Tinh Đế Sơn thứ Thất hộ pháp Phí Trác, Nhân Tiên tầng hai, nguyện ý theo Tinh Chủ cùng đi.

Tiếp theo đứng ra là một người nam tu gầy yếu xốc vác.

- Còn có ta Cốc Kiều, Nhân Tiên tầng năm...

Tinh Thần điện điện chủ Cốc Kiều vốn là người của Mưu gia, hiện tại Mưu gia sớm đã không dám ở Tinh Đế Sơn đoạt quyền. Hạ gia cùng Yến

gia chính là vết xe đổ, nếu mà Mưu gia còn muốn dùng gia tộc thế lực đến nắm trong tay Tinh Đế Sơn, phỏng chừng chính là một cái Yến gia tiếp theo.

Cho nên tại sau khi Mạc Vô Kỵ trở về, Cốc Kiều lập tức liền đứng ra, nên vì Tinh Chủ xuất lực.

- Tinh Đế Sơn thứ ba trưởng lão Tang Thải Hà, Nhân Tiên tầng bảy, nguyện ý theo Tinh Chủ cùng đi làm việc.

Sau cùng đứng ra là một người thiếu phụ, dung mạo không thấy được, đứng ra sau đó, mọi người mới cảm nhận được quanh thân nàng linh vận chèn ép.

Mạc Vô Kỵ nhãn tình sáng lên, hắn không nghĩ tới còn có một nhân tiên hậu kỳ. Tinh Đế Sơn quả nhiên là ngọa hổ tàng long, cao thủ xuất hiện lớp lớp.

Túc Tuyền cũng là ngạc nhiên mừng rỡ nói:

- Thải Hà tỷ, ngươi đã đột phá?

Thiếu phụ xấu hổ cười cười:

- Đúng vậy, trước đây không lâu vừa mới đột phá đến hậu kỳ.

- Chúc mừng chúc mừng, thực lực của Tinh Đế Sơn ta lại tăng lên một tầng cao rồi.

Túc Tuyền lập tức thật tình chúc mừng.

Nghe được Tang Thải Hà nói, đông đảo mọi người lộ ra ánh mắt hâm mộ. Nhân Tiên trung kỳ cùng Nhân Tiên hậu kỳ là một cái bước ngoặt, rất nhiều người chung quy cả đời cũng không cách nào đột phá. Đây cũng là vì sao Tinh Đế Sơn có rất nhiều Nhân Tiên sơ kỳ cùng Nhân Tiên trung kỳ, mà Nhân Tiên hậu kỳ chỉ có mấy người như vậy.

- Tốt, chính là sáu vị, chúng ta bây giờ liền đi.

Mạc Vô Kỵ nói xong liền đứng lên.

Sáu người đứng ra không có hai lời theo Mạc Vô Kỵ đi ra khỏi Tinh Chủ điện, tuy Mạc Vô Kỵ cũng không nói gì đi làm cái gì, cũng không có ai hỏi.

Tất cả mọi người có thể cảm giác được, Tinh Chủ là kẻ dứt khoát nhất trong hết thảy các Tinh Chủ trước đây. Muốn đánh liền đánh, tuyệt không nói nhảm.

Nông Thục Nghi tự nhiên là theo Mạc Vô Kỵ, nàng Nhân Tiên tầng một, sức chiến đấu lại không kém, hơn nữa còn là đệ tự của Mạc Vô Kỵ.

...

Hai phút sau, phi thuyền của Mạc Vô Kỵ chạy ra khỏi Tinh Đế Sơn.

- Các vị, chúng ta bây giờ liền phải đi tiêu diệt Đoạn Môn sào huyệt. Sở dĩ kêu lên các vị, là lo lắng gặp phải Trúc Khúc. Trúc Khúc người này hắn là Địa Tiên cảnh giới, còn không phải là bình thường Địa Tiên. Đơn đả độc đấu, ta Tinh Đế Sơn phỏng chừng không có người nào là đối thủ của hắn. Bất quá ta có một bộ bát nguyên sát trận, một khi gặp phải Trúc Khúc, các vị theo trận kỳ của ta công kích. Coi như là không thể cầm chân Trúc Khúc, cũng tuyệt đối sẽ không sợ hắn.

Bộ bát nguyên sát trận này là Mạc Vô Kỵ căn cứ Trữ Tinh Tử trận đạo, chính bản thân diễn hóa xuất ra. Cái sát trận này yêu cầu tám người Linh Căn bất đồng, hơn nữa mỗi lần vẩy ra trận kỳ cũng đều là 8 tấm, mỗi người đều công kích một cái phương vị bất đồng.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, hắn tuyệt đối không có khả năng tại Tinh Đế Sơn tìm được Nhân Tiên cường giả bất đồng Linh Căn. Đơn giản liền tìm tám người, đến lúc đó cũng không cần công kích tám phương vị, chỉ cần công kích một cái phương vị là được rồi.

Tuy uy lực như vậy sẽ giảm xuống mấy cái cấp độ, Mạc Vô Kỵ tin tưởng, đối với Trúc Khúc người như thế vậy là đủ rồi. Trúc Khúc đích xác rất mạnh, còn không đến mức mạnh đến cái loại thái quá trình độ này.

- Tinh Chủ, ngươi biết Đoạn Môn sào huyệt sao?

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, La Vũ Trần kinh thanh hỏi.

Người còn lại cũng đều kinh ngạc nhìn Mạc Vô Kỵ, về phần Mạc Vô Kỵ bát nguyên sát trận, trái lại bị không để mắt đến. Đoạn Môn sào huyệt coi như là người của Đoạn Môn cũng không nhất định biết, Mạc Vô Kỵ từ địa phương nào biết đến?

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Ta hiện tại còn không biết, rất nhanh ta thì sẽ biết.

Nói xong, trực tiếp lấy ra một thanh trận kỳ, tại trước mũi phi thuyền bắt đầu bố trí pháp trận. Chỉ một nén nhang sau đó, Mạc Vô Kỵ liền đình chỉ tiếp tục bố trí, khống chế phi thuyền trực tiếp vòng vo một cái đường cong, nhanh chóng vọt tới.

Trước đây lưu lại thần niệm ấn ký vẫn như cũ tại trên người Đoạn Môn tu sĩ, hắn hiện tại muốn tìm chính là Đoạn Môn tu sĩ đó.

Tại Mạc Vô Kỵ nghĩ đến, tu sĩ kia có thể bắt được nhẫn của số 731, nhất định sẽ trở lại Đoạn Môn, lại đem chiếc nhẫn này nộp lên. Người có thể trở về đến Đoạn Môn, địa vị tại Đoạn Môn chắc chắn sẽ không thấp, chí ít cao hơn rất nhiều so với Nông Thục Nghi.

Hắn thế nhưng là biết Đoạn Môn phán đoán một người địa vị, cũng không phải căn cứ tu vi để định, mà là căn cứ cống hiến đối với Đoạn Môn để định. Nông Thục Nghi tu vi xa xa cao hơn so với muội muội nàng Nông Thục Uyển, trên thực tế địa vị Nông Thục Uyển tại Đoạn Môn trái lại cao hơn Nông Thục Nghi.

Hiện tại, hắn chỉ cần tìm được bản thân thần niệm ấn ký ở nơi nào liền có thể.

Mạc Vô Kỵ vừa rồi bố trí pháp trận so với Trúc Khúc bố trí truy tung trận phải đơn giản hơn nhiều, dù sao hắn không phải là muốn khống chế đối phương, mà là chỉ cần tìm được ấn ký phương vị là được.

Phi thuyền nhanh chóng phi hành hai ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ coi như là không mượn pháp trận, cũng có thể rõ ràng cảm thụ được vị trí thần niệm ấn ký của hắn.

Lại là qua nửa ngày, Mạc Vô Kỵ thu hồi phi thuyền, đối với những người còn lại nói:

- Mọi người cùng đi theo ta.

Thấy Mạc Vô Kỵ trước tiến vào một mảnh dãy núi, mấy người còn lại đều đi theo.

Trì Hoắc Nhĩ lớn tuổi nhất, hắn vừa đến cái chỗ này liền nói:

- Tinh Chủ, nơi này là Sở giang sơn, bình thường không ai tới nơi này.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên rất hoang đường nhớ tới một câu thơ đến, Thiên Môn gián đoạn sở giang mở ra. Đoạn Môn này thật sự là người khác đặt tên chữ sao? Thế nào vị trí lại là Sở giang sơn, đây thật là đúng dịp a.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, hắn cũng hiểu ý tứ của Trì Hoắc Nhĩ, bởi vì nơi này không có gì cả.

Nơi này xác thực là không có gì cả, thoạt nhìn thật giống như một cái hoang vắng thấp bé dãy núi cốc, đi qua thấp bé dãy núi cốc này, chính là một con sông lớn rít gào. Phỏng chừng Sở giang sơn tên này, cũng là bởi vì địa thế mà hình thành.

Mạc Vô Kỵ khẳng định nơi này có cái gì đó, bởi vì hắn rõ ràng cảm thụ được thần niệm ấn ký thì ở trên con sông phía trước rít gào.

Mạc Vô Kỵ thần niệm một lần lại một lần thẩm thấu, lại không có nửa điểm manh mối. Lập tức hắn linh nhãn cũng ngưng tụ, nhìn thấy vẫn là một con sông lớn rít gào quay cuồng xuống.

- Đoạn Môn hắn là không ở nơi này.

Cốc Kiều biểu đạt ý kiến của mình, hắn tự tin bản thân thần niệm còn khá tốt, nhưng hắn cũng không có thấy bất luận cái gì tung tích của Đoạn Môn.

- Không, Đoạn Môn ở trong nơi này, mọi người tản ra chung quanh đê, ta đến bắn một pháo.

Mạc Vô Kỵ nói xong, giơ tay lên đã bắt ra một quả cự pháo.

Nhìn không thấy đối phương không sao cả, hắn chỉ cần hướng về phía thần niệm phương vị có thể cảm ứng được bắn một pháo là được.

- Fire in the hole!

Bùm…

Rồi, đi về thôi tụi bây ơi! xD

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 377: Liên Thủ Chiến Trúc Khúc

Mạc Vô Kỵ đối với Đoạn Môn oán niệm quá sâu, hắn lấy ra chính là súng laser lớn nhất.

Tất cả mọi người nhìn Mạc Vô Kỵ đem một quả đạn súng laser đưa vào cự pháo bọn họ chưa từng thấy qua, sau đó kích phát.

- Ầm!

Một đạo kịch liệt nổ vang bên tai mọi người, dưới ánh sáng chói mắt, tất cả mọi người theo bản năng lại lui ra mấy bước.

Lập tức mọi người đã nhìn thấy một đạo quang mang cắt bầu trời đánh về phía sông lớn xa xa rít gào quay cuồng, bạo liệt kịch liệt rõ ràng xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Đây cũng là duyên cớ vì sao Mạc Vô Kỵ để cho mọi người tránh ra, súng laser cùng Cực Băng Pháo là hai loại hình. Loại pháo này uy lực phạm vi tuyệt đối không so được với Cực Băng Pháo, thế nhưng uy lực pháo này chuyên tấn công vào một điểm, thanh thế thoạt nhìn lại mạnh hơn Cực Băng Pháo.

Nông Thục Nghi nhìn đạn pháo này hầu như cắt không gian, trong lòng bộc phát lay động. Nàng đã biết Mạc Vô Kỵ bắn ra Cực Băng Pháo, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ còn có loại súng laser này nữa.

- Ầm...

Liên tiếp trong tiếng bạo liệt, mọi người khiếp sợ thấy nguyên bản trên mặt nước sông quay cuồng rít gào gặp, dĩ nhiên xuất hiện một cái

đảo nhỏ khá lớn. Đảo nhỏ loáng thoáng có các loại các dạng liên miên kiến trúc, thật giống như một cái tông môn bình thường giống nhau.

Tinh Đế Sơn tất cả mọi người là cũng hút hơi lạnh, loại đảo nhỏ này cả bọn họ thần niệm cũng không cách nào cảm thấy đến, cư nhiên thật sự tồn tại. Chẳng những tồn tại, còn là Đoạn Môn sào huyệt.

Bọn họ thần niệm đều không cách nào cảm thấy đến đảo nhỏ này, nó có thể an ổn sừng sững ở chỗ này, phòng ngự trận cùng ẩn nấp trận cấp bậc nào a?

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Mạc Vô Kỵ cũng thay đổi, mặc dù bọn hắn trước đều nhận đồng Mạc Vô Kỵ trở thành Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, đây cũng chỉ là nghe nói Tinh Chủ này rất mạnh, lại là người Trì Đồng chỉ định chọn, cộng thêm không có Tinh Chủ thích hợp hơn mà thôi. Lúc này đây bọn họ là tận mắt thấy thủ đoạn của Tinh Chủ mới chủ, tạm thời bất luận Mạc Vô Kỵ có đúng hay không mượn súng laser. Chính là phần nhãn lực này, cũng không có ai có thể bằng.

Đoạn Môn tại cái chỗ này, nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ đánh ra một pháo, ai có thể biết? Coi như là để cho người ta ở chỗ này tìm 100 năm, phỏng chừng cũng không tìm được Đoạn Môn sao??

Đang lúc mọi người còn đang rung động, đảo nhỏ bắt đầu vỡ vụn, súng laser bạo liệt vẫn như cũ đang tiếp tục vang lên. Từng mảnh một kiến trúc không ngừng vỡ vụn, bóng người càng là tại trong nổ tung hóa thành hư vô.

Trong tiếng ầm ầm kinh khủng, mặt sông quay cuồng trực tiếp bị đập ra một cái hố phương viên hơn mười dặm to lớn. Trong hô lại không có bất kỳ vật gì, cả nước sông trong lúc nhất thời đều không thể chảy vào.

Đủ qua thời gian vài hơi thở, nước sông quay cuồng mới cấp tốc nhào lại đây, ở phía xa tạo thành một cái vòng xoáy to lớn.

Vòng xoáy rất nhanh thì biến mất, mặt sông biến thành rít gào như ban đầu. Nếu mà không phải là mọi người tận mắt thấy, tuyệt đối không tin, nơi này đã từng có một cái đảo nhỏ ẩn nấp, cái đảo nhỏ bí mật này còn bị Mạc Vô Kỵ một pháo oanh thành mảnh vụn. Không, là đánh thành hư vô.

Cả đảo nhỏ đều biến thành hư vô, có thể tưởng tượng, người bên trong đảo cả mảnh vụn cũng không có. Lúc này, mọi người thậm chí có chút kính nể.

Một số người cũng rốt cuộc hiểu rõ Yến gia đi nơi nào, phía sau Cốc Kiều một thân mồ hôi lạnh. Hắn thậm chí cảm thấy thân thể của chính mình có chút run lên, hắn nhưng thật ra là Mưu gia chi thứ đệ tử, bởi vì cùng theo họ mẹ, mới không có họ mưu. Hắn nghĩ tới là, nếu mà một ngày kia Mạc Vô Kỵ khó chịu đối với Mưu gia, cho Mưu gia một pháo, Mưu gia sợ rằng...

Cốc Kiều không dám nghĩ tới, hắn phát thệ, lần này sau khi trở về, vô luận như thế nào cũng phải giao ra tu sĩ quân đội, Mưu gia tuyệt đối không có khả năng cùng Tinh Chủ này đối nghịch, đó là muốn chết. Bởi vì Mạc Vô Kỵ có quá nhiều lý do đối phó Mưu gia, năm đó Mưu gia đã từng tham gia truy sát Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cũng là cảm thán, súng laser quả nhiên là càng lớn uy lực càng lớn. Loại đại pháo này uy lực của, so với đạn tiểu pháo đến cường đại hơn chẳng biết gấp bao nhiêu lần.

Đáng tiếc duy nhất chính là, Trúc Khúc hắn là không ở cái chỗ này, nếu mà Trúc Khúc còn ở nơi này, bị hắn một pháo giết chết mà nói, đó thật là quá sung sướng rồi.

Mạc Vô Kỵ thu hồi cự pháo nói:

- Tinh Đế Sơn lập tức tại toàn bộ Chân Tinh phát lệnh truy nã hết thảy tu sĩ Đoạn Môn, bất cứ lúc nào chỗ nào, đều là giết chết bất luận tội. Mỗi

một người giết được Đoạn Môn tu sĩ, có thể gia nhập Tinh Đế Sơn, đồng thời có thể...

Mạc Vô Kỵ một câu lời còn chưa nói hết, lại đột nhiên câm miệng, trương tay chính là mấy đạo Lôi Kiếm đánh ra, đồng thời Thiên Cơ Côn nắm ở tại trong tay.

Bảy người còn lại tại sau khi Mạc Vô Kỵ động thủ, mới cảm nhận được không gian chung quanh ba động. Nơi này đều là hạng người kinh nghiệm phong phú, sớm tế xuất bản thân pháp bảo, mỗi người tản ra một hướng.

- Ca rắc!

Lôi quang nổ tung, Lôi Kiếm của Mạc Vô Kỵ vốn vẫn cường đại vô cùng, lúc này thật giống như ánh sáng nến bình thường giống nhau, bị người ta trực tiếp đánh vỡ ra.

Cường đại nguyên lực từ hư không đánh tới, dù cho chỉ là nguyên lực, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác thật giống như có một thanh thiết chùy to lớn đánh vào ngực của hắn, để cho hắn trong lúc nhất thời thậm chí thở không ra hơi.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có quản thương thế của mình, giơ tay lên chính là một đạo trận kỳ ném ra, quát lớn:

- Mọi người cùng nhau xuất thủ.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ ném ra trận kỳ nói xong câu đó, một cái lư hương to lớn đánh về phía Mạc Vô Kỵ, theo đó một thân ảnh mơ hồ xuất hiện ở trong hư không.

Có thể cùng Mạc Vô Kỵ đi ra đây, đều là cường giả của Tinh Đế Sơn, không phải là điện chủ, chính là trưởng lão và hộ pháp, hơn nữa đều là Nhân Tiên cường giả. Ngoại trừ Nông Thục Nghi ra, nơi này mỗi người đều là trải qua vô số lần đại chiến tẩy lễ, kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ

phong phú. Bọn họ tại Mạc Vô Kỵ một câu nói đột nhiên dừng lại, sau đó xuất thủ đồng thời, đã tế xuất pháp bảo.

- Rầm rầm rầm rầm!

Lư hương to lớn còn không có ầm đến trên người Mạc Vô Kỵ, bao gồm cả Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn, 8 món pháp bảo đều đánh vào bên trên lư hương.

Nguyên lực như phong ba bình thường vậy đánh tới, tám người toàn bộ bị đập bay ra, Mạc Vô Kỵ đứng mũi chịu sào mạnh mẽ nuốt xuống một ngụm máu tươi.

Lúc này Mạc Vô Kỵ càng là âm thầm kinh hãi, lúc này đây giao thủ, hắn mới biết được mấy ngày trước hắn có thể mang theo Nông Thục Nghi từ trong tay Trúc Khúc chạy trốn, là may mắn cỡ nào. Cũng may hắn lần này có chuẩn bị, dẫn theo sáu gã Nhân Tiên Tinh Đế Sơn lại đây, thậm chí còn có Nông Thục Nghi hỗ trợ.

Một người nam tử anh tuấn vô cùng nâng lư hương, từ hư không đạp xuống, ánh mắt của hắn tại Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn dừng lại một lát sau, lại dời đến trên người Nông Thục Nghi, này mới lạnh lùng nói:

- Quả nhiên có chút bản lĩnh, cư nhiên trực tiếp xóa đi Đoạn Môn công pháp của ta.

Hắn không có nhìn ra Mạc Vô Kỵ sửa đổi công pháp, cho rằng Mạc Vô Kỵ xóa đi Nông Thục Nghi công pháp.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, hắn khẳng định Trúc Khúc có không gian định vị truyền tống phù, nếu không, không có khả năng nhanh như vậy liền trở về gấp. Hắn chân trước lại đem Đoạn Môn sào huyệt phá huỷ, Trúc Khúc chân sau đã tới rồi, tốc độ này cũng quá nhanh một chút.

- Trúc Khúc, Tinh Đế Sơn ta đối với ngươi Đoạn Môn vẫn rất là khoan dung, ngươi cũng dám phát lệnh truy nã Chân Tinh Tinh Chủ, còn

dám giết thành chủ 10 thành của Chân Mạch Đại Lục.

La Vũ Trần tuổi còn trẻ khí thịnh, lập tức lớn tiếng chất vấn.

Trúc Khúc ánh mắt quét La Vũ trần liếc mắt, khinh thường nói:

- Ngươi là ai, có tư cách nói chuyện với ta?

Hắn căn bản là lười giải thích, Tinh Đế Sơn đối với Đoạn Môn khoan dung? Ha ha, đó là Tinh Đế Sơn không dám trêu chọc hắn Trúc Khúc mà thôi.

- Ngươi đã phá hủy ta Đoạn Môn căn cơ, ngày hôm nay liền đem mạng nhỏ lưu lại tế điện Đoạn Môn sao?.

Trúc Khúc dương tay một cái, lư hương mở rộng không hạn chế.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự ném ra tấm trận kỳ, đồng thời quát lên:

- Mọi người công kích!

Hơn thế đồng thời, Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn lại đánh về phía một địa phương khác.

- Rầm rầm rầm rầm!

Nguyên lực lại một lần nữa nổ tung, tám gã Nhân Tiên và một người Địa Tiên cấp bậc cường giả ở chỗ này đại chiến, chung quanh thấp bé dãy núi tại trong kinh khủng nguyên lực bạo liệt hóa thành khe nứt. Mạc Vô Kỵ tuy rằng chỉ có Chân Thần Cảnh, thực lực của hắn thậm chí so với Nhân Tiên tầng bảy Tang Thải Hà còn mạnh hơn một phần.

Các loại pháp kỹ quang mang tại tại chỗ vỡ toang, tiếng sấm pháp bảo va chạm tại bên trong pháp kỹ quang mang liên miên không ngớt.

Thực lực của Trúc Khúc quá mức cường đại, tại đây trong cứng đối cứng đánh nhau chết sống, mọi người bao gồm Mạc Vô Kỵ, đều cảm thấy một loại áp lực cực hạn.

Phí Trác cùng Vạn Hóa Thương tu vi yếu nhất, Trúc Khúc pháp kỹ công kích còn không có thành hình, hai người đã phun ra một đạo máu tươi, uy lực liên thủ trong nháy mắt yếu bớt.

Cũng may Mạc Vô Kỵ nghiên cứu qua Đoạn Môn công pháp, hắn biết dù cho Nông Thục Nghi công pháp tu luyện là bị động tay động chân, công pháp cơ bản đạo lý sẽ không có quá biến hóa lớn. Cho nên trận kỳ của hắn vừa ra, mọi người liên thủ liền trực tiếp đánh vào bên trong khe hở Trúc Khúc ngưng tụ pháp lực. Cộng thêm hắn công kích tại bất đồng phương vị hô ứng, lập tức khiến cho cuồng bạo nguyên lực của Trúc Khúc bị chậm một cái.

Cảm thụ được bản thân dư lực cư nhiên bị liên thủ cắt đứt, Trúc Khúc cười lạnh một tiếng, chính là vài Nhân tiên, cũng muốn chống lại hắn.

Lư hương trên không trung lật vài cái, Trúc Khúc vẫn không có rơi trên mặt đất, mà là lớn tiếng quát lên:

- Đi chết đê...

Một đạo quang mang cắt hư không mắt thường cùng thần niệm đều không nhìn thấy, trực tiếp đánh về phía mi tâm Mạc Vô Kỵ.

Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ coi như là muốn né qua, thân hình cũng biến thành cực hạn chậm chạp. Trúc Khúc áp chế lực lượng quá mức kinh khủng, hơn nữa dự định trước giết chết Mạc Vô Kỵ, làm cho Mạc Vô Kỵ tránh cũng không thể tránh né.

Ngoại trừ Mạc Vô Kỵ ra, Tang Thải Hà ở chỗ này thực lực là mạnh nhất, nàng trước tiên liền cảm thụ được Mạc Vô Kỵ nguy hiểm. Trong tay tinh đồ bỗng nhiên tăng vọt, bắn ra hơn mười khối tinh mang lớn chừng cái đấu, những thứ này tinh mang toàn bộ đánh về phía Trúc Khúc.

Trúc Khúc rên lên một tiếng, căn bản cũng không có nửa điểm ngừng tay, bên trên lư hương thoáng khẽ đảo, lô ảnh to lớn chặn hơn mười tinh

mang của Tang Thải Hà.

Tinh quang nổ tung, nguyên lực hóa thành thực chất cuốn về phía Tang Thải Hà, Tang Thải Hà tại chỗ chính là một đạo máu tươi phun ra, cả người bị đập bay ra xa hơn mười trượng.

Mạc Vô Kỵ trong lòng khẩn trương, hắn biết đơn đả độc đấu, muốn dựa vào nguyên lực thắng Trúc Khúc, vậy đơn giản chính là không thể nào. Vừa rồi Tang Thải Hà liền phạm vào sự sai lầm này, đây cũng là bởi vì nàng bức thiết muốn cứu mình.

- PHỐC!

Quang mang bắn vào mi tâm Mạc Vô Kỵ, trong nháy mắt hóa thành một đạo vụ ảnh. Một đạo vụ ảnh vừa tiến vào mi tâm thức hải của Mạc Vô Kỵ, liền trực tiếp vọt vào, dường như muốn tìm được Nguyên Thần của Mạc Vô Kỵ bao lấy.

Đáng tiếc là, Mạc Vô Kỵ không có Nguyên Thần, chỉ có một hồ lớn tử khí to lớn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 378: Lưỡng Bại Câu Thương

Mạc Vô Kỵ kinh nghiệm chiến trận, há có thể không biết ý nghĩ của đối phương, đây là muốn trước tiên giết chính bản thân. Ánh mắt của hắn lập tức liền mờ mịt hắn lên, dường như Nguyên Thần bị bao lấy bình thường giống nhau.

Trúc Khúc đang đang nghi ngờ, bởi vì hắn cũng không có cảm thụ được Mạc Vô Kỵ Nguyên Thần, mà Mạc Vô Kỵ lại trở thành đờ đẫn dáng dấp.

Bất quá hắn cũng không suy nghĩ nhiều, Mạc Vô Kỵ bất quá chính là Chân Thần Cảnh con kiến hôi mà thôi, hắn hồn niệm vốn là cường đại. Hơn nữa tu luyện hồn quyết, hồn niệm cường đại, Nguyên Thần ngưng thật, càng là không người có thể so sánh. Coi như là Địa Tiên viên mãn bị hắn xâm nhập thức hải, cũng chỉ có thúc thủ phần.

Lư hương càng là chiếu nghiêng xuống, trực tiếp đánh về phía Mạc Vô Kỵ đỉnh đầu. Mạc Vô Kỵ có thể tìm được hắn sào huyệt, thậm chí đưa hắn sào huyệt đánh thành hư vô, vô luận dùng là thủ đoạn gì, hắn cũng sẽ không nhỏ trước mắt Chân Thần Cảnh này con kiến hôi.

Cho nên tại xâm nhập Mạc Vô Kỵ thức hải sau đó, Trúc Khúc cũng không có lúc đó bỏ qua.

Với hắn mà nói, chỉ cần Mạc Vô Kỵ bị chế trụ, người còn lại càng là con kiến hôi bên trong con kiến hôi. Tinh Đế Sơn thì như thế nào? Chỉ là hắn vẫn lười đi mà thôi. Chọc giận hắn Trúc Khúc, Tinh Đế Sơn như nhau tiêu diệt.

Dường như vô ý thức, Mạc Vô Kỵ trong tay Thiên Cơ Côn chếch đi một cái phương vị, vừa lúc chắn chiếu nghiêng xuống lư hương.

- Ầm!

Chiếu nghiêng xuống cuồn cuộn nguyên lực, theo này lư hương đánh vào Thiên Cơ Côn thượng. Một loại để cho người ta nhịn không được phải lạy dưới cúng bái khí tức vọt tới, theo này lực lượng kinh khủng phô thiên cái địa hạ xuống, Mạc Vô Kỵ hai chân trong nháy mắt liền răng rắc một tiếng gãy.

Những người còn lại thấy Mạc Vô Kỵ bị áp chế gần chết, đâu còn có thể lo lắng cái khác, điên cuồng công kích Trúc Khúc.

Thực lực của Trúc Khúc bọn họ nhìn thấy, so với trong tưởng tượng mạnh hơn. Mạc Vô Kỵ là Tinh Đế Sơn thời gian tới, một khi Mạc Vô Kỵ ở chỗ này bị giết, Tinh Đế Sơn chẳng những không có, bọn họ như nhau sẽ theo đi vào rập khuôn theo. Vô luận như thế nào, cũng tuyệt không thể để cho Mạc Vô Kỵ bị giết.

Mạc Vô Kỵ hai chân bị đập đoạn, sắc mặt đờ đẫn thời điểm, Trúc Khúc liền biết Mạc Vô Kỵ đã là một người chết. Hắn sẽ không để cho Mạc Vô Kỵ tiện nghi như vậy đi tìm chết, chờ thu thập những người khác, hắn sẽ rút ra Mạc Vô Kỵ Nguyên Thần, từ từ đi dằn vặt.

Lúc này người còn lại liên thủ công kích hắn, hắn nhất thời giận điên lên, lần nữa lấy ra một phương đồng ấn.

Tại Trúc Khúc chú ý lực từ trên người Mạc Vô Kỵ dời đi đồng thời, Mạc Vô Kỵ ánh mắt lập tức liền khôi phục thanh minh, hắn chỉ cần một chút thời gian là đủ rồi.

Trúc Khúc lư hương kinh khủng nguyên lực nghiền ép lại đây, chỉ chỉ là cán gãy Mạc Vô Kỵ hai chân mà thôi. Thiếu khuyết Trúc Khúc quan tâm, này cuồn cuộn nguyên lực trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ dẫn đi. Trong khoảnh khắc, kinh khủng nguyên lực đã bị đánh vào dưới đất. Lúc này

đây, Mạc Vô Kỵ cũng không có để cho này nguyên lực trực tiếp tán loạn rơi, mà là lần nữa tại hắn pháp quyết dưới biến đổi phương hướng.

Mạc Vô Kỵ không có năng lực trực tiếp khống chế Trúc Khúc lực lượng khổng lồ, lại có thể thông qua thần thông kéo theo này một cổ lực lượng biến hướng.

Dưới đất truyền đến từng trận kịch liệt rung động, không đợi Tang Thải Hà đám người hiểu được. Một đạo trận kỳ đột ngột xuất hiện ở hư không vị trí.

Đã không còn Mạc Vô Kỵ trận kỳ chỉ dẫn, cùng Mạc Vô Kỵ cùng đi mấy người sớm là mỗi người là (vì) chiến. Lúc này đột ngột xuất hiện một quả trận kỳ, tất cả mọi người tỉnh ngộ lại, đây là Mạc Vô Kỵ ném tới được, Mạc Vô Kỵ vẫn không có chuyện, dường như cũng không có bị trói buộc lại Nguyên Thần.

Trúc Khúc cũng là sững sờ, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ có thể kiếm cởi hắn đối với Nguyên Thần trói buộc. Xem ra, hắn vẫn còn là xem thường Mạc Vô Kỵ. Hắn cũng không thèm để ý, coi như là Mạc Vô Kỵ lại đến, hắn vẫn như cũ có thể lại nghiền ép một lần.

Lúc này, mặt khác bảy người liên thủ công kích đã đánh vào trận kỳ vị trí. Một loại cực độ khó chịu cùng áp chế truyền đến, Trúc Khúc lúc này mới cảnh giác, đây chính là hắn nguyên lực bạo phát bạc nhược một chút.

Rút lui trước lui rồi lại nói! Trúc Khúc mới vừa mới vừa nghĩ tới đây:

- Rầm rầm ầm!

Kịch liệt muộn hưởng từ dưới nền đất truyền đến, theo một cái như Địa Long bình thường vậy nguyên lực lao ra mặt đất, cùng thời khắc đó, một quả trận kỳ xuất hiện lần nữa tại một cái không gian khác phương vị bên trong.

Nơi này đều là Nhân Tiên trở lên cường giả, tuy rằng đơn đả độc đấu, thậm chí liên thủ cũng không phải là đối thủ của Trúc Khúc, thế nhưng là đối chiến cơ nắm chặt nhưng cũng không có thể so với Trúc Khúc yếu bao nhiêu.

Tại đạo này trận kỳ sau khi xuất hiện, bảy người công kích trong nháy mắt liền mượn tiền phương hướng, lần nữa đánh vào trận kỳ chỗ ở vị trí.

Này một cái từ dưới nền đất cuồn cuộn nổi lên nguyên lực Cự Long, cũng vào giờ khắc này đánh vào trận kỳ vị trí.

Trúc Khúc hừ lạnh một tiếng, vị trí này đúng là hắn gần đặt chân phương vị. Trận này kỳ tính toán dĩ nhiên như vậy chuẩn xác, cư nhiên đưa hắn sau một khắc muốn (phải) xuất thủ phương vị đều tính toán tới rồi.

Coi như là như vậy thì như thế nào?

Đồng ấn hóa thành một đạo to lớn đồng tường, Trúc Khúc lần nữa muốn (phải) dùng lực một người ngăn trở bảy người công kích. Coi như là bảy người liên thủ, với hắn mà nói cũng không có gì không dậy nổi.

- Ầm!

Hầu như muốn xé rách không gian nguyên lực vỡ ra, trong không gian nguyên lực đụng vào nhau thời điểm, Trúc Khúc sắc mặt đại biến.

Đạo này liên thủ ầm tới lực lượng, dĩ nhiên so với lực lượng của hắn cường đại hơn nhiều lắm. Hơn nữa, để cho hắn cảm thấy quỷ dị là, lực lượng này bên trong dĩ nhiên có hắn nguyên lực của mình khí tức.

- PHỐC!

Trúc Khúc há mồm một đạo máu tươi phun ra, cường đại nguyên lực phản phệ trở về, hắn xương ngực liên tiếp gãy.

Trúc Khúc giận điên lên, trương tay chính là một đạo lệ mang bắn ra, khoảng cách gần nhất Vạn Hóa Thương một tiếng kêu thảm, lệ mang đi qua mi tâm của hắn, trực tiếp đưa hắn đinh giết trên mặt đất.

Tại Vạn Hóa Thương bị đinh sát đồng thời:

- Bành!

Một đạo vô bóng dáng vô hình thiết côn phá vỡ Trúc Khúc nguyên lực tường, đánh vào Trúc Khúc gáy. Trúc Khúc lần nữa phun ra một đạo máu tươi, tiện tay một chiêu, này lư hương theo cả người hắn từ tại chỗ biến mất vô tung vô ảnh.

Sắc mặt tái nhợt Mạc Vô Kỵ ngồi dưới đất, lấy ra vài viên thuốc nuốt vào trong miệng.

- Tinh Chủ...

Trì Hoắc Nhĩ trước tiên liền đi tới Mạc Vô Kỵ bên người.

Mạc Vô Kỵ chỉ là bị cuồng bạo nguyên lực cán gãy hai chân, hắn nuốt vào hai viên thuốc sau đó, đã có thể miễn cưỡng đứng lên.

- Tinh Chủ, Vạn Hóa Thương Nguyên Thần bị đập tán, đã ngã xuống. Trúc Khúc hắn là bị thương nặng, chúng ta có muốn đuổi theo hay không thượng đi làm thịt người này, là (vì) vạn trưởng lão báo thù?

Tang Thải Hà đã đi tới, sắc mặt của nàng cũng có chút tái nhợt, vạt áo thượng tất cả đều là máu.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo, lại tiến hành rồi một chu thiên vận chuyển, rồi mới lên tiếng:

- Lần này là lỗi của ta, ta đánh giá thấp thực lực của Trúc Khúc, tạo thành vạn trưởng lão ngã xuống. Dù cho Trúc Khúc trọng thương, chúng ta đuổi theo cũng chiếm không được tốt, người này yêu quý mạng nhỏ, đổi thành người bình thường nếu mà mạnh mẽ cùng chúng ta dùng mệnh

tương hợp lại mà nói, chúng ta ngày hôm nay nói không chừng một cái đi không xong. Vô luận như thế nào, Trúc Khúc trong thời gian ngắn cũng không dám kiêu ngạo, chúng ta lập tức trở về Tinh Đế Sơn.

- Là!

Đã có người mang theo Vạn Hóa Thương, tế xuất phi thuyền, nhanh chóng đi tới Tinh Đế Sơn.

Mạc Vô Kỵ rất là thất lạc, sau cùng không phải là hắn lại đem Tinh Tự Quyết tầng thứ hai mà thay đổi cùng tầng thứ nhất Long Đằng dung hợp, mượn Trúc Khúc lực lượng của chính mình đánh hắn một cái, sau đó tại Trúc Khúc nguyên lực tường trống rỗng thời điểm, dùng Hạ Nhất Côn đánh lén hắn, sau cùng còn rất khó nói ai thắng ai thua. Trên thực tế coi như là Trúc Khúc đi rồi, Tinh Đế Sơn một trận chiến này cũng không có thể nói thắng rồi.

Hắn nhất định phải trở về bế quan, không đề cập tới thăng thực lực của chính mình, muốn tái đấu Trúc Khúc, căn bản cũng không khả năng. Lần này hắn là mượn biết Đoạn Môn tu luyện công pháp, lúc này mới ám toán Trúc Khúc một cái, tiếp theo cũng không có như vậy cơ hội tốt. Trúc Khúc cường giả loại này, tuyệt đối sẽ tìm được nguyên nhân, không có lần thứ hai.

...

Đoạn Môn tại Chân Mạch Đại Lục gây lòng người bàng hoàng thời điểm, Tinh Đế Sơn rốt cục đứng dậy. Tinh Đế Sơn tại toàn bộ Chân Mạch Đại Lục hết thảy địa phương ban bố lệnh truy nã, phát lệnh truy nã bất kỳ một cái nào thuộc về Đoạn Môn tu sĩ.

Mà trên thực tế tại Tinh Đế Sơn cường thế tuyên bố những thứ này lệnh truy nã thời điểm, Đoạn Môn trước nói kiêu ngạo ngôn ngữ cũng không có biến thành sự thật. Cửu Mạch Thành cùng Phong Tiêu Thành vẫn là Tinh Đế Sơn nắm trong tay dưới, Đoạn Môn đối với Tinh Đế Sơn Tinh Chủ phát lệnh truy nã, cũng không giải quyết được gì.

Chân Mạch Đại Lục tu sĩ cuối cùng là thở dài một hơi, trước rất nhiều người thậm chí cho rằng muốn (phải) thời tiết thay đổi, Đoạn Môn lại đem trực tiếp nắm trong tay toàn bộ Chân Tinh.

Sự thực chứng minh, bọn họ suy nghĩ nhiều. Chân Tinh vẫn như cũ tại Tinh Đế Sơn nắm trong tay dưới, Đoạn Môn vẫn là cái kia không thấy được ánh sáng ám sát tông môn.

Không có ai biết, nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ mang theo bảy tên Nhân Tiên cường giả, lợi dụng súng laser đi xóa đi kết thúc cánh cửa sào huyệt. Nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ cùng bảy tên Nhân Tiên liên thủ bị thương nặng Trúc Khúc, bọn họ muốn sự tình thật là có khả năng biến thành sự thực.

Tám người cùng đi ngăn chặn Trúc Khúc, trở về chỉ có bảy người, hơn nữa bảy người này còn người người mang thương.

Tinh Đế Sơn ban bố cắn nuốt hết thảy Đoạn Môn tu sĩ lệnh truy nã, nhưng Tinh Đế Sơn hết thảy cường giả đều rõ ràng, một khi chờ (các loại) này Trúc Khúc thương thế khang phục, thậm chí tu vi trở lên một tầng lầu thời điểm, chính là Chân Tinh tai nạn ngày.

...

Mạc Vô Kỵ vừa về tới Tinh Đế Sơn, liền lựa chọn bế quan tu luyện.

Thẳng đến lúc này, Mạc Vô Kỵ mới biết được Tinh Đế Sơn thâm hậu nội tình. Chỉ cần hắn mong muốn, ngoại trừ này số rất ít bát cực cùng cửu cấp linh thảo bên ngoài, Tinh Đế Sơn đều có thể lấy ra, hơn nữa một cầm chính là một đống lớn. Ngoài ra, làm Tinh Chủ, hắn có thể ở Tinh Đế Sơn linh khí rất nồng nặc Tinh Đế ngọn núi tu luyện.

Nếu mà không tu luyện, Mạc Vô Kỵ cũng không biết Tinh Đế ngọn núi. Ở chỗ này tu luyện sau đó, Mạc Vô Kỵ mới biết được Tinh Đế ngọn núi đáng sợ.

Đây quả thực là một tòa linh mạch ngưng tụ mà thành ngọn núi, không, không nên nói chỉ có linh mạch hình thành. Nơi này ngoại trừ linh khí nồng nặc bên ngoài, còn ẩn chứa vô thượng đạo vận khí tức.

Ở chỗ này tu luyện, dù cho hắn một trăm lẻ sáu nhánh mạch lạc toàn bộ nghịch chuyển Chu Thiên hấp thu linh khí, cũng sẽ không có cái loại này linh khí chưa đủ cảm giác.

Tinh Đế Sơn có thể trở thành là Chân Tinh đệ nhất tông môn, qua nhiều năm như vậy, cường giả xuất hiện lớp lớp, không phải là không có đạo lý.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 379: Tinh Chủ Cung

Từ khi Mạc Vô Kỵ bế quan tu luyện, Chân Tinh một lần nữa chỉnh đốn, Đoạn Môn tu sĩ cũng bị phát lệnh truy nã duy trì liên tục, Chân Tinh về tới quỹ tích vốn có.

Lúc ban đầu, một đám điện chủ của Tinh Đế Sơn còn lo lắng môn chủ Đoạn Môn Trúc Khúc dưỡng xong thương lại đột nhiên xuất hiện. Tại sau khi đã trải qua bốn tháng không có bất cứ động tĩnh gì, Tinh Đế Sơn miễn cưỡng yên lòng.

...

Đây đã là tháng thứ năm Mạc Vô Kỵ bế quan, tuy Tinh Chủ Phong linh khí tính là cả Chân Tinh rất nồng nặc địa phương, năm tháng sau, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ còn ở Chân Thần Cảnh tầng mười, khoảng cách Chân Thần Cảnh mười một tầng vẫn như cũ xa xa không hẹn, chứ đừng nói chi là Nhân Tiên cảnh.

Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng tới rồi hắn cảnh giới này sau đó, chỉ có thể bằng thời gian từ từ nấu nhừ. Trừ phi lại đạt được cái loại này linh thạch mảnh nhỏ trong Bán Nguyệt Ngục, nếu không, căn bản cũng không có bất luận đường tắt nào có thể đi.

Liên tục bế quan năm tháng, dùng đi đông đảo linh vật, tại không cách nào thăng cấp, Mạc Vô Kỵ xuất quan một lần, hắn lo lắng Đoạn Môn môn chủ Trúc Khúc sẽ động thủ đối với Tinh Đế Sơn.

Tinh Đế Sơn Nhân Tiên cường giả là rất nhiều, bất quá tu vi cao nhất Tang Thải Hà cũng còn lâu mới là đối thủ của Trúc Khúc.

Mạc Vô Kỵ mới vừa rời đi Tinh Chủ Phong, liền gặp Trì Hoắc Nhĩ. Trì Hoắc Nhĩ thật giống như một cây tiêu thương bình thường giống nhau, đứng ở Tinh Chủ Phong chỗ ngoài trận tâm hộ trận.

- Trì quản sự, ngươi tại sao lại ở chỗ này?

Mạc Vô Kỵ rơi vào bên người Trì Hoắc Nhĩ, nghi ngờ hỏi.

Tinh Chủ Phong được vô cùng linh khí bao bọc, đồng thời cũng bản thân có hộ trận cường đại nhất toàn bộ Tinh Đế Sơn. Khi chưa có Mạc Vô Kỵ cho phép, bất luận kẻ nào đều không thể tiến vào Tinh Chủ Phong. Cho nên nói căn bản cũng không cần người thủ hộ, Trì Hoắc Nhĩ thủ hộ ở chỗ này, Mạc Vô Kỵ mới có nghi hoặc.

Trì Hoắc Nhĩ liền vội vàng khom người thi lễ:

- Ta vẫn chính là người thủ hộ của Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, chỉ cần còn đang ở Tinh Đế Sơn, nhất định phải canh giữ ở Tinh Chủ Phong.

Mạc Vô Kỵ âm thầm líu lưỡi, Trì Hoắc Nhĩ này phỏng chừng đều có hơn một ngàn tuổi sao?? Lẽ nào ở chỗ này canh giữ mấy trăm năm?

- Trì quản sự, ta bế quan thời gian bất định, ngươi sau này cũng không cần thủ vệ tại chỗ này.

Mạc Vô Kỵ liền nói, hắn biết Trì Hoắc Nhĩ Nhân tiên cấp bậc cường giả, hiện tại cần chính là đại lượng thời gian tu luyện, mà không phải lại đem thời gian lãng phí ở loại thủ hộ này.

Trì Hoắc Nhĩ lắc đầu:

- Đây là chức trách của ta, huống hồ ta coi như là đứng ở chỗ này, cũng có thể mượn Tinh Chủ Phong linh khí tu luyện.

Thấy không thể khuyên Trì Hoắc Nhĩ, Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là hỏi:

- Ta trong lúc bế quan, Tinh Không Điện có biến cố hay không? Còn có Trúc Khúc có tiếp tục động thủ hay không?

- Chân Tinh tại dưới các Đại điện chủ trưởng lão bảo vệ, đã hồi phục yên ổn. Trúc Khúc cùng Tinh Không Lang Vương, cũng không có hiện thân. Ngoài ra, Thiên Trì Sơn Trang Yến Hủy Mộng đến đây gặp Tinh Chủ hai lần. Nghe nói Tinh Chủ bế quan xong, chỉ nói sau này sẽ tới chơi.

Trì Hoắc Nhĩ nhanh chóng hồi đáp.

Mạc Vô Kỵ vốn chính là muốn hỏi một chút Trúc Khúc có tới hay không, nghe được Trúc Khúc không có xuất hiện, đã bỏ đi ý nghĩ tiếp tục tìm đám người Túc Tuyền. Về phần Yến Hủy Mộng hắn căn bản cũng không quen biết, cũng không có nghe nói qua, thuận miệng hỏi:

- Thiên Trì Sơn Trang trang chủ tới làm gì zạ?

Trì Hoắc Nhĩ đáp:

- Cho tới nay, đệ nhất mỹ nữ của Chân Mạch Đại Lục đều xuất thân từ Thiên Trì Sơn Trang. Tinh Đế Sơn cũng có thật nhiều đạo lữ của các Nhân Tiên cường giả, đều là nữ tử của Thiên Trì Sơn Trang. Đệ tử Trang Tích Nguyệt của trang chủ Thiên Trì Sơn Trang - Yến Hủy Mộng, càng là dung mạo như Thiên Tiên, kinh diễm động nhân. Yến Hủy Mộng vốn là muốn lại đem Trang Tích Nguyệt hứa gả cho Lôi Hồng Cát, Lôi Hồng Cát đã phản bội Tinh Đế Sơn, hiện tại nàng tới nơi này mặc dù không có nói rõ, trên thực tế hắn là muốn để cho Tinh Chủ và đệ tử của nàng - Trang Tích Nguyệt kết thành đạo lữ.

Thì ra là chút chuyện nhỏ này, Mạc Vô Kỵ lập tức bỏ qua một bên. Sau khi đi tới Chân Tinh, hắn chỉ có hai thân nhân, một là Yên Nhi – người đã từng cùng hắn "tương nhu dĩ mạt" (gắn bó sống chết bên nhau, 1 điển cố của Khựa), còn có một người chính là Sầm Thư Âm, người làm hắn chân chính động lòng. Hôm nay ký ức giữa Yên Nhi và hắn đã biến

mất, tu vi của nàng cũng tăng mạnh, lại đi theo bên người Bắc Tố Đình vốn rất lão luyện, hắn là sẽ không có chuyện gì.

Sầm Thư Âm bỏ mạng tại trong ngực hắn, sớm đã không còn người nào có thể thay thế. Với hắn mà nói, những nữ tử khác dù cho xinh đẹp hơn nữa, vậy cũng chỉ là nhất thời, không thể làm cho hắn động tâm mảy may.

Đang ở thời điểm hắn suy nghĩ có nên tiếp tục trở về bế quan, hay không Trì Hoắc Nhĩ đột nhiên hỏi:

- Tu vi của Tinh Chủ dường như cũng không tăng lên bao nhiêu, không biết có nên đi tới Tinh Chủ cung không?

Mạc Vô Kỵ ngẩn ra, lập tức hỏi:

- Cái gì là Tinh Chủ Cung zạ?

Hắn là Tinh Chủ không sai, trên thực tế hắn còn thật không có ở sâu trong nội tâm đem mình xem thành Tinh Chủ.

Vô luận là trở thành Tinh Chủ, hay là đi tới Tinh Đế Sơn, tựa hồ cũng là sự tình ngoài ý muốn. Cũng may Tinh Đế Sơn có một cái Tinh Chủ Phong, cái chỗ này có thể cho hắn tu luyện, hắn mới lưu lại, nếu không, có lẽ sẽ không ở tại chỗ này. Về phần các chuyện trọng yếu của Tinh Đế Sơn, hắn thật đúng là khó rảnh mà quản.

Duy nhất việc làm lợi dụng chức quyền, chính là phát lệnh truy nã Đoạn Môn. Sau đó lại đem vài tên Nhân Tiên cường giả cùng hắn cùng đi vây giết Trúc Khúc, đề bạt tới vị trí điện chủ.

Lại sau đó, hắn liền lựa chọn tại Tinh Đế Sơn bế quan. Hắn biết Tinh Chủ điện, về phần Tinh Chủ cung, hắn thật đúng là bên trong nghe nói qua.

Lần này đến phiên Trì Hoắc Nhĩ lăng thần, cũng may hắn phản ứng rất nhanh, lúc này liền nói:

- Thời điểm Tinh Chủ đang bế quan, khẳng định không có đi xem qua chỗ khác.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, như thế thực sự, hắn tại Tinh Chủ ngọn núi bế quan thời điểm, đích thật là không có đi địa phương khác xem. Bất quá thần niệm của hắn ngược lại đảo qua, biết Tinh Chủ Phong còn có một cái tế đàn. Trên tế đàn có vài cái bài vị, theo Mạc Vô Kỵ, hắn là tên các Tinh Chủ từng đảm nhiệm Tinh Đế Sơn. Trên thực tế, hắn cũng xác thực nhìn thấy bài vị của Trì Đồng và Ổ Lăng Chi.

Vô luận là Trì Đồng hay là Ổ Lăng Chi, Mạc Vô Kỵ đều không phải là phi thường quen thuộc, về phần Tinh Chủ khác, hắn càng là không có tình cảm gì, cho nên hắn cũng không có đi vào.

Không cần Mạc Vô Kỵ trả lời, Trì Hoắc Nhĩ đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ chưa có đi vào Tinh Chủ cung. Hắn không thể làm gì khác hơn là giải thích:

- Tế đàn dưới Tinh Chủ Phong kia, kỳ thực chính là Tinh Chủ cung. Nơi đó có bài vị của Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, những Tinh Chủ này, hoặc là Phá Toái Hư Không, hoặc là ngã xuống mất tích. Ổ Tinh Chủ bởi vì phải chống đỡ dị tộc xâm lấn, vẫn không có thời gian đi Tinh Chủ Phong Tinh Chủ cung, cho nên cũng không có tại Tinh Chủ cung lưu lại bất kỳ vật gì. Đồng dạng, hắn cũng không có tới lấy được đồ đạc của Tinh Chủ đời trước.

- Ý của ngươi là nói Tinh Chủ cung có đồ đạc Tinh Chủ trước một đời lưu lại?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Trì Hoắc Nhĩ gật đầu:

- Đúng vậy, trước khi mỗi một Tinh Chủ rời đi Tinh Đế Sơn, đều có thể lưu lại đồ đạc tại Tinh Chủ cung, đây đều là thứ lưu cho nối nghiệp Tinh Chủ.

Mạc Vô Kỵ giật mình, hắn liền vội vàng nói:

- Trì quản sự, ngươi theo ta đi một chuyến tới Tinh Chủ cung, đi vào cần gì điều kiện sao?

- Chỉ cần Tinh Chủ mang theo bản thân Tinh Chủ lệnh bài, liền có thể tiến vào Tinh Chủ cung.

Trì Hoắc Nhĩ đáp.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng biết mình là một cái Tinh Chủ tạm thời, Tinh Chủ lệnh bài ngược lại vẫn ở trên người, hắn gật đầu nói:

- Vậy thì cùng đi chứ.

- Dạ.

Trì Hoắc Nhĩ đối với mệnh lệnh của Tinh Chủ không có nửa điểm chần chờ.

...

Bên trong Tinh Chủ Phong ngoại trừ chỗ Mạc Vô Kỵ bế quan, cũng chỉ có một tế đàn.

Mạc Vô Kỵ cùng Trì Hoắc Nhĩ tiến vào tế đàn sau đó, nhìn thấy bài vị tổng cộng có bảy cái. Thứ nhất bài vị, Kiều Ngao Luân. Phía dưới dùng viết chữ nhỏ, Kiều Ngao Luân, mở Tinh Đế Sơn, trọng chỉnh Tinh Không Điện, Tinh Đế Sơn đệ nhất Tinh Chủ. Tinh Chủ vị ba trăm bốn mươi mốt năm, Phá Toái Hư Không.

Cái thứ hai bài vị, Thanh Ô, Tinh Đế Sơn thứ hai Tinh Chủ, Tinh Chủ vị bảy trăm bảy mươi bảy năm, mất tích.

Người thứ ba bài vị, Nhạc Thiên Nhất, Tinh Đế Sơn thứ ba Tinh Chủ, Tinh Chủ vị bốn trăm ba mươi hai năm, ngã xuống tại tinh không chiến trường.

Thứ tư bài vị, Lâu Xuyên Hà, Tinh Đế Sơn thứ tư Tinh Chủ, Tinh Chủ vị năm trăm hai mươi mốt năm, mất tích.

Thứ năm bài vị, Hàn Ly, Tinh Đế Sơn thứ năm Tinh Chủ, Tinh Chủ vị hai trăm sáu mươi ba năm, mất tích.

Thứ sáu bài vị, Trì Đồng, Tinh Đế Sơn thứ sáu Tinh Chủ, Tinh Chủ vị ba trăm bốn mươi tám năm, ngã xuống tại tinh không chiến trường.

Cái thứ bảy bài vị, Ổ Lăng Chi, Tinh Đế Sơn thứ sáu Tinh Chủ, Tinh Chủ vị sáu năm, ngã xuống vì bị ám sát.

Bảy Tinh Chủ, ngoại trừ đệ nhất Tinh Chủ Kiều Ngao Luân ra, sáu người còn lại không phải là ngã xuống, chính là mất tích. Tinh Đế Sơn Tinh Chủ này dường như cũng quá mức gánh vác sao??

Mạc Vô Kỵ mặc dù không có nói chuyện, trong lòng nhưng có chút không thư thái. Hắn là Tinh Đế Sơn thứ tám vị Tinh Chủ, lẽ nào cũng phải đi theo con đường không mất tích chính là ngã xuống này sao?

Một bên Trì Hoắc Nhĩ nhìn thấy Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút không tốt, thầm thở dài một hơi nói:

- Kỳ thực Tinh Đế Sơn ta đệ nhất Tinh Chủ Kiều Tinh Chủ, cũng là mất tích.

- Vì sao?

Mạc Vô Kỵ kinh dị nhìn Trì Hoắc Nhĩ, vừa rồi hắn còn nói tốt xấu còn có một cái Phá Toái Hư Không Tinh Chủ, đảo mắt liền liền thay đổi.

Trì Hoắc Nhĩ lắc đầu:

- Lão nô cũng không biết.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác nói:

- Đã như vậy, quên đi sao?, ngươi dẫn ta đi xem trì Tinh Chủ lưu lại thứ gì.

Thấy Mạc Vô Kỵ không xoắn xuýt chuyện này nữa, Trì Hoắc Nhĩ cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, chỉ vào bảy bài vị phía sau nói:

- Nơi này kỳ thực có một cái trận môn, chỉ cần bắt được Tinh Chủ lệnh bài tới gần, trận môn này liền sẽ tự động mở ra.

Mạc Vô Kỵ xuất ra Tinh Chủ lệnh bài, đi tới, quả nhiên một đạo trận môn bị mở ra. Linh khí nồng nặc đập vào mặt, một đạo bậc thang kim sắc xuất hiện ở trước mặt hai người.

Mạc Vô Kỵ trước đi xuống bậc thang, thang không ngắn, có chừng hơn một trăm bậc. Đi tới sau cùng nhất, hiện ra tại Mạc Vô Kỵ trước mặt là một cái huy hoàng đại điện, cái đại điện này xa hoa cùng đồ sộ, căn bản cũng không như là kiến trúc dưới đất.

Tại trung gian đại điện này, đứng vững ba cái bảng bia vàng. Mạc Vô Kỵ phát hiện trên ba cái bảng bia, hai cái phía trước đều có tên của mình.

Trì Hoắc Nhĩ thấy ánh mắt Mạc Vô Kỵ rơi vào trên ba cái bảng bia này, liền vội vàng nói:

- Đây là Tam Vương Bảng, chỉ có thiên địa nhân tam bảng nhiều lần đảm nhiệm đệ nhất danh, mới có tư cách tiến vào Tam Vương Bảng.

Mạc Vô Kỵ đến Chân Tinh cũng không phải một ngày hai ngày, đối với Tam Vương Bảng cũng là có chút nghe nói. Hắn biết Tam Vương Bảng tại Tinh Đế Sơn, chỉ có Tinh Chủ mới có thể biết chỗ của Tam Vương Bảng, không nghĩ tới Tam Vương Bảng cư nhiên tại cái chỗ này.

Thấy Nhân Vương bảng cùng Địa Vương Bảng, tên của mình đều là xếp hạng đệ nhất, Mạc Vô Kỵ ngược lại rất hài lòng. Khi ánh mắt Mạc Vô Kỵ rơi vào trên thiên vương bảng, lập tức cũng có chút cau mày.

Thiên vương bảng đầu tiên là Lâu Phá Y, tên này có chút cổ quái, cũng cũng không phải nguyên nhân để cho Mạc Vô Kỵ cau mày. Mà là tên thứ hai trên thiên vương bảng, rõ ràng là Trúc Khúc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 380: Tinh Chủ Cung Đồ Đạc

Sự khó chịu của Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì tiêu tán, hắn tin tưởng chờ hắn thăng cấp Địa Tiên, tuyệt đối có thể lại đem tên Trúc Khúc này đánh cho tè ra quần.

Dù Trúc Khúc tu luyện luyện hồn quyết mạnh hơn nữa, dù cho lại đem thần niệm tu luyện thành thực chất thì như thế nào? Hắn Mạc Vô Kỵ chỉ có thức hải cùng màu tím nguyên khí hồ càng lúc càng lớn, về phần Nguyên Thần, ha ha, ta nghĩ nha.

- Ái chà, Lôi Hồng Cát này không sai a, cư nhiên có thể ở trên Địa Vương Bảng xếp hàng thứ bảy.

Người trên Thiên vương bảng, ngoại trừ Trúc Khúc ra, Mạc Vô Kỵ là một cái cũng không nhận ra, ngược lại Lôi Hồng Cát leo lên Địa Vương Bảng để cho hắn kinh ngạc.

Trì Hoắc Nhĩ ngưng trọng nói:

- Tinh Chủ, Lôi Hồng Cát này ngươi tuyệt đối không thể xem thường. Trì Tinh Chủ cho rằng, hắn ở trên Địa Vương Bảng thứ tự chân chính cũng sẽ không dưới top 3.

- À há, nói xem như thế nào?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi. Hắn và Lôi Hồng Cát thực lực đại thành chưa từng chính diện giao thủ qua, cũng không biết Lôi Hồng Cát hiện tại mạnh như thế nào. Bất quá Lôi Hồng Cát có thể tại trước mắt bao người mang đi Bán Nguyệt Ngục, cũng không phải hạng người đơn giản.

- Tinh Chủ hoài nghi Lôi Hồng Cát Linh Căn không phải là bình thường dị Linh Căn, tư chất của hắn thậm chí thời thời khắc khắc đang gia tăng lên. Cụ thể là chuyện gì xảy ra, Tinh Chủ cũng không rõ ràng lắm. Cũng chính là bởi vì nhìn trúng tư chất đáng sợ của Lôi Hồng Cát, Tinh Chủ mới muốn để cho Lôi Hồng Cát vào ở Tinh Đế Sơn.

Trì Hoắc Nhĩ nói.

Mạc Vô Kỵ cũng cũng không thèm để ý, Lôi Hồng Cát không có tài, thì đã không thể có thể ở trên Thiên Vương Bảng top 10. Liền giống như hắn, mạch lạc của hắn cũng là theo tu vi của hắn tăng lên mà tăng lên. Mỗi lần có thêm một cái mạch lạc, tiến độ tu luyện cùng thực lực của hắn đều có thể dâng lên một đẳng cấp mới.

Vòng qua tam đại bảng, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy một cái mâm ngọc bị pháp trận đẩy trôi lơ lửng tại trung không. Tại trên mâm ngọc để đó sáu hộp ngọc.

Không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi, Trì Hoắc Nhĩ liền chỉ vào cái mâm ngọc kia nói:

- Cái mâm ngọc này gọi là Tinh Chủ bàn, trước khi mỗi một Tinh Chủ ra bên ngoài, đều có thể lưu lại vật trân quý nhất của chính bản thân, nếu là mình không có cách nào trở về, thứ này chính là lưu cho Tinh Chủ tiếp theo.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, đi tới bên cạnh mâm ngọc, đưa tay lấy ra một cái hộp ngọc.

Hộp ngọc bị cấm chế bao lấy, thần niệm cũng không cách nào thấm vào. Mạc Vô Kỵ mở ra hộp ngọc thứ một này, một quả Thanh ngân hạnh tử an tĩnh đặt tại trong hộp ngọc.

Cửu La Tinh Quả? Mạc Vô Kỵ nhất thời ngây ngẩn cả người, lập tức hắn liền hiểu được, ở đây xác thực chính là Cửu La Tinh Quả. Loại trái

này hắn đã từng đạt được một quả, là từ bạch nhãn cự lang trong giới chỉ lấy được.

Nếu mà dùng trân quý mà nói, Cửu La Tinh Quả không thể nghi ngờ là linh quả bát cấp trân quý nhất. Đây chính là thứ tốt có thể để cho Chân Thần Cảnh viên mãn thăng cấp đến Nhân Tiên, coi như là không luyện chế thành đan dược, cũng là giá trị rất cao. Tinh Đế Sơn cũng có thật nhiều bát cấp linh vật, Mạc Vô Kỵ tại khố phòng đã xem qua. Nhưng loại Cửu La Tinh Quả này, chính là bên trong Tinh Đế Sơn khố phòng cũng không có.

Cái trái cây này, chí ít có thể cho hắn thăng cấp một cấp độ. Chờ hắn tới Chân Thần Cảnh mười một tầng sau đó, dùng cái trái cây này, có thể trực tiếp bước vào Chân Thần Cảnh tầng mười hai.

Thứ tốt, nhận.

Kiện thứ nhất đồ đạc liền trân quý như thế, để cho Mạc Vô Kỵ càng là chờ mong các hộp ngọc phía sau.

Hộp ngọc thứ hai được Mạc Vô Kỵ vừa mở ra, linh khí để cho hắn thần thanh khí sảng liền bao trùm lại đây, làm cho Mạc Vô Kỵ trong lòng không giải thích được dâng lên một loại kích động.

Loại linh khí này hắn rất quen thuộc a, đây là cái loại này linh thạch mảnh nhỏ bên trong Bán Nguyệt Ngục. Mà trên thực tế, bên trong hộp ngọc này đích xác cũng là linh thạch mảnh nhỏ. Linh thạch mảnh nhỏ số lượng còn không ít, Mạc Vô Kỵ đếm một cái, tổng cộng có mười lăm tấm.

Đây mới thật sự là thứ tốt, có hộp linh thạch mảnh nhỏ này, hắn còn có cái gì phải lo lắng? Cộng thêm tấm Cửu La Tinh Quả này, hắn tại trong khoảng thời gian ngắn thăng cấp đến Nhân Tiên tầng một, tuyệt đối không có vấn đề.

Mạc Vô Kỵ không kịp chờ đợi mở ra hộp ngọc thứ ba, đồng dạng là mười lăm tấm linh thạch mảnh nhỏ. Thứ tư, thứ năm, thứ sáu hộp ngọc lần lượt bị Mạc Vô Kỵ mở ra, trong lòng cùng hắn nghĩ giống y hệt nhau, ngoại trừ hộp ngọc thứ nhất là Cửu La Tinh Quả ra, năm hộp ngọc còn lại toàn bộ là linh thạch mảnh nhỏ.

Mạc Vô Kỵ cố nén tâm tình kích động nói:

- Không nghĩ tới trì Tinh Chủ còn từng đi qua Bán Nguyệt Tiên Cung, thậm chí lại đem linh thạch mảnh nhỏ Bán bên trong Nguyệt Tiên Cung đặt ở nơi này.

Trì Hoắc Nhĩ lại nói:

- Một quả Cửu La Tinh Quả là trì Tinh Chủ để ở chỗ này, linh thạch mảnh nhỏ là Tinh Chủ thứ hai Thanh Ô lưu lại...

Thấy Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn chính bản thân, Trì Hoắc Nhĩ tiếp tục nói:

- Thanh Ô kế nhiệm Tinh Chủ sau đó, vừa gặp lúc Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện. Lúc đó thanh Tinh Chủ cùng vài tên Chân Tinh cường giả, tiến vào Bán Nguyệt Tiên Cung. Tinh Đế Sơn tam đại gia tộc, cũng là sau một lần kia Bán Nguyệt Tiên Cung mở ra đó mà quật khởi. Thanh Tinh Chủ tại bên trong Bán Nguyệt Tiên Cung bị thương nặng, sau khi trở về liền tuyên bố bế quan. Thanh Tinh Chủ bế quan trăm năm sau đó, đột nhiên rời đi Tinh Đế Sơn, sau đó liền không còn có tin tức.

Bởi vì thanh Tinh Chủ rời đi, Tinh Đế Sơn đã không còn Tinh Chủ, lâm vào Tinh Chủ tranh đoạt. Hỗn loạn chính là hơn một ngàn năm, thẳng đến hơn một ngàn năm sau, Chân Tinh sinh ra một người thiên tài tuyệt thế cường giả, hắn chính là thứ ba Tinh Chủ Nhạc Thiên Nhất. Nhạc Thiên Nhất mạnh mẽ chế trụ tam đại gia tộc, trọng chấn Tinh Đế Sơn. Đáng tiếc là, Nhạc Tinh Chủ còn không có hoàn toàn diệt đi tam đại gia tộc, liền xảy ra một lần tinh không đại chiến đáng sợ, nhạc Tinh Chủ cũng là tại một lần đó bỏ mạng ở trong tinh không.

Trì Hoắc Nhĩ bên trong giọng nói mang theo một phần thương cảm, dường như đang suy nghĩ, nếu mà Nhạc Thiên Nhất... không... Ngã xuống mà nói, chỉ là một Trúc Khúc nào dám tại Chân Tinh kiêu ngạo?

- Vị thứ tư Tinh Chủ Lâu Xuyên Hà, là đệ tử của Nhạc Tinh Chủ. Tại sau khi nhạc Tinh Chủ ngã xuống, hắn ngăn cơn sóng dữ, cũng không có để cho Tinh Đế Sơn lúc đó tán loạn. Bất quá hắn trách nhiệm thứ ba Tinh Chủ, cũng vì tìm sư phụ hắn chết ở trong tay của người nào, mất tích tại trong tinh không, cũng là không có lại trở về.

Nói đến đây, Trì Hoắc Nhĩ chỉ vào này hộp ngọc nói:

- Trước đây thanh Tinh Chủ lưu lại tổng cộng là mười bảy cái hộp ngọc, về sau vài Tinh Chủ dùng đi một bộ phận. Không có dùng hết, đều lưu tại nơi này, cho Tinh Chủ tiếp theo. Trì Tinh Chủ lấy đi một hộp ngọc trong đó, về sau, hắn chiếm được một quả Cửu La Tinh Quả, để lại ở tại nơi này.

Mạc Vô Kỵ nghe đến mấy cái này nói, bỗng nhiên rất là xấu hổ.

So với các Tinh Chủ đời trước, hắn dường như quá mức ích kỷ một phần. Nhìn thấy sáu hộp ngọc nơi này sau đó, hắn trước tiên không phải là suy nghĩ lưu cho Tinh Chủ tiếp theo, mà là suy nghĩ hộp ngọc nếu như có thêm mấy cái nữa thì tốt rồi.

So với sự vô tư của các Tinh Chủ phía trước, hắn đối với Tinh Đế Sơn sao mà hẹp hòi dữ zậy chời a. Chính là Trì Hoắc Nhĩ, làm người thủ hộ Tinh Chủ, mấy trăm năm như một ngày, cũng để cho hắn cảm giác được xấu hổ.

Dường như đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ xấu hổ, Trì Hoắc Nhĩ nói:

- Bình thường tiền nhậm Tinh Chủ lúc tu luyện, chỉ cần có Tinh Chủ Phong như vậy đủ rồi. Chỉ có thời điểm đang đột phá bình cảnh, mới có thể dùng được loại linh thạch mảnh nhỏ này. Ta xem Tinh Chủ công pháp dường như cần đại lượng linh khí, cho nên Tinh Chủ không cần suy

nghĩ nhiều. Những thứ này nếu là trước một đời Tinh Chủ lưu lại, liền có thể tùy ý cầm đi sử dụng.

Mấy tháng qua Trì Hoắc Nhĩ vẫn canh giữ ở bên ngoài Tinh Chủ Phong nơi Mạc Vô Kỵ tu luyện, đối với Mạc Vô Kỵ hấp thu linh khí kinh khủng sớm đã biết, hắn biết bình thường tài nguyên tu luyện vậy sợ rằng xa xa thiếu cho vị này hấp thu.

- Đa tạ trì quản sự nói cho ta biết những thứ này, ta có những thứ này, đã đủ rồi, còn lại hãy để lại cho Tinh Chủ tiếp theo sao?.

Mạc Vô Kỵ chỉ là lấy đi tấm Cửu La Tinh Quả này cùng hai cái hộp ngọc chứa linh thạch mảnh nhỏ khác.

Nói Tinh Chủ Phong linh khí bên kia dư Tinh Chủ tu luyện vậy là đủ rồi, lời như vậy Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không tin tưởng. Coi như là cần tài nguyên ít hơn nữa, cũng biết loại linh thạch mảnh nhỏ này có thể cho thực lực của chính mình tăng lên mau hơn, hắn không tin Tinh Chủ khác không biết.

Nếu mọi người đều biết, vẫn duy trì khắc chế nhu cầu đối với loại linh thạch mảnh nhỏ, có thể thấy được mỗi một Tinh Chủ Tinh Đế Sơn, đều là người có nguyên tắc.

Mạc Vô Kỵ là Tinh Chủ, hắn làm ra quyết định, Trì Hoắc Nhĩ tự nhiên sẽ không nói thêm cái gì.

Mạc Vô Kỵ hơi do dự, từ trong giới chỉ lấy ra một quyển công pháp đặt ở bên trong mâm ngọc, rồi mới lên tiếng:

- Trì quản sự, chúng ta đi ra ngoài đi.

Mạc Vô Kỵ lấy ra chính là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết mà mình tu luyện thủ đoạn tu luyện nghịch chuyển, hắn cảm thấy tại Tinh Đế Sơn lấy đi vật mình cần, cũng phải lưu lại một vài thứ để lại chỗ này mới đúng.

Chân chính Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, là của Thiên Cơ Tông, hắn bây giờ là tông chủ Thiên Cơ Tông, tự nhiên không thể để lại cho Tinh Đế Sơn. Nghịch chuyển công pháp, là từ chính hắn thay đổi mà ra, tương lai nếu có người có thể tu luyện, coi như là duyên phận.

- Dạ.

Đối với đồ đạc Mạc Vô Kỵ để tại bên trong mâm ngọc, Trì Hoắc Nhĩ cũng không có nói nhiều.

Rời đi Tinh Chủ Cung, Mạc Vô Kỵ đang muốn nói cho Trì Hoắc Nhĩ hắn phải tiếp tục bế quan, Trì Hoắc Nhĩ bỗng nhiên nói:

- Vừa rồi túc điện chủ truyền đến tin tức, nói Thiên Trì Sơn Trang Yến Hủy Mộng lần nữa tới bái phỏng Tinh Chủ, Tinh Chủ có thể nhân lúc rảnh rỗi đi gặp nàng một lần hay không?

Mạc Vô Kỵ không chút do dự khoát tay áo:

- Không cần, ngươi đi nói cho nàng biết một cái, cứ nói ta bế quan trong thời điểm quan trọng, chí ít yêu cầu một năm nữa mới xuất quan nha.

Đối với loại thân cận này, Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm hứng thú. Hắn hiện ở trong tay có một quả Cửu La Tinh Quả, lại có ba mươi tấm linh thạch mảnh nhỏ, với hắn mà nói thăng cấp Nhân Tiên hắn là vậy là đủ rồi.

Chờ hắn thăng cấp tới Nhân Tiên xong, lại đem Tinh Tự Quyết tu luyện tới tầng thứ tư, coi như là đánh không lại Trúc Khúc, vậy cũng không đến mức như lần trước sao??

...

Tinh Chủ điện, Túc Tuyền tự mình phụng bồi một người thiếu phụ đẹp đẽ quý phái chém gió. Tại phía sau thiếu phụ đẹp đẽ quý phái, còn có một thiếu nữ tuyệt thế phong tư mặc quần lót màu trắng.

Nữ tử áo trắng này về dung mạo, cả Túc Tuyền Nhân Tiên cường giả loại tu vi này cao hơn nàng xa xa, nhìn xong rồi cũng có chút tự ti mặc cảm.

Thiếu phụ đẹp đẽ quý phái chính là Thiên Trì Sơn Trang trang chủ Yến Hủy Mộng tới tìm Mạc Vô Kỵ mấy lần, nữ tử áo trắng là đệ tử của nàng Trang Tích Nguyệt, cũng là đệ nhất mỹ nữ của Chân Mạch Đại Lục.

- Yến trang chủ, trì quản sự đã nhận được tin tức, lập tức liền tới đây.

Túc Tuyền giọng nói ấm áp, cực kỳ khách khí. Tuy nàng hiện tại rốt cuộc là người có quyền thứ hai ở Tinh Đế Sơn, đối với trang chủ Thiên Trì Sơn Trang, vẫn là không dám chậm trễ chút nào.

Yến Hủy Mộng trên mặt không có nửa phần không kiên nhẫn, vẫn như cũ cười tủm tỉm nói:

- Không vội, Tinh Chủ thực lực càng mạnh, đối với Chân Tinh ta cũng là sự tình càng tốt.

- Tinh Chủ Phong quản sự Trì Hoắc Nhĩ ra mắt Túc điện chủ, ra mắt Yến trang chủ.

Tại Yến Hủy Mộng đang khi nói chuyện, Trì Hoắc Nhĩ đã đi đến.

Yến Hủy Mộng không có thấy Mạc Vô Kỵ, trong mắt hiện lên vẻ thất vọng, lập tức nói:

- Trì quản sự khách khí, Tinh Chủ còn không có xuất quan sao?

Trì Hoắc Nhĩ hơi lộ ra áy náy nói:

- Tinh Chủ còn cần một năm mới xuất quan, thực sự là chậm trễ trang chủ rồi.

Yến Hủy Mộng trong mắt thất vọng sớm đã biến mất, vẫn như cũ cười tủm tỉm nói:

- Không có quan hệ, lần này tới còn có một việc chính là dò hỏi một chút Tinh Chủ, có nghe nói qua một người tên là Mạc Thiên Thành hay không?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 381: Tu Vi Lại Tăng

Trì Hoắc Nhĩ mặt mỉm cười nói:

- Cái này sợ rằng phải chờ tới lúc Tinh Chủ xuất quan mới được.

Tất cả nhiệm vụ của hắn tại Tinh Đế Sơn, chính là vì Tinh Chủ. Mạc Vô Kỵ chiếm được linh thạch mảnh nhỏ trong Bán Nguyệt Tiên Cung, còn có Cửu La Tinh Quả, tự nhiên là phải bế quan tu luyện. Về phần sự tình nhi nữ tình trường, hắn là phi thường tán thành cách làm của Tinh Chủ, bởi vì cái này theo Trì Hoắc Nhĩ, căn bản là thứ không cần thiết.

Túc Tuyền lại nghe được một phần ý tứ, lập tức dò hỏi:

- Yến trang chủ, lẽ nào Mạc Thiên Thành này cùng Tinh Chủ có liên quan gì sao?

Tinh Đế Sơn Tinh Chủ hiện tại do Mạc Vô Kỵ nắm giữ, Yến Hủy Mộng nhắc tới Mạc Thiên Thành, hai người đều họ Mạc. Nếu như không có liên hệ, nàng tin tưởng Yến Hủy Mộng sẽ không tùy tiện nói ra. trang chủ Thiên Trì Sơn Trang là hạng người đơn giản sao? Nếu không phải xem trọng Mạc Vô Kỵ, há có thể lại nhiều lần đi tới Tinh Đế Sơn? Hơn nữa Túc Tuyền khẳng định Yến Hủy Mộng không phải là tùy tiện nhắc tới Mạc Thiên Thành này. Nói không chừng nàng cố ý đi điều tra lai lịch của Mạc Vô Kỵ sau đó, mới tìm được Mạc Thiên Thành, người có liên quan liên tới Mạc Vô Kỵ.

Yến Hủy Mộng khẽ mỉm cười:

- Ta cũng không quá rõ ràng, cái này cần phải gặp mặt được Tinh Chủ, dò hỏi một chút Tinh Chủ, mới có thể xác định.

Nàng tin tưởng vững chắc Mạc Vô Kỵ sở dĩ không gặp nàng, không phải là bởi vì đang bế quan, nhất định là bởi vì không thèm để ý đối với cửa hôn sự này. Nguyên nhân thì rất đơn giản, chính là Mạc Tinh Chủ này chưa từng thấy qua Tích Nguyệt. Nếu mà Mạc Tinh Chủ đã ra mắt Tích Nguyệt, tuyệt đối sẽ không kiếm cớ ra sức khước từ đâu.

Túc Tuyền lại đem ánh mắt nhìn về phía Trì Hoắc Nhĩ.

Trì Hoắc Nhĩ không chút do dự nói:

- Lúc này là thời điểm quan trọng để Tinh Chủ bế quan, nếu như đi cắt đứt, đối với Tinh Chủ tuyệt đối không phải là chuyện tốt.

Ở trong mắt Trì Hoắc Nhĩ, sự tình về Tinh Chủ lớn hơn tất cả. Nếu Tinh Chủ từng có phân phó, vậy hắn cứ dựa theo phân phó mà làm. Coi như là Mạc Thiên Thành này là cha của Tinh Chủ, hắn cũng sẽ không ngăn cản Tinh Chủ bế quan tăng lên tu vi.

Ánh mắt của Yến Hủy Mộng lộ ra thất vọng, lập tức đứng lên nói:

- Đã như vậy, vậy chờ sau khi Tinh Chủ xuất quan, ta rảnh rỗi lại tới bái phỏng sao?.

Túc Tuyền biết Yến Hủy Mộng có chút tức giận, nếu không, cũng sẽ không thêm hai chữ rảnh rỗi. Ý tứ của những lời này chính là, nàng rất có thể sẽ không trở lại. Nếu là Tinh Chủ Tinh Đế Sơn ngươi muốn biết sự tình về Mạc Thiên Thành, vậy thì hãy đi tới Thiên Trì Sơn Trang.

...

- Tích Nguyệt, trong lòng con có phải là vẫn trách cứ ta hay không, chuyện tìm đạo lữ, rất ít cân nhắc ý kiến của con?

Rời đi Tinh Đế Sơn sau đó, Yến Hủy Mộng đột nhiên hỏi.

Trang Tích Nguyệt mặc quần xì líp màu trắng, dung nhan tuyệt mỹ liền vội vàng lắc đầu nói:

- Mạng của con đều là do sư phụ cứu, sư phụ vô luận muốn con làm chuyện gì, con đều cam tâm tình nguyện, không có nửa điểm oán giận.

Nàng cũng không phải chỉ nói miệng mà thôi, trước đây sư phụ bảo nàng đồng ý kết làm đạo lữ với Lôi Hồng Cát, nàng đồng ý. Hiện tại sư phụ vài lần mang nàng đi tới Tinh Đế Sơn, tìm kiếm Tinh Chủ Tinh Đế Sơn kết làm đạo lữ, nàng cũng không nói nửa chữ không. Cho tới nay, tính cách của nàng chính là nhẫn nhục chịu đựng.

Mặc dù ở sâu trong nội tâm của nàng, có chút cự tuyệt, bất quá loại cự tuyệt này chỉ là tiềm thức mà thôi, tuyệt đối sẽ không nói ra lời phản bác sư phụ của mình.

Yến Hủy Mộng thở dài một tiếng nói:

- Chân Tinh kỳ thực cũng không an toàn, con biết vì sao nữ tử Thiên Trì Sơn Trang chúng ta hầu như đều gả cho tông chủ các tông môn, hoặc là cường giả Tinh Đế Sơn sao? Bởi vì chúng ta không có cảm giác an toàn. Lần trước Chân Tinh gần như là bị dị tộc xâm lấn, về sau dị tộc rốt cuộc là làm sao bị đuổi đi, bây giờ vẫn còn là một câu đố.

- Không phải nói là Mạc Tinh Chủ của Tinh Đế Sơn dùng tinh không pháo chém giết hết thảy dị tộc tu sĩ cùng tinh không thú sao?

Trang Tích Nguyệt có chút nghi hoặc.

Yến Hủy Mộng tự giễu cười cười:

- Tích Nguyệt, con cảm thấy có loại tinh không pháo lợi hại như vậy sao?

Thấy Trang Tích Nguyệt không nói thêm gì nữa, nàng mới tiếp tục nói:

- Thế nhưng có một số việc ta có thể khẳng định, dị tộc biến mất, khẳng định có quan hệ cùng Mạc Vô Kỵ này. Hắn có lẽ dùng pháo, nhưng vậy khẳng định không phải là tinh không pháo. Hơn nữa sự tình

lần này về Đoạn Môn, cũng tuyệt đối dính tới Mạc Vô Kỵ. Đoạn Môn trước đây phát lệnh truy nã Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, chém giết mười tên thành chủ của Tinh Đế Sơn, Tinh Đế Sơn không có bất kỳ phản ứng nào. Thẳng càng về sau Mạc Vô Kỵ trở lại Tinh Đế Sơn, Tinh Đế Sơn lập tức liền bắt đầu phát lệnh truy nã Đoạn Môn. Tới ngày hôm nay, Đoạn Môn gần như là bị chém tận giết tuyệt tại Chân Mạch Đại Lục.

- Tinh Đế Sơn có nhiều cường giả như vậy, trước đây hắn là Tinh Chủ chưa trở về, không ai ra lệnh sao?

Trang Tích Nguyệt càng là không giải thích được.

Yến Hủy Mộng cười lạnh một tiếng:

- Con cho là Túc Tuyền điện chủ không dám ra mệnh lệnh tiêu diệt Đoạn Môn? Ta cho con biết, chỉ là bởi vì Tinh Đế Sơn biết Đoạn Môn quá cường đại, không dám làm như vậy mà thôi. Đoạn Môn cường đại, hắn là vì Đoạn Môn môn chủ. Môn chủ đó lai lịch thần bí, vừa đến Chân Mạch Đại Lục, liền nắm trong tay toàn bộ liên minh ám sát, sau cùng đem liên minh này đổi tên thành Đoạn Môn.

Nói một hơi nhiều như vậy, Yến Hủy Mộng mới hơi dừng lại:

- Ta thậm chí hoài nghi, Đoạn Môn sào huyệt đã bị Mạc Tinh Chủ này tiêu diệt. Đoạn Môn môn chủ đến bây giờ không có phản ứng, hắn là thụ thương rất nặng, hoặc là đang mưu đồ thứ gì đó.

- Hắn lợi hại như vậy?

Trang Tích Nguyệt cả kinh nói.

Nàng biết Mạc Vô Kỵ là Địa Bảng đệ nhất, thậm chí đã từng là Nhân bảng đệ nhất. Nhưng vô luận là Nhân bảng hay là Địa Bảng, vậy cũng chỉ là nhân tài mới xuất hiện mà thôi.

Đoạn Môn môn chủ chí ít hắn là Nhân Tiên cường giả sao?? Nghe sư phụ nói, cả các Đại điện chủ Tinh Đế Sơn cũng không dám chủ động đi

trêu chọc môn chủ kia, Đoạn Môn môn chủ này nói không chừng là Địa Tiên cường giả. Một nhân tài mới xuất hiện, tối đa chỉ có thể nói là tiềm lực kinh người, lẽ nào hiện tại là có thể chống đỡ được Nhân Tiên Địa Tiên? Lúc này mới có bao nhiêu năm a.

Yến Hủy Mộng gật đầu:

- Chính vì hắn rất lợi hại, ta mới vài lần cầu đến trên cửa đến. Nếu không, nữ tử Thiên Trì Sơn Trang ta, cô nào không phải là thiên chi kiêu nữ, Mạc Vô Kỵ hắn có tài đức gì, để cho Thiên Trì Sơn Trang ta vài lần cầu đến không được?

- Sư phụ, duyên phận thứ này là đã định trước cho mỗi người, lần sau chúng ta cũng không cần tới nữa nha?.

Trang Tích Nguyệt cúi đầu nói, nàng cảm thấy có chút ủy khuất.

Yến Hủy Mộng sờ sờ đầu Trang Tích Nguyệt, lại là thở dài một tiếng, sau một lúc lâu mới lên tiếng:

- Được rồi, lần sau ta sẽ không trở lại, aizz...

- Sư phụ, nếu mà người không thoải mái, vậy lần sau con một mình đến tán zai cũng được.

Nghe được sư phụ thở dài, Trang Tích Nguyệt trong lòng lại cảm giác mình không nên nói vậy. Nhưng không có nghĩ tới, nàng một mình tới rồi, sau đó phải ăn nói như thế nào. Không lẽ nói: “Ai lớp zu. pặc pặc! Chịch chịch…”??

Yến Hủy Mộng lắc đầu:

- Tích Nguyệt, trước đây, Chân Tinh tu sĩ tu luyện tới Địa Tiên viên mãn, là có thể phá hư phi thăng, nghe nói là phi thăng tới Tiên Giới. Thế nhưng mấy ngàn năm qua, phi thăng đã thành truyền thuyết. Chẳng những là Chân Tinh ta, dù là dị tộc chung quanh, cũng đều giống nhau. Mạc Vô Kỵ này ngắn ngủi mấy năm thời gian, đã có thể đạt đến loại độ

cao này, ta nghĩ tương lai trình độ của hắn khả năng không có người nào so sánh được. Chính là bởi vì như vậy, ta mới mang con đến. Nếu mà con trở thành đạo lữ của hắn, có lẽ sẽ có một ngày, hắn có thể mang con rời đi Chân Tinh, tìm được Tiên Giới chân chính.

- Sư phụ...

Trang Tích Nguyệt trong lòng xúc động, giọng nói có chút nghẹn ngào.

- Con biết các đời Tinh Chủ Tinh Đế Sơn trước đây, vì sao mất tích nhiều không? Còn có Chân Tinh vì sao không có Địa Tiên cường giả đứng đầu? Bởi vì bọn họ tu luyện tới trình độ nhất định, đều cảm thấy thiên địa trói buộc bước chân đại đạo của bọn họ, lúc này mới đều rời đi Chân Tinh, tìm kiếm Tiên Giới trong truyền thuyết kia.

- A...

Trang Tích Nguyệt là lần đầu tiên nghe được sư phụ nói lên sự tình liên quan tới Tiên Giới.

Đây tựa hồ là một cái truyền thuyết.

...

Tinh Đế Sơn trên đỉnh Tinh Chủ Phong, xung quanh Mạc Vô Kỵ linh khí quay cuồng càng cuồng bạo.

Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa cảm nhận được một loại phi thăng khoái ý, lần này không phải là tại bên trong lôi nguyên, hắn cũng không định dùng toàn bộ linh thạch mảnh nhỏ tu luyện.

Biết chỗ tốt của linh thạch mảnh nhỏ, Mạc Vô Kỵ chỉ là dùng linh thạch mảnh nhỏ hướng dẫn, sau đó điên cuồng bao trùm toàn bộ linh khí của Tinh Chủ Phong.

- Ầm!

Chỉ thời gian một tháng, mạch lạc của Mạc Vô Kỵ ở dưới cuồng bạo nguyên lực rung động, Chân Thần Cảnh tầng mười vẫn không có động tĩnh, vào giờ khắc này trực tiếp bị đập mở ra.

Chân Thần Cảnh tầng mười một.

Đơn giản vững chắc tu vi của mình xong, Mạc Vô Kỵ không chút do dự ăn vào Cửu La Tinh Quả.

- Bỏ mẹ… rau quả Trung Quốc… đau bụng mắc ị quá…

Đây là điều hắn đã lên kế hoạch sẵn, trước tiên cố vọt vào Chân Thần Cảnh tầng mười một, sau đó dưới sự giúp đỡ của Cửu La Tinh Quả, thăng cấp đến tầng mười hai. Tới tầng mười hai rồi sau đó, lại dùng linh thạch mảnh nhỏ trùng kích Nhân Tiên cảnh giới.

Cửu La Tinh Quả vừa vào miệng, liền hóa thành linh lực cực nóng như hỏa diễm. Loại linh lực này cùng linh khí tinh thuần xung quanh hoàn toàn bất đồng, trong đó mang theo một loại khí tức đại đạo.

Bất đồng cùng lần đầu tiên dùng Cửu La Tinh Quả, lúc này đây Mạc Vô Kỵ càng là có kinh nghiệm. Lần đầu tiên hắn dùng Cửu La Tinh Quả, chỉ là hấp thu một bộ phận linh lực trong đó, đối với đạo vận khí tức, gần như là không có cảm ngộ cùng hấp thu gì.

Lúc này đây, Mạc Vô Kỵ mượn linh khí Tinh Chủ Phong cùng linh thạch mảnh nhỏ, càng là cảm nhận được Cửu La Tinh Quả cường đại.

Linh khí cơ hồ bị nén lại, sau đó cuốn vào giữa mạch lạc của Mạc Vô Kỵ. Tại dưới sự trợ giúp của linh thạch mảnh nhỏ cùng Cửu La Tinh Quả linh vận cùng đạo vận, tu vi của Mạc Vô Kỵ mỗi thời mỗi khắc đều tăng lên.

Thẳng đến lúc này, Mạc Vô Kỵ mới có hơi đáng tiếc, hắn biết mình dùng Cửu La Tinh Quả như vậy rốt cuộc là con chuột ăn lúa mạch, đó là

đạp hư lương thực. Lần này còn tốt một chút, lần trước càng là chà đạp thứ tốt.

Cửu La Tinh Quả loại linh quả này, chỉ có luyện chế thành linh đan, mới đúng là vật có giá trị nhất. Muốn đem Cửu La Tinh Quả luyện chế thành linh đan, ít nhất phải cửu phẩm Thiên Đan Sư mới có thể làm được. Hắn hiện tại miễn cưỡng rốt cuộc một cái lục phẩm Địa Đan Sư, khoảng cách cửu phẩm Thiên Đan Sư, còn có cách xa vạn dặm.

Linh khí cuồng cuốn, thời gian bay nhanh.

Một tháng, hai tháng, ba tháng...

Tháng thứ bảy trôi qua, hai tay Mạc Vô Kỵ bắt đầu không ngừng huyễn hóa ra các loại ấn kết, khi hắn kết xuất tới ấn kết cùng không gian xung quanh hầu như hòa làm một thể, hắn đã vượt qua Chân Thần Cảnh tầng mười một, thăng cấp tới Chân Thần Cảnh tầng mười hai rồi.

Cảnh giới yêu cầu hơn mười năm thậm chí trên trăm năm mới có thể vượt qua, lúc này hắn chỉ dùng bảy tháng thời gian liền trực tiếp vượt qua.

Mạc Vô Kỵ mở mắt, hắn cũng không có mừng rỡ như điên, điều này với hắn mà nói, căn bản cũng không phải là một chuyện đáng cao hứng.

Tại Tinh Đế Sơn loại địa phương này linh khí nồng nặc đến đáng sợ, lại dùng Cửu La Tinh Quả cùng linh thạch mảnh nhỏ, còn có một trăm lẻ sáu nhánh mạch lạc đồng thời nghịch Chu Thiên vận chuyển, dùng bảy tháng thăng cấp đến Chân Thần Cảnh tầng mười hai, thật ra không có gì đáng giá để cao hứng.

Cũng may từ Chân Thần Cảnh tầng mười nhảy vào Chân Thần Cảnh tầng mười hai, hắn cũng không dùng nhiều linh thạch mảnh nhỏ, cộng lại bất quá bảy tấm mà thôi.

Mạc Vô Kỵ lại đem hơn hai mươi tấm linh thạch mảnh nhỏ còn sót lại toàn bộ lấy ra. Hắn quyết định không tiết kiệm nữa, nhất định phải nhân lúc tinh thần hăng hái vọt vào Nhân Tiên cảnh giới.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 382: Đồ Thành, Độ Kiếp

Cửu Mạch Thành, Túc Tuyền tức giận cả người run rẩy, Tang Thải Hà tại bên người nàng, Nhan Trạch cũng nắm chặt nắm tay, vành mắt đỏ bừng, quanh thân là sát khí vờn quanh.

Không có ai nói chuyện, thảm trạng trước mắt, để cho bọn họ không cách nào nói ra một chữ.

Cửu Mạch Thành, thậm chí có thể nói là đệ nhất tu chân thành thị của toàn bộ Chân Mạch Đại Lục, lúc này như Quỷ Vực. Trừ bọn họ ba người còn sống ra, không còn có một cái sinh mạng nào khác.

Toàn bộ thành thị giống như bị hỏa thiêu qua giống nhau, một mảnh cháy đen.

Đệ nhất tu chân thành thị dẫn thông Phong Tiêu Thành chính là Cửu Mạch Thành, nơi này chẳng những là địa phương trọng yếu nhất Chân Mạch Đại Lục, còn là địa phương nhân khẩu nhiều nhất. Toàn bộ Cửu Mạch Thành, tu sĩ cùng người phàm, cộng thêm thương nhân cùng tu sĩ quân đội lui tới, có ít nhất gần tỷ nhân khẩu.

Mà gần tỷ nhân khẩu lúc này đây lại bị tàn sát không còn, không có một người sống, ngay cả tu chân thành cũng bị thiêu đốt hầu như không còn.

- Là kẻ nào đã làm...

Một lúc lâu sau đó, Nhan Trạch mới rống to ra, nắm tay thậm chí đã bóp ra máu.

Cửu Mạch Thành là nguồn suối thịnh vượng của Chân mạch Đại Lục, cũng là nguồn lực mạnh mẽ của Chân Mạch Đại Lục. Hiện tại Cửu Mạch Thành bị tàn sát, chẳng khác nào tiêu diệt một phần năm Chân Mạch Đại Lục. Coi như là tương lai khôi phục lại, cũng nhất định là nguyên khí đại thương.

Hơn nữa thành chủ Cửu Mạch Thành, chính là Vô Tướng điện điện chủ Phí Trác được Mạc Vô Kỵ bổ nhiệm. Về phần Vô Tướng hòa thượng trước đây, sớm đã bị Mạc Vô Kỵ từ Tinh Đế Sơn xoá tên, chính là Vô Tướng quân đội của Vô Tướng hòa thượng cũng bị Mạc Vô Kỵ giao cho Trì Hoắc Nhĩ trực tiếp đoạt đi.

Vừa lúc đó, một phần sinh mạng ba động truyền đến, đám người Túc Tuyền lập tức liền chú ý qua.

Nhan Trạch vừa nhấc tay quét ra chung quanh tàn tường đổ nát, nguyên bản dưới tàn bích không có bất kỳ vật gì bỗng nhiên có thêm một đạo khe nứt, một người nam tử gầy yếu từ trong khe bò ra.

- A đù! Phí điện chủ? Ngươi còn sống à? Vẫn chưa chết à?

Túc Tuyền kích động một bước nhảy đi qua.

Phí Trác đích xác còn sống, bất quá lúc này hiển nhiên là có nửa cái mạng không ở đây. Quanh người hắn khắp nơi đều là vết máu, quanh thân nguyên khí tán loạn, đã bị thương nặng.

- Không cần lo cho ta, nhanh đi nói cho Tinh Chủ...

Phí Trác một câu lời còn chưa nói hết, chính là một ngụm máu tươi phun ra, người càng là uể oải xuống tới.

Nhan Trạch lấy ra một viên thuốc đưa vào trong miệng Phí Trác, tận lực chậm lại giọng của mình nói:

- Chuyện đã xảy ra, ngươi từ từ nói ra, ta tin tưởng vô luận là ai làm, Tinh Chủ tuyệt đối sẽ không buông tha hắn, ta Tinh Đế Sơn cùng tu sĩ cả

Chân Tinh cũng sẽ không bỏ qua cho hắn.

Từ lúc ban đầu cực độ tức giận, Nhan Trạch từ từ hòa hoãn xuống, hắn biết, lúc này không phải là phẫn nộ có thể giải quyết, chỉ có báo thù. Nợ máu chỉ có thể dùng máu trả, người này tiêu diệt Cửu Mạch Thành tuyệt đối không phải là hạng người đơn giản. Đối mặt người mạnh như vậy, bọn họ nhất định phải tỉnh táo.

Phí Trác cũng bình tĩnh lại, nghẹn ngào nói:

- Tàn sát Cửu Mạch Thành là do ba người, trong ba người có hai người ta quen biết, một người là môn chủ Đoạn Môn Trúc Khúc. Một là con trưởng Tinh Không Lang Vương, Thương Tuyệt. Người thứ 3 nhìn không quen mặt, thế nhưng mi tâm của hắn có một lỗ tai mơ hồ, thoạt nhìn cực kỳ cổ quái...

Nghe được lời của Phí Trác, Túc Tuyền mấy người cũng hít một hơi hơi lạnh. Trúc Khúc quả nhiên đi ra rồi, hơn nữa vừa ra liền giết sạch Cửu Mạch Thành, coi như là Phí Trác câu nói kế tiếp không nói, mọi người cũng biết, đây tuyệt đối không phải là kết thúc. Về phần Thương Tuyệt, đám người Túc Tuyền càng là không xa lạ gì. Đây là con trưởng của Tinh Không Lang Vương, Tinh Không Lang Vương không ở đây, hắn chính là chủ Lang Vương sơn. Hơn nữa Thương Tuyệt tu vi cũng cực kỳ cường đại, cửu cấp sơ kỳ tinh không thú, đây chính là tương đương với Địa Tiên sơ kỳ tồn tại. Hắn còn có một cái biệt hiệu, gọi là Độc Giác Lang Vương.

- Người thứ 3 ta biết, hắn là Cổ Nặc Tinh Hôi Vi Nhĩ. Người này tuy nói là Nhân Tiên cảnh giới, thực lực rất là cường đại, hơn nữa hắn giỏi về mê hoặc nhân tâm.

Nhan Trạch nói.

Phí Trác tiếp tục nói:

- Trúc Khúc bị Tinh Chủ một côn đánh vào gáy, dường như còn không có triệt để khôi phục. Thế nhưng Thương Tuyệt kia rất là lợi hại, nếu như ta không phải là có một quả cửu cấp ẩn nấp phù, ta sớm đã mất mạng.

Túc Tuyền nghe đến đó, lập tức nói:

- Phí điện chủ, ngươi lập tức trở về Tinh Đế Sơn, đem chuyện này nói cho Tinh Chủ, coi như là Tinh Chủ bế quan, cũng phải tại trước tiên báo cho Tinh Chủ biết. Ta cùng Tang tỷ lập tức đi Tinh Không Điện, Thương Tuyệt nếu có thể từ tinh không tiến đến, đã nói lên bọn họ cũng sẽ không bỏ qua Tinh Không Điện. Nhan điện chủ lập tức đi Phong Tiêu Thành, nhất định không thể để cho Phong Tiêu Thành lại đi vào vết xe đổ của Cửu mạch thành.

...

Tinh Đế Sơn trên đỉnh núi Tinh Chủ Phong.

- Bành!

Cuồng bạo nguyên lực phát ra, trực tiếp lại đem quần áo trên người Mạc Vô Kỵ kéo thành mảnh nhỏ.

Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, mặc cho quanh người linh vận không ngừng phát ra bạo liệt chi âm. Giờ khắc này Tinh Chủ phong linh khí sớm đã ngưng tụ thành thực chất, đem Mạc Vô Kỵ bao ở chính giữa.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể cảm nhận được thực lực của chính mình tăng lên không chỉ gấp mấy lần, hắn thậm chí có một loại xung động, giơ tay lên liền có thể xé rách hư không trước mắt.

Hắn cũng biết đây là một loại ảo giác, thế nhưng là cuồng bạo nguyên lực cùng điên cuồng mở rộng tử khí hồ lớn này lại biểu lộ, thực lực của hắn đích thật là cuồng tăng.

- Tạch tạch!

Một đạo tiếng sấm từ trong mây mù ầm ầm xuống, Mạc Vô Kỵ không chút do dự chạy ra khỏi nơi bế quan, rơi vào đỉnh núi Tinh Chủ Phong.

Gần như là tại trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ lao ra, theo lại là bảy tám đạo lôi hồ lớn nổ vang giáng xuống.

Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ làm cho mình bình tĩnh trở lại, một trăm lẻ sáu nhánh mạch lạc tạo thành một cái to lớn Chu Thiên vận hành mạng lưới, như cự kình hút thủy bình thường vậy bao trùm lấy linh khí chung quanh. Mà song quyền của hắn đã đánh ra, hắn biết lôi kiếp Nhân Tiên của mình đã tới rồi.

Chỉ cần vượt qua lôi kiếp này, hắn sẽ là một người Nhân Tiên cường giả chân chính.

Có lẽ hắn nghịch chuyển Chu Thiên công pháp, cần tài nguyên xa xa mạnh hơn người khác, nhưng công pháp của hắn cũng không phải không đúng tý nào, chí ít hắn tại bình cảnh gặp phải trở ngại sẽ nhỏ hơn so với người khác. Hoặc là nói, chỉ cần hắn tích lũy đạt tới điểm, hắn sẽ tự nhiên mà vậy nghênh đón tiếp một cái cảnh giới mới. Đổi thành tu sĩ bình thường vậy, có lẽ phải đi tìm linh vật phụ trợ thăng cấp.

Lần này, hắn lợi dụng hơn hai mươi tấm linh thạch mảnh nhỏ cùng linh khí Tinh Chủ Phong, bế quan tu luyện bốn tháng thời gian, liền trực tiếp nghênh đón Nhân Tiên lôi kiếp.

...

Ngoài Tinh Chủ Phong, Trì Hoắc Nhĩ thấy trên đỉnh núi lôi hồ nổ vang, lập tức nắm chặt nắm tay. Trong mắt của hắn tràn đầy kích động, hắn biết rõ, đây là Tinh Chủ đang độ Nhân Tiên lôi kiếp.

Tinh Chủ nói bế quan một năm, hắn cho rằng chí ít yêu cầu ba đến bốn năm, Tinh Chủ mới có thể nghênh đón Nhân Tiên lôi kiếp. Không

nghĩ tới thực sự mới đã hơn một năm thời gian, Tinh Chủ đã nghênh đón Nhân Tiên lôi kiếp.

Hắn thủ hộ vài nhiệm kỳ Tinh Chủ, thậm chí ngay cả Hàn Ly Tinh Chủ, hắn cũng từng theo. Nhưng muốn nói một vị Tinh Chủ để cho hắn hài lòng, hiển lại chính là Mạc Tinh Chủ trước mắt này.

Mạc Tinh Chủ tính tình quả quyết, tư chất càng là các Tinh Chủ trước không cách nào so sánh. Trọng yếu hơn là, thực lực của Mạc Tinh Chủ cường đại đến mức làm người ta líu lưỡi. Đổi thành trước khi cùng Trúc Khúc chiến đấu, coi như là ghé vào lỗ tai hắn nói một vạn lần, hắn cũng tuyệt đối sẽ không tin tưởng một cái Chân Thần Cảnh có thể ám toán được Trúc Khúc, thậm chí làm cho Trúc Khúc trọng thương.

Sự thực chính là như vậy, Tinh Chủ chẳng những ám toán được Trúc Khúc, còn làm cho Trúc Khúc trọng thương mà chạy.

Trì Hoắc Nhĩ kích động chỉ giằng co nửa nén hương thời gian, sắc mặt của hắn liền thay đổi. Tinh Chủ Phong lôi hồ dĩ nhiên càng ngày càng đáng sợ, thanh thế đất rung núi chuyển, hầu như muốn đem toàn bộ Tinh Đế Sơn đều cày nát. Hắn tại Tinh Đế Sơn nhiều năm như vậy, không biết đã gặp biết bao nhiêu Nhân tiên lôi kiếp, nhưng chưa hề có một lôi kiếp nào, đáng sợ như vậy.

Khắp bầu trời thô to lôi hồ phô thiên cái địa mà đến, đâu phải là cái con mẹ gì Nhân Tiên lôi kiếp? Đây rõ ràng chính là Địa Tiên, thậm chí so với Địa Tiên lôi kiếp còn còn đáng sợ hơn a.

...

- Rầm rầm ầm!

Liên miên không ngớt thô to lôi hồ đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được chính bản thân cả người mỗi một tế bào đều đang thiêu đốt. Hắn có một loại cực độ hưng phấn, đúng rồi, chính là

hưng phấn. Đây không phải là lo lắng gặp phải lôi kiếp, mà là một loại khát cầu.

Tại tinh không lôi nguyên một trong thập đại tuyệt cảnh bế quan tu luyện mấy năm thời gian, Mạc Vô Kỵ sớm thành thói quen với các loại các dạng lôi hồ. So với lôi hồ bên trong tinh không lôi nguyên, lôi kiếp lôi hồ này chẳng những mang đến vô cùng vô tận Dị Giới linh khí, càng làm cho Mạc Vô Kỵ cảm nhận được một loại huyền ảo khí tức trong sấm sét.

Lôi hồ càng ngày càng dày đặc, cũng là càng ngày càng thô to, Mạc Vô Kỵ chính mình cũng không biết hắn vượt qua sóng lôi kiếp thứ mấy rồi. Nhưng lúc này, cả người hắn da thịt đều đang hưng phấn run rẩy.

Vô cùng vô tận lôi quang đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, ngoại trừ đem xương cốt hắn đánh vỡ ra, chính là hóa thành vô cùng vô tận lôi nguyên cùng linh khí tràn vào trong Mạc Vô Kỵ mạch lạc. Những thứ này tràn vào lôi nguyên cùng linh khí, tại dưới một trăm lẻ sáu nhánh mạch lạc nghịch chuyển Chu Thiên, thoáng qua liền hóa thành thực lực chân chính, để cho tu vi của hắn không ngừng lên cao.

Tại đây thực lực khủng bố dâng lên, bộ xương vỡ, điểm ấy đau đớn đối với Mạc Vô Kỵ mà nói căn bản cũng không tính cái gì. Trước đây, hắn thừa nhận thống khổ, so với thế này không biết gấp bao nhiêu lần.

- Rầm rầm rầm rầm!

Lại là một sóng lớn lôi kiếp hạ xuống, điên cuồng linh khí cùng lôi nguyên bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi, trong cơ thể hắn một đạo gông cùm xiềng xích bị bỗng nhiên đánh vỡ ra.

- Gâu gâu!!!

Một thế giới mới ra hiện ở trước mặt hắn, khí tức úc trọc vọt tới cổ họng của hắn, Mạc Vô Kỵ thét dài một tiếng, lại đem úc trọc khí tức toàn

bộ ói ra đi ra ngoài, một loại cảm giác tân sinh cả người đều tràn ngập vọt tới.

Thì ra đây chính là Nhân Tiên cảnh giới, mặc cho lôi kiếp hồ vẫn như thác nước vậy hạ xuống, ánh mắt Mạc Vô Kỵ đã xuyên qua phù vân trôi lơ lửng ở Tinh Chủ Phong xa xa, trong lòng hắn dâng lên một loại nhiệt huyết, hắn muốn lập tức đi tìm Trúc Khúc, cùng hắn đại chiến một trận.

Cho tới giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ mới biết được đối với hắn mà nói Nhân Tiên cùng Chân Thần Cảnh khác nhau bao nhiêu. Có lẽ đối với những người khác mà nói, Nhân Tiên cùng Chân Thần Cảnh đều là Thiên Giới tam trọng thiên. Giữa đó chênh lệch, cũng sẽ không lớn so với Hư Thần và Chân Thần Cảnh.

Mà bây giờ chính hắn thăng cấp tới rồi Nhân Tiên, hắn mới hiểu được, loại chênh lệch này quả thực không cách nào diễn tả bằng ngôn từ. Lúc này, hắn cũng hiểu vì sao Trúc Khúc có thể ở Nhân Tiên trung kỳ, liền chém giết Địa Tiên sơ kỳ.

Trúc Khúc cùng hắn là một loại người, hoặc là nói công pháp tu luyện của Trúc Khúc và hắn là cùng loại, cũng là một loại đỉnh cấp cường đại công pháp. Tu luyện loại công pháp này, cảnh giới càng cao, thực lực tăng trưởng theo cấp số nhân.

Cuồn cuộn lôi kiếp hồ còn đang không ngừng ầm xuống, Mạc Vô Kỵ liều lĩnh bao trùm lấy hết thảy năng lượng bên trong lôi hồ, vô luận là lôi kiếp mang tới đặc thù linh khí hay là lôi nguyên. Cơ hội như thế với hắn mà nói, cũng không phải là hàng ngày đều có.

Hắn thích loại cảm giác này, tu vi cùng thực lực đều tăng như bão táp.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 383: Ngươi Là Hôi Vi Nhĩ?

- Bủm!

Một đạo lôi hồ sau cùng rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, thậm chí ngay cả da thịt Mạc Vô Kỵ cũng không có xuất hiện nửa điểm vết tích.

Sấm chớp rền vang trên Tinh Chủ Phong bỗng an tĩnh lại, trong lòng Mạc Vô Kỵ hơi có chút thở dài. Một lần lôi kiếp chẳng những để cho hắn trực tiếp thăng cấp đến Nhân Tiên cảnh, còn đi tới Nhân Tiên tầng một đỉnh phong. Chỉ cần lôi kiếp này có thêm một vòng nữa, có lẽ hắn liền có thể trực tiếp đi vào Nhân Tiên tầng hai, thực sự là đáng tiếc.

Có lẽ tại trong số hết thảy tu sĩ độ kiếp, Mạc Vô Kỵ là một tu sĩ duy nhất cảm thán kiếp lôi quá ít.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ chuẩn bị đem bản thân thanh lý một lần, tại một trăm lẻ sáu nhánh mạch lạc của hắn bắt đầu đạo lạc ngưng tụ một đạo khí tức, một đạo khí tức này trong nháy mắt dung nhập thức hải của hắn. Một đạo ý niệm mơ hồ hiểu ra dâng lên bên trong Mạc Vô Kỵ, theo một đạo khí tức này càng ngày càng dung nhập, hắn ngộ hiểu cũng là càng ngày càng rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ cũng không có đánh thủ quyết, giơ tay lên trực tiếp tung ra. Tại bên trong thời gian cực ngắn, một phương không gian trước mắt hắn đọng lại.

Tuy thời gian này thoáng qua rồi biến mất, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ kích động khó có thể kìm giữ chính bản thân.

Hắn tại thời điểm tu vi rất thấp, đã cùng rất nhiều cường giả quyết đấu qua. Các loại các dạng không gian trói buộc hắn đều đã trải qua, cũng biết lợi hại sâu đậm trong đó.

Nhưng vô luận là Ngũ Hành không gian trói buộc, hay là nguyên lực khí thế nghiền ép không gian trói buộc. Đây đều là trong vòng pháp thuật phạm trù, chẳng những trước khi thi triển cần phải có tu vi cường đại xứng đôi, còn cần một loại thủ quyết tương xứng.

Mà hắn vừa rồi ngay lập tức đọng lại không gian, đây là cảm ngộ của hắn đối với không gian. Mạc Vô Kỵ lúc này là Nhân tiên cảnh giới, há có thể không biết cái này sớm đã vượt ra khỏi cấp độ pháp thuật, mà là thần thông phạm trù.

Sau khi hắn lĩnh ngộ Lôi Võng pháp kỹ, hắn thăng cấp Nhân Tiên thì dĩ nhiên cảm ngộ ra một loại thần thông rồi. Hắn loại này thần thông, không cần thủ quyết, hoàn toàn là một loại đối với không gian hiểu.

Cho dù là thăng cấp tới rồi Nhân Tiên, Mạc Vô Kỵ cũng không có kích động như thế, lúc này hắn là thật kích động. Không gian đọng lại, dù là ngay lập tức mà thôi, cũng có thể thay đổi kết quả ở trong chiến đấu.

Trước đây hắn ám toán Trúc Khúc, dùng là cái gì? Là thông qua các loại tính toán, thông qua bảy tên Nhân Tiên hợp sức oanh kích Trúc Khúc, lúc này mới cho hắn tranh thủ được một cái thời cơ chớp mắt mà đánh lén. Trước đây là nhờ hắn tinh thông pháp trận, đồng thời có hiểu biết đối với Đoạn môn công pháp.

Nếu là hắn nắm trong tay loại không gian đọng lại này, dù cho chỉ là nửa cái chớp mắt, hắn cũng có một cơ hội đánh lén.

- Ha ha..

Mạc Vô Kỵ cũng không nhịn được bản thân vui sướng nữa.

Trước lúc này hắn biết rõ, hắn đã thăng cấp tới Nhân Tiên, phỏng chừng cũng rất khó giết chết Trúc Khúc, thậm chí khả năng không phải là đối thủ của Trúc Khúc. Hiện tại hắn nắm trong tay không gian trói buộc, Trúc Khúc này tới cùng có thật lợi hại hay không, hắn thật đúng là muốn thử xem một chút.

Trúc Khúc, chỉ hy vọng ngươi lần trước bị ta đánh một muộn côn, hiện tại thương thế đã khá hơn rồi. Nếu không, ngày giỗ của ngươi đã sắp tới.

Tâm tình sung sướng, Mạc Vô Kỵ không còn có bất kỳ lo âu nào, cái loại vui sướng như ý này, để cho hắn tâm thần rộng mở trong sáng.

- Ầm!

Sau một khắc, Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa cảm thụ được thực lực tăng vọt, hắn trực tiếp từ Nhân Tiên tầng một đỉnh phong, đột phá tới Nhân Tiên tầng hai rồi.

Đã trải qua quá nhiều ngạc nhiên mừng rỡ, Mạc Vô Kỵ trái lại tỉnh táo lại, trực tiếp là một quyền đánh ra.

- Bẹt!

Một đạo âm hưởng nặng nề vỡ ra, trong hư không xuất hiện một ít vết tích mắt thường hầu như không thấy được, bất quá dấu vết này rất nhanh thì biến mất.

Quả nhiên tu luyện chính là tu tâm, có đôi khi trong lòng tích tụ cũng sẽ ảnh hưởng tu vi tăng trưởng của mình. Tuy lần này chỉ là đột phá một cái cảnh giới nhỏ, Mạc Vô Kỵ thu hoạch xa xa không chỉ ở chút này.

Một đạo Thanh Thủy Quyết thanh lý vết bẩn trên người một lần, lại đem quần áo toàn bộ từ trong tới ngoài thay đổi một bộ mới, Mạc Vô Kỵ thần niệm mới quét ngang đi ra ngoài.

Hắn thấy Trì Hoắc Nhĩ tại ngoài Tinh Chủ Phong kích động không thôi, trong lòng dâng lên một loại ấm áp.

Trì Hoắc Nhĩ là thật sự một lòng vì Tinh Chủ, là người trung tâm, có lẽ thay đổi một cái Tinh Chủ, hắn cũng là trung tâm như thế này, thế nhưng người như thế bây giờ thật là rất ít.

Đang ở lúc Mạc Vô Kỵ muốn rời khỏi Tinh Chủ Phong, đi dò hỏi một chút Trì Hoắc Nhĩ trong thời gian hơn một năm qua, có chuyện đặc biệt gì hay không, một đạo thân ảnh đã chật vật vọt tới.

- Trì quản sự, nhanh, ta muốn lập tức gặp Tinh Chủ.

Người vừa tới giọng nói cấp thiết, người còn không có hạ xuống, đã liên tiếp nói.

Trì Hoắc Nhĩ nhanh chóng đỡ người vừa tới hỏi:

- Phí điện chủ, tới cùng là chuyện gì xảy ra? Vì sao ngươi thụ thương nặng như thế?

- Ta muốn gặp Tinh Chủ.

Người tới chính là Phí Trác, hắn không trả lời Trì Hoắc Nhĩ, vẫn như cũ cấp thiết nói.

Mạc Vô Kỵ một bước rơi vào hai người bên cạnh:

- Phí điện chủ, ta nhớ là ngươi ở bên trong Cửu Mạch Thành, đây là có chuyện gì? Ngươi không cần phải gấp, có chuyện từ từ nói. Coi như là này mấy trăm vạn dị tộc ta cũng có thể xóa đi, Trúc Khúc ta cũng có thể đánh cho trọng thương, còn có cái gì có thể nóng nảy? Huống hồ, ngươi là kẻ đứng đầu một điện, nếu mà ngươi cũng vội vàng xao động như này, vậy người còn lại của Vô Tướng điện phải làm làm sao?

Mạc Vô Kỵ trong lòng ý nghĩ đầu tiên chính là Trúc Khúc đã trở về, thế nhưng thần niệm của hắn tảo biến toàn bộ Tinh Đế Sơn, cũng không

có thấy động tĩnh khác.

Có lẽ là nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, hoặc là lời của Mạc Vô Kỵ nổi lên tác dụng. Phí Trác cúi người hành lễ, chậm lại giọng nói nói:

- Đoạn Môn Trúc Khúc, Cổ Nặc Tinh Hôi Vi Nhĩ cùng con trưởng Thương Tuyệt của Tinh Không Lang Vương ba người tàn sát Cửu Mạch Thành, Cửu Mạch Thành ngoại trừ ta chạy thoát ra bên ngoài, lại không còn một người sống.

- Cái gì?

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó, quanh thân sát khí hầu như tạo thành thực chất đánh ra. Vừa rồi hắn khuyên Phí Trác không nên gấp gáp, thế nhưng là lúc này, cuồng nộ hầu như tràn ngập mỗi một giọt nhiệt huyết thân thể hắn.

Hắn tuy rằng giết mấy trăm vạn dị tộc quân đội, lại chưa hề nghĩ tới việc đi Lang Vương sơn tàn sát tinh không bầy thú, cũng chưa từng nghĩ đi tới Cổ Nặc Tinh tộc đồ thành. Vốn là mọi người đều trên chiến trường, nếu là chiến trường, vậy sinh tử tùy mệnh, tất đất nhất định tranh.

Hiện tại, Mạc Vô Kỵ trong lòng bỗng nhiên có một loại cuồng liệt sát ý, hắn muốn tàn sát hết toàn bộ Lang Vương sơn cùng Cổ Nặc Tinh.

Tại dưới Mạc Vô Kỵ cuồng bạo sát ý, ngay cả Trì Hoắc Nhĩ cũng không nhịn được lui về phía sau, hắn không cách nào ngăn trở loại kinh khủng nồng nặc sát ý này. Trong lòng hắn kinh hãi đồng thời cũng là cực độ vui mừng, Tinh Đế Sơn rốt cục đã xuất ra một cường giả, một cường giả chân chính.

Một hồi lâu, Mạc Vô Kỵ mới bình tĩnh lại. Không phải tộc nhân của ta, kỳ tâm tất dị.

Hít một hơi thật sâu, Mạc Vô Kỵ mới đem phẫn nộ cùng sát ý thu liễm xuống, hắn tận lực chậm lại giọng của mình nói:

- Phí điện chủ, ngươi lại đem tình huống nói cặn kẽ một chút. Còn có Hôi Vi Nhĩ và Trúc Khúc ta đã biết, cái thằng Thương Tật gì gì kia là thằng nào á?

Hắn không phải là một người tu đạo thuần túy, hắn có bản thân nhiệt huyết và tình cảm riêng, không cách nào tỉnh táo khi đối mặt việc cả một thành bị tàn sát. Dù cho hắn không phải là người của Chân Tinh, tại Chân Tinh sinh sống lâu như vậy, đối với tinh cầu này cũng có cảm tình.

- Dạ.

Phí Trác lên tiếng sau đó nói:

- Thương Tuyệt là con trưởng của Tinh Không Lang Vương, cửu cấp tinh không yêu thú. Mạnh mẽ vô biên, hơn nữa hắn có một loại hỏa diễm, loại hỏa diễm này phi thường kinh khủng. Trước đây hắn và Hôi Vi Nhĩ, Trúc Khúc đi tới Cửu Mạch Thành sau đó, Trúc Khúc phụ trách chặn các lối đi Cửu Mạch Thành, Hôi Vi Nhĩ phụ trách chém giết cường giả của Cửu Mạch Thành, mà hắn phụ trách đồ thành. Hắn dùng hỏa diễm đốt cháy toàn bộ Cửu Mạch Thành, ta chỉ dựa vào một quả cửu cấp bùa chú chạy ra.

Mạc Vô Kỵ lúc này đã hoàn toàn tỉnh táo lại, hắn quyết tâm muốn tàn sát hết Lang Vương sơn. Lang Vương này sơn đều là một phần súc sinh, súc sinh cũng dám đồ thành tại trên địa bàn nhân tộc, vậy còn giữ lại làm gì?

Về phần Cổ Nặc Tinh, biến mẹ thành thuộc địa của Chân Tinh cho rồi. Ngươi không phải là muốn chiếm giữ Chân Tinh sao?, ta liền đi xem Cổ Nặc Tinh ngươi mạnh bao nhiêu.

Thấy Mạc Vô Kỵ trầm mặc không nói, Phí Trác tiếp tục nói:

- Túc điện chủ cùng Tang điện chủ đi Tinh Không Điện, nhan điện chủ tại Phong Tiêu Thành, ta trở về báo tin. Chúng ta suy đoán, ba người kia tuyệt đối sẽ không cũng chỉ tàn sát một cái Cửu Mạch Thành, mục

tiêu kế tiếp của bọn họ không phải là Tinh Không Điện, chính là Phong Tiêu Thành, cũng có thể là Tinh Đế Sơn.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta đã biết, trì quản sự, ngươi và phí điện chủ ở tại chỗ này, lập tức triệu tập hết thảy điện chủ, trưởng lão, truyền mệnh lệnh của ta giữ nghiêm Tinh Đế Sơn, ta đi Tinh Không Điện xem.

- Dạ! Tinh Chủ.

Trì Hoắc Nhĩ cùng Phí Trác vừa mới trả lời, Mạc Vô Kỵ đã biến mất ở dưới Tinh Chủ Phong.

- Thực lực của Tinh Chủ so với trước cường đại hơn nhiều lắm.

Phí Trác nhìn Mạc Vô Kỵ biến mất tại tại chỗ, trong lòng bộc phát lay động.

Một năm trước, Mạc Vô Kỵ còn mới Chân Thần Cảnh. Mà giờ khắc này, hắn căn bản cũng không biết thực lực của Tinh Chủ tới cùng ở nơi nào, chỉ biết mình tại trước mặt Mạc Vô Kỵ, thật giống như một giọt nước cùng sông lớn so sánh vậy.

Trì Hoắc Nhĩ gật đầu, không trả lời Phí Trác. Hắn mơ hồ cảm giác được Tinh Chủ lần này chẳng những thăng cấp tới rồi Nhân Tiên, còn overload tới Nhân Tiên tầng hai. Này nói ra nghe rợn cả người, loại bí mật này, hắn tuyệt đối sẽ không tiết lộ cho bất cứ người nào biết.

Mạc Vô Kỵ vừa ra Tinh Đế Sơn, thần niệm liền quét ngang đi ra ngoài. Hắn hiện tại Nhân Tiên tầng hai, thần niệm mạnh mẽ, phương viên vạn dặm toàn bộ tại dưới thần niệm của hắn. Coi như là ngoài vạn dặm, thần niệm của hắn cũng có thể được Mạc Vô Kỵ cảm ứng.

Rất nhanh một người nam tử áo trắng đã bị thần niệm của Mạc Vô Kỵ khóa lại, làm cho Mạc Vô Kỵ rung động là, người này tu vi không sai biệt lắm đã tới rồi Nhân Tiên tầng tám.

Nhân Tiên tầng tám, coi như là Tinh Đế Sơn dường như cũng không có cường giả như vậy.

Bóng người áo trắng dường như đang đi phương hướng Tinh Đế Sơn mà đến, gần như là tại trong chớp mắt đã đến trước mắt.

Mạc Vô Kỵ một bước bước ra hư không, trực tiếp ngăn ở trước mặt người này.

Đây là một người trung niên nam tử vóc người không cao, Mạc Vô Kỵ thần niệm đảo qua tên này, liền cảm nhận được trên người của hắn nguyên khí ba động cùng tu sĩ bình thường bất đồng, có chút giống tuỳ tùng Trường Tắc của hắn đang ở lại Tinh Không Điện.

Hơn nữa tại trên mi tâm trung niên nam tử này, còn có một cái lỗ tai loáng thoáng, lỗ tai này tản mát ra một phần linh vận ba động rất khó phát hiện.

- Ngươi chính là Hôi Vi Nhĩ?

Mạc Vô Kỵ lập tức liền xác nhận thân phận nam tử trước mắt này, người này nhất định là Hôi Vi Nhĩ không thể nghi ngờ.

Hôi Vi Nhĩ đang phi nước đại bị người ngăn cản, trong lòng vốn chính là cả kinh. Hiện tại Mạc Vô Kỵ hỏi, hắn theo bản năng lui về sau mấy bước, sau đó mới dừng lại ngưng mắt nhìn Mạc Vô Kỵ.

Trong lòng hắn cực kỳ kinh hãi, Mạc Vô Kỵ là như thế nào ra hiện ở trước mặt hắn, hắn dĩ nhiên không có phát hiện chút nào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 384: Tinh Chủ Tinh Đế Sơn, Mạc Vô Kỵ

- Ngươi là Tinh Chủ Tinh Đế Sơn Mạc Vô Kỵ?

Hôi Vi Nhĩ rốt cục phản ứng kịp, người trẻ tuổi trước mắt này đáng sợ, lại có thực lực cường đại như vậy, không phải là Mạc Vô Kỵ thì là người nào? Tại sau khi bik đối phương là Mạc Vô Kỵ, hắn trái lại an định xuống.

Mạc Vô Kỵ dù rất mạnh, nhưng tu vi hữu hạn.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Không sai, vì sao chỉ có một mình ngươi? Thương Tuyệt và Trúc Khúc đâu roài? Ra đây một mình bố chấp hết!

Một mình Hôi Vi Nhĩ Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không xem ở trong mắt, hắn lo lắng chính là Thương Tuyệt và Trúc Khúc. Dù là Thương Tuyệt, Mạc Vô Kỵ cũng không quá lưu ý, tên lợi hại nhất hắn là Trúc Khúc.

Thương Tuyệt là cửu cấp tinh không thú, tương đương với Địa Tiên không sai, bất quá Địa Tiên cường giả Mạc Vô Kỵ không phải là chưa có ra mắt, trước đây Cổ Nặc Tinh Chân Tát chính là Địa Tiên cường giả. Nếu như đem Chân Tát so với Trúc Khúc, Mạc Vô Kỵ khẳng định Trúc Khúc có thể ở trong vài phút giết chết Chân Tát. Hai người đều là Địa Tiên, Chân Tát và Trúc Khúc thật đúng là không cùng đẳng cấp.

Hôi Vi Nhĩ nghe nói qua chiến tích đáng sợ của Mạc Vô Kỵ, cũng biết Trúc Khúc bị Mạc Vô Kỵ đánh lén bị thương nặng, đến nay đều chưa có hoàn toàn khép lại. Thế nhưng Hôi Vi Nhĩ cũng không sợ, Mạc

Vô Kỵ dùng tinh không pháo đó là thủ đoạn công kích cự ly xa, bây giờ cùng hắn mặt đối mặt, căn bản là không dùng được. Về phần ám toán Trúc Khúc, đó là cùng bảy tên Nhân Tiên còn lại cùng nhau làm. Hắn thấy, coi như là một cái đầu heo cùng bảy Nhân tiên cùng nhau ám toán Trúc Khúc, cũng có thể làm trọng thương Trúc Khúc. Về phần Mạc Vô Kỵ giết Báo Liệt, ha ha, chỉ có ngu ngốc mới sẽ tin tưởng loại chuyện này.

Hắn vừa mới thăng cấp đến Nhân Tiên tầng tám, Mạc Tinh Chủ này coi như là có thông thiên thủ đoạn, ở trước mặt hắn cũng chưa đủ nhìn.

Hôi Vi Nhĩ nghĩ như vậy, có lẽ là bởi vì hắn cùng Trúc Khúc là đồng minh, cũng không có biết Trúc Khúc lợi hại, hắn lại đem Trúc Khúc xem như cùng cấp Địa Tiên khác như Chân Tát.

- Thương huynh phụ trách Phong Tiêu Thành, Trúc huynh phụ trách Tinh Không Điện. Mạc Tinh Chủ, ngươi hắn là đoán được ta tới nơi này làm cái gì sao? Cũng không cần đoán, ta chính là phụ trách Tinh Đế Sơn. Coi như là ngươi dùng tinh không pháo ngăn trở ta Cổ Nặc Tinh anh dũng kỵ tu, thì tính sao? Ta...

Hôi Vi Nhĩ một câu còn chưa nói hết lời, Mạc Vô Kỵ đã vác Thiên Cơ Côn đánh tới.

Hôi Vi Nhĩ coi như là Nhân Tiên tầng tám, tại trong mắt Mạc Vô Kỵ, vẫn như cũ tư cách cùng hắn giao thủ cũng không có, hắn lúc này lo lắng là Phong Tiêu Thành và Tinh Không Điện.

Đừng xem Tang Thải Hà là Nhân tiên tầng bảy, Túc Tuyền cũng là mới vừa thăng cấp đến Nhân Tiên tầng bảy, nhưng tại trước mặt Trúc Khúc cái kia kẻ hung ác còn chưa đủ tầm.

Hôi Vi Nhĩ thấy Mạc Vô Kỵ động thủ, khóe miệng lộ ra một tia cười nhạt, hắn giơ tay lên liền muốn tế ra bản thân pháp bảo, bất quá sau một khắc hắn nhất thời ngốc trệ hắn ra.

Dường như tại đây khoảng cách thời gian, vị trí không gian của hắn hơi dừng lại, động tác của hắn cũng vì chỉ một trận dừng lại, tuy một trận dừng lại này chỉ là khoảng cách rất nhỏ, hắn đã cảm nhận được tử vong uy hiếp.

- PHỐC!

Tại trong nháy mắt không gian nhất thời chậm lại này, Hôi Vi Nhĩ còn chưa kịp làm ra động tác kế tiếp, hắn liền trơ mắt nhìn một cây thiết côn không hiểu xuất hiện ở đâu ra đánh vào mi tâm của hắn. Huyết vụ phun ra, Hôi Vi Nhĩ cả Nguyên Thần đều bị Mạc Vô Kỵ đánh thành mảnh vụn.

Cả một chiêu đều không đỡ được? Đây là ý niệm duy nhất của Hôi Vi Nhĩ trước khi chết.

...

- Ầm!

Liên tiếp tiếng bạo liệt nổ vang tại ngoài Phong Tiêu Thành, mỗi một lần nổ vang, hộ trận của Phong Tiêu Thành đều âm vang ra một tiếng rắc rắc như sắp nứt ra.

Kẻ oanh kích hộ trận Phong Tiêu Thành là một nam tử cao chừng 3 trượng, tướng mạo cực kỳ xấu xí, mặt đen miệng rộng, hơn nữa trên đầu còn có một cây sừng hơi cong.

Nhan Trạch mang theo hai gã Nhân Tiên cường giả đứng ở trên Phong Tiêu Thành hộ trận, hắn không ngừng mệnh lệnh một phần trận pháp sư bù đắp Phong Tiêu Thành hộ trận, nhưng các khe nứt vẫn là càng lúc càng lớn.

Phong Tiêu Thành hộ trận khe nứt tăng lớn, đám người Nhan Trạch sắc mặt cũng là càng khó xem.

Người nam tử cao to xấu xí mọi người đều biết, con trưởng Thương Tuyệt của Tinh Không Lang Vương, Thương Tuyệt này còn có một cái biệt hiệu, gọi là Độc Giác Lang Vương. Người này thế nhưng là thủ đoạn độc ác, giết người như ngóe.

Theo Phí Trác nói, Cửu Mạch Thành mặc dù bị đồ thành, chính là do Lang Vương này một cây đuốc thiêu hủy. Hơn nữa Độc Giác Lang Vương này còn có một cái ham mê, đó chính là thích thôn phệ nhân tâm của các nữ tu tuổi còn trẻ. Hắn cần các nữ tu chân dài, xinh đẹp, chưa bị chịch lần nào, tu vi cao, con nhà giàu, học giỏi... càng nhiều càng tốt.

- Tô Thành chủ, Phong Tiêu Thành có còn có thể sử dụng truyền tống trận hay không?

Nhìn hộ trận sắp bị hủy đi, tay Nhan Trạch đều nặn ra gân xanh. Hắn biết rõ một khi Phong Tiêu Thành hộ trận bị hủy đi, Phong Tiêu Thành sẽ có kết cục là gì.

Sẽ là Cửu Mạch Thành thứ hai.

Nếu là Phong Tiêu Thành đi vào vết xe đổ của Cửu Mạch Thành, vậy có thể nói Chân Mạch Đại Lục đã bị hủy đi phân nửa. Chân Mạch Đại Lục bị hủy đi phân nửa, Chân Tinh còn có cái gì?

Đứng ở bên người Nhan Trạch là một người nho tu, đây chính là thành chủ Tô Du của Phong Tiêu Thành, Nhân Tiên tầng bốn tu vi.

Nghe được lời của Nhan Trạch, Tô Du lắc đầu:

- Không có, Thương Tuyệt trước khi công kích Phong Tiêu Thành hộ trận, đã sớm quấy nhiễu chung quanh truyền tống không gian và không gian trận. Thương Tuyệt đầu óc ngu xuẩn, loại chuyện này hắn là Trúc Khúc làm giúp.

Nhan Trạch thở dài một tiếng, truyền tống trận đến Phong Tiêu Thành chủ yếu là từ Cửu Mạch Thành. Cửu Mạch Thành bị hủy, truyền tống

trận này sớm đã bị phá huỷ. Thế nhưng Phong Tiêu Thành còn có mấy cái truyền tống trận ẩn nấp, mấy cái truyền tống trận này là đồ dự bị khẩn cấp. Hiện tại mấy cái ẩn nấp truyền tống trận này và truyền tống không gian bị pháp trận quấy nhiễu, Tinh Chủ coi như là đã biết tình huống, cũng không cách nào trong thời gian ngắn nhất đi tới Phong Tiêu Thành.

Xem ra Phong Tiêu Thành đã xong đời, Phong Tiêu Thành xong đời, vậy ý nghĩa Chân Tinh cũng liền xong đời. Nhan Trạch lúc này càng là thắm thiết cảm nhận được lão Tinh Chủ Trì Đồng khổ tâm, Trì Đồng Tinh Chủ không phải là không dám đắc tội Tinh Không Lang Vương, mà là không dám để cho Tinh Không Lang Vương đến Chân Tinh a.

Hiện tại Tinh Không Lang Vương cũng không có đến, chỉ là một nho nhỏ Độc Giác Lang Vương, bọn họ cũng chỉ có thể khoanh tay chịu chết. Có thể thấy được Tinh Không Lang Vương tới rồi, vậy Chân tinh có lẽ sớm đã bị phá huỷ.

- Nhan điện chủ, ta Phong Tiêu Thành nhiều nhiệt huyết nam tử như vậy, há có thể e ngại một cái súc sinh. Thương Tuyệt coi như là cửu cấp tinh không thú có thể làm sao, cùng lắm thì chúng ta liều mạng cái mạng này, lấy mạng đổi mạng mà thôi.

Một người tu sĩ Nhân Tiên một tầng lớn tiếng nói.

Nhan Trạch lắc đầu:

- Ngươi không biết Thương Tuyệt này có bao nhiêu đáng sợ, nếu là có cơ hội lấy mạng đổi mạng, ta Nhan Trạch há là người sợ chết? Mà sợ là chúng ta cả cơ hội liều mạng cũng không có.

Nhan Trạch không phải là nói mò, hắn biết rõ Thương Tuyệt lợi hại. Một cái cửu cấp tinh không thú, hắn sợ rằng cả vừa đối mặt đều không qua được, cũng đã bị giết chết. Về phần những người còn lại, dùng Thương Tuyệt hung ác, tuyệt đối sẽ phóng xuất một thanh lệ hỏa, không có nửa điểm nương tay.

- Ầm!

Lại là một đạo kịch liệt bạo âm vang truyền ra.

- Răng rắc!

Một đạo trận cơ sau cùng của Phong Tiêu Thành hộ trận cũng bị đánh nứt ra, một cái đại đạo đi thông Phong Tiêu Thành bị đánh vỡ ra ngoài, Phong Tiêu Thành ở trong mắt Thương Tuyệt lúc này đã nhìn một cái không sót gì.

- Ha ha ha ha...

Thương Tuyệt cười to càn rỡ máu tanh truyền ra, hầu như toàn bộ Phong Tiêu Thành đều có thể nghe thấy.

Cuồng bạo sát khí cùng khí tức tàn bạo theo Thương Tuyệt khí thế nghiền ép lại đây, Nhan Trạch trong lòng lạnh lẽo, coi như là người kia Nhân Tiên một tầng trước nói muốn cùng Thương Tuyệt lấy mạng đổi mạng, cũng sắc mặt tái nhợt hắn lên. Chỉ có tại chân chính đối mặt Thương Tuyệt sau đó, hắn mới biết được lấy mạng đổi mạng cũng phải cần có tư cách. Bị Thương Tuyệt cái loại này cuồng bạo sát khí thế nghiền áp một cái, hắn liền biết mình căn bản không có tư cách.

- Ngươi chỉ là một con súc sinh mà thôi, cũng dám tại Phong Tiêu Thành kiêu ngạo à.

Thương Tuyệt còn không có bước vào trong Phong Tiêu Thành tàn phá hộ trận, một cái khinh thường thanh âm liền truyền ra.

- Thằng nào á?

Thương Tuyệt theo bản năng lui về sau mấy bước, ngẩng đầu nhìn về phía hư không.

- Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, Mạc Vô Kỵ.

Theo thanh âm hạ xuống, trong hư không một người bước ra, hạ xuống trước mặt Thương Tuyệt, chặn hộ trận khe nứt của Phong Tiêu Thành.

- A đù! Tinh Chủ tới rồi!

Nhan Trạch nguyên bản bóp quả đấm đều có chút tái nhợt bỗng nhiên hồng nhuận, trên mặt của hắn càng là kích động khó có thể kìm chính bản thân.

- Ầm!

Nguyên bản Phong Tiêu Thành mang theo tĩnh mịch cùng quyết tuyệt, dường như một cái khôi phục sinh cơ, vô số thanh âm đang cuồng hô lấy, Tinh Chủ tới rồi.

Chỉ có thời điểm gặp phải tử vong, mới biết được sự sống đáng quý. Tại sau khi biết Cửu Mạch Thành bị Thương Tuyệt đồ thành, tất cả mọi người rõ ràng, một khi Thương Tuyệt tiến vào Phong Tiêu Thành, Phong Tiêu Thành sẽ không có kết cục tốt hơn so với Cửu Mạch Thành.

Hiện tại Tinh Chủ tới rồi, đối với toàn bộ tu sĩ Phong Tiêu Thành mà nói, thật giống như người sắp chết chìm bắt được một khúc gỗ.

Tuy rất nhiều người chưa từng thấy qua Tinh Chủ, thế nhưng là đối với Tinh Chủ này lại có một loại tín nhiệm gần như mù quáng. Một người đoạt lại Tinh Không Điện, chém giết Báo Liệt, chém giết Cổ Nặc Tinh Địa Tiên cường giả. Thậm chí còn tiêu diệt Đoạn Môn, đánh trọng thương môn chủ Đoạn Môn...

Về phần Mạc Vô Kỵ có đúng hay không liên thủ với người khác mới đánh được Trúc Khúc, sớm đã không đáng kể.

Hết thảy đều cho thấy, chỉ cần Tinh Chủ tới rồi, Phong Tiêu Thành liền không sao.

- Tô Thành chủ, ngươi cùng ta đi ra ngoài, lược trận bảo kê cho Tinh Chủ.

Nhan Trạch rất nhanh thì khôi phục tỉnh táo, hắn chỉ có Nhân Tiên tầng 6 thực lực, bất quá tại cái chỗ này, hắn và Tô Du thực lực vẫn là mạnh nhất. Hắn so với đại đa số người càng rõ ràng hơn, Mạc Vô Kỵ cũng không phải vô địch.

Vô luận là đoạt lại Tinh Không Điện, hay là giết Báo Liệt, đều là mượn hắn đại pháo cùng đánh lén, cũng không phải chính diện nghiền giết. Trước mắt Thương Tuyệt này, thực lực càng không phải là Báo Liệt có thể so sánh. Báo Liệt mạnh hơn nữa, cũng bất quá là bát cấp yêu thú mà thôi, Thương Tuyệt thế nhưng là thật thật tại tại cửu cấp yêu thú. Tại Lang Vương sơn, cũng là tồn tại gần với Tinh Không Lang Vương.

- Mạc Vô Kỵ Tinh Chủ Tinh Đế Sơn? Ngươi làm sao có thể còn sống?

Thương Tuyệt không có lập tức động thủ, mà là nghi ngờ hỏi một câu.

Hôi Vi Nhĩ tuy là Nhân Tiên cấp 8, tại Tinh Đế Sơn ba người mạnh nhất không ở đấy, hắn thực lực kia tuyệt đối có thể nghiền ép toàn bộ Tinh Đế Sơn. Về phần Mạc Vô Kỵ loại con kiến hôi này, hắn căn bản cũng không có để ở trong mắt.

- Ngươi là muốn hỏi hắn sao??

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lấy ra thi thể Hôi Vi Nhĩ, ném vào trước mặt Thương Tuyệt.

- Á đù! Ngươi giết hắn?

Thương Tuyệt trong mắt hung quang đại thịnh, hắn không nghĩ tới Hôi Vi Nhĩ cư nhiên bị giết, hơn nữa cả thi thể đều nhét vào trước mặt của hắn.

- Tinh Chủ uy vũ! Tinh Đế Sơn muôn năm!

Tại lúc Mạc Vô Kỵ ném ra thi thể Hôi Vi Nhĩ, Phong Tiêu Thành càng là truyền đến nóng bỏng hoan hô, nguyên bản sĩ khí bởi vì hộ trận bị hủy mà biến mất, trong thời gian ngắn liền tăng vọt tới điểm cao nhất.

- Chết đê cho ta!

Một cái pháp bảo hình tròn bị Thương Tuyệt tế xuất, pháp bảo còn không có khóa lại Mạc Vô Kỵ, không gian chung quanh liền tuôn ra âm thanh đồm độp thiêu đốt nổ tung, không gian nhiệt độ cũng ở đây trong thời gian ngắn không ngừng tăng lên điên cuồng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 385: Hỏa Diễm Quyết Đấu

Mạc Vô Kỵ thấy rõ, đây dĩ nhiên là một cái bồ đoàn thiêu đốt. Mỗi một hơi thở đi qua, nhiệt độ bên trong bồ đoàn này đều có thể lên cao 1 cấp độ. Không chỉ như thế, thiêu đốt bồ đoàn còn đang không ngừng mở rộng thành lớn.

Cách khá xa, Nhan Trạch cùng Tô Du bị loại kinh khủng nhiệt độ này xâm nhiễm, lập tức lui về phía sau. Nguyên bản hai người là dự định đi lên giúp Mạc Vô Kỵ lược trận, bọn hắn bây giờ mới phát hiện cả tới gần đều khó mà làm được.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp đánh ra một đạo Lôi Võng, Lôi Võng trước tiên bao lấy bồ đoàn.

Chỉ là hô hấp thời gian, một trận thanh âm đồm độp sau đó, Mạc Vô Kỵ Lôi Võng đã bị bồ đoàn nhiệt độ thiêu đốt hầu như không còn.

Mạc Vô Kỵ đoán được thủ đoạn Thương Tuyệt đồ thành nhất định là cái bồ đoàn này, bên trong bồ đoàn có một loại hỏa diễm hắn căn bản là không nhìn ra, loại hỏa diễm này cực kỳ cường đại.

Tuyệt không thể để cho này bồ đoàn tiếp tục mở rộng, ai biết này bồ đoàn sau cùng có thể đạt tới trình độ nào? Một khi chờ ngọn lửa này lan đến gần Phong Tiêu Thành, coi như là hắn ở chỗ này, cũng là vô dụng.

Thiên Cơ Côn bao trùm ra, côn ảnh biến ảo lên vô biên đánh về phía bồ đoàn.

- Ầm!

Thiên Cơ Côn đánh vào bên trên bồ đoàn phương viên đã hơn mười trượng, chẳng những không có lại đem bồ đoàn này đánh vỡ ra, trái lại văng lên khắp bầu trời ngọn lửa vô hình. Cực nóng bao trùm lại đây, trực tiếp lại đem tóc Mạc Vô Kỵ đốt trọi.

Dường như bởi vì uy lực một côn này của Mạc Vô Kỵ, hỏa diễm bồ đoàn dĩ nhiên không mở rộng nữa, mà là uốn lượn xuống tới, tạo thành một cái không gian.

Cái không gian này mở rộng phương vị tựa như muốn đem Mạc Vô Kỵ cuốn ở trong đó, không gian nhiệt độ so với trước tăng thêm kinh khủng.

- Chỉ là một Nhân Tiên, cũng dám cùng ta động thủ.

Thương Tuyệt cười lạnh một tiếng, giơ tay lên tại trên bồ đoàn vỗ mấy cái.

Vài đạo diễm mang lửa đỏ từ trên bồ đoàn bắn ra, trực tiếp đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Bồ đoàn không gian nhiệt độ cao đáng sợ, dù cho Mạc Vô Kỵ trải qua Thanh Câm Chi Tâm khảo nghiệm, cũng cảm giác được chính bản thân toàn thân đều nóng hừng hực, thậm chí nguyên lực vòng bảo hộ cũng không cách nào ngăn trở. Một khi nguyên lực vòng bảo hộ của hắn bị bồ đoàn hỏa diễm không gian này thiêu đốt, quần áo cùng da thịt của hắn sẽ nhanh chóng bị nướng chín.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, hắn cũng không phải sơ suất mới bị bồ đoàn bao lấy. Mà là vì hỏa diễm bồ đoàn thật là quỷ dị, uy lực quả thực quá dọa người.

Mạc Vô Kỵ thử không gian thuấn di một cái, hắn phát hiện ngọn lửa không gian dường như có một loại đặc biệt quy tắc ước thúc, hắn thuấn di một lần, thật giống như chật vật mại động một bước nhỏ.

Vài đạo diễm mang bắn tới bị Mạc Vô Kỵ chật vật tránh thoát, mà phía ngoài hỏa diễm bồ đoàn, Thương Tuyệt còn lại là dữ tợn không ngừng vỗ vào bên trên bồ đoàn.

Diễm mang Bắn tới càng ngày càng nhiều, ngọn lửa bồ đoàn nhiệt độ cũng càng ngày càng cao, Mạc Vô Kỵ hành động cũng là càng ngày càng trở ngại. Rốt cục một đạo diễm mang đi qua eo Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ chỉ cảm thấy một trận nóng bỏng, vết máu mang theo rất nhanh thì bị ngọn lửa cực nóng nướng thành hư vô.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi, hắn chưa từng thấy qua pháp bảo cường đại như vậy. Pháp bảo này thậm chí làm cho hắn chỉ có bị đánh, trực tiếp đối thoại với Thương Tuyệt đều làm không được.

- Răng rắc!

Hỏa diễm bồ đoàn rốt cục thu nạp hỏa diễm không gian, lại đem Mạc Vô Kỵ trực tiếp khóa ở giữa hỏa diễm không gian.

Mạc Vô Kỵ lúc này trái lại tỉnh táo lại, hắn biết mình kinh nghiệm chiến đấu quá thiếu, mới có thể rơi vào loại khốn cảnh này. Hắn khẳng định Thương Tuyệt trước mắt này kém xa xa Trúc Khúc, mà thực lực của hắn bây giờ so với lúc trước đánh với Trúc Khúc mạnh hơn đâu chỉ mười lần?

Nhưng bây giờ hắn căn bản cũng không có cơ hội cùng Thương Tuyệt trực tiếp giao phong, đã bị trói buộc ở dưới Thương Tuyệt hỏa diễm bồ đoàn. Giả như kinh nghiệm chiến đấu của hắn phong phú một điểm, hắn tuyệt đối sẽ tại trước tiên oanh kích Thương Tuyệt, mà không phải công kích hỏa diễm bồ đoàn.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lại là đánh ra mấy đạo Lôi Kiếm, những Lôi Kiếm này cũng bất quá là để cho ngọn lửa bồ đoàn thoáng chấn động động một cái, nhưng không cách nào xé rách nó.

Đang thử mấy cái, lần nữa bị diễm mang bắn trúng hai lần sau đó, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn bỏ qua ý nghĩ xé rách ngọn lửa bồ đoàn không gian.

Thanh Câm Chi Tâm trực tiếp tại ngoài hộ thân nguyên khí tường tạo thành một đạo hộ thuẫn mới, nếu là hỏa diễm, hắn trước hết dùng hỏa diễm ngăn trở ngọn lửa không gian này, sau đó lại nghĩ biện pháp.

Thương Tuyệt căn bản cũng không có lưu ý Mạc Vô Kỵ tế xuất Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm hộ thuẫn, vẫn như cũ không ngừng giơ tay lên vỗ trên hỏa diễm bồ đoàn, càng ngày càng dày đặc diễm mang bắn về phía Mạc Vô Kỵ trong không gian hỏa diễm.

Thương Tuyệt sở hữu kinh nghiệm chiến trận, so với Mạc Vô Kỵ càng phải phong phú hơn. Mặc dù hắn căn bản cũng không thèm để ý tới thực lực Mạc Vô Kỵ, hắn vẫn là không có khinh địch. Mạc Vô Kỵ nếu có thể giết chết Báo Liệt và Hôi Vi Nhĩ, thậm chí trở thành Tinh Chủ Tinh Đế Sơn, tự nhiên có chút bản lĩnh.

Hiện tại hắn chỉ cần lại đem Mạc Vô Kỵ giết chết, hắn muốn đồ thành liền không còn có nửa điểm ngăn cản. Hắn cũng tin tưởng, coi như là không dùng tới hắn hỏa diễm bồ đoàn, hắn muốn giết Mạc Vô Kỵ cũng là dễ như trở bàn tay. Nếu có thể vững chắc giết chết Mạc Vô Kỵ, hắn cần gì phải cùng Mạc Vô Kỵ liều mạng?

- Bẹt bẹt, tủm tủm...

Diễm mang liên tiếp không ngừng bắn vào vòng bảo hộ Thanh Câm Chi Tâm của Mạc Vô Kỵ, tại trong hỏa diễm bồ đoàn không gian văng lên tảng lớn diễm quang. Sau đó những thứ diễm quang này, thật giống như giọt nước mưa gặp phải hải miên bình thường giống nhau, toàn bộ thẩm thấu vào Thanh Câm Chi Tâm vòng bảo hộ, biến mất vô tung vô ảnh.

Sau một khắc Mạc Vô Kỵ liền ngạc nhiên mừng rỡ hắn lên, hắn thậm chí không có dùng bao nhiêu nguyên lực, những thứ này diễm mang đã

bị Thanh Câm Chi Tâm vòng bảo hộ cắn nuốt hết.

Mạc Vô Kỵ lúc ban đầu tế xuất Thanh Câm Chi Tâm, chỉ là muốn tạm thời ngăn trở hỏa diễm bồ đoàn của đối thủ, sau đó lại nghĩ biện pháp mà thôi. Lúc này hắn phát hiện Thanh Câm Chi Tâm dường như khắc chế hỏa diễm trong cái bồ đoàn kia, Mạc Vô Kỵ đâu còn có thể khách khí. Hắn trực tiếp điều khiển Thanh Câm Chi Tâm thẩm thấu đi ra ngoài, bắt đầu luyện hóa ngọn lửa bồ đoàn này, mài đi hỏa diễm không gian.

Chỉ là mười mấy hô hấp thời gian, Mạc Vô Kỵ liền biết hắn đã đoán đúng. Thanh Câm Chi Tâm tại hấp thu cực nóng diễm mang trong bồ đoàn, cường độ dường như đang không ngừng lên cao.

Không chỉ như thế, theo Thanh Câm Chi Tâm hấp thu, ngọn lửa bồ đoàn kia tạo nên hỏa diễm không gian, cũng từ từ yếu bớt, thu nhỏ lại.

Mạc Vô Kỵ có thể phát hiện, Thương Tuyệt tự nhiên cũng có thể phát hiện. Hắn hỏa diễm bồ đoàn chính là lá bài tẩy lớn nhất của hắn, ngày hôm nay sở dĩ cùng Mạc Vô Kỵ vừa tao ngộ liền lấy ra hỏa diễm bồ đoàn, là bởi vì Mạc Vô Kỵ giết Báo Liệt, giết bạch nhãn lang, giết mấy trăm vạn tinh không thú của Lang Vương sơn, trong lòng hắn đối với Mạc Vô Kỵ cừu hận hầu như tới cực điểm.

Thương Tuyệt sinh ra cường tráng xấu xí, sự thực là một tên gia hỏa vô cùng có lý trí. Đối với Mạc Vô Kỵ càng cừu hận, hắn lại càng cẩn thận. Loại cẩn thận này, để cho hắn vừa ra tay, chính là chiêu thức mạnh nhất, hắn trước phải lại đem Mạc Vô Kỵ khống chế đã, sẽ chậm chậm phát tiết cừu hận của mình.

Nhưng bây giờ hắn còn không có khống chế được Mạc Vô Kỵ, lá bài tẩy của hắn dường như cũng bị Mạc Vô Kỵ khống chế mẹ rồi, như vậy sao được?

Thương Tuyệt lập tức liền muốn thu hồi hỏa diễm bồ đoàn, rất nhanh hắn liền phát hiện hỏa diễm bồ đoàn của mình bây giờ bị một loại hỏa

diễm khác khóa lại, hỏa diễm tinh hoa không ngừng bị Mạc Vô Kỵ hỏa diễm hấp thu. Mỗi qua một hơi thở thời gian, Mạc Vô Kỵ hỏa diễm liền tăng cường một phần, mà hỏa diễm bồ đoàn của hắn dường như liền yếu bớt một phần.

Đến lúc này, lại cũng không kịp đoái hoài cẩn thận, hắn một bước liền bước vào không gian hỏa diễm bồ đoàn, dương tay lục vân tiết đã rít lên cuốn về phía Mạc Vô Kỵ.

Trắng xoá lục vân tiết rít kéo đến, Mạc Vô Kỵ thật giống như lâm vào một cái chiến trường cuồng liệt, ý chí chiến đấu của hắn dường như cũng bị sát thế trên chiến trường này nghiền đè xuống.

Phạm Thiên Côn Ảnh cũng vào giờ khắc này bọc Thiên Cơ Côn đánh ra, phô thiên cái địa nguyên lực tại hỏa diễm không gian nổ tung.

Nguyên lực đụng vào nhau, liền như một thanh búa tạ đánh vào ngực Mạc Vô Kỵ bình thường giống nhau, Mạc Vô Kỵ thậm chí có thể rõ ràng nghe được đối phương nguyên lực xé rách da thịt hắn đau đớn.

So với Mạc Vô Kỵ, Thương Tuyệt càng là kinh sợ nảy ra. Mạc Vô Kỵ có một loại hỏa diễm có thể khắc chế hỏa diễm bồ đoàn của hắn, đã làm cho hắn khiếp sợ tới cực điểm. Hiện tại Mạc Vô Kỵ chỉ là một Nhân Tiên cảnh, có thể cùng hắn chống lại nguyên lực? Phải biết rằng hắn là cửu cấp yêu thú a? Cho dù là cửu cấp sơ kỳ, đó cũng là cửu cấp.

Mạc Vô Kỵ vui mừng không sợ, chỉ là giao thủ một cái, hắn liền phi thường rõ ràng, Thương Tuyệt căn bản là so ra kém Trúc Khúc, chẳng những so ra kém, hai người còn kém quá xa.

Không đợi Thương Tuyệt sẽ xuất thủ, Mạc Vô Kỵ liền từ hư không bước ra, giơ tay lên mấy đạo Lôi Kiếm bắn về phía Thương Tuyệt, sau đó chính là một đạo không gian trói buộc. Theo Thanh Câm Chi Tâm tham gia, hỏa diễm bồ đoàn không gian đã không còn trong tay Thương Tuyệt.

Từ khi cùng Thương Tuyệt gặp mặt đến bây giờ, đều là Thương Tuyệt chiếm giữ chủ động, hắn vẫn là bị động nghênh chiến, hiện tại đến phiên hắn xuất thủ.

Thương Tuyệt kêu đau một tiếng, lục vân tiết lần nữa huyễn ra một đoàn bạch mang, Lôi Kiếm đánh vào bạch mang văng lên vô cùng bạch quang cùng giàn giụa lôi mang.

Tại đây ngay lập tức thời gian, Thương Tuyệt đã cảm thấy không đúng, Lôi Kiếm này của Mạc Vô Kỵ đích thật là mạnh, đối với hắn căn bản cũng không có bất cứ uy hiếp gì a. Theo lý thuyết, Mạc Vô Kỵ thật vất vả có cơ hội xuất thủ, sẽ không lãng phí cơ hội như vậy mới đúng.

Khẳng định có vấn đề, Thương Tuyệt nghĩ tới đây, nguyên lực càng là điên cuồng trào vào lục vân tiết, lục vân tiết ngay lập tức thời gian liền muốn biến hóa.

Đồng thời ở nơi này, Thương Tuyệt cảm nhận được bản thân xung quanh có một tia nhất thời chậm lại. Không gian dường như không còn là không gian vốn có, tại đây khoảng cách thời gian, hắn thậm chí không cảm giác được phương vị của Mạc Vô Kỵ.

Không tốt, Thương Tuyệt mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, một đạo khí tức tử vong tràn vào ý niệm của hắn.

Lúc này Thương Tuyệt đâu còn có thể lo lắng tiếp tục xuống tay với Mạc Vô Kỵ, cả người hắn điên cuồng vặn vẹo, muốn tại ngay lập tức thời gian rời đi tại chỗ.

- PHỐC!

Một cây thiết côn đánh vào trên cổ Thương Tuyệt, xé rách đau đớn truyền đến, Thương Tuyệt cả hỏa diễm bồ đoàn đều không để ý tới, xoay người rời đi.

Không gian trói buộc kết hợp cùng Hạ Nhất Côn của Phạm Thiên Côn Ảnh, đã thành tuyệt sát của Mạc Vô Kỵ, không nghĩ tới còn bị Thương Tuyệt tránh khỏi chỗ yếu hại.

Ngay lập tức thời gian, Thương Tuyệt đã đến bên ngoài hơn mười trượng.

Nếu như là người khác, Thương Tuyệt có lẽ cứ như vậy rời đi. Hắn đối mặt là Mạc Vô Kỵ, hơn mười trượng khoảng cách, ở trên không thuấn di, căn bản cũng không phải là khoảng cách.

- Ầm!

Còn không có chờ Thương Tuyệt lần nữa bỏ chạy, Mạc Vô Kỵ tại phía sau Thương Tuyệt chính là một quyền đánh ra.

- Bành!

Thương Tuyệt nhất tâm muốn đi, đâu còn có thể nghĩ đến Mạc Vô Kỵ sẽ đột ngột ra hiện ở bên cạnh hắn. Thân thể hắn cao sắp tới vài trượng, thật giống như một cái quả cầu da bình thường giống nhau, bị Mạc Vô Kỵ trực tiếp oanh bay.

Xa xa Nhan Trạch cùng Tô Du kinh hồn táng đảm đều thối lui đến bên Phong Tiêu Thành, uy thế Thương Tuyệt cùng Mạc Vô Kỵ động thủ, bọn họ càng liền không xen tay vào được. Dưới ngọn lửa bồ đoàn, bọn họ cũng không biết người nào chiếm thượng phong, người nào chiếm hạ phong.

Vừa lúc đó, bọn họ thấy Thương Tuyệt bỗng nhiên bay lên, một cái lỗ máu lớn chừng quả đấm xuất hiện ở hậu tâm của Thương Tuyệt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 386: San Bằng Lang Vương Sơn

Từ lúc Mạc Vô Kỵ và Thương Tuyệt đại chiến, cả Phong Tiêu Thành một mảnh an tĩnh. Mạc Vô Kỵ bị Thương Tuyệt hỏa diễm bồ đoàn bao lấy, tất cả mọi người thấy rõ. Tuy không có người nói chuyện, trong lòng các tu sĩ đều có chút tuyệt vọng, bọn họ biết một khi Tinh Chủ bị giết, bọn họ sau đó cũng sẽ bị giết theo.

Nếu không phải Nhan Trạch cùng Tô Du đứng ở bên ngoài Phong Tiêu Thành hộ trận, thậm chí có người đều muốn chạy ra khỏi Phong Tiêu Thành.

Không nghĩ tới phong vân đột phá, trong thời gian ngắn sau đó, Tinh Chủ liền phá vỡ hỏa diễm bồ đoàn không gian. Chờ mọi người lại chú ý tới, Thương Tuyệt đã là bị Mạc Vô Kỵ dùng một quyền đánh bay ra ngoài.

Một hồi lâu sau đó, toàn bộ Phong Tiêu Thành mới bộc phát ra tiếng hoan hô mãnh liệt.

Thương Tuyệt vội vã muốn chạy trốn, bị Mạc Vô Kỵ một quyền đánh vào hậu tâm, liền biết hắn hôm nay là một con đường chết. Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ đã học xong không gian thuấn di, ở trên không thuấn di, hắn bị thương nặng như thế muốn chạy trốn, đơn giản là chê cười.

Đổi thành một người khác đối với hắn truy sát, có lẽ hắn còn có thể chạy trốn, thế nhưng thực lực của Mạc Vô Kỵ chút nào không yếu so với hắn, hiện tại hắn người bị thương nặng, hỏa diễm bồ đoàn lại bị Mạc Vô Kỵ áp chế, hắn ngày hôm nay làm sao có thể sống đây?

Rõ ràng cơ hội sống không có bao nhiêu, Thương Tuyệt rơi trên mặt đất trái lại không có tiếp tục bỏ chạy, mà là dữ tợn nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ:

- Họ Mạc, ngươi ngày hôm nay có thể giết ta, thế nhưng ngày mai cha ta nhất định lại đem ngươi bầm thây vạn đoạn, lại đem toàn bộ Chân Tinh hóa thành tro tàn.

Dù cho biết mình hẳn phải chết, Thương Tuyệt vẫn là ôm tâm tư vạn nhất, báo ra danh tiếng cha hắn Tinh Không Lang Vương.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta hiện tại không giết ngươi.

Thương Tuyệt trong lòng vui vẻ, liền vội vàng nói:

- Nếu là ngươi có thể thả ta, ta bảo đảm ân oán giữa ngươi và Lang Vương sơn ta toàn bộ chấm dứt. Cha ta Tinh Không Lang Vương, cũng chắc chắn sẽ không tìm ngươi nữa.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Ngươi sai rồi, ta cùng Lang Vương sơn ân oán, hiện tại tuyệt đối không thể kết thúc. Chờ xong chuyện bên này, ta chuẩn bị đi san bằng Lang Vương sơn. Ngươi tàn sát Cửu Mạch Thành, ta san bằng Lang Vương sơn, cái này không có gì cần phải nói. Về phần thằng cha ngươi, ha ha, ta Mạc Vô Kỵ liền chưa hề sợ qua hắn.

Thương Tuyệt sửng sốt, lúc này mới phản ứng được, Mạc Vô Kỵ cũng không phải là Trì Đồng, hạng người nguyện ý tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ hiện tại mới Nhân Tiên cảnh giới, là có thể dễ dàng đánh bại hắn Thương Tuyệt. Chờ hắn tới rồi Địa Tiên sau đó, dường như cũng không cần sợ cha hắn

- PHỐC!

Thương Tuyệt còn đang ngây người, Mạc Vô Kỵ một đạo Lôi Kiếm bắn ra. Lôi Kiếm đi qua ngực Thương Tuyệt, lại đem Thương Tuyệt oanh rút lui ra mấy bước, ngồi phẹt dưới đất.

Không đợi Thương Tuyệt kêu thảm thành tiếng, Mạc Vô Kỵ vung tay, Thanh Câm Chi Tâm liền hóa thành một đoàn lửa tráo màu xanh bao lấy Thương Tuyệt.

Thanh Câm Chi Tâm kinh khủng nhiệt độ truyền đến, Thương Tuyệt trong mắt xuất hiện sợ hãi. Hắn nghĩ tới Mạc Vô Kỵ muốn làm cái gì, là giống như hắn, dùng hỏa diễm chậm rãi đem hắn thiêu cháy mà vong.

- Ngươi đã thích hỏa thiêu, ngươi liền từ từ hưởng thụ hỏa thiêu sao?.

Mạc Vô Kỵ nói xong, nhặt lên bồ đoàn trên mặt đất đã thu liễm hỏa diễm.

Cái bồ đoàn này rất lợi hại, hắn thiếu chút nữa ăn cứt vì nó. Bên trong bồ đoàn ẩn chứa không biết là hỏa diễm gì, để cho Thanh Câm Chi Tâm dường như lại tăng một bước. Hơn nữa bên trong bồ đoàn này hỏa diễm, dường như cũng không có tiêu hao bao nhiêu, chờ hắn rãnh rỗi chậm rãi đi nghiên cứu một chút.

- Đậu móa! Lang Vương sơn sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Thương Tuyệt lăn lộn trong Thanh Câm Chi Tâm một tiếng thảm thiết truyền đến, lập tức toàn bộ thân thể hắn đều hóa thành một đoàn huyết vụ.

Dĩ nhiên tự bạo? Mạc Vô Kỵ không nghĩ tới Thương Tuyệt còn có bản lĩnh tự bạo. Hắn cũng không có để ý, giơ tay lên lại đem nhẫn của Thương Tuyệt thu về, thu hồi Thanh Câm Chi Tâm.

- Tinh Chủ, ngươi bây giờ đi ngay Tinh Không Điện sao?

Kích động Nhan Trạch đã trước tiên chạy tới.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, ánh mắt của hắn rơi vào trên hư không. Nơi này trước đây có một cái hư không truyền tống trận trực tiếp đi thông Tinh Không Điện, cái truyền tống trận này hắn là Cổ Nặc Tinh tộc Địa Tiên cường giả Chân Tát bố trí. Về sau hắn rời đi Phong Tiêu Thành sau đó, trong lúc nhất thời quên mất cái truyền tống trận này. Lúc này mới phát hiện cái truyền tống trận này vẫn còn, bất quá lúc này ở bên cạnh hư không truyền tống trận có thêm một cái ẩn nấp quản chế trận.

Có thể ở trên hư không bên trong bố trí ẩn nấp quản chế trận, ngoại trừ Trúc Khúc ra, sẽ không có người khác. Mạc Vô Kỵ vung tay lên ném ra mấy đạo trận kỳ, những thứ này trận kỳ tuy không có trực tiếp phá huỷ ẩn nấp quản chế trận, lại đủ để cho quản chế trận không cách nào quản chế bất luận cái gì động tĩnh của Phong Tiêu Thành nữa.

- Ta lập tức đi một chuyến lên Tinh Không Điện, ngươi lập tức khôi phục truyền tống trận bên này.

Mạc Vô Kỵ ngăn lại quản chế trận sau đó, nắm lên thi thể Hôi Vi Nhĩ xa xa một bước bước vào hư không truyền tống trận.

Trước đây hắn chính là tại truyền tống trận một bên khác ám toán Chân Tát, hiện tại hắn chính bản thân truyền đưa qua, tự nhiên phải cẩn thận Trúc Khúc ám toán.

Truyền tống trận bị Mạc Vô Kỵ kích phát, Mạc Vô Kỵ trước tiên lại đem thi thể Hôi Vi Nhĩ đưa đến phía trước.

- PHỐC!

Một đạo huyết vụ hiện lên, Mạc Vô Kỵ theo đó liền từ bên trong truyền tống trận vọt tới trên quảng trường Tinh Không Điện.

Hôi Vi Nhĩ vốn là bị Mạc Vô Kỵ đập chế rồi, lúc này tức thì bị đánh thành mảnh vụn. Bất quá Tinh Không Điện trên quảng trường ngoại trừ vài cổ thi thể, lại là không có một bóng người.

Xung quanh Truyền tống trận còn có linh lực tại ba động, loại linh lực ba động này Mạc Vô Kỵ rất quen thuộc, chính là Trúc Khúc. Nói cách khác hắn đoán không lầm, Trúc Khúc đang ở truyền tống trận bên này chờ hắn. Đáng tiếc một chiêu này hắn sớm đã dùng qua, Trúc Khúc không có thành công.

Theo lý thuyết Trúc Khúc coi như là không thành công, cũng sẽ không chạy trốn a? Thực lực của Trúc Khúc Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, mặc dù hắn thăng cấp tới Nhân Tiên tầng hai rồi, muốn chém giết Trúc Khúc, sợ rằng còn có chút trở ngại.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét đi ra ngoài, thậm chí linh nhãn cũng ngưng tụ. Sau một lát, hắn liền xác nhận Trúc Khúc thầm tính hắn không thành công sau đó, đích xác rời đi Tinh Không Điện quảng trường.

Rời đi Tinh Không Điện quảng trường chỉ có thể đi hai cái địa phương, một là tinh không chiến trường, một là Phong Tiêu Thành.

- Tinh Chủ.

Xa xa Tang Thải Hà lúc này đang từ Tinh Không Điện lao tới, nàng vừa ra Tinh Không Điện, đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, nhanh chóng cấp tốc lại đây.

Không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi Trúc Khúc, nàng liền vội vàng nói:

- Vừa rồi Đoạn Môn Trúc Khúc bỗng nhiên vọt vào tinh không bến tàu, liên tục giết mấy người, tiến vào tinh không chiến trường. Túc điện chủ đã dẫn người canh giữ ở tinh không bến tàu, ta đang muốn đi Phong Tiêu Thành

- Tang điện chủ, ngươi nói Trúc Khúc tiến vào tinh không chiến trường?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi một câu.

Trúc Khúc không ở Tinh Không Điện quảng trường, nhất định là tiến vào Tinh Không Điện. Đối với Trúc Khúc mà nói, có lẽ đối thủ của hắn chính là mình. Chỉ cần đi vào Tinh Không Điện, Trúc Khúc chẳng khác nào chiếm cứ ưu thế địa lợi.

Hiện tại Tang Thải Hà nói Trúc Khúc trốn vào tinh không chiến trường, đây là có chuyện gì? Mạc Vô Kỵ nhưng không tin Trúc Khúc biết sợ hắn. Thực lực của Trúc Khúc hắn đã biết, dù cho hắn hiện tại tu vi tiến nhanh, cũng không nhất định là đối thủ của Trúc Khúc.

- Trúc Khúc động thủ thời điểm, ta tại bên cạnh cùng hắn tiếp một chiêu. Hắn trọng thương chưa lành thực lực giảm xuống rất nhiều, hắn là biết Tinh Chủ lại đây, sớm đi rồi.

Đến lúc này, Tang Thải Hà đã hiểu được. Trúc Khúc nhất định là bởi vì Tinh Chủ lại đây, không dám lại ở lại Tinh Không Điện.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn tin tưởng Tang Thải Hà nói. Tang Thải Hà đã từng cùng hắn cùng nhau liên thủ đối phó qua Trúc Khúc, đối với Trúc Khúc cường đại tràn đầy lĩnh hội. Lần này nàng lần nữa cùng Trúc Khúc đối kháng, cũng không thụ thương, hơn nữa cảm thụ được Trúc Khúc thực lực giảm xuống, tự nhiên đoán ra Trúc Khúc trọng thương chưa lành.

Xem ra Thương Tuyệt cùng Hôi Vi Nhĩ cũng bị Trúc Khúc lợi dụng, Trúc Khúc lợi dụng Thương Tuyệt đi tàn sát Phong Tiêu Thành, lợi dụng Hôi Vi Nhĩ đi đối phó Tinh Đế Sơn, chính hắn đi tới Tinh Không Điện nhưng không động tay, mà là trước dùng ẩn nấp quản chế trận quan sát động tác của Thương Tuyệt tại Phong Tiêu Thành.

Kết quả Trúc Khúc nhìn thấy mình chém giết Thương Tuyệt, biết tại dưới tình huống thương thế chưa lành không phải là đối thủ của mình, đơn giản ám toán hắn một cái. Khi ám toán không thành công, quyết đoán rời đi Tinh Không Điện, tiến vào trong tinh không.

Mạc Vô Kỵ rất là tiếc nuối, tuy nói Trúc Khúc tại Tinh Không Điện không có sự phá hoại quá lớn, thế nhưng là tên này quá mạnh mẽ, tiến vào tinh không chiến trường sau đó, thủy chung là một cái mối họa.

- Tinh Chủ!

Lúc này đám người Túc Tuyền nhận được tin tức cũng đều đi theo ra ngoài.

- Thiếu gia.

Trường Tắc vâng theo Mạc Vô Kỵ mệnh lệnh ở lại Tinh Không Điện, càng là trước tiên đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ, khom người thi lễ.

- Hồng kết bọn họ đâu?

Mạc Vô Kỵ không có thấy Độc Hành Hồng Kết, nghi ngờ hỏi.

Trường Tắc nhanh chóng đáp:

- Độc Hành Hồng Kết đại thù đã báo, ở lại Tinh Không Điện cảm thấy khô khan, sớm đi tinh không chiến trường.

Mạc Vô Kỵ biết tính cách Độc Hành Hồng Kết, ẩn nhẫn ở lại Tinh Không Điện, đích thật là vì muốn báo thù, hiện tại đại thù được báo, tự nhiên là không muốn ở lại chỗ này.

Nghĩ đến mình ở Chân Mạch Đại Lục quen biết mấy cái bằng hữu, Bàng Khởi, Sở Thiên Lâu, Dong Hà, Độc Hành Hồng Kết đám người một kẻ cũng không ở lại. Ngay cả người quen ở Thất Lạc Đại Lục, vô luận là Yên Nhi hay là Nhâm Thiên Tinh, hắn hiện tại cũng đều là một cái không thấy được, Mạc Vô Kỵ trong lòng không khỏi thầm than.

- Tinh Chủ, Trúc Khúc tuy rằng chạy trốn, Thương Tuyệt cùng Hôi Vi Nhĩ còn đang ở đây…

Mạc Vô Kỵ không đợi Túc Tuyền đem lời nói cho xong, liền giơ tay lên cắt đứt lời của Túc Tuyền nói:

- Hôi Vi Nhĩ cùng Thương Tuyệt đã bị ta thông chết rồi, không cần lo lắng. Hiện tại mấy người các ngươi khổ cực một cái, trùng kiến Cửu Mạch Thành, lại giữ nghiêm tinh không bến tàu. Ta muốn đi tinh không chiến trường một chuyến, nghìn vạn không có khả năng phát sinh sự tình để cho Thương Tuyệt từ tinh không bến tàu tiến vào Chân Tinh nữa.

Mạc Vô Kỵ là dự định đi một chuyến Lang Vương sơn, Thương Tuyệt tàn sát Cửu Mạch Thành, hắn không đem Lang Vương sơn san thành bình địa, nào có chuyện tiện nghi như vậy?

Thương Tuyệt bị giết? đám người Túc Tuyền lập tức giương miệng nhìn Mạc Vô Kỵ, Thương Tuyệt thế nhưng là cửu cấp yêu thú, đệ nhị cường giả tại Lang Vương sơn. Một cường giả như vậy, còn tàn sát Cửu Mạch Thành, bây giờ đã bị Tinh Chủ giết?

Tinh Không Điện quảng trường truyền tống trận quang mang lần nữa sáng lên, thân ảnh Trì Hoắc Nhĩ xuất hiện ở truyền tống trận.

Thấy Trì Hoắc Nhĩ thân ảnh xuất hiện, Mạc Vô Kỵ liền biết Nhan Trạch hiệu suất vẫn là rất nhanh, trong thời gian ngắn liền khôi phục truyền tống trận từ Tinh Đế Sơn đến Phong Tiêu Thành.

- Lão nô ra mắt Tinh Chủ.

Trì Hoắc Nhĩ tâm tình cực kỳ sung sướng, hắn đã nghe Nhan Trạch nói qua, sự tình Mạc Vô Kỵ tại Phong Tiêu Thành chém xuống giết Thương Tuyệt. Trên thực tế, đến bây giờ mới thôi, toàn bộ Phong Tiêu Thành vẫn còn cực độ phấn khởi, tất cả mọi người đang nghị luận trận chiến lúc trước Tinh Chủ vs Thương Tuyệt ấy.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta muốn đi tinh không chiến trường một chuyến, ngươi đến vừa lúc, mang Trường Tắc về trước Tinh Đế Sơn đi.

- Dà, Tinh Chủ. Còn có một việc, chính là trước đây lúc ngươi bế quan, trang chủ Thiên Trì Sơn Trang Yến Hủy Mộng đi tới Tinh Đế Sơn, hỏi ngươi có quen biết một người tên là Mạc Thiên Thành hay không?.

Trì Hoắc Nhĩ đáp.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 387: Thiên Trì Sơn Trang

Mạc Thiên Thành?

Nghe thấy cái tên này, Mạc Vô Kỵ lập tức nhớ tới Bắc Tần Quận Quốc, hắn tại sao phải từ địa cầu đi tới Chân Tinh? Sự thực cũng là bởi vì Mạc Thiên Thành.

Mạc Thiên Thành, Bắc Tần Quận Quốc quốc chủ. Bởi vì từ Bắc Tần Quận Quốc tới Nhiêu Châu sau đó mất tích, lúc này mới đưa dẫn Mạc Quang Viễn đi tới Nhiêu Châu Thành. Kết quả một nhà Mạc Quang Viễn không có người nào có thể sống sót rời đi Nhiêu Châu Thành, coi như là hắn Mạc Vô Kỵ, cũng là một người trọng sinh sống lại.

Bởi vì chưa từng thấy Mạc Thiên Thành, cộng thêm lại là người sống lại, Mạc Vô Kỵ đối với Mạc Thiên Thành cũng không có tình cảm gì. Coi như là trợ giúp Mạc gia đoạt lại Bắc Tần sau đó, cũng không có tốn quá nhiều thời gian đi điều tra sự tình Mạc Thiên Thành. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, quan hệ thân nhân với Mạc Thiên Thành, xa xa không có thân thiết như với Yên Nhi.

Hắn thật không ngờ, cư nhiên ở tại cái chỗ này nghe nói tin tức về Mạc Thiên Thành.

Gia gia trên danh nghĩa này, nghe đồn rất là sai lầm, nhưng hắn và Mạc Thiên Thành thật có chút liên hệ máu mủ.

- Vậy trang chủ Thiên Trì Sơn Trang còn nói gì không?

Nếu như không có nghe được tin tức về Mạc Thiên Thành, còn chưa tính. Hiện tại hắn nghe được tin tức Mạc Thiên Thành, tự nhiên không có

khả năng không quan tâm.

- Nàng nói, chờ ngươi xuất quan, nàng lúc rảnh rỗi sẽ lại đến. Ta phỏng chừng nàng nói những lời này hẳn là vì giận lẫy đó, ý tứ là muốn ngươi tự mình đi Thiên Trì Sơn Trang một chuyến.

Trì Hoắc Nhĩ đáp.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, ngược lại cũng không có suy nghĩ nhiều. Yến Hủy Mộng dầu gì cũng là một trang chủ, hơn nữa Thiên Trì Sơn Trang coi như là có chút danh khí. Vài lần đăng môn bái phỏng, mình cũng mặc kệ đáp lại nàng, nàng có chút bực tức cũng coi như là bình thường.

Nếu là chuyện khác, Mạc Vô Kỵ nghe qua còn chưa tính, hiện tại dính đến gia gia hắn Mạc Thiên Thành, hắn coi như là không muốn đi cũng phải đi một chuyến.

- Túc điện chủ, trong lúc ta không có ở đây, ngươi tạm thời là Tinh Chủ.

Mạc Vô Kỵ chuẩn bị đi Thiên Trì Sơn Trang sau đó, trực tiếp đi trong tinh không. Tinh Đế Sơn tài nguyên đã không cách nào để cho hắn bước vào đẳng cấp cao hơn, hắn tiến vào tinh không sau đó, chính bản thân cũng không biết lúc nào mới có thể trở về.

- Dạ, Tinh Chủ.

Túc Tuyền đối với Mạc Vô Kỵ coi như là có chút hiểu, Tinh Chủ này cái gì cũng tốt, chỉ là không muốn bị làm mấy cái việc vặt.

...

Thiên Trì Sơn Trang sở dĩ được gọi là như thế, vì vị trí cái sơn trang này rất là đặc biệt.

Thiên Trì Sơn Trang sự thực thành lập tại đỉnh một ngọn núi, bên ngoài ngọn núi này cũng không phải dãy núi, mà là một cái hồ lớn vô

cùng. Cái này hồ chẳng những to lớn, hơn nữa linh khí nồng nặc, quanh năm sương mù lượn lờ, ngay cả ngọn núi trung gian cũng lộ ra rất là mông lung.

Bởi vì địa thế của nơi này khá cao, linh khí nồng nặc, cái hồ này được người ta xưng là Thiên Trì. Sơn Trang thành lập ở giữa nơi hồ này, cũng được người ta xưng là Thiên Trì Sơn Trang.

Một cái cầu xích từ ngoại vi Thiên Trì trực tiếp bắc qua Thiên Trì, đầu kia cố định tại trên đỉnh núi Thiên Trì Sơn Trang to lớn.

Lúc này trong chủ điện của Thiên Trì Sơn Trang trang, trang chủ Yến Hủy Mộng cùng một đám cường giả của Thiên Trì Sơn Trang đang ngồi ở trong đó đánh phỏm. Bởi vì bọn họ vừa mới nhận được tin tức, Cửu Mạch Thành lại bị người ta Đồ thành (chém cả thành). Nghe nói kẻ đồ thành là do môn chủ Đoạn Môn Trúc Khúc và con trưởng Thương Tuyệt của Tinh Không Lang Vương cùng với một người Nhân Tiên cường giả của Cổ Nặc Tinh làm ra.

- Trang chủ, Đoạn Môn Trúc Khúc và Thương Tuyệt cộng thêm Cổ Nặc Tinh liên thủ chém giết Cửu Mạch Thành, ta thấy bọn họ không có dự định biện pháp dự phòng. Cho nên chúng ta nhất thiết phải nhanh chóng làm ra dự định.

Kẻ nói chuyện là một lão giả, đây là đại trưởng lão Trần Dữ Bình của Thiên Trì Sơn Trang, tu vi Nhân Tiên tầng một.

Thiên Trì Sơn Trang sở dĩ cường đại, cũng không phải là bởi vì Thiên Trì Sơn Trang bản thân thực lực lớn mạnh bao nhiêu, mà là Thiên Trì Sơn Trang nhất hô bách ứng, có năng lượng rất lớn. Cho nên Nhân Tiên tầng một, tại Thiên Trì Sơn Trang đã rốt cuộc là đỉnh cấp tu vi, tổng cộng cộng lại cũng bất quá hai người, một là trưởng lão Trần Dữ Bình, một người khác chính là Yến Hủy Mộng.

Trần Dữ Bình nói không rõ, bất quá người nơi này đều rõ ràng. Đó chính là dị tộc Địa Tiên cường giả đến Chân Mạch Đại Lục, hơn nữa thứ

nhất đã giết Cửu Mạch Thành, có thể thấy được dị tộc chuẩn bị trực tiếp bị diệt Chân Tinh. Nếu mà Thiên Trì Sơn Trang tiếp tục ở lại Chân Tinh, vậy thế tất sẽ gặp tao ương.

- Mọi người là có ý kiến gì không?

Yến Hủy Mộng ánh mắt rơi vào trên người các trưởng lão cùng chấp sự còn lại.

Thiên Trì Sơn Trang bất đồng cùng các tông môn khác, Thiên Trì Sơn Trang một khi rời đi Chân Mạch Đại Lục, chẳng khác nào mất đi căn cơ, qua nhiều năm như vậy thành lập mạng giao thiệp quan hệ cùng hậu trường lại trực tiếp bị hủy đi. Cho nên dù cho Yến Hủy Mộng biết ý tứ của Trần Dữ Bình là rời đi Chân Tinh, nàng cũng cảm thấy như vậy không thích hợp.

Lại có một người trưởng lão đứng lên:

- Nếu là Thương Tuyệt thật đi tới Chân Tinh mà nói, này sợ là chúng ta coi như là không đi cũng không được. Lo lắng của ta không phải là vấn đề có đi hay không, mà là vấn đề chúng ta có thể đi hay không nè.

Mọi người lần nữa trầm mặc xuống, không ai cho rằng đây là dọa người. Dị tộc Địa Tiên nếu chuẩn bị động thủ đối với Chân Tinh, có thể không nắm trong tay Tinh Không Điện cùng Phong Tiêu Thành? Đây chẳng qua là thời gian sớm muộn mà thôi. Nói không chừng lúc này, Tinh Đế Sơn đã bị Địa Tiên oanh kích.

Chân Tinh có rất ít Địa Tiên xuất hiện, coi như là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ Trì Đồng trước đây, cũng không người nào biết hắn đã thăng cấp Địa Tiên. Đáng tiếc là, vừa mới biết hắn thăng cấp Địa Tiên, đã bị Cổ Nặc Tinh Địa Tiên ám toán bỏ mình.

Đến lúc này, không ai có thể đề xuất ra cụ thể phương pháp giải quyết.

Một đạo truyền thư phi kiếm màu đỏ cắt đứt mọi người trầm mặc. Yến Hủy Mộng giơ tay lên nắm lên phi kiếm, thần niệm quét vào trong đó, lập tức thanh âm run rẩy, ngạc nhiên mừng rỡ nói:

- Vừa mới có tin tức truyền đến, bởi vì Cửu Mạch Thành bị tàn sát, kinh động Tinh Chủ Tinh Đế Sơn Mạc Vô Kỵ. Mạc Tinh Chủ phẫn nộ xuất quan chém giết Hôi Vi Nhĩ và Thương Tuyệt, lúc này hắn là đang đuổi giết Đoạn Môn Trúc Khúc...

- Wtf? Đây là tin tức thật, hay là báo lá cải chém gió câu view vậy?

Hầu như hết thảy trưởng lão đều đứng lên, kích động nhìn truyền thư phi kiếm trong tay Yến Hủy Mộng.

Yến Hủy Mộng mạnh mẽ ổn định chính bản thân tâm tình kích động, thận trọng gật đầu:

- Không sai, tin tức này mới vừa từ Phong Tiêu Thành truyền đến, là người của chúng ta Thiên Trì Sơn Trang, tin tức xác định rất đáng tin cậy. Hơn nữa Mạc Tinh Chủ ném ra thi thể Hôi Vi Nhĩ, chém giết Thương Tuyệt, là thứ hầu như tất cả mọi người Phong Tiêu Thành tận mắt thấy, tuyệt đối không có khả năng giả.

- Mạnh vãi lều!

Người trong đại điện đều là khiếp sợ than ra, cửu cấp tinh không yêu thú Thương Tuyệt thế nhưng là tương đương với Địa Tiên cường giả, Mạc Tinh Chủ dĩ nhiên có thể chém giết, mạnh mẽ tới trình độ nào?

Đã trải qua một phen bình ổn, lúc này Yến Hủy Mộng càng là bình tĩnh trở lại, nàng chậm lại giọng của mình tiếp tục nói:

- Lúc đó Phong Tiêu Thành tràn ngập nguy cơ, Thương Tuyệt đã đánh vỡ ra Phong Tiêu Thành phòng ngự hộ trận. Phong Tiêu Thành thành chủ Tô Du cùng Tinh Đế Sơn điện chủ Nhan Trạch đều chuẩn bị dùng thân thủ thành, lúc này Mạc Tinh Chủ đi tới. Sau đó ngay trước mặt

của mọi người, cùng Độc Giác Lang Vương Thương Tuyệt đại chiến một hồi, sau cùng dùng Lôi Kiếm đánh giết Độc Giác Lang Vương Thương Tuyệt...

Bởi vì khiếp sợ và đột ngột vui sướng, toàn bộ đại điện trái lại càng là an tĩnh lại. Tất cả mọi người đang thầm may mắn, may mắn Chân Tinh Tinh Đế Sơn có một Tinh Chủ cường đại như vậy. Nếu không, chẳng những là bọn họ Thiên Trì Sơn Trang, coi như là toàn bộ Chân Tinh, cũng khó trốn khỏi kiếp nạn.

Trần Dữ Bình thứ nhất phục hồi tinh thần lại, kích động nói:

- Trang chủ, trước ngươi vài lần đi Tinh Đế Sơn không có gặp Mạc Tinh Chủ này sao?

Mọi người hiểu rõ ý của Trần Dữ Bình trưởng lão, đó chính là Thiên Trì Sơn Trang nhất định phải cùng Tinh Đế Sơn Tinh Chủ Mạc Vô Kỵ này kéo lên quan hệ.

Yến Hủy Mộng nhìn thoáng qua Trang Tích Nguyệt bên người, hít một hơi thật sâu bỗng nhiên đứng lên nói:

- Ta sẽ đi Tinh Đế Sơn một chuyến.

Nguyên bản nàng đã không còn dự định tiếp tục cầu đến Tinh Đế Sơn, Thiên Trì Sơn Trang dầu gì cũng là có mặt mũi, mỗi lần như vậy cũng không gặp được, Thiên Trì Sơn Trang mặt mũi sắp mất hết rồi? Thế nhưng Mạc Vô Kỵ xuất thế ngang không trung, cả cửu cấp tinh không yêu thú tương đương với Địa Tiên cũng có thể chém giết, đây quả thực cường đại đến đáng sợ. Đối mặt cường giả loại này, Thiên Trì Sơn Trang có cái gì phải kiêu ngạo?

- Ta tán thành việc trang chủ tiếp tục đi Tinh Đế Sơn, nếu cần thiết có thể lột quần ăn vạ luôn, thẳng đến khi nào gặp được Mạc Tinh Chủ mới thôi.

Trần Dữ Bình lại là người thứ nhất nói.

Nhưng vào lúc này, một người nữ tu lễ tân của Thiên Trì Sơn Trang vội vã đi tới cửa đại điện. Khi tất cả mọi người lại đem ánh mắt nhìn về cô này, cô vội khom người thi lễ nói:

- Tinh Chủ Tinh Đế Sơn Mạc Vô Kỵ tới bái phỏng.

- Á đù!

- Cái lề zì thốn???

...

Tất cả mọi người đang nghĩ đến làm sao đi Tinh Đế Sơn cùng Tinh Đế Sơn Tinh Chủ Mạc Vô Kỵ mượn hơi quan hệ, thậm chí suy nghĩ Tinh Đế Sơn Tinh Chủ cùng Thiên Trì Sơn Trang có khả năng hay không quan hệ thông gia thành công, thì Tinh Chủ Tinh Đế Sơn đột nhiên tới cửa bái phỏng, đây là cái tiết tấu gì a? Là ý nghĩa Thiên Trì Sơn Trang đã sắp quật khởi sao?

- Nhanh, nhanh, mời Mạc Tinh Chủ vào...

Yến Hủy Mộng sau khi nói xong, liền nói tiếp:

- Thôi khỏi, để ta tự mình đi nghênh đón.

Không ai cảm thấy lời của Yến Hủy Mộng có vấn đề gì, Tinh Đế Sơn Tinh Chủ Mạc Vô Kỵ chém giết Thương Tuyệt tự mình tới cửa bái phỏng, đây quả thực là đệ nhất kiện đại sự của Thiên Trì Sơn Trang. Thiên Trì Sơn Trang trang chủ tự nhiên phải đích thân nghênh tiếp, chẳng những trang chủ phải đi, bọn họ những trưởng lão, hộ pháp này hết thảy đều phải đi theo nghênh đón Mạc Tinh Chủ.

- Tích Nguyệt, ngươi theo bên ta.

Yến Hủy Mộng đi hai bước sau đó, nhớ lại đệ tử của mình Trang Tích Nguyệt, nhanh chóng gọi một câu.

Trang Tích Nguyệt khuôn mặt có chút hỏa thiêu, đồng thời trong lòng cũng có chút kích động. Tuy nàng chuyện gì đều là nghe theo sư phụ, nhưng đối với Mạc Tinh Chủ này, đại danh cũng là như sấm bên tai, chỉ kém chưa từng gặp mặt lần nào.

Nhân Bảng đệ nhất, Địa Bảng đệ nhất, á hậu Tinh Không Bảng. Đắc tội Yến gia và Hạ gia, đắc tội Tinh Đế Sơn Vô Tướng điện chủ, thậm chí tao ngộ toàn bộ Chân Tinh truy sát, kết quả người ta vẫn như cũ sống thật tốt, bây giờ còn thành Tinh Đế Sơn Tinh Chủ.

Nếu là hắn coi trọng mình, Mạc Tinh Chủ này rất có thể chính là nam nhân chung thân của nàng.

Dù cho không có lựa chọn, Trang Tích Nguyệt cũng hi vọng nam nhân của chính mình lớn lên đẹp trai khí phách một phần, đồng thời có một phần bản lĩnh. Mạc Vô Kỵ tuổi còn trẻ liền trở thành Tinh Chủ, các đại bảng danh sách đều là hàng đầu, nhất định là có người có bản lĩnh. Cũng không biết hắn tướng mạo làm sao. Nghĩ tới đây, trên mặt Trang Tích Nguyệt bộc phát nóng rần lên, trong lòng thậm chí có chút phanh phanh nhảy loạn. Không có thiếu nữ nào hi vọng nam nhân chịch mình, ngủ bên cạnh mình mỗi ngày, mỗi tối là một kẻ xấu xí, quái dị, huống chi nàng còn là đệ nhất mỹ nữ của Chân Mạch - Trang Tích Nguyệt.

...

Mạc Vô Kỵ chắp tay đứng tại bên ngoài Thiên Trì Sơn Trang, nhìn hồ Thiên Trì phía xa sương mù lượn lờ, trong lòng âm thầm cảm thán Thiên Trì Sơn Trang này thực sự là bik chọn chỗ cất nhà. Cái chỗ này quả thực chính là thế ngoại đào nguyên, chẳng những thích hợp định cư còn thích hợp để bế quan tu luyện, chưa kể còn có cả bó gái đẹp nữa à nha.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 388: Mạc Thiên Thành Hạ Lạc

Một trận tiếng bước chân nhanh chóng dồn dập làm cho Mạc Vô Kỵ quay đầu nhìn, hắn lập tức bị một đội ngũ nghênh tiếp đông vờ lờ làm cho kinh sợ. Đi ở phía trước nhất là một người thiếu phụ đẹp đẽ lộng lẫy, tại phía sau thiếu phụ này có ít nhất hơn mười người, hai bên trái phải còn có trên trăm nữ tu bảo vệ mặc đồng phục.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng sờ sờ cằm, trận thế này hình như hơi quá à nha?? Mình đâu phải siêu sao Hàn Xẻng đâu nè? Hắn lại từng nghe Trì Hoắc Nhĩ nói, trang chủ Yến Hủy Mộng của Thiên Trì Sơn Trang một lần cuối cùng đi Tinh Đế Sơn, mình không có tiếp nàng, nàng đã giận lẫy rồi. Nhìn bộ dạng thế này, không giống có giận dỗi a.

- Mạc Tinh Chủ, ta đang định đi tới Tinh Đế Sơn bái phỏng, không nghĩ tới Tinh Chủ dĩ nhiên đại giá quang lâm, đây là vinh hạnh của chúng ta Thiên Trì Sơn Trang...

Còn chưa tới gần, Yến Hủy Mộng liền vẻ mặt tươi cười lớn tiếng chào hỏi.

Chẳng những là Yến Hủy Mộng, các đại trưởng lão đi theo phía sau Yến Hủy Mộng cũng đều là ôm quyền thi lễ, cung kính ân cần thăm hỏi.

- Ái chà...

Mạc Vô Kỵ thật sự là chịu không nổi loại nhiệt tình này, ách một tiếng sau đó nhanh chóng nói:

- Trang chủ khách khí, lần này ta là đến làm phiền trang chủ.

Yến Hủy Mộng dường như cả người đều đang mỉm cười:

- Không phiền, không phiền phức. Mạc Tinh Chủ có chuyện gì cần ở Thiên Trì Sơn Trang, đó là mặt mũi cho Thiên Trì Sơn Trang.

Nói xong Yến Hủy Mộng dường như nhớ ra cái gì đó, nhanh chóng nói:

- Tích Nguyệt, nhanh chào hỏi Tinh Chủ kìa... Được rồi, Mạc Tinh Chủ, đây là đệ tử của ta, Tích Nguyệt.

- Trang Tích Nguyệt ra mắt Tinh Chủ.

Trang Tích Nguyệt cúi đầu đi lên một bước, làm một cái lễ tiết thục nữ đối với Mạc Vô Kỵ.

Giờ khắc này trong lòng nàng thật sự là đang phanh phanh nhảy loạn, nàng đã từng gặp rất nhiều nam tu anh tuấn, cái số lượng soái ca đẹp trai đến Thiên Trì Sơn Trang hướng nàng thổ lộ tình hoài càng là không biết bao nhiêu mà kể. Thế nhưng là chưa hề có một người nào giống như Mạc Tinh Chủ này, làm cho nàng khó có thể ức chế cái ý nghĩ nho nhỏ của chính mình.

Đầu tiên nhìn nhìn qua, đó chỉ là một nam tử bình thường đến mức tầm thường như người đi đường. Nhưng khi nàng chú ý tới hắn, đây là như một loại cảm giác thế nào ta? Nói chung là yêu đó? Ờ mà đó có phải là yêu hok???

Mái tóc dài của hắn dường như có chút lăng loạn, nàng đứng ở sau lưng sư phụ, nhìn lén qua cái phi kiếm truyền thư kia, biết Thương Tuyệt có một cái bồ đoàn hỏa diễm. Không biết mái tóc dài cháy xém xốc xếch này có phải là do hỏa diễm bồ đoàn đốt hay không. Nhưng dù là xốc xếch, tóc dài tùy ý buộc lên, hết lần này tới lần khác cho nàng một loại mỹ cảm khó diễn tả được.

Thân thể cân đối rắn chắc, body 8 múi, cánh tay lực lưỡng, cộng thêm gương mặt không phải là quá tuấn mỹ mà lại nhuận hòa, làm cho nàng có một loại ấn tượng về một nam tử tuyệt thế.

Ánh mắt trong suốt dường như cũng không che giấu được một loại quá ư bình thường, hết lần này tới lần khác đây là một người không bình thường. Trên người của hắn có một loại tang thương, có một loại thành thục từng trải và khí khái nam tử mà bọn đàn ông khác không cách nào so sánh, những thứ này tựa hồ cũng bị ẩn nấp tại dưới sự bình thường kia.

Nếu mà ở trên đường gặp nhau, nàng tuyệt đối không có cho rằng hắn là Tinh Chủ Tinh Đế Sơn. Tại sau khi đã biết hắn là Tinh Chủ Tinh Đế Sơn, khi đối mặt với hắn, nàng lại cảm thấy cho dù toàn bộ Chân Tinh, không có người thứ hai thích hợp hơn để đảm nhiệm vị trí Tinh Chủ Tinh Đế Sơn so với hắn.

Trong lòng Trang Tích Nguyệt, trái tim mãnh liệt nhảy múa, người trước mắt nàng thật giống như một ngọn núi lớn, bình thường bên trong ẩn chứa một quyển sách mênh mông tang thương. Thế giới này dù cho nam tử khác có đẹp trai cỡ nào, ở trước mặt của hắn cũng đều là bột phấn.

Có lẽ đối với nàng, một người không cách nào nắm chặt vận mạng mình, có thể theo một người như vậy, là kết cục tốt nhất cho mình.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới chú ý tới Trang Tích Nguyệt, hắn cũng bị vẻ đẹp của Trang Tích Nguyệt làm cho rung động.

Ở trên địa cầu gặp quá nhiều mỹ nữ dao kéo, ví dụ như là.. ấy ấy nè…, đi tới Chân Tinh, gặp được Sầm Thư Âm sau đó, hắn mới biết được, mỹ nữ chân chính là gì.

Mà Trang Tích Nguyệt trước mắt này, xét về dung mạo thì không thua mảy may Sầm Thư Âm.

Thiếu nữ một thân quần áo vàng nhạt, tuy rằng chỉ liếc hắn vài lần, liền đem đầu cúi thấp xuống, nhưng dung nhan tuyệt thế kia đã lọt vào trong mắt Mạc Vô Kỵ. Lại phối hợp với vóc người ma quỷ hoàn mỹ cùng với tại trên nữ tu kế đơn giản điểm xuyến lấy vài đóa châu hoa, chẳng những kinh diễm, càng là có một loại thanh thuần khí tức như đang vuốt vào mặt.

Thư Âm năm đó thế nhưng là đệ nhất mỹ nữ của Thất Lạc Đại Lục, Trang Tích Nguyệt này dung nhan như vậy chỉ sợ cũng rốt cuộc là đệ nhất mỹ nữ của Chân Mạch Đại Lục.

Thảo nào Thiên Trì Sơn Trang Yến Hủy Mộng vẫn có lòng tin lại đem Trang Tích Nguyệt mang tới Tinh Đế Sơn, cô gái tuyệt sắc như thế, nàng đích thật là không thiếu lòng tin.

Tại thời điểm Trang Tích Nguyệt cùng Mạc Vô Kỵ thi lễ, Yến Hủy Mộng vẫn đang nhìn Mạc Vô Kỵ. Nói lời trong lòng, nàng bị vẻ bình thường của Mạc Vô Kỵ làm kinh sợ.

Một cái Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, dĩ nhiên không có nửa phần linh vận khí tức, thoạt nhìn thật giống như một người thông thường phàm tục. Nàng rất nhanh thì phát hiện Mạc Vô Kỵ bất đồng, đây tuyệt đối là một loại nội liễm trở lại nguyên trạng. Không nhìn cái khác, liền nhìn một đôi mắt sáng sủa này, liền biết bất cứ chuyện gì tại trong mắt hắn đều không thể che giấu.

Thấy Mạc Vô Kỵ lộ ra ánh mắt tán thưởng với Trang Tích Nguyệt, Yến Hủy Mộng càng là vui vẻ, nàng tin tưởng chuyện này trên cơ bản sẽ không có vấn đề gì.

- Trang cô nương khách khí.

Mạc Vô Kỵ đơn giản ôm quyền hồi đáp.

Trang Tích Nguyệt căng thẳng trong lòng, rất nhiều nam tu đến Thiên Trì Sơn Trang tại thời điểm đáp lễ, đều là xưng hô nàng Tích Nguyệt sư

muội, coi như là bảo thủ, cũng sẽ xưng hô nàng là Tích Nguyệt cô nương. Đây là lần đầu tiên có người trực tiếp gọi nàng là Trang cô nương, một loại cảm giác xa cách xa lập tức xông lên đầu.

- Mạc Tinh Chủ, nhanh chóng mời vào bên trong.

Yến Hủy Mộng kinh nghiệm so với Trang Tích Nguyệt lão luyện nhiều hơn, nàng rất rõ ràng, xưng hô bắt đầu căn bản là không tính là cái gì.

Mạc Vô Kỵ làm Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, tự nhiên không có khả năng vừa lên đến liền lộ ra bộ dáng Trư bát giới sao?? Đây cũng là sự khác nhau giữa Mạc Vô Kỵ cùng Hạ gia Hạ Mạt.

Nếu mà Hạ Mạt có hình dạng loại này như Mạc Vô Kỵ, Hạ gia làm sao sau cùng bị diệt? Theo Yến Hủy Mộng, Hạ gia sở dĩ diệt vong, cũng là bởi vì Hạ Mạt lại đem vị hôn thê của Mạc Vô Kỵ dồn đến Kinh Cức Phong Môn, sau cùng bỏ mạng ở trong đó.

Nàng cũng không biết địa phương Sầm Thư Âm ngã xuống không phải là Kinh Cức Phong Môn, mà là Cực Băng Hải.

Mạc Vô Kỵ tại trong một đám người Thiên Trì Sơn Trang bảo kê, đi vào tân khách điện xa hoa nhất.

Mới vừa vừa ngồi xuống, linh quả tốt nhất cùng các loại linh trà rượu ngon của Thiên Trì Sơn Trang liền đưa lên như nước chảy giống nhau, hai thiếu nữ trẻ tuổi xinh đẹp đứng sau lưng Mạc Vô Kỵ, tùy thời hầu hạ. Linh trà dù cho Mạc Vô Kỵ không uống một ngụm nào, một lát sau, cũng sẽ được đổi thành trà nóng.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, sau khi đi tới Chân Tinh, hắn ăn rất nhiều khổ cực, đồng dạng cũng là một phương tông chủ tồn tại. Bất kể là tiếp nhận chức vụ Thiên Cơ Tông, hay là trở thành Bách Tông Liên Minh minh chủ hoặc là trở thành Tinh Đế Sơn Tinh Chủ. Hắn còn chưa

hề hưởng thụ qua loại này tri kỷ phục vụ, Thiên Trì Sơn Trang này thực lực bình thường, loại thủ đoạn này ngược lại thuần thục.

Yến Hủy Mộng như việc nhà bình thường giống nhau mang theo kính ý than thở Mạc Vô Kỵ bảo vệ Chân Tinh, thủ đoạn cường đại, Tinh Đế Sơn có Mạc Vô Kỵ, là may mắn của cả Chân Tinh.

Mạc Vô Kỵ không có có tâm tình nghe Yến Hủy Mộng ở chỗ này không ngừng tán thưởng, cũng không có tâm tình ở chỗ này hưởng thụ, tại sau khi uống mấy ngụm trà đá liền trực tiếp nói:

- Yến trang chủ, ta hôm nay tới là có một việc xin nhờ.

Yến Hủy Mộng biết chính đề tới rồi, nàng nhanh chóng để chén trà trong tay xuống chính sắc nói:

- Mạc Tinh Chủ mời nói, chỉ cần Thiên Trì Sơn Trang ta có thể biết có thể làm được, đều tuyệt đối sẽ không có nửa phần chối từ.

- Vậy thì đa tạ Yến trang chủ, mấy lần trước trang chủ đi Tinh Đế Sơn, ta đều đang bế quan, có chỗ nào chậm trễ xin hãy tha lỗi cho nhen.

Mạc Vô Kỵ nói xong không đợi Yến Hủy Mộng nói lời khách khí, liền tiếp tục nói:

- Mấy ngày hôm trước ta xuất quan, sau đó nghe nói trang chủ có đề cập tới một người tên là Mạc Thiên Thành người. Thực không dám đấu diếm, Mạc Thiên Thành này cùng ta có quan hệ rất lớn, còn xin trang chủ nói rõ.

Yến Hủy Mộng liền đoán được Mạc Vô Kỵ là vì Mạc Thiên Thành mà đến, hiện tại quả nhiên là như vậy, xem ra nàng một phen điều tra không có uổng phí công phu.

Nàng gật đầu chính sắc nói:

- Không biết Mạc Tinh Chủ có thể hay không nghe nói qua Chân Mạch song cốc, một là Tiên Y Cốc, một là Tiên Đan Cốc?

- Tiên Y Cốc ta nghe nói qua, Tiên Đan Cốc ta còn thật chưa nghe nói qua.

Mạc Vô Kỵ đáp, hắn đích xác không có nghe nói qua cái gì Tiên Đan Cốc. Tiên Y Cốc Tán Dịch Sinh danh tiếng bên ngoài, cứu sống vô số người, hắn tự nhiên là nghe nói qua.

Yến Hủy Mộng giải thích:

- Tại hơn hai mươi năm trước, toàn bộ Chân Mạch Đại Lục đệ nhất Luyện Đan Sư chính là Tiên Đan Cốc bát phẩm đỉnh phong Thiên Đan Sư Lai Vạn Hành. Hắn tại dưới tình huống đột nhiên bạo phát, thậm chí có thể luyện chế ra cửu phẩm Thiên Linh đan đến. Tại Chân Mạch Đại Lục, muốn cầu hắn luyện một viên thuốc, thế nhưng là chuyện cực kỳ khó khăn. Ta nghe nói Trì Đồng Tinh Chủ đã từng tìm hắn xuất thủ qua, không biết trì Tinh Chủ thăng cấp Địa Tiên có đúng hay không cùng Lai Vạn Hành có quan hệ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, Thiên Đan Sư mỗi thăng cấp một bước nhỏ đều là phi thường gian nan. Lai Vạn Hành là bát phẩm tột cùng Thiên Đan Sư, đây là phi thường cường đại.

- Thế nhưng hơn hai mươi năm trước, Lai Vạn Hành bỗng nhiên mất tích, không có ai biết hắn đi địa phương nào.

Yến Hủy Mộng dừng một chút, nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Nếu mà không phải là không lâu trước ta tìm được một di hài, ta còn không biết có chuyện như vậy. Ta tại nơi di hài tìm được một quả ngọc bài bằng máu khắc, trên ngọc bài có khắc hơn mười cái tên...

Đang khi nói chuyện, Yến Hủy Mộng lấy ra một cái ngọc bài đưa cho Mạc Vô Kỵ. Cái ngọc bài này cũng không phải là trước đây không lâu

tìm được, cái ngọc bài này đã lưu lại tại Thiên Trì Sơn Trang hơn mười năm.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận ngọc bài, ánh mắt rơi vào mặt trên, phía trên có ghi vài cái tên:

Quan Cảnh Ngôn: Ngọc đỉnh môn trưởng lão, kim hệ tứ phẩm Địa Đan Sư.

Cổ Dạ Sơn: Dong quận Cổ gia Đan Sư, kim hệ tam phẩm Nhân Đan Sư

Phan Khiết Hạo: Xích linh tông Đan Sư, kim hệ tam phẩm Nhân Đan Sư

Cát Ti Nghiễm Giang: Chân Mạch tán tu, kim hệ nhị phẩm Nhân Đan Sư

Mạc Thiên Thành: Thất Lạc Đại Lục Bắc Tần quận Mạc gia, kim hệ tam phẩm Nhân Đan Sư

...

Mạc Vô Kỵ ánh mắt rơi vào cái tên Mạc Thiên Thành, hắn biết gia gia Mạc Thiên Thành là một Đan Sư, không nghĩ tới còn là tam phẩm.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền phát hiện không đúng, phía trên này đều đang là kim hệ Linh Căn Đan Sư. Hắn mình chính là một cái lục phẩm Địa Đan Sư, tự nhiên rất rõ ràng cái Linh Căn nào là rất không có khả năng luyện đan. Linh Căn rất không thích hợp luyện đan, chính là kim linh căn. Kim linh căn chẳng những rất không thích hợp luyện đan, hơn nữa xác xuất luyện đan thành công còn cực thấp.

Hắn càng không nghĩ đến, Mạc Thiên Thành chẳng những là kim linh căn, mà còn là một cái tam phẩm Nhân Đan Sư, vậy tư chất luyện đan phải nghịch thiên cỡ nào a? Hắn thế nhưng là rất rõ ràng, coi như là mộc linh căn, tại Bắc Tần cái loại địa phương này chim không có phân trở

thành một tam phẩm Nhân Đan Sư cũng cực kỳ gian nan, huống chi là kim linh căn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 389: Từng Trải

- Mạc Tinh Chủ, ngươi hẳn là nhìn thấy, hết thảy Đan Sư phía trên này đều là kim linh căn. Nói thật ra, nếu như là Mộc linh căn hoặc là Hỏa Linh Căn, coi như là thất phẩm Thiên Đan Sư ta cũng không ngoài ý liệu, mà kim hệ Linh Căn trở thành Đan Sư, còn có thể một lần tìm được nhiều như vậy, đây quả thực thật là chuyện không thể tin được.

Thấy Mạc Vô Kỵ trầm tư, Yến Hủy Mộng ở một bên giải thích.

Nàng bởi vì biết Mạc Vô Kỵ đến từ Thất Lạc Đại Lục, lúc này mới có ý định hỏi Mạc Thiên Thành, không nghĩ tới thật là có quan hệ.

Dọc theo một hàng tên kim linh căn Đan Sư xuống chút nữa, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy một câu nói như vậy:

- Lai Vạn Hành đê tiện vô sỉ, âm thầm bắt đi hầu như toàn bộ Chân Tinh kim linh căn Đan Sư, hắn muốn đem chúng ta mang ra khỏi Chân Tinh. Ta mượn một quả ẩn nấp lẩn trốn phù ở trong người hao tổn thọ nguyên chạy ra, vẫn như cũ không cách nào lại đem chuyện này báo cho Tinh Đế Sơn.

Phía sau không còn có chữ viết, ngay cả tên Đan Sư này trốn tới đều không có để lại.

Mạc Vô Kỵ cũng có thể đoán được, người Đan Sư này hẳn là trốn ra sau đó liền dầu hết đèn tắt, sau cùng bỏ mình.

Từ tin tức phía trên này cũng có thể thấy được, này Lai Vạn Hành lại đem những Kim Linh Căn Đan Sư này toàn bộ bắt đến lại mang ra khỏi Chân Tinh, hẳn là đi làm một việc gì đó.

- Lai Vạn Hành tu vi làm sao?

Một lúc lâu sau đó Mạc Vô Kỵ đột nhiên hỏi.

Yến Hủy Mộng đáp:

- Hắn chẳng những luyện đan tư chất tuyệt đỉnh, tư chất tu luyện cũng là không người nào có thể bằng. Tại trăm năm trước ta chợt nghe nói thực lực của hắn đã đến Nhân Tiên tầng chín, trăm năm trôi qua, ta phỏng chừng hắn hắn là vượt qua Nhân Tiên cảnh giới.

- Đa tạ Trang chủ, cái ngọc bài này có thể cho ta hay không?

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

Yến Hủy Mộng thản nhiên cười:

- Mạc Tinh Chủ có thể nhận lấy đồ của ta, là vinh hạnh của ta, có gì không thể?

Trên ngọc bài có tên Mạc Thiên Thành, Mạc Vô Kỵ mặc dù không cách nào đi tận lực tốn thời gian tìm kiếm Mạc Thiên Thành, sau này nếu là gặp phải người trên ngọc bài này, hắn vẫn sẽ dò hỏi một phen.

- Lần này tới vội vàng, có nhiều quấy rầy!

Đã hỏi thăm xong, Mạc Vô Kỵ chuẩn bị cáo từ.

Yến Hủy Mộng không đợi Mạc Vô Kỵ lại đem cáo từ mà nói nói ra, liền chủ động nói:

- Mạc Tinh Chủ, ta nghe nói đạo lữ của ngươi là Sầm Thư Âm tiên tử bỏ mạng ở Kinh Cức Phong Môn. Thư Âm tiên tử nhân gian tuyệt sắc, bản tính hiền thục, bị gian nhân ám toán, ngã xuống trong tuyệt cảnh, thực sự để cho người ta đau xót…

Mạc Vô Kỵ nhãn thần ảm đạm xuống, hắn nhất tâm muốn đem Thư Âm mang tới bên mẹ nàng, nhưng là bây giờ còn không có làm được. Có

lẽ trong tiềm thức hắn, không muốn để cho Thư Âm rời đi, lúc này mới muốn đi trong tinh không san bằng Lang Vương sơn.

Nếu là hắn vạn nhất gặp Tinh Không Lang Vương thì sao nè? Có lẽ hắn còn không có san bằng Lang Vương sơn, liền bỏ mạng ở trong tay Tinh Không Lang Vương. Dù cho hắn hiện tại có thể giết chết Thương Tuyệt, hắn vẫn như cũ biết mình khẳng định không phải là đối thủ của Tinh Không Lang Vương.

Nên trước tiên đem Thư Âm đưa đến bên mẹ mình, hay lại đem Thư Âm vẫn mang tại bên cạnh?

Mạc Vô Kỵ ánh mắt mờ mịt hắn lên, hắn đích xác là không nỡ rời đi Thư Âm, dù cho Thư Âm sớm đã ngã xuống, hắn chỉ cần lại đem Thư Âm mang theo trên người, trong lòng liền có một loại gởi gắm.

Nhưng Thư Âm nguyện ý sao? Suy cho cùng, hắn quá ích kỷ một phần.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thở dài, hắn quyết định hay là trước lại đem Thư Âm đưa đến Thất Lạc Đại Lục bên mộ mẹ nàng tự mình mai táng, sau đó lại đi san bằng Lang Vương sơn. Đời trước hắn chết ở tại trong tay của nữ nhân, cả đời này lại có nữ nhân vì hắn mà chết, hắn còn tiếc nuối cái gì?

- Mạc Tinh Chủ hãy nén bi thương.

Thấy Mạc Vô Kỵ mê man ánh mắt đau thương, Yến Hủy Mộng nhanh chóng khuyên nói một câu.

Lập tức nàng lại nói tiếp:

- Tu đạo đường dài đằng đẵng vô biên, không có người tri tâm làm bạn, chẳng những thiếu khuyết tâm linh gởi gắm, còn thiếu khuyết Thiên Đạo cảm ứng. Mạc Tinh Chủ, đệ tử ta Tích Nguyệt dung mạo không thua

kém ai, đối với Mạc Tinh Chủ cũng là vô cùng mộ. Nếu là Mạc Tinh Chủ nguyện ý, ta có thể làm một cái…

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng cắt đứt lời của Yến Hủy Mộng:

- Đa tạ Trang chủ ưu ái, Tích Nguyệt sư muội tuyệt sắc vô song, tính tình dịu dàng, vô luận là ai có thể được Tích Nguyệt sư muội ưu ái, đều là việc may mắn. Dù là ta cũng phải sợ hãi than lên Tích Nguyệt sư muội dung mạo quá đẹp.

Một bên, Trang Tích Nguyệt nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, đầu cúi thấp xuống, sắc mặt nóng bỏng, trong lòng nàng càng là nhảy lên lợi hại. Nếu mà sư phụ đồng ý, nàng nguyện ý lập tức theo hắn cùng đi.

Yến Hủy Mộng tự nhiên cảm nhận được đệ tử bên người kích động, trong lòng nàng âm thầm thở dài. Lời của Mạc Vô Kỵ không có vấn đề, đích thật là đang tán dương Tích Nguyệt, thế nhưng một tiếng thở dài này làm cho nàng có chút cảm giác không ổn.

Quả nhiên Mạc Vô Kỵ tiếp tục nói:

- Thế nhưng là lòng ta có suy nghĩ riêng, ngoại trừ Thư Âm ra, ta không còn có thể đem trái tim mình giao cho người khác. Ta tin tưởng đạo lữ tương lai của Tích Nguyệt sư muội, chắc chắn sẽ còn hơn ta nhiều lắm.

Nói xong Mạc Vô Kỵ đứng lên, đối với Yến Hủy Mộng cùng Trang Tích Nguyệt cúi người hành lễ.

Nghe được Mạc Vô Kỵ sau đó một câu nói, sắc mặt của Trang Tích Nguyệt đột ngột tái nhợt, lòng nàng cũng biến thành một mảnh lạnh lẽo. Nàng cho tới bây giờ cũng không có nghĩ tới, còn có người cự tuyệt ở ngay trước mặt nàng. Là nàng không tốt ở điểm sao?

Nàng vẫn luôn theo sư phụ an bài, dù cho có đôi khi sẽ tự mình đi điều tra một vài việc, cũng chưa từng liên quan đến tình cảm giữa nam

nữ. Coi như là chính nàng, cũng sẽ không đi nói chuyện về loại tình cảm này. Vô luận trở thành đạo lữ của người nào, vậy cũng là sư phụ an bài. Nàng chính dù điều tra, cũng là điều tra nam tử có khả năng được sư phụ chú ý. Cho nên nàng cũng không thể hiểu rõ tình cảm mà sinh tử không thay đổi này tới cùng là vật gì.

Cảm giác đối với Mạc Vô Kỵ, càng nhiều hơn là sư phụ soi sáng và sự sùng bái của nàng đối với Mạc Vô Kỵ. Về phần tình cảm giữa nam nữ, nàng căn bản cũng không có chung đụng cùng Mạc Vô Kỵ, đâu có thể hiểu được?

Yến Hủy Mộng cũng là có chút tức giận, nàng ngược lại hiểu một phần tình cảm nam nữ, nhưng mà thân là tu sĩ, càng nhiều hơn không phải là chú trọng thiết thân lợi ích sao? Làm một tu sĩ, mỗi ngày vì thời gian tu luyện cũng không đủ, làm gì có thời giờ gì đi đàm luận cảm tình? Tuy nàng hiểu hơn một phần so với Trang Tích Nguyệt, nhưng cũng không cách nào hiểu rõ loại tâm tính này của Mạc Vô Kỵ, cái gì gọi là tâm có suy nghĩ riêng? Chính là chướng mắt đệ tử của nàng mà thôi, nàng cũng không tin Mạc Vô Kỵ sau này không tìm đạo lữ. Cả Tích Nguyệt đều chướng mắt, phỏng chừng Chân Tinh cũng không có ai có thể vào pháp nhãn của hắn.

- Mạc Tinh Chủ tiền đồ bất khả hạn lượng, tự nhiên sẽ không để ý Tích Nguyệt, là ta khiếm khuyết suy tính.

Yến Hủy Mộng cũng là có chút tức giận, ngươi Tinh Đế Sơn Tinh Chủ lại trâu bò, nữ nhân xinh đẹp nhất của Thiên Trì Sơn Trang ta cũng không phải là không có người thèm muốn.

Thái độ đối với Yến Hủy Mộng Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không lưu ý, thế nhưng là hắn thấy thân thể Trang Tích Nguyệt hơi hơi run rẩy, trong lòng lần nữa cảm thán, hắn trong lúc vô ý làm thương tổn một người nữ tử vô tội khác.

Đây căn bản cũng không phải là điều hắn mong muốn, nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nói lần nữa:

- Tại gia hương của ta có một câu nói: ”Đi qua biển Thương Hải không lạ gì nước, đi tới Vu sơn không lạ gì mây, đã từng đi nhà thổ không lạ gì gái…” À câu cuối là ta chế thêm đó nha! xD

Có lẽ nước biển ở địa phương khác tốt hơn, tại trong lòng ta chỉ có nước Thương Hải mới đúng là nước, tuy rằng địa phương khác có mây đẹp hơn, tại trong lòng ta chỉ có mây ở Vu sơn mới đúng là tốt nhất.

Nói xong Mạc Vô Kỵ khom người một cái, xoay người muốn đi.

Những lời này là thi nhân Nguyên Chẩn ở Đường triều viết, có thể nói những lời này, đã nói ra nội tâm chỗ sâu nhất tình cảm của Mạc Vô Kỵ. Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ đối với Nguyên chẩn người này lại cực kỳ khinh thường, đây là một cái hạng người lừa đời lấy tiếng, rốt cuộc là một người vô sỉ.

Trước vứt bỏ người đính ước, vợ chết sau đó viết xuống câu này thơ, nhưng mà hắn vết mực chưa khô, liền lần nữa cưới nữ nhân khác, cái này cũng chưa tính, tái giá sau đó vẫn cùng mấy cái nữ tử câu kết làm bậy. Nếu không phải những lời này thật sự là viết ra lời trong lòng Mạc Vô Kỵ, hắn thật đúng là lười mượn dùng.

- Đi qua biển Thương Hải không lạ gì nước, đi tới Vu sơn không lạ gì mây.

Trang Tích Nguyệt lẩm bẩm tự nói lấy những lời này của Mạc Vô Kỵ, đây là lần đầu tiên, nàng bị một câu nói đả động nội tâm chỗ sâu nhất một màn. Cái này phải chấp nhất cùng yêu cỡ nào, mới có thể nói ra lời như vậy?

Một cái nam tử như vậy, nếu mà nàng bỏ qua, có lẽ nàng cả đời này chỉ có thể nghe theo lời của sư phụ, gả cho một người nàng thậm chí ngay cả tên cũng không muốn nhớ. Nàng tại sao phải thất lạc, đây chẳng lẽ không phải là nam tử nàng hy vọng có được sao? Lẽ nào nàng hi vọng gả cho một người thay đổi thất thường?

- Mạc đại ca, xin hỏi Thương Hải cùng Vu sơn này ở nơi nào?

Trang Tích Nguyệt bỗng nhiên ngẩng đầu lên, mở to ánh mắt sáng ngời nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi.

Trên mặt nàng vẻ tái nhợt đã biến mất, chuyện khác nàng có thể không đi tranh giành, cơ mà con hàng này nàng nhất định phải đi tranh. Nếu mà Thư Âm sư tỷ kia còn sống, nàng sẽ âm thầm chúc phúc cho họ. Hiện tại Thư Âm sư tỷ không có ở đây, nàng vì sao không đi tranh thủ cơ hội sư phụ thường nói, có đôi khi cơ hội chỉ là xẹt qua tại trước mắt, không đi bắt lấy liền vĩnh viễn sẽ không thể có được.

Ngay cả Yến Hủy Mộng đều chú ý tới thần thái cùng giọng nói của đệ tử, lần này không có gọi Tinh Chủ, mà là trực tiếp gọi Mạc đại ca. Có thể thấy được tên đệ tử này của nàng, lần đầu tiên dũng cảm muốn tìm Thương Hải cùng Vu sơn thuộc về của nàng.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, hắn cảm nhận được Trang Tích Nguyệt thay đổi và dũng cảm, nhưng hắn thực sự không cách nào ở cùng với Trang Tích Nguyệt, dù cho nàng xinh đẹp nữa.

Thương Hải cùng Vu sơn chỉ là sự vĩnh hằng trong lòng hắn mà thôi, cũng không phải chỉ là sơn hay là thủy. Mạc Vô Kỵ tin tưởng Trang Tích Nguyệt có thể nghe hiểu, nàng hỏi như vậy, bất quá là nàng chấp niệm mà thôi.

- Thương Hải cùng Vu sơn là địa phương ở quê ta, dù là ta, cũng không biết có thể trở về nữa hay không.

Mạc Vô Kỵ than thở.

Hắn đích xác không biết mình có thể lại trở lại địa cầu hay không, hắn thậm chí không biết mình là như thế nào đến Chân Tinh này.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ không có nói nữa, mà là đi từ từ ra tân khách đại điện.

Trang Tích Nguyệt nhìn bóng lưng Mạc Vô Kỵ biến mất ở ngoài cửa, đứng lặng một lúc lâu.

Một lúc lâu sau đó, Trang Tích Nguyệt bỗng nhiên nói:

- Sư phụ, ta muốn đơn độc đi ra ngoài thử luyện một đoạn thời gian.

Yến Hủy Mộng đứng ở bên người Trang Tích Nguyệt, đệ tử này nàng rất rõ ràng, tính tình ôn hòa thuận chịu. Nhưng là nội tâm của nàng cũng có một loại chấp nhất, một khi nhận định loại chấp nhất này, coi như là nàng người sư phụ này cũng không cách nào miễn cưỡng. Có lẽ mình có thể mạnh mẽ làm cho nàng nghe theo an bài, nhưng như thế có ý nghĩa gì?

- Con đi đi, tất cả tùy duyên, có một số việc không có khả năng cưỡng cầu, cưỡng cầu sẽ làm hỏng bản tâm của mình, làm trái với bản tâm của mình, sẽ không thể tiến thêm tấc nào nữa.

Yến Hủy Mộng nói, Tích Nguyệt là Hư Thần hậu kỳ, tại Chân Tinh thử luyện, tự bảo vệ mình hẳn là không có vấn đề.

Cũng đã tới thời điểm nên buông tay, không có khả năng cùng Tinh Đế Sơn Tinh Chủ quan hệ thông gia, cùng các tông môn khác quan hệ thông gia đối với Thiên Trì Sơn Trang trợ giúp cũng không có bao lớn. Huống chi, như vậy sẽ làm Tích Nguyệt cả đời không vui.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 390: Tinh Chủ Tới Rồi

Mới vừa rời đi Thiên Trì Sơn Trang, một đạo phi kiếm liền từ đằng xa bắn lại đây, rơi vào Mạc Vô Kỵ trong tay.

Phi kiếm nội dung rất đơn giản, Lang Vương sơn vô số tinh không yêu thú công kích Tinh Không Điện, tại Cổ Nặc Tinh kỵ sửa dưới sự phối hợp, Chân Tinh tu sĩ quân đội tử thương thảm liệt. Hơn nữa lần này Lang Vương sơn hầu như dốc toàn bộ lực lượng, không có nửa điểm bảo lưu. Hiện tại Tinh Không Điện ở vào nguy cấp ở giữa.

Mạc Vô Kỵ thấy này đạo tin tức, nhất thời giận điên lên. Hắn còn không có đi san bằng Lang Vương sơn, Lang Vương sơn những thứ này tinh không súc sinh lại dám tìm tới cửa.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ dự định về trước một chuyến Thất Lạc Đại Lục, này tin tức để cho hắn quyết định lại đem những thứ này dị tộc san bằng rồi lại nói.

Đồng thời Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng có chút nghi hoặc, đi ngang qua hai mặc cho Tinh Chủ ngã xuống, tam đại gia tộc bị giải thể, thậm chí là Cửu Mạch Thành bị tàn sát. Chân Tinh đích thật là thực lực bị hao tổn, bất quá lại bị hao tổn, cũng không đến mức nguy cấp a?

Bởi vì Cổ Nặc Tinh cùng tinh không yêu thú đồng dạng là thực lực bị hao tổn, hơn nữa bị tổn thương đều là có thể chiến đấu.

Mạc Vô Kỵ dùng tốc độ nhanh nhất thông qua truyền tống trận đi tới Tinh Không Điện.

Tinh không người trong điện tiên cường giả, Mạc Vô Kỵ chỉ nhìn thấy Nhan Trạch một người. Nhan Trạch sắc mặt cũng có chút tiều tụy, khí tức trên người cũng có chút lăng loạn.

- Tinh Chủ.

Thấy Mạc Vô Kỵ lại đây, Nhan Trạch dường như thở phào nhẹ nhõm, nhanh chóng lại đây thi lễ.

Còn lại tại tinh không bến tàu tu sĩ, thấy Mạc Vô Kỵ lại đây, đều kính cẩn thi lễ. Mạc Vô Kỵ là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, tuy tiện rất nhiều người đều chưa từng thấy qua hắn, hắn hình ảnh sớm đã truyền khắp mỗi khắp ngõ ngách. Có thể nói không có Mạc Tinh Chủ, Tinh Không Điện sớm sẽ không có.

- Túc điện chủ đám người đâu nè?

Mạc Vô Kỵ lập tức hỏi.

Nhan Trạch chỉ chỉ tinh không bến tàu bên ngoài:

- Túc điện chủ tự mình đi tinh không chiến trường, chẳng những là túc điện chủ, ta Tinh Đế Sơn mọi người tiên toàn bộ tiến vào tinh không chiến trường. Nếu không phải lần này tình thế nguy cấp, túc điện chủ cũng không dự định quấy nhiễu đến ngươi bên này.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, kể từ khi biết hắn không thích những thứ này việc vặt sau đó, Tinh Đế Sơn mấy vị điện chủ cùng đông đảo trưởng lão hộ pháp bình thường giống nhau cũng không lớn quấy rầy hắn. Lần này thông qua truyền thư phi kiếm đưa hắn gọi tới, nhất định là tình huống rất nguy cấp.

- Ta đi qua nhìn một chút.

Mạc Vô Kỵ nói xong bước nhanh đi hướng tinh không bến tàu lầu ba.

Một bên Nhan Trạch giải thích:

- Trước Tinh Không Lang Vương ở thời điểm, mỗi lần cũng sẽ không toàn lực xuất thủ công kích. Tinh Không Lang Vương cũng rất rõ ràng, qua một đoạn thời gian liền một lần phát động tinh không đại chiến, đối với Lang Vương sơn chỉ mới có lợi không có chỗ xấu. Bởi vì cái này dạng có thể cho Lang Vương sơn yêu thú chiếm được chiến đấu rèn luyện, tăng cường thực lực. Đồng thời cũng có thể giảm Thiếu Lang Vương sơn yêu thú số lượng, đạt được tiết kiệm tài nguyên tiêu hao. Lần này Tinh Không Lang Vương không ở, tinh không yêu thú cùng Cổ Nặc Tinh thật giống như điên rồi như nhau công kích ta Chân Tinh Tinh Không Điện.

Mạc Vô Kỵ nghe được lời của Nhan Trạch, liền biết đây cũng là có người khiêu khích, này khiêu khích người tuyệt đối là từ tinh không bến tàu chạy trốn Trúc Khúc. Lại đem Chân Tinh tu sĩ xem như luyện tập công kích, Tinh Không Lang Vương ý nghĩ thật đúng là mỹ hảo. Bất quá bây giờ Tinh Chủ không phải là Trì Đồng, mà là hắn Mạc Vô Kỵ. Coi như là muốn luyện tay, cũng chỉ có thể là tinh không yêu thú trở thành Chân Tinh tu sĩ luyện tập đối tượng.

- Nhan điện chủ, ta Tinh Đế Sơn nhiều như vậy tông môn, Nhân Tiên cũng có rất nhiều, cũng sẽ không ở vào hoàn cảnh xấu sao?? Vì sao từ ta nghe tình huống không được tốt?

Mạc Vô Kỵ lại đem sự nghi ngờ của mình hỏi lên.

Nhan Trạch nghiến răng nói:

- Là bởi vì Chân Mạch Đại Lục các đại tông môn đều muốn nhặt tiện nghi, không nghĩ tham dự chiến đấu. Lần này tinh không đại chiến, ngoại trừ ta Tinh Đế Sơn bên ngoài, còn lại tông môn mười cái bên trong tới rồi không tới hai cái.

- Lẽ nào không có liên hệ bọn họ?

Mạc Vô Kỵ sắc mặt cũng khó xem, Chân Mạch Đại Lục chủ yếu thế lực chính là Tinh Đế Sơn cùng Chân Mạch tu sĩ quân đội, còn có các đại

tông môn cấu thành.

Trên thực tế tu sĩ chiến đấu, trọng yếu nhất hay là đối phương cường giả số lượng. Chân Mạch Đại Lục tông môn cường giả ít đến, này Chân Mạch Đại Lục nhất định sẽ ở hạ phong.

- Làm sao lại không có báo tin? Trên thực tế ta phát ra ngoài nhiều như vậy truyền thư phi kiếm, duy một đi tới nơi này trợ giúp chính là Tinh Chủ ngươi. Các đại tông môn đều có cố định truyền tống trận, theo lý thuyết so với Tinh Chủ còn phải tới nhanh hơn mới đúng là. Những tông môn này cường giả chẳng những không đến, chính là bọn họ ở lại Tinh Không Điện trú lưu người, cũng không có đi tinh không chiến trường.

Nhan Trạch tức giận lại mang theo một tia bất đắc dĩ.

Tinh Đế Sơn mạnh hơn nữa, cũng không có thể lại đem hết thảy tông môn toàn bộ san bằng sao?? Người ta không muốn lại đây tham chiến, ngươi có thể đi lại đem người ta lôi kéo đến tham chiến?

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, quả nhiên khắp nơi đều là cái này điểu dạng. Xem ra hắn rời đi Chân Tinh trước, nhất thiết phải phải làm những gì, nếu không, những thứ này đại tông môn còn đều cho là hắn Tinh Chủ này chính là một cái bài biện. Đối với, cũng không phải bài biện, yêu cầu xuất lực làm việc thời điểm, Tinh Chủ nhanh đi làm việc. Sống làm xong hơi thở phân phối tư nguyên thời điểm, Tinh Chủ, ngươi đứng ở một bên đi thôi, chúng ta tới là được.

Năm đó truy sát thù hắn còn không có tính toán, hiện tại liền có dũng khí cọ trên lỗ mũi mắt. Ha ha, hắn Tinh Chủ này thật đúng là thiện lương a.

- Nhan điện chủ, ngươi tiếp tục bảo vệ cho Tinh Không Điện. Đồng thời đăng ký một cái lần này nước khác đến xâm lấn ta Chân Mạch Đại Lục tham chiến tông môn tổng cộng có cái nào? Chờ ta trở lại sau đó, lại hướng ngươi muốn (phải).

Mạc Vô Kỵ nói xong, cấp tốc tiến vào tinh không bến tàu ba tầng, từ tinh không cánh cửa nhảy đi ra ngoài.

Nhan Trạch dầu gì cũng là một cái Tinh Đế Sơn điện chủ, năm đó tam đại gia tộc nội chiến thời điểm, vẫn không có vứt bỏ bản thân điện chủ vị, tự nhiên không phải là hời hợt hạng người. Hắn vừa nghe lời của Mạc Vô Kỵ, liền biết Tinh Chủ tức giận. Hắn thậm chí bức thiết muốn biết, lần này sau đại chiến, Tinh Chủ sẽ (biết) thi xuất cái gì thủ đoạn đến.

Lời nói lời trong lòng, trở thành Tinh Đế Sơn điện chủ sau đó, hắn làm rất thống khoái một đoạn thời gian, chính là Mạc Vô Kỵ trở thành Tinh Chủ sau đó. Chí ít không phải là như vậy ủy khuất, nên đánh liền đánh, quyết không ủy khuất chính bản thân.

Trì Đồng Tinh Chủ đích thật là vì Chân Tinh, thế nhưng là tại Trì Đồng Tinh Chủ thủ hạ, hắn trôi qua thực sự là không thoải mái, thậm chí có chút ủy khuất. Mỗi lần chiến đấu đến thời khắc mấu chốt, Trì Đồng Tinh Chủ đều có thể nói không có khả năng làm tức giận Lang Vương, yêu cầu lưu thủ các loại nói đến.

Mạc Vô Kỵ lao ra tinh không bến tàu sau đó, liền nghe được cuồng liệt xung phong liều chết thanh âm. Thần niệm của hắn quét ra đi, lập tức theo tức giận không thôi.

Chân Mạch Đại Lục bây giờ còn đang trên chiến trường tu sĩ quân đội có ít nhất hai trăm vạn, thế nhưng là này hai trăm vạn tu sĩ quân đội tại nơi vô cùng tinh không vô tận yêu thú cùng cổ nặc kỵ cạo mặt trước, thật giống như bấp bênh bên trong lá sen.

Mỗi thời mỗi khắc đều có vô số Chân Mạch tu sĩ bị giết, mà Cổ Nặc Tinh kỵ tu càng là không chút kiêng kỵ ở trong đó đấu đá lung tung. Vài dùng ức kế yêu thú, càng là không ngừng cắn xé này bị đánh chết Chân Mạch tu sĩ thi thể.

Vô luận là Túc Tuyền hay (vẫn, còn) là Tang Thải Hà hoặc là La Vũ trần, lúc này đều là bị vây ở chính giữa, căn bản là không cách nào trống đi tay đi tổ chức trùng kích. Nhan Trạch không có nói sai, hắn quen biết Chân Mạch Nhân Tiên cường giả, hầu như đều là Tinh Đế Sơn đi ra.

Không thể không nói, so với Trì Đồng đến, Túc Tuyền không cách nào chống đỡ lên tu sĩ quân đội thống suất chức trách.

Nếu không phải Cổ Nặc Tinh kỵ tu cùng này vô số tinh không yêu thú cũng là năm bè bảy mảng, phỏng chừng Chân Mạch tu sĩ quân đội sớm đã toàn quân bị diệt.

Lúc này, Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa, cũng không cách nào lại đem Chân Mạch tu sĩ quân đội lần nữa chỉnh đốn lại, hình thành trùng kích đội hình.

Hắn duy nhất có thể làm, chính là cùng những thứ này hỗn loạn ở trong chiến đấu tu sĩ bình thường giống nhau, gia nhập loại này hỗn loạn chiến đấu ở giữa.

Cũng may đây là tu sĩ quân đội chiến đấu, không phải là phàm tục quân đội chiến đấu.

Tu sĩ chiến đấu, rất lâu dựa vào là không phải là xung phong cùng trận hình, dựa vào là thần thông cùng pháp thuật.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp bước vào chiến trường, giơ tay lên khắp bầu trời giông tố hạ xuống. Hắn thăng cấp tới rồi Nhân Tiên tầng hai, thần niệm quét ra đi có thể đạt được ngoài vạn dặm. Khắp bầu trời giông tố hầu như có thể bao phủ phương viên trăm dặm nơi, uy lực càng là cường hãn không gì sánh được.

Đến lúc này, dù cho hắn không cần các loại đại pháo, chỉ cần không có Địa Tiên cường giả đến ngăn cản hắn, này hàng tỉ yêu thú vây quanh một mình hắn, hắn cũng sẽ không có nửa phần ý sợ hãi.

- Rầm rầm rầm rầm!

Nổ vang chi âm tại trong tinh không phát sinh nặng nề âm hưởng, từng mảnh một lam giàn giụa lôi hồ, thật giống như giông tố bình thường giống nhau ầm ầm xuống.

Phương viên trăm dặm nơi, tại đây giông tố dưới, tất cả đều che đắp.

Vô luận là tinh không yêu thú, hay (vẫn, còn) là Cổ Nặc Tinh kỵ tu, thậm chí là Chân Mạch Đại Lục tu sĩ quân đội, tại đây loại kinh khủng lôi uy chi dưới, cũng là tất cả đều chạy trốn.

Các loại có tiếng kêu thảm thiết truyền đến, này lôi hồ chỉ cần một tia ầm ở trên người, lập tức sẽ chỉ là biết thu gặt đi một cái sinh mệnh. Rất nhanh Chân Mạch tu sĩ quân đội liền ngạc nhiên phát hiện, ngoại trừ này tại lôi hồ hạ xuống chạy loạn khắp nơi tu sĩ bên ngoài, này lôi hồ cũng không có đối với bọn họ tạo thành thương tổn.

- Là Tinh Chủ tới rồi! Tại lôi hồ dưới không nên chạy loạn.

- Tinh Chủ tới rồi!

- Ta Tinh Đế Sơn Tinh Chủ tới rồi!

Trong thời gian ngắn ngủi, Tinh Đế Sơn Tinh Chủ đi tới chiến trường tin tức, liền truyền phát ra ngoài. Tinh Đế Sơn tinh không tu sĩ quân đội khí thế trong nháy mắt tăng nhiều, mà Cổ Nặc Tinh kỵ tu cùng Lang Vương sơn vô số tinh không yêu thú đều là ngẩng đầu nhìn về phía trong tinh không khắp bầu trời rơi lôi hồ.

Không có ai có thể bản thân có Mạc Vô Kỵ như vậy pháp kỹ, có thể tảng lớn giết chết đối thủ.

Rất nhanh những thứ này tinh không yêu thú cùng cổ nặc kỵ tu liền phản ứng kịp, một phần cường giả đều xông về Mạc Vô Kỵ bên này.

Bọn họ không phải là đứa ngốc, mặc cho Mạc Vô Kỵ như vậy lôi hồ rắc, muốn (phải) không mất bao nhiêu thời gian, Cổ Nặc Tinh kỵ tu cùng tinh không bầy thú sẽ chỉ là biết tán loạn rơi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 391: Đệ Nhất

Vô luận là Cổ Nặc Tinh Nhân Tiên cường giả, hay (vẫn, còn) là bát cấp tinh không thú vọt tới Mạc Vô Kỵ bên người thời điểm, cũng không thể ngăn cản Mạc Vô Kỵ giông tố. Coi như là bọn họ như nhau bị giông tố áp chế, phải tế xuất pháp bảo chống lại. Mà bọn họ muốn (phải) đối mặt không chỉ là giông tố hồ, còn có này từng đạo Lôi Kiếm.

Đối phó này cấp thấp yêu thú cùng cấp thấp tu sĩ, Mạc Vô Kỵ tự nhiên không biết dùng Lôi Kiếm. Thế nhưng Nhân Tiên cường giả cùng bát cấp yêu thú đến, hắn nhất định phải thêm chút thủ đoạn. Đối phó cá biệt người cường đại tiên tu sĩ cùng yêu thú, hắn thậm chí còn sẽ (biết) tế xuất đi vài đạo Lôi Võng.

- Hắn là Địa Tiên cường giả, nhanh chóng lui lại

rất nhanh thì có người phát hiện không đúng, Mạc Vô Kỵ sát nhân tiên cùng bát cấp yêu thú như nhau chính là vô cùng dễ dàng, điều này hiển nhiên không phải người tiên cấp độ có thể làm được. Giải thích duy nhất, đó chính là Mạc Vô Kỵ là Địa Tiên cường giả.

Theo đông đảo Nhân Tiên cùng bát cấp yêu thú đi vây giết Mạc Vô Kỵ, Túc Tuyền (các loại) Tinh Đế Sơn Nhân Tiên cường giả lập tức dễ dàng hơn. Càng là đã tránh thoát vây quanh, bắt đầu điên cuồng thu gặt những thứ này tinh không thú sinh mệnh. Bất quá bọn hắn lại điên cuồng, chung vào một chỗ thu gặt tinh không thú tốc độ cũng xa xa không bằng Mạc Vô Kỵ.

Nguyên bản hỗn chiến với nhau cục diện càng là hỗn loạn lên, trước mặc dù là hỗn chiến, trong hỗn loạn lại có nhất định trật tự. Đó chính là

Cổ Nặc Tinh kỵ đã tu luyện đi xung phong liều chết, tinh không bầy thú vây giết. Chân Mạch tu sĩ quân đội chỉ có bị giết cùng miễn cưỡng chống cự phần, Cổ Nặc Tinh kỵ tu cùng tinh không thú chiếm cứ tuyệt đối thượng phong.

Bây giờ hỗn loạn hoàn toàn phá vỡ sự cân bằng này, Cổ Nặc Tinh kỵ tu lại cũng không cách nào xung phong liều chết, bắt đầu điên cuồng lui về phía sau, tinh không bầy thú càng là loạn thành một đống. Tinh không thú rất nhiều trí lực rất thấp, thậm chí chỉ có xung phong liều chết bản năng. Hiện tại loạn một cái, càng là điên cuồng tứ tán.

Đổi thành Trì Đồng thời đại, lúc này Chân Mạch tu sĩ quân đội chỉ sẽ tiếp tục xung phong liều chết một trận, sau đó chỉnh hợp đầu trận tuyến đình chỉ truy sát.

Nhưng Mạc Vô Kỵ vốn là muốn (phải) san bằng Lang Vương sơn, sao lại ở phía sau buông tha giết chóc những thứ này xâm lấn dị tộc? Hắn càng là vọt vào tảng lớn giông tố hạ xuống.

- Phía trước thế nhưng là Mạc Tinh Chủ, ta Lang Vương sơn đã thua, lúc đó rút đi. Mạc Tinh Chủ cũng có thể thu nạp tu sĩ quân đội lui ra phía sau

một người bát cấp tột cùng tinh không trâu yêu thấy Mạc Vô Kỵ còn đang đuổi giết, nhanh chóng lớn tiếng kêu lên.

Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa giật mình, đây là đâu một cái nhị hàng a? Lại nói lên như vậy ngu vãi lol nói đến.

Túc Tuyền rơi vào Mạc Vô Kỵ bên người, kịch liệt hỗn chiến làm cho nàng khí tức có chút hỗn loạn, trên người càng là tăng thêm mấy đạo vết thương, tóc cũng loạn thành một đoàn.

- Mạc Tinh Chủ, trước đây gặp phải loại tình huống này, trì Tinh Chủ bình thường giống nhau đều là lựa chọn đình chỉ truy sát. Cái kia trâu yêu gọi Ngưu Mãn, tuy rằng không bằng Báo Liệt, cũng là Lang Vương

sơn rất tên gia hỏa. Trước hắn cũng đã nói, Tinh Không Lang Vương đã đã trở về.

Túc Tuyền thậm chí không có đi chỉnh lý bản thân quần áo, liền cấp thiết nói với Mạc Vô Kỵ.

Nàng rất rõ ràng Tinh Không Lang Vương cường thế, một khi Tinh Không Lang Vương trở về, này phía sau bọn họ suy tính không tiếp tục truy sát, mà là như thế nào bảo vệ cho Tinh Không Điện. Mạc Vô Kỵ mới vừa tới, nàng nhất định phải lại đem tình thế nói cho Mạc Vô Kỵ nghe.

- Mạc Tinh Chủ, ta Lang Vương sơn Tinh Không Lang Vương đã trở về, nếu mà ngươi tiếp tục đuổi theo giết, vậy thì sẽ cùng ta Lang Vương sơn triệt để kết thành tử thù, Lang Vương sẽ không bỏ qua nơi này.

Ngưu Mãn còn đang lớn tiếng kêu.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có để ý tới Ngưu Mãn, mà là nói với Túc Tuyền:

- Ngươi lập tức tổ chức Chân Mạch Đại Lục tu sĩ quân đội, vây giết chạy trốn dị tộc, tận lực lại đem bắt dị tộc chạy tới ta chỗ ở vị trí.

Nghe được Mạc Vô Kỵ liên cả tên Tinh Không Lang Vương đều lười nói, Túc Tuyền há có thể không hiểu Mạc Vô Kỵ ý tứ, đó chính là tuyệt sẽ không buông tay.

- Là.

Túc Tuyền chỉ là lại đem lo lắng nói cho Mạc Vô Kỵ nghe, chân chính quyết sách tự nhiên là Tinh Chủ làm. Tinh Chủ muốn (phải) một lần hành động tiêu diệt dị tộc, trên thực tế cũng đang cùng nàng ý. Trì Đồng Tinh Chủ qua nhiều năm như vậy thận trọng giữ gìn người cân đối, sau cùng còn chưa phải là bị Cổ Nặc Tinh Địa Tiên ám toán nếu không

phải Mạc Tinh Chủ ngang không trung xuất thế, Chân Tinh sợ rằng sớm thành dị tộc hậu hoa viên.

Nguyên bản không biết có phải hay không là hắn là truy sát Chân Mạch Đại Lục tu sĩ quân đội, đang do dự bên trong, chợt nhìn thấy toàn lực vây giết lệnh kỳ.

Những tu sĩ này quân đội sớm đã bị dị tộc giết hết sức buồn bực, hơn nữa lần này đại chiến bên trong cũng không có được bao nhiêu chỗ tốt. Lúc này thống suất mệnh lệnh mọi người toàn bộ vây giết đi qua, đâu còn có nửa phần do dự.

Đau nhức trừng trị đến cùng thế nhưng là mọi người rất chuyện thích, sắp tới hai triệu tu sĩ quân đội như một cái nước lũ bình thường giống nhau vây lại.

Mạc Vô Kỵ càng là vọt vào dị tộc đàn thú ở giữa, giông tố lan tràn phạm vi càng lớn hơn. Lúc này, hắn không cần cố kỵ Chân Mạch tu sĩ quân đội, có cái gì tốt lưu thủ? Một mình hắn vây giết hàng tỉ dị tộc, thật là có chút quá sức, hiện tại Chân Mạch tu sĩ quân đội xuất thủ tương trợ, đối với hắn tới đây loại thu gặt càng là nhanh chóng thuận tiện.

- Ngươi dám cùng ta Lang Vương sơn Tinh Không Lang Vương đối nghịch?

Ngưu Mãn thấy Mạc Vô Kỵ nửa điểm thu tay lại thế cũng không có, hơn nữa xuất thủ càng là điên cuồng. Không chỉ như thế, Chân Mạch Đại Lục tu sĩ quân đội cũng điên cuồng vây giết đi lên, Ngưu Mãn nhất thời kinh hãi, đồng thời tức giận quát lên.

Một đạo Lôi Kiếm đánh tới, Ngưu Mãn trong kinh hoảng vội vàng xoay thân thể cao lớn, coi như là như vậy, Lôi Kiếm vẫn như cũ từ trên người hắn mang đi một đạo vết máu.

- Tinh Không Lang Vương tính là vật gì, cũng dám đến ta Chân Tinh chít chít méo mó.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện càng là không có dừng lại, khắp bầu trời giông tố cùng Lôi Kiếm bộc phát dầy đặc.

Lại là một đạo Lôi Kiếm bắn lại đây, Ngưu Mãn miễn cưỡng lần nữa tránh né một cái, lại bị một đạo Lôi Võng mạng lưới ở. Theo tiếp theo đạo Lôi Kiếm trực tiếp đi qua hông của hắn bộ, Ngưu Mãn một tiếng cuồng tê, giãy Lôi Võng hóa thành một đạo hắc ảnh biến mất ở tại trong tinh không.

Mạc Vô Kỵ liên cả Tinh Không Lang Vương cũng không sợ hãi, hơn nữa còn là Địa Tiên cường giả, hắn ở tại chỗ này muốn chết sao? Đừng xem Cổ Nặc Tinh kỵ tu cùng Lang Vương sơn tinh không thú số lượng nhiều, toàn thể thực lực cũng nghiền ép Chân Tinh. Vấn đề trọng yếu nhất là, vô luận là Cổ Nặc Tinh hay (vẫn, còn) là Lang Vương sơn cũng không có Địa Tiên cường giả hoặc là cửu cấp yêu thú.

Cộng thêm Tinh Không Lang Vương đang đuổi giết cái kia Mạc Tinh Chủ sau đó, liền biến mất tại trong tinh không cũng không trở về nữa. Nếu không, Thương Tuyệt cũng sẽ không mạo hiểm tiến vào Chân Tinh. Về phần hắn nói Tinh Không Lang Vương tại Lang Vương sơn, bất quá là lừa dối mà thôi.

Hiện tại Tinh Không Lang Vương chưa có trở về, bị Tinh Không Lang Vương truy sát Mạc Vô Kỵ lại bình yên vô sự thành Địa Tiên, hơn nữa ở chỗ này đại sát tứ phương, hắn không đi ngại mệnh trường sao?

Ngưu Mãn bỏ chạy, nguyên bản hỗn loạn tinh không bầy thú càng là hỗn loạn. Toàn bộ trong tinh không khắp nơi đều là xông ngang loạn đụng tinh không bầy thú. Ngay cả Cổ Nặc Tinh kỵ tu, lúc này cũng không cách nào tìm được một cái rộng mở không gian bỏ chạy.

Mạc Vô Kỵ giông tố cùng diện tích là càng lúc càng lớn, tảng lớn tảng lớn Cổ Nặc Tinh kỵ tu cùng tinh không bầy thú tại giông tố dưới bị giết.

Nếu nói binh bại như núi lở, cũng không gì hơn cái này. Tu sĩ quân đội chiến đấu thật có độc lập tính chất, loại này độc lập tính chất một khi bị nổ nát, cùng thông thường phàm tục binh sĩ không có bất kỳ khác nhau.

Xa xa Túc Tuyền nhìn đại sát tứ phương Mạc Vô Kỵ, trong lòng bộc phát lay động. Nàng rất rõ ràng, Tinh Chủ cũng không có thăng cấp tới đất tiên. Thế nhưng là loại uy thế này, so với Địa Tiên cường giả cũng sẽ không yếu nửa điểm, thảo nào cái kia Trúc Khúc không dám đối mặt Tinh Chủ, muốn chạy trốn vào trong tinh không.

Càng làm cho nàng rung động là, Tinh Chủ nguyên lực cùng thần niệm thật giống như vĩnh viễn cũng sẽ không khô kiệt bình thường giống nhau, chí ít này khắp bầu trời giông tố liền chưa hề yếu bớt qua.

Đây cũng không phải là đại chiến, mà là đơn phương tàn sát, đủ một ngày, này một mảnh tinh không mới dần dần an tĩnh lại.

Mạc Vô Kỵ cũng đình chỉ tiếp tục rắc giông tố, hắn nguyên lực trên cơ bản hao hết. Hơn triệu tinh không yêu thú, còn có này vài triệu Cổ Nặc Tinh kỵ tu quân đội, tại hắn giông tố cùng Chân Mạch tu sĩ quân đội vây giết dưới, bị giết chết hơn phân nửa. Có thể chạy đi, bất quá là gần một nửa mà thôi.

Mạc Vô Kỵ lại đem bên hông tinh không bài lấy ra nhìn một chút, trong lòng nhất thời thở dài một hơi.

Phía trên chữ rất rõ ràng, Mạc Vô Kỵ, tinh không điểm cống hiến 9999999, bài danh số 1.

Cuối cùng đã tới đệ nhất, hắn nhớ kỹ lần trước giết Thương Tuyệt cùng Hôi Vi Nhĩ, Báo Liệt các loại tên gia hỏa, đến tiếp cận năm trăm vạn phần thời điểm, vẫn như cũ bài danh thứ hai. Cũng không biết hắn cao hơn cái kia gọi Biên Song Bích tên gia hỏa, rốt cuộc là một cái dạng gì tồn tại, yêu cầu nghìn vạn tích lũy mới có thể cao hơn hắn.

Bất quá Mạc Vô Kỵ nhưng không tin hắn cái này điểm trùng hợp như thế, chỉ kém một phần liền đến thiên vạn phần. Hắn khẳng định cái này điểm hắn không phải là trùng hợp, mà là một loại cực hạn, nói cách khác tinh không bài điểm tối đa chỉ có thể đến 9.999.999 điểm.

- Tinh Chủ, nếu mà nếu không phải là ngươi lần này đúng lúc chạy tới, ta Chân Tinh tu sĩ quân đội sợ rằng sẽ toàn quân bị diệt.

Túc Tuyền cùng Tang Thải Hà cũng đều chạy tới, Tang Thải Hà thương thế so với Túc Tuyền còn (muốn) phải nặng một phần. Trong lòng nàng càng là cảm kích, có thể nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ đúng lúc chạy tới, nàng ngày hôm nay nhất định sẽ chết tại cái chỗ này.

Mạc Vô Kỵ quét bốn phía một cái Nhân Tiên cường giả, cửu thành đô là Tinh Đế Sơn đi ra, chỉ có vô cùng cá biệt chính là cái khác tông môn tới.

- Lần này ta Chân Tinh xuất động bao nhiêu tu sĩ quân đội?

Mạc Vô Kỵ ánh mắt rơi vào xa hơn chỗ này đang đánh quét chiến trường Chân Mạch Đại Lục tu sĩ quân đội, trong lòng hắn có một loại dự cảm, lần này xuất động tu sĩ quân đội không phải chỉ này hai trăm vạn.

Túc Tuyền sắc mặt trầm trọng:

- Lần này Chân Mạch tinh không thập quân đội hầu như toàn bộ xuất động, tổng cộng bốn trăm mười chín vạn tu sĩ quân đội. Hôm nay sống sót một trăm chín mươi mốt vạn, không tới một nửa số lượng. Nhiều năm như vậy tinh không đại chiến tới nay, lần này tổn thất tinh không tu sĩ quân đội là một lần tối đa.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, hắn biết Chân Mạch tu sĩ quân đội tổn thất rất lớn, không nghĩ tới sẽ có lớn như vậy tổn hao. Này hắn không phải là Chân Mạch tu sĩ quân đội số lượng ít duyên cớ, luận số lượng, Chân Mạch tu sĩ quân đội số lượng vẫn luôn không nhiều lắm.

Nguyên nhân chủ yếu là bởi vì Chân Mạch tu sĩ trong quân cường giả quá ít, Túc Tuyền đám người vốn là tu sĩ quân đội thống suất, thống suất là hẳn là chỉ huy tác chiến, mà không phải quang cánh tay chính bản thân ra chiến trường. Chỉ là bởi vì những đại gia tộc kia cùng tông môn không muốn trợ giúp, bọn họ phải ra chiến trường.

- Lần này sở dĩ tổn thất nhiều như vậy, chủ yếu là của chúng ta tu sĩ quân đội thiếu khuyết thống nhất chỉ huy. Nếu không phải huyễn ngọc một người chống đỡ dậy rồi mấy chi tu sĩ quân đội chỉ huy, chúng ta tổn hao còn có thể lớn hơn nữa.

Túc Tuyền ở một bên cúi đầu nói.

Nàng rất muốn hướng Mạc Vô Kỵ cáo trạng, đều là bởi vì những tông môn kia cường giả không ra tay tạo thành. Chỉ là nơi này còn có cá biệt tông môn cường giả tại, nàng khó mà nói lời này.

- Lập tức triệu tập mọi cường giả Nhân tiên trở lên, các đại tông môn tông chủ, tu sĩ quân đội thống suất ba sao trở lên, Tinh Không Điện tinh không cung nghị sự. Tinh không chiến trường hết thảy tu sĩ quân đội, tạm thời giao cho Thư Huyễn Ngọc phụ trách.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt bình tĩnh nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 392: Quy Tắc Mới Của Mạc Tinh Chủ

Tinh Không Cung, Tinh Đế Sơn tại Tinh Không Điện doanh trại.

Lúc này Tinh Không Cung bên trong không còn chỗ ngồi, kế mấy năm trước Bán Nguyệt Tiên Cung xuất hiện, Trì Đồng Tinh Chủ ở chỗ này mời dự họp qua một lần đại quy mô hội nghị sau đó, Tinh Không Cung vẫn là lần đầu tiên náo nhiệt như vậy.

Mạc Vô Kỵ ngồi Tinh Không Cung chủ vị, tại hắn hai bên trái phải ngồi Túc Tuyền cùng Nhan Trạch, Trì Hoắc Nhĩ cùng Trường Tắc kính cẩn đứng ở sau lưng hắn.

Tại Mạc Vô Kỵ không nói gì trước, Tinh Không Cung bên trong im ắng không tiếng động. Nơi này tất cả mọi người biết, tại trước đây không lâu vị này Tinh Chủ làm cái gì. Một mình hắn mượn một môn lôi kỹ xảo thuật, đánh bại hơn triệu tinh không thú, thay đổi tinh không chiến trường thế cục.

Nếu là trước khi nói còn có một chút tông môn không có đem điều này ngôi sao mới chủ xem ở trong mắt nói, vậy bây giờ không còn có người dám nghĩ như vậy.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt quét đi xuống, trước dị tộc oanh kích Tinh Không Điện thời điểm, các đại tông môn tông chủ và cường giả căn bản cũng không thấy bóng dáng, mà bây giờ tinh không dị tộc bị đánh bại, những tông môn này tông chủ và gia tộc gia chủ đều tới rất nhanh, gần như là không có có một cái vắng mặt.

Thu hồi ánh mắt của mình, Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt. Quả nhiên là vô lợi không dậy sớm nổi, trước hắn Tinh Chủ này không lớn quan tâm Chân Tinh sự tình. Cộng thêm hắn đoạt lại Tinh Không Điện, mượn cũng bất quá là đại pháo, thế cho nên rất nhiều người đều cũng không có đưa hắn xem như chân chính Tinh Chủ.

Lại hoặc là đưa hắn trở thành Trì Đồng thứ hai, thậm chí còn không bằng Trì Đồng địa vị. Trì Đồng tốt xấu còn có thể mượn Tinh Chủ vị nhất hô bá ứng, hắn bởi vì không lớn để ý Chân Tinh sự vụ, thế cho nên đông đảo tông môn cũng không có đưa hắn Tinh Chủ này xem ở trong mắt.

- Lại đem mọi người triệu tập đến nơi đây, ta tin tưởng nguyên nhân mọi người cũng đều biết. Vừa mới Cổ Nặc Tinh tu sĩ cùng Lang Vương sơn yêu thú liên thủ công kích Tinh Không Điện, tuy tiện ta Chân Tinh đại quân lại đem dị tộc đánh đuổi, nhưng là bỏ ra giá cao thảm trọng. Ta Chân Mạch tu sĩ quân đội bốn trăm mười chín vạn người, tại sau đại chiến chỉ có một trăm chín mươi mốt vạn. Làm Chân Tinh Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, ta chịu trách nhiệm rất lớn.

Mạc Vô Kỵ giọng nói có chút trầm thấp, đông đảo nghe được Mạc Vô Kỵ nói tông chủ đều là cúi đầu không nói. Bọn họ cũng biết Mạc Vô Kỵ là đang ẩn hàm ngôn ngữ, đó chính là bọn họ không có xuất thủ. Bất quá loại chuyện này quá bình thường, Trì Đồng Tinh Chủ ở thời điểm, kia một lần tinh không đại chiến bọn họ không là như thế này tới được?

Nếu mà mỗi lần đều toàn lực xuất thủ, bọn họ tông môn tổn hao ai tới bồi thường?

Mạc Vô Kỵ thấy không có ai nói chuyện, thậm chí đều khí nở nụ cười. Chính bản thân tốt xấu coi như là Chân Tinh lão đại, đứng ra thừa nhận sai lầm, cư nhiên không có có một tiểu đệ nói cũng có trách nhiệm. Đám người kia, cho là hắn dễ khi dễ tới.

Hít một hơi thật sâu, Mạc Vô Kỵ nói lần nữa:

- Tuy rằng lần này ta Tinh Đế Sơn cùng Chính Khí Môn, Huyền Yên Kiếm Tông cùng với tinh không tu sĩ quân đội liên thủ lại đem dị tộc đánh đuổi, thế nhưng người nào cũng không có thể bảo đảm lần sau dị tộc có thể hay không lại đến. Huống chi, còn có Đoạn Môn môn chủ cùng Tinh Không Lang Vương. Cho nên, ta quyết định một lần nữa chế định Tinh Không Điện cùng Phong Tiêu Thành quy tắc.

Một phần tinh minh tông chủ đã cảm thấy không đúng, không sai, lần này thật là chỉ có Chính Khí Môn cùng Huyền Yên Kiếm Tông đến trợ chiến, thế nhưng là làm một Tinh Chủ, ở chỗ này chỉ cần liền nhắc tới hai cái này tông môn không đúng sao, chẳng khác nào với rõ ràng đắc tội bọn họ.

Mạc Vô Kỵ cũng mặc kệ những tông môn này tông chủ làm sao cân nhắc, tiếp tục nói:

- Vì phòng bị dị tộc xông vào Chân Tinh, ta sẽ một lần nữa quy hoạch tinh không bến tàu trận môn. Tinh không bến tàu tiến vào tinh không chiến trường trận môn là chín, bảy trận môn chuyên môn (vì) tinh không đại chiến là lúc, tinh không tu sĩ quân đội trợ giúp dùng. Bình thường chỉ mở ra hai đạo cánh cửa, một đạo chỉ có thể vào, một đạo chỉ có thể ra.

Không có người nói chuyện, vô luận mở ra vài đạo cánh cửa, đối với mọi người cũng không có gì tổn thất.

- Sau này bất luận cái gì ra vào tinh không chiến trường tu sĩ, đều phải dựa vào một quả mới tinh không thân phận bài, một người một bài. Tham gia lần này tinh không đại chiến bất luận kẻ nào, cũng có thể miễn phí lĩnh cái này mới tinh không thân phận bài, đồng thời bản thân có tùy thời ra vào quyền lực.

Lời của Mạc Vô Kỵ để cho rất nhiều người cảm giác được có cái gì không đúng, tinh không chiến trường vốn chính là tùy thời có thể ra vào, tối đa (phải) nghiệm chứng một chút tinh không bài mà thôi. Này tinh không bài đối với bọn họ những tông môn này cùng cường giả mà nói, tùy thời tùy chỗ đều có thể lấy được, thế nào đột nhiên muốn thay đổi

thân phận ngọc bài? Hơn nữa nghe Tinh Chủ lời kia, dường như còn (muốn) phải thu lệ phí?

Mạc Vô Kỵ cũng mặc kệ cái khác tông môn nghĩ như thế nào, tiếp tục nói:

- Tinh Đế Sơn, Chính Khí Môn, Huyền Yên Kiếm Tông bởi vì tham dự lần này đại chiến, hết thảy Chính Khí Môn cùng Huyền Yên Kiếm Tông đệ tử, quân nhưng trả tiền lĩnh thân phận mới bài, đồng thời hưởng thụ tùy thời ra vào tinh không chiến trường quyền lợi, không cần thêm phí khác.

- Xin hỏi Mạc Tinh Chủ, còn lại tông môn tu sĩ đâu nè?

Một người trung niên nam tử đứng lên, ôm quyền hỏi.

Sớm đã đạt được Mạc Vô Kỵ trao quyền Trường Tắc tức giận quát một tiếng:

- Ngươi là ai, không có được Tinh Chủ cho phép, có dũng khí nói ra vấn đề của mình? Tại vấn đề trước còn không tự giới thiệu, lăn ra khỏi Phong Tiêu Thành ra ngoài đi.

Chúng nhân thất kinh, lăn ra khỏi Phong Tiêu Thành ra ngoài? Không phải là lăn ra khỏi Tinh Không Cung? Đây ý là tên này chẳng những muốn rời khỏi Tinh Không Cung, còn muốn rời khỏi Tinh Không Điện, thậm chí còn cũng bị đuổi ra Phong Tiêu Thành ra ngoài. Chỉ là bởi vì không có thông qua Tinh Chủ cho phép hỏi một câu nói? Đây cũng quá không biết xấu hổ sao?.

Người này hỏi trung niên nam tử nhất thời ngây ngẩn cả người, đây là thái độ gì? Hắn dầu gì cũng là một tông trưởng lão, Nhân Tiên một tầng tồn tại.

Đứng ở nơi này danh trưởng lão bên người một gã nam tử khác nhanh chóng đứng lên, kính cẩn ôm quyền nói:

- Xuyên Lương Tông tông chủ Luân Hàn, nói ra suy nghĩ của mình.

Không đợi Luân Hàn đạt được nói chuyện cho phép, Trì Hoắc Nhĩ đã một bước nhảy đi ra, trực tiếp đưa tay xốc lên Luân Hàn bên người người kia trung niên nam tử, giơ tay lên một đưa, trực tiếp ném ra Tinh Không Điện bên ngoài. Sau đó Trì Hoắc Nhĩ lạnh giọng nói:

- Lại đem người này đưa ra Phong Tiêu Thành, thủ tiêu tư cách sau này tiến vào Phong Tiêu Thành cùng Tinh Không Điện.

- Dà!

Bên ngoài truyền đến một tiếng trả lời, theo chính là đi xa tiếng bước chân.

Một phần tông môn tông chủ trong lòng phát lạnh, mới vừa rồi bị ném ra ngoài cái tên kia rất nhiều người đều biết, Xuyên Lương Tông trưởng lão Tư Cẩn, đây chính là Nhân Tiên một tầng thực lực. Một người tiên một tầng, nói bị ra bên ngoài đã bị ném ra ngoài. Nhưng đó cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là Tư Cẩn bị tước đoạt tiến vào Tinh Không Điện cơ hội.

Không có cơ hội tiến vào Tinh Không Điện, này liền không có cơ hội tiến vào tinh không chiến trường. Không thể vào tinh không chiến trường, có thể nói Tư Cẩn cả đời này liền đã định trước dừng ở đây. Chân Tinh tài nguyên tu luyện hữu hạn, ở lại Chân Tinh càng sẽ không có ngày nổi danh. Huống chi, toàn bộ Chân Mạch Đại Lục đỉnh cấp đấu giá hội đều là tại Tinh Không Điện cử hành, tại Chân Tinh coi như là có linh thạch, cũng mua mua không được thứ tốt.

Chờ Tư Cẩn bị ra bên ngoài sau đó, Mạc Vô Kỵ mới nhàn nhạt nói:

- Trường Tắc, (không cần) can thiệp người ta nói, ở chỗ này ngôn ngữ tự do, bất luận kẻ nào đều có thể nói thoải mái, không cần đi qua sự đồng ý của ta.

- Dà, Tinh Chủ.

Trường Tắc nhanh chóng khom người đáp.

Tất cả mọi người biết, cái kia bị ném ra ngoài Tư Cẩn là Tinh Chủ giết gà dọa khỉ thủ đoạn. Đây là trước muốn (phải) cho người khác một hạ mã uy tới. Xem ra lần này dị tộc xâm lấn, bọn họ giả chết, đã chọc giận cái này trẻ tuổi Tinh Chủ. Nghĩ đến trước Tinh Chủ này việc làm, rất nhiều người trong lòng đều có chút không ổn.

Nguyên bản Luân Hàn đứng lên là muốn (vì) trưởng lão Tư Cẩn cầu tình, hiện tại Tư Cẩn bị ra bên ngoài, thậm chí trực tiếp đuổi ra khỏi Phong Tiêu Thành, Luân Hàn không thể làm gì khác hơn là lại đem cầu tình mà nói nuốt xuống nói:

- Xin hỏi Tinh Chủ, chúng ta những tông môn này sau này muốn vào ra tinh không chiến trường, phải làm làm sao?

Này chẳng những là hắn Xuyên Lương Tông quan tâm vấn đề, đồng dạng là còn lại tông môn quan tâm vấn đề. Có thể nói Chân Mạch Đại Lục bất kỳ một cái nào tông môn muốn phát triển lớn mạnh, nhất định phải có ra vào tinh không chiến trường cơ hội. Nếu không, cái này tông môn sau cùng nhất định sẽ mai danh ẩn tích, chôn vùi tại Chân Mạch Đại Lục lịch sử sông dài ở giữa.

Lời của Luân Hàn gần như là nơi này đại bộ phận người muốn còn muốn hỏi, ánh mắt của mọi người cùng nhau rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đây cũng là ta muốn nói dưới một việc, còn lại bất kỳ tu sĩ nào đều có tư cách tiến vào tinh không chiến trường, thế nhưng làm mới tinh không thân phận bài nhất định phải đạt được Tinh Đế Sơn, Chính Khí Môn, Huyền Yên Kiếm Tông đệ tử đề cử. Ngoài ra, mỗi lần ra vào tinh không chiến trường, đều muốn phải dựa theo tự thân tu vi giao nộp nhất

định phí dụng. Đồng thời tại tinh không chiến trường dừng lại thời gian cao hơn một tháng sau, phí dụng nặng kế, nặng kế sau đó một tháng vẫn chưa trở về, tiếp tục nặng kế, dùng cứ như vậy tiếp tục.

- Không công bằng!

Một người cường tráng nam tử bỗng đứng lên, quanh thân khí thế sắc bén, Mạc Vô Kỵ vừa nhìn liền biết đây ít nhất là một người tiên tầng năm hậu kỳ cường giả.

Thấy Mạc Vô Kỵ ánh mắt quét tới, tên nam tử này bỗng nhiên cảm giác được cả người lạnh lẽo, nhanh chóng ôm quyền khom người, tận lực chậm lại giọng của mình nói:

- Đại La tông tông chủ Vưu Tả Đao ra mắt Tinh Chủ, Tinh Chủ quy định này thật sự là có thiếu công bằng. Nếu là như vậy mà nói, ta hoài nghi Chân Mạch Đại Lục sẽ nội loạn, rất nhiều tông môn đều có thể không cam lòng. Ta Chân Tinh bây giờ là thời buổi rối loạn, nếu(như) lại nội loạn, sợ rằng sẽ từ bên trong tán loạn rơi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Vưu tông chủ lời này ngược lại nhắc nhở ta, la điện chủ nhưng tại?

Một người thân lưng trường thương thanh niên tóc vàng lập tức liền đứng lên:

- La Vũ Trần tại, mời Tinh Chủ phân phó.

Tại Tinh Đế Sơn qua nhiều năm như vậy, La Vũ Trần còn chưa từng như này thống khoái qua. Bây giờ Tinh Chủ muốn đánh liền đánh, tuyệt không sợ hãi rụt rè. Trước theo tại Trì Đồng Tinh Chủ sau lưng áp lực cùng phiền muộn, sớm tiêu tán vô tung vô ảnh. Bởi vì tâm tình khoái trá, muốn đánh liền đánh, để cho hắn tại tu đạo thượng cảnh giới cũng liên tiếp đột phá.

- Ngươi dẫn dắt năm mươi vạn tu sĩ quân đội, đóng ở Phong Tiêu Thành. Một khi có bất kỳ tông môn muốn tại Chân Tinh nháo sự, trực tiếp san bằng, không cần lưu thủ. Được rồi, Chính Khí Môn cùng Huyền Yên kiếm phái bởi vì lần này đại chiến bên trong cống hiến quá nhiều. Nếu là có còn lại tông môn đang âm thầm xuống tay với bọn họ, trực tiếp tiêu diệt.

Mạc Vô Kỵ không chút biểu tình nói.

- Dà.

La Vũ Trần lập tức đáp.

Người còn lại trong lòng đều là trầm xuống, đây là chờ các đại tông môn đi nội loạn, sau đó kiếm cớ san bằng. Không thể vào tinh không chiến trường, căn bản là không cách nào thu được tài nguyên tu luyện, cũng không cách nào thu được một phần kỳ ngộ, muốn không nội loạn đều không được a.

Có thể tưởng tượng, Chính Khí Môn cùng Huyền Yên Kiếm Tông tại Tinh Chủ loại này dưới chế độ, sẽ dùng tốc độ nhanh nhất quật khởi, thậm chí rất nhanh thì có thể trở thành Chân Mạch Đại Lục số một số hai đại tông môn. Mạc Tinh Chủ này rõ ràng là muốn (phải) đến đỡ Chính Khí Môn cùng Huyền Yên kiếm phái, đả kích tông môn còn lại.

- Mạc Tinh Chủ, mọi người đều là Chân Mạch Đại Lục tông môn, vì sao Tinh Chủ không cùng đối đãi?

Vưu Tả Đao cố nén nội tâm lửa giận hỏi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 393: Ta Thích Có Được Không

Tất cả mọi người nhìn Mạc Vô Kỵ, Vưu Tả Đao như nhau nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ. Người nơi này đều có thể đoán được Mạc Vô Kỵ sẽ thế nào trả lời, một khi Mạc Vô Kỵ trả lời Chính Khí Môn cùng Huyền Yên Kiếm Tông tới tham gia lần này tinh không đại chiến, vậy bọn họ lập tức sẽ chỉ là biết bắt được Mạc Vô Kỵ nói vấn đề, sau đó toàn lực phản kích.

Bởi vì cái này hai cái tông môn là lần đầu tiên tới tinh không tham chiến, trước Trì Đồng Tinh Chủ ở thời điểm, hai cái này tông môn chính là tham chiến, cũng chỉ là tình cờ mà thôi. Càng là chưa từng có cùng lần này như nhau, dốc toàn bộ lực lượng.

Ngược lại, Trì Đồng Tinh Chủ ở thời điểm, cái khác tông môn tình cờ cũng sẽ phái người đi ra tham chiến. Tuy rằng không phải là hết thảy tông môn đồng thời đi ra, thế nhưng tinh không chiến trường cùng dị tộc chiến đấu không biết bao nhiêu lần, hầu như mỗi một cái tông môn đều đã tham gia như vậy một hai lần.

Đây cũng là Vưu Tả Đao tức giận nguyên nhân, hắn Đại La tông bảo tồn thực lực là không sai, cũng có như vậy hai lần phái một người Nhân Tiên cường giả tham chiến.

Nghe được lời của Vưu Tả Đao, Chính Khí Môn môn chủ Tiêu hồ cùng Huyền Yên Kiếm Tông tông chủ Hách Liên không căn cứ lập tức khẩn trương.

Bọn họ sở dĩ lần này toàn lực xuất chiến, cũng là bởi vì Tinh Chủ không phải là Trì Đồng. Hai cái này tông môn vẫn chủ trương thời điểm

đối địch không nên để lại tay, thế nhưng là tại tinh không cùng dị tộc trong chiến đấu, mỗi lần Chân Mạch tu sĩ quân đội chiếm thượng phong thời điểm, Trì Đồng Tinh Chủ đều có thể ngăn chặn đầu trận tuyến phóng đối thủ thong dong rời đi.

Loại này chiến đấu bọn họ nếu mà tham gia, sẽ ủy khuất đến chết. Đặc biệt Chính Khí Môn công pháp, đó là hướng về bản tâm. Tại tinh không trên chiến trường, mạnh mẽ nhịn xuống bản thân phẫn nộ để cho đối thủ rời khỏi, cái đó và bản tâm của hắn không phù hợp.

Loại này thế tất không có kết quả chiến đấu, bọn họ thực sự không muốn tham gia.

Thế nhưng Mạc Tinh Chủ chém giết Lang Vương sơn bạch nhãn lang, đánh giết mấy trăm vạn dị tộc tu sĩ quân đội, chém giết Tinh Không Lang Vương con trưởng Thương Tuyệt, không có nửa phần cố kỵ. Chỉ có Mạc Tinh Chủ loại này chiến đấu, mới đúng là rất vui sướng. Cho nên tại Túc Tuyền phát sinh xin giúp đỡ tín hiệu sau đó, Chính Khí Môn cùng huyền yên kiếm phái trước tiên cường giả ra hết, đi tới tinh không chiến trường trợ giúp.

Trên thực tế Mạc Tinh Chủ cũng không có để cho bọn họ thất vọng, chẳng những chém giết hàng tỉ dị tộc, càng đối với hai người bọn họ đại tông môn tận lực đến đỡ.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, hắn không tin những người này không biết hắn vì sao phải làm như vậy. Lần này dị tộc xâm lấn, chỉ có Chính Khí Môn cùng huyền yên kiếm phái tông môn đến tương trợ, những người này cũng không phải ngu ngốc, lại còn muốn hỏi lên.

Nếu biết đáp án còn nếu (muốn) hỏi như vậy, xem ra chính bản thân trước để cho Trì Hoắc Nhĩ trực tiếp lại đem Xuyên Lương Tông cái tên kia ra bên ngoài, rốt cuộc làm đúng.

Có đôi khi, nhất định phải cường thế, dùng thực lực của chính mình nói chuyện. Nếu như không có thực lực, hắn cũng không cách nào ngồi ở

đây cái chỗ ngồi.

- Ta là Tinh Chủ hay là ngươi là Tinh Chủ? Chẳng lẽ đối với ta Tinh Chủ này không hài lòng? Ta thích làm như vậy, có được hay không?

Mạc Vô Kỵ giọng nói lãnh lệ, cường đại thần niệm khí thế trực tiếp nghiền đè tới.

Nguyên bản mang theo tức giận Vưu Tả Đao tại Mạc Vô Kỵ loại khí thế này nghiền ép dưới, không tự chủ được lui về phía sau môt bước, nếu không phải phía sau có cái gì chống đỡ, có lẽ hắn còn phải lui nữa vài bước.

Bị Mạc Vô Kỵ khí thế nghiền ép, Vưu Tả Đao quanh thân khí thế trong nháy mắt tan rã, sắc mặt cũng biến thành có chút tái nhợt.

- Là vưu mỗ càn rỡ.

Vưu Tả Đao nhanh chóng khom người thi lễ, thận trọng nói. Hắn dám khẳng định, chỉ cần hắn dám ở cường ngạnh nửa câu, vậy hôm nay cái mạng nhỏ của hắn sẽ chỉ là biết bỏ ở nơi này. Mà sau đó Đại La tông lại đem hoàn toàn tại Chân Tinh biến mất.

Mạc Vô Kỵ giọng nói hơi lộ ra hòa hoãn nói:

- Đồng thời Chân Tinh tăng một cái 'Hộ tinh tông môn 'Danh hiệu vinh dự, đó chính là Chính Khí Môn cùng Huyền Yên Kiếm Tông thu được 'Hộ tinh tông môn' vinh dự.

Có rồi Vưu Tả Đao cái này ví dụ ở phía trước, còn lại tông môn tông chủ cũng không dám... nữa đứng lên chất vấn, về phần những tiểu gia tộc kia càng là nơm nớp lo sợ, liên cả thở mạnh cũng không dám một cái.

Tinh Đế Sơn Tinh Chủ bọn họ cũng trải qua vài mặc cho, nhưng chưa hề trải qua như Mạc Vô Kỵ như vậy cường thế Tinh Chủ.

Một phần tông môn tông chủ nghĩ tới Mạc Tinh Chủ này vừa tiếp xúc với mặc cho liền tiêu diệt Yến gia cùng Hạ gia, tước đoạt Mưu gia lãnh đạo tu sĩ quân quyền lực, đều là tỉnh táo hắn lên. Liên cả Mưu gia đều cam tâm tình nguyện giao ra tinh thần quân đội cùng bộ phận Bắc Tinh quân đội, bọn họ tính cái gì?

Có người bắt đầu hối hận, bọn họ nhận được Tinh Không Điện xin giúp đỡ phi kiếm sau đó, hắn là trước tiên tới nơi này. Ai có thể nghĩ tới cái này bình thường căn bản cũng không quản Chân Tinh sự vụ Tinh Chủ, cường thế hắn lên lợi hại như vậy?

Trên thực tế loại chuyện này sớm có dấu hiệu, Mạc Vô Kỵ này vừa tiếp xúc với mặc cho Tinh Chủ, liền trực tiếp tan rã Tinh Đế Sơn các thế lực lớn đấu tranh, san bằng Hạ gia cùng Yến gia, này đã rất có thể nói rõ vấn đề.

Một phần muốn dùng không có thu được phi kiếm tin tức là (vì) mượn cớ tông chủ, cũng lại đem lấy cớ này nuốt xuống. Lấy cớ này vừa nghe chính là trăm phần trăm dối trá, một khi chọc giận cái này cường thế Tinh Chủ, ai biết sẽ xảy ra chuyện gì

Nếu như là Trì Đồng Tinh Chủ, lấy cớ này nói ra cũng là hoàn toàn có thể. Bởi vì Trì Đồng Tinh Chủ dù cho biết là mượn cớ, cũng sẽ cho một cái bậc thang cho mọi người dưới. Đối mặt trước mắt Mạc Tinh Chủ này, ha ha, hay là thôi đi.

Đáng tiếc là, thì có loại này muốn trốn tránh trách nhiệm tông chủ.

Một người da dẻ trắng nõn thanh niên đứng lên, hắn đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền:

- Ta là Kế Đô Tiên Môn môn chủ Trì Hoa Hải, có việc muốn nói ra.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng là âm thầm tán thán, tên này thoạt nhìn tuổi cũng không lớn, cũng là Chân Thần Cảnh tột cùng tu vi, có thể thấy

được tiền đồ vô lượng a, đáng tiếc hết lần này tới lần khác muốn (phải) đứng ra tìm đường chết.

Trên mặt Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm dị trạng, bình tĩnh nói:

- Đây vốn chính là Chân Tinh đại hội, có lời gì liền trực tiếp nói.

- Dạ.

Trì Hoa Hải lại liền ôm quyền nói:

- Ta Kế Đô Tiên Môn bởi vì chỗ hẻo lánh, cũng không đúng lúc thu được Tinh Không Điện lần đầu tiên tín hiệu cầu cứu. Nếu không phải vừa mới ta bế quan đi ra, mở ra hộ trận, sợ rằng liên cả Chân Tinh này đại hội mời dự họp cũng không biết.

Lời của Trì Hoa Hải vừa nói ra, rất nhiều tông môn đều cúi đầu, không muốn cùng người kia có nửa phần liên quan. Đây là không muốn chết sẽ không chết điển hình, tên này thiên tư trác tuyệt, tuổi còn trẻ liền thăng cấp tới rồi Chân Thần Cảnh chín tầng. Hơn nữa tại phụ thân hắn trì thiên trường tại trong tinh không sau khi mất tích, hắn trực tiếp kế Kế Đô Tiên Môn môn chủ vị. Đoán chừng là tại môn chủ vị thời gian quá dài, có chút không ai bì nổi.

Mạc Vô Kỵ chau mày hỏi:

- Ngươi nói Kế Đô Tiên Môn chỗ hẻo lánh, tại dưới tình huống hộ trận đóng, hàng ngày không thu được phi kiếm tín hiệu?

- Đúng vậy, ta Kế Đô Tiên Môn hộ trận có chút đặc biệt, cộng thêm chỗ đó lại đích thật là so với góc vắng vẻ, đây không phải là lần đầu tiên không có thu được truyền thư phi kiếm.

Trì Hoa Hải cao giọng nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ngươi nói không sai, đây chính là một vấn đề. Dị tộc tùy thời tùy chỗ đều có thể xâm lấn Chân Tinh, nếu là phát sinh nữa loại vấn đề này, khó mà làm được. Trì Hoa Hải, ngươi lập tức trở về tông môn, lại đem Kế Đô Tiên Môn dời đi, dời thời gian một ngày.

- A...

Trì Hoa Hải ngốc trệ hắn ra.

Một cái tiên môn tạo dựng lên, chủ yếu nhất là sơn môn chỗ. Những năm gần đây, toàn bộ Chân Mạch Đại Lục tốt địa phương sớm đã bị các thế lực lớn chiếm giữ. Rồi lại nói một cái tông môn thành lập, đó là sự tình đơn giản sao? Các loại pháp trận, tu luyện bí cảnh, tông môn bố cục, sở chỗ ngồi...

Những thứ này có đôi khi yêu cầu mấy đời người, thậm chí thập mấy đời người từng bước một đi hoàn thiện. Kế Đô Tiên Môn trải qua mấy nghìn năm, sớm đã là Chân Mạch Đại Lục nổi danh tông môn một trong. Chỗ ở kế đều dãy núi càng là Chân Mạch Đại Lục thập đại linh khí dãy núi một trong, thậm chí bài danh thứ tư.

Như vậy sơn môn, thuận miệng một câu gọi hắn dọn đi, đây là điên rồi sao?

Cái khác tông môn cũng như liếc si bình thường vậy nhìn Trì Hoa Hải, tên này chính là tại mật trong nước ngâm lớn. Tuy rằng tư chất tốt, tu vi cao, đều là vẫn đang bế quan bên trong. Các loại tài nguyên tu luyện, đều là cha hắn cùng tông môn đệ tử cho hắn làm trở về, căn bản cũng không biết trời cao đất dày. Loại này không ai tình lịch duyệt người làm tông chủ, sớm muộn muốn (phải) liên lụy tông môn.

- Tinh Chủ, có lẽ là ta không có chú ý tới, hoặc là phi kiếm đã đến Kế Đô Tiên Môn, ta trở về lại tra một chút nhìn xem.

Trì Hoa Hải liền vội vàng nói, nếu có đã hối hận, hắn chắc chắn sẽ không đứng lên khi (làm) tên ngu ngốc này.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trầm xuống:

- Đây là nói phi kiếm tới rồi Kế Đô Tiên Môn, ngươi muốn đẩy trút trách nhiệm mặc cho, ở chỗ này nói dối?

Trì Hoa Hải mồ hôi lạnh trên trán nhất thời xông ra, hắn đâu trải qua loại chuyện này? Bình thường coi như là cùng cái khác tông môn tông chủ gặp mặt, người ta cũng khách khí xưng hô một tiếng trì môn chủ.

- Dạ... Dạ...

Phía sau Trì Hoa Hải mồ hôi lạnh phun ra, hắn bỗng nhiên nghĩ tới trước bị ném ra ngoài cái kia Xuyên Lương Tông trưởng lão ti cẩn. Nếu mà hắn cũng bị ra bên ngoài, thậm chí không cho phép đi tới Phong Tiêu Thành, đây chính là mặt mũi vứt sạch.

Rất nhanh hắn liền hiểu rõ, tự mình nghĩ nhiều lắm. Không, không phải là hắn nghĩ nhiều lắm, là hắn nghĩ quá tốt đẹp.

Mạc Vô Kỵ không còn có để ý tới hắn, mà là nói với La Vũ Trần:

- La điện chủ, Kế Đô Tiên Môn cái này tông môn liên cả Chân Tinh bảo vệ chiến loại này đại sự cũng dám lừa gạt. Ngươi lập tức đem Kế Đô Tiên Môn giải tán, từ nay về sau cái này tông môn lại đem không như trước nữa tồn tại. Về phần Trì Hoa Hải, phế bỏ tu vi sao?.

- Dạ.

La Vũ Trần nhưng không có nửa điểm khách khí, hắn thích chính là Tinh Chủ loại này làm việc thái độ.

Tại Chân Tinh, chỉ có cường giả mới có thể ngồi Tinh Chủ vị trí. Nếu mà không mạnh, vậy chỉ có thể mặc cho Chân Tinh bị người khi dễ.

- A...

Trì Hoa Hải hoàn toàn ngây dại.

- Tinh Chủ, ngươi muốn giải tán ta Kế Đô Tiên Môn?

Hắn còn hoài nghi mình nghe lầm, giải tán một cái tông môn, đây quả thực quá ngoại hạng sao?.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại Trì Hoa Hải, hắn vẫn còn là quá không đành lòng chút. Nếu mà hắn cứng rắn nữa một phần, hắn là trực tiếp xóa đi Kế Đô Tiên Môn.

Căn bản cũng không chờ Mạc Vô Kỵ trả lời, La Vũ Trần đã linh con gà con bình thường giống nhau lại đem Trì Hoa Hải xốc lên. Ngồi Trì Hoa Hải bên người hai gã hộ pháp thấy thế liền (muốn) đứng lên ngăn cản, Trì Hoắc Nhĩ trước một bước rơi vào trước mặt bọn họ.

Hai gã hộ pháp thở dài một tiếng, bọn họ biết Kế Đô Tiên Môn lại đem trở thành lịch sử. Trên thực tế coi như là không có Tinh Đế Sơn Mạc Tinh Chủ này xuất thủ, dùng Trì Hoa Hải bản tính, chỉ sợ cũng rất khó lại đem Kế Đô Tiên Môn mang cho đẳng cấp cao hơn.

Mỗi người giải tán sao?, nếu mà dám ở chỗ này xuất thủ, bọn họ hắn phải chết không thể nghi ngờ. Nói không chừng sẽ chọc cho nộ Mạc Tinh Chủ, trực tiếp giết Kế Đô Tiên Môn.

- Không, Mạc Tinh Chủ, ngươi không có khả năng giải tán Kế Đô Tiên Môn, Kế Đô Tiên Môn tồn tại mấy nghìn năm, là Chân tinh, a...

Lời của Trì Hoa Hải vẫn chưa nói hết, Tinh Không Cung bên ngoài liền truyền đến một tiếng hắn kêu thảm thiết. Tất cả mọi người biết, Trì Hoa Hải tu vi bị hủy đi, hắn đã xong, đồng thời Kế Đô Tiên Môn cũng xong rồi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 394: Leo Tinh Không Bảng

- Các vị đối với điều thứ nhất này có gì dị nghị không?

Mạc Vô Kỵ ánh mắt quét đi xuống.

Bởi vì Trì Hoa Hải nhận được cầu cứu phi kiếm truyền tin, vì trốn tránh trách nhiệm cứng rắn nói không có thu được, kết quả chẳng những Trì Hoa Hải bị phế đi, Kế Đô Tiên Môn cái này nghìn năm tông môn cũng trực tiếp bị Tinh Đế Sơn Tinh Chủ giải tán. Chỉ một câu nói, một cái đại tông môn cũng không có.

Có thể tưởng tượng, Kế Đô Tiên Môn bị giải tán sau đó, môn hạ đệ tử sợ rằng phần lớn sẽ (biết) chuyển đầu Chính Khí Môn, Huyền Yên Kiếm Phái.

Lúc này, trừ phi ngu ngốc mới có thể đối với điều này tiếp tục khác thường nghị.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cảm thán, hắn vẫn còn là trên địa cầu bình đẳng tư tưởng quá nặng. Tại loại địa phương này, chỉ có cường ngạnh mới có thể giải quyết vấn đề. Ngươi đứng ở địa vị cao, lại đem người khác bình đẳng nhìn, người khác chỉ biết coi ngươi là thành mềm yếu hoặc là ngu ngốc. Lần này tinh không đại chiến nguy cấp như vậy trước mắt, cũng không có mấy người tông môn đến trợ giúp, đã nói lên tất cả.

- Nếu điều thứ nhất không có vấn đề, vậy ta sẽ tới nói một chút điều thứ hai. Từ giờ trở đi, Phong Tiêu Thành ra vào yêu cầu thân phận bài, đồng thời trưng thu vào thành thuế, phí dụng dùng để kiến thiết Cửu Mạch Thành cùng Tinh Không Điện.

Nếu như không có trước nói, này Mạc Vô Kỵ điều này nói ra, nhất định lại sẽ khiến cực lớn phân tranh. Bất quá lúc này, không có bất kỳ người nào đứng ra biểu thị bất mãn.

Nhan Trạch ở một bên nghe âm thầm trầm trồ khen ngợi, cho tới nay, Tinh Không Điện cùng Cửu Mạch Thành cùng với Phong Tiêu Thành kiến thiết giữ gìn phí dụng, đều đến từ chính Tinh Không Điện thu nhập, còn có một phần là Tinh Đế Sơn lấy ra. Về phần Chân Mạch Đại Lục còn lại tông môn, bọn họ đều là bản thân có phân phối tinh không chiến trường tài nguyên, đối với Tinh Không Điện cùng Chân Tinh kiến thiết, đó là cho tới bây giờ vắt chày ra nước.

Tinh Chủ này hai mệnh lệnh đi ra, vậy thì đồng nghĩa với tuyệt còn lại các to lớn ký sinh trùng tông môn, đồng thời lại để cho những ký sinh trùng này tông môn xuất ra linh thạch đến kiến thiết Chân Tinh.

Đây mới là Chân Tinh biện pháp giải quyết, như Trì Đồng Tinh Chủ như vậy vài lần khâu vá, căn bản là sách tường phía đông bổ tây tường.

Điều thứ hai như nhau không ai khác thường nghị, Mạc Vô Kỵ có chút hài lòng nói:

- Nếu điều thứ nhất cùng điều thứ hai không ai thoả mãn, ta mà nói điều thứ ba. Có nghiêm phạt thì có phần thưởng, Kiều Cốc nghe lệnh.

- Dạ.

Một người Nhân Tiên tầng năm trung niên nam tử đứng dậy, đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ.

Hắn vốn là Tinh Thần điện điện chủ, bởi vì hắn là Mưu gia người, mà Mưu gia phạm vào Tinh Đế Sơn tinh chủ mới kiêng kỵ. Tại Hạ gia cùng Yến gia bị diệt rơi sau đó, Mưu gia khiêm tốn hành sự, Kiều Cốc chẳng những từ đi Tinh Thần điện điện chủ vị, còn giao ra tinh thần quân đội. Cũng bởi vì cái này dạng, Mưu gia mới bảo tồn xuống tới.

Tại gần nhất tinh không đại chiến bên trong, Mưu gia xuất lực rất nhiều, có thể nói hoàn toàn nhảy ra nguy hiểm cấp độ.

Lúc này Mạc Vô Kỵ gọi Kiều Cốc nghe lệnh, Kiều Cốc trong lòng cũng là vô cùng kích động. Hắn biết mình lựa chọn rất đúng, mưu Kiều gia đã thu được Mạc Tinh Chủ tán thành.

- Tinh Đế Sơn thứ mười điện Vô Tướng điện bỏ đi, đổi thành chấp pháp điện. Ngươi đảm nhiệm chấp pháp điện điện chủ, Chân Tinh có bất kỳ người dám không nhìn Tinh Đế Sơn mệnh lệnh, hiệp trợ La Vũ Trần đem san bằng. Đồng dạng, nếu là có tông môn đang kiến thiết Cửu Mạch Thành, hoặc là đang đả kích tinh không dị tộc xâm lấn trên có trọng đại cống hiến, nhưng căn cứ cống hiến hơn ít, từ từ hưởng thụ miễn phí ra vào tinh không chiến trường quyền lực. Cống hiến thật lớn người, có thể cân nhắc hướng Chính Khí Môn cùng Huyền Yên Kiếm Phái áp sát, bản thân có 'Hộ tinh tông môn' vinh dự.

Đông đảo tông môn nghe được Mạc Vô Kỵ câu nói đầu tiên lại là căng thẳng trong lòng, có rồi một cái La Vũ Trần còn chưa đủ, hiện tại lại bỏ thêm một cái chấp pháp điện. Về phần lại đem Vô Tướng điện bỏ đi, mọi người trong lòng đều rất rõ ràng, đó là bởi vì nhằm vào Vô Tướng hòa thượng duyên cớ.

Cũng may Mạc Vô Kỵ câu nói thứ hai sau khi ra ngoài, đông đảo tông môn trong lòng đều là thở phào nhẹ nhõm. Nói rõ bọn họ còn có lối ra, lối ra ở nơi nào? Đó chính là nhìn xem tông môn là thật tinh độ cống hiến.

Túc Tuyền đám người âm thầm thán phục, đây là đánh vài bàn tay cho một cái ngọt tảo a. Nếu mà một mặt đánh bàn tay, vậy thật tinh tông môn coi như là trong lúc nhất thời thần phục, sớm muộn hay (vẫn, còn) là sẽ nội loạn.

Như vậy có rồi đường lui, rất nhiều tông môn đều sẽ cố gắng hướng hộ tinh tông môn áp sát, mà không phải lựa chọn phản kháng. Sau cùng

đại đa số tông môn trở thành hộ tinh tông môn, phần nhỏ tông môn bị hoàn toàn đấu loại rơi.

- Dạ, Kiều Cốc ghi nhớ lời của Tinh Chủ.

Kiều Cốc trong lòng càng là kích động, hắn quả nhiên không có làm sai. Chỉ có chủ động giao ra, mới có thể lại trở về. Hắn giao ra Tinh Thần điện điện chủ vị, hiện tại lần nữa thành điện chủ, hay (vẫn, còn) là Mạc Tinh Chủ tự mình mệnh danh chấp pháp điện điện chủ.

- Túc điện chủ, nhan điện chủ, tinh không thập quân đội một lần nữa chỉnh hợp, này có hai người các ngươi đi xử lý. Tang điện chủ, ngươi và trì quản sự chỉnh đốn liên quan tới thân phận mới bài một chuyện, Cửu Mạch Thành kiến thiết giao cho Phí Trác. Lần này hội nghị liền dừng ở đây, tan họp.

Mạc Vô Kỵ tuyên bố sau cùng mấy cái sau đó, liên cả trưng cầu ý kiến cũng không có đi trưng cầu, trực tiếp tuyên bố tan họp. Nhưng lúc này không người nào dám bất mãn, đông đảo bị Mạc Vô Kỵ đánh vào sổ đen tông môn đã nghĩ đến làm sao từ Cửu Mạch Thành kiến thiết bên trong thu được cống hiến, tranh thủ có thể trở thành hộ tinh tông môn.

Chân Tinh nguyên bản tán loạn sự vụ, lần này hội nghị sau đó biến thành cao tốc vận chuyển cơ khí. Phụ trách kiến thiết Cửu Mạch Thành Phí Trác thậm chí không cần đi tìm người, các đại tông môn đều tìm tới cửa, chủ động cung cấp các loại trợ giúp.

Nguyên bản đối với tinh không tu sĩ quân đội nửa điểm đều không có hứng thú tông môn, lúc này cũng không ngừng phái ra tông môn đệ tử tìm được Túc Tuyền cùng Nhan Trạch, yêu cầu gia nhập tinh không tu sĩ quân đội, vì bảo vệ Chân Tinh xuất lực.

Ngay cả Túc Tuyền cũng không khỏi không cảm thán, người có đôi khi đích thật là thấp hèn. Trì Đồng Tinh Chủ thời điểm, đối với mọi người ôn hòa nhân nhượng, chính là không có mấy cái chân chính muốn là thật tinh làm việc. Mạc Tinh Chủ thời điểm, trực tiếp vung lên gậy

gộc, sau khi đánh cho một viên hành, sau đó những người này đều ngoắc cái đuôi tới rồi.

Nếu Chân tinh sớm như vậy đoàn kết, lo gì bị dị tộc công phá Tinh Không Điện?

...

Mạc Vô Kỵ lại đem tất cả mọi chuyện đều ăn nói đi ra ngoài, chính hắn lại vừa Trường Tắc đơn độc gọi lại đây.

- Thiếu gia có chuyện gì xin cứ việc phân phó, Trường Tắc nhất định sẽ giúp thiếu gia lại đem chuyện làm thỏa thoả đáng thiếp.

Trường Tắc vỗ bộ ngực, hiện lên đối với Mạc Vô Kỵ trung tâm.

Đối với Trường Tắc trung tâm, Mạc Vô Kỵ là từ đến đều không nghi ngờ. Tên này thậm chí so với Trì Hoắc Nhĩ còn phải trung tâm hơn, Trì Hoắc Nhĩ dù sao cũng là đối với mỗi một mặc cho Tinh Chủ đều giống nhau thái độ, mà Trường Tắc chỉ là đối với hắn trung tâm.

- Trường Tắc, ta có việc phải đi xa nhà một chuyến, ngươi giúp ta đi một chuyến Thất Lạc Đại Lục. Tìm được Sầm Thư Âm mẫu thân mộ địa, đem trùng kiến, dùng đỉnh cấp hộ trận bảo vệ, ta rất nhanh thì sẽ đến Thất Lạc Đại Lục.

Mạc Vô Kỵ dặn dò, hắn biết mình tại Chân Tinh có thể sẽ không lưu lại lâu lắm, cho nên hắn dự định ngồi cơ hội này hoàn toàn san bằng Lang Vương sơn.

Chỉ cần có Lang Vương sơn tại, những thứ này tinh không yêu thú sinh sôi nảy nở hắn lên liền cực kỳ cấp tốc. Cho dù là thiếu khuyết tài nguyên tu luyện, nhưng chúng nó số lượng nhiều a. Chỉ có hủy diệt rồi Lang Vương sơn, tinh không yêu thú đã không còn căn cơ, mới có thể dần dần bị Chân Tinh tu sĩ nghiền ép.

- Dạ, thiếu gia, Trường Tắc nhất định lại đem ngài giao phó chuyện hoàn thành thỏa thoả đáng.

Đối với Trường Tắc mà nói, hắn chỉ sợ Mạc Vô Kỵ không giao đại chuyện cho hắn làm. Chỉ cần có chuyện làm, vậy đã nói rõ thiếu gia (vẫn, còn) là coi trọng hắn.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái phi kiếm đưa cho Trường Tắc:

- Trường Tắc, phi kiếm này khắc một đạo thần niệm của ta, gặp phải đặc biệt chuyện khẩn cấp thì, có thể trước đưa tin cho Tinh Không Điện, Tinh Không Điện sẽ đem phi kiếm này mới truyền cho ta.

Trường Tắc thận trọng thu hồi phi kiếm, tiến vào Tinh Không Điện quảng trường truyền tống trận, đi tới Thất Lạc Đại Lục.

...

Tại Mạc Vô Kỵ triệu khai Chân Tinh hội nghị sau đó, các đại tông môn tông chủ và trưởng lão tự giác rời đi Tinh Không Điện. Đối với bọn họ mà nói, hiện tại trọng yếu nhất là như thế nào đạt được Tinh Đế Sơn nhận đồng, trở thành Chân Tinh hộ tinh tông môn.

Tinh Không Điện các bộ môn đều cấp tốc vận chuyển, (vì) chế định Tinh Không Điện mới chế độ nỗ lực.

Trống trải Tinh Không Điện quảng trường, trái lại lộ ra có chút vắng vẻ.

Mạc Vô Kỵ đứng ở Tinh Không Bảng trước, trong lòng cũng rất là cảm khái. Trước đây hắn đáp ứng râu bạc trắng câu ông, muốn lấy được Tinh Không Bảng đệ nhất. Râu bạc trắng câu ông cho thời gian của hắn là trăm năm, hiện tại mới đi qua mười năm không tới, hắn liền làm (cho) xong trước đây hứa hẹn.

Tinh Không Bảng vẫn là không cách nào thấy chóp đỉnh, một cái lại một cái tên mở rộng đi ra, thật giống như từng cái một lập thể bảng hiệu

bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ lấy lại bình tĩnh, lần nữa đến gần Tinh Không Bảng.

Lần đầu tiên hắn đến gần Tinh Không Bảng thời điểm, một loại cường đại đẩy mạnh lực lượng để cho hắn không cách nào tới gần. Này lần thứ hai đến gần Tinh Không Bảng, này đẩy mạnh lực lượng cũng không có yếu bớt mảy may.

Bất quá so với lần đầu tiên tới, hắn đã là có thể đi tới.

Đủ qua nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ mới đứng ở bên cạnh Tinh Không Bảng, hắn đưa tay đều có thể chạm tới Tinh Không Bảng cái tên cuối cùng.

Mạc Vô Kỵ hai chân thoáng dùng sức, nhẹ nhàng nhảy, liền trực tiếp rơi vào (cái) cuối cùng tên bên trên. Hắn còn không có đứng vững, cuồng bạo áp lực liền đập vào mặt.

Cũng may Mạc Vô Kỵ sớm leo lên Vấn Thiên Giai kinh nghiệm, thần niệm cùng nguyên lực huy động dưới, dễ dàng liền bước vào thứ hai đếm ngược cái tên.

Lúc mới bắt đầu nhất, Mạc Vô Kỵ còn không to lớn thích ứng cái loại này càng ngày càng lớn mạnh áp lực. Chờ hắn phàn bốn năm cái tên sau đó, từ từ thích ứng loại áp lực này, tuy tiện càng về sau mặt áp lực càng lớn, Mạc Vô Kỵ cũng là leo lên càng lúc càng nhanh.

Chỉ một canh giờ đi qua, Mạc Vô Kỵ liền leo lên thứ chín trăm chín mươi hai tên. Tại hắn mặt trên, cộng thêm hắn tên của mình, cũng bất quá mới tám mà thôi.

...

Cũng trong lúc đó, một người nữ tử tuyệt sắc dung nhan tóc bạc đột ngột xuất hiện ở Chân Tinh trong tinh không. Nàng lấy ra một cái lóng lánh trong sáng phương vị cầu, xem một hồi lâu, mới tự lẩm bẩm nói:

- Không sai, nơi này phải là Chân Tinh chỗ ở phương vị. Này Tinh Không Bảng, hắn là liền tại cái chỗ này. Đi trước Tinh Không Điện làm một cái tinh không thân phận bài, sau đó thu được Tinh Không Bảng đệ nhất, liền có thể bắt được tinh không bài. Lại đi Thất Lạc Đại Lục, bắt được Vấn Thiên bài...

Dường như rất là thoả mãn mình chọn bước(đi), nàng cẩn thận thu hồi này lóng lánh trong sáng phương vị cầu, thân hình lóe lên, trực tiếp từ chỗ cũ biến mất.

...

Tên thứ chín trăm chín mươi bảy, Mạc Vô Kỵ có chút mệt mỏi rã rời, loại áp lực này dường như cũng không có đưa hắn xương cốt đè gãy, thế nhưng là mỗi đi tới một cái tên, hắn thừa nhận lực lượng đều có thể thành bậc thang tăng tính chất, để cho hắn có chút không chịu nổi.

Nếu không phải hắn bản thân có mấy cái Trữ Nguyên Lạc cùng cường đại nguyên khí tử hồ, cộng thêm một cái Trữ Thần Lạc, hắn sợ rằng thực sự không cách nào leo đến cái chỗ này.

Cộng thêm hắn tên của mình, còn có ba cái, lại thêm một thanh kình lực.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 395: Đã Tới Chậm

Thứ chín trăm chín mươi tám, thứ chín trăm chín mươi chín…

Mạc Vô Kỵ cả người đều đang run rẩy, loại áp lực này hắn chưa từng thấy qua, sẽ không để cho hắn thụ thương, lại hết lần này tới lần khác để cho hắn có một loại lực kiệt cảm giác.

Mấy cái Trữ Nguyên Lạc nguyên lực cùng trong thức hải này mênh mông tử khí hồ lớn đều hoàn toàn đã tiêu hao hết, Mạc Vô Kỵ đứng ở thứ chín trăm chín mươi chín cái tên thượng ngụm lớn thở dốc. Lúc này hắn cả người mềm nhũn, thần niệm cũng tiêu hao hầu như không còn, hắn không tin mình có thể bò lên trên Tinh Không Bảng phía trên nhất.

Mạc Vô Kỵ thử nuốt một viên thuốc khôi phục nguyên lực, bất quá đan dược hình thành nguyên lực rất nhanh thì tiêu hao hết. Chung quanh đây không có nửa điểm linh khí, liên cả tiến hành chu thiên vận chuyển đều không thể làm được.

Ngẩng đầu nhìn phía trên nhất tên, đó là hắn tên của mình. Mạc Vô Kỵ quyết định hay (vẫn, còn) là nếm thử một chút, hắn miễn cưỡng đứng lên, giơ tay lên bắt (nắm) tên của mình, không đợi hắn dùng lực, một đạo hấp lực liền trực tiếp đưa hắn quấn vào rất thượng tầng.

Mạc Vô Kỵ thậm chí có chút ngây người, lập tức hắn liền hiểu vì sao ông lão câu cá râu bạc muốn (phải) hắn nhất định phải thu được Tinh Không Bảng đệ nhất mới có thể tới bắt Tinh Không Bài.

Dùng thực lực của hắn cùng nguyên lực chứa đựng, tới rồi thứ chín trăm chín mươi chín cái tên thời điểm, cũng sẽ hoàn toàn hao hết. Đổi

thành những người khác, sợ rằng cũng sẽ không có nguyên lực tồn lưu lại. Nói cách khác không có trợ giúp, phỏng chừng không ai có thể bước trên phía trên nhất cái tên đó. Chỉ có hắn thu được đệ nhất, mới có thể tại thứ chín trăm chín mươi chín cái tên thượng thu được trợ giúp. Đây cũng là một loại quy tắc, thật giống như Tinh Không Bài đệ nhất tối đa chỉ có 9999999 điểm như nhau.

Tinh Không Bảng bảng đâm một mảnh trống trải, tại chính giữa một thước cao địa phương lơ lửng một quả màu xanh ngọc bài, thanh này sắc ngọc bài đồng dạng chỉ lớn bằng bàn tay nhỏ.

Mạc Vô Kỵ đưa tay bắt được cái này màu xanh ngọc bài, cảm giác ấm áp truyền tới trong tay, để cho người ta rất là thoải mái.

Màu xanh ngọc bài thượng chỉ có ba chữ, Tinh Không Bài.

Mạc Vô Kỵ vừa mới lại đem thanh này sắc ngọc bài cầm vào tay, chợt nghe đến cùng đâm một trận nhỏ nhẹ ca ca âm hưởng, lập tức dường như có thứ gì bị xốc lên bình thường giống nhau, nguyên bản sương mù mơ hồ Tinh Không Bảng phía trên, xuất hiện một mảnh tinh không mênh mông.

Mạc Vô Kỵ ngẩn ra, lập tức liền (muốn) bước vào trong tinh không, thế nhưng cường đại hơn lực áp bách lượng truyền đến, đưa hắn chặt chẽ trói buộc ở tại Tinh Không Bảng.

Theo kinh khủng linh lực khí tức phô thiên cái địa bao trùm xuống, loại này phô thiên cái địa linh khí bao lấy Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ hầu như mỗi một thốn linh hồn đều ở đây trong kích động run rẩy.

Hắn chưa hề trải qua cường đại như vậy linh khí, loại này linh khí Mạc Vô Kỵ rất là quen thuộc, cùng Bán Nguyệt Tiên Cung bên trong đạt được này linh thạch mảnh nhỏ bên trong linh khí giống y hệt nhau. Chỗ bất đồng là, này cuốn tới linh khí càng tinh thuần, càng hùng hậu.

Này linh thạch mảnh nhỏ nếu như là một giọt nước nói, hắn dùng hắn lên mỗi lần chỉ có thể nếm thử mùi vị, này nơi này linh khí chính là một cái to lớn bồn. Hắn chẳng những có thể tùy ý dùng để uống, còn có thể trong đó tắm.

Cơ hội như thế nếu mà bỏ qua, hắn cũng không phải Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thậm chí có chút khinh bỉ ông lão câu cá râu bạc, tên kia chỉ cần cùng hắn nói nơi này có loại này kinh khủng linh khí, căn bản cũng không cần cùng hắn giao dịch, hắn sẽ chủ động lại đây tìm kiếm Tinh Không Bài.

Một trăm lẻ sáu đạo mạch lạc cấp tốc Chu Thiên nghịch chuyển, Mạc Vô Kỵ tiêu hao không còn nguyên lực trong nháy mắt bị bổ sung đầy đủ hết, đồng thời thực lực của hắn đã ở nhanh chóng lên cao. Từ tu luyện tới hiện tại, Mạc Vô Kỵ còn chưa hề đã nếm thử thực lực điên cuồng như vậy dâng lên quá trình.

Chỉ một ngày đi qua, hắn liền từ Nhân Tiên tầng hai trùng kích đến Nhân Tiên tầng ba. Ngày thứ tư, hắn xông phá Nhân Tiên ba tầng, bước vào tới rồi Nhân Tiên tầng bốn.

Đáng tiếc là, kinh khủng kia linh khí lúc đó tiêu tán không còn.

Mạc Vô Kỵ chưa thỏa mãn liếm môi một cái, bốn ngày trước hắn vẫn còn là Nhân Tiên sơ kỳ, bốn ngày sau đó, hắn dĩ nhiên đi tới Nhân Tiên tầng bốn. Thành một người chân chính Nhân Tiên trung kỳ tu sĩ.

Nếu không phải loại chuyện này là hắn tự mình trải qua, hắn tuyệt đối không tin đây là thật.

Xem ra này Tinh Không Bảng cũng không phải giới này vật, bằng không đâu tới đây loại kinh khủng linh khí khí tức?

Không cách nào bước vào Tinh Không Bảng thượng mênh mông tinh không, Mạc Vô Kỵ lưu luyến dưới thân Tinh Không Bảng. Nửa nén

hương sau đó, hắn đã từ tinh không bến tàu rời đi, đi tới Lang Vương Sơn chỗ ở vị trí.

Nguyên bản Nhân Tiên tầng hai, Mạc Vô Kỵ còn làm xong tùy thời chạy trốn dự định. Một khi hắn gặp cửu cấp viên mãn Tinh Không Lang Vương, thắng bại thật đúng là khó mà nói.

Hiện tại hắn bước vào Nhân Tiên tầng bốn, rốt cuộc Nhân Tiên trung kỳ, coi như là đánh không lại cái kia Tinh Không Lang Vương, vậy cũng có thể chống lại một vài sao??

Mạc Vô Kỵ rời đi Tinh Không Điện mới hơn một ngày thời gian, một người tóc bạc thiếu nữ liền xuất hiện ở Tinh Không Điện quảng trường Tinh Không Bảng dưới. Không chỉ như thế, hông của nàng còn đeo lấy một quả mới tinh không thân phận bài.

- Tinh Không Bảng đệ nhất Mạc Vô Kỵ, người này là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ?

tóc bạc thiếu nữ dường như biết rất nhiều, nàng tự lẩm bẩm một câu sau đó, bỗng nhiên kêu lên:

- Không tốt.

Nàng đang nghĩ biện pháp làm tinh không thân phận bài thời điểm, liền điều tra qua Chân Tinh sự tình, Chân Tinh người mạnh nhất là Mạc Vô Kỵ, một người tuổi còn trẻ Tinh Chủ. Nếu tên này leo lên Tinh Không Bảng đệ nhất, này Tinh Không Bảng thượng đồ đạc còn ở đó hay không?

Tóc bạc thiếu nữ trong mắt lộ ra lo lắng, nàng giơ tay lên từ chiếc nhẫn trữ vật bên trong lấy ra một quả bùa chú. Này bùa chú trong nháy mắt bị kích phát, hóa thành hai đạo linh lực bao phủ ở trước mắt nàng. Lập tức Tinh Không Bảng thượng vụ mông mông không gian, trở nên rõ ràng.

Tinh Không Bảng phía trên cùng có thể thấy tinh không mênh mông, nhưng ở trên Tinh Không Bảng, căn bản không có Tinh Không Bài bóng dáng.

Tinh Không Bài bị người này lấy đi, tóc bạc thiếu nữ nắm chặt nắm tay, trong mắt hiện lên nồng nặc sát khí. Liên cả Tinh Không Bài đều bị lấy đi, này Vấn Thiên Bài nàng căn bản cũng không cần nhìn, khẳng định bị lấy đi.

Nàng trước tiên đi tới tinh không bến tàu ba tầng, canh giữ ở tinh không bến tàu ba tầng là một người Chân Thần Cảnh sơ kỳ tu sĩ. Này tóc bạc thiếu nữ hắn quen biết, trước lúc tiến vào, còn đã nói với hắn một hồi lâu nói. Như vậy cô gái xinh đẹp, hắn muốn quên đều không thể quên. Hơn nữa hắn còn biết cái này tóc bạc thiếu nữ có một cái rất cổ quái tên, Nại Hà. Nếu mà không chú ý nghe, còn tưởng rằng nàng gọi làm sao.

- Hà sư muội, mới vừa từ tinh không chiến trường trở về, lại muốn đi ra ngoài sao?

Canh giữ ở bến tàu tu sĩ cười ha ha, dùng người quen khẩu khí lên tiếng đến.

Tóc bạc thiếu nữ lộ ra cực kỳ đẹp mắt dáng tươi cười, còn chưa lên tiếng khiến cho người có rồi hảo cảm:

- Lộ đại ca, ta vẫn rất ngưỡng mộ Tinh Chủ, vốn muốn đi Tinh Đế Sơn xem Tinh Chủ tư thế hào hùng, về sau nghe người ta nói Tinh Chủ không ở, ta đang do dự là đi tinh không chiến trường hay là ở lại Tinh Không Điện đâu nè.

- Ha ha, vậy ngươi tạm thời thật đúng là không thấy được Tinh Chủ. Tinh Chủ tại một ngày trước mới vừa tiến vào tinh không chiến trường, ta phỏng chừng không có mấy tháng sẽ không trở về.

Họ Đường tu sĩ cười ha ha một tiếng nói.

Tóc bạc thiếu nữ thật không ngờ đơn giản như vậy hỏi lên Mạc Vô Kỵ hướng đi của, trong lòng mừng rỡ, vẫn như cũ cười tủm tỉm nói:

- Quên đi sao?, ta còn là đi tinh không chiến trường đi dạo. Được rồi, ngươi biết Tinh Chủ sẽ đi chỗ nào không

Họ Đường tu sĩ cũng không có nghĩ quá nhiều, lắc đầu:

- Tinh Chủ tu vi thông thiên, hắn muốn đi chỗ nào không có ai biết. Bất quá bây giờ dị tộc bị ta Chân Tinh đánh bại, vô luận là (ở) tinh không chiến trường hay là ở lại Chân Tinh, đều là an ổn rất.

Tóc bạc thiếu nữ lần nữa tùy ý nói vài câu, cấp tốc từ tinh không bến tàu rời đi, tiến vào tinh không chiến trường. Tinh Không Bài cùng Vấn Thiên Bài bị Mạc Vô Kỵ lấy đi, nàng bây giờ nhiệm vụ không phải là muốn (phải) thu được Tinh Không Bảng đệ nhất, mà là tìm kiếm cái kia Mạc Vô Kỵ. Đối với nàng mà nói, cái này càng thêm đơn giản một phần.

Cách Chân Tinh vô số vạn dặm, trong một thung lũng, một thanh âm kinh dị đột nhiên vang lên.

- Éc éc!

Một tiếng kinh dị này lại một lần nữa cắt đứt yên lặng trong thung lũng, kẻ phát sinh kinh dị âm thanh là một người thanh niên anh tuấn.

- Biên Song Bích, có chuyện gì có thể cho ngươi giật mình? Chẳng lẽ mấy năm trước chúng ta thảo luận cái tên kia thực sự cao hơn ngươi, trở thành Tinh Không Bảng đệ nhất

nói chuyện là một người râu dài nam tử, khẩu khí của hắn mang theo một tia đùa giỡn ý tứ hàm xúc, hiển nhiên không cho là thật không ai có thể đủ tại Tinh Không Bảng điểm cống hiến thượng cao hơn Liên Song Bích.

- Tuyệt đối không có khả năng, nếu như ta không có nhớ lầm, Biên Song Bích Tinh Không Bảng điểm cống hiến hắn là tại hơn tám trăm vạn

phần sao?? So với ngươi Mục Ảnh Kiều nhiều hơn cũng không chỉ gấp đôi.

Lại có người đối với râu dài nam tử nói.

Thấy anh tuấn thanh niên không nói gì, râu dài nam tử Mục Ảnh Kiều nói lần nữa:

- Liên Song Bích, sẽ không thật sự có người đang tinh không điểm cống hiến thượng cao hơn ngươi sao??

Gọi Biên Song Bích anh tuấn thanh niên gật đầu:

- Không sai, đích xác có người ở trên Tinh Không Bảng cao hơn ta, ta hiện tại xếp hạng thứ hai.

- A.

Mục Ảnh Kiều khiếp sợ ra, một hồi lâu sau đó mới tự lẩm bẩm:

- Điều đó không có khả năng a, hơn tám trăm vạn điểm, lẽ nào hắn giết hàng tỉ dị tộc?

- Hừ.

Càng xa xa trong góc phòng, có một cái hừ lạnh thanh âm vang lên, hiển nhiên khó chịu lời của Mục Ảnh Kiều.

Cũng không có ai lưu ý cái này hừ lạnh tên gia hỏa, bởi vì mọi người đều biết hừ lạnh người là Cổ Nặc Tinh Địa Tiên viên mãn cường giả Phỉ Quân. Này một mảnh tinh không thung lũng quá Cổ Nặc Tinh cường giả cùng Chân Tinh cường giả giữa đó, cũng bất quá là cách một cái đơn giản nhỏ rãnh mương mà thôi.

Mấy năm qua này, mọi người đánh cũng đánh nhau, nháo cũng nháo qua, người này cũng không thể làm gì được người kia. Hiện tại mọi

người đều bị vây ở này một mảnh thu hẹp tinh không thung lũng dưới, đánh tiếp nữa, đó là tự tìm khổ ăn.

Một lúc lâu sau đó, Liên Song Bích mới lên tiếng:

- Tinh Không Bảng không phải là Chân Tinh bảo vật, tinh không điểm cống hiến không có bất luận cái gì tố giả. Này cướp đoạt Tinh Không Bảng đệ nhất người, chỉ sợ là Chân Tinh vạn năm đến đều khó mà vừa thấy thiên tài.

- Đến lúc này, ta thậm chí có chút không muốn hắn tới nơi này. Loại thiên tài này, hắn là Phá Toái Hư Không mới đúng là

Mục Ảnh Kiều thở dài một hơi thở nói.

- Có người tới rồi.

Liên Song Bích bỗng nhiên cắt đứt bên bóng dáng cầu mà nói, đứng lên. Người còn lại cũng đều đứng lên, nơi này mấy nghìn năm qua, còn từ không có người đã tới.

Đích thật là có người tới rồi, một cái thân hình cao lớn bóng dáng cấp tốc rơi xuống.

- Bành!

Thân thể to lớn đánh vào tinh không thung lũng trên mặt đất, đem điều này thu hẹp thung lũng chấn động như tiếng sấm bình thường vậy nổ vang.

Trước hừ lạnh một tiếng Cổ Nặc Tinh Địa Tiên tu sĩ Phỉ Quân bỗng nhiên đối với một gã khác người thấp nhỏ nữ tử nói:

- Chồn đen, hình như là người của Lang Vương Sơn ngươi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 396: Lang Vương Sơn

- Là Lang Vương Sơn nhãi con.

Mục Ảnh Kiều thấp giọng nói một câu.

Thấp bé hắc phu nữ tử bị Phỉ Quân gọi là Hắc Hồ đứng lên, nàng nhìn Mục Ảnh Kiều lạnh lùng nói:

- Mục Ảnh Kiều, nói chuyện khách khí một chút, đừng chọc giận lão nương.

Mục Ảnh Kiều lười biếng nói:

- Chọc giận ngươi thì như thế nào? Ta Mục Ảnh Kiều ở chỗ này mấy nghìn năm, ngươi có dũng khí đến cắn ta a.

Tuy tiện thế cục khẩn trương, thế nhưng này tinh không trong thung lũng mọi người rõ ràng, tuyệt đối không đánh nổi. Trong này linh khí thiếu thốn, có thể sống được đi đã rất là khó khăn, người nào ăn no rửng mỡ, lại đem khí lực lãng phí ở loại này không có chút ý nghĩa nào tranh đấu bên trong đi?

- Ta thì không cách nào cắn ngươi, hiện tại ngươi Chân Tinh lại đem rất ra ngoài sườn một mảnh kia địa phương nhường lại.

Hắc Hồ cũng không tức giận, vẫn như cũ giọng nói băng hàn nói.

Chân Tinh bên này vài tên tu sĩ đều lại đem ánh mắt nhìn về phía Biên Song Bích, Biên Song Bích trong lòng thầm thở dài một tiếng, cũng không do dự trực tiếp ngồi đối diện tại rất ra ngoài sườn tên tu sĩ kia nói:

- Xuyên Hà, lại đem này phiến địa phương nhường cho bọn họ.

Cái này gọi là Xuyên Hà tu sĩ là một người tinh không người lưu lạc ăn mặc nam tử, thoạt nhìn cực kỳ tầm thường bình thường, đối với mình bề ngoài dường như cũng không thế nào quan tâm.

Hắn nghe lời của Biên Song Bích sau đó, thở dài, cũng không có nói nhiều, trực tiếp đứng lên đi hướng bên trong.

Chân Tinh bên trong vài tên tu sĩ, đều tự giác rút nhỏ vị trí, trống đi một mảnh địa phương đến.

Không ai cảm thấy Biên Song Bích làm không đúng, bởi vì Lâu Xuyên Hà vị trí vốn là Lang Vương Sơn, chỉ là Lâu Xuyên Hà đột nhiên gia nhập, để cho thực lực của Chân Tinh trở nên mạnh mẽ, mạnh mẽ từ Lang Vương Sơn đoạt đi rồi một mảnh kia vị trí. Hiện tại Lang Vương Sơn người đến, lại nhường lại, bất quá là lại trả lại mà thôi.

Nếu mà không cho mà nói, nơi này thế tất là một hồi đại chiến. Tam phương thực lực vốn là có chút cân đối, hiện tại Lang Vương Sơn thêm một người đến, này cân đối bị đánh phá. Nhường ra vị trí, đây là hiện nay tốt nhất cách làm.

Rơi vào này tinh không thung lũng là một người thân hình cao lớn đầu đầy tóc hồng nam tử, hắn vừa rơi xuống đến, đã nhìn thấy thung lũng chỗ sâu hơn mười người.

Lập tức hắn liền khiếp sợ phát hiện, nơi này mỗi người thực lực cũng sẽ không so với hắn thấp, thậm chí có mấy người quanh thân khí thế hùng hậu, thực lực thậm chí còn tại trên hắn.

Rất nhanh hắn đã nhìn thấy Hắc Hồ, nhất thời kinh thanh hỏi:

- Ngươi là Hắc Hồ đại nhân?

Thấp bé hắc phu nữ tử nhàn nhạt gật đầu:

- Đã cho ngươi một khối địa phương, ngồi xuống sao?, đó chính là nơi của ngươi sau này.

Ở nơi này thu hẹp địa phương ngồi xuống? Còn là nơi hắn sau này? Thương Huyết có chút chẳng biết tại sao. Hắn dầu gì cũng là Lang Vương Sơn một đời Lang Vương mới, loại địa phương nhỏ này há có thể là nơi hắn tu luyện về sau?

Hắn nhíu nhíu mày, thần niệm càn quét đi ra ngoài.

Rất nhanh hắn liền kinh hãi ở, thần niệm của hắn chỉ có thể ở hắn bên ngoài thân bao quanh, căn bản là ra không được. Hắn lập tức nhấc chân muốn bước ra thung lũng bên ngoài, bất quá hắn một cước này chỉ bước ra bán trượng không tới mà thôi.

Vô luận là nguyên lực hay là thần niệm, ở chỗ này đều là một loại xa xỉ.

Thương Huyết mặt đen trắng đi, hắn dường như có chút hiểu rõ Hắc Hồ đại nhân là có ý gì, này chính là cái này thung lũng tiến vào rồi liền căn bản ra không được.

Hắc Hồ lạnh lùng nói:

- Đừng ở nơi đó mất mặt xấu hổ, nơi này chỉ có thể vào không thể ra. Chỉ có mọi người ngồi này một mảnh địa phương, còn có chút hứa linh khí, có thể cho ngươi thi triển thần niệm, bảo vệ thọ nguyên.

Đây cũng là mọi người có thể ở chỗ này sống chung hòa bình nguyên nhân, náu thân địa phương vốn là hơi lớn như vậy, nếu mà còn ở nơi này đại chiến, sợ rằng lại đem tới nơi này sẽ cả náu thân địa phương cũng không có.

Thương Huyết hoàn toàn hiểu rõ ra, sắc mặt của hắn càng là tái nhợt một phần, hắn bỗng nhiên có chút hiểu rõ vì sao không có người có thể Phá Toái Hư Không, thì ra mọi người đều bị giam giữ tại cái chỗ này.

Hắn đồng dạng đi vào những thứ này tiền bối rập khuôn theo? Cảm nhận được Phá Toái Hư Không phi thăng ráng màu, không nghĩ tới này ráng màu bên trong ẩn hàm cái này không cách nào ra mặt tinh không thung lũng.

- Chân Tinh có đúng hay không ra một cường giả, chém giết hàng tỉ tinh không thú cùng Cổ Nặc Tinh tu sĩ thậm chí leo lên Tinh Không Bảng đệ nhất?

Một bên Hắc Hồ cũng sẽ không quản Thương Huyết trong lòng nghĩ cái gì, nàng hỏi chính là trước Biên Song Bích mấy người nói sự tình. Nàng cũng muốn biết, cái này chém giết hàng tỉ tinh không thú Tinh Không Bảng đệ nhất đến để là ai.

- Có người như vậy?

Thương Huyết nghe được hỏi nhất thời giật mình. Hắn rời đi Lang Vương Sơn đã nhiều năm, lúc ban đầu là vì truy tìm Mạc Vô Kỵ hạ lạc.

Về sau vẫn không có tìm được Mạc Vô Kỵ hạ lạc, hắn về tới tinh không chiến trường, trợ giúp Cổ Nặc Tinh cùng tinh không bầy thú chiếm lĩnh Tinh Không Điện.

Đang ở hắn muốn đi vào Chân Tinh, hoàn toàn lại đem Chân Tinh bị diệt thời điểm, Lang Vương Sơn yêu thú nhận được tin tức, trong tinh không xuất hiện một gốc cây tinh không tố vương, hơn nữa còn là một gốc cây huyễn hóa thành người tố vương.

Đối mặt có thể biến ảo hình người tố vương, Thương Huyết há có thể buông tha loại này kỳ ngộ? Hắn không chút do dự rời đi Chân Tinh, một đường đuổi theo gốc cây này tố vương.

Thẳng đến trước đó không lâu, gốc cây này tố vương mới bị hắn trói buộc lại. Không nghĩ tới hắn còn không có hưởng dụng gốc cây này tố vương, đã nhìn thấy phi thăng sáng mờ.

- Không sai, ngươi chẳng lẽ không phải Lang Vương Sơn tới? Ta xem trên người ngươi có Lang Vương huyết mạch, theo lý thuyết ngươi hẳn là Lang Vương Sơn Lang Vương mới đúng là, ngươi làm sao không biết loại chuyện này?

Hắc Hồ sắc mặt càng đen hơn. Nàng tin tưởng Biên Song Bích đám người không phải nói láo. Lang Vương Sơn Lang Vương ngay cả điều này cũng không biết, Lang Vương này coi như là rác rưởi một cái.

Thương Huyết liền vội vàng nói:

- Tuyệt không có khả năng này, nếu như ta không có đoán sai, Chân Tinh sớm bị ta Lang Vương Sơn liên thủ với Cổ Nặc Tinh chiếm.

- Ngươi đánh rắm.

Lâu Xuyên Hà giận điên lên đứng lên, hắn đã từng là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, Chân Tinh vốn chính là Tinh Đế Sơn bảo vệ. Hiện tại có người nói Chân Tinh bị dị tộc chiếm giữ, đây không phải là đánh rắm là cái gì?

Biên Song Bích khoát tay áo:

- Xuyên Hà không cần lưu ý lời như vậy, nếu quả thật tinh bị dị tộc chiếm giữ, này Tinh Không Bảng đệ nhất liền sẽ không xuất hiện.

Lâu Xuyên Hà gật đầu, hắn tin tưởng Chân Tinh tuyệt đối không có khả năng bị dị tộc chiếm giữ. Biên Song Bích nói không sai, nếu mà dị tộc chiếm cứ Chân Tinh, đâu còn có Tinh Không Bảng đệ nhất?

Tinh không bến tàu đây chính là nổi danh dễ thủ khó công, hắn nhưng không tin không ai có thể đủ oanh phá tinh không bến tàu.

Thương Huyết chợt nhớ tới cái gì, hắn sắc mặt đại biến, càng là điên cuồng muốn lao ra đi. Đáng tiếc là, tại cái chỗ này, chỉ cần là tiến vào rồi, cũng đừng nghĩ đi ra ngoài.

Ngay cả Hắc Hồ đều lười đi hỏi hắn, mà là nhắm mắt dưỡng thần.

Mạc Vô Kỵ dừng ở một khối to lớn tinh lục bên ngoài, này phiến tinh lục trôi lơ lửng tại trong tinh không, từ xa nhìn lại thật giống như một tòa to lớn ngọn núi.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ kinh thán không thôi, vũ trụ mênh mông quả nhiên là thiên kì bách quái. Tại hắn nhận tri ở giữa, tinh cầu bình thường giống nhau đều là hướng hình tròn áp sát. Dù cho không phải là hoàn mỹ vòng tròn, cũng là tiếp cận vòng tròn.

Mà tinh cầu này chính là một tòa núi to, chỗ ngồi này núi to xa xa nhìn lên, liền tốt rồi tiếp một cái mênh mông tinh cầu bình thường giống nhau, có thể thấy được này núi to khổng lồ.

Căn cứ hắn tinh không phương vị cầu chỉ thị, này một tòa to lớn ngọn núi phải là Lang Vương Sơn.

Này còn chưa tới phụ cận, mênh mông linh khí là có thể bị hắn cảm ứng được.

Thảo nào Lang Vương Sơn tinh không yêu thú nhiều không kể xiết, cái chỗ này chính là đất ấm. Thần niệm của hắn ngang không trung quét vào Lang Vương Sơn, ngoại trừ mênh mông linh khí bên ngoài, Lang Vương Sơn cùng bình thường vậy đại lục hầu như không có bất kỳ khác nhau.

Bất quá lúc này Lang Vương Sơn bên trong chỉ có lác đác không có mấy tinh không yêu thú, cũng không phải trong tưởng tượng khắp nơi đều là tinh không thú.

Đối với Mạc Vô Kỵ này ngược lại cũng không kỳ quái, cái kia trâu đầy chạy sau đó, nhất định sẽ trở về một chuyến. Chỉ cần này trâu đầy không phải là ngu ngốc tới cực điểm, liền biết Chân Tinh sẽ không bỏ qua Lang Vương Sơn, hắn lại đem Lang Vương Sơn tinh không yêu thú toàn bộ mang đi, cũng là có thể hiểu được.

Nhìn chằm chằm Lang Vương Sơn xem có chừng hơn nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng chỉ có thể một tiếng thở dài. Hắn tới thời điểm, liền quyết định muốn đem Lang Vương Sơn san bằng.

Nhưng Lang Vương Sơn này thật sự là quá lớn, đây là một cái tinh cầu. Dùng hắn hiện tại Nhân Tiên tầng bốn thực lực, muốn hủy diệt một cái địa phương như vậy, cần phải bao lâu? Về phần hắn này súng laser, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không định dùng.

Một cái hắn súng laser coi như là dùng lớn nhất đạn pháo, cũng không cách nào đánh tới Lang Vương Sơn. Trừ phi hắn không tiếc lại đem chính bản thân sau cùng mấy chục tấm đạn pháo toàn bộ đánh ra đi, hơn nữa còn là đồng thời đánh ra đi.

Cái ý nghĩ này lập tức đã bị Mạc Vô Kỵ buông tha, dùng chính bản thân hết thảy đạn pháo đánh tới Lang Vương Sơn, hắn cũng không có kém như vậy trí.

Nếu mà bố trí bạo liệt trận hủy diệt Lang Vương Sơn, đồng dạng yêu cầu năm tháng khá dài, liền dùng hắn bố trí pháp trận năng lực cùng tốc độ, không có cái một năm hoặc nửa năm, chỉ sợ là không làm được.

Mạc Vô Kỵ nhíu mày, nghĩ không ra một cái biện pháp tốt hơn hủy diệt Lang Vương Sơn.

Vừa lúc đó, một chiếc phi thuyền nhanh chóng tới gần.

Lúc ban đầu thời điểm, Mạc Vô Kỵ còn không có để ý. Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền biết phi thuyền này là đi tới Lang Vương Sơn, quả nhưng chỉ chốc lát sau, chiếc phi thuyền kia từ bên cạnh hắn đi qua.

Chỉ mấy hô hấp sau đó, này phi thuyền lần nữa bay trở về, rơi vào Mạc Vô Kỵ cách đó không xa.

Phi thuyền thu hồi, một người dung nhan tuyệt sắc tóc bạc thiếu nữ từ trên phi thuyền đi ra.

Mạc Vô Kỵ nhìn quen mỹ nữ, đồng thời trong lòng còn có một cái vĩnh viễn không cách nào thay thế Sầm Thư Âm. Này tóc bạc thiếu nữ tuy rằng dung nhan tuyệt sắc, hắn căn bản cũng không có để ở trong lòng.

- Ngươi là người phương nào? Ở chỗ này làm cái gì?

Tóc bạc thiếu nữ đi tới Mạc Vô Kỵ trước mặt, giọng nói lạnh như băng hỏi.

Mạc Vô Kỵ chau mày:

- Nơi này là tinh không, bất luận kẻ nào đều có thể ở chỗ này dừng lại.

Tóc bạc thiếu nữ quan sát Mạc Vô Kỵ một phen nói:

- Lang Vương Sơn yêu thú giết sư tỷ của ta, ta muốn giết sạch những súc sinh này, hủy diệt cái chỗ này, ngươi tránh ra.

Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm do dự, trực tiếp lui ra phía sau.

Hắn mơ hồ cảm giác được, cái này tóc bạc thiếu nữ có chút cổ quái. Hắn mở ra một trăm lẻ sáu nhánh mạch lạc, Nhân Tiên tầng bốn, coi như là Địa Tiên viên mãn ở trước mặt hắn, hắn cũng có thể thấy rõ ràng tu vi của đối phương. Mà cái này tóc bạc thiếu nữ, cảm giác của hắn rất là cổ quái. Rõ ràng thoạt nhìn đối phương chỉ có Nhân Tiên hậu kỳ cấp độ, nhưng cho Mạc Vô Kỵ cảm giác, thiếu nữ này so với Trúc Khúc còn còn đáng sợ hơn rất nhiều.

Trúc Khúc thực lực chân chính sự thực tương đương với Địa Tiên hậu kỳ, người thiếu nữ này so với Địa Tiên hậu kỳ còn phải kinh khủng hơn, đây chẳng phải là Địa Tiên viên mãn, thậm chí hơn hắn Địa Tiên tồn tại?

- Chờ một chút, ngươi lưu lại tại nơi này có phải hay không là cũng thuộc về với Lang Vương Sơn? Chỉ cần là Lang Vương Sơn, ta đều sẽ không bỏ qua.

Tóc bạc thiếu nữ gọi lại Mạc Vô Kỵ, giọng nói bộc phát hung ác nói.

Mạc Vô Kỵ có một loại dự cảm, người nữ nhân này dường như tại đối với hắn cố ý chém gió.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 397: Thiếu Nữ Tóc Bạc

- Không phải.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, thân hình lắc lư, đã mượn Phong Độn Thuật từ tại chỗ rời đi.

Này thiếu nữ tóc trắng luôn mồm muốn báo thù, thế nhưng nàng trong mắt cũng không có bao nhiêu cừu hận, tựa hồ đối với chính bản thân càng cảm thấy hứng thú một phần. Tại trong thời gian ngắn trong vòng, Mạc Vô Kỵ đã chuyển hoán mấy ý niệm trong đầu. Hắn thậm chí đang suy nghĩ, nếu mà hắn đối với nữ tử này cảm thấy hứng thú, có thể hay không trước hết để cho nàng nóng lòng biện giải cho mình, sau đó đột ngột động thủ?

Cộng thêm người nữ nhân này thực lực hắn căn bản là nhìn không thấu, bất kể có phải hay không là, Mạc Vô Kỵ trả lời sau đó, rời đi trước tại chỗ rồi lại nói.

- Di!

Thiếu nữ tóc trắng kinh dị một tiếng, tại Mạc Vô Kỵ mới vừa rời đi, một đạo tay bóng dáng đã bắt ở tại Mạc Vô Kỵ (vốn) chỗ vị trí. Mạc Vô Kỵ nhanh chóng dời đi rồi thân ảnh tại đạo này tay bóng dáng dưới, trong nháy mắt tán loạn rơi.

Quả thế, Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt. Hắn khẳng định người thiếu nữ này so với thực lực của Trúc Khúc còn mạnh hơn, cũng may hắn cũng vừa mới vừa thăng cấp Nhân Tiên trung kỳ, không còn là trước cái kia Mạc Vô Kỵ.

Bởi vì tập kích của đối phương, Mạc Vô Kỵ thân hình lần nữa nhanh chóng di chuyển một cái, khoảng cách cái này thiếu nữ tóc trắng xa hơn một phần.

Thiếu nữ tóc trắng trong lòng trầm xuống, nàng cũng thật không ngờ thập nã cửu ổn tay bóng dáng, cư nhiên không có bắt được Mạc Vô Kỵ. Người này có thể trở thành là Tinh Không Bảng đệ nhất, quả nhiên là có chút môn đạo.

Thấy Mạc Vô Kỵ đối với nàng càng thêm phòng bị, khoảng cách nàng cũng xa hơn một phần, này thiếu nữ tóc trắng biết phải bắt được cái này trơn không lưu thu tên gia hỏa lại khó khăn một phần.

- Ngươi không phải là Lang Vương Sơn, vì sao phải trốn?

Thiếu nữ tóc trắng lớn tiếng quát lên, dường như không phải mới vừa nàng đánh lén Mạc Vô Kỵ, mà là Mạc Vô Kỵ đánh lén nàng bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ nhìn cái này thiếu nữ tóc trắng, mặt không thay đổi nói:

- Ta hoài nghi ngươi và Lang Vương Sơn này mới đúng là một phe, nếu không, làm sao lại ra tay với ta? Có bản lĩnh ngươi liền đem Lang Vương Sơn hủy diệt rồi, ta mới sẽ tin tưởng lời của ngươi.

- Ngươi trợn to chó mắt nhìn đi.

Này thiếu nữ tóc trắng nói xong, bỗng nhiên lấy ra một quả lửa đỏ bùa chú, đánh ra mấy đạo thủ quyết ném ra ngoài.

Bùa này thật giống như bắn ra mũi tên nhọn bình thường giống nhau, trong nháy mắt vừa vào xa xa Lang Vương Sơn, chỉ thời gian mấy hơi thở, Lang Vương Sơn liền bộc phát ra một trận tiếng sấm.

Mạc Vô Kỵ nhìn như trứng gà bị gõ bể bình thường giống nhau bùng nổ Lang Vương Sơn, càng là trợn mắt hốc mồm. Loại này bùa chú thật là

đáng sợ, đây quả thực có thể hủy diệt một cái tinh cầu. Người nữ nhân này thật mạnh.

Thiếu nữ tóc trắng tuy rằng tiếc một quả bùa chú, cũng may nàng phá huỷ Lang Vương Sơn, tiểu tử này hẳn là tin tưởng nàng và Lang Vương Sơn có cừu oán sao??

Khi nàng quay đầu thời điểm, nhất thời là cuồng nộ không dứt. Mạc Vô Kỵ lại đang nàng nổ nát Lang Vương Sơn thời điểm, thừa cơ trốn.

...

Đối mặt cái này đáng sợ thiếu nữ tóc trắng, Mạc Vô Kỵ biết phi thuyền không cách nào trợ giúp hắn chạy trốn, hắn điên cuồng thi triển Phong Độn Thuật, thế nhưng rất nhanh thần niệm của hắn liền mơ hồ bắt lấy tới rồi cái kia thiếu nữ tóc trắng. Cô gái kia tốc độ so với hắn Phong Độn Thuật còn phải nhanh một chút.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ, tại đây trong tinh không, hắn Phong Độn Thuật sẽ suy giảm, yêu cầu tự thân huy động gió nhẹ mới có thể bỏ chạy, mà không có khả năng mượn thiên nhiên bên trong gió nhẹ. Tiếp tục như vậy nữa mà nói, chỉ cần nửa ngày không tới, hắn cũng sẽ bị người nữ nhân này đuổi tới.

Mạc Vô Kỵ lập tức đình chỉ Phong Độn Thuật, bắt đầu không gian thuấn di, thuấn di phương hướng cũng là rời xa Chân Tinh phương hướng. Loại này Ma Nữ nếu mà mang tới Chân Tinh phương hướng đi, đó chính là một cái tai nạn. Cái loại này kinh khủng bùa chú, có lẽ chỉ cần hai đến 3 miếng, thì có thể làm cho Chân Tinh sụp đổ rơi.

Một canh giờ trôi qua sau đó, Mạc Vô Kỵ liền biết người nữ nhân này chẳng những mạnh hơn Trúc Khúc, hơn nữa mạnh còn chưa phải là một điểm hai điểm.

Hắn đã từng cũng là dùng không gian thuấn di tránh né Trúc Khúc truy sát, lúc đó hắn còn mang theo Nông Thục Nghi, coi như là như vậy,

một ngày sau, cũng bỏ rơi Trúc Khúc. Hiện tại hắn không có mang người, thăng cấp tới rồi Nhân Tiên tầng bốn, không gian thuấn di tốc độ cùng phạm vi đều không phải là trước có thể so sánh. Coi như là như vậy, hắn vẫn như cũ không bỏ rơi được phía sau cái kia thiếu nữ tóc trắng.

Này thiếu nữ tóc trắng thật giống như cùng hắn có Tam Giang tứ hải thâm cừu bình thường giống nhau, dù cho theo đuổi một ngày, cũng không có bất kỳ buông tha dự định.

Mạc Vô Kỵ bắt đầu cân nhắc trường kỳ tác chiến ý nghĩ, dù cho hắn có tam nhánh Trữ Nguyên Lạc còn có một nhánh Trữ Thần Lạc, nhưng cũng không cách nào đứng vững người nữ nhân này lâu dài đuổi kịp.

Ở trên không bên trong thuấn di trong quá trình, Mạc Vô Kỵ bắt đầu lấy ra linh tủy thạch cô hấp thu.

Dùng thực lực của hắn bây giờ, mặc dù không cách nào mượn linh tủy thạch cô trong khoảng thời gian ngắn tăng cường tu vi, cần linh tủy thạch cô khôi phục bộ phận nguyên khí, vẫn là có thể làm được.

Mấy tháng, ở nơi này một đuổi một chạy bên trong vượt qua.

Thiếu nữ tóc trắng càng đuổi trong lòng càng là phiền muộn, nàng nhìn ra, Mạc Vô Kỵ không gian thuấn di liên cả không gian quy tắc da lông cũng không tính. Nàng hết lần này tới lần khác liền đuổi không kịp, nàng cũng hết lần này tới lần khác sẽ không loại này liên cả da lông cũng không tính không gian thuấn di.

Càng làm cho nàng buồn bực là, Mạc Vô Kỵ coi như là mạnh hơn nữa, cũng bất quá là một cái tầng thấp con kiến hôi, vì sao có vô cùng vô tận nguyên lực nàng rất rõ ràng, dù cho Mạc Vô Kỵ có linh thạch hấp thu có thể khôi phục bộ phận nguyên lực, thời gian dài, cũng sẽ bị nàng đuổi theo. Nhưng này đều vài tháng trôi qua, nàng và Mạc Vô Kỵ giữa đó khoảng cách dường như cũng không có rút ngắn bao nhiêu.

Thiếu nữ tóc trắng càng nghĩ trong lòng càng buồn bực, nghĩ không phải là của nàng thực lực bị thiên địa quy tắc áp chế, nàng một bước liền có thể đuổi theo cái này con kiến hôi, sau đó bóp chết hắn. Hiện tại nàng chỉ có thể cùng một cái con kiến hôi chơi đuổi theo trốn vui chơi.

Mạc Vô Kỵ càng trốn trong lòng càng là lo lắng, hắn biết rõ tình trạng của mình, thời gian mấy tháng, mặc dù hắn cùng này thiếu nữ tóc trắng giữa đó khoảng cách cũng không có rút ngắn, thế nhưng là hắn biết loại trạng thái này đã duy trì liên tục không được bao lâu. Hắn có thể hấp thu linh tủy thạch cô khôi phục nguyên lực không giả, nhưng vậy cũng cản không nổi tiêu hao trình độ. Hơn nữa hắn linh tủy thạch cô cũng sắp tiêu hao hết, một khi linh tủy thạch cô tiêu hao hết, linh thạch khôi phục tốc độ kém hơn.

Lại có một (tháng) không tới, chỉ cần hắn Trữ Nguyên Lạc nguyên lực hao hết, đó chính là hắn đi hướng tử vong thời điểm.

Quả nhiên, không tới một tháng, chỉ nửa (tháng) thời gian, này thiếu nữ tóc trắng liền càng ngày càng tới gần Mạc Vô Kỵ.

Thần niệm bên trong, Mạc Vô Kỵ thân ảnh càng ngày càng rõ ràng, thiếu nữ tóc trắng trong lòng cười nhạt, cho ngươi trốn.

Mạc Vô Kỵ thả chậm tốc độ của mình, cũng không lại tiếp tục tiêu hao Trữ Nguyên Lạc bên trong nguyên lực, hắn biết tiếp tục trốn đi xuống không có bất kỳ tác dụng, chỉ có liều mạng đánh một trận.

Một đạo rực rỡ sáng mờ xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ thần niệm trong vòng, tại nơi sáng mờ bên trong, Mạc Vô Kỵ cảm nhận được một loại hắn hướng tới cùng theo đuổi đồ đạc. Dường như ẩn chứa trong đó một loại đẳng cấp cao hơn đạo vận, cái loại này đạo vận để cho người ta cả người thư sướng.

Một loại không cách nào nói tâm tình nảy lên Mạc Vô Kỵ trong lòng, hắn thậm chí nhiều hơn một loại ý niệm trong đầu, này sáng mờ là nghiền nát sáng mờ. Mà này sáng mờ chính là từ cao hơn mặt biên cấp

độ rơi xuống, là hướng dẫn Địa Tiên viên mãn cường giả bước vào đẳng cấp cao hơn mặt biên sáng mờ.

Chẳng lẽ mình nhân phẩm đại bạo phát, tại Nhân Tiên cảnh giới liền có thể cảm nhận được Phá Toái Hư Không phi thăng sáng mờ đây cũng không phải là không có khả năng, dù sao hắn mặc dù mới Nhân Tiên tầng bốn, nhưng thực lực của hắn thế nhưng là Địa Tiên viên mãn.

Về phần loại này phi thăng sáng mờ là bởi vì thực lực đoán được hiện, hay là bởi vì cảnh giới đoán được hiện, Mạc Vô Kỵ đã không có thời gian lo lắng. Hắn không chút do dự đánh về phía này sáng mờ ở giữa.

Đổi thành bình thường, hắn hoặc là còn có thể suy tính một chút, này sáng mờ tới cùng có vấn đề hay không, hiện tại hắn chỉ cần có dũng khí dừng lại, lập tức liền phải đối mặt cái kia thiếu nữ tóc trắng động thủ. Mặc dù hắn còn không có cùng thiếu nữ tóc trắng chân chính động thủ qua, hắn cũng biết mình khẳng định không phải là đối thủ của đối phương.

- Ầm!

Hấp lực cường đại xoắn tới, lúc này, Mạc Vô Kỵ coi như là muốn chạy đi cũng không cách nào làm được, hắn chỉ có thể theo loại này đinh ốc hình hấp lực điên cuồng hạ lạc.

Đây tuyệt đối không phải là Phá Toái Hư Không, Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, trong đầu điên cuồng vận chuyển, muốn tìm được biện pháp tốt hơn.

- Ầm!

Cũng không biết qua bao lâu, Mạc Vô Kỵ hai chân rơi vào thực địa, lại đem mặt đất đạp từng đợt nổ vang.

Tuy tiện Mạc Vô Kỵ hay vẫn là không có có nghĩ ra chân chính biện pháp tốt, hắn đã là trước tiên rời đi tại chỗ, đồng thời nhìn bốn phía.

Lập tức Mạc Vô Kỵ khiếp sợ phát hiện, tại so đo xa xa một cái bên trong cốc bộ, cũng không là rất lớn địa phương ngồi hơn mười người. Những người này đều cùng nhau nhìn hắn, dường như đang chờ hắn nói chuyện.

Cảm thụ được bọn người kia thực lực mỗi một người đều rất mạnh, Mạc Vô Kỵ chưa từng có đi, mà là xoay người liền (muốn) lần nữa rời đi. Rất nhanh hắn liền phát hiện, bản thân thần niệm cùng nguyên lực ở chỗ này tựa hồ bị ngăn lại.

Chỉ sát na thời gian, Mạc Vô Kỵ liền hiểu rõ ra. Hắn rốt cuộc hiểu rõ này mười mấy người vì sao phải núp ở bên trong cốc bộ địa phương nhỏ, cái chỗ này không cách nào thi triển nguyên lực, cũng không cách nào mở rộng thần niệm.

- Bành!

Lại là một trận trầm muộn tiếng sấm truyền đến, Mạc Vô Kỵ lập tức chiếm cứ một cái địa thế có lợi. Hắn biết rõ, cái kia thiếu nữ tóc trắng xuống.

So với trước mà nói, Mạc Vô Kỵ (phải) có sức lực nhiều hơn. Chí ít hắn còn có 3 nhánh Trữ Nguyên Lạc cùng một cái Trữ Thần Lạc. Dù cho nguyên lực lại bị áp chế không có khả năng ngưng tụ, hắn Trữ Nguyên Lạc bên trong nguyên lực vẫn như cũ có thể trực tiếp sử dụng.

- Ngươi không phải là rất có thể chạy sao? Tiếp tục chạy a.

Thiếu nữ tóc trắng ánh mắt từ bên trong cốc bộ thập trên người mấy người quét một cái, liền rơi vào Mạc Vô Kỵ trên người. Đồng thời từng bước một đi hướng Mạc Vô Kỵ, hạp cốc này nhỏ hẹp như vậy, Mạc Vô Kỵ căn bản là trốn không thoát.

Này tinh không trong thung lũng thì ra (vốn) là người đều hiểu được, thì ra hai người này là một cái đuổi theo một cái trốn tiến vào bên trong này. Hiểu rõ cái này sau đó, càng là không có người nói chuyện.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại này thiếu nữ tóc trắng, trực tiếp nhào qua, một quyền đánh về phía thiếu nữ tóc trắng. Hắn cũng không tin này thiếu nữ tóc trắng còn có thể giống như hắn, bản thân có Trữ Nguyên Lạc.

- Muốn chết!

Thiếu nữ tóc trắng cười lạnh một tiếng, hai chân dùng sức nhảy lên, đồng thời giang hai tay.

Lập tức sắc mặt của nàng liền tái nhợt nàng phát hiện nguyên lực của mình ở chỗ này căn bản là không cách nào thi triển, không chỉ như thế, nàng thần niệm cũng không cách nào công kích đối phương.

- Ầm! Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ một quyền này hoàn thành đánh vào này thiếu nữ tóc trắng xương đùi chỗ.

Dù cho Mạc Vô Kỵ nguyên lực hầu như tiêu hao hầu như không còn, một quyền này cũng có bình thời một phần mười uy lực. Một trận thấm lòng người xương cốt tiếng vỡ vụn âm, coi như là trước kia tại trong thung lũng hơn mười người cũng đều đứng lên. Nơi này tồn tại đều là Địa Tiên viên mãn, không có có một cái không rõ ràng lắm Mạc Vô Kỵ dùng là nguyên lực. Tại cái chỗ này, còn có thể thi triển nguyên lực?

- Ngươi...

Thiếu nữ tóc trắng ngồi co trên đất, khiếp sợ chỉ vào Mạc Vô Kỵ, nàng thần niệm không có khả năng phóng ra ngoài, nguyên lực cũng bị trói buộc lại. Mạc Vô Kỵ vì sao có thể điều khiển nguyên lực đối với nàng động thủ?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 398: Khiêu Chiến Lang Vương

- Ngươi cái gì ngươi?

Mạc Vô Kỵ hung hãn nói:

- Lão tử cùng ngươi không thù không oán, ngươi đuổi theo ta thời gian mấy tháng, ngày hôm nay lão tử cả vốn lẫn lời đều muốn phải thu hồi lại.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ lần nữa một quyền đánh ra. Một quyền này đối với điều này thiếu nữ tóc trắng bên trong đan điền, hắn quyết định lại đem này thiếu nữ tóc trắng Linh Lạc cho phá huỷ sẽ chậm chậm ép hỏi.

Thiếu nữ tóc trắng trong mắt lộ ra kinh hoảng, tay lướt qua một cái từ trong giới chỉ lấy ra một quả bùa chú, bùa chú ngay lập tức kích phát, cuồn cuộn nổi lên một vòng bạch quang chói mắt.

Bạch quang trong, này thiếu nữ tóc trắng trong lòng thầm than, nàng biết mình nhiệm vụ thất bại. Thật vất vả đi tới nơi này một phương tinh không, hiện tại lại yêu cầu trực tiếp phá không trở về. Lại muốn tới nơi này, chỉ sợ chuyện không phải dễ dàng như vậy.

Vốn không có khả năng thất bại nhiệm vụ, hiện tại hết lần này tới lần khác liền thất bại. Cũng may nàng thần niệm còn có thể quanh thân vờn quanh, làm cho nàng kích phát bùa chú, nếu không, này cái mạng nhỏ nói không chừng đều có thể ở tại chỗ này.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ một quyền này cuốn lên nguyên lực càng là cuồng bạo, trực tiếp lại đem này thiếu nữ tóc trắng chỗ ở vị trí đánh ra một cái to lớn (cái hố).

Thế nhưng Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm mừng rỡ, hắn tại đánh ra một quyền này thời điểm, liền biết này thiếu nữ tóc trắng kích phát bùa chú trốn.

Quả nhiên, trong to lớn (cái hố) không có gì cả.

Thiếu nữ tóc trắng lợi dụng bùa chú bỏ chạy một màn này, hầu như tất cả mọi người để ở trong mắt. Nguyên bản thung lũng chỗ sâu mười mấy người càng là trợn mắt hốc mồm, nếu mà tiến đến có thể tùy tùy tiện tiện liền đi rơi, vậy bọn họ sớm đã đi.

- Nàng đi như thế nào?

Một người tu sĩ sững sờ hỏi một câu, không có người trả lời hắn, bởi vì không có ai biết hắn là thế nào đi.

- Xin hỏi vị đạo hữu này, vừa rồi mượn bùa chú rời đi nơi đây là người phương nào

Mục Ảnh Kiều rất xa đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền hỏi.

Tuy tiện Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn tựa cùng phàm tục người bình thường giống nhau, thế nhưng nơi này không có ai có dũng khí lại đem Mạc Vô Kỵ xem như hạng người phàm tục. Càng là không người nào dám đi ra ngoài, đứng ở Mạc Vô Kỵ đối diện.

Một cái phàm tục người, có thể lại đem một cái có thể rời đi cái này tinh không thung lũng người ầm thương? Một cái phàm tục người có thể ở loại địa phương này thi triển nguyên lực?

- Ta cũng không biết.

Mạc Vô Kỵ đơn giản trả lời một câu, ánh mắt từ trên người Mục Ảnh Kiều quét một cái, liền rơi vào phía ngoài cùng Thương Huyết trên người.

Cái này thân hình cao lớn nam tử tóc đỏ hắn có chút quen thuộc, bị hắn giết chết Thương Tuyệt thì có loại khí tức này.

- Ngươi là Mạc Vô Kỵ?

Thương Huyết cũng trong lúc đó nhận ra Mạc Vô Kỵ, mặc dù hắn chưa từng thấy qua Mạc Vô Kỵ, hắn sớm xem qua Mạc Vô Kỵ hình ảnh. Phải biết rằng hắn truy sát chính là Mạc Vô Kỵ, lúc này Mạc Vô Kỵ đang ở trước mắt, hắn há có thể không nhận ra Mạc Vô Kỵ?

- Ngươi là cái kia Tinh Không Lang Vương sao?? Nghe nói ta chém giết ngươi sói con sau đó, ngươi chung quanh đuổi giết ta?

Mạc Vô Kỵ đưa tay, Thiên Cơ Côn rơi ở trong tay.

Người khác tiên tầng bốn thực lực, thật đúng là muốn thử xem Tinh Không Lang Vương này.

Vẫn đang đuổi giết Mạc Vô Kỵ Tinh Không Lang Vương trái lại có chút do dự, hắn thế nhưng là tận mắt thấy Mạc Vô Kỵ ở chỗ này còn có thể động thủ. Một khi hắn và Mạc Vô Kỵ đánh nhau, đối phương chỉ cần đưa hắn từ nơi này thu hẹp địa phương bức ra đi, vậy thì ý nghĩa hắn chỉ có thể chờ chết.

Về phần Mạc Vô Kỵ tu vi, hắn đã không suy nghĩ thêm. Có thể đi vào cái chỗ này, nhất định là Địa Tiên viên mãn mới đúng là. Hắc Hồ đại nhân cũng đã nói, không phải là Địa Tiên viên mãn, tuyệt đối không gặp được này phi thăng thải hà.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi chính là người thu được Tinh Không Bảng đệ nhất?

Hắc Hồ bỗng nhiên ngăn ở phía trước Thương Huyết hỏi.

Nghe được Hắc Hồ câu hỏi, Chân Tinh Biên Song Bích, Mục Ảnh Kiều, Lâu Xuyên Hà bọn người là nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, hiển nhiên đều muốn biết Mạc Vô Kỵ có đúng hay không Tinh Không Bảng đệ nhất.

Mạc Vô Kỵ nghe đến đây câu hỏi, nhất thời nhíu mày. Hắn Tinh Không Bảng đệ nhất chuyện Chân Tinh tu sĩ xác thực đều biết, nhưng không có khả năng truyền tới nơi này a?

Phải biết rằng hắn một đường không gián đoạn không gian thuấn di, tiếp cận một năm mới đến nơi đây, của người nào tin tức cường đại như vậy? Nhìn xem những người này, liền biết bị vùi lấp tại cái chỗ này không phải là một ngày hai ngày.

- Ngươi là người nào?

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm cái này nhỏ gầy hắc phu nữ tử, trong giọng nói mang theo một phần đề phòng. Hắn cũng không phải là tay mơ, tuy tiện đập vào mắt quét một cái, hắn cũng có thể thấy được, trong này ngồi mười mấy người, dường như phân vài giúp.

- Lang Vương Sơn Hắc Hồ?

Hắc Hồ thản nhiên nói, trong giọng nói mang theo một tia cường hãn.

- Lang Vương Sơn a, địa phương ta ghét nhất, không trả lời ngươi.

Mạc Vô Kỵ lựa chọn cự tuyệt trả lời Hắc Hồ. Hắn cũng càng là cẩn thận, chỉ cần một Lang Vương hắn không sợ, nếu mà hơn nữa một cái Hắc Hồ, hắn cũng có chút kiêng kỵ.

- Mạc đạo hữu, tại hạ Biên Song Bích, nếu(như) ngươi là Chân Tinh tới tu sĩ, có thể đi thẳng đến chúng ta bên này.

Biên Song Bích cũng đứng lên, đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

Mạc Vô Kỵ quét một cái Biên Song Bích nói phương vị, hắn lắc đầu chưa từng có đi. Chỗ đó thật sự là quá nhỏ một chút, đi qua chịu tội. Hắn nhưng không có thói quen chính bản thân lúc tu luyện, bên người gang tấc địa phương an vị lấy người xa lạ.

Di, chờ một chút, Biên Song Bích, tên này dường như có chút quen thuộc.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ cũng nhớ tới Biên Song Bích là ai, đây chính là Chân Tinh đại năng giả a. Tinh Không Bảng thứ hai tồn tại, tên này thế nào bị nhốt tại địa phương này nếu không phải hắn Mạc Vô Kỵ, mấy nghìn năm qua, tên này nhưng vẫn là Tinh Không Bảng đệ nhất tới.

- Được rồi, ta đến giới thiệu cho ngươi một chút. Vị này chính là Mục Ảnh Kiều, Tinh Không Bảng thứ ba, mấy năm trước hắn vẫn còn là thứ hai tới.

Biên Song Bích chỉ vào cách hắn cách đó không xa một người râu dài nam tử nói.

Mục Ảnh Kiều? Tên này lại là một cái đại năng giả a. Không sai, đích thật là Tinh Không Bảng thứ hai, bất quá bị chính bản thân làm tiếp.

- Đây là Lâu Xuyên Hà, tới nơi này không lâu sau.

Biên Song Bích lại chỉ vào một người thoạt nhìn tựa cùng tinh không người lưu lạc bình thường vậy nam tử nói.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền đưa mắt từ trên người Mục Ảnh Kiều dời đến Lâu Xuyên Hà trên người, nếu như nói quan hệ gần hơn một phần, này Lâu Xuyên Hà quan hệ với hắn so với Biên Song Bích, Mục Ảnh Kiều (phải) càng thêm thân thiết. Lâu Xuyên Hà là thật tinh thứ tư Tinh Chủ, về sau mất tích, không nghĩ tới lại đi tới cái địa phương quỷ quái này.

Mà hắn là Chân Tinh thứ tám Tinh Chủ, nếu là đợi lát nữa động lên tay đến, chỉ cần hắn lượng minh thân phận, nói vậy Lâu Xuyên Hà sẽ

xuất thủ giúp một tay.

- Vị này chính là Phương kỳ, tại bên cạnh Phương kỳ chính là Khuất Dương. Phương Kỳ đến từ Chân Tinh Thất Lạc Đại Lục, Khuất Dương là Tuyệt Đao Tông tông chủ.

Theo Biên Song Bích giới thiệu, Mạc Vô Kỵ chú ý tới Phương kỳ tuổi tác thoạt nhìn rốt cuộc là già nhất nơi này, tóc trắng xoá, dường như tùy thời đều có thể đi tới tuổi thọ tới hạn. Tên này là Thất Lạc Đại Lục tới, coi như là cùng hắn đến từ một chỗ, Mạc Vô Kỵ đối với hắn gật đầu.

Về phần Khuất Dương, tựa cùng hắn tông môn bình thường giống nhau, đứng ở nơi đó thật giống như thẳng tắp thông xanh bình thường giống nhau, sau lưng hắn vác sau lưng một thanh không vỏ đại đao, thân đao thuần khiết không gì sánh được, không nhìn ra có bất kỳ địa phương kỳ quái. Tên này để cho Mạc Vô Kỵ nhớ lại Độc Hành Hồng Kết, hắn lần đầu tiên thấy Độc Hành Hồng Kết thời điểm, phía sau Độc Hành Hồng Kết cũng là vác một thanh không vỏ kiếm.

Kể cả chính hắn ở bên trong, Biên Song Bích chỉ giới thiệu năm người. Rất hiển nhiên, người còn lại không phải là Chân Tinh.

- Mạc đạo hữu, ngươi mới vừa từ Chân Tinh mà đến, không biết ta Tuyệt Đao Tông tốt không?

Đứng đó như thông xanh bình thường vậy nam tử bỗng nhiên đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền hỏi

Bởi vì Biên Song Bích giới thiệu, Mạc Vô Kỵ biết hắn gọi Khuất Dương. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ đối với hắn rất có hảo cảm, người này đứng ở nơi đó liền có một loại khí khái.

Bất quá đối với Tuyệt Đao Tông, Mạc Vô Kỵ không biết phải làm thế nào trả lời. Hắn là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, các đại tông môn tự nhiên rõ ràng, lại chưa từng nghe nói Tuyệt Đao Tông. Này rất rõ ràng, chính là

Tuyệt Đao Tông đã cùng tên này bình thường giống nhau, bị cái tông môn khác tiêu diệt.

Thấy Mạc Vô Kỵ không nói gì, Khuất Dương trong mắt hiện lên một chút ảm đạm, nói lần nữa:

- Vô luận là chuyện gì, còn xin Mạc đạo hữu nói cho ta biết. Ta Khuất Dương cũng biết Tuyệt Đao Tông đệ tử tính tình quá trực tiếp, coi như là lại cái gì không tốt địa phương, ta cũng có thể hiểu được.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Khuất đạo hữu, Tuyệt Đao Tông chỉ sợ là từ Chân Tinh biến mất. Bởi vì ta cũng không có nghe nói qua Tuyệt Đao Tông cái này tông môn.

Mục Ảnh Kiều dường như biết Khuất Dương tính cách, nhanh chóng ngắt lời nói:

- Tuyệt Đao Tông chỗ hẻo lánh, môn nội đệ tử cũng không thường tại Chân Tinh đi lại, Mạc đạo hữu không biết cũng có thể hiểu được.

Mạc Vô Kỵ không muốn lừa dối Khuất Dương người như thế, hắn lắc đầu nói:

- Không phải là, ta là Tinh Chủ Tinh Đế Sơn hiện tại, hắn là còn không đến mức tính sai chuyện này.

- Ngươi là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ?

Vẫn có chút trầm mặc, Lâu Xuyên Hà bỗng nhiên kinh thanh hỏi.

Mạc Vô Kỵ đối với Lâu Xuyên Hà liền ôm quyền:

- Mạc Vô Kỵ ra mắt lâu tiền bối, không sai, ta chính là Tinh Đế Sơn hiện tại Tinh Chủ, cũng là thứ tám Tinh Chủ.

- Ha ha ha ha...

Lâu Xuyên Hà bỗng nhiên cười ha ha, hắn rơi vào cái chỗ này, kỳ thực lo lắng nhất chính là Chân Tinh. Hắn và Biên Song Bích, Mục Ảnh Kiều đám người bất đồng. Biên Song Bích, Mục Ảnh Kiều đám người một lòng vì đại đạo, Chân Tinh coi như là bị hủy, bọn họ cũng cũng sẽ không để ý nhiều. Hắn là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, sư phụ hắn Nhạc Thiên Nhất cũng là vì Chân Tinh ngã xuống tinh không chiến trường.

Không nghĩ tới nhiều năm sau đó, hắn ở chỗ này nhìn thấy Tinh Đế Sơn Tinh Chủ mới. Đó cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là Tinh Chủ này là Tinh Không Bảng đệ nhất. Làm Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, hắn quá rõ Tinh Không Bảng đệ nhất hàm kim lượng này, nhất định phải chém giết vô cùng vô tận dị tộc mới có thể lên đỉnh.

Trên thực tế tại hắn rời đi Chân Tinh sau đó, Chân Tinh cùng dị tộc chiến đấu vẫn ở vào hoàn cảnh xấu bên trong, cho nên hắn vẫn lo lắng Chân Tinh an nguy. Cộng thêm trước Tinh Không Lang Vương Thương Huyết vào nói, hắn thì càng là lo lắng.

- Mạc đạo hữu, Chân Tinh làm sao?

Lâu Xuyên Hà cười to sau đó hỏi. Tinh Đế Sơn ra Mạc Vô Kỵ cường đại Tinh Chủ như vậy, Chân Tinh sẽ không bị diệt.

Mạc Vô Kỵ đối với Lâu Xuyên Hà cảm quan trong nháy mắt lên cao, nơi này mấy cái Chân Tinh tu sĩ, không ai hỏi Chân Tinh, chỉ có Lâu Xuyên Hà người này đảm nhiệm qua Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, mới chính thức quan tâm Chân Tinh an nguy.

- Lâu tiền bối, không cần phải lo lắng. Tại trước khi ta đi vào nơi này, ta đã đem Chân Tinh chế tạo như thiết thông bình thường giống nhau, về phần dị tộc bị ta giết không dám tới gần Chân Tinh. Bây giờ nhìn thấy Lang Vương Sơn nhãi con ở chỗ này, ta càng là yên tâm.

Mạc Vô Kỵ đối với Lâu Xuyên Hà giải thích qua sau đó, giơ giơ lên Thiên Cơ Côn trong tay.

Hắn khẳng định chỉ cần hắn đối phó Tinh Không Lang Vương, Lâu Xuyên Hà nhất định sẽ đứng ở hắn bên này. Có người hỗ trợ, hắn tự nhiên sẽ không khách khí với Tinh Không Lang Vương.

- Động thủ đi, lão Lang. Được rồi, còn muốn nói cho ngươi một việc, Lang Vương Sơn hiện tại hóa thành trong tinh không thiên thạch. Còn có, nhà ngươi có thằng nhãi con tên gì Thương Tuyệt, cũng bị ta giết rồi.

Mạc Vô Kỵ nhảy qua trước vài bước, đứng ở đối diện Tinh Không Lang Vương.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 399: Lang Vương Nhượng Bộ

- Bản vương nuốt ngươi!

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, Thương Huyết hai mắt đỏ bừng, dương tay đã bắt ra bản thân pháp bảo. Quanh thân khí thế điên cuồng tăng lên, sát ý tràn ngập.

Mạc Vô Kỵ trong lòng mừng rỡ, cảnh giới của hắn so với Tinh Không Lang Vương thấp hơn rất nhiều, hắn sở dĩ nói ra những lời này, chính là muốn làm tức giận Tinh Không Lang Vương. Chỉ cần Tinh Không Lang Vương bị làm tức giận, đối với hắn chính là ưu thế lớn nhất. Tại loại địa phương này, hắn bản thân có Trữ Nguyên Lạc, còn bản thân có Trữ Thần Lạc, vốn là chiếm ở tại thượng phong.

Tinh Không Lang Vương Thương Huyết pháp bảo dĩ nhiên là đỉnh đầu vương miện, vương miện bị Thương Huyết tế xuất, trong nháy mắt kích ra từng vòng kim quang. Kim quang cuốn về phía Mạc Vô Kỵ, thẩm thấu đi ra cường đại sát ý.

Mạc Vô Kỵ vui mừng không sợ, Thiên Cơ Côn vung lên, đồng dạng huyễn hóa ra vô cùng côn ảnh. Tuy tiện đến bây giờ, Mạc Vô Kỵ cũng không có biết rõ ràng Thiên Cơ Côn rốt cuộc là tài liệu gì, nhưng Mạc Vô Kỵ biết hắn Thiên Cơ Côn không giống bình thường. Tại vô số lần trong chiến đấu, Thiên Cơ Côn nhưng chưa hề tổn thương qua. Dù cho hắn dùng Thanh Câm Chi Tâm thiêu đốt, Thiên Cơ Côn vẫn là hoàn hảo vô khuyết

- Ầm!

Khắp bầu trời côn ảnh cùng này từng vòng kim quang đánh vào cùng một chỗ.

Nguyên lực vỡ ra được, Mạc Vô Kỵ căng thẳng trong lòng, hắn nhất tâm muốn giết Thương Huyết, đồng thời cũng nhìn đúng Thương Huyết ở chỗ này không cách nào huy động nguyên lực cùng thần niệm. Lại quên mất một món chuyện gấp gáp, hắn mình bây giờ thực lực cũng là yếu bớt tới cực điểm.

Bị cái kia thiếu nữ tóc trắng một đường truy sát, hắn nguyên lực vốn là tiêu hao đến thất thất bát bát. Khi tiến vào trong này sau đó, lại đánh ra đi hai quyền, đối với tự thân nguyên lực tiêu hao quá lớn.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ theo bản năng lui về sau một phần.

Thương Huyết tức giận tận trời, không tự chủ theo sau. Thế nhưng một nhảy qua ra chỗ ở mình thung lũng ngôi cao sau đó, Thương Huyết tức giận tâm tình lập tức liền như nước đá tưới qua bình thường giống nhau. Hắn nguyên lực hoàn toàn ầm không đi ra, này kích vọng lại kim quang cũng trong nháy mắt yếu bớt xuống tới.

Mạc Vô Kỵ há có thể buông tha cơ hội như thế, hắn không chút do dự xông lên, một cước đá vào Thương Huyết ngực.

Kinh nghiệm chiến trận Mạc Vô Kỵ đã nhìn ra, này mười mấy người sở dĩ vùi ở tận cùng bên trong một mảnh kia nhỏ trong thung lũng, là bởi vì ở trong đó đối với thần niệm cùng nguyên lực cũng không trói buộc. Tinh Không Lang Vương chính là ví dụ, Tinh Không Lang Vương vốn có thể kích phát pháp bảo, tại đuổi theo sau khi ra ngoài, hắn kích phát pháp bảo uy lực trong nháy mắt đã đi xuống rơi xuống.

Cho nên hắn một cước này là muốn lại đem Thương Huyết hoàn toàn đá ra một mảnh kia nhỏ thung lũng chỗ, sau đó từ từ giáo huấn tên khốn kiếp này.

- PHỐC!

Dù cho Mạc Vô Kỵ nguyên lực tiêu hao thất thất bát bát, một cước này vẫn như cũ để cho Thương Huyết há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra.

Bất quá Thương Huyết cũng không có bị Mạc Vô Kỵ đá ra đi, mà là bị một cây trường tiên cuốn lần nữa kéo về này phiến nhỏ thung lũng chỗ.

Thương Huyết cũng hoàn toàn bình tĩnh lại, dù cho Lang Vương Sơn bị đánh nát, nơi này hắn cũng không có thể cùng Mạc Vô Kỵ động thủ. Động thủ đó chính là muốn chết.

Cuốn đi Thương Huyết chính là thấp bé Hắc Hồ.

- Mạc Vô Kỵ, không sai, còn tuổi nhỏ lại có thể nhập chủ Tinh Đế Sơn, còn có thể trở thành là Tinh Không Bảng đệ nhất. Nếu là ta không có đoán sai, ngươi hắn là vẫn chưa tới Địa Tiên tu vi sao? Dù cho ngươi mạnh hơn nữa, không tới Địa Tiên tu vi, cũng không cách nào trở về Lang Vương Sơn. Lui một bước nói, dù cho ngươi đã Địa Tiên viên mãn, há có thể phá huỷ Lang Vương Sơn?

Hắc Hồ giọng nói bình tĩnh, lại mang theo một phần xem thường ý tứ hàm xúc. Con trai của Thương Huyết Thương Tuyệt bị giết, nàng coi như không nghe được. Nàng để ý là Lang Vương Sơn, nàng cũng không tin Mạc Vô Kỵ có thể phá huỷ Lang Vương Sơn.

Mạc Vô Kỵ tại loại địa phương này còn bản thân có nguyên lực cùng thần niệm, nhất định có bí mật của mình. Cái này cũng cũng không ngạc nhiên, người nơi này, cái nào không có bí mật của mình

Thương Huyết này mới phản ứng được, đúng vậy, Mạc Vô Kỵ mới vừa rồi cùng hắn được rồi một chiêu, tuy rằng một cước đưa hắn đạp thổ huyết, hắn vẫn như cũ cảm giác được Mạc Vô Kỵ tu vi dường như không tới Địa Tiên. Một cái không tới Địa Tiên tu sĩ, làm sao có thể phá huỷ Lang Vương Sơn?

- Nếu là ta không có đoán sai, vào phá hư sáng mờ hẳn là trước cái kia tóc bạc nữ nhân kích phát, sau đó ngươi nhìn thấy sau đó bỏ chạy tiến vào rồi sao??

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Hắc Hồ lần nữa thản nhiên nói, dường như những thứ này đều là nàng tận mắt thấy.

Mạc Vô Kỵ giật mình, này thật là có khả năng a. Này tóc bạc cô gái thực lực rất mạnh, có thể kích phát phá hư sáng mờ cũng rất như thường.

- Hai đánh một sao? Ta Tinh Đế Sơn cũng không sợ hãi. Mạc huynh đệ, nếu mà muốn phải tiếp tục thượng, tính ta Lâu Xuyên Hà một cái.

Tuy tiện Hắc Hồ chỉ là cứu Thương Huyết, cũng không có chủ động đối với Mạc Vô Kỵ động thủ, Lâu Xuyên Hà cũng là khó chịu, đi ra.

Hắc Hồ ánh mắt rơi vào Lâu Xuyên Hà trên người, châm chọc nói:

- Lâu Xuyên Hà, muốn thực sự đánh, ta Lang Vương Sơn cùng Cổ Nặc Tinh cũng không sợ hãi chính là, nơi này còn có mấy vị trung lập đạo hữu. Ta tin tưởng hắn môn cũng không muốn đánh nhau, ngươi xác nhận muốn đánh sao?

Hắc Hồ câu nói đầu tiên lại đem Cổ Nặc Tinh vài tên tu sĩ kéo ở tại cùng nhau, nàng khẳng định Cổ Nặc Tinh sẽ không cãi lại. Lang Vương Sơn cùng Cổ Nặc Tinh vốn là vẫn liên thủ cùng Chân Tinh vài tên cường giả chống lại, muốn đánh đấu tự nhiên cũng phải buộc chung một chỗ. Về phần còn lại hai gã chẳng biết lai lịch tinh không tu sĩ, cũng sẽ không hi vọng nơi này có thể đánh nhau.

Loại địa phương nhỏ này một khi đánh nhau, vậy thì hoàn toàn sẽ gặp hại, kết quả là mọi người không tốt.

Biên Song Bích bỗng nhiên nói:

- Lâu đạo hữu, Hắc Hồ đạo hữu nói rất đúng, hiện tại chúng ta đồng tâm hiệp lực, đích xác không có khả năng đánh nhau.

Lâu Xuyên Hà thản nhiên nói:

- Không đánh cũng có thể, lại đem địa bàn của ta nhường cho ta.

Trước hắn nhường ra phía ngoài cùng một mảnh địa phương, trong lòng vẫn khó chịu. Đáng tiếc hắn là tới chót nhất, Biên Song Bích cùng Mục Ảnh Kiều cùng là đầu, hơn nữa hai người này cùng Hắc Hồ còn có Phỉ Quân đều cam chịu giao dịch, hắn loại này khó chịu chỉ có thể âm thầm để ở trong lòng. Dù sao một mình hắn coi như là sẽ không thoải mái, cũng không có thể thế nào.

Hiện tại Tinh Đế Sơn trở lại một cái Tinh Chủ, vậy hắn loại này khó chịu liền không cần phải buồn bực ở trong lòng.

- Lâu tiền bối? Trước bọn họ chiếm giữ địa bàn của ngươi?

Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn giương lên, sát khí lần nữa cổ động.

Trước hắn đối với này một mảnh nhỏ địa phương xác thực không thèm để ý, hiện tại hắn đã biết này một mảnh nhỏ địa phương quý giá. Tinh Không Lang Vương có thể ở chỗ đó thi triển pháp thuật, đã nói lên này một mảnh nhỏ địa phương đối với tự thân không có trói buộc. Hắn cần gấp khôi phục thực lực, tự nhiên muốn đem nơi này cướp về.

Biên Song Bích khẽ nhíu mày, hắn có chút không thích lắm Lâu Xuyên Hà lời này. Ngược lại không phải là hắn muốn bắt quyền lực, mà là hắn cho rằng một đoàn thể nhất định phải có quy củ. Chỗ kia đích xác muốn thu hồi lại, bất quá những lời này hắn là hắn nói, mà không phải Lâu Xuyên Hà nói.

- Không sai, ta vốn chính là ở chỗ đó, tên hỗn đản này xuống lại đem ta đánh đuổi.

Lâu Xuyên Hà một chỉ Tinh Không Lang Vương chỗ ở vị trí.

Sau khi nói xong, hắn lại tiếp tục nói:

- Mạc sư đệ, chúng ta đều là đến từ Tinh Đế Sơn, cũng đều là Tinh Chủ, sau này đừng tiền bối tương xứng, huynh đệ chúng ta tương xứng. Tại cái chỗ này, hay là gọi huynh đệ.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ cũng không có nửa phần cố kỵ, đánh liền đánh, hiện tại có người trợ giúp, hắn có cái gì tốt cố kỵ.

- Thương Huyết, lại đem vị trí nhường cho bọn họ.

Hắc Hồ bỗng nhiên mở miệng nói.

Lâu Xuyên Hà nhìn lướt qua Hắc Hồ, lúc đó gọi hắn nhường ra vị trí cũng là nàng, hiện tại nàng lại để cho Thương Huyết trả lại cho mình, có thể thấy được hồ yêu này rất hiểu nhẫn nại.

Thương Huyết không nói nhảm, nhường ra vị trí cũ.

- Mạc sư đệ, ngươi nghỉ ngơi trước, chuyện khác một lát nữa rồi lại nói.

Lâu Xuyên Hà nhìn ra thực lực của Mạc Vô Kỵ cũng không có khôi phục.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, rơi vào Thương Huyết vị trí, giơ tay lên lấy ra một đống lớn địa phẩm linh thạch, điên cuồng khôi phục nguyên lực.

Nhìn Mạc Vô Kỵ bao trùm linh thạch tốc độ kinh khủng, nơi này tất cả mọi người là cũng hút hơi lạnh. Bọn họ đều là Địa Tiên cường giả, đều là ra mắt quen mặt. Hơn nữa tới chỗ này, càng là cường giả bên trong cường giả, bọn họ coi như là đang điên cuồng hấp thu linh khí, cũng sẽ không mạnh hơn Mạc Vô Kỵ.

...

Tại Mạc Vô Kỵ cuồng cuốn linh khí trong lúc tu luyện, không ai đi quấy rầy hắn. Vài ngày thời gian trôi qua rất nhanh, thực lực của Mạc Vô Kỵ cũng hoàn toàn khôi phục. Hắn bỗng đứng lên, cách đó không xa Tinh Không Lang Vương ánh mắt lại là vừa nhảy.

Hắn đối với Mạc Vô Kỵ đã có chút nhức đầu, tên này tại Chân Thần Cảnh thời điểm liền dám làm chuyện Trì Đồng không dám làm, giết hắn Lang Vương Sơn dòng chính bạch nhãn lang. Thực lực bây giờ mạnh mẽ đến loại tình trạng này, coi như là Mạc Vô Kỵ lập tức xông lại động thủ với hắn, hắn cũng sẽ không có nửa phần kỳ quái.

Mạc Vô Kỵ đột nhiên đứng lên, chẳng những là Thương Huyết chú ý tới hắn, coi như là người còn lại cũng đều chú ý hắn. Cùng Thương Huyết nghĩ giống y hệt nhau, không ai cho rằng Mạc Vô Kỵ là một cái an tĩnh tên gia hỏa. Sở dĩ an tĩnh vài ngày, hay là bởi vì thực lực không có khôi phục. Thực lực bây giờ khôi phục, coi như là Hắc Hồ cũng không có ý định đi khiêu khích Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đi ra cái kia nhỏ ngôi cao, lần nữa đi tới hắn rơi xuống vị trí, thần niệm mạnh mẽ quét ra đi. Cùng trước như nhau, thần niệm của hắn không cách nào mở rộng đi ra ngoài.

Hắn mạnh mẽ ngưng tụ linh nhãn, nhìn thấy vẫn như cũ chỉ là một mảnh hư không mà thôi.

- Mạc đạo hữu, cái chỗ này chúng ta sớm đã quan sát qua mấy nghìn năm, là không có cách nào đi ra.

Một người trung lập tu sĩ sợ Mạc Vô Kỵ làm ra cái gì chuyện ngu xuẩn, chủ động nhắc nhở Mạc Vô Kỵ một câu.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, xoay người đối với thung lũng bên trong hơn mười người nói:

- Có thể xin mọi người đi ra một chuyến hay không, ta tại đây bên trong thung lũng lại quan sát?

Mọi người hai mặt nhìn nhau, không có người trả lời lời của Mạc Vô Kỵ. Lại đem vị trí của mình nhường ra đi? Đứng ở đó không cách nào mở rộng thần thức, cũng không có thể thi triển nguyên lực địa phương đi? Này chẳng phải là để cho mình biến thành Mạc Vô Kỵ này cái thớt gỗ thượng thịt?

- Mạc đạo hữu, Mãng Hợi đạo hữu nói rất đúng, này trong ngoài chúng ta đều quan sát qua mấy nghìn năm, căn bản cũng không có lối ra.

Mục Ảnh Kiều trầm giọng nói.

Hắn cũng có chút không thích lời của Mạc Vô Kỵ, dù cho Mạc Vô Kỵ có nữa lá bài tẩy, tại cái chỗ này cũng là hậu bối.

Mạc Vô Kỵ lạnh nhạt nói:

- Ta chỉ là quan sát nửa nén hương thời gian, nếu mà nửa nén hương sau đó, ta không có phát hiện, ta bảo đảm từ nay về sau không quấy rầy mọi người tu luyện. Vạn nhất bị ta quan sát đi ra rồi một phần manh mối đâu nè? Nói không chừng mọi người có thể rời khỏi.

Mạc Vô Kỵ nói đến không quấy rầy mọi người lúc tu luyện, trong giọng nói để lộ ra nhàn nhạt châm chọc. Hắn sở dĩ muốn cho những người này tránh ra, chính là muốn thông qua linh nhãn quan sát. Nếu mà những người này đều ở bên trong, hắn linh nhãn chẳng khác nào bại lộ.

Tại cái chỗ này hắn tu vi yếu nhất, bảo lưu lá bài tẩy của mình vẫn có cần thiết.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 400: Tìm Kiếm Lối Ra

Thấy nửa ngày cũng không có người nhúc nhích, Lâu Xuyên Hà thứ nhất đi ra:

- Mạc sư đệ, ngươi tuy tiện kiểm tra, ta nhường lại.

- Ta cũng nhường lại.

Theo sát Lâu Xuyên Hà sau lưng lại là Tuyệt Đao Tông tông chủ Khuất Dương, từ khi Mạc Vô Kỵ nói Tuyệt Đao Tông đã không còn sau đó, hắn vẫn không có nói qua nói.

Mạc Vô Kỵ cũng thật không ngờ, Khuất Dương sẽ là cái thứ hai đứng ra.

- Mạc đạo hữu có thể chiếm giữ Tinh Không Bảng đệ nhất, ta cảm thấy hắn có tư cách nói yêu cầu này.

Biên Song Bích nói xong, bước chậm từ thung lũng trong chỗ sâu đi ra. Hắn vốn vị trí là tận cùng bên trong, cũng là cao nhất một cái. Đi tới tự nhiên là trải qua người còn lại.

Một người Cổ Nặc Tinh tu sĩ hừ lạnh một tiếng:

- Chúng ta làm sao biết hắn không phải là mượn cớ để cho chúng ta đi ra ngoài, sau đó một mình chiếm giữ hạp cốc này?

Bởi vì loại chuyện này thật là có khả năng, một khi Mạc Vô Kỵ độc địa, lại đem người khác dẫn sau khi rời khỏi đây, hắn một mình chiếm giữ nơi này, thật đúng là không ai lại có năng lực lại đi vào.

Biên Song Bích không để ý tới đáp lại hắn, vẫn là đi ra thung lũng. Biên Song Bích đi ra, Mục Ảnh Kiều cùng Phương Kỳ cũng đều đi theo đi ra.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Ta đã mời qua, ta Chân Tinh tu sĩ hiện tại cũng tất cả đi ra, người còn lại nếu mà không muốn đi ra, ảnh hưởng ta kiểm tra trong này trạng huống mà nói, đừng trách ta không khách khí a.

Đổi thành những người khác dám nói lời này, Cổ Nặc Tinh cùng Lang Vương Sơn tu sĩ nhất định là giở mặt động thủ.

Thế nhưng Mạc Vô Kỵ coi như là không ở nơi này một mảnh nhỏ trong thung lũng, tu vi cũng không bị ảnh hưởng, bọn họ căn bản cũng không dám động thủ. Bởi vì động thủ cũng không cách nào ngăn cản Mạc Vô Kỵ tiến đến, một khi Mạc Vô Kỵ tiến đến các loại pháp thuật ném loạn mà nói, hạp cốc này vẫn như cũ sẽ bị đánh thành phế tích.

- Ta tin tưởng Mạc đạo hữu sẽ không lời nói dối.

Chân Tinh tu sĩ tất cả đi ra, địa phương khác tu sĩ không được, Mạc Vô Kỵ vốn đều dự định động thủ. Không nghĩ tới Hắc Hồ lại chủ động phối hợp hắn đi ra, còn giúp hắn nói một câu.

Hắc Hồ đi ra, Lang Vương Sơn một gã khác yêu thú cùng Tinh Không Lang Vương cũng chỉ có thể đi ra.

Còn sót lại mấy cái không nghĩ ra được người, thấy phần lớn mấy người đi ra rồi, không thể làm gì khác hơn là đều đi theo đi ra.

Mạc Vô Kỵ rốt cuộc thở phào nhẹ nhõm, có thể không động thủ, hắn cũng không muốn ở chỗ này động thủ.

Hơn mười người ở bên ngoài nhìn Mạc Vô Kỵ đi một mình vào thung lũng, cũng đều cực kỳ khẩn trương. Bởi vì bọn họ ở bên ngoài, chẳng khác nào đã không còn cơ hội động thủ. Lúc này, bọn họ lo lắng nhất

chính là Mạc Vô Kỵ chiếm cứ này phiến thung lũng sau đó, đột nhiên đối với bọn họ động thủ.

Cũng may loại tình huống này cũng không có phát sinh, Mạc Vô Kỵ chỉ là đưa lưng về phía bọn họ, dường như thực sự tại kiểm tra tình huống chung quanh.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên xem thường dùng loại phương pháp này đạt được này phiến nho nhỏ thung lũng, tại mọi người sau khi rời khỏi đây, hắn lập tức liền ngưng tụ linh nhãn.

Rất nhanh hắn đã nhìn thấy mấy cái ẩn nấp truyền tống trận, đây cũng là thông qua truyền tống phù truyền đưa tới truyền tống trận. Tại Biên Song Bích vị trí có một cái, Hắc Hồ vị trí có một cái, còn có một cái trung lập tu sĩ vị trí cũng có một cái truyền tống trận.

Có thể thấy được, một khi hắn mạnh mẽ động thủ, ba người này nhất định sẽ trước tiên truyền tống trở về.

Đối với Mạc Vô Kỵ này cũng không thèm để ý, nếu đổi lại là hắn, hắn cũng sẽ giấu. Bất quá chiêu thức ấy giữ lại đối với hắn không có chút ý nghĩa nào, bởi vì hắn muốn phá huỷ ba cái truyền tống trận này, đơn giản là dễ như trở bàn tay, có thể nói ý niệm trong đầu nhúc nhích là được. Mạc Vô Kỵ là thật tinh muốn phải tìm lối ra, hắn cũng không muốn bị nhốt tại cái chỗ này vài thời gian ngàn năm.

Không tới nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ liền phát hiện dị trạng. Cái chỗ này linh khí rất nồng nặc vị trí, chính là Biên Song Bích chỗ ở vị trí. Biên Song Bích chỗ ở vị trí địa hình hơi cao, nhưng này mặt ngoài cứng rắn cốc bích sau đó, lại có thần niệm cũng quét không tới trận cơ.

Trận cơ phía sau là cái gì, Mạc Vô Kỵ nhìn không thấy, nhưng Mạc Vô Kỵ khẳng định, muốn đi ra ngoài, chỉ có thể trước phá huỷ này phiến hạp bích phía sau trận cơ xem rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ dùng dấu tay một cái này phiến vách đá, cảm nhận được này độ cứng tuyệt đối không phải là một mình hắn có thể đánh vỡ ra. Rồi lại nói, coi như là một mình hắn có thể đánh vỡ ra, hắn cũng sẽ không làm như vậy. Dù sao nơi này ngoại trừ cốc bích phía sau ẩn nấp trận cơ bên ngoài, còn có Biên Song Bích bố trí một cái ẩn nấp truyền tống trận. Một khi để cho Biên Song Bích hiểu lầm hắn muốn phá huỷ truyền tống trận, vậy cũng không tốt.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ đứng lên nói với mọi người:

- Các vị có thể tiến vào rồi.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, mọi người cấp tốc vọt vào trong thung lũng. Chỉ có tại đây phiến trong thung lũng, bọn họ mới có thể cho thi triển ra lực lượng của chính mình.

Biên Song Bích đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Mạc đạo hữu, có phát hiện gì ak?

Mạc Vô Kỵ chỉ vào Biên Song Bích chiếm giữ vị trí sau lưng một mảnh kia cốc bích nói:

- Biên đậu hũ, ta đã có chút phát hiện. Ta đối với trận đạo hơi có liên quan đến, sau phiến cốc bích này phải có một cái ẩn nấp trận cơ. Cái này trận cơ không biết là thiên nhiên hay là bởi vì được bố trí, nếu như muốn biết tiến một bước tình huống, nhất định phải muốn đánh phá (vỡ) phiến cốc bích này, lại đem cái kia trận cơ phá vỡ rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ cũng không nói gì là thông qua chính bản thân linh nhãn phát hiện, hắn chỉ là thuyết phục một phần trận đạo.

Muốn oanh là vị trí của Biên Song Bích, không có người nói chuyện, mọi người lại đem ánh mắt nhìn về phía Biên Song Bích.

Biên Song Bích khẽ mỉm cười:

- Ta không có ý kiến, có một việc ta ngược lại muốn cùng Mạc đạo hữu nói một chút. Trước đây chúng ta tới thời điểm, cũng từng ở nơi này ầm qua bốn phía. Nguyên bản cái chỗ này diện tích so với hiện tại (phải) to lớn gấp đôi, tại chúng ta ầm qua sau đó, phía trước bộ phận địa phương sụp đổ xuống, biến thành nơi không cách nào tu luyện. Mà chúng ta có thể náu thân địa phương, thì càng nhỏ.

Biên Song Bích ý tứ Mạc Vô Kỵ hiểu rõ, đó chính là bên ngoài không có khả năng mở rộng thần niệm cùng nguyên lực diện tích nguyên vốn không có lớn như vậy, sở dĩ thay đổi lớn như vậy, là bởi vì mọi người tại đây thung lũng bên trong oanh kích sau đó, bên trong diện tích thay đổi phía ngoài diện tích thành lớn.

Cái này cũng nói cho Mạc Vô Kỵ, cũng không đủ nắm chặt, không nên tùy tiện ầm trong cốc bích này.

- Ta có đầy đủ nắm chặt.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Dừng một chút sau đó, hắn lại tiếp tục nói:

- Đương nhiên, nếu mà mọi người không muốn rời đi, nguyện ý lưu lại nơi này cái rộng mở địa phương tiếp tục bế quan mấy nghìn năm, vậy coi như ta cũng không nói gì qua.

- Ta chịu đủ rồi cái chỗ này, Mạc sư đệ, ta thứ nhất hỗ trợ ngươi.

Lâu Xuyên Hà lần nữa đứng dậy.

- Ta cũng hỗ trợ.

Lần này nói chuyện là Phương Kỳ, Phương Kỳ thọ nguyên trên cơ bản phải đến, tiếp tục ở tại chỗ này, vậy thì đồng nghĩa với bế quan chờ chết.

Mạc Vô Kỵ không đợi còn lại do dự người lại đem nói nói ra, liền trực tiếp nói:

- Đã như vậy, chúng ta đây đồng thời công kích cái chỗ này, ta tin tưởng cái chỗ này coi như là lại cứng rắn, mọi người đồng thời công kích, nơi này cũng không kiên trì được bao lâu.

- Tốt.

Biên Song Bích nói đơn giản một chữ sau đó, trực tiếp lấy ra bản thân pháp bảo.

Biên Song Bích pháp bảo lại là một thanh chiết phiến, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất muốn biết chuôi chiết phiến này tới cùng có cái gì cường đại địa phương. Biên Song Bích ở chỗ này thực lực hẳn là rốt cuộc nhất đẳng một cường đại, công pháp tu luyện vậy cũng phi thường rất giỏi. Chí ít hiện tại từ dung mạo của hắn không nhìn ra bất luận cái gì năm tháng vết tích.

- Mạc đạo hữu, ngươi nói động thủ, chúng ta liền động thủ.

Biên Song Bích cầm chiết phiến cười ha hả nói.

Nhìn xem thấy người chung quanh đều tế xuất bản thân pháp bảo, Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn giương lên:

- Vậy bây giờ liền động thủ.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn đã mang theo vô cùng nguyên lực đánh về phía này phiến vách đá.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ xuất thủ trong nháy mắt, người còn lại đều tế xuất pháp bảo cùng Mạc Vô Kỵ đánh vào cùng một chỗ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm tán thán, bọn người kia tùy tiện một cái đều là nhất đẳng một cường giả. So với trước đây hắn và vài tên Nhân Tiên liên thủ đối phó Trúc Khúc, cùng những người này liên thủ uy

lực cường đại hơn đâu chỉ gấp trăm lần? Hơn nữa hắn còn biết người nơi này cũng không có toàn lực xuất thủ, cái chỗ này mọi người đề phòng lẫn nhau, không có đứa ngốc sẽ toàn lực xuất thủ. Coi như là Mạc Vô Kỵ chính bản thân, cũng giữ lại lá bài tẩy.

- Ầm!

Hơn mười đạo công kích gần như là đồng thời đánh vào một chỗ, cường đại nổ vang chi âm tại hạp cốc này bên trong vang lên.

- Ào ào!

Từng mảnh một đá vụn hạ xuống, tất cả mọi người lại đem ánh mắt nhìn về phía bên ngoài. Hạ xuống đá vụn địa phương là phiến địa phương ngoại vi mọi người chỗ này, bởi vì hạ xuống đá vụn, Mạc Vô Kỵ náu thân địa phương đã có phân nửa lộ ở tại không cách nào ngưng tụ nguyên lực vị trí.

Tất cả mọi người nhìn về phía Mạc Vô Kỵ, mọi người không nói gì, Mạc Vô Kỵ hiểu rõ ý của mọi người tư, đó chính là nếu mà tiếp tục dưới sự công kích đi, có lẽ bọn họ còn không có tìm được lối ra, chỗ ở này phiến nhỏ thung lũng cũng sẽ hoàn toàn biến mất.

Mạc Vô Kỵ ngươi nhìn một chút bị oanh kích một lần hoàn hảo không hao tổn cốc bích, hít sâu một hơi nói:

- Các vị đạo hữu, ta biết mọi người có lo lắng, thế nhưng xin tin tưởng ta. Ta khẳng định cái chỗ này có cổ quái, hơn nữa chỉ cần sau khi mở ra, nói không chừng thì có lối ra. Thế nhưng ta hi vọng mọi người tiếp theo công kích thời điểm, có thể toàn lực xuất thủ, nơi này vốn là cứng rắn, nếu mà đều lưu lại có lực lượng, sợ rằng rất khó mở ra. Hơn nữa xin mọi người đừng có lo lắng nữa, nếu không do do dự dự không phải là thái độ làm việc.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không cho mọi người chút nào cơ hội, lần nữa tế xuất Thiên Cơ Côn, quát lớn:

- Tiếp tục động thủ.

- Ầm!

Hơn mười dạng pháp bảo lại một lần nữa đánh vào cùng một nơi, so với lần đầu tiên tới, lần này uy lực tăng lên gấp mấy lần.

Bên ngoài sụp đổ âm hưởng lại một lần nữa truyền đến, tất cả mọi người biết bọn họ nói náu thân địa phương lại nhỏ đi rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ không thèm để ý chút nào, không ngừng tế xuất Thiên Cơ Côn đánh vào này phiến cốc trong vách bên trong. Mọi người cũng chỉ có thể tế xuất pháp bảo, theo Mạc Vô Kỵ đồng thời oanh kích.

- Rầm rầm rầm rầm!

Liên miên không ngớt tiếng oanh kích tại đây phiến trong thung lũng vang lên, đủ nửa nén hương sau đó, Cổ Nặc Tinh một người Địa Tiên tu sĩ bỗng nhiên nói:

- Sợ rằng không có khả năng lại oanh kích, lại oanh kích, chúng ta sẽ không có náu thân địa phương.

Sắc mặt của mọi người đều có chút khó coi, nguyên bản náu thân địa phương, hiện tại chỉ còn lại cũng chưa tới một phần ba. Nói đúng là, từ giờ trở đi nếu mà tìm không được lối ra mà nói, mọi người chỉ có thể một cái đẩy một cái ngồi ở chỗ này mặt.

- Đã xuất hiện vết rạn.

Mạc Vô Kỵ chỉ vào địa phương bị mọi người đánh nói.

- Vậy thì thế nào? Tại bất kỳ địa phương nào chúng ta như vậy ầm nửa nén hương, cũng có vết rạn xuất hiện.

Tinh Không Lang Vương giọng nói có chút lãnh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 401: Bán Tiên Vực

Mạc Vô Kỵ căn bản là mặc kệ đáp lại Thương Huyết, Thiên Cơ Côn lần nữa đánh ra, trực tiếp đập vào này đã xuất hiện vết rạn cốc bích chỗ.

Lần này không ai theo Mạc Vô Kỵ động thủ, bất quá Mạc Vô Kỵ đã không cần người khác động thủ. Cốc bích nguyên bản liền vỡ ra văn lộ, tại dưới Mạc Vô Kỵ này toàn lực đánh ra một côn, phát sinh một tiếng rầm nổ vang, tảng lớn tảng lớn đá vụn hạ xuống.

Một cái cửa động khổng lồ phương viên mấy trượng xuất hiện ở trước mặt mọi người, tất cả mọi người khiếp sợ nhìn chằm chằm cái này to lớn cửa động, thần niệm cũng đều quét vào trong động.

Rất nhanh mọi người liền phát hiện, cái này to lớn cửa động không biết đi thông nơi nào, thần niệm căn bản là quét không tới đầu cùng.

Không chỉ như thế, cái động lớn này mặt ngoài thoạt nhìn bình thường không có gì lạ, thế nhưng là bên trong lại cuộn trào mãnh liệt dâng trào, dường như có vô cùng vô tận loạn đao ở trong đó cuồng cuốn.

- Có lẽ nó đi thông Tiên Giới!

Một lát sau đó, Mục Ảnh Kiều mới quay đầu nói.

Biên Song Bích nhìn về phía Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đạo hữu, nơi này là ngươi mở ra, ngươi cảm thấy đây là địa phương nào?

Mạc Vô Kỵ tự mình cũng rất là khiếp sợ, hắn cho rằng nơi này chỉ là một trận cơ, không nghĩ tới đem cái này trận cơ đánh vỡ sau đó, còn có như vậy một phen thiên địa. Người khác thần niệm không cách nào quét cái này động lớn đầu cùng, thần niệm của hắn như nhau không cách nào quét đầu cùng.

Hiện tại Biên Song Bích hỏi hắn, hắn chỉ hơi trầm ngâm nói:

- Ta cũng không biết, vô luận như thế nào, ta cho rằng nơi này có ít nhất một con đường.

Không ai tiếp lời, cũng không có ai thứ nhất tiến vào cái này động lớn. Mọi người thần niệm đã nói cho mọi người, cái này động lớn bên trong tuyệt đối sẽ không bình yên.

Mạc Vô Kỵ thấy không có người chuyển bước, đơn giản nói:

- Đã như vậy, ta liền đi trước một bước, các vị cáo từ.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ một bước bước ra, trực tiếp vọt vào bên trong cái kia to lớn cuồng bạo động lớn.

Thấy Mạc Vô Kỵ đi vào, Lâu Xuyên Hà ngay cả lời đều lười nói một câu, trực tiếp đi theo phía sau Mạc Vô Kỵ vọt vào động lớn.

Có thứ nhất, người thứ hai tiến vào, người còn lại cũng đều đang quan sát sau khi, lục tục tiến vào trong động lớn. Vô luận này động lớn là chuyện gì xảy ra, có một chút Mạc Vô Kỵ không có lừa gạt mọi người, đây ít nhất là một cái lối ra.

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào động lớn, liền cảm nhận được càng linh khí nồng nặc, linh khí này thậm chí so với Tinh Đế ngọn núi cao hơn cấp. Này bộc phát để cho Mạc Vô Kỵ hoài nghi, đi qua cái này động lớn có thể hay không thật là Tiên Giới?

Trong động cường đại đinh ốc cuồng phong, đích xác cùng loạn đao bình thường giống nhau, chẳng những áp chế Mạc Vô Kỵ đi tới, còn có

thể không ngừng đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, từ trên người Mạc Vô Kỵ mang ra khỏi một đạo lại một đạo vết thương.

Mạc Vô Kỵ trải qua Kinh Cức Phong Môn, loại này cuồng đao bình thường vậy đinh ốc cuồng phong tuy rằng có thể cho hắn tạo thành thương tổn, muốn tiêu diệt hắn, còn kém một chút.

Động lớn thật giống như vô cùng vô tận sâu xa, Mạc Vô Kỵ không ngừng nghịch lưu mà lên. Một tháng trôi qua, tại bỏ ra đếm không hết vết thương sau đó, hắn rốt cục cảm thụ được này cuồng bạo loạn phong yếu bớt rất nhiều, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ tốc độ nhanh rất nhiều. Lại là mấy ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ thần niệm thậm chí có thể quét ra cái này động lớn thời điểm, quanh người hắn bỗng nhiên nhẹ một chút, một cổ lực lượng cường đại đưa hắn cuồn cuộn nổi lên.

Đây là không gian trận môn!

Tại Chân Tinh tinh không bến tàu liền có không gian trận môn, Mạc Vô Kỵ quá quen tất loại này không gian trận môn. Hắn lập tức bảo vệ toàn thân, mặc cho lực lượng này đưa hắn cuốn đi.

Quả nhiên, tại một trận ngất xỉu sau đó, Mạc Vô Kỵ hai chân rơi vào thực địa.

Cư nhiên không phải là trong tinh không? Mạc Vô Kỵ thần niệm quét ra đi, mênh mông vô bờ sa mạc bãi. Màu đen thổ địa đặc biệt thấy được, tại thần niệm của hắn phạm vi dưới, không có một chút xíu xanh biếc ý.

Mạc Vô Kỵ ấn tượng cùng sở đọc trong tài liệu, chưa bao giờ có loại địa phương này ấn tượng. Chỉ là tại tại chỗ do dự một hồi, Mạc Vô Kỵ lựa chọn một cái phương hướng, cấp tốc rời đi.

Hắn biết cái không gian kia trận môn là ngẫu nhiên, coi như là hắn chờ ở tại chỗ, cũng không nhất định có thể đợi được Lâu Xuyên Hà đám người. Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không có thất vọng, cái chỗ này chí ít còn có một cái chỗ tốt, này chính là chỗ này linh khí không sai.

Tuy tiện loại này linh khí đẳng cấp dường như so với Chân Tinh linh khí cao hơn, Mạc Vô Kỵ suy đoán nơi này hẳn không phải là Tiên Giới. Hắn dùng qua Bán Nguyệt Ngục bên trong lấy được linh thạch mảnh nhỏ, cái loại này linh thạch mảnh nhỏ linh khí đẳng cấp so với nơi này linh khí đẳng cấp cũng cao cấp hơn một chút.

Nếu mà nơi này là Tiên Giới mà nói, này linh khí không có khả năng so với kia linh thạch mảnh nhỏ còn kém mới đúng là.

Cũng may nửa ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy hai người. Mạc Vô Kỵ lập tức tới ngay, rơi vào hai người này trước người liền ôm quyền nói:

- Hai vị đạo hữu, chào.

Hai người này trang phục có chút cổ quái, mỗi người phía sau đều cõng sau lưng một cái cái sọt, hơn nữa cái sọt bên trong để đó một phần màu đen khoáng vật, không biết là vật gì.

Càng làm cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, hai người kia tu vi. Hắn khẳng định hai người kia thực lực đều mạnh hơn hắn, ít nhất là Địa Tiên viên mãn.

- Vừa tới?

Vóc người hơi cao nam tử quan sát Mạc Vô Kỵ một phen, ánh mắt rơi vào Mạc Vô Kỵ cổ tay, sau đó thản nhiên nói.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới phát hiện, hai người này trên cổ tay đều có một cái vòng tròn vòng khuyên.

- Đúng vậy, ta không cẩn thận tiến vào không gian trận môn, đến nơi này.

Mạc Vô Kỵ thành thật trả lời.

- Từ nơi này một đi thẳng về phía trước, ngươi sẽ thấy một khu cư ngụ, sau đó ngươi đi làm một thân phận vòng đeo tay.

Hơi cao nam tử chỉ một cái phương hướng nói.

- Thân phận vòng đeo tay? Xin hỏi nơi này là địa phương nào? Chẳng lẽ không phải Tiên Giới sao?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Trả lời Mạc Vô Kỵ nam tử khóe miệng hiện ra một tia chế giễu, lập tức trong mắt một điểm cô đơn hiện lên:

- Ngươi cũng đem nơi này xem như Tiên Giới, bất quá chân chính tên gọi Bán Tiên Vực. Ở chỗ này một người là sống không nổi, đi phía trước có thể gia nhập Bán Tiên Vực, có người sẽ tìm ngươi gia nhập, sau đó giống như chúng ta, mỗi ngày đào mỏ.

Nói xong câu đó, người kia Địa Tiên không có nhiều hơn giải thích nữa, tiếp tục đi tới. Về phần một gã khác Địa Tiên, từ đầu tới đuôi đều không có nói câu nào.

Bán Tiên Vực? Thân là Địa Tiên còn mỗi ngày đào mỏ? Mạc Vô Kỵ nhìn hai người này đi xa bóng lưng, hoàn toàn không hiểu là chuyện gì xảy ra.

Từ trong miệng hai người này, hắn biết loại này đào mỏ dường như không phải là cưỡng chế, coi như là gia nhập Bán Tiên Vực cũng không phải cưỡng chế.

Vô luận như thế nào, trước đi xem rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ không nghĩ nhiều nữa, theo vừa rồi người kia Địa Tiên chỉ dẫn phương hướng cấp tốc lẩn trốn đi qua. Hai canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ thần niệm đã quét một tảng lớn vật kiến trúc, còn có đông đảo tu sĩ lui tới, đích thật là một cái đàn nơi ở tại.

- Bằng hữu, ngươi mới tới sao?

Một người mập lùn tu sĩ cấp tốc ngăn cản Mạc Vô Kỵ, cười tủm tỉm ôm quyền hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, ta đích xác là mới tới.

- Ta gọi Hàn Hành, gia nhập chúng ta Hắc Thạch Hội sao?. Ta hắc thạch lại ở chỗ này thù lao là nhiều nhất, tuyệt đối sẽ không tặng cho thiếu khuyết linh thạch tu luyện. Hơn nữa ta Hắc Thạch Hội, thực lực tại Bán Tiên Vực bên trong…

- Chờ một chút!

Mạc Vô Kỵ áy náy cắt đứt lời của Hàn Hành:

- Hàn huynh, ngươi nói hắc thạch sẽ là Bán Tiên Vực bên trong một cái tông môn sao?

Không đợi Hàn Hành trả lời, bên cạnh liền có người nói:

- Vị đạo hữu này chớ tin lời hắn nói, ngươi gia nhập Hắc Thạch Hội không bằng gia nhập ta cầu tiên minh, ta cầu tiên minh…

- Lợi Tiềm Phi, ngươi là có ý gì? Công khai cùng ta Hắc Thạch Hội nháo sao?

Hàn Hành nghe được có người muốn ngăn chặn Mạc Vô Kỵ, lập tức tức giận nói.

Này bị Hàn Hành kêu Lợi Tiềm Phi đồng dạng là một người béo tu, so với Hàn Hành còn phải béo hơn một vòng, hắn nghe được lời của Hàn Hành, híp mắt lấy mắt cười lạnh nói:

- Hàn Hành, ngươi con mắt nào thấy ta tìm ngươi Hắc Thạch Hội náo loạn? Vị đạo hữu này mới vừa tới nơi này, còn không có gia nhập bất kỳ

một cái nào tổ chức, dựa vào cái gì chỉ có thể ngươi Hắc Thạch Hội mời? Tự nhiên là người nào cho điều kiện tốt, vị đạo hữu này đi nơi đó nha.

- Muốn nói điều kiện, ta Trường Sinh Môn điều kiện là tốt nhất. Vị đạo hữu này, gia nhập ta Trường Sinh Môn

Mạc Vô Kỵ còn không có biết rõ ràng Hắc thạch hội cùng Cầu tiên minh, lại nữa rồi một người nam tu cười tủm tỉm nói.

- Hay là gia nhập ta kiếm khí bình nguyên sao?, chúng ta nơi này công bình nhất công chính, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ ức hiếp hội viên sự tình…

Mạc Vô Kỵ mơ hồ có chút hiểu rõ là chuyện gì xảy ra, Bán Tiên Vực này dường như có rất nhiều tổ chức, những tổ chức này đều ở đây mượn hơi nhân vật mới.

Ánh mắt của hắn dưới, nơi này tới tới đi đi tu sĩ phần lớn đều là cõng sau lưng một cái sọt, có chút là trống không, có chút sọt ăn mặc kiểu Trung Quốc lấy một phần màu đen khoáng vật.

- Mọi người đừng ầm ĩ, để cho vị đạo hữu này tự động lựa chọn sao?.

Hàn Hành có chút buồn bực, gần nhất đến Bán Tiên Vực nhân vật mới càng ngày càng ít, thật vất vả bắt được một cái, lại bị người cạnh tranh.

- Đúng roài, để cho vị này mới tới bằng hữu tự lựa chọn.

Lợi Tiềm Phi cũng phụ họa nói.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Đa tạ các vị đạo hữu ưu ái, ta bởi vì không cẩn thận lầm vào không gian trận môn, mới đi tới nơi này…

- Chờ một chút ngươi là lầm vào? Lẽ nào ngươi không phải là Địa Tiên viên mãn sau đó Phá Toái Hư Không mà đến? Lẽ nào ngươi không phải là Địa Tiên viên mãn tu sĩ?

Hàn Hành nhanh chóng cắt đứt lời của Mạc Vô Kỵ, kinh ngạc hỏi.

Mạc Vô Kỵ nghe được Phá Toái Hư Không, nhất thời ngây ngẩn cả người. Nếu mà Phá Toái Hư Không, đi tới là như thế này một cái địa phương tàn phá, hắn thật đúng là không muốn Phá Toái Hư Không.

Lập tức hắn liền hồi đáp:

- Không phải, ta đích xác là không cẩn thận tiến vào không gian trận môn, lúc này mới đi tới nơi này. Ta thực tế tu vi Nhân tiên mà thôi.

Mấy người xung quanh tranh đoạt Mạc Vô Kỵ đều là nhìn nhau vài lần, Lợi Tiềm Phi thứ nhất nói:

- Ta còn có việc, các ngươi tiếp tục sao?.

Nói xong, Lợi Tiềm Phi cấp tốc rời đi. Hiển nhiên Mạc Vô Kỵ tu vi để cho hắn thất vọng, không có hứng thú tiếp tục ở đây trong dong dài.

- Ngươi thật là Nhân Tiên tu vi?

Hàn Hành lại không cam lòng hỏi thăm một câu.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, ta đích xác chỉ có Nhân Tiên tu vi, bất quá cũng tới rồi Nhân Tiên trung kỳ. Ta tin tưởng lại có một vài (năm), ta nhất định có thể qua bước vào Địa Tiên.

Mạc Vô Kỵ rốt cuộc đã nhìn ra, những tên gia hỏa này vốn tranh đoạt hắn, hiện tại lại bắt đầu ghét bỏ tu vi của hắn đến. Hắn nhanh chóng (vì) mình nói nói mấy câu, muốn đem chính bản thân PR.

- Ta không có cách nào giúp ngươi.

Hàn Hành cười khổ lắc đầu, cấp tốc rời đi.

Hàn Hành cùng Lợi tiềm phi đi, tên gia hỏa luôn miệng nói Kiếm khí bình nguyên công bình nhất càng là đi mau so với ai khác. Mạc Vô Kỵ nhanh chóng kéo lại một tên gia hỏa sau cùng tự xưng Trường Sinh Môn:

- Vị đạo hữu này, xin dừng bước!

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 402: Ở Lại Bán Tiên Vực

Trường Sinh Môn tu sĩ ngừng lại, hắn không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, liền mang theo áy náy biểu tình nói:

- Vị đạo hữu này, ta đích xác không giúp được ngươi. Tại cái chỗ này, dưới Địa Tiên căn bản là đào không tới hắc thạch. Ngươi Nhân Tiên trung kỳ muốn thăng cấp tới đất tiên, đây chính là sự tình xa xa không hẹn.

Còn có một câu, tên tu sĩ này không đành lòng nói cho Mạc Vô Kỵ. Vậy nếu không có hắc thạch, ở chỗ này căn bản là tu luyện không tới Địa Tiên. Chẳng những tu luyện không tới Địa Tiên, hơn nữa tu vi còn có thể càng ngày giảm xuống.

- Vậy xin hỏi một chút làm sao làm thân phận của Bán Tiên Vực vòng đeo tay hoặc là nói không làm thân phận vòng đeo tay có ảnh hưởng hay không?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

- Có rồi thân phận của Bán Tiên Vực vòng đeo tay, có thể ở vào bên trong Bán Tiên Vực. Tại bên ngoài Bán Tiên Vực, hàng ngày sẽ có các loại nguy hiểm, hơn nữa còn không có khả năng tu luyện. Nhưng Bán Tiên Vực bên trong linh khí nhưng có thể cho ngươi miễn cưỡng tu luyện, ngoài ra, ngược lại không có ảnh hưởng nhiều.

Đối với Mạc Vô Kỵ vấn đề này, tên tu sĩ này ngược lại không chút do dự trả lời.

Không có khả năng tu luyện?

Mạc Vô Kỵ lập tức thử nghịch chuyển mạch lạc tiến hành chu thiên vận chuyển, một chu thiên sau đó, hắn liền xác định nơi này linh khí thật là có chút vấn đề. Nơi này linh khí dường như chỉ có hình không có thần, sau khi hấp thu đại bộ phận đều có thể tán loạn, chỉ có một số ít có thể bị hấp thu.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt rơi vào trước mặt một tảng lớn kiến trúc, hắn nhìn ra, này một mảnh kiến trúc cũng không có có cái gì đặc biệt. Ngoại vi cũng không có bố trí cái gì pháp trận, xem ra cái chỗ này tựa cùng trước hắn rơi đi xuống cái kia tinh không thung lũng không sai biệt lắm, có nhiều chỗ có thể tu luyện, có nhiều chỗ không có khả năng tu luyện. Cái này có thể chỗ tu luyện, bị vây lại, tạo thành một cái Bán Tiên Vực.

- Ngươi cũng không cần lo lắng, chỉ cần ngươi không ở Bán Tiên Vực bên trong định cư xuống, coi như là ngươi không có vòng đeo tay, cũng sẽ không có người quản.

Trường Sinh Môn tên tu sĩ này kiên trì cũng không tệ lắm, thấy Mạc Vô Kỵ ngây người, còn chủ động khuyên nói một câu.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn thật đúng là không thèm để ý. Hắn không biết người khác ở bên ngoài có đúng hay không giống như hắn, cũng không phải hoàn toàn không có khả năng tu luyện, mà là có thể hấp thu bộ phận linh khí.

Nhưng Mạc Vô Kỵ cũng không muốn ở tại bên ngoài Bán Tiên Vực, nếu bên ngoài có các loại các dạng nguy hiểm, hắn thực lực này ở bên ngoài khẳng định không được.

- Còn không có thỉnh giáo vị sư huynh này xưng hô như thế nào

trong khoảng thời gian ngắn biết rõ một vài vấn đề sau đó, Mạc Vô Kỵ bắt đầu mượn hơi quan hệ.

- Ta gọi Lang Hạo.

- Lang đạo hữu, ta tu vi tuy rằng thấp, ngược lại có thể giúp làm một phần sự tình đơn giản. Nói thí dụ như hỗ trợ tìm mỏ, hỗ trợ mời người mới (các loại) chuyện nhỏ. Ta chỉ cần nhờ Trường Sinh Môn giúp ta làm một thân phận vòng đeo tay liền có thể.

Mạc Vô Kỵ hoài nghi hắn muốn làm thân phận vòng đeo tay, liền yêu cầu gia nhập vào một tổ chức. Bất kể có phải hay không, trước tìm Lang Hạo này hỗ trợ cuối cùng không sai.

Lang Hạo lắc đầu:

- Không phải là ta không giúp ngươi, thân phận vòng đeo tay làm ngược lại đơn giản, ta Trường Sinh Môn chỉ cần ra một phần toái linh thạch là được rồi. Vấn đề là ta Trường Sinh Môn giúp ngươi làm thân phận vòng đeo tay, sau này qua một đoạn thời gian còn phải cho ngươi một ít linh thạch mảnh nhỏ tu luyện, ngươi lại không thể đào mỏ, ta Trường Sinh Môn thật sự là nuôi không nổi người rảnh rỗi a.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu rõ vì sao mấy người khác tại sao đi, thì ra cái chỗ này còn rất nhân tính hóa, ngoại trừ trích phần trăm ra, còn có lương tạm.

- Lang đạo hữu, chỉ cần ta đào không tới mỏ, ta cũng không cần linh thạch mảnh nhỏ. Coi như là ngươi Trường Sinh Môn giúp ta làm thân phận vòng đeo tay linh thạch mảnh nhỏ, ta cũng sẽ nghĩ biện pháp trả.

Mạc Vô Kỵ khẳng định nói.

Nghe được Mạc Vô Kỵ (không muốn) lương tạm, Lang Hạo dừng một chút, hắn mãi do dự một chút sau đó, mới lên tiếng:

- Tốt lắm, ngươi cùng đi theo ta sao?.

Trường Sinh Môn cũng cần một phần chạy đùi, ví dụ như mượn hơi nhân vật mới, truyền tống hiệu lệnh (các loại) việc này. Về phần Mạc Vô

Kỵ nói tìm mỏ, hắn không nghe. Một người tiên tu sĩ tại loại địa phương này có thể tìm được hắc thạch mỏ? Lừa gạt quỷ đi thôi.

Sở dĩ đáp ứng Mạc Vô Kỵ, điểm trọng yếu nhất, đó chính là Mạc Vô Kỵ (không muốn) lương tạm. Trường Sinh Môn nhiều người, đứng ra hò hét một cái cũng là tốt. Thập tấm linh thạch mảnh nhỏ, đã ở trong phạm vi quyền lực của hắn.

Theo Lang Hạo tiến vào Bán Tiên Vực, bên trong cùng Lang Hạo một hỏi một đáp, Mạc Vô Kỵ đối với Bán Tiên Vực càng là hiểu rõ hơn một phần.

Bán Tiên Vực người phụ trách tối cao là một người tên là Nghiễm Thuyên cường giả, Bán Tiên Vực bên trong các loại tổ chức san sát. Những tổ chức này mục đích của duy nhất và công việc, chính là đào mỏ. Một loại khoáng vật hình dạng cùng đá màu đen bình thường vậy, không có ai biết đây là vật gì, chỉ có thể gọi chung là hắc thạch.

Hơn nữa loại này hắc thạch bình thường vậy chiếc nhẫn trữ vật căn bản là không bỏ xuống được đi, cho nên chỉ có thể dùng cái sọt vác sau lưng.

Những thứ này đào tới mỏ đều có thể đưa đến Bán Tiên Vực Nghiễm Thuyên danh nghĩa, Nghiễm Thuyên lại đem những thứ này mỏ mang đi, đổi trở về linh thạch mảnh nhỏ.

Tại Bán Tiên Vực bên trong tu sĩ, sẽ dùng loại linh thạch này mảnh nhỏ tu luyện. Người nào đào mỏ nhiều, người đó lấy được linh thạch mảnh nhỏ nhiều.

- Lang huynh, không biết có thể hay không cầm một khối linh thạch mảnh nhỏ cho ta xem, là dạng gì?

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới Bán Nguyệt Ngục bên trong linh thạch mảnh nhỏ, hắn có chút hoài nghi, Lang Hạo trong miệng nói linh thạch mảnh

nhỏ có đúng hay không Bán Nguyệt Ngục bên trong linh thạch mảnh nhỏ.

Lang Hạo ngược lại không có để ý, tiện tay lấy ra một miếng nhỏ linh thạch mảnh nhỏ đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Thứ này còn có một cái tên gọi bán tiên thạch, tu luyện hiệu quả so với bình thường vậy thiên phẩm linh thạch đều mạnh hơn.

Linh thạch này mảnh nhỏ vừa đến Mạc Vô Kỵ trong tay, hắn liền cảm giác được, đây là Bán Nguyệt Ngục bên trong hắn lấy được linh thạch mảnh nhỏ, đồ đạc giống y hệt nhau.

Lẽ nào này Bán Nguyệt Ngục liền là đến từ cái chỗ này? Cũng không to lớn như vậy a, Bán Nguyệt Ngục quản sự đều là tu sĩ bên trên Thiên Tiên. Ví dụ như cái kia Mông Ấn Tam giết quản sự chạy ra Bán Nguyệt Ngục, đều là Thiên Tiên cường giả. Mà nơi này tu sĩ, phần lớn đều là Địa Tiên, có lẽ chỉ có Thiên Tiên tu sĩ, bất quá Mạc Vô Kỵ lại không cho là nơi này có cường giả bên trên Thiên Tiên. Chí ít thần niệm của hắn đến bây giờ còn không có phát hiện.

Thấy Mạc Vô Kỵ quan sát một hồi lâu mới đưa linh thạch mảnh nhỏ giao cho trong tay chính mình, Lang Hạo vốn định muốn an ủi Mạc Vô Kỵ một câu, sau này ngươi cũng có. Lập tức hắn liền nghĩ đến, Mạc Vô Kỵ sau này muốn có loại linh thạch này mảnh nhỏ, thật đúng là khả năng không lớn. Đơn giản không có lại đem lời an ủi nói ra.

Làm thân phận vòng đeo tay ngược lại rất đơn giản, tại Mạc Vô Kỵ báo tên sau đó, Lang Hạo giao nộp 10 tấm linh thạch mảnh nhỏ cho Bán Tiên Vực quản lý bộ môn, vòng đeo tay liền trực tiếp cho làm xong. Trên thực tế coi như là Mạc Vô Kỵ chính bản thân có 10 tấm linh thạch mảnh nhỏ, hắn đều có thể ở chỗ này làm vòng đeo tay.

Mạc Vô Kỵ cũng may mắn gia nhập Trường Sinh Môn, chính hắn thật đúng là cầm không được 10 tấm linh thạch mảnh nhỏ, hắn linh thạch mảnh nhỏ đều tu luyện dùng hết.

Tuy giúp Mạc Vô Kỵ làm vòng đeo tay, Lang Hạo vẫn để cho Mạc Vô Kỵ viết một cái giấy vay nợ 10 tấm linh thạch mảnh nhỏ.

Trên thực tế nơi này tổ chức bang hội viên làm thân phận vòng đeo tay là không cần hội viên ra linh thạch, bởi vì nối nghiệp hội viên sẽ ở bên trong đào mỏ lại làm ra đầy đủ cống hiến. Chỉ là Mạc Vô Kỵ tu vi quá thấp chút, rất khó (vì) Trường Sinh Môn làm ra cống hiến, Lang Hạo lúc này mới để cho Mạc Vô Kỵ viết một cái giấy vay nợ.

- Mạc Vô Kỵ, chỉ cần là Bán Tiên Vực bên trong đất trống, ngươi đều có thể tìm kiếm đến thành lập động phủ của mình. Nhớ kỹ sáng ngày mốt, là thời điểm Trường Sinh Môn tụ tập phân phối nhiệm vụ, ngươi đừng trễ nãi.

Đi ra địa phương làm vòng đeo tay, Lang Hạo vỗ mông Mạc Vô Kỵ một cái, đơn giản dặn dò sau đó, liền cũng lười đi để ý tới Mạc Vô Kỵ.

Trường Sinh Môn chỗ Mạc Vô Kỵ ngược lại rõ ràng, trước cùng Lang Hạo lúc tiến vào, hắn đã thấy. Nơi này rất nhiều tổ chức đều treo thẻ bài, thật giống như đơn giản chỗ nằm bình thường giống nhau.

Đối với Bán Tiên Vực này, Mạc Vô Kỵ ngược lại cũng không đối lập. Chí ít cái chỗ này có vật hấp dẫn hắn, chính là này linh thạch mảnh nhỏ.

Này linh thạch mảnh nhỏ tác dụng, Mạc Vô Kỵ thế nhưng là quá rõ. Có thể nói nếu không phải linh thạch mảnh nhỏ, hắn hiện tại có hay không thăng cấp đến Chân Thần Cảnh, còn là một nghi vấn to lớn. Linh thạch mảnh nhỏ bên trong ẩn chứa linh khí chẳng những nồng nặc, đẳng cấp còn cực cao.

Người khác cho rằng Mạc Vô Kỵ không tới Địa Tiên đào không tới linh thạch, Mạc Vô Kỵ chính bản thân nhưng chưa hề nghĩ như vậy qua. Hắn tin tưởng chỉ cần nơi này có hắc thạch, hắn là có thể đào được. Một khi đào được màu đen, này là có thể đổi lấy linh thạch mảnh nhỏ, những linh thạch này mảnh nhỏ dùng để tu luyện, tu vi của hắn nhất định sẽ cọ cọ dâng lên.

Cho nên thời điểm đang tìm động phủ, Mạc Vô Kỵ trước tiên cân nhắc chính là mình tu luyện động tĩnh. Hắn một trăm lẻ sáu nhánh mạch lạc đồng thời vận chuyển, tu luyện động tĩnh chắc chắn sẽ không quá nhỏ. Coi như là hắn bố trí tiêu linh pháp trận, vẫn là tận lực khiêm tốn.

Sau cùng Mạc Vô Kỵ chọn ở tại một cái vị trí tương đối hẻo lánh, nơi này khoảng cách ở lại đàn không phải là quá xa, cũng không phải gần quá.

Tuy vị trí này thoạt nhìn đơn độc đi ra rồi, tại cái chỗ này cũng sẽ không quá đột ngột. Tại Bán Tiên Vực bên trong rất nhiều tu sĩ cùng Mạc Vô Kỵ nghĩ như nhau, bọn họ động phủ đều là chỗ tương đối hẻo lánh một chút.

Chọn vị trí tốt, Mạc Vô Kỵ bắt đầu kiến tạo động phủ. Hắn trong giới chỉ có hàng loạt các loại tài liệu, cộng thêm nơi này còn có thể tại chỗ lấy tài liệu. Mạc Vô Kỵ lại đem động phủ của mình xây xong một cái tứ thất sảnh, một cái phòng khách, một cái phòng tu luyện, một cái tạp hoá thất, một cái đồ dự bị thất.

Sau đó chính là các loại các dạng pháp trận, Mạc Vô Kỵ tinh thông trận đạo, tự nhiên sẽ không lãng phí. Tụ linh trận, tiêu linh trận, phòng ngự trận, ám sát trận...

Đủ bận việc hai ngày, Mạc Vô Kỵ mới bố trí xong tất cả.

Tại bên trong Bán Tiên Vực này, tu luyện hấp thu linh khí hiệu quả xác thực so với bên ngoài (phải) tốt hơn rất nhiều. Nhưng đồng dạng là có rất nhiều linh khí sẽ bị lãng phí hết, nói cách khác nơi này linh khí hấp thu cũng không hoàn toàn.

Mạc Vô Kỵ tu đạo nhiều năm như vậy, cũng không phải hoàn toàn không biết gì cả. Hắn mơ hồ cảm giác được đây cùng thiên địa quy tắc có quan hệ. Nơi này tu sĩ coi như là tu vi thấp nhất, như hắn cái này Nhân Tiên trung kỳ, cũng có thể cảm nhận được một phần quy tắc. Về phần những Địa Tiên đó hoặc là Thiên Tiên, khẳng định càng là có thể

cảm thụ được quy tắc đối với tự thân tu vi tác dụng. Linh khí lại sự dư thừa, không có trời mà đại đạo quy tắc, cũng không có thể cảm ngộ đến trong thiên địa đại đạo.

Muốn tiến bộ, còn chỉ có thể đợi khi tìm được linh thạch mảnh nhỏ rồi lại nói.

...

Ngày thứ ba sáng sớm, Mạc Vô Kỵ sớm đi tới Trường Sinh Môn, kỳ thực chính là một cái phòng lớn. Tuy tiện Mạc Vô Kỵ đến tương đối sớm, tương đối mà nói, hắn vẫn còn là tính vãn. Hắn đến thời điểm, to lớn bên trong phòng đã có hơn một trăm người.

Ánh mắt của mọi người rơi vào Mạc Vô Kỵ trên người, liền biết đây là một cái nhân vật mới.

Ngồi ở một bên Lang Hạo im lặng lắc đầu, Mạc Vô Kỵ tu vi thấp nhất, lại là một người mới, ngược lại là tới trễ nhất.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 403: Phân Phối Khu Vực Khai Thác Mỏ

Mạc Vô Kỵ lúc này mới phát hiện mình là người cuối cùng tới, hắn cũng có chút không nói gì, hắn cố ý tới hơi sớm, còn là người cuối cùng, những người này lẽ nào ngày không có sáng đã tới rồi?

Mạc Vô Kỵ đoán còn thật không sai, những người này thật đúng là trời chưa sáng đã tới rồi.

- Ngươi là mới tới? Thế nào trễ như thế?

Câu hỏi chính là ngồi ở vị trí đầu một người trung niên nam tử, Mạc Vô Kỵ là khuôn mặt xa lạ, hơn nữa lại là người cuối cùng đến, hắn muốn không phát hiện đều khó khăn.

Mạc Vô Kỵ thấy người này ngồi cao nhất, hắn suy đoán đây cũng là Trường Sinh Môn môn chủ. Tên này rất là chú trọng bản thân quần áo, tóc dài kết thành tu sĩ kế, lộ ra tinh thần sáng láng. Tu vi, Mạc Vô Kỵ cảm thấy tên này so với Tinh Không Lang Vương cao hơn một phần.

- Mạc Vô Kỵ, đây là ta Trường Sinh Môn Phùng môn chủ, còn không chào?

Lang Hạo nhanh chóng ở một bên quát lên. Hắn đã có chút hối hận, không nên đem Mạc Vô Kỵ dẫn vào. Lúc ban đầu hắn thấy Mạc Vô Kỵ rất là xem thời cơ, còn tưởng rằng là một cái sẽ đến chuyện, không nghĩ tới ngày đầu tiên liền người đến cuối cùng.

Uống xong Mạc Vô Kỵ sau đó, Lang Hạo nhanh chóng cửa đối diện chủ thi lễ giải thích:

- Phùng môn chủ, Mạc Vô Kỵ là mới tới, bởi vì lầm vào phá hư tiến đến, cho nên tu vi hơi thấp, nhân tiên trung kỳ. Ta thấy hắn tương đối cơ linh, đưa hắn mang tới Trường Sinh Môn, bản ý là vì Trường Sinh Môn làm một phần tuyên truyền.

Phùng môn chủ hơi gật đầu, ánh mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ. Bên trong phòng người còn lại nghe được Mạc Vô Kỵ chỉ có Nhân Tiên tầng bốn, đều là khóe miệng lộ ra ý cười. Một Nhân tiên tầng bốn, đích thật là đánh đậu hũ, tại cái chỗ này thật đúng là chỉ có thể (vì) Trường Sinh Môn làm một phần tuyên truyền.

Mạc Vô Kỵ vội vàng ôm quyền nói:

- Bẩm môn chủ, ta gọi Mạc Vô Kỵ, chính là mới tới. Bởi vì là lần đầu tiên, cho nên không biết mình đến muộn.

Phùng môn chủ như có ý vị xem Mạc Vô Kỵ liếc mắt, nhàn nhạt nói:

- Ngươi không có trễ, tương đối trễ một phần mà thôi.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn Phùng môn chủ ánh mắt, còn có Phùng môn chủ nói, liền biết cái cửa này chủ lầm sẽ tự mình. Hắn khẳng định cho là mình muốn giải thích không có trễ sự tình, trên thực tế hắn còn thật không biết có phải hay không là đến muộn. Loại chuyện này chỉ có thể ngậm miệng, càng nói càng đen.

Phùng môn chủ cũng không có tiếp tục để ý tới Mạc Vô Kỵ, mà là cao giọng nói:

- Nếu mọi người đều đến đông đủ, vậy ta liền nói một chút lần này chúng ta Trường Sinh Môn lấy được khu vực khai thác mỏ.

Bên trong phòng càng là yên tĩnh, mỗi người đều vểnh tai nghe Phùng môn chủ mà nói.

Mạc Vô Kỵ bởi vì là nhân vật mới, đối với Trường Sinh Môn cái tổ chức này cũng không biết. Hoặc là nói Lang Hạo cũng không có lại đem

Mạc Vô Kỵ xem như Trường Sinh Môn quân chủ lực, cho nên rất nhiều chi tiết cũng không có nói cho Mạc Vô Kỵ. Hiện tại mọi người tựa hồ cũng tại chú ý môn chủ mà nói, hắn cũng chỉ có thể đứng ở sau cùng học theo.

Phùng môn chủ ánh mắt vô tình đảo qua Mạc Vô Kỵ, thấy Mạc Vô Kỵ chú ý lắng nghe hình dạng bỗng nhiên có chút buồn cười. Trên thực tế, Mạc Vô Kỵ Nhân Tiên tầng bốn, còn thật không cần nghe.

- Lần này chúng ta thu được bốn cái khu vực khai thác mỏ tiến vào tư cách, chia ra làm bính chữ 9087 khu vực khai thác mỏ, chia làm tỉ lệ là 5:2:3; chữ T 8762 khu vực khai thác mỏ, chia làm tỉ lệ là 4:2:4; chữ mậu 3104 khu vực khai thác mỏ; chia làm tỉ lệ là 4:3:3; nhâm chữ 5109 khu vực khai thác mỏ: Chia làm tỉ lệ 2:3:5.

Theo Phùng môn chủ thoại âm rơi xuống, bên trong phòng bầu không khí nhất thời sôi động. Rất nhiều người thậm chí tại xoa tay, dường như hận không thể lập tức liền hành động.

- Ai, không nghĩ tới lần này liên cả khu bính đều có, ta đã tới chậm.

Đứng ở Mạc Vô Kỵ trước người tên tu sĩ kia thở dài.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng liền ôm quyền hỏi:

- Vị đạo hữu này, xin hỏi một chút ngươi vì sao phải nói đã tới chậm? Còn có này khu vực khai thác mỏ là có ý gì?

Tên tu sĩ này tâm tình không được tốt, quét Mạc Vô Kỵ liếc mắt, nghĩ đến Mạc Vô Kỵ bất quá chỉ là một Nhân Tiên, hắn thậm chí ngay cả trả lời đều lười trả lời.

Mạc Vô Kỵ lúc này đã hiểu rõ, ngày hôm qua Lang Hạo rất nhiều chuyện chưa nói cho hắn biết, tên này căn bản cũng không có đưa hắn xem như Trường Sinh Môn người, phỏng chừng chỉ là đưa hắn xem như một cái đánh đậu hũ.

Mạc Vô Kỵ đang muốn lại tìm một người dò hỏi một chút, chợt nghe đến cách hắn cách đó không xa một gã khác tu sĩ nói:

- Tới sớm là đứng ở phía trước, đứng ở phía trước, liền có thể phân đến tốt khu vực khai thác mỏ, ví dụ như bính khu cùng đinh khu.

Mạc Vô Kỵ đa tạ một tiếng, bắt hỏi gấp:

- Này lại xin hỏi một chút, này chia làm tỉ lệ là có ý gì a?

Cũng may tên tu sĩ này cũng không có cảm thấy phiền, tiếp tục giải thích:

- Nói thí dụ như chữ bính 9087 khu vực khai thác mỏ, chia làm tỉ lệ là 5:2:3. Ý tứ là ngươi đào thập khối hắc thạch, có năm khối là Bán Tiên Vực, có hai khối là Trường Sinh Môn, còn sót lại tam khối là của mình. Khu càng nhích về phía trước, mọi người lại càng muốn đi.

Không đúng a, Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nói:

- Vị bằng hữu này, vừa rồi môn chủ nói chữ nhâm 5109 khu vực khai thác mỏ: Chia làm tỉ lệ là 2:3:5. Này chẳng phải là so với bính phân chia thành cao rất nhiều? Mình có thể đạt được năm thành?

- Hắc hắc, ngươi là mới tới tự nhiên không hiểu. Tuy tiện nhâm chữ khu vực khai thác mỏ chia làm tỉ lệ cao, thế nhưng bên trong khoáng thạch hàm lượng cực thấp còn khó hơn đào. Coi như là cho ngươi năm thành, cũng không nhất định có bính chữ khu một thành cao. Ta Trường Sinh Môn phân phối khu vực khai thác mỏ, là tới càng sớm đứng càng nhích về phía trước, phân phối khu vực khai thác mỏ cũng là càng tốt.

Người này giải thích tu sĩ cười hắc hắc nói.

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu được, thảo nào bọn người kia tới sớm như vậy. Thì ra này cùng mình thiết thân lợi ích có quan hệ a, sớm biết thế hắn thứ nhất đến, há lại không phải có thể phân phối đến bính khu?

Phùng môn chủ chờ nghị luận của mọi người hơi chút ít đi một chút, lúc này mới tiếp tục nói:

- Lần này chữ bính 9087 tổng cộng chia làm xứng ba mươi hai người, top 10 sáu gã chính bản thân chọn đồng bọn.

Theo những lời này hạ xuống, Mạc Vô Kỵ thấy hai bên trái phải các đi ra tám người, này mười sáu người đang người còn lại ở giữa mỗi người tìm một đồng bạn, tổng cộng tam mười hai người. Tam mười hai người đủ sau đó, mỗi người xuất ra vòng đeo tay tại Phùng môn chủ nơi đó lạc ấn một cái ấn ký, sau đó đi ra khỏi phòng.

Mạc Vô Kỵ lại hiểu một cái đạo lý, đó chính là về sau cũng không phải một điểm cơ hội cũng không có. Chỉ cần ngươi quen biết tới trước người, liền có thể cùng đối phương tổ đội cùng đi ra ngoài. Hắn nghĩ tới thời điểm vừa tới Bán Tiên Vực, thấy đào hắc thạch cũng là hai người, suy đoán này đào mỏ cũng đều là hai người một tổ.

- Chữ T 8762 khu vực khai thác mỏ tổng cộng chia làm xứng hai mươi tám người, top 10 bốn gã đi ra chọn đồng bọn.

Theo Phùng môn chủ thoại âm rơi xuống, lại là mười bốn người đứng dậy.

Không lâu sau, lần nữa đi ra ngoài hai mươi tám người.

- chữ Mậu 3104 khu vực khai thác mỏ tổng cộng chia làm xứng sáu mươi người, top 3 mười tên ra khỏi hàng chọn đồng bọn.

- chữ Nhâm 5109 khu vực khai thác mỏ tổng cộng chia làm xứng bốn mươi người...

...

Mạc Vô Kỵ phát hiện mình đúng lúc là sau cùng một nhóm thứ bốn mươi cái, hắn có chút hoài nghi hỏi trước giải đáp hắn vấn đề tu sĩ kia:

- Vị đạo hữu này, nếu mà lần này không có phân phối đến, vậy làm sao bây giờ?

Tên tu sĩ này vỗ một cái Mạc Vô Kỵ cánh tay:

- Không có phân phối đến, hoặc là không có tìm được đồng bọn, đều chỉ có thể trở về chờ, hoặc là đi đạo khoáng thạch.

- Đạo khoáng thạch? Nơi này hắc thạch mỏ còn có thể trộm đạo?

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc hỏi, hắn không nghĩ tới loại này đạo khoáng thạch sự tình còn như vậy công khai nói ra.

Tên tu sĩ này tức giận liếc mắt Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi muốn đi nơi nào? Ta nói đạo khoáng thạch, chính là tại phế khu vực khai thác mỏ đào, đây là đạo khoáng thạch.

Sau khi nói xong, hắn cũng lười tiếp tục để ý tới Mạc Vô Kỵ, chủ động tìm người tổ đội đi.

Thì ra hắn mới vừa tới nơi này, nhìn thấy này hai vị này thuộc về đạo khoáng thạch, thảo nào chỉ có lẻ loi hai người.

- Nếu mà phải đi nhâm chữ 5109 khu vực khai thác mỏ, chúng ta liền tổ đội, nếu mà không đi, ta liền đi.

Một cái vắng lặng thanh âm tại Mạc Vô Kỵ vang lên bên tai.

Mạc Vô Kỵ phục hồi tinh thần lại, mới phát hiện trong phòng này dĩ nhiên chỉ có mấy người. Môn chủ cùng Lang Hạo còn đang ở, ngoài ra, còn có một danh lão giả ngồi môn chủ bên người.

Nói chuyện với hắn là một người cô gái áo đen, nữ tử thoạt nhìn rất là vắng lặng, dung mạo cũng là nhất đẳng một xinh đẹp, thậm chí gần với Sầm Thư Âm cùng Trang Tích Nguyệt loại nữ nhân này. Thế nhưng

nàng thành thục vóc người, lại làm cho nàng so với hai người thoạt nhìn càng hấp dẫn người.

Bất quá nàng này vắng lặng khuôn mặt cùng ngôn ngữ, để cho người ta vừa nghe liền biết không phải là một cái tốt tới gần.

- Đương nhiên đi.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói, hắn vừa mới thế nhưng là nghe nói, nếu mà tìm không được đồng bọn, là không có cách nào tiến vào khu vực khai thác mỏ. Này đã nói lên, cái này khu vực khai thác mỏ đào thợ mỏ làm yêu cầu hai người hợp tác.

Vắng lặng nữ tử gật đầu, đi hướng Phùng môn chủ lấy ra vòng khuyên tay của mình.

Mạc Vô Kỵ này cũng biết, muốn đi vào khu vực khai thác mỏ, liền yêu cầu môn chủ nơi tay vòng khuyên thượng lạc dưới ấn ký, hắn cũng không chút do dự lấy ra tay của mình vòng khuyên, giao cho Phùng môn chủ dấu vết.

Tại Phùng môn chủ vì hắn dấu vết thời điểm, Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm một bên Lang Hạo hỏi:

- Lang Hạo đạo hữu, ta chứa hắc thạch cái sọt tại sao không có?

Lang Hạo lúng túng cười cười, mặc dù có chút thương tổn Mạc Vô Kỵ lòng tự trọng, hắn vẫn là nói:

- Mạc Vô Kỵ, kỳ thực ngươi không cần cái sọt, này hắc thạch mỏ phi thường khó khăn đào, tu vi của ngươi quá thấp một phần...

- Coi như là ta đánh không tới xì dầu, ta mang một cái xì dầu bình không có quan hệ sao?. Huống chi, này xì dầu bình vốn chính là của ta.

Mạc Vô Kỵ cau mày nói. Hắn đích xác cảm tạ Lang Hạo giúp hắn một chuyện, để cho hắn gia nhập Trường Sinh Môn. Thế nhưng cũng

không có thể cái gì cũng không cho, cái gì đều không nói cho hắn sao?.

- Nếu là Trường Sinh Môn đồng bọn, này cho hắn một cái sao?.

Phùng môn chủ thản nhiên nói.

Thấy môn chủ đều nói chuyện, Lang Hạo chỉ có thể tiến vào bên cạnh gian nhà, rất nhanh lấy ra một cái cái sọt đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ một trảo đến này cái sọt, liền biết không phải là đơn giản vật luyện chế, thứ này tài liệu hắn không có thấy qua.

Vắng lặng nữ tử dấu vết sau đó, cũng là không nói nhảm, trực tiếp đi ra khỏi phòng. Về phần Mạc Vô Kỵ hỏi Lang Hạo muốn cái sọt, nàng thật giống như không có thấy bình thường giống nhau. Mạc Vô Kỵ thấy thế, chỉ có thể đuổi kịp, hắn liên cả khu vực khai thác mỏ phương hướng ở đâu bên cũng không biết.

Thấy Mạc Vô Kỵ cùng nàng kia sau khi đi ra, Lang Hạo mới lên tiếng:

- Ta cư nhiên giúp gia khí tìm một cái bạn trở về...

Phùng môn chủ cũng là không có sau đó chú ý lời của Lang Hạo, mà là nói:

- Lang Hạo, ngươi cho Mạc Vô Kỵ cái sọt, không cho hắn đào móc cái xẻng, hắn làm sao đào mỏ?

- Môn chủ, ngươi cũng biết, Mạc Vô Kỵ là ta tìm trở về làm tuyên truyền Trường Sinh Môn, chờ lần này hắn đã biết đào mỏ gian nan sau đó, nhất định còn sẽ tìm đến ta.

Lang Hạo khẳng định nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 404: Tìm Kiếm Hắc Thạch

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ, nhân vật mới. Còn không có thỉnh giáo vị sư tỷ này xưng hô như thế nào?

theo cô gái áo đen này sau khi ra ngoài, Mạc Vô Kỵ chủ động hô.

Hắn mới vừa tới Bán Tiên Vực, cũng bởi vì không hiểu, bị Lang Hạo gài bẫy một cái. Người nữ nhân này nếu cùng hắn tổ đội, hắn tự nhiên phải mượn hơi quan hệ, hỏi thăm nhiều một điểm chi tiết, dù sao hắn cũng là lần đầu tiên đi đào mỏ.

- Gia Khí.

Cô gái áo đen thuận miệng trả lời một cái tên sau đó, như có ý vị nhìn một chút Mạc Vô Kỵ trống không một cái sọt, bất quá nàng cũng không nói gì thêm.

Thật là tên cổ quái, Mạc Vô Kỵ đã nhìn ra người nữ nhân này không thích nói nhiều, hắn tuy rằng rất muốn hỏi lại một vài vấn đề, cũng không muốn chọc người ngại. Chờ đến khu vực khai thác mỏ sau đó, tự mình nàng thế nào tìm kiếm hắc thạch mỏ, theo ở phía sau học theo cuối cùng là có thể sao?.

Bán Tiên Vực cửa vào, đậu một con thuyền phi thuyền khổng lồ, đông đảo tu sĩ đứng xếp hàng đi lên phi thuyền, Mạc Vô Kỵ cùng Gia Khí cũng cùng ở sau lưng mọi người xếp hàng lên thuyền.

Phi thuyền này vị trí rất rõ ràng, Giáp ất Bính Đinh các khu vực đều có đánh dấu. Mạc Vô Kỵ cùng Gia Khí là chữ nhâm khu vực khai thác mỏ, chỉ có thể đến chữ nhâm khu vực khai thác mỏ chỗ ngồi xuống.

Chớ ước đợi một canh giờ trên dưới, phi thuyền chấn động động một cái, từ Bán Tiên Vực ra ngoài hướng lên thiên không, rất nhanh thì lại đem Bán Tiên Vực vị trí để qua phía sau.

Phi thuyền này thượng Mạc Vô Kỵ ngoại trừ Gia Khí bên ngoài, không như trước nữa quen biết người thứ hai, tại cái chỗ này lại không thể tu luyện, tại đến khu vực khai thác mỏ trước, chỉ có thể ngồi ở chỗ này chờ.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét ra đi, ngoại trừ phía dưới một mảnh đen kịt đại địa bên ngoài, không khí chung quanh cũng rất là đục ngầu, xa không có Bán Tiên Vực một mảnh kia địa phương sạch sẽ rõ ràng.

Nửa ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ có chút không nhịn được hỏi:

- Gia Khí sư tỷ, ta muốn hỏi thăm ngươi một người, hắn gọi Kiều Ngao Luân, ngươi nghe nói qua sao?

- Không có.

Gia Khí trả lời vô cùng đơn giản, hai chữ sau đó, liền không nói thêm gì nữa.

Kiều Ngao Luân là Tinh Đế Sơn đệ nhất mặc cho Tinh Chủ, căn cứ Tinh Đế Sơn ghi chép, Kiều Ngao Luân là phá hư phi thăng. Nếu phá hư phi thăng liền là tới nơi này đào khoáng thạch mà nói, vậy Kiều Ngao Luân rất có thể tại cái chỗ này.

Thấy Gia Khí không có ý tứ nói tiếp, Mạc Vô Kỵ cũng lười hỏi đám người Mông Ấn Tam. Một là Mông Ấn Tam đám người dính đến Bán Nguyệt Ngục, hơn nữa Mông Ấn Tam đánh chết Bán Nguyệt Ngục chấp sự chạy trốn, thậm chí còn dính đến một phần mịt mờ chuyện, hắn và Gia Khí cũng chưa quen thuộc, loại vấn đề này hay nhất còn chưa phải muốn hỏi.

Phi thuyền lại phi hành một ngày sau đó, cũng không đoạn nghe được mỗ mỗ khu đã tới, sau đó lục tục có người từ phi thuyền nhảy ra. Sẽ đi qua hai canh giờ, Mạc Vô Kỵ rốt cục nghe được phi thuyền truyền đến bá báo tiếng:

- khu chữ Nhâm đã đến.

Theo một tiếng này bá báo, hắn chỗ khu vực tu sĩ đều đứng lên, sau đó đi tới phi thuyền lối ra nhảy ra. Mạc Vô Kỵ cùng Gia Khí cùng ở sau lưng mọi người nhảy ra.

Rơi trên mặt đất, vào hết mắt chính là mênh mông vô bờ màu đen cánh đồng bát ngát. Tại cái chỗ này Mạc Vô Kỵ rốt cục cảm nhận được pháp trận vết tích.

Này một mảnh màu đen cánh đồng bát ngát bị phân cách thành đông đảo khu vực, mỗi một cái khu vực phía trước đều viết nhâm chữ nhiều ít hơn bao nhiêu khu vực khai thác mỏ.

Gia Khí hiển nhiên không phải là lần đầu tiên tới, nàng dọc theo nhâm chữ khu vực khai thác mỏ trước đánh dấu tuyến cấp tốc đi tới, Mạc Vô Kỵ cùng sau lưng nàng, khoảng chừng nửa nén hương thời gian, nàng ngừng lại.

Tại Mạc Vô Kỵ trước mặt là một tấm bảng, nhâm chữ 5109 khu vực khai thác mỏ.

Gia Khí xem Mạc Vô Kỵ liếc mắt, sau đó bước nhanh hơn tiến vào này một mảnh khu vực khai thác mỏ. Mạc Vô Kỵ cũng theo ở phía sau, tiến vào này một mảnh khu vực khai thác mỏ. Thần niệm của hắn nhìn rất rõ ràng, hắn và Gia Khí sau khi tiến vào, khu vực khai thác mỏ cửa đèn sáng lên một cái.

- Ngươi có thể chính bản thân hoạt động, năm ngày sau đó, đi chúng ta xuống địa phương thượng phi thuyền liền có thể.

Gia Khí nhìn trên lưng cái sọt cùng ở sau lưng nàng Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói.

Mạc Vô Kỵ nhất thời sửng sốt, đủ qua mấy hơi thở mới lên tiếng:

- Gia Khí sư tỷ, ta nghe nói đào hắc thạch là yêu cầu hai người phối hợp

- Không cần.

Gia Khí trực tiếp cắt đứt lời của Mạc Vô Kỵ:

- Đệ nhất ngươi không cách nào phối hợp ta đào hắc thạch, thứ hai ta cũng không cần cùng ngươi phối hợp. Ta đào hắc thạch chỉ có thể cung bản thân ta sử dụng, không cách nào phân cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, người nữ nhân này là sợ chính bản thân sàm sở nàng tới. Hắn Mạc Vô Kỵ coi như là ở trên địa cầu, cũng không chiếm người tiện nghi, tại cái chỗ này phải dùng tới chiếm ngươi một nữ nhân tiện nghi.

- Gia Khí đạo hữu, ta chưa hề đào qua hắc thạch, muốn nhìn một chút ngươi là thế nào đào. Nếu là ta đào không tới, ta bảo đảm sẽ không chiếm tiện nghi của ngươi, nếu mà ngươi có thể biết hắc thạch công dụng

Mạc Vô Kỵ lời còn chưa dứt, Gia Khí chính là khoát tay chặn lại:

- Ta cũng không biết, không cần theo ta.

Lập tức nàng liên cả câu nói kế tiếp đều lười trả lời Mạc Vô Kỵ, xoay người cấp tốc tiến vào nhâm chữ 5109 khu vực khai thác mỏ trong chỗ sâu.

Trong lòng nàng đang cười lạnh, nàng rất khó hiểu Mạc Vô Kỵ là như thế nào tiến vào Trường Sinh Môn. Nghe được chính bản thân không định cho tiện nghi cho hắn chiếm, lập tức liền đổi giọng gọi đạo hữu, nàng khinh bỉ nhất chính là người như thế.

Mạc Vô Kỵ im lặng lắc đầu, người nữ nhân này một bộ sợ hắn chiếm tiện nghi hình dạng, hắn tự nhiên không cần phải dùng nhiệt khuôn mặt thiết lãnh mông đít. Thật giống như hắn có thể gọi Lâu Xuyên Hà tiền bối, gọi so với Lâu Xuyên Hà tư lịch lớn hơn Biên Song Bích cũng là đạo hữu.

Loại này sư tỷ, hắn cũng không muốn. Liên cả xưng hô một tiếng, đều không được.

Lại là hơn mười người từ Mạc Vô Kỵ cách đó không xa xẹt qua, những người này Mạc Vô Kỵ một cái cũng không nhận ra, hắn nhìn ra, những người này hắn không phải là Trường Sinh Môn.

Đã không còn đồng bạn, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể một người tìm kiếm. Hắn chưa hề đi tìm hắc thạch, cũng không biết hắc thạch tới cùng là vật gì, hắn có thể bằng vào chỉ có thể là của mình thần niệm.

Một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ liền biết hắc thạch vì sao tìm kiếm không dễ. Này một mảnh địa phương tuy rằng lớn vô biên, nhưng toàn bộ là đen kịt đất thạch. Thần niệm của hắn muốn tại đây đen kịt đất thạch bên trong, tìm được đồng dạng đen kịt hắc thạch, thật sự là trở ngại.

Này còn chưa phải là trọng điểm, trọng điểm là hắn phát hiện mình thần niệm chỉ có thể thẩm thấu vào này đất đen dưới đất phương một trượng trên dưới. Xuống chút nữa, thức hải liền mơ hồ làm đau. Nếu là muốn mạnh mẽ mở rộng, thức hải thậm chí sẽ hỏng mất. Duy nhất chỗ tốt chính là, như vậy có thể rèn luyện thức hải của mình, để cho thức hải trở nên lớn hơn nữa, thần niệm trở nên cứng cáp hơn.

Nhưng Mạc Vô Kỵ biết mình tới nơi này không phải là rèn luyện thức hải, hắn tới nơi này là tìm kiếm hắc thạch. Hơn nữa rèn luyện thức hải, còn cần đại lượng Tráng Thần Đan.

Tráng Thần Đan có thể khôi phục thức hải, nhưng này chỉ là sơ cấp linh đan a. Hắn hiện tại Nhân Tiên tầng bốn thực lực, mỗi lần không có cái mấy chục tấm Tráng Thần Đan, căn bản là không được tác dụng.

Một ngày cứ như thế trôi qua, Mạc Vô Kỵ không muốn nói đào được hắc thạch, coi như là hắc thạch dáng dấp ra sao, hắn cũng không có nhìn thấy.

Ngày thứ hai lúc xế chiều, Mạc Vô Kỵ bỏ qua tiếp tục tìm kiếm hắc thạch ý nghĩ. Hắn quyết định tìm được trước người khác, xem người khác là thế nào đào hắc thạch.

Lại là đi vòng vo nửa ngày, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là nhìn thấy hai gã đào hắc thạch tu sĩ, hắn vội vàng chui qua.

Hai người này thấy Mạc Vô Kỵ lẩn trốn lại đây, ngược lại nhiều một chút đề phòng. Tuy tiện bởi vì khu vực khai thác mỏ phân chia, cướp đoạt hắc thạch sự tình không thế nào phát sinh, lại không có nghĩa là sẽ không phát sinh.

- Hai vị đạo hữu mời, ta bởi vì vừa tới, không biết tìm kiếm hắc thạch, còn muốn thỉnh giáo một chút hai vị đạo hữu làm sao tìm kiếm hắc thạch?

Mạc Vô Kỵ rất là khách khí ôm quyền hỏi.

- Đồng bạn của ngươi đâu nè?

Một người tu sĩ nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là giải thích:

- Đồng bạn của ta bởi vì cảm thấy thực lực ta hữu hạn, làm một mình đi.

Hai người ngược lại không có để ý, nơi này cảm giác mình đồng bọn không được, làm một mình cũng không phải số ít.

- Hắc thạch bình thường giống nhau (nấp) ở dưới đất này một trượng đến mười trượng vị trí, càng đi dưới, phát hiện hắc thạch cơ hội thì càng

nhiều. Tình hình chung là, một người dùng thần niệm phong tỏa hắc thạch, một người khác đào móc hắc thạch.

Tên tu sĩ này ngược lại không có giấu diếm, này vốn là mọi người đều biết sự tình.

- Còn phải phong tỏa?

Mạc Vô Kỵ kinh dị hỏi.

Người kia trả lời Mạc Vô Kỵ tu sĩ cười ha ha một tiếng:

- Đương nhiên (phải), hắc thạch loại vật này thế nhưng là có linh tính, một khi bị thần niệm xúc động, rất dễ bỏ chạy.

Trả lời xong lời của Mạc Vô Kỵ, hai người này cấp tốc rời đi. Đối với bọn họ mà nói, Mạc Vô Kỵ như vậy một cái mới tới người, kết giao giá trị không lớn.

Mạc Vô Kỵ tỉnh táo lại, khó trách hắn tìm không được hắc thạch. Thần niệm của hắn chỉ có hơn một trượng một phần, vận khí tốt, cũng là có thể tìm được một quả hắc thạch. Thế nhưng tìm được hắc thạch sau đó, muốn (phải) đào hắc thạch, hắn liền không giúp được.

Xem ra nơi này đất đen rất là cứng rắn, nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lấy ra Thiên Cơ Côn, tiện tay vừa gõ, quả nhiên mặt đất chỉ bị hắn đào ra một mảnh nhỏ đi ra.

Tu vi vẫn quá thấp a, Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than. Thần niệm của hắn chỉ có thể quét vào đất đen dưới hơn một trượng một phần, hắn ngược lại cũng không thèm để ý. Cái chỗ này vốn là có rèn luyện thần niệm tác dụng, chỉ cần hắn ở chỗ này ngây ngô cái vài thập niên, thần niệm của hắn cũng sẽ càng ngày càng mạnh, thẩm thấu phạm vi tự nhiên cũng là càng lúc càng lớn.

Thế nhưng hắn cũng có người khác không cách nào so sánh ưu thế a, hắn có Trữ Thần Lạc. Hắn Trữ Thần Lạc thần niệm trực tiếp dọc theo

lòng bàn chân mạch lạc thẩm thấu vào dưới đất, chỉ một lát sau thời gian, Mạc Vô Kỵ liền ngạc nhiên mừng rỡ.

Bởi vì Trữ Thần Lạc có thể không khỏi thức hải của hắn khống chế, Mạc Vô Kỵ thần niệm lần này trực tiếp thẩm thấu xuống đất năm lục trượng địa phương. Đây là mới vừa bắt đầu, chỉ cần chờ hắn quen thuộc hoàn cảnh của nơi này sau đó, hắn Trữ Thần Lạc thần niệm nói không chừng có thể thẩm thấu tới đất dưới mười trượng dưới.

Coi như là thần niệm lại rèn luyện, cũng không cách nào đạt được tầng thứ này sao??

Mạc Vô Kỵ yên ổn, tại mại động bước chân trong quá trình, trực tiếp bắt đầu dùng Trữ Thần Lạc tìm kiếm phía dưới hắc thạch. Trữ Thần Lạc thần niệm tiêu hao, có thể thông qua thức hải bổ sung. Hắn chỉ cần không cần trong thức hải thần niệm trực tiếp tìm kiếm hắc thạch là được.

Chỉ hai canh giờ đi qua, Mạc Vô Kỵ liền ngừng lại, hắn Trữ Thần Lạc tìm được 6 khối hắc thạch dính liền nhau. Tuy 6 khối hắc thạch thoạt nhìn cùng chung quanh đất thạch màu sắc không sai biệt lắm, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ khẳng định đây là hắc thạch. Hắn không có dùng tự tay sờ hắc thạch, thần niệm của hắn lại tiếp xúc qua loại vật này.

6 khối hắc thạch cách mặt đất dưới ba trượng, hơn nữa Mạc Vô Kỵ đích thật là cảm nhận được này hắc thạch tại tiếp xúc được thần niệm của hắn sau đó, bắt đầu hơi hoảng động. Hắn không dám lấy đi bản thân thần niệm, hắn lo lắng vừa thu lại thất thần niệm, 6 khối hắc thạch liền sẽ bỏ chạy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 405: Nơi Này Nước Thật Là Sâu

Mạc Vô Kỵ một bên dùng thần niệm phong tỏa này lục tấm hắc thạch, một bên tế xuất Thiên Cơ Côn oanh kích phía dưới màu đen mặt đất.

Thiên Cơ Côn không thích hợp cho việc đào móc, cộng thêm nơi này đất đen cứng rắn không gì sánh được, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể lại đem bản thân Lôi Kiếm ngưng tụ tại Thiên Cơ Côn bên trên, đào móc màu đen địa thạch này.

- Rầm rầm!

Liên tiếp hai đạo Lôi Kiếm gia trì ở trên Thiên Cơ Côn đánh vào cứng rắn màu đen mặt đất, nổ ra một hố lõm hơn một thước.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ trong lòng càng là rõ ràng này hắc thạch là cỡ nào khó khăn đào, cũng may có thể đánh vỡ ra này đất đen là được, chỉ cần hắn không ngừng dùng Thiên Cơ Côn gia trì Lôi Kiếm ầm xuống, chung quy có thể đào được ba trượng dưới.

Mạc Vô Kỵ nguyên lực sự dư thừa, càng là có mấy cái Trữ Nguyên Lạc, như vậy không ngừng oanh kích đi xuống, căn bản cũng không cần có nửa điểm dừng lại.

Liên miên không ngớt oanh kích duy trì liên tục rơi vào cùng một khối địa phương, hắc thạch không ngừng bị Mạc Vô Kỵ đánh vỡ ra. Tròn một ngày, Mạc Vô Kỵ mới đưa chỗ cũ đánh ra tiếp cận hố lõm ba trượng sâu.

Thiên Cơ Côn cuồn cuộn nổi lên linh lực hơi khu vực, vài tấm hắc thạch đã xuất hiện ở không trung. Mạc Vô Kỵ không đợi này vài tấm hắc thạch rơi trên mặt đất, tay vung lên một cái, vài tấm hắc thạch liền rơi vào bên trong cái sọt phía sau.

Mạc Vô Kỵ lấy ra cái sọt, đang muốn đưa tay cầm một quả hắc thạch ra đến xem, lập tức liền sửng sốt. Hắn vừa mới rõ ràng là phát hiện 6 khối hắc thạch, thế nào không giải thích được thiếu một tấm?

Này hắc thạch quả nhiên có thể tự động bỏ chạy, hắn còn dùng thần niệm khóa được những thứ này hắc thạch, kết quả tại tối hậu quan đầu (vẫn, còn) là bất tri bất giác bỏ chạy một quả. Thảo nào này hắc thạch đào móc yêu cầu hai người, một người dùng thần niệm phong tỏa, một người khác đào móc. Trừ phi thần niệm của hắn cường đại, còn có thể dùng Trữ Thần Lạc trung thần niệm, sợ rằng rất khó một người đào móc hắc thạch.

Gia Khí một người đi đào hắc thạch, xem ra cũng là có chút bản lĩnh.

Mạc Vô Kỵ cũng không có để ý nhiều, hắn có Trữ Thần Lạc, muốn ở chỗ này tìm hắc thạch cũng còn là rất đơn giản. Vấn đề duy nhất chính là này hắc thạch đào lên quá phiền phức, hắn Thiên Cơ Côn vốn là không thích hợp đào hắc thạch, gia trì Lôi Kiếm sau đó, đào vài tấm hắc thạch còn dùng hơn một ngày thời gian.

Tuy rằng đi qua lần này đào móc, Mạc Vô Kỵ đối với làm sao đào móc nơi này hắc thạch nhiều một chút kinh nghiệm, nhưng hắn hay vẫn cảm thấy hắn là lựa chọn một thanh thích hợp đào hắc thạch linh khí.

Tiện tay lại đem cái sọt bên trong hắc thạch cầm lên một quả, cái này hắc thạch quả đấm lớn nhỏ, nắm trong tay ôn nhuận như ngọc, để cho người ta có một loại cực kỳ cảm giác thoải mái. Thần niệm rơi vào này hắc thạch mặt ngoài, chỉ có thể mơ hồ cảm giác được trong đó có một loại ẩn hàm khí tức, nhưng căn bản không tra được đây là cái gì khí tức.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng lại đem hắc thạch đưa vào nhẫn, vô luận thần niệm của hắn làm sao dẫn dắt, trong tay hắc thạch đều là vẫn không nhúc nhích.

Lắc đầu, Mạc Vô Kỵ lại đem hắc thạch lần nữa ném vào cái sọt bên trong. Xem ra này màu đen xác thực là không thể đưa vào nhẫn, hoặc là hắn nhẫn không gian đẳng cấp quá thấp.

Lại đem cái sọt che đậy lại, Mạc Vô Kỵ từ trong giới chỉ tìm được một thanh bán cực phẩm linh khí trường thương. Chuôi này trường thương hình như là Hôi Vi Nhĩ trong giới chỉ lấy được, bởi vì Mạc Vô Kỵ cũng không cần thứ này, cho nên vẫn không quá lưu ý.

Đào loại này hắc thạch, hay là dùng trường thương tương đối dễ dàng một phần. Đáng tiếc hắn sẽ không luyện khí, nếu mà hắn biết luyện khí, hắn khẳng định chính bản thân luyện chế một thanh linh khí xẻng đi ra.

Lại đem trường thương luyện hóa, Mạc Vô Kỵ tiếp tục tìm kiếm này màu đen. Hắc thạch có thể trao đổi linh thạch mảnh nhỏ, hắn thiếu hụt chính là linh thạch mảnh nhỏ.

Ngày thứ tư, Mạc Vô Kỵ lần nữa tìm được một quả hắc thạch, cái này hắc thạch đồng dạng tại ba trượng dưới. Hắn lại hao tốn sắp tới một ngày, thẳng đến buổi trưa ngày thứ năm, mới đưa cái này hắc thạch đào lên đưa vào cái sọt.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ, đồng dạng lượng công việc, lấy được hắc thạch hoàn toàn bất đồng. Xem ra một mình hắn muốn đào móc hàng loạt hắc thạch, hay (vẫn) là muốn tìm kiếm hắc thạch áp chồng chất địa phương.

Năm ngày đã đến, coi như là tìm thêm đến hắc thạch, hắn cũng không có thời gian đi đào.

Mạc Vô Kỵ đơn giản cõng lên cái sọt, đang ở hắn chuẩn bị lúc trở về, một đạo mãnh liệt nguyên lực tiếng nổ mạnh âm hấp dẫn sự chú ý của

hắn. Mạc Vô Kỵ thần niệm quét ra đi, lập tức liền thấy một cái người quen.

Gia Khí cùng một người tu sĩ đang chiến đấu, mà một gã khác tu sĩ lại ở một bên đứng xem.

Mạc Vô Kỵ suy đoán này tranh đấu nhất định là vì hắc thạch, hắn muốn nhìn một chút nơi này tới cùng có bao nhiêu hắc thạch. Nếu là nhiều nói, hắn không ngại nhúng một tay.

Thấy Mạc Vô Kỵ lại đây, tranh đấu hai người cũng ngừng lại, lại cũng không có thu hồi pháp bảo.

- Bằng hữu, nơi này tranh đoạt hắc thạch thuộc quyền, nếu như không có chuyện, mời trực tiếp tránh ra.

Ở một bên đứng xem tu sĩ mặt không thay đổi nói với Mạc Vô Kỵ một câu.

Quả nhiên là tranh đoạt hắc thạch, Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm đã thẩm thấu vào phía dưới đất đen, rất nhanh hắn đang ở một trượng sâu địa phương tìm được một quả hắc thạch.

Chỉ là một quả hắc thạch, tuy chôn tương đối cạn, Mạc Vô Kỵ vẫn là không có bao nhiêu hứng thú. Làm một tấm hắc thạch cuốn vào loại này tranh cãi bên trong quá không có lợi, đang ở thời điểm hắn muốn xoay người rời đi, Gia Khí bỗng nhiên nói:

- Hắn và ta là đồng bạn, tại sao phải rời đi?

Nghe được Mạc Vô Kỵ cùng Gia Khí là cùng bạn, hai người khác đều mang địch ý nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đang muốn nói cùng hắn không có quan hệ, Gia Khí nói lần nữa:

- Nơi này có một quả hắc thạch, ta cho ngươi hai quả linh thạch mảnh nhỏ.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi:

- Một quả hắc thạch có thể đổi bao nhiêu linh thạch mảnh nhỏ?

- Dưới tình hình chung là 10 tấm.

Gia Khí lần này cần mượn Mạc Vô Kỵ hỗ trợ, ngược lại không có cùng trước như vậy một chữ cũng khó nói ra.

Hai gã khác tu sĩ đều đưa mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn tựa cùng một cái tầm thường phàm tục người bình thường giống nhau, không có nửa điểm linh vận tiết ra ngoài. Bất quá hai người này cũng không có vì vậy mà khinh thị Mạc Vô Kỵ, có thể đi vào Bán Tiên Vực, thậm chí xuất hiện ở khu vực khai thác mỏ, cái nào không phải là Địa Tiên cường giả?

Một khi Mạc Vô Kỵ liên thủ với Gia Khí, bọn họ nhất định phải đại chiến một trận sau đó, mới có thể phân phối hắc thạch.

- Xin lỗi, ta không có hứng thú.

Mạc Vô Kỵ nói xong, xoay người rời đi.

Hai quả linh thạch mảnh nhỏ liền (muốn) hắn liều mạng, này quá khinh thường hắn sức lao động sao?? Để cho Mạc Vô Kỵ có chút thất vọng là, như vậy khó khăn đào hắc thạch cư nhiên tiện nghi như vậy. Một quả hắc thạch mới đổi thập tấm linh thạch mảnh nhỏ, hắn đào 6 tấm hắc thạch, cũng bất quá sáu mươi tấm linh thạch mảnh nhỏ.

Quên đi, có rồi 6 mươi tấm linh thạch mảnh nhỏ này, hắn tốt xấu cũng có thể tu luyện tới Nhân Tiên hậu kỳ. Chờ chút lần nữa rồi lại nói, nếu mà phân phối không tới khu vực khai thác mỏ, hắn liền đi ra ngoài đạo hắc thạch. Với hắn mà nói, đạo khoáng thạch cùng tại khu vực khai thác mỏ đào hắc thạch không có bao nhiêu khác nhau.

Thần niệm của hắn có thể thẩm thấu tới đất dưới 6 trượng có hơn, đây là rất nhiều tu sĩ không cách nào so sánh ưu thế.

- Đồng bạn của ngươi đi rồi, ngươi còn (muốn) cùng chúng ta động thủ sao? Còn có nửa ngày, nếu mà động thủ, chúng ta sẽ không là một người bàng quan.

Thấy Mạc Vô Kỵ rời đi, trước cùng Gia Khí động thủ tu sĩ lạnh lùng nói.

Gia Khí cắn môi một cái, giậm chân một cái, xoay người đuổi theo Mạc Vô Kỵ nhanh rời đi.

...

- Ngươi chờ một chút.

Gia Khí nhanh chóng đuổi kịp Mạc Vô Kỵ.

- Có chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ giọng nói bình thản hỏi.

- Ngươi biết không linh thạch mảnh nhỏ, ngươi coi như là người Trường Sinh Môn, cũng không kiên trì được bao lâu sao? Ngươi lẽ nào cả mạng nhỏ cũng không muốn? Ta biết tu vi của ngươi tương đối thấp, nhưng là hai người bọn họ không biết. Cộng thêm lập tức liền muốn (phải) rời khỏi nơi này, này một trận khẳng định đánh nhau, tối đa mọi người chia đều. Coi như là chia đều, ngươi cũng có thể được một quả linh thạch mảnh nhỏ.

Gia Khí giọng căm hận nói.

Mạc Vô Kỵ không chút hoang mang nói:

- Gia Khí đạo hữu, ta dù cho không đến cái này khu vực khai thác mỏ, cũng sẽ không có người lại đem ta đuổi ra Bán Tiên Vực sao?? Ta

mặc dù là nhân vật mới, cũng không phải tốt như vậy lừa dối. Ta sớm đã nghe nói chỉ cần có vòng đeo tay, là có thể tại Bán Tiên Vực định cư, căn bản cũng không cần bất luận cái gì linh thạch mảnh nhỏ. Cùng lắm thì ta không tu luyện mà thôi.

Ngữ khí của hắn còn mang theo một tia châm chọc, tuy tiện này Lang Hạo rất nhiều nói chưa nói cho hắn biết, nhưng có một chút hắn dám khẳng định, chính là tại Bán Tiên Vực bên trong định cư, chỉ cần có vòng đeo tay, cũng sẽ không bị đuổi ra ngoài.

Gia Khí khóe miệng châm chọc so với Mạc Vô Kỵ càng nhiều, nàng cười lạnh nói:

- Lang Hạo ngươi cũng dám tin tưởng? Không sai, hắn đích xác là không có lừa ngươi. Bán Tiên Vực bên trong định cư, chỉ cần có vòng đeo tay là không cần linh thạch mảnh nhỏ. Thế nhưng hắn có nói cho ngươi biết Bán Tiên Vực bên trong sinh hoạt yêu cầu Dong Mộc Đan sao? Hắn nói với ngươi mọi người sở dĩ càng thích ở tại Bán Tiên Vực phạm vi, mà không phải bên ngoài nguyên nhân chủ yếu không phải là bởi vì nguy hiểm cùng tu luyện, mà là bởi vì phía ngoài duệ mộc khí tức quá nặng, thời gian dài sẽ cho người Linh Lạc Mộc Hoá sao?

Dong Mộc Đan? Linh Lạc Mộc Hoá? Mạc Vô Kỵ ngơ ngác nhìn Gia Khí, những hắn này thế nhưng là thật không biết a.

Gia Khí lại cũng không có đình chỉ, vẫn như cũ châm chọc nói:

- Hắn nói với ngươi đào hắc thạch ngoại trừ cái sọt ra ngoài, còn cần hắc thạch sạn sao? Hắn nói với ngươi mọi người linh thạch mảnh nhỏ đại bộ phận không phải là dùng để tu luyện, mà là dùng tới mua Dong Mộc Đan sao? Ngươi cái gì cũng không biết, cư nhiên cũng dám nói tại Bán Tiên Vực sống sót?

Mạc Vô Kỵ biểu tình ngưng trọng, hắn biết mình khả năng lại bị Lang Hạo gài bẫy, tên khốn kiếp này bẫy hắn quả nhiên không chút nào nương tay. Trước hắn còn vẫn cảm kích Lang Hạo giúp hắn làm vòng

đeo tay đâu nè, 10 tấm linh thạch mảnh nhỏ a, đây chính là một quả hắc thạch.

- Đa tạ Gia Khí đạo hữu, những ta này đích xác không biết. Còn (muốn) xin hỏi cái gì là Dong Mộc Đan?

Mạc Vô Kỵ sắc mặt rất là xấu xí.

Gia Khí thấy Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục phản bác lời của mình, ngược lại bình tĩnh một chút:

- Bán Tiên Vực này phiến địa phương có nghiêm trọng duệ mộc khí tức, loại khí tức này thời thời khắc khắc đều ở đây thấm vào mỗi một cái tu sĩ Linh Lạc. Nếu mà không nghĩ biện pháp đi giải quyết nói, không được bao lâu, cũng sẽ bị nơi này duệ mộc khí tức Mộc Hoá Linh Lạc, sau cùng vô thanh vô tức ngã xuống.

- Dong Mộc Đan chính là đan dược hóa giải duệ mộc khí tức?

Mạc Vô Kỵ theo hỏi.

Gia Khí gật đầu:

- Ngươi nói không sai, nơi này duệ mộc khí tức chỉ có Dong Mộc Đan mới có thể hóa giải, hơn nữa Dong Mộc Đan chỉ có Bán Tiên Vực mới có thể mua được. Tuy nơi này điều kiện rộng rãi, không có bất kỳ chèn ép, nhưng muốn ở chỗ này sống sót cũng không phải một chuyện dễ dàng, Dong Mộc Đan là đồ đạc nhất định phải có.

- Vì sao Đan Sư khác không luyện chế? Nhất định phải đi Bán Tiên Vực mua? Là không có phương pháp luyện đan sao?

Tuy hỏi, Mạc Vô Kỵ đã cảm nhận được một phần không thích hợp. Nơi này nước thật là sâu a, sâu đến chính bản thân muốn (phải) chết chìm, còn cái gì cũng không biết.

- Bởi vì Dong Mộc Đan nhất định phải kim hệ Linh Căn Luyện Đan Sư mới có thể luyện chế, ngươi nói cho ta biết, ngươi ra mắt mấy cái kim hệ Linh Căn Luyện Đan Sư?

Gia Khí nhàn nhạt hỏi ngược lại.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 406: Tên Này Quá Giả Vờ

- Dong Mộc Đan nhất định phải kim loại tính chất Luyện Đan Sư mới có thể luyện chế?

Mạc Vô Kỵ thất thanh hỏi.

Hắn từ Thiên Trì Sơn Trang Yến Hủy Mộng chỗ lấy đi một cái ngọc giản, mặt trên khắc rõ ràng, Chân Tinh một nhóm lớn kim loại tính chất Luyện Đan Sư bị Chân Mạch Đại Lục Tiên Đan Cốc Lai Vạn Hành mang đi, trong này liền bao gồm gia gia hắn Mạc Thiên Thành.

Hắn đã từng còn vẫn đang nghi ngờ, tại sao muốn mang đi nhiều như vậy kim loại tính chất Luyện Đan Sư, hiện tại hắn cuối cùng là hiểu, này Lai Vạn Hành khẳng định cùng Bán Tiên Vực có quan hệ. Mang đi kim loại tính chất Luyện Đan Sư cũng chỉ có một mục đích, luyện chế Dong Mộc Đan.

Tốt xấu hắn và Mạc Thiên Thành cũng có liên hệ máu mủ, nếu đã biết Mạc Thiên Thành tin tức, hắn liền tuyệt đối không thể không quản.

- Đương nhiên, nếu không, ngươi cho là Dong Mộc Đan sẽ trân quý như thế?

Thấy Mạc Vô Kỵ thất thanh, Gia Khí còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ là khiếp sợ Dong Mộc Đan luyện chế điều kiện.

Mạc Vô Kỵ không có lập tức hỏi Lai Vạn Hành có đúng hay không cũng ở nơi đây, coi như là còn muốn hỏi, cũng nhất định phải từ bên cạnh cân nhắc đi ra.

- Gia Khí đạo hữu, ngươi vì sao phải nói cho ta biết những thứ này?

Mạc Vô Kỵ tỉnh táo lại, hắn không tin Gia Khí lại đột nhiên hảo tâm, nói cho hắn biết mấy thứ này.

Gia Khí nhàn nhạt nói:

- Ta yêu cầu ngươi hỗ trợ, ta bởi vì mỗi lần đào móc hắc thạch là ít nhất, cũng không người nào nguyện ý cùng ta tổ đội. Hơn nữa có một cái đồng bọn, tìm được hắc thạch thời điểm, cũng sẽ không có người tùy tiện cướp đoạt.

- Cho nên ngươi muốn lần sau tiếp tục cùng ta tổ đội?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói, hắn có Trữ Thần Lạc, căn bản cũng không muốn cùng Gia Khí tổ đội.

- Không sai, ngươi cũng biết, trừ ta ra, tại toàn bộ Bán Tiên Vực sợ rằng không ai sẽ cùng ngươi tổ đội. Không có người nào cùng ngươi tổ đội, ngươi ở nơi này sống không hơn nửa năm. Nếu là ngươi không tin, ngươi có thể thử Chu Thiên vận chuyển, nhìn xem nhìn xem Linh Lạc của ngươi bên trong có đúng hay không nhiều hơn một loại duệ mộc khí tức.

Gia Khí nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, giọng nói rất là bình tĩnh.

Mạc Vô Kỵ âm thầm kinh mạch nghịch chuyển, quả nhiên tại trong kinh mạch của hắn có thêm một tia hắn chưa hề cảm thấy trôi qua mộc nguyên tố khí tức. Cái này chẳng lẽ chính là duệ mộc khí tức?

Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, Chu Thiên nghịch chuyển gia tốc, hóa độc lạc đồng thời tiến hành chu thiên nghịch chuyển. Chỉ hô hấp thời gian, này một tia mộc nguyên tố khí tức đã bị hóa độc lạc cuốn đi, đảo mắt liền liền biến thành tinh thuần linh khí tán ở tại giữa Mạc Vô Kỵ mạch lạc.

Thì ra thứ này cũng chẳng khác nào độc một loại a, Mạc Vô Kỵ tâm trạng đại định. Dù cho hắn không có Dong Mộc Đan, cũng sẽ không e ngại nơi này duệ mộc khí tức. Quả nhiên công pháp (vẫn, còn) là chính bản thân sáng tạo tốt hơn, nghịch chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, tuyệt đối xa xa vượt qua thông thường công pháp.

Thấy Mạc Vô Kỵ cau mày, Gia Khí càng là không chút hoang mang nói:

- Ta tin tưởng ngươi đã cảm nhận được duệ mộc khí tức sao?? Cùng ta tổ đội, ta không dám nói cho ngươi có tu luyện toái linh thạch, chí ít có thể cho ngươi sẽ không bị duệ mộc khí tức Mộc Hoá Linh Lạc.

Mạc Vô Kỵ biết mình không có Linh Lạc, hơn nữa bởi vì hắn bản thân có hóa độc lạc, coi như là mạch lạc cũng sẽ bị Mộc Hoá, hắn cũng không sợ hãi nơi này duệ mộc khí tức. Hắn cũng không có lập tức cự tuyệt Gia Khí, hắn cảm giác người nữ nhân này một người có thể đào được hắc thạch, khẳng định không đơn giản.

- Xin hỏi một chút một quả Dong Mộc Đan, có thể giữ bao lâu?

Mạc Vô Kỵ cực kỳ bình tĩnh hỏi.

Dường như cảm nhận được Mạc Vô Kỵ bình tĩnh, Gia Khí ngược lại hơi lộ ra kinh ngạc:

- Này muốn xem ngươi là hay không tu luyện, hoặc là tu luyện trình độ. Nếu mà mỗi ngày đều hoa tuyệt đại đa số thời gian đi tu luyện, này hấp thu duệ mộc khí tức thì càng nhiều. Nói như vậy, ngươi cần Dong Mộc Đan cũng càng nhiều, nhiều nhất một tháng yêu cầu hơn mười tấm. Nếu là ngươi căn bản cũng không tu luyện, chỉ phải giữ vững thực lực của chính mình, này hai tháng một quả Dong Mộc Đan cũng đủ. Mà một khối hắc thạch có thể đổi lấy 3 miếng Dong Mộc Đan...

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đó chính là nói, 3 miếng toái linh thạch liền không sai biệt lắm có thể đổi lấy một quả Dong Mộc Đan?

Gia Khí lắc đầu:

- Nếu mà dùng toái linh thạch mua Dong Mộc Đan, vậy thì yêu cầu 10 tấm, hơn nữa còn là đẳng cấp thấp nhất Dong Mộc Đan. Cho nên, ngoại trừ số rất ít người, người bình thường cũng sẽ không dùng toái linh thạch đi mua Dong Mộc Đan.

Gia Khí không cần giải thích, Mạc Vô Kỵ đã rõ ràng, hắc thạch giá trị tuyệt đối không ngừng thập tấm toái linh thạch, hơn nữa chênh lệch còn không nhỏ.

- Vậy ngươi mỗi lần đi ra có thể thu hoạch bao nhiêu hắc thạch, nếu là hợp tác với ngươi, giữa chúng ta làm sao chia phần?

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến này tấm bỏ chạy hắc thạch, cảm thấy nếu mà tìm một người hợp tác, có lẽ cũng không phải chuyện xấu. Hắn đang tìm hắc thạch thượng không có vấn đề, vấn đề là hắn đang đào hắc thạch thời điểm một người khí lực không đủ.

Gia Khí nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, im lặng lắc đầu, nàng nhàn nhạt nói:

- Ngươi không có lựa chọn, nếu mà muốn còn sống chỉ có thể hợp tác với ta. Về phần chia chác, xin lỗi, vậy là không có, ta chỉ có thể mỗi tháng cho ngươi cung cấp một quả Dong Mộc Đan.

Mạc Vô Kỵ khí nở nụ cười:

- Đây là nói ta ba tháng mới có thể thu được một quả hắc thạch? Ta muốn hỏi Gia Khí đạo hữu, ngươi mỗi lần đi ra có thể thu được mấy tấm hắc thạch?

Gia Khí nhìn Mạc Vô Kỵ, khóe mắt nàng mang theo một tia im lặng châm chọc:

- Này không liên quan gì đến ngươi, ta tìm ngươi đi ra đích thật là muốn phân phối đến một cái khu vực khai thác mỏ, cũng không phải nhất định yêu cầu ngươi hỗ trợ. Nói cách khác, ta đây là giúp ngươi.

- Quên đi, ta không cần ngươi hỗ trợ, cáo từ.

Mạc Vô Kỵ nói xong xoay người rời đi, hắn bản thân có Trữ Thần Lạc, căn bản cũng không cần đến khu vực khai thác khai thác mỏ, bất luận cái gì có hắc thạch địa phương, cho dù là phế khu vực khai thác mỏ, hắn cũng có thể đi đào.

Gia Khí thoáng ngây người, nàng cho là mình nói rất rõ ràng, Mạc Vô Kỵ muốn còn sống chỉ có thể tìm nàng hợp tác, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên không chịu nàng.

- Vậy ngươi nói cần phải như thế nào chia đây?

Gia Khí tăng nhanh tốc độ, rơi vào Mạc Vô Kỵ bên người. Không ai hợp tác, nàng xác thực khó có thể phân đến khu vực khai thác mỏ.

- Một-chín ăn chia, nếu mà ngươi nguyện ý, chúng ta sau này sẽ là đồng bọn hợp tác.

Mạc Vô Kỵ chậm lại.

- Tốt, chính là một chín ăn chua.

Gia Khí gật đầu, nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, nàng đối với Mạc Vô Kỵ cảm quan khá hơn nhiều, chí ít Mạc Vô Kỵ không có lòng tham.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn người nữ nhân này biểu tình cùng thái độ liền biết nàng hiểu lầm, thở dài nói:

- Là ta 9 ngươi 1 á.

- A đù! Ngươi...

Gia Khí bị lời của Mạc Vô Kỵ sợ ngây người, nàng ra mắt rất nhiều không biết xấu hổ cùng tự cho là đúng, cùng Mạc Vô Kỵ như vậy không biết xấu hổ tên gia hỏa nàng chưa từng thấy qua.

Một Nhân tiên tu sĩ, phỏng chừng liên cả nơi này đất đen đều không nhất định có thể đào ra, đang cùng mình tổ đội thời điểm, lại muốn phân cửu thành.

- Nói như vậy, ngươi lần này đào được rất nhiều hắc thạch?

Gia Khí câu hỏi thời điểm, đã triệt để bỏ qua hợp tác với Mạc Vô Kỵ dự định.

- Ta nghĩ hắn là so với ngươi nhiều hơn chút sao?.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói. Hắn suy đoán không phải là không có căn cứ, hắc thạch khó khăn đào hắn quá rõ. Hắn bản thân có Trữ Thần Lạc, cũng bất quá đào lục tấm, có năm tấm hay là bởi vì cơ duyên đúng dịp một lần đào lên, hắn không tin Gia Khí vận khí so với hắn còn tốt hơn.

- Ngươi thật đào được hắc thạch?

Gia Khí nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, nhất thời sửng sốt, theo bản năng thu hồi muốn ly khai bước chân. Theo nàng, Mạc Vô Kỵ không muốn nói đào hắc thạch, năm ngày, hắn có thể hay không tìm được hắc thạch còn là một chuyện.

- Tự nhiên, cho nên ta không phải là nhất định phải cùng ngươi tổ đội, không có mợ chợ vẫn đông à nha.

Mạc Vô Kỵ lúc nói xong không có chú ý, liên cả lời từ địa cầu nói hết ra.

Cũng may Gia Khí cũng không có để ý lời của Mạc Vô Kỵ, nàng đưa mắt rơi vào phía sau Mạc Vô Kỵ cái sọt:

- Mạc đạo hữu, ngươi có thể không thể mở ra cái sọt để cho ta xem một chút?

Cái sọt che lại, là có ngăn cách cấm chế, chỉ cần Mạc Vô Kỵ không mở ra, người khác liền không nhìn thấy.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không có cần thiết, ta còn là phải cảm tạ ngươi nói cho ta biết rất nhiều thứ, chí ít ta cũng không biết Dong Mộc Đan cùng Xẻng Hắc Thạch.

Gia Khí bỗng nhiên nằm phía sau cái sọt, chủ động mở ra cái sọt nói:

- Ta đào đc hai quả hắc thạch.

Mạc Vô Kỵ thấy Gia Khí cái sọt bên trong quả nhiên nằm ngửa hai quả hắc thạch, hắn lập tức nhìn với cặp mắt khác xưa. Nếu không phải hắn trong đó một lần đào 6 tấm hắc thạch, hắn tối đa cũng bất quá là đào hai quả hắc thạch mà thôi.

- Ta đào đc 6 cục.

Mạc Vô Kỵ mở ra cái sọt nói.

Gia Khí nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ cái sọt là thật ngốc trệ hắn ra, thật lâu mới thì thào nói:

- Dĩ nhiên thực sự là 6 tấm...

Thẳng đến Mạc Vô Kỵ lại đem cái sọt che lần nữa đậy lại, nàng mới phản ứng được, hai mắt chớp động kích động quang mang hỏi:

- Mạc đạo hữu, ngươi không có Xẻng Hắc Thạch, lại là một người, làm sao đào được 6 tấm hắc thạch?

Không có Xẻng Hắc Thạch, tại chữ nhâm khu vực khai thác mỏ năm ngày đào 6 tấm hắc thạch, đây quả thực là chuyện không thể tưởng tượng

nổi.

- Đó là chuyện của ta, cho nên ta không cần cùng bất luận kẻ nào tổ đội. Đương nhiên, ngươi đồng ý một chín ăn chia, ta là có thể cân nhắc cùng ngươi tổ đội. Dù sao lực lượng của hai cá nhân lớn hơn một chút.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý nói.

Từ góc độ của hắn mà nói, hắn đích xác là không cần có người hợp tác.

Gia Khí bỗng nhiên nói:

- Mạc đạo hữu, ngươi cũng biết này hắc thạch giá trị?

Nàng cuối cùng là hiểu rõ vì sao Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không quan tâm một quả linh thạch mảnh nhỏ, tên này quả thực quá có thể giả trang heo ăn thịt hổ. Nếu mà không phải là nàng tận mắt nhìn thấy, ai có thể tin tưởng một Nhân tiên trung kỳ tại chữ nhâm khu vực khai thác mỏ vài ngày thời gian có thể đào được 6 tấm hắc thạch? Hơn nữa còn là khi chưa có giúp đỡ, không có Xẻng Hắc Thạch, lần đầu tiên tới khu vực khai thác mỏ.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta không biết, ta cũng hỏi thăm qua ngươi, ngươi thật giống như không có hứng thú trả lời ta.

Gia Khí trên mặt hơi nóng lên, có chút lúng túng nói:

- Ta đích xác không biết này hắc thạch là vật gì, bất quá ta rõ ràng này một quả hắc thạch giá trị xa xa không ngừng thập tấm linh thạch mảnh nhỏ giá trị, thậm chí là cũng không chỉ gấp một vạn lần.

Không cần Gia Khí nói lời này, Mạc Vô Kỵ cũng có thể đoán ra những thứ này hắc thạch giá trị xa xỉ. Hắn ngược lại thật thật không ngờ, này hắc thạch giá trị như vậy cao. Gấp một vạn lần cũng không chỉ, đó

chính là nói một quả hắc thạch mười vạn linh thạch mảnh nhỏ cũng mua không được. Mà bọn họ hiện tại bán ra giá tiền là thập tấm linh thạch mảnh nhỏ.

- Vậy thì như thế nào? Này hắc thạch thu mua địa phương hắn là chỉ có Bán Tiên Vực sao?? Hơn nữa ngươi có nhóm lớn hắc thạch, ngươi dám không bán?

Mạc Vô Kỵ hỏi ngược lại.

Gia Khí đột nhiên nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, ánh mắt cũng không nháy mắt một cái.

Mạc Vô Kỵ cũng không nhận ra người nữ nhân này (biết) coi trọng hắn, đang ở hắn muốn lúc nói xong, Gia Khí trầm thấp nói:

- Mạc đạo hữu, ta có tin tưởng ngươi được hay không?

Mạc Vô Kỵ không biết Gia Khí là có ý gì, hắn trực tiếp nói:

- Ta không phải là thích lắm mồm người, có lời gì cứ nói thẳng đi.

Gia Khí gật đầu:

- Kỳ thực cái này cũng cùng ngươi thiết thân lợi ích có quan hệ, nếu mà ngươi thực sự có thể đào được nhóm lớn hắc thạch, ta dẫn ngươi đi thấy một người.

- Người nào?

Mạc Vô Kỵ theo bản năng hỏi.

- Một cái tuyệt thế đỉnh cấp Luyện Khí Sư.

Gia Khí hạ giọng, từng chữ từng câu nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 407: Tin Tức Kinh Người

- Luyện Khí Sư?

Mạc Vô Kỵ sửng sốt, lập tức hỏi:

- Lẽ nào hắc thạch này là một loại tài liệu luyện khí?

Gia Khí lắc đầu:

- Ta không biết hắc thạch có đúng hay không tài liệu luyện khí, vị kia luyện khí đại sư cũng không rõ ràng lắm.

- Vậy ngươi dẫn ta đi gặp luyện khí đại sư làm cái gì?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc hỏi.

- Ngươi nói cho ta biết trước, ngươi có đúng hay không có năng lực đào được hàng loạt hắc thạch?

Gia Khí nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không do dự:

- Ta đích xác có năng lực này, thế nhưng ta đang đào quật thời điểm có chút cật lực, cho nên hợp tác với ngươi cũng không phải không được.

- Nếu mà năm ngày toàn bộ cho ngươi tới tìm tìm hắc thạch, ngươi có thể tìm tới bao nhiêu?

Gia Khí vẫn như cũ không lớn yên tâm, lại hỏi một câu. Về phần Mạc Vô Kỵ nói đào móc có chút cật lực, trực tiếp bị nàng quên rơi. Đào hắc

thạch ai không cật lực? Mạc Vô Kỵ Nhân Tiên trung kỳ, khi chưa có Xẻng Hắc Thạch tình huống dưới, có thể đào lục tấm hắc thạch, đã cũng đủ nghịch thiên.

Mạc Vô Kỵ trầm ngâm một lát sau nói:

- Này không nhất định, ta nghĩ nếu mà chỉ tìm không đào mà nói, hơn mười khối cũng không kém bao nhiêu đâu.

- Tốt, ngươi bây giờ thề tuyệt không lại đem sự tình ta cho ngươi biết nói ra, ta liền dẫn ngươi đi gặp vị đại sư kia.

Gia Khí nghe được Mạc Vô Kỵ năm ngày có thể tìm được hơn mười khối hắc thạch, lúc này liền nói.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Gia Khí đạo hữu, đi gặp vị đại sư kia với ta mà nói có cũng được không có cũng được. Ta không có thói quen thề, gặp lại sau.

Hợp tác với Gia Khí đối với Mạc Vô Kỵ đến nói thật là có cũng được không có cũng được, hơn nữa vị đại sư kia cũng không biết hắc thạch tác dụng, hắn đi gặp vị đại sư kia có ý nghĩa gì? Chứ đừng nói chi là thề, thề sau đó mới có thể đi thấy một người, hắn không có cái này hứng thú. Dù cho này người là Địa Tiên vua, vậy cũng không được.

- Chờ một chút, vậy ngươi có thể hay không lại đem sự tình ta cho ngươi biết nói ra?

Gia Khí hiển nhiên sẽ không như vậy buông tha.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Sẽ không, tin hay không do ngươi, ta không cần phải đi thề, cũng không cần phải cam đoan với ngươi.

- Tốt, ta tin tưởng ngươi.

Gia Khí trả lời để cho Mạc Vô Kỵ rất là ngoài ý muốn.

Thấy Mạc Vô Kỵ ngoài ý muốn, Gia Khí giải thích:

- Đơn giản người không chịu thề, mới đúng là người giá trị tin tưởng.

Dừng một chút, Gia Khí bỗng nhiên đánh ra một cái cách âm cấm chế, đồng thời phóng thấp giọng nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vị luyện khí đại sư này có thể luyện chế chiếc nhẫn trữ vật.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Gia Khí, trên người của hắn chiếc nhẫn trữ vật căn bản cũng không chỉ một quả, có thể luyện chế chiếc nhẫn trữ vật với hắn mà nói căn bản cũng không tính cái gì.

Thấy Mạc Vô Kỵ biểu tình, Gia Khí liền biết Mạc Vô Kỵ đang suy nghĩ gì, tới gần Mạc Vô Kỵ một bước càng thấp giọng nói:

- Hắn có thể luyện chế chiếc nhẫn trữ vật chứa đựng loại hắc thạch này...

- Cái gì?

Vô Kỵ nhìn chằm chằm Gia Khí, tin tức này là quá mức kinh người.

Này hắc thạch không thể thả vào nhẫn, khẳng định không phải là này một giới kết quả. Chính vì vậy, Bán Tiên Vực mới không lo lắng hắc thạch bị len lén biến mất rơi.

Nếu là có người có thể luyện chế chứa đựng loại này hắc thạch chiếc nhẫn trữ vật, này một khi bị tiết lộ, Bán Tiên Vực tuyệt đối sẽ trước tiên giết chết người này hoặc là nắm trong tay người này. Thảo nào Gia Khí cẩn thận như vậy, Mạc Vô Kỵ ngược lại đối với nàng trước nói nhiều một chút hiểu.

- Ta không có lừa ngươi, vị đại sư kia đích xác có thể làm được. Hơn nữa luyện chế loại này nhẫn tài liệu, tại Bán Tiên Vực cũng có thể tìm

tới.

Gia Khí giải thích.

Thấy Mạc Vô Kỵ lặng lẽ không nói, Gia Khí tiếp tục nói:

- Ngươi có lẽ cho rằng hắc thạch này đối với ngươi tác dụng không lớn, còn không bằng trao đổi một phần toái linh thạch. Thế nhưng ta cho ngươi biết, một khi có một ngày chúng ta có thể rời đi Bán Tiên Vực, tiến vào chân chính tiên vực, vậy hắc thạch tuyệt đối có thể có chỗ đại dụng.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không cảm thấy này hắc thạch không có ích gì, trên thực tế nếu mà hắn có thể giấu kín hắc thạch, hắn sớm đã đem này hắc thạch đưa vào chiếc nhẫn của mình.

- Tốt, ta đồng ý. Chờ gặp đại sư sau đó, nếu là hắn đích xác có thể luyện chế ra nhẫn chứa hắc thạch, chúng ta tái thảo luận chia chác.

Trên thực tế coi như là Gia Khí không giải thích, Mạc Vô Kỵ tại nghe được có người có thể luyện chế chứa đựng hắc thạch chiếc nhẫn trữ vật sau đó, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không chút do dự đồng ý hợp tác với Gia Khí.

Gia Khí trong mắt hiện lên vẻ kích động, đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đi, chúng ta trở về rồi hãy nói.

- Chờ một chút, ta chỗ này lục tấm hắc thạch, bán cho ngươi năm tấm sao?.

Mạc Vô Kỵ chỉ chỉ phía sau cái sọt.

- Tốt.

Gia Khí lập tức liền hiểu Mạc Vô Kỵ ý tứ, Mạc Vô Kỵ nếu dự định hợp tác với nàng, vậy thì không muốn bại lộ chính bản thân có tìm kiếm

hắc thạch năng lực. Dùng Mạc Vô Kỵ Nhân Tiên trung kỳ thực lực, nếu mà một lần tìm được quá nhiều hắc thạch nói, cũng thật có chút đột ngột.

Nàng tốt xấu tại Bán Tiên Vực có một đoạn thời gian, một lần vận khí bạo bằng tìm được bảy tấm hắc thạch cũng không đột ngột. Trên thực tế nàng đã từng cũng có qua như vậy một lần, lúc đó nàng tìm được một khối có mười hai tấm hắc thạch địa phương, nàng lần kia đào 8 tấm hắc thạch hắn lên.

...

Phi thuyền đúng giờ dừng ở ngoài khu vực chữ nhâm khai thác mỏ, Mạc Vô Kỵ cùng Gia Khí lên thuyền sau đó, không có nói nhiều hơn. Trên thuyền nhiều người, bọn họ chuyện giữa không thích hợp ở chỗ này nói.

Một ngày sau đó, phi thuyền lần nữa dừng ở Bán Tiên Vực bên ngoài.

Bán Tiên Vực bên ngoài đã thiết lập một hàng thu hắc thạch địa phương, Mạc Vô Kỵ thành thật vỗ vào đội ngũ ở giữa.

Mạc Vô Kỵ hiện có thật nhiều người một lần lấy ra chính là hơn mười tấm, thậm chí có hai người lấy ra hơn hai mươi tấm hắc thạch. Giống như hắn chỉ có một quả hắc thạch, cũng không phải số ít. Đồng thời Mạc Vô Kỵ cũng hiện, rất nhiều có hơn mười tấm hắc thạch tu sĩ, chỉ là giao nộp bộ phận hắc thạch, thuộc về mình hắc thạch bọn họ cũng không trao đổi linh thạch mảnh nhỏ, mà là lựa chọn mang đi hắc thạch.

Chính bản thân mang đi hắc thạch ở chỗ này dường như cũng là cam chịu, chỉ cần ngươi hắc thạch cũng đủ, liền cho phép chính ngươi mang đi thuộc về mình bộ phận hắc thạch.

Đến phiên Mạc Vô Kỵ thời điểm, hắn và người trước mặt bình thường giống nhau, trước tiên ra tay của mình vòng khuyên, lại đem cái sọt bên trong một quả hắc thạch lấy ra ngoài.

- Nhâm chữ 5109 khu vực khai thác mỏ, hắc thạch một quả, thu được bán tiên thạch năm tấm.

Thu hắc thạch tu sĩ lại đem Mạc Vô Kỵ hắc thạch lấy đi, đồng thời lấy ra năm tấm linh thạch mảnh nhỏ đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ biết nhâm chữ khu vực khai thác mỏ phân phối phương án là 235, nói cách khác thập tấm linh thạch mảnh nhỏ, hắn có thể thu được năm tấm, Bán Tiên Vực thu được hai quả, Trường Sinh Môn thu được 3 miếng.

- Xin hỏi ta chỗ Trường Sinh Môn linh thạch mảnh nhỏ có đúng hay không cũng giao nộp đến ngươi nơi này?

Mạc Vô Kỵ thấy Bán Tiên Vực thu hắc thạch tên gia hỏa chỉ cho hắn năm tấm linh thạch mảnh nhỏ, lúc này liền hỏi lên.

Không đợi này thu linh thạch mảnh nhỏ tên gia hỏa nói chuyện, bên cạnh liền lòe ra tới một người người lại đem Mạc Vô Kỵ lôi đi.

- Mạc huynh không cần lo lắng, Trường Sinh Môn bán tiên thạch đã bởi Bán Tiên Vực đại thu, ngươi không cần lại giao nộp. Ta tới là xin lỗi ngươi...

Lôi đi Mạc Vô Kỵ chính là Lang Hạo, ngữ khí của hắn cũng là khiêm tốn không gì sánh được.

Lang Hạo giọng nói cực kỳ chăm chú cùng áy náy:

- Bởi vì ta sai sót, cư nhiên tại ngươi lúc đi, quên cho ngươi Xẻng Hắc Thạch. Ta đây đã mang cho ngươi tới rồi, ta bảo đảm lần sau sẽ không tái sinh tình huống tương tự.

Nói xong Lang Hạo không biết từ địa phương nào lấy ra một thanh Xẻng Hắc Thạch đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, tên này là thấy hắn đào một quả hắc thạch trở về, cho nên thái độ đại biến. Hắn tự nhiên là không chút khách khí tiếp nhận Xẻng Hắc Thạch nói, vỗ vỗ Lang Hạo vai:

- Lang đạo hữu quá lo lắng, chút chuyện nhỏ này không cần để ở trong lòng. Ta là bởi vì trợ giúp Gia Khí đạo hữu, nàng xem ta khổ cực, tiện tay cho một quả hắc thạch cho ta. Muốn (phải) bản thân ta, ta nói không chừng một khối đều không lấy được.

Lang Hạo cũng không biết Mạc Vô Kỵ nói thật hay giả, lúng túng cười làm lành hai tiếng, nhanh chóng cáo từ.

Mạc Vô Kỵ cũng lười để ý tới hắn, hắn dự định sau này đi phế khu vực khai thác mỏ tìm kiếm hắc thạch. Đi phế khu vực khai thác mỏ không cần chưa nộp chia làm tỉ lệ, đào được bao nhiêu toàn bộ là của mình.

Lúc này Gia Khí cũng chưa nộp xong hắc thạch, nàng không có tìm Mạc Vô Kỵ nói chuyện, mà là nhanh chóng một mình rời đi. Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn biết Gia Khí nhất định là đi hỏi cái kia luyện khí đại sư. Hắn là phải trưng cầu cái kia luyện khí đại sư đồng ý, mới có thể dẫn hắn đi gặp mặt.

Mạc Vô Kỵ chút nào đều không lo lắng, hắn khẳng định này luyện khí đại sư sẽ đồng ý. Nếu là Gia Khí không có lại đem luyện khí đại sư chuyện tiết lộ cho tự mình biết, này luyện khí đại sư nắm trong tay chủ động, hiện tại Gia Khí lại đem như vậy một cái luyện khí đại sư tồn tại tin tức tiết lộ cho hắn, này quyền chủ động liền ở trong tay hắn. Trừ phi này luyện khí đại sư có thể tìm hắn sát nhân diệt khẩu.

Bởi vậy có thể thấy được, Gia Khí tuy rằng cao lãnh, tại sinh tồn từng trải thượng xa không bằng hắn.

Về phần bị giết người diệt khẩu, Mạc Vô Kỵ tuy rằng Nhân Tiên tầng bốn, lại không sợ chút nào nơi này có người động thủ với hắn. Cho nên

Mạc Vô Kỵ cũng không có đi Trường Sinh Môn tìm kiếm Lang Hạo, hắn trực tiếp về tới chỗ ở của mình, chờ Gia Khí tin tức.

...

Bán Tiên Vực ngoài sườn bên trong một cái tiểu lâu bảo, một thân áo đen Gia Khí đang câu nệ đứng ở trước người một người mặt đầy râu nam tử.

Này mặt đầy râu nam tử đang ở vặn vùng xung quanh lông mày trầm tư, dường như đang tiêu hóa lời của Gia Khí vừa rồi.

Đủ qua nửa nén hương thời gian, hắn mới thở dài nói:

- Đã như vậy, thì gặp hắn một chút đi.

Gia Khí thở phào nhẹ nhõm, có chút áy náy nói:

- Phô Tử đại ca, ta quá khiếm khuyết suy tính, không nên lại đem ngươi nói ra.

Nam tử râu rậm khoát tay chặn lại:

- Gia Khí, cái đó và ngươi quan hệ không lớn. Người này tuy rằng tu vi rất thấp, ta nếu là không có đoán sai, hắn là một tên gia hỏa lão luyện giang hồ. Hắn là thông qua lạt mềm buộc chặt, bắt được trong lòng của ngươi mới có thể cho ngươi không kịp chờ đợi nói ra sự tồn tại của ta. Nói như vậy, ngươi mới có thẻ đánh bạc cùng hắn nói chuyện với nhau. Nói chung là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi. Liền đem hắn gọi đến đây đi, nếu(như) người này thực sự là giấu diếm dã tâm, ta coi như là chết tại Bán Tiên Vực, cũng sẽ không vì hắn luyện chế nhẫn.

...

Tại chỗ ở của mình, Mạc Vô Kỵ vẫn nghĩ đến hắc thạch này tới cùng có chỗ lợi gì, căn cứ trước hắn đối với hắc thạch quan sát, bên trong hắc

thạch này ẩn chứa một loại khí tức không biết là dạng gì, dù sao cũng hắn là chưa từng thấy qua.

Một lúc lâu sau, cấm chế hắn bố trí tại nơi ở ngoài bị xúc động, Mạc Vô Kỵ thần niệm quét ra đi, lập tức liền biết Gia Khí tới rồi.

Thấy Mạc Vô Kỵ đi tới, Gia Khí cũng không có đi vào nơi ở của Mạc Vô Kỵ, mà là đứng ở bên ngoài nói:

- Mạc đạo hữu, nếu là ngươi không có chuyện gì, bây giờ cùng ta đi chơi đê.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 408: Các Ngươi Không Dám, Ta Cũng Không Sợ

Động phủ của vị luyện khí đại sư này lại là một cái thạch bảo nhỏ? Mạc Vô Kỵ đứng ở bên ngoài thạch bảo thần niệm thoáng quét một cái liền biết, vị luyện khí đại sư này trận đạo sẽ không kém so với hắn. Này thạch bảo ra ngoài là các loại các dạng ẩn nấp kích phát trận cùng khốn sát trận, nếu mà không hiểu trận đạo bị nhốt ở trong này, dù có người khống trận tập kích, cơ hội sinh tồn không sẽ rất lớn.

- Mạc đạo hữu, cùng ta đi vào chung sao?, ngươi yên tâm, không có việc gì.

Gia Khí thấy Mạc Vô Kỵ tại ngoài thạch bảo quan sát, chủ động nói.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, không chút do dự theo Gia Khí đi vào thạch bảo.

Cho dù có chuyện hắn cũng không sợ hãi, ngoài thạch bảo này các loại hộ trận đích xác có thể ngăn cản hắn, bất quá muốn mượn cái chỗ này lưu lại cái mạng nhỏ của hắn, coi như là Gia Khí cùng đại sư đó liên thủ, cũng không được.

Tiến vào thạch bảo sau đó, Mạc Vô Kỵ đi theo Gia Khí đi tới lầu hai. Thạch bảo lầu hai chỉ có một gian phòng, đứng ở cửa vào, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy trong phòng bên trong ngồi một người nam tử.

- Phô Tử đại sư, ta đã đem Mạc đạo hữu mang đến.

Gia Khí tại cửa vào liền câu nệ nói.

- Nếu tới rồi, liền tiến đến ngồi đi.

Nam tử ở giữa gian phòng ngẩng đầu lên, mặt đầy râu.

Gia Khí lên tiếng sau đó đối với Mạc Vô Kỵ giới thiệu:

- Mạc đạo hữu, vị này chính là Phô Tử đại sư, luyện khí tông sư cao cấp nhất, theo ta được biết, tại Bán Tiên Vực không người nào có thể bằng.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt tại trên người nam tử này quét một lần, nếu mà không phải là Gia Khí giới thiệu, hắn tuyệt đối không tin một cái đỉnh cấp luyện khí tông sư là một cái đại hồ tử như thế này. Hơn nữa tên cũng lên cổ quái, cùng Gia Khí vậy đó, cư nhiên gọi là Phô Tử.

- Mạc Vô Kỵ ra mắt đại sư.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, theo Gia Khí đi vào phòng.

Mạc Vô Kỵ không biết Phô Tử đại sư này có đúng hay không luyện khí cường giả, nhưng hắn có thể cảm giác được người này tu vi rất mạnh, nhất định là một cái Địa Tiên viên mãn tên gia hỏa.

- Mạc đạo hữu, ngươi chẳng lẽ không sợ hãi ta cùng Gia Khí đột nhiên động thủ, lại đem ngươi lưu lại sao?

Phô Tử đại sư ánh mắt rơi vào trên mặt Mạc Vô Kỵ, không nhanh không chậm nói. Mặc dù hắn quanh thân không có toả ra bất kỳ khí thế, lời này nói ra liền khiến người ta một loại cảm giác áp bách.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, đi tới cái ghế bên cạnh ngồi xuống, bình tĩnh nói:

- Các ngươi không dám, ta cũng không sợ hãi.

Gia Khí cùng Phô Tử đồng thời sửng sốt, Phô Tử hỏi theo Gia Khí nghĩ đến, Mạc Vô Kỵ sẽ phải nói, ta tin tưởng các ngươi sẽ không làm như vậy, hoặc là ta tin tưởng các ngươi mới đến đây. Không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ lại nói ra các ngươi không dám, ta cũng không sợ hãi.

Mạc Vô Kỵ một Nhân tiên trung kỳ, có cái sức lực gì nói lời này? Sát nhân diệt khẩu nhưng không có gì không dám, phải biết rằng coi như là bọn họ lại đem Mạc Vô Kỵ chém giết ở chỗ này, tuyệt đối sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

- Phải không? Vậy hãy để cho ta xem một chút...

Phô Tử nói xong, cả người bỗng nhiên bắn lên, theo một quả đấm to lớn đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Ở phía xa Gia Khí xem ra, hắn thật giống như cả người mang không gian toàn bộ đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ ngồi thậm chí động cũng không có nhúc nhích, trực tiếp cũng là một quyền đánh ra. Hắn đã nhìn ra, trước mắt Phô tử tuyệt đối là giống như hắn, tiếp xúc đến không gian da lông. Cả người mang không gian áp hướng hắn, bất quá là một loại không gian ảo giác mà thôi.

Hắn không có ở trên người Phô Tử cảm thụ được sát ý, cho nên một quyền này cũng không có mang sát ý. Một quyền này của hắn, đồng dạng mang theo không gian da lông quy tắc.

- Ầm!

Hai quyền tương giao, nguyên khí nổ tung. Phô Tử diều đứt trym vậy lần nữa bay trở về, Mạc Vô Kỵ lại vẫn không có mảy may di động.

Gia Khí ngơ ngác nhìn Mạc Vô Kỵ, Phô Tử đại sư thực lực nàng quá rõ, tuy không phải là người mạnh nhất nơi này, thế nhưng là hùng hậu nguyên lực tuyệt đối không thua gì bất kỳ một Địa Tiên hậu kỳ cường giả nào. Mạc Vô Kỵ chỉ có là Nhân Tiên trung kỳ, thậm chí ngay cả đứng đều lười đứng lên tựa cùng Phô Tử đại sư tiếp một quyền.

Lẽ nào Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không phải là Nhân Tiên, mà là Địa Tiên cường giả?

Phô Tử không có lại đánh về phía Mạc Vô Kỵ, nội tâm hắn lay động mạnh hơn Gia Khí liệt. Hắn và Mạc Vô Kỵ giao thủ một lần, so với ai

khác đều rõ ràng, Mạc Vô Kỵ đích xác là một Nhân tiên tu sĩ. Một Nhân tiên tu sĩ, cư nhiên có thể cùng hắn cân sức ngang tài, đây quả thực thật là đáng sợ. Phải biết rằng cao cấp tu sĩ có ở đây không cách dùng thuật dưới tình huống, loại này nguyên lực so đấu rất có thể thể hiện thực lực.

- Răng rắc...

Cho tới giờ khắc này, dưới chỗ ngồi của Mạc Vô Kỵ mới xuất hiện từng đạo vết nứt.

- Mạc đạo hữu thật mạnh dời đi thần thông.

Phô Tử bình thường hóa nguyên lực cuồn cuộn, rung động nói.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, cũng không có đi giải thích thần thông của hắn, mà là gọn gàng dứt khoát hỏi:

- Ta nghe Gia Khí đạo hữu nói, Phô Tử đại sư là đỉnh cấp luyện khí cường giả

Gia Khí nhìn Mạc Vô Kỵ, cũng rốt cuộc hiểu rõ vì sao Mạc Vô Kỵ dám nói như vậy, hắn là thật không sợ. Hơn nữa trong nháy mắt, liền ra tay đoạt chủ, lại đem quyền chủ động đàm phán bắt được trong tay chính mình. Nàng âm thầm kính phục đồng thời, cũng khẳng định Mạc Vô Kỵ tại trước khi đi tới Bán Tiên Vực, tuyệt đối là đại lục đỉnh cấp cường giả, thậm chí là một cái người nắm trong tay quyền lực.

Phô Tử ngạo nghễ nói:

- Không sai, tại dưới Tiên Giới, hết thảy Luyện Khí Sư, ta chính là mạnh nhất.

Ngữ khí của hắn để lộ ra cường đại tự tin và ngạo khí, không có nửa điểm khiêm tốn hoặc là không tiện.

Nói xong căn bản cũng không chờ Mạc Vô Kỵ hoài nghi, trực tiếp lấy ra một quả nhẫn màu bạc dương một cái:

- Đây chính là không gian giới chỉ ta luyện chế, không gian bên trong sẽ không nhỏ so với chúng ta tầm thường dùng nhẫn.

Theo đó, một quả hắc thạch đột nhiên xuất hiện tại trong tay của hắn.

Mạc Vô Kỵ thần niệm cường đại, hắn nhìn rất rõ ràng, cái hắc thạch này chính là từ trong giới chỉ đối phương đi ra, hơn nữa này hắc thạch cùng trước hắn đào hắc thạch giống y hệt nhau.

- Ta cần như vậy một cái nhẫn, giá cả thế nào?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh hỏi.

Phô Tử lại đem nhẫn đặt ở trước mặt trên bàn, đồng dạng bình tĩnh nói:

- Ngươi sau này đào hắc thạch cho ta 3 thành, còn có thứ mà ngươi cần là tìm được tài liệu luyện chế loại này nhẫn, đồng thời lại đáp ứng ta một cái điều kiện.

Mạc Vô Kỵ đứng lên:

- Phô Tử đại sư nếu không muốn làm ăn, vậy liền cáo từ.

- Mạc đạo hữu...

Thấy Mạc Vô Kỵ xoay người rời đi, Gia Khí hơi có chút lo lắng.

Phô Tử cũng là chau mày, hắn cũng là có chút hiểu rõ vì sao trước Mạc Vô Kỵ muốn cứng rắn như thế, thì ra người ta là trước muốn tự nói với mình, mọi người là bình đẳng đàm phán, mà không phải tùy ý hắn chia cắt.

- Mạc đạo hữu, có thể hay không đừng lại đem chuyện ta sẽ luyện chế loại chiếc nhẫn này nói ra?

Phô Tử cũng đứng lên.

Mạc Vô Kỵ dừng lại nói:

- Ta sẽ không nói ra, ta cũng sẽ không cam đoan với ngươi bất cứ chuyện gì.

- Nói một chút điều kiện của ngươi xem.

Phô Tử bất đắc dĩ nói, Mạc Vô Kỵ có thể không chút do dự rời đi, hắn cũng không dám mạo hiểm như vậy.

-Ngươi giúp ta luyện chế một cái nhẫn, ta tìm kiếm luyện chế nhẫn tài liệu cho ngươi. Đồng thời ngươi cần bao nhiêu thù lao, nói thẳng, về phần hắc thạch ăn chia, cùng ngươi không có nửa điểm quan hệ.

- Tốt, ta muốn một nghìn tấm hắc thạch, đồng thời cái điều kiện kia ngươi cũng nhất thiết phải đáp ứng ta.

Tuy cùng Mạc Vô Kỵ gặp mặt mới trong thời gian ngắn, Phô Tử đã hiểu rõ Mạc Vô Kỵ bản tính, tuyệt đối không phải là một cái mặc cho người đắn đo. Chia chác sự tình, coi như là hắn mạnh hơn nữa, chỉ sợ cũng rất khó làm cho đối phương đáp ứng.

- Nói đi, là điều kiện gì.

Mạc Vô Kỵ giọng nói hòa hoãn xuống tới.

- Ngươi vừa rồi có thể đánh trúng quả đấm của ta, nhất định dính đến không gian một phần quy tắc. Ta hi vọng ngươi có thể đem ngươi đối với không gian hiểu bộ phận này dùng ngọc giản khắc cho ta.

Phô Tử nói xong nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, trên thực tế với hắn mà nói điều kiện này mới là trọng yếu nhất đồ đạc.

- Luyện chế một cái nhẫn cần phải bao lâu thời gian?

Tuy quyển kia Không Gian Giản Luận đối với Mạc Vô Kỵ mà nói không tính là cái gì, Mạc Vô Kỵ vẫn không có lập tức đáp ứng yêu cầu

của Phô Tử.

- Ngươi cần phải giúp ta tìm được trước Khúc Hoàng Không Kim.

Nói đến đây, Phô Tử lấy ra một quả cục đá ám màu vàng lớn nhỏ bằng đậu tằm đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Chờ ngươi tìm được đủ nhiều Khúc Hoàng Không Kim, cho ta một năm, ta có thể giúp ngươi luyện chế ra một chiếc nhẫn trữ vật.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận viên này Khúc Hoàng Không Kim, thần niệm quét đi vào, lập tức liền cảm nhận được một loại không gian quy tắc khí tức.

Rất nhanh hắn liền đem Khúc Hoàng Không Kim trả lại cho Phô Tử:

- Phô Tử đại sư, ta đồng ý điều kiện của ngươi, bất quá ta cũng có hai cái điều kiện.

Nghe được Mạc Vô Kỵ đồng ý, Phô Tử đại sư tinh thần chấn động:

- Mạc đạo hữu, ngươi mời nói.

- Đệ nhất, ta không chờ được một năm. Ngươi hãy đem chiếc nhẫn của ngươi trước cho ta, ta cho ngươi tìm kiếm đủ nhiều Khúc Hoàng Không Kim bồi thường, một năm sau luyện chế ra tới không gian giới chỉ cho chính ngươi. Thứ hai, ta có một con thuyền thuyền còn không có luyện chế hoàn thành, ta yêu cầu tại trong thời gian thích hợp, ngươi đi giúp ta lại đem chiếc thuyền này hoàn thành.

Mạc Vô Kỵ nói xong cũng vẫn không nhúc nhích như vậy, chờ Phô Tử đại sư trả lời.

- Điều đó không có khả năng.

Phô Tử đại sư lập tức liền cự tuyệt Mạc Vô Kỵ yêu cầu.

Mạc Vô Kỵ lần này không có xoay người rời đi, mà là nói thật:

- Phô Tử đại sư, ta đối với không gian am hiểu đến từ một cái ngọc giản. Đây là một quả ngọc giản đối với không gian miêu tả, ta tại thời điểm Chân Thần Cảnh, liền tiếp xúc đến không gian, ngươi có thể tưởng tượng miếng ngọc giản này giá trị như nào. Thực ra mà nói, nếu mà không phải là tại cái chỗ này, coi như là ngươi ra gấp một vạn lần giá cả, ta cũng sẽ không đem tấm không gian ngọc giản của ta này của giao cho ngươi.

Phô Tử đại sư không có phản bác, bởi vì Mạc Vô Kỵ nói là sự thực, nếu mà không phải là tại cái chỗ này, hắn căn bản là không cách nào dùng một chiếc nhẫn trữ vật trao đổi đến Mạc Vô Kỵ không gian ngọc giản.

Thấy đối phương do dự, Mạc Vô Kỵ lại thêm một cây đuốc nói:

- Phô Tử đại sư, ngươi có thể suy nghĩ lại một chút xem, giả như có một ngày ta tới rồi Tiên Giới, loại này không gian giới chỉ hắn là cần bao nhiêu có bao nhiêu, sao lại đến dùng loại này quý báu thần thông lý luận cùng ngươi trao đổi?

- Tốt, ta trao đổi.

Mạc Vô Kỵ câu nói sau cùng cán gãy Phô Tử đại sư trong lòng cân nhắc, hắn làm việc cực kỳ dứt khoát, đồng ý lập tức liền đem chính bản thân chiếc nhẫn kia bên trong hắc thạch toàn bộ bắt được về bên cạnh trong một cái cái sọt. Đồng thời lại đem nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ khoảng chừng đếm một cái, cũng bất quá là hơn một trăm tấm hắc thạch mà thôi.

Tiếp nhận nhẫn, Mạc Vô Kỵ thần niệm quét đi vào, đích thật là không nhỏ không gian. Hắn cũng lấy ra một cái ngọc giản, lại đem Không Gian Giản Luận toàn bộ khắc tới ngọc giản, lại đem ngọc giản giao cho Phô Tử đại sư.

Hắn cảm giác được, Phô Tử này đại sư không phải là hạng người gian xảo, cho nên hắn cũng không có bảo lưu. Đổi thành đối tượng giao dịch khác, có lẽ hắn sẽ đem Không Gian Giản bớt đi vài tờ, chờ Phô Tử đại sư giúp hắn hoàn thiện chiếc chiến hạm này sau đó cho thêm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 409: Phế Khoáng Khu

Sau khi ra ngoài thạch bảo của Phô Tử, Gia Khí vẫn như cũ có chút không dám tin tưởng, Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên có thể làm cho Phô Tử đại sư lại đem chiếc nhẫn trữ vật của mình lấy ra, đổi thành trước, nàng là tuyệt đối không dám tưởng tượng.

- Thật không nghĩ tới, Phô Tử đại sư thực sự sẽ đem chiếc nhẫn trữ vật cho ngươi.

Sau khi bình tĩnh lại, Gia Khí là cảm thán không thôi.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Giao dịch này chúng ta đều là phương được lợi, nhẫn này chỉ có tác dụng ở cái chỗ này. Mà bản Không Gian Giản Luận đó của ta, thế nhưng là bảo vật để cho người ta hưởng thụ bất tận.

Gia Khí gật đầu, Mạc Vô Kỵ nói không sai, Không Gian Giản Luận loại vật này, đổi thành địa phương khác, một chiếc nhẫn trữ vật tuyệt đối không đổi được.

- Gia Khí đạo hữu, phân phối khu vực khai thác mỏ bình thường mỗi tháng có mấy lần?

Mạc Vô Kỵ chiếm được chiếc nhẫn trữ vật, lập tức liền muốn ra đi tìm hắc thạch. Hắn muốn mượn trợ linh thạch mảnh nhỏ tu luyện, mau chóng tăng lên thực lực của chính mình. Tại cái chỗ này thu được linh thạch mảnh nhỏ biện pháp đơn giản trực tiếp nhất, chính là đào hắc thạch.

- Đại đa số tình huống là một tháng ba lần, mỗi lần đi khu vực khai thác mỏ sẽ ở vòng đeo tay thông báo.

Gia Khí đáp.

Mạc Vô Kỵ nhìn thoáng qua tay của mình vòng khuyên, vòng đeo tay thượng đích xác viết so sánh tương đối rõ ràng, ba ngày sau phân phối khu vực khai thác mỏ.

Thấy Mạc Vô Kỵ nhìn xem vòng đeo tay, Gia Khí tiếp tục nói:

- Ba ngày sau phân phối khu vực khai thác mỏ, ngươi không cần đi sớm như vậy.

- Vì sao?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Gia Khí, hắn thế nhưng là biết đi càng sớm phân phối khu vực khai thác mỏ càng tốt. Mặc dù hắn cũng không định đi khu vực khai thác mỏ, bất quá lời của Gia Khí hắn vẫn còn là không hiểu.

Gia Khí tự giễu cười cười:

- Mỗi một tổ chức đều có quy tắc cam chịu, coi như là ngươi thứ nhất đi, dùng ngươi tư lịch cũng không cách nào đi khu vực khai thác mỏ tốt nhất. Ngươi dù cho thứ nhất tìm kiếm đồng bọn, ngươi cũng sẽ hiện ngươi tìm không được đồng bạn hợp tác, tại dưới cam chịu quy tắc, là không có người nào cùng ngươi hợp tác.

- Ta có thể tìm ngươi a?

Mạc Vô Kỵ nói.

Gia Khí lắc đầu:

- Đây chỉ có một lần mà thôi, sau khi lần đầu tiên chúng ta thành công, liền không còn có lần thứ hai, chúng ta rất nhanh thì sẽ bị gạt ra

khỏi Trường Sinh Môn. Cho nên đi sớm phân phối khu vực khai thác mỏ là tốt, cũng không phải nhằm vào mỗi người.

Mạc Vô Kỵ thật sự là nghẹn lời, thoạt nhìn rất công bằng, trên thực tế cũng không phải như vậy. Quả nhiên có người địa phương liền tồn tại giang hồ, có giang hồ địa phương liền không tồn tại công bằng.

- Chúng ta cũng không có đi quá muộn, tốt nhất khu vực khai thác mỏ chúng ta đi không được, cấp thứ hai khu vực khai thác mỏ chúng ta vẫn là có thể đi. Chỉ cần ngươi có có thể bảo trì cái loại này tìm kiếm hắc thạch năng lực, chúng ta rất nhanh thì sẽ kiếm được một khoản.

Gia Khí giải thích.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, rất là nói thật:

- Gia Khí đạo hữu, ta không biết năng lực của ngươi làm sao. Cho nên giữa chúng ta cụ thể chia chác, phải đợi năng lực của ngươi thể hiện sau đó, chúng ta mới bắt đầu, làm sao?

Gia Khí không chút do dự nói:

- Tốt, ta kỳ thực cũng là ý tứ này.

Trên thực tế đối với Gia Khí mà nói, nàng đồng dạng không biết Mạc Vô Kỵ năng lực ở địa phương nào. Hiện tại hai người thảo luận chia chác, có chút không hợp thời.

- Ta còn có một cái ý nghĩ, vậy chính là ta không dự định đi Trường Sinh Môn phân phối khu vực khai thác mỏ, ta dự định đi khu phế khoáng. Này khu phế khoáng tương đối khá, ta hi vọng ngươi có thể mang ta đi qua nhìn một chút.

Mạc Vô Kỵ nhìn Gia Khí nói.

- Khu phế khoáng ngươi muốn trộm khoáng thạch?

Gia Khí kinh ngạc nhìn Mạc Vô Kỵ, tuy người trộm khoáng thạch cũng không ít, trên thực tế chân chính thành công cực ít. Có đôi khi mấy ngày, cũng không cách nào tìm được một khối hắc thạch.

- Đừng nói khó nghe như vậy, chúng ta là đi lại kiểm tra một lần khu vực khai thác mỏ.

Mặc dù biết nơi này trộm khoáng thạch rất như thường hơn nữa không ai ngăn cản, Mạc Vô Kỵ nghe chính là không được tự nhiên.

Gia Khí chính sắc nói:

- Mạc đạo hữu, rất nhiều người mới tới giống như ngươi ý nghĩ, thế nhưng rất nhanh bọn họ sẽ chỉ là thành thật gia nhập một tổ chức, sau đó thành thật đi đào mỏ. Mỗi một cái khu vực khai thác mỏ bị phế đi sau đó, cái kia khu vực khai thác mỏ hắc thạch trên cơ bản bị tìm kiếm xong rồi, coi như là có chút cá lọt lưới, cũng là số rất ít. Đại đa số tu sĩ trộm khoáng thạch, đều là lãng phí thời gian, uổng phí tinh lực.

- Nhưng ta vẫn còn là muốn đi xem khu phế khoáng.

Mạc Vô Kỵ đáp.

Gia Khí cười cười:

- Mạc đạo hữu, kỳ thực ngươi đi vào một cái lầm tưởng. Ngươi ngẫm lại xem, ngươi có nhẫn trữ vật, coi như là ngươi đào được 10 tấm hắc thạch, ngươi đến lúc đó chỉ cần xuất ra hai quả là được rồi. Cho nên, Bán Tiên Vực cùng Chính Khí Môn phân phối phương án đối với chúng ta cũng không ảnh hưởng.

Mạc Vô Kỵ há có thể nghĩ không ra điểm này, hắn đi qua chữ nhâm khu vực khai thác mỏ. Vài ngày, cũng bất quá là tìm được bảy tấm hắc thạch mà thôi. Nói cách khác, phân phối khu vực khai thác mỏ kém, trên căn bản là không có mỏ tốt. Hắn muốn mau chân đến xem đỉnh cấp hắc thạch khu vực khai thác mỏ, coi như là khu phế khoáng, với hắn mà nói

cũng không có bao nhiêu khác nhau. Bởi vì tại dưới mấy trượng, với hắn mà nói liền là khu vực khai thác mỏ hoàn toàn không có đi qua.

- Ta chỉ muốn đi xem, ngươi dẫn ta đi tốt nhất khu vực khai thác mỏ.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ kiên trì ý kiến của mình.

Gia Khí thấy Mạc Vô Kỵ kiên trì như vậy, cũng không thể làm gì khác nói:

- Tốt, vậy ta trước dẫn ngươi đi chữ giáp 6 khu vực khai thác mỏ. Chỗ đó là một trong sớm nhất khu vực khai thác mỏ, sớm đã hoang phế nhiều năm, cũng là khu vực khai thác mỏ tốt nhất. Nghe nói đã từng có người ở chữ giáp 6 khu vực khai thác mỏ một lần tìm được qua hơn một nghìn hắc thạch sắc. Về sau cũng không có thiếu người đi chữ giáp 6 khu vực khai thác mỏ đạo hắc thạch, chỉ là có thể thu hoạch gần như là không có. Bởi vì một mảnh kia khu vực khai thác mỏ, hầu như mỗi một tấc đất đều bị người ta đào qua.

- Chúng ta đi ngay chữ giáp 6 khu vực khai thác mỏ, hơn nữa sẽ đi ngay bây giờ.

Mạc Vô Kỵ quyết định thật nhanh, hắn rất muốn biết, khu vực khai thác mỏ tốt này dưới mấy trượng, có đúng hay không còn có hắc thạch tồn tại.

Mạc Vô Kỵ biểu hiện ra thực lực của chính mình cùng năng lực, Gia Khí muốn hợp tác với Mạc Vô Kỵ, tự nhiên sẽ không tại loại chuyện này phản đối. Huống chi, tiếp theo khu vực khai thác mỏ phân phối còn có vài ngày.

...

Ba canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ cùng Gia Khí ngừng lại. Ở trước mặt hắn vẫn là một mảnh đất đen, chỗ bất đồng là, một mảnh đất đen này bên trong mơ hồ còn có một chút phiếm hồng đất đá.

- Đây là chữ giáp 6 khu vực khai thác mỏ?

Mạc Vô Kỵ nhìn trước mắt một mảnh màu đen, hỏi một câu, này phiến đất đen dường như thực sự bị bay qua một lần.

Gia Khí đáp:

- Đúng vậy, chữ giáp khu vực khai thác mỏ là khu vực khai thác mỏ tốt nhất, hơn nữa chữ số càng nhích về phía trước lượng hắc thạch tồn cũng là càng cao. Giáp 6 khu vực khai thác mỏ, đã từng là một trong Bán Tiên Vực đỉnh cấp khu vực khai thác mỏ.

Mạc Vô Kỵ đã tiến vào bên trong khu vực khai thác mỏ, thần niệm của hắn càn quét đi ra ngoài, xác nhận xung quanh cũng không có tu sĩ tồn tại.

Trữ Thần Lạc thần niệm cũng bị Mạc Vô Kỵ thẩm thấu đến dưới chân trong đất đen, nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ liền phát hiện quả thứ nhất hắc thạch. Bất quá cái này hắc thạch chứa đựng tại dưới chân sắp tới năm trượng địa phương, Mạc Vô Kỵ cũng không có nói cho Gia Khí.

Tại đây hắc thạch dưới đất đen năm trượng, hắn còn thật không có bao nhiêu hứng thú đi đào móc.

Gia Khí chỉ là cùng sau lưng Mạc Vô Kỵ, nàng thậm chí cũng không có thẩm thấu thần thức đi tìm hắc thạch. Tại loại địa phương này tìm kiếm hắc thạch, nàng không biết làm loại này vô dụng công. Chờ Mạc Vô Kỵ cảm thấy khu phế khoáng đích xác tìm không được khoáng thạch sau đó, nàng sẽ thương lượng với Mạc Vô Kỵ ba ngày sau tại Trường Sinh Môn bên trong muốn thu được dạng gì khu vực khai thác mỏ.

Mạc Vô Kỵ một đường đi không nhanh cũng không chậm, cứ như vậy một canh giờ trôi qua rất nhanh.

Nơi này xác thực không hổ là chữ giáp khu vực khai thác mỏ, trong thời gian ngắn hắn liền phát hiện mười bảy tấm hắc thạch. Trước đây hắn tại chữ nhâm khu vực khai thác mỏ thời điểm, cũng không có như vậy dày đặc hắc thạch.

Để cho Mạc Vô Kỵ rất thất vọng là, mười bảy tấm hắc thạch này đều không phải là hắn mong muốn, những thứ này hắc thạch cạn nhất một quả đã ở hơn ba trượng tiếp cận 4 trượng địa phương. Hắn cảm thấy rất là không có lợi, như vậy đào đi xuống, quá lãng phí tinh lực. Mạc Vô Kỵ nghĩ là hay nhất tìm được một tảng lớn hắc thạch tập trung ở cùng một chỗ, như vậy thì dùng ít sức.

- Mạc đạo hữu, kỳ thực coi như là ngươi tìm thêm mấy ngày, nơi này cũng giống như nhau. Cái chỗ này sớm đã bị người ta một lần lại một lần đi qua, rất khó tìm đến hắc thạch mới...

Dường như cảm thấy Mạc Vô Kỵ thất vọng, ở một bên Gia Khí lần nữa khuyên nhủ.

Mạc Vô Kỵ vừa định nói hắn đã tìm được hắc thạch, chính là phân bố quá tán loạn, một mảnh như bông tuyết sắp hàng hắc thạch xuất hiện ở dưới thần niệm của hắn. Thô sơ giản lược đếm một cái, dĩ nhiên có ba mươi tấm. Hơn nữa cũng không sâu, chỉ là tại hơn 4 trượng nhiều, tiếp cận năm trượng địa phương.

- Ở trong nơi này bắt đầu đào.

Mạc Vô Kỵ thần niệm phong tỏa ba mươi tấm khoáng thạch, chỉ vào dưới chân địa phương nói.

- A...

Gia Khí nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ, cái chỗ này hiển nhiên bị đào qua một lần, còn (muốn) từ nơi này bắt đầu đào?

Mạc Vô Kỵ không có giải thích, hắn đã lấy ra Xẻng Hắc Thạch bắt đầu đào móc đất đen. Tại nguyên lực lôi kéo, Xẻng Hắc Thạch hiệu quả quả nhiên so với hắn Thiên Cơ Côn cùng trường thương mạnh hơn rất nhiều. Một lần liền có thể đào ra một thước diện tích đất đen, hơn nữa không cần dùng thuật gia trì.

Thấy Mạc Vô Kỵ mở ra đào, Gia Khí cũng chỉ có thể đi theo Mạc Vô Kỵ phía sau đào móc.

Gia Khí đệ nhất xẻng đi xuống, Mạc Vô Kỵ liền biết đang đào quật đất đen, Gia Khí so với hắn mạnh hơn rất nhiều. Hắn một lần chỉ có thể đào lên diện tích một thước địa phương, Gia Khí một lần có thể đào lên hơn hai thước.

Này đất đen càng đi dưới đào lại càng trở ngại, hơn nữa phía dưới cũng càng cứng rắn. Gia Khí rất có kinh nghiệm, nàng mỗi lần đều có thể đào tại địa phương đất đen thích hợp nhất mà hạ xẻng. Mạc Vô Kỵ đi theo nàng phía sau đào, phải tiết kiệm thì dùng ít sức rất nhiều.

Không sai, cái này hợp tác đồng bọn còn có thể.

Trước đây Mạc Vô Kỵ một người đào được dưới đất đen ba trượng, yêu cầu một ngày, hiện tại hắn cùng Gia Khí hai người, chỉ dùng hơn một canh giờ, liền đào được ba trượng địa phương. Không chỉ như thế, Mạc Vô Kỵ phế khí lực cũng nhỏ rất nhiều.

- Mạc đạo hữu, đào đi xuống như vậy có thể hay không quá...

Đang đào đến hơn ba trượng thời điểm, Gia Khí có chút không nhịn được nói.

Loại này không mục đích gì đào đất đen, đối với nàng mà nói vẫn là lần đầu tiên.

Mạc Vô Kỵ một bên tiếp tục đào đất đen, vừa nói:

- Không cần lo lắng, chỉ cần đào được năm trượng trên dưới, thì sẽ có.

- Năm trượng.

Gia Khí tay đều thiếu chút nữa run lên, tại toàn bộ Bán Tiên Vực, thần niệm có thể thẩm thấu đến này đất đen dưới hai trượng sâu đã coi như là tay tìm mỏ cao thủ. Nếu như có thể thẩm thấu đến đất đen ba trượng, đó là người đỉnh cấp tìm mỏ nơi này, này căn bản cũng không cần tự mình động thủ, chỉ cần nói chuyện, thì có đống lớn hắc thạch phân cho hắn. Chỉ có vô cùng cá biệt cường giả, thần niệm có thể thẩm thấu đến dưới ba trượng năm thước, nhưng tuyệt đối không có khả năng kéo dài.

Mạc Vô Kỵ nói trên dưới năm trượng? Đây là lừa gạt nàng hay là quỷ kéo?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 410: Một Cái Vòng Xoáy Lớn

Gia Khí thần niệm thẩm thấu đi xuống, chỉ là dưới càng sâu địa phương đất đen, đối với thần niệm ngăn cản càng cường đại. Nàng thần niệm chỉ là tại địa phương bán trượng tả hữu đã bị ngăn cản, hơn nữa theo nàng thần niệm thẩm thấu, đất đen nàng đào đã lấp đi xuống.

Mạc Vô Kỵ lúc này liền cảm nhận được Gia Khí biến hóa, hắn lập tức nói:

- Gia Khí đạo hữu, đừng phân tâm.

Hắn cần thần niệm phong tỏa ba mươi tấm hắc thạch, còn phải đào đất đen, vốn là quá sức. Gia Khí nếu mà phân thần mà nói, vậy đối với hắn càng là một loại tiêu hao. Rồi lại nói cái chỗ này tuy rằng hẻo lánh, người nào có thể bảo đảm không ai lại đây? Một khi có người lại đây, với hắn mà nói, nhưng không phải là cái gì chuyện tốt.

- Tốt, ta biết.

Gia Khí nhanh chóng thu hồi thần niệm, một lòng một ý đào đất đen. Lại là hơn một canh giờ đi qua. Mạc Vô Kỵ trong tay Xẻng Hắc Thạch bỗng nhiên dùng sức quặn, đồng thời nguyên lực khu ra, hơn mười tấm màu đen khoáng thạch liền từ dưới đất bay lên, rơi vào bên trong cái sọt sau lưng của hắn.

Gia Khí lúc này cũng thấy Mạc Vô Kỵ mang ra ngoài là hắc thạch, nàng ngừng tay Xẻng Hắc Thạch, rung động nhìn cái sọt phía sau Mạc Vô Kỵ, nửa ngày cũng nói không nên lời một câu nói.

Bên trong cái sọt tròn ba mươi tấm hắc thạch, nàng và Mạc Vô Kỵ chỉ dùng nửa ngày liền đào ra ba mươi tấm hắc thạch?

Mạc Vô Kỵ cũng là vung tay lên, lại đem hố lõm trước đào hắc thạch lần nữa đắp lên, nguyên lực đè một cái, phiến địa phương này liền biến thành thông thường đất đen.

- Mạc đạo hữu, đây là ba mươi tấm...

Thẳng đến lúc này Gia Khí mới phản ứng được, khiếp sợ nhìn chằm chằm cái sọt phía sau Mạc Vô Kỵ nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, lần này chúng ta thu hoạch là ba mươi tấm hắc thạch. Kỳ thực trước ta còn tìm được một phần rải rác hắc thạch, ta lười đào. Nếu không, quá lãng phí thời gian.

Gia Khí nhất thời kích động:

- Mạc đạo hữu, ngươi là nói, ngươi thật có thể tìm được hắc thạch trong vòng năm trượng?

Mạc Vô Kỵ không có giấu diếm, dù sao cũng sau này mọi người (vẫn) là phải tiếp tục hợp tác:

- Không sai, ta đích xác có thể tìm được hắc thạch trong vòng năm trượng. Gia Khí đạo hữu, ta đã nhìn thấy bản lĩnh ngươi đào hắc thạch, hiện tại chúng ta nói một chút ăn chia vấn đề sao?.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc mở rộng đến mức tận cùng, có thể hiện hắc thạch 6 trượng đến bảy trượng phạm vi.

Này còn có cái gì để nói? Không muốn nói một chín phần, coi như là cho nàng nửa thành nàng cũng đồng ý. Nàng có thể khẳng định, chỉ cần Mạc Vô Kỵ nói ra có thể điều tra đến đất đen dưới năm trượng, tại toàn

bộ Bán Tiên Vực không có ai không muốn hợp tác với hắn, dù cho Mạc Vô Kỵ chỉ cho ra nửa thành.

Nàng tin tưởng Mạc Vô Kỵ sẽ không tại Bán Tiên Vực tiết lộ bản lĩnh của mình, này đích thật là phong cảnh vô hạn, đồng dạng cũng là nguy hiểm vô hạn. Một cái cao thủ tìm kiếm hắc thạch như vậy, Bán Tiên Vực sẽ để Mạc Vô Kỵ làm một mình?

- Sau này ta chiếm giữ bảy thành, ngươi chiếm giữ hai thành.

Mạc Vô Kỵ nói, hắn biết hai thành cho Gia Khí nhiều chút. Nhưng hắn một cái (phải) cảm tạ Gia Khí, không có Gia Khí, năng lực của hắn không dùng được. Cái thứ hai Gia Khí là một cái đào mỏ năng thủ, hắn cần người như vậy giúp đỡ hỗ trợ. Càng trọng yếu hơn, chỉ có cho đầy đủ lợi ích, Gia Khí mới có thể giữ bí mật cho hắn.

- A...

Gia Khí ngốc trệ hắn ra, lập tức nói:

- Vậy nhiều lắm.

Đích thật là nhiều lắm, nếu mà nàng phân hai thành, vừa rồi ba mươi tấm hắc thạch, nàng là có thể thu được 6 tấm. Phải biết rằng nàng đi ra mới một ngày a, một ngày liền thu được 6 tấm hắc thạch, đây quả thực quá mức nghịch thiên.

- Ta hi vọng ngươi đừng lại đem năng lực của ta nói ra, coi như là đối với Phô Tử đại sư cũng không cần tiết lộ.

Mạc Vô Kỵ nói, điểm này rất trọng yếu.

Gia Khí lập tức nói:

- Mạc đạo hữu ngươi yên tâm, ta Gia Khí thề quyết không lại đem năng lực của ngươi nói ra, bằng không lôi kiếp thành tro.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, đối với Gia Khí hắn vẫn còn là rất tin tưởng.

- Gia Khí đạo hữu, ngươi là đến từ cái nào tinh lục? Thực ra mà nói, lần đầu tiên nghe được tên của ngươi, liền cảm giác có chút cổ quái.

Hai người đạt thành hợp tác, quan hệ dĩ nhiên là có chút không lớn vậy. Chí ít tại Bán Tiên Vực nơi này, hai người rốt cuộc là đồng minh.

Gia Khí than nhỏ một tiếng nói:

- Ta đến từ thành hà tinh lục, bởi vì nhà nghèo vô lực sống, ta mới ra sinh ra được bị phụ thân vứt bỏ. Phụ thân lại đem ta nhét vào một mảnh bụi lau sậy, vừa hay bị sư phụ ta đi ngang qua nhặt được, liền đặt cho ta là Gia Khí.

Nghe được lời của Gia Khí, Mạc Vô Kỵ nhất thời lặng lẽ xuống tới. Mới sinh ở cỏ lau, thảo nào gọi là Gia Khí. Hắn nhớ lại Thư Âm, Thư Âm cùng nàng mẫu thân như nhau rốt cuộc bị cha nàng vứt bỏ. Bởi vì Thư Âm quan hệ, hắn đối với Gia Khí cảm quan đột nhiên đã khá hơn nhiều.

Gia Khí không biết Mạc Vô Kỵ nghĩ tới người yêu, vẫn như cũ nói:

- Kỳ thực Phô Tử đại sư cũng giống như vậy, hắn đã từng cũng là người trong phàm tục, cha hắn là một cái thợ rèn, tại đường phố phồn hoa cầm giữ có một cái tiệm rèn. Phô Tử này là sinh tồn nguồn gốc một nhà hắn, cũng là của quý phụ thân hắn. Đáng tiếc bởi vì không có thế, Phô Tử lại nằm ở nơi quá mức phồn hoa, kết quả bị người đoạt. Cha mẹ hắn cũng bởi vậy bị giết, hắn may mắn trốn một mạng, lại đem chính bản thân đổi tên là Phô Tử. Một cái vì kỷ niệm phụ mẫu, một cái vì nhắc nhở chính bản thân báo thù.

- Hắn báo thù?

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên đối với cái này vẻ mặt râu mép Luyện Khí Sư đồng tình hắn lên.

Gia Khí gật đầu:

- Đúng vậy, năm đó người cướp đoạt nhà hắn Phô Tử bị hắn diệt khẩu. Chính là cái kia đế quốc, cũng bị hắn tiêu diệt. Phô Tử đại sư sở dĩ lựa chọn luyện khí, là bởi vì hoài niệm phụ thân của hắn.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cảm thán một tiếng, quả nhiên mỗi người đều có bi thương thuộc về mình. Vô luận là hắn, Thư Âm, Gia Khí hoặc là Phô Tử, đều là như vậy.

- Mạc đạo hữu, ngươi mới vừa nói ngươi bảy ta 2, còn có một được không là không có phân phối sao?

Cùng Mạc Vô Kỵ nói một hồi nói sau đó, Gia Khí cũng cảm giác được nàng và Mạc Vô Kỵ quan hệ giữa càng thêm chặt chẽ một phần. Nàng sở dĩ hỏi lên, là bởi vì nàng biết Mạc Vô Kỵ bỏ ra một phần này không phải là lưu cho Phô Tử đại sư.

Tại cảm giác của nàng, Mạc Vô Kỵ người như thế là cực kỳ phân minh, cùng Phô Tử giữa đó giao dịch đã kết thúc, cũng sẽ không lấy thêm ra chia chác.

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Ta còn có một cái bằng hữu, ta phỏng chừng hắn mấy ngày nay cũng sẽ đi tới nơi này, tầng này là ta lưu lại cho hắn.

Mạc Vô Kỵ nói là Lâu Xuyên Hà, hắn lưu lại một thành cho Lâu Xuyên Hà, không phải là bởi vì Lâu Xuyên Hà là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ, hắn cũng là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ. Mà là bởi vì hắn rất là thưởng thức Lâu Xuyên Hà người này, một cường giả vì Chân Tinh liều mạng, so với Biên Song Bích cùng Mục Ảnh Kiều, Lâu Xuyên Hà càng hợp với hắn tính nết.

Gia Khí không có hỏi lại, đây là sự tình của Mạc Vô Kỵ, này một thành chẳng nhiều ít, nàng cũng sẽ không lưu ý.

...

Có rồi một lần hợp tác, Gia Khí cùng Mạc Vô Kỵ tại sau đó đào móc hắc thạch trong quá trình càng là ăn ý. chữ Giáp khu vực khai thác mỏ cũng đích thật là đệ nhất đẳng khu vực khai thác mỏ, Mạc Vô Kỵ tại sau đó trong quá trình tìm kiếm hắc thạch, ít nhất một lần cũng có 3 miếng hắc thạch. Dưới 3 miếng, Mạc Vô Kỵ trực tiếp lướt qua.

Ngắn ngủi năm ngày, hai người đào bảy trăm ba mươi tám tấm hắc thạch. Nhiều nhất một lần, Mạc Vô Kỵ tìm được một khối địa phương có một trăm lẻ hai tấm hắc thạch.

- Gia đạo hữu, ta dự định trở về đổi lấy bộ phận toái linh thạch, sau đó bế quan một đoạn thời gian.

Gia Khí là càng đào càng hăng say, Mạc Vô Kỵ nhưng không muốn tiếp tục đào đi xuống, hắn cần phải đi về tu luyện. Vô luận những thứ này hắc thạch cỡ nào trân quý, hắn đều có thể đổi lấy một bộ phận toái linh thạch bế quan.

Hai người tại chữ giáp khu vực khai thác mỏ đào mỏ, chủ đạo (vẫn, còn) là Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ phải đi về bế quan, Gia Khí tự nhiên cũng chỉ có thể trở về.

- Mạc đạo hữu, bế quan mà nói, có thể nhiều đổi lấy một phần Dong Mộc Đan.

Gia Khí nhắc nhở, nàng cũng rất là thoả mãn, mấy ngày ngắn ngủi thời gian, nàng liền có một trăm năm mươi tấm hắc thạch. Nhiều hắc thạch như vậy, đổi thành đi qua, coi như là mấy năm nàng cũng đào không tới.

Mạc Vô Kỵ hóa độc lạc có thể trực tiếp hóa đi duệ mộc khí tức, hắn tự nhiên không cần Dong Mộc Đan. Bất quá lời của Gia Khí nhắc nhở hắn, coi như là hắn không cần loại đan dược này, hắn cũng có thể mua một phần.

- Ta biết, chỉ là đổi toái linh thạch này quá đen tối một phần. Thiên tân vạn khổ đào hắc thạch, một quả chỉ có thể đổi 10 khối toái linh thạch, ai...

Mạc Vô Kỵ nắm một quả hắc thạch, có chút không nói gì.

Gia Khí khẽ mỉm cười:

- Ta biết một cái địa phương dưới đất đổi hắc thạch, một quả có thể đổi đến mười lăm đến hai mươi tấm toái linh thạch.

Mạc Vô Kỵ nhớ tới có vài người tại thời điểm giao nộp hắc thạch, (không muốn) toái linh thạch, mà là lại đem hắc thạch bảo lưu lại đến, thì ra là phải đi dưới đất đổi a. Có loại địa phương này đổi hắc thạch, hắn tự nhiên cũng sẽ không lựa chọn cùng Bán Tiên Vực đổi.

- Vậy của ngươi chút hắc thạch đâu nè?

Mạc Vô Kỵ chỉ chỉ chiếc nhẫn của mình.

- Ta hắc thạch tạm thời phóng ở chỗ của ngươi, thời điểm ngươi bế quan, ta ra đi tìm Khúc Hoàng Không Kim.

Gia Khí đáp.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ không có khách khí, Gia Khí Địa Tiên viên mãn, không cần phải bế quan tu luyện, hắn lại nhất định phải tăng lên thực lực của chính mình. Hắn từ bên trong chiếc nhẫn trữ vật lấy ra năm tấm hắc thạch đặt ở bên trong cái sọt, những thứ này là chuẩn bị đi trở về đổi toái linh thạch.

Đi khu phế khoáng đào linh thạch chính là có điểm này tốt, không cần bị Bán Tiên Vực quản chế bản thân cái sọt.

- Được rồi, ta muốn hỏi ngươi vài người. Một người tên là Lai Vạn Hành Luyện Đan Sư, ngươi nghe nói qua sao?

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến trước vấn đề hắn muốn hỏi đến. Trước hắn và Gia Khí chưa quen thuộc, hiện tại hắn cùng Gia Khí rốt cuộc người đồng nhất nhánh chiến hào, loại vấn đề này hoàn toàn có thể hỏi đi ra.

Gia Khí lắc đầu:

- Không có nghe nói qua.

- Vậy Mông Ấn Tam đâu nè?

- Mông Ấn Tam?

Gia Khí kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Làm sao ngươi biết thiên tài Mông Ấn Tam?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ nói:

- Gia Khí đạo hữu, lẽ nào ngươi thực sự nghe nói qua Mông Ấn Tam?

Gia Khí gật đầu:

- Ta tự nhiên nghe nói qua, Mông Ấn Tam thế nhưng là Bán Tiên Vực đi ra tuyệt thế cường giả, thiên tài tu sĩ. Hắn tại Bán Tiên Vực nghênh đón Thiên Tiên lôi kiếp, mạnh mẽ độ kiếp thăng cấp Thiên Tiên.

- Bán Tiên Vực có thể độ kiếp thăng cấp Thiên Tiên?

Mạc Vô Kỵ cũng là bị kinh hãi, lẽ nào nơi này thực sự là bộ phận của Tiên Giới?

Gia Khí lắc đầu:

- Không phải là, chỉ có số rất ít thiên tài tuyệt thế, người có thời gian tu luyện rất ngắn, mới có cơ hội tại Bán Tiên Vực độ kiếp thăng cấp

Thiên Tiên.

- Vậy hắn đi địa phương nào rồi?

Mạc Vô Kỵ cấp thiết theo hỏi một câu.

- Loại thiên tài này, nghe nói đều là được Tiên Giới đặc biệt chọn đi rồi, đi chân chính Tiên Giới, cũng không giống như chúng ta ở chỗ này đào hắc thạch.

Gia Khí trong giọng nói hơi hâm mộ nói.

Mạc Vô Kỵ lần nữa trầm mặc xuống, hắn cảm giác mình lâm vào một cái cạm bẫy to lớn, hoặc là nói là to lớn vòng xoáy. Được Tiên Giới chọn đi? Nếu mà hắn không có tiến vào Bán Nguyệt Ngục, còn tưởng rằng Gia Khí nói là sự thật.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 411: Giao Dịch Ngầm

- Gia Khí đạo hữu, thiên tài này là thông qua thủ đoạn gì tiến vào Tiên Giới?

Mạc Vô Kỵ câu hỏi đồng thời cũng âm thầm cảnh giác, hắn tuyệt đối không thể làm cho mình tại Bán Tiên Vực độ kiếp.

- Những chi tiết này ta không biết, ta chỉ biết là cùng Bán Tiên Vực có quan hệ. Bán Tiên Vực có một cái đạo chủ, gọi Nghiễm Thuyên. Hắn hình như cùng Tiên Giới có chút liên hệ, chúng ta tại Bán Tiên Vực đào hắc thạch, còn có mua Dong Mộc Đan, cũng đều là cùng Tiên Giới tiến hành giao dịch.

Gia Khí hồi đáp.

Mạc Vô Kỵ không có hỏi lại, có lẽ hắc thạch cùng Tiên Giới có giao dịch, thế nhưng Dong Mộc Đan hắn nhất định là Bán Tiên Vực chính bản thân luyện chế. Nếu không, Chân Tinh cũng sẽ không có nhiều như vậy kim hệ Luyện Đan Sư bị bắt đi.

Đây càng là tăng thêm quyết tâm hắn bức thiết cần phải đi về bế quan tu luyện, dù cho thăng cấp tới đất tiên cũng không phải Tiên Giới đám kia đối thủ của người, cuối cùng so với hiện tại (phải) tốt hơn rất nhiều.

- Đi thôi, chúng ta trở về, ngươi dẫn ta đi nơi chợ đen giao dịch đổi lấy toái linh thạch.

Dùng thực lực của hắn bây giờ, biết quá nhiều cũng là vô dụng.

- Tốt.

Gia Khí biết Mạc Vô Kỵ có chút thần bí, cái này cũng không gây trở ngại nàng tin tưởng đối với Mạc Vô Kỵ. Có vài người quen biết không lâu thì có thể làm cho người tin tưởng, có vài người ngươi quen biết cả đời cũng không thể tin được. Mạc Vô Kỵ chính là cái loại người này có thể làm cho người khác tin tưởng, nàng tự tin chính bản thân sẽ không nhìn lầm.

...

Bán Tiên Vực hắc thạch giao dịch ngầm, kỳ thực chính là một gian tu sĩ động phủ cực kỳ thông thường. Bất đồng duy nhất chính là, cửa vào cái này động phủ treo một tấm bảng, Vi Nhân Luyện Khí.

Theo Gia Khí đi tới nơi này sau đó, Mạc Vô Kỵ thần niệm quét đi vào, dường như thật chỉ là một nơi luyện khí cực kỳ thông thường. So với Phô Tử đại sư thạch bảo, cái này chính giữa phòng để đó một cái luyện khí lô to lớn. Còn có một người tu sĩ đang không ngừng điều chỉnh bếp lò bên trong luyện tài liệu.

Bên ngoài thạch bảo cũng không có ai thủ hộ, Mạc Vô Kỵ cùng Gia Khí rất dễ liền tiến vào thạch bảo này.

- Muốn luyện khí hay là bán ra tài liệu.

Tu sĩ Đang luyện tài liệu đầu cũng không có quay lại, tùy ý hỏi một câu.

- Bán ra tài liệu.

Gia Khí trầm giọng nói một câu.

Luyện khí tu sĩ không nói thêm gì nữa, tại bên cạnh hắn đột ngột xuất hiện một cái cửa. Gia Khí đối với Mạc Vô Kỵ báo cho biết một cái, đi đầu tiến vào cửa nhỏ bên cạnh.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng cái này dưới đất chợ mọi người đều biết, phỏng chừng người Bán Tiên Vực cũng biết, hắn chính là không hiểu tại sao

phải làm thần bí như vậy, hơn nữa Bán Tiên Vực cũng không có đem cái nơi trao đổi ngầm này đóng cửa.

Hai người tiến vào cửa nhỏ sau đó, cửa nhỏ trong nháy mắt đóng cửa. Mạc Vô Kỵ thần niệm dĩ nhiên lại cũng không nhìn thấy tình huống bên ngoài. Hắn hiểu được, cái chỗ này có đỉnh cấp ẩn nấp hộ trận. Thật giống như hắn ở bên ngoài, cũng không cách nào dùng thần niệm quét cái phòng nhỏ này bình thường giống nhau.

Trong nhà ngồi bốn người, ngồi chính giữa là một người nam tử mặt trắng, thoạt nhìn rất là anh tuấn. Bất quá này một đôi mắt tam giác phá hủy toàn thể hài hòa, cộng thêm quanh người hắn một cổ hung hãn khí tức, để cho người ta xem rất là không thoải mái.

Càng hấp dẫn người chính là, sau lưng hắn vác sau lưng một cây búa to.

Tại đây nam tử mặt trắng bên trái ngồi một nam một nữ, nam tử gầy gò, mang theo một cổ máu tanh khí tức, có thể thấy được người này chính là bên trong núi thây biển máu đi ra. Lúc này nam tử gầy gò đang nắm một thanh tinh xảo đao khí, mài móng ngón tay của mình. Nàng kia dung mạo thanh tú, đang nhìn nam tử gầy gò mài móng tay. Phía bên phải đang ngồi là một người trung niên tu sĩ, trung niên tu sĩ này trong tay cầm một cái máy tính toán, đang theo dõi hắn cùng Gia Khí.

Gia Khí đi lên vài bước, liền ôm quyền nói:

- Ra mắt Phủ Gia, ta vị bằng hữu này muốn trao đổi một phần Dong Mộc Đan cùng toái linh thạch.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút này nam tử mặt trắng phía sau Cự Phủ, lòng nói, tên này sẽ không vì cái này tên, lúc này mới cố ý vác sau lưng một cây búa to sao??

Phủ Gia nam tử hiển nhiên quen biết Gia Khí, ánh mắt của hắn chỉ là từ trên người Mạc Vô Kỵ quét một cái, liền gật đầu nói:

- Trao đổi bao nhiêu?

Gia Khí không nói gì, trao đổi toái linh thạch là sự tình của Mạc Vô Kỵ, nàng chỉ là phụ trách lại đem Mạc Vô Kỵ mang tới nơi này.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Bởi vì ta mới vừa tới nơi này không lâu, cũng không biết làm sao trao đổi hắc thạch, giá cả làm sao?

Phủ Gia mắt tam giác lộ ra một tia châm chọc, nhàn nhạt nói:

- Mười bốn tấm toái linh thạch trao đổi một khối hắc thạch.

Gia Khí nghe được chỉ có 14 giá cả, liền (muốn) phải nói chuyện. Phủ Gia hiển nhiên biết Gia Khí muốn nói gì, hắn vừa nhấc tay liền dừng lại lời của Gia Khí, lạnh nhạt nói:

- Ngươi không giao đổi hắc thạch, không có tư cách nói chuyện.

Gia Khí trong lòng thầm than một tiếng, chỉ có thể lại đem một câu nói nuốt vào.

Mạc Vô Kỵ trong lòng nhất thời khó chịu, tên này rất chèn ép a. Dù sao cũng hắc thạch với hắn mà nói cũng không phải quá khó khăn lấy được, nếu mà tên này vẫn như vậy kéo xuống đi, hắn thật là không quan tâm này cái gì chó má Phủ Gia.

- Có đúng hay không trao đổi một khối cùng trao đổi một trăm khối đều là giống nhau giá cả?

Mạc Vô Kỵ tuy rằng trong lòng khó chịu, giọng nói cũng không có thể hiện ra.

- Ngươi một cái mới tới, không có tư cách cùng ta nói giá cách.

Phủ Gia giọng nói mang theo một tia chèn ép sắc bén.

- Đã như vậy, liền cáo từ.

Mạc Vô Kỵ quay người lại, đối với Gia Khí báo cho biết một cái.

- Ông!

Mạc Vô Kỵ vừa mới xoay người, một đạo không gian phá hưởng đã đến phía sau lưng của hắn. Sau một khắc, Mạc Vô Kỵ thân ảnh tại đây dưới phá hưởng tứ phân ngũ liệt.

Sau một khắc một cái thanh âm bình tĩnh liền vang lên:

- Lần sau nếu mà còn dám đánh lén, ta gậy sẽ làm ngươi yết hầu từ sau đến trước xuất hiện một cái lỗ máu.

Phủ Gia bỗng đứng lên, lúc này bọn họ mới nhìn thấy Mạc Vô Kỵ không biết lúc nào đứng ở phía sau nam tử gầy gò. Không chỉ như thế, trong tay hắn thiết côn đang chỉa vào này nam tử gầy gò chỗ sau gáy.

Mà nam tử gầy gò sắc mặt có chút tái nhợt, đao khí trong tay hắn mài móng tay tinh xảo cư nhiên không có trước tiên trở lại trong tay của hắn, mà là rơi vào vị trí trước của Mạc Vô Kỵ, tựa hồ bị cái gì lực lượng trói buộc lại.

Nam tử gầy gò cái trán có mồ hôi lạnh đi ra, hắn thân trải qua trăm trận chiến, dưới tay không biết có bao nhiêu vong hồn, nhưng chưa bao giờ có như vậy trải qua, có người vô thanh vô tức đứng sau lưng hắn, hắn cư nhiên cái gì cũng không biết.

Một loại cường đại sát ý xâm nhập toàn thân của hắn, không đợi hắn nói chuyện, sát ý này trong nháy mắt tiêu tán, Mạc Vô Kỵ đã từ sau lưng của hắn rời đi.

Gia Khí ngơ ngác nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng nghĩ không ra Mạc Vô Kỵ có dũng khí cường thế như vậy. Phải biết rằng thật đánh nhau, nàng và Mạc Vô Kỵ hai người tuyệt đối là có đến mà không có về.

- Ha ha, quả nhiên có tư cách đàm phán.

Phủ Gia cười ha ha một tiếng, lần nữa ngồi xuống.

Hắn đã nhìn ra, Mạc Vô Kỵ không phải là một cái dễ đối phó. Cũng không phải là bởi vì Mạc Vô Kỵ vừa rồi đột nhiên đánh lén một côn đó, mà là bởi vì chỗ đứng của Mạc Vô Kỵ.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đứng ở ẩn nấp pháp trận trận cơ chỗ, đó chính là đang nói cho hắn, nếu như mình dám động thủ, ẩn nấp pháp trận trận cơ kia nhất định sẽ tại trước tiên bị hủy diệt. Lớn như vậy chiến tuyệt đối không thể gạt được Bán Tiên Vực, vậy hắn cái này giao dịch chợ đen nơi liền sẽ trực tiếp bộc lộ ra đi.

Trọng yếu hơn là, vừa rồi đối phương đột nhiên xuất hiện ở phía sau, là tự nói với mình, hắn có thể biết không gian thuấn di, tùy thời có thể phá huỷ nơi này pháp trận trận cơ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, thu hồi Thiên Cơ Côn, đi tới Gia Khí bên người. Hắn vừa rồi nhìn như đơn giản là có thể giết chết cái kia chơi đao nam tử gầy yếu, kỳ thực cũng không phải có chuyện như vậy. Hắn đích xác là thuấn di đến này nam tử gầy yếu phía sau, thế nhưng hắn cũng không có bất kỳ sát khí. Bởi vì hắn một khi có sát khí, nam tử gầy yếu thân trải qua trăm trận chiến nhất định sẽ trước tiên phát hiện.

Bởi vì không có sát khí, hắn mới có thể làm ra động tác mới vừa rồi. Cũng bởi vì không có sát khí, dù cho hắn trường côn chỉ tới rồi hậu tâm của đối phương, cũng sẽ không có bao nhiêu uy hiếp, tối đa làm cho đối phương thụ thương mà thôi. Hơn nữa cái kia Phủ Gia, cũng đã nhìn ra thủ đoạn của hắn. Thủ đoạn chân chính của hắn, là có thể phá huỷ nơi này trận cơ. Loại chuyện này không cần phải nói đi ra, chỉ cần mọi người trong lòng đều biết liền tốt rồi.

Trên thực tế nếu mà Mạc Vô Kỵ không gian thuấn di cộng thêm Phạm Thiên Côn Ảnh Hạ Nhất Côn, vẫn có cơ hội giết rơi này xuống tay với hắn nam tử gầy yếu. Đó là Mạc Vô Kỵ một trong những lá bài tẩy,

hắn sẽ không dễ dàng lấy ra. Huống chi, hắn cũng không cần phải quna tâm nam tử gầy gò.

- Nếu như là dưới năm tấm, ta cho ngươi mười sáu toái linh thạch giá cả. Năm đến mười tấm, ta cho ngươi mười bảy toái linh thạch giá cả. 10 đến mười lăm tấm, ta cho ngươi mười tám toái linh thạch, qua mười lăm, ta cho ngươi hai mươi toái linh thạch.

Phủ Gia cũng không có vạch thủ đoạn của Mạc Vô Kỵ, trực tiếp bỏ thêm giá cả.

Gia Khí đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu, cái giá tiền này trên thực tế là tốt.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, mở ra phía sau cái sọt, bên trong tổng cộng xuất hiện mười bảy tấm hắc thạch.

Gia Khí vừa nhìn thấy Mạc Vô Kỵ cái sọt bên trong hắc thạch, liền biết Mạc Vô Kỵ tăng lên số lượng.

Ngay cả Phủ Gia lại một lần nữa đứng lên, hắn còn chưa từng thấy qua một người mới một lần có thể xuất ra mười bảy tấm hắc thạch đến trao đổi. Coi như là ở chỗ này mấy ngàn năm kẻ lọc lõi, cũng rất ít có một lần xuất ra nhiều như vậy hắc thạch đến giao dịch.

- Một quả hắc thạch ba mươi toái linh thạch, mặt khác đưa ta 6 tấm Dong Mộc Đan. Nếu mà các hạ nguyện ý giao dịch, chúng ta bây giờ liền giao dịch. Nếu mà không muốn, ta lập tức liền đi.

Mạc Vô Kỵ làm cho đối phương xem hắc thạch sau đó, lần nữa đậy lại cái sọt.

Hắn khẳng định Phủ Gia này nếu có dũng khí giao dịch chợ đen hắc thạch, liền tuyệt không phải là không có tư đường tên gia hỏa. Đã có tư đường, vậy coi như là hắn gọi năm mươi toái linh thạch, cũng sẽ không

có vấn đề. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là, hắn có thể xuất ra càng nhiều hơn hắc thạch đến.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không xuất ra càng nhiều hơn hắc thạch đi ra, hắn một lần xuất ra mười bảy tấm đã là mạo hiểm, lấy thêm ra càng nhiều hơn đi ra, hắn thực sự phải vì mạng nhỏ mình cân nhắc.

Gia Khí đều bị Mạc Vô Kỵ kêu giá kinh sợ, nàng còn chưa từng thấy qua một quả hắc thạch tại cái chỗ này có thể ra hai mươi toái linh thạch giá cả.

Ngoài nàng dự liệu là, Phủ Gia cũng không có ngoài ý muốn, mà là bình tĩnh nói:

- Nếu mà ngươi có thể cố định cách một đoạn thời gian cho ta nhiều như vậy hắc thạch, ta cho ngươi cái giá tiền này cũng không sao.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Vậy phải xem vận khí, số lượng ta không có thể bảo đảm, thế nhưng ta khẳng định Hắc Thạch Hội hàng ngày có.

- Ngươi là một cái có bản lĩnh, ta thích nhất cùng có người có bản lĩnh giao dịch. Một ngụm giới, một quả hắc thạch hai mươi lăm toái linh thạch, sau này đều dựa theo cái giá tiền này.

Phủ Gia trên mặt sát khí bỗng nhiên thu liễm không gặp, giọng nói chuyển ôn nói.

Mạc Vô Kỵ tinh thông không gian thuấn di cùng trận đạo, hắn cần một cái tay chân như vậy, lúc này hắn nghĩ làm như thế nào thu phục Mạc Vô Kỵ.

- Tốt, thành giao.

Mạc Vô Kỵ lúc này liền nói, việc buôn bán vốn chính là nhanh gọn lẹ, kèo thơm là bụp liền.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 412: Bạn Của Mạc Vô Kỵ

- Thiếu chút nữa bị tên này lừa, hắn coi như là động thủ, tối đa cũng chỉ có thể để cho ta thụ thương.

Tại Mạc Vô Kỵ cùng Gia Khí đi ra khỏi phòng sau đó, nam tử gầy gò này đánh lén Mạc Vô Kỵ mới phản ứng được.

Phủ Gia cũng gật đầu nói:

- Đang uy hiếp Hi Sát, hắn đích xác dùng thủ đoạn. Bất quá người này là một cái nhân vật hung ác, nếu mà có thể, ta muốn để cho hắn gia nhập chúng ta, người này có chỗ đại dụng.

Người kia thanh tú nữ tử bỗng nhiên nói:

- Hi Sát, hắn không có lừa ngươi, hắn đích xác có năng lực tại trong nháy mắt giết ngươi.

Nam tử gầy gò sửng sốt, lập tức nói:

- Điều đó không có khả năng, hắn đánh lén động tác không mang theo sát khí, có thể ra sau thân ta đó hoàn toàn là tiểu xảo. Coi như là tạm thời động thủ với ta, tối đa cũng chỉ có thể để cho ta bị thương nhẹ mà thôi.

- Ngươi làm thế nào biết?

Phủ Gia nhíu mày nhìn về phía cô gái kia, dường như nghĩ tới điều gì.

Nữ tử bình tĩnh nói:

- Trực giác, ta từ trong ánh mắt của hắn nhìn thấu hắn căn bản cũng không sợ hãi mấy người chúng ta. Cái loại này trực giác chính là hắn còn có năng lực tại trong nháy mắt giết chết Hi Sát.

Nghe được lời của cô gái, Phủ gia biểu tình càng là ngưng trọng, một lát sau hỏi:

- Khổ Á, ngươi có còn cảm giác khác hay không?

Thực lực của Khổ Á không phải là mạnh nhất, thế nhưng nàng có một loại năng lực đặc thù, chính là trực giác, hơn nữa nàng trực giác tuyệt đại đa số thời điểm đều là chính xác. Chính vì vậy, phủ gia mới ngưng trọng như thế hỏi Khổ Á cảm giác.

- Búa ca, ta cảm giác hắn sẽ không gia nhập chúng ta, cho nên không cần uổng phí khí lực. Hơn nữa người này có thể không đắc tội hay nhất không nên đắc tội, hắn tu vi dường như vẫn chưa tới Địa Tiên, nhưng ta vẫn cảm thấy hắn vô cùng đáng sợ.

Khổ Á cực kỳ nói thật.

- Á tỷ, ngươi có thể hay không quá nhạy cảm một phần? Ta thừa nhận tên này lá gan rất lớn, hơn nữa cũng tinh thông một phần trận đạo, dù sao chỉ là một nhân vật mới mà thôi.

Hi Sát cau mày nói.

Phủ Gia khoát tay chặn lại, dừng lại lời của Hi Sát:

- Khổ Á cảm giác vẫn không có sai lầm, ta cũng cảm thấy người này rất nguy hiểm. Chúng ta cùng hắn không có trực tiếp xung đột lợi ích, hắn có thể cung cấp hắc thạch cho ta, đối với chúng ta mà nói tính là chuyện tốt. Chờ lần sau gặp được hắn thời điểm, ta mượn cơ hội dò hỏi một chút hắn có ý gia nhập chúng ta hem, nếu như không có, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

Hi Sát nghi ngờ nhìn thoáng qua Phủ Gia, hắn vẫn là lần đầu tiên từ Phủ Gia trong miệng nghe được câu nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện.

...

- Ngươi dĩ nhiên có thể dùng hai mươi lăm tấm toái linh thạch giá cả bán ra hắc thạch!

Tuy rời đi này dưới đất hắc thạch giao dịch gian nhà rất xa, Gia Khí vẫn như cũ có chút không dám tin tưởng.

- Vì sao không có khả năng? Việc buôn bán vốn chính là sự tình cò kè mặc cả.

Mạc Vô Kỵ đáp.

Gia Khí thở dài nói:

- Ngươi biết bên trong phòng kia của hắn đã chết mất bao nhiêu cường giả sao? Hắn biệt hiệu Phủ Gia, cực kỳ cường thế, dưới tình hình chung hắn nói không có khả năng trả giá thì không thể trả giá. Có vài người không tin trả giá, kết quả là lại cũng sẽ không đi ra được.

- Hắn không dám thông ta đâu.

Mạc Vô Kỵ không nhanh không chậm đáp.

Mạc Vô Kỵ tin tưởng lời của Gia Khí, từ hắn vừa mới chuẩn bị đi, đã bị người tập kích liền biết đây là thật. Thế nhưng hắn khẳng định cái kia gọi Phủ Gia tên gia hỏa không dám động thủ với hắn, hắn đứng ở bên cạnh trận cơ, nói rõ hắn tinh thông trận đạo. Dùng hắn không gian năng lực, tuyệt đối không có khả năng tại trong khoảng thời gian ngắn giết chết hắn. Chỉ cần động thủ với hắn, hắn sẽ ở trước tiên đánh vỡ ra nơi này ẩn nấp trận, để cho tất cả mọi người biết cái này giao dịch chợ đen.

-...

Gia Khí nhất thời không nói gì.

Nàng nghĩ đến Mạc Vô Kỵ đối với Phô Tử đại sư nói cũng là ngươi không dám, còn có từ lúc tiến vào gian nhà đến khi giao dịch kết thúc, Mạc Vô Kỵ liền chưa hề kêu lên một tiếng Phủ Gia, nàng liền biết đây không phải là một tên gia hỏa sẽ ủy khuất bản thân.

- Gia Khí đạo hữu, ta phải đi về bế quan, chờ ta xuất quan sau đó, ta sẽ tại cửa vào đánh dấu xuất quan.

Tại tới gần chỗ ở của mình, Mạc Vô Kỵ nói muốn bế quan.

Gia Khí biết Mạc Vô Kỵ muốn tu luyện, nàng cũng gật gật đầu nói:

- Ta đi tìm Khúc Hoàng Không Kim, nếu là Phủ Gia tìm ngươi phiền phức, ngươi có thể trực tiếp đi Phô Tử đại sư nơi đó.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, trên thực tế hắn căn bản cũng không sợ hãi Phủ Gia tìm hắn. Dùng thực lực của hắn, chỉ cần không bị giam cầm ở một chỗ nào đó, Phủ Gia căn bản là không làm gì được hắn.

...

Trở lại nơi ở sau đó, Mạc Vô Kỵ lập tức bố trí ngăn cách pháp trận cùng tiêu linh trận. Tuy rằng bố trí tụ linh trận có chút nguy hiểm, vì thực lực của chính mình, Mạc Vô Kỵ (vẫn, còn) là bố trí một cái tụ linh trận.

Lại đem hết thảy pháp trận đều bố trí xong sau đó, Mạc Vô Kỵ ném ra một đống địa phẩm linh thạch. Những linh thạch này đối với thực lực của hắn bây giờ đề cao trợ giúp nhỏ, nhưng vẫn là phải dùng đến. Mặc dù hắn bây giờ linh thạch mảnh nhỏ có hơn bốn trăm phiến, lúc tu luyện cũng cần phối hợp một chút địa phẩm linh thạch, như vậy chẳng những có thể tiết kiệm toái linh thạch, hiệu quả cũng sẽ không kém bao nhiêu.

Những thứ này đều làm xong sau đó, Mạc Vô Kỵ cũng không có lập tức bắt đầu tu luyện, hắn lấy ra một quả hắc thạch. Hắc thạch hắn đã nghiên cứu qua, bên trong có một loại rất cổ quái khí tức, loại khí tức này hắn chưa từng thấy qua, cho nên cũng không có nghiên cứu ra cái nguyên cớ.

Hiện tại thời gian sự dư thừa, hắn lần nữa lấy ra hắc thạch.

Hắc thạch rơi ở trên tay, vẫn là ôn nhuận như ngọc, thậm chí so với ngọc còn phải làm cho người thoải mái cùng nhuận hơn. Thần niệm thẩm thấu đến bên trong hắc thạch, không cách nào thấy rõ này hắc thạch tới cùng là vật gì. Chỉ có một loại rất kỳ quái, nhưng lại để cho người ta hướng tới khí tức ẩn chứa ở trong đó, hắn không cách nào hiểu, chỉ có thể cảm giác đây là một loại khí tức phi thường lợi hại.

Một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ thu hồi hắc thạch. Có lẽ không ai đã thử đánh vỡ vụn hắc thạch trong tay xem tình huống bên trong, Mạc Vô Kỵ thử, hắn căn bản là không cách nào đem vật cầm trong tay hắc thạch vỡ vụn. Hắc thạch so với tài liệu luyện khí cứng rắn nhất còn bền rắn hơn, chính là hắn dùng Thanh Câm Chi Tâm thiêu đốt, cũng không cách nào tác động mảy may.

Mặc kệ này hắc thạch là dùng làm gì, chỉ dựa vào này một phần cứng rắn, cũng không phải là thông thường đồ đạc.

...

- Gia Khí đạo hữu, ngươi thật giống như gần một tháng cũng không có đi Trường Sinh Môn lựa chọn khu vực khai thác mỏ.

Một cái thanh âm đột ngột gọi lại Gia Khí mới vừa mới vừa đi tới cửa Bán Tiên Vực.

Gia Khí không nói gì, chỉ là ngừng lại, bình tĩnh nhìn Lang Hạo đứng ở trước mặt nàng.

Lang Hạo cười cười, cũng không thèm để ý Gia Khí thái độ. Hắn biết rõ Gia Khí là hạng người gì, loại chuyện này nàng là không có khả năng đối với hắn giải thích. Nàng sở dĩ dừng lại, là bởi vì chờ hắn phía sau nói gì mà thôi.

- Gia Khí đạo hữu, ngày kia khu vực khai thác mỏ bên trong có chữ ất khu vực khai thác mỏ cùng chữ bính khu vực khai thác mỏ...

Lang Hạo nói còn chưa dứt lời, đã bị Gia Khí cắt đứt:

- Cái đó và ta có quan hệ gì?

- Ngươi lần này chỉ cần đi sớm, liền có cơ hội đi chữ bính khu vực khai thác mỏ.

Lang Hạo vội vàng nói.

Gia Khí nhàn nhạt nói:

- Xin lỗi, ta hiện tại bắt đầu đi mót khoáng thạch, không có hứng thú đi khu vực khai thác mỏ.

Lang Hạo sắc mặt có chút khó coi:

- Gia Khí, ngươi là người Trường Sinh Môn. Nếu là mọi người giống như ngươi, vẫn không đi Trường Sinh Môn, vậy Trường Sinh Môn chẳng phải là loạn sáo? Nếu là ngươi không muốn tiếp tục ở lại Trường Sinh Môn, muốn rời khỏi, ta cũng không có ý kiến. Nhưng chỉ cần tại Trường Sinh Môn, vậy nhất định phải được thường đi chọn khu vực khai thác mỏ.

Gia Khí một khi không tuyển chọn khu vực khai thác mỏ, vậy Trường Sinh Môn tại trên người Gia Khí liền cũng không kiếm được hắc thạch.

- Đã như vậy, vậy ta liền rời khỏi Trường Sinh Môn sao?.

Gia Khí thản nhiên nói.

Nghe được Gia Khí muốn rời khỏi Trường Sinh Môn, Lang Hạo nhất thời hoảng hốt. Rời khỏi Trường Sinh Môn chỉ cần bỏ ra 10 tấm toái linh thạch, đây đối với mới người mà nói gần như là không có khả năng lấy ra. Nhưng đối với Gia Khí mà nói, lấy ra cũng không phải rất trở ngại.

- Còn không có Mạc Vô Kỵ tin tức sao?

Một cái thanh âm đột ngột để cho Gia Khí quay đầu lại, liền sự tình ra khỏi Trường Sinh Môn đều đặt ở một bên. Nàng và Mạc Vô Kỵ ở chỗ này chẳng khác nào là liên minh, Mạc Vô Kỵ là một người mới, Lang Hạo lại đang trước mặt của mình, người nào ở phía sau hỏi thăm Mạc Vô Kỵ?

- Không có, Thương Huyết đạo hữu, ngươi yên tâm, chỉ cần vừa có tin tức người này, ta sẽ lập tức nói cho ngươi biết. Được rồi, ngày kia phân phối khu vực khai thác mỏ, ngươi cần phải đến sớm một chút a...

Gia Khí quay đầu lại nhìn thấy một người thân hình cao lớn, mặt chữ điền màu da đen, đầu đỏ nam tử. Nàng không biết người này, tu sĩ cùng người này nói nàng ngược lại quen biết, Cầu Tiên Minh.

- Ngươi đang tìm Mạc Vô Kỵ?

Gia Khí lập tức liền nghĩ đến Mạc Vô Kỵ lưu cho một người bạn 10% hắc thạch, chẳng lẽ hắn nói bằng hữu chính là người này?

- Ngươi biết hắn?

Thương Huyết ngạc nhiên mừng rỡ hỏi.

Hắn và Mạc Vô Kỵ thù sâu như biển, tại tinh không trong thung lũng, hắn không dám động thủ. Dù sao chỗ đó hắn có hạn chế, Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm hạn chế. Hiện tại đi tới Bán Tiên Vực, hắn tự nhiên muốn tìm Mạc Vô Kỵ báo thù.

- Thương Huyết, coi như là ngươi tìm được Mạc huynh đệ, ngươi là đối thủ của Mạc huynh đệ sao? Đừng nghĩ tìm giúp đỡ, nếu mà ngươi

dám tìm giúp đỡ, ta Lâu Xuyên Hà là kẻ thứ nhất đứng ra giết chết ngươi.

Lại là một thanh âm truyền đến.

Gia Khí thấy rõ ràng tu sĩ tới sau, thoạt nhìn thật giống như một cái tinh không người lưu lạc, quần áo rất là tùy ý. Thế nhưng quanh thân trên dưới mang theo một loại tôn trọng tự do khí tức.

- Ngươi là cừu nhân của Mạc Vô Kỵ?

Gia Khí hiểu rõ ra, ánh mắt nhìn chằm chằm Thương Huyết có chút lạnh.

Thương Huyết hừ một tiếng:

- Đúng thế thì như thế nào?

- Lăn xuống!

Gia Khí vung tay lên, khí tức cường đại cuốn về phía Thương Huyết, Thương Huyết cũng cảm giác được một thanh búa tạ chùy đến bình thường giống nhau, ngực một trận áp chế buồn bực. Cũng may hắn vốn cũng không phải là người thường, quanh thân nguyên lực quyển ra, đồng thời lui ra phía sau mấy bước, đã đem Gia Khí nguyên lực đánh tan rã.

- Ngươi dám động thủ với ta, muốn chết...

Thương Huyết lệ quát một tiếng, giơ tay lên bắt ra Sơn Hà quan liền (muốn) đánh về phía Gia Khí.

- Thương Huyết đạo hữu, ngươi không muốn sống a.

Đứng ở bên người Thương Huyết người kia tu sĩ của Cầu Tiên Minh bắt lại Thương Huyết đang nổi giận.

- Là nàng trước động thủ với ta.

Thương Huyết cực kỳ không thoải mái nói.

Người kia Cầu Tiên Minh tu sĩ im lặng lắc đầu, nếu không phải Thương Huyết thoạt nhìn chính là một cái cao thủ đào khoáng thạch, hắn thật đúng là không muốn cùng con lừa đần này nói chuyện:

- Người ta chỉ là vung tay lên mà thôi, cũng không có động thủ, cũng không có nửa điểm sát ý. Nếu mà ngươi tế xuất pháp bảo động thủ, vậy sau một khắc ngươi chính là một cổ thi thể.

Thương Huyết trong lòng cả kinh, lúc này liền tỉnh ngộ lại. Cái chỗ này là Bán Tiên Vực, hắn bất quá là một kẻ mới tới, đối với quy tắc của nơi này xa không tinh thông bằng người khác. Một khi hắn động thủ thật, người nữ nhân này chỉ cần tránh né, thì hắn xong rồi. Người nữ nhân này thật là âm hiểm.

Gia Khí thầm kêu đáng tiếc, không để ý tới đáp lại Thương Huyết, mà là hướng về phía Lâu Xuyên Hà hỏi:

- Ngươi là bạn của Mạc Vô Kỵ?

- Đúng, đạo hữu biết Mạc huynh đệ của ta ở địa phương nào?

Lâu Xuyên Hà lập tức mừng rỡ hỏi.

- Ta biết, ngươi cùng đi theo ta.

Gia Khí nói xong, xoay người tiến vào bên trong Bán Tiên Vực.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 413: Hắn Là Người Như Vậy

- Đây là Mạc đạo hữu nơi ở...

Gia Khí lại đem Lâu Xuyên Hà mang tới Mạc Vô Kỵ động phủ ra ngoài, chỉ giới thiệu một câu, liền trực tiếp giật mình.

Chẳng những là Gia Khí ngơ ngẩn, chính là Lâu Xuyên Hà cũng giật mình. Đủ qua mấy hô hấp thời gian, Lâu Xuyên Hà mới không dám tin tưởng nói:

- Mạc huynh đệ đang tu luyện?

Lâu Xuyên Hà không phải là mới vừa tới nơi này, hắn tới nơi này có một đoạn thời gian. Tuy tiện còn không có gia nhập bất luận cái gì tổ chức, trong khoảng thời gian này điều tra để cho hắn đối với Bán Tiên Vực tình huống cũng có hiểu một chút.

Tại Bán Tiên Vực, nhưng nghìn vạn đừng điên cuồng tu luyện. Tu luyện càng nhanh, Linh Lạc Mộc Hoá lại càng nhanh. Tới khi đó, coi như là dùng Dong Mộc Đan cũng không cách nào có tác dụng.

Hắn sở dĩ không thể tin được là bởi vì Mạc Vô Kỵ chẳng những là đang tu luyện, hơn nữa tu luyện tình huống cũng thật là đáng sợ chút, đây quả thực so với điên cuồng còn phải điên cuồng. Đích xác ở phía xa là không cách nào cảm thấy tình huống nơi này, một khi đến phụ cận nơi này, liền có thể cảm nhận được linh khí chung quanh như khuynh đảo bình thường giống nhau, tiết hướng nơi ở Mạc Vô Kỵ.

Bọn họ sở dĩ tới rồi phụ cận mới có thể phát hiện, là bởi vì Mạc Vô Kỵ bố trí tiêu linh pháp trận.

- Hắn đích xác là muốn bế quan tu luyện, thế nhưng là này...

Gia Khí cũng bị Mạc Vô Kỵ loại này không hề cố kỵ tu luyện thủ đoạn kinh sợ, tiếp tục như vậy, còn muốn Linh Lạc nữa hay không?

Nàng cho rằng Mạc Vô Kỵ bế quan tu luyện, chỉ là lợi dụng toái linh thạch tu luyện mà thôi. Ở chỗ này dùng toái linh thạch tu luyện, tuy rằng cũng sẽ hấp thu đến chung quanh duệ mộc khí tức, dùng Dong Mộc Đan lại có thể giải quyết. Như Mạc Vô Kỵ tu luyện như vậy, đây là đang điên cuồng hấp thu chung quanh duệ mộc khí tức.

- Ta đi gọi hắn xuất quan sao?.

Lâu Xuyên Hà có chút bận tâm, một khi Linh Lạc bị Mộc Hoá, vậy thì đồng nghĩa với xong đời.

- Chờ một chút...

Gia Khí gọi lại Lâu Xuyên Hà, tuy Lâu Xuyên Hà cùng Mạc Vô Kỵ giữa đó cực kỳ tín nhiệm, thế nhưng nàng đối với Mạc Vô Kỵ lý giải (phải) xa xa thắng Lâu Xuyên Hà.

Dù sao thời gian Mạc Vô Kỵ cùng với Lâu Xuyên Hà cũng không lâu, chỉ là Mạc Vô Kỵ cảm thấy Lâu Xuyên Hà tính tình rất ok, không phải là cái loại này hạng người gian xảo, lúc này mới nguyện ý cùng Lâu Xuyên Hà kết giao. Mà Gia Khí cùng Mạc Vô Kỵ giữa đó là lợi ích rối rắm cùng một chỗ, lý giải đối phương là việc nhất định phải đi làm.

Thấy Lâu Xuyên Hà nhìn mình, Gia Khí ngưng trọng nói:

- Ta đối với Mạc đạo hữu coi như là có chút lý giải, ta cho rằng Mạc đạo hữu tuyệt đối sẽ không đi làm loại sự tình tự chui đầu vào rọ này. Hắn nếu làm, vậy thì khẳng định có đạo lý của mình.

Gia Khí sở dĩ có dũng khí nói như vậy, là bởi vì Mạc Vô Kỵ không phải là một lần cho nàng các loại rung động. Lần đầu tiên tiến vào chữ nhâm khu vực khai thác mỏ, khi chưa có Xẻng Hắc Thạch tình huống

dưới cũng có thể dễ dàng đào đi 7 tấm đá màu đen. Có thể cho Phô Tử đại sư cam tâm tình nguyện lại đem nhẫn trước cho hắn dùng, có thể cho Phủ Gia không dám động thủ, thậm chí nguyện ý dùng 25 toái linh thạch giá cả thu mua Mạc Vô Kỵ hắc thạch, có thể tại khu phế khoáng dùng vài ngày tìm ra bảy tám trăm tấm hắc thạch...

Nghĩ tới đây, Gia Khí lúc này mới phát hiện việc này nếu mà không phải là nàng tự mình trải qua, nàng một cái đều sẽ không tin tưởng. Thế nhưng là việc này tại Mạc Vô Kỵ trên người, tựa hồ cũng là đương nhiên. Đã như vậy, Mạc Vô Kỵ bế quan tu luyện, cũng tuyệt đối sẽ không có vấn đề.

Không sai, hắn là một người như vậy.

Lâu Xuyên Hà cũng nghĩ đến Mạc Vô Kỵ mới vừa tiến vào tinh không thung lũng, là có thể rời đi tinh không thung lũng, mà bọn họ tiến vào tinh không thung lũng mấy trăm năm thậm chí mấy nghìn năm, cũng chỉ có thể bị nhốt tại tinh không thung lũng. Xem ra, Mạc huynh này đệ thật có chút không giống tầm thường.

Cộng thêm Gia Khí khuyên bảo, hắn đã bỏ qua ý nghĩ lại đem Mạc Vô Kỵ kêu ra.

- Lâu đạo hữu, ngươi có không có gia nhập Bán Tiên Vực tổ chức?

Gia Khí thấy Lâu Xuyên Hà lo lắng cho Mạc Vô Kỵ như vậy, trong lòng có chút đoán được, Lâu Xuyên Hà hắn là người Mạc Vô Kỵ muốn tìm.

Nàng không khỏi càng là bội phục Mạc Vô Kỵ, bởi vì dùng Mạc Vô Kỵ tìm kiếm hắc thạch năng lực, dựa vào hai người bọn họ đào hắc thạch khẳng định không cách nào đạt được lợi ích lớn nhất. Cho nên lại tìm một người gia nhập bọn họ tiểu đội, là nhất định. Mà tìm một hạng người gì rất trọng yếu, Lâu Xuyên Hà vừa nhìn cũng không là hạng người gian xảo, tính tình lại rất trượng nghĩa.

Nếu là muốn tìm một người hợp tác, tự nhiên tìm loại người tin cẩn này là hay nhất.

Lâu Xuyên Hà lắc đầu:

- Ta điều tra qua mấy ngày, đang định tìm một chỗ gia nhập.

Gia Khí lập tức lấy ra hai mươi tấm toái linh thạch đưa cho Lâu Xuyên Hà nói:

- Lâu đạo hữu, ngươi tạm thời không nên gia nhập tổ chức khác. Những thứ này toái linh thạch ngươi trước đi làm một cái thân phận vòng đeo tay của Bán Tiên Vực, sau đó ở nơi này. Chuyện khác, chờ Mạc đạo hữu đi ra rồi rồi lại nói.

Lâu Xuyên Hà khoát tay áo:

- Ta và ngươi cũng chưa quen thuộc, thậm chí không biết ngươi tên gì, làm sao có thể dùng ngươi toái linh thạch?

- Ta gọi Gia Khí, cùng Mạc đạo hữu là bằng hữu. Ngươi tin tưởng lời của ta không sai, ta đây chút toái linh thạch đều là Mạc đạo hữu hỗ trợ kiếm. Bọn ngươi đến Mạc đạo hữu xuất quan sau đó, liền hiểu rõ ý tứ của ta.

Gia Khí kiên trì muốn đem toái linh thạch cho Lâu Xuyên Hà.

Lâu Xuyên Hà cũng đã nhìn ra, Gia Khí dường như cũng không có nói mò. Trong lòng hắn là thật bội phục Mạc Vô Kỵ, này mới đến đây trong bao lâu thời gian? Cư nhiên có thể đạt được loại trình độ này. Thảo nào có thể leo lên Tinh Không Bảng đệ nhất, có thể vừa tiến vào tinh không thung lũng, là có thể đi tới Bán Tiên Vực.

Tinh Đế Sơn có thể có một cái Tinh Chủ như vậy, đó là Tinh Đế Sơn số mệnh a.

- Tốt, vậy thì đa tạ gia đạo hữu, ta ở bên cạnh động phủ của Mạc huynh đệ dựng một cái động phủ.

Gia Khí đều đã nói như vậy, Lâu Xuyên Hà không cần phải tiếp tục cự tuyệt.

Thấy Lâu Xuyên Hà nhận toái linh thạch, Gia Khí mới lên tiếng:

- Mạc đạo hữu bế quan phỏng chừng trong thời gian ngắn sẽ không ra đâu, lúc này ngươi có thể cùng ta cùng đi ra ngoài tìm kiếm một loại tài liệu luyện khí, gọi Khúc Hoàng Không Kim. Về phần hắc thạch ngươi không cần lo lắng, Mạc đạo hữu xuất quan sau đó, rất nhanh thì có thể giúp ngươi lấy được.

...

Lúc này xung quanh Mạc Vô Kỵ lơ lửng trên trăm toái linh thạch, tại vùng ven hai tay của hắn cũng lơ lửng hơn mười miếng toái linh thạch.

Đây là hắn lần đầu tiên dùng toái linh thạch tu luyện xa xỉ như vậy, trước đây mấy chục tấm toái linh thạch, khiến cho hắn bước vào Nhân Tiên cảnh giới. Trên người bây giờ đều hơn trăm toái linh thạch, hắn há có thể không điên cuồng tu luyện?

Tại linh khí chung quanh hắn phân làm 3 bộ phận, một bộ phận chính là địa phẩm linh thạch mình lấy ra, loại linh thạch này tối đa, thế nhưng có thể cung cấp linh khí hiệu quả cũng là nhỏ nhất.

Bộ phận thứ hai chính là linh khí bên trong Bán Tiên Vực, nơi này linh khí ẩn chứa rất nhiều duệ mộc khí tức. Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, vẫn là không ngừng cuồng cuốn qua đến sau đó cắn nuốt hết. Vô luận linh khí bên trong uẩn chứa bao nhiêu duệ mộc khí tức, đều bị Mạc Vô Kỵ hóa độc lạc tinh lọc một lần, sau đó biến thành tinh thuần linh khí bị Mạc Vô Kỵ hấp thu.

Bộ phận thứ ba mới là trọng yếu nhất linh khí nguồn gốc, chính là hơn một trăm toái linh thạch trôi lơ lửng tại chung quanh hắn. Những thứ này toái linh thạch mỗi thời mỗi khắc đều có linh khí bị rút ra, thấm vào bên trong Mạc Vô Kỵ mạch lạc.

Mạc Vô Kỵ tu vi điên cuồng dâng lên, nguyên bản ít động tu vi, tại ngắn ngủn thời gian một tháng, đã bước vào Nhân Tiên tầng năm.

Tháng thứ hai, hắn hầu như không có trở ngại bước vào Nhân Tiên tầng 6. Mỗi thăng cấp cấp độ, thực lực của Mạc Vô Kỵ sẽ hiện ra phân biệt tính chất. Đồng dạng hắn hấp thu linh khí độ cùng cường độ, cũng càng lúc càng nhanh càng ngày càng nhiều.

Tháng Thứ năm, Nhân Tiên tầng bảy...

- Răng rắc!

quanh người Mạc Vô Kỵ một quả toái linh thạch sau cùng hóa thành mảnh nhỏ, thực lực của Mạc Vô Kỵ cũng dừng ở Nhân Tiên tầng bảy viên mãn.

Đây đã là tháng thứ tám hắn tiến vào Bán Tiên Vực.

Tám tháng thời gian, từ Nhân Tiên tầng bốn thăng cấp đến Nhân Tiên tầng bảy viên mãn. Chỉ sợ cũng chỉ có tại Bán Tiên Vực loại địa phương này mới có thể thành, nếu là ở Chân Tinh, coi như là có nhiều như vậy toái linh thạch, đạo vận quy tắc cũng thiếu ít một chút.

Nên xuất quan tiếp tục đi đào móc hắc thạch, cũng không biết Gia Khí có tìm được hay không Khúc Hoàng Không Kim.

Mạc Vô Kỵ mới vừa đi ra động phủ của mình, còn chưa kịp làm ký hiệu, hắn đã nhìn thấy Gia Khí ở cửa vào bồi hồi.

Gia Khí gương mặt tiều tụy, tại hắn bên ngoài động phủ không ngừng đi tới đi lui, thần tình giữa đó cực kỳ lo lắng.

- Gia Khí đạo hữu...

Mạc Vô Kỵ vừa mới gọi bốn chữ, Gia Khí liền mắt lộ vui sướng vọt tới:

- Mạc đạo hữu, ngươi cuối cùng là xuất quan.

Mạc Vô Kỵ rất là nghi hoặc, Gia Khí vẫn luôn là lạnh như băng, coi như là hợp tác với hắn, cũng cũng không thích nói nhiều, đây là có chuyện gì?

- Di, động phủ ai vậy?

Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp hỏi, thần niệm đã nhìn thấy mặt khác một chỗ động phủ, cái động phủ này cư nhiên cùng động phủ hắn cách cũng không phải rất xa.

- Là Lâu Xuyên Hà đạo hữu...

- Lâu sư huynh tới rồi?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ hỏi.

Gia Khí gật đầu:

- Đúng vậy, hắn hiện tại thật không tốt.

- Có chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ vui sướng ngưng lại, không đợi Gia Khí nói chuyện, liền chủ động đi hướng Lâu Xuyên Hà động phủ.

Lâu Xuyên Hà chẳng những giống như hắn đều đến từ Chân Tinh, còn đều là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ. Hơn nữa Lâu Xuyên Hà còn là một chân hán tử, không phải là giống như Mục Ảnh Kiều cái loại này chít chít méo mó tên gia hỏa.

Cũng chính vì vậy, Mạc Vô Kỵ mới cho Lâu Xuyên Hà để lại một thành hắc thạch. Bởi vì hắn phải ở chỗ này trắng trợn đào móc hắc thạch, dựa vào hai người là khẳng định không được. Nếu sớm muộn phải tìm người, không bằng để cho Lâu Xuyên Hà gia nhập tiểu đội của hắn.

Gia Khí mở ra Lâu Xuyên Hà động phủ cấm chế, Mạc Vô Kỵ một bước liền nhảy đi vào. Lập tức hắn đã nhìn thấy Lâu Xuyên Hà nằm chỏng gọng.

trên người Lâu Xuyên Hà còn có loang lổ vết máu, cả người thật giống như một khúc gỗ bình thường giống nhau, sinh cơ khí tức một số gần như với không. Hiển nhiên, cách hắn ngã xuống đã không phải là rất xa.

- Đây là có chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút khó coi.

- Hắn bị Mạnh Thiêm Ngọc đánh thương nặng, chẳng những là Linh Lạc Mộc Hoá, ngay cả huyết nhục cũng bắt đầu Mộc Hoá.

Gia Khí thở dài một cái.

- Ai là Mạnh Thiêm Ngọc?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

- Hắn là minh chủ Cầu Tiên Minh, công pháp tu luyện càng là mộc thuộc tính. Trước đây chợt nghe nói hắn có thể lợi dụng duệ mộc khí tức đả thương người, ta còn tưởng rằng là nghe đồn. Bây giờ mới biết, hắn là thật có loại thủ đoạn này. Lâu đạo hữu Linh Lạc Mộc Hoá, chính là hắn làm.

Gia Khí đáp.

Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày:

- Lâu sư huynh mới vừa tới đến Bán Tiên Vực, làm sao lại cùng minh chủ Cầu Tiên Minh động thủ?

- Chủ yếu xung đột là bởi vì một người tên là Phương Kỳ tu sĩ...

Phương Kỳ? Mạc Vô Kỵ biết người này, đây là một người tu sĩ đến từ thất lạc Đại Lục. Cũng là bị vây ở tinh không thung lũng, còn là duyên cớ của hắn mới có thể đi tới Bán Tiên Vực.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 414: Phô Tử Đại Sư Khiếp Sợ

- Phương Kỳ vốn là muốn gia nhập Cầu Tiên Minh, về sau hắn đã biết một người tên là Thương Huyết người đang Cầu Tiên Minh sau đó, lập tức liền bỏ qua gia nhập Cầu Tiên Minh, ngược lại muốn muốn gia nhập Kiếm Khí Bình Nguyên. Bởi vì cái sự kiện này, Phương Kỳ bị Cầu Tiên Minh Thương Huyết giết chết...

- Chờ một chút.

Mạc Vô Kỵ gọi ngừng Gia Khí:

- Gia Khí đạo hữu, ta tới nơi này cũng có một đoạn thời gian. Bán Tiên Vực tổng thể mà nói coi như là công bằng sao?? Hơn nữa tại Bán Tiên Vực cũng không được tùy tiện động thủ, chứ đừng nói chi là giết người. Thương Huyết từ đâu tới lá gan, dám giết Phương Kỳ?

Mạc Vô Kỵ đối phương kỳ ấn tượng không sâu, nếu(như) không phải là bởi vì Phương Kỳ đến từ thất lạc Đại Lục, hắn thậm chí sẽ không nhớ tên này. Phương Kỳ bởi vì Thương Huyết tại Cầu Tiên Minh, cũng không muốn gia nhập Cầu Tiên Minh, hiển nhiên là người vẫn có chính bản thân nguyên tắc.

Gia Khí tự giễu cười cười:

- Ngươi nhìn thấy cái loại này công bằng đều là ngoài mặt mà thôi, thật sự có người muốn giết ngươi, có một vạn loại thủ đoạn. Huống chi lúc đó Phương Kỳ cũng không có gia nhập Kiếm Khí Bình Nguyên, nếu là đã gia nhập, hắn còn có chút bảo đảm.

- Thương Huyết giết Phương Kỳ thế nào?

Mạc Vô Kỵ thanh âm lạnh xuống.

- Hắn nói vì để cho Phương Kỳ gia nhập Cầu Tiên Minh, hắn lén cho Phương Kỳ 10 tấm toái linh thạch, Phương Kỳ khi lấy được toái linh thạch sau đó, lại đổi ý gia nhập Kiếm Khí Bình Nguyên.

Gia Khí bình tĩnh nói.

Mạc Vô Kỵ giật mình, một hồi lâu mới hỏi:

- Chỉ là như vậy một cái lý do có thể sát nhân?

- Này đã coi như là rất tốt lý do, so với đây càng hoang đường lý do ta đều gặp rất nhiều. Chỉ cần ngươi đối với liên minh của mình chỗ hữu dụng, mà ngươi liên minh lại cùng đạo chủ có quan hệ, ngươi là có thể tùy tiện sát nhân. Bởi vì Thương Huyết chính là dùng loại này lừa gạt vì lý do, đột nhiên ra tay giết Phương Kỳ.

Gia Khí hồi đáp.

- Vậy lâu sư huynh là thế nào dính líu vào?

Mạc Vô Kỵ tỉnh táo lại, hắn hiện Bán Tiên Vực công bằng thậm chí so với hắn tưởng tượng còn phải yếu đuối hơn.

Gia Khí tiếp tục nói:

- Phương Kỳ cùng lâu đạo hữu quen biết, lâu đạo hữu thấy Phương kỳ bị giết, lúc đó liền tức giận nói Thương Huyết ngậm máu phun người, kỳ thực đang mượn cớ giết Phương Kỳ. Thương Huyết lại muốn động thủ với lâu đạo hữu, nào biết lâu đạo hữu thực lực rất mạnh, Thương Huyết căn bản là đánh không lại lâu đạo hữu. Thương Huyết bị lâu đạo hữu đánh thương nặng, tại thời điểm lâu đạo hữu gần chém giết Thương Huyết, Cầu Tiên Minh minh chủ xuất hiện. Hắn đả thương nặng lâu đạo hữu, đồng thời Mộc Hoá Linh Lạc của lâu đạo hữu.

Mạc Vô Kỵ ngắt một cái nắm tay:

- Sau đó này Thương Huyết một chút việc cũng không có, cứ như vậy kết thúc?

- Đúng vậy.

Gia Khí gật đầu:

- Nghe nói cái kia gọi Thương Huyết tên gia hỏa đào hắc thạch phi thường lợi hại cùng có thiên phú, thậm chí so với một phần lão gia hỏa còn mạnh hơn. Vì cái này nguyên nhân, hắn tại Cầu Tiên Minh rất có địa vị. Cộng thêm Cầu Tiên Minh minh chủ Mạnh Thiêm Ngọc cùng Bán Tiên Vực đạo chủ quan hệ không cạn, cho nên hắn giết mấy người còn không có gia nhập bất luận cái gì liên minh, căn bản cũng không sẽ có người đi hỏi. Ta chỉ có thể đem lâu đạo hữu mang về, chờ ngươi xuất quan rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, hắn nghĩ tới lần kia uy hiếp Phủ Gia sự tình, xem ra cái kia Phủ Gia mặc dù bị hắn uy hiếp, cũng không hoàn toàn là lo lắng giao dịch chợ đen nơi bị bại lộ. Tại đây loại hoang đường lý do đều có thể sát nhân địa phương, chỉ cần có chỗ dựa vững chắc, cái gì đều có thể đi qua.

- Hơn nữa...

Gia Khí dừng một chút mới tiếp tục nói:

- Này Thương Huyết phải cùng ngươi có cừu oán sao?? Ta phỏng chừng hắn rất nhanh thì muốn tới tìm ngươi. Lần này bởi vì lâu đạo hữu chuyện, cộng thêm ngươi còn là người Trường Sinh Môn, hắn tạm thời thu liễm một phần. Chờ hắn hoàn toàn thích ứng Bán Tiên Vực sau đó, hắn người như thế sẽ không bỏ qua cho ngươi. Về phần Trường Sinh Môn, trợ giúp chúng ta hi vọng không lớn...

Gia Khí còn có một câu cũng không nói gì, nàng hoài nghi này Thương Huyết chẳng những muốn tìm gây sự với Mạc Vô Kỵ, còn có thể tìm kiếm nàng phiền toái của mình. Trước đây nàng thế nhưng là

thầm chơi một cái Thương Huyết, đáng tiếc bị người Cầu Tiên Minh ngăn cản.

Không cần Gia Khí nói, Mạc Vô Kỵ cũng biết mình tình cảnh. Nếu cái chỗ này công bằng như vậy kỳ lạ, vậy Thương Huyết lại chiếm được Cầu Tiên Minh minh chủ Mạnh Thiêm Ngọc ưu ái, tìm được hắn nơi này phỏng chừng cũng bất quá là sớm muộn mà thôi:

- Gia đạo hữu, ta muốn hỏi thăm ngươi vài người. Biên Song Bích, Hắc Hồ, Mục Ảnh Kiều ngươi nghe nói qua sao?

- Biết, Hắc Hồ cùng Mục Ảnh Kiều đều gia nhập Cầu Tiên Minh. Biên Song Bích gia nhập Kiếm Khí Bình Nguyên, nghe nói Phương Kỳ sở dĩ muốn gia nhập Kiếm Khí Bình Nguyên, hay là bởi vì cùng Biên Song Bích rất quen thuộc.

- Vậy Biên Song Bích không có đứng ra nói chuyện?

Đối với Biên Song Bích Mạc Vô Kỵ vẫn còn có chút hảo cảm, người này có ít nhất một chút tha thứ.

Gia Khí lắc đầu:

- Không có, hoặc là hắn không có cơ hội xuất thủ. Thương Huyết giết Phương Kỳ quá trình rất ngắn, rốt cuộc đánh lén thành công.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc một lúc lâu bỗng nhiên nói:

- Gia Khí đạo hữu, có thể không làm phiền ngươi lại đem Phô Tử đại sư mời tới chỗ ở của ta đi, ta thương lượng với hắn một sự tình?

- Đương nhiên có thể, ta đã tìm được cũng đủ luyện chế một cái nhẫn Khúc Hoàng Không Kim, Phô Tử đại sư nói không chừng đã luyện chế được rồi.

Gia Khí không chút do dự nói.

- Oke, ta tại nơi ở chờ ngươi, thuận tiện giúp lâu sư huynh xem thương thế.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên liền đem Lâu Xuyên Hà cuồn cuộn nổi lên.

Gia Khí cũng không có để ý, nàng không tin Mạc Vô Kỵ có thể cứu trở về Lâu Xuyên Hà. Tại cái chỗ này Mộc Hoá Linh Lạc cũng có thể cứu mà nói, đó chính là Bán Tiên Vực thần tiên.

...

Mạc Vô Kỵ sở dĩ để cho Phô Tử đại sư đến chỗ ở của mình, là bởi vì hắn nơi ở khắp nơi đều là hộ trận, cấm trận cùng ẩn nấp trận, coi như là nghị luận chuyện gì, cũng không cần lo lắng tiết lộ.

Về phần Lâu Xuyên Hà thương thế, với hắn mà nói căn bản cũng không tính cái gì. Mộc Hoá mà thôi, hắn có thể trực tiếp hóa đi Lâu Xuyên Hà Linh Lạc bên trong duệ mộc khí tức, chỉ là hắn tạm thời không có khả năng làm như vậy mà thôi. Hắn chút thực lực ấy, đối với Bán Tiên Vực mà nói, chính là con kiến hôi bên trong con kiến hôi. Một khi tiết lộ bản lĩnh mình có thể hóa giải duệ mộc khí tức, hậu quả khó có thể dự liệu.

Mạc Vô Kỵ cũng không có chờ bao lâu, chớ ước hơn nửa canh giờ, Phô Tử đại sư tựa cùng Gia Khí đi tới chỗ ở của hắn.

- Mạc đạo hữu trận đạo quả nhiên mạnh hơn ta.

Phô Tử đại sư vừa tiến vào Mạc Vô Kỵ nơi ở, liền đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ bản lĩnh.

Chung quanh đây các loại các dạng pháp trận hiển nhiên không phải là tốn thời gian bố trí, dù cho như vậy, cũng đó có thể thấy được Mạc Vô Kỵ tại trận đạo cảnh giới cao.

Có người có bản lĩnh, cuối cùng là được người kính trọng.

Mạc Vô Kỵ cũng không có tâm tình cùng Phô Tử đại sư đi khiêm tốn mấy thứ này, thuật nghiệp có chuyên tấn công, Phô Tử đại sư luyện khí trình độ liền so với hắn không biết cường đại hơn gấp bao nhiêu lần.

Chờ Phô Tử đại sư cùng Gia Khí sau khi ngồi xuống, Mạc Vô Kỵ lúc này mới đánh lên cấm chế ngưng trọng nói:

- Phô Tử đại sư, Gia Khí có thể tín nhiệm ngươi, ta cũng cho rằng có thể tín nhiệm ngươi.

Mạc Vô Kỵ nói nói như vậy, muốn nói để cho hắn và Gia Khí bình thường giống nhau tín nhiệm Phô Tử đại sư, đó là tuyệt đối không thể nào. Hắn ngày hôm nay lại đem Phô Tử đại sư mời tới, chính là muốn tiết lộ sự tình đào hắc thạch. Hắn tin tưởng Phô Tử đại sư sẽ không tiết lộ bí mật của hắn, bởi vì Phô Tử đại sư cũng có bí mật. Tại cái chỗ này nắm trong tay luyện chế có thể trang hắc thạch chiếc nhẫn trữ vật, tin tức này không yếu so với hắn có thể tìm được hắc thạch tin tức.

Phô Tử đại sư từng trải phong phú, tự nhiên biết Mạc Vô Kỵ không thật tín nhiệm hắn, mà là có chuyện gì phải cầu hắn.

- Mạc đạo hữu đâu có, ta cùng Mạc đạo hữu mới quen đã thân, tự nhiên không biết làm cho nhau thương tổn sự tình.

Phô Tử đại sư khẽ mỉm cười.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, đem vật cầm trong tay chiếc nhẫn trữ vật đưa cho Phô Tử đại sư nói:

- Phô Tử đại sư, đây là ta cùng Gia Khí đạo hữu năm ngày thu hoạch.

Phô Tử đại sư cũng không thèm để ý, tiện tay cầm lại Mạc Vô Kỵ chiếc nhẫn trữ vật, khi thần niệm của hắn thẩm thấu vào nhẫn sau đó, tay run một cái, bỗng đứng lên.

Mạc Vô Kỵ nhẫn cũng không có làm cấm chế, thần niệm của hắn rất rõ ràng đã nhìn thấy bên trong mấy trăm tấm hắc thạch.

- Này, đây là các ngươi năm ngày thu hoạch?

Phô Tử đại sư lại cũng không cách nào bình tĩnh, hắn và người khác bất đồng, hắn mơ hồ biết một chút tác dụng của hắc thạch. Chính vì vậy, hắn mới nghĩ hết tất cả biện pháp luyện chế chiếc nhẫn trữ vật, thu thập nơi này hắc thạch.

- Đích thật là năm ngày thu hoạch, điểm này ngươi có thể hỏi Gia Khí đạo hữu.

Mạc Vô Kỵ khẳng định nói.

Thấy Phô Tử đại sư đưa mắt rơi vào trên người mình, Gia Khí cũng khẳng định gật đầu:

- Không sai, đích thật là như vậy.

Nếu mà không phải là nàng qua thề, nàng hiện tại sẽ chỉ là biết lại đem Mạc Vô Kỵ bản lĩnh nói ra.

- Phô Tử đại sư, ta có một loại năng lực, có thể tìm được Bán Tiên Vực đất đen năm trượng sâu hắc thạch...

Phô Tử đại sư là ai, Mạc Vô Kỵ này câu nói chưa nói hết, hắn liền hiểu là chuyện gì xảy ra. Ý vị này đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, toàn bộ Bán Tiên Vực đều là vì khai khẩn hắc thạch khu vực khai thác mỏ a.

- Ngươi cần ta hỗ trợ thế nào?

Phô Tử đại sư lại cũng bình tĩnh không lên nổi, nếu mà sớm biết thế Mạc Vô Kỵ có loại năng lực này, hắn trước đây vô luận như thế nào cũng muốn hợp tác với Mạc Vô Kỵ, chiếm giữ một điểm hắc thạch cổ phần.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói:

- Phô Tử đại sư, vậy ta liền nói thẳng. Ta yêu cầu ngươi luyện chế hoàn thành cho ta một con thuyền chiến hạm...

Phô Tử liền vội vàng nói:

- Đây là trước đã đáp ứng tốt a, coi như là không hợp làm, ta cũng sẽ hỗ trợ.

Mạc Vô Kỵ nói lần nữa:

- Chiếc chiến hạm này không phải là bình thường chiến hạm, hơn nữa không có khả năng tại cái chỗ này luyện chế. Chúng ta nhất thiết phải rời xa Bán Tiên Vực.

Bán Tiên Vực nguy hiểm như vậy, Mạc Vô Kỵ là không muốn ở lâu. Nguyên bản hắn đích xác là muốn ở chỗ này luyện chế này chưa hoàn thành chiến hạm, hiện tại đã biết cái chỗ này công bằng là nói vớ vẩn, hắn còn có Thương Huyết loại này cừu nhân sau đó, hắn tự nhiên càng là không dám ở nơi này luyện chế chiến hạm.

- Ngươi là muốn tìm một xa xôi khu vực khai thác mỏ, một bên đào hắc thạch, một bên chờ ta giúp ngươi luyện chế chiến hạm?

Phô Tử đại sư trầm giọng hỏi, hắn đã từ lời của Mạc Vô Kỵ bên trong nghe được một phần manh mối.

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Không sai...

Hắn có chút do dự có đúng hay không hắn là cho Phô Tử đại sư một điểm hắc thạch chia phần, nếu như không có hắc thạch phân chia, Phô Tử đại sư khẳng định có ý nghĩ. Nếu như cho chia, hắn là cho bao nhiêu.

- Ngươi có thể lại đem chiến hạm chưa luyện chế hoàn thành cho ta xem?

Phô Tử đại sư nghe được Mạc Vô Kỵ vài lần nghe đến đây chiến hạm, cũng có chút hoài nghi cái này chiến hạm không bình thường.

Mạc Vô Kỵ ngược lại không do dự, hắn lấy ra một cái nhẫn đưa cho Phô Tử đại sư:

- Chiến hạm ở trong nơi này mặt.

Chiến hạm này đạn pháo cùng đại pháo đều bị Mạc Vô Kỵ dời đi, mấy thứ này hắn sẽ không để cho Phô Tử đại sư nhìn.

Phô Tử đại sư lại đem nhẫn hắc thạch trả lại cho Mạc Vô Kỵ, tiếp nhận nhẫn Mạc Vô Kỵ đưa tới, thần niệm quét đi vào.

Khi hắn thấy chiến hạm trong giới chỉ này còn không có luyện chế hoàn thành sau đó, sắc mặt lập tức biến đổi, thậm chí tay đều là run lên. Dùng hắn một cái Địa Tiên viên mãn đỉnh cấp Luyện Khí Sư, cư nhiên thiếu chút nữa đem nhẫn cầm trong tay rớt xuống.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 415: Gặp Lại Phủ Gia

Hình dạng Phô Tử đại sư, Mạc Vô Kỵ cùng Gia Khí tự nhiên đều phát hiện, không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi Phô Tử đại sư chuyện gì xảy ra, Phô Tử đại sư liền nhìn Mạc Vô Kỵ lớn tiếng hỏi:

- Chiến hạm này ngươi từ đâu lấy được?

Mạc Vô Kỵ sắc mặt lập tức liền trầm xuống:

- Phô Tử đại sư, ta mời ngươi tới là giúp ta hoàn thiện cái chiến hạm này, không phải là cho ngươi đến điều tra ta.

Gia Khí biết Mạc Vô Kỵ cũng không phải là người mặc cho người khác đắn đo, nhanh chóng ở một bên giảng hòa nói:

- Phô Tử đại sư, này thuộc về chuyện riêng của Mạc đạo hữu, không phải chúng ta nên hỏi.

Phô Tử cũng nhớ lại Mạc Vô Kỵ cường hãn, hắn đã từng cùng Mạc Vô Kỵ động thủ qua một lần. Một lần kia hắn không có chiếm giữ bất luận cái gì thượng phong, thậm chí còn mơ hồ rơi vào hạ phong. Này mấy tháng thời gian, thực lực của Mạc Vô Kỵ lại như đã tăng cường. Huống chi, nơi này là Mạc Vô Kỵ sào huyệt, khắp nơi đều là người ta pháp trận. Nếu mà ở chỗ này cùng Mạc Vô Kỵ động thủ, hắn sẽ không được tốt.

Nghĩ tới đây, Phô Tử đại sư biểu tình cùng giọng nói đều hòa hoãn xuống tới:

- Mạc đạo hữu, ta không có ác ý. Chỉ là trên cái này chiến hạm còn có thật nhiều hạm pháo cùng đạn pháo đã đi địa phương nào?

Mạc Vô Kỵ nghe được Phô Tử đại sư nhắc tới hạm pháo, trong lòng hắn cả kinh. Những thứ này hạm pháo đều bị hắn lấy được, Phô Tử đại sư làm sao biết?

- Phô Tử đại sư, những thứ này cùng ngươi không có bao nhiêu quan hệ, ngươi chỉ cần nói cho ta biết nguyện ý hỗ trợ hay là không muốn hỗ trợ.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói.

Nếu mà Phô Tử đại sư không muốn hỗ trợ, vậy thì xong rồi, hắn cũng không tin đã không còn Phô Tử đại sư, hắn liền luyện chế không thành cái này chiến hạm.

Phô Tử đại sư hít một hơi thật sâu, chủ động lại đem nhẫn trả lại cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đạo hữu, ta biết ngươi là người phi thường. Chuyện này ta nguyện ý giúp, hơn nữa nguyện ý cùng ngươi cùng nhau rời đi Bán Tiên Vực luyện chế cái này chiến hạm. Bất quá ta có một cái điều kiện.

Mạc Vô Kỵ thu hồi nhẫn, liền ôm quyền nói:

- Phô Tử đại sư có điều kiện gì cứ việc nói, chỉ cần ta có thể làm được, tự nhiên không thành vấn đề.

Phô Tử đại sư khoát tay chặn lại:

- Điều kiện này chờ chúng ta ra sau này hãy nói, hiện tại chúng ta khi nào thì đi?

Ra mắt Mạc Vô Kỵ chiến hạm sau đó, Phô Tử đại sư cư nhiên so với Mạc Vô Kỵ còn gấp hơn thiết một phần.

- Ta đi đổi một phần toái linh thạch, sau đó rời đi nơi này.

Mạc Vô Kỵ đáp, hắn lần này rời đi Bán Tiên Vực sau đó, nhất định phải tu luyện tới Địa Tiên mới có thể trở về. Cho nên đổi một nhóm lớn toái linh thạch, đây là nhất định.

Phô Tử đại sư do dự một chút nói:

- Trên người ta còn có mấy trăm toái linh thạch, nếu là đủ mà nói, ta kiến nghị ngươi không nên đi đổi.

Mạc Vô Kỵ nghĩ thầm quả nhiên là luyện khí đại sư, thân gia cư nhiên phong phú như vậy. Phải biết rằng hắn tại Bán Nguyệt Ngục bên trong nhìn thấy các thiên tài, cũng bất quá là hơn mười tấm toái linh thạch mà thôi. Tuy rằng này ngày mới có thể là lại đem toái linh thạch cầm đến tu luyện, nhưng Phô Tử đại sư tại cái chỗ này vẫn như cũ rốt cuộc là tên gia hỏa cực kỳ giàu có.

- Thiếu dùng, ta một người đi là được. Gia Khí đạo hữu, ngươi và Phô Tử đại sư ở trong nơi này chờ ta.

Mạc Vô Kỵ nói xong, đã nắm lên cái sọt nhanh chóng rời khỏi phòng, hắn muốn đi tìm cái kia Phủ Gia.

- Chờ một chút...

Phô Tử đại sư gọi một câu, Mạc Vô Kỵ sớm đã rời đi.

- Phô Tử đại ca, Mạc đạo hữu không có chuyện gì, ngươi không cần lo lắng.

Tại đơn độc chung đụng thời điểm, Gia Khí bình thường giống nhau gọi Phô Tử đại sư là đại ca.

Phô Tử nhíu nhíu mày:

- Hắn hắn là đi tìm Phủ gia sao?? Tên kia ăn tươi nuốt sống, một mình hắn đi quá nguy hiểm. Nếu là hắn một lần xuất ra hắc thạch nhiều lắm, ta còn thật hoài nghi hắn có thể trở về hay không.

Nếu mà không biết trên người Mạc Vô Kỵ có chiến hạm, Mạc Vô Kỵ coi như là đi tìm đạo chủ, hắn cũng sẽ không có nửa điểm lo lắng. Hiện tại Mạc Vô Kỵ trên người có chiến hạm, cái này cũng quan hệ đến tương lai của hắn, hắn há có thể không lo lắng?

Gia Khí bình tĩnh nói:

- Phô Tử đại ca, ta cùng Mạc đạo hữu cùng nhau cộng sự cũng có một đoạn thời gian, ta tin tưởng hắn không phải là cái loại người lỗ mãng. Hắn nếu để cho chúng ta ở chỗ này chờ, chúng ta ở trong nơi này chờ được rồi.

...

Phô Tử đại sư suy đoán không phải là không có đạo lý, giao dịch hắc thạch Phủ Gia thủ đoạn độc ác, mọi người đều biết. Hơn nữa Phô Tử biết trên người Mạc Vô Kỵ có hàng loạt hắc thạch, nếu mà Mạc Vô Kỵ xuất ra quá nhiều hắc thạch, khó tránh khỏi Phủ Gia không động tâm.

...

- Lão bản có ở đó hay không?

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai đi tới nơi này nhà giao dịch chợ đen gian, càng là gọn gàng dứt khoát.

Luyện khí tu sĩ quen biết Mạc Vô Kỵ, chỉ là đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu, bên cạnh cửa nhỏ liền trực tiếp mở ra.

Mạc Vô Kỵ đi vào gian phòng sau đó, cửa nhỏ lần nữa đóng. Mạc Vô Kỵ lập tức liền hiện thần niệm của hắn bị cầm giữ, lần trước thần niệm của hắn còn có thể quét ra đi, lần này thần niệm của hắn đã không cách nào quét ra đi.

Này không làm khó được Mạc Vô Kỵ, hắn còn có Trữ Thần Lạc cùng linh nhãn. Linh nhãn không có tiện ở chỗ này mở ra, Trữ Thần Lạc thần niệm đã từ mạch lạc bên trong mở rộng đi ra, lại đem pháp trận phòng này nhìn rõ ràng.

Trước đây trận cơ thay đổi một vị trí, đồng thời còn tăng lên hai cái khốn sát trận cùng một cái tiêu sát trận.

Tiêu sát trận tác dụng chính là ở chỗ này chiến đấu, sát khí ba động cũng rất khó lan đến đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, mấy cái này khốn sát trận với hắn mà nói trên cơ bản chẳng khác nào không.

- Mạc đạo hữu, đã lâu không gặp.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Phủ Gia ngồi trên liền chủ động đánh một câu lên tiếng.

Mạc Vô Kỵ vừa nghe, liền biết đối phương đã điều tra qua hắn. Lần này bên trong phòng thiếu một cá nhân, lần đầu tiên dùng tiểu đao đánh lén hắn cái kia gầy gò tu sĩ không thấy. Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng tên này không phải là không thấy, mà là ẩn nấp tại giữa pháp trận cạnh cửa. Đoán chừng là biết mình lại đây, chuẩn bị cho hắn một trận hạ mã uy.

Mạc Vô Kỵ vui mừng không sợ, hắn sớm đã tìm ra chỗ trận cơ nơi này. Chỉ cần đánh một trận đấu, hắn sẽ ở trước tiên đánh vỡ ra trận cơ, ra bên ngoài tức khắc.

Đây cũng là đạo lý hắn vì sao không mang theo Phô Tử đại sư cùng Gia Khí tới nơi này, hắn khẳng định Phủ Gia tại cái chỗ này không phải là này bốn người. Coi như là bọn họ toàn bộ đến, cũng là người ít không đánh lại đông. Một mình hắn đến, còn linh hoạt hơn rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ đờ đẫn nói:

- Trước vẫn ở bên ngoài đào hắc thạch, gần nhất mới vừa trở về, cho nên muốn tới trao đổi một phần hắc thạch.

Hắn bế quan, coi như là đối phương mới biết, Mạc Vô Kỵ cũng không quan tâm.

- Muốn trao đổi bao nhiêu?

Phủ Gia bưng lên bên người chén trà uống một ngụm, không đếm xỉa tới nói.

Mạc Vô Kỵ rất muốn người này diễn xuất, nếu là giao dịch, mọi người liền bình đẳng ngồi xuống từ từ nói chuyện, tên này vẫn cao cao tại thượng, thật giống như bố thí bình thường giống nhau. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ thực sự cần toái linh thạch, hắn thật đúng là không muốn cùng người như thế giao dịch. Tên này hoàn toàn không hiểu việc buôn bán.

- Nếu như ta một lần giao dịch năm mươi tấm hắc thạch, giá cả có thể lên cao một phần hay không?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

- Vẫn là hai mươi lăm toái linh thạch.

Phủ Gia ánh mắt cũng không có mang một cái.

- Nếu mà giao dịch một trăm tấm đâu nè?

Mạc Vô Kỵ hỏi lần nữa.

Lần này Phủ Gia ngược lại ngược lại ngẩng đầu lên, hắn kinh ngạc nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi có một trăm tấm hắc thạch?

Mạc Vô Kỵ không trả lời, chỉ là lẳng lặng đứng ở đằng xa chờ.

Thấy Mạc Vô Kỵ không trả lời chính bản thân, Phủ Gia hừ một tiếng nói:

- Nếu mà ngươi có một trăm tấm, ta cho ngươi hai mươi tám toái linh thạch giá cả.

- Hai trăm tấm đâu nè?

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ bình tĩnh hỏi.

- Ha ha...

Phủ Gia bỗng nhiên cười ha ha:

- Ngươi đùa ta sao? Nếu là ngươi có thể xuất ra hai trăm tấm hắc thạch, ta cho ngươi lần trước nói năm mươi toái linh thạch giá cả thì có sao đâu? Nếu là ngươi cầm không được, cũng đừng trách ta không khách khí. Ở chỗ này của ta, không ai có thể đùa cho vui.

Ngồi Phủ Gia bên người người kia thanh tú nữ tử nghe nói như thế, thở dài. Nàng kỳ thực không tán thành Phủ Gia làm như thế, thế nhưng là Phủ Gia thật sự muốn nói vô luận có thể hay không lại đem Mạc Vô Kỵ tuyển nhận, cũng phải thử một chút xem. Nếu là thực sự không được, vậy thì cho người mới này một chút dạy dỗ, để cho hắn đối với nơi này có lòng kính sợ.

Mạc Vô Kỵ không nói gì thêm, hắn cũng biết Phủ Gia nói cái này năm mươi toái linh thạch có phải giá cả thật tâm không, thật tình giá cả có thể ba mươi đã phi thường rất giỏi. Tên này ở chỗ này thêm bày khốn sát trận cùng tiêu sát trận, nhất định là cấp cho hắn đến một chút dạy dỗ.

Bất quá nếu lại đem giá cả nói ra, vô luận thật hay giả, hắn đều có thể để cho Phủ Gia này nuốt vào, không được cũng phải làm.

Mạc Vô Kỵ chỉ là lại đem cái sọt phía sau lấy ra, lại đem nắp phía trên vạch ra, bên trong là tràn đầy một cái sọt hắc thạch.

Phủ Gia bỗng đứng lên, bên cạnh hắn này thanh tú nữ tử cùng tay cầm bàn tính tu sĩ cũng khiếp sợ đứng lên. Cái sọt hoàn toàn đầy, đích thật là hơn hai trăm tấm hắc thạch.

Hai trăm tấm hắc thạch bọn họ tự nhiên gặp rồi, nhưng là có người mang theo hai trăm tấm hắc thạch tới một lần tính chất giao dịch, bọn họ vẫn là lần đầu tiên thấy.

- Thực sự là hai trăm tấm hắc thạch.

Phủ Gia hít sâu một hơi, dĩ nhiên khôi phục bình tĩnh.

- Xin hỏi hiện tại có đúng hay không có thể giao dịch? Nơi này tổng cộng hai trăm lẻ hai tấm hắc thạch, số lẻ ta liền trừ đi. Ngươi chỉ cần cho ta một vạn toái linh thạch liền có thể.

Mạc Vô Kỵ lại đem cái sọt che đậy lại, đồng thời lại đem cái sọt vác ở phía sau.

Phủ Gia khẽ nhíu mày, hắn biết ý tứ động tác này của Mạc Vô Kỵ, đây là chuẩn bị đánh nhau. Đây thật là một người mới? Lớn lối như thế?

- Ngươi sẽ không sợ ta cướp ngươi hắc thạch sao?

Phủ Gia giọng bình tĩnh nói.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên sườn dời mấy bước, đồng dạng bình tĩnh nói:

- Ngươi không dám.

Thấy Mạc Vô Kỵ động tác này, Phủ Gia ánh mắt một trận co rút lại, đây là có chuyện gì? Hắn rõ ràng đã mời đỉnh cấp trận pháp tông sư thay đổi trận cơ vị trí, thậm chí bố trí ở chỗ này trở ngại thần niệm pháp trận, vì sao Mạc Vô Kỵ (vẫn, còn) là như vậy nhanh chóng liền tìm được chỗ trận cơ?

Ngươi không dám, cư nhiên tại trước mặt của mình lớn lối như thế?

- Bàn tính, để cho hắn xem một chút ta có dám hay không.

Phủ Gia hừ lạnh một tiếng, lại đem chén trà trong tay nặng nề đặt ở bên người trên bàn trà.

Mạc Vô Kỵ trên người cõng hai trăm tấm hắc thạch, hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ cũng không dám phá hư trận cơ nơi này.

- Dạ.

Trung niên tu sĩ, Tay cầm bàn tính, nghe được lời của Phủ Gia, bỗng nhiên đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, hắn phát hiện mình có một việc không có cân nhắc đến. Mặc dù hắn tìm được cái chỗ này ẩn nấp trận cơ, thế nhưng là hắn không dám phá vỡ nơi này pháp trận. Bởi vì hắn dẫn theo hai trăm tấm hắc thạch, một khi phá hư nơi này trận cơ, dùng Phủ Gia mạng lưới quan hệ, có lẽ chỉ là lợi ích tổn hao một phần, mà hắn rất có thể sẽ vứt bỏ mạng nhỏ.

Quả nhiên là cẩn thận mấy cũng có sơ sót a.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 416: Tức Đến Thổ Huyết

Cực đại bàn tính thật giống như mạng lưới nhà tù bình thường giống nhau đập hướng về Mạc Vô Kỵ, lại đem Mạc Vô Kỵ không gian đỉnh đầu toàn bộ che lại, Mạc Vô Kỵ cư nhiên phát hiện trên bàn tính không có một quả tính châu nào.

Lập tức hơn mười đạo bởi tính châu tạo thành cuộn sóng tuyến lại đem đường lui của Mạc Vô Kỵ toàn bộ che lại.

Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn tế xuất, giơ chân lên tại chỗ xung yếu hướng trung niên tu sĩ này.

Nguyên bản muốn động thủ Phủ Gia thấy Mạc Vô Kỵ động tác, lắc đầu, hắn cảm giác Khổ Á xem trọng Mạc Vô Kỵ.

Cái chỗ này thần niệm bị trói buộc, Mạc Vô Kỵ coi như là có thiên đại năng lực, lúc này nhằm phía bàn tính, cũng chỉ có thể rơi vào trong bàn tính bàn la châu võng.

Bàn tính bàn la châu võng, coi như là hắn rơi vào đi vào, trong chốc lát cũng ra không được, chứ đừng nói chi là Mạc Vô Kỵ. Chỉ cần Mạc Vô Kỵ bị trói buộc lại, tại cái chỗ này chính là mặc cho hắn thịt cá.

Bàn tính cũng là hơi ngây người, hắn nghĩ không ra Mạc Vô Kỵ sẽ tự chui đầu vào lưới. Hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ sẽ né ra mạng lưới như nhà tù bình thường vậy, làm bước tiếp theo phản kích.

Chỉ cần Mạc Vô Kỵ rời khỏi hắn mạng lưới nhà tù, tính châu của hắn có thể tại trước tiên lại đem Mạc Vô Kỵ vây khốn. Đương nhiên cũng

không bài trừ Mạc Vô Kỵ đúng như Khổ Á nói như vậy, lợi hại đáng sợ. Né ra bàn tính võng sau đó, có thể tránh né hắn tính châu khốn sát.

Coi như là Mạc Vô Kỵ hai thứ này cũng có thể làm đến, hắn cũng chỉ có một cái đường lui, tại nơi đường lui, Hi Sát sớm đã đang chờ hắn.

Tại cái chỗ này thần niệm bị hạn chế, Mạc Vô Kỵ coi như là có thông thiên hoàn toàn năng lực, có thể làm sao? Không gian thuấn di, đây chẳng qua là một loại yếu mà thôi. Huống chi, còn có Phủ Gia cùng Khổ Á ở một bên bọc hậu.

- Ầm!

Nguyên lực vỡ ra tới, Mạc Vô Kỵ cũng không có dùng Thiên Cơ Côn đánh vào bàn tính, mà là một quyền đánh ra, hư không quyền lực cùng bàn tính đập vỡ cùng một chỗ, nguyên lực toàn bộ trong nhà vỡ ra.

Ngoại trừ Mạc Vô Kỵ này mênh mông nguyên lực, chỉ có một loại trống rỗng cảm giác truyền đến, để cho bàn tính trong lòng một trận ủy khuất.

Lập tức hắn liền biết, Mạc Vô Kỵ biến mất. Có thể ở hắn bàn tính cùng tính châu khốn sát bên trong nháy mắt bỏ chạy, ngoại trừ không gian thuấn di còn có cái gì?

Cái chỗ này thần niệm đều bị trói buộc lại, Mạc Vô Kỵ là như thế nào thi triển không gian thuấn di?

Mạc Vô Kỵ còn thật không có đem cái này bàn tính xem ở trong mắt, cái chỗ này thần niệm cấm chế, bàn tính la bàn châu võng có thể chém ra gần một nửa thực lực coi như là không tệ. Này còn là đối phương biết nơi này thần niệm cấm chế phương vị, nếu không, Mạc Vô Kỵ có nắm chắc trước hết giết cái này bàn tính lại không gian thuấn di đi.

Thần niệm cấm chế, đối với tu sĩ khác hoặc là lợi khí, đối với hắn chính là một cái bài biện.

Không tốt, bàn tính có thể được Phủ Gia coi trọng, tự nhiên không phải là người ngu ngốc. Hắn lập tức liền nghĩ đến Mạc Vô Kỵ tế xuất Thiên Cơ Côn, Mạc Vô Kỵ tế xuất Thiên Cơ Côn, lại cũng không có xuống tay với hắn, ý tứ rất rõ ràng, đó chính là Mạc Vô Kỵ sẽ động thủ đối với Hi Sát.

Mạc Vô Kỵ nếu có thể tại cái chỗ này không gian thuấn di, nói rõ thần niệm cấm chế pháp trận đối với hắn cũng không có bao nhiêu ước thúc. Nếu không có bao nhiêu ước thúc, vậy thì ý nghĩa Mạc Vô Kỵ có thể thấy Hi Sát.

Bàn tính cùng Mạc Vô Kỵ chính diện giao phong, tự nhiên là biết trước. Chờ Phủ Gia thấy Mạc Vô Kỵ trốn ra bàn tính la bàn châu võng là lúc, một đạo thê lương kêu thảm đã truyền đến.

Trong tiếng kêu thảm, nguyên lực nổ tung vĩ thanh cũng đã biến mất, xung quanh yên lặng lại.

Bàn tính rơi ở trên mặt đất, Phủ Gia cùng Khổ Á đứng lên, Mạc Vô Kỵ dừng ở cạnh cửa. Thiên Cơ Côn một mặt nắm tại trong tay của hắn, mặt khác một mặt đóng đinh lấy một người tu sĩ gầy yếu, vết máu từ trên người gầy yếu tu sĩ chảy ra, uốn khúc đi tới.

Người này gầy yếu tu sĩ tuy rằng đình chỉ kêu thảm, nhưng biểu tình giãy dụa, để cho người ta biết, hắn đã bị Mạc Vô Kỵ hoàn toàn chế trụ. Hắn đao khí chưa bao giờ rời tay, lúc này đang rơi trong vũng máu, như một khối sắt vụn.

- Buông Hi Sát ra, bằng không chết.

Phủ Gia quanh thân sát khí sắc bén, cả một bên chén trà cũng bị sát khí của hắn xâm vào, trở nên nát bấy.

Mạc Vô Kỵ thật giống như không có nghe được Phủ Gia uy hiếp bình thường giống nhau, trong tay hắn Thiên Cơ Côn một quặn, Hi Sát bị khống chế lần nữa ra một kêu thảm.

- Ngươi...

Phủ Gia tức giận tay đều đang run rẩy, hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ có thể ở hắn xông lên trước giết chết Hi Sát, hơn nữa Mạc Vô Kỵ có dũng khí làm như vậy.

- Mắt tam giác, ngươi thật nghĩ sai một việc rồi, nếu mà ngươi dám lại uy hiếp ta một câu, ta lập tức liền giết hắn, không tin ngươi thử xem? Ta hết lần này tới lần khác lại không sợ uy hiếp.

Mạc Vô Kỵ giọng nói lạnh nhạt nói.

Nếu mà đổi thành người khác, Phủ Gia nhất định sẽ không chút do dự động thủ, thế nhưng là đối mặt Mạc Vô Kỵ hắn không còn có nắm chặt.

Nơi này rõ ràng có thần niệm cấm chế, Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác có thể trước tiên tìm được chỗ phá vỡ trận cơ nơi này. Đồng dạng, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có thể thi triển không gian thuấn di. Đó chính là nói, chỉ cần đối phương nguyện ý, chính bản thân căn bản là không giết chết hắn được.

Lần này kế hoạch sai lầm, hắn tận lực xem trọng tên gia hỏa Mạc Vô Kỵ này, hiện tại vẫn là xem thường đối phương. Bất quá dám ở địa bàn của hắn lớn lối như thế, hắn đã đem Mạc Vô Kỵ nhìn xem thành người chết. Dù cho lần này để cho Mạc Vô Kỵ rời khỏi, hắn cũng sẽ chuẩn bị chuẩn bị ở sau giết chết người này.

- Ngươi muốn như thế nào?

Phủ Gia bình tĩnh lại, Hi Sát không thể chết được, đây là một trong thủ hạ trọng yếu nhất của hắn.

Mạc Vô Kỵ thở dài:

- Ta thật không biết ngươi sinh ý làm sao có thể làm cho tới hôm nay? Ngươi nhược trí sao? Ta vác sau lưng hắc thạch lại đây, tự nhiên là đến cùng ngươi làm giao dịch, ngươi nói ta muốn thế nào?

Phủ Gia hít một hơi thật sâu, lúc này mới chậm rãi nói:

- Ta chỗ này chỉ có năm nghìn toái linh thạch, tạm thời thu mua một trăm hắc thạch của ngươi.

Với hắn mà nói, trước cứu Hi Sát rồi lại nói. Chờ lần này xong chuyện, coi như là bỏ ra máu, hắn cũng muốn (phải) tại Bán Tiên Vực giết chết Mạc Vô Kỵ. Đừng tưởng rằng hắn làm hắc thạch giao dịch chợ đen, đạo chủ cũng không biết. Hắn hiện tại cũng rất muốn nhìn thấy tràng cảnh người mới này bị hủy đi Linh Lạc, quỳ trước mặt hắn, vậy nhất định rất là khoái cảm.

Mạc Vô Kỵ chau mày, khinh thường nói:

- Cả một vạn toái linh thạch đều cầm không được, còn dám làm hắc thạch sinh ý, ngươi nhưng thật không biết xấu hổ a.

Một cổ mãnh liệt khí lưu nhằm phía yết hầu Phủ Gia, Mạc Vô Kỵ những lời này thiếu chút nữa để cho hắn thổ một búng máu.

Năm nghìn toái linh thạch còn thiếu sao? Cái gì gọi là một vạn toái linh thạch đều cầm không được? Tên hỗn đản này dám châm chọc hắn như thế.

Nghĩ đến Hi Sát mạng nhỏ còn đang ở trong tay Mạc Vô Kỵ, Phủ Gia mạnh mẽ lại đem một ngụm phiền muộn khí nuốt vào, tận lực chậm lại thanh âm của mình nói:

- Nếu là ngươi tin tưởng ta, ta có thể nhận lấy hai trăm hắc thạch của ngươi, trước trả cho ngươi năm nghìn toái linh thạch, còn lại toái linh thạch tạm thời thiếu, chờ lần sau cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, ngoài mặt lại gật đầu:

- Không sai, uy tín của ngươi tốt lắm, ta đích xác có thể tin tưởng ngươi.

Phủ Gia nghe nói như thế, sắc mặt lần nữa trầm xuống, hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ nói là nói mát.

- Cứ dựa theo lời của ngươi, ngươi trước thiếu ta năm nghìn toái linh thạch. Đương nhiên, ta cũng có một cái điều kiện. Ta toái linh thạch đặt ở trên người ngươi, cũng là có lợi tức. Một tháng năm trăm toái linh thạch lợi tức, đồng ý, liền giao dịch, không đồng ý liền xong rồi.

Mạc Vô Kỵ nói hoàn toàn ngoài mấy người Phủ Gia ngoài dự liệu.

Tuy rằng bọn họ biết Mạc Vô Kỵ hắn phải chết không thể nghi ngờ, thế nhưng là giao dịch này Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không cần để cho hắn nợ sổ sách. Một trăm hắc thạch liền có thể đổi trở về năm nghìn toái linh thạch, còn lại hắc thạch Mạc Vô Kỵ có thể mang đi trước a.

Phủ Gia cùng bàn tính còn có Khổ Á ba người nhìn nhau, đều là âm thầm gật đầu. Lần này ngay cả Khổ Á cũng không nói thêm gì, cùng Phủ Gia tạo thành loại đại thù này, Mạc Vô Kỵ đích thật là hắn phải chết không thể nghi ngờ. Đối mặt một cái người chết, còn có cái gì phải do dự.

- Có thể, hiện tại liền giao dịch, đây là năm nghìn toái linh thạch.

Phủ Gia nói xong, trực tiếp lấy ra một cái chiếc nhẫn trữ vật ném cho Mạc Vô Kỵ.

- Còn phải viết một cái ấn ký giấy nợ.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận nhẫn thần niệm quét một cái, mới gật gật đầu nói.

- Cho ngươi.

Phủ Gia không chút do dự lạc tiếp một cái ấn ký giấy nợ ngọc giản ném cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nắm ấn ký giấy nợ ngọc giản, thần niệm quét một cái, hiện hữu lợi tức nói rõ, lập tức đem ấn ký giấy nợ ngọc giản ném vào chiếc nhẫn của mình. Đồng thời lại đem cái sọt ném cho Phủ Gia, Thiên Cơ Côn vừa thu lại.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ thu hồi Thiên Cơ Côn đồng thời, Phủ Gia trước tiên đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

- Ầm!

Lại là một đạo tiếng nổ tung âm vang, bị Phủ Gia xé rách chỉ là một thân ảnh mà thôi.

Một cái động lớn xuất hiện ở gian nhà một góc, mà giữa nhà Mạc Vô Kỵ sớm đã biến mất vô tung vô ảnh. Rất hiển nhiên, Mạc Vô Kỵ là đánh bể trận cơ trong nhà rời đi.

Hắc thạch đã giao dịch, coi như là nổ nát trận cơ nơi này, chiếc nhẫn trữ vật của hắn cũng sẽ không bại lộ. Nếu không, chỉ cần Phủ Gia gọi một câu người này có hai trăm tấm hắc thạch, hoặc là gọi một câu trên người người này có chiếc nhẫn trữ vật có thể chứa hắc thạch, hắn đều chết chắc rồi.

- Ta sẽ đi ngay bây giờ tìm đạo chủ, không giết người này, ta sống uổng ở Bán Tiên Vực.

Phủ Gia sát khí sắc bén, hắn tiến vào Bán Tiên Vực tới nay, còn chưa bao giờ có loại ủy khuất này.

- Phủ Gia, ta đang suy nghĩ, nếu người này có thể mang đi một trăm hắc thạch là có thể bắt được năm nghìn toái linh thạch, hắn vì sao còn bắt ngươi viết xuống giấy nợ, cho để lại một trăm hắc thạch?

Khổ Á cực kỳ tỉnh táo nói.

- Trừ phi người này có năng lực để cho chúng ta phải trả hắn toái linh thạch.

Bàn tính rất ít nói chuyện cũng mặt lộ vẻ vẻ ngưng trọng, hắn và Mạc Vô Kỵ giao thủ qua một lần, tuy thực lực của hắn cả một thành cũng không có chém ra đến, hắn vẫn như cũ cảm giác Mạc Vô Kỵ không phải là một cái dễ trêu.

- Hắn không dám mang theo một trăm hắc thạch đi, ta chỉ muốn nói cho đạo chủ, trên người người này giấu kín có một trăm hắc thạch, ngươi cho rằng đạo chủ sẽ thế nào đối với hắn.

Phủ Gia cười lạnh nói, hắn chưa bao giờ có xung động như vậy bức thiết muốn giết một người.

Khổ Á khẽ nhíu mày, nàng vẫn như cũ cảm giác Mạc Vô Kỵ không phải là tên gia hỏa đơn giản như thế. Bất quá đối với Phủ Gia muốn đi tìm tìm đạo chủ, nàng cũng không có ngăn cản. Muốn tại Bán Tiên Vực sát nhân, nhất định phải được đạo chủ đồng ý. Phủ Gia cùng đạo chủ cũng không có giao tình tốt như vậy, có thể tiên trảm hậu tấu.

...

- Nhanh, chúng ta bây giờ liền đi.

Phô Tử đại sư cùng Gia Khí còn đang nóng nảy chờ đợi Mạc Vô Kỵ, thanh âm Mạc Vô Kỵ đúng lúc truyền đến.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ đã là cuồn cuộn nổi lên Lâu Xuyên Hà, trước một bước liền xông ra ngoài.

Phô Tử đại sư cùng Gia Khí đều là hạng người từng trải phong phú, bọn họ căn bản cũng không có hỏi Mạc Vô Kỵ chuyện gì xảy ra, theo Mạc Vô Kỵ phía sau nhanh chóng rời đi Mạc Vô Kỵ động phủ.

Phủ Gia dù sao chỉ là một chỗ giao dịch chợ đen, mặc dù hắn danh hạ thực lực sẽ không thấp hơn so với Bán Tiên Vực các tổ chức lớn, thế nhưng phản ứng rõ ràng phải chậm một cấp bậc, chí ít hắn không có

năng lực trước đóng lại Bán Tiên Vực (cửa ra). Mạc Vô Kỵ ba người rời đi Bán Tiên Vực sau đó, hắn mới gặp được đạo chủ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 417: Tử Vong Khoáng Khu

- Mạc đạo hữu, chúng ta hay là đi chữ giáp lục khu vực khai thác mỏ sao?

Rời đi Bán Tiên Vực sau đó, Gia Khí liền lập tức hỏi.

- Không thể đi nơi đó. Ngươi cũng biết hắc thạch mỏ rất nhiều, khu vực khai thác mỏ khoảng cách Bán Tiên Vực xa nhất có cái nào?

Mạc Vô Kỵ đáp, chữ giáp lục khu vực khai thác mỏ đích thật là một cái địa phương tốt. Nhưng trong này khoảng cách Bán Tiên Vực gần quá, hắn đắc tội Phủ Gia, có thể đào hắc thạch, rất khó bảo đảm an toàn.

Một bên Phô Tử đại sư bỗng nhiên nói:

- Nếu mà ngươi và Phủ Gia thành tử thù, chỉ có thể đi Tử Vong Khoáng Khu.

Gia Khí biến sắc, lúc này chỉ lắc đầu nói:

- Phô Tử đại sư, nơi này là cửu tử nhất sinh.

Phô Tử đại sư không nói gì, chỉ là nhìn về phía Mạc Vô Kỵ, hắn muốn biết Mạc Vô Kỵ ý nghĩ. Trên thực tế hắn có nơi đi tốt hơn, nhưng hắn nhất thiết phải biết sự gan dạ sáng suốt cùng năng lực của Mạc Vô Kỵ. Thực lực của Mạc Vô Kỵ hắn đã biết một phần, chí ít tại trên thực lực so với hắn sẽ không yếu bao nhiêu. Bản thân có chiếc chiến hạm này, bằng vào thực lực còn không được. Giả như Mạc Vô Kỵ cũng không đủ năng lực khống chế chiếc chiến hạm này, hắn sẽ không chút do dự giết

chết Mạc Vô Kỵ, lấy đi chiến hạm. Trên thực tế nhìn thấy chiếc chiến hạm này sau đó, cái ý niệm này của hắn đã không có đình chỉ.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt nhàn nhạt quét một cái Phô Tử đại sư, Phô Tử đại sư mơ hồ lưu lộ ra ngoài sát ý hắn sớm cảm thấy được. Hắn là Nhân Cực Cảnh cùng Địa Cực Cảnh, sáng tạo ra thủ đoạn mạch lạc tu luyện, mở đi ra một trăm lẻ sáu nhánh mạch lạc. Đối với ngoại giới hết thảy đều cực kỳ mẫn cảm, chứ đừng nói chi là sát ý.

Hiện tại hắn yêu cầu Phô Tử đại sư hỗ trợ, tạm thời lưu lại tên này một mạng. Chờ chiến hạm luyện chế hoàn thành, nếu mà tên này còn dám đối với mình biểu lộ sát ý, hắn sẽ không chút do dự giết chết luyện khí đại sư này.

- Nga, không biết Tử Vong Khoáng Khu này là dạng gì? Có đúng hay không có rất nhiều yêu thú?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh hỏi.

Hắn đối với Phô Tử đại sư cũng có sát ý, mặc dù hắn cực kỳ cẩn thận thu liễm bản thân sát ý, đang hỏi ra những lời này sau đó, Phô Tử đại sư vẫn như cũ cảm nhận được này mang theo hàn ý khí tức.

Điều này làm cho Phô Tử đại sư đánh cái giật mình, hắn cảm giác Mạc Vô Kỵ không phải là một cái dễ trêu, dường như có chút đề phòng hắn.

Âm thầm bình thường hóa một cái tâm tình của mình, Phô Tử đại sư trầm giọng nói:

- Nếu mà chỉ là yêu thú, vậy thì không gọi Tử Vong Khoáng Khu. Tại Bán Tiên Vực tu sĩ, người nào sẽ sợ yêu thú. Này Tử Vong Khoáng Khu hắc thạch tuyệt không ít hơn chữ giáp khu một hắc thạch, tuy bị đào móc nhiều lần, có người đi mạo hiểm nữa, vẫn như cũ còn có thu hoạch. Sở dĩ kêu Tử Vong Khoáng Khu, vì cái này khu vực khai thác mỏ hiện đầy vô sắc điệt (con đỉa).

Loại này vô sắc điệt cực kỳ đáng sợ, chỉ có dài nửa ngón tay, mặc dù tên là vô sắc kỳ thực cả người loang lổ, thần niệm rất khó phát hiện, tồn tại ở trong hư không. Không cẩn thận sẽ là bị thẩm thấu vào người da thịt, mà ngươi lại không cảm giác được. Loại này vô sắc điệt thích nhất thôn phệ duệ mộc khí tức, một khi tiến vào nhân thể, sẽ hút máu tủy, sau đó phóng xuất ra duệ mộc khí tức, để cho người ta từ huyết dịch đến Linh Lạc toàn bộ Mộc Hoá. Chờ ngươi cảm thấy được trong cơ thể mình có vô sắc điệt tiến vào sau đó, đã chậm.

Gia Khí rùng mình một cái, loại này vô sắc điệt chỉ cần nghe một chút đã cảm thấy đáng sợ.

Mạc Vô Kỵ biểu tình bình tĩnh, chiến hạm của hắn rất then chốt. Chỉ có tùy thời có thể di động chiến hạm, cộng thêm thực lực của hắn, mới có thể tại Bán Tiên Vực đứng vững gót chân. Quỷ biết lúc nào mới có thể rời đi Bán Tiên Vực?

- Chúng ta bây giờ đi ngay Tử Vong Khoáng Khu. Phô Tử đại sư, ngươi khống chế phi thuyền, ta xem một chút thương thế của lâu đạo hữu.

Mạc Vô Kỵ sau khi nói xong, cũng không chờ Phô Tử đại sư trả lời, trực tiếp tiến vào buồng nhỏ trên tàu. Phô Tử đại sư nếu đi ra rồi, vậy nhất định phải hợp tác.

Về phần Tử Vong Khoáng Khu, Mạc Vô Kỵ quyết định đi xem sau đó rồi lại nói. Từ trong miệng Phô Tử đại sư, hắn biết cái chỗ này phi thường thích hợp hắn luyện chế chiến hạm. Hắn đi xem sau đó, nếu mà linh nhãn cũng không cách nào thấy rõ Tử Vong Khoáng Khu hư không vô sắc điệt, hắn liền đổi địa phương. Chiến hạm trọng yếu, mạng nhỏ quan trọng hơn.

Phô Tử đại sư gật đầu, hắn vẫn còn là rất thưởng thức cách làm của Mạc Vô Kỵ. Nếu mà Mạc Vô Kỵ cả đi cũng không dám đi, vậy hắn thật là hoài nghi Mạc Vô Kỵ có thể hay không dùng tốt chiếc chiến hạm này.

- Phô Tử đại sư, chúng ta thật phải đi Tử Vong Khoáng Khu?

Thấy Mạc Vô Kỵ tiến vào phi thuyền buồng nhỏ trên tàu, Gia Khí vẫn như cũ có chút lo lắng hỏi.

- Nếu mà không đi ta mới rất thất vọng, xem ra Mạc đạo hữu này không phải là người bình thường.

Phô Tử đại sư trái lại tán đồng nói.

Về phần Mạc Vô Kỵ nói đi xem Lâu Xuyên Hà thương thế, hắn là căn bản cũng không để ý. người Bị Mộc Hoá Linh Lạc cùng gân cốt, còn có thể cứu sống, đó chính là chân tiên.

...

Mạc Vô Kỵ tiến vào buồng nhỏ trên tàu, trong khoảng thời gian này đi qua, Lâu Xuyên Hà bị Mộc Hoá khí tức lại tăng lên. Hắn đưa tay cầm Lâu Xuyên Hà cổ tay. Chỉ hô hấp thời gian, trong cơ thể Lâu Xuyên Hà duệ mộc khí tức liền như nước sông bình thường giống nhau, toàn bộ bị Mạc Vô Kỵ dùng hóa độc lạc cuốn đi.

Lâu Xuyên Hà Mộc Hoá thân thể cũng lấy mắt thường nhìn thấy độ khôi phục như thường, nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ buông tay ra, lấy ra một viên thuốc đưa vào Lâu Xuyên Hà trong miệng.

Lại qua mấy phút, Lâu Xuyên Hà mở mắt, lập tức liền ngồi dậy.

- Mạc sư đệ...

Lâu Xuyên Hà vừa nhìn liền Mạc Vô Kỵ, liền hiểu là chuyện gì xảy ra:

- Mạc sư đệ, ngươi đã cứu ta?

Khi hiểu thật là Mạc Vô Kỵ cứu mình sau đó, trong lòng càng là lay động. Hắn tới nơi này tuy rằng không lâu, cũng biết Linh Lạc đều bị

Mộc Hoá, chẳng khác nào với cùng chết mất giống y hệt nhau. Nếu không, Mạnh Thiêm Ngọc há có thể không giết hắn?

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Ngươi vận khí tốt, ta vừa lúc hiểu được một loại thủ đoạn hóa giải duệ mộc khí tức.

- Mạnh Thiêm Ngọc chỉ sợ sẽ không buông tha chúng ta.

Lâu Xuyên Hà rất nhanh thì hiểu rõ ràng chuyện, Mạc Vô Kỵ có thể hóa giải duệ mộc khí tức cứu hắn, Mạnh Thiêm Ngọc hiện tại chẳng những sẽ không bỏ qua hắn, đồng dạng sẽ không bỏ qua Mạc Vô Kỵ. Một cái thủ đoạn có thể hóa giải duệ mộc khí tức, tại Bán Tiên Vực ý vị như thế nào, đứa ngốc đều biết.

Đối với Mạc Vô Kỵ có thể hóa giải duệ mộc khí tức, hắn ngược lại không phải là quá mức kinh ngạc. Mạc Vô Kỵ liên cả này tinh không thung lũng đều có thể đi ra, hóa giải duệ mộc khí tức cũng không phải không có khả năng.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng:

- Không phải là hắn sẽ không bỏ qua chúng ta, mà là ta sẽ không bỏ qua bọn họ. Lần này chúng ta đi Tử Vong Khoáng Khu đào mỏ, chờ qua một thời gian ngắn, tu vi của ta tiến thêm một bước sau đó, chúng ta trở về Bán Tiên Vực.

- Lâu đạo hữu...

Mới vừa mới vừa đi tới cửa khoang thuyền miệng Gia Khí thấy bình yên vô sự Lâu Xuyên Hà, nhất thời ngốc trệ hắn ra, một hồi lâu mới tiếp tục nói:

- Mạc đạo hữu, ngươi thực sự cứu trở về lâu đạo hữu...

Lâu Xuyên Hà bị Mạnh Thiêm Ngọc Mộc Hoá pháp kỹ gây thương tích, có thể nói là hắn phải chết không thể nghi ngờ, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ chỉ dùng một nén nhang không tới, khiến cho Lâu Xuyên Hà bình yên vô sự, này...

Phô Tử đại sư cũng gấp mang đi theo lại đây, hắn trợn mắt hốc mồm. Lâu Xuyên Hà bị duệ mộc khí tức Mộc Hoá Linh Lạc, cái loại này thảm trạng hắn tận mắt thấy. Hiện tại Lâu Xuyên Hà quanh thân không có nửa điểm duệ mộc khí tức, hiển nhiên đã hoàn toàn khang phục.

Trước hắn thấy Mạc Vô Kỵ mang đi Lâu Xuyên Hà, còn cảm thấy Mạc Vô Kỵ có chút ấu trĩ, hiện tại hắn mới biết được ấu trĩ người là ai.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ liên cả duệ mộc khí tức đều có thể hóa giải, vậy hắn nắm trong tay chiến hạm, chính là thí sinh tốt nhất.

Nghĩ tới đây, Phô Tử đại sư sát khí diệt hết, hít sâu một hơi đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Mạc đạo hữu, từ giờ trở đi chúng ta chính là đồng bạn. Nói lời trong lòng, trước ta tại biết ngươi bản thân có chiếc chiến hạm này thời điểm, ta đã nghĩ muốn giết ngươi. May là, ta không hề động tay. Một khi ngươi bỏ mình, ta phỏng chừng toàn bộ Bán Tiên Vực cũng tìm không được một người có thể hóa giải duệ mộc khí tức, coi như là Mạnh Thiêm Ngọc, cũng chỉ có thể lợi dụng duệ mộc khí tức mà thôi.

- A...

Gia Khí kinh dị không thôi nhìn Phô Tử đại sư, nàng thật không ngờ Phô Tử đại sư lại muốn giết Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ là dễ trêu sao? Phô Tử đại sư cũng quá lớn mật sao??

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, đối với Phô Tử đại sư dám nói ra lời trong lòng của mình, vẫn còn có chút bội phục.

- Mạc đạo hữu, Phô Tử đại sư rất là trực tiếp, hắn nếu nói ra lời này, vậy thì đại biểu ý nghĩ lúc trước đã qua.

Gia Khí nhanh chóng nói, hiện tại mọi người đều là người trên một thuyền, nội đấu đó chính là ghét bỏ chết không đủ nhanh.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Phô Tử đại sư nói không sai, may là hắn không hề động tay. Nếu không, ta cần phải tìm thêm Luyện Khí Sư mới.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, Phô Tử đại sư sửng sốt, lập tức nói:

- Ngươi quả nhiên biết ta đối với ngươi có sát tâm.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Nếu như ta không biết, ta cũng không sống tới ngày hôm nay.

Gia Khí không nói gì thêm, trong lòng nàng thầm nghĩ quả nhiên. Đồng thời cũng âm thầm may mắn Phô Tử đại sư không hề động tay, một khi Phô Tử đại sư động thủ, bị Mạc Vô Kỵ giết chết. Coi như là Mạc Vô Kỵ không giết nàng, đối với nàng cũng có ngăn cách.

Về phần nàng vì sao thật không ngờ Mạc Vô Kỵ bị Phô Tử đại sư giết chết, đây tựa hồ là một loại quán tính ý nghĩ.

- Mạc đạo hữu, nơi này khoảng cách tử vong khu vực khai thác mỏ còn có hai ngày lộ trình. Ta muốn cùng Mạc đạo hữu nói một chút, yêu cầu sau khi ta luyện chế hoàn thành chiếc chiến hạm này.

Trước Phô Tử đại sư sở dĩ cũng không nói gì yêu cầu, một là địa điểm không thích hợp, một là chính bản thân đối chiến hạm cũng có ý nghĩ.

Hiện tại hắn thấy Mạc Vô Kỵ liên cả duệ mộc khí tức cũng có thể hóa giải, cảm thấy Mạc Vô Kỵ nắm trong tay chiến hạm này, so với hắn càng

thêm thích hợp.

- Tốt, chúng ta đi boong tàu sao?.

Mạc Vô Kỵ gật đầu nói.

Nếu mà Phô Tử đại sư nguyện ý hợp tác với hắn, hắn tự nhiên là tán thành. Phô Tử đại sư thực lực mạnh, hơn nữa luyện khí thủ đoạn cũng là đỉnh cấp, hắn cần một đồng bọn như vậy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 418: Tiên Hào

Bốn người một lần nữa ngồi ở trên boong thuyền, Phô Tử đại sư chủ động lấy ra linh rượu cất kỹ, kính Mạc Vô Kỵ một chén sau đó mới lên tiếng:

- Mạc đạo hữu cũng biết vì sao ta nhìn thấy chiếc chiến hạm này sau đó, có chút kích động?

Không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, Phô Tử liền nói lần nữa:

- Bởi vì chiếc chiến hạm này vốn chính là do ta luyện chế...

Mạc Vô Kỵ khiếp sợ nhìn Phô Tử đại sư, chiếc chiến hạm này là hắn từ bên trong thiên hải trong tay một quỷ tu đạt được. Lại nói tiếp, cái đó và Bán Tiên Vực hoàn toàn không giáp nhau, thế nào thành Phô Tử đại sư luyện chế?

- Xác thực nói, chiếc chiến hạm này ta tham dự luyện chế. Trước đây chủ trì chiếc chiến hạm này luyện chế là Tương Diệp đại sư, Tương Diệp đại sư luyện khí thủ đoạn mạnh hơn ta nhiều, chiếc chiến hạm này từ thiết kế đến luyện chế, tuyệt đại đa số đều là xuất từ tay Tương Diệp đại sư, ta cùng tám người còn lại chỉ là trợ thủ mà thôi...

- Phô Tử đại sư, ngươi nói mười người luyện chế chiếc chiến hạm này? Ai làm vậy?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên hỏi.

Phô Tử đại sư luyện khí trình độ Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, đó là đỉnh cấp đỉnh cấp, chí ít tại Chân Tinh là tìm không được cường giả như vậy.

Phô Tử đại sư cũng bất quá là một cái Luyện Khí Sư trợ thủ, Tương Diệp rất mạnh? Cường giả đặt luyện chế chiếc chiến hạm này lại là rất mạnh?

- Kẻ muốn luyện chế chiếc chiến hạm này là Bán Tiên Vực đạo chủ, bất quá không phải là Nghiễm Thuyên bây giờ này, mà là một người khác. Luyện chế chiếc chiến hạm này, chính là vì đối phó Tiên Hào...

Nói đến đây Phô Tử đại sư khoát tay áo, ý bảo muốn còn muốn hỏi Gia Khí không nên hỏi, hắn sẽ từ từ nói ra.

- Trước khi nói Tiên Hào, ta trước phải nói một chút Bán Tiên Vực. Đương nhiên Bán Tiên Vực là thế nào mà có, ta cũng không biết. Ta chỉ biết là ta Phá Hư sau đó, cũng đã tại Bán Tiên Vực, nhưng mà nơi này cũng không phải Tiên Giới. Lúc đó Bán Tiên Vực đạo chủ gọi là Vũ U, ta có thể nói từ ta tu luyện tới hiện tại, ta chưa từng thấy qua có cường giả như Vũ U vậy. Ta tận mắt thấy hắn cùng một người cường giả Thiên Tiên đại chiến, sau cùng còn chém giết người kia Thiên Tiên cường giả...

Gia Khí nhịn không được hỏi:

- Phô Tử đại sư, Thiên Tiên tính là tiên nhân chân chính sao?? Nếu chúng ta Phá Hư sau đó không phải là đi tới Bán Tiên Vực, có đúng hay không cũng chính là Thiên Tiên?

Phô Tử đại sư lắc đầu:

- Dựa theo đạo lý mà nói, Thiên Tiên xác thực rốt cuộc tiên nhân, nhưng trên thực tế ta nghe Vũ U tiền bối nói, Thiên Tiên vẫn là một loại giả tiên, cũng không thể tính là tiên nhân chân chính.

- Vậy như thế nào mới có thể tính là tiên nhân chân chính?

Mạc Vô Kỵ cũng không nhịn được hỏi một câu, hắn là tiến vào Phá Hư thải hà, lúc này mới tiến vào Bán Tiên Vực. Tại bên trong Bán Tiên Vực, hắn nhìn thấy đại bộ phận tu sĩ đều là Địa Tiên viên mãn, cũng không phải chân chính càng Địa Tiên tồn tại.

Phô Tử đại sư thở dài nói:

- Chúng ta trải qua Phá Hư thải hà, trên thực tế có chút vấn đề. Theo lý thuyết Phá Hư sau đó sẽ có Thiên Tiên lôi kiếp, trên thực tế Phá Hư sau đó chúng ta tới đến Bán Tiên Vực, cũng không có gì Thiên Tiên lôi kiếp. Ngoại trừ số rất ít thiên tài trong thiên tài lại ở chỗ này nghênh đón lôi kiếp, thăng cấp Thiên Tiên ra, đại bộ phận mọi người chỉ có thể ổ tại cái chỗ này sống tạm lấy. Võ đạo chủ lúc đó phán đoán nói, Bán Tiên Vực chỉ là nhà tù giả tiên nhân ngăn cản tu sĩ Phá Hư Tiên Giới mà thôi. Về phần cái gì mới tính là tiên nhân chân chính, vô luận là ta, hay là Vũ U đạo chủ, cũng không biết.

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó dĩ nhiên cảm giác này Vũ U cùng ý nghĩ của chính mình có chút giống, bởi vì Bán Nguyệt Ngục, để cho hắn rất là hoài nghi Bán Tiên Vực cái chỗ này.

- Phô Tử đại sư, ngươi nói nơi này còn có số rất ít thiên tài sẽ đưa tới lôi kiếp, cũng biết những thứ này Thiên Tiên tu sĩ đưa tới lôi kiếp thăng cấp đi nơi nào?

Vấn đề này Gia Khí nói với Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ lấy ra hỏi Phô Tử đại sư. Không phải là hắn không tin Gia Khí, mà là Phô Tử đại sư biết đến khẳng định càng thêm cặn kẽ.

Phô Tử đại sư đáp:

- Những thiên tài này đều bị Tiên Giới người đón đi, võ đạo chủ đã từng nói, những người này rất có thể bị giả tiên nhân bồi dưỡng. Cũng có một loại khả năng, đó chính là Tiên Giới lại đem những người này nhốt lại. Về phần Tiên Giới tu sĩ tại sao muốn làm như vậy, võ đạo chủ cũng không cách nào nghĩ rõ ràng đạo lý trong đó, hắn chỉ đoán đoán những tiên nhân kia cũng không tính là người chân tiên.

Mạc Vô Kỵ không khỏi càng là bội phục cái võ đạo chủ chưa từng gặp mặt, người này thật lợi hại sao?, quả thực cùng tận mắt thấy bình thường giống nhau. Bất kể là chân tiên hay là giả tiên, trên thực tế những

thứ này độ kiếp thăng cấp đến Thiên Tiên tu sĩ, đều bị giam cầm ở trong ngục giam, Bán Nguyệt Ngục chính là đại biểu.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ đến Bán Nguyệt Ngục bất quá là một cái ngục giam thứ mười một bên trong Vĩnh Anh ngục, một cái ngục giam đã cầm giữ nhiều như vậy thiên tài tu sĩ, vậy có phải hay không ý nghĩa còn có rất nhiều địa phương giống như Bán Tiên Vực, những chỗ này thiên tài tu sĩ, đều bị Tiên Giới mang đi, sau đó giam cầm lại?

- Phô Tử đại sư, xin hỏi một chút Vũ U đạo chủ đi địa phương nào?

Mạc Vô Kỵ trong lòng đối với Vũ U bội phục, nhịn không được hỏi.

Phô Tử đại sư nhãn thần buồn bã nói:

- Bởi vì luyện chế chiến hạm là quan hệ đến chúng ta Bán Tiên Vực tu sĩ có thể hay không vượt qua Tiên Hào then chốt, võ đạo chủ mang theo một đám Luyện Khí Sư suốt ngày suốt đêm hoàn thiện chiến hạm. Mà hết lần này tới lần khác lúc này, tin tức bị tiết lộ đi ra ngoài, người Tiên Giới chạy tới Bán Tiên Vực.

- Đại sư vì sao không việc gì?

Mạc Vô Kỵ rất là nghi hoặc, nếu người Tiên Giới đến, này Phô Tử đại sư hẳn là khó có thể may mắn tránh khỏi mới đúng là.

Phô Tử đại sư trong mắt lộ ra một phần thương cảm:

- Lúc đó đang thời điểm luyện chế chiến hạm, ta ngộ tới đạo lý chứa đựng hắc thạch không gian. Ta lại đem tin tức này nói cho võ đạo chủ, võ đạo chủ cho rằng đây đồng dạng là một đại sự, hắn để cho ta tại Bán Tiên Vực chuyên môn nghiên cứu chiếc nhẫn trữ vật chứa đựng hắc thạch.

Chờ ta lại đem này chiếc nhẫn trữ vật nghiên cứu ra được sau đó, ta nghe được tin tức là võ đạo chủ mất tích, bao gồm Tương Diệp và đám chín tên Luyện Khí Sư cũng đồng thời mất tích. Tuy rằng ta không có

đang chiến đấu hiện trường, ta cũng có thể đoán được, võ đạo chủ nhất định là cùng Tương Diệp (các loại) luyện khí tông sư lực chiến mà vong. Về phần mất tích vân vân, bất quá là dối gạt người hiểu biết mà thôi.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ tới cái kia quỷ tu, lẽ nào cái kia quỷ tu chính là một người Luyện Khí Sư lúc đó luyện chế chiến hạm? Không biết tên kia thế nào từ Bán Tiên Vực rời đi.

Phô Tử đại sư rất là thương cảm, nói đến đây cũng trầm mặc xuống, Mạc Vô Kỵ mấy người cũng không có đi quấy rầy hắn. Qua đủ thời gian một nén nhang, Phô Tử đại sư mới tiếp tục nói:

- Vậy chiến hạm không có luyện chế hoàn thành biến mất, cũng liền ý nghĩa cơ hội Bán Tiên Vực tu sĩ vượt qua Tiên Hào đã không còn. Tiên Hào là một cái khe trời thật lớn giữa Bán Tiên Vực cùng Tiên Giới, bởi vì cái nhánh khe trời này ngăn trở bất luận cái gì Bán Tiên Vực tu sĩ tiến vào Tiên Giới, bị chúng ta xưng là Tiên Hào.

- Cụ thể là làm sao ngăn cản?

Mạc Vô Kỵ tuyệt sẽ không cam lòng ở lại Bán Tiên Vực, cho nên hắn nhất định phải biết rõ ràng mấy vấn đề này. Coi như là không có khả năng trở lại Chân Tinh, cũng phải nghĩ biện pháp đi Tiên Giới xem. Về phần là thật Tiên Giới hay là giả Tiên Giới, đi rồi hãy nói.

Phô Tử đại sư lấy ra một thủy tinh cầu nói:

- Các ngươi xem thì sẽ biết.

Nói xong, hắn kích thủy tinh cầu trong tay.

Một đạo mênh mông vô biên lạch trời xuất hiện ở trước mặt mấy người, thật giống như một cái thật lớn máng xối sâu không thấy đáy, lại không cách nào thấy rõ đối diện bình thường giống nhau, ngang không trung lại đem vũ trụ hóa thành hai nửa.

Bên trong to lớn khe rãnh, sương mù màu đen lượn lờ, một phần căn bản là thấy không rõ lắm bộ dáng đồ đạc ở trong đó ngang dọc qua lại, dường như rậm rạp, vừa tựa hồ không có gì cả.

Tuy chỉ là một thủy tinh hình ảnh, Mạc Vô Kỵ lại cảm giác được có chút ngứa da đầu. Cái loại này uy hiếp để cho hắn khó có thể nói rõ.

Phô Tử đại sư chỉ vào này to lớn khe rãnh nói:

- Đây là Tiên Hào, cái chỗ này bất luận cái gì phi thuyền đều không thể lướt qua. Bởi vì ở chỗ này, không thể dùng thần niệm, không có khả năng mở rộng ra nguyên lực. Chỉ cần lọt vào khe rãnh, vậy chỉ có một con đường chết, ngã chết. Không, có lẽ còn không có ngã chết, ngươi cả đầu khớp xương bột phấn cũng bị mất.

Nói đến đây, Phô Tử đại sư tự giễu cười cười:

- Có lẽ một cái tu sĩ tu luyện tới Địa Tiên bị ngã chết nghe rất là buồn cười, trên thực tế, này thực sự không thể cười. Có tu sĩ vừa đến Bán Tiên Vực, bị ngã chết bên trong Tiên Hào, sớm đã vô số kể. Mà những thứ này, bất quá là ngoài mặt nguy hiểm. Tiên Hào bên trong chân chính nguy hiểm là Ngũ Hành tiên thú cùng chu bích độc trùng...

Không có người nói chuyện, Mạc Vô Kỵ càng là nhìn chằm chằm Phô Tử đại sư tế xuất Thủy Tinh Cầu bên trong tràng cảnh, nghe Phô Tử đại sư tự thuật Tiên Hào là dạng gì một cái tồn tại. Tiên Hào này không có khả năng mở rộng thần niệm, không cách nào thi triển nguyên lực, ngược lại cùng trước hắn bị vây tinh không thung lũng cùng loại.

- Ngũ Hành tiên thú chia ra làm kim hệ Kiếm Long, thủy hệ Quý Thủy Chu, thổ hệ hư không Thiềm Thừ, hỏa hệ Âm Viêm Ngô, mộc hệ Vô Sắc Điệt...

- Vô Sắc Điệt? Lẽ nào liền là Tử Vong Khoáng Khu loại đồ vật này?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Phô Tử đại sư lắc đầu:

- Cũng có thể nói là phải, cũng có thể nói không phải. Tử Vong Khoáng Khu Vô Sắc Điệt, chỉ là cấp thấp nhất Vô Sắc Điệt mà thôi. Tuy rằng thần niệm rất khó hiện, lại vẫn là có thể hiện. Mà Vô Sắc Điệt bên trong Tiên Hào là chân chính vô sắc, thần niệm cũng hiện không được, một khi chạm đến đến nhân thể, thật giống như dòi bọ trong xương cốt bình thường giống nhau, lại cũng không cách nào thoát khỏi, thẳng đến ngươi tử vong mới thôi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn cuối cùng là hiểu vì sao trên chiến hạm có các loại các dạng đạn pháo, thì ra là vì đối phó Ngũ Hành tiên thú cùng chu bích độc trùng bên trong Tiên Hào.

- Mà những thứ này cũng không bằng này chu bích độc trùng, chu bích độc trùng coi như là xem cũng để cho da đầu ngứa. Các ngươi hắn không có phát hiện sao?, màu đen này kỳ thực không phải là sương mù, mà là chu bích độc trùng.

Phô Tử đại sư chỉ chỉ này Thủy Tinh Cầu hình ảnh.

Nếu mà không phải là Phô Tử đại sư cố ý vạch đến, Mạc Vô Kỵ mấy người thật đúng là rất khó phát hiện. Lúc này Phô Tử đại sư một chỉ đi ra, Mạc Vô Kỵ mấy người trong nháy mắt liền phát hiện là chuyện gì xảy ra. Này thoạt nhìn sương mù màu đen lượn lờ, dĩ nhiên thật là rậm rạp chằng chịt sâu, thoạt nhìn ác tâm tới cực điểm.

- Đâu phải là cái gì mà tiên thú? Phải gọi độc thú.

Lâu Xuyên Hà than thở.

Phô Tử đại sư đáp:

- Chúng ta xác thực lại đem mấy thứ này gọi thành độc trùng, về phần tiên thú, đó là nhân tài bờ bên kia Tiên Hào gọi như vậy.

- Tiên Hào bờ bên kia chính là Tiên Giới?

Mạc Vô Kỵ câu hỏi đồng thời trong lòng âm thầm thở dài, trước đây hắn quá không hiểu chuyện, cư nhiên lại đem đạn pháo lãng phí nhiều như vậy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 419: Vào Tử Vong Khoáng Khu

- Đúng vậy, bên kia chính là Tiên Giới trong mắt chúng ta. Về phần có đúng hay không, cũng không có ai nhìn được.

Phô Tử đại sư đáp.

- Phô Tử đại sư, trước đây người Tiên Giới đột nhiên biết Vũ U đạo chủ ở chỗ này luyện chế chiến hạm chuẩn bị xông qua Tiên Hào, hắn là có người mật báo sao?? Còn có Bán Tiên Vực thu mua hắc thạch, có đúng hay không bán cho người của Tiên Giới? Này toái linh thạch có đúng hay không cũng tới từ Tiên Giới? Nếu là như vậy, ta rất là kỳ quái, vì sao Tiên Giới người không đích thân đến đào khoáng thạch?

Mạc Vô Kỵ phản ứng cấp tốc, lập tức liền đem tiền căn hậu quả toàn bộ liên hệ tới.

Phô Tử đại sư nhìn một chút phương hướng Bán Tiên Vực than thở:

- Ta cùng suy nghĩ của ngươi như nhau, vậy chính là có người mật báo. Ta hoài nghi người mật báo là Nghiễm Thuyên hiện giữ ghế đạo chủ, còn có Cầu Tiên Minh minh chủ Mạnh Thiêm Ngọc.

- Vì sao? Lẽ nào bọn họ không muốn đi Tiên Giới?

Gia Khí cau mày hỏi.

Phô Tử đại sư cười lạnh một tiếng:

- Loại này nô tài ý nghĩ chúng ta làm sao có thể biết, nhưng ta biết Nghiễm Thuyên cùng võ đạo chủ là có thù. Bởi vì đạo lữ của hắn chính

là bị võ đạo chủ cướp đi, sau cùng thậm chí chết ở trong phòng của võ đạo chủ.

Mạc Vô Kỵ có chút nghi hoặc, võ đạo chủ làm một Bán Tiên Vực đạo chủ, hơn nữa nghe Phô Tử đại sư lại nói danh tiếng cũng không phải rất kém cỏi. Một người như vậy, sẽ vì một nữ nhân bại lụi danh tiếng của mình?

- Có phải hay không là lời đồn?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Phô Tử đại sư lắc đầu:

- Không phải, võ đạo chủ là ngay trước mặt của mọi người mạnh mẽ mang đi đạo lữ của Nghiễm Thuyên, về sau đạo lữ của Nghiễm Thuyên chết ở bên trong căn phòng võ đạo chủ, mọi người cũng đều rõ ràng. Cho nên, đó cũng không phải lời đồn.

Mạc Vô Kỵ trong lòng có chút hoài nghi, hắn luôn cảm thấy chuyện này không phù hợp tư duy của con người.

Phô Tử đại sư tiếp tục nói:

- Toái linh thạch nguồn gốc, đích thật là Tiên Giới, hắc thạch cũng là Tiên Giới thu mua. Về phần Tiên Giới bởi vì sao không đến đào móc hắc thạch? Đó là bởi vì coi như là cường giả Thiên Tiên cảnh trở lên, đến cái chỗ này đào hắc thạch, cũng sẽ bị duệ mộc khí tức Mộc Hoá Linh Lạc.

- Không phải là có Dong Mộc Đan sao?

Gia Khí nghi ngờ hỏi.

Phô Tử đại sư cười lạnh nói:

- Dong Mộc Đan đích xác có thể hòa tan duệ mộc khí tức, nhưng đây căn bản liền không cách nào trừ tận gốc, tại Bán Tiên Vực ngây ngô thời

gian càng dài, lại càng rõ ràng.

Gia Khí biến sắc, hiển nhiên nghĩ tới mình là không phải là đã bị duệ mộc khí tức ăn mòn.

Phô Tử đại sư biết Gia Khí ý nghĩ, hắn an ủi:

- Gia Khí ngươi cũng không cần lo lắng, Mạc đạo hữu chiến hạm gian nan nhất bộ phận đều đã hoàn thành. Đến lúc đó chỉ cần chúng ta có thể hoàn thành cái này chiến hạm, chúng ta liền có cơ hội vượt qua Tiên Hào, tiến vào Tiên Giới. Tiên Giới mênh mông vô biên, chúng ta tùy tiện tìm một chỗ trốn đi, người nào có thể tìm tới? Tới rồi Tiên Giới sau đó, ta tin tưởng có biện pháp có thể hóa giải được duệ mộc khí tức. Huống chi, hiện tại có rồi Mạc đạo hữu, chúng ta càng là không cần lo lắng.

Phô Tử đại sư sở dĩ nói một đoạn dài nói mới nhắc tới Mạc Vô Kỵ, chính là lo lắng Mạc Vô Kỵ không muốn giúp bọn hắn. Dù sao, bọn họ cùng Mạc Vô Kỵ chỉ là hợp tác quan hệ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Duệ mộc khí tức với ta mà nói không coi vào đâu, nếu chúng ta đều là đồng bạn, vậy mọi người không cần lo lắng. Chúng ta bây giờ đi trước Tử Vong Khoáng Khu, lại đem chiến hạm hoàn thành rồi lại nói.

Nghe Phô Tử đại sư sau khi giải thích, Mạc Vô Kỵ bộc phát cảm giác được cái này vô hình vòng xoáy phức tạp cùng nguy hiểm. Không cẩn thận, hắn sẽ chỉ là thịt nát xương tan. Mặc kệ Tiên Hào bờ bên kia là tiên giới hay là ngụy Tiên Giới, trước đi qua nhìn một chút rồi lại nói.

- Còn muốn đi Tử Vong Khoáng Khu sao?

Gia Khí nghi ngờ hỏi.

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Nếu là Tiên Hào thực sự theo như lời Phô Tử đại sư, chúng ta đây càng là muốn đi Tử Vong Khoáng Khu. Chúng ta ngay cả Tử Vong Khoáng Khu Vô Sắc Điệt đều không đối phó được, làm sao đi đối phó Tiên Hào Ngũ Hành độc thú?

- Ta cũng tán thành lời của Mạc đạo hữu.

Phô Tử đại sư lập tức đáp.

- Phô Tử đại sư, ta lại muốn hỏi thăm ngươi một nhân tài, người này gọi Lai Vạn Hành, là một cái Luyện Đan Sư.

Mạc Vô Kỵ có lục thành nắm chặt, Lai Vạn Hành mang theo kim hệ Luyện Đan Sư, chính là vì luyện chế Dong Mộc Đan mà đến. Dong Mộc Đan địa phương nào có thể dùng? Không phải là Bán Tiên Vực sao.

Phô Tử đại sư cau mày suy nghĩ kỹ một hồi, mới lắc đầu nói:

- Chưa từng nghe nói qua người này.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, chưa có Lai vạn Hành tin tức, xem ra trong lúc nhất thời cũng tìm không được tin tức của Mạc Thiên Thành. Dưới mắt trọng yếu nhất vẫn là lại đem chiến hạm của mình luyện chế hoàn thành, sau đó tranh thủ thăng cấp tới Địa tiên rồi hãy nói.

- Vậy Phô Tử đại sư có nghe nói qua một người tên là Diệp Ly tu sĩ hay không?

Mạc Vô Kỵ sở dĩ hỏi Diệp Ly, là bởi vì lai lịch Diệp Ly. Căn cứ hắn tại bên trong Bán Nguyệt Ngục lấy được tư liệu ghi chép: Diệp Ly, Địa tinh mộc hệ tu sĩ, thiên tài bốn sao. Vĩnh Anh lịch 844 hội kỷ năm 7690 tháng 4 ngày 3 thăng cấp Thiên Tiên, lúc đầu tiến vào Vĩnh Anh ngục mười một. Bán Nguyệt Ngục phòng 83, tính chất bất hảo…

Chủ yếu nhất là địa tinh, hắn có chút hoài nghi có đúng hay không là địa cầu.

Phô Tử đại sư lần này ngược lại nói rất khẳng định:

- Diệp Ly ta nghe nói qua, là một tên gia hỏa rất thiên tài. Có lẽ tu luyện trời cho hắn so ra kém những người đó, thế nhưng hắn dường như cuối cùng có thể tìm tới một phần ly kỳ thủ đoạn đi tu luyện, hơn nữa còn ở nơi này nghênh đón Thiên Tiên lôi kiếp. Phải biết rằng tại Bán Tiên Vực giống như hắn thiên tài tu sĩ cũng là có, cũng không phải tất cả mọi người có thể giống như hắn, có thể ở chỗ này độ Thiên Tiên kiếp.

- Vậy Diệp Ly đến từ nơi nào?

Phô Tử đại sư lắc đầu:

- Ta cũng không biết, ta cùng hắn cũng chưa quen thuộc, chỉ là từ người khác chỗ nghe tới.

Hai ngày sau, Phô Tử đại sư ngừng phi thuyền.

Xuất hiện ở trước mặt bốn người là một mảnh mù mịt, vô luận là mặt đất cùng bầu trời đều là mù mịt. Tiến vào Bán Tiên Vực thời gian dài như vậy tới nay, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là đi tới một mảnh địa phương chưa tính là đất đen.

- Đây là Tử Vong Khoáng Khu?

Mạc Vô Kỵ nhìn trước mắt u tối địa phương hỏi một câu.

Phô Tử đại sư đáp:

- Đúng vậy, cái chỗ này ngươi dùng thần niệm quét một cái, có lẽ nhìn không thấy thứ gì. Nhưng ngươi thần niệm chỉ cần nhiều lần quay lại quét, là có thể mơ hồ thấy Vô Sắc Điệt trong hư không ban bác. Rất nhiều tu sĩ tới nơi này trộm khoáng thạch, đều là ở ngoại vi, đồng thời lại đem không gian chung quanh nhiều lần kiểm tra mấy lần mới dám đi vào.

Mạc Vô Kỵ thần niệm đã càn quét vào mảnh không gian này, quả nhiên như Phô Tử đại sư nói bình thường giống nhau, dưới thần niệm của hắn mơ hồ có một phần ban bác sâu bọ. Những con trùng này thoạt nhìn cùng Con Đỉa trong nước không có bao nhiêu khác nhau, vặn vẹo mềm thể để cho người ta xem thật có chút không thoải mái.

- Ngươi thần niệm có lẽ có thể thấy bộ phận, đây nhất định không phải là hết thảy, khi ngươi lại tỉ mỉ tra nhìn, khẳng định còn có phát hiện mới. Tới nơi này trộm khoáng thạch tu sĩ, hàng ngày bị Vô Sắc Điệt thẩm thấu tiến thân thể, hiện tại trên cơ bản không người nào dám tới nơi này.

Thấy Mạc Vô Kỵ đang quan sát, Phô Tử đại sư một bên giải thích.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, nhảy qua trước một bước, đồng thời ngưng tụ linh nhãn. Muốn cùng Phô Tử đại sư hợp tác, linh nhãn hắn liền không cách nào ẩn dấu.

Trước mắt mù mịt một cái trở nên rõ ràng, quả nhiên diện tích mấy trượng trong vòng đều có 10 nhánh Mạc Vô Kỵ thần niệm cũng không có quan sát được Vô Sắc Điệt.

- Đây là Linh Vận Chi Mục?

Phô Tử đại sư cũng hít một hơi khí lạnh, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ cả Linh Vận Chi Mục đều có.

- Phô Tử đại sư, cái gì là Linh Vận Chi Mục?

Gia Khí hỏi.

Phô Tử đại sư biết Mạc Vô Kỵ nếu có dũng khí thi triển ra, đó chính là đưa bọn họ xem như người một nhà, không có cái gì cố kỵ, hắn lần đầu tiên đối với Mạc Vô Kỵ có một loại kính nể.

- Nếu nói Linh Vận Chi Mục là một loại công pháp linh tính sinh thành, nghe đồn bên trong hàng tỉ sinh linh cũng không có một cái. Loại

Linh Mục này cũng gọi là Tự Nhiên Đạo Mục. Có thể thấy rõ ràng tất cả tồn tại vô căn cứ, Vô Sắc Điệt nơi này tuy rằng giỏi về ẩn nấp hư không, tại dưới Linh Vận Chi Mục, căn bản là không chỗ ẩn nấp. Đáng tiếc là, Linh Vận Chi Mục chỉ có thể phát hiện nơi này Vô Sắc Điệt, không có khả năng tiêu diệt những thứ này…

Phô Tử đại sư nói đột nhiên dừng lại, hắn mở to hai mắt không thể tin được nhìn Mạc Vô Kỵ. Lúc này Mạc Vô Kỵ xung quanh mở rộng ra một vòng lại một vòng nhạt ngọn lửa màu xanh, hắn thần niệm quan sát được mấy con Vô Sắc Điệt, tại đây dưới ngọn lửa màu xanh nhạt trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

- Á đù! Đây là Thanh Câm Chi Tâm??

giờ khắc này chẳng những là Phô Tử đại sư, chính là Lâu Xuyên Hà cùng Gia Khí cũng đều nhận ra Mạc Vô Kỵ hỏa diễm.

Có Linh Vận Chi Mục, lại có Thanh Câm Chi Tâm, đất chết này đối với Mạc Vô Kỵ mà nói quả thực chính là một chuyện tiếu lâm. Đất chết Vô Sắc Điệt bất quá là một loại mộc thuộc tính yêu trùng mà thôi, Thanh Câm Chi Tâm quả thực chính là khắc tinh loại yêu trùng này.

Phô Tử đại sư nắm chặt nắm tay, kích động thậm chí đều có chút phát run. Giờ khắc này hắn so với đám người Gia Khí cùng Lâu Xuyên Hà nghĩ càng nhiều, Mạc Vô Kỵ có loại bản lĩnh này, thêm chiến hạm gần bị hắn luyện chế hoàn thành nữa, qua Tiên Hào còn có cái gì đáng sợ?

Canh giữ ở Bán Tiên Vực nhiều năm như vậy, hắn rốt cục nhìn thấy một tia ra mặt ánh rạng đông.

Mạc Vô Kỵ chung quanh hỏa diễm phạm vi càng ngày càng rộng, tại dưới hắn Linh Mục, trong hư không Vô Sắc Điệt, đều hóa thành hư vô.

Hắn hướng về phía sau vẫy vẫy tay, Phô Tử đại sư, Lâu Xuyên Hà cùng Gia Khí ba người lập tức liền hiểu ý Mạc Vô Kỵ, theo đó liền vọt vào bên trong phạm vi hỏa diễm của Mạc Vô Kỵ.

- Phô Tử đại sư, ngươi có cảm thấy được hay không, tiến vào cái chỗ này cũng không chỉ là chúng ta bốn người.

Mạc Vô Kỵ giọng nói ngưng trọng nói, hắn sớm đã nhận ra chung quanh có trận kỳ vết tích. Rất rõ ràng, không phải là chỉ có một mình hắn có thủ đoạn tiến vào Tử Vong Khoáng Khu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 420: Hắc Thạch Mỏ Chồng Chất

- Mạc đạo hữu nói không sai, nơi này thật có vết tích bày binh bố trận. Chỉ là ta chưa từng nghe nói qua có ai có thể thông qua bố trí pháp trận thủ đoạn ngăn trở Vô Sắc Điệt, vậy người này ở chỗ này bày binh bố trận có ý nghĩa gì?

Phô Tử đại sư cũng biểu tình ngưng trọng hồi đáp.

Đối với Phô Tử đại sư mà nói, hắc thạch mỏ ngược lại cũng thôi, chiến hạm chưa hoàn thành mới đúng là then chốt.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không, nếu mà người này giống như ta, cũng có một loại hỏa diễm rất mạnh, hắn hoàn toàn có thể thông qua bố trí pháp trận thủ đoạn, lại đem Vô Sắc Điệt ngăn cản ở bên ngoài...

- Mạc đạo hữu, ngươi có thể thông qua bố trí pháp trận thủ đoạn lại đem Vô Sắc Điệt ngăn cản ở bên ngoài chẳng lẽ ngươi tiến đến không chỉ là tìm kiếm hắc thạch, mà còn là muốn bố trí ở chỗ này một cái trống trải địa phương để cho ta hoàn thành chiến hạm?

Lời của Mạc Vô Kỵ chưa nói xong, Phô Tử đại sư liền kích động hỏi.

Nếu là Mạc Vô Kỵ thật có loại bản lĩnh này, vậy tại Tử Vong Khoáng Khu hoàn thành này chiếc chiến hạm là lựa chọn tốt nhất.

- Ờ, ta đích xác có loại ý nghĩ này, không biết Phô Tử đại sư nghĩ như thế nào?

Mạc Vô Kỵ nhìn Phô Tử đại sư nói.

Phô Tử đại sư lập tức liền hiểu Mạc Vô Kỵ ý tứ, tại Tử Vong Khoáng Khu Mạc Vô Kỵ nếu mà bố trí một cái pháp trận, vậy hắn liền có thể an tâm ở chỗ này hoàn thành chiến hạm. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ làm như vậy một cái ý khác chính là vì phòng ngừa hắn Luyện Khí Sư này. Coi như là hắn luyện chế hoàn thành chiến hạm, không có Mạc Vô Kỵ đồng ý, một mình hắn cũng không cách nào mang theo chiến hạm đi ra Tử Vong Khoáng Khu.

Phô Tử đại sư nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, hắn cũng không cảm thấy Mạc Vô Kỵ làm như vậy không đúng. Nếu mà hắn có thể làm được như vậy, hắn sẽ làm. Giả như Mạc Vô Kỵ chỉ là nghe hắn nói mấy câu, liền an tâm lại đem chiến hạm giao cho trong tay của hắn, mặc cho hắn đi hoàn thành chiến hạm, đó mới là để cho hắn lo lắng.

Một cái tu sĩ tâm tư thô ráp, làm sao khống chế chiến hạm đưa bọn họ mang tới Tiên Hào bờ bên kia? Thảo nào dám một mình đi gặp Phủ gia, hơn nữa dường như còn trao đổi tới rồi toái linh thạch. Chỉ là không biết hắn trao đổi bao nhiêu toái linh thạch, không biết có hay không một nghìn tấm. Nếu là hắn có thể từ trong tay Phủ Gia mang đi một nghìn tấm toái linh thạch, vậy Mạc đạo hữu này so với chính mình tưởng tượng còn lợi hại hơn.

Mạc Vô Kỵ làm như vậy nguyên nhân chủ yếu cố nhiên là không muốn người ngoài quấy rầy Phô Tử đại sư luyện khí, nhưng chính như Phô Tử đại sư nghĩ giống y hệt nhau, hắn cũng phải đề phòng Phô Tử đại sư.

Tại Tử Vong Khoáng Khu luyện chế chiến hạm, chỉ cần hắn có thể bố trí hộ trận, Phô Tử đại sư cũng chỉ có thể ở lại hắn hộ trong trận, căn bản là ra không được.

Cái chỗ này Vô Sắc Điệt khắp nơi đều có, không muốn nói phi thuyền căn bản là không bay nổi đến, coi như là phi thuyền có thể bay tới, Vô Sắc Điệt cũng có thể nhanh chóng xâm nhập phi thuyền.

- Ta đồng ý, cái chỗ này đích thật là địa phương tốt.

Phô Tử đại sư không chút do dự liền gật đầu đồng ý Mạc Vô Kỵ ý nghĩ.

- Mạc huynh đệ, ngươi nói nơi này có người bố trí qua pháp trận, lẽ nào hắn cũng là giống như chúng ta, muốn ở chỗ này dừng lại hoặc là tu luyện

Lâu Xuyên Hà hỏi. Theo Lâu Xuyên Hà nghĩ, nếu như đối phương chỉ là vì đào hắc thạch, thì giống như Mạc Vô Kỵ, dựng lên một cái hỏa diễm vòng bảo hộ là được rồi, căn bản không yêu cầu bố trí pháp trận.

- Không phải, nếu như ta không có đoán sai, người này có thể là vì đào khoáng thạch. Hơn nữa thần niệm của hắn còn có thể chạm đến đến nơi đây dưới ba trượng, sở dĩ bố trí ở chỗ này một cái pháp trận, là bởi vì vốn nơi này có một cái hắc thạch mỏ chồng chất.

Mạc Vô Kỵ thần niệm sớm cảm thấy được nơi này có vết tích bị đào trôi qua, dù cho đất đen độ hoàn nguyên mau nữa, Mạc Vô Kỵ thần niệm vẫn như cũ có thể cảm thụ được phía dưới hắc thạch bị đào đi rồi. Bởi vì hắc thạch số lượng khá nhiều, mới có thể bố trí một cái pháp trận.

Gia Khí cũng hiểu rõ Mạc Vô Kỵ ý tứ, nàng thấy Phô Tử đại sư cũng không có ý kiến, nàng tự nhiên là sẽ không nói nhiều.

- Mạc đạo hữu, ta hoàn thành chiến hạm thời điểm, cũng không thể bị đánh khuấy. Nơi này đã có những người khác tiến đến, hắn sẽ sẽ không ảnh hưởng ta luyện chế chiến hạm?

Phô Tử đại sư hơi có chút lo lắng nói.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Sẽ không, chỉ cần biết rằng nơi này ngoại trừ chúng ta ra còn có những người khác là được, mọi người hơi chú ý một chút. Ta hộ trận nếu

như là dễ dàng đã bị oanh phá như vậy, ta cũng không tới địa phương này.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, Phô Tử đại sư cũng an tâm một phần.

Đừng xem Mạc Vô Kỵ chiến hạm không thuộc về pháp bảo, nhưng loại chiến hạm này rất khó luyện chế, mỗi một khối tài liệu cắt kim loại cùng luyện đều phi thường trở ngại. Trên chiến hạm mỗi một đạo trận văn khắc cũng (phải) vô cùng cẩn thận, hơi có sai lầm, sẽ chỉ là yếu bớt chiến hạm sức chống cự. Nếu không, trước đây Vũ U cũng sẽ không triệu tập mười cái Luyện Khí Sư nổi danh nhất đến luyện chế chiếc chiến hạm này.

- Mạc đạo hữu, chúng ta phải đến địa phương nào mới bắt đầu bày binh bố trận trú lưu?

Gia Khí thấy Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không có ý nghĩ dừng lại, nhịn không được hỏi một câu.

Trên thực tế bọn họ cùng Phô Tử đại sư như nhau, theo Mạc Vô Kỵ tiến vào tử vong khu vực trong chỗ sâu sau đó, phía sau phải làm cái gì đã không phải do chính bọn họ định liệu. Mạc Vô Kỵ đi tới chỗ nào, bọn họ chỉ có thể cùng tới chỗ đó.

- Không vội, chờ ta tìm được một phần hắc thạch rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ đáp.

Khi tiến vào phiến tử vong khu vực này sau đó, thần niệm Mạc Vô Kỵ liền phát hiện chí ít mấy trăm hắc thạch.

Nhiều nhất một mảnh hắc thạch thậm chí có hơn mười tấm, đối mặt hắc thạch mỏ chồng chất như vậy Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không sở động. Hắn tới nơi này mục đích duy nhất là luyện chế chiến hạm, mục đích thứ hai là tu luyện, mục đích thứ ba mới đúng là đào hắc thạch. Còn

có một chút, chính là chỗ này khoảng cách bên ngoài quá gần, hắn còn muốn vào càng sâu một phần.

Nếu Gia Khí nói đã từng có khu vực khai thác mỏ tìm được qua hơn một nghìn hắc thạch, Tử Vong Khoáng Khu này vậy cũng có mới đúng. Dựa theo Mạc Vô Kỵ suy luận, hắc thạch mỏ nếu gọi mỏ, vậy linh linh toái toái này đều chưa tính là mỏ. Chân chính mỏ là một đào một tảng lớn, coi như là hơn một nghìn hắc thạch, cũng không tính là cái gì mỏ.

Càng đi vào trong, trong không gian Vô Sắc Điệt là càng ngày càng dày đặc. Phô Tử đại sư đám người coi như là tại dưới vòng bảo hộ Thanh Câm Chi Tâm, cũng có thể không ngừng nghe được âm hưởng Vô Sắc Điệt va chạm ở trên Thanh Câm Chi Tâm bị đốt đốt thành tro nhào về.

Một ngày sau đó, chính là Phô Tử đại sư cũng có chút lo lắng. Một người nguyên lực cùng thần niệm là có hạn, Mạc Vô Kỵ coi như là mạnh hơn nữa, chống đỡ một cái hỏa diễm vòng bảo hộ lớn như vậy tiêu hao cũng sẽ không nhỏ. Một khi hắn Thanh Câm Chi Tâm vòng bảo hộ có một điểm khe hở, mấy con Vô Sắc Điệt lẩn trốn tiến vào, vậy bọn họ mạng nhỏ liền xong.

Đang ở Phô Tử đại sư muốn nhắc nhở một cái Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên kinh dị một tiếng, đồng thời ngừng lại.

- Mạc đạo hữu, chuyện gì?

Pho tử đại sư thứ nhất hỏi lên.

Mạc Vô Kỵ không trả lời ngay, Trữ Thần Lạc thần niệm tiếp tục thẩm thấu đến dưới đất đen. Nơi này đất cùng tử vong khu vực vùng ven màu xám tro có bất đồng rất lớn, cùng phía ngoài đất đen đều có chút cùng loại.

Qua mười mấy hô hấp sau đó, Mạc Vô Kỵ lúc này mới ngẩng đầu nhìn Phô Tử đại sư vài người nói:

- Ta hoài nghi nơi này có một tảng lớn hắc thạch, thậm chí hơn một nghìn...

- A...đù

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, chẳng những là Gia Khí cùng Lâu Xuyên Hà, chính là Phô Tử đại sư đều khiếp sợ há miệng nhìn Mạc Vô Kỵ.

Phô Tử đại sư tại Bán Tiên Vực trải qua thời gian dài nhất, tự nhiên biết qua một nghìn hắc thạch mỏ ý vị như thế nào.

- Mạc đạo hữu, ngươi xác định?

Gia Khí không thể tin được lại hỏi một câu. Một trăm hắc thạch, hắc thạch mỏ ổ nàng nghe nói qua rất nhiều, nàng và Mạc Vô Kỵ liền đào được qua. Thế nhưng là qua một nghìn, này thật đúng là cực kỳ thưa thớt.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta xác định, hơn nữa một nghìn chỉ là ta phỏng chừng, bởi vì càng phía dưới vị trí, ta không cách nào tra xét đến.

Mạc Vô Kỵ không có nói mò, hắn Trữ Thần Lạc thần niệm tại tiếp xúc được dưới đất bảy trượng, cũng rất miễn cưỡng. Dưới chân hắn này phiến địa phương, tại trên dưới bảy trượng là một mảnh hắc thạch. Một mảnh hắc thạch này bất quá là một cái góc mà thôi, Mạc Vô Kỵ hoài nghi phía dưới cái góc này có nhiều hơn hắc thạch. Đương nhiên, đây cũng chỉ là Mạc Vô Kỵ suy đoán. Cũng có khả năng tại dưới bảy trượng, chỉ có một mảnh hắc thạch này, xuống lần nữa chính là đất đen.

- Tại bao sâu vị trí?

Phô Tử đại sư vội vàng hỏi.

- Hẳn là tại dưới bảy trượng...

-...

Lời của Mạc Vô Kỵ để cho ba người Phô Tử đại sư hai mặt nhìn nhau, Mạc Vô Kỵ không phải nói có thể tìm được hắc thạch trong vòng năm trượng sao? Thế nào cả bảy trượng hắc thạch đều có thể tìm được?

- Mạc đạo hữu, thật là dưới bảy trượng? Lẽ nào ngươi có thể tra xét đến hắc thạch dưới bảy trượng?

Phô Tử đại sư giọng nói có chút gấp, hắc thạch loại vật này hắn mơ hồ nghe nói qua một phần công dụng. Nếu là bọn họ thật có thể thông qua Tiên Hào, tiến vào Tiên Giới, vậy hắc thạch tuyệt đối không thể thiếu.

Mạc Vô Kỵ khẳng định nói:

- Không sai, ta cũng chỉ có thể phát hiện bảy trượng vị trí, càng sâu liền không cách nào phát hiện. Cho nên ta mới không cách nào xác định phía dưới này tới cùng có bao nhiêu, về phần hơn một nghìn hắc thạch, tuyệt đối là thực sự. Các vị, ta dự định bố trí ở chỗ này hộ trận. Phô Tử đại sư giúp ta luyện chế trận kỳ, ta bố trí hộ trận. Lâu sư huynh cùng gia đạo hữu dựa theo vị trí ta chỉ đi xuống đào hắc thạch, chờ hộ trận bố trí xong sau đó, ta bế quan tu luyện, lâu sư huynh cùng gia đạo hữu vẫn cứ đào hắc thạch, Phô Tử đại sư hoàn thành chiến hạm, làm sao?

- Có thể.

Phô Tử đại sư không chút do dự nói.

- Ta cũng không thành vấn đề.

Lâu Xuyên Hà cùng Gia Khí cũng nói theo.

Mạc Vô Kỵ xuất lực lớn nhất, tu vi của hắn cũng thấp nhất, lúc này hắn bế quan tu luyện, là chuyện đương nhiên.

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu nói:

- Đã như vậy, chúng ta đây lại phân phối một chút hắc thạch tỉ lệ...

- Ta chỉ muốn 10% thì tốt rồi.

Lâu Xuyên Hà trực tiếp nói, hắn lo lắng Mạc Vô Kỵ làm khó, đối mặt Phô Tử đại sư thời điểm khó mà nói, đơn giản trước đem bản thân chia phần nói ra. Hắn chỉ cần một thành, Phô Tử đại sư tự nhiên không lấy nhiều.

Gia Khí nói:

- Lần này Mạc đạo hữu xuất lực là lớn nhất, thứ hai là Phô Tử đại sư. Đồng thời đến lúc đó thông qua Tiên Hào, chúng ta còn phải cưỡi chiến hạm. Cho nên ta cũng chỉ cần một thành là được.

Gia Khí vốn được chia hai thành, nhưng đó là mọi người lợi ích đều thành lập tại hắc thạch. Bây giờ có thể tại Tử Vong Khoáng Khu đào hắc thạch, có thể nói bọn họ thuần túy là sức lao động, Mạc Vô Kỵ cùng Phô Tử đại sư mới đúng là quân chủ lực.

Phô Tử đại sư thấy Lâu Xuyên Hà cùng Gia Khí đều biểu thái, vội vàng cũng nói:

- Lần này mọi người mặc dù có thể tụ ở chỗ này, liên thủ làm việc, công lao chính là của Mạc đạo hữu, có thể nói Mạc đạo hữu làm 90% công việc. Huống chi, chúng ta làm một đoàn đội, liền phải có một cái đầu lĩnh, Mạc đạo hữu thích hợp nhất làm đầu lĩnh của chúng ta. Ta cũng chỉ cần một thành hắc thạch, Mạc đạo hữu chiếm bảy thành sao?.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 421: Tu Bổ Chiến Hạm

Mạc Vô Kỵ vốn muốn cho ba người mỗi người một thành rưỡi, bởi vì phải hạ thấp Gia Khí chia phần, cho nên hắn mới nói ra. Hiện tại ba người đều chỉ cần một thành, hắn cũng không có khiêm nhượng. Cho tới bây giờ, đích thật là hắn làm là chủ yếu. Vô luận là đi tới nơi này, hay là ngăn cản Vô Sắc Điệt hoặc là tìm kiếm khoáng thạch, không có hắn, mọi người không làm được.

Tại tu chân giới, năng lực cùng thu hoạch hắn là có quan hệ trực tiếp.

...

Có Phô Tử đại sư hỗ trợ, Mạc Vô Kỵ bố trí hộ trận nhanh hơn, chí ít hắn cần trận kỳ gì chỉ cần cùng Phô Tử đại sư nói một tiếng là được.

Phô Tử đại sư không hổ là Luyện Khí Sư cao cấp nhất, mặc dù là hắn xuất thủ giúp một tay luyện chế trận kỳ, chỉ cần nói cho hắn yêu cầu, Mạc Vô Kỵ sử dụng không có nửa điểm không phù hợp.

Chỉ 6 ngày, Mạc Vô Kỵ liền đem địa phương diện tích hai nghìn thước dùng hộ trận bảo vệ. Phô Tử đại sư đồng dạng tinh thông trận đạo, cũng bị thủ bút của Mạc Vô Kỵ kinh sợ.

Hắn rất khó tưởng tượng Mạc Vô Kỵ đối với trận đạo am hiểu tinh thâm, lại đem Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm dung hợp đến trong hộ trận, trong hộ trận còn có khốn trận cùng cắn nuốt trận. Ý vị đó là cái hộ trận này chẳng những có thể ngăn trở Vô Sắc Điệt xâm lấn, coi như là tu sĩ khác muốn tiến đến, cũng sẽ bị vây khốn. Mà loại đại trận này, Mạc Vô Kỵ chỉ dùng 6 ngày.

Làm một luyện khí đại sư, Phô Tử đại sư chính bản thân đối với trận đạo tu dưỡng tự nhiên là phi thường sâu, nhìn thấy Mạc Vô Kỵ cái này hộ trận sau đó, hắn tự giác so với Mạc Vô Kỵ, hắn còn kém xa.

Bố trí xong hộ trận, Mạc Vô Kỵ trước tiên liền đem chiến hạm ra.

Thấy chiến hạm vẫn như cũ tràn khí tức bén nhọn, Phô Tử đại sư trước tiên liền nhào tới, tay vuốt ve tại bên ngoài chiến hạm, trên mặt lộ ra một loại nhớ lại cùng kích động.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, hắn đang chờ Phô Tử đại sư.

Quả nhiên Phô Tử đại sư tại nơi trên chiến hạm vuốt ve một hồi lâu mới quay đầu nói với Mạc Vô Kỵ:

- Chiếc chiến hạm này gian nan nhất bộ phận đã được luyện chế hoàn thành, bằng không ta coi như là luyện chế một vạn năm cũng không cách nào đơn độc hoàn thành chiếc chiến hạm này.

Mạc Vô Kỵ biết chiếc chiến hạm này có khoa học kỹ thuật thành phần ở trong đó, hắn phỏng chừng Phô Tử đại sư cũng không phải tới từ tinh cầu khoa học kỹ thuật.

- Phô Tử đại sư, chiếc chiến hạm này rất nhiều bộ phận tựa hồ là được Tiên Quỳ Tinh Kim luyện chế. Các ngươi là từ chỗ nào đạt được nhiều Tiên Quỳ Tinh Kim như vậy?

Mạc Vô Kỵ khi lấy được chiếc chiến hạm này thời điểm, liền muốn biết trên chiến hạm này nhiều như vậy Tiên Quỳ Tinh Kim là từ đâu tới.

Tiên Quỳ Tinh Kim trân quý, Mạc Vô Kỵ tu vi càng cao tiếp xúc càng nhiều liền càng rõ ràng.

Phô Tử đại sư hít một tiếng nói:

- Những Tiên Quỳ Tinh Kim này đều là võ đạo chủ cung cấp, về phần võ đạo chính ở địa phương nào lấy được nhiều Tiên Quỳ Tinh Kim như

vậy, ta cũng không biết. Bất quá trên chiếc chiến hạm này, còn có tài liệu luyện khí cao cấp hơn Tiên Quỳ Tinh Kim, chỉ là rất ít mà thôi.

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu nói:

- Dù sao Tiên Quỳ Tinh Kim là bình thường Tu Chân Giới đồ đạc, tới Tiên Giới phỏng chừng cũng không tính là quá trân quý.

Phô Tử đại sư lập tức liền nói:

- Mạc đạo hữu lời ấy sai rồi, ngươi cho là Tu Chân Giới sẽ không có thứ tốt sao? Ta cho ngươi biết, rất nhiều đồ đạc ở Tu Chân Giới so với Tiên Giới càng cao, Tiên Quỳ Tinh Kim này chính là trong đó như nhau. Coi như là tại Tiên Giới, Tiên Quỳ Tinh Kim cũng là bảo vật cực kỳ trân quý. Huống chi, bình thường Tiên Quỳ Tinh Kim đều là từ Tiên Giới rơi xuống.

Nghe được Phô Tử đại sư nói, Mạc Vô Kỵ mừng rỡ:

- Phô Tử đại sư, ta có một khối Tiên Quỳ Tinh Kim, Phô Tử đại sư có thể sau khi luyện chế tốt chiếc chiến hạm này, giúp cho ta luyện chế một chiếc phi thuyền?

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ lại đem chính bản thân lấy được khối kia Tiên Quỳ Tinh Kim đem ra.

- Thứ tốt.

Phô Tử đại sư vừa nhìn thấy Mạc Vô Kỵ lấy được khối này Tiên Quỳ Tinh Kim, liền khen:

- Mạc đạo hữu, khối tiên quỳ này chỗ khó được nhất là hoàn chỉnh, loại này hoàn chỉnh lại tiên quỳ lớn như vậy nghe đồn coi như là tại Tiên Giới cũng là cực kỳ khó được.

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ nói:

- Vậy thì Phô Tử đại sư giúp ta luyện chế một con thuyền thay vì đi bộ đê.

Từ tiến vào Chân Tinh tu luyện tới nay, Mạc Vô Kỵ cho tới bây giờ cũng không có bản thân phi hành pháp bảo. Hắn phi hành pháp bảo đều là chiến lợi phẩm, tuy rằng cũng có vài chiếc tốt, hắn vẫn còn là muốn một con thuyền phi hành pháp bảo thuộc về mình. Tiên Quỳ Tinh Kim nghe đồn có thể xuyên qua tinh không, nói không chừng ngày nào đó hắn có thể sử dụng bản thân phi thuyền lại trở lại địa cầu đâu nè?

- Này hoàn toàn không có vấn đề, Mạc đạo hữu, ngươi muốn luyện chế cái gì?

Mạc Vô Kỵ tiện tay lần nữa tế xuất một cái xe bay:

- Phô Tử đại sư, cứ dựa theo hình thức cái xe bay này luyện chế.

Phô Tử đại sư nhìn Mạc Vô Kỵ tế xuất tới xe bay, có chút kinh ngạc. Mạc Vô Kỵ tế xuất tới xe bay quá đơn sơ, đẳng cấp cũng quá thấp một phần.

- Mạc đạo hữu, nếu mà tinh không phi hành, ta kiến nghị dựa theo chiến hạm hình dạng luyện chế. Xe bay mặc dù dễ nhìn, cũng thư thích, trên thực tế cũng không phải phi thường thích hợp với tinh không.

Phô Tử đại sư thấy Mạc Vô Kỵ lấy ra xe bay có chút bất đắc dĩ, một khối lớn Tiên Quỳ Tinh Kim như vậy, nếu mà luyện chế thành xe bay, cũng quá lãng phí một chút.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu nói:

- Phô Tử đại sư, ngươi cứ dựa theo hình dạng xe bay này mà luyện chế. Cái khác ta sẽ nghĩ biện pháp.

Mạc Vô Kỵ quanh năm tại trong tinh không, há có thể không biết Phô Tử đại sư nói có đạo lý. Nhưng hắn cũng không thèm để ý, hắn tinh

thông trận đạo, có thể tại xe bay gia tăng thêm pháp trận bù đắp hoàn cảnh xấu của xe bay tại trong tinh không.

Chiếc xe bay hắn lấy ra làm tham khảo là của Sầm Thư Âm, Thư Âm người đã không còn, có một phi hành pháp bảo giống hệt với phi thuyền nàng đã từng sử dụng, cũng là một loại hoài niệm đối với Thư Âm.

- Tốt, nếu Mạc đạo hữu kiên trì như vậy, ta tất định giúp ngươi luyện chế một con thuyền hoàn mỹ xe bay đi ra.

Phô Tử đại sư đáp.

Phô Tử đại sư đáp ứng xong Mạc Vô Kỵ, lập tức đầu nhập vào chiến hạm, dường như không muốn lại đem thời gian lãng phí ở trên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục quấy rầy Phô Tử đại sư, cũng không có đi qua quấy rầy Gia Khí cùng Lâu Xuyên Hà. Bởi vì Mạc Vô Kỵ nói nơi này có mỏ lớn, Gia Khí cùng Lâu Xuyên Hà đang đào hắc thạch thời điểm, đào ra phạm vi cực đại. Cho nên mấy ngày đi qua, hai người mới đào hơn một trượng tí xíu.

Mọi người đang làm việc, Mạc Vô Kỵ cũng bắt đầu bố trí động phủ tu luyện của mình.

...

Mạc Vô Kỵ mấy người rời đi Bán Tiên Vực đã hơn một tháng, ngoại trừ Phủ Gia phẫn nộ đến hầu như thổ huyết ra, Bán Tiên Vực không có người nào đi quan tâm Mạc Vô Kỵ cái này tiểu nhân vật đéo ai biết.

Để cho Phủ Gia phẫn nộ cùng buồn bực là, hắn bỏ cả khối tài sản lớn, mới chiếm được Bán Tiên Vực đạo chủ Nghiễm Thuyên hỗ trợ, cho phép hắn tại bất kỳ địa phương nào dùng bất kỳ lý do gì giết chết Mạc Vô Kỵ. Nhưng Mạc Vô Kỵ lại không thấy.

Tên này đánh vỡ hắn sào huyệt hộ trận, còn cuốn đi năm nghìn toái linh thạch của hắn. Hắn Hồng Phủ Cập nếu mà không có khả năng tự tay lại đem Mạc Vô Kỵ bóp chết, hắn khẩu khí này liền không nuốt trôi. Về phần năm nghìn toái linh thạch của Mạc Vô Kỵ là thông qua hắc thạch trao đổi, trực tiếp bị hắn không thèm nhìn.

...

Cũng trong lúc đó, tại trong Mạc Vô Kỵ hộ trận, hết thảy đều lộ ra vô cùng an tĩnh. Mạc Vô Kỵ thiên hỏa hộ trận ở chỗ này sừng sững hơn một tháng, nơi này Vô Sắc Điệt đã sớm biết cái này hộ trận lợi hại. Lúc ban đầu thời điểm, rất nhiều Vô Sắc Điệt còn không ngừng tới gần. Cho tới bây giờ, ngoại trừ số rất ít Vô Sắc Điệt bên ngoài, tuyệt đại đa số Vô Sắc Điệt đều bản năng lùi ra một mảnh địa phương này.

Trong vòng phiến hộ trận, chiến hạm khổng lồ càng ngày càng hoàn thiện, về phần Phô Tử đại sư, thời gian một tháng này không có từ bên trong chiến hạm đi ra....

Nếu như nói nơi này còn có một chút động tĩnh mà nói, đó chính là thanh âm Gia Khí cùng Lâu Xuyên Hà đào hắc thạch.

- Lâu sư huynh, đã tiếp cận bảy trượng, nhưng không có bất kỳ hắc thạch a.

Gia Khí cùng Lâu Xuyên Hà đào hơn một tháng đất đen, sớm quen thuộc. Thậm chí xưng hô, cũng từ thì ra Lâu đạo hữu biến thành Lâu sư huynh.

Nàng nguyên bản ngoại trừ cùng Phô Tử đại sư giao lưu bêran ngoài, là một người nói rất ít. Cùng Mạc Vô Kỵ quen thuộc sau đó, nói mới dần dần nhiều hơn. Cùng Lâu Xuyên Hà tiếp xúc sau đó, nàng hiện Lâu Xuyên Hà cùng Mạc Vô Kỵ là một loại người, cũng dần dần đối với Lâu Xuyên Hà có hảo cảm.

Lâu Xuyên Hà cười hắc hắc:

- Gia sư muội, Mạc sư đệ cũng không phải là người bình thường, ta cho là hắn sẽ không chơi bẩn vậy đâu. Trong tinh không thung lũng, chúng ta bị vây thời gian dài như vậy, chỉ có Mạc sư đệ đi mới tìm được lối ra, nếu không, ta bây giờ còn đang ở dưới phiến tinh không thung lũng kia. Nơi này mặc dù có duệ mộc khí tức, so với trong thung lũng thu hẹp phải sảng khoái hơn nhiều.

Gia Khí cười cười:

- Mạc sư huynh ta tự nhiên tin tưởng, bất quá hắc thạch có thể di động... A...

Lời của Gia Khí đột ngột dừng lại, không phải là nàng không muốn nói đi xuốnữang, mà là nàng hoàn toàn bị cảnh tượng trước mắt kinh sợ. Chẳng những là Gia Khí bị kinh sợ, chính là Lâu Xuyên Hà như nhau kinh sợ.

Địa phương bọn hắn vừa mới đào lên, từng hàng hắc thạch chỉnh tề sắp hàng, tuyệt đại đa số đều là hiện ra bông tuyết hình dạng. Thô sơ giản lược đếm một cái, liền đếm rõ số lượng hơn trăm.

Đủ qua thời gian mấy hơi thở, Lâu Xuyên Hà mới hít sâu một hơi:

- Này hắc thạch...

- Nơi này đâu chỉ một nghìn, coi như là một vạn cũng có a...

Gia Khí kích động tay đều đang run rẩy, đào đến nơi này, tuy nàng thần niệm thẩm thấu càng cạn, cũng biết phía dưới này toàn bộ là hắc thạch.

Loại này hắc thạch mỏ, chỉ cần tìm được một cái là được.

Lâu Xuyên Hà lắc đầu:

- Không chỉ một vạn, sợ rằng mười vạn cũng có. Ta hoài nghi nơi này mới đúng là Bán Tiên Vực chân chính hắc thạch mỏ, nơi khác hắc thạch

thậm chí là từ nơi này trôi đi.

- Vậy cũng không nhất định, dù sao mỏ này tại dưới bảy trượng. Nói không chừng tại Bán Tiên Vực dưới bảy trượng hắc thạch có rất nhiều, trước mọi người không có phát hiện mà thôi.

Gia Khí thần niệm quét Mạc Vô Kỵ chỗ tu luyện cùng Phô Tử đại sư đang đang luyện chế chiến hạm, nói theo:

- Lâu sư huynh, chúng ta mau chóng đem những thứ này hắc thạch toàn bộ đào lên, chờ Phô Tử đại sư luyện chế chiến hạm hoàn tất, nói không chừng chúng ta phải chuẩn bị vượt qua Tiên Hào.

- Tốt.

Lâu Xuyên Hà lên tiếng, cùng Gia Khí bắt đầu điên cuồng đào lấy hắc thạch.

...

Tại ngoại vi Mạc Vô Kỵ hộ trận, vô cùng linh khí bị bao trùm lại đây, tạo thành một đạo linh khí chảy đầm đìa, đạo linh khí chảy đầm đìa này trực tiếp vừa vào nơi Mạc Vô Kỵ bế quan. Tại cái chỗ này tu luyện, Mạc Vô Kỵ bao trùm linh khí không cố kỵ nữa.

Theo hơn một trăm tấm toái linh thạch biến thành tro, bị Mạc Vô Kỵ quét qua một bên, Mạc Vô Kỵ tu vi trực tiếp vọt vào Nhân Tiên tầng tám.

Đây chỉ là bắt đầu, mấy trăm tấm toái linh thạch lần nữa bị Mạc Vô Kỵ lấy ra. Lúc này xung quanh Mạc Vô Kỵ các loại đẳng cấp linh khí hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ, đưa hắn khóa lại, tu vi của hắn cũng nhanh chóng tới gần Nhân Tiên tầng chín.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 422: Tân Lạc Mạc Vô Kỵ Hối Hận

- Đại ca, dĩ nhiên thật có người ở nơi này tu luyện, khí thế còn điên cuồng như vậy?

Tại bên ngoài hộ trận Mạc Vô Kỵ bố trí, không biết lúc nào tới rồi hai gã nam tử.

Hai người này cùng Mạc Vô Kỵ trước như nhau, quanh thân đều có một vòng hỏa diễm vờn quanh. Hai người vóc người đều khá cao, tướng mạo cũng có vài phần tương tự, vừa nhìn cũng biết là huynh đệ. So đo rõ ràng khác nhau là người nói chuyện này hơi béo một phần, tu sĩ bị kêu đại ca hơi gầy.

- Đây tuyệt đối là một cái đỉnh cấp thiên tài, nếu là hắn cũng tới rồi Địa Tiên viên mãn, ta phỏng chừng sẽ không được bao lâu liền lại ở chỗ này độ kiếp thăng cấp Thiên Tiên.

Tu sĩ Bị kêu đại ca đáp.

- Ta thật hoài nghi người nọ là thế nào tới? Coi như là hắn có thể bố trí hộ trận, cũng không thể đột nhiên xuất hiện ở đây cái vị trí sao?? Nơi này là chỗ sâu nhất Tử Vong Khoáng Khu.

Hơi mập đệ đệ cau mày.

- Ta và ngươi đã nói bao nhiêu lần rồi, đừng cho là chúng ta rất giỏi. Không sai, chúng ta có thể được đến tâm hoả mầm giống, là thiên đại cơ duyên. Nhưng vũ trụ mênh mông, người có cơ duyên không nhất định chỉ là huynh đệ chúng ta. Người này có thể đi đến nơi đây, ngươi có thể xác định người ta không có bản thân hỏa diễm, hoặc là thủ đoạn khác?

Hơn nữa người này hộ trận thủ đoạn, so với huynh đệ chúng ta cao minh hơn nhiều lắm. Chí ít chúng ta bố trí không ra loại hộ trận này.

Đại ca trong giọng nói mang theo một phần ý khuyên bảo.

Đệ đệ dường như hàng ngày bị ca ca thuyết giáo, cũng không thèm để ý nói:

- Đại ca, ngươi nói chúng ta có nên hay không cùng người này chào hỏi? Người này trốn ở chỗ này tu luyện, khẳng định cũng là không dám đi Bán Tiên Vực. Nhiều người lực lượng to lớn, chúng ta trốn ở chỗ này hắc thạch ngược lại đào không ít, có thể đem hắc thạch chồng chất ở bên trong này thì có ích lợi gì?

Đại ca trầm ngâm sau khi, gật đầu:

- Ngươi nói không sai, chúng ta không nên đi ảnh hưởng người khác tu luyện, ở bên ngoài nơi này bố trí một cái đơn giản hộ trận, dựng một cái động phủ tu luyện. Cái chỗ này Vô Sắc Điệt rất thưa thớt, chúng ta ở chỗ này chờ người đó xuất quan. Nếu là chơi thân, mọi người liền tổ đội cùng một chỗ, nếu là nói không hợp, chúng ta lại đi.

...

Theo thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ chung quanh toái linh thạch, một quả tiếp theo một quả đều biến thành tro bụi.

Nhân Tiên tầng mười...

Nhân Tiên tầng mười một...

Khi Mạc Vô Kỵ lần nữa tung ra tới một nghìn toái linh thạch bị cuốn đi linh khí biến thành tro bụi, Mạc Vô Kỵ tu vi không trở ngại chút nào vọt vào Nhân Tiên tầng mười hai.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự lại đem toái linh thạch còn sót lại toàn bộ bắt đi ra, lúc này trong cơ thể hắn một trăm lục nhánh mạch lạc

nghịch Chu Thiên đã tạo thành một cái phạm vi rộng hơn đại chu thiên.

Nguyên bản một quả toái linh thạch còn phải trải qua một chút thời gian mới có thể vỡ vụn, theo Mạc Vô Kỵ nghịch chuyển đại chu thiên hình thành, chung quanh hắn toái linh thạch thật giống như bọt biển bình thường giống nhau, liên miên vỡ vụn.

Nhân Tiên tầng mười hai trung kỳ, Nhân Tiên tầng mười hai hậu kỳ...

- Ầm!

Thật giống như là vật gì được mở ra bình thường giống nhau, Mạc Vô Kỵ cảm giác mình cả người đều trở nên thông thấu hẳn lên, hắn hấp thu linh khí độ lại một lần nữa tăng lên cũng không chỉ gấp đôi.

Nhân Tiên mười hai tầng viên mãn, một trăm lẻ bảy nhánh mạch lạc bị đập mở ra.

- Ca ca ca roẹt!

Tại trong chớp nhoáng này, chung quanh Mạc Vô Kỵ toái linh thạch đồng thời vỡ vụn, hóa thành một mảnh tro bụi.

Mạc Vô Kỵ bỗng chạy ra khỏi động phủ bế quan, rời đi chỗ ở hộ trận.

Sau một khắc, bầu trời Tử Vong Khoáng Khu xuất hiện từng trận nổ vang chi âm.

- Ầm! Ca ca ca rắc!

Liên tiếp hơn mười đạo lôi hồ nhanh chóng giáng xuống, đánh về phía Mạc Vô Kỵ vừa mới lao ra hộ trận.

...

- Đại ca, người này lại đang nơi này độ Thiên Tiên lôi kiếp? Hắn chẳng lẽ không sợ người của Tiên Vực lại đây?

Hai tên tu sĩ Ở lại ngoài Mạc Vô Kỵ hộ trận đều rung động nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ dưới khắp bầu trời lôi hồ.

ca ca vóc người hơi gầy lắc đầu:

- Có lẽ hắn đang hi vọng thông qua phương thức này tiến vào Tiên Vực đâu nè, không phải nói chỉ cần độ kiếp thăng cấp tới rồi Thiên Tiên, liền có cơ hội tiến vào Tiên Vực sao?

- Bạc Tần đại ca nói cho chúng ta biết, Tiên Vực lại đem những thứ này vượt qua Thiên Tiên lôi kiếp tu sĩ mang đi, không có tâm tốt.

- Không có hảo tâm ai biết? Nếu mà không phải là Bạc Tần đại ca, chúng ta cũng không biết a.

Hơi gầy tu sĩ lần nữa lắc đầu.

- Chúng ta đây có nên hay không lại đem tin tức này nói cho hắn biết?

Đệ đệ nhìn này khắp bầu trời lôi hồ, cảm giác có chút lay động, lôi kiếp uy thế này thật là đáng sợ một chút.

- Chờ một chút, lôi kiếp này thế nào không giống như là Thiên Tiên lôi kiếp? Lẽ nào người nọ là độ Địa Tiên lôi kiếp? Đây cũng quá ngoại hạng một chút sao?.

Ca ca mơ hồ cảm thấy Mạc Vô Kỵ lôi kiếp cổ quái.

đệ đệ vóc người hơi mập cũng cảm nhận được bất đồng, hắn xem một hồi lâu lại tiếp tục nói:

- Đại ca, nếu mà đây là Địa Tiên lôi kiếp... Chúng ta đây trước đây độ Địa Tiên lôi kiếp tính cái gì?

Huynh đệ bọn họ hai người bản thân có tâm hoả mầm giống, trước đây Địa Tiên lôi kiếp liền so với bình thường tu sĩ cường đại hơn nhiều.

Bọn hắn bây giờ hiện Mạc Vô Kỵ độ lôi kiếp so với bọn hắn lần nữa cường đại hơn rất nhiều, không, phải nói là cường đại hơn cũng không chỉ vài lần.

- Chúng ta ở trong nơi này chờ hắn độ kiếp sau đó, đi tới kết giao, người này không đơn giản. Vô luận như thế nào, chúng ta lại đem lời Bạc Tần đại ca đã nói, nói cho hắn biết.

Theo lôi hồ bao phủ Mạc Vô Kỵ càng ngày càng dày đặc, tiếng rắc rắc càng ngày càng ngưng trọng.

...

Độ kiếp uy thế Lớn như vậy, cả Phổ đại sư ở trong chiến hạm cũng bị kinh động, chứ đừng nói chi là Gia Khí cùng Lâu Xuyên Hà bên ngoài đào hắc thạch mỏ.

- Mạc sư đệ độ Địa Tiên lôi kiếp...

Lâu Xuyên Hà thứ nhất từ bên trong khoáng thạch chồng chất vọt ra, phiến hắc thạch mỏ này quá lớn, cộng thêm hắc thạch mỏ lại cực kỳ khó khăn đào, hắn và Gia Khí hai người đào đã hơn một năm thời gian, cũng không có lại đem hắc thạch nơi này toàn bộ đào hết.

Hai người ngoại trừ lúc ban đầu kích động ra, phía sau đào khoáng thạch cũng biến thành khô khan hắn lên.

- Phô Tử đại sư, chiến hạm của ngươi luyện chế hoàn thành?

Gia Khí cũng vọt ra, vật dù trân quý, tới số lượng nhất định sau đó, trân quý trình độ cũng sẽ giảm xuống. Huống chi đến bây giờ mới thôi, bọn họ chỉ biết là hắc thạch có thể trao đổi toái linh thạch cùng Dong Mộc Đan mà thôi.

- Trên cơ bản được rồi, Mạc đạo hữu lôi kiếp chẳng lẽ là Thiên Tiên lôi kiếp? Cái này cũng thật lợi hại một chút sao?

Phô Tử đại sư tùy ý trả lời Gia Khí một câu, liền nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ lôi kiếp sợ hãi nói.

- A đù, bên ngoài lúc nào tới rồi người?

Cho tới giờ khắc này, Phô Tử đại sư mới chú ý tới hai huynh đệ bên ngoài quan sát Mạc Vô Kỵ lôi kiếp.

Lâu Xuyên Hà cười một cái nói:

- Phô Tử đại sư, hai người này tới nơi này gần một năm. Ta nghĩ bọn họ hẳn là đang đợi Mạc sư đệ xuất quan, phỏng chừng không có gì ác ý...

Mạc Vô Kỵ trong hộ trận còn có ẩn nấp pháp trận, cho nên người bên ngoài thấy không rõ lắm hộ trận tình huống bên trong, bên trong thế nhưng là có thể rõ ràng thấy trạng huống phía ngoài.

-...

Phô Tử đại sư thật giống như không có nghe được lời của Lâu Xuyên Hà bình thường giống nhau, bỗng nhiên xông về vị trí Lâu Xuyên Hà cùng Gia Khí đào hắc thạch mỏ.

Một năm, hắn lực chú ý tập trung ở trên chiến hạm, căn bản cũng không có lưu ý tình huống bên ngoài, lúc này nhìn thấy vị trí hắc thạch mỏ, đâu chỉ khiếp sợ?

- Phô Tử đại ca, hắc thạch mỏ này tồn lượng kinh người, ta cùng lâu sư huynh đào đã hơn một năm, còn không có đào hết. Trong này không biết tới cùng có bao nhiêu.

Gia Khí đi tới bên người Phô Tử đại sư giải thích.

Phô Tử đại sư nhìn chằm chằm trước mắt hắc thạch mỏ, một lúc lâu sau đó mới lên tiếng:

- Thật là lợi hại.

Gia Khí không nói gì, nàng hiểu rõ Phô Tử đại sư nói ý tứ, đây không phải là nói nàng và Lâu Xuyên Hà lợi hại, mà là nói Mạc Vô Kỵ thật là lợi hại.

- Đi, đi qua xem trước một chút Mạc đạo hữu độ kiếp.

Phô Tử đại sư nói bỗng nhiên khí phách nổi lên đến, giờ khắc này sự tin tưởng của hắn thậm chí so với lúc trước luyện chế chiến hạm thời điểm lòng tin còn phải thật hơn.

Ngắn ngủi đã hơn một năm thời gian, Mạc Vô Kỵ là có thể từ Nhân Tiên trùng kích tới Địa tiên, dù cho hắn ban đầu là Nhân Tiên đỉnh phong, một năm liền nghênh đón Địa Tiên lôi kiếp, cũng không phải sự tình đơn giản.

Mạc Vô Kỵ Nhân Tiên liền cường đại như vậy, hắn rất muốn biết, Mạc Vô Kỵ tại thăng cấp Địa Tiên sau đó, tới cùng lớn mạnh đến trình độ nào.

- Rầm rầm ầm!

Thô to dày đặc lôi hồ để cho ba người hoàn toàn dại ra, nếu như nói trước Mạc Vô Kỵ lôi kiếp hồ tuy rằng mạnh, còn có thể hiểu được. Vậy bây giờ Mạc Vô Kỵ gặp phải lôi kiếp hồ, hoàn toàn vượt phạm vi ba người tưởng tượng.

- Đây chẳng lẽ là Thiên Tiên lôi kiếp?

Lâu Xuyên Hà kinh dị vô cùng nói, hắn cũng trải qua Địa Tiên lôi kiếp. Hắn Địa Tiên lôi kiếp cùng Mạc Vô Kỵ so sánh hắn lên, hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Phô Tử đại sư ngưng trọng nói:

- Không phải là, Mạc đạo hữu độ (vẫn, còn) là Địa Tiên lôi kiếp, Thiên Tiên lôi kiếp ta cũng gặp một lần, không phải như thế. Không phải nói cường độ thiếu, mà là thiếu thiếu một loại tiên đạo đạo vận hạ xuống.

- Quá mạnh mẽ.

Gia Khí than thở, nếu như là nàng gặp phải loại này lôi kiếp, nàng chỉ sợ là không cách nào vượt qua.

Mạc Vô Kỵ lôi kiếp dường như vô cùng vô tận, một sóng tiếp theo một sóng, dày đặc lôi hồ hầu như đưa hắn hoàn toàn bao lấy. Đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, cũng không có gì uy hiếp trí mạng. Nhiều nhất chỉ là để cho thương thế động gân cốt hắn mà thôi, mà lôi kiếp cuốn xuống linh khí, để cho hắn tổn hao nhanh chóng bổ sung. Hắn cũng dùng nhanh nhất độ nhằm phía Địa Tiên cảnh giới.

- Ca ca ca!

Lần nữa hơn mười đạo thô to lôi hồ hoàn toàn rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ đồng thời, gông cùm xiềng xích Mạc Vô Kỵ vẫn cắm ở Nhân Tiên tu vi tại trong chớp nhoáng này bị đập mở ra, thực lực của Mạc Vô Kỵ vào giờ khắc này điên cuồng tăng lên.

Linh khí chung quanh điên cuồng bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi, hắn Địa Tiên cảnh giới cũng thật nhanh vững chắc hắn lên. Dường như cảm nhận được Mạc Vô Kỵ phá tan gông cùm xiềng xích thăng cấp tới rồi Địa Tiên, lôi kiếp hồ rốt cục hòa hoãn xuống tới, đã không còn điên cuồng như lúc ban đầu.

Mà giờ khắc này Mạc Vô Kỵ lại nắm chặt nắm tay, thậm chí quên mất tiếp tục vững chắc tu vi của mình, công dụng của một trăm lẻ bảy nhánh mạch lạc để cho hắn vừa kích động lại hối hận.

Một trăm lẻ bảy nhánh mạch lạc lại là một cái Sinh Cơ Lạc, có thể bản thân có vô hạn sinh cơ. Dù cho hắn bỏ mình, chỉ cần Sinh Cơ Lạc còn, hắn thì có tiếp tục sống sót cơ hội. Không sai, hắn đích xác là không có Nguyên Thần, một khi thân thể ngã xuống, sẽ triệt để ngã xuống. Thế nhưng hiện tại bất đồng, hắn nhiều hơn một cái Sinh Cơ Lạc, so với Nguyên Thần càng cường đại hơn.

Hắn hối hận là không có thể sớm ngày mở ra Sinh Cơ Lạc, nếu là sớm mở ra Sinh Cơ Lạc mấy năm, Thư Âm làm sao lại ngã xuống? Có sinh cơ lạc, hắn có thể tại trước khi Thư Âm thần hồn nghiền nát cứu trở về nàng. Hiện tại, hắn chỉ có thể hối hận.

Lúc này sau cùng một đạo lôi hồ cũng biến mất, cảm thụ được Mạc Vô Kỵ khí thế cường đại chèn ép, coi như là lúc này Mạc Vô Kỵ không có vòng bảo hộ Thiên hỏa, xung quanh cũng không có một con Vô Sắc Điệt nào có dũng khí lại đây.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 423: Độ Tiên Hạm

- Đại ca, thật mạnh lôi kiếp, người này dĩ nhiên vượt qua. Hơn nữa loại này điên cuồng hấp thu linh khí phương thức, lẽ nào hắn không sợ duệ mộc khí tức nơi này? Phải biết rằng Dong Mộc Đan chỉ có thể át chế, cũng không thể hoàn toàn ngăn cản Linh Lạc Mộc Hoá a?

Hơi mập tu sĩ vẫn khẩn trương nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ độ kiếp, tại sau khi Mạc Vô Kỵ vượt qua lôi kiếp, trái lại nổi lên nghi ngờ.

Một gã khác tu sĩ lắc đầu:

- Ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra, có lẽ hắn có biện pháp hóa giải duệ mộc khí tức. Tại Bán Tiên Vực từ trước tới nay, có thể độ kiếp thăng cấp Thiên Tiên, kẻ nào là hạng người đơn giản? Huống chi người này còn đang ở Tử Vong Khoáng Khu độ kiếp, ngươi xem thấy hắn đã bị Vô Sắc Điệt ảnh hưởng sao?

Tử Vong Khoáng Khu bầu trời tiếng sấm đã biến mất, Mạc Vô Kỵ sớm đã tẩy trừ hoàn tất thay đổi quần áo rơi vào trước mặt hai người huynh đệ nói chuyện.

Năm nghìn toái linh thạch, cộng thêm Tử Vong Khoáng Khu linh khí, có thể ở một năm từ Nhân Tiên tầng bảy đột phá tới Địa tiên tầng một, Mạc Vô Kỵ đã rất hài lòng.

Các ngươi tìm ta có việc?

Mạc Vô Kỵ ánh mắt chỉ cần tại đây quét một cái hộ trận hai người huynh đệ bố trí, liền biết hai người này ở chỗ này thời gian rất lâu.

- Đồng Thịnh ra mắt đạo hữu, đây là đệ đệ của ta Đồng Dã. Chúng ta bởi vì vẫn tại Tử Vong Khoáng Khu, cho nên đối với đạo hữu có thể ở chỗ này tu luyện rất là kính phục, muốn đến kết giao một phen.

Hơi gầy tu sĩ vội vàng hướng Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

Trong lòng hắn cũng rất là kinh dị, Mạc Vô Kỵ tốc độ quá nhanh. Gần như là độ kiếp hoàn tất, liền đi tới trước mặt của hắn, hơn nữa đều thay đổi một bộ quần áo.

- Đồng Dã ra mắt đạo hữu.

Hơi mập đệ đệ đối với Mạc Vô Kỵ là cực kỳ kính phục, có thể ở chỗ này kiến tạo hộ trận khổng lồ như vậy, còn có thể độ kiếp, đơn giản là tồn tại như thần.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn cũng suy đoán hai người này không có gì ác ý, nếu không sẽ không công nhiên tại ngoài hộ trận hắn xây hộ trận chờ. Vì kết giao một người, ở chỗ này chờ một năm, Mạc Vô Kỵ thật đúng là lần đầu tiên thấy.

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ, hai vị hỏa diễm rất là đặc biệt.

Mạc Vô Kỵ đáp lễ sau đó, ánh mắt vẫn rơi vào hai người vòng bảo hộ.

Mạc Vô Kỵ thu phục Thiên hỏa, hai huynh đệ này hỏa diễm cùng thiên hỏa tựa hồ là tuyệt nhiên bất đồng hỏa diễm. Nếu không phải hắn đối với hỏa diễm rất mẫn cảm, thật đúng là không cảm thấy.

Đồng Thịnh ý niệm động bên trong, vòng bảo hộ hỏa diễm bỗng nhiên mãnh liệt, màu đỏ sậm hỏa diễm mặt ngoài nhiệt độ dường như cũng không ra sao. Nhưng trong hỏa diễm đáng sợ khí tức, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có thể cảm thụ được.

- Mạc đạo hữu, huynh đệ chúng ta hai người tại dưới vô tình chiếm được tâm hoả mầm giống, mấy ngàn năm uẩn dục mới có hiệu quả hôm

nay. So với đạo hữu thiên hỏa, chúng ta kém quá xa.

Kích phát rồi bản thân hỏa diễm sau đó, Đồng Thịnh khiêm tốn nói.

- Ngọn lửa này đích xác rất mạnh, hai vị chờ một chút, ta vào trong hộ trận còn có mấy cái bằng hữu, ta thương lượng với bọn họ một cái, sau đó mời hai vị tiến vào hộ trận.

Đồng Thịnh biểu diễn hỏa diễm mục đích Mạc Vô Kỵ tự nhiên rõ ràng, hai huynh đệ này khẳng định cũng là tại Bán Tiên Vực đắc tội người ta. Cho nên không có cách nào trở về lộ diện, ở chỗ này biểu diễn hỏa diễm, là biểu diễn skill, biểu đạt huynh đệ bọn họ có đủ thực lực cùng mình trở thành minh hữu.

- Mạc đạo hữu xin cứ tự nhiên.

Đồng Thịnh lại liền ôm quyền.

Mạc Vô Kỵ xoay người một bước bước vào trong bản thân hộ trận, hắn hộ trong trận có Phô Tử đại sư đang luyện chế chiến hạm, vô luận chiến hạm có đúng hay không luyện chế được rồi, cũng không thể tùy tiện tiết lộ cho người khác biết.

- Mạc đạo hữu, ngươi lôi kiếp quá hung hãn.

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào hộ trận, Phô Tử đại sư liền cười ha ha một tiếng, tiến lên đón.

Với hắn mà nói, Mạc Vô Kỵ càng mạnh càng tốt.

- Chúc mừng Mạc sư đệ.

Lâu Xuyên Hà cùng Gia Khí cũng lại đây chúc mừng Mạc Vô Kỵ thăng cấp Địa Tiên.

Mạc Vô Kỵ cười cười đang muốn nói chuyện, thần niệm bỗng nhiên quét hắc thạch mỏ cách đó không xa, lập tức kinh ngạc nói:

- Này hắc thạch mỏ cư nhiên nhiều như vậy?

- Ờ, ta cùng gia sư muội đào sắp tới trăm vạn tấm, nơi này còn có. Khả năng đây thực sự là một cái hắc thạch mỏ lớn nhất Bán Tiên Vực.

Lâu Xuyên Hà rất là hưng phấn nói.

Mạc Vô Kỵ biết cái này hắc thạch mỏ rất nhiều, hắn cũng thật không ngờ hắc thạch mỏ này nhiều đến loại trình độ này, xem ra bọn họ không cần lại đi địa phương khác đào hắc thạch. Trước đây mời Lâu Xuyên Hà cùng Gia Khí gia nhập, quả nhiên là chuyện tốt, nếu không, hắn cũng không nhiều như vậy thời gian đi đào hắc thạch.

- Phô Tử đại sư...

Đối với hắc thạch Mạc Vô Kỵ cũng không phải phi thường lưu ý, hắn vốn là có thể tùy tiện tìm được hắc thạch, hắn để ý là chiến hạm.

Hắn chỉ là gọi Phô Tử đại sư bốn chữ, đã bị tinh mỹ chiến hạm một bên hấp dẫn.

Căn bản cũng không chờ Phô Tử đại sư trả lời, Mạc Vô Kỵ nhấc chân liền rơi vào trên chiến hạm, đưa tay vuốt ve băng hàn pháo đài trên chiến hạm.

Chiến hạm bề ngoài tản mát ra sâu kín nhạt yếu hàn quang, một đạo lại một đạo cấm chế hoàn toàn liên tiếp, tạo thành các loại các dạng pháp trận.

- Mạc đạo hữu, chiến hạm này đã hoàn thành, chỉ chờ ngươi xuất ra các loại pháo lắp đặt zô bắn chơi đó.

Phô Tử đại sư ở một bên đắc ý nói.

Tuy chiếc chiến hạm này chủ yếu bộ kiện trên cơ bản đều luyện chế được rồi, hắn vẫn còn là hao tốn đã hơn một năm thời gian, mới hoàn toàn ráp xong.

Mạc Vô Kỵ đi tới trước đài điều khiển chiến hạm, nơi này có ít nhất mười mấy tay cầm, hắn đưa tay lôi một cái kim loại tay cầm, lại không có nửa điểm phản ứng.

Phô Tử đại sư đi tới bên người Mạc Vô Kỵ giải thích:

- Mạc đạo hữu, kim loại tay cầm là một trong thủ đoạn công kích gần của chiến hạm, chỉ là hiện khi chưa có nguồn sinh lực khởi động, loại công kích này thủ đoạn không có cách nào thi triển.

- Chiến hạm này ngoại trừ cự ly xa công kích ra, còn có thủ đoạn công kích gần?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ hỏi, trong lòng đối với chiếc chiến hạm này bộc phát thoả mãn hẳn lên.

Phô Tử đại sư ngạo nghễ nói:

- Đó là tự nhiên, nếu không, chiến đấu gần làm sao bây giờ? Một khi có nguồn sinh lực cung cấp, kéo xuống chiến hạm tay cầm kim loại, chiến hạm hai cánh sẽ mở rộng ra hai đạo Hoành Đao to lớn, chiến hạm có thể đơn giản mang theo Hoành Đao lại đem đối thủ chiến hạm cắt thành hai nửa. Ngoại trừ Hoành Đao cắt kim loại ra, chiến hạm còn có tay cầm tia laser gần, tay cầm sét...

- Vậy chiến hạm này dùng là cái gì nguồn sinh lực?

Mạc Vô Kỵ giọng nói rất là bức thiết.

Phô Tử đại sư nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi nguồn sinh lực, nhãn thần buồn bã nói:

- Dùng là toái linh thạch, hơn nữa còn không phải là một chút toái linh thạch. Ta phỏng chừng vượt qua sông Tiên Hào, ít nhất phải hơn một nghìn vạn toái linh thạch, đây là phỏng chừng bảo thủ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng là trầm xuống, tuy Phô Tử đại sư không có nói rõ, hắn cũng có thể đoán được, toái linh thạch cũng không phải nguồn sinh lực điều kiện tốt nhất cho chiến hạm. Chỉ là bọn hắn bây giờ có thể tìm được cao cấp nhất nguồn sinh lực, cũng chỉ có thể là toái linh thạch.

Thấy Mạc Vô Kỵ trầm mặc không nói, Phô Tử đại sư cũng là bất đắc dĩ. Vậy toái linh thạch đến từ Tiên Giới, căn bản cũng không phải là bởi vì có thể giải quyết. Phải đến Tiên Giới, chỉ có thể qua Tiên Hào. Mà qua Tiên Hào lại yêu cầu toái linh thạch điều khiển chiến hạm, vậy tạo thành một cái tuần hoàn chết.

- Mạc đạo hữu, xe bay của ngươi ta giúp ngươi luyện chế được rồi.

Phô Tử đại sư lấy ra một cái xe bay chỉ lớn bằng bàn tay nhỏ đưa cho Mạc Vô Kỵ, hắn hi vọng Mạc Vô Kỵ đừng bởi vì nhiên liệu vấn đề chán chường, điều đó quan hệ đến hắn vận mạng của mình.

Đây mới thực là đỉnh cấp phi hành pháp bảo, Phô Tử đại sư tại Bán Tiên Vực dừng lại thời gian cũng đủ dài, tham dự chiến hạm luyện chế, lại nghiên cứu ra chiếc nhẫn trữ vật được chứa đựng hắc thạch, tuy rằng hắn còn chưa có tiếp xúc qua tiên khí luyện chế, nhưng hắn luyện chế ra phi hành pháp bảo, đã vượt qua cực phẩm linh khí.

Nắm trong tay xe bay linh khí, Mạc Vô Kỵ lần nữa nhớ lại Thư Âm. Xe bay linh khí tinh xảo không gì sánh được, cùng xe bay Thư Âm trước đây cho hắn gần như là giống y hệt nhau.

Mạc Vô Kỵ yên lặng lại đem xe bay linh khí thu hồi, một hồi lâu mới lên tiếng:

- Phô Tử đại sư, chờ chúng ta gom góp đến toái linh thạch lại lắp đặt hạm pháo.

Trên thuyền hạm pháo lắp đặt rất đơn giản, chỉ là hiện khi chưa có toái linh thạch, coi như là cài đặt hạm pháo, chiếc chiến hạm này cũng

không cách nào khởi động.

- Mạc sư đệ, chiến hạm nếu luyện chế được rồi, liền đặt cái tên sao?.

Lời của Lâu Xuyên Hà lại đem Mạc Vô Kỵ tư tự dẫn trở về.

- Đúng, nếu là qua Tiên Hào chiến hạm, vậy nhất định phải đặt một cái tên, ta ngẫm lại xem...

Mạc Vô Kỵ hơi suy nghĩ một chút, liền tiếp tục nói:

- Chiếc chiến hạm này liền kêu là Độ Tiên Hạm đê.

- Tên này không sai, biểu đạt quyết tâm chúng ta vượt qua Tiên Hào.

Phô Tử đại sư lập tức nói.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lại đem chiến hạm thu hồi, đồng thời vung ra một quả trận kỳ, lại đem hộ trận mở ra, đối với Đồng thị huynh đệ phía ngoài hộ trận kêu lên:

- Hai vị đạo hữu, mời vào chơi.

Tuy rằng chờ thời gian hơi dài, Đồng Thịnh cùng Đồng Dã cũng không thèm để ý. Nhiều năm tại Tử Vong Khoáng Khu tôi luyện, sớm đã để cho bọn họ kiên trì hơn so với người bình thường. Nếu không, hai người cũng sẽ không tùy tùy tiện tiện đang ở ngoài Mạc Vô Kỵ hộ trận ngây ngốc một năm.

- Á đù, ngươi là Phô Tử đại sư?

Đồng Thịnh vừa tiến đến sau đó, liền nhìn Phô Tử đại sư ngạc nhiên hỏi.

Phô Tử đại sư cảm giác Đồng Thịnh cùng Đồng Dã có chút quen thuộc, hắn cũng không biết tên của hai người, thấy hai người còn quen biết hắn, vội vàng ôm quyền nói:

- Chính là Phô Tử, không biết hai vị là?

Đồng Thịnh nhanh chóng nói:

- Chúng ta được Bạc Tần đại sư chỉ điểm, Bạc Tần đại sư đối với ngươi rất là tôn sùng.

- Bạc Tần? Hắn còn sống?

Phô Tử đại sư mắt lộ sắc mặt vui mừng, vội vàng hỏi.

Đồng Thịnh thần sắc ảm đạm xuống tới:

- Bạc Tần đại sư bị Mạnh Thiêm Ngọc đánh bị thương nặng trốn vào Tử Vong Khoáng Khu, huynh đệ chúng ta gặp phải Bạc Tần đại sư, hắn Linh Lạc hoàn toàn bị Vô Sắc Điệt Mộc Hoá.

Phô Tử đại sư thở dài một tiếng, một hồi lâu sau đó mới nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đạo hữu, vị Bạc Tần đạo hữu này chính là trước đây cùng ta cùng nhau luyện chế Độ Tiên Hạm. Hắn bị Mạnh Thiêm Ngọc truy sát, xem ra ta đoán không sai, năm đó người mật báo có Mạnh Thiêm Ngọc ở trong đó.

Nguyên bản Đồng Thịnh cùng Đồng Dã thấy Phô Tử đại sư đã ở trong hộ trận, liền cho rằng đám người kia hắn là dùng Phô Tử đại sư làm chủ. Bây giờ nghe Phô Tử đại sư đối với lời của Mạc Vô Kỵ, hai người mới biết được, đám người kia vẫn là Mạc Vô Kỵ làm chủ.

- A... Thật là nhiều hắc thạch...

Đồng Dã thần niệm đã nhìn thấy hắc thạch mỏ này, nhất thời kinh dị ra. Cũng trong lúc đó Đồng Thịnh cũng nhìn thấy hắc thạch mỏ, càng là khiếp sợ không thôi. Bọn họ biết nhiều hắc thạch như vậy cầm không đi, vẫn như cũ bị lay động.

- Hai vị trốn ở chỗ này, hẳn là đắc tội người nào Bán Tiên Vực sao??

Mạc Vô Kỵ đột nhiên hỏi.

Cũng may Đồng Thịnh cùng Đồng Dã tại Tử Vong Khoáng Khu nhiều năm như vậy, đã gặp to lớn hắc thạch mỏ cũng có thật nhiều, lay động qua đi, rất nhanh thì khôi phục tỉnh táo. Nghe được Mạc Vô Kỵ câu hỏi, Đồng Thịnh than thở:

- Đúng vậy, huynh đệ ta đắc tội Hồng Phủ Cập, tên này còn có một cái biệt hiệu là Phủ Gia...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 424: Lại Về Bán Tiên Vực

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Hai vị đạo hữu ngược lại giống như ta, ta cũng là đắc tội Hồng Phủ Cập, lúc này mới đi tới nơi này.

- Chúng ta đây liên hợp cùng một chỗ, có rồi sáu người, ta tin tưởng rời đi Tử Vong Khoáng Khu cũng có đất sinh tồn.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, Đồng Dã lập tức mừng rỡ nói. Còn có một câu hắn không có nói ra, coi như là không rời đi Tử Vong Khoáng Khu, có hộ trận Mạc Vô Kỵ to lớn như vậy, bọn họ cũng có thể thư thích hơn sinh tồn.

Gia Khí nhìn thoáng qua Đồng Dã, lòng nói người kia thật đúng là trực tiếp.

Mạc Vô Kỵ đồng ý nói:

- Ta cũng nghĩ như vậy, nhiều người lực lượng to lớn. Bất quá ta cũng không dự định tiếp tục ở lại Tử Vong Khoáng Khu, ta chuẩn bị lại đem những thứ này hắc thạch đào lên sau đó đi ngay Bán Tiên Vực, hai vị có dám cùng ta trở về không?

Đồng Thịnh cùng Đồng Dã liếc nhìn nhau, Đồng Thịnh có chút do dự. Thực lực của Hồng Phủ Cập hắn biết rõ, không chỉ như thế, Hồng Phủ Cập còn có thể cùng Nghiễm Thuyên kéo lên quan hệ. Một khi bọn họ tiến vào Bán Tiên Vực bị vây khốn, muốn lại trốn ra sẽ rất khó.

- Đại ca, muốn chết cu cũng phải hướng lên trên, chúng ta tại Tử Vong Khoáng Khu này ngây ngô đủ rồi, mỗi lần đều là lén lén lút lút tìm người đổi một phần Dong Mộc Đan, tiếp tục ở lại cũng chỉ là sống tạm mà thôi. Ta tán thành lời của Mạc đạo hữu, liền đi một chuyến Bán Tiên Vực, Hồng Phủ Cập này có thể làm khó dễ được ta? Mấy năm nay chúng ta cũng không phải ngồi không.

Đồng Dã thấy đại ca do dự, lúc này lớn tiếng nói.

Đồng Thịnh biết Đồng Dã ý tứ, mấy năm nay hai huynh đệ người đang Tử Vong Khoáng Khu cũng tế luyện ra vài loại hỏa hệ pháp thuật cường đại, đây cũng là lá bài tẩy của hai người. Hơn nữa Đồng Dã nói không sai, Tử Vong Khoáng Khu này Vô Sắc Điệt ngược lại không làm gì được bọn họ. Nhưng nơi này duệ mộc khí tức để cho bọn họ thật sự là khó có thể tiếp nhận, chỉ sợ bọn họ không tu luyện, duệ mộc khí tức thẩm thấu cũng càng ngày càng sâu.

- Tốt, huynh đệ chúng ta tựa cùng Mạc huynh đi một chuyến Bán Tiên Vực. Nếu lựa chọn con đường này, hà tất do do dự dự. Năm đó võ đạo chủ chém giết Thiên Tiên phong thái vẫn còn đây, chúng ta coi như là không bằng võ đạo chủ, cũng không đến nổi ngay cả Bán Tiên Vực không dám trở về.

Đồng Thịnh cũng hạ quyết tâm, kiên định nói.

- Tốt, ta tin tưởng hai vị sẽ không thất vọng.

Mạc Vô Kỵ cũng là cao hứng vô cùng, lại chiếm được hai gã quân sĩ đầy đủ sức lực.

Mạc Vô Kỵ nói quân đầy đủ sức lực cũng không phải là đi Bán Tiên Vực chiến đấu quân đầy đủ sức lực, đi Bán Tiên Vực chiến đấu, hắn thật đúng là không lại đem Hồng Phủ Cập để ở trong mắt. Dùng hắn hiện tại thực lực Địa Tiên một tầng, muốn giết Hồng Phủ Cập cũng không trở ngại. Công pháp cùng thần thông của hắn với người khác bất đồng, một khi đạt được cấp độ nhất định, vậy thì không phải là vây công có thể đối

phó. Năm đó hắn tại dưới hàng tỉ tinh không yêu thú vây công, không phải là bình yên vô sự?

Đến lúc đó dù cho Hồng Phủ Cập xoắn xuýt nhiều hơn nữa Địa Tiên cường giả, hắn giết không tha. Tại Bán Tiên Vực sinh tồn, không phải là thực lực vi tôn sao. Dám đối với phó hắn Mạc Vô Kỵ, tùy tiện phóng ngựa lại đây, từ giờ trở đi hắn tuyệt không lui ra phía sau nửa bước.

Mạc Vô Kỵ trong lòng quân đầy đủ sức lực, là Độ Tiên Hạm quân đầy đủ sức lực. Độ Tiên Hạm bởi hắn chủ khống, còn cần mấy người phụ trợ hắn mới được. Đồng thị huynh đệ gia nhập, lực lượng sẽ tăng thêm nữa một tầng. Nếu là Đồng thị huynh đệ do dự không dám trở về nói, Mạc Vô Kỵ sẽ không chút do dự lại đem hai người từ bên trong chiến hạm bỏ đi khỏi danh sách. Coi như là hợp tác, cũng sẽ không lại đem hai người mang vào Độ Tiên Hạm.

- Đáng tiếc hắc thạch nơi này, nếu như võ đạo chủ còn ở đó, nơi này hắc thạch cũng là có thể toàn bộ đào đi.

Đồng Dã cho rằng Mạc Vô Kỵ lập tức muốn đi, có chút không muốn nhìn một chút này hắc thạch mỏ.

Phô Tử đại sư ở một bên giải thích:

- Năm đó võ đạo chủ chém giết qua một người Thiên Tiên cường giả, từ trong tay của hắn thu hoạch một cái nhẫn. Chiếc nhẫn kia cũng là có thể đặt hắc thạch.

Lâu Xuyên Hà cười ha ha một tiếng:

- Hai vị không cần phải lo lắng, chúng ta cũng có nhẫn đựng hắc thạch. Hai cái nhẫn này đều là do Phô Tử đại sư luyện chế.

Đồng Thịnh nghe nói như thế, nhất thời mừng rỡ lập tức nói:

- Bạc Tần đại sư quả nhiên không có nói sai, Phô Tử đại sư cư nhiên luyện chế ra tới rồi tồn trữ hắc thạch nhẫn. Loại này luyện khí thủ đoạn,

tuyệt không so với Tiên khí sư kém. Huynh đệ chúng ta mấy năm nay cũng đào một phần hắc thạch gửi tại một chỗ, còn muốn mượn nhẫn của đại sư mang đi số hắc thạch này...

Nhiều năm như vậy tại Tử Vong Khoáng Khu, cộng thêm Đồng Thịnh huynh đệ có thể tra xét đến đất đen ba trượng tả hữu hắc thạch mỏ, hai người cũng tích lũy hơn mười vạn hắc thạch.

Hắc thạch tại đây đất đen bên trong gửi, dù cho Đồng thị huynh đệ bố trí pháp trận, thời gian dài xuống tới, cũng sẽ trôi đi bộ phận.

Phô Tử đại sư không trả lời, mà là lại đem ánh mắt nhìn về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không hề nghĩ ngợi liền nói:

- Gia Khí đạo hữu, ngươi cầm một cái nhẫn cho Đồng Thịnh đạo hữu, để cho hắn đi lấy hắc thạch, chúng ta lại đem nơi này hắc thạch mỏ toàn bộ đào hết, sau đó trở về Bán Tiên Vực.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, Đồng huynh đệ trong lòng rất là kính phục. Đây quả nhiên là một người hào sảng, một nhẫn có thể chứa hắc thạch tùy tùy tiện tiện liền cho hắn mượn, thậm chí không hỏi hắn lúc nào trở về, có phải là huynh đệ hai người cùng đi hay không.

Mạc Vô Kỵ rộng lượng, Đồng Thịnh tự nhiên sẽ không keo kiệt, hắn cũng không có để cho đệ đệ Đồng Dã cùng đi, tại dặn dò Đồng Dã ở chỗ này hỗ trợ đào hắc thạch sau đó, đơn độc rời đi hộ trận đi lấy hắc thạch.

...

Chỉ là qua hai ngày, Đồng Thịnh liền lần nữa về tới hộ trận, đồng thời rất tín nhiệm lại đem nhẫn giao cho Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ thần niệm quét một cái, Đồng Thịnh mang tới hắc thạch khoảng chừng có hơn mười vạn một chút. Nếu là dứt bỏ Mạc Vô Kỵ cái này thật lớn hắc thạch

mỏ, số này lượng coi như là tại Bán Tiên Vực cũng là một cái chữ số cực kỳ khổng lồ.

...

Sáu người toàn lực đào hắc thạch, hiệu quả tuyệt đối không phải là tăng lên bốn người đơn giản như vậy. Hắc thạch địa phương khó nhất đào là khôi phục năng lực rất mạnh, có đôi khi đào đi xuống một thước, còn không có chờ xẻng tiếp theo hạ xuống, đã khôi phục hai thốn.

Hiện tại có rồi sáu người hợp lực đào hắc thạch, phiến hắc thạch mỏ này rất nhanh thì bị tan rã, chỉ hơn nửa tháng thời gian. Tảng lớn hắc thạch mỏ liền biến mất.

Cộng thêm Lâu Xuyên Hà cùng Gia Khí trước đào hắc thạch, lần này tổng cộng thu hoạch sắp tới hơn một trăm ba mươi vạn tấm hắc thạch. Những thứ này hắc thạch Đồng thị huynh đệ minh xác biểu thị không muốn, dù sao bọn họ tới nơi này thời điểm, hắc thạch đã bị đào ra trăm vạn tấm. Đối với bọn họ mà nói, chỉ cần Mạc Vô Kỵ có thể giúp đưa bọn họ hắc thạch mang đi là được.

- Có thể trở về Bán Tiên Vực.

Mạc Vô Kỵ vung tay lên lại đem hầm mỏ thật lớn không có hắc thạch trực tiếp lau sạch.

Nửa tháng thời gian, tu vi trên từ Địa tiên một tầng hoàn toàn vững chắc xuống.

...

Mấy ngày sau.

Một con thuyền phi thuyền tầm thường dừng ở bên ngoài Bán Tiên Vực, không ai lưu ý chiếc phi thuyền này, phi thuyền như vậy thực sự nhiều lắm.

Rất nhiều tu sĩ đi gần một chút hắc thạch khu vực khai thác mỏ đào hắc thạch, cũng sẽ không cưỡi Bán Tiên Vực phi thuyền, mà là cưỡi bản thân phi hành pháp bảo.

Nhưng người trên chiếc phi thuyền này xuống rất nhanh thì bị nhận ra.

- Là cái kia nhân vật mới Mạc Vô Kỵ mấy năm trước?

Một người tu sĩ mới vừa đi ra Bán Tiên Vực lúc này liền kinh thanh nói.

Mạc Vô Kỵ cũng không nổi danh, nhưng hắn việc làm quá nổi danh. Nghe nói hắn tinh thông một phần pháp trận, lại dám phá vỡ động phủ Bán Tiên Vực bên trong một người tu sĩ bế quan, lại đem tên tu sĩ này đánh bị thương nặng, sau đó đoạt đi rồi tất cả mọi thứ của tên tu sĩ này.

Chuyện này chọc giận Bán Tiên Vực cường giả Phủ Gia, Phủ Gia tại toàn bộ Bán Tiên Vực phát sinh thông cáo, phát lệnh truy nã Mạc Vô Kỵ.

Vô luận là ai, chỉ cần có thể tìm được Mạc Vô Kỵ tung tích, liền có thể thưởng ba trăm toái linh thạch.

Ba trăm toái linh thạch a, này cần bao nhiêu hắc thạch mới có thể đổi được? Coi như là giao dịch chợ đen, cũng chí ít yêu cầu hai mươi tấm hắc thạch.

Hiển nhiên nhận ra Mạc Vô Kỵ không phải là một cái tu sĩ, trong thời gian ngắn, xung quanh Mạc Vô Kỵ sáu người liền vây đầy tu sĩ. Bất quá lại cũng không có tu sĩ động thủ, ba trăm toái linh thạch mặc dù nhiều, còn không đến mức để cho người ta vì Phủ Gia bán mạng.

tu sĩ Có thể đi vào Bán Tiên Vực, chẳng ai ngu cả? Cái gì Mạc Vô Kỵ phá hư động phủ tu sĩ khác, vọt vào cướp đoạt tu sĩ khác. Này rất rõ ràng chính là Phủ Gia tìm kiếm một cái lấy cớ, nguyên nhân chính là cái này Mạc Vô Kỵ đắc tội Phủ Gia.

Một tu sĩ cả Phủ Gia đều dám đắc tội, có thể là người yếu? Người nào sẽ vì một điểm toái linh thạch đi cùng hắn liều mạng? Huống chi người ta là sáu người, nếu có dũng khí trở về, đó chính là người đại biểu không sợ Phủ Gia.

- Lang Hạo đạo hữu, trở về cùng Phùng môn chủ nói một chút, ta có chuyện yêu cầu hắn hỗ trợ, đến lúc đó ta đi bái phỏng một cái Phùng môn chủ.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý đông đảo tu sĩ vây xem, mà là đối với Lang Hạo trong đám người cười tủm tỉm ôm quyền nói một câu.

Hắn cần toái linh thạch nhiều lắm, đợi lát nữa chẳng những phải đi bái phỏng Phùng môn chủ, chính là còn lại các minh chủ của tổ chức hắn cũng sẽ đi bái phỏng một cái.

Lang Hạo im lặng lắc đầu, không trả lời lời của Mạc Vô Kỵ. Không muốn nói Mạc Vô Kỵ một người như vậy tiên tu sĩ, coi như là Gia Khí, đối mặt Hồng Phủ Cập lúc này, Trường Sinh Môn cũng sẽ trực tiếp bỏ qua.

- Chỉ sợ ngươi không có cơ hội đó, ta Hồng Phủ Cập ngày hôm nay nếu để cho ngươi đi nữa, ta cũng không cần ở lại Bán Tiên Vực.

Một cái thanh âm lạnh lùng theo liền nói. Phủ Gia gương mặt sát khí, đang từ bên trong Bán Tiên Vực đi ra. Hắn sở dĩ không có cho ra bao nhiêu tưởng thưởng bắt được Mạc Vô có, chính là biết 1 cái tu sĩ muốn bắt được Mạc Vô Kỵ rất khó, hắn sợ rút dây động rừng.

Ở phía sau hắn có ít nhất hơn mười người. Mạc Vô Kỵ quen biết ngoại trừ Hi Sát bị hắn dùng Thiên Cơ Côn đinh trên mặt đất ra, còn có cái kia cầm bàn tính trung niên tu sĩ cùng người kia thanh tú nữ tử. Còn lại hơn mười người, Mạc Vô Kỵ là một cái cũng không nhận ra.

Hồng Phủ Cập kỳ thực rốt cuộc một người anh tuấn, đáng tiếc là đôi mắt tam giác quá mức dễ thấy được, trực tiếp phá hủy tướng mạo của

hắn.

- Hồng Phủ Cập, mạnh miệng sẽ đem ngươi mắc quai à nha. Ngày hôm nay chẳng những Mạc đạo hữu muốn giáo huấn ngươi, Đồng thị huynh đệ ta cũng phải tìm ngươi thu một phần nợ cũ.

Đồng Dã đi lên một bước, giọng nói khinh thường nói.

- Á đù...

Hồng Phủ Cập chú ý lực vẫn tại trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ lưu lại cho hắn sỉ nhục, hắn mỗi thời mỗi khắc đều sẽ không quên. Cho nên hắn căn bản là lười đi bận tâm người bên cạnh Mạc Vô Kỵ, hiện tại Đồng Dã nói chuyện, mới đưa sự chú ý của hắn hấp dẫn lại đây.

Sau một lát, hắn liền nhận ra được, lập tức cười ha ha một tiếng:

- Vận khí tới rồi, quả nhiên cái gì cũng không đỡ nổi. Khổ Á, ngươi đi nói cho Mạnh minh chủ. Liền nói hai vị này năm đó từ trong tay hắn cứu đi Bạc Tần chẳng những không có chết ở Tử Vong Khoáng Khu, hơn nữa đã trở về.

- Dạ.

Thanh tú nữ tử bên người Hồng Phủ Cập lên tiếng sau đó, cấp tốc rút đi.

- Các vị bằng hữu nhường ra một chút, ngày hôm nay ta Hồng Phủ Cập muốn nợ máu trả máu.

Phủ Gia đang khi nói chuyện là một bước bước ra, rơi vào đối diện Mạc Vô Kỵ.

Đồng thời phía sau hắn hơn mười Địa Tiên cường giả, lại đem sáu người Mạc Vô Kỵ vây vào giữa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 425: Nhân Vật Mới Cường Đại

Phủ Gia đưa tay lấy ra Cự Phủ phía sau lạnh lùng nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn đang chờ Mạc Vô Kỵ cầu xin tha thứ. Tại Mạc Vô Kỵ cầu xin tha thứ hoặc là tìm mượn cớ đồng thời, hắn sẽ động thủ. Lần này để cho hắn cảm thấy thể xác và tinh thần sung sướng, có một loại khoái cảm như phun ra phiền muộn. Đương nhiên vô luận Mạc Vô Kỵ nói ba hoa chích choè cái gì, hắn cũng chỉ sẽ xem như đánh rắm.

Để cho Phủ Gia không có nghĩ tới là, Mạc Vô Kỵ cả nửa cái chữ nói nhảm cũng không có, Thiên Cơ Côn biến ảo thành côn ảnh khắp bầu trời, theo ddos dày đặc Lôi Kiếm bị hắn tế xuất.

Mạc Vô Kỵ vừa động thủ, Đồng thị huynh đệ cùng Lâu Xuyên Hà lập tức liền động thủ. Đồng thị huynh đệ mang theo hai nhánh Hỏa Long màu đỏ sậm, trực tiếp bao hướng về phía hai gã cường giả tới gần hai người. Lâu Xuyên Hà kiếm khí cuốn về phía trung niên nam tử cầm bàn tính, mà Phô Tử đại sư cùng Gia Khí lại cũng không có động thủ, mà là một trái một phải đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ, đồng thời nhìn chằm chằm Phủ Gia.

Đây là phương thức chiến đấu mà sáu người trước khi tới nơi này, sớm dự định rồi. Mạc Vô Kỵ thẳng thắn nói cho mọi người, hắn có pháp kỹ khắp bầu trời Lôi Kiếm. Đồng thị huynh đệ tâm hoả pháp kỹ rất mạnh, có thể đơn độc đi ra tác chiến, Lâu Xuyên Hà chỉ cần ngăn trở trung niên nam tử cầm bàn tính.

Theo Mạc Vô Kỵ, người trung niên này nam tử theo sát Phủ Gia, nhất định có chút bản lĩnh, cho nên yêu cầu Lâu Xuyên Hà chế trụ hắn. Về phần Phô Tử đại sư cùng Gia Khí, ngoại trừ giúp Mạc Vô Kỵ ngăn trở

một phần công kích ra, chính là chú ý Phủ Gia đánh lén Mạc Vô Kỵ, hai người cũng không cần tiến công.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Khắp bầu trời giông tố, không, hắn là khắp bầu trời Lôi Kiếm hạ xuống.

Mạc Vô Kỵ lại đem Mạn Thiên Lôi Vũ cùng Lôi Kiếm pháp kỹ hợp hai làm một, rơi xuống không còn là lôi hồ nữa, mà là Lôi Kiếm.

Lôi hồ thương tổn vốn là giống như là tu sĩ độ kiếp, có thể nói ngoài lôi hệ Linh Căn tu sĩ, đại đa số tu luyện giả, sợ nhất chính là sét đánh. Tu đạo đích thật là truy cầu Thiên Đạo, nhưng tu đạo cùng Thiên Đạo lại đi ngược lại, làm ra chuyện vi phạm thiên đạo, tự nhiên sẽ đã bị thiên đạo lôi phạt. Cũng chính vì vậy, rất nhiều người tu đạo, tại thời điểm độ kiếp hôi phi yên diệt.

Vốn lôi hồ đối với tu luyện giả thương tổn liền lớn hơn so với bình thường tổn thương, lại đem lôi hồ đổi thành Lôi Kiếm, cái loại này thương tổn càng là lên cao gấp bội.

Mạc Vô Kỵ tự nghĩ ra không chỉ có riêng là công pháp, mà là mở ra cách tu đạo khác. Hắn mở ra cách tu đạo cùng lôi không phân biệt, thậm chí tại thời điểm hắn còn chưa có bắt đầu tu đạo, đã phải tiếp nhận sét đánh.

Theo tu vi của hắn càng ngày càng mạnh, pháp thuật sét đánh cũng là càng ngày càng mạnh, lúc này lại đem Mạn Thiên Lôi Vũ biến thành Lôi Kiếm, dĩ nhiên dùng lực một người lại đem hơn mười người xung quanh vây ở trong đó.

Sét đánh nổ vang không dứt, tu sĩ vây quanh Mạc Vô Kỵ không ngừng tế xuất pháp bảo ngăn cản khắp bầu trời sét đánh, ngoại trừ số rất ít tu sĩ còn có năng lực đối với Mạc Vô Kỵ tình cờ xuất thủ, đại bộ phận đám người vây quanh Mạc Vô Kỵ đã phải tự vệ.

- Bành! Ca!

Các loại nguyên lực cùng pháp bảo va chạm bạo liệt chi âm tại bên ngoài Bán Tiên Vực nổ tung, tu sĩ vây xem càng là vội vàng lui về phía sau. Loại tràng diện chiến đấu này, không cẩn thận cũng sẽ bị cuốn vào.

Thấy Mạc Vô Kỵ thậm chí ngay cả nói đều lười nói, trực tiếp động thủ, Phủ Gia càng là tức giận giận sôi lên. Cự Phủ trên không trung hóa ra một đạo dài chừng mười trượng búa mang, bổ về phía Mạc Vô Kỵ.

- PHỐC! PHỐC!

Tuyệt đại đa số Lôi Kiếm bị ngăn trở, nhưng vẫn như cũ có hơn mười đạo Lôi Kiếm đi qua thân thể vài tên tu sĩ. Vài tên tu sĩ này đã lâu không thực chiến, tức thì bị Lôi Kiếm này trực tiếp đóng đinh ở trên mặt đất.

Hơn thế đồng thời, Đồng thị huynh đệ hai nhánh Hỏa Long lại đem hai tên tu sĩ gần nhất bao lấy lôi vào bọn họ không gian phạm vi.

Hi Sát gầy gò sớm đã chờ Phủ Gia hạ lệnh, hắn đồng dạng thật không ngờ Mạc Vô Kỵ sẽ động thủ trước. Lập tức hắn liền phát hiện Mạc Vô Kỵ khắp bầu trời côn ảnh cũng không phải nhằm vào người khác, mà là nhằm vào một mình hắn. Đối với người khác, Mạc Vô Kỵ chỉ dùng Lôi Kiếm pháp thuật.

- Rầm rầm rầm rầm!

đao mỏng trong tay Hi Sát đột ngột thay đổi độ rộng, liên tiếp biến ảo thành vô số đạo đao ảnh. Những thứ này đao ảnh cũng xác thực chặn Mạc Vô Kỵ khắp bầu trời côn ảnh, thế nhưng côn ảnh đều là giả. Khi hắn cùng lần trước như nhau cảm thụ được tử vong uy hiếp thời điểm, Thiên Cơ Côn lại một lần nữa xuyên qua sau đít hắn, đem hắn đóng đinh ở trên mặt đất.

Giờ khắc này, hắn tâm như tro nguội. Trước hắn vẫn cho là Mạc Vô Kỵ là đánh lén hắn đắc thủ, chính diện tranh đấu, dùng thực lực của hắn

coi như là không bằng Mạc Vô Kỵ, cũng sẽ không chênh lệch nhiều lắm.

Hiện tại hắn mới hiểu được, cùng Mạc Vô Kỵ so sánh, hắn cả một đầu ngón tay đều không so được với người ta. Hơn nữa người ta còn là xem trọng hắn, Thiên Cơ Côn này chuyên môn để thông một mình hắn.

Trên thực tế Hi Sát thật đúng là không nhìn lầm, Mạc Vô Kỵ đích thật là xem trọng Hi Sát. Hắn cho rằng tên gia hỏa có thể ở bên người Phủ Gia, thì có sở trường của mình.

Ví dụ như trung niên tu sĩ dùng bàn tính, còn có Hi Sát trong tay một cây tiểu đao, cùng với cái kia thanh tú nữ nhân không nói chuyện. Vốn dựa theo Mạc Vô Kỵ ý nghĩ là hắn Thiên Cơ Côn đồng thời đối phó Hi Sát cùng nữ nhân kia, hiện tại nữ nhân kia rời đi, hắn Thiên Cơ Côn đơn độc đối phó Hi Sát, quả thực chính là nháy mắt giết.

Búa mang đánh về phía Mạc Vô Kỵ hắn nhìn liền đều lười nhìn, hắn tin tưởng Phô Tử đại sư cùng Gia Khí sẽ giúp hắn giải quyết buồn phiền ở sau. Quả nhiên như Mạc Vô Kỵ đoán bình thường giống nhau, Phô Tử đại sư cùng Gia Khí giúp Mạc Vô Kỵ chặn Phủ Gia công kích.

Mạc Vô Kỵ không ngừng tế xuất thủ quyết, khắp bầu trời mưa Lôi Kiếm duy trì liên tục hạ xuống, không ngừng có tu sĩ bị đập giết.

Đang khi Mạc Vô Kỵ dự định lại đem bàn tính cũng cuốn vào Lôi Kiếm bên trong thì, hắn thấy Lâu Xuyên Hà thân thể nhoáng lên, nguyên bản thân thể đạp ở giữa không trung trực tiếp lao xuống tới.

Mạc Vô Kỵ trong lòng kinh hãi, trong hư không bởi vài cái tính châu huyễn hóa thành một đạo màu xám tro châu kiếm, trực tiếp đâm về phía mi tâm Lâu Xuyên Hà. Mạc Vô Kỵ lại cũng không kịp đoái hoài tiếp tục ầm xuống Lôi Kiếm, thậm chí ngay cả Thiên Cơ Côn cũng không kịp lấy ra, phất tay chính là một đạo không gian trói buộc.

Không gian trói buộc để cho châu kiếm này nhất thời chậm lại một cái, lần này đối với Mạc Vô Kỵ vậy là đủ rồi, hắn giơ tay lên liền đem

Lâu Xuyên Hà kéo sang một bên theo đó chính là hư không một bước bước ra, sau đó một quyền đánh xuống.

Hắn biết tên gia hỏa gọi là bàn tính rất lợi hại cho nên mới để cho Lâu Xuyên Hà đối phó, không có nghĩ tới tên này cư nhiên lợi hại đến trình độ như vậy. Lâu Xuyên Hà mới vừa cùng đối thủ giao phong, cũng thiếu chút nữa bị giết chết.

Bàn tính nhìn thấy châu kiếm của mình nhất thời chậm lại một cái, lập tức liền biết không tốt. Lúc này pháp thuật của hắn thành hình, muốn tại trong nháy mắt thay đổi thủ đoạn lại không còn kịp rồi. Khi hắn thấy Mạc Vô Kỵ một bước bước ra thời điểm, càng là biết không hay.

Mạc Vô Kỵ bản lĩnh bao lớn hắn không là phi thường rõ ràng, có một chút hắn hiểu rõ, Mạc Vô Kỵ một bước liền có thể thuấn di một cái không gian. Hiện tại Mạc Vô Kỵ một bước bước ra, vậy ý vị như thế nào?

Bàn tính kinh nghiệm chiến trận, không chút suy nghĩ lúc này điên cuồng rút đi.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ rơi vào vị trí bên cạnh bàn tính, một quyền kia lại đem bàn tính bóng dáng oanh tứ phân ngũ liệt.

Xa xa bàn tính thấy một màn này trong lòng thầm nghĩ mà sợ, nếu là hắn chậm một chút, Mạc Vô Kỵ một quyền này liền sẽ trực tiếp lại đem thân thể hắn đánh thành mảnh vụn. Trong lòng hắn thầm than, người bên cạnh Phủ Gia tuy rằng không ít, cường giả thật sự là quá ít.

- Rầm rầm ầm!

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có đuổi giết hắn, lại là vô tận Lôi Kiếm hạ xuống.

- Dừng tay!

Một thanh âm truyền đến, theo đó một đạo lệ mang bắn về phía Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ tay vừa chuyển, một đạo lệ này mang ở trên hư không bên trong biến mất.

Mạc Vô Kỵ biết cường giả tới rồi, bất quá mục đích của hắn đã đạt được, thân hình hắn vừa chuyển, liền muốn đối với Phủ Gia tiếp tục động thủ.

Tuy Phủ Gia đơn độc đối phó hai người Phô Tử đại sư cùng Gia Khí, là chiếm hết thượng phong. Hắn cũng chỉ có thể ngăn chặn Phô Tử đại sư cùng Gia Khí, muốn hoàn toàn giết chết hai người, trong khoảng thời gian ngắn căn bản cũng không khả năng.

Tại Mạc Vô Kỵ thân hình xoay lại đồng thời, hắn không chút suy nghĩ, cấp thiết lui về phía sau.

Vừa rồi hắn tuy rằng bị Phô Tử đại sư cùng Gia Khí ngăn cản, không cách nào xuống tay với Mạc Vô Kỵ, ánh mắt hắn lại không mù. Thực lực của Mạc Vô Kỵ, hắn nhìn rõ ràng, hơn nữa người ta không sợ đàn đấu.

Ngắn ngủi chiến đấu ngừng lại, tu sĩ xung quanh vây xem cũng là càng ngày càng nhiều, bất quá lúc này hiện trường một mảnh tĩnh lặng. Mạc Vô Kỵ biểu hiện ra cường hãn năng lực chiến đấu, để cho tất cả mọi người là âm thầm kinh hãi.

Phủ Gia người bao gồm chính hắn tổng cộng có mười bảy người, mà bị vây quanh Mạc Vô Kỵ bên này mới sáu người.

Hiện tại ngắn ngủi chiến đấu kết thúc, ngoại trừ Phủ Gia và bàn tính, còn lại mười lăm người đã chết mười cái, còn có một tên gia hỏa cực kỳ nổi danh bị Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn đóng đinh trên mặt đất. Còn sống bốn người hầu như người người mang trọng thương, dù cho chiến đấu kết thúc, ánh mắt bốn gã tu sĩ trọng thương cũng là tràn đầy kinh hoàng.

Trận chiến đấu này mọi người thấy rõ, Mạc Vô Kỵ một người liền giết tám người, tám người này đều không ngoại lệ chết bởi Lôi Kiếm,

người còn lại bị thương nặng cũng đều là Mạc Vô Kỵ làm. Mà dưới đất bị khống chế cái kia Hi Sát, cũng là Mạc Vô Kỵ làm.

Phủ Gia bị hai người bên người Mạc Vô Kỵ ngăn cản, đối với Mạc Vô Kỵ không có bất kỳ uy hiếp nào. Hai tên tu sĩ thi triển hỏa diễm, đồng dạng giết chết hai người.

Mạc Vô Kỵ bên này, ngoại trừ một người thụ thương ra, mấy người còn lại bình yên vô sự. Có thể nói, nếu mà không phải là đạo chủ đột nhiên lại đây, Phủ Gia ngày hôm nay phải toàn quân bị diệt.

Không ai không rúng động, Mạc Vô Kỵ Lôi Kiếm quả thực chính là tu sĩ khắc tinh. Một khi bị đánh thương nặng, ngay cả Nguyên Thần cũng rất khó chạy trốn. Mọi người suy đoán Mạc Vô Kỵ hắn là lôi hệ tu sĩ, còn là một cái lôi hệ tu sĩ cường giả xa mạnh hơn bình thường.

Phủ Gia nhìn mấy người bên người còn sống, còn có Hi Sát trên mặt đất bị khống chế, môi run nhè nhẹ. Hắn biết Mạc Vô Kỵ không kém, cũng thật không ngờ Mạc Vô Kỵ cường đại đến loại tình trạng này, tên này thực sự là một cái nhân vật mới mới đến Bán Tiên Vực mấy năm.

Hắn lúc này trong lòng có chút hối hận, hắn hắn là nghe Khổ Á nói, nhưng mà không thể hối hận nữa.

Chẳng những là Phủ Gia cùng Bán Tiên Vực tu sĩ, chính là Phô Tử đại sư cùng Đồng thị huynh đệ cũng cũng là lay động không dứt. Bọn họ biết Mạc Vô Kỵ năng lực chiến đấu rất mạnh, đâu có thể nghĩ đến Mạc Vô Kỵ sẽ mạnh đến nháy mắt giết Địa Tiên hậu kỳ tình cảnh.

Đồng thị huynh đệ nhìn nhau, trong lòng có chút nghĩ mà sợ. Hai người bọn họ sở dĩ dám ở ngoài Mạc Vô Kỵ hộ trận bố trí pháp trận, chờ Mạc Vô Kỵ xuất quan. Cũng là bởi vì hai người tin tưởng, dù cho Mạc Vô Kỵ không muốn cùng bọn họ kết giao, bọn họ cũng không cần lo lắng quá mức. Bây giờ nghĩ lại, nếu mà Mạc Vô Kỵ muốn giết bọn hắn, dường như cũng không phải chuyện quá khó khăn.

- Xin hỏi bằng hữu là Mạc Vô Kỵ đạo hữu?

Một người nho sĩ ăn mặc quần xì tu sĩ liền ôm quyền nói với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ suy đoán tên này hẳn là Bán Tiên Vực đạo chủ Nghiễm Thuyên, vừa rồi chính là tên này xuất thủ cứu mấy con cá lọt lưới còn sót lại, bằng không dùng hẳn Lôi Kiếm, hiện tại sống sót hẳn là chỉ có hai người Phủ Gia cùng bàn tính.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 426: Ta Không Có Đọc Sách

- Ngươi là người phương nào?

Mạc Vô Kỵ giọng nói có chút hàn ý, coi như là biết đối phương là Bán Tiên Vực đạo chủ, hắn cũng không sợ.

Tên này tu vi so với hắn mạnh hơn một phần, mạnh hơn nữa cũng là giống như hắn, ở vào cùng cấp độ, đều là Địa Tiên cảnh giới. Làm một tổ sư không có Linh Căn, mở ra thủ đoạn tu luyện mạch lạc, nếu là hắn sợ hãi tu sĩ đồng nhất cảnh giới, vậy hắn cái tổ sư này cũng quá yếu. Mạch lạc tu luyện nhất mạch, cũng không cần truyền thừa tiếp.

- Ta là Nghiễm Thuyên, hiện là đạo chủ Bán Tiên Vực. Hai vị này là Cầu Tiên Minh minh chủ Mạnh Thiêm Ngọc, cùng với Đại mạc minh minh chủ Tiền Nguyệt

Nghiễm Thuyên giọng nói rất là bằng phẳng, cũng không có thứ nhất là chất vấn Mạc Vô Kỵ động thủ sát nhân, trái lại hướng Mạc Vô Kỵ giới thiệu hai người bên cạnh hắn.

Mạc Vô Kỵ đem ánh mắt rơi vào trên người Mạnh Thiêm Ngọc, Đồng thị huynh đệ sở dĩ không dám tới Bán Tiên Vực, ngoại trừ đắc tội Phủ Gia ra, còn có chính là đắc tội người kia. Hơn nữa Lâu Xuyên Hà sư huynh cũng là bị tên gia hỏa Mộc Hoá Linh Lạc, nếu không phải hắn, Lâu Xuyên Hà sư huynh thiếu chút nữa bỏ mạng ở Bán Tiên Vực.

Tên này có thể lợi dụng duệ mộc khí tức, thậm chí ngưng luyện bản thân pháp thuật thần thông, rất là lợi hại.

Mạnh Thiêm Ngọc sắc mặt đờ đẫn, nhưng ánh mắt của hắn lại chớp động lệ mang, thỉnh thoảng từ trên người Lâu Xuyên Hà cùng Đồng thị huynh đệ đảo qua đi.

- Thì ra là Nghiễm đạo chủ, không sai, ta chính là Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cũng là liền ôm quyền nói.

Mặc dù hắn Địa Tiên một tầng, có thể nháy mắt giết cùng giai, muốn nghiền ép cái này đạo chủ, hắn còn kém một chút. Đương nhiên, Mạc Vô Kỵ có dũng khí trở về, hắn cũng tin tưởng đối phương không có khả năng nghiền ép hắn.

- Mạc đạo hữu thần công kinh người, chuyện này đi qua ta cũng biết. Hồng đạo hữu thứ nhất là lại đem Mạc đạo hữu bao vây, ở đây xác thực thiếu sót. Ta Bán Tiên Vực người người bình đẳng, hồng đạo hữu làm như vậy làm tức giận Mạc đạo hữu xuất thủ, coi như là có nguyên nhân có quả. Nể tình ta, cũng vì Bán Tiên Vực chung sống hoà bình, Mạc đạo hữu hãy dừng tay làm sao?

Nghiễm Thuyên giọng nói càng là hòa hoãn.

Mạc Vô Kỵ đối với Nghiễm Thuyên này ngược lại vài phần kính trọng, hắn cho rằng Nghiễm Thuyên cùng Mạnh Thiêm Ngọc vừa đến, sẽ chỉ là bắt hắn đối với Phủ Gia chịu nhận lỗi, sau đó mượn cơ hội động thủ với hắn. Trên thực tế hắn sớm đã chuẩn bị xong, một khi Nghiễm Thuyên cùng Mạnh Thiêm Ngọc động thủ, hắn sẽ toàn lực tế xuất Mạn Thiên Lôi Kiếm, ở chỗ này giết một cái máu chảy thành sông, sau đó mượn cơ hội giết chết Mạnh Thiêm Ngọc.

Không nghĩ tới Nghiễm Thuyên thứ nhất đã dùng thái độ dàn xếp ổn thoả, cũng không có mượn cơ hội phát tác. Không biết tên này là nghĩ như thế nào, muốn nói Nghiễm Thuyên sợ hắn Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không tin tưởng. Nghiễm Thuyên làm đạo chủ Bán Tiên Vực, dù cho hắn lại đem Phủ Gia giết, đối phương cũng sẽ không e ngại

hắn. Phải biết rằng tên này cả Vũ U đạo chủ trước đây cũng dám đấu, hơn nữa còn lại đem Vũ U chơi chết.

Duy nhất khả năng, đó chính là Nghiễm Thuyên là lợi dụng chính bản thân tiêu diệt Phủ Gia, sau đó ở chỗ này hướng đông đảo tu sĩ biểu đạt ra ý nghĩa hắn làm một đạo chủ tồn tại.

Phủ Gia trong lòng trầm xuống, hắn biết mình đã bị Nghiễm Thuyên đá văng. Không có giá trị lợi dụng, hắn Hồng Phủ Cập cái gì đều không phải.

Nghiễm Thuyên sở dĩ bây giờ nói dừng tay, không phải là muốn bảo vệ hắn Hồng Phủ Cập mạng nhỏ, mà là muốn tại Bán Tiên Vực dựng đứng lên bản thân uy vọng. Dù sao cũng đã biết bên mình chết nhiều hơn nữa, cũng cùng Nghiễm Thuyên không có nửa điểm quan hệ.

- Nghiễm đạo chủ nếu nói ra lời tay, vậy ta tự nhiên là không có ý kiến.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

Tại Nghiễm Thuyên mặt ngoài ấm áp khuyên, hắn biết nếu mà nếu không dừng tay, hắn gặp phải đúng là đông đảo cường giả liên thủ công kích. Hắn đích xác rất muốn giết Phủ Gia, bất quá bây giờ không thích hợp. Phủ Gia trải qua một trận này, nhất định là nguyên khí đại thương, thậm chí ngay cả hắc thạch giao dịch ngầm đều làm không lên nổi. Hắn muốn giết Phủ Gia tùy thời đều có thể, đến lúc đó Nghiễm Thuyên tuyệt đối sẽ không đứng ra nói nhảm nửa chữ.

Về phần Mạnh Thiêm Ngọc, Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ có thể hay không hiện tại động thủ. Nếu mà hắn động thủ, Nghiễm Thuyên sẽ có phản ứng như thế nào.

Đối với Cầu Tiên Minh đông đảo hội viên, Mạc Vô Kỵ ngược lại cũng không thèm để ý. Những thứ này hội viên tại Cầu Tiên Minh, cũng bất quá là vì cầu sinh tồn mà thôi, cũng không có bao nhiêu trung tâm.

Đến lúc đó mười người, có một cái có thể đứng ra giúp Mạnh Thiêm Ngọc đã rất tốt.

Đương nhiên còn có một cái càng trọng yếu hơn, Mạc Vô Kỵ còn muốn cùng Nghiễm Thuyên và Đông minh chủ trao đổi Toái Linh Thạch. Một khi ở chỗ này đại sát một lần, hắn rất khó tìm đến cách giao dịch Toái Linh Thạch, càng có khả năng rước lấy cường giả bờ bên kia Tiên Hào.

- Mang theo Hi Sát, chúng ta đi.

Phủ Gia mạnh mẽ lại đem một ngụm tức giận nuốt xuống nói.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, còn muốn mang theo Hi Sát? Hắn đưa tay, Thiên Cơ Côn từ trên người Hi Sát bay ra, rơi vào lòng bàn tay của hắn. Mà ở Thiên Cơ Côn bay ra đồng thời, Hi Sát triệt để khí tuyệt.

Nhìn Hi Sát trên mặt đất chết đi, Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Lần đầu tiên ta buông tha ngươi cũng đã nói, đừng có lần sau.

Phủ Gia song quyền nắm chặt, lửa giận trong lòng đang điên cuồng thiêu đốt, đáng tiếc hắn không dám động thủ. Hắn biết Mạc Vô Kỵ là đang tìm cơ hội để cho hắn động thủ.

Không có người nói chuyện, tất cả mọi người đang nhìn Phủ Gia, muốn biết Phủ Gia làm như thế nào.

- Phủ Gia, chúng ta nên đi trước đã.

Khổ Á chạy tới cũng biết, nàng đã xem thường Mạc Vô Kỵ.

Hít một hơi thật sâu, Phủ Gia xoay người liền muốn ly khai, hắn vẫn còn là đè xuống nội tâm hỏa diễm.

- Hồng Phủ Cập, cứ như vậy đi sao?

Mạc Vô Kỵ thanh âm nhàn nhạt truyền đến.

Phủ Gia bỗng xoay người, lớn tiếng quát lên:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi giết ta 11 người, còn muốn zề?

Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái ngọc giản, bình tĩnh nói:

- Không có gì, chỉ là ngươi nợ ta Toái Linh Thạch, có muốn trả hay không? Phải biết rằng trước đây ta thế nhưng là trước cho ngươi hắc thạch, chưa có lấy Toái Linh Thạch nè.

Phủ Gia sửng sốt, lúc này hắn mới đột nhiên nhớ tới, chính bản thân còn nợ Mạc Vô Kỵ năm nghìn Toái Linh Thạch. Không đúng, còn giống như có lợi tức.

Nguyên vốn Phủ Gia đã ngăn chặn chính bản thân tức giận, lúc này cũng không nhịn được nữa, tại chỗ chính là một ngụm máu tươi phun ra. Trước đây xuất ra một cái giấy vay nợ, chỉ là vì cứu Hi Sát mà thôi. Từ đầu đến cuối, hắn Hồng Phủ Cập sẽ không có nghĩ tới phải trả những Toái Linh Thạch này.

Không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ thật đúng là cầm giấy vay nợ tới đòi hắn Toái Linh Thạch.

Người chung quanh cũng đều bừng tỉnh đại ngộ, thảo nào Phủ Gia cùng Mạc Vô Kỵ có cừu oán. Thì ra Phủ Gia muốn hắc thạch của Mạc Vô Kỵ, không có trả Toái Linh Thạch. Này cũng không đúng a, Phủ Gia loại này kẻ hung ác, không cho Toái Linh Thạch còn có thể viết giấy nợ sao? Ân, suy nghĩ kỹ một chút cũng không phải không có khả năng. Phủ Gia coi như là cho ngươi giấy nợ một tỷ Toái Linh Thạch, ngươi dám đi đòi không?

Hiện tại thật sự có người đến đòi, còn là ở trong đông đảo người đòi sổ sách.

- Còn nợ ngươi bao nhiêu?

Phủ Gia biết cửa ải này hắn nhất định không qua được, hiện tại Mạc Vô Kỵ cả giấy vay nợ ngọc giản đều lấy ra, nếu mà hắn có dũng khí quỵt nợ, vậy Mạc Vô Kỵ lại động thủ với hắn, Nghiễm thuyên cũng tìm không được hỗ trợ mượn cớ. Huống chi Nghiễm Thuyên tại kiến thức thực lực của Mạc Vô Kỵ sau đó, căn bản cũng không muốn giúp hắn hỗ trợ, bất quá là vì giữ gìn hắn uy nghiêm mà thôi.

- Trước ngươi nợ ta năm nghìn Toái Linh Thạch, cộng thêm mỗi tháng năm trăm lợi tức, mười hai tháng tổng cộng là một vạn một ngàn Toái Linh Thạch. Này lãi kép phép tính quá phức tạp, ta không có đọc qua sách cũng không hiểu. Ai bảo ta không đọc sách đâu nè, đơn giản ta chịu thiệt một chút, tiếp cận cái số nguyên. Cứ dựa theo ngươi nợ ta một vạn Toái Linh Thạch tính toán, thêm nữa lợi tức, mười hai tháng ngươi tổng cộng nợ ta hai vạn hai nghìn Toái Linh Thạch sao?.

Mạc Vô Kỵ thở dài nói, dường như ăn xong một cái thua thiệt to lớn vậy.

Phủ Gia yết hầu có vị ngọt, thiếu chút nữa lần nữa phun ra một ngụm máu tươi. Ra mắt vô sỉ, chưa từng thấy qua vô sỉ như vậy. Lãi kép cũng xa xa không có hai vạn Toái Linh Thạch a.

- Mạc đạo hữu, cứ dựa theo lãi kép sao?, ta đến tính toán.

Bàn tính đẩy bàn tính châu nói.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại, giọng nói băng hàn nói:

- Mày khinh tao đéo bik đọc qua sách sao? Ai biết mày tính ra đúng hay không? Chẳng lẽ muốn quịt nợ? Tốt lắm, anh em đóng cửa thả chó.

Bàn tính nếu mà biết Mạc Vô Kỵ là chuyên gia dược vật cùng sinh vật hai đại học thuật ở địa cầu, phỏng chừng sẽ giống như Phủ Gia, tại chỗ thổ huyết đi ra.

Phủ Gia đối với bàn tính khoát tay áo, lấy ra một chiếc nhẫn trữ vật ném cho Mạc Vô Kỵ:

- Nơi này là hai vạn hai ngàn Toái Linh Thạch, lại đem ngọc giản trả lại cho ta, mọi người thanh toán xong.

Trước coi như là có một vạn tấm ngọc giản như vậy tại trong tay Mạc Vô Kỵ, hắn Hồng Phủ Cập cũng sẽ không coi ra gì. Hiện tại hắn kiến thức Mạc Vô Kỵ lợi hại sau đó, cũng không dám... lại đem giấy nợ ngọc giản để trong tay Mạc Vô Kỵ nữa. Nếu mà không thu hồi lại, hắn khẳng định mấy ngày nữa Mạc Vô Kỵ sẽ tiếp tục cầm cái này giấy nợ tìm hắn đòi Toái Linh Thạch.

Mạc Vô Kỵ nắm nhẫn, thần niệm quét một cái, lại đem ngọc giản ném cho Phủ Gia, thản nhiên nói:

- Hồng Phủ Cập, sau này ta có vụ gì làm ăn ta sẽ đi tìm ngươi đó.

Phủ Gia sắc mặt tái xanh, nắm ngọc giản thậm chí ngay cả nhìn xem đều không xem, xoay người rời đi.

- Không biết Mạc đạo hữu có rảnh hem, đi ta đạo chủ phủ làm khách một chút đê?

Tại Phủ Gia đi rồi, Nghiễm Thuyên vẻ mặt tươi cười đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

Mạc Vô Kỵ vốn là muốn tìm Nghiễm Thuyên giao dịch, hiện tại Nghiễm Thuyên chủ động mời, hắn tự nhiên sẽ không cự tuyệt, vừa cười vừa nói:

- Đa tạ Nghiễm đạo chủ mời, ta đang muốn đi hội kiến một chút đạo chủ nè.

- Mạc đạo hữu thực sự là thật là có tài, chẳng những một tay lôi kỹ để cho chúng ta theo không kịp, cả hóa giải duệ mộc khí tức cũng xa không phải là chúng ta có thể so sánh!

Mạnh Thiêm Ngọc ở một bên bỗng nhiên nói.

Mạnh Thiêm Ngọc ý tứ tự nhiên là muốn Nghiễm Thuyên đối với Mạc Vô Kỵ đề phòng kiêng kỵ một phần, thế nhưng là hắn lại quên mất Mạc Vô Kỵ là hạng người gì, quên mất chuyện hắn đã từng đã làm.

Không đợi Mạnh Thiêm Ngọc đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ liền cắt đứt lời của Mạnh Thiêm Ngọc:

- Mạnh minh chủ, ta còn có chút sổ sách vụ muốn cùng ngươi tính toán một chút.

Nếu mà Mạnh Thiêm Ngọc không nói lời này, Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ có nên mượn cớ đối phó Mạnh Thiêm Ngọc, hiện tại Mạnh Thiêm Ngọc chủ động nhắc tới, vậy cũng chớ trách hắn động thủ.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ xoay người đối với đông đảo đứng xem tu sĩ ôm quyền nói:

- Các vị đạo hữu, sư huynh của ta Lâu Xuyên Hà mới vừa tiến vào Bán Tiên Vực, liền không giải thích được bị Mạnh Thiêm Ngọc minh chủ Mộc Hoá Linh Lạc và thân thể. Ta tin tưởng lý do buồn cười này, mọi người rõ ràng là chuyện gì xảy ra. Hiện tại, ta hi vọng Mạnh minh chủ có thể cho ta một lời giải thích, không nên dùng mượn cớ nực cười bôi đen công chính Bán Tiên Vực.

Sự kiện Lâu Xuyên Hà người biết cũng không nhiều, dù sao Lâu Xuyên Hà bất quá là một người mới, lúc đó cũng không có giống như Mạc Vô Kỵ, bị truy nã người người đều biết. Hiện tại Mạc Vô Kỵ lại nói tiếp, người chung quanh lập tức hỏi thăm, nguyên do rất nhanh thì khuếch tán ra.

Mạnh Thiêm Ngọc sắc mặt trầm xuống, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ thật có dũng khí ở phía sau khiêu khích hắn. Hồng Phủ Cập sợ Mạc Vô Kỵ, hắn Mạnh Thiêm Ngọc cũng không sợ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 427: Chiến Mạnh Thiêm Ngọc

- Người là ta đả thương, ngươi cũng không sai a, lại có thể lại đem ta Mộc Hoá Linh Lạc hoàn toàn khôi phục.

Mạnh Thiêm Ngọc giọng nói rất là âm lãnh, vẫn không có buông tha nói cho Nghiễm Thuyên và những người còn lại, Mạc Vô Kỵ cả Mộc Hoá Linh Lạc đều có thể phục hồi như cũ.

Quả nhiên nghe được Mạc Vô Kỵ cả Mộc Hoá Linh Lạc đều có thể khôi phục, Nghiễm Thuyên ánh mắt hơi co rút lại. Hắn càng phát giác Mạc Vô Kỵ đáng sợ, dù cho Vũ U năm đó, cũng chỉ là thực lực cường hãn, một khi Mộc Hoá Linh Lạc, cũng là bó tay hết cách. Mạc Vô Kỵ này so với Võ u còn đáng sợ hơn.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Mạnh minh chủ ngươi nói không sai.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ đối với xung quanh lại là ôm quyền nói:

- Các vị đạo hữu, tương lai nếu là có người không cẩn thận bị Mạnh minh chủ Mộc Hoá Linh Lạc, cứ tới tìm ta Mạc Vô Kỵ.

Lời của Mạc Vô Kỵ đưa tới đông đảo âm thanh ủng hộ, hiển nhiên Mạc Vô Kỵ loại này hành vi tốt như thế chiếm được hảo cảm đại đa số tu sĩ.

Tại Bán Tiên Vực sợ nhất là cái gì, tự nhiên là Linh Lạc bị Mộc Hoá. Tuy có Dong Mộc Đan, thế nhưng lão nhân tại Bán Tiên Vực đều biết,

Dong Mộc Đan cũng không thể trị tận gốc hiện tượng Linh Lạc Mộc Hoá. Hiện tại Mạc Vô Kỵ công nhiên hứa hẹn, tu sĩ có Linh Lạc bị Mộc Hoá có thể tìm hắn. Chỉ một câu nói này, khiến cho Mạc Vô Kỵ thắng được đại đa số người hỗ trợ.

Đừng xem Mạnh Thiêm Ngọc là minh chủ Cầu Tiên Minh, hắn nhưng cũng không thể chỉ huy Cầu Tiên Minh tu sĩ vì hắn bán mạng. Mọi người đều là quan hệ lợi dụng lẫn nhau, ngươi thành lập Cầu Tiên Minh, bất quá là muốn ép hắc thạch của hội viên mà thôi.

Mạnh Thiêm Ngọc sắc mặt tối sầm, hắn không nghĩ tới chính mình nói ra năng lực của Mạc Vô Kỵ, trái lại để cho Mạc Vô Kỵ bắt được thủ đoạn phản kích, để cho hắn lâm vào khốn cảnh.

Nghiễm Thuyên cũng là thầm than, này chỉ có thể nói Mạnh Thiêm Ngọc sơ suất trong lúc nhất thời thật không ngờ chính hắn cùng người khác bất đồng. Hắn có thể mượn duệ mộc khí tức tu luyện, thậm chí có thể thi triển ra duệ mộc khí tức pháp thuật. Nhưng nơi này người còn lại đều lo lắng duệ mộc khí tức a, Mạnh Thiêm Ngọc chức vị cao, căn bản cũng không có lại đem tu sĩ khác sinh tử xem ở trong mắt, mới có loại sơ sẩy không nên có này.

- Mạc đạo hữu, chuyện này có lẽ là có cái gì hiểu lầm. Cũng may hiện tại lâu đạo hữu không có chuyện gì, coi như là vạn hạnh trong bất hạnh. Nếu là mọi người không ngại, đều đi ta đạo chủ phủ ngồi xuống, biến chiến tranh thành tơ lụa.

Nghiễm Thuyên cười cười, ngắt lời nói.

Mạnh Thiêm Ngọc tự nhiên sẽ không nói, hắn tuy rằng không sợ Mạc Vô Kỵ, cũng biết Mạc Vô Kỵ không dễ chọc. Một người dễ trêu chọc, có thể ở chỗ này lại đem Hồng Phủ Cập đánh xám xịt chạy trốn? Hồng Phủ Cập có thể ở chỗ này giao dịch ngầm hắc thạch, cũng không phải là tùy tiện một người là có thể khi dễ.

Huống chi, hắn còn có chút kiêng kỵ Mạc Vô Kỵ không sợ hắn duệ mộc khí tức. Đương nhiên, cũng chỉ là có chút kiêng kỵ mà thôi. Hắn tin tưởng Mạc Vô Kỵ lại có thể thông qua thủ đoạn giúp này Lâu Xuyên Hà hóa giải duệ mộc khí tức, ở trong chiến đấu cũng không cách nào đúng lúc hóa giải hắn thông qua duệ mộc khí tức ngưng tụ pháp thuật.

Mạc Vô Kỵ đối với Nghiễm Thuyên liền ôm quyền:

- Nghiễm đạo chủ nếu lên tiếng, ta tự nhiên không thể không cấp mặt mũi, sư huynh của ta Lâu Xuyên Hà bị Mạnh minh chủ đánh bị thương nặng một chuyện thì thôi.

Nghiễm Thuyên nghe nói như thế, trong lòng vui vẻ, chỉ cần không ở chỗ này đánh nhau là được. Trước ổn định Mạc Vô Kỵ, dù cho Mạc Vô Kỵ năng lực thông thiên, hắn cũng có biện pháp thu thập. Vũ U chính là vết xe đổ.

- Tuy rằng chuyện này bỏ qua, thế nhưng là ta vì sư huynh của ta hóa giải duệ mộc khí tức tiêu phí linh thảo cùng đan dược tổn thất, còn cần Mạnh minh chủ cho ta một phần bồi thường.

Mạc Vô Kỵ lời kế tiếp để cho Mạnh Thiêm Ngọc trong lòng có một loại cảm giác xấu. Mạc Vô Kỵ nếu quả thật là một kẻ dễ nói chuyện, Hồng Phủ Cập cũng sẽ không rơi thê thảm như thế.

Hồng Phủ Cập vết xe đổ, chỉ nợ Mạc Vô Kỵ năm nghìn Toái Linh Thạch, một năm sau đó đã bị Mạc Vô Kỵ đòi đi hai vạn hai ngàn Toái Linh Thạch.

Nghiễm Thuyên cũng biết Mạc Vô Kỵ muốn lừa bịp Mạnh Thiêm Ngọc một khoản, hắn không nói gì, hắn có thể giúp đều giúp. Huống chi, Mạnh Thiêm Ngọc cũng không phải một cái đèn cạn dầu.

- Ngươi cần bao nhiêu?

Mạnh Thiêm Ngọc thấy nơi này Cầu Tiên Minh rất nhiều người, nhưng không có một kẻ đứng ra vì hắn nói chuyện, liền biết một khi đánh nhau, hắn chỉ có thể cùng Mạc Vô Kỵ đơn đả độc đấu.

- Ta dùng hai gốc cây tiên thảo, một quả tiên quả đẳng cấp rất cao, còn có bảy tấm cửu phẩm linh đan, chung vào một chỗ...

Lời của Mạc Vô Kỵ còn chưa nói hết, Mạnh Thiêm Ngọc quanh thân khí thế lập tức liền cổ động, cường đại sát khí làm cho tu sĩ chung quanh đều tránh ra:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi có thể lừa bịp tống tiền Hồng Phủ Cập, muốn lừa bịp tống tiền đến trên đầu ta Mạnh Thiêm Ngọc, còn chưa đủ tư cách. Tới đê, để cho ta Mạnh Thiêm Ngọc xem ngươi có bao nhiêu cân lượng.

Mạc Vô Kỵ nói ra mấy thứ này, hiển nhiên không phải là Toái Linh Thạch có thể giải quyết. Tiên thảo dạng gì, phỏng chừng Mạc Vô Kỵ cũng chưa từng thấy qua, cũng dám lấy ra nói.

Nghiễm Thuyên cũng đều không nói gì, hắn biết một trận chiến này lại cũng khó mà tránh khỏi. Nếu mà hắn có dũng khí ở phía sau trợ giúp Mạnh Thiêm Ngọc, vậy thiên vị rõ ràng, hắn ngồi đạo chủ vị cũng có chút nguy hiểm.

- Ông!

Một đạo màu đen bóng dáng bị Mạnh Thiêm Ngọc tế xuất cuốn về phía Mạc Vô Kỵ, theo xung quanh nghìn trượng phạm vi đều tràn đầy nồng nặc duệ mộc khí tức.

Lúc này tu sĩ đứng xem đều rút lui, vô luận là đám người Phô Tử đại sư bên người Mạc Vô Kỵ, hay là đạo chủ Nghiễm Thuyên hoặc là tu sĩ vây xem. Tại đây dưới kinh khủng duệ mộc khí tức, coi như là Dong Mộc Đan chỉ sợ cũng không có tác dụng.

Nghiễm Thuyên nguyên vốn còn muốn cho Mạc Vô Kỵ một phần áp lực, để cho Mạnh Thiêm Ngọc đối với Mạc Vô Kỵ tiến hành áp chế. Nhìn thấy Mạnh Thiêm Ngọc xuất thủ uy thế sau đó, hắn lập tức bỏ qua loại ý nghĩ này.

Loại kinh khủng duệ mộc khí tức này, coi như là hắn cũng không khỏi không thận trọng, thậm chí không cẩn thận sẽ đi ăn cứt ngay. Mà đó cũng không phải kết thúc, xung quanh không gian duệ mộc khí tức vẫn như cũ đang không ngừng kéo lên, hầu như phải đến tình cảnh Mộc Hoá toàn bộ không gian.

Lâu Xuyên Hà đã thối lui đến xa xa cũng hút hơi lạnh, hắn thế mới biết trước đây Mạnh Thiêm Ngọc ra tay với hắn, căn bản cũng không có xuất lực.

- Người này so với năm đó lại cường đại hơn không ít.

Đồng thị huynh đệ liếc nhau, đều có thể thấy trong mắt đối phương thật sâu kiêng kỵ.

Xung quanh tu sĩ đứng xem càng là âm thầm nghị luận, Mạnh Thiêm Ngọc rất mạnh tại toàn bộ Bán Tiên Vực được công nhận. Coi như là như vậy, mọi người cũng đều cho rằng Mạnh Thiêm Ngọc là Bán Tiên Vực đệ nhị cường giả, Bán Tiên Vực mạnh nhất cường giả tự nhiên là Nghiễm Thuyên. Hiện tại Mạnh Thiêm Ngọc cuồn cuộn nổi lên duệ mộc khí tức hầu như Mộc Hoá không gian, điều này làm cho trong lòng mọi người thêm một chút suy đoán, có lẽ tại Bán Tiên Vực người mạnh nhất không phải là Nghiễm Thuyên, mà là Cầu Tiên Minh minh chủ Mạnh Thiêm Ngọc này.

Nếu đổi lại là bọn họ ở vào dưới sự công kích của Mạnh Thiêm Ngọc loại này duệ mộc không, bọn họ ngoại trừ chạy trốn ra, căn bản cũng không có thủ đoạn khác. Tất cả mọi người muốn biết, Mạc Vô Kỵ làm như thế nào ngăn trở Mạnh Thiêm Ngọc thủ đoạn đáng sợ như vậy.

Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn sớm rơi vào lòng bàn tay, hắn nhìn chằm chằm Mạnh Thiêm Ngọc cuốn tới được pháp bảo, hoàn toàn không thèm nhìn duệ mộc khí tức xung quanh thẩm thấu tới được.

Duệ mộc khí tức nhiều hơn nữa, với hắn mà nói cũng là linh lực có thể tu luyện.

Hắn khiếp sợ là Mạnh Thiêm Ngọc pháp bảo, đây cư nhiên cũng không phải Luyện Khí Sư luyện chế linh khí, mà là một cây mộc đằng, một cây thiên nhiên mộc đằng.

Mạc Vô Kỵ thậm chí có thể cảm thụ được linh tính bên trong mộc đằng, hắn hoài nghi coi như là không có Mạnh Thiêm Ngọc khống chế, một cây mộc đằng này vẫn như cũ có thể công kích hắn.

Đây là một món bảo vật phi thường rất giỏi, Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên cùng đối phương ở trong chiến đấu mơ ước đối phương pháp bảo.

- Ầm!

Thiên Cơ Côn cùng mộc đằng đánh vào cùng nhau, Mạc Vô Kỵ cuốn xuất lực lượng dường như biến mất vậy, Mạnh Thiêm Ngọc cường đại nguyên lực ầm đến, Mạc Vô Kỵ ngực một trận buồn bực, không khỏi bay rớt ra ngoài.

Mạnh Thiêm Ngọc khóe miệng lộ ra một tia châm chọc cười nhạt, Mạc Vô Kỵ nếu muốn tìm chết, vậy cũng chớ trách hắn. Tại dưới bản thân Thiên Mộc Đằng, lại còn không trốn đi, chờ hắn Thiên Mộc Đằng ầm xuống, đây không phải là muốn chết thì là cái gì?

- Không tốt.

Xa xa Đồng Thịnh xem cuộc chiến kinh hô một tiếng.

- Chuyện gì xảy ra?

Lâu Xuyên Hà vội vàng hỏi.

Đồng Thịnh sắc mặt ngưng trọng nói:

- Ta quên cùng Mạc đạo hữu nói, Mạnh Thiêm Ngọc cây mộc đằng có thể Mộc Hoá không gian. Tại nơi dưới cây mộc đằng Mộc Hoá không gian, Mạc Vô Kỵ thần niệm căn bản là mở rộng không ra đc, nguyên lực cũng giảm bớt nhiều.

Nghe được lời của Đồng Thịnh, chẳng những là Lâu Xuyên Hà, chính là Phô Tử đại sư sắc mặt cũng thay đổi.

Mạc Vô Kỵ thế nhưng là quan hệ đến bọn họ thời gian tới, một khi Mạc Vô Kỵ có cái gì sơ xuất, bọn họ chạy ra Bán Tiên Vực là chuyện nhỏ, sợ rằng không còn có cơ hội qua sông Tiên Hào.

Đang bị đánh bay đồng thời, Mạc Vô Kỵ liền hiểu là chuyện gì xảy ra. Hắn nguyên lực bị Mộc Hoá không gian chế trụ hơn phân nửa, thần niệm cũng bị chế trụ, Mộc Hoá không gian này quả nhiên thật là lợi hại.

Lúc này Mạc Vô Kỵ trái lại bình thản xuống tới, người khác sợ Mạnh Thiêm Ngọc Mộc Hoá không gian, hắn lại không sợ. Hắn căn bản cũng không cần mạnh mẽ mở rộng bản thân thần niệm cùng nguyên lực, hắn có Trữ Thần Lạc cùng Trữ Nguyên Lạc. Mạnh Thiêm Ngọc nếu mà thừa thắng muốn muốn tiêu diệt hắn, vậy hắn liền có thể đánh nhanh thắng nhanh. Giờ khắc này, hắn chỉ sợ Mạnh Thiêm Ngọc không đuổi theo.

Mạnh Thiêm Ngọc tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội như thế, một bước bước ra mười mấy trượng khoảng cách, trong tay mộc đằng hóa thành từng vòng vòng xoáy, lại đem Mạc Vô Kỵ hoàn toàn bao lấy trong đó.

Giờ khắc này, tu sĩ xung quanh đứng xem, chỉ có thể nhìn thấy màu đen kia vòng xoáy, coi như là mở rộng thần niệm, cũng không cách nào phát hiện Mạnh Thiêm Ngọc và Mạc Vô Kỵ trong chiến đấu.

- Ta sẽ không để cho ngươi chết nhanh như vậy...

Tại bên trong vòng xoáy màu đen mộc đằng, Mạnh Thiêm Ngọc nhìn chằm chằm xa xa Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói.

- Phải không? Ta lại muốn ngươi đi đầu thai sớm một chút...

Mạnh Thiêm Ngọc vừa mới nói xong câu đó, bỗng nhiên thấy Mạc Vô Kỵ mới vừa rồi còn tại ngoài mấy trượng đã đến trước mặt của hắn.

Ánh mắt lộ ra kinh hoàng, hắn không rõ ràng lắm Mạc Vô Kỵ là vì sao không sợ hãi hắn duệ mộc không gian, vì sao có thể từ bên trong Thiên Mộc Đằng vòng xoáy trốn ra. Nhưng là bây giờ hắn cảm nhận được một loại nguy cơ tử vong.

- Bẹt!

Thiên Cơ Côn không biết lúc nào xuất hiện ở gáy hắn, vô thanh vô tức đánh xuống.

Mạnh Thiêm Ngọc mạnh mẽ xoay cổ của mình, thân hình hướng sườn vặn một cái.

- Răng rắc!

- Quéc quéc!

Một tiếng bộ xương gãy truyền đến, Mạnh Thiêm Ngọc nhịn không được phát sinh một tiếng hét thảm, cuồng bạo nguyên lực tại trong nháy mắt xé rách nguyên khí phòng thủ của hắn.

Tại trước khi người khác phản ứng kịp, trạng thái Mạc Vô Kỵ cùng Mạnh Thiêm Ngọc công thủ dĩ nhiên đổi ngược. Nguyên bản Mạc Vô Kỵ ở vào hoàn cảnh xấu không giải thích được đã tránh thoát Mạnh Thiêm Ngọc duệ mộc không gian, đồng thời đột nhiên lướt qua không gian, cho Mạnh Thiêm Ngọc một cú chí mạng.

Bị Mạc Vô Kỵ một kích đả thương nặng, Mạnh Thiêm Ngọc hồn phi phách tán, hầu như thi triển toàn bộ tiềm lực, muốn từ dưới sự khống chế của Mạc Vô Kỵ bỏ chạy. Về phần Thiên Mộc Đằng của hắn, giờ khắc này cũng không dám đoái hoài tới.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 428: Lại Thu Một Giấy Nợ

- Ầm!

Một đạo bạch quang chói mắt nổ tung trước mắt Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ động tác hơi dừng lại một chút. Chỉ nhất thời chậm lại thời gian, Mạnh Thiêm Ngọc đã thoát khỏi tử vong khu vực, rơi vào bên ngoài mười trượng.

Mạc Vô Kỵ trong lòng một sợ hãi, thầm nghĩ không tốt, bọn người kia đều có lá bài tẩy của mình, cư nhiên tại dưới tình huống như vậy còn có thể bỏ chạy. Nếu là lần này để cho Mạnh Thiêm Ngọc trốn ra lòng bàn tay của mình, vậy lần sau muốn giết tên này sẽ càng thêm trở ngại.

Mạc Vô Kỵ nhất tâm muốn tiêu diệt Mạnh Thiêm Ngọc, tự nhiên sẽ không lúc đó bỏ qua. Gần như là tại hắn động thủ đồng thời, Nghiễm Thuyên đã ngăn ở trước mặt Mạnh Thiêm Ngọc, đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Trận giao hữu này Mạc đạo hữu đã nhỉnh hơn một chút.

- Nghiễm đạo chủ, chẳng lẽ ngươi muốn thiên vị sao?

Mạc Vô Kỵ quanh thân sát khí ngưng tụ, giọng nói đồng dạng khó chịu. Nếu không phải hắn có tính toán, lúc này Lôi Kiếm của hắn đã đánh về phía Nghiễm Thuyên.

Tuy trong miệng đang cùng Nghiễm Thuyên nói chuyện, Mạc Vô Kỵ trên tay cũng không có đình chỉ, trương tay khu ra, cuồn cuộn lấy Thiên Mộc Đằng của Mạnh Thiêm Ngọc. Đồng thời vài đạo thần niệm khóa

được Thiên Mộc Đằng, đem Thiên Mộc Đằng phong ấn lại ném vào bên trong chiếc nhẫn của mình.

Nghiễm Thuyên thật giống như không có thấy Mạc Vô Kỵ thu hồi Mạnh Thiêm Ngọc Thiên Mộc Đằng bình thường vậy, vẫn như cũ nói cười dịu dàng nói:

- Ta Bán Tiên Vực vẫn công bằng công chính, tự nhiên sẽ không tồn tại sự tình thiên vị. Mạnh minh chủ bởi vì đả thương lâu đạo hữu, để cho Mạc đạo hữu hao tốn nhiều linh thảo cùng đan dược. Ta đây lần nữa liền làm một người hòa giải sao?, Mạnh minh chủ xuất ra tương ứng đồ đạc bồi thường Mạc đạo hữu, thu được Mạc đạo hữu thông cảm. Mạnh minh chủ, Mạc đạo hữu các ngươi thấy thế nào? Đương nhiên, nếu là hai vị không đồng ý, cứ cho là ta nhiều chuyện.

Mạnh Thiêm Ngọc thấy Mạc Vô Kỵ lại đem bản thân chí bảo Thiên Mộc Đằng thu hồi, một lòng đang rỉ máu. Hắn lấy ra vài viên thuốc đưa vào trong miệng, cái cổ bị Mạc Vô Kỵ đánh gãy tại thời gian ngắn nhất phục hồi như cũ. Đối với hắn cường giả loại này mà nói, coi như là đứt tay gãy chân, cũng không coi vào đâu, huống chi cần cổ chỉ là bị Mạc Vô Kỵ đánh gãy mấy đầu khớp xương?

Hắn biết mình lần này nhanh như vậy đã thua trận, không phải là bởi vì hắn và Mạc Vô Kỵ thực sự chênh lệch nhiều như vậy, mà là hắn đánh giá cao chính bản thân duệ mộc khí tức không gian ảnh hưởng đối với Mạc Vô Kỵ. Hắn thật không ngờ tại bên trong Mộc Hoá duệ mộc không gian, Mạc Vô Kỵ cư nhiên có thể thuấn di đến bên cạnh hắn, đây quả thực thật đáng sợ. Nghiễm Thuyên ra tay trợ giúp hắn, cũng là bởi vì nhìn thấy Mạc Vô Kỵ thực lực như vậy, không muốn Mạc Vô Kỵ từng cái đánh bại mà thôi.

- Mạc đạo hữu, vừa rồi ta nhất thời ngứa nghề, nếu có chỗ không ổn, còn xin Mạc đạo hữu thứ lỗi. Về phần lâu đạo hữu chữa thương phí dụng, ta tự nhiên không có khả năng đùn đẩy, mời Mạc đạo hữu coi một cái sao?.

Mạnh Thiêm Ngọc liền ôm quyền, lập tức liền giả vờ chém gió. Thực lực của Mạc Vô Kỵ mạnh hơn so với hắn tưởng tượng, hắn nếu là cùng Mạc Vô Kỵ đánh nhau, Nghiễm Thuyên không nhất định sẽ nhúng tay. Cho nên dù cho biết Mạc Vô Kỵ có công phu sư tử ngoạm, hắn cũng không khỏi không cắn răng thừa nhận.

Mạc Vô Kỵ thật sự là nghẹn lời, những người này da thật là dày, chính bản thân hắn là học một chút, có đôi khi mặt dày tuyệt không là xấu chuyện. Bất quá bây giờ hắn còn không muốn cùng Nghiễm Thuyên động thủ, một là không phải lúc, cái thứ hai hắn còn phải cùng Nghiễm Thuyên giao dịch hắc thạch. Còn có một cái, một khi hắn lại đem Nghiễm Thuyên đùa giỡn, này rất có thể kinh động Tiên Vực cường giả tới đây.

- Tổng cộng sáu trăm ba mươi bảy vạn 8000 Toái Linh Thạch, nhìn tại mặt mũi của Nghiễm đạo chủ, số lẻ ta cũng không cần, ngươi chỉ cần cho ta sáu trăm vạn Toái Linh Thạch liền có thể rồi.

Lời của Mạc Vô Kỵ để cho Bán Tiên Vực ngoại vi tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm, quá độc ác sao?? Coi như là Mạnh Thiêm Ngọc, chỉ sợ cũng cầm không được nhiều Toái Linh Thạch như vậy, không muốn nói sáu trăm vạn, coi như là một phần mười thậm chí một phần trăm, Mạnh Thiêm Ngọc cũng không nhất định có thể cầm ra.

Nghiễm Thuyên chau mày, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ công phu sư tử ngoạm như vậy. Nhiều Toái Linh Thạch như vậy, tại Bán Tiên Vực không có bất kỳ người nào có thể lấy ra.

Quả nhiên, Mạnh Thiêm Ngọc biến sắc, hắn nào biết đâu rằng Mạc Vô Kỵ sẽ điên cuồng như vậy, vừa mở miệng chính là sáu trăm vạn Toái Linh Thạch.

- Mạc đạo hữu, ngươi hắn là biết ta không có nhiều như vậy Toái Linh Thạch.

Mạnh Thiêm Ngọc sắc mặt âm trầm không gì sánh được.

Mạc Vô Kỵ giận dữ nói:

- Không có Toái Linh Thạch, vậy ngươi đánh người làm zè? Lẽ nào định chơi gái xong không trả tiền sao?

Mạnh Thiêm Ngọc rất muốn nói, lão tử cũng bị ngươi đánh, cũng không có thấy ngươi phụ trách? Đáng tiếc là hiện tại hắn không dám nói như vậy.

- Trên người ta chỉ có ba mươi mốt vạn Toái Linh Thạch, nếu là Mạc đạo hữu đồng ý, ta có thể lại đem những Toái Linh Thạch này toàn bộ lấy ra.

Mạnh Thiêm Ngọc đang khi nói chuyện, đã phát ra mấy đạo tin tức.

Rất nhanh, hơn mười đạo thân ảnh nhanh chóng tụ tập ở tại bên người của hắn, xa xa còn có hơn mười người nhanh chóng tới gần.

Chỉ nửa nén hương không tới, bên người Mạnh Thiêm Ngọc tụ tập lại hơn ba mươi người.

Cũng trong lúc đó, càng nhiều hơn tu sĩ đến gần bên này Nghiễm Thuyên, có thể thấy được Nghiễm Thuyên nắm trong tay Bán Tiên Vực không phải là không có sức ảnh hưởng. Nghiễm Thuyên này hiển nhiên là đang áp chế Mạc Vô Kỵ, hắn không nghĩ Mạc Vô Kỵ sẽ giết Mạnh Thiêm Ngọc.

- Mạnh Thiêm Ngọc, ngươi muốn giống như Hồng Phủ Cập, đối với ta vây công sao? Ngày hôm nay ta giống như ngươi mong muốn, đồng ý khiêu chiến của ngươi.

Mạc Vô Kỵ đi về phía trước vài bước, đến gần trước người Mạnh Thiêm Ngọc.

Mạnh Thiêm Ngọc sắc mặt bộc phát khó xem, hắn biết Mạc Vô Kỵ có một môn Lôi Kiếm khắp bầu trời, một khi vây công lên, hắn cũng

không nhất định có thể chiếm được tiện nghi. Hơn nữa hắn tại Bán Tiên Vực cừu địch cũng không phải là một cái Mạc Vô Kỵ.

- Mạc đạo hữu, nếu mà ngươi muốn Toái Linh Thạch mà nói, cũng là có thể thương lượng với ta một cái.

Nghiễm Thuyên cũng đi lên vài bước, vẻ mặt tươi cười, thế nhưng là hắn quanh người tu sĩ mơ hồ tách ra, lại đem mấy người Mạc Vô Kỵ vây quanh lại.

Hắn mơ hồ đoán được Mạc Vô Kỵ cần đại lượng Toái Linh Thạch, tuy rằng không biết Mạc Vô Kỵ muốn làm gì, nếu đã biết mục đích của Mạc Vô Kỵ, vậy là dễ làm rồi.

Mạc Vô Kỵ thần niệm thô sơ giản lược quét một cái, có chừng hơn trăm người lên, ẩn nấp từ một nơi bí mật gần đó còn không biết có bao nhiêu.

Mạc Vô Kỵ âm thầm siết chặt nắm tay, hắn rất muốn ở chỗ này đại chiến một phen, nhưng hắn không thể không nhẫn. Ngoại trừ tu vi của hắn còn chưa đủ ra, hắn cần Nghiễm Thuyên hỗ trợ. Nghiễm Thuyên coi như là chính bản thân cầm không được nghìn vạn Toái Linh Thạch, hắn cũng có biện pháp thông qua Tiên Vực tu sĩ trao đổi.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ áp chế chính bản thân xuất thủ xung động, bình tĩnh nói:

- Nếu Nghiễm đạo chủ đã nói như vậy, vậy ta tự nhiên cũng phải vì Bán Tiên Vực cân nhắc. Mạnh minh chủ, ngươi lại đem ba mươi mốt vạn Toái Linh Thạch cho ta, viết thêm một cái giấy nợ ngọc giản. Liền viết thiếu năm trăm bảy mươi vạn, mỗi tháng lợi tức một vạn.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ hướng đám người Phô Tử đại sư cách đó không xa nháy mắt một cái.

Mạnh Thiêm Ngọc rốt cục cảm nhận được Phủ Gia tâm tình, sắc mặt hắn trở nên xanh xám, hắn cũng biết, chính bản thân không đồng ý lời của Mạc Vô Kỵ, vậy lập tức liền sẽ khiến đại chiến. Này đại chiến chính là Nghiễm Thuyên đều không thể xuất thủ, hoặc là nói coi như là Nghiễm Thuyên xuất thủ. Dùng bây giờ tình cảnh, khó bảo toàn tu sĩ khác sẽ không cùng chung mối thù. Một khi Mạc Vô Kỵ kéo theo Bán Tiên Vực bầy tu sĩ lên phản kháng, vậy thật đúng là xong đời.

Nghiễm Thuyên truyền âm đúng lúc rơi vào Mạnh Thiêm Ngọc bên tai:

- Mạnh huynh, đáp ứng hắn. Những linh thạch này hắn không lấy được, người nọ là Nhân điên, trước ổn định rồi lại nói, cái chỗ này cùng dưới loại tình huống này không thích hợp đối với người này vây công.

- Ta đáp ứng ngươi.

Mạnh Thiêm Ngọc nghe nói như thế, không chút do dự lấy ra một cái nhẫn ném cho Mạc Vô Kỵ, đồng thời xuất ra một cái ngọc giản khắc một cái ngọc giản giấy nợ, khắc bản thân ấn ký ném cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nắm ngọc giản ấn ký cùng nhẫn thần niệm quét một cái, liền trực tiếp thu hồi. Cộng thêm trước hơn hai vạn Toái Linh Thạch, hắn trên người bây giờ đã có ba mươi ba vạn hai ngàn Toái Linh Thạch rồi. Những Toái Linh Thạch này, cũng đủ để cho hắn thăng cấp tới Địa tiên hậu kỳ.

Chờ hắn tới Địa Tiên hậu kỳ rồi, vây công nhiều hơn nữa, hắn cũng là một lần Lôi Kiếm dễ dàng giết chết. Cho nên hiện tại hắn không cần phải gấp, hiện tại hắn chỉ cần nỗ lực tăng lên tu vi của mình liền tốt rồi.

- Mạc đạo hữu, pháp bảo của ta có đúng hay không cũng có thể về trả lại cho ta?

Thấy Mạc Vô Kỵ thu hồi Toái Linh Thạch, Mạnh Thiêm Ngọc thong thả giọng của mình nói.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Pháp bảo? Là cái gì a? Là một cây mộc đằng ta vừa rồi nhặt được sao?

- Không sai, chính là cây mộc đằng ngươi vừa rồi nhặt được.

Mạnh Thiêm Ngọc trong lòng hỏa diễm tăng lên.

Mạc Vô Kỵ khinh bỉ nhìn Mạnh Thiêm Ngọc, khinh thường nói:

- Mạnh minh chủ, đầu óc ngươi có vấn đề sao? Nếu biết là đồ ta nhặt được, ta tại sao phải cho ngươi?

- Ngươi cần gì? Ta và ngươi trao đổi.

Mạnh Thiêm Ngọc hầu như lại đem bản thân quyền cốt đều bóp nát. Thiên Mộc Đằng thế nhưng là mạng căn của hắn, chẳng những quan hệ đến thực lực của hắn còn quan hệ đến hắn đối với duệ mộc khí tức ngưng luyện.

Mạc Vô Kỵ dùng ánh khinh bỉ mắt nhìn Mạnh Thiêm Ngọc:

- Mạnh minh chủ, ngươi cứ trả nợ xong cho ta đã, rồi cùng ta thảo luận giao dịch tiếp theo?

Nói xong, Mạc Vô Kỵ lại cũng lười để ý tới Mạnh Thiêm Ngọc, đối với Nghiễm Thuyên liền ôm quyền nói:

- Nghiễm đạo chủ, ta mới vừa rồi bị Mạnh minh chủ đánh đau quá, thân bị trọng thương, hiện tại ta cần phải đi về bế quan chữa thương. Chờ ta xuất quan sau đó, lại tới bái phỏng Nghiễm đạo chủ, đồng thời cho Nghiễm đạo chủ mang đến một khoản giao dịch to lớn.

- Đâu có, đâu có.

Nghiễm Thuyên cũng là đối với Mạc Vô Kỵ ôm một cái quyền.

- Đi thôi.

Mạc Vô Kỵ báo cho biết một cái Phô Tử đại sư đám người, đi đầu tiến vào Bán Tiên Vực.

Theo Mạc Vô Kỵ rời đi, tu sĩ vây xem đều tán đi. Tất cả mọi người rõ ràng, từ nay về sau, Bán Tiên Vực lại thêm một người vật, đó chính là Mạc Vô Kỵ.

Có thể nghiền ép Phủ Gia, giáo huấn Cầu Tiên Minh minh chủ Mạnh Thiêm Ngọc, ai dám tìm phiền toái? Có vài người thậm chí ngóng trông Mạc Vô Kỵ cũng xây dựng một tổ chức, đến lúc đó liền gia nhập vào tổ chức của Mạc Vô Kỵ.

...

- Mạc đạo hữu, lần này ngươi chẳng những đắc tội Mạnh Thiêm Ngọc, còn đắc tội Nghiễm Thuyên, chúng ta ở lại Bán Tiên Vực có đúng hay không có chút nguy hiểm?

Trở lại Mạc Vô Kỵ động phủ sau đó, Phô Tử đại sư thứ nhất nói.

Không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời Đồng Dã liền lớn tiếng nói:

- Có nguy hiểm gì, cùng lắm thì lại đánh một trận mà thôi. Ta cũng là rất cảm tạ Mạc huynh, để cho huynh đệ chúng ta lần nữa trở lại Bán Tiên Vực, thậm chí lại đem Hồng Phủ Cập tên kia đánh cho địt cũng không dám phóng một cái.

Mạc Vô Kỵ đã không còn dễ dàng như trước châm chọc Mạnh Thiêm Ngọc, giọng ngưng trọng nói:

- Ta là phải về tới đây đến, không chỉ là bởi vì ta tu vi quá thấp, ta còn nhất định phải cùng Nghiễm Thuyên giao dịch hàng loạt Toái Linh Thạch. Kế tiếp ta yêu cầu bế quan tu luyện, Nghiễm Thuyên cùng Mạnh Thiêm Ngọc ta cũng không sợ, lo lắng của ta là bọn hắn sẽ mời cường giả Tiên Vực xuất thủ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 429: Ngươi Tin Không?

Theo thời gian trôi qua, ngoài Bán Tiên Vực chuyện đã xảy ra bất quá là đề tài đông đảo tu sĩ nói chuyện phiếm mà thôi.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ bắt đầu bế quan, Phô Tử đại sư đám người cũng đều lục tục bế quan. Đào hắc thạch đối với bọn họ mà nói, đã là hoàn toàn không cần. Có Mạc Vô Kỵ hỗ trợ, coi như là bọn họ tu luyện sau đó Linh Lạc bị duệ mộc khí tức xâm lấn, cũng không cần lo lắng.

Ăn cục cức… à nhầm cục tức của Mạc Vô Kỵ, Mạnh Thiêm Ngọc cũng không có đi gây sự với Mạc Vô Kỵ. Ngược lại Phủ Gia, gần nhất trong khoảng thời gian này không ngừng ra ngoài, không biết đang bố trí thứ gì.

...

Tại bên trong căn phòng Mạc Vô Kỵ bế quan, Toái Linh Thạch quay chung quanh hắn không ngừng vỡ vụn, hơn ba mười vạn Toái Linh Thạch ở trên người, Mạc Vô Kỵ sớm không cần cân nhắc Toái Linh Thạch tiêu hao. Cộng thêm tụ linh trận tụ tập lại linh khí, Mạc Vô Kỵ tu luyện càng là như cá gặp nước.

- Rào rào!

Tảng lớn Toái Linh Thạch hóa thành tro bụi, chỉ hơn một tháng thời gian, Mạc Vô Kỵ tu vi liền trực tiếp bước vào Địa Tiên tầng hai.

Địa Tiên tầng hai hấp thu linh khí càng là rộng, Mạc Vô Kỵ chẳng những không thu liễm, còn lấy ra càng nhiều hơn Toái Linh Thạch điên cuồng hấp thu linh khí trong đó.

Bởi vì giàu có, Địa tiên tầng hai sau đó Toái Linh Thạch chồng chất tại quanh người hắn đã tiếp cận hơn năm vạn. Tại Bán Tiên Vực, có thể cùng Mạc Vô Kỵ xa xỉ dùng mấy vạn Toái Linh Thạch tu luyện như vậy, đó là có một không hai.

Dù cho Nghiễm Thuyên tài phú so với Mạc Vô Kỵ càng nhiều, hắn cũng không dám như Mạc Vô Kỵ vậy tu luyện. Trừ vì hắn đã Địa Tiên viên mãn ra, còn có là hắn nhất định phải bận tâm tới duệ mộc khí tức.

...

Đây đã là tháng thứ sáu Mạc Vô Kỵ bế quan, Phủ Gia lại một lần nữa rời đi Bán Tiên Vực. Từ khi bị Mạc Vô Kỵ dạy dỗ một lần sau đó, hắn liền không còn đi làm hắc thạch sinh ý nữa. Một là hắn cũng không có giàu có như Mạnh Thiêm Ngọc, hơn hai vạn Toái Linh Thạch với hắn mà nói đã thương gân động cốt. Thứ hai bởi vì nguyên nhân Mạc Vô Kỵ, rất nhiều người cũng không dám lại đi tìm hắn giao dịch.

Cả Mạc Vô Kỵ linh thạch cũng dám lấy, ai dám đi tìm Phủ Gia? Không phải là mỗi người đều có thể giống như Mạc Vô Kỵ, ở bên ngoài bế quan mấy tháng trở về, liền có thể giáo huấn Hồng Phủ Cập.

- Hồng Phủ Cập tên này tới cùng muốn làm gì? Vừa không muốn hợp tác với chúng ta, lại trên dưới đủ trò.

Mạnh Thiêm Ngọc nhìn chằm chằm màn hình thông báo trong phòng thật lớn cau mày nói.

Tại hắn đối diện chính là Bán Tiên Vực đạo chủ Nghiễm Thuyên, Nghiễm Thuyên tự nhiên cũng nhìn thấy Hồng Phủ Cập lần nữa tế xuất phi hành pháp bảo rời đi Bán Tiên Vực, hắn cũng không có kích động như Mạnh Thiêm Ngọc vậy, mà là thản nhiên nói:

- Kệ mẹ hắn đi, hắn quen biết cái kia Tiên Vực cường giả phải có vài phần bản lĩnh. Nếu không, sẽ không mỗi lần Tiên Vực vượt qua Tiên Hào đến Bán Tiên Vực thu mua hắc thạch, hắn đều có thể cùng lại đây.

Ngươi cũng biết Hồng Phủ Cập sở dĩ dám làm hắc thạch giao dịch ngầm, Toái Linh Thạch của hắn nguồn gốc chính là cái kia Tiên Vực tên gia hỏa. Ta đoán lần này hắn là tìm người Tiên Vực này hỗ trợ giáo huấn Mạc Vô Kỵ đi, chúng ta không cần quản. Chúng ta chuyện kế tiếp, là phải nghênh tiếp lần này Tiên Vực cường giả lại đây giao dịch hắc thạch.

- Quảng huynh, Mạc Vô Kỵ này có thể không có duệ mộc khí tức, chúng ta là có nên mời người Tiên Vực xuất thủ giúp một tay?

Mạnh Thiêm Ngọc liếm môi một cái, có chút lấy lòng nhìn Nghiễm Thuyên hỏi.

Tại trước khi mất Thiên Mộc Đằng, hắn và Nghiễm Thuyên rốt cuộc địa vị ngang nhau, ngoài mặt hắn là minh chủ Cầu Tiên Minh, trên thực tế hắn còn có một cái thân phận đó chính là quản gia Bán Tiên Vực.

Hiện tại Thiên Mộc Đằng bị Mạc Vô Kỵ cướp đi, hắn tại trước mặt Nghiễm Thuyên liền trực tiếp lùn nửa đoạn. Hắn càng lo lắng chính là, Hồng Phủ Cập tìm được Tiên Vực cường giả hỗ trợ thu thập Mạc Vô Kỵ sau đó, Thiên Mộc Đằng sẽ cùng hắn Mạnh Thiêm Ngọc không còn quan hệ nữa.

Nghiễm Thuyên cười một cái nói:

- Mạnh huynh không cần lo lắng, chỉ là một Mạc Vô Kỵ còn đáng giá người của Tiên Vực động thủ sao? Hắn lần này mặc dù có thể may mắn thắng ngươi, bất quá là bởi vì không sợ duệ mộc khí tức mà thôi. Chờ hắn xuất quan, hắn nhất định sẽ tới tìm ta, đến lúc đó ta sẽ cho hắn biết, ai mới là chủ nhân Bán Tiên Vực.

Tìm người Tiên Vực xuất thủ giúp một tay đối phó Mạc Vô Kỵ? Nghiễm Thuyên trong lòng chỉ có thể nói ngươi Mạnh Thiêm Ngọc suy nghĩ nhiều. Mạc Vô Kỵ trên người có đồ đạc hóa giải duệ mộc khí tức, vô luận là pháp bảo hay là cái khác, đối với hắn Nghiễm Thuyên mà nói đều là rất trọng yếu. Ngoài ra, còn có Thiên Mộc Đằng, hắn Nghiễm Thuyên cũng muốn. Hắn há có thể để cho đồ đạc trên người Mạc Vô Kỵ

rơi vào tay Tiên Vực cường giả? Về phần Hồng Phủ Cập tìm hắn quen biết cái kia cường giả Tiên Vực xuất thủ đối phó Mạc Vô Kỵ, hắn cũng chỉ có thể nói Hồng Phủ Cập đồng dạng suy nghĩ nhiều.

Tên gia hỏa Tiên Vực cùng Hồng Phủ Cập giao dịch vốn chính là âm thầm giao dịch, căn bản cũng sẽ không đến Bán Tiên Vực, Mạc Vô Kỵ hiện tại đang bế quan, hắn thế nào ra tay với Mạc Vô Kỵ? Đồng dạng chỉ cần Mạc Vô Kỵ còn có chút đầu óc, cũng sẽ không bởi vì Hồng Phủ Cập bất luận cái gì nói nhảm mà rời đi Bán Tiên Vực, cho nên hắn căn bản không lo lắng Hồng Phủ Cập chiêu trò.

Mạc Vô Kỵ là một người không có có đầu óc sao? Chí ít hắn thấy không phải.

Mạnh Thiêm Ngọc trong lòng thầm than một tiếng, hắn biết, từ khi Thiên Mộc Đăng bị Mạc Vô Kỵ cướp đi một khắc kia, hắn tại trước mặt Nghiễm Thuyên liền kiên cường không lên nổi.

Nghiễm Thuyên như không có chuyện gì xảy ra đứng lên nói:

- Mạnh huynh, hôm nay là thời kì người Tiên Vực đến giao dịch hắc thạch, chúng ta sớm một chút ra đi nghênh đón sao?.

Dù cho trong lòng sẽ không thoải mái, Mạnh Thiêm Ngọc cũng chỉ có thể đứng lên, theo Nghiễm Thuyên cùng đi ra khỏi đạo chủ phủ.

...

Lúc này Phủ Gia đang quỳ gối trước một khối hắc thạch to lớn, trên hắc thạch đang ngồi lấy một người nam tử. Nam tử ánh mắt dài nhỏ, mũi cũng rất ngắn, dung mạo thoạt nhìn có chút quái dị.

- Vì sao lần này đến tay không, hắc thạch đâu?

Nam tử giọng nói có chút lạnh lùng.

Phủ Gia theo bản năng đánh cái giật mình, nhanh chóng lần nữa tựa đầu trừ ở trên mặt đất tiếng khóc nói:

- Xin Cung đại nhân làm chủ cho ta.

Nếu là người quen Phủ Gia, tuyệt đối nghĩ không ra một người ngoan lệ hung hãn như vậy, lại ở chỗ này quỳ như đàn bà vậy thút thít cáo trạng.

- Chuyện gì?

Nam tử họ Cung có chút cau mày, hắn chọn Hồng Phủ Cập vì mình tìm kiếm hắc thạch, cũng là bởi vì tên này có chút ngoan lệ. Hiện tại Hồng Phủ Cập bộ dạng, thực sự để cho hắn thất vọng, hắn hận không thể một cước lại đem tên này đạp thành mảnh vụn.

Phủ Gia nhanh chóng nói:

- Bẩm Cung đại nhân, lần này vốn ta đã tụ hơn một ngàn tấm hắc thạch, lại bị một người tranh đoạt. Người này chẳng những tranh đoạt ta hắc thạch, còn giết hơn mười người thủ hạ của ta, thậm chí còn đoạt đi rồi hết thảy bán tiên thạch ta thu thập được.

Mắt nhỏ nam tử một cước lại đem Phủ Gia đạp bay ra ngoài, ánh mắt dài nhỏ bắn ra phẫn nộ bén nhọn quang mang. Hắn lựa chọn Hồng Phủ Cập vì hắn thu mua hắc thạch, nhưng không phải là vì cấp cho tên này xuất đầu. Một cái tên gia hỏa tại Bán Tiên Vực đều có thể bị người khi dễ, hắn cần làm gì?

Phủ Gia nào dám hoàn thủ hay là bất mãn, đứng lên sau đó, lần nữa chạy đến trước mặt mắt nhỏ nam tử quỳ xuống.

Mắt nhỏ nam tử hít một hơi thật sâu, giọng nói bộc phát trầm thấp hắn lên:

- Là Nghiễm Thuyên làm sao?

Hắn thấy, Bán Tiên Vực dám đối với Hồng Phủ Cập động thủ, ngoại trừ cái kia Nghiễm Thuyên ra, còn thật không có người nào. Thế nhưng là Nghiễm Thuyên cũng không có khả năng a, Nghiễm Thuyên thế nhưng là biết hắn tồn tại, nếu mà Nghiễm Thuyên đối với Hồng Phủ Cập động thủ, đó chính là đánh vào mặt hắn Cung Hầu.

- Không phải, là một người nhân vật mới tên là Mạc Vô Kỵ, hắn đến Bán Tiên Vực mới vài năm, liền kiêu ngạo không gì sánh được.

Hồng Phủ Cập nhanh chóng nói.

- Tốt lắm, ngươi đi lại đem người này dẫn ra Bán Tiên Vực, ta đến xem hắn tới cùng có mấy cái lá gan.

A...

Phủ Gia nhất thời sửng sốt, hắn đi lại đem Mạc Vô Kỵ kêu ra Bán Tiên Vực? Hắn là không muốn sống sao?

- Thế nào? Cả dụ người khác đi ra cũng không dám, ngươi sống cũng là lãng phí linh thạch...

Cung Hầu thanh âm có chút âm lạnh lên.

Phủ Gia nghe được loại thanh âm này, cả người đều có chút run rẩy. Hắn đâu còn dám lại nói cái khác, nhanh chóng cung kính nói:

- Đại nhân yên tâm, ta nhất định sẽ lại đem Mạc Vô Kỵ gọi ra.

Cung Hầu thanh âm lập tức ấm áp hắn lên, gật gật đầu nói:

- Không sai, ngươi đi làm tốt chuyện này, ta sẽ cho ngươi một phần bồi thường.

- Dạ, dạ! Ta đây đi ngay.

Phủ Gia một bên lui về phía sau, một bên cung kính đáp.

...

- Răng rắc!

Chung quanh Mạc Vô Kỵ, Toái Linh Thạch tựa như hẹn xong bình thường giống nhau, cùng nhau vỡ vụn rơi, mà cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ xông phá Địa Tiên tầng bốn, thăng cấp tới Địa tiên tầng năm, đây đã là tháng thứ mười hắn bế quan.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét mình một chút Toái Linh Thạch, hơn ba mươi vạn Toái Linh Thạch, còn dư lại hơn phân nửa. Xem ra hắn vẫn còn là có cơ hội dùng số Toái Linh Thạch này nhảy vào thiên cực cảnh.

Đang ở lúc Mạc Vô Kỵ dự định tiếp tục vung ra một đống Toái Linh Thạch tu luyện, động phủ cấm chế bỗng nhiên bị di chuyển một cái.

Mạc Vô Kỵ rất là nghi hoặc ai đang đánh khuấy hắn tu luyện, bởi vì tại trước khi hắn bế quan đã cùng đám người Phô Tử đại sư nói qua, tại trước khi hắn xuất quan, không có chuyện đặc thù, tận lực không nên quấy rầy hắn.

Khi Mạc Vô Kỵ thần niệm quét ra đi, để cho hắn không có nghĩ tới là, người đứng tại bên ngoài động phủ cấm chế lại là Phủ Gia, lần trước không có giết chết tên này tính là hắn vận khí, không có nghĩ tới tên này còn dám tìm tới cửa.

Mạc Vô Kỵ vung tay lên, cấm chế bị mở ra. Lập tức hắn liền lạnh lùng nói:

- Hồng Phủ Cập, ngươi lá gan không nhỏ a, dám bắt ông đây xuất quan.

Phủ Gia tại đụng vào Mạc Vô Kỵ cấm chế đồng thời, đã lại đem sinh tử không để ý. Hắn biết nếu mà không lại đem Mạc Vô Kỵ gọi ra trước mặt vị đại nhân kia, hắn Hồng Phủ Cập cũng là một con đường chết.

Hiện tại hắn thấy Mạc Vô Kỵ mở ra cấm chế, đơn giản cắn răng một cái đi vào động phủ của Mạc Vô Kỵ, đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Mạc Vô Kỵ, ta muốn khiêu chiến với ngươi, bất quá không phải là tại Bán Tiên Vực này, mà là bên ngoài Bán Tiên Vực. Có dũng khí mà nói, cùng ta cùng đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn chằm chằm Phủ Gia, giọng nói bình thản nói:

- Hồng Phủ Cập, một chiêu này ta tại thời điểm mặc tã đã chơi đùa. Ngươi dầu gì cũng là một cái Địa Tiên tu sĩ, đùa như vậy không có trình độ. Chỉ nhìn ngươi cái bộ dạng này, cũng dám khiêu chiến ta? Nói đi, tới cùng là chuyện gì muốn đem ta lừa gạt đi ra ngoài. Nhớ kỹ, ngươi chỉ có một lần cơ hội, nói sai rồi, ta sẽ lập tức cho ngươi hóa thành tro bụi, sau đó tiếp tục bế quan tu luyện. Hơn nữa ta còn dám khẳng định, Nghiễm Thuyên không dám nói nhảm nửa chữ, ngươi tin hay không?

Phủ Gia cũng cảm giác được phía sau có thêm một đạo mồ hôi lạnh, hắn bỗng nhiên cảm giác mình trước đây tự đắc cùng ngạo nghễ ngồi trên cái ghế mua bán hắc thạch ngầm, bây giờ nhìn lại là buồn cười như vậy. Hắn chẳng những phải tại trước mặt Cung Hầu như một con sâu cái kiến, hiện tại đứng ở trước mặt một người mới, hắn không có nửa điểm tự tôn.

Cái gì đại lão giao dịch chợ đen? Tại trước mặt cường giả, hắn chính là một con châu chấu, thậm chí ngay cả châu chấu cũng không bằng. Vừa mới bị Cung Hầu dạy dỗ một phen, hiện tại lại đưa tới bị Mạc Vô Kỵ giáo huấn một phen.

- Nhớ kỹ, ngươi chỉ có một lần cơ hội nói thật.

Mạc Vô Kỵ thanh âm không chút khách khí lần nữa lại đem tự tôn của Phủ Gia đã tàn phá đả kích tan thành mảnh nhỏ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 430: Ta Muốn Tiền Không Muốn Sống

Phủ Gia trong lòng dâng lên một loại cảm giác vô lực sâu đậm, dù cho hắn không có cảm thụ được sát khí Mạc Vô Kỵ tràn tới, hắn dám khẳng định Mạc Vô Kỵ không phải gạt hắn. Nếu mà hắn biết Mạc Vô Kỵ cả Mạnh Thiêm Ngọc cũng dám đánh, thậm chí ngay cả Mạnh Thiêm Ngọc pháp bảo cũng dám lấy đi, hắn trừ phi điên rồi, mới có thể đi tìm Mạc Vô Kỵ.

Nói hay không nói, cũng đều là một cái chữ chết, không nói chết ngay bây giờ, nói Mạc Vô Kỵ không đi hắn sẽ chết.

Nghĩ tới đây, Phủ Gia cắn răng một cái đơn giản trực tiếp nói:

- Mạc đạo hữu, không sai, ta đích xác là lừa gạt ngươi. Trên thực tế không phải là ta muốn ngươi đi ra ngoài, mà là ông chủ ta. Ngươi hắn là biết Tiên Vực mỗi lần tới giao dịch hắc thạch, đều là cùng Nghiễm Thuyên giao dịch. Ta tại vô tình trong cùng một người trong Tiên Vực quen biết, này người muốn ta lén thu mua hắc thạch, sau đó bán cho cá nhân hắn. Lần trước bởi vì ta bồi thường ngươi bộ phận Toái Linh Thạch, dẫn đến không có năng lực tiếp tục thu mua hắc thạch, này người muốn ngươi đi gặp hắn.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Ngươi sợ ta không đi gặp hắn, hắn sẽ lấy cái mạng nhỏ của ngươi, cho nên ngươi mới muốn lại đem ta lừa gạt đi ra ngoài đúng hay không?

- Không sai.

Phủ Gia cắn răng, chỉ có thể ăn ngay nói thật.

- Hắn tên gọi là gì? Đại thể tu vi ngươi có biết hay không?

Mạc Vô Kỵ đối với ý nghĩ của Hồng Phủ Cập nửa điểm cũng không ngoài ý liệu, đổi thành người khác, Hồng Phủ Cập nghĩ như vậy xác thực không có sai. Nhưng hắn không là người khác, hắn vừa lúc cần đại lượng Toái Linh Thạch, có tiên nhân Tiên Vực trực tiếp tới cùng hắn giao dịch, đó là sự tình hay nhất không hơn.

Chỉ cần tu vi không cao hơn hắn nhiều, hắn mạng nhỏ cũng sẽ không bị uy hiếp, cùng lắm thì chạy trốn tới Tử Vong Khoáng Khu. Trừ phi tu vi của đối phương xa xa cao hơn hắn, để cho hắn cả cơ hội chạy trốn cũng không có.

Hồng Phủ Cập nghe được lời của Mạc Vô Kỵ dường như có ý nghĩ đi qua, lập tức nói:

- Hắn gọi Cung Hầu, hắn là tại Thiên Tiên tu vi. Nghe đồn Tiên Hào đối diện tu vi cao nhất cũng bất quá là Thiên Tiên viên mãn, về phần nguyên nhân, phải cùng hắc thạch có quan hệ.

- Nga, ngươi biết công dụng của hắc thạch?

Mạc Vô Kỵ lập tức hứng thú. Biết đối phương là Thiên Tiên tu sĩ, hắn càng là không sợ.

Hồng Phủ Cập liền vội vàng lắc đầu nói:

- Ta chỉ biết là tiên nhân cùng hắc thạch đều có quan hệ, cụ thể quan hệ đến địa phương nào, ta cũng không phải rất rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Tốt, ta hiện tại liền cùng đi với ngươi, phía trước dẫn đường.

- A... Tốt, Mạc đạo hữu cùng đi theo ta.

Hồng Phủ Cập bị to lớn ngạc nhiên mừng rỡ đập trúng, hắn thật không ngờ, Mạc Vô Kỵ thực sự dám đi cùng hắn.

Hắn nghĩ đến lúc trước Mạc Vô Kỵ cả Mạnh Thiêm Ngọc đều dám động thủ, trong lòng càng là hiểu một phần. Mạc Vô Kỵ chính là một con nghé mới sinh, tự thân có chút thực lực, chưa từng thấy qua kẻ mạnh hơn. Lần này nhất định phải cho hắn biết, cái gì mới đúng là tiên nhân. Nghĩ đến vị kia Cung Hầu đại nhân rốt cục có thể vì hắn báo thù, Hồng Phủ Cập kích động cước bộ đều có chút run rẩy.

Mạc Vô Kỵ tiện tay một đạo phi kiếm cho Phô Tử đại sư, nói cho Phô Tử đại sư chính bản thân đi gặp tiên nhân, nếu là hắn tại một ngày chưa có trở về, để cho Phô Tử đại sư mấy người lập tức rời đi Bán Tiên Vực.

Phô Tử đại sư mấy người hiện tại có thể tại Bán Tiên Vực náu thân, chủ nếu là bởi vì hắn, một khi chính hắn chạy thoát, Phô Tử đại sư mấy người dữ nhiều lành ít.

Mạc Vô Kỵ theo hai người Hồng Phủ Cập mới vừa mới vừa đi tới cửa vào Bán Tiên Vực, một đạo thần niệm cường hãn cực kỳ hoành quét tới, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu liễm hơi thở của mình. Loại này cường hãn thần niệm khí tức tuyệt đối không phải là Nghiễm Thuyên, cũng không phải bất luận cái gì một người Địa Tiên tu sĩ bên trong Bán Tiên Vực, nhất định là cường giả Tiên Vực.

- Có đúng hay không là người của Tiên Vực tới Bán Tiên Vực?

Rời đi Bán Tiên Vực sau đó, Mạc Vô Kỵ mới hỏi.

Hồng Phủ Cập gật đầu:

- Không sai, loại này giao dịch bình thường là nửa năm đến một năm một lần, vừa rồi thần niệm này đảo qua chúng ta, chính là cường giả Tiên Vực.

Quả nhiên là như vậy, Mạc Vô Kỵ trong lòng có thêm một tia kiêng kỵ, cường giả loại này hắn sợ rằng còn không phải là đối thủ. Xem ra hắn Địa Tiên tầng năm thực lực, cũng chỉ có thể tại Bán Tiên Vực xưng vương, gặp phải chân chính Thiên Tiên cường giả, hắn còn phải cẩn thận một chút.

...

Phủ Gia lo lắng Mạc Vô Kỵ trên đường đổi ý, hầu như đưa phi hành pháp bảo kích phát cực hạn. Mạc Vô Kỵ xe bay là Phô Tử đại sư dùng cả một khối Tiên Quỳ Tinh Kim luyện chế, dù cho Phủ Gia độ mau nữa, hắn cũng có thể dễ dàng đuổi kịp. Điều này làm cho Phủ Gia càng là cảnh giác, nếu mà ở bên ngoài bị Mạc Vô Kỵ truy sát, hắn đại khái rất khó may mắn tránh khỏi.

Nửa ngày sau đó, Phủ Gia ngừng lại, Mạc Vô Kỵ cũng thu hồi xe bay. Hắn nhìn thấy một người áo xám nam tử mập ngồi trên một chỗ to lớn hắc thạch, nam tử áo xám này buông xuống chân mày, khí tức quanh người thu liễm, Mạc Vô Kỵ thần niệm không cách nào theo dõi đến hắn nửa điểm tu vi.

Người này nhất định chính là cái kia Tiên Vực cường giả cùng Phủ Gia giao dịch, Mạc Vô Kỵ mặt ngoài bình tĩnh vô sóng, thậm chí ngay cả nửa điểm linh vận cùng nguyên lực khí tức ba động cũng không có. Thế nhưng hắn Trữ Thần Lạc cùng Trữ Nguyên Lạc sớm đã vận chuyển tới cực hạn, tùy thời tùy chỗ đều có thể kích ra lớn nhất tiềm năng.

- Cung đại nhân, ta đã đem Mạc Vô Kỵ mang đến, chính là người này?

Hồng Phủ Cập tiến lên một bước quỳ trên mặt đất, giọng nói khiêm tốn kính cẩn, chính là Mạc Vô Kỵ đều có thể từ trong giọng nói của hắn nghe được một loại dễ dàng.

- Ngươi chính là Mạc Vô Kỵ, nhân vật mới cướp đoạt Hồng Phủ Cập hắc thạch cùng bán tiên thạch?

Cung Hầu ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm tiên nhân trước mắt, một đôi dài nhỏ ánh mắt, mũi tẹt thật sự là cực kỳ khó coi.

- Không sai, ta chính là Mạc Vô Kỵ. Bán tiên thạch là ta giao dịch hắc thạch cho Hồng Phủ Cập nên có được, về phần cướp đoạt, ta Mạc Vô Kỵ tuy rằng không giàu có, còn không đến mức bỉ ổi như vậy.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, bình tĩnh nói. Giống như Hồng Phủ Cập cùng người này dập đầu, đừng nói giỡn. Hắn Mạc Vô Kỵ ngoại trừ phụ mẫu ra, sẽ không có quỳ qua bất luận kẻ nào, chỉ là một Thiên Tiên, thậm chí còn khả năng cùng Phô Tử đại sư nói như vậy, là một cái ngụy tiên, cũng xứng hắn Mạc Vô Kỵ quỳ xuống?

Hồng Phủ Cập nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, cả người chính là run lên, nhanh chóng nói:

- Cung đại nhân, bởi vì Mạc Vô Kỵ đoạt đi bán tiên thạch của ta, để cho ta không còn có bán tiên thạch mua hắc thạch, mới không có cách nào vì đại nhân thu thập hắc thạch.

Nguyên bản hắn còn có một chút hắc thạch, lần trước vì đả động Nghiễm Thuyên cho phép hắn đối phó Mạc Vô Kỵ, kết quả đều rơi vào túi tiền Nghiễm Thuyên.

Cung Hầu gật đầu, hoà nhã nói với Hồng Phủ Cập:

- Cái này cũng không trách ngươi, ngươi mấy năm nay cũng cực khổ, đi thôi...

Nói đến hai chữ cuối cùng, Hồng Phủ Cập cũng cảm giác được cả người lạnh lẽo, một loại khí tức tử vong từ đáy lòng thẩm thấu lại. Hắn lúc này liền hiểu rõ Cung Hầu là muốn giết hắn, lúc này hắn đâu còn nhớ được cái khác, nguyên lực quanh thân bạo động, liền muốn bỏ chạy.

- Ầm!

Một đạo quang mang đen sẫm hiện lên, Hồng Phủ Cập cả tiếng kêu thê thảm cũng không có hét ra, đã bị một đoàn đen sẫm quang mang này đánh thành một khối than cốc.

Mạc Vô Kỵ tuy không có nửa phần thần niệm cùng nguyên lực ba động, lại rõ ràng cảm nhận được thực lực Cung đại nhân này, tuyệt đối mạnh hơn so với hắn. Cái loại này nguyên lực bao phủ dường như càng thông thường nguyên lực phạm trù, lẽ nào đây là tiên nguyên nghe đồn kia sao?

Thương cảm Phủ Gia đã từng uy vũ không ai bì nổi, tại trong chớp mắt liền biến mất khỏi thế giới này.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi biết ta tại sao muốn giết hắn sao?

Cung Hầu giết Hồng Phủ Cập sau đó, thật giống như không có việc gì giống nhau, tâm bình khí hòa hỏi Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, muốn thông qua cái này phủ đầu ra oai với ta, ngươi chỉ là một giả tiên còn chưa đủ tư cách.

- Ngươi vì sao giết hắn cùng ta không có quan hệ, các hạ nếu mà không có chuyện gì, ta cũng không phụng bồi.

Mạc Vô Kỵ trong miệng nói không phụng bồi, cước bộ nhưng không có di động mảy may, cả thần tình đều không có nửa điểm biến hóa.

Cung Hầu cười ha ha một tiếng:

- Không sai, có dũng khí. Ngươi từ lúc đi tới nơi này, đến bây giờ quanh thân liền không có nửa điểm nguyên lực phòng bị, nhìn thấy ta cũng không quỳ xuống, thậm chí giọng nói còn mãnh liệt như vậy, lẽ nào ngươi liền cho là ta thực sự không dám giết ngươi.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Ngươi có thể thử xem một chút, bất quá ta cũng muốn nói một câu, nếu mà ngươi thử, chúng ta sẽ không còn cơ hội hợp tác. Ta chưa bao giờ hợp tác cùng một người muốn giết ta.

Nói xong câu đó sau đó, quanh người Mạc Vô Kỵ rốt cục có rồi một tia nguyên lực ba động, điểm ấy ba động vẫn như cũ không rõ ràng, thật giống như bình tĩnh mặt hồ có thêm một tia hơi như gió.

Cung Hầu nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, tức giận, từ từ giơ tay lên, hắn cũng không có xuất thủ chỉ là tại lòng bàn tay của hắn có thêm một quả màu xanh biếc đan dược.

- Lại đem viên thuốc này nuốt vào, ta sẽ cùng ngươi nói chuyện hợp tác.

Nói xong, Cung Hầu đem đan dược cầm trong tay trực tiếp đạn cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ liên tiếp cũng không nhận, trực tiếp lại đem đan dược này lần nữa ném trở về:

- Ta không ở chịu uy hiếp hợp tác, Cung đạo hữu nếu mà còn tiếp tục như vậy, ta cũng không phụng bồi.

Theo Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên, xuất hiện ở bên ngoài mười mấy trượng.

- Phong Độn Thuật cao cấp nhất?

Cung Hầu mắt nhỏ càng là híp lại:

- Thảo nào nói chuyện láo như vậy, là có vài phần bản lĩnh. Nói đi, ngươi muốn thế nào giao dịch? Ngươi có thể cung cấp cho ta bao nhiêu hắc thạch?

Mạc Vô Kỵ nghe được lời của Cung Hầu, ngừng lại, nhàn nhạt nói:

- Vậy phải xem ngươi có thể cung cấp cho ta bao nhiêu linh thạch, nếu mà ngươi cung cấp linh thạch đẳng cấp cũng đủ tốt, số lượng đủ nhiều, coi như là ngươi để cho ta ăn định kỳ dùng giải dược độc dược, ta cũng không thèm để ý chút nào. Ví dụ như, lục sắc độc dược ngươi vừa rồi lấy ra.

- Ha ha, có ý tứ.

Cung Hầu cười ha ha, hắn vẫn là lần đầu tiên thấy loại tên gia hỏa vì lợi ích liều lĩnh này, đây là điển hình muốn tiền không muốn sống.

Dường như biết lời trong lòng Cung Hầu, Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ngươi muốn được rồi, ta chính là người muốn tiền liều mạng. Liền xem ngươi có thực lực đó hay không để cho ta làm như vậy.

- Hồng Phủ Cập một năm cung cấp cho ta hắc thạch có mấy ngàn tấm, ta hiện tại muốn một vạn đến hai vạn, lẽ nào ngươi cũng có?

Cung Hầu mắt nhỏ quang mang càng lợi hại, chặt chẽ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm ba động nói:

- Một vạn hai vạn có giá một vạn hai vạn, mười vạn tám vạn có giá mười vạn tám vạn. Nếu là ngươi chỉ cần mấy nghìn hắc thạch, ta còn thật không muốn cùng ngươi làm ăn.

- Cái gì, ngươi có thể lấy được mười vạn tám vạn hắc thạch?

Cung Hầu vẫn cho là chính bản thân chiếm giữ chủ động bỗng từ hắc thạch đứng lên, nhãn thần kích động đều có chút bốc lên ánh sáng. Phải biết rằng mấy nghìn hắc thạch đều là to lớn số lượng, càng vọng luận mấy vạn thậm chí mười vạn? Kỳ thực Hồng Phủ Cập hàng năm tối đa cung cấp cho hắn một nghìn đến hai nghìn hắc thạch.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 431: Tranh Giới

- Ta gọi Cung Hầu, nếu là thật có thể như lời ngươi nói, ta sẽ không để cho ngươi thất vọng, bây giờ nói giá của ngươi sao?.

Tại thời điểm Mạc Vô Kỵ nói ra mười vạn tám vạn hắc thạch, Cung Hầu liền thay đổi tâm tính của mình. Hắn lần nữa ngồi xuống, giọng nói trở nên bình thản.

Tại Bán Tiên Vực tùy tiện tìm một người thay thế như Hồng Phủ Cập rất dễ, nhưng muốn tìm một như Mạc Vô Kỵ thay thế, chỉ sợ là tìm không được.

Mạc Vô Kỵ một cái tay, xa xa một khối tảng đá không nhỏ liền rơi ở bên cạnh hắn, hắn ngồi xuống. Cung Hầu chính bản thân ngồi, hắn không có thói quen đứng ở trước mặt Cung Hầu.

Thấy Mạc Vô Kỵ tự chủ trương ngồi xuống, Cung Hầu mắt nhỏ lần nữa bắn ra một đạo lệ mang, lập tức liền thấp xuống. Lần này hắn cũng không có làm gì, hắn muốn biết Mạc Vô Kỵ có bao nhiêu lá bài tẩy, có thể hay không ở trước mặt hắn lớn lối như thế.

Mạc Vô Kỵ không chút hoang mang nói:

- Tại trước khi giao dịch, ta có mấy vấn đề muốn cố vấn một cái Cung đạo hữu.

- Nói đi, chỉ cần cùng giao dịch có quan hệ, ta sẽ nói cho ngươi biết.

Cung Hầu trước kích động sớm đã không gặp, trở nên càng thêm tỉnh táo.

- Tốt, vấn đề thứ nhất là muốn dò hỏi một chút Cung đạo hữu, hắc thạch tác dụng là cái gì?

Mạc Vô Kỵ hỏi xong sau đó liền nhìn chằm chằm Cung Hầu, hắn suy đoán vấn đề này Cung Hầu không có trả lời hắn, nhưng hắn vẫn còn là ôm may mắn tâm lý hỏi thăm một cái.

Cung Hầu mắt lộ châm chọc nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi là một người thông minh, hỏi những vấn đề ta có thể trả lời ngươi sao?.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hỏi lần nữa:

- Vấn đề thứ hai là Toái Linh Thạch này tới cùng là vật gì? Có đúng hay không chất thải công nghiệp tiên mỏ?

Cung Hầu cười ha ha:

- Vấn đề này ta cũng là có thể trả lời ngươi, ngươi đoán không sai, tiên tinh là đồ đạc thông dụng tiên giới. Cho nên tiên tinh bình thường sẽ bị cắt thành đồng dạng lớn nhỏ khối trạng, vừa có thể tu luyện, cũng có thể dùng để giao dịch. Cắt ra sau đó bên góc tiên tinh thạch tự nhiên lớn nhỏ không đồng nhất, những thứ này lớn nhỏ không đồng nhất tiên tinh thạch cũng sẽ bị lần nữa nén thành khối, sau đó chia làm lớn nhỏ tương tự bán tiên thạch, cũng là Toái Linh Thạch các ngươi nói.

Mạc Vô Kỵ mở ra mạch lạc tu luyện pháp, là thật thật tại tại một đời tổ sư. Lời của Cung Hầu hắn vừa nghe liền hiểu đạo lý trong đó, Toái Linh Thạch tuy linh khí vẫn như cũ so với Tu Chân Giới linh khí nồng nặc sự dư thừa, nhưng bởi vì là vụn vặt tiên tinh nghiền ép phân cách mà thành, tự nhiên là đã không còn thiên nhiên hình thành cái loại này tự nhiên đạo vận khí tức. Có thể khẳng định, cho dù là đồng dạng lớn nhỏ tiên tinh đá vụn cùng hoàn chỉnh tiên tinh thạch giữa đó, tu luyện hiệu quả hơn kém cũng phi thường lớn, thậm chí là mấy cái đẳng cấp chênh lệch.

- Đa tạ, vấn đề thứ ba là Toái Linh Thạch này có đúng hay không cấp thấp nhất tiên tinh cắt đầu thừa đuôi thẹo? Nếu như đúng, tiên tinh có đúng hay không còn có thứ tốt hơn?

Lúc này Mạc Vô Kỵ đã có mơ hồ tính toán.

Cung Hầu nhìn Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ngươi thật sự phi thường thông minh, hơn nữa suy một ra ba. Không sai, Toái Linh Thạch chẳng qua là hạ phẩm tiên tinh đầu thừa đuôi thẹo. Ngoại trừ hạ phẩm tiên tinh ra, còn có trung phẩm tiên tinh, thượng phẩm tiên tinh thậm chí là cực phẩm tiên tinh.

Quả thế, Mạc Vô Kỵ đối với Cung Hầu liền ôm quyền nói:

- Cung đạo hữu, ngươi có thể cung cấp cho ta hạ phẩm tiên tinh hay là trung phẩm tiên tinh, hoặc là thượng phẩm tiên tinh đâu nè?

Cung Hầu nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, giương miệng, hắn bị lời của Mạc Vô Kỵ chọc tức mà vui vẻ. Cư nhiên mở miệng chính là trung phẩm tiên tinh cùng thượng phẩm tiên tinh, tên này điên rồi sao?

- Mạc đạo hữu, ta hi vọng ngươi có thể lý trí một điểm, thượng phẩm tiên tinh chính là ta cũng không có thấy qua, không muốn nói ngươi. Về phần trung phẩm tiên tinh, ta đích xác thấy qua, thậm chí còn bản thân có qua, đó là số ít mà thôi. Hạ phẩm tiên tinh ta ngược lại có, lại cũng không có thể cùng ngươi giao dịch. Ta có thể lấy ra cùng ngươi giao dịch chỉ có thể là vỡ tiên tinh thạch, không hơn, cho ngươi tối đa là thêm một điểm hạ phẩm tiên tinh.

Cung Hầu giọng nói mang theo châm chọc, cảm thấy Mạc Vô Kỵ thật sự là không thể nói lý.

Mạc Vô Kỵ tâm tình cả sóng động một cái cũng không có, chỉ là vươn một cái bàn tay nói:

- Ta một năm có thể cho ngươi năm nghìn hắc thạch, có thể định giá bao nhiêu Toái Linh Thạch?

Cung Hầu lần nữa bỗng đứng lên, lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc Vô Kỵ, chẳng lẽ ngươi cho là có Phong Độn Thuật, liền có thể tiêu khiển ta Cung Hầu sao?

Mạc Vô Kỵ ngồi động cũng không có động:

- Cung Hầu, ngươi nói xem, ta tiêu khiển ngươi khi nào?

- Trước ngươi cùng ta nói một hai vạn, thậm chí mười vạn tám vạn hắc thạch, hiện tại lại cho ta nói hàng năm năm nghìn hắc thạch, ngươi rất mất dạy.

Cung Hầu nói chuyện đồng thời quanh thân sát khí bốn phía, lại đem không gian chung quanh huy động ào ào rung động.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng châm chọc nói:

- Cung Hầu, chẳng lẽ ngươi cũng muốn ỷ vào tu vi cao muốn mạnh mẽ đòi lấy hắc thạch sao? Nếu không, thế nào mặt dày trơ trẽn như vậy, dùng Toái Linh Thạch liền muốn trao đổi mấy vạn hắc thạch của ta? Tuy rằng ta chỉ có Địa Tiên tu vi, cũng không phải bị người lừa bịp tống tiền như vậy. Ngươi biết hắc thạch của ta là thế nào mà có? Ta là dùng chính bản thân Mộc Hoá Linh Lạc đổi trở về.

Nghe được chính bản thân dùng vỡ tiên tinh thạch giao dịch hắc thạch, bị Mạc Vô Kỵ nói thành lừa bịp tống tiền, Cung Hầu nhất thời giận điên lên. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ nói qua có thể giao dịch mấy vạn hắc thạch, hắn hận không thể lập tức động thủ.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi phải biết rõ ràng một việc. Không muốn nói ta và ngươi giữa đó giao dịch, coi như là Tiên Vực cùng Nghiễm Thuyên giữa đó giao dịch cũng là dùng vỡ tiên tinh thạch.

Cung Hầu mạnh mẽ ngăn chặn lửa giận của mình, từng chữ từng câu nói.

Mạc Vô Kỵ lại biểu hiện bình tĩnh không gì sánh được:

- Coi như là Nghiễm Thuyên, cũng không nhất định có thể xuất ra số lượng hắc thạch giống như ta. Còn có, nếu là ngươi không có điều kiện giao dịch tốt hơn, ta cần gì phải cùng ngươi giao dịch? Ta trực tiếp cùng Tiên Vực giao dịch không thể được sao? Nghiễm Thuyên vẫn không thể lại làm gì ta. Về phần hàng năm năm nghìn hắc thạch, ta tin tưởng Hồng Phủ Cập trước cùng ngươi giao dịch hắn căn bản làm không được.

Lời của Mạc Vô Kỵ để cho Cung Hầu trong nháy mắt tỉnh táo lại, Mạc Vô Kỵ nói những thứ này đều là sự thực a, nếu là hắn cầm không được điều kiện tốt hơn, Mạc Vô Kỵ tại sao muốn cùng hắn giao dịch? thời điểm cùng Hồng Phủ Cập giao dịch, hắn chính là đại gia, Hồng Phủ Cập chính là con kiến hôi. Bây giờ cùng Mạc Vô Kỵ nói giao dịch, hắn lại cảm giác được Mạc Vô Kỵ mới đúng là đại gia, chính bản thân hình như rất là bị động.

- Nếu như ta một năm muốn hai vạn hắc thạch, ngươi cần ta cho cái gì?

Cung Hầu lại đem bản thân không thoải mái đặt ở một bên, hắc thạch mới là trọng yếu nhất đồ đạc.

- Một trăm vạn hạ phẩm tiên tinh.

Mạc Vô Kỵ công phu sư tử ngoạm.

Cung Hầu bị tức nở nụ cười:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi nghĩ rằng ta sẽ dùng một trăm vạn hạ phẩm tiên tinh đến trao đổi hai ngươi vạn hắc thạch?

Mạc Vô Kỵ đoán ra Cung Hầu nói là lời thật, hắn cũng rất là bất đắc dĩ, mặc dù hắn biết hai vạn hắc thạch giá trị khẳng định không chỉ một

trăm vạn hạ phẩm tiên tinh, thậm chí cũng không chỉ gấp trăm lần, thế nhưng là hắn có thể thế nào? Trừ phi, hắn có thể đem hắc thạch lấy tới Tiên Vực đi giao dịch...

Cái ý niệm này cùng đi, Mạc Vô Kỵ liền cũng át không chế trụ được. Hắn mặc dù có hơn một trăm vạn hắc thạch, cái hắc thạch số lượng này xa xa thiếu, hắn còn muốn càng nhiều hơn hắc thạch, tương lai lại đem những thứ này hắc thạch mang tới Tiên Vực đi, sau đó chậm rãi phát tài.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ cảm thấy hiện tại chịu thiệt một chút cũng là có thể.

- Hai vạn hắc thạch, ta cho ngươi một trăm vạn vỡ tiên tinh thạch, đồng thời cho ngươi một vạn hạ phẩm tiên tinh. Cái giá tiền này đã cao hơn rất nhiều so với ta cho Hồng Phủ Cập.

Cung Hầu lấy lại bình tĩnh nói, tuy Mạc Vô Kỵ nói thái quá giá cả hắn vẫn là kiếm lớn, thế nhưng là hắn có thể làm cái này giao dịch chợ đen, dính đến quan hệ nhiều hơn, cũng không phải hết thảy lợi nhuận đều thuộc về chính bản thân hắn.

- Nói như vậy Cung đạo hữu chỉ cần hai vạn hắc thạch?

Mạc Vô Kỵ cũng không có đáp ứng hoặc là không đáp ứng. Hai vạn hắc thạch giao dịch, hắn thật nhìn không thuận mắt. Ngược lại Cung Hầu đáp ứng một vạn hạ phẩm tiên tinh này, để cho tâm tình của hắn thay đổi tốt. Cung Hầu nếu nguyện ý xuất ra một vạn hạ phẩm tiên tinh, vậy thì có khả năng xuất ra mười vạn, có thể xuất ra mười vạn, liền có khả năng xuất ra một trăm vạn, đây bất quá là một cái quá trình mà thôi.

Thật giống như một người hít thuốc phiện, lần đầu tiên có lẽ chỉ là muốn nếm thử một chút, nhưng là có lần đầu tiên thì có lần thứ hai, sau đó càng ngày càng nhiều, lại cũng không cách nào át chế chính bản thân.

- Bao nhiêu hắc thạch ta cũng muốn, nếu thật là mười vạn hắc thạch, ta liền cho ngươi mười triệu toái tiên tinh thạch, mười vạn hạ phẩm tiên

tinh.

Cung Hầu không chút do dự nói, cái giá tiền này so với trước hắn mở giá cả lại phải cao hơn vài lần.

- Ta không muốn toái tiên tinh thạch, mười vạn hắc thạch, ngươi cho ta ba trăm vạn hạ phẩm tiên tinh. Không cần trả giá, bằng không không bàn nữa.

Mạc Vô Kỵ cũng đứng lên. Hắn khẳng định hắc thạch là món lãi kếch sù bên trong món lãi kếch sù, hắn lại đem chính bản thân lần đầu tiên mở giá cả đè ép rất nhiều, cũng không tin Cung Hầu nguyện ý buông tha loại món lãi kếch sù này.

Phô Tử đại sư nói mười triệu Toái Linh Thạch có thể điều khiển Độ Tiên Hạm đi tới Tiên Vực, hắn nếu mà chiếm được ba trăm vạn hạ phẩm tiên tinh, nói vậy càng là có thể điều khiển Độ Tiên Hạm. Ba trăm vạn hạ phẩm tiên tinh linh khí không phải chỉ hơn triệu Toái Linh Thạch.

Cung Hầu nắm chặt nắm tay, ngược lại không phải là tức giận, mà là đang cân nhắc lợi ích. Hắc thạch vật này, số lượng càng nhiều càng đáng giá. Mạc Vô Kỵ một lần xuất ra mười vạn hắc thạch, vậy lợi ích của hắn so với Tiên Vực công khai giao dịch cao hơn. Làm ăn này tuyệt đối không thể để cho người của phía trên biết. Hắn mặc dù có thể theo người Tiên Vực giao dịch cùng nhau lại đây, chủ yếu vẫn là bởi vì hắn hắc thạch giao dịch ngầm cũng không thể thu được bao nhiêu, đối với toàn bộ Tiên Vực mà nói, bất quá là một phần đầu thừa đuôi thẹo mà thôi.

Một khi hắn mỗi lần thu mua hắc thạch đạt tới mười vạn, vậy tính chất liền hoàn toàn khác nhau.

- Mạc đạo hữu, ba trăm vạn hạ phẩm tiên tinh nhiều lắm, so với giá cả ta cùng Hồng Phủ Cập giao dịch cũng không chỉ cao hơn gấp mấy chục lần.

Cung Hầu càng tỉnh táo hẳn lên, hẳn nhất định phải cùng Mạc Vô Kỵ làm thành cái này sinh ý, một năm là mười vạn hắc thạch, mười năm đâu nè? Hẳn cũng không biết, Mạc Vô Kỵ chỉ cho hẳn cơ hội một năm giao dịch.

Đây là hẳn lần đầu tiên gọi Mạc Vô Kỵ là đạo hữu.

Mạc Vô Kỵ giọng nói lạnh nhạt nói:

- Hắc thạch của ta cũng không chỉ gấp mười lần của Hồng Phủ Cập.

Cung Hầu lòng nói, nếu quả như thật là mười vạn hắc thạch gấp mười lần, vậy thì tương đương với gấp trăm lần.

- Tốt, ba trăm vạn liền ba trăm vạn, hắc thạch của ngươi ở địa phương nào?

Cung Hầu cắn răng một cái, trực tiếp đồng ý Mạc Vô Kỵ giá cả.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Cung đạo hữu, ngươi cũng biết hắc thạch ta không cách nào tùy thân mang theo, trên thực tế bên cạnh ta tích góp chỉ có hơn hai vạn một chút, còn có mấy vạn cần phải đi đào lên, ta tin tưởng trên người ngươi cũng không có khả năng mang ba trăm vạn hạ phẩm tiên tinh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 432: Bàn Tính Và Khổ Á

- Chờ ngươi lần sau đến đây, chúng ta ở nơi này giao dịch, một tay hắc thạch một tay tiên tinh. Đương nhiên, tại trước khi ngươi rời đi, ngươi yêu cầu trước cho ta mượn một cái nhẫn, nếu không, hắc thạch ta căn bản là không mang tới được.

Mạc Vô Kỵ đáp.

- Ta làm sao có thể tin tưởng ngươi?

Cung Hầu nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ hỏi.

- Ngươi có thể cho ta một quả độc đan, chờ chút lần sau giao dịch, ngươi cho ta giải dược, làm sao?

Mạc Vô Kỵ không thèm để ý chút nào nói.

Muốn một quả nhẫn của Cung Hầu, Mạc Vô Kỵ sớm có suy tính. nhẫn do Phô Tử đại sư luyện chế dù sao không gian còn hơi ít đi một chút, hắn chuẩn bị mang theo hàng loạt hắc thạch đi Tiên Vực phát tài, liền nhất định phải có một cái nhẫn không gian lớn.

Cung Hầu nhìn Mạc Vô Kỵ, qua một hồi lâu mới thở dài một tiếng nói:

- Thiên hạ dĩ nhiên thật có loại tu sĩ này như ngươi, được rồi, ta tin tưởng ngươi.

Hắn tu luyện tới hiện tại, tên gia hỏa như Mạc Vô Kỵ vậy muốn tiền liều mạng hắn vẫn là lần đầu tiên thấy. Nếu là nói Mạc Vô Kỵ có thể giải

đi đan độc hắn cho, vậy hắn tuyệt đối sẽ không tin tưởng, bởi vì linh thảo luyện chế giải dược tại Bán Tiên Vực và cấp thấp Tu Chân Giới căn bản cũng không có.

- Đây là một quả nhẫn, trong giới chỉ có truyền tin châu, lần sau khi ta tới sẽ cho ngươi tin tức.

Cung Hầu thở dài một tiếng sau đó, lấy ra một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ. Hắn thật sự là bị Mạc Vô Kỵ tham lam đánh bại, loại tu sĩ này cư nhiên có thể tu luyện tới Địa Tiên, đi tới Bán Tiên Vực.

Mạc Vô Kỵ một tay đã bắt nhẫn, thần niệm quét một cái, không gian bên trong so với không gian nhẫn Phô Tử đại sư luyện chế lớn hơn gấp mười lần. Cái giới chỉ này cũng đủ hắn chứa càng nhiều hơn hắc thạch, sau đó lại đem những thứ hắc thạch này mang tới Tiên Vực.

Chờ Mạc Vô Kỵ tiếp nhận nhẫn, hắn mới lấy ra một quả đan dược màu xanh sẫm ném cho Mạc Vô Kỵ:

- Viên thuốc này ngươi ăn đi, lần sau tới, ta sẽ cho ngươi giải dược.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự lại đem đan dược xanh sẫm nuốt vào, một cổ mùi tanh từ khoang miệng trực tiếp thẩm thấu tới toàn thân của hắn.

Tại trong nháy mắt đan dược đi vào, hóa độc lạc của Mạc Vô Kỵ liền nhanh chóng tiến hành Chu Thiên nghịch chuyển, độc thẩm thấu đến trong người Mạc Vô Kỵ tại trong thời gian ngắn, đã bị hóa độc lạc cuốn đi. Độc tố cũng ở đây trong khoảnh khắc bị hóa độc lạc hóa giải được, nếu không phải Mạc Vô Kỵ khống chế được độc tố, hắn hiện tại liền có thể lại đem độc tố bức ra đến. Dược dịch bị hóa đi độc tính biến thành linh lực khí tức đẳng cấp cao hơn, tuy Mạc Vô Kỵ còn không có tu luyện, hắn cũng có thể cảm nhận được thực lực của chính mình đang tăng lên.

Mạc Vô Kỵ thậm chí hoài nghi, một khi hắn hấp thu những linh lực này, hắn rất có thể trùng kích tới Địa tiên tầng 6.

Giờ khắc này Mạc Vô Kỵ rất muốn nói một câu nói chính là:

- Cung đạo hữu, thuốc độc kia có còn hay không, cho ta thêm mấy viên đê?

Đáng tiếc Mạc Vô Kỵ biết lời này một khi nói ra, Cung Hầu liền sẽ hoài nghi, chỉ có thể cảm thán một viên quá ít.

- Không sai, ngươi có thể đi rồi.

Thấy Mạc Vô Kỵ nuốt thuốc độc, Cung Hầu rất là hài lòng gật đầu, hắn có thể cảm nhận được khí tức Mạc Vô Kỵ trúng độc.

Mạc Vô Kỵ cũng không có đi, mà là lần nữa ôm quyền hỏi:

- Cung đạo hữu, hiện tại chúng ta cũng coi như là người một nhà, ta muốn xin hỏi một chút các ngươi tới Bán Tiên Vực là cưỡi phi thuyền sao?

Mạc Vô Kỵ rất là hoài nghi đối phương tới nơi này không phải là phi thuyền, nếu không, Tiên Hào bên trong nguy hiểm những người này thật có thể đối phó?

Cung Hầu sắc mặt trầm xuống:

- Những thứ này không phải là ngươi có thể biết đến, hỏi nhiều hơn mệnh rất ngắn. Hơn nữa ta còn muốn phải cảnh cáo ngươi một câu, coi như là sau này giao dịch với ngươi hạ phẩm tiên tinh, ngươi cũng không có thể tùy tiện tiết lộ ra ngoài. Tiên Vực là không cho phép hạ phẩm tiên tinh chảy tới Bán Tiên Vực, bằng không cũng là một đường chết.

Mạc Vô Kỵ chính sắc nói:

- Cung đạo hữu yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không tiết lộ sự tình tiên tinh. Được rồi, Cung đạo hữu trên người có hạ phẩm tiên tinh không, có thể tạm thời cho ta mượn một hai vạn trước chơi cho đã nghiền hay không?

Cung Hầu thiếu chút nữa phun ra một ngụm lão máu, tên này thế nào vô sỉ đến loại trình độ này? Hắn bỗng nhiên hoài niệm lên Hồng Phủ Cập, tên kia mặc dù lại chính là một con trùng dập đầu, khống chế so với tên trước mắt này dễ nhiều hơn.

Thấy Cung Hầu sắc mặt xấu xí, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng sự tình mượn tiên tinh có chút nguy hiểm, nhanh chóng nói:

- Cung đạo hữu, cái này tại quê ta gọi là tiền đặt cọc, có tiền đặt cọc mọi chuyện sẽ chỉ là phát triển phương hướng phi thường tốt, nếu không ta sẽ không cần cái này hạ phẩm tiên tinh. Tuy rằng ta biết điểm ấy tiên tinh đối với Cung đạo hữu mà nói, căn bản cũng không giá trị nhắc tới. Với ta mà nói thế nhưng là dũng khí có thể để cho ta liều mạng.

Mạc Vô Kỵ trên người còn có hàng loạt toái tiên tinh, theo tu vi của hắn càng cao, hắn thăng cấp tiêu phí thời gian thì càng nhiều. Hắn muốn tốc độ tu luyện nhanh hơn, liền phải dùng càng cấp cao nhất linh khí.

Mặc dù biết Mạc Vô Kỵ chém gió, vừa nghĩ tới Mạc Vô Kỵ vì tiên tinh cả mệnh đều có thể (không muốn), Cung Hầu vẫn là lấy ra 1 đống tiên tinh nhỏ nói:

- Nơi này có một nghìn tấm, ngươi trước tiên đi dùng. Không nên phụ ta kỳ vọng, nếu là ngươi không có thu được đủ nhiều hắc thạch, ngươi sẽ biết kết quả.

- Cung đạo hữu yên tâm.

Mạc Vô Kỵ trong miệng đang nói, ánh mắt của hắn đã nhìn chằm chằm một đống tiên tinh này, nồng nặc kia cùng tinh thuần tiên linh khí, để cho Mạc Vô Kỵ tâm một mảnh lửa nóng.

Hắn một bước tiến lên, trực tiếp lại đem một ngàn tiên tinh này đưa vào chiếc nhẫn của mình, hắn biết mình tu luyện tới Địa Tiên viên mãn sẽ không có bất kỳ vấn đề gì.

- Ta muốn cảnh cáo ngươi một việc, không có chuyện đặc biệt không nên đi Nghiễm Thuyên đạo chủ phủ.

Cung Hầu chờ Mạc Vô Kỵ thu hồi tiên tinh, đột nhiên nói.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Vì sao?

Hắn đang chuẩn bị đi một chuyến Nghiễm Thuyên đạo chủ phủ, mặc dù hắn hiện tại không cần cùng Nghiễm Thuyên giao dịch Toái Linh Thạch, nhưng hắn vẫn còn muốn đi xem Nghiễm Thuyên có thể xuất ra thứ tốt gì.

- Nghiễm Thuyên đạo chủ phủ có một cái khốn sát trận, gọi là thiên lục trận. Cái khốn sát trận này là tiên vực khốn sát trận, coi như là ta đi, cũng trốn không thoát được. Cho nên ngươi một khi đi đạo chủ phủ của hắn, cái mạng nhỏ của ngươi sẽ không còn trên tay ngươi. Nghiễm Thuyên cùng Tiên Vực quan hệ không cạn, giết ngươi tựa cùng giết một con kiến hôi.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt khó xem, hắn không nghĩ tới Nghiễm Thuyên cư nhiên bố trí xong một cái khốn sát trận đẳng cấp như vậy chờ hắn, tên này xem ra đối với hắn rất coi trọng a.

- Đa tạ Cung đạo hữu, ta đã biết.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, lần này là chân tình thực lòng cảm tạ một câu.

Cung Hầu rất là thoả mãn thái độ Mạc Vô Kỵ, xoay người cấp tốc rời đi. Hắn lần này sau khi trở về, phải đi gom góp linh thạch. Mấy triệu hạ phẩm linh thạch, dựa vào một mình hắn là cầm không ra được.

...

Mạc Vô Kỵ vừa mới trở lại Bán Tiên Vực, đã nhìn thấy một chiếc phi thuyền như lưu tinh bình thường vậy từ cửa vào Bán Tiên Vực biến mất vô tung.

Tốc độ của phi thuyền tuyệt đối so với xe bay của hắn còn phải nhanh một chút, Mạc Vô Kỵ lập tức liền đoán được này rời đi phi thuyền chính là những tiên nhân kia từ Tiên Vực đến giao dịch hắc thạch.

…

- Mạc Vô Kỵ đã xuất quan, hơn nữa còn đi ra ngoài một chuyến.

Nghiễm Thuyên đạo chủ trong phủ, Nghiễm Thuyên nhìn chằm chằm màn hình thông báo to lớn nói một câu.

Mạnh Thiêm Ngọc ở một bên không nói gì, hắn mất đi Thiên Mộc Đằng, hiện tại hầu như lưu lạc làm thuộc hạ của Nghiễm Thuyên.

- Mạnh huynh, Mạc Vô Kỵ lần này xuất quan trước tiên lại là đi ra ngoài, ngươi cho rằng lần này hắn đi ra ngoài là làm cái gì? Kế tiếp hắn sẽ tới tìm ta hay không?

Nghiễm Thuyên bỗng nhiên hỏi đối diện Mạnh Thiêm Ngọc.

Người Trước Tiên Vực đến giao dịch hắc thạch, Nghiễm Thuyên cùng cũng không có đi xem màn hình thông báo, hắn cũng cũng không biết Mạc Vô Kỵ cùng Phủ Gia rời đi Bán Tiên Vực.

Mạnh Thiêm Ngọc trầm ngâm một lát sau nói:

- Ta nghĩ hắn nhất định sẽ tới.

Nghiễm Thuyên cười ha ha một tiếng, cũng là đồng ý lời của Mạnh Thiêm Ngọc. Bởi vì coi như là Mạc Vô Kỵ không tới tìm hắn, cũng sẽ đi tìm Mạnh Thiêm Ngọc. Mạnh Thiêm Ngọc nợ hắn Toái Linh Thạch, chỉ

cần hắn tìm Mạnh Thiêm Ngọc, thì có người nói cho Mạc Vô Kỵ, Mạnh Thiêm Ngọc đang ở đạo chủ phủ.

Mạc Vô Kỵ không có đi tìm Mạnh Thiêm Ngọc, cũng không có đi tìm Nghiễm Thuyên. Hắn gửi đi một đạo tin tức cho Phô Tử đại sư mấy người sau đó, liền chuẩn bị đi trở về bế quan tu luyện.

Hắn bây giờ quá giàu, thật đúng là chướng mắt Toái Linh Thạch. Hắn sớm đã định xong kế hoạch, trước thăng cấp tới Địa tiên hậu kỳ, sau đó mang theo Phô Tử đại sư mấy người đi Tử Vong Khoáng Khu đào hắc thạch. Chờ chút lần nữa đến thời điểm hắc thạch giao dịch, chính là thời điểm bọn họ rời đi Bán Tiên Vực qua Tiên Hào.

Mạc Vô Kỵ vừa mới trở lại động phủ của mình, liền biết có người đụng vào qua động phủ cấm chế của v. Khẳng định không phải là Phô Tử đại sư mấy người, Phô Tử đại sư mấy người đều biết hắn đi ra ngoài, sẽ không tới đụng vào cấm chế.

Đang ở Mạc Vô Kỵ suy nghĩ có đúng hay không Nghiễm Thuyên tới tìm hắn, động phủ cấm chế lần nữa bị đụng vào.

Mạc Vô Kỵ mở ra cấm chế, tại hắn bên ngoài động phủ đứng hai người. Hai người Mạc Vô Kỵ đều biết, hơn nữa còn có thù.

Một là bàn tính dưới trướng Phủ Gia, một là người nữ tử dung mạo tương đối thanh tú, ngôn ngữ rất ít. Mạc Vô Kỵ biết cô gái này tên là Khổ Á.

- Ra mắt Mạc đạo hữu.

Mạc Vô Kỵ vừa mới mở ra cấm chế, bàn tính cùng Khổ Á liền cúi người hành lễ.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Vào nói chuyện nói sao?.

Hai người này hiển nhiên là ở chỗ này chờ hắn thật lâu, bằng không sẽ không trùng hợp như vậy.

Hai người cũng không có nửa điểm do dự, lập tức liền tiến vào Mạc Vô Kỵ động phủ.

- Hai vị hắn là tới tìm ta mấy lần sao?? Cụ thể có chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ tiện tay lại đem động phủ cấm chế đóng, hỏi.

Bàn tính kính cẩn nói:

- Chúng ta trước xin hỏi một chút Mạc đạo hữu, Phủ Gia có đúng hay không bị giết?

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Không sai, Hồng Phủ Cập bị giết, bất quá không phải ta giết.

Đối với Mạc Vô Kỵ này không cần phải giấu diếm, hắn căn bản cũng không sợ hãi hai người kia báo thù, nếu như đối phương động thủ, hắn sẽ không chút do dự động thủ giết chết hai người này.

- Là Cung Hầu giết?

Khổ Á lập tức hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đúng vậy.

Hai người nếu biết Cung Hầu, hắn là biết chân tướng của sự việc.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, bàn tính cùng Khổ Á trầm mặc xuống.

Một lúc lâu sau đó, bàn tính cùng Khổ Á đồng thời liền ôm quyền nói:

- Chúng ta hai người muốn muốn gia nhập tổ chức của Mạc huynh, còn xin Mạc huynh thu lưu.

Mạc Vô Kỵ căn bản là nghĩ không ra hai người này sẽ đưa ra loại yêu cầu đó, hắn cũng chưa từng nghĩ tới thu lưu hai người kia, nghe nói như thế không khỏi sửng sốt một chút, thậm chí không trả lời hai người.

Thấy Mạc Vô Kỵ không trả lời, bàn tính thở dài một cái:

- Nếu Mạc huynh có nỗi khổ tâm, chúng ta liền cáo từ.

Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Tại sao phải đột nhiên làm ra quyết định như vậy? Nếu là giải thích hợp lý, ta đồng ý các ngươi gia nhập tiểu đội của ta.

Hắn có Độ Tiên Hạm, người qua Tiên Hào tự nhiên là càng nhiều càng tốt. Thực lực của Khổ Á làm sao hắn chưa từng thấy qua, thế nhưng thực lực bàn tính Mạc Vô Kỵ đã thấy tận mắt, so với Lâu Xuyên Hà còn mạnh hơn. Mạc Vô Kỵ hoài nghi Phủ Gia đều không phải là đối thủ của người này, nếu mà đơn đả độc đấu, Đồng thị huynh đệ không nhất định có thể lưu lại bàn tính.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 433: Nghiễm Đạo Chủ Tức Giận

Bàn tính trong giọng nói để lộ ra bất đắc dĩ:

- Phủ Gia đắc tội quá nhiều người, thậm chí còn đắc tội qua Nghiễm Thuyên.? Nghiễm Thuyên người này mặt ngoài hiền lành, kỳ thực có thù tất báo, gian trá âm hiểm. Phủ Gia còn đang ở đây, bởi vì phía sau hắn có Cung Hầu, Nghiễm Thuyên còn không dám làm sao, một khi biết Phủ Gia chết đi, Nghiễm Thuyên nhất định sẽ giết chết chúng ta.

Một nguyên nhân khác chính là chúng ta theo Phủ Gia thời gian lâu lắm, dù cho Nghiễm Thuyên không giết cũng không đường có thể đi. Tại Bán Tiên Vực không có bất kỳ tổ chức nào sẽ tiếp nhận chúng ta, không có Toái Linh Thạch, chúng ta cũng không cách nào tiếp tục sinh tồn được.

Bàn tính nói xong, Khổ Á ở một bên nói:

- Hơn nữa ta cùng bàn tính đại ca cũng nhận định Mạc huynh, ta cho rằng nếu mà tương lai tại Bán Tiên Vực có ai có thể đi ra ngoài, vậy nhất định là Mạc huynh. Mạc huynh hành sự đúng mức, hơn nữa lại có nguyên tắc của mình, chính là chỗ đi tốt nhất của chúng.

- Tốt, đã như vậy hai vị liền ở lại đây đi. Ta muốn bế quan tu luyện, hai vị tại phụ cận động phủ của ta thành lập động phủ đi, chờ ta xuất quan sau đó, ta sẽ thông báo cho hai vị.

Mạc Vô Kỵ nghe ra vô luận là bàn tính cùng Khổ Á, nói đều là nói thật tâm.

- Đa tạ Mạc huynh.

Bàn tính cùng Khổ Á mừng rỡ, Mạc Vô Kỵ tại Bán Tiên Vực địa vị rất cao, chỉ cần Mạc Vô Kỵ nói những lời này, vậy thì đồng nghĩa với bọn họ không cần đang lo lắng sự tình phía sau.

Đưa đi bàn tính cùng Khổ Á, Mạc Vô Kỵ lập tức bắt đầu tu luyện.

Tấm độc dược của Cung Hầu độc tính bị hóa độc lạc hóa đi, dược tính chuyển hóa linh lực so với Toái Linh Thạch cao hơn một cấp bậc, Mạc Vô Kỵ sau khi hấp thu cũng cảm giác được tu vi của mình nhanh chóng tăng cao. Ngắn ngủi hai ngày, hắn liền tiếp xúc đến Địa Tiên tầng năm trung giai.

Lần này Mạc Vô Kỵ không có dùng Toái Linh Thạch, hắn lấy ra hơn mười tấm hạ phẩm tiên tinh.

Lại đồ tốt, chỉ cần tại trên người Mạc Vô Kỵ, hắn cũng sẽ không tiếc dùng. Khi Mạc Vô Kỵ bắt đầu hấp thu linh khí bên trong tiên tinh tu luyện sau đó, Mạc Vô Kỵ mới chính thức cảm nhận được tiên tinh hoàn chỉnh cùng Toái Linh Thạch chênh lệch cỡ nào.

Chỉ hơn mười tấm hạ phẩm tiên tinh, nhưng ẩn chứa trong đó nồng nặc tiên linh khí cùng một loại tu luyện đạo vận khó diễn tả được, để cho Mạc Vô Kỵ độ tu luyện lần nữa tăng lên mấy cái đẳng cấp.

Chỉ dùng năm ngày, Mạc Vô Kỵ liền không hề nhất thời chậm lại vượt qua Địa Tiên tầng năm, thăng cấp tới rồi Địa Tiên tầng 6.

Nửa tháng sau, Mạc Vô Kỵ từ Địa Tiên tầng 6 thăng cấp tới Địa tiên tầng bảy. Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ tu luyện mới chậm lại.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đây đã cực lớn ngạc nhiên mừng rỡ. Thăng cấp tới Địa tiên hậu kỳ hắn bất quá là dùng nửa tháng thời gian, coi như là hạ phẩm tiên tinh, hắn cũng bất quá là dùng không tới hai trăm tấm.

Lại là một tháng sau, Mạc Vô Kỵ bước vào Địa Tiên tầng tám. Càng đi về phía sau, Mạc Vô Kỵ tiêu hao hạ phẩm tiên tinh càng nhiều. Mạc Vô Kỵ nửa điểm tiết kiệm tiên tinh cũng không có, chỉ còn lại mấy trăm tấm hạ phẩm tiên tinh toàn bộ bị hắn đem ra, điên cuồng hấp thu trong đó tiên linh khí tu luyện.

Khi một nghìn tấm hạ phẩm tiên tinh bị Mạc Vô Kỵ hoàn toàn tiêu hao hầu như không còn, Mạc Vô Kỵ tu vi dừng ở Địa Tiên tầng chín hậu kỳ. Dùng hết một nghìn tấm hạ phẩm tiên tinh, tu vi từ Địa Tiên tầng năm thăng cấp tới Địa tiên tầng chín, Mạc Vô Kỵ dùng 1 tháng rưỡi.

Mạc Vô Kỵ đình chỉ tu luyện, hắn biết chuyện của mình. Một khi dùng cao cấp hơn linh khí tu luyện, lại dùng cấp thấp linh khí lúc tu luyện, hắn độ sẽ chậm lại mấy cái đẳng cấp.

Đừng nhìn hắn trên người bây giờ còn có hơn mười vạn toái tiên tinh, nếu là hắn dùng những thứ này vỡ tiên tinh tu luyện, hắn muốn từ Địa Tiên chín tầng thăng cấp tới Địa tiên tầng mười, sợ rằng yêu cầu mấy năm thời gian, hơn nữa toái tiên tinh còn chưa đủ.

Dùng hắn là mạch lạc mở nghịch chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, cần chính là không ngừng nồng nặc linh khí cùng đẳng cấp không ngừng tăng cao, chí ít đến bây giờ mới thôi, hắn còn không có thấy bình cảnh.

Mạc Vô Kỵ mở ra động phủ cấm chế, cho đám người Phô Tử đại sư một đạo tin tức, hắn muốn đi ra ngoài đào hắc thạch. Đi Tử Vong Khoáng Khu đào hắc thạch, tự nhiên là càng nhiều người càng tốt.

Phô Tử đại sư đám người rất nhanh thì lại đây, bàn tính cùng Khổ Á cũng nhanh chóng chạy tới.

Bàn tính cùng Khổ Á gia nhập Mạc Vô Kỵ tiểu đội, Mạc Vô Kỵ nói với Phô Tử đám người đại sư, cho nên vô luận là Đồng thị huynh đệ hay là Lâu Xuyên Hà, Gia Khí thấy hai người ở chỗ này cũng không kinh ngạc.

- Ta dự định đi ra ngoài đào hắc thạch, hơn nữa lần này sau khi rời khỏi đây, không biết có trở lại Bán Tiên Vực hay không còn chưa nhất định. Các vị có cái gì bổ sung không?

Mạc Vô Kỵ đi thẳng vào vấn đề, chờ cùng Cung Hầu giao dịch qua đi, hắn chuẩn bị nói cho Đồng thị huynh đệ và bàn tính, Khổ Á bốn người sự tình liên quan tới Độ Tiên Hạm.

Phô Tử đại sư cùng Lâu Xuyên Hà, Gia Khí ba người biết Mạc Vô Kỵ dự định, tự nhiên không có dị nghị.

Đồng thị huynh đệ gần nhất tại Bán Tiên Vực sống cũng rất là khoái trá, đối với thực lực của Mạc Vô Kỵ cùng năng lực sớm tâm phục khẩu phục, Mạc Vô Kỵ mún đi đào hắc thạch, hai người đồng dạng tán thành. Bàn tính cùng Khổ Á đang chuẩn bị gia nhập Mạc Vô Kỵ tiểu đội, liền dự định xong theo Mạc Vô Kỵ cùng nhau rời đi Bán Tiên Vực. Cho nên mọi người ý kiến rất nhanh thì thống nhất.

- Mạc đạo hữu, ngươi không phải muốn đi một chuyến đạo chủ phủ?

Phô Tử đại sư cũng không biết Mạc Vô Kỵ cùng Cung Hầu chuyện giao dịch, hắn vẫn cho rằng nguồn sinh lực điều khiển Độ Tiên Hạm tại trong tay Nghiễm Thuyên.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Phô Tử đại sư không cần lo lắng, ta đã có tính toán, chỉ chờ lần sau người Tiên Vực đến giao dịch mọi người sẽ biết. Chúng ta bây giờ liền rời đi Bán Tiên Vực.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, Phô Tử đại sư mấy người tinh thần đại chấn. Mạc Vô Kỵ không có nói rõ, bọn họ cũng có thể nghe được Mạc Vô Kỵ cùng người Tiên Vực thông đồng. Nếu cùng người Tiên Vực thông đồng, vậy cũng không cần lo lắng vấn đề Độ Tiên Hạm nhiên liệu.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, đang muốn cùng mọi người cùng nhau rời đi Bán Tiên Vực, ngoài động phủ lần nữa truyền tới một thanh âm:

- Mạc đạo hữu, không biết ngươi bây giờ rảnh không? Nghiễm Thuyên đạo chủ tại đạo chủ phủ bày tiệc rượu, mở tiệc chiêu đãi Mạc đạo hữu đi làm khách.

Nếu mà tại không có được Cung Hầu cảnh cáo, Mạc Vô Kỵ thật đúng là khả năng đi một chuyến. Thế nhưng hiện tại, Mạc Vô Kỵ khẳng định không muốn đi đạo chủ phủ.

Thiên lục trận là vật gì Mạc Vô Kỵ không có nghe nói qua, mặc dù hắn đối với trận đạo trình độ cùng tu vi của mình đều rất có lòng tin, thiên lục trận này dù sao cũng là Tiên Vực đến đồ đạc. Cả Cung Hầu đều sợ hãi, hắn vẫn còn là không nên đi nha.

- Bây giờ còn thật không có rảnh, được rồi, nếu mà Nghiễm đạo chủ có rãnh rỗi, chúng ta ở cửa Bán Tiên Vực gặp một mặt sao?. Ngươi trở về nói cho Nghiễm đạo chủ, ta tại cửa vào Bán Tiên Vực chờ hắn nửa nén hương thời gian.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp nói, trong giọng nói không có nửa điểm khách khí.

- Dạ, ta nhất định lại đem lời của Mạc đạo hữu truyền tới.

tu sĩ ngoài Động phủ lên tiếng, nhanh rời đi.

- Hừ, yến yến cái lol á, Nghiễm Thuyên này và Mạnh Thiêm Ngọc là cá mè một lứa, đều không phải là thứ tốt gì.

Đồng Thịnh không chút khách khí nói.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Mọi người đều biết, đi thôi, chúng ta đi cửa vào Bán Tiên Vực, chờ chúng ta tới, ta phỏng chừng Nghiễm Thuyên cũng sẽ tới rồi.

...

Mạc Vô Kỵ không có nói sai, hắn và Phô Tử đại sư đám người vừa mới đến cửa Bán Tiên Vực, còn không có qua hai phút thời gian, tiếng cười sang sãng của Nghiễm Thuyên liền truyền tới:

- Mạc đạo hữu, bởi vì ngươi vẫn đang bế quan, lần này thật vất vả xuất quan, lão ca ca ta tới mời ngươi cùng đi uống riệu nè. Dù sao mọi người tại Bán Tiên Vực còn có đã lâu thời gian ngây ngô, làm quen lẫn nhau một chút. Ta bên này cũng cho Mạc đạo hữu mấy cái khu vực khai thác mỏ tốt, để cho Mạc đạo hữu thành lập tổ chức của mình.

Mạc Vô Kỵ nhìn Nghiễm Thuyên xông tới mặt vẻ mặt tươi cười, cũng là liền ôm quyền cười nói:

- Nghiễm đạo chủ thật đúng là háo khách, chỉ là lần này ta đích xác cần phải đi ra ngoài một chuyến, chờ sau khi trở về, nói không chừng phải đi quấy rầy đạo chủ một phen.

- Đâu có, đâu có, vậy thì chúc Mạc đạo hữu chuyến này thuận lợi. Được rồi, Mạnh minh chủ sự tình lần trước rất là hổ thẹn, chuẩn bị một nhóm bán tiên thạch, bảo là muốn trước trả lại cho Mạc huynh...

Nghiễm Thuyên vẫn là nỡ nụ cười nói.

Nội tâm hắn hỏa diễm sớm đã tức giận hận không thể một ngụm nuốt vào Mạc Vô Kỵ, người này cư nhiên bế quan một hai năm thời gian, đều không đi đạo chủ phủ của hắn. Nếu là Mạc Vô Kỵ không đi hắn đạo chủ phủ, hắn làm sao có thể lại đem Mạc Vô Kỵ bắt nguyên lành?

Bắt không được Mạc Vô Kỵ, Mạnh Thiêm Ngọc Thiên Mộc Đằng còn có thủ đoạn Mạc Vô Kỵ không sợ duệ mộc khí tức, hắn làm sao có thể thu vào tay?

Mạc Vô Kỵ há có thể không biết Nghiễm Thuyên ý tứ, đó chính là hấp dẫn hắn đi gặp Mạnh Thiêm Ngọc. Nếu là trước hắn không có cùng

Cung Hầu giao dịch, Mạnh Thiêm Ngọc Toái Linh Thạch là hắn chủ yếu nguồn gốc. Hiện tại hắn thật đúng là không thèm để ý chút Toái Linh Thạch này, đối với Mạnh Thiêm Ngọc, hắn sẽ không bỏ qua, hiện tại hắn có chuyện trọng yếu hơn, nào có rảnh đến để ý Mạnh Thiêm Ngọc cùng Nghiễm Thuyên.

- Vậy thì phiền phức Nghiễm đạo chủ mang cái tin cho Mạnh minh chủ, thì nói ta rất nhanh thì sẽ trở về tới tìm hắn đòi nợ, để cho hắn mau chóng gom góp Toái Linh Thạch.

Mạc Vô Kỵ nói xong, liên cả cùng Nghiễm Thuyên dối trá đều lười nói, trực tiếp tế xuất phi thuyền, liền xông ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ rời đi, đám người Phô Tử đại sư tự nhiên sẽ không ở lâu chỉ chốc lát, đều tế xuất pháp bảo xông ra.

Nghiễm Thuyên sắc mặt âm trầm hầu như muốn tích thủy, hắn tính toán có nên dẫn người đi chặn lại Mạc Vô Kỵ hay không, tại bên ngoài Bán Tiên Vực lại đem người này giết chết. Người này thấy mình không có tìm hắn phiền phức, còn càn rỡ hắn lên. Nếu không phải là vì hoàn chỉnh đạt được đồ đạc trên người Mạc Vô Kỵ, hắn sẽ lập tức dẫn người đuổi theo.

Không có khả năng chờ đợi thêm nữa, vô luận như thế nào lần này cũng phải lại đem Mạc Vô Kỵ chém giết tại bên ngoài Bán Tiên Vực, lấy đi đồ trên người hắn. Nghiễm Thuyên rất nhanh thì hạ quyết tâm.

...

Một ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ dừng ở bên ngoài Tử Vong Khoáng Khu. Phô Tử đại sư đám người phi thuyền tiếp theo dừng lại, đều thu hồi phi hành pháp bảo đi ra.

- Nơi này là Tử Vong Khoáng Khu?

Bàn tính cùng Khổ Á kinh thanh kêu lên.

Tử Vong Khoáng Khu đi vào liền là tử vong, đến bây giờ, vẫn chưa nghe nói qua người tiến vào Tử Vong Khoáng Khu có thể sống được.

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Không sai, đây chính là Tử Vong Khoáng Khu, ta dự định ở chỗ này đào mấy tháng hắc thạch, chờ lần nữa cùng Tiên Vực giao dịch, chúng ta liền rời đi Tử Vong Khoáng Khu. Tuy rằng ta có một chút thủ đoạn, bất quá tiến vào Tử Vong Khoáng Khu dù sao cũng là chuyện nguy hiểm, hai vị nếu không nguyện ý đi vào, ta cũng không miễn cưỡng.

- Không, chúng ta nguyện ý. Nếu theo Mạc huynh, vô luận Mạc huynh đi nơi nào, chúng ta cũng sẽ không có nửa điểm chần chờ.

Bàn tính cùng Khổ Á hầu như đồng thời nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, đối với câu trả lời này rất là thoả mãn. Hắn đối với Đồng thị huynh đệ nói:

- Huynh đệ các ngươi theo sau lưng ta, những người còn lại đi bên cạnh ta.

Mạc Vô Kỵ có Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm vòng bảo hộ, Vô Sắc Điệt chỗ hắn đi qua một số gần như với không. Mà Đồng thị huynh đệ có tâm hỏa, đi sau lưng Mạc Vô Kỵ, vậy càng là không sơ hở.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 434: Thiên Tiên Lôi Kiếp

Vừa tiến vào Tử Vong Khoáng Khu, ngoài hỏa diễm vòng bảo hộ của Mạc Vô Kỵ cũng không ngừng truyền đến thanh âm Vô Sắc Điệt bị đốt thành tro bụi, bàn tính và Khổ Á hai người lập tức hiểu là chuyện gì xảy ra, hai người nhìn nhau một cái, đều có thể thấy sự khiếp sợ trong mắt lẫn nhau.

Lập tức hai người liền may mắn, may là bọn họ lựa chọn gia nhập tiểu đội Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ cả Tử Vong Khoáng Khu đều có thể tiến đến, còn có chỗ nào không thể đi. Có lẽ có một ngày, Mạc Vô Kỵ thật có thể đi tới Tiên Vực.

Đừng xem Bán Tiên Vực đông đảo Địa Tiên tu sĩ, những tu sĩ này mỗi ngày cũng chỉ là đào hắc thạch trao đổi Toái Linh Thạch cầu sống, trên thực tế trong này mỗi người đều ngóng nhìn cơ hội đi vào Tiên Vực. Mọi người đều biết, ở lại Bán Tiên Vực là không có ngày nổi danh.

- Ta tìm được một chỗ địa phương có 3 khối hắc thạch.

Một đám người đi chớ ước hơn một canh giờ, bàn tính liền ngạc nhiên mừng rỡ kêu lên.

Hắn biết Tử Vong Khoáng Khu hắc thạch nhiều, lại không nghĩ rằng nhiều đến loại trình độ này, bọn họ mới tiến đến bao lâu? Hắn liền tìm được 3 miếng hắc thạch, hơn 3 miếng hắc thạch này vẫn chỉ là tại vị trí đất đen dưới hai trượng.

Đồng Dã nghe được bàn tính nói thổi phù một tiếng bật cười:

- Bàn tính huynh đệ, nếu mà 3 miếng hắc thạch chúng ta cũng dừng lại đào mà nói, Mạc đạo hữu sợ rằng thà rằng lại đem thời gian này đi tu luyện.

- A...

Khổ Á cùng bàn tính kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ, không muốn nói 3 miếng hắc thạch, coi như là một quả hắc thạch, cũng không thể bỏ qua a? Bọn họ rất không hiểu ý tứ Đồng Dã nói.

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói:

- Đồng Dã đạo hữu nói không sai, chúng ta tuy rằng nhiều người, cũng không có thể lại đem thời gian lãng phí ở đào 3 miếng hắc thạch.

Thấy Mạc Vô Kỵ thực sự không muốn đào 3 miếng hắc thạch, bàn tính thở dài, không có nói nữa. Hắn nghĩ tới sự tình lúc trước Mạc Vô Kỵ một lần xuất ra hai trăm tấm hắc thạch cho Phủ Gia, nói vậy Mạc Vô Kỵ có năng lực tìm kiếm mỏ hắc thạch to lớn.

Sau đó hắn vừa tìm được mấy chỗ hắc thạch, nhiều nhất một chỗ thậm chí có lục tấm, hắn suy nghĩ một chút vẫn là không có nói ra. Mạc Vô Kỵ đã có năng lực tìm kiếm hắc thạch, vậy hắn có thể phát hiện hắc thạch, Mạc Vô Kỵ khẳng định có thể hiện. Nếu Mạc Vô Kỵ không hề động tay, vậy đã nói rõ hắn vẫn còn là nhìn không thuận mắt. Cả 6 tấm hắc thạch cũng nhìn không thuận mắt, Mạc đạo hữu này đào hắc thạch cũng quá chảnh rồi.

Trên thực tế bàn tính cũng không biết, không muốn nói 6 khối hắc thạch địa phương, coi như là năm trượng dưới trên trăm tấm hắc thạch địa phương Mạc Vô Kỵ đều phát hiện vài chỗ, những chỗ này Mạc Vô Kỵ đồng dạng nhìn không thuận mắt. Theo Mạc Vô Kỵ, bọn họ hiện tại đoàn người có tám, nếu tám người đồng thời đào khoáng thạch, ít nhất phải tìm được mỏ hắc thạch một vài vạn tấm trở lên, tốt nhất là có thể cùng lần trước như nhau, mỏ hắc thạch có hơn một trăm vạn tấm.

Lại là thời gian một ngày trôi qua, chính là bàn tính cùng Khổ Á đều không hiểu Mạc Vô Kỵ rốt cuộc là có phải hay không muốn đào hắc thạch, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên ngừng lại.

- Mạc đạo hữu, tìm được?

Phô Tử đại sư thứ nhất ổn định.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ở trong nơi này, ta một hồi bố trí một cái pháp trận, chúng ta phỏng chừng phải ở chỗ này đào nửa tháng, nơi này so với lần trước không ít hơn đâu.

Lần trước sở dĩ đào đã hơn một năm, là bởi vì chỉ có hai người Lâu Xuyên Hà cùng Gia Khí. Mà lần này Mạc Vô Kỵ bọn họ lại có tám người, thậm chí còn có hai cái cao thủ đỉnh cấp đào mỏ, Đồng thị huynh đệ.

- Thế nhưng là nơi này không có hắc thạch a? Lẽ nào tại dưới ba trượng?

Khổ Á nghi ngờ hỏi một câu, năng lực nàng tìm kiếm hắc thạch so với bàn tính còn mạnh hơn một phần. Coi như là tiếp cận ba trượng địa phương đều có thể tìm được, chính vì vậy, nàng mới nghi hoặc.

Mạc Vô Kỵ đã bắt đầu ở bố trí trận kỳ, nghe được lời của Khổ Á, đáp:

- Ờ, nơi này hắc thạch đích thật là tương đối sâu, tại trên dưới năm trượng.

Mạc Vô Kỵ tu vi dâng lên, hiện tại thần niệm có thể thẩm thấu đến đất đen phía dưới sắp tới 9 trượng địa phương. Lần này hắc thạch mỏ so sánh với lần trước phải cạn hơn một phần, chỉ có năm trượng trên dưới. Lần này bởi vì Mạc Vô Kỵ thần niệm càng mạnh, hắn rõ ràng quét đến

nơi này hắc thạch mỏ khổng lồ, hắn khẳng định hắc thạch mỏ này đào lên không phải ít, thậm chí còn nhiều hơn trước.

Nửa ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ liền bố trí xong một cái to lớn hộ trận.

Tám người tại dưới sự chỉ dẫn của Mạc Vô Kỵ cùng nhau đào hắc thạch, đào một ngày hiệu quả tuyệt đối không là một người đào tám ngày có thể so sánh.

Chỉ nửa ngày, hầm mỏ năm trượng đã bị đào ra.

Khi bàn tính cùng Khổ Á thấy phía dưới rậm rạp chằng chịt hắc thạch mỏ thời điểm, hoàn toàn ngốc trệ hắn ra. Tại toàn bộ Bán Tiên Vực một năm hắc thạch sản lượng, dường như cũng không có nhiều như một cái mỏ nơi này sao??

Bàn tính tràn ngập kính ý nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, hắn cuối cùng là hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ chướng mắt mấy khối hắc thạch rải rác thậm chí hơn mười khối. Nếu đổi lại là hắn, hắn không sẽ vì mấy khối hắc thạch đi lãng phí thời gian.

Hắc thạch hiển lộ ra, mọi người đào lên càng là nhanh. Chỉ mấy ngày, tám người liền đào đi sắp tới triệu khoáng thạch.

...

Một địa phương cách tử vong khu vực khai thác mỏ ra ngoài ngàn lý, một chiếc phi thuyền ngừng lại, từ trên phi thuyền xuống mấy người, vì chính là Bán Tiên Vực đạo chủ Nghiễm Thuyên. Ở bên cạnh hắn không phải là Mạnh Thiêm Ngọc, mà là Đại mạc minh minh chủ Tiền Nguyệt

- Tiền minh chủ, đi lên trước nữa là tới Tử Vong Khoáng Khu, lẽ nào mấy người Mạc Vô Kỵ còn có thể đi Tử Vong Khoáng Khu sao?

Nghiễm Thuyên nhìn chằm chằm xa xa Tử Vong Khoáng Khu, có chút cau mày.

Tiền Nguyệt đứng ở bên cạnh hắn lắc đầu:

- Tuyệt không khả năng, không muốn nói Mạc Vô Kỵ, coi như là người Tiên Vực tới, cũng không có ai dám đi Tử Vong Khoáng Khu. Lui một bước nói, dù cho Mạc Vô Kỵ có thực lực này, có thể đi Tử Vong Khoáng Khu, vậy những người còn lại đâu?

- Người này xác thực rất khó đoán, ta cho là hắn nhất định sẽ đi tìm ta, không nghĩ tới hắn cư nhiên không đi đạo chủ phủ, chẳng lẽ hắn đã nhìn ra một ít gì?

Nghiễm Thuyên trong giọng nói để lộ ra bất đắc dĩ.

- Còn có một cái khả năng, đó chính là hắn cùng Cung Hầu thông đồng. Một khi hắn và Cung Hầu thông đồng lên, thậm chí không cần đi đạo chủ phủ.

Tiền Nguyệt nói.

Nghiễm Thuyên trầm mặc xuống, một lúc lâu mới lên tiếng:

- Tiền huynh ngươi nói khả năng hắn là thực sự, Hồng Phủ Cập nếu như là Mạc Vô Kỵ giết, vậy coi như bàn tính cùng Khổ Á cũng sẽ không đi theo bên người Mạc Vô Kỵ. Nói không chừng Hồng Phủ Cập là Cung Hầu giết, Cung Hầu giết Hồng Phủ Cập, là muốn tìm Mạc Vô Kỵ thay thế Hồng Phủ Cập. Coi như là như vậy, Mạc Vô Kỵ cũng phải tìm ta a, Cung Hầu tuyệt đối không thể cấp hắn quá nhiều Toái Linh Thạch. Coi lần trước Mạc Vô Kỵ đối với Mạnh Thiêm Ngọc mở miệng, liền biết Mạc Vô Kỵ khẩu vị không phải là mấy vạn thậm chí hơn mười vạn Toái Linh Thạch có thể ăn no. Người này có thể hóa giải duệ mộc khí tức, mới có thể ở chỗ này toàn lực tu luyện. Toàn lực tu luyện, cần Toái Linh Thạch tự nhiên phải nhiều.

- Nghiễm huynh, kỳ thực còn có một cái cách khác. Bán Tiên Vực không phải là còn có hai người cùng Mạc Vô Kỵ đến từ một cái tu chân tinh sao, chính là Biên Song Bích cùng Mục Ảnh Kiều. Chúng ta có thể

thông qua hai người này tìm kiếm, nói không chừng có thể tìm tới nơi Mạc Vô Kỵ đi.

Tiền Nguyệt nói.

Nghiễm Thuyên gật đầu:

- Đúng, Mạc Vô Kỵ cùng Cầu Tiên Minh Thương Huyết còn có đại thù, Thương Huyết này cũng là một cái đầu mối. Đi, cùng với ở bên ngoài tìm lung tung người như vậy, còn không bằng như ngươi nói vậy, lập tức trở lại tìm mấy người này. Chúng ta đều truy tra mấy tháng, tìm thêm đi sợ rằng cũng không có cái gì kết quả.

Nghiễm Thuyên vừa dứt lời, chợt nghe đến một tiếng sấm nổ vang đột ngột vang lên, theo một đạo lại một đạo lôi hồ ở phía xa nghiêng xuống tới.

- Có người đang độ kiếp!

Nghiễm Thuyên cùng Tiền Nguyệt nhìn nhau liếc mắt, hai người đều nhìn thấy đối phương nghiêm trọng sâu đậm kiêng kỵ.

Đã bao nhiêu năm? Có bao nhiêu niên không ai tại Bán Tiên Vực độ Thiên Tiên lôi kiếp. Không nghĩ tới hôm nay lại có người ở Bán Tiên Vực độ Thiên Tiên lôi kiếp. Dựa theo hắn và Tiên Vực hiệp định, bọn họ ngoại trừ giao dịch hắc thạch ra, chính là nhất định phải lại đem tu sĩ có thể ở chỗ này độ kiếp lập danh sách báo cho Tiên Vực.

- Đi, đi qua nhìn một chút.

Nghiễm Thuyên không chút do dự nói. Tại lúc nói xong, hắn đã phát một đạo tin tức.

...

- A đú, dĩ nhiên có người độ Thiên Tiên lôi kiếp?

đám người Mạc Vô Kỵ bên trong Tử Vong Khoáng Khu đào mỏ nhìn thấy, Phô Tử đại sư kinh dị một tiếng, nhìn bầu trời phía xa sấm chớp rền vang.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền nghĩ đến Bán Nguyệt Ngục, cái này tu sĩ độ Thiên Tiên lôi kiếp có thể hay không bị mang tới Tiên Vực, sau đó đưa vào bên trong Bán Nguyệt Ngục?

- Có thể ở chỗ này độ Thiên Tiên lôi kiếp, đều là thiên tài trong thiên tài, cường giả bên trong cường giả. Bất quá ta trong lòng kính phục nhất là Mạc đạo hữu, chúng ta mới ngắn ngủn thời gian mấy tháng, cư nhiên đào mấy ngàn vạn hắc thạch, đổi thành trước ta tuyệt đối không thể tin được.

Bàn tính lại đem trên trăm tấm hắc thạch một lần đưa qua một bên chồng chất hắn lên, mới thán phục nói.

Chẳng những là hắn, coi như là người còn lại đều là ý nghĩ giống nhau.

Người khác đào hắc thạch, đều là một quả hai quả, vận khí tốt, có thể một lần tìm được trăm tấm và ngàn tấm, vậy coi như là phượng mao lân giác.

Mà Mạc Vô Kỵ tìm kiếm khoáng thạch đều là hơn triệu, thậm chí còn có một lần tìm được một cái sắp tới năm triệu mỏ lớn. Bất đồng duy nhất chính là, Mạc Vô Kỵ tìm kiếm khoáng thạch rất cạn đã ở dưới năm trượng. Có thể thấy được địa phương hắc thạch chân chính chứa đựng tuyệt đối không phải là bề mặt đất, mà là dưới nền đất.

Hơn nửa ngày thời gian, Thiên Tiên lôi kiếp xa xa mới vừa vừa biến mất, truyền tin châu Mạc Vô Kỵ đeo ở bên hông liền lóe lên một cái.

Mạc Vô Kỵ thần niệm đảo qua, nghi ngờ nói:

- Lúc này mới hơn nửa năm thời gian, Cung Hầu thế nào cho ta tin tức?

- Hắn có đúng hay không nói muốn đi qua?

Đồng Thịnh lập tức hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đúng vậy, hắn nói đã đến, để cho ta lập tức đi gặp hắn, đồng thời lại đem hắc thạch chuẩn bị cho tốt.

- Hắn là tu sĩ kia vượt qua Thiên Tiên lôi kiếp, người Tiên Vực là vì này người mà đến, thu mua hắc thạch chỉ là thuận tiện.

Đồng Thịnh hồi đáp.

- Bọn họ làm sao biết?

Gia Khí theo bản năng hỏi một câu.

Đồng Thịnh cười lạnh nói:

- Tự nhiên là bởi vì Bán Tiên Vực có người mật báo, Bán Tiên Vực tồn tại tới nay, chỉ cần nơi này có người độ Thiên Tiên lôi kiếp, Tiên Vực mọi người sẽ trước tiên cảm thấy được. Ta nghe Bạc Tần đại sư nói qua, những người này thăng cấp Thiên Tiên bị mang tới Tiên Vực, cũng không phải là cái gì chuyện tốt.

- Vì sao? Mọi người không đều là bức thiết cần phải đi Tiên Vực sao?

Khổ Á theo hỏi.

Đồng Thịnh lắc đầu:

- Ta cũng không biết, bất quá ta tin tưởng Bạc Tần đại sư nói.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói:

- Bạc Tần đại sư nói không sai, những người này bị mang tới Tiên Vực đi, đều là bị nhốt lại.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 435: Trao Đổi Tiên Tinh

- A...

Lần này ngay cả Đồng Thịnh đều nhìn về Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ quyết định lại đem sự thực nói cho mọi người nghe, cùng mọi người đào hắc thạch mấy tháng, cũng đã hiểu nhau sâu hơn, huống chi sau này mọi người đều là người trên một cái chiến hào.

- Ta tại trong tinh không nhìn thấy một cái ngục giam, gọi Bán Nguyệt Ngục. Bán Nguyệt Ngục hẳn là một cái pháp bảo Tiên Giới, bên trong cái pháp bảo ngục giam này bị giam áp đều là thiên tài tu sĩ mới vừa phi thăng Tiên Giới...

- Mạc sư đệ, ngươi nói chẳng lẽ chính là Bán Nguyệt Tiên Cung?

Lâu Xuyên Hà vội vàng hỏi.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Không sai, chính là Bán Nguyệt Tiên Cung. Kỳ thực đây là một cái ngục giam, hơn nữa còn là Tiên Vực ngục giam. Cái này ngục giam sở dĩ rơi vào trong tinh không, là bởi vì có một người thiên tài nghĩ biện pháp vượt ngục, người này thiên tài giết tiên nhân canh giữ ngục giam, dẫn đến cái ngục giam pháp bảo này trốn vào trong tinh không.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, tất cả mọi người trầm mặc xuống. Bọn họ có thể đứng ở chỗ này, đều là mỗi người người nổi bật trên tinh cầu, thậm chí là cao cấp nhất cường giả. Nhưng nếu là đưa bọn họ đưa

đến Tiên Vực, vậy bọn họ chính là tồn tại yếu nhất, bất cứ người nào đều có thể đưa tay bóp chết bọn họ.

- Mạc đạo hữu, vậy chúng ta là có nên tạm thời đình chỉ đào hắc thạch?

Phô Tử đại sư phá vỡ trầm mặc hỏi, đối với Phô Tử đại sư mà nói, hắc thạch rất trọng yếu, nhưng trọng yếu nhất vẫn là đổi lấy đầy đủ Toái Linh Thạch. Có đủ nhiều Toái Linh Thạch, bọn họ mới có cơ hội qua Tiên Hào rời đi cái địa phương quỷ quái này. Vẫn đợi ở chỗ này, vạn nhất một ngày kia bọn họ cũng độ Thiên Tiên lôi kiếp thì sao nè? Chẳng lẽ cũng tiến vào trong ngục giam Tiên Giới?

Tất cả mọi người nhìn Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ tiếp tục nói:

- Chúng ta cùng một chỗ đào mấy tháng khoáng thạch, rốt cuộc kết hữu nghị thâm hậu, ta cần phải lại đem kế hoạch sau này nói cho mọi người. Nhưng ta muốn nói một câu chính là, nếu mà nghe kế hoạch của ta xong, thì không thể lại thoát ly tiểu đội. Muốn thoát ly tiểu đội, hiện tại liền có thể nói ra, ta đưa ngươi đi ra ngoài.

Không ai nói ra, trên thực tế người nơi này không biết kế hoạch của Mạc Vô Kỵ chỉ có bốn người Đồng thị huynh đệ và bàn tính, Khổ Á. Bọn họ sớm đã đối với Mạc Vô Kỵ kính phục không dứt, cùng Mạc Vô Kỵ tổ đội sau đó, sẽ không có bị ủy khuất, mỗi ngày hắc thạch đều là dùng mấy chục vạn sổ sách thu vào, há có thể nói rời khỏi?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Tốt nếu mọi người đồng tâm, vậy ta liền nói thẳng. Ta bản thân có một con thuyền chiến hạm, chiếc chiến hạm này có cơ hội đem chúng ta mang tới Tiên Vực, cho nên ta dự định cùng Cung Hầu trao đổi hạ phẩm tiên tinh sau đó, lập tức qua sông Tiên Hào, tiến vào Tiên Vực. Đương nhiên, cũng có khả năng chiến hạm của chúng ta còn không có vượt qua Tiên Hào, đã bỏ mạng ở giữa Tiên Hào như tàu Titanic vậy á, các người

biết chớ?. Nguy hiểm bên trong Tiên Hào ta không nói mọi người cũng đều biết, cơ hội chỉ có thể nói là 50/50.

- A... Mạc đạo hữu...

Đồng thị huynh đệ nghe được lời của Mạc Vô Kỵ nhất thời vừa mừng vừa sợ, bọn họ thế nhưng là biết sự tình Vũ U đạo chủ luyện chế chiến hạm, lẽ nào này chiếc chiến hạm tới trong tay Mạc Vô Kỵ rồi?

Bàn tính giống như Khổ Á chính là mừng rỡ không thôi, đối với bọn họ mà nói, chỉ cần có cơ hội qua sông Tiên Hào, dù cho chỉ có một thành sinh cơ, bọn họ cũng sẽ không chút do dự đồng ý. Ở lại Bán Tiên Vực, bất quá là sống tạm mà thôi, ở chỗ này có thể làm cái gì? Không có khả năng tu luyện, mỗi ngày lo lắng duệ mộc khí tức, sống so với chết còn khó chịu hơn. Loại cuộc sống này bọn họ sớm chịu đủ rồi.

Thử nghĩ, một cái tu sĩ, nếu mà không có khả năng tu luyện, không có khả năng tiến thêm một bước, vậy đối với tu sĩ này mà nói, có gì khác nhau với một cái xác không hồn đâu?

Bàn tính và Khổ Á hầu như không có cân nhắc, liền lập tức nói:

- Mạc huynh, không muốn nói có năm thành cơ hội, coi như là có một thành cơ hội, chúng ta cũng sẽ đồng ý.

Đồng thị huynh đệ không có hỏi có đúng hay không là chiến hạm Vũ U đạo chủ trước đây chủ trì luyện chế, đối với bọn họ mà nói, chỉ cần có chiến hạm qua sông Tiên Hào là được, về phần chiến hạm đến từ phương nào căn bản cũng không cần đi suy nghĩ nhiều.

Mạc Vô Kỵ cả dưới đất trượng hắc thạch nơi này đều có thể tìm được, làm một cái chiến hạm qua sông Tiên Hào rất ngạc nhiên sao?

- Mạc đạo hữu, huynh đệ ta theo ngươi, nguyện ý gia nhập tiểu tổ qua sông Tiên Hào, coi như là bỏ mạng ở Tiên Hào, cũng khoái hoạt hơn so với ở chỗ này.

Đồng Thịnh cùng Đồng Dã không chút do dự liền tỏ thái độ nói.

Mặc dù biết mọi người sẽ đồng ý, hiện tại có được khẳng định trả lời thuyết phục, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ trong lòng rất là vui vẻ:

- Đã như vậy, sự tình qua Tiên Hào chờ thu được hạ phẩm tiên tinh rồi lại nói.

- Hạ phẩm tiên tinh?

Phô Tử đại sư vội vàng hỏi, bởi vì Mạc Vô Kỵ tới rồi sau đó cũng không có nói ra công việc giao dịch cụ thể.

Mạc Vô Kỵ giải thích:

- Ta cùng Cung Hầu giao dịch không phải là Toái Linh Thạch, mà là hạ phẩm tiên tinh. Toái Linh Thạch đẳng cấp quá thấp, ta sợ không cách nào hỗ trợ chiến hạm.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, mọi người càng là mừng rỡ không thôi. Phô Tử đại sư cũng là thở phào nhẹ nhõm, hắn mặc dù nói dùng Toái Linh Thạch có thể điều khiển chiến hạm, hắn cũng sợ vạn nhất xuất hiện tình huống chiến hạm nguồn sinh lực không thể duy trì. Loại này mà chết là ủy khuất nhất.

Mạc Vô Kỵ nói lần nữa:

- Lần này chúng ta đào hắc thạch phải gần ba chục triệu, số lượng này sợ rằng so với Tiên Vực lấy được còn nhiều hơn. Trao đổi hạ phẩm tiên tinh nhất định phải không được nhiều hắc thạch như vậy, mọi người là muốn phân chia, hay là có ý tưởng khác?

- Mạc huynh, nơi này là ngươi dẫn chúng ta tới, chiến hạm là ngươi lấy được, hắc thạch cũng là ngươi tra xét đến. Chúng ta bất quá ra một phần khí lực, nói cách khác coi như là Mạc huynh không dẫn chúng ta đến, tùy tiện mang vài người đến, cũng có thể thu được những thứ này hắc thạch. Mà đổi thành các địa phương còn lại, cho dù là tại chữ giáp

khu vực khai thác mỏ chúng ta đào mấy tháng hắc thạch cũng sẽ không qua một nghìn tấm. Điểm ấy hắc thạch, chúng ta lưu lại làm gì? Còn chưa đủ vé tàu cho chúng ta đi Tiên Vực, cho nên đề nghị của ta là hắc thạch do Mạc huynh nắm trong tay.

Để cho mọi người không có nghĩ tới là, lần này là Khổ Á vẫn không chủ động tỏ thái độ.

Mạc Vô Kỵ đối với Khổ Á rất trọng thị, hắn nhìn ra, tuy Khổ Á ngôn ngữ không nhiều lắm, thế nhưng người nữ nhân này thông minh trong sáng, bất cứ chuyện gì đều nhìn hiểu rõ.

Lâu Xuyên Hà theo liền nói:

- Ta muốn lấy hắc thạch cũng vô ích, để lại tại trên người Mạc sư huynh.

Có Khổ Á cùng Lâu Xuyên Hà mới đầu, người còn lại đều biểu thị tán thành lời của Khổ Á.

Phô Tử đại sư cùng Gia Khí mấy người cùng Mạc Vô Kỵ hợp tác thời gian không phải là một ngày hai ngày, bọn họ biết, coi như là bọn họ nói không muốn hắc thạch, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không nuốt một mình. Mạc Vô Kỵ tính cách, bọn họ cũng hiểu rất nhiều. Nói cách khác, kỳ thực Khổ Á nói rất đúng. Ở chỗ này ngoại trừ Đồng thị huynh đệ ra, không có Mạc Vô Kỵ đi đầu, ai có thể thu được qua một vạn hắc thạch?

Mạc Vô Kỵ chờ mọi người nói xong, liền ôm quyền nói:

- Ta ngược lại có một cái ý nghĩ, hắc thạch tác dụng chúng ta bây giờ còn không biết. Tới rồi Tiên Vực sau đó, chúng ta đơn đả độc đấu nhất định là chết nhanh lắm. Ta đã từng là tông chủ Thiên Cơ Tông, chúng ta tới Tiên Vực rồi sau đó, đơn giản lần nữa thành lập một Thiên Cơ Tông. Đương nhiên, nếu không nguyện ý gia nhập Thiên Cơ Tông, có thể mang theo bộ phận hắc thạch tùy ý đi lại.

- Ta đồng ý.

Lại là Khổ Á thứ nhất đứng ra nói, nàng cảm thấy Mạc Vô Kỵ biện pháp này là phương pháp tốt nhất.

Người còn lại đều đồng ý, mấy người bọn hắn Địa Tiên tu sĩ len lén tiến vào Tiên Vực, nếu mà không ôm thành đoàn, đích thật là chết nhanh hơn, chính là Lâu Xuyên Hà cũng biểu thị đồng ý. Lúc ban đầu hắn đối với Mạc Vô Kỵ cũng không nói gì thành lập Tinh Đế Sơn còn có chút ý kiến, nhưng Thiên Cơ Tông tại Chân Tinh đích thật là tông môn số một số hai, chí ít so với Tinh Đế Sơn lịch sử phải lâu hơn nhiều lắm.

- Tốt, chúng ta lại đem khối hắc thạch mỏ này toàn bộ đào xong hết, liền rời đi Tử Vong Khoáng Khu.

Mạc Vô Kỵ lúc này nói.

...

Cung Hầu đã nhíu mày, đủ qua ba ngày từ khi hắn phát tin tức cho Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cư nhiên còn chưa tới. Nếu không phải tu sĩ kia độ kiếp thăng cấp Thiên Tiên không có tìm được, hắn nói không chừng đều muốn phải trở về Tiên Vực.

Nguyên bản hắn ngồi ở cự thạch thượng đứng lên, hắn quyết định đợi lát nữa một canh giờ, nếu là Mạc Vô Kỵ còn không tới, cũng đừng trách hắn không khách khí.

Hắn vừa mới đứng lên, một đạo bóng dáng xe bay xuất hiện ở bên trong thần niệm của hắn. Cung Hầu gật đầu, Mạc Vô Kỵ này coi như là biết điều, nếu cho là núp ở Bán Tiên Vực hắn liền không tìm được, đó chính là muốn chết.

Mạc Vô Kỵ hạ trên mặt đất thu hồi xe bay, đối với Cung Hầu liền ôm quyền nói:

- Cung đạo hữu, bởi vì cách nơi này khá xa, ta thu được ngươi tin tức đã tới rồi, vẫn là trì hoãn một chút thời gian, còn xin Cung đạo hữu thứ lỗi.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ tại thu được tin tức sau đó, lại tốn nửa ngày, lại đem hắc thạch mỏ toàn bộ đào hết, lúc này mới không nhanh không chậm tới giao dịch.

Cung Hầu mặt không chút thay đổi, thản nhiên nói:

- Hắc thạch chuẩn bị bao nhiêu?

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Hắc thạch đủ nhiều, không biết Cung đạo hữu chuẩn bị bao nhiêu hạ phẩm tiên tinh?

Mặc dù biết Mạc Vô Kỵ không dám lừa gạt mình, nghe Mạc Vô Kỵ nói hắc thạch chuẩn bị đủ nhiều thời điểm, Cung Hầu vẫn như cũ cảm giác được nhịp tim của mình tăng nhanh rất nhiều. Hắn suy đoán Mạc Vô Kỵ hẳn không có đào được mười vạn hắc thạch, Mạc Vô Kỵ nếu có dũng khí nói như vậy, hẳn là chênh lệch không xa. Không muốn nói chênh lệch không xa, chỉ cần có một nửa số lượng, hắn liền đã thỏa mãn.

- Nơi này có ba trăm vạn hạ phẩm tiên tinh, nếu là ngươi chuẩn bị qua mười vạn hắc thạch, những thứ này tiên tinh sẽ là của ngươi.

Cung Hầu xuất ra một cái nhẫn dương một cái.

- Những thứ này hắc thạch là ta đem gần trăm người tiêu phí hàng loạt thời gian cùng tinh lực đào lên, Cung đạo hữu có thể hay không lại đem nhẫn kiểm tra cho ta một cái?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói, trong lòng hắn cũng kích động. Ba trăm vạn hạ phẩm tiên tinh tới tay, vậy thì ý nghĩa hắn có thể điều khiển chiến hạm dư xăng mà chạy.

Sau khi nói xong, Mạc Vô Kỵ sợ Cung Hầu hoài nghi, nói lần nữa:

- Cung đạo hữu yên tâm, ta cho bọn hắn đều là Toái tiên tinh, sẽ không lại đem hạ phẩm tiên tinh ra đâu.

Cung Hầu chau mày, hắn cảm thấy Mạc Vô Kỵ quá càn rỡ một phần. Bất quá loại ý nghĩ này rất nhanh thì bị áp chế xuống, Mạc Vô Kỵ ở trước mặt mình chính là con kiến hôi, coi như là cho nhẫn cho hắn, lẽ nào hắn còn có thể lấy đi sao? Đoán chừng là lo lắng cho mình lừa gạt hắn sao?, dù sao mười vạn hắc thạch không phải là số lượng nhỏ.

- Cho ngươi.

Cung Hầu giơ tay lên liền đem nhẫn đều cho Mạc Vô Kỵ, đồng thời quanh thân từng đợt ba động, chỉ cần Mạc Vô Kỵ có nửa điểm dị thường, hắn sẽ không chút do dự hạ sát thủ.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét trong giới chỉ, quả nhiên là một đống hạ phẩm tiên tinh, chừng ba trăm vạn. Mạc Vô Kỵ giơ tay lên liền đem này một đống tiên tinh đưa vào chiếc nhẫn của mình, đồng thời cuốn ra mười vạn hắc thạch tiến vào cái giới chỉ này, lại đem nhẫn ném cho Cung Hầu.

Động tác liên tiếp để cho Cung Hầu có chút ngây người, thần niệm của hắn trước tiên liền quét trong giới chỉ Mạc Vô Kỵ đưa cho hắn, lập tức trong mắt của hắn dần hiện ra thần sắc kích động, bên trong rõ ràng là mười vạn hắc thạch, một quả cũng không thiếu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 436: Thiên Tiên Duy Nhất Của Bán Tiên Vực

Mười vạn hắc thạch, thật là mười vạn hắc thạch. Cung Hầu bắt nhẫn, kích động một hồi lâu mới bình tĩnh trở lại. Một khi bình tĩnh trở lại, Cung Hầu lập tức liền nghĩ đến Mạc Vô Kỵ nếu có thể xuất ra mười vạn hắc thạch, vậy trên người hắn có đúng hay không còn có hắc thạch nhiều hơn? Hắn làm sao có thể ở ngắn ngủn hơn nửa năm thời gian đào được nhiều hắc thạch như vậy?

Nghĩ tới đây Cung Hầu thần niệm đã rơi vào nhẫn của Mạc Vô Kỵ, hắn kinh dị phát hiện thần niệm của mình căn bản là thẩm thấu không vào nhẫn of Mạc Vô Kỵ.

Cung Hầu thần niệm vừa rơi xuống tại nhẫn, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được, tên này quả nhiên muốn tra xét hắn à nha.

- Mạc đạo hữu, trên người ngươi còn bao nhiêu hắc thạch?

Cung Hầu thu hồi nhẫn hắc thạch, giọng nói khôi phục bình tĩnh.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Hắc thạch còn có một ít, lẽ nào Cung đạo hữu còn có hạ phẩm tiên tinh?

Cung Hầu tự nhiên cầm không được càng nhiều hơn hạ phẩm tiên tinh, trên người của hắn những thứ này hạ phẩm tiên tinh cũng không phải hắn có thể lấy ra, mà là đông đảo người góp vốn chung với nhau mà có.

Do dự nửa ngày, Cung Hầu vẫn là bỏ qua ý nghĩ cướp đoạt Mạc Vô Kỵ hắc thạch. Không phải là hắn không có nắm chắc, mà là loại hành vi này là chỉ là mổ gà lấy trứng. Một khi cướp đi Mạc Vô Kỵ hắc thạch, vậy lần sau hắn tìm ai một lần xuất ra nhiều hắc thạch như vậy?

Hắc thạch căn bản là một thương vụ bussiness có lợi lớn, điểm ấy Cung Hầu vẫn còn linh thanh.

Nếu là Cung Hầu biết trong giới chỉ Mạc Vô Kỵ còn có mấy ngàn vạn hắc thạch, coi như là lại tỉnh táo nữa, hắn cũng sẽ không chút do dự xông lên cướp đoạt.

Bất quá Mạc Vô Kỵ có dũng khí đơn độc đến cùng Cung Hầu làm buôn bán, sẽ không sợ hắn cướp đoạt. Đừng xem Cung Hầu Thiên Tiên cảnh giới, hắn hiện tại Địa Tiên tầng chín, như nhau nắm chắc thu thập được tên này.

- Đã như vậy, ta đi trước. Lần sau ta sẽ dẫn càng nhiều hơn tiên tinh đến, nhớ kỹ hắc thạch phải chuẩn bị càng nhiều mới được.

Cung Hầu trước khi đi dặn dò Mạc Vô Kỵ một phen, hắn muốn duy trì liên tục làm ăn với Mạc Vô Kỵ, tự nhiên sẽ không cần đi lấy nhẫn của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có lại đem lời của Cung Hầu để ở trong lòng, kế hoạch của hắn là cùng Cung Hầu làm ăn tạm thời chỉ có lúc này đây. Khi lấy được ba trăm vạn hạ phẩm tiên tinh sau đó, bước tiếp theo kế hoạch là qua Tiên Hào, tiến vào Tiên Vực.

Chờ Cung Hầu đi xa Mạc Vô Kỵ lập tức liền muốn tế xuất phi hành pháp bảo, nhưng vào lúc này một đạo thân ảnh xẹt qua thần niệm của hắn, nhào xuống.

Mạc Vô Kỵ không hề động, hắn biết đó không phải là ám toán đối với hắn.

- Bành!

Bóng đen kia từ bên cạnh hắn xẹt qua, té xuống đất, đây là một người tu sĩ bị thương.

Tên này rất nhanh thì từ dưới đất bò dậy, nuốt vào vài viên thuốc, thậm chí còn hướng Mạc Vô Kỵ ôm quyền một cái, lúc này mới ngồi dưới đất bắt đầu chữa thương.

Đây là một thanh niên thoạt nhìn dường như cũng không lớn, cả người vết thương chi chít, lông mày rậm mắt to, màu da hơi đen, tướng mạo hơi có vẻ non nớt.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh ngạc chính là, người này tu vi dường như đã vượt qua Địa Tiên, đạt tới Thiên Tiên cảnh giới.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền phản ứng kịp, tên này chính là Thiên Tiên tu sĩ trước đây không lâu độ kiếp thành công.

Một cái tu sĩ vừa mới độ kiếp Thiên Tiên, trừ Bán Tiên Vực ra, sợ rằng vẫn chưa có người nào có thể làm cho hắn bị thương nặng như thế sao?? Có thể làm cho hắn bị thương nặng như thế, thậm chí còn từ trong hư không ngã xuống, hiển nhiên là Tiên Vực cường giả.

Mạc Vô Kỵ đang nghĩ ngợi có nên hay không đừng xen vào việc của người khác, người thanh niên này liền đứng lên, mặc dù hắn quanh thân thương thế vẫn như cũ rất nặng, hắn cũng không có tiếp tục chữa thương, hắn là biết nơi này không an toàn.

- Vị đại ca này, ta gọi Khấu Viễn. Vừa rồi bị người đuổi giết, không cẩn thận rơi ở chỗ này.

Thanh niên vừa đứng lên đến liền hướng Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

- Không có việc gì, nơi này lại không phải của ta, bằng hữu xin cứ tự nhiên.

Thanh niên này thoạt nhìn coi như là thật thà phúc hậu, tu vi so với hắn còn mạnh hơn một phần, lại miệng nói đại ca. Hắn là duyên cớ mặt của hắn lộ ra có chút non nớt.

Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không bởi vì Khấu Viễn tướng mạo non nớt liền xem thường hắn, căn cứ hắn tại bên trong Bán Nguyệt Ngục lấy được tư liệu, hắn biết có thể ở Bán Tiên Vực thăng cấp Thiên Tiên, trên cơ bản niên kỷ cũng sẽ không quá lớn, hơn nữa là thiên tài tuyệt thế.

- Còn chưa thỉnh giáo bằng hữu xưng hô như thế nào?

Thấy Mạc Vô Kỵ cũng không có nói tên của mình, Khấu Viễn lại chủ động hỏi một câu.

Tuy rằng không biết Khấu Viễn là có ý gì, Mạc Vô Kỵ cũng cũng không thèm để ý, đơn giản nói:

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ.

- A đù! Ngươi chính là Mạc Vô Kỵ? Mạc Vô Kỵ giáo huấn Hồng Phủ Cập cùng Mạnh Thiêm Ngọc?

Khấu Viễn kinh thanh lập lại một câu. Hắn vốn biết mình khó có thể may mắn tránh khỏi, cho nên muốn muốn đem hoạt động Tiên Vực tìm kiếm kẻ độ kiếp Thiên Tiên không có hảo ý nói cho một người, để cho người ta lại đem tin tức này mang tới Bán Tiên Vực. Không nghĩ tới tùy tiện tìm một người lại là Mạc Vô Kỵ, hắn vẫn ở bên ngoài bế quan tu luyện, chưa từng thấy qua Mạc Vô Kỵ. Đối với Mạc Vô Kỵ đại danh, hắn nhiều lần nghe nói. Đây là một cái nhân vật mới cường hãn, cường giả cả Đạo chủ đều không để vào mắt.

- Ngươi đã gặp ta?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Khấu Viễn, chỉ cần hắn gặp một lần, hắn cũng có chút ấn tượng, còn đối với Khấu Viễn, Mạc Vô Kỵ là thật không có một chút ấn tượng.

Khấu Viễn liền vội vàng nói:

- Ta chưa từng thấy qua Mạc huynh, bất quá Mạc huynh đại danh Bán Tiên Vực ai chẳng biết? Ta cũng chỉ là nghe nói.

- Ngươi bị người Tiên Vực truy sát?

Mạc Vô Kỵ ánh mắt rơi vào vết thương bên hông Khấu Viễn.

Khấu Viễn phản ứng kịp, nhanh chóng nói:

- Yes, Mạc huynh, ngươi nhanh chóng rời đi nơi này, ta phỏng chừng bọn họ rất nhanh thì đuổi tới. Đồng thời ngươi giúp ta mang một tin tức lan toả đến Bán Tiên Vực, nói cho Bán Tiên Vực hết thảy tu sĩ...

- Có đúng hay không muốn nói cho bọn hắn biết Tiên Vực đem tu sĩ độ kiếp thăng cấp Thiên Tiên mang đi sau đó, cũng không phải chuyện tốt?

Mạc Vô Kỵ nói bổ sung.

-...

Khấu Viễn kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Mạc huynh, ngươi làm thế nào biết zạ?

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, đưa tay tế xuất phi hành pháp bảo:

- Khấu đạo hữu, lên đây đi, rời đi nơi này rồi lại nói.

Khấu Viễn theo bản năng lên phi thuyền của Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đã điều khiển phi thuyền, nhanh chóng rời đi chỗ cũ.

- Mạc huynh, ngươi vẫn chưa trả lời ta, làm sao ngươi biết a?

Tại trên phi thuyền, Khấu Viễn hỏi lần nữa.

- Ta đã đi qua ngục giam nà Tiên Vực nhốt thiên tài của Bán Tiên Vực...

Mạc Vô Kỵ thấy Khấu Viễn trốn thoát, đơn giản lại đem sự tình chính bản thân đi qua Bán Nguyệt Ngục toàn bộ nói cho Khấu Viễn.

Nghe xong lời của Mạc Vô Kỵ, một lúc lâu sau đó Khấu Viễn mới tự lẩm bẩm:

- Quả nhiên là như vậy, ta cũng cảm giác bọn họ không thích hợp, nói muốn mang ta đi Tiên Vực tiếp tục cầu đạo, lại không cho phép ta ở chỗ này xử lý một ít chuyện riêng...

Nói đến đây, Khấu Viễn chợt nhớ tới cái gì, nhanh chóng đổi đề tài nói:

- Mạc huynh, ngươi nhanh chóng tìm một chỗ để cho ta xuống, ta thăng cấp tới rồi Thiên Tiên, ở chỗ này rất dễ đã bị tìm được. Bọn họ dường như có biện pháp tìm được Thiên Tiên tu sĩ.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Không cần lo lắng, cấm chế phi thuyền của ta bọn họ bình thường không phát hiện được, ta dẫn ngươi đi địa phương cũng có pháp trận cấm chế, cũng không phát hiện được ngươi. Ta bên này có mấy người, đang chuẩn bị đi Tiên Vực, Khấu huynh có hứng thú hay không? Nếu mà có hứng thú, chúng ta liền cùng đi.

Khấu Viễn tính tình thoạt nhìn còn so sánh tương đối thật thà phúc hậu, trọng yếu hơn là, hắn là duy nhất một cái Thiên Tiên tu sĩ bên trong Bán Tiên Vực.

- Qua Tiên Hào? Mạc huynh, ta biết thực lực ngươi rất mạnh, thậm chí không kém so với ta, thế nhưng là qua sông Tiên Hào đây chính là quá ngoại hạng. Tiên Hào tuyệt đối không phải chúng ta có thể qua, không nói đến bên trong Tiên Hào...

Không đợi Khấu Viễn đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ liền giơ tay lên dừng lại lời của Khấu Viễn:

- Khấu đạo hữu, qua sông Tiên Hào ta đã hạ quyết tâm, ngươi đã không muốn, này cũng không cần nói nữa, ngươi đi nơi nào? Ta trước đưa ngươi đi.

Khấu Viễn sửng sốt, hắn có thể đi nơi nào? Đừng nhìn hắn lên cấp Thiên Tiên, tại Bán Tiên Vực nhưng thật không có bất kỳ nơi nào để đi.

Qua một lúc lâu, Khấu Viễn mới thở dài một tiếng nói:

- Mạc huynh, ta nguyện ý cùng ngươi qua sông Tiên Hào. Cùng với sống tạm, còn không bằng xông vào một lần, chết ở Tiên Hào cũng tốt hơn rất nhiều so với vào tù.

Giờ khắc này hắn nghĩ thông suốt, thăng cấp tới rồi Thiên Tiên, hắn ở lại Bán Tiên Vực coi như là không chết, cũng là dày vò. Mạc Vô Kỵ tại Bán Tiên Vực bá đạo như vậy, cũng nguyện ý đi qua sông Tiên Hào, hắn còn có cái gì không chịu?

...

- Ngươi là Khấu Viễn?

Mạc Vô Kỵ mang theo Khấu Viễn vừa về tới địa phương tiểu đội tụ tập, bàn tính liền nhận ra.

- Bàn tính? Khổ Á sư tỷ?

Khấu Viễn cũng nhận ra bàn tính và Khổ Á, là gương mặt kinh ngạc. Hắn và Phủ Gia giao dịch qua hắc thạch, tự nhiên biết bàn tính cùng Khổ Á là người nào.

- Khấu Viễn, hoan nghênh ngươi gia nhập chúng ta. Phủ Gia bị Tiên Vực người giết, chúng ta bây giờ cùng Mạc huynh cùng nhau chuẩn bị

qua sông Tiên Hào. Còn có nếu là trước ta không có đoán sai, người kia vượt qua Thiên Tiên lôi kiếp hắn là ngươi đi?

Bàn tính vỗ vai Khấu Viễn một cái vừa cười vừa nói.

Khấu Viễn gật đầu:

- Không sai, là ta, người Tiên Vực đang truy sát ta.

Không ai kỳ quái lời của Khấu Viễn, Mạc Vô Kỵ sớm giải thích qua sự tình của Bán Nguyệt Ngục, người nơi này đều biết Bán Tiên Vực bất quá là một cái khu vực khai thác mỏ của Tiên Vực bỏ hoang mà thôi. Sở dĩ đến bây giờ còn cùng Bán Tiên Vực có liên hệ, chỉ bởi vì nơi này có hắc thạch mỏ.

Bàn tính lại nói với Mạc Vô Kỵ:

- Khấu Viễn đạo hữu tuổi không lớn, nhưng chúng ta liền biết hắn tiềm lực kinh người. Phủ Gia cũng từng mượn hơi khấu đạo hữu, khấu đạo hữu nhất tâm muốn tu luyện, không muốn gia nhập chúng ta mà thôi.

Mạc Vô Kỵ đem Khấu Viễn cùng mọi người làm một cái giới thiệu, đang chuẩn bị xuất ra Độ Tiên Hạm chuẩn bị lắp đặt hạm pháo, Đồng Thịnh bỗng nhiên nói:

- Mạc đạo hữu, tại thời điểm ngươi đi cùng Cung Hầu giao dịch, nơi này phát sinh qua mặt đất co quắp.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Đồng Thịnh, mặt đất co quắp, hắn vẫn là lần đầu tiên nghe được danh từ mới mẻ quái dị như vậy.

Phô Tử đại sư đứng ra giải thích:

- Mạc đạo hữu, đồng đạo hữu ý tứ là mặt đất phát sinh rung động, hơn nữa...

- Địa chấn?

Không đợi Phô Tử đại sư đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ liền hiểu là chuyện gì xảy ra. Địa chấn thứ này rất như thường a, không muốn nói Bán Tiên Vực như vậy rộng lớn địa vực, coi như là ở địa cầu cũng là cách vài năm tới một lần.

- Không phải là, Mạc đạo hữu, ngươi hiểu lầm ý tứ của ta, ta nói không phải là địa chấn, mà là co quắp.

Đồng Thịnh sắc mặt càng trở nên ngưng trọng.

- Tới cùng là chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ có chút cau mày, hắn cũng cảm giác được Đồng Thịnh sẽ không bởi vì địa chấn mà ngưng trọng và chăm chú như vậy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 437: Vượt Tiên Hào

Đồng Thịnh giải thích:

- Loại mặt đất co quắp này ta cùng Đồng Dã không phải là lần đầu tiên nhìn thấy, thời điểm trước chúng ta tại Tử Vong Khoáng Khu liền hiện qua vài lần. Hơn nữa mỗi lần rung động, đều như có sinh mệnh bình thường giống nhau, cũng không phải cái loại này địa chấn va chạm dưới đất.

Đồng Dã ở một bên nói bổ sung:

- Là như vậy, ta cảm giác mỗi lần chúng ta đào lên đại lượng hắc thạch, qua một đoạn thời gian thì có loại hiện tượng này.

Mạc Vô Kỵ còn muốn hỏi lại, dưới chân bỗng nhiên lay động, thật giống như Đồng Thịnh nói mặt đất co quắp giống y hệt nhau.

Tất cả mọi người yên lặng lại, Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm này run rẩy mặt đất, rốt cuộc hiểu rõ Đồng Thịnh tại sao muốn dùng hai chữ co quắp này.

Loại này run run đích xác chính là co quắp, thậm chí như Đồng Dã nói như vậy, còn có một sinh cơ ba động nhè nhẹ.

Mạc Vô Kỵ cầm giữ sinh cơ lạc, đối với cái này so với người còn lại càng mẫn cảm hơn. Bán Tiên Vực là có sinh mạng? Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây thậm chí bị ý nghĩ của chính mình dọa sợ vừa nhảy.

Run run giằng co khoảng chừng một phút đồng hồ sau, dần dần ngừng lại. Mà xung quanh không còn có bất cứ dị thường nào, tựa cùng

thông thường đất đen bình thường giống nhau.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, không có người nói chuyện.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói:

- Vô luận Bán Tiên Vực là thế nào mà ra, còn có loại này rung động là chuyện gì xảy ra, đều không là thứ thực lực của chúng ta có thể biết rõ ràng. Chúng ta mau rời khỏi nơi này, hiện tại ta xuất ra chiến hạm, Phô Tử đại sư hỗ trợ cùng nhau lắp đặt hạm pháo.

Mạc Vô Kỵ nói xong, trực tiếp tế xuất Độ Tiên Hạm.

Đồng thị huynh đệ cùng bàn tính chưa có xem qua Độ Tiên Hạm, Khổ Á đám người nhìn thấy Độ Tiên Hạm, đều là cũng hít một hơi hơi lạnh. Ngược lại không phải là nói Độ Tiên Hạm bao lớn, mà là Độ Tiên Hạm mang theo một cổ cường hãn chèn ép khí thế, để cho người ta nhịn không được hồi hộp.

- Đây là...

Khấu Viễn cũng trợn mắt hốc mồm, hắn tự nhiên đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ Độ Tiên Hạm không phải là pháp bảo đơn giản như vậy.

- Đây là Độ Tiên Hạm chúng ta sẽ dùng để qua sông Tiên Hào, thế nào?

Bàn tính đã phục hồi tinh thần lại, mang theo một tia may mắn vỗ Khấu Viễn nói.

Khấu Viễn tuy rằng thoạt nhìn rất là thật thà phúc hậu, bất quá một cái Thiên Tiên cường giả như vậy bị hắn tùy ý vỗ vai thuyết giáo, bàn tính cũng có chút nho nhỏ tự đắc.

- Lợi hại, lợi hại...

Khấu Viễn không ngừng nói lợi hại, không biết là nói Mạc Vô Kỵ lợi hại, hay là Độ Tiên Hạm lợi hại.

Khi Mạc Vô Kỵ vung ra đông đảo cự pháo thời điểm, Khấu Viễn càng là cảm thán không thôi, may mà hắn đã đồng ý Mạc Vô Kỵ mời.

- Mạc huynh, đa tạ ngươi.

Khấu Viễn đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ.

Trước hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ mời hắn là muốn mượn thực lực của hắn, hiện tại hắn hoàn toàn hiểu được, Mạc Vô Kỵ mời hắn, trợ giúp hắn là chiếm đa số. Hắn là nhìn hắn có thể ở Bán Tiên Vực thăng cấp Thiên Tiên, nổi lên thương xót tâm tư.

Mạc Vô Kỵ cũng là vỗ vỗ Khấu Viễn:

- Khấu đạo hữu, chờ đến Tiên Hào sau đó, còn phải mượn thực lực của ngươi, mọi người đồng tâm hiệp lực, mới có thể qua sông Tiên Vực.

Đối với Khấu Viễn, Mạc Vô Kỵ vẫn có hảo cảm, Khấu Viễn xử sự khiêm tốn, dùng một câu nói nói, chính là giáo dưỡng không sai. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ nhìn ra, Khấu Viễn khiêm tốn là bản tính, cũng không phải cùng tu sĩ khác như nhau, là giả bộ.

Thấy Phô Tử đại sư cùng Mạc Vô Kỵ lại đem hơn mười họng cự pháo an trang, người còn lại cũng đều rất là kích động. Những thứ này cự pháo thoạt nhìn liền rất lợi hại, đợi lát nữa thời điểm qua Tiên Hào, nhất định sẽ có tác dụng to lớn.

Mạc Vô Kỵ thấy vẻ mặt của mọi người liền biết mọi người có để ý, nhanh chóng nói:

- Các vị, Độ Tiên Hạm này mặc dù không tệ, cự pháo cũng lợi hại, nhưng là của chúng ta đạn pháo chỉ có chừng năm mươi tấm, mỗi một họng đại pháo chỉ được phân hai quả đạn pháo, cho nên thời điểm qua

sông Tiên Hào, chúng ta nếu có thể không bắn pháo liền tận lực tiết kiệm.

Nghe được lời của Mạc Vô Kỵ, đông đảo người lộ ra biểu tình thất vọng, Mạc Vô Kỵ cũng rất là xấu hổ. Loại cao cấp đạn pháo này, cư nhiên bị hắn lãng phí hết nhiều như vậy đối phó con kiến hôi.

Hạm pháo rất nhanh lắp đặt xong, tất cả mọi người lên Độ Tiên Hạm. Mạc Vô Kỵ là hạm trưởng, phụ trách khống chế Độ Tiên Hạm. Khổ Á được Mạc Vô Kỵ bổ nhiệm làm phó hạm trưởng, phụ trách phối hợp mọi người chiến đấu.

Tuy tư cách người nơi này so với Khổ Á còn cao hơn nhiều, nhưng Mạc Vô Kỵ xem trọng Khổ Á. Cùng một chỗ đào mỏ đào nhỏ nửa năm thời gian, Khổ Á ánh mắt tuyệt đối quan trọng.

Tại Mạc Vô Kỵ đưa ra một trăm vạn hạ phẩm tiên tinh tiến vào nguồn sinh lực Độ Tiên Hạm sau đó, Phô Tử đại sư phụ trách kích Độ Tiên Hạm hộ trận. Mọi người có công việc của mình, Phô Tử đại sư chính là muốn phòng hộ chiến hạm hộ trận, nhiệm vụ này tầm quan trọng có thể nói gần với Mạc Vô Kỵ khống chế chiến hạm.

Mạc Vô Kỵ thần niệm rơi vào chiến hạm đài điều khiển, giơ tay lên lôi kéo tay cầm khởi động chiến hạm, chiến hạm phun ra một đạo bạch quang, hướng lên thiên không.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì cảm nhận được chỗ lợi hại chiến hạm này, tuy không phải là phi hành pháp bảo, chiếc chiến hạm này so với phi hành pháp bảo còn nhanh hơn. Không chỉ như thế, ngồi ở trên chiến hạm so với phi hành pháp bảo càng ổn định hơn.

- Thật nhanh vê lờ.

Đồng cũng nhịn không được sợ hãi than một tiếng.

Đồng Thịnh hừ nói:

- Ngươi cho là mười tên đỉnh cấp Luyện Khí Sư là ở không sao? Năm đó Vũ U đạo chủ còn đang ở thời điểm, Bán Tiên Vực thế nhưng là cực kỳ tràn đầy. Mười tên đỉnh cấp luyện khí đại sư bao gồm Phô Tử đại sư ở bên trong, đều là đến từ các tinh vực trong tinh không, hầu như toàn bộ là các tinh vực cường giả đứng đầu. Nếu không, chính là Tiên Vực cường giả cũng không nhất định có thể luyện chế ra loại chiến hạm này.

Lâu Xuyên Hà cảm thụ được cấp bách chiến hạm, trong lòng có chút cảm khái. Mạc Vô Kỵ lọt vào tinh không thung lũng, trong thời gian ngắn liền tìm được thủ đoạn đi ra. Mà bọn họ tại tinh không thung lũng đã bao nhiêu năm, cũng không có cách nào đi ra ngoài. Mạc Vô Kỵ tiến vào Bán Tiên Vực sau đó, lúc này mới mấy năm cũng tìm được biện pháp rời đi. Bên trong Bán Tiên Vực những cường giả kia ngây người bao nhiêu năm? Coi như là Vũ U đạo chủ tìm được biện pháp rời đi, sau cùng cũng là thất bại trong gang tấc.

Dù cho Mạc Vô Kỵ là vận khí, thu được Vũ U đạo chủ chủ trì luyện chế chiến hạm. Nhưng vì sao bọn họ không có vận khí này? Vận khí có đôi khi cũng là thực lực.

Nghĩ đến cùng hắn Biên Song Bích và Mục Ảnh Kiều cùng đi đến Bán Tiên Vực, Lâu Xuyên Hà càng là thở dài. Hắn suy đoán Mạc Vô Kỵ sở dĩ đưa hắn mang đi, không chỉ có bởi vì hắn là Tinh Đế Sơn Tinh Chủ. Còn có một cái nguyên nhân là tại thời điểm Phương Kỳ bị giết, chỉ có hắn đứng ra.

Mà Biên Song Bích cùng Mục Ảnh Kiều cũng không có đứng ra, có thể thấy được Mạc Vô Kỵ là một kẻ cực kỳ trọng tình người. Nếu không, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không để cho Biên-Mục hai người ở lại Bán Tiên Vực.

Chỉ là nửa ngày, một cái khe rãnh mênh mông vô biên liền xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ.

Dù cho Mạc Vô Kỵ kiến thức rộng rãi, cũng không nhịn được đứng lên nhìn chằm chằm này mênh mông khe rãnh khiếp sợ không thôi. Hắn

theo bản năng chậm lại tốc độ Độ Tiên Hạm, khe rãnh vùng ven chính là Bán Tiên Vực Địa Giới.

Bán Tiên Vực giống như bị đao sắc bén mở ra bình thường giống nhau, tại vùng ven khe rãnh là một cái đường cong dài, sau đó là vô tận vực sâu sâu không lường được.

Xa xa khe rãnh vô biên vô hạn, rõ ràng là một mảnh hư không, hết lần này tới lần khác cho người cảm giác không phải là hư không, mà là không cẩn thận hạ xuống bỏ tới sẽ lâm vào vô tận vực sâu. Ngoại trừ Bán Tiên Vực bên này một cái vùng ven, khe rãnh không nhìn thấy bờ bên kia, không nhìn thấy hai bên, không nhìn thấy bầu trời cũng không nhìn thấy phía dưới.

Tại trong mênh mông khe rãnh, chỉ có vân vụ không ngừng quay cuồng, để cho người ta thấy không rõ vậy rốt cuộc là vật gì, nhưng có thể khiến người ta một loại mãnh liệt chèn ép cùng tim đập nhanh. Đối mặt loại khe rãnh này, bất luận kẻ nào cũng không nhịn được phải từ đáy lòng trong chỗ sâu một loại nhỏ bé đến.

Mạc Vô Kỵ rung động trong lòng, xem này khe rãnh sau đó, hắn mới hiểu ra, cái gì mới thật sự là lạch trời.

- Đây là Tiên Hào, đã từng có người muốn qua cái chỗ này, nhưng không có người nào thành công. Tại cái chỗ này muốn dùng phi hành pháp bảo bay qua, đó chính là nằm mơ.

Phô Tử đại sư tỉnh táo nói, hắn đã từng tới vùng ven Tiên Hào, đối với Tiên Hào so với người bình thường càng hiểu hơn.

- Ầm!

Chiến hạm đã vọt vào giữa Tiên Hào, một loại cực độ cảm giác đè nén giác tràn ngập trong lòng mỗi người.

- Chiến hạm đã vọt vào Tiên Hào, các vị tùy thời chuẩn bị cho tốt chiến đấu...

Mạc Vô Kỵ vừa mới nói xong câu đó, liền lần nữa nghe được oanh một tiếng nổ, toàn bộ chiến hạm kịch liệt rung động. Mạc Vô Kỵ trước mắt lại cũng không nhìn thấy bất kỳ vật gì, hết thảy đều bị sương mù dày đặc như mây đen bình thường vậy che lại. Không chỉ như thế, thần niệm của hắn cũng thẩm thấu không đi ra.

- Nhanh chóng nã pháo, hắn là Vô Sắc Điệt...

Chẳng những là Mạc Vô Kỵ, chính là ánh mắt những người còn lại cùng thần niệm cũng toàn bộ bị che khuất, trước mắt một mảnh đen kịt. Chỉ có Phô Tử đại sư vào giờ khắc này làm ra phán đoán, cấp thiết kêu lên. Hắn vào giờ khắc này quên mất chỉ huy chiến đấu không phải chuyện của hắn, mà là của Khổ Á.

Độ Tiên Hạm vào giờ khắc này kịch liệt chiến động, dường như tùy thời đều có thể đọa vào vô tận Tiên Hào vực sâu.

Trong lòng mọi người đều là trầm xuống, mặc dù đối với Tiên Hào có chuẩn bị tâm tư đầy đủ, cũng không nghĩ tới mới vừa tiến vào Tiên Hào đã bị kinh khủng như vậy Vô Sắc Điệt phủ đầy. Tại Tiên Hào loại địa phương này, một khi gặp phải Vô Sắc Điệt vây quanh, dù cho ngươi tu vi mạnh hơn nữa cũng không cách nào chiến đấu. Lẽ nào ngươi dám ở phía sau mở ra Độ Tiên Hạm hộ trận đi ra ngoài cùng Vô Sắc Điệt đối chiến?

- Nếu quả như thật là Vô Sắc Điệt, sợ rằng nã pháo cũng tiêu diệt đéo hết.

Đồng Thịnh giọng nói ngưng trọng.

Tuy Phô Tử đại sư yêu cầu nã pháo, thế nhưng vài người nắm trong tay hạm pháo cũng không có nã pháo. Thứ nhất bọn họ không biết hiện tại hắn là bắn pháo nào, cái thứ hai phụ trách chỉ huy tác chiến là Khổ Á, Khổ Á vẫn không nói gì.

Phô Tử đại sư đã tỉnh táo lại, hắn biết vì sao hắn khẩn trương nhất, bởi vì chỉ có hắn biết nơi này Vô Sắc Điệt mạnh bao nhiêu. Tử Vong Khoáng Khu Vô Sắc Điệt cùng nơi này Vô Sắc Điệt so sánh, đó chính là tiểu mao mao trùng.

Mạc Vô Kỵ mở ra linh nhãn, hắn linh nhãn thẩm thấu đi ra ngoài, rất nhanh hắn liền thấy rõ ràng, những thứ này bao quanh khốn trụ Độ Tiên Hạm được không phải là Vô Sắc Điệt, mà là một loại trứng trùng.

- Mọi người không cần phải gấp gáp, không nhất định là Vô Sắc Điệt. Ta tại Tử Vong Khoáng Khu quan sát qua, đối với hành động của Vô Sắc Điệt coi như là có chút lý giải. Thứ này ta không nhìn ra, chờ lời Mạc huynh chỉ huy rồi lại nói.

Khổ Á vẫn không có chỉ huy mọi người nã pháo, mà là tỉnh táo nói.

Bắn một pháo rất đơn giản, nhưng là bọn hắn đạn pháo vốn lại ít, hơn nữa nã pháo cũng không thể hoàn toàn giải quyết vấn đề.

Phô Tử đại sư cũng không có ra dị nghị, hắn cũng cảm giác mình nhìn lầm rồi, đây không phải là Vô Sắc Điệt. Khổ Á cũng không có làm sai, nã pháo nếu mà có thể giải quyết vấn đề này thì không sao, hiện tại chiến hạm ngoại vi rậm rạp toàn bộ là loại vật này, nã pháo căn bản là không giải quyết được.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 438: Lạc Đàn

Mạc Vô Kỵ linh nhãn chỉ xem mấy giây, trong lòng hoảng hốt. Hắn trong nháy mắt hiểu vì sao những thứ trứng trùng này muốn thành quần kết đội đánh về phía chiến hạm của hắn, đó là bởi vì xung quanh chiến hạm tán ra linh khí, để cho những con trứng trùng này phô thiên cái địa tràn tới. Một phần trứng trùng đã bắt đầu phá noãn ra, miệng bén nhọn cùng thân thể lửa đỏ, mang theo rậm rạp chằng chịt chân rết, còn có âm khí nồng nặc thẩm thấu lại đây, hiển nhiên là Tiên Hào bên trong Âm Viêm Ngô (rết).

Rất nhỏ tiếng rắc rắc truyền đến, Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, Âm Viêm Ngô vừa mới phá noãn dĩ nhiên có thể cắn bề ngoài chiến hạm.

Mạc Vô Kỵ thần niệm rơi vào ngoài Độ Tiên Hạm, quả nhiên có một chút vết tích rất nhỏ. Đây là vừa mới ra đời Âm Viêm Ngô, một khi những Âm Viêm Ngô này lớn lên, hơn nữa nhiều như vậy...

Mạc Vô Kỵ không dám nghĩ nữa, hắn khẳng định một khi chiến hạm bị cắn vỡ vụn, bọn họ người nơi này một cái đều không sống được.

- Đồng Thịnh đạo hữu, ngươi đến khống chế chiến hạm, ta đi ra ngoài tiêu diệt mấy thứ này.

Mạc Vô Kỵ lúc này hạ quyết tâm.

- Mạc đạo hữu, nghìn vạn không có khả năng như vậy, mấy thứ này không phải là Vô Sắc Điệt, ta hoài nghi là trứng trùng Âm Viêm Ngô...

Phô Tử đại sư lập tức nói, nếu là Âm Viêm Ngô trứng trùng, ngươi dùng hỏa diễm là căn bản không giải quyết được.

Âm Viêm Ngô chẳng những thích âm khí, đồng dạng thích hỏa diễm, đây là một cái mâu thuẫn, thế nhưng là Âm Viêm Ngô hết lần này tới lần khác là loại mâu thuẫn này.

Mạc Vô Kỵ nhìn so với Phô Tử đại sư rõ ràng hơn, hắn tỉnh táo nói:

- Nếu như ta không đi ra, chúng ta nơi này một kẻ đều không sống được. Phô Tử đại sư nói không sai, đây chính là noãn Âm Viêm Ngô, nhưng ta hiện những noãn Âm Viêm Ngô này bám vào mặt ngoài chiến hạm, bởi vì linh lực sung túc, rất nhanh thì sẽ phá noãn ra. Những thứ này Âm Viêm Ngô phá noãn ra còn có một loại thủ đoạn, chính là có thể gặm ăn bề ngoài vòng bảo hộ chiến hạm, một khi chiến hạm phía ngoài vòng bảo hộ bị gặm đi, chúng ta không có đường sống.

Lời của Mạc Vô Kỵ để cho tất cả mọi người trầm mặc xuống, Âm Viêm Ngô đáng sợ bọn họ cũng chỉ là nghe nói qua, cũng chưa từng thấy qua.

Một bên Đồng Thịnh tỉnh táo nói:

- Mạc đạo hữu, Phô Tử đại sư nói không sai, nếu quả như thật là Âm Viêm Ngô, hỏa diễm sợ rằng không thể giải quyết vấn đề. Âm Viêm Ngô là hỏa hệ yêu loại, hỏa diễm thậm chí có thể cho thực lực của bọn họ tiến hơn một bước.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta biết, bất quá hỏa diễm của ta mọi người cũng đều biết không phải là hỏa diễm tầm thường. Hơn nữa coi như là Âm Viêm Ngô không sợ hỏa diễm, đó cũng là thành niên Âm Viêm Ngô. Nơi này cũng bất quá là chính là trứng trùng mà thôi, ta cũng không tin một phần trứng trùng ta đều diệt không xong.

Mạc Vô Kỵ nói xong, trực tiếp kéo hướng về phía chốt cửa khoang thuyền.

Theo Mạc Vô Kỵ, dù cho những Âm Viêm Ngô trứng trùng này không sợ hỏa diễm, hắn cũng phải dùng hỏa diễm lại đem những thứ trứng trùng này đốt chết cháy.

Dù sao những thứ này vẫn chỉ là trứng trùng, thật giống như cơ khi đói bụng có thể ăn cơm, ăn một chén cơm có thể sống thậm chí tăng lên tinh khí thần. Nếu là ngươi thật sự cho một người quá đói nhét vào bụng hắn đầy cơm, cũng sẽ no chết. Hơn nữa, Thanh Câm Chi Tâm là hỏa diễm bình thường vậy sao? Đó là thiên hỏa.

Đáng tiếc hắn sẽ không thủy hệ hoặc là Băng Hệ pháp thuật, nếu không hắn cũng không cần phải cầm Thanh Câm Chi Tâm đi ra đốt những thứ này hỏa hệ trứng trùng.

- Răng rắc!

Một tiếng nhỏ nhẹ nhỏ âm vang, Mạc Vô Kỵ đã xuất hiện ở bên ngoài Độ Tiên Hạm, vô cùng vô tận trứng trùng nhào vào Thanh Câm Chi Tâm vòng bảo hộ, ngọn lửa màu xanh vòng bảo hộ truyền đến âm hưởng phốc phốc. Vô luận nhiều hơn nữa trứng trùng, rơi vào màu xanh vòng bảo hộ, cũng đều là tồn tại như tro bụi bình thường vậy.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, quả nhiên hắn Thanh Câm Chi Tâm vẫn là có thể đối phó những thứ này trứng trùng.

Chỉ hô hấp thời gian, Mạc Vô Kỵ chung quanh trứng trùng liền trống không, Mạc Vô Kỵ hai tay đặt ở bờ chiến hạm, Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm thật giống như cuộn sóng bình thường vậy khuếch tán ra.

Ngọn lửa này rất nhanh thì tại bề ngoài chiến hạm tạo thành một vòng lại một vòng hỏa diễm hồ.

- Rào rào!

Âm hưởng không ngừng truyền đến, Độ Tiên Hạm trong nháy mắt ổn định lại, rất nhanh Độ Tiên Hạm xung quanh xuất hiện lần nữa u tối không gian. Vô cùng vô tận trứng trùng tại dưới Thanh Câm Chi Tâm hóa thành tro bụi, xung quanh cuồng bạo khí lưu vọt tới trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được từng trận áp lực.

Không đợi Mạc Vô Kỵ lần nữa trở về chiến hạm, một đạo thê lương bén nhọn kêu to truyền đến, một cái bóng đen hơn mười trượng trường đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Đây là Âm Viêm Ngô? Mạc Vô Kỵ dương tay một cái, Thiên Cơ Côn xuất hiện ở tay.

Âm Viêm Ngô cả người sặc sỡ, có chừng trên trăm thanh lợi trảo, vừa lên tiếng hàm răng toàn bộ là xanh biếc sâu kín, làm cho lòng người băng hàn.

- Ong ong!

Âm Viêm Ngô dài hơn mười trượng còn không có nhào tới trước người Mạc Vô Kỵ, hơn mười đạo thiêu đốt viêm lưỡi liền chém về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ hai tay mở ra, đồng dạng là hơn mười đạo Lôi Kiếm bắn đi ra ngoài.

- Rầm rầm ầm!

Lôi Kiếm cùng viêm lưỡi đánh vào cùng một chỗ, tràn ra một tảng lớn lôi quang cùng tia lửa.

Cuồng bạo lực lượng cắn trả xoắn tới, nếu không phải dựa vào ở trên Độ Tiên Hạm, Mạc Vô Kỵ hoài nghi liền lần này, chính bản thân cũng sẽ bị đánh bay.

Nhìn thấy hơn mười đạo viêm lưỡi không có hiệu quả, đuôi Âm Viêm Ngô ngăn quét về eo Mạc Vô Kỵ, đồng thời há mồm liền cắn hướng về

phía đầu Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên thấy con rết đầu đuôi đồng thời có thể công kích, chỉ là trong nháy mắt, Âm Viêm Ngô đầu liền đến gần Mạc Vô Kỵ, tanh hôi khí tức cùng âm trầm miệng rộng, để cho Mạc Vô Kỵ nhịn không được buồn nôn.

Trong tay Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn hóa thành một cái bóng, trực tiếp cắt không gian đánh về phía đầu Âm Viêm Ngô, cũng trong lúc đó, một đạo Lôi Kiếm so với Âm Viêm Ngô còn muốn lớn hơn bắn về phía bụng dưới Âm Viêm Ngô.

Đang ở trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn muốn đập trúng đầu Âm Viêm Ngô, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên cảm nhận được một loại khí tức tử vong, trong lòng hắn sợ hãi, không chút do dự không gian thuấn di, thậm chí ngay cả tấn công Âm Viêm Ngô cũng bất chấp.

- Ầm!

Một đạo màu đen lưỡi mang lại đem thân ảnh Mạc Vô Kỵ trước khi rời đi xé rách tứ phân ngũ liệt, Mạc Vô Kỵ linh nhãn mở ra, một cái con rết như có như không thẩm thấu đến trong cơ thể Âm Viêm Ngô, biến mất. Con rết này vô luận là ngoại hình hay là chiều dài, cùng Âm Viêm Ngô đều là giống y hệt nhau.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, nếu mà không phải là hắn xem thời cơ sớm, thậm chí có không gian thuấn di, vừa rồi hắn liền ăn cứt rồi.

Tới rồi lúc này hắn rốt cuộc hiểu rõ vì sao Âm Viêm Ngô có tên này, tên này cũng không phải Âm Viêm Ngô thích âm khí cùng hỏa diễm. Mà là Âm Viêm Ngô có một cái phân liệt thân thể, cái này phân liệt thể chính là một con rết do âm khí tạo thành.

Nói cách khác Âm Viêm Ngô thân thể có hai cái linh hồn, một là âm ngô một là dương ngô. Nếu không phải người hiểu đặc tính Âm Viêm Ngô, đệ nhất chiến rất có thể bị Âm Viêm Ngô giết chết.

Cuồng bạo xé rách khí tức truyền đến, bởi vì vừa rồi đánh một trận, Độ Tiên Hạm sớm đã rời đi Mạc Vô Kỵ đi xa. dưới Tiên Hào truyền đến mãnh liệt hấp lực, để cho Mạc Vô Kỵ hầu như không cách nào ở trên hư không đứng vững. Tiên Hào bên trong không ngừng xoắn tới áp lực khí tức, càng làm cho Mạc Vô Kỵ rõ ràng, hắn nhất định phải mau chóng trở lại trên chiến hạm, nếu không, hắn không kiên trì được bao lâu.

Đối với Mạc Vô Kỵ có thể đột nhiên né tránh sát chiêu của mình, Âm Viêm Ngô dường như thật không ngờ, lập tức chính là tức giận vô cùng, cực đại thân thể lần nữa đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng là sát khí bốn phía, thiếu chút nữa bị một con ngô công ám toán, trong lòng há có thể không giận? Gần như là tại Âm Viêm Ngô nhào tới đồng thời, Mạc Vô Kỵ đồng dạng đánh về phía Âm Viêm Ngô.

Bất quá tại thời điểm hắn còn không có tới gần Âm Viêm Ngô, hai tay liền vung lên, niệm tùy pháp hành, Mạc Vô Kỵ thi triển bản thân sát thủ, không gian trói buộc.

Tại một sát na này thời gian, Âm Viêm Ngô bị Mạc Vô Kỵ trói buộc trên không trung. Mạc Vô Kỵ linh nhãn thậm chí có thể thấy Âm Viêm Ngô thân thể âm ngô đã cùng viêm ngô phân ra đến hơn phân nửa, chỉ cần có thêm chỉ chốc lát thời gian, âm ngô cùng viêm ngô liền có thể đồng thời công kích lần nữa hắn.

Mạc Vô Kỵ sẽ không cho Âm Viêm Ngô cơ hội, tại hắn trói buộc lại này Âm Viêm Ngô đồng thời, Thiên Cơ Côn cuồn cuộn nổi lên quanh người hắn nguyên lực đánh vào đầu Âm Viêm Ngô.

- PHỐC!

Một đạo dịch thể xanh biếc văng lên, Âm Viêm Ngô kêu thảm thiết một tiếng thê lương, trực tiếp rớt khỏi Tiên Hào.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, hắn hiện tại nhanh chóng muốn đi tìm tìm Độ Tiên Hạm, nếu không, hắn rất nhanh thì sẽ đi theo Âm Viêm Ngô. Tiên Hào này bên trong không biết có bao nhiêu không lường được nhân tố, có lẽ này Âm Viêm Ngô chỉ là một trong hàng tỉ. Chỉ vậy, đều thiếu chút nữa để cho hắn xong đời.

...

Độ Tiên Hạm thượng, Mạc Vô Kỵ tiêu diệt đông đảo Âm Viêm Ngô trứng trùng, mọi người còn đều ở đây mừng rỡ không thôi. Thế nhưng là rất nhanh cái kia đáng sợ Âm Viêm Ngô liền vọt tới, lập tức tựa cùng Mạc Vô Kỵ từ xung quanh Độ Tiên Hạm biến mất vô tung vô ảnh.

- Ta đã không cách nào quét vị trí Mạc đạo hữu, căn bản cũng không biết hắn hiện ở nơi nào.

Đồng Thịnh giọng nói có chút ngưng trọng.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, đều lại đem ánh mắt nhìn về phía Phô Tử đại sư. Lần này qua Tiên Hào là Mạc Vô Kỵ chỉ huy, Độ Tiên Hạm cũng là của Mạc Vô Kỵ, nhưng bây giờ Mạc Vô Kỵ lại không ở chiến hạm.

- Phô Tử đại sư, chúng ta làm sao bây giờ?

Gia Khí vội vàng hỏi một câu.

Phô Tử đại sư đi tới vùng ven Độ Tiên Hạm, nhìn xung quanh gào thét mà qua quay cuồng vân vụ, một hồi lâu sau đó mới trầm giọng nói:

- Mạc đạo hữu chỉ sợ là dữ nhiều lành ít, cái kia Âm Viêm Ngô dài mười bảy mười tám trượng, tương đương với Thiên Tiên tu sĩ. Hơn nữa nghe nói Âm Viêm Ngô còn có bí mật nhất công kích thủ đoạn, tuy ta không biết, thế nhưng...

Phô Tử đại sư nói cũng chưa có nói hết, tất cả mọi người đã hiểu rõ ý tứ của hắn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 439: Không Thể Cứu

Lâu Xuyên Hà đứng dậy, hắn đối với Phô Tử đại sư liền ôm quyền:

- Vô luận Mạc sư đệ làm sao, ta kiến nghị đều phải đi về tìm kiếm. Không có Mạc sư đệ, chúng ta căn bản cũng không có cơ hội tới cái chỗ này.

Phô Tử đại sư trầm mặc xuống, hắn biết Độ Tiên Hạm một khi quay đầu lại, vậy thì đồng nghĩa với tăng thêm vài lần nguy hiểm cũng không chỉ.

Chiến hạm bên trong có chút nặng nề, tựa hồ cũng đang đợi Phô Tử đại sư làm ra quyết định.

Đủ qua mười mấy hô hấp thời gian, thấy Phô Tử đại sư hay vẫn là không có có làm ra quyết định, Lâu Xuyên Hà trong mắt lóe lên vẻ thất vọng, lập tức nói:

- Đã như vậy, này xin cho phép ta rời đi Độ Tiên Hạm, ta muốn đi tìm tìm Mạc sư đệ.

Phô Tử đại sư hít một hơi thật sâu, ánh mắt từ trên người mọi người đảo qua, trầm giọng nói:

- Các vị, quyết định này ta không cách nào làm được. Mọi người đều biết, một khi chiến hạm quay đầu lại, rất có thể sẽ lần nữa rơi vào vô cùng vô tận Âm Viêm Ngô trứng trùng bên trong.

Hơn nữa còn có một điểm ta không có nói ra, đó chính là tại Tiên Hào này bên trong có nhiều lắm không ổn định nhân tố, nếu(như) là

chiến hạm của chúng ta chợt lóe lên, này nhân tố có lẽ căn bản cũng không gặp phải. Thế nhưng trở về nữa, sẽ rất khó nói, bởi vì là chiến hạm của chúng ta lần đầu tiên đã kinh động mấy thứ này.

Nói đến đây Phô Tử đại sư dừng một chút:

- Cho nên, ta kiến nghị mọi người chọn dùng biểu quyết phương thức. Nguyện ý quay đầu lại tìm kiếm Mạc đạo hữu, giơ tay lên. Không muốn, cũng không cần động tác.

Lâu Xuyên Hà thứ nhất giơ tay lên, để cho Lâu Xuyên Hà không có nghĩ tới là cái thứ hai giơ tay lên chính là Khổ Á.

Người thứ ba giơ tay lên chính là Khấu Viễn, hắn giơ tay lên thời điểm còn nói:

- Ta tương tin chúng ta nơi này bất cứ người nào rơi ở bên ngoài, Mạc đạo hữu cũng sẽ trở về, chứ đừng nói chi là Mạc đạo hữu là vì cứu chiến hạm. Nếu là mọi người không đồng ý, ta nguyện ý cùng lâu sư huynh cùng nhau đơn độc rời chiến hạm đi tìm Mạc đạo hữu.

- Ta đồng ý lời của Khấu huynh.

Bàn tính cùng Đồng Dã, Gia Khí ba người đồng thời giơ tay lên nói.

- Ta cũng đồng ý trở về đi tìm.

Đồng Thịnh nhàn nhạt nói.

Phô Tử đại sư cũng giơ tay lên nói:

- Tốt, vậy còn chờ gì, Đồng Thịnh đạo hữu, lập tức khống chế chiến hạm quay đầu, tìm kiếm Mạc đạo hữu, thẳng đến tìm được mới thôi.

...

Một nén nhang sau đó, Mạc Vô Kỵ một lòng đã trầm xuống, hắn cảm giác nguyên lực của mình tiêu hao càng lúc càng nhanh, thế nhưng là hắn

cũng không có thấy Độ Tiên Hạm bóng dáng. Tại cái chỗ này, hắn chẳng những thời khắc (phải) chống Thanh Câm Chi Tâm vòng bảo hộ, còn cần khống chế được thân thể của chính mình không xuống phía dưới đọa.

Đây là hắn bị vây ở chỗ này, mới kiên trì thời gian dài như vậy, bởi vì hắn có tam nhánh Trữ Nguyên Lạc. Đổi thành bất cứ người nào mà nói, có lẽ sớm hạ xuống Tiên Hào dưới vô tận vực sâu.

Không có khả năng như vậy chờ đợi, tìm không được chiến hạm, hắn chỉ có thể tạm thời lui về Bán Tiên Vực. Tuy tiện lui về Bán Tiên Vực cũng là chuyện cửu tử nhất sinh, Mạc Vô Kỵ biết hắn không có lựa chọn nào khác.

Mạc Vô Kỵ vừa mới làm tốt quyết định, một con bán trượng tả hữu màu xám tro đồ đạc liền đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Khó nghe khí tức truyền đến, Mạc Vô Kỵ đầu hơi một choáng váng, lập tức hóa độc lạc liền đem thẩm thấu đến thân thể hắn khí tức cuốn đi.

Thứ này có kịch độc? Mạc Vô Kỵ lập tức liền hiểu được. Hắn vội vàng lui về phía sau, đây là một con to lớn màu xám tro con nhện, con nhện xung quanh có đủ mọi màu sắc hơi nước vờn quanh.

Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt liền hiểu đây là vật gì, Tiên Vực bên trong Quý Thủy Chu. Mạc Vô Kỵ có chút bất đắc dĩ, hắn mới tiến vào Tiên Hào nửa ngày không tới, trước hết sau đó gặp Âm Viêm Ngô cùng Quý Thủy Chu. Về phần này không nhìn thấy Vô Sắc Điệt, hắn là càng nhiều.

Quý Thủy Chu cảm thụ được Mạc Vô Kỵ lui về phía sau, càng là không chút kiêng kỵ nhào tới.

Mạc Vô Kỵ tuy tiện thực lực bị hao tổn, nhưng cũng không phải một con bán trượng diện tích Quý Thủy Chu có thể khi dễ. Không đợi Quý Thủy Chu này đưa đến phụ cận, Mạc Vô Kỵ đã thân hình lóe lên, này đủ

mọi màu sắc độc thủy từ bên cạnh hắn lau qua, theo Mạc Vô Kỵ giơ tay lên liền đánh ra mấy đạo Lôi Kiếm.

Này mấy đạo Lôi Kiếm trực tiếp xuyên qua Quý Thủy Chu, mang theo từng mảnh một tanh hôi cột nước, lại đem Quý Thủy Chu này đưa vào Tiên Hào vực sâu.

Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp thở phào, chợt nghe đến từng đợt 'Xuy xuy' âm hưởng truyền đến, hắn chậm rãi quay đầu lại, khi hắn thấy trước mắt một màn thời điểm, da đầu từng trận tê dại.

Ngàn vạn Quý Thủy Chu đánh về phía hắn, có thể tưởng tượng, một khi hắn bị nhiều như vậy Quý Thủy Chu vây khốn, hắn coi như là ba đầu sáu tay cũng chỉ có thể ác tâm chết đi. Nếu là ở địa phương khác, hắn còn có thể mượn khắp bầu trời Lôi Kiếm. Thế nhưng là nơi này, hắn mượn thế nào trợ? Huống chi, những thứ này thực lực của Quý Thủy Chu đều là tương đương với Địa Tiên tu vi. Một phần diện tích mấy trượng Quý Thủy Chu thậm chí so với Địa Tiên thoạt nhìn còn phải kinh khủng hơn.

- Trốn!

Mạc Vô Kỵ lúc này liền bỏ qua trở về Bán Tiên Vực ý nghĩ, những Quý Thủy Chu này đưa hắn trở về lối đi đều chặn, hắn làm sao đi qua?

Mạc Vô Kỵ thay đổi một cái phương hướng, quanh người gió nhẹ huy động, hắn lại đem Phong Độn Thuật phát huy tới rồi cực hạn, cả người càng là như một mảnh phiêu nhứ bình thường giống nhau, tiến vào Tiên Hào trong chỗ sâu.

Tại Mạc Vô Kỵ bỏ chạy nửa nén hương sau đó, Độ Tiên Hạm xuất hiện ở cách đó không xa.

- Quý Thủy Chu đàn...

Đứng ở chiến hạm trước tiệm của đại sư cùng Đồng Thịnh cũng hít một hơi hơi lạnh, rậm rạp chằng chịt Quý Thủy Chu chen chúc mà đến.

- Lập tức nã pháo, dùng Phúc Thổ Pháo...

Khổ Á gần như là tại trước tiên phát ra hiệu lệnh, nắm trong tay Phúc Thổ Pháo Đồng Dã không chút do dự kích phát rồi trong tay cự pháo.

- Ầm!

Một đạo màu vàng quang vựng từ Độ Tiên Hạm bắn ra, gần như là tại ầm đi ra đồng thời, liền đụng vào Quý Thủy Chu đàn.

Như tinh cầu nổ tung bình thường vậy ánh sáng màu vàng trụ dâng lên, này ngàn vạn Quý Thủy Chu bị tia sáng này ầm vỡ ra. Ở trên Tiên Hào phương hóa thành một mảnh đủ mọi màu sắc hơi nước.

- Thật là lợi hại...

Tất cả mọi người là cũng hút hơi lạnh, không nghĩ tới Độ Tiên Hạm đại pháo đáng sợ như thế. Này một pháo liền đem này nhiều như vậy Quý Thủy Chu đánh thành khắp bầu trời hơi nước, há là một cái lợi hại?

Phô Tử đại sư nói:

- Tự nhiên lợi hại, năm đó Vũ U đạo chủ tự mình đến qua Tiên Hào, cho nên hắn đối với Tiên Hào bên trong những thứ này đáng sợ đồ đạc có thắm thiết lĩnh hội. Chính là bởi vì như vậy, Vũ U đạo chủ mới luyện chế các loại thuộc tính lửa đạn. Phúc Thổ Pháo đánh Quý Thủy Chu là thích hợp nhất, bất quá ngươi nếu mà dùng Phúc Thổ Pháo đánh hư không Thiềm Thừ, sợ rằng phát một trăm pháo cũng không có bao nhiêu tác dụng lớn. Đồng dạng đạo lý, ngươi dùng thiên hỏa đạn pháo đánh những Quý Thủy Chu này, cũng không có như vậy hiệu quả. Đây là Ngũ Hành tương sinh, Ngũ Hành tương khắc đạo lý.

- Mọi người mau nhìn...

Đồng Thịnh bỗng nhiên chỉ vào chiến hạm này to lớn màn hình thông báo kinh thanh kêu lên.

Trên màn hình thông báo rậm rạp chằng chịt đồ đạc tràn tới, thật giống như mây đen bình thường giống nhau phô thiên cái địa.

- Là Quý Thủy Chu, này (phải) có bao nhiêu Quý Thủy Chu?

Bàn tính cũng hút hơi lạnh.

Phô Tử đại sư thở dài một tiếng:

- Trở về sao?, lại đi tới không có bất kỳ ý nghĩa.

Không có người nói chuyện, tất cả mọi người rõ ràng Phô Tử đại sư nói là thực tế nói. Đối mặt loại này kinh khủng số lượng Quý Thủy Chu, coi như là bọn họ có nhiều hơn nữa Phúc Thổ Pháo đạn cũng là uổng công. Huống chi bọn họ Phúc Thổ Pháo đạn cộng lại mới hai quả. Bắn ra một quả, hiện tại chỉ có một quả Phúc Thổ Pháo đạn.

Lần này ngay cả Lâu Xuyên Hà đều không nói gì, hắn biết Phô Tử đại sư không phải là không muốn cứu Mạc Vô Kỵ, mà là thật không có cách nào. Nếu mà Độ Tiên Hạm cứ như vậy xông lên, đó là để cho mọi người chết kiều kiều. Huống chi, như vậy dày đặc Quý Thủy Chu, Mạc Vô Kỵ lợi hại hơn nữa, cũng là hữu tử vô sinh.

Độ Tiên Hạm cấp tốc quay đầu, tăng nhanh tốc độ né ra, mà này một đám Quý Thủy Chu dường như biết Độ Tiên Hạm giết chúng nó rất nhiều đồng bào, căn bản cũng không có lúc đó buông tha, đuổi theo.

...

Thời khắc này Mạc Vô Kỵ trái lại hoàn toàn tỉnh táo lại, hắn biết mình chỉ có đi tới một con đường. Tại cái chỗ này không có cách nào quay đầu lại, hắn có thể duy trì bao lâu chính là bao lâu.

Nghĩ tới đây, hắn tiện tay lấy ra một cái túi trói ở trên người, đồng thời lại đem này trong túi vải để đặt đầy hạ phẩm tiên tinh. Ba trăm vạn hạ phẩm tiên tinh, bị hắn để đặt hơn hai trăm vạn ở trên Độ Tiên Hạm, trên người hắn còn có năm lục chừng mười vạn hạ phẩm tiên tinh.

Cũng may là có những thứ này tiên tinh, bằng không tại Tiên Hào bên trong chạy, hắn nhiều hơn nữa nguyên lực cũng không đủ tiêu hao. Hắn nhất thiết phải thời khắc bảo trụ chính bản thân có nguyên lực bổ sung, những thứ này tiên tinh chính là hắn nguyên lực bổ sung nguồn gốc.

Tại cái chỗ này, hắn vẫn không thể tế ra bản thân phi hành pháp bảo. Dùng phi hành pháp bảo, đây chẳng qua là để cho mình càng thêm nguy hiểm, thậm chí tiêu hao nguyên lực càng sâu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 440: Bán Tiên Vực Biến Cố

Bên ngoài Bán Tiên Vực.

Lúc này có ít nhất mấy nghìn tu sĩ đứng ở chỗ này, còn có nhiều hơn tu sĩ không ngừng đi nơi này.

Tuyệt đại đa số tu sĩ sắc mặt đều có chút âm trầm, còn có một vài mắt người thần rất là mờ mịt.

Biên Song Bích và Mục Ảnh Kiều mấy người cũng đứng ở trong đám người, tuy sắc mặt của bọn họ coi như là bình tĩnh, thế nhưng là ánh mắt kia để cho người ta biết ở sâu trong nội tâm bọn họ cũng không bình tĩnh.

Bao gồm cả Biên Song Bích, đứng ở chỗ này tu sĩ đều nhìn chằm chằm một cái phương hướng, đó chính là Tử Vong Khoáng Khu vị trí. Tuy Tử Vong Khoáng Khu cách nơi này có xa xôi khoảng cách, thế nhưng là chỗ đó không ngừng truyền đến nổ vang chi âm, mỗi một tiếng nổ vang thật giống như một cái búa tạ đánh vào trong lòng mỗi người.

- Khuất huynh, ngươi cũng đã trở về?

Biên Song Bích thấy một người tu sĩ thân vác trường đao đã đi tới, tiện tay ôm một cái quyền.

Người này tên là Khuất Dương, là Tuyệt Đao Tông cường giả, đã từng cùng đám người Biên Song Bích ở tinh không vực sâu bị nhốt mấy nghìn năm, là bởi vì nhờ Mạc Vô Kỵ hắn mới đến được Bán Tiên Vực.

Tới Bán Tiên Vực sau đó, mọi người đều gia nhập một phần tổ chức cùng tiểu đội đào hắc thạch, Khuất Dương lại không có gia nhập bất luận cái gì tổ chức, mà là lựa chọn chính bản thân đi ra ngoài tu luyện. Đi lần này chính là đã nhiều năm, cho tới bây giờ mới vừa về. Cũng không biết hắn mấy năm nay là như thế nào vượt qua duệ mộc khí tức xâm lấn.

- Ra mắt Biên huynh, Mục huynh. Chỗ ta ở đã sụp xuống, phải trở về.

Khuất Dương cũng là liền ôm quyền, vài năm thử luyện, để cho sắc bén khí tức của hắn thu liễm rất nhiều.

Biên Song Bích cùng Mục Ảnh Kiều chỉ là gật đầu một cái, liền lần nữa nhìn về phía nổ vang phương hướng, dường như cũng không có bao nhiêu tâm tình nói chuyện.

- Ta lúc trở lại, Tử Vong Khoáng Khu đã sụp đổ trở thành địa phương tương tự như Tiên Hào, hơn nữa sụp đổ không gian còn hướng bên này. Tại nơi sụp đổ trong không gian, xuất hiện càng nhiều hơn Vô Sắc Điệt cùng một phần không gian yêu trùng không biết tên.

Khuất Dương giọng nói rất là bình tĩnh, dường như tại hướng hai người Biên Song Bích giải thích.

Biên Song Bích thở dài, không nói gì. Tuy rằng Bán Tiên Vực có hạn chế, nhưng so với tinh không thung lũng này, phải tốt hơn nhiều. Tại tinh không trong thung lũng, mỗi người chỉ có địa phương lớn bằng cái mông. Nếu không phải là bởi vì bọn họ đều là đỉnh cấp cường giả, chính là áp lực cũng áp lực chết mất.

Nhưng mới đến Bán Tiên Vực bao lâu, liền xuất hiện loại tình huống này?

- Mạc đạo hữu cùng Lâu đạo hữu đâu?

Dường như không có thấy Mạc Vô Kỵ cùng Lâu Xuyên Hà, Khuất Dương chủ động hỏi thăm một câu.

Mục Ảnh Kiều đáp:

- Mạc đạo hữu cùng lâu đạo hữu bởi vì một sự tình cùng chúng ta có chút hiểu lầm, cho nên bọn họ rời đi Bán Tiên Vực cũng không có cho chúng ta biết. Khuất đạo hữu ngược lại không cần lo lắng bọn họ, Mạc đạo hữu tu vi thông thiên, tại cái chỗ này phỏng chừng không ai có thể làm gì hắn.

Khuất Dương gật đầu, chính là tại thời điểm tinh không thung lũng, hắn liền biết Mạc Vô Kỵ bất phàm.

- Ta hắn là biết bọn họ đi chỗ nào.

Lại có một thanh âm vang lên bên tai mấy người.

- Mãng Hợi đạo hữu.

Biên Song Bích nhìn xem thấy người tới, vội vàng cũng ôm quyền thăm hỏi một câu.

Năm đó ở dưới tinh không thung lũng, Mãng Hợi là một cái trung lập tu sĩ, hắn cũng không giúp Lang Vương Sơn cùng Cổ Nặc Tinh cũng không giúp Chân Tinh tu sĩ.

- Mãng đạo hữu, Mạc đạo hữu mấy người đi địa phương nào?

Khuất Dương liền vội vàng hỏi.

Mãng Hợi thở dài nói:

- Nếu như ta không có đoán sai mà nói, bọn họ hắn là chuẩn bị qua Tiên Hào, lúc này đã tại bên trong Tiên Hào.

- A đù!

lời của Mãng Hợi để cho mấy người hai mặt nhìn nhau, qua Tiên Hào?

Một lúc lâu sau đó, Khuất Dương mới lên tiếng:

- Mạc đạo hữu quả nhiên bất phàm, vô luận là bất kỳ địa phương nào đều không thể vây khốn hắn. Xem ra hắn hắn là chuyện biết trước nơi này gần xảy ra vấn đề, lúc này mới sớm một bước đi rồi. Mãng đạo hữu, ngươi biết Mạc đạo hữu thông qua thủ đoạn gì qua Tiên Hào sao?

Mãng Hợi lại là thở dài:

- Là một con thuyền chiến hạm khổng lồ, bên ngoài chiến hạm còn có các loại hạm pháo, ta vừa mới tại Tiên Hào vùng ven, thần niệm quét một cái mà thôi, chiến hạm này liền biến mất ở tại bên trong Tiên Hào. Trong đó đứng ở trước mặt nhất của chiến hạm, dường như chính là Mạc đạo hữu.

- Khuất huynh, ngươi nói nơi này sắp xảy ra vấn đề? Chuyện gì xảy ra?

Mục Ảnh Kiều đột nhiên hỏi.

Khuất Dương trầm giọng nói:

- Nếu là ta không có đoán sai, tiếp qua một ít thời gian, Bán Tiên Vực cũng có thể sụp đổ rơi, biến thành một bộ phận của Tiên Hào.

- Điều đó không có khả năng

Mục Ảnh Kiều kinh thanh kêu lên:

- Nơi này đều đã trải qua vô mấy năm thời gian, làm sao có thể chúng ta vừa đến sẽ xuất hiện sự tình sụp xuống hóa thành Tiên Hào?

Khuất Dương lắc đầu, không nói gì, hắn không cần phải để cho Mục Ảnh Kiều tin tưởng.

Biên Song Bích nhìn phía xa, không biết trong lòng đang suy nghĩ gì.

- Ai, Mạc đạo hữu cũng vậy, chúng ta tốt xấu đều là tinh không thung lũng đi ra tới, hắn lúc đi cũng không có nói mọi người một tiếng.

Mãng Hợi trong miệng mặc dù đang nói, trong lòng lại thở dài, hắn biết nguyên nhân, đáng tiếc hắn không có khả năng thay đổi gì.

- Là ta quá ích kỷ một phần, không trách Mạc đạo hữu.

Biên Song Bích rốt cục nói.

- Chuyện gì xảy ra?

Khuất Dương hỏi một câu.

Biên Song Bích lại nói:

- Năm đó Phương Kỳ bị Thương Huyết ức hiếp, sau cùng bị giết chết, Lâu Xuyên Hà phẫn nộ bất quá, giúp Phương Kỳ xuất đầu, kết quả bị Mạnh Thiêm Ngọc đánh thành trọng thương. Ta cùng Mục huynh cũng không có xuất đầu, Mục huynh thậm chí còn gia nhập Mạnh Thiêm Ngọc Cầu Tiên Minh.

Khuất Dương nhất thời cau mày, Phương Kỳ dầu gì cũng là cùng đi với bọn họ, bị người ta giết Biên Song Bích cùng Mục Ảnh Kiều cư nhiên không ra mặt. Lâu Xuyên Hà đứng ra giúp Phương Kỳ lúc báo thù, hai người vẫn như cũ không ra mặt, thậm chí Mục Ảnh Kiều còn gia nhập Mạnh Thiêm Ngọc đây chính là thật quá đáng.

Nếu như là hắn ở chỗ này, hắn nhất định sẽ ra mặt. Mạc Vô Kỵ đạo hữu ghét ác như thù, xảy ra loại chuyện này, lúc đi tự nhiên không sẽ thông báo cho mấy người Biên Song Bích.

- Về sau làm sao?

Khuất Dương lại hỏi một câu.

- Về sau Mạc Vô Kỵ xuất quan, hắn đánh Mạnh Thiêm Ngọc bị thương nặng, đoạt đi pháp bảo của Mạnh Thiêm Ngọc. Cầu Tiên Minh cũng theo đó mai một đi, mà Thương Huyết và Hắc Hồ kiêng kỵ Mạc Vô Kỵ, rời xa Bán Tiên Vực, vẫn chưa có trở về.

Biên Song Bích giải thích.

- Tốt, đại trượng phu phải làm như thế.

Khuất Dương nói một câu sau đó, liền không có nói nữa. Hắn và Mạc Vô Kỵ lý niệm có chút cùng loại, đối với tâm tư Biên Song Bích và Mục Ảnh Kiều tự bảo vệ mình như vậy có chút phản cảm.

Nhưng vào lúc này, một người mặc áo tím nam tử bỗng nhiên một bước bước trên hư không, đối với đông đảo tu sĩ ôm quyền nói:

- Các vị đạo hữu, Tử Vong Khoáng Khu xảy ra sụp xuống, có lẽ mọi người còn không biết là chuyện gì xảy ra. Ta nói cho mọi người, đó là bởi vì chúng ta đào hắc thạch nhiều lắm, tạo thành Bán Tiên Vực sụp xuống.

Nghe đến đây giải thích, trong đám người truyền đến từng trận tiếng nghị luận.

Áo tím nam tử lại tiếp tục nói:

- Mọi người nhưng đừng tưởng rằng đây là việc nhỏ, ta tin tưởng nơi này tất cả mọi người nghe nói qua Tiên Hào sao?? Không sai, Tử Vong Khoáng Khu sụp xuống khe sâu hun hút, lúc này đã biến thành tiểu Tiên Hào. Có lẽ phải không được bao lâu, vị trí sụp xuống sẽ chỉ là Tiên Hào tiếp theo.

Nghe nói như thế, trong đám người từng đợt cũng hút hơi lạnh thanh âm, mặc dù không có người kích động rời đi nơi này, thế nhưng là ngoài Bán Tiên Vực áp lực khí tức so với trước nồng nặc nhiều hơn.

Áo tím nam tử chờ mọi người hơi chút tỉnh táo một phần, mới tiếp tục nói:

- bên trong Tiên Hào có cái gì, ta tin tưởng không cần ta nói, mọi người cũng đều hiểu. Sau khi tiến vào, cửu tử nhất sinh. Có lẽ mọi người nói, sau này ta không đi Tử Vong Khoáng Khu nữa, thế nhưng điều này cũng không có gì tác dụng. Bởi vì cái này sụp xuống là chúng ta đào hắc thạch tạo thành, bây giờ là Tử Vong Khoáng Khu, qua một đoạn thời gian nữa, chính là chữ giáp khu vực khai thác mỏ, chữ ất khu vực khai thác mỏ chung quy có một ngày, sẽ luận đến chúng ta Bán Tiên Vực.

Hiện trường yên lặng xuống tới, đè nén khí tức tràn ngập ra. Không có người nói chuyện, tuy nam tử áo tím nói sự tình mọi người cũng có thể nghĩ ra được, nhưng là bị người nói ra, vẫn là một loại cực độ lay động và lo nghĩ.

Bán Tiên Vực dù cho duệ mộc khí tức nhiều hơn nữa, nơi này cũng là địa phương có thể náu thân. Một khi Bán Tiên Vực biến thành Tiên Hào, bọn họ đi nơi nào náu thân?

- Tiêu minh chủ, ngươi nói chúng ta bây giờ phải làm gì?

Trong đám người có người hỏi lên.

Nam tử áo tím Nói chuyện rất nhiều người đều biết, là minh chủ Kiếm Khí Bình Nguyên, Tiêu Dạ.

Tiêu Dạ ánh mắt từ trên người mọi người đảo qua, giọng nói hòa hoãn xuống tới:

- Các vị đạo hữu, Nghiễm đạo chủ cùng mấy vị minh chủ đưa mấy vị Tiên Vực cường giả rời đi, hiện tại vẫn chưa về. Ta ở trong nơi này nói vài câu, ta cho là chúng ta nhất định phải rời đi Bán Tiên Vực.

Nghe được Tiêu Dạ lời này, trong đám người lần nữa phát sinh một trận tiếng nghị luận. Rời đi Bán Tiên Vực? Nói thật dễ nghe, thế nào rời

đi? Nếu như có thể rời đi Bán Tiên Vực, mọi người sớm rời đi rồi.

Tiêu Dạ giơ tay lên dừng lại mọi người nghị luận, giọng nói ngưng trọng nói:

- Ta biết mọi người muốn nói gì, nói đúng là chúng ta phải làm thế nào rời đi Bán Tiên Vực, nếu mà có thể rời đi, mọi người sớm rồi rời đi đúng không? Tạm thời bất luận chúng ta thế nào rời đi, ta nói một chút Tiên Hào. Rời đi Bán Tiên Vực chỉ có một con đường, đó chính là Tiên Hào. Thế nhưng ta dám khẳng định, nếu như chúng ta tiến vào Tiên Hào, đó là cửu tử nhất sinh, hoặc là nói thập tử vô sinh.

Đông đảo tu sĩ đều tỉnh táo lại, tất cả mọi người đang vì mình đường lui cân nhắc.

Tiêu Dạ tiếp tục nói:

- Chúng ta không rời đi lại tuyệt đối không được, ai biết vị trí chúng ta bây giờ lúc nào biến thành một bộ phận Tiên Hào? Có lẽ là một năm, có lẽ là mười năm trăm năm. Có một việc ta dám khẳng định, nơi này tuyệt đối kiên trì không tới nghìn năm. Trên thực tế trước lúc này đã có người rời đi Bán Tiên Vực

- Là ai?

Lập tức thì có người tuân hỏi lên.

Tiêu Dạ trầm ổn nói:

- Ta tin tưởng mọi người đều biết người này, là một cái tu sĩ mới tới không lâu, hắn gọi Mạc Vô Kỵ. Vị Mạc đạo hữu này không biết nơi nào lấy được một con thuyền chiến hạm, mang theo người bên cạnh hắn tiến vào Tiên Hào, muốn qua Tiên Hào.

- Chẳng lẽ là chiến hạm năm đó Vũ U đạo chủ luyện chế?

Một phần lão tu sĩ lập tức nghĩ tới năm đó Vũ U đạo chủ luyện chế chiến hạm, tuy chuyện này rất nhiều người không biết, tại Vũ U gặp chuyện không may sau đó, vẫn có một bộ phận chiếm được tin tức.

Tiêu Dạ lắc đầu:

- Ta cũng không biết, ta đối với Mạc đạo hữu vẫn là kính phục không dứt. Đáng tiếc không sớm một bước kết giao.

Những lời này không ai phụ họa, tất cả mọi người biết Mạc Vô Kỵ cùng Nghiễm Thuyên đạo chủ còn có Mạnh Thiêm Ngọc quan hệ bình thường. Tiêu Dạ lời này ý tứ chẳng khác nào làm trái lại cùng Nghiễm Thuyên đạo chủ.

Tiêu Dạ lạnh giọng nói:

- Người khác ta không biết, ta nói cho mọi người một việc, trước đây không lâu Bán Tiên Vực có người vượt qua Thiên Tiên lôi kiếp, thăng cấp Thiên Tiên sau đó, bị Tiên Vực mời đi.

Tiêu Dạ nói đến đây, thấy rất nhiều người trong mắt lộ ra ước ao, nhất thời châm chọc nói:

- Nhưng các ngươi biết sau cùng làm sao sao?

- Nghiễm đạo chủ đã trở về.

Tiêu Dạ nói còn chưa dứt lời, liền có người nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 441: Tiên Hào Nguy Cơ

Tên tu sĩ này thoại âm rơi xuống, Nghiễm Thuyên cùng Mạnh Thiêm Ngọc cùng với Tiền Nguyệt ba người liền rơi vào Bán Tiên Vực cửa vào. Mọi người có thể thấy được, ba người sắc mặt có chút không được tốt.

- Các vị tụ ở chỗ này làm cái gì?

Mặc dù biết mọi người tụ ở chỗ này là bởi vì cái gì, Nghiễm Thuyên vẫn hỏi một câu.

Một người tu sĩ mỏ nhọn nhanh chóng tiến lên kính cẩn nói:

- Trả lời chủ, tiêu minh chủ cho rằng Bán Tiên Vực gần sụp đổ, hóa thành bộ phận Tiên Hào, cho nên đang triệu tập đồng đạo tu sĩ, thảo luận làm sao có thể rời đi Bán Tiên Vực.

Nghiễm Thuyên nghe nói như thế, lạnh lùng nhìn lướt qua Tiêu Dạ.

Tiêu Dạ vẫn như cũ hư không mà đứng, biểu tình bình tĩnh, căn bản cũng không có lại đem Mạnh Thiêm Ngọc trở về coi ra gì. Bất quá bởi vì Nghiễm Thuyên trở về, hắn cũng không có tiếp tục nói.

Khuất Dương lại đứng lên ôm quyền nói:

- Tiêu đạo hữu, xin ngươi nói tiếp.

Tiêu Dạ gật đầu, hắn vẫn không nói gì, Mạnh Thiêm Ngọc liền lạnh giọng nói:

- Lúc nào nhân vật mới đến Bán Tiên Vực đều lớn lối như thế?

Khuất Dương ánh mắt rơi vào Mạnh Thiêm Ngọc trên người, nhàn nhạt hỏi:

- Ngươi là người phương nào?

- Bản thân Mạnh Thiêm Ngọc, Cầu Tiên Minh minh chủ.

Mạnh Thiêm Ngọc khinh thường nói, dù cho hắn đã không còn Thiên Mộc Đằng, hắn cũng không sợ hãi một người mới. Hắn cũng không tin, mỗi một người mới đều biến thái như Mạc Vô Kỵ vậy.

- Thì ra ngươi chính là Mạnh Thiêm Ngọc, là ngươi giết Phương Kỳ?

Khuất Dương nói xong câu đó sau đó, đã là một bước tiến lên, thanh đao phía sau thân ong ong rung động:

- Mạnh Thiêm Ngọc, ngày hôm nay ta Khuất Dương hướng ngươi khiêu chiến, có dũng khí cứ tới đây.

Tuy Phương Kỳ cũng không phải do Mạnh Thiêm Ngọc giết, thế nhưng là một người mới hướng hắn khiêu chiến, hắn há có thể nhịn được khẩu khí này? Hắn không chút do dự liền muốn bước ra.

Nghiễm Thuyên ngăn cản Mạnh Thiêm Ngọc, sau đó rồi hướng mọi người liền ôm quyền nói:

- Các vị đạo hữu, hiện tại thời kỳ phi thường nhạy cảm, ta hi vọng mọi người có thể đoàn cấp nhất trí, cộng đồng đối ngoại.

Nói xong lại nói với Tiêu Dạ:

- Tiêu minh chủ lời nói mới rồi dường như còn chưa nói hết, không cần cố kỵ ta, mời tiêu minh chủ nói tiếp sao?, ta mặc dù là đạo chủ Bán Tiên Vực, cũng là cùng mọi người đồng nhất lập trường thượng.

Khuất Dương thấy Nghiễm Thuyên ngăn cản Mạnh Thiêm Ngọc, cũng không có trở lên đi khiêu khích, cùng mọi người như nhau đều nhìn

Tiêu Dạ.

Tiêu Dạ đối với Nghiễm Thuyên đơn giản liền ôm quyền, tiếp tục nói:

- Trước đạo hữu tại Bán Tiên Vực độ Thiên Tiên lôi kiếp gọi Khấu Viễn, hắn sau khi độ kiếp, người Tiên Vực lại tới. Bọn họ ngoài mặt là muốn lại đem Khấu Viễn đạo hữu mang tới Tiên Vực, trên thực tế, bọn họ căn bản không có tâm tốt. Tuy ta không biết bọn họ vì sao phải mang đi tu sĩ nơi này độ kiếp, tuyệt đối không là chuyện tốt. Khấu đạo hữu khám phá bọn họ ý đồ, kết quả bị bọn họ truy sát, sau cùng chẳng biết tung tích...

Mọi người nhất thời ầm nháo hẳn lên, có rất nhiều mọi người đoán được một phần, hiện tại Tiêu Dạ nói ra, vẫn như cũ không thua gì một quả bom lớn ầm xuống.

Đối với Bán Tiên Vực tu sĩ mà nói, cách duy nhất có thể tiến vào Tiên Vực, trên thực tế chính là nỗ lực tu luyện, nghênh đón Thiên Tiên lôi kiếp.

Loại này cách cơ hội thành công cực kỳ bé nhỏ, cuối cùng có một cái gởi gắm. Bây giờ nghe lời của Tiêu Dạ, đâu còn có người có thể ổn được.

- Nghiễm đạo chủ, chuyện này có phải thật vậy hay không?

Lúc này thì có người đứng ra hỏi Nghiễm Thuyên, trước người Tiên Vực đến, cũng đều là Nghiễm Thuyên tiếp đãi.

Nghiễm Thuyên ảm nhiên nói:

- Tiêu đạo hữu nói là sự thật, ta kỳ thực cũng mới biết được. Ta lần này trở về, chính là thương lượng với mọi người chuyện này.

Chỉ có Tiền Nguyệt cùng Mạnh Thiêm Ngọc biết, chuyện này bọn họ sớm rõ ràng. Bọn họ sở dĩ ở tại chỗ này giúp Tiên Vực làm việc, chính là

thu được hứa hẹn, đến lúc đó có thể tiến vào Tiên Vực. Mà lần này Bán Tiên Vực phát sinh sụp đổ, hình thành Tiên Hào, Tiên Vực tu sĩ đột nhiên rời đi, cư nhiên không mang đi bọn họ, hơn nữa đi còn cấp thiết không gì sánh được. Này để cho bọn họ hiểu rõ, người ta chính là lừa gạt bọn họ.

Trên thực tế Nghiễm Thuyên mấy người cũng là muốn nhiều hơn, Tiên Vực cũng còn chưa có muốn vứt bỏ mấy người bọn hắn, thực ra mà nói, thêm mấy cái tu sĩ Bán Tiên Vực đi Tiên Vực cũng không có có ảnh hưởng gì. Mà là lần này sụp đổ thật là đáng sợ, vài tên Thiên Tiên cường giả Tiên Vực tới lo lắng sụp đổ tiếp tục nữa, sẽ ảnh hưởng truyền tống trận, một khi truyền tống trận bị ảnh hưởng, vậy bọn họ lại cũng không trở về được Tiên Vực.

Bởi vì cái này loại lo lắng, vài tên Thiên Tiên tu sĩ tới nơi này đâu còn có thể lo lắng Nghiễm Thuyên mấy người ý nghĩ, cấp thiết thông qua truyền tống trận rời đi. Chính là đối với Nghiễm Thuyên mấy người hỏi khi nào có thể rời đi Bán Tiên Vực, cũng là tùy tiện phu diễn một cái.

Rất nhiều người đều đã nhìn ra Nghiễm Thuyên là đang nói mò, lúc này cũng không có ai đi để ý tới Nghiễm Thuyên, đều vội vã làm sao rời đi Bán Tiên Vực.

- Các vị đạo hữu, ta ngược lại có một cái ý nghĩ.

Lời của Tiêu Dạ để cho mọi người lần nữa an tĩnh lại.

Chờ mọi người an tĩnh lại, Tiêu Dạ mới tiếp tục nói:

- Nghiễm đạo chủ hẳn là biết Tiên Vực truyền tống trận vị trí tại cái gì phương hướng, ta kiến nghị chúng ta bây giờ liền đi tìm truyền tống trận vị trí, sau đó thông qua Tiên Vực truyền tống trận rời đi nơi này.

- Không có ích lợi gì, truyền tống trận này dùng hẳn là cao cấp tiên tinh, chúng ta không có. Còn có truyền tống trận yêu cầu đối diện mở ra sau đó, mới có thể truyền tống.

Tiền Nguyệt thở dài một tiếng nói.

- Rầm rầm ầm!

Thanh âm sụp đổ càng vang dội truyền đến, mọi người một cái liền trở nên im ắng không tiếng động, đều nhìn chằm chằm phương hướng sụp đổ.

Một người tu sĩ rốt cục nhịn không được, trực tiếp tế xuất phi thuyền nói:

- Cho dù là chết, ta cũng muốn đi xông thử qua Tiên Hào.

Có dẫn đầu, lại có mấy người tế xuất phi hành pháp bảo, xông về Tiên Hào phương vị.

...

Bị Mạc Vô Kỵ lấy ra tiên tinh nhanh chóng tiêu hao, Mạc Vô Kỵ không ngừng nghịch chuyển Chu Thiên muốn ổn định thân hình của mình, không để cho mình hạ xuống trong chỗ sâu Tiên Hào.

Thế nhưng Tiên Hào hấp lực vẫn là càng lúc càng lớn, Mạc Vô Kỵ trong lòng như gương sáng bình thường giống nhau, Tiên Hào này càng đi xuống, hi vọng hắn tìm sống lại càng nhỏ. Đến cuối cùng, tựa giống như thung lũng trong tinh không, hoàn toàn bị giam ở trong đó. Đây là phía dưới Tiên Hào không có gặp nguy hiểm, nếu là có nguy hiểm, hắn thậm chí ngay cả hi vọng bị vây đều không có.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ càng là xuất ra một lọ khôi phục nguyên khí đan dược nuốt vào, một trăm lẻ bảy nhánh mạch lạc đồng thời Chu Thiên nghịch chuyển, điên cuồng hấp thu chung quanh tiên linh khí.

Linh khí như vòng xoáy bình thường giống nhau bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi, nguyên khí đan thuốc cũng đang nhanh chóng chuyển hóa thành nguyên lực, cảm thụ được nguyên lực của mình tăng, Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên tăng lên vài thước.

Mạc Vô Kỵ trong lòng mừng như điên, hắn biết tại bên trong Tiên Hào, không có chiến hạm, mỗi lên cao một tấc cũng là cực kỳ chật vật. Hiện tại hắn có thể lên thăng vài thước, vậy nói rõ hắn loại này tiêu hao thủ đoạn là chính xác. Đồng thời hắn còn phát hiện, đã biết loại nghịch chuyển Chu Thiên tu luyện, đối với sức kéo dưới Tiên Hào còn có phản tác dụng.

Mấy trăm tiên tinh tại trong thời gian ngắn đã bị Mạc Vô Kỵ tiêu hao không còn, Mạc Vô Kỵ lần nữa lấy ra mấy trăm tiên tinh. Lúc ban đầu, Mạc Vô Kỵ còn đem tiên tinh đặt ở trong túi vải bên hông, tới rồi phía sau, Mạc Vô Kỵ trực tiếp lại đem tiên tinh ném bên người, hắn cường đại hấp thu tiên linh khí tức năng lực, để cho những thứ này tiên tinh trôi lơ lửng tại quanh người, tự động bị rút ra tiên linh khí, sau đó những tiên linh khí này lại bị hắn bao trùm đi qua.

Tại tiêu hao tiên tinh điên cuồng như vậy, Mạc Vô Kỵ bên trong Tiên Hào như lục bình rốt cục ổn định thân thể, hắn dần dần thích ứng hấp lực dưới Tiên Hào. Hoặc là nói, hắn có thủ đoạn đối kháng và hấp lực.

Hỏa diễm vòng bảo hộ xung quanh không ngừng truyền đến Vô Sắc Điệt bị đốt đốt thành tro ào ào âm hưởng, Mạc Vô Kỵ trái lại càng thêm tỉnh táo lại.

Người khác qua Tiên Hào rất khó, có lẽ hắn thật đúng là có thể. Đệ nhất hắn không sợ Vô Sắc Điệt, thứ hai hắn bản thân có linh nhãn. Cộng thêm hiện tại hắn đã thích ứng Tiên Hào hấp lực, chỉ cần hắn có thể tiếp tục giữ vững, không bị hàng loạt trùng bọ Tiên Hào vây quanh, hắn sẽ có sống sót hi vọng.

Này điều kiện tiên quyết là hắn có đầy đủ tiên tinh, bởi vì Mạc Vô Kỵ phát hiện tốc độ mình tiêu hao tiên tinh quá nhanh.

Cũng may kế tiếp một đoạn thời gian, Mạc Vô Kỵ cũng không có gặp phải cường đại yêu vật vây công, tại dưới tác dụng nhiều tiên tinh như vậy, dù cho càng nhiều hơn tiên tinh bị Mạc Vô Kỵ tiêu hao đi đối phó

Tiên Hào hấp lực, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ xông phá Địa Tiên tầng chín, thăng cấp tới rồi Địa Tiên tầng mười.

Đang trong nháy mắt đột phá Địa Tiên mười tầng, Mạc Vô Kỵ nguyên lực quanh thân tăng vọt, hắn lần nữa xông lên cao độ gần trượng.

Chính là Mạc Vô Kỵ trong lòng mình cũng là cảm thán không thôi, quả nhiên phải tại bên trong nghịch cảnh mới có thu hoạch. Nếu không phải hắn lâm vào Tiên Hào, hắn làm sao có thể có bây giờ loại thu hoạch này? Chẳng những là thực lực điên cuồng tăng lên, chính là nguyên lực cũng càng thêm ngưng luyện.

Ngắn ngủi mấy ngày, hắn đã có loại thu hoạch này, nói vậy theo thời gian trôi qua, hắn thu hoạch sẽ lớn hơn nữa.

Mạc Vô Kỵ vừa mới cảm thấy có chút thành tựu, một bóng đen như tòa núi nhỏ vậy liền gào thét đè ép lại đây.

Nếu như là thiên thạch hoặc là một phần cự thạch mà nói, Mạc Vô Kỵ có thể tại khoảng cách thời gian bằng vào hắn Phong Độn Thuật bay ra. Đối mặt bóng đen nghiền ép tới được, Mạc Vô Kỵ trước tiên liền biết đây không phải là thiên thạch. Cái loại này khí thế cường đại áp chế, để cho Mạc Vô Kỵ liên cả dời động đều cảm giác được cực kỳ trở ngại.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được ngũ tạng lục phủ của mình đều bị đánh phọt ra, cả người như một cái trang giấy, trực tiếp bị tông bay ra ngoài.

Chết chắc rồi, các lão bà của ta, ta chưa kịp chơi con nào cả! Đây là ý niệm duy nhất trong đầu Mạc Vô Kỵ.

Đây tuyệt đối không phải là thứ hắn có thể chống lại, hắn Địa Tiên mười tầng tại đây trước mặt một vật to lớn vô phách, cả con kiến hôi cũng không bằng.

Mặc dù biết chính bản thân chết chắc rồi, Mạc Vô Kỵ vẫn là nuốt vào vài đan dược chữa thương, cả người mượn Phong Độn Thuật bay ra. Đồng thời chuẩn bị xong tùy thời té xuống Tiên Hào, hạ xuống Tiên Hào cuối cùng tốt hơn so với loại vật này.

- Ầm!

Lại là một đạo kinh khủng va chạm truyền đến, cuồng liệt cơn lốc cuốn tới, lại đem Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa hất bay.

Mạc Vô Kỵ thần niệm đã thấy rõ, con vật khổng lồ trước va chạm hắn, là một cái con Cự Long màu xám tro. Giờ phút này Cự Long màu xám tro đang cùng một con Cự Long khác chiến đấu cùng một chỗ, mà hai con Cự Long này chiến đấu đánh tới nguyên lực cũng không là hắn có thể chống đối.

Hai con Cự Long thoạt nhìn thật giống như hai tòa thật to ngọn núi, hai ngọn núi cùng một chỗ chiến đấu, chung quanh bất cứ sinh vật nào đều bị đánh thành mảnh vụn.

Mạc Vô Kỵ một thân mồ hôi lạnh, là âm thầm may mắn. Có lẽ hắn tại trong mắt hai con Cự Long này, tựa cùng con kiến hôi sinh vật chung quanh không có bất kỳ khác nhau.

Tuy Mạc Vô Kỵ biết hai con Cự Long này bất luận một mảnh thi thể nào đều là bảo vật vô giá, nhưng Mạc Vô Kỵ đâu dám ở chỗ này dừng lại quan chiến, hắn lại đem Phong Độn Thuật phát huy tới rồi cực hạn, cấp tốc bỏ chạy. May mắn là hai đầu Cự Long, nếu như là một con, có lẽ hắn sớm đã bị Cự Long thuận miệng nuốt mất.

Tiên Hào, quả nhiên không phải là địa phương tu sĩ bình thường có thể vào, hắn vẫn nên mau một chút tốc độ. Nếu không, chờ tiên tinh dùng hết, dù cho không gặp thấy loại Cự Long này, hắn cũng không có đường sống.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 442: Cầu Phú Quý Trong Hiểm Nguy

Mạc Vô Kỵ lại đem Phong Độn Thuật phát huy tới cực hạn, chỉ là bởi vì hắn có một cái vòng bảo hộ hỏa diễm, coi như là cực hạn cũng xa xa so ra kém tại trong tinh không.

Cũng may hai con Cự Long chiến đấu cũng không có để ý Mạc Vô Kỵ một cái con kiến hôi nho nhỏ như vậy, một lúc lâu sau, âm hưởng hai con Cự Long chiến đấu biến mất, Mạc Vô Kỵ mới hơi thở phào nhẹ nhõm. Dùng Mạc Vô Kỵ suy đoán, hai đầu Cự Long chiến đấu này hẳn là kim hệ Kiếm Long trong Tiên Hào.

Tại trong Tiên Hào này, các loại nguy hiểm đều tồn tại. Chính là một loại Vô Sắc Điệt (đỉa), 90% tu sĩ liền không cách nào né qua. Chứ đừng nói chi là Quý Thủy Chu (nhện), Âm Viêm Ngô (rết).

Đoạn đường này đi tới, Mạc Vô Kỵ lần nữa gặp đông đảo Quý Thủy Chu. Để cho Mạc Vô Kỵ hơi chút an tâm một chút, hắn không có gặp phải Âm Viêm Ngô.

Mạc Vô Kỵ đã cùng Âm Viêm Ngô chiến đấu qua, biết Âm Viêm Ngô rất cường đại.

Một đường tránh được, gặp phải số ít Quý Thủy Chu, Mạc Vô Kỵ liền trực tiếp né qua. Một khi gặp phải rất nhiều Quý Thủy Chu, thật sự là tránh không khỏi, Mạc Vô Kỵ chính là một lần giông tố mở ra một cái không gian thông đạo, sau đó không gian thuấn di né ra. Hắn quyết định một cái, tuyệt không tại trong Tiên Hào cùng mấy thứ này dây dưa.

Hắn mặc dù có thể tại bên trong Tiên Hào bỏ chạy nhiều ngày như vậy, trừ ra Thanh Câm Chi Tâm vòng bảo hộ, còn có hắn Nghịch Tu công pháp cùng với đông đảo tiên tinh, mấy thứ này thiếu một thứ cũng không được.

Công pháp sẽ không thay đổi, Thanh Câm Chi Tâm vòng bảo hộ chỉ cần có tiên tinh, là có thể kéo dài kéo dài tiếp. Để cho Mạc Vô Kỵ lo lắng chính là số lượng tiên tinh.

Một khi đã không còn tiên tinh, hắn khẳng định chính bản thân không kiên trì được bao lâu, coi như là hai ba ngày cũng đều là cực hạn.

Số lượng tiên tinh còn lại thật đúng là không nhiều lắm, chỉ mấy chục vạn tiên tinh. Nửa tháng này chạy trốn xuống, hắn đã dùng hết hơn mười vạn, hạ phẩm tiên tinh trên người của hắn cộng lại cũng bất quá là ba bốn mươi vạn mà thôi.

Dùng loại này tiêu hao tốc độ, số tiên tinh này tối đa để cho hắn chống đỡ hơn một tháng nữa.

Đương nhiên nếu là Mạc Vô Kỵ không cần tiên tinh tu luyện, có lẽ hắn có thể chống đỡ lâu hơn. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hắn sẽ không làm như vậy.

Tại loại địa phương này tu luyện, Mạc Vô Kỵ thậm chí cảm giác mình tiến triển nhanh hơn, có lẽ là bởi vì cái loại thời thời khắc khắc tử vong áp lực tạo thành. Về phần tiên tinh tiêu hao, hắn trực tiếp không có cân nhắc. Coi như là hắn lại tiết kiệm, nếu là ở nơi này gặp phải yêu thú lợi hại, hắn vẫn còn là một con đường chết. Nếu như hắn không có dùng hết tiên tinh, kết quả bị yêu thú lợi hại giết chết, hắn khóc đều không chỗ để khóc.

Còn không bằng lại đem tiên tinh dùng để tu luyện, chí ít có thể cho thực lực của chính mình thời thời khắc khắc tại tăng lên, dù cho gặp yêu thú, sau cùng không địch lại mà vong, cũng tốt hơn hối hận.

Thời gian bay nhanh trôi đi, Mạc Vô Kỵ chỉ biết là cắm đầu xông về phía trước.

Thời gian một tháng đi qua, Mạc Vô Kỵ chém giết hơn mười con Âm Viêm Ngô. Sở dĩ có thể chém giết nhiều Âm Viêm Ngô như vậy, là bởi vì những Âm Viêm Ngô này đại đa số là lạc đàn.

Mạc Vô Kỵ tu vi cũng đi tới Địa Tiên mười tầng đỉnh phong, có lẽ chỉ cần một bước liền có thể bước vào Địa Tiên tầng mười một.

Nhưng Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm mừng rỡ, tiên tinh hắn chỉ còn lại có 3 vạn. Nếu là vài ngày nữa tìm không được đường đi ra ngoài, 3 vạn hạ phẩm tiên tinh lại sẽ triệt để tiêu hao hết.

Mạc Vô Kỵ đình chỉ tu luyện, 3 vạn hạ phẩm tiên tinh, coi như là để cho hắn toàn bộ dùng hết, cũng không nhất định có thể nhảy vào Địa Tiên tầng mười một.

- Oa!

Một tiếng khàn khàn oa minh, hầu như lại đem màng tai Mạc Vô Kỵ đều chấn động đau, cũng để cho Mạc Vô Kỵ theo bản năng ngừng lại, không suy nghĩ thêm nữa sự tình tiên tinh.

Hai cái đèn lồng to lớn xuất hiện ở phía trước hắn, Mạc Vô Kỵ trong lòng sợ hãi, ý niệm trong đầu chuyển động cơ hội hắn đã hiểu rõ chính bản thân gặp phải cái gì.

Hư không Thiềm Thừ (cóc), đây tuyệt đối là một con hư không Thiềm Thừ. Hai cái đèn lồng chính là ánh mắt của Thiềm Thừ, Thiềm Thừ này toàn thân thật giống như hư không bình thường giống nhau, nhìn không thấy thân thể, Mạc Vô Kỵ linh nhãn sau đó, mới có thể thấy Thiềm Thừ này loáng thoáng thân thể thật lớn, Thiềm Thừ thân thể diện tích chừng hơn mười trượng. thân thể lớn như vậy, hết lần này tới lần khác là hư ảo. Mạc Vô Kỵ dám khẳng định, nếu không phải là Thiềm Thừ này mở mắt, hắn nhất định đã đụng vào.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng lui về sau một bước, Thiềm Thừ đã từ từ há miệng ra, tuy Mạc Vô Kỵ thần niệm nhìn không phải là rất rõ ràng, hắn linh nhãn lại nhìn rõ ràng. Thiềm Thừ trong miệng có một cái đầu lưỡi to lớn màu xám tro, đầu lưỡi kia dường như muốn vươn đến, đưa hắn cuốn đi.

Mạc Vô Kỵ cả người rét run, tuy tiện vẫn không có động thủ, hắn cũng biết thực lực của Thiềm Thừ mạnh hơn so với hắn.

Hư không Thiềm Thừ, đây là lần đầu tiên nhìn thấy Mạc Vô Kỵ tiến vào Tiên Hào tới nay.

Không thể động thủ, Mạc Vô Kỵ tại trong chớp nhoáng này liền hạ quyết tâm, hắn chuẩn bị liên tục không gian thuấn di chạy trốn.

Vừa lúc đó, một đạo khí tức âm lãnh bao phủ lại thân thể hắn. Mạc Vô Kỵ không chút suy nghĩ, trực tiếp lẩn trốn mở ra.

Loại này khí tức âm lãnh Mạc Vô Kỵ gặp quá nhiều lần, Âm Viêm Ngô. Trong lòng hắn thầm kêu xui, gặp hư không Thiềm Thừ đã coi như là bất hạnh, không nghĩ tới trong bất hạnh còn có bất hạnh, hắn lần nữa gặp Âm Viêm Ngô.

Một đạo u ám lạnh lùng lưỡi mang từ vị trí lúc trước Mạc Vô Kỵ náu thân đảo qua, ngay cả không gian chung quanh đều bị kéo có chút rung động. Đây là con Âm Viêm Ngô dài nhất Mạc Vô Kỵ tiến vào Tiên Hào tới nay, tiếp cận hai mươi trượng.

Mạc Vô Kỵ đứng ở đằng xa không hề động, hắn biết hắn không có khả năng động, vô luận là Âm Viêm Ngô hay là hư không Thiềm Thừ khí tức đều đặt ở trên người của hắn.

Mạc Vô Kỵ không hề động, hư không Thiềm Thừ giống như Âm Viêm Ngô không hề động. Tam phương dường như tại giằng co, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, chỉ cần hắn động trước, hai con yêu thú sẽ chỉ là trước tiên công kích hắn.

Thời gian cứ như vậy từ từ trôi đi, Mạc Vô Kỵ cảm thụ được càng ngày càng nhiều Vô Sắc Điệt vọt tới, trong lòng lo lắng không dứt.

Hắn tại Tiên Hào trong nửa tháng, dù cho có vòng bảo hộ Thanh Câm Chi Tâm, cũng biết Vô Sắc Điệt rất đáng sợ. Nơi này Vô Sắc Điệt cùng Tử Vong Khoáng Khu bất đồng, những Vô Sắc Điệt này căn bản cũng không sợ chết, chỉ cần người khác ở chỗ này, sẽ chỉ là phô thiên cái địa áp lại đây.

Hắn hỏa diễm vòng bảo hộ là yêu cầu tiêu hao đại lượng nguyên lực, cái đó và tiên tinh tỉ lệ thuận, một khi Vô Sắc Điệt nhào lên nhiều lắm, vòng bảo hộ chung quy không chịu được. Coi như là chống đỡ được, hạ phẩm tiên tinh của hắn cũng không còn bao nhiêu.

Hơn nửa ngày thời gian cấp tốc đi qua, bên ngoài Mạc Vô Kỵ vòng bảo hộ, Vô Sắc Điệt như thiêu thân lao đầu vào lửa bình thường giống nhau vọt tới, Mạc Vô Kỵ thừa nhận áp lực càng lúc càng lớn, đang ở lúc Mạc Vô Kỵ muốn liều mạng lẩn trốn đi, Âm Viêm Ngô cùng hư không Thiềm Thừ đồng thời động.

Để cho Mạc Vô Kỵ giận điên lên chính là, Âm Viêm Ngô cùng hư không Thiềm Thừ cư nhiên liên thủ đối phó một mình hắn.

Hơn mười khối nham thạch to lớn bị hư không Thiềm Thừ phun ra đánh về phía Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được chỗ ở mình không gian đều bị hơn mười khối cự thạch này ngăn chặn. Hắn vào giờ khắc này cư nhiên không có cách nào thuấn di đi.

Hư không Thiềm Thừ gần như là tại phun ra hơn mười cự thạch đồng thời, liền thè ra cái lưỡi thật dài trong chỗ sâu màu xám tro. Mạc Vô Kỵ biết Thiềm Thừ ý nghĩ, là muốn lại đem chính bản thân cuốn vào trong miệng nó.

Mạc Vô Kỵ xung quanh hỏa diễm tăng vọt, trực tiếp lại đem Vô Sắc Điệt trong vòng diện tích mấy trượng thiêu đốt hầu như không còn, đồng thời trương tay bắn ra hơn mười đạo Lôi Kiếm, Thiên Cơ Côn đánh vào

cự thạch rơi xuống. Hắn muốn đánh ra một cái hư không thông đạo rời đi rồi lại nói.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn lại đem hư không Thiềm Thừ phun ra cự thạch trực tiếp ầm nứt ra năm sáu khối, không gian áp lực rốt cục thả lỏng động một cái.

Không đợi Mạc Vô Kỵ chạy trốn, lại là hơn mười đạo hỏa nhận quét ngang tới.

Mạc Vô Kỵ trái lại thở phào nhẹ nhõm, mặc dù hắn đang tìm lối ra, nhưng vẫn lo lắng Âm Viêm Ngô. Hắn không phải là đối thủ của hư không Thiềm Thừ, cũng không phải là đối thủ của Âm Viêm Ngô. Hắn cho rằng Âm Viêm Ngô sẽ nắm thời cơ chiến đấu, cùng hư không Thiềm Thừ cùng nhau công kích hắn. Không nghĩ tới Âm Viêm Ngô công kích rơi ở phía sau vài hơi thở thời gian, vô luận là nguyên nhân gì, đã cho hắn đường sống, là một cái cơ hội hắn chạy trốn.

Mạc Vô Kỵ nguyên lực quanh thân huy động, lần nữa một côn đánh ra, hắn tại thời điểm phá vỡ không gian thuấn di, còn sắp phòng bị Âm Viêm Ngô chơi chiêu thoát xác.

Thứ này Mạc Vô Kỵ ăn xong một lần thua thiệt, tự nhiên sẽ không sơ suất.

Quả nhiên tại Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn hạ xuống, hắn cảm nhận được cực hạn âm hàn.

Âm ngô sẽ đối với hắn đánh lén, Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn cũng lần nữa hạ xuống, lại đem hư không Thiềm Thừ cự thạch tỏa định không gian phá vỡ lớn hơn nữa. Đồng thời hơn mười đạo Lôi Kiếm sớm đã chuẩn bị tốt, không cho âm ngô ngăn cản thời cơ hắn bỏ chạy.

- Oa...

Hư không Thiềm Thừ lần nữa phát sinh một tiếng hét to, Mạc Vô Kỵ linh nhãn lập tức phát hiện, Âm Viêm Ngô âm ngô công kích cư nhiên không phải là hắn, mà là hư không Thiềm Thừ đánh lén.

Trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ liền hiểu chuyện gì xảy ra. Thảo nào tại Âm Viêm Ngô viêm lưỡi lần đầu tiên công kích hắn rơi ở phía sau vài hơi thở thời gian, thì ra là bởi vì Âm Viêm Ngô này muốn chính bản thân ngăn chặn hư không Thiềm Thừ, xem ra Âm Viêm Ngô chân chính muốn đối phó là hư không Thiềm Thừ.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ thấy bụng hư không Thiềm Thừ bị âm ngô cắn bật ra một cái cửa động to lớn.

Hư không Thiềm Thừ dường như bởi vì Âm Viêm Ngô người minh hữu này phản bội giận điên lên, tại một tiếng hét to sau đó, bỗng nhiên phun ra một cái màu vàng hạt châu, cái hạt châu màu vàng này có lớn chừng trái bóng chuyền.

Hạt châu mang theo khí tức cường đại đánh về phía Âm Viêm Ngô, thật giống như long trời lở đất bình thường giống nhau.

Đây là Thổ Nguyên Châu? Mạc Vô Kỵ trong lòng khiếp sợ không thôi. Thổ Nguyên Châu cư nhiên bị hư không Thiềm Thừ luyện hóa, thành pháp bảo của nó.

Đây là bảo vật vô giá a, tuy lúc này Mạc Vô Kỵ đánh vỡ ra hư không Thiềm Thừ không gian phong tỏa, tùy thời có thể thông qua không gian thuấn di rời đi, hắn cũng không có đi. Thổ Nguyên Châu loại vật này, Mạc Vô Kỵ thấy cũng đỏ mắt. Hắn lúc này khẳng định Âm Viêm Ngô là để cướp đoạt Thổ Nguyên Châu.

Cũng chỉ có hư không Thiềm Thừ loại này linh vật, mới có thể tìm được Thổ Nguyên Châu loại này thiên địa dị bảo.

- Ầm!

Thổ Nguyên Châu cùng Âm Viêm Ngô phun ra vô số hỏa cầu đánh vào cùng một chỗ, bên trong Tiên Hào hỏa diễm nổ tung.

Tại Thổ Nguyên Châu cùng hỏa cầu đánh vào cùng một chỗ đồng thời, Mạc Vô Kỵ tại bên trong cực hạn Phong Độn Thuật, như một luồng gió nhẹ lay động đi qua.

Cuồng bạo lực công kích lượng đánh tới, Mạc Vô Kỵ hầu như chính là đưa đầu ăn đập, lúc này liền phun ra một đạo máu tươi. Bất quá lúc này Thổ Nguyên Châu cũng bởi vì cùng hỏa cầu va chạm, nhất thời chậm lại chỉ chốc lát.

Chỉ chốc lát đối với Mạc Vô Kỵ mà nói vậy là đủ rồi, hắn liều chết xông lại, chính là vì chỉ chốc lát này. Lại đem Thổ Nguyên Châu nhất thời chậm lại cuốn vào nhẫn, Mạc Vô Kỵ điên cuồng thuấn di rời đi. Lúc này, Mạc Vô Kỵ cả hỏa diễm vòng bảo hộ đều thu lại, chỉ là tại bên ngoài thân bao trùm một tầng Thanh Câm Chi Tâm, sau đó bất kể hao tổn thuấn di.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 443: Mênh Mông Tiên Vực Hàng Rào

Mạc Vô Kỵ sở dĩ có dũng khí làm như vậy, là bởi vì hắn đã sớm không để ý sinh tử. Dù sao cũng coi như là hắn không cướp đoạt Thổ Nguyên Châu, mấy ngày nữa tìm không được đường đi ra ngoài cũng là một đường chết. Trên dưới cũng có thể có thể chết, nhìn thấy Thổ Nguyên Châu làm gì không đoạt?

Âm Viêm Ngô cùng hư không Thiềm Thừ cũng không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ cư nhiên điên cuồng như vậy, có dũng khí ở giữa chúng đoạt đồ. Chờ hai đầu yêu thú phát hiện ra, Mạc Vô Kỵ sớm đã đi xa.

Liên tiếp chạy hai ngày, Mạc Vô Kỵ ngừng lại. Hắn biết đã bỏ rơi Âm Viêm Ngô cùng hư không Thiềm Thừ, bất quá hắn cũng không có bao nhiêu hài lòng, thậm chí không có lại đem Thổ Nguyên Châu lấy ra quan sát một chút. Bởi vì hạ phẩm tiên tinh của hắn đã dùng hết rồi.

Mạc Vô Kỵ thần niệm càn quét đi ra ngoài, lập tức hắn liền rung động nhìn về phía phía trước.

- Nơi này chính là bờ bên kia Tiên Hào sao?

Mạc Vô Kỵ tự lẩm bẩm, trên mặt tràn đầy lay động.

Tại trước hắn, là một mảnh hàng rào trơn tuột màu xám tro như đáy nồi bình thường giống nhau nghiêng xuống, hàng rào màu xám tro này, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không nhìn ra là tài liệu gì làm. Chỉ biết là màu xám tro hàng rào từ bầu trời nghiêng xuống, sau đó kéo dài vô biên vô tận.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận chui qua, hắn ngẩng đầu nhìn hàng rào mênh mông vô biên nghiêng, liền cảm giác mình hình như một con con kiến nhỏ đang ngưỡng vọng biển rộng.

Cái loại nghiền ép áp lực này, vô biên mênh mông để cho hắn khó có thể hô hấp.

Mạc Vô Kỵ một lòng trong nháy mắt hóa thành lạnh lẽo, đối mặt loại hàng rào này, không muốn nói hắn, coi như là hắn còn ở trên Độ Tiên Hạm, thì tính sao, giống nhau là con kiến hôi, cũng là không cách nào vượt qua Tiên Hào này.

Lẽ nào hắn còn có thể xuyên qua hàng rào sao?

Mênh mông, vô cùng to, nhỏ bé cùng áp lực, đây là hết thảy tâm tình của Mạc Vô Kỵ.

Hắn đờ đẫn dọc theo hàng rào phía trước đi tới, thật giống như con tôm bò sát tại vùng ven Thái Bình Dương bình thường giống nhau, nghĩ biện pháp vượt Thái Bình Dương.

Lại là nửa ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ đến gần hàng rào, đưa tay sờ một cái, lạnh lẽo tang thương.

Mạc Vô Kỵ rất muốn dừng lại, hắn biết đi nữa cũng là không có ích gì, hàng rào vô biên vô hạn, hắn làm sao có thể tìm được đầu cùng? Chỉ là hắn cũng biết mình không có khả năng dừng lại, một khi dừng lại mà nói, rất nhanh Vô Sắc Điệt là có thể đưa hắn bao lấy.

Mạc Vô Kỵ thần niệm tận lực dọc theo hàng rào hướng xa xa mở rộng, dù cho biết không lối ra, hắn vẫn còn có chút không cam lòng.

Đủ thời gian một nén nhang, Mạc Vô Kỵ cảm giác thần niệm của mình đều có chút mệt mỏi, hắn vẫn còn là không có hiện vô tận hàng rào có cái gì khe hở có thể tiến vào.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ muốn thu hồi thần niệm nghỉ ngơi một đoạn thời gian, một đạo quang mang cả hắn thần niệm đều có thể kích thích hiện lên.

Cảm thụ được đạo quang mang này, Mạc Vô Kỵ cả người đều cứng lại rồi. Tại quang mang hắn quá quen thuộc, quang mang của súng laser. Chính hắn liền bắn súng laser không chỉ một lần, há có thể chưa quen thuộc súng laser?

Đã có súng laser, vậy đó chính là Độ Tiên Hạm. Mạc Vô Kỵ lại cũng không kịp đoái hoài tiết kiệm nguyên lực, điên cuồng chui qua.

- Ầm!

Lại là một tiếng kịch liệt nổ vang, kèm theo vô tận quang mang.

- Cho bố mày lên tàu...

Mạc Vô Kỵ thần niệm đã nhìn thấy Độ Tiên Hạm, dù cho biết rõ người bên trong Độ Tiên Hạm không thể nghe được thanh âm của mình, hắn vẫn là không nhịn được kêu lên.

- Rầm rầm ầm!

Liên tiếp vài pháo vang lên, Mạc Vô Kỵ thần niệm quét thấy Độ Tiên Hạm vọt vào trong hàng rào này.

Mạc Vô Kỵ khẩn trương, trong lòng càng là nghi hoặc không giải thích được, lẽ nào hàng rào Tiên Hào này có thể dùng súng laser đánh vỡ ra? Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền hiểu là chuyện gì xảy ra, địa phương Độ Tiên Hạm đi vào lại là một cái bến tàu chỗ hổng, trung gian chỗ hổng này đông nghẹt vô cùng vô tận Quý Thủy Chu cùng các loại Tiên Hào dòi bọ.

Độ Tiên Hạm đánh ra vài pháo, chính là muốn từ giữa mấy thứ này đánh vỡ ra một cái đường máu, sau đó vọt vào Tiên Hào.

Mà chờ hắn chú ý tới điều này, lỗ thủng đã dần dần đóng lại, Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, hắn biết coi như là hắn tiến lên, cũng không cách nào lên tàu Độ Tiên Hạm.

...

- Phô Tử đại sư, ta mới vừa dùng thần niệm quét hình như có người từ vùng ven Tiên Hào xông lại, đó có phải Mạc đạo hữu hay không?

Độ Tiên Hạm tại bên trong vô cùng vô tận Quý Thủy Chu cùng Âm Viêm Ngô đánh vỡ ra một cái đường máu tiến vào đồng thời, Khổ Á bỗng nhiên nói.

Lâu Xuyên Hà bỗng đứng lên, vội vàng hỏi:

- Khổ Á, ngươi nói là sự thật?

Không đợi Khổ Á trả lời, Phô Tử đại sư liền bình tĩnh nói:

- Này không thể nào là thực sự, không muốn nói Mạc đạo hữu chỉ có Địa Tiên tu vi, coi như là hắn đã Thiên Tiên, cũng không cách nào tại bên trong Tiên Hào vượt qua một hai tháng. Chính là những Vô Sắc Điệt đó, cũng không phải hắn có thể đối phó.

- Mạc sư đệ có hỏa diễm vòng bảo hộ, vì sao không thể đối phó Vô Sắc Điệt?

Lâu Xuyên Hà cau mày.

Phô Tử đại sư than thở:

- Nơi này Vô Sắc Điệt giống tử vong khu khoáng sao? Nơi này Vô Sắc Điệt năng lực thẩm thấu càng mạnh, hơn nữa một khi đình trệ, Vô Sắc Điệt sẽ chỉ là biết chen chúc tới. Mạc đạo hữu thiên hỏa mạnh hơn nữa, cũng chỉ có thể kiên trì vài ngày mà thôi. Huống chi, ngươi biết tại bên trong Tiên Hào đáng sợ nhất là cái gì? Ngoại trừ Vô Sắc Điệt còn có hấp lực phía dưới Tiên Hào. Không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản

Tiên Hào hấp lực, một khi bị hút vào Tiên Hào tình cảnh, thập chết vô sinh.

- Phô Tử đại sư, ta cảm thấy chúng ta hay là quay về đi xem, vạn nhất là Mạc đạo hữu đâu nè?

Khổ Á bỗng nhiên nói.

- Không còn kịp rồi, Tiên Hào hàng rào đã đóng, dù lại mở ra cũng là chuyện của ngày mai. Mà chúng ta đã không còn đạn pháo, coi như là ngày mai trở về cũng là uổng công. Dù cho những thứ này toàn bộ không cân nhắc, chúng ta cũng không có hạ phẩm tiên tinh, ai...

Phô Tử đại sư lắc đầu.

Tất cả mọi người trầm mặc xuống, Độ Tiên Hạm là của Mạc Vô Kỵ, Độ Tiên Hạm thượng hạ phẩm tiên tinh cũng là của Mạc Vô Kỵ. Coi như là bọn họ có thể liên hợp đến cùng nhau, đều là công lao của Mạc Vô Kỵ.

Nhưng bọn hắn bây giờ dùng Độ Tiên Hạm tiến vào Tiên Vực, mà Mạc Vô Kỵ nhưng ở bên trong Tiên Hào sinh tử chẳng biết.

Một đạo quang mang chói mắt bắn xuống tới, mọi người ngẩng đầu nhìn thấy sáng sủa nhật quang cùng một mảnh xanh tươi.

Gia Khí thậm chí lệ rơi đầy mặt, từ khi tiến vào Bán Tiên Vực sau đó, nàng liền không còn có thấy qua cảnh tượng như vậy.

Phô Tử đại sư lại đem chiến hạm dừng ở một chỗ rãnh mương ngọn núi, đồng thời mở ra chiến hạm đại môn.

Nồng nặc tiên linh khí chảy vào, tất cả mọi người nhịn không được rên rỉ ra, rốt cục vượt qua Bán Tiên Vực tiến vào Tiên Vực, từ nay về sau cá nhảy long môn, trời cao tha hồ bay lượn.

- Các vị, nơi này hẳn là Tiên Vực. Thế nhưng Tiên Vực khống chế Bán Tiên Vực tu sĩ tiến đến, không phải là không có nguyên nhân, tuy rằng ta không biết là nguyên nhân gì, ta nghĩ mọi người tận lực đừng bộc lộ ra chính bản thân đến từ Bán Tiên Vực.

Phô Tử đại sư sau khi xuống, đối với mọi người ôm quyền nói.

- Kế tiếp làm sao bây giờ?

Khấu Viễn hỏi.

- Mạc sư huynh không phải là muốn gây dựng Thiên Cơ Tông sao? Chúng ta hẳn là đều rốt cuộc là người Thiên Cơ Tông, không bằng chúng ta trước tìm địa phương ẩn nấp, chờ Mạc đạo hữu tin tức.

Đồng Dã tính chất thẳng, nói chuyện cũng rất là trực tiếp.

Phô Tử đại sư khoát tay áo:

- Tuy rằng trong lòng ta rất khó chịu, thế nhưng là Mạc đạo hữu dữ nhiều lành ít, lập Thiên Cơ Tông cũng là vì qua Tiên Hào, hiện tại Mạc đạo hữu không ở đây, ta nghĩ hay là mọi người chạy theo tiền đồ của mình đi thôi.

Lâu Xuyên Hà đứng dậy, đối với Phô Tử đại sư liền ôm quyền nói:

- Phô Tử đại sư, Mạc sư đệ không ở đây, nếu là chuyện đã đáp ứng, này Thiên Cơ Tông nhất định phải tạo dựng lên. Có nhớ kỹ Mạc đạo hữu nói, nguyện ý tiếp tục ở lại Thiên Cơ Tông, mời đứng ra.

Không đợi mọi người nói chuyện, Khổ Á liền đứng ra nói:

- Lâu đạo hữu, Phô Tử đại sư, còn có các vị đạo hữu. Ta nói vài câu, ta cho rằng Thiên Cơ Tông là Mạc đạo hữu xây dựng, bây giờ xác thực còn không biết Mạc đạo hữu sinh tử, nhưng Thiên Cơ Tông hẳn là tiếp tục xây dựng. Thứ yếu, Phô Tử đại sư nói cũng có đạo lý, chúng ta tạm

thời thiếu khuyết một người dẫn đầu, hiện tại tụ tập cùng một chỗ không phải là cái gì chuyện tốt.

- Khổ Á, ý của ngươi là?

Khấu Viễn mệnh có thể nói là do Mạc Vô Kỵ cứu, hiện tại Mạc Vô Kỵ rơi vào Tiên Hào sinh tử chẳng biết, trong lòng hắn có chút không được dễ chịu. Cho nên nói vẫn rất ít, bất quá đối với Mạc Vô Kỵ xây dựng Thiên Cơ Tông, hắn cũng không ghét.

Thấy mọi người đều nhìn mình, Khổ Á nói lần nữa:

- Ý của ta là, dựa theo lâu đạo hữu nói, mọi người đều là người Thiên Cơ Tông, Thiên Cơ Tông không cần phải chia rẽ. Thứ hai dựa theo Phô Tử đại sư nói, mọi người tự tìm kiếm cơ duyên, chúng ta thực lực này, tụ tập cùng một chỗ cũng không có chỗ tốt gì.

Nghe xong lời của Khổ Á, tất cả mọi người hiểu được. Đó chính là Thiên Cơ Tông vẫn là Thiên Cơ Tông, tông chủ vẫn là Mạc Vô Kỵ. Bởi vì thực lực của mọi người quá thấp, lại là từ Bán Tiên Vực lại đây, cho nên không có khả năng tụ tập cùng một chỗ, nhất thiết phải phân tán ra, tương lai có thực lực lại tái tụ.

- Ta đồng ý.

Lâu Xuyên Hà không chút do dự nói, hắn cũng biết, bọn hắn bây giờ thực lực này, giơ lên Thiên Cơ Tông thẻ bài đứng ra, đó chính là muốn chết.

- Ta cũng đồng ý...

Đồng Thịnh lập tức nói.

Người còn lại đều biểu thị đồng ý.

Thấy toàn bộ bảy người còn lại đồng ý, Phô Tử đại sư cũng gật đầu nói:

- Đã như vậy, ta cũng đồng ý, như vậy chiếc Độ Tiên Hạm phóng ở địa phương nào? Nếu là mọi người không ngại, ta hi vọng chiếc chiến hạm này có thể phóng ở chỗ này của ta, ta muốn nghiên cứu một chút chiếc chiến hạm các thủ pháp luyện chế khác.

Khổ Á nói lần nữa:

- Phô Tử đại sư, hiện tại chúng ta mục đích chủ yếu là tăng lên tu vi của mình, chiếc chiến hạm này ta kiến nghị hay là đặt ở bên người lâu sư huynh.

Không có người nói chuyện, đối với lời của Khổ Á, mọi người đều là đồng ý. Lâu Xuyên Hà đối với Mạc Vô Kỵ là để ý nhất, Khổ Á đưa ra ý đem chiến hạm đặt ở Lâu Xuyên Hà trên người, khẳng định cũng là cân nhắc đến nơi này phương diện nhân tố. Mà Phô Tử đại sư tuy rằng cũng rất kính phục Mạc Vô Kỵ, dường như cũng không có đầy nghĩa khí như Lâu Xuyên Hà vậy.

Khổ Á đều đã nói như vậy, Phô Tử đại sư cũng không có nói nhiều, để cho Lâu Xuyên Hà thu hồi chiến hạm.

Mọi người trao đổi truyền tin châu cho nhau, sau đó nhanh chóng từ chỗ cũ phân công nhau rời đi.

...

Mạc Vô Kỵ không có tới gần hàng rào Tiên Hào đã hoàn toàn hợp lại, trong lòng hắn lại có một chút sáng tỏ.

Độ Tiên Hạm có thể chuẩn xác tìm được cái chỗ này gặp phải vết nứt, tuyệt đối không phải là tình cờ. Nói cách khác, bên trong tám người trên Độ Tiên Hạm, có bản đồ tinh không qua sông Tiên Hào, thậm chí có tư liệu về hàng rào Tiên Hào xuất hiện vết nứt. Thế nhưng không ai nói cho hắn biết chuyện này, đây là nói người có tài liệu này cũng không có cùng hắn cùng chung hết thảy bí mật về qua sông Tiên Hào.

Mặc dù không biết là trên người ai có Tiên Hào bản đồ này, Mạc Vô Kỵ cũng có thể đoán được tuyệt đại đa số có thể là Phô Tử đại sư hoặc Đồng thị huynh đệ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 444: Tử Vong Thông Đạo

Mạc Vô Kỵ không rời đi, hắn tin tưởng Độ Tiên Hạm nếu có thể từ nơi này đi ra ngoài, vậy cái chỗ này hàng rào liền có khả năng được mở ra lần nữa.

Chỉ nửa nén hương đi qua, Mạc Vô Kỵ liền biết mình không có đoán sai. Bởi vì vô cùng vô tận các loại yêu thú chen chúc mà đến. Rất nhiều con hắn cũng không nhận ra là vật gì, chỉ biết là rất rậm rạp. Tất cả Quý Thủy Chu lớn nhỏ càng là hơn mười vạn, Âm Viêm Ngô từ chừng đầu ngón tay đến mấy trượng đều có.

Ngoại trừ những thứ này, còn có càng nhiều yêu thú hắn không nhận biết.

Những thứ này yêu thú toàn bộ chồng chất tại vị trí lúc trước Độ Tiên Hạm tiến vào, hiển nhiên là đang chờ nơi này mở ra lần tiếp theo.

Mạc Vô Kỵ quanh thân được thiên hỏa vòng bảo hộ bảo vệ, tận lực chống đỡ ngoại vi yêu thú tới gần nơi này. May là vào lúc này các loại các dạng yêu thú chủng loại đều có, những thứ này yêu thú đều muốn xông vào Tiên Vực, ngược lại không có yêu thú đi quản Mạc Vô Kỵ ngoại tộc. Tình cờ một hai con yêu thú liều mạng lại đây, cũng bị Mạc Vô Kỵ dễ dàng tiêu diệt.

Chỉ một ngày thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được toàn bộ không gian rung động. Lập tức này mênh mông vô biên hàng rào bắt đầu phát sinh nổ vang chi âm, một đạo khe hở rất nhỏ xuất hiện ở trung gian hàng rào.

Đám yêu thú cùng yêu trùng chờ đã lâu ùa lên, Mạc Vô Kỵ cũng không chút do dự xông tới, dù cho nhiều yêu thú hơn nữa, đây là cơ hội sống duy nhất của hắn. Trễ một ngày rời đi, cái mạng nhỏ của hắn liền ít đi một phần bảo đảm.

Kinh khủng tiên linh khí cuốn tới, Mạc Vô Kỵ giật mình, hắn có chút hiểu rõ vì sao nơi này mỗi ngày mở ra một lần. Rất có thể là bởi vì, thời điểm mở ra chính là lại đem Tiên Vực linh khí rót cũng bên trong Tiên Hào.

Loại danh tác này, không biết phải dạng gì cường hãn thực lực mới có thể làm ra.

Mạc Vô Kỵ tâm trạng lay động, động tác lại cũng không có đình chỉ, hắn chẳng những nghịch chuyển một trăm lẻ bảy nhánh mạch lạc tu luyện, thậm chí ngay cả Phong Độn Thuật cũng huy động tới cực hạn.

- Ầm!

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ cũng đã là Địa Tiên mười tầng viên mãn, tại đây vô cùng vô tận nồng nặc tiên linh khí rót xuống, trực tiếp phá tan gông cùm xiềng xích, thăng cấp tới rồi Địa Tiên tầng mười một.

Tiến vào Địa Tiên tầng mười một sau đó, Mạc Vô Kỵ nguyên lực càng là sự dư thừa, tốc độ càng là cấp tốc.

Quanh thân hỏa diễm vòng bảo hộ lại đem đám yêu trùng không biết tên trực tiếp càn quét thành tro tẫn, coi như là như vậy, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không có đường đi.

Tại trước mặt hắn là rậm rạp chằng chịt Quý Thủy Chu cùng Âm Viêm Ngô, còn có vài con yêu trùng hắn căn bản cũng không biết. Không gian các loại khí tức bị che lại, hắn chính là muốn trong nháy mắt thuấn di, cũng không cách nào thuấn di đi ra ngoài. Nếu không phải những Quý Thủy Chu này cùng Âm Viêm Ngô căn bản là không để ý tới

hắn, mà là điên cuồng hướng đi Tiên Vực, hắn không muốn nói đi tới, thậm chí có còn sống hay không còn chưa bik.

Nổ vang âm hưởng còn đang kéo dài, Mạc Vô Kỵ lại vô cùng nóng nảy. Hắn biết Tiên Hào hàng rào này nứt ra sẽ không bao lâu, có lẽ tiếp qua mười mấy hơi thở liền sẽ từ từ hợp lại.

Có thể tưởng tượng, một khi thứ này hợp lại, hắn sẽ cùng rậm rạp chằng chịt yêu thú như nhau, bị Tiên Hào hàng rào đè ép thành hư vô.

Những thứ này yêu trùng không ngừng đi phía trước chen chúc đồng dạng biết loại nguy hiểm này, điên cuồng xông về phía trước.

Mạc Vô Kỵ thần niệm đã quét thấy hàng rào bắt đầu hợp lại, hắn lúc này coi như là muốn lui ra phía sau cũng lui ra phía sau không được. Phía sau của hắn là vô cùng vô tận yêu trùng chật ních.

Mạc Vô Kỵ tế xuất Thiên Cơ Côn, đồng thời thiêu đốt máu huyết, gần như là lại đem chính bản thân hết thảy tiềm lực đều phát huy ra, một côn đánh ra.

- Bành!

Thiên Cơ Côn đánh ra một đạo nứt ra, vô số Quý Thủy Chu bị một côn này đánh giết, thế nhưng là sau một khắc, khe nứt ra lần nữa phục hồi như cũ, lại có nhiều hơn Quý Thủy Chu cùng Âm Viêm Ngô thêm vào tiến đến.

Mạc Vô Kỵ một trăm lẻ bảy nhánh mạch lạc điên cuồng nghịch chuyển, giờ khắc này, cả người hắn mặt ngoài đều tràn đầy ngọn lửa màu xanh.

Không trốn đi ra ngoài được, hắn sẽ trở thành hàng rào tế phẩm. Mạc Vô Kỵ một bên điên cuồng đánh ra Thiên Cơ Côn trong tay, một bên cấp tốc chuyển động đầu óc của mình, muốn tìm được lối ra. Lúc này coi

như là Quý Thủy Chu cùng yêu trùng dù buồn nôn vãi đái, hắn cũng không để ý.

- Rắc!

Dường như có thứ gì bị đánh vỡ bình thường giống nhau, Mạc Vô Kỵ một trăm lẻ sáu nhánh bắt đầu đạo lạc ở phía sau bỗng nhiên có thêm một đạo ngộ hiểu ra.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự một quyền đánh ra, Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm theo một quyền này nguyên lực vọt vào trong yêu trùng dày đặc, một đạo hỏa diễm thông đạo ngay lập tức hình thành. Mạc Vô Kỵ biết hắn tại trong chớp nhoáng này lĩnh ngộ một loại thần thông mới, nếu có thời gian để cho hắn thi triển mà nói, hắn thậm chí có thể mượn Thanh Câm Chi Tâm đánh ra Phạm Thiên Côn Ảnh.

Hỏa diễm thông đạo hình thành, Mạc Vô Kỵ không gian chung quanh hơi buông lỏng, hắn không chút do dự không gian thuấn di.

Lần nữa một quyền đánh ra, yêu trùng lần nữa bị thiêu đốt thành một cái hỏa động, Mạc Vô Kỵ lại thuấn di...

Liên tiếp mấy lần thuấn di, không đợi Mạc Vô Kỵ phản ứng kịp, khí tức tử vong trong nháy mắt bao phủ ý thức của hắn.

Không tốt, Mạc Vô Kỵ trong lòng lạnh lẽo, lúc này, hắn liền lùi lại đều không có chỗ lui. Tại đây khí tức tử vong vọt tới đồng thời, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể lựa chọn tiếp tục thuấn di. Đồng thời Thiên Cơ Côn cuồn cuộn nổi lên, chặn mi tâm của hắn.

- PHỐC PHỐC PHỐC!

Liên tiếp hơn mười đạo lưỡi mang xẹt qua thân thể Mạc Vô Kỵ, đau nhức để cho người ta co giật, Mạc Vô Kỵ trực tiếp từ trong hư không rớt xuống, tè ngã xuống đất.

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ dường như cảm nhận được hàng rào Tiên Hào phía sau thu về. Thế nhưng là hắn không có bất kỳ hưng phấn cùng mừng rỡ nào, có chỉ có một loại tử vong bi ai.

Tay chân của hắn toàn bộ bị lưỡi mang xé rách, cánh tay trái thậm chí chỉ có một ít da treo ở phía trên. Đó cũng không phải trí mạng nhất, trí mạng nhất là, bốn đạo lưỡi mang trực tiếp xé rách 4 nhánh mạch lạc của hắn. Hai đạo lưỡi mang trực tiếp xé rách bên trong đan điền hắn, một đạo lưỡi mang trực tiếp xuyên qua trái tim của hắn...

Những thứ này lưỡi mang thật giống như có cách vị và mục đích bình thường giống nhau, lựa chọn vị trí chỗ trí mạng, không có một chỗ sai lệch. Duy nhất hoàn hảo là Tử Phủ của hắn, bởi vì lưỡi mang công kích cái chỗ này bị hắn chặn.

Mạc Vô Kỵ trong lòng tràn đầy bi ai, hắn quay đầu lại nhìn một chút, dưới lưỡi mang này toàn bộ là các loại yêu thú cùng yêu trùng thi thể. Những thi thể này tựa hồ bị một loại khí tức cuốn đi, càng ngày càng ít. Nơi đó hiển nhiên là một cái tử vong khu vực, coi như là yêu thú cùng yêu trùng này xông qua Tiên Hào hàng rào, sau cùng cũng sẽ giống như hắn chết tại đây dưới vô cùng vô tận lưỡi mang.

Tới rồi lúc này, Mạc Vô Kỵ đã rõ ràng, những thứ này lưỡi mang chính là không gian lưỡi mang. Tại cái chỗ này có một cái khu không gian lưỡi mang, bao nhiêu sinh mệnh thu gặt không xong? Nếu không phải hắn sau cùng thuấn di rời đi khu không gian lưỡi mang, lúc này phỏng chừng hắn cả thi cốt cũng bị mất.

Không đúng, hắn tại sao không có thấy Độ Tiên Hạm? Độ Tiên Hạm cũng là từ nơi này tới được a? Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền hiểu được, Độ Tiên Hạm không phải là pháp bảo, tuy Độ Tiên Hạm dùng tiên tinh cung cấp nguồn sinh lực, nhưng không có linh lực ba động. Những thứ này không gian lưỡi mang hiển nhiên là bởi vì bố trí không gian lưỡi mang đại trận, cái này đại trận có thể phong tỏa bất luận cái gì có linh lực ba động tu sĩ hoặc là yêu thú, sau đó chém giết.

Chính là bởi vì như vậy, Độ Tiên Hạm mới có thể bình yên vô sự.

Xem ra trước đây cái kia Vũ U mặc dù không có tới Tiên Vực, hắn đối với Tiên Vực lý giải cũng rất sâu.

Mạc Vô Kỵ có ý muốn xuất ra một quả chữa thương đan dược nuốt vào, đáng tiếc là, lúc này hắn không có thần niệm, không có nguyên lực.

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời xanh thẳm, còn có này ánh mặt trời chói mắt, trong lòng vắng vẻ. Hắn chậm rãi nhắm mắt lại, bóng hình đầu tiên xuất hiện ở trong đầu hắn là Sầm Thư Âm. Có lẽ, hắn rất nhanh thì sẽ gặp được Sầm Thư Âm, thế nhưng là con người thực sự có thể Luân Hồi sao?

Không biết Yên Nhi ký ức có khôi phục hay không, còn có thể nhớ tới bản thân thiếu gia này hay không. Còn có nàng kia, cho tới bây giờ hắn đều không nghĩ ra, tại sao lại xuống tay với hắn?

Nhưng vào lúc này, Mạc Vô Kỵ cảm giác được bản thân một cái mạch lạc dĩ nhiên lần nữa bắt đầu nghịch chuyển.

Sinh Cơ Lạc? Một trăm lẻ sáu nhánh mạch lạc, Sinh Cơ Lạc...

Mạc Vô Kỵ trong lòng dâng lên một trận mừng như điên, hắn thế nào lại đem một cái mạch lạc trọng yếu như vậy quên mất? Chỉ cần có Sinh Cơ Lạc, chỉ cần hắn còn có một đường sinh cơ, hắn sẽ có mệnh sống sót. Huống chi, hắn bây giờ cách tử vong xa xa không chỉ một tuyến khoảng cách.

Sinh Cơ Lạc căn bản cũng không cần Mạc Vô Kỵ đi làm gì, nhanh chóng chữa trị trái tim của Mạc Vô Kỵ, cả cái trym của hắn luôn, lại nhanh chóng chữa trị đan điền, sau đó bắt đầu chữa trị mạch lạc của Mạc Vô Kỵ.

Cũng không biết qua bao lâu, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên dọc theo người phát ra ngoài một tia thần niệm, hắn không chút do dự từ bên trong chiếc

nhẫn của mình lấy ra một lọ chữa thương đan dược, đồng thời lại đem đan dược toàn bộ nuốt vào.

Cánh tay đứt bị hắn nối lại như Picolo Namec, chân gãy tự động tại khang phục, trym gãy tự động mọc ra, những thứ này không cần Sinh Cơ Lạc, Mạc Vô Kỵ đan dược chữa thương là có thể giải quyết vấn đề.

Lại đi qua đủ một ngày, Mạc Vô Kỵ mới miễn cưỡng bò dậy, hắn thậm chí ngay cả quần áo cũng không có thay, mà là tập tễnh rời đi xa xa.

Trên mặt hắn mừng rỡ sớm đã đọng lại, Sinh Cơ Lạc đích xác rất mạnh, thế nhưng là tại chữa trị hắn mạch lạc thì, gần như là trì trệ không tiến. Nếu mà dựa theo loại tốc độ này, dù cho thương thế của hắn toàn bộ bình phục, 4 nhánh mạch lạc vẫn như cũ bị nghiền nát.

Đã không còn 4 nhánh mạch lạc, tu vi của hắn rất khó khôi phục lại. Coi như là có một ngày, hắn không cần 4 nhánh mạch lạc này, có thể lần nữa câu thông còn lại một trăm lẻ ba nhánh mạch lạc, tu vi của hắn tối đa cũng bất quá là khôi phục lại Địa Tiên tầng mười một, tuyệt đối không có khả năng có nửa điểm tiến thêm.

Trọng yếu nhất là, nơi này là Tiên Vực, hắn không có tu vi, vậy thì đồng nghĩa với chờ chết. Nơi này dù nồng nặc tiên linh khí, tựa hồ cũng không có quan hệ gì với hắn.

Hai ngày sau, Mạc Vô Kỵ thay đổi một bộ quần áo, hắn lúc này hoàn toàn thành một người phàm tầm thường. Ngoại trừ có chút thần niệm ra, hắn và người phàm không có bất kỳ khác nhau.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 445: Mới Tới Tiên Vực

- Tiểu tử, đường đi tới Vĩnh Anh Họa Mi Sơn như thế nào?

Một cái thanh âm đột ngột cắt đứt Mạc Vô Kỵ đang ngồi ven đường cúi đầu trầm tư.

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn thấy một người trung niên nam tử đang theo dõi hắn, chỗ xa hơn còn đậu một chiếc phi thuyền.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đứng lên, hắn hiện tại mạch lạc gãy, cảm quan cũng xuống thấp cực điểm, vẫn nghĩ đến chính bản thân phải làm gì, nhưng không có chú ý tới có người tới bên cạnh mình.

- Mạc Vô Kỵ ra mắt tiền bối.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thi lễ, mặc dù hắn không nhìn ra tu vi người trung niên nam tử trước mắt này, nhưng hắn lại mơ hồ cảm giác được thực lực của đối phương cường hãn hơn hắn nhiều lắm.

- Thiên Sơn, đưa hắn mang tới đây.

Trên phi thuyền truyền tới một thanh âm cự kỳ dễ nghe.

- Dạ.

Trung niên nam tử đang hỏi Mạc Vô Kỵ tay dãy một cái, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được một cổ lực lượng cường đại xoắn tới, đưa hắn trực tiếp cuốn đi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, loại tu vi này coi như là hắn không có thụ thương, cũng không phải là đối thủ. Chờ chân hắn chạm

đất, đã đứng ở trên phi thuyền.

Tuy Mạc Vô Kỵ không có dùng thần niệm đi thăm dò xem chiếc phi thuyền này, hắn vừa đứng phía trên này, cũng biết đây cũng không phải là phi thuyền của hạng người đơn giản có thể có. Phía trên tiên linh khí tức, còn phải nồng nặc hơn so với hắn dùng hạ phẩm tiên tinh lúc tu luyện. Phi thuyền này đẳng cấp, xa xa mạnh hơn cực phẩm xe bay Phô Tử đại sư giúp hắn luyện chế.

Lúc này Mạc Vô Kỵ thậm chí đang suy nghĩ, nếu mà tại cái chỗ này tu luyện, có lẽ 4 nhánh mạch lạc của hắn sẽ tăng nhanh tốc độ được Sinh Cơ Lạc chữa trị.

- Tiểu thư, người này tên là Mạc Vô Kỵ, phụ cận đây căn bản cũng không có người ở, không biết hắn một phàm nhân làm sao tới được nơi này?

Thiên Sơn nam tử đem Mạc Vô Kỵ mang tới trên phi thuyền sau đó, kính cẩn nói.

Người gọi hắn tới là một thiếu nữ, thoạt nhìn dường như tuổi còn rất trẻ. Sắc mặt che một tầng ren mỏng, da thịt trắng mịn hơi hơi lộ ra ngoài một chút là có thể nhìn ra đây là một nữ nhân cực kỳ xinh đẹp. Quần xì líp màu xanh nhạt hoa sen, tại dưới cơn gió nhẹ thổi vạt áo di động, dường như tùy thời đều có thể thuận gió mà bay đi.

Chỉ là trên người nàng hương vị nhàn nhạt truyền đến, khiến cho Mạc Vô Kỵ tinh thần phấn chấn.

- Cũng không tính là người phàm sao?, bên hông hắn chí ít còn treo một cái túi đựng đồ.

Nói chuyện là một gã khác nữ tử bên người thiếu nữ kia, nữ tử này vóc người hơi cao, mặt trái xoan, cũng là thanh tú không gì sánh được. Mặc quần lót màu xanh lục, cặp mắt càng là tràn ngập linh động ý nhị, để cho người ta không nhịn được muốn phải nhìn thêm một cái.

Mạc Vô Kỵ bởi vì tu vi yếu đi, đơn giản lại đem nhẫn giấu ở bên trong quần lót, chỉ là đeo trên người một cái túi trữ vật thông thường.

Hắn không có đi dùng thần niệm kiểm tra, cũng biết nữ tử vóc người hơi cao dùng thần niệm kiểm tra túi đựng đồ của mình rồi. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ trong lòng đối với nữ nhân này cảm quan giảm xuống rất nhiều, điều này hiển nhiên phải biểu hiện không tôn trọng người khác.

Tuy trong túi đựng đồ chỉ có mấy cây linh thảo, dưới tình huống chưa có đi qua hắn đồng ý, dùng thần niệm kiểm tra hắn túi trữ vật, đó chính là coi thường. Chính là cả vừa rồi câu hỏi Thiên Sơn, cũng đã dùng thần niệm kiểm tra hắn túi trữ vật. Bất kể có phải là xem thường hay không, loại hành vi này rất kém cỏi.

- Ngươi quanh thân không có linh vận ba động, thoạt nhìn chính là một người phàm tục, vì sao có thể đi tới loại địa phương này?

Thanh âm thanh thúy của Tiểu thư kia lần nữa truyền ra, đồng thời nhìn chằm chằm hai mắt Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ nói:

- Ta vốn chính là người trong phàm tục, một người Đan Sư bởi vì cảm thấy ta có thiên phú luyện đan, cho nên lại đem ta mang đi, để cho ta chiếu cố thú sủng của hắn, thuận tiện truyền thụ ta một phần thủ pháp luyện đan, đồng thời cũng truyền thụ cho ta cách tu luyện.

Về sau bởi vì ta tiến bộ rất nhanh, Đan Sư lại đem ta thu làm đệ tử ký danh. Tại trước đây không lâu, sư phụ ta cùng bằng hữu cùng đi ra ngoài tìm kiếm bảo vật, để cho ta ở chỗ này chờ hắn. Bởi vì ta vẫn không có đợi được, cho nên đi ra ngoài tìm tìm hắn, kết quả ở chỗ này bị lạc phương hướng. Trước đây không lâu cũng bởi vì gặp một con yêu thú, mặc dù nói không có toi mạng, lại bị hủy diệt rồi mấy cái Linh Lạc.

- A đù, ngươi còn biết đan đạo...

Thiên Sơn ngược lại kinh ngạc hô một tiếng. Về phần Mạc Vô Kỵ nói Linh Lạc bị hủy diệt mấy cái, hắn căn bản cũng không có lưu ý.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Không dám nói biết, chỉ là có thể luyện chế một phần đan dược cực kỳ tầm thường bình thường mà thôi.

Thiếu nữ gật đầu:

- Vậy ngươi biết Vĩnh Anh Họa Mi Sơn sao?

Lúc này Mạc Vô Kỵ đã có một phần ấn tượng, Bán Nguyệt Ngục không phải là 1 trong mười một ngục của Vĩnh Anh Tiên Vực sao? Vĩnh Anh Họa Mi Sơn này, xem ra cũng là bên trong Vĩnh Anh Tiên Vực.

Đối với Vĩnh Anh Họa Mi Sơn Mạc Vô Kỵ ngày hôm nay vẫn là lần đầu tiên nghe nói, hắn biết mình tuyệt đối không thể nói không biết. Cái chỗ này trống trải vô biên, hắn ở tại chỗ này tùy thời có mạng nhỏ nguy hiểm. Tiểu thư này thoạt nhìn coi như là vẻ mặt ôn hoà, dường như nhân phẩm cũng không sai, không biết có thể hay không mượn nàng phi thuyền lại đem chính bản thân rời khỏi cái chỗ này.

Thế nhưng là một khi chính bản thân đã nhìn lầm người, đối phương khả năng một cái hỏa cầu cũng có thể diệt hết hắn. Vô luận như thế nào, hay là muốn đánh cuộc một cái.

Đang ở Mạc Vô Kỵ chuẩn bị được ăn cả ngã về không thời điểm nói mình biết ngọn núi này, tiểu thư kia bỗng nhiên lại hỏi:

- Ngươi có thể luyện chế đan dược đẳng cấp gì?

Mạc Vô Kỵ đang không biết hắn là thế nào trả lời, nghe đến đây hỏi, nhanh chóng đáp:

- Ta trước khi Linh Lạc bị hủy, còn có thể luyện chế ngũ phẩm địa linh đan, hiện tại sợ rằng chỉ có thể luyện chế tam phẩm Nhân Linh Đan.

- Ngươi cư nhiên có thể luyện chế ngũ phẩm địa linh đan?

Thiên Sơn khiếp sợ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, nếu mà theo một cái Luyện Đan Sư học mấy năm là có thể luyện chế ngũ phẩm địa linh đan, thiên hạ linh đan sư cũng nhiều lắm.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, hắn nghĩ thầm hỏng bét, chính mình nói rất cao. Vốn dựa theo trình độ đan đạo của hắn bây giờ, hắn là có thể luyện chế thất phẩm Thiên linh đan, chỉ là bởi vì dược liệu thiếu khuyết, hắn mới không có quá nhiều cơ hội thí nghiệm. Về phần lục phẩm địa linh đan, hắn nhắm mắt lại đều có thể luyện chế ra đến. Cộng thêm nơi đây lại là Tiên Vực, cho nên hắn cho là mình nói ngũ phẩm địa linh đan cũng không tính là là quá thái quá. Hiện tại xem ra, hắn dường như nói có chút thái quá.

- Đó là sự tình trước kia, hiện tại ta tối đa chỉ có thể miễn cưỡng luyện chế ra tam phẩm Nhân Linh Đan.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng giải thích.

Nhưng vào lúc này, một đạo truyền thư phi kiếm cấp tốc rơi xuống, Thiên Sơn quản gia bắt lại truyền thư phi kiếm, lập tức biến sắc nói:

- Tiểu thư, Bán Tiên Vực bắt đầu sụp đổ, có xu thế diễn hóa thành Tiên Hào. Rất nhiều tu sĩ bên trong Bán Tiên Vực điên cuồng qua sông Tiên Hào, thậm chí đã có người thông qua chiến hạm đi tới bên trong Tiên Vực...

Tiểu thư kia tiếp nhận truyền thư phi kiếm nhìn một chút, lập tức gật gật đầu nói:

- Ta đã biết, phi thuyền tạm thời quay đầu lại, ngươi phát một đạo truyền thư, dò hỏi một chút Anh Biên Thành, liên quan tới phương vị Vĩnh Anh Họa Mi Sơn.

- Dạ.

Thiên Sơn nhanh chóng lui ra.

Mạc Vô Kỵ nghe thấy tiểu thư nói, liền biết đối phương đã xem ra bản thân không có ích lợi gì. Hắn đang muốn ôm quyền lui ra phi thuyền, chợt nghe đến tiểu thư kia nói với hắn:

- Ngươi theo ta vào phòng.

Nói xong xoay người tiến vào buồng nhỏ trên tàu, Mạc Vô Kỵ rõ ràng mình bây giờ là thịt cá, chỉ có thể theo đối phương đi vào buồng ngủ. Hắn vừa mới vào buồng nhỏ trên tàu, phi thuyền hơi chấn động một chút, đã quay đầu cất cánh.

Mạc Vô Kỵ vẫn theo tiểu thư này đi vào phòng rồi lên giường, từng đợt mùi thơm ngát truyền đến, hắn liền biết đây là khuê phòng của người ta.

Dù cho rất là không hiểu đối phương gọi hắn đến là có ý gì, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cúi đầu không nói gì.

- Ngươi biết lời ngươi mới vừa nói có rất nhiều lỗ hổng sao?

Cô gái này đột nhiên hỏi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, rất nhanh hắn liền hiểu được. Là tại hắn nói thân phận của Luyện Đan Sư kia, nói cách khác, giả như tùy tiện tại phàm tục tìm một đệ tử, thật đơn giản giáo dục một cái, là có thể lại đem đệ tử này dạy thành ngũ phẩm Địa Đan Sư, dù cho tại Tiên Vực, cũng không phải dễ dàng.

Kỳ thực những lời này mặc dù có lỗ thủng, lỗ thủng còn chưa phải là rất lớn. Vấn đề lớn nhất là, bởi vì hắn lên cấp ngũ phẩm Địa Đan Sư, Đan Sư mới để cho hắn trở thành đệ tử ký danh. Hết lần này tới lần khác tuổi tác của hắn thoạt nhìn cũng không lớn, coi như là ra từ trong bụng mẹ bắt đầu luyện đan, cũng bất quá chính là vài thập niên mà thôi. Tư

chất như thế cũng chỉ có thể trở thành đệ tử ký danh, nếu không phải Đan Sư này quá trâu bò, đó chính là hắn nói dối.

Trọng yếu hơn là, hắn nói mình Linh Lạc gãy lìa vài cái. Có thể làm cho hắn Linh Lạc gãy, tu vi cường đại cỡ nào? Hắn thì như thế nào có thể bảo mệnh?

Mạc Vô Kỵ thở dài, hắn vẫn nghĩ đến sau này phải làm gì, bị mang tới trên phi thuyền sau đó, còn đang suy nghĩ vấn đề này. Cộng thêm hắn lại đem Tiên Vực cất nhắc quá cao, tạo thành hắn nói chuyện sơ sẩy. Lúc này theo Mạc Vô Kỵ, chính là tại Tiên Vực, ngũ phẩm Địa Đan Sư cũng không phải thành tựu dễ dàng như vậy.

- Nếu như ta không có đoán sai, ngươi hắn là Bán Tiên Vực nhập cư trái phép tới được sao??

Nữ tử mang khăn che mặt đột nhiên hỏi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là khó chịu, cái gì nhập cư trái phép? Lẽ nào Tiên Vực này vẫn không thể để cho người khác đến sao, người khác tới chính là nhập cư trái phép? Trong lòng hắn cũng biết mình hiện tại chính là cả con kiến hôi cũng không bằng, người ta muốn thế nào diệt liền thế đó diệt.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, cô gái này liền nói lần nữa:

- Bên trong Tiên Hào coi như là Huyền Tiên cường giả cũng không nhất định có thể xác định nói vượt qua, ngươi chỉ là một Địa Tiên, cư nhiên có thể vượt qua Tiên Hào, còn là một cái Luyện Đan Sư, chẳng lẽ cho là bổn cô nương ít đi ra ngoài cua trai, nên kém kiến thức sao?

- Ta cũng là do vận khí mà thôi, hiện tại vượt qua hay không vượt qua đã không có ý nghĩa, Linh Lạc của ta bị hủy đi, với ta mà nói cùng người phàm tầm thường không có bất kỳ khác nhau gì.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng đối phương đều biết, hắn cũng không cần phải dài dòng nữa cái gì.

Nữ tử bình thản nói:

- Dù cho Linh Lạc của ngươi không phá huỷ, ngươi nhập cư trái phép Tiên Hào, cũng là bị Lăng Trì xử tử.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, trong lòng hắn còn đang suy nghĩ đối phương nói Huyền Tiên cường giả tới cùng là dạng gì cường giả. Về phần nữ tử nói hắn nhập cư trái phép Tiên Hào, Mạc Vô Kỵ rất là xem thường. Nếu là hắn có đủ thực lực, hắn sẽ không chút do dự một côn lại đem Tiên Hào hàng rào đánh vỡ ra, thậm chí sẽ thành lập truyền tống trận Tiên Vực đến Bán Tiên Vực.

Người nào quy định Tiên Vực thì không thể sông? Nói tới nói lui, vẫn là thực lực của hắn không đủ mà thôi.

- Ta có thể cứu ngươi một mạng, nhưng coi như là dùng địa vị của ta, muốn cứu ngươi cũng là lén lút...

Mạc Vô Kỵ không đợi đối phương đem lời nói cho xong, liền chủ động ôm quyền nói:

- Đa tạ vị sư tỷ này, nếu là sư tỷ có thể lại tha cho ta, trong lòng ta liền vô cùng cảm kích.

Nữ tử giọng nói càng là lạnh nhạt nói:

- Ta biết ngươi không đơn giản, ngươi dù không đơn giản, tha cho ngươi, ngươi cũng vậy hắn phải chết không thể nghi ngờ. Ta và ngươi làm một cái giao dịch, ta cứu ngươi, còn có thể giúp ngươi khôi phục Linh Lạc. Ngươi cũng phải giúp ta một chuyện.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 446: Tam Phẩm Đan Quân

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền:

- Xin hỏi là giúp gì? Chỉ cần ta có thể giúp được, ta nhất định sẽ đi giúp.

Có loại chuyện tốt này, Mạc Vô Kỵ trừ phi ngu ngốc mới có thể cự tuyệt. Hắn hiện tại cả năng lực tự vệ cũng không có.

- Ta gọi Ôn Liên Tịch, ngươi có thể gọi ta là đạo hữu, cũng có thể gọi tên ta hoặc là sư tỷ.

Nữ tử thấy Mạc Vô Kỵ không chút do dự đáp ứng, cũng là gật đầu. Mạc Vô Kỵ có thể qua sông Tiên Hào, tuyệt đối không phải là người tầm thường. Để cho người như thế kêu một tiếng sư tỷ, cũng không có gì.

Mạc Vô Kỵ lập tức đối với Ôn Liên Tịch nổi lên hảo cảm, đối với nàng mà nói, chính bản thân kỳ thực cũng không có bất kỳ tư cách để cò kè mặc cả. Thế nhưng đối phương cũng không có kỳ thị hắn, chủ động nói ra tên, liền là một loại tôn trọng.

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ, trước đây là một cái tán tu.

Tuy tiện Thiên Sơn đã nói tên của hắn, Mạc Vô Kỵ vẫn là lấy tôn trọng tư thái báo ra tên của mình.

- Tốt, Mạc đạo hữu, ta muốn xin hỏi một chút ngươi bây giờ tối cao có thể luyện chế linh đan gì?

Ôn Liên Tịch nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ hỏi, trong mắt của nàng có rất nhiều chờ mong.

Mạc Vô Kỵ một nhìn đối phương ánh mắt mong đợi, liền biết mình đan đạo trình độ khả năng quan hệ đến thẻ đánh bạc song phương giao dịch. Về phần hỏi mình bao lớn, nói không chừng là cùng nàng giao dịch có quan hệ.

- Đã từng ta có thể luyện chế cửu phẩm Thiên Linh đan, bởi vì Linh Lạc của ta nghiền nát sau đó, ta thật lâu không có luyện chế qua loại này Thiên linh đan. Ta tin tưởng chỉ cần có đủ nhiều linh thảo cho ta, chờ ta tìm về là cảm giác vốn có, ta liền có thể lại luyện chế ra cửu phẩm Thiên Linh đan.

Mạc Vô Kỵ giọng nói vô cùng là khẳng định.

Đối với Mạc Vô Kỵ chính bản thân mà nói, hắn tối đa chỉ có thể luyện chế thất phẩm Thiên Linh đan, bát phẩm Thiên Linh đan cùng cửu phẩm Thiên Linh đan hắn một lần cũng không có luyện chế qua, chứ đừng nói chi là thật lâu cũng không có luyện chế qua loại linh đan này.

Mạc Vô Kỵ đối với mình rất có lòng tin, công pháp của hắn là nghịch chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, là chính bản thân khai sáng ra tới, thủ pháp luyện đan của hắn cũng là từ bên trong công pháp diễn sinh ra đến.

Hơn nữa hắn luyện đan thành đan tỷ số gần như là trăm phần trăm, hắn sở dĩ còn không có luyện chế bát phẩm, cửu phẩm Thiên Linh đan, không phải là hắn không muốn luyện chế, mà là hắn thực sự tìm không được loại này cao cấp linh thảo.

Nơi này là Tiên Vực, hắn tin tưởng bát cấp cửu cấp linh thảo đối với Ôn Liên Tịch mà nói rất đơn giản, chỉ cần hắn có đầy đủ nhiều linh thảo, hắn há có thể luyện chế không được đan dược?

- Ngươi thật là cửu phẩm Thiên Đan Sư?

Ôn Liên Tịch bỗng đứng lên, hầu như đều đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ, giọng nói vô cùng kích động.

Đều đến trình độ này, Mạc Vô Kỵ há có thể lại nói mình không phải là, hắn bộc phát tự tin nói:

- Không sai, Ôn sư tỷ, ta chính là Cửu phẩm Thiên Đan Sư.

Ôn Liên Tịch dường như qua thật lâu mới bình tĩnh trở lại, một hồi lâu mới lên tiếng:

- Mạc đạo hữu, ngươi nói cho ta biết ngươi từ khi học tập luyện đan đến trở thành cửu phẩm linh đan sư tổng cộng dùng bao nhiêu năm?

Mạc Vô Kỵ sửng sốt, lòng nói hắn thời gian tu luyện cộng lại cũng không hơn mười năm trước mà thôi, học tập luyện đan thời gian cùng thời gian học tập trận đạo cộng lại trong đó một phần mười sợ rằng cũng không có. Hơn nữa nhiều thời gian hơn, hắn không phải là tại học tập luyện đan, mà là đang ở học tập trận đạo.

Trên thực tế từ hắn thôi diễn ra công pháp thuộc về của mình sau đó, hắn luyện đan thì càng ít đi. Hắn Nghịch Tu Bất Hủ Phàm Nhân Quyết có rất ít bình cảnh xuất hiện, coi như là muốn luyện đan, cũng đều là luyện chế một phần chữa thương đan dược hoặc là khôi phục nguyên lực đan dược.

Hơi một do dự, Mạc Vô Kỵ vẫn là nói:

- Có chừng hai ba năm sao?.

Mạc Vô Kỵ này ngược lại một điểm cũng không có chém gió, hắn luyện đan thời gian cộng lại một năm khẳng định không tới, hắn nói hai ba năm, đó là khiêm tốn.

Ôn Liên Tịch trợn to hai mắt nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi dĩ nhiên thiên tài đến loại tình trạng này? Hai ba năm thời gian liền đem đan đạo tăng lên tới cửu phẩm Thiên Đan Sư, ngươi không phải là vì để cho ta cho ngươi khôi phục Linh Lạc, sau đó gạt ta sao?...

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Tuyệt đối sẽ không, ta nói hai ba năm là tổng cộng lại thời gian, trên thực tế cộng thêm nghiên cứu linh thảo cùng phương pháp luyện đan thời gian, ta trước sau cũng tốn bảy tám năm.

Ôn Liên Tịch không nói gì, vô luận là hai ba năm hay là bảy tám năm, có thể từ chưa bao giờ hiểu đan đạo trở thành cửu phẩm Thiên Đan Sư, đều là vô cùng thiên tài tồn tại.

Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể không nói lời nào, hắn đang chờ đối phương nói điều kiện. Vô luận là chém gió cũng tốt, nói ra năng lực của mình cũng tốt, lá bài tẩy của hắn đều lấy ra, liền nhìn đối phương có muốn hay không.

- Nếu mà lại cho ngươi 10 năm, ngươi có thể hay không từ cửu phẩm Thiên Đan Sư trở thành một tam phẩm Đan Quân? Ta cũng biết ta có chút cấp bách, 10 năm quá ngắn...

Mạc Vô Kỵ cắt đứt lời của Ôn Liên Tịch, liền ôm quyền nói:

- Ôn sư tỷ, ta còn không biết cái gì là tam phẩm Đan Quân, còn xin sư tỷ giới thiệu sơ lược một cái.

Ôn Liên Tịch gật đầu:

- Trước lúc này, ta còn muốn phải hỏi ngươi một vấn đề. Tuy rằng ta khẳng định ngươi không có cao hơn năm trăm tuổi, ta hay còn là muốn hỏi một chút, ngươi cụ thể bao lớn?

Mạc Vô Kỵ đoán rằng đây nhất định cùng đối phương mời hắn giúp một tay có quan hệ, tuổi tác của hắn bất quá chừng ba mươi tuổi mà thôi. Năm trăm tuổi, đừng nói giỡn chớ.

- Ta còn không có cao hơn hai trăm tuổi.

Mạc Vô Kỵ lại đem bản thân tuổi báo lớn hơn gấp sáu bảy lần, nếu như nói hơn ba mươi tuổi hắn liền đi tới Tiên Vực, phỏng chừng Ôn Liên Tịch cũng sẽ hoài nghi.

- Tốt, thảo nào có thể qua sông Tiên Hào, quả nhiên là thiên tài tuyệt thế.

Ôn Liên Tịch âm thầm nắm tay giọng nói càng là kích động:

- Ta tựa cùng ngươi nói một chút cái gì là Đan Quân. Tại Tiên Giới đan đạo cường giả chia làm cửu cấp, có thể luyện chế nhất phẩm, nhị phẩm, tam phẩm tiên đan chia ra làm nhất phẩm, nhị phẩm, tam phẩm Đan Quân. Có thể luyện chế tứ, ngũ, lục phẩm tiên đan chia ra làm tứ phẩm, ngũ phẩm, lục phẩm Đan Vương, tại sau đó là thất phẩm Đan Đế, bát phẩm Đan Đế, cửu phẩm Đan Đế...

Mạc Vô Kỵ đã hiểu được, thì ra Đan Quân tại Tiên Giới địa vị thì tương đương với Tu Chân Giới tam phẩm Nhân Đan Sư mà thôi, 10 năm, khiến cho hắn tại bên trong một cái nhỏ cấp độ tấn ba cấp, cũng quá coi thường hắn sao??

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nói:

- Nếu có đủ nhiều tiên linh thảo, đủ nhiều tiên tinh, ta khẳng định ta có thể đạt được. Cơ mà điều kiện tiên quyết là, ngươi nhất định phải cho ta một quyển đan cuốn đơn giản. Hay nhất có vài tấm tiên đan làm tham khảo.

- Nếu mà trước ngươi không nói dối, ta tin tưởng ngươi có thể làm được. Ngươi nói những điều kiện này cũng không vấn đề, vấn đề là ta muốn đem ngươi ở tại chỗ này học tập luyện đan, ta làm sao có thể bảo đảm ngươi sẽ không cầm đồ của ta len lén trốn? Phải biết rằng ngươi thế nhưng là tên gia hỏa cả Tiên Hào đều có thể qua sông. Nếu không ngươi phát một cái thề độc, dùng bản thân tiên đạo đến thề.

Ôn Liên Tịch nhìn Mạc Vô Kỵ.

Vẫn ở lại Ôn Liên Tịch bên người vì nàng luyện đan mười năm, vậy dĩ nhiên không có khả năng. Mạc Vô Kỵ nghĩ là, chỉ cần hắn thăng cấp tới rồi tam phẩm Đan Quân giúp đối phương, hắn sẽ cáo từ.

- Ôn sư tỷ, ta chưa bao giờ phát thệ, vô luận là bất cứ chuyện gì. Nếu là Ôn sư tỷ không tin lời của ta, có thể cho ta một quả độc nhất độc đan, giải dược ngươi lưu lại ở trong tay liền có thể. Huống chi Ôn sư tỷ có thể tùy thời đến xem ta tiến độ.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Ôn Liên Tịch kinh ngạc nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ xem một hồi lâu, mới gật đầu:

- Ta tin tưởng ngươi, ngươi cả Tiên Vực độc đan đều có thể ăn, cũng không muốn phát thệ, có thể thấy được ngươi là một người không thích nuốt lời. Nếu không, ngươi có thể tùy tùy tiện tiện phát thệ. Về phần hàng ngày sang đây xem ngươi luyện đan tiến độ, ta còn làm không được.

Mạc Vô Kỵ trong lòng hổ thẹn, hắn tự nhiên sẽ không nói ra sự thực. Hắn có dũng khí ăn độc đan, đó là bởi vì hắn có hóa độc lạc. Đối với Ôn Liên Tịch nói không thể thường xuyên đến nhìn hắn luyện đan tiến độ, Mạc Vô Kỵ cũng không có suy nghĩ nhiều, hắn cho rằng đối phương chỉ là sẽ không lại đem tinh lực chủ yếu tiêu phí tại trên người hắn mà thôi.

- Đây là một cái nhẫn, bên trong có các loại cao cấp linh thảo, còn có tiên linh thảo, cùng với vật ngươi cần. Ta đi qua Vĩnh Anh Họa Mi Sơn sau đó, ta sẽ đưa ngươi đi một chỗ, ngươi liền ở nhờ nơi đó học tập đan đạo. Chờ ngươi đan đạo thành công, ta sẽ chủ động tới tìm ngươi. Về phần linh thảo cùng tiên thảo ngươi cần, qua một đoạn thời gian, ta sẽ cho người đưa lại.

Ôn Liên Tịch xuất ra một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ, trong giọng nói cũng để lộ ra nhu hòa.

Đây quả thực là thiên đại bánh ngọt, để cho hắn học tập luyện đan không nói, còn giúp hắn chữa thương cùng dẫn hắn rời xa nguy hiểm. Đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói đích thật là đại ân.

Nhẫn vừa mới mang tới tay, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được hóa độc lạc khẽ động, Mạc Vô Kỵ vội vàng thẩm thấu ra thần niệm trong Trữ Thần Lạc. Lập tức hắn liền cảm thấy được một đạo nhạt yếu nhỏ lưu từ ngón tay thẩm thấu tới bản thân mạch lạc, sau đó tại bên trong nửa hơi thở liền thẩm thấu tới rồi thức hải, sau đó nằm vùng ở bên cạnh chính bản thân màu tím hồ lớn trong thức hải.

Bởi vì Linh Lạc bị thương nặng, hóa độc lạc tuy rằng cảm nhận được một tia kịch độc này, nhưng không cách nào hóa giải. Cũng may bởi vì hóa độc lạc nhắc nhở, Trữ Thần Lạc tìm được vị trí một tia nhỏ lưu ẩn núp.

Nếu không, hắn chắc chắn sẽ không chú ý tới nó, cũng sẽ không chú ý tới mình trong thức hải màu tím hồ lớn có loại này nguy cơ ẩn núp.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, quả nhiên hắn vẫn còn là quá ngây thơ rồi. Hắn liền nói Ôn Liên Tịch không biết hắn, lại cho ra phong phú điều kiện cho hắn như vậy. Xem ra chờ hắn thăng cấp tới rồi tam phẩm Đan Quân sau đó, Ôn Liên Tịch để cho hắn hỗ trợ sự tình cũng sẽ không quá đơn giản.

Ôn Liên Tịch khẽ mỉm cười, lần nữa xuất ra một cái bình ngọc nói:

- Trong này có một quả Dưỡng lạc đan, tuy rằng chỉ có thể chữa trị tu sĩ Linh Lạc dưới Thiên Tiên, đối với ngươi mà nói, vậy cũng được rồi.

- Đa tạ Ôn sư tỷ.

Mạc Vô Kỵ thật tâm thật ý cảm tạ.

Tuy Ôn Liên Tịch đối với hắn hạ thủ đoạn, nhưng Mạc Vô Kỵ trong lòng vẫn là rất cảm kích. Không có Ôn Liên Tịch, hắn mạch lạc liền không cách nào chữa trị, không có Ôn Liên Tịch hắn hiện tại còn không biết đi chỗ nào, cộng thêm Tiên Vực lại đang tìm tu sĩ Bán Tiên Vực tới được, hắn khẳng định khó có thể chạy trốn. Nếu là Ôn Liên Tịch thủ đoạn gì cũng không ra, hắn trái lại có chút nghi ngờ.

- Ngươi đi xuống trước chữa thương sao?, Thiên Sơn, ngươi mang Mạc Vô Kỵ đi một cái gian phòng an tĩnh.

Ôn Liên Tịch đối với Mạc Vô Kỵ nhu hòa nói.

- Dạ.

Ngoài cửa truyền đến Thiên Sơn tiếng trả lời.

- Ôn sư tỷ, ta muốn xin hỏi một chút, Bán Tiên Vực hắc thạch có chỗ lợi gì?

Mạc Vô Kỵ thấy Ôn Liên Tịch muốn đuổi hắn đi, vội vàng hỏi một câu.

Ôn Liên Tịch nhàn nhạt nói:

- Sau này ngươi tự sẽ hiểu, không cần ta nói cho ngươi biết.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là lần nữa cảm tạ một câu sau đó, ra khỏi phòng theo Thiên Sơn rời đi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 447: Tên Lừa Đảo

Thiên Sơn đem Mạc Vô Kỵ an bài ở tại căn phòng bên góc, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn hiện tại tuy rằng chưa tính là ăn nhờ ở đậu, coi như là không có địa vị.

Sau khi trở lại phòng, Mạc Vô Kỵ trước tiên chính là lại đem gian phòng đánh cấm chế, lập tức thần niệm của hắn rơi vào trong thức hải chỗ có độc ấn ký.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền hiểu đây là một cái dạng gì ấn ký, ấn ký này chẳng những mang có thần niệm truy tung ký hiệu, còn mang theo mãnh liệt độc tính. Chất độc này còn khống chế tại trong tay người khác, một khi người khác nguyện ý, tùy thời có thể cho ấn ký này độc bạo phát, sau đó độc này sẽ trong nháy mắt tập kích đến thức hải của hắn cùng toàn thân mạch lạc.

Đối với ấn ký này Mạc Vô Kỵ cũng không có động, hắn căn bản cũng không lưu ý. Đệ nhất hắn hiện khi chưa có dự định chạy trốn, tại cái chỗ này hắn còn không có đắc tội qua người nào, nhiều nhất chỉ là nhập cư trái phép Tiên Hào mà thôi. Thứ hai hắn có hóa độc lạc, độc tính này lúc nào bạo phát với hắn mà nói cũng không thèm để ý.

Lại đem Thần niệm ấn ký có độc ném ở một bên sau đó, Mạc Vô Kỵ tiếp theo lấy ra chính là một viên thuốc.

Dưỡng Lạc Đan Mạc Vô Kỵ là lần đầu tiên nghe nói qua, hắn không biết Dưỡng Lạc Đan là tiên đan phẩm chất nào. Dưỡng Lạc Đan có thể chữa trị Địa Tiên tu sĩ Linh Lạc, tuyệt đối không phải là thứ đơn giản.

Hắn mới vừa từ tu chân tinh cầu lại đây, còn không biết bất kỳ một cái nào tiên đan phương pháp luyện đan, Dưỡng Lạc Đan này hắn tự nhiên phải nhận rõ một cái.

Dưỡng Lạc Đan còn đang ở lòng bàn tay Mạc Vô Kỵ, liền phát ra nhàn nhạt mùi thơm ngát. Từ phẩm tương, Mạc Vô Kỵ cảm thấy viên thuốc này đẳng cấp cũng không cao, thậm chí là một quả hạ đẳng tiên đan.

Tham quan học tập một hồi lâu, Mạc Vô Kỵ mới đưa viên thuốc này đưa vào trong miệng, Dưỡng Lạc Đan vào miệng tan đi, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng Mạc Vô Kỵ nhận rõ phương pháp luyện đan. Hắn thủ pháp luyện đan tất cả đều là chính bản thân suy đoán ra, chỉ cần cho hắn đan dược, hắn đối với suy đoán đan dược phương pháp luyện đan có trời sinh ưu thế.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể thở dài, hắn nhận ra viên thuốc này chí ít dùng hơn mười loại dược liệu. Đáng tiếc là, hắn một loại dược liệu đều chưa thấy qua, có thể thấy được Dưỡng Lạc Đan này toàn bộ là tiên linh thảo cấu thành. Hắn cả một loại tiên linh thảo cũng không nhận ra, thế nào thôi diễn ra phương pháp luyện đan?

Một đạo nhàn nhạt tiên linh khí tức chảy đến chỗ mạch lạc gãy của hắn, mạch lạc gãy dĩ nhiên lấy tốc độ mắt thường nhìn thấy bắt đầu khôi phục.

Quả nhiên là đồ tốt, Mạc Vô Kỵ lập tức nghịch chuyển hết thảy mạch lạc, bắt đầu phối hợp mạch lạc chữa trị.

Chỉ hai canh giờ đi qua, 4 nhánh mạch lạc hoàn toàn chữa trị. Gần như là tại trong nháy mắt một trăm lẻ bảy nhánh mạch lạc đồng thời câu thông lên, Mạc Vô Kỵ thức hải chấn động, tu vi của hắn trực tiếp bước vào Địa Tiên tầng mười hai.

Nguyên lực mất đi lần nữa trở lại trên người mình, ngay cả thần niệm cũng tăng cường rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ hơi thở phào nhẹ nhõm, vô luận Địa Tiên tầng mười hai tại cái chỗ này tính là tu vi gì, hắn hiện tại cuối cùng là đã có năng lực hành động.

Mặc kệ Ôn Liên Tịch có đúng hay không tại trong đầu của hắn hạ một tia mang độc ấn ký, Mạc Vô Kỵ đối với nữ nhân này vẫn là vô cùng cảm tạ. Dù sao nàng không biết mình, căn bản liền không biết mình là người như nào. Tại giúp mình nhiều như vậy, sau đó lại đem quyền chủ động nắm trong tay, cũng là có thể hiểu được.

Mạc Vô Kỵ mở ra nhẫn Ôn Liên Tịch cho, khi thần niệm của hắn rơi vào trong giới chỉ, nhất thời là hít một hơi hơi lạnh.

Thực sự là giàu có a, cấp thấp nhất cư nhiên đều là bát cấp linh thảo, hơn nữa còn là ít nhất. Nhiều nhất đều là cửu cấp linh thảo cùng cấp một tiên thảo. Phải biết rằng những linh thảo này hắn tại Chân Tinh, muốn một gốc cây đều rất khó.

Ngoài ra, hắn còn nhìn thấy một cái ngọc giản cùng một cái lò luyện đan hạ phẩm tiên khí cùng với một đống tiên tinh. Những thứ này tiên tinh đều là hạ phẩm tiên tinh, bất quá Mạc Vô Kỵ cảm giác những thứ này tiên tinh tựa hồ là Ôn Liên Tịch cố ý tìm tới, chính nàng sợ rằng dùng đều là trung phẩm thậm chí là thượng phẩm tiên tinh.

Ôn Liên Tịch phỏng chừng biết mình từ Bán Tiên Vực lại đây, trên người nghèo rối tinh rối mù, này mới cho hắn lò luyện đan cùng một phần tiên tinh.

Vô luận là cái gì tiên tinh, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đây đều là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Mạc Vô Kỵ không có tu luyện, hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết cùng công pháp khác bất đồng, không chỉ là mạch lạc tu luyện công pháp, còn là nghịch chuyển công pháp.

Hắn không biết Ôn Liên Tịch tu vi là cái gì, khẳng định cao hơn hắn a. Nếu mà hắn ở chỗ này tu luyện, một khi bị người phát giác, nhưng không phải là cái gì chuyện tốt.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ chủ động lấy ra cái ngọc giản này. Thần niệm của hắn mới vừa đưa vào ngọc giản, liền cảm thụ được một cổ thần niệm quét tới.

Mạc Vô Kỵ biết đây là Ôn Liên Tịch đang tra xét hắn đang làm gì, hắn cũng không thèm để ý, vẫn như cũ tự cố quan sát cái ngọc giản này.

Đây là một quả đan đạo ngọc giản cấp thấp nhất, giới thiệu sơ lược một phần Tiên Giới tiên thảo, cùng với một phần tiên thảo đặc tính. Có bộ phận tiên thảo được giới thiệu, tại trong giới chỉ đã có.

Ngoài ra, chính là một phần nhất phẩm tiên đan thủ pháp luyện chế, đều là trụ cột nhất đồ đạc. Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không học mấy thứ này, hắn chỉ muốn tìm hiểu một chút, công pháp của hắn cùng thủ pháp luyện đan đều là xuất từ bản thân thôi diễn. Coi như là trận đạo, lúc này hắn cũng thoát khỏi Trữ Tinh Tử truyền thừa, bắt đầu thành lập bản thân trận đạo.

Chỉ thời gian một nén nhang, Mạc Vô Kỵ liền để ngọc giản xuống, hắn bắt đầu luyện hóa hạ phẩm lò luyện đan. Mạc Vô Kỵ cũng không có thần niệm công pháp, thần niệm của hắn cho dù so với bình thường Địa Tiên tu sĩ phải mạnh mẽ hơn nhiều.

Tốn nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ liền luyện hóa hạ phẩm tiên khí lò luyện đan.

Mạc Vô Kỵ là một chút thời gian cũng không lãng phí, luyện hóa lò luyện đan sau đó liền lấy ra một phần bát cấp linh thảo bắt đầu luyện chế bát cấp linh đan.

Hắn nói với Ôn Liên Tịch mình là cửu phẩm Thiên Đan Sư, trên thực tế hắn liên cả bát phẩm linh đan cũng không có luyện chế qua, chứ đừng

nói chi là cửu phẩm linh đan. Cho nên hắn muốn trong thời gian ngắn nhất, để cho mình trở thành một chân chính cửu phẩm Thiên Đan Sư. Chỉ cần có linh thảo, này với hắn mà nói cũng không trở ngại.

Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm Mạc Vô Kỵ không có dũng khí dùng, hắn một cái Địa Tiên tu sĩ, nào dám xuất ra loại này hỏa diễm?

Đơn giản tế xuất bản thân Địa Tiên hỏa diễm, Mạc Vô Kỵ lựa chọn là bát cấp Thiên Linh đan Chân hư đan. Đây là một loại đan dược khôi phục Chân Thần Cảnh trở lên tu sĩ nguyên lực, tại Chân Tinh thời điểm Mạc Vô Kỵ đã muốn luyện chế loại đan dược này, đáng tiếc là hắn tìm không được Hư Tiên Thảo.

Hư Tiên Thảo là bát cấp linh thảo, giá cả kinh người, hơn nữa cực ít xuất hiện, cho nên hắn cũng không có cách nào đi luyện chế Chân hư đan. Mà lúc này Ôn Liên Tịch cho hắn trong giới chỉ, Hư Tiên Thảo có ít nhất hơn mười gốc cây, phụ trợ dược liệu cũng đều là đủ, hắn tự nhiên muốn bắt đầu luyện chế Chân hư đan.

Mạc Vô Kỵ hình như lần nữa về thời điểm trước đây Vô Ngân Kiếm Phái, thần thanh khí sảng đi học tập thôi diễn một loại đan dược luyện chế.

Từng gốc cây dược liệu bị Mạc Vô Kỵ ném vào lò luyện đan, tại bên trong hạ phẩm tiên khí lò luyện đan, dù cho hắn chỉ là Địa Tiên hỏa diễm, dược liệu cũng là cấp tốc hòa tan, Mạc Vô Kỵ bắt đầu tinh luyện dược liệu.

Bình thường hắn luyện đan thời điểm, dược liệu tinh luyện đều là 9 thành trở lên tinh hoa, lúc này hắn dùng hạ phẩm tiên khí lò luyện đan tinh luyện dược liệu, hắn rất muốn nếm thử một chút có thể hay không tinh luyện ra trăm phần trăm độ tinh khiết dược dịch.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì thì sẽ biết kết quả, tại hắn dược dịch tiếp cận trăm phần trăm thời điểm, một tiếng thanh thúy nổ tung, mùi khét truyền đến, cho hắn biết lô đan dược đệ nhất đã thất bại.

Thứ hai lô đan dược, Mạc Vô Kỵ vẫn là thất bại, thứ ba lô, thứ tư lô...

Chỉ cần hắn dược liệu tinh luyện tinh hoa độ tinh khiết tiếp cận trăm phần trăm, hắn còn muốn tiếp tục, vậy dược liệu sẽ trực tiếp nổ tung.

...

Ôn Liên Tịch nhìn chằm chằm vào một cái màn hình thông báo, nàng lần đầu tiên mở rộng thần niệm quan sát Mạc Vô Kỵ, chính là muốn Mạc Vô Kỵ biết nàng đang nhìn hắn luyện đan. Nếu mà Mạc Vô Kỵ tại dưới nàng thần niệm có dũng khí luyện đan mà nói, vậy đã nói rõ nàng không có tìm sai người. Mà trên thực tế Mạc Vô Kỵ cũng không có luyện đan, hắn mân mê ngọc giản, lò luyện đan liền dùng hết một hai canh giờ.

Sau đó Ôn Liên Tịch thu hồi thần niệm, mở ra màn hình thông báo ẩn nấp gian phòng của Mạc Vô Kỵ. Nàng rất muốn biết có đúng hay không tại chính bản thân thần niệm sau khi thu đi, Mạc Vô Kỵ mới dám nếm thử luyện đan.

Thế nhưng là sự thực tình huống làm cho nàng vừa thất vọng lại phẫn nộ, Mạc Vô Kỵ hao tốn vài canh giờ, liên tiếp thất bại 8 lô đan dược, thậm chí ngay cả một quả xấu đan cũng không có luyện chế ra đến. Thảo nào chỉ dám tại sau khi chính bản thân thần niệm lấy đi, mới dám luyện đan.

Nếu mà lúc này nàng còn không nhìn ra, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không phải là một cái cửu phẩm Thiên Đan Sư, nàng chính là ngu dại. Một cái đã từng cửu phẩm Thiên Đan Sư, khôi phục thực lực sau đó, liên tục luyện chế bát lô bát phẩm Thiên Linh đan, kết quả toàn bộ thất bại, cả một quả phế đan cũng không có, cái này cũng chỉ có thể lừa gạt nàng một chút Ôn Liên Tịch sao?. Dù cho nàng đi luyện chế bát phẩm Thiên Linh đan, cũng có thể làm ra vài tấm phế đan rồi.

Nàng thở dài, nghĩ thầm bản thân thật là không đường có thể đi, bằng không làm sao lại tin tưởng tùy tiện gặp phải một người chính là thiên tài Luyện Đan Sư đâu nè?

Chính là Mạc Vô Kỵ nói hắn qua sông Tiên Hào sự tình, cũng bị Ôn Liên Tịch cho rằng thành lời nói dối. Nàng nhận được tin tức, Bán Tiên Vực có một con thuyền chiến hạm qua sông Tiên Hào. Nàng khẳng định Mạc Vô Kỵ chính là người trên chiếc chiến hạm đó, coi như là dùng chiến hạm qua sông Tiên Hào, thụ thương cũng là rất bình thường. Đoán chừng là bởi vì Mạc Vô Kỵ bị thương, đồng bạn của hắn mới không muốn dẫn hắn đi cùng.

Mạc Vô Kỵ cấp thiết lừa dối nàng, hắn là muốn chạy trốn tới một cái địa phương an toàn. Nghĩ đến Mạc Vô Kỵ cấp thiết muốn sống tâm tình, Ôn Liên Tịch lần nữa thở dài một tiếng, nàng không thích giết chóc, tuy rằng bị Mạc Vô Kỵ lợi dụng, thế nhưng là nàng chỉ muốn đem Mạc Vô Kỵ ném xuống, sau đó vĩnh viễn cũng không cần nhìn thấy tên lường gạt này nữa.

...

Mạc Vô Kỵ tại liên tục thất bại 8 lô đan dược, hắn biết vấn đề hắn là ra tại hỏa diễm của hắn. Hắn không có tiếp tục nếm thử thứ chín lô đan dược, tại đây trong quá trình thất bại 8 lô đan dược, Mạc Vô Kỵ đã khẳng định hắn có thể dễ dàng luyện chế ra đến Chân hư đan.

Đang ở Mạc Vô Kỵ lấy ra vài gốc cây dược liệu, chuẩn bị chân chính luyện chế một lò Chân hư đan, cửa cấm chế bị chạm di chuyển một cái.

Mạc Vô Kỵ vội vàng mở ra cấm chế, thấy Ôn Liên Tịch đứng ở cửa, vội vàng ôm quyền kêu lên:

- Ôn sư tỷ.

Ôn Liên Tịch nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ một hồi lâu, nàng phát hiện mình thực sự là quá ngây thơ rồi, cho rằng trên thế giới này tất cả mọi người giống như nàng, làm chuyện xấu chí ít trong lòng hổ thẹn bất an. Thật giống như trước nàng tại trong thức hải Mạc Vô Kỵ hạ có độc thần niệm ấn ký, nàng còn áy náy một hồi lâu. Nàng cư nhiên tại trong mắt Mạc Vô Kỵ nhìn không thấy bất luận cái gì hổ thẹn.

- Mạc đạo hữu, trình độ luyện đan của ngươi đã khôi phục sao?

Ôn Liên Tịch tận lực để cho giọng của mình bình tĩnh hỏi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 448: Bách Hoa Sơn Trang

Mạc Vô Kỵ không biết vì sao mới hơn nửa ngày, Ôn Liên Tịch đã tới hỏi vấn đề này, bất quá hắn vẫn là hồi đáp:

- Ta đã khôi phục được trình độ bát phẩm Thiên Đan Sư, có thể dễ dàng luyện chế ra bát phẩm Thiên Linh đan, ta tin tưởng rất nhanh thì có thể khôi phục lại khả năng cửu phẩm Thiên Đan Sư.

Ôn Liên Tịch thầm than một tiếng, nàng thật thật không ngờ còn có người mặt dày như này.

Nàng lấy ra một viên thuốc đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Ngươi ăn viên thuốc này, sau đó...

Còn không có chờ Ôn Liên Tịch bảo Mạc Vô Kỵ rời thuyền, Thiên Sơn liền đã đi tới nói:

- Tiểu thư, tới Bách Hoa Sơn Trang rồi...

Phi thuyền hơi chấn động một chút, thậm chí còn không có dừng hẳn, Ôn Liên Tịch chợt nghe đến từng đợt tiếng cười khanh khách truyền đến:

- Tịch tỷ, ta mỗi ngày trông ngươi đến, ngươi thế nào cho tới hôm nay mới đến, có đúng hay không lại đem ta quên mất...

Giọng nói còn không có hạ xuống, một người thiếu nữ mặt tròn mặc quần áo hồng liền xuất hiện ở cửa khoang thuyền. Sau một lát, người thiếu nữ kia liền đi tới trước mặt Ôn Liên Tịch.

- Di, tịch tỷ, ai vậy a? Ta trước đây chưa từng thấy.

Hồng y thiếu nữ thấy Mạc Vô Kỵ đứng ở Ôn Liên Tịch đối diện, kinh dị một tiếng hỏi. Nàng biết Ôn Liên Tịch lúc đi ra ngoài, mang theo chỉ có một người Thiên Sơn.

- Nga...

Ôn Liên Tịch lúng túng ồ một tiếng, nhanh chóng nói:

- Đây là ta ở trên đường gặp phải một cái tán tu cấp thấp, ta nghe nói hắn (biết) chăm sóc hoa cỏ, cho nên đưa hắn mang tới nơi này. Nếu là ngươi bên này yêu cầu hoa tượng (người làm vườn) chăm sóc hoa cỏ, cũng là có thể cho hắn một miếng cơm ăn, nếu như không có, vậy hãy để cho chính hắn rời đi là được.

- Cảm ơn tỷ tỷ, tiểu di hiện tại nuôi hoa càng ngày càng nhiều, ta đang rầu có nên hay không muốn tìm mấy hoa tượng đến chiếu cố một chút đâu nè. Để cho hắn vào đi thôi, ta mang tỷ tỷ đi...

Hồng y thiếu nữ lời còn chưa nói hết, Ôn Liên Tịch liền cười cắt đứt lời của nàng:

- Ta thì không đi được, ta còn muốn phải đi một chuyến Vĩnh Anh Họa Mi Sơn... Thiên Sơn, ngươi lại đem Mạc Vô Kỵ đưa đến Bách Hoa Sơn Trang đi.

Nói xong, nàng quay đầu nhìn Mạc Vô Kỵ dường như muốn nói một câu cái gì, cuối cùng vẫn thở dài, không nói gì, trái lại xoay người rời đi.

- Tỷ tỷ, ta cùng đi với ngươi Vĩnh Anh Họa Mi Sơn.

Hồng y thiếu nữ vội vàng đuổi theo.

Tuy Mạc Vô Kỵ tu vi còn đang ở Địa Tiên, thế nhưng là thần niệm của hắn cực kỳ cường hãn. Hắn cảm giác được Ôn Liên Tịch truyền âm cho Thiên Sơn nói một ít gì, Mạc Vô Kỵ có chút không rõ Ôn Liên Tịch là có ý gì.

Hơn nữa đối phương vừa rồi đối với thái độ của hắn hình như có một phần biến hóa, trong ánh mắt còn có vẻ thất vọng. Không chỉ như thế, nàng thậm chí không có căn dặn chính bản thân phải nên làm như thế nào, tiếp theo tiên thảo lúc nào đưa tới, còn có thế nào liên hệ nàng ra sao.

- Ngươi đi theo ta sao?.

Thiên Sơn giọng nói càng băng lãnh.

Mạc Vô Kỵ đem bình ngọc cầm trong tay thu lại, theo Thiên Sơn đi xuống phi thuyền.

Một cái phi thuyền, Mạc Vô Kỵ liền nghe thấy được nồng nặc mùi hoa. Tại hắn trước mặt có một cái to lớn thanh nhã thẻ bài, Bách Hoa Sơn Trang.

Bách Hoa Sơn Trang cánh cửa lâu thoạt nhìn dường như cũng không phải rất lớn, lại cho Mạc Vô Kỵ một loại tràn ngập linh vận khí tức.

- Lại đem chiếc nhẫn kia cho ta đi, chính là chiếc nhẫn tiểu thư đưa cho ngươi.

Đi xuống phi thuyền sau đó, Thiên Sơn bỗng nhiên nói một câu để cho Mạc Vô Kỵ không giải thích được.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Thiên Sơn quản sự, cái giới chỉ này là ta dùng học tập luyện đan, nếu mà cho ngươi, ta sau này thế nào tiến bộ?

Thiên Sơn lắc đầu:

- Ngươi ở đây Bách Hoa Sơn Trang liền trồng hoa thật tốt, có lẽ còn có thể học tập một ít đồ, cái khác liền tạm thời không cần suy nghĩ nhiều.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, hắn không tin Thiên Sơn sẽ tự chủ trương làm ra loại chuyện này. Huống chi, bên trong cái giới chỉ này chỉ có một hạ phẩm tiên khí lò luyện đan đáng giá, linh thảo cùng nhất phẩm tiên thảo Thiên Sơn tuyệt đối nhìn không thuận mắt. Hơn nữa, hắn cảm giác Thiên Sơn đối với Ôn Liên Tịch rất là trung tâm, cũng không có khả năng sau lưng Ôn Liên Tịch làm ra loại chuyện này.

- Thiên Sơn quản sự, đây là ý gì? Ngươi dẫn ta đi gặp tiểu thư, ta muốn hỏi rõ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là không giải thích được.

Thiên Sơn sắc mặt trầm xuống:

- Mạc Vô Kỵ, tiểu thư nhà ta tâm địa thiện lương không sai, ngươi không có khả năng bởi vì tiểu thư nhà ta tâm địa thiện lương liền được một tấc lại muốn tiến một thước. Nếu quả như thật là như thế, vậy cũng chớ trách ta không khách khí.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng không biết là chuyện gì xảy ra, hắn cũng biết muốn gặp lại được Ôn Liên Tịch là không thể nào. Hắn lại đem nhẫn lấy xuống tới đưa cho Thiên Sơn, không nói gì nữa nói. Này trung gian có lẽ chỉ có chút biến cố, bất kể là biến cố thế nào, hắn Mạc Vô Kỵ cũng không phải nhất định cầu xin đối phương.

- Thiên Sơn đại nhân.

Thiên Sơn vừa mới thu hồi nhẫn Mạc Vô Kỵ, một người lão giả vẻ mặt tang thương liền vội vã đi ra, khom người thi lễ.

Thiên Sơn gật gật đầu nói:

- Vi chấp sự, đây là một hoa đồng trồng hoa, ngươi nhìn một chút ngươi có dùng được hay không, nếu mà không dùng được, để cho chính hắn đi là được. Ta muốn cùng tiểu thư cùng đi Họa Mi Sơn, cũng không kéo dài.

- Tiểu nhân sẽ để ý, đại nhân đi tốt.

Lão giả vẫn còng lưng, nhìn theo Thiên Sơn rời đi.

Mãi cho đến Thiên Sơn đi lên phi thuyền, phi thuyền hơi chấn động một chút, lần nữa cất cánh sau đó, lão giả lúc này mới quay đầu nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi cùng đi theo ta sao?.

Nếu không phải nhận ân huệ của Ôn Liên Tịch, thậm chí còn có ước định, Mạc Vô Kỵ sớm xoay người rời đi. Hiện tại tuy Mạc Vô Kỵ không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, hắn vẫn như cũ hay là đối với lão giả này liền ôm quyền nói:

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ, ra mắt vi chấp sự.

Vi chấp sự gật đầu, không nói gì, đi vào Bách Hoa Sơn Trang.

Mạc Vô Kỵ thần niệm cẩn thận quan sát một cái xung quanh, Bách Hoa Sơn Trang này cấm chế trận pháp hắn dĩ nhiên không nhìn ra.

Vừa tiến vào Bách Hoa Sơn Trang, Mạc Vô Kỵ đã bị đủ loại hoa tươi kinh sợ. Ở đâu ra mà Bách Hoa Sơn Trang, đây gọi Vạn hoa sơn trang.

Tại chính giữa biển hoa, một cái rộng mở đại đạo trực tiếp đi thông một mảnh kiến trúc rất có phong cách đặc sắc. Mạc Vô Kỵ suy đoán, vậy hắn là là khu cư ngụ của Bách Hoa Sơn Trang. Từng cái bờ ruộng dọc ngang đường nhỏ kẹp ở bên trong các loại các dạng hoa tươi, thô sơ giản lược nhìn lại, có chừng hơn mấy nghìn mẫu.

Những hoa này tuy Mạc Vô Kỵ đều không nhận ra, hắn dầu gì cũng là một cái Thiên Đan Sư, biết nơi này hoa có rất nhiều là thuộc về tiên thảo.

Vi chấp sự mang theo Mạc Vô Kỵ đi qua một mảnh biển hoa, đi tới trước một hàng thấp bé phòng ốc. Cái chỗ này, khoảng cách này một

tảng lớn phong cách kiến trúc có chừng vài dặm.

Mạc Vô Kỵ đang nghĩ ngợi, nơi này có phải hay không là chỗ ở sau này của hoa tượng, chợt nghe đến vi chấp sự chỉ vào một cái gian nhà nói:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi sau này liền ở nơi này sao?. Được rồi, lại đem hoa đô phía trên này nghiên cứu thấu, mấy ngày nữa đi tìm ta, sau đó ta sẽ cho ngươi phân chia ngươi yêu cầu phụ trách khu vực. Sau này mỗi tháng lương tháng, ngươi trực tiếp tới tìm ta lĩnh.

Đang khi nói chuyện, vi chấp sự lấy ra một quyển sách đưa cho Mạc Vô Kỵ.

- Còn có lương tháng?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi một câu, hắn tới nơi này là học tập đan đạo, để cho hắn chiếu cố hoa cỏ hắn đã cảm thấy có chút cổ quái, hơn nữa lương tháng, chẳng lẽ muốn đem hắn xem như gia đinh?

Vi chấp sự nhếch miệng cười cười, lộ ra miệng đầy răng đen nói:

- Tự nhiên, tuy rằng không nhiều lắm, đối với chúng ta mà nói cũng là không chuyện dễ dàng. Ngươi phải làm thật tốt, nếu là làm không tốt, Bách Hoa Sơn Trang sẽ không cần ngươi.

Nói xong, vi chấp sự xoay người chậm rãi đi xa.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút chỗ ở của mình, phòng số chữ T 115. Hắn đẩy cửa ra, một trận bụi đất ngã xuống, vẩy hắn một thân.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút phòng này, chỉ có chừng mười món đồ bình thường, một cái giường, một cái bàn, một cái ghế, lại không còn thứ khác.

Coi như là hắn tại Bán Tiên Vực động phủ, cũng so với cái chỗ này cao cấp nhiều. Mạc Vô Kỵ lắc đầu, tiện tay đánh một cái Khứ Trần

Quyết, lại đem bên trong bụi đất thanh lý sạch sẽ sau đó, đi tới này ghế trên ngồi xuống, lúc này mới lấy ra cái kia bình ngọc trước khi Ôn Liên Tịch đi cho hắn.

Trong bình ngọc chỉ có một viên thuốc, Mạc Vô Kỵ tuy chưa từng thấy qua loại đan dược này, vừa mở ra bình ngọc cũng biết này là một quả Giải Độc Đan thuốc.

Hắn dường như có rồi một phần hiểu rõ, tiện tay lại đem đan dược phóng vào trong miệng. Đan dược hóa thành một đạo rất nhỏ linh lực, đạo linh lực này rất nhanh thì xông lên thức hải của hắn, lại đem một tia mang độc thần niệm ấn ký bám vào trong thức hải hắn cuốn đi hóa giải.

Thì ra là Giải Độc Đan, chẳng lẽ là Ôn Liên Tịch trong lòng hổ thẹn, không muốn thông qua loại thủ đoạn này khống chế hắn?

Không đúng a, nếu quả như thật là như thế này, vậy Ôn Liên Tịch sau cùng thái độ cũng có chút vấn đề.

Mạc Vô Kỵ trải qua chuyện rất nhiều, ý niệm của hắn vòng vo vài vòng sau đó liền hiểu được, hắn là Ôn Liên Tịch đột nhiên không muốn để cho hắn hỗ trợ, đơn phương giải trừ hiệp ước. Ôn Liên Tịch hắn là tâm địa cũng không tệ lắm, tại đơn phương giải trừ hiệp ước sau đó, còn nhớ giúp hắn giải hết độc trong thức hải. Bất quá nàng lưu lại cho đồ đạc của mình, cũng đều lấy đi.

Mạc Vô Kỵ tự giễu cười cười, hắn còn chuẩn bị ở chỗ này làm một cuộc lớn, ít nhất phải thăng cấp đến tam phẩm Đan Quân sau đó lại đi, không nghĩ tới nhanh như vậy liền đem hắn đánh trở về nguyên hình.

Nữ nhân ý niệm trong đầu thật đúng là biến hóa muôn vàn, một ngày mấy cái ý niệm trong đầu. Cũng may nàng đúng lúc giúp hắn chữa thương.

Mạc Vô Kỵ không có lại đi suy nghĩ nhiều, người nữ nhân này rất hiền lành, không muốn hợp tác với hắn, vẫn cho hắn tìm một cái bát cơm

ăn, giúp hắn chữa thương chuyện cũng không có chú ý, thậm chí còn giúp hắn giải độc.

Nghĩ rõ ràng cái này sau đó, Mạc Vô Kỵ quyết định ở chỗ này thích ứng vài ngày, hỏi thăm một sự tình, sau đó lập tức rời đi Bách Hoa Sơn Trang.

Nếu đối phương đều không muốn hợp tác với hắn, hắn cũng không có cái gì nhất định phải ở lại chỗ này. Thiếu nợ nhân tình của nàng, sau này gặp lại, sẽ trả lại cho nàng.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ đơn giản an tâm, bắt đầu lật xem sách vi chấp sự cho hắn. Lúc ban đầu Mạc Vô Kỵ cũng không có để ý một quyển sách như vậy, vi chấp sự bất quá là một cái nông dân chuyên trồng hoa mà thôi, hơn nữa Mạc Vô Kỵ cảm thấy hắn tu vi cũng rất yếu, có thể cho hắn cái gì sách tốt?

Khi Mạc Vô Kỵ buông ra quyển sách này sau đó, hắn lập tức liền biết mình nghĩ lầm rồi. Đây dĩ nhiên là một quyển bách hoa câu toàn thư, vô luận có đúng hay không linh thảo hoặc là tiên thảo, chỉ cần nở hoa tại quyển sách này đều có ghi chép. Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì đắm chìm trong trong đó.

Ba ngày sau, Mạc Vô Kỵ bỏ qua ý nghĩ lập tức rời đi Bách Hoa Sơn Trang, hắn nhiều thời gian hơn đặt ở nghiên cứu Bách Hoa Sơn Trang thuộc về tiên thảo, hoàn toàn quên mất vi chấp sự nói qua, mấy ngày nữa muốn đi tìm hắn.

Ngày thứ chín, vi chấp sự chủ động tìm tới Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 449: Chế Thuốc

- Ta xem ngươi mấy ngày nay vẫn quan sát tại hoa viên, xem ra ngươi đối với trồng hoa rất là thích a.

Vi chấp sự người còn ở phía xa, thanh âm đã truyền đến.

Mạc Vô Kỵ vội vàng từ bên một gốc cây lá vàng khô đứng lên, đối với Vi chấp sự liền ôm quyền áy náy nói:

- Ta bởi vì bị các loại các dạng hoa cỏ nơi này hấp dẫn, cho nên trong lúc nhất thời quên mất đi tới chỗ chấp sự, còn xin Vi chấp sự thứ lỗi.

Vi chấp sự khoát tay áo:

- Vô phương, chuyện nhỏ nhặt mà thôi. Ta nghe Thiên Sơn đại nhân nói ngươi là một hoa tượng, hôm nay tới là muốn hỏi một chút ngươi có thể luyện dược hay không?

Luyện dược? Mạc Vô Kỵ nao nao, thân phận của hắn bây giờ bất quá là một cái hoa tượng mà thôi, luyện dược là thuộc về công tác của Luyện Dược Sư. Coi như là tại Tiên Vực, cũng có thể so với hoa tượng thân phận cao quý nhiều hơn sao?? Vi chấp sự vì sao phải hỏi hắn một cái hoa tượng có thể luyện dược hay không?

Thấy Mạc Vô Kỵ nghi hoặc, vi chấp sự giải thích:

- Nếu mà không bik thì thôi, ta là bởi vì lúc ngươi tới trên người có mùi linh thảo, lúc này mới thuận miệng hỏi một câu. Nhìn ngươi dường như đối với những thứ hoa này cũng rất có bộ dạng tâm đắc, như vậy đi,

ngươi ngày mai đến chỗ ở của ta, ta giúp ngươi phân chia một khối hoa, ngươi đến chuyên môn chiếu cố.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, trước đây hắn từ trên thuyền của Ôn Liên Tịch đi ra, vừa mới tinh luyện qua 8 lô Chân hư đan dược liệu. Không nghĩ tới vi chấp sự một cái quản lý hoa viên quản gia còn có thể chú ý tới loại chi tiết này, đồng thời nhớ kỹ, vi chấp sự không phải là một cái quản sự tầm thường đơn giản như vậy a.

- Ta ngược lại biết luyện chế một phần dược liệu, chính là độ tinh khiết tinh luyện tinh hoa cũng không phải phi thường cao.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói, hắn chắc chắn sẽ không ở chỗ này làm vườn, có thời gian như vậy, hắn còn không bằng tìm địa phương tìm kiếm tài nguyên tu luyện, sau đó bế quan tu luyện. Bởi vì không biết vi chấp sự là có ý gì, Mạc Vô Kỵ mới bảo thủ một phần.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói mình (biết) luyện dược, vi chấp sự mừng rỡ, vội vàng hỏi:

- Vậy ngươi đề luyện ra dược liệu có thể đạt được mấy phần trăm tinh hoa?

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Mới có thể đạt được tám phần mười trở lên sao?.

Nếu mà đơn thuần tinh luyện linh thảo, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng mình có thể đạt được 90% cửu trở lên, nếu là dùng Thanh Câm Chi Tâm, rất có thể đạt được 100%. Tiên linh thảo Mạc Vô Kỵ không có nói luyện qua, hắn phỏng chừng tám phần mười nhất định là không có vấn đề.

- Được rồi, ta an bài ngươi một cái công việc mới, vì Bách Hoa Sơn Trang tinh luyện dược liệu. Cái này so với hoa tượng sẽ có tiền đồ nhiều hơn, mặc dù hơi mệt một phần, lương tháng cũng cao hơn mười mấy lần.

Vi chấp sự kích động nói.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc hỏi:

- Chúng ta Bách Hoa Sơn Trang không phải là trồng hoa sao? Tại sao muốn luyện dược?

Vi chấp sự cười hắc hắc:

- Luyện dược mới là chủ yếu thu nhập của chúng ta Bách Hoa Sơn Trang, trồng hoa chỉ là trang chủ rất thích. Coi như là như vậy, bên trong những thứ này hoa còn có rất nhiều tiên linh thảo.

- Vậy xin hỏi tinh luyện là một ít gì dược liệu a?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi, nếu mà tinh luyện chỉ là một ít linh thảo, hắn thật đúng là không muốn đi làm. Nếu mà tinh luyện chính là tiên linh thảo, hắn có thể giúp một tay làm tiếp một đoạn thời gian.

Hắn hiện tại mới vừa tới đến Tiên Vực, dùng luyện đan đi kiếm lấy tài nguyên tu luyện, đó là hay nhất không hơn. Về phần hắc thạch, trước khi chưa có biết rõ ràng, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không động. Coi như là biết rõ, hắn cũng sẽ chờ chính bản thân có nhất định thực lực sau đó mới có thể đi động.

- Từ nhất phẩm tiên linh thảo đến tam phẩm tiên linh thảo đều có, lương tháng chủ yếu phải căn cứ ngươi tinh luyện độ tinh khiết cùng số lượng tinh luyện mà tính toán. Ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi có thể làm tốt, cho ngươi tu luyện vậy là đủ rồi, tình cờ còn có tiên đan phát cho. Ngươi nhanh chóng đi theo ta, ta dẫn ngươi đi gặp Hạ quản sự.

Vi chấp sự nói xong, đối với Mạc Vô Kỵ ngoắc tay.

Mạc Vô Kỵ đi theo vi chấp sự ra hoa viên, thuận miệng hỏi:

- Vi chấp sự, ngươi cho ta quyển sách kia rất tốt a. Bất quá mặt trên vì sao toàn bộ là hoa?

Mạc Vô Kỵ mới vừa tới đến Tiên Vực, đối với Tiên Vực các loại tiên linh thảo dốt đặc cán mai, hiện tại hắn nhiệm vụ chủ yếu nhất là học tập các loại tiên linh thảo.

Vi chấp sự thuận miệng nói:

- Đây là trang chủ sửa sang lại, trang chủ tinh thông các loại dược liệu, đối với hoa loại càng là tinh thông, lúc này mới chỉnh lý ra quyển bách hoa tập này. Chỉ cần ngươi có thể vì Bách Hoa Sơn Trang làm ra cống hiến, trang chủ sẽ tưởng thuởng cho ngươi, đến lúc đó ngươi có thể đưa ra thỉnh cầu.

Đang khi nói chuyện, vi chấp sự đã mang theo Mạc Vô Kỵ đi tới vòng ngoài cửa đá một tảng kiến trúc lớn.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét ra đi, lúc này liền bắt lấy nơi này bên ngoài cửa đá các loại ẩn nấp cùng phòng ngự cấm trận.

- Tiến vào, tận lực đừng nhìn đông tới nhìn tây.

Vi chấp sự đối với Mạc Vô Kỵ vẫy vẫy tay, đi đầu bước vào cửa đá.

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào cửa đá, cũng cảm giác được trận pháp phía sau đóng lại. Trong lòng hắn vừa nhảy, lập tức liền an định lại. Hiện tại hắn chính là một cái vô danh tiểu tốt, Bách Hoa Sơn Trang đối với phó hắn không cần phải làm ra loại này trận thế.

Lại theo vi chấp sự chuyển qua hai nhánh đường đá phiến giao nhau sau đó, vi chấp sự dừng ở trước một cái cửa tràn đầy cấm chế. Sau đó vi chấp sự xuất ra một quả ngọc bài tại cấm chế ấn một cái, cấm chế lúc này bị mở ra.

Từng đợt dược liệu hương vị đi ra, Mạc Vô Kỵ theo vi chấp sự đi vào.

Tại trước mặt Mạc Vô Kỵ là một cái đại sảnh chừng gần nghìn thước vuông, trong đại sảnh chồng chất đầy các loại dược liệu, những dược liệu

này. Có bảy người đang tinh luyện dược liệu dược dịch, bảy người này trước mặt mỗi người đều có một cái địa hỏa, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy bọn họ lại đem tinh luyện dược dịch đưa vào trong bình ngọc bên cạnh.

Địa hỏa Mạc Vô Kỵ tại Vô Ngân Kiếm Phái đã dùng qua, cũng không cảm thấy ngạc nhiên, nơi này địa hỏa ngoại trừ so với Vô Ngân Kiếm Phái địa hỏa càng mạnh một phần ra, cũng không có bao nhiêu khác nhau.

- Vi Ổ, đây là ngươi nói cái kia hoa tượng mới tới, hắn (biết) luyện dược?

Người hỏi là một trung niên nam tử.

Mạc Vô Kỵ thần niệm thoáng đảo qua liền biết trung niên nam tử này hắn là Thiên Tiên tu vi, quanh thân khí thế mạnh hơn Khấu Viễn liệt. Người này tuy rằng khí thế rất mạnh, linh vận không ngưng. Theo Mạc Vô Kỵ thực lực rất là bình thường, dùng hắn tu vi bây giờ, hắn là dễ dàng có thể giải quyết.

- Dạ, hạ chấp sự. Ta vừa rồi hỏi thăm Mạc Vô Kỵ, hắn nói hắn (biết) luyện dược.

Vi chấp sự kính cẩn nói.

Nói xong, hắn lại nhanh chóng nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, đây là ta Bách Hoa Sơn Trang luyện dược phòng Hạ quản sự, phụ trách công việc Bách Hoa Sơn Trang luyện dược.

Mạc Vô Kỵ đối với trước trung niên nam tử này liền ôm quyền nói:

- Mạc Vô Kỵ ra mắt hạ quản sự.

Hạ quản sự hơi khẽ cau mày, trước mắt Mạc Vô Kỵ này chẳng những tu vi rất thấp, hơn nữa không hiểu quy củ. Đối với hắn dĩ nhiên tiện tay ôm quyền là được, chẳng lẽ không biết cúi người chào sao?

Vi chấp sự dường như đã nhìn ra hạ quản sự không quá hài lòng, nhanh chóng một nhịp vỗ đít Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi nhanh chóng tìm cái địa hỏa ngồi xuống, sau đó bắt đầu luyện dược.

- Đa tạ vi chấp sự.

Mạc Vô Kỵ cảm giác được, cái này hạ quản sự không thích mình, dường như muốn đuổi hắn rời đi, nhanh chóng trước tìm một cái địa hỏa, trực tiếp mở ra địa hỏa.

Hắn vừa tiến đến đã nhìn thấy, nơi này toàn bộ là tiên linh thảo. Vi chấp sự nói không sai, đều là cấp một cấp hai cùng cấp ba tiên linh thảo. Hắn coi như là phải đi, cũng nhất định phải làm một đoạn thời gian. Thảo nào trước Ôn Liên Tịch muốn đem hắn đưa đến nơi đây học tập luyện đan, nơi này chính là chỗ học tập tinh luyện dược liệu điều kiện tốt nhất.

Hôm nay đối mặt nhiều tiên linh thảo tinh luyện như vậy, hắn há có thể buông tha.

- Nhớ kỹ, tinh luyện xuất hiện sai sót tạo thành tổn thất, sẽ từ khấu trừ vào lương tháng.

Hạ quản sự thấy Mạc Vô Kỵ đã bắt đầu tinh luyện tiên linh thảo, không có tiếp tục nói thêm cái gì, chỉ là cảnh cáo Mạc Vô Kỵ một câu.

Mạc Vô Kỵ bắt lại chính là cấp một tiên linh thảo tiên nguyên thảo, loại này tiên linh thảo hắn đã nhìn thấy trong ngọc giản lúc trước Ôn Liên Tịch cho, hắn còn chưa kịp tinh luyện, ngọc giản đã bị Thiên Sơn lấy đi. Bây giờ nhìn thấy, hắn tự nhiên phải thử một lần.

Mấy phút sau, Mạc Vô Kỵ liền đem này một gốc cây dược liệu luyện ra, dược dịch rơi vào trong bình ngọc bên cạnh.

- Á đù!!

Hạ quản sự thấy Mạc Vô Kỵ đề luyện ra dược dịch, kinh dị một tiếng. Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn tuổi cũng không lớn, tinh luyện dược liệu cư nhiên nhanh chóng như vậy, thủ pháp dường như cũng rất thuần thục, hắn dường như đã nhìn lầm.

Mạc Vô Kỵ nghe được tiếng kinh dị của hạ quản sự, cũng là sững sờ, hạ quản sự lợi hại như vậy, có thể nhìn ra chính bản thân tinh luyện dược dịch tới 90%?

- Tin tin!

Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, chợt nghe đến một người dược sư bên cạnh tinh luyện dược liệu cái bình ngọc bỗng phát ra tiếng kêu, theo hồng quang lóe lên, bình ngọc cũng bị trực tiếp ném đi xuống.

Mạc Vô Kỵ hiểu được, xem bộ dáng là dược dịch ok sẽ tiến vào bình ngọc, không đạt tiêu chuẩn liền sẽ trực tiếp báo động, sau đó bị dứt bỏ.

Thoạt nhìn cũng là có chút như dây chuyền sản xuất chuyên nghiệp, hắn hiện tại chính là một công nhân của dây chuyền sản xuất.

- Hạ quản sự, vi chấp sự, trang chủ cho mời.

Một cái thanh âm thanh thúy tại cửa vào vang lên.

Vi chấp sự cùng hạ quản sự vội vàng lên tiếng, đi ra đại sảnh, theo cái thanh âm này đi xa.

- Vị đạo hữu này, ta gọi Vọng Hà Chân. Còn chưa thỉnh giáo xưng hô như thế nào?

Hạ quản sự vừa đi, người kia Luyện Dược Sư bên người Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi.

Vọng Hà Chân thoạt nhìn tuổi so với kia hạ quản sự còn muốn lớn hơn, tóc có chút hoa râm. Mạc Vô Kỵ thoáng kiểm tra xem một chút tu vi của hắn, chắc cũng là Địa tiên cảnh giới. Chỉ là ánh mắt của hắn hơi lộ

ra đục ngầu, còn có chút sưng phù, hiển nhiên đây không phải là một cái tu sĩ nên có.

Mạc Vô Kỵ đưa mắt rơi vào hắn tinh luyện dược liệu, đều là chính bản thân không nhận biết, xem ra những dược liệu này không phải là cấp hai chính là ba cấp tiên linh thảo.

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ, sau này còn xin Vọng huynh chỉ giáo nhiều hơn.

Mạc Vô Kỵ ngừng tiếp tục luyện dược, đối với Vọng Hà Chân liền ôm quyền nói.

Vọng Hà Chân liền vội vàng khoát tay nói:

- Không, không, Mạc huynh luyện dược thủ pháp mạnh hơn ta nhiều hơn, ta phỏng chừng vừa rồi Mạc huynh một gốc cây tiên nguyên thảo độ tinh khiết hắn là đạt tới 90%, mặc dù là nhất phẩm tiên linh thảo, muốn tinh luyện đến 90% tinh hoa độ, cũng là cực kỳ trở ngại.

Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm kính phục, hắn vừa rồi này một gốc cây tiên nguyên thảo đích xác tinh luyện tới rồi 90% tinh hoa. Hắn tin tưởng nếu tinh luyện cái mấy trăm gốc cây, liền có thể lại đem tinh hoa độ đề thăng tới 99%, chỉ cần tới rồi 9%, hắn liền chuẩn bị tinh luyện nhị cấp tiên linh thảo. Đợi được ba cấp tiên linh thảo cũng có thể tinh luyện đến 99% thời điểm, hắn liền lập tức rời đi Bách Hoa Sơn Trang, cái chỗ này không có gì tốt lưu lại.

Đây cũng là nguyên nhân hắn vì sao tiến vào nơi này sau đó, một câu nói nhảm cũng không có, trực tiếp bắt đầu công tác.

- Zọng huynh, ta kỳ thực mới vừa mới xuất đạo, chỉ có thể quen biết một phần tiên linh thảo cấp một. Ta xem vọng huynh tinh luyện tiên linh thảo đẳng cấp cao hơn ta, ta thậm chí cũng không nhận ra tên những thứ này tiên linh thảo.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói, hắn chuẩn bị thỉnh giáo một chút Vọng Hà Chân này.

- Ngươi không biết Ngân Hoàn Văn Hoa?

Vọng Hà Chân nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ, chính là mấy cái luyện dược dược sư còn lại cũng đều nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ.

Còn có Luyện Dược Sư không biết nhị cấp tiên linh thảo thức Ngân Hoàn Văn Hoa?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 450: Mỹ Lệ Trang Chủ

Mạc Vô Kỵ mặt hiện lên lúng túng nói:

- Ta bởi vì vẫn là hoa tượng, trước tinh luyện phần lớn đều là linh thảo cùng cấp một tiên linh thảo, cấp 2 tiên linh thảo cũng đã biết một ít, bất quá phi thường thưa thớt.

Thì ra là thế.

Hết thảy Luyện Dược Sư đều đồng ý Mạc Vô Kỵ giải thích, hoa tượng địa vị thấp. Chớ nhìn bọn họ đều là Luyện Dược Sư, ở chỗ này cũng rất khổ cực, trên thực tế so với hoa tượng địa vị còn cao hơn. Hoa tượng tại Bách Hoa Sơn Trang một tháng lương tháng phỏng chừng đều mua không nổi một gốc cây nhị cấp tiên linh thảo tốt một chút, chứ đừng nói chi là dùng hàng loạt nhị cấp tiên linh thảo mà đi tinh lọc tinh khiết.

- Mạc đạo hữu, trước khi ngươi tới nơi này hạ quản sự không có cho ngươi bách thảo tập?

Vọng Hà Chân nghi ngờ hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ lập tức cũng nhớ tới vi chấp sự cho bách hoa tập, thì ra ở chỗ này chế thuốc còn có một bản bách thảo tập. Hạ quản sự nói cũng không có nói, xem bộ dáng là bởi vì hắn đối với mình rất bất mãn.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ ở chỗ này chỉ là muốn học tập cấp thấp tiên linh thảo tinh luyện sau đó liền đi, nhưng bách thảo tập loại vật này hắn tự nhiên muốn. Xem bách hoa tập, hắn liền biết bách thảo tập không đơn giản.

- Bách thảo tập, giới thiệu cấp một đến cấp ba tiên linh thảo đều có, rất cặn kẽ.

Vọng Hà Chân lại bổ sung một câu.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi:

- Vọng huynh, bách thảo tập này cũng là trang chủ biên soạn sao?

- Đương nhiên, ta tới nơi này chế thuốc, một phần rất lớn là bởi vì bách thảo tập.

Không đợi Vọng Hà Chân trả lời, chỗ một người Luyện Dược Sư tuổi còn hơi trẻ một chút ở xa liền hồi đáp.

Hiển nhiên tại biết thân phận của Mạc Vô Kỵ là hoa tượng sau đó, tất cả mọi người trừ đi lo lắng.

- Vậy trang chủ nhất định là cao cấp Đan Quân.

Mạc Vô Kỵ cũng không phải hoàn toàn không biết gì cả, chí ít hắn hiện tại biết Đan Quân là có ý gì.

- Nghe nói trang chủ không biết luyện đan, cả chế thuốc cũng không.

Vọng Hà Chân lắc đầu hồi đáp.

Mạc Vô Kỵ giật mình, trang chủ chế thuốc cũng không bik, lại có thể viết ra bách hoa tập cùng bách thảo tập, vậy duy nhất nguyên nhân chính là trang chủ có một quyển đỉnh cấp tiên linh thảo đan thư.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ một lòng nhất thời lửa nóng, hắn hiện tại thiếu hụt là cái gì, không phải là kiến thức sao? Muốn trở thành một cái Đan Quân, hắn ít nhất phải đối với các loại tiên linh thảo quen thuộc mới được. Nếu mà Bách Hoa Sơn Trang trang chủ, thật sự có một quyển đỉnh cấp tiên linh thảo thư tịch, hắn nghĩ hết tất cả biện pháp cũng phải copy được một phần.

Trước lúc này, cũng không biết trang chủ Bách Hoa Sơn Trang là thực lực gì. Nếu mà thực lực chỉ có Thiên Tiên, hắn cũng là có thể dùng hắc thạch trao đổi. Nếu là thực lực cao hơn Thiên Tiên, hắn liền phải dùng thủ đoạn khác.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ vội vàng lại hỏi:

- Vọng huynh, ngươi ở nơi này mỗi ngày chế thuốc, thời gian tu luyện chẳng phải là giảm bớt rất nhiều?

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ muốn còn muốn hỏi chính là hắc thạch cùng thăng cấp Thiên Tiên có quan hệ gì, chỉ là hắn không có tiện trực tiếp hỏi về hắc thạch mà thôi. Ôn Liên Tịch biết hắn đến từ Bán Tiên Vực, người nơi này nhưng cũng không biết, hơn nữa hắn vẫn không thể bại lộ.

Vọng Hà Chân cười khổ một tiếng nói:

- Ta ngay cả một quả Độ Ách Đan cũng không có, chứ đừng nói chi là thăng cấp Thiên Tiên. Huống chi coi như là ta lên cấp có thể làm sao? Ta có thể ngưng tụ Tiên Cách sao? Những Tiên Cách Thạch đó coi như là một quả, ta cũng mua không nổi. Không có khả năng ngưng tụ Tiên Cách, cả đời đều vây ở Thiên Tiên, cả đời cũng không cách nào leo lên Vấn Tiên Thê, không vào được Tiên Giới chân chính...

Mạc Vô Kỵ nghe đến mấy cái này nói, dường như có vô số bí ẩn bị giải khai, vừa tựa hồ có vô số thứ không giải thích được mở ra.

Hiện tại hắn khẳng định hắc thạch chính là Tiên Cách Thạch trong miệng Vọng Hà Chân nói, thảo nào đắt như vậy, thì ra là ngưng tụ đồ đạc để Tiên Cách.

Thế nhưng là Vọng Hà Chân nói không ngưng tụ Tiên Cách liền không thể vào chân chính Tiên Giới là có ý gì? Lẽ nào nơi này không phải là Tiên Giới?

Mạc Vô Kỵ một bụng vấn đề muốn còn muốn hỏi, lúc này cửa đại sảnh chế thuốc cấm chế lần nữa di chuyển một cái.

Hạ quản sự cùng vi chấp sự tiên tiến vào đại sảnh, hai người đứng ở bên cạnh cấm chế, theo một người nữ tử trẻ tuổi đi đến.

Thấy cô gái này đi tới, tất cả mọi người bao gồm Vọng Hà Chân ở bên trong đứng lên, đồng thời khom người thi lễ:

- Ra mắt trang chủ.

Mạc Vô Kỵ tại lúc cô gái này tiến vào liền mở rộng ra Trữ Thần Lạc thần niệm, hắn vừa tới Bách Hoa Sơn Trang, vẫn nên cẩn thận một phần, không phải là mỗi người đều như Ôn Liên Tịch vậy, coi như là không hợp tác rồi, cũng không hại mình.

Thần niệm mở rộng đi ra ngoài Mạc Vô Kỵ cũng đứng lên theo, không nghĩ tới trang chủ Bách Hoa Sơn Trang là một người nữ tử tuổi còn trẻ như vậy. Theo phía sau gọi một tiếng trang chủ sau đó, trong lòng đã là thầm tự than thở người nữ nhân này quá xinh đẹp.

Dưới Nga Mi đặc biệt tú lệ này là một đôi mắt xinh đẹp, liền như một giếng thu thủy, trong bình tĩnh lại mang một tia u buồn khó có thể cảm thấy. Da thịt trắng nõn, như ngọc. Cổ hơi lộ ra một chút da, mang theo từng đạo hào quang nhàn nhạt.

Nàng chỉ là mặc một bộ quần áo ám sắc đơn giản, quần áo mặc ở trên người bất kỳ một cô gái nào, cũng sẽ không tăng cái gì. Hết lần này tới lần khác mặc ở trên người của nàng, để cho một thân quần áo này nhiều hơn một phần tiên vận. Có thể nói hầu hết, quần áo đều là thứ làm rạng rỡ thêm vẻ đẹp của thiếu nữ. Tại trên người nàng, nàng là người làm quần áo thêm rạng rỡ.

Nữ tử xinh đẹp như vậy hắn chỉ gặp qua ba người, Sầm Thư Âm, Thiên Trì Sơn Trang Trang Tích Nguyệt, người thứ ba chính là trang chủ trước mắt này.

Hơn nữa trang chủ trước mắt này còn có thêm một tia thành thục phong vận, nhìn búi tóc của nàng, dường như đã từng kết hôn.

Mạc Vô Kỵ dễ dàng liền dò xét tra được tu vi người nữ nhân này, tối đa cũng bất quá là Thiên Tiên mà thôi.

Vừa rồi lời của Vọng Hà Chân hắn còn có rất nhiều nghi vấn, bất quá bây giờ không phải là thời điểm hỏi. Hơn nữa hắn hiện tại càng muốn biết, làm sao mới có thể đem cuốn tiên linh thảo giới thiệu từ trong tay trang chủ này mượn ra tiệm phô tô một quyển.

- Ngươi là người mới tới?

Cô gái xinh đẹp liếc mắt một cái liền nhìn thấy Mạc Vô Kỵ xa lạ.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Đúng vậy, trang chủ.

Vi chấp sự vội vàng ở một bên nói:

- Bẩm trang chủ, Mạc Vô Kỵ này là Thiên Sơn đại nhân mang tới, nói là một cái hoa tượng. Về sau ta hỏi qua hắn, hắn còn có thể chế thuốc, lúc này mới đưa hắn mang tới nơi này. Đều là người bên trong trang, sử dụng tới cũng thuận tiện.

Nữ tử gật đầu, cô biết ý tứ vi chấp sự. Trên thực tế dùng một cái hoa tượng chế thuốc, so với mời một cái Luyện Dược Sư trở về, phải tiết kiệm hơn rất nhiều lương. Trọng yếu hơn là, nàng cũng biết vi chấp sự tìm không được Luyện Dược Sư.

- Lại đem thuốc ngươi luyện cho ta xem.

Nữ tử bỗng nhiên nói, giọng nói bình tĩnh vô sóng.

Mạc Vô Kỵ cầm lấy bình ngọc bên người đưa cho vi chấp sự, đây là một gốc cây tiên nguyên thảo hắn trước luyện chế. Vi chấp sự lại đem

này bình ngọc đưa đến trước mặt trang chủ.

Trang chủ gật đầu, mở ra bình ngọc che ngửi một cái, lập tức sắc mặt hơi đổi một chút.

Mạc Vô Kỵ cũng là giật mình, ngược lại không phải là vì trang chủ sắc mặt biến hóa, mà là bởi vì hắn phát hiện hạ quản sự cư nhiên to gan lớn mật.

Hắn Trữ Thần Lạc bố trí tại chung quanh đây, hạ quản sự thần niệm duỗi một cái bày ra đi, đã bị thần niệm của hắn bắt lấy. Tuy hạ quản sự tu vi cao hơn hắn, thần niệm tinh khiết cùng thâm hậu xa xa không bằng thần niệm của hắn. Hắn có thể đơn giản bắt được hạ quản sự đang làm cái gì, mà hạ quản sự lại không thể tra xét được hắn đang làm cái gì.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ cảm thấy hạ quản sự to gan lớn mật, là bởi vì hạ quản sự thần niệm lại dám tra xét trang chủ, mà trang chủ xinh đẹp dường như cái gì cũng không biết.

Tại trang chủ sắc mặt hơi đổi một chút, hắn thấy hạ quản sự có chút cau mày.

- Ngươi luyện chế dược dịch không sai, phỏng chừng có 90% tinh hoa độ tinh khiết.

Trang chủ lại đem bình ngọc đưa cho vi chấp sự, đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu.

Nói xong câu đó sau đó, nàng dường như đang suy nghĩ cái gì, qua một hồi lâu sau đó, nàng mới tiếp tục nói:

- Mạc Vô Kỵ, tam phẩm tiên linh thảo ngươi tối cao có thể đưa độ tinh khiết cao nhất bao nhiêu? Có thể làm được như này không?

Nếu mà chưa biết trên người mỹ lệ trang chủ khả năng có cuốn sách cao cấp nhất tiên linh thảo giới thiệu, Mạc Vô Kỵ khẳng định nói không có khả năng. Hiện tại hắn không chút do dự nói:

- Bẩm trang chủ, ngươi vừa rồi nhìn là ta luyện chế dược dịch cũng không thành công, nếu để cho ta quen thuộc hỏa diễm và hoàn cảnh sau đó, ta hẳn là có thể đề luyện ra dược dịch so với này độ tinh hoa cao hơn một chút.

- Lớn mật, ngươi chỉ là một cái hoa tượng, tình cờ tinh luyện ra cấp một tiên linh thảo, còn dám vọng ngôn tinh luyện ba cấp tiên linh thảo.

Hạ quản sự tức giận mắng.

Quát lớn xong sau đó, hạ quản sự vội vàng rồi hướng trang chủ nói:

- Trang chủ, Mạc Vô Kỵ này không biết tốt xấu, một cái hoa tượng lại dám vọng ngôn tinh luyện ba cấp tiên linh thảo.

Mạc Vô Kỵ có chút ngây người, hạ quản sự này trâu bò như vậy? Trang chủ còn chưa lên tiếng, hắn lại dám hô to gọi nhỏ? Nếu như mình là trang chủ, sớm một cái tát đem hắn đập thành tro bụi. Chỉ là tinh luyện một cái ba cấp tiên linh thảo, không có khả năng thì không thể, có cần phải kích động như vậy sao?

Càng làm cho Mạc Vô Kỵ kinh ngạc hơn, trang chủ xinh đẹp này chỉ là khẽ mỉm cười một cái:

- Ân, là ta nghĩ quá nhiều rồi. Hạ quản sự nói cũng đúng nha, các ngươi tiếp tục chế thuốc sao?. Vi chấp sự, theo ta đi một chuyến tới hoa viên xem.

Nói xong câu đó, trang chủ mỹ lệ xoay người lần nữa, rời đi đại sảnh chế thuốc.

Mạc Vô Kỵ có chút chẳng biết tại sao, trang chủ này cũng quá hết chỗ nói rồi sao?? Hắn nhìn một chút các Luyện Dược Sư còn lại, bao gồm Vọng Hà Chân ở bên trong mấy người sau khi trang chủ rời đi, tất cả ngồi xuống đến bắt đầu chế thuốc. Thật giống như Mạc Vô Kỵ là không khí bình thường giống nhau.

- Ngươi một cái hoa tượng cũng dám vọng ngôn tinh luyện ba cấp tiên linh thảo, lá gan không nhỏ. Nếu là có loại chuyện này nữa, ta sẽ thông ngươi nát ass.

Hạ quản sự nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng.

Nếu không phải Mạc Vô Kỵ ở chỗ này còn có việc, hắn thậm chí sẽ lấy ra Thiên Cơ Côn cho nó ăn một côn ngay và luôn, đem cái thằng chó má hạ quản sự này nện thành mảnh vụn.

Đừng xem Mạc Vô Kỵ hắn như trang chủ mỹ lệ kia dễ nhẫn nhịn, hạ quản sự này mắt mù rồi.

- Còn có các ngươi nữa, nếu mà ai dám lắm mồm, ta sẽ rút hết đầu khớp xương các ngươi.

Hạ quản sự mắng một câu sau đó xoay người rời đi, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy trong mắt hắn có một tia sát khí.

Nhìn thấy một tia sát khí này, Mạc Vô Kỵ không chút do dự thông qua Trữ Thần Lạc tại trên người hạ quản sự làm một đạo thần niệm ấn ký. Hạ quản sự lại muốn giết hắn, hắn nếu mà còn buông tha tên này, hắn liền vọng tự tu luyện tới ngày hôm nay.

- Vọng huynh, ta dường như cảm giác được hạ quản sự đối với trang chủ không phải là rất tôn kính a.

Chờ sau khi hạ quản sự rời đi, Mạc Vô Kỵ lập tức hỏi.

Vọng Hà Chân cúi đầu, không trả lời Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ biết đối phương hắn là kiêng kỵ hạ quản sự, đơn giản không có hỏi lại chuyện này, mà là tiếp tục hỏi lúc trước vấn đề:

- Vọng huynh, Tiên Cách Thạch có đúng là hắc thạch từ Bán Tiên Vực tới hay không?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 451: Tiên Cách Thạch Tăng Giá

- Ai, Mạc đạo hữu, nếu mà ngươi nguyện ý nghe ta một câu nói, liền đi nhanh lên đi.

Vọng Hà Chân không trả lời Mạc Vô Kỵ nói, mà là trực tiếp truyền âm một câu cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ biết Vọng Hà Chân không dám trả lời, hắn cũng không có hỏi lại. Không nói Vọng Hà Chân, trong này còn lại vài tên Luyện Dược Sư tất cả đều là cúi đầu buồn bực chế thuốc, thoạt nhìn đều là mấy tên gia hỏa lá gan rất nhỏ. Đối với những người này Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, lui tại cái chỗ này cả ngày luyện một phần đơn điệu tiên linh thảo, tự nhiên không có gan lớn.

Cô trang chủ mỹ lệ kia thoạt nhìn dường như cũng không có gì chủ kiến, chỉ bởi vì hạ quản sự nói 1 câu đã bỏ qua hắn, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng tìm nàng có chút trở ngại.

Nếu trên dưới đều cũng có chút trở ngại, hắn còn không bằng trước học tập một cái thủ đoạn tinh luyện cấp một đến ba cấp tiên linh thảo. Dù sao cũng ngày hôm nay cũng là phải đi, hắn căn bản cũng không sợ hạ quản sự. Chờ hạ quản sự tới tìm hắn phiền toái, hắn liền trực tiếp phủi mông một cái rời đi. Dùng sát cơ của hạ quản sự đối với của hắn, cộng thêm hắn tự chủ trương đòi tinh luyện cao cấp tiên linh thảo, tự nhiên sẽ không bỏ qua hắn.

Mạc Vô Kỵ cũng tin tưởng, hạ quản sự này chỉ cần không phải ngu ngốc, cũng sẽ không tại Bách Hoa Sơn Trang giết hắn. Chỉ cần hạ quản

sự cùng hắn ra khỏi Bách Hoa Sơn Trang, đó chính là thời điểm ra đi mãi mãi của hạ quản sự.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ trực tiếp đi tới khu vực bên cạnh một đống lớn đánh dấu nhị phẩm cùng tam phẩm tiên linh thảo lấy một phần lại đây.

Thấy Mạc Vô Kỵ cũng dám động nhị cấp cùng ba cấp tiên linh thảo, người còn lại đều nhìn xem ngây người. Bất quá vẫn như cũ không có người nói chuyện, cũng không có ai tố cáo.

Có thể thấy được những Luyện Dược Sư này tuy rằng nhát gan, cũng không muốn làm tay sai của hạ quản sự.

Mạc Vô Kỵ từ khi bắt đầu tinh luyện nhất phẩm tiên linh thảo, chỉ nửa canh giờ trôi qua, hắn liền bắt đầu tinh luyện nhị cấp tiên linh thảo. Lại là nửa canh giờ trôi qua, Mạc Vô Kỵ mở ra là tinh luyện ba cấp tiên linh thảo.

Các Luyện Dược Sư bao gồm cả Vọng Hà Chân ở bên trong, thấy Mạc Vô Kỵ dường như rất có thể rất nhẹ nhàng đề luyện ra nhị cấp cùng ba cấp tiên linh thảo ok, đều là trợn mắt hốc mồm.

Từ Mạc Vô Kỵ tinh luyện thủ đoạn cùng phương diện tốc độ mà nói, bọn họ một cái cũng không bằng.

Đang ở thời điểm Vọng Hà Chân muốn lần nữa thỉnh giáo Mạc Vô Kỵ, trong tay Mạc Vô Kỵ một gốc cây nhất phẩm tiên linh thảo tinh luyện hóa thành tro bụi.

Lập tức mọi người cũng đều càng là kinh dị phát hiện, Mạc Vô Kỵ sau đó tinh luyện tiên linh thảo không có một gốc cây nào thành công. Nói cách khác sau một thời gian ngắn Mạc Vô Kỵ thành công rồi, bắt đầu không ngừng thất bại.

Thế nhưng Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không chút kiêng kỵ tinh luyện lấy tiên linh thảo.

Chỉ có Mạc Vô Kỵ trong lòng mình rõ ràng, hắn mỗi lần thất bại đều là tại dược liệu tinh luyện tinh hoa tiếp cận trăm phần trăm thời điểm. Nếu mà hắn không muốn dược liệu tinh hoa đạt được trăm phần trăm, hắn tuyệt đối sẽ không thất bại một lần nào.

- Bành!

Lại là một lần dược liệu bị tinh luyện thất bại, mùi khét truyền ra.

Theo từng tiếng dược liệu tinh luyện thất bại tiếng truyền ra, trong đại sảnh mọi người mỗi lần nghe đến đây thanh âm đều là kinh hồn táng đảm.

Ở chỗ này tinh luyện dược liệu, đích thật là cho phép 1 tỷ lệ thất bại nhất định. Vậy cũng tuyệt đối không có khả năng như Mạc Vô Kỵ vậy, liên tiếp thất bại hơn một trăm lần.

Xa hơn một chút chỗ một người trẻ tuổi Luyện Dược Sư cũng đang lo lắng có muốn hay không nhắc nhở Mạc Vô Kỵ một câu, cũng may Mạc Vô Kỵ đúng lúc đình chỉ chế thuốc.

Mạc Vô Kỵ không có ý định thử nữa, hơn một trăm gốc cây cấp thấp tiên linh thảo đối với Bách Hoa Sơn Trang căn bản cũng không tính cái gì.

- Xem ra ta chế thuốc trình độ còn kém một phần.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, lúng túng hướng các dược sư còn lại nói một câu.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi theo ta đi ra một cái.

Vi chấp sự thanh âm đúng lúc tại cửa vào vang lên.

Mạc Vô Kỵ vốn là dự định rời đi, vi chấp sự gọi hắn, hắn tự nhiên là không chút do dự đi ra đại sảnh chế thuốc.

Thấy Mạc Vô Kỵ đi ra ngoài, bên trong phòng còn lại vài tên Luyện Dược Sư mới thở phào nhẹ nhõm.

- Ta phỏng chừng hạ quản sự sẽ không bỏ qua cho hắn, thực sự là con nghé mới sinh a.

Một người Luyện Dược Sư thấy Mạc Vô Kỵ đi ra đại sảnh, thở dài nói.

...

- Vi chấp sự, ngươi tìm ta? Có đúng hay không ta bị đuổi việc rồi?

Mạc Vô Kỵ cười đối với hạ quản sự ôm quyền, hắn đang chuẩn bị đi khỏi đây. Hạ chấp sự nếu muốn giết hắn, chắc chắn sẽ không để cho hắn bồi thường tiên tinh, tối đa chỉ theo hắn đi ra ngoài.

Hỏi xong những lời này, Mạc Vô Kỵ đã cảm thấy không đúng, hắn hạ thần niệm ấn ký tại trên người hạ quản sự, hắn không ở Bách Hoa Sơn Trang bên trong. Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền bắt lấy tới rồi thần niệm ấn ký của hắn, hạ quản sự rời đi Bách Hoa Sơn Trang. Xem ra tên này gặp may mắn, bảo vệ một mạng.

Vi chấp sự há miệng vỗ vỗ vai Mạc Vô Kỵ:

- Không phải là ta tìm ngươi, là trang chủ tìm ngươi. Đợi lát nữa trang chủ hỏi ngươi, ngươi phải thành thật trả lời, ánh mắt phải nhìn xuống đầu ngón chân không nên tùy tiện ngẩng đầu lên, hiểu chưa?

Trang chủ tìm hắn? nữ nhân xinh đẹp kia sao? Trước nàng không phải nói nàng đã suy nghĩ nhiều sao, nghĩ như thế nào lại muốn tìm hắn? Mạc Vô Kỵ bỗng nghĩ tới hạ quản sự vừa mới đi ra, trong lòng hắn khẽ động, lẽ nào sau khi này hạ quản sự đi, trang chủ mới tìm hắn?

Vô luận như thế nào, đây đều là cơ hội của hắn.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ vui vẻ nói:

- Vi chấp sự, đa tạ ngươi, ngươi yên tâm, ta chắc chắn sẽ không để cho trang chủ tức giận. Nga, được rồi, hạ quản sự tại sao không có thấy a?

- Hạ quản sự đi ra ngoài giúp trang chủ mua băng vệ sinh, …á cái nhầm! là đi làm việc giúp trang chủ, ngươi chỉ cần dựa theo hạ quản sự phân phó đi làm, hạ quản sự sẽ không trách cứ ngươi.

Vi chấp sự nói xong, chỉ chỉ cửa chính cách đó không xa:

- Ngươi từ này cánh cửa đi vào, trang chủ ở bên trong chờ ngươi.

Mạc Vô Kỵ lại cảm tạ vi chấp sự một câu, lúc này mới đi hướng cửa chính.

Hắn mới vừa mới vừa đi tới cửa, chợt nghe đến bên trong cửa truyền đến thanh âm thanh lệ của trang chủ:

- Là Mạc dược sư sao? Mời vào đi.

Mạc Vô Kỵ vừa đi vào đi, đã nhìn thấy trang chủ xinh đẹp đang ngồi ở trong phòng khách nhìn hắn, đứng bên cạnh trang chủ là một người thiếu nữ mặc váy lam.

Thấy Mạc Vô Kỵ tiến đến, trang chủ xinh đẹp vội vàng đứng lên:

- Mạc dược sư tới rồi, mời ngồi. Đinh đinh, nhanh chóng châm trà cho Mạc dược sư.

Mạc Vô Kỵ có chút nghi hoặc, chính mình nói ra bất quá là một cái hoa tượng của Bách Hoa Sơn Trang mà thôi, trang chủ xinh đẹp tựa hồ đối với hắn có chút quá khách khí. Coi như là nhìn tại chính bản thân tinh luyện dược liệu ok, nhưng hắn cũng bất quá là tinh luyện một phần

cấp một tiên linh thảo, hơn nữa độ tinh khiết miễn cưỡng đạt được 90% mà thôi. Giải thích duy nhất, này chính là nữ nhân này thật tin lời của hắn, đó chính là hắn có thể tinh luyện ra tiên linh thảo cấp ba, thậm chí độ tinh khiết còn có thể cao hơn một chút.

Đinh đinh rất nhanh thì giúp Mạc Vô Kỵ bưng tới một chén linh trà, Mạc Vô Kỵ không có uống, chỉ là cảm thụ một cái khí tức trà này, liền biết đây là một loại tiên linh trà dùng tiên linh thảo luyện ra.

- Mạc dược sư, mời dùng trà.

Xinh đẹp trang chủ ôn nhu nói một câu.

- Đa tạ.

Mạc Vô Kỵ cũng là rất muốn nếm thử mùi vị trà này, cảm tạ một câu sau đó, nâng chung trà lên uống một hơi cạn sạch.

Trang chủ xinh đẹp ngơ ngác nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng còn chưa từng thấy qua có người uống trà như vậy. Loại tiên linh thảo này đối với Tiên Giới mà nói không coi vào đâu, đối với tiên nhân bình thường vậy mà nói coi như là thượng đẳng thưởng thức, cư nhiên bị uống như nước lã vậy, đây quả thực...

Tinh thuần nồng nặc tiên linh khí tức trực tiếp tràn ngập toàn thân mạch lạc của Mạc Vô Kỵ, giờ khắc này, hắn không cần tu luyện, đều có thể cảm thụ được tu vi của mình đang ào ạt dâng lên.

Thứ tốt a, lại có loại trà ngon này. Nếu không phải cái chỗ này quá không thích hợp cho tu luyện, Mạc Vô Kỵ thậm chí muốn lập tức ngồi xuống bắt đầu tu luyện. Cũng may không tu luyện, Mạc Vô Kỵ nghịch chuyển công pháp cũng sẽ không đình chỉ tăng lên thực lực của Mạc Vô Kỵ.

Không tới nửa nén hương thời gian, thực lực của hắn liền thăng cấp tới Địa Tiên mười hai tầng trung kỳ.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới thở dài một hơi, trang chủ đợi đã lâu ôm quyền nói:

- Bởi vì ta xuất thân là ở khu ổ chuột, con nhà nghèo, boy bánh bèo, nên chưa thấy qua mấy thứ này, thật vất vả uống được một chén trà ngon, phê quá, để cho trang chủ đợi lâu, sorry nha!

Về phần phá hư bầu không khí càng là trực tiếp bị hắn vứt sang một bên, loại trà này tự nhiên là phải uống một hớp cạc sạch mới có hiệu quả lớn hơn. Uống nhấp nhấp, ít nhất phải lãng phí hết hơn phân nửa tiên linh lực.

Trang chủ nghe được Mạc Vô Kỵ nói khẽ mỉm cười, vẫn như cũ nhu hòa nói:

- Mạc dược sư quá khách khí, ta gọi là Hàn Thanh Như, Mạc dược sư trực tiếp gọi tên ta liền có thể.

- Không biết Hàn trang chủ tới tìm ta có chuyện gì không?

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không thực sự gọi tính danh của đối phương, Hàn Thanh Như nói lời này, là muốn mượn hơi quan hệ mà thôi.

Trong lòng hắn nghĩ đến sau này tu luyện có nên hay không cần một phần đan dược phụ trợ một cái, bởi vì hắn tu luyện chính là mình sáng tạo công pháp, lại có đông đảo mạch lạc đồng thời nghịch chuyển Chu Thiên, lúc tu luyện không cần đan dược, chỉ cần có tư nguyên linh khí, tiến bộ cũng rất nhanh. Hiện tại hắn uống một chén linh trà, liền biết nếu mà dùng hạ phẩm tiên tinh cùng đan dược đồng thời phụ trợ, tốc độ tu luyện của hắn sẽ nhanh hơn một phần.

- Mạc dược sư thực sự có thể đem ba cấp tiên linh thảo tinh luyện đến 90% trở lên tinh hoa hay không?

Hàn Thanh Như hỏi.

Mạc Vô Kỵ cho rằng đối phương còn có thể vòng tới vòng lui quấn một vòng lớn, sau đó mới trở lại vấn đề này. Hiện tại Hàn Thanh Như gọn gàng dứt khoát hỏi, Mạc Vô Kỵ trái lại hảo cảm với nàng càng nhiều. Nếu mọi người đều biết là nguyên nhân gì ngồi chung một chỗ, vậy thì dứt khoát sảng khoái một phần.

- Có thể.

Mạc Vô Kỵ khẳng định nói.

- Vậy có thể hay không lại cao hơn một chút? Hoặc là nói ngươi tinh luyện ba cấp tiên linh thảo tối cao độ tinh khiết tinh hoa có thể tới trình độ nào?

Mạc Vô Kỵ trầm ngâm không nói gì, hắn không biết Hàn Thanh Như có thể cho hắn điều kiện gì, nếu mà điều kiện gì cũng không có, vậy hắn cũng chỉ có thể đến 90%.

Hàn Thanh Như hiển nhiên hiểu Mạc Vô Kỵ ý tứ:

- Mạc đạo hữu, ngươi hắn là tại Địa tiên viên mãn, tiến vào Thiên Tiên cũng còn một bước xa sao?? Nếu là ngươi có thể bảo đảm ngươi tinh luyện ba cấp tiên linh thảo tinh hoa độ có thể cao hơn 90%, không, chỉ cần có thể đạt được 90%, ta sẽ không bạc đãi ngươi. Vô luận ngươi muốn tiên linh thảo, hay là tiên tinh, ta đều có thể giúp ngươi lấy được một phần.

- Không biết lấy được một phần Tiên Cách Thạch hem?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi.

Hàn Thanh Như nghe được Mạc Vô Kỵ nói, hơi nhíu mày, một hồi lâu mới lên tiếng:

- Mạc đạo hữu, ta biết ngươi gần thăng cấp Thiên Tiên, muốn Tiên Cách Thạch ngưng tụ Tiên Cách. Chỉ là hiện tại Tiên Cách Thạch rất khó lấy được, nghe nói Bán Tiên Vực sụp đổ, giá cả Tiên Cách Thạch càng là

tăng lên gấp bội. Nếu mà ngươi nhất định muón Tiên Cách Thạch mà nói, ta cũng là có thể giúp ngươi lấy được vài tấm.

Nghe nói như thế, Mạc Vô Kỵ đã khẳng định hắc thạch chính là Tiên Cách Thạch.

- Trang chủ, hạ quản sự đã trở về.

Ngoài cửa truyền đến thanh âm của Vi chấp sự.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 452: Sơn Trang Thay Đổi

Không cần Vi chấp sự ở bên ngoài bẩm báo, Mạc Vô Kỵ đã cảm thụ được thần niệm ấn ký do hắn làm đang nhanh chóng tới gần.

Hàn Thanh Như nghe nói như thế biến sắc, lập tức liền đứng lên, theo bản năng nói:

- Ta không phải là để cho hắn đi Vĩnh Anh Tiên Mã sao?

Lập tức nàng liền hiểu được, bây giờ không phải là thời điểm cân nhắc chuyện này, nàng cấp thiết đối với đinh đinh bên người nói:

- Đinh đinh, ngươi trước mang Mạc đạo hữu đi trên lầu trốn một cái, nhanh lên đi.

- A...

Đinh đinh kinh ngạc a một tiếng, không đợi nàng hỏi, Hàn Thanh Như liền đẩy một cái đinh đinh:

- Còn không mau đi.

- Mạc đạo hữu, làm phiền ngươi trốn một cái, đợi lát nữa sẽ cùng ngươi nói sau, thực sự là xin lỗi a.

Hàn Thanh Như áy náy nói với Mạc Vô Kỵ, trong mắt lộ vẻ lo lắng.

- Không có việc gì.

Mạc Vô Kỵ cười cười, chủ động theo đinh đinh lên lầu.

Hắn cảm giác chuyện này không phải là đơn giản như ngoài mặt, nếu quả như thật chỉ là hạ quản sự muốn nắm trong tay Bách Hoa Sơn Trang, hắn tin tưởng Hàn Thanh Như sẽ không khẩn trương như vậy. Hạ quản sự cũng bất quá là chỉ là một tên Thiên Tiên mà thôi, về phần có ngưng tụ Tiên Cách hay không, hắn là không nhìn ra.

Bởi vì cảm thấy chuyện này không đơn giản, Mạc Vô Kỵ mới không có nói nhiều, chủ động theo đinh đinh lên lầu.

Mạc Vô Kỵ vừa mới lên lầu, hạ quản sự liền đi đến, thậm chí ngay cả lên tiếng cũng không có a một cái. Khi hắn nhìn xem thấy chỉ có Hàn Thanh Như một người ở bên trong này, lại nhanh chóng khom người khiêm tốn nói:

- Thụ phong ra mắt trang chủ.

Hàn Thanh Như thản nhiên nói:

- Hạ quản sự, ngươi đã từ Vĩnh Anh Tiên Mã đã trở về?

Hạ quản sự liền vội vàng nói:

- Ta vừa mới đi ra ngoài liền nhớ lại một việc còn không có làm, nhanh chóng trở về một chuyến, thuận tiện hỏi thăm trang chủ, Vĩnh Anh Tiên Mã ta dự định ngày mai sẽ đi qua.

Hàn Thanh Như gật đầu:

- Đã như vậy, ngươi lui xuống trước đi sao?.

- Ô kế con dế.

Hạ quản sự lui lúc đi, ánh mắt của hắn rơi vào chén tiên linh trà Mạc Vô Kỵ vừa rồi đã uống, trong mắt hiện lên một tia ngoan lệ.

Thấy hạ quản sự rút đi, Hàn Thanh Như vội vã lên lầu.

...

Hạ quản sự bước nhanh về tới phòng của mình, không lâu sau, một gã sai vặt áo xám liền đi đến hỏi:

- Quản sự, tại sao không có đem tên kia bắt gian tại trận?

- Ngươi có nhìn thấy hắn đi ra hay không?

Hạ quản sự mặt âm trầm hỏi một câu.

Áo xám gã sai vặt liền vội vàng nói:

- Không có, ta khẳng định này Mạc Vô Kỵ không có đi ra. Hắn đi vào, ta liền gửi đi một đạo tin tức cho ngươi, sau đó vẫn ở lại bên ngoài nhìn chằm chằm đâu nè. Bất quá ngươi lúc trở lại, Vi Ổ lão gia hỏa này sớm đã báo tin.

Hạ quản sự gật đầu:

- Ta biết, Hòa Đồn, ngươi đi ngay bây giờ theo dõi phía ngoài phòng của trang chủ, một khi Mạc Vô Kỵ đi ra, ngươi lập tức liền nói cho ta biết. Vốn muốn cho hắn sống lâu thêm mấy ngày, tên này đã muốn chết, cũng dám vào phòng ngủ của trang chủ.

- Có nên nói cho đại nhân biết hay không?

Áo xám gã sai vặt nghe nói như thế, nhanh chóng tại bên cạnh hỏi nhiều một câu.

Hạ quản sự hừ một tiếng:

- Ngươi không muốn sống à, ta còn muốn sống, ngu ngốc. Mạc Vô Kỵ không có đi ra, thần niệm ta cũng không có quét thấy, hiển nhiên là bị trang chủ giấu đến phòng ngủ của nàng rồi. Chúng ta đợi lát nữa chỉ cần lại đem tiểu tử kia giết, sau đó nói cho đại nhân, tiểu tử này muốn hấp diêm trang chủ nên bị chúng ta giết, chẳng những không có chuyện gì mà còn có công lao.

Áo xám gã sai vặt đánh cái giật mình, trong nháy mắt liền hiểu được. Chuyện này đích thật là không có khả năng nói cho đại nhân a, đại nhân phái bọn họ tới nơi này là theo dõi trang chủ, nếu có nam nhân tiến vào căn phòng của trang chủ, bị đại nhân biết, vậy Mạc Vô Kỵ hắn phải chết không thể nghi ngờ là đáng đời, bọn họ cũng không được tốt.

Nhưng vào lúc này, một đạo hồng mang rơi vào trong tay hạ quản sự, đây là một đạo truyền thư phi kiếm.

Hạ quản sự nắm lên truyền thư phi kiếm, sắc mặt lúc này liền thay đổi, thậm chí đùi đều có chút phát run nói:

- Á đù! Đại nhân đã biết có nam nhân tiến vào căn phòng của trang chủ...

- A...

Chẳng những là hạ quản sự, chính là Hòa Đồn, cũng sắc mặt tái nhợt hẳn lên.

- Tên khốn kiếp này, sớm biết thế ta vừa thấy hắn liền đem hắn giết chết con mẹ nó cho rồi.

Nói xong hạ quản sự liền liền xông ra ngoài, hắn biết coi như là hiện tại giết Mạc Vô Kỵ cũng không nhất định có tác dụng, thế nhưng là hắn hiện tại không giết Mạc Vô Kỵ, vậy hắn chết chắc rồi.

...

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào gian phòng, liền biết đây là khuê phòng của Hàn Thanh Như, mùi thơm ngát khí tức nhàn nhạt truyền đến, để cho Mạc Vô Kỵ có chút hoảng hốt. Giờ khắc này, hắn dường như liền nghĩ tới một sự tình trước đây.

Lắc đầu, lại đem tạp niệm này vứt ở một bên. Trữ Thần Lạc thần niệm thẩm thấu đi ra ngoài, hắn rất muốn biết hạ quản sự tại Bách Hoa Sơn Trang rốt cuộc vai trò gì.

Một đạo nhàn nhạt phi kiếm từ vùng ven thần niệm của Mạc Vô Kỵ biến mất, đây là một đạo truyền thư phi kiếm? Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, kẻ gửi đi truyền thư phi kiếm là cái cô kia đinh đinh bên người trang chủ.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ khẳng định đinh đinh gửi đi truyền thư phi kiếm không có đi qua Hàn Thanh Như, không chỉ như thế, nàng còn núp ở chỗ ngõ ngách mà phát ra.

Đang ở lúc Mạc Vô Kỵ còn đang nghi ngờ đinh đinh đem truyền thư phi kiếm gửi cho người nào, cửa phòng cấm chế liền lần nữa bị mở ra, Hàn Thanh Như đi đến:

- Xin lỗi, Mạc dược sư, lần này làm liên lụy tới ngươi.

- Không có gì, là hạ quản sự sao? Ta cùng lắm thì phủi mông một cái rời đi mà thôi, liên lụy không tới ta đâu.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Hàn Thanh Như than thở:

- Hắn chỉ là một con chó mà thôi, ta nói là người ở sau lưng hắn. Ta vẫn cho là Hòa Đồn là người của Bách Hoa Sơn Trang, bây giờ mới biết Hòa Đồn cũng là kẻ giám thị ta. Ta nói liên lụy ngươi, là bởi vì ngươi một khi đi ra gian nhà này, hạ quản sự sẽ đối với ngươi động thủ, hắn hắn là biết ngươi ở chỗ này của ta, thế nhưng là ta lại không giúp được ngươi.

Nếu mà có một lần nữa, nàng chắc chắn sẽ không đem Mạc Vô Kỵ kêu tới nơi này của nàng.

Mạc Vô Kỵ có chút cảnh giác, nếu chỉ có hạ quản sự hắn căn bản cũng không sợ hãi, giả như hạ quản sự phía sau có người, Bách Hoa Sơn Trang này cũng không phải là chỗ ở lâu, nơi này thị phi có chút nhiều.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ mới vừa vừa nghĩ đến chính bản thân nên đi ngay hay không, một đạo kiếm quang liền bổ ra cấm chế gian phòng của Hàn Thanh Như.

Hàn Thanh Như thấy hạ quản sự mang theo kiếm đứng ở cửa, lớn tiếng quát lên:

- Hạ Thụ Phong, ngươi thật to gan, cũng dám hủy cấm chế phòng ta.

Nghe được Hàn Thanh Như quát chói tai, hạ quản sự khom người thi lễ một cái nói:

- Trang chủ, ta là tới bắt Mạc Vô Kỵ, người này tại chế thuốc phòng trắng trợn phá hư tiên linh thảo, còn dám xông vào phòng ngủ của trang chủ, ta sẽ không dễ dãi cho qua.

Hàn Thanh Như tức giận phát run, có tay chỉ Hạ Thụ Phong:

- Ta là trang chủ Bách Hoa Sơn Trang, ta muốn cho người nào vào phòng của ta, chẳng lẽ còn phải xin ngươi một cái nho nhỏ quản sự đến đồng ý sao?

- Hạ Thụ Phong, ngươi lập tức lăn xuống.

Đinh đinh thấy Hạ Thụ Phong một kiếm hủy diệt gian phòng cấm chế, nhanh chóng tiến lên lại đem Hàn Thanh Như ngăn ở phía sau, đồng thời lớn tiếng quát Hạ Thụ Phong.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nhìn thoáng qua đinh đinh, người nữ nhân này không đơn giản a, vừa rồi không biết len lén gửi đi một đạo truyền thư phi kiếm cho ai, hiện tại lại đem Hàn Thanh Như chắn một bên.

Ngoài mặt nhìn nàng là bảo vệ Hàn Thanh Như không bị hạ quản sự thương tổn, trên thực tế người nữ nhân này là muốn đem không gian nhường lại cho Hạ Thụ Phong đối phó hắn à nha.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ sớm đã đã nhìn ra, hạ quản sự chính như Hàn Thanh Như nói như vậy, là một con chó. Nếu là chó, vậy thì tuyệt đối không dám động thủ đối với Hàn Thanh Như. Đinh đinh làm việc này không hề nghi ngờ là muốn hạ quản sự giết hắn.

- Ngày hôm nay ta khiến cho ngươi biết, kết quả mạo phạm Bách Hoa Sơn Trang...

Hạ quản sự nói chuyện đồng thời, trường kiếm trong tay đã cuồn cuộn nổi lên một đạo kiếm quang bổ về phía Mạc Vô Kỵ.

- Dừng tay...

Thanh âm lo lắng của Hàn Thanh Như chỉ có thể ở sau kiếm quang, chút nào không có khả năng ngăn cản hạ quản sự.

Mạc Vô Kỵ này mới nhìn ra, trang chủ dường như không có tu vi, căn bản cũng không thể phát huy được.

Chỉ là một hạ quản sự linh vận tán loạn, dù cho tới Thiên Tiên, Mạc Vô Kỵ cũng không sợ chút nào. Hắn cả Thiên Cơ Côn cũng không có tế xuất, liền vọt vào giữa kiếm quang, giơ tay lên chính là hai đạo Lôi Kiếm đánh ra.

- Ầm!

- Răng rắc!

Lôi quang cùng kiếm quang đánh vào cùng một chỗ, nổ tung trong căn phòng Hàn Thanh Như.

- Bành!

Chỉ một cái giao phong, hạ quản sự đã bị cuồng bạo Lôi Kiếm của Mạc Vô Kỵ đánh bay ra ngoài. Mạc Vô Kỵ một bước tiến lên, một đạo Lôi Kiếm lần nữa đánh ra.

Hạ quản sự đờ đẫn mà nhìn Mạc Vô Kỵ, một Địa Tiên chỉ có túi trữ vật, làm sao có thể lợi hại như vậy? Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ nguyên lực còn không có chuyển hoán thành tiên nguyên, tuyệt đối là Địa Tiên không thể nghi ngờ.

- PHỐC!

Mạc Vô Kỵ Lôi Kiếm trực tiếp đem hạ quản sự chém thành hai nửa.

Tất cả mọi người ngốc trệ hẳn ra, một thằng làm vườn vừa tới, lại đem một Thiên Tiên cảnh quản sự chém làm hai. Hơn nữa chỉ mới hai nhát, đây quả thực là chiến đấu không cùng đẳng cấp. Trên thực tế, ở đây xác thực là chiến đấu không cùng một đẳng cấp, hết lần này tới lần khác người thắng là kẻ được cho là ở đẳng cấp thấp. Mạc Vô Kỵ cũng rất không nói gì, hắn khẳng định hạ quản sự thực lực như vậy, coi như là tại Bán Tiên Vực kẻ có thể giết hắn cũng là một đống lớn.

Một hồi lâu Hàn Thanh Như mới tỉnh ngộ lại, nhanh chóng nói:

- Mạc dược sư, ngươi nhanh chạy đi?.

Nàng biết, Mạc Vô Kỵ tiếp tục ở tại chỗ này chỉ là chờ chết mà thôi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, Hàn Thanh Như này cũng là quá thiện lương, đáng tiếc nàng sợ rằng không biết người hầu bên cạnh mình như đều đang theo dõi nàng.

- Trang chủ, ta nhanh đi báo tin cho Vi chấp sự, tận lực kéo dài một đoạn thời gian...

Đinh đinh nói xong, thậm chí không đợi Hàn Thanh Như trả lời, liền vội vội vàng vàng đi ra ngoài.

- Mạc dược sư, ngươi nhanh lên một chút rời đi nơi này, ta...

Mạc Vô Kỵ lần này cắt đứt Hàn Thanh Như nói:

- Hàn trang chủ, tuy rằng ta không biết ngươi bị người nào theo dõi, thế nhưng ta kiến nghị ngươi giống như ta, hiện tại liền rời đi Bách Hoa Sơn Trang.

Hắn cảm giác trang chủ ở tại chỗ này sẽ không có kết cục tốt.

Hàn Thanh Như lắc đầu, lấy ra một quả bùa chú đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Nếu như có thể đi, ta sớm đã đi. Trên người ta có thần niệm ấn ký, một khi rời đi nơi này, rất nhanh thì sẽ bị người ta tìm được. Nơi này còn có một tấm lẩn trốn phù, ngươi cầm đi sao?.

- Hàn trang chủ nếu mà tin tưởng ta, ta có thể giúp ngươi cởi ra quần áo… á nhầm, là cởi thoát ấn ký, cơ mà cần phải khỏi Bách Hoa Sơn Trang sau đó mới có thể cởi.

Mạc Vô Kỵ không có nhận lấy lẩn trốn phù, lời của hắn cũng không phải chém gió. Năm đó Đoạn Môn tại trên người hắn hạ ẩn nấp ấn ký đáng sợ như vậy, hắn đều có thể bỏ đi, hiện tại tu vi của hắn cùng trận đạo trình độ so với lúc trước cường hãn đâu chỉ gấp trăm lần? Chỉ là một ấn ký, hắn tin tưởng còn không làm khó được hắn.

- Ngươi thực sự có thể giúp ta thoát khỏi ấn ký?

Hàn Thanh Như ngạc nhiên mừng rỡ hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta khẳng định có thể làm được.

- Vậy chờ Đinh đinh trở về, chúng ta lập tức liền đi.

Giọng nói của Hàn Thanh Như đều kích động có chút run rẩy, có thể thấy được nàng khát vọng rời đi cái chỗ này cỡ nào.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói:

- Nếu mà chờ Đinh đinh trở về, chúng ta cũng không cần đi nữa rồi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 453: Thiên Tiên Lĩnh Vực

Hàn Thanh Như không phải là kẻ ngu ngốc, nàng hiểu rõ ý tứ của Mạc Vô Kỵ, vẻ mặt càng là khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ, Đinh Đinh từ nhỏ cùng nàng đến to lớn, làm sao có thể phản bội nàng?

- Đã như vậy, ta đi trước.

Hàn Thanh Như bản tính thoạt nhìn cũng không tệ lắm, Mạc Vô Kỵ cảm thấy cần phải giúp một tay. Hiện tại hắn nhắc nhở, đối phương còn do dự, vậy hắn sẽ không có nghĩa vụ tiếp tục ở tại chỗ này.

Mạc Vô Kỵ nói xong xoay người rời đi, vô luận hạ quản sự thực lực kém cỏi làm sao, có thể để cho một cái Thiên Tiên làm chó săn, đều không phải là kẻ hắn có thể đối phó.

Hàn Thanh Như cấp thiết kéo lại quần áo của Mạc Vô Kỵ:

- Xin hãy dẫn ta đi, ta tin tưởng ngươi.

Mạc Vô Kỵ nao nao, hắn có chút không rõ vì sao Hàn Thanh Như đột nhiên tin tưởng hắn. Bất quá hắn cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ là gật gật đầu nói:

- Vậy hãy đi theo ta.

Trong hoa viên này khắp nơi đều là trận pháp cấm chế, cũng may Mạc Vô Kỵ đối với trận đạo rất là tinh thông, hơn nữa ở chỗ này nghiên cứu sắp tới 10 ngày, rất nhanh thì chui vào từ một con đường bên trong biển hoa.

- Không phải là bên này, đại môn ở bên kia.

Thấy Mạc Vô Kỵ chui vào biển hoa, Hàn Thanh Như vội vàng nói.

Mạc Vô Kỵ không có nửa phần dừng lại, một bên hồi đáp:

- Nếu mà đi đại môn, chúng ta mới thực sự ra không được.

Tại sau khi bắt đầu hoài nghi Đinh Đinh, hắn đang ở trên người Đinh Đinh để lại một đạo ấn ký. Lúc này này đạo ấn ký đó đang đứng ở bên cạnh đại môn, có thể thấy được Đinh Đinh đang ngăn ở nơi đó. Vô luận thực lực của Đinh Đinh làm sao, Mạc Vô Kỵ cũng không tin Đinh Đinh sẽ là một mình ngăn ở chỗ đó.

Huống chi lúc này hắn đã hiểu rõ, Đinh Đinh đi phát truyền thư phi kiếm, là trực tiếp tới cái kia cường giả phía sau hạ quản sự. Hiện tại hắn mang theo Hàn Thanh Như từ đại môn đi, chỉ cần bị Đinh Đinh trì hoãn một hồi thời gian, người nào có thể xác định cường giả kia sẽ không đúng lúc chạy tới?

- A...

Hàn Thanh Như vừa mới a một tiếng, liền cảm giác phần eo mình bỗng căng cứng, thì ra Mạc Vô Kỵ đã giơ tay lên ôm chầm lấy hông nàng, thân hình tại biển hoa bên trong lóe lên rồi biến mất.

Tại trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ ôm lấy eo nàng, Hàn Thanh Như cũng cảm giác được cả người cứng đờ, nàng theo bản năng liền muốn đẩy Mạc Vô Kỵ ra, cho hắn ăn liên hoàn tát. Cũng may nàng rất nhanh thì hiểu được, đây là vì Mạc Vô Kỵ cảm thấy nàng quá chậm.

Quả nhiên, sau một khắc Mạc Vô Kỵ liền nói:

- Chúng ta nhất định phải nhanh nhất rời đi nơi này, bằng không sẽ không đi được nữa.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, ôm eo Hàn Thanh Như, hắn thật đúng là sẽ không suy nghĩ gì, lúc này đã là lúc nào, đâu còn có thể lo lắng cái khác? Tại sau khi thực sự ôm lấy thắt lưng nàng, Mạc Vô Kỵ mới phát hiện eo của Hàn Thanh Như quả thực tựa như không xương vậy, quá mềm mại.

- Ngươi thế nào lại quen thuộc đối với cấm chế bên trong này như vậy?

Hàn Thanh Như quên mất chuyện Mạc Vô Kỵ ôm nàng, ngạc nhiên hỏi.

- Ta đối với trận đạo có hiểu sơ một phần, lúc tiến vào đơn giản nghiên cứu một cái.

Mạc Vô Kỵ lại đem ý niệm vừa rồi trong đầu ném ở một bên, đang khi nói chuyện đã cấp tốc lướt qua từng mảnh biển hoa, tại trong thời gian cực ngắn liền đi tới vùng ven biển hoa.

Nơi này thoạt nhìn hình như là tường vây Bách Hoa Sơn Trang, trên thực tế Mạc Vô Kỵ biết nơi này có một đạo khốn trận. Vì cái khốn trận này phạm vi bố trí hơi lớn, tạo thành đẳng cấp giảm xuống, loại khốn trận đẳng cấp này đối với Mạc Vô Kỵ còn không có ảnh hưởng quá lớn.

- Nơi này có khốn trận.

Mạc Vô Kỵ vừa mới đem Hàn Thanh Như bỏ xuống, Hàn Thanh Như liền cấp thiết nhắc nhở. Nàng lo lắng Mạc Vô Kỵ muốn cứng rắn, một khi cứng rắn tấn công cái khốn trận cấm chế này, lập tức sẽ chỉ là kích phát toàn bộ hoa viên khốn trận cấm chế. Coi như là đứa ngốc, cũng biết hai người chạy trốn từ nơi này.

- Ta biết.

Khi Mạc Vô Kỵ đang nói chuyện, lấy ra hơn mười tấm trận kỳ ném đi xuống, mấy phút sau, hắn giơ tay lên kéo ra, một đạo lỗ thủng nho nhỏ

xuất hiện ở trước mặt hai người.

Hàn Thanh Như khiếp sợ nhìn chằm chằm cái kia lỗ thủng, còn chưa kịp nói chuyện, liền cảm giác bên hông mình lần nữa bị người ta chộp vào, Mạc Vô Kỵ mang theo nàng chạy ra khỏi hoa viên. Một cái xe bay tinh xảo được Mạc Vô Kỵ tế xuất, nàng bị Mạc Vô Kỵ ném thẳng vào xe bay, xe bay vụt đi như một cái bóng, trực tiếp đem Bách Hoa Sơn Trang bỏ lại phía sau.

- Ngươi còn là một cái trận pháp sư?

Tỉnh hồn lại Hàn Thanh Như vẻ mặt không thể tin được nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, coi như là ngu ngốc, nàng cũng biết Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không phải là một cái hoa tượng. Một cái hoa tượng có thể bản thân có Bán Tiên Khí phi hành pháp bảo?

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Những thứ này đợi lát nữa rồi lại nói, ta hiện tại phải giúp cô bỏ đi cấm chế.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không chờ Hàn Thanh Như đồng ý, liền bắt lấy cổ tay của nàng. Điều này chẳng những quan hệ đến mạng nhỏ của Hàn Thanh Như, cũng quan hệ đến cái mạng nhỏ của hắn, hắn không có thời gian chờ Hàn Thanh Như đồng ý. Nếu mà Hàn Thanh Như không muốn, vậy thì mời đi, hắn mới vừa tới đến Tiên Vực, cũng không muốn chết oan uổng như vậy.

Hàn Thanh Như dường như biết Mạc Vô Kỵ đang làm cái gì, cũng không nói lời nào.

Mạc Vô Kỵ một trảo chụp vào cổ tay Hàn Thanh Như, hóa độc lạc liền cảm nhận được ấn ký trong cơ thể Hàn Thanh Như. Đạo ấn ký này còn mang độc, tuy rằng cùng Ôn Liên Tịch ấn ký có chút khác nhau, lại càng thêm lợi hại một phần. Loại ấn ký mang độc này trực tiếp trói buộc lại tu vi của Hàn Thanh Như.

Mạc Vô Kỵ hóa độc lạc tuôn ra, chỉ mấy phút, liền đem độc trong người Hàn Thanh Như đào thải ra, kể cả một đạo thần niệm ấn ký này cũng cùng nhau mang ra ngoài, đồng thời dùng một cái hộp ngọc cất vào, nhanh chóng đánh lên vài đạo cấm chế.

Nguyên lực vốn có trở về, Hàn Thanh Như trái lại sững sờ nhìn Mạc Vô Kỵ? Ấn ký trên người mình, nàng nghĩ hết tất cả biện pháp cũng không có bỏ đi được. Địa Tiên tu sĩ trước mắt này, cư nhiên dễ dàng như vậy đã trừ đi được?

Hàn Thanh Như dưới sự kích động, còn chưa kịp nói cảm tạ, đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ biến sắc.

- Ầm!

Xe bay của Mạc Vô Kỵ từng trận kịch liệt rung động, Mạc Vô Kỵ mang tay vung lên một cái, đã đem Hàn Thanh Như đưa xuống xe bay, hắn đồng thời thu hồi bản thân xe bay. Vừa rồi hắn một lòng vì Hàn Thanh Như loại bỏ ấn ký, dĩ nhiên không có cảm thấy được người đuổi tới gần.

Gần như là tại cùng thời khắc đó, một chiếc phi thuyền pháp bảo rơi vào trước mặt Mạc Vô Kỵ cùng Hàn Thanh Như, ngăn cản đường đi của hai người.

Hai gã nam tử từ trên phi thuyền lao ra, hai người này diện mạo không sai biệt nhiều, đều là mặt chữ điền mắt nhỏ. Khác nhau là một kẻ có tóc, một là hói đầu.

Nguyên bản Hàn Thanh Như bởi vì tu vi khôi phục còn có chút hài lòng, nhìn thấy hai người này sau đó, sắc mặt của nàng lại trở nên tái nhợt. Theo bản năng lui về phía sau mấy bước, đứng ở bên Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ dương tay một cái, Thiên Cơ Côn rơi ở lòng bàn tay. Hắn cảm giác được, hai người kia tuy rằng đều là Thiên Tiên tu vi, nhưng so

với hạ quản sự kia, hai gã Thiên Tiên tu sĩ này cường đại hơn đâu chỉ gấp mấy lần.

- Chỉ là một Địa Tiên có thể trốn đến nơi đây, coi như là ngươi bản lĩnh.

Nói chuyện là nam tử hói đầu.

- Hai người này là Anh Biên Song Sát, chúng ta đi không xong, ta trước cản bọn họ lại một hồi, ngươi...

Bên trong giọng nói của Hàn Thanh Như mang theo một tia hối hận, nếu mà nàng không để Mạc Vô Kỵ mang đi, Mạc Vô Kỵ một người hắn là có thể rời khỏi.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không chờ Hàn Thanh Như đem lời nói cho xong, Thiên Cơ Côn vung lên liền đánh về phía người nam tử hói đầu. Hắn biết Hàn Thanh Như muốn nói điều gì, để cho một nữ nhân giúp hắn ngăn cản đối thủ, cho hắn cơ hội chạy trốn, hắn còn không có bê đê như vậy.

Mạc Vô Kỵ vừa mới đập ra đi phân nửa, cũng cảm giác được một loại không gian nhất thời chậm lại, thật giống như chung quanh một khu vực không thuộc về hắn vậy, cả thân hình của hắn đều chậm lại.

- Ầm!

Thiên Cơ Côn mang theo cuồng bạo nguyên lực đánh vào một thanh trường đao, nguyên lực nổ tung.

Lực lượng mãnh liệt phản đẩy tới, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được lồng ngực của mình bị thiết chùy đánh trúng vậy, có một cổ nóng bỏng khí tức ở trong đó.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, hắn rõ ràng cảm thụ được bản thân Thiên Cơ Côn lực lượng bị cái loại này không gian nhất thời chậm

lại trói buộc lại phân nửa, nếu không, hắn cũng sẽ không ăn thua thiệt lớn như vậy.

Nguyên bản một côn này, Mạc Vô Kỵ chính là thử sức mà thôi, hiện tại hắn biết, mình không phải là đối thủ của hai người này.

Hàn Thanh Như nhanh chóng đỡ lấy Mạc Vô Kỵ, vội vàng nói:

- Đây là Anh Biên Song Sát Kế Viêm và Kế Triệu, bọn họ đều ngưng tụ bộ phận Tiên Cách, ngươi vừa rồi đụng vào chính là Thiên Tiên lĩnh vực của bọn hắn...

Thiên Tiên lĩnh vực? Bốn chữ này thật giống như một đạo quang mang rất nhỏ tại đầu óc của hắn bên trong hiện lên, đáng tiếc là một đạo quang mang này tốc độ quá nhanh, hắn không có cách nào bắt lấy.

- Hàn trang chủ, ngươi mời đứng ở một bên, nếu là có cái gì ngộ thương, huynh đệ chúng ta sẽ không gánh nổi.

Vừa rồi hói đầu nam tử chỉ là một chiêu liền đem Mạc Vô Kỵ đánh bay thản nhiên nói.

Mạc Vô Kỵ trong lòng lúc này có một phần mơ hồ suy đoán, hắn nhận thức là thực lực của chính mình cũng sẽ không biểu hiện như vừa rồi, so với nam tử hói đầu chênh lệch nhiều như vậy.

- Để cho Kế Viêm ta xem ngươi tới cùng có bao nhiêu cuồng, cả người yêu của Lao đại nhân ngươi cũng dám động tới à...

Hói đầu nam tử học dáng vẻ dứt khoát của Mạc Vô Kỵ đánh về phía hắn, trực tiếp cả người mang đao bổ về phía Mạc Vô Kỵ.

Tại trong mắt của hắn lóe một tia xem thường, hiển nhiên là căn bản cũng không có đem Mạc Vô Kỵ xem ở trong mắt. Nếu không, hắn cũng sẽ không dùng loại thủ đoạn này không chút kiêng kỵ đối phó Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ biết hắn nhất định phải mau chóng giết chết một người trong đó, nếu không, bọn họ ngày hôm nay thật đúng là khó có thể chạy trốn.

Lĩnh vực trói buộc lần nữa xoắn tới, Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa lâm vào trong không gian của đối phương.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 454: Truy Sát

Gần như là tại thời gian ngay lập tức, Mạc Vô Kỵ liền đoán được, phá vỡ đối phương lĩnh vực, thủ đoạn tốt nhất là phải dùng lĩnh vực mạnh hơn. Thế nhưng là hắn hiện tại cả lĩnh vực lông mao cũng không có mò ra, thế nào đi phá vỡ?

- Dừng tay, ta đi cùng các ngươi...

Thấy Mạc Vô Kỵ bị lĩnh vực của Kế Viêm trói buộc lại, Hàn Thanh Như khẩn trương, tế xuất một cây ngọc thước, liền muốn xông lại. Chỉ là nàng vừa mới vọt tới vài bước, đã bị Kế Triệu ngăn cản.

107 nhánh mạch lạc của Mạc Vô Kỵ điên cuồng nghịch chuyển, nguyên lực chung quanh thân hắn càng là như ba đào cuồn cuộn, hắn không phá được đối phương lĩnh vực, coi như là miễn cưỡng có thể di động, cũng là một đường chết.

- Ầm!

Một đạo quang vựng nhàn nhạt lao ra từ trong cơ thể Mạc Vô Kỵ, đạo quang vựng này thật giống như thất sắc thải hồng vậy, trực tiếp lại đem lĩnh vực của Kế Viêm đánh ra từng đạo vết rạn.

- Cực Cảnh Linh Vận?

Kế Viêm khiếp sợ, làm một Thiên Tiên tu sĩ, hắn tự nhiên rõ ràng linh vận thải hồng trong cơ thể Mạc Vô Kỵ lao ra là vật gì, đây là thiên cực cảnh linh vận vòng sáng a.

Cực Cảnh Linh Vận xé ra Kế Viêm lĩnh vực sau đó, quanh thân Mạc Vô Kỵ nhẹ một chút, Phạm Thiên Côn Ảnh bao trùm ra, Hạ Nhất Côn xuất hiện ở cổ Kế Viêm.

- Răng rắc!

Gần như là tại sát na thời gian, một đạo quang mang từ Kế Viêm bờ eo bắn ra, chặn Thiên Cơ Côn của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, Hạ Nhất Côn thật giống như côn ảo vậy, vô thanh vô tức. Một chiêu này hắn tại tu chân tinh cầu không biết ám toán bao nhiêu người, hiện tại dễ dàng bị Kế Viêm ngăn trở, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ càng là hiểu rõ, hắn Phạm Thiên Côn Ảnh tuy rằng mạnh, đẳng cấp lại quá thấp một chút.

- Coi như là ngươi có Cực Cảnh Linh Vận thì như thế nào?

Kế Viêm tức giận quát một tiếng, thân hình trên không trung lắc một cái, trường đao huyễn hóa thành một mảnh Đao Hà đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Lúc này ở trong mắt Mạc Vô Kỵ, chỉ có từng mảnh ánh đao một liên tiếp nhau, những thứ này ánh đao như sông lao nhanh vậy, bao trùm hướng Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ tỉnh táo lại, hắn lần đầu tiên cảm giác trường côn cũng không thích hợp với hắn.

Đao Hà còn chưa hạ xuống, da thịt Mạc Vô Kỵ đã từng trận đau nhói. Thiên Cơ Côn lại đem Phạm Thiên Côn Ảnh phát huy tới cực hạn, một đoàn đoàn côn ảnh liên miên không dứt chồng chung vào một chỗ, lại đem Đao Hà nghiêng xuống ngăn trở. Cũng trong lúc đó, hai tay Mạc Vô Kỵ không ngừng vung ra thủ quyết, từng đạo Lôi Võng đi theo côn ảnh sau đó, ôm Đao Hà lưỡi mang phá tan côn ảnh.

Trong lúc nhất thời nguyên lực nổ tung, lôi quang cùng đao mang lại đem chung quanh hư không kéo cho ào ào rung động.

Lôi hệ tu sĩ? Thấy Lôi Võng của Mạc Vô Kỵ, Kế Viêm lần nữa khiếp sợ mở to hai mắt nhìn.

Mạc Vô Kỵ biết có thể đi hay không là vào giờ khắc này, nếu để cho đối phương thực sự coi trọng hắn, hắn sẽ không có cơ hội nữa. Hắn đánh ra thủ quyết sau đó, cũng vọt vào giữa Lôi Võng theo, tay trái giơ lên họa xuất một hình nửa vòng tròn huyền ảo.

Không gian trói buộc!

Kế Viêm đồng thời cảm giác được quanh người chính bản thân không gian bị ngưng đọng, sắc mặt của hắn đã thay đổi. Đây tuyệt đối không phải là lĩnh vực, mà là không gian thần thông.

Kế Viêm lại cũng không kịp đoái hoài đao của mình sông, điên cuồng thiêu đốt máu huyết, muốn tại ngay lập tức thời gian giãy cái không gian này trói buộc.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt bộc phát tái nhợt, một cường giả có Thiên Tiên lĩnh vực, thời gian không gian trói buộc sẽ ngắn hơn, hắn càng thêm cật lực. Nhưng nếu thi triển không gian trói buộc, hắn há có thể làm cho đối phương rời khỏi. Một khi đối phương phá vỡ hắn trói buộc, đòn sát thủ còn chưa có đi ra, đó chính là một khắc hắn toi mạng.

Một đạo Lôi Kiếm ầm ầm đánh ra, gần như là tại trong nháy mắt Kế Viêm đã tránh thoát không gian trói buộc, Lôi Kiếm xuyên qua trái tim Kế Viêm. Thiên Cơ Côn theo cuồn cuộn nổi lên, trực tiếp rơi vào mi tâm của Kế Viêm. Một đoàn huyết vụ bạo bằng ra.

- Ta phải nuốt ngươi...

Kế Viêm bị giết đồng thời, Kế Triệu lại cũng không kịp đoái hoài tới hạ thủ lưu tình, Thiên Tiên lĩnh vực trực tiếp lại đem bạc nhược lĩnh vực

của Hàn Thanh Như nghiền nát, kéo lớn trong tay xuyên qua bờ eo của Hàn Thanh Như.

Dù cho Hàn Thanh Như nguyên lực bạo phát tới cực hạn, vẫn không thể hoàn toàn né tránh một kéo này.

- PHỐC!

Kéo lớn cắt bờ eo Hàn Thanh Như ra một đạo vết tích sâu đậm, nếu không phải Hàn Thanh Như tránh nhanh, có thể nó đã cắt Hàn Thanh Như thành hai nửa.

Bên hông Hàn Thanh Như bắn ra một đạo huyết vụ, vội vàng lui về phía sau.

Kế Triệu điên cuồng đánh về phía Mạc Vô Kỵ, lĩnh vực cuốn về phía Mạc Vô Kỵ, kéo lớn hóa thành hơn mười đạo hàn mang trực tiếp từ sau lưng Mạc Vô Kỵ xuyên qua.

Tuy Mạc Vô Kỵ biết Kế Triệu đánh tới, hắn thật sự là không có năng lực né tránh. Hắn giết Kế Viêm đã dùng hết nguyên lực, cộng thêm trong lúc nhất thời không cách nào phá mở ra lĩnh vực của Kế Triệu, lại bị hàn mang của hơn mười đạo kéo lớn bắn trúng vừa vặn.

- Mạc dược sư...

Thấy hơn mười đạo kéo mang đi qua thân thể Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ bị huyết vụ bao lấy, Hàn Thanh Như ở xa xa kinh thanh kêu lên, hoàn toàn quên mất thương thế của mình.

- Ta sẽ cho ngươi chết trong chậm rãi...

Nhãn thần Kế Triệu tràn ngập khí tức tàn bạo nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, kéo lớn trong tay lần nữa mang ra một đạo hình cắt rộng hơn mười trượng, kéo hướng về phía hông Mạc Vô Kỵ. Hắn muốn lại Mạc Vô Kỵ trước cắt thành hai nửa, hắn nhìn ra Mạc Vô Kỵ đã tiêu hao hết nguyên lực.

Mạc Vô Kỵ chậm rãi quay đầu lại, dù cho nguyên lực của hắn đã dùng hết, hắn còn có 3 nhánh Trữ Nguyên Lạc, và một đạo Trữ Thần Lạc.

Một đạo thất thải Cực cảnh quang mang mở rộng ra, trực tiếp xé rách lĩnh vực của Kế Triệu, cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ đã đánh ra một quyền.

Đây là thời điểm hắn qua sông Tiên Hào, lĩnh ngộ một chiêu thần thông. Dung hợp thiên hỏa vào một quyền, trước đây hắn chính là dựa vào một quyền này đánh tan ra vô cùng vô tận Quý Thủy Chu cùng Âm Viêm Ngô. Chẳng qua là khi sơ hắn vừa đánh vỡ ra thông đạo, đã bị không gian lưỡi mang đả thương nặng, về sau lại tiến vào Bách Hoa Sơn Trang, vẫn không có thời gian đi thử lại một chiêu thần thông này, hiện tại mạng nhỏ của hắn nguy tại sớm tối, đâu còn có thể có nửa điểm lưu thủ?

- Ầm!

Một đạo hỏa diễm cực nóng không gian bị một quyền này của Mạc Vô Kỵ đánh ra.

Kế Triệu trong nháy mắt cũng cảm giác được xung quanh chính bản thân hoàn toàn trở thành hỏa hệ không gian, một loại khí tức tử vong bao phủ tại tâm thần của hắn.

Dù cho hắn còn muốn đem Mạc Vô Kỵ cắt thành hai nửa, lúc này cũng chỉ có thể thu hồi kéo lớn chắn trước hỏa diễm thông đạo này.

Kinh khủng tiếng oanh minh nổ tung, từng đạo hỏa diễm cùng quyền kình tràn ngập, quần áo quanh thân Kế Triệu biến thành tro bụi. Hắn trái lại thở phào nhẹ nhõm, hắn biết Mạc Vô Kỵ nguyên lực đã hao hết, một quyền này chỉ sợ là thiêu đốt sinh mệnh đánh ra mà thôi.

Lập tức hắn đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ lần nữa đánh ra một quyền, không, hắn thấy Mạc Vô Kỵ liên tiếp đánh ra hai quyền.

Da đầu Kế Triệu từng đợt tê dại, điều này sao có thể...

- Ầm, ầm!

Hai đạo quả đấm dung hợp thiên hỏa đánh vào ngực Kế Triệu, Kế Triệu cảm giác được suy nghĩ của mình nhất thời chậm lại, toàn bộ thân thể hắn bị đánh bay ra ngoài, nổ tan xác trong hư không.

Mạc Vô Kỵ phun ra một đạo máu tươi, ngồi co trên đất. Hắn có 3 nhánh Trữ Nguyên Lạc, dù cho tại tình huống nguyên lực hao hết, hắn cũng có thể đánh ra 3 quyền.

Hết thảy phát sinh trong nháy mắt, khi Hàn Thanh Như phản ứng kịp, hết thảy đều đã kết thúc, nàng vội vàng vọt tới lại đỡ lấy Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lấy ra vài tấm đan dược chữa thương nuốt vào, khàn khàn nói:

- Thu hồi nhẫn, đi mau.

Loại chuyện này Mạc Vô Kỵ làm nhiều rồi, Hàn Thanh Như vẫn là lần đầu tiên làm. Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, nàng mới nhớ tới phải làm gì, nhanh chóng thu hồi hai cái nhẫn, lúc này Mạc Vô Kỵ đã tế xuất xe bay.

- Mạc dược sư, ngươi...

Hàn Thanh Như tận mắt thấy hơn mười đạo hình cắt đánh vào thân thể Mạc Vô Kỵ, nàng khẳng định Mạc Vô Kỵ bị tổn hại căn cơ.

Mạc Vô Kỵ lần nữa phun ra một búng máu, hắn biết mình không sao, đừng nhìn hắn hiện tại bị thương nặng không nhúc nhích được, chỉ cần lại trốn vài ngày, hắn liền sẽ từ từ khang phục lại. Hắn và người khác bất đồng là, hắn có Sinh cơ lạc.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một món thượng phẩm phi hành linh khí, chật vật lấy ra một đống địa phẩm linh thạch phóng vào kho nhiên liệu của phi

hành linh khí, lại đem hộp ngọc phong ấn thần niệm ấn ký trên người Hàn Thanh Như đặt ở bên trong linh khí, lúc này mới kích phát linh khí.

Phi hành linh khí nhanh chóng biến mất ở phía xa.

Làm xong những Mạc Vô Kỵ này mới hư nhược nói:

- Cô khống chế phi hành pháp bảo, đổi một cái phương hướng, mau trốn, nhớ kỹ thời gian phi hành đừng vượt quá hai ngày...

Vừa nói xong câu này, Mạc Vô Kỵ đã không còn khí lực, trực tiếp ngã xuống trong xe bay, ngất xỉu.

Hàn Thanh Như cũng bị thương nặng, nhưng so với Mạc Vô Kỵ, vết thương trên người nàng phải nhẹ hơn nhiều. Lúc này nàng hiểu được ý của Mạc Vô Kỵ, nhanh chóng khống chế xe bay, thay đổi một cái phương hướng, nhanh chóng đi xa.

...

Lúc Mạc Vô Kỵ tỉnh lại xung quanh là một mảnh đen kịt, thần niệm của hắn trong nháy mắt liền quét ra ngoài, rất nhanh thì phát hiện Hàn Thanh Như đang nằm ở bên cạnh. (!!!)

- Ngươi đã tỉnh?

Mạc Vô Kỵ khẽ động, Hàn Thanh Như liền tỉnh lại, ngạc nhiên mừng rỡ hỏi.

- Đây là một cái sơn động?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc hỏi một câu.

Hàn Thanh Như vội vàng đáp:

- Ân, ta dựa theo ngươi nói bay hai ngày, ngươi vẫn còn hôn mê. Nơi này là vùng ven Ngũ Liên Sơn, bên trong Ngũ Liên Sơn ta không dám đi, chỉ có thể ở ngoại vi tìm một cái sơn động trốn vào.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn phía ngoài cấm chế, liền biết Hàn Thanh Như đối với trận đạo cũng không giỏi, bất quá cái chỗ này ngược lại để cho Mạc Vô Kỵ rất hài lòng. Đây là tại bên trong một cái khe nứt thung lũng, không nghĩ tới Hàn Thanh Như còn có thể tìm ra loại địa phương ẩn núp này.

Hắn không có hỏi Hàn Thanh Như làm sao tìm được, chỉ là lấy ra một xấp trận kỳ dày ném ra ngoài.

Chỉ nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ lại đem cấm chế của cái sơn động này một lần nữa bố trí hoàn toàn mới.

Tuy đã sớm biết Mạc Vô Kỵ tinh thông trận đạo, nhìn thấy Mạc Vô Kỵ tốn nửa canh giờ cấm chế so với chính mình vài canh giờ bố trí cũng cao hơn cấp mười lần, Hàn Thanh Như đã cảm thấy khuôn mặt có chút nóng rần lên. Nàng suy đoán ra Mạc Vô Kỵ là một tán tu, nàng có nhiều tài nguyên tu luyện như vậy, cư nhiên không bằng một tán tu a.

- Ta đã hôn mê hai ngày?

Mạc Vô Kỵ bố trí xong cấm chế của sơn động mới hỏi.

Hàn Thanh Như gật đầu:

- Đúng vậy, ta bay hai ngày sau mới đến cái chỗ này, nơi này ta đã từng tới một lần, gọi là Ngũ Liên Sơn. Khe nứt bên trong hạp cốc này chỉ có ta và cha ta biết, cho nên ta liền trực tiếp trốn tới chỗ này.

Hàn Thanh Như trong lòng rất là kỳ quái, nàng đã kiểm tra thương thế của Mạc Vô Kỵ, tuyệt đối không có khả năng hai ngày liền tỉnh lại. Coi như là tỉnh lại, Mạc Vô Kỵ cũng không có khả năng lập tức là có thể bày binh bố trận. Trên thực tế Mạc Vô Kỵ chẳng những hai ngày đã tỉnh, thoạt nhìn dường như cũng không có vấn đề lớn lao gì.

- Cám ơn cô, nếu mà không nhờ cô, ta phỏng chừng đã mất mạng.

Mạc Vô Kỵ nói cảm tạ.

- Hắn là ta cám ơn ngươi, nếu không phải là ngươi đem ta mang đi trốn, ta chung quy sẽ trở thành đồ chơi của người kia.

Hàn Thanh Như lắc đầu.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục cái đề tài này, hắn sở dĩ cảm tạ Hàn Thanh Như, là bởi vì coi như là không có Hàn Thanh Như, hắn cũng không nhất định có thể tránh được huynh đệ họ Kế truy sát. Hắn và Hàn Thanh Như hắn là giúp đỡ lẫn nhau.

- Hàn trang chủ, có thể nói cho ta biết là ai muốn bắt cô làm đồ chơi sao?

Mạc Vô Kỵ lại lấy ra vài viên thuốc vừa nuốt vào, vừa nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 455: Thảo Mộc Thạch

Hàn Thanh Như lắc đầu:

- Mạc dược sư, những việc này nếu ngươi biết trái lại sẽ không tốt.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ta nhất định phải biết, mời Hàn trang chủ nói ra.

Hắn không phải là bởi vì nhiều chuyện mà muốn hỏi mấy vấn đề này, hắn hiện tại giết huynh đệ họ kế, lại cứu đi Hàn Thanh Như, hắn không tin đối phương sẽ bỏ qua cho hắn. Một đại địch như vậy, nếu mà không biết tên đối phương, Mạc Vô Kỵ không ngủ yên được.

Hàn Thanh Như hiểu ra, liền đáp:

- Là quản sự Lao Thái của Hợp Liên Thương Lâu ở Anh Biên Thành, Anh Biên Song Sát là hai người giúp hắn làm việc, hắn tại Anh Biên Thành quyền lực gần như là lấy thúng úp voi...

- Chờ một chút, hàn trang chủ, một cái thương lâu quản sự có thể ở Tiên Vực tiên thành lấy thúng úp voi?

Mạc Vô Kỵ cắt đứt lời Hàn Thanh Như nói.

Hàn Thanh Như nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc dược sư, nếu mà coi trọng ta, hãy gọi ta là Thanh Như sư tỷ sao?. Qua ngày hôm nay, ta thậm chí ngay cả không nghĩ tới Bách Hoa Sơn Trang, cũng sẽ không nhắc lại nữa.

- Bách Hoa Sơn Trang không phải là của cô sao? Vì sao như vậy?

Mạc Vô Kỵ hỏi qua sau đó liền biết mình đã đem vấn đề đi chệch hướng, liền vội vàng nói:

- Thanh Như sư tỷ, cô cũng không nên gọi ta là Mạc dược sư, ta kỳ thực cũng không phải là cái gì dược sư.

- Ân, vậy ta gọi ngươi là Mạc sư đệ.

Hàn Thanh Như cũng không có giải thích sự tình Bách Hoa Sơn Trang, mà là tiếp tục nói:

- Hợp Liên Thương Lâu nhưng thật ra là một cái phân lâu của Tiên Giới Hợp Liên Thương Hội, coi như là Anh Biên Thành thành chủ, cũng không dám không nể mặt Hợp Liên Thương Lâu. Hơn nữa Lao Thái này tu vi thậm chí đạt tới Kim Tiên hậu kỳ, bản thân có Hợp Liên Thương Lâu quy tắc phù.

Vấn đề Mạc Vô Kỵ muốn hỏi càng ngày càng nhiều, ví dụ như Tiên Vực cùng Tiên Giới khác nhau là gì, ví dụ như Kim Tiên là cái đẳng cấp tiên nhân gì. Hắn cũng biết, mấy vấn đề này cần phải từ từ hỏi, không phải là một hơi thở là có thể để cho Hàn Thanh Như trả lời ra.

Hàn Thanh Như không biết Mạc Vô Kỵ cái gì cũng đều không hiểu, tự nói:

- Bởi vì Lao Thái có quy tắc phù, nên mới có thể trú lưu tại Anh Biên Thành, thậm chí có thể tùy ý ở chỗ này đi lại. Hắn không biết từ địa phương nào được biết Bách Hoa Sơn Trang có một quyển 《 Thảo Mộc Thạch 》, lập tức liền động tâm tư.

Hắn vẫn không có động thủ, sự tình Bách Hoa Sơn Trang có 《 Thảo Mộc Thạch 》 bịtiết lộ. Bởi vì Thiếu trang chủ của Bách Hoa Sơn Trang đối với ta luôn luôn nhớ mãi không quên, cư nhiên ác độc cầu hôn ta với

mẹ kế ta, yêu cầu ta gả đến Bách Hoa Sơn Trang, sính lễ chính là 《 Thảo Mộc Thạch 》.

Mẹ kế ta thậm chí không chút suy nghĩ, liền đồng ý yêu cầu của Bách Hoa Sơn Trang. Bách Hoa Sơn Trang tại ngày cưới vợ này, bỗng nhiên có một đám tu sĩ vô danh vọt vào Bách Hoa Sơn Trang, nhóm người này hầu như đem người của Bách Hoa Sơn Trang toàn bộ giết sạch, sau cùng chỉ để lại mấy cái người làm. tu sĩ đầu lĩnh kia thấy dung mạo của ta sau đó, liền muốn mang ta đi. Lúc đó ta nói, nếu mà không thể để cho ta thủ trang ba năm, coi như là chiếm được thân xác ta, ta cũng sẽ lập tức tự sát.

Nghe đến đó, Mạc Vô Kỵ đã hiểu đại khái. Đó chính là Anh Biên Thành Hợp Liên Thương Hội quản sự Lao Thái muốn《 Thảo Mộc Thạch 》của Bách Hoa Sơn Trang, kết quả Bách Hoa Sơn Trang sớm lại 《 Thảo Mộc Thạch 》 làm sính lễ đưa cho mẹ kế Hàn Thanh Như, yêu cầu cưới vợ Hàn Thanh Như.

Có lẽ là Bách Hoa Sơn Trang còn chưa kịp đem sự tình 《 Thảo Mộc Thạch 》 làm sính lễ tuyên truyền đi, Lao Thái liền mang người tới Bách Hoa Sơn Trang, lại đem Bách Hoa Sơn Trang tàn sát sạch. Kết quả Lao Thái nhìn thấy Hàn Thanh Như tuyệt mỹ, liền nổi lên tâm tư. Lúc này, Hàn Thanh Như yêu cầu canh giữ ở Bách Hoa Sơn Trang ba năm, Lao Thái đoán chừng là quá thích Hàn Thanh Như, dĩ nhiên đáp ứng yêu cầu của Hàn Thanh Như, chỉ là phái một phần hạ nhân coi chừng tại bên người nàng.

- Năm nay là năm thứ ba, coi như là ngươi không đến, ta cũng sẽ không đi Anh Biên Thành gả cho Lao Thái.

Mạc Vô Kỵ biết ý của Hàn Thanh Như tứ, nàng hẳn là mang tâm lý muốn chết. Bất quá Mạc Vô Kỵ cảm thấy Hàn Thanh Như muốn chết sợ rằng không có dễ dàng như vậy, Đinh Đinh bên người nàng đều là người của Lao Thái, há có thể để cho Hàn Thanh Như tùy tiện tự sát?

Quả nhiên Hàn Thanh Như nói đến đây thở dài:

- Đinh Đinh vẫn theo ta, không nghĩ tới nàng cũng bị Lao Thái mua chuộc.

- Quyển《 Thảo Mộc Thạch 》đã bị Lao Thái lấy đi?

Mạc Vô Kỵ đối với quyển sách này mới đúng là quan tâm nhất.

Hàn Thanh Như nói:

- Không có, trước đây Bách Hoa Sơn Trang giao cho mẹ kế ta quyển《 Thảo Mộc Thạch 》 chính là giả.

- Làm sao ngươi biết?

Mạc Vô Kỵ thốt ra.

- Bởi vì ta tại Bách Hoa Sơn Trang tìm được《 Thảo Mộc Thạch 》chân chính, có thể thấy được Bách Hoa Sơn Trang là cố ý muốn đem lực chú ý của Lao Thái hấp dẫn đến mẹ kế ta.

Hàn Thanh Như lại buông tiếng thở dài, dường như cảm thấy thế giới này toàn bộ là âm mưu.

Mạc Vô Kỵ rất muốn hỏi một câu có thể lại đem 《 Thảo Mộc Thạch 》 mang cho ta xem hay không, chỉ là thấy thần thái Hàn Thanh Như, hắn dĩ nhiên không mở được lời.

Không cần Mạc Vô Kỵ mở miệng, Hàn Thanh Như liền lấy ra một cuốn sách phong cách cổ xưa đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc sư đệ, ngươi đối với chế thuốc rất có nghiên cứu, quyển chân chính 《 Thảo Mộc Thạch 》này liền tặng cho ngươi sao?. Ta tại Bách Hoa Sơn Trang biên soạn bách hoa tập cùng bách thảo tập đều là từ quyển kia《 Thảo Mộc Thạch 》giả, cho nên quyển sách này không có ai biết trong tay ta.

- Đa tạ Thanh Như sư tỷ, quyển sách này đối với ta tác dụng rất lớn, sau khi ta xem xong liền trả lại cho sư tỷ.

Mạc Vô Kỵ không có khách khí, nhanh chóng nhận lấy quyển《 Thảo Mộc Thạch》.

Hàn Thanh Như khoát tay áo:

- Ta không phải là Luyện Dược Sư, cũng không phải Luyện Đan Sư, quyển sách này đối với ta không có bất kỳ ý nghĩa nào, ngươi không cần trả lại cho ta.

- Sư tỷ sau này có tính toán gì không?

Mạc Vô Kỵ cẩn thận thu hồi 《 Thảo Mộc Thạch》, sau đó hỏi.

Ánh mắt Hàn Thanh Như có chút mờ mịt, nàng nhìn bên ngoài động phủ, một hồi lâu sau đó mới lên tiếng:

- Ta vốn muốn mượn cơ hội Vĩnh Anh Tiên Vực chế thuốc thi đấu đi Vĩnh Anh Tiên Giới tìm kiếm phụ thân ta, hiện tại ta cũng không biết nên đi chỗ nào, nên làm cái gì.

Mạc Vô Kỵ hiểu vì sao Hàn Thanh Như hỏi hắn năng lực tinh luyện dược dịch, thì ra là làm quyết định này. Hắn không trách Hàn Thanh Như, kỹ năng của Hàn Thanh Như sinh tồn từng trải rất thấp, coi như là nàng tìm được hắn, sau cùng chỉ sợ cũng không thể đi tham gia chế thuốc thi đấu.

- Thanh Như sư tỷ, cô tạm thời đi cùng ta nha?, chờ ta nghĩ biện pháp lại đưa cô đi Vĩnh Anh Tiên Giới.

Mạc Vô Kỵ quyết định nghĩ biện pháp đem Hàn Thanh Như đưa đến Vĩnh Anh Tiên Giới.

Hàn Thanh Như lắc đầu:

- Vĩnh Anh Tiên Giới yêu cầu ngưng tụ Tiên Cách mới có thể đi qua, nếu không, sẽ bị Vấn Tiên Thê ép thành huyết vụ.

Nghe được Vấn Tiên Thê Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi:

- Thanh Như sư tỷ, ta đối với Tiên Cách cùng Vấn Tiên Thê một điểm cũng đều không hiểu, lẽ nào nơi này không phải là Tiên Vực sao? Vì sao còn phải trèo Vấn Tiên Thê?

Hàn Thanh Như kinh ngạc nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng thực sự không hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ một cái Địa Tiên tu sĩ, cả những thứ này cũng không hiểu.

Mạc Vô Kỵ không có lừa dối Hàn Thanh Như, trực tiếp nói:

- Ta là kẻ vượt biên từ Bán Tiên Vực nhập cư trái phép mà đến, cho nên đối với những thứ này một điểm cũng đều không hiểu.

- Ngươi đến từ Bán Tiên Vực? Không phải là tu sĩ Vĩnh Anh Giác? Vậy ngươi làm sao có thể tránh thoát vùng ven Tiên Hào không gian lưỡi mang đại trận?

Hàn Thanh Như khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác nói:

- Ta cũng là nhờ vận khí bên trong vận khí, nếu không phải gặp Ôn Liên Tịch đạo hữu, ta phỏng chừng cũng không còn mệnh. Được rồi, hồng y thiếu nữ từ Bách Hoa Sơn Trang đi tìm Ôn Liên Tịch là ai a?

Hàn Thanh Như nghĩ đến Mạc Vô Kỵ tinh thông trận đạo, đã từ trong khiếp sợ hồi thần lại, nghe Mạc Vô Kỵ hỏi đáp:

- Nàng là thân thích của Lao Thái, ở lại Bách Hoa Sơn Trang kỳ thực chính là giám thị ta. Nàng cũng không phải người xấu, làm việc cũng có lý. Ôn Liên Tịch quản sự Thiên Sơn, năm đó là bằng hữu của cha ta, về sau ngưng tụ Tiên Cách, bước lên Vấn Tiên Thê tiến vào Tiên Giới. Hắn

mặc dù có thể cùng Ôn Liên Tịch từ Tiên Giới tới nơi này lần nữa, là bởi vì Ôn Liên Tịch gia thế kinh người, có thể xuất ra quy tắc phù cho hắn dùng. Ta nghe nói ngươi là Thiên trên gặp phải trên đường tới sau đó mang tới, ta phỏng chừng ngươi cùng Lao Thái không có quan hệ.

- Vậy ngươi vì sao không nhờ Thiên Sơn mang tin tới cho phụ thân ngươi?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Hàn Thanh Như lắc đầu, không trả lời Mạc Vô Kỵ. Hợp Liên Thương Hội tại Tiên Giới là nhóm thế lực thế nào? Thiên Sơn bất quá là một hạ nhân mà thôi, cha nàng tiến vào Tiên Giới mới bao lâu? Nếu mà nàng để cho Thiên Sơn mang tin, đó là hại mấy người. Quyết định của nàng là, có thể thông qua chế thuốc thi đấu thu được một cái thứ tự, sau đó ở lại Tiên Giới, lại len lén đi tìm phụ thân.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 456: Tiên Đạo Dài Đằng Đẵng

Thấy Hàn Thanh Như không trả lời, Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục nói chuyện này nữa, mà là hỏi:

- Thanh Như sư tỷ, có thể nói cho ta bik một chút Tiên Vực và Tiên Giới sao? Còn có Vấn Tiên Thê cùng ngưng tụ Tiên Cách là sao?

Hàn Thanh Như biết Mạc Vô Kỵ đến từ Bán Tiên Vực sau đó, liền rõ ràng Mạc Vô Kỵ là thật sự cái gì cũng đều không hiểu. Mấy vấn đề này, coi như là Mạc Vô Kỵ không hỏi nàng, nàng cũng sẽ từ từ nói cho Mạc Vô Kỵ.

- Chúng ta sinh tồn trên một mảnh Tiên Vực này, bất quá là 1 ngõ ngách của Vĩnh Anh Tiên Vực mà thôi, gọi là Vĩnh Anh Giác. Ở chỗ này tu sĩ tối cao chỉ có thể thăng cấp đến Thiên Tiên, muốn hơn một bước, nhất thiết phải ngưng tụ Tiên Cách tiến vào Tiên Giới chân chính. Ngưng tụ Tiên Cách, liền yêu cầu Tiên Cách Thạch, Tiên Cách Thạch giá cả rất cao, hơn nữa lại đến từ Bán Tiên Vực...

Mạc Vô Kỵ lấy ra một quả hắc thạch nói:

- Thanh Như sư tỷ, đây là Tiên Cách Thạch sao?

Hàn Thanh Như thấy hắc thạch trong tay Mạc Vô Kỵ bỗng nao nao, lập tức nàng cũng nhớ tới Mạc Vô Kỵ đến từ đâu. Mạc Vô Kỵ đến từ Bán Tiên Vực, há có thể không có Tiên Cách Thạch sao.

Nàng gật đầu:

- Đúng ùi, đây là Tiên Cách Thạch, Thiên Tiên vượt qua Thiên Tiên lôi kiếp sau đó, liền có thể ngưng tụ Tiên Cách. Tiên Cách cao thấp mạnh yếu, hoàn toàn bằng vào Tiên Cách Thạch nhiều hay ít hoặc là trình độ có thể ngưng luyện mà phán đoán.

- Thanh Như sư tỷ, dựa theo ý tứ của ngươi, đó chính là ngưng tụ Tiên Cách Thạch càng nhiều, Tiên Cách càng cường đại tiềm lực cũng lại càng lớn?

Hàn Thanh Như đáp:

- Trên lý thuyết là như thế, nhưng mỗi cá nhân tư chất công pháp tu luyện bất đồng, ngưng tụ Tiên Cách cũng bất đồng, điều này tạo thành mọi người cần Tiên Cách Thạch có sự khác biệt. Ta nghe nói đỉnh cấp Tiên Cách thậm chí yêu cầu vài triệu Tiên Cách Thạch, mà bình thường nhất Tiên Cách chỉ cần một nghìn Tiên Cách Thạch là được. Có vài người không lấy được nhiều Tiên Cách Thạch như vậy, dùng mấy trăm Tiên Cách Thạch cũng có thể ngưng tụ bản thân Tiên Cách, chỉ là kém một chút mà thôi.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi:

- Vậy người trên Tiên Giới cũng cần Tiên Cách Thạch ngưng tụ Tiên Cách sao?

Hàn Thanh Như lắc đầu:

- Không phải, cha ta nói cho ta biết tại Tiên Giới ngưng tụ Tiên Cách có vài loại thủ đoạn, Tiên Cách Thạch chỉ là một loại thủ đoạn trong đó. Còn có chính là bằng vào lĩnh ngộ cùng đại đạo của mình, có thể ngưng tụ ra Tiên Cách. Chúng ta nơi này thuộc về bên góc Vĩnh Anh Tiên Vực, tiên linh đạo vận cùng quy tắc không mạnh và không đầy đủ, cho nên cho dù tư chất lĩnh ngộ tốt, cũng cần Tiên Cách Thạch mới có thể ngưng tụ Tiên Cách.

- Có đúng hay không một khi ngưng tụ Tiên Cách sau đó, liền có thể vượt qua Vấn Tiên Thê?

Mạc Vô Kỵ hỏi lại.

- Đúng vậy, chỉ có tu sĩ ngưng tụ Tiên Cách Thiên Tiên, mới có thể vượt qua Vấn Tiên Thê, trở thành tiên nhân chân chính.

Hàn Thanh Như than thở.

- Vậy xin hỏi Thanh Như sư tỷ? Vượt qua Thiên Tiên sau đó, tiên nhân đẳng cấp cao hơn là cái gì?

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là đối với Tiên Cách Thạch cùng Tiên Giới Tiên Vực có am hiểu một chút.

Lúc này hắn không cần hỏi, cũng biết Anh Biên Thành hắn là một cái cấp thấp tiên thành ở góc Vĩnh Anh Tiên Vực kiến tạo, mục đích chủ yếu nhất định là vì thu mua Tiên Cách Thạch.

Hàn Thanh Như đáp:

- Thiên Tiên sau đó là Kim Tiên, Kim Tiên sau đó là Huyền Tiên.

- Vậy sau Huyền Tiên là gì?

- Là Đại Ất Tiên, Đại Chí Tiên cùng Đại La Tiên. Nghe nói Đại Ất Tiên cũng gọi là Đại Ất Tiên Nhân, Đại Chí Tiên cũng gọi là Chân Chí Tiên Quân, Đại La Tiên cũng gọi là La Thiên Thượng Tiên.

- Vậy La Thiên Thượng Tiên là tiên nhân mạnh nhất?

Biết được càng nhiều, Mạc Vô Kỵ lại càng phát cảm giác được bản thân nhỏ bé, hắn bất quá là một Địa Tiên cả Tiên Cách cũng chưa có ngưng tụ, mà ở sau Thiên Tiên lại còn có nhiều cường giả như vậy.

Hàn Thanh Như nói:

- Không phải, nghe đồn còn có Tiên Vương tồn tại, Tiên Vương là một phương tuyệt thế cường giả, phất tay chính là đại thần thông.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, cả hỏi cũng không có. So với Tiên Vương, hắn một cái nho nhỏ Địa Tiên, coi như là bản thân có thiên cực cảnh, cũng là con kiến hôi bên trong con kiến hôi.

Cảm nhận được Mạc Vô Kỵ sa sút tâm tình, Hàn Thanh Như an ủi:

- Mạc sư đệ, coi như là một Tiên Vương, cũng là từ cấp thấp nhất tu luyện ra. Ngươi hiểu dược liệu, lại tinh thông trận đạo, làm thế nào nói ngươi không thể trở thành một cái Tiên Vương?

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Thanh Như sư tỷ, nàng nói không sai, lại có người nào có thể xác định ta không thể trở thành một Tiên Vương?

Năm đó hắn là một phàm nhân, không có Linh Căn lại không thể tu luyện, hắn đều có thể sáng tạo ra công pháp của mình. Tuy môn công pháp này lúc ban đầu cùng Bất Hủ Phàm Nhân Quyết có chút cùng loại, thế nhưng là phía sau hắn Nghịch Tu Bất Hủ Phàm Nhân Quyết sau đó, hoàn toàn đã không còn bóng dáng công pháp cũ.

So với trước đây không có khả năng tu luyện, hắn bây giờ khởi điểm cao hơn nhiều, ai có thể biết hắn không thể trở thành Tiên Vương?

Hàn Thanh Như thấy Mạc Vô Kỵ lòng tin đi lên, cũng là thở phào nhẹ nhõm, tu sĩ sợ nhất là mất đi lòng tin

Tiên đạo khó thành.

- Thanh Như sư tỷ, ta còn có hai vấn đề cũng muốn hỏi nàng. Người sau khi chết, thực sự không có khả năng sống lại sao? Hoặc là nói linh hồn liền tiêu tán?

Vấn đề này vẫn tại trong lòng Mạc Vô Kỵ, hiện tại thật vất vả gặp phải một Thiên Tiên có chút kiến thức, tự nhiên còn muốn hỏi.

Hàn Thanh Như trầm ngâm sau khi, mới đáp:

- Cha ta năm đó nói cho ta biết, người sau khi chết sẽ tiến vào Luân Hồi Giới để Luân Hồi. Nếu là thân thể còn sống, vậy đại năng giả sẽ trong thời gian cực ngắn tìm được linh hồn, để cho người chết có thể phục sinh.

- Người chết thật sự có thể phục sinh?

Mạc Vô Kỵ dưới cấp thiết, hai tay đều chộp lấy đôi vai thon của Hàn Thanh Như.

- Mạc sư đệ, nhanh chóng buông tay.

Hàn Thanh Như sắc mặt đỏ bừng, vội vàng nói. Trước đây Mạc Vô Kỵ ôm nàng, đó là tình huống khẩn cấp, hiện tại không phải là cái gì tình huống khẩn cấp, Mạc Vô Kỵ còn như vậy, cũng có chút quá phận.

- Xin lỗi, ta quá kích động, xin sư tỷ hãu nói cho ta biết.

Mạc Vô Kỵ thả tay xuống, vẫn là không cách nào bình tĩnh tâm tình của mình.

Mạc Vô Kỵ buông tay ra, Hàn Thanh Như mới chậm khẩu khí:

- Mặc dù nói nói như vậy, đó cũng là có điều kiện. Chính là thân thể ngã xuống không có khả năng quá lâu, hơn nữa còn phải có sinh cơ tiên thảo không ngừng tư nhuận, tốt nhất là tại bên trong một cái Tiểu Thế Giới. Thỏa mãn những thứ này, còn phải có một cái tuyệt thế đại năng giả, có thể dung hợp sinh cơ cùng thân thể...

Nghe đến đó, Mạc Vô Kỵ như một chậu nước lạnh từ đỉnh đầu rót xuống. Hắn chạy đi đâu kiếm Tiểu Thế Giới? Coi như là sinh cơ tiên linh

thảo cũng là bảo vật vô giá, hắn lại đi nơi nào kiếm? Về phần đại năng giả, hắn một cái nho nhỏ Địa Tiên tu sĩ, làm sao đi mời đại năng giả?

Dường như cảm giác được Mạc Vô Kỵ kích động khó có thể bình tĩnh, Hàn Thanh Như đơn giản không nói gì thêm, mà là lẳng lặng phụng bồi ngồi cạnh Mạc Vô Kỵ.

Một lúc lâu sau đó, nàng thấy Mạc Vô Kỵ vẫn là trầm mặc không nói, lúc này mới xuất ra hai cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc sư đệ, đây là nhẫn huynh đệ họ kế, ngươi xem một chút đồ vật bên trong.

Mạc Vô Kỵ âm thầm ngắt một cái quả đấm của mình, hắn nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất trở nên mạnh mẽ, không, phải càng mạnh. Coi như là không vì mình, cũng phải vì Thư Âm.

- Cảm ơn Thanh Như sư tỷ.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận nhẫn.

- Mạc sư đệ, ngươi mới vừa nói còn có vấn đề thứ hai, đó là cái gì?

Thấy Mạc Vô Kỵ hồi thần lại, Hàn Thanh Như mới hỏi.

Mạc Vô Kỵ than thở:

- Vấn đề thứ hai thì thôi, không phải là trọng yếu.

Vốn Mạc Vô Kỵ muốn còn muốn hỏi Hàn Thanh Như, làm sao mới có thể trở về tới địa cầu, bất quá so với sự tình của Thư Âm, cái khác đều là phù vân. Vô luận này Hạ Nhược Nhân bởi vì sao ám toán hắn, hắn cũng sẽ không để ý, điều này với hắn mà nói chỉ là một luồng mây khói đi qua, căn bản cũng không có cần phải đi lưu ý.

Dùng trình độ trận đạo của Mạc Vô Kỵ, hai cái nhẫn hắn rất dễ liền mở ra.

- Thật giàu có...

Mạc Vô Kỵ thấy tiên tinh trong giới chỉ, cũng không nhịn được than thở.

Hắn trước đây hao tốn mười vạn Tiên Cách Thạch mới đổi được ba trăm vạn hạ phẩm tiên tinh, trong giới chỉ của huynh đệ này hạ phẩm tiên tinh cộng lại đã có hơn hai trăm vạn, ngoài ra, còn có mấy ngàn tiên tinh dường như so với hạ phẩm tiên tinh còn cao hơn cấp.

Mạc Vô Kỵ nắm lên một quả ở trong tay, lập tức liền cảm nhận được trong đó nồng nặc tiên linh khí tức.

- Thanh Như sư tỷ, lẽ nào đây là trung phẩm tiên tinh?

Mạc Vô Kỵ kích động hỏi? Hắn hiện tại thiếu hụt nhất chính là tài nguyên tu luyện, có trung phẩm tiên tinh, vậy thì đại biểu hắn rất nhanh thì có thể thăng cấp Thiên Tiên, qua đó ngưng tụ Tiên Cách.

Người khác không có Tiên Cách Thạch, nhưng hắn có rất nhiều.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 457: Trùng Kích Thiên Tiên

- Không sai, đây là trung phẩm tiên tinh, ngươi có thể mượn những trung phẩm tiên tinh này trùng kích cảnh giới Thiên Tiên.

Hàn Thanh Như đáp.

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ nói:

- Thanh Như sư tỷ, ta hiện tại muốn tu luyện chuẩn bị trùng kích Thiên Tiên cảnh, nàng ở nơi này ngưng tụ Tiên Cách.

- A...

Hàn Thanh Như sửng sốt một chút, lập tức chỉ lắc đầu nói:

- Mạc sư đệ, ngươi tu luyện trước sao?, ta tạm thời không cần ngưng tụ Tiên Cách.

Ngưng tụ Tiên Cách là nói một chút liền có thể sao? Việc này cần đại lượng Tiên Cách Thạch. Thế nhưng là trên người nàng một khối Tiên Cách Thạch cũng không có, coi như là Mạc Vô Kỵ có một khối Tiên Cách Thạch, cũng không cách nào ngưng tụ Tiên Cách.

Mạc Vô Kỵ mỉm cười, lấy ra một cái nhẫn đưa cho Hàn Thanh Như:

- Thanh Như sư tỷ, nơi này có Tiên Cách Thạch, nàng cứ tùy tiện đi ngưng tụ thoải mái, nếu thiếu tùy thời nói ta lấy thêm cho.

Hàn Thanh Như nghi ngờ nhìn cái nhẫn, thần niệm quét đi vào, lập tức liền ngốc trệ hẳn ra, một hồi lâu mới lẩm bẩm nói:

- Mấy triệu Tiên Cách Thạch?

Mạc Vô Kỵ lên tiếng, nói:

- Ta từ Bán Tiên Vực đến, nhà không có gì ngoài tiền… thứ khác không có, chỉ có nhiều Tiên Cách Thạch.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ trực tiếp ném ra hơn mười tấm trận kỳ, mang hắn ngăn cách với Hàn Thanh Như, đồng thời lấy ra một đống hạ phẩm tiên tinh, tổng số 10 tấm trung phẩm tiên tinh, bắt đầu trùng kích Thiên Tiên cảnh giới.

Hàn Thanh Như rốt cục phục hồi tinh thần lại, khiếp sợ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ hộ trận, nàng khẳng định sư đệ chính mình mới kết giao tại Bán Tiên Vực tuyệt đối không phải là nhân vật tầm thường.

Một cái nhân vật tầm thường có thể có nhiều Tiên Cách Thạch như vậy? Nàng đã từng chợt nghe nói Tiên Giới hàng năm đi Bán Tiên Vực thu mua Tiên Cách Thạch, cũng bất quá mấy chục vạn mà thôi.

Bên trong chiếc nhẫn số lượng Tiên Cách Thạch, cũng đủ Anh Biên Thành đi thu mua mấy thập niên.

Một lúc lâu sau đó, Hàn Thanh Như mới tỉnh hồn lại, kích động lấy ra một đống Tiên Cách Thạch, bắt đầu ngưng tụ Tiên Cách. Nàng trước đây sở dĩ không thể đi Tiên Giới, ngoại trừ thần niệm ấn ký trên người ra, chính là không có Tiên Cách Thạch.

Hiện tại Mạc sư đệ chẳng những giải trừ thần niệm ấn ký cho nàng, lại cho nàng nhiều Tiên Cách Thạch như vậy, nàng há có thể cũng không kích động. Có quá nhiều Tiên Cách Thạch, bằng vào tư chất của nàng, ngưng tụ Tiên Cách gần như là chuyện nhất định. Một khi nàng ngưng tụ Tiên Cách, vậy nàng tùy thời có thể đi tới Tiên Giới.

...

Đây là lần thứ hai Mạc Vô Kỵ dùng tiên tinh tu luyện, lúc tu luyện lần đầu tiên, hắn chỉ có một nghìn hạ phẩm tiên tinh. Tại bên trong Tiên Hào, hắn mặc dù đang tu luyện, trên thực tế hấp thu tiên tinh trên căn bản là lãng phí hết. Lần này dùng tiên tinh tu luyện, mới gọi chân chính không kiêng nể gì cả.

Từng viên hạ phẩm tiên tinh tại bên người Mạc Vô Kỵ hóa thành tro bụi, thực lực của Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tăng lên, chỉ thời gian một tháng, Mạc Vô Kỵ liền từ Địa Tiên tầng mười hai thăng cấp tới Địa Tiên viên mãn.

Thu hồi tiên tinh bên người, Mạc Vô Kỵ đứng lên mở ra hộ trận.

Hàn Thanh Như vẫn như cũ đang ngưng tụ Tiên Cách, sau lưng nàng có một đạo nhàn nhạt tiên vận vòng sáng, Mạc Vô Kỵ đoán chừng là Hàn Thanh Như ngưng tụ Tiên Cách vận vòng khuyên.

Hàn Thanh Như ngồi ở chỗ kia như tiên tử bình thường giống nhau, tóc dài xõa xuống hai vai thanh tú như đao khắc, cộng thêm dung nhan tuyệt sắc này, làm cho Mạc Vô Kỵ cũng không nhịn được tán thán.

Thảo nào Lao Thái nhẫn nại Hàn Thanh Như như vậy, nàng thật sự là quá đẹp rồi. Hơn nữa tính cách của nàng ngoài mềm trong cứng, càng làm cho người ta thưởng thức.

Mạc Vô Kỵ không có đi quấy rầy Hàn Thanh Như ngưng luyện Tiên Cách, hắn lưu lại một cái ngọc giản, nói mình đi độ kiếp, sau đó lặng yên rời đi động phủ.

Mạc Vô Kỵ không có có dũng khí ở phụ cận đây độ kiếp, hắn và Hàn Thanh Như liền trốn ở chỗ này, tự nhiên không có khả năng độ kiếp tại đây. Hơn nữa căn cứ theo Hàn Thanh Như nói, nơi này còn có đông đảo đỉnh cấp yêu thú, hắn càng là không muốn lại đem địa phương ẩn thân tiết lộ ra ngoài.

Tế xuất xe bay, Mạc Vô Kỵ dùng tốc độ cực nhanh tiến vào trong chỗ sâu Ngũ Liên Sơn.

Ba ngày sau, Mạc Vô Kỵ tại trên một chỗ đỉnh núi ngừng lại. Nơi này khoảng cách ngoại vi Ngũ Liên Sơn có khoảng cách nhất định, hơn nữa chung quanh đây không có thâm sơn hay núi cao, dĩ nhiên là không có yêu thú.

Trọng yếu hơn là, nơi này tiên linh khí coi như là nồng nặc, thích hợp độ kiếp.

Mạc Vô Kỵ lấy ra hơn mười vạn hạ phẩm tiên tinh, tại bản thân xung quanh bố trí một cái hộ trận, lại bố trí một cái tụ linh trận. Lúc này hắn thậm chí có chút cảm kích huynh đệ họ Kế, nếu mà không phải là huynh đệ chúng đến đuổi giết hắn và Hàn Thanh Như, hắn chạy đi đâu kiếm ra nhiều tiên tinh thế?

Thăng cấp Thiên Tiên yêu cầu Độ Ách Đan, Mạc Vô Kỵ không có Độ Ách Đan. Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, công pháp của hắn cùng người khác bất đồng, chí ít đến bây giờ, hắn còn không có gặp phải bình cảnh. Duy nhất bình cảnh, đó chính là cần đại lượng tài nguyên tu luyện.

Theo Mạc Vô Kỵ bắt đầu nghịch chuyển Chu Thiên tu luyện, chung quanh hắn hạ phẩm tiên tinh tiên linh khí cấp tốc bị rút ra, ngắn thời gian ngắn ngủi liền ở bên cạnh hắn tạo thành một cái nhàn nhạt tiên linh khí vòng xoáy. Một nén nhang sau đó, hắn bố trí tụ linh trận cũng điên cuồng bắt đầu bao trùm chung quanh tiên linh khí.

Mạc Vô Kỵ tu vi bắt đầu không ngừng dâng lên, Mạc Vô Kỵ cũng chuẩn bị lôi kiếp giáng xuống, sau đó bắt đầu trùng kích một đạo Thiên Tiên gông cùm xiềng xích này.

Thời gian dần dần trôi qua, Mạc Vô Kỵ ném xuống tiên tinh càng ngày càng nhiều, tụ linh trận hấp thu tới tiên linh khí cũng càng ngày càng nhiều. Thế nhưng hắn lại lo lắng, hắn còn chưa hề gặp qua loại tình

huống này, thực lực không ngừng dâng lên, trong cơ thể mạch lạc hầu như toàn bộ đều tràn đầy tiên linh khí tức, nhưng hắn trùng kích Thiên Tiên gông cùm xiềng xích lúc nào cũng thiếu khuyết một chút, về phần lôi kiếp, càng là cả bóng dáng cũng không có nhìn thấy.

Cảm thụ được trong giới chỉ tiên tinh càng ngày càng ít, Mạc Vô Kỵ lòng trầm xuống, hắn bỗng nhiên có chút khát vọng Độ Ách Đan. Nếu mà lúc này có một quả Độ Ách Đan, hắn hầu như trăm phần trăm có thể đưa tới lôi kiếp.

Xem ra tu luyện tới trình độ hôm nay, không như trước nữa có thể sử dụng tiêu chuẩn trước đây đi so sánh. Hắn lần đầu tiên cảm giác mình độ kiếp chuẩn bị một điểm cũng không đầy đủ.

Lại là một ngày thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ lấy ra sau cùng hơn một ngàn tấm trung phẩm tiên tinh bên người, hắn quyết định những thứ này trung phẩm tiên tinh dùng xong vẫn không thể đưa tới Thiên Tiên lôi kiếp, hắn cũng éo thèm trùng kích Thiên Tiên, phải đi tìm Độ Ách Đan tiên linh thảo, chuẩn bị luyện chế Độ Ách Đan.

- Rống!

Một tiếng yêu thú gào thét truyền đến, Mạc Vô Kỵ biết có yêu thú cường đại tới rồi. Mặc dù hắn bản thân có đỉnh cấp Phong Độn Thuật, cũng không muốn ở chỗ này cùng yêu thú đánh nhau.

Lần này độ kiếp xa xa vượt ra khỏi kế hoạch của hắn, nguyên bản hắn chuẩn bị một ngày độ kiếp, hiện tại hắn dùng năm ngày, lôi kiếp còn không có xuống tới. Không có lôi kiếp, hắn lại ở chỗ này điên cuồng hấp thu tiên linh khí như vậy, đưa tới cường đại yêu tu, tự nhiên không ngạc nhiên.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ chuẩn bị đình chỉ trùng kích Thiên Tiên cảnh giới, một con Sư tử lông đen thân cao mấy trượng xuất hiện ở trong thần niệm của hắn. Đây tuyệt đối là một yêu thú vượt qua Thiên Tiên cảnh giới, Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, không đợi hắn thu hồi

chung quanh trận kỳ, đã nhìn thấy này đầu Sư tử lông đen đánh về phía bầu trời.

Vừa nhìn Sư tử lông đen động tác, Mạc Vô Kỵ liền rõ ràng này Sư tử lông đen không phải là đánh về phía hắn, mà là đánh về phía một con Tu hú ba mắt khổng lồ.

Tu hú ba mắt thấy Sư tử lông đen đánh về phía nó, càng là hú một tiếng, muốn tung cánh bay lên. Thế nhưng là nó huy động cánh lại không hạn chế nhất thời chậm lại xuống tới, dường như có thứ gì trói buộc lại nó vậy.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, đây là Sư tử lông đen lĩnh vực.

Đi nhanh thôi, Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, một đạo hắc ảnh bị Tu hú ba mắt phun ra ngoài.

Để cho Mạc Vô Kỵ giận điên lên chính là, rõ ràng là Sư tử lông đen công kích này Tu hú ba mắt, Tu hú ba mắt cư nhiên công kích là hắn.

Bóng đen nhưng không có sát khí, trái lại để cho Mạc Vô Kỵ cảm nhận được một cổ nồng nặc tiên linh khí cùng mùi thơm hoa quả.

Nghe thấy được dòng nhàn nhạt mùi trái cây vị này sau đó, Thiên Tiên gông cùm xiềng xích mà Mạc Vô Kỵ thủy chung không cách nào chạm đến chợt bắt đầu thả lỏng động.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ nếu mà còn không biết trái cây này đối với hắn trùng kích Thiên Tiên mới có lợi, hắn chính là đứa ngốc. Hắn không chút do dự nắm lên trái cây này, cạp một miếng, đồng thời tiên nguyên tuôn ra.

Tại dưới tiên nguyên, trái cây này trong nháy mắt hóa thành tân hương, thẩm thấu tới bên trong toàn thân mạch lạc của Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ trong cơ thể một trăm lẻ bảy nhánh mạch lạc đồng thời phát sinh nổ vang chi âm, nghịch chuyển Chu Thiên càng là gia tốc.

Một cổ kinh khủng bạo phát linh lực tại trong cơ thể Mạc Vô Kỵ tàn phá bừa bãi ra, lực lượng cuồng bạo để cho Mạc Vô Kỵ cảm giác mình sắp nổ tung vậy.

Sư tử lông đen nhìn thấy Mạc Vô Kỵ nuốt vào trái cây sau đó, lập tức bỏ qua Tu hú ba mắt đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Tu hú ba mắt thoát khỏi Sư tử lông đen lĩnh vực khống chế, hóa thành một đạo ảnh tuyến biến mất tại bên trong bầu trời xa xăm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 458: Nhánh Mạch Lạc Một Trăm Lẻ Tám

Mạc Vô Kỵ làm gì có tâm tình quản tới con Tu hú ba mắt giá họa cho hắn, hắn thậm chí không có tâm tình đi quản Sư tử lông đen nhào tới.

Trái cây bị hắn nuốt vào, sau đó tiên linh khí tức quá mức điên cuồng cuồng bạo, để cho hắn cấp thiết muốn đem những thứ tiên linh khí tức này tán ra. Thế nhưng là những thứ khí tức này tại trong cơ thể hắn thật giống như trâu điên chạy loạn vậy, Mạc Vô Kỵ thi triển ra cả người thủ đoạn cuốn lên lấy những thứ này tiên linh lực, sau đó kéo theo những lực lượng này lần nữa đánh về phía hàng rào ngăn cách Thiên Tiên.

- Ầm!

Chỉ một lần, gông cùm xiềng xích của tu vi Mạc Vô Kỵ liền đung đưa kịch liệt hắn lên, cũng trong lúc đó, bầu trời đột nhiên nảy ra tiếng sấm, theo hơn mười đạo lôi hồ nhi lớn bằng cánh tay liền giáng xuống.

Sư tử lông đen nhào về phía Mạc Vô Kỵ bị loại này kinh khủng lôi kiếp dọa sợ, nhanh chóng lui ra phía sau. Dù cho nó là tương đương với Thiên Tiên hậu kỳ tu vi, cũng không dám chống đỡ cùng loại lôi kiếp này. Làm một yêu thú, nó càng là không dám đụng vào loại này kinh khủng lôi kiếp.

- Ca ca rắc rắc!

Hơn mười đạo sấm sét lôi kiếp liên tiếp đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, toàn thân Mạc Vô Kỵ da thịt nổ tung, bộ xương ngay lập tức gãy lìa.

Mạc Vô Kỵ trong lòng kinh hãi không dứt, cho tới nay hắn đều có thể hấp thu lôi nguyên, thế nhưng là lần này lôi kiếp cư nhiên nhanh chóng

kinh khủng như vậy, thậm chí không đợi hắn hấp thu bao nhiêu lôi nguyên, đã làm cho hắn bị thương nặng, đây là đợt lôi kiếp thứ nhất a.

Tu luyện tới Địa Tiên viên mãn, Mạc Vô Kỵ cũng trải qua nhiều lần lôi kiếp. Hắn chưa hề trải qua loại lôi kiếp này, tới quá nhanh, hơn nữa uy lực quá mạnh mẽ.

Xa xa con Sư tử lông đen quan sát Mạc Vô Kỵ lôi kiếp, thấy hơn mười đạo kinh khủng lôi kiếp đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, lại đem Mạc Vô Kỵ đánh cho toàn thân huyết vụ bay ngang, cư nhiên không có đánh ngã tu sĩ độ kiếp. Điều này làm cho Sư tử lông đen trong lòng hốt hoảng, nó cẩn thận lui ra phía sau, khi rời khỏi khoảng cách nhất định sau đó, lập tức xoay người nhanh chóng vọt vào trong chỗ sâu Ngũ Liên Sơn.

Ở trong mắt nó, Mạc Vô Kỵ không phải là kẻ nó có thể chọc. Bằng loại này lôi kiếp nó căn bản không chịu nổi, cũng đủ để nói rõ Mạc Vô Kỵ lợi hại hơn so với nó. Một khi Mạc Vô Kỵ đánh về phía nó bên này, thế tất yếu lại đem nó cuốn vào bên trong lôi kiếp. Huống chi, tiên linh quả đã bị Mạc Vô Kỵ ăn hết, nó ở lại chỗ này làm gì?

Nghĩ tới những thứ này nguy hiểm, Sư tử lông đen đâu còn dám tiếp tục lưu lại xem Mạc Vô Kỵ độ kiếp?

- Răng rắc!

Thiên Tiên gông cùm xiềng xích một đạo khe nứt rất nhỏ bị Mạc Vô Kỵ đánh vỡ ra, không đợi Mạc Vô Kỵ bắt đầu chữa thương, đã có hơn mười đạo cướp lôi phô thiên cái địa ầm xuống.

Lần này Mạc Vô Kỵ so với lần đầu tiên có chút chuẩn bị, hơn mười đạo Lôi Võng được Mạc Vô Kỵ tung ra ngoài, tuy Lôi Võng này cũng không thể hoàn toàn ngăn trở kinh khủng lôi kiếp, lại làm cho Mạc Vô Kỵ thoáng hòa hoãn một chút. Hắn vừa mới lấy ra vài viên thuốc nuốt vào, lôi hồ liền xé rách Lôi Võng của Mạc Vô Kỵ, đánh vào trên người hắn.

Mạc Vô Kỵ một trăm lẻ bảy nhánh mạch lạc lúc này hoàn toàn tạo thành một cái đại chu thiên, đại chu thiên không ngừng nghịch chuyển, mang đi từng đợt lại từng đợt lôi nguyên.

Tuy lôi kiếp này thật giống như phong ba sóng biển, nhưng bởi vì Mạc Vô Kỵ không ngừng cuốn đi lôi nguyên, thời điểm đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, trái lại không có tổn thương lớn như đợt lôi kiếp hồ thứ nhất.

Hơn mười đạo lôi hồ lôi quang vẫn chưa có hoàn toàn tại Mạc Vô Kỵ mặt ngoài thân thể biến mất, lại là hơn mười đạo lôi hồ ầm xuống.

Thiên Tiên hàng rào của Mạc Vô Kỵ nứt ra một đạo vết tích lớn hơn, khi hơn mười đạo lôi hồ ầm xuống đồng thời, Mạc Vô Kỵ cuồn cuộn nổi lên lôi nguyên hấp thu được lần nữa xông về Thiên Tiên gông cùm xiềng xích.

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được trong cơ thể mình có thứ gì bị đập mở ra bình thường giống nhau, từng đạo lực lượng kinh khủng tràn ngập bên trong hết thảy mạch lạc của hắn. Hắn mạch lạc không ngừng mở rộng, thức hải cũng là điên cuồng mở rộng. Trong thức hải màu tím nguyên khí hồ lớn, lúc này thành một mảnh hải dương nho nhỏ.

Giờ khắc này, khí thế của hắn bắt đầu không ngừng kéo lên.

Thăng cấp Thiên Tiên, Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp mừng rỡ, lại là hơn mười đạo lôi hồ ầm tới.

Mạc Vô Kỵ không như trước nữa cuộn lên hơn mười đạo Lôi Võng làm suy yếu lôi kiếp hồ, ngược lại là một quyền tiếp theo một quyền đánh ra.

Từng đạo quyền kình cùng lôi hồ đánh vào cùng một chỗ, nổ tung khắp bầu trời lôi quang.

Lôi hồ còn sót lại đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, càng làm cho thực lực của Mạc Vô Kỵ tiếp tục tăng. Lúc này lôi hồ rơi vào trên người của hắn, chẳng những không có để cho thương thế của hắn nặng thêm, trái lại để cho thương thế của hắn dần dần khang phục.

Dường như cảm thấy được Mạc Vô Kỵ đã lên cấp Thiên Tiên, lôi kiếp nhiều hơn nữa xuống cũng đã không còn thương tổn đối với Mạc Vô Kỵ. Lôi kiếp rốt cục hòa hoãn lại, thẳng đến Mạc Vô Kỵ Thiên Tiên cảnh giới hầu như muốn nhảy lên tới cực điểm thời điểm, tại lần nữa ầm tới hơn mười đạo lôi kiếp hồ.

Mạc Vô Kỵ lần này ngăn chặn cũng không có ngăn cản, mà là toàn lực hấp thu lôi kiếp lôi nguyên.

- Răng rắc!

Một loại cảm ứng xỏ xuyên qua linh hồn cùng thân thể tựa hồ được mở ra, Mạc Vô Kỵ còn không có mở mắt, liền rõ ràng cảm thụ được trong cơ thể mình bỗng có thêm một cái mạch lạc.

Nhánh mạch lạc thứ 108 được mở ra, Mạc Vô Kỵ trong lòng mừng như điên. Hắn tại khi mở ra cách tu luyện không có Linh Căn, thông qua mạch lạc, liền biết mình sắp sửa mở ra một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc.

Nhánh mạch lạc một trăm lẻ tám nay cho tới hôm nay triệt để hình thành, ý nghĩa hắn sau này tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết sẽ không có nửa điểm chậm lại, tốc độ sẽ so với hết thảy tu sĩ đều nhanh hơn.

Quả nhiên Mạc Vô Kỵ mới vừa nghĩ tới đây, một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc trong cơ thể hắn liền hoàn toàn nối tiếp cùng nhau. Một trăm lẻ tám cái tiểu chu thiên đảo mắt liền tạo thành một cái đại chu thiên, cho tới giờ khắc này Mạc Vô Kỵ mới hiểu được một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc hình thành đại chu thiên, cùng một trăm lẻ bảy nhánh mạch lạc hình thành đại chu thiên hoàn toàn là hai việc khác nhau.

Vô luận là thực lực hay là tu luyện tốc độ, đều sinh ra biến chất.

Mạc Vô Kỵ thời điểm muốn kiểm tra thứ một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc là cái gì lạc, một đạo mịt mờ tin tức khắc tại trong ý niệm của hắn.

Nhánh mạch lạc thứ 108, Thế Giới Lạc.

Thế Giới Lạc? Còn có loại mạch lạc kỳ quái này? Mạc Vô Kỵ có chút nghi hoặc, không đợi Mạc Vô Kỵ nghĩ rõ ràng Thế Giới Lạc là cái gì lạc, trên bầu trời lần nữa nổ vang.

Hơn một trăm đạo lôi hồ bao trùm xuống, kinh khủng lôi hồ hầu như muốn đem Mạc Vô Kỵ tâm thần đều niết diệt. Chính là Mạc Vô Kỵ mình cũng ngốc trệ hắn ra, lẽ nào Thiên Tiên lôi kiếp của hắn phải độ hai lần?

Coi như là trước hắn còn không có triệt để vượt qua Thiên Tiên lôi kiếp, cũng chỉ là một phần cuối mà thôi, nào có loại này kinh khủng hơn một trăm đạo lôi kiếp hồ cuốn xuống?

Mạc Vô Kỵ không kịp nghĩ nhiều hơn, Thiên Cơ Côn tế xuất, điên cuồng cuồn cuộn nổi lên từng đạo côn ảnh, đồng thời đánh ra một đạo lại một đạo Lôi Võng. Hắn cảm giác lôi kiếp này là muốn đánh giết hắn, nếu không, hắn chưa từng nghe nói qua còn có một hơn trăm đạo lôi kiếp hồ đồng thời ầm xuống. Lẽ nào đây là Tiên Vương lôi kiếp sao?

- Rầm rầm rầm rầm!

Từng đạo lôi hồ cuốn xuống, lại đem Mạc Vô Kỵ Lôi Võng hóa thành hư vô, chính là Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn cũng bị oanh cho kim quang nổ tung.

Biết lúc này Mạc Vô Kỵ mới phát hiện, lần này lôi kiếp hồ ầm xuống cư nhiên toàn bộ là màu đen.

- Ca ca ca rắc!

Lôi kiếp hồ liên tiếp đánh vào trên thân thể Mạc Vô Kỵ, dù cho Mạc Vô Kỵ thăng cấp tới rồi Thiên Tiên, thực lực so với trước cường đại hơn

không chỉ gấp mấy chục lần. Cũng bị lôi hồ oanh toàn thân liệt, mạch lạc bắt đầu xuất hiện vết nứt, chính là thức hải cũng có chút bất ổn, cả người hắn càng là trực tiếp bị đánh vào dưới đất.

Loại này lôi kiếp hắn tối đa chỉ có thể ngăn cản một sóng này, nếu mà lại đến, hắn xác định vững chắc không ngăn được.

Chết chắc rồi, Mạc Vô Kỵ trong lòng phát lên một loại bi ai, hắn không nghĩ tới chính bản thân lại có loại biến thái lôi kiếp này.

Để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi chính là, hắn phát hiện một sóng lôi kiếp này ầm xuống sau đó, bầu trời cư nhiên sáng sủa lên. Thậm chí còn có một đạo tiên linh Thải Vân hạ xuống, Mạc Vô Kỵ vội vàng cuốn lên hết thảy mạch lạc bắt đầu chữa thương.

Cũng may hắn còn có Sinh cơ lạc, tuy lôi kiếp kinh khủng để cho người ta không dám tưởng tượng, vẫn không thể lấy đi cái mạng nhỏ của hắn.

Lôi kiếp mang tới thương thế được Sinh Cơ Lạc làm dịu, nhanh chóng khang phục.

Cuối cùng là vượt qua Thiên Tiên lôi kiếp, Mạc Vô Kỵ vừa mới thở dài một hơi, trong lòng bỗng nhiên có thêm một đạo hiểu ra. Đạo hiểu ra này dĩ nhiên cũng không phải từ Khai đạo lạc kéo ra, mà là từ nhánh mạch lạc thứ một trăm lẻ tám, Thế Giới Lạc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 459: Hình Thành Thế Giới

Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được đạo vận khí tức trong cơ thể mình không ngừng vờn quanh trong Thế Giới Lạc, sau đó điên cuồng hấp thụ sinh cơ cùng nguyên lực của hắn.

Chuyện gì xảy ra? Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây, thế giới lạc của hắn bỗng nhiên đình chỉ nghịch chuyển, một đoàn màu xám tro đạo vận khí tức từ Thế Giới Lạc cuốn ra, sau đó không ngừng biến hóa, sau cùng tạo thành một viên châu nho nhỏ.

Mạc Vô Kỵ dùng thần niệm quét viên châu màu xám tro, nhất thời ngốc trệ hắn ra. Đây là một cái thế giới? Thế giới lạc của hắn dĩ nhiên tạo thành một cái thế giới, chỉ bất quá thế giới này là một mảnh hư vô, thật giống như hư không bình thường.

Mạc Vô Kỵ ý niệm khẽ động, thân thể hắn dĩ nhiên xuất hiện ở bên trong hạt châu màu xám tro. Bên trong hạt châu là một mảnh hư vô, không có bất kỳ vật gì, chỉ có một ít Hỗn Độn khí tức. Bất quá Hỗn Độn khí tức hiển nhiên cùng có quan hệ hắn thôi diễn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, dường như cũng bởi hắn tự thân lĩnh ngộ công pháp diễn sinh mà đến.

Mạc Vô Kỵ thần niệm lập tức mở rộng ra ngoài, hắn phát hiện mình đích xác tại bên trong hạt châu, bên ngoài hạt châu rõ ràng là tình cảnh hắn trước đây không lâu độ kiếp, một mảnh hỗn độn.

Lẽ nào đây chính là thế giới mình diễn sinh ra? Hay là nói mỗi một Thiên Tiên tu sĩ thăng cấp đều có loại thế giới này? Này dường như khả

năng không lớn, nếu quả như thật là như vậy nói, vậy Hàn Thanh Như sẽ phải tiết lộ một phần cho hắn.

Hắn là vì hắn khai sáng mạch lạc phương thức tu luyện, mở đi ra Thế Giới Lạc. Bởi vì hắn có Thế Giới Lạc, cho nên hắn mới có thể diễn sinh ra thế giới của mình. Thế giới này hiện tại dường như vừa mới sinh ra, vẫn chỉ là một mảnh hư vô mà thôi.

Nếu là một cái thế giới, vậy gửi vào một ít đồ là có thể sao?? Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây, tiện tay lại đem trong giới chỉ một ít linh thạch ném vào, quả nhiên linh thạch lưu tại trong hư không một góc của hạt châu này.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục nghiên cứu thế giới này, cái chỗ này rất không an toàn, ý niệm vừa động, hắn lần nữa từ bên trong thế giới của mình đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ vừa ra đến, thế giới vừa hình thành liền trực tiếp ẩn nấp ở tại Tử Phủ của hắn. Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu thập chung quanh trận kỳ, tế xuất xe bay, cấp tốc rời đi địa phương độ kiếp này. Hắn sau khi trở về, ngoại trừ muốn nghiên cứu một chút thế giới này, còn phải ngưng tụ Tiên Cách.

...

Mạc Vô Kỵ trở lại động phủ, Hàn Thanh Như còn đang ngưng tụ Tiên Cách, tại sau lưng nàng Tiên Cách đạo giáp càng là lưu chuyển không thôi, từng đạo đạo niệm khí tức thuộc về Hàn Thanh Như ở trong đó vờn quanh. Lúc này, Mạc Vô Kỵ nếu như muốn theo dõi nội tâm thế giới của Hàn Thanh Như, chỉ cần thần niệm thẩm thấu đến bên trong đạo giáp Tiên Cách của nàng là được.

Vô luận như thế nào, Mạc Vô Kỵ chắc chắn sẽ không làm loại việc hèn hạ này. Bình thường Thiên Tiên tu sĩ ngưng tụ Tiên Cách, phỏng chừng đều là hành vi tư mật. Hàn Thanh Như ở chỗ này ngưng tụ Tiên Cách, hoàn toàn là bởi vì hai người đều trong lúc chạy trốn, chỉ có thể chấp nhận mà thôi.

Không có đi quản Hàn Thanh Như, Mạc Vô Kỵ tại xung quanh bản thân lần nữa bố trí mấy đạo ẩn nấp trận. Bố trí xong pháp trận sau đó, Mạc Vô Kỵ trước tiên lại tiến vào thế giới màu xám tro vừa mới hình thành.

Thế giới màu xám tro vẫn là một mảnh hư vô, Mạc Vô Kỵ cầm ra chiếc nhẫn của mình, lại đem đồ đạc trong giới chỉ đều ném vào trên cái thế giới này.

Đặc biệt mấy ngàn vạn Tiên Cách Thạch, loại vật này một khi bại lộ, phỏng chừng toàn bộ Vĩnh Anh Giác tu sĩ đều sẽ đuổi giết hắn.

Một quả hạt châu màu vàng đất cũng bị Mạc Vô Kỵ lấy ra ngoài, đây là một quả Thổ Nguyên Châu. Có thể có được Thổ Nguyên Châu, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói hoàn toàn là vận khí.

Trước đây hắn là ôm ý niệm hắn phải chết trong đầu đi cướp đoạt Thổ Nguyên Châu, dù sao vô luận là hư không Thiềm Thừ hay là Âm Viêm Ngô đều mạnh mẽ hơn hắn quá nhiều. Chính bản thân Mạc Vô Kỵ cũng không nghĩ tới, hắn cướp được Thổ Nguyên Châu sau đó, cư nhiên tìm được lối ra.

Thổ Nguyên Châu lai lịch Mạc Vô Kỵ cũng không rõ ràng lắm, hắn sở dĩ biết Thổ Nguyên Châu, là trong một quả ngọc giản không biết tên mà lấy được. Nghe nói một khi tu sĩ hệ thổ đạt được loại bảo vật này, sẽ thu được cực lớn tạo hóa.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận xuất ra một cái hộp ngọc trọng đại, hắn chuẩn bị lại đem Thổ Nguyên Châu cũng đặt ở màu xám tro trên thế giới.

Không đợi Mạc Vô Kỵ lại đem Thổ Nguyên Châu cất vào hộp ngọc, Thổ Nguyên Châu này đột nhiên chạy ra khỏi lòng bàn tay của hắn, lập tức trôi lơ lửng ở tại trong hư không. Từng đạo thổ hệ quy tắc quang hoa từ bên trong Thổ Nguyên Châu thẩm thấu đi ra, rất nhanh sáp nhập vào hư không thế giới màu xám tro.

Cái định mệnh… Đây là..?

Mạc Vô Kỵ kinh dị nhìn một màn trước mắt, sau một khắc, hắn cảm giác được trong cơ thể mình vô cùng sinh cơ cùng nguyên lực bị rút ra.

Những thứ này sinh cơ nguyên lực bị đào ra trong nháy mắt cùng Thổ Nguyên Châu dung hợp vào nhau, trong không gian phát sinh từng trận nổ vang chi âm.

Chuyện gì xảy ra? Mạc Vô Kỵ còn chưa rõ ràng, liền cảm thấy được không đúng, nếu mà còn rút đi sinh cơ như vậy, hắn sẽ bị ăn đến da xương không còn.

Định mệnh nó! Dừng lại, nhanh chóng dừng lại.

Mạc Vô Kỵ vừa mới gọi dừng lại, hắn liền cảm nhận được một loại khí tức bi thương, giờ khắc này dường như thế giới màu xám tro của hắn muốn sụp đổ vậy.

Dù cho lại không hiểu là chuyện gì xảy ra, Mạc Vô Kỵ cũng đoán được một chút. Hắn là thế giới của hắn yêu cầu thổ hệ quy tắc, mà Thổ Nguyên Châu lại là thổ hệ quy tắc hình thành. Một khi chính bản thân gọi dừng, thế giới của hắn còn chưa triệt để hình thành vô cùng có khả năng tan vỡ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thở dài một tiếng, thôi kệ, cứ tiếp tục sao?. Đợi được chính bản thân không chịu nổi, nhất định phải dừng lại.

Mạc Vô Kỵ ý niệm mới vừa có, nguyên khí cùng sinh cơ trong cơ thể hắn lại một lần nữa ào ào đi ra, cùng Thổ Nguyên Châu quy tắc khí tức lần nữa dung hợp cùng một chỗ, trên thế giới màu xám tro hạt châu nổ vang lại một lần nữa không ngừng vang lên.

Cũng không biết qua bao nhiêu lâu, Mạc Vô Kỵ thật sự là không kiên trì nổi, hắn ngã xuống bên trong thế giới của mình.

Tuy Mạc Vô Kỵ đã đã hôn mê, sinh cơ cùng nguyên khí trong cơ thể hắn vẫn như cũ không ngừng bị đào ra, Thổ Nguyên Châu cũng dần dần trở nên nhỏ, sau cùng hoàn toàn biến mất ở trên thế giới màu xám tro.

...

Thời gian dần dần trôi đi, đảo mắt nửa năm đã đi qua.

- Ưm…

Hàn Thanh Như há mỏ ngáp một phát, đứng lên, Tiên Cách đạo giáp sau lưng nàng đã nhập vào trong cơ thể nàng. Sáu mươi ba vạn Tiên Cách Thạch đã bị nàng ngưng tụ hết, tạo thành Tiên Cách thuộc về của nàng.

Giờ khắc này, nàng cảm giác được thực lực của chính mình so với trước đâu chỉ cường đại hơn gấp mười lần? Nếu là hiện tại nàng đánh nhau với Kế Triệu, nàng tin tưởng tuyệt đối sẽ không e ngại đối phương.

Đây là khác nhau giữa ngưng tụ Tiên Cách và không có ngưng tụ Tiên Cách sao? Hàn Thanh Như lần nữa cảm thụ mênh mông tiên nguyên của mình, kích động khó tự kìm nén.

Sắp tới nửa năm, nàng chẳng những ngưng tụ Tiên Cách, còn đem chân nguyên lực toàn bộ chuyển hóa thành tiên nguyên lực.

Đổi thành trước, nàng căn bản cũng không cảm tưởng này. Những thứ này đều là Mạc sư đệ mang cho nàng, Hàn Thanh Như nhìn một chút ẩn nấp trận Mạc Vô Kỵ bế quan, trong lòng cảm kích không dứt.

Nàng lặng lẽ đánh một cái cấm chế, lại đem chính bản thân tắm rửa sạch một lần, thay một bộ quần áo. Lại đem Tiên Cách Thạch còn thừa sắp xếp lại một chút, chuẩn bị trả lại cho Mạc Vô Kỵ.

Coi như là cha nàng, tại thời điểm ngưng tụ Tiên Cách, cũng không có xa xỉ như vậy. Hơn sáu mươi vạn Tiên Cách Thạch, nếu mà cho người

thường ngưng tụ Tiên Cách, thậm chí cũng đủ hơn trăm người dùng. Mà nàng chỉ là dùng một phần nhỏ trong giới chỉ mà thôi.

Hàn Thanh Như tại ngoài cấm trận của Mạc Vô Kỵ chờ vài ngày, nàng cảm giác được có chút không đúng. Mạc Vô Kỵ trong trận pháp ẩn nấp, không có động tĩnh gì.

Theo lý thuyết Mạc Vô Kỵ nếu tu luyện, phải có tiên linh khí tức lưu động mới đúng là. Trên thực tế bên trong Mạc Vô Kỵ ẩn nấp pháp trận, không có bất kỳ khí tức lưu động, như ao tù nước đọng vậy.

Hàn Thanh Như nghĩ tới đây, trong lòng khẩn trương, nhanh chóng tác động vào ẩn nấp trận pháp của Mạc Vô Kỵ.

Không biết Mạc Vô Kỵ đã hôn mê bao lâu, cấm trận bị Hàn Thanh Như động vào, hắn lập tức liền kinh ngạc tỉnh lại. Lập tức hắn liền khiếp sợ phát hiện mình vẫn còn nằm ở trong thế giới màu xám tro...

Không đúng, cái này và thế giới màu xám tro có chút bất đồng. Thế giới màu xám tro chỉ là một mảnh hư không, mà nơi này lại có tảng lớn thổ địa màu xám tro.

Hắn lúc này đang nằm tại bên trên một mảnh màu xám tro thổ địa, chung quanh linh thạch một khối cũng không có. Mà linh thảo cùng một phần đan dược thì đang còn, Tiên Cách Thạch một đống lớn, riêng Thổ Nguyên Châu đã không còn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 460: Bất Hủ Giới

Chỉ trong thời gian ngắn Mạc Vô Kỵ liền tỉnh ngộ lại, đây là Hôi Châu Thế Giới của hắn, bất đồng duy nhất chính là Hôi Châu Thế Giới này không còn là một mảnh hư không, tại sau khi dung hợp Thổ Nguyên Châu quy tắc, không, phải nói dung hợp Thổ Nguyên Châu quy tắc cùng sinh cơ của hắn, đã có thêm đại địa.

Lập tức Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy dáng dấp thê thảm của mình, gầy trơ cả xương, đầu đầy tóc bạc

Mạc Vô Kỵ hầu như có thể khẳng định, nếu mà không phải là hắn còn có một nhánh Sinh Cơ Lạc, phỏng chừng hắn đã đi ăn mứt rồi.

Hàn Thanh Như lo lắng la hét lần nữa truyền đến, Mạc Vô Kỵ vội vàng từ thế giới của mình đi ra, rơi vào trong ẩn nấp cấm trận.

Cảm thụ được trong cấm trận của Mạc Vô Kỵ chẳng những không có linh khí cuốn lên, còn phát sinh một tiếng trầm đục, Hàn Thanh Như lại cũng không kịp đoái hoài gì khác, trực tiếp vọt vào.

Mạc Vô Kỵ bố trí cấm trận cũng không có hiệu quả phòng ngự, bất quá là một phần ẩn nấp hiệu quả mà thôi. Hàn Thanh Như dễ dàng liền phá vỡ Mạc Vô Kỵ cấm trận, thấy Mạc Vô Kỵ sau đó, nàng bị hình dạng của Mạc Vô Kỵ làm cho kinh sợ.

Mạc Vô Kỵ té trên mặt đất, đầu đầy tóc bạc, càng là gầy trơ cả xương. Cùng trước đây nàng nhìn thấy Mạc sư đệ kia tinh thần sung mãn, đơn giản là khác nhau trời vực.

- Mạc sư đệ, ngươi làm sao vậy?

Hàn Thanh Như nhanh chóng tiến lên một bước, lại đem Mạc Vô Kỵ đỡ lên, tựa vào trên người của mình.

Mùi thơm thanh mát truyền đến, Mạc Vô Kỵ đồng thời cảm nhận được Hàn Thanh Như cường đại Thiên Tiên khí tức, khí tức này thậm chí mạnh hơn so với huynh đệ họ kế.

- Thanh Như sư tỷ, chúc mừng nàng ngưng luyện Tiên Cách thành công.

Mạc Vô Kỵ cười chúc mừng một câu, sau đó lấy ra vài tấm khôi phục sinh cơ đan dược nuốt vào.

Mặc dù hắn có sinh cơ lạc, nhưng lúc này đây thương tổn thật sự là quá lớn.

- Ân, nếu mà nếu không phải là nhờ ngươi, ta sợ rằng vĩnh viễn đều không thể ngưng tụ Tiên Cách. Mạc sư đệ, ngươi tới cùng làm sao vậy?

Hàn Thanh Như có chút lo lắng, một cái tu sĩ, coi như là thụ thương nghiêm trọng, cũng không đến mức như Mạc Vô Kỵ vậy.

Mạc Vô Kỵ cười cười, hắn không thể nói ra chuyện chính bản thân diễn sinh thế giới, không thể làm gì khác hơn là giả vờ dễ dàng nói:

- Trước đây không lâu, ta gặp phải một con hồ ly tinh xinh đẹp như nàng vậy, sau đó nàng dụ dỗ rồi hút sạch nguyên dương của ta, cho nên ta mới thành bộ dáng như bây giờ nè! Ahuhu!

Sắc mặt Hàn Thanh Như nhất thời đỏ lên, nếu không phải Mạc Vô Kỵ bộ dáng quá yếu ớt, nàng đã muốn ném hắn xuống đất.

Mạc Vô Kỵ phản ứng kịp, bản thân vui đùa dường như chút không thích hợp, liền vội vàng nói:

- Ta không sao, được rồi, bên cạnh cô có còn tiên tinh hay không, nếu như có, cho ta một ít.

Hàn Thanh Như lúng túng lắc đầu:

- Ta không có tiên tinh, ngươi ở nơi này chờ ta một chút, ta biết cách nơi này không quá xa có một cái phường thị, ta đi phường thị giao dịch ít đồ.

Mạc Vô Kỵ biết Hàn Thanh Như ý tứ, hắn là muốn đi ra ngoài giúp hắn đổi lấy một phần tiên tinh, hắn khoát tay áo:

- Không cần, ta chỗ này có tụ linh trận, nghỉ ngơi vài ngày liền có thể.

Hàn Thanh Như bây giờ còn bị đuổi giết, nhìn bộ dáng của nàng, kinh nghiệm cũng rất yếu. Nếu như đi phường thị, đó chính là muốn chết. Chờ hắn tu dưỡng một đoạn thời gian, ngưng tụ Tiên Cách xong, sẽ đưa Hàn Thanh Như đi Tiên Giới, sau đó mọi người ai đi đường nấy.

- Tốt, vậy ta không trì hoãn ngươi nghỉ ngơi.

Hàn Thanh Như cẩn thận lại đem Mạc Vô Kỵ bỏ xuống, lúc này mới thối lui ra khỏi ẩn nấp trận của Mạc Vô Kỵ.

Hàn Thanh Như vừa đi, Mạc Vô Kỵ liền lấy ra vài viên thuốc nuốt vào, bắt đầu khôi phục nguyên khí của mình. Coi như là muốn ngưng tụ Tiên Cách, hắn cũng phải trước tiên khôi phục thực lực rồi lại nói.

Mấy ngày thoáng một cái đã qua, Mạc Vô Kỵ vẫn còn lộ ra gầy yếu, nhưng so với lúc ban đầu phải tốt hơn nhiều. Đầy đầu tóc bạc cũng đãbiến thành hoa râm.

Dường như cảm thụ được Mạc Vô Kỵ bắt đầu hấp thu tiên linh khí, Hàn Thanh Như cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm. Nàng cũng lưu lại một cái ngọc giản ở bên ngoài, sau đó cẩn thận rời đi động phủ.

Nàng dùng Tiên Cách Thạch của Mạc Vô Kỵ ngưng tụ Tiên Cách, hiện tại Mạc Vô Kỵ tu luyện xảy ra vấn đề, nàng nghĩ hết tất cả biện pháp cũng phải giúp Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ căn bản liền không biết Hàn Thanh Như đi ra ngoài, hắn đang không ngừng chữa trị bản thân mạch lạc cùng thân thể nguyên khí đại thương.

Đủ mấy ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ mới ngừng lại được. Hắn vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục, phía sau tốt nhất là có thể sử dụng một phần tiên phẩm đan dược và tiên tinh khôi phục.

Tiên phẩm đan dược hắn là không có, bất quá không có sao. Hắn không có tiên phẩm đan dược, nhưng hắn có một quyển Thảo Mộc Thạch. Chờ xem xong quyển Thảo Mộc Thạch này, liền đi hỏi Hàn Thanh Như một chút, Hàn Thanh Như là trang chủ Bách Hoa Sơn Trang, trên người nàng hắn sẽ có một phần tiên linh thảo.

Mạc Vô Kỵ lại tiến vào bên trong viên châu màu xám tro, viên châu bên trong lúc này thật đúng là như một cái thế giới. Diện tích có chừng mấy trăm thước vuông, tại vùng ven viên châu thật giống như vô tận hư không.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận đem ngọc quan của Sầm Thư Âm đặt ở trên cái thế giới này, sau đó bắt đầu không ngừng bố trí các loại pháp trận. Hắn không có sinh cơ tiên linh thảo, thế nhưng hắn có sinh cơ lạc. Dù cho chính hắn còn không có khôi phục, hắn vẫn như cũ lại đem sinh cơ chính bản thân bên trong Sinh Cơ Lạc rút lấy một bộ phận thẩm thấu đến trong trận pháp. Chỉ cần trận pháp còn vận hành, Sầm Thư Âm vẫn có thể ở nằm trong sinh cơ.

Biết viên châu thế giới của mình chưa tính là Tiểu Thế Giới, Mạc Vô Kỵ tin tưởng viên châu này của hắn sẽ không kém so với Tiểu Thế Giới.

Sờ sờ mặt đất đầy bùn, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên giật mình, thì thào nói:

- Từ nay thế giới này liền gọi là Bất Hủ Giới.

Bởi vì hắn mở đi ra rồi thủ đoạn dùng mạch lạc tu luyện, sáng lập nghịch chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết môn công pháp này, mới có nhánh mạch lạc thứ một trăm lẻ tám Thế Giới Lạc. Sau đó mới diễn sinh ra thế giới của mình.

Cho nên hạt châu này gọi Bất Hủ Giới, thật sự là danh xứng với thực.

Bất Hủ Giới bởi vì có Thổ Nguyên Châu mới có đại địa, xem ra hắn muốn để cho Bất Hủ Giới hình thành chân chính sinh linh thế giới, còn cần Thủy Nguyên Châu, Hỏa Nguyên Châu, Kim Nguyên Châu cùng Mộc Nguyên Châu.

Mạc Vô Kỵ thở dài, hắn có thể lấy được một quả Thổ Nguyên Châu, hoàn toàn là vận khí bên trong vận khí. Loại hạt châu này một quả đều là của quý trong vũ trụ, chứ đừng nói chi là tụ tập đủ năm viên.

Cũng may coi như là không có khả năng hình thành một cái thế giới, bản thân Bất Hủ Giới này so với chiếc nhẫn trữ vật phải tốt hơn nhiều, chí ít Thư Âm có một cái địa phương náu thân, còn có Tiên Cách Thạch của hắn đặt ở Bất Hủ Giới sẽ không có người nào mơ ước.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ đơn giản lại đem chuyện này để ở một bên, lấy ra Thảo Mộc Thạch quyển sách này.

Hắn muốn học tập luyện chế tiên đan, nhất định phải bắt đầu từ lý giải tiên thảo.

Khi Mạc Vô Kỵ mở ra trang thứ nhất thời điểm, hắn liền biết đây tuyệt đối là đỉnh cấp chí bảo. Quyển sách này chẳng những giới thiệu các loại thảo mộc tinh hoa, tiên linh thảo đẳng cấp ứng dụng, thậm chí còn có các loại tài liệu luyện khí tên gọi và ứng dụng.

Từ tiên linh thảo cấp một đến cấp 9, hầu như cái gì cần có đều có.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì chìm đắm vào, vài canh giờ sau đó hắn liền biết mình trước đây độ kiếp thôn phệ là một quả cái gì trái cây. Đó là nhị

cấp tiên quả cao cấp nhất, Lạc Trần Tiên Quả.

Lạc Trần Tiên Quả là tiên quả để cho Thiên Tiên tu sĩ trùng kích Kim Tiên, giá trị còn trân quý hơn so với đông đảo ba cấp tiên linh thảo. Những thứ này đông đảo ba cấp tiên linh thảo, cũng không phải là bình thường nhất ba cấp tiên linh thảo như ở Bách Hoa Sơn Trang. Loại này tiên quả chẳng những có thể trực tiếp dùng, còn có thể luyện chế Lạc Trần tiên đan, Lạc Trần tiên đan cũng là nhị phẩm tiên đan có thể cho Thiên Tiên tu sĩ trùng kích Kim Tiên.

Mạc Vô Kỵ thầm than, chính bản thân quả nhiên là chà đạp đồ đạc. Một cái Địa Tiên thăng cấp Thiên Tiên, cư nhiên dùng Lạc Trần Tiên Quả.

Cũng may Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì lại đem những thứ này vứt sang một bên, hắn đem toàn bộ tâm thần đều lao vào Thảo Mộc Thạch quyển sách này.

Thời gian vội vã mà qua, đảo mắt lại mấy ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ cảm thấy dùng kiến thức bản thân đối với tiên linh thảo, hiện tại có thể nếm thử luyện chế tiên đan. Hắn lại đem Thảo Mộc Thạch đưa vào Bất Hủ Giới, mở ra cấm chế đi ra.

Hàn Thanh Như đi nơi nào rồi nè? Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, hắn cư nhiên không có thấy nàng.

Mạc Vô Kỵ thần niệm hơi chút đảo qua, lập tức rơi vào ngọc giản Hàn Thanh Như lưu lại, lập tức trong lòng hắn trầm xuống, hắn nhớ lại Hàn Thanh Như trước đây nói muốn đi phường thị.

Giơ tay nhiếp lên ngọc giản, quả nhiên cùng hắn đoán giống y hệt nhau, Hàn Thanh Như đã đi phường thị. Mạc Vô Kỵ không biết Hàn Thanh Như là lúc nào đi phường thị, hắn có thể xác định Hàn Thanh Như đi phường thị không phải là một ngày hai ngày.

Nhiều ngày như vậy vẫn chưa về, khả năng duy nhất, đó chính là Hàn Thanh Như gặp phải chuyện gì rồi.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ đâu còn muốn tiếp tục lưu lại cái động phủ này, hắn giơ tay ra cuộn lên tất cả đồ đạc trong động phủ, thân hình nhoáng một cái, đã xông ra ngoài động phủ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 461: Hàn Thanh Như Hạ Lạc

Tham Hòa Phường Thị, tại toàn bộ Vĩnh Anh Giác chỉ có thể xem như một cái phường thị nhỏ. Lúc này Mạc Vô Kỵ liền đứng ở bên ngoài Tham Hòa Phường Thị, vì cái phường thị này cách Ngũ Liên Sơn gần nhất, hắn chỉ dùng một ngày đã chạy tới.

Hàn Thanh Như nếu mà muốn đi ra ngoài, nhất định là tới cái phường thị này giao dịch. Huống chi Hàn Thanh Như đã đề cập qua một lần, cách Ngũ Liên Sơn gần nhất có một cái phường thị. Theo Mạc Vô Kỵ nghĩ đến, phải là Tham Hòa Phường Thị này.

Còn chưa có tiến vào Tham Hòa Phường Thị, Mạc Vô Kỵ liền phát hiện bên ngoài phường thị này có vài đạo hộ trận, vài đạo hộ trận này coi như là không sai, mang một phần công năng khốn trận.

Đi vào phường thị, Mạc Vô Kỵ phát hiện ở đây còn rất nhiều người, cảnh tượng lui tới vội vã.

Trên thực tế phụ cận Tham Hòa Phường Thị cũng không có tu chân thành thị, thế nhưng tại ngoại vi lại có mấy cái dãy núi to lớn. Ngũ Liên Sơn mạch chỉ là một trong đó mà thôi, ngoại trừ Ngũ Liên Sơn mạch, còn có Tham Hòa Sơn Mạch, Phủ Hà Sơn Mạch.

Những chỗ này đều thừa thải các loại tiên linh thảo, thậm chí còn có một ít đỉnh cấp quặng mỏ. Rất nhiều tu sĩ tại những chỗ này thử luyện, đồ đạc tìm được, bình thường đều đi tới Tham Hòa Phường Thị.

Phường phố bố cục cũng không có vẻ gì lăng loạn, chẳng những có thương lâu cửa hàng, còn có đan lâu, tức sạn, các loại các dạng hàng vỉa

hè bày bán vậy thì càng nhiều hơn. Hơn nữa nơi này bán ra khoáng thạch cùng bán ra tài liệu vị trí đều tập trung lại, để cho người ta muốn mua đồ, tiêu phí thời gian ít hơn.

Hàn Thanh Như muốn tới trao đổi tiên tinh, nhất định là đi tiên linh thảo quầy hàng, Mạc Vô Kỵ trước tiên liền đi tới khu vực bán ra tiên linh thảo.

Hắn đi vòng vo một vòng sau đó, cũng không có nhìn thấy Hàn Thanh Như.

Mạc Vô Kỵ đi tới trước gian hàng linh thảo của một trung niên nữ tử, ôm một cái quyền nói:

- Vị sư tỷ này mời, ta muốn hỏi thăm một người.

Trung niên nữ tử thấy Mạc Vô Kỵ cử chỉ lễ độ, cộng thêm Mạc Vô Kỵ tuổi tác thoạt nhìn dường như còn lớn hơn so với chính mình, vẫn như cũ khách khí xưng hô hắn sư tỷ, lập tức miệng cười nói:

- Đạo hữu khách khí, không biết đạo hữu hỏi thăm người phương nào, nếu như ta biết, nhất định sẽ nói cho đạo hữu.

Mạc Vô Kỵ lại đem quần áo hình thái của Hàn Thanh Như miêu tả một phen, suy nghĩ một chút sau đó lại bổ sung một câu:

- Nàng rất có thể mang khăn che mặt.

Hàn Thanh Như đang bị Lao Thái tìm kiếm, Mạc Vô Kỵ tin tưởng nàng lúc đi ra, nhất định sẽ che lên bản thân dung nhan.

Trung niên nữ tử nghe được Mạc Vô Kỵ nói sắc mặt nhất thời biến đổi, lập tức lắc đầu nói:

- Ta không biết.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn trung niên nữ tử sắc mặt, liền biết đối phương khẳng định biết, hắn không thể làm gì khác hơn là nói lần nữa:

- Ta là sư đệ của nàng, sư tỷ của ta mấy ngày trước đi ra vẫn chưa có trở về đi, trong lòng ta lo lắng, lúc này mới ra ngoài dò hỏi một chút, xin hãy nói cho ta biết.

- Nga, ngươi là sư đệ của nàng? Ta sợ là trai bao thì đúng hơn??

Một cái thanh âm đột ngột cắt đứt Mạc Vô Kỵ, theo đó một người nam tử vóc người gầy yếu đã đi tới.

Mạc Vô Kỵ bởi vì sinh cơ và nguyên khí bị Bất Hủ Giới lấy đi quá nhiều, bây giờ còn chưa có triệt để khôi phục, lúc này mới lộ ra vẻ gầy yếu không chịu nổi. Mà nam tử này, thoạt nhìn dĩ nhiên so với Mạc Vô Kỵ còn phải gầy yếu hơn.

Trung niên nữ tử thấy này nam tử gầy yếu lại đây, nhanh chóng cúi đầu xuống, không nói thêm gì nữa.

- Ngươi chính là sư đệ của Mạc Như? Ta nhìn ngươi thế nào giống như là trai bao của Mạc Như vậy?

Nam tử gầy yếu đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ, trên dưới quan sát một phen Mạc Vô Kỵ, giọng nói rất là không kiêng nể gì cả.

Mạc Như? Mạc Vô Kỵ trong lòng chỉ là thoáng ngây người, liền phản ứng kịp, đây nhất định là tên giả Hàn Thanh Như dùng. Hắn ôm quyền nói:

- Không sai, ta chính là Mạc Như sư đệ Mạc Vô. Xin hỏi một chút sư tỷ của ta hiện tại ở nơi nào?

Về phần mặt khác một câu nói, Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại. Hắn hiện tại cả Hàn Thanh Như ở nơi nào cũng không biết, tự nhiên trước phải dò hỏi rõ rồi lại nói. Muốn đánh, cũng phải chờ tìm được Hàn Thanh Như rồi tính.

Nam tử gầy yếu lại quan sát Mạc Vô Kỵ một phen, mới lên tiếng:

- Mạc Như hiện tại tốt lắm, ngươi nếu là sư đệ của nàng, vậy thì cùng đi sao?.

Nói xong nam tử gầy yếu xoay người rời đi, Mạc Vô Kỵ không chút do dự đi theo.

Thực lực của hắn tuy chưa có khôi phục, nhưng cũng khôi phục trên dưới 70%. So với trước đây hắn Địa Tiên viên mãn, mạnh hơn nhiều lắm. Hắn Địa Tiên viên mãn, liền có thể giết huynh đệ họ kế, hiện tại coi như là đối phương có âm mưu gì, cũng không nhất định có thể ăn hắn.

Huống chi, hắn đã nghe Hàn Thanh Như nói qua, cái chỗ này Kim Tiên thì không thể lưu lại. Muốn mạnh mẽ lưu lại, nhất định phải đỉnh cấp quy tắc phù. Nếu mọi người đều là Thiên Tiên cảnh giới, hắn không cần phải e ngại bất luận kẻ nào.

Nam tử gầy yếu rất nhanh thì mang theo Mạc Vô Kỵ tiến vào một nhà thương lâu bên ngoài thoạt nhìn còn rất khí phái, chí ít ở nơi này phường thị rốt cuộc là khí phái. Tại bên ngoài thương lâu, còn có mấy cái chữ lớn, Tiên Tu Thương Lâu.

- Vào đi.

Nam tử gầy yếu tại cửa thương lầu nói với Mạc Vô Kỵ, rồi tiến vào thương lâu.

Mạc Vô Kỵ tinh nghiên trận đạo, há có thể không biết bên ngoài cái thương lâu này chính là các loại khốn trận, hắn căn bản cũng không có lưu ý, trực tiếp đi vào bên trong thương lâu.

Những thứ này khốn trận so với Bách Hoa Sơn Trang, kém hơn nhiều, muốn dùng loại khốn trận này ngăn cản hắn, đó là vọng tưởng.

Vừa tiến vào thương lâu Mạc Vô Kỵ dùng thần niệm liền quét đi ra ngoài, thần niệm của hắn rất nhanh thì bị các loại thần niệm cấm chế

ngăn trở, căn bản là quét không ra ngoài được.

Nam tử gầy yếu mang Mạc Vô Kỵ đi thẳng đến tới lầu hai, lúc này mới xoay người rời đi.

Một người cô gái trẻ tuổi đứng ở cửa phòng lầu hai, khom người nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đạo hữu, mời zô.

Mạc Vô Kỵ thật giống như không có nửa điểm phòng bị, một điểm cũng không nghi ngờ đi vào phòng này. Căn phòng này không có một bóng người, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, mà là đi tới một cái chỗ ngồi ngồi xuống. Hắn tin tưởng Tiên Tu Thương Lâu này đưa hắn gọi tới, không có khả năng không có ra điều kiện liền động thủ.

Mạc Vô Kỵ mới vừa vừa đi vào gian phòng, tại bên ngoài phòng liền xuất hiện hai tên tu sĩ, một nam một nữ.

Nam tử kia vóc người cường tráng, mặt dài môi dày, ánh mắt sáng sủa, dường như hết thảy đều tại trong khống chế của hắn. Hắn thấy Mạc Vô Kỵ tiến vào gian phòng, trong mắt lộ ra thất vọng:

- Người này chưa có ngưng tụ Tiên Cách, hơn nữa không có nửa điểm từng trải, có thể thấy được từ trên người hắn cơ hội có được Tiên Cách Thạch gần như là không có.

Cô gái kia vóc người rất ngon, cặp mông vểnh ngực cao vút, làm cho người ta rất khó dời đi ánh mắt. Nghe được lời của nam tử, nàng khẽ mỉm cười:

- Cái này cũng rất khó nói a, vạn nhất người này thực sự vận khí tốt, chiếm được hàng loạt Tiên Cách Thạch đâu nè? Không phải nói Bán Tiên Vực có người xông vào Vĩnh Anh Giác sao? Nói không chừng hắn gặp dê béo ở Bán Tiên Vực, rất giàu có thì sao.

Nam tử gật đầu:

- Mặc kệ nói như thế nào, trước vào xem một chút đi.

- Mạc đạo hữu, ta là quản sự Ngụy Cung Phong của Tiên Tu Thương Lâu, mạo muội lại đem ngươi mời tới, xin hãy tha lỗi.

Nam tử vừa tiến vào gian phòng, liền cười tủm tỉm đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền ân cần thăm hỏi.

Nói xong, hắn lại chỉ vào nữ tử bên người giới thiệu với Mạc Vô Kỵ:

- Đây là Chu Dịch Diễm chấp sự của Tiên Tu Thương Lâu.

Nữ tử đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu, cũng không nói lời nào.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Sư tỷ của ta ở nơi nào?

Thần niệm của hắn đã quét khốn trận cùng sát trận phòng này, loại pháp trận này rốt là một tiên trận, nếu là Thiên Tiên tu sĩ bình thường không hiểu trận đạo, tại đây trong khốn trận, đó là tuyệt không khả năng rời khỏi.

Mạc Vô Kỵ đối với cấp một tiên trận này cũng không thèm để ý, hắn để ý là hai người Ngụy Cung Phong cùng Chu Dịch Diễm, hai người này xem ra đều là Thiên Tiên cường giả ngưng tụ Tiên Cách, khí thế trên người thậm chí mạnh hơn so với kế thị huynh đệ.

- Sư tỷ của ngươi đợi lát nữa rồi lại nói, ta nghe sư tỷ của ngươi nói, trên người ngươi có hàng loạt Tiên Cách Thạch, không biết có phải thực sự hay không?

Chu Dịch Diễm không chút khách khí cắt đứt Mạc Vô Kỵ nói, đi thẳng vào vấn đề hỏi. Phỏng chừng ở trong mắt của nàng, Mạc Vô Kỵ hiện tại chính là sơn dương đợi làm thịt.

Mạc Vô Kỵ trong lòng đang cảm thán, người nữ nhân này vóc người không biết là ăn cái gì mà ngon thế, to cặp mông cùng bộ ngực căng tròn, vòng eo thon thả một tay có thể ôm trọn. Để cho Mạc Vô Kỵ lo lắng, nàng hơi chút dùng sức một chút, cái eo thon có thể bị gãy mất hay không.

- Nếu mà ánh mắt của ngươi nhìn loạn nữa, ta sẽ trước tiên móc mắt của ngươi, rồi cùng ngươi nói sự tình Tiên Cách Thạch.

Chu Dịch Diễm thấy được ánh mắt râm tà của Mạc Vô Kỵ, hừ lạnh một tiếng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 462: Đều Bởi Vì Tiên Cách Thạch

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, nữ nhân này cũng tự cho là mình rất ngon hay sao á. Chỉ là bây giờ hắn tới để tìm Hàn Thanh Như, căn bản là lười dong dài cùng loại nữ nhân này. Mạc Vô Kỵ giơ tay lên đã bắt ra một đống Tiên Cách Thạch, có ít nhất mấy nghìn tấm chồng chất trên mặt đất, giọng nói bình tĩnh hỏi:

- Ngươi hỏi là loại vật này sao?

Hắn sẽ không tin tưởng Hàn Thanh Như nói ra việc trên người hắn có đại lượng Tiên Cách Thạch, nhất định là Hàn Thanh Như vừa mới ngưng tụ Tiên Cách, để cho bọn người kia nhìn ra, lúc này mới khống chế Hàn Thanh Như. Cộng thêm mình vừa tới nơi này, đã tìm kiếm Hàn Thanh Như, bọn họ liền cố ý lừa bịp hắn.

- A đù! Tiên Cách Thạch…

Ngụy Cung Phong cùng Chu Dịch Diễm bỗng đứng lên, ánh mắt của hai người đều tràn ngập quang mang cực nóng, chặt chẽ nhìn chằm chằm Tiên Cách Thạch của Mạc Vô Kỵ chồng chất tại trên bàn.

Chu Dịch Diễm càng là giơ tay lên muốn chộp lấy một đống Tiên Cách Thạch kia, Mạc Vô Kỵ tay dãy một cái, một đống Tiên Cách Thạch đó trực tiếp bị hắn lấy đi.

- Chu chấp sự chẳng lẽ muốn cưỡng đoạt của bố à?

Mạc Vô Kỵ thu hồi Tiên Cách Thạch sau đó, giọng nói mang theo một tia xem thường.

Chu Dịch Diễm trên mặt tức giận nhất thời, nhưng rất nhanh thì tiêu tán không gặp, đồng thời ném ra vài cái trận kỳ.

Những thứ này trận kỳ hạ xuống sau đó, phía sau Mạc Vô Kỵ phát sinh một trận ca ca âm hưởng.

Lập tức bức tường phía sau Mạc Vô Kỵ trực tiếp biến mất, lại một căn phòng xuất hiện, nối tiếp cùng gian phòng Mạc Vô Kỵ đang đứng.

- Thanh... Sư tỷ.

Ở sau lưng bức tường này biến mất trước tiên, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy Hàn Thanh Như.

Trên mặt Hàn Thanh Như quả nhiên có một mảnh khăn đen, hơn nữa Mạc Vô Kỵ cảm thụ được khí tức trên người Hàn Thanh Như bất ổn, hiển nhiên tại trước đây không lâu còn giao thủ qua.

- Sư đệ, sao ngươi lại tới đây?

Hàn Thanh Như thấy Mạc Vô Kỵ, trong lòng nhất thời cả kinh, lập tức liền hiểu được. Mạc Vô Kỵ nhất định là tìm đến nàng, kết quả bị người của Tiên Tu Thương Lâu lừa gạt tới rồi.

Mạc Vô Kỵ nói với Ngụy Cung Phong cùng Chu Dịch Diễm:

- Hai vị trước hết mời thả người, các ngươi muốn Tiên Cách Thạch cũng có thể, chờ ta cùng sư tỷ thương lượng một chút, lại cùng các ngươi giao dịch. Được rồi, tiền đặt cọc là một vạn trung phẩm tiên tinh, hơn nữa hiện tại phải có. Nếu như không có, ta cũng không thương lượng chuyện giao dịch nữa.

Ngụy Cung Phong đang muốn nói chuyện, Chu Dịch Diễm giơ tay lên ngăn cản Ngụy Cung Phong, lấy ra một cái túi đựng đồ ném cho Mạc Vô Kỵ:

- Đây là một vạn trung phẩm tiên tinh, cho ngươi thời gian một nén nhang thương lượng.

- Thời gian thương lượng là một canh giờ, ta cùng sư tỷ có rất nhiều lời muốn nói.

Mạc Vô Kỵ nắm túi trữ vật, không chút khách khí nói.

- Một canh giờ thì một canh giờ.

Chu Dịch Diễm căn bản cũng không sợ Mạc Vô Kỵ có thể từ nơi này đi ra ngoài, ra dấu cho Ngụy Cung Phong, hai người cấp tốc rời khỏi phòng.

- Xin lỗi, sư đệ, là ta hại ngươi...

Hàn Thanh Như còn muốn nói chuyện, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên ngăn cản Hàn Thanh Như, đồng thời đánh ra mấy đạo cấm chế.

- Sư tỷ, cái khác nói đợi lát nữa rồi lại nói.

Đánh hạ cấm chế sau đó, Mạc Vô Kỵ lập tức lấy ra một đống tiên tinh vừa rồi Chu Dịch Diễm cho hắn, bắt đầu khôi phục nguyên khí.

Trung phẩm tiên tinh mang theo tiên linh khí tức, không ngừng bị Mạc Vô Kỵ hút đi, tại trong thời gian ngắn liền bao lấy toàn thân Mạc Vô Kỵ.

Hàn Thanh Như biết Mạc Vô Kỵ đang khôi phục‘ nguyên khí, khẩn trương chờ ở một bên.

Một lát sau, nàng liền lay động. Mạc Vô Kỵ tốc độ rút ra tiên tinh tiên linh khí quá nhanh và thật là đáng sợ. Nhiều trung phẩm tiên tinh như vậy, cũng là không ngừng vỡ vụn.

Mấy nghìn trung phẩm tiên tinh, cho nàng tu luyện đều phải tu luyện một đoạn thời gian rất dài, mà Mạc Vô Kỵ nơi này lại lấy mắt thường tốc

độ thấy được hóa thành tro bụi. Nàng tới cùng có một cái sư đệ dạng gì a?

Mạc Vô Kỵ một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc không chút kiêng kỵ hấp thu tiên linh khí, một trăm lẻ tám cái tiểu chu thiên nghịch chuyển sau đó hình thành đại chu thiên, hấp thu tiên linh khí nếu mà chậm đó mới là quái sự. Lúc này, hắn muốn khôi phục thực lực của chính mình, càng là điên cuồng hấp thu.

Hơn nửa canh giờ trôi qua, mấy nghìn tiên tinh chung quanh Mạc Vô Kỵ đã biến mất không còn. Mạc Vô Kỵ cũng thở dài một hơi, đình chỉ tiếp tục hấp thu. Sinh cơ của hắn vẫn không thể trong lúc nhất thời khôi phục, nguyên khí ngược lại đã hoàn toàn khôi phục lại.

- Sư đệ, ngươi đã hoàn toàn khôi phục?

Hàn Thanh Như thấy hình dạng Mạc Vô Kỵ, mừng rỡ không thôi hỏi.

- Ân, ta khôi phục không sai biệt lắm, hiện tại sư tỷ nói cho ta biết, tới cùng là chuyện gì xảy ra? Ngươi dường như trước đây không lâu còn đi đánh nhau à?

Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là nghi hoặc, theo lý thuyết nếu mà Hàn Thanh Như bị đối phương khống chế lại, liền không tồn tại sự tình trước đây không lâu còn đi đấu pháp.

- Bởi vì trên người ta có rất nhiều cấp thấp tiên linh thảo, tuy rằng đều không phải là cái gì đáng giá tiên linh thảo, lại có nhiều. Ta đến Tham Hòa Phường Thị sau đó, liền bày ra một gian hàng vỉa hè, bán ra tiên linh thảo giá rẻ. Không nghĩ tới lại bị nữ nhân tên Chu Dịch Diễm phát hiện ra bất đồng, nàng cư nhiên nhìn thấu ta vừa mới ngưng tụ Tiên Cách...

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Cái này cũng không có gì sao?? Tại cái chỗ này, người ngưng tụ Tiên Cách cũng nhiều lắm, dựa vào cái gì theo dõi ngươi?

Hàn Thanh Như áy náy nói:

- Nàng chẳng những đó có thể thấy được ta vừa mới ngưng tụ Tiên Cách, còn có thể nhìn ra ta ngưng tụ Tiên Cách dùng cao hơn mười vạn Tiên Cách Thạch. Dường như ta ngưng tụ Tiên Cách không lâu, Tiên Cách đạo vận bị nàng phát hiện. Nàng nói cho ta biết, nói Tiên Tu Thương Lâu cần đại lượng loại cấp thấp tiên linh thảo này, ta cho là thực sự, liền theo bọn họ đi tới Tiên Tu Thương Lâu. Không nghĩ tới vừa tiến vào, đã bị khốn trận vây khốn.

Bọn họ ép ta nói ra Tiên Cách Thạch từ đâu tới, ta chưa hề nói với bọn họ. Bọn họ vì đạt được Tiên Cách Thạch, không có dũng khí lại đem ta làm gì, bất quá lại cần ta đại biểu Tiên Tu Thương Lâu đi tham gia thương hội thi đấu.

- Thương hội thi đấu?

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không hiểu là có ý gì.

Hàn Thanh Như giải thích:

- Nghe nói Vĩnh Anh Giác các đại phường thị muốn liên hợp tổ chức một lần đại hình đấu giá hội, lần đấu giá hội này các phường thị, gia tộc, tông môn, tiên thành đều có thể tham gia, thế nhưng danh ngạch tham gia có hạn chế. Tiên Tu Thương Lâu tại Tham Hòa Phường Thị có chút danh khí, cũng không thể lấy thúng úp voi. Tại đúc kết phường thị cùng Tiên Tu Thương Lâu thương hội như vậy, có ít nhất hai ba gia. Ta bởi vì ngưng tụ Tiên Cách hùng hậu, thực lực cũng vượt xa bình thường Thiên Tiên tu sĩ, cho nên liền muốn ta vì Tiên Tu Thương Lâu xuất chiến. Ta vì không để cho bọn họ triệt để giở mặt động thủ với ta, chỉ có thể đồng ý.

Mạc Vô Kỵ trong lòng sát khí nhất thời điên cuồng tăng lên, Tiên Tu Thương Lâu này chẳng những lại đem Hàn Thanh Như vây ở chỗ này

câu cá, còn muốn Hàn Thanh Như bán mạng vì bọn họ.

- Răng rắc!

Cửa phòng lần nữa phát sinh một thanh âm vang lên, Ngụy Cung Phong cùng Chu Dịch Diễm đi đến, đi theo phía sau hai người còn có người nam tử gầy yếu kia mang Mạc Vô Kỵ tới.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên liền khua đi cấm chế, lạnh lùng nhìn ba người Ngụy Cung Phong.

- A đù! Trước đây ngươi là bị thương?

Thấy Mạc Vô Kỵ không như trước nữa gầy yếu cùng đầu đầy xám trắng, Chu Dịch Diễm kinh dị một tiếng. Bất quá nàng cũng không có quá để ý, coi như là Mạc Vô Kỵ thương thế bình phục, tại cái chỗ này, cũng là Tiên Tu Thương Lâu nói chuyện.

- Suy tính thế nào?

Chu Dịch Diễm không có tiếp tục hỏi chuyện Mạc Vô Kỵ chữa thương, thậm chí ngay cả ngồi cũng không có ngồi xuống, trực tiếp nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ liền hỏi.

- Các ngươi lại đem sư tỷ của ta bị nhốt ở chỗ này, còn muốn mỗi ngày bán mạng cho Tiên Tu Thương Lâu các ngươi, trước tiên đem chuyện bồi thường nói một chút, sau đó sẽ nói sự tình Tiên Cách Thạch sao?...

- A đù! Muốn chết à!

Mạc Vô Kỵ lời còn chưa dứt, nam tử gầy yếu liền quát lạnh một tiếng, trực tiếp đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Hắn dường như không có đem Mạc Vô Kỵ để ở trong mắt, người trên không trung đã một quyền đánh xuống tới.

Chu Dịch Diễm nhìn thấy người mình bên này đánh về phía Mạc Vô Kỵ, khóe miệng lộ ra một tia cười nhạt, đồng thời ném ra vài cái trận kỳ.

Không đợi vài cái trận kỳ này hạ xuống, Mạc Vô Kỵ đồng dạng theo ném ra hơn mười tấm trận kỳ, cũng là một bước bước ra, giơ tay lên một quyền đánh ra.

Đã tới bước này, Mạc Vô Kỵ đã không có dự định mọi người có thể hảo hảo thương lượng, một quyền này hầu như tụ tập tám phần mười nguyên lực của hắn.

- Ầm!

Hai đạo lực lượng cuồng liệt đánh vào cùng một chỗ, tại bên trong căn phòng này nổ tung.

- PHỐC!

Nam tử gầy yếu há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, cả người bay rớt ra ngoài, lập tức đụng vào trên vách tường cạnh cửa, lại trực tiếp đụng nát một bức tường.

- Phác thông!

Một tiếng, nam tử gầy yếu ngã ngồi trên mặt đất, miệng hộc máu liên tục.

Chu Dịch Diễm khiếp sợ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, hoàn toàn quên mất sự thực khốn trận không có vây khốn Mạc Vô Kỵ được. Mạc Vô Kỵ một quyền này không có dùng bất luận cái gì pháp thuật, chỉ dựa vào lực lượng đã đáng sợ như thế, người này tuyệt đối không phải là kẻ bọn hắn có thể chống lại.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 463: Một Thiên Tiên Mà Thôi

Hàn Thanh Như ngạc nhiên mừng rỡ nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng rất rõ ràng thực lực của Mạc Vô Kỵ, vừa rồi một quyền kia của Mạc Vô Kỵ so với thời điểm giết huynh đệ họ Kế cường hãn hơn nhiều lắm. Hơn nữa nàng còn biết, vừa rồi một quyền kia của Mạc Vô Kỵ khẳng định không có xuất toàn lực. Mạc Vô Kỵ lúc giết huynh đệ kế thị, một quyền kia là mang theo kinh khủng thiên hỏa, một quyền có thể đánh ra một cái thông đạo thiên hỏa. Nếu là một quyền vừa rồi Mạc Vô Kỵ cũng dùng thiên hỏa, vậy tên gia hỏa gầy yếu của Tiên Tu Thương Lâu đã bị đánh chết rồi.

Lẽ nào Mạc Vô Kỵ đã thăng cấp Thiên Tiên? Nhưng nàng cũng không có thấy Mạc Vô Kỵ độ kiếp a?

Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn thật giống như một người phàm tục, quanh người cũng không có cái gì linh vận vờn quanh, vô luận là Thiên Tiên hay là Địa Tiên, từ bề ngoài bình thường cũng không nhìn ra được.

- Ngươi vì sao không sợ khốn trận?

Ngụy Cung Phong hít một hơi thật sâu, lúc này mới không hiểu hỏi.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lại ném ra vài tấm trận kỳ, lúc này mới thản nhiên nói:

- Hiện tại chúng ta có thể nói một chút về chuyện bồi thường, các ngươi lừa dối sư tỷ của ta, lại bắt sư tỷ của ta bán mạng miễn phí cho các ngươi, dự định bồi thường bao nhiêu tiên tinh đây?

Ngụy Cung Phong nghe được câu này, cười ha ha một tiếng, giơ tay lên đã bắt ra một đạo phi kiếm.

Không đợi Ngụy Cung Phong lại đem phi kiếm phát ra ngoài, Chu Dịch Diễm liền giữ tay Ngụy Cung Phong:

- Ngụy huynh, chúng ta đã bị vây khốn.

Ngụy Cung Phong đối với trận đạo cũng không tinh thông, hắn nghe được Chu Dịch Diễm nói, vẻ mặt ngạc nhiên hỏi:

- Dịch Diễm, nơi này là Tiên Tu Thương Lâu, chúng ta mới đúng là kẻ nắm trong tay Tiên Tu Thương Lâu...

Chu Dịch Diễm không trả lời Ngụy Cung Phong, mà là ôm quyền nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đạo hữu, ta biết trình độ trận đạo của ngươi xa xa mạnh hơn ta. Trong nháy mắt, liền đem khốn sát trận của căn phòng này xoay ngược chiều, nếu mà ngươi muốn dùng khốn sát trận này vây khốn chúng ta, vậy ta chỉ có thể nói cho ngươi biết, ngươi đã tính toán sai. Tiên Tu Thương Lâu chúng ta sừng sững đến nay, cũng không phải không có một điểm dựa vào.

Nghe nói như thế, Ngụy Cung Phong mới tỉnh ngộ lại, thần niệm của hắn lập tức càn quét đi ra ngoài. Rất nhanh sắc mặt của hắn liền khó coi, thần niệm của hắn cư nhiên bị ngăn cản. Không chỉ như thế, tại trong phạm vi thần niệm của hắn, còn có một đạo lưỡi mang ngang dọc lấy. Rất hiển nhiên, những thứ này ngang dọc lưỡi mang đã bị Mạc Vô Kỵ nắm trong tay.

Mạc Vô trận đạo cường đại như vậy?

Công pháp của Mạc Vô Kỵ là Nghịch Tu công pháp, cộng thêm tinh thông trận đạo, loại khốn trận này trong thời gian ngắn liền xoay ngược

lại với hắn mà nói thật không có gì khó khăn. Thấy Chu Dịch Diễm muốn cùng hắn nói điều kiện, đơn giản lại uy hiếp một câu:

- Ta muốn đối phó các ngươi, căn bản cũng không cần bằng vào khốn trận. Ngươi có nhìn thấy không, ta đều lười bố trí trận kỳ sát trận. Nếu là ta lại toàn bộ tế xuất trận kỳ của khốn sát trận, ta thậm chí không cần động thủ, liền có thể giết chết các ngươi. Về phần những người còn lại của các ngươi Tiên Tu Thương Lâu, ta còn không có để ở trong mắt.

Chu Dịch Diễm nghe nói như thế, trong lòng lộp bộp một tiếng, nàng nhưng không tin Mạc Vô Kỵ là đang dối gạt nàng. Một tên gia hỏa có thể trong thời gian ngắn như vậy liền nghịch chuyển khốn sát trận, há có thể đơn giản?

- Mạc đạo hữu, lần này là Tiên Tu Thương Lâu chúng ta không đúng. Tiên Tu Thương Lâu khốn sát trận cũng không phải ta bố trí, nếu mà mọi người huyên náo quá lớn, vị tiền bối kia chung quy sẽ bị kinh động tới đây.

Chu Dịch Diễm rốt cuộc hiểu rõ vì sao Mạc Vô Kỵ thật giống như không có việc gì mà tiến vào gian phòng này, thì ra người ta căn bản cũng không sợ bất luận cái gì khốn trận của nơi này.

- Nếu hai vị không muốn đàm phán, vậy cũng không cần nói nữa.

Mạc Vô Kỵ vừa nói, giơ tay lên ném ra hơn mười tấm trận kỳ, từng đạo tiêu sát khí tức ở trong phòng dâng lên.

Trận kỳ trong tay Mạc Vô Kỵ vẫn là liên miên không dứt hạ xuống, từng đạo phong nhận chói tai càng ngày càng dày đặc. Trong khoảng thời gian ngắn liền đem khốn sát trận nơi này kích phát, Mạc Vô Kỵ cũng không phải là chém gió, hắn là thật sự có cái này năng lực.

Chu Dịch Diễm sắc mặt càng là trở nên khó coi, nàng đối với trận đạo tinh thông một chút, biết Mạc Vô Kỵ đang bố trí sát trận.

- Chờ một chút, Mạc đạo hữu, ngươi cần chúng ta bồi thường cái gì?

Chu Dịch Diễm rốt cục bắt đầu chịu thua, Mạc Vô Kỵ người như thế, có dũng khí bố trí ở chỗ này sát trận, đó chính là hắn căn bản cũng không sợ hậu quả. Thừa dịp hiện tại tên này còn không có nổi lên sát tâm, nhanh chóng đáp ứng cho rồi.

Mạc Vô Kỵ đình chỉ động tác trong tay, bình tĩnh nói:

- Thứ nhất, bồi thường chúng ta năm mươi vạn trung phẩm tiên tinh. Thứ hai sư tỷ của ta liều mạng tranh đoạt đấu giá hội danh ngạch cho các ngươi, ta yêu cầu một slot. Ta không thích trả giá, đồng ý thì tốt, không đồng ý thì bố đánh cho xòe răng.

- Danh ngạch kia còn không có thu được, ngươi...

Chu Dịch Diễm hít sâu một hơi, lần nữa ngăn cản Ngụy Cung Phong nói, trầm giọng nói:

- Có thể, đây là ngọc bài vào bàn đấu giá hội, có thể mang hai người đi vào.

Chu Dịch Diễm ném ra một cái ngọc bài cho Mạc Vô Kỵ sau đó, lại lấy ra một cái túi đựng đồ ném cho Mạc Vô Kỵ:

- Đây là năm mươi vạn trung phẩm tiên tinh.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận ngọc bài cùng túi trữ vật, thần niệm đảo qua, liền biết ngọc bài này là thật, trong túi đựng đồ cũng có năm mươi vạn trung phẩm tiên tinh. Hắn gật đầu, giơ tay lên thu trở về hơn mười đạo trận kỳ, lúc này mới nói với Hàn Thanh Như:

- Sư tỷ, chúng ta đi.

Đi tới cửa Mạc Vô Kỵ dường như nhớ ra cái gì đó, xuất ra một quả Tiên Cách Thạch ném cho Chu Dịch Diễm:

- Đây là đồ đạc ngươi đã đặt cọc mua, cho ngươi.

...

- Tại sao lại để cho hắn chạy thoát? Năm mươi vạn trung phẩm tiên tinh cứ như vậy cho hắn coi như là hắn tinh thông trận đạo, lại đem chúng ta vây khốn, chúng ta cũng hoàn toàn có thể phát tin thư cầu cứu. Ta cũng không tin hắn có thể giết sạch toàn bộ Tiên Tu Thương Lâu.

Sau khi Mạc Vô Kỵ cùng Hàn Thanh Như rời đi, Ngụy Cung Phong mới cúi đầu hỏi.

Tấm ngọc bài tiến vào đấu giá hội đó vốn là danh ngạch của Tiên Tu Thương Lâu, Tham Hòa Phường Thị tổng cộng có bốn cái danh ngạch, trong đó ba cái cho 3 thương lâu, Tiên Tu Thương Lâu cũng được chia một cái, cái thứ tư còn đang tranh đoạt. Hiện tại được rồi, Tiên Tu Thương Lâu danh ngạch đã bị người lấy đi.

Chu Dịch Diễm sắc mặt càng là xấu xí:

- Ngươi nghĩ rằng ta muốn để cho hắn chạy thoát sao? Bởi vì ta biết hắn khẳng định có thể giết sạch toàn bộ chúng ta Tiên Tu Thương Lâu.

- Cái gì?

Ngụy Cung Phong vẻ mặt không thể tin được nhìn Chu Dịch Diễm:

- Hắn chỉ là một Thiên Tiên tu sĩ mà thôi.

Chu Dịch Diễm cười lạnh một tiếng:

- Chỉ là một Thiên Tiên tu sĩ? Ngươi biết Bán Tiên Vực có một người tu sĩ đơn độc một người qua sông Tiên Hào, hơn nữa đã thành công không?

- Ta nghe nói qua...

Ngụy Cung Phong trả lời phân nửa sau đó, liền khiếp sợ nhìn Chu Dịch Diễm:

- Dịch Diễm, ngươi nói người kia chính là hắn?

Chu Dịch Diễm gật đầu:

- Nếu như ta không có đoán sai, người kia nhất định là hắn. Nếu không, không có khả năng có nhiều Tiên Cách Thạch như vậy, còn chưa có ngưng tụ Tiên Cách. Một tu sĩ Địa Tiên có thể đi ngang qua Tiên Hào, ngươi biết có bao nhiêu đáng sợ? Đổi thành chúng ta, dù cho là thực lực của chúng ta lại tăng cường gấp mười lần, chỉ sợ cũng không có thể qua Tiên Hào sao?? Huống chi, người này còn tinh thông trận đạo.

Ngụy Cung Phong trầm mặc xuống, Bán Tiên Vực có một người tu sĩ đi qua Tiên Hào, chuyện này đã dần dần truyền ra tại Vĩnh Anh Giác. Mặc dù bị truyền tới, là bởi vì tên tu sĩ này xông qua không gian phong nhận đại trận mà Vĩnh Anh Giác Tiên Vực ngăn trở Tiên Hào. Loại không gian phong nhận đại trận này không muốn nói là hắn Ngụy Cung Phong, coi như là mười cái Ngụy Cung Phong cũng chưa đủ tầm.

Nếu Mạc Vô thật là người này, vậy hắn đích xác có năng lực giết sạch toàn bộ Tiên Tu Thương Lâu.

Chu Dịch Diễm lại hừ một tiếng:

- Đồ đạc của Tiên Tu Thương Lâu cũng không phải dễ cầm như vậy.

- Dịch Diễm, ý của ngươi là?

Ngụy Cung Phong dường như có chút hiểu ý nghĩ của Chu Dịch Diễm.

Chu Dịch Diễm ngoan lệ nói:

- Người này lấy đi ngọc bài vào bàn của Vĩnh Anh Giác phường thị liên hợp đấu giá hội, hắn liền nhất định sẽ đi qua đó. Tiên Tu Thương

Lâu ta không làm gì được hắn, không có nghĩa là người khác cũng không làm gì được hắn. Lần đấu giá này sẽ có vài tên Kim Tiên cường giả tham gia, ta cũng không tin những Kim Tiên đó biết trên người hắn có hàng loạt Tiên Cách Thạch, sẽ thờ ơ.

Ngụy Cung Phong hiểu Chu Dịch Diễm ý tứ, nhất thời cười ha ha nói:

- Dịch Diễm, ngươi quả nhiên là thông minh hơn ta.

...

- Sư đệ, ngươi đã thăng cấp Thiên Tiên rồi à?

Vừa ra khỏi phường thị, Hàn Thanh Như liền vội vàng hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta tranh thủ lúc cô ngưng tụ Tiên Cách đã thăng cấp Thiên Tiên, cô bởi vì đang dung hợp Tiên Cách cho nên không biết. Hiện tại cần tìm một chỗ nào đó, ta cũng phải ngưng tụ Tiên Cách thôi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 464: Mạc Vô Kỵ Chi Mộ

- Đúng vậy, trước tiên ta muốn tìm địa phương ngưng tụ Tiên Cách, chờ ngưng tụ xong Tiên Cách rồi, chúng ta liền lên Vấn Tiên Thê.

Mạc Vô Kỵ đáp.

Hàn Thanh Như nghi ngờ hỏi:

- Sư đệ, ngươi nghĩ biện pháp từ Tiên Tu Thương Lâu trao đổi được danh ngạch Vĩnh Anh Giác phường thị liên hợp bán đấu giá đại hội, chẳng lẽ không đi sao?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Ta không thể đi, sở dĩ ta bắt bọn họ xuất ra một quả ngọc bài như vậy, cũng là bởi vì ta không muốn đi. Ta dám khẳng định, chỉ cần ta đi qua, ta vô luận dịch dung như thế nào, đều không thể chạy trốn được Kim Tiên vây giết. Ta chưa từng thấy qua thực lực của Kim Tiên, coi như là ngưng tụ Tiên Cách, cũng không dám nói nhất định có thể thắng được Kim Tiên. Nếu là có mấy tên Kim Tiên mà nói, vậy ta càng là khó có thể chạy trốn.

Kinh nghiệm sinh tồn ở bên ngoài của Hàn Thanh Như xa xa không bằng Mạc Vô Kỵ, nghe được Mạc Vô Kỵ nói, nàng mới chợt tỉnh ngộ lại. Tiên Tu Thương Lâu nữ nhân kia sở dĩ một điểm cũng không hoài nghi đồng ý sư đệ nói, cũng là bởi vì nàng khẳng định một khi sư đệ đi đấu giá hội, vậy thì lại cũng đi không xong.

- Xin lỗi nha.

Hàn Thanh Như nghĩ đến sự tình chính mình gây ra, có chút áy náy nói.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Không sao cả, ta cũng từng như cô vậy, một tờ giấy trắng, năm đó ta so với cô còn không bằng, thậm chí còn bị người ta tín nhiệm nhất đâm một dao ở sau lưng. Ta nghĩ, để khôn lớn phải trả giá cao.

- A, là ai vậy?

Hàn Thanh Như khiếp sợ hỏi một câu, nàng cảm giác Mạc Vô Kỵ hành sự rất có nguyên tắc, không phải là cái loại người hai mặt. Nếu là bạn của Mạc Vô Kỵ, vì sao còn muốn đâm đao sau lưng hắn?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Quên đi, mấy thứ này ta đã quên rồi, chúng ta hay là trở lại chỗ cũ đi ngưng tụ Tiên Cách.

...

Tĩnh Dương, một trong bảy thành phố lớn của đất nước Hoa Hạ. Dù là tại toàn thế giới, Tĩnh Dương cũng là một đại đô thị nhất đẳng.

Tĩnh Thủ Sơn, ngọn núi cao nhất nằm ngoại ô Tĩnh Dương, Tĩnh Dương Hà vòng qua bên Tĩnh Thủ Sơn, càng tăng thêm khí thế bàng bạc cho ngọn núi này.

Giờ khắc này ở trên sườn núi Tĩnh Thủ Sơn sát bên sông, một người nữ tử trẻ tuổi áo trắng đang đứng tại bên một phần mộ, thật giống như một pho tượng vậy, không nhúc nhích. Nếu không phải mặt sông xoắn tới gió nhẹ lại thổi bay quần áo của nàng, thậm chí có thể cho rằng đây thật là một pho tượng. Thời tiết lạnh lẽo vào cuối tiết thanh minh tựa hồ đối với nàng cũng không có nửa điểm ảnh hưởng.

Trên bia mộ có khắc hai hàng chữ, Mạc Vô Kỵ chi mộ, Văn Hiểu Kỳ lập.

Thái dương dần dần ngã về tây, mang theo một tia nhật quang ráng chiều chiếu rọi xuống, làm cho nơi này càng thêm một tia thê mỹ.

Cũng không biết qua bao lâu, người nữ tử mặc bạch y mới chậm rãi cung kính cúi người, dùng một loại giọng nói gần như thì thào mờ ảo nói:

- Lại là một năm tiết thanh minh, không cầu ngươi có thể tha thứ cho ta, chỉ cầu ngươi...

Nói đến đây, nàng dường như không nói được nữa, chỉ là từ từ nắm chặt hai tay của mình.

Một người nữ tử mang giỏ trúc, cước bộ hơi tập tễnh đi từ từ tới, nàng đi tới phía sau nữ tử áo trắng, lặng lẽ không nói.

Nữ tử áo trắng hiển nhiên cũng biết có người tới rồi, nàng chậm rãi quay đầu nhìn cái nữ tử vừa tới vẻ mặt tang thương, một hồi lâu sau đó mới lên tiếng:

- Hiểu Kỳ, cám ơn ngươi đã lập mộ cho Vô Kỵ, cũng cám ơn ngươi mấy năm nay chăm sóc cho nơi này.

Nữ tử vẻ mặt tang thương bình tĩnh nói:

- Hạ Nhược Nhân, ta làm tất cả việc này không có bất cứ quan hệ gì tới ngươi.

Nói xong câu đó, nữ tử tên là Hiểu Kỳ đi từ từ đến trước mộ phần, lại đem tế phẩm bên trong giỏ trúc mang ra, đặt ở trước mộ bia. Lấy thêm ra một phần vàng mã đốt, mỗi một bước nàng làm cẩn thận tỉ mỉ, thật giống như đang làm một món việc nhà bình thường vậy.

Hạ Nhược Nhân nhìn nữ tử này tuổi so với nàng còn nhỏ hai tuổi một hồi lâu, lúc này mới bỗng nhiên xoay người. Trong thời gian ngắn, đã đi rất xa.

Thẳng đến lúc này Văn Hiểu Kỳ mới xoay đầu lại, nàng nhìn bóng lưng Hạ Nhược Nhân, bỗng nhiên siết chặt nắm tay. Một lúc lâu sau đó, nàng mới thở dài một tiếng, lần nữa cúi đầu thì thào nói:

- Xin lỗi, Vô Kỵ, ta không có năng lực báo thù cho ngươi, giết nữ nhân ác độc này.

- Ngươi đều biết?

Một cái thanh âm lạnh như băng đột nhiên xuất hiện ở bên tai Văn Hiểu Kỳ, Văn Hiểu Kỳ khiếp sợ nhìn chằm chằm Hạ Nhược Nhân đứng ở trước mặt nàng. Vừa rồi nàng rõ ràng thấy Hạ Nhược Nhân đã đi xa, làm sao có thể đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của mình?

Bất quá lập tức nàng liền đem chuyện này vứt sang một bên, giọng nói trái lại càng là tỉnh táo hẳn lên:

- Không sai, ta đều biết, Vô Kỵ là bị người ám sát từ phía sau lưng. Hắn mỗi ngày đều tại phòng thí nghiệm nghiên cứu, trừ ngươi ra, phòng thí nghiệm của hắn tuyệt đối sẽ không có người thứ 3 có thể vào. Vô Kỵ có thể móc tim ra cho ngươi, ngươi lại vì một cái phương pháp điều chế, ám sát hắn, ngươi căn bản cũng không phải là người, súc sinh cũng không bằng.

Hạ Nhược Nhân sắc mặt trở nên tái nhợt, nàng từ từ giơ tay lên, quanh thân sát khí cuồng liệt hẳn lên.

Văn Hiểu Kỳ cười lạnh một tiếng:

- Ta biết ngươi sau khi đạt được phương pháp điều chế đó của Vô Kỵ, có đại cơ duyên, bằng không dung mạo của ngươi làm sao đến bây giờ đều không thay đổi. Nhưng ta cũng không sợ hãi chút nào, Hạ Tiện

Nhân, ngươi giết ta đi, ta không có khả năng báo thù cho Vô Kỵ, chết cùng một chỗ với Vô Kỵ cũng là một loại thỏa mãn.

- Ngươi rất muốn giết ta?

Hạ Nhược Nhân nghe đến đó, trái lại chậm rãi để tay xuống.

Văn Hiểu Kỳ khinh thường nhìn thoáng qua Hạ Nhược Nhân:

- Ta hận không thể nuốt thịt ngươi, uống máu của ngươi. Ta không kết hôn, chính là muốn tìm cơ hội giết ngươi. Đáng tiếc ta biết, ta vĩnh viễn cũng không có cơ hội này.

Nói xong, Văn Hiểu Kỳ thậm chí nhìn đều lười nhìn Hạ Nhược Nhân, chậm rãi xoay người, lần nữa lại đem vàng mã ném vào bên trong đống lửa.

Hạ Nhược Nhân sắc mặt biến đổi mấy lần, rốt cục xoay người lần nữa, thân hình lóe lên, cư nhiên như một mảnh lá cây bình thường giống nhau, rất nhanh thì bay đi không thấy nữa.

...

Bên trong động phủ Vĩnh Anh Giác Ngũ Liên Sơn, xung quanh Mạc Vô Kỵ chồng chất đầy Tiên Cách Thạch, hắn cầm lấy một quả Tiên Cách Thạch, dựa theo phương thức Hàn Thanh Như nói không ngừng đi cảm ứng khí tức trong đó, sau đó thông qua biện pháp hấp thụ cái loại này khí tức ngưng tụ Tiên Cách.

Bên trong Tiên Cách Thạch ẩn chứa một loại đạo vận khí tức Mạc Vô Kỵ đều khó mà bắt lấy, thế nhưng là để cho sắc mặt Mạc Vô Kỵ chợt biến chính là, hắn cư nhiên không thể hấp thu chút nào đạo vận khí tức bên trong Tiên Cách Thạch.

Cả đạo vận khí tức trong đó cũng không thể hấp thu, làm sao đi ngưng tụ Tiên Cách?

Cả ngày sau, tấm Tiên Cách Thạch trong tay Mạc Vô Kỵ vẫn là bộ dáng lúc trước.

Mạc Vô Kỵ trong lòng hơi hơi trầm xuống một cái, hắn không có đi hỏi Hàn Thanh Như. Hắn khẳng định loại tình huống này coi như là Hàn Thanh Như cũng không biết là chuyện gì xảy ra, có lẽ có quan hệ cùng công pháp chính hắn tu luyện. Hắn không có Linh Căn, mở ra thủ đoạn mạch lạc tu luyện. Có lẽ toàn bộ vũ trụ mênh mông, kẻ không có Linh Căn cũng tu luyện tới Thiên Tiên cảnh giới, chỉ có một mình hắn.

Hít một hơi thật sâu, Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục ngưng tụ Tiên Cách, hắn lấy ra một đống trung phẩm tiên thạch, bắt đầu chuyển hóa bản thân tiên nguyên.

Một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc đồng thời nghịch chuyển, lại tạo thành một cái lớn nghịch chuyển Chu Thiên, Mạc Vô Kỵ chỉ hao tốn nửa tháng thời gian, liền triệt để lại đem chân nguyên lực của mình chuyển hóa thành tiên nguyên lực.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ Thiên Tiên cảnh giới, trong cơ thể nguyên lực liền sự dư thừa bạo bằng. Hiện tại chuyển hóa thành tiên nguyên lực, thực lực càng là lần nữa tăng lên không chỉ gấp mấy lần.

Lại đem nguyên lực của mình chuyển hóa thành tiên nguyên sau đó, Mạc Vô Kỵ lần nữa lấy ra Tiên Cách Thạch. Hắn có chút hoài nghi mình trước không có khả năng ngưng tụ Tiên Cách, có phải hay không là vì nguyên lực không có chuyển hóa tạo thành.

Để cho Mạc Vô Kỵ thất vọng là, nguyên lực chuyển hóa thành tiên nguyên lực sau đó, vẫn là không có cách nào ngưng tụ Tiên Cách.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, hắn lại đem hết thảy Tiên Cách Thạch toàn bộ lần nữa thu vào, trong lòng có chút thất lạc.

Thật vất vả đào nhiều Tiên Cách Thạch như vậy, cư nhiên một quả cũng không thể dùng. Đây là điển hình vì người khác làm áo cưới sao?

Hiện tại hắn lo lắng chính là chính bản thân không có ngưng tụ Tiên Cách, còn có thể leo lên Vấn Tiên Thê hay không.

Vô luận có thể hay không, cũng không thể tiếp tục ở đây nữa, Mạc Vô Kỵ mở ra cấm chế.

Hàn Thanh Như đang tu luyện bỗng thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, lập tức liền đứng lên:

- Sư đệ, ngươi đã ngưng tụ được rồi Tiên Cách sao?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ân, chúng ta đi thôi, đi xem Vấn Tiên Thê.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 465: Không Có Lĩnh Vực

Cảm thụ được tâm tình Mạc Vô Kỵ không phải là tốt lắm, Hàn Thanh Như cũng không có hỏi nhiều, nàng có thể đoán ra vì sao tâm tình Mạc Vô Kỵ không tốt.

Ngắn ngủi nửa tháng thời gian, coi như là dung hợp Tiên Cách Thạch lợi hại hơn nữa, cũng không có khả năng dung hợp bao nhiêu. Mạc Vô Kỵ dung hợp Tiên Cách Thạch ít, vậy đã nói lên Mạc Vô Kỵ ngưng tụ Tiên Cách yếu kém, xa xa không bằng nàng.

Phải biết rằng trước đây nàng ngưng tụ Tiên Cách nhưng là hơn nửa năm, dùng tốc độ của nàng, hơn nửa năm bất quá là dung hợp hơn sáu mươi vạn Tiên Cách Thạch, Mạc Vô Kỵ chính là nửa tháng có thể dung hợp bao nhiêu, có thể tưởng tượng ra được.

- Được rồi, Thanh Như sư tỷ, ta muốn hỏi một chút cô có biết Chư Thần Tháp không?

Mạc Vô Kỵ chợt nhớ tới giao dịch trước đây cùng ông lão câu cá râu bạc ở Vấn Thiên Học Cung.

Hàn Thanh Như có chút mờ mịt:

- Ta không biết, làm sao vậy, sư đệ?

- Không có gì, được rồi, muốn leo lên Vấn Tiên Thê nhất định phải ngưng tụ Tiên Cách sao?

Mạc Vô Kỵ phỏng chừng chuyện này khả năng là của Tiên Giới, cùng Vĩnh Anh Giác quan hệ không lớn. Về phần sự tình Bán Nguyệt

Ngục, Mạc Vô Kỵ càng là không hỏi, hắn khẳng định Hàn Thanh Như không rõ ràng lắm.

Hàn Thanh Như gật đầu:

- Vậy dĩ nhiên a, Vấn Tiên Thê là quy tắc của Thiên Đạo, trừ phi ngươi vừa sinh ra ở Tiên Giới, nếu không không có ngưng tụ Tiên Cách, liền căn bản không thể bước lên Vấn Tiên Thê.

- Đã như vậy, vậy ta đưa sư tỷ đi Vấn Tiên Thê trước sao?.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nói.

Hàn Thanh Như nhìn Mạc Vô Kỵ, có chút nghi ngờ hỏi:

- Sư đệ, ngươi tiễn ta đi? Lẽ nào ngươi không cùng ta leo Vấn Tiên Thê cùng nhau sao?

Mạc Vô Kỵ lúng túng nói:

- Ta còn có mấy bằng hữu ở bên cạnh, bọn họ đều là từ Bán Tiên Vực tới. Trên người ta Tiên Cách Thạch cũng có một phần là của bọn họ, ta muốn lại đem những thứ Tiên Cách Thạch này trả cho bọn hắn, nếu không mà nói, bọn họ cả Tiên Cách đều không thể ngưng tụ.

- Ta đương nhiên là đi cùng ngươi a.

Hàn Thanh Như đương nhiên đáp.

Mạc Vô Kỵ đang muốn nói chuyện, thần niệm liền quét một đạo bóng người quen thuộc chợt lóe lên.

Thế nào có chút giống Đồng Dã? Mắt thấy này đạo bóng dáng liền biến mất tại trong thần niệm, Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp đuổi theo, lại là hai đạo nhân ảnh đuổi theo đạo bóng dáng phía trước.

- Ta gặp một người quen.

Mạc Vô Kỵ nói xong, Phong Độn Thuật triển khai chui qua theo.

Hàn Thanh Như thấy Mạc Vô Kỵ bỏ chạy, nhanh chóng chạy theo sau Mạc Vô Kỵ. Tốc độ của nàng xa xa không bằng Mạc Vô Kỵ, tuy rằng không có khả năng đuổi theo Mạc Vô Kỵ, cũng không đến mức bị mất phương hướng.

Sau nửa canh giờ, Đồng Dã ngừng lại, thần niệm của hắn cảm ứng được Mạc Vô Kỵ tới đây.

- Thế nào không tiếp tục chạy thoát?

Hai người đuổi theo Đồng Dã đều là Thiên Tiên hậu kỳ tu sĩ, hai người thấy Đồng Dã sau khi dừng lại, một trái một phải vây Đồng Dã ở trung gian.

Đồng Dã lấy ra một thanh thăng long tiết, lại nhìn chằm chằm hai người mới vừa mới tới.

- Mạc huynh, thật là ngươi?

Mạc Vô Kỵ Phong Độn Thuật cực nhanh, đảo mắt liền tới phụ cận, Đồng Dã xác nhận là Mạc Vô Kỵ sau đó, nhất thời mừng rỡ kêu lên.

Hai gã Thiên Tiên tu sĩ ngăn cản Đồng Dã đều là đề phòng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ tại phía sau bọn họ, bọn họ tự nhiên cũng rõ ràng. Bọn họ tin tưởng, vô luận Mạc Vô Kỵ là ai, cũng không dám can thiệp chuyện của bọn họ. Bây giờ nhìn thấy Mạc Vô Kỵ quen biết Đồng Dã, sắc mặt hai người có chút không được tốt.

- Đồng huynh, trong thời gian ngắn không gặp, chúc mừng thăng cấp Thiên Tiên a.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha nói, Đồng Dã quanh thân tiên nguyên hùng hậu, hiển nhiên là thăng cấp tới rồi Thiên Tiên. Chẳng những thăng cấp tới rồi Thiên Tiên, còn chuyển hóa tiên nguyên..

- Ta còn tưởng rằng...

Đồng Dã là thật thiết ngạc nhiên mừng rỡ, hắn sớm cho rằng Mạc Vô Kỵ bỏ mạng ở Tiên Hào, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ chẳng những không có bỏ mạng ở Tiên Hào, trái lại sống rất tốt.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Cái này đợi lát nữa rồi lại nói.

Hai gã tu sĩ đuổi kịp Đồng Dã, một người màu da đen liền ôm quyền đối với Mạc Vô Kỵ nói:

- Vị đạo hữu này, người này là từ Bán Tiên Vực nhập cư trái phép mà đến, chúng ta đại biểu Vĩnh Anh Tiên Vực muốn dẫn đi người này, còn xin đạo hữu đừng ngăn cản.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:

- Ta cũng là từ Bán Tiên Vực tới đây, ngươi cũng đem ta mang đi luôn đê.

Hai gã tu sĩ truy sát Đồng Dã nghe được Mạc Vô Kỵ nói, nhìn nhau một cái, lập tức lần di chuyển, lại đem Mạc Vô Kỵ cũng ngăn lại.

Hai người sở dĩ không có lập tức động thủ, là bởi vì biết còn có một người sắp lại đây.

Sau một lát, Hàn Thanh Như liền đi tới bên người Mạc Vô Kỵ. Tuy Mạc Vô Kỵ còn không có giải thích, nàng đã thấy rõ ràng. Mạc Vô Kỵ pháp bảo còn chưa có lấy ra, nàng trước hết cầm ra bản thân pháp bảo.

- Động thủ...

Tu sĩ Mặt đen vừa nhìn tư thế của Hàn Thanh Như, liền biết tuyệt đối sẽ không dễ ăn, nói một câu động thủ sau đó, một đạo trường tiên mấy

trượng cuồn cuộn nổi lên, đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Tên tu sĩ còn lại đánh về phía Hàn Thanh Như và Đồng Dã.

Có thể thấy được hai người này sớm đã có tính toán, theo bọn họ Mạc Vô Kỵ tu vi hắn là yếu nhất, thực lực của Hàn Thanh Như là mạnh nhất.

Hàn Thanh Như ngưng luyện Tiên Cách, khí tức cường đại. Mà Đồng Dã tại Bán Tiên Vực không biết tu luyện bao nhiêu năm, ở chỗ này thăng cấp Thiên Tiên là nước chảy thành sông. Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn trẻ tuổi nhất, cộng thêm khí tức tầm thường, lúc này mới bị xem thành kém nhất.

Mặt đen tu sĩ muốn trước giết chết Mạc Vô Kỵ, sau đó hai người liên thủ tiếp đối phó Hàn Thanh Như cùng Đồng Dã.

Mạc Vô Kỵ cũng không có tế xuất Thiên Cơ Côn, không chỉ là Phạm Thiên Côn Ảnh theo không kịp tu vi của hắn, lần trước hắn và huynh đệ kế thị động thủ, cũng cảm giác được Thiên Cơ Côn cũng không thích hợp làm pháp bảo của hắn.

Tính cách của hắn ân oán phân minh, thời điểm chiến đấu càng là gọn gàng dứt khoát. Với hắn mà nói, tốt nhất là pháp bảo bộc lộ tài năng, như trường thương, búa bén, trường đao các loại đều thích hợp hắn. Mà trường kiếm mềm nhẹ, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói đánh nhau không đã ghiền, cũng không thích hợp với hắn.

Trường tiên của tu sĩ Mặt đen như giao long bình thường giống nhau, mang theo từng trận Long Ngâm chi âm, lại đem lối đi của Mạc Vô Kỵ phong tỏa. Cường đại lĩnh vực mở rộng mở ra, Mạc Vô Kỵ lập tức liền cảm giác được.

Trước đây Kế Viêm dùng lĩnh vực phong tỏa hắn, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được chính bản thân lâm vào vũng bùn, dời động cực kỳ trở ngại. Mà giờ khắc này đồng dạng là lĩnh vực, thậm chí mặt đen tu sĩ lĩnh vực so với lĩnh vực Kế Viêm còn mạnh hơn một phần, thế nhưng là Mạc Vô Kỵ lại dễ dàng một bước bước ra, không có nửa phần ảnh hưởng đánh ra đi một quyền.

- Ầm!

Một đạo hỏa diễm khí tức hầu như có thể lại đem không gian đốt cháy xông thẳng ra, nguyên bản lĩnh vực liền đối với Mạc Vô Kỵ không có bao nhiêu ảnh hưởng, lúc này càng là thốn đứt từng khúc vỡ ra.

Cường đại hỏa diễm trói buộc truyền đến, tu sĩ mặt đen sắc mặt đại biến.

- Thiên hỏa thần thông?

Mặt đen tu sĩ thân thể không ngừng vặn vẹo, hắn muốn tránh thoát Mạc Vô Kỵ thiên hỏa thần thông trói buộc. Chỉ là hắn tỉnh ngộ hơi muộn một chút, một quyền này của Mạc Vô Kỵ đã ầm xuyên qua ngực của hắn.

- PHỐC!

Huyết vụ phun ra, thân thể của hắn dần dần vỡ tan.

- Ba!

Cho tới giờ khắc này, trường tiên của mặt đen tu sĩ mới đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đang động thủ, căn bản cũng không có đi quản trường tiên. Trừ việc hắn tự tin bản thân thiên hỏa thần thông ra, còn có một cái là hắn muốn đánh nhanh thắng nhanh.

Mạc Vô Kỵ quần áo bị này một tiên trực tiếp ầm nứt ra, một đạo rãnh máu xuất hiện ở phần lưng của Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ lại cau mày, cũng không có đi chữa thương.

Trường tiên bởi vì tu sĩ mặt đen ngã xuống, bỗng bất động, đối với Mạc Vô Kỵ ảnh hưởng cũng không phải rất lớn. Mạc Vô Kỵ cau mày là, hắn đồng dạng cũng là Thiên Tiên tu sĩ, cư nhiên cũng không có lĩnh ngộ được lĩnh vực lực.

Khác biệt duy nhất chính là, trước đây Kế Triệu có thể dùng lĩnh vực trói buộc hắn, mà vừa rồi mặt đen tu sĩ lĩnh vực cũng không thể trói buộc hắn. Nhưng cái này cũng không có thể thay đổi sự thực hắn không có lĩnh vực, nếu mà hắn cũng có lĩnh vực mà nói, dùng thực lực của hắn, chẳng những có thể dễ dàng giết chết đối phương, thậm chí ngay cả thụ thương cũng sẽ không.

Nhìn xem thấy đồng bạn của mình bị Mạc Vô Kỵ một quyền liền đánh giết, một gã Thiên Tiên tu sĩ khác trong lòng sợ hãi, đâu còn có tâm tình tiếp tục động thủ, xoay người liền muốn chạy trốn.

Thực lực của Hàn Thanh Như vốn là mạnh hơn hắn, hắn vừa mới xoay người, đã bị Hàn Thanh Như lĩnh vực trói buộc, và Đồng Dã đã dùng thăng long tiết đã xuyên qua cổ của hắn rồi.

- Mạc huynh, ngươi quả nhiên thăng cấp Thiên Tiên.

Đồng Dã mừng rỡ nói.

Hắn cũng không kỳ quái Mạc Vô Kỵ nháy mắt giết một người Thiên Tiên hậu kỳ, Mạc Vô Kỵ nghịch thiên hắn thế nhưng là rõ ràng. Trước đây tu vi của Mạc Vô Kỵ tại Bán Tiên Vực có thể nói là thấp nhất, thực lực lại càn quét toàn bộ Bán Tiên Vực. Hiện tại lên cấp Thiên Tiên, muốn chém giết một cái thông thường Thiên Tiên tu sĩ, tự nhiên không cần ra sức.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên nắm nhẫn của tu sĩ mặt đen:

- Đồng huynh, tới cùng là chuyện gì xảy ra a? Lẽ nào Bán Tiên Vực tu sĩ vẫn cùng Vĩnh Anh Giác tu sĩ có khác nhau?

Đồng Dã thu hồi một cái nhẫn khác, đưa cho Hàn Thanh Như, Hàn Thanh Như vội vàng cự tuyệt.

- Nhẫn ngươi thu lại sao?, đây là Hàn Thanh Như. Thanh Như sư tỷ, đây là Đồng Dã, từ Bán Tiên Vực cùng ta đi tới đây. Đồng huynh, ngươi

nói trước đây là có chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ ngăn trở động tác Đồng Dã tiếp tục lại đem nhẫn đưa cho Hàn Thanh Như, lại đơn giản lại đem hai người giới thiệu một chút.

Đồng Dã cũng không có khách khí nữa, đối với Hàn Thanh Như thi lễ một cái sau đó, thu hồi nhẫn nói:

- Kỳ thực ta cũng không rõ ràng lắm tới cùng là chuyện gì xảy ra, trước đây chúng ta qua sông Tiên Hào, mọi người thương lượng một chút, liền quyết định mỗi người lưu lại truyền tin châu, sau đó tạm thời tách ra. Độ Tiên Hạm do Lâu Xuyên Hà bảo tồn...

Mạc Vô Kỵ tế xuất một chiếc phi thuyền:

- Chúng ta vừa đi vừa nói chuyện, nơi này không phải là chỗ ở lâu.

Chờ Đồng Dã cùng Hàn Thanh Như lên phi thuyền, Mạc Vô Kỵ điều khiển phi thuyền, trong lòng ngược lại cảm giác mình có chút đa tâm rồi. Hắn cho rằng Phô Tử đại sư sẽ đòi bảo tồn Độ Tiên Hạm, không nghĩ tới Độ Tiên Hạm được Lâu Xuyên Hà bảo tồn. Bởi vì trước đây bên trong nhóm người kia, hắn cảm giác Phô Tử đại sư cùng hắn cấu thành tiểu đội càng nhiều hơn chính là bởi vì lợi ích quan hệ, mà mấy người còn lại đều mang tình cảm bằng hữu.

- Lúc đó ta cùng anh ta hai người đi chung, ta nhìn thấy Lâu Xuyên Hà sư huynh cùng Gia Khí cùng đi. Bàn tính cùng Khổ Á cùng nhau, Khấu Viễn và Phô Tử đại sư đơn độc rời đi...

Mạc Vô Kỵ không có hỏi Đồng Thịnh đi nơi nào, hắn tin tưởng Đồng Dã sẽ giải thích.

Quả nhiên Đồng Dã nói tiếp nói:

- Ta cùng ca ca ta tu vi đều tới rồi Địa Tiên đỉnh phong, thiếu hụt chẳng qua là hoàn cảnh độ kiếp mà thôi. Chúng ta vừa đến Bán Tiên Vực, cũng không có bế quan bao lâu, liền cảm nhận được lôi kiếp, đồng

thời tại địa phương hẻo lánh độ kiếp thành công. Ta cùng anh ta đồng thời độ kiếp thành công, chúng ta liền nhận được Gia Khí sư tỷ tin tức, nàng và Xuyên Hà sư huynh bị người của Vĩnh Anh Tiên Vực truy sát, Xuyên Hà sư huynh tức thì bị bắt đi...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 466: Nắm Đấm Lĩnh Vực

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trầm xuống, nói lời trong lòng, bên trong Độ Tiên Hạm nhiều người như vậy, người thân hắn nhất là Lâu Xuyên Hà. Không chỉ là bởi vì hai người đều đã từng là Tinh Chủ Tinh Đế Sơn, một điểm càng trọng yếu hơn là, tính tình Lâu Xuyên Hà thẳng thắn, là một bằng hữu chân chính.

- Gia Khí báo cho hết thảy mọi người đến Vĩnh Anh Giác sao?

Mạc Vô Kỵ biết thực lực của hắn bây giờ muốn cùng Vĩnh Anh Tiên Vực đối kháng, còn kém một chút. Mà thực lực của hắn coi như mạnh hơn người vừa tới, Gia Khí dù cho báo tin mọi người, cũng cứu không được Lâu Xuyên Hà.

Đồng Dã gật đầu:

- Đúng vậy, thời điểm chúng ta nhìn thấy Gia Khí, nàng nói báo cho hết thảy người từ Độ Tiên Hạm xuống, bất quá có hai người chưa có tới.

- Người nào không đi?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

- Khổ Á không tới, bàn tính nói Khổ Á cùng hắn tại một chỗ phân nhau ra, sau đó liền không còn có liên lạc nữa. Người còn lại chính là Phô Tử đại sư không có đến.

Đồng Dã hồi đáp.

- Vậy những người còn lại đâu?

Mạc Vô Kỵ cư nhiên cảm thấy một tia cảm giác mát, thật giống như có một cái lưới lớn chờ lúc mọi người phía trước, sau đó chờ mọi người chui qua vậy.

Đồng Dã bi phẫn nói:

- Anh ta bị đứt đi một cánh tay, sinh tử chẳng biết. Bàn tính bị phế đi tu vi, trục xuất khỏi Anh Biên Thành. Khấu Viễn bị giết, Gia Khí lại bị bắt giữ, chỉ có ta trốn thoát...

Mạc Vô Kỵ siết chặt nắm tay, coi như là thực lực của hắn không đủ, hắn cũng muốn đi một chuyến tới Anh Biên Thành. Trước đây mọi người nói xong, thành lập một cái Thiên Cơ Tông, hiện tại hắn tông chủ còn đang ở đây, team thì kẻ tử thương kẻ bỏ chạy. Nếu mà hắn làm tông chủ đều không đi xuất đầu, hắn căn bản không cách nào thuyết phục chính bản thân mình.

- Mạc huynh...

Đồng Dã thấy quanh thân Mạc Vô Kỵ sát khí bạo bằng, có chút lo lắng gọi một câu:

- Anh Biên Thành có vài tên Kim Tiên cường giả, chúng ta đi là chịu chết.

Mạc Vô Kỵ chậm rãi thở ra một hơi, bình tĩnh nói:

- Ta biết, hiện tại đi đích thật là chịu chết, thế nhưng ta nhất định phải đi. Không phải là hiện tại, ta phải tranh thủ một đường sinh cơ đi ra.

Nói xong, hắn lại quay đầu nói với Hàn Thanh Như:

- Thanh Như sư tỷ, Tiên Cách của nàng đã ngưng tụ, hãy đi trước tới Tiên Giới. Người trong tông môn của ta bị nhốt tại Anh Biên Thành, ta nhất định phải đi qua đó một chuyến.

Hàn Thanh Như bình tĩnh nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Sư đệ, trước đây ta bị Lao Thái truy sát, ngươi vẫn luôn giúp ta. Hôm nay là lúc ngươi cần trợ giúp, ngươi để cho ta đi Tiên Giới, lẽ nào tại trong mắt ngươi, ta chính là một người vong ân phụ nghĩa, tham sống sợ chết sao?

Mạc Vô Kỵ ngẩn ra, lập tức liền hiểu tính tình của Hàn Thanh Như, tuy nàng thoạt nhìn cực kỳ nhu hòa, thế nhưng là đồng dạng phi thường có chủ kiến của mình. Cũng ví như lần trước chính mình bảo nàng đừng đơn độc đi tới phường thị, kết quả nàng vẫn như cũ tới phường thị.

- Sư đệ, tông môn ngươi tên gì?

Hàn Thanh Như thấy Mạc Vô Kỵ không trả lời ngay, lại hỏi một câu.

- Là Thiên Cơ Tông, ta không biết Tiên Giới có Thiên Cơ Tông hay không, đơn giản chính bản thân thành lập một cái Thiên Cơ Tông.

Mạc Vô Kỵ đáp.

Hàn Thanh Như cười nói:

- Vậy sau này ta sẽ là người của Thiên Cơ Tông, ta cũng gia nhập Thiên Cơ Tông.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ cực kỳ dứt khoát, tại sau khi biết Hàn Thanh Như sẽ không đơn độc trèo Vấn Tiên Thê, đơn giản không có khuyên nữa.

- Vậy Mạc huynh, chúng ta bây giờ đi ngay sao?

Đồng Dã cũng biết đi ngay bây giờ là chịu chết, thế nhưng là ca ca hắn bây giờ còn sinh tử chẳng biết, hắn há có thể yên tâm?

- Không, hiện tại chúng ta đi tham gia đấu giá hội.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ nhìn Hàn Thanh Như hỏi:

- Thanh Như sư tỷ, đấu giá hội còn bao lâu mới bắt đầu? Ở chỗ nào cử hành?

Mạc Vô Kỵ biết, hiện tại đi Anh Biên Thành báo thù, thậm chí ngay cả chịu chết cũng không tính. Hắn không có ngưng tụ Tiên Cách, cho nên muốn tại đấu giá hội mua được pháp bảo đủ tầm. Đây là thứ nhất, cái thứ hai hắn còn cần đem thiên hỏa thần thông lần nữa thôi diễn đến đẳng cấp cao hơn.

- A, thế nhưng là...

Thanh Như nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đã nói, bọn hắn bây giờ đi đấu giá hội chẳng khác nào đưa dê vào miệng cọp.

Nếu biết đưa vào miệng cọp, vì sao còn muốn đi?

Mạc Vô Kỵ than thở:

- Ta biết, nếu như chúng ta cả đấu giá hội vây giết đều không đối phó được, vậy đi Anh Biên Thành không có có gì khác nhau.

Hàn Thanh Như không có hỏi lại, nàng hiểu ý Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ muốn trước tiên phải ở đấu giá hội thông qua máu tươi tăng lên thực lực cùng uy vọng của chính mình, sau đó sẽ đi Anh Biên Thành.

Đi Anh Biên Thành loại địa phương này, căn bản cũng không có đường tắt nào, chỉ có một con đường Hoa Sơn, đánh thẳng vào.

Thực lực của Mạc Vô Kỵ đích xác rất mạnh, thế nhưng là mạnh hơn nữa, chỉ sợ cũng không cách nào đánh vào Anh Biên Thành. Mạc Vô Kỵ làm như vậy, là vào tử địa tìm đường sống.

Hàn Thanh Như thở dài một tiếng, nàng hiểu rõ bản thân người sư đệ này, ngoại trừ dùng máu tươi tẩy rửa một cái thực lực của hắn ra, còn muốn tại đấu giá hội tìm kiếm một phần cơ duyên, tăng một phần cơ hội sống sót. Mạng của nàng được Mạc Vô Kỵ cứu, nếu mà cứ như vậy rời

đi, nàng cả đời cũng sẽ không sống yên. Mạc Vô Kỵ hiểu nàng, cho nên không có khuyên nữa.

- Tại Tân Vân Phường Thị, cách chúng ta nơi này khoảng chừng ba ngày lộ trình, đấu giá hội tại sáu ngày sau đó cử hành.

Hàn Thanh Như đáp.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Thanh Như sư tỷ, nàng bây giờ đến khống chế phi thuyền, ta cần lĩnh ngộ thần thông của mình.

Tới Tân Vân Phường Thị rồi, lập tức liền cho ta tin tức.

Mạc Vô Kỵ cũng không có để cho Đồng Dã ngưng tụ Tiên Cách, vài ngày, cũng không cách nào ngưng tụ cái gì Tiên Cách. Hắn hiện tại phải đi lĩnh ngộ chính là thiên hỏa thần thông của mình, thực ra mà nói, mặc dù hắn không có hình thành lĩnh vực, thế nhưng là hắn cũng không e ngại Thiên Tiên. Lo lắng duy nhất bất quá là Kim Tiên mà thôi, chỉ cần thần thông của hắn có thể chém giết Kim Tiên, vậy hắn thì có một đường cơ hội.

Lại đem phi thuyền giao cho Hàn Thanh Như, Mạc Vô Kỵ cũng không có không có tiến vào buồng nhỏ trên tàu, mà là đi tới đuôi thuyền. Hắn hiện tại bức thiết yêu cầu tăng lên thực lực, vô luận tăng lên bao nhiêu.

Nếu không phải Bất Hủ Giới của hắn quá mức đơn bạc, hắn thậm chí muốn tại trong bản thân Bất Hủ Giới cảm ngộ thần thông.

Một cái đơn giản ẩn nấp cấm chế bị Mạc Vô Kỵ đánh lên, một đống chồng chất trung phẩm tiên tinh chồng chất ở tại bên người Mạc Vô Kỵ, hắn bắt đầu câu thông bản thân Khai Đạo Lạc.

Khai Đạo Lạc vốn chính là thứ cảm ngộ thần thông, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, chủ động câu thông Khai Đạo Lạc đến cảm ngộ thần thông,

vẫn là lần đầu tiên.

Thiên hỏa thần thông là Mạc Vô Kỵ tại thời điểm qua Tiên Hào cảm ngộ, nếu không phải lúc đó nguy cơ sinh tử, Mạc Vô Kỵ thật đúng là không nhất định có thể đem thiên hỏa dung hợp tại trong một quyền đánh ra đi.

Tuy rằng thiên hỏa thần thông rất cường đại, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng điểm yếu của thần thông này ở nơi nào. Quá đơn điệu, trói buộc đối thủ hoàn toàn dựa vào khí thế thần thông của mình. Một khi đối thủ giãy ra thiên hỏa trói buộc, vậy thần thông này chẳng khác nào là vứt đi.

Mà bây giờ hắn cả lĩnh vực cũng không có, cái thần thông này đối phó cường giả chỉ có thể phối hợp không gian trói buộc. Nếu là Kim Tiên tu sĩ tránh thoát quyền thứ nhất thiên hỏa thần thông, hắn liền ở vào tuyệt đối hoàn cảnh xấu. Huống chi, không gian trói buộc là đòn sát thủ của hắn, hắn không muốn để cho đòn sát thủ này cùng thiên hỏa thần thông buộc chung một chỗ.

Cho nên Mạc Vô Kỵ nhất định phải cân nhắc thủ đoạn kế tiếp nếu Kim Tiên tu sĩ tránh thoát một quyền đầu tiên của hắn. Phạm Thiên Côn Ảnh đẳng cấp quá thấp, bị Mạc Vô Kỵ loại bỏ. Lôi Kiếm ngược lại không tệ, nhưng xa không lợi hại bằng thiên hỏa thần thông. Về phần Di hoa thần thông, đó là thần thông phụ trợ, còn không trọn vẹn. Hắn hiện tại duy nhất có thể tăng cường uy lực, chỉ có thiên hỏa thần thông.

Khai Đạo Lạc đạo vận khí tức cùng thiên hỏa thần thông đạo vận khí tức dung hợp cùng một chỗ, Mạc Vô Kỵ tại trong thời gian ngắn ngủi liền lâm vào trong thần thông thôi diễn.

Thiên hỏa thần thông một quyền kia, tại bên trong ý niệm của Mạc Vô Kỵ không ngừng biến ảo chuyển hoán.

Bên trong Ý niệm, thiên hỏa quyền không ngừng đánh ra. Mỗi một quyền đánh ra, đều có thể lại đem không gian đánh ra một đạo hỏa diễm thông đạo. Loại thiên hỏa quyền này đánh ra hỏa diễm không gian, người

tu vi yếu một chút, sẽ bị loại thiên hỏa thông đạo này ngăn chặn tâm thần.

Mạc Vô Kỵ muốn đối phó không phải là kẻ tu vi yếu, hắn thôi diễn ra một quyền kia dần dần biến hóa, huyễn hóa thành Phạm Thiên Côn Ảnh, huyễn hóa thành các loại quyền kiếm hình dạng, sau cùng lần nữa khôi phục một quyền đánh ra.

Vô luận ra hình dạng thế nào, cũng làm cho Mạc Vô Kỵ cảm giác được có một loại khiếm khuyết, còn không bằng trở về nguyên trạng. Bất đồng duy nhất chính là, một quyền biến ảo các loại hình dạng này, tại sau khi trở về nguyên trạng, không như trước nữa là dựa vào thiên hỏa bản thân uy áp đi trói buộc đối thủ. Mà là ở sau một quyền này của hắn đánh ra, sinh ra một loại lĩnh vực, quyền đầu lĩnh vực.

Chính là Mạc Vô Kỵ cũng thật không ngờ, hắn còn không có diễn sinh ra bản thân Thiên Tiên lĩnh vực, thần thông của hắn ngược lại có lĩnh vực trước.

Một quyền này đánh ra, tại trong phạm vi quyền phong có thể đạt được tạo thành từng đạo vận trói buộc, lĩnh vực thuộc về một quyền này của hắn. Chỉ cần tại dưới một quyền này, thì ở trong lĩnh vực này.

Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, một quyền đánh ra.

Giờ khắc này, hắn rõ ràng cảm thụ được, tại nơi một quyền này của hắn đi qua, không gian hiện ra hình quạt bị trói buộc lại.

- Ầm!

Kinh khủng thiên hỏa khí tức ở trên hư không nổ tung, một cái không gian hư ảnh màu đen nhạt bị một quyền này của Mạc Vô Kỵ đánh ra, khí tức tử vong trong nháy mắt tràn ngập ra ngoài. Không gian lay động kịch liệt, đem vị trí của Mạc Vô Kỵ trên phi thuyền đụng bay ra ngoài.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 467: Mạc Vô Kỵ Hoài Nghi

Nhưng một quyền này cũng không có kết thúc tại đó, quyền vực hình quạt mang theo tiếng nổ tung. Cuồng bạo hỏa diễm thiên hỏa đem nắm đấm đánh ra đen kịt hoàn toàn bao vây lại, phát ra tiếng nổ vang kinh thiên.

Chung quanh Mạc Vô Kỵ một đống chồng chất tiên tinh theo vỡ vụn ra, cuồn cuộn tiên linh khí bị Mạc Vô Kỵ bao trùm lấy. Trong thời gian ngắn, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được trong cơ thể lần nữa phát ra từng trận nổ vang, thực lực của hắn trực tiếp xông phá Thiên Tiên sơ kỳ, đi tới Thiên Tiên trung kỳ.

Phi thuyền không ngừng quay cuồng, Hàn Thanh Như mạnh mẽ khống chế phi thuyền dừng ở trên mặt đất.

- Sư đệ, chuyện gì xảy ra?

Hàn Thanh Như dừng lại phi thuyền, sau đó vội vã đi tới đuôi thuyền.

Đồng Dã cũng theo tới, không biết Mạc Vô Kỵ làm cái gì mà phát ra động tĩnh lớn như vậy.

Quanh người Mạc Vô Kỵ quay cuồng tiên nguyên lực vào thời khắc này khôi phục bình tĩnh, hắn cười nói:

- Không có chuyện gì, ta vừa rồi có một phần lĩnh ngộ mới, cho nên đánh test một quyền. Thanh Như sư tỷ, chúng ta cách Tân Vân Phường Thị còn bao lâu?

- Đã đến, hiện tại chúng ta chỉ cần đi về phía trước nửa canh giờ, là có thể đến Tân Vân Phường Thị.

Hàn Thanh Như vội vàng đáp.

Mạc Vô Kỵ có chút kinh ngạc:

- Ta đã bế quan ba ngày à?

Hắn chỉ cảm giác trong nháy mắt liền đi qua, lại những ba ngày?

- Không phải, Thanh Như sư tỷ đã cố tình đi chậm, ca đã bế quan năm ngày.

Đồng Dã ở một bên đáp.

Quả nhiên trong tu luyện thời gian là thứ không thể đong đếm nhất, Mạc Vô Kỵ thu hồi phi thuyền nói:

- Đã như vậy, chúng ta liền đi tới sao?.

- Không cần dịch dung sao?

Hàn Thanh Như theo bản năng hỏi, nàng còn đang suy nghĩ là Tiên Tu Thương Lâu có phái Kim Tiên tu sĩ chặn đường hay không.

- Không cần, chúng ta cứ như vậy đi vào.

Mạc Vô Kỵ đáp, hắn biết rõ coi như là dịch dung cũng vô dụng. Tới nơi này, hắn vốn đã dự định khai chiến một hồi. Nếu là cái chỗ này hắn đều không qua được, cũng không cần đi Anh Biên Thành nữa.

...

Tân Vân Phường Thị so với Tham Hòa Phường Thị đâu chỉ lớn gấp mười lần, cùng với nói nơi này là một cái phường thị, còn không bằng nói là một cái tiên thành quy mô không nhỏ.

Bên ngoài Phường thị khắp nơi đều là hộ trận san sát, một phần khốn sát trận thậm chí vượt qua phạm vi nhận biết của Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ biết trình độ trận đạo của mình, tối đa bất quá là tương đương với tiên trận sư cấp một. Hộ trận nơi này, theo Mạc Vô Kỵ, đẳng cấp có ít nhất từ cấp hai đến ba cấp tiên trận.

Không phải là Mạc Vô Kỵ không hiểu những thứ tiên trận này, mà là bởi vì hắn căn bản cũng không có thời gian đi nghiên cứu.

Ba người vừa tiến vào Tân Vân Phường Thị, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được vài đạo thần niệm rơi vào trên người của hắn. Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn biết nếu muốn tới, nhất định phải phải chuẩn bị sẵn sàng.

Nếu là lần này hắn có thể sống sót, hắn cuối cùng sẽ đi một chuyến tới Tiên Tu Thương Lâu.

- Chúng ta trước tiên tìm một chỗ ở một đêm, ngày mai đi đấu giá hội trận.

Mạc Vô Kỵ mới vừa nói một câu, cũng cảm giác được Hàn Thanh Như bỗng đến gần hắn, thậm chí cước bộ đều có chút rối loạn.

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu một cái, đã nhìn thấy một người nam tử mặc áo vàng nhìn bọn hắn chằm chằm.

Một loại vượt qua Thiên Tiên khí tức cường đại bị Mạc Vô Kỵ cảm thụ được, hết lần này tới lần khác bên trong cổ khí tức này có một loại áp chế đối với tu vi.

- Hắn chính là Lao Thái.

Hàn Thanh Như run giọng nói tại bên tai Mạc Vô Kỵ, trong giọng nói có chút kinh hoảng. Hiển nhiên nàng còn chưa có hoàn toàn được giải thoát khỏi dâm uy của Lao Thái.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ mông Hàn Thanh Như, nói:

- Thanh Như sư tỷ, người tu đạo tối kỵ nhất là loại tâm lý sợ hãi này. Nàng nếu đã có dũng khí cùng đi với ta tới Anh Biên Thành, cả cái chết đều không để ý, hà tất e ngại một cái quản sự thương hội nho nhỏ? Cùng lắm thì vác gậy đánh giết một trận thôi.

Hàn Thanh Như hơi thở dài một hơi, nhẹ giọng nói:

- Cảm ơn ngươi, Vô Kỵ.

Giờ khắc này, nàng dường như nghĩ thông suốt hơn rất nhiều, tâm tình cũng đã bình tĩnh hơn. Mạc Vô Kỵ nói không sai, nàng cả cái chết cũng không sợ hãi, vì sao phải e ngại một tên quản sự nho nhỏ?

- Thanh Như muội, không nghĩ tới có thể ở chỗ này gặp nàng, chúng ta thật là có duyên. Chờ sau khi đấu giá hội kết thúc, cùng đi với ta tới Anh Biên Thành động phòng nhé? É hé hé hé…!

Sát khí trong mắt Lao Thái lóe lên rồi biến mất, liền cười tủm tỉm rơi vào trước mặt Hàn Thanh Như.

Hàn Thanh Như giờ khắc này hoàn toàn đem uy hiếp của Lao Thái đặt ở một bên, lạnh nhạt nói:

- Miễn, ta đi cùng sư đệ là được rồi.

Ánh mắt của Lao Thái rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ:

- Nhớ kỹ đừng đem cái tay dơ bẩn của ngươi tùy tiện đụng vào người Thanh Như, bằng không ngươi sẽ hối hận không kịp đó.

Hiển nhiên vừa rồi động tác Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ sau mông Hàn Thanh Như, đã bị Lao Thái nhìn thấy.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh quan sát Lao Thái, đang muốn nói chuyện, Hàn Thanh Như bỗng nhiên dùng tay ôm lấy cánh tay của Mạc Vô Kỵ:

- Sư đệ, chúng ta đi thôi.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ không nói nhảm, đấu giá hội còn chưa bắt đầu, theo hắn bây giờ còn không phải là thời điểm động thủ đối với Lao Thái.

Thấy ba người Mạc Vô Kỵ tiến vào khu phố phường, sát khí trong mắt Lao Thái lóe lên rồi biến mất, hắn thề sẽ làm con kiến hôi có dũng khí chạm vào người Hàn Thanh Như này cảm giác cái chết là một loại hy vọng xa vời.

Về phần Hàn Thanh Như, sau khi hắn chơi chán, sẽ vứt nàng xuống song tu lâu, để cho tất cả mọi người đều được nếm thử một chút. Nữ nhân không biết thân bị phận, giữ lại làm đéo gì?

- Thanh Như tỷ lợi hại quá nha, thật đã giận. Trước đây chúng ta len lén đi Anh Biên Thành, chính là tên gia hỏa này giết Khấu Viễn.

Ba người sát vai đi qua Lao Thái, Đồng Dã mới lên tiếng.

Mạc Vô Kỵ trong lòng đồng dạng có một đạo sát khí hiện lên, Khấu Viễn là người hắn mời lên Độ Tiên Hạm. Khấu Viễn tính tình chân thành, hơn nữa chưa hề bởi vì lên cấp Thiên Tiên, liền đem chính bản thân đặt ở đẳng cấp cao hơn. Càng đáng quý chính là, khi biết Lâu Xuyên Hà gặp chuyện không may sau đó, hắn không chút do dự đi nghĩ cách cứu viện, chỉ bằng mượn điểm này, Mạc Vô Kỵ liền quyết định phải báo thù cho hắn.

- Ta phỏng chừng hắn đã nhận ra ngươi rồi, sở dĩ hiện tại bất động, hắn là cho phường thị một cái mặt mũi.

Mạc Vô Kỵ nói với Đồng Dã.

Đồng Dã bình tĩnh nói:

- Ta nếu đến nơi này, đã không có dự định sống trở về. Kim Tiên thì thế nào, ta coi như là liều mạng, cũng muốn để cho hắn chảy xuống vài giọt máu.

Mạc Vô Kỵ tỉnh táo nói:

- Chỉ là máu của một Lao Thái còn không có quý giá như vậy, tên này nhất định phải chờ sau khi đấu giá hội kết thúc động thủ. Tên này cứ giao cho ta, ta muốn giết hắn báo thù cho Khấu Viễn. Hiện tại phải đi đổi một ít Tiên Cách Thạch, nếu không mà nói đấu giá hội cũng không đủ tiên tinh.

- Sư đệ, Tiên Cách Thạch không cần đổi. Bình thường Vĩnh Anh Giác đấu giá hội đồng dạng thu Tiên Cách Thạch, hơn nữa so với tiên tinh dùng tốt tốt.

Hàn Thanh Như vội vàng ngăn cản.

...

Tại 1 chỗ khoảng cách xa ba người Mạc Vô Kỵ, một người nữ tử có body cực kỳ phong mãn séc xì, vòng eo thắt đáy lưng ong, đang khiếp sợ nhìn chằm chằm ba người Mạc Vô Kỵ tiến vào một nhà tức lâu, một lúc lâu mới không hiểu nói:

- Người này làm sao dám không cải trang mà tới nơi này?

Cô gái này chính là Tiên Tu Thương Lâu Chu Dịch Diễm, nàng đoán chắc Mạc Vô Kỵ sẽ đến Tân Vân Phường Thị, nhưng thật không có tính đến Mạc Vô Kỵ cư nhiên không đổi dung.

Đứng ở bên người nàng còn có hai người, một người trong đó thực sự là Tiên Tu Thương Lâu quản sự Ngụy Cung Phong. Hắn đồng dạng là không giải thích được, dựa theo hắn và Chu Dịch Diễm nghĩ, chỉ cần Mạc Vô Kỵ dịch dung tới đây, bọn họ liền tìm được trước điểm dừng chân của Mạc Vô Kỵ, sau đó đi tìm người hợp tác.

Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ không đổi dung, thật ngoài dự liệu của bọn họ.

- Có nên dựa theo kế hoạch cũ hay không?

Ngụy Cung Phong trầm thấp nói.

Chu Dịch Diễm cau mày trầm tư một hồi lâu, mới đáp:

- Người này thực lực thật là rất mạnh, nhưng dù mạnh hơn nữa, hắn làm sao dám không cải trang mà đến Tân Vân Phường Thị? Thật chẳng lẽ có phép màu gì sao?

Sau khi nói xong, nàng trầm tư một lúc lâu, mới tiếp tục nói:

- Vô luận hắn có chiêu gì, ăn đồ của chúng ta Tiên Tu Thương Lâu, cũng phải nhổ ra. Cung phong, kế hoạch của chúng ta phải đổi một cái, đối tượng hợp tác tăng thêm nữa một người Kim Tiên cường giả.

- Ta biết Anh Biên Thành Hợp Liên Thương Hội Lao Thái quản sự ở chỗ này, nghe nói lao quản sự là Kim Tiên hậu kỳ, thậm chí so với Thái tiền bối còn mạnh hơn.

Mặt tên nam tử khác ở một bên thấp giọng nói.

- Tốt, chúng ta bây giờ đi ngay bái phỏng Lao Thái quản sự.

Chu Dịch Diễm quyết định thật nhanh.

...

- Đồng huynh, ta hỏi ngươi một việc. Độ Tiên Hạm đặt ở trên người Lâu Xuyên Hà sư huynh, là Lâu Xuyên Hà sư huynh yêu cầu, hay là ý kiến của mọi người?

Ba người lại đi vào tức lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ đột nhiên hỏi. Hắn luôn cảm thấy có nhiều chỗ không đúng, về phần ở đâu không đúng, lại không nói ra được.

Đồng Dã lắc đầu:

- Không phải là Lâu huynh chính bản thân yêu cầu, mà là Khổ Á nói. Lúc đó Phô Tử đại sư nói, hắn muốn nghiên cứu một chút thủ đoạn luyện

chế bên trong Độ Tiên Hạm, cho nên muốn đem chiến hạm đặt ở trên người hắn. Bất quá Khổ Á nói, lâu sư huynh cùng ngươi thân nhất, chiến hạm này vốn là của ngươi, chiến hạm hắn là đặt ở trên người lâu sư huynh.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, hắn càng cảm giác được chuyện có chút không đúng.

- Bàn tính có nói qua Khổ Á đi chỗ nào sao?

Mạc Vô Kỵ hỏi lần nữa.

- Không có, Khổ Á đột nhiên rời đi, bàn tính cũng không biết. Hơn nữa trước bàn tính gửi cho Khổ Á mấy đạo tin tức, không có một đạo có hồi phục.

Đồng Dã tuy rằng cũng không thích suy nghĩ nhiều, Mạc Vô Kỵ câu hỏi, để cho hắn cảm giác được Mạc Vô Kỵ dường như nghĩ tới điều gì.

- Vậy Phô Tử đại sư không có cùng các ngươi cùng đi Anh Biên Thành, có trả lời tin tức của các ngươi hay không?

Mạc Vô Kỵ đang hỏi nói thời điểm trong lòng cũng đang cảm thán, nếu mà Khổ Á ở đây, hắn là không lỗ mãng như vậy.

- Cũng không có.

- Có thể nói một chút ta bị Âm Viêm Ngô ngăn trở thời điểm, Phô Tử đại sư có quyết định để cho Độ Tiên Hạm quay đầu lại tìm ta hay không?

Giọng nói Mạc Vô Kỵ có chút trầm thấp hắn lên.

Đồng Dã đáp:

- Trở về đi tìm, bất quá không phải là Phô Tử tự quyết định. Phô Tử đại sư nói trở về có nguy hiểm rất lớn, về sau Lâu Xuyên Hà sư huynh nhất định phải trở về tìm ngươi, Khấu Viễn sư huynh cùng chúng ta cũng

đều nhất định phải trở về tìm ngươi. Về sau Phô Tử đại sư muốn mọi người tỏ thái độ, kết quả đều đồng ý trở về tìm ngươi, cho nên Độ Tiên Hạm trở về đi tìm ngươi. Về sau cũng không có tìm được, đã bị vô cùng vô tận Quý Thủy Chu ép quay đầu... Được rồi, tại thời điểm chúng ta Độ Tiên Hạm gần đi qua Tiên Hào, Khổ Á thần niệm hình như quét thấy ngươi, nàng yêu cầu Độ Tiên Hạm quay đầu lại, Phô Tử đại sư bác bỏ đề nghị này, nói quay đầu lại chính là muốn chết.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, vỗ vỗ vai Đồng Dã:

- Ta đã hiểu, mọi người trước tiên cứ nghỉ ngơi đi. Tại Tiên Hào, mọi người không muốn bỏ rơi ta, ta cũng sẽ không bỏ rơi mọi người. Chờ ngày mai đấu giá hội xong, chúng ta đi đại sát giới một lần.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút hoài nghi, hắn cũng không có đem hoài nghi của mình nói cho Đồng Dã nghe. Hắn thậm chí đang suy nghĩ, nếu mà Độ Tiên Hạm tại trên người Đồng Dã, vậy kẻ trước hết gặp chuyện không may khả năng chính là Đồng Dã.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 468: Dùng Tiên Cách Thạch Đấu Giá

Tân Vân Phường Thị đấu giá hội được tổ chức tại Tân Vân thương lâu, được mệnh danh là thương lâu lớn nhất phường thị này, 3 người nhóm Mạc Vô Kỵ tới cửa thương lầu, nơi này sớm đã tụ tập đông đảo các tu sĩ.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ không chút kiêng kỵ quét đi ra ngoài, chỉ dạo qua một vòng, hắn liền phát hiện nơi này có ít nhất năm tên Kim Tiên cường giả.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ không chút kiêng kỵ thần niệm quét ra, lập tức có hơn mười đạo thần niệm rơi vào trên người hắn, rất nhiều thần niệm mang theo cảnh cáo bén nhọn.

Mạc Vô Kỵ đối với những thứ thần niệm cảnh cáo này thật giống như không có cảm thụ được giống nhau, vẫn như cũ tự cố dùng thần niệm quét tới đám tu sĩ. Không chỉ như thế, hắn đối với thần niệm cảnh cáo này càng là không chút khách khí quét trả, đồng dạng mang theo một loại bá đạo xúc phạm khí tức.

Lần này hắn đến Tân Vân Phường Thị tham gia đấu giá hội, vốn là không có dự định khiêm tốn, há có thể e ngại người khác dùng thần niệm cảnh cáo?

Có lẽ là bởi vì thân phận của Mạc Vô Kỵ cũng không có ai biết, tuy Mạc Vô Kỵ không chút kiêng kỵ muốn chết, cũng không có người tiến lên đây tìm phiền toái.

Mạc Vô Kỵ chỉ là cao điệu, người khác không đến gây sự với hắn, hắn tự nhiên sẽ không tại trước khi diễn ra đấu giá hội tìm người ta phiền phức. Hắn rất là cao điệu đi vào đấu giá hội trận.

Tiên Tu Thương Lâu tại Vĩnh Anh Giác chỉ có thể coi như là một cái thương lâu nhỏ hơn bình thường, Mạc Vô Kỵ lấy được ngọc bài đấu giá hội, cũng chỉ là 1 vị trí trong đại sảnh mà thôi, cũng không có phòng riêng.

Đối với Mạc Vô Kỵ ngược lại cũng không thèm để ý, hắn tới nơi này căn bản không muốn giấu kín hành tung.

Hàn Thanh Như cùng Đồng Dã biết dự định của Mạc Vô Kỵ, chỉ là âm thầm ngồi hai bên Mạc Vô Kỵ. Bọn họ cũng rất rõ ràng, sau khi lần đấu giá này kết thúc, sẽ có một hồi đại chiến.

Thắng, bọn họ cũng có thể đi Anh Biên Thành, thua, vậy thì cái gì cũng đừng nói nữa.

Bởi vì lần đấu giá này sẽ là một lần đấu giá hội mà hết thảy thế lực của Vĩnh Anh Giác liên hợp lại, người tới rất nhiều, hầu như người có mặt mũi tại Vĩnh Anh Giác đều tới. Mạc Vô Kỵ mấy người vừa mới ngồi xuống cũng không có bao lâu, đấu giá hội trận hình đáy nồi đã người đông tấp nập.

Sau nửa canh giờ, khi hết thảy tu sĩ có ngọc bài đều tiến vào đấu giá hội trận sau đó, cửa vào cấm chế của đấu giá hội trận bị phong bế lại.

Một cái thủy tinh ngôi cao diện tích mấy trượng từ giữa sân bên trong đấu giá hội dâng lên, trên ngôi cao thủy tinh đứng một người nữ tử zú to, mông nở, khuôn mặt xinh đẹp.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn cô gái này, liền biết nàng đã ngưng tụ Tiên Cách, hắn là Thiên Tiên viên mãn tu sĩ.

Cô gái này đối với bốn phía phân biệt làm một cái lễ tiết sau đó, lúc này mới cất lên tiếng nói trong vắt:

- Đấu giá hội các đại phường thị Vĩnh Anh Giác mười năm mới tổ chức một lần, đây cũng là đấu giá hội lớn nhất của Vĩnh Anh Giác chúng ta. Ta là chủ trì lần đấu giá này, Lê Nguyệt. Ta đại biểu các đại phường thị của Vĩnh Anh Giác, hoan nghênh cường giả khắp nơi tới tham gia lần đấu giá hội này, lần đấu giá hội này bảo vật đông đảo, ta ở chỗ này cầu chúc các vị đều có thể mua được bảo vật bản thân hài lòng.

Hiện tại ta đến nói một chút một phần quy tắc của đấu giá hội, lần này đấu giá hội không thu hạ phẩm tiên tinh, đấu giá phải dùng Tiên Cách Thạch, thượng phẩm tiên tinh hoặc là trung phẩm tiên tinh, lần đấu giá hội này Tiên Cách Thạch định giá mỗi một tấm tương đương với 10 tấm thượng phẩm tiên tinh. Thứ yếu, lần đấu giá hội này không được can thiệp người khác đấu giá, bằng không sẽ được xem là khiêu khích, đuổi ra đấu giá hội trận. Nếu là có người động thủ, trực tiếp giết chết.

Hiện tại đấu giá hội bắt đầu, bảo vật thứ nhất muốn bán là tam phẩm tiên cấp pháp kỹ Khiếu Nguyệt Lang Trảo, giá khởi điểm là một vạn trung phẩm tiên tinh, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một nghìn...

Lê Nguyệt sau khi nói xong, một quả ngọc giản màu vàng nhạt trực tiếp trôi lơ lửng ở tại trước mặt nàng. Ngọc giản bị cấm chế bao bọc, thần niệm thẩm thấu không vào được.

Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm hút hơi lạnh, một quả Tiên Cách Thạch thì tương đương với 10 tấm thượng phẩm tiên tinh, trên người hắn có chừng ba bốn nghìn vạn Tiên Cách Thạch, vậy tương đương với bao nhiêu tiên tinh?

Trước đây quả nhiên bị tên gia hỏa Cung Hầu lợi dụng. Hắn dùng mười vạn Tiên Cách Thạch, mới đổi lấy ba trăm vạn hạ phẩm tiên tinh, cũng chính là tam vạn thượng phẩm tiên tinh mà thôi, tên này chẳng khác nào chỉ trả cho một phần mười giá cả đúng. Tại Vĩnh Anh Giác làm ăn Tiên Cách Thạch, quả thật là món lãi kếch sù.

Đồng Dã cũng là líu lưỡi không dứt, nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc huynh, đây quả thực quá ngoại hạng.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Đồng huynh, Thanh Như sư tỷ, các ngươi nhìn trúng thứ gì, tùy tiện xuất thủ, không cần kiêng kỵ, cũng không cần lo lắng, ta bên này thống nhất tiền trả thì tốt rồi.

Mạc Vô Kỵ cầm hai trăm vạn Tiên Cách Thạch cho Đồng Dã, đây là để cho Đồng Dã ngưng tụ Tiên Cách. Hắn nói như vậy, chính là nói cho Đồng Dã, đừng đem Tiên Cách Thạch lấy ra giao dịch.

Không cần Mạc Vô Kỵ nhắc nhở, Hàn Thanh Như cùng Đồng Dã cũng hiểu rõ. Nếu mà dựa theo loại này phương thức tính toán, Mạc Vô Kỵ đoán chừng là kẻ giàu có nhất nơi này.

Ba người đang khi nói chuyện, tam phẩm tiên cấp pháp kỹ Khiếu Nguyệt Lang Trảo đã bị người dùng sáu vạn bảy ngàn trung phẩm tiên tinh mua đi.

- Chúc mừng vị bằng hữu mới vừa, thu được tam phẩm tiên cấp pháp kỹ Khiếu Nguyệt Lang Trảo. Kế tiếp muốn đấu giá là một quả nhị cấp tiên quả, Lạc Trần Tiên Quả. Lạc Trần Tiên Quả giá quy định mười vạn trung phẩm tiên tinh, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một vạn...

Nếu như nói Khiếu Nguyệt Lang Trảo cạnh tranh còn chưa tính là đặc biệt nhiệt liệt, vậy cái tên Lạc Trần Tiên Quả vừa ra đến, lập tức liền làm nổ tung toàn bộ đấu giá hội trận.

Lạc Trần Tiên Quả đích xác chưa tính là cao cấp tiên quả, cũng chỉ có cấp 2 mà thôi. Bình thường vậy cấp 2 tiên quả, một phần Thiên Tiên tu sĩ thậm chí ngay cả nhìn xem đều lười nhìn xem. Lạc Trần Tiên Quả bất đồng, đây chính là có thể để cho Thiên Tiên tu sĩ có cơ hội thăng cấp Kim Tiên tiên linh quả.

Thiên Tiên tu sĩ muốn thăng cấp Kim Tiên, liền yêu cầu Lạc Trần Tiên Đan. Lạc Trần Tiên Đan chủ yếu thành phần, chính là Lạc Trần Tiên Quả. Coi như là Lạc Trần Tiên Quả không luyện chế thành tiên đan, cũng có vài phần cơ hội để cho Thiên Tiên tu sĩ độ kiếp trở thành Kim Tiên cường giả.

Vĩnh Anh Giác Thiên Tiên tu sĩ quá nhiều, Lạc Trần Tiên Quả vừa ra đến, tự nhiên là giá cả tăng vọt.

Mạc Vô Kỵ đương nhiên cũng biết Lạc Trần Tiên Quả, nếu mà không phải là Tu hú ba mắt hãm hại hắn, lại đem một quả Lạc Trần Tiên Quả ném cho hắn, hắn thăng cấp Thiên Tiên đều thiếu chút nữa thất bại.

Trong thời gian ngắn, Lạc Trần Tiên Quả đã tăng đến ba mươi vạn trung phẩm tiên tinh.

- Mạc huynh, cái tiên quả này, ta cảm thấy hắn là đấu giá đi, chỉ sợ chúng ta mình không thể luyện chế Lạc Trần Tiên Đan, cũng có thể xin tiên đan sư đến luyện chế Lạc Trần Tiên Đan.

Đồng Dã ở một bên nói.

Coi như là Đồng Dã không nói, Mạc Vô Kỵ cũng nhất định phải lại đem Lạc Trần Tiên Quả này mua xuống.

- Năm nghìn Tiên Cách Thạch.

Mạc Vô Kỵ bắt đầu báo giá.

Mạc Vô Kỵ giá cả vừa ra, đấu giá hội trận liền yên lặng lại.

Không phải nói Mạc Vô Kỵ báo giá cả rất cao, trên thực tế tại trước khi Mạc Vô Kỵ báo giá, giá cả của Lạc Trần Tiên Quả đã đến gần bốn mươi vạn. Mạc Vô Kỵ báo giá năm nghìn Tiên Cách Thạch, tương đương với năm mươi vạn trung phẩm tiên tinh, cái giá tăng này tuy rằng lớn, cũng không ngoại hạng, dù sao cũng là Lạc Trần Tiên Quả.

Mạc Vô Kỵ báo giá thái quá là dùng để Tiên Cách Thạch báo giá, đừng xem đấu giá hội nói Tiên Cách Thạch có thể quy đổi thành tiên tinh, trên thực tế có mấy người nguyện ý dùng Tiên Cách Thạch đến đấu giá?

Tiên Cách Thạch căn bản là mua mua không được, đặc biệt Vĩnh Anh Giác cái chỗ này, thủ đoạn ngưng tụ Tiên Cách ít, Tiên Cách Thạch là thủ đoạn chủ yếu ngưng tụ Tiên Cách. Nếu như tại Tiên Giới nói, thủ đoạn ngưng tụ Tiên Cách càng nhiều, Tiên Cách Thạch trái lại không có trân quý như vậy.

Đông đảo thần niệm rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, rất nhanh thì biết Mạc Vô Kỵ là ai, chính là Thiên Tiên tu sĩ kiêu ngạo khi tiến vào đấu giá hội là kẻ dùng thần niệm càn quét tất cả mọi người.

Một số người đã điều tra lai lịch Mạc Vô Kỵ, có thể sử dụng Tiên Cách Thạch đấu giá, còn lớn lối như thế, lai lịch chắc chắn sẽ không nhỏ.

- Năm nghìn Tiên Cách Thạch lần một, năm nghìn Tiên Cách Thạch lần hai, năm nghìn Tiên Cách Thạch ba lần! Thành giao.

Lê Nguyệt hầu như trong thời gian ngắn nhất gọi ra ba lần.

Đấu giá hội giao dịch Tiên Cách Thạch, tự nhiên so với tiên tinh phải quý hơn nhiều. Nàng thà rằng lấy năm nghìn Tiên Cách Thạch, cũng không muốn năm mươi lăm vạn trung phẩm tiên tinh.

Giao hàng thời gian rất nhanh, bên này thành giao, bên kia đấu giá hội liền đem Lạc Trần Tiên Quả truyền đưa đến trước mặt Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ có nhiều Tiên Cách Thạch, tự nhiên là lập tức tiền trả năm nghìn Tiên Cách Thạch.

Giao dịch xong, Lê Nguyệt mới tung ra món thứ ba nói:

- Kế tiếp tiếp tục đấu giá chính là một món tam phẩm tiên khí, Song Tử Vô Thường Hoàn. Giá quy định là năm vạn trung phẩm tiên tinh, mỗi

lần tăng giá không được thấp hơn năm nghìn trung phẩm tiên tinh...

Báo xong giá cả xong, ánh mắt Lê Nguyệt còn không ngừng rơi vào Mạc Vô Kỵ bên này. Chỉ là Mạc Vô Kỵ đối với cái Song Tử vòng khuyên này căn bản cũng không cảm thấy hứng thú, không có bất kỳ ý nghĩ nào muốn đấu giá.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 469: Có Dũng Khí Đấu Giá

Sau Song Tử Vô Thường Hoàn, lại là nhiều loại đan dược và pháp bảo được đấu giá, thậm chí còn xuất hiện một quả Lạc Trần Tiên Đan. Lạc Trần Tiên Đan đấu giá so với Lạc Trần Tiên Quả còn phải kịch liệt hơn, Mạc Vô Kỵ cho là tự hắn có thể luyện chế ra Lạc Trần Tiên Đan, chỉ là thời gian vấn đề sớm hay muộn thôi, cho nên không có ra tay với Lạc Trần Tiên Đan. Dù là Mạc Vô Kỵ không có xuất thủ, tấm Lạc Trần Tiên Đan này giá sau cùng cách so với Lạc Trần Tiên Quả còn cao hơn một phần.

- Kế tiếp muốn đấu giá là một quả khoáng thạch cực kỳ trân quý.

Nói đến đây, Lê Nguyệt cũng không có nói ra tên khoáng thạch này, mà là mở ra một cái hộp ngọc trôi lơ lửng tại trước mặt nàng, từ trong hộp ngọc xuất ra một hòn đá trong suốt.

Một loại cực nóng khí tức khó diễn tả được lập tức đã bị mọi người bắt lấy, Mạc Vô Kỵ càng là kích động thiếu chút nữa đứng lên.

Đổi thành trước, hắn thậm chí căn bản liền không biết đây là vật gì. Tại sau khi hắn xem quyển《 Thảo Mộc Thạch 》của Hàn Thanh Như, hiện tại phi thường rõ ràng vật trong tay Lê Nguyệt là cái gì, cũng biết vật đó trân quý bao nhiêu.

Mạc Vô Kỵ thu được thiên hỏa Thanh Câm Chi Tâm hoàn toàn là may mắn và ngẫu nhiên, trên thực tế vô luận là Tu Chân Giới hay là địa phương khác, thiên hỏa đều là ít lại càng ít.

Trước Mạc Vô Kỵ đối với luyện khí cùng tài liệu luyện khí cũng không tinh thông, đối với thiên hỏa cũng không phải là đặc biệt hiểu. Chỉ biết là hắn Thanh Câm Chi Tâm là thiên hỏa, đồng thời biết Tu Chân Giới hỏa diễm chia làm bảy đẳng cấp. Bảy đẳng cấp lại là căn cứ màu sắc hỏa diễm mà phân chia, theo thứ tự là đỏ cam vàng lục lam chàm tím.

Trước đây hắn vừa mới học tập luyện đan, còn dùng hỏa diễm thạch. Hỏa diễm thạch đẳng cấp cũng là căn cứ màu sắc đến phân chia, ngọn lửa màu tím thạch ngàn vàng khó cầu, tại tu chân giới là bảo vật vô giá. Mạc Vô Kỵ đạt được thiên hỏa sau đó, liền chưa hề dùng qua hỏa diễm thạch.

Không có một cái tu sĩ nào mà chính bản thân có thiên hỏa, còn ngu ngốc dùng hỏa diễm thạch đi luyện đan.

Thẳng đến Mạc Vô Kỵ rời đi Chân Tinh, đi tới Bán Tiên Vực. Hắn đều không hiểu Thanh Câm Chi Tâm của hắn rốt cuộc là đẳng cấp gì, bởi vì vô luận Thanh Câm Chi Tâm có thăng cấp hay không, đều là màu xanh, thậm chí ngay cả màu sắc đậm nhạt đều không thay đổi. Chỉ có trong lòng hắn rõ ràng, hỏa diễm có tăng cường hay không. Tựa như lần trước hắn và Lang Vương Sơn Thương Tuyệt đại chiến, Thanh Câm Chi Tâm hấp thu Thương Tuyệt hỏa diễm bồ đoàn hỏa diễm, hỏa diễm rõ ràng tấn cấp một, nhưng màu sắc vẫn là xanh nhạt.

Thanh Câm Chi Tâm này thật giống như hắn Nghịch Tu Bất Hủ Phàm Nhân Quyết giống nhau, vô luận tu luyện tới trình độ nào, hắn thoạt nhìn đều là một cái người phàm. Thậm chí càng tu luyện, càng bình thường.

Tại mấy tháng trước, hắn đạt được 《Thảo Mộc Thạch》, đã biết, Tu Chân Giới hỏa diễm thăng cấp đến màu tím sau đó, trên căn bản là cực hạn. Nếu là muốn lại thăng cấp, nhất định phải niết bàn. Niết bàn sau đó hỏa diễm thành tiên diễm, tiên diễm lại chia làm chín phẩm cấp.

Mà đỉnh cấp tài liệu để hỏa diễm niết bàn chính là Niết Bàn Cực Hỏa Tinh, có thể tưởng tượng, một tài liệu có thể cho hỏa diễm niết bàn thành tiên diễm, có bao nhiêu trân quý.

Lúc này khoáng thạch trong tay Lê Nguyệt, chính là Niết Bàn Cực Hỏa Tinh.

Mạc Vô Kỵ chi như vậy kích động, không chỉ là bởi vì tấm khoáng thạch này có thể cho Thanh Câm Chi Tâm của hắn thăng cấp đến tiên diễm, trọng yếu hơn là một khi hỏa diễm của hắn thăng cấp, uy lực thiên hỏa thần thông của hắn sẽ tăng thành bội số. Chẳng khác nào với để cho cái mạng nhỏ của hắn có thêm một tầng bảo đảm.

- Ta tin tưởng rất nhiều người đều nhận ra, không sai, đây là một quả Niết Bàn Cực Hỏa Tinh. Niết Bàn Cực Hỏa Tinh phi thường khó có được, vô luận ngươi có hỏa diễm hay không có, mua Niết Bàn Cực Hỏa Tinh đều sẽ không thua thiệt. Giá bắt đầu là mười vạn thượng phẩm tiên tinh, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn năm nghìn thượng phẩm tiên tinh, hiện tại bắt đầu đấu giá...

Đích xác rất nhiều người đều nhận ra Niết Bàn Cực Hỏa Tinh, một phần tu sĩ bản thân có hỏa diễm, đều kích động giống như Mạc Vô Kỵ. Thử nghĩ người nào không muốn để cho bản thân hỏa diễm niết bàn làm tiên diễm?

Thế nhưng là mười vạn thượng phẩm tiên tinh giá cả vừa ra, rất nhiều tu sĩ đều nổi giận lần nữa ngồi xuống. Mười vạn thượng phẩm tiên tinh, đối với bất kỳ một Vĩnh Anh Giác tu sĩ mà nói, đều là một khoản tài phú khó có thể tưởng tượng.

- Mười vạn thượng phẩm tiên tinh.

Tuy rằng cái giá tiền này rất cao, vẫn như cũ có người trước tiên báo giá đi ra.

- Mười một vạn thượng phẩm tiên tinh!

Giá cả trong nháy mắt bị đẩy lên cao.

- Mười một vạn năm ngàn...

...

Hết thảy báo giá đều không ngoại lệ đều đến từ phòng kín, có thể thấy được những tu sĩ báo giá này trên cơ bản đều là thế lực một phương. Còn đều là thế lực không nhỏ của Vĩnh Anh Giác, tại Vĩnh Anh Giác thế lực quá nhỏ, tại đây đấu giá hội, căn bản là không lấy được phòng kín.

Trong thời gian ngắn, Niết Bàn Cực Hỏa Tinh giá cả đưa lên đến mười bảy vạn thượng phẩm tiên tinh. Lúc này người báo giá ít dần, vẫn như cũ có hai ba cái phòng kín cạnh tranh.

- Năm vạn Tiên Cách Thạch.

Mạc Vô Kỵ bắt đầu báo giá, hắn xuất thủ chính là Tiên Cách Thạch.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ giá cả vừa ra đến, lập tức liền trấn trụ toàn trường. Thời khắc này giá cả còn chưa tới hai mươi vạn thượng phẩm tiên tinh, Mạc Vô Kỵ một lần báo giá năm vạn Tiên Cách Thạch, cái giá tiền này trực tiếp là năm mươi vạn thượng phẩm tiên tinh.

Cái gì mới đúng là giàu có, đây mới thật sự là giàu có a.

Hàn Thanh Như nhu hòa nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, nàng là người rõ ràng nhất Mạc Vô Kỵ giàu có cỡ nào, gì chứ cỡ như tỷ phú Hoàng Kiều còn chưa đủ tầm xách dép cho hắn.

Nàng thậm chí nghĩ đến chính bản thân ngưng tụ Tiên Cách dùng hết hơn sáu mươi vạn Tiên Cách Thạch, nếu mà đổi ra thượng phẩm tiên tinh là bao nhiêu a? Hơn sáu trăm vạn thượng phẩm tiên tinh. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ mang cho nàng Tiên Cách Thạch, nàng cả đời này cũng không cách nào đi ngưng tụ Tiên Cách xa xỉ như vậy, nàng thầm cảm thấy mình may mắn hơn cả Ngọc Trinh.

- Năm mươi lăm vạn thượng phẩm tiên tinh.

Khi ngay cả Mạc Vô Kỵ đều cho rằng không ai tăng giá nữa, một cái thanh âm đột ngột vang lên.

Sau khi thanh âm này vang lên, màn hình cập nhật giá mới.

Bình thường báo giá, không cần báo ra, trực tiếp viết ra bản thân giá cả, sau đó màn hình mới hiện ra ngươi báo giá bao nhiêu, cùng với vị trí chỗ ngồi cùng số phòng.

Hiện tại có người nói ra giá cả, sau đó tại màn hình trực tiếp hiện giá cả, hiển nhiên là không hài lòng đối với Mạc Vô Kỵ tranh đoạt Niết Bàn Cực Hỏa Tinh.

Thanh âm kia mọi người vừa nghe cũng biết là Kim Tiên cường giả, Kim Tiên cường giả có thể xuất hiện ở loại địa phương này, bình thường đều có quy tắc phù, đây là thế lực từ Tiên Giới xuống. Chỉ cần là Vĩnh Anh Giác tu sĩ, cũng sẽ không đi đắc tội người như thế. Dù sao Vĩnh Anh Giác không phải là chỗ mọi người ở lâu, bất kỳ một Vĩnh Anh Giác tu sĩ nào, sớm muộn cũng phải đến Tiên Giới. Nếu là còn chưa tới Tiên Giới, đã bắt đầu đắc tội với người ta, vậy tương lai tại Tiên Giới căn bản cũng không có chỗ náu thân.

- Tám vạn Tiên Cách Thạch.

Mạc Vô Kỵ đéo thèm kiêng kỵ đối phương, thứ này quan hệ đến cái mạng nhỏ của hắn, Niết Bàn Cực Hỏa Tinh này hắn nhất định phải có.

- Hừ!

Thanh âm trong gian phòng hừ lạnh một tiếng, cường đại sát khí trong nháy mắt lan tràn tới toàn bộ đấu giá hội trận.

Đấu giá hội trận hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người đang mặc niệm vì Mạc Vô Kỵ, tên này rốt cuộc là thằng điên khùng từ đâu tới? Lẽ nào

cũng là từ Tiên Giới xuống? Không có nghe nói Tiên Giới có hàng loạt Tiên Cách Thạch a.

Coi như là Mạc Vô Kỵ lúc này đình chỉ đấu giá, hắn cũng đã đắc tội với người ta.

Tuy Lê Nguyệt tại trước đấu giá hội cũng đã nói, không được can thiệp bán đấu giá. Hiện tại người Kim Tiên cường giả này hiển nhiên đang uy hiếp Mạc Vô Kỵ, nhưng Lê Nguyệt thật giống như không có nghe được bình thường giống nhau, rõ ràng nàng cũng không dám đắc tội người Kim Tiên cường giả này.

- Tám mươi mốt vạn thượng phẩm tiên tinh, ta xem còn có ai dám tăng giá.

Kim Tiên tu sĩ trong gian phòng lần nữa báo giá sau đó, thanh âm sát khí trực tiếp đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, không chút do dự báo giá mười vạn Tiên Cách Thạch.

Nếu mà hắn sợ uy hiếp, vậy hắn cũng sẽ không đến lần đấu giá này.

- Tốt, có dũng khí, có dũng khí...

Tu sĩ trong gian phòng tức giận đến mức giọng nói đều có chút không liền lạc, nói liên tục Mạc Vô Kỵ vài tiếng có dũng khí sau đó, không có tiếp tục tăng giá nữa.

Thật có dũng khí, xa xa Chu Dịch Diễm cùng Ngụy Cung Phong của Tiên Tu Thương Lâu hai mặt nhìn nhau. Bọn họ biết, vô luận Mạc Vô Kỵ có phải là kẻ điên hay không, kế hoạch của bọn họ đều đã phá sản. Bởi vì Mạc Vô Kỵ đã bị người khác dự định rồi, những Kim Tiên tu sĩ này đều là thế lực Tiên Giới, dưới tình hình chung, sẽ không tranh đấu lẫn nhau. Mạc Vô Kỵ là hắn phải chết không thể nghi ngờ, đồ đạc của Tiên Tu Thương Lâu cùng bọn họ sẽ không còn quan hệ nữa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 470: Bán Nguyệt Kích Lưỡi

- Mười vạn Tiên Cách Thạch lần một... Mười vạn Tiên Cách Thạch lần hai...

Lê Nguyệt một bên báo giá, một bên cũng lo lắng cho Mạc Vô Kỵ.

Nàng tuy rằng cũng hi vọng đấu giá hội thu được càng nhiều hơn Tiên Cách Thạch, nhưng cũng không muốn Mạc Vô Kỵ vô duyên vô cớ bị giết. Nếu như nói năm nghìn Tiên Cách Thạch chỉ là để cho người khác có chút đỏ mắt, vậy mười vạn Tiên Cách Thạch báo ra, hoàn toàn là kéo cừu hận cho mình.

Một Thiên Tiên tu sĩ, lại dám không chút kiêng kỵ dùng Tiên Cách Thạch đấu giá như vậy, thật không biết hắn là vô tri gan to hay là ỷ có hậu trường gì. Vô luận như thế nào, nàng đều cho rằng Mạc Vô Kỵ không nên đi đắc tội Kim Tiên cường bên trong phòng kín kia.

- Mười vạn Tiên Cách Thạch lần ba, chúc mừng bằng hữu số 1233, như nguyện thu được Niết Bàn Cực Hỏa Tinh.

Không có bất kỳ người nào đi đấu giá cùng Mạc Vô Kỵ, Niết Bàn Cực Hỏa Tinh không có nửa phần ngoài ý muốn bị Mạc Vô Kỵ thu được.

Niết Bàn Cực Hỏa Tinh bán đấu giá kết thúc, mọi người trong đấu giá hội trận, bao gồm Mạc Vô Kỵ cũng biết, tranh đoạt Niết Bàn Cực Hỏa Tinh chỉ là mới vừa bắt đầu mà thôi.

Niết Bàn Cực Hỏa Tinh vừa đến tay, Mạc Vô Kỵ đã đưa vào nhẫn. Nếu không phải nơi này là đấu giá hội trận, hắn sẽ nhịn không được lập tức lại đem bản thân hỏa diễm niết bàn thăng cấp.

Dường như vì giảm thiểu quan tâm đối với Mạc Vô Kỵ, lần này Lê Nguyệt dĩ nhiên không có chúc mừng Mạc Vô Kỵ thu được Niết Bàn Cực Hỏa Tinh, lần nữa vung tay lên, một cái lò luyện đan phong cách cổ xưa trôi lơ lửng ở tại trước mặt nàng.

- Đây là một lò luyện đan niên đại phi thường lâu đời, từ khí tức xem lên, Đan Lô này có ít nhất mấy mươi vạn năm. Tuy đã trải qua nhiều năm như vậy, lò luyện đan này đẳng cấp vẫn như cũ không thua tam phẩm tiên khí. Tiếc nuối duy nhất là, lò luyện đan này nội bộ có một chỗ cấm chế bị phá hư, không có khả năng trăm phần trăm luyện hóa. Nếu không, Tôn Đan Lô này thậm chí có thể đạt được ngũ phẩm, lục phẩm cấp độ...

- Lò luyện đan giá bắt đầu là ba mươi vạn trung phẩm tiên tinh, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một vạn trung phẩm tiên tinh...

- Ba nghìn Tiên Cách Thạch.

Lê Nguyệt thoại âm rơi xuống, Mạc Vô Kỵ trực tiếp báo giá. Mạc Vô Kỵ vốn là thiếu khuyết một cái lò luyện đan, trên người của hắn lò luyện đan đều là từ Tu Chân Giới. Trước đây Ôn Liên Tịch cho hắn một cái nhất phẩm tiên khí lò luyện đan, về sau còn lấy đi. Về phần một chỗ cấm chế bị phá hư không có khả năng luyện hóa, với hắn mà nói cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng.

Có mấy tu sĩ muốn báo giá, nhìn thấy Mạc Vô Kỵ báo giá sau đó, đơn giản đình chỉ báo giá. Ai cũng biết số 1233 là một cái kẻ lỗ mãng, hơn nữa còn ỷ vào thân gia giàu có. Chỉ cần là tư duy bình thường, không người nào nguyện ý đi cùng một cái kẻ lỗ mãng đấu giá.

Vốn tam phẩm tiên khí lò luyện đan này, chí ít có thể bán được năm mươi vạn trung phẩm tiên tinh trở lên, bởi vì Mạc Vô Kỵ trước hết báo giá, cư nhiên đã không còn người thứ hai tăng giá. Sau cùng lò luyện đan dùng giá quy định bị Mạc Vô Kỵ mua đi.

Nguyên bản Lê Nguyệt còn đối với Mạc Vô Kỵ có chút đồng tình, trong lòng nhất thời không bik nói gì. Nếu mà mỗi món đồ người này đều báo giá trước, vậy người khác còn muốn đấu giá hay không?

Cũng may chuyện nàng lo lắng cũng không có phát sinh, Mạc Vô Kỵ tại sau khi mua cái lò luyện đan này, rốt cục ngừng lại, phía sau liên tiếp mấy chục món đồ hắn cũng không có tiếp tục báo giá. Ngược lại Hàn Thanh Như cùng Đồng Thịnh ngồi bên người Mạc Vô Kỵ phân biệt xuất thủ một lần, Hàn Thanh Như mua là một cái pháp kỹ mộc thuộc tính, Đồng Thịnh mua là một cái tinh bàn.

- Phía sau muốn bán ra chính là tiên khí đẳng cấp cao nhất lần đấu giá hội này, Bán Nguyệt Thanh Kích, căn cứ tiên khí sư của đấu giá hội chúng ta giám định, đây là một món cửu phẩm tiên khí...

Lê Nguyệt nói làm cho đấu giá hội trận đông đảo nhiệt liệt tiếng nghị luận bao phủ, cửu phẩm tiên khí a, coi như là tại Tiên Giới, cũng là tồn tại cao cấp nhất, thế nào xuất hiện ở Vĩnh Anh Giác?

Lê Nguyệt dùng tay đè ép một cái đông đảo tiếng huyên náo, lúc này mới vừa cười vừa nói:

- Mọi người thiết chớ hiểu lầm, Bán Nguyệt Thanh Kích sở dĩ sẽ xuất hiện ở địa phương này, có hai cái nguyên nhân. Đệ nhất thanh kích này là một món thứ phẩm tàn lụi, chỉ còn lại có bán nguyệt, thân kích cùng chuôi kích đã bị mất...

Nghe đến đó, mọi người mới bừng tỉnh lại đây. Chẳng khác nào với nói cái này cửu phẩm tiên khí chỉ còn lại có cũng chưa tới một phần tư, nếu là như vậy, cái thanh kích này bất quá là một cái mảnh vụn mà thôi, thậm chí còn không bằng món lò luyện đan nội bộ có cấm chế hư.

- Cái nguyên nhân thứ hai là bởi vì thanh kích này đến từ Tiên Hào, Bán Tiên Vực xảy ra vấn đề, đông đảo tu sĩ Bán Tiên Vực qua sông Tiên Hào, bọn họ tuy rằng trên cơ bản đều bỏ mạng ở bên trong Tiên Hào, cũng có người cá biệt may mắn thoát ra không gian lưỡi mang đại trận,

mang đến một phần đỉnh cấp bảo vật mảnh nhỏ, cái Bán Nguyệt Thanh Kích mảnh vụn này chính là như vậy tới...

Nghe Lê Nguyệt nói đến đây, Mạc Vô Kỵ trong lòng thoáng qua một tia sát khí.

Người Vĩnh Anh Giác Tiên Vực quá mức xúc phạm bá đạo, chẳng những ngăn cản người Bán Tiên Vực tới đây, còn ở chỗ lối đi bố trí không gian lưỡi mang đại trận. Coi như là hắn, nếu không phải là có Sinh Cơ Lạc, cũng sẽ bỏ mạng ở bên trong không gian lưỡi mang đại trận kia.

Nếu là hắn có năng lực, hắn nhất định phải lại đem truyền tống trận từ Vĩnh Anh Giác đến Bán Tiên Vực mở ra, cho phép bất luận người Bán Tiên Vực tiến vào Vĩnh Anh Giác, lại thu được cơ hội tiến vào Tiên Giới.

- Hiện tại mọi người đến xem thanh kích bán nguyệt này!

Lê Nguyệt vung tay lên, không gian phía trước nàng xuất hiện một trận ba động. Một vòng bán nguyệt kích lưỡi gần một thước xuất hiện ở trước mặt mọi người, lưỡi kích hiện ra màu xanh, dù cho chỉ là một món mảnh vụn đã trải qua vô số năm, vẫn như cũ có một loại bén nhọn sát ý uẩn quấn.

Một đạo khí tức viễn cổ xa xưa thẩm thấu đến thần niệm Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nhắm hai mắt lại, hắn thậm chí cảm nhận được bán nguyệt lưỡi kích đang hô hoán.

Bán nguyệt lưỡi kích cư nhiên làm cho hắn có một loại nóng bỏng cùng cuồng nhiệt, hắn đối với loại khí tức này rất tinh tường, đó chính là khí tức Bất Hủ Giới của hắn vừa mới mở đi ra. Hơn nữa so với Bất Hủ Giới của hắn, bán nguyệt lưỡi kích này càng là tang thương mênh mông.

Đây tuyệt đối không phải đơn giản là mảnh vụn cửu phẩm tiên khí, đây là đỉnh cấp bảo vật.

Cái lưỡi kích này, hắn muốn rồi. Mạc Vô Kỵ mở mắt, ánh mắt nhìn chằm chằm lưỡi kích có chút nóng bỏng. Vốn là hắn muốn mua một cây trường thương, hoặc là một thanh đao khí pháp bảo. Chỉ có pháp bảo cỡ dùng này bộc lộ tài năng, mới có thể lại đem sát ý của hắn phát huy tối đa được.

Lưỡi kích bán nguyệt vừa ra, Mạc Vô Kỵ liền quyết định phải mua nó. Không có bất kỳ lý do nào, chỉ là một loại cảm giác.

- Bán nguyệt lưỡi kích này giá bắt đầu là năm mươi vạn thượng phẩm tiên tinh, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một vạn thượng phẩm tiên tinh, hiện tại bắt đầu đấu giá.

Lê Nguyệt nói xong, lần nữa giơ tay lên một đạo cấm chế, lại đem lưỡi kích sắp tới một thước đưa vào một cái hộp ngọc dài, đánh lên cấm chế.

- Sáu mươi vạn thượng phẩm tiên tinh.

Tại Lê Nguyệt thu hồi kích lưỡi đồng thời, thì đã có người báo giá.

Kẻ báo giá người mọi người đều biết, chính là Kim Tiên tu sĩ cùng Mạc Vô Kỵ tranh đoạt Niết Bàn Cực Hỏa Tinh. Kim Tiên tu sĩ này tại lúc tranh đoạt Niết Bàn Cực Hỏa Tinh bại bởi Mạc Vô Kỵ, lần này cư nhiên lại coi trọng thanh kích bán nguyệt lưỡi kích này.

- Sáu mươi lăm vạn thượng phẩm tiên tinh.

Cái thứ hai báo giá đi ra, có thể thấy được cũng không phải tất cả mọi người sẽ bị người Kim Tiên kia hù dọa.

Thấy không phải là Mạc Vô Kỵ đứng ra, người Kim Tiên tu sĩ này không có tái phát, chỉ là lần nữa báo ra tám mươi vạn thượng phẩm tiên tinh giá cả.

Đều biết Kim Tiên tu sĩ này lai lịch không bình thường, hắn thứ lần nữa tăng giá đến tám mươi vạn thượng phẩm tiên tinh sau đó, vài tên

phòng kín muốn báo giá đều bỏ qua.

Cái thứ hai báo giá người cũng biết lại báo giá nói, vậy chẳng khác nào kết thù kết oán đối phương, đơn giản ngừng báo giá.

- Tám mươi vạn thượng phẩm tiên tinh lần một, có còn báo giá cao hơn hay không? Tám mươi vạn thượng phẩm tiên tinh lần hai...

- Mười vạn Tiên Cách Thạch.

Mạc Vô Kỵ báo giá cắt đứt lời Lê Nguyệt.

Đấu giá hội trận lại một lần nữa oanh động lên, cũng không phải là bởi vì Bán Nguyệt Thanh Kích, mà là thằng khùng ôm thùng Tiên Cách Thạch lại hiện hồn lần nữa, bắt đầu đấu giá cùng Kim Tiên cường giả Tiên Giới.

- Ha ha, ngươi ngược lại thật sự can đảm a, hai trăm vạn tiên tinh.

Kim Tiên tu sĩ cười ha ha một tiếng, chỉ là tiếng cười của hắn tràn đầy sát ý, nơi nào có nửa phần ý cười. Cười hết sau đó, trực tiếp báo giá hai trăm vạn tiên tinh.

Coi như là biết rõ tiểu tử kia hắn phải chết, đồ đạc cuối cùng vẫn là của hắn, hắn cũng không muốn tại trước mắt bao người như vậy, vài lần đấu giá bại bởi một Thiên Tiên con kiến hôi nho nhỏ thậm chí ngay cả Tiên Cách cũng chưa có ngưng tụ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 471: Bạo Phát Hỏa Diễm

- Hai mươi mốt vạn Tiên Cách Thạch.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự tăng giá.

- Tốt, tốt, tốt...

Kim Tiên nam tử trong gian phòng nói liên tiếp ba chữ tốt, đã không còn âm thanh. Thế nhưng áp lực sát ý bạo bằng, người trẽ nải hơn nữa cũng có thể cảm thụ được. Có thể tưởng tượng, người Kim Tiên này đối với Mạc Vô Kỵ hận ý sâu đậm. Nếu không phải còn tuân thủ một phần quy tắc, phỏng chừng hắn đều muốn động thủ.

Tại Vĩnh Anh Giác cái chỗ này, hơn hai trăm vạn thượng phẩm tiên tinh, đây tuyệt đối là giá trên trời trong giá trên trời. Kim Tiên tu sĩ này cũng không tăng giá nữa, tự nhiên không có người tiếp tục tăng giá. Mạc Vô Kỵ không tranh cãi chút nào bắt được về phiến lưỡi kích tàn phá hình bán nguyệt này.

Giao đủ Cách Thạch xong, Mạc Vô Kỵ lúc này liền đứng lên, tất cả mọi người rõ ràng Mạc Vô Kỵ hắn là muốn rời khỏi.

Rất nhiều tu sĩ cũng chuẩn bị đứng lên, Mạc Vô Kỵ trên người mua vài loại bảo vật, còn có nhiều Tiên Cách Thạch như vậy, nếu có thể kiếm một chút, vậy tuyệt đối là một khoản đại phát.

Lê Nguyệt liếc mắt nhìn Mạc Vô Kỵ, trong lòng thầm than một tiếng, tiếp tục nói:

- Kế tiếp muốn tham gia đấu giá chính là một món tứ phẩm tiên khí Huyễn Hà La, tiên khí này bất đồng cùng tiên khí khác, đây là một món hoàn chỉnh tiên khí. Ở trong chiến đấu có thể biến ảo hoàn cảnh, tăng cường chưởng khống lực đối địch, giá bắt đầu là bảy mươi vạn trung phẩm tiên tinh, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một vạn trung phẩm tiên tinh...

- Bảy mươi lăm vạn trung phẩm tiên tinh.

Cái này tứ phẩm Huyễn Hà La vừa ra đến, lập tức thì có người báo giá, vài tên chuẩn bị muốn (phải) theo Mạc Vô Kỵ cùng nhau rời đi tu sĩ, cũng lui về cước bộ.

- Ba nghìn Tiên Cách Thạch, cộng thêm ta vừa rồi mua cái lò luyện đan kia, thêm mười tám vạn trung phẩm tiên tinh nữa.

Mạc Vô Kỵ đã chuẩn bị rời đi bỗng dừng lại, bỗng nhiên báo giá.

Thấy Mạc Vô Kỵ lưu lại báo giá, tất cả mọi người biết, Mạc Vô Kỵ lại phải đắc tội một người. Có thể trả lên tới mười vạn thượng phẩm tiên tinh, tự nhiên cũng không phải là cái thế lực nhỏ gì.

Lê Nguyệt bất đắc dĩ nói:

- Vị đạo hữu này, nơi này đấu giá chỉ có thể dùng trung phẩm tiên tinh trở lên hoặc là Tiên Cách Thạch, lò luyện đan là không thể quy đổi ra tiên tinh.

- A... đù!

Mạc Vô Kỵ a một tiếng, có chút không cam lòng nhìn một chút lò luyện đan trôi lơ lửng trên đài đấu giá, trong mắt dường như có chút hối hận.

- Tám mươi vạn trung phẩm tiên tinh.

Tuy tiện Lê Nguyệt nói lò luyện đan không có khả năng định giá, người tu sĩ kia ra giá bảy mươi lăm vạn trung phẩm tiên tinh còn tiếp tục tăng lên bản thân giá cả.

Mạc Vô Kỵ đấu giá mang hình tượng kẻ lỗ mãng, coi như là người ngu hơn nữa cũng hiểu rõ Mạc Vô Kỵ hắn là trên người không còn Tiên Cách Thạch. Nếu có Tiên Cách Thạch, dùng bản tính người này, sẽ không chút do dự đập xuống một vạn Tiên Cách Thạch.

Tên này cả mặt mũi Kim Tiên cũng dám đánh, tu sĩ khác tại trong mắt hắn phỏng chừng càng là không khí.

Quả nhiên, tại lúc Lê Nguyệt nói chuyện, tên tu sĩ kia tăng giá tới tám mươi vạn trung phẩm tiên tinh, trên mặt Mạc Vô Kỵ rốt cục hiện lên bất đắc dĩ xoay người rời đi.

Lần này rất nhiều tu sĩ muốn rời đi theo Mạc Vô Kỵ trái lại dừng bước, sau khi Mạc Vô Kỵ rời đi, Kim Tiên tu sĩ nhất định phải đuổi theo giết ra ngoài. Mà bọn họ cùng đi qua đơn giản muốn kiếm một chút Tiên Cách Thạch, căn cứ biểu hiện sau cùng của Mạc Vô Kỵ, có thể thấy được trên người Mạc Vô Kỵ hắn là chỉ có ba nghìn Tiên Cách Thạch. Ba nghìn Tiên Cách Thạch tuy rằng không ít, cũng không đến mức để cho một phần thế lực đi vây công Mạc Vô Kỵ.

Dù sao có thể xuất ra nhiều Tiên Cách Thạch như vậy, phía sau nếu mà một điểm thế lực cũng không có, vậy tuyệt đối không có khả năng.

Về phần sau cùng dùng lò luyện đan định giá cạnh Huyễn Hà La có đúng hay không là Mạc Vô Kỵ cố làm ra vẻ huyền bí, những người khác ngoại trừ vô cùng hoài nghi ra, đại bộ phận người cũng sẽ không có nghi vấn gì. Một kẻ lỗ mãng, nhìn vẻ mặt của hắn liền phi thường yêu thích cái kia Huyễn Hà La. Nếu mà trên người hắn có Tiên Cách Thạch, có thể khẳng định trăm phần trăm sẽ không bỏ qua Huyễn Hà La. Nói không chừng hắn càng thích cái loại khoái ý cùng người khác đấu giá.

Hiện tại hắn ra giá một lần liền bất đắc dĩ buông tha, hắn là vì Tiên Cách Thạch thiếu.

...

- Mạc sư đệ, chúng ta bây giờ đi luôn sao?

Vừa ra đấu giá hội đại môn, Hàn Thanh Như lại hỏi.

Nàng lý giải đối với Mạc Vô Kỵ vượt qua xa các tu sĩ đấu giá hội trận, nàng phi thường rõ ràng Mạc Vô Kỵ không phải là một kẻ phá của, cũng không phải là hạng người vô tri. Nếu không, thời điểm hắn còn đang ở Địa Tiên, sẽ không thể mang theo nàng chạy ra khỏi Bách Hoa Sơn Trang. Mạc sư đệ sở dĩ tại đấu giá hội điên cuồng như vậy, chính là muốn tăng cường thực lực của mình.

Về phần biểu hiện sau cùng của Mạc Vô Kỵ, vậy khẳng định là muốn giảm thiểu số lượng tu sĩ đối với hắn vây công. Trên thực tế cho tới bây giờ, nàng cho rằng Mạc Vô Kỵ làm không tệ.

Về phần Mạc Vô Kỵ muốn mấy thứ đồ này, vô luận uyển chuyển như thế nào đều nhất định sẽ đắc tội người Kim Tiên cường giả kia, nếu trên dưới đều là đắc tội, Mạc Vô Kỵ loại này kiêu ngạo lỗ mãng đắc tội là lựa chọn tốt nhất. Đắc tội như vậy, thứ nhất có thể cho người khác không dám khẳng định đối với lai lịch của Mạc Vô Kỵ, cái thứ hai Mạc Vô Kỵ biểu hiện sau cùng sẽ làm mọi người rõ ràng, Mạc Vô Kỵ sở dĩ rời sân, không phải là đồ đạc đều đã mua được, mà là đã không còn Tiên Cách Thạch.

- Không, hiện tại đi ra ngoài chính là một hồi hỗn chiến. Chúng ta đi về tức lâu.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

Hắn mua đồ, tự nhiên muốn đem đồ đạc dung hợp xong, thực lực của chính mình tăng cường mới đi ra ngoài, nếu không, hắn còn thật không

cần phải tới buổi đấu giá này.

Mạc Vô Kỵ tin tưởng, người Kim Tiên cường giả kia coi như là còn muốn giết hắn, cũng sẽ không lập tức động thủ. Tên kia ít nhất phải điều tra một chút lai lịch của hắn, nói như vậy, chí ít hai ngày trôi qua. Có hai ngày, hắn hắn là có thể làm cho bản thân thiên hỏa niết bàn sao?.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ đoán không sai, nhìn thấy Mạc Vô Kỵ tiến vào tức lâu sau đó, người Kim Tiên tu sĩ kia cùng đi ra hừ lạnh một tiếng, trực tiếp phát ra một đạo phi kiếm truyền thư.

Chỉ một lát sau thời gian, liền nhanh chóng tới Thiên Tiên tu sĩ, những tu sĩ này vây quanh chỗ ở tức sạn của Mạc Vô Kỵ. Vô luận Mạc Vô Kỵ có thể đi ra hay không, tại đây trong mắt Kim Tiên, Mạc Vô Kỵ đã là hắn đồ ăn trong bàn.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn tiến vào tức sạn, chỉ cần có một ngày là đủ rồi. Hắn căn bản cũng không có dự định mượn cái tức sạn này tránh né, hắn biết cái tức sạn này vẫn không thể để cho bọn họ trốn bao lâu. Nếu là Kim Tiên tu sĩ kia không có thủ đoạn tiến vào tức sạn nháo sự, tên kia cũng không dám đi uy hiếp đấu giá hội.

Vừa tiến vào tức sạn sau đó, Mạc Vô Kỵ dặn Đồng Dã cùng Hàn Thanh Như đừng rời khỏi tức sạn, hắn lựa chọn bế quan.

Lại đem cấm chế gian phòng đánh lên mấy đạo, lại bố trí một cái ẩn linh cấm cùng vài đạo khốn trận, Mạc Vô Kỵ mới tế xuất Thanh Câm Chi Tâm.

Thanh Câm Chi Tâm hóa thành hỏa diễm lớn chừng ngón cái tại lòng bàn tay Mạc Vô Kỵ toát ra, Mạc Vô Kỵ dương tay một cái, tay còn lại thượng xuất hiện Niết Bàn Cực Hỏa Tinh.

Niết Bàn Cực Hỏa Tinh vừa ra đến, đóa Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm bỗng bịch một tiếng, phồng ra cao gần trượng. Cuồng nhiệt cực nóng khí tức bị Mạc Vô Kỵ cái cảm thụ được, không đợi Mạc Vô Kỵ lại

đem Niết Bàn Cực Hỏa Tinh đưa vào hỏa diễm, ngọn lửa kia chính là quyển tới, trực tiếp lại đem Niết Bàn Cực Hỏa Tinh cuốn đi.

Sau một khắc, hỏa diễm thật giống như rót dầu vào lửa bình thường giống nhau, điên cuồng tàn phá bừa bãi ra. Dù cho Thanh Câm Chi Tâm là hỏa diễm của Mạc Vô Kỵ, kinh khủng kia lên cao nhiệt độ cũng để cho Mạc Vô Kỵ kinh hồn táng đảm. Hắn hoài nghi một khi ngọn lửa này có có chút sai lầm, hắn sẽ mất mạng.

Thanh Câm Chi Tâm chạy ra khỏi lòng bàn tay Mạc Vô Kỵ, trên không trung không ngừng quay cuồng toát ra, màu sắc cũng là không ngừng biến hóa, thật giống như vô số muôn nghìn đóa hoa chồng chất cùng một chỗ bị đốt lên vậy, điên cuồng lóe ra.

- Ca ca ca rắc!

Mạc Vô Kỵ bố trí khốn trận đẳng cấp cũng không thấp, thế nhưng là tại dưới Thanh Câm Chi Tâm loại này quay cuồng, vẫn là không ngừng bị đốt thành hư vô.

Mạc Vô Kỵ duy nhất có thể làm, chính là không ngừng thêm khốn trận, đồng thời ẩn nấp đáng sợ khí tức của Thanh Câm Chi Tâm.

Cũng may Thanh Câm Chi Tâm cũng không có muốn thiêu hủy Mạc Vô Kỵ, nếu không, coi như là thực lực của Mạc Vô Kỵ tăng thêm vài lần, phỏng chừng cũng không đủ Thanh Câm Chi Tâm thiêu đốt.

Tại bên ngoài phòng Mạc Vô Kỵ chờ, Đồng Dã và Hàn Thanh Như càng là hai mặt nhìn nhau, bọn họ chỉ có thể cảm nhận được căn phòng Mạc Vô Kỵ bế quan có một loại thô bạo khí tức muốn bộc phát ra, mà loại khí tức này lại bị Mạc Vô Kỵ thông qua các loại thủ đoạn che giấu. Mặc dù bọn họ không biết đây là cái gì khí tức, cũng có thể cảm nhận được, một khi thô bạo khí tức này lao ra, tức sạn cũng sẽ trực tiếp bị hóa thành tro bụi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 472: Phường Thị Vây Giết

Đang lúc Mạc Vô Kỵ không cách nào khống chế cấm trận trong phòng, hỏa diễm bạo bằng bỗng nhiên an tĩnh lại, lần nữa hóa ra một đóa trung tâm ngọn lửa lớn chừng ngón cái, rơi vào trong tay Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ trước tiên liền cảm nhận được nhiệt độ Thanh Câm Chi Tâm tăng lên không chỉ gấp mấy lần, nhưng hắn còn có một loại cảm giác khác, Thanh Câm Chi Tâm cũng không có thành công niết bàn trở thành tiên diễm. Sở dĩ ngừng lại, là bởi vì một quả Niết Bàn Cực Hỏa Tinh không đủ để cho Thanh Câm Chi Tâm hoàn toàn niết bàn.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ hơi có chút thất vọng, bất quá hắn cũng có vài phần may mắn. Thanh Câm Chi Tâm vẫn chưa có hoàn toàn hoàn thành niết bàn, hắn thiếu chút nữa không nắm được. Một khi Thanh Câm Chi Tâm hoàn toàn niết bàn, tức sạn nhất định sẽ bị san thành bình địa.

Không có tiếp tục xoắn xuýt sự tình Thanh Câm Chi Tâm, Mạc Vô Kỵ lần nữa lấy ra lưỡi kích. Lưỡi kích dài chừng hai thước mang sát ý đáng sợ, bên trong sự tang thương mang theo một tia không cam lòng cùng khát vọng.

Mạc Vô Kỵ biết Lưỡi Kích Bán Nguyệt này không đơn giản, nếu không không thể có khí tức tương tự như Bất Hủ Giới. Bất Hủ Giới của hắn hiện tại thậm chí cũng không tính bằng cả một cái Tiểu Thế Giới, nhưng có một cái cao độ thế giới khác không cách nào so sánh, đó chính là Bất Hủ Giới không phải thế giới do người luyện chế, mà là thế giới đạo niệm của hắn diễn sinh ra.

Nói cách khác, với hắn mà nói chính là có một loại khai thiên ích địa khí tức ở trong đó. Lưỡi Kích Bán Nguyệt bản thân có tương tự khí tức, là bực nào rất giỏi?

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng muốn luyện hóa cái lưỡi kích này không phải là sự tình đơn giản, hắn trực tiếp phun ra một đạo máu huyết rơi vào bên trên lưỡi kích. Chỉ có như vậy, hắn mới có thể nhanh nhất, phù hợp phương thức đi luyện hóa phiến lưỡi kích này.

Hai ngày thoáng một cái đã qua, Mạc Vô Kỵ chỉ luyện hóa một đạo cấm chế của lưỡi kích, liền cảm nhận được một loại viễn cổ mênh mông cuồn cuộn khí thế. Ý niệm của hắn rơi ở trên Lưỡi Kích Bán Nguyệt, một đạo lưỡi mang gần trượng trực tiếp xé rách khốn trận của hắn.

- Ầm!

Cuồng bạo nguyên lực nổ tung tại bên ngoài khốn trận, lập tức Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy Hàn Thanh Như bị đập bay đến, một đạo máu tươi phun ra trên không trung.

Mạc Vô Kỵ tiến lên giơ tay lên đỡ lấy Hàn Thanh Như, hắn cảm thụ được thương thế bên trong cơ thể Hàn Thanh Như rất là nghiêm trọng.

Đồng Dã cả người là máu thấy Mạc Vô Kỵ xuất quan, lập tức rơi vào bên người Mạc Vô Kỵ.

- Mạc huynh, bọn họ đánh tới, cái tức sạn này đã bị hủy đi.

Đồng Dã phun ra một búng máu, đơn giản trực tiếp nói một câu.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới phát hiện, giờ phút tức sạn bị xé chỉ còn lại có gian phòng của hắn, nếu không phải Hàn Thanh Như cùng Đồng Dã liều mạng ngăn trở, hắn cả tầng thứ nhất cấm chế của thanh kích đều không thể luyện hóa.

- Rầm!

Đồng Dã vừa mới nói xong câu đó, kiến trúc dưới chân Mạc Vô Kỵ liền bắt đầu sụp xuống, ba người Mạc Vô Kỵ bay thẳng lên, rơi vào chỗ đất trống.

Tại đồng thời ba người hạ trên mặt đất, đã có hơn mười tên tu sĩ vây quanh ba người, hai gã Kim Tiên tu sĩ Mạc Vô Kỵ đều biết.

Một kẻ chính là Kim Tiên tại đấu giá hội hận thấu xương đối với hắn, còn có một tên là Hợp Liên Thương Hội quản sự Lao Thái.

- Những người này lại dám động thủ tại phường thị, bên ngoài toàn bộ là khốn trận.

Đồng Dã lần nữa giọng căm hận nói một câu.

Mạc Vô Kỵ lấy ra vài tấm đan dược chữa thương phân biệt đưa cho Hàn Thanh Như cùng Đồng Dã, bình tĩnh nói:

- Có thể chịu được hai ngày, người này kiên trì coi như là không tệ.

Hắn khẳng định đối phương hắn là hợp tác với Lao Thái sau đó, đoán được lai lịch của hắn, lúc này mới đột nhiên động thủ.

Người Kim Tiên cường giả kia nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ trong tay Lưỡi Kích Bán Nguyệt tán ra nhàn nhạt thanh mang, giọng nói lạnh lùng:

- Còn chưa phải là hoàn toàn không biết gì cả, biết núp ở tức sạn có thể bảo trụ mạng nhỏ vài canh giờ. Biết ta vì sao đến bây giờ cũng không có giết ngươi sao?

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không để ý đến hắn, mà là nhìn Lưỡi Kích Bán Nguyệt trong tay. Cái lưỡi kích mảnh vụn này phi thường cường đại, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, so với Thiên Cơ Côn thì càng thích hợp với hắn hơn. Đáng tiếc duy nhất chính là, lưỡi kích không có kích chuôi. Lưỡi mang mạnh hơn nữa, không có chuôi, đẳng cấp cũng sẽ giảm xuống, hơn nữa sử dụng còn không thoải mái.

- Tuy rằng đợi lát nữa ngươi sẽ quỳ xuống đem đồ của ta trả lại cho ta, nhưng ta vẫn sẽ cho ngươi biết, cái gì mới đúng là hối hận. Nhớ kỹ, ta đến từ Thất Yên Tông của Tiên Giới, gọi Hạ Quân Hồ. Động thủ, lại đem mạng nhỏ của tên gia hỏa có lá gan rất to này lưu lại.

Kim Tiên tu sĩ này lạnh lùng nói xong, chính bản thân cũng không có động thủ, mà là hừ một tiếng.

Xung quanh hơn mười Thiên Tiên tu sĩ vây bắt ba người Mạc Vô Kỵ trực tiếp tế xuất pháp bảo, toàn bộ đánh về phía nhóm Mạc Vô Kỵ.

Đồng Dã cùng Hàn Thanh Như cũng đều tế xuất pháp bảo, tại ngoại vi ba người cấu thành một vòng lại một vòng tiên nguyên phòng hộ. Chỉ là những tầng tiên nguyên phòng hộ này thật giống như giấy bình thường giống nhau, hỗ trợ không được thời gian mấy hơi thở, liền thốn thốn vỡ vụn.

Mạc Vô Kỵ cũng không có lập tức động thủ, mà là giơ tay lên lấy ra Thiên Cơ Côn, đánh ra hơn mười đạo cấm chế, Lưỡi Kích Bán Nguyệt trong tay trực tiếp liên kết với Thiên Cơ Côn.

Tạm thời sẽ dùng Thiên Cơ Côn xem như chuôi kích vậy.

- Răng rắc!

Tiên nguyên hộ tầng của Đồng Dã và Hàn Thanh Như trực tiếp vỡ vụn, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên tung ra từng trận Lôi Kiếm Vũ.

Quang mang tràn đầy màu xanh da trời nổ tung, Lôi Kiếm ầm ầm đánh xuống.

- Rầm rầm rầm rầm!

Lôi Kiếm mưa dày đặc uy lực cường đại hạ xuống, cho dù là Thiên Tiên tu sĩ ngưng tụ Tiên Cách cũng không khỏi không toàn lực chống đối. Vài tên tu vi hơi yếu hoặc là Tiên Cách không có ngưng tụ, càng là trực tiếp bị Lôi Kiếm lấy đi sinh mệnh.

Tiên nhân xa xa đứng xem, thấy uy thế của Mạc Vô Kỵ, đều là sắc mặt có chút thay đổi. Rất rõ ràng Mạc Vô Kỵ còn không có ngưng tụ Tiên Cách, không có lĩnh ngộ Thiên Tiên lĩnh vực. Nếu là Mạc Vô Kỵ lĩnh ngộ lĩnh vực, vậy một lần Lôi Kiếm vũ của Mạc Vô Kỵ này hạ xuống, ít nhất phải giết đi hơn phân nửa.

Chính cả Hàn Thanh Như cũng bị power của Mạc Vô Kỵ làm cho kinh sợ, nàng biết Mạc Vô Kỵ có Lôi Kiếm rất lợi hại. Lại thật không ngờ, Mạc Vô Kỵ còn có thể đánh ra Lôi Kiếm mưa dày đặc như vậy. Loại pháp thuật này quả thực không sợ quần công, chỉ cần không nghiền ép tu vi của hắn, thì Mạc Vô Kỵ có thể càn quét.

Tới lúc này, Hàn Thanh Như cuối cùng là có chút hiểu rõ vì sao Mạc Vô Kỵ không chút kiêng kỵ đi tới đấu giá hội. Có loại thủ đoạn này, nơi này có thể chân chính hình thành uy hiếp đối với Mạc Vô Kỵ, chỉ có hai gã Kim Tiên tu sĩ. Nói thật ra, lúc ban đầu nàng nguyện ý cùng Mạc Vô Kỵ đến đấu giá hội, trên thực tế là ôm hắn phải chết ý niệm trong đầu. Uy thế của Mạc Vô Kỵ bây giờ, nàng thấy bọn họ cũng không nhất định hắn phải chết, thậm chí sinh cơ còn rất lớn.

Có thể không chết, ai muốn chịu chết?

Nghĩ tới đây, Hàn Thanh Như cùng Đồng Dã cũng đều là điên cuồng tế xuất pháp bảo công kích.

Mạc Vô Kỵ nắm trong tay chiến trường, bọn họ lại gia nhập vào, Thiên Tiên tu sĩ đối địch tử thương lần nữa gia tăng.

Hạ Quân Hồ sắc mặt thay đổi, tại thời điểm Mạc Vô Kỵ tế xuất Lôi kiếm, hắn cũng cảm giác được không đúng. Một cái tán tu có thể đem lôi hệ pháp kỹ tu luyện tới trình độ như vậy? Tại Tiên Giới có một cái Lôi Tông, cái tông môn này toàn bộ là thiên tài lôi hệ. Nếu mà Mạc Vô Kỵ là xuất thân từ Lôi Tông, vậy không muốn nói hắn, coi như là Thất Yên Tông của hắn cũng là một mảnh phù vân.

Lôi Tông tại Tiên Giới cũng là đỉnh cấp tông môn, đem Thất Yên Tông so sánh cùng Lôi Tông, vậy căn bản cũng không cùng một cấp bậc.

Bất quá rất nhanh Hạ Quân Hồ liền phản ứng kịp, Mạc Vô Kỵ không thể nào là người Lôi Tông. Lôi Tông nếu có loại thiên tài như Mạc Vô Kỵ này, coi như là muốn tới đến Vĩnh Anh Giác, bên cạnh hắn cũng có ít nhất một Huyền Tiên dùng quy tắc phù che chở, mà không phải chỉ có hai tên Thiên Tiên tu sĩ. Lao Thái cũng không có khả năng lừa gạt hắn, xem ra Mạc Vô Kỵ chính là một thiên tài lôi hệ tu sĩ đến từ Bán Tiên Vực.

- Các vị đạo hữu, ngày hôm nay chỉ cần tham gia vây công ba người này, ta Hạ Quân Hồ đại biểu Thất Yên Tông hứa hẹn, cho ra mười slots ngưng tụ Tiên Cách. Nếu đã ngưng tụ Tiên Cách, ta nguyện ý cho ra một vạn thượng phẩm tiên tinh làm phí xuất thủ. Có thể chém giết người này, 1/3 đồ đạc trên người kẻ này sẽ là của ngươi, đồng thời có thể gia nhập Thất Yên Tông ta. Hơn nữa ta phỏng chừng trên người người này, chí ít còn có một trăm vạn Tiên Cách Thạch, nguyên nhân ta tin tưởng mọi người đều hiểu...

Dù cho Hạ Quân Hồ không sợ Mạc Vô Kỵ, loại này điên cuồng giông tố của Mạc Vô Kỵ cũng để cho hắn cảm giác kinh hãi. Hắn sau khi cao giọng tuyên bố xong những lời này xong, tự mình cũng vọt vào vòng chiến đấu, đồng thời trực tiếp đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 473: Hoàn Cảnh Xấu

Nếu mà Hạ Quân Hồ không có chính bản thân vọt vào, coi như là hắn cho ra hứa hẹn lại tốt một chút, phỏng chừng cũng không có bao nhiêu người động thủ. Hiện tại Hạ Quân Hồ cho ra như vậy phong phú hứa hẹn, thậm chí hắn một cái Kim Tiên cũng gia nhập vòng chiến, có thể thấy được vô luận Mạc Vô Kỵ mạnh bao nhiêu, sau cùng cũng là hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Loại này dệt hoa trên gấm, lại có cường đại chỗ tốt chuyện, người nào không muốn làm? Trong lúc nhất thời, đông đảo xem náo nhiệt tu sĩ, điên cuồng xông lên.

Mạc Vô Kỵ tại đấu giá hội sau cùng làm ra về điểm này nhỏ mưu kế, lúc này hoàn toàn không có ích gì. Hạ Quân Hồ nói trên người hắn có một trăm vạn Tiên Cách Thạch, cũng có thật nhiều người tin. Sau cùng Mạc Vô Kỵ dùng lò luyện đan tăng giá, rất có thể là giấu đầu hở đuôi.

Mạc Vô Kỵ chưa hề đã biết thực lực của Kim Tiên, Kim Tiên tu vi Hạ Quân Hồ đánh về phía hắn, hắn đâu còn có thể có nửa phần lưu thủ? Một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc điên cuồng bắt đầu khởi động, tiên nguyên như phong ba bình thường giống nhau trào ra ngoài, chuyển hóa thành một đạo lại một đạo giông tố ầm ầm xuống. Cũng trong lúc đó, hắn này vừa mới hình thành Bán Nguyệt Thanh Kích cũng là một kích họa xuất. Ngoài ra, thần niệm của hắn vẫn như cũ thời thời khắc khắc chú ý Lao Thái, nơi này muốn đối phó hắn Kim Tiên tu sĩ cũng không phải là chỉ có Hạ Quân Hồ một cái.

Hắn một cái Thiên Tiên tu sĩ, chẳng những sẽ đối với phó đông đảo vây công tới được đồng cấp (khác) tu sĩ, còn phải toàn lực xuất thủ đối

phó Hạ Quân Hồ, thậm chí còn phải chú ý một bên Lao Thái, áp lực có thể tưởng tượng được.

- Rầm rầm ầm!

Tảng lớn Lôi Kiếm mưa điên cuồng hạ xuống, này vô số chen chúc mà đến Thiên Tiên tu sĩ trong nháy mắt đã bị này cuồng bạo giông tố bao ở trong đó.

Một đạo mấy trượng trường màu xanh Bán Nguyệt Kích mang tại đây khắp bầu trời Lôi Kiếm mưa trong, vẫn là đoạt mắt người con mắt. Đạo này màu xanh Bán Nguyệt Kích mang hoa hướng về phía Hạ Quân Hồ.

- Bành!

Hạ Quân Hồ Kim Tiên vòng bảo hộ trực tiếp vỡ vụn ra, trong tay hắn chuẩn bị đập vỡ hướng Mạc Vô Kỵ phương ấn mạnh mẽ thu hồi lại, chắn Mạc Vô Kỵ này một đạo mấy trượng trường Thanh Nguyệt kích mang bên trên.

- Răng rắc!

Rõ ràng là vô hình kích mang, bị Hạ Quân Hồ phương ấn đánh trúng thời điểm, hết lần này tới lần khác có một loại vỡ vụn âm thanh, kích mang văng khắp nơi mở ra. Từng đạo hầu như muốn (phải) nghiền nát da thịt kích mang từ trên người Hạ Quân Hồ đảo qua, để cho Hạ Quân Hồ cảm giác được cực độ không thoải mái.

Mà hắn này vẫn chưa có hoàn toàn trói buộc lại Mạc Vô Kỵ Kim Tiên lĩnh vực, cư nhiên bị đạo này tàn phá kích mang xé rách ra một đạo khe hở.

Hạ Quân Hồ trong lòng kịch chấn, hắn căn bản cũng không có nghĩ đến Mạc Vô Kỵ này một kích lại có đáng sợ như vậy uy lực. Lập tức trong lòng hắn thì càng là nóng bỏng, Mạc Vô Kỵ đích thật là lợi hại, nhưng hắn lợi hại hơn nữa, chính là một đạo kích mang còn không đến

mức để cho hắn chật vật đến loại tình trạng này. Có thể tưởng tượng, chân chính lợi hại không phải là Mạc Vô Kỵ, mà là Mạc Vô Kỵ trong tay Bán Nguyệt Thanh Kích.

Mạc Vô Kỵ tại lại đem Hạ Quân Hồ Kim Tiên lĩnh vực xé rách một đạo khe hở đồng thời, trong lòng chính là đại định. Hắn lo lắng nhất chính là đối mặt mình Kim Tiên căn bản cũng không có sức đánh trả, hiện tại chỉ cần hắn có sức đánh trả, hắn liền vui mừng không sợ.

Tại Hạ Quân Hồ Kim Tiên lĩnh vực còn không có lần nữa ngưng tụ đồng thời, Mạc Vô Kỵ trong tay Bán Nguyệt Thanh Kích lại một lần nữa họa xuất.

Lần này không phải là một đạo kích mang, mà là hơn mười đạo kích mang đồng thời họa xuất.

Coi như là Mạc Vô Kỵ còn có một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, những thứ này mạch lạc tiên nguyên điên cuồng bắt đầu khởi động, lúc này đây xuất thủ, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cảm giác được một trận mãnh liệt cảm giác trống rỗng. Này hơn mười đạo kích mang thật giống như hút hết hắn ** cùng linh hồn bình thường giống nhau, để cho hắn mệt mỏi rã rời không chịu nổi.

- Xuy xuy!

Từng đạo phá không chi âm ở trên hư không bên trong nổ tung, dù cho Mạc Vô Kỵ tiên nguyên đã hao tổn không sai biệt lắm, hắn Trữ Nguyên Lạc tiên nguyên lực vẫn là hóa thành từng đạo pháp quyết, cũng trong lúc đó tiếp tục ầm dưới khắp bầu trời Lôi Kiếm mưa.

- Ca ca ca ca!

Hạ Quân Hồ Kim Tiên lĩnh vực vừa mới lần nữa ngưng tụ, mấy đạo kích mang liền lần nữa đưa hắn lĩnh vực xé rách.

Một loại khí tức tử vong vọt tới, Hạ Quân Hồ trong lòng hoảng hốt. Hắn biết Mạc Vô Kỵ thanh kích lợi hại, không nghĩ tới cư nhiên lợi hại đến muốn (phải) hắn mạng nhỏ tình cảnh.

Nếu là ở Tiên Giới, hắn tuyệt đối sẽ không e ngại Mạc Vô Kỵ. Thế nhưng là tại cái chỗ này, hắn thập thành lực lượng chỉ có thể thi triển ra bảy thành. Bởi vì hắn là có quy tắc phù trói buộc, một khi hắn thi triển ra toàn bộ lực lượng, rất có thể giãy quy tắc phù, một khi quy tắc phù bị giãy, hoặc là quy tắc phù bị đập vỡ, hắn lại đem đã bị thiên địa quy tắc áp chế. Đối mặt thiên địa quy tắc, đừng nói hắn nho nhỏ một cái Hạ Quân Hồ, dù cho là chân chính Tiên Vương tới rồi, cũng là hữu tử vô sinh.

Lúc này không phải do hắn do dự, Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Kích mang xen lẫn sắc bén kinh khủng thiên địa sát thế phô thiên cái địa bao trùm xuống, hắn đâu còn có thể lưu thủ?

Hạ Quân Hồ cắn răng một cái, tiên nguyên điên cuồng ùa ra vào trong tay đại ấn bên trong. Trong tay hắn đại ấn vào giờ khắc này hóa thành diện tích hơn mười trượng to lớn ngọn núi lớn, đánh về phía Mạc Vô Kỵ hơn mười đạo Bán Nguyệt Kích mang.

- Ầm! Răng rắc! Răng rắc!

Này cuồng liệt Bán Nguyệt Kích mang vào giờ khắc này bị đại ấn đánh trúng, khắp bầu trời kích mang nổ tung, cùng này sớm đã che đậy một phương này không gian Lôi Kiếm mưa hỗn loạn cùng một chỗ, khắp nơi đều là sát mang bốn phía.

Một phần còn không có vọt vào vây giết vòng Thiên Tiên tu sĩ theo bản năng lui về phía sau mở ra, loại uy thế này quả thực chính là thật là đáng sợ.

Một loại hầu như nghiền ép hết thảy tiên nguyên lực lượng tuôn ra mà đến, Mạc Vô Kỵ này hơn mười đạo màu xanh kích mang bị cứng rắn đánh ra một cái lối đi, hoàn chỉnh kích mang trong sát na tứ phân ngũ

liệt. To lớn ngọn núi đại ấn trực tiếp đánh vào Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn thượng, giống như bị ngọn núi trực tiếp đập trúng lồng ngực của mình bình thường giống nhau, Mạc Vô Kỵ ngực bộ xương thốn thốn vỡ vụn, tại chỗ chính là một đạo máu tươi phun ra, cả người bay rớt ra ngoài.

Cũng may Hàn Thanh Như đúng lúc vọt tới, thấy Mạc Vô Kỵ ôm lấy. Nếu không, Mạc Vô Kỵ một khi bị đánh vào trong đám người, coi như là mạnh hơn nữa, cũng là hữu tử vô sinh.

- PHỐC!

Mạc Vô Kỵ lần nữa phun ra một đạo máu tươi, lấy ra vài viên thuốc nuốt xuống. Trong lòng hắn càng là âm thầm kinh hãi, Kim Tiên quả nhiên là cường đại.

Xa xa không hề động tay Lao Thái, nhìn thấy Mạc Vô Kỵ đạo thứ nhất Bán Nguyệt Kích mang sau đó, chẳng những không có động thủ, trái lại lui về phía sau môt bước. Lần này Mạc Vô Kỵ kích mang bị Hạ Quân Hồ đại ấn ầm vỡ ra, Mạc Vô Kỵ thậm chí bị thương nặng, hắn trái lại lại lui về phía sau vài bước.

Mới vừa rồi còn điên cuồng chiến đấu vào giờ khắc này dĩ nhiên yên tĩnh lại, thật giống như bên trong trận nghỉ ngơi bình thường giống nhau, có rồi một loại quỷ dị yên tĩnh.

Trên bầu trời Lôi Kiếm mưa cùng Bán Nguyệt Kích mang tiêu tán đi, mười mấy tên Thiên Tiên tu sĩ bị Lôi Kiếm mưa kéo thành vài bán, trên mặt đất chất đống nhiều lắm sứt mẻ không hoàn toàn thi thể. Từ trên những thi thể này đen sẫm cũng có thể thấy được, những thi thể này có hơn phân nửa là Lôi Kiếm mưa đánh chết, còn có một ít là bị Thanh Nguyệt kích mang chém giết.

- Sư đệ, ngươi...

Hàn Thanh Như bảo vệ Mạc Vô Kỵ vô cùng nóng nảy, nàng biết ngày hôm nay lại khó có thể may mắn tránh khỏi.

- Hắn bị thương nặng, giết a!

Một phần Thiên Tiên tu sĩ trong thời gian ngắn nhất liền phản ứng kịp, như thấy máu như dã thú xông về Mạc Vô Kỵ.

Vừa nghĩ tới Mạc Vô Kỵ trên người Tiên Cách Thạch, nghĩ đến Mạc Vô Kỵ trên người bảo vật, lúc này đâu còn có lý trí đáng nói? Vô số pháp bảo quang mang lóe ra, hầu như lại đem Mạc Vô Kỵ ba người toàn bộ bao phủ.

- Ta không sao...

Mạc Vô Kỵ đứng lên, trong tay Bán Nguyệt Thanh Kích lần nữa huyễn hóa ra đi, từng đạo màu xanh kích mang tại ba người xung quanh tạo thành một cái tiên nguyên phòng hộ vòng.

Hàn Thanh Như cùng Đồng Dã cũng phản ứng kịp, càng là đồng dạng tế xuất pháp bảo, một đoàn đoàn tiên nguyên phòng hộ tường tạo dựng lên.

Tất cả mọi người biết, dựa vào loại này phòng hộ tối đa bất quá kiên trì hơn mười hô hấp mà thôi. Hơn một trăm Thiên Tiên tu sĩ đồng thời công kích ba người, ba người lại không có gì đỉnh cấp phòng ngự pháp bảo, dựa vào loại này tiên nguyên có thể phòng hộ lâu mới đúng là quái sự.

Thấy ba người nghịch thế, lần nữa có mười mấy tên Thiên Tiên tu sĩ gia nhập vào.

Mạc Vô Kỵ chưa hề nghĩ tới muốn (phải) phòng hộ, nếu không phải vừa rồi toàn lực đối phó Hạ Quân Hồ, những Thiên Tiên này tu sĩ nhiều hơn nữa, hắn còn thật là vui mừng không sợ.

Lúc này nhiều như vậy Thiên Tiên tu sĩ xông lại, coi như là Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng dâng lên một loại bi thương, hắn quá đề cao thực lực của mình. Hắn đích xác còn có đòn sát thủ, thế nhưng là giết Hạ Quân

Hồ có thể làm sao? Còn có Lao Thái, còn có nhiều như vậy Thiên Tiên tu sĩ? Ngoài ra, xa hơn chỗ còn có Kim Tiên cường giả.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ đã cảm thấy không đúng, hắn cư nhiên thấy Hạ Quân Hồ cũng không có tiếp tục động thủ. Hạ Quân Hồ vừa rồi tối đa chỉ là bị thương nhẹ, nếu là nói hắn không muốn nhân cơ hội muốn tính mạng của mình, Mạc Vô Kỵ là tuyệt đối không tin.

Duy nhất khả năng, đó chính là Hạ Quân Hồ chính bản thân xảy ra vấn đề. Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ đâu còn có thể khách khí, hắn hư không bước trên mấy bước, giơ tay lên chính là từng mảnh một Lôi Kiếm mưa hạ xuống.

Tuy tiện tại đối với đông đảo Thiên Tiên tu sĩ động thủ, tảng lớn rơi Lôi Kiếm mưa, Mạc Vô Kỵ chú ý lực vẫn như cũ có phân nửa tại Lao Thái cùng Hạ Quân Hồ trên người.

Rất nhanh hắn liền phát hiện suy đoán của mình không có sai, Hạ Quân Hồ dĩ nhiên sắc mặt xấu xí, lại cũng không có tiếp tục động thủ với hắn.

Phải biết rằng nếu như bây giờ Hạ Quân Hồ động thủ với hắn, hắn ngoại trừ chạy trốn bên ngoài, không có đường khác có thể đi. Trên thực tế, hắn cũng rõ ràng chính bản thân khả năng căn bản là chạy không thoát. Trừ phi hắn nguyện ý buông tha Hàn Thanh Như cùng Đồng Dã, mà buông tha nguyện ý lưu lại cùng hắn sóng vai chiến đấu Hàn Thanh Như cùng Đồng Dã, căn bản là không phải là tính cách của hắn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 474: Đánh Mãi Đéo Chết

Xác định Hạ Quân Hồ không có cách nào động thủ, Mạc Vô Kỵ càng là không kiêng nể gì cả. Tiên nguyên của hắn vốn là tiêu hao gần hết, thế nhưng hắn và người khác bất đồng, hắn còn có Trữ Nguyên Lạc.

Tiên nguyên lực của Trữ Nguyên Lạc vẫn như cũ có thể cho hắn không ngừng vung ra Lôi Kiếm Vũ.

Đã không còn Hạ Quân Hồ ở một bên quấy rầy, Mạc Vô Kỵ cùng với Hàn Thanh Như và Đồng Dã hiệp trợ, chém giết những Thiên Tiên tu sĩ thực lực còn không bằng hắn, thật giống như thái rau bình thường giống nhau.

Một phần Thiên Tiên tu sĩ cường đại, vừa mới ngăn cản một đạo Lôi Kiếm, đã bị Thanh Nguyệt kích mang càn quét xuống tới. Coi như là Mạc Vô Kỵ không lo lắng, một bên Hàn Thanh Như và Đồng Dã cũng tuyệt đối sẽ không nương tay.

Lúc này nương tay, chính là tự sát.

Hàn Thanh Như từ khi tu luyện tới hiện tại, chưa từng như ngày hôm nay, giết nhiều tu sĩ như vậy. Mà nàng hết lần này tới lần khác là không thể không giết, thậm chí ngay cả chậm một hơi thở đều không được.

Pháp bảo quang mang cùng Lôi Kiếm nổ vang xen kẽ vào nhau, tức sạn giờ là một mảnh hỗn độn.

Ngoại trừ tình cờ một số ít Thiên Tiên tu sĩ có thể phản kích ra, các Thiên Tiên tu sĩ còn lại chỉ có thể toàn lực đi chống lại Lôi Kiếm, sau đó lại bị giết.

Về phần một vài... Thiên Tiên tu sĩ ngăn trở Lôi Kiếm sau đó, còn có thể phản kích, vừa mới tế ra bản thân pháp bảo, đã bị Mạc Vô Kỵ trọng điểm chiếu cố.

Vết thương trên người đám Mạc Vô Kỵ đích thật là càng ngày càng nhiều, mà Thiên Tiên tu sĩ vây giết bọn hắn lại càng ngày càng ít. Đặc biệt là Mạc Vô Kỵ, tu sĩ có thể phản kích, trên cơ bản đều đem sát chiêu đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ còn có sinh cơ lạc, coi như là hắn nuốt đan dược cũng không cách nào ngăn cản liên miên không dứt pháp bảo công kích. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ càng là bức thiết yêu cầu một môn phòng hộ pháp kỹ, hoặc là một món đỉnh cấp phòng ngự pháp bảo.

Nếu là có một món đỉnh cấp phòng ngự pháp bảo, ngày hôm nay hắn sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Một phần ở ngoại vi tu sĩ nhìn thấy Hạ Quân Hồ cũng không xuất thủ nữa, liền lặng lẽ rời khỏi vòng chiến đấu, sau đó cấp tốc đi xa.

- Ầm!

Khi Lôi Kiếm của Mạc Vô Kỵ lần nữa lại đem một người Thiên Tiên tu sĩ đinh giết trên mặt đất, chiến đấu rốt cục ngừng lại.

Đầy đất máu tanh khí tức cùng lôi hồ khí tức tràn ngập trên không trung, tu sĩ xung quanh vây xem còn có rất nhiều, lại không còn có người nào tiến lên động thủ.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lấy ra mấy cái bình ngọc, phân biệt đưa cho Hàn Thanh Như cùng Đồng Dã sau đó, chính hắn cũng trực tiếp nốc vào mấy hũ chữa thương đan dược.

Đan dược nuốt nhiều đối với tu luyện cũng không phải tốt, lúc này, coi như là nhiều đan dược hơn nữa, chỉ cần có thể khôi phục bản thân tiên nguyên lực cùng thương thế, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý chút nào.

Đồng Dã bắt đầu quét dọn chiến trường, Hàn Thanh Như lại tiếp tục thủ ở một bên. Mạc Vô Kỵ lại cầm trong tay Bán Nguyệt Thanh Kích, đi về phía Hạ Quân Hồ. Hắn Sinh Cơ Lạc mỗi thời mỗi khắc đều ở đây chữa trị thương thế của hắn, cho nên mặc dù hắn thoạt nhìn cả người là thương, trên thực tế hắn mỗi lần bước ra một bước, thương thế sẽ khôi phục một phần.

Trước hắn sở dĩ bị thương nặng, cũng không chỉ là thực lực thấp hơn so với Hạ Quân Hồ nhiều lắm, mà là bởi vì hắn ngoại trừ đối với phó Hạ Quân Hồ ra, còn phải đối phó đông đảo Thiên Tiên tu sĩ vây công. Bây giờ không có người vây công, coi như là tiên nguyên hao tổn quá lợi hại, hắn cũng không e ngại Hạ Quân Hồ.

- Mạc Vô Kỵ, ta ngược lại đã nhìn lầm, không nghĩ tới ngươi còn có bản lĩnh bực này. Ngươi một tay Lôi Kiếm Vũ, chỉ sợ xuất thân không phải tông môn nhỏ sao?? Ngày hôm nay ta Hạ Quân Hồ nhìn tại phân thượng tông môn của ngươi, tha cho ngươi một lần.

Thấy Mạc Vô Kỵ đi qua, Hạ Quân Hồ giọng nói băng hàn nói.

Mạc Vô Kỵ nao nao, Hạ Quân Hồ biết tên mình, hắn cũng không ngạc nhiên. Lao Thái cùng tên này là cùng một giuộc, tự nhiên sẽ nói cho hắn biết một vài sự tình. Chuyện hắn tại Bách Hoa Sơn Trang, phỏng chừng sớm đã bị Lao Thái biết.

Không đúng a, nếu Lao Thái nói cho đối phương biết tên, vậy đối phương hắn là đoán được mình không phải là đại tông môn xuất thân. Trên thực tế lúc ban đầu chiến đấu cũng là như thế này, nếu mà Hạ Quân Hồ biết mình là xuất thân đại tông môn, cũng không dám đối với hắn không chút kiêng kỵ như vậy.

- Họ Hạ, ngươi muốn đánh liền đánh, muốn không đánh thì bỏ đi, thiên hạ có nhiều chuyện tốt như vậy sao?

Mạc Vô Kỵ khinh thường nói, hắn khẳng định Hạ Quân Hồ không động thủ, không phải là hảo tâm như vậy, mà là bởi vì đích xác có

chuyện gì. Càng không thể nào là nhìn tại tông môn hắn, chính hắn cũng không biết tông môn của mình có cái năng lực gì bảo vệ hắn.

- Ngươi định thế nào?

Hạ Quân Hồ lớn tiếng nói, coi như là người bên trên cũng có thể nghe được Hạ Quân Hồ có chút bề ngoài ra vẻ, bên trong yếu đuối.

Hắn có chút hối hận, vừa rồi hắn là nhân cơ hội rút đi mới đúng là. Hắn cho rằng tiên nguyên Mạc Vô Kỵ tiêu hao quá lớn, hơn một trăm Thiên Tiên tu sĩ đồng thời vây công ba người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ hắn phải chết không thể nghi ngờ mới đúng.

Không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ tuy rằng không ngừng bị thương nặng, thật giống như một con trâu điên đánh mãi đéo chết. Mỗi lần cho là hắn bị thương nặng hắn là không được rồi, hắn hết lần này tới lần khác còn có thể tiếp tục đánh ra Lôi Kiếm Vũ vòng kế tiếp. Chính là bởi vì như vậy, từ đầu đến cuối Mạc Vô Kỵ chẳng những không có chết, còn điên cuồng vung ra liên miên Lôi Kiếm Vũ, lần nữa đánh giết hơn trăm Thiên Tiên tu sĩ. Hiện tại hắn còn muốn chạy, cũng đã chậm một chút. Cũng là ôm duy nhất may mắn cùng với đỏ mắt bảo vật trên người Mạc Vô Kỵ, Hạ Quân Hồ mới không có rời đi lúc này.

Đang khi nói chuyện, Hạ Quân Hồ theo bản năng nhìn thoáng qua Lao Thái, hắn lúc này mới phát hiện Lao Thái không biết lúc nào lui lại rời đi.

Tên này thật là không có dũng khí, Mạc Vô Kỵ nhất định là nỏ mạnh hết đà, Lao Thái nếu mà nguyện ý lưu lại động thủ, hắn khẳng định có thể giết chết Mạc Vô Kỵ. Tên này cư nhiên trốn, lại đem chính hắn lâm vào tử địa. Quả nhiên xuất thân thương hội, đều là một thứ hèn nhát.

Hắn cũng không biết tâm tư Lao Thái, Lao Thái phi thường rõ ràng, Mạc Vô Kỵ cũng không có toàn lực xuất thủ. Căn cứ hiện trường hình ảnh hoàn nguyên hắn thị sát nơi kế thị huynh đệ chết đi, hắn biết Mạc Vô Kỵ còn có một chiêu thần thông rất lợi hại, chính là Thiên hỏa quyền.

Mạc Vô Kỵ thiên hỏa quyền thế nhưng là một quyền liền đánh giết Kế Viêm, hiện tại Mạc Vô Kỵ thu được Niết Bàn Cực Hỏa Tinh, chỉ cần không phải ngu, vậy khẳng định sẽ thăng cấp thiên hỏa. Một khi Mạc Vô Kỵ thiên hỏa bị thăng cấp trở thành tiên diễm, lại thi triển ra một quyền này mà nói, hắn rất có thể đi vào vết xe đổ của Hạ Quân Hồ.

Người khác không biết Hạ Quân Hồ quy tắc phù có vết nứt, hắn cũng rất là rõ ràng. Hạ Quân Hồ quy tắc phù nứt ra, lúc này Hạ Quân Hồ căn bản cũng không dám động thủ.

Mạc Vô Kỵ có đòn sát thủ, đến bây giờ cũng không lấy ra, đây là có ý gì? Hắn Lao Thái có thể lăn lộn cho tới hôm nay, há có thể không biết một quyền kia của Mạc Vô Kỵ là lưu cho hắn Lao Thái? Nếu mà hắn dám động thủ, Hạ Quân Hồ chính là vết xe đổ của hắn. Hơn nữa hắn cũng đã nhìn ra, Mạc Vô Kỵ Lôi Kiếm Vũ căn bản là vượt qua pháp kỹ, đây là một môn thần thông. Môn thần thông này căn bản cũng không sợ hãi quần chiến, hắn lên để chịu chết sao? Lúc này hắn càng là hoài nghi, Mạc Vô Kỵ có đúng hay không là tên gia hỏa đan thương thất mã qua sông Tiên Hào.

Lao Thái không có đoán sai, Mạc Vô Kỵ sở dĩ đến bây giờ không có đánh ra bản thân đòn sát thủ, vậy thật là là lưu cho Lao Thái.

Lúc này Mạc Vô Kỵ là thật sự cảm nhận được chỗ tốt của một cái Luyện Đan Sư, nửa bình chữa thương đan dược, cộng thêm Sinh Cơ Lạc tư nhuận, thương thế của hắn cấp tốc giảm đi, tiên nguyên trong thời gian ngắn liền khôi phục một phần. Dùng Trữ Nguyên Lạc tiên nguyên, hắn có nắm chắc toàn lực đánh ra một quyền. Hiện tại Lao Thái đi rồi, một quyền này của hắn coi như là không giết chết Hạ Quân Hồ, cũng phải Hạ Quân Hồ đi ăn cứt.

- Ta không dự định đem đồ của mình quỳ xuống giao cho ngươi, cũng không có ý nếm thử cái gì là hối hận mà ngươi nói. Cho nên, ta rất muốn biết, ngươi có biện pháp nào để cho ta hối hận, còn muốn ta quỳ xuống đem ta đồ đạc của mình giao cho ngươi, họ Hạ?

Mạc Vô Kỵ khi đang nói chuyện, Bán Nguyệt Thanh Kích trong tay đã cuồn cuộn nổi lên sát khí cuồng bạo.

Mạc Vô Kỵ thậm chí có một loại ảo giác, hắn cảm giác lĩnh vực của Hạ Quân Hồ giờ khắc này mỏng như màng trinh vậy, hắn chỉ cần đẩy một cái nhẹ nhàng, liền có thể xé rách lĩnh vực của Hạ Quân Hồ.

- Ta đã nói, xem tại phân thượng tông môn của ngươi, ta không tính toán với ngươi. Hừ!

Hạ Quân Hồ hừ lạnh một tiếng sau đó, dĩ nhiên xoay người rời đi.

Tên này tuyệt đối sẽ không dễ nói chuyện như vậy, phải biết rằng tại đấu giá hội, tên này thế nhưng là phách lối muốn chết. Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây, đâu còn có thể khách khí, Bán Nguyệt Thanh Kích trong tay họa xuất một đạo Bán Nguyệt Kích mang dài ba trượng, bao phủ lại Hạ Quân Hồ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 475: Tới Anh Biên Thành

Mãnh liệt tử vong sát khí vọt tới, Hạ Quân Hồ lúc này xoay người, ánh mắt lộ ra kinh khủng nói:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi dám giết ta, ta là Thất Yên Tông thương hội quản sự, ngươi dám giết ta, tới rồi Tiên Giới, ngươi sẽ không còn chỗ náu thân...

Mạc Vô Kỵ trong tay thanh kích bán nguyệt thanh mang càng là tràn đầy, tuy rằng họa xuất thanh mang vẫn chỉ là súc thế, này cuồng nhiệt sát ý chính là chung quanh tu sĩ đều rõ ràng có thể cảm thụ được. Ngu ngốc đều biết, Mạc Vô Kỵ chẳng những muốn giết Hạ Quân Hồ, sát ý (vẫn, còn) là bạo bằng.

- Ngươi nói có dám giết ngươi hay không? Nếu không phải chiếu cố đấu giá hội mặt mũi, ta tại đấu giá hội trận liền (muốn) giết chết ngươi. Ta liền thích giết người phách lối, ai cho ngươi so với ta càng kiêu ngạo đâu nè?

Mạc Vô Kỵ không biết Hạ Quân Hồ vì sao không dám động thủ, sát cơ của hắn lại càng ngày càng tràn đầy.

Hạ Quân Hồ biết Mạc Vô Kỵ quyết tâm muốn giết hắn, hắn lần nữa lấy ra này một phương đại ấn, tiên nguyên huy động đại ấn.

Bán nguyệt thanh mang súc tích sát ý đã đến cực điểm, trực tiếp vượt qua không gian, chém về phía Hạ Quân Hồ. Hạ Quân Hồ đại ấn tuy rằng cũng bị tế xuất, hiển nhiên là không có bất kỳ súc thế.

Còn không có chờ đến này một phương đại ấn cùng Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Kích mang đánh vào cùng một chỗ, Mạc Vô Kỵ chợt nghe đến một tiếng cũng không phải rất vang lên tiếng rắc rắc âm, theo Mạc Vô Kỵ thậm chí hoài nghi hai mắt của mình. Hạ Quân Hồ cư nhiên vô duyên vô cớ bị xé rách thành thành mảnh nhỏ, một cái nhẫn rơi ở trên mặt đất.

- PHỐC!

Lúc này Bán Nguyệt Kích mang mới đánh bay đại ấn mất đi khống chế, từ bên trong Hạ Quân Hồ thân thể mảnh nhỏ xẹt qua.

Mạc Vô Kỵ rung động cảm thụ được bàng bạc kinh khủng thiên địa áp chế khí tức, trong lòng âm thầm kinh hãi. Vừa rồi Hạ Quân Hồ bị thiên địa quy tắc nghiền thành thành mảnh nhỏ, hắn đứng gần nhất, đồng dạng cảm thụ rất rõ ràng. Loại này kinh khủng thiên địa quy tắc áp chế, đổi thành hắn, hắn cũng bị xé rách thành thành mảnh nhỏ.

Thảo nào Hạ Quân Hồ như vậy sợ hãi, căn bản cũng không có dũng khí động thủ với hắn. Hắn là người này quy tắc phù xuất hiện vấn đề, này mới không dám cùng hắn động thủ. Xem ra Lao Thái chạy trốn, cũng là lo lắng cho mình xuống tay với hắn.

Kim Tiên tu sĩ tại Vĩnh Anh Giác đích thật là vô địch tồn tại, nhưng một khi gặp phải Mạc Vô Kỵ loại này có thể ầm liệt kim tiên tu sĩ quy tắc phù tên gia hỏa, coi như là lại ngoan Kim Tiên tu sĩ cũng không dám tùy tiện mạo hiểm.

Mạc Vô Kỵ cũng không có bao nhiêu mừng rỡ, mà là lặng lẽ nhặt lên Hạ Quân Hồ nhẫn. Hắn sợ không phải là Hạ Quân Hồ Tiên Giới chỗ ở tông môn, Thất Yên Tông. Ban đầu ở Chân Tinh, hắn đắc tội quá nhiều cường giả, thậm chí toàn bộ Chân Mạch Đại Lục đại tông môn đều đối với hắn tiến hành truy sát, hắn không giống với sống được thật tốt? Nếu mà không phải là này truy sát, hắn khẳng định chính bản thân không có thành tựu của ngày hôm nay.

Không có áp lực, sẽ không có động lực. Từ tu luyện tới nay, hắn Mạc Vô Kỵ vẫn là đang (ở) nghịch cảnh bên trong lớn lên.

Mạc Vô Kỵ lặng lẽ chính là hắn cảm nhận được bản thân nhỏ bé, coi như là thực lực của hắn lại tăng cường gấp một vạn lần, tại vừa rồi cái loại này thiên địa quy tắc nghiền ép dưới, hắn vẫn là một cái con kiến hôi.

Loại này vận mệnh không ở trong tay mình nắm trong tay cảm giác, để cho Mạc Vô Kỵ cảm thấy không xong thấu.

Hắn nghĩ tới bản thân lôi kiếp, hắn lôi kiếp so với tu sĩ khác cường hãn nhiều lắm, thậm chí là phải giết lôi kiếp. Hiện tại Mạc Vô Kỵ rõ ràng, hắn lôi kiếp vẫn như cũ có một đường sinh cơ. Nếu là vừa rồi cái loại này thiên địa quy tắc nghiền đè xuống, hắn lại có bao nhiêu cái mạng, cũng không đủ giết.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt từ vậy còn đứng hai gã Kim Tiên tu sĩ trên người quét tới, hai người kia thấy Mạc Vô Kỵ ánh mắt quét tới, đều là mặt không chút thay đổi. Bọn họ sẽ không mạo hiểm quy tắc phù vỡ vụn phiêu lưu cùng Mạc Vô Kỵ đi giao thủ, cũng sẽ không để lấy lòng Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên tế xuất máy bay, nói với Hàn Thanh Như:

- Thanh Như sư tỷ, chúng ta đi.

Máy bay pháp bảo ở trên hư không bên trong họa xuất một đạo mờ ảo vết tuyến, không chút kiêng kỵ chạy ra khỏi Tân Vân Phường Thị, biến mất ở phía xa trong hư không.

Mạc Vô Kỵ sau khi rời đi, Tân Vân Phường Thị các loại suy đoán cũng đều xuất hiện. Vô luận Mạc Vô Kỵ là lai lịch gì, một cái Thiên Tiên tu sĩ giống như này kinh thiên động địa thực lực, đó là thật nghe rợn cả người. Dù cho biết Mạc Vô Kỵ rất khó sống tiến vào Tiên Giới, đông đảo tu sĩ đối với Mạc Vô Kỵ vẫn là kính phục không dứt, cũng không

phải là mỗi một cái Thiên Tiên tu sĩ đều có Mạc Vô Kỵ loại này quyết đoán.

...

- Thanh Như sư tỷ, từ nơi này đến Anh Biên Thành cần phải bao lâu?

Xe bay vừa ly khai Tân Vân Phường Thị, Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

Hàn Thanh Như tính toán một chút nói:

- Này của ngươi cái xe bay thậm chí vượt qua Bán Tiên Khí, vô hạn tiếp cận nhất phẩm phi hành tiên khí. Nếu mà hết tốc lực tiến về phía trước nói, từ nơi này đến Vĩnh Anh Giác, tối đa chỉ cần năm ngày.

- Vậy thì dùng tốc độ nhanh nhất đến Vĩnh Anh Giác, ta tu luyện năm ngày.

Mạc Vô Kỵ quyết định tiếp tục luyện hóa này Lưỡi Kích Bán Nguyệt.

Tại Tân Vân Phường Thị đánh một trận, hắn càng là rõ ràng cảm thụ được chính bản thân đi Anh Biên Thành cũng không phải là không có phần thắng, hắn tại Tân Vân Phường Thị chiến đấu sách lược vốn là có sai lầm.

Nếu là hắn có thể ở trước tiên liều mạng Hạ Quân Hồ, hắn thậm chí không cần thụ thương nặng như vậy. Đương nhiên, Hạ Quân Hồ cùng Lao Thái sách lược như nhau sai lầm. Hai người này đều đánh giá thấp hắn, chờ hắn xé rách Hạ Quân Hồ quy tắc phù sau đó, Lao Thái muốn động thủ lần nữa cũng đã chậm.

Loại này sai lầm hắn phạm vào một lần sau đó, tuyệt đối sẽ không tái phạm lần thứ hai.

Những Kim Tiên này tu sĩ đều là bởi vì quy tắc phù xuống, coi như là Anh Biên Thành có Kim Tiên tu sĩ, Mạc Vô Kỵ cho rằng cũng sẽ không nhiều lắm, tối đa ba đến năm người mà thôi. Đến lúc đó hắn không cần

suy nghĩ nhiều còn lại, vừa lên bỏ tới toàn lực xuất thủ, thậm chí dùng bản thân đòn sát thủ, hắn căn bản cũng không cần có thể chém giết đối phương, hắn chỉ cần để cho này mấy cái Kim Tiên tu sĩ trên người quy tắc phù vỡ vụn, hắn liền thắng rồi.

Có hạn chế Kim Tiên, thì không thể xưng là Kim Tiên.

- Ta cũng tu luyện.

Đồng Dã biết, tới rồi Anh Biên Thành sau đó, có thể là một hồi đại chiến. Nói xong, hắn lấy ra một xấp dầy nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ.

- Đồng huynh, ngươi chờ một chút.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, lấy ra Hạ Quân Hồ nhẫn.

Dù cho Hạ Quân Hồ là Kim Tiên tu sĩ, Mạc Vô Kỵ giết hắn sau đó, cũng là dễ dàng liền cởi ra Hạ Quân Hồ nhẫn.

Một lát sau, Mạc Vô Kỵ từ Hạ Quân Hồ trong giới chỉ lấy ra một chi tinh xảo thiết tán.

- Ta quả nhiên không có đoán sai, tên này trên người thật là có phòng ngự pháp bảo. Cái này thiết tán ít nhất là một món nhị phẩm thậm chí là tam phẩm phòng ngự tiên khí. Đồng huynh, ngươi lợi dụng mấy ngày nay lại đem chuôi này tán luyện hóa. Chờ đến Anh Biên Thành, ta động thủ thời điểm, ngươi hỗ trợ bảo vệ ta.

Mạc Vô Kỵ lại đem thiết tán giao cho Đồng Dã.

Chờ đến Anh Biên Thành sau đó, Mạc Vô Kỵ quyết định trước giết chết Kim Tiên tu sĩ rồi lại nói. Chờ giết chết Kim Tiên tu sĩ, hắn căn bản cũng không e ngại cùng giai tu sĩ.

Về phần Đồng Dã lấy ra một đống nhẫn, hắn thu vào. Cũng không phải là bởi vì những Thiên Tiên này tu sĩ đại bộ phận đều là hắn giết, mà là bởi vì hắn muốn thành lập Thiên Cơ Tông.

...

Trở lại xe bay bên trong khoang thuyền, Mạc Vô Kỵ xuất ra Bán Nguyệt Thanh Kích bắt đầu luyện hóa tầng thứ hai cấm chế. Này chỉ là một món pháp bảo mảnh vụn, Mạc Vô Kỵ chỉ là luyện hóa trong đó một tầng cấm chế, uy lực liền cường đại như vậy. Nếu là luyện thêm hóa mấy tầng cấm chế, Bán Nguyệt Thanh Kích uy lực nhất định sẽ tăng lên cấp độ.

4 ngày thoáng một cái đã qua, Mạc Vô Kỵ lại đem Lưỡi Kích Bán Nguyệt luyện hóa tới rồi tầng thứ ba cấm chế, liền cũng luyện không nổi nữa. Không biết là Lưỡi Kích Bán Nguyệt bản thân tàn phá nguyên nhân, hay là bởi vì tu vi của hắn quá thấp. Đến lúc này, vô luận hắn làm sao luyện hóa, đều chỉ có thể cảm nhận được một mảnh hồn mông khí tức, căn bản là không cách nào cảm thụ được tiếp theo tầng cấm chế.

Mạc Vô Kỵ không có mạnh mẽ đi luyện chế, cái này Bán Nguyệt Thanh Kích mảnh vụn, hắn luyện chế tới rồi ba tầng cấm chế, thực lực lần nữa tăng lên cấp độ, chẳng khác nào hắn lại thêm một tầng lá bài tẩy.

- Sư đệ.

Thấy Mạc Vô Kỵ, Hàn Thanh Như đứng lên. Cùng với Mạc Vô Kỵ, làm cho nàng đã hiểu rất nhiều đạo lý. Thật giống như đối mặt Lao Thái bình thường giống nhau, vốn Lao Thái chính là một cây gai trong lòng nàng, nàng thấy Lao Thái thời điểm, liền cả người không thoải mái, mà bây giờ Lao Thái cư nhiên chủ động trốn.

- Thanh Như sư tỷ, đến Anh Biên Thành còn bao lâu?

Mạc Vô Kỵ như nhau cảm nhận được Hàn Thanh Như biến hóa, hắn đầu tiên nhìn thấy Hàn Thanh Như, Hàn Thanh Như có ẩn nhẫn, lại thiếu thiếu một loại dũng khí đập nồi dìm thuyền. Tại đã trải qua rất nhiều chuyện sau đó, Hàn Thanh Như đã bắt đầu thay đổi chính bản thân.

- Đại khái còn có nửa ngày... Di, sư đệ, có một chiếc phi thuyền đuổi theo tới rồi.

Hàn Thanh Như kinh dị nói.

Không cần Hàn Thanh Như nói, Mạc Vô Kỵ cũng nhìn thấy thật là có một chiếc phi thuyền đuổi theo lại đây, hơn nữa người đứng trên boong phi thuyền hắn còn quen biết.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 476: Thật Có Người Dám Động Anh Biên Thành

- Sư tỷ, lại đem xe dừng lại, người vừa tới ta quen biết.

Mạc Vô Kỵ nói xong, đã rơi vào xe bay phía trước nhất.

Chỉ một lát sau sau đó, Hàn Thanh Như vừa mới khống chế phi xe dừng lại, một chiếc phi thuyền liền dừng ở xe bay bên cạnh.

- Khổ Á, đã lâu không gặp.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, mang theo một tia mừng rỡ nói. Hắn không nghĩ tới sẽ (biết) đang đến gần Anh Biên Thành địa phương gặp phải Khổ Á, hơn nữa Khổ Á quanh thân tiên nguyên ngưng luyện, hiển nhiên sớm vượt qua Thiên Tiên lôi kiếp, thậm chí chuyển hóa tiên nguyên.

Bán Tiên Vực Địa Tiên tu sĩ trên cơ bản đều là nội tình thâm hậu, tới rồi Vĩnh Anh Giác sau đó sẽ lập tức thăng cấp Thiên Tiên cũng không kỳ quái. Để cho Mạc Vô Kỵ kinh ngạc chính là Khổ Á phi thuyền, Khổ Á chiếc phi thuyền này pháp bảo đẳng cấp hiển nhiên là xa xa cao hơn hắn xe bay, thậm chí đạt tới tam phẩm tiên khí cấp bậc.

Khổ Á thấy Mạc Vô Kỵ, trong mắt ngạc nhiên mừng rỡ lóe lên rồi biến mất, lập tức khom người thi lễ nói:

- Khổ Á ra mắt Mạc đại ca, ta liền biết Mạc đại ca sẽ không tại Tiên Hào gặp chuyện không may, quả nhiên là như vậy.

- Khổ Á, đến ta xe bay một tự sao?.

Khổ Á quanh thân tiên nguyên ngưng thật, càng là bản thân có đẳng cấp không thấp phi thuyền tiên khí, tự nhiên là có thuộc về của nàng kỳ ngộ.

- Là.

Khổ Á liên cả không chút suy nghĩ, trực tiếp rơi vào Mạc Vô Kỵ xe bay thượng.

- Khổ Á, ngươi làm sao lại xuất hiện ở nơi này?

Thấy Khổ Á lại đây, Mạc Vô Kỵ lập tức hỏi.

Khổ Á thở dài một tiếng nói:

- Trước đây ta thu được Gia Khí tin tức là lúc, ta đang bị vây ở một cái tiên phủ trong. Ta cũng vậy tại nơi cái tiên phủ bên trong thu được bản thân cơ duyên, thậm chí thu được thuộc về mình pháp bảo cùng công pháp...

Đang khi nói chuyện, Khổ Á liền (muốn) đi lấy chiếc nhẫn của mình.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Khổ Á, tuy rằng ngươi gia nhập Thiên Cơ Tông, nhưng những công pháp này cùng pháp bảo đều là ngươi cơ duyên thu được, thuộc về ngươi đồ đạc của mình, không cần cầm ta xem.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Khổ Á không có tiếp tục cầm chiếc nhẫn của mình, mà là nói:

- Về sau ta dung hợp truyền thừa công pháp sau đó, mới mở ra động phủ. Chờ ta chạy tới Anh Biên Thành thời điểm, đã chậm. Ta vẫn ở tại chỗ này, chính là chờ thời cơ lại đem treo ở cửa thành ra ngoài bàn tính cứu được. Không nghĩ tới ta còn không có động thủ, đã nhìn thấy Mạc đại ca, thực sự là vạn hạnh.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta đang chuẩn bị đi Anh Biên Thành cứu người, đã như vậy, này mọi người cùng nhau đi qua.

Hắn cảm giác Khổ Á là thật tâm tới cứu người, này hoàn toàn là một loại trực giác, cũng không bởi vì Khổ Á đưa hắn xưng hô sửa lại.

- Tốt.

Khổ Á không chút do dự đồng ý, nàng cũng không có tế ra bản thân phi thuyền, nơi này đã Anh Biên Thành ngoại vi, lại đi tới một điểm sẽ chỉ là biết đến Anh Biên Thành.

- Ta đến cùng ngươi giới thiệu một chút, đây là Hàn Thanh Như, mới gia nhập ta Thiên Cơ Tông. Thanh Như sư tỷ, đây là Khổ Á, cùng chúng ta cùng đi tự Bán Tiên Vực.

Mạc Vô Kỵ lại đem Hàn Thanh Như cùng Khổ Á đơn giản cho nhau giới thiệu một phen.

Thấy Hàn Thanh Như xe bay gọn gàng dứt khoát đi tới Anh Biên Thành, thậm chí ngay cả che giấu cũng không có, Khổ Á có chút nhịn không được hỏi:

- Mạc đại ca, Anh Biên Thành có bốn gã Kim Tiên cường giả. Ngoài ra, còn có một cái tình huống khẩn cấp nối thẳng Tiên Giới truyền tống trận, chúng ta cứ như thế trôi qua sao?

- Khổ Á...

Đồng Dã luyện hóa thiết tán, hắn vừa đi ra khỏi đến đã nhìn thấy Khổ Á, lúc này mừng rỡ gọi một câu.

- Khổ Á, dùng suy nghĩ của ngươi, phải làm thế nào?

Mạc Vô Kỵ biết Khổ Á tâm tư là rất tinh tế, cũng là rất không dễ dàng mắc lừa một người. Trước đây nếu là Khổ Á đã ở tham gia nghĩ cách cứu viện trong tiểu đội, Đồng Dã đám người hắn là không về phần toàn quân bị diệt, thậm chí Khấu Viễn mạng nhỏ cũng đưa xong.

Khổ Á ngưng giọng nói:

- Ta điều tra qua, nơi này Kim Tiên tu sĩ tuy rằng cường đại, lại có một cái trí mạng nhược điểm, đó chính là bọn họ không dám toàn lực xuất thủ. Một khi bọn họ toàn lực xuất thủ, liền sẽ phá hư quy tắc phù, bị thiên địa quy tắc nghiền ép mà vong. Này bốn gã Kim Tiên tu sĩ bên trong cường đại nhất là Anh Biên Thành thành chủ, rơi quân. Người này Kim Tiên viên mãn, một thanh màu đỏ đao khí cực kỳ lợi hại. Ta có biện pháp ngăn trở người này thời gian một nén nhang, này thời gian một nén nhang, Mạc đại ca bảo vệ Đồng Dã cùng vị sư tỷ này đi cứu người. Ta có một việc phi hành tiên khí, chỉ cần cứu người sau đó, có thể nhanh chóng rời đi nơi này.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, hắn cảm thấy Khổ Á cái kế hoạch này có chút đơn giản, chủ nếu là không có cân nhắc còn lại ba gã Kim Tiên tu sĩ, thậm chí không có cân nhắc Anh Biên Thành hộ trận.

Khổ Á tiếp tục nói:

- Mạc đại ca, vừa rồi kế hoạch của ta là hạ sách. Đây là thành lập tại Mạc đại ca có thể ngăn trở còn lại vài tên Kim Tiên toàn lực vồ đến tình huống dưới, cho nên bất kỳ một cái nào đốt xuất hiện vấn đề, chúng ta lại đem lại cũng không thể ly khai Anh Biên Thành.

- Khổ Á, ngươi lại đem thượng sách cùng trung sách nói một chút.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn biết Khổ Á rất giỏi về mưu hoa.

Khổ Á tiếp tục nói:

- Tại Anh Biên Thành đệ nhị cường giả là Lao Thái, người này là Hợp Liên Thương Hội quản sự. Nghe trước khi nói đi tham gia tân vân đấu giá hội, ta vẫn canh giữ ở Anh Biên Thành ra ngoài, đến bây giờ mới thôi, không có hiện người này trở về. Mạc đại ca trực tiếp khống chế xe bay đi tới Anh Biên Thành, nói vậy không có bất kỳ ẩn nấp. Ý nghĩ của ta là, Mạc đại ca dựa theo nguyên kế hoạch hành sự, ta đi cứu người. Sau đó chúng ta tại Anh Biên Thành bên ngoài sẽ cùng, lại lập tức trốn chui xa.

Này kế sách vừa nói ra, Mạc Vô Kỵ liền biết, Khổ Á hắn là đoán được hắn cách làm, đồng thời cũng đoán được một phần thực lực của hắn. Giả như hắn không có nhất định thực lực, chắc chắn sẽ không như vậy gọn gàng dứt khoát vọt vào Anh Biên Thành. Khổ Á này kế sách là căn cứ thực lực của hắn chế định, điều kiện tiên quyết là hắn có thể làm được chính bản thân biểu hiện ra hình dạng.

- Thượng sách chính là chúng ta hiện tại đình chỉ tiến vào Anh Biên Thành, sau đó đổi địa phương dịch dung, lại tiến vào Anh Biên Thành...

Này kế sách Khổ Á còn không có nói ra, Mạc Vô Kỵ liền trực tiếp xua tay nói:

- Liền đem hạ sách cùng trung sách trung hoà một cái, thượng sách đánh nhau cũng không sảng khoái. Chúng ta trực tiếp vọt vào Anh Biên Thành, trước tiên phá hư Tiên Giới đến Anh Biên Thành truyền tống trận. Đồng thời Đồng Dã đi cứu người, ta muốn (phải) tại Anh Biên Thành cướp đoạt một phen.

Nghe được Mạc Vô Kỵ như vậy rầm rộ nói, Khổ Á cũng cảm thấy máu của mình có chút sôi trào. Nàng cảm nhận được trước đây Mạc Vô Kỵ tại Bán Tiên Vực dũng cảm, tại Bán Tiên Vực, Mạc Vô Kỵ ngang dọc vô địch, coi như là Bán Tiên Vực đạo chủ Nghiễm Thuyên cũng không dám có nửa câu nói nhảm.

Loại này gọn gàng dứt khoát đánh đi vào, mới đúng là Mạc Vô Kỵ tính cách.

- Tốt, chúng ta cứ dựa theo này cái phương thức đánh đi vào.

Khổ Á lúc này liền nói.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Khổ Á:

- Khổ Á, ta còn tưởng rằng ngươi muốn khuyên bảo một hai đâu nè.

Khổ Á khẽ mỉm cười:

- Mạc đại ca, ngươi đạo ta tuy rằng không phải là hiểu lắm, nhưng cũng tiếp xúc đến một vài. Loại chuyện này, đánh đi vào, đối với Mạc đại ca mà nói mới đúng là thích hợp nhất. Ta tin tưởng Mạc đại ca có dũng khí như vậy đánh đi vào, nhất định có nắm chặt nhất định. Lui một bước nói, coi như là ta cùng Mạc đại ca cùng nhau bỏ mạng ở Anh Biên Thành, cũng không uổng đi này một tao.

- Đúng, ta liền đồng ý Khổ Á nói, trực tiếp đánh đi vào, sướng.

Đồng Dã lớn tiếng phụ họa nói.

- Anh Biên Thành tới rồi.

Hàn Thanh Như ngừng xe bay.

Bốn người từ xe bay xuống tới, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên thu hồi xe bay, lúc này bốn người đều nhìn chằm chằm phía trước cao vót như mây thành trì.

Đây là Vĩnh Anh Giác lớn nhất thành trì, cũng là chúa tể toàn bộ Vĩnh Anh Giác Tiên Vực chỗ.

Mạc Vô Kỵ đầu tiên nhìn nhìn thấy không phải là cái này thành trì to lớn cùng lớn, mà là nhìn chằm chằm bị đổi chiều ở trên Anh Biên Thành bàn tính. Hắn tại bàn tính trên người không cảm giác được bất luận cái gì sinh cơ, bàn tính bị đổi chiều tại Anh Biên Thành cao to thành trì vùng

ven, thật giống như một cái hong gió cá khô bình thường giống nhau, theo gió đong đưa.

Khổ Á cắn môi, lòng bàn tay đều nắm ra máu tươi tới rồi, nhưng nàng không hề động, nàng đang đợi Mạc Vô Kỵ nói.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, càng cảm giác được thực lực của chính mình thấp, nếu là trước đây thực lực của hắn rất mạnh, hắn căn bản cũng không cần đi Tân Vân Phường Thị đi một vòng, tại thập ngày trước là có thể cùng Đồng Dã tới nơi này mang đi bàn tính. Tốt trải qua mấy ngày này, hắn vẫn phải tới.

- Khổ Á, ngươi đối với trận đạo làm sao?

Mạc Vô Kỵ không có trực tiếp vọt vào, mà là hỏi một câu không liên quan gì nói.

- Ta có nắm chắc trong thời gian ngắn nhất, lại đem Tiên Giới đến Anh Biên Thành truyền tống trận dỡ bỏ rơi.

Khổ Á thông minh trong sáng, dù cho Mạc Vô Kỵ cũng không có nói muốn nàng làm chuyện gì, chỉ là hỏi một câu nói, Khổ Á liền hiểu được.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ nói một cái chữ tốt tiếp tục nói:

- Một hồi vọt vào Anh Biên Thành sau đó, Hàn Thanh Như cứu bàn tính, Đồng Dã đi cứu Lâu Xuyên Hà cùng Gia Khí, cái khác giao cho ta.

Mấy người lên tiếng sau đó, Mạc Vô Kỵ một cái tay, Bán Nguyệt Thanh Kích đã một kích họa xuất.

Một đạo hơn mười trượng trường Bán Nguyệt Kích mang trực tiếp xé rách Anh Biên Thành ra ngoài hộ trận trận cơ, nguyên bản hơi lộ ra mông lung Anh Biên Thành, hoàn toàn rõ ràng.

Tuy tiện Anh Biên Thành là Vĩnh Anh Giác lớn nhất thành thị, cũng là Vĩnh Anh Giác đầu mối. Nhưng Anh Biên Thành là địa vị tượng trưng, là Vĩnh Anh Giác tất cả tu sĩ chí cao mà.

Tại cái chỗ này, cho dù là không có hộ trận, cũng không có khả năng có người dám ở chỗ này động thủ, huống chi nơi này còn có cường đại nhất Kim Tiên thành chủ cùng vài tên Kim Tiên tu sĩ? Cho nên Anh Biên Thành hộ trận chủ nếu không phải là cường đại, mà là mỹ quan mang theo tiên vận khí tức.

Mạc Vô Kỵ đối với trận đạo tinh thông, loại này có hoa không quả hộ trận, hắn đập vào mắt đã nhìn thấy trận cơ chỗ. Dù cho đây là tam phẩm tiên trận, thì tính sao? Hắn vẫn là một kích liền xé rách cái này hộ thành tiên trận trận cơ.

Này một kích đánh ra sau đó, Mạc Vô Kỵ mới rõ ràng cảm thụ được tiến bộ của mình. Ban đầu ở Tân Vân Phường Thị, hắn cũng là như thế này một kích bổ ra, thế nhưng là cái loại này tiêu hao so với hiện tại (phải) có thêm không chỉ gấp mấy lần.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng, đó cũng không phải thực lực của hắn tăng lên gấp mấy lần, mà là bởi vì hắn lại đem Lưỡi Kích Bán Nguyệt này luyện hóa tới rồi tầng thứ ba cấm chế.

Trận cơ vừa mới bị phách nứt ra, Mạc Vô Kỵ lần nữa mấy đạo kích lưỡi lưỡi mang xé rách ra.

- Răng rắc!

Anh Biên Thành này có hoa không quả hộ trận, trực tiếp nghiền nát không chịu nổi. Vô số tu sĩ đều khiếp sợ nhìn chằm chằm hư không một bước nhảy qua tới Mạc Vô Kỵ, thậm chí không biết đã xảy ra chuyện gì.

Muốn nói Mạc Vô Kỵ là tới đánh Anh Biên Thành, đừng nói giỡn. Còn không có ai có loại này năng lực, có thể trực tiếp đánh Anh Biên Thành.

Nhưng trên thực tế Mạc Vô Kỵ lời kế tiếp, để cho đông đảo người nhất thời trợn tròn mắt:

- tu sĩ Không có quan hệ gì với Anh Biên Thành mời mau rời khỏi, nếu không, sinh tử tự phụ.

Thật là có người dám công kích Anh Biên Thành.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 477: Ngươi Đã Tới Chậm

- Ta biết hắn là ai, tại Tân Vân Phường Thị…

một người tu sĩ lớn tiếng kêu lên.

Không cần hắn nói Tân Vân Phường Thị chuyện gì, đại đa số tu sĩ đều hiểu là chuyện gì xảy ra. Mấy ngày trước, Tân Vân Phường Thị có một cái ngoan lệ Thiên Tiên tu sĩ, người này Thiên Tiên tu sĩ chém giết hơn một trăm danh cùng giai tu sĩ không tính là, còn giết chết Thất Yên Tông Hạ Quân Hồ.

Tại hiểu rõ Mạc Vô Kỵ là ai sau đó, đông đảo tu sĩ cấp tốc chạy ra khỏi Anh Biên Thành.

Chính như Mạc Vô Kỵ nói như vậy, này lao ra Anh Biên Thành tu sĩ, hắn cũng không có xuất thủ ngăn cản.

- Người nào dám đến ta Anh Biên Thành dương oai!

Thanh âm chưa dứt, một người thân ảnh cao lớn từ Anh Biên Thành trong chỗ sâu vọt ra.

- Động thủ.

Mạc Vô Kỵ trong tay thanh kích họa xuất mấy đạo kích mang, cuốn về phía này xông tới thân ảnh. Người này quanh thân tiên nguyên dâng trào, hiển nhiên là một người Kim Tiên cường giả.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ xuất thủ đồng thời, Khổ Á vọt vào Anh Biên Thành bên trong, hai gã chặn lại nàng Thiên Tiên tu sĩ, bị một đạo

thật nhỏ quang mang trực tiếp tua nhỏ.

Mạc Vô Kỵ vẫn đang chú ý Khổ Á, Khổ Á vừa ra tay, hắn liền biết Khổ Á so với Bán Tiên Vực đến, thực lực tăng lên nhiều lắm.

Hàn Thanh Như đánh về phía thành tường, chuẩn bị cứu viện bàn tính, Đồng Dã cũng là đi theo Khổ Á sau đó, vọt vào Anh Biên Thành. Hắn đã tới một lần, ngược lại rất rõ ràng Lâu Xuyên Hà cùng Gia Khí bị nhốt ở địa phương nào.

- Không cần quản những người còn lại, trực tiếp vây giết người này.

Người kia nhằm phía Mạc Vô Kỵ Kim Tiên tu sĩ chặn Mạc Vô Kỵ vài đạo đơn giản kích mang sau đó, chính là một tiếng gầm lên, nguyên bản nhằm phía Khổ Á, Đồng Dã, Hàn Thanh Như ba người tu sĩ đều vây hướng về phía Mạc Vô Kỵ.

Tất cả mọi người hiểu rõ này Kim Tiên ý tứ, hiển nhiên chỉ cần giết rơi Mạc Vô Kỵ, người còn lại coi như là lại đem người cứu ra, cũng là không có bất kỳ tác dụng.

Mạc Vô Kỵ thấy đối phương không có tiếp tục đối với Hàn Thanh Như đám người động thủ, cũng không có trực tiếp đại khai sát giới. Thần niệm của hắn quét Khổ Á, phát hiện Khổ Á một đường đi tới ở giữa, xung quanh che đậy thần niệm cấm chế đều bị nàng phá vỡ.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ đối với Khổ Á bộc phát thưởng thức, Khổ Á là một cái nhân tài chân chính. Nàng phá vỡ những thứ này thần niệm cấm chế, là muốn để cho mình thần niệm có thể tại Anh Biên Thành không chút kiêng kỵ quan sát tình huống.

- Ngươi chính là cái kia Mạc Vô Kỵ? Nghe nói ngươi giết Thất Yên Tông Hạ Quân Hồ? Còn đang ở Tân Vân Phường Thị giết hơn một trăm danh Thiên Tiên tu sĩ

người này thân hình cao lớn Kim Tiên tu sĩ ngăn cản Mạc Vô Kỵ sau đó, trái lại hòa hoãn xuống tới, không có lập tức đối với Mạc Vô Kỵ động thủ.

Nhưng vào lúc này, lại có một người nam tử mặc áo đỏ vọt tới. Mạc Vô Kỵ cùng Kim Tiên tu sĩ động tới tay, vừa nhìn này áo đỏ tu sĩ, liền biết, đây cũng là một cái Kim Tiên tu sĩ.

Hai gã Kim Tiên tu sĩ thành góc lại đem Mạc Vô Kỵ ngăn ở chính giữa, còn lại đông đảo Thiên Tiên tu sĩ càng là lại đem Mạc Vô Kỵ lối đi toàn bộ che lại.

- Không sai, ta chính là Mạc Vô Kỵ, xem ra ngươi hẳn là Anh Biên Thành thành chủ Lạc Quân.

Mạc Vô Kỵ thần niệm vẫn đi theo bên người Khổ Á.

Dựa theo Khổ Á nói, coi như là Lao Thái chưa có trở về, Anh Biên Thành hẳn là còn có một danh Kim Tiên tu sĩ mới đúng là. Hiện tại hắn mới nhìn thấy hai người, nói rõ còn có một cái đang âm thầm.

Hắn và Khổ Á, Đồng Dã đám người ước định được rồi, một khi gặp phải Kim Tiên tu sĩ, vô luận như thế nào, lập tức liền cho hắn tin tức.

Lúc này Hàn Thanh Như đã cứu bàn tính, rơi vào Anh Biên Thành ra ngoài chờ.

- Ta đích xác chính là Anh Biên Thành thành chủ Lạc Quân, Mạc Vô Kỵ, ngươi ở nơi này không có bất kỳ cơ hội. Ngươi phá hủy Vĩnh Anh Giác quy củ, dám giết đại tông môn Kim Tiên tu sĩ, coi như là ngươi tới rồi Tiên Giới, cũng là không chỗ náu thân. Ta cho ngươi một con đường, nhìn xem tại thực lực ngươi bất phàm phân thượng, chúng ta nguyện ý cho ngươi tiến vào chân chính Vĩnh Anh Tiên Vực, trở thành Vĩnh Anh Tiên Giới người.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét Khổ Á tại dỡ bỏ truyền tống trận, hơn nữa truyền tống trận quanh thân bạch quang lóe ra, hiển nhiên là có người muốn truyền đưa vào tiết tấu.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ thần niệm thấy Khổ Á đồng thời, Lạc Quân cũng nhìn thấy Khổ Á đang làm cái gì, nhất thời biến sắc.

- Đi Vĩnh Anh Tiên Giới, sau đó ở Vĩnh Anh ngục giam sao?

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, hai tay vung lên, từng đạo huyền ảo đạo quyết ở trong tay hình thành, phô thiên cái địa giông tố ầm ầm xuống.

- Ngươi cư nhiên biết Vĩnh Anh ngục?

Lạc Quân liên cả Khổ Á phá hư truyền tống trận đều không để ý tới, càng là phát điên xông về Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lúc này đâu còn có thể có nửa điểm lưu thủ, tại Mạn Thiên Lôi Vũ đánh ra trong nháy mắt, một quyền đánh ra. Một loại đọng lại toàn bộ không gian quyền vực khuếch trương triển khai, tại hắn quyền vực bên trong tất cả tu sĩ, đều là bị Lôi Kiếm Vũ đánh giết.

Đồng thời Mạc Vô Kỵ cũng cảm nhận được quyền vực tại đối phương Kim Tiên trong lĩnh vực có một loại cực độ chậm chạp, so với hắn đơn độc thử một quyền này thời điểm, loại này chậm chạp càng ngày càng nghiêm trọng. Mạc Vô Kỵ Trữ Nguyên Lạc bên trong tiên nguyên bạo phát, Trữ Thần Lạc thần niệm cũng là sẽ không bảo lưu, chậm rãi quyền vực lần nữa tăng nhanh tốc độ dọc theo đi.

Hình quạt quyền vực duỗi một cái bày ra đi, Lạc Quân liền cảm nhận được, tay trái ở trên hư không bên trong một trảo, một món như vòng tròn cưa bình thường vậy pháp bảo, mang theo một đạo xé rách quang mang đánh về phía Mạc Vô Kỵ một quyền này.

Mạc Vô Kỵ quyền vực tại đây vòng tròn cưa pháp bảo bên trong vỡ ra, lúc này, Mạc Vô Kỵ lựa chọn tốt nhất liền nhanh chóng tách ra đạo này vòng tròn cưa pháp bảo, súc thế động thủ lần nữa.

Mạc Vô Kỵ so với ai khác đều rõ ràng, hắn không thể để cho mở ra. Một khi hắn tránh ra, đối phương liền biết hắn bản thân có quyền vực sự tình, lần sau muốn lại đánh lén, sẽ không có cơ hội tốt như vậy. Không muốn nói đối phương sẽ phòng bị, chính là đối phương cái kia trống ra vòng tròn cưa pháp bảo, liền cũng đủ hắn ăn một bầu.

Không gian trói buộc! Mạc Vô Kỵ lần nữa vung tay lên, vô số huyền ảo đạo quyết tạo thành một cái đọng lại không gian. Cái này đọng lại không gian cũng không có cuốn về phía Lạc Quân, mà là cuốn về phía này một đạo xé rách hư không vòng tròn cưa.

Mạc Vô Kỵ biết, hắn nhất định phải trong thời gian ngắn nhất giết chết cái này lợi hại nhất Kim Tiên, nếu không, này lần thành công cùng thất bại rất khó đoán trước.

- Ầm!

Một đạo tử vong sát ý từ Mạc Vô Kỵ bên cạnh đánh về phía Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ lập tức liền biết động thủ là người kia áo đỏ Kim Tiên. Hắn này khắp bầu trời Lôi Kiếm Vũ có thể thu gặt Thiên Tiên tu sĩ sinh mệnh, đối với người này áo đỏ Kim Tiên tu sĩ, không có bất kỳ hiệu quả.

Tử vong thẩm thấu tới rồi Mạc Vô Kỵ ý niệm ở giữa, thậm chí ý niệm của hắn đều đang bức bách hắn nhanh chóng lẩn trốn mở ra, bằng không có nguy hiểm tính mạng.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng mình tuyệt đối không có thể tránh thoát, một khi hắn tách ra, hắn đích xác là tránh thoát áo đỏ tu sĩ sát thủ, nhưng hắn đồng dạng không giết chết Lạc Quân.

Một khi lần này không giết chết Lạc Quân, hắn đòn sát thủ lại bị đối thủ biết, hắn nhất định phải chết.

Mạc Vô Kỵ tâm niệm tại trong chớp nhoáng này liền chuyển động mấy lần, hắn chỉ là miễn cưỡng lại đem hông của mình lắc một cái, một quyền kia bao trùm lấy vô cùng vô tận thiên hỏa đánh ra. Theo Mạc Vô Kỵ trong tay Bán Nguyệt Thanh Kích khẽ run lên, lần nữa phát ra một đạo mấy thước dài Lưỡi Kích Bán Nguyệt. Có lẽ là Mạc Vô Kỵ tiên nguyên nối nghiệp bất lực, hắn đạo này Bán Nguyệt Thanh Kích không chỉ có uy lực giảm nhiều, chỉ có vài thước trường, hơn nữa còn lệch hướng phương hướng, bổ về phía phương vị khoảng cách Lạc Quân vị trí chỗ ở có ít nhất một thước có hơn.

Một đạo bị thiên hỏa vỡ ra không gian thông đạo xuất hiện ở Anh Biên Thành thành chủ Lạc Quân trước mặt, Lạc Quân biến sắc, đồng thời cũng sâu đậm thở phào nhẹ nhõm.

May là hắn có không gian cưa bàn, nếu không, một quyền này, hắn thật đúng là rất khó tách ra, hắn tin tưởng không gian của mình cưa bàn có thể lại đem Mạc Vô Kỵ một quyền này cưa vỡ. Mạc Vô Kỵ một quyền này đích xác cường hãn rối tinh rối mù, tại hắn không gian cưa bàn sau đó, tối đa cũng chỉ là để cho hắn thụ thương mà thôi.

Mạc Vô Kỵ quyền vực cùng thiên hỏa cường đại nghiền ép khí tức vọt tới, Lạc Quân chỉ có thể giống như Mạc Vô Kỵ miễn cưỡng thay đổi thân thể.

Lập tức Lạc Quân sắc mặt liền thay đổi, hắn cư nhiên nhìn xem thấy không gian của mình cưa kẹp ở đi tới trong quá trình dừng lại chỉ chốc lát. Chỉ là này chỉ chốc lát thời gian, Mạc Vô Kỵ thiên hỏa quyền liền vượt qua không gian, đi tới trước mặt của hắn.

Lạc Quân hồn phi phách tán, hắn biết một khi bị một quyền này đánh trúng, coi như là hắn cường đại trở lại, cũng hắn phải chết không thể nghi ngờ. Ngược lại không phải là nói Mạc Vô Kỵ một quyền này sẽ (biết) phải giết hắn, mà là bởi vì Mạc Vô Kỵ một quyền này có thể ầm nứt ra hắn quy tắc phù.

Lúc này hắn đâu còn có thể nghĩ hắn lên Mạc Vô Kỵ trước còn đánh ra một đạo vài thước trường, thậm chí lệch khỏi quỹ đạo hắn kích lưỡi? Giờ khắc này, hắn điên cuồng thiêu đốt máu huyết, mạnh mẽ muốn (phải) tách ra Mạc Vô Kỵ một quyền này. Mà hắn tránh né phương hướng, chính là kích lưỡi chỗ.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ một quyền này vẫn là đánh vào Lạc Quân bờ eo, lại đem Lạc Quân bên thắt lưng đều đánh thành hư vô.

- Đinh đương!

Mắt thấy Lạc Quân liền (muốn) đưa đến Mạc Vô Kỵ đạo mấy thước dài kích lưỡi, bị này Lưỡi Kích Bán Nguyệt chém thành hai đoạn, lúc này một đạo màu nâu nhạt ánh đao đánh xuống, lại đem Mạc Vô Kỵ này đạo Bán Nguyệt Kích mang nát bấy.

Mạc Vô Kỵ âm thầm thở dài, mưu sự tại nhân thành sự tại thiên, hắn thật không ngờ tên thứ ba Kim Tiên tu sĩ đi tới như vậy vừa đúng, phá hủy hắn chém giết Lạc Quân kế sách.

- PHỐC!

Một đạo huyết quang đồng dạng từ eo Mạc Vô Kỵ đi qua.

Này đạo huyết quang từ Mạc Vô Kỵ tả thắt lưng tiến vào, từ bên phải đi ra, mang theo một mũi huyết vũ. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ đúng lúc thay đổi thắt lưng, hắn nhất định phải bị đạo này sát khí trực tiếp kéo thành hai đoạn.

Mạc Vô Kỵ lấy ra vài viên thuốc nuốt vào, Sinh Cơ Lạc điên cuồng vận chuyển. Hắn sở dĩ có dũng khí bị này một cái sát chiêu, chính là bằng vào chính bản thân có sinh cơ lạc.

- Lạc huynh, hoàn hảo ta tới không muộn.

Người kia chặn Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Kích mang, cứu Lạc Quân một mạng Kim Tiên tu sĩ, rơi vào Lạc Quân bên người.

Lạc Quân trong mắt buồn bã vô thần, thở dài một tiếng nói:

- Không, ngươi đã tới chậm.

Này vừa mới xông tới Kim Tiên tu sĩ dường như hiểu cái gì, sắc mặt nhất thời biến đổi, nhanh chóng rút lui.

Hắn mới lui ra, Lạc Quân thân thể đã bị một loại cường đại thiên địa khí hơi thở nghiền thành nát bấy.

Mạc Vô Kỵ thấy hắn hay không giết chết Lạc Quân, tên này lại bị thiên địa quy tắc giết chết, trong lòng hắn cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm. Đối mặt ba gã Kim Tiên, cùng đối mặt hai gã Kim Tiên hoàn toàn không là một chuyện.

Giờ khắc này, hắn căn bản cũng không chờ bản thân Sinh Cơ Lạc lại đem thương thế hoàn toàn chữa trị, từng đạo Lôi Kiếm Vũ phô thiên cái địa ầm ầm hạ xuống.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không sẽ quản ai là Anh Biên Thành người, ai mà không Anh Biên Thành người. Chỉ cần tại hắn Lôi Kiếm Vũ trong phạm vi, đều là hắn muốn săn giết mục tiêu.

Người kia ám toán Mạc Vô Kỵ Kim Tiên tu sĩ, thấy Mạc Vô Kỵ bị thương nặng sau đó còn lớn lối như thế, càng là tức giận hừ một tiếng, trong tay pháp bảo lần nữa biến ảo thành vô số đến đè nén quang mang bao phủ lại Mạc Vô Kỵ.

Lúc này Mạc Vô Kỵ cùng hắn nghĩ giống y hệt nhau, Kim Tiên này tu sĩ ám toán hắn, hắn há có thể lúc đó bỏ qua. Hắn không có đi quản về sau người kia Kim Tiên tu sĩ, Bán Nguyệt Thanh Kích vung lên tảng lớn tảng lớn kích mang bao hướng về phía người này Kim Tiên tu sĩ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 478: Liệt Vực Quyền

Mạc Vô Kỵ tảng lớn kích mang cùng áo đỏ Kim Tiên tu sĩ pháp bảo quang mang cuốn cùng một chỗ, ầm ầm nổ tung.

Cảm thụ được Bán Nguyệt Thanh Kích tam truyền tới cường đại lực công kích lượng cùng xé rách Bán Nguyệt Kích mang, người kia áo đỏ Kim Tiên tu sĩ càng là lệ quát một tiếng:

- Hàn Chí Kỳ, ngươi còn chưa động thủ còn đợi khi nào.

Không cần này áo đỏ Kim Tiên tu sĩ nói chuyện, sau cùng chạy tới người kia Kim Tiên tu sĩ đã động thủ. Một đạo một số gần như với vô nhỏ mang trực tiếp vượt qua không gian, gần sát Mạc Vô Kỵ quanh người, đồng thời pháp bảo của hắn bị tế xuất. Hàn Chí Kỳ pháp bảo là một đôi âm giáp, âm giáp vừa mới tế xuất, Mạc Vô Kỵ liền không rõ cảm giác được cả người lạnh lẽo, thật giống như có một loại để cho hắn lên gà mái phiền phức tay chộp vào da thịt của hắn thượng.

Mạc Vô Kỵ biết mình thủ đoạn hữu hạn, hắn căn bản cũng không có đi quản Hàn Chí Kỳ công kích, thậm chí này một đạo so với lông trâu còn nhỏ hơn nhỏ đánh lén mang tuyến hắn cũng không có đi quản. Mà là tiếp tục một quyền đánh về phía này áo đỏ tu sĩ.

Áo đỏ tu sĩ thấy Mạc Vô Kỵ cư nhiên mặc kệ Hàn Chí Kỳ, chuyên môn muốn giết hắn, sắc mặt nhất thời đại biến. Hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ như vậy mang thù, cũng bởi vì vừa rồi hắn đối với Mạc Vô Kỵ đánh lén qua một lần, để cho Mạc Vô Kỵ bị thương nặng, tên này hiện tại liên cả mệnh cũng không muốn, cũng muốn trả thù lại.

Coi như là hắn lá gan lớn hơn nữa, hắn cũng không dám chính diện ứng đối Mạc Vô Kỵ một quyền này. Mạc Vô Kỵ uy lực của một quyền này hắn thế nhưng là rõ ràng nhìn thấy qua, Lạc Quân chính là bị Mạc Vô Kỵ một quyền ầm xé rách quy tắc phù, sau đó bị thiên địa quy tắc nghiền thành thành mảnh nhỏ.

Hắn tuy rằng tự phụ, cũng không dám cùng Lạc Quân so sánh với, thậm chí hai cái hắn đều không nhất định là Lạc Quân đối thủ. Lúc này thấy Mạc Vô Kỵ một quyền này ầm đến, hắn liên cả không chút suy nghĩ, cấp tốc bỏ chạy. Ngay cả cùng Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Thanh Kích dây dưa ở chung với nhau pháp bảo đều không thể cố thượng.

Hắn vừa lui đi cũng cảm giác được có chút không đúng, bởi vì Mạc Vô Kỵ một quyền này cư nhiên đối với hắn không có nửa điểm trói buộc. Lẽ nào một quyền này là giả? Sau một khắc hắn liền biết, Mạc Vô Kỵ một quyền này thật hay giả.

Gần như là tại hắn xoay người đồng thời, Mạc Vô Kỵ thân hình bỗng nhiên lắc một cái, lần nữa một quyền đánh ra. Này lần thứ hai đánh ra một quyền cuồn cuộn nổi lên cái loại này cuồng bạo cực nóng, coi như là bỏ chạy hắn cũng có thể rõ ràng cảm thụ được. Thẳng đến lúc này, hắn mới tỉnh ngộ lại, Mạc Vô Kỵ chân chính muốn đối phó không phải là hắn, mà là Hàn Chí Kỳ.

Hàn Chí Kỳ nhìn thấy mình phệ sinh mũi nhọn vào Mạc Vô Kỵ trong cơ thể, trong lòng cười nhạt, coi như là Mạc Vô Kỵ lại rất ghê, bị trúng hắn phệ sinh mũi nhọn, cũng chỉ còn lại có nửa cái mạng. Giờ khắc này chẳng những tiên nguyên cùng thần niệm héo rũ, coi như là sinh cơ cũng sẽ ở cấp tốc trong bị cắn nuốt hết.

Hàn Chí Kỳ thậm chí khinh thường nhìn lướt qua chui đến xa xa áo đỏ Kim Tiên, trong tay song giáp cuồn cuộn nổi lên vòng xoáy bình thường vậy âm phong, đồng thời lệ quát một tiếng:

- Đi chết đê.

Phệ sinh mang vừa tiến vào Mạc Vô Kỵ trong cơ thể, Mạc Vô Kỵ liền biết không ổn. Này đạo nhỏ mang cư nhiên có thể thôn phệ hắn sinh cơ, không chỉ như thế, còn bị đè nén thần niệm của hắn cùng tiên nguyên.

Đổi thành bất cứ người nào, tại Hàn Chí Kỳ kế tiếp âm giáp bên trong, cũng chỉ có thể lựa chọn Luân Hồi.

Mạc Vô Kỵ vừa mới là cái kia người khác bên ngoài, dù cho hắn sinh cơ bị thôn phệ, tiên nguyên cùng thần niệm bị áp chế, nhưng hắn một quyền này vẫn không có nửa phần nhất thời chậm lại. Thậm chí tại cuốn lên Trữ Nguyên Lạc cùng Trữ Thần Lạc sau đó, một quyền này uy thế càng là mãnh liệt.

- Để xem ai đi tìm chết.

Mạc Vô Kỵ hai nhánh Trữ Nguyên Lạc cùng Trữ Thần Lạc tiên nguyên cùng thần niệm đều chồng ở tại một quyền này thượng, hắn nhất định phải một kích phải giết. Bán Nguyệt Thanh Kích bị hắn triệu hồi, khóa được này một đôi ầm tới được âm giáp.

- Ầm!

Kinh khủng thiên hỏa khí tức tàn phá bừa bãi mở ra, một đạo hình quạt quyền vực liền xông ra ngoài. Mạc Vô Kỵ quyền vực tuy rằng xa so ra kém Kim Tiên lĩnh vực hoàn thiện, thế nhưng là quyền của hắn vực lại là một loại công kích lĩnh vực. Quyền vực dưới, Hàn Chí Kỳ Kim Tiên lĩnh vực bắt đầu vỡ vụn.

Cực nóng thiên hỏa khí tức đánh ra một cái lối đi, Mạc Vô Kỵ thậm chí không có dùng không gian trói buộc, điều này không gian cuối lối đi Hàn Chí Kỳ đã bị quyền vực phong tỏa, một quyền đảo mắt liền đi tới Hàn Chí Kỳ trước mặt.

Hàn Chí Kỳ đang nói ra đi chết đê, cũng cảm giác được không đúng. Hắn nhìn thấy một cái hỏa diễm thiêu đốt đi ra không gian, tại ngọn lửa

này thiêu đốt đi ra trong không gian, hắn nhìn thấy một cái quả đấm to lớn. Nắm tay tràn đầy bén nhọn sát ý, tràn đầy một đi vô trở về khí thế.

Không tốt, tại hắn phệ sinh mang đánh lén tới rồi Mạc Vô Kỵ sau đó, hắn khinh thường. Tên này rốt cuộc là lai lịch gì, cư nhiên không sợ hắn phệ sinh mang?

- Ầm!

Bán Nguyệt Thanh Kích đã cùng một đôi âm giáp đánh vào cùng một chỗ, văng lên sát mang lại đều bị chắn Mạc Vô Kỵ quyền vực bên ngoài.

Lúc này bày ở Hàn Chí Kỳ trước mặt chỉ có hai con đường, một cái toàn lực che lại Mạc Vô Kỵ một quyền này, cái thứ hai toàn lực liều mạng Mạc Vô Kỵ một quyền này.

Hàn Chí Kỳ biết, vô luận này một con đường, hắn đều là hắn phải chết không thể nghi ngờ. Không phải là hắn không bằng Mạc Vô Kỵ, mà là Mạc Vô Kỵ một quyền này rõ ràng muốn ầm nứt ra hắn quy tắc phù, hơn nữa một quyền này có ầm nứt ra hắn quy tắc phù khả năng.

Hàn Chí Kỳ điên cuồng thiêu đốt máu huyết, đồng thời cũng là một quyền đánh ra. Cho dù chết, hắn cũng phải chết có tôn nghiêm một phần.

- Bành!

Quyền phong hỗn hợp cùng một chỗ, không gian chung quanh xuất hiện từng trận sóng gợn. Theo ca ca xương cốt gãy tiếng vang lên, Hàn Chí Kỳ vội vàng dưới, cư nhiên y dựa vào máu tươi của mình thiêu đốt chặn Mạc Vô Kỵ một quyền này.

Bất quá hắn sắc mặt tái nhợt, khóe miệng lộ ra một tia thê thảm dáng tươi cười, giờ khắc này hắn không có gì tốt mừng rỡ. Một quyền này hắn hầu như dùng hết chính bản thân thập thành tiên nguyên lực lượng, coi như là Mạc Vô Kỵ xoay người rời đi, hắn cũng là hắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Ngươi rất mạnh, là ta kiến thức qua mạnh nhất một cái Thiên Tiên. Coi như là ta không có quy tắc phù, ta cũng không nhất định có thể ổn thắng ngươi.

Hàn Chí Kỳ nói xong câu đó, hắn quy tắc phù trực tiếp vỡ vụn, kinh khủng thiên địa quy tắc nghiền ép lại đây, đưa hắn xé rách thành thành mảnh nhỏ.

Mạc Vô Kỵ không ngừng ho khan vài tiếng, bình tĩnh nhìn Hàn Chí Kỳ biến mất địa phương, giơ tay lên bắt trở về Hàn Chí Kỳ nhẫn.

- Sau này một quyền này liền kêu lấy nứt ra vực quyền.

Mạc Vô Kỵ nâng lên quả đấm của mình, một quyền này của hắn lĩnh vực có thể vỡ ra Kim Tiên lĩnh vực, đánh giết một cái Kim Tiên, đủ để cho hắn tự hào. Nứt ra vực quyền cái danh xưng này vừa đúng.

Một quyền này còn có (đợi) khai phá, một quyền này mượn thiên hỏa khí thế nứt ra đối phương lĩnh vực, cũng không có để cho thiên hỏa uy lực hoàn toàn phát huy được.

Lại ho khan vài tiếng, Mạc Vô Kỵ chậm rãi quay đầu, này áo đỏ tu sĩ sớm đã biến mất. Tại Mạc Vô Kỵ đánh giết Hàn Chí Kỳ đồng thời, hắn liền nhanh chóng bỏ chạy.

Thiên Tiên như vậy tu sĩ, không phải là hắn có thể giết chết.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn chung quanh Thiên Tiên tu sĩ, giọng nói nhẹ nhàng nói:

- Anh Biên Thành từ giờ trở đi không còn là khôi lỗi của Tiên Giới, mọi người ai làm chuyện nấy, đồng thời không cho phép lại truy sát đến từ Bán Tiên Vực tu sĩ.

Mạc Vô Kỵ liên tục giết hai gã Kim Tiên cường giả, người còn lại coi như là lại muốn tìm chết, cũng sẽ không lúc này đến trợ giúp Tiên Giới

nói chuyện. Huống chi, Mạc Vô Kỵ việc làm, vẫn là rất nhiều người sớm muốn làm, nhưng không có làm.

Để cho mọi người chậm lại giọng nói chính là, Mạc Vô Kỵ tại giết hai gã Anh Biên Thành Kim Tiên sau đó, không có động thủ lần nữa.

- Mạc đại ca, ta dỡ bỏ Tiên Giới truyền tống trận. Tại nơi truyền tống trận vùng ven, ta còn nhìn thấy một người khác truyền tống trận, tựa hồ là cùng Bán Tiên Vực giữa đó truyền tống cho nhau.

Khổ Á đi tới Mạc Vô Kỵ bên người thời điểm, Mạc Vô Kỵ bên này chiến đấu đã kết thúc.

Mạc Vô Kỵ trước dự liệu rất nhiều cường giả vây công tình huống của bọn họ cũng không có phát sinh, có thể thấy được Vĩnh Anh Giác tu sĩ đối với Anh Biên Thành kết cục cảm cũng không mạnh.

- Cũng hủy đi...

Mạc Vô Kỵ vừa mới nói xong, đã nhìn thấy Đồng Dã mang theo Lâu Xuyên Hà cùng Gia Khí lại đây.

- Thấy những tên kia đều chạy trốn, không ai ngăn cản ta, ta liền biết Mạc huynh đại triển thần uy giết chết cái kia Lạc Quân tên gia hỏa.

Đồng Dã xa xa liền lớn tiếng nói.

- Mạc sư đệ, ngươi quả nhiên không có việc gì.

Lâu Xuyên Hà thấy Mạc Vô Kỵ bình yên vô sự, mừng rỡ, cười ha ha.

Gia Khí cũng tiến lên cúi người hành lễ:

- Đa tạ Mạc đại ca cứu giúp chi ân.

Mạc Vô Kỵ lại là nhịn không được ho khan vài tiếng, khoát khoát tay nói:

- Mọi người đều là một cái tông môn huynh đệ tỷ muội, cảm tạ thì không cần nói. Đồng huynh, đại ca ngươi Đồng Thịnh không có thấy sao?

Đồng Dã lắc đầu:

- Không có, ta hỏi thăm một chút, đại ca của ta hắn là giống như ta, không có bị bắt đến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 479: Vô Sinh Hà Tiên Phủ

- Sư đệ, ngươi bị thương?

Hàn Thanh Như nghe được Mạc Vô Kỵ ho khan, nhất thời khẩn trương.

Mạc Vô Kỵ lần nữa ho khan vài cái, mới lên tiếng:

- Không có việc gì, bị tên kia một cây châm nhỏ đánh lén, chờ rời đi nơi này sau đó, ta sẽ bức ra tới.

- Ai, là ta làm liên lụy tới Khấu Viễn huynh.

Lâu Xuyên Hà giọng nói có chút sa sút.

Mạc Vô Kỵ thấy Khổ Á trở về, vỗ một cái Lâu Xuyên Hà nói:

- thù Khấu Viễn huynh ta sẽ giúp hắn báo, Lao Thái này lại trốn cũng là tại Vĩnh Anh Giác. Nơi đây không thích hợp ở lâu, chúng ta bây giờ liền rời đi nơi này.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được trong cơ thể này cây phệ sinh mang rất mạnh, dù cho hắn có sinh cơ lạc cũng không cách nào triệt để áp chế. Nơi này có thể đối phó Kim Tiên cũng chỉ có hắn một cái, nếu là hắn không thể động thủ, ở tại chỗ này thật đúng là nguy hiểm.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Khổ Á nhanh chóng tế xuất phi thuyền, đoàn người bước trên phi thuyền, nghênh ngang lao ra Anh Biên Thành, trong nháy mắt đi xa.

...

Nửa tháng sau, Mạc Vô Kỵ từ trong cơ thể mình tróc ra một cây nhỏ mang mắt thường hầu như không nhìn thấy, cây nhỏ mang này quy mô thậm chí chỉ có một phần mười sợi tóc cũng chưa tới.

Đi qua nửa tháng không ngừng tróc, Mạc Vô Kỵ cũng biết đây là một món đẳng cấp không thấp pháp bảo, gọi phệ sinh mang.

Này cây phệ sinh mang vừa rút ra, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được cả người thư thái, cái loại này bị cảm giác bị đè nén biến mất vô tung vô ảnh.

Thật là lợi hại, Mạc Vô Kỵ nắm cây thật nhỏ phệ sinh mang này trong lòng thầm khen. Có thể luyện chế này phệ sinh mang tên gia hỏa, tuyệt đối là một cái đỉnh cấp luyện khí đại sư.

Vừa nghĩ tới luyện khí đại sư, Mạc Vô Kỵ cũng nhớ tới Phô Tử đại sư, hắn lập tức đứng lên, thần niệm quét đi ra ngoài.

- Mạc đại ca, thương thế của ngươi được rồi?

Phi thuyền này vốn chính là của Khổ Á, Mạc Vô Kỵ vừa đứng lên đến, Khổ Á liền cảm giác được.

- Đúng vậy...

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, một bước liền bước ra buồng nhỏ trên tàu.

- Tông chủ, đa tạ ân cứu mạng của ngươi, có thể gia nhập Thiên Cơ Tông là lựa chọn sáng suốt nhất của ta.

Mạc Vô Kỵ vừa ra đến, bàn tính cứ tới đây cảm tạ ân cứu mạng.

Bàn tính sắc mặt hồng nhuận, quanh thân tiên nguyên vờn quanh, hiển nhiên là thương thế khôi phục không sai biệt lắm.

- Bàn tính, ngươi tốt?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ hỏi. Hắn thế nhưng là biết bàn tính tu vi bị phế, hắn còn dự định một khi bàn tính không cách nào chữa trị Linh Lạc, hắn liền xem bàn tính có thể hay không giống như hắn tu luyện mạch lạc.

Bàn tính liền vội vàng nói:

- Là Khổ Á giúp ta một lần, Khổ Á tại tiên phủ bên trong thu được một quả ngày lạc quả. Nàng lại đem Thiên lạc quả cho ta, ta chữa trị bản thân Linh Lạc.

Mạc Vô Kỵ nhìn Khổ Á, hắn không nói gì thêm cảm tạ, hắn tin tưởng Khổ Á hiểu rõ cảm kích của mình. Bàn tính có thể đi Anh Biên Thành mạo hiểm nguy hiểm tính mạng cứu Lâu Xuyên Hà, tuyệt đối là một cái đáng giá cứu giúp người, Khổ Á có thể xuất ra ngày lạc quả, Mạc Vô Kỵ há có thể không cảm tạ nàng.

Ngày lạc quả trân quý người nào không biết, này giống như Thiên Lạc Hoa đều là không có phẩm trật cấp linh vật. Loại này không có phẩm trật cấp linh vật nhất trân quý, có đôi khi so với tiên linh vật còn trân quý hơn. Bởi vì không có phẩm trật cấp, cho nên vô luận là nhằm vào người phàm hay là tiên nhân, hiệu quả đều là giống nhau.

Mà Thiên lạc quả lai lịch chính là Thiên lạc hoa, Thiên Lạc Hoa tại tu chân giới rất khó được, là nhằm vào Linh Lạc Trúc Linh lựa chọn tốt nhất. Một trăm đóa Thiên Lạc Hoa, đều không nhất định có thể kết xuất một quả Thiên lạc quả. Cho nên Thiên lạc quả mới là chân chính thưa thớt bảo vật.

Thiên lạc quả tác dụng duy nhất, chính là chữa trị Linh Lạc. Vô luận Linh Lạc của ngươi bị thương sâu đậm, chỉ cần không có hóa thành hư vô, Thiên lạc quả cũng có thể chữa trị.

- Mạc đại ca, trước đây mặt đi qua chính là ta tìm được động phủ chỗ, ta dự định nuôi lớn gia ở chỗ này tu luyện một đoạn thời gian, ngưng tụ Tiên Cách sau đó rồi lại nói.

Khổ Á chủ động nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn hiểu rõ Khổ Á ý tứ. Trên người mình nhiều như vậy Tiên Cách Thạch, tự nhiên cấp cho mọi người ngưng tụ Tiên Cách. Những lời này vốn phải là bởi hắn đến nói lên, Khổ Á nói ra, đó chính là biểu thị mọi người đều là người thân cận nhất. Dùng Mạc Vô Kỵ Tiên Cách Thạch ngưng tụ Tiên Cách, cũng sẽ không khách khí ý tứ.

Khổ Á có trí khôn, tình thương còn cực cao.

- Tốt, Khổ Á liền dẫn chúng ta tiến vào trong chỗ sâu tiên phủ rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ nói xong, lấy ra một quả thật nhỏ châm mang đưa cho Khổ Á nói:

- Đây là người kia Kim Tiên ám toán ta phệ sinh mang, phi thường lợi hại, có thể thôn phệ sinh cơ, còn có thể áp chế tiên nguyên cùng thần niệm, ta không có thói quen dùng loại pháp bảo này, liền đưa cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ thích cái loại này mở rộng ra đại hợp chiến đấu, loại này nhỏ như bộ lông còn mang theo một tia âm khí châm mang, đích thật là không thích hợp lắm hắn.

- Đa tạ Mạc đại ca.

Khổ Á cũng không chối từ, nhận lấy Mạc Vô Kỵ đưa cho nàng phệ sinh mang.

- Nơi này không phải là một con sông lớn sao?

Mạc Vô Kỵ nhìn trước mắt mênh mông vô biên Hoàng Hà, trong lòng nghi ngờ lẽ nào Khổ Á lấy được tiên phủ di tích tại con sông này bên trong

Khổ Á xuất ra một quả lớn chừng quả đấm hạt châu:

- Ta trước đây lấy được tiên phủ di tích đang ở dưới sông, ta cùng bàn tính mới vừa tới đến Vĩnh Anh Giác thời điểm, ta liền cảm nhận được một loại hô hoán. Cái loại này hô hoán cho ta ý niệm trong đầu là để cho ta đơn độc tới nơi này tìm kiếm truyền thừa, ta cùng bàn tính tách ra, đi tới nơi này sau đó, liền được cái này Ích Thủy Châu. Tại Tị Thủy Châu dưới sự dẫn đường, ta tiến vào đáy sông, tìm được cái kia tiên phủ di tích.

Ích Thủy Châu Mạc Vô Kỵ cũng nhận được qua một quả, bất quá xa không có Khổ Á cái này Ích Thủy Châu to lớn. Ẩn chứa trong đó linh vận khí tức, cũng xa xa không bằng Khổ Á trong tay cái này Ích Thủy Châu.

- Khổ Á dẫn đường, chúng ta trước đi xuống xem một chút.

Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm do dự.

Khổ Á tế xuất Ích Thủy Châu, đứng ở phi thuyền đầu thuyền. Phi thuyền hướng xuống sông mặt, nước sông giống như bị một loại lực lượng vô hình trở ngăn cản bình thường giống nhau, tự động tách ra tại hai bên. Phi thuyền một giọt thủy cũng không có xâm nhập, nhanh chóng tiến vào đáy sông trong chỗ sâu.

- Con sông này gọi Vô Sinh Hà, ta tại truyền thừa trên ngọc giản thấy như vậy một cái tin đồn, nói này cùng nhưng thật ra là đi thông Tiên Giới. Ta về sau tìm một đoạn thời gian thật lâu, cũng không có tìm được đi tới Tiên Giới lối đi, ta muốn đi Tiên Giới, sợ rằng còn phải từ Vấn Tiên Thê đi qua.

Khổ Á một bên khống chế phi thuyền đi tới, một bên hướng mọi người giải thích.

Mạc Vô Kỵ chưa từng thấy qua sâu như vậy sông, dùng Khổ Á phi thuyền tốc độ, đủ phi hành một canh giờ, cư nhiên còn chưa tới đáy sông.

Lại là gần nửa ngày thời gian đi qua, Khổ Á phi thuyền bỗng nhiên xuyên qua một đạo như sóng gợn bình thường vậy mành mạc, lập tức phi thuyền ngừng lại.

- Tới rồi, chính là nơi này ta thu được truyền thừa tiên phủ.

Khổ Á thứ nhất đi ra phi thuyền.

Mọi người lục tục đi xuống phi thuyền, nhất thời bị cảnh tượng trước mắt hấp dẫn.

Cùng với nói nơi này là tiên phủ, còn không bằng nói là một cái Kim phủ. Liền tiến vào Kim phủ hình tròn đại môn đều là màu vàng, phía ngoài tường cùng hàng ngói, toàn bộ là màu vàng. Này màu vàng tiên phủ tạo hình, chẳng những sẽ không để cho người cảm thụ được thấp kém, còn có một loại cao quý khí tức ở trong đó.

- Ta tiến vào tiên phủ thu được truyền thừa sau đó, mới biết được tòa tiên phủ này là ta khổ gia tổ tiên lưu lại. Chỉ cần có khổ nhà dòng chính huyết mạch, đều có thể tiến vào tiên phủ. Ta khổ gia thật lâu cũng không có xuất hiện qua Địa Tiên, về phần có thể tới đến Vĩnh Anh Giác hay là bởi vì tông chủ nguyên nhân, nếu không, ta như nhau không có khả năng đạt được cái này truyền thừa.

Khổ Á trong giọng nói tràn đầy cảm kích, cũng là lần đầu tiên gọi Mạc Vô Kỵ là tông chủ.

Đang khi nói chuyện, Khổ Á đã đem mọi người mang vào tiên phủ bên trong. Tiến vào hình tròn màu vàng đại môn, là một cái diện tích hơn mười trượng đại sảnh. Mấy cây khắc lấy các loại tiên thú màu vàng hình trụ sừng sững ở trong đại sảnh, càng làm cho cái đại sảnh này tăng lên vài phần tiên vận khí tức.

Mạc Vô Kỵ biết nơi này là khổ nhà truyền thừa sau đó, sẽ không có dự định đi động đồ vật bên trong, mà là nói:

- Mọi người hiện tại đều tự tìm gian phòng ngưng tụ Tiên Cách, chờ Tiên Cách ngưng tụ xong sau đó, liền chuẩn bị tiến vào Tiên Giới. Chúng ta ở lại Vĩnh Anh Giác tuy rằng an toàn, nhưng cũng không có thể tăng lên thực lực của chính mình.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ xuất ra một phần nhẫn:

- Những thứ này trong giới chỉ mỗi một cái bên trong đều có hai trăm vạn Tiên Cách Thạch, còn có thượng phẩm tiên tinh cùng một phần tiên khí. Mọi người mỗi người luyện hóa sau đó, liền thứ thuộc về tự mình.

Lâu Xuyên Hà có chút xấu hổ nói:

- Mạc sư đệ, ta không có bảo trụ được Độ Tiên Hạm.

- Những thứ này đợi lát nữa rồi lại nói, trước ngưng tụ Tiên Cách.

Mạc Vô Kỵ nói, mặc dù hắn có rất nhiều vấn đề còn muốn hỏi, cũng biết hiện tại trọng yếu nhất không phải là những thứ này. Hắn khẳng định người bên trong này cũng sẽ không có vấn đề, hiện tại mấu chốt nhất là để cho mọi người ngưng tụ Tiên Cách, chuyện khác chờ ngưng tụ Tiên Cách rồi lại nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 480: Thật Lợi Hại

Ngoại trừ Mạc Vô Kỵ bên ngoài, người còn lại đều ở đây ngưng tụ Tiên Cách. Hàn Thanh Như Tiên Cách sớm đã ngưng tụ, cũng đang bế quan ngưng luyện nàng mua cái kia mộc thuộc tính pháp kỹ.

Khổ Á lại đem Ích Thủy Châu giao cho Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cũng bắt đầu kiểm tra cái tiên phủ này. Tiên phủ bên trong căn phòng có chút thì không cách nào mở ra, vì cái này tiên phủ là Khổ Á tổ tiên lưu lại, Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không đi mạnh mẽ công kích những thứ này gian phòng.

Mấy ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ lưu lại một cái ngọc giản rời đi cái tiên phủ này. Hắn khẳng định dù cho Vô Sinh Hà thật sự có đi thông Tiên Giới thông đạo, cũng tuyệt đối cùng cái tiên phủ này không quan hệ, hắn chuẩn bị ở bên trong Vô Sinh Hà tìm kiếm xem, có hay không đi tới Tiên Giới thông đạo.

Vô Sinh Hà tiếp theo phiến âm trầm, Mạc Vô Kỵ tại đáy sông gần như là không gặp được bất luận cái gì sinh mệnh, coi như là một con cá hà cũng chưa từng gặp qua. Tại Vô Sinh Hà này mà, chính là một mảnh tĩnh mịch, không có bất kỳ sinh cơ tồn tại.

Mạc Vô Kỵ chủ yếu là vì tìm kiếm đi thông Tiên Giới thông đạo, đối với Vô Sinh Hà này đáy sông có đúng hay không có sinh mệnh, hắn cũng không thèm để ý.

Lúc ban đầu vài ngày, Mạc Vô Kỵ còn đang ở này tiên phủ phụ cận tìm kiếm, một tháng sau, Mạc Vô Kỵ dần dần lệch khỏi quỹ đạo tiên phủ.

...

Vĩnh Anh Tiên Vực.

Tại Tiên Giới bảy đại Tiên Vực bên trong, Vĩnh Anh Tiên Vực bài danh thấp nhất, thực lực cũng là yếu nhất.

Anh Thủy Tiên Thành, tại toàn bộ Vĩnh Anh Tiên Vực bên trong, chỉ có thể coi như là một cái bình thường nhất tiên thành. Không muốn nói so với còn lại Tiên Vực đỉnh cấp tiên thành, coi như là tại Vĩnh Anh Tiên Vực tiên trong thành, Anh Thủy Tiên Thành coi như là tương đối kém. Bàn về cấp bậc đến, Anh Thủy Tiên Thành chỉ có thể khó khăn lắm tính làm một cái dưới tiên thành.

Giờ khắc này ở Anh Thủy Tiên Thành trong phủ thành chủ, một người nho sĩ ăn mặc trung niên nam tử đang lo mi ngồi tiên vận lượn lờ tiên hương chiếc ghế thượng, vẫn không nhúc nhích.

Một người dung mạo xinh xắn phụ nhân đã đi tới, nàng cẩn thận đi tới này nho sĩ ngồi xuống bên người, lời nói nhỏ nhẹ nói:

- Ôn Hầu, nếu là thực sự không được, chúng ta Anh Thủy Tiên Thành liền buông tha cơ hội lần này sao?.

Trung niên nam tử này chính là Vĩnh Anh Tiên Vực Anh Thủy Tiên Thành thành chủ, Ôn Hầu. Ôn Hầu tên này cùng người khác có chút bất đồng. Tên của hắn chẳng những gọi Ôn Hầu, hắn biệt hiệu cùng tại Vĩnh Anh Tiên Vực quan chức, cũng đều là Ôn Hầu.

Ôn Hầu từ suy ngẫm bên trong phục hồi tinh thần lại, giơ tay lên (nắm) tay mỹ phụ bên người, thở dài một tiếng, giọng nói nhu hòa nói:

- Thiên linh, ta cũng từng nghĩ tới buông tha. Thế nhưng là một khi ta bỏ qua cơ hội lần này, ta Anh Thủy Tiên Thành sợ rằng lại cũng không có cơ hội nữa thăng cấp đến thượng tiên trung thành. Lần này Thiên Chủ buông ra uẩn Tiên Tiên cốc, đây đối với ta Anh Thủy Tiên Thành mà

nói, thậm chí coi như là cơ hội duy nhất. Cho nên lần này đan dược đạo thi đấu, ta Anh Thủy Tiên Thành nhất định phải tham gia, còn phải chí ít thu được top năm mươi thứ tự mới có một chút cơ hội.

Bên cạnh hắn mỹ phụ chỉ có thể âm thầm thở dài một tiếng, trầm mặc xuống. Nàng làm sao không biết trượng phu nói rất đúng, Anh Thủy Tiên Thành nếu mà không nữa cơ hội tốt, không muốn nói dưới tiên thành, coi như là lưu lạc là cái khác phụ thuộc tiên thành, cũng không phải không có khả năng. Một khi trở thành phụ thuộc tiên thành, vậy hắn người thành chủ này sẽ không còn quyền phát biểu. Tu vi của hắn muốn tiến thêm một bước cũng đem trở ngại vô số lần.

- Thành chủ đại nhân, Đàm Đan Vương đã trở về.

Phủ thành chủ cửa vào bỗng nhiên dần hiện ra một người mặc tiên giáp binh sĩ, hắn khom người bẩm báo xong hết, liền thúc thủ đứng đứng nghiêm một bên.

Nguyên bản tâm tình sa sút Ôn Hầu nghe được câu này, lập tức đứng lên, giọng nói kích động nói:

- Nhanh, cho mời Đàm Đan Vương...

- Ôn huynh, Đàm Lương bởi vì có chút chuyện riêng tới chậm một phần, để cho Ôn huynh liền đợi.

Một người thân hình cao lớn, thoạt nhìn tương đối gầy gò nam tử xuất hiện ở phủ thành chủ cửa vào.

Ôn Hầu cười ha ha một tiếng, đã từ chỗ ngồi xuống tới, vài bước tiến lên liền bắt được Đàm Lương tay nói:

- Đàm huynh, ngươi có thể tới ta cái chỗ này, ta Ôn mỗ sớm đã ghi nhớ trong lòng, lần này ân tình ta sẽ không quên.

Một bên đang ngồi nữ tử, cũng đứng lên, đối với Đàm Lương cúi người hành lễ.

Đàm Lương vội vàng đáp lễ sau đó, mới thở dài một tiếng nói:

- Ôn huynh, lần này Vĩnh Anh Tiên Vực người dự thi quá nhiều, các Đại Tiên thành đều là đỉnh cấp Đan Vương xuất thủ, mà ta bất quá là một cái tứ phẩm Đan Vương, ta sợ đến lúc đó lực có thua, sẽ lầm Ôn huynh đại sự.

Ôn Hầu cũng là hít một tiếng:

- Đàm huynh nói ta làm sao chẳng biết, chỉ là ta đã không thể lui được nữa. Đàm huynh là người ta quen biết bên trong, đan đạo người mạnh nhất, nếu là đàm huynh cũng không cách nào đến giúp ta, chỉ có thể nói ta Vĩnh Anh Tiên Vực không có cái kia tạo hóa mà thôi.

Đàm Lương gật đầu, hắn hiểu rõ Ôn Hầu nói ý tứ. Hắn đích xác là nhìn xem tại Ôn Hầu bằng hữu phân thượng mới tới, trên thực tế hiện tại hắn một cái tứ phẩm Đan Vương, vô luận đi tới cái nào tiên thành, đều là tôn quý nhất tân khách.

- Ôn huynh, lần này đan dược đạo thi đấu, ngoại trừ đan đạo, còn có thuốc đạo. Ta yêu cầu tìm một hai cái chế thuốc cao thủ tương trợ, nếu không, ta phần thắng thấp hơn.

Đàm Lương không có khách khí, hắn và Ôn Hầu tương giao mấy trăm năm, không cần phải đến hư.

Ôn Hầu nhanh chóng nói:

- Đàm huynh cùng ta đi phòng luyện đan sao?, ta chỗ này mặc dù không có đỉnh cấp Đan Sư, một phần có thể chế thuốc Đan Sư vẫn phải có, ta để cho bọn họ chế thuốc, đàm huynh chính ngươi chọn.

- Tốt.

Đàm Lương không có khách khí, hắn vốn chính là giúp Ôn Hầu mang. Mặc dù nói Ôn Hầu không có bạc đãi hắn, trên thực tế dùng hắn

một cái tứ phẩm Đan Vương, tại bất luận cái gì tiên thành cũng sẽ không đã bị bạc đãi.

...

Anh Thủy Tiên Thành tuy là một cái hạ đẳng tiên thành, phòng luyện đan cũng là xa hoa khí phái. Từng hàng địa hỏa miệng kiến tạo chẳng những xa hoa có khí thế, tiên linh khí tức còn nồng nặc không gì sánh được. Tại loại địa phương này luyện đan, coi như là luyện đan trình độ kém một chút, thành đan tỷ số cũng sẽ tăng cường không ít.

Mười mấy tên Đan Sư tại trong phòng luyện đan luyện đan, tuy tiện những Đan Sư này đẳng cấp cao nhất cũng bất quá là tam phẩm Đan Quân, nhưng bọn hắn mỗi bên người thân đều đứng một người xinh xắn nữ tu. Những thứ này nữ tu là tùy thời đợi mệnh, chỉ cần những Đan Quân này có bất cứ phân phó nào, những thứ này nữ tu đều phải lập tức đi hoàn thành.

Thấy Ôn Hầu cùng Đàm Lương tiến đến, đông đảo Đan Sư đứng lên. Ôn Hầu khoát khoát tay nói:

- Mọi người mỗi người luyện đan, không cần quản chúng ta. Nếu là chế thuốc cùng luyện đan bị Đàm Đan Vương vừa ý, lại đem có cơ hội đại biểu ta Anh Thủy Tiên Thành đi tới Vĩnh Anh Tiên Vực tham gia đan dược đạo thi đấu.

Nghe được thành chủ nói sau đó, đông đảo Luyện Đan Sư đều là mừng rỡ không thôi. Vĩnh Anh Tiên Vực gần (phải) tổ chức đan dược đạo thi đấu, chuyện này người nào không biết? Huống chi bọn họ còn đều là Luyện Đan Sư.

Một khi có thể có cơ hội đại biểu Anh Thủy Tiên Thành đi tham gia Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu, này không chỉ là vô thượng vinh dự, càng là vô thượng kỳ ngộ. Coi như là cái gì đều không chiếm được, chỉ muốn nhìn này đỉnh cấp Đan Vương luyện đan, chính là bọn

họ cả đời cũng không gặp được sự tình. Vạn nhất thu được một cái thứ tự, cái loại này tưởng thưởng lại đem là bọn hắn cả đời kỳ ngộ.

Cho nên tại Ôn Hầu nói hạ xuống sau đó, nơi này hết thảy Luyện Đan Sư đều càng là chuyên chú bắt đầu luyện đan. Hầu như mỗi một danh Đan Sư, đều muốn chính bản thân sở trường nhất đan dược lấy ra luyện chế.

Đàm Lương ánh mắt từ thứ nhất Đan Sư chuyển tới người cuối cùng Đan Sư trên người, trong mắt thất vọng khó có thể ẩn dấu. Trong đó mặc dù có người có thể luyện chế tam phẩm tiên đan, muốn tham gia Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu, còn kém là nhiều lắm.

Ôn Hầu thấy Đàm Lương ánh mắt cùng biểu tình thất vọng, trong lòng cũng là bất đắc dĩ. Đan Sư thật sự là quá ít, lợi hại Đan Sư càng là không muốn ở lại Anh Thủy Tiên Thành cái chỗ này.

- Di!

Đàm Lương bỗng nhẹ di một tiếng.

Đứng ở Đàm Lương bên người Ôn Hầu trong lòng vui vẻ, đang muốn hỏi Đàm Lương nhìn trúng vị nào Đan Sư thời điểm, lại thấy Đàm Lương bước nhanh đi hướng phòng luyện đan một góc, sau đó hắn thấy Đàm Lương cầm lên một cái lò luyện đan.

Chính là Ôn Hầu cũng có thể nhìn ra, Đàm Lương trong tay cầm lò luyện đan bất quá là một cái nhất phẩm tiên khí lò luyện đan mà thôi. Cái này lò luyện đan giá trị cực thấp, coi như là tại phòng luyện đan, cũng không có Đan Sư nguyện ý dùng loại này cấp thấp lò luyện đan.

- Lợi hại, thật lợi hại... Cư nhiên đề luyện ra thập thành tinh hoa dược dịch, thật là mạnh mẽ, quá cường đại...

Đàm Lương (nắm) cái này nhất phẩm tiên khí lò luyện đan, không ngừng tự lẩm bẩm. Trong mắt hưng phấn càng là khó có thể che giấu,

cho dù là hắn, cũng đừng nghĩ lại đem một gốc cây cửu cấp linh thảo đề luyện ra 10 thành tinh hoa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 481: Tiên Đan Vương Thần Trí Không Rõ

Ôn Hầu mặt mang ngạc nhiên mừng rỡ hỏi:

- Đàm huynh, thật sự có người tinh luyện ra mười thành dược dịch tinh hoa?

Đàm Lương gật đầu:

- Bên trong lò luyện đan này lưu lại dược dịch tinh hoa nhất định là 10 thành, đương nhiên bất luận là Đan Sư gì, muốn tinh luyện ra dược dịch không có mảy may tạp chất đó là tuyệt đối không thể nào. Đối với một Đan Sư mà nói, chỉ cần tinh luyện vượt qua 99% dược dịch tinh hoa đối với dược liệu, liền có thể xem là 10 thành.

Trình độ đan đạo của ta hữu hạn, không cách nào hoàn chỉnh đoán được dược dịch tinh hoa bên trong lò luyện đan này đã từng tinh luyện đạt được bao nhiêu, từ phía cặn trên này lưu lại ta có thể khẳng định phán đoán, cặn dược dịch tinh hoa vượt ra khỏi 99%, đây là vô hạn tiếp cận 100% dược dịch tinh hoa tinh luyện. Ta không biết người đan đạo này làm sao, chỉ bằng mượn tạo nghệ của hắn đối với phương diện chế thuốc, có thể xưng là thầy của ta.

Ôn Hầu há to mồm, một hồi lâu mới lên tiếng:

- Đàm huynh, ngươi quá mức khiêm nhường một chút sao?, ngươi thế nhưng là một cái tứ phẩm Tiên Đan Vương.

Đàm Lương lắc đầu:

- Ôn huynh, ta không có nói mò, sở dĩ ta nói như vậy, là bởi vì người này dùng lò luyện đan chỉ là nhất phẩm tiên khí lò luyện đan, đây là thứ nhất. Thứ hai người này luyện đan dùng hỏa diễm, dĩ nhiên là bình thường nhất hỏa diễm, thậm chí ngay cả địa hỏa cũng không bằng. Không muốn nói ta, coi như là đổi thành một cái lục phẩm Đan Vương, chỉ sợ cũng không cách nào tinh luyện ra dược dịch tinh hoa có độ tinh khiết đến như vậy. Người này có thể tinh luyện ra dược dịch tinh hoa như thế, vậy luyện chế ra đan dược ít nhất là thượng đẳng đan dược, thậm chí toàn bộ còn là hạng nhất đan dược cũng không phải không có khả năng.

- Ôn Điền, nhanh, là ai đã dùng qua lò luyện đan này, mau nói cho ta biết.

Ôn Hầu sớm đã nhịn không được, cấp thiết kêu lên.

Một người trung niên tu sĩ nghe nói như thế, nhanh chóng tiến lên khom người thi lễ nói:

- Những lò luyện đan này đều là tiểu thư giao cho Thiên Sơn mua, tiểu thư gần đây đã tích cực tìm kiếm cường giả chế thuốc cùng luyện đan.

Người trung niên nam tử này chính là quản sự quản lý phòng luyện đan của phủ thành chủ Ôn Điền.

Ôn Hầu nhãn thần nhu hòa, hắn biết mình nữ nhi vì sao làm như vậy, chắc vì thấy hắn mỗi ngày mày chau mặt ủ, muốn vì hắn cởi bỏ ưu tư mà thôi. Thanh âm của hắn chuyển nhu hòa:

- Đi đem tiểu thư và Thiên Sơn gọi đến đây đi.

- Dạ.

Ôn Điền lên tiếng sau đó, vội vàng đi ra phòng luyện đan.

Thấy Đàm Lương còn đang kích động kiểm tra khô cạn dược dịch trong lò luyện đan lưu lại, Ôn Hầu ở một bên vẫn như cũ có chút không

xác định hỏi:

- Đàm huynh, người này đối với dược liệu tinh luyện thực sự lợi hại như vậy?

Đàm Lương thở dài một tiếng:

- Có lẽ hắn so với ta tưởng tượng còn lợi hại hơn, Ôn huynh, nếu mà ngươi có thể tìm tới người này đi dự thi, coi như là không có khả năng luyện chế ra cao cấp tiên đan, chỉ bằng mượn hắn tinh luyện dược dịch phân đoạn này, cũng nhất định có thể thu được một cái danh vị. Đàm huynh chưa có tiếp xúc qua đan đạo, tự nhiên không biết bên trong đan đạo tinh luyện dược dịch tinh hoa mỗi tiến lên trước là một bước gian nan.

Nói đến đây, Đàm Lương dừng một chút, mới tìm từ nói:

- Ta nói một cách khác sao?, nếu mà một người có thể đem một gốc cây linh thảo tinh luyện ra 90% dược dịch tinh hoa, vậy hắn muốn tinh luyện ra 91% dược dịch tinh hoa liền yêu cầu dùng nhiều hơn gấp đôi tinh lực, hơn nữa hắn đối với dược liệu hiểu biết cũng phải tăng lên chí ít gấp đôi mới được. Dùng cứ như vậy tiếp tục tính lên, ngươi biết luyện ra 99% dược dịch tinh hoa có khó khăn dường nào sao? Huống chi dược dịch lưu lại này còn vượt ra khỏi 99%. Đây không phải là một cái đỉnh cấp thiên tài, chính là tuyệt thế tông sư khai sáng đan đạo mới.

Không thể không nói Đàm Lương làm một tứ phẩm Tiên Đan Vương, vẫn có bản lĩnh nhất định. Trình độ luyện đan của Mạc Vô Kỵ đến từ Vô Tự Đan Thư, thế nhưng từ sau khi hắn sáng tạo ra nghịch chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Đan đạo của hắn liền tạo thành hình thức ban đầu của bản thân, sớm đã không có quan hệ gì với Vô Tự Đan Thư.

Đan đạo của hắn tự thành hệ thống, phối hợp với công pháp tu luyện của hắn, theo đuổi là thật sự có thể tinh luyện ra dược dịch tinh hoa 100%, mà không phải vô hạn tiếp cận 100%.

Ôn Hầu cũng hít một hơi hơi lạnh, hắn hoàn toàn hiểu ý tứ của Đàm Lương, dùng cái này nhất phẩm tiên đan lô bình thường hỏa diễm, liền tinh luyện ra 10 thành dược dịch tinh hoa, tên gia hỏa này là cỡ nào nghịch thiên.

Lúc này hắn đã hạ quyết tâm, vô luận người kia là ai, tiêu phí bất cứ giá nào, cũng phải đưa hắn mời tới Anh Thủy Tiên Thành.

- Cha, ngươi tìm ta? Nương cũng ở nơi đây?

Một người nữ tử mặc quần xì líp màu tím nhạt đi đến, đi theo sau đít nàng là một người trung niên phụ việc.

Cô gái này chính là Ôn Liên Tịch trước đây có ý định mời Mạc Vô Kỵ hỗ trợ luyện đan, chỉ là ngày hôm nay nàng không đeo khăn che mặt, khuôn mặt mỹ lệ không kém nửa điểm so với Hàn Thanh Như, giơ tay nhấc chân lên, đều mang theo một loại cao quý và tu dưỡng.

Trong mắt Ôn Hầu phu phụ đều lộ ra vẻ ôn hòa, đây là nữ nhi của bọn họ. Tuy rằng bọn họ không có con trai, thế nhưng nữ nhi này cũng đủ để cho bọn họ tự hào. Không chỉ nói dung mạo của Ôn Liên Tịch có một không hai toàn bộ Anh Thủy Tiên Thành, coi như là tại Vĩnh Anh Tiên Vực, cũng không tìm được mấy người nữ tử ưu tú hơn so với Liên Tịch. Trọng yếu hơn là, Ôn Liên Tịch là thiên tài tuyệt thế, chẳng những tu vi tiên đạo xa xa mạnh hơn tu sĩ cùng tuổi bình thường, ngay cả cầm kỳ thư họa thượng tu dưỡng, cũng không phải là người bình thường có thể so sánh.

- Liên Tịch, nghe nói con gần đây đang tìm một vài Đan Sư?

Ôn Hầu giọng nói rất là nhu hòa, hắn cũng không có mới vô đã đè đầu truy vấn nữ nhi về sự tình liên quan tới cái lò luyện đan.

Ôn Liên Tịch thấp giọng nói:

- Đúng vậy, cha. Hai năm trước ta đi Lộc Hiệt Tiên Thành tham gia một cái tụ hội, lúc đó Lộc Hiệt Tiên Thành đột nhiên xuất hiện một cái Đan Vương tư duy có chút không rõ. Có người để cho hắn tại chỗ luyện đan, hắn cư nhiên luyện chế ra ngũ phẩm tiên đan, hơn nữa đều là hạng nhất đan dược. Có người phán đoán hắn ít nhất là một cái lục phẩm Đan Vương. Lúc đó tụ hội có hơn mười Thiếu thành chủ các tiên thành, còn có một vài nữ tử thân phận giống như ta.

Bởi vì đây là một lục phẩm Đan Vương, cộng thêm Vĩnh Anh Tiên Vực sắp cử hành đan dược đạo thi đấu cũng không còn xa, tất cả mọi người muốn đem tên Đan Vương hồn hồn ngạc ngạc này mang đi. Về sau Lộc Hiệt Tiên Thành Thiếu thành chủ Vạn Bình liền đề nghị, tại trước khi Vĩnh Anh Tiên Vực tổ chức đan dược đạo thi đấu, mọi người tổ chức một hồi tiểu quy mô đan dược đạo thi đấu, ai có thể thu được đệ nhất, người đó liền có thể mang đi cái phẩm Đan Vương kia. Hơn nữa người dự thi phải là tìm mới, chí ít mọi người cũng không nhận ra mới được. Ta vẫn không có nói cho cha chuyện này, vì biết cơ hội của ta rất xa vời.

Ôn Hầu cùng Đàm Lương cũng hít một hơi hơi lạnh, có thể luyện chế ra một lò ngũ phẩm tiên đan hạng nhất nhưng không nhất định chính là lục phẩm Tiên Đan Vương, thậm chí là một cái Đan Đế cũng có khả năng.

- Người Đan Vương kia ở nơi nào?

Ôn Hầu thậm chí quên mất mục đích hắn gọi nữ nhi tới.

Ôn Liên Tịch đáp:

- Người Đan Vương kia tại Lộc Hiệt Tiên Thành bên trong một cái động phủ, động phủ có hai mươi ba tấm trận kỳ, lúc đó người tham dự mỗi người đều có một quả trận kỳ. Đến lúc đó hai mươi ba người nhất định phải toàn bộ đến đông đủ, cùng tế xuất trận kỳ, mới có thể mở ra cái động phủ kia.

- Lại đem trận kỳ cho ta xem.

Ôn Hầu lập tức nói.

Ôn Liên Tịch lấy ra một quả mang theo trận kỳ đỏ sậm đưa cho Ôn Hầu, Ôn Hầu lại đem trận này kỳ xem mấy lần sau đó, mới đúng một bên Đàm Lương nói:

- Đàm huynh, đây là một quả Huyết liên tỏa trận kỳ, đích thật là yêu cầu hết thảy trận kỳ tề tụ mới có thể mở ra. Nếu không, chỉ có thể mạnh mẽ công kích, một khi mạnh mẽ công kích, sợ rằng sẽ tạo thành không gian sụp xuống. Người bố trí cái này Huyết liên tỏa trận, là một trận đạo sư lợi hại.

Đàm Lương cũng gật đầu:

- Đúng là như thế, bất quá Lộc Hiệt Tiên Thành này là thượng đẳng tiên thành, coi như là Liên Tịch có thể đạt được thắng lợi, chỉ sợ cũng rất khó mang đi Đan Vương kia.

Đàm Lương nói bóng gió rất rõ ràng, Lộc Hiệt Tiên Thành đưa ra biện pháp này, chỉ là không muốn dùng hư chiêu, để cho người ta biết khó mà lui mà thôi.

Ôn Hầu phản ứng kịp, hắn tìm nữ nhi đến cũng không phải là hỏi Đan Vương kia, hắn lại đem trận kỳ đưa cho nữ nhi, giọng nói có chút kích động hỏi:

- Liên Tịch, nơi này có một cái lò luyện đan. Ôn Điền nói là ngươi mang tới, ngươi là từ đâu trong mang tới?

Đàm Lương đã đem lò luyện đan trong tay đưa cho Ôn Liên Tịch.

Ôn Liên Tịch cầm lò luyện đan, nhìn thoáng qua liền nghi ngờ nói:

- Đây là lò luyện đan ta tại chúng ta Anh Thủy Tiên Thành mua, lúc đó ta mua hai cái nhất phẩm lò luyện đan, một cái nhị phẩm một cái tam

phẩm lò luyện đan. Làm sao vậy?

- Không có khả năng a, lò luyện đan tiên thành tại trước khi bán ra, làm sao lại không làm sạch?

Đàm Lương cau mày hỏi.

Ôn Liên Tịch hiểu được, giải thích:

- Cái lò luyện đan này ta cho một người luyện đan dược, lúc đó ta sốt ruột tìm kiếm Đan Sư, bị hắn lừa rồi. Sau khi trở về, cũng không có tâm tình gì, để cho Thiên Sơn lại đem lò luyện đan nhét vào phòng luyện đan.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 482: Đã Từng Có Cơ Hội

- Liên Tịch, Đan Vương kia ở nơi nào...?

Ôn Hầu cũng có thể cảm thụ được ngữ khí mình nói chuyện run rẩy, hắn kích động, kích động mất tự chủ.

Không nghĩ tới Đan Vương kia cư nhiên bị con gái của mình phát hiện, thậm chí nữ nhi còn xin hắn luyện chế một lò đan dược.

- Đan Vương?

Ôn Liên Tịch nghi ngờ nhìn thoáng qua phụ thân, lập tức liền lắc đầu:

- Cha, hắn không phải là Đan Vương, chỉ là một người đáng thương mà thôi. Trước đây hắn vì sống sót, gạt ta nói là một cái Đan Sư. Kết quả ta tin là thật, chứa chấp hắn. Về sau hắn lại nói mình thời gian dài không luyện đan, trình độ có chút giảm xuống, gạt ta lại đem một ít linh thảo cùng tiên linh thảo giao cho hắn khôi phục trình độ. Kết quả ngày hôm sau, hắn thậm chí ngay cả một lò linh đan cũng không có luyện chế ra được.

- Vậy hắn ở đâu?

Lần này câu hỏi cấp thiết chính là Đàm Lương, hắn tinh thông đan đạo, tự nhiên biết vì sao một lò linh đan không có luyện chế ra, bởi vì người ta căn bản cũng không có bắt đầu luyện đan, mà là đang tinh luyện dược liệu.

- Ta về sau khuyên hắn rời đi, tại trước khi đi, ta bảo Thiên Sơn thu hồi chiếc nhẫn trữ vật đã đưa cho hắn...

Ôn Liên Tịch trả lời có chút nghi hoặc, một Đan Sư cả linh đan đều luyện chế không ra được, tại sao phải quan tâm?

- Ngươi...

Đàm Lương muốn trách cứ Ôn Liên Tịch một câu, bất quá lập tức liền biết hắn không nên trách Ôn Liên Tịch, không thể làm gì khác hơn là tạm thời đổi giọng nói:

- Liên Tịch chất nữ, ngươi mau chóng đem hắn mời về. Người này đan đạo trình độ không phải chuyện đùa, nếu là có thể mời hắn trở về, đan dược đạo thi đấu Vĩnh Anh Tiên Vực mười năm sau, Anh Thủy Tiên Thành sẽ có nắm chặt cực lớn bắt được thứ tự.

Ôn Hầu cũng nói theo:

- Đúng òi, nữ nhi, Đan Sư đó ở địa phương nào? Ngươi mau chóng đem hắn mời về. Hoặc là ngươi nói cho ta biết, ta tự mình đi mời cũng được.

- A...

Ôn Liên Tịch nghi hoặc không hiểu nhìn phụ thân và Đàm Đan Vương, căn bản liền không biết đây là ý gì. Mạc Vô Kỵ bất quá là một Địa Tiên, cũng còn là từ Bán Tiên Vực nhập cư trái phép tới, thời điểm chính bản thân nhìn thấy hắn, hắn cả Linh Lạc đều gãy lìa mấy cái, hắn lợi hại như vậy sao?

Ôn Hầu ở một bên thở dài nói:

- Nữ nhi, ngươi lần này đã nhìn lầm người. Đan Sư kia được ngươi mời trở về luyện đan, không, hắn là Đan Vương, là một cao thủ tuyệt đỉnh đan đạo. Ngươi biết hắn tại bên trong lò luyện đan lưu lại linh thảo tinh luyện tinh hoa là bao nhiêu sao? 100% a? Coi như là đàm bá bá đây cũng không có cách nào tinh luyện ra loại linh thảo tinh hoa độ tinh khiết này. Có thể thấy được người này ít nhất là một cái Đan Vương, còn là

một cái đan đạo cường giả thâm tàng bất lộ. Nếu có người như thế cùng đàm bá bá dự thi vì Anh Thủy Tiên Thành, Anh Thủy Tiên Thành chúng ta há có thể không thu được xếp hạng sao?

- A...

Ôn Liên Tịch a một tiếng lần nữa, trong đầu nổi lên tràng cảnh gặp mặt cùng Mạc Vô Kỵ.

- Trước đây ta có thể luyện chế cửu phẩm Thiên linh đan, bởi vì Linh Lạc của ta nghiền nát sau đó, ta thật lâu không có luyện chế qua loại này Thiên linh đan. Ta tin tưởng chỉ cần có linh thảo đủ nhiều cho ta, chờ ta tìm về cảm giác vốn có sau đó, ta liền có thể lại luyện chế ra cửu phẩm Thiên linh đan.

- Mạc đạo hữu, ngươi nói cho ta biết ngươi từ khi học tập luyện đan đến trở thành cửu phẩm linh đan sư tổng cộng mất bao nhiêu năm?

- Có chừng hai ba năm sao?.

- Nếu mà lại cho ngươi 10 năm, ngươi có thể hay không từ cửu phẩm Thiên Đan Sư trở thành một tam phẩm Đan Quân? Ta cũng biết ta có chút cấp bách, 10 năm quá ngắn...

- Nếu có đủ nhiều tiên linh thảo, đủ nhiều tiên tinh, ta khẳng định ta có thể đạt được. Mà điều kiện tiên quyết là, ngươi nhất định phải cho ta một quyển đan cuốn đơn giản. Hay nhất có vài tấm tiên đan làm tham khảo.

...

Nghĩ tới những câu đối thoại này, Ôn Liên Tịch bỗng nhiên nói:

- Ta đã hiểu.

Ôn Hầu vội vàng hỏi:

- Liên Tịch, ngươi hiểu cái gì?

- Đàm bá bá, ngươi nói một cái cửu phẩm Thiên Đan Sư có thể hay không dùng 10 năm đạt được cấp độ tam phẩm Tiên Đan Quân?

Ôn Liên Tịch trái lại hỏi thăm Đàm Lương một câu.

Đàm Lương lắc đầu:

- Ta cho rằng không có khả năng, cho dù có, cũng là phượng mao lân giác, đó là đan đạo thiên tài cao cấp nhất. 10 năm từ một cái cửu phẩm Thiên Đan Sư đến tam phẩm Tiên Đan Quân, đã không phải là thiên tài đơn giản như vậy.

Ôn Liên Tịch nghe nói như thế, mới mang theo một tia hối ý nói với Ôn Hầu:

- Cha, ta đích xác là gặp phải một thiên tài Đan Sư. Lúc đó hắn nói mình là cửu phẩm Thiên Đan Sư, hiện tại xem ra, hắn hắn là đã vượt qua xa cửu phẩm Thiên Đan Sư, thậm chí là một cái tam phẩm Tiên đan sư...

Ôn Liên Tịch mang theo hối hận, lại đem chuyện nàng và Mạc Vô Kỵ gặp nhau nói ra, thậm chí ngay cả sự tình sau cùng lại đem Mạc Vô Kỵ đưa đến Bách Hoa Sơn Trang cũng không có giấu diếm.

Giờ khắc này không ai có thể hiểu tâm tình của nàng, nàng từ nhỏ liền được giáo dục trong môi trường tốt đẹp. Đồng thời nỗ lực để cho mình không xem thường bất cứ người nào, coi như là một người tầm thường, cũng phải cho hắn cơ hội. Nhưng đã từng có một cơ hội ở ngay trước mặt nàng, chính bản thân nàng lại đánh mất.

Cuối cùng đã phạm vào một sai lầm lớn, để cho một Luyện Đan Sư cao cấp nhất đưa đến trước mặt nàng trốn ngay trước mắt nàng.

Có lẽ tại lúc nàng châm chọc Mạc Vô Kỵ mặt dày đồng thời, Mạc Vô Kỵ cũng chẳng biết tại sao. Trước hắn sở dĩ không có luyện chế ra bát phẩm linh đan, hắn là vì chưa tinh luyện Linh Dược xong. Thế nhưng là

chính bản thân vô cùng võ đoán, cư nhiên tại lĩnh vực không biết vội vàng hạ kết luận như thế.

Về phần tu vi của Mạc Vô Kỵ, cũng khẳng định không phải là Địa Tiên. Mạc Vô Kỵ nhất định là đắc tội người nào, cộng thêm lại gãy lìa Linh Lạc, lúc này mới ẩn nấp tu vi của mình. Cả tu vi đều ẩn nấp, trình độ đan đạo tự nhiên cũng ẩn nấp. Sở dĩ nói có thể chậm rãi thăng cấp đến tam phẩm Đan Quân, là muốn khảo nghiệm nhân phẩm của nàng. Nếu là nhân phẩm của nàng không được, sau cùng hắn vẫn là sẽ len lén chạy đi.

- Liên Tịch, vậy thì nhanh lên đi Bách Hoa Sơn Trang đưa hắn mang đến a.

Mẫu thân của Ôn Liên Tịch ở một bên cấp thiết nói một câu, nàng so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng trượng phu của mình coi trọng đối với Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu.

Ôn Liên Tịch vành mắt có chút đỏ lên, thanh âm của nàng đều có chút khàn khàn nói:

- Sau khi ta từ Vĩnh Anh Họa Mi Sơn trở về, liền được biết Bách Hoa Sơn Trang xảy ra biến cố. Bách Hoa Sơn Trang một đêm tiêu tán, Mạc Vô Kỵ không phải là trong lúc hỗn loạn bị giết, cũng không biết lưu lạc đến địa phương nào rồi.

-...

Nghe được Ôn Liên Tịch nói, mọi người hai mặt nhìn nhau, cơ duyên đưa đến tay, cứ như vậy chẳng biết tại sao bị mất.

- Xin lỗi, cha, là ta không có làm tốt...

Ôn Liên Tịch thấy phụ thân bộc phát thất lạc biểu tình, trong lòng có một loại khó chịu khó diễn tả được. Nàng vốn là muốn vì phụ thân giải ưu, không nghĩ tới bây giờ chẳng những không có giải ưu, còn để cho phụ thân càng thêm thất lạc.

Ôn Hầu khoát khoát tay:

- Cái này cũng không trách ngươi, ngươi đi ra ngoài trước sao?.

- Dạ.

Ôn Liên Tịch lui ra ngoài, trong lòng nàng nghĩ đến, thế nào đi lại đem Mạc Vô Kỵ tìm trở về lần nữa.

...

- Thiên Sơn, ngươi nói nếu như chúng ta hiện tại lại đi Vĩnh Anh Giác, có thể hay không tìm được Mạc Vô Kỵ Đan Sư?

Rời đi phòng luyện đan sau đó, Ôn Liên Tịch lập tức lại hỏi.

Thiên Sơn lắc đầu:

- Tiểu thư, ta cho là chúng ta không cần đi. Không nói Bách Hoa Sơn Trang xuất hiện biến cố, Mạc Vô Kỵ sinh tử chẳng biết. Coi như là Mạc Vô Kỵ còn sống, Vĩnh Anh Giác lớn như vậy, chúng ta lại đi chỗ nào tìm kiếm? Hơn nữa gần nhất Vĩnh Anh Giác còn xuất hiện một đại sự.

- Chuyện gì?

Ôn Liên Tịch nhanh chóng hỏi.

Thiên Sơn thấp giọng nói:

- Nghe nói Vĩnh Anh Giác xuất hiện một kẻ hung ác, người này là từ Bán Tiên Vực tới được. Hắn bởi vì bằng hữu bị Anh Biên Thành bắt mà giận điên lên, kết quả hắn mang theo hai bằng hữu trực tiếp đánh tới Anh Biên Thành. Người này chẳng những tại Anh Biên Thành giết bốn gã Kim Tiên tu sĩ, còn cả thành chủ Lạc Quân của Anh Biên Thành cũng bị hắn giết.

- Hắn mạnh như vậy? Lẽ nào cũng là một Kim Tiên tu sĩ?

Ôn Liên Tịch khiếp sợ hỏi.

Thiên Sơn lắc đầu nói:

- Nếu như là Kim Tiên thì khỏi nói, hơn nữa Kim Tiên còn phải bị quy tắc nghiền ép. Hắn chỉ có Thiên Tiên tu vi, đã có thể nháy mắt giết Kim Tiên. Không chỉ như thế, hắn còn đem truyền tống trận từ Vĩnh Anh Giác đến Tiên Giới dỡ bỏ. Hiện tại Vĩnh Anh Tiên Vực đang ở xây dựng thông đạo đi tới Vĩnh Anh Giác, chuẩn bị truy sát người này.

Ôn Liên Tịch không có hỏi lại, nàng bỗng nhiên nghĩ đến Mạc Vô Kỵ kia nói hắn cũng là đến từ Bán Tiên Vực, không biết có thể quen biết cái kẻ lợi hại đánh tới Anh Biên Thành hay không. Không đúng, Mạc Vô Kỵ rất có thể không phải tới từ Bán Tiên Vực, nếu không, làm sao có trình độ đan đạo cường đại như vậy?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 483: Vô Sinh Hà Vấn Tiên Thê

Mạc Vô Kỵ tự nhiên không biết Anh Thủy Tiên Thành Ôn Liên Tịch hận không thể lập tức thấy hắn, lúc này hắn đang ngồi ở trước một mảnh vòng xoáy đen kịt.

Đây là tháng thứ sáu hắn tiến vào Vô Sinh Hà tra xét, hắn có thể tìm tới cái chỗ này hoàn toàn là ngẫu nhiên. Đó là bởi vì hắn ở phụ cận nhìn thấy một khối Khúc Hoàng Không Kim, Khúc Hoàng Không Kim thế nhưng là tài liệu luyện chế không gian pháp bảo, chẳng những có thể luyện chế chiếc nhẫn trữ vật thậm chí một phần Tiểu Thế Giới cũng có thể luyện chế.

Dựa theo đạo lý nói, đáy Vô Sinh Hà này cũng sẽ không xuất hiện Khúc Hoàng Không Kim. Cho nên Mạc Vô Kỵ tìm được một khối Khúc Hoàng Không Kim sau đó, lập tức liền ở phụ cận đây tìm kiếm nhiều lần.

Kết quả ở trước mặt hắn đột nhiên xuất hiện này một mảnh màu đen vòng xoáy, này màu đen trong nước xoáy mặt phong phú, thần niệm căn bản là thẩm thấu không đi vào. Mạc Vô Kỵ thần niệm đi vào, liền trực tiếp bị này màu đen vòng xoáy cắn nuốt không còn một mảnh.

Loại này vòng xoáy Mạc Vô Kỵ là không dám đi vào, hắn đơn giản tại đây vòng xoáy phía trước rèn luyện bản thân thần niệm. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ phát hiện, mỗi lần thần niệm của hắn bị vòng xoáy cắn nuốt, lần nữa khôi phục sau đó thần niệm sẽ càng thêm ngưng luyện một phần.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh phát hiện này phiến màu đen vòng xoáy cũng không phải thời thời khắc khắc đều có, mỗi một ngày qua thời gian, này vòng xoáy mới ra ngoài một lần, đi ra thời gian còn không định, có đôi

khi có thời gian một nén nhang, có thời gian chỉ có thời gian mười mấy hơi thở.

Cái này cũng không có thể ảnh hưởng Mạc Vô Kỵ rèn luyện chính bản thân thần niệm ý nghĩ, hắn vỡ vực quyền cùng không gian trói buộc đối với thần niệm yêu cầu đều rất lớn. Thần niệm càng cường đại, hắn vỡ vực quyền tự nhiên uy lực lại càng lớn.

Tốt cũng không dễ dàng tìm được một cái có thể rèn luyện chính bản thân thần niệm địa phương, Mạc Vô Kỵ há có thể đơn giản buông tha.

Liên tục ở chỗ này rèn luyện bản thân thần niệm, Mạc Vô Kỵ thần niệm lúc này đã có thể cảm thụ được màu đen vòng xoáy bên trong một phần khí tức. Hơi thở kia thật giống như một loại càng mênh mông đạo vận tại lưu chuyển, chính là Mạc Vô Kỵ không có tu luyện, hắn cũng có thể cảm nhận được tu vi của mình ở trên phồng.

Mạc Vô Kỵ trước mắt màu đen vòng xoáy xoay tròn càng lúc càng nhanh, Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng, mỗi lần rèn luyện thần niệm thời điểm, vòng xoáy càng nhanh, đối với thần niệm của hắn chỗ tốt lại càng lớn.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ thần niệm lại một lần nữa thẩm thấu vào vòng xoáy, cuồng bạo cùng lực lượng kinh khủng xoắn tới, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được thức hải của mình muốn nứt ra bình thường giống nhau, phát sinh từng trận nổ vang, đau đớn kịch liệt tràn ngập ý niệm của hắn cùng Tử Phủ.

Loại tình huống này Mạc Vô Kỵ không biết trải qua bao nhiêu lần, hắn không nhúc nhích, mặc cho bản thân thần niệm tại đây vòng xoáy bên trong tàn phá bừa bãi quay lại. Kinh nghiệm nói cho Mạc Vô Kỵ, thần niệm thừa bị áp lực cùng thống khổ càng lớn, chỗ tốt lại càng lớn.

Từ lúc ban đầu thần niệm của hắn vừa tiến vào loại này màu đen vòng xoáy cũng sẽ bị thôn phệ, hiện tại Mạc Vô Kỵ thần niệm tại đây

vòng xoáy bên trong thậm chí có thể tồn lưu lại nửa nén hương thời gian.

Theo thần niệm từ từ tiêu hao, Mạc Vô Kỵ thức hải cũng càng ngày càng đau hắn lại biết lần này vòng xoáy gần kết thúc. Hắn yêu cầu khôi phục một ngày, ngày mai tiếp tục chuyện giống vậy.

Vừa lúc đó, một đạo đột ngột ánh sáng màu vàng tại Mạc Vô Kỵ trong thức hải lóng lánh một cái, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được chính bản thân như một con kiến đứng ở một cái mênh mông vô biên người khổng lồ dưới chân. Chỉ cái loại này khí thế bàng bạc nghiền ép, khiến cho Mạc Vô Kỵ cảm giác mình cả linh hồn đều đang run rẩy.

Ánh sáng màu vàng bên trong, dường như có một đạo lại một đạo bậc thang vết tích, này bậc thang không biết đi thông nơi nào, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể cảm giác được một mảnh không rõ.

Đang ở Mạc Vô Kỵ nghĩ những thứ này bậc thang là cái gì thời điểm, màu đen kia vòng xoáy biến mất vô tung vô ảnh, màu vàng bậc thang cùng Mạc Vô Kỵ thần niệm bên trong quan sát được hết thảy đều biến mất.

Lẽ nào đây là Vấn Tiên Thê ẩn nấp tại Vô Sinh Hà?

Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, hắn chưa từng thấy qua Vấn Tiên Thê, lại mơ hồ cảm giác đây thật là Vấn Tiên Thê. Khổ Á nói rất có thể là thật, tại Vô Sinh Hà này dưới nền đất thật có một cái thông đạo đi thông Tiên Giới.

Mạc Vô Kỵ tại chung quanh đây tỉ mỉ quan sát một hồi lâu, hắn hoài nghi nơi này có một ẩn nấp pháp trận cấp bậc cao cả hắn đều không thể chạm tới. Mạc Vô Kỵ quyết định ngày mai này vòng xoáy lại lúc đi ra, hắn liền vào xem, rốt cuộc là có phải hay không Vấn Tiên Thê.

Một ngày thời gian trôi qua rất nhanh, ngày thứ hai màu đen vòng xoáy vừa ra đến, Mạc Vô Kỵ liền tế xuất một nhị phẩm tiên khí tấm chắn, sau đó vọt vào cái này màu đen vòng xoáy.

Cái này màu đen vòng xoáy hắn quan sát đều có một tháng, hắn tin tưởng hắn là còn không đến mức muốn mạng của hắn.

Vừa tiến vào này màu đen vòng xoáy, Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được một cổ cường đại xoay tròn lực lượng bao lại đây. Dù cho thần niệm của hắn tại đây bên trong vòng xoáy rèn luyện qua hơn một tháng, vẫn là không cách nào khống chế ở trong tay tiên khí hộ thuẫn. Tiên khí hộ thuẫn bị vòng xoáy lực lượng cường đại trực tiếp cuốn đi, hắn ở lại tấm chắn thượng thần niệm ấn ký cũng bị vòng xoáy trực tiếp cắn nuốt rơi.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ đang lo lắng, lại rơi ở trên mặt đất.

Dưới chân của hắn là một mảnh màu đen sa địa, phía sau vẫn là một cái vòng xoáy. Mạc Vô Kỵ suy đoán, hắn vừa rồi phải là từ phía sau lưng vòng xoáy vào.

Tại hắn phía trước ba bốn trượng địa phương, có một đạo đạo bậc thang nghiêng lấy kéo dài đi tới, đầu cùng là một mảnh sương mù dày đặc. Những thứ này bậc thang đều hiện ra màu vàng, cùng Khổ Á tổ tiên lưu lại cái kia màu vàng động phủ có chút cùng loại.

Mạc Vô Kỵ thần niệm thử rơi vào trên bậc thang, chỉ là trong thời gian ngắn, đã bị trên bậc thang một loại lực lượng vô hình băng ra.

Đây chính là Vấn Tiên Thê, Mạc Vô Kỵ không có đi nếm thử phàn Vấn Tiên Thê, hắn quyết định trước trở về rồi hãy nói.

...

- Đồng huynh, không nghĩ tới ngươi so với ta còn sớm một bước.

bên trong Tiên phủ, bàn tính sau khi ra ngoài, thứ nhất nhìn thấy là Đồng Dã.

Đồng Dã quanh thân tiên vận ngưng thật, hơn nữa đạo vận huy động, hiển nhiên là hoàn toàn ngưng tụ Tiên Cách mới có thứ hiệu quả này.

- Ta so với ngươi sớm vài ngày mà thôi, nhìn Tiên Cách của ngươi so với ta còn muốn phải ngưng thật một phần.

Đồng Dã cười nói, hắn hiểu rõ ngưng tụ Tiên Cách dùng Tiên Cách Thạch càng nhiều, Tiên Cách tự nhiên là càng ngưng thật.

- Tông chủ người không ở đây?

Bàn tính cũng phỏng chừng bản thân Tiên Cách so với Đồng Dã càng thêm ngưng thật.

- Tông chủ hẳn là ra đi tìm Tiên Giới lối đi.

Khổ Á thanh âm truyền tới, theo người đi ra. Nàng quanh thân tiên vận càng là ngưng thật, hiển nhiên cũng là hoàn mỹ ngưng tụ Tiên Cách.

- Vô Sinh Hà có Tiên Giới thông đạo nghe đồn cũng không biết thật giả, chúng ta bây giờ đều ngưng tụ Tiên Cách, trực tiếp từ Vấn Tiên Thê tiến vào Tiên Giới thì tốt rồi.

Đồng Dã đỉnh đạc nói.

Khổ Á lắc đầu:

- Chúng ta đại náo Anh Biên Thành, hủy đi Anh Biên Thành đến Tiên Giới truyền tống trận, còn giết vài tên Kim Tiên tu sĩ, Tiên Giới tự nhiên sẽ không lúc đó bỏ qua. Hơn nữa Vĩnh Anh Tiên Vực đối với Bán Tiên Vực tu sĩ vẫn rất là đề phòng, thậm chí là chèn ép tư thái. Cho nên Vấn Tiên Thê đối với chúng ta mà nói, cũng không an toàn. Một khi có người ngăn chặn Vấn Tiên Thê, chúng ta bước trên Vấn Tiên Thê, chẳng khác nào tự chui đầu vào lưới.

Khổ Á thoại âm rơi xuống, tiên phủ phía ngoài không gian liền truyền đến một trận ba động. Một lát sau, thân hình Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở bên

trong tiên phủ.

- Xem ra mọi người Tiên Cách đều rất là ngưng thật.

Mạc Vô Kỵ không có ngưng tụ Tiên Cách, ánh mắt của hắn tuyệt đối không kém, vừa nhìn Khổ Á ba người, liền biết ba người Tiên Cách ngưng tụ đều khá vô cùng.

- Tông chủ, Khổ Á nói ngươi đi tìm đi tới Tiên Giới lối đi, thế nào?

Thấy Mạc Vô Kỵ trở về, Đồng Dã vội vàng hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Hắn là tìm được, đến lúc đó mọi người đi xem. Được rồi, sau này mọi người sư huynh muội tương xứng, coi như là Thiên Cơ Tông thành lập, cũng là sư huynh muội. Lâu sư huynh cùng Gia Khí Tiên Cách còn không có ngưng tụ?

- Đã được rồi.

Lâu Xuyên Hà cùng Gia Khí cùng đi đi ra, tại phía sau hai người, Hàn Thanh Như thu được Mạc Vô Kỵ tin tức cũng đi ra.

- Lâu sư huynh bởi vì phải độ Thiên Tiên lôi kiếp, cho nên chậm một bước.

Khổ Á ở một bên giải thích.

- Ta nghĩ ta đã tìm được Vấn Tiên Thê Vô Sinh Hà đi thông Tiên Giới, mọi người tới rồi Tiên Giới sau đó, phải chú ý ẩn nấp hành tung, tuy nói ta không biết Vĩnh Anh Tiên Vực tại sao muốn đối phó Bán Tiên Vực thiên tài tu sĩ, nhưng bây giờ chúng ta còn không có thực lực đi đối kháng bọn họ. Ta tạm thời vẫn không thể đi Tiên Giới, chờ ta đi Tiên Giới sau đó, ta sẽ lục tục liên hệ mọi người.

Thấy mọi người đến đông đủ, Mạc Vô Kỵ trực tiếp nói.

- Mạc đại ca, ngươi vì sao không cùng đi Tiên Giới?

Gia Khí nghi ngờ hỏi.

Mạc Vô Kỵ có chút bất đắc dĩ nói:

- Ta nghĩ có lẽ là công pháp của ta xảy ra vấn đề, ta vẫn không có khả năng ngưng tụ Tiên Cách. Bất quá không cần lo lắng, ta tin tưởng ta rất nhanh thì có thể giải quyết vấn đề này.

Nói xong Mạc Vô Kỵ lại nhìn Khổ Á nói:

- Khổ Á, chúng ta từ Bán Tiên Vực lại đây, hắn là không có ai biết. Nhưng trên thực tế chẳng những có người biết ta, còn biết chúng ta có Độ Tiên Hạm, thậm chí biết chúng ta mang theo hàng loạt Tiên Cách Thạch, ta muốn nghe cái nhìn của ngươi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 484: Khổ Á Hoài Nghi

Khổ Á trong mắt tràn ngập cảm kích nói:

- Cảm ơn ngươi hỏi ta những lời này.

Mạc Vô Kỵ biết Khổ Á lời này là có ý gì, trước đây cứu viện Lâu Xuyên Hà thời điểm, chỉ có Khổ Á cùng Phô Tử đại sư chưa từng có đi. Cho nên nàng cùng Phô Tử đại sư đều đáng giá hoài nghi, Mạc Vô Kỵ đưa nàng Tiên Cách Thạch, thậm chí còn hỏi nàng những lời này, đó chính là tuyệt đối tin tưởng nàng.

- Nơi này đều là người một nhà, ngươi cứ việc nói vô phương.

Mạc Vô Kỵ đối với Khổ Á gật đầu, ý bảo Khổ Á không cần phải lo lắng. Hắn cũng biết, nếu mà trước đây Khổ Á cũng cùng đi cứu Lâu Xuyên Hà nói, chắc chắn sẽ không cùng Đồng Dã đám người bình thường giống nhau, len lén tiến vào Anh Biên Thành sau đó còn bị người phát hiện tung tích.

Khổ Á ừ một tiếng nói:

- Tại ta rời đi Vô Sinh Hà đi tới Anh Biên Thành sau đó, mới biết được mọi người đã xảy ra chuyện. Ta bắt đầu điều tra chuyện này, cũng một bên tìm cơ hội cứu bàn tính mấy người. Về sau ta biết được chỉ có ta cùng Phô Tử đại sư không có đến Anh Biên Thành sau đó, ta hoài nghi tới Phô Tử đại sư.

Mạc Vô Kỵ giật mình, nói lời trong lòng, hắn rất hoài nghi là Phô Tử đại sư. Bởi vì Phô Tử đại sư là rất muốn Độ Tiên Hạm, hơn nữa Phô Tử đại sư đối với bọn họ này một cái tiểu đội lấy được Tiên Cách Thạch

cũng phi thường rõ ràng. Còn có chính là, Khổ Á đều phát hiện hắn tại Tiên Hào bên trong tung tích, lúc đó Phô Tử đại sư vô luận kinh nghiệm vẫn, còn là tu vi đều cao hơn Khổ Á, hơn nữa còn là điều tiết khống chế toàn bộ Độ Tiên Hạm, theo lý thuyết cũng sẽ phát hiện hắn mới đúng là.

Phô Tử đại sư phát hiện hắn, vậy hắn đơn độc qua sông Tiên Hào đi tới Bán Tiên Vực, liền không còn là bí mật. Trên thực tế, đích xác có người biết Bán Tiên Vực có một người Địa Tiên tu sĩ qua sông Tiên Hào.

Hiện tại Khổ Á nói nói bóng gió, dường như Phô Tử đại sư cũng không có phản bội bọn họ tiểu đội.

- Về sau, ta phát hiện Phô Tử đại sư căn bản cũng không có lý do phản bội tiểu đội. Coi như là hắn phản bội tiểu đội, mục đích của hắn cũng bất quá là Độ Tiên Hạm mà thôi. Lúc đó Độ Tiên Hạm tại lâu sư huynh trong tay, lâu sư huynh đã bị giam áp ở tại Anh Biên Thành, coi như là Phô Tử đại sư mật báo, dùng thực lực của hắn cũng rất khó cùng Anh Biên Thành bình đẳng trao đổi, thu được Độ Tiên Hạm...

Khổ Á không có nói tiếp, Mạc Vô Kỵ lại hiểu ý của nàng. Khổ Á suy đoán có đạo lý, nhưng Mạc Vô Kỵ cho rằng Phô Tử đại sư người như thế, nếu như muốn cùng Anh Biên Thành làm giao dịch, tuyệt đối có thuộc với thủ đoạn của mình. Hiện tại hắn cũng không xác định Phô Tử đại sư có đúng hay không phản bội tiểu đội, cho nên cũng không nói lời nào.

Mạc Vô Kỵ cũng không nói lời nào, Độ Tiên Hạm tại Lâu Xuyên Hà trên người, chỉ có bọn họ bên này vài người biết. Trên thực tế hắn thu được Lạc Quân nhẫn sau đó, bên trong cũng không có Độ Tiên Hạm. Lạc Quân trong giới chỉ có đống lớn tiên linh thảo cùng khoáng thạch, thượng phẩm tiên tinh cũng là một đống chồng chất, lại cô đơn không có Độ Tiên Hạm.

- Khấu Viễn huynh bởi vì ta mà ngã xuống, vô luận chuyện này là phải hay không phải Phô Tử đại sư mật báo, tương lai ta đều muốn phải

ngay mặt dò hỏi rõ. Nếu thật là hắn làm, ta Lâu Xuyên Hà coi như là hợp lại đi tất cả, cũng phải vì Khấu Viễn huynh báo thù.

Lâu Xuyên Hà trong lòng như nhau hoài nghi Phô Tử đại sư.

Khổ Á hơi một do dự nói:

- Khấu Viễn huynh có đúng hay không bỏ mình, hiện tại còn không biết...

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên cắt đứt Khổ Á nói:

- Chuyện này liền dừng ở đây, mọi người hiện tại liền cùng đi với ta Vô Sinh Hà để Vấn Tiên Thê. Tới rồi Tiên Giới ngày kia cao hải rộng rãi, trong đó trọng yếu nhất (vẫn) là muốn tăng thực lực của chính mình.

Mạc Vô Kỵ biết Khổ Á có chút hoài nghi Khấu Viễn, thế nhưng hắn tin tưởng Khấu Viễn tuyệt đối không phải là kẻ phản bội. Vô luận Khấu Viễn có hay không ngã xuống, Khấu Viễn cũng sẽ không là kẻ phản bội.

...

Hơn nửa tháng sau đó, mọi người lần nữa đi tới này chỗ màu đen vòng xoáy trước. Mạc Vô Kỵ đi vào một lần, biết này màu đen vòng xoáy thoạt nhìn rất đáng sợ, thậm chí thôn phệ thần niệm, trên thực tế uy hiếp cũng không lớn.

Tại Mạc Vô Kỵ dưới sự hướng dẫn, mọi người đều tiến vào màu đen vòng xoáy.

- Ta đi qua Vĩnh Anh Giác Vấn Tiên Thê, cái kia Vấn Tiên Thê là màu xám tro nhạt, mà Vấn Tiên Thê này lại là màu vàng.

Hàn Thanh Như vừa nhìn liền này nghiêng mà lên, lại toả ra vô cùng tiên vận khí tức Vấn Tiên Thê, lập tức liền nói.

- Ta tới trước thử một chút.

Bàn tính nói xong, đã một bước nhảy lên Vấn Tiên Thê.

Mạc Vô Kỵ thần niệm còn muốn cùng bàn tính, xem bàn tính là như thế nào bước trên Vấn Tiên Thê, rất nhanh hắn liền biết đây là không có ích lợi gì, thần niệm của hắn như nhau bị Vấn Tiên Thê đẩy ra.

Bàn tính ở trên Vấn Tiên Thê đi lại cũng không nhanh, dù cho như vậy, hắn rất nhanh cũng biến mất ở tại Mạc Vô Kỵ tầm mắt bên ngoài, rất nhanh liên cả khí tức đều hoàn toàn biến mất.

- Nhìn xem dạng đây thật là Vấn Tiên Thê, có thể từ nơi này tiến vào Tiên Giới.

Hàn Thanh Như nhìn biến mất bàn tính nói.

- Mạc sư đệ, ta đi trước Tiên Giới, chờ ngươi qua đây.

Lâu Xuyên Hà không có nửa điểm lề mề, hắn biết rõ Mạc Vô Kỵ năng lực. Vô luận là (ở) tinh không thung lũng hay là đang còn Bán Tiên Vực, Mạc Vô Kỵ sau cùng còn không đều là rời đi?

Hôm nay Vĩnh Anh Giác Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ rời đi, hắn nhất định phải đi Tiên Giới nắm chặt thời gian tu luyện, nếu không, căn bản là theo không kịp bước chân người sư đệ này.

- Mạc sư huynh, ta cũng đi.

Khổ Á đối với Mạc Vô Kỵ thi lễ sau đó, theo Lâu Xuyên Hà bước lên Vấn Tiên Thê.

Chờ Khổ Á cùng Lâu Xuyên Hà biến mất tại trong chỗ sâu bậc thang màu vàng, Đồng Dã cũng đi lên cáo từ.

Đồng Dã từ Vấn Tiên Thê sau khi biến mất, Gia Khí lại vẫn không có lên Vấn Tiên Thê, Mạc Vô Kỵ có chút nghi hoặc nhìn Gia Khí hỏi:

- Gia Khí sư muội, ngươi thế nào không trên Vấn Tiên Thê?

Mạc Vô Kỵ là Thiên Cơ Tông tông chủ, Gia Khí xưng hô hắn sư huynh, hắn tự nhiên không có khả năng kêu nữa Gia Khí là sư tỷ.

Gia Khí do dự nhìn thoáng qua Hàn Thanh Như bên người Mạc Vô Kỵ, một hồi lâu mới lên tiếng:

- Mạc đại ca, vậy ta đi Tiên Giới. Chỉ là, chỉ là...

Nói vài câu chỉ là sau đó, Gia Khí rốt cục thở dài, đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ:

- Mạc đại ca, xin lỗi.

Nói xong câu đó sau đó, nàng cấp tốc xoay người, nhảy lên Vấn Tiên Thê.

Mạc Vô Kỵ nhìn biến mất ở trên Vấn Tiên Thê Gia Khí, có chút nghi ngờ nói:

- Nàng có cái gì xin lỗi?

Hàn Thanh Như bỗng nhiên nói:

- Sẽ không phải là nàng phản bội các ngươi tiểu đội?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Sẽ không, Gia Khí có bản thân ngạo khí, nàng tuyệt đối sẽ không làm chuyện như vậy. Được rồi, Thanh Như sư tỷ, ngươi cũng lên Vấn Tiên Thê sao?, ta ở tại chỗ này nghiên cứu một đoạn thời gian, ta tin tưởng ta rất nhanh thì có thể ngưng tụ Tiên Cách.

Mạc Vô Kỵ những lời này ngược lại không phải là chém gió, hắn không có Linh Căn đều có thể mở mạch lạc tu luyện thủ đoạn, hiện tại hắn đều Thiên Tiên cảnh giới, cũng không tin liên cả Tiên Cách cũng không thể ngưng tụ. Tiên Cách khó hơn nữa ngưng tụ, chẳng lẽ còn so với không có Linh Căn tu luyện khó khăn?

- Sư đệ, nếu mà nếu không phải là ngươi, ta khả năng sớm đã bỏ mình...

Hàn Thanh Như dường như muốn cùng Mạc Vô Kỵ nói vài câu gì, nói chỉ là một câu sau đó, lại không biết phải làm thế nào nói xong. Dứt khoát lấy ra một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Đây là ta tại Bách Hoa Sơn Trang bắt được một ít linh thảo, đều là một phần cấp thấp linh thảo, ta giữ ở bên người cũng vô ích, liền cho ngươi sao?.

Mạc Vô Kỵ không có khách khí, hắn chuẩn bị học tập luyện chế tiên phẩm đan dược, những thứ này cấp thấp linh thảo chính là thích hợp.

Thấy Mạc Vô Kỵ thu hồi nhẫn, Hàn Thanh Như lại trầm mặc xuống, qua có chừng thời gian mười mấy hơi thở, nàng mới nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Sư đệ, ta tại Tiên Giới chờ ngươi đến.

Nói xong nàng xoay người cấp tốc bước lên Vấn Tiên Thê, rất nhanh thì cùng những người còn lại như nhau, biến mất tại Vấn Tiên Thê đầu cùng.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, lại đem nhẫn đưa vào bản thân Bất Hủ Giới, hắn không có lại đi nếm thử trèo Vấn Tiên Thê này. Hắn chẳng những không có ngưng tụ Tiên Cách, cũng không có Thiên Tiên lĩnh vực. Vừa lên đi cũng sẽ bị Vấn Tiên Thê cho đẩy xuống.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không có cứ vậy rời đi, hắn thậm chí không có từ trong này đi ra ngoài, mà là lựa chọn khắp ngõ ngách, tiến vào Bất Hủ Giới.

Lúc này trên người hắn có vài tên Kim Tiên nhẫn, còn có một đống lớn Thiên Tiên nhẫn. Hắn chuẩn bị lại đem mấy thứ này toàn bộ sửa sang lại, sau đó học tập đan đạo. Chờ hắn có thể luyện chế tiên đan sau đó,

đem trong tay cấp thấp tiên linh thảo toàn bộ biến thành tiên đan, sau đó sẽ thử ngưng tụ Tiên Cách.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 485: Mạc Vô Kỵ Bướng Binh

Tiên Giới nắm trong tay Anh Biên Thành bị một người Bán Tiên Vực Thiên Tiên tu sĩ đánh vỡ, chẳng những hủy đi truyền tống trận Vĩnh Anh Giác đến Tiên Giới, thậm chí ngay cả truyền tống trận Bán Tiên Vực đến Vĩnh Anh Giác cũng được mở ra.

Vô số tu sĩ bị nhốt tại Bán Tiên Vực, vì cái này truyền tống trận mà thu được cơ hội đi tới Vĩnh Anh Giác.

Chỉ nửa tháng thời gian, Bán Tiên Vực truyền tống đến Vĩnh Anh Giác Địa Tiên đã có hơn vạn người. Những tu sĩ này vừa ra truyền tống trận, liền biến mất tại các ngõ ngách Vĩnh Anh Giác.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ uy thế, dù cho nhiều hơn nữa Bán Tiên Vực Địa Tiên tu sĩ đi tới Vĩnh Anh Giác, cũng không có ai dám đi ngăn cản một cái.

Thẳng đến một tháng sau, Tiên Giới lần nữa xây dựng đến Vĩnh Anh Giác truyền tống trận. Bất quá lúc này, Bán Tiên Vực Địa Tiên trên cơ bản đều đi tới Vĩnh Anh Giác.

Tiên Giới một lần nữa thành lập Anh Biên Thành trật tự sau đó, trước tiên chính là phát lệnh truy nã Mạc Vô Kỵ.

Đáng tiếc là, loại này phát lệnh truy nã cũng là tiếng sấm trong mưa lớn. Dù cho khắp nơi đều là dán Mạc Vô Kỵ hình ảnh, thế nhưng tu sĩ chân chính đem hết toàn lực đi tìm Mạc Vô Kỵ, chuẩn bị bắt Mạc Vô Kỵ, trên căn bản là không có. Trừ phi Mạc Vô Kỵ lần nữa đánh Anh

Biên Thành, bằng không không có người nào não tàn sẽ chủ động đi bắt Mạc Vô Kỵ.

Có thể tới Vĩnh Anh Giác Tiên Giới cường giả, đều là dẫn theo quy tắc phù, cho dù là Huyền Tiên tu sĩ, cũng sẽ yêu quý bản thân lông chim. Mạc Vô Kỵ tại Vĩnh Anh Giác thế nhưng là hung danh hiển hách, có thể đan thương thất mã xông vào Anh Biên Thành, hơn nữa còn giết Anh Biên Thành thành chủ Lạc Quân.

Coi như là một cái Kim Tiên mang theo quy tắc phù, đơn độc gặp loại này kẻ hung ác, chỉ sợ cũng chỉ có thể bỏ chạy.

Vĩnh Anh Giác lần nữa an định lại, Anh Biên Thành coi như là bắt, cũng chỉ có thể bắt một phần từ Bán Tiên Vực tới Địa Tiên tu sĩ.

Thế nhưng Vĩnh Anh Giác sao mà rộng, nhiều như vậy Địa Tiên tu sĩ lại đây, Anh Biên Thành cũng bắt không được bao nhiêu. Huống chi, những Địa Tiên này vây ở Bán Tiên Vực cái chỗ này, tâm trí sớm đã kiên nghị không gì sánh được, từng cái một gian xảo như hồ, nào có dễ dàng như vậy bị bắt được?

Anh Biên Thành ngoại trừ lúc ban đầu bắt mấy trăm người bên ngoài, phía sau lại cũng khó mà bắt được một cái Bán Tiên Vực tới tu sĩ. Theo thời gian trôi qua, Bán Tiên Vực tu sĩ cùng Vĩnh Anh Giác tu sĩ khí tức lại không khác biệt, càng là khó có thể tìm ra ai là Bán Tiên Vực tới, ai là Vĩnh Anh Giác tu sĩ.

Vĩnh Anh Tiên Vực dường như cũng biết Mạc Vô Kỵ không cách nào thông qua Vấn Tiên Thê tiến vào Tiên Giới, tại một đoạn thời gian tìm không được Mạc Vô Kỵ sau đó, lúc đó yên tĩnh lại. Khác biệt duy nhất chính là Vĩnh Anh Giác thông qua Vấn Tiên Thê tiến vào Tiên Giới tu sĩ, đều phải phải trải qua các loại kiểm tra.

...

Dưới so sánh, Vô Sinh Hà càng là lộ ra tịch mịch quạnh quẽ.

Vô Sinh Hà vốn là tiên linh khí thiếu thốn, cộng thêm nơi này không thích hợp sinh tồn, trong sông thậm chí ngay cả một con cá nhỏ còn sống cũng không có.

Vô Sinh Hà đáy cũng là một mảnh tĩnh mịch nặng trĩu, Mạc Vô Kỵ Bất Hủ Giới sớm đã cùng chung quanh bùn đất giống y hệt nhau, đã không còn bất kỳ khí tức gì.

Mạc Vô Kỵ vốn chính là một phàm nhân, tu luyện cũng là chính bản thân sáng tạo công pháp, Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Hắn tại một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc đại thành sau đó, mở đi ra thế giới cũng là tầm thường không dứt. Tuy nói Mạc Vô Kỵ lại đem thế giới của mình nổi lên một người cao lớn thượng tên, Bất Hủ Giới. Trên thực tế Mạc Vô Kỵ mình cũng rõ ràng, thế giới của hắn kêu nhân gian càng thêm hợp một phần.

Vì cái này thế giới cùng người khác như nhau, đều là tầm thường không gì sánh được, không có nửa điểm đạo vận khí tức ba động. Lúc này bị hắn ẩn nấp tại Vô Sinh Hà đáy to lớn bên trong, càng là nửa điểm cũng tầm thường.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đang đang không ngừng luyện đan, hơn một trăm tấm Thiên Tiên nhẫn, cộng thêm vài tên Kim Tiên nhẫn. Hắn sửa sang lại một đống tiên linh thảo, còn có trên trăm cái phương pháp luyện đan.

Những thứ này cấp thấp tiên linh thảo cùng phương pháp luyện đan, đang thích hợp hắn luyện tập.

Từ lúc ban đầu nhất phẩm tiên đan, đến bây giờ tam phẩm tiên đan, Mạc Vô Kỵ gần như là tiện tay liền có thể luyện chế. Hơn nữa hắn luyện chế ra tới đan dược, đều mang từng vòng linh tính đan vận, thật giống như lưu động văn lộ bình thường giống nhau. Chỉ cần là người thấy loại đan dược này, đều rõ ràng đây mới thực là hạng nhất tiên đan.

Mạc Vô Kỵ đan đạo đồng dạng là từ Bất Hủ Phàm Nhân Quyết diễn sinh ra, với hắn mà nói, bất luận cái gì đẳng cấp tiên linh thảo, lúc ban đầu đều là từ một cây tầm thường phàm căn sinh trưởng mà đến. Dùng hắn pháp quyết đến diễn sinh đan đạo, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói là như cá gặp nước, tựa cùng hắn tu luyện bình thường giống nhau, không có nửa phần trở ngại. Cho nên hắn luyện đan, so với bình thường vậy Đan Sư luyện đan càng thêm đơn giản dễ, hắn có thể nắm chặt tiên linh thảo căn bản nhất đặc tính cùng khí tức. Cũng là bởi vì nguyên nhân này, hắn Linh Trí đan dược trên căn bản là hạng nhất đan.

Bất kỳ một cái nào Đan Quân, có thể luyện chế ra tam phẩm hạng nhất tiên đan, vậy cũng là gần bước vào Đan Vương tồn tại. Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không có nửa điểm mừng rỡ, bởi vì hắn đến bây giờ mới thôi, vẫn như cũ không cách nào lại đem dược liệu tinh hoa tinh luyện đến trăm phần trăm.

Lúc ban đầu thời điểm Mạc Vô Kỵ có chút hoài nghi tới chính bản thân sở dĩ không có khả năng lại đem dược liệu tinh luyện ra trăm phần trăm, là bởi vì cái kia lò luyện đan vấn đề. Cái kia lò luyện đan là hắn từ Tân Vân Phường Thị đấu giá hội mua về, đích thật là có một chỗ phá hư cấm chế không có khả năng luyện hóa.

Về sau Mạc Vô Kỵ dùng một cái nhị phẩm tiên khí lò luyện đan, như nhau vẫn không thể tinh luyện ra 10 thành dược dịch tinh hoa, liền biết hắn là là tu vi của mình vẫn chưa tới gia, hoặc là là của mình đan đạo trình độ còn thiếu một chút.

Đây cũng là nguyên nhân Mạc Vô Kỵ không có sư phụ dạy, nếu là có sư phụ dạy, sư phụ của hắn tuyệt đối sẽ không để cho hắn đi làm tinh luyện trăm phần trăm dược dịch tinh hoa loại này não tàn chuyện.

Cũng chính là bởi vì không có sư phụ dạy, Mạc Vô Kỵ mới có thể tại chính bản thân tinh luyện dược dịch thượng, không ngừng tiến bộ. Mỗi lần hắn tinh luyện dược dịch tinh hoa tiến thêm một bước, hắn liền biết mình đan đạo trình độ lại đi tới một bước. Cho tới bây giờ cũng không

có một cái Đan Sư cùng Mạc Vô Kỵ như vậy, lại đem tiên linh thảo dược dịch tinh hoa tinh luyện đến vô hạn tiếp cận trăm phần trăm, vẫn như cũ còn chưa phải thoả mãn, còn muốn tiếp tục tiến lên trước một bước.

Hôm nay, Mạc Vô Kỵ rốt cục đình chỉ luyện đan cùng cân nhắc bản thân đan đạo. Không phải là hắn không muốn tiếp tục nữa, mà là hắn tiên linh thảo đều dùng hết rồi.

Khoảng cách Hàn Thanh Như đám người tiến vào Tiên Giới đã là hơn nửa năm, hắn hắn là nghĩ biện pháp đi ngưng tụ bản thân Tiên Cách. Có thể luyện chế ra tam phẩm tiên đan, nói vậy coi như là tới rồi Tiên Giới, hắn cũng có thể đứng vững gót chân.

Bất Hủ Giới vẫn là u tối một mảnh, bên trong ngoại trừ Mạc Vô Kỵ chồng chất đại lượng tiên tinh cùng Tiên Cách Thạch bên ngoài, cũng chỉ có một gốc cây Thiên Mộc Đằng.

Này một cây Thiên Mộc Đằng là Mạc Vô Kỵ từ Mạnh Thiêm Ngọc trong tay đoạt tới, chính là Mạc Vô Kỵ đều có thể cảm thụ được này cây Thiên Mộc Đằng không đơn giản. Đáng tiếc là, hắn lại đem Thiên Mộc Đằng này trồng đến Bất Hủ Giới sau đó, vẫn là cái dạng này. Về phần còn lại linh thảo, nếu mà trồng đến Bất Hủ Giới, không được bao lâu, sẽ chỉ là biết linh khí tiêu tán, sau đó hóa thành cỏ khô.

Mạc Vô Kỵ thở dài, từ Bất Hủ Giới bên trong nhảy đi ra. Xem ra hắn Bất Hủ Giới muốn biến thành một cái hoa viên, còn cần nguyên khí châu còn lại.

Nửa năm thời gian đi qua, Vô Sinh Hà để Vấn Tiên Thê vẫn như cũ như nhau, nhàn nhạt màu vàng lưu chuyển, nghiêng bậc thang kéo dài đến Mạc Vô Kỵ ánh mắt không cách nào chạm đến trong chỗ sâu. Mạc Vô Kỵ biết, nếu mà hắn có thể dùng Tiên Cách Thạch ngưng tụ Tiên Cách, hắn có thể dễ dàng vượt qua Vấn Tiên Thê.

Mạc Vô Kỵ phân tích qua Tiên Cách Thạch, Tiên Cách Thạch bên trong ẩn chứa một loại vô thượng đạo vận khí tức. Loại này đạo vận khí

tức cùng hắn tu luyện đạo vận không hợp nhau, không muốn nói hấp thu, coi như là luyện hóa cũng không có khả năng.

Tại thử vô số lần sau đó, Mạc Vô Kỵ bỏ qua dùng Tiên Cách Thạch ngưng tụ Tiên Cách. Hắn hoài nghi những Tiên Cách Thạch này là cho có Linh Lạc tu sĩ ngưng tụ Tiên Cách, hắn không có Linh Lạc, là duy nhất một cái dùng người phàm chi thân thể, mở mạch lạc tu luyện tu sĩ. Nếu hắn không thể dùng Tiên Cách Thạch ngưng tụ Tiên Cách, vậy chỉ có thể thông qua không ngừng lục lọi Vấn Tiên Thê biện pháp, xem có hay không thủ đoạn khống chế Vấn Tiên Thê đẩy mạnh lực lượng tiến vào Tiên Giới.

Mạc Vô Kỵ đi tới màu vàng Vấn Tiên Thê trước, cẩn thận bước ra một bước, chân của hắn vừa mới rơi vào Vấn Tiên Thê cấp thứ nhất thượng, một loại áp lực kinh khủng liền cuốn tới, giờ khắc này vô luận Mạc Vô Kỵ thần niệm hay là tiên nguyên, đều trực tiếp bị đập tán. Một loại tiềm thức ý niệm trong đầu xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ trong đầu, hắn không có tư cách leo Vấn Tiên Thê.

- Ầm!

Không đợi Mạc Vô Kỵ phản ứng kịp, hắn đã bị đánh bay ra ngoài, đụng vào xa xa đáy sông cát đá thượng, lại đem này cát đá va chạm ra một cái rãnh vú sâu hoắm.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, lần nữa đứng lên. Chỉ là một Vấn Tiên Thê, hắn cũng không tin chính bản thân trèo không đi lên. Không cho hắn thải đạp, hắn hết lần này tới lần khác muốn thải đạp.

Lần thứ hai đi tới Vấn Tiên Thê trước, cùng trước như nhau, Mạc Vô Kỵ bước chân vừa mới đạp lên, liền lần nữa bị Vấn Tiên Thê thượng kinh khủng đẩy áp lực lượng đánh bay.

Mạc Vô Kỵ tính bướng bỉnh đi lên, hắn một lần lại một lần đi đạp Vấn Tiên Thê, sau đó một lần lại một lần bị Vấn Tiên Thê đánh bay.

Vô luận bị đập phi bao nhiêu lần, hắn quyết định chính là muốn đạp lên.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ thứ chín vạn lẻ tám thiên bảy trăm mười hai lần nữa bị đập bay sau đó, hắn chẳng những không có nổi giận, hơn nữa còn có một loại tự tin.

Tuy tiện rất là rất nhỏ, Mạc Vô Kỵ chính bản thân lại phi thường rõ ràng, hắn một chân đạp ở trên Vấn Tiên Thê thời gian càng ngày càng dài. Chỉ cần có thể ở trên Vấn Tiên Thê dừng lại đến thời gian nhất định, hắn liền có cơ hội tìm được phương án giải quyết.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 486: Mạc Vô Kỵ Lĩnh Vực

Mạc Vô Kỵ lần thứ chín vạn lẻ tám thiên bảy trăm mười ba đạp ở tại Vấn Tiên Thê cấp thứ nhất, cuồng bạo tiên nguyên đẩy mạnh lực lượng lần nữa xoắn tới, Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc trung thần niệm hóa thành một đạo thần niệm vòng xoáy, đạo này vòng xoáy rốt cục chặn cuồng bạo tiên nguyên đẩy mạnh lực lượng.

Đây đã là gần một năm qua, Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên một chân đạp ở trên Vấn Tiên Thê, mà không có bị đẩy đi.

Mạc Vô Kỵ không có sải bước lên cấp thứ hai, hắn tại cảm ngộ bản thân thần niệm vòng xoáy. Hắn Trữ Thần Lạc dũng mãnh tiến ra thần niệm vòng xoáy, tựa cùng Thiên Tiên lĩnh vực bình thường giống nhau, vì hắn xây một khối an toàn khu vực. Mạc Vô Kỵ theo bản năng nhìn thoáng qua xa xa vòng xoáy màu đen, hắn một chiêu này là từ bên trong vòng xoáy màu đen này cảm ngộ được. Đương nhiên, cũng là bởi vì hắn bản thân có Trữ Thần Lạc mới có thể làm ra loại thần niệm vòng xoáy này.

Một lúc lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ mới chậm rãi nâng lên một cái chân khác, hắn chuẩn bị bước trên Vấn Tiên Thê cấp thứ hai. Thần niệm vòng xoáy liền thật giống như Thiên Tiên lĩnh vực bình thường giống nhau, vì hắn cấu trúc một cái không gian an toàn. Có lẽ đây đúng là thần niệm lĩnh vực hình thức ban đầu của hắn sau này, nếu là thần niệm của hắn thực sự có thể cấu trúc thành thực chất tính chất lĩnh vực, này so với bình thường tu sĩ lĩnh vực càng cường đại hơn.

Mạc Vô Kỵ chân đạp lên cấp thứ hai.

Càng cuồng bạo lực lượng kinh khủng cuộn trào mãnh liệt mà đến, Mạc Vô Kỵ không chút suy nghĩ, trong thức hải thần niệm toàn bộ bao trùm ra, hóa thành một đạo lại một đạo thần niệm vòng xoáy.

- Ầm!

Thần niệm của hắn vòng xoáy cùng Vấn Tiên Thê cuộn trào mãnh liệt lực lượng đụng vào nhau, một loại xé rách linh hồn đau đớn tràn ngập trong đầu Mạc Vô Kỵ. Loại đau nhức này thiếu chút nữa để cho Mạc Vô Kỵ rên rỉ, sau một khắc, Mạc Vô Kỵ bị loại này lực lượng kinh khủng rời đi trực tiếp đánh bay ra ngoài.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa đụng vào đáy sông cát đá, lần này hắn một lát cũng không có đứng lên. Trước đây mặc dù hắn vô số lần bị đập bay, nhưng mỗi lần hắn đều có sinh cơ lạc chữa trị thương thế, hầu như ngay lập tức liền có thể khôi phục. Mà lần này, hắn Sinh Cơ Lạc chữa trị cũng không có nhanh như vậy, bởi vì thức hải của hắn bị thương.

Vô luận bất kỳ tu sĩ nào, thức hải đều là rất địa phương trọng yếu, một khi thức hải bị thương, thậm chí so với Linh Lạc thụ thương còn phải nghiêm trọng hơn.

Mạc Vô Kỵ mạch lạc thì tương đương với Linh Lạc, mạch lạc của hắn đã từng bị không gian lưỡi mang trận xé rách, nếu không phải hắn chỉ có Địa Tiên tu vi, Ôn Liên Tịch tặng một quả Dưỡng Lạc Đan cho hắn, hắn thật đúng là rất khó chữa trị.

Hiện tại thức hải của hắn bị thương, hắn phải làm gì?

Mạc Vô Kỵ không có lại đi nếm thử Vấn Tiên Thê, thức hải bị thương, còn muốn đi nếm thử Vấn Tiên Thê, đó chính là muốn chết.

Hắn cẩn thận nuốt vào vài tấm tiên đan, đáng tiếc là hắn luyện chế tiên đan tuy nhiều, nhưng không có một quả có thể chữa trị thức hải.

Đủ ngồi hơn hai canh giờ, Mạc Vô Kỵ mới nếm thử dùng Trữ Thần Lạc thần niệm đi thăm dò xem thức hải bị thương trình độ. Khi Trữ Thần Lạc thần niệm vừa thẩm thấu đến trong thức hải thì, Mạc Vô Kỵ liền ngốc trệ hắn ra.

Hắn Trữ Thần Lạc dĩ nhiên cũng có tác dụng giống sinh cơ lạc, hóa độc lạc. Chỗ bất đồng là, Sinh Cơ Lạc khôi phục sinh cơ, chữa trị thương thế, hóa độc lạc hóa giải vạn độc. Mà hắn Trữ Thần Lạc thậm chí ngay cả thức hải bị thương đều có thể chữa trị, chỉ là một chu thiên, thức hải của hắn liền chữa trị gần một nửa.

Nửa nén hương thời gian không tới, Mạc Vô Kỵ liền tinh thần phấn chấn đứng lên. Thức hải của hắn thương thế hoàn toàn khang phục, thậm chí ngay cả thần niệm đều càng thêm ngưng luyện một phần.

Chính bản thân sáng tạo ra Nghịch Tu Bất Hủ Phàm Nhân Quyết thủ đoạn, quả nhiên là nghịch thiên công pháp. Loại này có thể chữa trị thức hải mạch lạc, coi như là hơn hắn tiên phẩm công pháp cũng không bằng sao??

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây, dĩ nhiên có chút tự sướng. Hắn bị nhốt tại cái chỗ này, tuy nói tu vi không có rõ ràng tăng lên, thu hoạch so với tu vi tăng lên còn lớn hơn. Đầu tiên hắn trở thành một cái cao cấp nhất tam phẩm Đan Quân, thứ yếu hắn mở đi ra thần niệm vòng xoáy, thần niệm vòng xoáy này rất có thể trở thành thần niệm lĩnh vực của hắn.

Có giá trị nhất chính là, hắn cư nhiên phát hiện Trữ Thần Lạc có thể chữa trị thức hải.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lần nữa cả người chấn động, Trữ Thần Lạc có thể chữa trị thức hải, vậy Trữ Nguyên Lạc có đúng hay không có thể chữa trị mạch lạc nếu là Trữ Nguyên Lạc có thể chữa trị mạch lạc bị thương, trước đây coi như là không gặp thấy Ôn Liên Tịch, hắn mạch lạc cũng có khả năng được chữa trị.

Mạc Vô Kỵ muốn làm liền làm, hắn tiên nguyên tại mạch lạc bên trong chấn động, trong đó một cái mạch lạc đã bị hắn mạnh mẽ vỡ ra.

Tuy chỉ là gãy lìa một cái mạch lạc, trong cơ thể cái loại này không cách nào kể cả xỏ xuyên qua cảm giác liền dâng lên, giờ khắc này vô luận là tiên nguyên hay là đạo niệm đều có nhất thời chậm lại cảm.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp nghịch chuyển bản thân Trữ Nguyên Lạc, đồng thời để cho Trữ Nguyên Lạc cùng gãy mạch lạc hình thành một cái nghịch chuyển Chu Thiên.

Mấy hô hấp sau đó, Mạc Vô Kỵ trong lòng liền sinh ra khó có thể át chế mừng rỡ. Hắn Trữ Nguyên Lạc đích thật là có thể chữa trị bị thương mạch lạc, trước hắn sở dĩ không biết, là bởi vì hắn không có đi nếm thử mà thôi. Xem ra hắn lại đem Trữ Nguyên Lạc xem như đơn thuần chứa đựng nguyên lực địa phương, lại đem Trữ Thần Lạc xem như đơn độc chứa đựng thần niệm địa phương, là phá gia chi tử cỡ nào.

Thực sự là đang ở bảo sơn mà không tự biết, giờ khắc này Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ cười to, hắn sáng tạo mạch lạc tu luyện thủ đoạn, quả nhiên không giống bình thường.

Sau một lát, Mạc Vô Kỵ bị thương mạch lạc đã bị hoàn toàn chữa trị. Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm chần chờ lần nữa một cước đạp ở tại Vấn Tiên Thê, đồng thời thần niệm vòng xoáy tại lòng bàn chân cuồn cuộn nổi lên.

Ổn định thân hình sau đó, Mạc Vô Kỵ mang chân đạp lên cấp thứ hai. Cuồng bạo lần nữa cuồn cuộn nổi lên, Mạc Vô Kỵ lần này không nữa cùng trước như nhau, chẳng những Trữ Thần Lạc cùng thức hải thần niệm vòng xoáy bao trùm ra, hắn Trữ Nguyên Lạc bên trong tiên nguyên cũng tạo thành một cái tiên nguyên vòng xoáy.

Mạc Vô Kỵ thần niệm vòng xoáy cùng tiên nguyên vòng xoáy dung hợp cùng một chỗ, trong thời gian ngắn đang ở Mạc Vô Kỵ quanh người tạo thành một cái đặc biệt lĩnh vực. Đây là một cái mặt ngoài thoạt nhìn

bình tĩnh không gì sánh được, trên thực tế cũng là từng cái một tiên nguyên vòng xoáy cùng thần niệm vòng xoáy hình thành lĩnh vực.

Vòng xoáy lĩnh vực một hình thành, Mạc Vô Kỵ liền trực tiếp ở trên Vấn Tiên Thê vững chắc.

Mạc Vô Kỵ dừng ở Vấn Tiên Thê cấp thứ hai, trong lòng hắn cảm khái muôn vàn. Một năm, hắn thu được tư cách bước lên cấp thứ nhất. Hoặc là nói hắn bước trên Vấn Tiên Thê cấp thứ nhất dùng một năm đi cảm ngộ, đi nắm lấy. Mà bước trên cấp thứ hai, hắn chỉ dùng một lần cơ hội.

Có đôi khi, có vài thứ cùng ngươi xa cách chỉ có một tầng cửa sổ giấy thật mỏng, chỉ cần ngươi dùng nhẹ tay nhẹ vừa chạm vào, sẽ chỉ là biết rộng mở trong sáng.

Hắn hiện tại, liền đâm tầng cửa sổ giấy kia, trình hiện ở trước mặt hắn không chỉ là có thể ở trên Vấn Tiên Thê ổn định thân hình của mình, còn có đặc biệt Thiên Tiên lĩnh vực thuộc về một mình hắn, tiên Nguyên Thần niệm dung hợp vòng xoáy lĩnh vực.

Mạc Vô Kỵ tại Vấn Tiên Thê cấp thứ hai hiểu rõ đạo lý này sau đó, cả người đều trở nên dễ dàng hơn. Hắn không có ngưng tụ Tiên Cách thì như thế nào? Lúc này hắn có thể kiên định Vấn Tiên Thê.

Mạc Vô Kỵ lúc này ý niệm trong đầu hiểu rõ, lập tức liền nhảy lên tầng thứ ba.

Một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc tiên nguyên bao trùm ra, tạo thành một cái lại một cái tiên nguyên vòng xoáy lĩnh vực. Giờ khắc này, hắn thậm chí không cần dùng thần niệm vòng xoáy, cũng có thể dễ dàng tiếp tục leo lên Vấn Tiên Thê đẳng cấp cao hơn.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục trèo Vấn Tiên Thê này, hắn trái lại từ Vấn Tiên Thê lần nữa rơi xuống.

Mạc Vô Kỵ không có leo qua Vấn Tiên Thê, tự nhiên không rõ ràng lắm đối với tu sĩ khác mà nói Vấn Tiên Thê nhất định phải liền mạch lưu loát, nếu mà lần thứ hai trèo thời điểm áp lực sẽ chỉ là thành tăng lên gấp bội. Hiện tại hắn có đầy đủ nắm chặt vượt qua Vấn Tiên Thê, tiến vào Tiên Giới.

Hắn sở dĩ xuống, là bởi vì hắn còn có một chút sổ sách không có đi thu mà thôi.

Thứ nhất, hắn muốn giết Lao Thái vì Khấu Vineex báo thù, cái thứ hai hắn phải tìm được Phô Tử đại sư, vô luận có đúng hay không Phô Tử đại sư phản bội tiểu đội, hắn đều phải ngay mặt dò hỏi rõ.

Còn có một cái, hắn phỏng chừng trong khoảng thời gian này, Tiên Giới phái đến Anh Biên Thành tu sĩ lần nữa chữa trị truyền tống trận. Hắn Mạc Vô Kỵ cũng không phải người bị ăn thua thiệt liền đi, coi như là phải đi, hắn cũng muốn lại đem Anh Biên Thành nổ nát một lần.

Hắn có thể làm nổ nát Anh Biên Thành một lần, cũng có thể làm hai lần.

Hạ xuống Vấn Tiên Thê, Mạc Vô Kỵ ném ra một đống tiên tinh, bắt đầu trùng kích Thiên Tiên hậu kỳ. Chờ hắn tới rồi Thiên Tiên viên mãn, hơn nữa chính bản thân có đặc biệt vòng xoáy lĩnh vực, lần nữa gặp phải Lạc Quân Kim Tiên tu sĩ như vậy, hắn sẽ trong thời gian ngắn nhất giải quyết đối thủ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 487: Sinh Tử Luân

Mạc Vô Kỵ mới là Thiên Tiên trung kỳ tu vi, một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc cũng là hoàn toàn mở, lúc này không chút kiêng kỵ dùng một đống lớn thượng phẩm tiên tinh tu luyện, quanh thân tiên linh khí càng là điên cuồng ngưng tụ. Từ thượng phẩm tiên tinh rút ra tiên linh khí tạo thành một cái lại một cái vòng xoáy, thật giống như Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực bình thường giống nhau, bị Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hấp thu đi vào.

Chỉ hơn nửa năm thời gian, Mạc Vô Kỵ tu vi liền từ Thiên Tiên trung kỳ trùng kích tới rồi Thiên Tiên hậu kỳ, sau đó tiến vào Thiên Tiên đỉnh phong, hầu như không có bất kỳ nhất thời chậm lại, trong lúc cũng không có dùng bất luận cái gì tiên đan.

Tại tu vi vững chắc tại Thiên Tiên tột cùng đồng thời, Mạc Vô Kỵ đình chỉ tu luyện. Hắn còn có chút cảm khái, vốn hắn luyện chế một đống lớn tiên đan, chính là chuẩn bị đang thời điểm tu luyện có bình cảnh dùng.

Mạc Vô Kỵ sớm có vết xe đổ, trước đây độ Thiên Tiên lôi kiếp thời điểm, nếu không phải một quả vận khí tới Lạc Trần Tiên Quả, hắn nhất định là độ kiếp thất bại. Cho nên lần tu luyện này, hắn cố ý chuẩn bị một đống cấp thấp tiên đan.

Không nghĩ tới lần này chuẩn bị nhiều như vậy tiên đan, hắn cư nhiên lại không cần. Mạch lạc tu luyện một đường, quả nhiên là liên cả chính hắn đều không thể nắm lấy thông thấu.

Nếu như bây giờ tại Tiên Giới, Mạc Vô Kỵ thậm chí chuẩn bị tiến thêm một bước, trùng kích Kim Tiên cảnh giới. Bất quá lúc này, Mạc Vô Kỵ cũng không dám làm như thế. Mấy cái Kim Tiên bị thiên địa quy tắc xé rách thành thành mảnh nhỏ cảnh tượng, hắn là tận mắt nhìn thấy, ở chỗ này trùng kích Kim Tiên, trừ phi hắn muốn chết không sai biệt lắm.

Nên đi một chuyến Anh Biên Thành, tốt nhất là Anh Biên Thành đến Tiên Giới truyền tống trận lại thành lập được rồi, có thành chủ mới rồi. Chỉ có như vậy, hắn mới có thể lần nữa sung sướng tới một lần to lớn phá hư.

Đáng tiếc là thủ đoạn của hắn (vẫn) là quá đơn điệu một phần, hiện đang gia tăng tiên Nguyên Thần niệm vòng xoáy lĩnh vực, công kích mạnh nhất thủ đoạn bất quá là vỡ vực quyền cùng không gian trói buộc. Hắn Bán Nguyệt Thanh Kích đến bây giờ mới thôi, cũng còn có Phạm Thiên Côn Ảnh pháp kỹ ở trong đó, không có một bộ thần thông kích đạo hoàn chỉnh.thuộc về hắn

Thủ đoạn là đơn điệu một phần, đối phó Anh Biên Thành chắc cũng là vậy là đủ rồi.

Mạc Vô Kỵ vừa mới bước ra màu đen vòng xoáy, cũng cảm giác được một trận cuồng bạo rung động cuốn tới. Chỉ là Cuồng Bạo rung động này, khiến cho Mạc Vô Kỵ đã là Thiên Tiên tột cùng cả người thật giống như tản khung xương bình thường giống nhau, hắn hoài nghi mình lại ngây ngô một hồi, sẽ chỉ là biết hoàn toàn hư thân thể.

Nhanh đi về, Mạc Vô Kỵ không chút suy nghĩ, liền (muốn) xoay người tiến vào màu đen vòng xoáy.

Thế nhưng là màu đen kia vòng xoáy tại Mạc Vô Kỵ lúc đi ra liền biến mất vô tung vô ảnh, dùng Mạc Vô Kỵ kinh nghiệm rất rõ ràng, hắn muốn lại đi vào, nhất định phải chờ một ngày.

- Ầm!

Một đạo kịch liệt nguyên lực trùng kích lại đây, Mạc Vô Kỵ Tị Thủy Châu trực tiếp vỡ vụn, cường đại tiên nguyên khí tức cùng áp lực đánh vào Mạc Vô Kỵ trên thân thể, Mạc Vô Kỵ tại chỗ phun ra một ngụm máu tươi, trực tiếp ngã ở đáy sông đá vụn.

Thật mạnh thần thông pháp thuật, Mạc Vô Kỵ trong lòng kinh hãi không thôi. Hắn từ bắt đầu tu luyện đến nay, còn chưa từng thấy qua thần thông pháp thuật đáng sợ như vậy. Còn không có thấy người tranh đấu, loại đánh nhau này dư ba thiếu chút nữa bóp chết hắn, hoặc là nói nếu mà không phải là hắn có sinh cơ lạc tư nhuận, hắn đã bị bóp chết.

- Bành bành!

Như hai ngọn núi từ trên cao rơi trên mặt đất bình thường giống nhau, bốn bề nước sông bị vô biên lĩnh vực khí thế trực tiếp cuốn bay, hai đạo nhân ảnh xuất hiện ở bên trong Mạc Vô Kỵ thần niệm.

Một áo vàng nữ đạo sĩ, Mạc Vô Kỵ không nhìn thấy dung mạo của nàng, chỉ có thể nhìn thấy nàng quanh người một cây bạch ngọc trần, bạch ngọc trần này thật giống như một cái vòng tròn nhuận thế giới bình thường giống nhau, lại đem xung quanh hoàn toàn nắm trong tay.

Cùng nữ đạo sĩ đối chiến là một người nam tử mặt đen, hắn thật giống như trong địa ngục lao đi ra bình thường giống nhau, cả người đen kịt, một loại âm khí khó có thể tiếp xúc từ thân thể hắn thẩm thấu đi ra, khí thế thượng chút nào không so với đạo cô kia yếu.

- Lý Khuynh Cô, ngày hôm nay ta xem ngươi còn chạy hướng nào, đi chết đê...

Mặt đen nam tử thanh âm khàn khàn, quát một tiếng, vươn một đôi độc thủ ở trên hư không họa xuất một cái vòng tròn.

- Cốt Cưu Thì, ngươi còn không có bản sự này để cho ta đi...

Áo vàng nữ đạo sĩ cười lạnh một tiếng, bất quá nàng nói chỉ là nửa câu, liền lớn tiếng cả kinh nói:

- Cốt Cưu Thì, ngươi lại dám dùng âm dương mang, ngươi điên rồi sao...

- Ha ha ha ha!

Mặt đen nam tử phát sinh từng đợt điên cuồng cười to:

- Không sai, chính là dùng âm dương mang, một âm một dương, nếu không phải là ngươi chết chính là ta vong, ngày hôm nay ta không thể giết ngươi, liền tự tuyệt cho rồi...

Một loại cuồng bạo tử khí cuốn tới, Mạc Vô Kỵ dầu gì cũng là nhất mạch khai sáng tổ sư, loại khí tức này vừa ra đến, hắn liền hiểu rõ là chuyện gì xảy ra.

Cốt Cưu Thì cái này âm dương mang lại là một chiêu phải giết, nói cách khác một chiêu này sau khi ra ngoài, hắn và hoàng y nữ đạo sĩ hai người hắn phải chết một người. Một chiêu này chính là hai mặt lưỡi, không phải là mình chết liền là đối thủ chết.

Cái loại này âm dương luân in vào bên trong Mạc Vô Kỵ ý niệm, Mạc Vô Kỵ bị thương nặng, cư nhiên nhắm hai mắt lại, hắn bỗng nhiên cảm ngộ tới một cái thiên địa mới.

- Ầm!

Cuồng bạo khí tức lần nữa cuốn tới, lại đem nhắm mắt lại Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa đánh bay, Mạc Vô Kỵ quanh thân xương cốt tức thì bị thốn thốn xé rách rơi, vô tận khí tức tử vong tràn vào trong cơ thể Mạc Vô Kỵ.

Khi Mạc Vô Kỵ lần nữa té rớt tại đáy sông, đại chiến áo vàng nữ đạo sĩ cùng mặt đen nam tử sớm đã biến mất. Lúc này Mạc Vô Kỵ không có

bất kỳ khí tức gì nữa, hắn cấm đoán hai mắt cứ như vậy nằm ở tĩnh mịch đáy Vô Sinh Hà.

Thời gian dần dần trôi qua, Vô Sinh Hà cát đá dần dần lại đem Mạc Vô Kỵ không hề khí tức che lấp hắn lên.

Mà giờ khắc này Mạc Vô Kỵ Sinh Cơ Lạc vẫn như cũ đang không ngừng tư nhuận Mạc Vô Kỵ sinh cơ, nguyên bản Mạc Vô Kỵ không hề khí tức, tại Sinh Cơ Lạc chữa trị dưới toàn thân mạch lạc cũng bắt đầu nghịch chuyển Chu Thiên. Trữ Thần Lạc bắt đầu chữa trị vỡ vụn thức hải, Trữ Nguyên Lạc bắt đầu chữa trị mạch lạc gãy.

Hai gã tuyệt thế cường giả tại Vô Sinh Hà đánh một trận, chỉ là một chiêu giữa đó, dư ba liền đem Mạc Vô Kỵ chấn giết, chẳng những là giết Mạc Vô Kỵ, còn đem Mạc Vô Kỵ mạch lạc cùng thức hải đều hoàn toàn ầm nứt ra.

Trừ phi Mạc Vô Kỵ mở ra mạch lạc tu luyện thủ đoạn, cầm giữ có sinh cơ lạc, Trữ Nguyên Lạc cùng Trữ Thần Lạc, thìhắn lần này chết chắc rồi.

Tuy Mạc Vô Kỵ sinh cơ đã từ từ được chữa trị, mạch lạc cùng thức hải cũng đều hoàn toàn khang phục lại đây, nhưng Mạc Vô Kỵ vẫn không có tỉnh lại. Ý niệm của hắn chỉ có vết tích cái kia nam tử áo đen xuất thủ, một đạo như âm dương thủ ấn này, lại có sinh có tử.

Lại đem không gian sinh cơ cùng tử vong hoàn toàn tạo thành kết giới, chia làm hai cái cực hạn không gian. Một bên là sinh, một bên là tử.

Không đúng, hắn là nhất niệm là sinh, nhất niệm là tử.

Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ bắt đầu đạo lạc điên cuồng nghịch chuyển hắn lên, Mạc Vô Kỵ hết thảy đạo niệm cùng cảm ngộ đều ở đây bắt đầu đạo lạc thăng hoa.

Cũng không biết qua bao lâu, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên đứng lên, hai mắt như điện, giơ tay lên ở trên hư không bên trong họa xuất một cái Âm Dương Thái Cực ấn.

Vô Sinh Hà nước sông, lúc này bị Mạc Vô Kỵ một cái rạch này đẩy đi ra ngoài.

- Ầm!

Một đạo khí tức tử vong, tràn ngập toàn bộ không gian. Thật giống như thân thể linh hồn cùng huyết nhục toàn bộ bị hút ra bình thường giống nhau, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được chính bản thân cả người một cái trống rỗng hẳn lên. Thần niệm cùng tiên nguyên của hắn, vào giờ khắc này theo hắn rạch một cái này điên cuồng bị hút ra đi ra ngoài.

Vô Sinh Hà bỗng nhiên có thêm một loại sinh cơ, không, phải nói Vô Sinh Hà sinh cơ toàn bộ bị chuyển dời đến một chỗ, mà mặt khác một chỗ toàn bộ là khí tức tử vong. Loại này khí tức tử vong không chỗ náu thân, trực tiếp tràn ngập tới trong thân thể Mạc Vô Kỵ.

Chỉ chốc lát thời gian, Mạc Vô Kỵ thân thể liền tràn ngập vô tận tử khí, giờ khắc này hắn chính là chết đi. Lập tức Sinh Cơ Lạc Chu Thiên nghịch chuyển ra, lại đem này tử khí hoàn toàn hóa đi, tạo thành sinh cơ.

- Ta đã hiểu.

Mạc Vô Kỵ tự lẩm bẩm, ngưng mắt từ đáy sông nhìn về phía hư không.

Hắn từ mặt đen cường giả âm dương mang này lĩnh ngộ được một chiêu, mà hắn một chiêu này so với mặt đen nam tử âm dương mang càng huyền ảo, càng là tràn ngập lấy sinh tử đạo niệm.

Một chiêu này đi ra, nhất định phải phải có một người sinh, một người chết.

- Sau này một chiêu này liền kêu lấy Sinh Tử Luân.

Mạc Vô Kỵ giọng nói bên trong tràn ngập lấy cường đại tín niệm cùng hào khí, đây là hắn lĩnh ngộ chiêu thứ hai thần thông, Sinh Tử Luân.

Người khác thi triển Sinh Tử Luân là nguy hiểm nhất, bởi vì cái này một chiêu không phải là sát nhân chính là giết mình. Thế nhưng hắn không tồn tại loại tình huống này, hắn cầm giữ có sinh cơ lạc, Sinh Tử Luân cực hạn là sống và chết, hắn nhất định là ở vào sinh.

Còn có nữ đạo sĩ áo vàng cùng mặt đen, hai người này thần thông công pháp nhất định là vượt qua xa bình thường Kim Tiên tu sĩ, Mạc Vô Kỵ khẳng định trên người bọn họ không có gì quy tắc phù. Không có quy tắc phù, cường giả loại này cũng có thể xuất hiện ở Vô Sinh Hà, có thể thấy được này tu vi của hai người đã vượt ra khỏi thiên địa quy tắc giới hạn, căn bản cũng không chịu thiên địa quy tắc nghiền ép.

Bất quá lúc này Mạc Vô Kỵ đã đối với hai người kia mang thù, tuy chiêu mới của hắn là lĩnh ngộ từ mặt đen âm dương mang, Mạc Vô Kỵ cũng không phải đứa ngốc. Mặt đen nam tử âm dương mang ầm ra, vốn mặt đen cùng áo vàng nữ đạo sĩ giữa đó nhất định sẽ chết đi một cái. Sự thực tử khí hoàn toàn dẫn vào tới rồi trên người của hắn, kết quả chết đi chính là hắn, con kiến hôi chút nào không liên quan gì.

Có thể nói nếu mà không phải là hắn có sinh cơ lạc, lúc này hắn Mạc Vô Kỵ chính là một hàng thay thế. Chung quy có một ngày, hắn sẽ tìm hai người này tính sổ sách.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 488: Lại Dám Phát Lệnh Truy Nã Ta

Anh Biên Thành.

Làm Vĩnh Anh Giác lớn nhất thành thị, cũng là Tiên Giới tại Vĩnh Anh Giác tượng trưng, nơi này vẫn là Vĩnh Anh Giác phồn hoa nhất địa phương.

Tuy tiện trước đây không lâu nơi này bị Bán Tiên Vực một cái tu sĩ nổ nát qua hộ trận, nhưng đối với Anh Biên Thành mà nói, trên cơ bản không có gì tổn thất.

Từ lần trước Anh Biên Thành hộ trận bị đập vỡ qua một lần sau đó, Anh Biên Thành hộ trận cũng mới điều chỉnh qua. Lúc này Anh Biên Thành hộ trận là một cái thật sự ba cấp tiên trận, không còn là cái loại này mặt ngoài thoạt nhìn rất hào nhoáng đồ đạc.

Tại Anh Biên Thành hộ ngoài trận mặt, đeo lấy một cái to lớn phát lệnh truy nã hình ảnh, hình ảnh thượng viết, phát lệnh truy nã Bán Tiên Vực mạnh đồ Mạc Vô Kỵ, người này hung tàn mạnh mẽ. Đã từng tại Vĩnh Anh Giác ám sát Anh Biên Thành thành chủ Lạc Quân, còn hào lấy cướp đoạt giết Thất Yên Tông thương hội quản sự Hạ Quân Hồ, cùng với Hàn Chí Kỳ. Ngoài ra, người này còn giết hơn một trăm Vĩnh Anh Giác Thiên Tiên tu sĩ.

Bất luận cái gì thu được người này tin tức tu sĩ, đều có thể có hàng loạt phần thưởng. Bao gồm năm nghìn Tiên Cách Thạch, mười vạn trung phẩm tiên tinh. Nếu là có thể bắt được người này, phần thưởng Tiên Cách Thạch mười vạn, thượng phẩm tiên tinh năm mươi vạn, tam phẩm

công kích tiên khí một món, tam phẩm phi hành tiên khí một món, Lạc Trần Tiên Đan một quả...

Như vậy phong phú phần thưởng, để cho người ta trực tiếp không để mắt đến mấy người khác phát lệnh truy nã.

Coi như là phần thưởng này lại phong phú, đến bây giờ mới thôi, cũng không có ai đến Anh Biên Thành cung cấp tin tức liên quan tới Mạc Vô Kỵ. Hầu như tất cả mọi người rõ ràng, mặt trên nói Mạc Vô Kỵ đánh lén giết Lạc Quân, căn bản là trợn tròn mắt nói trắng ra nói. Người ta Mạc Vô Kỵ là quang minh chính đại đánh lên Anh Biên Thành, tại trước mắt bao người, bằng vào thủ đoạn của mình giết Lạc Quân, nhưng không có nửa điểm đánh lén ở trong đó.

Lúc này một người mặc áo lam tu sĩ đi tới Anh Biên Thành ra ngoài, hắn ngẩng đầu nhìn Anh Biên Thành ra ngoài giắt phát lệnh truy nã Thủy Tinh Cầu, nhàn nhạt nói:

- Chính là mười vạn Tiên Cách Thạch đã nghĩ phát lệnh truy nã ta, Anh Biên Thành này dường như còn không có ai làm gì được ta.

Anh Biên Thành ra ngoài tu sĩ lui tới, có người đứng ở Anh Biên Thành ra ngoài nhìn phát lệnh truy nã Thủy Tinh Cầu, còn không chút kiêng kỵ nói chính là mười vạn Tiên Cách Thạch đã muốn phát lệnh truy nã ta nói, lập tức cho chung quanh tu sĩ nhìn thấy.

Rất nhiều tu sĩ căn bản cũng không cần so sánh Thủy Tinh Cầu hình ảnh, liền kinh thanh kêu lên:

- Ngươi là Mạc Vô Kỵ...

- Không sai, ta chính là Mạc Vô Kỵ, có muốn bắt ta thì mau bơi hết vào đây đê.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên một cái, Bán Nguyệt Thanh Kích rơi vào trong tay.

Một phần tu sĩ nhận ra Mạc Vô Kỵ lập tức liền đem đầu thấp xuống, chẳng những không có động thủ, vốn là muốn đi vào Anh Biên Thành tu sĩ, trái lại cấp tốc xoay người, rời đi Anh Biên Thành.

Không muốn nói đối với Mạc Vô Kỵ động thủ, năm đó ở Tân Vân Phường Thị, hơn một trăm danh Thiên Tiên tu sĩ, còn có một danh Kim Tiên cường giả đối với Mạc Vô Kỵ động thủ, cũng không có vặn động Mạc Vô Kỵ nửa sợi lông. Sau cùng còn để cho Mạc Vô Kỵ đánh tới Anh Biên Thành, giết Anh Biên Thành thành chủ.

Chỉ cần không phải ngu, không có ai sẽ chủ động đi động thủ đối với Mạc Vô Kỵ.

Tiên Cách Thạch cùng tiên tinh đều là đồ tốt, Lạc Trần Tiên Đan càng là người người, thế nhưng tu luyện đến Thiên Tiên cảnh giới, có mấy ai ngu ngốc? lệnh truy nã tất cả phát ra 3 năm, tin tức có liên quan Mạc Vô Kỵ nửa điểm cũng không có, Anh Biên Thành thành chủ càng là chưa từng có toàn diện phát lệnh truy nã Mạc Vô Kỵ sự tình, người nào còn không biết những vật này là không có mệnh hoa.

Có thấy không người đối với tự mình động thủ, Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng, trong tay thanh kích bỗng nhiên họa xuất một đạo mấy chục trượng dài Bán Nguyệt Kích mang.

- Ầm!

Kích mang trực tiếp lại đem mấy cái phát lệnh truy nã Thủy Tinh Cầu xé rách trở thành nát bấy, tiên trận cấp ba cũng lay động kịch liệt hẳn lên.

Mạc Vô Kỵ càng là không dừng tay, thanh kích trong tay không ngừng xé rách ra, từng đạo hơn mười trượng trường Bán Nguyệt Kích mang liên tục đánh vào cùng một nơi, chỉ hơn mười hô hấp, cái này cường hãn gấp mấy lần ba cấp hộ trận liền xuất hiện lần nữa một đạo khe nứt.

Hộ trận mạnh hơn nữa, tại trước mặt Mạc Vô Kỵ cường giả tinh thông trận đạo, cũng phải bị nổ nát.

- Thế hệ chúng ta tu tiên, muốn tu luyện tới loại trình độ này, mới đúng là hãnh diện a.

Anh Biên Thành ra ngoài xa xa đứng xem tu sĩ thấy uy thế Mạc Vô Kỵ xuất thủ, không khỏi than thở.

- Có mấy người có thể giống như hắn? Thiên Tiên liền chém giết Kim Tiên, thậm chí đan thương thất mã qua sông Tiên Hào? Ta nghe nói Tiên Hào coi như là Huyền Tiên cũng không nhất định có thể qua sông, người ta một cái Địa Tiên liền qua sông tới rồi, có thể đơn giản mới đúng là quái sự.

- Nhỏ giọng, đừng làm cho Anh Biên Thành cường giả nghe qua.

- Ha ha, ngươi cho là người này lần nữa tới rồi, Anh Biên Thành còn có cường giả tồn tại sao?

- Ách... Đạo hữu nói là.

Càng xa xa địa phương, vài tên Thiên Tiên sơ kỳ tu sĩ càng là nắm chặt nắm tay, tâm huyết dâng trào không dứt. Người khác không biết Mạc Vô Kỵ, bọn họ cũng đều là quen biết Mạc Vô Kỵ, bởi vì bọn họ đều là Bán Tiên Vực tới.

Một người trung niên tu sĩ than thở:

- Năm đó ở Bán Tiên Vực, Mạc Vô Kỵ liền mạnh mẽ vô biên, liền nói chủ Nghiễm Thuyên cũng không dám làm sao, ta cho là hắn quá kiêu ngạo. Hiện tại ta mới biết được, năm đó hắn bực nào thao quang mịt mờ.

- Đáng tiếc thực lực của ta thấp, nếu không, ta nhất định tế xuất pháp bảo cùng Mạc huynh sóng vai nổ nát Anh Biên Thành hộ trận, giết vào Anh Biên Thành.

- Mạc huynh đối với chúng ta Anh Biên Thành mỗi một cái tu sĩ đều cũng có ân tình, nếu không phải hắn, chúng ta căn bản là không cách nào thông qua truyền tống trận đi tới nơi này. Bán Tiên Vực không ngừng sụp đổ, lại không tới, sớm muộn đều có thể bỏ mạng ở bên trong Tiên Hào.

...

- Răng rắc!

Tại Mạc Vô Kỵ lại một đạo kích mang đánh ra sau đó, hộ trận vết nứt rốt cục thành lớn, Anh Biên Thành cửa thành xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Là vị đạo hữu nào đối với ta Anh Biên Thành bất mãn, muốn tới công kích Anh Biên Thành?

Một cái thanh âm hùng hậu truyền đến, theo một người nam tử mặt trắng rơi vào ngoài Anh Biên Thành.

Tại đây nam tử mặt trắng hạ xuống sau đó, lần nữa cấp tốc rơi xuống hơn mười người.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn bọn người kia, cộng thêm nam tử mặt trắng có ít nhất bốn gã Kim Tiên tu sĩ, ngoài ra, còn hơn mười danh Thiên Tiên hậu kỳ cường giả. Năm đó từ trong tay hắn chạy trốn Lao Thái cùng áo đỏ tu sĩ bất ngờ tại nhóm, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là thoả mãn. Xem ra hắn không cần khắp nơi đi tìm Lao Thái, ngày hôm nay hắn thứ nhất muốn giết chính là Lao Thái. Này không chỉ là nên vì Khấu Viễn báo thù, đồng thời cũng phải vì Thanh Như sư tỷ xả giận.

- Thường lạc Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ dương tay một cái, Bán Nguyệt Thanh Kích rơi vào bên người, hắn không có tiếp tục công kích. Thường lạc là nơi sinh của hắn ở địa cầu, một cái huyện nho nhỏ mà thôi.

- Thường lạc Mạc đạo hữu, ta Anh Biên Thành cùng ngươi không thù không oán, cớ gì? Muốn công kích ta Anh Biên Thành?

Nam tử mặt trắng sắc mặt có chút khó coi, thực lực của hắn tối đa cùng Lạc Quân không sai biệt lắm. Mà Mạc Vô Kỵ cường đại hắn sớm nghe nói qua, Lạc Quân cùng Hàn Chí Kỳ cùng với Hồng Cử ba gã Kim Tiên đồng thời động thủ, kết quả cũng bị Mạc Vô Kỵ giết hai người.

Mà bây giờ vô luận là Lao Thái cùng Hồng Cử đều không phải là có thể đem hết toàn lực tên gia hỏa, hắn còn nghe nói qua, Mạc Vô Kỵ không sợ quần chiến. Hắn Tất Khang cùng Mạc Vô Kỵ động thủ, rất có thể đi vào Lạc Quân vết xe đổ đi.

Dù cho trong lòng ủy khuất vô cùng phẫn nộ, Tất Khang (vẫn) là muốn ngăn chặn bản thân phẫn nộ. Đáng tiếc nơi này không phải là Tiên Giới, nếu là ở Tiên Giới nói, hắn sớm động thủ. Tại Tiên Giới, chỉ là một Thiên Tiên tu sĩ dám đối với hắn như vậy kêu gào, hắn có thể buông tha mới đúng là quái sự.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên biết đối phương tại Mạc đạo hữu phía trước cộng thêm thường lạc là có ý gì, đó là giả chết mà thôi, hắn cười ha ha một tiếng càng là không nói thêm gì nữa, cả người trực tiếp đánh về phía chậm rãi lui ra phía sau Lao Thái, đồng thời một quyền đánh ra:

- Lại dám phát lệnh truy nã ta, vậy hãy để cho lão tử xem ngươi lớn bao nhiêu bản lĩnh.

So với lần đầu tiên tới đại náo Anh Biên Thành, thực lực của Mạc Vô Kỵ tăng lên vài lần cũng không chỉ, bất quá Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ là quyết định trước đem Lao Thái giết chết rồi lại nói.

Cực nóng hỏa diễm khí tức bao trùm ra, bốn gã Kim Tiên lĩnh vực đồng thời mở rộng đi ra. Bọn họ cũng đều biết, Mạc Vô Kỵ là không có lĩnh vực. Hiện tại Mạc Vô Kỵ đột nhiên động thủ, vậy trước tiên dùng chồng lĩnh vực lại đem Mạc Vô Kỵ vây khốn, sau đó để cho Mạc Vô Kỵ bị thương nặng rồi lại nói.

Thế nhưng là bốn người lĩnh vực duỗi một cái bày ra đến, thì sẽ biết không đúng. Mạc Vô Kỵ chẳng những có lĩnh vực, hơn nữa Mạc Vô Kỵ lĩnh vực còn quái dị không gì sánh được, mang theo mãnh liệt vòng xoáy lực lượng.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Chưa hề tiếp xúc qua vòng xoáy lĩnh vực vài tên Kim Tiên tu sĩ lĩnh vực lập tức đã bị Mạc Vô Kỵ lĩnh vực quặn mở ra.

Mặc áo đỏ Hồng Cử càng là điên cuồng lui về phía sau, hắn và Mạc Vô Kỵ động tới tay, là rõ ràng nhất Mạc Vô Kỵ thực lực tên gia hỏa. Lúc này Mạc Vô Kỵ xuất thủ uy thế, so với lúc trước cùng hắn động thủ thời điểm, đâu chỉ cường đại hơn gấp mấy lần? Hắn khẳng định, coi như là bốn gã Kim Tiên đồng lòng hợp lực, tối đa cũng chỉ có thể miễn cưỡng ngăn trở Mạc Vô Kỵ. Này còn có một cái điều kiện tiên quyết, thời điểm đồng lòng hợp lực.

Trên thực tế hắn so với ai khác đều rõ ràng, bốn người không có khả năng đồng lòng hợp lực. Hắn Hồng Cử cũng sẽ không liều mạng đi đấu Mạc Vô Kỵ, phải biết rằng coi như là đồng lòng hợp lực, khống chế được Mạc Vô Kỵ sau đó, hắn quy tắc phù cũng có khả năng vỡ vụn. Mạc Vô Kỵ là bình thường vậy Thiên Tiên tu sĩ sao?

Hồng Cử vừa lui, vốn là bị Mạc Vô Kỵ ầm nứt ra Kim Tiên lĩnh vực, càng là bạc nhược.

Tất Khang rên lên một tiếng, lấy ra bản thân pháp bảo, một thanh báo đuôi xà mâu. Chỉ là không đợi hắn ra tay với Mạc Vô Kỵ, kinh khủng kia cực nóng khí tức liền đánh ra một cái không gian thông đạo. Trong thông đạo có một loại cường đại trói buộc lực lượng bắt đầu khởi động.

Đây là quyền vực?

Tất Khang rung động nhìn chằm chằm từ Mạc Vô Kỵ này vòng xoáy lĩnh vực dọc theo đi cực nóng không gian thông đạo, có rồi một loại hồi

hộp cùng sợ hãi. Nếu như là tại Tiên Giới, hắn còn có thể toàn lực xuất thủ ngăn cản một quyền này, ở chỗ này, hắn một khi toàn lực đó chính là muốn chết.

Vì sao Vĩnh Anh Giác tới rồi một cái như vậy nghịch thiên Thiên Tiên tu sĩ? Tên này coi như là tại Tiên Giới, cũng không có mấy người Thiên Tiên tu sĩ có thể cùng hắn chống lại.

Liên cả Tất Khang đều theo bản năng rút lui, một gã khác Kim Tiên tu sĩ càng là bảo vệ chính bản thân, về phần cứu Lao Thái, hắn cũng sẽ không vì cái mạng nhỏ của mình đi lấy lòng một cái cùng hắn quan hệ bình thường vậy thương hội quản sự.

- Răng rắc!

Lao Thái lĩnh vực tại Mạc Vô Kỵ nứt ra vực quyền cùng vòng xoáy lĩnh vực chồng dưới thốn thốn vỡ vụn, một loại khí tức tử vong bao phủ lại đây, Lao Thái hồn phi phách tán, trong lòng hắn chỉ có một loại hối hận, hối hận tiếp tục lưu tại Anh Biên Thành. Không muốn nói hắn, coi như là Tiên Giới người, cũng chưa từng nghĩ tới Mạc Vô Kỵ sẽ lần nữa giết một cái hồi mã thương.

- Tất huynh cứu ta...

Lúc này Lao Thái hoàn toàn bất chấp cái khác, một bên điên cuồng giãy chung quanh chồng lĩnh vực, một bên hướng Tất Khang cầu cứu.

Tất Khang sắc mặt xấu xí, hắn tự nhiên sẽ không đi cứu Lao Thái, thực lực của Mạc Vô Kỵ để cho hắn rõ ràng, hắn từ Lao Thái cùng Hồng Cử trên người lấy được tình báo toàn bộ là giả. Thực lực của Mạc Vô Kỵ so với hắn tưởng tượng cao hơn ra rất nhiều, hắn đi tới liền là chịu chết.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 489: Ba Điều Kiện

- Răng rắc!

Lao Thái sớm đã không để ý tới quy tắc phù, tiên nguyên điên cuồng huy động, chính là máu huyết cũng bắt đầu thiêu đốt. Chỉ là không đợi hắn giãy Mạc Vô Kỵ một quyền này, hắn quy tắc phù liền trực tiếp vỡ vụn.

- Bành!

Một đạo huyết vụ hiện lên, Lao Thái đường đường một cái Kim Tiên tu sĩ, lúc này hóa thành một đống huyết vụ. Cũng không biết Lao Thái là bị Mạc Vô Kỵ một quyền đánh chết, hay là thiên địa quy tắc đưa hắn nghiền thành thành mảnh nhỏ.

Mạc Vô Kỵ quyền phong dãy một cái, cuồng bạo nứt ra vực quyền kình cư nhiên cũng không có lúc đó tiêu tán, mà là mang theo từng vòng không gian sóng gợn.

- Rầm!

Khi quả đấm của Mạc Vô Kỵ triệt để thu lúc trở lại, này đã bị Mạc Vô Kỵ ầm nứt ra ba cấp tiên trận trực tiếp sụp đổ rơi.

Mặc dù biết Mạc Vô Kỵ cuối cùng này thu quyền là cố ý bằng vào uy thế hủy diệt Anh Biên Thành hộ trận, một bên Tất Khang cũng không có động thủ lần nữa, trong lòng hắn như nước đá ngâm qua bình thường giống nhau. Vừa rồi Mạc Vô Kỵ uy thế hắn rõ ràng nhìn thấy, hắn khẳng định coi như là tại Tiên Giới, Lao Thái cũng không nhất định là Mạc Vô Kỵ đối thủ.

Lao Thái đích xác còn có chuẩn bị ở sau, há có thể biết trước mắt Mạc Vô Kỵ này không có chuẩn bị ở sau? Chí ít hắn tiêu chí thủ đoạn, Lôi Kiếm Vũ còn không có đi ra.

Mạc Vô Kỵ trương tay liền đem Lao Thái nhẫn (nắm) trong tay, đồng thời bình tĩnh nhìn Tất Khang. Hắn sở dĩ không hề động tay, là bởi vì vừa rồi Tất Khang cũng không có động thủ. Nếu là Tất Khang dám ở thời điểm hắn giết Lao Thái động thủ, Bán Nguyệt Thanh Kích hắn đã đập tới.

Hắn và Tất Khang không có thù hận gì, hắn tới nơi này không chỉ là sát nhân, là tới lập uy.

- Mạc đạo hữu, ta là Anh Biên Thành thành chủ Tất Khang, hai vị này là Vĩnh Anh Tiên Vực tới Hồ Minh đạo hữu cùng Hồng Cử đạo hữu. Tuy rằng trong lúc này có chút hiểu lầm, không biết có thể hay không đi phủ thành chủ hòa giải.

Tất Khang thấy Mạc Vô Kỵ giết Lao Thái sau đó không có lại chủ động xuất thủ, đơn giản chủ động thu hồi bản thân pháp bảo, đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói, thuận tiện lại đem hai gã khác Kim Tiên tu sĩ giới thiệu một chút.

Sau khi nói xong, hắn lại len lén truyền âm một câu cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đạo hữu, ta tin tưởng ngươi không phải là cái loại người lỗ mãng, nếu là có thể ngồi xuống nói chuyện, ta có để cho Mạc đạo hữu đồ đạc hài lòng.

Mạc Vô Kỵ cũng không trả lời ngay Tất Khang, mà là nhìn lui ra ngoài mấy trượng Hồng Cử, giọng nói băng hàn nói:

- Nếu mà ngươi dám lui nữa, ta hiện tại liền giết ngươi, ngươi tin hay không?

Nguyên bản Hồng Cử còn đang ở lui ra phía sau, nghe được Mạc Vô Kỵ nói, sắc mặt nhất thời tái nhợt, hắn đối với Mạc Vô Kỵ xa xa liền ôm quyền, tỏ ra yếu kém nói:

- Mạc đạo hữu thần thông mạnh hơn ta nhiều lắm, nếu muốn giết ta Hồng Cử, ta tự nhiên là tin tưởng.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới nói với Tất Khang:

- Tất Khang đạo hữu chờ chốc lát!

Nói xong, Mạc Vô Kỵ một bước nhảy qua vào trong thành, trong tay nắm tay lần nữa đánh ra.

- Ầm!

Không gian chảy loạn bốn phía ra, Anh Biên Thành này vừa mới thành lập hoàn tất đến Tiên Giới truyền tống trận, lần nữa bị Mạc Vô Kỵ một quyền đánh thành mảnh vụn.

Mạc Vô Kỵ vung tay lên, lại đem bên cạnh đến Bán Tiên Vực truyền tống trận cấm chế phá huỷ.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ mới rơi vào Tất Khang trước người, đưa tay nói:

- Tất Khang đạo hữu, ngươi có thể dẫn đường.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ dường như lại nhớ ra cái gì đó, quay đầu lại cao giọng nói:

- Sau này ai dám đối với Bán Tiên Vực tới tu sĩ gọi đánh gọi giết, ta sẽ cho hắn một quyền, Anh Biên Thành ta còn sẽ đến lần thứ ba.

Tất Khang khóe miệng co quắp vài cái, chỉ có thể đáy lòng không tiếng động thở dài một tiếng, mang theo Mạc Vô Kỵ đi hướng phủ thành chủ. Tuy tiện Hồng Cử hận không thể lập tức đi, lúc này cũng không

dám vọng động, chỉ có thể theo ở phía sau cùng nhau đi tới phủ thành chủ.

- Ha ha ha ha! Thống khoái, quá mụ nội nó thống khoái.

Mạc Vô Kỵ vừa ly khai, Anh Biên Thành ra ngoài một người Thiên Tiên sơ kỳ tu sĩ liền cười ha ha.

Nhìn xem thấy chung quanh tu sĩ đều nhìn mình chằm chằm, người này cười ha ha Thiên Tiên tu sĩ chút nào không kiêng kỵ nói:

- Không sai, ta chính là đến từ Bán Tiên Vực. Mạc đạo hữu hôm nay cách làm, để cho ta kính phục cùng kính yêu. Nếu mà không đứng ra hỗ trợ Mạc huynh, ta ý niệm trong đầu không hiểu rõ.

Nếu là ở lúc bình thường, có người có dũng khí nói mình là Bán Tiên Vực tới, lập tức cũng sẽ bị vây công, sau đó bắt đưa đến Anh Biên Thành.

Lúc này tên tu sĩ này cười ha ha sau đó, chung quanh tu sĩ thật giống như không có thấy bình thường giống nhau, mặc cho người Bán Tiên Vực tu sĩ này thả ra bản thân thống khoái.

Mạc Vô Kỵ cái này kẻ hung ác một chiêu giết Hợp Liên Thương Hội quản sự Lao Thái, một kích đánh nát Anh Biên Thành hộ trận, lại một quyền nghiền nát Anh Biên Thành đến Tiên Giới truyền tống trận. Kết quả thế nào? Kết quả Anh Biên Thành thành chủ lại đem người ta nghênh tiếp vào phủ thành chủ, cả thí cũng không dám phóng một cái. Ở chỗ này đối phó Bán Tiên Vực tu sĩ, đừng nói giỡn, mọi người còn muốn sống thêm mấy năm.

Anh Biên Thành phủ thành chủ cửa vào, Mạc Vô Kỵ ngừng lại.

Tất Khang đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Mạc huynh, ta Tất Khang rất kính phục thiên tài tu sĩ, Mạc đạo hữu là thiên tài trong thiên tài, ta là thật tâm mời Mạc đạo hữu đi tới phủ

thành chủ hữu nghị.

Tất Khang lời này ngược lại không có lừa dối, Mạc Vô Kỵ có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế liền xé rách Anh Biên Thành hộ trận, có thể tưởng tượng Mạc Vô Kỵ tuyệt đối là một cái trận đạo cao thủ, thậm chí Mạc Vô Kỵ mình cũng có thể bố trí ba cấp tiên trận.

Đối với như vậy một cái trận đạo cao thủ, hắn Tất Khang nếu như muốn dùng trận pháp vây khốn Mạc Vô Kỵ, thật sự là tìm đường chết.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:

- Vô luận ngươi có phải là thật tâm hay không, ta Mạc Vô Kỵ cho tới bây giờ cũng sẽ không lưu ý, cũng sẽ không e ngại ngươi dám động thủ với ta. Thực ra mà nói, ta đang bưng đậu tương không có nồi sao, ngươi muốn ám toán ta chính hợp ý ta.

Tất Khang tức giận đều có chút phát run, hắn không biết cái gì là bưng đậu tương không có nồi sao ý tứ, nói vậy chính là muốn động thủ không có mượn cớ mà thôi. Mạc Vô Kỵ hung hãn như vậy, bọn họ liên hợp lại đều không phải là đối thủ của Mạc Vô Kỵ, dưới mắt tuyệt đối không thể để cho Mạc Vô Kỵ tìm được động thủ lý do.

- Mạc đạo hữu nói đùa.

Tất Khang cố gắng miệng cười ôm quyền nói.

Mạc Vô Kỵ rất là khinh bỉ Tất Khang loại này nụ cười dối trá, nếu không phải hắn biết coi như là giết Tất Khang, còn có tiếp một cái Tất Khang tới nơi này, hắn đâu có nói nhảm nhiều như vậy. Dù sao uy hiếp một cái Tất Khang, có thể cho tên này có chút kiêng kỵ.

- Ta không có rảnh cùng ngươi nói đùa, cho ngươi nửa nén hương thời gian, lại đem hết thảy Bán Tiên Vực tu sĩ đều thả. Nếu không, ta liền chính bản thân đến động thủ.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói.

Tất Khang liền ôm quyền:

- Mạc đạo hữu yên tâm, tại biết đây là hiểu lầm sau đó, ta liền chuẩn bị thả Bán Tiên Vực tu sĩ.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét một đạo tin tức bị Tất Khang phát ra ngoài, rất nhanh thần niệm của hắn liền quét đông đảo tu sĩ bị thả ra ngoài. Có hơn mười người hắn thậm chí ra mắt tại Bán Tiên Vực, xem ra Tất Khang ngược lại không có có dũng khí làm bộ.

- Dẫn đường sao?.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt hòa hoãn một phần, nói với Tất Khang.

Mấy phút sau, Tất Khang cùng mặt ba gã Kim Tiên tu sĩ khác đều ngồi ở phủ thành chủ tiếp khách điện.

- Mạc đạo hữu, mời dùng trà.

Một người xinh xắn nữ tu đưa lên một chén linh trà Mạc Vô Kỵ sau đó, Tất Khang chủ động đứng lên mời Mạc Vô Kỵ uống trà.

Mạc Vô Kỵ không thèm để ý chút nào đem trong tay tiên trà uống một hơi cạn sạch, sau đó lại đem chén trà vừa để xuống, gọn gàng dứt khoát nói:

- Tất thành chủ có lời gì cứ nói thẳng đi, nếu là ta hài lòng ba cái điều kiện, ta liền rời đi nơi này, nếu là ta không hài lòng, bản thân ta đi tìm hài lòng đáp án. Ta không thích cò kè mặc cả, càng không có cái thói quen này.

Mạc Vô Kỵ lời nói cực kỳ bá đạo, đó chính là cho ngươi một lần giải hòa cơ hội, nếu không, ta còn sẽ giết mấy người các ngươi.

Tất Khang tại dưới bàn trà quả đấm hầu như đều muốn phải bóp nát, hắn có chút hối hận vì sao không có ở bên trong linh trà hạ độc. Thật vất

vả Tất Khang mới dẹp loạn dưới bản thân phẫn nộ, tận lực chậm lại giọng nói nói:

- Đệ nhất, sau này Bán Tiên Vực tới tu sĩ, ba người chúng ta sẽ không phát lệnh truy nã, nhưng coi như là ngươi giết mấy người chúng ta, chúng ta cũng không có quyền lợi nếu nói đến ai khác cũng không có thể phát lệnh truy nã.

Mạc Vô Kỵ biết Tất Khang chỉ là một bị phái xuống thành chủ, có thể làm được loại trình độ này đã là phi thường rất giỏi, ánh mắt của hắn rơi vào Hồ Minh cùng Hồng Cử trên người.

Thấy Mạc Vô Kỵ ánh mắt rơi lại đây, Hồ Minh cùng Hồng Cử nhanh chóng nói:

- Chúng ta đều là duy tất thành chủ như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, ý tất thành chủ chính là ý tứ của chúng ta.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, lần nữa nhìn về phía Tất Khang.

Tất Khang thấy Mạc Vô Kỵ không có ở điều này thượng nói nhiều, cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục nói:

- Ta Anh Biên Thành bồi thường Mạc đạo hữu mười vạn thượng phẩm tiên tinh tổn thất.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, mười vạn thượng phẩm tiên tinh liền muốn mua hắn, đây là cho ăn mày sao?

Dường như biết Mạc Vô Kỵ khó chịu, Tất Khang vội vàng nói bổ sung:

- Mạc đạo hữu, kỳ thực thượng phẩm tiên tinh đối với chúng ta mà nói là cực kỳ khó được. Nơi này dù sao cũng là Vĩnh Anh Giác, còn không tính là chân chính Tiên Giới. Ta nghe nói Mạc đạo hữu thích luyện đan, cho nên còn vì Mạc đạo hữu chuẩn bị mấy cái phương pháp luyện đan tương đối trân quý.

- Nga, lấy tới xem một chút.

Mạc Vô Kỵ nghe được phương pháp luyện đan, thần tình chính là khẽ động. Hắn suy đoán Tất Khang hẳn là nghe nói mình tại Tân Vân Phường Thị đấu giá lò luyện đan, lúc này mới có loại ý nghĩ này.

Tất Khang ngược lại không do dự, lấy ra một cái da cuốn đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thần niệm đảo qua đi vào, liền biết này da cuốn là thật, không có làm bộ. Tờ này da cuốn tồn tại có ít nhất mấy nghìn năm lâu, Tất Khang không có cơ hội tại trong thời gian ngắn như vậy làm bộ.

Tại da cuốn thượng phương pháp luyện đan có sáu bảy, có hai loại phương pháp luyện đan Mạc Vô Kỵ sớm có. Còn có ba loại phương pháp luyện đan căn bản cũng không có giá bao nhiêu giá trị, bởi vì có một loại là chưng cất rượu phương thuốc. Chân chính có giá trị là sau cùng hai loại phương pháp luyện đan, một là Độ Huyền Đan, một là Tiểu Vũ Lâm Đan.

Độ Huyền Đan là tam phẩm tiên đan, thuộc về Kim Tiên thăng cấp Huyền Tiên phương pháp luyện đan, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, cái này phương pháp luyện đan rất có giá trị. Tiểu Vũ Lâm Đan cũng là tam phẩm phương pháp luyện đan, cái này phương pháp luyện đan là tu sĩ dưới Huyền Tiên khôi phục tiên nguyên dùng. Giá trị xa xỉ.

- Cái này phương pháp luyện đan đối với ta hữu dụng, cái này ta đồng ý.

Mạc Vô Kỵ không chút khách khí thu hồi phương pháp luyện đan.

Thấy Mạc Vô Kỵ lần nữa đồng ý điều kiện thứ hai, Tất Khang lần nữa thở dài một hơi, hắn xuất ra một cái phương vị cầu gần như là hoàn toàn mới đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Đây là Vĩnh Anh Tiên Vực một cái Tiên Vương di tích, ta đạt được cái này di tích địa chỉ sau đó, còn chưa kịp đi qua, nếu là Mạc đạo hữu thích, có thể cầm đi.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét tới rồi bên trong Thủy Tinh Cầu này, đích thật là một mảnh sương mù tràn ngập dãy núi, dường như còn có một phiến Hoàng Hà. Mạc Vô Kỵ khẳng định cái này di tích Tất Khang khẳng định đi qua, hơn nữa Thủy Tinh Cầu này cũng là hàng thông thường, người biết cũng thật nhiều.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 490: Vô Sinh Hà Biến Cố

Mạc Vô Kỵ chiếm được Độ Huyền Đan cùng Tiểu Vũ Lâm Đan phương pháp luyện đan sau đó, trong lòng đã rất là vui sướng, rồi lại nói giết Tất Khang cũng không thể thay đổi Tiên Giới khống chế Vĩnh Anh Giác sự thực. Hắn không có khả năng cả đời đều ở lại Vĩnh Anh Giác, muốn để cho Vĩnh Anh Giác chân chính độc lập, cũng chỉ có hắn nắm trong tay Tiên Giới thế lực. Trên thực tế cái này đối với Mạc Vô Kỵ hiện tại mà nói, cũng chỉ có thể ngẫm mà thôi.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nắm Thủy Tinh Cầu nói:

- Ba cái điều kiện coi như ngươi qua.

- Đa tạ Mạc đạo hữu, sau này Mạc đạo hữu đến Anh Biên Thành ta, chính là khách nhân tôn quý nhất Tất Khang ta.

Tất Khang nghe được Mạc Vô Kỵ nói, liền biết hắn một kiếp này đi qua, Mạc Vô Kỵ cũng không có chém tận giết tuyệt ý nghĩ.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại Tất Khang hư tình giả ý nói, mà là đưa mắt rơi vào trên người Hồng Cử:

- Hồng Cử, ngươi ở đây Anh Biên Thành ngây ngô thời gian dài nhất, ta yêu cầu hỏi ngươi mấy vấn đề.

Hồng Cử nhanh chóng đứng lên nói:

- Mời Mạc đạo hữu cho ý kiến, Hồng Cử biết nhất định sẽ nói.

Hồng Cử một cái Kim Tiên tu sĩ, đối với Mạc Vô Kỵ kính cẩn có thừa, Tất Khang cùng Hồ Minh không có nửa điểm khinh thường ý tứ của hắn. Hiện tại Mạc Vô Kỵ thế mạnh, giơ tay lên bên trong liền sẽ giết bọn họ, nếu mà vô lễ cẩn, đó chính là muốn chết.

Mạc Vô Kỵ mặt không thay đổi nói:

- Vấn đề thứ nhất, Bán Tiên Vực đào móc Tiên Cách Thạch, chủ yếu là cung cấp cho Tiên Vực. Tại Bán Tiên Vực còn có một loại duệ mộc khí tức, nếu mà tại Bán Tiên Vực thời gian ngây ngô dài quá, không thay đổi loại khí tức này, sẽ từ từ bị duệ mộc khí tức Mộc Hoá. Ta nghe nói Bán Tiên Vực xuất hiện một loại hóa giải duệ mộc khí tức đan dược, gọi Dong Mộc Đan.

Nói đến đây, Mạc Vô Kỵ cố ý đề cao nghiêm khắc giọng của mình:

- Dong Mộc Đan này yêu cầu kim loại tính chất Luyện Đan Sư mới có thể luyện chế, ta tại Bán Tiên Vực điều tra qua, căn bản cũng không có kim loại tính chất Luyện Đan Sư. Những đan dược này ta cũng điều tra, là đến từ nơi này, ngươi bây giờ nói cho ta biết, những Luyện Đan Sư kim loại này tính chất có đúng hay không đều ở đây Anh Biên Thành?

Tại Mạc Vô Kỵ cất cao giọng thời điểm, Hồng Cử liền theo bản năng rùng mình một cái, hắn thậm chí cảm nhận được Mạc Vô Kỵ sát ý. Mặc dù hắn mới ngồi xuống, bị Mạc Vô Kỵ nói lại sợ đứng lên ôm quyền nói:

- Mạc đạo hữu nói đúng, những Dong Mộc Đan đó đích thật là Anh Biên Thành cung cấp đi qua.

Vậy kim loại tính chất Luyện Đan Sư cũng không tại Anh Biên Thành, bởi vì luyện chế Dong Mộc Đan có tổn hại thọ nguyên cùng máu huyết. Cộng thêm kim loại tính chất Luyện Đan Sư vốn là cực kỳ rất thưa thớt, cho nên Tiên Vực thông qua thủ đoạn tại các to lớn cấp thấp tu chân tinh cầu tìm kiếm kim loại tính chất Luyện Đan Sư, những Luyện Đan Sư này bị mang tới Vĩnh Anh Giác sau đó, đã bị đưa đến chân chính

Tiên Giới bồi dưỡng. Chính là ta cùng thành chủ, cũng không biết bọn họ ở địa phương nào.

Hồng Cử chẳng những trả lời Mạc Vô Kỵ vấn đề, còn đem Mạc Vô Kỵ không có hỏi lên vấn đề trả lời đi ra.

Mạc Vô Kỵ vừa nghe Hồng Cử trả lời, liền biết hắn muốn ở chỗ này hỏi thăm kim loại tính chất Luyện Đan Sư hắn là không có cách nào, Hồng Cử ngôn ngữ hiển nhiên là thực sự.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Vấn đề thứ hai, các đại tinh không bên trong Địa Tiên viên mãn tiến vào Bán Tiên Vực, có đúng hay không cùng Tiên Giới có quan hệ?

Hồng Cử nhanh chóng nói:

- Mạc đạo hữu, ta này thực sự không biết.

Thấy Mạc Vô Kỵ đưa mắt quét tới, Tất Khang cùng Hồ Minh cũng gấp mang tỏ thái độ nói:

- Mạc đạo hữu, chúng ta này cũng đều là không biết.

Mạc Vô Kỵ không có lại ép hỏi, hắn tin tưởng Anh Biên Thành bất quá là một phần nhỏ con kiến hôi, không biết những thứ này cũng rất như thường.

- Vấn đề thứ ba, ta đã từng thấy qua Vĩnh Anh ngục giam, bên trong tựa hồ bị nhốt một phần đỉnh cấp thiên tài, đây là có chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ vấn đề này vừa hỏi ra, cũng cảm giác được Hồng Cử cùng Tất Khang đám người sắc mặt trở nên tái nhợt. Hắn bỗng nhiên có một loại cảm giác, chính bản thân không nên tuân hỏi vấn đề này.

Một lúc lâu sau đó, Hồng Cử mới run giọng nói:

- Đích thật là có chuyện này, ta cũng chỉ là nghe nói, thế nhưng loại chuyện này không phải chúng ta loại này nhỏ con kiến hôi có thể biết đến. Mạc huynh coi như là giết ta đợi, ta cũng không biết cụ thể nguyên nhân. Đồng thời ta Hồng Cử thề, sau này nếu là tiết lộ Mạc đạo hữu vấn đề này, ta Hồng Cử nhất định chết vào lôi kiếp dưới, lại vô Luân Hồi cơ hội.

Hồng Cử vừa xong thề, Tất Khang cùng Hồ Minh liền nhanh chóng đứng lên thề, biểu thị nhất định không tiết lộ ngày hôm nay Mạc Vô Kỵ hỏi vấn đề này.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, hắn biết mình thật là không nên hỏi vừa rồi này cái vấn đề. Hỏi sau đó, biện pháp tốt nhất chính là sát nhân diệt khẩu, Hồng Cử này cư nhiên sớm hạ độc thề, hơn nữa dùng hắn bản tính, hiện tại giết trước mắt ba người này, thực sự không phải của hắn bản tâm.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục xoắn xuýt chuyện này, tiếp tục hỏi:

- Vấn đề thứ tư, trên người ta có đại lượng Tiên Cách Thạch, còn có Lâu Xuyên Hà trên người có Độ Tiên Hạm là ai nói cho Anh Biên Thành?

Hồng Cử dường như cảm thụ được Mạc Vô Kỵ đè xuống bản thân sát ý, càng là không dám có nửa điểm giấu diếm, lập tức đáp:

- Là Khấu Viễn, hắn...

- Tuyệt đối không thể!

Mạc Vô Kỵ không chút do dự cắt đứt Hồng Cử nói, đối với Khấu Viễn tâm tính hắn có một loại trực giác, hắn tin tưởng Khấu Viễn sẽ không phản bội hắn. Khấu Viễn cùng hắn trở thành bằng hữu, hoàn toàn là bằng vào bản tâm.

Hồng Cử cuống quít giải thích:

- Khấu Viễn tuy rằng rất thiên tài, lại cũng không thuộc về cái loại này tuyệt đỉnh thiên tài. Hắn có thể ở Bán Tiên Vực độ kiếp, thăng cấp Thiên Tiên, là bởi vì Lạc Quân động tay chân. Lạc Quân tại ý niệm của hắn bên trong, ẩn nấp một cái Kim Tiên Nguyên Thần ý chí. Tại Khấu Viễn đi tới Vĩnh Anh Giác sau đó, này Nguyên Thần thừa dịp Khấu Viễn cùng người tranh đấu thời điểm, đoạt xá Khấu Viễn...

- Khấu Viễn hiện ở nơi nào?

Mạc Vô Kỵ sát ý sớm đã không nữa ẩn nấp, không giết cái này đoạt xá Khấu Viễn tên gia hỏa, hắn trong lòng khó chịu.

- Khấu Viễn đã tiến vào Tiên Giới.

Hồng Cử cẩn thận đáp.

- Này Độ Tiên Hạm có đúng hay không tại trên người Khấu Viễn?

Mạc Vô Kỵ hừ một tiếng, chỉ có thể lại đem sát ý đè ép xuống tới.

Hồng Cử nhanh chóng nói:

- Không phải là, Khấu Viễn dường như vẫn cùng một người khác đến từ Bán Tiên Vực người hợp mưu, Độ Tiên Hạm dường như chính là hai người hợp mưu điều kiện, cho nên Độ Tiên Hạm bị một người khác lấy đi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thở dài một tiếng, quả nhiên là tiền tài động nhân tâm, đối với có chút tu tiên người mà nói, bạn thân đi nữa, cũng sẽ bị cái loại này bảo vật che khuất hai mắt. Chứ đừng nói chi là, bọn họ tổ hợp cùng một chỗ, bất quá là tạm thời hợp tác mà thôi.

Mạc Vô Kỵ không có có tâm tình tiếp tục ở lại, hắn đứng lên, lạnh giọng nói:

- Vốn ngày hôm nay ta là muốn giết người diệt khẩu, làm sao ta không phải là một cái dễ giết người, nếu đáp ứng rồi điều kiện, cũng sẽ

không động thủ lần nữa. Ta hi vọng mấy vị không để cho ta tìm được động thủ lý do, nếu không, ta nhất định sẽ đến lần thứ ba.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ một bước bước ra Anh Biên Thành tân khách sảnh, biến mất vô tung vô ảnh.

Tất Khang từ phẫn nộ đến càng phẫn nộ, đến bất đắc dĩ, đến nhận mệnh... Nếu là ở ban đầu, Mạc Vô Kỵ phách lối như vậy tới một lần liền đi, hắn sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp lại đem Mạc Vô Kỵ giết chết. Lúc này, hắn lại có vẻ rất là bình tĩnh. Anh Biên Thành với hắn mà nói, chỉ là một cái doanh trại mà thôi, qua một đoạn thời gian nữa, hắn lại đem rời đi Anh Biên Thành, nơi này hết thảy đều cùng hắn không hề quan hệ.

Mạc Vô Kỵ đi rồi trước tiên, Hồng Cử liền đứng lên, hắn ở lại Anh Biên Thành, là khẳng định Mạc Vô Kỵ sẽ không lại giết hồi mã thương. Hiện tại Mạc Vô Kỵ cư nhiên lần thứ hai trở về, nếu không phải hắn phối hợp tốt, ngày hôm nay hắn sẽ chỉ là biết cùng Lao Thái bình thường giống nhau. Anh Biên Thành hắn tuyệt đối sẽ không ở tiếp nữa, hắn nhất định phải rời đi nơi này. Hắn từ Mạc Vô Kỵ trong tay chạy thoát hai lần, ai biết có còn hay không lần thứ ba?

...

Lần thứ hai đánh nát Anh Biên Thành hộ trận, đồng thời hủy diệt rồi Anh Biên Thành đến Tiên Giới truyền tống trận, Tiên Giới như phản ứng gì, Mạc Vô Kỵ căn bản là lười đi quản.

Lúc này hắn đang ở Vĩnh Anh Giác chung quanh du đãng, điều này làm cho Vĩnh Anh Giác tạo thành một cái rất quái dị hiện tượng. Nguyên bản Vĩnh Anh Giác các to lớn phường thị cùng tu chân ngoài thành đều đeo lấy Mạc Vô Kỵ phát lệnh truy nã bức họa, Mạc Vô Kỵ mỗi đến một chỗ sau đó, từ bản thân bức họa dưới đi qua, bên cạnh nhiều người hơn nữa thấy đều tốt như không có thấy bình thường giống nhau. Một số người thậm chí còn muốn dừng lại, đối với Mạc Vô Kỵ kính cẩn thi lễ. Mỗi khi Mạc Vô Kỵ lần nữa từ cái chỗ này lúc rời đi, này phát lệnh truy nã bức họa đã biến mất vô tung vô ảnh.

Tới rồi về sau, một phần phường thị cùng tu chân thành thị biết Mạc Vô Kỵ hiện tại đang không có việc gì tại Vĩnh Anh Giác đi dạo, đơn giản lại đem Mạc Vô Kỵ phát lệnh truy nã bức họa toàn bộ lấy xuống.

...

Đủ tại Vĩnh Anh Giác đi dạo ba bốn (tháng), Mạc Vô Kỵ mới lần nữa đi tới Vô Sinh Hà.

Thời gian mấy tháng, hắn biết một phần đến từ Bán Tiên Vực tu sĩ, bất quá cũng không có thấy Biên Song Bích, Khuất Dương những thứ này người quen. Về phần Phô Tử đại sư tung tích, càng là không có chút nào tung tích.

Cộng thêm Mạc Vô Kỵ cảm thụ được thực lực của chính mình tùy thời tùy khắc có thể đột phá đến Kim Tiên, Vĩnh Anh Giác tài nguyên tu luyện đích xác hữu hạn, Mạc Vô Kỵ quyết định rời đi Vĩnh Anh Giác, đi tới Tiên Giới.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ dự định đi tới Vô Sinh Hà sau đó, liền tiến vào Vô Sinh Hà để, sau đó từ màu vàng kia Vấn Tiên Thê tiến vào Tiên Giới. Mà khi Mạc Vô Kỵ lần nữa đứng ở Vô Sinh Hà bên thời điểm, bị cảnh tượng trước mắt kinh sợ.

Vô Sinh Hà vẫn bình tĩnh không gì sánh được, chính là bởi vì loại an tĩnh này, mới càng là vượt trội Vô Sinh Hà rộng mênh mông, về phần Vô Sinh Hà để, vậy càng là một mảnh tĩnh mịch. Có thể nói ngoại trừ lần trước hắn thấy này hai cái tuyệt thế cường giả tại Vô Sinh Hà để chiến đấu qua một lần ra ngoài, sẽ không có cái khác động tĩnh.

Mà giờ khắc này Vô Sinh Hà mặt lại quay cuồng rít gào, coi như là cuồng bạo biển rộng cũng không có loại này cuồng bạo quay cuồng sóng hoa.

Ào ào ba đào trong tiếng, Mạc Vô Kỵ thậm chí cảm nhận được một loại mãnh liệt huyền ảo khí tức.

Mạc Vô Kỵ không quá tin tưởng có người ở Vô Sinh Hà để chiến đấu, bởi vì cái này loại ba đào, dường như cũng không phải chiến đấu đưa tới...

Không lớn đúng vậy, Mạc Vô Kỵ dường như nghĩ tới điều gì.

Vô Sinh Hà mặt sông như vậy rộng vô biên, coi như là có có chút gió nhẹ lại đây, cũng không đến mức như tĩnh mịch bình thường vậy bình tĩnh. Trước hắn và Khổ Á đám người cùng đi đến Vô Sinh Hà, trong lòng vẫn nhớ ai là kẻ phản bội sự tình, cư nhiên thật không ngờ điểm này.

Thời khắc này Vô Sinh Hà tuôn ra rít gào, dường như cũng không phải bình thường Vô Sinh Hà. Dựa theo thường quy tư duy mà nói, tại đây loại gió êm sóng lặng khí trời bên trong, Vô Sinh Hà mặt coi như là có chút ba động, cũng không đến mức như vậy ba đào cuộn trào mãnh liệt.

Vô Sinh Hà dường như có rồi biến cố gì.

Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, đã nhìn thấy mấy đạo phi hành pháp bảo cấp bách mà đến, rất nhanh thì rơi vào vùng ven Vô Sinh Hà.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 491: Vô Sinh Hà Hồ Lô

- Mạc tiền bối.

Vài tên từ phi hành pháp bảo thượng xuống tu sĩ quen biết Mạc Vô Kỵ, nhanh chóng tiến lên đây chào.

Mạc Vô Kỵ tại Vĩnh Anh Giác là một cái đặc biệt tồn tại, hắn thế nhưng là Anh Biên Thành thời khắc muốn phát lệnh truy nã, cũng không dám phát lệnh truy nã người. Coi như là Tiên Giới lần nữa thành lập đến Vĩnh Anh Giác truyền tống trận, cũng không có thấy Tiên Giới bắt đầu phát lệnh truy nã Mạc Vô Kỵ. Một người như vậy, tại Vĩnh Anh Giác ai dám không tôn kính.

Mạc Vô Kỵ gật đầu còn thi lễ sau đó hỏi:

- Vô Sinh Hà này lai lịch có ai biết?

Một người tóc bạc Thiên Tiên tu sĩ nói:

- Nghe nói Vô Sinh Hà này vốn là Vô Sinh Đạo Tông một cái tông môn sông, giữa sông có Vô Sinh Đạo Tông hộ tông thần thú thử. Về sau Vô Sinh Đạo Tông thu được một món bảo vật, đưa tới thập đại Tiên Vực tranh đoạt, nghe nói này một hồi đại chiến, Vô Sinh Đạo Tông bị đánh phá thành mảnh nhỏ, chỉ còn lại có Vô Sinh Hà. Nghe đồn Vĩnh Anh Giác Vô Sinh Hà chỉ là trong đó một bộ phận mà thôi, còn có một bộ phận Vô Sinh Hà tại chân chính Tiên Giới.

Mạc Vô Kỵ giật mình, theo hỏi:

- Tiên Giới có thập đại Tiên Vực?

Tóc bạc tu sĩ đáp:

- Tại lúc ban đầu thời điểm là như vậy, bất quá bây giờ Tiên Giới chỉ còn lại có bảy đại Tiên Vực. Tại năm đó Vô Sinh Đạo Tông bị hủy sau đó, lại xảy ra một việc, đưa tới thập đại Tiên Vực hỗn chiến, có tam đại Tiên Vực bị hủy.

- Vô Sinh Đạo Tông lấy được là vật gì a, cư nhiên đưa tới nhiều Tiên Vực đại chiến như vậy?

Bên cạnh lại có tu sĩ dò hỏi.

Tóc bạc tu sĩ lắc đầu:

- Ta này cũng không biết. Còn có Vô Sinh Hà này, nghe nói quanh năm là phi thường bình tĩnh, mà bây giờ lại như vậy ba đào quay cuồng, cũng không biết có thứ gì muốn xuất thế.

Vừa lúc đó, một đạo phóng lên cao cây cột từ từ Vô Sinh Hà đánh đi ra, từng đạo khí tức huyền ảo trong nháy mắt lan tràn ra.

Chỉ là bị loại này huyền ảo khí tức một xâm, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được cả người nhẹ một chút, giờ khắc này hắn liền cảm giác mình trong cơ thể thật giống như có vô số rác rưởi bị loại này huyền ảo khí tức mang đi, ngay cả một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc cũng càng là rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ trong lòng chấn động, khí tức này tuyệt đối là cao cấp nhất thứ tốt.

Chẳng những là Mạc Vô Kỵ cảm giác được, còn lại tới nơi này tu sĩ đồng dạng cảm giác được. Giờ khắc này cho dù là Mạc Vô Kỵ tại cái chỗ này, chung quanh tu sĩ cũng không nhịn được, đều vọt vào Vô Sinh Hà.

Loại này thiên địa dị bảo xuất thế, không ai không động tâm. Mạc Vô Kỵ cũng động tâm, tu đạo tu chính là cái gì? Trừ mình tâm trí cùng nỗ lực bên ngoài, chính là cơ duyên.

Loại này đưa đến trước mắt tới cơ duyên nếu mà không đi nắm chặt, vậy cũng không cần phải đi tu cái gì đạo.

Cùng đang lúc mọi người sau đó, Mạc Vô Kỵ như nhau chính là vọt vào Vô Sinh Hà.

...

Vô Sinh Hà đáy Mạc Vô Kỵ không biết ngây người bao lâu, phía dưới này trước đây chính là một mảnh tĩnh mịch nặng trĩu. Hiện tại Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào đáy sông, liền cảm nhận được cái loại này quay cuồng khí tức.

Vô Sinh Hà cuộn trào mãnh liệt ba đào, không chỉ là trên mặt sông cái loại này rít gào quay cuồng, tại đáy sông như nhau chính là quay cuồng không thôi.

Thời khắc này Vô Sinh Hà thật giống như một ngụm bị nấu nước nồi bình thường giống nhau, bên trong thủy tất cả đều là lăn.

Vừa tiến vào Vô Sinh Hà đáy, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được này dòng có thể gột rửa chính bản thân mạch lạc thậm chí linh hồn khí tức đến từ chính càng sâu chỗ.

Hơn nữa này chỗ địa phương dường như chính là Vấn Tiên Thê phương hướng, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng vọt tới.

Mạc Vô Kỵ tốc độ cực nhanh, cộng thêm đối với nơi này lại rất tinh tường chỉ là hơn một canh giờ sau đó, hắn liền đi tới này toả ra khí tức.

Một cái hồ lô cực đại màu tím nhạt xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, hồ lô ngã vào đáy sông, miệng hồ lô được mở ra, từng đạo huyền ảo thanh linh khí tức từ nơi này miệng hồ lô thẩm thấu đi ra. Mạc Vô Kỵ càng tới gần, lại càng cảm giác được thân thể của chính mình bị rửa qua bình thường giống nhau.

Dù cho Mạc Vô Kỵ còn không có nhận ra đây là cái gì khí tức, hắn cũng biết, đây tuyệt đối là cao cấp nhất thứ tốt. Hắn trực tiếp rơi vào bên hồ lô này, tay dãy một cái, liền muốn lại đem này hồ lô mang đi.

Thế nhưng Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì mất mát, mặc dù hắn đã tiêu hao hết toàn bộ thần niệm cùng tiên nguyên, hồ lô động cũng không có bị động một cái.

Gần như là trong thời gian ngắn nhất, Mạc Vô Kỵ liền làm ra quyết định, hắn chui vào hồ lô.

Loại bảo vật này nói không chừng rất nhanh thì có người Tiên Giới cướp đoạt, hắn nhất định phải trong thời gian ngắn nhất lại đem này hồ lô thu lại, này thuộc về hắn cơ duyên.

Hơn nữa đối với cái này hồ lô vì sao cũng ở chỗ này, miệng cũng bị mở ra, Mạc Vô Kỵ cũng có một chút suy đoán. Hắn hoài nghi này hồ lô mặc dù bị đánh tới, là bởi vì lần trước này hai cái tuyệt thế cường giả ở chỗ này chiến đấu, dư ba ầm nứt ra miệng hồ lô cấm chế. Cũng đem này ẩn nấp hồ lô đánh đi ra.

Chui vào miệng hồ lô đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, chẳng khác nào đưa tới tử địa sau đó sinh. Một khi hắn không có cách nào trong thời gian ngắn nhất đem cái này hồ lô lấy đi, mà trong thời gian này có người lại đây lấy đi hồ lô, hắn lại trở thành người khác thịt cá.

Vừa tiến vào hồ lô, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được cả người đều muốn phải xé rách bình thường giống nhau, vô cùng vô tận khí tức cọ rửa thân thể hắn. Một tia loại khí tức này cọ rửa thân thể, hắn có thể cảm giác được thân thể của chính mình có một loại bị loại bỏ tạp chất thăng hoa. Này một hồ lô khí tức cọ rửa thân thể hắn, để cho hắn cảm giác được chính bản thân thật giống như đang bị thiên đao vạn quả.

Nếu không phải Mạc Vô Kỵ tu luyện, từ vừa mới bắt đầu chính là bị lôi hồ xé rách thân thể bắt đầu, hắn thật đúng là không nhất định chịu nổi.

Chỉ một lát sau thời gian, Mạc Vô Kỵ liền mạnh mẽ để cho mình tỉnh táo lại. Hắn có thể cảm thấy được hồ lô bên ngoài lần nữa tới rồi người, có thể thấy được lại có tu sĩ đến đến nơi này. Cái này hồ lô hắn nhất định phải nhanh chóng thu lại, nếu không, tới được người càng ngày càng nhiều.

Trong hồ lô một mảnh hỗn độn, Mạc Vô Kỵ liên cả thần niệm đều không thể mở rộng đi ra ngoài, chứ đừng nói chi là luyện hóa cái này hồ lô.

Giả như không có linh nhãn, Mạc Vô Kỵ nhất định là nhanh chóng rời đi cái này hồ lô. Cũng may Mạc Vô Kỵ còn có linh nhãn, linh khí tụ tập dưới, hắn linh nhãn trong nháy mắt xuất hiện ở trước cái trán. Trong hồ lô khí tức bắt đầu cọ rửa hắn linh nhãn, linh nhãn đau rát đau nhức trong, Mạc Vô Kỵ cảm giác được bản thân linh nhãn cũng đang không ngừng thăng cấp lại thăng cấp.

Mấy hô hấp sau đó, Mạc Vô Kỵ ở nơi này trong hồ lô tìm được một thiên văn bia. Hắn nhanh chóng vọt tới, há mồm chính là một đạo máu huyết phun tại bên trên đây là ngày văn bia, bắt đầu luyện hóa văn bia này.

Nửa nén hương thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ không muốn nói luyện hóa này văn bia, coi như là cảm ứng được văn bia là vật gì cũng không thể.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, hắn biết mình cùng cái này hồ lô không có có duyên phận. Nhanh đi ra ngoài, nếu mà tiếp tục ở tại chỗ này, nhóm cường giả lại đây, hắn chính là chờ chết.

Ra trước khi đi, nắm chặt thời gian lại đem trong này khí tức đưa một phần đi bản thân Bất Hủ Giới, sau đó bỏ chạy.

Mạc Vô Kỵ vừa mới lại đem bản thân Bất Hủ Giới mở ra, cũng cảm giác được hồ lô kịch liệt rung động, thật giống như có vô số tảng đá lớn đánh vào hồ lô mặt ngoài bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, hắn có thể đưa tới tử địa sau đó sinh, cũng không phải cái loại này vì bảo vật cả mạng nhỏ mình cũng không muốn . Trước hắn tiến vào hồ lô, là bởi vì vẫn chưa có người nào đến. Hiện tại hồ lô mặt ngoài không ngừng rung động, hiển nhiên là tới rồi cường giả.

Dùng thực lực của hắn đều không thể kéo theo này hồ lô, có thể tưởng tượng này người tới thực lực mạnh hơn hắn nhiều hơn. Tại Vĩnh Anh Giác cái chỗ này, thực lực còn mạnh mẽ hơn hắn, ngoại trừ Tiên Giới tới, còn có thể có cái gì?

Mạc Vô Kỵ lại cũng không kịp đoái hoài thu thập những thứ này khí tức, liền (muốn) từ miệng hồ lô trốn ra đi.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh cũng cảm giác được không đúng, hắn cư nhiên cảm thụ được này không cách nào di động, cũng không cách nào luyện hóa hồ lô vọt vào Bất Hủ Giới.

Mạc Vô Kỵ phản ứng cấp tốc, hắn trong thời gian ngắn nhất liền đoán được, hắn là của mình Bất Hủ Giới cùng bình thường Tiểu Thế Giới bất đồng. Hồ lô hắn là cảm nhận được cái này bất đồng, lúc này mới muốn đi vào Bất Hủ Giới.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đâu còn có thể lo lắng cái khác, trực tiếp lao ra hồ lô, chui ra khỏi Bất Hủ Giới rơi vào đáy sông.

Hắn Bất Hủ Giới kỳ thực phi thường tầm thường, nếu là thật ẩn nấp, thật giống như một quả thông thường hạt cát bình thường giống nhau, không có người chú ý tới.

Nhưng bây giờ bất đồng, hồ lô tự động biến mất, coi như là hắn Bất Hủ Giới không có bị phát hiện, Bất Hủ Giới yếu ớt thế giới cũng trải qua chịu không nổi mãnh liệt oanh kích. Vạn nhất có cường giả ở chỗ này điên cuồng công kích, vậy hắn Bất Hủ Giới nhất định sẽ nghiền nát rơi.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ vừa đến đáy sông, một đạo cuồng bạo kinh khủng lực đánh vào lượng liền cuộn trào mãnh liệt mà đến. Mạc Vô Kỵ trực tiếp bị loại này lực lượng cuồng bạo đánh bay ra ngoài, chung quanh nước sông càng là tại đây loại cuồng bạo trùng kích dưới, tạo thành vô cùng vô tận vòng xoáy hồi lưu.

Nhìn xem thấy chung quanh có ít nhất mấy trăm tu sĩ giống như hắn bị loại này lực lượng cuồng bạo cuốn bay, Mạc Vô Kỵ liền biết mình lựa chọn quá chính xác, hắn may mà không có núp ở Bất Hủ Giới. Nếu mà núp ở Bất Hủ Giới, vậy bây giờ chỉ có tiếp nhận một cái kết quả, chính là của hắn giới vực sụp đổ rơi.

Đồng thời hắn cũng thấy rõ ràng, đáy sông có ít nhất bốn người đang đánh đấu, trong đó mỗi một cái đều là khí thế bàng bạc hạng người. Tuy bốn người này đều so ra kém trước đây cái kia hoàng y nữ đạo sĩ cùng mặt đen nam tử, nhưng Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, trong bốn người này bất kỳ người nào, đều có thể đơn giản đánh chết hắn.

Mạc Vô Kỵ còn không có rơi xuống đến, lại là một đạo cuồng bạo thân ảnh hạ xuống, theo một cái hầu như lại đem Mạc Vô Kỵ màng tai xé rách thanh âm vang lên:

- Người nào lấy đi Vô Sinh Đạo Tông hồ lô? Nếu là có dũng khí ăn mảnh nói, đừng trách ta Phá Phong không khách khí.

Hồ lô biến mất, tranh đấu bốn người cũng đều ngừng lại, cộng thêm mới vừa tới cái kia gọi Phá Phong tên gia hỏa, nơi này năm người cho nhau phòng bị. Tại trong mắt năm người, hồ lô nhất định là trong năm người bên trong một người lấy đi. Bọn họ năm người đều là dùng quy tắc phù từ Tiên Giới xuống tới, hồ lô kia coi như là Kim Tiên cũng không cách nào tại trong thời gian ngắn luyện hóa, chứ đừng nói chi là tới chỗ này đông đảo Thiên Tiên tu sĩ.

Năm người giằng co, này không có bị dư ba đánh chết Thiên Tiên tu sĩ, điên cuồng tứ trốn. Mạc Vô Kỵ như nhau chính là điên cuồng bỏ

chạy, hắn và tu sĩ khác bỏ chạy phương hướng bất đồng, hắn bỏ chạy phương hướng là cái kia màu đen vòng xoáy chỗ ở.

Lúc này, hắn so với ai khác đều rõ ràng, vừa rồi hắn nhìn thấy này năm cường giả đều là Tiên Giới tới, còn đều dùng quy tắc phù.

Năm người này bất kỳ người nào đều có thể nháy mắt giết hắn, trước hắn sở dĩ tại Anh Biên Thành không có chuyện gì, phỏng chừng hay là bởi vì không có cường giả để ý tới hắn. Tại biết đạo lý này sau đó, hắn tự nhiên là càng nhanh rời đi nơi này càng tốt.

- Chờ một chút! Những Vĩnh Anh Giác con kiến hôi đó cũng không cần để cho đi.

bên trong năm tên cường giả, một nữ tử dường như nhớ ra cái gì đó, lớn tiếng nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 492: Tử Vong Lôi Kiếp

tu sĩ có thể tới đáy Vô Sinh Hà này tự nhiên đều không phải là người yếu, hầu như toàn bộ là hạng người đối với bảo vật cực kỳ mẫn cảm. Hiện tại Tiên Giới cường giả nói lưu bọn hắn lại những thứ này con kiến hôi, nếu không phải biết những cường giả này muốn giết bọn hắn, đó chính là ngu dại.

Những lời này đi ra, tất cả mọi người là thủ đoạn ra hết, càng là điên cuồng chạy tứ tán.

Nếu là ở bên ngoài, năm người có lẽ còn có nắm chắc lại đem mấy trăm người này toàn bộ lưu lại. Bây giờ là tại đáy Vô Sinh Hà, hơn nữa này tới năm mọi người là dùng quy tắc phù, thực lực vốn là có áp chế. Nhiều tu sĩ như vậy chạy tứ tán, năm người trong lúc nhất thời căn bản cũng không có biện pháp toàn bộ bắt.

Mạc Vô Kỵ càng là điên cuồng bỏ chạy, tốt khi chưa có người chú ý tới hắn kẻ không đi mặt sông lẩn trốn, trái lại đi trong chỗ sâu Vô Sinh Hà lẩn trốn.

Nửa ngày sau, Mạc Vô Kỵ đi tới màu đen vòng xoáy chỗ. Màu đen vòng xoáy lúc này không có đi ra, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể ẩn núp xuống, lo lắng chờ đợi.

Cũng trong lúc đó, Vô Sinh Hà trên mặt sông, xông lên Thiên Tiên tu sĩ, ngoại trừ số ít tốc độ thật nhanh hoặc là có một chút thủ đoạn, tuyệt đại đa số tu sĩ đều bị năm tên cường giả này phong tỏa bắt được.

Đây cũng là tại đáy sông chạy trốn hoàn cảnh xấu, nếu mà tại địa phương khác, nhiều người như vậy bỏ chạy, chạy tứ tán, năm tên cường giả trước tiên không có bắt, này sẽ rất khó bắt được.

Hiện tại này năm tên đáy sông cường giả trong lúc nhất thời bắt không được người, đơn giản trên mặt sông ôm cây đợi thỏ.

Phá Phong là người cuối cùng đi tới Vô Sinh Hà, bên trong năm tên Tiên Giới cường giả tới, thực lực của hắn hiển nhiên là cường đại nhất.

Lúc này ánh mắt của hắn từ nơi này bị bắt được hơn một trăm Thiên Tiên tu sĩ, lại dời đến còn lại bốn gã Tiên Giới cường giả, rồi mới lên tiếng:

- Mấy vị đạo hữu, hồ lô khẳng định tại trên người một người trong chúng ta, về phần là ai, ta tin tưởng rất nhanh thì sẽ được phơi bày. Về phần bỏ chạy mấy người kia, ta tương tin chúng ta cũng rất nhanh có thể điều tra ra.

- Nếu là có người còn đang ở đáy sông không có đi ra đâu nè?

Một người người thấp nhỏ nam tử hừ một tiếng, đối với Phá Phong nói không cho là đúng.

Phá Phong nao nao, lập tức liền hiểu ra lại đây, đối phương nói rất chính xác. Nếu là có người cũng không trốn tới, mà là ở lại đáy sông thì tính sao?

- Vô luận là ai, ta tin tưởng chỉ cần đi tới Vô Sinh Hà, liền sẽ có người biết.

Phá Phong đáp.

Đáy Vô Sinh Hà vô biên vô hạn, nếu là thật có người ở lại đáy sông, dùng thực lực của bọn họ, vậy thật là khó có thể điều tra ra.

...

Mạc Vô Kỵ chờ khoảng chừng hơn một canh giờ, màu đen vòng xoáy rốt cục đi ra, Mạc Vô Kỵ trực tiếp tiêu tan đi vào.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ lẩn trốn vào màu đen vòng xoáy đồng thời, một cổ thần niệm cường đại đến để cho người ta rung động hoành quét tới, dòng thần niệm này so với trước năm người cường đại hơn đâu chỉ gấp mấy lần.

Dòng thần niệm từ địa phương Mạc Vô Kỵ dừng lại dừng một chút, rất nhanh thì lần nữa dời đi. Thần niệm từ đáy sông kia vòng xoáy đảo qua đi, dường như căn bản cũng không có hiện bình thường giống nhau, cũng không ngừng chạy.

Năm tên cường giả đi tới Vô Sinh Hà, giờ khắc này cũng cảm nhận được này dòng thần niệm, lập tức khom người xuống tới, kính cẩn nói:

- Ra mắt Thiên Đế đại nhân.

- Bọn ngươi người phương nào chiếm được Vô Sinh Đạo Tông đồ đạc?

Thần niệm từ hư không truyền đến, mang theo một loại khó có thể cự tuyệt uy nghiêm.

Phá Phong thực lực mạnh nhất, hắn biết Thiên Đế hỏi đến, hồ lô coi như là tìm ra, cũng không có phần của hắn. Mặc dù biết không có bản thân phần, hắn còn phải đứng ra khom người đáp:

- Hồ lô kia hư không tiêu thất, chúng ta đang tìm.

Trong hư không thần niệm uy áp tiêu biến, một đạo thân ảnh như có như không từ từ hiển lộ ra.

...

Thời khắc này Mạc Vô Kỵ đã bước lên Vấn Tiên Thê giai thứ chín, thân hình của hắn dần dần từ Vấn Tiên Thê biến mất, tiến vào màu vàng

Vấn Tiên Thê chóp đỉnh sương mù .

Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực dọc theo đi, Vấn Tiên Thê đối với hắn áp lực gần như là không có.

Mấy canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ quanh thân nhẹ một chút, theo một cổ lực lượng cường đại đưa hắn cuồn cuộn nổi lên.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ giống như bị người từ giữa không trung bỏ rơi đến bình thường giống nhau, đánh vào một mảnh phế tích trung gian.

Nồng nặc tiên linh khí truyền đến, Mạc Vô Kỵ còn không có tu luyện, cũng cảm giác được chính bản thân mạch lạc hoàn toàn thông suốt.

Thần niệm của hắn càn quét đi ra ngoài, trừ chỗ ở phế tích, chỗ xa hơn là một mảnh sương mù tràn ngập, là một mảnh liên miên dãy núi.

Xem ra nơi này chính là Tiên Giới, từ đáy Vô Sinh Hà Vấn Tiên Thê sau khi ra ngoài, hắn không phải là địa phương cố định, mà là một cái truyền tống ngẫu nhiên. Chỉ là không biết hắn ở tại cái gì Tiên Vực.

Mạc Vô Kỵ đang nghĩ ngợi chỗ ở mình nơi nào, một cổ mênh mông khí tức cường đại khóa lấy hắn, theo đỉnh đầu hắn bầu trời biến thành một mảnh âm trầm.

Lại là lôi kiếp?

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu trong chỗ sâu này giăng đầy mây đen cùng lóe ra tại trong tầng mây nổi lên lôi quang, trong lòng nghi ngờ không dứt. Hắn hiển nhiên còn chưa tới độ Kim Tiên lôi kiếp thời điểm, nếu không phải là độ Kim Tiên lôi kiếp, vậy hắn cái này lôi kiếp là cái gì?

Lẽ nào mỗi một cái từ đáy Vô Sinh Hà Vấn Tiên Thê tu sĩ đi ra, đều cần độ loại này lôi kiếp?

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ trong lòng có thêm một tia lo lắng.

Hắn ngược lại không phải là đối với lôi kiếp mình lo lắng, trước đây thời điểm hắn ngưng tụ Bất Hủ Giới, cái loại này kinh khủng lôi kiếp hắn cũng tới rồi, cái gì lôi kiếp có thể cho hắn lo lắng? Hắn lo lắng là Lâu Xuyên Hà cùng Khổ Á đám người, nếu là Lâu Xuyên Hà đám người vừa ra đến thì có loại này lôi kiếp, có thể chân chính tại Tiên Giới sống sót lại có mấy cái?

- Rầm rầm ầm!

9 đạo lớn lôi hồ ầm ầm xuống, Mạc Vô Kỵ không cách nào còn nghĩ cái khác, trực tiếp đánh ra vài quyền.

- Ca ca ca ca!

9 đạo lôi hồ rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, chính là Mạc Vô Kỵ mình cũng có thể nghe âm thanh này thấm lòng người xương cốt gãy.

- Bành!

Một đống đất bị trực tiếp vén bay ra ngoài, Mạc Vô Kỵ bị đánh vào bên trong vũng bùn.

Này chỉ là đợt thứ nhất lôi kiếp hồ mà thôi, đến lúc này, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu rõ hắn đánh giá thấp Tiên Giới lôi kiếp lợi hại. Loại này lôi kiếp, coi như là hắn vượt qua cũng sẽ rơi vào cực độ suy yếu.

Vài cái chữa thương tiên đan bị Mạc Vô Kỵ nuốt vào, Bán Nguyệt Thanh Kích bị Mạc Vô Kỵ tế xuất.

Từ có thể hấp thu lôi nguyên sau đó, Mạc Vô Kỵ cũng rất ít cách dùng bảo phụ trợ độ kiếp, hiện tại hắn phải tế ra bản thân pháp bảo.

- Rầm rầm ầm!

Đợt thứ hai lôi kiếp ầm ầm xuống, vẫn là cửu 9 lôi hồ, so với đợt thứ nhất lôi hồ, Mạc Vô Kỵ cảm thụ được bản thân đợt thứ hai lôi hồ lại cường đại hơn rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ bất chấp cái khác, Bán Nguyệt Thanh Kích huyễn hóa thành vô số Bán Nguyệt Kích mang đánh về phía lôi hồ, đồng thời mấy đạo Lôi Kiếm đánh ra. Hắn hết thảy mạch lạc càng là toàn bộ phụ hà nghịch chuyển hắn lên, tạo thành một cái to lớn Chu Thiên tuần hoàn.

lôi hồ đánh vào thân thể hắn bắt đầu bị bao trùm tiến vào bên trong mạch lạc, hóa thành tu vi của Mạc Vô Kỵ.

Sinh Cơ Lạc sinh cơ nhanh chóng làm dịu Mạc Vô Kỵ vỡ ra xương cốt, cùng tiên đan dược tính dung hợp cùng một chỗ, khôi phục nhanh hơn thương thế của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thương thế còn không có triệt để khôi phục, đợt thứ ba cùng thứ tư phụ hoạ thì hạ xuống, Mạc Vô Kỵ há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, hắn mạch lạc tại đây dưới hai đợt lôi kiếp, trực tiếp gãy lìa vài mống.

Thật là lợi hại lôi kiếp, Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm kinh hãi. Dù cho hắn ngưng tụ Tiểu Thế Giới, này rậm rạp chằng chịt lôi kiếp hồ cũng không có loại này lôi kiếp lợi hại.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ hông cốt bị trực tiếp ầm gãy, lúc này coi như là có sinh cơ lạc cùng Trữ Nguyên Lạc không ngừng chữa trị thân thể hắn, hắn cũng không cách nào đứng lên. Hắn khôi phục năng lực so ra kém hắn thụ thương.

Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên cảm nhận được tử vong uy hiếp, mắt thấy trên bầu trời mây đen lần nữa tràn ngập hắn lên, Mạc Vô Kỵ biết hắn nếu

mà không nghĩ ra biện pháp, rất có thể sẽ chết với lần này lôi kiếp.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lấy ra 3 miếng màu xanh đan dược một lần nuốt vào, lại lấy ra một đống tiên tinh ném bên người. Tại thời điểm Trữ Nguyên Lạc chữa trị mạch lạc, hắn còn lại mạch lạc điên cuồng ngưng tụ tiên linh khí, trùng kích Kim Tiên cảnh giới.

Không phải là Mạc Vô Kỵ điên rồi, mà là hắn biết đây là hắn đường ra duy nhất. Nếu không, hắn sẽ không một hơi thở nuốt vào 3 miếng Lạc Trần Tiên Đan.

Cái này lôi kiếp vốn hắn liền không chịu nổi, nếu mà hơn nữa Kim Tiên lôi kiếp, hắn khả năng một lần liền hôi phi yên diệt.

Nhưng sự thực là hắn không đưa tới Kim Tiên lôi kiếp, tu vi của hắn sẽ không dâng lên, tu vi không lên, tại đây dưới lôi kiếp, chỉ có thể chờ chết.

Nếu là đưa tới Kim Tiên lôi kiếp, hắn may mắn thăng cấp đến Kim Tiên tu vi, hoặc là hắn còn có thể cầu sống trong chết.

Cuồng bạo tiên linh khí tức trực tiếp đánh vào Mạc Vô Kỵ Thiên Tiên tu vi gông cùm xiềng xích, Mạc Vô Kỵ tu vi gông cùm xiềng xích từng trận rung động.

- Ca ca ca ca!

Lại một sóng lôi kiếp ầm ầm hạ xuống, Mạc Vô Kỵ vừa mới dung hợp xương cốt tiếp tục gãy. Trên bầu trời cuồng bạo lôi kiếp chẳng những không có yếu bớt, trái lại lần nữa tăng cường cũng không chỉ gấp đôi.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, đây là hắn đưa tới Kim Tiên lôi kiếp, sống hay chết, liền nhìn một chút một sóng lôi hồ hắn có thể hay không phá tan Thiên Tiên gông cùm xiềng xích thăng cấp đến Kim Tiên.

- Rầm rầm rầm rầm ầm!

Một phương này không gian đều tràn đầy điên cuồng lôi kiếp lóe ra, toàn bộ không gian bị màu xanh da trời cùng ám sắc lôi hồ tràn ngập, lại cũng tìm không được nửa điểm sinh tồn khe hở.

Có chừng hơn mười đạo lôi hồ cùng nhau ầm tới, khí tức tử vong tràn ngập Mạc Vô Kỵ linh hồn. Thức hải của hắn đang run rẩy, linh hồn đều đang rên rỉ.

Bán Nguyệt Thanh Kích họa xuất từng đạo kích bóng dáng trực tiếp đánh về phía trên bầu trời lôi kiếp hồ, từng cái Lôi Võng cùng từng đạo Lôi Kiếm cũng bị Mạc Vô Kỵ tế xuất. Hai tờ hộ thuẫn nhị phẩm tiên khí bị luyện hóa, bị Mạc Vô Kỵ tế xuất đi ra ngoài.

Lúc này, hắn có thể ngăn cản bao nhiêu lôi kiếp hồ, liền là bao nhiêu lôi kiếp hồ.

- Bùm bùm, ca ca ca!

Hai đạo tấm chắn trực tiếp bị lôi hồ đánh thành mảnh vụn, Mạc Vô Kỵ Lôi Võng cùng Lôi Kiếm cũng chỉ là ngăn cản chỉ chốc lát, đã bị dày đặc lôi kiếp hồ xé rách. Bán Nguyệt Thanh Kích càng là trực tiếp bị đập bán nguyệt là bán nguyệt, Thiên Cơ Côn là Thiên Cơ Côn.

Vô tận lôi hồ dày đặc đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ lại cũng không cách nào tiếp nhận loại này kinh khủng lôi hồ oanh kích, tại Thiên Tiên đến Kim Tiên gông cùm xiềng xích bị đập nứt ra trong nháy mắt, hắn lần đầu tiên tại bên trong độ kiếp hôn mê bất tỉnh.

Một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc điên cuồng nghịch chuyển, dù cho Mạc Vô Kỵ cả người bị thương người cũng đã hôn mê, cũng không cách nào ngăn cản thực lực của Mạc Vô Kỵ điên cuồng dâng lên.

Mạc Vô Kỵ hôn mê thức hải vô biên vô tận mở rộng, mạch lạc không ngừng thác mở ra. Khi lại là hai sóng lôi kiếp hồ liền cùng một chỗ ầm ầm xuống thời điểm, căn bản cũng không cần Mạc Vô Kỵ xuất thủ. Thân

thể hắn trực tiếp bắt đầu hấp thu những thứ này lôi nguyên, vững chắc Kim Tiên tu vi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 493: Vô Tiên Cách Thăng Cấp

Mạc Vô Kỵ lúc tỉnh lại lôi kiếp sớm đã đi qua, một luồng ánh nắng sáng sớm rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, để cho Mạc Vô Kỵ cả người đều cảm thấy thư sướng dễ dàng.

Cảm thụ được chính bản thân hùng hậu tiên nguyên cùng rộng lớn thức hải, Mạc Vô Kỵ có một loại muốn thét dài khoái ý. Kim Tiên, thực lực như vậy so với Thiên Tiên đến đâu chỉ cường đại hơn gấp mười lần? Trước đây hắn có thể ở Thiên Tiên cảnh giới đối phó Kim Tiên, xem ra chủ yếu vẫn là bởi vì Vĩnh Anh Giác có thiên địa quy tắc hạn chế, còn có chính là những cường giả kia không muốn dùng quy tắc phù đi Vĩnh Anh Giác.

Xem ra không ngưng tụ Tiên Cách thì không thể thăng cấp Kim Tiên, đây đối với hắn không thích hợp. Hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết không có ngưng tụ Tiên Cách, như nhau có thể thăng cấp Kim Tiên.

Mạc Vô Kỵ nhịn được thét dài xung động, đứng lên. Hắn y phục trên người lam lũ, trên mặt cùng trên cổ bị lôi hồ đánh ra mấy đạo đáng sợ Lôi Ngân. Tuy thương thế trên người dần dần khang phục, da thịt Lôi Ngân còn chưa biến mất. Bất quá Mạc Vô Kỵ biết hắn Sinh Cơ Lạc chỉ cần vận hành, loại này thong thả Lôi Ngân sẽ trực tiếp biến mất.

Mạc Vô Kỵ chẳng những không có vận chuyển Sinh Cơ Lạc để cho mình Lôi Ngân biến mất, hắn còn ngăn cản Sinh Cơ Lạc tiếp tục chữa trị vết tích trên mặt cùng trên cổ. Hắn còn dự định đổi một cái tên, chí ít chờ chính bản thân có rồi nhất định năng lực sau đó, rồi lại nói cái khác.

Hắn hai lần tại Vĩnh Anh Giác đại náo Anh Biên Thành, đắc tội bao nhiêu người a? Này thì thôi, trọng yếu hơn là, hắn tại trước khi đi tới Tiên Giới, đoạt đi rồi cái kia hồ lô ở đáy Vô Sinh Hà.

Hồ lô kia tại bên trong Bất Hủ Giới hắn ngây ngô, Mạc Vô Kỵ thậm chí không dám dùng thần niệm đi câu thông. Hắn chuẩn bị tìm một địa phương an toàn, bố trí từng tầng một phòng hộ trận sau đó lại đi câu thông Bất Hủ Giới hồ lô. Cái kia bên trong hồ lô khí tức đều có thể gột rửa thân thể, há có thể đơn giản? Tiên Giới không thể so với ngươi Vĩnh Anh Giác, nơi này cường giả nhiều lắm, một khi tiết lộ một chút khí tức, nói không chừng lập tức thì có cường giả lại đây đưa hắn bóp chết.

Một đạo Thanh Thủy Quyết lại đem chính bản thân tẩy trừ một lần sau đó, Mạc Vô Kỵ thay đổi một bộ quần áo sạch. Hắn lúc này mới phát hiện chính bản thân thăng cấp Kim Tiên sau đó, cả người lộ ra càng là tầm thường bình thường. Không còn có nửa điểm linh vận khí tức ra ngoài tràn đầy, hiện tại đưa hắn vứt xuống người phàm giữa thành thị, thậm chí không ai có thể nhìn ra hắn và người bình thường giữa đó có cái gì khác nhau.

- Ế đù, thứ tốt.

Một kinh hỉ thanh âm truyền đến, Mạc Vô Kỵ giương mắt đã nhìn thấy xa xa trong tay một người nam tử trẻ tuổi màu da trắng nõn cầm hắn Lưỡi Kích Bán Nguyệt.

Mạc Vô Kỵ trương tay lại đem Thiên Cơ Côn nắm trong tay, sau đó ôm quyền chậm tiếng nói:

- Vị đạo hữu này, trong tay ngươi là pháp bảo của ta, vừa rồi ta độ kiếp thời điểm không cẩn thận bị lôi kiếp đánh bay.

Thật sự là bởi vì Mạc Vô Kỵ không mún tìm chuyện, nếu không, Lưỡi Kích Bán Nguyệt này hắn sớm đã luyện hóa ba tầng cấm chế, tay hắn một chiêu, Lưỡi Kích Bán Nguyệt này liền có thể rơi vào trong tay của hắn.

sắc mặt nam tử Màu da trắng nõn trầm xuống, giọng nói băng hàn nói:

- Ngươi là ai? Lão tử nhặt được pháp bảo mảnh vụn là của ngươi? Ngươi cũng xứng bản thân có loại vật này?

nam tử màu da trắng nõn đang nói vừa mới hạ xuống, lại là hai đạo nhân ảnh nhanh chóng rơi vào phụ cận đây. Tới được hai người một là trung niên nam tử, một người khác là một cô thiếu nữ.

- Thiếu gia, chuyện gì xảy ra?

Nói chuyện là người kia trung niên nam tử.

Bởi vì trung niên nam tử, Mạc Vô Kỵ lần nữa cố nén ý động thủ. Trung niên nam tử này tu vi so với hắn cao hơn, Mạc Vô Kỵ hoài nghi tên này hắn là một cái Huyền Tiên tu sĩ. Từ tên này khí thế trên người nhìn xem, coi như là Huyền Tiên cũng bất quá là một cái Huyền Tiên sơ kỳ mà thôi.

- Bản thiếu nhặt được một cái pháp bảo mảnh vụn, tên này lại còn nói là của hắn. Ta Câu Tinh Hạo lần đầu tiên gặp phải loại này phách lối tên gia hỏa, ha ha...

Trắng nõn nam tử cười hắc hắc.

- Ngươi Câu Tinh Hạo không kiêu ngạo liền là chuyện tốt, lại còn nói người khác kiêu ngạo, ta đồng dạng là lần đầu tiên nghe được.

Lại có một thanh âm truyền đến, theo đi tới cũng là một người nam tử trẻ tuổi.

Mạc Vô Kỵ thấy này tới được tu sĩ cũng cảm giác tên này cực kỳ giống một người, đó chính là Hầu Ngọc Thừa. Hầu Ngọc Thừa tướng mạo ngược lại so với tên này (phải) tiêu sái nhiều hơn, chỉ là tu vi Hầu Ngọc Thừa hiện tại hắn là xa xa không bằng cái này tu sĩ trẻ tuổi. Theo Mạc Vô Kỵ, tên này ít nhất là một cái Kim Tiên viên mãn cường giả.

Câu Tinh Hạo hừ một tiếng, không để ý tới đáp lại.

- Tích Ly sư muội, đã lâu không gặp a.

nam tử trẻ tuổi vừa tới châm chọc một phen Câu Tinh Hạo sau đó, lại chủ động hướng xa xa lên tiếng.

Mạc Vô Kỵ cũng nhìn thấy xa xa người kia cô gái trẻ tuổi, hắn cảm giác người kia cô gái trẻ tuổi vốn không dự định tới được, bởi vì cái này vừa tới nam tử trẻ tuổi lên tiếng, nàng cũng đã đi tới, rất có tu dưỡng thi lễ nói:

- Tích Ly ra mắt Chân Nhai Tiên Thành trọng sư huynh, ra mắt Đao Ngân Phong câu sư huynh.

Cô gái này một thân lam nhạt quần áo, trên lưng đeo nghiêng lấy một thanh trường kiếm, cả người thật giống như tại trong mây mù bước chậm lại đây bình thường giống nhau. Dung mạo cực kỳ xinh đẹp, sắc mặt vẫn lộ ra rất là nhu hòa, vừa nhìn chính là cái loại này cực kỳ có tu dưỡng nữ tử, khiến người ta một loại cảm giác muốn thân cận.

Nam tử trẻ tuổi cười ha ha một tiếng, cư nhiên xoay người nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vị bằng hữu này, vừa rồi Câu Tinh Hạo có đúng hay không cầm vật của ngươi? Ta hiện tại cố ý lại đem Sương Tiên Hồ Tích Ly sư muội cũng mời tới làm chứng, xem Đao Ngân Phong Thiếu Phong này chủ có đúng hay không thích ỷ mạnh hiếp yếu.

Mạc Vô Kỵ chú ý tới cách tích lại đây sau đó, Câu Tinh Hạo ngạo mạn khí tức thu liễm rất nhiều, dường như có ý định muốn cho cách tích thấy hắn thân sĩ phong độ một mặt.

Mặc dù không biết Chân Nhai Tiên Thành này trọng họ tu sĩ là không phải là muốn mượn hắn đả kích mặt trắng nhỏ Câu Tinh Hạo, Mạc Vô Kỵ (vẫn, còn) là ôm quyền nói:

- Mạc Tinh Hà ra mắt mấy vị đạo hữu, trước đây không lâu ta độ kiếp pháp bảo bị đập vỡ, bởi vì ta trọng thương tại thân, cho nên trong lúc nhất thời chưa kịp thu hồi bản thân pháp bảo mảnh vụn...

- Ha ha, ta tới nơi này nhặt được một cái mảnh vụn, ngươi liền nói là của ngươi? Chẳng lẽ cho là có một cái Chân Nhai Tiên Thành Trọng Chấn giúp ngươi nói chuyện, đã cảm thấy ta Câu Tinh Hạo không làm gì được ngươi?

Câu Tinh Hạo không đợi Mạc Vô Kỵ đem lời nói cho xong, liền hừ lạnh một tiếng nói.

Mặc dù hắn suy đoán trong tay pháp bảo mảnh vụn có thể là của Mạc Vô Kỵ, bất quá pháp bảo này mảnh vụn nếu bị đánh bể, vậy coi như là vật vô chủ. Nổ nát pháp bảo mảnh vụn, luyện hóa thần niệm ấn ký tự nhiên cũng sẽ bị oanh phá thành mảnh nhỏ. Nếu(như) Mạc Vô Kỵ là cường giả vượt qua Đại Ất Tiên, hoặc là hắn còn có chút cố kỵ Mạc Vô Kỵ để lại thần niệm ấn ký tại bên trong mảnh vụn.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ mới chỉ là một mới vừa độ kiếp Kim Tiên tu sĩ mà thôi, hắn nhưng không tin một cái Kim Tiên tu sĩ có thể đem bản thân thần niệm ở lại bên trong pháp bảo mảnh vụn. Hắn cũng không biết, cái này pháp bảo mảnh vụn vốn chính là Mạc Vô Kỵ đơn độc luyện hóa.

- Mạc Tinh Hà, ngươi thì như thế nào chứng minh pháp bảo này mảnh vụn là của ngươi?

Trọng Chấn căn bản cũng không để ý Câu Tinh Hạo, vẫn như cũ hỏi Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Đây vốn chính là đồ của ta, ta không cần đi chứng minh.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, chẳng những là Trọng Chấn ngây người, chính là về sau Tích Ly cũng là cau mày không nói. Nàng cũng đoán

được là Câu Tinh Hạo muốn cướp đoạt người tán tu này đồ đạc, không nghĩ tới người tán tu này cư nhiên nói như thế, chẳng khác nào với để cho giúp hắn nói chuyện Trọng Chấn không xuống đài được.

Nhìn xem Mạc Vô Kỵ trong mắt, chắc cũng là một cái khốn cùng chán nản tán tu. cả vết sẹo trên mặt cũng không có năng lực bỏ đi, phải biết rằng mua một quả Phục Nhan Đan thuốc, căn bản là không mất bao nhiêu tiên tinh.

- Ha ha...

Câu Tinh Hạo cười ha ha.

Tiếng cười của hắn còn không có triệt để thả ra ngoài, mọi người chợt nghe đến ông một tiếng nhẹ vang lên, trong tay hắn Lưỡi Kích Bán Nguyệt đã trực tiếp bay ra ngoài, sau đó rơi vào trong tay Mạc Vô Kỵ.

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, Trọng Chấn tỉnh ngộ nhanh nhất, lập tức cười ha ha nói:

- Câu huynh, thứ này quả nhiên là ngươi nhặt, cư nhiên lại đem đồ đạc người khác đều nhặt được, ngươi quá lợi hại, quá lợi hại...

Nói xong câu đó sau đó, Trọng Chấn bỗng nhiên tay một trận dừng lại, một mặt Càn Khôn quẻ rơi trên mặt đất. Hắn khoa trương khom lưng bắt lại bản thân Càn Khôn quẻ, lo lắng nói:

- Nguy hiểm thật, nguy hiểm thật, thiếu chút nữa bị người ta nhặt đi, cái chỗ này có nhặt đồ cao thủ, ta phải cẩn thận một chút.

Câu Tinh Hạo sắc mặt âm trầm cực kỳ khó coi, coi như là nhu và bình tĩnh Tích Ly lúc này cũng bị Trọng Chấn động tác chọc cười, nhịn không được khẽ che môi đỏ mọng.

- Ngược lại thật không nghĩ tới Lưỡi Kích Bán Nguyệt này là pháp bảo mảnh vụn của ngươi, cái này pháp bảo mảnh vụn ta rất là thích, ngươi ra cái giá cách sao?, ta xuất thủ mua lại.

Câu Tinh Hạo ngược lại co được dãn được, tại Mạc Vô Kỵ lấy đi bản thân Lưỡi Kích Bán Nguyệt sau đó, hắn cư nhiên hướng Mạc Vô Kỵ mua.

Mạc Vô Kỵ đưa tay lại đem Lưỡi Kích Bán Nguyệt đưa vào chiếc nhẫn của mình, lạnh nhạt nói:

- Đồ của ta không bán.

Nói xong, hắn hướng Trọng Chấn ôm quyền nói:

- Vừa rồi đa tạ trọng đạo hữu bênh vực lẽ phải.

Câu Tinh Hạo hừ lạnh một tiếng, dùng mang theo sát ý ánh mắt quét Mạc Vô Kỵ như nhau, lúc này mới nói với Tích Ly:

- Chờ nơi này sau khi rời khỏi đây, hoan nghênh cách sư muội đi tới Đao Ngân Phong làm khách, ta có việc đi đầu một bước.

Nơi này sau khi rời khỏi đây? Mạc Vô Kỵ trong lòng ngẩn ra, nơi này chẳng lẽ không phải Tiên Giới?

Trọng Chấn thấy Câu Tinh Hạo rời đi, khinh thường hừ một tiếng, lúc này mới nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đạo hữu khách khí, ngươi sau này phải cẩn thận một chút, tên này lại còn mang theo một cái Huyền Tiên tay chân, thực sự là không biết xấu hổ cực kỳ. Ngươi hắn là thông qua tán ngạch tiến vào trong này sao?? Ta kiến nghị ngươi hay nhất tìm vài người tổ đội.

Lẽ nào đây là một cái bí cảnh? Chính bản thân từ đáy Vô Sinh Hà sau khi đi vào, đi tới một cái bí cảnh?

Mạc Vô Kỵ đang muốn hỏi một phen, bỗng nhiên xa xa bộc phát ra kịch liệt tiếng nổ tung âm, theo một đoàn chói mắt hỏa quang phóng lên cao.

Trọng Chấn đối với Mạc Vô Kỵ cùng Tích Ly vội vã chào hỏi một tiếng, cấp tốc chui qua.

- Trọng Chấn sư huynh nói không sai, chính ngươi phải cẩn thận một chút.

Một bên Tích Ly cũng vội vã nói một câu sau đó, theo vọt tới.

Mạc Vô Kỵ mới vừa muốn cùng đi qua nhìn một chút, một loại nguy cơ từ đáy lòng dâng lên, hắn theo bản năng từ chỗ cũ lẩn trốn mở ra. Sau một khắc, một người trung niên nam tử đột ngột xuất hiện ở hắn cách đó không xa.

- Là ngươi?

Mạc Vô Kỵ trong lòng thất kinh, trung niên nam tử này chính là đi theo Câu Tinh Hạo bên người cái kia Huyền Tiên. Hắn thất kinh ngược lại không phải là người này tu vi tới rồi Huyền Tiên, mà là tên này vô thanh vô tức trở về mai phục ở bên cạnh hắn, hắn thiếu chút nữa không có cảm thấy được.

- Tiểu tử, có thể ở bên trong này độ kiếp trở thành Kim Tiên, xem bộ dáng là thu được cái gì bảo vật sao?? Lại đem nhẫn giao ra đây, sau đó tự tuyệt, ta cho ngươi toàn thây.

Trung niên nam tử cười lạnh nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 494: Gian Nan Cuộc Chiến

Mạc Vô Kỵ căn bản là lười trả lời tên này, một cái tay Thiên Cơ Côn xuất hiện ở trong tay của hắn.

Người này Huyền Tiên cho rằng Mạc Vô Kỵ đang nghe lời của hắn sau đó, trước tiên liền sẽ bỏ chạy, sau đó hắn sẽ ở Mạc Vô Kỵ bỏ chạy trong nháy mắt chế trụ Mạc Vô Kỵ. Hắn tuyệt thật không ngờ Mạc Vô Kỵ lại dám động thủ, một cái liên cả tiên vận cũng không lộ vẻ Kim Tiên tu sĩ, còn là mới vừa vượt qua lôi kiếp Kim Tiên, dựa vào cái gì dám cùng hắn đánh?

- Ngươi không biết tu vi của ta?

Người này Huyền Tiên rốt cục phản ứng kịp, Mạc Vô Kỵ căn bản là không nhìn ra tu vi của hắn, nếu không mà nói từ đâu tới lá gan.

Mạc Vô Kỵ đã một côn đánh tới:

- Muốn đánh liền đánh, đâu có nhiều như vậy nói nhảm.

- Ông!

Một đạo vết bóng dáng cắt không gian, trực tiếp đập hướng về người này Huyền Tiên tu sĩ. Mạc Vô Kỵ một côn này chỉ là dùng năm thành tiên nguyên, hắn biết đối thủ mạnh hơn hắn, hắn một côn này hoàn toàn là thử xem một chút, mình có thể không có khả năng cùng hắn chống đỡ, nếu mà không thể nói, hắn lập tức bỏ chạy.

- Thật càn rỡ con kiến hôi.

Này Huyền Tiên tu sĩ rốt cục phẫn nộ, một đạo bạch quang cuốn ra, trực tiếp đánh vào Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Côn thượng.

Xé rách hàn khí trong nháy mắt xâm nhập Mạc Vô Kỵ thân thể, cuồng bạo tiên nguyên cuốn tới, trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ đánh bay ra ngoài.

Thấy Mạc Vô Kỵ bị chính bản thân tiện tay một kích đánh bay, người này Huyền Tiên cười lạnh một tiếng, hiện tại tổng tri đạo chênh lệch sao?. Phải biết rằng hắn liên cả lĩnh vực cũng không có mở rộng đi ra ngoài, Kim Tiên cùng Huyền Tiên cái loại này to lớn khe rãnh, căn bản cũng không phải là dũng khí có thể bù đắp. Hắn nhưng chưa từng thấy qua có Kim Tiên tu sĩ có thể chống lại Huyền Tiên, dù cho hắn chỉ là một Huyền Tiên sơ kỳ.

Bị đập phi trên không trung Mạc Vô Kỵ trái lại bình tĩnh trở lại, thực lực của hắn đích xác cùng này Huyền Tiên tu sĩ có một chút chênh lệch, chênh lệch này cũng không phải rõ ràng như vậy. Hắn thậm chí có thể tìm cơ hội giết chết đối thủ, hiện tại tốt nhất chính là làm cho đối phương biết hắn không chịu nổi một kích.

- Tiểu tử, đi tìm chết sao?.

Này Huyền Tiên tu sĩ căn bản cũng không chờ Mạc Vô Kỵ rơi trên mặt đất, một bước nhảy lại đây, cường đại Huyền Tiên lĩnh vực trực tiếp bao phủ lại Mạc Vô Kỵ. Một thanh tràn hàn mang Ngân Long sạn mang theo tảng lớn sát mang, những thứ này sát mang chẳng những bao lấy hắn lĩnh vực, ngay cả Mạc Vô Kỵ rút lui lối đi cũng bị bao lấy.

Hắn muốn chiến quyết, nếu là Trọng Chấn cùng Tích Ly không biết chuyện này hoàn hảo. Hiện tại Trọng Chấn bên trong chuyện này, một khi bị Trọng Chấn biết mình quay đầu lại sát nhân đoạt bảo, truyền đi đối với Đao Ngân Phong thiếu gia là một cái to lớn danh dự tổn thất.

Cảm thụ được vô biên vô tận Huyền Tiên lĩnh vực trói buộc mà đến, tảng lớn hàn mang che khuất bầu trời lại đem không gian lấp đầy, Mạc

Vô Kỵ trái lại nhắm hai mắt lại.

Giờ khắc này, hắn rõ ràng cảm thụ được chính bản thân thừa bị công kích.

Người này Huyền Tiên hiển nhiên là ôm một chiêu này phải giết ý niệm của hắn, công kích phạm vi rộng, đưa hắn trốn đường đều toàn bộ phong kín.

Mạc Vô Kỵ trái lại thở phào nhẹ nhõm, đối phương loại này phạm vi lớn công kích, thoạt nhìn là toàn lực xuất thủ, trên thực tế là chân chính khinh thị hắn.

Không có thực lực đó, lại hết lần này tới lần khác muốn làm loại chuyện đó. Hắn Mạc Vô Kỵ coi như là một cái Kim Tiên sơ kỳ, cũng không phải một cái Huyền Tiên muốn che lại liền che lại.

Mạc Vô Kỵ lĩnh vực tại quanh người cũng không có tuôn ra đi, này Huyền Tiên trong lĩnh vực ẩn chứa sát ý tại ý niệm của hắn nhận biết bên trong nhìn một cái không sót gì, hắn thậm chí có thể cảm thụ được tại nơi tảng lớn sạn mang bên trong còn ẩn nấp lấy một thanh thước dài đao khí. Đao kia khí mới đúng là đối phương chân chính đòn sát thủ, một khi hắn tránh không khỏi này tảng lớn Ngân Long sạn sạn mang, đao kia khí cũng sẽ không động, một khi hắn tránh thoát, đao kia khí chính là núp ở Huyền Tiên trong lĩnh vực độc xà miệng.

Mắt thấy này Ngân Long sạn lưỡi mang gần lại đem Mạc Vô Kỵ xé rách, này Huyền Tiên tu sĩ trái lại có chút nghi hoặc. Theo lý thuyết coi như là Mạc Vô Kỵ lại kém, tại đã biết loại phô thiên cái địa sát thủ dưới, cũng có thể có phản ứng mới đúng là, vì sao hiện tại Mạc Vô Kỵ nửa điểm phản ứng cũng không có?

Dù cho hắn lĩnh vực hoàn toàn trói buộc lại đối thủ, đối thủ cũng có thể giãy dụa một cái, này dường như không thích hợp.

Đích xác không thích hợp, tại đây Huyền Tiên nghĩ tới chỗ này thời điểm, Mạc Vô Kỵ đã động. Mạc Vô Kỵ súc tích đã lâu vòng xoáy lĩnh vực ầm ầm nổ tung, lúc này hắn chẳng những không có lui về phía sau tránh né này khắp bầu trời Ngân Long sạn mang, ngược lại là nhảy tới trước một bước, đồng thời một quyền đánh ra.

Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ rốt cục động, người này Huyền Tiên tu sĩ không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, hắn còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ có hoa chiêu gì tới, thì ra là muốn súc tích lực lượng...

Không hắn ngạc nhiên mừng rỡ trong nháy mắt đã bị cắt đứt, hắn dĩ nhiên cảm thụ được bản thân Huyền Tiên lĩnh vực không cách nào át chế ở đối phương lĩnh vực. Đối phương chẳng những động, hơn nữa nhìn hắn lên không có nửa điểm ảnh hưởng. Hơn nữa đối phương lĩnh vực thật giống như phong ba sóng biển, đây là một cái Kim Tiên tu sĩ lĩnh vực?

- Ầm!

Lĩnh vực đụng vào nhau, cuồng bạo áp lực xoắn tới, người này Huyền Tiên tu sĩ lúc này liền hiểu được. Trước cái này nho nhỏ Kim Tiên tu sĩ cũng không có xuất toàn lực, loại này lĩnh vực toàn diện va chạm, mới là đối thủ thủ đoạn chân chính.

Dù cho hắn vẫn không có lại đem Mạc Vô Kỵ xem ở trong mắt, thế nhưng thần niệm của hắn lại khu động ẩn nấp tại Ngân Long sạn bên trong đao khí. Chuôi này vốn chỉ có một thước dài đao khí, bỗng nhiên tăng vọt mở ra, hóa thành một đạo hơn mười trượng trường vết đao bổ về phía Mạc Vô Kỵ.

Bén nhọn sát ý khí tức tràn ngập ra, có một loại xé rách hết thảy khí thế.

Mạc Vô Kỵ lĩnh vực là mạnh, coi như là mạnh hơn nữa, tại hắn loại này vết đao dưới, cũng phải hóa thành mây khói.

- Bành! Ca ca!

Một đạo cực nóng khí tức lao ra Mạc Vô Kỵ lĩnh vực, hóa thành một đạo không gian thông đạo, không đúng, là không gian hỏa diễm thông đạo.

Thúc giục đao của mình vết sau đó, người này Huyền Tiên tu sĩ cũng khiếp sợ không thôi. Mạc Vô Kỵ một quyền này cư nhiên mang theo quyền vực, cường đại quyền vực cùng thiên hỏa lĩnh vực dung hợp cùng một chỗ, đưa hắn hoàn toàn trói buộc lại. Hắn đích xác có Huyền Tiên lĩnh vực, mà hắn Huyền Tiên lĩnh vực cùng Mạc Vô Kỵ lĩnh vực cắn nuốt cùng một chỗ, để cho đối thủ quyền vực không chút kiêng kỵ càn quét mà đến.

Huyền Tiên tu sĩ cũng hiểu được, lúc này mới là đối thủ đòn sát thủ. Đây tuyệt đối không phải là một cái đơn giản Kim Tiên tu sĩ, càng không thể nào là mới vừa độ kiếp Kim Tiên sơ kỳ.

- Vết đao! Cho ta bạo!

Huyền Tiên tu sĩ tại đây trong sát na liền biết mình coi thường Mạc Vô Kỵ, giả như hắn không phải là xem thường đối thủ, hắn căn bản cũng không cần thụ thương, là có thể lại đem đối thủ đánh giết.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ kinh khủng như vậy quyền vực dưới, coi như là hắn tránh được, cũng khó tránh khỏi thụ thương.

- PHỐC!

Này Huyền Tiên tu sĩ tận lực mượn tiền mở ra, Mạc Vô Kỵ một quyền này vẫn như cũ rắn chắc đánh bể hắn thiếp thân vòng bảo hộ, trực tiếp đánh vào hông của hắn bộ.

Từng đợt vỡ vụn xương cốt gãy thanh âm truyền ra, người này Huyền Tiên tu sĩ há mồm phun ra một đạo máu tươi, quỳ rạp xuống đất. Ngũ tạng lục phủ của hắn đều tốt như tại trong liệt hỏa đun sôi bình thường

giống nhau, hầu như muốn toàn bộ hóa thành bột mịn. Từ tu luyện tới hiện tại, hắn còn chưa hề bị loại này trọng thương.

- Đồm độp!

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ một quyền này ầm lại đem Huyền Tiên tu sĩ đánh thành trọng thương đồng thời, này Huyền Tiên tu sĩ hơn mười trượng trường vết đao nổ tung, vết đao hóa thành trên trăm đạo lưỡi mang, cường đại vết đao khí tức trói buộc lại Mạc Vô Kỵ, trực tiếp xé rách Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực, lại đem Mạc Vô Kỵ đinh ở trên mặt đất. Nếu không phải Thiên Cơ Côn bóng dáng chặn này tảng lớn Ngân Long sạn mang, lần này sẽ chỉ là biết để cho Mạc Vô Kỵ bị xé rách thành mảnh nhỏ.

Mạc Vô Kỵ há mồm phun ra vài đạo máu cặn bã, giùng giằng ngồi dậy. Hắn biết mình thực lực hay (vẫn, còn) là hơi chút yếu đi một cái, nếu là thực lực của hắn mạnh hơn nữa một phần, hắn tại nứt ra vực quyền đánh ra thời điểm, sẽ chỉ là biết lại đến một đạo không gian trói buộc. Này Huyền Tiên tu sĩ mạnh hơn nữa, bị hắn không gian trói buộc lại, lại bị nứt ra vực quyền ầm ở trên người, cũng sẽ nổ tung thân thể.

Hắn rõ ràng nếu là hắn không gian trói buộc cùng nứt ra vực quyền đồng thời thi triển, thần niệm của hắn sẽ không đủ. Như vậy sẽ tạo thành hắn nứt ra vực quyền uy lực giảm xuống.

Trên thực tế hắn không có phán đoán sai lầm, vừa rồi hắn toàn lực đánh ra nứt ra vực quyền, cũng không có lại đem đối thủ thân thể nổ nát. Có thể thấy được thân thể của người này cường độ so với hắn mạnh hơn. Nghĩ đến trước hắn thiếu chút nữa tai kiếp lôi bên trong chết, lúc này Mạc Vô Kỵ bức thiết muốn tu luyện một môn công pháp luyện thể.

- Khụ khụ!

Này Huyền Tiên tu sĩ giùng giằng đứng lên, ho khan vài tiếng, nhìn về phía Mạc Vô Kỵ ánh mắt trở nên càng là băng hàn.

- Ta ngược lại xem thường ngươi, nho nhỏ một cái Kim Tiên, cư nhiên thiếu chút nữa thắng rồi ta, tốt lắm, tốt lắm...

Này Huyền Tiên tu sĩ đi từ từ hướng Mạc Vô Kỵ, dường như mỗi một bước đều mang khí tức tử vong. Mỗi nhảy qua tiến thêm một bước, liền ý nghĩa Mạc Vô Kỵ khoảng cách tử vong càng gần một bước.

Mạc Vô Kỵ lấy ra vài tấm chữa thương đan dược nuốt vào, thương thế của hắn so với phương nặng, chí ít hắn bây giờ còn không bò dậy nổi.

Hiện tại hắn duy nhất bằng vào chính là mình Sinh Cơ Lạc, chỉ cần Sinh Cơ Lạc còn đang ở nhanh chóng chữa trị thương thế của mình, hắn thì có một đường sinh cơ.

- Ngươi chết đi cho ta, tuy tiện ngươi thiếu chút nữa giết ta, ngươi chết sau đó ta sẽ lại đem bí mật của ngươi giương cao làm vinh dự...

Này Huyền Tiên tu sĩ đi tới khoảng cách Mạc Vô Kỵ chỉ có một trượng địa phương, chậm rãi giơ tay lên.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đứng lên cũng không nổi, chính là cái thớt gỗ thượng thịt cá.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng chật vật giơ tay lên, đồng dạng chậm rãi họa xuất một đạo huyền ảo quỹ tích, khàn khàn nói:

- Ta không phải là thiếu chút nữa giết ngươi, ta là khẳng định giết ngươi...

Huyền Tiên tu sĩ bỗng nhiên cảm thấy không đúng, rõ ràng là mặt trời rực rỡ cao chiếu, hắn lại cảm nhận được một loại hàn ý. Không gian dường như vào giờ khắc này biến hóa, một loại khí tức tử vong tại không gian này bên trong tràn ngập ra, khí tức này để cho hắn cảm giác được áp lực hít thở không thông.

Không đúng, nho nhỏ này Kim Tiên con kiến hôi còn có sát chiêu. Lúc này, người này Huyền Tiên tu sĩ lại cũng không kịp đoái hoài thương thế của mình cực kỳ nghiêm trọng, tụ tập được chính bản thân hết thảy tiên nguyên phải thêm nhanh động tác.

Chỉ là không đợi một quyền này của hắn đánh về phía Mạc Vô Kỵ, hắn liền lần nữa cảm thấy một loại tuyệt vọng, một loại khí tức tử vong chế trụ hắn, để cho hắn hô hấp đều chật vật. Trong mắt của hắn dâng lên một loại kinh khủng, đây là cái gì thủ đoạn? Hắn cư nhiên chưa từng thấy qua.

Giờ khắc này, hắn Linh Lạc bắt đầu vỡ vụn, thức hải của hắn bắt đầu tan vỡ.

- PHỐC!

Mạc Vô Kỵ rốt cục nhịn không được, há mồm một đạo máu tươi phun ra, một loại ngất xỉu cảm giác truyền đến, giờ khắc này hắn thậm chí cảm giác mình như nuốt tiếp một cái to lớn chết con chuột bình thường giống nhau, có một loại cực độ nôn mửa.

- Phác thông!

Đứng ở Mạc Vô Kỵ đối diện người kia Huyền Tiên tu sĩ rốt cục thõng xuống cánh tay, mới ngã xuống đất, ngay cả nguyên thần của hắn, cũng chưa kịp tràn ra, đã bị cái loại này không gian khí tức tử vong quặn thành mảnh nhỏ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 495: Không Đủ

Mạc Vô Kỵ lần nữa nuốt vào vài tấm chữa thương đan dược, một loại cực độ suy yếu cảm giác truyền đến, trong lòng hắn thầm nghĩ thật là lợi hại. Không phải là trước mắt cái này Huyền Tiên tu sĩ thật là lợi hại, mà là Sinh Tử Luân thật là lợi hại.

Hắn thậm chí hoài nghi nếu mà hắn chiêu thứ nhất không cần nứt ra vực quyền mà là dùng Sinh Tử Luân, có đúng hay không chiến đấu sớm kết thúc.

Bất quá Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phủ định cái ý nghĩ này, cái này cách làm quá mức mạo hiểm. Sinh Tử Luân đích xác rất mạnh, một khi đối thủ vượt qua hắn quá nhiều nói, coi như là hắn có sinh cơ lạc, cũng có khả năng tao ngộ Sinh Tử Luân cường liệt phản phệ.

Sinh Tử Luân phản phệ hắn không sợ, dù sao hắn có sinh cơ lạc, không phải là tốt như vậy bị giết. Mấu chốt là hắn một khi tao ngộ Sinh Tử Luân phản phệ, thực lực của hắn sẽ giảm đi, lại cũng không có tư cách cùng đối thủ liều mạng. Sinh Tử Luân chỉ có thể làm tuyệt sát thủ đoạn, mà không phải chiến đấu thủ đoạn.

Hao hết hết thảy khí lực giết người này Huyền Tiên tu sĩ sau đó, Mạc Vô Kỵ nghỉ ngơi một phút đồng hồ thời gian, liền giùng giằng đứng lên, thu hồi người này Huyền Tiên tu sĩ nhẫn, giơ tay lên một đoàn hỏa diễm lại đem người này Huyền Tiên tu sĩ hóa thành tro bụi, cấp tốc rời đi cái chỗ này.

Hắn hiện tại bản thân bị trọng thương, coi như là một cái bình thường nhất tu sĩ đến, cũng có thể giết chết hắn.

Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ tìm được một mảnh màu xám tro sa mà, lập tức liền tiến vào Bất Hủ Giới, Bất Hủ Giới hóa thành một cát đá, xen lẫn trong một đống cát đá ở giữa.

Từ đạt được màu tím hồ lô sau đó, Mạc Vô Kỵ ngoại trừ trốn chết, chính là độ kiếp, sau cùng còn (muốn) phải liều mạng, đến bây giờ mới thôi hắn còn không có tiến vào bản thân Bất Hủ Giới xem.

Bất Hủ Giới bên trong màu tím hồ lô còn đang ở, để cho Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm chính là, này màu tím trong hồ lô khí tức dường như cũng không có ra ngoài tràn đầy.

Mạc Vô Kỵ không dám đi cảm thụ này màu tím hồ lô, nhanh chóng tại Bất Hủ Giới bên trong bố trí mấy cái đơn giản ẩn nấp cấm chế, lại đem hồ lô vây quanh. Làm xong những thứ này, hắn mới bắt đầu chữa thương.

Mạc Vô Kỵ thương thế chủ yếu là này một đạo vết đao phân liệt sau đó đao mang, người kia Huyền Tiên tu sĩ vết đao nứt ra mang chẳng những mang theo một loại xé rách khí tức, còn có một loại thẩm thấu cốt tủy sát ý.

Nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ cầm giữ có sinh cơ lạc, hắn sau cùng căn bản cũng không có cơ hội thi triển Sinh Tử Luân. Hắn phỏng chừng đao kia vết phải cùng Đao Ngân Phong cái chỗ này có quan hệ, một cái nho nhỏ người làm thì có loại này bén nhọn vết đao công kích, đổi thành Đao Ngân Phong phong chủ, đây chẳng phải là mang giơ tay lên liền có thể bóp chết hắn?

Lúc này Mạc Vô Kỵ chỉ có thể suy nghĩ xe đến trước núi ắt có đường, cái kia phong chủ luôn không khả năng vì một cái nho nhỏ quản gia chuyên môn tìm hắn hạ thủ sao??

...

Khoảng cách Mạc Vô Kỵ chữa thương nơi ngoài ngàn dặm, một cái vòng tròn hình mộ bia bị chí ít mấy trăm người vây quanh.

Mộ bia bên trong thẩm thấu ra từng đạo cường đại sát ý khí tức, vài tên Kim Tiên tu sĩ phơi thây tại trước mộ bia cách đó không xa, hiển nhiên chết đi không lâu.

- Mọi người chờ một chút động thủ lần nữa, cái này mộ bia chỗ rất có thể là Vô Sinh Đạo Tông lịch đại tông chủ bài vị nơi. Chúng ta nơi này thực lực mạnh nhất cũng bất quá là Huyền Tiên tu vi, nếu(như) là như thế này cứng rắn công nói, chờ vô sinh bí cảnh đóng cửa, cũng không nhất định có thể đánh mở ra cái chỗ này, ta kiến nghị mọi người áp dụng thủ đoạn khác đến đánh vỡ cái chỗ này.

Một người mặc áo trắng tuấn lãng thanh niên đứng dậy, đối với chung quanh tu sĩ liền ôm quyền, cao giọng nói.

- Ta đồng ý kiều lời của sư huynh, chúng ta không có khả năng như vậy cứng rắn làm.

- Kiều sư huynh là ta Vĩnh Anh Tiên Vực thập đại Huyền Tiên cường giả, lại là một kiếm tông sáu sao thiên tài, ta cũng vậy hai tay tán thành kiều sư huynh đi đầu. Nếu không, chúng ta chỉ có thể coi như là năm bè bảy mảng.

...

Người này áo trắng thanh năm lập tức liền đưa tới đông đảo tu sĩ hỗ trợ, hắn đối với đông đảo hỗ trợ thanh âm của hắn đè một cái tay, tiếp tục cao giọng nói:

- Đa tạ các vị tiên hữu ưu ái, đã như vậy, vậy ta Kiều Trung Viêm cũng không làm kiêu. Hiện tại mời tinh thông trận đạo tiên hữu đứng ra, Huyền Tiên tu vi tiên hữu cũng đứng ra...

Tại đám người một góc, Câu Tinh Hạo có chút cau mày, hắn nhìn một chút một người trong đó phương hướng, một lát sau có chút bất mãn nói:

- Hồng kỳ tới cùng là chuyện gì xảy ra? Đi làm chút chuyện nhỏ này, cư nhiên đến bây giờ còn không có trở về.

Đứng ở bên cạnh hắn người thiếu nữ kia nhanh chóng nói:

- Cái kia Kim Tiên phải có chút chạy trốn thủ đoạn, hồng quản sự nói không chừng đuổi theo hắn đi, trong lúc nhất thời mới chưa có trở về.

- Cho hắn phát cái tin tức, để cho hắn lập tức quay lại. Nếu không, nơi này mở ra, chúng ta không có xuất thủ, đến lúc đó cũng không được chia bao nhiêu đồ đạc. Cái kia con kiến hôi, chờ sau khi rời khỏi đây lại thu thập.

Câu Tinh Hạo hừ lạnh một tiếng.

- Dạ, thiếu gia.

Thiếu nữ nhanh chóng giơ tay lên phát ra một đạo tin tức.

- Di, đây không phải là Đao Ngân Phong nhặt đồ câu thiếu sao? Nhiều người ở đây, ngươi nhất định phải chú ý, nói không chừng đợi lát nữa liền có cái gì ngã xuống bị ngươi nhặt được.

Để cho Câu Tinh Hạo ghét nhất thanh âm lại truyền tới.

- Trọng Chấn, ngươi Chân Nhai Tiên Thành cũng bất quá là một cái trung tiên thành mà thôi, ta Đao Ngân Phong liền không cần thiết sợ.

Thấy Trọng Chấn lại đây, Câu Tinh Hạo hừ một tiếng.

Trọng Chấn cười lạnh một tiếng nói:

- Câu Tinh Hạo, ngươi đừng tưởng rằng chính bản thân về điểm này hoạt động người khác không biết. Loại này mở ra cấm chế bảo vật đại

sự, bên cạnh ngươi hồng kỳ cư nhiên không ở, hắc hắc, hắn sẽ không đi truy sát cái kia vừa mới độ kiếp Kim Tiên đi sao??

- Thiếu gia, chưa có trở về tin.

Đứng ở Câu Tinh Hạo bên người thiếu nữ bỗng nhiên trả lời một câu, trong giọng nói có chút sợ hãi.

Câu Tinh Hạo lại cũng không kịp đoái hoài một bên Trọng Chấn, trực tiếp phát ra một đạo truyền thư phi kiếm. Thế nhưng một lát sau, sắc mặt của hắn khó xem, hắn cảm giác được bản thân truyền thư phi kiếm cư nhiên tìm không được mục tiêu mà hủy diệt rơi.

Này này vô sinh bí cảnh bên trong, truyền thư phi kiếm tìm không được mục tiêu tuyệt đối không phải là bởi vì khoảng cách quá xa. Duy nhất khả năng chính là mục tiêu biến mất.

- Điều đó không có khả năng.

Câu Tinh Hạo lớn tiếng hét lên một tiếng.

Hắn thấy, cái kia gọi Mạc Tinh Hà tu sĩ bất quá là chỉ là một vừa mới độ kiếp Kim Tiên mà thôi, vô luận hắn thật lợi hại, cũng không cách nào giết chết hồng kỳ.

Câu Tinh Hạo vừa mới nói xong, một đạo bén nhọn thần niệm liền rơi vào trên người của hắn, thần niệm bên trong mang theo một tia nghiêm nghị cảnh cáo.

Câu Tinh Hạo cả người cả kinh, nhất thời tỉnh táo lại. Hắn tuy rằng coi như là không sai, có chút đáy, nhưng so với này dùng thần niệm quét hắn Kiều Trung Viêm, hắn chính là một cái con kiến hôi bên trong con kiến hôi. Người ta một kiếm tông coi như là tùy tiện một cái trưởng lão, cũng có thể tiêu diệt Đao Ngân Phong.

...

Núp ở Bất Hủ Giới bên trong Mạc Vô Kỵ tại Sinh Cơ Lạc làm dịu, thương thế cấp tốc biến mất. Đến cuối cùng, một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc bên trong tiên nguyên càng là ồ ồ lưu động, một loại nắm trong tay cảm giác lần nữa xông lên đầu.

Mạc Vô Kỵ mở mắt, tu vi của hắn tăng lên quá nhanh, hắn thành thói quen loại này mỗi lần khôi phục sau đó đều càng cường đại hơn cảm giác.

Cùng người kia Huyền Tiên tu sĩ đánh một trận, Mạc Vô Kỵ tự ta cảm giác thu hoạch lương đa. Hắn chẳng những biết mình thực lực hiện tại so với Huyền Tiên đến còn hơi chút yếu đi một phần, còn rõ ràng hắn khiếm khuyết đồ đạc.

Mặc dù hắn cho tới nay đều thông qua các loại các dạng lôi hồ rèn luyện, này vẫn như cũ cùng cường giả xa cách khá xa. Cái kia Huyền Tiên tu sĩ bất quá là một cái bình thường nhất Huyền Tiên sơ kỳ, thiếu chút nữa tiêu diệt hắn. Nếu là đổi một cái mạnh một chút Huyền Tiên, hắn nhìn liền cũng không đủ nhìn.

Thứ yếu hắn cảm giác mình thần niệm còn chưa đủ, so với cùng giai tu sĩ đến, thần niệm của hắn muốn cường đại hơn nhiều. Nhưng hắn cường đại chỉ là thông qua đan dược và bình thời rèn luyện, cùng với bản thân Bất Hủ Phàm Nhân Quyết mà đến. Loại này cường đại chỉ là có hạn, một khi gặp mạnh hơn tu sĩ, hắn còn chưa đủ nhìn xem. Thậm chí nói gặp cùng giai thiên tài tu sĩ, hắn ở hạ phong.

Ngoại trừ muốn để cho nhục thể của mình cường đại ra, còn phải tìm một ngưng luyện thần niệm thủ đoạn.

Mạc Vô Kỵ lấy ra cái kia Huyền Tiên tu sĩ nhẫn, hắn lần đầu tiên đạt được Huyền Tiên tu sĩ nhẫn, trong lòng rất là chờ mong.

Dùng Mạc Vô Kỵ trận đạo cấm chế trình độ, chiếc nhẫn này cấm chế rất dễ đã bị hắn mở ra.

Đập vào mắt chính là một đống lại một chồng chất tiên linh thảo, phần lớn là nhị cấp ba cấp tiên linh thảo, còn có số ít tứ cấp tiên linh thảo.

Thượng phẩm tiên tinh trái lại không nhiều lắm, chỉ có mấy vạn trên dưới. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất là khinh bỉ, một cái Huyền Tiên tu sĩ lại còn không có hắn giàu có.

Ngoài ra, chỉ có một chút luyện khí tài liệu, cùng vài món tương đối bình thường vậy tiên khí.

Mạc Vô Kỵ rất là thất vọng lại đem nhẫn thu hồi, nếu không phải này một đống tiên linh thảo, cái này Huyền Tiên chính là một cái quỷ nghèo.

Lại đem những thứ này tiên linh thảo toàn bộ chỉnh lý đến chiếc nhẫn của mình bên trong, Mạc Vô Kỵ lại đem Bất Hủ Giới bên trong miệng hồ lô dùng một phần cấm chế cấm ở, đồng thời gia cố một cái hồ lô ẩn nấp trận, lúc này mới rời đi Bất Hủ Giới.

Hắn hiện tại rất muốn tìm một người dò hỏi một chút, nơi này tới cùng là địa phương nào, hoặc là nói là cái gì bí cảnh. Đáng tiếc là, hắn lại không thể gọn gàng dứt khoát hỏi. Một khi trực tiếp hỏi, người khác liền khẳng định biết lai lịch của hắn có vấn đề.

- Ầm!

Lại là một đạo kịch liệt bạo âm vang truyền đến, Mạc Vô Kỵ có chút nghi hoặc nhìn phát sinh nổ tung địa phương. Chỗ đó mấy ngày trước liền xuất hiện loại này nổ tung, không nghĩ tới mấy ngày trôi qua, này nổ tung còn đang ở.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không tính đi qua, hắn giết Đao Ngân Phong một người Huyền Tiên, bây giờ muốn là như thế nào rời đi nơi này.

Nhưng vào lúc này, một đạo mang theo cùng hắn Bán Nguyệt Kích mang tương tự mênh mông khí tức lao ra, dù cho Mạc Vô Kỵ xa cách xa như vậy cũng cảm nhận được.

- Ầm!

Càng cuồng bạo nổ vang nổ lên, một cổ nồng nặc tới cực điểm tiên linh khí trực tiếp từ dưới nền đất lao ra.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ còn không nghĩ tới đi, trực tiếp chui mất.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 496: Giúp Ta Lấy Một Nữ Nhân

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, ở trước mặt hắn là một cái cửa vào mộ bia bị mở ra. Mộ bia bị vứt sang một bên, tại bên ngoài mộ bia còn có hơn mười cổ thi thể, bên ngoài không nhìn thấy một người. Nồng nặc tiên linh khí từ lối vào dũng mãnh tiến ra, dù cho Mạc Vô Kỵ tới trễ nhất, hắn cũng biết trong mộ này không đơn giản.

Chỉ do dự chỉ chốc lát, Mạc Vô Kỵ liền đi vào.

Một cái thông đạo mấy trượng xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, nếu không phải biết nơi này là một cái mộ bia, Mạc Vô Kỵ còn cho là mình đi lại tại sườn dốc rộng lớn đường cái.

Mạc Vô Kỵ tăng nhanh tốc độ, nửa nén hương sau đó hắn dừng ở một cái quảng trường nhỏ. Quảng trường bốn phía thụ lập chí ít hơn mười pho tượng, trước mặt mỗi một cái pho tượng đều có một khối bia ký, trên bia ký có đoạn văn tự to lớn. Tại quảng trường bốn phía, có ít nhất hơn mười cái ngã ba, thần niệm đảo qua, mỗi một cái ngã ba đều đi thông vô tận trong chỗ sâu, thoạt nhìn thật giống như một cái mê cung dưới đất giống nhau.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét lớn nhất pho tượng, tại pho tượng phía dưới bia ký trên có khắc tên là Vô sinh đại đế, còn có chính là vô sinh đại đế làm Vô Sinh Đạo Tông khai sơn lão tổ một việc. Từ nơi này ghi chép, Mạc Vô Kỵ biết Vô Sinh Đạo Tông là (ở) bên cạnh Vô Sinh Hà mở ra, nói cách khác, Vô Sinh Hà so với Vô Sinh Đạo Tông còn phải lâu đời hơn.

Đối với phía sau khắc các loại sự tích, Mạc Vô Kỵ không có hứng thú nữa, về phần pho tượng còn lại hắn cũng chỉ là tùy tiện quét một cái, nhìn một chút trong đó văn tự ký ức, liền nhanh chóng rời đi quảng trường này, lựa chọn một lối đi vào.

Thông đạo càng chạy càng hẹp, một phần tranh đấu vết tích tùy ý có thể thấy được, trên đường thậm chí còn có một thi thể bị đập vỡ xương sọ.

- Ầm!

Một tiếng nặng nề đụng vào bên cạnh Mạc Vô Kỵ vang lên, Mạc Vô Kỵ theo bản năng lui về phía sau mấy bước, lúc này mới phát hiện bên cạnh chỉ là một phần thông đạo vách đá mà thôi.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét những thông đạo này vách đá, lại phát hiện thần niệm căn bản là thẩm thấu không đi vào.

- Rầm rầm!

Lại là hai đạo trầm muộn động tĩnh, theo cách hắn cách đó không xa thông đạo cư nhiên xuất hiện một đạo khe nứt.

Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt liền thấy rõ ràng, đó không phải là vết nứt, mà là khe cửa đá, bởi vì hai người ở trong đó tranh đấu, cửa đá bị đập mở ra.

Xem ra chính bản thân đã tới chậm, những thông đạo này trung gian là có rất nhiều cửa đá, đã tới chậm cửa đá bị đóng, hắn cư nhiên đến bây giờ mới biết. Mạc Vô Kỵ hầu như dùng tốc độ nhanh nhất, từ bên trong khe cửa tiêu tan đi vào.

- PHỐC!

Mạc Vô Kỵ mới vừa tiến vào cái này thạch thất, một đạo vết máu liền trước mặt bắn lại đây. Mạc Vô Kỵ thân hình hơi lóe lên, tránh khỏi đạo

vết máu. Tại hắn rơi trên mặt đất đồng thời, cửa đá lần nữa đóng cửa, một cổ thi thể ngã xuống.

Xem ra hai người phân ra được thắng bại, Mạc Vô Kỵ không có để ý rơi tại thi thể trên đất, sự chú ý của hắn rơi vào trên người người kia chiến thắng tu sĩ.

Lập tức hắn ngây ngẩn cả người, tên này cư nhiên cùng hắn có tương tự 90%, nếu mà hắn không phải là trên mặt cùng trên cổ khắp nơi đều là Lôi Ngân xen kẽ, tên này thậm chí cùng hắn càng thêm tương tự. Nếu không phải nơi này là Tiên Giới, hắn thậm chí cho rằng tên này là huynh đệ chính bản thân thất tán nhiều năm.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng sờ sờ mặt mình, hắn tướng mạo kỳ thực đã cùng trên địa cầu hình dạng không có bao nhiêu khác biệt.

- Phác thông!

Người này chiến thắng tu sĩ dường như cũng bị thương không nhẹ, ngã ngồi trên mặt đất, hắn giống như Mạc Vô Kỵ, nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, khuôn mặt kinh hãi. Dường như khó mà tin được Mạc Vô Kỵ tướng mạo cùng hắn tương tự như vậy.

- Ngươi là ai?

tu sĩ này ngã ngồi trên mặt đất thanh âm khàn khàn hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta là ai không trọng yếu, quan trọng là... Ngươi nếu không chữa thương, ngươi liền sống không được đến.

Mạc Vô Kỵ biết tên này thương thế nặng lợi hại, dù cho hắn nặng như thế thương thế, hắn muốn khôi phục lại cũng là quá sức. Hắn nói chỉ là một câu sau đó, liền bắt đầu quan sát cái này thạch thất.

Trong thạch thất chỉ có một điện thờ, một cái bàn đá, không hơn.

- Ngươi không cần nhìn, nơi này không có bất kỳ vật gì...

Thấy Mạc Vô Kỵ tìm kiếm khắp nơi, người này té trên mặt đất miễn cưỡng nói.

Không cần tên tu sĩ này nói, Mạc Vô Kỵ cũng biết trong này không có cái gì, điện thờ cùng bàn đá cũng không có nhúc nhích vết tích. Tuy rằng hắn không hiểu nếu không có cái gì, tên này cùng một người khác tên gia hỏa ở chỗ này đánh cái gì, nhưng đây không phải là thứ hắn muốn quản.

- Đã như vậy, vậy ta cáo từ.

Mạc Vô Kỵ nói xong xoay người muốn đi.

Không phải là hắn không cứu cái tên gia hỏa này cùng hắn rất giống, mà là hắn thật sự là cứu không được. Tên này vừa nhìn chính là Linh Lạc gãy, thức hải bị thương. Coi như là hắn (muốn)cứu, cũng phải lao lực toàn bộ tâm tư, sau đó hao hết bản thân Sinh Cơ Lạc cùng Trữ Thần Lạc.

Hắn và tên này làm không quen biết, tại loại địa phương nguy hiểm này hao hết năng lực của mình cứu người, hắn Mạc Vô Kỵ còn không có cao thượng như vậy. Đổi thành những người khác, nhất định sẽ nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, hắn không nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, đã coi như là cực ít có người.

- Chờ một chút!

tu sĩ gần ngã xuống thấy Mạc Vô Kỵ phải đi, gọi lại Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ dừng lại nói:

- Ngươi thương thế rất nặng, trên người ta đan dược đối với ngươi trên cơ bản không có hiệu quả, cho nên ta chờ một lát cũng không có cách nào cứu ngươi.

Tu sĩ này lắc đầu:

- Ta không phải là muốn ngươi cứu ta, ta tự mình biết chính bản thân gần ngã xuống, coi như là Tiên Đế tới rồi, cũng cứu không được ta. Ta chẳng những là thức hải cùng Linh Lạc tan vỡ, hơn nữa Nguyên Thần cũng bắt đầu tán loạn. Ta chỉ là muốn xin ngươi giúp một chuyện...

Thấy Mạc Vô Kỵ cau mày, tên tu sĩ này nhanh chóng giải thích:

- Ta chỗ này có một phần đồ đạc, ngươi xem một chút đối với ngươi có hữu dụng hay không, nếu như hữu dụng, ngươi liền lấy đi...

Nói xong, tu sĩ này giùng giằng lấy ra một cái hộp ngọc.

Mạc Vô Kỵ một cái tay, hộp ngọc này liền rơi vào trong tay của hắn. Hắn mở hộp ngọc ra, phát hiện trong này chỉ là một cái phong cách cổ xưa địa đồ, địa đồ có chút không rõ, chỉ có thể nhìn rõ sở đại khái vài cái vị trí.

Loại vật này hắn muốn tới căn bản cũng không có bất kỳ chỗ dùng nào, Mạc Vô Kỵ đang muốn lại đem địa đồ ném cho tu sĩ này, bỗng nhiên thấy này tranh vẽ rất dưới góc cư nhiên vẽ một cái hạt châu, hơn nữa mặt trên còn viết ba chữ Mộc Nguyên Châu.

- Đây là một phần Mộc Nguyên Châu đã từng xuất hiện vị trí tranh vẽ... Nếu là ngươi hữu dụng, hãy giúp ta làm một chuyện, nếu là không hữu dùng, liền, liền...

Tu sĩ này dường như rất muốn nói thì thôi, nhưng sự kiện kia tựa hồ đối với hắn trọng yếu phi thường, mấy chữ này cư nhiên nói không nên lời.

Mạc Vô Kỵ lại đem địa đồ lần nữa bỏ vào hộp ngọc nói:

- Ngươi không sợ ta cầm này tranh vẽ lập tức đi ngay sao?

Tu sĩ này khóe miệng tràn ra vết máu, miễn cưỡng cười cười:

- Ngươi hẳn không phải là người như thế, nếu mà ngươi là người như thế, ngươi sẽ trực tiếp giết ta, sau đó lấy đi chiếc nhẫn của ta.

- tranh vẽ đối với ta rất hữu dụng, ngươi nói đi, ta yêu cầu giúp ngươi làm cái gì.

Mạc Vô Kỵ thu hồi hộp ngọc, đồng thời lấy ra một cái hình ảnh Thủy Tinh Cầu nói.

Nếu không phải người kia thương thế nặng đáng sợ, Nguyên Thần đều ở đây tan rã bên trong, Mạc Vô Kỵ thật đúng là muốn cứu hắn.

- Ta gọi Nhan Dã, gia gia Nhan Khải là Nhan gia gia chủ, gia gia ta dưới trướng có bảy con trai, cha ta Nhan Diệp Xương là con trưởng, mẫu thân ta Liên lê nữ...

Mạc Vô Kỵ cắt đứt Nhan Dã nói:

- Nhan đạo hữu, ta kiến nghị ngươi nói thẳng cần muốn ta giúp ngươi cái gì, miễn cho như vậy lãng phí thời gian. Ngươi không cần nói cho ta ngươi tình huống trong nhà, ta cũng sẽ giúp ngươi chuyện này. Điều kiện tiên quyết là ta có thể giúp được, nếu là không giúp được, ngươi nói nhiều hơn nữa ta cũng không có cách nào.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, chỉ cần là hắn chuyện đã đáp ứng, hắn có năng lực làm được, liền nhất định sẽ nghĩ biện pháp hỗ trợ. Hắn làm không được, Nhan Dã này nói ba hoa chích choè, hắn cũng thờ ơ.

- Ta biết.

Nhan Dã thanh âm càng là vô lực:

- Ta (muốn) xin ngươi dùng thân phận của ta, đi Nhan gia chỉ cần ba tháng thời gian là đủ rồi. Ba tháng sau đó, ngươi tùy tiện đi nơi nào...

Mạc Vô Kỵ sửng sốt, giả trang thành Nhan Dã? Lập tức hắn liền nghĩ đến thân phận của mình, hắn hắn là không có có thân phận mới đúng là,

chuyện này có thể làm a.

Nhan Dã thấy Mạc Vô Kỵ không nói gì, tiếp tục nói:

- Từ nơi này vô sinh bí cảnh sau khi rời khỏi đây, ta sẽ cưới vợ Kế Gia thiên chi kiêu nữ Kế Nguyệt, ta chính là xin ngươi giúp ta làm chuyện này...

Mạc Vô Kỵ vừa nghe Nhan Dã nói, lập tức biết chuyện này hắn không làm được:

- Xin lỗi, chuyện này ta còn thật không có cách nào giúp ngươi, làm bộ thành dáng vẻ của ngươi có thể. Nhưng ta sẽ không thay thế ngươi đi cưới Kế Gia cái gì Kế Nguyệt, ngươi có cái gì cái khác yêu cầu chỉ nói vậy thôi. Được rồi, đây là vô sinh bí cảnh sao? Cái này bí cảnh là thế nào tới, tiến đến bao lâu thời gian? Lúc nào có thể đi ra ngoài?

Nhan Dã nghe được Mạc Vô Kỵ trước mặt nói dường như cũng không kỳ quái, nghe được Mạc Vô Kỵ câu nói kế tiếp, nhất thời có chút lăng thần, Mạc Vô Kỵ liên cả cái này bí cảnh cũng không biết, hắn là vào bằng cách nào?

- Nga, ta là từ địa phương khác vào, không cẩn thận đến nơi này.

Mạc Vô Kỵ cũng không có giấu diếm Nhan Dã, dù sao cũng đối phương đều phải chết, cũng không cách nào bại lộ bí mật của hắn.

- Vậy càng tốt, ngươi có thể mượn thân phận của ta đi ra ngoài, bằng không ngươi không có thân phận ngọc bài, ngươi hắn phải chết không thể nghi ngờ...

Nhan Dã nói xong run run chỉ chỉ chiếc nhẫn của mình:

- Thân phận ngọc bài của ta ở bên trong.

- Này đa tạ ngươi, nhưng ta vẫn không thể đáp ứng ngươi điều kiện.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, thành khẩn nói.

Nhan Dã liền vội vàng nói:

- Không là thật cưới vợ Kế Nguyệt, chỉ là giúp nàng một tay, làm cho nàng thông qua phương thức này rời đi kế gia, chỉ cần nàng (gả) đến Nhan gia tới rồi, nàng liền có thể tùy thời rời đi.

Thấy Nhan Dã trong mắt ôn nhu và ái mộ, Mạc Vô Kỵ hiểu được, cảm tình tên này là một cái tương tư đơn phương, thích Kế Nguyệt, lại cam tâm bị Kế Nguyệt lợi dụng, mượn cưới vợ thủ đoạn, để cho Kế Nguyệt rời đi kế gia, sau đó để cho chạy Kế Nguyệt.

- Kế gia nợ cha ta một cái cử tộc nhân tình, ta dùng điều kiện này đi kế gia cầu thân, kế gia phải đồng ý...

Nhan Dã dừng lại không ngừng thở dốc.

Mạc Vô Kỵ biết cái gì là cử tộc nhân tình, đó là cứu vớt đối phương cả gia tộc nhân tình, người như thế tình không muốn nói một nữ nhân, coi như là muốn càng nhiều hơn, kế gia cũng chỉ có thể trả.

Hắn lấy ra vài viên thuốc đưa vào Nhan Dã trong miệng, chờ Nhan Dã hòa hoãn mấy hơi thở mới lên tiếng:

- Ngươi dùng nhân tình cha ngươi cử tộc, đi giúp một nữ nhân?

Nhan Dã thở dài một tiếng:

- Phụ mẫu ta đã không ở, tình huống của ta rất phức tạp, giải thích rất khó.

Mạc Vô Kỵ lại cảm thấy một cái to lớn vũng bùn, đầu óc của hắn trong nháy mắt rõ ràng lại đây, nhìn chằm chằm Nhan Dã nói:

- Nhan Dã, ngươi thực nói nói cho ta biết, vừa rồi cái kia bị ngươi giết chết tu sĩ còn không có năng lực cho ngươi bị thương nặng như thế,

thậm chí thức hải vỡ ra, Nguyên Thần tán loạn tình cảnh sao?? Nếu là ngươi lại lừa dối ta, ta lập tức đi ngay.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 497: Ta Không Vác Cái Nồi Này

Nhan Dã trong mắt xấu hổ lóe lên rồi biến mất, lập tức liền nói:

- Ta đích xác là trúng độc, có người không muốn để cho Kế Nguyệt (gả) đến Nhan gia, xuống tay với ta. người bị ta giết chết này, chính là len lén theo ta cùng nhau vào.

Mạc Vô Kỵ tiến lên một bước, giơ tay lên bắt được tay Nhan Dã, hóa độc lạc vận hành, lập tức liền biết tên này lần này không có nói mò. Hóa độc lạc vừa chuyển, liền phải đem Nhan dã độc toàn bộ cuốn đi. Mạc Vô Kỵ quyết định thật nhanh ngăn trở hóa độc lạc tiếp tục.

Không phải là hắn không cứu Nhan Dã này, mà là độc này thật là đáng sợ, nếu như là đối với hắn hạ độc, hắn có thể dễ dàng giải trừ rơi. Nhan Dã trúng độc thời gian quá dài, độc này cư nhiên cùng Nguyên Thần khuấy hợp cùng một chỗ. Hắn hóa độc lạc căn bản cũng không có biện pháp lại đem độc bên trong Nguyên Thần phân rời đi, chí ít hắn tu vi bây giờ còn làm không được.

Một khi hóa độc lạc làm, Nhan Dã Nguyên Thần lập tức sẽ chỉ là cùng độc như nhau, hóa thành tinh thuần nhất tiên linh khí bị Mạc Vô Kỵ hấp thu hết.

Thấy Mạc Vô Kỵ buông tay ra, Nhan Dã thành khẩn nói:

- Kế Nguyệt rất thương cảm, cầu ngươi giúp ta lúc này đây, chỉ cần nàng (gả) tới rồi Nhan gia sau đó, cũng sẽ không lại có bất kỳ nguy hiểm nào. Hơn nữa lần này vô sinh bí cảnh gần kết thúc, một khi bọn họ biết ta sống đi ra, liền khẳng định không dám động thủ lần nữa.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút khó coi, hắn khẳng định Kế Nguyệt này không phải là cái gì nữ nhân tốt. Biết rõ Nhan Dã là thích nàng, nàng còn để Nhan dã dùng ân tình kỳ phụ đối với kế gia cử tộc đi cứu nàng. Điều này cũng làm bộ mà thôi, nàng còn đem Nhan Dã đặt rất tình cảnh nguy hiểm. So với như bây giờ, Nhan Dã khoảng cách tử vong chỉ có tối đa thời gian một nén nhang.

Mạc Vô Kỵ cũng không tin, kế gia nếu không Kế Nguyệt chạy đi không có lý do gì. Vô luận là lý do gì, loại này kẻ gây tai hoạ cũng không nên bị Kế Nguyệt dẫn tới trên người Nhan Dã.

Nhìn Nhan Dã gần ngã xuống, Mạc Vô Kỵ có chút không nói gì. Chỉ có thể nói người thương cảm tất có chỗ đáng giận, người kia bị người lợi dụng, thậm chí mạng nhỏ đều đưa lên, còn phải nhất tâm nhớ nữ nhân kia. Về phần Nhan Dã nói cái gì Kế Nguyệt (gả) tới rồi Nhan gia sau đó, cũng sẽ không có người ở động thủ với hắn, Mạc Vô Kỵ là tuyệt không tin. Dù cho đây là thật, hắn cũng sẽ không cho là thật.

- Nhan Dã đạo hữu, ta không cách nào giúp ngươi. Thân phận của ngươi bài ta ngược lại muốn mượn dùng một chút, về phần Kế Nguyệt, nếu mà có thể, ta sẽ cho nàng báo cái tin, làm cho nàng tùy tiện tìm một người gả vào. Dù sao cũng ta sẽ không lấy nàng, sẽ không vác cái nồi này.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

Nhan Dã thấy Mạc Vô Kỵ thần thái, thở dài, hắn trầm mặc một hồi lâu, lúc này mới run rẩy cầm lấy giới đầu ngón tay:

- Chiếc nhẫn này bên trong tài nguyên tu luyện, làm phiền ngươi giúp ta giao cho ta muội muội Nhan Ý

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:

- Ngươi có muội muội, lại còn muốn điên cuồng đi trợ giúp một cái chút nào không liên quan gì nữ nhân, thực sự là phục ngươi rồi, điều kiện

này của ngươi ta đồng ý.

- Muội muội ta nàng đã lập gia đình, có người chiếu cố.

Nhan Dã thất lạc, những lời này cũng chưa có nói hết, trực tiếp té trên mặt đất. Mạc Vô Kỵ không đáp ứng lời của hắn, hắn lại cũng không kiên trì nổi, độc khí bạo phát, Nguyên Thần trong nháy mắt tán loạn rơi.

Mạc Vô Kỵ thu hồi hình ảnh Thủy Tinh Cầu, loại chuyện này, hắn nhưng phải cẩn thận một chút. Vạn nhất bị phát hiện, hắn cầm không được chứng cứ, còn có miệng nói không rõ ràng.

Nhan Dã nhẫn bị Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì mở ra, bên trong ngoại trừ một phần tiên tinh bên ngoài, chính là một phần tiên linh thảo, vài món tiên khí mặc dù không tệ, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không lưu ý. Hắn lấy ra một trong đó ngọc bài, thấy mặt trên khắc chữ, liền biết đây là ngọc bài Nhan Dã tiến vào vô sinh bí cảnh.

Lại đem ngọc bài để vào chiếc nhẫn của mình, lại đem Nhan Dã nhẫn thu vào.

Mặc dù hắn rất nhiều vấn đề Nhan Dã đều không trả lời, nhưng Mạc Vô Kỵ đã đại thể biết rõ ràng, nơi này thật là một cái bí cảnh. Cái này bí cảnh tên gọi liền kêu vô sinh bí cảnh.

Mạc Vô Kỵ đánh vỡ ra cửa đá, cảm thụ một cái nồng nặc kia tiên linh khí truyền tới phương hướng, đang muốn lẩn trốn đi qua tiếp tục xem, chợt nghe thấy trong chỗ sâu truyền đến từng đợt kịch liệt nổ vang chi âm.

Một loại không gian sụp đổ cảm bị Mạc Vô Kỵ bắt lấy đến, hắn còn không có kiểm tra là vật gì, đã nhìn thấy mấy đạo thân ảnh cấp tốc ra bên ngoài lẩn trốn.

trong mộ Này xuất hiện chuyện, Mạc Vô Kỵ không cần suy nghĩ, xoay người liền hướng mộ bia bên ngoài mà chạy.

Hắn đã tới chậm, trong này không biết là cái gì bảo vật bị người lấy đi, kết quả tạo thành không gian sụp đổ. Hắn không có gì cả đạt được, cư nhiên rơi vào loại nguy hiểm này, ngẫm lại cũng là cảm thấy phiền muộn.

May vào thời khắc này hắn tại phía ngoài cùng, tuy là người cuối cùng tiến ra, cũng là người thứ nhất đi ra.

Vừa lao ra này mộ, Mạc Vô Kỵ liền nhanh chóng rời đi, cái này mộ không là địa phương tốt gì. Mạc Vô Kỵ tinh thông trận đạo, tự nhiên biết loại này không gian sụp đổ tuyệt đối không phải là đơn giản hộ trận đơn giản như vậy, đây mới thực là lợi khí giết người. Một khi rơi vào không gian này sụp đổ, coi như là thực lực của hắn so với hiện tại cường đại gấp trăm lần, phỏng chừng cũng không cách nào thoát thân.

bên trong mộ không biết đi vào bao nhiêu người, có một chút Mạc Vô Kỵ có thể khẳng định, có thể đi ra hai 3 thành, coi như là vận khí.

Mạc Vô Kỵ một đường cấp bách lẩn trốn, đủ tiêu tan mấy canh giờ, hắn mới ngừng lại được.

Cái này bí cảnh người tiến vào nhiều, chí ít đến bây giờ mới thôi, Mạc Vô Kỵ đi qua địa phương đều là một phần mới mẻ tiên linh thảo đào móc vết tích. Tình cờ thấy một hai gốc cây tiên linh thảo, cũng là cấp thấp nhất đồ đạc, đối với Mạc Vô Kỵ hầu như không có bất kỳ tác dụng.

Có thể thấy được trong này tiên linh thảo đại bộ phận đều bị đào đi rồi.

Mạc Vô Kỵ cũng không có tiếp tục đi tìm tiên linh thảo, nơi này nếu là Vô Sinh Đạo Tông bí cảnh, trong này bảo vật phỏng chừng sớm đã bị người lấy đi. Về phần tiên linh thảo, trên người hắn có một ít tứ cấp tiên linh thảo, có thể thử luyện chế một phần tứ phẩm tiên đan. Một khi hắn có thể luyện chế ra tứ phẩm tiên đan, vậy thì ý nghĩa hắn thăng cấp Tiên Giới Đan Vương cảnh.

Lại đem tấm thân phận ngọc phù này treo bên người, Mạc Vô Kỵ tùy tiện tìm một cái địa phương kín đáo đào một cái động phủ, hắn chuẩn bị trùng kích tứ phẩm Đan Vương, chờ bí cảnh đã đến giờ liền đi ra ngoài.

Vô Sinh Hà, đã từng là một trong Hoàng Hà nổi danh nhất Tiên Giới, lúc này cũng là như một khối vải rách bình thường giống nhau, xốc xếch vắt ngang tại bên trong vài dãy núi.

Đáy Vô Sinh Hà đã không có một giọt thủy, khắp nơi đều là tàn phá vết tích. Rộng vô biên đáy Vô Sinh Hà, lúc này bị bằng phẳng đi ra một mảnh diện tích to lớn tạm thời quảng trường.

quảng trường tạm thời bốn phía hiện đầy các đại tông môn, gia tộc, tiên thành doanh trại. Ngoài ra, còn có đông đảo thương hội nơi ở tạm thời.

Từng đợt kịch liệt không gian ba động, tại đáy Vô Sinh Hà này tạm thời quảng trường cách đó không xa xuất hiện.

Đông đảo tại tạm thời trên quảng trường tu sĩ đều nhìn chằm chằm này không gian ba động chỗ, một số người càng là thấp giọng nghị luận:

- Xem ra Vô Sinh Đạo Tông bí cảnh sắp đóng cửa.

- Cái gì Vô Sinh Đạo Tông, cái này tông môn sớm không tồn tại. Này bí cảnh bây giờ là tất cả mọi người, cũng không phải là thuộc về Vô Sinh Đạo Tông.

Lập tức thì có tu sĩ phản bác.

- Mặc kệ nói như thế nào, cái này bí cảnh vốn là thật là thuộc về Vô Sinh Đạo Tông. Tuy rằng Vô Sinh Hà khô cạn, chúng ta đứng địa phương cũng (vẫn, còn) là Vô Sinh Hà sao?.

Bị phản bác tu sĩ có chút không vui nói.

- Vô Sinh Hà? Ha ha, nơi này hiện tại coi như là nơi vô chủ. Ngươi nói Vô Sinh Hà nghe nói tại Vĩnh Anh Giác còn có một chặn, về phần Vô Sinh Đạo Tông, nếu không phải nơi này thành tiên hội nơi, cái chỗ này sớm đã bị cái khác tông môn chiếm cứ.

Tại đây hai tên tu sĩ tranh luận, kịch liệt ba động không gian xuất hiện từng đạo nhạt yếu quang mang, theo vài tên tu sĩ bị quang mang mang ra ngoài.

vài tên tu sĩ vừa ra đến, lập tức thì có đông đảo người vây lại.

Mạc Vô Kỵ tiêu hao hết hơn phân nửa tiên linh thảo, vừa mới mới vừa luyện chế ra một lò tứ phẩm tiên đan Ất Tiên đan, cũng cảm giác được thân phận của mình ngọc bài bắt đầu rung động.

Xem ra ra bí cảnh thời điểm tới rồi, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi lò luyện đan mở ra cấm chế.

Chỉ là vài hơi thở sau đó, thân phận ngọc bài liền bao lên một đạo quang mang, lại đem Mạc Vô Kỵ cuốn đi.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ hai chân một rơi ở trên mặt đất, thần niệm của hắn liền bắt lấy tới rồi hoàn cảnh chung quanh. Này tựa hồ là tại một cái khô khốc đáy sông, đáy sông tựa hồ bị người tạm thời bằng phẳng đi ra rồi một cái quảng trường. Trên quảng trường có đông đảo tông môn cùng gia tộc, còn có một chút thương hội.

Mạc Vô Kỵ trong thời gian ngắn nhất liền để ý rõ ràng hoàn cảnh chung quanh, cái chỗ này phải là bí cảnh cửa vào cùng cửa ra, những tông môn cùng gia tộc doanh trại ở chỗ này, ngoại trừ nghênh tiếp đệ tử của bản môn, còn có chính là thu mua tiên linh thảo.

Đang ở Mạc Vô Kỵ thần niệm chuẩn bị tiếp tục quét một cái Nhan gia ở địa phương nào thời điểm, liền nghe được một cái lạnh lùng thanh

âm:

- Mạc Tinh Hà, không nghĩ tới mạng ngươi dài như vậy, lại còn sống.

Lại là tên này, Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm kêu xui. bên trong mộ địa chết mất nhiều người như vậy, tên này tại sao không đi chết? Nghĩ đến mộ địa không gian kia sụp đổ uy lực, Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể tự than thở Câu Tinh Hạo này vận khí thật sự là cường hãn.

- Nói, hồng kỳ đi nơi nào?

Câu Tinh Hạo đi tới Mạc Vô Kỵ trước người, giọng nói băng hàn.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta biết hồng kỳ là chó hay là mèo? Đi nơi nào liên quan gì ta?

- Nhan Dã, mặt của ngươi là chuyện gì xảy ra?

một cái thanh âm kinh dị truyền đến, theo đi tới một người đồng dạng nam tử trẻ tuổi.

- Nhan Dã? Ngươi không phải là Mạc Tinh Hà? Ngươi là người Nhan gia?

Vốn là muốn muốn phát tác Câu Tinh Hạo cố kiềm nén lại lửa giận. Một cái tán tu hắn Đao Ngân Phong không xem ở trong mắt. Nếu(như) Mạc Vô Kỵ là Nhan gia người, này liền có chút phiền phức. Thực lực của Tạ gia không thể yếu so với ngươi Đao Ngân Phong, giống nhau là có Tiên Vương tồn tại.

Mạc Vô Kỵ cố ý lại đem sắc mặt làm cho rất là âm trầm nói:

- Ta ở bên trong gặp Lôi Trì, kết quả đang tìm linh thảo thời điểm bị Lôi Trì gây thương tích.

Trong lòng hắn rất là lo lắng, hắn đang suy đoán thanh niên nhân này gọi tên hắn rốt cuộc là người nào, cùng hắn quan hệ thế nào, hắn căn bản

cũng không quen biết người kia là ai.

- Tễ di ra mắt Nhan Dã đại ca, Nhan thiên ngu đại ca!

Một cái thanh âm thanh lệ vì Mạc Vô Kỵ giải vây, theo một người tướng mạo thanh tú, mặc cạn xanh biếc áo bông váy thiếu nữ đi tới Mạc Vô Kỵ trước mặt, khẽ khom người.

Thì ra người trẻ tuổi này gọi Nhan thiên ngu, hắn là cùng thế hệ, nếu không, cái này gọi là tễ di thiếu nữ sẽ không cũng gọi là đại ca. Then chốt cái này gọi tễ di thiếu nữ là ai? Nàng thấy trên mặt mình Lôi Ngân, dường như chỉ là thoáng một vô cùng kinh ngạc, cũng không có biểu tình, xem ra quan hệ hắn không phải là rất sâu.

Cũng may thiếu nữ này lên tiếng sau đó, lập tức liền cho Mạc Vô Kỵ đáp án:

- Nhan Dã đại ca, tiểu thư nhà ta muốn mời ngươi đi qua một chuyến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 498: Còn Một Thê Tử

Mạc Vô Kỵ phản ứng nhanh chóng, nghe nói như thế, lập tức liền đoán được Tễ Di này hẳn là do Kế Nguyệt phái tới. Quả nhiên, hắn thấy sắc mặt Nhan Thiên Ngu rất là lạnh lùng, hiển nhiên không hoan nghênh đối với Tễ Di này.

- Ngươi hãy đi trước, ta cùng Thiên Ngu trò chuyện vài câu.

Mạc Vô Kỵ đối với Tễ Di thuận miệng nói, hắn cũng không muốn đi gặp Kế Nguyệt.

Dựa theo ý nghĩ của hắn, tốt nhất là gặp Nhan Ý xong, lập tức đi ngay. Hắn không muốn cùng Kế Nguyệt có quan hệ gì cả, tự nhiên cũng không muốn đi gặp ả. Hiện tại hắn biết Nhan Thiên Ngu, thậm chí ngay cả Nhan Ý đều không cần đi gặp.

Nghe được Mạc Vô Kỵ trả lời, trong mắt Tễ Di lộ ra kinh dị, trước đây chuyện gì xảy ra nếu là tiểu thư mời Nhan Dã, hắn sẽ bỏ lại mọi chuyện, lập tức liền theo nàng, lần này phản ứng thế nào lại quái dị như vậy?

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn ánh mắt Tễ Di liền biết mình biểu hiện có chút không thích hợp, liền vội vàng nói:

- Ta có việc gấp muốn cùng Thiên Ngu trò chuyện vài câu, ngươi đi trước đi.

Tễ Di nghi ngờ gật đầu, lúc này mới xoay người rời đi.

- Nhan Dã, ngươi thật giống như có chút biến hóa.

Tễ Di đi rồi, Nhan Thiên Ngu nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ, dường như muốn tìm xem biến hóa gì đã đến với Mạc Vô Kỵ.

Trên mặt Mạc Vô Kỵ lộ ra bi thương, tận lực dùng thanh âm khàn khàn yết hầu để bắt chước giọng Nhan Dã nói:

- Ta thiếu chút nữa chết, nếu không phải tại bên trong Lôi Trì tìm được một gốc cây có thể giải độc tiên, ta sớm đã không có mệnh.

Nói đến đây, Mạc Vô Kỵ nhìn lướt qua bên cạnh Câu Tinh Hạo cách đó không xa theo dõi hắn, một nhịp vỗ vai Nhan Thiên Ngu:

- Thiên Ngu, chúng ta đổi cái địa phương rồi lại nói, nơi này có một vài con rệp.

Thấy Mạc Vô Kỵ cùng Nhan Thiên Ngu rời đi, Câu Tinh Hạo sắc mặt âm trầm không gì sánh được, hắn cũng không dám tiến lên ngăn cản Mạc Vô Kỵ. Phía sau Mạc Vô Kỵ thế lực Nhan gia không nhỏ, hắn còn không có năng lực khi dễ đến trên đầu Mạc Vô Kỵ, trừ phi cha hắn lại đây.

- Tốt.

Nhan Thiên Ngu gật đầu, theo Nhan Dã nhanh chóng rời đi nơi này.

Mạc Vô Kỵ thần niệm đã quét vị trí Tễ Di xuất hiện ở kế gia, rất nhanh hắn liền hiện vị trí Nhan gia cùng kế gia cũng không phải rất xa nhau. Mạc Vô Kỵ cũng không có đi doanh trại Nhan gia, mà là thay đổi một cái phương hướng.

Thấy Mạc Vô Kỵ cũng không có tới gần Nhan gia, Nhan Thiên Ngu thở dài nói:

- Nhan Dã, Nhan gia mặc dù có rất nhiều loại người, cuối cùng là nhà của chúng ta. Ta cũng biết suy nghĩ của ngươi, ngươi hay nhất hay là đi cùng mấy vị trưởng lão cầu cái an, dù sao ngươi lần này làm cũng rất là quá phận, về phần bên trong bí cảnh tiên linh thảo, ngươi không lấy ra cũng không có vấn đề...

Mạc Vô Kỵ trong lòng nhanh chóng đoán được, Nhan Dã tại Nhan gia địa vị cũng không cao, còn giống như đối với Nhan gia có thành kiến, hơn nữa Nhan gia đối với hắn cũng dường như có chút nhẫn nại. Về phần hắn làm cái gì quá phận, Nhan Thiên Ngu cũng không nói gì. Từ trong miệng Nhan Thiên Ngu, hắn biết Nhan Dã cùng Nhan Thiên Ngu này quan hệ tạm được.

Nhìn thấy chung quanh không ai, Mạc Vô Kỵ ngừng lại.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói, Nhan Thiên Ngu liền nói:

- Ta đã sớm khuyên bảo ngươi, Kế Nguyệt không phải thật tâm thích ngươi, huống chi ngươi còn có thê tử, tuy nói...

Nghe được câu nói sau cùng kia, Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa một ngụm lão máu phun ra ngoài. Nếu không phải hắn nhớ kỹ mình bây giờ là giả mạo, hắn thậm chí muốn hỏi lên. Nhan Dã tên gia hỏa, thậm chí ngay cả sự tình hắn có thê tử cũng không nói, tên này đơn giản là bẫy người không phụ trách a.

Tên này cũng đủ vô sỉ, có thê tử có muội muội, lại còn suy nghĩ dùng ân tình trợ giúp đối với kế gia cầu hôn Kế Nguyệt.

Nhan Thiên Ngu dường như nghĩ tới điều gì, đúng lúc nói sang chuyện khác nói:

- Ta không cần hỏi, ngươi hắn là có phát giác chính bản thân trúng độc cùng kế gia có quan hệ sao?? Đây là một cái gia tộc không nói ân nghĩa. Bọn họ liền lợi dụng hảo cảm ngươi đối với Kế Nguyệt, nói lời trong lòng, Kế Nguyệt ngoại trừ dáng dấp đẹp một phần ra, không được tý nào...

Nói đến đây hắn theo bản năng ngừng lời của mình, bởi vì trước hắn chỉ cần nói đến Kế Nguyệt không tốt, Nhan Dã liền sẽ tức giận giận. Mà lần này để cho hắn ngoài ý muốn là, hắn mắng Kế Nguyệt sau đó, Nhan Dã ngoại trừ sắc mặt có chút không đẹp, dĩ nhiên cũng không có nói gì.

Theo Nhan Thiên Ngu, Nhan Dã đích thật là có biến hóa rồi.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ thở dài một tiếng nói:

- Thiên Ngu, ta đã hiểu được. Trên thực tế nếu không phải vận khí ta tốt, ta sớm đã trúng độc mà vong. Ngươi thấy Lôi Ngân trên mặt cùng trên cổ ta sao?, ta ngay cả đan dược tiêu trừ dấu vết cũng lười đi mua, gặp phải một lần tử vong sau đó, ta hiểu càng nhiều. Ta cũng không có mặt mũi lại về Nhan gia, ngươi giúp ta đem mấy thứ này lưu cho Nhan Ý cùng thê tử ta sao?...

Nói xong, Mạc Vô Kỵ lấy ra hai cái nhẫn đưa cho Nhan Thiên Ngu.

Mạc Vô Kỵ cũng là bất đắc dĩ, hắn suy đoán Nhan Dã sở dĩ không đề cập tới vợ hắn, cũng là bởi vì đối với Kế Nguyệt quá mức mê luyến. Hiện tại không mê luyến, tự nhiên phải xài thê tử của hắn. Nếu mà hắn sau khi rời đi, chỉ cho muội muội nhẫn không cho thê tử nhẫn, nói không chừng lại sẽ làm Nhan Thiên Ngu hoài nghi.

- Nhan Dã, ngươi không hận Tương Vũ sư muội?

Nhan Thiên Ngu nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lòng nói ta ngay cả Tương Vũ sư muội là tròn hay là vuông cũng không biết, hận cái gì hận? Ngược lại những lời này để cho hắn lại biết thêm một người cùng hắn quan hệ thân mật, Tương Vũ. Đương nhiên, họ gì còn không biết. Đồng thời hắn cũng từ lời Nhan Thiên Ngu nói đoán được, Nhan Thiên Ngu tuy rằng cùng Nhan Dã cùng thế hệ, tuổi hắn là lớn hơn so với Nhan Dã. Bằng không sẽ không gọi vợ hắn Tương Vũ sư muội.

Mạc Vô Kỵ giả vờ một tiếng thở dài:

- Ta ngay cả chết đều gặp, còn có cái gì không buông ra. Ta đi lần này có lẽ không có cơ hội trở về, Nhan Ý...

Vốn Mạc Vô Kỵ là muốn giao phó Nhan Thiên Ngu chiếu cố một chút Nhan Ý, cũng may hắn đúng lúc câm miệng. Lời này càng nói càng nhiều, lỗ thủng cũng là càng ngày càng nhiều.

- Nhẫn cho tương Vũ sư muội ngươi cầm đi sao?, Tương Vũ sư muội hắn là chướng mắt ngươi những vật này. Nàng tông môn tùy tiện xuất ra một điểm linh đầu, cũng xa xa thắng đồ đạc ngươi cho.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, lập tức liền biết mình lỗ mãng. Xem ra hắn thê tử Tương Vũ cũng không phải đơn giản, trong đó hình như lại có một chút góc cong cong. Hắn nhanh chóng thu hồi nhẫn nói:

- Thiên Ngu, trong nhà ta không trở về, sau này gặp lại sau...

Ít nói bớt làm, chính là ít sai.

- Dã đại ca...

Một cái thanh âm mảnh mai hơi mang thương cảm gọi lại Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại đã nhìn thấy Tễ Di đi cùng một nữ tử mặc váy tím nhạt, vừa nhìn liền người nữ nhân này, Mạc Vô Kỵ liền đoán được, nàng nhất định chính là Kế Nguyệt.

Thật sự là vì này nữ nhân quá đẹp, đúng là tiên giới có khác, cho dù là Hàn Thanh Như, cũng thiếu một phần vẻ đẹp nhu nhược so với người nữ nhân này.

Mặt trái xoan nhưng cũng không lộ ra đột ngột, một đôi ánh mắt sáng ngời, thật giống như có thể nói giống nhau. Gương mặt thanh tú thoát tục như bị từ trong tầng mây tiết lộ ra ngoài một chút ánh mặt trời đảo qua, càng là hiện ra một loại ưu mỹ khó diễn tả được cùng một loại như yên hà lung sa bên trong xuất trần khí chất.

Xuống chút nữa, bên trong cổ trắng nõn điểm xuyến lấy mấy cây tóc đen bị gió mang xuống, để cho người ta tăng vô hạn mơ màng. Trước

ngực là khe sâu hun hút tự nhiên nhô lên cũng không thấy được, hết lần này tới lần khác không cách nào bỏ qua, cho dù là Mạc Vô Kỵ nhìn thoáng qua, cũng không thể không nghĩ tới cảnh tượng bên trong.

Thảo nào Nhan Dã thích người nữ nhân này cuồng si, Kế Nguyệt này hầu như là thuyết minh cho vẻ đẹp của hết thảy nữ nhân, cộng thêm dáng dấp thở gấp như liễu, lại đối với Nhan Dã một điểm ái mộ...

Mạc Vô Kỵ trong lòng thở dài một tiếng, quả nhiên là có chút tiền vốn. Đáng tiếc hắn không còn là Nhan Dã, hắn là Mạc Vô Kỵ.

- Dã đại ca, mặt của ngươi...

Kế Nguyệt lần thứ hai gọi một câu dã đại ca, trong mắt lộ ra lo âu nồng đậm. Cộng thêm nàng khuôn mặt mỹ lệ nhu nhược kia, thật sự là để cho người ta ta thấy liền thương yêu.

Dã đại ca? Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ đập đập đầu của mình, thế nào nghe là lạ?

Tuy rằng rất muốn lập tức đi ngay, Mạc Vô Kỵ vẫn là bất đắc dĩ khoát tay áo:

- Nguyệt sư muội, ngươi không cần lo lắng, ta tại bên trong bí cảnh bị người hãm hại, thiếu chút nữa ngã xuống, trong lúc nhất thời trong lòng không có vượt qua được, mấy ngày nữa sẽ tốt rồi.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, mấy ngày nữa đương nhiên sẽ tốt, bởi vì mấy ngày nữa hắn không biết chạy đi nơi nào.

- Dã đại ca, xin lỗi, là ta làm liên lụy tới ngươi, lần này ta muốn cùng ngươi đi, bọn họ muốn thế nào liền đối với ta cũng được...

Kế Nguyệt kế tiếp một câu nói để cho Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa hù dọa ra một thân mồ hôi lạnh, cùng hắn cùng nhau trở về? Thôi cho em xin đi?

- A...

Cảm giác cổ họng mình khô khốc căn bản là bốc lên không được một chữ, một hồi lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ mới chật vật nói:

- Nguyệt sư muội, chúng ta như vậy, như vậy...

Hắn không biết mình nên nói cái gì, dựa theo Nhan Dã bản tính, vậy khẳng định là tốt tốt, ngươi nhanh chóng cùng ta cùng nhau trở về. Nhưng đối với hiện tại Mạc Vô Kỵ mà nói, hắn cả chạy trốn cũng không kịp, nơi nào thời gian rỗi quản Kế Nguyệt?

- Nữ nhân bây giờ đều không biết xấu hổ như vậy sao?

Một thanh âm vắng lặng truyền đến, giúp Mạc Vô Kỵ giải vây.

- Mộ Dung Tương Vũ ra mắt Thiên Ngu đại ca.

Một người nữ tử mặc màu trắng quần áo đã đi tới, nàng châm chọc một câu Kế Nguyệt sau đó, cư nhiên đối với Nhan Thiên Ngu thi lễ một cái.

Để cho Mạc Vô Kỵ cảm giác người nữ nhân này cả người đều là lạnh như băng, nàng vừa đến, nhiệt độ chung quanh thật giống như giảm xuống mấy chục độ, sau đó toàn bộ là băng thiên tuyết địa bình thường giống nhau. Dung nhan của nàng cư nhiên chút nào cũng không kém so với Kế Nguyệt, mi dài mũi cao, đôi mắt đẹp như tranh vẽ, lại là một cái cô gái tuyệt sắc.

May là người nữ nhân này đúng lúc báo danh, cho hắn biết người nữ nhân này là thê tử hắn. Mạc Vô Kỵ cũng không biết hắn và Mộ Dung Tương Vũ này quan hệ vợ chồng tới cùng có vấn đề gì, chính là hai người có thân mật hay không hắn cũng không biết. Thấy Mộ Dung Tương Vũ cũng không thèm nhìn hắn, hắn cũng lười nói chuyện. Trên thực tế tuy rằng Mộ Dung Tương Vũ này băng hàn như kem ly, Mạc Vô

Kỵ đối với nàng cảm quan trái lại so với Kế Nguyệt càng tốt hơn một chút.

Nghe được Mộ Dung Tương Vũ nói, Kế Nguyệt bỗng nhiên toàn thân run rẩy, hai hàng nước mắt như băng dòng suối nhỏ chảy vậy, trực tiếp rơi xuống.

Nàng cúi đầu, không có nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cũng không phải là Nhan Dã cái loại tên gia hỏa tình thương đi xuống, hắn biết đối với Kế Nguyệt mà nói, loại này cúi đầu rơi lệ mới là tốt nhất. Một khi nàng ngẩng đầu nhìn mình, đó chính là để cho hắn làm khó.

Mạc Vô Kỵ cảm giác đầu của mình từng trận đau đớn, hắn có chút hối hận dùng thân phận của ngọc bài Nhan Dã. Tên này tới cùng là Đoàn Chính Thuần đầu thai à, cùng nhiều nữ nhân xinh đẹp như vậy có liên quan? Có một cái thê tử tuyệt sắc, còn muốn tương tư đơn phương nữ nhân khác, cũng là thua rồi.

Thê tử hắn dường như cũng không phải đèn cạn dầu, thoạt nhìn giữa hai người cũng không có gì quan hệ thân mật.

- Nhan Dã, ngươi cùng ta một chuyến.

Mộ Dung Tương Vũ nói xong xoay người rời đi, căn bản là lười nhìn khuôn mặt Kế Nguyệt bi thương.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 499: Thái Thượng Đạo Tông

Mạc Vô Kỵ hiện tại một người cũng không muốn trêu chọc, ở đâu theo Mộ Dung Tương Vũ cùng đi. Hắn giả lăng thần nửa ngày mới thở dài nói:

- Ngươi đi về trước đi, ta chỗ này có nhiều chuyện, chờ xử lý xong ta sẽ đào thời gian tới tìm ngươi.

Nói xong, hắn lại nói với Kế Nguyệt:

- Nguyệt sư muội, ngươi cũng đi về trước đi, ta cùng Thiên Ngu nói vài món chuyện.

Mạc Vô Kỵ nghĩ rất tốt, đó chính là lại đem hai nữ nhân đuổi đi rồi, hắn trời cao tha hồ bay.

Nhưng mà hai nữ nhân không có một ai là đèn cạn dầu, Kế Nguyệt dường như đã nhìn ra Nhan Dã cùng trước có chút bất đồng, thậm chí cảm giác được một khi chính bản thân trở về, nàng muốn gặp Nhan Dã liền khó khăn. Tuy rằng nàng suy đoán Nhan Dã sở dĩ thay đổi, hắn là bị người hạ độc sau đó nản lòng thoái chí tạo thành. Nhưng nàng nhất định phải Nhan Dã hỗ trợ a, nếu mà Nhan Dã không giúp một tay, nàng thế nào rời đi kế gia?

Chỉ có Nhan Dã trên tay cử tộc ân tình có thể cho nàng rời đi kế gia, hơn nữa còn không có khả năng tùy tùy tiện tiện rời đi, còn phải tìm một cớ hợp lý. Không nghĩ tới Nhan Dã bởi vì bị người ám toán thái độ đối với nàng biến hóa không nói, cái kia căn bản là không tính là thê tử Nhan

Dã cũng tới quấy rối, làm cho kế hoạch của nàng đắp lên một tầng bóng ma.

- Không, ta không muốn trở về nữa, Dã đại ca, ta...

Kế Nguyệt trong mắt tràn đầy tình cảm làm cho lòng người vỡ ra, chờ đợi, cứ như vậy muốn nói còn nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không nhìn thẳng Kế Nguyệt thê lương bi ai biểu tình, mang theo ngươi đi Nhan gia? Hắn Mạc Vô Kỵ còn muốn sống thêm mấy năm. Hắn hiện tại bất quá là chỉ là một Kim Tiên con kiến hôi, tùy tiện một người đều có thể bóp chết hắn, hắn nào có ở không đi quản loại sự tình không có ý nghĩa.

- Nhan Dã, ngươi có thể không cùng ta cùng đi, chờ sau khi ta rời đi, ta tin tưởng vậy thì không phải là ta đến xin ngươi đơn giản như vậy.

Mộ Dung Tương Vũ giọng nói càng là băng hàn.

Mạc Vô Kỵ tức giận nói:

- Ta Nhan gia dầu gì cũng là một đại gia tộc, há có thể sợ ngươi? Nếu là ngươi ép ngoan, ta trực tiếp đi tìm ta Nhan gia gia chủ.

Hắn thế nhưng là nghĩ tới, gia chủ đương thời Nhan Khải thế nhưng là Nhan Dã gia gia, cái này da hổ hắn là có thể kéo một chút đi?

Mộ Dung Tương Vũ nghe được Mạc Vô Kỵ tức giận, ngược lại trầm mặc xuống. Ngược lại là Nhan Thiên Ngu bên người Mạc Vô Kỵ cẩn thận tại Mạc Vô Kỵ bên tai nói:

- Gia chủ bế quan trùng kích Tiên Tôn, vẫn không có tin tức. Tương Vũ sư muội tông môn là Thái Thượng Đạo tông, nghe nói tại cường thịnh nhất thời điểm, có đông đảo Tiên Đế cường giả tồn tại, Nhất kiếm tông đều chỉ có thể trông ngoài bóng lưng. Coi như là hiện tại, Thái Thượng Đạo tông cũng không kém so với Nhất kiếm tông...

Mạc Vô Kỵ nhất thời trầm mặc xuống, hắn hiểu rõ Nhan Thiên Ngu ý tứ, đó chính là Nhan Dã cái kia gia gia Nhan Khải tại Thái Thượng Đạo tông trong mắt, tựa cùng con kiến hôi không sai biệt lắm. Đồng thời hắn cũng hiểu Tiên Vương phía sau còn có Tiên Tôn, dường như Tiên Đế so với Tiên Tôn mạnh hơn.

Tiên Giới quả nhiên quá mức đáng sợ, dù sao cũng hắn chính là con kiến hôi.

- Thái Thượng Đạo tông bây giờ còn có Tiên Đế tồn tại không?

Mạc Vô Kỵ cẩn thận hỏi thăm một câu.

Nhan Thiên Ngu nghi ngờ nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, hắn không hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ bây giờ còn có khoảng không hỏi loại này nhàm chán vấn đề. Bất quá hắn (vẫn, còn) là cẩn thận hồi đáp:

- Mặc dù có người nói không có, nhưng cũng có người nói có. Loại này vô thượng tông môn, có đúng hay không có Tiên Đế, ai có thể biết? Hơn nữa Thái thượng vong tình, tương Vũ sư muội nhập môn không lâu, còn có mấy phần đèn nhang tình nghĩa. Tương Vũ sư muội thế nhưng là sáu sao thiên tài, một khi ngươi chọc giận tương Vũ sư muội sư phụ hoặc là chọc giận Thái Thượng Đạo tông, chẳng những là ngươi sẽ gặp hại, chính là ta Nhan gia cũng ăn không nổi.

Sau khi nói xong Nhan Thiên Ngu trong mắt lộ ra lo lắng, Mộ Dung Tương Vũ không nhìn Nhan Dã hắn không thèm để ý, Nhan gia cũng không thèm để ý. Một khi Nhan Dã có dũng khí không nhìn Mộ Dung Tương Vũ, vậy cũng tuyệt đối không phải là việc nhỏ.

Mạc Vô Kỵ hiểu rõ Nhan Thiên Ngu nói bóng gió, này chính là mình dám đắc tội Mộ Dung Tương Vũ, không muốn nói nói cho Nhan Khải, nói không chừng không cần hắn nói cho, Nhan Khải liền đem hắn hai chân cắt đứt ném cho Thái Thượng Đạo tông.

Mạc Vô Kỵ thở dài, biết mình cái này con kiến hôi là đương định, hắn liên cả trả lời Kế Nguyệt tâm tư cũng không có, đối với Mộ Dung Tương Vũ thản nhiên nói:

- Đã như vậy, liền xin dẫn đường sao?.

Hắn ngược lại rất muốn dò hỏi một chút cái gì là sáu sao thiên tài, thứ này trước đây hắn tại Bán Nguyệt Ngục bên trong ghi chép bên trong cũng thấy qua. Lúc đó Bán Nguyệt Ngục bên trong giam giữ cũng đều là tinh cấp thiên tài, loại thiên tài này dường như rất ít mới đúng. Mạc Vô Kỵ cũng biết hắn không có khả năng hỏi, thứ này nhất định là đơn giản nhất thường thức vấn đề, nếu là hắn hỏi, vậy thì bại lộ hắn.

Mộ Dung Tương Vũ nghe được Mạc Vô Kỵ nói, cả nửa câu giải thích cũng không có, xoay người lần nữa liền đi.

Thấy Mạc Vô Kỵ liên cả một câu nói cũng không có, xoay người liền theo Mộ Dung Tương Vũ đi rồi, Kế Nguyệt cúi đầu, mắt của nàng trong âm trầm, một loại cực hạn phẫn nộ cùng cừu hận từ đáy lòng của nàng dâng lên.

Nhan Dã tiến vào vô sinh bí cảnh hứa hẹn đến bây giờ mới thôi một câu nói không có đối với nàng nói là việc nhỏ, hiện tại trái lại để ý đều mặc kệ nàng. Lẽ nào tên này quên mất tại sao muốn tiến vào vô sinh bí cảnh sao? Là vì nàng Kế Nguyệt.

- Tiểu thư...

Tễ Di thở dài, nhỏ giọng gọi một câu.

Kế Nguyệt hít một hơi thật sâu, nhìn một chút xa xa phi thường náo nhiệt linh thảo giao dịch nơi, lại chuyển hướng Mạc Vô Kỵ biến mất phương hướng, chậm rãi nói:

- Người này đã không đáng tin, chúng ta đi con đường thứ hai.

Nhan Dã, nam nhân này dám lừa gạt nàng, nàng sẽ làm hắn cả đời khó quên. Nàng Kế Nguyệt không phải là ai cũng có thể lừa dối, huống chi một nam nhân nàng thật tình muốn tin tưởng.

Bất quá đây cũng là ý tưởng của nàng, nếu mà đổi thành Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, đó cũng không phải là nàng thật tình muốn phải tin tưởng nam nhân, mà là nàng thật tình muốn lợi dụng nam nhân. Dựa theo nàng lý luận, cho nàng Kế Nguyệt lợi dụng, là Nhan Dã phúc khí cùng vinh hạnh. Hết lần này tới lần khác Nhan Dã không tán thưởng, trái lại có dũng khí không nhìn nàng.

...

Mạc Vô Kỵ theo Mộ Dung Tương Vũ tha nửa vòng lớn, lúc này mới đi tới một cái doanh trại dường như cũng không lớn tông môn trước. Hắn thậm chí không có ở này tông môn bên ngoài thấy Thái Thượng Đạo tông chiêu bài.

Mộ Dung Tương Vũ quay đầu lại nhìn lướt qua Mạc Vô Kỵ, lấy ra một viên thuốc ném cho Mạc Vô Kỵ, nhàn nhạt nói:

- Đây là một quả phục nhan tiên đan, ngươi ăn theo ta vào đi.

Nói xong nàng chủ động đi vào cái kia môn hộ cũng không là rất lớn.

Mạc Vô Kỵ lại đem đan dược ném vào chiếc nhẫn của mình, loại đan dược này chính hắn cũng có, hơn nữa còn là một lọ hạng nhất. Hắn Mạc Vô Kỵ phục hồi như cũ bản thân dung nhan, còn cần đan dược?

Tâm tình của hắn ở giờ khắc này cũng không tại phục nhan thượng, mà là trong lòng suy đoán nơi này có phải hay không là Thái Thượng Đạo tông doanh trại? Dựa theo Nhan Thiên Ngu thuyết pháp, điều này tựa hồ có chút không quá thoải mái a. Thái Thượng Đạo tông doanh trại thế nào so với Nhan gia doanh trại còn muốn nhỏ rất nhiều, không chú ý thậm chí căn bản là không nhìn thấy?

Dù cho trong lòng có nhiều lắm hoài nghi, Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể theo Mộ Dung Tương Vũ đi vào cái này cửa nhỏ.

Vừa vào cửa, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được cả người lạnh lẽo, lập tức phía sau hắn cánh cửa cư nhiên không thấy. Mạc Vô Kỵ phản ứng đầu tiên chính là nhanh chóng rút đi, cái chỗ này không phải là địa phương tốt.

Cũng may hắn đúng lúc tỉnh táo lại, biết dùng thân phận địa vị của hắn cùng tu vi, người ta muốn ám toán hắn, căn bản là không cần phải phí lớn như vậy tinh lực. Có lẽ người ta tùy tiện tìm một cái lấy cớ, liền có thể bóp chết hắn. Không muốn nói Mộ Dung Tương Vũ sư phụ, coi như là Mộ Dung Tương Vũ bản thân, thực lực vậy cũng cao hơn hắn, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng chí ít hắn là tại Huyền Tiên trung kỳ trên dưới. Chống lại Mộ Dung Tương Vũ, hắn chỉ có một con đường, đó chính là trốn.

Tỉnh táo lại sau đó, Mạc Vô Kỵ mới bắt đầu quan sát cái chỗ này, để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, bên trong này lại là rộng mở không gì sánh được, thật giống như một cái cung điện khổng lồ bình thường giống nhau. Xem ra đây là một cái không gian pháp bảo.

Duy nhất không như cung điện địa phương, này chính là chỗ này vô cùng đơn điệu, không có cung điện cái loại này hào khí cùng xa hoa.

Tại đại điện này chính giữa, ngồi một người cô gái áo tím dung mạo thanh tú. Theo Mạc Vô Kỵ, người nữ nhân này tối đa so với hắn to lớn hai ba tuổi mà thôi. Bất quá Mạc Vô Kỵ khẳng định cô gái áo tím này so với hắn lớn không phải là hai ba tuổi, nói không chừng là một cái lão yêu bà, thậm chí đều có mấy vạn năm không ngừng.

Mộ Dung Tương Vũ liền đứng ở nơi này cô gái áo tím phía sau, tại đây cô gái áo tím bên cạnh còn ngồi một người mặc cẩm bào trung niên nam tử. Đồng dạng, tại trung niên nam tử này phía sau cũng đứng một người. Là một cái tướng mạo đường đường thanh niên, cái loại này khí

vũ hiên giương cao khí thế, hiển nhiên lại đem vẻ mặt Lôi Ngân Mạc Vô Kỵ ép xuống.

Mộ Dung Tương Vũ dường như cảm thấy Mạc Vô Kỵ cũng không có dùng nàng đan dược, hơi có chút cau mày.

- Nhan Dã, năm đó Tương Vũ xuất đạo trước ngươi và Tương Vũ thành thân, vì Tương Vũ chặt đứt trần tục chi duyên cũng là ra một phần khí lực. Ngươi có yêu cầu gì nói ra, ta có thể thỏa mãn ngươi.

Cô gái áo tím ánh mắt rơi vào Mạc Vô Kỵ trên người, giọng nói bình thản không có nửa điểm tình cảm.

Thỏa mãn? Mạc Vô Kỵ thừa nhận mình là một cái tục nhân, hắn khó tránh khỏi nếu muốn lên một phần không khỏe mạnh đồ đạc. Cũng may hắn lập tức liền đem bản thân ý niệm trong đầu dời đi chỗ khác, bọn người kia đều là lão yêu quái, vạn nhất theo dõi hắn ý nghĩ trong lòng, đây chính là chết không có chỗ chôn.

Mặc dù hắn căn bản cũng không hiểu rõ vì sao cùng Mộ Dung Tương Vũ thành thân, là giúp Mộ Dung Tương Vũ chặt đứt trần duyên. Theo lý thuyết Thái thượng vong tình là thành thân sau đó, muốn ly hôn mới đúng là chặt đứt tục duyên mới đúng là, nhưng hắn căn bản cũng không muốn biết rõ ràng việc này, nhanh chóng ôm quyền nói:

- Nhan Dã ra mắt tiền bối, ta không có gì yêu cầu, có thể bang trợ tương Vũ tiên tử chặt đứt trần tục duyên phận, là Nhan gia vinh hạnh cùng ước mơ của ta.

Yêu cầu cái địt, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hiện tại thả hắn đi mới đúng là hắn yêu cầu lớn nhất. Cái gì vong tình không quên tình, chặt đứt không chặt đứt, kệ cmn chứ.

Nghe được Mạc Vô Kỵ trả lời, cô gái áo tím hiển nhiên đối với Mạc Vô Kỵ không muốn không cầu nói rất là thoải mái, nàng hài lòng gật đầu tiếp tục nói:

- Ngày hôm nay lại đem ngươi tìm đến, còn có một việc cần ngươi nhận lời.

- Tiền bối xin cứ việc phân phó, có cái gì ta Nhan Dã có thể bang trợ, ta Nhan Dã dưới đao sơn sơn hỏa hải, cũng lại sở không chối từ.

Mạc Vô Kỵ chỉ vỗ ngực, lại đem hết thảy đều về tập đến Nhan Dã trên người, hắn hiện tại chỉ muốn mau sớm thoát thân.

- Tốt lắm, tục ngữ nói cởi chuông phải do người buộc chuông, năm đó ngươi và Tương Vũ là nôi thân. Ngươi ở đây trước khi Tương Vũ chém trần tục, cũng trợ giúp Tương Vũ vô cấu đạo duyên, bây giờ là hoàn toàn đoạn đoạn nhân quả lúc này...

Cô gái áo tím nói đến đây, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu được. Thì ra Nhan Dã cùng Mộ Dung Tương Vũ là thân oa oa, Mộ Dung Tương Vũ về sau bị Thái Thượng Đạo tông vừa ý. Mà ở trước khi Mộ Dung Tương Vũ tu đạo, nàng và Nhan Dã oa oa thân thành gông xiềng trong lòng Mộ Dung Tương Vũ, cho nên Nhan Dã phải đứng ra cùng Mộ Dung Tương Vũ thành thân, cởi gông xiềng trong lòng Mộ Dung Tương Vũ.

Nếu mà hắn không có đoán sai, vậy hôm nay đưa hắn kêu lên nơi này đến, là muốn hắn chủ động giải trừ cùng Mộ Dung Tương Vũ giữa đó nhân duyên nhân quả, hoàn toàn thả ra đạo tâm của Mộ Dung Tương Vũ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 500: Thiên Đế Điều Tra

Này hoàn toàn không có vấn đề a, Mạc Vô Kỵ trong lòng đã tại sung sướng suy nghĩ cô gái áo tím nhanh lên một chút nói ra, hắn lập tức đồng ý, sau đó liền rời đi cái địa phương chó má này.

Quả nhiên cô gái áo tím tiếp tục nói:

- Ngày hôm nay ngươi và Tương Vũ duyên phận đã chỉ, ta lại đem ở chỗ này cho ngươi cùng Tương Vũ làm chủ, giải trừ đoạn này trần tục nhân duyên, mỗi người rửa đạo tâm, gặp lại sau đã người qua đường. Nhan Dã, ý của ngươi như thế nào.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than, đây là muốn Nhan Dã cam tâm tình nguyện đáp ứng sau đó, Mộ Dung Tương Vũ mới hoàn toàn đã không còn tâm ma. Nếu(như) hắn là Nhan Dã trước đây, coi như là bị buộc lấy đáp ứng rồi, trong lòng cũng nhất định là có phiền phức. Cũng may hắn không phải là Nhan Dã, cô gái áo tím nói rất đúng, đối với Mộ Dung Tương Vũ mà nói, hắn là một cái chân chính người qua đường giáp.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, liền ôm quyền đang muốn nói mình hoàn toàn đồng ý cô gái áo tím nói, hắn và Mộ Dung Tương Vũ duyên phận đến kỳ. Không nghĩ tới Mộ Dung Tương Vũ lại đứng dậy nói:

- Sư phụ, ta cuối cùng cảm giác mình cùng Nhan Dã giữa đó trần tục duyên còn chưa hoàn toàn kết, nếu là cứ như vậy vội vội vàng vàng kết thúc, chỉ sợ ta trong lòng có chút phiền phức, chung quy sẽ ảnh hưởng ta đạo tâm.

Mạc Vô Kỵ nhất thời trợn tròn mắt, đây là có chuyện gì hắn tuyệt đối không tin Mộ Dung Tương Vũ sẽ đối với Nhan Dã hữu tình cảm, loại này lợi dụng sự tình, tựa cùng cái kia Kế Nguyệt giống y hệt nhau. Nhan Dã này cũng là một cái bi kịch, vẫn chính là ở vào bị các loại nữ nhân lợi dụng trung gian.

Cô gái áo tím khẽ nhíu mày, lập tức than thở:

- Tương Vũ, lần này ngươi và Thiên Viêm cùng nhau tiến vào Phá Toái Giới, ngươi nhất định phải lại đem đoạn này trần tục chấm dứt, nếu không, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi. Phải biết rằng ta Thái Thượng Đạo tông môn đồng dạng là (phải) nhập tình, Thiên Viêm là người trong rồng phượng, lại là một kiếm tông sáu sao đệ tử, chính là ngươi chọn người thích hợp...

- Tương Vũ Sư Muội, Tần sư thúc nói nói không sai. Chúng ta lần này liên thủ đi Phá Toái Giới, ta nguyện ý cùng Tương Vũ Sư Muội cộng tiến thối.

Mặt khác người kia đứng khí vũ thanh niên đứng dậy, đối với Mộ Dung Tương Vũ ôm quyền ôn nhu nói.

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu ra lại đây, trong lòng hắn không khỏi càng là vì Nhan Dã bi ai, loại tình cảnh này há chỉ là bi thương ai hai chữ có thể thay thế?

Trên thực tế là Mộ Dung Tương Vũ cùng cái này gọi Thiên Viêm tu sĩ muốn cùng đi Phá Toái Giới, có thể tưởng tượng hai người cùng nhau tiến vào Phá Toái Giới sau đó, khẳng định có các loại tiếp xúc. Một khi hai người tiếp xúc nhiều hơn, nói không chừng rất có thể khuấy hợp đến cùng đi, cũng chính là Mộ Dung Tương Vũ nhập tình. Nếu là trước lúc này, Mộ Dung Tương Vũ cùng hắn hôn sự còn không có đẩy xuống nói, này Mộ Dung Tương Vũ trong lòng có phiền phức, một khi sẽ cùng Thiên Viêm này nhập tình, vậy đối với Mộ Dung Tương Vũ cực kỳ bất lợi.

Chính là bởi vì như vậy, Mộ Dung Tương Vũ sư phụ mới chịu tại trước Mộ Dung Tương Vũ tiến vào Phá Toái Giới, để cho hắn và Mộ Dung Tương Vũ lại đem hôn sự bỏ.

Từ đầu đến cuối, Nhan Dã đều là một cái bị lợi dụng bị chà đạp con kiến hôi. Không có bất kỳ người nào cân nhắc qua Nhan Dã đạo tâm, cũng không có bất kỳ người nào cân nhắc qua Nhan Dã có thể hay không thừa nhận.

Mạc Vô Kỵ thầm than, may là hắn không phải là Nhan Dã, nếu là hắn trên người mình tao ngộ rồi loại chuyện này, hắn nói không chừng lập tức liền nôn này áo tím lão yêu bà vẻ mặt, sau đó nghĩ biện pháp giết chết Thiên Viêm này. Ngươi người trong rồng phượng là chuyện của ngươi, muốn đánh lão bà của ta chủ ý, ngươi muốn chết a.

Tuy tiện chuyện không liên quan mình, Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng vì Nhan Dã thật to bất bình.

- Sư phụ, ta cảm thấy có thể cho Nhan Dã cùng đi Phá Toái Giới, chỉ có tiếp xúc nhiều, mới sẽ từ từ lại đem trong lòng phiền phức bỏ đi.

Mộ Dung Tương Vũ cũng không có trực tiếp trả lời thanh niên kia nói, mà là đối với sư phụ nàng cúi người hành lễ nói.

Mạc Vô Kỵ trong lòng khinh bỉ, hắn cũng đoán được Mộ Dung Tương Vũ ý tứ. Đó chính là để cho hắn cùng đi Phá Toái Giới, chỉ có cùng cái này gọi Thiên Viêm thanh niên cùng nhau ở chung, hắn mới có thể bị người cho so với đi xuống. Chỉ cần hắn bị so không bằng, Mộ Dung Tương Vũ tự nhiên mà vậy lựa chọn cái kia Thiên Viêm, trong lòng thượng lại vô áp lực.

Người nữ nhân này quả thực giống như Kế Nguyệt, vì lợi ích của mình, căn bản cũng không cố người khác chết sống.

Cô gái áo tím nhất thời cau mày, giọng nói hòa hoãn nói:

- Tương Vũ, Phá Toái Giới không ở Vĩnh Anh Tiên Vực trong vòng, bên trong nguy cơ trùng trùng. Coi như là đi, cũng đều là các Đại Tiên vực thiên tài, đi một chuyến cũng không dễ dàng... Nhan Dã đi, có lẽ là hại hắn.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng, cô gái áo tím câu nói sau cùng có thể quên. Hắn tuyệt không tin Mộ Dung Tương Vũ sư phụ sẽ cân nhắc sống chết của hắn. Phỏng chừng nguyên nhân chủ yếu, là đi một chuyến không dễ dàng.

Mộ Dung Tương Vũ trầm mặc xuống, ánh mắt của nàng rơi vào Mạc Vô Kỵ trên người. Nếu(như) là bởi vì mình đạo tâm, để Nhan dã bỏ mạng ở Phá Toái Giới, nàng có thể an tâm? Từ đầu đến cuối mà nói, Nhan Dã cũng là giúp nàng. Tuy nói Nhan Dã có thể ở Nhan gia muốn làm gì thì làm, cũng là bởi vì thể diện của nàng, nhưng nguyên nhân gây ra hay là bởi vì nàng.

Sư phụ nói cũng không sai, Thiên Thượng Vong Tình là trước nhập tình lại vong tình. Nàng và Nhan Dã giữa đó cũng không có tình, chứ đừng nói chi là nhập tình. Nàng và Nhan Dã giữa đó chỉ có nhân quả, Nhan Dã sự tình từ nơi này sau khi kết thúc, đoạn nhân quả này cũng liền kết thúc.

Nghĩ tới đây, nàng theo bản năng nhìn thoáng qua kiều Thiên Viêm. Kiều Thiên Viêm là Vĩnh Anh Tiên Vực thập đại Huyền Tiên một trong, tướng mạo đường đường, lại là sáu sao thiên tài, so với Nhan Dã đến, đích xác không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần.

Mộ Dung Tương Vũ trong lòng thở dài, kỳ thực Mạc Vô Kỵ đoán cũng không phải hoàn toàn đúng, nàng sở dĩ kêu lên Nhan Dã, cho nên bởi vì nàng cũng không lớn muốn đổi một người nhập tình. Nếu lựa chọn Nhan Dã, liền hay là dùng Nhan Dã nhập tình sau đó sẽ xuất tình, thế nhưng là Nhan Dã hình dạng đích thật là khó có thể làm cho nàng nhập tình.

- Nhan Dã, ý tứ của ngươi làm sao?

Nguyên bản hỏi những lời này, Mộ Dung Tương Vũ sư phụ hoặc là Mộ Dung Tương Vũ là thích hợp nhất. Mạc Vô Kỵ cũng thật không ngờ, hỏi hắn câu nói này lại là cái này gọi Thiên Viêm thanh niên nam tử.

Tuy rằng trong lòng hắn một vạn cái khó chịu này Thiên Viêm, cũng biết hắn tốt nhất trả lời là, ta không muốn đi Phá Toái Giới, cùng Mộ Dung Tương Vũ chuyện giữa cứ tính như thế hay nhất.

Loại này trả lời vui vẻ cả làng, ngoại trừ để cho Mộ Dung Tương Vũ hơi chút thất vọng, nhưng có thể thỏa mãn gọi Thiên Viêm thanh niên cùng Mộ Dung Tương Vũ sư phụ. Trọng yếu hơn là, câu trả lời này cũng thỏa mãn Mạc Vô Kỵ chính bản thân, hắn có thể thoát thân rời đi. Mạc Vô Kỵ cũng biết, vì sao Thiên Viêm này còn muốn hỏi hắn những lời này, đó là biến tướng uy hiếp hắn, nếu mà hắn trả lời không ổn nói, chẳng khác nào đắc tội tên trước mắt này.

Sẽ không thoải mái, Mạc Vô Kỵ cũng phải nhanh một chút từ nơi này thoát thân.

Nhưng vào lúc này, một đạo màu đỏ truyền thư phi kiếm bay tiến đến, rơi vào mặt khác người kia trung niên trong tay của nam tử.

Trung niên nam tử tiếp nhận phi kiếm nhìn thoáng qua, lập tức cũng có chút khiếp sợ.

- Đồ đạo hữu, có chuyện gì không?

Cô gái áo tím nghi ngờ hỏi.

Trung niên nam tử lại đem phi kiếm đưa cho cô gái áo tím nói:

- Năm đó dẫn đến Vô Sinh Đạo Tông diệt môn Hồng Mông Sinh Tức tại Vĩnh Anh Giác đáy Vô Sinh Hà xuất hiện, bởi vì lấy đi Hồng Mông Sinh Tức người đi về phía không rõ, Phong Vân Thiên Đế yêu cầu phong tỏa cùng Vĩnh Anh Giác Vô Sinh Hà có chút liên quan ở vô sinh bí cảnh,

đồng thời mặc cho thế nào người lai lịch không rõ cũng không cho phép tạm thời rời đi.

- Lại là Hồng Mông Sinh Tức!

Cô gái áo tím hít sâu một hơi, sợ hãi than một tiếng nói.

Một hồi lâu nàng mới lần nữa than thở:

- Xem ra Thiên Đế cũng biết tìm được Hồng Mông khí tức cơ hội rất mong manh, tới nơi này bất quá là hơi làm hết sức mình mà thôi.

Trung niên nam tử gật đầu, hắn hiểu rõ cô gái áo tím nói. Nếu là Thiên Đế cho rằng thứ này khả năng tại Vô Sinh Đạo Tông năm đó phế tích bên trong nói, hắn cũng không là truyền đến mệnh lệnh, mà là chính bản thân tới rồi.

Mạc Vô Kỵ nghe trong lòng cũng là cả kinh, hắn biết hồ lô kia bên trong khí tức phi thường rất giỏi, không nghĩ tới là Hồng Mông khí tức. Này một khi để cho người ta biết hắn chiếm được loại vật này, hắn một vạn cái mạng nhỏ cũng chưa đủ nhìn. Không muốn nói cái kia cái gì Thiên Đế, chính là trước mắt hai vị chỉ sợ cũng phải đưa hắn bầm thây vạn đoạn. Thậm chí ngay cả đầu khớp xương bột phấn đều có thể kiểm tra một vạn lần.

- Nhan Dã, vừa rồi Thiên Viêm hỏi ngươi, ngươi vẫn không trả lời.

Cô gái áo tím biết Hồng Mông khí tức đối với nàng mà nói quá mức xa xôi, lần nữa nhìn về phía Mạc Vô Kỵ hỏi. Nàng cũng phải cần Mạc Vô Kỵ cho một cái khẳng định trả lời thuyết phục, làm cho nàng bảo bối đồ đệ đạo tâm hoàn toàn vô cấu, cùng chuyện lúc trước làm một cái đoạn.

Nếu là ở biết Thiên Đế tra hồ lô trước, Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói sẽ không đi Phá Toái Giới, chính bản thân đơn độc rời đi. Hiện tại Mạc Vô Kỵ biết, hắn đơn độc rời đi có chút nguy hiểm.

Chủ yếu nguy hiểm tại Câu Tinh Hạo trên người, Câu Tinh Hạo cũng đã gặp qua hắn Bán Nguyệt Thanh Kích. Chỉ cần tại Vĩnh Anh Giác truyền ra, hắn Mạc Vô Kỵ dùng là Bán Nguyệt Thanh Kích, hắn thì có cực lớn nguy hiểm.

Có lẽ trước đây tiến vào đáy Vô Sinh Hà tu sĩ rất nhiều, Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế không nhất định có thể tra được hắn Mạc Vô Kỵ tiến vào đáy Vô Sinh Hà. Loại này may mắn sự tình, Mạc Vô Kỵ trực tiếp không lo lắng. Hắn là làm nghiên cứu khoa học xuất thân, bất luận cái gì thật nhỏ khác biệt đều có thể tạo thành cực lớn sai lầm. Cho nên không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, Mạc Vô Kỵ quyết không làm loại này may mắn việc.

- Hồi bẩm tiền bối, với ta mà nói, Tương Vũ Sư Muội đạo tâm mới là trọng yếu nhất. Vừa rồi Tương Vũ Sư Muội nói trong lòng đối với ta còn không có hoàn toàn kết trần duyên, thậm chí còn có một tia phiền phức, ta như nhau cảm nhận được. Dù cho để cho ta lập tức thịt nát xương tan, ta cũng không có thể để cho Tương Vũ Sư Muội này một tia phiền phức tồn tại hạ đi. Ta sống chính là vì Tương Vũ Sư Muội, cho nên biết rõ hắn phải chết, ta cũng phải cùng Tương Vũ Sư Muội cùng đi Phá Toái Giới, thẳng đến Tương Vũ Sư Muội này một tia phiền phức triệt để biến mất mới thôi.

Mạc Vô Kỵ cảm khái sục sôi, trong giọng nói tràn đầy một đi vô trở về bi tình.

Mộ Dung Tương Vũ kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ, lẽ nào nàng còn chưa hề lý giải thấu cái này cùng nàng đính hôn Nhan Dã? Vừa rồi lời kia, căn bản cũng không phải là Nhan Dã có thể nói ra được, trong mắt nàng Nhan Dã nhu nhược lại yêu thích huyễn tưởng. Đồng thời cũng là một cái vì tư lợi, căn bản cũng không cố người khác người.

Cô gái áo tím âm thầm thở dài, Mạc Vô Kỵ lời này đâu là hỗ trợ, đây quả thực là tại thêm phiền. Tương Vũ tính tình nàng cũng biết một phần, chỉ cần Tương Vũ lần này có thể chém rơi trước trần duyên, cùng Kiều

Trung Viêm nhập tình, lại từ nhập tình bên trong đi tới, nàng đúng là Thái Thượng Đạo tông tiếp một cái Tiên Đế cường giả.

Bất quá nếu mà Nhan Dã thật là loại ý nghĩ này cũng tốt, Nhan Dã cùng Kiều Trung Viêm cùng nhau tiến vào Phá Toái Giới, để cho Tương Vũ có rồi so sánh tương đối cùng lựa chọn. Nói như vậy, Tương Vũ một khi nhập tình sau đó, sẽ không còn kẽ hở, hơn nữa chuyện lúc trước đối với nàng cũng không có nửa điểm tiếc nuối.

Một cái danh ngạch đến Phá Toái Giới, nàng vẫn là có thể làm được.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 501: Bất Đồng Nhan Dã

Trung niên nam tử hiển nhiên đã nhìn ra ý tứ cô gái áo tím, đối với Kiều Thiên Viêm bình tĩnh nói:

- Thiên Viêm, vi sư nói với ngươi, tu hành chẳng những là tu đạo, còn là tu tâm. Một phần nhỏ rãnh mương cũng không nhảy qua, tương lai dùng cái gì thành đại đạo? Ta làm chủ, ngươi và Tương Vũ còn có vị này Nhan Dã cùng đi Phá Toái Giới sao?, chờ tương lai lúc đi ra, ngươi liền hiểu rõ, ta ngày hôm nay nói ý tứ.

- Dạ, sư phụ.

Kiều Thiên Viêm khom người đáp.

Mạc Vô Kỵ trong lòng mắng to, lão hỗn đản kia, cư nhiên đưa hắn ví dụ như thành một cái rãnh nhỏ.

Cô gái áo tím xuất ra một quả ngọc bài đưa cho Mộ Dung Tương Vũ:

- Tương Vũ, ngươi mang Nhan Dã cùng tiến lên thuyền. Nhan Dã là danh ngạch ngoài, nếu là có người hỏi, ngươi liền lấy ra cái này ngọc bài. Chuyện Thiên Đế giao phó, ta cùng Đồ đạo hữu cần muốn phải tiếp tục lưu lại xử lý một chút.

- Dạ, đa tạ sư phụ.

Mộ Dung Tương Vũ tiếp nhận ngọc bài, khom người cảm tạ một câu.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, hắn muốn làm gì nhất tâm đều ở đây trên người Mộ Dung Tương Vũ.

- Các ngươi đi thôi, đừng trì hoãn thời gian.

Cô gái áo tím đối với Mộ Dung Tương Vũ phất phất tay.

Mộ Dung Tương Vũ lần nữa cúi người hành lễ, lúc này mới xoay người đi ra đại điện. Kiều Thiên Viêm đoạt trước một bước, đi sát bên người Mộ Dung Tương Vũ.

Mạc Vô Kỵ thật giống như một cái nhỏ tuỳ tùng bình thường giống nhau, đi ở sau cùng. Mộ Dung Tương Vũ khóe mắt quét một cái Mạc Vô Kỵ đi ở sau cùng, trong lòng thầm than. Nàng có chút hoài nghi Nhan Dã lại đem đối với Kế Nguyệt cái loại này hy vọng xa vời ký thác vào trên người nàng, nếu quả thật là nói như vậy, vậy chỉ có thể nói Nhan Dã tự tìm khổ ăn.

Mạc Vô Kỵ nửa điểm cũng không thèm để ý, hắn hiện tại rất muốn nói là, phía trước hai người, có thể nhanh lên một chút đi hay không?

Cũng may Mộ Dung Tương Vũ cũng không có trì hoãn, sau khi ra ngoài, trực tiếp tế xuất phi thuyền đối với Kiều Thiên Viêm cùng Mạc Vô Kỵ nói:

- Kiều sư huynh cùng Nhan Dã liền ngồi phi thuyền của ta cùng đi sao?.

Kiều Thiên Viêm vội vàng cảm tạ một tiếng, rơi vào Mộ Dung Tương Vũ trên phi thuyền, Mạc Vô Kỵ tuyệt không lạc hậu, theo sát liền lên phi thuyền.

Mộ Dung Tương Vũ phi thuyền mang theo một cái bóng, chạy ra khỏi vô sinh bí cảnh phía ngoài Vô Sinh Hà, biến mất tại trong hư không.

Thiên Đế có mệnh lệnh truyền đến, cũng không có ai dám đi ngăn Thái Thượng Đạo tông phi thuyền.

Phi thuyền một đường nhanh chóng, Mộ Dung Tương Vũ đứng ở đầu thuyền, nghiêng nhìn tinh không mênh mông, không biết đang suy nghĩ gì.

Kiều Thiên Viêm đứng ở bên người Mộ Dung Tương Vũ, đang thấp giọng nói.

Mạc Vô Kỵ miễn cho bị Kiều Thiên Viêm để ý, hắn đơn giản đi tới đuôi thuyền ngồi xuống. Về phần buồng nhỏ trên tàu, hắn căn bản cũng không có dự định đi vào.

Hắn không biết Phá Toái Giới này là địa phương nào, hắn trong lòng nghĩ là, tới rồi Phá Toái Giới sau đó, có thể hay không một mình rời đi. Vạn nhất bị một giới Thiên Đế theo dõi, đó cũng không phải là chuyện gì tốt.

Mạc Vô Kỵ không biết Mộ Dung Tương Vũ cùng Kiều Thiên Viêm đang nói chuyện gì, hắn cũng không muốn biết. Lúc này hắn nghĩ đến cái kia Phá Toái Giới, Phá Toái Giới có người các Tiên Vực còn lại, Mộ Dung Tương Vũ sư phụ cũng nói Phá Toái Giới không ở Vĩnh Anh Tiên Vực. Vô luận hắn có đúng hay không bị Vĩnh Anh Tiên Vực Tiên Đế theo dõi, hắn hay nhất vẫn là rời xa Vĩnh Anh Tiên Vực tuyệt vời hơn.

Nửa ngày sau, Mạc Vô Kỵ buông xuống ý niệm trong đầu, xuất ra một phần trung phẩm tiên tinh bắt đầu tu luyện.

Nơi này là Tiên Giới, coi như là không có tiên tinh, chung quanh tiên linh khí cũng mạnh hơn Vĩnh Anh Giác cũng không chỉ gấp mười lần.

Một tu luyện, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì quên mất thời gian trôi qua.

Cũng không biết qua bao lâu, hắn bị Mộ Dung Tương Vũ đánh thức:

- Nhan Dã, đã đến, cùng đi với ta tới thuyền lớn.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới phát hiện Mộ Dung Tương Vũ phi thuyền pháp bảo dừng ở một cái quảng trường khổng lồ, trong quảng trường bên

trong đậu lấy một con thuyền to lớn vô phách phi thuyền. Đây quả thực là một cái di động thành thị, đâu là một chiếc phi thuyền. Quảng trường xa hơn chỗ tựa hồ là một cái tiên thành, tiên thành bị hộ trận ngăn trở, Mạc Vô Kỵ thần niệm cũng quét không đi vào.

- Nhan sư đệ thật đúng là khắc khổ, đi đường vài ngày, cũng không quên tu luyện.

Mạc Vô Kỵ một cái phi thuyền, Kiều Thiên Viêm liền nói với hắn, giọng nói thậm chí có chút kính phục.

Vô luận Kiều Thiên Viêm biểu tình thật hay giả, Mạc Vô Kỵ là không tin Kiều Thiên Viêm sẽ đối với hắn kính nể. Hắn không nghĩ nói nhiều, chỉ là cười cười.

- Nhan sư đệ, hư không trên thuyền lớn này đều là Vĩnh Anh Tiên Vực đỉnh cấp thiên tài, trong đó còn có một chút tuyệt đỉnh cường giả. Ngươi vô luận nói là nói hay là làm việc đều phải nhớ cho kỹ cẩn thận, không nên gây chuyện. Tương đối với những người này mà nói, chúng ta chính là tiểu nhân vật.

Thấy Mạc Vô Kỵ không nói lời nào, Kiều Thiên Viêm lại ngưng trọng dặn dò một câu.

Mạc Vô Kỵ biết đối phương nói tiểu nhân vật chỉ là một mình hắn mà thôi, vô luận Kiều Thiên Viêm cùng Mộ Dung Tương Vũ đều là sáu sao thiên tài, tự nhiên không phải là tiểu nhân vật, hắn nhàn nhạt nói:

- Ta đây loại tiểu nhân vật có tiểu nhân vật cách sống, cũng không phải để ngươi quá mức lo lắng.

Mộ Dung Tương Vũ ngược lại nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, tuy tiện nàng và Nhan Dã gặp mặt số lần ít vô cùng, nàng cuối cùng cảm giác trước mắt Nhan Dã này cùng trong trí nhớ Nhan Dã có chút bất đồng. Mặc dù hắn tại sư phụ trước mặt nói dõng dạc, nhưng chân chính cùng

hắn đơn độc chung đụng thời điểm, nàng lại không cảm giác được Nhan Dã đối với nàng cái loại này chấp nhất.

Theo lý thuyết Nhan Dã cùng Kiều Thiên Viêm vô luận là địa vị, tướng mạo hay là tư chất đều là xa cách cách xa vạn dặm, hắn thấy Kiều Thiên Viêm sẽ khúm núm. Sự thực nàng cảm giác Nhan Dã tại nói với Kiều Thiên Viêm nói thời điểm, không có nửa điểm khúm núm hình dạng, hơn nữa nói chuyện đúng mức.

- Nhan Dã, ngươi đi sau lưng ta, nếu không sẽ không để cho ngươi lên thuyền.

Mộ Dung Tương Vũ muốn không rõ mấy vấn đề này, dứt khoát không thèm nghĩ nữa, chỉ đối với Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói một câu, trước đi lên phi thuyền.

- Phi thuyền còn bao lâu mới chạy?

Mạc Vô Kỵ cũng lười đi gọi gì Tương Vũ Sư Muội, loại này nguỵ tạo chính hắn đều cảm thấy tởm. Mọi người đều là lợi dụng lẫn nhau, cái gì sư muội không sư muội. Mộ Dung Tương Vũ muốn lợi dụng hắn, hắn muốn lợi dụng Mộ Dung Tương Vũ. Chờ đến Phá Toái Giới, các ngươi đi các ngươi chàng chàng thiếp thiếp chịch nhau đi, ta đi hoạn lộ thênh thang.

- Còn có nửa tháng thời gian.

Mộ Dung Tương Vũ ngược lại không có để ý Mạc Vô Kỵ cũng không có xưng hô nàng.

Trên phi thuyền quả nhiên có hai tên tu sĩ kiểm tra thân phận, Mộ Dung Tương Vũ cùng Kiều Thiên Viêm lấy ra thân phận ngọc bài của mình. Không đợi này hai tên tu sĩ hỏi Mạc Vô Kỵ, Mộ Dung Tương Vũ liền chủ động lấy ra sư phụ cho ngọc bài nói:

- Nhan Dã cũng là ta Thái Thượng Đạo tông mời, theo ta cùng đi Phá Toái Giới.

Tên tu sĩ kia gật đầu, cũng không có nói nhiều, trực tiếp để cho ba người lên thuyền, còn tặng một quả ngọc bài cho Mộ Dung Tương Vũ. Như Thái Thượng Đạo tông, Nhất kiếm tông những thứ này đại tông môn, là có một chút tán ngạch danh sách. Mộ Dung Tương Vũ sư phụ cũng coi như là một người vật, lại là Thái Thượng Đạo tông 1 ngọn núi phong chủ, điểm ấy quyền lực tự nhiên không nói chơi.

Mộ Dung Tương Vũ nhìn một chút trong tay ngọc bài, lại đem ngọc bài đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Nếu như không có chuyện đặc biệt, ngươi tận lực đừng rời thuyền. Bởi vì ngươi là về sau lên thuyền, cho nên gian phòng tại khoang thuyền dưới. Chiếc thuyền này là (phải) qua sông Tiên Vực hư không, cho nên ít nhất phải hơn nửa năm thời gian.

- Đa tạ.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tiếp nhận ngọc bài, không muốn nói hạ đẳng gian phòng, coi như là một cái kho hàng cho hắn, hắn cũng thoả mãn.

Vô luận như thế nào, Mộ Dung Tương Vũ chẳng những dẫn hắn rời đi Vĩnh Anh Tiên Vực, còn giúp hắn tìm được một cái phòng, Mạc Vô Kỵ trong lòng vẫn là phi thường cảm kích.

Mộ Dung Tương Vũ hiển nhiên không có dự định để cho Mạc Vô Kỵ cảm tạ, nàng lại đem ngọc bài đưa cho Mạc Vô Kỵ sau đó, trực tiếp cùng Kiều Thiên Viêm đi thượng đẳng khoang thuyền khu.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút trong tay ngọc bài, hạ đẳng khoang thuyền phòng số chữ T 3770. Hắn dùng tốc độ nhanh nhất đi tới hạ đẳng khoang thuyền phòng số, chữ T khu 3770 mở cửa phòng nhanh đi vào.

Coi như là Mộ Dung Tương Vũ không nói, hắn cũng sẽ không tùy tùy tiện tiện rời phòng. Cái này phi thuyền không có chạy, vậy hắn liền ở vào nguy hiểm.

Dù cho tiến vào gian phòng, Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng là lo sợ bất an, hắn không biết mình lựa chọn đúng hay không. Tiến vào to lớn hư không phi thuyền, chẳng khác nào lại đem bản thân đường lui tỏa chết. Một khi Thiên Đế chưa từng sinh bí cảnh điều tra tới nơi này, hắn chỉ có thể nhận mệnh.

Hạ đẳng khoang thuyền căn phòng diện tích rất Mạc Vô Kỵ phỏng chừng tối đa chỉ có mười thước vuông. Trong phòng không có gì cả, chỉ có một đơn giản che đậy cấm chế.

Mạc Vô Kỵ chỉ là hơi chút bỏ thêm một cái thần niệm che đậy cấm chế, liền lấy ra một cái bồ đoàn bắt đầu tu luyện. Tại loại địa phương này, có thể khiêm tốn liền khiêm tốn.

Nửa tháng thời gian thoáng một cái đã qua, khi thân phi thuyền hơi chấn động một chút, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm. Xem ra Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế còn không có điều tra đến trên người hắn, chỉ cần phi thuyền này rời đi Vĩnh Anh Tiên Vực, hắn cũng không cần tiếp tục lo lắng.

Mạc Vô Kỵ thần niệm cẩn thận quét đi ra ngoài, mặc dù đang hạ đẳng khoang thuyền, hắn vẫn như cũ có thể quét thấy phi thuyền đã vọt vào không trung.

Yên lòng Mạc Vô Kỵ, bắt đầu bố trí các loại trận pháp cấm chế. Trước phi thuyền còn không có trước khi rời đi, hắn không dám quá mức càn rỡ, hiện tại hắn muốn toàn tâm toàn lực tu luyện, tự nhiên phải bố trí một phần phòng ngự cấm chế.

Tốn hai ngày, lại đem trong phòng phòng ngự cấm chế toàn bộ thay đổi một vòng, lại bỏ thêm một cái quản chế cấm chế sau đó, Mạc Vô Kỵ

mới xuất ra một đống thượng phẩm tiên tinh cùng đan dược bắt đầu tu luyện.

Hiện tại hắn bức thiết yêu cầu tăng lên thực lực của chính mình, tự nhiên là có thể sử dụng thượng đều dùng tới. Nếu không phải hắn lo lắng khiến cho người khác bất mãn, hắn thậm chí đều muốn phải bố trí tụ linh trận.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 502: Sừng Nhọn Tiên Khư

Vô luận là thượng phẩm tiên tinh, trung phẩm tiên tinh hay là hạ phẩm tiên tinh, tất cả đều tại quanh người Mạc Vô Kỵ hóa thành hư vô. Vài bình tiên đan có thể tăng lên tu vi cũng cấp tốc bị tiêu hao hết. Thời khắc này Mạc Vô Kỵ lại đem bất cứ chuyện gì đều ném ở một bên, điên cuồng dùng tiên tinh và tiên đan tăng lên tu vi.

Khi sau cùng một lọ tiên đan bị Mạc Vô Kỵ tiêu hao hết, Mạc Vô Kỵ đình chỉ tu luyện. Trên người của hắn tiên tinh còn có một chút, đã không còn đan dược phối hợp, hắn tốc độ tu luyện sẽ chậm một cấp bậc. Nơi này dù sao cũng là to lớn phi thuyền, mặt trên nhiều người. Chính là Mạc Vô Kỵ tu luyện, cũng không dám bố trí tụ linh trận. Không có tụ linh trận hấp thu xung quanh không gian tiên linh khí phối hợp, hoàn toàn dựa vào tự thân hấp thu tiên tinh tu luyện, thiếu một loại đạo vận. Dù cho hắn hấp thu tiên tinh bên trong tiên linh khí lại điên cuồng, vẫn là không cách nào đạt được cái loại này tùy tâm sở dục trạng huống.

Mạc Vô Kỵ sờ sờ bản thân chòm râu, đã lâu không có sửa sang lại tóc dài. Cảm thụ một cái tu vi của mình, trong lòng hắn một tiếng thở dài, lúc này đây bế quan tu luyện có chừng thời gian một năm. Đáng tiếc là, thời gian dài như vậy đi qua, hắn lại tiêu hao hết hàng loạt tiên đan cùng tiên tinh, ngoại trừ thực lực tiến bộ một mảng lớn ra, hắn cách Kim Tiên trung kỳ còn có một chút.

Một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc đồng thời nghịch chuyển Chu Thiên hấp thu tiên linh khí, hơn nữa một phần tiên đan phụ trợ cùng nghịch thiên Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Dù cho không có tụ linh trận, Mạc Vô Kỵ cũng tin tưởng tại tốc độ tu luyện, tuyệt đối sẽ không yếu so với chút tinh cấp thiên tài. Coi như là như vậy, hắn mỗi tiến thêm một bước cũng

là như vậy gian nan, có thể thấy được tu luyện một đường không dễ dàng.

Lần đầu tiên thời gian dài bế quan không có thăng cấp, Mạc Vô Kỵ cả sửa sang một chút tâm tình cũng không có, hắn có chút ngây người ngồi ở trong phòng, hắn đang suy nghĩ tới rồi Phá Toái Giới sau đó, làm sao rời đi Mộ Dung Tương Vũ.

Nhưng vào lúc này, cửa của hắn cấm chế di chuyển một cái.

Mạc Vô Kỵ thần niệm lập tức liền quét đứng ở cửa Mộ Dung Tương Vũ, hắn không hiểu Mộ Dung Tương Vũ muốn tới tìm hắn làm gì. Hắn vẫn còn là dùng tốc độ nhanh nhất thanh tẩy một cái thân thể, thay đổi một bộ quần áo sạch mở ra gian phòng cấm chế.

Mộ Dung Tương Vũ thấy Mạc Vô Kỵ râu ria xồm xàm, tuy rằng đã (chỉnh) sửa lại một chút, vẫn như cũ lộ ra có chút xốc xếch tóc, khẽ nhíu mày một cái. Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, nàng chủ động đi vào Mạc Vô Kỵ căn phòng, sau đó phất tay lại đem Mạc Vô Kỵ căn phòng cấm chế đánh tới.

- Ngươi tìm ta có việc?

Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái băng đá đưa cho Mộ Dung Tương Vũ, lại hỏi một câu.

Mộ Dung Tương Vũ ngồi xuống, dứt khoát nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ một hồi lâu mới lên tiếng:

- Nhan Dã, ta lần thứ ba nhìn thấy ngươi, ngươi là Thiên Tiên tu vi. Thế nhưng lúc đó khí tức của ngươi so với hiện tại dường như còn phải linh động hơn một phần, hiện tại ngươi là Kim Tiên tu vi, vì cái gì tu vi càng cao, ngươi thoạt nhìn còn yếu hơn một phần? Còn có, ta cho ngươi Phục Nhan Đan, ngươi vì sao không dùng?

Tới rồi cái chỗ này, Mạc Vô Kỵ nửa điểm cũng không thèm để ý Mộ Dung Tương Vũ sẽ hoài nghi hắn, hắn bình tĩnh nói:

- Ta tại thăng cấp Kim Tiên thời điểm, Linh Lạc bị bị thương nặng, về sau cứ như vậy. Hiện tại tu luyện cũng rất là trở ngại, lên phi thuyền này sau đó ta vẫn tại bế quan tu luyện, đáng tiếc là đến bây giờ vẫn như cũ là Kim Tiên trung kỳ. Có lẽ bởi vì Linh Lạc của ta xuất hiện vấn đề, cho nên Phục Nhan Đan dược đối với ta cũng không có chỗ ích lợi gì.

Mạc Vô Kỵ cũng không có nói mò, hắn không phải là Linh Lạc xảy ra vấn đề, mà là hắn căn bản cũng không có Linh Lạc. Về phần phục nhan, hắn dùng được với Phục Nhan Đan sao?

Mộ Dung Tương Vũ nhàn nhạt nói:

- Nếu mà một năm liền có thể từ Kim Tiên sơ kỳ thăng cấp đến Kim Tiên trung kỳ, vậy ngươi cũng ít nhất là năm sao thiên tài trở lên. Nhan Dã, ngươi nói vì trong lòng ta vô cấu, những lời này là thật tình hay là giả ý? Vì sao sau khi lên thuyền, ta chưa hề thấy ngươi đi tìm qua ta? Nếu là ngươi lưu ý ta, vì sao thời điểm ta cùng với Kiều Trung Viêm, ngươi chưa hề biểu hiện ra bất luận cái gì ghen tỵ tình cảm? Chẳng lẽ trước ngươi nói hết thảy đều là lừa dối ta, vì cùng ta cùng đi Phá Toái Giới này?

Mạc Vô Kỵ thật muốn nói, không sai a, ngươi nói quá đúng, tuy rằng ta không phải là muốn tới Phá Toái Giới này, ngược lại thật muốn mượn cơ hội cùng ngươi rời đi Vĩnh Anh Tiên Vực.

Bất quá lời này hắn không thể nói, không thể làm gì khác nói:

- Tương Vũ, ngươi tốt ta liền tốt rồi, ta hàng ngày đi tìm ngươi, nói không chừng sẽ ảnh hưởng tâm tình của ngươi. Ta nói, ta đến chính là nơi này vì ngươi từ đáy lòng hoàn toàn tan rã hình ảnh ta đây bé nhỏ không đáng kể. Nếu là ngươi có thể bởi vì Kiều Trung Viêm triệt để quên mất yếu ớt ảnh hưởng ta mang tới cho ngươi, ta liền vui vẻ.

Mạc Vô Kỵ một câu nói sau cùng này cũng là thật tâm, hắn là thật muốn Mộ Dung Tương Vũ đem hắn quên không còn một mảnh, trên đường liền đem hắn đánh đuổi.

Mộ Dung Tương Vũ không có lại tiếp tục đề tài mới vừa rồi, nàng nhàn nhạt nói:

- Phi thuyền gần đến địa phương là Tiêm Giác Tiên Khư, cái chỗ này coi như là Đại Tự Tại Tiên Vực. Đại Tự Tại Tiên Vực ngược lại rất ít đi quản nơi này, bởi vì nơi này có các loại truyền tống trận đến Phá Toái Giới ngoại vi, cho nên nơi này coi như là đám mấy người Tiên Vực tu sĩ trao đổi một cái thành thị. Một hồi chúng ta cũng lại ở chỗ này đi xuống, sau đó ngồi truyền tống trận tiến vào Phá Toái Giới địa bàn...

Không đợi Mộ Dung Tương Vũ đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên:

- Nơi này là Đại Tự Tại Tiên Vực? Nhanh như vậy liền ra Vĩnh Anh Tiên Vực?

Mộ Dung Tương Vũ có chút nghi hoặc Mạc Vô Kỵ kích động, nàng gật đầu:

- Phi thuyền vốn là tại Vĩnh Anh Tiên Vực vùng ven cất cánh, hơn nữa vô sinh bí cảnh khoảng cách phi thuyền cất cánh tiên thành cũng không xa. Dùng một năm đến Đại Tự Tại Tiên Vực ngoại vi cũng rất như thường a.

- Vậy chúng ta là không phải là đã ở Tiêm Giác Tiên Khư xuống tới, sau đó ngồi truyền tống trận đi Phá Toái Giới?

Mạc Vô Kỵ theo lại hỏi.

- Là như vậy, nhưng tạm thời sẽ không đi Phá Toái Giới. Kỳ thực rất nhiều tinh cấp thiên tài tụ tập đến nơi đây, còn có một cái nguyên nhân là cùng một chỗ tiến hành tu luyện giao lưu. Quá trình này có đôi khi sẽ

kéo dài một năm thậm chí vài năm, cho nên đến Phá Toái Giới nhanh nhất cũng là sự tình một hai năm sau đó.

Một hồi phi thuyền tới rồi Tiêm Giác Tiên Khư sau đó, có một cái Vĩnh Anh Tiên Vực tinh cấp thiên tài tụ hội, ta dẫn ngươi đi biết một chút về. Có đôi khi nghe một phần thiên tài tu luyện tâm đắc, so với chính mình bế quan bao nhiêu năm cũng tốt. Đây cũng là vì sao trước mỗi lần đi Phá Toái Giới, các Đại Tiên vực thiên tài đều có thể tụ tập tại Tiêm Giác Tiên Khư trao đổi lẫn nhau tu luyện tâm đắc.

Mộ Dung Tương Vũ gật đầu.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Ta lại không phải là cái gì tinh cấp thiên tài, không đi cho rồi.

Có lẽ nghe một phần người khác tu luyện tâm đắc đích xác mới có lợi, nhưng Mạc Vô Kỵ là thật không thèm để ý. Hắn mình chính là mở nhất mạch tu luyện thuỷ tổ, giao hay không giao lưu đối với hắn không có gì.

Tới rồi sừng nhọn Tiên Vực sau đó, Mạc Vô Kỵ liền dự định né đi, đâu còn có thể đi tham gia ngôi sao gì cấp thiên tài tụ hội? Huống chi, hắn cũng biết ý tứ Mộ Dung Tương Vũ tới nơi này nói lời này. Này không nhất định là thật muốn mang hắn tới kiến thức Vĩnh Anh Tiên Vực này tinh cấp thiên tài, mà là lo lắng hắn chủ động đi tìm chỗ đi, sau đó nói không thích đáng, đắc tội tinh cấp thiên tài.

Nói lời trong lòng, cho dù là đối với Thái Thượng Đạo cái này đạo môn không hiểu, Mạc Vô Kỵ cũng cảm thấy Mộ Dung Tương Vũ khoảng cách Thái thượng vong tình còn kém quá xa quá xa.

Một cái chân chính tu luyện Thái thượng vong tình tu sĩ, há có thể lưu ý những người khác thấy thế nào? Không muốn nói là cùng giai thiên tài tu sĩ, coi như là hơn hắn tinh cấp tu sĩ, nàng vậy cũng sẽ không coi vào đâu mới đúng là.

Mộ Dung Tương Vũ cũng là có chút nghi hoặc Mạc Vô Kỵ trả lời, theo lý thuyết loại này tinh cấp thiên tài tụ hội, bất kỳ tu sĩ nào đều ước gì đi tham gia. Phải biết rằng tinh cấp thiên tài, tương lai trên cơ bản đều là đỉnh cấp đại năng giả tồn tại. Không muốn nói thu được bọn họ tu luyện tâm đắc, nếu là có thể quen biết một hai người, tương lai đối với mình cũng là có chỗ tốt cực lớn.

Vô luận Tiên Giới hay là trần tục, đều cũng có một cái vòng. Tiên nhân như nhau có một cái vòng, dạng gì vòng tròn chính là cái đó dạng cấp độ.

Nàng là cho rằng Nhan Dã hi sinh chính bản thân vì nàng vô cấu đạo tâm, cho nên mới muốn mang Nhan Dã đi biết một chút. Hiện tại Nhan Dã không muốn đi, nàng tự nhiên sẽ không nhiều hơn nữa nói:

- Đã như vậy, vậy ngươi đang ở Tiêm Giác Tiên Khư đi dạo, chờ lúc rời đi ta sẽ cho ngươi tin tức.

Nói xong Mộ Dung Tương Vũ xuất ra một quả truyền tin châu đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ vừa mới nhận được truyền tin châu, liền cảm thụ được thân thuyền hơi chấn động một chút, hắn biết hắn là đến Tiêm Giác Tiên Khư.

Mộ Dung Tương Vũ đứng lên, xoay người trực tiếp mở ra Mạc Vô Kỵ gian phòng cấm chế rời đi, cả cùng Mạc Vô Kỵ nói một tiếng cũng không có.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn lại đem chính bản thân hơi chút (chỉnh) sửa lại một chút, lúc này mới theo đoàn người đi xuống phi thuyền. Tới rồi cái chỗ này, hắn suy tính không phải là đi Phá Toái Giới làm sao, mà là hắn là đi cái nào Tiên Vực. Tốt nhất tự nhiên là Đại Tự Tại Tiên Vực, Tiêm Giác Tiên Khư dù sao chính là tại bên trong Đại Tự Tại Tiên Vực.

Đi xuống to lớn phi thuyền, vào hết mắt chính là đen kịt một bọn người đầu. Đây là một cái vô biên vô tận quảng trường, trên quảng trường đậu phi thuyền to lớn có ít nhất trên trăm. Tại đoàn người bắt đầu khởi động phương hướng, là một cái cực lớn tiên thành, trên cửa thành khoảng không lơ lửng bốn cái chữ màu vàng kim nhạt như muốn bay đi, Tiêm Giác Tiên Khư.

Thật lớn cửa thành, cộng thêm này bàng bạc tiên thành hộ trận, cái này tính không phải là lớn nhất rất có khí thế tiên thành, cũng là phồn hoa nhất tiên thành. Chí ít nơi này kín người hết chỗ, thậm chí so với đưa hội trường còn phải náo nhiệt hơn.

Mạc Vô Kỵ xa xa đã nhìn thấy Mộ Dung Tương Vũ, đi ở bên người nàng chính là Kiều Trung Viêm. Hai người bọn họ lại đi ở một đám nam nữ trẻ tuổi trung gian, trong đám người này không có một ai xấu, hầu như đều là tuấn nam mỹ nhân. Này chỉ là mặt ngoài mà thôi, Mạc Vô Kỵ là mạch lạc tu luyện thuỷ tổ, lại có tự nhiên linh nhãn, liên cả đơn giản một chút vô căn cứ đều có thể khán phá. Dù cho hắn không Tụ Linh nhãn, cũng có thể thấy được những người này không có một ai yếu. Coi như là kém nhất, cũng là quanh thân tiên linh vận vờn quanh, tư chất kinh người.

Đây chính là Mộ Dung Tương Vũ trong miệng nói Vĩnh Anh Tiên Vực tinh cấp thiên tài đàn, xem ra quả nhiên là có vài phần bản lĩnh.

Một đám người vừa nói vừa cười đi vào Tiêm Giác Tiên Khư, Mạc Vô Kỵ chờ đám người kia đi xa sau đó, mới theo người phía sau đàn cùng đi vào Tiêm Giác Tiên Khư bàng bạc đại môn.

Vừa tiến vào Tiêm Giác Tiên Khư, Mạc Vô Kỵ thì càng là có thể cảm nhận được nơi này phồn vinh cùng hưng thịnh, nồng nặc tiên linh khí tức căn bản cũng không phải là dùng đông đảo hạ phẩm tiên tinh chồng chất hắn lên có thể so sánh. Dày đặc đoàn người tiến vào tiên khư sau đó, tại trên đường phố rộng mở như quảng trường vậy, căn bản cũng không lộ ra chen chúc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 503: Bảy Đại Tiên Vực Và Minh Vực

Để cho Mạc Vô Kỵ hâm mộ, là nơi này nồng nặc tiên linh khí. Trong đó mang theo một loại tự nhiên đại đạo khí tức, có thể nhất định là Tụ Linh tiên trận tụ tập tới được thiên nhiên tiên linh khí. Trong hoàn cảnh này, là thích hợp nhất tu luyện. Chí ít tại trong hoàn cảnh này, phối hợp tiên tinh tu luyện, so với đơn độc dùng tiên tinh tu luyện (phải) tốt hơn rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ thậm chí đang suy nghĩ, nếu mà hắn tại đây tiên khư trên đường lớn bế quan hai tháng, hắn rất có thể đột phá Kim Tiên sơ kỳ thăng cấp đến Kim Tiên trung kỳ.

Mặc kệ Mộ Dung Tương Vũ đám người sẽ ở Tiêm Giác Tiên Khư ngây ngô bao lâu, Mạc Vô Kỵ đều quyết định trước tìm một nơi ở rồi lại nói. Tốt nhất là cùng hắn nghĩ như nhau, có thể ở chỗ này thăng cấp đến Kim Tiên trung kỳ.

Mạc Vô Kỵ các đường lớn vòng vo sắp tới một ngày, chuyển tới đầu đều hôn mê, đều không có tìm được một cái nơi ở thích hợp.

Thật sự là bởi vì Tiêm Giác Tiên Khư căn phòng quá trân quý một phần, tình cờ có chút gian phòng, giá cả ngẩng cao không nói, còn không an tĩnh, hoàn cảnh cũng cực kém.

Mạc Vô Kỵ quyết định tạm thời buông tha tìm kiếm gian phòng, trước tìm một trà lâu người nhiều hỏi thăm một chút tin tức. Vừa lúc đó, một cái thanh âm hơi lộ ra bén nhọn gọi hắn lại:

- Vị tiền bối này, xin hỏi ngươi thế nhưng là tìm kiếm nơi ở?

Đây là một Thiên Tiên tu sĩ thoạt nhìn có chút gầy yếu, trên mặt màu da cũng cực kỳ ngăm đen, ngược lại miệng đầy răng trắng, để cho người ta khắc sâu ấn tượng.

- Không sai, ta đích xác muốn tìm một chỗ an tĩnh một chút ở. Chẳng lẽ ngươi có biện pháp?

Mạc Vô Kỵ đáp.

Hắn biết chớ xem thường những thứ này tu sĩ đầu đường thông qua loại thủ đoạn này mưu sinh, những người này đều có một bộ con đường của mình.

- Không biết tiền bối phải tìm dạng gì nơi ở, có hay không điều kiện hạn chế?

Này gầy yếu tu sĩ lập tức kính cẩn đáp.

Mạc Vô Kỵ trên người tiên tinh tuy rằng không tính là cái gì khoản gia, tìm tìm một tốt một chút nơi ở, này vậy là đủ rồi. Nghe thấy gầy yếu tu sĩ nói, hắn cũng cảm giác hấp dẫn:

- Đệ nhất muốn an tĩnh, thứ hai (phải) thích hợp tu luyện, thứ ba (phải) hoàn cảnh tốt.

Vừa nghe Mạc Vô Kỵ nói, gầy yếu tu sĩ liền biết đây là một kẻ giàu có, hắn tinh thần phấn chấn:

- Nếu là tiền bối không nóng nảy, hai canh giờ sau, ta sẽ có thể giúp trợ tiền bối tìm được hài lòng chỗ ở. Tiền giới thiệu chỉ cần năm trăm thượng phẩm tiên tinh.

Hắn biết Mạc Vô Kỵ loại tu sĩ này, để ý không phải là tiên tinh, mà là hoàn cảnh.

Mạc Vô Kỵ có chút nghi hoặc nhìn trước mắt cái này gầy yếu tu sĩ:

- Vì sao phải đợi hai canh giờ sau đó?

Này gầy yếu tu sĩ sợ Mạc Vô Kỵ hoài nghi hắn, nhanh chóng giải thích:

- Bởi vì ta biết một cái rất tốt tiên tức lâu, hai canh giờ sau đó có mấy người khách muốn trả phòng rời đi. Tiền bối có thể lưu cho ta một cái truyền tin châu, đến lúc đó ta báo tin tiền bối.

Mạc Vô Kỵ đang muốn hỏi người kia một vài vấn đề, hắn đơn giản nói:

- Vậy ta và ngươi cùng nhau chờ sao?, ngươi dẫn ta đến tiên tức lâu nơi ở bên cạnh tìm một linh trà thất liền có thể.

Gầy yếu tu sĩ nghe được Mạc Vô Kỵ nói, càng là mừng rỡ nói:

- Ta gọi Đậu Hóa Long, tiền bối mời cùng đi theo ta.

Mạc Vô Kỵ thật không ngờ, cái này luân lạc tới đầu đường tính tình giới thiệu một phần buôn bán gầy yếu tu sĩ, còn có tên cao lớn như vậy, Đậu Hóa Long.

Một nén nhang sau đó, Đậu Hóa Long lại đem Mạc Vô Kỵ mang tới một cái sông dài vùng ven linh trà thất, Mạc Vô Kỵ một đi tới nơi này cũng rất thích hoàn cảnh của nơi này. Nơi này chẳng những an tĩnh, hơn nữa còn thích hợp tu luyện.

Dường như đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ đối với nơi này tương đối hài lòng, Đậu Hóa Long chỉ vào linh trà thất cách đó không xa một cái sang trọng tiên tức lâu nói:

- Đợi lát nữa chính là nhà kia ven sông tiên tức lâu, ta cùng người ở bên trong quen biết, đã cùng bọn họ nói qua, đám người lui gian phòng sau đó, lập tức liền an bài ngươi vào ở đi. Hạng nhất gian phòng cùng phòng thượng đẳng đã không còn, chỉ có bậc trung gian phòng, cả đêm là một nghìn thượng phẩm tiên tinh...

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, thực sự là quá mắc, một nghìn thượng phẩm tiên tinh vẫn chỉ là bậc trung gian phòng. Đậu Hóa Long này đang nghe yêu cầu của hắn sau đó, trực tiếp không có lại đem gian phòng giá cả cân nhắc ở bên trong. Xem ra tên này gặp thường thấy một phần giàu có chủ.

Cũng may Mạc Vô Kỵ trên người thượng phẩm tiên tinh còn có một chút, một nghìn thượng phẩm tiên tinh một đêm, hắn cũng (vẫn, còn) là ở được. Then chốt tại loại địa phương này, hắn khẳng định rất nhanh thì có thể thăng cấp đến Kim Tiên trung kỳ.

- Tốt, đi vào trước nói chuyện sao?.

Mạc Vô Kỵ tiên tinh tới tương đối dễ dàng, chỉ là cảm thán một chút giá cả đắt giá ra, sẽ không có lại nói nhảm nhiều.

Hai người tìm khắp ngõ ngách sau khi ngồi xuống, Mạc Vô Kỵ trực tiếp hỏi:

- Ngươi là uống trà hay là uống rượu?

Hắn phi thăng Tiên Giới tuy nói thời gian không ngắn, đáng tiếc chính là một cái tiên manh, hiện tại có quá nhiều vấn đề còn muốn hỏi, trước mắt Đậu Hóa Long này là thí sinh tốt nhất.

Đậu Hóa Long trong mắt lộ ra khát vọng:

- Nơi này Thanh Trúc tiên rượu rất là không sai, bất quá giá cả quá đắt, một bầu yêu cầu hai nghìn thượng phẩm tiên tinh.

Đối với Tiêm Giác Tiên Khư đồ đạc đắt, Mạc Vô Kỵ sớm thành thói quen, hắn đối với xa xa linh trà thất gã sai vặt giơ giơ lên tay:

- Đến hai hồ Thanh Trúc tiên rượu.

Gã sai vặt tốc độ rất nhanh, cấp tốc đi tới Mạc Vô Kỵ cùng Đậu Hóa Long trước mặt, lấy ra hai cái bầu rượu có khắc Thanh Trúc.

Mạc Vô Kỵ cho ra tứ thiên thượng phẩm tiên tinh sau đó, đẩy một bầu cho Đậu Hóa Long, chính bản thân mở ra mặt khác một bầu. Mạc Vô Kỵ đối với rượu cũng không phải phi thường chú ý, tới rồi Tiên Giới sau đó cũng không có uống qua cái gì tốt rượu. Thanh Trúc này rượu vừa mở ra sau đó, cái loại này mang theo mát lạnh hương khí khiến cho hắn cảm giác được rất thoải mái, rượu còn không có uống, cái loại cảm giác này liền lên đây.

Bưng lên hồ hướng về phía miệng uống một ngụm, cái loại này làm cho cả tóc gáy lỗ đều thư sướng cảm giác nảy lên, Mạc Vô Kỵ nhịn không được kêu lên:

- Quả nhiên là rượu ngon.

Này rượu khuyết điểm duy nhất chính là thiếu thiếu một loại ngoan kính, tuy rằng vị tốt, cuối cùng có một chút không được hoàn mỹ.

Đậu Hóa Long càng là gấp không thể chờ cầm bầu rượu lên, 'Rầm' chính là một ngụm. Một ngụm rượu xuống bụng, hắn mới thỏa mãn thở dài, đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Tiền bối mời ta uống loại này rượu ngon, chỉ cần là ta Đậu Hóa Long biết đến vấn đề, tiền bối tuy tiện cho ý kiến.

Có thể thấy được hắn cũng biết Mạc Vô Kỵ tìm hắn tới nơi này, không phải là chuyên môn mời hắn uống rượu, mà là có vấn đề còn muốn hỏi hắn.

- Vậy thì đa tạ.

Mạc Vô Kỵ cũng là liền ôm quyền, thoáng thố từ một cái lại hỏi:

- Ta bởi vì vẫn ở trong gia tộc bế quan tu luyện, đây là lần đầu tiên đi ra, cho nên đối với Tiên Giới kết cấu căn bản cũng không rõ ràng, còn muốn thỉnh giáo đậu đạo hữu.

Nghe được Mạc Vô Kỵ đơn giản như vậy vấn đề, Đậu Hóa Long càng là tinh thần phấn chấn nói:

- Tiên Giới có bảy đại Tiên Vực, theo thứ tự là La Lăng Tiên Vực, Linh Thiên Tiên vực, Chư thần Tiên Vực, Đại Tự Tại Tiên Vực, Phật sa Tiên Vực, Lục giáp Tiên Vực, Vĩnh Anh Tiên Vực.

Trong đó linh Thiên Tiên vực là Yêu Vực, chư thần Tiên Vực là thần vực, lục giáp Tiên Vực là Ma vực, Phật sa Tiên Vực là Phật vực. Thực lực kém nhất là Vĩnh Anh Tiên Vực, thực lực mạnh nhất nghe đồn là Phật vực, về phần Thần vực, đó là địa phương Tiên Giới thần bí nhất. Chúng ta chỗ ở Tiêm Giác Tiên Khư hẳn là Đại Tự Tại địa bàn phạm vi, chỉ là nghe nói Đại Tự Tại Tiên Vực Thiên Đế tự tại đế không thích quản sự, cho nên Tiêm Giác Tiên Khư liền từ từ độc lập đi ra.

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó, cuối cùng là đối với Tiên Giới có rồi một cái đại khái lý giải. Hắn đang muốn hỏi cái gì là tinh cấp thiên tài thời điểm, chợt nghe đến Đậu Hóa Long hạ giọng nói:

- Kỳ thực còn có một cái Tiên Vực kêu Minh vực, Minh vực cùng Lục giáp Tiên Vực gần nhất, nghe đồn muốn đi Minh vực nhất định phải phải trải qua Lục giáp Tiên Vực.

Mạc Vô Kỵ giật mình, vội vàng hỏi:

- Này Minh vực là nắm trong tay Luân Hồi địa phương sao?

- Tại ta cũng không biết, nghe nói Tiên Giới có chút tuyệt thế cường giả thân nhân bỏ mình, bọn họ sẽ đi Minh vực vì thân nhân tìm về thần hồn, để cho họ phục sinh. Đương nhiên loại chuyện này ta cũng chỉ là nghe nói, về phần có phải thật vậy hay không, ta cũng không rõ ràng lắm.

Đậu Hóa Long dường như vô ý thức tại đè thấp thanh âm của mình.

Mạc Vô Kỵ nhưng có chút vội vàng hỏi:

- Vậy nếu như thân nhân ngã xuống, mất đi Nguyên Thần hồn phách, chỉ có thân thể mà nói, có đúng hay không có thể đi Minh vực tìm kiếm thần hồn?

Đậu Hóa Long chần chờ một chút, rồi mới lên tiếng:

- Nghe đồn là có thể, nghe vào Lục giáp Tiên Vực cùng Minh vực giữa đó trong hư không, có một cái Ngưng Hồn tiên quỳnh trì. Chỉ cần là tu sĩ có thân thể, quyên góp đủ đầy đủ thiên địa bảo vật đi chỗ đó, liền có khả năng trọng tố thần hồn, một lần nữa hồi sinh.

- Vậy cần cái nào thiên địa bảo vật?

Mạc Vô Kỵ hầu như đều đứng lên.

Đậu Hóa Long lắc đầu:

- Những thứ này ta cũng chỉ là nghe nói, cũng không biết thật giả.

Mạc Vô Kỵ giật mình tỉnh lại, hắn biết mình quá mức cấp thiết. Đậu Hóa Long biết đến đồ đạc, nhất định là đường lớn hàng. Hơn nữa coi như là Đậu Hóa Long nói là sự thật, dùng thực lực của hắn bây giờ muốn đi Ngưng Hồn tiên quỳnh trì cũng là nằm mơ. Tương lai chờ hắn thực lực mạnh, việc này tùy ý có thể nghe được.

- Ngươi nói một chút cái gì là tinh cấp thiên tài sao?.

Mạc Vô Kỵ cảm thấy Đậu Hóa Long vô cùng kinh ngạc, chủ động lại đem chủ đề dời đi mở ra.

Nếu như nói Mạc Vô Kỵ trước quan tâm Ngưng Hồn tiên quỳnh trì khiến Đậu Hóa Long rất ngạc nhiên, vậy bây giờ Mạc Vô Kỵ hỏi cái gì là tinh cấp thiên tài, hắn càng là ngạc nhiên. Cũng may hắn rất có chức nghiệp rèn luyện hàng ngày, vô luận Mạc Vô Kỵ là tại sao muốn hỏi loại này cấp thấp vấn đề, hắn cũng chỉ là thoáng sửng sốt thần liền giải thích:

- Kỳ thực tu sĩ có thể đạt tới cao độ ngoại trừ ngày kia nỗ lực cùng cơ duyên ra, trọng yếu nhất chính là tư chất. Những Linh Căn tư chất phi thường tốt tu sĩ đó, được gọi là thiên tài tu sĩ.

Mà thiên tài bên trong lại có đẳng cấp phân chia, về sau tông môn vì chiêu thu đệ tử thuận tiện, lại đem thiên tài chia làm từ một sao đến chín sao. Bình thường vậy năm sao trở lên thiên tài, liền có tư cách Vấn Đỉnh Tiên Đế cảnh giới. Chín sao thiên tài, vậy chỉ cần không ngã xuống, liền cao hơn năm thành cơ hội trở thành Tiên Đế.

- Nga, nói như vậy tinh cấp thiên tài là căn cứ mở Linh Lạc nhiều ít đi phân sao?

Mạc Vô Kỵ dùng bản thân hiểu hỏi.

Đậu Hóa Long giải thích:

- Linh Lạc chỉ có thể là phán đoán một cái phương diện tinh cấp thiên tài, dưới tình hình chung cấp năm sao thiên tài đều là mở ra qua một trăm nhánh Linh Lạc tồn tại...

Nói đến đây, Đậu Hóa Long bỗng nhiên nhìn một chút truyền tin châu, đứng lên nói:

- Tiền bối, ven sông tiên tức lâu căn phòng trống đi, chúng ta bây giờ liền đi qua sao?

Mạc Vô Kỵ đứng lên:

- Đương nhiên hiện tại đi qua, đi thôi.

Hắn còn có rất nhiều vấn đề còn muốn hỏi Đậu Hóa Long, những thứ này đều không nóng nảy, chờ hắn trước thăng cấp đến Kim Tiên trung kỳ rồi lại nói. Tiêm Giác Tiên Khư nơi ở khó có được, hắn trước tìm một chỗ dàn xếp xuống tới rồi lại nói.

- Được rồi, tiền bối. Qua mấy tháng có một chút Tiên Vực đại tông môn sẽ đến Tiêm Giác Tiên Khư chiêu thu đệ tử, ven sông tiên tức lâu khoảng cách chiêu thu đệ tử quảng trường cũng không xa, nếu mà tiền bối có ý tưởng, có thể đi xem một chút.

Đi ra linh trà thất sau đó, Đậu Hóa Long một bên dẫn đường vừa nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 504: Cao Cấp Nhất Thiên Tài

Đậu Hóa Long ngược lại không có chém gió, ven sông tiên tức lâu quả nhiên là có phòng trống, hắn giúp Mạc Vô Kỵ trực tiếp an bài xong gian phòng, lại đem Mạc Vô Kỵ dẫn tới nơi ở.

Mạc Vô Kỵ đối với ven sông tiên tức lâu phòng này rất là thoả mãn, có một cái phòng khách lớn, một kho dự bị, một cái phòng tu luyện. Giá cả tuy rằng đắt một phần, diện tích lại rộng.

Đến nơi này, Mạc Vô Kỵ chỉ cần tiền trả năm trăm thượng phẩm tiên tinh cho Đậu Hóa Long, liền có thể kết thúc cuộc giao dịch này.

Mạc Vô Kỵ cũng không có lập tức cầm tiên tinh cho Đậu Hóa Long, mà là hỏi:

- Đậu đạo hữu, ngươi là muốn thượng phẩm tiên tinh hay là hạ phẩm tiên tinh?

Vừa nghe đến Mạc Vô Kỵ nói, Đậu Hóa Long trong lòng liền có thêm một tia thất vọng. Đổi thành người nào cũng phải cần thượng phẩm tiên tinh, Mạc Vô Kỵ nói như vậy, nhất định là muốn cho hạ phẩm tiên tinh cho hắn.

Nghĩ đến trước uống một bầu Thanh Trúc tiên rượu của Mạc Vô Kỵ, Đậu Hóa Long nhanh chóng nói:

- Ta chỉ muốn hạ phẩm tiên tinh thì tốt rồi.

Vẫn còn có chút nhân tình vị, Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái nhẫn đưa cho Đậu Hóa Long:

- Những thứ này là cho ngươi.

Một cái nhẫn, Đậu Hóa Long mừng rỡ nhận lấy, dù cho cái giới chỉ này cũng đáng một phần thượng phẩm tiên tinh.

Thần niệm của hắn quét vào nhẫn, cư nhiên thấy một nghìn thượng phẩm tiên tinh, còn có năm mươi vạn hạ phẩm tiên tinh, ngoài ra còn có một bình tiên ngọc đan, đây chính là nhất phẩm tiên đan chuyên môn cho Thiên Tiên tu sĩ tu luyện.

- Tiền bối, quá quý trọng.

Đậu Hóa Long nhanh chóng đem trong tay nhẫn trả về. Mấy thứ này cộng lại đều có gần vạn thượng phẩm tiên tinh, mà hắn bất quá là giúp Mạc Vô Kỵ tìm một cái phòng mà thôi, thậm chí còn uống của Mạc Vô Kỵ một lọ Thanh Trúc rượu.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo vừa cười vừa nói:

- Này dư thừa đồ đạc cũng không phải đưa cho ngươi không, trong giới chỉ có một quả truyền tin châu. Ta ở chỗ này bế quan tu luyện, Tiêm Giác Tiên Khư một phần động tĩnh lớn ngươi đúng lúc truyền cho ta là được. Ví dụ như đại nhân vật gì tới rồi, ví dụ như trước ngươi nói cái gì đại tông môn chiêu thu đệ tử các loại. Nếu là làm tốt, ta xuất quan sau đó, sẽ cho ngươi một món tiên khí tốt.

Mấy chục vạn hạ phẩm tiên tinh đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, căn bản cũng không có bất kỳ chỗ dùng nào. Hắn ở chỗ này bế quan, nhưng không thể trở thành người mù. Một khi này cái gì Thiên Đế tìm được Tiêm Giác Tiên Khư, hắn cũng có một người báo tin. Huống chi, hắn tại Đậu Hóa Long trên người nhìn thấy bóng dáng chính bản thân vừa tới Chân Tinh.

- Tiền bối yên tâm, ta nhất định giúp tiền bối làm được.

Đậu Hóa Long nghe được Mạc Vô Kỵ chỉ là điểm ấy nhỏ yêu cầu, lập tức vỗ ngực đồng ý. Hắn mỗi ngày trên cơ bản chính là làm chút chuyện này, có thể nói Mạc Vô Kỵ yêu cầu với hắn mà nói căn bản cũng không coi như là yêu cầu.

- Tốt, đã như vậy ngươi đi giúp sao?, ta cũng muốn nghỉ ngơi.

Mạc Vô Kỵ đưa đi Đậu Hóa Long, bắt đầu bố trí gian phòng hộ trận.

Cái chỗ này căn phòng đều có tụ linh trận, Mạc Vô Kỵ vì không cho phòng khác khiến cho phản cảm, hắn chỉ là bố trí một phần phòng ngự trận, cũng không có bố trí tụ linh trận.

...

Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên, nơi này có thể nói là 1 trong những nơi tiên linh khí nồng nặc nhất ở Tiêm Giác Tiên Khư, cũng là địa phương bao năm qua đến các đại tông môn ở chỗ này tụ hội.

Vô luận năm tháng nào, tại Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên, đều là tiên hoa phủ kín, hoàn cảnh hợp lòng người.

Tuy toàn bộ hoa viên đều là lộ thiên, lại có các loại cấm trận bảo vệ, vô luận bên ngoài là nổi gió hạ mưa, hay là đại tuyết bay tán loạn, ở chỗ này đều vĩnh viễn là ôn hòa mùa xuân.

Lúc này cửa vào Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên đại môn rộng mở, từng thanh niên nam nữ quanh thân tiên linh khí uẩn quấn lục tục đi vào hoa viên.

Một người tu sĩ thanh âm to mặc chấp sự y phục đứng ở cửa vào, mỗi một người tu sĩ lúc tiến vào, hắn đều có thể lớn tiếng xướng danh một lần.

- Hoan nghênh Đại Tự Tại Tiên Vực Mông Sơn tiên đạo tông, Thiên Tài 7 sao Bạch Ngân Bình tiến vào tiên khư hoa viên!

- Hoan nghênh La Lăng Tiên Vực Đại Kiếm Đạo, thiên tài chín sao Phương Thập Giang tiến vào tiên khư hoa viên!

- Hoan nghênh Chư Thần Tiên Vực chư thần tiên tông, tám sao thiên tài Nại Hà tiến vào tiên khư hoa viên.

- Hoan nghênh Linh Thiên Tiên Vực Việt Long Kim Giang, Thiên Tài 7 sao Ngạo Thiên Thành tiến vào tiên khư hoa viên!

- Hoan nghênh Phật Sa Tiên Vực Tiên Vực Thất Phật Đại Thiện Tự, chín sao thiên tài Nhất Ngưng tiến vào tiên khư hoa viên!

- Hoan nghênh Lục Luân Tiên Vực Ma Nguyệt Tiên Môn, tám sao thiên tài Lâm Cô tiến vào tiên khư hoa viên!

- Hoan nghênh Đại Tự Tại Tiên Vực Lôi Tông, tám sao thiên tài Cốt Tử Kiếm tiến vào tiên khư hoa viên!

...

Mộ Dung Tương Vũ đã tiến vào hoa viên tuy rằng mặt ngoài bình tĩnh, ở sâu trong nội tâm vẫn khó có thể an tĩnh lại. Nàng là sáu sao thiên tài, tại Vĩnh Anh Tiên Vực tính là thiên tài trong thiên tài, tại địa phương thiên tài tập hợp này, nàng phát hiện mình cái gì cũng không tính.

Thái Thượng Đạo tông, tại đây bên trong đại tông môn, cũng không tính là cái gì.

Kiều Thiên Viêm đứng ở bên người Mộ Dung Tương Vũ thấp giọng nói:

- Tương Vũ Sư Muội, Lôi Tông thế nhưng là Vĩnh Anh Tiên Vực ta đi ra. Tại Vĩnh Anh Tiên Vực bây giờ còn có Lôi Tông, hiện tại Lôi Tông tại Đại Tự Tại Tiên Vực thế nhưng là nhất đẳng một đại tông môn.

Mộ Dung Tương Vũ không trả lời, nhìn trước mắt những thứ này không phải là 7 sao thì là tám sao, thậm chí là chín sao thiên tài, nàng

dường như cảm giác mình trước kia nhãn giới quá hẹp một phần.

Lẽ nào nàng nhất định phải lựa chọn Kiều Trung Viêm nhập tình? Nói lời trong lòng, nàng đối với Kiều Trung Viêm cũng không có gì đặc biệt cái nhìn, bất quá là bởi vì tông môn trưởng bối nói hai người hợp, cho nên sư phụ mới muốn nàng lựa chọn Kiều Trung Viêm nhập tình mà thôi.

So với thiên tài nơi này tập hợp, nàng phát hiện Kiều Trung Viêm căn bản cũng không tính cái gì. Cả Kiều Trung Viêm cũng không tính cái gì, Nhan Dã thì càng không tính là cái gì. Tại cái chỗ này, Nhan Dã có lẽ cả một tu sĩ tu bổ hoa cỏ cũng không bằng.

Mộ Dung Tương Vũ hơi nhíu mày, nàng đem Nhan dã mang đến cũng không phải là vì nhập tình, mà là muốn cho Nhan Dã triệt để từ bỏ bản thân ý niệm trong đầu đi. Có đôi khi xóa đi cũng không phải không thấy mặt, mà là hiểu rõ hơn đối phương. Nghĩ tới đây, nàng bỗng nhiên nghĩ hẳn là đem Nhan dã mang tới nơi này, có lẽ chỉ cần Nhan Dã tới một lần, nàng liền có thể hoàn toàn quên mất nam tử này đã từng cùng nàng thành thân.

Mộ Dung Tương Vũ lập tức chính là thầm than một tiếng, cái chỗ này Nhan Dã có thể đi vào tới sao? Coi như là kém nhất, cũng là thiên tài năm sao trở lên, dưới năm sao, cả tư cách đi vào cũng không có.

Một cái giọng ôn hòa trong sáng lại cắt đứt Mộ Dung Tương Vũ trầm tư.

- Ta tự giới thiệu mình một chút, bản thân Trầm Hổ, đến từ Định Pha Tiên Thành, tư chất là tám sao. Các vị tiên hữu đều đến từ các Đại Tiên vực, cũng là người nổi bật các Đại Tiên vực. Ngày hôm nay chúng ta tụ tập một đường, là muốn cho nhau xác minh một chút đại đạo của mình, đi vu tồn tinh, để cho chúng ta nâng cao một bước. Ngoài ra, Phá Toái Giới tầng thứ ba gần mở ra, chúng ta sở dĩ đến bây giờ cũng không có đột phá đến Đại Ất Tiên, ta tin tưởng không phải là mọi người không có thể đột phá, mà là mọi người suy nghĩ đi Phá Toái Giới tầng thứ ba. Bởi

vì một khi đột phá tới rồi Đại Ất Tiên, liền chỉ có thể tiến vào tầng thứ tư trở lên.

Trầm Hổ thân hình cao lớn, mặt đầy râu, quanh thân tiên vận khí tức dày đặc tới rồi cực hạn. Tựa cùng hắn nói như nhau, người khác có lẽ cả đời đều không thể nhảy vào Đại Ất Tiên, hắn chỉ cần một cái bế quan liền có thể vọt vào Đại Ất Tiên.

Trầm Hổ nói đưa tới một trận vỗ tay, hắn cũng gật đầu, tiếp tục nói:

- Ta tin tưởng bảy đại Tiên Vực đỉnh cấp thiên tài không nói toàn bộ, nhưng là có một đại bộ phận đến nơi này. Coi như là toàn bộ Tiên Giới cao cấp nhất thiên tài, ta tin tưởng cũng đến nơi này. Ví dụ như đến từ Đại Kiếm Đạo Phương Thập Giang đạo hữu, Thất Phật Đại Thiện Sư chín sao thiên tài Nhất Ngưng đạo hữu...

Một cái thanh âm đột ngột cắt đứt Trầm Hổ nói:

- Nơi này là thiên tài tập hợp không sai, Trầm Hổ đạo hữu nói cao cấp nhất thiên tài cũng đến nơi này, ta thật sự là không dám gật bừa.

Có thể tới đến trong hoa viên đều là nhân tài kiệt xuất bên trong nhân tài kiệt xuất, Trầm Hổ tuy chỉ là tám sao thiên tài, rất nhiều người đều cho rằng tư chất của hắn tuyệt đối không thua gì chín sao thiên tài. Cộng thêm hắn là trời sinh luyện thể cường giả, sức chiến đấu càng là xa xa mạnh hơn bình thường cùng giai tu sĩ. Huống chi, phụ thân của Trầm Hổ càng là đế cấp cường giả nghe đồn, chỗ ở Định Pha Tiên Thành là một trong cao cấp nhất tiên thành.

Cho nên Trầm Hổ đứng ra nói chuyện, cũng sẽ không lộ ra đột ngột, ngược lại sẽ để cho người ta cảm giác được đương nhiên.

Không nghĩ tới Trầm Hổ lời dạo đầu còn chưa nói hết, thì có người đứng ra phản bác.

Khi người còn lại thấy phản bác người là ai sau đó, đều giữ vững trầm mặc. Người khác không dám phản bác, người này phản bác Trầm Hổ thật đúng là không có biện pháp làm sao nàng.

Cái này đầy đầu tóc bạc nữ nhân gọi Nại Hà, nàng nhưng là đến từ thần bí nhất Tiên Vực Chư Thần Tiên Vực. Không chỉ như thế, nàng còn là Chư Thần Tiên Vực cao cấp nhất tông môn, chư thần tiên tông đệ tử.

Trầm Hổ liền ôm quyền nói:

- Thì ra là Nại Hà sư muội, không biết tại trong mắt Nại Hà sư muội, thế nào người mới có thể coi như là cao cấp nhất thiên tài.

Nại Hà Huyền Tiên trung kỳ tu vi, Trầm Hổ gọi nàng sư muội, cũng không có cái gì không ổn.

Nại Hà cũng không có lại dùng lăng nhân giọng nói, mà là trầm giọng nói:

- Năm đó ta Kim Tiên viên mãn thời điểm, tao ngộ qua một Nhân tiên trung kỳ tu sĩ. Theo ta đoán, này người hẳn là vừa mới bước vào Nhân Tiên trung kỳ cảnh giới, tối đa sẽ không cao hơn Nhân Tiên tầng năm. Lúc đó ta cùng hắn từng có đánh một trận, kết quả ta hai chân bị hắn phế bỏ, mà hắn lại bình yên vô sự. Nếu không phải ta có một cái lẩn trốn phù, ta hoài nghi ta lúc đó liền bỏ mình.

- Cái gì?

Nghe được Nại Hà nói, tất cả mọi người khiếp sợ nhìn chằm chằm Nại Hà.

Đùa gì thế, đây cũng quá giả một chút sao?, một Nhân tiên trung kỳ có thể đối phó một cái Kim Tiên viên mãn? Còn làm cho Kim Tiên viên mãn thiếu chút nữa ngã xuống?

- Nại Hà đạo hữu không phải là nói đùa sao?

Lại có một người tu sĩ cau mày hỏi một câu.

Những lời này cũng là những người còn lại muốn còn muốn hỏi, người nơi này đều là thiên tài, có thể nói cũng là có thể vượt cấp khiêu chiến tồn tại. Có một sự thật là, dù cho lại có thể vượt cấp khiêu chiến, cũng không có thể dùng Nhân Tiên khiêu chiến Kim Tiên viên mãn. Thái Cổ cường giả sống lại, cũng tuyệt đối không có khả năng. Hơn nữa rất nhiều người đối với Nại Hà còn quen thuộc, người nữ nhân này rất mạnh.

Nại Hà than thở:

- Tuy rằng ta cũng không tin, đây cũng là sự thực. Tuy lúc đó ta dùng quy tắc phù, nhưng người này thật sự là quá mức mạnh mẽ tuyệt đối. Chẳng những tâm trí phi thường cao, thủ đoạn cũng cực kỳ sắc bén. Lúc đó ta cùng hắn cùng nhau lâm vào một cái hư không trong thung lũng, tại nơi cái hư không trong thung lũng, ta bị hắn ám toán. Không, cũng không thể nói là ám toán, phải nói là bên trong chính diện liều mạng ta thua rối tinh rối mù.

Mấy năm này thời gian, ta từ Kim Tiên viên mãn thăng cấp đến Huyền Tiên trung kỳ, ta tin tưởng nếu mà hắn cũng đi tới Tiên Giới, hắn và ta khoảng cách nhất định càng gần một phần. Nói không chừng đều sắp thăng cấp Kim Tiên, đây là thiên tài tu sĩ một người cường đại nhất ta ra mắt. Lần sau ta nếu cùng hắn gặp nhau, dù cho ta không cần quy tắc phù, cũng không có nắm chắc tất thắng. Ta dám khẳng định, một khi cảnh giới của hắn cùng ta không sai biệt lắm, ta chỉ có thể chạy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 505: Đan Đạo Tiên Minh

- Nại Hà sư muội, có thể đem tình huống cụ thể ngay lúc đó nói một chút không?

Một người nam tử thân vác trường kiếm màu đen không vỏ, kiếm mi lãng mục đứng dậy, đối với Nại Hà liền ôm quyền nói.

Mọi người quen biết tên nam tử này, là La Lăng Tiên Vực Đại Kiếm Đạo chín sao thiên tài Phương Thập Giang. Nghe nói người này kiếm đạo đã đến cực hạn tình cảnh, một khi xuất kiếm, cả chung quanh khí tức đều là kiếm khí. Hơn nữa tính mạng con người đều hiến tặng cho kiếm đạo, tại trong mắt của hắn chỉ có kiếm, cái khác đều là hư vô.

Để cho người kiêng kỵ là, Phương Thập Giang tại Huyền Tiên hậu kỳ liền chém giết qua một người Đại Ất Tiên tu sĩ.

Đại Ất Tiên tu sĩ, cho dù là lại kém Đại Ất Tiên tu sĩ, cũng không phải Huyền Tiên có thể so sánh, đây là lượng cùng chất khác nhau. Tới rồi Đại Ất Tiên, Nguyên Thần sự ngưng tụ, thực lực so với Huyền Tiên cường đại hơn đâu chỉ gấp trăm lần? Bởi vậy có thể thấy được, một cái Huyền Tiên muốn giết Đại Ất Tiên có khó khăn dường nào.

Mà Phương Thập Giang lại làm được.

Phương Thập Giang hỏi vấn đề này, người còn lại cũng đều nhìn về Nại Hà, mọi người muốn biết tình huống lúc đó là như thế nào.

Nại Hà Đầu đầy tóc bạch kim cũng là còn thi lễ:

- Ra mắt Phương sư huynh. Lúc đó ta bởi vì thực lực so với hắn mạnh hơn, cho nên lúc ban đầu, hắn chỉ có thể chạy trốn.

Một cô thiếu nữ khác nghe đến đó, vỗ vỗ ngực nói:

- Ta còn thật cho rằng người kia và Nại Hà tỷ tỷ đại chiến một trận đâu nè, thì ra là mượn bùa chú chạy trốn, len lén ám toán Nại Hà tỷ tỷ một cái.

Những người còn lại thần sắc đều là bừng tỉnh, một người tiên nếu mà mượn bùa chú chạy trốn, lại có một loại đỉnh cấp ẩn nấp thủ đoạn, len lén ám toán Nại Hà như vậy dùng quy tắc phù Kim Tiên tu sĩ cũng không phải không có khả năng. Nhưng này nói cho cùng cũng là vận khí, có lẽ chỉ có một phần thiên tài, nhưng cũng không đáng sợ như Nại Hà nói thế.

Nại Hà lắc đầu:

- Đáng tiếc chuyện cũng không phải như vậy, hắn không có dùng bùa chú, chính là như vậy ở trên hư không bên trong bỏ chạy. Ta thần niệm có thể bắt lấy đến hắn, sau đó ta tròn theo đuổi hắn thời gian mấy tháng, cũng không có nửa điểm theo kịp...

Dù cho cái này hoa viên đều là đỉnh cấp thiên tài, nghe được Nại Hà nói cũng đều là nhanh chóng đến từng đợt rét run. Một nhân tiên tu sĩ, khi chưa có dùng bất luận cái gì lẩn trốn phù tình huống dưới, bị một cái Kim Tiên tu sĩ truy sát mấy tháng, còn có năng lực trốn, này há chỉ là đỉnh cấp thiên tài đơn giản như vậy?

Không muốn nói Nhân Tiên tu sĩ chạy trốn thần thông mạnh hơn nữa, chỉ bằng mượn loại này sự chịu đựng, cũng không phải người bình thường có thể so với được.

Phải biết rằng Kim Tiên tu sĩ cho dù là bị quy tắc phù hạn chế, lúc đó tiên nguyên cùng thần niệm còn, sẽ không dễ dàng như vậy liền mệt mỏi.

Bị Nại Hà truy sát mấy tháng, nói rõ người này sự chịu đựng quả thực chính là kinh người.

- Về sau hay là hắn chủ động ngừng lại, nếu không, ta còn không biết phải đuổi theo tới khi nào. Hắn lúc ngừng lại, ta cho là hắn là sự chịu đựng không nổi, không nghĩ tới hắn lại mượn cơ hội tiến vào tinh không thung lũng, mà ở trong tinh không thung lũng này, hắn hoàn toàn nghiền ép ta. Có thể nói một lần kia tranh đấu, vô luận là thực lực hay là trí lực, ta đều thua sạch sẽ.

Nại Hà giọng nói trầm thấp, mọi người thậm chí có thể nghe ra lòng của nàng tính chất bởi vì cái này sự kiện bị một phần đả kích.

Một lúc lâu sau đó, Phương Thập Giang mới thở dài nói:

- Tương lai người này tới Tiên Giới, ta nhất định phải cùng hắn chiến một hồi. Nại Hà sư muội có thể hay không nói cho ta biết tên họ cùng tướng mạo của người này?

Nại Hà lắc đầu, không nói gì thêm. Còn có một việc nàng cũng không có nói ra đến, đó chính là lúc đó tu sĩ kia tại Nhân Tiên cảnh giới liền lĩnh ngộ không gian quy tắc, đồng thời không phải là cái loại này rất da lông lĩnh ngộ, mà là dùng để bỏ chạy mấy tháng, đây quả thực thật là đáng sợ.

Một người thanh niên đầu trọc đứng ra, sờ sờ bản thân đầu trọc, thật thà cười cười cắt đứt bầu không khí hiện trường quái dị nói:

- Loại thiên tài này tương lai chúng ta chung quy có thể nhìn thấy, chúng ta thật vất vả tụ tập cùng một chỗ, bây giờ còn là đến luận đạo sao?, ta tới trước. Ta Thất Phật Đại Thiện Tự tuy rằng tu chính là Phật đạo, nhưng Tam Thiên Đại Đạo tất cả đều tương thông...

...

Mạc Vô Kỵ lúc này đã là đang điên cuồng hấp thu tiên linh khí tu luyện, so với tại trên phi thuyền tu luyện, hắn ở chỗ này tu luyện, tốc độ phải nhanh gấp mấy lần.

Một đạo tin tức xuất hiện ở truyền tin châu hắn để ở một bên, bất quá Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có lưu ý này truyền tin châu, vẫn là không ngừng hấp thu tiên linh khí tu luyện.

Cũng không biết đi qua bao lâu, một loại hùng hậu khí tức cường đại trực tiếp để cho Mạc Vô Kỵ trong cơ thể hết thảy mạch lạc phát sinh cộng minh. Cường đại tiên nguyên khí tức cùng hùng hậu thần niệm ngang dọc quay lại, Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, mở rộng mình một chút tứ chi.

Lại là một tháng bế quan, hắn rốt cục thăng cấp tới rồi Kim Tiên trung kỳ. Đổi thành hiện tại hắn đi đối phó Đao Ngân Phong cái kia Huyền Tiên sơ kỳ, hắn hắn là có thể dễ dàng rất nhiều giết chết đối thủ.

Mạc Vô Kỵ cầm lấy truyền tin châu nhìn một chút, Đậu Hóa Long rất là chuyên nghiệp, mới thời gian một tháng, đã phát tài hơn mười cái tin tức cho hắn.

Điều thứ nhất tin tức chính là bảy đại Thiên Vực vô số đỉnh cấp thiên tài tụ tập tại Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên, cộng đồng luận đạo, lần này thiên tài tụ hội, kém nhất cũng cần năm sao thiên tài mới có thể đi vào. Trong đó Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên xung quanh đều chật ních đông đảo tán tu, bọn họ chen tại bên ngoài hoa viên, chỉ là vì lắng nghe hoa viên luận đạo truyền tới một phần đạo âm.

Điều thứ hai tin tức là Lục Luân Tiên Vực một người Tiên Đế đi ngang qua Tiêm Giác Tiên Khư, tại Tiêm Giác Tiên Khư dừng lại ba ngày.

Điều thứ ba tin tức là Phá Toái Giới tầng thứ ba mở ra tiến vào cũng tính theo thời gian, nghe đồn Phá Toái Giới tầng thứ ba bên trong ẩn nấp

lấy hàng loạt bảo vật cùng tài nguyên. thiên tài Tụ tập tại Tiêm Giác Tiên Khư, trên cơ bản cũng là vì đi Phá Toái Giới tầng thứ ba.

Điều thứ tư tin tức là một người Đại Ất Tiên tu sĩ, trong lúc vô ý dạy dỗ một cái đến từ La Lăng Tiên Vực Thiên Tài 7 sao, kết quả bị Tiêm Giác Tiên Khư cường giả tại chỗ giết chết.

Thứ năm nhánh tin tức là một người đến từ Ma vực thiên tài tu sĩ, tại Tiêm Giác Tiên Khư sinh tử trận thắng liên tiếp bốn mươi chín trận.

Thứ sáu nhánh tin tức là bảy đại Tiên Vực tại Tiêm Giác Tiên Khư đan đạo tháp truyền tống miệng mở ra, hết thảy tiên đan sư đều có thể đi thi hạch đan đạo tiên minh Đan Sư tư cách chứng thực, trong khi thời gian một tháng.

Mạc Vô Kỵ thấy này tin tức giật mình, hắn bây giờ là tứ phẩm Tiên Đan Vương. Nếu mà gia nhập đan đạo tiên minh, có thể hay không có một chút thân phận? Cái này đợi lát nữa đi hỏi một chút Đậu Hóa Long.

Nghĩ tới đây, hắn trực tiếp gửi đi một cái tin tức cho Đậu Hóa Long. Tuy rằng phía sau mấy cái tin tức đều là không trọng yếu, bất quá Mạc Vô Kỵ đối với Đậu Hóa Long càng là vài phần kính trọng. Hắn một vạn tiên tinh tiêu quá đáng giá, những tin tức này mỗi một nhánh đều cho hắn tăng lên một phần hiểu biết cùng kinh nghiệm.

Này Đậu Hóa Long cơ linh tin cậy, nhân phẩm cũng không tệ lắm, cũng là có thể thu làm người mình.

Mạc Vô Kỵ cũng không có chờ bao lâu, hắn vừa mới dọn dẹp một phen thay đổi một bộ quần áo, Đậu Hóa Long đã tới rồi.

- Tiền bối xuất quan.

Đậu Hóa Long vừa đến, liền cười tủm tỉm ôm quyền thăm hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ cười cười hỏi:

- Hóa long, ngươi là thế nào đi tới Tiêm Giác Tiên Khư?

Đậu Hóa Long trong mắt hiện lên một chút ảm đạm:

- Năm đó các vị tiền bối thấy ta cơ linh, để cho ta làm chút làm việc vặt sự tình. Nói đến Tiêm Giác Tiên Khư sau đó, khắp nơi đều là cơ hội. Ta đi tới nơi này sau đó, mới biết được tu vi của ta cả hư không đều không thể đi vào, chứ đừng nói chi là đi Phá Toái Giới. Ta rất muốn trở về, bất đắc dĩ vẫn không có tiên tinh, sau cùng chỉ có thể lưu lạc tại Tiêm Giác Tiên Khư làm một phần cơ linh sống.

- Vậy mấy người đem ngươi mang tới đâu nè?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Đậu Hóa Long thở dài:

- Này các vị tiền bối nghe nói phải đi Phá Toái Giới, về sau vẫn chưa có trở lại Tiêm Giác Tiên Khư.

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu nói:

- Ngươi tiếp tục như vậy cũng không phải cái biện pháp, hơn nữa ngươi căn bản cũng không có thời gian đi tu luyện. Ta ngược lại có một cái đề nghị, ngươi không bằng theo ta chơi. Chờ ta rời đi Tiêm Giác Tiên Khư sau đó, ta liền đem ngươi cùng nhau mang đi.

Đậu Hóa Long lập tức ngạc nhiên mừng rỡ nói:

- Tiền bối, ta nguyện ý, một vạn cái nguyện ý.

Đề nghị của Mạc Vô Kỵ là Đậu Hóa Long tha thiết ước mơ, hắn hiện tại tích góp từng tí một tiên tinh, cũng là vì rời đi Tiêm Giác Tiên Khư. Tại Tiêm Giác Tiên Khư cái chỗ này, ngoại trừ đi Phá Toái Giới cùng hư không ra, không có địa phương khác có thể kiếm lấy tiên tinh. Hắn Đậu Hóa Long muốn thực lực không có thực lực, muốn bản lĩnh không có

bản lĩnh, chỉ có thể núp ở Tiêm Giác Tiên Khư cái chỗ này làm một phần cơ linh sống tạm.

- Ta bây giờ dùng tên giả Nhan Dã, ngươi sau này không nên gọi ta tiền bối, liền kêu đại ca, ta tên thật gọi Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nói.

Đậu Hóa Long nhanh chóng nói:

- Dạ đại ca, ta nhất định sẽ không tiết lộ đại ca tên thật.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, tên thật của hắn hiện tại tiết lộ cũng không có gì, nơi này cũng không phải Vĩnh Anh Tiên Vực, huống chi, hắn cũng không có ý định theo Mộ Dung Tương Vũ lăn lộn. Hắn tin tưởng Mộ Dung Tương Vũ đối với hắn cũng sẽ không lưu ý.

- Ngươi bây giờ ngụ ở chỗ nào?

- Ta ở tại góc đường, ban ngày đi ra làm việc.

Đậu Hóa Long lúng túng đáp.

Tiêm Giác Tiên Khư giá phòng ngẩng cao không gì sánh được, dù cho tiện nghi nhất căn phòng, Đậu Hóa Long người như vậy cũng là không mướn nổi.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Đậu Hóa Long:

- Sau này ngươi tựa cùng ta ở cùng một chỗ, nơi này còn có một cái kho, ngươi ở đó tu luyện.

- Đa tạ đại ca.

Đậu Hóa Long ngạc nhiên mừng rỡ vô cùng nói, hắn giúp Mạc Vô Kỵ tìm kiếm gian phòng, trên thực tế hắn mình cũng không có ở qua loại giá này cách ngẩng cao gian phòng.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Sau này chúng ta chính là huynh đệ, ta còn có một chút huynh đệ bây giờ không có ở đây nơi này, tương lai lại giới thiệu cho ngươi. Được rồi, ta thấy ngươi cho ta phát tin tức, có một cái đan đạo tiên minh. Còn có đan đạo tiên minh đan đạo tháp sắp mở ra, cho phép khảo hạch đan đạo tiên minh chứng thực tiên đan sư, là chuyện gì xảy ra?

Đậu Hóa Long cùng Mạc Vô Kỵ tiếp xúc qua một đoạn thời gian, rất rõ ràng Mạc Vô Kỵ đối với những thứ thường thức vấn đề này không phải là rất rõ ràng, đơn giản rất giải thích cặn kẽ:

- Đại ca, đan đạo tiên minh cũng không phải là bình thường vậy địa phương. Tuy nói Tiên Giới có bảy đại Tiên Vực, đan đạo tiên minh nhưng cũng không yếu so với bất kỳ một cái nào Tiên Vực Thiên Đế thế lực. Đan đạo tiên minh doanh trại tại các Đại Tiên vực đều có tồn tại, cho nên bất kỳ một cái nào có thể thu được đan đạo tiên minh khảo hạch nhận chứng Đan Sư, đều là tôn quý tồn tại. Thậm chí so với một phần tinh cấp thiên tài còn phải tôn quý hơn.

Dừng một chút, Đậu Hóa Long lại tiếp tục nói:

- Đan đạo tiên minh cũng không kiêng kỵ tiên minh bên trong đệ tử gia nhập cái khác tông môn, nói thí dụ như đại ca là đan đạo tiên minh Đan Sư, này đồng dạng có thể gia nhập một phần lớn tiên môn.

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ, lập tức nói:

- Đi, hóa long, chúng ta bây giờ đi ngay Tiêm Giác Tiên Khư đan đạo tiên minh, ta muốn chuẩn bị khảo hạch một cái đan đạo tiên minh chứng thực Đan Sư.

- Đại ca, ngươi còn là một cái Tiên Đan Quân?

Đậu Hóa Long líu lưỡi nhìn Mạc Vô Kỵ. Lập tức hắn liền hiểu được, nếu mà Mạc Vô Kỵ không phải là Đan Quân, ở đâu giàu có như vậy?

Theo phía sau một Tiên Đan Quân, hắn Đậu Hóa Long coi như là phát đạt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 506: Đan Đạo Tháp Khảo Hạch

Địa bàn Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư phi thường lớn, tại Đậu Hóa Long dẫn đường, Mạc Vô Kỵ xa xa đã nhìn thấy bốn cái chữ lớn màu xanh, Đan Đạo Tiên Minh.

Tại sau bốn cái chữ lớn màu xanh "Đan Đạo Tiên Minh" này, là một cái nhà xa hoa kiến trúc diện tích chừng hơn vạn thước vuông. Một pho tượng yêu thú khí tức cường đại ngồi xổm ngoài cửa Đan Đạo Tiên Minh kiến trúc này, cho dù là Mạc Vô Kỵ còn không có tới gần, liền có thể cảm nhận được khí tức cường đại.

Quả nhiên là rất khí phái, tại Tiêm Giác Tiên Khư cái chỗ này, chiếm giữ đoạn đường gần vạn thước vuông xa hoa nhất, cũng không phải là sự tình đơn giản.

Mạc Vô Kỵ cùng Đậu Hóa Long đi vào Đan Đạo Tiên Minh đại điện, đã nhìn thấy đông đảo tu sĩ lui tới, rất nhiều tu sĩ đều là đang cầu xin đan.

Đan Đạo Tiên Minh cầu đan có trước cửa sổ chuyên môn cầu đan, ngươi cần nói cho Đan Đạo Tiên Minh ngươi cần gì đan dược, sau đó đưa lên thù lao cùng dược liệu cho Đan Đạo Tiên Minh, qua một đoạn thời gian đến mới có thể lĩnh đan dược.

Thấy đông đảo tu sĩ xếp hàng lại đem từng nhẫn chứa tiên tinh cùng các loại tiên linh thảo đưa vào trước cửa sổ, Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng là cảm thán không thôi, Đan Đạo Tiên Minh này quả thực quá biết kiếm tiền.

- Đại ca, Đan Đạo Tiên Minh luyện đan là phải thu năm thành đan dược, đồng thời còn phải nhất định tiên tinh làm thù lao. Nếu là đại ca có thể trở thành Đan Đạo Tiên Minh Đan Sư, lại đem tới mua đan dược và dược liệu, có thể bằng vào bản thân Đan Sư bài sẽ được giảm giá. Ta còn nghe nói Đan Đạo Tiên Minh Đan Vương căn cứ đẳng cấp, hàng năm còn có một khoản miễn phí tiên linh thảo.

Đậu Hóa Long tại Mạc Vô Kỵ bên tai nhỏ giọng nói.

Có loại chuyện tốt này?

Mạc Vô Kỵ càng phát giác chính bản thân đến Đan Đạo Tiên Minh không sai.

Đậu Hóa Long hiển nhiên không có việc gì tới nơi này, hắn rất nhanh thì lại đem Mạc Vô Kỵ mang tới chỗ ghi danh Đan Đạo Tiên Minh tiên đan sư chứng thực khảo hạch:

- Đại ca, ở trong nơi này báo danh. Báo danh sau đó, liền có thể đi vào khảo hạch.

Báo danh khảo hạch tiên đan sư cũng không có nhiều người, Mạc Vô Kỵ nói cho Đậu Hóa Long ở bên ngoài chờ hắn sau đó, liền tiến vào chỗ ghi danh.

- Xin hỏi nơi này có phải là chỗ báo danh khảo hạch Đan Đạo Tiên Minh tiên đan sư?

Chỗ ghi danh chỉ có một người lão giả tóc chòm râu bạc trắng, Mạc Vô Kỵ sau khi đi vào hắn cũng không có phản ứng, Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là chủ động hỏi.

Lão giả dường như mới phát hiện Mạc Vô Kỵ bình thường giống nhau, trên dưới quan sát Mạc Vô Kỵ một phen, rồi mới lên tiếng:

- Đúng vậy, nếu là báo danh khảo hạch tiên đan sư, yêu cầu giao nộp mười vạn thượng phẩm tiên tinh?

- Đắt như vậy?

Mạc Vô Kỵ bật thốt lên hỏi lên, mười vạn thượng phẩm tiên tinh, coi như là hắn cũng thương gân động cốt.

- Chính là giá này.

Lão giả giọng nói chậm chạp, về phần Mạc Vô Kỵ nói đắt, hắn trực tiếp bỏ qua.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể bất đắc dĩ nói:

- Vậy cái giá tiền này là ghi danh Đan Sư đẳng cấp nào?

Mạc Vô Kỵ rất là lo lắng, hắn ghi danh nhất phẩm Đan Quân yêu cầu mười vạn tiên tinh, nếu như vậy đi xuống, vậy chờ hắn thi đến tứ phẩm Đan Vương, chẳng phải là yêu cầu bốn mươi vạn thượng phẩm tiên tinh?

Lão giả thản nhiên nói:

- Mười vạn thượng phẩm tiên tinh, trong vòng trăm năm chỉ có thể khảo hạch một lần. địa điểm Khảo hạch là đan đạo tháp, đan đạo tháp tổng cộng mười tầng, thông qua tầng thứ nhất làm Nhất phẩm Tiên Đan Quân, tầng thứ hai là nhị phẩm Tiên Đan Quân lần lượt loại suy. Một tầng thất bại, đã bị truyền tống đi ra.

Mạc Vô Kỵ coi như là hiểu được, mười vạn thượng phẩm tiên tinh mặc cho hắn tại đan đạo tháp dày vò. Tới rồi tầng nào, chính là phẩm cấp Đan Sư tương ứng.

- Xin hỏi tiền bối, Đan Đạo Tiên Minh đan đạo tháp có rất nhiều sao?

Lão giả không vui liếc mắt một cái Mạc Vô Kỵ, nếu là mỗi người đều có nói nhảm nhiều như vậy, hắn cũng không muốn làm việc ghi danh công tác này.

- Đan Đạo Tiên Minh đan đạo tháp chỉ có một, vô luận ngươi là tại Tiên Vực nào báo danh, sau cùng khảo hạch đều là bị truyền tống đến một chỗ.

Lão giả có chút phiền, vẫn là trả lời Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đã biết rõ ràng, ngược lại không có hỏi lại, lấy ra một cái túi đựng đồ đưa cho lão giả nói:

- Đây là mười vạn thượng phẩm tiên tinh, ta muốn ghi danh khảo hạch Đan Đạo Tiên Minh Đan Sư.

Lão giả trong lòng âm thầm khinh bỉ Mạc Vô Kỵ keo kiệt, bình thường Đan Sư đến khảo hạch, kẻ nào không phải là chiếc nhẫn trữ vật chứa tiên tinh? Chỉ có tên này mới dùng túi trữ vật đến chứa tiên tinh.

Thu tiên tinh xong, hắn giọng nói bình thường vậy hỏi:

- Tính danh, thân phận, đến từ nơi nào?

- Mạc Vô Kỵ, tán tu, đến từ Thường lạc.

Mạc Vô Kỵ trả lời cũng cực kỳ đơn giản.

Lão giả lại đem tin tức của Mạc Vô Kỵ khắc tại một quả trắng nõn ngọc bài, lại đem ngọc bài đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Đây là truyền tống ngọc bài tiến vào đan đạo tháp, ngươi tự đi tầng cao nhất liền có thể.

Nói xong câu đó, hắn liền lần nữa lâm vào trong trạng thái Hỗn Độn, dường như Mạc Vô Kỵ căn bản lại không tồn tại bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, lĩnh ngọc bài trực tiếp lên lầu.

Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư đại điện tổng cộng có bảy tầng, Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào tầng thứ bảy, đã nhìn thấy tầng này

tận cùng bên trong có một cái hư không trận môn. Mạc Vô Kỵ suy đoán, cái trận môn này hẳn là trận môn tiến vào đan đạo tháp.

Ở trong phòng ngồi sẵn hai gã trung niên tu sĩ, hai nữ tu xinh xắn đứng ở cửa gian phòng. Mạc Vô Kỵ vừa tiến đến, hai nữ tu này liền kính cẩn đối với Mạc Vô Kỵ thi lễ một cái, sau đó tiếp tục đứng ở một bên, tiếp khách có chút cùng loại trên địa cầu.

Hai gã trung niên tu sĩ mặc dù là ngồi, Mạc Vô Kỵ vừa tiến đến liền có thể cảm nhận được trên người hai người đan khí ba động, hai người này hiển nhiên đều là Đan Sư.

- Khảo hạch Đan Sư trực tiếp mang theo ngọc bài tiến vào hư không trận môn, khi ngươi bị truyền tống tới đây, khảo hạch Đan Sư liền kết thúc.

- Đa tạ hai vị đạo hữu.

Mạc Vô Kỵ cảm tạ một câu sau đó, không chút do dự đi vào cửa truyện tống trận, từ tầng thứ bảy biến mất.

Mạc Vô Kỵ vừa đi, người kia nói chuyện trung niên Đan Sư liền lắc đầu:

- Ai, bây giờ người quá mức táo bạo. Thanh niên này xem ra tuổi cũng không lớn, cộng thêm trên người cũng không có cái gì đan dược khí tức, thậm chí không phải là mộc linh căn, cư nhiên cũng tới khảo hạch tiên đan sư.

- Tuổi không lớn là có thể xuất ra mười vạn thượng phẩm tiên tinh, xem ra cũng là đại tông môn đệ tử.

Người Đan Sư kia phụ họa một câu.

- Không nhất định.

Đan Sư trước lần nữa lắc đầu:

- Quanh người hắn linh vận không hiện, tựa hồ là Kim Tiên sơ kỳ. Loại này tuổi không lớn, linh vận không hiện tu vi lại không tính là yếu, trên cơ bản đều là đan dược chồng chất hắn lên. Nói cách khác tiền đồ của hắn cơ bản dừng ở đây, đại tông môn bình thường giống nhau sẽ không thu loại đệ tử này. Rồi lại nói, tại Tiêm Giác Tiên Khư cái chỗ này, biện pháp muốn kiếm mười vạn tiên tinh vẫn là rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên không biết hắn tại trong mắt người khác thành cái dạng này, lúc này hắn đang đứng ở trong một cái đại điện đồng dạng to lớn. Đại điện hiện ra hình chữ nhật, hai bên là từng hàng luyện đan vị trí. ở đầu cùng đại điện Hình chữ nhật bị đại môn đen kịt ngăn trở.

Đại điện chính giữa nổi một hàng chữ lớn, đan đạo tháp tầng thứ nhất, chứng thực nhất phẩm Tiên Đan Quân.

Hai bên luyện đan vị trí, có tám phần mười trở lên đều ngồi đầy người. Không cần hỏi Mạc Vô Kỵ cũng biết, những người này hắn là giống như hắn, đều là đến khảo hạch Đan Đạo Tiên Minh Đan Sư tư cách.

Mạc Vô Kỵ tiến đến, cũng không có người lưu ý. Nơi này không ngừng có người tiến đến khảo hạch Đan Sư, cũng không ngừng có người bị truyền tống đi. Mọi người đến từ ngũ hồ tứ hải, căn bản liền chưa cần thiết phải biết đối phương tên gọi là gì.

Mạc Vô Kỵ đi tới một chỗ luyện đan ngồi xuống, học hình dạng các khảo hạch Đan Sư còn lại, lại đem ngọc bài cắm vào hư không vũng trước chỗ ngồi luyện đan.

Không đợi Mạc Vô Kỵ quan sát tình huống trước mặt, hắn đã nhìn thấy cách đó không xa một người Đan Sư ngọc bài phát sinh từng đợt bạch quang.

Mạc Vô Kỵ đang nghĩ ngợi tên này có đúng hay không thất bại, hắn đã nhìn thấy cuối đan đạo tháp tầng một, đại môn đen nhánh bị mở ra.

Người Đan Sư này ngọc bài phát quang nắm lên ngọc bài, kích động vọt vào trong đại môn.

Người còn lại đều rất là ước ao, từ đan đạo tháp tầng thứ nhất tiến vào tầng thứ hai, liền ý nghĩa ít nhất là Đan Đạo Tiên Minh nhận chứng nhất phẩm Đan Quân. Cũng chỉ có luyện đan thành công, bản thân ngọc bài phát quang mới có thể mở ra tầng đại môn tiếp theo.

Nếu là luyện đan thất bại, sẽ bị trực tiếp truyền tống đi. Nếu là người khác mở ra đại môn, ngươi mạnh mẽ muốn đi vào, cũng sẽ bị truyền tống đi ra ngoài, biểu thị ngươi luyện đan thất bại. Nếu là hai người đồng thời luyện đan thành công, cũng cần chờ một người trong đó người tiến vào, cửa đóng sau đó, tiếp tục mở ra lần thứ hai, tên thứ hai Đan Sư mới có thể tiến vào.

Thì ra là có chuyện như vậy, Mạc Vô Kỵ lại đem lực chú ý đặt ở trước chỗ ngồi của mình.

Tại vùng ven ngọc bài của hắn cắm vào hư không vũng, xuất hiện một cái trận pháp biểu thị cũng không lớn. Trận pháp biểu thị xuất hiện trên trăm đạo đề, những đề mục này có vài cái là chỉ có một cái tên tiên linh thảo, yêu cầu vẽ ra hình dạng loại tiên linh thảo này.

Có vài cái là tên tiên linh thảo, yêu cầu viết ra tiên linh thảo đặc tính. Còn có vài cái là tiên linh thảo hình dạng, yêu cầu viết ra tên cùng đặc tính.

Những đề mục này đối với Mạc Vô Kỵ mà nói cực kỳ đơn giản, hắn rất là cảm kích Hàn Thanh Như, nếu không phải Hàn Thanh Như lại đem Thảo Mộc Thạch cho hắn, hắn còn thật không có loại này tri thức phong phú về tiên linh thảo.

Trả lời đề mục cũng đơn giản, chỉ cần dùng thần niệm khắc một cái là được rồi. Chỉ không tới nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ liền đem gần trăm đạo đề toàn bộ đáp xong.

Tại Mạc Vô Kỵ đáp xong sau cùng một đạo đề sau đó, trận pháp xuất hiện một mảnh màu xanh biếc lá cây, sau đó xuất hiện đốt thứ hai khảo hạch, luyện chế một lò tiên ngọc đan, yêu cầu ít nhất phải có năm thành trở lên bậc trung đan dược, sau đó một đống tiên linh thảo bị truyền tống đến trước mặt Mạc Vô Kỵ.

Thật sự là quá đơn giản, Mạc Vô Kỵ luyện chế tiên ngọc đan nhưng chưa từng có thượng đẳng đan, hắn luyện chế tiên đan toàn bộ là hạng nhất đan dược.

Thông thạo mở ra lò luyện đan hỏa diễm trước người, thanh lý lò luyện đan sau đó, Mạc Vô Kỵ dùng nhanh nhất thủ pháp đi vào tiên ngọc đan tiên linh thảo.

Tiên linh thảo tinh luyện, luyện hóa, dung dịch, phân dịch, Ngưng Đan, Phân đan…

Mạc Vô Kỵ đi bước một làm ra, hầu như không có nửa phần khoảng cách cùng nhất thời chậm lại. Đồng dạng là nửa nén hương thời gian mà thôi, một lò hạng nhất tiên ngọc đan liền xuất hiện ở bên trong lò luyện đan. Mạc Vô Kỵ lại đem lò luyện đan bên trong tiên đan trang tại đưa vào trong bình ngọc, lại đem bình ngọc đặt ở truyền tống trận văn.

Bình ngọc bị truyền tống đi sau một khắc, ngọc bài Mạc Vô Kỵ cắm ở trước chỗ ngồi khảo hạch liền phát sinh một trận ánh sáng nhu hòa. Nhánh đại môn đi thông tầng thứ hai lần nữa bị mở ra.

Mạc Vô Kỵ đứng lên rút ra thân phận ngọc bài, bước nhanh đi vào đan đạo tháp tầng thứ hai.

Thẳng đến Mạc Vô Kỵ biến mất, các Đan Sư tầng thứ nhất đan đạo tháp khảo hạch mới phản ứng kịp.

- Hắn tiến đến hình như mới không tới một nén hương sao?? Đã hoàn thành nhất phẩm Đan Quân khảo hạch? Lẽ nào hắn là Đan Vương sao?

- Đan Vương cũng không có nhanh như vậy a, cũng không biết hắn luyện chế nhất phẩm tiên đan tỉ lệ làm sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 507: Tầng Thứ Tư Khảo Hạch

Mạc Vô Kỵ đã xuất hiện ở đan đạo tháp tầng thứ hai, cùng tầng thứ nhất bố cục giống y hệt nhau, bất đồng duy nhất chính là tầng thứ hai nhân số ít hơn rất nhiều, chỉ có chưa tới một phần mười tầng thứ nhất.

Từng có một lần khảo hạch kinh nghiệm, Mạc Vô Kỵ trực tiếp tìm một vị trí ngồi xuống, đồng thời lại đem thân phận ngọc bài cắm vào hư không vũng trước chỗ ngồi.

Thân phận ngọc bài cắm vào vào hư không vũng, Mạc Vô Kỵ phía trước màn hình trận pháp xuất hiện đề mục khảo hạch:

- Viết ra luyện chế tiên thanh đan, cần phải chú ý cái gì? Làm sao mới có thể cho đề cao tiên thanh đan đan dược tỉ lệ?

Đây quả thực so với nhất phẩm Đan Quân khảo hạch còn phải đơn giản hơn, Mạc Vô Kỵ đan đạo hoàn toàn thuộc về công pháp diễn sinh của mình. Đối với luyện đan chi tiết, tựa cùng hắn tu luyện bình thường giống nhau, có một loại chắc chắn sẽ đến lĩnh ngộ. Có lẽ một đề này đối với tu sĩ khác mà nói rất phức tạp, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, thật đúng là không là chuyện gì.

Tiên thanh đan tác dụng chủ yếu là để cho tu sĩ dưới Huyền Tiên tu luyện tâm thần thanh linh, phòng ngừa tẩu hỏa nhập ma. Loại đan dược này luyện chế thời điểm nhất định phải thần thanh khí sảng, hơn nữa Đan Sư tâm tình càng cao luyện chế ra tỉ lệ lại càng cao. Mạc Vô Kỵ tại luyện đan thời điểm, càng là tổng kết ra một cái kinh nghiệm, chỉ cần lại đem luyện chế tiên thanh đan chủ yếu tiên linh thảo Ngân Hoàn Văn Hoa tinh

luyện đến chín mươi tám phần trăm tinh hoa trở lên, liền xác định vững chắc có thể luyện chế ra cao cấp nhất tiên thanh đan.

Tiên thanh đan tạp chất chủ yếu đến từ chủ tiên linh thảo Ngân Hoàn Văn Hoa, Ngân Hoàn Văn Hoa tinh luyện càng cao, hiệu quả càng tốt.

Đương nhiên loại này tinh luyện cũng chỉ là đối với Mạc Vô Kỵ một người mà nói, đại đa số Đan Sư có thể lại đem Ngân Hoàn Văn Hoa tinh luyện đến cửu thành trở lên, đã là phi thường nghịch thiên.

Đối với loại tình huống này, Mạc Vô Kỵ cũng nghĩ tới. Nếu mà Ngân Hoàn Văn Hoa tinh hoa tinh luyện không đạt tiêu chuẩn, có thể nếm thử gia nhập một loại tiên linh thảo khác, nhị phẩm tiên linh thảo tiên ban quả.

Tiên ban quả tác dụng chủ yếu là cùng Ngân Hoàn Văn Hoa trung hoà, đây là Mạc Vô Kỵ căn cứ bản thân hóa học kinh nghiệm. Hắn ở trên địa cầu thế nhưng là hàng ngày mượn một phần dược liệu giữa đó phản ứng hoá học đến hợp thành dược vật.

Loại thủ đoạn này hắn chỉ là nghĩ qua mà thôi, cũng không có đi luyện chế qua. Dù sao hắn có thể dễ dàng lại đem Ngân Hoàn Văn Hoa tinh luyện đến 98% trở lên, căn bản cũng không cần cởi quần đánh rắm bình thường giống nhau, gia nhập tiên ban quả.

Ngày hôm nay ở chỗ này gặp phải cái này khảo đề, Mạc Vô Kỵ tự nhiên là lại đem ý nghĩ của chính mình viết lên đi.

Đạo thứ nhất đề hắn dùng mấy phút đáp hết, đạo thứ hai đề Mạc Vô Kỵ suy đoán là luyện chế tiên thanh đan. Quả nhiên tại hắn đáp xong đạo thứ nhất đề sau đó, liền truyền đến tiên linh thảo, chính là dược liệu luyện chế tiên thanh đan. Yêu cầu chí ít luyện chế ra một lò có một thành thượng phẩm đan dược, 60% trung phẩm đan dược tiên thanh đan.

Tiên thanh đan thành đan là mười tám tấm, nguyên bản dựa theo Mạc Vô Kỵ thủ pháp, hắn có thể dễ dàng luyện chế ra mười tám tấm hạng

nhất đan dược. Chỉ là Mạc Vô Kỵ tại thời điểm luyện đan, hắn nghĩ tới bài thi trước, một khi hắn luyện chế ra toàn bộ hạng nhất đan dược, đây chẳng phải là ý nghĩa hắn tinh luyện dược dịch tinh hoa trình độ đạt tới 98%?

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, hắn mặc dù có thể lại đem dược liệu tinh hoa tinh luyện trình độ cao hơn 99%, cũng không chỉ là hắn thiên hỏa, chủ nếu là bởi vì hắn bản thân có Trữ Thần Lạc. Tại luyện đan thời điểm, Trữ Thần Lạc tác dụng so với Tử Phủ thần niệm còn có hiệu quả hơn.

Trữ Thần Lạc đi khống chế Đan Đỉnh bên trong dược dịch, thật giống như dùng tay trực tiếp đi chia bình thường giống nhau, rõ ràng hiểu rõ.

Trữ Thần Lạc coi như là bí mật của hắn, nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ bảo đảm lưu lại, lại đem dược dịch tinh hoa tinh luyện tới rồi chín thành rưỡi, trực tiếp luyện chế ra 3 miếng hạng nhất đan dược, còn lại toàn bộ là thượng đẳng đan dược.

Tiên thanh đan vừa truyền tống đi, Mạc Vô Kỵ ngọc bài liền phát sinh từng đợt quang mang. Đan đạo tháp đại môn tầng thứ hai đến tầng thứ ba bị mở ra.

Mạc Vô Kỵ nắm lên ngọc bài tiến vào tầng thứ ba, tầng thứ hai tất cả mọi người ngây dại. Có một người thậm chí bởi vì ngây người Mạc Vô Kỵ mà sớm luyện đan thất bại, bị truyền tống ra ngoài.

Không phải do bọn họ không lay động, bọn họ còn chưa từng thấy qua có người chỉ tốn nửa nén hương thời gian liền thông qua nhị phẩm Tiên Đan Quân khảo hạch.

...

Tiến vào đan đạo tháp tầng thứ ba sau đó, Mạc Vô Kỵ chỉ nhìn thấy năm sáu Đan Sư khảo hạch. Mạc Vô Kỵ sớm đã quen thuộc nước chảy, hắn đút vào ngọc bài sau đó, phát hiện một tua này khảo hạch cũng chỉ có một đạo đề, chính là luyện chế Tiểu Vũ Lâm Đan.

Mạc Vô Kỵ nghĩ thầm may mà lần trước tại Anh Biên Thành lấy được Tiểu Vũ Lâm Đan phương pháp luyện đan, nếu không, coi như là có dược liệu truyền tống lại đây, hắn trong lúc nhất thời cũng có chút do dự. Dù sao đây là khảo hạch, chỉ có một lần cơ hội. Dù cho hắn mạnh hơn nữa, cũng không dám khẳng định khi chưa có phương pháp luyện đan dưới tình huống, đệ nhất lô liền luyện chế ra Tiểu Vũ Lâm Đan điều kiện tốt nhất.

Cái gì là phương pháp luyện đan, phương pháp luyện đan ghi lại không chỉ có riêng là tiên linh thảo chủng loại, còn có tiên linh thảo lượng cùng trước sau tuần tự, cùng với tại dung hợp đan dược thời điểm hạng mục công việc.

Đương nhiên, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, chỉ cần có tiên linh thảo là được, không có phương pháp luyện đan, hắn cũng có thể chậm rãi thôi diễn ra. Nếu là khảo hạch, vậy dĩ nhiên là luyện chế trôi qua đan dược nhẹ nhàng nhất rất tiết kiệm thời gian.

Một lò Tiểu Vũ Lâm Đan dễ dàng liền luyện chế hoàn tất, Mạc Vô Kỵ tại bảo lưu lại thủ đoạn, luyện chế ra phân nửa hạng nhất đan dược, phân nửa thượng đẳng đan dược.

Lần này Mạc Vô Kỵ dùng thời gian ít hơn, hắn chỉ là nửa nén hương thời gian liền mở ra đại môn đi thông đan đạo tháp tầng thứ tư.

Hắn tại thời điểm khảo hạch nhất phẩm Đan Quân, dùng thời gian còn nhiều hơn một nén nhang, tại khảo hạch nhị phẩm Đan Quân thời điểm, dùng cao hơn nửa nén hương thời gian. Mà ở khảo hạch tam phẩm Đan Quân thời điểm, hắn cư nhiên chỉ dùng nửa nén hương thời gian. Người khác khảo hạch Đan Sư, là càng đi về phía sau thời gian càng dài, hắn là càng đến lúc càng ngắn.

Khảo hạch tam phẩm Tiên Đan Quân vốn lại ít người, chỉ có năm sáu người, Mạc Vô Kỵ dùng nửa nén hương thời gian liền thông qua tam phẩm Tiên Đan Quân khảo hạch, trực tiếp hậu quả chính là để cho hai gã Đan Sư bị hỏng một lò đan dược, trực tiếp bị truyền tống đi ra ngoài.

...

Đan đạo tháp tầng thứ tư rốt cục không phải là hình chữ nhật đại điện, đây là một cái đan phòng hoàn toàn phù hợp Đan Sư quy củ. Trong đan phòng chỉ có một lò luyện đan, ngoài ra, còn có một gian phòng để nghỉ ngơi.

Có thể thấy được Đan Đạo Tiên Minh cũng cân nhắc đến Đan Vương dù sao không nhiều lắm, một cái lò luyện đan đã cũng đủ.

Tại đầu cùng đan phòng, là bậc thang màu vàng nhạt, bậc thang bị sương mù che khuất, cũng không thể thấy tình huống bên trong. Mạc Vô Kỵ suy đoán, phía sau màu vàng nhạt bậc thang hẳn là đan đạo tháp tầng thứ năm. Mạc Vô Kỵ biết dùng năng lực của hắn cũng chỉ có thể luyện chế ra tứ phẩm tiên đan, nói cách khác tứ phẩm Đan Vương cấp độ. Cho nên đối với cái này màu vàng nhạt bậc thang cũng không thèm để ý.

Mạc Vô Kỵ lại đem chính bản thân ngọc bài cắm ở luyện đan vị trí hư không vũng, một cái màn hình thông báo lớn hơn một chút ra hiện ở trước mặt của hắn, bên trong màn hình thông báo là một phần quy tắc giới thiệu.

- Hết thảy tham gia khảo hạch tứ phẩm Đan Vương Đan Sư, tự lựa chọn đan dược muốn luyện chế. Chỉ cần luyện đan thành công thông qua khảo hạch, đều có thể lấy đi hai viên thuốc làm tưởng thưởng, Đan Sư có thể lựa chọn bản thân lò luyện đan cùng hỏa diễm luyện đan. Lựa chọn luyện chế Đại ất chân đan Đan Sư, một khi luyện đan thất bại, yêu cầu bồi thường bộ phận tiên tinh. Vô luận là lựa chọn loại nào đan dược, thành đan nhất thiết phải 90% bậc trung đan dược trở lên mới tính thông qua.

Xuống chút nữa nhìn xem, quả nhiên là các loại đan dược. Xếp hạng đệ nhất chính là Đại Ất Chân Đan, sau đó là cây khô đan, tịnh thần đan, Ất Tiên đan...

Có chừng mấy chục loại đan dược.

Yêu cầu Đại Ất Chân Đan luyện chế thất bại bồi thường bộ phận tiên tinh, Mạc Vô Kỵ cũng có thể lý giải. Đại Ất Chân Đan tại tứ phẩm tiên đan bên trong chưa tính là tốt nhất, nhưng nhất định là tiên đan rất đoạt tay. Hơn nữa Đại Ất Chân Đan nghe nói cần đến, Đại ất chân quả, đây chính là phi thường thưa thớt tứ phẩm tiên linh quả.

Dù sao đây là để cho Huyền Tiên thăng cấp đến Đại Ất Tiên đan dược, coi như là chiến lược tiên đan. Loại đan dược này bất luận cái gì một quả, đều dễ bán vô cùng.

Mạc Vô Kỵ có chút do dự, hắn nếu mà lựa chọn Ất Tiên đan nói, đó là xác định vững chắc có thể sau nửa canh giờ trở thành Đan Đạo Tiên Minh tứ phẩm Đan Vương.

Nhưng Mạc Vô Kỵ thật sự là muốn luyện chế Đại Ất Chân Đan, nguyên nhân chủ yếu là hắn không có Đại Ất Chân Đan phương pháp luyện đan. Đối với một cái Đan Sư mà nói, phương pháp luyện đan nhưng là đồ đạc vô cùng trọng yếu.

Hắn bây giờ còn chưa có năng lực chính bản thân đi tổ hợp có thể thăng cấp Đại Ất Tiên phương pháp luyện đan, hắn coi như là tổ hợp đi ra rồi phương pháp luyện đan, cũng đều là dưới tứ phẩm tiên đan.

Đủ qua mấy phút, Mạc Vô Kỵ rốt cục hạ quyết tâm, dùng tay điểm một cái Đại Ất Chân Đan. Coi như là luyện chế thất bại, tốt xấu cũng biết phương pháp luyện đan là dạng gì, đừng chờ sau này hắn muốn thăng cấp Đại Ất Tiên thời điểm, cả Đại Ất Chân Đan Đan phương cấu thành cũng không biết.

Tứ phẩm Đan Vương khảo hạch thất bại, hắn cũng là một cái Đan Đạo Tiên Minh tam phẩm Đan Quân. Đan Đạo Tiên Minh tam phẩm Đan Quân, vậy cũng có chút địa vị sao??

Về phần thất bại sau đó bồi thường, Mạc Vô Kỵ tự tin. Hắn tiên tinh thiếu, cũng có thể dùng Tiên Cách Thạch gán nợ.

Một đạo nhạt yếu quang mang hiện lên, một đống tiên linh thảo bị truyền tống đi ra, trong đó hộp ngọc chứa Đại ất chân quả dễ thấy nhất.

Mạc Vô Kỵ trong lòng không khỏi cảm thán, Đan Đạo Tiên Minh thật đúng là có thực lực. Như Đại Ất Chân Đan loại đan dược này dược liệu, người ta cũng là tùy tùy tiện tiện liền lấy ra cho người khảo hạch.

Mạc Vô Kỵ cũng không có mở ra đan hỏa, mà là cẩn thận lại đem Đại Ất Chân Đan dược liệu (chỉnh) sửa lại một chút. Có chừng hơn hai mươi loại, ngoại trừ Đại ất chân quả ra, còn có mặt khác vài loại tương đối trân quý tiên linh thảo. Ví dụ như tứ phẩm tiên linh thảo tiên nam, tứ phẩm tiên linh thảo hoàng mộc cây...

Cũng may Mạc Vô Kỵ đọc qua Thảo Mộc Thạch, những thứ này tiên linh thảo hắn chẳng những đều biết, đối với đặc tính cũng có nhất định hiểu.

Lại đem những thứ này tiên linh thảo phân lượng toàn bộ biết một lần sau đó, Mạc Vô Kỵ mới mở ra hỏa diễm, thanh lý lò luyện đan cặn vết tích.

Đây là tiến vào đan đạo tháp khảo hạch tới nay, Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên cẩn thận như vậy làm việc.

Đủ thời gian một nén nhang đi qua, Mạc Vô Kỵ mới bắt đầu lấy ra dược liệu tiến vào lò luyện đan tinh luyện.

Đối với tứ phẩm dưới tiên đan, Mạc Vô Kỵ có thể lựa chọn bảo lưu một phần thủ đoạn, luyện chế Đại Ất Chân Đan thời điểm, Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm muốn bảo lưu ý nghĩ toàn lực xuất thủ, hắn vốn là chỉ là một tứ phẩm Đan Vương mà thôi.

Một gốc cây lại một gốc cây tiên linh thảo bị Mạc Vô Kỵ đề luyện ra, đủ đi qua nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ mới đưa cặn tung lò luyện đan, bắt đầu dung hợp dược dịch. Đồng thời hắn Trữ Thần Lạc khẽ chuyển, cặn

kẽ phân tích Đại Ất Chân Đan độ dung hợp cùng một phần dược tính chi tiết.

Dưới tình hình chung, Mạc Vô Kỵ luyện chế tứ phẩm đan dược, quá trình này cũng chỉ là hơn nửa canh giờ mà thôi.

Này một lò Đại Ất Chân Đan, hắn đủ dùng hơn hai canh giờ, lúc này mới phân giải đan dịch bắt đầu Ngưng Đan. Đến nơi này, Mạc Vô Kỵ liền biết bằng bản lĩnh của hắn, Đại Ất Chân Đan trên cơ bản không có vấn đề, kế tiếp muốn xem chính là tỉ lệ Đại Ất Chân Đan.

.....

Tiêm Giác Tiên Khư đan đạo tháp tầng bảy, người kia trung niên Đan Sư đối với Mạc Vô Kỵ lắc đầu lúc này bất chợt đứng lên, nhìn chằm chằm ngay phía trước màn hình trận pháp thật lớn, ngọc giản trong tay rơi ở trên mặt đất đều không có phản ứng lại.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 508: Tứ Phẩm Tôn Cấp Tiên Đan Vương

- Thế nào...

Một gã khác Đan Sư một câu nói còn không có hỏi xong, lập tức cũng đờ đẫn đứng lên, như nhau rung động nhìn chằm chằm phía trước thật lớn màn hình trận pháp.

Tại nơi to lớn màn hình trận pháp, có một hàng màu vàng chữ lớn:

- Chúc mừng Thường lạc Đan Sư Mạc Vô Kỵ thông qua đan đạo tháp tầng thứ tư chứng thực khảo hạch, luyện chế Đại Ất Chân Đan thành đan mười hai tấm, đều là hạng nhất đan, trở thành Đan Đạo Tiên Minh nhận chứng tứ phẩm Tôn Cấp Tiên Đan Vương.

- Tôn Cấp, Tôn Cấp, lại là Tôn Cấp...

Lập lại mấy lần sau đó, hai người mới phản ứng được, gần như là đồng thời hỏi:

- Ai là Mạc Vô Kỵ?

Loại trận pháp này, chỉ có thành công trở thành Đan Vương sau đó, mới có chúc mừng. Hơn nữa chỉ có Đan Đạo Tiên Minh Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ tiến vào đan đạo tháp Đan Sư, mới có thể xuất hiện tại trận pháp này.

- Ngày hôm nay từ chúng ta nơi này đi vào khảo hạch Đan Sư tổng cộng chỉ có ba người, một người trong đó đã thất bại bị truyền tống đi ra. Còn có hai người, một là Vương hạ, hắn đan đạo trình độ tối đa cùng ta

không sai biệt lắm, hắn là tại nhị phẩm Đan Quân cấp độ, còn có một cái...

Đan Sư đứng lên nói đến đây, đột ngột ngừng lại.

Hai người lần nữa nhìn nhau một cái, dường như hiểu cái gì. Hai người đồng thời bắt đầu lật xem phía dưới ghi lại, một lát sau, hai người lại ngẩng đầu lên hai mặt nhìn nhau:

- Là kẻ sau cùng đi vào kia...

Không cần phải nói, hai người cũng đều hiểu sau cùng đi vào người là ai. Chính là thanh niên nhân trong bọn họ kia.

- Điều này sao có thể, hắn đi vào mới bao lâu thời gian, cư nhiên tới rồi tầng thứ tư?

Đan Sư đứng lên có chút mờ mịt.

Mặt khác người kia Đan Sư đồng dạng không có phục hồi tinh thần lại, thì thào nói:

- Không phải là bao lâu thời gian, mà là hắn lại là Tôn Cấp, Tôn Cấp Đan Vương...

Hai người đều rõ ràng, cái gì là Tôn Cấp. Đồng dạng Tiên Đan Vương, Tôn Cấp cùng thông thường Đan Vương lớn bao nhiêu khác nhau. Tôn Cấp Tiên Đan Vương ít lại càng ít, coi như là một cái tứ phẩm Tôn Cấp Tiên Đan Vương, có đôi khi so với lục phẩm Tiên Đan Vương cũng nổi tiếng hơn. Bởi vì muốn trở thành tứ phẩm Tôn Cấp Tiên Đan Vương, nhất thiết phải tại thời điểm khảo hạch luyện đan, hết thảy đan dược đều là hạng nhất.

Có thể nói chỉ có Tôn Cấp Tiên Đan Vương, mới có cơ hội trở thành một chân chính Đan Đế.

...

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ nhìn bị chính bản thân thu lại đan dược, Đại Ất Chân Đan đầy đan là mười hai tấm, hắn chẳng những luyện chế ra tới đầy đan, còn là mười hai tấm hạng nhất Đại Ất Chân Đan.

Mạc Vô Kỵ không chút khách khí lấy ra một cái bình ngọc bỏ vào hai quả hạng nhất đan dược thu vào, sau đó lại đem bình ngọc đưa vào truyền tống trận văn.

Chỉ mười mấy hô hấp thời gian, một đạo nhạt ánh sáng màu vàng liền xuất hiện ở trong hư không đan phòng, theo sát là từng đợt tiên âm dễ nghe, bên trong ánh sáng màu vàng xuất hiện một hàng chữ viết:

- Chúc mừng thường lạc Đan Sư Mạc Vô Kỵ thông qua đan đạo tháp tầng thứ tư chứng thực khảo hạch, luyện chế Đại Ất Chân Đan thành đan mười hai tấm, đều là hạng nhất đan, trở thành Đan Đạo Tiên Minh nhận chứng tứ phẩm Tôn Cấp Tiên Đan Vương.

Hàng chữ viết này trôi lơ lửng tại đan phòng không trung thật lâu không tiêu tan, mà đầu cùng đan phòng bậc thang màu vàng lại rõ ràng, hiển nhiên là đường đi thông đan đạo tháp tầng thứ năm bị mở ra.

Mạc Vô Kỵ có chút ngây người, hắn cũng không có lập tức đi tầng thứ năm, mà là nhìn một hàng chữ lớn kia chúc mừng. Tứ phẩm Tôn Cấp Tiên Đan Vương? Thế nào có thêm hai chữ?

Sau một lát, Mạc Vô Kỵ liền hiểu được, hắn là hắn luyện chế ra tới rồi một lò hạng nhất Đại Ất Chân Đan, lúc này mới trở thành Tôn Cấp Tiên Đan Vương.

Vô luận như thế nào, tứ phẩm Tôn Cấp Tiên Đan Vương, khẳng định so với thông thường tứ phẩm Tiên Đan Vương tốt hơn một chút.

Nghĩ thông suốt cái này, Mạc Vô Kỵ trong lòng càng là mừng rỡ, hắn nắm lên ngọc bài đi hướng màu vàng bậc thang đi thông đan đạo tháp tầng thứ năm.

Đan đạo tháp tầng thứ năm cùng tầng thứ tư kết cấu không sai biệt lắm, Mạc Vô Kỵ đi tới trước lò luyện đan do dự một chút, lại đem bản thân ngọc bài đặt ở vị trí trước hư không vũng.

Hắn biết mình khẳng định không cách nào luyện chế ra ngũ phẩm tiên đan, không có quan hệ, hắn có rồi tứ phẩm Tiên Đan Vương danh hiệu rất hài lòng. Sở dĩ cắm vào thân phận ngọc bài của mình, hắn là muốn nhìn một chút ngũ phẩm tiên đan có cái nào. Nếu là có không cần bồi thường đan dược, hắn có thể thử luyện chế một chút, làm một cái đơn giản phương pháp luyện đan. Nếu mà cần phải thường cho đền bù, hắn chắc chắn sẽ không luyện chế, hắn sợ mình là thực sự không thường nổi. Ngũ phẩm tiên đan tiên linh thảo giá trị cũng không phải là một điểm hai điểm, hắn cũng không muốn làm một kẻ táng gia bại sản.

Tại Mạc Vô Kỵ lại đem ngọc bài đưa vào vũng sau đó, lập tức xuất hiện một cái màn hình trận pháp lớn. Màn hình trận pháp quy tắc giới thiệu để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ, tại tầng thứ năm đan đạo tháp khảo hạch, bất luận cái gì đan dược luyện chế thất bại đều không cần bồi thường bộ phận tiên tinh. Hơn nữa một khi luyện chế thành công, người luyện đan có thể lấy đi năm thành đan dược.

Luyện đan thành công Mạc Vô Kỵ là không muốn, hắn chỉ muốn lấy một cái phương pháp luyện đan. Nếu luyện đan thất bại không cần bồi thường, hắn có thể lựa chọn muốn nhất phương pháp luyện đan, coi như là luyện chế thất bại, cũng có thể lại đem phương pháp luyện đan nhớ kỹ. Tuy nói loại đan phương này là đơn sơ nhất phương pháp luyện đan, chỉ có tên tiên linh thảo, không có đồ đạc cụ thể hơn. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, lại là có thể. Hắn tin tưởng dùng bản thân đan đạo trình độ, có thể rất nhanh hoàn thiện cái này phương pháp luyện đan, sau đó lại đem loại đan dược này luyện chế ra đến.

Quy tắc hiện lên sau đó, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy hai ba mươi loại phương pháp luyện đan.

Xếp hàng thứ nhất chính là Địch Tiên Đại Chí Đan, sau đó là Ngọc Hành Kim Đan, Tử Hư thanh đan, Song Mệnh Hồi Luân Đan...

Mạc Vô Kỵ ánh mắt rơi vào Chí Hoang Đan, loại đan dược này hắn tại một cái sứt mẻ trên ngọc giản thấy qua, đây là một loại trên thành phố căn bản là mua không mua được đan dược. Tuy đan dược này tên gọi không có một cái chữ thần, nhưng loại đan dược này tác dụng chủ yếu là để cho thần niệm tăng trưởng, chẳng những có thể lớn mạnh thần niệm, còn có thể tẩm bổ ngưng thật Nguyên Thần, có thể nói cực kỳ trân quý. Nếu là có tu luyện thần niệm công pháp, loại đan dược này quả thực chính là tuyệt phối.

Hơn nữa Chí Hoang Đan còn có một loại tỷ muội đan, kêu Chí Thanh Đan. Chí Thanh Đan so với Chí Hoang Đan càng trân quý, Chí Thanh Đan tuy rằng không có khả năng lớn mạnh thần niệm, nhưng có thể chữa trị bị thương thần niệm, bù đắp thần niệm tổn hao. Ngoài ra, ngay cả Nguyên Thần bị thương, loại đan dược này cũng có thể chữa trị. Khôi phục cùng chữa trị Nguyên Thần bị thương đan dược ít lại càng ít, Chí Thanh Đan trân quý có thể thấy được.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nhìn xuống, đáng tiếc là hơn hai mươi loại ngũ phẩm tiên đan này, cũng không có Chí Thanh Đan. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ có chút thất lạc, nếu có Chí Thanh Đan, hắn sẽ không chút do dự lựa chọn Chí Thanh Đan.

Không có Chí Thanh Đan, Mạc Vô Kỵ đệ nhất muốn chọn chính là cái này Chí Hoang Đan.

Đối với người bình thường mà nói, có lẽ Địch Tiên Đại Chí Đan trân quý hơn một phần, bởi vì loại đan dược này có thể cho Đại Ất Tiên thăng cấp đến Đại Chí Tiên. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, Địch Tiên Đại Chí Đan quá mức xa xôi. Hắn hiện tại mới Kim Tiên trung kỳ tu vi, còn không biết lúc nào thăng cấp Đại Chí Tiên. Ngược lại Chí Hoang Đan hắn hiện tại liền có thể dùng tới, hắn thần thông cùng pháp thuật, đại thể thành lập tại thần niệm cường đại cơ sở. Loại này có thể lớn mạnh thần

niệm tiên đan với hắn mà nói, đơn giản là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Chính là Chí Hoang Đan, Mạc Vô Kỵ không chút do dự điểm vào Chí Hoang Đan.

Một lát sau, hắn luyện đan vị trí liền truyền đến một đống tiên linh thảo.

Tẩy trần tiên duẩn, thiên ki tủy, vô hoa già quả, thiên cỏ hoang...

thiên cỏ hoang? Mạc Vô Kỵ cầm lên một gốc cây cực kỳ tầm thường cỏ nhỏ, thoạt nhìn tựa cùng bình thường cỏ nhỏ không có hai loại, duy nhất đặc thù một chút chính là gốc cây này cỏ nhỏ không có cây. Thảo Mộc Thạch đối với thiên cỏ hoang giới thiệu rất rõ ràng, loại cỏ này chỉ sinh tồn ở không có bóng người hư vô giải đất. Loại này hư vô chỉ là không có sinh cơ, không có Ngũ Hành thành phần, thậm chí không có nguyên khí địa phương. Có thể là hư không, cũng có thể là tinh không, thậm chí là tinh cầu mỗ khắp ngõ ngách.

Mạc Vô Kỵ biết phương pháp luyện đan bên trong, không có bất kỳ một loại có thể sử dụng thiên cỏ hoang. Loại cỏ này giới thiệu rất là minh xác, rất khó tinh luyện đi ra, bởi vì trong đó tạp chất cùng tinh hoa hoàn toàn hỗn hợp cùng một chỗ, căn bản cũng không có biện pháp tách ra. Thảo Mộc Thạch giới thiệu nói, chính vì vậy, thiên cỏ hoang mới có tên này, lấy ý là, tạp chất cùng tinh hoa vĩnh viễn vĩnh viễn sánh cùng thiên địa. Cho nên loại cỏ này không có khả năng đơn độc dùng ăn, luyện đan cũng không có bất kỳ ý nghĩa.

Không nghĩ tới loại cỏ này là luyện chế tới hoang đan tiên linh thảo, đáng tiếc hắn cũng không biết thiên cỏ hoang tại Chí Hoang Đan có tác dụng gì.

Buông xuống hoang đan tiên linh thảo ghi nhớ sau đó, Mạc Vô Kỵ lúc này liền bắt đầu luyện chế Chí Hoang Đan.

Chí Hoang Đan là ngũ phẩm tiên đan, căn cứ Mạc Vô Kỵ kinh nghiệm, đây tuyệt đối là ngũ phẩm tiên đan bên trong khó khăn nhất luyện chế đan dược.

Mở ra đan hỏa dọn dẹp lò luyện đan sau đó, Mạc Vô Kỵ buông xuống hoang đan tiên linh thảo một gốc cây lại một gốc cây đưa vào lò luyện đan. Hắn cũng không biết Chí Hoang Đan luyện chế tiên linh thảo tuần tự, chỉ có thể dựa theo bản thân tùy ý đến đưa vào tiên linh thảo.

Cũng may Mạc Vô Kỵ đối với tiên linh thảo tinh hoa tinh luyện, tuyệt đối là quan trọng. Hắn dễ dàng liền đem còn lại tiên linh thảo tinh luyện đến đến 98% trở lên tinh hoa thành phần, sau cùng hắn mới để vào Thiên cỏ hoang.

Thiên cỏ hoang đưa vào lò luyện đan sau đó, Mạc Vô Kỵ liền trợn tròn mắt. Loại này tiên linh thảo tạp chất trong nháy mắt dung hợp tới rồi hắn đã tinh luyện trôi qua tiên linh thảo dược dịch, hắn Đan Quyết căn bản là không ngăn cản được. Hơn nữa loại này tạp chất cùng tinh hoa cư nhiên hoàn toàn chặt chẽ dung hợp cùng một chỗ, dùng Mạc Vô Kỵ đối với tiên linh thảo tinh luyện thủ đoạn, hắn cũng không biết phải làm thế nào loại bỏ những thứ này tạp chất.

Nếu là lại đem này một lò dược dịch hình dung thành vô số nguyên tử, vậy Thiên cỏ hoang nguyên tử cùng những thứ này nguyên tử hoàn toàn tạo thành nhất thể. Một khi mạnh mẽ tinh luyện, này lại đem trực tiếp phá hư toàn bộ dược dịch, dẫn đến này một lò đan dược thất bại.

Cũng may Mạc Vô Kỵ vốn là không có dự định luyện chế thành công ngũ phẩm tiên đan, hắn sở dĩ mở lò luyện chế tới hoang đan, hoàn toàn là vì đạt được cái này phương pháp luyện đan.

Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm bắt đầu thẩm thấu đến dược dịch mỗi một cái bộ phận, sau đó tỉ mỉ bắt đầu tróc cặn.

Thời gian từng chút một đi qua, đủ vài canh giờ đi qua, Mạc Vô Kỵ cả này một lò đan dược một phần vạn cặn cũng không có tróc đi ra. Mỗi

khi hắn tróc ra bộ phận dược dịch cặn, Thiên cỏ hoang bên trong cái khác cặn rất nhanh thì thẩm thấu lại đây, lần nữa để cho lò luyện đan dược dịch trở nên không tinh khiết.

Liên tiếp ba ngày đi qua, khi Mạc Vô Kỵ nghe được "PHỐC" một tiếng, một cổ mùi khét truyền ra thời điểm, hắn biết mình luyện chế này một lò đan dược thất bại. Chẳng những thất bại, thất bại còn rất triệt để.

Trước Mạc Vô Kỵ luyện đan, nhưng chưa hề tại tinh luyện dược dịch tinh hoa trong quá trình thất bại, đây là lần đầu tiên, hắn tại luyện đan bước đầu tiên liền thất bại.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 509: Thân Phận Tăng Vọt

Loại đan dược này tuyệt đối không nên đặt ở ngũ phẩm tiên đan, cũng vì nó cao cấp hơn các tiên đan khác. Bất quá Thiên Hoang Thảo đích xác cũng chỉ là cấp năm tiên linh thảo.

Mạc Vô Kỵ đầu óc còn đang suy nghĩ lấy Thiên Hoang Thảo làm sao tinh luyện, một đạo bạch quang xoắn tới, trực tiếp đưa hắn từ đan phòng tống ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ vừa xem thấy hoàn cảnh chung quanh, liền biết hắn đã kết thúc khảo hạch. Vị trí của hắn chính là Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ đại điện tầng thứ bảy, địa phương chính bản thân mới vừa vào.

- Mạc Đan Vương, ta gọi Củng Dịch, là Đan Đạo Tiên Minh Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ khảo hạch chấp sự. Chúc mừng Mạc huynh trở thành Đan Đạo Tiên Minh tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương!

Mạc Vô Kỵ còn không có phản ứng lại đây, một người trung niên nam tử mặt dài hơi gầy liền đến trước mặt hắn, cúi người hành lễ, trong giọng nói thậm chí còn mang theo một phần nịnh nọt.

Tên này Mạc Vô Kỵ quen biết, chính là trước thời điểm hắn tiến đến khảo hạch, một trong hai người ngồi tại chỗ. Khi hắn đi vào, lúc đó tên này cũng không có đứng lên.

- Ra mắt Mạc Đan Vương, kẻ hèn Hòa Hưng Văn, cũng là Đan Đạo Tiên Minh Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ khảo hạch chấp sự. Ở đây cũng

chúc mừng Mạc huynh thu được danh hiệu Đan Đạo Tiên Minh Tôn Cấp Đan Vương.

Một gã Đan Sư khác cũng đã đi tới, cúi người hành lễ, giọng nói đồng dạng là cực kỳ khách khí.

Chính bản thân vào tới tham gia khảo hạch, hai người kia cũng không có để ý tới hắn, hiện tại hắn khảo hạch đi ra rồi, hai người thái độ lại thay đổi lớn như vậy. Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, trên đời người như thế nhiều lắm, cũng không chỉ là Củng Dịch cùng Hòa Hưng Văn.

- Ra mắt hai vị chấp sự, xin hỏi một chút hai vị, Tôn Cấp Đan Vương chỉ là có ý gì?

Mạc Vô Kỵ cũng là liền ôm quyền nói.

Củng Dịch đã đưa đến một cái ghế mời Mạc Vô Kỵ ngồi xuống, sau đó giải thích:

- Thông qua đan đạo tháp tầng thứ tư khảo hạch sau đó, chính là Đan Đạo Tiên Minh tứ phẩm Tiên Đan Vương. Chỉ có số rất ít Đan Sư có thể thu được Tôn Cấp Tiên Đan Vương danh hiệu, điều kiện là tại khảo hạch luyện chế ra một lò trăm phần trăm hạng nhất đan dược, mới có thể thu được Tôn Cấp danh hiệu.

Hòa Hưng Văn ở một bên nói bổ sung:

- So với bình thường Tiên Đan Vương, Tôn Cấp Tiên Đan Vương có nhiều hơn tưởng thưởng.

- Cái gì tưởng thưởng?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ đứng lên, Đan Đạo Tiên Minh thưởng hắn là không kém sao??

Củng Dịch nhanh chóng nói:

- Bình thường giống nhau thông qua Đan Đạo Tiên Minh tứ phẩm Đan Vương khảo hạch sau đó, sẽ tại chỗ đc thưởng năm mươi gốc cây tiên linh thảo cấp năm. Ngoài ra, sau này tại thuộc về Đan Đạo Tiên Minh bất luận cái gì đan lâu mua tiên linh thảo hoặc là đan dược các loại tài liệu, đều là ưu đãi 80% giảm giá.

Tôn Cấp Tiên Đan Vương chẳng những có thể phần thưởng một trăm gốc cây cấp năm tiên linh thảo, còn có thể tại Đan Đạo Tiên Minh chỉ định phân bộ khố phòng chọn một món đồ, về phần sau này tại Đan Đạo Tiên Minh thương lâu mua tiên linh thảo càng là ưu đãi 50%. Đây vẫn chỉ là phân bộ phần thưởng, Đan Đạo Tiên Minh tổng bộ còn có phần thưởng khác...

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi, đây quả thực là buồn ngủ đưa gối đầu a. Hắn sở dĩ không có trở thành ngũ phẩm Tiên Đan Vương, chủ nếu là bởi vì hắn chưa từng có tiên linh thảo luyện tập, nếu có cấp năm tiên linh thảo luyện tập, hắn lần này cũng không là tứ phẩm Tôn Cấp Tiên Đan Vương, mà là ngũ phẩm Tôn Cấp Tiên Đan Vương.

Nhưng vào lúc này, trong phòng bên trong bỗng nhiên xuất hiện một đạo quang mang, một cái nhạt yếu bóng dáng xuất hiện ở bên trong quang mang. Cái này nhạt yếu bóng dáng cười tủm tỉm nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Chúc mừng Mạc Đan Vương trở thành ta Đan Đạo Tiên Minh tứ phẩm Tôn Cấp Tiên Đan Vương, ta gọi Nông Vịnh. Tuy rằng không có khả năng tự mình đến Tiêm Giác Tiên Khư chúc mừng ngươi, nhưng ta đại biểu Đan Đạo Tiên Minh hướng Mạc Đan Vương biểu thị chúc mừng, ở đây đưa lên tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương thân phận bài cùng bộ phận phần thưởng, đồng thời mời Mạc Đan Vương trở thành ta Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão danh dự.

Củng Dịch cùng Hòa Hưng Văn thấy cái này nhạt yếu bóng dáng, nhanh chóng cung người tới đất, cùng kêu lên nói:

- Ra mắt Đan Đế đại nhân.

Củng Dịch càng là cấp thiết nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Đan Vương, đây là chúng ta Đan Đạo Tiên Minh tổng bộ thất phẩm Đan Đế, Nông Vịnh trưởng lão.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ôm quyền khom người nói:

- Mạt học hậu tiến Mạc Vô Kỵ ra mắt nông tiền bối, cảm tạ nông tiền bối ưu ái, Mạc Vô Kỵ tất định vì Đan Đạo Tiên Minh cống hiến càng nhiều hơn lực lượng.

Nông Vịnh vẻ mặt tươi cười, rất là thoả mãn Mạc Vô Kỵ trả lời, đặc biệt Mạc Vô Kỵ mạt học hậu tiến càng là tăng hảo cảm của hắn.

Tay hắn hơi đưa, một cái nhẫn đã lơ lửng rơi vào trước người Mạc Vô Kỵ, theo đó một quả ngọc bài màu tím nhạt cũng trôi lơ lửng tới rồi trước mặt Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tiếp nhận nhẫn cùng ngọc bài, lần nữa ôm quyền cảm tạ.

- Không sai, không sai. Chờ tương lai ngươi đến Đan Đạo Tiên Minh tổng bộ sau đó, có thể tới tìm ta.

Nông Vịnh nói xong câu đó sau đó, thân hình biến mất, trong đại sảnh quang mang cũng biến mất.

- Ra mắt Mạc trưởng lão.

Củng Dịch cùng Hòa Hưng Văn đối với Mạc Vô Kỵ càng là khách khí kính cẩn, bọn họ có thể thấy Mạc Vô Kỵ tiền đồ sáng lạng.

Mạc Vô Kỵ hoàn lễ sau đó, nhanh chóng đem trong tay ngọc bài cầm lên nhìn một chút.

Tại ngọc bài góc trên bên trái có một cái chữ tôn, sau đó là Đan Đạo Tiên Minh đánh dấu, một cái tạo hình phong cách cổ xưa lò luyện đan, phía trên lò luyện đan có một đóa hỏa diễm.

Lại sau đó, chính là chữ tứ phẩm Tiên Đan Vương. Sau cùng còn có một hàng chữ, Đan Đạo Tiên Minh danh dự trưởng lão.

Mạc Vô Kỵ cũng nhìn thấy Củng Dịch cùng Hòa Hưng Văn bên hông treo Đan Đạo Tiên Minh thẻ bài, bất quá tấm bảng kia là màu cam, hơn nữa ngoại trừ Đan Đạo Tiên Minh đánh dấu ra, mặt trên chỉ có chữ nhị phẩm Đan Quân.

Tôn Cấp Đan Vương vẫn là thoải mái a, còn không có vì Đan Đạo Tiên Minh làm việc, đã tới rồi một đống lớn phần thưởng. Đan Đạo Tiên Minh loại này to lớn vô phách, hắn cầm giữ có một cái thân phận danh dự trưởng lão, hiện tại đứng ra, Đao Ngân dù lại trâu, cũng không dám động nửa sợi lông tơ của hắn sao?? Ngược lại Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế, người này còn là có chút phiền phức. Hắn cái này tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương danh hiệu, không biết có thể hay không để cho một cái Thiên Đế kiêng kỵ một cái. Đương nhiên, tốt nhất là, cái kia Thiên Đế đến bây giờ còn không có tra được trên đầu hắn.

Đang ở lúc Mạc Vô Kỵ muốn phải tra xét một cái Đan Đạo Tiên Minh tổng bộ tưởng thưởng cho hắn trong giới chỉ có những thứ gì, 3 tên tu sĩ đi vào tầng bảy đại điện.

Cầm đầu là một người nam tử mắt phượng, nam tử này vóc người rất cao, thậm chí so với Mạc Vô Kỵ cao hơn một cái đầu. Chỉ bằng vào tên này quanh thân khí thế, Mạc Vô Kỵ liền biết tu vi của đối phương cao hơn hắn rất nhiều, chí ít hắn căn bản là không nhìn ra tu vi. Mạc Vô Kỵ ra mắt Mộ Dung Tương Vũ sư phụ, hắn cuối cùng cảm giác người này tu vi cao hơn so với sư phụ Mộ Dung Tương Vũ.

Tại đây phía sau người nam tử cao mắt phượng là một người cường tráng lão giả, tuy rằng trên mặt có chút nếp nhăn, thế nhưng là râu tóc đen kịt, một thân đan đạo khí tức vờn quanh, đây tuyệt đối là một cái cực kỳ lợi hại Luyện Đan Sư. Tại bên người lão giả này, còn có một nữ tử dung nhan thượng cấp.

Cô gái này quanh thân không có gì đan khí vờn quanh, lại có một loại khí chất, để cho người ta vừa nhìn cũng biết là cường giả.

- Ra mắt Thương hội trưởng, Cô Đan Vương, Quách chưởng sự.

Ba người này vừa tiến đến, Củng Dịch Hòa Hưng Văn liền nhanh chóng cung kính thi lễ.

Người kia mắt phượng nam tử cười ha ha một tiếng, đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Chúc mừng Mạc Đan Vương thu được Đan Đạo Tiên Minh tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương danh hiệu, Mạc Đan Vương nguyện ý đến Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ khảo hạch Đan Vương, là vinh hạnh của ta Tiêm Giác Tiên Khư. Đến đến đến, ta giới thiệu một chút cho Mạc Đan Vương. Kẻ hèn Thương Ngu, Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư hội trưởng phân bộ thứ hai. Đệ nhất hội trưởng Hề Từ đại ca bởi vì bế quan, cho nên không có khả năng tự mình đến chúc mừng.

Nói xong câu đó, Thương Ngu lại chỉ vào cường tráng lão giả và cô gái kia bên người nói:

- Đây là ta Tiêm Giác phân bộ đệ nhất Đan Vương Cô Thư Nam, là vô hạn tiếp cận thất phẩm Đan Đế tồn tại, mặt khác vị này chính là Tiêm Giác Tiên Khư Quách Kỳ chưởng sự.

Cô Thư Nam tuy nói là lục phẩm Đan Vương, vô hạn tiếp cận thất phẩm Đan Đế tồn tại, hắn vẫn là vô cùng khách khí đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Mạc Đan Vương tuổi còn trẻ liền có thể trở thành là tứ phẩm tôn Đan Vương, tiền đồ bất khả hạn lượng. Ta Tiêm Giác phân bộ thành lập tới nay, Mạc Đan Vương còn là người thứ nhất nơi này tôn Đan Vương sinh ra.

Quách Kỳ cũng là thản nhiên cười, đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Mạc Đan Vương tiền đồ bất khả hạn lượng, sau này nhưng phải giúp ta một phần a.

Mạc Vô Kỵ vừa nghe liền biết mấy vị này toàn bộ là Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ đại lão, hắn cũng không nhận ra chính bản thân một cái tứ phẩm Đan Vương là có thể để cho thứ hai hội trưởng khách khí như vậy tới gặp hắn, thậm chí ngay cả Tiêm Giác Tiên Khư đệ nhất Đan Vương cũng tới.

Ba người này sở dĩ đi tới nơi này, chủ nếu là bởi vì hắn trước Đan Vương danh hiệu bỏ thêm một cái chữ tôn, chính như Cô Thư Nam nói như vậy, hắn thế nhưng là tiền đồ bất khả hạn lượng tồn tại.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, hắn coi như là thành tứ phẩm Đan Vương, cùng trước mắt mấy vị này địa vị vẫn còn có chút chênh lệch, hắn vội vàng ôm quyền hoàn lễ nói:

- Các vị tiền bối thực sự là quá khách khí, Mạc Vô Kỵ ra mắt thương hội trường, ra mắt cô Đan Vương, ra mắt quách chấp sự. Vãn bối mạt học, sau này còn phải xin mấy vị nhiều hơn chiếu cố.

Quách Kỳ cười khúc khích:

- Mạc Đan Vương, ngươi bây giờ là tổng bộ danh dự hội trưởng, đừng gọi tiền bối. Nếu là coi trọng ta Quách Kỳ, liền kêu ta một tiếng Quách tỷ. Ta sau này còn phải dựa vào ngươi.

Thương Ngu ha ha cười nói:

- Mạc Đan Vương, Quách sư muội nói không sai, mọi người ngang hàng tương xứng hay nhất. Ta tới nơi này cũng phải cần mời ngươi đảm nhiệm ta Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ hội trưởng, đây cũng không phải là danh dự trưởng lão a, là chân chính trưởng lão.

Mạc Vô Kỵ giật mình, lập tức liền nói:

- Thương hội trường, ta tu vi hữu hạn, đảm nhiệm trưởng lão hội sẽ không quá thiếu sót một phần?

Thương Ngu vung tay lên:

- Một cái Tôn Cấp Đan Vương, có tư cách đảm nhiệm bất luận cái gì Đan Đạo Tiên Minh phân bộ hội trưởng. Ta không sớm một chút hạ thủ, nói không chừng ngươi đã bị phân bộ khác lôi đi. Mạc huynh đệ, lão ca, chúng ta cùng nhau vì Tiêm Giác Tiên Khư xuất lực.

Nói xong Thương Ngu lại quay đầu đối với Củng Dịch kính cẩn đứng nghiêm một bên nói:

- Củng Dịch a, ngươi một hồi mang Mạc Đan Vương đi ta Tiêm Giác Tiên Khư kho hàng tốt nhất, lựa chọn 3 dạng bảo vật, làm lễ gặp mặt của chúng ta Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ.

- Dạ!

Củng Dịch khom người đáp, trong giọng nói tràn đầy kích động. Hắn có cơ hội này, đó chính là muốn tại trước mặt Mạc trưởng lão mặt mày rạng rỡ.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không lại nói gì khác, lúc này ôm quyền cảm tạ.

- Mạc huynh đệ đi trước chọn đồ đạc, sau đó nghỉ ngơi thật tốt một đoạn thời gian. Đến lúc đó, ta tại Tiêm Giác Tiên Khư lớn nhất tửu lâu đón gió tẩy trần cho ngươi.

Thương Ngu nói chuyện để cho người ta như cây trong gió xuân, tuy Mạc Vô Kỵ biết hắn là muốn mượn hơi, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ phải tán thán phong độ làm người của Thương Ngu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 510: Một Cái Hồ Lô Đưa Tới Đại Chiến

- Xin hỏi có đúng hay không Mạc Trưởng Lão?

Củng Dịch mang theo Mạc Vô Kỵ vừa đến kho hàng dưới đất, một người xinh đẹp nữ tử đứng ở bên kho hàng liền tiến lên đón.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, ta chính là Mạc Vô Kỵ.

Xinh đẹp nữ tử nhanh chóng cúi người hành lễ, sau đó lấy ra một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc Trưởng Lão, đây là Thương hội trưởng bảo ta giao cho ngươi. Bên trong là phần thưởng Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ đối với Mạc Trưởng Lão, còn có Mạc Trưởng Lão phân bộ thân phận trưởng lão bài.

Mạc Vô Kỵ không có ở nơi này kiểm tra nhẫn, hắn lại đem nhẫn thu lại nói:

- Đa tạ ngươi.

- Mạc Trưởng Lão khách khí, hiện tại kho hàng đã mở ra, Mạc Trưởng Lão có thể đi vào tự đi chọn lựa 3 món bảo vật.

Xinh đẹp nữ tử đưa tay, giọng nói kính cẩn nói.

Một bên Củng Dịch biết nhiệm vụ của hắn hoàn thành, nhanh chóng cáo từ.

Nàng kia đứng ở ngoài cửa kho hàng, cũng không có tiến vào, Mạc Vô Kỵ đối với nữ tử gật đầu, đi vào kho hàng.

Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư phân hội kho hàng chưa tính là rất lớn, nhưng đồ vật bên trong tuyệt đối đều là đồ tốt. Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào liền cảm nhận được các loại tiên vận khí tức, nơi này chẳng những có cao cấp tiên linh thảo, còn có các loại pháp bảo khoáng thạch, thậm chí còn có một vài công pháp ngọc giản.

Pháp bảo cùng tiên linh thảo cùng với một phần trân quý tiên đan Mạc Vô Kỵ cũng không có dự định lựa chọn sử dụng, hắn có Bán Nguyệt Thanh Kích, mặc dù là tàn phá, hắn chung quy sẽ chữa trị tốt. Hơn nữa chính hắn là một cái Luyện Đan Sư, há có thể lựa chọn đan dược? Về phần tiên linh thảo, loại vật này cuối cùng là có thể tìm được, muốn chọn liền lựa chọn một phần thực dụng.

Một vòng còn không có đi hết, Mạc Vô Kỵ liền cầm lên một khối trong suốt tảng đá. Đây là Niết Bàn Cực Hỏa Tinh, Mạc Vô Kỵ sở dĩ cùng Tiên Giới Thất Yên Tông kết thù kết oán, cũng là bởi vì hắn tại Tân Vân Phường Thị đấu giá Niết Bàn Cực Hỏa Tinh. Đáng tiếc một quả Niết Bàn Cực Hỏa Tinh này cũng không có để cho hắn Thanh Câm Chi Tâm triệt để thăng cấp đến tiên diễm, hiện ở chỗ này lại có một quả, Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Có một quả Niết Bàn Cực Hỏa Tinh này, Mạc Vô Kỵ xác định vững chắc hắn hỏa diễm có thể thăng cấp đến tiên diễm. Coi như là nơi này không có gì cả đạt được, hắn đi chuyến này cũng không tệ.

Mới vừa cầm lấy Niết Bàn Cực Hỏa Tinh, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy cách đó không xa để đó một thanh trường đao đơn sơ màu xám tro rộng lưng. Chuôi đao lại có một phần khí tức cùng Bán Nguyệt Thanh Kích không sai biệt lắm ở trong đó, đó chính là sát ý cùng cường hãn.

Đao này tuyệt đối là thứ tốt có chút niên đại, Mạc Vô Kỵ có Bán Nguyệt Thanh Kích, đáng tiếc hắn Bán Nguyệt Thanh Kích bây giờ còn chưa có hoàn toàn chữa trị tốt. Hơn nữa hắn còn dự định trở về dò hỏi

một chút tình huống Phá Toái Giới, trước hắn không có tư cách đi, hiện tại hắn thế nhưng là trưởng lão Đan Đạo Tiên Minh. So với thiên tài, hắn cái thân phận này thậm chí cao hơn một chút.

Thiên tài dù sao chỉ là tu sĩ có tiềm lực, nếu là trên đường ngã xuống, hoặc là xuất hiện vấn đề gì, vậy thì không phải là thiên tài. Mạc Vô Kỵ Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão là thật sự, hiện tại chính là vậy.

Nếu là hắn có tư cách đi Phá Toái Giới tầng thứ ba, đây chính là cần một thanh tiên khí tương đối khá, chuôi đao này cũng không tệ.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ trực tiếp nắm lên cái chuôi màu xám tro trường đao này. Từng đợt mãnh liệt sát ý khí tức vọt tới, Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ trong lòng, chuôi này đao không biết giết qua bao nhiêu cường giả, bằng không không có loại đáng sợ sát khí này.

Vô luận như thế nào, chuôi này đao hắn muốn rồi.

Lúc này mới vừa mới tiến đến không bao lâu, hắn liền lựa chọn hai món khác. Mạc Vô Kỵ không có vội vã lựa chọn món thứ ba, mà là lại đem toàn bộ kho hàng đều quét một lần, lúc này mới cầm lấy một cái thớt gỗ diện tích một thước. Cái cái thớt gỗ này thoạt nhìn hình như một hàng phỏng chế, nhưng đẳng cấp tuyệt đối đạt tới ngũ phẩm tiên khí cấp độ.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ lựa chọn cái thớt gỗ này, chẳng những vì nó đẳng cấp đạt tới ngũ phẩm tiên khí, còn có một chút này chính là thớt gỗ ngoại trừ năng lực công kích ra, còn là một món phòng ngự tiên khí. Mạc Vô Kỵ rất muốn tìm một công pháp đoán thể (luyện thể), đáng tiếc hắn vẫn không có tìm được. Không có công pháp đoán thể, hắn cần một cái tương đối khá phòng ngự tiên khí. Mà cái thớt gỗ này là sự chọn lựa tốt nhất.

Tuy còn có rất nhiều thứ Mạc Vô Kỵ muốn, hắn đã lựa chọn 3 món, chỉ có thể có chút tiếc nuối đi ra kho hàng.

Lần này hắn đi thẳng tới một tầng đại điện, Đậu Hóa Long tại một tầng đại điện đợi mấy ngày vẫn như cũ đang chờ hắn. Mạc Vô Kỵ vừa ra đến, Đậu Hóa Long liền ngạc nhiên mừng rỡ tiến lên đón:

- Đại ca, ngươi khảo hạch thế nào?

Theo Đậu Hóa Long, Mạc Vô Kỵ nếu khảo hạch ba ngày, vậy ít nhất hắn là có thể làm một cái nhất phẩm Đan Quân sao?.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc, xuất ra tấm tứ phẩm Tôn Cấp Tiên Đan Vương thẻ bài đưa cho Đậu Hóa Long nói:

- Hóa long, xem ra chúng ta ngược lại không gấp lấy rời đi Tiêm Giác Tiên Khư.

Trước Mạc Vô Kỵ vội vã rời đi Tiêm Giác Tiên Khư, đó là bởi vì không có bảo đảm. Hiện tại hắn là một cái tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, coi như là tại Tiêm Giác Tiên Khư mở ra một cái đan lâu, cũng không có ai dám động hắn.

Đậu Hóa Long tiếp nhận thẻ bài màu tím, ánh mắt vừa rơi xuống ở phía trên cả người liền ngây dại, hắn thậm chí ngay cả tay đều đang run rẩy:

- Đại ca, ngươi là tứ phẩm Đan Vương, còn là Tôn Cấp... Này là thật hay giả?

Mạc Vô Kỵ thu hồi Đan Vương thân phận bài, một nhịp bờ vai của hắn:

- So với vàng thật còn hơn, ta bây giờ còn là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão danh dự.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Đậu Hóa Long so với Mạc Vô Kỵ còn phải kích động hơn. Hắn không nghĩ tới tùy tiện một cái đại ca, lại là loại này nghịch thiên tồn tại. Trước đây hắn nhưng khi nhìn tại Mạc Vô Kỵ tính tình thoải mái, bình đẳng nhìn hắn, cộng thêm xuất thủ lại là hào

phóng, hắn mới muốn theo Mạc Vô Kỵ, sau này có cơ hội rời đi Tiêm Giác Tiên Khư.

Hắn đâu nghĩ đến Mạc Vô Kỵ sẽ là một cái tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương? Đổi thành dưới tình huống bình thường, không muốn nói hắn, coi như là trước mặt một cái Đại Ất Tiên tại tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, cũng là khúm núm. Hắn Đậu Hóa Long thật đúng là nghịch thiên vận khí, cư nhiên tìm một cái chỗ dựa vững chắc lớn như vậy.

Đại ca nói không sai a, tương lai hắn Đậu Hóa Long coi như là không rời đi Tiêm Giác Tiên Khư, theo đại ca ở chỗ này cũng giống như vậy ăn no uống say.

- Mạc Trưởng Lão, nếu là ngươi không muốn ở tại tửu lâu, Đan Đạo Tiên Minh có thể cung cấp nơi ở. Ta có thể giúp Mạc Trưởng Lão an bài thỏa thoả đáng.

Một cái thanh âm đột ngột cắt đứt Đậu Hóa Long ý dâm.

Mạc Vô Kỵ khách khí nói:

- Thì ra là Củng chấp sự, đa tạ. Ta hiện tại ở tại ven sông tiên tức lâu, về phần nơi ở...

Mạc Vô Kỵ trầm ngâm một lát sau nói:

- Nếu là Củng chấp sự có thể giúp ta tại Tiêm Giác Tiên Khư tìm được một cái tiểu lâu, đó là hay nhất không hơn.

- Mạc Trưởng Lão muốn mở ra đan các?

Củng Dịch lập tức liền hiểu Mạc Vô Kỵ ý nghĩ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đúng vậy, đương nhiên nếu là thực sự tìm không được, cũng không có quan hệ.

- Vô Kỵ, loại chuyện này ngươi hẳn là tìm tỷ tỷ ta, không tìm ta liền khách khí a. Ngươi yên tâm, ta bảo đảm giúp ngươi tìm được một tiểu môn lâu.

Quách Kỳ mang theo nụ cười nói.

Củng Dịch nhanh chóng thi lễ chuẩn bị cáo từ.

Quách Kỳ kêu Củng Dịch:

- Củng chấp sự, ngươi là một kẻ có khả năng làm việc. Chờ ta giúp Vô Kỵ tìm được cửa hàng, ngươi hỗ trợ làm một cái thủ tục, sau đó đi giao cho Vô Kỵ.

- Dạ, đa tạ quách chưởng sự.

Củng Dịch càng là cao hứng bừng bừng.

Mạc Vô Kỵ thầm than Quách Kỳ thủ đoạn giao tiếp thật sự là cao, lúc này mới nói mấy câu, chẳng những để cho người ta cảm giác được như bọt xuân phong, còn mượn hơi quan hệ giữa mình và nàng. Thật giống như nàng giúp mình thật là hẳn là bình thường giống nhau.

- Vậy thì đa tạ kỳ tỷ.

Mạc Vô Kỵ cũng không khách khí nữa, hắn gia nhập Đan Đạo Tiên Minh, tự nhiên muốn cùng Đan Đạo Tiên Minh các đại lão kéo tốt quan hệ. Coi như là Quách Kỳ không tới tìm hắn, hắn cũng sẽ đi bái phỏng một cái đối phương. Còn có đệ nhất Đan Vương.

- Chúng ta còn khách khí làm gì, ngươi đi về trước đi, đến lúc đó Củng chấp sự sẽ đem hết thảy đều làm thỏa thoả đáng thiếp.

Quách Kỳ thân thiết nói xong, sau đó càng là lại đem Mạc Vô Kỵ đưa ra Đan Đạo Tiên Minh Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ đại điện.

...

- Đại ca, đây quả thực như nằm mơ.

Rời đi Đan Đạo Tiên Minh phân bộ thật là xa, Đậu Hóa Long vẫn như cũ có chút không dám tin tưởng.

Quách Kỳ là ai, Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư thương hội chưởng sự, đây là tồn tại hắn bình thường liên cả ngưỡng vọng đều không thể ngưỡng vọng. Hiện tại lại khách khí đưa hắn cùng Mạc Vô Kỵ đưa ra đại điện, vẫn cùng đại ca tỷ đệ tương xứng, đây chẳng phải là nói hắn cũng có thể là đệ đệ quách chưởng sự?

- Này không có gì, sau này có tài nguyên tu luyện, ngươi cũng có thể đứng ở cao độ đó.

Mạc Vô Kỵ an ủi Đậu Hóa Long một câu.

Hắn muốn mở ra một cái đan lâu, ngoại trừ tích lũy một phần tài nguyên tu luyện ra, còn có liền là muốn dựng một cái bắt đầu ngôi cao mới. Hắn đã từng nói, hắn muốn trùng kiến Thiên Cơ Tông. Cái này bắt đầu ngôi cao mới, chính là vì hắn sau này thành lập Thiên Cơ Tông mà chuẩn bị.

- Dạ, đại ca.

Đậu Hóa Long giờ khắc này đối với Mạc Vô Kỵ là tuyệt đối tín nhiệm.

- Được rồi, ba ngày nay lại có một đại sự phát sinh.

Đậu Hóa Long nhất tâm nhớ kỹ Mạc Vô Kỵ giao cho hắn nhiệm vụ, coi như là tại Đan Đạo Tiên Minh Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ đại điện, vẫn không có gác lại nhiệm vụ thu thập tin tức.

- Chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Đậu Hóa Long thấp giọng:

- Hai ngày trước Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế cùng Lục Luân Tiên Vực Ma Nguyệt Tiên Môn đệ nhất cao thủ Cô đại chiến một trận, nghe nói này một hồi đại chiến đánh thiên hôn địa ám, vạn dặm sát khí ngang dọc.

- Cô?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi một câu.

Đậu Hóa Long gật đầu:

- Uhm, Ma Nguyệt Tiên Môn cái kia đệ nhất cường giả liền gọi là Cô, nghe nói hắn là một cái Tiên Đế cường giả. Coi như là Ma vực Thiên Đế đối với hắn cũng là tôn kính có thừa.

- Vậy tại sao lại cùng Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế đánh nhau?

Mạc Vô Kỵ có chút không giải thích được.

Đậu Hóa Long cười hắc hắc:

- Theo ta đạt được tin tức, nghe nói là một cái hồ lô màu tím xuất thế, đưa tới hai cái Tiên Đế cường giả tranh đấu.

- Màu tím hồ lô xuất thế?

Mạc Vô Kỵ căng thẳng trong lòng, bên trong hắn Bất Hủ Giới không đang nằm cái hồ lô này sao? Hơn nữa còn có một hồ lô Hồng Mông Sinh Tức. Hồ lô đã biết, hai cái Tiên Đế đánh rắm a.

Đậu Hóa Long thói quen mà thôi hạ giọng:

- Nghe nói màu tím kia hồ lô là Vô Sinh Đạo Tông để lại, năm đó Vô Sinh Đạo Tông sở dĩ diệt vong, cũng là bởi vì cái kia màu tím hồ lô. Bên trong hồ lô chứa là Hồng Mông Sinh Tức, đây chính là bất cứ người nào nằm mộng cũng muốn lấy được đồ đạc.

- Vật kia bị người nào lấy đi?

Mạc Vô Kỵ trong lòng bộc phát khiếp sợ, hắn rất không hiểu đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Lẽ nào hồ lô có hai cái? Còn là nói có một cái thật một cái giả?

Nếu là giả, tuyệt đối không có khả năng làm cho hai Tiên Đế đại chiến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 511: Không Thích Hợp Thái Thượng Đạo

- Nghe nói là bị Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế lấy đi, Ma Nguyệt Tiên Môn Tiên Đế Cô bị thương nặng mà lẩn trốn, còn nói hắn trước khi đi tức giận bắt đi Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế một cái phi tử...

Đậu Hóa Long trời sinh là làm tình báo liêu, liên cả bên góc chi tiết đều nghe được.

Mạc Vô Kỵ đang muốn tiếp tục hỏi thời điểm, đường phố đối diện đi tới một đám người để cho hắn dừng lại lời của mình. Đối diện tới một đám người có bảy tám cái, có hai cái hắn là quen biết. Một trong số đó chính là Nhan Dã cái kia trên danh nghĩa thê tử Mộ Dung Tương Vũ, còn có một cái chính là theo sát tại Mộ Dung Tương Vũ bên người Kiều Thiên Viêm.

Bất quá lúc này Kiều Thiên Viêm là đi ở sau cùng, Mộ Dung Tương Vũ trái lại đi ở phía trước, cùng nàng song song là một người thoạt nhìn so với Kiều Thiên Viêm càng thêm có hình thanh niên áo tím. Này thanh niên áo tím mặt như đao khắc, vóc người thon dài, quanh thân trên dưới thật giống như ẩn chứa nồng nặc Lôi Điện bình thường giống nhau, để cho người ta vừa nhìn liền biết đây là một cái lôi hệ cường giả. Lúc này hắn chính diện mang dáng tươi cười, dường như không ngừng đang cùng Mộ Dung Tương Vũ nói gì đó. Biểu hiện của hắn, tựa cùng trước đây Kiều Thiên Viêm giống y hệt nhau.

- Đại ca, đi ở phía trước này người thanh niên áo tím gọi Cốt Tử Kiếm, là Đại Tự Tại Tiên Vực Lôi Tông tám sao thiên tài, nhưng là phi thường rất giỏi tồn tại. Nếu(như) không phải là vì đi Phá Toái Giới, hắn

bây giờ nói bất định cũng là lớn Ất Tiên hậu kỳ. Những thiên tài này lại đây, chúng ta...

Đậu Hóa Long cực kỳ cẩn thận tại Mạc Vô Kỵ bên tai nói.

Đậu Hóa Long vốn muốn nói chúng ta mau né sang một bên, hắn nói nói phân nửa cũng nhớ tới đại ca Mạc Vô Kỵ thế nhưng là Đan Đạo Tiên Minh danh dự trưởng lão, so với thiên tài còn (muốn) phải thiên tài tồn tại, căn bản cũng không có cần phải nhường đường.

Mạc Vô Kỵ thấy ánh mắt thỉnh thoảng tại Mộ Dung Tương Vũ trên người quét tới quét lui Kiều Trung Viêm, trong lòng không khỏi âm thầm buồn cười, Cốt Tử Kiếm thay thế vị trí của hắn. Phỏng chừng tại Mộ Dung Tương Vũ trong mắt, thời khắc này Kiều Trung Viêm chính là lúc đó đi theo nàng và Kiều Trung Viêm sau lưng 'Nhan Dã'.

Thái Thượng Đạo tông nữ nhân quả nhiên là không hề tình cảm đáng nói, bình thường vậy nữ nhân lúc này nhất định sẽ chiếu cố một chút Kiều Trung Viêm mặt mũi, coi như là sẽ không cùng Kiều Trung Viêm có liên hệ gì, chí ít cũng sẽ tình cờ nói vài câu, để cho Kiều Trung Viêm có cơ hội đi tới phía trước đến một điểm.

Tuy tiện Đậu Hóa Long nói nói chỉ là phân nửa liền ngừng, Mạc Vô Kỵ cũng hiểu được Đậu Hóa Long ý tứ, hắn vỗ vỗ Đậu Hóa Long vai nói:

- Chúng ta để cho ở một bên, chờ (các loại) những thiên tài này đi trước.

Hắn thân phận trưởng lão cũng không phải là dùng để vênh váo hung hăng, hắn là dùng để tự bảo vệ mình. Cùng những thiên tài này đi tính toán cái gì, hắn Mạc Vô Kỵ còn không có cái kia giờ rỗi.

- Nhan Dã? Ngươi ở nơi này làm cái gì?

Cảnh giới Mộ Dung Tương Vũ dù sao còn rất thấp, coi như là tại Thái Thượng Đạo tông, đến bây giờ mới thôi cũng không có nhập tình, chứ đừng nói chi là vong tình. Cho nên nàng thấy Mạc Vô Kỵ tại đầu đường thời điểm, lập tức liền dừng lại cước bộ, cau mày hỏi.

Mộ Dung Tương Vũ một trận dừng lại ở, bên người nàng Cốt Tử Kiếm như nhau liền ngừng lại. Mấy người còn lại cũng đều theo ngừng lại, nghi hoặc nhìn Mộ Dung Tương Vũ cùng Nhan Dã.

- Tương Vũ, người này là ai?

Cốt Tử Kiếm nghi hoặc nhìn Mộ Dung Tương Vũ hỏi.

Mộ Dung Tương Vũ bình tĩnh nói:

- Hắn là ta trên danh nghĩa phu quân.

- A...

Ngoại trừ Kiều Trung Viêm, còn lại ngày mới nghe được Mộ Dung Tương Vũ những lời này, lập tức đều là kinh dị không dứt nhìn Mạc Vô Kỵ cùng Mộ Dung Tương Vũ.

Mạc Vô Kỵ vẻ mặt vết tích, hơn nữa tu vi cảnh giới vừa nhìn cũng rất thấp. Điều này cũng làm cho mà thôi, mấu chốt là Mạc Vô Kỵ quanh thân linh vận không hiện, vô luận là ai cũng có thể nhìn ra Mạc Vô Kỵ tiền đồ hữu hạn. Mộ Dung Tương Vũ chẳng những là sáu sao thiên tài, hay (vẫn, còn) là đỉnh cấp mỹ nữ tuyệt sắc, như vậy nữ nhân ưu tú lại có Mạc Vô Kỵ như vậy xấu xí bình thường đạo lữ?

Tất cả mọi người nhìn về phía Cốt Tử Kiếm, mọi người không phải là đứa ngốc, biết Cốt Tử Kiếm đang đang đeo đuổi Mộ Dung Tương Vũ. Hơn nữa Mộ Dung Tương Vũ đối với Cốt Tử Kiếm cũng rất tốt, hai người có rất to lớn có thể trở thành đạo lữ.

Có vài người thậm chí không giải thích được, vì sao Mộ Dung Tương Vũ vừa rồi không giấu diếm chuyện này. Chỉ cần nàng giấu diếm chuyện

này, len lén cùng Mạc Vô Kỵ lại đem quan hệ vợ chồng giải quyết rồi, nàng và Cốt Tử Kiếm vẫn là có thể trở thành đạo lữ.

Cốt Tử Kiếm sắc mặt cũng là biến đổi, hắn là thật tâm thích Mộ Dung Tương Vũ. Mộ Dung Tương Vũ chẳng những tư chất kinh người, này thanh lệ dung mạo hắn vừa nhìn liền thích.

Trọng yếu hơn là, Mộ Dung Tương Vũ cũng không dính người, coi như là bọn họ trở thành đạo lữ, này cũng sẽ không ảnh hưởng song phương tu luyện.

- Ngươi vẫn không trả lời ta nói.

Mộ Dung Tương Vũ chân mày nhíu lợi hại hơn.

Mạc Vô Kỵ rất muốn nói mắc mớ gì tới ngươi, thế nhưng là thân phận của hắn bây giờ là Nhan Dã. Coi như là hắn muốn (phải) vạch trần thân phận của mình, cũng không muốn ngay trước nhiều người như vậy mặt cùng Mộ Dung Tương Vũ giải thích. Trọng yếu hơn là, hắn muốn muốn nói cho Mộ Dung Tương Vũ, mình và nàng giữa đó chó má vô cấu đạo tâm vui chơi hắn không nghĩ chơi.

Thấy Mạc Vô Kỵ không nói lời nào, Mộ Dung Tương Vũ thầm than một tiếng. Nàng nghĩ tới mấy ngày nay tại Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên gặp phải các lộ thiên tài, này thiên tài đối với tu đạo một đường thiên tài tuyệt thế hiểu, nàng liền cảm giác mình trước kia vòng tròn thật sự là quá hẹp.

Coi như là lúc này tại bên người nàng những người này, cái nào cũng không phải thiên tài trong thiên tài? Ngay cả Kiều Trung Viêm cũng xa xa không bằng. Về phần trước mắt Nhan Dã này, nàng lắc đầu, thực sự không suy nghĩ một chút đi xuống. Có lẽ này tu đạo đạo luận, bất luận cái gì một cái đều là Nhan Dã cả đời đều khó mà khát cầu đồ đạc.

Nếu sớm muộn đều sẽ làm ra lựa chọn, hà tất lại mang xuống? Nếu là đến Tiêm Giác Tiên Khư trước nàng tiếp xúc qua những thiên tài này,

nàng cũng sẽ không yêu cầu mang Nhan Dã cùng đi.

Dù cho sau cùng nàng có thể từ trên người Nhan Dã nhập tình thì như thế nào này sau cùng chẳng những hại chính nàng, cũng hại Nhan Dã. Nhan Dã như vậy tầm thường, có lẽ nàng căn bản là không vào được tình. Lui một bước nói, coi như là nàng nhập tình, cũng không cách nào triệt để.

Nàng thật sự là không nên cố chấp, nàng Thái Thượng Đạo đến cuối cùng vốn chính là không có tình, vô luận là từ Nhan Dã trên người nhập tình cùng trên người người khác nhập tình đều là không có bất kỳ khác nhau. Huống chi Nhan Dã cùng nàng vòng tròn, nguyên bổn chính là hai cái thế giới.

Nàng lấy ra một tờ màu đỏ hôn thư đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Chuyện giữa chúng ta liền dừng ở đây sao?, đây là chúng ta trước đây trao đổi hôn thư, ngươi cũng cho ta đi.

Bên đường đổi hôn thư?

Mạc Vô Kỵ có chút kinh ngạc nhìn Mộ Dung Tương Vũ, Thái Thượng Đạo này tông người quả nhiên là không có khả năng theo lẽ thường độ chi. Không đúng, phải nói các nàng căn bản cũng không có luân lý tình cảm.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận hôn thư nhìn liền cũng không có nhìn xem, liền ném vào nhẫn, thứ này dù sao cũng không phải của hắn. Hắn theo bản năng nhìn một chút Mộ Dung Tương Vũ bên người những thiên tài này, trong lòng đang suy nghĩ, có lẽ là Mộ Dung Tương Vũ bên người những thiên tài này chạm vào nàng làm ra quyết định.

Mộ Dung Tương Vũ tự nhiên cũng cảm nhận được Mạc Vô Kỵ ánh mắt, trong lòng cư nhiên hơi có chút không tự nhiên. Trong lòng nàng mặc dù không muốn thừa nhận, cũng biết sợ rằng còn thật là cùng những

thiên tài này tụ tập cùng một chỗ, làm cho nàng khi chưa có tiến vào Phá Toái Giới trước liền làm ra quyết định.

Nàng là từ Thái Thượng Đạo tông đi ra, nàng cũng muốn nói một hồi kinh thiên động địa tình ái, để cho tâm linh của mình đã bị thăng hoa cùng mượt mà, cuối cùng hoàn thiện đạo tâm của mình.

- Ta biết tâm ý của ngươi, bất quá duyên phận chuyện có chút thời điểm rất khó quá nghiêm khắc.

Mộ Dung Tương Vũ trong lòng cũng hơi có chút áy náy, dù sao trước đây Nhan Dã cùng nàng một lúc thức dậy, là đơn thuần vì nàng vô cấu đạo tâm. Có lẽ tiến vào Phá Toái Giới Nhan Dã có rất to lớn khả năng ngã xuống, nhưng là có khả năng thu được một phần cơ duyên. Không nghĩ tới bây giờ còn chưa có đi Phá Toái Giới, nàng liền đem Nhan Dã từ trong lòng hoàn toàn xóa đi, chấm dứt song phương nhân quả.

Nàng rất muốn an ủi Mạc Vô Kỵ vài câu, đáng tiếc nàng trời sinh sẽ không có kỹ năng này.

Mạc Vô Kỵ vung tay lên không thèm để ý chút nào nói:

- Ngươi không cần lo lắng, ta không sao, ngược lại chúc mừng ngươi kết ta ngươi giữa đó nhân quả... Cái kia...

Mạc Vô Kỵ nói lấy liền muốn Tương Nhan dã bên này hôn thư cũng trả lại cho Mộ Dung Tương Vũ, thần niệm của hắn rơi vào trong giới chỉ thời điểm mới nhớ tới, Nhan Dã hôn thư căn bản cũng không ở bên cạnh hắn. Hắn đưa cho Nhan Thiên Ngu, để cho Nhan Thiên Ngu chuyển giao cho Nhan gia nhan ý.

Mộ Dung Tương Vũ thấy Mạc Vô Kỵ biểu tình, trong mắt có chút không thoải mái, nàng cho rằng Mạc Vô Kỵ khẩu thị tâm phi, trên thực tế căn bản cũng không muốn trả hôn thư. Coi như là Mạc Vô Kỵ không giao còn hôn thư, đối với nàng cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng, trong lòng nàng nhưng có chút phiền phức.

- Cái kia thực sự là xin lỗi a, ngươi hôn thư không ở bên cạnh ta, ta ở lại muội muội ta nhan ý nơi đó. Ngươi tùy thời có thể hỏi nàng đi muốn (phải).

Mạc Vô Kỵ áy náy nói.

Mộ Dung Tương Vũ thở phào nhẹ nhõm, gật đầu:

- Không có quan hệ, bên này xong chuyện ta còn là muốn (phải) trở về một chuyến.

Nói xong Mộ Dung Tương Vũ đối với bên người Cốt Tử Kiếm ý bảo đạo:

- Tử Kiếm Sư huynh, trì hoãn ngươi một chút thời gian, hiện tại chúng ta đi thôi.

Cốt Tử Kiếm rất là hài lòng cười cười, hắn thấy, Mộ Dung Tương Vũ trong lòng trời quang trăng sáng, những lời này chẳng những bên đường liền nói, còn tưởng là mặt của hắn liền nói. Chỉ có nữ nhân như vậy, mới đáng giá hắn theo đuổi.

- Mộ Dung Tương Vũ...

Mạc Vô Kỵ gọi lại muốn ly khai Mộ Dung Tương Vũ.

Tại Mộ Dung Tương Vũ trong lòng, nàng và Mạc Vô Kỵ hiện tại coi như là hoàn toàn người không liên hệ, nhiều nhất cũng chỉ là quen biết mà thôi. Mạc Vô Kỵ lúc này gọi nàng, làm cho nàng lần nữa cau mày.

Tuy tiện nhìn thấy Mộ Dung Tương Vũ cau mày, Mạc Vô Kỵ vẫn là nói:

- Ta có một câu phi thường nghiêm túc nói, mặc dù không phải là rất êm tai, ta hay vẫn cảm thấy hắn là nói cho ngươi nghe một cái.

Mộ Dung Tương Vũ mặt không chút thay đổi, thần sắc bình tĩnh.

Mạc Vô Kỵ cười cười, cũng không thèm để ý, hắn căn bản cũng không có cái loại này thất lạc tâm tình, cũng không có vấn đề Mộ Dung Tương Vũ có đúng hay không thích di tình biệt luyến. Tuy nói Đậu Hóa Long mang tới tin tức có khả năng để cho hắn triệt để an toàn xuống tới, nhưng lúc đó hắn tại Vô Sinh Đạo Tông bí cảnh ra ngoài, vẫn là ở vào không có có thân phận trong lúc nguy hiểm. Mộ Dung Tương Vũ có thể dẫn hắn đến Tiêm Giác Tiên Khư, ở chỗ này hắn có rồi bản thân khởi bước, hắn vẫn còn là rất cảm tạ.

- Ta cho rằng ngươi không thích hợp lắm tu luyện Thái Thượng Đạo tông công pháp.

Mạc Vô Kỵ rất là thành khẩn nói.

- Còn nữa không?

Mộ Dung Tương Vũ bình tĩnh nhìn Mạc Vô Kỵ.

- Đã không còn.

Mạc Vô Kỵ cười cười, hắn sở dĩ nói như vậy, là bởi vì hắn cảm thấy Thái Thượng Đạo tông cũng là một cái vô thượng tông môn. Cho dù là ra tình người, xuất hiện ở tình trước đối với tình cũng nhất định là cực kỳ chấp nhất cùng thủ một. Mà Mộ Dung Tương Vũ theo Mạc Vô Kỵ, đang chọn trạch nhập tình đối tượng thời điểm cũng coi là thay đổi thất thường, như vậy tính tình, không lớn như là Thái Thượng Đạo tông đệ tử.

Mộ Dung Tương Vũ lần này liên cả cáo từ nói cũng không có, xoay người rời đi.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, vỗ vỗ bên người Đậu Hóa Long:

- Đi thôi, hóa long, chúng ta cũng đi về nghỉ.

Lúc này, trong lòng hắn so với Mộ Dung Tương Vũ càng thêm dễ dàng. Vốn cho là còn có thật lớn trắc trở sự tình, ở chỗ này dễ dàng giải

quyết.

- Trong gọi Nhan Dã sao? Xin chờ một chút.

Một cái thanh âm thanh thúy gọi lại Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nghi hoặc nhìn đi tới một nữ tử, hắn biết tên nữ tử này là mới vừa rồi cùng Mộ Dung Tương Vũ đám người đi cùng một chỗ thiên tài. Hiện tại Mộ Dung Tương Vũ đám người đi rồi, nàng đi tìm tới làm cái gì?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 512: Thu Hoạch Không Nhỏ

Mạc Vô Kỵ dừng lại nghi hoặc nhìn nữ tử hỏi:

- Ngươi tìm ta?

Cô gái này dung mạo thanh tú, mặc váy vàng, thoạt nhìn dường như rất thục tĩnh hình dạng. Hơn nữa tu vi so với tự mình cũng cao hơn rất nhiều, theo Mạc Vô Kỵ, nữ tử này hẳn là tại Huyền Tiên hậu kỳ. Một thân nội uẩn tiên nguyên khí tức, so với lúc trước hẳn giết chết cái kia Hồng kỳ mạnh hơn nhiều lắm. Tuy Mạc Vô Kỵ thăng cấp tới rồi Kim Tiên trung kỳ, nếu như cùng đối phương đánh nhau, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng bản thân phần thắng cũng không có bao nhiêu. Trừ phi hắn tới rồi Kim Tiên hậu kỳ, thậm chí Kim Tiên đỉnh phong.

Nữ tử váy vàng đã đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ, đối với Mạc Vô Kỵ dịu dàng thi lễ, mỉm cười nói:

- Tiểu muội gọi Trầm Mộc Tình, là La Lăng Tiên Vực Phiêu Hoa Tiên Cốc đệ tử. Chỉ là thấy Nhan huynh khí vũ bất phàm, cho nên muốn muốn tới kết giao một phen. Đường đột, còn xin Nhan huynh thứ lỗi.

Mạc Vô Kỵ trợn to hai mắt nhìn chằm chằm Trầm Mộc Tình, lăng thần một hồi lâu mới lên tiếng:

- Trầm tiên tử, ngươi vững tin trong không có nói sai? Ta khí vũ bất phàm? Ta một cái Kim Tiên tu sĩ, Linh Căn tầm thường, càng là người thường bên trong người thường, nơi nào cái gì khí vũ bất phàm Trầm tiên tử cùng này con nhà nòi đi cùng một chỗ, nhất định cũng là tinh cấp

thiên tài. Như vậy mà nói ta một người vừa mới bị từ hôn trên đường lớn, chẳng lẽ là tiêu khiển ta?

Lần này Mạc Vô Kỵ là thật có chút nghi hoặc không hiểu, không phải là hắn đa tâm, mà là Trầm Mộc Tình tu vi như thế, tướng mạo vừa đẹp, không cần phải nói khẳng định là tinh cấp thiên tài, làm sao sẽ đến kết giao cùng hắn một người bình thường bị từ hôn? Hơn nữa còn dùng tiểu muội tương xứng, đây là đang là thái quá. Nếu là nói Trầm Mộc Tình biết hắn là tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, vậy còn không sai biệt lắm. Trên thực tế Mạc Vô Kỵ khẳng định đối phương không biết hắn là tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương.

Dùng một câu nói nói, người ta Trầm Mộc Tình là cao phú mỹ, hắn bất quá ăn mày mà thôi. Loại này tiết mục cũng chỉ có thể trong ý dâm cuối cùng xuất hiện mà thôi.

Trầm Mộc Tình vẫn như cũ nhã nhặn lịch sự vừa cười vừa nói:

- Ta là thật thưởng thức Nhan huynh, Nhan huynh nếu là không ngại, có thể hay không đi bên cạnh tức lâu uống một chén nước chè xanh?

Đây là bị hẹn sao? Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm nghĩ. Hắn không biết Trầm Mộc Tình mục đích là cái gì, hắn là nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện. Huống chi, hắn hiện tại có chuyện trọng yếu hơn, đó chính là mau để cho Đậu Hóa Long tiếp tục đi điều tra một chút sự tình hồ lô màu tím.

- Thực sự là xin lỗi, ta vừa mới bị người yêu bỏ, hiện tại thương tâm gần chết, tâm tình rất là áp lực, cho nên muốn đơn độc trở về yên lặng một chút. Chờ chuyện này chậm lại, ta có thể được Trầm tiên tử mời, vậy là vinh hạnh của ta.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói.

Trầm Mộc Tình trong mắt hiện lên vẻ thất vọng, vẫn như cũ mặt mỉm cười nói:

- Đã như vậy, vậy thì không quấy rầy Nhan huynh. Không biết Nhan huynh có thể hay không nói cho ta biết ngươi ở nơi nào đâu nè?

Mạc Vô Kỵ biết, chuyện này coi như là hắn không nói, người ta chuyển cái ngoặt cũng có thể tra được. Hắn đơn giản nói:

- Ta ở tại ven sông tiên tức lâu, Trầm tiên tử, tại đây cáo từ.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ xoay người rời đi, Đậu Hóa Long nhanh chóng đi theo Mạc Vô Kỵ phía sau cấp tốc rời đi. Nếu là ở trước, Đậu Hóa Long khẳng định nghi hoặc đại ca sao không hẹn gái, hiện tại hắn rất có thể hiểu được đại ca ý tứ.

Đại ca đều là tứ phẩm Tôn Cấp Tiên Đan Vương, càng là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, Trầm Mộc Tình một cái nho nhỏ tinh cấp thiên tài tính thứ gì.

Nhìn bóng lưng Mạc Vô Kỵ, Trầm Mộc Tình lại cười nhạt một tiếng, xa xa nói:

- Kỳ thực ta cho rằng ngươi có một câu nói nói sai rồi, Mộ Dung Tương Vũ kỳ thực rất thích hợp Thiên đạo công pháp.

Mạc Vô Kỵ hơi dừng lại một chút, hắn bỗng nhiên có chút hiểu rõ vì sao Trầm Mộc Tình muốn tìm hắn. Có lẽ là thật cùng nàng nói như vậy, căn bản liền không có ý tứ gì khác, thầm muốn kết giao hắn một phen.

Mạc Vô Kỵ đoán tuy rằng không được đúng cả, cũng có chút tiếp cận sự thực. Người khác cho rằng Mạc Vô Kỵ là một kẻ đáng thương bị người vứt bỏ, hơn nữa chính hắn nói cũng rất thương cảm, hiện tại phải đi về liệu tâm lý bị thương. Trầm Mộc Tình trong lòng rất rõ ràng, trước mắt Nhan Dã này căn bản cũng không phải là như vậy. Tại Mộ Dung Tương Vũ xuất ra hôn thư giải trừ hôn sự, Nhan Dã này trong lòng cả nửa điểm ba động cũng không có, sao lại có cái gì thương tâm gần chết?

Nhan Dã khuôn mặt bị hủy, đang đối mặt đông đảo thiên tài, thậm chí đối mặt truy cầu Mộ Dung Tương Vũ đỉnh cấp thiên tài Cốt Tử Kiếm, cũng không có nửa điểm tự ti tâm tình. Bị Mộ Dung Tương Vũ cự tuyệt sau đó, Nhan Dã còn có thể báo cho Mộ Dung Tương Vũ một phen. Đây tuyệt đối không phải là một người chỉ đối với Mộ Dung Tương Vũ tương tư đơn phương có thể biểu hiện ra.

Không chỉ như thế, Nhan Dã quanh thân tầm thường cực kỳ, không có nửa điểm linh vận ba động, theo lý thuyết đây là một kẻ tài trí bình thường mới đúng là. Nàng còn có một loại đặc thù bản lĩnh, đó chính là có thể cảm nhận được đối phương tuổi đại thể. Tuy tiện nàng không xác định tuổi Nhan Dã cụ thể, nhưng có thể cảm thụ được Nhan Dã tuổi tác nhỏ hơn nàng, thậm chí còn nhỏ rất nhiều. Một tu sĩ so với nàng tuổi còn nhỏ rất nhiều, cư nhiên có thể tu luyện tới Kim Tiên. Lại tại sao có thể là tài trí bình thường?

Điều này cũng làm cho mà thôi, chủ yếu nhất là, tu sĩ này thoạt nhìn bình thường không gì sánh được, quanh thân còn không có gì linh vận khí tức vờn quanh, đây mới là không tầm thường lớn nhất.

Nàng đi ra cố nhiên là vì Phá Toái Giới tầng thứ ba mở ra, đồng dạng cũng là thử luyện cùng trống trải nhãn giới, đồng thời kết giao các lộ anh kiệt. Tại lúc đi ra, sư phụ liền nói với nàng, đọc vạn quyển sách không bằng đi nghìn dặm đường. Không nên xem thường bất cứ người nào, cũng không cần tại bất cứ người nào trước mặt tự coi nhẹ mình.

Tu tiên ngoại trừ tự thân tư chất ra, ngoại giới trợ lực như nhau trọng yếu. Có đôi khi kết giao nhiều một cái bằng hữu có bản lĩnh, đối với mình mà nói chính là nhiều thêm một con đường.

Lần này đi ra vốn là có kết giao các lộ thiên tài anh kiệt ý tứ, đối mặt Mạc Vô Kỵ người như thế, nàng há có thể bỏ qua? Huống chi, coi như là nàng nhìn lầm thì tính sao? Chỉ bằng mượn một cái Kim Tiên tu sĩ đối mặt một đống thiên tài, còn có thể lạnh nhạt ở chung chậm rãi mà nói, đã đáng đi kết giao.

...

Vừa về tới nơi ở, Mạc Vô Kỵ liền lấy ra một cái nhẫn đưa cho Đậu Hóa Long:

- Hóa long, ta muốn bế quan một đoạn thời gian. Chiếc nhẫn này cùng đồ vật bên trong đều là cho ngươi tu luyện, ngươi tu luyện thời gian rảnh, thuận tiện giúp ta đi hỏi thăm một chút sự tình liên quan tới Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế cùng Mặc Nguyệt Tiên Tông Thiên Đế đại chiến. Còn có cái kia hồ lô màu tím, rốt cuộc là cái gì đồ chơi cũng hỏi thăm một chút. Được rồi, lại hỏi thăm một chút chuyện liên quan tới Phá Toái Giới tầng thứ ba mở ra.

- Dạ, đại ca.

Đậu Hóa Long mừng rỡ tiếp nhận nhẫn, lớn tiếng nói.

Chờ Mạc Vô Kỵ tiến vào gian phòng bắt đầu bế quan sau đó, thần niệm của hắn đã quét vào trong giới chỉ. Trong giới chỉ đồ đạc để cho hắn thiếu chút nữa kích động đều run rẩy. Hơn một trăm vạn hạ phẩm tiên tinh, hơn mười vạn trung phẩm tiên tinh, còn có hai vạn thượng phẩm tiên tinh, ngoại trừ những thứ này còn có các loại đan dược. Để cho hắn kích động là, hắn nhìn thấy Lạc Trần Tiên Đan, thứ này thế nhưng là bảo vật Thiên Tiên tu sĩ rất tha thiết ước mơ a.

Về phần tam phẩm tiên khí cùng một món nhị phẩm phi hành tiên khí, cũng làm cho hắn chết lặng rớt.

Quả nhiên có một cái Đan Vương đại ca chính là hốt đậm, hắn Đậu Hóa Long lúc nào từng có loại này xa xỉ thời kì? Đây quả thực là con chuột tiến vào kho thóc. Không đúng, hắn Đậu Hóa Long tương lai nhưng là phải thành long cường giả, làm sao có thể ví dụ như lão chuột đâu nè?

Nhất định phải nỗ lực hết Thành đại ca giao phó nhiệm vụ.

...

Mạc Vô Kỵ chính bản thân tu luyện liền cần đại lượng tài nguyên, hắn suy bụng ta ra bụng người, cũng không có bạc đãi Đậu Hóa Long, tài nguyên tu luyện đưa một cái chính là một xấp dầy. Rồi lại nói, hắn mình chính là một cái Đan Vương, lại là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão. Coi như là hắn thiếu khuyết, cũng là thiếu khuyết thiên tài địa bảo, đâu còn có thể thiếu khuyết một phần cấp thấp đan dược và tiên tinh?

Lúc này Mạc Vô Kỵ về tới gian phòng của mình, hắn cầm lên nhẫn Nông Vịnh cho. Đây chính là Đan Đạo Tiên Minh tổng bộ tưởng thưởng, Mạc Vô Kỵ tin tưởng cũng sẽ không quá kém sao?.

Nhẫn vốn chính là tưởng thưởng, cấm chế vô cùng đơn giản, Mạc Vô Kỵ mở ra cấm chế sau đó, trong giới chỉ dĩ nhiên chỉ có hai trăm gốc cây tiên linh thảo cấp năm.

Mạc Vô Kỵ có chút ngây người, đây cũng quá hẹp hòi sao?. Nếu mà chỉ có hai trăm gốc cây cấp năm tiên linh thảo, còn không bằng Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ tưởng thưởng phần nhỏ. Đích xác đối với bình thường vậy tu sĩ mà nói, hai trăm gốc cây cấp năm tiên linh thảo đó là tài phú lớn. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, thật đúng là không coi vào đâu.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ phải thất vọng, hắn lần nữa nhìn thấy một món đồ đạc, là một món Phi Toa cũng chưa tới 1 thước dài. Phi Toa u tối, cùng trong giới chỉ không gian màu sắc không sai biệt lắm, nếu không phải chú ý thật đúng là không nhìn ra.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên liền đem Phi Toa này nắm ở trong tay, nhàn nhạt tiên vận lưu chuyển, một loại như muốn bỏ chạy khí tức trên không trung vờn quanh.

Mạc Vô Kỵ thần niệm một thấm vào, thiếu chút nữa kinh kêu thành tiếng, này lại là một món thất phẩm phi hành tiên khí.

Thất phẩm phi hành tiên khí, không muốn nói là hắn, coi như là đối với chân chính Tiên Vương cấp bậc cường giả, cũng là đồ tốt.

Phi hành pháp bảo cùng phòng ngự pháp bảo giá trị vốn là so với công kích pháp bảo giá trị cao, thất phẩm phi hành tiên khí, càng là người người mong muốn đoạt tay.

Nếu là hắn có thất phẩm phi hành tiên khí, hắn tại thời điểm Bán Tiên Vực, cũng không cần suy nghĩ hoàn thiện Độ Tiên Hạm.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì hiểu được, đây là Đan Đạo Tiên Minh đang bảo vệ hắn. Cho hắn cấp năm tiên linh thảo, ý tứ là để cho hắn mau chóng thăng cấp đến ngũ phẩm Đan Vương cảnh giới. Cho hắn Phi Toa, là để cho hắn tại thời điểm nguy hiểm có thể bỏ chạy.

Xem ra gia nhập Đan Đạo Tiên Minh quả nhiên là không sai, chính là cái này thất phẩm phi hành tiên khí giá trị, liền không cách nào phỏng chừng.

Mạc Vô Kỵ lần nữa lấy ra nhẫn Thương Ngu cho, trong giới chỉ đích thật là có một quả Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ thân phận trưởng lão bài.

Ngoài ra, cũng là một đống cấp năm tiên linh thảo, còn có hơn mười gốc cây cấp 6 tiên linh thảo.

Hấp dẫn nhất Mạc Vô Kỵ chú ý là một quyển thư tịch phong cách cổ xưa, Mạc Vô Kỵ lại đem quyển kia phong cách cổ xưa thư lấy ra mở ra nhìn một chút, nhất thời đối với Thương Ngu càng là kính phục. Cái này thứ hai hội trưởng quả thực chính là biết hắn thiếu khuyết cái gì, sau đó đưa ra cái đó.

Đây là một quyển đối với phương pháp luyện đan giới thiệu thư, Mạc Vô Kỵ thô sơ giản lược lật một cái, trong quyển sách tiên đan phương pháp luyện đan này từ nhất phẩm đến thất phẩm có chừng hơn một nghìn. Tuy rằng cũng có chút phương pháp luyện đan không có, ví dụ

như Chí Hoang Đan các loại... Nhưng một phần phương pháp luyện đan thường dùng, trên cơ bản đều ở đây trong sách giới thiệu.

Đưa lên nhiều thứ tốt như vậy, lại để cho mình đi kho hàng tìm 3 bảo vật. Xem ra sau này Thương Ngu này muốn mời hắn hỗ trợ làm chuyện gì, hắn còn thật không có biện pháp đi cự tuyệt. Vô luận như thế nào, nhân tình này coi như là thiếu.

Lại đem đồ đạc sửa sang lại một phen thu vào chiếc nhẫn của mình, Mạc Vô Kỵ chuyện thứ nhất chính là luyện hóa Phi Toa. Phi Toa không luyện hóa, hắn cũng không có tâm tình đi luyện chế ngũ phẩm tiên đan.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 513: Là Ai Đánh Ngươi?

Ba ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ chẳng những luyện hóa Phi Toa, còn ở trên Phi Toa khắc mấy cái trận pháp cấm chế.

Nhìn Phi Toa trong tay tinh xảo, Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là thoả mãn. Có một món thất phẩm tiên khí Phi Toa rồi, hắn cuối cùng là có thêm một phần sinh tồn cơ hội.

Nếu không mà nói, hắn không gian thuấn di lợi hại hơn nữa, cũng có một cái hạn độ. Một khi thần niệm cùng tiên nguyên tiêu hao hầu như không còn, hắn cũng không cách nào chạy trốn.

Thu hồi Phi Toa, Mạc Vô Kỵ lại lấy ra chuôi trường đao màu xám tro rộng lưng bắt đầu luyện hóa. Một ngày sau, Mạc Vô Kỵ luyện hóa chuôi trường đao này, hắn cuối cùng là hiểu vì sao trường đao sẽ có tương tự khí tức với Bán Nguyệt Thanh Kích. Chuôi trường đao này bên trong đồng dạng tương khảm một quả lưỡi dao mảnh vụn.

Cùng Bán Nguyệt Thanh Kích bất đồng là, Luyện Khí Sư lại đem lưỡi đao mảnh vụn luyện vào trường đao, thành một thanh lục phẩm tiên khí giết chóc khí tức kinh người.

Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm khiếp sợ, một quả mảnh vụn luyện chế ra tới trường đao thì có loại khí tức này, hoàn chỉnh trường đao sẽ là như thế nào nghịch thiên?

Lại tốn một chút thời gian đem cái kia cái thớt gỗ luyện hóa sau đó, Mạc Vô Kỵ mới xuất ra lò luyện đan, hắn chuẩn bị trùng kích ngũ phẩm Đan Vương.

Mạc Vô Kỵ luyện đan là từ Vô Tự Đan Thư học được, về sau đi qua hắn công pháp của mình diễn hóa, tạo thành đan đạo thuộc về mình. Hắn đan đạo Đan Quyết cùng thủ pháp luyện đan càng nhiều hơn chính là dùng Trữ Thần Lạc, Trữ Nguyên Lạc khống chế, mà không phải thủ quyết khống chế.

Mạc Vô Kỵ vô luận công pháp, hay là mạch lạc, thậm chí tu luyện thủ đoạn đều là chính hắn chế tạo ra. Cho nên hắn tại trong quá trình đan đạo đi tới gần như là không có bình cảnh, người khác dùng mấy trăm mấy vạn năm có lẽ mới có thể tại đan đạo nhảy qua một bước, mà hắn chỉ cần không ngừng luyện tập là có thể.

Một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc mở, gần như là một cái hoàn mỹ Chu Thiên hệ thống, bất luận cái gì tu luyện đồ đạc tại đây dưới hệ thống, cũng có thể cấp tốc tìm được đáp án.

Học tập luyện chế ngũ phẩm tiên đan, Mạc Vô Kỵ lựa chọn là Hòa nguyên đan. Hòa nguyên đan là Đại Chí Tiên tu sĩ khôi phục tiên nguyên sử dụng, đối với Đại La Tiên cũng có tác dụng nhất định.

Loại đan dược này luyện chế đơn giản, tiên linh thảo rất tầm thường. Chính là Đan Đạo Tiên Minh Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ tưởng thưởng liền có không ít, dùng để học tập là sự chọn lựa tốt nhất.

Mạc Vô Kỵ cầm ra bản thân lò luyện đan, hắn trong lòng vẫn là có chút tiếc nuối, tại Đan Đạo Tiên Minh Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ trong kho hàng cũng không có tìm được lò luyện đan cao cấp. Nếu không, hắn cũng sẽ không tiếp tục dùng trong tay cái lò luyện đan này, trong tay hắn cái lò luyện đan này là có chút tì vết, đến từ Tân Vân Phường Thị đấu giá hội.

Chủ yếu vấn đề là cái lò luyện đan này có mấy cái cấm chế bị phá hư, chỉ tam phẩm tiên khí cấp độ.

Hiện tại hắn không có lò luyện đan khác, chỉ có thể miễn cưỡng dùng cái này lò luyện đan đến luyện đan.

Lò luyện đan lấy ra, Mạc Vô Kỵ thần niệm thẩm thấu đi vào, lập tức trong lòng hắn cả kinh. Cái lò luyện đan này có một cái vấn đề cấm chế xuất hiện, hắn biết, trước đây hắn luyện hóa thời điểm, cũng là bỏ qua một bên cái cấm chế lò luyện đan này.

Mà giờ khắc này thần niệm của hắn lại quét cấm chế này dường như có thể xúc động, lẽ nào đây không phải là một cái cấm chế hư?

Mạc Vô Kỵ thần niệm lập tức liền bao vây chỗ này hư cấm chế, hôm nay hắn Kim Tiên trung kỳ, thần niệm cường đại, cộng thêm lại tinh thông trận đạo, chỉ thời gian một nén nhang, liền biết rõ là chuyện gì xảy ra.

Đây căn bản cũng không phải là một cái cấm chế hư, mà là một cái nạp vật cấm chế. Tại Vĩnh Anh Giác sở dĩ không ai có thể nhìn ra, là bởi vì Vĩnh Anh Giác có rất ít Kim Tiên tu sĩ. Chỉ cần tiên nguyên cùng thần niệm đạt được trình độ nhất định, liền có thể nhìn thấu cấm chế này huyền bí.

Sau nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ trực tiếp phá vỡ cái này nạp vật cấm chế, cấm chế bên trong chỉ có một cái trang cuốn không biết là tài liệu gì chế luyện.

Mạc Vô Kỵ đem cái này trang cuốn lấy đi hòa tan nạp vật cấm chế sau đó, lò luyện đan khí tức lập tức phát sinh biến hóa, từ tam phẩm tiên khí cấp độ trực tiếp đưa lên đến lục phẩm tiên khí cấp độ.

Tân Vân Phường Thị cái kia chủ trì đấu giá tu sĩ quả nhiên không có nói mò, cái này lò luyện đan thật là một món lục phẩm tiên khí.

Mạc Vô Kỵ không có đi quản lò luyện đan, hắn lại đem trang cuốn cầm lên, bên trong ghi lại đồ đạc rất là rõ ràng. Là ba cái phương pháp luyện đan, thứ nhất phương pháp luyện đan, Lưu Ly thay đổi nhân viên đan.

Để cho Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên chính là, Lưu Ly thay đổi nhân viên đan này cư nhiên chỉ là một tứ phẩm tiên đan phương pháp luyện đan, ngoài tác dụng còn chỉ là thay đổi huyết dịch.

Thứ này có chỗ lợi gì? tu sĩ cần thay đổi huyết dịch sao? Tu vi cường đại tu sĩ, coi như là không có một giọt máu cũng có thể trọng tố thân thể, so với thay đổi huyết dịch không biết phải mạnh hơn bao nhiêu lần.

Coi như là bình thường vậy tu sĩ, chỉ cần có Nguyên Thần, là có thể không cần huyết dịch trọng tố thân thể.

Cho dù là hắn không chỉ độc tu luyện Nguyên Thần, hắn cũng có Sinh cơ lạc cùng Bất Hủ Giới. Tại Mạc Vô Kỵ trực giác, chỉ cần hắn Bất Hủ Giới cùng Sinh Cơ Lạc còn, hắn liền tồn tại.

Lưu Ly này thay đổi nhân viên đan vô dụng, Mạc Vô Kỵ trực tiếp lướt qua.

Cái thứ hai phương pháp luyện đan để cho Mạc Vô Kỵ đều ngạc nhiên mừng rỡ đứng lên, chính là mấy ngày trước hắn còn nhắc tới Chí Thanh Đan. Chí Thanh Đan cùng Chí Hoang Đan coi như là tỷ muội đan, thế nhưng Chí Thanh Đan là thất phẩm tiên đan, Chí Hoang Đan chỉ là ngũ phẩm tiên đan.

Vô luận như thế nào, Chí Thanh Đan so với Chí Hoang Đan giá trị càng thêm trân quý hơn rất nhiều.

Cái này phương pháp luyện đan là Mạc Vô Kỵ sớm liền muốn, hắn lúc này liền chìm đắm đi vào.

Mấy phút sau, Mạc Vô Kỵ thật dài thở dài một hơi. Nếu mà không phải là xem cái này phương pháp luyện đan, hắn chỉ sợ cả đời cũng không làm rõ được Chí Hoang Đan cùng Chí Thanh Đan vì sao đều cần Thiên Hoang Thảo.

Sự thực Thiên Hoang Thảo còn có một cái tên gọi là Thiên Thanh Thảo, hơn nữa Thiên Hoang Thảo đẳng cấp cũng không nhất định chính là cấp năm tiên thảo.

Tại toa thuốc giới thiệu, một khi Thiên Hoang Thảo tinh luyện tinh hoa tới rồi 90%, tất cả tạp chất đều phải bị bỏ đi. Giữa 90% và 99% tinh hoa, chính là có thể luyện chế Chí Hoang Đan tinh hoa dược dịch.

Một khi Thiên Hoang Thảo tinh luyện tinh hoa vượt qua 99%, đó chính là Thiên Thanh Thảo. Nói cách khác Thiên Hoang Thảo cùng Thiên Thanh Thảo là cùng một loại linh thảo, loại này linh thảo là Thiên Hoang Thảo hay là Thiên Thanh Thảo không phải là xem tỉ lệ cũng không phải nhìn xem niên đại, mà là xem Đan Sư đối với loại dược liệu này tinh luyện.

Mạc Vô Kỵ thầm than, tiên linh thảo thật là phức tạp, phương pháp luyện đan thật là phức tạp. Hắn tinh luyện qua Thiên Hoang Thảo, biết loại tiên linh thảo này muốn tinh luyện ra 90% tinh hoa đều là vô cùng gian nan, chứ đừng nói chi là 99% trở lên tinh hoa. Thảo nào Chí Hoang Đan cùng Chí Thanh Đan chỉ là trong truyền thuyết tiên đan, căn bản cũng không thấy bán ra.

Bản lĩnh của hắn đích xác có thể lại đem bình thường vậy tiên linh thảo tinh luyện đến 99% trở lên tinh hoa, nhưng hắn còn thật không có cách nào lại đem Thiên Hoang Thảo tinh luyện đến 90% tinh hoa.

Xem ra sau này muốn tìm một phần Thiên Hoang Thảo, sau đó chuyên môn đến luyện tập một phen. Vô luận là Chí Hoang Đan cùng Chí Thanh Đan, đối với hắn đều là vô cùng trọng yếu đan dược, loại đan dược này hắn nhất định phải thu vào tay.

Cảm khái một phen, Mạc Vô Kỵ ánh mắt mới rơi vào người thứ ba phương pháp luyện đan, Ngũ Trảo Tử Long đan. Còn không có ghi chú rõ phẩm cấp.

Này là cái gì đan dược Mạc Vô Kỵ nhìn tiếp, phát hiện này nhất định phải dùng đến tiên linh thảo có hơn phân nửa hắn cũng không nhận ra. Coi như là quen biết bộ phận tiên linh thảo, cũng đều là cửu cấp tiên linh thảo.

Đồ chơi này rất cao cấp, hắn không có ích gì.

Đáng tiếc ba cái phương pháp luyện đan, cư nhiên chỉ có một Chí Thanh Đan đối với hắn hữu dụng, hơn nữa Chí Thanh Đan hắn còn luyện chế không được. Bất quá hắn cũng không phải không thu hoạch được gì, chí ít hắn có một cái lục phẩm tiên đan lô rồi.

Mạc Vô Kỵ lại đem phương pháp luyện đan thu hồi, bắt đầu luyện hóa lò luyện đan. Chỉ hơn một canh giờ, Mạc Vô Kỵ liền đem lò luyện đan này triệt để luyện hóa.

Bỏ xuống lò luyện đan, Mạc Vô Kỵ lại giương tay một cái, một đóa tinh xảo xinh đẹp hỏa diễm xuất hiện ở lòng bàn tay của hắn. Này đóa Thanh Câm Chi Tâm trợ giúp Mạc Vô Kỵ nhiều lắm, chẳng những mấy lần cứu tính mạng của hắn, còn là hắn Liệt vực quyền thần thông phụ trợ hỏa diễm.

Hài lòng nhìn trong tay mình hỏa diễm một hồi lâu, Mạc Vô Kỵ mới xuất ra cả người trong suốt Niết Bàn Cực Hỏa Tinh.

Niết Bàn Cực Hỏa Tinh vừa lấy ra, Thanh Câm Chi Tâm liền phát sinh sung sướng toát ra, lập tức thật giống như sống bình thường giống nhau, cuốn ra một đạo diễm mang lại đem Niết Bàn Cực Hỏa Tinh câu đi.

Sau một lát, hỏa diễm lập tức tăng vọt, gần trượng hỏa diễm ở trong phòng lóe ra.

Mạc Vô Kỵ trải qua một lần Thanh Câm Chi Tâm thôn phệ Niết Bàn Cực Hỏa Tinh, đối với loại này hỏa diễm kịch liệt lăn cũng không thèm để ý.

Quả nhiên hai canh giờ đi qua, trong tay hắn hỏa diễm liền an tĩnh lại. Màu xanh vẫn là màu xanh, Mạc Vô Kỵ tâm thần rõ ràng cảm thụ được trong tay mình hỏa diễm cường đại hơn không chỉ gấp mấy lần. Hắn hỏa diễm lên cấp, có thể khẳng định hiện tại hắn hỏa diễm là nhất phẩm tiên diễm.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cảm thán, ngọn lửa này thăng cấp quả nhiên là vô cùng gian nan. Lúc nào, hắn hỏa diễm mới có thể thăng cấp đến tứ phẩm ngũ phẩm tiên diễm a.

Trong tay lò luyện đan biến thành lục phẩm tiên khí, hỏa diễm cũng được nhất phẩm tiên diễm, Mạc Vô Kỵ lần nữa luyện đan, cảm giác được cả người đều buông lỏng không ít.

Một gốc cây gốc cây tiên linh thảo bị Mạc Vô Kỵ ném vào bên trong lò luyện đan, Mạc Vô Kỵ bắt đầu luyện chế Hòa nguyên đan.

Mạc Vô Kỵ đan đạo một khi thăng cấp đến mỗi cấp độ, này luyện chế tầng thứ này đan dược liền cực kỳ ổn định.

Trước khi chưa có thăng cấp, hắn nhất định phải hàng loạt tiên linh thảo đến liên thủ. Lần này Đan Đạo Tiên Minh hai bên tưởng thưởng tiên linh thảo, cộng thêm chính hắn còn dư lại một phần tứ phẩm tiên linh thảo. Mạc Vô Kỵ tin tưởng, để cho hắn trở thành một ngũ phẩm Đan Vương hắn là vậy là đủ rồi.

Theo Mạc Vô Kỵ bắt đầu luyện đan, một lò lại một lô phế đan bị không ngừng bị vứt ra. Hắn trong giới chỉ tiên linh thảo cũng đang không ngừng tiêu hao.

Dường như biết Mạc Vô Kỵ bế quan, Đậu Hóa Long trở về vài lần sau đó lại lần nữa đi ra ngoài. Trong lúc Củng Dịch cũng tới một hồi, đồng dạng bởi vì Mạc Vô Kỵ đang bế quan luyện đan chưa có tới quấy rầy.

- Bành!

Lại là một lò đan dược nổ tung báo hỏng, Mạc Vô Kỵ lại đình chỉ tiếp tục luyện chế ngũ phẩm tiên đan.

Hơn nửa tháng bế quan, mặc dù hắn không có luyện chế ra một lò ngũ phẩm tiên đan, bất quá Mạc Vô Kỵ trong lòng mình đều biết. Chỉ cần hắn nguyện ý, hắn tùy thời đều có thể luyện chế ra một lò thượng đẳng ngũ phẩm tiên đan.

Hắn sở dĩ không có luyện chế ra đến một lò hoàn chỉnh ngũ phẩm tiên đan, là bởi vì hắn muốn đã tốt còn tốt hơn, hắn yêu cầu là hạng nhất đan dược.

Một lần cuối cùng lò luyện đan bên trong đan dịch nổ tung, đều đã ngưng tụ một nửa hạng nhất đan, vẫn như cũ không cách nào để cho Mạc Vô Kỵ thoả mãn. Hắn bây giờ không có tiên linh thảo, đơn giản đình chỉ luyện đan.

Mạc Vô Kỵ là một người rất xoi mói, cái đó và hắn kiếp trước làm công việc nghiên cứu có quan hệ. Nếu mà làm, hắn thì nhất định phải làm được hay nhất, bằng không này cũng không cần làm.

Mở ra cấm chế, Mạc Vô Kỵ thần niệm quét đi ra ngoài, hắn lập tức đã nhìn thấy Đậu Hóa Long thần tình uể oải. Đậu Hóa Long khí tức bất ổn, hiển nhiên là bị người đánh thương nặng. Lúc này hắn đang ngồi ở trong phòng, trong phòng còn ngồi một nữ tử, nàng kia Mạc Vô Kỵ cũng quen biết, gọi Trầm Mộc Tình. Là hơn nửa tháng trước trên đường ngăn cản hắn yêu cầu trò chuyện vài câu, bị hắn cự tuyệt.

Thấy Đậu Hóa Long bị người đánh thành như vậy, Mạc Vô Kỵ trong lòng là giận điên lên, hắn không gây sự không có nghĩa là hắn sợ phiền phức. Hiện tại hắn dầu gì cũng là một ngũ phẩm Đan Vương, thậm chí là Đan Đạo Tiên Minh nhận chứng tứ phẩm Tôn Cấp Tiên Đan Vương, còn là trưởng lão Đan Đạo Tiên Minh danh dự, tên khốn kiếp nào lại dám khi dễ người của hắn.

Mạc Vô Kỵ cả thanh lý cũng không có làm, trực tiếp bước vào phòng tiếp khách, trầm giọng hỏi:

- Hóa Long, là ai đánh ngươi?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 514: Hắn Điên Rồi Sao

- Nhan huynh, ngươi...

Trầm Mộc Tình thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, đứng lên có chút kinh ngạc.

Nhan Dã không phải là đang bế quan sao? Thế nào thấy thật giống như dân chạy nạn bình thường giống nhau, tóc lăng loạn, đầy mặt bụi đất, trên người còn có một chút thuốc cặn bã.

Đậu Hóa Long nhanh chóng nói:

- Đại ca, không phải là Trầm tiên tử cứu giúp, ta đã bị người phế đi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn đã tỉnh táo lại, xoay người đối với Trầm Mộc Tình liền ôm quyền nói:

- Đa tạ Trầm tiên tử cứu giúp chi ân, cái này ân tình ta Mạc Vô Kỵ nhớ kỹ.

- Mạc Vô Kỵ?

Trầm Mộc Tình nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ, không phải là Nhan Dã sao?

Mạc Vô Kỵ nếu tiếp nhận rồi Trầm Mộc Tình ân tình, tự nhiên không đi giấu diếm thân phận của mình:

- Ta vốn là gọi Mạc Vô Kỵ, sở dĩ gọi Nhan Dã, là bởi vì Nhan Dã trước khi chết yêu cầu ta giúp hắn một chuyện. Chuyện bây giờ đã xong, ta tự nhiên đổi lại tên của mình.

Còn có một việc Mạc Vô Kỵ cũng không nói gì, dùng thân phận địa vị của hắn bây giờ, người bình thường còn thật không dám động hắn, hắn cũng không cần phải tiếp tục dấu đầu lộ đuôi.

Trầm Mộc Tình rốt cuộc hiểu rõ, thảo nào Mộ Dung Tương Vũ trước mặt của hắn câu kết Cốt Tử Kiếm làm bậy, Mạc Vô Kỵ cũng thờ ơ, thậm chí cho một cái lời khuyên, thì ra hắn và Mộ Dung Tương Vũ căn bản liền không có bất cứ quan hệ gì.

Vừa rồi Mạc Vô Kỵ biểu hiện, càng làm cho Trầm Mộc Tình vững tin, Mạc Vô Kỵ tuổi tác không lớn. Nếu không, Đậu Hóa Long bị thương nặng, hắn trong lúc nhất thời không có khả năng có lớn như vậy phẫn nộ. Không muốn nói cường giả tu đạo nhiều năm, coi như là nàng, cũng sẽ không có lớn như vậy tâm tình xung đột như Mạc Vô Kỵ.

Nàng cũng không biết Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ chính là loại tính tình này, không muốn nói hiện tại, coi như là tiếp qua mấy trăm năm, hắn vẫn sẽ như thế. Không có thực lực hắn sẽ dễ dàng tha thứ, thời điểm không cần dễ dàng tha thứ hắn cũng không ra vẻ đáng thương.

Thấy Trầm Mộc Tình nhìn mình chằm chằm, Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác nói:

- Ta là một cái Đan Sư, vừa mới luyện đan đi ra, bởi vì nóng ruột, cho nên không có xử lý, thất lễ.

Nói xong Mạc Vô Kỵ không có nói thêm nữa chuyện này, mà là lần nữa nói với Đậu Hóa Long:

- Hóa long, lại đem chi tiết tình huống nói ra.

Trầm Mộc Tình nghe được Mạc Vô Kỵ là một cái Đan Sư, cũng không có quá mức lưu ý. Trên thực tế tuyệt phần lớn đều là tu sĩ đều học qua luyện đan, chỉ là luyện đan nào có dễ như vậy học. Nhìn Mạc Vô Kỵ hình dạng, phỏng chừng cũng là muốn muốn học luyện đan. Nhất phẩm

Đan Quân cùng Đan Đế cũng gọi Đan Sư, cái này trung gian khác nhau cũng không phải một điểm hai điểm.

Nàng cảm giác Mạc Vô Kỵ không đơn giản, muốn nói Mạc Vô Kỵ bằng chừng ấy tuổi nhẹ nhàng chính là một cái đan đạo cao thủ, chính nàng cũng không tin. Thứ này ngoại trừ phải thiên phú ra, còn phải có hàng loạt thời gian cùng tài nguyên chồng chất. Mạc Vô Kỵ thiếu hụt nhất, đó là thời gian.

Đậu Hóa Long có chút ủy khuất nói:

- Sáng sớm ta đi trước Tiêm Giác Tiên Khư tiên nhân công hội đi vòng vo một vòng, không có thu hoạch quá lớn, ta đi ngay Phá Không Bảo Các, nguyên bản ta muốn nhìn một chút Phá Không Bảo Các bố cục tình huống. Không nghĩ tới có hai người tại Phá Không Bảo Các vì một món bảo vật náo loạn lên, hai người lại ở Phá Không Bảo Các động thủ. Ta bởi vì tu vi quá kém, lui chậm một phần, kết quả bị ngộ thương.

Ta tuy rằng trong lòng rất là phiền muộn, nhưng hai người kia đều là tinh cấp thiên tài, ta cũng không dám nói thêm cái gì, chỉ có thể rút đi. Không nghĩ tới người ngộ thương đó, tại ta lui lúc đi, lại cho ta một cước, đồng thời cho ta hơn mười đạo Ám Mang, để cho ta té trên mặt đất không thể động đậy được. Nếu không phải Tiêm Giác Tiên Khư không thể giết người, hắn nói không chừng đều giết ta. Ta liền hỏi hắn tại sao muốn động thủ với ta, hắn lại còn nói bởi vì ta cái này con kiến hôi ngăn cản chuyện, để cho hắn xuất thủ bị ảnh hưởng. Động thủ là việc nhỏ, còn muốn phế đi Linh Lạc cùng Tử Phủ của ta.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt bộc phát lãnh lên, dù cho hắn bây giờ không phải là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, loại chuyện này hắn cũng sẽ không cứ tính như thế. Dùng tính cách của hắn, nhiều nhất là ám toán tên kia, sau đó rời xa Tiêm Giác Tiên Khư. Chứ đừng nói chi là, hắn bây giờ còn là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão.

- Nếu không phải Trầm sư tỷ vừa mới đi Phá Không Bảo Các nhận ra ta, nói không chừng ta đã bị phế bỏ.

Đậu Hóa Long trong mắt còn có chút nghĩ mà sợ.

Mặc dù hắn theo một cái đan Vương lão đại, nhưng hắn trong xương cốt cái loại này tâm tính cẩn thận một chút của tiểu nhân vật vẫn không có thay đổi.

- Được rồi, mấy ngày nay tin tức...

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên cắt đứt Đậu Hóa Long nói:

- Những thứ này sau này hãy nói, người động thủ ở nơi nào, chúng ta bây giờ liền đi qua tính sổ sách.

Vẫn ngồi ở một bên Trầm Mộc Tình bỗng nhiên nói:

- Mạc huynh, chẳng biết có được không nghe ta một câu?

- Trầm tiên tử cứu hóa long, là hóa long ân nhân, có chuyện tự nhiên có thể nói thẳng.

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu nói.

Trầm Mộc Tình thở phào nhẹ nhõm, mặt mang nhu hòa nói:

- Hai tên tại bên trong Phá Không Bảo Các tranh đấu người ta cũng rõ ràng, một là Linh Thiên Tiên Vực Việt Long Kim Giang Thiên Tài 7 sao Ngao Thiên thành, còn có một cái là Lục Luân Tiên Vực Chuyển hồn đạo Thiên Tài 7 sao Tra Khải. Ý nghĩ của ta là, nếu hóa Long sư đệ không có trở ngại, chuyện này không bằng quên đi.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Vô duyên vô cớ khi dễ người, cứ tính như thế, có còn vương pháp hay không? Trầm tiên tử, nếu là ngươi có rãnh rỗi, có thể cùng chúng ta cùng đi một chuyến, nếu là không, tự chúng ta đi qua.

Trầm Mộc Tình sửng sốt, vương pháp? Nàng thật sự là không nghĩ ra vì sao Mạc Vô Kỵ sẽ nói ra lời cả kẻ ngu ngốc đều sẽ không nói ra đến.

Vương pháp tại chân chính đế cấp tiên thành có lẽ còn có chút tác dụng, tại Tiêm Giác Tiên Khư cái chỗ này cùng tinh cấp thiên tài nói vương pháp? Đây là điên rồi sao? Chẳng lẽ Mạc Vô Kỵ này chết sĩ diện, cố ý nói như vậy, là muốn biểu đạt hắn cũng là có mặt mũi? Nhưng Mạc Vô Kỵ không giống như là cái loại người chết sĩ diện khổ thân a.

- Mạc huynh, tuy rằng ta rất muốn lại giúp một cái, nhưng thân phận của ta cùng thực lực thực sự hữu hạn. Ta cũng chỉ là một Thất Tinh đệ tử, hơn nữa tông môn còn xa không bằng Chuyển hồn đạo cùng Việt Long Kim Giang, cho nên ta...

Trầm Mộc Tình giọng nói có chút bất đắc dĩ, cũng lộ ra nàng là thật muốn hỗ trợ, làm sao thật sự là không đủ tư cách.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không có việc gì, Trầm tiên tử sớm giúp chiếu cố ta. Hóa long, hai người kia hiện tại ở nơi nào, ngươi trước mang ta đi qua.

Trầm Mộc Tình thấy nàng nói như thế, Mạc Vô Kỵ vẫn là muốn qua đi tìm hai người phiền phức, nàng không thể làm gì khác hơn là đứng lên ôm quyền cáo từ.

Mạc Vô Kỵ cũng là đáp lễ lại, hắn lời nói mới rồi nhưng thật ra là đang thử thăm dò Trầm Mộc Tình. Nếu là Trầm Mộc Tình dám cùng hắn cùng đi, vì hắn nói chuyện, vậy hắn liền kết giao Trầm Mộc Tình người bạn này. Trên thực tế Trầm Mộc Tình rất có lý trí, tuy rằng muốn kết giao các lộ bằng hữu, lại không thể làm ra tâm tính vì bằng hữu bỏ ra. Cho nên Mạc Vô Kỵ đối với Trầm Mộc Tình chỉ có cảm kích, mà không cách nào cùng người nữ nhân này trở thành bằng hữu chân chính.

Tương lai người nữ nhân này có chuyện gì, hắn có thể tiện tay giúp bình thường, lại không thể đi liều mệnh cứu giúp như đối đãi với Lâu Xuyên Hà đám người vậy. Trầm Mộc Tình này coi như là quang minh, không đi cũng không có tìm kiếm các loại mượn cớ, mà là rất dứt khoát

nói nàng không đủ tư cách. Loại này phương thức nói chuyện có lẽ không làm cho người ta vui vẻ, Mạc Vô Kỵ ngược lại rất thưởng thức.

Trầm Mộc Tình sau khi rời đi, Đậu Hóa Long mới lên tiếng:

- Khi ta tới, hai người chắc còn ở Phá Không Bảo Các.

- Đi, đi ngay bây giờ Phá Không Bảo Các.

Mạc Vô Kỵ lúc này nói.

Báo thù sẵn còn nóng, qua đêm liền khó chịu.

...

Trầm Mộc Tình cũng không có lập tức rời xa ven sông tiên tức lâu, nàng đứng ở xa xa địa phương nhìn chăm chú vào ven sông tiên tức lâu. Một khi Mạc Vô Kỵ cũng không có đi tìm Ngao Thiên thành, nàng sẽ buông tha tiếp tục kết giao Mạc Vô Kỵ. Tuy tin tưởng Mạc Vô Kỵ nói được làm được, nàng cũng không thích một người khoe khoang khoác lác.

Làm cho nàng không có nghĩ tới là, nàng rời đi ven sông tiên tức lâu không có bao nhiêu lâu, đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ cùng Đậu Hóa Long từ tiên tức lâu đi ra.

Trầm Mộc Tình trong lòng kinh dị không dứt, nàng không hiểu Mạc Vô Kỵ có cái gì sức lực đi cứng đối cứng hai cái đỉnh cấp tiên môn Thiên Tài 7 sao. Vô luận như thế nào, nàng cũng phải cùng đi qua nhìn một chút.

...

Phá Không Bảo Các không chỉ có riêng là ở Tiêm Giác Tiên Khư mới có, coi như là tại Đại Tự Tại Tiên Vực, Phá Không Bảo Các cũng miễn cưỡng có thể treo biển hiệu.

Tiêm Giác Tiên Khư Phá Không Bảo Các, bất quá là một cái phân các mà thôi.

So với Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ, Phá Không Bảo Các nhỏ hơn nhiều lắm, vô luận là vị trí hay là chiếm diện tích, đều xa xa không cách nào cùng Đan Đạo Tiên Minh so sánh.

Mạc Vô Kỵ mang theo Đậu Hóa đi tới Phá Không Bảo Các cửa vào, cũng không có thấy khẩn trương giằng co cục diện, Phá Không Bảo Các rất nhiều người đang quan sát các loại bảo vật bán ra, trật tự là ngay ngắn rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ còn không có tiến vào bảo các, liền trực tiếp lấy ra chuôi hậu bối trường đao, hướng về phía sư tử bằng đá trước cửa bảo các chính là một đao đánh xuống.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ một đao này đi xuống lại đem này sư tử bằng đá chém thành mảnh nhỏ, cửa hộ trận lay động kịch liệt hẳn lên, hơn mười tu sĩ còn đang ở bảo các bên trong quan sát bảo vật cấp thiết trốn thoát, cả nhìn cũng không dám nhìn, xoay người rời đi. Có người có dũng khí lại đem Phá Không Bảo Các cửa sư tử bằng đá chém loạn, đây quả thực là khiêu khích đến nhà. Phá Không Bảo Các cũng không phải là hiền lành, đợi lát nữa khẳng định có sự kiện chảy máu, cái chỗ này đã thành đất thị phi.

Phách tan sư tử bằng đá sau đó, Mạc Vô Kỵ cũng không thu hồi hậu bối trường đao, trực tiếp lại đem chuôi trường đao này treo ở sau lưng, trước đi vào Phá Không Bảo Các.

Đậu Hóa Long nhìn cả người nhiệt huyết phun ra, đại ca chính là đại ca, loại này gõ cửa thủ đoạn thật uy vũ khí phách. Chính bản thân thân là tiểu đệ, sau này cũng không có thể hạ đại ca uy phong. Nghĩ tới đây, hắn cũng là ưỡn ngực, theo Mạc Vô Kỵ đi vào phá không đan các.

Cùng thời điểm trước so sánh, Đậu Hóa Long thời khắc này tâm tình cư nhiên tại kịch liệt lên cao.

- Hắn điên rồi sao?

Xa xa Trầm Mộc Tình nhìn đây hết thảy đờ đẫn tự lẩm bẩm.

Lại đem Phá Không Bảo Các sư tử đá phách nứt ra, coi như là Ngao Thiên thành cùng Tra Khải cũng không dám. Bọn họ dám ở Phá Không Bảo Các tranh đấu, không có nghĩa là bọn họ có dũng khí khiêu khích Phá Không Bảo Các.

Mạc Vô Kỵ cách làm này, quả thực chính là trước đem Phá Không Bảo Các đắc tội chết, sau đó đi vào muốn chết.

Đột nhiên Trầm Mộc Tình trong lòng dâng lên một cái ý niệm trong đầu khó có thể át chế, đó chính là trước Mạc Vô Kỵ mời nàng cùng đi Phá Không Bảo Các, là muốn xem một chút nàng có đáng giá hay không để kết giao. Nếu là nàng theo Mạc Vô Kỵ cùng đi, nàng chính là bằng hữu Mạc Vô Kỵ đáng giá kết giao, nếu là nàng không theo Mạc Vô Kỵ cùng đi, nàng cũng chỉ có thể là của người ta một người bạn bình thường.

Nghĩ tới đây, Trầm Mộc Tình lại có chút hối hận, nàng có nên hay không đáp ứng Mạc Vô Kỵ, theo đối phương cùng đi?

Lập tức nàng liền lắc đầu, trừ phi nàng cũng điên rồi. Ai biết Mạc Vô Kỵ có đúng hay không muốn chết? Một khi Mạc Vô Kỵ muốn chết, nàng cũng tới nơi này, mặc dù không bị chết, hậu quả khẳng định không nhỏ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 515: Kiêu Ngạo Tới Cùng

Còn có một chút để cho Trầm Mộc Tình có chút nghi hoặc, Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn không phải là một người xung động. Dù cho hắn có chút lá bài tẩy, cũng không cần dùng phương thức này đến giải quyết vấn đề sao??

Lẽ nào nhất định phải dùng phương thức cực đoan nhất, mới có thể giải quyết vấn đề? Một khi Mạc Vô Kỵ tự nhận lá bài tẩy không cách nào để cho Phá Không Bảo Các đi vào khuôn khổ, Mạc Vô Kỵ là thật chết chắc rồi.

Loại này hành vi đánh vỡ Phá Không Bảo Các sư tử bằng đá, coi như là nàng đứng ra, cũng rất khó bảo trụ Mạc Vô Kỵ hoàn chỉnh.

...

- Người nào đến Phá Không Bảo Các nháo sự?

Một cái tiêm lệ thanh âm sau đó, một người trung niên nam tử mặc màu vàng đất tiên nhân phục đã rơi vào trước người Mạc Vô Kỵ.

Phá Không Bảo Các lầu một lúc này tuy rằng còn có hơn mười người, cũng là vô cùng an tĩnh. Một phần khách nhân sợ phiền phức sớm đã chạy trốn, không có chạy trốn đều lẳng lặng ở một bên đứng xem.

Chỉ cần không phải đứa ngốc, liền biết sự tình hôm nay lớn. Nếu là Phá Không Bảo Các bị người như vậy làm mất mặt, còn không trả thù trở về, cũng không có quy mô hôm nay.

Mạc Vô Kỵ trên dưới quan sát một chút người trung niên trước mắt này, râu dê, mắt tam giác, sát ý ẩn nấp tại khóe mắt. Có thể thấy được hắn rất muốn lập tức liền động thủ, lại vẫn như cũ nhịn được ý động thủ, đây là một tên gia hỏa có thể ẩn nhẫn.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ cảm giác người này tu vi rất có thể vượt ra khỏi Đại Ất Tiên, thậm chí là Đại Chí Tiên hoặc là Đại La Tiên.

Muốn đánh Mạc Vô Kỵ khẳng định chính bản thân đánh không lại người này, bất quá Mạc Vô Kỵ liền lượng định rồi đối phương không dám đánh. Chí ít tại trước khi biết rõ ràng thân phận mình, đối phương không dám đánh.

- Nháo sự?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Sư đệ ta tại cái chỗ này bị đánh thành trọng thương, nếu không có người xuất thủ cứu giúp, sớm đã bỏ mạng ở nơi này. Ngày hôm nay ta đến không phải là gây chuyện, nếu là ngươi không có cho ta trả lời thuyết phục hài lòng, Phá Không Bảo Các tại Tiêm Giác Tiên Khư cũng không cần tồn tại nữa.

Không muốn nói Phá Không Bảo Các người trung niên này nam tử, coi như là bên cạnh người vừa tới đều là cũng hút hơi lạnh. Để cho Phá Không Bảo Các tại Tiêm Giác Tiên Khư đừng tồn tại nữa, điều này cần bao nhiêu năng lực a?

Trung niên nam tử trong lòng tức giận cọ một cái liền mọc lên, thế nhưng hắn bộc phát tỉnh táo nói:

- Đã như vậy, vậy các hạ cùng ta đi vào tương nghị sao?.

Hắn biết Mạc Vô Kỵ tại sao đến, thời điểm Đậu Hóa Long bị thương nặng, hắn cũng nhìn thấy. Coi như là thuận lợi cứu đi Đậu Hóa Long

Trầm Mộc Tình cũng không dám nói lời như vậy, trước mắt Kim Tiên tu sĩ này dựa vào cái gì dám nói để cho Phá Không Bảo Các đừng tồn tại?

Nhưng là càng như vậy, hắn càng không dám lỗ mãng. Trong lòng hắn lại đem Mạc Vô Kỵ nhìn xem thành một cái người chết, muốn giết Mạc Vô Kỵ, hắn cũng phải điều tra rõ rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ cũng không có để ý, trực tiếp tiến vào bên trong bảo các, sau đó lên lầu hai. Đậu Hóa Long tự nhiên là theo Mạc Vô Kỵ tiến vào.

Nếu là ở bên ngoài, Mạc Vô Kỵ còn thật không dám làm như vậy. Nơi này là Tiêm Giác Tiên Khư, Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư thế lực Mạc Vô Kỵ cũng biết một phần. Hắn một cái Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, nếu như ngay cả điểm ấy đều sợ hãi rụt rè, vậy chẳng những hạ thấp Đan Đạo Tiên Minh mặt mũi, cũng rơi xuống khí thế của mình.

Thấy Mạc Vô Kỵ chẳng những dám vào đi nói, còn chủ động lên lầu hai, người trung niên nam tử này trong lòng bộc phát cẩn thận.

Càng phẫn nộ, càng cẩn thận, đây chính là xử sự nguyên tắc hắn có thể ở Tiêm Giác Tiên Khư tồn tại nhiều năm như vậy.

Lầu hai gian phòng có một cái cấm chế nho nhỏ, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên liền đem cấm chế xé rách, đi vào.

Phía sau người kia trung niên nam tử thấy Mạc Vô Kỵ động tác, ánh mắt càng là híp một cái. Đừng xem Mạc Vô Kỵ động tác mới vừa rồi cực kỳ vô lễ bá đạo, thậm chí là tùy ý. Thế nhưng là cái loại này đối với trận đạo am hiểu, tuyệt đối là đỉnh cấp bên trong đỉnh cấp.

Một tên gia hỏa đối với trận đạo hiểu như vậy, lại tu vi không cao, chẳng lẽ là người của Tiên trận minh? Giả như thật là người của Tiên trận minh, hắn Phá Không Bảo Các cũng không sợ hãi.

Lầu hai trong phòng đã ngồi ba người, hai gã nam tử trẻ tuổi, một người nữ tử dung mạo rất đẹp. Thấy Mạc Vô Kỵ tiện tay xé rách cấm chế tiến đến, nàng kinh dị nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, từ đâu tới cuồng đồ?

Mạc Vô Kỵ ánh mắt căn bản cũng không có lưu ý cô gái kia, hắn kinh nghiệm lõi đời, vừa nhìn cô gái này cũng biết là Phá Không Bảo Các quan hệ xã hội, không phải là nhân vật trọng yếu. Ngược lại hai gã nam tử, khí tức quanh người kinh người, hơn nữa cái loại này linh vận khí tức xa xa liền có thể cảm nhận được. Hai người này nhất định chính là này hai cái Thiên Tài 7 sao, tại Mạc Vô Kỵ suy đoán, hắn là Ngao Thiên Thành và Tra Khải.

Mạc Vô Kỵ đoán không sai, hai người này chính là Ngao Thiên Thành cùng Tra Khải.

Thấy Mạc Vô Kỵ vô lễ như thế tiến đến, Ngao Thiên Thành cùng Tra Khải trong mắt đều là dần hiện ra một tia sát khí. Hai người cũng đều là hạng người tâm cơ thâm trầm, tuy có sát khí, cũng không có lập tức động thủ.

Đừng xem Ngao Thiên Thành tiện tay hầu như lại đem Đậu Hóa Long đập chết, đó là bởi vì hắn biết Đậu Hóa Long là một cái con kiến hôi, dù cho bị hắn giết, cũng là giết uổng. Một khi thực sự gặp người có lai lịch, Ngao Thiên Thành cũng không phải là cái loại này tên gia hỏa không có đầu óc.

Mạc Vô Kỵ vừa mới bổ sư tử bằng đá của Phá Không Bảo Các, còn gọn gàng dứt khoát xé rách lầu hai cấm chế tiến đến, hắn không phải là một kẻ đơn giản. Phải biết rằng loại chuyện này, coi như là bọn họ cũng không dám làm. Huống hồ chuyện này bọn họ chỉ cần đứng xem liền có thể, xử lý như thế nào, tất nhiên là Phá Không Bảo Các sự tình.

Phá Không Bảo Các người kia trung niên nam tử cũng đi đến, bình tĩnh nói với Mạc Vô Kỵ:

- Bằng hữu cùng ta Phá Không Bảo Các sự tình không cần ở chỗ này nói, chúng ta đi sát vách nói đi.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn chằm chằm trung niên nam tử này:

- Ngươi không có tư cách dong dài, sư đệ ta bị một người trong hai người này đả thương, ngươi lại còn nói không cần ở chỗ này nói, chẳng lẽ ngươi vì hai người này đón lấy hiềm khích? Nếu là như vậy nói, chúng ta đây đi ngay sát vách nói.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, trung niên nam tử này thiếu chút nữa ngốc trệ hắn ra. Tên này rốt cuộc là người nào a, đắc tội hắn Phá Không Bảo Các còn không có xong xuôi, hiện tại lại đắc tội hai cái đại tông môn Thất Tinh đệ tử?

Vô luận là ai, nếu Mạc Vô Kỵ nói lời này, hắn liền biết đây đối với hắn Phá Không Bảo Các là chuyện tốt. Hắn tiện tay liền đem cấm chế lần nữa đánh lên, giọng nói trái lại càng là bình tĩnh hắn lên:

- Các hạ muốn như thế nào?

- Ha ha ha ha!

Ngao Thiên Thành bỗng nhiên cười ha ha, nhưng trong mắt của hắn không có nửa điểm ý cười, chỉ là nở nụ cười vài tiếng sau đó, liền vỗ bàn một cái:

- Từ đâu tới đồ càn rỡ, phía sau ngươi con kiến hôi chính là ta Ngao Thiên Thành đánh, không muốn nói con kiến hôi phía sau ngươi, coi như là ngươi, lão tử cũng đánh.

Đang khi nói chuyện bàn đã nát bấy, sau đó Ngao Thiên Thành giơ tay lên chính là một quyền đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự rút ra hậu bối trường đao, chính là một đao bổ tới.

- Ầm!

Nắm tay cùng vết đao đánh vào cùng một chỗ, cuồng bạo tiên nguyên lực ở trong phòng nổ tung, trong phòng mấy người còn lại đều tránh ra.

- Ca ca rắc!

Tiên nguyên va chạm, ghế ngồi vỡ vụn âm thanh không ngừng truyền ra.

Ngao Thiên Thành bị đao khí đáng sợ trùng kích, tuy Mạc Vô Kỵ trường đao không có trực tiếp phách vào quả đấm của hắn, quả đấm của hắn vẫn như cũ xuất hiện một đạo vết máu thật sâu. Ngao Thiên Thành rút lui ra mấy bước, mới đưa vết đao sát ý của Mạc Vô Kỵ toàn bộ hóa giải.

Mà Mạc Vô Kỵ bởi vì sớm đã súc thế, lại là một đao bổ ra, thực lực của hắn không bằng Ngao Thiên Thành, đang cùng Ngao Thiên Thành một cái đối oanh, hầu như coi như là cân sức ngang tài.

Ngao Thiên Thành biến sắc, Mạc Vô Kỵ rõ ràng chỉ có Kim Tiên tu vi, cư nhiên cùng hắn đối chiến, nửa điểm đều không rơi xuống hạ phong. Phải biết rằng hắn thế nhưng là Huyền Tiên viên mãn tu vi, hơn nữa còn là có Kim Long huyết mạch tồn tại.

Đổi thành bình thường, hắn sớm đã tế xuất pháp bảo, lúc này cùng Mạc Vô Kỵ giao thủ một cái, lại liên tưởng đến ngôn ngữ của Mạc Vô Kỵ, hắn dĩ nhiên không có lại tế xuất pháp bảo động thủ. Hắn đoán được, Mạc Vô Kỵ lai lịch nhất định không bình thường.

Thấy Ngao Thiên Thành không có tiếp tục động thủ, Mạc Vô Kỵ mới hừ lạnh một tiếng, trường đao trong tay giương lên, lần nữa rơi vào sau lưng của hắn.

Coi như là đứa ngốc, Phá Không Bảo Các trung niên nam tử cũng biết Mạc Vô Kỵ địa vị không đơn giản, càng không thể nào là một người

ngu. Một cái đơn giản tên gia hỏa có thể dùng Kim Tiên cảnh giới đối kháng Ngao Thiên Thành cái này Huyền Tiên viên mãn, còn không rơi xuống hạ phong?

Một người ngu có loại này thực lực cường đại?

- Vị bằng hữu này, kẻ hèn Phá Không Bảo Các chưởng quỹ Đỗ Cự, còn chưa thỉnh giáo bằng hữu xưng hô như thế nào?

Trung niên nam tử ôm quyền giọng nói không gì sánh được khách khí nói, cùng giọng nói trước hoàn toàn bất đồng. Mặc dù hắn trong lòng nghĩ đến, một khi Mạc Vô Kỵ là không có lai lịch gì, hắn vẫn như cũ phải cho Mạc Vô Kỵ đi ăn mứt, nhưng bây giờ hắn kiêng kỵ càng nhiều.

Một bên cô gái kia rất là xem thời cơ cuốn đi đầy đất rác rưởi, lần nữa đưa ra một cái ngọc bàn cùng mấy ghế ngọc.

Mạc Vô Kỵ không chút khách khí ngồi ghế trên, Đậu Hóa Long thấy đại ca tất cả ngồi xuống tới rồi, hắn cũng là theo chân liền ngồi xuống. Hắn sớm đã nghĩ tới, kiên quyết không giảm đại ca uy phong. Nhìn đại ca từ tiến đến đến ngồi xuống, đều là khí phách không gì sánh được.

Ngao Thiên Thành trong lòng sát ý đang nổi lên, tại trước khi Đỗ Cự không có hỏi ra Mạc Vô Kỵ lai lịch, đồng dạng là không có xuất thủ. Về phần Tra Khải, hắn vốn là cùng Ngao Thiên Thành vì một món đồ đạc nháo lên, hơn nữa trước đây giáo huấn Đậu Hóa Long cũng không phải hắn, hắn tự nhiên không sẽ động thủ, thậm chí còn đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền một cái.

Nàng kia xuất ra chén ngọc, lần nữa cho mỗi mọi người rót một chén trà.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới lấy ra một quả ngọc bài ném cho Đỗ Cự:

- Đỗ lão bản xem, ta cái thân phận này có đủ hủy đi Phá Không Bảo Các của ngươi hay không, nếu mà không đủ, ta lại đổi một thân phận

khác.

Mạc Vô Kỵ lấy ra ngọc bài là Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ thân phận trưởng lão, hắn tin tưởng đối phó chút chuyện nhỏ này, không cần dùng hắn Đan Đạo Tiên Minh danh dự thân phận trưởng lão cùng thân phận của tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương.

Đỗ Cự vừa tiếp xúc với đến ngọc bài, Tra Khải cùng Ngao Thiên Thành thần niệm liền quét ngọc bài. Lúc này, mỗi người đều muốn biết thân phận của Mạc Vô Kỵ rốt cuộc là cái gì.

- Mạc Trưởng Lão...

Đỗ Cự trong lòng cả kinh, hắn thật là không thể tin được Mạc Vô Kỵ tuổi còn trẻ lại là Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ trưởng lão, còn là thực quyền trưởng lão.

Nếu thân phận của Mạc Vô Kỵ là thật, trước Mạc Vô Kỵ nói muốn hủy đi Phá Không Bảo Các tại Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ thật đúng là không phải là chém gió. Phá Không Bảo Các lớn hơn nữa, tại trước mặt Đan Đạo Tiên Minh, cũng bất quá là một cái hạt cát.

Rất nhanh Đỗ Cự liền biết thân phận của Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không phải là giả, nếu mà Mạc Vô Kỵ dám ở Đan Đạo Tiên Minh phân bộ thân phận trưởng lão làm giả, đó chính là muốn chết.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 516: Tam Hoa Diễm Tâm Thạch

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không chờ Đỗ Cự lại đem thân phận trưởng lão bài trả, trực tiếp tay vung một cái, liền đem thân phận bài thu vào.

Hắn tới nơi này là muốn đòi nợ, chỉ có càng kiêu ngạo đòi nợ lại càng tốt. Nếu để cho Đỗ Cự loại này cáo già có nửa điểm hắn dễ nói chuyện cảm giác, vậy muốn đòi nợ đến liền khó đi nhiều.

Nếu là hắn thật muốn diệt hết Phá Không Bảo Các này còn chưa tính, mấu chốt là Mạc Vô Kỵ cũng rất rõ ràng, dù cho thân phận của hắn không thấp, cũng không thể tùy tùy tiện tiện tiêu diệt Phá Không Bảo Các. Lại đem Phá Không Bảo Các ở chỗ này phân bộ tiêu diệt, Đan Đạo Tiên Minh tại thực lực của Tiêm Giác Tiên Khư đích xác có thể làm được, nhưng có thể làm đến cùng đi làm là hai việc khác nhau.

Một khi thực sự đá đi rồi Phá Không Bảo Các tại Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ, chẳng những kết tiếp một cái cừu nhân cho Đan Đạo Tiên Minh, còn để cho hắn Mạc Vô Kỵ tại Đan Đạo Tiên Minh nhiều hơn một cái ương ngạnh danh tiếng. Sẽ làm cho tương lai nhân duyên hắn giảm bớt nhiều.

Hắn cấp cho Đỗ Cự một loại cảm giác, đó chính là hắn chiếm được Đan Đạo Tiên Minh phân bộ trưởng lão cái thân phận này sau đó, hành sự hung hăng càn quấy, liều lĩnh.

Chỉ có như vậy, hắn mới có cơ hội thu được chỗ tốt lớn nhất. Mạc Vô Kỵ sờ bò lăn lộn nhiều năm như vậy, đã trải qua hai thế, điểm đạo lý này há có thể không rõ ràng?

- Mạc Trưởng Lão, chuyện này là Phá Không Bảo Các ta không đúng.

Mạc Vô Kỵ phách lối thu hồi thân phận trưởng lão bài, Đỗ Cự cả tức giận tâm tư cũng không có, nhanh chóng ôm quyền áy náy nói.

Ở vào Đỗ Cự vị trí này, tự nhiên biết đối với chuyện gì có thể phẫn nộ, đối với chuyện gì không có khả năng phẫn nộ. Mạc Vô Kỵ chính là một kẻ ngây ngô, bằng vào hắn kinh người xuất thủ, tuổi còn trẻ là có thể danh liệt Đan Đạo Tiên Minh phân bộ trưởng lão, lai lịch có thể đơn giản mới đúng là quái sự.

Vừa nhìn Mạc Vô Kỵ biểu hiện liền biết, người ta đây là thói quen lớn lối. Một cái tên gia hỏa thói quen phách lối, đến bây giờ còn sống thật tốt, hậu trường có thể đơn giản?

Hơn nữa, chuyện này thật là Phá Không Bảo Các sai lầm trước.

Đậu Hóa Long tại Phá Không Bảo Các bị thương, sau khi bị thương Phá Không Bảo Các nói cái gì cũng không có. Giả như Đậu Hóa Long là một người đi đường, đây cũng là mà thôi, chết mất cũng không có ai quản. Bất đắc dĩ là, Đậu Hóa Long này lại có một cái hậu trường cường đại như vậy, cái này hoàn toàn bất đồng.

- Vậy ngươi nói một chút sao?, nên xử lý như thế nào chuyện này?

Mạc Vô Kỵ biết nên làm đều làm, hiện tại chờ thu hàng. Hắn nói xong câu đó, bưng lên linh trà không nhanh không chậm uống một ngụm.

Đỗ Cự bất đắc dĩ nói:

- Mạc Trưởng Lão, ngươi xem đồ đạc bên trong bảo các, nếu có thích cái gì, xin mời tùy tiện lấy đi nha.

Mạc Vô Kỵ thần niệm lập tức quét xuống lầu dưới quầy hàng, hắn cũng biết Phá Không Bảo Các đồ tốt nhất không có khả năng đặt ở bên

ngoài cửa hàng trưng bày, bất quá đây là chuyện không có biện pháp. Hắn tuyệt đối không có khả năng để cho Phá Không Bảo Các xuất ra đồ tốt nhất đến. Một phen uy hiếp, có thứ hiệu quả này coi như là không sai.

Mạc Vô Kỵ thần niệm từ trong một nhóm hộc tủ Phá Không Bảo Các quét tới, rất nhanh hắn liền phát hiện các loại các dạng khoáng thạch, linh thảo, còn có một chút tài liệu kỳ dị không biết tên.

Mặc dù có vài loại phi thường vật trân quý, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, cũng không có bất kỳ tác dụng nào.

Hơn mười phút đi qua, Mạc Vô Kỵ thần niệm rơi vào trên một cái ngọc giản phong cách cổ xưa, ngọc giản có một cái rất đơn giản tên, khí đạo.

Đây là một quả luyện khí ngọc giản, Mạc Vô Kỵ từ khi bắt đầu hoài nghi Phô Tử đại sư sau đó, liền muốn chính bản thân học tập luyện khí. Sở dĩ không có bắt đầu, một là bởi vì vẫn không có thời gian, còn có một cái là bởi vì không có sư phụ dạy.

Nghĩ tới đây, hắn đối với Đỗ Cự gật đầu, sắc mặt hòa hoãn xuống, thậm chí ngay cả giọng nói đều hòa ái hắn lên:

- Đỗ đạo hữu, ta đối với ngươi còn là rất hài lòng, nói không chừng tương lai còn có địa phương phiền phức đỗ đạo hữu.

Mạc Vô Kỵ từ sau khi đi vào, vẫn hùng hổ, lúc này như vậy hòa ái nói chuyện, để cho Đỗ Cự thậm chí được sủng ái mà lo sợ, liền vội vàng nói:

- Mạc Trưởng Lão khách khí, tương lai có cần ta Đỗ Cự hỗ trợ, mời xin cứ việc phân phó, ta Đỗ Cự cái khác không dám nói, một phần kỳ dị khoáng thạch cũng là có thể giúp một chút.

Mạc Vô Kỵ muốn chính là thứ hiệu quả này, hắn tới nơi này nhưng không phải là vì lại đem Đỗ Cự đắc tội chết, hiện tại mục đích đạt tới, tự

nhiên thuận lợi cho Đỗ Cự một cái nhân tình. Loại chuyện này đơn giản cực kỳ, mà không uổng.

Ta thấy đỗ đạo hữu nơi này đều là đỉnh cấp khoáng thạch, ta cũng không có thể bởi vì lấy đi đỗ đạo hữu khoáng thạch, để cho đỗ đạo hữu đã bị nghiêm phạt. Như vậy đi, ta liền lấy đi này tấm khí đạo ngọc giản, coi như là kết giao đỗ đạo hữu người bạn này.

Đỗ Cự nao nao, trên thực tế này tấm khí đạo ngọc giản so với đại đa số khoáng thạch đều trân quý hơn. Hắn thấy, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không hiểu Phá Không Bảo Các bán ra vật phẩm mới có thể nói như vậy.

Nếu là có thể dùng một quả giới thiệu luyện khí ngọc giản bình chuyện này, lại kết giao Mạc Vô Kỵ một cái Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão như vậy, với hắn mà nói cũng là một chuyện tốt.

Hắn không chút do dự ôm quyền nói:

- Mạc Trưởng Lão, sau này ta Đỗ Cự chính là bạn của Mạc Trưởng Lão, Mạc Trưởng Lão có yêu cầu gì, chỉ cần ta Đỗ Cự có thể làm được, nhất định sẽ không từ chối.

Nói xong, hắn giơ tay lên, tấm khí đạo ngọc giản này trực tiếp rơi vào lòng bàn tay của hắn, sau đó đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận ngọc giản, nhìn liền cũng không nhìn liền ném vào nhẫn, đồng thời lấy ra một lọ Ất Tiên đan đưa cho Đỗ Cự:

- Đỗ đạo hữu, ngươi người bạn này ta liền nhận, đây là ta thuận lợi từ Đan Đạo Tiên Minh phân bộ đan các cầm tới một lọ đan dược, lại đưa cho đỗ đạo hữu.

Đây là chỗ thông minh của Mạc Vô Kỵ, nếu là đơn thuần lấy đi Đỗ Cự đồ đạc, không có nửa phần hồi báo, loại quan hệ này là thành lập tại dưới uy áp, còn tổn hại Đỗ Cự mặt mũi, tương lai không cách nào tiến thêm một bước.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ muốn học tập luyện khí, hơn nữa Phá Không Bảo Các có rất nhiều kỳ dị khoáng thạch con đường, hắn là thật tâm muốn kết giao Đỗ Cự. Cho nên mới cho Đỗ Cự một loại nói chuyện ngang hàng cảm giác, không còn là cái loại này vênh váo hung hăng.

- Đa tạ Mạc Trưởng Lão.

Đỗ Cự mừng rỡ tiếp nhận bình ngọc, một lọ Ất Tiên đan không coi vào đâu, trọng yếu nhất là Mạc Vô Kỵ cho hắn tôn trọng.

Nơi này có Ngao Thiên Thành cùng Tra Khải, một cái Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão tôn trọng, tự nhiên sẽ đề cao thân phận của hắn.

Tại trước khi thu hồi Ất Tiên đan, Đỗ Cự thần niệm tùy ý quét một cái này một lọ Ất Tiên đan, trong lòng lập tức liền lại thay đổi ý kiến của mình.

Bởi vì cái này bình Ất Tiên đan không phải là bình thường Ất Tiên đan, một lọ đan dược này cư nhiên toàn bộ là hạng nhất đan dược. Càng làm cho Đỗ Cự cảm giác Mạc Vô Kỵ không bình thường, bình thường trưởng lão có thể vô pháp từ đan các tiện tay xuất ra một lọ hạng nhất tứ phẩm tiên đan.

Xem ra một lọ Ất Tiên đan này, cũng không chỉ là Mạc Vô Kỵ tiện tay đưa cho hắn, mà là thật có giá trị nhất định.

Mạc Vô Kỵ đối với Đỗ Cự gật đầu, lúc này mới đưa mắt rơi vào Ngao Thiên Thành nhãn thần không chừng:

- Ngao Thiên Thành, ta biết ngươi đến từ Linh Thiên Tiên Vực Việt Long Kim Giang, còn là một Thiên Tài 7 sao. Ngươi lại đem sư đệ ta đánh thành trọng thương, còn muốn muốn phế hắn, chuyện này đéo xong đâu.

Chuyện không liên quan mình, vô luận Tra Khải hay là Đỗ Cự đều không nói thêm gì nữa.

Ngao Thiên Thành cười lạnh một tiếng đứng lên:

- Mạc Trưởng Lão, ngươi là Đan Đạo Tiên Minh phân bộ trưởng lão, cũng không làm gì được ta Việt Long Kim Giang. Ta Ngao Thiên Thành cũng không sợ hãi ngươi.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Sợ hãi hay không sợ ngươi cứ thử xem một chút, nếu là ngươi ngày hôm nay có dũng khí tùy tùy tiện tiện đi ra Phá Không Bảo Các, ta sẽ để cho Đan Đạo Tiên Minh đối với ngươi Việt Long Kim Giang chế ước. Một cái thân phận phân bộ trưởng lão ngươi không sợ không có quan hệ, ta còn thân phận khác, không tin chúng ta từ từ sẽ biết.

Mạc Vô Kỵ thật đúng là không phải là chém gió, hắn còn có một cái thân phận là Đan Đạo Tiên Minh danh dự trưởng lão, cái này trưởng lão tuy nói là danh dự, có thể so với phân bộ cái này trưởng lão thơm hơn nhiều.

Đỗ Cự nghe được Mạc Vô Kỵ nói, giật mình. Mạc Vô Kỵ vừa đến thời điểm đã nói, nếu là cái thân phận này còn không đủ, hắn đổi lại một thân phận, lẽ nào đây là thật? Nghĩ tới đây, trong lòng hắn càng là may mắn chính bản thân không có cùng Mạc Vô Kỵ xích mích, trái lại thành bằng hữu.

Ngao Thiên Thành sắc mặt biến hóa bất định, muốn nói đối với Mạc Vô Kỵ không có một chút kiêng kỵ, đó là nói dối. Đan Đạo Tiên Minh địa vị thật không đơn giản, có thể nói toàn bộ Tiên Giới, có 90% trở lên đỉnh cấp Đan Sư đều là từ Đan Đạo Tiên Minh. Một khi đắc tội Đan Đạo Tiên Minh, đơn giản nhất chế ước chính là hạn chế đan dược. Nếu để cho Đan Đạo Tiên Minh căm tức, Đan Đạo Tiên Minh một đạo đan minh lệnh, thậm chí có thể cho Việt Long Kim Giang tại Linh Thiên Tiên Vực đi xuống.

- Ngươi muốn thế nào?

Ngao Thiên Thành sắc mặt biến đổi mấy lần, rốt cục vẫn phải hỏi một câu. Hắn chỉ là một Thiên Tài 7 sao, tại Việt Long Kim Giang thật đúng là không là nhân vật tài giỏi gì. Việt Long Kim Giang Thiên Tài 7 sao có ba người, thiên tài tám sao cũng có một người.

- Ta nghe nói ngươi là tranh đoạt một quả khoáng thạch, đả thương sư đệ ta. Trước đem khoáng thạch lấy ra đi.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói.

Phá Không Bảo Các cô gái kia nhanh chóng nói:

- Mạc Trưởng Lão, tấm khoáng thạch này còn đang ở ta Phá Không Bảo Các, bởi vì ngao đạo hữu cùng tra đạo hữu còn không có nghị định cái khoáng thạch này tới cùng về người nào.

Ngao Thiên Thành hừ một tiếng nói:

- Ta không có ý kiến, ngươi chỉ xem là được.

Đỗ Cự cáo già, biết Ngao Thiên Thành những lời này nói ra, khí thế liền yếu đi một đoạn.

Tra Khải đến bây giờ mới thôi còn không có cùng Mạc Vô Kỵ có cái gì xung đột, hắn tự nhiên không chút do dự nói:

- Ta đồng dạng không có ý kiến.

Tra Khải cùng Ngao Thiên Thành cũng không có ý kiến, nàng kia tự nhiên là lại đem hộp ngọc lấy ra đưa cho Mạc Vô Kỵ.

- Tam Hoa Diễm Tâm Thạch?

Mạc Vô Kỵ một mở hộp ngọc ra ánh mắt chính là sáng ngời, hắn thật không ngờ lại ở chỗ này thấy một quả Tam Hoa Diễm Tâm Thạch. Đây chính là đồ đạc hắn nằm mộng cũng muốn có.

Diễm Tâm Thạch là một loại màu trắng trong suốt tảng đá, cùng Niết Bàn Cực Hỏa Tinh khác nhau là, loại này tảng đá trung gian sẽ có đóa hoa xuất hiện. Kém nhất Diễm Tâm Thạch là một đóa hỏa diễm, nghe nói cao cấp nhất Diễm Tâm Thạch có 9 đóa hỏa diễm.

Diễm Tâm Thạch lớn nhất công dụng, chính là vì tiên diễm thăng cấp. Một đóa hỏa diễm Diễm Tâm Thạch có thể giúp tiên diễm niết bàn, tới một mức độ nào đó có công dụng của Niết Bàn Cực Hỏa Tinh.

Hai đóa hỏa diễm Diễm Tâm Thạch là có thể để cho cấp một tiên diễm thăng cấp đến cấp 2 tiên diễm tồn tại, trong tay hắn cái này Diễm Tâm Thạch bên trong có 3 đóa nho nhỏ hỏa diễm, đây chính là có thể để cho cấp 2 tiên diễm thăng cấp đến cấp ba tiên diễm.

Bình thường bên trong Diễm Tâm Thạch hỏa diễm màu sắc đều giống Diễm Tâm Thạch trong tay hắn cái này, là màu đỏ. Mạc Vô Kỵ ở trên Thảo Mộc Thạch còn thấy ngoại trừ ngọn lửa màu đỏ Diễm Tâm Thạch ra, còn có các loại màu sắc Diễm Tâm Thạch khác. Ví dụ như màu xanh da trời, màu xanh, màu tím các loại...

Những hỏa Diễm Tâm Thạch này, đẳng cấp đều cao hơn so với màu đỏ.

Vô luận như thế nào, cái Tam Hoa Diễm Tâm Thạch này hắn muốn có rồi đó.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 517: Có Bản Thân Cửa Hàng

- Tảng đá kia thoạt nhìn ngược lại rất xinh đẹp.

Mạc Vô Kỵ đem Tam Hoa Diễm Tâm Thạch trong tay vòng vo vài cái nói, sau khi nói xong, hắn lại đem Diễm Tâm Thạch này cất vào hộp ngọc, bất quá hộp ngọc cũng không có trả lại cho nữ tử Phá Không Bảo Các.

Tra Khải vừa nhìn loại tình huống này, liền biết nếu mà hắn còn muốn Diễm Tâm Thạch này, đó chính là chẳng khác nào cùng Mạc Vô Kỵ kết thù kết oán. Dù sao cũng không có Mạc Vô Kỵ lại đây, Ngao Thiên Thành cũng sẽ không lại đem Diễm Tâm Thạch đơn giản tặng cho hắn, hiện tại Mạc Vô Kỵ nói như vậy, hắn đơn giản nói:

- Nếu Mạc Trưởng Lão cũng thích tảng đá này, vậy ta cũng không cần, liền mượn hoa hiến Phật, tặng cho Mạc Trưởng Lão.

Nói xong hắn có như có ý vị nhìn lướt qua Ngao Thiên Thành, âm dương quái khí nói:

- Ta ngược lại quên ngao tiên hữu là phải bồi thường tổn thất, ta tin tưởng ngao tiên hữu sẽ chủ động bỏ ra phí dụng cái này Diễm Tâm Thạch.

Ngao Thiên Thành hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

Diễm Tâm Thạch hắn đừng muốn rồi, muốn để cho hắn ra tiên tinh mua cái này Diễm Tâm Thạch cho Mạc Vô Kỵ nhận, đó cũng là nằm mơ.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ngao Thiên Thành, nếu mà ngươi dám không làm bồi thường liền đi ra phòng này, ta sẽ làm hai chuyện. Chuyện thứ nhất, thỉnh cầu Đan Đạo Tiên Minh lập tức ngưng hắn tất cả giao dịch cùng lui tới cùng Việt Long Kim Giang. Chuyện thứ hai ta tại mua cái này tảng đá sau đó, ta sẽ đánh tới chỗ ở của ngươi. Được rồi, ngươi yên tâm, ta sẽ không đi Đan Đạo Tiên Minh tìm giúp đỡ, chính là ta một người đánh tới.

Mạc Vô Kỵ nói xong nhãn thần băng hàn nhìn Ngao Thiên Thành, hắn là nửa điểm lời nói dối cũng không có nói. Hắn một cái danh dự trưởng lão, thỉnh cầu Đan Đạo Tiên Minh chút chuyện này tuyệt đối sẽ không thành vấn đề. Nếu là chút chuyện này cũng thành vấn đề, hắn thà rằng không muốn Đan Đạo Tiên Minh danh dự trưởng lão.

Về phần đánh tới Ngao Thiên Thành nơi ở, hắn cũng không phải đang nói mò.

Hắn căn bản cũng không sợ hãi Ngao Thiên Thành, dùng thân phận của hắn, coi như là tại Ngao Thiên Thành nơi ở đại chiến một trận, cũng sẽ không có cái gì di chứng. Trọng yếu hơn là, cùng Ngao Thiên Thành đánh một trận, đối với hắn chỉ mới có lợi không có chỗ xấu.

Thế nhưng đối với Ngao Thiên Thành lại bất đồng, lại có người đánh tới cửa, mà hắn vẫn không thể lại đem đánh tới cửa người thế nào, mặt mũi của hắn sẽ ném hết.

Ngao Thiên Thành ngừng lại, trong mắt bắn ra một đạo lệ mang. Mãnh liệt sát ý tại hắn trong lòng dâng lên, nếu nơi này không phải là Tiêm Giác Tiên Khư, hắn sẽ lập tức động thủ.

Lý trí của hắn còn đang ở đây, mấy hơi thở sau đó, hắn hít một hơi thật sâu, lấy ra một cái nhẫn ném cho Đỗ Cự:

- Đây là phí dụng mua Diễm Tâm Thạch, cáo từ.

Nói xong xoay người rời đi. Lời nói lời trong lòng, hắn Ngao Thiên Thành từ xuất đạo đến nay, còn không có hôm nay ngày như vậy ủy khuất qua. Nếu là có thể, hắn thật muốn cùng Mạc Vô Kỵ một hồi đại chiến, bằng vào bản lĩnh của mình nói chuyện.

Nhưng mà hôm nay ủy khuất hắn sẽ không cứ tính như thế, hắn cũng không tin Mạc Vô Kỵ cả đời đều vùi ở Tiêm Giác Tiên Khư, chỉ cần Mạc Vô Kỵ có dũng khí rời đi Tiêm Giác Tiên Khư, vậy cũng chớ trách hắn hạ sát thủ.

Nhưng là hôm nay hắn không thể không cúi đầu, Việt Long Kim Giang đối với Đan Đạo Tiên Minh ỷ lại cũng không thấp, coi như là chính hắn thăng cấp Huyền Tiên đan dược, cũng là Đan Đạo Tiên Minh tới. Huống chi, Việt Long Kim Giang còn cần càng nhiều thăng cấp Đại Chí Tiên thậm chí Tiên Vương đan dược chiến lược tính chất.

Một khi đắc tội Đan Đạo Tiên Minh, Việt Long Kim Giang sẽ dần dần bị người khác giẫm ở dưới chân.

Một nguyên nhân khác, đó chính là hắn thực sự sợ Mạc Vô Kỵ đánh tới chỗ ở của hắn. Hắn Ngao Thiên Thành thế nhưng là một người kiêu ngạo, nếu là bị một cái Kim Tiên tu sĩ đánh tới trước cửa, hắn còn có xấu hổ hay không? Không muốn nói trước mắt Mạc Vô Kỵ này thực lực bí hiểm. Coi như là thực lực đối phương rất kém cỏi, hắn lẽ nào liền dám giết đối phương?

Mạc Vô Kỵ vật tới tay, cũng đối với Đỗ Cự cùng Tra Khải liền ôm quyền nói:

- Đa tạ đỗ đạo hữu cùng tra đạo hữu, Mạc mỗ cáo từ, sau này có cơ hội lại đến nói không ngừng.

Hắn biết muốn Ngao Thiên Thành chịu nhận lỗi là không thể nào, lần sau hai người lén lúc gặp mặt, đoán chừng là cục diện ngươi chết ta sống.

Chèn ép Ngao Thiên Thành, Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không đi lại trở mặt Tra Khải. Huống chi Tra Khải cũng có ý kết giao hắn, bằng hữu nhiều cuối cùng so với tay nhiều tốt.

- Hoan nghênh hoan nghênh, ta đưa Mạc Trưởng Lão đi ra ngoài.

Đỗ Cự vội vàng cười tủm tỉm nói.

- Ta cũng đi rồi, thuận tiện cùng Mạc Trưởng Lão cùng đi ra ngoài sao?.

Tra Khải cũng đứng lên vừa cười vừa nói, vô luận như thế nào, có thể kết giao đến Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão đều không phải là một chuyện xấu.

...

Ngoài Phá Không Bảo Các bên trong một gian tức lâu, Trầm Mộc Tình gọi một chén tiên linh trà vẫn ở chỗ này ngồi, nàng rất muốn biết kết quả cuối cùng làm sao.

Phá Không Bảo Các đã lâu đều không có bất cứ động tĩnh gì, trong lòng nàng thậm chí nghĩ đến Mạc Vô Kỵ cùng Đậu Hóa Long có đúng hay không đã bị Phá Không Bảo Các giết. Tiêm Giác Tiên Khư đích xác là không cho phép giết chóc, nhưng Mạc Vô Kỵ đánh nát Tiêm Giác Tiên Khư sư tử bằng đá, dưới loại tình huống này là có thể đánh chết Mạc Vô Kỵ.

Lại qua một hồi lâu, nàng xem thấy Ngao Thiên Thành vẻ mặt sát ý cùng ủy khuất từ Phá Không Bảo Các đi ra. Trong lòng nàng không khỏi suy đoán, chẳng lẽ là Tra Khải thắng lợi?

Đáp án rất nhanh thì xuất hiện ở bên trong tầm mắt của nàng, nàng thậm chí cho là mình nhìn lầm rồi, muốn nhào nặn một cái hai mắt của mình.

Mạc Vô Kỵ cùng Đậu Hóa Long bình yên vô sự đi ra, không chỉ như thế, Phá Không Bảo Các tại Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ chưởng quỹ Đỗ Cự vẻ mặt tươi cười theo ở phía sau, hiển nhiên là đưa Mạc Vô Kỵ đi ra. Chính là Tra Khải cũng là đi ở một bên Mạc Vô Kỵ, dường như tiễn Mạc Vô Kỵ.

Đi ra khỏi cửa tốt một đoạn sau đó, Tra Khải cư nhiên hướng Mạc Vô Kỵ ôm quyền cáo từ. Mà Đỗ Cự vừa tựa hồ khách khí với Mạc Vô Kỵ một phen, lúc này mới xoay người tiến vào Phá Không Bảo Các.

Mạc Vô Kỵ cả một sợi lông cũng không có hao tổn rời đi Phá Không Bảo Các.

Trầm Mộc Tình cũng không phải là đứa ngốc, nàng lập tức liền hiểu là chuyện gì xảy ra. Mạc Vô Kỵ quả nhiên là lai lịch kinh người, bằng không Đỗ Cự cùng Tra Khải không có loại vẻ mặt này. Mạc Vô Kỵ càng không thể nào tại phá vỡ Phá Không Bảo Các sư tử bằng đá sau đó, vẫn như cũ đại gia vậy được tiễn ra đến.

Còn có trước rời đi Ngao Thiên Thành, tên kia hiển nhiên là bị thua thiệt mới có thể như vậy. Ngao Thiên Thành tại sao phải chịu thiệt? Trầm Mộc Tình dùng đầu ngón chân đều có thể nghĩ đến, đó là bởi vì Đậu Hóa Long thương thế chính là hắn tạo thành.

Trầm Mộc Tình thở dài, quả nhiên nàng bỏ lỡ kết giao Mạc Vô Kỵ cơ hội. Này càng làm cho nàng hiểu một cái đạo lý, nếu là muốn kết giao một người, đừng sợ trước sau. Dùng chỉ có thể cùng người khác cộng phú quý không có khả năng cộng hoạn nạn tâm tính, thì không cách nào kết giao đến chân chính bằng hữu. Nàng đoán được Mạc Vô Kỵ không bình thường, tại thật phải bỏ ra thời điểm, lại do do dự dự.

Cũng may nàng cuối cùng là biết Mạc Vô Kỵ, cũng không uổng trước một phen khổ tâm. Coi như là không thể trở thành Mạc Vô Kỵ cái loại này tri tâm bằng hữu, có thể nhiều quen biết một người, thậm chí làm cho đối phương thiếu nàng một cái nhân tình, cuối cùng không phải là chuyện xấu.

...

Mạc Vô Kỵ chưa có trở về ven sông tiên tức lâu, mà là đi Đan Đạo Tiên Minh. Đậu Hóa Long nói với hắn, Củng Dịch đã giúp tiệm của hắn trải làm xong, hắn mau chân đến xem cửa hàng làm sao.

- Mạc Trưởng Lão.

Mạc Vô Kỵ vừa mới đến Đan Đạo Tiên Minh Tiêm Giác Tiên Khư bên ngoài phân bộ, Củng Dịch liền nhận được tin tức ra đón.

Mạc Vô Kỵ khách khí nói:

- Củng chấp sự, trong khoảng thời gian này ta đang bế quan, ngược lại khổ cực ngươi hỗ trợ.

Củng Dịch ánh mắt đều mị đến cùng đi, liền vội vàng nói:

- Không khổ cực, không khổ cực. Cửa hàng tìm xong rồi, chủ yếu là quách chấp sự hỗ trợ, ta chỉ là chạy một chút đùi mà thôi.

Đang khi nói chuyện, Củng Dịch lấy ra một tờ cuốn sách đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Đây là cửa hàng khế cuốn, sau này cửa hàng này chính là của Mạc Trưởng Lão.

Mạc Vô Kỵ vốn là muốn thuê một cửa tiệm trải, không nghĩ tới Quách Kỳ giúp hắn mua một gian, hắn liền vội vàng nói:

- Như thế phải tạ ơn kỳ tỷ nhiều, ta muốn ngay mặt đi cảm tạ, thuận tiện lại đem phí dụng cho nàng.

Tại Tiêm Giác Tiên Khư một cửa tiệm trải, giá cả tuyệt đối không phải là con số nhỏ chữ. Dù cho Mạc Vô Kỵ cho không dậy nổi, cũng phải biết rằng cái giá tiền này, sau đó nghĩ biện pháp hoàn lại.

Củng Dịch nhanh chóng nói:

- Quách chưởng sự cùng thương hội trường còn có thư nam Đan Vương có việc gấp rời đi Tiêm Giác Tiên Khư, thương hội trường còn nói chờ sau khi trở về lại mở tiệc chiêu đãi Mạc Trưởng Lão.

Việc gấp rời đi Tiêm Giác Tiên Khư? Có thể để cho Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ mấy cái nhân vật chủ yếu đồng thời rời đi, xem ra chuyện này cũng không coi là nhỏ.

- Mạc Trưởng Lão, ta dẫn ngươi đi cửa hàng sao?.

Củng Dịch rất cơ trí, Mạc Vô Kỵ là một cái có to lớn bản lĩnh Đan Vương, liên cả Quách Kỳ chưởng sự cùng phân bộ Nhị Hội chủ cũng kết giao, hắn có cơ hội này giúp làm chuyện, càng là muốn kết giao Mạc Vô Kỵ.

- Tốt, vậy thì phiền phức củng chấp sự.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, cảm tạ một câu.

...

Quách Kỳ giúp Mạc Vô Kỵ tìm kiếm cửa hàng khoảng cách Đan Đạo Tiên Minh phân bộ có nửa giờ lộ trình, chưa tính là gần quá. Đoạn đường tuy rằng chưa tính là phồn hoa nhất địa phương, tại Tiêm Giác Tiên Khư nơi này cũng là người đến người đi như nước chảy đường phố.

Để cho Mạc Vô Kỵ hài lòng là, cái này cửa hàng chiếm diện tích không nhỏ, có chừng mấy trăm cái thước vuông, còn là ba tầng kiến trúc.

Tại Tiêm Giác Tiên Khư cái chỗ này, bản thân có mấy trăm cái thước vuông ba tầng kiến trúc, đã coi như là phi thường rất giỏi. Coi như là một phần tông môn không nhỏ, cũng không thấy có loại này địa bàn.

Vừa tiến vào cửa hàng, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy từng hàng trong suốt hàng cái. Những hàng này trên kệ mặc dù không có đồ đạc, lại hiện ra để đặt người rất dụng tâm.

- Củng chấp sự, đa tạ.

Mạc Vô Kỵ rất là cảm tạ nói.

Củng Dịch có chút lúng túng xoa xoa tay, dường như có lời gì, lại không được tốt ý tứ nói bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Củng chấp sự chẳng lẽ còn có chuyện gì không có phương tiện nói?

Củng Dịch bỗng nhiên phác thông quỳ rạp xuống đất:

- Mạc Trưởng Lão, ta đan đạo nhất thời chậm lại không tiến lên, muốn bái trưởng lão làm thầy.

Mạc Vô Kỵ sửng sốt thần, tên này thật là có thể muốn a. Củng Dịch này dầu gì cũng là một cái Đại Ất Tiên, bái hắn một cái Kim Tiên vi sư?

- Ngươi đi rồi hãy nói, bản thân ta cũng bất quá là đang lục lọi, là không có khả năng thu đệ tử.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói.

Không phải là hắn không thu đệ tử, mà là Củng Dịch không phù hợp trở thành đệ tử của hắn tiêu chuẩn.

Thấy Củng Dịch có chút thất lạc đứng lên, Mạc Vô Kỵ an ủi:

- Ngươi bây giờ là Đan Đạo Tiên Minh phân bộ khảo hạch chấp sự, tới chỗ của ta cũng không có phương tiện...

- Mạc Trưởng Lão, ta có thể tới nơi này làm việc. Chúng ta Đan Đạo Tiên Minh đối với phương diện này rất không coi trọng, ta là Đan Đạo Tiên Minh Đan Sư, muốn làm gì cũng không bị hạn chế.

Củng Dịch nhanh chóng nói.

Mạc Vô Kỵ chỉ hơi trầm ngâm, hắn đan lâu mở ra, cũng cần có người hỗ trợ. Củng Dịch này thế lợi một phần, ngược lại một cái có kinh nghiệm cùng ánh mắt hạng người. Nghĩ tới đây, hắn gật gật đầu nói:

- Đã như vậy nói, ngươi liền tới nơi này làm việc sao?. Ta bình thường có thể chỉ điểm một chút ngươi luyện đan, về phần bái sư sự tình, cũng không cần nhắc lại.

- Đa tạ Mạc Trưởng Lão.

Củng Dịch mừng rỡ nói, hắn muốn chính là đi theo bên người Mạc Vô Kỵ học tập đan đạo.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 518: Tiên Đế Chi Gian

Mạc Vô Kỵ gật đầu hỏi:

- Củng Dịch, ngươi có biết sự tình Phá Toái Giới hay không?

Củng Dịch liền vội vàng nói:

- Ta biết, Phá Toái Giới phía trước hai tầng đã mở ra, tùy thời đều có thể đi vào. Tuy rất nhiều người đều đi vào, phía trước hai tầng vẫn như cũ có thật nhiều vết chân chưa đến địa phương. Những chỗ này có các loại các dạng bảo vật, mỗi ngày đều có các loại tu sĩ ra vào Phá Toái Giới. Phá Toái Giới tầng thứ ba tại nửa năm sau mở ra, Tiêm Giác Tiên Khư sở dĩ có đông đảo tinh cấp thiên tài hội tụ, bọn họ đều là chờ đi Phá Toái Giới tầng thứ ba.

- Nói như vậy Đại Ất Tiên là không vào được tầng thứ ba?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Củng Dịch đáp:

- Là mở ra thời điểm vào không được, một khi tầng thứ ba mở ra một năm sau, Đại Ất Tiên liền có thể tiến vào tầng thứ ba. So với như bây giờ Phá Toái Giới tầng thứ nhất cùng tầng thứ hai, bất luận kẻ nào đều có thể vào. Thế nhưng tầng thứ ba mở ra năm thứ nhất thời gian, chỉ có thể là Huyền Tiên dưới tu sĩ đi vào.

Mạc Vô Kỵ hiểu được, hắn tuy rằng không tới Huyền Tiên, nhưng có thể tiến vào tầng thứ ba. Một khi cao hơn Huyền Tiên tu vi, liền không thể vào tầng thứ ba.

- Nếu như ta phải đi Phá Toái Giới, yêu cầu xin cái gì?

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến này nhiều như vậy tinh cấp thiên tài đều muốn đi Phá Toái Giới, nói vậy này Phá Toái Giới bên trong thứ tốt không ít.

Củng Dịch liền vội vàng nói:

- Mạc Trưởng Lão là Đan Đạo Tiên Minh thân phận trưởng lão, chỉ cần đưa ra thân phận trưởng lão bài liền có thể tiến vào.

Đơn giản như vậy? Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ lấy nếu mà cần muốn tìm người mới có thể tiến vào Phá Toái Giới, hắn hắn là tìm ai tới, không nghĩ tới thân phận của mình chính là chiêu bài.

- Đã như vậy, này Củng Dịch ngươi trước ở lại bên trong cửa hàng, gần nhất cửa hàng không làm cái gì sinh ý. Ta cũng cần bế quan một đoạn thời gian, chờ ta xuất quan từ Phá Toái Giới sau khi trở về, cửa hàng bắt đầu lại việc buôn bán.

Mạc Vô Kỵ nói, hắn rõ ràng thực lực của chính mình vẫn là quá thấp.

Mặc dù hắn không sợ Ngao Thiên Thành, nhưng cũng đừng nghĩ lại đem Ngao Thiên Thành làm sao. Thực lực của hắn bây giờ, nhiều nhất chỉ có thể ở Ngao Thiên Thành trước mặt tự bảo vệ mình mà thôi, cái này tự bảo vệ mình thậm chí còn cần đến không gian thuấn di.

Nửa năm thời gian muốn đề thăng tới Kim Tiên hậu kỳ đích xác rất khó khăn, vô luận như thế nào, hắn cũng phải thử một chút xem.

- Mạc Trưởng Lão, nếu mà ngươi muốn bế quan, ta kiến nghị ngươi đi Đan Đạo Tiên Minh tiên luyện trì. Chỗ đó trưởng lão cấp bậc có thể đi vào tu luyện, so với dùng tiên tinh cùng tụ linh trận tu luyện, phải mạnh hơn.

Củng Dịch nghe được Mạc Vô Kỵ bế quan, nhanh chóng nói.

- Tiên luyện trì?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi một câu.

Củng Dịch gật đầu:

- Đúng, chính là tiên luyện trì, chỗ đó đều là trưởng lão cùng hội trưởng bế quan dùng. Là nơi chúng ta Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ trọng yếu.

- Làm sao đi qua?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

- Ta mang Mạc Trưởng Lão đi qua.

Củng Dịch không chút do dự nói.

...

Mạc Vô Kỵ để cho Đậu Hóa Long đi ven sông tiên tức lâu lại đem gian phòng trả, chính hắn vội vội vàng vàng cùng Củng Dịch đi tiên luyện trì. Lần này đi Phá Toái Giới cũng không phải là nói chơi, người đi trước bên trong có đông đảo tinh cấp thiên tài, hơn nữa đại đa số là Huyền Tiên tu vi. Nói riêng về tu vi, hắn bây giờ còn là một cái tầng dưới chót tồn tại.

- Củng Dịch, chúng ta Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ người mạnh nhất có đúng hay không còn đang bế quan đại hội trường?

Trên đường Mạc Vô Kỵ hỏi.

Củng Dịch đáp:

- Đúng vậy, nghe nói đại hội trưởng đã cảm ngộ đến vùng ven Tiên Đế đạo vị, lần này bế quan sau khi ra ngoài rất có thể trở thành Chuẩn Đế. Một khi đại trưởng lão trở thành Chuẩn Đế, chúng ta Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ...

- Đại hội trưởng còn chưa tới Tiên Đế cảnh giới?

Mạc Vô Kỵ cắt đứt Củng Dịch nói, ngạc nhiên hỏi, hắn cho rằng Đan Đạo Tiên Minh rất mạnh, bên này phân bộ hội trưởng tự nhiên là Tiên Đế cường giả.

Củng Dịch trong lòng có chút bất đắc dĩ, Mạc Trưởng Lão này tại luyện đan thượng thiên phú có thể nói là hắn ra mắt tốt nhất, tương lai tiềm lực cũng là vô cùng lớn.

Một cái luyện đan tiềm lực lớn như vậy trưởng lão, vì sao đối với tu luyện thường thức như vậy thiếu thốn?

- Mạc Trưởng Lão, chúng ta Đan Đạo Tiên Minh Tiên Đế toàn bộ cộng lại, cũng không đến số đếm trên đầu ngón tay. Trong này còn có một chút cho tới bây giờ cũng không xuất thế Đại Tiên đế. Trên thực tế Tiêm Giác Tiên Khư có một cái Chuẩn Đế, đều là phi thường phi thường cường đại.

Củng Dịch vẫn là kính cẩn cẩn thận hồi đáp.

Trên thực tế hắn nói số đếm trên đầu ngón tay, đã là đang vì Đan Đạo Tiên Minh trên mặt thiếp vàng. Trên thực tế Đan Đạo Tiên Minh có hay không năm tên Tiên Đế, Củng Dịch đều không dám khẳng định, hơn nữa hắn thấy, rất có thể là không có.

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, nhất thời cau mày hắn lên.

Cả năm Tiên Đế cũng chưa tới, Đan Đạo Tiên Minh dựa vào cái gì xưng vương xưng bá?

Một hồi lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ mới hỏi:

- Củng Dịch, ta nghe nói Ma Nguyệt Tiên Môn trưởng lão cô chính là một cái Tiên Đế hậu kỳ, hơn nữa hắn cũng bởi vì một cái tử hồ lô cùng Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế đại chiến. Này chẳng phải là nói Ma Nguyệt Tiên Môn là đỉnh cấp đại tông môn?

Củng Dịch trong lúc nhất thời quên mất thân phận của Mạc Vô Kỵ, cười lạnh một tiếng nói:

- Ma Nguyệt Tiên Môn có Tiên Đế? Bọn họ chém gió sao?. Coi như là có Tiên Đế, tối đa cũng là một cái mới vừa đắc đạo Tiên Đế sơ kỳ. Người trưởng lão kia Cô ta biết, bất quá là một cái Chuẩn Đế sống có chút lâu mà thôi.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc hỏi:

- Nếu Cô cả Tiên Đế cũng không có đến, bằng vào cái gì cùng Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế đại chiến? Hơn nữa còn có thể để cho Vĩnh Anh Tiên Vực thiên địa bị thương nặng?

Củng Dịch hồi đáp:

- Vĩnh Anh Tiên Vực tại bảy đại Tiên Vực bên trong bài danh thấp nhất, Thiên Đế kêu Khuê Phong Vân, cũng bất quá là một cái Chuẩn Đế mà thôi. Vĩnh Anh Tiên Vực có lẽ chỉ có Tiên Đế, nhưng tuyệt đối không phải là Thiên Đế Khuê Phong Vân.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, hắn không tin Củng Dịch sẽ lừa gạt hắn. Duy nhất khả năng, đó chính là hắn lấy được tình báo là sai lầm. Cũng khó trách, Đậu Hóa Long bất quá là một cái đầu đường gã sai vặt, hắn có thể lấy được tin tức trên cơ bản cũng là lớn trên đường truyền tống tin tức.

Bất cứ tin tức gì một khi truyền nhiều lần, cũng có chút sai lệch. Đặc biệt loại đánh nhau này, truyền tin tức bởi vì đặc sắc, hận không thể lại đem tranh đấu người nói càng lợi hại càng tốt.

Thấy Mạc Vô Kỵ trầm mặc, Củng Dịch giải thích:

- Từ xưa đến nay, thành tựu Tiên Đế đều là gian nan nhất sự tình. Chẳng những phải có cơ duyên, còn phải có may mắn lớn, đây không chỉ là tư chất tốt liền có thể làm được. Bởi vì Tiên Đế gian nan, cho nên rất

nhiều tông môn đều trực tiếp lại đem Chuẩn Đế xưng là Tiên Đế. Kỳ thực đây là có bản chất khác biệt, một trăm Chuẩn Đế tại trước mặt một cái Tiên Đế cũng là con kiến hôi.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Củng Dịch vai:

- Củng Dịch, này của ngươi chút tri thức đối với ta rất hữu dụng chỗ, cám ơn ngươi.

Quả nhiên là không tiếp xúc đến trình độ nhất định, hắn lấy được đồ đạc liền có khả năng có hơi nước. Đừng xem Củng Dịch hiện tại ở trước mặt hắn thật giống như tôn tử bình thường giống nhau, trên thực tế Củng Dịch lai lịch đối với đại đa số thiên tài mà nói đều là xa không thể với tới. Đan Đạo Tiên Minh tiên đan sư khảo hạch chấp sự, chỉ bằng mượn cái danh này, là có thể nghiền ép đại đa số người. Mà ở vào Củng Dịch vị trí này, tự nhiên cũng có thể thu được càng nhiều hơn chân thực tin tức.

Củng Dịch có chút được sủng ái mà lo sợ, hắn nói những thứ này bất quá là cơ bản nhất thường thức mà thôi.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục hỏi Củng Dịch liên quan tới tử hồ lô hạ lạc vấn đề, vô luận như thế nào, việc này tạm thời là phiền không tới trên đầu hắn đến.

Lại đi đến Đan Đạo Tiên Minh phân bộ cửa thời điểm, Mạc Vô Kỵ chợt nhớ tới một việc, quay đầu hỏi:

- Củng Dịch, này Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế đều không phải là Tiên Đế nói, vì sao Tiên Vực khác không động thủ với Vĩnh Anh Tiên Vực?

Củng Dịch hạ giọng, dùng ngón tay đầu ngón tay thượng nói:

- Ta nghe nói bảy đại Tiên Vực bên trên còn có một cái Thái thượng ngày, Tiên Giới rất nhiều trật tự cũng là muốn nhìn xem Thái thượng

Thiên Nhãn sắc.

Mạc Vô Kỵ không có hỏi lại, hắn mơ hồ cảm giác được không ứng với tiếp tục đánh nghe tiếp. Hơn nữa dù cho hắn muốn đánh nghe, Củng Dịch cũng sẽ không biết càng nhiều. Biết đến càng nhiều, Mạc Vô Kỵ lại càng cảm thấy Tiên Giới cũng không phải là cái gì mỹ hảo Thiên Đường, vẫn là ruồi nhặng bay quanh, một đống lớn xấu xa.

...

Mạc Vô Kỵ cũng thật không ngờ, Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư tiên luyện trì lại ở dưới đất tầng thứ hai, cũng chính là Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ kho hàng càng phía dưới một tầng.

Củng Dịch lại đem Mạc Vô Kỵ mang đến nơi đây sau đó, liền ngừng lại, hắn chỉ vào cửa đá trước mặt thật lớn nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Trưởng Lão, này sau cửa đá mặt chính là chúng ta Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư tiên luyện trì, chỉ có ngọc bài trưởng lão mới có thể mở ra.

- Ta đã biết, Củng Dịch, ngươi về trước cửa hàng. Chờ ta từ Phá Toái Giới sau khi trở về, ta sẽ đến cửa hàng dạy ngươi một phần đan đạo thủ pháp.

Mạc Vô Kỵ biết Củng Dịch tâm tư, tuy tiện có bộ phận tôn kính hắn là Đan Đạo Tiên Minh phân bộ trưởng lão, trọng yếu hơn là Củng Dịch muốn tại đan đạo thượng tiến thêm một bước.

Đối với Củng Dịch loại này Luyện Đan Sư mà nói, tu vi xa xa so ra kém đan đạo trọng yếu.

- Dạ, đa tạ trưởng lão.

Củng Dịch chiếm được Mạc Vô Kỵ bảo đảm, hài lòng rời đi Đan Đạo Tiên Minh.

Chờ Củng Dịch đi rồi, Mạc Vô Kỵ mới lấy ra bản thân thân phận trưởng lão bài cắm vào cửa đá bên vũng.

Quả nhiên, tại thân phận của hắn bài cắm vào sau đó, này cửa đá phát sinh từng trận 'Khanh khách' âm hưởng, sau đó chậm rãi mở ra.

Còn không có tiến vào cửa đá, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được cái loại này nồng nặc sung sướng tới cực điểm tiên linh khí tức.

Mạc Vô Kỵ đưa nhanh chóng rút ra thân phận trưởng lão bài, lắc mình tiến vào tiên luyện trì. Tại Mạc Vô Kỵ sau khi tiến vào, này rất nặng cửa đá, lại chậm rãi đóng lại.

Đây là một cái to lớn đại điện, trong đại điện bên trong có một cái diện tích hơn một trăm bình thường thước to lớn ao lớn, tại ao trung gian có một cái nhô ra thạch bồ đoàn.

Ao mặt ngoài tiên sương mù lượn lờ, loại này tiên linh khí không chỉ là nồng nặc đơn giản như vậy, còn mang theo một loại tự nhiên đại đạo khí tức.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng một bước nhảy qua tới rồi này thạch bồ đoàn bên trên, khoanh chân ngồi xuống, một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc tất cả đều bị điều động.

Một trăm lẻ tám cái tiểu chu thiên, sau đó những tiểu chu thiên này lại tạo thành một cái đại chu thiên. Loại này hấp thu tiên linh khí tư thế, trong nháy mắt đang ở Mạc Vô Kỵ bên người cuồn cuộn nổi lên một cái to lớn tiên linh khí triều tịch. Này tiên luyện trì đi rồi tiên sương mù thật giống như tìm được chỗ hổng bình thường giống nhau, điên cuồng ùa ra hướng về phía Mạc Vô Kỵ xung quanh, sau đó biến mất tại Mạc Vô Kỵ trong cơ thể.

Không kiêng nể gì cả tu luyện Mạc Vô Kỵ, thật giống như một cái to lớn cối xay bình thường giống nhau, nhiều hơn nữa tiên linh khí vọt tới,

cũng sẽ bị hắn cái này to lớn cối xay trực tiếp cho mài đi, sau đó hóa thành hắn tu vi của mình.

Mạc Vô Kỵ tới rồi Kim Tiên trung kỳ sau đó, liền rõ ràng cảm giác được tu vi nhất thời chậm lại. Giờ khắc này ở tiên luyện trì bên trong điên cuồng như vậy tu luyện, hắn này nhất thời chậm lại tu vi lần nữa bị mở ra, cọ cọ tăng lên.

Thức hải tiếp tục mở rộng, tiên nguyên duy trì liên tục ngưng tụ, mạch lạc không ngừng mở rộng...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 519: Chín Sao Thiên Tài Chỗ Ngồi

Năm tháng sau, Mạc Vô Kỵ Kim Tiên trung kỳ tu vi đã đến cực hạn, đang nồng nặc tiên linh khí trùng kích dưới, thực lực của hắn trực tiếp phá tan Kim Tiên trung kỳ, thăng cấp tới rồi Kim Tiên hậu kỳ.

Mạc Vô Kỵ cảm giác được tiên linh khí dường như yếu lên, hắn đình chỉ tu luyện, mở mắt phát hiện quả nhiên chung quanh tiên linh khí mỏng manh rất nhiều. Không có khả năng tu luyện lại, nếu mà lại tu luyện, nói không chừng đem cái này tiên luyện trì tiên linh khí toàn bộ hấp thu sạch. Mặt khác chính là Phá Toái Giới sợ cũng sắp mở ra, Phá Toái Giới này hắn nhưng không muốn bỏ qua.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, đang ở hắn muốn muốn đi ra ngoài, trong lòng bỗng khẽ động, mi tâm linh khí cấp tốc tụ tập, linh nhãn lần nữa dần hiện ra đến.

Để cho Mạc Vô Kỵ vui mừng chính là, hắn phát hiện mình linh nhãn so với trước cường đại hơn không chỉ gấp mấy lần, chính là cả tiên luyện trì bên trong cấm trận đường viền đều có thể thấy rõ ràng.

Hắn linh nhãn quả nhiên là tu vi tiến bộ, cũng tiến bộ theo. Nghĩ đến linh nhãn cả pháp trận cũng có thể nhìn thấu, Mạc Vô Kỵ trong lòng càng là chờ mong. Một khi hắn linh nhãn tiến bộ đến trình độ nhất định, coi như là hắn phá giải không hết pháp trận, cũng có thể mượn linh nhãn hỗ trợ. Hắn đã từng đối với linh nhãn còn không to lớn lưu ý, hiện tại xem ra, cái này thần thông là thật lợi hại.

Mạc Vô Kỵ sửa sang lại một chút, đi ra tiên luyện trì.

Vừa đến một tầng đại điện, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy chờ ở trong đại điện Củng Dịch.

- Chúc mừng Mạc Trưởng Lão xuất quan.

Củng Dịch thấy Mạc Vô Kỵ, mừng rỡ không thôi tiến lên chào.

Củng Dịch này quả nhiên lõi đời, cư nhiên ở chỗ này chờ chính bản thân xuất quan, Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ người như thế thích hợp nhất kinh doanh cửa hàng. Hay nhất lần này đi Phá Toái Giới có thể lấy được một đống tiên linh thảo, sau đó luyện chế đống lớn đan dược để cho Củng Dịch đi giao dịch.

Thấy Mạc Vô Kỵ gật đầu, Củng Dịch biết mình không có làm sai, nhanh chóng nói:

- Hóa long tại bên trong cửa hàng bế quan, ta biết Phá Toái Giới gần mở ra, chuẩn bị mang trưởng lão cùng đi.

Mạc Vô Kỵ đang định đi Phá Toái Giới, nghe được Củng Dịch nói, lúc này nói:

- Đã như vậy, vậy thì làm phiền ngươi một cái. Được rồi, ta bế quan trong khoảng thời gian này, không có chuyện gì khác sao??

Củng Dịch cấp tốc đáp:

- Không có, chính là một người tên là Trầm Mộc Tình tinh cấp thiên tài tới bái phỏng qua một lần, nghe nói ngươi bế quan tu luyện sau đó, sẽ không có trở lại. Còn có chính là La Lăng Tiên Vực Vấn lan Tiên Đế tại huyền hà ngộ đạo, mà Chứng Đạo Tiên Đế, dùng linh bảo mây xanh kim hỏa tráo trấn áp số mệnh, khai sáng Huyền Hà Tiên tông. Đồng thời quảng yêu các lộ cường giả, tổ chức tiên quỳnh linh trà đại hội.

Có lẽ là từ trong miệng Đậu Hóa Long biết, trước mắt Mạc Trưởng Lão này đối với các loại tin tức đều rất là lưu ý, cho nên Củng Dịch cũng

cố ý bát quái một phần tin tức đến. Hắn quả nhiên phát hiện, Mạc Vô Kỵ tại nghe đến mấy cái này tin tức sau đó, biểu tình rất là thoả mãn.

Đi tới Phá Toái Giới địa phương khoảng cách Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ không xa, hai người một đường đi một đường nói chuyện, chỉ tốn thời gian một nén nhang, liền đã đến.

- Mạc Trưởng Lão, trước đây mặt chính là Tiêm Giác Tiên Khư Phá Toái Giới truyền tống tháp, ngươi chỉ cần bằng vào thân phận bài liền có thể vào. Bình thường đi Phá Toái Giới, yêu cầu sớm nửa tháng đến thời gian một tháng. Nói như vậy, có thể lên trước truyền tống trận, sau đó chiếm giữ một cái vị trí tốt. Chiếm giữ một cái vị trí tốt chẳng những quan hệ đến danh tiếng, còn có chính là đối với tu vi của mình cũng có rất lớn chỗ tốt.

Củng Dịch chỉ vào trước mắt tháp cao giới thiệu với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ rất là thoả mãn Củng Dịch làm việc thái độ:

- Củng Dịch, ngươi về trước đi. Hóa long không có kinh nghiệm gì, ngươi thuận tiện chiếu cố một chút. Chờ ta trở lại sau đó, ta sẽ chỉ đạo ngươi trở thành một tứ phẩm Đan Vương.

Củng Dịch kích động tay đều có chút run rẩy, mặc dù hắn biết Mạc Vô Kỵ nói sai, hắn là chỉ đạo hắn từ nhị phẩm Đan Quân thăng cấp đến tam phẩm Đan Quân. Thế nhưng với hắn mà nói, này cũng không có ảnh hưởng. Qua nhiều năm như vậy, hắn cách chân chính tam phẩm Đan Quân, chính là kém như vậy một chút.

Một khi Mạc Vô Kỵ cái này tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương chỉ đạo, hắn thăng cấp còn chưa phải là tùy tiện chuyện.

- Dạ, Mạc Trưởng Lão.

Củng Dịch khom người sau khi nói xong, đứng ở một bên chờ.

Mạc Vô Kỵ đi vào truyền tống tháp.

- Xin lấy ra Phá Toái Giới mời ngọc bài.

Mạc Vô Kỵ vừa tiến đến, đã bị một người tu sĩ của truyền tống tháp ngăn cản.

Mạc Vô Kỵ lấy ra bản thân thân phận trưởng lão bài đưa tới, tu sĩ kia tiện tay tiếp nhận thân phận của Mạc Vô Kỵ bài, khi hắn thấy rõ ràng Mạc Vô Kỵ là Đan Đạo Tiên Minh tại Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ trưởng lão là lúc, biểu tình lập tức kính cẩn hẳn lên.

Tại tỉ mỉ tra xét ngọc bài thật giả sau đó, tu sĩ này hai tay lại đem ngọc bài đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Trưởng Lão mời lên tầng ba.

Quả nhiên dùng tốt, Mạc Vô Kỵ đối với tu sĩ này gật đầu, thu hồi ngọc bài đi vào.

...

Mạc Vô Kỵ tiến vào truyền tống tháp tầng thứ ba thời điểm, nơi này sớm đã ngồi đầy người.

Trong này chỗ ngồi dường như còn có cấp độ, tới gần cửa sổ tương đối sáng sủa cái ghế tựa hồ cũng khắc lại 9 ngôi sao. Không tới gần cửa sổ, tương đối rãnh rỗi khoáng một chút cái ghế khắc tinh thần là 8 khối. Lại ngoại vi một chút cái ghế tinh thần lại phải ít một phần, là bảy khối. Sau đó là 6 khối cùng 5 khối, phía ngoài nhất cùng với góc chỗ cái ghế là không có bất kỳ tiêu chí nào.

Ánh mắt của hắn tùy tiện đảo qua, liền đã nhìn ra. Chiếm giữ tinh thần khá nhiều cái ghế, đều là quanh thân linh vận vờn quanh cường giả. Một phần thông thường tu sĩ, đều là tại rất vùng ven ngồi, thậm chí còn có người đứng.

Đồng thời, hắn cũng nhìn thấy mấy cái người quen, Mộ Dung Tương Vũ, Kiều Thiên Viêm, Ngao Thiên Thành. Còn có cái kia Cốt Tử Kiếm,

vẫn như cũ đợi tại bên người Mộ Dung Tương Vũ.

Mạc Vô Kỵ cũng không có để ý, nơi này có khoảng không cái ghế, hắn cũng sẽ không đứng bên ngoài lấy, hắn tùy ý tìm một cái dựa vào cửa sổ vị trí ngồi xuống. Dù sao không phải là lập tức truyền tống, cái chỗ này phạm vi nhìn mở mang, chí ít cảm giác thượng so sánh tương đối thoải mái.

Thấy Mạc Vô Kỵ tiến vào cái chỗ này, Mộ Dung Tương Vũ chính là chau mày, nàng vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, vì sao Mạc Vô Kỵ lại đi tới cái chỗ này. Phải biết rằng tới nơi này tu sĩ nhưng đều không phải là hạng người đơn giản, coi như là này núp ở góc chỗ, cũng đều là phía sau có người. Còn lại không phải là năm sao trở lên thiên tài, chính là địa vị không thấp, mà người tu vi lại không cao.

- Nhan Dã, ngươi làm sao lại tới nơi này?

Kiều Trung Viêm ngược lại chủ động hỏi thăm một câu.

Mạc Vô Kỵ cười một cái:

- Ta hiện tại đổi tên, không gọi Nhan Dã, gọi Mạc Vô Kỵ.

Kiều Trung Viêm cũng không thèm để ý Mạc Vô Kỵ có đúng hay không đổi tên chữ, mà là tiếp tục nói:

- Mạc đạo hữu, ta kiến nghị ngươi đừng ngồi ở chỗ kia.

Trước kia Mạc Vô Kỵ là đạo lữ của Mộ Dung Tương Vũ, trong lòng hắn rất là khó chịu. Hiện tại Mạc Vô Kỵ đã cùng Mộ Dung Tương Vũ không có quan hệ, mà hắn bị đá ra khỏi cục, điều này làm cho hắn đối với Mạc Vô Kỵ nhiều hơn một loại đồng bệnh tương liên cảm giác. Rồi lại nói cùng Mạc Vô Kỵ dầu gì cũng là đến từ một chỗ, so với địa phương khác tu sĩ lúc nào cũng nhiều một chút quen thuộc.

- Vì sao?

Mạc Vô Kỵ không hiểu hỏi:

- Lẽ nào vị trí này là có người đặt rồi?

- Ngươi nói không sai, vị trí này đích thật là có người dự định, ngươi chỗ ngồi người đặt chính là ta.

Một cái hơi thanh âm khàn khàn truyền đến, theo đi tới một người vóc người thon dài da dẻ trắng nõn thanh niên.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ tên này trường thật sự là quá thanh tú, quả thực chính là một nữ nhân.

- Né một chút đi, ta sẽ không cùng ngươi so đo.

Thanh tú thanh niên đi tới Mạc Vô Kỵ trước mặt, giọng nói có bình thường.

Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, hắn đưa mắt rơi vào cách đó không xa Ngao Thiên Thành trên người:

- Ngao Thiên Thành, ngươi nói cho ta biết, nơi này chỗ ngồi có đúng hay không có thể đặt nếu là thật đặt, ta sẽ nhường.

Mạc Vô Kỵ không có hỏi thăm qua Củng Dịch, không biết đi Phá Toái Giới truyền tống tháp chờ chỗ ngồi có đúng hay không có thể dự định, giả như có thể dự định nói, vậy hắn chiếm trước người khác vị trí thật là không có đạo lý.

Ngao Thiên Thành có ý không để ý tới Mạc Vô Kỵ, làm sao hắn vẫn còn có chút lo lắng Mạc Vô Kỵ không nói đạo lý. Tên này không nói đạo lý hắn là thấy qua, một đao liền đem Phá Không Bảo Các sư tử bằng đá bổ, quả thực không có bất kỳ lý do đáng nói. Nếu là tên này ở chỗ này cùng hắn đánh nhau, hắn khả năng thật không đi được Phá Toái Giới. Mạc Vô Kỵ là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, cho dù là ở chỗ này đánh nhau, hắn cũng có cơ hội đi Phá Toái Giới. Nếu để cho tên này cùng Hoàn Tu Nhiên làm lên, vậy hắn cũng là có thể chế giễu.

Nghĩ tới đây Ngao Thiên Thành bình tĩnh nói:

- Nơi này chỗ ngồi là không có cách nào đặt, người nào tới trước chính là của người đó. Ngươi ngồi chỗ ngồi sở dĩ nói bị đặt, là bởi vì dựa vào cửa sổ vị trí đều là chín sao thiên tài ngồi, đây là mọi người cam chịu quy củ.

Mạc Vô Kỵ hiểu được, đây là nói trước mắt cái này trắng nõn thanh niên là chín sao thiên tài. Hoặc là nói không phải là trước mắt cái này trắng nõn thanh niên, đổi thành lánh một cái lại một cái chín sao thiên tài đến, cũng có thể ngồi hắn cái này chỗ ngồi. Hắn tuy rằng không phải là cái gì tinh cấp thiên tài, thế nhưng hắn Mạc Vô Kỵ dầu gì cũng là mạch lạc tu luyện thủ đoạn người khai sáng, so với chín sao cấp thiên tài đến, hắn cũng không kém sao?. Huống chi chỉ cần có đầy đủ tài nguyên tu luyện, hắn tại một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc hình thành đại chu thiên tu luyện dưới tình huống, coi như là chín sao cấp thiên tài thì như thế nào? Như nhau không sánh bằng hắn.

Cái này chỗ ngồi hắn ngồi vào chỗ của mình, hơn nữa hắn cũng có tư cách ngồi cái này chỗ ngồi.

Ngao Thiên Thành mặc dù là Thiên Tài 7 sao, tính tình của hắn táo bạo là nổi danh. Mọi người cũng thật không ngờ, như vậy một cái tánh khí nóng nảy tên gia hỏa cư nhiên rất là kiên nhẫn trả lời Mạc Vô Kỵ vấn đề, còn không có nửa điểm nghiêng về Hoàn Tu Nhiên, nhất thời đều có chút vô cùng kinh ngạc.

- Xin lỗi, vị trí này là ta tới trước, ngươi tìm địa phương khác đi.

Mạc Vô Kỵ tại biết không cách nào đặt trước vị trí sau đó, không chút do dự cự tuyệt Hoàn Tu Nhiên yêu cầu, thậm chí trong lòng còn có chút khó chịu. Chỗ ngồi này là căn cứ bản thân trời cho ngồi, người nào dám khẳng định người này trời cho liền cao hơn hắn?

Hoàn Tu Nhiên giọng nói lạnh lùng hỏi:

- Không biết các hạ là cái nào tông môn chín sao thiên tài? Vì sao ta chưa từng thấy qua?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta có đúng hay không chín sao thiên tài cùng ngươi không có quan hệ, người nào quy định nơi này chỉ có chín sao thiên tài mới có thể ngồi? Mười sao thiên tài thì không thể ngồi?

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ đối với chiếm giữ một cái vị trí tốt còn cũng không thèm để ý, lúc này thấy một cái chín sao thiên tài muốn cùng hắn tranh đoạt chỗ ngồi, hắn mới cảm giác chiếm giữ một cái vị trí tốt có lẽ không phải là Củng Dịch tùy tiện nói một chút.

- Đã như vậy, vậy hãy để cho ta xem ngươi một chút đầu khớp xương cứng bao nhiêu, lại có bao nhiêu tư cách ngồi ở chỗ này.

Hoàn Tu Nhiên giọng nói vẫn như cũ bình tĩnh, bất quá cái loại này sát khí đã hiển lộ không thể nghi ngờ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 520: Thích Thì Nhào Zô

Nói xong câu đó, hắn dương tay một cái, một thanh trường kiếm màu xanh đã xuất hiện ở lòng bàn tay.

Chung quanh tu sĩ đều yên lặng xem tình thế phát triển, tất cả mọi người biết Mạc Vô Kỵ là cố ý châm chọc Hoàn Tu Nhiên. Tinh cấp thiên tài tối cao cũng bất quá là chín sao, từ đâu tới mười sao thiên tài?

Mạc Vô Kỵ mặt không thay đổi đứng lên, muốn đánh, hắn không sợ.

- Tu Nhiên sư huynh khoan đã.

Một cái thanh âm thanh thúy gọi lại Hoàn Tu Nhiên, theo Trầm Mộc Tình đi vào đến.

- Ra mắt Mạc huynh.

Trầm Mộc Tình sau khi đi vào, lại cười lấy trước đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền thăm hỏi một câu.

Mọi người ở đây ngạc nhiên thời điểm, Trầm Mộc Tình lần nữa quay đầu đối với Hoàn Tu Nhiên ôm quyền nói:

- Tu Nhiên sư huynh, có thể hay không nể tình ta, đổi chỗ khác ngồi một chút?

Hoàn Tu Nhiên lông mi vặn một cái, sát ý càng là ngang dọc. Trầm Mộc Tình cùng hắn bất quá đều là đến từ một cái Tiên Vực mà thôi, rồi lại nói Phiêu Hoa Tiên Cốc thì như thế nào? Còn không cách nào để cho

hắn Hoàn Tu Nhiên nể tình. Vô luận tên trước mắt này là ai, muốn để cho hắn đổi chỗ ngồi, vậy cũng đừng nghĩ.

Không đợi hắn nói chuyện, hắn liền chợt nghe Trầm Mộc Tình truyền âm:

- Tu Nhiên sư huynh, Mạc đạo hữu này lai lịch không giống tầm thường. Mấy tháng trước, sư đệ của hắn tại Phá Không Bảo Các bị Ngao Thiên Thành thất thủ đả thương, hắn trực tiếp gõ bể sư tử bằng đá của Phá Không Bảo Các, về sau ta tận mắt thấy Phá Không Bảo Các chưởng quỹ đưa hắn đưa ra Phá Không Bảo Các, về phần Ngao Thiên Thành, ta phỏng chừng cũng hướng hắn chịu nhận lỗi. Cho nên không phải là đặc biệt chuyện lớn, ta kiến nghị Tu Nhiên sư huynh không nên đi đắc tội hắn.

Nguyên bản Hoàn Tu Nhiên tức giận mọc lan tràn nghe được Trầm Mộc Tình nói, trong lòng cả kinh, lập tức tỉnh táo lại. Coi như là hắn, cũng không dám đi lại đem Phá Không Bảo Các cửa sư tử bằng đá trực tiếp nổ nát.

- Tu Nhiên sư huynh, hắn là lần đầu tiên tới Tiêm Giác Tiên Khư đi Phá Toái Giới, rất nhiều quy củ cũng đều không hiểu. Còn xin Tu Nhiên sư huynh thủ hạ lưu tình...

Vừa lúc đó, Mộ Dung Tương Vũ bỗng nhiên đứng lên, ôm quyền nói.

Mạc Vô Kỵ có chút nghi hoặc, Mộ Dung Tương Vũ loại nữ nhân này vẫn rất có lập trường, nếu cùng hắn đã triệt để kết thúc, vì sao ở phía sau giúp hắn nói chuyện? Hắn rất nhanh đã nghĩ thông suốt là chuyện gì xảy ra, Mộ Dung Tương Vũ sở dĩ nói lời này, hắn là trong lòng còn có chút hổ thẹn, chính là mình tới nơi này hoàn toàn là vì nàng. Những lời này chẳng khác nào lại đem một vài nhân tình... hổ thẹn này trả.

Mộ Dung Tương Vũ nói xong câu đó sau đó, rồi lập tức nói với Mạc Vô Kỵ:

- Nhan Dã, còn không mau tránh ra cái chỗ ngồi kia, bằng không không ai có thể cứu ngươi.

Mạc Vô Kỵ cũng không có đứng lên:

- Đệ nhất ta bây giờ là Mạc Vô Kỵ, thứ hai cái này chỗ ngồi là ta tới trước, ta tại sao phải nhường ra? Thứ ba ta không cần bất luận kẻ nào cứu.

Mộ Dung Tương Vũ nhãn thần lạnh lẽo, trực tiếp tựa đầu dời đi chỗ khác, lần này không muốn nói nói chuyện, ngay cả nhìn đều lười nhìn Mạc Vô Kỵ.

Đang ở thời điểm mọi người cho rằng Hoàn Tu Nhiên lập tức liền sẽ động thủ, Hoàn Tu Nhiên bỗng nhiên lạnh nhạt nói:

- Nếu Trầm sư muội cùng Mộ Dung sư muội nói chuyện, vậy quên đi.

Nói xong, hắn tự cố đi tới một chỗ khác ngồi xuống, không nói thêm nữa.

Tiêm Giác Tiên Khư cường giả tập hợp, bất cứ người nào đều không phải là người yếu. Hoàn Tu Nhiên xuất thân Y Thiên Đảo, tuy nói lai lịch bất phàm, nhưng người bất phàm so với hắn nhiều hơn nhiều. Như hắn loại thiên tài này, tuyệt đối sẽ không vì một cái chỗ ngồi đi cùng không rõ lai lịch Mạc Vô Kỵ cứng rắn sứt mẻ. Coi như là muốn giáo huấn Mạc Vô Kỵ, ít nhất cũng phải ở địa phương không người.

Người còn lại càng là ngạc nhiên, Hoàn Tu Nhiên là Thiếu đảo chủ Y Thiên Đảo, lại là chín sao thiên tài, sẽ cho Trầm Mộc Tình mặt mũi? Huống chi, hắn chiếm trước chỗ ngồi Mạc Vô Kỵ, đối với hắn mình còn có càng nhiều hơn chỗ tốt. tên gia hỏa này trên mặt có sẹo tới cùng là lai lịch gì? làm Hoàn Tu Nhiên lui bước?

Bất quá bên người Mộ Dung Tương Vũ có một cái Cốt Tử Kiếm, Hoàn Tu Nhiên cho chút mặt mũi cũng không phải không thể nào.

Mộ Dung Tương Vũ cũng thật không ngờ Hoàn Tu Nhiên thật đúng là cho nàng mặt mũi, không có tiếp tục giáo huấn Mạc Vô Kỵ, thậm chí còn chủ động nhượng bộ một bước. Điều này làm cho trong lòng nàng sinh nhiều hảo cảm, nàng coi như là hỗ trợ nói một câu nói, cũng không có nghĩ tới để cho Hoàn Tu Nhiên chủ động tìm chỗ ngồi khác.

Nghĩ tới đây, nàng đối với Hoàn Tu Nhiên hơi hạ thân thể, ý tứ là nhân tình này nàng lĩnh. Đồng thời, trong lòng nàng đối với Mạc Vô Kỵ càng là khinh thường. So với những thứ này tinh cấp thiên tài, Mạc Vô Kỵ quả thực chính là quá không tán thưởng.

Mạc Vô Kỵ đối với Trầm Mộc Tình cười nói:

- Trầm tiên tử không bằng liền ngồi ở bên cạnh đê, nơi này tầm nhìn không sai.

Trầm Mộc Tình trong lòng có chút do dự, dựa theo đạo lý vị trí bên người Mạc Vô Kỵ là tám sao thiên tài mới có thể ngồi, nàng bất quá là Thiên Tài 7 sao mà thôi.

Nếu không phải ngồi nói, nàng kia cùng Mạc Vô Kỵ nói không chừng sẽ kéo xa hơn.

Một cái cam chịu tám sao thiên tài ngồi chỗ ngồi, nàng coi như là một cái Thiên Tài 7 sao, nên không sẽ có người tới đoạt sao?? Nghĩ tới đây, nàng lúc này cười cười:

- Vậy ta liền ngồi ở chỗ này sao?.

Trầm Mộc Tình sau khi ngồi xuống liền truyền âm cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc huynh, Hoàn Tu Nhiên là Y Thiên Đảo Thiếu đảo chủ, là chín sao thiên tài, cũng là giống như ta đến từ La Lăng Tiên Vực.

Mạc Vô Kỵ đối với Trầm Mộc Tình gật đầu, biểu thị đã biết. Trầm Mộc Tình rất biết làm người, là một cái nữ nhân phi thường giỏi về tùy mặt gửi lời.

Người chung quanh thấy Trầm Mộc Tình ngồi ở tám sao thiên tài chỗ ngồi, đều có chút kinh ngạc. Đối với Trầm Mộc Tình vẫn có rất nhiều người quen biết, bởi vì Trầm Mộc Tình đối nhân xử thế phi thường hài hòa, cùng ai đều khuôn mặt tươi cười kết giao, là một người không kết thù. Theo lý thuyết, một người như vậy, không nên ngồi vị trí không thuộc về mình mới đúng.

Nguyên bản còn có chút trao đổi địa phương, bởi vì Mạc Vô Kỵ cái này người lai lịch không rõ tiến đến, cả đông đảo tiếng nghị luận đều nhỏ rất nhiều.

Đại bộ phận người cũng không muốn nhiều chuyện, hơn nữa chuyện không liên quan mình, càng là nhắm mắt dưỡng thần. Mạc Vô Kỵ đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn Tiêm Giác Tiên Khư lui tới tu sĩ, trong lòng có chút cảm khái.

Dù cho biết tốc độ tu luyện của mình rất nhanh, hắn cũng rõ ràng muốn trở về tới địa cầu, đó là xa xa không hẹn. Coi như là có một ngày hắn có năng lực này, trở về tới địa cầu sau đó cũng là nhân sự tang thương, không còn một cái người quen.

Về phần chuyện năm đó bị người yêu ám toán, Mạc Vô Kỵ cười nhạt. Thời gian sẽ mang đi tất cả, coi như là ngươi thông qua ám toán chiếm được tất cả, thì tính sao? Tại thời gian trước mặt, không có bất kỳ người nào có thể ngoại lệ, cuối cùng đều có thể hóa thành một vốc đất vàng. Chí ít ở trên địa cầu, không có bất kỳ người nào có thể ngoại lệ.

Tiếc nuối duy nhất, đó chính là Thư Âm. Vô luận Đậu Hóa Long mang tới tin tức thật hay giả, hắn tương lai đều có thể đi một chuyến Minh vực Ngưng Hồn tiên quỳnh trì.

- Vị trí này là của ta, tránh ra.

Thanh âm của một cô gái cắt đứt Mạc Vô Kỵ trầm tư.

Mạc Vô Kỵ quay đầu đã nhìn thấy một người đầu đầy tóc bạch kim nữ tử, trong lòng hắn sát khí lập tức liền dâng lên, người nữ nhân này hắn quen biết. Năm đó ở trong tinh không đuổi giết hắn mấy tháng, đưa hắn truy sát tới rồi trong tinh không thung lũng, sau cùng rơi xuống Bán Tiên Vực.

Nếu không phải hắn có chút bản lĩnh, hắn sớm bỏ mạng ở bên trong Tiên Hào.

Nữ tử đầy đầu tóc bạc đầu tiên nhìn còn không có nhận ra Mạc Vô Kỵ, khi nàng cảm thụ được Mạc Vô Kỵ trên người sát khí là lúc, nàng lập tức liền nhận ra Mạc Vô Kỵ.

Tuy nàng suy đoán Mạc Vô Kỵ tu vi vẫn chưa tới Huyền Tiên, thế nhưng là nàng có một loại cảm giác, nàng lại cũng không phải là đối thủ của Mạc Vô Kỵ.

Mơ hồ dự cảm quả nhiên thành thật, dù cho nàng bức thiết cũng muốn hỏi Mạc Vô Kỵ phải về Tinh Không Bài, thế nhưng là nàng cũng không dám.

- Vị trí này là ta cho nàng ngồi, ngươi có ngon thì nhào zô.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói xong, giương tay một cái, màu xám tro đại đao liền xuất hiện ở trong tay của hắn.

Những người khác hắn có thể nhẫn nại một cái, cái này đuổi giết hắn mấy tháng nữ nhân, hắn thật là không muốn nhẫn.

Người chung quanh nhất thời đều là tinh thần đại chấn, trước bởi vì Hoàn Tu Nhiên nhượng bộ, không có đánh nhau. Lần này tới một nữ nhân tính khí so với Hoàn Tu Nhiên nóng nảy hơn nhiều, lần này khẳng định có thể đánh nhau.

Cái này tóc bạc nữ tử mọi người quen biết, là thần bí nhất Tiên Vực Chư Thần Tiên Vực chư thần tiên tông tám sao thiên tài Nại Hà. Đừng

xem người ta chỉ là tám sao thiên tài, coi như là chín sao thiên tài, người ta cũng chút nào không xem ở trong mắt. Hơn nữa Chư Thần Tiên Vực vốn là thần bí, càng là không người nào nguyện ý đi trêu chọc nàng.

Một bên Hoàn Tu Nhiên cũng là tinh thần phấn chấn, hắn đồng dạng hi vọng Mạc Vô Kỵ cùng Nại Hà đánh nhau.

Dù cho Mạc Vô Kỵ còn không có xuất thủ, Nại Hà cũng có thể cảm nhận được sát khí như kinh đào bình thường vậy đập vào mặt. Nại Hà trong lòng cả kinh, người này quả nhiên mạnh, xem ra đã không phải là mình có thể đối phó. Nàng dám khẳng định, nếu mà nàng dám ở chỗ này động thủ, đối phương là thật dám giết nàng.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ giảo hoạt gạt, nàng sớm đã lĩnh giáo qua, người này quá nguy hiểm.

Hít một hơi thật sâu, Nại Hà bình tĩnh nói:

- Nơi này là đi tới Phá Toái Giới truyền tống tháp, ta không chấp nhặt với ngươi.

Nói xong nàng chủ động đi tới một chỗ ngồi khác ngồi xuống.

Mạc Vô Kỵ thấy đối phương không động thủ, hắn cũng chỉ có thể thu hồi pháp bảo. Chủ động xuất thủ hắn là không làm, hắn dầu gì cũng là một cái trưởng lão, coi như là đánh nhau cũng (phải) chiếm lý lẽ. Một khi tại cái chỗ này chủ động xuất thủ, hắn cũng không chiếm lý lẽ. Không nghĩ tới người nữ nhân này cư nhiên lùi bước, điều này làm cho hắn có chút thất vọng.

Mạc Vô Kỵ thất vọng, Ngao Thiên Thành như nhau thất vọng.

- Ha ha, Mạc huynh, ngươi quả nhiên so với ta sớm một bước.

Mạc Vô Kỵ vừa mới thu hồi trường đao, Tra Khải liền đi đến.

Tra Khải vì sao quen biết Mạc Vô Kỵ, Trầm Mộc Tình biết. Nhưng để cho Trầm Mộc Tình khiếp sợ là Nại Hà lùi bước, Nại Hà người nữ nhân này ngạo khí không gì sánh được. Đối mặt chín sao thiên tài nàng cũng sẽ không lùi bước, không nghĩ tới thời điểm đối mặt Mạc Vô Kỵ cư nhiên rút lui.

Trầm Mộc Tình cũng không hối hận chính bản thân không có điều tra Mạc Vô Kỵ lai lịch, nàng biết mình một khi điều tra Mạc Vô Kỵ lai lịch, khẳng định có thể điều tra ra một phần manh mối. Nếu là Mạc Vô Kỵ biết mình điều tra hắn, Mạc Vô Kỵ đối với nàng ấn tượng chỉ biết kém hơn. Nàng và Mạc Vô Kỵ quan hệ làm sai qua một lần, không muốn lại sai lần thứ hai.

Mộ Dung Tương Vũ cảm giác được có chút quái dị hắn lên, dường như Hoàn Tu Nhiên rút đi, cũng không phải là bởi vì nàng biện hộ cho. Lúc này, nàng cũng không cách nào đi hỏi Mạc Vô Kỵ, tới cùng là bởi vì cái gì.

Lại là mấy ngày trôi qua, người tới càng ngày càng ít, chỗ ngồi truyền tống tháp ba tầng trên cơ bản ngồi đầy.

Mạc Vô Kỵ vẫn đang nhắm mắt dưỡng thần bị một trận tiên nhạc hấp dẫn đến mở mắt, hắn thấy một đạo nhạt ánh sáng màu vàng từ phía trên chiếu xuống, rơi vào giữa nhà.

Mạc Vô Kỵ tinh thông trận đạo, hắn trước tiên liền cảm nhận được tia sáng này bên trong truyền tống đạo vận.

Thấy người khác cũng không có nhúc nhích, Mạc Vô Kỵ cũng không có động.

Lại qua đủ thời gian một nén nhang, từng viên ngọc bài rơi xuống, sau đó trôi lơ lửng tại trước mặt mọi người.

Mạc Vô Kỵ trước mặt cũng trôi lơ lửng một quả, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lại đem ngọc bài nắm trong tay, ngọc bài cư nhiên khắc lại một chữ

3.

Nhưng vào lúc này, một cái thanh âm vang dội xuất hiện:

- Mọi người dựa theo số ngọc bài trong tay, theo thứ tự tiến vào truyền tống trận.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 521: Ta Không Đồng Ý

Mạc Vô Kỵ trong tay mã số là 3, hắn cũng là người thứ ba đi vào truyền tống trận.

Chờ truyền tống trận kín người, ánh sáng màu vàng nhạt xoay tròn, sau đó không gian từng trận mơ hồ.

Cũng không biết qua bao lâu, Mạc Vô Kỵ cảm giác được dưới chân chạm đất, hắn biết hắn là đến chỗ rồi.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét ra, rất nhanh thì phát hiện chỗ mình ở là bên trong một mảnh hoang dã. Chung quanh tiên linh khí còn cực kỳ nồng nặc, không gian tại trước mặt hắn là từng vòng sóng gợn phập phồng, Mạc Vô Kỵ thần niệm một thẩm thấu đi qua đã bị cản. Xem ra này sóng gợn phập phồng địa phương phải là Phá Toái Giới tầng thứ ba, chỉ là bây giờ còn chưa có mở ra mà thôi.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền phát hiện tu sĩ cùng hắn cùng nhau truyền đưa tới, mỗi một cái tu sĩ đều ở cố định vị trí. Mà hắn là hàng trước nhất.

Đây cũng là Củng Dịch nói cái vị trí kia ưu thế sao?, Mạc Vô Kỵ cảm thấy loại ưu thế này dường như có cũng được không có cũng được. Đứng ở phía trước, nhiều nhất là sớm một chút đi vào mà thôi. Nếu đều đến nơi này, sớm một chút đi vào hay tối nay đi vào, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hắn cảm thấy cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng.

Lại là mấy ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ cũng chờ có chút nhàm chán, tại trước mặt hắn không gian văn lộ bỗng nhiên kịch liệt rung động.

Từng trận nổ vang chi âm hưởng lên, kịch liệt rung động không gian văn lộ bỗng nhiên sinh ra từng đạo vết nứt.

Tầng thứ ba sắp mở ra, coi như là Mạc Vô Kỵ lúc này cũng có chút kích động.

- Rầm rầm, ca rắc!

Từng đạo văn lộ bỗng nhiên vỡ vụn ra, một mảnh mờ mịt không gian xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Mạc Vô Kỵ mới vừa muốn đứng lên, cũng cảm giác được một cổ đạo vận nồng nặc khí tức đập vào mặt, hắn còn chưa có bắt đầu tu luyện, tu vi cư nhiên tại dưới khí tức này bắt đầu dâng lên.

Giờ khắc này Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hiểu rõ Củng Dịch nói ý tứ, thì ra Phá Toái Giới mỗi một tầng mở ra trước, còn có loại này chỗ tốt.

Đừng nói lúc này căn bản là vào không được Phá Toái Giới, coi như là có thể đi vào, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không thèm để ý chút nào điên cuồng tu luyện.

Không chỉ là Mạc Vô Kỵ, những người khác cũng đều là điên cuồng bắt đầu tu luyện. Loại này thiên nhiên đại trận nguyên thủy khí tức, là thích hợp nhất tu luyện thứ tốt. Coi như là Huyền Tiên viên mãn, chỉ cần không độ kiếp thăng cấp Đại Ất Tiên, liền đối với tiến vào tầng thứ ba không có ảnh hưởng.

Lúc này cũng hiện ra vị trí tầm quan trọng, Mạc Vô Kỵ tại phía trước nhất, lấy được chỗ tốt tự nhiên là nhiều nhất.

Hoàn Tu Nhiên sắc mặt âm trầm, hắn biết Phá Toái Giới mở ra thời điểm, sẽ có một chút chỗ tốt. Không nghĩ tới tầng thứ ba chỗ tốt, so với chỗ tốt trước mặt nhiều hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Coi như là hắn không tu luyện, hắn cũng có thể mượn loại này thiên nhiên đại trận nguyên thủy khí tức lại đem thực lực của chính mình càng

thêm vững chắc ngưng thật gấp đôi. Giờ khắc này hắn là thật có chút hối hận, không nên lại đem vị trí tặng cho Mạc Vô Kỵ. Hiện tại hắn ở phía sau, loại này chỗ tốt sẽ ít đi rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ vốn là tới rồi Kim Tiên hậu kỳ, bị loại này so với tiên luyện trì cao cấp hơn vô số lần khí tức bao bọc, hắn càng là điên cuồng hấp thu tu luyện, trong thời gian ngắn liền đi tới Kim Tiên đỉnh phong.

Đang ở Mạc Vô Kỵ muốn tiến thêm một bước, cái loại này khí tức nhạt yếu xuống.

Mạc Vô Kỵ đình chỉ tu luyện, tu sĩ khác cũng đều đình chỉ tu luyện, đều đứng lên vọt vào trước mắt không gian. Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không lạc hậu, Phá Toái Giới này lai lịch hắn không rõ ràng lắm, nhưng Phá Toái Giới mở ra khí tức khiến cho hắn tại trong thời gian ngắn vọt tới Kim Tiên đỉnh phong, có thể thấy được Phá Toái Giới này đích thật là địa phương tốt.

Vừa tiến vào Phá Toái Giới tầng thứ ba, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được cái loại sạch sẽ khí tức vẫn chưa có người nào hít thở.

Cấp thấp tiên linh thảo gần như là đầy khắp núi đồi, Mạc Vô Kỵ ánh mắt có thể đạt được chỗ đều có. Thậm chí trong đó còn tình cờ có một chút cấp ba cùng cấp 4 tiên linh thảo.

Quả thật là địa phương tốt, Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, không chút do dự lại đem những thứ này tiên linh thảo cả cây đất đưa vào bản thân Bất Hủ Giới.

Vô luận có đúng hay không sống được, những thứ này cấp thấp tiên linh thảo trước biến thành bản thân, điểm tô cho đẹp một cái hoàn cảnh cũng tốt.

Một phần tu sĩ từ Mạc Vô Kỵ bên người xẹt qua, thấy Mạc Vô Kỵ tiến vào Phá Toái Giới tầng thứ ba sau đó, thậm chí ngay cả thứ rác rưởi

này tiên linh thảo cũng muốn lấy, đều khinh thường lắc đầu, cấp tốc bỏ chạy.

Ở trong mắt bọn hắn, Mạc Vô Kỵ là tên gia hỏa chưa từng thấy qua quen mặt.

Mạc Vô Kỵ không thèm để ý chút nào, hắn thu thập một hồi tiên linh thảo sau đó, thay đổi một cái phương hướng, cũng cấp tốc rời đi.

Phá Toái Giới tầng thứ ba sao mà rộng? Lần này tới tu sĩ nhiều hơn nữa, cũng không cách nào lại đem toàn bộ mặt biên thứ tốt toàn bộ cướp đoạt đi.

Mạc Vô Kỵ muốn mở ra đan các, dọc theo đường đi chỉ cần thấy tiên linh thảo, đều sẽ không bỏ qua, toàn bộ thu tập vào Bất Hủ Giới.

Nơi này tiên linh thảo, cho dù là cấp thấp tiên linh thảo, chủng loại cùng giá trị cũng so với lúc trước Bách Hoa Sơn Trang tiên linh thảo tốt hơn nhiều lắm.

Bách Hoa Sơn Trang cấp thấp tiên linh thảo tuy nhiều, trên thực tế đại đa số là người nuôi trồng. Mà nơi này tiên linh thảo, này là chân chính thiên nhiên mặt hàng, chưa bao giờ có bởi vì quấy rầy vết tích. Dù cho luyện chế ra đồng dạng hạng nhất đan dược, hiệu quả cũng phải cao hơn một cấp bậc.

Nửa tháng thời gian đi qua, Mạc Vô Kỵ Bất Hủ Giới tiên linh thảo hầu như chồng chất như núi. Để cho hắn thoáng có chút tiếc nuối là, bên trong Bất Hủ Giới tiên linh thảo, tốt nhất cũng bất quá là cấp 6, càng nhiều hơn chính là dưới cấp 6. Về phần cấp 7 tiên linh thảo, đó là một gốc cây cũng không có.

Vô luận như thế nào, hắn có thể thu được nhiều như vậy tiên linh thảo, tương lai đi ra ngoài nhất định có thể thăng cấp đến lục phẩm Đan Vương. Hắn đan đạo thiếu hụt không phải là cảm ngộ, thiếu hụt là không ngừng có tiên linh thảo cung cấp cho hắn luyện tập.

Hôm nay Mạc Vô Kỵ lần nữa đào lên vài gốc cây cấp năm lam la hoa, vài đạo thân ảnh nhanh chóng tại bên trong Mạc Vô Kỵ thần niệm xẹt qua.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, lần này tiến vào Phá Toái Giới tầng thứ ba rất nhiều người, hắn hàng ngày có thể gặp phải rất nhiều người. Tuy tu vi của hắn rất thấp, bởi vì tại truyền tống tháp bên trong cổ quái biểu hiện, rất nhiều người coi như là nhìn thấy cũng không có người nào tùy tiện tiến lên nói nhảm.

Khi lần thứ hai cùng lần thứ ba lại có người hướng về cùng một cái phương hướng cấp tốc xẹt qua, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được có chút không đúng. Nhất định là xuất hiện bảo vật, nếu không mọi người sẽ không ôm đi một cái phương hướng.

Khi hắn đi vào là đan thương thất mã, không có cùng người tổ đội, cho nên cũng không có cái gì đặc thù tin tức.

Vô luận có bảo vật gì, có thể khiến cho nhiều tu sĩ như vậy đi qua, Mạc Vô Kỵ lập tức bỏ qua tiếp tục chậm rãi đào tiên linh thảo dự định. Trong này thời gian dài lấy, hơn nữa bên trong tiên linh thảo cũng nhiều, hắn có thời gian đào. Chân chính bảo vật cũng là không nhiều lắm, một khi bỏ lỡ, đây chính là quá đáng tiếc.

Mạc Vô Kỵ lúc này tế xuất phi thuyền cấp tốc đi theo, về phần Phi Toa, đây chính là thất phẩm tiên khí, dùng để trốn, cái chỗ này thật đúng là không dùng được.

Một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ ngừng lại. Nơi này sớm có một đám người, nhóm người này toàn bộ vây bắt một mảnh đất thạch chồng chất.

Mạc Vô Kỵ trận đạo trình độ đã đạt đến cấp ba tiên trận sư trình độ, hắn vừa nhìn này đất thạch chồng chất, liền biết nơi này là một cái thiên nhiên cấm trận. Cái này thiên nhiên cấm trận còn cực kỳ ẩn nấp, Mạc Vô Kỵ khẳng định, nếu là hắn trong lúc vô ý đi ngang qua nơi này, hắn thật đúng là không nhất định có thể nhìn ra.

Xem ra trong số người tiến vào có trận đạo cao thủ a, cư nhiên phát hiện nơi này có một cái thiên nhiên cấm trận.

Mạc Vô Kỵ thu hồi phi thuyền, từ trong đám người đi vào, khi hắn đi tới này đất thạch chồng chất trước thời điểm, lập tức liền hiểu được.

Đất thạch chồng chất tản mát ra trận trận mãnh liệt kim phạt khí tức, chính là không hiểu trận đạo tu sĩ, tới nơi này cũng có thể đoán ra này đất thạch chồng chất phía sau có cái gì, hay là kim loại tính chất bảo vật.

Đất thạch chồng chất bên ngoài có đông đảo công kích vết tích, rất hiển nhiên nơi này đã từng bị tiến công qua, cái này thiên nhiên đại trận rất kiên cố, cũng không có bị đánh phá.

Đang ở Mạc Vô Kỵ quan sát cái này thiên nhiên hộ trận, một người vóc người không cao mặt đen nam tử đứng lên, hắn đối với tới đây hơn trăm tên tu sĩ nói:

- Tại hạ là Đại hạo tiên môn Bái Xích Thiên, trong cái này thiên nhiên hộ trận nhất định là kim loại tính chất bảo vật. Hơn nữa ta hoài nghi cái này hộ trận còn là một cái Tiểu Thế Giới, bên trong thậm chí có rất nhiều các loại vật trân quý. Cái này hộ trận chúng ta cũng công kích qua, trong lúc nhất thời rất khó mở ra. Ta đối với trận đạo hơi tinh thông, nguyện ý chủ trì công kích đối với cái này thiên nhiên hộ trận.

Một nữ tử đứng dậy nói:

- Bái sư huynh là Đại hạo tiên môn đỉnh cấp thiên tài, nói chúng ta tự nhiên là tin được.

Tên nữ tử này sau đó, lại có người đứng ra nói:

- Chúng ta đồng ý, cái này thiên nhiên hộ trận chúng ta công kích một ngày một đêm, đến bây giờ nửa điểm phản ứng cũng không có, có thể thấy được cái này hộ trận không phải chúng ta tầng thứ này có thể cứng rắn đánh mở. Bái huynh tinh thông trận đạo, đó là không thể tốt hơn.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng cảm giác này kim phạt khí tức bên trong có một loại dường như quen thuộc đồ đạc ở trong đó, rốt cuộc là cái gì, hắn trong lúc nhất thời cũng nghĩ không ra.

Bái Xích Thiên nói lần nữa:

- Đa tạ mọi người ưu ái, ta có nắm chắc tại bên trong ba canh giờ đánh vỡ thiên nhiên cấm trận. Bất quá ta cũng có một chút thỉnh cầu nho nhỏ, đó chính là hộ trận bị mở ra sau đó, cho phép ta người chọn đầu tiên đi vào, đương nhiên ta cũng chỉ có thể lựa chọn một lần. Các vị ý như thế nào?

- Đồng ý!

- Tán thành!

- Không có ý kiến...

Bái Xích Thiên nói lập tức liền đưa tới mọi người đồng ý, nơi này tuy nói là nhiều thiên tài tu sĩ, tinh thông trận đạo thật đúng là không nhiều lắm. Hiện tại Phá Toái Giới tầng thứ ba bị mở ra, trong này thứ tốt nhiều hơn, nếu mà mọi người lại đem thời gian lãng phí ở cái chỗ này, đó là cái được không bù đắp đủ cái mất. Nếu là cứ như vậy đi, lại không cam tâm. Cho nên Bái Xích Thiên đề nghị này đi ra, tự nhiên thì sẽ không có người phản đối.

Mạc Vô Kỵ cũng không sao, pháp trận này nếu như là hắn đến phá, hắn có thể phá hỏng, căn bản là không cần ba canh giờ...

A đù, chờ một chút, Mạc Vô Kỵ đột nhiên nghĩ đến bên trong pháp trận này đồ đạc có thể là cái gì.

- Đã như vậy, vậy ta liền bắt đầu phân tổ...

Bái Xích Thiên lời còn chưa dứt, đã bị người cắt đứt:

- Ta không đồng ý.

Ta không đồng ý mấy chữ này quá mức đột ngột, vừa nói ra, khiến cho người chung quanh lại đem toàn bộ ánh mắt tập trung đến trên người Mạc Vô Kỵ.

Rất nhiều người đều biết Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ thế nhưng là cả Nại Hà cũng kiêng kỵ, người Hoàn Tu Nhiên cũng không muốn đắc tội. Tuy mọi người không có biểu hiện ra làm sao, trong lòng lại đều chú ý tới Mạc Vô Kỵ. Lúc này Mạc Vô Kỵ nói không đồng ý, trái lại để cho hiện trường tỉnh táo lại.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 522: Kim Phạt Khí Tức

Có lẽ đổi một cái Kim Tiên tu sĩ dám ở chỗ này nói không đồng ý, sớm đã có người động thủ. Với lai lịch thần bí Mạc Vô Kỵ, trong lúc nhất thời còn thật không có người dám động thủ.

Bái Xích Thiên sắc mặt lạnh lẽo, hắn đồng dạng quen biết Mạc Vô Kỵ. Hắn thật không ngờ Mạc Vô Kỵ sẽ chơi ở phía sau sao hắn, dù cho Mạc Vô Kỵ lai lịch lại thần bí, hắn một cái Huyền Tiên hậu kỳ cũng sẽ không sợ Kim Tiên không có gì lạ trước mắt này.

- Mạc tiên hữu, ta mặc dù không biết lai lịch của ngươi, cũng có thể đoán ra ngươi lai lịch không đơn giản. Cái chỗ này là mọi người phát hiện, ngươi coi như là sau cùng đến, hiện tại chúng ta muốn đánh phá cái chỗ này lấy bảo, ngươi dựa vào cái gì muốn ngăn cản mọi người được bảo vật?

Bái Xích Thiên giọng nói băng hàn, mang theo một tia sát ý.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, tên này thật đúng là âm hiểm, chỉ một câu nói, khiến cho người chung quanh đối với hắn sinh ra bất mãn. Lúc này nếu là có người động thủ, nói không chừng hắn sẽ bị mọi người vây công. Có đôi khi nhiều người, coi như là có chút nhỏ thần bí, cũng sẽ không bị xem ở trong mắt.

Mắt thấy chung quanh tu sĩ tâm tình có chút không đúng, Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Tên ngu ngốc kia, ta nói ngăn cản mọi người động thủ sao? ta nói tới sau là có ý gì? Nơi này tu sĩ càng tới nhiều hơn, cũng không phải một

mình ta. Lẽ nào đợi lát nữa mở ra cái này hộ trận sau đó, mọi người tới sau được ít hơn sao?

Thuận tiện cho hạ một phần uy phong của Bái Xích Thiên, Mạc Vô Kỵ mới lên giọng nói:

- Sở dĩ ta ngăn cản, là bởi vì ta có biện pháp tại thời gian càng ngắn ngủi hơn đánh vỡ cái này cấm trận.

Bái Xích Thiên châm chọc nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi biết đây là cái gì đại trận sao? Ngươi biết thiên nhiên pháp trận bình thường giống nhau là không có vết tích sao? Hết thảy công kích đều có thể bị chuyển hóa thành hư vô, ngươi chỉ là một tu sĩ Huyền Tiên cũng chưa tới, cũng dám vọng ngôn phá trận này.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ta vừa rồi nghe ngươi nói, ngươi phá trận này cần ba canh giờ. Thời gian dài như vậy, hoa cúc đồ ăn đều lạnh, mà ta phá vỡ trận này chỉ cần nửa canh giờ.

- Mạc tiên hữu nhưng là thật chỉ cần nửa canh giờ là có thể phá vỡ trận này?

Một người thanh niên thân hình cao lớn, mặt đầy râu trầm giọng hỏi.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn người này, liền biết đây cũng là một tên gia hỏa thiên phú kinh người. Chỉ bằng mượn tên này chung quanh linh vận ba động, hắn cũng biết tên này ít nhất là một thiên tài bảy sao trở lên, thậm chí là tám sao thiên tài.

- Không sai, ta dám khẳng định trong nửa canh giờ phá vỡ trận này.

Mạc Vô Kỵ ngạo nghễ nói.

- Tốt, chỉ cần Mạc tiên hữu có thể ở trong nửa canh giờ phá vỡ trận này, ta Trầm Hổ bảo đảm tiến vào trong đó xong, ngươi có thể thứ nhất cầm một món đồ.

Nam tử râu rậm không chút do dự nói.

Mạc Vô Kỵ lúc này nhảy ra, nếu mà không phải là vì thứ nhất cầm đồ đạc, vậy tuyệt không khả năng, cho nên hắn rất dứt khoát lại đem mục đích của Mạc Vô Kỵ nói ra.

Bái Xích Thiên khóe miệng co quắp vài cái muốn nói chuyện, lại không có cách nào nói chuyện. Hắn yêu cầu ba canh giờ phá trận, người ta chỉ cần nửa canh giờ phá trận, thời gian là một phần sáu. Tại Phá Toái Giới tầng thứ ba này, thời gian là bực nào quý giá? Tất cả mọi người biết, chân chính bảo vật chính là mới vừa vào đoạn thời gian đó tìm kiếm, một khi qua lúc này, thứ tốt cũng sẽ bị mọi người tìm hết rồi.

Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không khách khí, hắn lấy ra vài tấm trận kỳ, chồng chất xung quanh bố trí.

Đủ bố trí bốn mươi chín trận kỳ, lúc này mới dừng tay nói:

- Ta bố trí bốn mươi chín tấm trận kỳ, mời ở đây các tiên hữu, mỗi một cái trận kỳ đứng trước mặt đối diện hai người. Mọi người còn lại đứng ở bên cạnh ta.

Bái Xích Thiên cho rằng Mạc Vô Kỵ thực sự hiểu phương pháp phá giải cái này thiên nhiên hộ trận, bây giờ nhìn thấy Mạc Vô Kỵ thủ đoạn, hắn mới biết mình nghĩ nhiều. Mạc Vô Kỵ loại này phân tán lực công kích thủ đoạn, nếu như có thể tại trong nửa canh giờ phá vỡ cái này hộ trận, đó chính là quái sự.

Trầm Hổ cao giọng nói:

- Các vị tiên hữu hai người một tổ, dựa theo Mạc tiên hữu thuyết pháp đứng ngay ngắn.

Chính hắn còn lại là đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn chờ mọi người đứng ngay ngắn sau đó, lúc này mới lấy trường đao rộng lưng nói:

- Một hồi ta sẽ dẫn đầu công kích trận cơ, người đứng ở bên cạnh ta cùng ta công kích một nơi, chờ ta nói đánh, các tiên hữu đứng ở trước bốn mươi chín tấm trận kỳ đồng thời bắt đầu công kích.

Mạc Vô Kỵ nói xong, trường đao trong tay cuồn cuộn nổi lên một đạo đao mang thật dài bổ xuống.

Tất cả mọi người tại chú ý một đao này của Mạc Vô Kỵ, người nơi này cố nhiên là muốn phá vỡ cái này hộ trận, đồng thời cũng muốn biết thực lực của Mạc Vô Kỵ mạnh như thế nào.

Mạc Vô Kỵ một đao này có chừng hơn mười trượng trường đao mang, ánh đao hạ xuống, thật giống như lại đem hư không chém thành hai khúc bình thường giống nhau.

Tuy Mạc Vô Kỵ một đao này uy thế mười phần, người chung quanh trái lại thở phào nhẹ nhõm. Bởi vì Mạc Vô Kỵ một đao này có thế vô ý, xem ra thực lực thật là tại Kim Tiên, là so với Kim Tiên bình thường cường đại hơn, cũng không phải loại tồn tại có thể chống lại Huyền Tiên.

Người đứng ở bên cạnh Mạc Vô Kỵ tại sau khi Mạc Vô Kỵ bắt đầu công kích, đồng thời tế xuất pháp bảo cùng Mạc Vô Kỵ đánh vào cùng một nơi.

So với Huyền Tiên tu sĩ khác, Mạc Vô Kỵ lực công kích hơi chút yếu hơn một phần. Mạc Vô Kỵ không để ý, một đao tiếp lấy một đao ầm đi xuống.

Hắn căn bản cũng không có dùng ra toàn bộ thực lực, có nhiều người như vậy công kích cái này hộ trận, đâu yêu cầu hắn toàn lực thi triển? Hắn tối đa chỉ là thi triển hai thành thực lực mà thôi. Dù sao nơi này

khắp nơi đều là cường giả nhìn chằm chằm, hắn mới không ra hết thủ đoạn, huống chi hắn còn đắc tội cái kia Bái Xích Thiên.

Đủ công kích hai ba phút đồng hồ, Mạc Vô Kỵ mới đột nhiên quát lên:

- Đánh đê tụi bây!

Tu sĩ khác sớm đang chờ Mạc Vô Kỵ ra lệnh một tiếng này, tại Mạc Vô Kỵ nói ra chữ này, dày đặc pháp bảo quang mang đồng thời đánh vào bất đồng phương vị thượng, chỉ một lần, mọi người chợt nghe thấy từng đợt nổ vang.

Tất cả mọi người là mừng rỡ không thôi, Mạc Vô Kỵ càng là quát lớn:

- Dùng sức đánh tiếp nữa.

- Rầm rầm ầm!

Lại là hơn trăm đạo pháp bảo oanh kích đi xuống.

- Răng rắc!

Một đạo thanh thúy vết nứt thanh âm vang lên, vốn là đá vụn chồng chất biến mất, một cái sơn môn to lớn xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Ha ha, Mạc tiên hữu quả nhiên không có vọng ngôn, đừng nói nửa canh giờ, này cả nửa nén hương thời gian cũng chưa tới đã đánh vỡ ra cấm chế. Đi, chúng ta vào xem.

Trầm Hổ cười ha ha một tiếng, cùng Mạc Vô Kỵ vào đầu đi vào trong sơn môn. Sơn môn phía sau, là một cái đại điện, chính giữa đại điện, có một cái bàn đá, trên bàn đá có mấy thứ đồ.

Mạc Vô Kỵ cũng không có ngoài ý muốn, bên trong hộ trận đá vụn chồng chất khẳng định xảy ra vấn đề, mới có kim phạt khí tức xuất hiện.

Nếu không, coi như là hắn hiểu cái này thiên nhiên hộ trận, cũng không phải ngắn thời gian có thể đánh vỡ ra.

Bái Xích Thiên bước nhanh tiến lên, thậm chí đi trước mặt Mạc Vô Kỵ cùng Trầm Hổ.

Mạc Vô Kỵ cũng không có đi tranh đoạt, thần niệm của hắn sớm quét trên bàn đá mấy thứ đồ, thứ này đều cũng có cấm chế, Bái Xích Thiên đoạt ở phía trước, trong lúc nhất thời cũng đoạt không được.

Trầm Hổ lại nhàn nhạt nói:

- Không người nào tin mà không lập, Mạc tiên hữu, ngươi trước lấy đồ đạc.

Bái Xích Thiên cũng nhìn thấy phía trước cự thạch mấy thứ đồ có cấm chế, mặc dù hắn hận không thể lập tức đánh vỡ cấm chế, lại đem một hộp ngọc trong đó lấy đi, hắn lại không không đợi Mạc Vô Kỵ động thủ trước.

Trầm Hổ rộng lượng rất là để cho Mạc Vô Kỵ vài phần kính trọng, tiện coi như là người khác không đồng ý, Mạc Vô Kỵ cũng muốn trước tiên lấy đi cái kia hộp ngọc, nhưng Trầm Hổ nói như thế, hắn tự nhiên không nghĩ nhiều chuyện. Một bước tiến lên, giơ tay lên đánh ra vài đạo thủ quyết, cấm chế trực tiếp vỡ ra, Mạc Vô Kỵ dễ dàng liền đem hộp ngọc không nhỏ cầm lấy đưa vào chiếc nhẫn của mình.

Hộp ngọc bị lấy đi, chung quanh kim phạt khí tức liền biến mất.

Bái Xích Thiên thấy Mạc Vô Kỵ gọn gàng dứt khoát lấy đi cái kia hộp ngọc, con ngươi đều đỏ. Nếu không phải nơi này không thể động thủ, hắn sớm động thủ với Mạc Vô Kỵ.

- Trong này chỉ có 3 món đồ, ngoại trừ Mạc tiên hữu lấy đi hộp ngọc ra, còn có một bản công pháp và một món pháp bảo hình tháp. Chúng ta nơi này có hơn một trăm người, làm sao phân phối?

Tuy trên bàn còn có hai món đồ, nhưng không ai đi động thủ.

Trầm Hổ đưa mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ vẫn không nói gì, Bái Xích Thiên liền nói:

- Nếu là đồ đạc nhiều, Mạc tiên hữu lấy đi như nhau cũng không có vấn đề. Hiện tại đồ đạc chỉ có 3 món, ta kiến nghị Mạc tiên hữu lại đem đồ đạc trước lấy ra, mọi người đấu giá, sau đó Mạc tiên hữu có thể phân đến nhiều nhất một phần tiên tinh, làm sao?

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng quét Bái Xích Thiên liếc mắt, nhàn nhạt nói:

- Ngươi đánh rắm.

- Hừ, người khác e ngại ngươi, ta Bái Xích Thiên cũng không sợ hãi.

Bái Xích Thiên sớm đang chờ tìm gây sự với Mạc Vô Kỵ, hiện tại Mạc Vô Kỵ trực tiếp mắng hắn đánh rắm, hắn đâu còn có thể nhịn được.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng muốn muốn tiêu diệt tên gia hỏa đáng ghét này, cũng biết coi như là ở chỗ này động thủ, cũng không thể lại đem Bái Xích Thiên làm gì.

Hắn đơn giản không để ý tới đáp lại Bái Xích Thiên, mà là đối với mọi người ôm quyền nói:

- Những thứ kia tuyệt đối không chỉ có 3 món, bởi vì tại sau đó, còn có một cái cấm chế.

Mạc Vô Kỵ hết, một bước tiến lên, trường đao trong tay trực tiếp bổ ra.

- Ầm!

Lại là một tiếng nổ vang chi âm hưởng lên, đại điện hậu phương cư nhiên xuất hiện một cái nhà, giữa sân chỉ có một gốc cây cây ăn quả.

Mạc Vô Kỵ đánh cấm chế, nồng nặc kia tiên hương khí tức liền thẩm thấu đi ra.

- Đây là lịch Tiên Vương đạo quả!

Mấy cái thanh âm đồng thời kêu lên, tất cả mọi người nhận ra hậu viện này một gốc cây cây là lịch Tiên Vương Đạo Quả Thụ. Không chỉ như thế, trên cây này còn kết hơn một trăm tấm trái cây.

- Ha ha, quả thật là lịch Tiên Vương đạo quả.

Trầm Hổ cười ha ha một tiếng, hiển nhiên đối với kết quả này phi thường hài lòng.

Lịch Tiên Vương đạo quả thế nhưng là thất cấp tiên quả, loại trái này có thể trực tiếp dùng, cũng có thể luyện chế lịch Tiên Vương đan. Lịch Tiên Vương đan nhưng là chân chính thất phẩm tiên đan, vật này là có tiền cũng mua không mua được. Bởi vì loại đan dược này tác dụng chính là trợ giúp Đại La Tiên cảm ngộ tiên đạo, bước vào Tiên Vương cảnh.

Tiên Vương thế nhưng là bản thân có đạo vị cường giả, Đại La Tiên mạnh hơn nữa, cùng Tiên Vương vẫn có khác nhau.

- Theo ta phỏng chừng, phía trên này lịch Tiên Vương đạo quả có ít nhất mười vạn năm trở lên.

Một người gầy yếu Huyền Tiên kích động nói.

Lịch Tiên Vương đạo quả tuổi đời càng dài, lại càng trân quý. Mười vạn năm trở lên lịch Tiên Vương đạo quả, đó là đồ đạc có thể gặp không thể cầu.

- Mạc tiên hữu, cái này hậu viện là ngươi phát hiện, cũng là ngươi đánh vỡ, ngươi nói làm sao phân phối.

Trầm Hổ đưa mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ nói.

Mạc Vô Kỵ đối với mọi người liền ôm quyền nói:

- Các vị tiên hữu, trên cây này tổng cộng có một trăm ba mươi mốt trái lịch Tiên Vương đạo quả. Chúng ta nơi này tổng cộng có một trăm hai mươi hai người, ta kiến nghị trước một người phân một quả lịch Tiên Vương đạo quả.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 523: Tinh Cấp Thiên Tài Thì Thế Nào

- Vậy Lịch Tiên Vương Đạo Quả dư thừa thì sao nè?

Có người hỏi.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Ta hi vọng số Lịch Tiên Vương Đạo Quả còn lại toàn bộ cho ta.

Mạc Vô Kỵ lời này nói ra, dù là Trầm Hổ đối với Mạc Vô Kỵ có cực đại hảo cảm sắc mặt cũng không dễ nhìn.

Trước hắn nói hậu viện là Mạc Vô Kỵ phát hiện, lúc này mới để cho Mạc Vô Kỵ phân phối, là cho Mạc Vô Kỵ một cái mặt mũi. Nếu mà Mạc Vô Kỵ phân phối như vậy, vậy hiển nhiên là quá mức ích kỷ. Dù cho người khác đều đồng ý cho Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ tự mình cũng không thể nói ra được. Huống chi, người nơi này cùng Mạc Vô Kỵ không hề quan hệ, dựa vào cái gì đều cho Mạc Vô Kỵ?

- Ha ha, Mạc đạo hữu muốn nói tất cả mọi thứ đều cho ngươi được rồi, chúng ta miễn phí làm việc cho ngươi, chẳng phải là càng thêm tốt sao?

Bái Xích Thiên châm chọc.

- Mạc tiên hữu, ta tin tưởng ngươi muốn lấy hết Lịch Tiên Vương Đạo Quả, cũng có thể có một câu trả lời hợp lý sao?.

Một người thanh niên đồng dạng linh vận vờn quanh đi ra, giọng nói trầm thấp.

Mạc Vô Kỵ không biết người này, hắn khẳng định người này nhất định cũng là tinh cấp thiên tài, nếu không không có loại này linh vận vờn quanh.

- Các vị tiên hữu, ta tin tưởng hiện tại mọi người rất muốn biết lai lịch của ta.

Mạc Vô Kỵ nói xong, lấy ra một quả ngọc bài trôi lơ lửng ở tại trước mặt của mình:

- Mọi người xem thân phận của ta bài thì sẽ biết, ta là Đan Đạo Tiên Minh Tiêm Giác Tiên Khư trưởng lão, đồng thời cùng Đan Đạo Tiên Minh thất phẩm Đan Đế Nông Vịnh tiền bối quan hệ không cạn.

Thấy Mạc Vô Kỵ xuất ra thân phận trưởng lão bài, người ở chỗ này cũng đều hút hơi lạnh. Trẻ tuổi như vậy Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, đơn giản là thiên tài xuất thiếu niên. Mạc Vô Kỵ trẻ tuổi như vậy chính là Đan Đạo Tiên Minh Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ trưởng lão, trái lại để cho người khác tin tưởng Mạc Vô Kỵ cùng Nông Vịnh Đan Đế quan hệ không cạn, nếu không, làm sao có thể?

Đến lúc này, mọi người hiểu vì sao Hoàn Tu Nhiên không dám đối với Mạc Vô Kỵ động thủ, hơn nữa Nại Hà cũng không dám đối với Mạc Vô Kỵ như thế nào.

Đan Đạo Tiên Minh thân phận trưởng lão, lại cùng Nông Vịnh Đan Đế quan hệ không cạn, này đích thật là lợi hại. Không ai hoài nghi thân phận của Mạc Vô Kỵ là giả, bởi vì chỉ có Mạc Vô Kỵ có cái thân phận này, phía trước tất cả mới giải thích thông.

Thấy mọi người bị chính bản thân hù, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên cuồn cuộn nổi lên thân phận trưởng lão bài nói:

- Ta biết các vị cũng là đại tông môn đệ tử, yêu cầu đan dược rất nhẹ nhàng. Nhưng ta tin tưởng các vị cũng không phải là cái gì đan dược đều có thể rất nhẹ nhàng bắt vào tay, ví dụ như Lịch Tiên Vương Đan.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Trầm Hổ cùng mấy tên khác tu sĩ dường như hiểu cái gì, đều ngạc nhiên mừng rỡ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ đồng thời hỏi:

- Mạc Trưởng Lão ý tứ là?

Mạc Vô Kỵ khẳng định nói:

- Các vị đoán không sai, ý của ta chính là, nếu là mọi người lại đem những thứ này Lịch Tiên Vương quả đưa cho ta, ta sẽ mời Nông Vịnh Đan Đế miễn phí giúp mọi người mỗi người luyện chế một lò Lịch Tiên Vương Đan. Đương nhiên cái này miễn phí là có điều kiện nhất định, đó chính là phụ trợ tiên linh thảo ta không phụ trách, đồng thời mỗi lô đan dược ta chỉ cho ra 4 tấm Lịch Tiên Vương Đan.

Mời Nông Vịnh Đan Đế luyện đan đó là giả, Mạc Vô Kỵ cùng Nông Vịnh Đan Đế cũng chỉ là gặp mặt một lần mà thôi, thậm chí thấy còn chưa phải là Nông Vịnh bản thân, là hắn một đạo thần niệm mà thôi.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ dám nói lời này, là bởi vì hắn có nắm chắc tại trong khoảng thời gian ngắn trở thành một thất phẩm Đan Đế.

Nếu là ở trước khi tiến vào Phá Toái Giới, hắn còn không dám có loại ý nghĩ này, tiến vào Phá Toái Giới sau đó, trở thành một thất phẩm Đan Đế, hắn càng là không có nửa điểm áp lực. Dùng hắn đan đạo truyền thừa, tại nhiều tiên linh thảo chồng chất như vậy, nếu mà còn không thể trở thành thất phẩm Đan Đế, đó mới là quái sự.

Phải biết rằng hắn hiện tại chính là một cái ngũ phẩm Đan Vương.

- Mạc tiên hữu nói thật à?

Ngay cả Trầm Hổ đều có chút kích động hỏi một câu.

Lịch Tiên Vương Đan thế nhưng là thất phẩm tiên đan thăng cấp cảm ngộ Tiên Vương cảnh giới dùng, đây là thất phẩm tiên đan đế mới có thể luyện chế ra tới. Tại toàn bộ Tiên Giới, thất phẩm Đan Đế đó là có thể

đếm được trên đầu ngón tay. Coi như là có mấy cái Đan Đế, người nào sẽ giúp ngươi một cái nho nhỏ người qua đường gặp luyện chế Lịch Tiên Vương Đan?

Nói cách khác, cho dù là tinh cấp thiên tài, muốn cầu Đan Đế luyện chế Lịch Tiên Vương Đan, cũng cần tông môn đứng ra mới được. Tông môn đứng ra mời một cái Đan Đế luyện đan, này bỏ ra không chỉ có riêng là vài thành một lò đan dược, thậm chí bỏ ra giá trị so với này một lò đan dược còn trân quý hơn.

Mạc Vô Kỵ nói cho ra 4 tấm Lịch Tiên Vương Đan, cái đó và miễn phí hầu như không có gì khác biệt. Phải biết rằng Lịch Tiên Vương Đan đầy đan cũng bất quá là 6 tấm, người ta một cái Đan Đế chỉ cần hai quả, ngươi còn muốn như thế nào? Bình thường nhờ người khác luyện đan, đều là năm thành đan dược, hơn nữa còn yêu cầu đưa lên đống lớn luyện đan thù lao mới được.

Coi như là những thứ này, ngươi muốn luyện chế Lịch Tiên Vương Đan cũng tìm không được phương pháp.

- Ta Mạc Vô Kỵ dầu gì cũng là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, há có thể nói láo. Huống hồ ta sắp tại Tiêm Giác Tiên Khư mở ra một cửa tiệm các, các vị tùy thời đều có thể đi tìm ta. Đương nhiên, nếu là các vị không đồng ý, coi như lời của ta mới vừa rồi cũng không nói gì. Mọi người nguyện ý lại đem còn thừa lại vài tấm Lịch Tiên Vương Đạo Quả chặt ra một người phân một điểm, ta cũng không có ý kiến.

Mạc Vô Kỵ gọn gàng dứt khoát nói.

- Mạc Trưởng Lão, nếu là ta không muốn Lịch Tiên Vương Đan thì sao nè?

Một người thoạt nhìn rất thông thường Huyền Tiên tu sĩ ôm quyền nói.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền hiểu được, Lịch Tiên Vương Đan đích xác trân quý, thế nhưng là cách nơi này người mà nói dù sao cũng là quá xa quá xa. Lịch Tiên Vương Đan là thăng cấp Tiên Vương dùng, mà người nơi này đại đa số đều là Huyền Tiên. Có lẽ đối với mọi người mà nói, Đại Ất Chân Đan mới đúng là càng trọng yếu hơn.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ cười nhạt nói:

- Nếu không phải muốn Lịch Tiên Vương Đan tiên hữu, ta nguyện ý vì ngươi miễn phí luyện chế hai lô đan dược, vô luận ngươi là muốn Đại Ất Chân Đan hay là muốn Già La tiên đan, đều là không có bất kỳ vấn đề. Bởi vì cái này hai loại đan dược đầy đan đều là mười hai tấm, cho nên ta có thể cho ngươi 8 viên thuốc.

- Tốt, ta Mẫn Tử Hào đồng ý.

Vừa rồi câu hỏi tu sĩ không chút do dự nói.

Đại Ất Chân Đan là thăng cấp Đại Ất Tiên đan dược, mà Già La tiên đan thế nhưng là Đại Chí Tiên thăng cấp Đại La Tiên lục phẩm tiên đan, tuy rằng không bằng Lịch Tiên Vương Đan trân quý, giống nhau là khó có thể cầu được.

- Ta cũng đồng ý!

- Đồng ý!

Đông đảo tu sĩ đều biểu thị đồng ý.

Tại Mạc Vô Kỵ nghĩ đến, những tu sĩ này đồng ý rất như thường. Đổi thành hắn, hắn cũng giống vậy đồng ý. Làm một thông thường tu sĩ, có thể phân được một quả Lịch Tiên Vương Đạo Quả, còn muốn muốn thế nào? Coi như là còn lại đồ đạc lấy ra phân một phần, mọi người cũng không được chia bao nhiêu. Mạc Vô Kỵ đáp ứng hỗ trợ luyện chế loại này vượt qua đẳng cấp tiên đan, trừ phi là đứa ngốc mới sẽ không đồng

ý. Trừ phi cơ hội như thế, bọn họ đơn độc muốn tìm Đan Đạo Tiên Minh cường giả đi luyện chế loại đan dược này, cái này cũng không dễ dàng.

Trầm Hổ cũng là liền ôm quyền nói:

- Ta cũng đồng ý.

Thấy mọi người đồng ý, Bái Xích Thiên cũng không dám nói nhảm.

Trầm Hổ đơn giản nói:

- Mạc tiên hữu, nếu không ngươi và Nông Vịnh Đan Đế tiền bối nói một câu, đến lúc đó luyện chế Lịch Tiên Vương Đan thời điểm cho chúng ta năm viên thuốc, như vậy trong còn có một món bảo tháp pháp bảo cũng về Mạc tiên hữu hết thảy có thể hay không. Về phần công pháp ngọc giản này, mọi người khắc ra một phần, nguyên bản cũng đưa cho Mạc tiên hữu.

Trầm Hổ nói cũng là bất đắc dĩ, dù sao công pháp có thể mọi người khắc lục một phần, pháp bảo lại chỉ có thể cho một người.

Mạc Vô Kỵ áy náy nói:

- Ta này không có cách nào, dù sao cũng là mời Nông Vịnh tiền bối xuất thủ, nếu là chỉ để lại một viên thuốc, coi như là ta cũng không thể không biết xấu hổ. Ngược lại tương lai các vị đến ta đan các mua đan dược thời điểm, ta có thể giảm giá 90%. Được rồi, đan các của ta là Thiên Cơ đan các.

Lịch Tiên Vương Đan là chiến lược tiên đan, Mạc Vô Kỵ muốn khai sáng Thiên Cơ Tông, loại này tiên đan mỗi một tấm đều cũng có giá trị, há có thể bởi vì một món bảo tháp pháp bảo bỏ ra hơn một trăm tấm? Hắn tuyệt đối mặc kệ.

- Đã như vậy, vậy cứ như vậy đi, chúng ta cứ dựa theo Mạc đạo hữu nói đi làm. Mạc đạo hữu, ngươi đi ngắt lấy Lịch Tiên Vương Đạo Quả, chúng ta tới khắc ngọc giản.

Trầm Hổ làm việc cực kỳ dứt khoát, sau khi nói xong, đã đem cấm bên trong ngọc giản đem ra, trôi lơ lửng ở trên hư không.

Cũng may ngọc giản này bản thân không có cấm chế, tất cả mọi người thần thức đều có thể nhìn thấu trong ngọc giản nội dung. Này dĩ nhiên là một quả trận đạo ngọc giản, rất nhiều người vừa nhìn thấy miếng ngọc giản này, liền mất đi hứng thú. Tuy nói là khắc lại một phần, có thể xem hay không cũng không biết.

Lúc này Mạc Vô Kỵ cũng đem Lịch Tiên Vương Đạo Quả trên cây trái cây thải hái xuống một trăm hai mươi mốt tấm, đồng thời lại đem này hơn một trăm tấm trái cây mỗi một tấm đều rót vào trong hộp ngọc, lại đem hộp ngọc đưa đến trong tay mọi người.

Sau đó chính hắn trực tiếp lại đem đào cây Lịch Tiên Vương Đạo Quả, đưa vào bản thân Bất Hủ Giới.

Cái chỗ này người thực lực đều cùng hắn không sai biệt lắm, không có người nào có thể nghiền ép hắn, Mạc Vô Kỵ ở chỗ này lại đem đồ đạc đưa vào Bất Hủ Giới, căn bản cũng không lo lắng Bất Hủ Giới sẽ bại lộ.

Trầm Hổ lại đem công pháp ngọc giản cùng bảo tháp pháp bảo đều đưa cho Mạc Vô Kỵ, rồi mới lên tiếng:

- Mạc tiên hữu, tương lai chúng ta làm sao đi tìm ngươi luyện đan?

Mạc Vô Kỵ sớm liền nghĩ đến cái này, hắn giơ tay lên lấy ra một phần ngọc thạch tiện tay liền luyện hóa ra hơn một trăm tấm ngọc bài, sau đó hắn lại đem những thứ ngọc bài này mỗi người đều cho một quả nói:

- Bên trong những thứ này ngọc bài có ấn ký của ta, đến lúc đó các vị cầm này ngọc bài cũng có thể đi Thiên Cơ đan các tìm kiếm ta luyện đan, cũng có thể trực tiếp đi Đan Đạo Tiên Minh Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ tìm ta. Có một chút ta phải nói rõ ràng, coi như là phải đi luyện đan, cũng phải tại hai năm sau.

- Đây là tự nhiên.

Không cần Mạc Vô Kỵ nói, thì có người hiểu.

Thật vất vả đến một chuyến Phá Toái Giới, người nào sẽ ngu nhanh như vậy trở về đi?

Mọi người tứ tán rời đi, tuy lần này phá vỡ tự nhiên hộ trận thu hoạch lớn nhất là Mạc Vô Kỵ, người còn lại cũng cũng không có thất vọng. Chẳng những nhận được một quả Lịch Tiên Vương Đạo Quả, còn chiếm được một cái Đan Đế luyện đan hứa hẹn.

Mạc Vô Kỵ trong lòng lại càng hài lòng, tuy nói muốn phải giúp luyện chế mấy trăm lô đan dược, cùng hắn thu hoạch so sánh với, này căn bản cũng không tính cái gì. Huống chi, hắn bình thường học tập đan đạo, cũng yêu cầu không ngừng luyện chế đan dược.

Mạc Vô Kỵ đi ra không tới mấy trăm dặm liền ngừng lại, hắn cảm thụ được có người ở theo dõi hắn.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ vừa mới dừng lại, Bái Xích Thiên thân ảnh liền xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ.

Hắn trực tiếp ngăn cản Mạc Vô Kỵ lối đi, giọng bình tĩnh nói:

- Mạc Trưởng Lão, ta biết ngươi lai lịch không bình thường, Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, cũng xác thực không phải là ta có thể động. Thế nhưng ngươi tiến vào cấm chế sau đó, thứ nhất lấy đi cái kia hộp ngọc đối với ta có chút tác dụng, ta hi vọng ngươi có thể để cho cho ta, cần gì bồi thường ngươi cứ mở miệng. Chính là muốn trên người ta một quả Lịch Tiên Vương Đạo Quả, ta cũng có thể tặng cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười nhạt, hắn sớm tại trên người Bái Xích Thiên cảm nhận được sát ý. Bái Xích Thiên này là Huyền Tiên hậu kỳ, hắn hiện tại Kim Tiên đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước

vào Huyền Tiên. Muốn đánh, hắn thật đúng là không sợ Bái Xích Thiên này.

Tinh cấp thiên tài vậy thì sao? Hắn không ngán.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 524: Nguy Hiểm Bái Xích Thiên

Mạc Vô Kỵ vẫn không nói gì, cũng cảm giác được sát ý từ đáy lòng dâng lên, tuy Bái Xích Thiên trước mắt cũng không có động mảy may, Mạc Vô Kỵ cũng là không chút do dự ngăn thân hình, trực tiếp thuấn di rời đi chỗ cũ.

Thuấn di là một trong những lá bài tẩy của hắn, lúc này còn không có đánh Mạc Vô Kỵ đã thi triển ra, cũng là bởi vì hắn đối với nguy hiểm rất mẫn cảm.

Gần như là tại trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ thuấn di, một đạo điện mang màu xám tro trực tiếp lại đem bóng dáng Mạc Vô Kỵ tại chỗ cắt trở thành hai nửa.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, lúc này mới nhìn thấy đứng ở dừng lại ở phía xa một con yêu thú kỳ quái. Con yêu thú này đầu tựa giống rắn hổ mang, kỳ lạ nhất chính là yêu thú này đỉnh đầu có một đạo đao quan dài mấy thước.

Mạc Vô Kỵ xác định chính bản thân không có nhìn lầm, chính là đao quan.

Đao quan này coi như là thần niệm của hắn quét đi tới, cũng cảm thụ được một loại băng hàn sát ý cùng sát khí.

Yêu thú này có chừng một thước năm trên dưới, cả người đều là màu xám tro, ngoại trừ đầu ba sừng cùng đao quan, cư nhiên chỉ có ba con chân.

Một vật lớn như vậy, vừa rồi đánh lén hắn, hắn cư nhiên đến sau cùng sát ý trước mắt mới phát hiện, nếu không phải hắn có thuấn di thủ đoạn, chỉ sợ cũng coi như là phát hiện, cũng bị yêu thú này đắc thủ rồi.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ nhớ lại Súy Oa, thứ này dường như so với Súy Oa còn lợi hại hơn.

- A đù?

Thấy Mạc Vô Kỵ tránh thoát bản thân đao quan thú đánh lén, Bái Xích Thiên kinh dị một tiếng, hắn vừa định tế xuất pháp bảo quấn lấy Mạc Vô Kỵ, cũng cảm giác được một đạo bén nhọn ánh đao bổ tới.

Ánh đao sắc bén cường hãn đến mức tận cùng, hầu như khóa được xung quanh trăm trượng diện tích không gian, một loại để cho người ta hít thở không thông tử vong bao phủ Bái Xích Thiên thể xác và tinh thần.

Ở đâu ra là một đạo ánh đao? Đây quả thực là nghiền ép không gian đao khí.

Chỉ một đao này, Bái Xích Thiên liền hiểu rõ hắn bị Mạc Vô Kỵ lừa. Thời điểm công kích hộ trận, Mạc Vô Kỵ sợ là cả 3 thành thực lực cũng không có thi triển ra. Thực lực như vậy không phải là so với hắn kém rất nhiều, mà là nửa điểm đều không kém so với hắn, thậm chí so với sát ý của hắn mạnh hơn.

Vốn cho là giết chết Mạc Vô Kỵ là rất chuyện dễ dàng, lúc này bái xích thiên mới biết mình là ngu ngốc cỡ nào.

Nếu là trước hắn biết Mạc Vô Kỵ cường đại như vậy, coi như là hắn sẽ đối với Mạc Vô Kỵ động thủ, cũng không phải chỉ là để chính bản thân một người đến đây. Nhưng bây giờ, hắn đã không còn bất kỳ đường lui nào.

Bái Xích Thiên lĩnh vực cuồng cuốn mở rộng đi ra ngoài, hắn cần lĩnh vực nghiền ép ở Mạc Vô Kỵ, sau đó tế ra bản thân cường đại nhất thần thông. Cũng trong lúc đó, Bái Xích Thiên đao quan thú cũng đánh về phía giữa hai người lĩnh vực.

Theo Bái Xích Thiên, dù cho Mạc Vô Kỵ tiên nguyên lại hùng hậu, lĩnh vực của hắn cũng yếu hơn một phần so với Huyền Tiên lĩnh vực của mình. Chỉ cần có thể lại đem Mạc Vô Kỵ loại này điên cuồng thế áp chế xuống, hắn liền có thể một lần nữa chế định chiến lược.

Hai người lĩnh vực cắn nuốt vào một chỗ, Bái Xích Thiên liền cảm thấy lĩnh vực mình như lâm vào một cái cắn nuốt không gian giống nhau. Một loại vòng xoáy thức lực lượng cuốn tới, đưa hắn lĩnh vực chậm rãi thôn phệ khuấy vỡ. Hắn Huyền Tiên tu vi lĩnh vực lại so với Kim Tiên lĩnh vực của Mạc Vô Kỵ còn phải yếu hơn một phần, điều này sao có thể? Hắn dầu gì cũng là một cái đỉnh cấp tinh cấp thiên tài...

- Ầm!

Đao mang bỗng nhiên thu hẹp, đánh vào xích đồng tinh côn Bái Xích Thiên tế xuất, khắp bầu trời tiên nguyên nổ tung. Bái Xích Thiên cũng cảm giác được một cổ tiên nguyên lực lượng dâng trào xoắn tới như sóng lớn trút xuống, hắn tiên nguyên bạo bằng ra, đồng thời lại đem một quả bùa chú nắm ở trong tay.

Lập tức hắn đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ thật giống như diều đứt giây bình thường giống nhau, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Bên trong kinh hoảng, Bái Xích Thiên trong lòng buông lỏng, thì ra là đầu thương bạc.

- PHỐC!

Một đạo huyết quang tiêu bắn ra, Mạc Vô Kỵ mới rơi ở trên mặt đất.

- Ngươi!

Bái Xích Thiên hai mắt đỏ ngầu nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, cho tới giờ khắc này, hắn mới hiểu được vì sao Mạc Vô Kỵ vừa rồi bất lực như vậy. Thì ra người ta là cố ý, vừa rồi Mạc Vô Kỵ muốn giết không phải là hắn Bái Xích Thiên, mà là đao quan thú của hắn.

Thời khắc này đao quan thú đang nằm trên mặt đất, sớm đã đã không còn khí tức.

Đao quan thú này là của quý của Bái Xích Thiên, không biết vì hắn ra bao nhiêu khí lực, lại bị Mạc Vô Kỵ tùy tùy tiện tiện liền chém rớt, Bái Xích Thiên há có thể không phẫn nộ?

Mạc Vô Kỵ màu xám tro trường đao dính vết máu, càng là lộ ra sát khí tràn đầy.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đao quan thú hắn là phải giết. Nếu không phải hắn đối với sát khí mẫn cảm, lại có thuấn di thủ đoạn, vừa rồi hắn đã bị đao quan thú ám toán. Bị đao quan thú chém thành hai khúc, coi như là hắn không chết, cũng sẽ rơi vào trong tay Bái Xích Thiên.

Loại này cừu hận, Mạc Vô Kỵ há có thể tùy tiện buông tha. Rồi lại nói, đợi lát nữa hắn và Bái Xích Thiên liều mạng, đao quan thú ở một bên, đó là tuyệt đại uy hiếp. Cho nên ngay từ đầu, hắn liền lợi dụng lĩnh vực ngăn chặn đao quan thú, sau đó đối với đao quan thú thi triển một cái không gian trói buộc, một đao giết chết đao quan thú.

- Đi tìm chết cho ta!

Phẫn nộ tới cực điểm Bái Xích Thiên trực tiếp tế ra tay bên trong bùa chú, xích đồng tinh côn cũng cuồn cuộn nổi lên muôn vàn côn ảnh bao phủ lại Mạc Vô Kỵ.

Hai đạo bởi côn ảnh tạo thành miệng Hư Long khổng lồ mở ra một trái một phải, lại đem không gian đường lui của Mạc Vô Kỵ toàn bộ che lại.

Nếu là Mạc Vô Kỵ rút đi, vậy thì đồng nghĩa với chui vào túi Bái Xích Thiên. Đao quan thú bị giết, Bái Xích Thiên tức giận trong lòng có thể tưởng tượng được. Nhưng Bái Xích Thiên cũng không phải là chỉ biết tức giận ngu ngốc, hắn đồng dạng biết Mạc Vô Kỵ lợi hại, nếu không, không có khả năng một đao liền giết chết đao quan thú.

Hắn đao quan thú tuy đẳng cấp không cao, thế nhưng là tới vô ảnh đi vô tung, là yêu thú khó khăn nhất bắt được. Có thể ở cùng hắn giằng co tình huống, một đao giết chết đao quan thú, cho dù là tập kích, cũng không đơn giản. Giờ khắc này, hắn sớm đã đem Mạc Vô Kỵ xem như cuộc đời đại địch mà đối đãi.

Mạc Vô Kỵ căn bản sẽ không có nghĩ tới rút đi, hắn chẳng những không có chạy trốn, một quyền đánh ra, trái lại nhảy qua hướng về phía Bái Xích Thiên.

Mạc Vô Kỵ một quyền này nhìn như rất nhẹ nhàng, kỳ thực cũng không đơn giản.

Cực nóng khí tức, ở trên không chia ra một cái lối đi, một quyền này vốn chính là một đạo thần thông của hắn, nứt ra vực quyền.

- Rầm rầm ầm!

Liệt vực quyền cùng Bái Xích Thiên hai đạo hư không côn ảnh đánh vào cùng một chỗ, trong hư không tiếng nổ tung vang lên, thật giống như vài viên đạn đạo tập trung ở cùng một chỗ nổ tung. Ngay cả hư không cũng bị nổ ra từng đạo sóng gợn, rung động không dứt.

Bởi vì Liệt vực quyền của Mạc Vô Kỵ ngăn cản, Bái Xích Thiên xích đồng tinh côn phát sinh từng trận run rẩy. Bị trực tiếp chắn trong hư không.

Trong tiếng nổ tung, Mạc Vô Kỵ hồn nhiên không để ý tình trạng của mình, giơ tay lên hướng Bái Xích Thiên họa xuất một đạo huyền ảo viên luân vết tích.

Mạc Vô Kỵ sát thủ, Sinh Tử Luân.

Sinh Tử Luân vừa ra, suốt đời vừa chết, không có đường lui nữa.

Hư không vào giờ khắc này lờ mờ hắn lên, Bái Xích Thiên bỗng nhiên rất muốn yên tĩnh xem phong cảnh phía xa, rất muốn dừng lại hồi tưởng một chút thời gian đã từng tốt đẹp.

Hắn nhìn thấy một đạo xinh đẹp viên luân, bên trong có các loại các dạng màu sắc, những sắc thái này đều là hồi tưởng hắn đã từng huy hoàng. Trong cùng một lúc, hắn nhìn thấy bên trong luân bàn xinh đẹp này nhiều hơn một đạo màu xám tro màu sắc, màu xám tro màu sắc thật giống như mất đi sinh cơ màu sắc bình thường giống nhau, không có nửa điểm tức giận.

Đây là một môn thần thông, Bái Xích Thiên mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, cũng cảm giác được này màu xám tro ấn tới trước ngực của mình.

Một loại khí tức tử vong tập cuốn tới, Bái Xích Thiên trong mắt có thêm một loại sợ hãi. Hắn hối hận, hắn hối hận không nên tới nơi này ngăn cản Mạc Vô Kỵ, hắn hối hận không nên mới vừa rồi còn muốn tế xuất một đạo tử vong bùa chú muốn át giết Mạc Vô Kỵ. Nếu không phải hắn vừa rồi kích phát một đạo tử vong bùa chú, hắn tuyệt đối sẽ không hiện tại một điểm trốn chết năng lực cũng không có. Chính là đối mặt Mạc Vô Kỵ viên luân này, hắn cũng có thể rút đi.

Hiện tại hết thảy đều chậm, hắn phát ra ngoài bùa chú lại cũng thu không trở lại.

Bái Xích Thiên cuối cùng là Đại hạo tiên môn tinh cấp thiên tài, hắn tại biết mình lại cũng khó thoát khỏi cái chết sau đó, trái lại an nhiên. Ánh mắt của hắn trở nên an tĩnh, lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ thi triển ra Sinh Tử Luân, giết mình thì như thế nào? Cũng chôn cùng hắn.

Mạc Vô Kỵ thi triển ra Sinh Tử Luân sau đó, giống nhau là cả người từng trận suy yếu. Gần như là tại đây cùng thời khắc đó, hắn lần nữa cảm nhận được tử vong uy hiếp.

- PHỐC!

Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp bỏ chạy, cũng cảm giác được một đạo băng hàn khí tức trực tiếp phách vào thân thể hắn.

Tuy thân thể hắn ngoài mặt thoạt nhìn vẫn như cũ bình yên vô sự, nhưng Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác cảm giác thân thể của chính mình đã bị bổ ra.

Sau một khắc, Mạc Vô Kỵ liền kinh hãi. Một đạo băng hàn đao mang căn bản là bắt lấy không tới thẩm thấu tới trong cơ thể hắn, mạch lạc của hắn một cái lại một nhánh bị này khí tức băng hàn đánh vỡ ra.

Khí tức băng hàn mỗi phách nứt ra một đạo mạch lạc, uy lực thật giống như lần nữa tăng trưởng mấy cái đẳng cấp.

Không tốt, bị ám toán, hắn là một đạo bùa chú ám toán hắn. Nếu là lúc này Mạc Vô Kỵ còn không biết bị ám toán, hắn cũng quá mức ngu dại. Mạc Vô Kỵ dám khẳng định, nếu là hắn không nhanh chóng tìm địa phương đi chữa thương, một khi Trữ Nguyên Lạc cùng Trữ Thần Lạc thậm chí Sinh Cơ Lạc bị thương tổn, vậy hắn sẽ chỉ là đi vào vết xe đổ của Bái Xích Thiên trước mắt này.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ trực tiếp nắm nhẫn của Bái Xích Thiên, thân hình lóe lên, từ chỗ cũ bỏ chạy.

Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ phải dừng lại, trong cơ thể hắn mạch lạc bị phá hư càng ngày càng lợi hại, nếu hắn có Trữ Nguyên Lạc cùng Trữ Thần Lạc, hắn thậm chí không trốn được nơi này. Mặc dù biết nơi này rất nguy hiểm, Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể độn thổ tới đất dưới, đồng thời tiến vào Bất Hủ Giới.

Sinh Cơ Lạc không ngừng bắt đầu chữa trị bị thôn phệ sinh cơ, Trữ Nguyên Lạc cùng Trữ Thần Lạc đồng thời điên cuồng nghịch chuyển, một bên át chế trong cơ thể hàn mang tăng trưởng, một bên chữa trị mạch lạc bị vỡ ra.

...

Mạc Vô Kỵ rời đi cũng không có bao lâu, địa phương hắn và Bái Xích Thiên chiến đấu đã tới một người thanh niên áo đen. Thanh niên áo đen ánh mắt có chút yêu dị, mang theo một loại cực kỳ mị hoặc quang mang. Ánh mắt của hắn rơi vào trên người đao quan thú bị Mạc Vô Kỵ một đao phách giết, sau đó lại dời đến Bái Xích Thiên sắc mặt xám trắng chút nào không một tiếng động.

Một lúc lâu sau đó, này thanh niên áo đen mới tự lẩm bẩm:

- Quả nhiên cường đại, một Kim Tiên tu sĩ bị đao quan thú đánh lén, lại bị Huyền Tiên hậu kỳ Bái Xích Thiên đánh chính diện, cư nhiên có thể chém giết Bái Xích Thiên cùng đao quan thú, sau đó rời đi. Bất quá ta biết ngươi nhất định là bị thương nặng tại thân, nếu không, sẽ không để thi thể cũng không có đốt hủy. Đã như vậy, ta đã giúp ngươi một lần, hi vọng ngươi không nên bị ta tìm được. Một khi bị ta tìm được, coi như ngươi không may.

Thanh niên áo đen nói xong, giơ tay lên ném ra hai đạo đoàn hỏa diễm, lại đem đao quan thú cùng Bái Xích Thiên đốt cháy, sau đó thân hình lóe lên, cư nhiên dọc theo phương hướng Mạc Vô Kỵ ly khai đuổi theo.

Không tới nửa nén hương, hắn liền ngừng lại, mà địa phương hắn dừng lại khoảng cách Mạc Vô Kỵ Bất Hủ Giới vị trí, chỉ có mười mấy trượng.

Lúc này, thần niệm của hắn gần như là dùng phương thức thẩm thấu, tìm kiếm khắp một mảnh địa phương này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 525: Huyền Tiên Cảnh

Đây đã là thứ hai mươi sáu ngày Mạc Vô Kỵ bị thương nặng sau đó, Mạc Vô Kỵ Sinh Cơ Lạc, Trữ Thần Lạc, Trữ Nguyên Lạc cùng nhau toàn lực Chu Thiên vận hành chữa trị, rốt cục át chế trụ trong cơ thể hắn này một đạo tứ ngược băng hàn lưỡi mang. Một khi băng hàn lưỡi mang bị át chế, Mạc Vô Kỵ khôi phục liền nhanh chóng hắn lên.

Hắn Thanh Câm Chi Tâm tại mạch lạc trong như thảm dường như đảo qua một bên, từng đạo băng hàn lưỡi mang, bị Thanh Câm Chi Tâm đảo qua, trực tiếp hòa tan, cuối cùng hóa thành hơn mười giọt băng hàn Y thể bị Mạc Vô Kỵ từ chỉ bên trong * ra, nhỏ giọt xuống.

Lại đem bùa này hóa thành hơn mười giọt băng hàn Y thể * ra, chính là Mạc Vô Kỵ chính bản thân cũng không khỏi không thầm than một tiếng, thật là lợi hại. Có thể nói, nếu không phải hắn so sánh tương đối đặc thù, hắn lần này nhất định là xong đời.

Những thứ này tinh cấp thiên tài quả nhiên không phải là dễ giết, xem ra hắn nhất định phải mau chóng thăng cấp, ít nhất phải đến Huyền Tiên cảnh giới, mới có thể càng thêm an toàn.

Tiện tay mở ra Bái Xích Thiên nhẫn, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là nhiều một chút ngạc nhiên mừng rỡ. Ngoại trừ một quả Lịch Tiên Vương Đạo Quả ra ngoài, thượng phẩm tiên tinh thì có năm sáu chục vạn. Về phần này khoáng thạch pháp bảo, càng là chồng chất thành một đống. Những thứ này đều không phải là Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ, để cho hắn vui mừng chính là hắn tại Bái Xích Thiên nhẫn đi rồi nhìn thấy một đống ít nhất là cấp năm thậm chí bộ phận cấp năm trở lên tiên linh thảo.

Có thể thấy được Bái Xích Thiên ánh mắt so với hắn cao hơn nhiều, cấp thấp tiên linh thảo rất ít, coi như là tứ cấp tiên linh thảo cũng không nhiều thấy. Về phần ba cấp hoặc là ba cấp dưới tiên linh thảo, ngoại trừ một phần cực kỳ trân quý, Mạc Vô Kỵ chưa từng thấy đến bao nhiêu.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hiện tại hắn thiếu hụt nhất chính là lục cấp tiên linh thảo. Hắn muốn thăng cấp thất phẩm Đan Đế, thất cấp tiên linh thảo là ắt không thể thiếu đồ đạc.

Mạc Vô Kỵ không chút khách khí lại đem Bái Xích Thiên trong giới chỉ đồ đạc phân phân loại, toàn bộ nhận được bản thân Bất Hủ Giới bên trong, lúc này mới lắc mình ra Bất Hủ Giới.

Bên ngoài vô cùng an tĩnh, Mạc Vô Kỵ cũng không biết một tháng trước có người ở hắn ẩn thân phụ cận tìm tòi đủ nửa ngày, nếu(như) không phải của hắn Bất Hủ Giới quá mức bình thường, cùng bụi bình thường giống nhau, tìm tòi người của hắn cảnh giới cũng bất quá là Huyền Tiên tu vi, hắn nói không chừng đều bị phát hiện.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét đi ra ngoài, cũng không có thấy bất luận kẻ nào dấu vết. Đơn giản giơ tay lên ném ra hơn mười vạn tiên tinh, bắt đầu bố trí tụ linh trận.

Không độ kiếp thăng cấp Huyền Tiên, tại Phá Toái Giới thực lực của hắn chính là quá thấp. Hắn Kim Tiên viên mãn, đối phó bình thường vậy Huyền Tiên hậu kỳ đó là vậy là đủ rồi. Thế nhưng tại Phá Toái Giới, cường giả nhiều lắm. Đồng dạng Huyền Tiên hậu kỳ, tinh cấp thiên tài cùng tu sĩ bình thường này là hoàn toàn hai việc khác nhau.

Về phần lựa chọn hẻo lánh địa phương độ kiếp, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có nghĩ tới. Chỉ cần là độ kiếp, dù cho hắn lựa chọn lại hẻo lánh địa phương, cũng sẽ bị người phát hiện. Huống hồ hắn lôi kiếp mạnh, chỉ cần không có ở trong đó ngã xuống, muốn có ý đồ với hắn, liền yêu cầu điêm lượng một chút.

Một quả Độ Huyền Đan nuốt vào, hơn một trăm nhánh mạch lạc đồng thời nghịch chuyển, chung quanh tiên linh khí tức điên cuồng cuốn tới.

Người khác trùng kích Huyền Tiên, là điên cuồng tu luyện tới gần muốn (phải) đột phá, thậm chí đưa tới cướp lôi thời điểm, mới có thể nuốt vào Độ Huyền Đan. Mạc Vô Kỵ là trước nuốt vào Độ Huyền Đan bao trùm tiên linh khí, đưa tới lôi kiếp.

Ở trên trời Y nặng trĩu sau khi đứng lên, Mạc Vô Kỵ trực tiếp lần nữa nuốt vào hai quả Độ Huyền Đan.

Nước lũ bình thường vậy tiên linh khí tức trực tiếp chuyển hóa thành tiên nguyên, thậm chí không có chờ (các loại) Mạc Vô Kỵ chủ động trùng kích, cuồng bạo tiên nguyên lực lượng liền đánh vào hắn Kim Tiên đến Huyền Tiên tu vi gông cùm xiềng xích thượng.

"Ầm! Ầm! Ầm!" Sấm sét lôi kiếp tới so với Mạc Vô Kỵ tưởng tượng còn nhanh hơn, hắn mới vừa vừa mới chuẩn bị tốt lần này toàn lực hấp thu lôi nguyên, mấy đạo lớn lôi hồ liền ầm ầm xuống.

Mạc Vô Kỵ tại thăng cấp Kim Tiên thời điểm, thiếu chút nữa đã bị lôi hồ đánh giết. Hoặc là nói nếu không phải hắn tối hậu quan đầu thăng cấp tới rồi Kim Tiên mới hôn mê, cộng thêm lôi kiếp chỉ còn lại có sau cùng vài đạo, hắn đã bị đánh giết.

Lần này Mạc Vô Kỵ sớm đã chuẩn bị cho tốt, nhất định phải điên cuồng hấp thu lôi nguyên cùng tiên linh khí, chỉ có tại trước tiên thăng cấp đến Huyền Tiên, hắn mới có thể an ổn xuống tới. Hắn lôi kiếp vốn là so với người khác lôi kiếp mạnh, ở lại tại chỗ bị lôi ầm, chỉ có thể để cho hắn chết được(phải) nhanh hơn.

Cường đại lôi hồ ầm dưới, lôi nguyên cùng tiên linh khí tại Độ Huyền Đan trở lực dưới, chỉ một lần, liền chạm đến tới rồi Huyền Tiên gông cùm xiềng xích.

Mạc Vô Kỵ càng là lần nữa nuốt vào 3 miếng Độ Huyền Đan, càng cuồng bạo tiên linh khí nước lũ, thật giống như diễm hải khuynh đảo bình thường giống nhau, bắt đầu xé rách Mạc Vô Kỵ mạch lạc.

Không ai thăng cấp Huyền Tiên có thể giống như Mạc Vô Kỵ, xa xỉ như vậy sử dụng Độ Huyền Đan. Cũng không có ai thăng cấp Huyền Tiên có thể giống như Mạc Vô Kỵ, lớn mật như thế, thậm chí điên cuồng nuốt Độ Huyền Đan.

Coi như là thiên tài đi nữa, cũng không dám tại một lần trùng kích Huyền Tiên trong quá trình nuốt vào lục tấm Độ Huyền Đan. Mạc Vô Kỵ liền làm, giả như không phải là trước Kim Tiên cướp lôi thiếu chút nữa để cho hắn ngã xuống rơi, hắn thật đúng là sẽ không làm như vậy. Một lần nuốt vào lục tấm Độ Huyền Đan, cộng thêm tụ linh trận tụ tập lại vô cùng tiên linh khí cùng ầm xuống lôi nguyên, bình thường vậy Kim Tiên tu sĩ, phỏng chừng sẽ trực tiếp bị xé rách mạch lạc, triệt để trở thành một phế nhân.

Bởi vì không có có bất cứ người nào giống như Mạc Vô Kỵ, dù cho thiên tài đi nữa, dù cho Linh Lạc mở nhiều hơn nữa, bọn họ cũng không cách nào đạt được Mạc Vô Kỵ đối với mạch lạc hiểu cấp độ. Mạc Vô Kỵ có thể một lần một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc đồng thời nghịch chuyển, hình thành một trăm lẻ tám cái tiểu chu thiên sau đó trong nháy mắt xây dựng một cái đại chu thiên.

Tu sĩ khác coi như là có nhiều như vậy Linh Lạc, cũng không cách nào một lần hình thành một trăm lẻ tám cái tiểu chu thiên, chứ đừng nói chi là xây dựng đại chu thiên.

Coi như là Mạc Vô Kỵ một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc đồng thời nghịch chuyển, lại đem này vô cùng vô tận cuồng bạo tiên linh khí tách ra, hắn cũng có chút không chịu nổi. Cuồng bạo tiên nguyên để cho hắn bên ngoài thân cũng bắt đầu xuất hiện vết máu, bộ xương cũng bắt đầu run rẩy.

"Rầm rầm ầm!" Lại là một sóng lôi kiếp hồ ầm dưới, vốn tại Mạc Vô Kỵ liều mạng trùng kích dưới, hắn Huyền Tiên gông cùm xiềng xích đã bị đập run rẩy, này một sóng lôi kiếp xuống tới, trực tiếp trợ giúp hắn đánh vỡ ra Huyền Tiên gông cùm xiềng xích.

Một loại hải khoát bằng cá nhảy vui sướng xông lên đầu, giờ khắc này Mạc Vô Kỵ thậm chí cảm giác được linh hồn của chính mình cũng bắt đầu thăng cấp, cường đại, nhẹ nhàng khoan khoái, tùy ý, hào hùng...

"Rầm rầm rầm rầm!" Gần như là tại Mạc Vô Kỵ phá tan gông cùm xiềng xích, thăng cấp đến Huyền Tiên đồng thời, một loại để cho Mạc Vô Kỵ xung quanh không gian đều tràn ngập tuyệt vọng lờ mờ vọt tới, theo hơn mười đạo lớn lôi hồ ầm ầm xuống.

Những thứ này lôi hồ mang theo một loại khí tức tử vong, mang theo một loại hủy diệt **.

Mạc Vô Kỵ trong mắt kích động, còn có này các loại thăng cấp sau đó sung sướng đã biến mất. Hắn bình tĩnh nhìn ầm xuống dày đặc lôi hồ, trong lòng có chút băng hàn.

Nếu là ở vài hơi thở trước, đối mặt loại này kinh khủng lôi kiếp hồ, hắn có lẽ chỉ có thể cùng lần trước độ kiếp như nhau hôn mê. Lần trước hắn trước khi hôn mê thăng cấp tới rồi Kim Tiên, này mới bảo vệ được một mạng. Người nào có thể xác định, mỗi lần đều có vận khí tốt như vậy?

Tốt lần này hắn sớm dự phòng, tại đây tử vong lôi hồ rơi xuống trước, hắn thông qua cuồng phục Độ Huyền Đan biện pháp, sớm thăng cấp tới rồi Huyền Tiên.

Loại này tại hắn Kim Tiên thời điểm có thể cho hắn tử vong lôi hồ, lúc này chỉ có thể giúp hắn vững chắc tu vi, cấp tốc tăng lên thực lực của hắn.

"Ca ca ca ca!" Từng đạo lôi hồ dày đặc đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, ngoại trừ tại Mạc Vô Kỵ trên người mang đi một phần da R cùng máu tươi bên ngoài, cũng đang nhanh chóng tăng lên thực lực của Mạc Vô Kỵ, vững chắc Mạc Vô Kỵ tu vi.

Này một sóng đáng sợ nhất lôi kiếp đi qua, phía sau lôi kiếp tương đối Mạc Vô Kỵ mà nói, quả thực chính là gió nhẹ mưa phùn. Đơn giản mấy đợt lôi kiếp xuống tới sau đó, khí trời tình lãng. Này lôi kiếp thật giống như đoán chắc không làm gì được Mạc Vô Kỵ, dứt khoát lúc đó thôi.

Mạc Vô Kỵ không có nửa phần huyền niệm thăng cấp đến Huyền Tiên, lúc này hắn quanh người khí thế dâng trào kinh người, cho dù là rất xa nhìn một cái, cũng có thể cảm nhận được Mạc Vô Kỵ quanh thân phát ra cường hãn khí tức.

Một đạo lại một đạo tiên linh vận tại Mạc Vô Kỵ quanh người vờn quanh, so với kia chút tinh cấp thiên tài còn (muốn) phải thấy được. Theo Mạc Vô Kỵ không ngừng vững chắc tu vi của mình, này tiên vận khí tức dần dần biến mất ở tại trong cơ thể hắn.

Mấy ngày sau khi đi qua, Mạc Vô Kỵ lần nữa khôi phục bộ dáng lúc trước. Nếu không phải nhìn xem Mạc Vô Kỵ mặt, thậm chí không biết Mạc Vô Kỵ thăng cấp tới rồi Huyền Tiên. Lúc này Mạc Vô Kỵ cùng hắn Kim Tiên thời điểm, hầu như không có nửa phần khác nhau. Nhất định phải hình dung, đó chính là tầm thường, bình thường, tựa cùng người chồng chất bên trong một cái phàm tục người bình thường giống nhau, không có nửa điểm đột ngột khí tức.

Hắn này tràn đầy Lôi Ngân mặt, khôi phục bộ dáng lúc trước, lại không có nửa điểm dấu vết. Dùng hắn địa vị bây giờ, hắn không cần phải tiếp tục dấu đầu lộ đuôi.

Cảm thụ mình một chút cường đại thức hải cùng hùng hậu tiên nguyên khí tức, Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là thoả mãn. Cuối cùng là

thăng cấp tới rồi Huyền Tiên, không nói tại địa phương khác, tại Phá Toái Giới này, phải có một tia sức tự vệ sao?.

Mạc Vô Kỵ thậm chí ngay cả quần áo cũng không có đổi, trực tiếp tế xuất Thanh Câm Chi Tâm, đồng thời lấy ra này tấm Tam Hoa Diễm Tâm Thạch.

Hắn Thanh Câm Chi Tâm bất quá là nhất phẩm tiên diễm, mà Tam Hoa Diễm Tâm Thạch là nhị cấp tiên diễm thăng cấp đến ba cấp tiên diễm đồ đạc, Mạc Vô Kỵ lo lắng cho mình tại Kim Tiên thời điểm không có khả năng nắm trong tay. Hiện tại hắn thăng cấp tới rồi Huyền Tiên, nói vậy hắn là có thể nắm trong tay sao??

Tam Hoa Diễm Tâm Thạch vừa lấy ra, Mạc Vô Kỵ liền phát hiện Tam Hoa Diễm Tâm Thạch trung gian tam đóa hỏa diễm bắt đầu đung đưa kịch liệt hắn lên. Thời khắc này Thanh Câm Chi Tâm bộc phát ra một loại so với nhìn thấy Niết Bàn Cực Hỏa Tinh vui hơn duyệt xao động, trực tiếp lại đem Tam Hoa Diễm Tâm Thạch cuốn đi.

"Ầm!" Một đạo hơn mười trượng cao hỏa diễm phóng lên cao, sau đó khắp bầu trời khuếch trương triển khai. Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ liền cảm giác mình ở vào một tòa thật to Hỏa Diệm sơn dưới. Thanh Câm Chi Tâm tại cắn nuốt Tam Hoa Diễm Tâm Thạch sau đó, hóa thành vặn vẹo hỏa diễm to lớn ngọn núi, ở trên không bên trong điên cuồng bãi động.

Mạc Vô Kỵ tâm trạng âm thầm kinh hãi, nếu(như) Thanh Câm Chi Tâm này không phải của hắn, tại đây loại ngọn lửa cuồng bạo dưới, hắn có lẽ sớm hóa thành tro bụi.

Loại này ngọn lửa cuồng bạo sơn đủ tứ ngược hơn hai canh giờ, mới dần dần thở bình thường lại, sau cùng hóa thành một đạo lớn chừng ngón cái màu xanh diễm rơi tại Mạc Vô Kỵ lòng bàn tay. Màu xanh diễm hoa trung tâm dường như có hai đạo loáng thoáng chồi, Mạc Vô Kỵ có thể rõ ràng cảm thụ được Thanh Câm Chi Tâm so với trước cường đại hơn không chỉ gấp mấy lần.

Quả nhiên là đồ tốt, Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi. Hỏa diễm thăng cấp cực kỳ gian nan, hắn cơ duyên tương đối khá, trong thời gian ngắn cư nhiên để cho Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp tới rồi nhị phẩm tiên diễm đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào tam phẩm tiên diễm tình cảnh.

Cuối cùng là có chút tư bản, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp, không chỉ là hắn hỏa diễm tăng lên, còn quan hệ đến hắn luyện đan trình độ cùng vỡ vực quyền uy lực.

Ý niệm khẽ động, Thanh Câm Chi Tâm từ Mạc Vô Kỵ lòng bàn tay biến mất. Lúc này xung quanh ngoại trừ bị Thanh Câm Chi Tâm tàn phá bừa bãi đến bừa bộn mặt đất, lại không có nửa điểm còn lại thanh âm.

Mạc Vô Kỵ chau mày, hắn mơ hồ cảm giác được không đúng. Hắn từ lôi kiếp đến Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp, này trung gian gây ra động tĩnh lớn như vậy, làm sao lại một người đều cũng không đến?

Phá Toái Giới người tiến vào nhiều như vậy, coi như là lại phân tán, hắn làm ra động tĩnh lớn như vậy, theo lý thuyết cũng có thể có người tới xem một chút sao??

Phá Toái Giới thoáng cái dường như an tĩnh có chút không lớn tầm thường.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 526: Tuyệt Vọng Pho Tượng

Theo lý thuyết coi như là gặp cái gì có bảo vật địa phương, chung quanh đây cũng không đến mức một người cũng không có sao?? Mấy phút sau, Mạc Vô Kỵ quyết định vô luận xảy ra chuyện gì, hắn vẫn còn là trước vững chắc một cái tu vi của mình rồi lại nói. còn có trong giới chỉ đồ đạc, cũng cần một lần nữa sửa sang một chút, một phần không dùng được bảo vật yêu cầu phóng tới Bất Hủ Giới bên trong đi, còn có cái kia bảo tháp, tạm thời luyện hóa một chút. Vài hơi thở sau đó, Mạc Vô Kỵ lần nữa tiến vào Bất Hủ Giới, chung quanh đây bởi vì Mạc Vô Kỵ độ kiếp cùng hỏa diễm thăng cấp mang tới xao động cũng an tĩnh lại.

Trở lại Bất Hủ Giới bên trong, Mạc Vô Kỵ trước tiên chính là lấy ra cái kia mang theo kim phạt khí tức hộp ngọc. Trước không mở ra là bởi vì hắn hoài nghi hộp ngọc này bên trong đồ đạc là Kim Nguyên Châu, nếu là Kim Nguyên Châu, vậy thì ý nghĩa hắn Bất Hủ Giới lại đem lần nữa thăng cấp.

Chủ yếu hơn chính là ban đầu ở Bất Hủ Giới bên trong xuất ra Mộc Nguyên Châu sau đó, hắn thiếu chút nữa bị rút sạch sinh cơ. Cho nên giả như hắn lấy được thực sự là Kim Nguyên Châu, hắn lần này nhất định phải cẩn thận một phần. Trước hắn chữa thương, tự nhiên không dám lấy ra. Hiện tại hắn thương thế khang phục, lại thăng cấp tới rồi Huyền Tiên, nói vậy sẽ không lại bị rút sạch sinh cơ sao??

Mạc Vô Kỵ trước tiên ra hơn mười tấm các loại các dạng chữa thương đan dược đặt ở bên cạnh mình, lúc này mới mở hộp ngọc ra.

Hộp ngọc bị mở ra, kim phạt khí tức càng là nồng nặc, một quả lớn chừng quả đấm màu vàng hạt châu an tĩnh tại trong hộp ngọc. Tuy tiện

so với Thổ Nguyên Châu đến, hạt châu này muốn muốn nhỏ rất nhiều, Mạc Vô Kỵ hay (vẫn, còn) là khẳng định, đây là Kim Nguyên Châu.

Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, Kim Nguyên Châu lấy ra sau đó, không có nửa điểm phản ứng. Trước Thổ Nguyên Châu lấy ra cái loại này điên cuồng hấp thu hắn sinh cơ tình huống cũng không có phát hiện, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ có chút thất vọng.

Lẽ nào Kim Nguyên Châu này cùng Thổ Nguyên Châu còn không nguyên bộ không thành sao?

Mạc Vô Kỵ thử dùng thần niệm câu thông Kim Nguyên Châu cùng Bất Hủ Giới, như nhau không có nửa điểm phản ứng, hắn cẩn thận bức ra một giọt máu huyết rơi vào Kim Nguyên Châu bên trên.

Máu huyết vừa rơi xuống tại Kim Nguyên Châu bên trên, Kim Nguyên Châu liền phát sinh "Ông" một tiếng, lập tức nhảy vào Bất Hủ Giới trong hư không. Sau một khắc, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được trong cơ thể mình sinh cơ bị không ngừng rút ra.

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng ngồi dưới đất, đồ chơi này lại nữa rồi. Cũng may hắn sớm đã có chuẩn bị, lần này không nên cùng lần trước như nhau, thiếu chút nữa cách thí sao??

Khi (làm) Mạc Vô Kỵ trong cơ thể sinh cơ cùng Kim Nguyên Châu cấu thành một cái lối đi thời điểm, Kim Nguyên Châu bên trong bỗng nhiên tản mát ra hàng tỉ kim quang, những kim quang này phô thiên cái địa dung nhập vào Bất Hủ Giới ở giữa.

Kim Nguyên Châu đang không ngừng tan rã, Mạc Vô Kỵ trong cơ thể sinh cơ cũng đang không ngừng biến mất.

Dù cho có sinh cơ lạc cung cấp sinh cơ, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cấp tốc già nua đi xuống. Hắn không ngừng dùng đan dược, nhưng này vẫn như cũ không ngăn cản được hắn đã hôn mê lần nữa.

Mạc Vô Kỵ tỉnh lại đã mấy ngày sau, tóc của hắn lại một lần nữa xám trắng hẳn lên, thân thể cực kỳ suy yếu.

Nhưng những thứ này căn bản là không ngăn cản được Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ, hắn nhìn thấy một cái thế giới hoàn toàn bất đồng. So với trước Bất Hủ Giới, trước mắt Bất Hủ Giới tăng lên không chỉ gấp mấy lần. Hơn nữa hắn cuối cùng cảm giác trong không gian nhiều hơn một loại sinh lợi, loại này sinh lợi có lẽ không phải là sinh cơ, lại như nhau để cho người ta cảm thấy an toàn.

Đồng thời Mạc Vô Kỵ còn cảm giác được bản thân Bất Hủ Giới so với trước muốn (phải) kiên cố dày nhiều lắm.

Chỉ một quả Kim Nguyên Châu khiến cho Bất Hủ Giới có rồi loại này to lớn biến hóa lớn, Mạc Vô Kỵ càng là âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải để cho thế giới của mình Ngũ Hành đầy đủ hết. Một khi hắn cầm giữ có một cái Ngũ Hành đầy đủ hết thế giới, lại đem gặp phải tình huống gì?

Bình tĩnh mình một chút tự ta say sưa, Mạc Vô Kỵ bắt đầu khôi phục sinh cơ.

Hắn cầm giữ có sinh cơ lạc, còn có đông đảo đan dược hỗ trợ. Bị Kim Nguyên Châu như vậy hấp thu một cái, hắn cũng là hao tốn nửa tháng mới dần dần khôi phục. Coi như là như vậy, cả người hắn vẫn như cũ có chút gầy yếu, sắc mặt vàng như nến, thoạt nhìn thật giống như bệnh nặng một hồi vậy.

Lại đem cái kia cái kia bảo tháp lấy ra, Mạc Vô Kỵ hơi chút luyện hóa một cái, liền không còn có hứng thú. Đây bất quá là một món ngũ phẩm tiên khí, đối với hắn tác dụng cũng không lớn.

Này bảo tháp thuần túy là một cái phòng ngự pháp bảo, cũng có thể đập vỡ người. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hắn càng thích dùng đao hoặc là kích loại công kích pháp bảo. Về phần phòng ngự pháp bảo, hắn có rồi một khối cái thớt gỗ, cũng vậy là đủ rồi.

Thảo nào này Trầm Hổ đối với này bảo tháp cũng không thèm để ý, đối với một cái tám sao thiên tài mà nói, một món ngũ phẩm tiên khí, thật đúng là không phải là cái gì rất giỏi đồ đạc.

Mạc Vô Kỵ thật sự là nghẹn lời, một món ngũ phẩm tiên khí, cư nhiên cũng cùng Kim Nguyên Châu loại bảo vật này đặt chung một chỗ, đơn giản là thật lớn tương phản.

Đơn giản lại đem đồ đạc thu thập một chút, Mạc Vô Kỵ rời đi Bất Hủ Giới, hắn còn muốn phải tiếp tục tại Phá Toái Giới tìm kiếm tiên linh thảo hoặc là còn lại đồ đạc.

. . .

Vội vã mấy ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ trong giới chỉ lại thêm một đống tiên linh thảo. Hắn và tu sĩ khác bất đồng, với hắn mà nói, chỉ cần là tiên linh thảo, hắn cũng sẽ phải, quản hắn cao cấp cấp thấp.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, này mấy ngày hắn vẫn không có thấy một bóng người.

Hôm nay, Mạc Vô Kỵ giữa thần niệm xuất hiện một mảnh lờ mờ đồ đạc. Loại cảm giác này thật giống như hắn đứng ở đỉnh núi quan sát xa xa hiện đại hoá đại đô thị, mà cái này đại đô thị hay (vẫn, còn) là sương mù ngày, ngoại trừ một phần lầu cao có thể thấy loáng thoáng bóng dáng ra ngoài, địa phương khác toàn bộ là một mảnh không rõ.

Mạc Vô Kỵ cấp tốc chui qua, sau nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ ngừng lại. Cảnh tượng trước mắt quá làm cho hắn chấn kinh rồi, hắn cũng rốt cuộc hiểu rõ vì sao nơi này kêu Phá Toái Giới.

So với bên ngoài khắp nơi đều có tiên linh thảo hoàn cảnh, nơi này là hoàn toàn bất đồng.

Đập vào mắt toàn bộ là cao to kiến trúc, mà những kiến trúc này đều không ngoại lệ đều sụp đổ rớt, chỉ có một chút xốc xếch vết tích.

Màu xám tro hòn đá, trường đầy rêu xanh tường đá, tràn đầy cỏ dại ngọc bàn, bị đá vụn loạn cục gạch chồng chất đường phố. . .

Tại nơi đường phố phía ngoài cùng, Mạc Vô Kỵ còn nhìn thấy một cái pho tượng to lớn. Pho tượng kia như nhau bị đập vỡ trên mặt đất, chỉ có một sứt mẻ không hoàn toàn đầu, cùng đã không còn cánh tay cùng nửa người bộ ngực.

Pho tượng kia tàn phá đầu thượng duy nhất hoàn chỉnh là một con mắt, rõ ràng là pho tượng, này ánh mắt lại tràn đầy một loại để cho Mạc Vô Kỵ đều có chút kinh hãi ánh mắt.

Đó là một loại hôi bại, tuyệt vọng, thất lạc, thậm chí còn mang theo một phần hối hận. . .

Ánh mắt dưới là nhóm xám trắng dấu vết, này tựa hồ là sớm đã khô cạn nước mắt.

Một cái pho tượng ánh mắt cư nhiên phong phú như vậy, phong phú để cho Mạc Vô Kỵ đều có chút tim đập nhanh. Không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, sẽ làm cái chỗ này biến thành Phá Toái Giới. Không biết xảy ra chuyện gì, sẽ làm pho tượng kia như vậy nhãn thần.

Mạc Vô Kỵ hít miệng, hắn vừa nhấc tay, chung quanh tàn tường bức tường đổ đều bị hắn khua đi, pho tượng một cái cụt tay cũng bị hắn từ mảnh vụn bên trong lấy ra ngoài, nhận ở tại pho tượng thượng.

Té trên mặt đất pho tượng lần nữa bị Mạc Vô Kỵ dựng đứng, bất quá này dựng đứng pho tượng đã không còn hai cái đùi, cũng không có nửa người, chỉ có một cái cánh tay một con mắt.

Tại pho tượng kia xung quanh bố trí một cái phòng ngự cấm chế sau đó, Mạc Vô Kỵ than thở, "Ta có thể giúp ngươi chính là những thứ này, cái khác thứ cho ta bất lực."

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ cũng tiến vào này một mảnh phế tích ở giữa.

. . .

Tại Mạc Vô Kỵ tiến vào nghiền nát phế tích đồng thời, tại nghiền nát phế tích một chỗ bên góc, lại có mấy trăm người giằng co. Này mấy trăm người dường như cũng không phải hai đẩy, mà là chia làm mấy đợt, giằng co lẫn nhau.

Mọi người giằng co trung gian giải đất, là một tảng lớn bị cấm chế ngăn cản lên tiên linh thảo Dược Viên. Này tiên linh thảo Dược Viên bên trong, cấp thấp nhất tiên linh thảo cũng là lục cấp, đại đa số đều là thất cấp thậm chí còn có cá biệt bát cấp tiên linh thảo.

Phải biết rằng mỗi một gốc cây bát cấp tiên linh thảo, vậy cũng là giá trị không cách nào lường được tồn tại, mà nơi này có chừng hơn mười gốc cây nhiều.

Nếu là nói những thứ này tiên linh thảo để cho mọi người đỏ mắt, này tại đây tiên linh thảo Dược Viên bên cạnh tiên tủy trì, càng làm cho tất cả mọi người là hô hấp dồn dập.

Tiên tủy trì bên trong tiên tủy sớm đã khô cạn, thế nhưng càng nhiều hơn tiên tủy lại kết thành tinh thể, như băng hoa bình thường giống nhau bày khắp tiên tủy trì, phi thường tốt nhìn xem.

"Trần tiên hữu, nơi này là ta Vĩnh Anh Tiên Vực người phát hiện, ngươi là về sau, coi như là muốn (phải) phân, cũng không có thể để cho ta Vĩnh Anh Tiên Vực chỉ phải một thành, hơn nữa phải đợi còn lại Tiên Vực chia xong mới có thể động sao?? Còn có đạo lý hay không đáng nói?" Nói chuyện là một người vóc người trung đẳng, tướng mạo thông thường thanh niên. Hắn là Vĩnh Anh Tiên Vực thượng tiên thành oành hải tiên thành Thiếu thành chủ, tả tràn đầy trước.

Đừng nhìn hắn thoạt nhìn rất bình thường, trên thực tế tả tràn đầy đầu tiên là một cái Thiên Tài 7 sao, Huyền Tiên hậu kỳ thực lực, Vĩnh Anh Tiên Vực thập đại Huyền Tiên bài danh thứ tư tồn tại. Nếu như nói tả tràn đầy trước tiên ở Vĩnh Anh Tiên Vực còn có thể tính một cường giả, này tại cái chỗ này, hắn thật đúng là cái gì cũng không tính. Nơi này tùy tiện một thiên tài, đều là không kém so với hắn tồn tại, càng nhiều hơn chính là so với hắn còn mạnh hơn.

Nói cách khác, lần này tới Phá Toái Giới Huyền Tiên, chính là thiên tài tập hợp.

Bị kêu Trần tiên hữu đồng dạng là một người nam tử trẻ tuổi, bất quá người này một thân áo trắng, tướng mạo anh tuấn, phía sau tà (nghiêng) cắm một cây ngọc tiêu, so với nói chuyện thanh niên muốn (phải) tiêu sái nhiều lắm. Người này quanh thân tràn đầy lôi uẩn khí tức, tuy tiện bên ngoài thân lôi vận khí tức so với Cốt Tử Kiếm yếu nhược một phần, thế nhưng không ai cho là hắn so với Cốt Tử Kiếm kém.

Hắn giống như Cốt Tử Kiếm, cùng thuộc về Lôi Tông. Cũng là Lôi Tông tám sao thiên tài, Trần Cử Phiến.

Chỉ có Cốt Tử Kiếm trong lòng rõ ràng, Trần Cử Phiến không phải là cùng hắn không sai biệt lắm, mà là so với hắn mạnh hơn. Hai người cảnh giới là không sai biệt lắm, trên thực tế Trần Cử Phiến thủ đoạn so với thủ đoạn của hắn phải nhiều.

"Người nào nói cho ngươi biết, phát hiện trước liền (muốn) phải trước phân, phát hiện trước liền (muốn) phải phân hơn? Nếu mà ngươi nói như vậy, phát hiện Phá Toái Giới người hắn là bản thân có toàn bộ Phá Toái Giới, còn mắc mớ gì đến chúng ta?" Trần Cử Phiến lạnh lùng nhìn chằm chằm tả tràn đầy trước, giọng nói mang theo một tia ngạo nghễ, "Nếu đi tới Phá Toái Giới, này cứ dựa theo thực lực đến phân chia, cái nào Tiên Vực thực lực mạnh, liền thu được nhiều thứ hơn. . ."

Nói xong, ánh mắt của hắn rơi vào Mộ Dung Tương Vũ trên người, "Ngươi mới vừa mới phát hiện nơi này thời điểm, có đúng hay không lấy

đi Lạc Thư Thất Chương?"

Mộ Dung Tương Vũ căng thẳng trong lòng, nàng theo bản năng lui về phía sau môt bước.

Trần Cử Phiến cũng không có động, vẫn như cũ băng hàn nói, "Lạc Thư Thất Chương nếu không phải là ngươi có thể có, lấy ra đi. Này bảy chương ta hỗ trợ phân một cái, La Lăng Tiên Vực giao cho Hoàn Tu Nhiên, phiêu hoa Tiên Vực giao cho Phương Thập Giang, Lục Luân Tiên Vực giao cho lục gia chi, Phật Sa Tiên Vực giao cho Nhất Ngưng, ngươi Vĩnh Anh Tiên Vực liền giao cho Quế Dịch sao?, ta Đại Tự Tại Tiên Vực cho Cốt Tử Kiếm sư đệ. Chư Thần Tiên Vực không ai ở chỗ này, liền giao cho ta.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 527: Rất Không Biết Xấu Hổ Tông Môn

Mộ Dung Tương Vũ căng thẳng trong lòng, cái chỗ này là nàng phát hiện trước nhất, về phần làm sao phân phối nơi này tiên linh thảo cùng tiên tủy nàng không thèm để ý. Nàng để ý nhất chính là mình trong tay Lạc Thư Thất Chương, lạc thư thế nhưng là nghe đồn bên trong Tiên Thiên linh bảo, nàng có thể được đến vật này, là cơ duyên của nàng, há có thể tùy tùy tiện tiện sẽ đưa đi ra ngoài. Nàng lại đem ánh mắt cầu cứu rơi vào Cốt Tử Kiếm trên người, Cốt Tử Kiếm đối với ý của nàng đó là người qua đường đều biết. Thế nhưng là nàng cũng lo lắng Cốt Tử Kiếm không ra mặt, Lạc Thư Thất Chương loại vật này cho ai đều là chí tôn cấp to lớn bảo. Trần Cử Phiến phân chương một cho Cốt Tử Kiếm, Cốt Tử Kiếm còn có thể đứng ra giúp nàng sao?

Cốt Tử Kiếm trong lòng thầm than một tiếng, nếu mà muốn hắn tại Lạc Thư Thất Chương cùng Mộ Dung Tương Vũ giữa đó lựa chọn một cái nói, hắn tự nhiên là lựa chọn Lạc Thư Thất Chương. Nhưng hắn đối với Mộ Dung Tương Vũ ý tứ, ai cũng biết. Giả như hắn vì Lạc Thư Thất Chương mà cự tuyệt Mộ Dung Tương Vũ, thanh danh của hắn sợ rằng trở nên rất kém cỏi.

Nghĩ tới đây, Cốt Tử Kiếm lại đem ánh mắt nhìn về phía Trần Cử Phiến, ôm quyền nói, "Nâng phiến sư huynh, Lạc Thư Thất Chương này là Tương Vũ Sư Muội lấy được đồ đạc, chúng ta như vậy muốn tới, về tình về lý cũng không hợp quy củ sao?."

Cốt Tử Kiếm những lời này mới nói ra đến, liền cảm nhận được mấy đạo ánh mắt bén nhọn rơi vào trên người của hắn.

Giờ khắc này Cốt Tử Kiếm bỗng nhiên cảm giác mình rất đần, hắn không nên chờ (các loại) Mộ Dung Tương Vũ dùng ánh mắt cầu cứu, hắn hắn là chủ động đứng ra trợ giúp Mộ Dung Tương Vũ biện hộ cho.

Đối mặt Lạc Thư Thất Chương, không muốn nói là hắn Cốt Tử Kiếm, người còn lại giống nhau là phi thường bức thiết đạt được. Hắn đứng ra giúp Mộ Dung Tương Vũ biện hộ cho, cũng chẳng khác nào chưa nói, tự động có người sẽ ra tới phản bác hắn. Nói như vậy, hắn cũng giúp Mộ Dung Tương Vũ, kết quả nhưng không có nửa phần thay đổi.

Mộ Dung Tương Vũ sẽ không nói đạo lý, cũng không có thể để cho hắn đi đối kháng nhiều như vậy thiên tài cường giả sao??

"Cốt tiên hữu, đừng nói ngươi và Mộ Dung Tương Vũ bây giờ còn không có bất cứ quan hệ gì, coi như là ngươi và Mộ Dung Tương Vũ là đạo lữ, đạo lý này cũng nói không thông sao?. Lạc thư là cả Tiên Giới, cũng không phải là người nào tư nhân đồ đạc. Nếu(như) là vật của ngươi, ngươi muốn (phải) lưu cho Mộ Dung Tương Vũ cũng là quyền tự do của ngươi. Rồi lại nói Mộ Dung Tương Vũ chỗ ở Vĩnh Anh Tiên Vực, không phải là cũng có chương một sao?" Hoàn Tu Nhiên thanh âm lạnh như băng truyền đến, không có nửa điểm nhiệt độ.

Trước khi tiến vào Phá Toái Giới trước, hắn chỗ tốt bị Mạc Vô Kỵ chiếm đi, hắn vẫn canh cánh trong lòng. Hiện tại lại có người muốn vật của hắn, hắn Hoàn Tu Nhiên nếu là còn đồng ý, hắn chính là ngu dại.

To lớn hạo tiên môn phục bắc cười ha ha một tiếng, "Ta tán thành Tu Nhiên tiên hữu ý tứ, cốt tiên hữu quản cũng nhiều lắm chút."

Phục bắc vóc người cường tráng, hết lần này tới lần khác cái đầu vô cùng thấp, tràn đầy hung tợn mặt chữ điền khiến người ta một loại rất không nói lý cảm giác.

Trần Cử Phiến nhàn nhạt nói, "Được rồi, tử Kiếm Sư đệ. Ta Lôi Tông mặc dù không phải là cái gì nhỏ tông môn, cũng không cần là (vì) Lôi

Tông dựng đứng quá nhiều đối đầu. Huống hồ cái này phân phối phương án, mọi người đều là tán thành, không có gì tốt dị nghị."

Trần Cử Phiến đều đã nói như vậy, Cốt Tử Kiếm cũng chỉ có thể áy náy nhìn một chút Mộ Dung Tương Vũ, ý tứ của hắn là thực sự vô luận ra sức.

Mộ Dung Tương Vũ trong lòng lạnh lẽo, nàng biết vô luận như thế nào, nàng Lạc Thư Thất Chương thì không cách nào bảo tồn xuống. Nàng theo bản năng lại đem ánh mắt nhìn về phía đồng môn sư huynh Quế Dịch, Quế Dịch thật giống như không có thấy Mộ Dung Tương Vũ ánh mắt bình thường giống nhau.

Không muốn nói Lạc Thư Thất Chương này đối với hắn còn có một chương, coi như là đối với hắn chương một không có, hắn cũng sẽ không vì Mộ Dung Tương Vũ đi đắc tội vài Đại Tiên vực tinh cấp thiên tài.

Thấy Quế Dịch dáng vẻ như không có chuyện gì xảy ra, Mộ Dung Tương Vũ trong lòng khí khổ, đơn giản hỏi, "Quế sư huynh, chúng ta cùng ra Thái Thượng Đạo tông, ngươi lẽ nào một câu nói cũng không có?"

Quế Dịch thản nhiên nói, "Trần tiên hữu nói rất đúng a, hơn nữa Trần tiên hữu phân phối phương án cũng không có cố ý bạc đãi ta Vĩnh Anh Tiên Vực."

Một bên tả tràn đầy trước lạnh lùng nói, "Thật không? Ta thế nào nghe được ta Vĩnh Anh Tiên Vực chỉ có thể phân đến một thành tiên linh thảo, còn (muốn) phải sau cùng mới có thể đi vào thu thập?"

Quế Dịch hừ một tiếng, "Ta nói là lạc thư, hiện tại lạc thư sự tình cũng không có giải quyết, thế nào lại đem chủ đề kéo đến địa phương khác đi?"

Tả tràn đầy trước khóe mắt hiện lên một tia xem thường, bất quá hắn cũng không có nói tiếp cái gì. Hắn biết rõ, thực lực tại cái chỗ này, nói

không có tác dụng gì cả.

Mộ Dung Tương Vũ trong ánh mắt dần hiện ra một chút tuyệt vọng, tay nàng đều nặn ra gân xanh nói: "Đã như vậy, ta cũng đồng ý Trần tiên hữu phân phối, thế nhưng ta Vĩnh Anh Tiên Vực một phần nhất định là về ta hết thảy."

Quế Dịch nhãn thần lạnh lẽo, "Ngươi mới sáu sao tư chất, cũng bất quá là Huyền Tiên trung kỳ, về ngươi hết thảy, ngươi có thể bảo trụ lạc thư?"

"Quế sư huynh, chúng ta là đồng môn, cùng thuộc Thái Thượng Đạo tông." Mộ Dung Tương Vũ hít một hơi thật sâu, nhìn chằm chằm Quế Dịch.

Quế Dịch nhàn nhạt nói, "Đồng môn thì như thế nào? Ngươi cũng biết chúng ta là Thái Thượng Đạo tông a. Thái Thượng Đạo vốn chính là vong tình đạo, chính ngươi lúc đó chẳng phải làm như vậy sao? Cái kia Nhan Dã, không phải là (của) ngươi phu quân sao? Ngươi bất đồng dạng vì mình đại đạo, muốn (phải) dọn sạch phía trước cản trở? Ta hỏi ngươi, Nhan Dã hiện ở nơi nào? Lẽ nào cũng chỉ có thể cho phép ngươi vì đại đạo, ta Quế Dịch vì đại đạo lại không được?"

Mộ Dung Tương Vũ sửng sốt thần, nàng bỗng nhiên nghĩ tới Nhan Dã. Nhan Dã vô luận như thế nào, cùng nàng định cũng là oa oa thân. Là đối với nàng cưới hỏi đàng hoàng phu quân, là vì hoàn thiện nàng vô tình nói đạo tâm, liều chết đi theo Phá Toái Giới...

Nàng tại trên đường lớn xuất ra hôn thư trực tiếp cùng Nhan Dã cùng cách thời điểm, Nhan Dã tâm tình có đúng hay không cùng nàng hiện tại như nhau bi phẫn?

Có một câu nói kêu trong lòng không muốn, nàng bây giờ là báo ứng tới sao?

Đứng ở nàng lập trường thượng, nàng và Nhan Dã tách ra, đó là chuyện thiên kinh địa nghĩa. Nhưng nếu là đứng ở Nhan Dã lập trường thượng đâu nè? Nhan Dã làm sai chỗ nào? Nhan Dã hôn sau đó có nửa điểm không đúng sao? Muốn (phải) dựa theo phàm tục giới nữ giới đi lên nói, chân chính phạm vào bảy ra chi nhánh hẳn là nàng Mộ Dung Tương Vũ mới đúng là.

Hiện tại nàng cuối cùng là cảm nhận được Nhan Dã trước đây đau khổ tâm tình, vì cái này thời điểm cũng không có ai nguyện ý đứng ở nàng lập trường thượng.

Mộ Dung Tương Vũ giơ tay lên bắt ra bản thân thanh kiếm, giọng nói trở nên tỉnh táo hẳn lên, "Ai ngờ muốn ta lạc thư, chỉ bằng mệnh tới bắt sao?, ta không có trộm không có đoạt, thuộc về ta Mộ Dung Tương Vũ đồ đạc, tuyệt đối sẽ không đưa ra đi."

Trần Cử Phiến hừ lạnh một tiếng, lớn tiếng nói, "Các Đại Tiên vực, có phần đến chương một lạc thư, liền cùng tiến lên. Không trên trước động thủ, liền coi là tự động buông tha lạc thư."

Nói xong câu đó, Trần Cử Phiến thứ nhất xông tới, một quyền đánh ra.

Không muốn nói lục bảy người lên một lượt đi vây công Mộ Dung Tương Vũ, những thứ này đi lên người bên trong, tùy ý một cái, chỉ sợ cũng có thể dễ dàng thu thập chớ dung Tương Vũ.

"Ầm!" Trần Cử Phiến một quyền liền xé rách chớ dung Tương Vũ lĩnh vực, cái thứ hai xông tới tu sĩ đã đánh ra một đạo ô mang.

Ô mang rơi vào Mộ Dung Tương Vũ ngực, Mộ Dung Tương Vũ không trung phun ra một đạo máu tươi, cả người té bay ra ngoài, lúc này còn lại mấy người mới chậm rãi đi lên.

Còn tại trong hư không Mộ Dung Tương Vũ sắc mặt tái nhợt, trong mắt càng là tuyệt vọng. Nàng không nghĩ tới cái thứ hai đối với nàng

dưới tử thủ chính là đồng môn Quế Dịch. Mà trước đối với nàng cực kỳ ôn hòa, phong độ thật tốt Cốt Tử Kiếm mặc dù không có động thủ, cũng cùng đang lúc mọi người phía sau đi từ từ lại đây.

Rất hiển nhiên, tại trong mắt hắn, lạc thư so với nàng Mộ Dung Tương Vũ trọng yếu hơn nhiều hơn.

Mộ Dung Tương Vũ rơi trên mặt đất, miệng to hộc máu tươi, nàng tập tễnh đứng lên, nhìn chằm chằm Cốt Tử Kiếm hỏi, "Cốt Tử Kiếm, ngươi cũng muốn (phải) ta lạc thư?"

Cốt Tử Kiếm trong mắt hiện lên một tia hổ thẹn, hắn theo bản năng chậm lại cước bộ. Quế Dịch lại cười ha ha một tiếng, "Tương Vũ Sư Muội, thua thiệt ngươi hay (vẫn, còn) là Thái Thượng Đạo tông đệ tử. Ngươi tu hành thật sự là kém cỏi a, lẽ nào ngươi là bởi vì thật tình thích cốt tiên hữu mới cùng cốt tiên hữu cùng một chỗ? Đừng nói cho ta ngươi thầm nghĩ từ cốt tiên hữu trên người nhập tình, cũng không muốn từ cốt tiên hữu trên người ra tình. Đã như vậy, cái loại này nhàm chán nói đừng hỏi nữa. Ta Thái Thượng Đạo tông, đại đạo dưới, còn có vật gì?"

Đại đạo dưới, còn có vật gì? Mộ Dung Tương Vũ há miệng, nói cái gì đều không nói được. Nàng thậm chí nghĩ đến lại đem nàng và Quế Dịch dịch mà ở chung, nàng sẽ (biết) làm sao làm?

Rất nhanh, nàng liền lắc đầu. Có lẽ nàng đạo tâm thiếu, nàng vô luận như thế nào, cũng không cách nào cùng đừng (khác) Tiên Vực cường giả đi đối phó đồng môn của mình.

Mộ Dung Tương Vũ dĩ nhiên lại nghĩ tới tại nàng và Nhan Dã, không đúng, hắn là muốn nói là Mạc Vô Kỵ. Tại nàng và Mạc Vô Kỵ cùng cách thời điểm, Mạc Vô Kỵ nói đến. Ngươi không thích hợp Thái Thượng Đạo, chẳng lẽ mình thực sự không thích hợp?

"Cho nên nói, Thái Thượng Đạo tông đây là ta thấy được rất không biết xấu hổ tông môn, đơn giản khái quát một cái chính là 'Lão thái bà dựa vào tường uống bát cháo' . Không biết là có ý gì sao? Gia đến nói

cho ngươi biết, chính là đê tiện (lưng bích), vô sỉ (không có răng), (đi) hạ lưu, không biết xấu hổ (bị chén che khuất)." Một cái thanh âm đột ngột cắt đứt Quế Dịch nói.

Ánh mắt mọi người đều tập trung vào trên người vừa tới, người vừa tới có chút gầy gò, sắc mặt thậm chí còn rất vàng như nến, tóc dài tùy ý kết liễu một cái, trên lưng vác sau lưng một thanh màu xám tro (độ) rộng lưng trường đao.

"Ngươi là Mạc Vô Kỵ?" Hoàn Tu Nhiên thứ nhất nhận ra Mạc Vô Kỵ, ngắn ngủi thời gian mấy tháng, Mạc Vô Kỵ cư nhiên gầy yếu thành như vậy, cũng không biết hắn đã trải qua thứ gì. Duy nhất so với trước muốn (phải) có tiến bộ là, Mạc Vô Kỵ trên mặt Lôi Ngân rốt cục biến mất không thấy.

"Ha ha, còn không nghĩ tới Y Thiên Đảo Thiếu đảo chủ cư nhiên thích khi dễ nữ nhân, hay vẫn là cùng mọi người liên thủ cùng một chỗ đi khi dễ nữ nhân, Y Thiên Đảo quả nhiên là thật là lớn danh tiếng." Mạc Vô Kỵ châm chọc nói.

Đối với Mộ Dung Tương Vũ, hắn không có hảo cảm, cũng không có ác cảm. Nếu là gặp Mộ Dung Tương Vũ nguy hiểm, hắn không ngại cứu một cái Mộ Dung Tương Vũ, dù sao Mộ Dung Tương Vũ coi như là giúp hắn một điểm.

"Mạc tiên hữu!"

"Mạc Trưởng Lão!"

"Mạc huynh, đã lâu không gặp..."

Tại Hoàn Tu Nhiên còn đang suy nghĩ lấy muốn (phải) không nên động thủ thời điểm, có ít nhất một hai mươi vị tu sĩ tiến lên đây cùng Mạc Vô Kỵ ôm quyền lên tiếng. Những tu sĩ này các loại xưng hô đều có, cái gì tiên hữu, trưởng lão, Mạc huynh, thậm chí còn có Mạc Đan Sư...

Điều này làm cho Hoàn Tu Nhiên lần nữa dừng lại chính bản thân muốn động thủ **, Mạc Vô Kỵ này tới cùng là lai lịch gì?

Mạc Vô Kỵ từng cái hoàn lễ, hắn biết những người này cũng là muốn thỉnh cầu hắn luyện đan tu sĩ. Hắn là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, lại hứa hẹn hỗ trợ luyện đan. Hiện tại hắn vừa hiện thân, tự nhiên có đông đảo người lại đây lên tiếng.

"Ha ha, Mạc tiên hữu, ngưỡng mộ đại danh đã lâu, tại hạ Lôi Tông Trần Cử Phiến. Không biết Mạc tiên hữu đến từ nơi nào?" Trần Cử Phiến trong lòng thất kinh Mạc Vô Kỵ tới cùng là lai lịch gì, thế nào các Đại Tiên vực tu sĩ đều cùng hắn có gặp gỡ? Tại không biết Mạc Vô Kỵ lai lịch cụ thể trước, hắn cũng chỉ có thể tiến lên ôm quyền ân cần thăm hỏi.

Mạc Vô Kỵ không biết Trần Cử Phiến, hắn thấy Trần Cử Phiến cùng mấy người còn lại khi dễ Mộ Dung Tương Vũ một cái, trong lòng cũng rất phải không sỉ, hiện ở trên Trần Cử Phiến trước ân cần thăm hỏi, hắn thậm chí ngay cả ôm quyền cũng không có ôm, liền bình thản nói đơn giản, "Vĩnh Anh Tiên Vực."

Trần Cử Phiến dường như căn bản cũng không có cảm thụ được Mạc Vô Kỵ lãnh đạm, vỗ tay một cái cười nói, "Đây chính là vừa lúc, Lạc Thư Thất Chương nên có Mạc tiên hữu một phần.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 528: Ngươi Có Thể Lăn

Nghe được Trần Cử Phiến nói, Quế Dịch liền vội vàng nói, "Trần tiên hữu, trước ngươi nói Vĩnh Anh Tiên Vực là ta. . ." Trần Cử Phiến khinh thường cắt đứt Quế Dịch nói, "Nga, ngươi vừa rồi cũng nói, mỗi một cái Tiên Vực đều lựa chọn mạnh nhất ngày mới ra ngoài, ngươi tự nhận là so với Mạc tiên hữu còn mạnh hơn?"

Quế Dịch sắc mặt Nhất Ngưng, hắn không biết Mạc Vô Kỵ là ai, thế nhưng là liên cả Hoàn Tu Nhiên cùng Trần Cử Phiến đều kiêng kỵ Mạc Vô Kỵ, hắn đi tới có thể?

"Cái gì Lạc Thư Thất Chương?" Mạc Vô Kỵ có chút nghi ngờ hỏi, hắn vừa tới, chỉ nhìn thấy mấy người vây công Mộ Dung Tương Vũ một cái, thậm chí ngay cả truy cầu Mộ Dung Tương Vũ Cốt Tử Kiếm cũng từ từ theo ở phía sau. Về phần Mộ Dung Tương Vũ làm cái gì ngày oán người nộ sự tình, hắn còn thật không biết.

Dùng Mạc Vô Kỵ đối với chớ dung Tương Vũ lý giải, người nữ nhân này ngoại trừ là (vì) tu luyện của mình chi đạo quên hết mọi thứ, không ai tình đáng nói bên ngoài, cũng sẽ không đắc tội nhiều người như vậy.

Thấy Mạc Vô Kỵ cũng không biết Lạc Thư Thất Chương, Trần Cử Phiến khẽ mỉm cười, trong lòng có chút xem thường. Đồng thời cũng hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ bình tĩnh như thế, hắn đang muốn giải thích thời điểm, chợt nghe một cái to sa thanh âm hừ nói, "Ngươi chính là Mạc Vô Kỵ? Trước cùng ta sư đệ Bái Xích Thiên cùng nhau tìm được một cái thiên nhiên cấm chế động phủ, sau đó lấy đi động phủ bên trong vật sở hữu người?"

Bái Xích Thiên sư huynh? Mạc Vô Kỵ chú ý lực lập tức rơi vào cái này nói chuyện tên gia hỏa trên người. Tên này vóc người thấp bé, mặt chữ điền, trong tay cầm lấy một thanh to lớn đồng chùy, trường chính là cực kỳ cường tráng. Nhìn xem ngoài quanh thân khí thế, liền biết, tên này tuyệt đối không so với Bái Xích Thiên yếu.

Bái Xích Thiên đều bị Mạc Vô Kỵ giết, Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không cho tên này sắc mặt tốt, "Ngươi là ai a? Ở một bên chít chít méo mó."

"Bản thân Linh Thiên Tiên Vực to lớn hạo tiên môn đệ tử Phục Bắc chính là, ta sư đệ Bái Xích Thiên kể từ cùng ngươi cùng nhau mở ra cái kia thiên nhiên cấm trận sau đó, liền không còn có tin tức, nói đi, có phải là ngươi hay không giở trò quỷ?" Phục Bắc giọng nói nghiêm khắc, cực kỳ hung hãn. (chương 526: Có một sai lầm, đại biểu Linh Thiên Tiên Vực phân Lạc Thư Thất Chương chính là Phục Bắc, không phải là Phương Thập Kiếm, đã cải chính lại đây.)

"Ta là ngươi quý danh tiên môn bảo mẫu sao? Cái gì rác rưởi không tìm được đều hỏi ta, ngươi cái kia cái gì ngồi quý danh địa phương nào cho ta bao nhiêu chỗ tốt?" Mạc Vô Kỵ trả lời mang theo tràn đầy ác ý, trong lòng hắn thậm chí đang suy nghĩ, cái này tiên môn đặt tên chữ thật là kém cỏi.

Phục Bắc một bước nhảy qua trước, rơi vào Mạc Vô Kỵ cách đó không xa, nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nói, "Lúc đó ngươi lấy đi đồ đạc hắn là phi thường rất giỏi sao?? Ta sư đệ Bái Xích Thiên ghét ác như thù, nhất nhìn xem bất quá này không biết xấu hổ người. Ngươi một cái người ăn mảnh, hắn tự nhiên là khinh thường ngươi. Có phải hay không là (vì) như vậy, ngươi len lén theo dõi ta sư đệ, sau đó ám hại hắn?"

Lộn xộn cái gì? Mạc Vô Kỵ có chút im lặng nói, "Ngươi người ngu ngốc, ngươi có thể nghe đến đây tin tức, tự nhiên cũng biết lúc đó ở nơi đó tiên hữu có hơn một trăm vị sao?? Chính là chỗ này cũng có hơn mười vị cùng đi qua cái kia thiên nhiên trận. Mọi người đối với ta lấy đi

đồ đạc cũng không có ý kiến, có ăn hay không độc thực, mắc mớ gì tới ngươi?"

Bái Xích Thiên là hắn giết, thế nhưng muốn (phải) hắn thừa nhận, đó là tuyệt không khả năng. Dù cho to lớn hạo tiên môn biết hắn làm, chỉ cần hắn không thừa nhận, cũng chỉ có thể âm thầm hạ thủ, tuyệt đối không dám công khai đối phó hắn một cái Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão.

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ sẽ không thừa nhận, ánh mắt của hắn đã từ mới vừa rồi cùng hắn chào hỏi một hai mươi nhân thân thượng quét tới. Hiển nhiên nhận ra Kim Nguyên Châu không phải là chỉ có hắn và Bái Xích Thiên hai người, còn có những người khác nhận ra. Chỉ là những người khác biết không có có cơ hội lấy được, này mới không có đứng ra nói chuyện. Hiện tại nhất định là này nhận ra Kim Nguyên Châu tu sĩ, đem tin tức nói cho Phục Bắc, hơn nữa người kia ở trong nơi này. Đương nhiên, có lẽ người này cũng không có nhận ra Kim Nguyên Châu, chỉ là cảm thụ được này kim phạt khí tức không bình thường.

Có chuyện gì muốn (phải) lên, người chung quanh càng là im ắng không tiếng động. Hoàn Tu Nhiên đối với Mạc Vô Kỵ càng là kiêng kỵ, hắn biết Bái Xích Thiên, người kia phi thường kiêu ngạo, nửa điểm thua thiệt cũng sẽ không ăn. Một cái thiên nhiên cấm chế mở ra, hơn một trăm người, cư nhiên để cho Mạc Vô Kỵ một người ăn mảnh, tên này tới cùng có bao nhiêu nghịch thiên?

"Dù cho thân phận ngươi không bình thường, ta to lớn hạo tiên môn cũng không phải tùy (theo) liền có thể chà đạp. Giao ra xích Thiên sư đệ đồ đạc, ta có thể. . ."

"Ngươi có thể lăn. . ." Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không chờ (các loại) Phục Bắc đem lời nói cho xong trực tiếp cắt đứt, tay một trảo, trường đao rơi ở trong tay, đồng thời một đạo hơn mười trượng trường đao mang liền bổ tới.

Mạc Vô Kỵ không một lời hợp liền động thủ, không muốn nói Phục Bắc, coi như là người chung quanh cũng đều là thất kinh. Nơi này lai lịch đều là không bình thường, nếu là có thể động thủ mọi người sớm động thủ. Những người này sở dĩ dám đối với Mộ Dung Tương Vũ động thủ, cũng là bởi vì Mộ Dung Tương Vũ chỗ ở Thái Thượng Đạo tông sớm đã mai một đi, Vĩnh Anh Tiên Vực càng là bảy đại Tiên Vực bên trong kém nhất.

Chỉ có biết Mạc Vô Kỵ thân phận này mười mấy tu sĩ, mới rõ ràng Mạc Vô Kỵ thật là có tư cách động thủ. Một cái Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, muốn (phải) giáo huấn đối với hắn nói năng lỗ mãng đệ tử, dường như cũng không có gì.

Phục Bắc sớm tại đề phòng Mạc Vô Kỵ, vẫn như cũ bị Mạc Vô Kỵ này đột ngột một đao phách có chút hoảng hốt. Một đao này vừa mới bổ ra đến, hắn dĩ nhiên cảm nhận được một loại nghiền ép khí tức.

Không sai, thật là nghiền ép. Hắn Phục Bắc dầu gì cũng là một cái Huyền Tiên hậu kỳ, hay (vẫn, còn) là tám sao thiên tài Huyền Tiên hậu kỳ. Coi như là chín sao thiên tài Huyền Tiên viên mãn, cũng không dám nói đúng hắn nghiền ép. Lúc này hắn cư nhiên tại Mạc Vô Kỵ trên người cảm nhận được loại này nghiền ép.

Mình tuyệt đối không phải là này đối thủ của người, đây là Phục Bắc ý niệm duy nhất.

Hắn lĩnh vực điên cuồng bao trùm ra, trong tay đồng chùy cũng là toàn lực tế xuất.

Phục Bắc rất nhanh thì phát hiện hắn lĩnh vực tại Mạc Vô Kỵ lĩnh vực trước mặt, căn bản cái gì đều không phải là.

"Ầm!" Hơn mười trượng trường đao mang bổ vào Phục Bắc đồng chùy bên trên, Phục Bắc liền cảm thụ được một cổ cường hãn tiên nguyên phản phệ mà đến, hắn mạnh mẽ nuốt vào một ngụm máu tươi, cả

người té bay ra ngoài. Vẫn bay ra mười mấy trượng xa, rồi mới miễn cưỡng rơi trên mặt đất.

Lúc này Mạc Vô Kỵ trường đao trong tay đã cõng ở trên lưng, hắn không có lại truy sát. Hắn cũng không có lúc đó bỏ qua, thần niệm của hắn vẫn bao phủ Phục Bắc.

Tất cả mọi người rung động nhìn một màn trước mắt, Phục Bắc tại đây không tính là là mạnh nhất, cũng có thể đứng vào top 10. Như vậy một cái hung hãn tinh cấp thiên tài, bị ma vật một đao đánh bay.

Phục Bắc ngây người đứng tại chỗ, tại mi tâm của hắn chỗ có một đạo vết máu, vết máu thẩm thấu đi ra, hắn nửa điểm cũng không có phát hiện, vẫn như cũ rung động nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ. Thẳng đến lúc này, tay hắn còn hơi có chút run rẩy, nếu không phải cùng Mạc Vô Kỵ giao thủ một chiêu, hắn còn thật không thể tin được có loại này cường đại Huyền Tiên.

Cũng là cùng Mạc Vô Kỵ giao thủ một chiêu, hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ không phải là Kim Tiên, mà là Huyền Tiên. Đồng thời hắn có tám phần mười nắm chặt, Bái Xích Thiên bị Mạc Vô Kỵ giết.

Bái Xích Thiên cùng hắn đồng môn, ngoài tính tình hắn há có thể không biết, ăn lớn như vậy một cái thua thiệt, tự nhiên muốn (phải) theo dõi Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ thực lực như thế, này Bái Xích Thiên theo dõi kết quả có thể tưởng tượng được. Hắn cũng không biết Bái Xích Thiên theo dõi Mạc Vô Kỵ thời điểm, Mạc Vô Kỵ còn mới đúng là Kim Tiên tu vi.

Lúc này không chỉ là Hoàn Tu Nhiên, coi như là Cốt Tử Kiếm, Trần Cử Phiến, Nhất Ngưng bọn người âm thầm kinh hãi. Hắc y nhân kia lục gia chi càng là khẽ nhíu mày, hắn phát hiện mình hay (vẫn, còn) là xem thường Mạc Vô Kỵ. Không sai, trước đây Mạc Vô Kỵ giết Bái Xích Thiên sau đó, chính là hắn hỗ trợ hủy diệt dấu vết. Lúc đó hắn còn tìm nửa ngày, chỉ bất quá cũng không có tìm được Mạc Vô Kỵ mà thôi.

"Mạc tiên hữu quả nhiên là danh bất hư truyền. . ." Trần Cử Phiến phục hồi tinh thần lại, lần nữa khôi phục dáng tươi cười nói.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có để ý tới Trần Cử Phiến, trực tiếp đi hướng Phục Bắc.

Phục Bắc tay run rẩy lúc này hòa hoãn xuống tới, nếu không phải hắn lo lắng Mạc Vô Kỵ đuổi giết hắn, hoặc là nói nơi này có quá nhiều thứ tốt, hắn đều bỏ chạy.

Thấy Mạc Vô Kỵ lại đây, hắn theo bản năng lui về sau một bước, ngoài cứng trong mềm quát lên, "Ngươi còn dự định thế nào?"

Người chung quanh đều là âm thầm lắc đầu, trước đây không lâu Phục Bắc còn một bộ phách lối hình dạng, muốn (phải) gây sự với Mạc Vô Kỵ, kết quả Mạc Vô Kỵ chỉ là một đao, thậm chí hiện tại đao cũng còn ở trên lưng vác sau lưng, Phục Bắc giống như này trạng thái, này chênh lệch quá xa một phần.

Mạc Vô Kỵ đứng ở Phục Bắc trước mặt, nhàn nhạt nói, "Nói đi, là ai nói cho ngươi biết cái kia thiên nhiên trận pháp?"

Không đợi Phục Bắc nói chuyện, Mạc Vô Kỵ dương tay một cái, trường đao liền lần nữa rơi vào trong tay, chung quanh vòng xoáy lĩnh vực như phong ba bình thường giống nhau lại đem Phục Bắc quấn lấy sau đó, mới lại bổ sung một câu, "Ngươi có thể lựa chọn không nói, ngươi biết ta khẳng định có thể giết chính là ngươi."

Phục Bắc đoán được mình giết Bái Xích Thiên, loại chuyện này Mạc Vô Kỵ há có thể chẳng biết. Hắn giết Bái Xích Thiên là một chuyện, ở trước mặt mọi người giết Phục Bắc là một chuyện khác. Hắn có thể giết Phục Bắc, điều kiện tiên quyết là nơi này cũng không có những người khác.

Chính là bởi vì Phục Bắc biết mình giết Bái Xích Thiên, hắn mới tin tưởng mình lời mới vừa nói.

Phục Bắc hít sâu một hơi, ánh mắt rơi ở phía xa một người mới vừa rồi cùng Mạc Vô Kỵ chào hỏi Huyền Tiên tu sĩ trên người, "Là hắn nói cho ta biết, hắn nói ngươi lấy đi thứ tốt."

"Lăn xuống!" Mạc Vô Kỵ lĩnh vực vừa thu lại, đối với Phục Bắc hét lên một tiếng.

Phục Bắc nhìn thoáng qua này đông đảo tiên linh thảo, biết tại đây chút tiên linh thảo không có bị bắt trước khi đi, Mạc Vô Kỵ hắn là sẽ không đi đuổi theo hắn. Nghĩ tới đây, hắn không như trước nữa nói nhảm, thân hình lóe lên từ chỗ cũ biến mất.

Người kia mật báo Huyền Tiên tu sĩ thấy Mạc Vô Kỵ ánh mắt quét tới, sắc mặt có chút tái nhợt, cước bộ không ngừng lui về phía sau.

Mạc Vô Kỵ cũng không có đi qua động thủ, mà là lại đem trường đao trong tay lần nữa treo ở sau lưng, đối với tên tu sĩ này lạnh lùng nói, "Ngươi có thể lăn, sau này đừng làm cho ta nhìn thấy ngươi."

Tên tu sĩ này trong lòng phát lên một loại hối hận, hắn thực sự là lắm miệng. Chẳng những phải tội Mạc Vô Kỵ, liên cả miễn phí luyện đan cơ hội cũng mất. Cũng may Mạc Vô Kỵ không nghĩ giết hắn, để cho hắn bảo vệ một mạng. Lúc này, hắn đâu còn muốn ở lại chỗ cũ, nhanh chóng cấp tốc rời đi.

"Mạc tiên hữu, ta đến tiếp tục cùng ngươi giải thích một chút Lạc Thư Thất Chương. Lạc Thư là tiên vực cao cấp nhất Tiên Thiên linh bảo một trong, loại bảo vật này chẳng những có thể trấn áp tông môn số mệnh, càng là có thể bảo vệ cho tu sĩ số mệnh. Một khi Lạc Thư nhận thức ngươi làm chủ, ngươi số mệnh lại đem gia tăng thật lớn. Đồng thời Lạc Thư còn tự mang không gian, đây là sánh ngang chân chính đại thế giới không gian. Về phần công kích pháp bảo, coi như là cửu phẩm tiên khí, tại Lạc Thư trước mặt, cũng là đống cặn bã. Hiện tại Lạc Thư xuất hiện bảy chương, đều ở đây Mộ Dung Tương Vũ trên người, ý của ta là bảy đại Tiên Vực một cái Tiên Vực phân chương một. . ." Trần Cử Phiến cũng không có để ý Mạc Vô Kỵ thái độ, vẫn như cũ mặt tươi cười.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 529: Trò Chơi Của Ngươi Đừng Tìm Ta

Mạc Vô Kỵ ánh mắt rơi vào xa xa Mộ Dung Tương Vũ trên người, bộc phát nghi ngờ hỏi, "Lạc Thư Thất Chương tại sao sẽ ở trong tay nàng?" Nơi này Mộ Dung Tương Vũ tuy rằng chưa tính là kém nhất, coi như là kém nhất này mấy cái bên trong một trong. Lạc Thư Thất Chương loại bảo vật này, dù cho Mộ Dung Tương Vũ cơ duyên cho dù tốt, một khi cướp đoạt, nàng có thể cướp được chương một cũng là may mắn, chứ đừng nói chi là bảy chương đồng thời vào tay.

Mộ dung Tương Vũ đứng ra bi phẫn nói, "Ta thứ nhất phát hiện nơi này, vì mọi người tìm được nhiều như vậy tiên tủy tinh không nói, còn tìm được một cái đỉnh cấp tiên linh thảo Dược Viên. Chờ ta tìm được những thứ này sau đó, người khác mới lại đây. Lúc này bọn họ chẳng những muốn chia hết những thứ kia, còn (muốn) cướp đoạt trên người ta Lạc Thư Thất Chương."

Giờ khắc này vô luận trước mắt là Mạc Vô Kỵ hay là Nhan Dã, đối với nàng mà nói đều là cực kỳ xa lạ. Ở trong mắt nàng Nhan Dã, vẫn là cái loại này tầng dưới chót nhất tồn tại, lại lại có một viên cóc mà đòi ăn thịt thiên nga lòng tham.

"Mạc tiên hữu, Tiên Thiên linh bảo loại vật này, tuyệt đối không là một người có thể có. Lạc Thư Thất Chương thậm chí là nơi này tốt nhất bảo vật, không có một trong. Ta đề nghị một cái Tiên Vực phân chương một, đó là đối với các Đại Tiên vực phụ trách đối với mọi người phụ trách. Coi như là Mạc tiên hữu ngươi, địa vị tôn sùng, nếu là tiến vào Phá Toái Giới, liên cả Phá Toái Giới tốt nhất bảo vật cũng không cách nào phân đến, vậy như thế nào công bằng" Trần Cử Phiến đang tiếng nói.

Giọng nói to tự nhiên, hiện ra một loại cực lớn tinh thần trọng nghĩa.

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu là chuyện gì xảy ra, hắn gật đầu bỗng nhiên nói, "Trần đạo hữu, ngươi tiến vào Phá Toái Giới thu hoạch làm sao? Chẳng lẽ cũng nhận được qua Tiên Thiên linh bảo "

Trần Cử Phiến nhất thời cau mày, ngữ khí nhiệt độ trong nháy mắt chậm lại, "Ta tuy rằng cũng nhận được một phần bảo vật, thế nhưng là Tiên Thiên linh bảo nhìn xem cũng không có xem qua."

"Có thể không lại đem chiếc nhẫn của ngươi cho ta xem?" Mạc Vô Kỵ không đếm xỉa tới nói.

Trần Cử Phiến nhãn thần lạnh lẽo, Mạc Vô Kỵ coi như là lợi hại hơn nữa, muốn (phải) khiêu khích đến trên đầu hắn đến, vậy cũng không được, "Mạc tiên hữu là có ý gì? Chẳng lẽ không biết nhìn xem người khác chiếc nhẫn là sinh tử đại thù sao?"

Mạc Vô Kỵ cười cười, "Làm sao lại, ta coi như là thấy ngươi trong giới chỉ thứ tốt, tối đa cũng chỉ là phân một điểm đi, tuyệt đối sẽ không lấy sạch."

Trần Cử Phiến tay một trảo, một chi thét dài rơi vào lòng bàn tay, lớn tiếng quát lên, "Mạc Vô Kỵ, vô luận ngươi là lai lịch gì, ta Lôi Tông cũng không sợ hãi ngươi."

Hắn cũng không nói gì chính bản thân không sợ Mạc Vô Kỵ, hắn Trần Cử Phiến mạnh hơn nữa, cũng không đến mức cường đại đến một đao có thể phách đi Phục Bắc.

"Ngươi muốn cùng ta đánh nhau?" Mạc Vô Kỵ sắc mặt trầm xuống, quanh thân sát ý dâng trào.

Để cho người ta hít thở không thông sát ý đập vào mặt, Trần Cử Phiến trong lòng cũng hút hơi lạnh, loại này sát khí quá cường đại. Hắn bỗng nhiên cảm nhận được vừa rồi Phục Bắc tâm tình. Hắn nỗ lực để cho

mình tỉnh táo lại, một chữ một cái nói, "Ngươi muốn xem chiếc nhẫn của ta, phân thứ thuộc về ta, chẳng lẽ còn không thể để cho ta đối với ngươi động thủ? Thiên hạ buồn cười? Ta Trần Cử Phiến thực lực có lẽ không bằng ngươi, nhưng cũng không phải là mì vắt cho ngươi vuốt ve."

Mạc Vô Kỵ khinh thường nói, "Ngươi ở đây Phá Toái Giới lấy được đồ đạc sẽ là của ngươi, người khác tại Phá Toái Giới lấy được đồ đạc liền muốn xuất ra đến phân một phần, ngươi thế nào không biết xấu hổ như vậy đâu nè? Không bằng gia nhập Thái Thượng Đạo tông sao?, ta cảm thấy ngươi thích hợp đi Thái Thượng Đạo tông."

Mặc dù biết Mạc Vô Kỵ ý tứ, hiện tại Mạc Vô Kỵ không hề động tay, Trần Cử Phiến tự nhiên sẽ không não tàn chủ động đi khiêu khích Mạc Vô Kỵ. Hắn cũng chậm rãi thu hồi thét dài, ánh mắt rơi vào còn lại vài tên muốn phân Lạc Thư Thất Chương thiên tài trên người.

Giả như mấy người còn lại cùng tiến lên, hắn sẽ không chút do dự thượng. Nếu để cho một mình hắn coi tiền như rác, đối phó Mạc Vô Kỵ, vậy cũng đừng nghĩ.

Không ai đáp lại Trần Cử Phiến, Nhất Ngưng hòa thượng càng là sờ sờ đầu trọc cười ha ha một tiếng nói, "Mạc huynh đệ, vừa nhìn ngươi chính là một cái bạn chí cốt người, chờ trở lại Tiêm Giác Tiên Khư, hòa thượng ta mời ngươi uống rượu mạnh nhất."

Mạc Vô Kỵ có chút không nói gì, người khác cũng gọi hắn tiên hữu, hòa thượng này gọi hắn huynh đệ không nói, còn (muốn) phải mời hắn uống rượu mạnh nhất.

Nhất Ngưng này hòa thượng Mạc Vô Kỵ nghe Đậu Hóa Long nói về, là một cái chín sao thiên tài, hắn tự nhiên là ôm quyền hoàn lễ.

Một thân áo đen lục gia chi cũng đi lên, đối với Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười nói, "Mạc tiên hữu, ngươi thế nhưng là nợ ta một cái nhân tình nga."

Nói xong câu đó, lục gia chi truyền âm cho Mạc Vô Kỵ, "Bái Xích Thiên cùng này đầu đao quan thú là ta đốt cháy rơi, vậy hắn là là kiệt tác của ngươi sao?"

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, trực tiếp nói, "Tuy nói ta nghe không hiểu lục đạo hữu nói, lục đạo hữu người bạn này ta cũng nộp."

Vô luận thông qua phương thức gì, đừng nghĩ để cho hắn thừa nhận giết to lớn hạo tiên môn người.

Nhất Ngưng cùng lục gia chi đều là chín sao thiên tài, hai người tiến lên cùng Mạc Vô Kỵ cho nhau giới thiệu quen biết, Phục Bắc bị Mạc Vô Kỵ một đao hù dọa chạy, Cốt Tử Kiếm cũng không thể đứng ra nói muốn phân Lạc Thư Thất Chương, mà Quế Dịch căn bản là bị trực tiếp không để mắt đến. Về phần Hoàn Tu Nhiên, tại truyền tống tháp thượng hắn đối mặt Mạc Vô Kỵ liền kinh sợ rồi một đoạn, hiện tại càng là một chữ cũng không có nói. Cho nên tại Trần Cử Phiến không có nói sau chuyện này, Lạc Thư Thất Chương sự tình dĩ nhiên lúc đó bỏ qua.

Vốn có thể phân Lạc Thư Thất Chương mọi người không động thủ, những người khác càng chắc là sẽ không nhiều chuyện. Dù sao coi như là nhiều chuyện, Lạc Thư Thất Chương cùng bọn họ cũng không có bất kỳ liên quan. Một phần tu sĩ càng là âm thầm kính phục Mạc Vô Kỵ, thậm chí ngay cả Lạc Thư Thất Chương đều không động tâm.

Phỏng chừng đổi thành bất cứ người nào, cũng sẽ không như Mạc Vô Kỵ như vậy, có thể đối mặt Lạc Thư Thất Chương bình tĩnh như thế. Có vài người thậm chí ác ý muốn, Mạc Vô Kỵ là không phải là không muốn người khác động Lạc Thư Thất Chương này, chờ hắn đơn độc cùng Mộ Dung Tương Vũ chung đụng thời điểm, có thể độc chiếm này bảy chương.

Mộ Dung Tương Vũ ngạc nhiên mừng rỡ nhìn hết thảy trước mắt, nàng thậm chí ôm đốt cháy thọ nguyên cùng sinh cơ chạy trốn ý niệm trong đầu, không nghĩ tới hi vọng, Mạc Vô Kỵ xuất hiện vào lúc này.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ cường thế nghiền ép hình dạng, liên cả chín sao thiên tài cũng không có ai nhắc lại Lạc Thư Thất Chương sự tình.

Đây là bị chính bản thân thứ nhất đào thải ra khỏi cục người? Ngạc nhiên mừng rỡ sau đó Mộ Dung Tương Vũ đột nhiên nhiều hơn một loại cảm giác, chính bản thân trước kia ánh mắt dường như có chút vấn đề.

Nàng nghĩ đến trước Mạc Vô Kỵ đối với mình các loại, trong lòng đột ngột nóng lên. Mạc Vô Kỵ ẩn nấp sâu như thế, lại có thực lực như vậy, chẳng phải là nàng nhập tình hay nhất đối tượng? Huống hồ nàng vốn chính là Mạc Vô Kỵ thê tử. Cùng Mạc Vô Kỵ nhập tình, hợp tình lại hợp lý, trong lòng nàng còn không có nửa điểm phiền phức cùng cái khác.

Quả nhiên là tốt nhất đang ở trước mắt, nàng lại khắp thế giới đi tìm.

"Mạc sư huynh, nơi này tiên tủy tinh cùng tiên linh thảo chúng ta phải làm thế nào phân phối?" Vĩnh Anh Tiên Vực Tả Dật Tiên thứ nhất đã đi tới, ôm quyền cực kỳ khách khí hỏi.

Trước Trần Cử Phiến nói Vĩnh Anh Tiên Vực có thể phân một thành, hay (vẫn, còn) là sau cùng phân. Mặc dù hắn cũng phản kháng qua, làm sao thực lực tại trước mặt người khác cái gì đều không phải là, lại phản kháng cũng là vô dụng.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền đối với mọi người cao giọng nói, "Các vị tiên hữu, nơi này cấm chế còn không có bị đánh phá, ý của ta là, mọi người cùng nhau động thủ, đánh vỡ nơi này cấm chế, sau đó bình quân phân phối làm sao?"

"Ta đồng ý." Tả Dật Tiên thứ nhất đứng dậy, Vĩnh Anh Tiên Vực không có cường giả, hiện tại ra một cái Mạc Vô Kỵ, hắn tự nhiên là sẽ không bỏ qua cơ hội như thế.

Mạc Vô Kỵ nói chia đều những thứ kia vừa hợp tình lại hợp lý, nếu như là người bình thường đưa ra, sớm đã có Trần Cử Phiến thiên tài như

vậy đem mang theo vứt qua một bên đi. Mạc Vô Kỵ nói ra, không người nào dám phản đối. Không muốn nói Mạc Vô Kỵ mới vừa một đao oai, chính là Mạc Vô Kỵ thân phận thần bí, cũng không có ai có dũng khí vọng động.

Một phần muốn biết Mạc Vô Kỵ thân phận người hướng trước này quen biết Mạc Vô Kỵ tu sĩ hỏi thăm, bất quá tại đã trải qua phục phi một chuyện sau đó, căn bản cũng không có người nói ra. Tuy tiện Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý thân phận của hắn bại lộ, này quen biết Mạc Vô Kỵ tu sĩ lưu ý a. Bọn họ thật vất vả chiếm được Mạc Vô Kỵ luyện đan hứa hẹn, vạn nhất đắc tội Mạc Vô Kỵ, phục phi cùng trước cái kia bị đánh đuổi tu sĩ chính là vết xe đổ.

Về phần trước Trần Cử Phiến phân phối phương án còn không có thảo luận, liền trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ đập giết.

"Nhan. . . Vô Kỵ. . ." Mộ Dung Tương Vũ đi tới Mạc Vô Kỵ bên người, giọng nói của nàng có chút run âm.

Người là không thể so sánh tương đối, tại Mạc Vô Kỵ trước mặt, vô luận là Kiều Thiên Viêm hay (vẫn, còn) là Cốt Tử Kiếm, tại Mộ Dung Tương Vũ trong mắt, lúc này đều là cùng Mạc Vô Kỵ chênh lệch quá xa.

"Còn có chuyện gì" Mạc Vô Kỵ có chút cau mày, đối với nữ nhân này, hắn thực sự không muốn gặp gỡ.

"Vừa rồi cám ơn ngươi, nếu không phải ngươi. . ."

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên cắt đứt Mộ Dung Tương Vũ nói, "Trước ngươi cũng giúp qua ta một lần, tạ ơn cũng không cần, mọi người đối kháng nhau. Rồi lại nói, coi như là đổi thành một người khác, ta nói không chừng cũng sẽ thuận lợi hỗ trợ."

Mạc Vô Kỵ lời này thật đúng là không phải là cao điệu, tại hắn có năng lực thời điểm, loại chuyện này hắn hỗ trợ cũng không kỳ quái.

"Xin lỗi, này ngày tại trên đường lớn. . ." Mộ Dung Tương Vũ đang khi nói chuyện, trong lòng nghĩ đến, có đúng hay không lại đem nàng trả lại cho Mạc Vô Kỵ hôn thư phải về đến.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại, "Miễn bàn sự tình trước kia, ta đều quên. Ta không phải là Nhan Dã, ta là Mạc Vô Kỵ."

Mộ Dung Tương Vũ tay chân bộ một trận dừng lại, nhưng nàng rất nhanh thì điều chỉnh tâm tình của mình, "Vô Kỵ sư huynh, cái kia hôn thư ta không nên trả lại cho ngươi, chúng ta muốn không phải là. . ."

Mạc Vô Kỵ im lặng nhìn trước mắt Mộ Dung Tương Vũ này, người nữ nhân này là ít một cây gân đâu nè, hay (vẫn, còn) là tự ta cảm giác hài lòng, hoặc là thật không có cái gì tình thương?

"Mộ Dung Tương Vũ, ta nói rồi chuyện đã qua cũng không cần nhắc lại. Hơn nữa ngươi là Thái Thượng Đạo tông, đừng tìm ta đi gần quá, ta đáng ghét ngươi tông môn. Về phần ngươi muốn (phải) đùa vui chơi, có khi là người chơi với ngươi, đừng tìm ta là được rồi. Còn ngươi nữa tông môn bên trong cũng không có ta thích người, chớ trì hoãn mọi người phân phối tiên linh thảo. Về phần trên người ngươi đồ đạc, ngươi cũng không cần lo lắng, ta tin tưởng chí ít ở chỗ này không người nào dám động. Đương nhiên chính ngươi có thể bảo tồn bao lâu, đó là ngươi chuyện của mình." Mạc Vô Kỵ ngươi thuận miệng nói một câu, lại cũng lười đi để ý Mộ Dung Tương Vũ.

Hắn cũng biết Mộ Dung Tương Vũ cũng không phải là cái gì điệu bộ, mà là của nàng tình thương trên cơ bản đang tu luyện Thái Thượng Đạo thời điểm bị tu luyện hết. Chỉ bằng mượn nàng tại trên đường lớn cùng mình đổi hôn thư, là có thể nhìn ra một điểm. Cùng một nữ nhân như vậy, có tình cảm gì cùng đạo lý có thể nói. Về phần tiếp nhận Mộ Dung Tương Vũ cảm tạ, hắn càng là cho tới bây giờ cũng không có nghĩ tới.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 530: Phá Toái Khư Biến Cố

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Mộ Dung Tương Vũ giống như bị điểm trúng huyệt vị bình thường giống nhau, trong phút chốc đờ đẫn ở. Nàng cũng không phải cảm thấy xấu hổ, nếu mà cảm thấy xấu hổ, nàng cũng sẽ không ở phía sau đưa ra muốn (phải) đưa ra cùng Mạc Vô Kỵ khôi phục quan hệ vợ chồng.

Chỉ cần hơi có chút tình thương người, coi như là nếu lần nữa cùng Mạc Vô Kỵ khôi phục quan hệ, cũng sẽ không như vậy cấp thiết, mà là tiến hành theo chất lượng đến. Mộ Dung Tương Vũ sẽ không có làm như vậy, nàng đối đãi tình cảm biểu hiện thật giống như rất hiệu quả và lợi ích thị tỉnh tiểu dân, một khi phát hiện lựa chọn của mình phương hướng có sai lầm, lập tức liền thay đổi phương hướng. Nếu như là việc buôn bán, như vậy xác thực có thể, nhưng chuyện tình cảm, như thế nào sẽ cùng sinh ý bình thường giống nhau?

Chính như Mạc Vô Kỵ nghĩ như nhau, nàng về điểm này tình thương sớm đã bị Thái Thượng Đạo công pháp tu luyện hết.

Tại Mạc Vô Kỵ xoay người đi cùng người khác công kích hộ trận thời điểm, Mộ Dung Tương Vũ vẫn như cũ đờ đẫn tại chỗ cũ. Từ nàng quen biết Nhan Dã tới nay, liền chưa hề nghĩ tới có một ngày, Nhan Dã sẽ (biết) cự tuyệt nàng, còn cự tuyệt như vậy dứt khoát.

Đạt được Lạc Thư Thất Chương vui sướng, dường như một cái liền yếu bớt rất nhiều.

"Mạc tiên hữu, làm sao công kích?" Thấy Mạc Vô Kỵ lại đem Mộ Dung Tương Vũ ném ở một bên lại đây, một người Huyền Tiên tu sĩ vội

vàng ôm quyền hỏi.

Mạc Vô Kỵ biết những người này ý tứ, cái này cấm trận kỳ thực cũng không phức tạp, mọi người chỉ cần cùng nhau động thủ liền có thể mở ra. Sở dĩ đến bây giờ không có mở ra, cũng là bởi vì mọi người đều là hiểu rõ. Nếu có người động thủ trước, nhất định sẽ khiêu khích nhiều người tức giận.

Hiện tại mọi người nhìn hắn, một là thân phận của hắn có chút thần bí, cái thứ hai hắn vừa rồi một đao liền phách đi rồi Phục Bắc, dọa sợ một ít người.

"Mọi người cùng nhau công kích, phá vỡ cấm chế sau đó, sau đó chia đều." Mạc Vô Kỵ vung tay lên đi đầu một đao bổ ra.

Mạc Vô Kỵ đi đầu công kích, người còn lại đều động thủ, chỉ mười mấy hô hấp thời gian, cái này hộ trận liền trực tiếp bị đập mở ra.

Nồng nặc đến mức tận cùng tiên linh khí bừng lên, chính là Mạc Vô Kỵ đều say mê hít một hơi thật sâu.

Tại thăng cấp đến Huyền Tiên sau đó, Mạc Vô Kỵ cũng rất rõ ràng, trong khoảng thời gian ngắn, hắn rất khó lại lên cấp. Nếu là có thể ở nơi này tiên tủy trì bên trong tu luyện vài năm, nói không chừng hắn còn có cơ hội thăng cấp đến Đại Ất Tiên.

Đáng tiếc này tiên tủy trì không phải của hắn, mà là nơi này mấy trăm người.

Tuy tiện tiên tủy tinh cùng cao cấp tiên linh thảo đều là đồ tốt, tại hộ trận bị đập mở ra sau đó, cũng không có người xuất thủ cướp đoạt.

Mạc Vô Kỵ thấy mọi người không động thủ, đơn giản nói, "Nơi này có ba trăm hai mươi danh tiên hữu, mà tiên tủy tinh có ít nhất mười vạn trở lên, mọi người xếp hàng thu, lần đầu tiên mỗi người thu ba trăm tấm, dư thừa lại phân."

Mạc Vô Kỵ phương pháp công bằng công chính, không có bất kỳ người nào khác thường nghị. Tuy rằng vài tên đỉnh cấp ngày mới phát giác được khó chịu, khó chịu có thể làm sao? Người ta Mạc Vô Kỵ thực lực mạnh như thế, cũng không làm đặc thù hóa.

Hơn ba trăm tên tu sĩ rất nhanh thì chia cắt hết nơi này tiên tủy tinh, mỗi người đều phân tới rồi ba trăm hai mươi tấm tiên tinh. Một phần tu vi yếu một phần tu sĩ càng là cảm thán. Có thể nói bọn họ từ tu luyện tới hiện tại, lần này phân phối đồ đạc là nhẹ nhàng nhất cùng sảng khoái. Ngoại trừ lần này, kia lần nữa ra bảo vật, không phải là muốn (phải) đánh nhau chết sống một phen mới có thể thu được bộ phận?

Mọi người chia xong tiên tinh sau đó, lần nữa chờ Mạc Vô Kỵ nói chuyện. Mạc Vô Kỵ không do dự, những thứ này tiên linh thảo hắn thế nhưng là có ý nghĩ, hắn không chút khách khí đứng ra nói, "Các vị, nơi này tiên linh thảo có lục cấp, thất cấp cùng bát cấp. Bát cấp ít nhất, chỉ có hơn mười gốc cây, lục cấp tối đa, thất cấp cũng có chừng một trăm gốc cây. Nơi này ta có một chút tư tâm, nếu là mọi người không đồng ý thì thôi. Nếu là đồng ý, ta hi vọng ta có thể đa phần một phần thất cấp tiên linh thảo, bát cấp cùng lục cấp ta cũng không muốn (phải)."

Bát cấp tiên linh thảo quá ít, Mạc Vô Kỵ muốn tới cũng không có nhiều chỗ đại dụng. Lục cấp tiên linh thảo Mạc Vô Kỵ có thật nhiều, cũng đủ hắn thăng cấp đến lục phẩm Tiên Đan Vương. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hắn thiếu hụt nhất ngạch chính là thất cấp tiên linh thảo, bởi vì chỉ có thất cấp tiên linh thảo nhiều hơn, hắn mới có cơ hội thăng cấp đến thất phẩm Đan Đế.

Đừng xem Phá Toái Giới này thứ tốt rất nhiều, trên thực tế thất cấp trở lên tiên linh thảo cũng không phải dễ dàng như vậy lấy được.

Mạc Vô Kỵ mặc dù có thực lực, lại tới lịch thần bí, nhưng muốn cho mọi người nhường ra thất cấp tiên linh thảo, liền không có người nói chuyện.

Mới có lợi thời điểm, mọi người cảm thấy Mạc Vô Kỵ cũng không tệ lắm, đặc biệt này thực lực cúi xuống. Một khi muốn (phải) dính đến mọi người lợi ích là lúc, vậy thì khó nói. Nếu là nơi này bát cấp tiên linh thảo nhiều, Mạc Vô Kỵ nói như vậy, cũng không có vấn đề. Hiện tại bát cấp tiên linh thảo mới mười vài bụi, Mạc Vô Kỵ có muốn hay không kỳ thực cũng không ảnh hưởng.

Mấu chốt là thất cấp tiên linh thảo so với lục cấp muốn (phải) trân quý nhiều lắm, căn bản cũng không phải là một cấp bậc thượng. Có đôi khi trên trăm gốc cây lục cấp tiên linh thảo cũng không nhất định có thể đổi lấy bộ tộc thất cấp tiên linh thảo.

Thấy không có người nói chuyện, Tả Dật Tiên đứng dậy ôm quyền nói, "Ta Tả Dật Tiên vẫn là có thể đại biểu Vĩnh Anh Tiên Vực, ta Vĩnh Anh Tiên Vực buông tha thất cấp tiên linh thảo, lại đem thất cấp tiên linh thảo toàn bộ giao cho Mạc sư huynh."

Tả Dật Tiên trong lòng rất rõ ràng, nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ, Vĩnh Anh Tiên Vực đừng nói phân đến thất cấp tiên linh thảo, chính là tiên tủy tinh một người có thể phân cái hơn mười khối coi như là không sai.

Quả nhiên có rồi Tả Dật Tiên đi đầu, Vĩnh Anh Tiên Vực tu sĩ đều biểu thị đồng ý. Còn lại Tiên Vực một phần tu vi thấp tu sĩ cũng bắt đầu buông tha thất cấp tiên linh thảo, dù sao này thất cấp tiên linh thảo coi như là muốn (phải) phân, một người cũng không quá đáng một phần ba gốc cây, buông tha sau đó trái lại có thể thu được Mạc Vô Kỵ hảo cảm.

Ba trăm hai mươi người, đủ vượt qua hơn một trăm bảy mươi người thả khí thất cấp tiên linh thảo. Kết quả Mạc Vô Kỵ một người liền thu được hơn năm mươi gốc cây thất cấp tiên linh thảo, đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, những thứ này thất cấp tiên linh thảo cũng miễn cưỡng đủ hắn thăng cấp thất phẩm Đan Đế.

Dùng hắn đan đạo trình độ, nếu như có thể tại Phá Toái Giới lại tìm được một phần thất cấp tiên linh thảo, vậy thì cũng đủ hắn hoàn thành

Đan Đế thăng cấp tài nguyên.

Mạc Vô Kỵ hài lòng thu hồi chính bản thân cần thất cấp tiên linh thảo, lại chủ động tới làm người chủ trì, trợ giúp mọi người lại đem còn lại tiên linh thảo chia cắt không còn, lúc này mới ôm quyền nói, "Đa tạ vừa rồi để cho ta tiên linh thảo bằng hữu, ta đều ghi tạc trong lòng. Ta tại Tiêm Giác Tiên Khư mở ra một cái tiểu điếm trải, tương lai đi ta cửa hàng mua đan dược, đều có thể ưu đãi một phần. Một phần hút hàng đan dược, các vị cũng có thể đơn độc tới tìm ta."

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, mọi người đều tiến lên cảm tạ. Vô luận Mạc Vô Kỵ nói có phải thật vậy hay không, dùng một phần ba gốc cây thất cấp tiên linh thảo, thu được chỗ tốt này, đều không phải là chuyện xấu. Coi như là giả, một phần ba gốc cây tiên linh thảo có thể ngồi cái gì?

Mạc Vô Kỵ nói lần nữa, "Ngày hôm nay có thể cùng các vị quen biết cũng là duyên phận, từ biệt tại đây, chờ (các loại) Tiêm Giác Tiên Khư gặp lại sau."

Mọi người đều ôm quyền, mọi người đang muốn cho nhau phân biệt, sau đó tại Phá Toái Khư này vực bên trong tiếp tục tìm kiếm bảo vật thời điểm, một tiếng tiếng kêu chói tai truyền đến, "Ta không hề động. . . Ta không hề động. . ."

Tất cả mọi người bị này tiếng kêu chói tai kinh động, đều đổi qua ánh mắt. Một người cả người là máu, ruột đều ở bên ngoài tu sĩ điên cuồng vọt tới. Một bên chạy còn một bên xé rách kêu, nơi này tu sĩ đều lặng lẽ không nói. Cái này chạy tới tu sĩ thần hồn nghiền nát, ánh mắt phát tán, hiển nhiên sinh cơ tuyệt.

Quả nhiên, tên tu sĩ này còn không có chạy đến phụ cận, liền 'Phác thông' một cái té trên mặt đất, đã không còn sinh lợi.

"Thật là lớn sương mù. . ." Một người tu sĩ bỗng nhiên kinh thanh gọi một câu.

Không cần tên tu sĩ này nói, mọi người nhìn thấy, thì ra (vốn) còn có thể thấy lờ mờ phế tích, lúc này hoàn toàn bị sương mù che lấp, xa cách xa một chút hai người thậm chí cho nhau đều không nhìn thấy.

"Ta thần niệm cũng quét không ra trăm trượng. . ." Lại có một người tu sĩ kinh thanh kêu lên.

Tất cả mọi người an tĩnh lại, đồng thời theo bản năng tụ lại cùng một chỗ. Chẳng những là hắn, mọi người thần niệm đều quét không ra trăm trượng.

"A. . ." Xa xa lại là hét thảm một tiếng truyền ra, theo liền lần nữa yên lặng lại.

"Các vị, nơi này nhất định xảy ra đại sự gì, mọi người trước không muốn (phải) rời đi nơi này, chúng ta tụ tập cùng một chỗ, nhiều người lực lượng cũng lớn hơn một chút. . ." Y Thiên Đảo Hoàn Tu Nhiên lớn tiếng kêu lên.

Hắn vừa mới nói xong, vài tiếng thê lương kêu thảm thiết liền lần nữa truyền đến, lần này kêu thảm thiết dường như liền xuất hiện ở cách đó không xa địa phương.

Tất cả mọi người khẩn trương, tới nơi này tu sĩ, coi như là yếu nhất cũng là Kim Tiên viên mãn, Kim Tiên viên mãn hay (vẫn, còn) là số rất ít, bảy thành trở lên tu sĩ đều là Huyền Tiên cường giả. Một cái Huyền Tiên cường giả bị giết, chỉ có thể phát sinh một phần kêu thảm thiết, thậm chí ngay cả kêu thảm thiết đều không phát ra được, có thể thấy được ẩn nấp tại đây đột ngột phủ xuống trong sương mù đồ đạc thật lợi hại.

"Mạc tiên hữu, ngươi cảm thấy phải làm thế nào?" Lục gia chi lập tức nhìn về phía Mạc Vô Kỵ, tại Mạc Vô Kỵ dạy dỗ Phục Bắc sau đó, hắn liền cảm giác thực lực của chính mình so với Mạc Vô Kỵ còn kém một chút. Hắn có chút hoài nghi Mạc Vô Kỵ giống nhau là Huyền Tiên viên

mãn, chỉ là ẩn nấp công pháp tương đối khá, lúc này mới ẩn nấp cùng tu sĩ tầm thường bình thường giống nhau.

Lục gia chi hỏi, tất cả mọi người lại đem ánh mắt nhìn về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút phía trước cách đó không xa một cái sứt mẻ kiến trúc nói, "Ta có hai cái ý nghĩ, một là mọi người lập tức bốn phía trốn, ai có thể chạy trốn người nào vận khí. Biện pháp thứ hai chính là lập tức tiến vào cái kia kiến trúc, sau đó lại đem này kiến trúc hoàn thiện một cái, bố trí một phần phòng ngự trận, trước điều tra rõ tình huống rồi lại nói."

Nói nói như vậy, trên thực tế Mạc Vô Kỵ đã cảm nhận được này trong sương mù rất nguy hiểm. Coi như là hắn, cũng không cách nào tìm ra những nguy hiểm này tới cùng đến từ nơi nào.

Nhất Ngưng hòa thượng nghe được Mạc Vô Kỵ nói sau đó, lúc này liền nói, "Tự nhiên là đi chỗ đó cái tàn phá đại điện."

Đang khi nói chuyện, hắn đã trước một bước chui qua. Chỉ có đứa ngốc mới sẽ chọn lúc này chạy trốn, phải biết rằng thứ nhất trốn tới được người cũng không là bọn hắn trung gian, nói rõ này nguy hiểm không chỗ nào không có mặt.

Thấy Nhất Ngưng hòa thượng đi qua, những người còn lại đều đi qua. Mạc Vô Kỵ cũng đi theo mọi người đi tới này tàn phá trong đại điện.

Lần này không cần Mạc Vô Kỵ nói chuyện, tất cả mọi người tự giác bắt đầu tu bổ cái này đại điện, chỉ hơn nửa canh giờ, đại điện liền được chữa trị không sai biệt lắm.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một phần trận kỳ bắt đầu bố trí pháp trận, hắn không có bạn tốt tìm người hỗ trợ. Dùng hắn trận đạo trình độ, cũng không có ai có thể giúp được hắn.

Thấy Mạc Vô Kỵ bắt đầu bày binh bố trận, một số người chủ động lại đem luyện chế trận kỳ tài liệu lấy ra giao cho Mạc Vô Kỵ. Gần nửa ngày thời gian, Mạc Vô Kỵ đã hoàn thành đại điện phòng ngự trận bố trí.

Lúc này Mạc Vô Kỵ mới phát hiện, trước hơn ba trăm người, còn đang ở trong đại điện, chỉ còn lại có hai trăm ba mươi người.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 531: Ta Không Hề Động

"Mạc tiên hữu, không nghĩ tới ngươi hay (vẫn, còn) là một cái tiên trận sư." Bị Mạc Vô Kỵ dạy dỗ một phen Trần Cử Phiến cư nhiên lần nữa cười chủ động tới tìm nói.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói, "Ngươi không nghĩ tới nhiều chuyện."

Trần Cử Phiến người như thế, Mạc Vô Kỵ là không muốn gặp gỡ. Thực sự là bởi vì hắn cũng không phải Mộ Dung Tương Vũ cái gì phu quân, hơn nữa đối với Mộ Dung Tương Vũ không có nửa phần hảo cảm, nếu mà hắn thật là Nhan Dã, hoặc là nói đúng Mộ Dung Tương Vũ còn có như vậy một chút hảo cảm. Chỉ bằng mượn Trần Cử Phiến để cho Mộ Dung Tương Vũ trọng thương một quyền, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ trả lại.

Đối mặt Mạc Vô Kỵ, Trần Cử Phiến dù cho trong lòng sẽ không thoải mái, cũng không có cách nào.

Đại điện phía ngoài sương mù xuất hiện có chút quỷ dị, Mạc Vô Kỵ có thể cảm thụ được nguy hiểm trong đó. Hắn đang bố trí hết đại điện hộ trận sau đó, trước tiên đang ở trong đại điện tìm một cái vị trí tốt nhất lần nữa bố trí một cái nhỏ hộ trận, đồng thời tại hộ trong trận cấu xây ẩn nấp trận.

Loại địa phương nguy hiểm này, không có gì tốt khách khí.

Thấy Mạc Vô Kỵ tại trong đại điện tìm một cái vị trí tốt bố trí hộ trận cùng ẩn nấp trận hậu tiến đi, người còn lại đều noi theo.

Đại điện tuy rằng to lớn, hơn hai trăm người đồng thời tìm kiếm địa bàn. Rất nhanh thì lại đem đại điện không gian chia cắt không còn, một

phần tu vi yếu một chút, chỉ có thể ở tới gần cửa đại điện trận môn chỗ.

Cốt Tử Kiếm đi tới Mộ Dung Tương Vũ trước mặt nói, "Tương Vũ, trước thực lực của ta thật sự là không cách nào cho ngươi xuất đầu, ta vốn nói bắt một phần chờ (các loại) sau đó sẽ cho ngươi, không nghĩ tới không cần ta xuất thủ."

Mộ Dung Tương Vũ tình thương chính là lại kém, cũng không đến mức kém đến nổi điểm ấy đều phân biệt không được, nàng nhàn nhạt nhìn Cốt Tử Kiếm nói, "Vậy thì đa tạ cốt sư huynh."

Nói xong câu đó, nàng trực tiếp lại đem chính bản thân chiếm cứ vị trí đánh thượng ẩn nấp cấm chế. Tuy tiện Trần Cử Phiến không bị Mạc Vô Kỵ xem ở trong mắt, thậm chí đối với Mạc Vô Kỵ còn rất là kiêng kỵ. Thế nhưng là Trần Cử Phiến lại sẽ không sợ nàng, hơn nữa nàng thủy chung cảm thụ được vài đạo thần niệm loáng thoáng tại nàng quanh người vờn quanh. Một khi nơi này không có Mạc Vô Kỵ, nàng sợ chính bản thân trước tiên sẽ bị người chia hết.

Cho nên tại Mạc Vô Kỵ lựa chọn địa bàn sau đó, nàng lập tức tại Mạc Vô Kỵ địa bàn bên cạnh lựa chọn một cái địa bàn.

Thấy Mộ Dung Tương Vũ lần này không có lại cùng mình nói nhiều, Cốt Tử Kiếm trong mắt có thêm một tia âm trầm, hắn không có tiếp tục nói nhảm, đã ở mình chọn địa phương bố trí ẩn nấp cấm chế.

Mạc Vô Kỵ trong lúc nhất thời tìm không được rời đi nơi này biện pháp, tu sĩ khác cũng giống vậy tìm không được rời đi biện pháp.

...

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào ẩn nấp cấm chế bên trong, liền lấy ra tiên tủy tinh bắt đầu tu luyện. Rất nhanh hắn liền phát hiện tiên tủy tinh tốc độ tu luyện đích xác thật nhanh, đáng tiếc là hắn tiên tủy tinh quá ít, chỉ có hơn ba trăm một điểm những thứ này tiên tủy tinh coi như là toàn bộ

tiêu hao hết, cũng không nhất định có thể để cho hắn bước vào Huyền Tiên trung kỳ.

Rời đi nơi này biện pháp trong lúc nhất thời không có, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể thở dài một tiếng đình chỉ tu luyện, xuất ra một đống ngũ phẩm tiên linh thảo bắt đầu luyện đan.

Hơn một tháng sau, Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút không tốt thu hồi lò luyện đan, hắn ngũ phẩm tiên linh thảo cùng lục phẩm tiên linh thảo đều tiêu hao không sai biệt lắm. Hiện tại hắn đích xác có thể luyện chế ra ngũ phẩm hạng nhất tiên đan, thế nhưng hơn một tháng thời gian, tiêu hao gần nghìn gốc cây lục phẩm tiên linh thảo, hắn chỉ là luyện chế ra lục phẩm hạ đẳng tiên đan. Hay (vẫn, còn) là dễ dàng nhất luyện chế lục phẩm tiên lâm đan, khoảng cách này hắn luyện chế ra lục phẩm hạng nhất tiên đan, còn có rất lớn một đoạn đường.

Về phần luyện chế thất phẩm tiên đan, này quá xa vời chút...

Từ học tập luyện đan, mở ra bản thân đan đạo tới nay, Mạc Vô Kỵ tại đan đạo thăng cấp thượng còn không có gặp qua cái gì cửa ải khó khăn. Chính là từ tứ phẩm Đan Vương thăng cấp đến ngũ phẩm Đan Vương thời điểm, tiêu hao nhiều hơn chút. Này cũng không có thăng cấp lục phẩm Đan Vương tiêu hao nhiều, huống hồ hắn bây giờ còn không có khả năng coi như là lục phẩm Đan Vương.

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới chính bản thân tu luyện cách, tại thăng cấp Thiên Tiên trước, tu luyện của hắn cách là thuận buồm xuôi gió. Gian nan nhất ngược lại là hắn mở mạch lạc thời điểm, tại mạch lạc mở sau khi hoàn thành, hắn tu luyện liền không còn có gặp qua cái gì bình cảnh.

Nếu mà nhất định phải nói bình cảnh, đó chính là hắn tài nguyên lúc nào cũng thiếu. Chỉ cần có đầy đủ tài nguyên, hắn là có thể thăng cấp đến đẳng cấp cao hơn.

Chính là bởi vì loại này lý niệm, mới để cho hắn thăng cấp Thiên Tiên thời điểm sơ suất, thậm chí ngay cả Độ Ách Đan cũng không có

chuẩn bị. Kết quả hắn thăng cấp Thiên Tiên thiếu chút nữa thất bại, hoặc là nói nếu không phải hắn vận khí tốt, gặp hãm hại hắn Tu hú ba mắt, hắn đã thất bại.

Tại nơi sau đó, hắn mỗi lần thăng cấp đều chuẩn bị hàng loạt tiên đan cùng tài nguyên. Thậm chí tại thăng cấp Huyền Tiên thời điểm, hắn một lần dùng lục tấm hạng nhất Độ Huyền Đan. Có thể nói nếu không phải hắn mình chính là một cái Đan Vương, ai có thể giống như hắn dùng đan dược? Đổi thành tu sĩ khác, trực tiếp cắm ở Kim Tiên. Nếu không phải là nỗ lực chuẩn bị thu thập Độ Huyền Đan.

Nghĩ tới đây Mạc Vô Kỵ trong lòng cảnh giác, lần đầu tiên thăng cấp Thiên Tiên xảy ra vấn đề bị hắn vượt qua, hắn cư nhiên không có coi trọng. Mà sau bởi vì hắn là Đan Vương, mỗi lần thăng cấp cũng nước chảy thành sông. Trên thực tế trong này ẩn nấp một cái to lớn tai hoạ ngầm, hắn thăng cấp Huyền Tiên liền gian nan như vậy, này thăng cấp Đại Ất Tiên thậm chí thăng cấp Tiên Vương thời điểm, phải làm thế nào?

Thật là có đầy đủ tài nguyên tu luyện là đủ rồi?

Lần này trùng kích lục phẩm Tiên Đan Vương tái xuất hiện cùng thăng cấp Thiên Tiên như nhau vấn đề, càng đối với Mạc Vô Kỵ gõ cảnh báo. Hắn phát hiện vô luận tu luyện của hắn một đường hay (vẫn, còn) là đan đạo một đường, tới rồi trình độ nhất định sau đó sẽ chỉ là biết nhất thời chậm lại, sau đó càng ngày càng gian nan.

Thăng cấp Huyền Tiên là lục tấm Độ Huyền Đan, thăng cấp Đại Ất Tiên là bao nhiêu tấm Đại Ất Chân Đan? Thập tấm hay (vẫn, còn) là một trăm tấm? Này thăng cấp Đại Chí Tiên, La Thiên Thượng Tiên đâu nè?

Mạc Vô Kỵ thậm chí không dám nghĩ tới, coi như là dùng một cái sọt đan dược, hắn thăng cấp thành công rồi, thì tính sao? Làm một Luyện Đan Sư, Mạc Vô Kỵ so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, đan dược tác dụng phụ.

Đan dược sẽ (biết) hình thành đan độc, dùng nhiều hơn cũng không phải chuyện tốt, thậm chí sẽ (biết) thu liễm Linh Lạc cùng yếu hóa linh cây cùng với ngộ tính.

Vô luận không có thăng cấp lục phẩm Đan Vương là tiên linh thảo không đủ, hay (vẫn, còn) là tu vi của hắn không đủ, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn nếm thử nữa đi xuống. Dùng gần nghìn gốc cây lục phẩm tiên linh thảo đến thăng cấp lục phẩm Đan Vương còn thất bại, phỏng chừng ngoại trừ này cực kỳ giàu có Luyện Đan Sư ra ngoài, không có cái nào Luyện Đan Sư có xa xỉ như vậy.

Hắn thăng cấp ngũ phẩm Đan Vương, mới dùng ba trăm gốc cây tiên linh thảo không tới, thăng cấp lục phẩm Đan Vương dùng gần nghìn gốc cây còn thất bại, này thăng cấp thất phẩm Đan Đế cần bao nhiêu thất cấp tiên linh thảo? Không muốn nói mấy nghìn gốc cây, chỉ cần một nghìn gốc cây, cũng đủ để cho bình thường vậy tông môn phá sản.

Mà thất phẩm Đan Đế cùng lục phẩm Đan Vương giữa đó khe rãnh, cũng không phải là lục phẩm Đan Vương cùng ngũ phẩm Đan Vương giữa đó khoảng cách có thể so sánh, khó khăn kia có lẽ là chênh lệch gấp trăm lần thiên bội cũng không chỉ.

Mạc Vô Kỵ thở dài, trước hắn nói nói lớn. Thảo nào Đan Đế như vậy rất thưa thớt, cũng trân quý như thế. Thì ra (vốn) thăng cấp Đan Đế gian nan, căn bản cũng không phải là hắn có thể tưởng tượng đến.

Hơi chút thanh sửa lại một chút, Mạc Vô Kỵ đi ra ẩn nấp trận.

Vừa ra đến Mạc Vô Kỵ cũng có chút ngây người, hắn biết trong đại điện này có hơn hai trăm ba mươi người, nhưng bây giờ trong đại điện cư nhiên chỉ có hai mươi người.

Những người còn lại đâu? Mạc Vô Kỵ thần niệm thẩm thấu đi ra ngoài, phía ngoài sương mù vẫn như cũ tại a?

"Mạc sư huynh, ngươi xuất quan." Một người vóc người trung đẳng, tướng mạo thông thường tu sĩ trẻ tuổi thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, vội vàng tiến lên lên tiếng.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi, "Tả tiên hữu, thế nào chỉ có những người này? Những người còn lại đâu?"

Tả Dật Tiên Mạc Vô Kỵ là quen biết, Vĩnh Anh Tiên Vực người, người rất tốt. Hắn mặc dù có thể thu được hơn năm mươi gốc cây thất cấp tiên linh thảo, chủ yếu vẫn là Tả Dật Tiên đứng ra hỗ trợ nói chuyện.

"Nơi này sương mù qua một đoạn thời gian sẽ chỉ là biết tiêu tán, người còn lại thấy sương mù tiêu tán sau đó đều đi rồi." Tả Dật Tiên vội vàng giải thích.

"Vậy các ngươi vì sao còn ở tại chỗ này?" Mạc Vô Kỵ càng là nghi hoặc, Mộ Dung Tương Vũ không có đi, hắn còn có thể hiểu được. Mộ Dung Tương Vũ trên người có Lạc Thư Thất Chương, căn bản cũng không có dũng khí đơn độc một người rời đi. Người còn lại không đi, hắn có chút không lớn hiểu rõ.

Tả Dật Tiên ngoắc tay, còn lại tu sĩ đều vây quanh, hắn mới nói với Mạc Vô Kỵ, "Nơi này đều là chúng ta Vĩnh Anh Tiên Vực tu sĩ, Vĩnh Anh Tiên Vực ngoại trừ bộ phận người theo Thái Thượng Đạo tông Quế Dịch đi rồi, còn có một bộ phận đều lưu lại nguyện ý theo ta cùng nhau. Ta là suy nghĩ chờ ngươi xuất quan sau đó cùng ngươi chào hỏi, không nghĩ tới này sương mù tiêu tán sau đó rất trong thời gian ngắn, liền lần nữa khôi phục. Sau đó này sương mù vẫn là có đôi khi tiêu tán, có đôi khi khôi phục. Này người rời đi cũng không có một cái có thể trở về đến, chúng ta là may mắn đến bây giờ còn không có rời đi, nếu không, có lẽ chúng ta cũng không về được."

Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt liền hiểu Tả Dật Tiên ý tứ, nếu như nói Mộ Dung Tương Vũ không đi, phải không dám một mình đi, này Tả Dật Tiên không đi, đó chính là lo lắng cho mình bế quan không biết người khác đều đi rồi, đây là cho mình hộ pháp tới.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Tả Dật Tiên vai nói, "Đa tạ, Tả huynh người bạn này ta Mạc Vô Kỵ nộp. Ta tại Tiêm Giác Tiên Khư còn có mấy phần mặt mũi, đồng thời tại Tiêm Giác Tiên Khư mở ra một cái Tiểu Đan lâu, kêu Thiên Cơ đan các. Tả huynh sau này có gì cần hỗ trợ, đi ngay Thiên Cơ đan các tìm ta."

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Tả Dật Tiên kích động liên thanh nói là. Vô luận Mạc Vô Kỵ lai lịch làm sao, Mạc Vô Kỵ biểu hiện sớm đã để cho Tả Dật Tiên biết, coi như là cha hắn, mũi hải tiên thành thành chủ giáng chức duy đến Tiêm Giác Tiên Khư, cũng không nhất định có Mạc Vô Kỵ danh tiếng to lớn. Kết giao Mạc Vô Kỵ như vậy một cái hậu trường cường thế bằng hữu, đối với hắn há chỉ là tốt?

"Mọi người không cần lo lắng, người khác có thể đi ra ngoài, ta là có thể nuôi lớn gia đi ra ngoài. Tiếp tục ở tại chỗ này, đích xác không phải là kế lâu dài, chờ (các loại) ta xem một chút rồi lại nói." Mạc Vô Kỵ lần nữa đối với chung quanh tu sĩ ôm quyền.

Nói xong Mạc Vô Kỵ đi tới trận chỗ cửa, hắn còn không có mở ra hộ trận, đã nhìn thấy phía ngoài sương mù còn như giống như thủy triều lui xuống.

Một phần chết đi tu sĩ thi hài xuất hiện ở trên mặt, từ này trên y phục, Mạc Vô Kỵ đó có thể thấy được những thứ này chết đi tu sĩ rất nhiều đều là trước cùng hắn cùng nhau phân tiên tủy tinh, lúc này đều hóa thành thi thể.

Đều không ngoại lệ chính là những tu sĩ này trên người nhẫn đều biến mất.

"Mạc đại ca, nơi này sương mù chính là như vậy, qua một đoạn thời gian sẽ chỉ là biết tiêu lui xuống đi, sau đó rất nhanh thì sẽ (biết) lại trở về." Tả Dật Tiên thấy Mạc Vô Kỵ đang quan sát bên ngoài, cũng đi lên nói.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ nộp hắn người bạn này, hắn trực tiếp đổi giọng gọi Mạc Vô Kỵ đại ca, có thể kết giao một cái nghiền ép chín sao thiên tài đại ca, đối với hắn Tả Dật Tiên mà nói, cũng là một món chuyện vinh hạnh tình.

"Ta không hề động... Ta không hề động..." Lại là một cái thất tha thất thểu thân ảnh từ đằng xa vọt tới, tựa cùng trước Mạc Vô Kỵ nhìn thấy cái tên kia giống y hệt nhau.

Mạc Vô Kỵ lần này sớm đã có chuẩn bị, hắn không đợi tên này sinh cơ hoàn toàn biến mất, liền một bước vọt tới, Trữ Thần Lạc thần niệm trực tiếp bảo vệ tên tu sĩ này gần tán loạn Nguyên Thần, đồng thời Sinh Cơ Lạc cũng tặng rồi một điểm sinh cơ đi qua ổn định người này mạng nhỏ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 532: Lai Lịch Vĩnh Anh Ngục

Bởi vì Mạc Vô Kỵ đúng lúc xuất thủ, tên tu sĩ này Nguyên Thần đình chỉ tan rã, sinh cơ cũng đình chỉ biến mất, bị Mạc Vô Kỵ kéo vào trong đại điện.

Chỉ là sau một lát, đại điện phía ngoài sương mù lần nữa dâng lên.

- Ta còn sống?

Tên tu sĩ này bốn phía nhìn một chút, có chút không dám tin tưởng tự nói một câu, lập tức hắn liền phát hiện tình huống của mình rất là không xong.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một quả ngũ phẩm tiên đan đưa vào tên tu sĩ này trong miệng nói:

- Nếu không phải ta cứu ngươi, ngươi đã chết. Ngươi tới cùng phát hiện cái gì? Mời nói cho chúng ta biết.

Tên tu sĩ này cuối cùng là an định một phần, hắn nhìn một chút Mạc Vô Kỵ, lại nhìn một chút xung quanh còn lại tu sĩ, bình phục một cái tâm tình của mình, lúc này mới thở hổn hển khẩu khí nói:

- Phía trước có một tòa Hoàng Kim Ốc, bên ngoài kim quang vạn trượng, bên trong phòng tất cả đều là đỉnh cấp đan dược, pháp bảo, công pháp...

Tên tu sĩ này chỉ là nói đến đây, khóe miệng của hắn bỗng nhiên lộ ra một tia nụ cười quỷ dị, Mạc Vô Kỵ lập tức thầm kêu không tốt, còn không có chờ Mạc Vô Kỵ xuất thủ, tên tu sĩ này liền trực tiếp ngã trên

mặt đất, liên cả khóe mắt đều chảy ra vết máu, lập tức khuôn mặt biến thành đen, tử khí tràn ngập.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên một đạo hỏa diễm lại đem tu sĩ này trực tiếp hóa thành tro bụi, trong lòng thầm nghĩ thật là lợi hại. Hắn chỉ nhìn thấy tên tu sĩ này Nguyên Thần cùng sinh cơ tại tiêu tán, nhưng không có chú ý tới tên tu sĩ này trúng độc đã sâu. Trước hắn nhanh chóng vỗ tu sĩ này một chưởng, vững chắc tu sĩ này Nguyên Thần, bởi vì hóa độc lạc không có phản ứng, hắn cũng thật không ngờ chuyện bị trúng độc.

Độc này tuyệt đối không đơn giản, liên cả hắn hóa độc lạc cũng không có ở trước tiên phát hiện.

- Mạc đại ca, chuyện gì xảy ra

Tả Dật Tiên lập tức đi lên dò hỏi, người còn lại cũng theo xông tới.

Mạc Vô Kỵ thận trọng nói:

- Các vị, dựa theo vừa rồi người này nói, hắn là phía trước có một cái Hoàng Kim Ốc, bên trong Hoàng Kim Ốc có rất nhiều thứ tốt. Ta đoán Hoàng Kim Ốc này là không thể đi vào, một khi đi vào, liền sẽ biến thành hắn như vậy. Hơn nữa bên trong Hoàng Kim Ốc này còn có kịch độc, một khi gặp phải người trúng độc từ Hoàng Kim Ốc đi ra, mọi người đừng đụng vào.

- Vậy chúng ta bây giờ muốn đi ra ngoài sao?

Lại có một người tu sĩ hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Nơi này không phải là chỗ ở lâu, nhất định phải đi rồi. Đợi lát nữa mọi người tận lực áp sát, một khi gặp phải vấn đề gì, cũng tốt chiếu cố lẫn nhau.

- Khi nào thì đi?

Trong đám người một người tu sĩ hỏi.

- Không vội, chờ sóng sương mù lui đi rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ nói xong đưa mắt rơi vào Tả Dật Tiên trên người:

- Dật Tiên, ngươi kêu ta đại ca, ta liền không khách khí với ngươi.

Tả Dật Tiên tu luyện tới hiện tại, lại là tinh cấp thiên tài, Mạc Vô Kỵ đều đã nói như vậy, hắn há có thể không biết Mạc Vô Kỵ có chuyện gì yêu cầu hắn hỗ trợ, lúc này liền nói:

- Mạc đại ca xin cứ việc phân phó, chỉ cần ta có thể làm được.

Mạc Vô Kỵ cười cười nói:

- Không có nghiêm trọng như vậy, đừng lo lắng, ta chỉ là hỏi ngươi mấy vấn đề. Ngươi ở đây Vĩnh Anh Tiên Vực địa vị hắn là coi như là không sai sao??

Tả Dật Tiên đáp:

- Dạ, ta là Thiếu thành chủ Bồng Hải Tiên Thành, Bồng Hải Tiên Thành thế nhưng là gần với Thiên Đế chỗ ở Vĩnh Anh tiên thành, địa vị là có một chút.

- Tốt lắm, ta hỏi ngươi mấy vấn đề, vấn đề thứ nhất, ngươi biết Tiên Cách Thạch sao?

Mạc Vô Kỵ cũng không có vội vã hỏi vấn đề thứ hai, hắn có thể hỏi Tả Dật Tiên vấn đề này, cũng là bởi vì địa vị mình cùng trước kia bất đồng.

Hỏi xong vấn đề này sau đó, Mạc Vô Kỵ rồi hướng còn lại tu sĩ nói:

- Mọi người trước canh giữ ở đại điện trận môn, ta bên này xong chuyện lập tức liền dẫn mọi người rời đi nơi này.

Tất cả mọi người rất là biết điều, cũng không có tiếp tục nghe, mà là lui giữ tới cửa đại điện.

Mạc Vô Kỵ thấy Mộ Dung Tương Vũ cùng một gã khác tu sĩ mặt tròn không có rời đi, đang muốn hỏi, chợt nghe đến viên kia khuôn mặt tu sĩ ôm quyền nói:

- Mạc đại ca, ta là thanh hư đạo đệ tử Thương Hành, đối với Tiên Cách Thạch cũng biết một phần, cho nên lưu lại trả lời Mạc đại ca nói.

Một bên Tả Dật Tiên vội vàng giải thích:

- Mạc đại ca, Thương Hành chỗ ở thanh hư đạo là một trong mấy cái tiên môn lớn nhất Vĩnh Anh Tiên Vực. Thanh hư đạo nông tiểu Vũ sư tỷ, càng là Đại Ất Tiên trung kỳ. Là tám sao thiên tài, chính là tại Vĩnh Anh Tiên Vực ta cũng là một trong các đỉnh cấp thiên tài. Hơn nữa thanh hư đạo đạo môn còn đang ở bên trong Vĩnh Anh tiên thành, liên quan tới Tiên Cách Thạch, Thương Hành biết thậm chí so với ta còn nhiều hơn.

Mộ Dung Tương Vũ cũng liền vội vàng nói:

- Ta đối với Tiên Cách Thạch cũng biết một phần, cho nên lưu lại.

Mạc Vô Kỵ không có phản đối, nói tiếp:

- Đã như vậy, này mọi người liền giải thích một chút Tiên Cách Thạch.

Thương Hành chủ động nói:

- Ta nói sao?, hết thảy tu sĩ tu luyện tới Thiên Tiên đều rõ ràng. Không có Tiên Cách thì không cách nào từ Thiên Tiên cảnh tiến hơn một bước, mà Tiên Cách liền là một người tiên đạo chi đồ. Chỉ có ngưng tụ Tiên Cách, tương lai đại đạo mới có phương hướng, mới có mục tiêu. Nói cách khác, mới có chân chính tiên đạo cơ hội. Mà Tiên Cách Thạch chính là đông đảo Thiên Tiên ngưng tụ Tiên Cách cơ bản nhất thủ đoạn, Tiên Cách Thạch ẩn chứa một loại Thiên Đạo đạo vận, chỉ cần dùng Tiên

Cách Thạch ngưng tụ Tiên Cách, sẽ chỉ là rất dễ dàng cảm ngộ đến cái loại này thiên nhiên tiên đồ.

Thế nhưng Tiên Cách Thạch phi thường khó có được, Vĩnh Anh Tiên Vực Tiên Cách Thạch đại bộ phận đều đến từ các Bán Tiên Vực, trước ta nghe nói có mấy cái Bán Tiên Vực sụp đổ, biến thành Tiên Hào, Tiên Cách Thạch càng thêm khan hiếm.

- Vậy các ngươi cũng là dùng Tiên Cách Thạch ngưng tụ Tiên Cách?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

Tả Dật Tiên tiếp lời nói:

- Không phải, bình thường tu sĩ tư chất cao, có địa vị cũng sẽ không dùng Tiên Cách Thạch ngưng tụ Tiên Cách.

- Vì sao?

Mạc Vô Kỵ thốt ra.

Tả Dật Tiên giải thích:

- Bởi vì Tiên Cách Thạch lai lịch rất thần bí, nghe đồn là Viễn Cổ ngã xuống thần nhân đạo niệm ngưng tụ, một khi dùng Tiên Cách Thạch ngưng tụ Tiên Cách, sẽ chỉ là khắc lại người khác đạo niệm. Tu vi thấp thời điểm hoàn hảo, một khi tu vi cao, sẽ bị người khác đạo niệm ảnh hưởng, lại rất khó tiến thêm được nữa.

Dừng một chút Tả Dật Tiên nói tiếp:

- Cho nên chúng ta ngưng tụ Tiên Cách, đều là chính bản thân đi cảm ngộ thiên nhiên Thiên Đạo quy tắc, sau đó thông qua đỉnh cấp tài nguyên tu luyện đi ngưng tụ Tiên Cách. Đương nhiên, loại này ngưng tụ Tiên Cách thủ đoạn rất trở ngại, đầu tiên yêu cầu người ngưng tụ Tiên Cách có nhất định tư chất ngộ tính, thứ yếu yêu cầu người ngưng tụ Tiên Cách có nhất định thân gia, thiếu một thứ cũng không được.

Mạc Vô Kỵ trong lòng lộp bộp một cái, hắn mấy cái bằng hữu đều là thông qua Tiên Cách Thạch ngưng tụ Tiên Cách. Xem ra tương lai phải hỏi giúp bọn hắn một chuyện, tuyệt đối không thể để cho Tiên Cách Thạch thành vì bọn họ đại đạo cách trở.

- Vấn đề thứ hai, các ngươi biết Vĩnh Anh ngục giam sao?

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục hỏi Tiên Cách Thạch sự tình, mà là hỏi tới Vĩnh Anh ngục giam, vấn đề này hắn vẫn muốn tìm người hỏi, làm sao vẫn không có quen biết người Vĩnh Anh Tiên Vực lợi hại.

Gần như là Mạc Vô Kỵ dò hỏi cái vấn đề này đồng thời, Tả Dật Tiên cùng Thương Hành sắc mặt đều là biến đổi, chính là Mộ Dung Tương Vũ sắc mặt đều có chút cổ quái.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên đánh ra một đạo cách âm cấm chế, trầm giọng nói:

- Mấy vị nếu là cảm thấy ta vấn đề này rất khó trả lời, vậy coi như lấy không có nghe được, nếu xem ta là bằng hữu, vậy thì mời nói cho ta biết.

Mạc Vô Kỵ suy bụng ta ra bụng người, nếu là hắn lại đem Tả Dật Tiên mấy cái xem như bằng hữu nói, đổi thành hắn qua lại đáp vấn đề này, hắn là không chút do dự sẽ trả lời. Giả như Tả Dật Tiên không muốn trả lời, hắn sẽ không tiếp tục hỏi lại. Đồng thời hắn cũng sẽ không lại đem Tả Dật Tiên xem như bằng hữu chân chính, rời đi nơi này sau đó, mọi người ai đi đường nấy.

Hắn kết giao bằng hữu không có nhiều tâm địa gian xảo như vậy, có thể giúp nhất định giúp, do do dự dự thầm muốn chỗ tốt, mời cách ta xa một chút.

Thương Hành bỗng nhiên nói:

- Ta nói cho, ta biết so với Tả huynh, Mộ Dung sư tỷ kỹ lưỡng hơn một phần. Kỳ thực Vĩnh Anh Tiên Vực xuống dốc ngoại trừ một lần kia

đại chiến ra, cùng không có nhiều hơn hậu bị thiên tài có quan hệ.

Thương Hành tư lịch so với Mộ Dung Tương Vũ lớn hơn, bởi vì Mạc Vô Kỵ quan hệ, hắn mới đổi giọng Mộ Dung sư tỷ.

- Đã như vậy, vậy càng hắn là bảo hộ thiên tài Tu Chân Giới phi thăng đi lên, vì sao phải làm ra dùng ngục giam hoạt động?

Mạc Vô Kỵ có chút cau mày.

Thương Hành thở dài nói:

- Vấn đề nằm ở chỗ nơi này, hết thảy thiên tài phi thăng tới Vĩnh Anh Tiên Vực, đều không ngoại lệ đều là đại tông môn Tu Chân Giới đệ tử. Bọn họ tại Vĩnh Anh Tiên Vực tu luyện, thu được tài nguyên tu luyện, tại đạt được trình độ nhất định sau đó, liền trực tiếp rời đi Vĩnh Anh Tiên Vực, đi tìm tông môn của bọn họ. Mà các đại tông môn đó, trên căn bản là không có ở Vĩnh Anh Tiên Vực.

Những thiên tài này đệ tử tư chất kinh người, tu luyện tiến độ cũng là bay nhanh không gì sánh được. Bọn họ tìm được tông môn mình sau đó, thực lực sẽ càng là bay nhanh tăng trưởng. Mà mỗi qua một vài (năm), các Đại Tiên vực đều có thể có tài nguyên tranh đoạt đại chiến, ví dụ như Phá Toái Giới này, tương lai như nhau sẽ phát sinh chinh chiến. Vĩnh Anh Tiên Vực bản thổ thiên tài tu sĩ cùng một phần có tiềm lực đệ tử, trên cơ bản tại đây chút chinh chiến chết vào các thiên tài cường giả từ Tu Chân Giới phi thăng đi lên.

Những thứ này phi thăng đi lên tu sĩ thủ đoạn ngoan lệ, sát phạt quyết đoán, so với bản thổ thiên tài càng là đáng sợ. Tại mấy ngàn năm trước, có một cái tinh cấp thiên tài gọi Hoàng Sát, hắn chính là phi thăng tới Vĩnh Anh Tiên Vực. Thế nhưng tông môn hắn cũng là Linh Thiên Tiên Vực Đại Kiếm Đạo, hắn tại Vĩnh Anh Tiên Vực tu luyện đến Huyền Tiên sau đó đi La Lăng Tiên Vực tiến vào Đại Kiếm Đạo. Tại một lần bên trong bí cảnh, một mình hắn liền giết ba trăm mười bảy danh thiên tài đệ

tử của Vĩnh Anh Tiên Vực, để cho Vĩnh Anh Tiên Vực nguyên khí bị thương nặng.

Theo thời gian trôi qua, Vĩnh Anh Tiên Vực càng ngày càng yếu, tiếp tục như vậy nữa, sợ rằng rất nhanh thì sẽ bị Tiên Vực khác nuốt trọn. Cho nên Vĩnh Anh Thiên Đế cùng đông đảo đỉnh cấp tông môn tông chủ tương nghị, tại tu chân giới xây dựng phi thăng thải hà, để cho hết thảy phi thăng tu sĩ đều tiến vào Bán Tiên Vực. Trên thực tế Bán Tiên Vực tồn tại biết bao năm, trước tiến vào Bán Tiên Vực tu sĩ là có cơ hội tiến vào Vĩnh Anh Tiên Vực, về sau mới bị trói buộc lại, không cho phép tiến vào Vĩnh Anh Tiên Vực. Một khi gặp phải thiên tài bốn sao trở lên, liền trực tiếp mang đi đưa vào Vĩnh Anh ngục giam.

- Có đúng hay không tại Vĩnh Anh trong ngục giam đế hạ huyết thệ, sẽ được thả ra?

Mạc Vô Kỵ trong lòng dần dần hiểu rõ.

Thương Hành than thở:

- Là như vậy, chỉ có tại Vĩnh Anh trong ngục giam đế hạ huyết thệ, tương lai vì Vĩnh Anh Tiên Vực liều mạng, thậm chí vì Vĩnh Anh Tiên Vực đi nằm vùng tông môn của mình, mới có thể bị phóng xuất, vì Vĩnh Anh Tiên Vực phấn đấu suốt đời. Trên thực tế tinh cấp thiên tài, có mấy cái không phải là hạng người tâm cao khí ngạo loại này ký kết huyết thệ, không thua gì tuyệt bản thân tiên đạo. Bọn họ ngược lại không phải là nhất định phải vì tông môn của mình tận lực, mà là không muốn tuyệt bản thân tiên đạo.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có chút không giải thích được hỏi:

- Coi như là ngục giam chuyện Vĩnh Anh Tiên Vực làm kín đáo, vậy Bán Tiên Vực hẳn không phải là cái gì chuyện bí mật, vì sao không thấy các Tiên Vực còn lại đi ra can thiệp?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 533: Hoàng Kim Ốc

Thương Hành cười lạnh nói:

- Bọn họ sẽ quản tu sĩ Tu Chân Giới phi thăng chết sống? Không muốn nói phi thăng tới Vĩnh Anh Tiên Vực chỉ là số ít, coi như là đa số, bọn họ cũng sẽ không động. Sư phụ ta nói cho ta biết, một phần tiên môn đã sớm biết chuyện xấu xa của Vĩnh Anh Tiên Vực, sở dĩ hiện tại không đề cập tới, chính là vì tương lai có động thủ mượn cớ.

Động thủ mượn cớ? Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt liền hiểu được. Xem ra bình tĩnh Tiên Giới, âm thầm nổi lên mưa rền gió dữ. Vĩnh Anh Tiên Vực khối mỡ này sớm đã bị người khác vừa ý, mọi người đều là tại súc tích lực lượng mà thôi. Một khi lực lượng súc tích cũng đủ, lại đem từng cái một lộ ra răng nanh, bắt đầu cắn xé Vĩnh Anh Tiên Vực.

Vĩnh Anh Tiên Vực vô luận làm không làm, đều là hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Thậm chí Vĩnh Anh ngục giam tồn tại, cũng không phải là cái gì chuyện bí mật, sớm đã bị mọi người lòng biết rõ.

Mạc Vô Kỵ thầm than một tiếng, lắc đầu, quả nhiên là không có có một cái tốt, đều là hạng người giảo hoạt. Những người này biết rõ mình môn hạ đệ tử bị người tàn sát, vẫn là chứa cái gì chuyện cũng không biết, liền vì một cái lấy cớ.

Đổi thành hắn Mạc Vô Kỵ, đó là tuyệt đối không được. Giả như hắn tông môn đệ tử bị Vĩnh Anh Tiên Vực như vậy tàn sát, coi như là tông môn chỉ có hắn Mạc Vô Kỵ một người, hắn cũng sẽ đan thương thất mã giết Vĩnh Anh Tiên Vực.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ trong lòng bỗng nhiên cả kinh. Hắn không phải là Thiên Cơ Tông sao? Thiên Cơ Tông còn ở đó hay không? Nếu là Thiên Cơ Tông cũng là đại tông môn trong Tiên Vực khác, vậy hắn há lại không giống với là bị Thiên Cơ Tông vứt bỏ con kiến hôi?

Nếu thật là như vậy, hắn còn thành lập cái rắm Thiên Cơ Tông, hắn không thân thủ đi tiêu diệt, coi như là chuyện tốt.

- Các ngươi biết Thiên Cơ Tông cái này tông môn sao?

Mạc Vô Kỵ cũng không nhịn được nữa, hỏi lên.

Nghĩ đến Mạc Vô Kỵ trước nói Thiên Cơ đan lâu, Tả Dật Tiên ba người đều cũng có chút hiểu ra.

Lần này Mộ Dung Tương Vũ hồi đáp:

- Sư phụ ta cùng ta nói về cái này tông môn, tại vạn năm trước, Thiên Cơ Tông là La Lăng Tiên Vực bậc trung tông môn. Về sau không biết chuyện gì, liền mai danh ẩn tích, sau cùng diệt vong.

- Mạc đại ca, Vĩnh Anh ngục giam chuyện mặc dù có chút người đoán được, nhưng đây là cơ mật cao cấp, ta là bởi vì sư phụ ta tham dự, mới biết một chút da lông...

Thương Hành có chút do dự nói một câu.

Mạc Vô Kỵ đập đập vai Thương Hành:

- Thương Hành huynh đệ, không cần lo lắng, chuyện này ta sẽ không nói ra đi. Bên ngoài bây giờ sương mù lại lui, mọi người cùng ta cùng nhau rời đi cái chỗ này sao?.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Tả Dật Tiên lập tức lớn tiếng bên kia dư tu sĩ nói:

- Hiện tại chúng ta theo Mạc đại ca cùng nhau, từ nơi này đi ra ngoài. Mọi người nhớ kỹ, tận lực không cần đi tản ra.

Không cần Tả Dật Tiên nhắc nhở, mọi người cũng sẽ không tùy tiện đi loạn.

Xuất hiện ở đại điện sau đó, Mạc Vô Kỵ đi ở phía trước, người còn lại chỉ theo sau lưng Mạc Vô Kỵ. Chừng hai mươi người đi ra đại điện không có bao nhiêu lâu, sương mù liền lần nữa tràn ngập lại đây.

Tất cả mọi người là khẩn trương tế ra tiên khí của mình, chú ý hết thảy chung quanh động tĩnh.

Mạc Vô Kỵ thần niệm muốn thẩm thấu đến trong sương mù, hắn phát hiện thần niệm của mình trực tiếp bị chế trụ. Trước tại bên ngoài sương mù, hắn còn có thể thấy rõ ràng trong sương mù mấy trăm trượng phạm vi, lúc này đi tới trong sương mù, thần niệm của hắn trái lại một điểm đều quét không đi ra.

Gần như là không có cân nhắc, Mạc Vô Kỵ liền ngưng tụ bản thân linh nhãn, đồng thời Trữ Thần Lạc thần niệm cũng mở rộng đi ra ngoài.

Để cho Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi chính là, Trữ Thần Lạc thần niệm so với trong thức hải thần niệm càng hữu dụng, trực tiếp có thể quan sát được xung quanh trăm trượng khoảng cách. Mà hắn linh nhãn tại trong sương mù càng là nhìn một cái không sót gì, không có bất kỳ vật gì có thể tại trước mắt hắn che giấu.

- Ta thần niệm bị chế trụ, căn bản là thẩm thấu không đi ra, thật giống như nhắm mắt lại lại đi đường bình thường giống nhau.

Tả Dật Tiên thứ nhất nói.

- Ta cũng vậy.

Tại Tả Dật Tiên sau khi nói xong, lập tức đều biết người phụ họa.

Kinh hoảng tâm tình đang lúc mọi người trung gian tràn ngập ra, cho dù là một cái Huyền Tiên cường giả, tại không biết trong hoàn cảnh, cũng không cách nào ngăn cản sợ hãi của mình.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói:

- Mọi người không cần lo lắng, nghe bước chân của ta theo, không gian này chung quanh tạm thời còn đang ở ta nắm trong tay trong vòng, không có gì nguy hiểm.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, kinh khủng rốt cục an định một phần. Đều là một bên đề phòng, đồng thời cầm lấy pháp bảo chăm chú đi theo Mạc Vô Kỵ.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh ngạc chính là, bọn họ chuyến đi này hai mươi mốt người đi rồi hơn nửa canh giờ, không có gặp phải một điểm nguy hiểm. Này trong sương mù ngoại trừ không có khả năng mở rộng bản thân thần niệm ra, dường như rất tầm thường.

- Mạc đại ca, ngoại trừ thần niệm không có khả năng mở rộng ra, hình như cũng không có vấn đề gì.

Tả Dật Tiên cũng phát hiện hơn hai mươi canh giờ đi qua, người chung quanh một cái không ít.

Mạc Vô Kỵ thử thu hồi Trữ Thần Lạc thần niệm, mọi người lại đi rồi hơn nửa canh giờ, vẫn là bình an không gì sánh được.

- Hoàng Kim Ốc!

Thương Hành đột ngột kinh thanh kêu lên.

Chẳng những là Thương Hành, coi như là người còn lại cũng đều nhìn thấy Hoàng Kim Ốc phía trước. Này trong sương mù cái khác không nhìn thấy, nhưng Hoàng Kim Ốc này thật sự là quá chói mắt. Thật giống như một cái có thể toả ra vàng óng ánh tia sáng thái dương bình thường giống nhau, chiếu ra.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, trên thực tế mọi người đã đi tới chỗ không xa phía trước Hoàng Kim Ốc này.

Hoàng Kim Ốc này ngoại trừ kim quang tứ xạ bên ngoài, căn bản cũng không có đại môn. Hoặc là nói, Hoàng Kim Ốc này phía trước không có tường, đồ vật bên trong nhìn một cái không sót gì.

- Trời ạ, cửu phẩm tiên khí, cửu phẩm tiên đan, còn có đó là cái gì? Trong truyền thuyết mười hai phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên? Còn có Chân di thế giới...

Vô số bảo vật bày đầy gian nhà, không có một việc kém, kém nhất đều là cửu phẩm tiên khí. Chính là Mạc Vô Kỵ đều đỏ mắt một cái lò luyện đan.

Trong đám người có người sợ hãi than kêu lên, vài tên tu sĩ đều quên đây là Hoàng Kim Ốc, là địa phương có thể đưa người vào chỗ chết. Vài tên tu sĩ đã tại không tự chủ đi hướng Hoàng Kim Ốc, trong mắt tất cả đều là ánh mắt tham lam.

Đồ vật bên trong chỉ cần bản thân có như nhau, không sai, chỉ cần bản thân có như nhau liền có thể thành tựu to lớn tạo hóa, trở thành chân chính tuyệt thế cường giả.

Này mười hai phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên thậm chí là đồ tốt hơn so với lạc thư, hơn nữa Mộ Dung Tương Vũ lạc thư chỉ có bảy chương, mười hai phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên này thế nhưng là hoàn hoàn chỉnh chỉnh bảo vật.

- Mọi người yên tĩnh một chút.

Mạc Vô Kỵ mở ra mạch lạc tu luyện, Nghịch Tu Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, thậm chí sáng tạo ra thế giới thuộc về mình hình thức ban đầu. Ý chí của hắn so với đại đa số cùng giai tu sĩ đều phải kiên cố hơn, thấy thế lập tức hét lớn ra.

Vài tên tu sĩ lập tức tỉnh táo lại, mạnh mẽ dừng lại cước bộ.

Vẫn như cũ có ba người điên cuồng vọt vào bên trong Hoàng Kim Ốc, trực tiếp bắt hướng mình nhìn trúng bảo vật. Để cho Mạc Vô Kỵ kinh ngạc chính là, ba người này lại có một bắt được người bảo vật, thậm chí mang theo bảo vật chạy ra khỏi Hoàng Kim Ốc. Hai người khác cũng không có bắt được bảo vật, cũng không biết chuyện gì xảy ra liền nhanh chóng lao ra Hoàng Kim Ốc.

Lẽ nào bên trong Hoàng Kim Ốc này bảo vật là thực sự? Cũng không phải ảo giác?

Ba người vừa mới lao ra Hoàng Kim Ốc, chính là sắc mặt đại biến, lập tức đồng tử khuếch tán. Bắt được bảo vật tên tu sĩ kia cấp tốc thất lạc mất vật trong tay, sau đó cùng còn lại hai gã không có bắt được bảo vật tu sĩ như nhau, đều là điên cuồng xông về xa xa, ngay cả Mạc Vô Kỵ đám người la hét đều không để ý tới.

Bị vứt trên mặt đất bảo vật không đợi Mạc Vô Kỵ thần niệm rơi đi tới, liền trực tiếp bay trở về vị trí cũ.

- Rầm!

Một người tu sĩ nuốt một cái nước bọt, khô khốc nói:

- Này bảo vật là thực sự.

- Ta không có cầm... Ta không có cầm...

Nhưng vào lúc này, Mạc Vô Kỵ thần niệm nghe được vừa mới chạy trốn ba người truyền tới thì thào thét chói tai.

- Hoàng Kim Ốc này thật quỷ dị.

Tả Dật Tiên cũng đã làm sáp nói một câu, vừa rồi hắn thấy bảo vật thời điểm, như nhau có chút át không chế trụ được chính bản thân. Hoặc

là nói nếu không phải Mạc Vô Kỵ gọi hắn lại, hắn cũng vọt vào Hoàng Kim Ốc.

Hoàng Kim Ốc này hiển nhiên là không có cấm trận, cũng không có bất kỳ ảo trận, cho dù ai đều không thể nhịn xuống loại này mê hoặc.

- Thật có chút quỷ dị, ta cũng nhìn không ra cái gì ảo trận, mọi người liền ở bên ngoài chờ ta, ta vào xem.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói.

Không phải là hắn muốn phải mạo hiểm, mà là này mười hai phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên hắn cũng động tâm.

Thứ này hắn chỉ là tại chuyện thần thoại xưa bên trong nghe nói qua, không nghĩ tới thật là có loại vật này. Về phần là thật hay là giả, hắn không lớn xác định, nhưng có một chút Mạc Vô Kỵ có thể khẳng định, hoàng kim này trong phòng đồ đạc có rất nhiều đều là thật.

Thấy Mạc Vô Kỵ muốn vào Hoàng Kim Ốc, Mộ Dung Tương Vũ há miệng muốn gọi lại Mạc Vô Kỵ, bất quá lập tức liền nghĩ đến chính bản thân vì lạc thư bảy chương liên cả mệnh cũng không muốn, Mạc Vô Kỵ vì sao không có khả năng vì Hoàng Kim Ốc bảo vật liều mạng?

Mạc Vô Kỵ đi tới Hoàng Kim Ốc bên ngoài, chỉ thiếu chút nữa liền phải bước vào Hoàng Kim Ốc thời điểm, một cái thanh âm đột ngột ghé vào lỗ tai hắn vang lên:

- Nếu là ngươi nguyện ý nghe ta một câu, liền lập tức rời đi cái này phế tích sao?... Thực lực của ngươi bây giờ còn chưa đủ để dùng lấy đi bên trong bất kỳ vật gì, coi như là ngươi có thể, cũng sẽ bị truy sát trở về... Còn có, cám ơn ngươi giúp ta một lần, ta cũng phải đi, tương lai nếu có duyên sẽ gặp lại sau...

Là ai? Mạc Vô Kỵ đột nhiên dừng lại, thần niệm của hắn càn quét đi ra ngoài, cũng không có phát hiện bất cứ dị thường nào.

Đây rốt cuộc là người nào, Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ hắn căn bản cũng không quen biết trong này bất luận kẻ nào, là ai sẽ nhắc nhở hắn? Có thể có lớn như vậy thần thông, ghé vào lỗ tai hắn nhắc nhở, thực lực của người này thật không đơn giản.

Mạc Vô Kỵ còn đang do dự không gian, lại có mấy người từ bên người Mạc Vô Kỵ vọt vào Hoàng Kim Ốc. Mấy người này vừa mới vọt vào, lần nữa là mấy đạo nhân ảnh vọt vào Hoàng Kim Ốc. Trước mặt mấy người là nơi khác tới, phía sau mấy người là Vĩnh Anh Tiên Vực tu sĩ theo Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, không có đi vào, hắn lui trở về.

Hắn đích xác có Trữ Thần Lạc cùng hóa độc lạc, thậm chí còn có sinh cơ lạc. Nếu Hoàng Kim Ốc này là có chủ, coi như là hắn lại có thể giải độc, thực lực cũng chỉ có Huyền Tiên tu vi.

- Mạc đại ca, không tiến vào sao?

Mạc Vô Kỵ vừa lui trở về, Tả Dật Tiên liền tới hỏi.

Không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, vọt vào Hoàng Kim Ốc bên trong vài tên tu sĩ, đã điên cuồng lần nữa chạy ra, sau đó nhanh chóng biến mất ở phía xa.

Mạc Vô Kỵ nhìn còn còn dư lại hơn mười người, không có nửa phần do dự nói:

- Chúng ta bây giờ liền đi.

Nói xong, đã đi đầu xoay người rời đi. Hoàng Kim Ốc bên trong bảo vật là tốt, cũng phải có thực lực mới có thể hưởng dụng. Có lẽ chờ hắn tương lai thực lực mạnh hơn, sớm đã có cường giả tới lấy đi đồ vật bên trong, nhưng Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm hối hận.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 534: Hô Phong

- Mạc đại ca, ta căn bản liền không phân rõ phương hướng, chúng ta như vậy đi xác định có thể đi ra ngoài?Thương Hành hoàn toàn mơ hồ, lúc này chỉ có thể theo Mạc Vô Kỵ phía sau đi. Ở bên trong nơi này phế tích, lại cũng tìm không được nửa điểm manh mối.

- Khẳng định có thể đi ra ngoài, theo sau lưng ta.

Mạc Vô Kỵ khẳng định nói.

Những sương mù này đối với tu sĩ khác mà nói là cản trở, tại Mạc Vô Kỵ linh nhãn, căn bản cũng không có nửa điểm tác dụng ngăn trở.

Xa xa tình cờ còn truyền đến một hai tiếng tu sĩ kêu to, nhưng những thứ la hét này rất nhanh thì biến mất.

Hai canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ ngừng lại. Sau lưng Mạc Vô Kỵ còn có mười hai người, Mạc Vô Kỵ dừng lại một cái, mọi người ngừng lại. Tất cả mọi người khẩn trương nhìn Mạc Vô Kỵ, chỉ sợ Mạc Vô Kỵ nói ta lạc đường.

Mạc Vô Kỵ không có lạc đường, chẳng những là không có lạc đường, hơn nữa biết càng đi về phía trước vài bước, liền có thể rời đi cái này phế tích. Hắn ngây người chính là trước cái pho tượng kia, pho tượng kia té trên mặt đất, là hắn hỗ trợ lần nữa dựng thẳng lên, lúc đó hắn còn giúp trợ pho tượng tìm về một cánh tay, thậm chí trợ giúp pho tượng xây mới một cái phòng ngự trận.

Mà giờ khắc này pho tượng kia đứng yên ngôi cao còn đang ở đây, pho tượng lại biến mất không thấy.

Mạc Vô Kỵ tuyệt không tin có người lại đem pho tượng kia lấy đi, không nói đây vốn chính là một cái thông thường pho tượng, chính là hắn bố trí phòng ngự trận cũng là hoàn hảo không tổn hao gì, thậm chí không có nửa điểm công kích vết tích. Tại dưới ngôi cao pho tượng kia, cũng không có bất kỳ pho tượng cặn vết tích.

Mạc Vô Kỵ đi tới bên pho tượng ngôi cao, khom lưng dùng tay sờ sờ pho tượng ngôi cao, dường như chính là tầm thường tảng đá xây ra.

Đứng ở nơi này cái ngôi cao chỗ một lúc lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên hiểu rõ lại đây.

Bọn họ sở dĩ đến bây giờ đều bình an vô sự, phải cùng pho tượng kia có quan hệ. Trước thanh âm nhắc nhở hắn, rất có thể là pho tượng.

Một cái pho tượng có thể nhắc nhở hắn, này duy nhất khả năng chính là cái này pho tượng căn bản cũng không phải là pho tượng, mà là một thân thể thoạt nhìn như pho tượng bình thường vậy.

Thân thể này bị người đánh vỡ trên mặt đất, hắn đem thân thể lần nữa đưa đến trên ngôi cao, ngôi cao phải là then chốt để thân thể Nguyên Thần phục hồi như cũ. Thảo nào ghé vào lỗ tai hắn cái thanh âm kia nói mình giúp qua hắn một lần, nếu hắn đoán là thật, thật đúng là hắn giúp một lần.

Trước hắn hỗ trợ là bởi vì cảm thụ được một pho tượng cũng có như vậy tình cảm, trong lòng xúc động mà thôi. Hiện tại xem ra, quả nhiên là giúp người chính là giúp mình.

- Mạc đại ca, có đúng hay không lạc đường?

Tả Dật Tiên có chút lo lắng hỏi.

Mạc Vô Kỵ chậm rãi đứng lên:

- Đi thôi, liền đi ra ngoài.

Nói xong Mạc Vô Kỵ vài bước liền bước ra này mảnh phế tích, người còn lại theo sát Mạc Vô Kỵ bước ra sương mù lượn lờ phế tích.

Gần như là tại bước ra phế tích đồng thời, tất cả mọi người thật dài thở dài một hơi. Tại đây sương mù dày đặc bao phủ lại đây, không ngừng có người ngã xuống thời điểm, rất nhiều người đều cho rằng lại cũng khó mà chạy trốn, không nghĩ tới cư nhiên đi ra.

Mọi người đều tiến lên đây cảm tạ Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay nói:

- Mọi người ở trong nơi này phân biệt sao?, cái phế tích này có chút quỷ dị, chúng ta tu vi quá kém, là không nên đi vào.

Phá Toái Giới ngoại trừ cái này phế tích, còn có rất nhiều thứ tốt, Mạc Vô Kỵ không nhắc nhở, cũng không người nào nguyện ý lại đến cái phế tích này.

Hơn mười người biết Mạc Vô Kỵ nói như vậy, là muốn đơn độc rời đi, cho nên cùng tiến lên đến đây cáo từ.

Chờ tất cả mọi người đi rồi, Mộ Dung Tương Vũ mới đi lên, đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ nói:

- Vô Kỵ, chuyện lúc ban đầu ta... Lần này cám ơn ngươi đã cứu ta một mạng, ta cũng đi rồi, ngươi bảo trọng nhiều... Cái giới chỉ này tặng cho ngươi, coi như là ta báo đáp đối với ngươi...

Mộ Dung Tương Vũ dường như biết Mạc Vô Kỵ sẽ không tiếp nhận đồ của nàng, tại sau khi nói xong trực tiếp lại đem một cái nhẫn đặt ở bên người Mạc Vô Kỵ trên một khối tảng đá lớn, xoay người rời đi.

- Chờ một chút, vật của ngươi đem đi đi, đồ của ta đủ nhiều, không cần.

Mạc Vô Kỵ gọi lại Mộ Dung Tương Vũ.

Mộ Dung Tương Vũ ngừng lại, nàng cũng không quay đầu lấy đi chiếc nhẫn kia, mà là quay đầu nói với Mạc Vô Kỵ:

- Kế Nguyệt kia đối với ngươi không phải thật tâm, nàng đang lợi dụng ngươi... Còn có, ngươi nói ta không thích hợp Thái Thượng Đạo, ta suy nghĩ thật lâu, cảm thấy ngươi nói có thể là thực sự.

Những lời này sau khi nói xong, nàng cấp tốc bỏ chạy, rất nhanh thì biến mất.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ lắc đầu, Kế Nguyệt đang lợi dụng hắn, điều này cần Mộ Dung Tương Vũ nhắc hắn? Hắn chỉ có thể cầm lấy chiếc nhẫn kia, thần niệm của hắn rất nhanh thì thẩm thấu tới rồi trong giới chỉ, trong giới chỉ ngoại trừ hai tờ ma sắc trang giấy không có gì lạ, không có gì cả.

Mạc Vô Kỵ một cái tay, hai trang trang giấy xuất hiện ở trong tay của hắn. Mặc dù là hai trang giấy không có gì lạ, thế nhưng này trang giấy một bắt được tay, cái loại này cuồn cuộn khí tức liền tràn ngập Mạc Vô Kỵ thể xác và tinh thần cùng linh hồn.

Đây là Lạc Thư?

Lại là chương hai Lạc Thư, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn thật không ngờ Mộ Dung Tương Vũ sẽ rộng lượng như vậy, lại đem chương hai Lạc Thư cho hắn. Người nữ nhân này lại còn biết cảm ơn, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất là ngoài ý muốn.

Thảo nào nhiều người như vậy cướp đoạt Lạc Thư, hai chương Lạc Thư này hắn còn không có nhìn, chỉ bằng mượn cái loại này cuồn cuộn khí tức, đại đạo đạo niệm, khiến cho hắn cảm giác được, đây tuyệt đối là chí bảo bên trong chí bảo.

Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hiểu rõ vì sao Mộ Dung Tương Vũ liều mạng cũng không muốn bỏ qua Lạc Thư bảy chương, loại vật này nếu mà ở trong tay hắn, hắn sẽ liều mạng sẽ không bỏ qua.

Trước mấy trăm tu sĩ sở dĩ không có cướp đoạt Lạc Thư, sợ rằng còn chưa phải biết Lạc Thư chân chính giá trị. Mọi người cũng chỉ là nghe nói Lạc Thư là nghe đồn Tiên Thiên linh bảo, thế nhưng linh bảo này tới cùng làm sao, cũng không người nào biết.

Giả như Lạc Thư này bị mọi người thấy thấy, có lẽ coi như là thực lực của hắn cường đại gấp đôi, cũng không cách nào ngăn cản mọi người điên cuồng cướp đoạt.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút Mộ Dung Tương Vũ rời đi phương hướng, một lúc lâu mới thở dài. Mộ Dung Tương Vũ cũng là chơi với lửa a, cũng dám lại đem hai chương Lạc Thư cho hắn. Nếu không phải của hắn, đổi thành một người khác, khó bảo toàn sẽ nhịn không được đuổi theo.

Tay cầm lên chương một Lạc Thư, Mạc Vô Kỵ ánh mắt rơi vào mặt trên.

- Bối lạc Ngũ Hành, thiên địa mỗi người chia, thông kỳ biến, cực kỳ vài...

Mạc Vô Kỵ chỉ xem mười mấy chữ, mỗi một chữ đều tốt như thần chung mộ cổ bình thường giống nhau đánh vào chỗ sâu nhất tâm linh của hắn. Từng đạo rộng vô biên đạo vận khí tức đập vào mặt, để cho cả người hắn đều kích động không ngừng run rẩy. Chỉ là vài hơi thở thời gian, hắn liền phát hiện mình trước đây lĩnh ngộ Phong Độn Thuật là cỡ nào đơn sơ.

Mạc Vô Kỵ tại trước tiên liền đem Lạc Thư thu hồi, đưa vào bản thân Bất Hủ Giới.

Giờ khắc này hắn kích động đều có chút run rẩy, Lạc Thư này thật sự là quá cường đại. Hắn tự nghĩ ra công pháp, hơn nữa hai chương Lạc Thư này, tuyệt đối sẽ lại có một cái bay vọt về chất.

Lúc này Mạc Vô Kỵ khẳng định chính là Mộ Dung Tương Vũ mình cũng vẫn chưa có hoàn toàn lý giải Lạc Thư đáng sợ cùng trọng yếu, nếu

là Mộ Dung Tương Vũ biết, nàng còn có thể hay không cho mình hai chương Lạc Thư?

Mạc Vô Kỵ không có ở tại chỗ dừng lại, hắn lựa chọn một cái phương hướng, cấp tốc bỏ chạy. Thu thập tiên linh thảo (các loại), dù sao cũng hắn trong khoảng thời gian ngắn không cách nào thăng cấp Đan Đế, với hắn mà nói nhanh chóng tìm một chỗ đi nghiên cứu Lạc Thư, mới là trọng yếu nhất.

...

Mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ tìm được một chỗ không nhỏ thiên nhiên hồ. Hồ này một bên là bên vách đá, vách đá lõm vào đi vào, quanh thân còn dài hơn đầy một phần cấp thấp tiên linh thảo.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp lại đem những thứ này tiên linh thảo toàn bộ lấy vào, sau đó tiến vào vách đá trong khe hở, tại khe hở trong chỗ sâu đơn giản đào một cái động phủ náu thân. Tại đây bên ngoài động phủ bố trí ẩn nấp trận cùng hộ trận sau đó, hắn trực tiếp tiến vào Bất Hủ Giới.

Tại bên trong Bất Hủ Giới, Mạc Vô Kỵ lần nữa lấy ra hai chương Lạc Thư.

Này cuồn cuộn đại đạo khí tức lại một lần nữa tràn ngập Mạc Vô Kỵ thể xác và tinh thần, hai chương này Lạc Thư thượng mỗi một chữ đều ẩn chứa vô cùng vô tận đạo vận khí tức, để cho Mạc Vô Kỵ chìm đắm đi vào không cách nào kìm giữ chính bản thân.

Thời gian dần dần trôi qua, hắn này đã hình thành Phong Độn Thuật vào giờ khắc này lần nữa biến hóa.

Trước Mạc Vô Kỵ chỉ biết là hắn Phong Độn Thuật tới rồi chín tầng sau đó, sẽ chỉ là biết sinh ra biến chất, thế nhưng tới cùng sinh ra như thế nào biến chất, hắn cũng không rõ ràng lắm.

Khi hắn bắt được hai chương này Lạc Thư sau đó, này Phong Độn Thuật biến chất thật giống như một cái dần dần rõ ràng hoạn lộ thênh thang bình thường giống nhau, từ từ ở trước mặt hắn trải ra.

Phong Độn Thuật chín tầng sau đó là năm đại cảnh giới, đệ nhất cảnh giới hữu hình làn gió, đạt được cảnh giới này, hắn tại lẩn trốn lúc đi cả người đều có thể hóa thành gió, sau đó dung nhập vào trong gió bỏ chạy.

Lúc này hắn tuy rằng còn có hình, nhưng cùng phong khí tức hầu như hoàn toàn tương đồng, cảnh giới không tới người căn bản là không cảm thấy được.

Hữu hình làn gió sau đó là cảnh giới thứ hai, vô hình làn gió. Tới rồi cảnh giới này, coi như là không có gió, chỉ cần hư không khí tức bên trong có phong nguyên tố, hắn liền có thể tan rã đến gió này nguyên tố bên trong, đi vô thanh vô tức. Này so với chính mình huy động Phong Độn đi, cường đại hơn vô số lần, căn bản là không cách nào so sánh tương đối. Một cái lẩn trốn tốc độ chạy quyết định bởi với tu vi của mình, cái thứ hai lẩn trốn tốc độ chạy quyết định bởi với thiên nhiên.

Đệ tam cảnh giới, phong dời. Chỉ cần có gió hai cái vị trí, hắn liền có thể trực tiếp từ một chỗ thuấn di đến một địa phương khác.

Đây không phải là không gian thuấn di, mà là mượn gió thuấn di. So với không gian thuấn di, loại này thuấn di gần như là không có không gian ba động, hơn nữa đối với tự thân tiêu hao cực ít.

Đệ tứ cảnh giới, dẫn phong. Đây cũng không phải là phụ trợ thủ đoạn, mà là lại đem Phong Độn Thuật hóa thành công kích thủ đoạn, dẫn động gió trong không gian vốn có đến công kích đối thủ, hoặc là đối với chung quanh sự vật tiến hành đả kích.

Đệ ngũ cảnh giới, hô phong. Cảnh giới này Mạc Vô Kỵ năm đó chỉ là ở địa cầu trong truyền thuyết nghe nói qua, hô phong hoán vũ, đây chính là việc làm thần tiên. Thần tiên dù sao cũng là truyền thuyết, tuy có thể

xưng là tiên nhân, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng hắn không phải là thần tiên, hắn chỉ là tu tiên.

Chỉ khi nào có thể hô phong, đó không phải là thần tiên là cái gì? Đây tuyệt đối là đại thần thông.

Thôi diễn hết bản thân Phong Độn Thuật, Mạc Vô Kỵ thanh tỉnh lại. Lúc này hắn Phong Độn Thuật đã không có khả năng xưng là độn thuật, mà là một cái chân chính phong hệ đại thần thông.

Mạc Vô Kỵ quyết định tìm cơ hội học tập một cái hóa vũ pháp kỹ, tương lai có thể dùng Lạc Thư thôi diễn ra gọi mưa thần thông. Có lẽ này thần thông đối với hắn tác dụng cũng không lớn, thế nhưng có thể hô phong hoán vũ, thế nhưng là mộng tưởng của mỗi một người xem qua địa cầu chuyện thần thoại xưa kia.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 535: Xúc Động

Nho nhỏ một cái Phong Độn Thuật, liền có thể diễn sinh ra đại thần thông hô phong, có thể thấy được Lạc Thư là cỡ nào rất giỏi. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ còn phát hiện Lạc Thư này đối với Ngũ Hành công pháp, thần thông diễn hóa càng là thuận buồm xuôi gió, vô luận là Ngũ Hành công pháp hoặc là cùng Ngũ Hành chặt chẽ tương liên Phong Lôi Băng, bản thân có Lạc Thư càng là như hổ thêm cánh.

Mạc Vô Kỵ có thể khẳng định, nếu mà Mộ Dung Tương Vũ muốn thay đổi công pháp, năm chương Lạc Thư của nàng hoàn toàn có thể giúp nàng làm được. Hơn nữa thay đổi công pháp còn chưa phải là bình thường công pháp, tuyệt đối là cao cấp nhất công pháp.

Hai chương Lạc Thư nhân tình này, Mạc Vô Kỵ phải nhận.

Chính là Mạc Vô Kỵ chính bản thân cũng không khỏi không cảm thán Lạc Thư cường đại, hai chương này Lạc Thư hắn còn bất quá là xem trong đó chương một mới đầu, liền trực tiếp lĩnh ngộ được phong hệ đại thần thông. Tuy nói còn không có tu luyện thành công, đây chẳng qua là vấn đề thời gian. Có thể thấy được, lại đem cả một chương Lạc Thư hiểu rõ, sẽ có bao nhiêu thu hoạch? Nếu như đạt được trọn vẹn Lạc Thư, nên có bao nhiêu sao nghịch thiên. Trước hắn cho rằng Lạc Thư không bằng Nghiệp Hỏa Hồng Liên, hiện tại xem ra, hắn là tự mình nghĩ sai rồi.

Huống hồ Mạc Vô Kỵ còn nghe nói Lạc Thư là một món công kích pháp bảo, một khi luyện hóa, sẽ có cường đại công kích thủ đoạn.

Mạc Vô Kỵ cũng không có đi luyện hóa Lạc Thư này, đệ nhất hai chương Lạc Thư thật sự là quá ít, nói cách khác đây bất quá là một góc Lạc Thư mà thôi. Thứ hai hắn chỉ là đọc Lạc Thư trước mặt một đoạn ngắn, cảm ngộ đến phong hệ thần thông, sẽ dùng đi sắp tới một năm, loại này Tiên Thiên linh bảo nếu mà muốn luyện hóa, hoặc là cảm ngộ toàn bộ đồ đạc, không có cái mấy chục trên trăm năm sợ rằng đừng nghĩ làm được.

Coi như hắn tiến vào Phá Toái Giới đều hơn một năm, đã hơn một năm thời gian trôi qua, Phá Toái Giới sớm đã là địa phương người người đều có thể vào, nơi này tiên linh thảo phỏng chừng cũng không có dễ tìm như trước đây, hắn vẫn còn là sớm một chút đi ra ngoài. Dù sao, hắn còn có một cái cửa hàng tại Tiêm Giác Tiên Khư.

Mạc Vô Kỵ mới vừa muốn rời đi Bất Hủ Giới, đã nhìn thấy bản thân trên màn hình thông báo xuất hiện một trận kịch liệt run run.

Đây là không gian rung động? Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng đã biết lần nữa bố trí quản chế trận, hắn tại phía ngoài Bất Hủ Giới ẩn nấp trong trận bố trí qua một cái quản chế trận. Vì phòng ngừa tất cả ngoài ý muốn phát sinh, hắn lần này bố trí quản chế trận, một khi quản chế đến không gian ba động, trên màn hình thông báo sẽ xuất hiện run run.

Loại này kịch liệt không gian ba động, hiển nhiên là tranh đấu tạo thành. Mạc Vô Kỵ lúc này liền dừng lại ý nghĩ muốn đi ra ngoài, cả thần niệm đều thu hồi lại, càng là nhìn mình chằm chằm màn hình thông báo.

Không gian ba động không lâu sau, ba người liền xuất hiện ở bên trong bản thân màn hình thông báo. Trong ba người có một nam một nữ vây công một tên trung niên tu sĩ, chỉ là quan nhìn một chút ba người này tranh đấu pháp thuật, Mạc Vô Kỵ liền khẳng định ba người này bất cứ người nào đều mạnh hơn hắn.

Ba tên này, cũng đều là Đại Ất Tiên tu vi.

Bị công kích người kia trung niên tu sĩ thực lực tối đa chỉ là cùng một người trong một nam một nữ vây công hắn không sai biệt lắm, hiện tại hai người vây công hắn, hắn sớm đã rơi vào hạ phong.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ cho rằng trung niên này tu sĩ gần bị giết, trung niên này tu sĩ trong tay ngân câu cư nhiên đánh trúng cô gái kia, tại này trên người cô gái mang ra khỏi một mũi vết máu. Nữ tử sắc mặt tái nhợt cũng lui xuống, Mạc Vô Kỵ lần này rõ ràng thấy rõ ràng mặt cô gái này, là một người nữ tu phi thường xinh đẹp, dung mạo so với Mộ Dung Tương Vũ, cũng không thua bao nhiêu.

Để cho người ký ức khắc sâu là, dung mạo của nàng trời sinh chính là cái loại này hồn nhiên động lòng người mảnh mai nữ hài hình tượng. Để cho người ta vừa nhìn, liền không nhịn được sinh lòng thương tiếc.

Nam tử kia thấy đồng bạn của mình bị thương, một cây trường thương càng là mang theo vô cùng thương ảnh tử bao lại trung niên kia tu sĩ, không đợi trung niên kia tu sĩ giãy hắn thương ảnh, một ngọn phi đao liền trực tiếp xuyên qua mi tâm trung niên tu sĩ.

- Hồng Hồng, em không sao chứ?

Nam tử giết trung niên tu sĩ sau đó, cấp thiết vọt tới bên người nàng kia, đem nàng kia đỡ lấy.

Cô gái sắc mặt hơi có chút trắng bệch, nàng khoát tay áo nói:

- Điền ca, ta không sao, ngươi không cần lo lắng. Chỉ là người này trên câu có độc, ta trúng độc...

- A, tên này gian xảo như vậy, ta nhanh chóng tìm xem, trên người hắn có không có giải dược.

Nam tử kinh ngạc một tiếng sau đó, lập tức xoay người.

Mạc Vô Kỵ nghĩ thầm thảo nào, hắn nói cô gái này tuy rằng bị câu câu một cái, hắn là không phải sắc mặt như vậy tái nhợt sao?, thì ra là

trúng độc.

Thế nhưng là sau một khắc Mạc Vô Kỵ liền lăng thần, Điền ca nam tử vừa mới xoay người, cô gái này liền trực tiếp tế xuất trường kiếm, chỉ một kiếm liền nhanh chóng từ cái ót nam tử này đâm xuyên qua hắn Tử Phủ.

Nam tử chật vật quay đầu lại hỏi:

- Hồng hồng, ngươi vì sao...

Nữ tử ngay cả lời đều không trả lời, trường kiếm trong tay một quặn, nam tử phác thông ngã xuống đất, trong thời gian ngắn liền khí tuyệt bỏ mình.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay, cả người đều có chút run rẩy. Hắn lần nữa từ này trên người nữ nhân nhìn thấy Hạ Nhược Nhân, hắn từ trên người nam tử này nhìn thấy đã từng chính bản thân, năm đó hắn cũng là như thế này bị Hạ Nhược Nhân giết chết.

Một hồi lâu, Mạc Vô Kỵ mới thở bình thường lại. Đáng tiếc thực lực của hắn quá kém, nếu là mạnh một phần, hắn sẽ ra tới giết người nữ nhân này.

Nữ tử giết đồng bạn của mình sau đó, thu hồi nhẫn hai người, hai luồng hỏa diễm lại đem hai người đốt cháy trở thành tro tàn, lúc này mới cấp tốc rời đi.

Nữ nhân thật là độc ác, giết mình người yêu cả chôn một cái cũng không chôn, lại còn một đoàn lửa đốt.

Chờ nữ nhân này đi rồi sau đó, Mạc Vô Kỵ cũng là thật nhanh ra Bất Hủ Giới, rời đi chỗ cũ. Hắn cần phải nhanh một chút đi ra ngoài, cái chỗ này với hắn mà nói đã không có bất kỳ cảm giác an toàn.

Một tháng sau, Mạc Vô Kỵ đi tới hắn tiến vào Phá Toái Giới địa phương. Đến nơi này sau đó, Mạc Vô Kỵ mới phát hiện, nơi này sớm đã

thành một cái đơn sơ phường thị, khắp nơi đều là thu thập các loại đẳng cấp tiên linh thảo, còn có chính là bán ra các loại các dạng đan dược, bùa chú.

Mạc Vô Kỵ vừa ra đến, thì có hơn mười vị tu sĩ tràn tới, có mấy người trong mắt thậm chí mang theo nồng nặc tham lam ánh mắt.

Có thể tưởng tượng từ Phá Toái Giới tầng thứ ba tu sĩ sống đi ra, là cỡ nào giàu có, mỗi người hầu như đều là một cái di động tiên linh thảo kho hàng.

- Đạo hữu xưng hô như thế nào là cái nào tông môn?

Một người khí tức cường hãn mặt dài nam tử rất là dứt khoát ngăn cản Mạc Vô Kỵ lối đi, trong miệng nói lấy đạo hữu, trên thực tế động tác không có nửa phần lễ phép ở trong đó.

Hắn thấy, Mạc Vô Kỵ quanh thân linh vận không hiện, tuyệt đối không thể nào là cái gì đại tông môn đệ tử. Bình thường giống nhau nhỏ tông môn đệ tử, tại hắn thuần thục gào to, khí thế liền yếu đi một đoạn. Đến lúc đó trên người tiên linh thảo sẽ trực tiếp xuống giá toàn bộ xử lý cho hắn.

- Lăn xuống!

Mạc Vô Kỵ không chút khách khí quát lên.

Hắn là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, nếu tới nơi này, tự nhiên muốn xuất ra Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão khí thế. Trà trộn Tiên Giới, Mạc Vô Kỵ đã sớm biết quy tắc, như nhau bắt nạt kẻ yếu. Người khác mạnh, ngươi chỉ có mạnh hơn hắn, người khác hơn, ngươi chỉ có so với hắn ác hơn. Cái gì lấy đức thu phục người, tất cả cút đê.

Quả nhiên bị Mạc Vô Kỵ một tiếng quát lớn, tên nam tử này nhất thời bị trấn áp. Bình thường giống nhau đệ tử tông môn nhỏ cũng không dám

như vậy gào to, chỉ có này đại tông môn tinh cấp thiên tài mới dám dùng loại giọng nói này nói chuyện.

- Ngươi là ai? Ta dầu gì cũng là người Tiên Vận Thương Hội.

Mặt dài nam tử mặc dù còn đang chất vấn, giọng nói hiển nhiên hòa hoãn rất nhiều, đã không còn trước cái loại này cường thế.

Mạc Vô Kỵ để ý đều mặc kệ đáp lại hắn, trực tiếp tách ra đoàn người đi ra ngoài. Người chung quanh bị Mạc Vô Kỵ khí thế trấn áp, trong lúc nhất thời cư nhiên không người nào dám tiến lên nói chuyện.

Đang ở Tiên Vận Thương Hội nam tử hoài nghi Mạc Vô Kỵ có đúng hay không làm bộ là lúc, một người trẻ tuổi tu sĩ tiến lên đón, hắn đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ:

- Xin hỏi thế nhưng là Mạc Trưởng Lão?

Mạc Vô Kỵ nhìn tên tu sĩ này mặc Đan Đạo Tiên Minh quần áo trang sức, dừng lại gật gật đầu nói:

- Không sai, ta đây, ngươi là?

Tu sĩ trẻ tuổi này nghe được Mạc Vô Kỵ nói, nhất thời mặt lộ sắc mặt vui mừng nói:

- Ta gọi Liễu Phiên, chịu Củng chấp sự cắt cử, đến đây đón Mạc Trưởng Lão.

Mạc Vô Kỵ đang không biết phải làm thế nào rời đi Phá Toái Giới, không nghĩ tới Củng Dịch như vậy biết làm chuyện, lúc này nói:

- Không sai, phía trước dẫn đường sao?.

Thấy Đan Đạo Tiên Minh người đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ, trước ngăn cản Mạc Vô Kỵ người kia Tiên Vận Thương Hội mặt dài tu sĩ nhất thời một thân mồ hôi lạnh. Một cái Đan Đạo Tiên Minh trưởng

lão, đó là dễ dàng bóp chết sự hiện hữu của hắn. Hoàn hảo hắn cẩn thận, không có làm ra cử động khó có thể bù đắp.

Liễu Phiên vui mừng lộ rõ trên nét mặt, nhanh chóng ở phía trước dẫn đường.

- Củng Dịch có khỏe không?

Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi.

Liễu Phiên liền vội vàng nói:

- Phá Toái Giới tầng thứ ba có đại sự xảy ra, thiên tài vào có hơn phân nửa đều bỏ mạng ở trong đó, nghe nói có Tiên Đế cường giả tiến vào tầng thứ ba, nguyên nhân cụ thể bây giờ còn chưa có điều tra ra được.

Nghe được có Tiên Đế tiến vào nơi này, Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ trong lòng, may mà hắn không có đi làm cái kia cái gì mười hai phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên. Không muốn nói hắn khả năng lấy không được sẽ chỉ là toi mạng, coi như là hắn bắt được về, sau cùng phỏng chừng cũng là vì Tiên Đế làm áo cưới.

Cùng hắn cùng nhau tu sĩ có rất nhiều, một khi hắn bắt được về Nghiệp Hỏa Hồng Liên, chuyện này nhất định sẽ tiết lộ ra ngoài. Trừ phi hắn lại đem cùng hắn cùng nhau người toàn bộ giết chết, nhưng hắn Mạc Vô Kỵ vĩnh viễn cũng không làm được loại chuyện này.

- Ta tới nơi này có hơn hai (tháng), củng chấp sự ăn nói ta tới đón trưởng lão sau đó liền bế quan.

Liễu Phiên vừa đi vừa giải thích.

Một nén nhang sau đó, Liễu Phiên liền đem Mạc Vô Kỵ dẫn tới truyền tống đại điện. Trước đây Mạc Vô Kỵ tới, còn không có cái này đại điện, lúc này cái chỗ này đã tạo dựng lên một cái to lớn truyền tống đại điện.

- Phía trước thế nhưng là Mạc huynh...?

Một cái thanh âm quen thuộc thanh thúy gọi lại Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ dừng lại nhìn đi qua nữ tử, trong lòng có chút nghi hoặc. Đây là một cái nữ đạo sĩ, tướng mạo thanh tú tuyệt luân, Huyền Tiên viên mãn tu vi. Hắn nghi hoặc là bởi vì hắn quen biết nữ đạo sĩ này, nàng gọi là Lâm Cô, hắn là người Lục Luân Tiên Vực Ma Nguyệt Tiên Môn.

Trước tại Tiêm Giác Tiên Khư truyền tống tháp, nàng muốn Trầm Mộc Tình thoái vị, bị chính bản thân mắng một trận, kết quả không dám lên tiếng. Hiện tại đều đã ra Phá Toái Giới, nàng còn tìm chính bản thân làm gì? Nghe giọng nói của nàng, dường như không phải như trả thù. Nói cách khác, dùng thân phận mình bây giờ, tại cái chỗ này, nàng cũng không dám nói sự tình trả thù.

- Mạc huynh, chuyện lúc trước Lâm Cô làm bậy mạo phạm, xin hãy tha lỗi.

Lâm Cô đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ, đạo bào trước ngực tại thời điểm nàng khom người nới lỏng ra, ở trong mắt Mạc Vô Kỵ chợt hiện ra hai luồng tuyết trắng kinh người.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 536: Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì

- Chuyện trước đây ta sớm đã quên, không có gì không được.

Mạc Vô Kỵ giọng nói bình tĩnh, hắn khẳng định nữ nhân trước mắt này tới tìm hắn tuyệt đối không phải là bởi vì chút việc nhỏ này.

Quả nhiên, sau khi nghe Mạc Vô Kỵ nói, Lâm Cô nhìn như thở phào nhẹ nhõm bật người dậy nói:

- Tuy rằng khó có thể mở miệng, thế nhưng ta chỉ có thể thỉnh cầu Mạc huynh hãy giúp ta một lần.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, hắn và nữ đạo sĩ này không có nửa điểm quen thuộc, dựa vào cái gì đi giúp nàng? Coi như là cho thù lao cũng không được, thứ hắn thiếu hụt hiện tại đối phương không có. Bình thường đồ đạc, hắn thật đúng là nhìn không thuận mắt.

Lâm Cô cũng không thèm để ý Mạc Vô Kỵ thái độ, vẫn như cũ tiếp tục nói:

- Chúng ta Ma Nguyệt Tiên Môn cùng Đan Đạo Tiên Minh quan hệ vẫn rất là bình thường, cho nên cũng không cầu được Đan Đạo Tiên Minh đỉnh cấp tiên y xuất thủ...

- Chờ một chút.

Mạc Vô Kỵ cắt đứt Lâm Cô nói:

- Ngươi hắn là biết thân phận của ta sao?? Bất quá ta chỉ có thể đáng tiếc nói cho ngươi biết, thời gian ta gia nhập Đan Đạo Tiên Minh cũng

không lâu, căn bản cũng không quen biết bất luận cái gì Đan Đạo Tiên Minh tiên y. Hơn nữa Đan Đạo Tiên Minh chủ yếu là đan đạo, coi như là địa vị của ta tại Đan Đạo Tiên Minh rất cao, cũng không cách nào cầu được chân chính tiên y cho ngươi. Theo ta được biết, đỉnh cấp tiên y đều không có quan hệ gì với Đan Đạo Tiên Minh.

Lâm Cô lần nữa khom người nói:

- Ta biết, chỉ là mẫu thân ta đã bệnh tình nguy kịch, ta chỉ cầu Mạc đại ca có thể xuất thủ một lần, giúp xem bệnh cho mẫu thân ta. Vô luận là bất kỳ yêu cầu gì, chỉ cần Lâm Cô ta có thể làm được, ta nhất định liều mạng mà làm.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút khó coi nói:

- Ta bất quá là một cái trưởng lão của Đan Đạo Tiên Minh, muốn nói luyện đan, một phần đan dược cơ bản ta có thể luyện chế ra. Muốn nói trị liệu bệnh nhân, ngươi hãy đi tìm người cao minh sao?, ta không phải là không hỗ trợ, mà là bây giờ không có cái năng lực đó.

Mạc Vô Kỵ tự mình cũng có chút không bik nói gì, hắn thật không rõ vì sao nữ đạo sĩ này nhất định cho là hắn biết chữa bệnh. Hắn căn bản cũng không có học qua y đạo, làm sao chữa bệnh?

Huống chi, Mạc Vô Kỵ biết y đạo so với đan đạo càng thêm uyên bác. Nói đúng là đan đạo là một cái chi nhánh của y đạo, cũng không thể bảo hoàn toàn sai.

Lâm Cô thê lương bi ai nói:

- Mạc đại ca, ngươi là tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, ta biết coi như là tại Đan Đạo Tiên Minh, cũng không có mấy người Tôn Cấp Đan Vương, chính vì vậy, ta mới đến khẩn cầu ngươi.

Trên thực tế còn có một cái nguyên nhân, Lâm Cô không có nói ra, nàng sợ chính mình nói ra Mạc Vô Kỵ mất hứng. Đó chính là nàng nghe

được Mạc Vô Kỵ là từ bên trong nghiền nát phế tích đi ra, cho tới trước Hoàng Kim Ốc. Không chỉ như thế Mạc Vô Kỵ còn dẫn theo hơn mười người Vĩnh Anh Tiên Vực tu sĩ từ bên trong phế tích này đi ra.

Lâm Cô nhưng là phi thường rõ ràng, tiến vào bên trong phế tích này, còn có thể hoàn hảo không tổn hao gì đi ra, đó là số rất ít bên trong số rất ít, kém nhất cũng là thiên tài bảy sao trở lên. Này đỉnh cấp thiên tài, đều cũng có lá bài tẩy ở trên tay, mới có thể từ bên trong đi ra. Nhưng mà Mạc Vô Kỵ chẳng những đi ra, còn dẫn theo nhiều người đi ra như vậy, cũng không phải này tinh cấp thiên tài có thể so sánh.

Đương nhiên trọng yếu nhất vẫn là Mạc Vô Kỵ là một Tôn Cấp Đan Vương, Tôn Cấp Đan Vương thế nhưng là rất thưa thớt lại rất thưa thớt. Một cái Tôn Cấp Đan Vương không có một chút nội tình, nàng căn bản cũng không tin tưởng.

Muốn cho nàng đi tìm đỉnh cấp tiên y, nàng có thể đi chỗ nào tìm? Nàng có thể tìm cũng chỉ có Đan Vương mà thôi. Mà bên trong Đan Vương, nàng tiếp xúc được Đan Vương lợi hại nhất chính là Mạc Vô Kỵ.

Người nữ nhân này quả nhiên điều tra qua chính bản thân, Mạc Vô Kỵ bình tĩnh vô sóng nói:

- Ta là một Đan Vương không sai, người nào nói cho ngươi biết Đan Vương có thể trị bị bệnh? ngươi xuất thân đỉnh cấp đại tông môn, cường giả có thể tiếp xúc được tự nhiên lợi hại hơn ta. Đến bây giờ, bệnh của mẹ ngươi cũng không có trị hết, ngươi cho là ta có thể...

Mạc Vô Kỵ nói đến đây bỗng nhiên dừng lại, hắn nhớ lại một việc, trước mắt Lâm Cô này đến từ Ma Nguyệt Tiên Môn, mà Mặc Nguyệt tiên môn lại ở Lục Luân Tiên Vực. Căn cứ Mạc Vô Kỵ biết đến, Lục Luân Tiên Vực là ở Ma vực.

Ma vực hay không Ma vực Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn để ý là trước đây từ Đậu Hóa Long nơi đó nghe được tin tức, Ma vực có thông đạo trực tiếp đi thông Minh vực.

Mà Ngưng Hồn tiên quỳnh trì ở giữa Ma vực cùng Minh vực đó...

- Vô luận có thể cứu mẹ ta hay không, ta đều phải tận lực, dù cho sau cùng thất bại, ta cũng không hối...

Đang khi nói chuyện, Lâm Cô liền muốn trực tiếp quỳ xuống.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên liền ngăn trở Lâm Cô quỳ xuống nói:

- Trước theo ta cùng nhau trở về Tiêm Giác Tiên Khư rồi hãy nói.

- Dạ.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nhả ra lời này, Lâm Cô ngạc nhiên mừng rỡ hồi đáp.

...

Tiêm Giác Tiên Khư không hổ là địa phương lui tới Phá Toái Giới tiện lợi nhất, ba người chỉ dùng nửa canh giờ, liền lần nữa đi ra từ trong truyền tống tháp Tiêm Giác Tiên Khư đến Phá Toái Giới.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một lọ đan dược đưa cho Liễu Phiên:

- Cái này tặng cho ngươi, khổ cực ngươi dẫn đường, ngươi tự đi làm việc sao?, sau này đến đan các của ta mua đan dược đều là bớt tám mươi phần trăm.

- Đa tạ Mạc Trưởng Lão, Liễu Phiên cáo từ.

Liễu Phiên kích động thu hồi đan dược khom người cảm tạ.

Mạc Vô Kỵ cho hắn đan dược hắn không có nhìn xem, thế nhưng có thể quen biết một cái Đan Đạo Tiên Minh thực quyền trưởng lão, đó là chân chân thiết thiết chỗ tốt. Chỉ bằng mượn điểm này, hắn tại Tiêm Giác Tiên Khư cũng sẽ không quá mức chịu thiệt.

Chờ Liễu Phiên rời đi, Mạc Vô Kỵ mới nói với Lâm Cô:

- Ngươi cùng ta đi đan các nói chuyện sao?.

Lâm Cô tự nhiên là mừng rỡ không thôi, chỉ cần Mạc Vô Kỵ nguyện ý cùng nàng nói chuyện, đối với nàng mà nói chính là cực lớn thành công.

Mạc Vô Kỵ đan các nằm cũng không xa, khoảng cách truyền tống tháp cũng không phải rất xa, không nhanh không chậm đi, cũng chỉ cần hơn nửa canh giờ mà thôi.

- Đại ca!

Mạc Vô Kỵ mới vừa vừa đi vào cửa hàng, Đậu Hóa Long liền ngạc nhiên mừng rỡ đứng lên, sắp tới hai năm không gặp, thực lực của Đậu Hóa Long so với Mạc Vô Kỵ trước đây nhìn thấy vững chắc nhiều hơn.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ mông Đậu Hóa Long:

- Cửa hàng còn chưa mở, ngươi ngồi trong cửa hàng làm gì.

Đậu Hóa Long cười hắc hắc cười:

- Cửa hàng mặc dù không có khai trương, ta cũng ở nơi đây tuyên truyền, miễn cho đến lúc đó khai trương mọi người không biết tiệm chúng ta trải danh khí.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái nhẫn đưa cho Đậu Hóa Long:

- Chiếc nhẫn này đều chứa đan dược, ngươi căn cứ đẳng cấp phân loại, sau đó chuẩn bị cửa hàng khai trương.

- Dạ, đại ca.

Đậu Hóa Long ngạc nhiên mừng rỡ nhận lấy nhẫn, mỗi ngày không có chuyện gì làm, cứ như vậy ngồi trơ tại trong cửa hàng, hắn cũng là sốt ruột.

- Được rồi, đan dược định giá và sự tình làm sao khai trương chính ngươi làm chủ đi làm, không cần hỏi ta.

Mạc Vô Kỵ nói xong, đối với Lâm Cô sau lưng báo cho biết một cái, tiến vào cửa hàng tầng hai tiểu lâu.

Chờ sau khi Lâm Cô ngồi xuống, Mạc Vô Kỵ mới chính sắc nói:

- Lâm Cô, ta nói thật với ngươi, tuy nói ta là một cái Tôn Cấp Đan Vương, trên thực tế ta đối với chữa bệnh cũng không tinh thông, ngươi tìm ta đích xác là tìm lộn người.

Lâm Cô nhanh chóng đứng lên, hơi vội vàng nói:

- Ta cũng không biết tìm ai, ta có thể tìm tới lợi hại nhất Đan Vương cũng chỉ có ngươi, ta...

Chính là Lâm Cô cũng không biết nên nói cái gì, Mạc Vô Kỵ là một cái thưa thớt Tôn Cấp Đan Vương, có thể từ trong Phá Toái Giới phế tích sương mù đi ra, chắc chắn sẽ không quá đơn giản. Càng trọng yếu hơn chính như chính theo như lời nàng, nàng có thể tìm tới lợi hại nhất Đan Vương chính là Mạc Vô Kỵ. Tại trong mắt bình thường tu sĩ, Đan Vương trên cơ bản thì tương đương với một cái tiên y.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên dừng lại Lâm Cô nói:

- Ta hỏi ngươi mấy vấn đề, ngươi biết Ngưng Hồn tiên quỳnh trì sao?

Lâm Cô nao nao, tuy nàng không hiểu rõ Mạc Vô Kỵ tại sao muốn hỏi Ngưng Hồn tiên quỳnh trì, vẫn gật đầu:

- Biết.

- Có thể nói một chút sao?

Mạc Vô Kỵ tinh thần phấn chấn, thanh âm cũng có thêm một tia kích động.

Cảm nhận được Mạc Vô Kỵ tâm tình biến hóa, Lâm Cô tâm tình cũng cao một phần, nàng nhanh chóng giải thích:

- Ngưng Hồn tiên quỳnh trì tại giữa hư không Lục Luân Tiên Vực cùng Minh vực, Ngưng Hồn tiên quỳnh trì có thể ngưng tụ hồn phách Nguyên Thần, có thể cho tu sĩ bản thân có thân thể sống lại.

- Thật hay giả?

Mạc Vô Kỵ hầu như đứng lên.

Lâm Cô gật đầu:

- Là thật, Lục Luân Tiên Vực Thiên Đế nữ nhi Cái Phi Yến bị người đả thương nặng mà vong, bởi vì người Thiên Đế cung đúng lúc chạy tới, bảo vệ Cái Phi Yến thân thể. Về sau Ma vực Thiên Đế dùng một đóa cửu cấp tiên linh thảo Minh Tâm Thần Hoa, tại Ngưng Hồn tiên quỳnh trì triệu hồi hồn phách Cái Phi Yến còn chưa tiêu tán, để cho cô ta sống lại...

- Chờ một chút, ngươi nói Minh Tâm Thần Hoa là thứ triệu hồi chưa tiêu tán hồn phách, mà không phải để cho người sống lại?

Mạc Vô Kỵ lập tức bắt được trọng điểm.

Hắn tuy rằng liều mạng cũng phải cứu về Sầm Thư Âm, kỳ thực trong lòng vẫn là có chút thấp thỏm bất an. Hắn lo lắng Sầm Thư Âm sống lại sau đó, không còn là Sầm Thư Âm trước đây. Nhưng nếu như là triệu hồi hồn phách Sầm Thư Âm lưu lạc tại Minh Giới, đó chính là hai việc khác nhau.

- Tự nhiên.

Lâm Cô khẳng định nói:

- Nếu là sống lại, chẳng phải là biến tướng để cho Nguyên Thần khác đoạt xá?

- Có hay không điều kiện hạn chế?

Mạc Vô Kỵ giọng nói càng phát ra dồn dập.

Lâm Cô gật đầu:

- Có, bình thường thời gian không có khả năng quá dài, một khi vượt qua bốn mươi chín năm coi như là có Minh Tâm Thần Hoa cũng cực kỳ khó khăn, cao hơn trăm năm, trên căn bản là không cách nào triệu hồi hồn phách, trừ phi ngươi có đại thần thông, có thể tiến vào Minh Giới.

Minh Giới mênh mông không gì sánh được, chia làm vô cùng giới vực. Vô luận là người phàm hay là tu sĩ, chỉ cần thời điểm bỏ mạng không phải là thần hồn câu diệt, hồn phách đều có thể tiến vào Minh Giới. Tại bên trong Minh Giới tìm kiếm cơ hội Luân Hồi. Thế nhưng Ngưng Hồn tiên quỳnh trì cũng không phải là dễ đi vào như vậy...

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên đối với Lâm Cô cúi người hành lễ:

- Lâm Cô, ta có một bằng hữu tại tu chân giới tinh không ngã xuống, hiện tại thân thể hoàn hảo, ta hi vọng có thể đi vào Ngưng Hồn tiên quỳnh trì tìm kiếm hồn phách lưu lạc tại Minh Giới, còn xin Lâm Cô hỗ trợ. Chỉ cần ngươi nguyện ý hỗ trợ, vô luận ta có trị được bệnh cho mẫu thân ngươi hay không, ta đều có thể toàn lực ứng phó.

Lâm Cô nghe được Mạc Vô Kỵ nói cuối cùng là hiểu vì sao đối phương còn muốn hỏi Ngưng Hồn tiên quỳnh trì, nhưng chuyện này nàng cũng rất khó làm a. Ngưng Hồn tiên quỳnh trì nhưng không phải là người nào muốn vào liền vào.

Nghĩ đến tự mình cũng đang thỉnh cầu Mạc Vô Kỵ, Lâm Cô cắn răng một cái nói:

- Ta có thể giúp ngươi tiến vào Ngưng Hồn tiên quỳnh trì, nhưng coi là ngươi tiến vào Ngưng Hồn tiên quỳnh trì, không có Minh Tâm Thần Hoa hoặc là tiên linh thảo cùng cấp bậc, cũng là vô dụng a. Không có

loại này đẳng cấp tiên linh thảo, căn bản là không cách nào để cho cô hồn tại Minh Giới du đãng cảm ứng được thân thể. Hơn nữa loại này Minh Tâm Thần Hoa dùng càng nhiều, tại Minh Giới có thể triệu hồi du đãng hồn phách nắm chặt cũng càng lớn. Minh Tâm Thần Hoa một gốc cây đều là bảo vật vô giá, chứ đừng nói chi là nhiều gốc cây.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 537: Dư Nghiệt Thiên Cơ Tông

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, đến lúc này, hắn mới phát hiện mình mới vừa mừng rỡ căn bản là công dã tràng. Hắn đi đâu tìm cửu cấp tiên linh thảo Minh Tâm Thần Hoa?

Không có Minh Tâm Thần Hoa, hắn coi như là đi Ngưng Hồn tiên quỳnh trì có thể làm sao?

Thấy Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, Lâm Cô nhịn không được nói:

- Kỳ thực Minh Tâm Thần Hoa cũng không phải không thể lấy được.

Mạc Vô Kỵ vừa nghe Lâm Cô nói, lập tức liền một bước tiến lên, giơ tay lên bắt được vai Lâm Cô:

- Lâm Cô, ở nơi nào có Minh Tâm Thần Hoa?

Cảm giác mềm mại truyền đến, Mạc Vô Kỵ lúc này liền hiểu rõ cử động của mình có chút không thích hợp, hắn nhanh chóng buông tay ra, áy náy nói:

- Xin lỗi, là ta quá kích động...

vành tai Lâm Cô đỏ bừng:

- Không sao, ta có thể lĩnh hội tâm tình của ngươi, bởi vì tâm tình của ta và ngươi là giống nhau.

Mạc Vô Kỵ lúc này nói:

- Lâm Cô, ngươi yên tâm, vô luận có tìm được Minh Tâm Thần Hoa hay không, ta đều nhất định sẽ cùng ngươi đi một chuyến tới Ma Nguyệt Tiên Môn. Mặc kệ ta có đúng hay không có thể trị hết mẹ ngươi, ta đều có thể vô cùng đem hết toàn lực đi làm.

- Đa tạ Mạc đại ca.

Lâm Cô nhanh chóng cúi người hành lễ sau đó nói:

- Kỳ thực ta biết có hai cái địa phương khả năng có Minh Tâm Thần Hoa, chỗ thứ một chính là Đan Đạo Tiên Minh của ngươi...

- Đan Đạo Tiên Minh có Minh Tâm Thần Hoa?

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc.

Lâm Cô gật đầu:

- Đúng vậy, Đan Đạo Tiên Minh đích thật là có Minh Tâm Thần Hoa, bất quá là tại Đan Đạo Tiên Minh tổng bộ. Mạc đại ca mặc dù là Đan Đạo Tiên Minh Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ trưởng lão, muốn lấy được Đan Đạo Tiên Minh tổng bộ Minh Tâm Thần Hoa, chỉ sợ cũng có chút trở ngại.

Lâm Cô đây là thật tâm nói, nàng biết Minh Tâm Thần Hoa tại Đan Đạo Tiên Minh đại biểu cho cái gì. Loại đỉnh cấp bảo vật này trân quý, bình thường phân bộ trưởng lão thì không cách nào lấy được.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ngươi nói cái địa phương thứ hai.

Đối với có thể không lấy được Đan Đạo Tiên Minh tổng bộ Minh Tâm Thần Hoa, Mạc Vô Kỵ cũng không phải nản lòng giống như Lâm Cô. Phải biết rằng hắn ngoại trừ là Đan Đạo Tiên Minh Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ trưởng lão ra, đồng thời cũng là Đan Đạo Tiên Minh tổng bộ danh dự trưởng lão, cái thân phận này tại tổng bộ cũng có chút địa vị

sao?? Cùng lắm thì hắn sẽ dùng trên người mình thứ tốt trao đổi, dù cho thứ khác không bao nhiêu tiền, hai chương Lạc Thư này giá trị tuyệt đối hơn vô số Minh Tâm Thần Hoa.

- Cái địa phương thứ hai là Vĩnh Anh Tiên Vực Uẩn Tiên Tiên Cốc, bên trong Uẩn Tiên Tiên Cốc cũng đều là cao cấp nhất tiên linh thảo, trong đó đã từng phát hiện qua Minh Tâm Thần Hoa. Hơn nữa Uẩn Tiên Tiên Cốc gần mở ra, Mạc đại ca nếu như đi, vẫn có một đường cơ hội thu được Minh Tâm Thần Hoa...

Lâm Cô trong miệng nói Mạc Vô Kỵ có một đường cơ hội thu được Minh Tâm Thần Hoa, kỳ thực trong lòng nàng rất rõ ràng, Mạc Vô Kỵ một đường cơ hội này thật sự là quá mức mong manh.

Ngược lại không phải là nói Uẩn Tiên Tiên Cốc không có loại tiên linh thảo này, mà là Minh Tâm Thần Hoa loại bảo vật này, Mạc Vô Kỵ một cái Đan Đạo Tiên Minh phân bộ trưởng lão thân phận còn kém một chút. Huống chi, Mạc Vô Kỵ tu vi cũng quá yếu một phần.

Một khi thật sự có Minh Tâm Thần Hoa đi ra, coi như là những Tiên Đế đó cũng sẽ ở trước tiên đi tranh mua, đâu có thể đến phiên Mạc Vô Kỵ? Nàng lời này hoàn toàn là an ủi Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ từng trải nhiều hơn so với Lâm Cô nhiều, hắn vừa nhìn Lâm Cô biểu tình, liền biết Lâm Cô có chút nghĩ một đằng nói một nẻo. Về phần Lâm Cô vì sao nghĩ một đằng nói một nẻo, Mạc Vô Kỵ cũng có thể đoán được một phần. Minh Tâm Thần Hoa loại bảo vật này, một khi xuất hiện sợ rằng không tới phiên hắn.

- Uẩn Tiên Tiên Cốc làm sao đi vào?

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến chính bản thân nếu như muốn đạt được Minh Tâm Thần Hoa, cơ hội duy nhất chỉ có tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc. Ở bên ngoài cầu mua, hắn biết là hi vọng xa vời.

Lâm Cô dừng một chút mới lên tiếng:

- Này rất khó, Vĩnh Anh Tiên Vực gần tổ chức đan đạo thi đấu. Chỉ có top năm mươi danh đan đạo cường giả, mới có danh ngạch tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc. Tuy rằng ta khẳng định nếu mà Mạc đại ca tham dự Vĩnh Anh Tiên Vực đan đạo thi đấu khẳng định có thể tiến vào top năm mươi, thế nhưng Vĩnh Anh Tiên Vực có hạn chế, không phải là Đan Sư Vĩnh Anh Tiên Vực, căn bản cũng không thể đại biểu Vĩnh Anh Tiên Vực tham gia đan đấu...

- Ta chính là Vĩnh Anh Tiên Vực Đan Sư, hơn nữa ta tại Vĩnh Anh Tiên Vực còn...

Mạc Vô Kỵ lúc này mừng rỡ nói.

Hắn vốn muốn nói tại Vĩnh Anh Tiên Vực còn quen biết một phần tu sĩ có địa vị, ví dụ như Thương Hành, Tả Dật Tiên đám người. Bất quá nghĩ đến Thương Hành cùng Tả Dật Tiên những người này còn không biết có hay không từ Phá Toái Giới đi ra, hắn theo bản năng dừng lại lời của mình, theo hỏi:

- Ngươi nói cho ta biết, Vĩnh Anh Tiên Vực Uẩn Tiên Tiên Cốc mở ra còn bao lâu thời gian?

Lâm Cô hơi một do dự, vẫn là nói:

- Vốn là còn hơn ba năm thời gian, bởi vì Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế Khuê Phong Vân hạ lệnh sớm mở ra Uẩn Tiên Tiên Cốc, cho nên chỉ còn hơn một năm thời gian, cái tiên cốc này sẽ mở ra.

Mạc Vô Kỵ nhìn thấu Lâm Cô do dự, hắn hơi áy náy nói:

- Lâm Cô, ngươi giúp ta, ta còn phải lùi lại việc đi Ma Nguyệt Tiên Môn thời gian, thực sự là xin lỗi. Nếu như ta không đi tham gia đan đạo thi đấu, tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, ta cả đời này cũng sẽ không vui vẻ.

Lâm Cô miễn cưỡng cười một cái nói:

- Ta biết, ta có thể lĩnh hội Mạc đại ca tâm tình. Mẫu thân ta đã bị bệnh sắp tới trăm năm, coi như là lại kéo dài mấy năm cũng không có ảnh hưởng nhiều.

Mạc Vô Kỵ biết Lâm Cô trong lòng có chút lo lắng, hắn dời đi một cái chủ đề hỏi:

- Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế tại sao muốn sớm mở ra Uẩn Tiên Tiên Cốc thời gian?

Lâm Cô theo bản năng hạ thấp giọng nói:

- Ngoại giới nghe đồn Khuê Phong Vân thụ thương rất nặng, lúc này mới yêu cầu sớm mở ra Uẩn Tiên Tiên Cốc tìm kiếm bảo vật chữa thương. Ta lại biết không phải như thế, hắn hắn là cảm ứng được Tiên Đế đại đạo, chuẩn bị Chứng Đạo Tiên Đế. Mà Chứng Đạo Tiên Đế yêu cầu một phần cao cấp nhất cửu cấp tiên linh thảo, hắn lúc này mới muốn sớm mở ra Uẩn Tiên Tiên Cốc.

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó, giật mình, vội vàng hỏi:

- Ta trước cũng đã nghe nói qua Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế Khuê Phong Vân cùng người cướp đoạt một cái hồ lô bị thương nặng, hắn sớm mở ra Uẩn Tiên Tiên Cốc, hắn là thật là vì thu được đỉnh cấp tiên linh thảo chữa thương sao??

Lâm Cô cười lạnh nói:

- Thụ thương? Người khác không biết Khuê Phong Vân, ta thế nhưng là quá rõ. Khuê Phong Vân mặt ngoài thoạt nhìn cực kỳ hào sảng rộng lượng, tính tình nhiệt tình. Trên thực tế người này âm hiểm xảo trá, lòng dạ thâm trầm tựa như biển, tâm như con bò cạp. Hắn đích xác là cùng Cô từng có một hồi đại chiến, trên thực tế Cô trọng thương mà lẩn trốn, mà Khuê Phong Vân là bình yên vô sự.

- Làm sao ngươi biết rõ ràng như vậy?

Mạc Vô Kỵ có chút hoài nghi nhìn Lâm Cô.

Lâm Cô hít sâu một hơi, trầm giọng nói:

- Bởi vì Cô chính là sư phụ ta, sư phụ ta lúc trở lại bị thương nặng, bây giờ còn đang bế quan chữa thương. Cái kia trong hồ lô chính là Hồng Mông Sinh Tức, sư phụ ta nói cho ta biết, Khuê Phong Vân chiếm được Hồng Mông Sinh Tức, rất nhanh thì sẽ Vấn đạo Tiên Đế, hắn lần này mở ra Uẩn Tiên Tiên Cốc, kỳ thực chính là lót đường vì hắn Chứng Đạo Tiên Đế. người cho là hắn bị thương, vậy cũng là bị hắn lừa.

Mạc Vô Kỵ trong lòng bộc phát nghi hoặc, cái bọc kia có Hồng Mông Sinh Tức tử hồ lô rõ ràng đang ở Bất Hủ Giới của hắn, thế nào bị Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế lấy đi? Này cái thứ hai hồ lô là từ đâu tới? Hay là nói có hai cái hồ lô? Hắn bên trong hồ lô nhất định là Hồng Mông Sinh Tức, tuyệt đối không có khả năng giả. Khuê Phong Vân lấy được hồ lô chắc cũng là Hồng Mông Sinh Tức, bằng không Khuê Phong Vân không có khả năng dùng này cảm ngộ tới Tiên Đế đại đạo.

Mạc Vô Kỵ càng nghĩ càng không hiểu, do dự một chút hay là hỏi:

- Lâm Cô, ngươi biết Khuê Phong Vân có hồ lô màu tím là từ địa phương nào lấy được sao?

Lâm Cô đáp:

- Nghe nói Hồng Mông Sinh Tức xuất thế thời điểm, bị một cái Vĩnh Anh Giác tu sĩ Thiên Tiên đạt được. Thiên Tiên tu sĩ cực kỳ cẩn thận, người khác đều từ Vô Sinh Hà chạy trốn, hắn trái lại núp ở đáy Vô Sinh Hà. Thẳng đến chuyện này hoàn toàn đi qua, hắn mới ra ngoài, sau đó từ Vấn Tiên Thê tiến vào Tiên Vực.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Tên này xem bộ dáng là muốn chết, một khi tiến vào Tiên Giới, Hồng Mông khí tức khẳng định ẩn nấp không được.

Lâm Cô nói:

- Không phải, kỳ thực hắn có một việc bảo vật, cư nhiên lại đem Hồng Mông khí tức ẩn nấp. Chỉ là hắn chiếm được loại này đại bảo, không nhìn, trong lòng thật sự là dày vò không gì sánh được. Về sau tên tu sĩ này tìm được một cái cực kỳ hẻo lánh địa phương, lại bố trí tầng tầng ẩn nấp trận, lúc này mới mở ra hồ lô. Kết quả ngươi hắn là biết, hắn vừa mở ra hồ lô, Hồng Mông Sinh Tức đã bị cường giả bắt lấy đến. Sư phụ ta lúc đó cũng là may mắn gặp dịp, tham dự trận này tranh đoạt.

Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm may mắn, không đợi hắn mời Lâm Cô đi tới Vĩnh Anh Tiên Vực chợt nghe đến đan các lầu một phát sinh một tiếng vang động kịch liệt.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét đi xuống, hắn nhất thời giận điên lên, lại có ba cái tu sĩ động thủ tại bên trong đan các của hắn. Bởi vì hắn còn không có bố trí cấm chế, Đậu Hóa Long vừa mới bày bán ra một hàng đan dược bị va chạm rơi rụng đầy đất.

Mạc Vô Kỵ một bước liền rơi vào lầu một đại điện, giọng nói băng hàn:

- Lá gan không nhỏ a, dám ở cửa hàng của ta động thủ đánh nhau.

Đánh nhau chính là ba người, hai gã nam tu, một người tóc vàng thiếu nữ.

Hai gã nam tử một người mặt đao tước, một người khác hơi béo. Nhìn xem tu vi của hai người, cũng đều là Kim Tiên hậu kỳ thực lực. Tóc vàng thiếu nữ vóc người thấp bé, tướng mạo bình thường giống nhau, thực lực chỉ có Kim Tiên sơ kỳ. Từ tràng diện nhìn xem, hắn là hai nam tử đối với tóc vàng thiếu nữ động thủ.

Chính là này tóc vàng thiếu nữ đụng ngã đan dược, lúc này Mạc Vô Kỵ một tiếng quát lạnh, sắc mặt của nàng càng là tái nhợt. Cộng thêm

khóe miệng nàng vốn là tại tràn đầy máu, trong lúc nhất thời dĩ nhiên nói không ra lời.

Tu sĩ mặt đao tước thấy Mạc Vô Kỵ giọng nói không tốt, nhanh chóng khom người thi lễ nói:

- Tiền bối thứ lỗi, chúng ta không phải là cố ý. Vừa rồi chúng ta đang ở bên ngoài bắt Thiên Cơ Tông dư nghiệt này, không nghĩ tới nàng cư nhiên mượn chúng ta công kích lực lượng vọt vào trong này, đụng phải tiền bối đan các.

Vô luận Mạc Vô Kỵ là ai, có thể ở chỗ này mở ra đan các đều là không đơn giản, hắn trước xin lỗi rồi lại nói.

Thiên Cơ Tông? Mạc Vô Kỵ ánh mắt rơi vào trên người tóc vàng thiếu nữ, giọng nói hòa hoãn một phần:

- Ngươi là người Thiên Cơ Tông?

Tóc vàng thiếu nữ phục hồi tinh thần lại, nơm nớp lo sợ đáp:

- Dạ, tiền bối...

Mạc Vô Kỵ hiểu được, tóc vàng thiếu nữ hẳn là bị đuổi không đường có thể trốn, nhìn xem thấy đan các thẻ bài là Thiên Cơ đan các, lúc này mới ôm vạn nhất may mắn tâm lý, mượn hai gã truy sát nàng tu sĩ công kích, vọt vào đan các, đụng ngã bồn đan dược.

- Tiền bối, Thiên Cơ Tông tội ác tày trời, đã bị diệt tông, chúng ta là đang đuổi giết dư nghiệt...

- Câm mồm.

Mạc Vô Kỵ không đợi tên này đem lời nói cho xong, liền to lớn phẫn nộ quát:

- Lão tử đan các cũng là Thiên Cơ đan các, ngươi có đúng hay không cũng muốn tiêu diệt?

Mặt khác người kia hơi mập tu sĩ đứng dậy, cười tủm tỉm liền ôm quyền nói:

- Tiền bối, chúng ta là Kính Không Tiên Đạo đệ tử, tại Tiêm Giác Tiên Khư bắt Thiên Cơ Tông dư nghiệt cũng được Tiêm Giác Tiên Khư thành chủ cho phép...

- Ba!

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không chờ tên tu sĩ này đem lời nói cho xong, trực tiếp một cái tát vỗ xuống. Tiên nguyên ngưng tụ bàn tay, trực tiếp lại đem tên tu sĩ này đánh bay, một đống răng rụng mang theo máu tươi cùng tên tu sĩ này rơi vãi trên mặt đất.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 538: Uy Hiếp

Cho tới giờ khắc này, Đậu Hóa Long núp ở một góc mới dám đi tới. Tu vi của hắn quá kém, hai gã Kim Tiên tu sĩ khí thế hung hăng tiến đến, hắn chỉ dám trốn đi.

- Ngươi là có ý gì?

Mặt đao khắc thấy đồng bạn của mình bị Mạc Vô Kỵ một cái tát đánh bay, sắc mặt khó xem, cả tiền bối cũng không gọi.

- Bốp!

Mạc Vô Kỵ lần nữa tát một cái, tên mặt đao khắc cũng bị Mạc Vô Kỵ tiên nguyên ngưng tụ bàn tay trực tiếp đập rách nửa bên mặt, về phần răng đó là nửa khối đều không tồn tại.

- Kính Không Tiên Đạo rất trâu bò sao? Ngay cả đan các của ta cũng muốn tiêu diệt, cả ta cũng coi là dư nghiệt.

Mạc Vô Kỵ chắp tay sau đít đi hướng hai gã Kim Tiên tu sĩ bị hắn vỗ bay vào góc tường.

- Tiền bối, ta biết ngươi có thể ở chỗ này mở tiệm cũng không đơn giản, thế nhưng ngươi có thể giảng một chút đạo lý hay không? Ngươi đan các đan dược không phải chúng ta đụng, chúng ta truy sát chính là Thiên cơ tông dư nghiệt, cùng tiền bối nói căn bản là hai việc khác nhau.

Mặt đao khắc có chút phẫn nộ, hắn biết ở chỗ này Mạc Vô Kỵ không dám giết người.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Ta không nói đạo lý thì sao? Nói cho ngươi biết, ta chính là người của Thiên Cơ Tông, có dũng khí thì tới tiêu diệt đan các của ta đi. Giả như diệt không xong đan các của ta, vậy thì thật xin lỗi, ta muốn tiêu diệt Kính Không Tiên Đạo của ngươi.

Mạc Vô Kỵ căn bản liền không biết Kính Không Tiên Đạo tới cùng có lợi hại cỡ nào, không có sao, hắn có thể chém gió. Về phần hắn nói mình là Thiên Cơ Tông, ngoại trừ chính hắn biết đây là thật, còn thật là không có người nào tin tưởng.

- Ha ha, bằng hữu tính khí thật là lớn, ngay cả chúng ta Kính Không Tiên Đạo cũng muốn tiêu diệt. Bản thân Kính Không Tiên Đạo một cái nho nhỏ thương hội quản sự, ta liền tới hỏi ngươi một chút thế nào tiêu diệt ta Kính Không Tiên Đạo.

Một thanh âm cười ha ha một tiếng, theo đó một người cao gầy mặc áo trắng đi đến.

Tuy Mạc Vô Kỵ mới Huyền Tiên sơ kỳ, hắn vừa nhìn người này liền biết đây là một Đại Ất Tiên tu sĩ.

Mạc Vô Kỵ vẫn không trả lời, lại là một thanh âm cười to truyền đến:

- Mạc Trưởng Lão, biết ngươi trở về, ta lập tức liền chạy đến, cũng may ta còn chưa tới muộn.

Người cao gầy Áo trắng nhìn xem người tới, được nghe người vừa tới đối với Mạc Vô Kỵ nhiệt tình ngôn ngữ trong lòng nhất thời cả kinh. Người này hắn quen biết, Phá Không Bảo Các Đỗ Cự. Kính Không Tiên Đạo tuy là một cái tông môn bậc trung, so với Phá Không Bảo Các lại kém quá xa. Cả Đỗ Cự đều đối với thanh niên nhân này khách khí như vậy, lẽ nào người trẻ tuổi này còn rất có lai lịch? trưởng lão Trẻ tuổi như vậy, là cái tông môn nào?

- Đỗ chưởng quỹ, đã lâu không gặp.

Áo trắng tu sĩ nhanh chóng ôm quyền lên tiếng, hắn biết địa vị của mình và Đỗ Cự chênh lệch không ít, huống chi Đỗ Cự tại Tiêm Giác Tiên Khư so với hắn nắm chắc hơn nhiều.

Đỗ Cự còn không biết tình huống, thấy tu sĩ áo trắng tùy ý gật đầu một cái:

- Thì ra là phó tiên hữu, phó tiên hữu...

Đỗ Cự dừng lại, hắn nhìn thấy hai gã tu sĩ mặc quần áo trang sức có đánh dấu Kính Không Tiên Đạo thụ thương trên mặt đất, thương thế kia hiển nhiên là vừa mới có. Nghĩ đến tính tình Mạc Trưởng Lão trước mắt này, Đỗ Cự làm sao không biết hai người này là do Mạc Vô Kỵ đánh.

Thì ra Mạc Trưởng Lão cùng Kính Không Tiên Đạo có cừu oán, hắn đâu còn đồng ý tiếp tục nói nhảm cùng Phó Chấn Tùng.

Phó Chấn Tùng hiển nhiên không phải là người không có nhãn lực, mặc dù hắn biết Mạc Vô Kỵ nói tiêu diệt Kính Không Tiên Đạo đó là mạnh miệng, hắn cũng đoán được Mạc Vô Kỵ không đơn giản. Bằng không Đỗ Cự không có khả năng đối với Mạc Trưởng Lão này khách khí như vậy, cũng bởi vì chuyện này không có tiếp tục nói chuyện với mình.

Lúc này người mặt đao khắc kia bị thương đã bò dậy, nhanh và gọn lại đem chuyện nói rõ ràng.

- Mạc Trưởng Lão, chuyện này là hai gã đệ tử chúng ta làm không thích hợp. Tuy nói là Thiên Cơ Tông dư nghiệt đụng ngã đắt đan các đan dược, ta Kính Không Tiên Đạo nguyện ý bồi thường. Mạc Trưởng Lão mời nói ra tổn thất, chúng ta bồi thường sau đó, mang theo người này Thiên Cơ Tông dư nghiệt lập tức liền rời đi.

Phó Chấn Tùng giọng nói khách khí rất nhiều, hơn nữa tư thái cũng phóng rất thấp.

Đáng tiếc hắn nói những lời này đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, quả thực chính là khiêu khích lớn hơn.

Mạc Vô Kỵ để ý đều mặc kệ đáp lại hắn, nhìn Đỗ Cự hỏi:

- Đỗ chưởng quỹ, tên gia hỏa Kính Không Tiên Đạo thực lực mạnh nhất là ai?

Đỗ Cự muốn kết giao Mạc Vô Kỵ, rồi lại nói Mạc Vô Kỵ lời này hắn không có trả lời nửa điểm ảnh hưởng, không có nửa điểm chần chờ đáp:

- Nghe nói Kính Không Tiên Đạo đệ nhất trưởng lão Ngụy Vân đã Tiên Vương trung kỳ, mặt khác nghe nói Kính Không Tiên Đạo tông chủ Ma Phí đã gần bước vào Tiên Vương cảnh...

Mạc Vô Kỵ chau mày, thì thào nói:

- Xem ra muốn tiêu diệt rơi Kính Không Tiên Đạo còn có chút phiền toái nhỏ.

Đỗ Cự lại càng hoảng sợ, lời này thật đúng là quá lớn. Mạc Vô Kỵ coi như là Đan Đạo Tiên Minh phân bộ một cái trưởng lão, cũng không có thể nói tiêu diệt một cái tông môn liền tiêu diệt, huống chi Kính Không Tiên Đạo còn là một cái bậc trung tông môn.

Lời như vậy coi như là uy hiếp, cũng không có thể tùy tiện nói.

Hắn cũng không biết Mạc Vô Kỵ là thật tâm muốn tiêu diệt Kính Không Tiên Đạo, tuy rằng Mạc Vô Kỵ tự mình cũng biết hắn bây giờ còn chưa cái năng lực kia, dù cho hắn là Đan Đạo Tiên Minh danh dự trưởng lão cũng không có cái năng lực kia, không có năng lực, không có nghĩa là hắn không thể phát sinh loại này tín hiệu.

Hắn có thể lại đem ý nghĩ mình muốn tiêu diệt Kính Không Tiên Đạo tới cho Đan Đạo Tiên Minh tổng bộ, đương nhiên, biết rõ Đan Đạo Tiên Minh không có khả năng dựa theo lời nói của hắn đi làm, hắn không làm như vậy trong lòng cũng là không thoải mái.

- Mạc Trưởng Lão, có mấy lời mời nói cẩn thận, một lần chúng ta có thể cho là hiểu lầm, nếu như ngay cả nói vài lần chúng ta coi như khiêu khích ta Kính Không Tiên Đạo. Ta biết thân phận Mạc trưởng lão không thấp, cũng không thể liên tục khiêu khích đối với ta Kính Không Tiên Đạo.

Một bên Phó Chấn Tùng thật sự là nhịn không được, hừ một tiếng nói.

Mạc Vô Kỵ xuất ra hai quả ngọc bài đưa cho Đậu Hóa Long nói:

- Hóa Long, ngươi giúp ta đi một chuyến Tiêm Giác Tiên Khư Đan Đạo Tiên Minh. Để cho bọn họ phái một người Đại Ất Tiên trở lên cường giả lại đây, lại đem nơi này mấy cái tên côn đồ bắt. Còn có, Kính Không Tiên Đạo đập vỡ cửa hàng của ta, để cho phân bộ dùng danh nghĩa của ta hướng Đan Đạo Tiên Minh tổng bộ phát sinh thỉnh cầu, tiêu diệt Kính Không Tiên Đạo.

- Dạ, đại ca.

Đậu Hóa Long nhanh chóng tiếp nhận hai quả ngọc bài, nói xong vừa muốn đi ra.

- Xin dừng bước.

Phó Chấn Tùng dùng thần niệm quét ngọc bài cấp thiết ngăn cản Đậu Hóa Long.

Trước hắn không biết thân phận cùng lai lịch của Mạc Vô Kỵ, còn không có để ý. Nhưng vừa rồi Mạc Vô Kỵ lấy ra là vật gì? Một quả ngọc bài là Đan Đạo Tiên Minh Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ trưởng lão, một quả khác càng thêm đáng sợ, Đan Đạo Tiên Minh tổng bộ danh dự trưởng lão, tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương.

Nếu là trước đây Mạc Vô Kỵ nói, hắn còn căn bản khinh thường, hiện tại hắn cũng không nghĩ như vậy. Một cái tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương,

Đan Đạo Tiên Minh danh dự trưởng lão, dùng Kính Không Tiên Đạo đập phá đan các danh nghĩa đi cáo trạng Đan Đạo Tiên Minh, đó cũng không phải là chuyện đùa.

Đối mặt Đan Đạo Tiên Minh loại này to lớn vô phách, Kính Không Tiên Đạo cái gì đều không phải là, nói cách khác Mạc Vô Kỵ nói rất có thể biến thành sự thật. Nghĩ đến những thứ này, phía sau Phó Chấn Tùng mồ hôi lạnh liền xông ra.

Một bên Đỗ Cự cũng là âm thầm kinh hãi, trước hắn vẫn cho là Mạc Vô Kỵ bất quá là một cái Đan Đạo Tiên Minh Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ trưởng lão, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ còn là tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, Đan Đạo Tiên Minh tổng bộ danh dự trưởng lão.

Nếu là cộng thêm hai cái danh hiệu phía sau, hơn nữa Kính Không Tiên Đạo đánh đập vỡ đan các của Mạc Vô Kỵ những nguyên nhân này... Đỗ Cự theo bản năng trong lòng run lên. Bởi vì những nguyên nhân này cũng đủ Đan Đạo Tiên Minh tiêu diệt Kính Không Tiên Đạo.

Về phần Đan Đạo Tiên Minh sẽ đi tra một chút Mạc Vô Kỵ nói việc này có phải thật vậy hay không, căn bản là chê cười. Đan Đạo Tiên Minh một cái danh dự trưởng lão nói, vô luận thật giả, Đan Đạo Tiên Minh đều có thể cho là thật. Huống chi, cái này danh dự trưởng lão còn là một cái tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương.

Tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương tương lai tiền đồ làm sao, đứa ngốc cũng biết. Nếu không, Đan Đạo Tiên Minh cũng không cần phải cho Mạc Vô Kỵ một cái danh dự trưởng lão danh tiếng như vậy, mục đích gì còn chưa phải là muốn đem Mạc Vô Kỵ Tôn Cấp này Đan Vương cột vào Đan Đạo Tiên Minh?

May là trước đây chính bản thân xem thời cơ, không có đối kháng cùng trước mắt cái này trưởng lão tuổi còn trẻ đến kỳ cục.

- Mạc Trưởng Lão, trước có nhiều hiểu lầm, còn xin Mạc Trưởng Lão đại nhân bỏ qua cho tiểu nhân.

Phó Chấn Tùng khom người thi lễ nói, trong lòng hắn là nơm nớp lo sợ. Giả như đối phương quyết tâm muốn tiêu diệt rơi Kính Không Tiên Đạo, vậy hắn lại ra vẻ đáng thương cũng vô ích.

Đậu Hóa Long cũng ngừng lại, hắn theo bản năng nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ biết nếu mà hắn mạnh mẽ để cho Đậu Hóa Long lại đi Đan Đạo Tiên Minh, Phó Chấn Tùng có khả năng chó cùng rứt giậu, hiện tại liền động thủ với hắn. Hắn tự phụ cũng không sợ hãi Phó Chấn Tùng, thế nhưng đối mặt một cái Đại Ất Tiên tự mình cũng rất khó chiếm tiện nghi. Huống chi Mạc Vô Kỵ biết, hắn cầm thẻ bài đi Đan Đạo Tiên Minh, khả năng Đan Đạo Tiên Minh vì hắn xuất thủ cũng rất thấp. Bởi vì hắn tại Đan Đạo Tiên Minh căn bản cũng không có căn cơ, nói không chừng là Nông Vịnh thưởng thức hắn, lúc này mới cho hắn một cái danh dự trưởng lão danh hiệu.

Hắn một cái danh dự trưởng lão tùy tùy tiện tiện một câu nói, Đan Đạo Tiên Minh đi ngay tiêu diệt một cái tông môn, vậy Đan Đạo Tiên Minh cũng tồn tại không cho tới hôm nay. Phó Chấn Tùng sợ hãi, là bởi vì chuyện quan hệ đến hắn Kính Không Tiên Đạo, cộng thêm Đan Đạo Tiên Minh uy danh thật sự là quá lớn.

Hắn muốn tiêu diệt rơi Kính Không Tiên Đạo, chỉ có thể dựa vào chính bản thân, mà không phải dựa vào Đan Đạo Tiên Minh. Hiện tại hắn uy hiếp Phó Chấn Tùng như vậy, là mượn Đan Đạo Tiên Minh áo khoác vì Thiên Cơ Tông làm việc.

- Thiên Cơ Tông là do các ngươi Kính Không Tiên Đạo tiêu diệt?

Mạc Vô Kỵ ngược lại không có tiếp tục để cho Đậu Hóa Long rời đi, giọng nói có chút lạnh hỏi.

Phó Chấn Tùng coi như là ngu cũng biết Mạc Vô Kỵ hắn là cùng Thiên Cơ Tông có chút quan hệ, bằng không sẽ không quan tâm tới Thiên Cơ Tông như vậy, đan các còn gọi Thiên Cơ đan các.

- Không phải, Thiên Cơ Tông đắc tội Đại Kiếm Đạo, là bị Đại Kiếm Đạo Tát Kiếm trưởng lão tiêu diệt. Ta Đan Đạo Tiên Minh bất quá là đáp ứng Đại Kiếm Đạo Tát Kiếm trưởng lão mệnh lệnh, đuổi theo bộ Thiên Cơ Tông đệ tử.

Phó Chấn Tùng mồ hôi lạnh phun ra hồi đáp.

Đại Kiếm Đạo Mạc Vô Kỵ biết, đây đồng dạng là một cái to lớn vô phách tông môn, thực lực mạnh mẽ không gì sánh được. Coi như là so với Đan Đạo Tiên Minh mạng giao thiệp hơi yếu, thực lực cũng sẽ không yếu hơn bao nhiêu.

- Ngươi Kính Không Tiên Đạo bắt được bao nhiêu đệ tử Thiên Cơ Tông?

Mạc Vô Kỵ nghe được Thiên Cơ Tông không phải là Kính Không Tiên Đạo tiêu diệt, giọng nói hơi chút khá hơn một chút.

- Hai người, Dịch Lan là người thứ ba chúng ta đuổi theo.

Phó Chấn Tùng giọng nói vô cùng cẩn thận, hắn là bị Mạc Vô Kỵ hù dọa sợ. Tại trong mắt hắn, Mạc Vô Kỵ cũng không phải là hù dọa hắn. Bởi vì thân phận của Mạc Vô Kỵ, đích thật là có tư cách làm được những thứ này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 539: Mạc Vô Kỵ Thất Vọng

Thiếu nữ tóc vàng lúc này cuối cùng là hiểu lựa chọn của mình không sai, Mạc Trưởng Lão này đích thật là hướng về Thiên Cơ Tông. nàng nhanh chóng ở một bên nói:

- Mạc tiền bối, Biên Huy Vũ sư huynh và Tô Nhu Nhi sư tỷ bị bọn họ giam giữ tại bên trong Kính Không Tiên Đạo thương lâu.

Mạc Vô Kỵ nhãn thần lạnh lẽo, nhìn Phó Chấn Tùng nói:

- Cho ngươi nửa nén hương thời gian, đem hai người đó hoàn hảo không hao tổn đưa tới nơi này.

- Dạ...

Nếu mà thời điểm vừa tới, Mạc Vô Kỵ nói lời này, Phó Chấn Tùng sẽ cho Mạc Vô Kỵ là một chuyện tiếu lâm. Nhưng là bây giờ, hắn không còn có nửa điểm chê cười ý nghĩ. Tại trong mắt hắn, Mạc Vô Kỵ mỗi một chữ đều đúng là thật so với vàng thật hơn.

Hắn trực tiếp xuất ra truyền tin châu phát ra một đạo tin tức, sau đó theo khuôn mặt cười đứng ở một bên. Không phải do hắn không sợ, dù cho Mạc Vô Kỵ không phải là Đan Đạo Tiên Minh danh dự trưởng lão, hắn tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương cái thân phận này, liền có thể tùy tiện gia nhập đỉnh cấp đại tông môn tùy ý. Một cái đỉnh cấp đại tông môn vì một cái tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, đến tiêu diệt Kính Không Tiên Đạo cũng không phải không có khả năng.

- Mạc Trưởng Lão, lần này ta thế nhưng là cầu đúng người.

Cho tới giờ khắc này, Đỗ Cự mới đi tới hướng vẻ mặt tươi cười hướng Mạc Vô Kỵ ôm quyền ân cần thăm hỏi.

- Đỗ huynh, mới vừa rồi có việc nhỏ còn có chậm trễ, không biết Đỗ huynh có chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ cũng hòa hoãn mình một chút sắc mặt ân cần thăm hỏi.

Đỗ Cự có chút không được tốt ý tứ nói:

- Một người bằng hữu của ta, hiện tại cắm ở Huyền Tiên viên mãn, chỉ thiếu khuyết một quả Đại Ất Chân Đan, đang muốn yêu cầu Mạc huynh cho ta luyện chế một lò Đại Ất Chân Đan.

Nói xong Đỗ Cự xuất ra một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Trong này là tiên linh thảo luyện đan.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận nhẫn, phát hiện bên trong ngoại trừ một lò Đại Ất Chân Đan tiên linh thảo, còn có hai mươi vạn thượng phẩm tiên tinh, cộng thêm hơn mười khối tài liệu luyện khí đẳng cấp không thấp. Rất hiển nhiên, đồ đạc dư thừa là Đỗ Cự cho hắn thù lao.

Mạc Vô Kỵ thu hồi nhẫn cười ha ha một tiếng nói:

- Đỗ huynh tới thật đúng là khéo léo, ta chỗ này vừa mới có vài tấm Đại Ất Chân Đan.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ cũng lấy ra một cái bình ngọc đưa cho Đỗ Cự.

Đỗ Cự thần niệm đảo qua, liền lộ ra vẻ mặt vui mừng:

- Này nhiều lắm, ta chỉ cần phân nửa liền có thể.

trong bình ngọc Mạc Vô Kỵ cho lại có 6 tấm Đại Ất Chân Đan, đây chính là nhiều lắm. Bình thường Đan Sư luyện đan, có 4 thành đan dược

cho hộ khách coi như là không sai. Mà Đại Ất Chân Đan đầy đan là mười hai tấm, Mạc Vô Kỵ cho ra 6 tấm, chẳng khác nào với một nửa.

Nhưng đó cũng không phải để cho Đỗ Cự ngạc nhiên mừng rỡ cùng khiếp sợ, để cho hắn khiếp sợ là, Mạc Vô Kỵ 6 tấm Đại Ất Chân Đan toàn bộ là hạng nhất tiên đan. Này 6 tấm hạng nhất Đại Ất Chân Đan, chính là so với một lọ thượng đẳng Đại Ất Chân Đan giá trị đều cao hơn rất nhiều.

Bình thường có thể mời được Đan Vương giúp ngươi luyện chế Đại Ất Chân Đan, coi như là cơ duyên cực lớn cùng vận khí. Chứ đừng nói chi là luyện chế ra hạng nhất Đại Ất Chân Đan. Tại trên thành phố Đại Ất Chân Đan đại đa số là trung đẳng cùng hạ đẳng, tình cờ có thượng đẳng ra. Về phần hạng nhất Đại Ất Chân Đan, là chỉ có thể đi đấu giá hội đấu giá.

Dựa theo Mạc Vô Kỵ cho ra 6 tấm hạng nhất to lớn ất thực sự, hắn cho về điểm này thù lao căn bản cũng không giá trị nhắc tới.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ mông Đỗ Cự:

- Ta gần nhất phải đi ra ngoài một chuyến, cửa hàng của ta ngươi giúp ta chiếu cố một chút.

Đỗ Cự biết Mạc Vô Kỵ nói là lời khách khí, Mạc Vô Kỵ là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, tiệm của hắn sao lại yêu cầu chính bản thân chiếu cố? Hắn vẫn còn là cảm kích nói:

- Mạc huynh yên tâm, ta nhất định sẽ thường xuyên tới xem.

Nói xong, ánh mắt của hắn quét một cái Phó Chấn Tùng một bên. Tại hắn nghĩ đến, Mạc Vô Kỵ nói chiếu cố, chính là phòng ngừa Phó Chấn Tùng loại này tên gia hỏa có mắt không tròng tới quấy rối.

Một bên Phó Chấn Tùng càng là nhìn kinh hãi, một cái Đan Vương sức lực chính là thật. Nếu không phải Đan Vương, coi như là Tiên

Vương cũng không cách nào tùy tùy tiện tiện xuất ra một lọ Đại Ất Chân Đan.

Hai người vừa rỗi rãnh hàn huyên một hồi, một người trung niên nam tử vội vã mang theo một nam một nữ đã đi tới.

Mạc Vô Kỵ không có để ý trung niên nam tử kia, hắn biết tên này khẳng định cũng là Kính Không Tiên Đạo. Ánh mắt của hắn rơi vào trên người một nam một nữ kia.

Nam tử thoạt nhìn rất là tuổi còn trẻ, cả người khí tức hỗn loạn, hiển nhiên là trọng thương chưa lành. Nàng kia tướng mạo thanh tú, so với Dịch Lan thoạt nhìn trưởng thành nhiều hơn. Thương thế của nàng dường như cũng không nhẹ, bất quá ánh mắt của nàng rất là bình tĩnh, cũng không có gì nôn nóng cùng bất an.

- Nhu tỷ, Huy vũ sư huynh...

Nhìn thấy người tới, Dịch Lan quên mất sợ hãi, vội vàng liền xông ra ngoài, lại đem hai người đỡ lấy.

- Dịch Lan, chuyện gì xảy ra?

Nữ tử bình tĩnh hỏi một câu. Nàng nhìn thấy mặt đao khắc cùng người kia béo nam tu đứng ở bên ngoài trên mặt có thương tích, Dịch Lan dường như trong mắt còn có vui sướng, lập tức liền hỏi một câu.

Dịch Lan nhanh chóng nói:

- Là Mạc Trưởng Lão xuất thủ cứu ta...

Nàng không có tiếp tục nói hết, lúc này Phó Chấn Tùng đang kính cẩn đứng ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, thần thái có chút khẩn trương.

- Mạc Trưởng Lão, người đã mang đến.

Phó Chấn Tùng giọng nói tràn đầy bất an.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút khó coi, hắn cũng không nói lời nào. Không phải là hắn không muốn nói chuyện, hắn cũng rất là bất đắc dĩ, bởi vì tu vi của hắn quá kém, căn bản là không cách nào giáo huấn mấy tên Kính Không Tiên Đạo này.

Thiên Cơ Tông cũng thực sự là bi kịch, trước đây tại tu chân giới thời điểm cũng là bị người tiêu diệt, kết quả mấy cái cá lọt lưới tìm được hắn, sau cùng hắn thành Thiên Cơ Tông tông chủ. Theo lý thuyết phi thăng tới Tiên Giới sau đó, hắn có thể mượn Thiên Cơ Tông cây to này đến thừa lương, đáng tiếc hắn vẫn còn là phải làm bảo mẫu.

Thấy Mạc Vô Kỵ không nói lời nào, Phó Chấn Tùng nhanh chóng xuất ra 3 cái nhẫn đưa cho Dịch Lan ba người nói:

- Đây là nhẫn của các ngươi, bên trong đồ đạc là ta bồi thường.

Biên Huy Vũ cùng Tô Nhu Nhi đều là không chút do dự nhận nhẫn, tuy bên trong chiếc nhẫn này tăng thêm rất nhiều thứ, nhưng chiếc nhẫn này vốn chính là của bọn họ. Dịch Lan nhẫn ngược lại không có bị bắt đi, nàng thấy sư huynh sư tỷ đều thu nhẫn, cũng nhận nhẫn.

Thấy ba người nhận lấy nhẫn, Phó Chấn Tùng thoáng thở phào nhẹ nhõm lần nữa nhìn về phía Mạc Vô Kỵ.

- Cút đi.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng hét lên một tiếng.

Dù cho trong lòng lại ủy khuất, Phó Chấn Tùng cũng chỉ có thể ôm quyền hạ thấp người, sau đó mang theo hai gã Kim Tiên tu sĩ vội vã đi xa. Hắn phải vội vã trước tiên lại đem Mạc Vô Kỵ sự tình nói cho tông chủ, Thiên Cơ Tông nếu có một cái Mạc Vô Kỵ hậu trường như vậy, đó cũng không phải là Kính Không Tiên Đạo tùy tiện động được.

Rồi lại nói tiêu diệt Thiên Cơ Tông vẫn không thể coi như là Đại Kiếm Đạo, chỉ là Đại Kiếm Đạo một cái trưởng lão mà thôi. Chuyện này

hiển nhiên còn không có triệt để kết thúc, hắn Kính Không Tiên Đạo bây giờ còn chưa có cùng Thiên Cơ Tông kết thù kết oán quá sâu, sớm rời khỏi cho thỏa đáng.

- Ta cũng cáo từ, sau này có cần ta Đỗ Cự hỗ trợ, Mạc huynh xin cứ việc phân phó.

Đỗ Cự cũng xem thời cơ cáo từ, ngày hôm nay hắn tới nơi này thu hoạch cũng không nhỏ. Chẳng những đã biết Mạc Vô Kỵ thân phận chân chính, còn thu được 6 tấm hạng nhất Đại Ất Chân Đan.

Mạc Vô Kỵ đưa đi Đỗ Cự, từ trong tay Đậu Hóa Long cầm lại hai quả thân phận bài sau đó, nói với Lâm Cô:

- Ngươi ở dưới lầu chờ ta một hồi, ta một hồi sẽ đi xuống, sau đó chúng ta rời đi Tiêm Giác Tiên Khư.

Nói xong hắn lại hướng Dịch Lan ba người nói:

- Ba người các ngươi theo ta cùng tiến lên đến.

Ba người là Mạc Vô Kỵ cứu mạng, cộng thêm Mạc Vô Kỵ cái này đan các còn là Thiên Cơ đan, coi như là Mạc Vô Kỵ không gọi bọn hắn, bọn họ cũng muốn biết rõ ràng tình huống.

...

- Thiên Cơ Tông Biên Huy Vũ, Tô Nhu Nhi, Dịch Lan đa tạ tiền bối ân cứu mạng.

Vừa đến lầu hai, Tô Nhu Nhi liền đi đầu khom người hướng Mạc Vô Kỵ cảm tạ ân cứu mạng.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Những thứ này không trọng yếu, người nào nói một chút Thiên Cơ Tông là lúc nào bị diệt rơi? Rốt cuộc là người nào tiêu diệt?

Tô Nhu Nhi giải thích:

- Là tông chủ đệ tử Dư Ngạo đắc tội một người đỉnh cấp thiên tài của Đại Kiếm Đạo, còn giết một người đệ tử của Đại Kiếm Đạo trưởng lão Tát Kiếm. Kết quả Tát Kiếm dưới cơn nóng giận, dẫn người giết Thiên Cơ Tông, trực tiếp lại đem san bằng toàn bộ Thiên Cơ Tông.

- Đây là chuyện xảy ra khi nào? Bởi vì nguyên nhân gì đắc tội Đại Kiếm Đạo?

Mạc Vô Kỵ trong lòng có nghi hoặc.

Tô Nhu Nhi đáp:

- Chuyện phát sinh đã có hơn 600 năm, lúc đó Dư Ngạo bởi vì thích một người nữ đệ tử Đại Kiếm Đạo trưởng lão. Kết quả nữ đệ tử kia cũng không thích hắn, hắn ép buộc người nữ đệ tử này quan hệ chịch chịch, sau đó giết đối phương. Cũng bởi vậy chọc giận Đại Kiếm Đạo đại trưởng lão, để cho Đại Kiếm Đạo trưởng lão giết lên Thiên cơ tông, lại đem Thiên Cơ Tông diệt vong.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt rất là xấu xí, nếu như là loại nguyên nhân này, không muốn nói đối phương là một cái đại tông môn đại trưởng lão, coi như là hắn cũng đồng dạng sẽ giết tới Thiên Cơ Tông.

- Vậy Dư Ngạo đâu nè? Thiên Cơ Tông tông chủ có đúng hay không lại đem Dư Ngạo giao ra, Đại Kiếm Đạo trưởng lão cũng không thèm nhìn?

Mạc Vô Kỵ thanh âm lãnh lên.

Tô Nhu Nhi tự nhiên có thể cảm thụ được Mạc Vô Kỵ ngữ khí biến hóa, trong lòng nàng thầm than một tiếng đáp:

- Bởi vì Dư Ngạo là đệ nhất thiên tài Thiên Cơ Tông, lại đệ tử là tông chủ. Không tới trăm tuổi chính là Đại Ất Tiên thực lực, tương lai coi như là Chứng Đạo Tiên Đế cũng không phải không có khả năng. Cho nên

tông chủ và vài tên trưởng lão cũng không muốn giao ra Dư Ngạo, cộng thêm Đại Kiếm Đạo trưởng lão minh xác muốn tiêu diệt rơi Thiên Cơ Tông, có hay không giao ra Dư Ngạo hắn đều có thể tiêu diệt Thiên Cơ Tông.

Sư phụ ta cương quyết, nói vô luận Thiên Cơ Tông có hay không sẽ bị tiêu diệt, đều phải giao ra Dư Ngạo. Không phải là vì bảo mệnh, mà là ta sư phụ cho rằng Dư Ngạo người như thế, coi như là thiên tài đi nữa cũng nên giết.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt hòa hoãn một phần:

- Về sau làm sao?

Tô Nhu Nhi giọng nói buồn bã hẳn lên:

- Về sau sư phụ ta bị tông chủ và vài tên trưởng lão giết chết, nói nàng vì bảo mệnh quỳ gối không hề tôn nghiêm, không xứng là người Thiên Cơ Tông. Mấy người chúng ta trốn ra Thiên Cơ Tông, tuy nói ta cũng không muốn lưu ở Thiên Cơ Tông, thế nhưng là Đại Kiếm Đạo đã sớm đem chúng ta xem như dư nghiệt Thiên Cơ Tông, mấy trăm năm sao, vẫn như cũ đang đuổi giết chúng ta. Dịch Lan sư muội là vài thập niên trước mới bị ta đại sư thu làm đệ tử, nàng càng chưa tính là người Thiên Cơ Tông.

- Thiên Cơ Tông người còn lại đều bị tiêu diệt?

Mạc Vô Kỵ trong lòng bỗng nhiên cảm giác được có chút thất vọng, chính hắn thích Thiên Cơ Tông, kỳ thực ngoại trừ là Thất Lạc Đại Lục Thiên Cơ Tông tông chủ ra, cùng Thiên Cơ Tông tôn chỉ cũng có nhất định quan hệ.

Nếu là Thiên Cơ Tông chỉ có tôn chỉ, cả tông môn đệ tử phạm dưới ngập trời hành vi phạm tội, chỉ cần tên đệ tử này tư chất tốt, làm theo có thể mặc kệ, cái này tông môn diệt vong là chính xác.

- Nghe nói còn không có, Thiên Cơ Tông vài trưởng lão cùng Dư Ngạo đều chạy đi. Bất quá chúng ta mấy người sớm quyết ý rời đi Thiên Cơ Tông, bọn họ có chạy đi hay không, không có quan hệ gì với chúng ta.

Tô Nhu Nhi kiên định nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, không có lại hỏi cái gì, chỉ nói rằng:

- Các ngươi nếu như không có địa phương có thể đi, liền ở lại trong tiệm của ta, ta muốn đi ra ngoài vài năm, mới có thể trở về. Đương nhiên, nếu mà các ngươi không muốn ở lại chỗ này, cũng có thể tự nhiên.

Đổi thành trước, Mạc Vô Kỵ nhất định phải bảo mấy người ở tại chỗ này, chờ hắn trở về xây dựng Thiên Cơ Tông. Hiện tại hắn phát hiện mình coi như là muốn thành lập tông môn, cũng không nhất định phải thành lập Thiên Cơ Tông.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 540: Thiên Cơ Côn Lai Lịch

- Ta có thể xin hỏi một chút tiền bối vì sao lại giúp chúng ta, còn có tiền bối đan các tên là Thiên Cơ Đan Các, có nguyên nhân gì sao?

Thấy Mạc Vô Kỵ muốn rời khỏi, Tô Nhu Nhi đánh bạo hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nói:

- Bởi vì ta vốn chính là tông chủ Thiên Cơ Tông, bất quá Thiên Cơ Tông của ta là ở Tu Chân Giới. Tiến vào Tiên Giới sau đó, ta không có nghe được gì về Thiên Cơ Tông, vẫn cho là Thiên Cơ Tông tại Tiên Giới không có được tạo dựng lên, cho nên chuẩn bị dùng tông chủ danh nghĩa trùng kiến Thiên Cơ Tông.

Sau khi nghe ngươi nói Thiên Cơ Tông tông chủ là đức hạnh như vậy, ta đã đã không còn ý định này, coi như là ta muốn trùng kiến tông môn, cũng là thành lập cái tông môn khác. Cái tên đan các này, có lẽ ta sẽ thay đổi.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói xong, ba người Tô Nhu Nhi ngẩn ngơ, lập tức Tô Nhu Nhi quỳ trên mặt đất nói:

- Tô Nhu Nhi thỉnh cầu tiền bối trùng kiến Thiên Cơ Tông.

hai người Biên Huy Vũ thấy Tô Nhu Nhi quỳ xuống, cũng liền quỳ xuống theo.

Mạc Vô Kỵ rất là nghi hoặc nhìn Tô Nhu Nhi hỏi:

- Tô Nhu Nhi, trước ta cứu tính mạng của ngươi, ngươi cũng không có quỳ xuống, chính ngươi đều dự định muốn thoát ly Thiên Cơ Tông, vì sao còn xin cầu ta thành lập Thiên Cơ Tông?

Tô Nhu Nhi khóc nấc nói:

- Bởi vì Thiên Cơ Tông trước đây không là như thế này, tại hết thảy tông môn ở giữa Tiên Giới, chỉ có một tông môn không phải do người thành lập, mà là khai thiên tích địa thì đã có, cái tông môn này chính là chúng ta Thiên Cơ Tông.

- Có ý tứ gì?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Tô Nhu Nhi hơi điều chỉnh một cái tâm tình nói:

- Nghe đồn, trước đây đệ nhất đương nhiệm tông chủ Viên Y của chúng ta Thiên Cơ Tông tìm ra Thiên Cơ Tông, Thiên Cơ Tông chỉ là một khối tấm bia đá tông môn thiên nhiên. Lúc đó Viên Y tông chủ phát hiện tấm bia đá này lại là một khối bảo vật Tiên Thiên, trên tấm bia đá chỉ có hai chữ, Thiên Cơ.

Về sau Viên Y tông chủ mạnh mẽ luyện hóa Tiên Thiên tấm bia đá này lại không hề đoạt được, hắn dưới cơn nóng giận trực tiếp một quyền đánh vào trên tấm bia đá. Không nghĩ tới tấm bia đá này hắn luyện hóa không được, lại bị một quyền đánh vỡ ra. Tấm bia đá bị đập vỡ sau đó, cư nhiên tạo thành năm món đồ.

- Năm món đồ nào? Được rồi, ngươi ngồi xuống trước, còn có hai ngươi, cũng ngồi xuống hết đê.

Mạc Vô Kỵ hỏi xong, lên tiếng bảo ba người ngồi xuống từ từ nói.

Tô Nhu Nhi ngồi xuống, tiếp tục nói:

- Theo thứ tự là một thanh trường kiếm gọi Thiên Cơ Kiếm, một cây gậy không biết là tài liệu gì, gọi Thiên Cơ Côn, còn có hai cái lệnh bài, hai cái này lệnh bài một trắng một đen. Ngoài ra, bia ký có khắc Thiên Cơ hai chữ vẫn còn. Viên Y tông chủ phát hiện, bên trong hai cái lệnh bài đen trắng ẩn chứa một bộ địa đồ, chỉ là địa đồ này mơ mơ hồ hồ, căn bản là thấy không rõ lắm.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ tới bản thân Thiên Cơ Tông tông chủ lệnh bài, bên trong cái màu trắng thẻ bài không phải là có một bộ địa đồ sao? Trước đây hắn nhìn hồi lâu cũng không có thấy rõ ràng, có thể nào tấm bảng chính là trước đây Viên Y đạt được, sau đó lưu lạc đến Tu Chân Giới? Nếu không, Thiên Cơ Côn tại sao sẽ ở trên người mình?

- Viên Y tông chủ mơ hồ cảm thấy bên trong địa đồ này chứa đồ đạc không đơn giản, hắn bế quan nghiên cứu mấy nghìn năm, sau cùng cho ra một cái kết luận. Vậy chính là có bỏ ra mới có thu hoạch, hắn muốn thấy rõ ràng đồ đạc trên tấm bảng kia, nhất định phải thành lập Thiên Cơ Tông. Kết quả hắn tại Tiên Giới thành lập Thiên Cơ Tông, thế nhưng là Tiên Giới Thiên Cơ Tông thành lập hoàn thành sau này, tấm bảng địa đồ kia vẫn như cũ không rõ. Viên Y tông chủ không cho là phán đoán của hắn có sai lầm, hắn lại đem Tiên Giới Thiên Cơ Tông tông chủ vị truyền cho đệ tử của mình, sau đó chuẩn bị tu luyện một cái phân thân tiến vào Tu Chân Giới cũng thành lập Thiên Cơ Tông đạo thống...

Nói đến đây, Tô Nhu Nhi nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Tiền bối đến từ Tu Chân Giới Thiên Cơ Tông, vậy hắn là là Viên Y tông chủ đã tu luyện ra phân thân, hoàn thành Tu Chân Giới Thiên Cơ Tông thành lập.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi:

- Đã như vậy, Viên Y tông chủ có tìm được địa đồ kia hay không?

Tô Nhu Nhi lắc đầu:

- Lúc đó hắn mang đi một quả lệnh bài màu trắng cùng Thiên Cơ Kiếm, Thiên Cơ Côn. Tại Tiên Giới liền lưu lại một cái lệnh bài màu đen, cái lệnh bài màu đen này hiện tại chính là tông chủ lệnh bài của Thiên cơ tông, vẫn truyền thừa đến bây giờ. Tại sau khi Viên Y tông chủ đi rồi mấy vạn năm, hắn nhắn trở lại một đạo tin tức, Viên Y tông chủ nói hắn sắp ngã xuống, đồng thời chỉ ra Thiên Cơ Kiếm cùng Thiên Cơ Côn đều là chìa khóa mở ra địa đồ. Từ đó về sau, liền không còn có tin tức cuả Viên Y tông chủ, cũng không có tin tức của Thiên Cơ Côn cùng Thiên Cơ Kiếm.

Mạc Vô Kỵ biết Thiên Cơ Côn cùng lệnh bài màu trắng tại trong tay mình, mà Thiên Cơ Kiếm lại ở trong tay Lôi Hồng Cát.

- Ngươi mới vừa nói Thiên Cơ Tông trước đây không là hình dạng như thế này, vậy ngươi nói một cái hiện tại tông chủ là chuyện gì xảy ra.

Mạc Vô Kỵ trong lòng đối với lệnh bài bên trong mơ hồ địa đồ nổi lên hứng thú, hắn cũng cảm giác địa đồ này không đơn giản. Tiến vào Tiên Giới tu luyện, hắn càng là rõ ràng tầm quan trọng của cơ duyên.

Tô Nhu Nhi chậm khẩu khí tiếp tục nói:

- Hiện giữ Thiên Cơ Tông tông chủ là Nguyên Cô, sư phụ ta chính là bị hắn giết. Người này căn bản cũng không xứng là Thiên Cơ Tông tông chủ, hắn tông chủ vị là ám toán Thiên Cơ Tông tông chủ đời trước Yến Ca Trần mà đoạt.

- Nói tường tận đê.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt ngưng trọng, hắn là Thiên Cơ Tông Tu Chân Giới tông chủ, nếu là Thiên Cơ Tông Tiên Giới tông chủ bị ám toán, sau đó tông chủ vị bị người khác chiếm giữ, hắn liền sẽ không khách khí.

- Yến Ca Trần tông chủ tính tình hào sảng, thân mật. Chỉ là đạo lữ của hắn có quá nhiều, trong đó có một đạo lữ tên Nguyên Phỉ Lộ. Nguyên Cô chính là cháu trai của Nguyên Phỉ Lộ, hắn được Nguyên Phỉ

Lộ dẫn tới Thiên Cơ Tông. Sư phụ ta nói cho ta biết, Yến tông chủ tuy rằng là người tốt, nhưng hắn không biết quản lý tông môn, để cho tông môn rất là tạp loạn. cháu trai Nguyên Phỉ Lộ là Nguyên Cô thiên tư vốn là kinh người, tu luyện càng là tiến triển cực nhanh. Sau cùng bởi vì Nguyên Phỉ Lộ quan hệ, hắn thậm chí có thể xuất nhập các địa phương bí ẩn nhất của tông môn.

Theo đó Nguyên Cô quyền lực càng lớn, dã tâm của hắn không ngừng bành trướng, sau đó lặng yên lại mượn cớ đem các trưởng lão ngay thẳng của Thiên Cơ Tông ngăn cản hắn toàn bộ tiêu diệt, hoặc là len lén ám toán. Sau cùng toàn bộ Thiên Cơ Tông 90% trở lên đều là người của hắn. Có một lần Thiên Cơ Tông chiêu thu đệ tử, nhận được một cô gái thiên tư rất cao, dung mạo phi thường xinh đẹp. Nguyên Cô nhìn trúng nàng, thế nhưng là cô gái kia nguyên tắc rất mạnh, trực tiếp cự tuyệt Nguyên Cô. Nguyên Cô dưới cơn nóng giận, lại đem nàng kia đào hồn luyện phách.

Không nghĩ tới chuyện này vừa lúc bị Yến tông chủ thấy, yến tông chủ giận điên lên, lúc này liền muốn chém giết Nguyên Cô. Thế nhưng là Nguyên Cô vây cánh sớm đã cứng rắn, hắn cùng vài tên trưởng lão cùng nhau, trái lại lại đem Yến tông chủ vây giết chí tử. Yến tông chủ chết mất sau đó, Nguyên Cô thành Thiên Cơ Tông tông chủ. Nếu không phải sư phụ ta nhận Thiên Cơ Tông ân huệ, sớm không muốn lưu ở Thiên Cơ Tông. Không nghĩ tới sau cùng, sư phụ ta vẫn là chết ở tại trong tay Nguyên Cô.

Tô Nhu Nhi nói một hơi, bởi vì tưởng niệm sư phụ, thanh âm có chút nghẹn ngào.

- Thảo nào muốn gọi Dư Ngạo này, thì ra là rắn chuột một ổ a.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ đối với Thiên Cơ Tông đều thất vọng rồi, đang nghe Tô Nhu Nhi nói sau đó, hắn lần nữa dâng lên ý niệm trùng

kiến Thiên Cơ Tông trong đầu. Nếu là Thiên Cơ Tông đệ nhất đương nhiệm tông chủ suy đoán là thật, vậy hắn vừa lúc phù hợp điều kiện.

Tu Chân Giới Thiên Cơ Tông đều bị tiêu diệt triệt để, sau cùng cũng là hắn trùng kiến. Nếu mà hắn lại xây lại Tiên Giới Thiên Cơ Tông, có đúng hay không liền có thể đạt được tiền đề theo như lời Viên Y tông chủ mở ra địa đồ?

- Chính là bởi vì như vậy, ta mới thỉnh cầu tiền bối trùng kiến Thiên Cơ Tông, đừng lại để cho Thiên Cơ Tông rơi xuống trong tay Nguyên Cô người như thế.

Tô Nhu Nhi giọng nói tràn đầy chờ mong, thậm chí còn mang theo một vẻ cầu khẩn.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ba người các ngươi trước ở lại Thiên Cơ Đan Các sao?, ở chỗ này vẫn chưa có người nào dám đụng đến đan các của ta. Ta có việc gấp phải đi ra ngoài một chuyến, phỏng chừng hai ba năm thời gian. Chờ ta lúc trở lại, ta liền tìm nơi trùng kiến Thiên Cơ Tông.

Nghe được Mạc Vô Kỵ đáp ứng trùng kiến Thiên Cơ Tông, Tô Nhu Nhi ba người càng là kích động khó tự kìm nén.

...

Hai ngày sau, Mạc Vô Kỵ luyện chế một nhóm lớn đan dược cấp thấp, lại đem đan các cho Đậu Hóa Long, cùng Lâm Cô rời đi Tiêm Giác Tiên Khư.

Tiêm Giác Tiên Khư truyền tống trận đại bộ phận đều là đến Phá Toái Giới, cho nên Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô muốn đi trước Vĩnh Anh Tiên Vực Vĩnh Anh tiên thành, nhất định phải trước ngồi phi thuyền đến Vĩnh Anh Tiên Vực địa bàn, mới có thể cưỡi truyền tống trận.

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào phi thuyền, liền đánh lên cấm chế, lại đem phi thuyền giao cho Lâm Cô khống chế. Hắn không phải là tu luyện, cũng không phải luyện đan. Dùng trình độ luyện đan của hắn, căn bản cũng không cần lâm trận mới mài gươm. Hắn là muốn luyện hóa hai chương Lạc Thư, coi như là không có khả năng luyện hóa hai chương, luyện hóa một chương cũng tốt.

Tại Tiêm Giác Tiên Khư hắn là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, kẻ có tu vi so với hắn mạnh hơn cũng không dám động hắn, Phó Chấn Tùng tu vi cao hơn hắn, còn phải đối với hắn khom người thi lễ.

Một khi rời đi Tiêm Giác Tiên Khư, ở bên ngoài địa phương hẻo lánh, vậy cũng không có người quen biết hắn Mạc Vô Kỵ là ai. Giả như cùng Phó Chấn Tùng loại này Đại Ất Tiên cường giả xung đột, phỏng chừng người ta trước tiên liền muốn đến động thủ với hắn.

Lạc Thư lợi hại Mạc Vô Kỵ là tự mình trải qua, hiện tại hắn có nhiều thời gian, trong tay có hai chương Lạc Thư, hắn không luyện hóa Lạc Thư, đó chính là đứa ngốc.

Biết Lạc Thư luyện hóa rất khó, thế nhưng chân chính bắt đầu luyện hóa, Mạc Vô Kỵ mới biết được khó khăn đến trình độ nào. Thời gian một tháng đi qua, hắn vừa mới mới vừa mò lấy manh mối.

Hơn nửa năm thời gian đi qua, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng chính bản thân tối đa mới luyện hóa một phần mười chương một. Mà lúc này truyền tin châu truyền lên tin tức đã tới nơi, đã đến Vĩnh Anh Tiên Vực Biên Thành Dương duyên tiên thành.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể thu hồi hai chương Lạc Thư, trong lòng cảm thán, dùng hắn tu vi bây giờ, muốn luyện hóa chương một Lạc Thư, ít nhất phải cần tới 10 năm. Và phải không có khả năng xuất hiện bất kỳ vấn đề, một khi xuất hiện bất kỳ vấn đề, lúc này lại sẽ kéo dài không hạn chế.

Bất quá bởi vì luyện hóa một phần mười chương một Lạc Thư, Mạc Vô Kỵ càng là rõ ràng giá trị của Lạc Thư. Hắn luyện hóa ít hơn, còn không biết hai chương Lạc Thư này có cái gì công kích tác dụng, có một việc có thể khẳng định, Lạc Thư phòng ngự hiệu quả tuyệt đối cường đại hơn vô số lần so với cái thớt gỗ kia.

Thấy Mạc Vô Kỵ đi tới, Lâm Cô thu hồi tiên khí hỏi:

- Mạc đại ca, nơi này có truyền tống trận đi thẳng đến Vĩnh Anh tiên thành. Chúng ta là tại Dương duyên tiên thành hỏi thăm một phần tin tức, hay là trực tiếp đi Vĩnh Anh tiên thành?

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói:

- Tự nhiên là đi trước Vĩnh Anh tiên thành, khoảng cách Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu cũng không có mấy tháng thời gian, ta hiện tại làm sao tham gia thi đấu còn chưa có tin tức.

- Tốt, vậy chúng ta lập tức đi ngay truyền tống trận, từ truyền tống trận đến Vĩnh Anh tiên thành.

Lâm Cô nói.

Theo nàng, chỉ cần Mạc Vô Kỵ là tu sĩ Vĩnh Anh Tiên Vực, muốn tham gia Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu thật sự là quá đơn giản.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 541: Gặp Lại Ôn Liên Tịch

Truyền tống trận đến Vĩnh Anh tiên thành, tuyệt đại đa số đều thành lập tại bên ngoài Vĩnh Anh tiên thành. Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô đi ra truyền tống trận, ngoài Vĩnh Anh tiên thành kín người hết chỗ.

Trước đây khi vừa tới Tiêm Giác Tiên Khư, Mạc Vô Kỵ đã cảm thấy Tiêm Giác Tiên Khư là thành phố đông đúc nhất hắn đã gặp hết thảy. Lúc này người bên ngoài Vĩnh Anh tiên thành, chút nào cũng không ít hơn so với người ở bên ngoài Tiêm Giác Tiên Khư. Mạc Vô Kỵ cũng rất rõ ràng, đây là bởi vì sắp tổ chức đan dược đạo thi đấu tạo thành. Một khi chờ đan dược đấu đi qua, nhân số Vĩnh Anh tiên thành sẽ kịch liệt giảm thiểu. Điểm ấy cùng Tiêm Giác Tiên Khư bất đồng, Tiêm Giác Tiên Khư thế nhưng là vẫn luôn là kín người hết chỗ.

Nếu là nói người Vĩnh Anh tiên thành giống như Tiêm Giác Tiên Khư, đều là người ta tấp nập nói. Vậy Vĩnh Anh tiên thành cách điệu so với Tiêm Giác Tiên Khư cao hơn lớn hơn nhiều hơn, Mạc Vô Kỵ xa xa đứng tại ngoài cửa thành, liền có thể cảm thụ được một loại khí tức đế vương đô thành.

Tiên âm lượn lờ, tử khí bao phủ, hai bên ngọc trụ tại dưới cầu vồng bảy sắc quang mang, càng là thụy khí muôn vàn. Bình thường cửa tiên thành, coi như là có tu sĩ thủ hộ, cũng tối đa chỉ có một hai người. Mà ở bên ngoài Vĩnh Anh Tiên Vực, có chừng hai đội tiên nhân đứng thẳng. Hết thảy tiên nhân đều là thống nhất quần áo trang sức cùng pháp bảo, chí ít thoạt nhìn rất có khí thế.

Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô đi vào tiên thành, trong tiên thành người dường như càng nhiều hơn. Loại địa phương này người ta tấp nập, chỗ

cư ngụ ở đây nhất định là đã không còn.

Mạc Vô Kỵ cũng không lo lắng, dùng thân phận của hắn chỉ cần tìm được Đan Đạo Tiên Minh, có khi là địa phương có thể đi ở.. Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không định làm như vậy, hắn hiện tại trước hết phải làm không phải là tìm chỗ ở, mà là phải tìm được biện pháp báo danh tham gia đan dược đạo thi đấu.

- Mạc đại ca, chúng ta bây giờ đi nơi nào? Phải đi Đan Đạo Tiên Minh sao?

Lâm Cô lần này tới nơi này, hoàn toàn là bồi Mạc Vô Kỵ tới.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Không cần, ta trước đi xem có cái thế lực nào tham gia... A đù, ta nhìn thấy một người quen, ta đi qua chào hỏi cái đã.

Lâm Cô cũng nhìn thấy hai tên nữ tử trước mặt, Mạc Vô Kỵ nói người quen, hắn là hai tên nữ tử này. Nàng do dự một chút nói:

- Sư phụ ta ở chỗ này danh tiếng không quá tốt, nếu không ta trước tìm một chỗ ở, chờ an hạ sau đó ta cho ngươi tin tức.

Mạc Vô Kỵ nghĩ cũng phải, Lâm Cô hoàn toàn là bồi hắn lại đây, hắn sắp tham gia đại đan dược đạo thi đấu bởi vì cùng Lâm Cô là không có nửa điểm quan hệ.

Nghĩ tới đây, hắn cầm ra bản thân danh dự trưởng lão thân phận bài đưa cho Lâm Cô:

- Nếu mà ngươi tìm không được nơi ở, đi ngay Đan Đạo Tiên Minh, liền nói là ta muốn ngươi hỗ trợ tìm tức sạn.

Lâm Cô biết lúc này nhưng không cần phải khách khí, nàng nhanh chóng tiếp nhận thân phận bài nói một tiếng cám ơn, cáo từ với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đi nhanh mấy bước đuổi kịp hai tên nữ tử phía trước, mang theo dáng tươi cười hướng nữ tử cao gầy bên trái mặc váy lam ôm quyền ân cần thăm hỏi:

- Ra mắt vị sư tỷ này, không biết Ôn Liên Tịch sư tỷ hiện tại tốt không?

Mạc Vô Kỵ không biết tên cô gái cao gầy này, trước đây Ôn Liên Tịch cứu hắn, nữ tử này vóc người cao gầy liền đứng ở bên người Ôn Liên Tịch.

Sở dĩ tiến lên chào hỏi, một cái xác thực là muốn cảm tạ Ôn Liên Tịch, cái thứ hai Mạc Vô Kỵ còn muốn hỏi thăm một chút thế lực nào thiếu khuyết Đan Sư tham gia đan đấu, hắn hiện tại tại nơi này chính là một người cũng không nhận ra.

- Ngươi là...?

Nữ tử vóc người này cao gầy bị Mạc Vô Kỵ ngăn cản, dừng lại nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ.

- Ta là Mạc Tinh Hà.

Mạc Vô Kỵ có chút xấu hổ, nàng không nghĩ tới đối phương hoàn toàn quên hắn, bất quá hắn đối với nữ tử này ấn tượng cũng rất yếu. Tuy nói đối phương có một đôi mắt linh động để cho người ta thân cận, nhưng nàng trước đây dùng thần niệm quét túi trữ vật của hắn, để cho quan cảm của hắn giảm xuống.

- A, ta nhớ ra rồi, thì ra là ngươi, không nghĩ tới ngươi cư nhiên tới rồi Vĩnh Anh Tiên Vực, thực sự là...

Cô gái này cũng không nói gì thật là cái gì, Mạc Vô Kỵ cũng có thể đoán được ý tứ nàng nói, đó chính là thực sự là thật không ngờ hắn cư nhiên cũng có thể đi tới Vĩnh Anh tiên thành. Về phần Mạc Vô Kỵ lại đem tên của mình đổi thành Mạc Tinh Hà, nàng căn bản cũng không có

bất luận cái gì kỳ quái, hiển nhiên Mạc Vô Kỵ trước đây tên gì, nàng hoàn toàn không có để ở trong lòng.

- Đúng, đúng, là ta, rất cảm tạ Ôn sư tỷ đã từng đã cứu ta một lần, không biết Ôn sư tỷ có tại Vĩnh Anh tiên thành?

Mạc Vô Kỵ khuôn mặt tươi cười nói.

Đối với Ôn Liên Tịch Mạc Vô Kỵ vẫn rất có hảo cảm, mặc dù không biết là nguyên nhân gì để cho Ôn Liên Tịch sau cùng cả một cái nhất phẩm lò luyện đan cũng thu hồi đi, Mạc Vô Kỵ trong lòng cũng không có lưu ý.

Hắn không phải là cái loại người lòng dạ chật hẹp chỉ nhớ rõ chỗ xấu của người khác, không muốn nói cái lò luyện đan kia vốn chính là của Ôn Liên Tịch, chỉ là Ôn Liên Tịch ra tay giúp hắn một lần, cũng đã làm cho hắn cảm kích không dứt. Huống chi Ôn Liên Tịch tại dưới tiền đề đã hạ độc hắn, không muốn để cho hắn hỗ trợ sau đó, lại chủ động giải độc vì hắn. Tu sĩ bình thường, căn bản cũng không sẽ làm giống Ôn Liên Tịch như vậy. Chí ít sẽ không chủ động đi hỗ trợ giải độc.

Cô gái váy Lam cao gầy sắc mặt bình thản xuống tới, nàng thản nhiên nói:

- Ôn sư tỷ hiện tại tốt lắm, ngươi không cần lo lắng. Ta còn có việc, liền không nhiều lời với ngươi.

Nói xong, nàng nói với nữ tử bên người một tiếng, cấp tốc xoay người rời đi.

Mạc Vô Kỵ há hốc mồm, đây cũng quá lạnh lùng sao?. Lập tức liền lắc đầu, đừng nói hắn hiện tại tầm thường hình dạng, coi như là nộ mã tiên y, phỏng chừng đối phương cũng sẽ không đem con mắt nhìn hắn. Người như thế nhiều không kể xiết, Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể bỏ qua.

Khoảng cách đan dược đạo thi đấu còn có một đoạn thời gian, Mạc Vô Kỵ vẫn là quyết định đi trước tức lâu hỏi thăm một chút tin tức Tả Dật Tiên hoặc là Thương Hành. Vĩnh Anh Tiên Vực loại này đại sự, chỉ cần Thương Hành cùng Tả Dật Tiên đã trở về, nhất định sẽ đến Vĩnh Anh tiên thành. Ban đầu ở Phá Toái Giới, hắn thế nhưng là giúp hai người đại ân, tin tưởng làm một cái danh ngạch dự thi, cũng sẽ không thành vấn đề.

...

- Văn Tuệ, vừa rồi người đó quen biết Liên Tịch?

Rời xa Mạc Vô Kỵ rất xa sau đó, cô gái đi cùng nữ tử váy lam kia mới hỏi một câu.

nữ tử váy Lam không thèm để ý nói:

- Là một cái tán tu của Vĩnh Anh Giác, trước đây Liên Tịch hảo tâm cứu hắn một mạng. Lúc đó hắn chắc còn ở Địa Tiên, không nghĩ tới hắn cũng cũng có chút bản lĩnh, lúc này mới vài năm, cư nhiên thăng cấp tới rồi Thiên Tiên, còn từ Vĩnh Anh Giác đi tới Vĩnh Anh Tiên Vực.

- Nhưng mà ta nhìn tư chất của hắn rất là bình thường a, thoạt nhìn phi thường bình thường, thậm chí nửa điểm linh vận đều không cảm giác được. Loại tư chất này có thể bước vào Thiên Tiên cảnh?

Mặt khác cô gái kia vẫn như cũ có chút nghi hoặc.

Lam váy nữ tử vẫn là không có để ý:

- Ta nghĩ hắn đoán chừng là gặp cơ duyên gì sao?, người như thế tốt nhất là không cần để ý đáp lại, Liên Tịch năm đó cũng là bởi vì cứu hắn một lần, đã bị hắn tìm cơ hội... Tễ Oánh, chúng ta tới rồi.

Hai người đang khi nói chuyện, đã đi tới một cửa đại điện cấp bậc cực cao. Hai người xuất ra danh thiếp, sớm đã có người lại đem hai người dẫn đi vào.

Trong đại điện sớm đã hoặc ngồi hoặc đứng tụ tập bốn năm mười người, trong đó nữ tử càng nhiều, đủ chiếm tám phần mười, bên người mỗi người đều có tiên quả cùng tiên rượu hương khí bốn phía. Mọi người đều là tâm tình nhàn nhã trò chuyện, hoặc là ngồi thảo luận một phần sự tình bát quái.

- Văn Tuệ, ta còn muốn phát tin tức cho ngươi, không nghĩ tới ngươi đã đến.

Một cái thanh âm hơi lộ ra tiều tụy truyền đến, theo đi tới là một người tuyệt sắc thiếu nữ mặc quần áo xanh nhạt. Thiếu nữ chẳng những thanh âm tiều tụy, chính là sắc mặt thoạt nhìn cũng rất là tiều tụy.

- Liên Tịch, ngươi lại gầy đi nhiều rồi.

nữ tử váy Lam có chút bất đắc dĩ nói.

Tuy thiếu nữ mặc quần áo xanh nhạt lần này không có đeo khăn che mặt, nếu là Mạc Vô Kỵ ở chỗ này, hắn khẳng định vẫn là có thể nhận ra người thiếu nữ này chính là Ôn Liên Tịch.

Ôn Liên Tịch cười cười, còn chưa lên tiếng, chợt nghe đến một gã nữ tử khác cười nói:

- Liên Tịch là tương tư khổ sở vì tình, cũng không biết là người nào tu được phúc duyên 3 đời, có cơ hội được Liên Tịch tưởng niệm. Đúng a, vừa rồi tại trên đường tới chúng ta còn gặp phải một người ái mộ Liên Tịch, hắn vẫn còn đang tìm ngươi, nếu không phải là Văn tuệ không để ý tới hắn, nói không chừng hắn đều cùng tới nơi này.

- Người nào a.

Ôn Liên Tịch lơ đãng hỏi một câu.

Văn tuệ nữ tử váy lam nói:

- Chính là tán tu năm đó chúng ta đi Vĩnh Anh Giác gặp phải, không phải là nói khoác mình là cái gì Đan Quân sao? Gọi Mạc cái gì đó a...

Nói đến đây, này lam váy nữ tử chính bản thân cũng không nhịn được che miệng cười nói:

- Tên kia nói không chừng nghe được Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu bắt đầu, chuẩn bị đi tham gia thi đấu đâu nè...

- A...

Ôn Liên Tịch a một tiếng, lập tức hai mắt sáng lên bắt lấy nữ tử váy lam:

- Văn tuệ, hắn ở nơi nào? Nhanh, mau nói cho ta biết.

Ôn Liên Tịch ngữ tốc cực nhanh, trước sau thậm chí đều nối liền liên tục. Nàng kích động giọng nói cùng tay run rẩy, biểu lộ tâm tình lúc này của nàng là mất bình tĩnh như thế nào.

- Liên Tịch, ngươi...

Văn tuệ nghi hoặc nhìn Ôn Liên Tịch.

- Văn tuệ, ngươi nhanh lên một chút nói cho ta biết a.

Ôn Liên Tịch cấp thiết hầu như đều muốn phải khóc ra thành tiếng.

Thấy Ôn Liên Tịch lo lắng như thế, Văn tuệ không dám hỏi lại, không thể làm gì khác nói:

- Vừa rồi ta cùng Tễ oánh ở phía trước trên đường lớn nhìn thấy hắn, hắn gọi ta lại hỏi về tin tức của ngươi, ta không có để ý tới hắn. Về sau hắn ngược lại biết điều, không có dây dưa...

Văn tuệ lời còn chưa nói hết, Ôn Liên Tịch sớm đã xông ra ngoài.

Ôn Liên Tịch lúc này hận không thể bản thân thần niệm có thể phá vỡ tất cả cấm chế cái chỗ này, đáng tiếc tại Vĩnh Anh Tiên Vực, coi như là giữa đường phố cùng đường phố khoảng cách xa cũng có thần niệm cấm chế ngăn cản.

Một cái bóng lưng hơi có chút quen thuộc từ dưới thần niệm của nàng hiện lên, theo đạo bóng lưng này tiến vào con đường một nhà tức lâu. Trái tim Ôn Liên Tịch vốn đã lên tới cổ họng bỗng kịch liệt phanh phanh nhảy loạn hẳn lên, nàng cấp thiết xông về nhà tức lâu kia, hoàn toàn không có để ý cử động của mình có thích hợp hay không.

Tại trong trí nhớ của Ôn Liên Tịch, nàng dường như còn chưa bao giờ có thời khắc kích động như thế.

bên trong Tức lâu người lui tới như nước chảy, Ôn Liên Tịch đem ánh mắt tại trong đại sảnh lầu một đảo qua. Khi nàng nhìn thấy thân ảnh vừa mới ngồi xuống chỗ góc kia là lúc, thậm chí nhịn không được kích động viền mắt có chút rưng rưng.

Chỉ vài bước, nàng liền vọt vào, đứng ở trước mặt Mạc Vô Kỵ.

- Cô...

Mạc Vô Kỵ nhìn Ôn Liên Tịch trước mắt, rõ ràng đây là một khuôn mặt xa lạ, hắn lại cảm giác được rất là quen thuộc.

Chỉ do dự chỉ chốc lát thời gian, Mạc Vô Kỵ liền nhận ra được, nữ nhân trước mắt này chính là Ôn Liên Tịch mà trước đây hắn tìm. Hắn không nghĩ tới chính bản thân vừa rồi còn hỏi Ôn Liên Tịch, Ôn Liên Tịch giờ đã đứng ở ngay trước mặt mình.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 542: Danh Ngạch Đấu Đan

- Ngươi là Ôn sư tỷ?

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ nói, lập tức nhanh chóng chỉ vào cái ghế đối diện:

- Mời Ôn sư tỷ ngồi, ta vừa rồi vẫn còn đang hỏi thăm Ôn sư tỷ có đúng hay không tới rồi Vĩnh Anh Tiên Vực.

Ôn Liên Tịch kích động còn không có rút đi, lại nghĩ tới trước làm sao đối với Mạc Vô Kỵ, sắc mặt của nàng phồng có chút hồng, đang nghe Mạc Vô Kỵ nói sau đó, nhanh chóng cúi người hành lễ nói:

- Mạc đại sư, xin nghìn vạn không nên gọi ta là sư tỷ. Nếu mà coi trọng Liên Tịch, Mạc đại sư trực tiếp gọi ta là Liên Tịch là được rùi.

- Tốt lắm, Liên Tịch ngồi xuống nói chuyện đi.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, luận tu vi, hắn dường như cao hơn một phần so với Ôn Liên Tịch. Luận địa vị, hắn gọi nàng một câu Liên Tịch cũng không quá đáng.

Ôn Liên Tịch lúc này mới có chút câu nệ ngồi xuống nói:

- Mạc đại sư, trước đây ta có mắt không tròng, đã xem Mạc đại sư như một một tên lường gạt.

Mạc Vô Kỵ do dự một chút nói:

- Kỳ thực cô ngược lại không có đoán sai, trước đây ta đích xác là lừa cô.

- A...

Ôn Liên Tịch có chút kinh ngạc nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ nói:

- Ta lúc đó chỉ là một đỉnh cấp tam phẩm Đan Quân, thậm chí miễn cưỡng có thể xưng là một cái Đan Vương cấp thấp, ta nói mình chỉ là một cửu phẩm Thiên Đan Sư, đó là lừa gạt cô.

Chỉ có Mạc Vô Kỵ tự mình biết, hắn vừa rồi những lời này mới đúng là lừa gạt Ôn Liên Tịch, trước đây hắn nói ngược lại thật hơn. Chỉ là hắn phải nói như vậy, nếu mà hắn không nói như vậy, vậy hắn nếu là tham gia Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu, cho thấy bản lĩnh Đan Vương, đó mới là vấn đề lớn nhất.

Bây giờ nói trước đây chính là đỉnh cấp tam phẩm Đan Quân, hôm nay thăng cấp đến Đan Vương, dường như cũng không phải đột ngột như vậy.

- Ta biết, ta biết, ta rất là xin lỗi Mạc đại ca, trước đây ta...

Ôn Liên Tịch nói lấy lại muốn đứng lên.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên ngăn trở Ôn Liên Tịch đứng lên, vừa cười vừa nói:

- Chuyện đã qua thì nên quên đi, nếu không phải cô cứu ta, ta còn không biết sẽ lưu lạc đến mức nào. Cho nên những chuyện kia, ta căn bản cũng không có để ở trong lòng, cô cũng không cần phải lo lắng.

Hắn vừa nhìn biểu tình của Ôn Liên Tịch, liền biết Ôn Liên Tịch bởi vì sự tình trước đây hạ độc hắn mà áy náy. Đối với việc Ôn Liên Tịch hạ độc, Mạc Vô Kỵ là thật không có chú ý. Bởi vì Ôn Liên Tịch không phải là muốn hại hắn, mà là không biết hắn là người như thế nào, đổi thành bất luận kẻ nào, làm như vậy đều không gì đáng trách. Dù sao Ôn Liên Tịch sau cùng còn chủ động cho hắn thuốc Giải Độc, giả như sau cùng

hắn không có thu được thuốc Giải Độc, vậy hắn cũng sẽ không ngồi trước mặt Ôn Liên Tịch nữa.

Chính là bởi vì nhận được thuốc Giải Độc, trong lòng hắn mới vẫn đối với Ôn Liên Tịch rất là cảm kích. Khi đó hắn còn không biết toàn bộ tác dụng của Trữ Nguyên Lạc, không có Ôn Liên Tịch, hắn không biết khi nào khôi phục tu vi. Tại Vĩnh Anh Giác cái chỗ này, không có thực lực, đó là tùy thời tùy khắc đều có thể bị người giết chết.

Huống chi không có Ôn Liên Tịch, hắn căn bản là không chiếm được Thảo Mộc Thạch. Phải biết rằng Thảo Mộc Thạch quyển sách này đối với Mạc Vô Kỵ tác dụng cũng không phải là một điểm hai điểm, hắn nhanh như vậy liền có thể vọt vào Đan Vương, trừ ra đan đạo, quyển Thảo Mộc Thạch kia cũng có tác dụng rất lớn.

Thế giới này có quá nhiều người chỉ nhớ rõ điểm không tốt của người khác, dù cho người khác đối tốt với hắn cả đời, chỉ là một chuyện làm để cho hắn không vừa lòng, hắn sẽ mang thù cả đời. Về phần trước đây người khác đối tốt với hắn, đều không quan tâm.

Ở trên địa cầu, Mạc Vô Kỵ đã xem một câu chuyện. Nói một cô bé bởi vì mẫu thân đánh chửi một câu, liền trực tiếp bỏ nhà đi. Ở ngoài vừa lạnh vừa đói, một đại thúc hảo tâm cho một cho nàng một chén cơm ăn. Kết quả làm cho nàng cảm ơn bất tận, cho rằng đại thúc này so với phụ mẫu của chính mình đối với nàng phải tốt hơn nhiều, muốn nhận đại thúc này làm cha.

Giờ khắc đó, nàng quên mất mình là như thế nào đến thế giới này, nàng cũng quên mất là ai đã bỏ ra vài chục năm nuôi nàng khôn lớn.

Thế nhưng hắn Mạc Vô Kỵ không phải là người như thế. Hắn tuyệt đối sẽ không bởi vì một chút sự tình nhỏ, mà không tính tới ân tình của Ôn Liên Tịch đối với hắn. Bởi vì cái ân này, sự tình không quan trọng kia, trực tiếp bị hắn quên mất.

- Sự tình ta hạ độc ngươi đã biết?

Tuy đoán được đáp án, Ôn Liên Tịch vẫn là run giọng hỏi.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Ta lúc đó dầu gì cũng là một người vô hạn tiếp cận Đan Vương, ta cảm kích là ngươi mang đến giải dược cho ta.

Giờ khắc này trước mắt có một cái khe đất, Ôn Liên Tịch cũng có thể chui vào. Nàng không để ý Mạc Vô Kỵ ngăn cản, đứng lên cúi người hành lễ đối với Mạc Vô Kỵ:

- Đa tạ Mạc đại ca rộng lượng, không có so đo với loại người vô tri như ta đây.

Mạc Vô Kỵ nói lời này, nàng há có thể không hiểu, coi như là nàng không cho Mạc Vô Kỵ giải dược, cũng không cách nào ảnh hưởng đến Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ nói cảm kích nàng sau cùng còn đưa tới giải dược, đó không phải là cảm kích, mà là tán thành đối với nhân phẩm của nàng. Nếu không, ngày hôm nay nàng phỏng chừng không có tư cách đứng ở đối diện Mạc Vô Kỵ.

Nói xong câu đó, Ôn Liên Tịch nói tiếp:

- Ta hôm nay tới nơi này, là muốn thỉnh cầu Mạc đại ca hỗ trợ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Nói một chút coi sao?, chỉ cần ta có thể giúp được, ta nhất định sẽ ra tay giúp ngươi.

Ôn Liên Tịch ngồi xuống, tuy nói nàng rất là không tiện mở miệng, nhưng vì phụ thân, vì Anh Thủy Tiên Thành, nàng phải mở cái miệng này:

- Mạc đại ca biết Vĩnh Anh Tiên Vực đã sắp tổ chức đan dược đạo thi đấu sao??

- Biết.

Mạc Vô Kỵ thầm nói mình vốn chính là vì chuyện này mà đến, coi như là Ôn Liên Tịch không hỏi, đợi lát nữa hắn cũng sẽ hỏi Ôn Liên Tịch.

Ôn Liên Tịch cũng không kỳ quái, Mạc Vô Kỵ bây giờ nói không chừng đều thăng cấp đến Đan Vương, hắn xuất hiện ở nơi này, tự nhiên là vì Uẩn Tiên Tiên Cốc mà đến.

- Kỳ thực lần này đan dược đạo thi đấu ngoại trừ Uẩn Tiên Tiên Cốc ra, còn có một cái tỷ đấu khác vô cùng trọng yếu.

Ôn Liên Tịch tiếp tục nói.

- Cái gì tỷ đấu?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Ôn Liên Tịch bình phục tâm tình mình một chút, tận lực chậm lại giọng nói:

- Bởi vì một phần hạ tiên thành (tiên thành cấp thấp) của Vĩnh Anh Tiên Vực tại sau khi đan dược đạo thi đấu sẽ trở thành tiên thành phụ thuộc của các tiên thành khác, triệt để mất đi tư cách tự chủ. Nếu là thành tích tốt, Hạ tiên thành lại có khả năng lên cấp làm trung tiên thành, thậm chí thượng tiên thành.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc hỏi:

- Có ý tứ gì? Ta chỉ biết là có thượng trung hạ ba loại tiên thành, cái gì phụ thuộc tiên thành ta ngược lại không có nghe nói qua.

Mạc Vô Kỵ đối với đẳng cấp tiên thành cũng không phải hoàn toàn không biết gì cả, tại trong Vĩnh Anh Tiên Vực, Vĩnh Anh tiên thành là tiên thành quan trọng, thuộc về Thiên Chủ tiên thành. Thứ yếu là thượng tiên thành, trung tiên thành cùng hạ tiên thành, thượng tiên thành tốt nhất

địa vị thậm chí tương đương với Thiên Chủ tiên thành. Ví dụ như Thiếu thành chủ Tả Dật Tiên trước đây Mạc Vô Kỵ quen biết, tiên thành của hắn là Bồng Hải Tiên Thành, địa vị của tiên thành này không kém nhiều Vĩnh Anh tiên thành.

Ôn Liên Tịch biết Mạc Vô Kỵ hắn là mới vừa từ Vĩnh Anh Giác mà đến, đối với những thứ này cũng không hiểu, cho nên cũng không nghĩ gì, nàng đơn giản giải thích:

- Phụ thuộc tiên thành chính là nước phụ thuộc của trung tiên thành hoặc là thượng tiên thành, thành chủ của phụ thuộc tiên thành sẽ nhận mệnh của trung tiên thành và thượng tiên thành, thành chủ vốn có bình thường sẽ trực tiếp bị đuổi hoặc là giết, tất cả sản xuất của tiên thành phụ thuộc đều thuộc về người khác.

Phụ thân ta là thành chủ của Anh Thủy Tiên Thành, nếu là Anh Thủy Tiên Thành ta trở thành phụ thuộc tiên thành của tiên thành khác, một nhà ta sẽ không còn lối thoát. Ngay cả ta cùng mẫu thân ta, cũng rất khả năng trở thành phụ thuộc người khác, mà cha ta khả năng lớn nhất có thể là trực tiếp bị giết. Cho nên ta lần này là đến thỉnh cầu Mạc đại ca đại diện Anh Thủy Tiên Thành ta tham gia đan dược đạo thi đấu, cứu người nhà ta một lần.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu vì sao Ôn Liên Tịch lo lắng khẩn trương như thế, thì ra là vì cứu người nhà. Hắn vốn là muốn tìm cơ hội đi tham gia đan dược đạo thi đấu, hiện tại vừa lúc giúp Ôn Liên Tịch luôn.

Thấy hai tay Ôn Liên Tịch nắm quần áo khẩn trương nhìn mình chằm chằm, Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Ta còn tưởng bởi vì là chuyện gì, ta vốn là dự định tham gia lần này đan dược đạo thi đấu, đã như vậy, cô dẫn ta đi gặp phụ thân cô sao?.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Ôn Liên Tịch ngạc nhiên mừng rỡ lấy ra một quả ngọc bài đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Không cần gặp cha ta, Anh Thủy Tiên Thành chúng ta có hai cái danh ngạch dự thi, cha ta cho ta một cái, để cho ta tùy ý tìm người.

Ôn Liên Tịch cũng chính là bởi vì là đã không còn biện pháp, lúc này mới đi tham gia tiên hội các nhân vật nổi tiếng của Vĩnh Anh tiên thành. Ở đây đều là một phần tiên nhân tương đối nổi danh và có địa vị, nàng hy vọng có thể ở loại địa phương này tìm được một người có có bản lĩnh. Kết quả chiếm được tin tức của Mạc Vô Kỵ, lúc này mới cấp thiết tới rồi.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận ngọc bài, an ủi một câu:

- Chuyện này ta nhận, cô không cần lại lo lắng. Được rồi, Vĩnh Anh đan dược đạo thi đấu này có hạn chế gì hay không?

- Chỉ có hạn chế tuổi và địa vực, thứ 1 nhất thiết phải xuất ra từ Vĩnh Anh Tiên Vực, thứ hai nhất thiết phải dưới năm trăm tuổi. Lần này đan dược đạo thi đấu, lấy là top năm mươi.

Ôn Liên Tịch thấy Mạc Vô Kỵ tiếp nhận ngọc bài, gánh nặng trong lòng đã nới lỏng. Mạc Vô Kỵ thế nhưng là người cả Đàm Đan Vương cũng than thở không dứt, tự nhiên sẽ không kém.

Mạc Vô Kỵ do dự một chút nói:

- Ta trước đây tại Vĩnh Anh Giác làm ra một việc, cho nên lần này ta dự định đổi thành tên Mạc Tinh Hà đại biểu Anh Thủy Tiên Thành dự thi.

Ôn Liên Tịch liền vội vàng nói:

- Những chuyện kia ta biết, bất quá bây giờ đều không trọng yếu. Sau khi Vô Sinh Hà xảy ra chuyện không lâu, sự tình Vĩnh Anh Giác không còn có người quan tâm. Tuy nói có người bẩm báo Thiên Đế, Thiên Đế cũng là không có nửa điểm phản ứng. Rồi lại nói năm đó ngươi giết bất quá là mấy người râu ria, hiện tại căn bản cũng không có ai quan tâm.

Mạc Vô Kỵ biết Ôn Liên Tịch có chút chủ quan, hắn và Tả Dật Tiên, Thương Hành quen thuộc. Biết chuyện Vĩnh Anh Giác cùng Vĩnh Anh ngục giam không phải là đơn giản như vậy, coi như là Bán Tiên Vực sụp xuống, Vĩnh Anh Giác không có được coi trọng như trước đây, một khi hắn bị người ta phát hiện, vẫn như cũ vẫn còn có chút phiền toái nhỏ.

Bất quá Mạc Vô Kỵ không sợ chính là, hắn sở dĩ tới nơi này tham gia đan dược đạo thi đấu, chính là có chỗ dựa vào. Dùng hắn thân phận trưởng lão danh dự Đan Đạo Tiên Minh, coi như là biết hắn đến từ Bán Tiên Vực, cũng không có ai dám làm gì hắn? Hắn đổi tên, chỉ là không muốn có quá nhiều phiền phức mà thôi.

Tìm được cơ hội tham gia đan dược đạo thi đấu, Mạc Vô Kỵ tâm tình thật tốt, hắn đứng lên:

- Nếu như thế, vậy ta đi về nghỉ trước, chờ lúc thi đấu bắt đầu, ta nhất định sẽ không trì hoãn một hơi thở thời gian nào.

Mạc Vô Kỵ cấp thiết muốn tìm địa phương bế quan luyện hóa Lạc Thư trong tay, thời gian thi đấu còn có hơn nửa năm, lúc này nếu mà hắn không tận dụng, vậy đơn giản là quá lãng phí.

Ôn Liên Tịch cũng đứng lên, tâm tình của nàng so với thời điểm vừa tới đã khá hơn nhiều. Nàng chưa kịp cáo từ cùng Mạc Vô Kỵ, vòng tay truyền tin trên cổ tay nàng đã sáng lên. Ôn Liên Tịch dùng thần niệm rơi vào vòng tay, sắc mặt lúc này liền trở nên tái nhợt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 543: Đắc Tội Đan Đạo Tiên Minh

- Chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Theo lý thuyết Ôn Liên Tịch dầu gì cũng là một Thiếu thành chủ Hạ tiên thành, hiện tại có chính bản thân hứa hẹn hỗ trợ dự thi, còn có chuyện gì làm cho nàng lo lắng như vậy?

- Vĩnh Anh đan dược đạo thi đấu xảy ra chuyện...

Ôn Liên Tịch giọng nói có chút gian nan, giờ khắc này nàng dường như mất đi chủ kiến.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cả kinh, đan dược đạo thi đấu này hắn càng là quan tâm. Hắn quan tâm là Uẩn Tiên Tiên Cốc thông qua đan dược đạo thi đấu sắp mở ra, nếu là đan dược đạo thi đấu xảy ra vấn đề, Uẩn Tiên Tiên Cốc không mở ra, hắn chạy đi đâu làm Minh Tâm Thần Hoa?

- Là chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền tỉnh táo lại.

- Cha ta phát tới tin tức, vừa rồi Thiên Đế đã bị áp lực khắp nơi, sửa lại điều kiện tham gia tranh tài. Trừ đi địa vực hạn chế, trừ đi tuổi hạn chế...

Ôn Liên Tịch trong giọng nói tràn đầy tuyệt vọng.

Mạc Vô Kỵ nghe đến đây trong lòng buông lỏng, dường như cũng không phải quá bi đát, bất quá là thân phận Đan Sư tham gia tranh tài có

biến hóa, cái này cũng không ảnh hưởng hắn dự thi a? Vì sao Ôn Liên Tịch muốn tuyệt vọng như vậy?

Ý niệm trong đầu hơi chút thay đổi, Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên hiểu được, vì sao Ôn Liên Tịch tuyệt vọng như vậy. Trừ đi hạn chế, vậy thì đồng nghĩa với hết thảy Tiên Vực Đan Sư đều có thể dự thi, thậm chí Đan Đế đều có thể dự thi. Cứ như vậy, hắn vốn có hi vọng thu được thứ tự, ở trong mắt Ôn Liên Tịch, liền không còn có hi vọng.

Thử nghĩ Uẩn Tiên Tiên Cốc loại địa phương này, người nào không muốn đi vào? Dù cho là những Đan Đế đó cũng muốn đi vào, chứ đừng nói chi là các Đại Tiên vực tông môn và Thiên Chủ.

Một cái địa phương bản thân có cửu cấp tiên linh thảo, ý vị như thế nào?

- Liên Tịch, cô không cần lo lắng, việc này đối với chúng ta mà nói ảnh hưởng cũng không lớn.

Mạc Vô Kỵ an ủi nói một câu.

Mạc Vô Kỵ là thật không lo lắng, hắn dầu gì cũng là một cái ngũ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, càng là có thể luyện chế lục phẩm hạ đẳng tiên đan, nói hắn là lục phẩm Đan Vương cũng không quá đáng. Dùng thực lực của hắn bây giờ, coi như là toàn bộ cường giả Tiên Vực luyện đan tham gia hết, hắn muốn đi vào top năm mươi, hắn là không thành vấn đề sao?.

Mạc Vô Kỵ thế nhưng là biết, bảy đại Tiên Vực cộng lại, cũng không có mấy người Đan Đế. Trước không nói những Đan Đế đó có đi dự thi hay không, dù cho những Đan Đế đó kéo xuống mặt mũi đi dự thi, thì tính sao? Lần tranh tài này là lấy top năm mươi, cũng không phải lấy top năm.

Đối với Ôn Liên Tịch nói Thiên Đế bị áp lực, Mạc Vô Kỵ cũng có thể đoán ra một phần. Không cần phải nói hắn là các Tiên Vực tông môn

cùng cường giả còn lại, đỏ mắt Vĩnh Anh Tiên Vực Uẩn Tiên Tiên Cốc, lúc này mới muốn làm áp lực cho Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Chủ, muốn thông qua phương thức tham gia tranh tài, thu được một phần danh ngạch tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc.

- Cha ta yêu cầu ta lập tức đem dự thi ngọc bài đưa trở về...

Ôn Liên Tịch chật vật nói.

Trước kia hắn Anh Thủy Tiên Thành muốn tìm một một vài Đan Sư mạnh dự thi, khó hơn lên giời. Hiện tại Đan Sư có thể giúp Vĩnh Anh Tiên Vực dự thi thật sự là nhiều lắm, nhiều không cần bọn họ đi tìm, liền sẽ chủ động tìm tới cửa.

Mạc Vô Kỵ cũng có thể lĩnh hội tâm tình Ôn Liên Tịch, dù sao Đan Đạo Tiên Minh cường giả luyện đan nhiều lắm, chính hắn là thuộc Đan Đạo Tiên Minh. Lần này Uẩn Tiên Tiên Cốc thông qua đan dược đạo thi đấu, Đan Đạo Tiên Minh các đại đan sư nhất định là giống như hắn tìm kiếm danh ngạch dự thi khắp nơi.

Mạc Vô Kỵ không có nói tiếp cái gì bảo đảm, thiên hạ cường giả nhiều lắm, hắn mặc dù có nắm chặt tiến vào top năm mươi, nhưng không thể xác định. Huống hồ hắn mới vừa rồi cùng Ôn Liên Tịch đã nói ảnh hưởng cũng không lớn, nếu mà Ôn Liên Tịch mạnh mẽ muốn thu về danh ngạch dự thi của hắn, hắn cũng không có cách nào cứng rắn đoạt.

Bất quá hắn tin tưởng coi như là không có ngọc bài của Ôn Liên Tịch, hắn cũng có biện pháp lấy được danh ngạch tranh tài, cùng lắm thì hắn cầm ra thân phận bản thân là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão danh dự.

Thấy sắc mặt Ôn Liên Tịch tái nhợt, Mạc Vô Kỵ lại nói:

- Ta có bảy mươi phần trăm nắm chắc sẽ giúp Anh Thủy Tiên Thành vào top 50, hơn nữa ta nói một câu không dễ nghe, coi như là ngươi lại đem ngọc bài thu hồi đi mời Đan Sư khác đến dự thi, kết quả cũng sẽ không tốt hơn đâu.

Ôn Liên Tịch làm sao không biết câu nói Mạc Vô Kỵ phía sau là thật, loại chế độ này dự thi không có hạn chế, sức cạnh tranh của Anh Thủy Tiên Thành cũng không có bao nhiêu. Các Đan Vương tốt đều bị người khác đoạt đi, đến phiên Anh Thủy Tiên Thành sợ rằng chỉ có kém nhất.

Lúc bình thường tứ phẩm, ngũ phẩm Đan Vương là tồn tại xa vời, thế nhưng là tại đan dược đạo thi đấu, vậy thật không coi vào đâu. Nói là kém cỏi nhất, cũng không quá đáng.

- Mạc đại ca, ta tin tưởng ngươi. Ngươi trước ở lại sao?, ta trở về cùng cha ta nói. Đến lúc đó, ngươi chỉ cần đại biểu ta Anh Thủy Tiên Thành đi dự thi là được rồi.

Ôn Liên Tịch rốt cục hạ quyết tâm, nàng đã tại lần đầu tiên làm sai, nếu mà làm tiếp sai lần thứ hai, tiếp tục thu hồi ngọc bài, vậy thì không phải là hiểu lầm, mà là nhân phẩm của nàng có vấn đề.

Ôn Liên Tịch nói xong, lại cúi người hành lễ đối với Mạc Vô Kỵ sau đó, xoay người rời đi.

Mạc Vô Kỵ vội vàng gọi lại Ôn Liên Tịch:

- Chờ một chút, chúng ta add nick Facebook cái đê?.

Ôn Liên Tịch lắc đầu:

- Không được, ta lo lắng cha ta sẽ ép ta nói ra nick của ngươi, ta đi trước đây, chuyện dự thi liền xin nhờ Mạc đại ca.

Ôn Liên Tịch là sự thật lo lắng, coi như là cha nàng không ép buộc, mẹ nàng ở một bên cũng nghĩ hết tất cả biện pháp làm cho nàng nói ra thân phận của Mạc Vô Kỵ.

Nhìn Ôn Liên Tịch vội vã đi ra khỏi tức lâu, Mạc Vô Kỵ cũng là thầm than một tiếng, người và người thật là không thể so sánh a.

Hắn nghĩ đến Kế Nguyệt đồng dạng tuyệt sắc, nữ nhân kia trong lòng ngoại trừ lợi dụng chính là lợi dụng. Vô luận là Kế Nguyệt hay là Mộ Dung Tương Vũ, tại nhân phẩm đều so ra kém Ôn Liên Tịch mới vừa đi.

Mạc Vô Kỵ đang muốn phát một nhánh tin tức cho Lâm Cô hỏi một chút, liền nhận được tin tức của nàng. Lâm Cô không có dùng thân phận bài của hắn liền tìm được nơi ở, tại Nguyệt Quy Tiên Tức Lâu, còn giúp hắn đặt một căn phòng.

...

Anh Cốc Tiên Tức Lâu, Vĩnh Anh Tiên Vực đệ nhất tiên tức lâu. Vô luận tại Vĩnh Anh Tiên Vực vị trí, hay là trình độ xa hoa, đều là độc nhất vô nhị.

Dù cho Anh Thủy Tiên Thành chỉ là một cái Hạ tiên thành, thành chủ Ôn Hầu của Anh Thủy Tiên Thành, cũng là có tư cách ở tại Anh Cốc Tiên Tức Lâu.

Giờ khắc này ở trong phòng tầng bốn của Anh Cốc Tiên Tức Lâu, Ôn Liên Tịch vừa mới trở về đang cúi đầu khoanh tay đứng ở chính giữa. Phía trên đã ngồi bốn người, ngoại trừ thành chủ Anh Thủy Tiên Thành Ôn Hầu ra, còn có tứ phẩm Đan Vương Đàm Lương trợ giúp Anh Thủy Tiên Thành tham gia lần này đan dược đạo thi đấu. Đàm Lương tuy là tứ phẩm Đan Vương, lại đại biểu cho Anh Thủy Tiên Thành cao nhất đan đạo trình độ.

Hai người khác một người đầu đội mũ cao, sắc mặt lạnh nhạt híp mắt, thoạt nhìn đối với tất cả sự vật đều không thèm để ý. Người còn lại vẻ mặt ngạo nghễ, đang trên cao nhìn xuống nhìn chằm chằm Ôn Liên Tịch. Về phần mẫu thân của Ôn Liên Tịch, lúc này chỉ có thể ngồi dưới.

- Liên Tịch, còn không nhanh chóng tới chào Đan Đạo Tiên Minh hai vị Đan Vương, Cảnh Tể Đan Vương và Địch Bách Sinh Đan Vương.

Ôn Liên Tịch vừa tiến đến, Ôn Hầu liền vội vàng nói.

Ôn Liên Tịch khéo léo khom người thi lễ:

- Ôn Liên Tịch ra mắt Cảnh đan Vương tiền bối, ra mắt Địch đan Vương tiền bối.

Cảnh Tể vẫn như cũ híp mắt lấy ánh mắt không có phản ứng, cũng không biết Ôn Liên Tịch ân cần thăm hỏi, hắn có nghe hay không thấy. Về phần Địch Bách Sinh vẻ mặt ngạo nghễ, ngược lại hơi gật đầu một cái.

Ôn Hầu liền vội vàng nói:

- Liên Tịch, mau đem ngọc bài dự thi đan dược đạo thi đấu lấy ra. Cảnh Tể Đan Vương cùng Địch Bách Sinh Đan Vương đều là Đan Đạo Tiên Minh ngũ phẩm Đan Vương, bọn họ lần này nguyện ý thay chúng ta Anh Thủy Tiên Thành dự thi, là Anh Thủy Tiên Thành có phúc...

- Vậy Đàm bác trai thì sao nè?

Ôn Liên Tịch sửng sốt, trong lúc nhất thời không nghĩ lên đến chính mình cầm không ra ngọc bài dự thi, mà là lo lắng cho Đàm Lương.

Đàm Lương nhưng là phí hết tâm tư vì Anh Thủy Tiên Thành, có người đến dự thi, lập tức liền đem đàm bác trai đá văng ra, dường như không có đạo nghĩa sao??

Đàm Lương nghe được Ôn Liên Tịch còn đang suy nghĩ lấy tới, liền vội vàng cười nói:

- Liên Tịch, không cần lo lắng cho ta. Anh Thủy Tiên Thành có Đan Đạo Tiên Minh đan Vương tiền bối đến hỗ trợ thi đấu, ta chỉ thêm hài lòng.

Ôn Hầu cũng gật đầu:

- Liên Tịch, ngươi không cần lo lắng những thứ này, lại đem danh ngạch ngọc bài dự thi lấy ra cho ta là được rồi.

- Xin lỗi, cha, dự thi thân phận bài ta đã không thể lấy về được...

Ôn Hầu nghe nói như thế, sắc mặt nhất thời trầm xuống, hắn lại đem một quả dự thi thân phận bài cho nữ nhi, một là sủng ái nữ nhi, còn có một cái là biết lại cũng tìm không được Đan Sư tốt hơn so với Đàm Lương dự thi. Nếu mà Đàm Lương không cách nào tiến vào top năm mươi, tìm thêm Đan Sư khác đến, cũng vậy.

Hiện tại Anh Thủy Tiên Thành có hi vọng rồi, hắn há có thể cho phép nữ nhi lại đem hai cái thân phận bài dự thi quý báu tùy ý cho người khác? Huống chi, hai người này có thể đắc tội sao?

- Liên Tịch, ngươi phải thông cảm cha ngươi, mau chóng đem thân phận bài dự thi cầm về.

Chính là mẹ Ôn Liên Tịch - Yến thiên linh, ngồi đầu dưới cũng không nhịn được khuyên.

Ôn Liên Tịch ngẩng đầu thành khẩn nói:

- Cha mẹ, thân phận bài kia là thật sự không cầm về được, ta gặp phải một Đan Sư, hắn nói sẽ đại biểu Anh Thủy Tiên Thành dự thi, ta liền đem thân phận bài cho hắn. Lúc đi, mới nhớ tới đã quên xin số và hỏi nick FB của hắn, cả ta hiện tại cũng không biết hắn ở nơi nào.

Nghe được Ôn Liên Tịch nói, mấy người hai mặt nhìn nhau.

Cảnh Tể vẫn híp mắt mắt rốt cục mở mắt, chỉ là hắn hừ lạnh một tiếng, gương mặt không thoải mái:

- Nếu Anh Thủy Tiên Thành đã có cao nhân dự thi, vậy cũng không dùng được chúng ta, chúng ta cáo từ.

Đang khi nói chuyện, hắn đứng lên. Thấy Cảnh Tể đứng lên, Địch Bách Sinh cũng đứng lên theo.

- Hai vị Đan Vương xin dừng bước, ta nhất định sẽ tìm về tấm dự thi thân phận bài này, sau đó đưa đến trong tay hai vị Đan Vương.

Ôn Hầu cấp thiết đứng lên, giọng nói có chút vội vàng nói.

- Đã như vậy, vậy chờ ôn thành chủ cầm lại ngọc bài sau đó, lại tới tìm chúng ta sao?.

Nói xong câu đó, Cảnh Tể cùng Địch Bách Sinh không để ý Ôn Hầu nữa, rời đi chỗ ngồi, cấp tốc đi ra ngoài.

- Liên Tịch, ngươi xông đại họa rồi.

Chờ hai vị Đan Vương rời đi, Yến thiên linh thở dài. Nàng không hiểu nữ nhi vẫn hiểu chuyện khéo léo, vì sao lần này cần làm ra loại này thái quá cử động.

- Cha mẹ, nếu Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu buông ra quy tắc tranh tài, vậy coi như là cảnh Đan Vương cùng địch Đan Vương tham gia, chỉ sợ cũng...

Ôn Liên Tịch tính tình ôn hòa, không nói ra coi như là hai người tham gia, cũng không có thể thu được thứ tự.

Ôn Hầu cúi đầu, không để ý tới đáp lại nữ nhi.

Yến thiên linh lại than một tiếng nói:

- Liên Tịch, Đan Đạo Tiên Minh Đan Vương tới cửa hỗ trợ dự thi, ngươi biết chúng ta cự tuyệt là chuyện quá nghiêm trọng sao? Ai...

Ôn Liên Tịch trong lòng trầm xuống, nàng dĩ nhiên quên mất vừa rồi đi hai người kia là Đan Đạo Tiên Minh Đan Vương đến. Đan Đạo Tiên Minh Đan Vương, chính là Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Chủ cũng phải cấp vài phần mặt mũi. Chính mình nói đã không còn ngọc bài dự thi, đối phương khẳng định cho là lừa gạt bọn họ.

Anh Thủy Tiên Thành vốn chính là thời buổi rối loạn, hiện tại lại đắc tội hai nhân vật cao cấp quan trọng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 544: Phong Vân Nổi Lên

Thấy nữ nhi có chút mờ mịt, Yến Thiên Linh thầm thương tiếc, nữ nhi này thế nhưng là vàng ngọc trong lòng 2 vợ chồng. Hơn nữa nữ nhi làm việc, cũng là đang suy nghĩ vì Anh Thủy Tiên Thành.

Yến Thiên Linh đơn giản nói:

- Phu quân, Liên Tịch nói cũng không sai, coi như là để cho bọn họ dự thi, dùng điều kiện bây giờ, hai ngũ phẩm Đan Vương chỉ sợ cũng rất khó tiến vào top 300, chứ đừng nói chi là top năm mươi. Ta nghĩ không bằng như vậy đi, hay là mời đàm Lương đại ca đi thi đấu cho Anh Thủy Tiên Thành. Nếu đều là thất bại, hà tất lại đem cơ hội này để cho cho người khác? Cùng lắm thì sau cuộc tranh tài, cả nhà chúng ta đúng lúc bỏ chạy khỏi Anh Thủy Tiên Thành rời đi mà thôi.

Ôn Liên Tịch cũng phục hồi tinh thần lại, nhanh chóng phụ họa mẫu thân nói:

- Cha, ta cảm thấy mẹ nói rất đúng. Chúng ta không cần phải đi đút lót cho Đan Đạo Tiên Minh, nếu cũng đã đắc tội, hà tất còn phải nịnh bợ bọn họ? Để cho đàm bác trai đi tham gia thi đấu, tốt xấu cũng có một cái kinh nghiệm.

Đàm Lương than thở:

- Ta ngược lại không có vấn đề, chỉ là trước đây nếu như ta đi dự thi, còn có một tia cơ hội, hiện tại sợ rằng cả một tia cơ hội cũng không có.

Ôn Hầu trầm mặc một lúc lâu, bỗng nhiên nói:

- Liên Tịch cùng mẹ ngươi nói rất đúng, Đàm huynh, giữa chúng ta như thân huynh đệ vậy. Lần này hay là ngươi đi thi đấu cho chúng ta Anh Thủy Tiên Thành sao?, dù thất bại, chúng ta lúc đó liền đi. Ta nghĩ tại giữa lúc Anh Thủy Tiên Thành trở thành tiên thành nước phụ thuộc của nước khác, chung quy còn có một đoạn thời gian. Tại trước khi Anh Thủy Tiên Thành trở thành tiên thành phụ thuộc nhanh chóng rời đi, sẽ không có chuyện gì.

Tất cả mọi người đều trầm mặc xuống, bao gồm cả Ôn Liên Tịch đều biết, Ôn Hầu nói bất quá là an ủi người ta mà thôi. Tại sau khi đan đấu, bỏ thành mà chạy, hậu quả có thể sẽ càng thêm nghiêm trọng.

Một lúc lâu sau đó, Đàm Lương mới lên tiếng:

- Được rồi, cùng lắm thì chúng ta cùng đi, đến lúc đó ta xem một chút có cơ hội gia nhập Đan Đạo Tiên Minh hay không.

Ôn Liên Tịch thấy phụ mẫu đều là thần tình sa sút, trong lòng cũng là cực kỳ khó chịu. Nàng nghĩ đến Mạc Vô Kỵ bảo đảm đối với nàng, do dự muốn nói ra. Nàng sợ chính mình sau khi nói ra, sau cùng Mạc Vô Kỵ không có thành công, sẽ làm mọi người càng thất vọng.

- Liên Tịch, ngươi có đúng hay không có chuyện gạt chúng ta?

Mẫu thân của Ôn Liên Tịch Yến Thiên Linh đối với con gái của mình vô cùng hiểu rõ, nàng thấy Ôn Liên Tịch do dự, liền biết nữ nhi dường như muốn nói ra suy nghĩ của mình.

Ôn Hầu cũng đã nhìn ra, hắn cười cười:

- Liên Tịch, chẳng lẽ còn có cái gì kém hơn so với tình cảnh của chúng ta bây giờ sao? Có lời gì nói hết ra đi?, vô luận như thế nào, người một nhà chúng ta cũng sẽ không rời nhau. Ta Ôn Hầu phi thăng Tiên Giới cũng đã nhiều năm như vậy, chuyện gì không có trải qua?

Ôn Liên Tịch nghĩ cũng phải, đơn giản nói:

- Đan Sư ta mời nói cho ta biết, hắn có bảy thành nắm chắc...

Nghe được Ôn Liên Tịch nói, chính là Đàm Lương sắc mặt cũng khó nhìn. Bảy thành nắm chặt? Tại sau khi sửa lại quy tắc, coi như là lục phẩm Đan Vương, cũng không dám nói bảy thành nắm chắc sao?, lẽ nào hắn là Đan Đế sao?

- Liên Tịch, ngươi không biết là đã bị lừa sao?.

Yến Thiên Linh cau mày nói.

Ôn Liên Tịch nhanh chóng nói:

- Không có, chính là cái kia Đan Sư mà Đàm bá bá tán thưởng, ta tại Vĩnh Anh Giác gặp được. Không nghĩ tới hắn dĩ nhiên tới rồi Vĩnh Anh tiên thành, vừa lúc bị ta nhìn thấy.

- Là hắn?

Đàm Lương sắc mặt dễ nhìn hơn rất nhiều, lập tức liền thở dài nói:

- Nếu là trước khi thay đổi quy tắc, hắn đích xác có bảy thành nắm chắc, không, hắn là 90% trở lên. Thế nhưng sau khi quy tắc thay đổi đó, thậm chí còn có Đan Đế dự thi, ai...

Ôn Hầu cũng kích động, liền vội vàng hỏi:

- Đàm huynh, ngươi trước đây cảm thấy hắn tinh luyện linh thảo dược dịch tinh hoa độ tinh khiết tới 100%, bình thường đan dược đạo thi đấu đều có một cửa tiên linh thảo tinh luyện.

Đàm Lương gật đầu:

- Ta dám khẳng định, giả như có thêm thời gian, người này Đan Sư tuyệt đối sẽ là Đan Đế tồn tại. Đan Sư có thể đem linh thảo tinh luyện đến 10 thành, đó là nghịch thiên thiên tài, bởi vì coi như là thông thường Đan Vương lục phẩm, cũng không nhất định có thể đem một gốc cây

linh thảo dược dịch tinh hoa tinh luyện đến 10 thành. Đáng tiếc là, hắn bây giờ còn chưa có trưởng thành, hết lần này tới lần khác hiện tại quy tắc thay đổi, ta đoán chừng thứ tự thấp nhất cũng phải là lục phẩm Đan Vương.

Loại này đẳng cấp đan dược đạo thi đấu, coi như là có tinh luyện, chí ít cũng là tiên linh thảo cấp 4 trở lên, tiên linh thảo tinh luyện độ khó tự nhiên không có khả năng cùng linh thảo thông thường cấp thấp so sánh, sự so sánh căn bản là không cách nào đánh giá...

Nói đến đây, Đàm Lương dừng một chút, nhìn Ôn Liên Tịch nói:

- Liên Tịch, vô luận thành bại, tại sau khi đan đấu, ngươi nhất định phải đưa hắn giới thiệu cho ta nhận thức một chút. Người này tiền đồ không thể đoán trước, tương lai tuyệt đối là tồn tại vô số người ngưỡng vọng.

Yến Thiên Linh nghe đến đó, bỗng nhiên nghĩ tới một việc, lập tức nhìn trượng phu của mình hỏi:

- Phu quân, ngươi cảm thấy nếu để cho Liên Tịch cùng Mạc Vô Kỵ đính hôn, làm sao?

Nhãn tình Ôn Hầu sáng lên, hắn nhưng là phi thường tin tưởng ánh mắt Đàm Lương, nếu Đàm Lương nói Mạc Vô Kỵ tiền đồ không thể đoán trước, đó chính là không thể đoán trước. Một khi Ôn gia có một con rể Đan Đế, ai dám cử động tới Ôn gia nữa? Cho dù là thiên địa Khuê Phong Vân, cũng không dám tùy tiện động hắn Ôn gia.

Đối với Ôn Liên Tịch, hai vợ chồng hắn nhưng là phi thường có lòng tin. Ôn Liên Tịch tính tình ôn hòa, có tri thức hiểu lễ nghĩa, hơn nữa càng là đệ nhất mỹ nữ của Anh Thủy Tiên Thành.

- Mẹ, ngươi nói cái gì a, ta cùng hắn chỉ là gặp mặt hai lần mà thôi.

Sắc mặt Ôn Liên Tịch đỏ lên nói.

...

Theo Mạc Vô Kỵ bế quan, Vĩnh Anh tiên thành vốn chỉ là người khá đông trở nên thay đổi bất ngờ hẳn lên. Nguyên nhân chủ yếu nhất là Vĩnh Anh Tiên Vực một lần nữa chế định quy tắc tham gia đan dược đạo thi đấu, vốn chỉ là dưới năm trăm tuổi, Đan Sư Vĩnh Anh Tiên Vực mới có thể tham gia, hiện tại chỉ cần là Đan Sư, đều có thể tham gia.

Đan Sư sở dĩ nổi tiếng, cũng là bởi vì luyện đan trở ngại. Một cái Đan Sư tốt, đều là trải qua mấy vạn năm, thậm chí là hơn mười, mấy trăm vạn năm tích lũy lắng đọng lên. Có thể tưởng tượng, điều kiện này vừa mở ra, có bao nhiêu Đan Sư lợi hại sẽ gia nhập vào.

Đặc biệt một phần Đan Sư cảnh giới cao, đối với lần này Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu càng là vô cùng lưu ý. Không vì cái gì khác, liền vì Uẩn Tiên Tiên Cốc mở ra.

Điều kiện này vừa mới ra, Vĩnh Anh Tiên Vực danh ngạch tranh đoạt còn tương đối hàm súc. Dù sao một phần Đan Đạo Tiên Minh Đan Vương đi tới các Hạ tiên thành, các thành chủ Hạ tiên thành đều dùng lễ đối đãi, thậm chí đem hai cái danh ngạch trong tay toàn bộ tặng ra, chỉ cần có thể đại biểu bọn họ tham gia thi đấu là được.

Tới phía sau, danh ngạch dự thi càng ngày càng ít, dù cho cùng là Đan Vương, cũng không chút do dự cho nhau tranh đoạt. Dù cho đều là người Đan Đạo Tiên Minh, tại thời điểm tranh đoạt danh ngạch cũng là không chút nào nương tay.

Trước đây Cảnh Tể cùng Địch Bách Sinh tức giận từ chỗ thành chủ Anh Thủy Tiên Thành rời đi, cũng không khỏi phải tìm tới cửa lần nữa. Không có hai cái danh ngạch, chỉ có một cũng tốt.

- Ôn Hầu ra mắt hai vị Đan Vương.

Người một nhà Ôn Hầu tại phòng tiếp khách lần nữa bái kiến hai vị Đan Vương, nếu như nói trước kia Ôn Hầu bức thiết hy vọng hai người

này đừng đi, hiện tại hắn là ngóng nhìn hai người này đừng tới.

Cảnh Tể gật đầu, lạnh nhạt nói:

- Ôn thành chủ, cái slot kia có tìm được về chửa?

- Ai, vẫn không có tìm được.

Ôn hậu thở dài, hắn là thật tâm muốn thở dài. Bất quá nguyên nhân thở dài không phải là danh ngạch bị nữ nhi làm mất, mà là thở dài hai người kia lại tới nữa rồi.

Cảnh Tể cau mày nói:

- Đã như vậy, vậy thì lại đem cái còn dư lại kia cho chúng ta sao?, ngươi yên tâm, ta cùng Bách sinh đều là ngũ phẩm Đan Vương của Đan Đạo Tiên Minh, nhất định sẽ toàn lực ứng phó, show ra trình độ tốt nhất.

Ôn Hầu có chút hơi khó xử, dù cho Đàm Lương là bằng hữu của hắn, hắn cũng không bik ứng biến như nào cho phải.

Một bên, Ôn Liên Tịch bỗng nhiên nói:

- Liên Tịch ra mắt hai vị Đan Vương, cha ta cáu giận ta không hiểu chuyện lại đem danh ngạch tặng người khác rồi, không có mời được hai vị đan Vương đại nhân. Đơn giản bỏ qua lần này đan dược đạo thi đấu, lại đem một danh ngạch còn lại cũng hứa hẹn cho người khác lun rồi.

Trong mắt Cảnh Tể có thêm một tia lửa giận, hắn không nghĩ tới Ôn Hầu lá gan to lớn như thế. Nếu như nói trước chỉ là đối với bọn họ hơi có đắc tội, vậy bây giờ là đắc tội chết rồi.

- Tốt lắm, chỉ hy vọng Anh Thủy Tiên Thành các ngươi có thể tìm tới cao nhân thu được danh hiệu.

Cảnh Tể liên cả làm ra vẻ đều lười, lần thứ hai cùng Địch Bách Sinh xoay người rời đi.

Ôn Hầu than thở:

- Là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi. Nếu nên Ôn gia ta có một tai kiếp này, đó cũng là hết cách.

...

Vĩnh Anh tiên thành người đến người đi, rầm rĩ mấy tháng, tranh đoạt chiến danh ngạch dự thi cuối cùng kết thúc.

Mà Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu, cũng chính thức mở màn.

Mạc Vô Kỵ là bị Lâm Cô gọi xuất quan, lúc này hắn đã đem này chương một Lạc Thư luyện hóa 30%. Chí ít hiện tại hắn có thể toàn lực tế động chương một Lạc Thư.

Mạc Vô Kỵ cũng không khỏi không cảm thán thời gian không bao nhiêu tiền, vừa bế quan chính là sắp một năm.

- Lâm Cô, cám ơn ngươi.

Tuy Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô chào hỏi, hắn vẫn là phải cảm tạ Lâm Cô. Lần này đan dược đạo thi đấu thế nhưng là chuyện trọng yếu nhất của hắn, một khi bỏ lỡ, vậy hắn đều không thể tha thứ chính bản thân.

Lâm Cô cười cười:

- Lần này đan dược đạo thi đấu, ta thậm chí đều nhìn thấy vài tên Tiên Đế cường giả lại đây. Các ngươi Đan Đạo Tiên Minh Đan Đế cũng tới hai cái, Đan Đạo Tiên Minh Phó minh chủ cũng xuất hiện ở Anh Thủy Tiên Thành.

- Đi, chúng ta đi trước đan dược đạo thi đấu hiện trường, ta tuy nói là người của Đan Đạo Tiên Minh, còn thật sự không biết tiên minh cái gì Phó minh chủ. Chỉ là quen biết Nông Vịnh Đan Đế, không biết Nông Vịnh Đan Đế lần này có tới hay không.

Mạc Vô Kỵ một bên chỉnh sửa lại một chút y phục của mình, một bên nói.

- Hình như cũng không đến, hai cái Đan Đế tới một là Công Dương Học, một là Hành Tuấn, bất quá bọn hắn đại biểu là hai nhà tiên thành bất đồng.

Lâm Cô ở một bên giải thích.

Mạc Vô Kỵ rất là tiếc nuối, hắn gia nhập Đan Đạo Tiên Minh, cũng không phải có bao nhiêu yêu thích đối với Đan Đạo Tiên Minh, hắn chỉ là muốn tìm một địa phương che chở mà thôi.

Hắn cũng chưa từng thấy qua chân chính đại nhân vật của Đan Đạo Tiên Minh, coi như là Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ hội trưởng hắn đều chưa từng thấy qua. Duy nhất thấy chính là Nông Vịnh một tia thần niệm phân thân, nếu là Nông Vịnh Đan Đế tới rồi, hắn còn dự định cảm tạ một phen, hiện tại Nông Vịnh chưa có tới, hắn chỉ có thể tiếc nuối.

...

Lần này địa chỉ đan dược đạo thi đấu, liền lựa chọn ở tại quảng trường lớn nhất Vĩnh Anh Tiên Vực, cũng có thể coi như là lộ thiên thi đấu.

Vĩnh Anh Tiên Vực quảng trường lớn nhất tự nhiên là Vĩnh Anh tiên môn quảng trường, cái chỗ này coi như là trăm vạn người chen ở chỗ này, cũng sẽ không lộ ra chen chúc, thậm chí còn phi thường trống trải.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 545: Vòng Thứ Nhất Thi Đấu

Thời khắc này ở Vĩnh Anh tiên môn quảng trường tụ tập mấy trăm vạn người, bởi vì quá nhiều người, một phần kiến trúc cấm chế quanh quảng trường đều được mở ra, chính là thuận tiện tu sĩ tới nơi này quan sát Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu.

Mạc Vô Kỵ và Lâm Cô tới nơi này, khắp nơi sớm đã là kín người hết chỗ. Nếu không phải là có một thông đạo đơn độc chuẩn bị cho Đan Sư dự thi, hai người muốn đi vào đến khu dự thi, nhất định phải chen lấn vào.

Cũng may mỗi một cái thân phận ngọc bài dự thi, đều có thể phía trước bài chiếm giữ hai cái chỗ ngồi. Cho nên tuy Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô tới tương đối trễ, hai người vẫn như cũ bằng vào thân phận ngọc bài dự thi tìm được chỗ ngồi.

Sau khi hai người ngồi xuống, đan dược đạo thi đấu còn chưa có bắt đầu.

Các chỗ ngồi trước mặt lục tục có người tới ngồi xuống, xung quanh Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì ngồi đầy người. Những người này tuyệt đại đa số đều mang đan dược khí tức, không cần hỏi cũng biết, những người này đều là Đan Sư dự thi.

Hai người cũng không có ngồi bao lâu, dĩ nhiên có người lặng lẽ đi tới bên người Mạc Vô Kỵ, yêu cầu dùng tiên tinh mua thân phận ngọc bài dự thi. Mạc Vô Kỵ tự nhiên là không chút do dự cự tuyệt. Cũng may tại chỗ này là địa phương mọi người chú mục, cũng không có ai có dũng khí dùng sức mạnh.

Tại phía trước chỗ ngồi Đan Sư dự thi có hai khối khu vực, một khối khu vực so với quảng trường cao hơn một chừng hai thước. Diện tích trống trải, hơn nữa cũng không nhỏ. Nhìn nơi này từng hàng địa hỏa dẫn ra, Mạc Vô Kỵ liền biết, khối khu vực này chính là khu vực đan dược đạo thi đấu.

Càng phía trước Khu vực này, là một cái chủ đàn cao hơn. Mạc Vô Kỵ suy đoán, chỗ kia là khu vực trọng tài cùng một phần đại nhân vật ngồi.

Đợi chừng hai canh giờ, mới có hơn mười người lục tục đi lên chủ đàn.

Khi hơn mười người đi lên chủ đàn sau đó, nguyên bản quảng trường ầm ĩ yên tĩnh lại. Tuy có hơn trăm vạn người, thế nhưng là an tĩnh lại, thậm chí ngay cả hô hấp đều khó mà nghe được.

Một người trung niên nam tử vẻ mặt chính khí, khí vũ hiên đi tới phía trước chủ đàn, hắn đầu tiên là ôm quyền đối với đông đảo tu sĩ trên quảng trường, lúc này mới cao giọng nói:

- Làm Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế, ta Khuê Phong Vân trước đại biểu Vĩnh Anh Tiên Vực, hoan nghênh các tiên hữu Đại Tiên vực đến Vĩnh Anh Tiên Vực ta. Tuy rằng ta là Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế, nhưng ngày hôm nay ta giống như mọi người, đều là khán giả, quan sát toàn bộ Tiên Vực kiệt xuất nhất Đan Sư, ở chỗ này show kỹ năng. Đây là vinh hạnh của ta, cũng là vinh hạnh của Vĩnh Anh Tiên Vực.

Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên thấy Chuẩn Đế cấp cường giả, Khuê Phong Vân này thoạt nhìn đích thật là một cái nhân vật anh hùng tràn đầy khí tức hào sảng, chỉ là không biết có phải như Lâm Cô nói không, là một ngụy quân tử.

Khuê Phong Vân nói đến đây, sau đó thoáng lui ra một phần, lại đem phía sau chỗ ngồi những người đó nhường lại sau đó, mới tiếp tục nói:

- Ta cũng đồng thời hoan nghênh Đan Đạo Tiên Minh Phó minh chủ Hồ Vũ Chân tiên hữu, La Lăng Tiên Vực Ma Hà Chuẩn Đế, Đại Tự Tại Tiên Vực Hoành Dương Chuẩn Đế, môn chủ Đại Hạo Tiên Môn Vạn Phiền...

Mỗi một cái tên được Khuê Phong Vân báo ra, không phải là bá chủ một phương, chính là cường giả Chuẩn Đế. Mạc Vô Kỵ lại chú ý tới Vạn Phiền, tên này là môn chủ Đại Hạo Tiên Môn, hắn và Đại Hạo Tiên Môn có cừu hận không cạn. Không nói Bái Xích Thiên là bị hắn giết chết, chính là Phục Bắc cũng là bị hắn đánh cho chạy trốn.

Đợi lát nữa ngược lại phải cẩn thận tên này, một khi bị hắn biết chuyện của mình làm, cuối cùng là phiền phức.

- Ta Vĩnh Anh Tiên Vực căn cứ bác ái công bình cạnh tranh chi đạo, trước lần đan dược đạo thi đấu này, cố ý sửa lại hạn chế dự thi. Cho phép hết thảy Tiên Vực mọi Đan Sư tham gia lần đan dược đạo thi đấu này, chung quy bởi vì danh ngạch hữu hạn, vẫn như cũ có vài đan đạo cường giả không cách nào dự thi, ta Khuê Phong Vân lần nữa biểu thị sâu đậm áy náy...

Nói xong Khuê Phong Vân cúi người hành lễ.

Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm buồn cười, tên này đoán chừng là giận điên lên. Cho phép hết thảy Tiên Vực Đan Sư dự thi, tuyệt đối không phải là chủ ý của Khuê Phong Vân, đó là các Đại Tiên vực áp lực. Hiện tại Khuê Phong Vân muốn nói vài câu lời hay, cũng tùy vào hắn.

- Ta Khuê Phong Vân hành sự quang minh lỗi lạc, cho nên vì lần này tranh tài công bằng, lần thi đấu này sẽ dùng phương thức đơn giản nhất bắt đầu, sau đó phương thức nhanh nhất kết thúc.

Mạc Vô Kỵ nhìn thấy khóe mắt Lâm Cô xem thường, hiển nhiên là biết tên này đang nói dối.

Mạc Vô Kỵ cũng biết Khuê Phong Vân hắn là dối trá, dựa theo Lâm Cô nói, Khuê Phong Vân hiện tại đang đứng ở vùng ven Chứng Đạo Tiên Đế. Hắn lần này sớm tổ chức đan dược đạo thi đấu, không phải là vì đan dược đạo, cũng không phải là vì so đấu chân chính đan đạo cao thủ cùng dược đạo cao thủ. Khuê Phong Vân mục đích chủ yếu hắn là tại bên trong Uẩn Tiên Tiên Cốc thu được tiên linh thảo nào đó, giúp lót đường Chứng Đạo Tiên Đế.

Khuê Phong Vân cấp thiết muố Chứng Đạo Tiên Đế, tự nhiên sẽ không lại đem đan dược đạo thi đấu này làm cho rườm rà. Hắn nói càng nhanh càng tốt, đây mới là như thường.

- Lần này đan dược đạo thi đấu dự thi nhân số có ba nghìn sáu trăm ba mươi người, lấy top năm mươi. Giải thi đấu chia làm hai đợt, vòng thứ nhất quyết ra ba trăm người. Ba trăm người đó tiếp tục tham gia đợt thứ hai thi đấu, sau cùng quyết ra năm mươi người.

Lần này danh ngạch tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc là sáu mươi, top năm tên mỗi người bản thân có hai cái danh ngạch tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc. Từ thứ sáu đến thứ năm mươi, mỗi người cầm giữ có một cái danh ngạch tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc. Ta Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế phủ bản thân có năm danh ngạch tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc. Hết thảy danh ngạch tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc đều dùng ngọc bài vào cốc tính toán, bất kể tính lai lịch thân phận...

Theo Khuê Phong Vân nói, Mạc Vô Kỵ mới hiểu được, tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc có khó khăn dường nào.

Lần này tiên nhân ngoại giới tới Vĩnh Anh Tiên Vực, phỏng chừng có ít nhất hơn nghìn vạn. Những người này tuyệt đại đa số cũng là vì Uẩn Tiên Tiên Cốc mà đến, hoặc là nói là muốn mua một hai gốc cây đến từ Uẩn Tiên Tiên Cốc cao cấp tiên linh thảo. Về phần Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế phủ không cần tham gia thi đấu, liền trực tiếp bản thân có năm danh ngạch ngược lại không ai lưu ý. Uẩn Tiên Tiên Cốc vốn là có tại

Vĩnh Anh Tiên Vực, Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế cầm giữ có mấy cái danh ngạch, đó là lại chuyện quá bình thường.

- Bởi vì lần này đan dược đạo thi đấu là lấy các Đại Tiên thành của Vĩnh Anh Tiên Vực làm cơ sở, cho nên lần này đan dược đạo thi đấu bên trong, Hạ tiên thành hoặc trung tiên thành thu được top năm sẽ trực tiếp thăng cấp Thượng tiên thành. Hạ tiên thành Thu được top năm mươi sẽ thăng cấp Trung tiên thành, Trung tiên thành thăng cấp thượng tiên thành. Tại trong vòng top một trăm, các Thượng tiên thành bảo trì bất biến, từ top 100 đến 200 Thượng tiên thành xuống làm Trung tiên thành, bên ngoài hai trăm Thượng tiên thành trực tiếp xuống làm Hạ tiên thành...

Khuê Phong Vân phía sau tuyên bố trên căn bản là chuyện riêng của Vĩnh Anh Tiên Vực, Vĩnh Anh Tiên Vực chủ yếu mượn lần này đan dược đạo thi đấu một lần nữa phân chia tiên thành đẳng cấp. Những thứ này tiên nhân ngoại trừ Vĩnh Anh Tiên Vực còn có chút quan tâm ra, các tiên nhân còn lại căn bản cũng không có quan tâm.

Mạc Vô Kỵ ngược lại chú ý nghe, khi hắn nghe được Hạ tiên thành ngoài top năm trăm trực tiếp trở thành tiên thành phụ thuộc, hắn liền biết mình coi như là không chiếm được thứ tự, cũng không đến mức để cho Anh Thủy Tiên Thành lưu lạc làm tiên thành phụ thuộc.

-... Lần này đan dược đạo thi đấu ta Vĩnh Anh Tiên Vực cố ý mời được Đan Đạo Tiên Minh Phó minh chủ, hiện tại cho mời Đan Đạo Tiên Minh Hồ minh chủ chủ trì lần này đan dược đạo thi đấu.

Khuê Phong Vân rất nhanh tuyên bố xong quy tắc tranh tài, liền lui xuống.

Đan Đạo Tiên Minh Phó minh chủ Hồ Chân Vũ đi lên chủ đàn, Mạc Vô Kỵ căn bản là không nhìn ra đối phương tuổi. Có lẽ là duyên cớ quanh năm thân chức vị cao, lại tiếp xúc đan đạo, để cho hắn thoạt nhìn thật giống như đứng ở trong mây mù bình thường giống nhau, cả người đều là tiên phong đạo cốt hình dạng.

Hồ Chân Vũ là nửa câu nói nhảm cũng không có, thậm chí ngay cả khách khí một câu đều không, đi lên liền trực tiếp nói:

- Lần này đan dược đạo thi đấu không có trọng tài, trực tiếp dùng pháp trận phán đoán điểm cao thấp. Vòng thứ nhất thi đấu hiện tại bắt đầu, mời các Đan Sư cầm trong tay ngọc bài dự thi tiến vào dự thi khu.

Mạc Vô Kỵ đứng lên đi lên khu dự thi, tuy Lâm Cô nói Khuê Phong Vân người này âm hiểm độc ác, căn bản cũng không phải là ngoài mặt hào sảng như vậy. Nhưng Mạc Vô Kỵ lúc này cũng có chút bi ai cho Thiên Đế này, nếu hắn là Vĩnh Anh Tiên Vực Đan Đế, bị Tiên Vực khác đến đánh cướp, thậm chí ngay cả một câu cảm tạ cũng không có, hắn có thể thư thái mới đúng là quái sự.

Mấy nghìn Đan Sư rất nhanh thì tìm vị trí tốt, mỗi người đứng thẳng.

Hồ Chân Vũ mới tiếp tục nói:

- Lần này đan đấu lò luyện đan do Đan Sư chính bản thân cung cấp, đan hỏa chính là địa hỏa nơi so tài. Vòng thứ nhất thi đấu hạng mục là tinh luyện tiên linh thảo dược dịch tinh hoa, lần này muốn tinh luyện tiên linh thảo là tứ phẩm tiên linh thảo bích lưu tiên thảo, căn cứ trình độ các vị Đan Sư tinh luyện tinh hoa lấy ra top 300 danh. Các vị lại đem tinh luyện đi ra tinh hoa đưa vào bình ngọc chỉ định, đánh dấu ra tên của mình cùng đại biểu tiên thành, thi đấu hiện tại bắt đầu.

Sau khi nói xong, Hồ Chân Vũ giơ tay lên một cái, một mảnh tiên linh thảo bị hắn vung đi ra ngoài. Một gốc cây tiên linh thảo cùng một quả bình ngọc trống không không từ trời rơi vào trước mặt Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thấy tiên linh thảo rơi vào trong tay mình quả nhiên là bích lưu tiên thảo, đối với loại này tiên linh thảo Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng. Đây là cấp 4 tiên linh thảo, giá trị hơi thấp, chủ yếu là một loại Giải Độc Đan thuốc phụ trợ dược liệu. Nhưng loại này tiên linh thảo có một cái đặc tính, đó chính là tinh luyện tinh hoa tương đối khó khăn. Bình

thường Đan Vương, có thể tinh luyện ra tinh hoa 85% trở lên, coi như là không tệ.

Nếu là bình thường thi đấu, Mạc Vô Kỵ nói không chừng sẽ ẩn nấp một phần thực lực của chính mình. Lần tranh tài này quan hệ đến hắn có thể tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, có thể cứu Sầm Thư Âm hay không. Mạc Vô Kỵ là nửa điểm giấu diếm cũng không có, hắn vừa mở ra địa hỏa, liền toàn lực bắt đầu tinh luyện bích lưu tiên thảo độ tinh khiết.

Bởi vì lần tranh tài này không có thời gian hạn chế, tuy Mạc Vô Kỵ có thể trong thời gian ngắn nhất tinh luyện ra bích lưu tiên thảo, Mạc Vô Kỵ vẫn là đã tốt muốn tốt hơn dùng thời gian sắp tới một nén hương, mới đưa gốc cây bích lưu tiên thảo này tinh hoa hoàn toàn đề luyện ra, đưa vào bình ngọc. Ở trên bình ngọc khắc tên của mình cùng tiên thành đại biểu, Anh Thủy Tiên Thành.

Mạc Vô Kỵ lại đem tốc độ của mình thả chậm gấp mấy lần, sau khi hắn hoàn thành, vẫn như cũ có hơn phân nửa Đan Sư còn chưa hoàn thành tinh luyện.

...

Tại trên khán đài hàng trước, Yến Thiên Linh thấp giọng hỏi con gái của mình:

- Liên Tịch, ngươi nói Đan Sư kia ở vị trí nào nè, chỉ cho ta xem.

Tuy Ôn Liên Tịch nói nàng và Mạc Vô Kỵ chỉ có hai lần gặp mặt chi duyên, Yến Thiên Linh vẫn như cũ nhớ kỹ Đàm Lương nói, Mạc Vô Kỵ là một cái Đan Đế thời gian tới không thể đoán trước. Nếu Mạc Vô Kỵ thật giỏi, nàng nhất định phải để cho Đan Đế tương lai này trở thành con rể của mình.

Ôn Liên Tịch biết ý tứ của mẹ nàng, rất là lúng túng chỉ chỉ phương vị Mạc Vô Kỵ nói:

- Chính là hắn.

- Còn trẻ như vậy? Và hắn lẽ nào đã tinh luyện xong?

Yến Thiên Linh thấy Mạc Vô Kỵ đứng ở nơi đó, nhìn vào tuổi còn trẻ vô cùng, trong lòng càng là vô cùng khiếp sợ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 546: Mẹ Vợ Xem Con Rể

Trong số mấy nghìn Đan Sư, đích thật là không dễ thấy được Mạc Vô Kỵ. Mặc dù sau khi lò luyện đan của hắn chữa trị cấm chế, thăng cấp làm ngũ phẩm tiên khí, tại trong số đông đảo Đan Sư cũng chỉ thuộc đẳng cấp lạc hậu. Nơi này hơn ba ngàn người dự thi, hầu như đều là Đan Vương.

Đừng xem số Đan Đế của bảy đại Tiên Vực cùng Đan Đạo Tiên Minh ít đến thấy thương, thế nhưng là Đan Vương lại không ít, đặc biệt tứ phẩm ngũ phẩm Đan Vương, mỗi một cái Tiên Vực đều có rất nhiều. Lần này Đan Đạo Tiên Minh nhúng tay vào Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu, Đan Vương dự thi đẳng cấp càng là tăng cao, lục phẩm Đan Vương cũng chiếm cứ một đống.

Thời gian một nén hương lại trôi qua, Hồ Chân Vũ lần nữa đứng ở chủ đàn, cao giọng nói:

- Vòng thi đấu thứ nhất kết thúc, xin tất cả Đan Sư đem bình ngọc chứa dược dịch tinh hoa trong tay mình đặt ở trên hư không truyền tống trận văn trước người, truyền tống trận văn sẽ đưa chúng đi xử lý và tính điểm, bảng xếp hạng rất nhanh sẽ hiện ra ở trận pháp biểu thị (màn hình lớn). Nếu dùng dược dịch tinh hoa đã cũ, tức là đã chuẩn bị trước, coi như là ăn gian, sẽ không có điểm, sẽ trực tiếp bị loại.

Trận pháp hiển thị danh sách từ thấp đến cao, sau khi có xếp hạng, mời những Đan Sư ngoài top 300, hoặc là không có thứ tự, chỉ có tên xuất hiện rời đi khu thi đấu.

Hồ Chân Vũ nói hết lời, trước mặt Mạc Vô Kỵ liền xuất hiện một cái hư không truyền tống trận văn. Mạc Vô Kỵ đem bình ngọc trong tay đưa vào trận văn, trong lòng cũng là thầm than, loại biện pháp thông qua pháp trận giám định tinh luyện dược dịch tinh hoa cấp độ, sau đó chấm điểm, đích thật là khó mà dối trá, ngay cả nhân tố cũng bị loại bỏ.

Mạc Vô Kỵ khẳng định loại pháp trận giám định này, cũng có cấp bậc nhất định, một khi tiên linh thảo dược dịch cao hơn mỗi cấp độ, vậy pháp trận bình thường sẽ rất khó giám định ra đến.

Khi hết thảy Đan Sư đều cầm bình ngọc trong tay truyền đưa đi xong, một trận pháp biểu thị khổng lồ xuất hiện ở một góc chủ đàn.

Màn hình 4D siêu nét, vô luận là ngồi ở phương vị nào, đều có thể thấy rõ ràng nội dung trận pháp biểu thị.

Trên Vĩnh Anh Tiên Vực tiên môn quảng trường, lúc này càng là im ắng không tiếng động. Tất cả mọi người đưa mắt rơi vào trận pháp xếp hạng, chờ thứ tự phía trên xuất hiện.

Lại qua thời gian nửa nén hương, trận pháp biểu thị bắt đầu dần hiện ra tia sáng. Các tu sĩ đều rõ ràng, thứ tự đã sắp xuất hiện.

Đan sư dự thi, càng là khẩn trương nhìn chằm chằm trận pháp biểu thị, cái này quan hệ đến mình có tư cách tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc hay không. Đan Vương tới nơi này dự thi, trên cơ bản cũng là vì Uẩn Tiên Tiên Cốc mà đến. Coi như là mình không thể đi vào, chỉ cần có thể thu được thứ tự, vậy hắn có thể thu được hàng loạt tiên linh thảo cao cấp bên trong Uẩn Tiên Tiên Cốc.

Tia sáng lóe ra mấy lần sau đó, trận pháp biểu thị hoàn toàn sáng lên, dưới góc phải một cái tên xuất hiện. Phía trước cái tên này không có thứ tự, hiển nhiên là không có thu được bất luận thành tích gì. Hơn nữa tại phía sau tên, còn có hai chữ màu đỏ: BỊ LOẠI.

Tại sau khi danh tự này xuất hiện, một người Đan Sư ở khu dự thi, thất vọng đi xuống dự thi khu.

Không có thu được thứ tự, vậy chỉ có hai cái nguyên nhân, một là tinh luyện thất bại, còn có một cái là ăn gian, không có tại trận tinh luyện, mà là dùng dược dịch đã tinh luyện trước đó thay thế dự thi, chính là dối trá.

Cũng không phải chỉ có một Đan Sư không có thứ tự, Đan Sư bị đấu loại kiểu này có hơn hai trăm, sau đó, mới bắt đầu xuất hiện thứ tự.

Hạng 3417:

Tiên thành dự thi: Hạ tiên thành Hải Lan tiên thành.

Đan Sư Dự thi: Ngư Kính Tùng.

Đạt điểm: 32,102

KQ: Loại mcnr.

Vừa xong kết quả này, Mạc Vô Kỵ chợt nghe bên cạnh mình có một người Đan Sư thở dài, sau đó thấy hắn đi xuống.

Mạc Vô Kỵ biết, cái điểm số này tuyệt đối không phải là như thường đạt được, nhất định là thời điểm tinh luyện thất bại tạo thành. 32,102 chính là chiếm được 32.102 điểm. Dựa theo tỉ lệ phần trăm mà tính toán, độ tinh khiết sẽ là: 32.102%.

Sau khi hắn tinh luyện xong, hơi chú ý xung quanh một chút. Mặc dù hắn không có đi quan sát Ngư Kính Tùng tinh luyện, hắn cũng biết đây cũng là một cái tứ phẩm Đan Vương.

Coi như là tứ phẩm Đan Vương kém, Bích lưu tiên thảo tinh luyện khó hơn nữa, cũng không đến mức chỉ có thể đạt được 32.102 điểm nha. Ngư Kính Tùng nhất định là tâm tính mất thăng bằng, dẫn đến tinh luyện thất bại.

Hạng 3416:

Dự thi cho tiên thành: Trung tiên thành - Long Vũ tiên thành. Dự thi Đan Sư: Lăng Âu.

Đạt điểm: 36.915

KQ: Đấu loại.

Sau khi nghe kết quả này, Mạc Vô Kỵ nghe được xung quanh có một trận nghị luận nho nhỏ. Cho dù là vụn vặt nghị luận, Mạc Vô Kỵ cũng đã hiểu. Lăng Âu lại là một lục phẩm Đan Vương của Đan Đạo Tiên Minh, một lục phẩm Đan Vương tinh luyện bích lưu tiên thảo sau cùng chỉ chiếm được 36.915%. Xem ra Lăng Âu giống Ngư Kính Tùng rồi, cũng là tinh luyện thất bại.

Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy một Đan Sư trung niên vẻ mặt thất lạc đi xuống, Mạc Vô Kỵ đoán được người này hẳn là lăng Âu.

Nhìn người Đan Sư này dáng vẻ thất hồn lạc phách, Mạc Vô Kỵ biết, lần đan đấu này, đối với đan đạo sau này của hắn sẽ tạo thành đả kích không cách nào lường được. Chỉ sợ hắn cả đời này cũng chỉ có thể dừng lại ở lục phẩm Đan Vương, vận khí tốt, hắn còn có thể miễn cưỡng luyện chế ra lục phẩm tiên đan. Vận khí không tốt, hắn thậm chí còn xuống làm ngũ phẩm Đan Vương. Về phần Đan Đế, hắn cả đời này cũng đừng nghĩ. Trừ phi hắn có thể mở ra khúc mắc, bỏ đi lần thất bại này.

Sau điểm số tăng dần dần lên, Mạc Vô Kỵ rõ ràng chỉ cần không có cao hơn 60 phần trăm, trên cơ bản đều là Đan Sư tinh luyện tinh hoa thất bại.

Đàm Lương cách Mạc Vô Kỵ không xa cũng giống như vậy, khẩn trương nhìn chằm chằm trận pháp biểu thị to lớn, hắn biết dùng thành tích của mình rất khó tiến vào top một nghìn, nhưng hắn vẫn như cũ tồn tại một phần huyễn tưởng. Bởi vì trong quá trình hắn tinh luyện, cũng không có bất kỳ thất bại nào. Hơn nữa lần này tinh luyện, hắn cực kỳ

phát huy trình độ. Coi như là tại bình thường, hắn cũng không nhất định có thể đem tứ phẩm tiên linh thảo bích lưu tiên thảo tinh luyện cho tới tình cảnh hôm nay được.

Khi hắn nhìn nhìn thấy tên của mình xuất hiện, trong lòng hoàn toàn lạnh xuống.

Trận pháp biểu thị rõ ràng viết:

- Hạng 2315:

Hạ tiên thành Anh Thủy Tiên Thành.

Dự thi: Đan Sư Đàm Lương.

Điểm số: 75.209.

KQ: Loại sml.

Có thể dùng địa hỏa ở đây, lại đem bích lưu tiên thảo tinh luyện đến hơn 75%, đích thật là vượt ra khỏi trình độ bình thường của hắn rồi. Đáng tiếc tại đây trong cao cấp đan dược đạo thi đấu, cái thành tích này của hắn căn bản cũng không đủ nhìn.

...

-Ai, Đàm huynh thất bại roài.

Thấy Đàm Lương thất lạc đi xuống, trong mắt Ôn Hầu vẻ thất vọng và vô phương so với Đàm Lương càng sâu hơn. Khóe mắt của hắn có một tia xám trắng, tuy đoán được kết quả, thế nhưng là sau khi kết quả này thực sự ra ngoài, hắn mới phát hiện mình vẫn như cũ không cách nào tiếp nhận.

Giờ khắc này, hắn ngoại trừ mang theo người nhà chạy lấy mạng ở chân trời ra, còn có thể làm cái gì.

Thế nhưng là hắn biết mình căn bản là đi không xong, hắn chân trước rời đi Vĩnh Anh tiên thành, phía sau phỏng chừng cũng đã bị bắt lại đưa vào trong đại lao Vĩnh Anh Tiên Vực.

- Xin lỗi, Ôn Hầu, ta đã thất bại.

Đàm Lương đi tới ngồi xuống bên người một nhà Ôn Hầu, trong giọng nói tất cả đều là thất lạc và khổ sở.

Yến Thiên Linh bỗng nhiên nói:

- Phu quân, chúng ta căn bản cũng không thể đi. Ta mơ hồ cảm giác được có thần niệm đang quan sát chúng ta, một khi chúng ta rời đi, sợ rằng hậu quả khó có thể tưởng tượng.

Ôn Hầu đờ đẫn gật đầu, nói cái gì cũng không.

Ôn Liên Tịch bỗng nhiên nói:

- Cha, má, Đàm bá bá, chúng ta còn có một người ở phía trên chưa xuống, có lẽ Mạc đại ca thật sự có thể vọt vào top năm trăm cũng không nhất định.

Thẳng đến Ôn Liên Tịch nói nói ra sau đó, mọi người mới nhớ tới Anh Thủy Tiên Thành còn chưa có hoàn toàn tuyệt vọng, chí ít còn có một Đan Sư tại trên đài thi đấu.

Đàm Lương cũng khôi phục một ít khí lực, vội vàng hỏi:

- Liên Tịch, Mạc Đan Sư thực sự còn ở trên đó à, ở nơi nào? Nhanh chóng chỉ cho ta xem.

Ôn Liên Tịch nhỏ giọng nói một lần vị trí của Mạc Vô Kỵ, Đàm Lương quả nhiên thấy Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ đứng ở trên đài, hơn nữa trận pháp biểu thị báo thành tích cũng không có cho thấy tên Mạc Vô Kỵ.

Trận pháp này biểu thị hiện ra tên là từ thấp đến cao, tên hiện ra càng về sau, nói rõ thành tích càng tốt. Tên của Mạc Vô Kỵ đến bây giờ chưa có báo ra, vậy đã nói rõ chí ít đến bây giờ Mạc Vô Kỵ còn không có bị loại.

- Xem ra hắn đã thực sự thăng cấp đến đẳng cấp Đan Vương, lẽ nào hắn nói bảy thành nắm chặt là thật?

Đàm Lương nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, tự lẩm bẩm một câu.

Yến Thiên Linh càng là nhỏ giọng tại bên tai Ôn Liên Tịch hỏi:

- Liên Tịch, cái tên Mạc Vô Kỵ kia thực sự đối với con một điểm cũng không có ý gì khác sao? Ví dụ như thời điểm hắn đi cùng với con, có muốn theo bản năng sáp sáp tới gần con hay không?, rồi hắn có xin nick Facebook, SĐT, email…, hay rủ con đi cà phê chém gió gì không?

- Mẹ à, mẹ có thể đừng nói những thứ này hay không. Mạc đại ca đối với ta thực sự cũng không có hứng thú gì, hắn chỉ là muốn cảm tạ ta đã từng trợ giúp hắn một lần, chỉ những thứ này mà thôi.

Ôn Liên Tịch đều có chút không biết phải nói như thế nào.

- Ai, Liên Tịch a, con không thể lúc nào cũng chờ người khác chủ động, có đôi khi nhìn thấy người mình thích, tự mình cũng nên chủ động một điểm...

Dù Ôn Liên Tịch da mặt dầy hơn nữa cũng có chút không nhịn được, huống chi, da mặt của nàng còn mỏng siêu cấp.

Thấy khuôn mặt nữ nhi dường như có chút không nhịn được, Yến Thiên Linh cuối cùng là kết thúc cái đề tài này, chỉ là đưa mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ. Thực sự là ứng câu nói kia, mẹ vợ xem con rể, càng xem càng thích. Dù cho Mạc Vô Kỵ bây giờ còn không phải là con rể của Yến Thiên Linh, Yến Thiên Linh đã càng xem càng thích rồi.

- Cha, cái kia Cảnh Tể ngũ phẩm Đan Vương, không biết từ nơi này lấy được dự thi danh ngạch, lúc này hắn cũng thất bại xuống. Bất quá xếp hạng hơn 1700+ mà thôi, may mà cha không có mời bọn họ đứng ra dự thi.

Một hồi lâu sau đó, Ôn Liên Tịch khôi phục lại, nàng lập tức liền phát hiện Cảnh Tể thất bại bị đào thải ra khỏi khu dự thi.

Ôn Hầu gật đầu:

- Ta nhìn thấy rồi, con nói đúng, chúng ta thật là may là không có để cho bọn họ dự thi.

Hơn một ngàn hay hơn hai ngàn, đối với Anh Thủy Tiên Thành mà nói, căn bản cũng không có nửa điểm khác nhau.

...

Số người trên đài Thi đấu càng ngày càng ít, tuy biết thành tích của mình sẽ không quá kém, trong lòng Mạc Vô Kỵ vẫn là càng ngày càng khẩn trương. Lần đan dược đạo thi đấu này, với hắn mà nói quá trọng yếu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 547: Hắn Là Ai?

Mạc Vô Kỵ rõ ràng chính bản thân nhất định phải tại vòng thứ nhất đạt được điểm số thật cao, đợt thứ hai hắn là thi đấu luyện đan, hắn cả tiên đan lục phẩm bậc trung đều không luyện chế được, tuyệt đối sẽ kéo xuống điểm của vòng thứ nhất. Một khi điểm vòng thứ nhất quá thấp, đợt thứ hai rất có thể sẽ trực tiếp bị loại.

Mạc Vô Kỵ thấy danh sách xếp hạng trên trận pháp biểu hiện đã xuất hiện top ba trăm:

Tiên thành dự thi: Trung tiên thành Phong xuyên tiên thành. Đan sư dự thi: Ma Điền.

Được điểm: 90,12

KQ: Thăng cấp đợt thứ hai.

Mạc Vô Kỵ cũng là âm thầm may mắn, may là hắn đối với linh thảo tinh luyện có thủ đoạn đặc biệt thuộc về mình, nếu không hắn tại vòng thứ nhất đã bị đào thải rồi.

Làm một Luyện Đan Sư, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, có thể đem bích lưu tiên thảo tinh luyện đến hơn 90%, đã là khá lợi hại. Bích lưu tiên thảo tinh luyện độ khó tuy rằng so ra kém Thiên Hoang Thảo, tại bên trong số các tiên linh thảo dưới thất phẩm, tuyệt đối là khó có thể tinh luyện ra nhất. Rất nhiều tiên linh thảo cấp 6 có độ khó tinh luyện, đều xa xa thua bích lưu tiên thảo.

Nhưng bây giờ tinh luyện tinh hoa vượt qua 90%, cũng là thiếu chút nữa bị loại. Tuy không có bị loại, cũng là hạng thứ ba trăm, ở vào vùng

ven bị đào thải.

- Cha, Mạc đại ca còn chưa được báo danh, đây là nói, vòng thứ nhất chúng ta Anh Thủy Tiên Thành tiến vào top 300, dù cho đợt thứ hai không cách nào tham gia, cái hạng này cũng có thể sẽ bảo trụ vị trí của Hạ tiên thành chúng ta.

Thấy top ba trăm hiện ra, Ôn Liên Tịch ngồi ở bên dưới kích động thiếu chút nữa đứng lên.

Đối với thành tích thi đấu của Anh Thủy Tiên Thành, nàng rất là nóng lòng.

Ôn Hầu nắm chặt nắm tay, thần sắc của hắn càng kích động hơn so với nữ nhi Ôn Liên Tịch.

Nếu không phải hắn biết tên Mạc Vô Kỵ chưa xuất hiện, và trên đài nhân số đích xác bằng với số người chưa được báo ra tới thứ tự, hắn đã hoài nghi đây là giả.

- Lợi hại, quả nhiên lợi hại, ta thật không có nhìn lầm, người này tương lai hoàn toàn không cách nào đánh giá...

Đàm Lương vừa nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ trên đài dự thi, một bên tự lẩm bẩm.

- Đàm bác trai, bá bá cảm thấy Mạc đại ca có thể vào top năm mươi không?

Ôn Liên Tịch hai tay không tự chủ siết chặt, tuy nàng muốn chậm lại giọng của mình, nhưng vừa nói ra, kích động cũng khó mà che giấu.

Đàm Lương hít một hơi thật sâu:

- Tiến vào top năm mươi sợ rằng rất khó, hoặc là nói coi như là tiến vào top năm mươi, cũng không cách nào thu được cuối cùng thứ tự sau vòng 2. Bởi vì đợt thứ hai là luyện đan, luyện đan cùng tinh luyện dược

dịch tinh hoa là hai việc khác nhau. Một cái Đan Sư cấp thấp, nếu mà thiên phú rất cao, vậy có thể tinh luyện ra dược dịch tinh hoa độ tinh khiết rất cao. Thế nhưng là một Đan Sư cấp thấp, cho dù tốt vận khí, cũng không cách nào luyện chế ra tiên đan cao cấp, việc này không cách nào làm bộ, cũng không cách nào dùng vận khí để giải thích.

Nam bằng hữu này của ngươi có thể đem bích lưu tiên thảo tinh hoa tinh luyện vượt qua 90%, đã là phi thường vô cùng rất giỏi, ta thì không cách nào so sánh cùng hắn. Coi như là tương lai, hắn hơn hắn bình thường Đan Đế, cũng không phải không có khả năng. Ngươi biết vừa rồi Ma Điền Đan Sư kia thu được thứ ba trăm sao? Hắn thế nhưng là lục phẩm Đan Vương, hơn nữa còn là người nổi bật trong số các lục phẩm Đan Vương.

Ôn Hầu nhìn thoáng qua nữ nhi cùng Đàm Lương nói chuyện với nhau, trong lòng dâng lên ý niệm trong đầu giống thê tử. Nếu như có thể đem Mạc Vô Kỵ này trở thành con rể của mình, thì dcmn ngon quá rồi còn gì?

Màn hình trận pháp quản chế đã show ra tới thứ tự thứ hai trăm chín mươi bốn: Tiên thành dự thi: Hạ tiên thành Lôi Hà tiên thành. Đan sư dự thi: Phi Viễn. Được điểm: 90.216, KQ: vào vòng thứ hai.

Thứ hai trăm chín mươi ba danh: Tiên thành dự thi: Thượng tiên thành Lục vận tiên thành, Đan sư dự thi: Cung Kha, số điểm: 90.219, kết quả: thăng cấp vòng thứ hai.

...

Từ hơn hai ngàn tên, điểm chênh lệch đều giữa hai số sát nhau đó được là cực nhỏ. Dù không phải là Đan Sư, cũng đều rõ ràng việc này rất như thường. Tiên linh thảo tinh luyện, tinh hoa độ tinh khiết mỗi khi lên cao một chút, đều là cực lớn gian nan. Từ độ tinh khiết 90% đến 91%, có nhiều Đan Sư cả đời đều không cách nào vượt qua. Đôi khi, loại tinh luyện này cũng không phải luyện tập nhiều là có thể đề cao.

Trên đài Dự thi, chỉ có ba trăm người Đan Sư, một vài Đan Sư thăng cấp đợt thứ hai, lúc này yên lòng, bắt đầu quan sát các Đan Sư còn lại chung quanh.

Bình thường ba trăm Đan Sư sau cùng có thể lưu lại nơi này, trên cơ bản đều là đỉnh cấp trong đỉnh cấp. Giữa các Đan Sư lê-vô như này, đều là quen biết nhau.

Mạc Vô Kỵ - 1 cái gương mặt trẻ tuổi xa lạ, nhất thời làm cho các Đan Sư khác chú ý. Người kia là ai? Trẻ tuổi như vậy cư nhiên có thể ở trong top ba trăm?

Những Đan Sư này đều tìm kiếm tên Mạc Vô Kỵ tại trên danh sách, nhưng tìm tới tìm lui, đều là một vài cái tên quen thuộc.

Danh sách biểu hiện tới rồi số một trăm hai mươi:

Tiên thành dự thi: Trung tiên thành Chân Nhai Tiên Thành. Đan sư dự thi: Ngao Tây Luân. Được điểm số: 91.051, KQ: thăng cấp đợt thứ hai.

Một trăm hai mươi người tất cả đã đi ra, vẫn là không có cái tên xa lạ nào. Trên đài rất nhiều Đan Sư cũng bắt đầu nghị luận, Mạc Vô Kỵ rốt cuộc là người nào? Có thể tiến vào top một trăm hai mươi.

Mạc Vô Kỵ thấy số một trăm hai mươi Chân Nhai Tiên Thành, lại nghĩ tới, cái này tiên thành hắn quen thuộc. Có một thành chủ tên là Trọng Chấn Thiếu, đã từng cùng hắn tại vô sinh bí cảnh gặp mặt một lần. Người này cũng không tệ lắm, lúc đó giúp hắn một lần. Thấy Chân Nhai Tiên Thành vòng thứ nhất đã đạt hạng một trăm hai mươi, Mạc Vô Kỵ cũng vui vẻ vì Trọng Chấn.

Trận pháp biểu thị xếp hạng vẫn còn tiếp tục, biểu hiện tới hạng thứ năm mươi mốt. Tiên thành dự thi: Thượng tiên thành Lộc Hiệt Tiên Thành. Đan sư dự thi: Uyên Phong. Được điểm, 91.671, KQ: thăng cấp vòng hai.

...

Hạng thứ mười một: Tiên thành dự thi: Thượng tiên thành Bồng Hải Tiên Thành. Đan sư dự thi: Sài Tiêu. Được điểm: 91.9, thăng cấp vòng thứ hai.

Bồng Hải Tiên Thành, lại là một tiên thành quen thuộc. Mạc Vô Kỵ quen biết Thiếu thành chủ Tả Dật Tiên của Bồng hải tiên thành, Tả Dật Tiên con người này vẫn là rất tốt. Lần này Bồng Hải Tiên Thành dự thi thậm chí tại vòng thứ nhất thu được thứ hạng mười một, chỉ cần Tả Dật Tiên từ Phá Toái Giới trở về, nhất định sẽ đến Bồng Hải Tiên Thành, chờ lần này đan dược đạo thi đấu xong, cũng là có thể đi thăm hắn một chút.

Bảng xếp hạng đã đến hạng thứ bảy. Tiên thành dự thi: Thượng tiên thành Bình Dịch Tiên Thành. Đan sư dự thi: Liễu Điều. Được điểm số: 92.232, KQ: pass vòng 1.

Hạng thứ sáu: Tiên thành dự thi: Trung tiên thành Xích Đế Tiên Thành. Đan sư dự thi: Phí Cáo. Được điểm số: 92.301, thăng cấp đợt thứ hai.

Hạng năm danh: Tiên thành dự thi: Thượng tiên thành Bách Định Tiên Thành. Đan sư dự thi: Khuông Chi Nghiêu. Được điểm: 92.411, KQ: vào vòng thứ hai.

...

Thứ tự đến lúc này, vô luận là Đan Sư trên đài thi đấu, hay là mọi người dưới đài thi đấu, đều cũng không nhịn được nữa, mà nghị luận ầm ĩ.

Hầu như hết thảy Đan Sư không biết Mạc Vô Kỵ đều đưa mắt rơi vào trên người hắn, bởi vì bọn họ biết cái tên hạng thứ năm mới vừa rồi có lai lịch gì. Khuông Chi Nghiêu, đây chính là nửa bước Đan Đế của Đan Đạo Tiên Minh. Tại đây địa phương cơ hồ là toàn bộ cường giả đan đạo Tiên Giới tụ tập, một cái nửa bước Đan Đế thu được hạng thứ năm, cũng

không kỳ quái. Để cho mọi người kỳ quái là, Mạc Vô Kỵ cái tên mọi người cũng không nhận ra, còn chưa có thứ hạng. Lẽ nào tên gia hỏa tuổi trẻ này, là tồn tại trong top 4??

- Á đù! Người kia là ai? Lẽ nào hắn có thể lọt vào Bộ tứ siêu đẳng sao? Vượt qua cả Khuông tiền bối?

- Có phải cái màn hình 4D này hư cmnr hay không? Hoặc là máy chấm điểm xảy ra vấn đề?

Một phần Đan Sư bị đào thải ra càng là kích động đứng lên, một khi pháp trận phân biệt trình độ dược dịch tinh hoa xảy ra vấn đề, vậy đã nói rõ kết quả vòng thứ nhất thi đấu sẽ trở thành phế thải, mọi người được thi đấu lại.

Không muốn nói những Đan Sư đó, coi như là Phó minh chủ Hồ Chân Vũ của Đan Đạo Tiên Minh cũng kinh dị không dứt nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ. Hắn cũng không biết Mạc Vô Kỵ, đồng thời hắn biết tên Mạc Vô Kỵ còn chưa được báo ra.

Về phần màn hình, hắn biết con hàng này vừa được mua ở Điện máy xanh, khẳng định sẽ không xảy ra vấn đề gì.

- Cha, có thể xảy ra vấn đề gì hay không? Thứ hạng của Mạc đại ca đến bây giờ còn chưa có nè.

Nếu như nói lúc trước Ôn Liên Tịch rất ngạc nhiên mừng rỡ, thì bây giờ cũng có chút sợ hãi.

Ôn Hầu cũng có chút luống cuống, muốn nói thứ hạng của Mạc Vô Kỵ lợi hại hơn so với nửa bước Đan Đế Khuông Chi Nghiêu nổi tiếng bảy đại Tiên Vực, chính hắn cũng không tin.

Đàm Lương nhìn chằm chằm cái màn hình, do dự một chút nói:

- Cũng không nhất định, phải biết rằng trước đây vị Mạc đại sư này tinh luyện cấp 8 linh thảo, trình độ tinh hoa đã đến 10 thành...

Đàm Lương trực tiếp lại đem cấp độ của Mạc Vô Kỵ đưa lên đến Mạc đại sư.

- Nhưng đó là cấp 8 linh thảo a, đồ đạc của Tu Chân Giới. Hiện tại tinh luyện bích lưu tiên thảo, chính là Tiên Giới đều rất khó tinh luyện...

Ôn Hầu nói dừng lại, bởi vì cái tên thứ tư đã đc báo ra rồi.

Hạng thứ tư: Tiên thành dự thi: Trung tiên thành Thánh Ly Tiên Thành. Đan sư dự thi, Ngô Duẫn Thăng. Được điểm: 96.009, KQ: thăng cấp đợt thứ hai.

Cái thứ hạng này vừa ra, toàn bộ trên đài dưới đài đều là ồ lên.

Hạng thứ tư cùng hạng thứ năm điểm một hạng mà đã có sự biến đổi về chất bay vọt, hạng thứ năm Khuông Chi Nghiêu mới hơn 92 điểm, mà hạng thứ tư Ngô Duẫn Thăng trực tiếp đưa lên đến hơn 96 điểm.

Phải biết rằng dược dịch tinh hoa tinh luyện, mỗi lần lên cao 1 chỉ số % là một cái trở ngại cực lớn, chứ đừng nói chi là một lần lên cao gần 4%. Hơn nữa tinh luyện dược dịch tinh hoa, độ tinh khiết tinh hoa càng cao, thì càng khó tăng lên.

Thế nhưng không ai cảm thấy cái này có vấn đề, bởi vì Ngô Duẫn Thăng là một Đan Đế chân chính, là một Đan Đế trong số rất ít không thuộc về Đan Đạo Tiên Minh.

Khuông Chi Nghiêu mặc dù là nửa bước Đan Đế, cùng chân chính Đan Đế so sánh, vẫn là chênh lệch khá xa.

- A đù! Vượt qua Đan Đế, hắn dĩ nhiên vượt qua Đan Đế lun...

Bởi vì chúng miệng tương truyền, coi như là người không biết Mạc Vô Kỵ, lúc này đều biết khu dự thi có một người Đan Sư tuổi còn trẻ, hiện tại tên còn chưa có xuất hiện trên màn hình. Loại tình huống này vượt qua tưởng tượng, mọi người há có thể không chú ý tới Mạc Vô Kỵ?

Tuy đông đảo ánh mắt rơi vào trên người mình, thần sắc Mạc Vô Kỵ vẫn như thường, hắn căn bản cũng không sợ hãi. Bích lưu tiên thảo tinh luyện trở ngại thì như thế nào, lần này hắn dự thi thế nhưng là thi triển ra bản lĩnh cả người. Giả như không phải là Vĩnh Anh Tiên Vực thi đấu có hỏa diễm hạn chế, hắn thậm chí đều cầm ra bản thân Thanh Câm Chi Tâm để tinh luyện dược dịch tinh hoa.

Hạng thứ ba: Tiên thành dự thi: Thượng tiên thành Lộc Hiệt Tiên Thành. Đan sư dự thi: Hành Tuấn. Được điểm, 96.163, KQ: thăng cấp đợt thứ hai.

Hành Tuấn cũng là một người Đan Đế, bất quá Hành Tuấn là Đan Đế của Đan Đạo Tiên Minh. Lúc này, tất cả mọi người chết lặng. Một thanh niên nhân danh tiếng đéo có, lúc này cư nhiên vượt qua cả hai gã Đan Đế, hơn nữa sau cùng chỉ còn lại có hai cái tên không có báo ra. Một cái chính là thanh niên nhân này, và một cái là một gã Đan Đế khác của Đan Đạo Tiên Minh - Công Dương Học.

Không ai cảm thấy Mạc Vô Kỵ thật sự có thể tiến vào top 2, có lẽ trong lòng của rất nhiều tu sĩ, bọn họ suy nghĩ sau cùng người chủ trì tranh tài, sẽ làm sao thu thập trò khôi hài này đây?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 548: Nên Chọn Đan Gì?

Lúc này hạng thứ hai đã hiện ra trên màn hình 4D, viết rõ ràng:

Xếp thứ hai: Tiên thành dự thi: Thượng tiên thành Lâu quang tiên thành. Đan sư dự thi: Công Dương Học. Được điểm: 97.711, KQ: thăng cấp vòng hai.

Công Dương Học tại bên trong các Đan Đế của Đan Đạo Tiên Minh, cũng là đỉnh cấp tồn tại, Đan Đế có thể cao hơn hắn, chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Mà một cái Đan Đế như vậy, cư nhiên xếp hạng thứ hai. Còn có một cái thứ hạng duy nhất không có hiện ra, đứa ngốc cũng biết, đệ nhất chính là Đan Sư tuổi còn trẻ rất nhiều người cũng không nhận ra kia. Nếu mà đây không phải là do màn hình xảy ra vấn đề, vậy thì nhất định kết quả là dối trá gian lận.

Lần đan dược đạo thi đấu này có lẽ chưa tính là lớn nhất, nhưng tầm quan trọng của nó, tuyệt đối là cao cấp nhất. Coi như là Đan Đạo Tiên Minh, cũng đừng nghĩ dối trá ở trên này. Đan Đạo Tiên Minh mạnh hơn nữa, nếu mà có dũng khí gian lận, đó chính là tự chui đầu vào rọ.

Cả Công Dương Học cùng Hành Tuấn vài tên Đan Đế, cũng đều đưa mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, bọn họ cũng muốn biết chuyện này sẽ xử lý làm sao.

Đương sự là Mạc Vô Kỵ cũng không có nửa điểm kinh hoảng, hắn thấy Công Dương Học chỉ có 97. 711 điểm, liền biết đệ nhất đã xác định vững chắc là của mình. Dưới tình hình chung trình độ hắn tinh luyện tinh

hoa tiên linh thảo cấp năm và cấp 6, đều là vượt qua chín mươi chín phần chăm trở lên. Lần này bích lưu tiên thảo tuy rằng khó khăn, hắn còn không đến mức tinh luyện thấp hơn chín mươi chín %.

Nguyên bản hiện trường đài thi đấu ầm ĩ, giờ khắc này trái lại an tĩnh hết. Đều đang chờ đệ nhất danh được báo ra, sau đó chờ người chủ trì lần tranh tài này cho mọi người một cái công đạo.

Đang lúc mọi người chú ý, cái tên đệ nhất rốt cục đã hiện ra, không có ngoài dự liệu của mọi người, hạng 1 là một cái tên xa lạ.

Đệ nhất: Tiên thành dự thi, Hạ tiên thành Anh Thủy Tiên Thành. Đan sư dự thi: Mạc Tinh Hà, được điểm số: 99.316, KQ: thăng cấp vòng thứ hai.

- Ầm!

Tiếng huyên náo, nghị luận kịch liệt vang lên khiến hiện trường nổ tung, tất cả mọi người điên cuồng, tất cả mọi người đưa mắt về phía Phó minh chủ Đan Đạo Tiên Minh Hồ Chân Vũ, còn có thiên chủ Khuê Phong Vân của Vĩnh Anh Tiên Vực. Bọn họ phụ trách lần đan dược đạo thi đấu này, thành tích này, bọn họ hẳn phải có giải thích hợp lý nhất.

Nguyên bản một nhà Ôn Hầu vốn mừng rỡ, đã sắc mặt tái nhợt. Mạc Vô Kỵ thu được một thứ hạng cao, bọn họ tự nhiên sẽ kích động không thôi. Thế nhưng là thứ hạng của Mạc Vô Kỵ quá quá cao so với tưởng tượng, chính là 1st, tốt đến mức làm cho bọn họ sợ hãi, tốt đến mức làm cho bọn họ không dám tin là thật.

Một khi xếp hạng của Mạc Vô Kỵ xảy ra vấn đề, vậy kẻ đứng mũi chịu sào và bị giết tự nhiên là Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ bị giết xong, trách nhiệm đương nhiên là Phó minh chủ Đan Đạo Tiên Minh sẽ truy cứu, cũng liên đới tới Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế, sau đó kẻ duy nhất phải gánh chịu hậu quả chính là Anh Thủy Tiên Thành nhà hắn.

Nói cách khác, Ôn Hầu hắn làm thành chủ Anh Thủy Tiên Thành, sẽ là kẻ thứ hai bị giết. Một khi hắn bị giết, Ôn gia nhà hắn còn một con kiến tồn tại, đó chính là quái sự.

Hồ Chân Vũ đi tới phía trước nhất chủ đàn, hiện trường an tĩnh lại, mọi người đều nhìn Hồ Chân Vũ.

Hồ Chân Vũ đem ánh mắt từ trên người Mạc Vô Kỵ dời đến trên quảng trường đông đảo, lúc này mới chậm rãi nói:

- Ta biết mọi người muốn nói cái gì, ta hiện tại sẽ minh xác nói cho mọi người, kết quả của vòng thi đấu thứ nhất có hiệu lực, thành tích đều là chuẩn xác không có sai lầm. Thứ tự trên màn hình đại trận không có vấn đề, hoàn toàn là chính xác. Đương nhiên, nếu là vị đan sư dự thi nào cảm giác điểm của mình có vấn đề, có thể đứng ra, chúng ta sẽ đem dược dịch do ngươi tinh luyện lấy ra giám định công khai...

Nói đến đây, Hồ Chân Vũ đem ánh mắt đảo qua trên đám Đan Sư bị đào thải, giọng nói tăng thêm:

- Giả như giám định ra thành tích của ngươi đích xác có vấn đề, chúng ta sẽ cho ngươi miễn tham dự thi đấu, tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc. Đương nhiên, giả như giám định ra thành tích của ngươi không có lầm, sẽ đem trực tiếp gạt bỏ. Hiện tại mời các Đan Sư có nghi vấn đối với thành tích của mình đứng ra, chúng ta lập tức xuất ra dược dịch ngươi tinh luyện giám định công khai.

Tất cả mọi người đưa mắt rơi vào đám Đan Sư bị loại, đủ gần nửa nén hương thời gian trôi qua, không có một ai đứng ra nhận là thành tích của mình có vấn đề.

Một Đan Sư, đối với thành tích của mình đều lưu ý. Bọn họ đều phi thường rõ ràng, đại trận giám định thành tích, hoàn toàn chính xác không có lầm, thậm chí so với bọn hắn tính ra còn phải chính xác hơn.

Đợi gần nửa nén hương không ai đứng ra, Hồ Chân Vũ gật đầu:

- Xem ra hết thảy Đan Sư đều rõ ràng, đại trận chấm điểm thành tích là chính xác, cho nên thành tích này cũng là chân thật. Đã như vậy, chúng ta cũng không lãng phí thời gian nữa, hiện tại sẽ tiến hành đợt thi đấu thứ hai.

Đợt thứ hai thi đấu đã sắp bắt đầu rồi, nói rõ Mạc Vô Kỵ và điểm số của hắn cũng không có bất cứ vấn đề gì, rất nhiều người đều mang ánh mắt hâm mộ rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ. Vòng thứ nhất Mạc Vô Kỵ hầu như thu được full điểm, chỉ cần đợt thứ hai thi đấu hắn vẫn có thể thu được số điểm nhất định, vậy khả năng tiến vào top năm mươi là vô cùng lớn.

Đương nhiên, nếu mà Mạc Vô Kỵ đợt thứ hai thi đấu căn bản là không lấy được điểm, vậy đã nói rõ thành tích của hắn tại vòng tranh tài thứ nhất vẫn như cũ có thể là giả.

...

- Cha, thành tích của Mạc đại ca là thật kìa, hắn thực sự thu được vị trí đệ nhất, 99.316 điểm, Anh Thủy Tiên Thành chúng ta hiện tại chắc chắn sẽ không trở thành nước phụ thuộc người khác, nếu mà thành tích của Mạc đại ca trong đợt thứ hai tốt một chút mà nói, chúng ta thậm chí khả năng thăng cấp đến Trung tiên thành...

Nghe được Minh Phó minh chủ Hồ Chân Vũ của Đan Đạo Tiên tuyên bố thành tích có hiệu lực, Ôn Liên Tịch kích động thậm chí đều đứng lên.

Yến Thiên Linh và Ôn Hầu kích động không thôi, Yến Thiên Linh nhanh chóng nắm tay con gái của mình một cái, ý bảo Ôn Liên Tịch ngồi xuống.

Anh Thủy Tiên Thành vòng thứ nhất thu được đệ nhất, vẫn nên là khiêm tốn một chút tốt, đừng cho người khác cảm thấy Anh Thủy Tiên Thành quên hết tất cả.

- Lợi hại, quá lợi hại...

Đàm Lương tự lẩm bẩm, hắn không cho là thành tích của Mạc Vô Kỵ là giả. Lần đầu tiên hắn từ cặn dược dịch trông được thấy 10 thành dược dịch tinh hoa, đã cảm thấy không thể tưởng tượng nổi sao? Nếu không thể tưởng tượng nổi đã có lần đầu tiên, vậy thì sẽ có lần thứ hai.

Xung quanh, một phần thành chủ các tiên thành đều lại đây chào hỏi cùng Ôn Hầu, vô luận Anh Thủy Tiên Thành có thể thăng cấp Trung tiên thành hay không, Anh Thủy Tiên Thành quen biết một Đan Sư lợi hại như vậy, đều đáng giá kết giao.

Ôn Hầu lại nhìn con gái của mình nói:

- Liên Tịch, cám ơn con, nếu không có con, cả nhà chúng ta lần này khả năng đều đi ăn cứt hết con ạ.

- Cha, chúng ta hẳn là nên cảm tạ Mạc đại ca mới đúng, không có Mạc đại ca, chúng ta làm sao có thể an tâm ngồi ở chỗ này như vậy, còn có đông đảo Thượng tiên thành, Trung tiên thành chủ động tới đây chào hỏi?

Trên mặt Ôn Liên Tịch hiện vẻ kích động đỏ ứng, đến bây giờ, cũng không có rút đi.

Ôn Hầu gật đầu:

- Chuẩn, hẳn là nên cảm tạ Mạc Đan Sư, không có Mạc Đan Sư, chúng ta bây giờ đã là đối tượng cho người khác chà đạp rồi.

Xa xa, ngũ phẩm Đan Vương Cảnh Tể của Đan Đạo Tiên Minh, cũng là không thể tin được việc Anh Thủy Tiên Thành tại vòng thứ nhất thu được đệ nhất. Ánh mắt của hắn quét tới Ôn Hầu kích động vui vẻ không dứt, hừ lạnh một tiếng. Chỉ là một Hạ tiên thành, coi như là tìm được một cái Đan Sư, vận khí thu được đệ nhất vòng thứ nhất, thì tính sao?

Tại trong mắt hắn Đan Đạo Tiên Minh ngũ phẩm Đan Vương này, vẫn như cũ chỉ là cái đinh gỉ.

...

Tại địa phương cách cả nhà Ôn Hầu xa hơn một chút, một người nam tử trẻ tuổi kích động nói với trung niên nhân bên người:

- A đù! Cha, Mạc Tinh Hà kia là người ta quen biết...

- Hửm...

Nguyên bản Trọng Mộc Kiều đang nhìn chằm chằm vào Mạc Vô Kỵ bỗng hừm một tiếng, lập tức liền ngạc nhiên mừng rỡ hỏi:

- Chấn nhi, con nói là thật sao?

Nam tử trẻ tuổi chính là Trọng Chấn trước đây giúp Mạc Vô Kỵ một lần, hắn gật gật đầu nói:

- Là thật, trước đây Đao Ngân Phong Câu Tinh Hạo tìm hắn gây phiền phức, là ta hỗ trợ giải vây. Ta thật thật không ngờ, hắn tinh luyện dược dịch cư nhiên lợi hại như vậy, quả thực lợi hại đến tình cảnh ta không thể tin được.

- Tốt, tốt...

Trọng Mộc Kiều liên tiếp trầm trồ khen ngợi:

- Giúp tốt, giúp hay lắm con giai... Chờ sau khi lần này đan dược đạo tranh tài kết thúc, con nhất định phải mời hắn đến chơi đó.

Vốn Trọng Mộc Kiều muốn còn muốn hỏi con trai của mình vì sao không mời Mạc Tinh Hà đến dự thi, về sau nhớ tới nhi tử cũng không biết Mạc Tinh Hà biết tinh luyện dược dịch, lúc này mới đổi giọng yêu cầu Trọng Chấn mời Mạc Tinh Hà đến ngồi chơi.

Ngồi bên người Trọng Mộc Kiều là một gã nam tử khác nói:

- Sau lần đan dược đạo thi đấu này, danh tiếng của Mạc Tinh Hà sẽ tăng mạnh, địa vị đã không phải là bình thường. Sợ rằng các Thượng tiên thành mời hắn quá nhiều, chúng ta Chân Nhai Tiên Thành bất quá là một cái Trung tiên thành...

Trọng Chấn liền vội vàng nói:

- Hoài sư, Mạc Tinh Hà này thoạt nhìn tính tình rất là không tồi, cũng sẽ không quên việc ta đã từng giúp hắn một lần.

...

Thanh âm của Hồ Chân Vũ còn đang tiếp tục ở trên đài:

- Đợt thi đấu thứ hai vẫn là sử dụng bản thân lò luyện đan, khu dự thi cung cấp địa hỏa, đề mục tranh tài là luyện đan. Về phần luyện chế đan dược gì, chính bản thân Đan Sư tự quyết định. Coi như là ngươi muốn luyện chế cửu phẩm tiên đan, cũng tùy vào ngươi. Chỉ là hết thảy tiên linh thảo đều phải tự mình lấy ra, nếu là ngươi không có tiên linh thảo, mời trước tiên rút lui thi đấu, bởi vì ngươi đã bị loại. Hiện tại ta tuyên bố, đợt luyện đan thứ hai bắt đầu.

Đích xác rất đơn giản, quá đơn giản.

Đợt thi đấu thứ hai chính là luyện đan, luyện đan dùng tiên linh thảo đều là của mình. Bất quá tất cả mọi người biết, kiểu thi này không cách nào dối trá. Người nào nếu là có dũng khí đem đan dược trong giới chỉ đã luyện sẵn lấy ra đưa vào pháp trận giám định thành tích, sợ rằng cũng sẽ bị loại như vòng thứ nhất.

Mạc Vô Kỵ dùng thần niệm quét một cái, hắn từ chỗ mọi người lấy ra tiên linh thảo đoán được, Đan Sư trên đài thi đấu cơ bản đều là lựa chọn tiên đan lục phẩm, chỉ có số rất ít Đan Sư mới lựa chọn ngũ phẩm tiên đan, có thể thấy được ba trăm Đan Sư tiến vào đợt thứ hai phần lớn đều là lục phẩm Đan Vương. Mà vài tên Đan Đế, đồng dạng lựa chọn là lục phẩm tiên đan.

Đừng xem là Đan Đế, cũng không thể tùy tùy tiện tiện luyện chế thất phẩm tiên đan. Thứ nhất, vì tiên linh thảo của thất phẩm tiên đan có giá trị rất đắt, thứ hai vì tỷ số thành đan của thất phẩm tiên đan rất kém cỏi. Đối với bọn họ mà nói, chỉ cần lục phẩm tiên đan, đều đã vững vàng top 5, không cần phải mạo hiểm.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng cũng có thể luyện chế tiên đan lục phẩm, hắn biết mình nếu thật luyện chế tiên đan lục phẩm, tuyệt đối sẽ thất bại.

Hắn và Đan Sư khác bất đồng, Đan Sư khác nếu mà có thể luyện chế ra một lọ ngũ phẩm tiên đan hạng nhất, vậy luyện chế lục phẩm tiên đan, có ít nhất một nửa là thượng đẳng. Hắn có thể luyện chế ra hạng nhất ngũ phẩm tiên đan, tuy nói cũng có thể luyện chế lục phẩm tiên đan, nhưng cả một quả lục phẩm tiên đan bậc trung cũng luyện chế không được.

Rốt cuộc nên lựa chọn đan dược gì, mới có thể bảo đảm bản thân tiến vào top năm mươi đêi?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 549: Kết Quả Vòng 2

Đan dược phải là ngũ phẩm tiên đan, chỉ có ngũ phẩm tiên đan hắn mới có thể luyện chế ra đan dược hạng nhất. Chỉ là ngũ phẩm tiên đan hạng nhất, còn chưa nhất định có thể bảo đảm hắn tiến vào top năm mươi. Dù sao nơi này đều là lục phẩm Đan Vương, đại đa số người luyện chế là tiên đan lục phẩm.

Hơn nữa vòng thi đấu thứ nhất, điểm chênh lệch giữa hắn và mọi người cũng không quá xa. Khoảng cách sáu bảy điểm đối với tinh luyện dược dịch tinh hoa mà nói, hơn kém rất lớn. Nhưng vừa nếu đem qua so với luyện đan, cái điểm số này căn bản cũng không phải quá lệch. Một lò đan dược lục phẩm thượng đẳng được tám mươi điểm, vậy một lò ngũ phẩm đan dược thượng đẳng của hắn, chỉ có thể được ba mươi điểm.

Có lẽ hắn luyện chế ra một lò ngũ phẩm tiên đan toàn bộ là hạng nhất, có thể tương đương với một lò lục phẩm tiên đan thượng đẳng. Nhưng đây chỉ là có lẽ, cụ thể tiêu chuẩn cho điểm, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không rõ.

Nếu hắn chỉ có thể luyện chế ngũ phẩm tiên đan, vậy lò ngũ phẩm tiên đan đó không thể quá đơn giản. Nó phải đạt được hai yêu cầu, thứ nhất ngũ phẩm tiên đan được chọn phải rất khó luyện chế, giá trị cao, thứ hai một lò ngũ phẩm tiên đan này nhất định phải toàn bộ là hạng nhất.

Sau khi cân nhắc mãi, Mạc Vô Kỵ quyết định luyện chế Địch Tiên Đại Chí Đan - ngũ phẩm tiên đan có giá trị nhất, Địch Tiên Đại Chí Đan là tiên đan có thể giúp cho Đại Ất Tiên viên mãn có 20-30% cơ hội thăng cấp Đại Chí Tiên. Nếu mà một tiên nhân Đại Ất Tiên viên mãn tích lũy đủ, lại có một phần bảo vật phụ trợ, hơn nữa đối với chính bản thân đại

đạo cảm ngộ tới trình độ nhất định, dùng Địch Tiên Đại Chí Đan, gần như là xác định vững chắc có thể tiến vào cảnh giới Đại Chí Tiên.

Chính vì vậy, Địch Tiên Đại Chí Đan mới đúng là ngũ phẩm tiên đan có giá trị nhất. Điểm trọng yếu nhất, Địch Tiên Đại Chí Đan rất khó luyện chế, tại bên trong hết thảy ngũ phẩm tiên đan, trình độ khó luyện chế của Địch Tiên Đại Chí Đan cũng thuộc hạng top đầu.

Tiên linh thảo chủ yếu để luyện ra Địch Tiên Đại Chí Đan là địch tiên quả và kinh sa bán diệp thảo, Mạc Vô Kỵ mới vừa từ tầng thứ ba Phá Toái Giới trở về, hai loại tiên linh thảo này hắn đều có dư. Không chỉ như thế, hắn còn đã luyện chế qua vài lô loại đan dược này.

Tiên linh thảo dùng luyện chế Địch Tiên Đại Chí Đan cực kỳ trân quý, nếu mà không phải là vì cứu Sầm Thư Âm, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không tại trong loại rác rưởi tranh tài này xuất ra tiên linh thảo quý hiếm như thế.

Không sai, loại đan dược đạo thi đấu này theo Mạc Vô Kỵ chính là rác rưởi thi đấu. Một cái chân chính đan dược đạo thi đấu, đầu tiên suy tính không phải là đánh nhanh thắng nhanh, mà là cân nhắc làm sao mới có thể so đấu trình độ của các Đan Sư đan dược đạo chân chính. Hắn hiện tại tham gia đan dược đạo thi đấu này, chủ sự Vĩnh Anh Tiên Vực, thầm mong dùng tốc độ mau sớm có kết quả, sau đó mở ra Uẩn Tiên Tiên Cốc. Chủ trì tranh tài là Đan Đạo Tiên Minh, cũng chính là bức thiết muốn so với kết quả, sau đó tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc mà thôi.

Đối với cá nhân Mạc Vô Kỵ mà nói, hắn tự nhiên cũng hi vọng càng nhanh càng tốt, nhưng từ góc độ chức nghiệp mà nói, loại đan dược đạo thi đấu này đích thật là không đáng một đồng.

Từng gốc cây tiên linh thảo bị Mạc Vô Kỵ đem ra, chồng chất tại trước mặt của mình. Đồng thời hắn bắt đầu thanh lý lò luyện đan, chuẩn bị luyện chế Địch Tiên Đại Chí Đan.

- A đú! Ta không nhìn lầm chứ?, hắn lại muốn luyện chế Địch Tiên Đại Chí Đan?

Trên quảng trường đã có người thấy Mạc Vô Kỵ lấy ra địch tiên quả.

Ngũ phẩm tiên đan chẳng có gì lạ, đợt đan đấu thứ hai kém nhất đều là luyện chế ngũ phẩm tiên đan, ngoại trừ luyện chế ngũ phẩm tiên đan, chính là luyện chế lục phẩm tiên đan.

Để cho mọi người kỳ quái là Mạc Vô Kỵ muốn luyện chế Địch Tiên Đại Chí Đan, Địch Tiên Đại Chí Đan linh thảo chủ yếu là địch tiên thảo cực kỳ trân quý, mặc dù là ngũ phẩm tiên linh thảo, giá trị còn trân quý hơn so với lục phẩm tiên linh thảo bình thường.

Phải biết rằng lần này luyện đan thế nhưng là chính bản thân Đan Sư xuất ra tiên linh thảo, có vài người thầm nghĩ Đan Sư trẻ tuổi này thật đúng là giàu có.

Một ít người tâm sự tinh tế từng trải đang hoài nghi thân phận của Mạc Vô Kỵ, nếu Mạc Vô Kỵ thật là một Đan Sư thông thường, hắn có thể xuất ra tiên linh thảo luyện chế Địch Tiên Đại Chí Đan?

Từng gốc cây linh thảo bị Mạc Vô Kỵ đưa vào lò luyện đan, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, tinh luyện ngũ phẩm tiên linh thảo, so với tinh luyện tứ phẩm bích lưu tiên thảo còn phải đơn giản hơn một phần.

Ngũ phẩm tiên đan Mạc Vô Kỵ không biết đã luyện chế bao nhiêu, chính là Địch Tiên Đại Chí Đan hắn đều luyện chế qua vài lô. Tuy rằng địa hỏa này so với Thanh Câm Chi Tâm thì đúng là như shit, nhưng dùng trình độ Mạc Vô Kỵ hiện tại có thể luyện chế lục phẩm tiên đan, luyện chế Địch Tiên Đại Chí Đan cũng không có gặp phải bao nhiêu trở ngại.

Thuần thục hòa tan tiên linh thảo, tinh luyện dược dịch tinh hoa, loại bỏ tạp chất, phân dịch, phân đan, quăng đan, Tụ Linh...

Bởi vì đẳng cấp hỏa diễm cùi bắp, Mạc Vô Kỵ chậm xuống một phần tốc độ, tỉ lệ đan dược cũng không có hạ thấp bao nhiêu. Cùng người khác bất đồng là, Mạc Vô Kỵ có thể đem tiên linh thảo tinh hoa độ tinh khiết đề cao tới một cái cực hạn. Chỉ bằng vào điểm này, tỉ lệ hắn luyện chế đan dược liền tốt hơn một chút so với người khác.

Một lúc lâu sau, Trữ Thần Lạc của Mạc Vô Kỵ bắt đầu đánh ra thu Đan Quyết, từng viên đan dược màu lam nhạt cấp tốc bị Mạc Vô Kỵ đưa vào trong bình ngọc trên bàn thi đấu sớm đã chuẩn bị. Sau đó Mạc Vô Kỵ viết lên tên của mình cùng tiên thành dự thi tại trên bình ngọc trước mắt, thu hồi lò luyện đan, ngồi chờ ở một bên.

Mạc Vô Kỵ đan đạo thủ pháp cùng người khác hoàn toàn bất đồng, cho nên tốc độ hắn luyện đan là nhanh nhất. Lần này bởi vì nguyên nhân đan hỏa, tốc độ của hắn đã giảm bớt rất nhiều, vẫn là kẻ thứ nhất trong số đông đảo Đan Sư hoàn thành bài thi.

Tuy là người thứ nhất hoàn thành, trong lòng Mạc Vô Kỵ còn là rất hài lòng. Địch Tiên Đại Chí Đan đầy đan là mười hai tấm, một lò Địch Tiên Đại Chí Đan của hắn luyện chế ra chính là đầy đan, đồng thời mười hai tấm toàn bộ là hạng nhất đan dược. Nếu mà cái thành tích này cộng thêm vòng thứ nhất tích lũy, hắn còn không thể vào top năm mươi, vậy chỉ có thể nói vận mệnh của hắn đã như vậy.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ luyện đan kết thúc sớm nhất, thủ pháp thu đan vừa nhanh, rất nhiều người cũng không có chú ý tới đan dược mà Mạc Vô Kỵ luyện chế.

Trên quảng trường các tu sĩ quan tâm Mạc Vô Kỵ lần nữa bắt đầu nhỏ giọng nghị luận, ngũ phẩm tiên đan cùng lục phẩm tiên đan chênh lệch cũng không phải phi thường lớn, Mạc Vô Kỵ cư nhiên có thể ở trong số đông đảo lục phẩm Đan Vương thậm chí còn có vài tên Đan Đế, hoàn thành luyện đan trước tiên, đây quả thực...

Khả năng lớn nhất đó chính là Mạc Vô Kỵ căn bản là không cách nào luyện chế ngũ phẩm tiên đan, vô luận là trước tiên hay là sau cùng, hắn

đều không thể thu được thứ tự, cho nên hắn chỉ có thể làm bộ, dứt khoát trước hết hoàn thành.

Để cho rất nhiều người không hiểu là, nếu Mạc Vô Kỵ là làm bộ, vậy vì sao phải dùng tiên linh thảo của Địch Tiên Đại Chí Đan, loại tiên linh thảo này giá trị xa xỉ a.

- Tiên đan của hắn đã luyện chế xong rùi sao?

Yến Thiên Linh nghi ngờ đưa mắt thu hồi lại, nhìn Đàm Lương.

Ôn Hầu cùng Ôn Liên Tịch cũng đều là không hiểu nhìn Đàm Lương, Mạc Vô Kỵ luyện chế Địch Tiên Đại Chí Đan, làm sao có thể nhanh như vậy liền luyện chế hoàn thành?

Chính là Đan Đạo Tiên Minh Đan Vương Công Dương Học cùng Hành Tuấn, cũng bất quá là mới vừa luyện chế hoàn thành mà thôi.

Đàm Lương do dự một chút nói:

- Hắn hắn là đã luyện chế hoàn thành, ta nhìn thấy hắn thu đan. Chỉ là bởi vì có cấm chế, ta không cách nào dùng thần niệm xác nhận tỉ lệ đan dược, chỉ có thể nói hắn ở đợt thứ hai thi đấu này là có điểm, điểm bao nhiêu không dám khẳng định.

Đàm Lương là tứ phẩm Đan Vương, hắn đều nói không biết, Ôn Hầu người một nhà cũng chỉ có thể chờ. Mạc Vô Kỵ tại vòng thứ nhất thi đấu thu được đệ nhất, muốn nói trong lòng bọn họ không có một chút ý nghĩ, đó là không có khả năng. Bọn họ tự nhiên hi vọng Mạc Vô Kỵ có thể vọt vào top năm mươi, một khi Mạc Vô Kỵ vọt vào top năm mươi, vậy Anh Thủy Tiên Thành thế nhưng là xác định vững chắc liền thăng cấp tới rồi Trung tiên thành.

Tới Trung tiên thành, địa vị Anh Thủy Tiên Thành có thể dùng tài nguyên tăng gấp bội.

Mạc Vô Kỵ lại đợi chừng sắp tới hai canh giờ, Hồ Chân Vũ mới đi lên chủ đàn tuyên bố:

- Đan dược đạo đợt thứ hai thi đấu kết thúc, xin tất cả Đan Sư đình chỉ luyện chế đan dược trong tay!

Giờ khắc này, Đan Sư không ngừng cũng không có bất kỳ chỗ dùng nào, bởi vì đan hỏa dưới lò luyện đan tại lúc Hồ Chân Vũ tuyên bố kết thúc, đã toàn bộ tắt. Một lò đan còn không có ra lò, đan hỏa liền dập tắt, cho dù là cao cấp nhất Đan Sư, lò đan đó cũng trên cơ bản hỏng.

Tại sau khi Hồ Chân Vũ tuyên bố đợt thứ hai cuộc tranh tài kết thúc, một cái trận văn nho nhỏ xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Xin tất cả Đan Sư đem đan dược trong tay đưa vào trận văn, thành tích đợt thứ hai đan đấu vẫn như cũ có pháp trận biện đan tính ra. Sau đó thứ tự sẽ như vòng thứ nhất, từ thấp đến cao, thẳng đến thành tích đệ nhất đi ra. Hết thảy đan dược đều phải là mới luyện chế, nếu như là dùng đan cũ số, thành tích hai đợt đều trực tiếp là số không.

Hồ Chân Vũ nói xong, chờ các Đan Sư trên đài thi đấu đem bình ngọc trong tay đưa vào trận văn. Mạc Vô Kỵ cũng như mọi người, đem lọ Địch Tiên Đại Chí Đan đưa vào trong trận văn.

Chờ đan dược bị truyền tống đi rồi, Hồ Chân Vũ mới tiếp tục nói:

- Đợt thứ hai thành tích xuất ra, sẽ có luôn bảng xếp hạng chung cuộc, đây chính là tổng điểm của cả 2 vòng thi của các thí sinh.

Hồ Chân Vũ đi xuống, bao gồm các Đan Sư, tất cả mọi người nhìn chằm chằm vào chỗ trống trên màn hình, chờ đợi từng cái tên xuất hiện.

Vòng thứ nhất xuất hiện Mạc Vô Kỵ đã là ngựa ô, đợt thứ hai thành tích này sắp ra, ngoại trừ vài tên Đan Đế, cả vài tên lục phẩm Đan Vương cường đại, cũng hơi có chút khẩn trương.

Một nén nhang sau đó, màn hình 4D thứ hai bắt đầu có bạch quang loé lên. Tất cả mọi người yên lặng lại, toàn bộ nhìn chằm chằm vào màn hình, chuẩn bị xem xếp hạng.

Rất nhanh mấy hàng chữ đã xuất hiện, Hạng ba trăm, tiên thành dự thi: Thượng tiên thành Lục vận tiên thành. Đan sư dự thi, Cung Kha. Luyện chế đan dược: lục phẩm tiên đan Tiên Lâm đan, thành đan 4 tấm, phế đan hai quả, hạ đẳng đan dược hai quả. Được điểm, 31.276.

Mạc Vô Kỵ thấy cái thành tích này, lòng tin lên cao rất nhiều. Coi như là hắn luyện chế Tiên lâm đan, cũng không đến mức xuất hiện hai quả hạ đẳng đan dược đáng thương. Xem ra những thứ này lục phẩm Đan Vương, cũng không phải danh xứng với thực.

- Cha, hạng ba trăm danh không phải là Mạc đại ca.

Ôn Liên Tịch thấy Cung Kha tên đi ra, nhất thời mừng rỡ quay đầu nói.

Chẳng những là Ôn Liên Tịch hài lòng, chính là Ôn Hầu phu phụ cũng là mừng rỡ không thôi. Mạc Vô Kỵ không phải xếp thứ ba trăm, vậy đã nói rõ, Mạc Vô Kỵ luyện chế đan dược thành công rồi.

Cả Hồ Chân Vũ cũng kinh ngạc liếc mắt xem Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ là người thứ nhất hoàn thành luyện đan. Cũng là Đan Sư vòng thứ nhất thi đấu thu được đệ nhất, không nghĩ tới Đan Sư trẻ tuổi này tại vòng thi đấu thứ hai cư nhiên không phải là một tên sau cùng. Giải thích duy nhất, Đan Sư trẻ tuổi này thực sự là một ngũ phẩm Đan Vương, hắn vừa rồi luyện chế Địch Tiên Đại Chí Đan nhất định là thành công rồi.

Người tài giỏi như thế, vô luận xuất ra từ đâu, đều phải kéo vào Đan Đạo Tiên Minh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 550: Một Bước Lên Trời

Tuy còn đang chủ trì thi đấu đan dược đạo, Hồ Chân Vũ đã đem tin tức của Mạc Vô Kỵ truyền tới tổng bộ Đan Đạo Tiên Minh, yêu cầu tổng bộ dùng tốc độ nhanh nhất tra ra nguồn gốc của người này.

Dùng ánh mắt của Hồ Chân Vũ, há có thể nhìn không ra Mạc Vô Kỵ tương lai chỉ cần không chết, vậy nhất định là Đan Đế tồn tại sao?

Đan Đạo Tiên Minh thiếu khuyết một thứ huyết dịch mới mẻ, một Đan Đế như vậy bị Hồ Chân Vũ hắn nhìn thấy, làm sao có thể buông tha?

...

Thứ hạng giảm dần tới 30, rồi 20, tâm tình của Mạc Vô Kỵ liền dần dần an định xuống. Hắn phát hiện các Đan Sư kia, tuy có rất nhiều người đều luyện chế lục phẩm tiên đan, thế nhưng tỷ số thành đan thật sự là có chút vô cùng thê thảm.

Bình thường đều là trung đẳng và hạ đẳng đan dược, hơn nữa không muốn nói đầy đan, coi như là một phần ba đan cũng đéo được. Số rất ít Đan Sư muốn luyện chế lục phẩm tiên đan dạng khó luyện, trên cơ bản đều chỉ có thể đạt được hai, 3 miếng hạ đẳng đan.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền hiểu đạo lý trong đó, ngược lại không phải là nói những Đan Sư này thực sự không giỏi, mà là ngọn hỏa diễm của ban tổ chức như kẹc.

Hỏa diễm ở đây hạn chế Đan Sư phát huy, vốn có thể ra đan 6 tấm, bởi vì hỏa diễm hạn chế, kết quả chỉ có thể ra đan một quả đến hai quả,

hơn nữa tỉ lệ còn rất ít.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, lần đan dược đạo thi đấu này, với hắn mà nói cũng đích thật là có ưu thế rất lớn. Hắn không chọn hỏa diễm, hỏa diễm tốt hắn sẽ thành đan nhanh hơn, tỉ lệ đan tốt hơn. Hỏa diễm xấu, hắn cũng có thể luyện chế. Mặc dù có nhất định ảnh hưởng, lại không đến mức giống Đan Sư khác, sau cùng sẽ thất bại.

Các Đan Sư trên bảng xếp hạng, Mạc Vô Kỵ hầu như cũng không nhận ra. Hắn cũng không muốn biết những người này là người nào, hắn chỉ hy vọng tên của mình xuất hiện ở trong vòng năm mươi tên đầu tiên. Chỉ cần tại trong top năm mươi, hắn đã thành công rồi.

Thứ hạng rất nhanh đã tới hạng năm mươi mốt: tiên thành dự thi, Trung tiên thành Xích Đế Tiên Thành. Đan sư dự thi, Phí Cáo. Đan dược luyện chế: lục phẩm tiên đan Tiên lâm đan. Thành đan 8 tấm, 4 tấm thượng đẳng, 4 tấm bậc trung. Được điểm, 71.315.

Hạng năm mươi mốt không phải mình, một lòng Mạc Vô Kỵ hoàn toàn an định, hắn biết mình xác định vững chắc thăng cấp top năm mươi rồi.

Xếp nhất vòng thứ nhất, vòng thứ hai coi như là thứ năm mươi, hắn cũng đã vào top năm mươi không thể nghi ngờ.

Phí Cáo này Mạc Vô Kỵ ngược lại rõ ràng, tại vòng thứ nhất tranh tài, tên này chiếm được hạng thứ sáu. Không có nghĩ tới tên này tinh luyện dược dịch cũng rất giỏi, một khi luyện chế đan dược, lại kém nhiều như vậy. Đừng xem tên này vòng thứ nhất chiếm được hạng sáu, bởi vì một vòng này hắn không có tiến vào top năm mươi, sau cùng tính tổng điểm, hắn thật đúng là khó có thể tiến vào top 50.

Vòng thứ nhất tinh luyện dược dịch, mọi người hơn thua nhau điểm số cực kỳ nhỏ bé. Dù cho thứ sáu và thứ một trăm, cũng bất quá chênh lệch vài phần trăm mà thôi.

Cũng là bởi vì vòng thứ nhất mọi người hơn kém đều rất nhỏ, Mạc Vô Kỵ tại vòng thứ nhất chiếm được đệ nhất, hắn cũng không dám bảo đảm có thể đi vào top 50.

Kỳ thực dựa theo kiểu thi đấu cùng chấm điểm này, bình thường không có gì bất ngờ xảy ra, top 50 của đợt thứ hai, trên cơ bản đều là top 50 cuối cùng.

Lúc này hạng thứ năm mươi cũng ra rồi: tiên thành dự thi: Thượng tiên thành Bồ la tiên thành. Đan sư dự thi: Văn Thừa Bố. Luyện chế đan dược: lục phẩm tiên đan, Kiếm Khí Liệt Vực Đan. Thành đan 6 tấm, 5 tấm thượng đẳng, 1 quả bậc trung. Được điểm: 73.521.

Điểm số vừa ra, Mạc Vô Kỵ liền biết Phí Cáo tại vòng thứ nhất đạt được hạng thứ sáu đã bị loại. Văn Thừa Bố tại vòng thứ nhất được điểm cũng khá cao, 91.461. Tuy tại vòng thứ nhất Văn Thừa Bố không có tiến vào được top 50, thế nhưng hắn vẫn như cũ vượt qua Phí Cáo ở tổng điểm.

Văn Thừa Bố đều chiếm được nhiều hơn 73 điểm, có thể thấy được thứ tự phía sau Phí Cáo càng là khó có thể đuổi kịp.

Quả nhiên hạng bốn mươi chín điểm số vượt qua bảy mươi lăm điểm, Phí Cáo thấy điểm số này, cũng là thở dài, cúi đầu ngồi xuống. Chỉ thiếu chút xíu nữa, hắn liền có thể tiến vào top 50, mà điểm này khó có thể vượt quá.

Khi biết chính bản thân ổn vào top 50 sau đó, Mạc Vô Kỵ trái lại cũng không thèm để ý. Hắn cũng ngồi xuống, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần. Đồng thời suy tính tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, đạt được Minh Tâm Thần Hoa sau đó phải làm thế nào rời đi Vĩnh Anh Tiên Vực.

...

Tại sau khi hạng năm mươi được công bố, còn không có thấy tên Mạc Vô Kỵ, thành chủ Anh Thủy Tiên Thành Ôn Hầu kích động cũng không

nhịn được nữa đứng lên.

Từ trở thành thành chủ của Anh Thủy Tiên Thành tới nay, hắn chưa hề nghĩ tới, Anh Thủy Tiên Thành có một ngày có thể thăng cấp đến Trung tiên thành. Mà lúc này Anh Thủy Tiên Thành xác định vững chắc thăng cấp đến Trung tiên thành, chỉ thiếu thứ hạng biểu hiện kết thúc đợt thứ hai mà thôi.

- Phu quân...

Yến Thiên Linh bắt được tay Ôn Hầu, để cho hắn ngồi xuống.

Chỉ có nàng rất hiểu tâm tình chồng mình, từ Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu bắt đầu, Ôn Hầu tâm tư như bị dầu chiên. Hắn so với ai khác đều rõ ràng, một khi Anh Thủy Tiên Thành tại đan dược đạo thi đấu thất bại, trở thành tiên thành phụ thuộc, hậu quả kia sẽ thê thảm như thế nào.

Cho nên từ khi đan dược đạo thi đấu tuyên bố sau đó, hắn liền tìm kiếm Đan Sư dự thi khắp nơi. Nữ nhi Liên Tịch sở dĩ chạy đến Vĩnh Anh Giác tìm kiếm đan sư dự thi, cũng là bởi vì biết phụ thân nóng lòng. Đáng tiếc là trừ bạn cũ của hắn Đàm Lương ra, Anh Thủy Tiên Thành hắn căn bản là tìm không được một kẻ dáng dấp giống như Đan Sư.

Có một số việc thật là có tâm trồng hoa hoa không nở, đang ở thời điểm Ôn Hầu bỏ qua đan dược đạo thi đấu, nữ nhi lại vì Anh Thủy Tiên Thành tìm ra một Đan Sư nghịch thiên như vậy, chẳng những vòng thứ nhất thu được đệ nhất, chính là tại đợt thứ hai cũng là an ổn vào top 50.

Anh Thủy Tiên Thành có cái thành tích này rồi, suy tính đâu còn dừng lại ở việc trở thành tiên thành phụ thuộc hay không? Ôn Hầu thành chủ Anh Thủy Tiên Thành, bây giờ suy nghĩ hắn là chuyện rườm rà Anh Thủy Tiên Thành thăng cấp Trung tiên thành sau đó làm gì.

Nếu như nói trên quảng trường ngoại trừ Ôn Hầu một nhà kích động không thôi, một người khác kích động không thôi dĩ nhiên chính là Lâm

Cô.

Lâm Cô sở dĩ mời Mạc Vô Kỵ, thứ nhất là bởi vì nàng căn bản cũng không quen biết lợi hại hơn Đan Vương. Cái thứ hai nàng biết Mạc Vô Kỵ là tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương.

Hiện tại hai đợt thi đấu còn chưa kết thúc, Lâm Cô liền biết nàng không có lựa chọn sai. Mạc Vô Kỵ cư nhiên tại vòng thứ nhất cả Đan Đế cũng không phải là đối thủ của hắn, loại này nghịch thiên tồn tại, nói không chừng thực sự có thể giúp cho mẫu thân nàng khang phục.

...

Mạc Vô Kỵ không quan tâm thứ tự biểu hiện trận bình, tu sĩ khác nhưng chăm chú nhìn chằm chằm màn hình trận pháp. Đến lúc này, tất cả mọi người muốn biết Mạc Vô Kỵ tại đợt thứ hai xếp hạng bao nhiêu.

Mạc Vô Kỵ đợt thứ hai luyện chế ra ngũ phẩm tiên đan, mặc dù là một trong các đan dược trân quý nhất trong số ngũ phẩm tiên đan Địch Tiên Đại Chí Đan, thế nhưng là ngũ phẩm chính là ngũ phẩm, cùng lục phẩm tiên đan có bản chất khác nhau. Nếu mà một tiên đan ngũ phẩm đều có thể bắt được thứ tự cao, vậy thì càng là để cho người ta hoài nghi thành tích của Mạc Vô Kỵ có phải thật hay không.

Trận pháp biểu thị thứ tự rất nhanh thì tới hạng thứ sáu, tiên thành dự thi, Thượng tiên thành Bình Dịch Tiên Thành. Đan sư dự thi, Liễu Điều. Luyện chế đan dược, lục phẩm tiên đan Hoàng ngọc đan. Thành đan mười một tấm, 10 tấm thượng đẳng, một quả bậc trung. Được điểm, 87.762.

Thứ năm: Tiên thành dự thi, Hạ tiên thành Anh Thủy Tiên Thành. Đan sư dự thi, Mạc Tinh Hà. Luyện chế đan dược: ngũ phẩm tiên đan Địch Tiên Đại Chí Đan. Đầy đan, mười hai tấm hạng nhất, được điểm: 90.000.

Thứ hạng vừa ra, mọi người càng là ồ lên. Lần này trái lại không ai cảm thấy là giả, bởi vì luyện chế đan dược ở trong nơi này, căn bản liền không làm giả được. Chỉ cần có nghi vấn, lập tức sẽ đem đan dược lấy ra cho mọi người xem. Hơn nữa một ít người biết chuyện, đợt thứ hai tranh tài xong, thống kê điểm tổng kết xong, top 50 sẽ được bỏ cấm chế, để cho người ta thần niệm tùy ý quan sát.

Đợt thứ hai đan dược đạo thi đấu, ngũ phẩm tiên đan đạt được chín phần mười, đây là một cái cực hạn. Nói cách khác, chỉ cần ngươi luyện chế là ngũ phẩm tiên đan, ngươi tối đa chỉ có thể đạt được 90 điểm. Mạc Vô Kỵ lại đem Địch Tiên Đại Chí Đan có thể lấy được toàn bộ điểm, há chỉ là kinh người?

...

- Chúc mừng ôn Hầu lão đệ, sau này ngươi cũng là một thành viên bên trong chúng ta các Thượng tiên thành, lúc rảnh rỗi đi tới Lục vận tiên thành của ta ngồi một chút nha.

Tại lúc điểm số của Mạc Vô Kỵ vừa mới đi ra, Lục vận tiên thành thành chủ liền chủ động lại đây chào hỏi cùng Anh Thủy Tiên Thành Ôn Hầu.

Mạc Vô Kỵ nghịch thiên Đan Sư cư nhiên cùng Anh Thủy Tiên Thành có quan hệ, không muốn nói Anh Thủy Tiên Thành tương lai là Thượng tiên thành, sợ không phải Thượng tiên thành, hắn cũng muốn thông qua Ôn Hầu cùng Mạc Vô Kỵ kéo lên quan hệ.

Sau Lục vận tiên thành, các thành chủ Thượng tiên thành lớn, Trung tiên thành đều vẻ mặt tươi cười tới cùng Ôn Hầu lên tiếng chào. Thần thái giọng nói đều là khách khí tới rồi cực hạn.

Cùng trước đơn giản lên tiếng một cái bất đồng, lần này Mạc Vô Kỵ xác định vững chắc tiến vào top năm sau đó, đám thành chủ này nhiệt tình thật giống như mọi người vốn chính là bạn cũ lâu năm giống nhau.

Ôn Hầu mặc dù là vẻ mặt tươi cười, thế nhưng là hắn vẫn là mơ mơ hồ hồ. Lúc nào, hắn một cái thành chủ Anh Thủy Tiên Thành hưởng thụ qua loại đãi ngộ này?

Trước đây Vĩnh Anh Tiên Vực các thành chủ của Đại Tiên thành tụ hội, hắn cũng có vinh hạnh đã tham gia một hai lần. Đừng nhìn hắn tại Anh Thủy Tiên Thành là thành chủ, tại nơi loại tiên thành thành chủ tụ hội, hắn chỉ có thể núp ở bên góc. Tình cờ mặt cười theo cùng người ta nói nói mấy câu, người ta đều là không để ý tới. Hiện tại được rồi, thành chủ Thượng tiên thành chủ động tiến lên khách khí chào hỏi rất nhiều, mà thành chủ Trung tiên thành cùng Hạ tiên thành, thậm chí đều mang một loại khiêm tốn tư thái.

Từ bên trong to lớn hạnh phúc cùng bị tôn trọng tỉnh táo lại, Ôn Hầu càng là hiểu rõ, đây hết thảy không phải là chính hắn làm ra, mà là Đan Sư cái kỳ cục kia mang tới.

...

Thứ hạng tại trận pháp biểu thị hiện ra tên thứ tư, tiên thành dự thi, Thượng tiên thành Bách Định Tiên Thành. Đan sư dự thi Khuông Chi Nghiêu. Luyện chế đan dược, lục phẩm tiên đan lam hư tử đan. Đầy đan, một quả hạng nhất, 9 tấm thượng đẳng, 2 tấm bậc trung. Được điểm, 91.549.

Lam hư tử đan tính là một loại lục phẩm tiên đan phi thường khó luyện chế, Khuông Chi Nghiêu có thể đem lam hư tử đan luyện chế ra đầy đan, liền là thành tích phi thường rất giỏi. Đạt được 91. 549 điểm, coi như là rất công bằng.

Tên thứ ba: Tiên thành dự thi, Trung tiên thành Thánh Ly Tiên Thành. Đan sư dự thi, Ngô Duẫn Thăng. Luyện chế đan dược, lục phẩm tiên đan băng phách Thiên Trần Đan. Đầy đan, 3 miếng hạng nhất, 9 tấm thượng đẳng. Được điểm, 93.322.

Hạng thứ hai: Tiên thành dự thi, Thượng tiên thành Lộc Hiệt Tiên Thành. Đan sư dự thi, Hành Tuấn. Luyện chế đan dược, lục phẩm tiên đan hoàng ngọc đan. Đầy đan, 9 tấm hạng nhất, 3 miếng thượng đẳng. Được điểm, 95.413.

Đệ nhất danh: Tiên thành dự thi, Thượng tiên thành lâu quang tiên thành. Đan sư dự thi, Công Dương Học. Luyện chế đan dược, lục phẩm tiên đan cửu khúc Kinh Thần đan. Đầy đan, 6 tấm hạng nhất, 6 tấm thượng đẳng. Được điểm, 97.339.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 551: Đan Đạo Không Đủ

Đừng xem Hành Tuấn luyện chế hạng nhất đan đấu còn nhiều hơn Công Dương Học, trên thực tế trong top bốn gã đan dược, Hành Tuấn luyện chế hoàng ngọc đan coi như là dễ dàng nhất. Còn lại vài loại tiên đan lục phẩm, luyện chế trình độ gian nan đều hơn xa với hoàng ngọc đan. Cho nên nói, đại trận cho ra thứ tự sắp hàng vẫn là rất công bằng chính xác.

Đợt thứ hai top năm mươi đã lộ diện, Hồ Chân Vũ cũng đồng thời chiếm được lai lịch của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ, tu sĩ phi thăng Vĩnh Anh Tiên Vực, cùng Mộ Dung Tương Vũ đi tới Tiêm Giác Tiên Khư. Tại Tiêm Giác Tiên Khư Đan Đạo Tiên Minh phân bộ, Mạc Vô Kỵ tiến vào đan đạo tháp, tham gia Đan Đạo Tiên Minh chứng thực tiên đan sư khảo hạch. Sau đó tại trong vòng ngắn ngủi mấy ngày, hắn liền từ một tiên đan sư không có nhận chứng, thăng cấp đến tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương.

Bởi vậy được Đan Đạo Tiên Minh Đan Đế Nông Vịnh thưởng thức, đặc biệt phong hắn làm Đan Đạo Tiên Minh danh dự trưởng lão. Đồng thời, Mạc Vô Kỵ cũng là phân bộ thực quyền trưởng lão Tiêm Giác Tiên Khư của Đan Đạo Tiên Minh.

Mạc Tinh Hà hiển nhiên là dùng tên giả Mạc Vô Kỵ.

Hồ Chân Vũ thấy kết quả này, thiếu chút nữa cười ha ha. Hắn cảm giác mình hắn là cho một phần thưởng tới phân bộ Tiêm Giác Tiên Khư của Đan Đạo Tiên Minh, cư nhiên lại đem tiên đan sư ưu tú như vậy đi đầu kéo đến Đan Đạo Tiên Minh.

Nông Vịnh Đan Đế quả nhiên là càng già càng cay, cư nhiên đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ tiền đồ bất phàm. Cũng xác thực a, mới tuổi nho nhỏ chính là tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, có thể bình thường mới đúng là quái sự. Sợ rằng Nông Vịnh Đan Đế cũng không biết, lúc này mới mấy năm, Mạc Vô Kỵ đã là ngũ phẩm Tôn Cấp Đan Vương. Có thể thấy được Mạc Vô Kỵ nhất định còn là một lục phẩm Đan Vương.

Nguyên bản Hồ Chân Vũ nhìn Mạc Vô Kỵ tuổi còn trẻ liền lợi hại như vậy có chút không được tự nhiên, lúc này càng xem Mạc Vô Kỵ càng cảm thấy người trẻ tuổi này tuấn dật bất phàm.

Nếu Mạc Vô Kỵ này cùng Anh Thủy Tiên Thành quan hệ không cạn, đến lúc đó tự mình cũng hơi chút chỉ điểm một cái Khuê Phong Vân, để cho hắn không nên quên cho Anh Thủy Tiên Thành một ít chỗ tốt.

Quả thật là tâm tính quyết định tất cả, nếu mà Mạc Vô Kỵ không phải là người của Đan Đạo Tiên Minh, hắn thu được đệ nhất, Hồ Chân Vũ trong lòng có thể thống khoái mới đúng là quái sự.

Vô luận Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu này có chính quy hay không, Đan Đạo Tiên Minh đều phải chiếm giữ vị trí thứ nhất. Bất kể là tổng điểm hay là mỗi một vòng tích lũy.

Hồ Chân Vũ tâm tình sảng khoái vô cùng đi lên trước mặt chủ đàn, hắn mặt mang nụ cười đưa mắt từ trên đài thi đấu quét tới quảng trường, lúc này mới cao giọng nói:

- Tuy tổng điểm còn không có đi ra, ta tin tưởng người nào thu được top năm mươi, mọi người rất rõ ràng. Mời các Đan Sư tổng điểm nằm ngoài top năm mươi, top năm mươi danh lưu lại...

Theo Hồ Chân Vũ nói, màn hình 4D đã bắt đầu biểu hiện ra top 50.

Lần này không còn là từ dưới lên trên, mà là từ phía trên cùng vị trí thứ nhất bắt đầu xuống dưới.

Đệ nhất danh: Tiên thành dự thi, Thượng tiên thành Lâu quang tiên thành. Đan sư dự thi, Công Dương Học. Tổng điểm, 195.050.

Tên thứ hai: Tiên thành dự thi, Thượng tiên thành Lộc Hiệt Tiên Thành. Đan sư dự thi, Hành Tuấn. Tổng điểm, 191.576.

Tên thứ ba: Tiên thành dự thi, Hạ tiên thành Anh Thủy Tiên Thành. Đan sư dự thi, Mạc Tinh Hà. Tổng điểm, 190.361.

Tên thứ tư: Tiên thành dự thi, Trung tiên thành Thánh Ly Tiên Thành. Đan sư dự thi, Ngô Duẫn Thăng. Tổng điểm, 190.331

Thứ năm: Tiên thành dự thi, Thượng tiên thành Bách Định Tiên Thành. Đan sư dự thi, Khuông Chi Nghiêu. Tổng điểm, 183.960.

...

Năm mươi thứ hạng rất nhanh thì hiện ra, ngoại trừ số rất ít Trung tiên thành ra, tuyệt đại đa số đều là Thượng tiên thành. Hạ tiên thành chỉ có một mình Anh Thủy Tiên Thành.

Mạc Vô Kỵ cũng rất là thoả mãn, hắn vốn chỉ cần đi vào top năm mươi là được, không nghĩ tới sau cùng tiến vào top 3. Thậm chí còn có một cái Đan Đế bị hắn vượt mặt, tuy chỉ là vượt qua không chấm mấy điểm, đó cũng là cao hơn.

Bất quá Mạc Vô Kỵ trong lòng mình rất là thanh tỉnh, hắn có điểm này cũng không phải thực sự đại biểu hắn tại bên trong nhiều cường giả đan đạo như vậy có thể tiến vào top 3. Có lẽ tại tinh luyện dược dịch tinh hoa, hắn có thể tiến vào top 3. Thực lực tổng hợp cộng lại, hắn tuyệt đối vào không được top 3.

Bởi vì lần này luyện đan, vài tên Đan Đế cùng một phần siêu cường lục phẩm Đan Sư cũng không có xuất ra toàn bộ thực lực. Chỉ hỏa diễm hạng nhất, liền có thể hạn chế đại đa số Đan Sư phát huy. Mà hắn, cũng là toàn lực ứng phó, không có nửa điểm bảo lưu.

Khi thứ tự chân chính sau được công bố, hiện trường ầm ĩ lại một lần nữa an tĩnh lại. Đan dược đạo thời điểm tranh tài, mọi người chú ý người nào có thể tiến vào top năm mươi. Đan dược đạo sau cuộc tranh tài, mọi người chú ý là này năm mươi lăm cái thứ tự tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc.

Đặc biệt lực chú ý trên người Mạc Vô Kỵ là nhiều nhất, Mạc Vô Kỵ không rõ lai lịch, rất có thể là một thiên tài tán tu Đan Sư.

Một thiên tài tán tu Đan Sư trong tay cư nhiên nắm hai cái thứ tự tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, há có thể không làm cho người khác mơ ước?

Hồ Chân Vũ tiếp tục nói:

- Ta trước tiên xin chúc mừng năm mươi Đan Sư thu được tư cách tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, các ngươi có thể đem danh ngạch trong tay giao cho người khác, cũng có thể lựa chọn chính bản thân đi vào. Trước khi đưa ra ngọc bài danh ngạch tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, ta muốn làm một chuyện. Đó chính là lại đem đan dược của năm mươi Đan Sư luyện chế công khai đưa ra, đồng thời rộng mở cấm chế. Bất luận kẻ nào đều có thể dùng thần niệm quan sát đan dược do năm mươi Đan Sư luyện chế.

Đang khi nói chuyện, Hồ Chân Vũ vung tay lên.

Năm mươi bình ngọc xếp thành một hàng xuất hiện ở trong hư không, tại phía dưới mỗi một cái bình ngọc đều có một hàng chữ viết, chữ viết ghi chú rõ tên Đan Sư luyện đan.

Gần như là tại đây trong nháy mắt năm mươi bình ngọc bị đưa tới, vô số thần niệm liền rơi vào trên bình ngọc thứ ba, đó là Địch Tiên Đại Chí Đan do Mạc Vô Kỵ luyện chế.

Mạc Vô Kỵ dùng thần niệm lại rơi vào lục phẩm tiên đan do vài tên Đan Đế luyện chế, hắn vừa nhìn những thứ này lục phẩm tiên đan, liền biết mình căn bản là luyện chế không được.

Hắn tiện có thể luyện chế ra hạ đẳng lục phẩm tiên đan, thế nhưng là đan dược căn bản cũng không có thần vận. Mà lục phẩm tiên đan do vài tên Đan Đế luyện chế ra tới, linh vận mười phần, vừa nhìn cũng biết là đỉnh cấp thứ tốt. Đặc biệt đệ nhất danh Đan Đế Công Dương Học luyện chế 9 viên Kinh Thần đan, Mạc Vô Kỵ chỉ là thần niệm rơi ở phía trên, liền có một loại linh hồn cộng minh nhảy lên. Loại đan dược này hiển nhiên đối với Nguyên Thần cùng linh hồn đều cũng có chỗ tốt cực lớn, thật không hổ là Đan Đế a.

Đồng thời Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng nhận thức được bản thân chưa đủ, hắn luyện chế Địch Tiên Đại Chí Đan tuy rằng toàn bộ là hạng nhất, trong đó lại thiếu một loại đạo vận. Một loại đạo vận khí tức khó diễn tả được, loại khí tức này trước hắn có chút mơ mơ hồ hồ, không phải là rất rõ ràng. Sau khi nhìn Công Dương Học vài tên Đan Đế luyện chế đan dược, Mạc Vô Kỵ dường như được mở ra một cánh cửa sổ.

Trước Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ chính bản thân sẽ tặng một lò Địch Tiên Đại Chí Đan này cho ban tổ chức, hiện tại hắn không nghĩ như vậy. Lần này đan dược đạo thi đấu, cho hắn thu hoạch không chỉ có riêng chỉ có Uẩn Tiên Tiên Cốc. Nếu là có thời gian có thể cùng vài tên Đan Đế tâm tình một phen, đối với hắn đan đạo khẳng định càng mới có lợi.

Đồng thời Mạc Vô Kỵ cũng biết, nếu mà không phải là pháp trận bình xét điểm. Một lò Địch Tiên Đại Chí Đan của hắn mặc dù là hạng nhất, trên thực tế hắn là không chiếm được chín chục điểm đâu.

Mạc Vô Kỵ nhìn Đan Đế luyện chế lục phẩm tiên đan sau đó, đối với mình luyện chế đan dược sinh ra vẻ không hài lòng. Thế nhưng tu sĩ khác đối với đan dược Mạc Vô Kỵ thế nhưng là quá hài lòng, hạng nhất Địch Tiên Đại Chí Đan, bình thường từ đâu kiếm ra?

Thời gian ngắn ngủi, toàn bộ quảng trường liền ầm ĩ hẳn lên. Không phải là bởi vì Mạc Vô Kỵ đan dược miễn cưỡng, mà là đang ở đông đảo tu sĩ xem ra, Mạc Vô Kỵ luyện chế đan dược mỗi một tấm đều là linh vận sự dư thừa, đại đạo đạo vận vờn quanh, hiển nhiên là nửa điểm giảm

đi cũng không có hạng nhất Địch Tiên Đại Chí Đan. Có thể tưởng tượng, loại đan dược này một khi đưa đến thương lâu, lập tức liền sẽ có tranh mua.

Dưới so sánh, vài tên Đan Đế luyện chế ví dụ như cửu khúc Kinh Thần đan, ví dụ như băng phách Thiên Trần Đan, ví dụ như đan lam hư tử đan...

Những đan dược này tuy rằng so với Địch Tiên Đại Chí Đan càng thêm trân quý, đẳng cấp cũng càng cao, đồng thời càng khó dùng luyện chế, nhưng những đan dược này dù sao không phải là thường dùng. Xa cách mọi người trái lại khá xa.

- Những đan dược này có bán hay không?

Trong đám người có người kêu lên.

Hồ Chân Vũ vung tay lên, lại đem những đan dược này toàn bộ thu vào, lúc này mới tiếp tục nói:

- Những đan dược này lại đem toàn bộ thuộc về Vĩnh Anh Tiên Vực hết thảy, thế nhưng Đan Sư nơi này, bọn họ nếu có thể tại hiện trường luyện chế ra loại đan dược này, cho bọn hắn đầy đủ thời gian cùng đan hỏa tốt hơn. Ta tin tưởng bọn hắn sẽ luyện chế ra càng thêm hoàn mỹ đan dược, muốn đan dược, chờ đi tìm kiếm những Đan Sư này thu được thứ tự sao?. Hiện tại, ta nên phát ngọc bài tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc.

Từng màu trắng ngọc bài tất cả mọi người hâm mộ bị Hồ Chân Vũ đưa ra đi, Mạc Vô Kỵ một người liền được hai quả. Ngọc bài vào tay rất là lạnh lẽo, nhưng Mạc Vô Kỵ nội tâm lại cực độ lửa nóng.

Chờ năm mươi lăm tấm ngọc bài toàn bộ bị phát xong, Hồ Chân Vũ mới tiếp tục nói:

- Lần này đan dược đạo thi đấu cũng xuất hiện một phần đỉnh cấp thiên tài Đan Sư, ví dụ như hạng thứ ba Mạc Tinh Hà. Mạc Tinh Hà trẻ

tuổi như vậy, lại có thể tại bên trong cường giả như mây đan dược đạo thi đấu thu được top ba, tương lai nhất định là Đan Đế tồn tại. Ta ở đây cố ý chúc mừng Mạc Tinh Hà Đan Sư một cái, chúc mừng ngươi.

Mời các Đan Sư thu được ngọc bài tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc ba ngày sau đi tới Uẩn Tiên Tiên Cốc, lần này đan dược đạo thi đấu kết thúc. Kế tiếp, mời Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế tuyên bố các tiên thành thu được tưởng thưởng.

Hồ Chân Vũ tại bên trong một mảnh tiếng vỗ tay nhiệt liệt lui ra, Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế cũng là có chút nghi ngờ đi lên. Hắn không nghĩ tới Hồ Chân Vũ đối với hắn Vĩnh Anh Tiên Vực việc vặt cũng có hứng thú.

Cái ý niệm này chỉ là một cái thoáng rồi biến mất, Khuê Phong Vân cũng không lo lắng nữa.

- Cảm tạ Tiên Giới đông đảo nổi tiếng Đan Sư đến ta Vĩnh Anh Tiên Vực tham gia đan dược đạo thi đấu, lần này đan dược đạo thi đấu ta muốn đặc biệt đưa ra hai cái tiên thành. Một là Hạ tiên thành Anh Thủy Tiên Thành, tiếp theo là Trung tiên thành Thánh Ly Tiên Thành. Để cho ta ngoài ý muốn cùng vui mừng chính là, Hạ tiên thành này cùng một cái Trung tiên thành cư nhiên tiến vào top năm.

Vì khen ngợi hai cái này tiên thành, ta ở chỗ này tuyên bố, Hạ Anh Thủy Tiên Thành vượt cấp trực tiếp thăng cấp Thượng tiên thành, phân biệt có mười lăm thành hạ hạt, cho phép chọn tiên thành phụ thuộc. Trung tiên thành Thánh Ly Tiên Thành đồng thời thăng cấp Thượng tiên thành, hạ hạt mười lăm thành, cho phép chọn tiên thành phụ thuộc. Mời Anh Thủy Tiên Thành thành chủ Ôn Hầu, Thánh Ly Tiên Thành thành chủ Chu Lễ đi lên tiếp nhận huy chương thành chủ Thượng tiên thành.

Theo Khuê Phong Vân vừa nói xong, tiếng vỗ tay nhiệt liệt vang lên. Ôn Hầu kích động cùng nữ nhi Ôn Liên Tịch đứng lên, giờ khắc này, hắn chỉ cảm thấy máu huyết của mình đều đang sôi trào. Có thể làm đến bước này, hắn đáng giá.

Hồ Chân Vũ thấy bên người Ôn Hầu là Ôn Liên Tịch thanh tú tuyệt luân, nhìn lại Mạc Vô Kỵ, âm thầm gật đầu, hắn dường như hiểu Mạc Vô Kỵ một cái Đan Vương ưu tú như vậy lại phải trợ giúp Anh Thủy Tiên Thành, thì ra là vì mê gái a.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 552: Có Dám Phách Một Đao Không?

Kế tiếp là nghi thức các tiên thành thăng cấp và phần thưởng cho các Đại Tiên thành, Mạc Vô Kỵ không có hứng thú chút nào. Đừng nhìn hắn là đại biểu Anh Thủy Tiên Thành xuất chiến, trên thực tế hắn cả thành chủ Ôn Hầu của Anh Thủy Tiên Thành cũng không nhận ra. Trợ giúp Ôn Liên Tịch đem Anh Thủy Tiên Thành từ Hạ tiên thành thăng cấp đến Thượng tiên thành, coi như là vừa giúp vừa đền ơn cho Ôn Liên Tịch.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, ngoài trả nhân tình, không tồn tại bất kỳ thứ gì khác.

Nghi thức rườm rà các tiên thành thăng cấp kết thúc tại trong tiếng vỗ tay cùng tiếng pháo chúc mừng, Mạc Vô Kỵ trước tiên rời đi, xa xa nháy mắt với Lâm Cô, ý bảo Lâm Cô về khách sạn trước, tắm rửa sạch sẽ thơm cho chờ, ahihi.

Một phần các thành chủ tiên thành cùng Đan Sư muốn kết giao với Mạc Vô Kỵ, không kịp đến ngăn cản Mạc Vô Kỵ, hắn đã rời đi đại quảng trường.

Còn có ba ngày trước khi tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, tại bên trong ba ngày này, Mạc Vô Kỵ muốn thương lượng với Lâm Cô một cái, làm sao rời đi Vĩnh Anh Tiên Vực.

Hắn là trưởng lão danh dự của Đan Đạo Tiên Minh không sai, một khi rời đi Vĩnh Anh tiên thành, cho tới trong hư không, cũng không có người biết hắn Mạc Vô Kỵ là ai.

Khi đó trong mắt của mọi người có chỉ là đỉnh cấp tiên linh thảo, và hắn là Luyện Đan Sư có chút tác dụng.

Nguyệt Quy Tiên Tức Lâu đại sảnh lầu một, Mạc Vô Kỵ còn không có lên lầu, đã bị hai người ngăn cản.

Một tên ánh mắt dường như thủy chung luôn híp, vẻ mặt lạnh nhạt hình dạng, thoạt nhìn đối với tất cả sự vật đều không quan tâm. Một người khác nhãn thần rất lạnh, một bộ dáng dấp ngạo nghễ.

Dùng sự am hiểu của Mạc Vô Kỵ đối với đan đạo, hắn vừa nhìn thấy hai người này, liền biết hai người này đều là Luyện Đan Sư. Chẳng những là Luyện Đan Sư, hơn nữa tạo nghệ luyện đan cũng không tệ lắm.

Nam tử hơi híp mắt liền ôm quyền đối với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Đan Sư, thực sự là tuổi trẻ tài cao a. Ta trước giới thiệu một chút, bản thân Đan Đạo Tiên Minh ngũ phẩm Đan Vương Cảnh Tể. Vị này là Địch Bách Sinh, cũng là Đan Đạo Tiên Minh ngũ phẩm Đan Vương.

Cảnh Tể nói xong cũng bình tĩnh nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn sở dĩ trước tiên tìm đến Mạc Vô Kỵ, là bởi vì biết Mạc Vô Kỵ khẳng định không có lai lịch gì. Hai người bọn họ đã đi gặp thành chủ Ôn Hầu của Anh Thủy Tiên Thành, biết Ôn Hầu không có hậu trường. Nhìn thấy bọn họ Đan Đạo Tiên Minh ngũ phẩm Đan Vương, vậy tuyệt đối không dám có bất kỳ lời nói nhảm nào. Anh Thủy Tiên Thành chỗ như vậy, há có thể mời được Đan Sư lai lịch lớn?

Mạc Vô Kỵ tại lần này đan dược đạo thi đấu thu được top ba, thậm chí thu được hai cái danh ngạch tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc. Hai cái danh ngạch này vô số người nhìn chằm chằm, nhưng trước khi tới, nhất định phải điều tra rõ lai lịch của Mạc Vô Kỵ.

Chờ các Đan Sư lợi hại điều tra rõ Mạc Vô Kỵ không có lai lịch gì, sẽ không có chuyện của hắn Cảnh Tể và Địch Bách Sinh nữa.

Hiện tại Ôn Hầu được thăng cấp tới Thượng tiên thành, bây giờ còn đang loay hoay với công việc vặt, bọn họ tự nhiên trước phải lại lấy đi danh ngạch tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc trong tay Mạc Vô Kỵ.

Dựa theo Cảnh Tể nhất quán kinh nghiệm, tại hắn báo xong lai lịch, Mạc Vô Kỵ sẽ lập tức tiến lên khom người thi lễ, lập tức liền kêu Cảnh tiền bối, Địt tiền bối.

Để cho bọn họ không có nghĩ tới là, Mạc Vô Kỵ chỉ là bình tĩnh nhìn hắn và Địch Bách Sinh, chậm chạp nói:

- Ờ, còn chuyện gì khác không?

Mạc Vô Kỵ đáp lại không theo lẽ thường, thiếu chút nữa làm Cảnh Tể á họng. Hắn rất nhanh thì phản ứng kịp, giọng nói mang theo một phần tiêu sát nói:

- Mạc Đan Sư, ta cũng không quanh co, Uẩn Tiên Tiên Cốc bài trên người ngươi đối với chúng ta có chút tác dụng. Nói cái giá đi, chúng ta mua lại. Chẳng khác nào Đan Đạo Tiên Minh ta nợ ngươi một cái nhân tình, sau này có chuyện gì, trực tiếp tìm ta Cảnh Tể là được.

- Nói xong chưa?

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trở nên lạnh hắn lên.

Kỳ thực Cảnh Tể cũng không phải nhất định muốn lấy cả 2 slot của Mạc Vô Kỵ, chỉ cần Mạc Vô Kỵ có thể xuất ra một slot, bọn họ đã thành công rồi.

Hiện tại hắn nghe được Mạc Vô Kỵ trả lời, còn có Mạc Vô Kỵ chuyển mặt, hắn liền biết chuyện không phải là dễ làm như vậy. Giọng nói cũng đồng dạng trở nên lạnh lên:

- Rồi, đã nói xong. Ngươi tùy tiện ra giá, Đan Đạo Tiên Minh ta chưa có thứ nào không mua nổi...

- Lăn xuống đi!

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không chờ Cảnh Tể đem lời nói cho xong, trực tiếp chửi một tiếng.

Chỉ là một ngũ phẩm Đan Vương của Đan Đạo Tiên Minh, cũng dám kiêu ngạo tại trước mặt hắn - danh dự trưởng lão, quả thực không biết sống chết.

Địch Bách Sinh vẫn không nói gì sắc mặt lạnh lẽo lên:

- Mạc Tinh Hà, ngươi vừa rồi bảo chúng ta lăn xuống? Ngươi biết kết cục của việc gọi Đan Đạo Tiên Minh Đan Vương lăn xuống là gì sao?

Nếu mà không phải là bởi vì Mạc Vô Kỵ hiện tại danh tiếng quá lớn, không dám động thủ với Mạc Vô Kỵ, Địch Bách Sinh sớm đã động con mẹ nó thủ rồi.

Lần này Mạc Vô Kỵ ngay cả lời đều lười nói, lấy ra trường đao trong giới chỉ, trực tiếp một đao liền bổ về phía Địch Bách Sinh.

Địch Bách Sinh cùng Cảnh Tể trước mắt tu vi dù rất yếu, cũng là Đại Ất Tiên, phỏng chừng hai người phần lớn thời giờ đều đi luyện đan. Hai Đại Ất Tiên bình thường, tại Vĩnh Anh tiên thành cái chỗ này, Mạc Vô Kỵ thế nhưng là nửa điểm cũng không sợ hãi.

Chỉ cần đối phương không có bản lĩnh nháy mắt giết hắn, hắn ở chỗ này cũng không sợ hãi bất luận kẻ nào.

- Răng rắc!

Đao mang đánh cho phòng ngự cấm chế của tức sạn oanh răng rắc rung động, tuy tiện phòng ngự cấm chế, Mạc Vô Kỵ đao mang vẫn như cũ trực tiếp bổ tới mi tâm Địch Bách Sinh.

Địch Bách Sinh ở đâu nghĩ đến Mạc Vô Kỵ lá gan to lớn như thế, cư nhiên dám ở chỗ này động đao đối với hắn? Hắn vội vàng, dĩ nhiên

không có né được, một đạo huyết quang từ mi tâm của hắn vỡ ra.

Bàn về thực lực, Mạc Vô Kỵ vốn là không yếu so với Địch Bách Sinh sức chiến đấu như bột phấn vậy, cộng thêm Mạc Vô Kỵ là đánh lén, Địch Bách Sinh bị một đao của Mạc Vô Kỵ phách cho bị thương, không có nửa phần đột ngột.

- A đù! Ngươi dám...

Địch Bách Sinh còn chưa có nói ra hai chữ động thủ, Mạc Vô Kỵ lại là một bước tiến lên, một đao bổ ra lần nữa.

Cảnh Tể đồng dạng thật không ngờ Mạc Vô Kỵ hung tàn như vậy, nói động thủ liền động thủ, hắn vội vàng, chỉ có thể mở rộng ra lĩnh vực của mình, đồng thời lại đem Địch Bách Sinh lôi kéo sang bên cạnh.

- PHỐC!

Một cái cánh tay của Địch Bách Sinh như đậu hũ bình thường giống nhau, bị trường đao của Mạc Vô Kỵ cắt đi. Bị trường đao cắt cụt tay, trên không trung liền nổ tung, hóa thành một đạo huyết vụ.

Mạc Vô Kỵ sau hai đao không có giết chết Địch Bách Sinh, hắn cũng không có tiếp tục động thủ, dù lại động thủ, cũng có chút không nói được. Hắn mang trường cắm vào sau, trực tiếp dán tại sau lưng của hắn.

- Mạc Tinh Hà, ngươi dám khiêu khích Đan Đạo Tiên Minh ta? Dù cho ngươi là đan dược đạo thi đấu top 3, ngươi cũng nhất thiết phải trả giá thật lớn.

Cảnh Tể tức giận quát một tiếng, đồng thời lấy ra một đạo phi kiếm ném ra ngoài.

Làm Luyện Đan Sư, sức chiến đấu của hắn và Địch Bách Sinh như đống cặn bã, tại bên trong các Đại Ất Tiên coi như là kém nhất tồn tại. Mạc Vô Kỵ hai đao đả thương Địch Bách Sinh, hắn cũng không dám động thủ.

Lúc này đại điện lầu một của Nguyệt Quy Tức Lâu sớm đã vây đầy tu sĩ đứng xem, dù là chấp sự Nguyệt Quy Tức Lâu cũng nơm nớp lo sợ xuất hiện ở đại điện lầu một.

Chuyện này dính đến Đan Đạo Tiên Minh, hắn căn bản cũng không có tư cách nói chuyện.

- Mạc đại ca...

Thanh âm của Ôn Liên Tịch đột ngột vang lên, theo đó Ôn Liên Tịch từ trong đám người chen lấn tiến đến. Ở sau lưng nàng còn có một nam một nữ, chính là tứ phẩm Đan Vương Đàm Lương của Anh Thủy Tiên Thành cùng mẫu thân của Ôn Liên Tịch - Yến Thiên Linh.

Đàm Lương tới nơi này là thỉnh giáo Mạc Vô Kỵ, Yến Thiên Linh tới nơi này là muốn chọn rể. Mà Ôn Liên Tịch tới nơi này, là muốn cảm tạ Mạc Vô Kỵ.

Về phần Ôn Hầu, lúc này các loại sự tình chồng chất lên, hắn thật sự là đi không xong.

- Ngươi Anh Thủy Tiên Thành quả nhiên lợi hại, quen biết một Đan Sư dám giết Đan Đạo Tiên Minh ngũ phẩm Đan Vương, lợi hại, lợi hại...

Cảnh Tể khóe mắt dư quang quét một cái ba người Ôn Liên Tịch, vẫn lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, hắn đã nhìn ra. Đừng xem Mạc Vô Kỵ tuổi còn trẻ, lại linh vận không hiện. Thực lực của người này tựa cùng trình độ đan đạo hắn như nhau, cường hãn vãi lều ra.

Hắn không dám động thủ đối với Mạc Vô Kỵ, lúc này chỉ có thể chờ cường giả Đan Đạo Tiên Minh lại đây đã.

Ôn Liên Tịch không phải là đứa ngốc, nàng nhìn thấy vết máu, còn có Địch Bách Sinh thiếu một cái cánh tay sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt lửa giận, hơn nữa trường đao phía sau Mạc Vô Kỵ, nàng há có thể không đoán ra được xảy ra chuyện rồi? Đồng thời nàng cũng biết rõ, trước đây nàng lần

đầu tiên nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không phải là cái gì Địa Tiên.

Lúc này người trong Nguyệt Quy Tiên Tức Lâu là càng ngày càng nhiều, nơi này đại bộ phận mọi người là tới bái phỏng Mạc Vô Kỵ. Bây giờ nhìn thấy Mạc Vô Kỵ cùng người của Đan Đạo Tiên Minh náo loạn mâu thuẫn, đều ở một bên chờ kết quả mọi chuyện.

Ôn Liên Tịch đều hiểu sự tình, Yến Thiên Linh cùng Đàm Lương tự nhiên là hiểu rõ. Hai người há mồm, cái gì đều nói không nên lời.

Nếu như là người bình thường, hiện tại Anh Thủy Tiên Thành thăng cấp đến Thượng tiên thành, hoàn toàn có thể đứng ra nói một lời công đạo. Nhưng đối phương là Đan Đạo Tiên Minh, còn là hai ngũ phẩm Đan Vương của Đan Đạo Tiên Minh. Đây cũng không phải là người bình thường, một cái xử lý không tốt, Anh Thủy Tiên Thành sẽ tại dưới lửa giận của Đan Đạo Tiên Minh hóa thành tro tàn.

- Cảnh Đan Vương, Địt Đan Vương...

Yến Thiên Linh cùng Đàm Lương chật vật xưng hô hai người một câu, cũng không biết nên làm thế nào cho phải. Mà Cảnh Tể cùng Địch Bách Sinh nhìn cũng không có nhìn hai người Yến Thiên Linh và Đàm Lương, chỉ là lại đem ánh mắt băng hàn đóng đinh ở trên người Mạc Vô Kỵ.

- Liên Tịch, cô đã đến rồi. Không có việc gì, cô đi về trước đi, được rồi, danh ngạch kia nếu mà cô cần, ta có thể cho cô một cái.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, chỉ là cười gật đầu với Ôn Liên Tịch.

Ôn Liên Tịch ngoài mềm trong cứng, sau khi suy đoán đến chuyện nguyên nhân hậu quả, cả xưng hô cũng không có xưng hô hai gã Đan Vương này một tiếng, liền cúi người hành lễ với Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc đại ca, lần này đa tạ ngươi. Ta muốn xin lỗi ngươi...

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Ôn Liên Tịch, có gì cần hướng hắn nói xin lỗi? Trước đã xin lỗi qua a.

Thấy Mạc Vô Kỵ nghi hoặc, Ôn Liên Tịch ánh mắt nhu hòa giải thích:

- Trước đây thời điểm ta thu được tin tức của cha, ta đã do dự, thậm chí sinh ra muốn thu hồi lại ngọc bài dự thi đã đưa cho ngươi. May là ta không có làm như vậy, lần đầu tiên bởi vì không biết mà hiểu lầm ngươi, là sai sót của ta. Lần thứ hai phát sinh loại chuyện này nữa, không chỉ là ta sai sót, đồng thời cũng là sự ngu xuẩn của ta và nhân phẩm làm người của ta quá kém. Mạc đại ca, ngươi quả nhiên làm được, giúp cho Anh Thủy Tiên Thành chúng ta trở thành Thượng tiên thành.

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, cười khoát tay áo:

- Đây là việc nhỏ, không đáng giá nhắc tới.

Ôn Liên Tịch cười thản nhiên, lúc này mới đưa mắt nhìn sang Cảnh Tể và Địch Bách Sinh:

- Ta biết hai vị là Đan Vương của Đan Đạo Tiên Minh, Mạc đại ca có lẽ mạo phạm tới hai vị Đan Vương. Ta Ôn Liên Tịch nói ra không tính là cái gì, bất quá Anh Thủy Tiên Thành ta hiện tại dầu gì cũng là một Thượng tiên thành, chuyện của Mạc đại ca chính là chuyện của Anh Thủy Tiên Thành, có chuyện gì, liền nhằm về phía Anh Thủy Tiên Thành ta đi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 553: Không Thể Trêu Vào

- Liên Tịch...

Yến Thiên Linh khiếp sợ nhìn con gái của mình, con gái nàng đây quả thực là tại tìm đường chết a.

Anh Thủy Tiên Thành thăng cấp tới Thượng tiên thành thì như thế nào? Tại trước mặt Đan Đạo Tiên Minh loại này to lớn vô phách, cái gì cũng không tính.

- Má, ngài hàng ngày nói cho ta biết, người có thể bo bo giữ mình, lại không thể không biết ơn. Không có Mạc đại ca, Anh Thủy Tiên Thành sớm đã trở thành phụ thuộc tiên thành của người khác. Ta cùng mẹ kết cục sẽ là như thế nào?

Ôn Liên Tịch bình tĩnh nhìn Yến Thiên Linh, giọng nói tuy rằng ôn hòa, lại tràn đầy kiên quyết.

Yến Thiên Linh sửng sốt, lập tức tiến lên ôm mình nữ nhi nói:

- Liên Tịch, ngươi nói đúng.

Nàng vì mình bản thân có một nữ nhi như vậy mà kiêu ngạo. Tại Tiên Giới nàng gặp quá nhiều chuyện xấu xa, gặp quá nhiều người vì bảo vật vì tiên đạo, cả thân tình hữu tình đều không để ý cái gọi là cầu đạo. Con gái của nàng vì cảm ơn, lại đem cả Anh Thủy Tiên Thành kéo vào vòng xoáy.

Đàm Lương ở một bên cảm thán nói:

- Liên Tịch là nữ tử thiện lương nhất ta từng thấy, nàng nói rất đúng, một người không hiểu cả cảm ơn, làm sao có thể đi truy cầu đại đạo? Mạc Đan Sư nếu là thật bởi vì tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc danh ngạch bài bị người uy hiếp, ta Đàm Lương cũng nguyện ý nói một lời công đạo.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm nghĩ, Ôn Liên Tịch cùng mẹ nàng xem ra đều là người tốt, còn có Đàm Lương Đan Sư này theo bọn hắn cùng đi, nhân phẩm so với Cảnh Tể phải tốt hơn rất nhiều, chí ít sẽ không thẹn với lương tâm của mình.

Đàm Lương nói xong, hai đạo nhân ảnh đã rơi vào bên trong đại điện lầu một Nguyệt Quy Tiên Tức Lâu.

Đám người chung quanh càng là yên tĩnh, mọi người chỉ cần vừa nhìn quần áo trang sức của hai người này, liền biết họ là người của Đan Đạo Tiên Minh.

Đừng xem nơi này là Vĩnh Anh tiên thành, Đan Đạo Tiên Minh ở chỗ này chấp pháp, Vĩnh Anh tiên thành Thiên Đế Khuê Phong Vân còn thật không dám nói nhảm.

- Người nào dám vũ nhục Đan Đạo Tiên Minh, giết ngũ phẩm Đan Vương của Đan Đạo Tiên Minh ta?

Hai người vừa đến, một tên nam tử mặt đầy râu trong đó liền lớn tiếng quát lên.

Một người khác da dẻ trắng nõn, chỉ là đưa mắt từ trên người Mạc Vô Kỵ quét một cái, liền không nói thêm gì nữa.

Cảnh Tể thấy hai người lại đây, nhanh chóng tiến lên nói:

- Vị này gọi Mạc Tinh Hà Đan Sư, ỷ vào mình ở đan dược đạo thi đấu thu được top 3, cư nhiên dám ở chỗ này đối với động thủ Đan Đạo Tiên Minh Địch Bách Sinh Đan Vương. Thậm chí còn trực tiếp lấy đi một cánh tay của hắn.

Về phần nguyên nhân Mạc Vô Kỵ động thủ, hắn là nửa lời không đề cập tới.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:

- Ngươi cho là ta chỉ đánh rớt một cái cánh tay là thôi sao? Chuyện này còn vừa mới bắt đầu.

Mạc Vô Kỵ chán ghét nhất người như thế, ỷ vào hậu trường Đan Đạo Tiên Minh, kiêu ngạo. Lần này mình sớm tiến vào Đan Đạo Tiên Minh, trở thành trưởng lão danh dự. Nếu không, hắn đối mặt hai tên Đan Đạo Tiên Minh Đan Vương có thể làm sao? Ngoại trừ thỏa hiệp ra, cũng chỉ có thể chạy trốn.

Một khi chạy trốn, hắn còn muốn lấy Minh Tâm Thần Hoa nữa không? Nghĩ đến đây, Mạc Vô Kỵ trong lòng liền bộc phát nghĩ mà sợ, phẫn nộ cũng càng to lớn.

Vốn là hai vị Đan Đạo Tiên Minh chấp pháp giả muốn muốn dẫn Mạc Vô Kỵ đi, nghe được Mạc Vô Kỵ nói xong, lập tức thay đổi chủ ý. Nam tử mặt đầy râu đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Mạc Đan Sư mặc dù tại lần này đan dược đạo thi đấu thu được thứ tự tốt, nhưng công nhiên đánh Đan Đạo Tiên Minh Đan Vương, đã coi như là khiêu khích đối với ta Đan Đạo Tiên Minh. Chúng ta muốn mời Mạc Đan Sư cùng chúng ta đi một chuyến, đi Đan Đạo Tiên Minh Vĩnh Anh tiên thành phân bộ lại đem chuyện này giải thích rõ.

Tất cả mọi người rõ ràng, một khi đi Đan Đạo Tiên Minh phân bộ, cái này không cần phải giải thích. Dù cho Mạc Vô Kỵ thu được đan dược đạo thi đấu top ba, cũng là không có cơ hội trở ra. Về phần hai cái danh ngạch kia, vậy dĩ nhiên là của Đan Đạo Tiên Minh.

- Hai người các ngươi tên gọi là gì?

Ánh mắt Mạc Vô Kỵ quét một cái trên người hai tên kia, hắn phỏng chừng hai người này hắn là cũng chưa tới cấp độ Tiên Vương, rất có thể là hai Đại La Tiên.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, nam tử mặt đầy râu càng là sắc mặt bỗng ngưng trọng, ôm quyền nói:

- Chúng ta hai người là chấp pháp giả của Đan Đạo Tiên Minh phân bộ Vĩnh Anh tiên thành, ta gọi Lật Bân, hắn gọi từ Ngang Trường. Còn không có thỉnh giáo bằng hữu xưng hô như thế nào?

Mạc Vô Kỵ thu được top 3 Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu, tên mọi người đều biết. Hai cái chấp pháp giả hỏi Mạc Vô Kỵ xưng hô, hoàn toàn là chém gió. Bọn họ muốn biết chính là lai lịch của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một quả ngọc bài ném qua đi nói:

- Đây là tên của ta.

Đó là một quả ngọc bài màu tím, góc trên bên trái ngọc bài có một cái chữ tôn, bên cạnh là đánh dấu Đan Đạo Tiên Minh, một cái lò luyện đan, hỏa diễm tại phía trên lò luyện đan.

Lại theo đó chính là chữ tứ phẩm Đan Vương, theo còn có một hàng chữ, trưởng lão danh dự Đan Đạo Tiên Minh.

Đứng ở một bên, Cảnh Tể thấy ngọc bài của Mạc Vô Kỵ, sắc mặt bỗng trở nên tái nhợt, nguyên bản Địch Bách Sinh sắc mặt đã tái nhợt, lúc này càng là không có chút huyết sắc nào, vãi tè ra quần.

Bọn họ cũng có ngọc bài, bất quá ngọc bài thân phận của bọn họ là màu xanh. Trước mắt Mạc Tinh Hà này có ngọc bài lại là màu tím, màu tím đại biểu cái gì? Bọn họ làm Đan Đạo Tiên Minh Đan Vương, lại rõ ràng bất quá, đó là ý tứ Tôn Cấp Đan Vương.

Dù cho tại Đan Đạo Tiên Minh, Tôn Cấp Đan Vương có mấy người? Đừng xem Công Dương Học lần này luyện đan thu được đệ nhất, hiện tại hắn có thể dễ dàng luyện chế ra toàn bộ là hạng nhất tứ phẩm tiên đan, nhưng hắn cũng không thể thu được danh hiệu Tôn Cấp Đan Vương. Hắn hiện tại muốn trở thành Tôn Cấp, nhất định phải muốn khảo hạch bát phẩm Tôn Cấp Đan Đế.

Chỉ có tại trong đan đạo tháp luyện chế ra một lò hạng nhất bát phẩm tiên đan, mới có thể trở thành bát phẩm (cấp 8) Tôn Cấp Đan Đế. Loại tỷ lệ này gần như là 0, không muốn nói Công Dương Học, Đan Đế lợi hại nhất Đan Đạo Tiên Minh, cũng không có Tôn Cấp.

Huống chi trước mắt thanh niên nhân này còn không chỉ là tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, người ta còn là Đan Đạo Tiên Minh danh dự trưởng lão, vô luận là đẳng cấp hay là thân phận, đều xa xa thắng hai người bọn họ, vốn chỉ là ngũ phẩm Đan Vương.

Lần này đá phải tấm sắt con mẹ nó rồi, Cảnh Tể và Địch Bách Sinh sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh chảy ra đầy chym.

Cảnh Tể càng là hối hận hận không thể lập tức dập đầu vào đống cứt, một cái Đan Vương tuổi quá trẻ như vậy, Đan Đạo Tiên Minh sẽ bỏ qua sao? Hắn thế nào lại bị lợi ích che mắt tâm trí?

Lật Bân kính cẩn đem ngọc bài Tôn Cấp Đan Vương đưa đến trong tay Mạc Vô Kỵ, lúc này mới cẩn thận hỏi:

- Mạc Trưởng Lão tại, cùng hai vị xử lý như thế nào?

Nếu mà thực lực của Mạc Vô Kỵ đã đủ, hắn sẽ trực tiếp phế bỏ Cảnh Tể cùng Địch Bách Sinh. Hiện tại thực lực của hắn thiếu, hắn nhưng không muốn mượn người khác tay.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Cảnh Tể cùng Địch Bách Sinh liền đến trước mặt Mạc Vô Kỵ quỳ lạy tới đất:

- Chúng ta có mắt không tròng, dĩ nhiên mạo phạm Mạc Trưởng Lão, xin Mạc Trưởng Lão nghiêm phạt.

Đây là quy củ của Đan Đạo Tiên Minh, đắc tội Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão cấp bậc cường giả, yêu cầu không phải là khai ân, mà là nghiêm phạt.

Mạc Vô Kỵ đối với cái gì Đan Đạo Tiên Minh cũng không cảm mạo, hắn đối với hai người Lật Bân cùng Ngang Trường nói:

- Hai người này mượn danh tiếng Đan Đạo Tiên Minh muốn chèn ép ta xuất ra ngọc bài Uẩn Tiên Tiên Cốc, các ngươi lại đem hai người này mang đi, dựa theo quy củ của Đan Đạo Tiên Minh mà nghiêm phạt.

- Dà.

Hai gã Đan Đạo Tiên Minh chấp pháp nhanh chóng lên tiếng, mang theo Cảnh Tể cùng Địch Bách Sinh cấp tốc rời đi.

Hai Đan Vương tại Đan Đạo Tiên Minh đã có chút địa vị, có nữa chút địa vị, ai cho ngươi đi đắc tội thượng cấp đâu nè, cái này gọi là điếc không sợ súng.

Người chung quanh sau khi biết Mạc Vô Kỵ là trưởng lão Đan Đạo Tiên Minh, trái lại bình thường trở lại. Ngoại trừ Đan Đạo Tiên Minh, đâu còn có Đan Vương lợi hại tuổi còn trẻ như vậy?

Ngược lại Ôn Liên Tịch chợt cúi đầu, Mạc Vô Kỵ trẻ tuổi như vậy, lại có bản lĩnh như này, tính tình cũng rất tốt. Nếu như nói nàng không có một chút hảo cảm, đó là không có khả năng. Đừng xem trong miệng nàng luôn nói mẫu thân đề nghị thái quá, trong lòng nàng vẫn là có chút mong đợi.

Ai không muốn đạo lữ của mình có bản lĩnh, ai không muốn đạo lữ của mình cường đại? Bình thường một vài đệ tử các tiên môn tinh anh tụ

hội, nàng cũng đã biết không ít. Nhưng chưa từng thấy qua cường giả như Mạc Vô Kỵ, tuổi còn trẻ, lại có bản lĩnh, đẹp zai, khoai lại to.

Nếu Mạc Vô Kỵ không phải là trưởng lão danh dự của Đan Đạo Tiên Minh, chuyện giữa nàng và Mạc Vô Kỵ thật là có khả năng. Hiện tại gần như là không có nửa điểm khả năng. Một Tôn Cấp Đan Vương trẻ tuổi như vậy, tiền đồ tương lai coi như là đứa ngốc cũng biết là rực sáng.

- Các vị mời giải tán đi sao?.

Mạc Vô Kỵ đối với đông đảo tu sĩ vây xem khoát tay áo.

Tất cả mọi người cũng tản ra, vô luận có được quen biết cường giả như Mạc Vô Kỵ hay không, không có người nào ngu đi đắc tội một Tôn Cấp Đan Vương của Đan Đạo Tiên Minh.

Một phần tu sĩ vốn là muốn mơ ước thân phận ngọc bài của Mạc Vô Kỵ, cũng đều lặng lẽ hành quân. Mạc Vô Kỵ có cái thân phận này, bọn họ nếu mà dám làm chuyện như thế, vậy thứ chờ bọn họ cũng không phải là bị mang đi, mà rất có thể là diệt môn.

- Mạc Trưởng Lão, đa tạ ngươi đã cứu Anh Thủy Tiên Thành.

Yến Thiên Linh tâm tính cũng phát sinh biến hóa, nếu mà trước cảm thấy Ôn Liên Tịch và Mạc Vô Kỵ là rất xứng đôi, vậy bây giờ nàng đồng dạng không nghĩ như vậy. Mạc Vô Kỵ là Tôn Cấp Đan Vương của Đan Đạo Tiên Minh, trưởng lão danh dự, cái thân phận này coi như là so với thành chủ Anh Thủy Tiên Thành đều tôn quý hơn.

Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão tôn quý như thế, làm sao sẽ để ý tới Ôn Liên Tịch tầm thường? Không sai, Ôn Liên Tịch xinh đẹp coi như là tại Vĩnh Anh Tiên Vực, cũng là có thể thi hoa hậu rồi. Nhưng tiên nhân tìm đạo lữ, xinh đẹp chỉ là cân nhắc ở sau cùng.

Mạc Vô Kỵ từ bên trong lời nói vừa rồi của Ôn Liên Tịch, biết phu nhân này là mẫu thân của Ôn Liên Tịch, hắn vội vàng ôm quyền nói:

- Tiền bối nói quá lời, không bằng đi vào phòng ta nói chuyện thêm?.

Mạc Vô Kỵ suy đoán Yến Thiên Linh mang theo Ôn Liên Tịch cùng nhau lại đây, ngoại trừ muốn cảm tạ hắn ra, còn có chính là muốn lấy đi một quả tiến vào ngọc bài Uẩn Tiên Tiên Cốc.

Dù sao cũng hắn hiện ở trong tay có hai quả, đưa một quả cho Ôn Liên Tịch cũng không sao.

- Ha ha, Mạc Trưởng Lão, ngươi chạy thật nhanh, ta và Hành Tuấn muốn tìm ngươi, ngươi đã đi rồi. Vô phương, chúng ta không thể làm gì khác hơn là làm ác khách tìm tới cửa, trên đường vừa hay gặp phải lão đệ Ngô Duẫn Thăng, liền cùng đi.

Một cái thanh âm cười ha ha truyền đến, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy Công Dương Học.

Sau lưng Công Dương Học chính là hai cái Đan Đế khác, một là Hành Tuấn, còn có một người là Ngô Duẫn Thăng.

Mạc Vô Kỵ lúc này liền hiểu vì sao mấy tên này lại tìm đến, chính như hắn từ đan dược của mấy tên này cảm nhận được một cánh đại môn của đan đạo vậy, mấy Đan Đế này đồng dạng là khiếp sợ chính bản thân đối với tinh hoa tinh luyện dược dịch, chắc là muốn hướng hắn thỉnh giáo thủ pháp tinh luyện tinh hoa dược dịch đây mà.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 554: Đan Đạo Giao Lưu

- Để cho mấy vị Đan Đế tự mình tới cửa đến, là lỗi của ta. Nếu có chỗ nào cần ta một Đan Sư nho nhỏ này ra sức, mấy vị Đan Đế đại nhân chỉ cần thuận miệng gọi một câu ta sẽ đi ngay, đâu còn có thể làm phiền vài vị đại nhân lại đây.

Mạc Vô Kỵ cũng là làm ra bộ dạng nhiệt tình, tiến lên vài bước ôm quyền nói.

Trong miệng hắn nói như vậy, trên thực tế nếu quả thật có Đan Đế mang tin bảo hắn đi một chuyến, hắn sẽ xem như không khí.

Hắn bây giờ là ngũ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, theo tu vi của hắn tăng lên, hắn tương lai cũng có thể là một thành viên bên trong đội ngũ Đan Đế. Hơn nữa những Đan Đế này tới đây cũng là muốn thỉnh giáo hắn, cho nên Mạc Vô Kỵ cũng không có lại đem địa vị của mấy vị Đan Đế đề cao đến ngang Yến Thiên Linh.

Yến Thiên Linh là mẫu thân của Ôn Liên Tịch, Ôn Liên Tịch cứu hắn một mạng, tính cách Mạc Vô Kỵ cũng rất thưởng thức. Mạc Vô Kỵ xưng hô Yến Thiên Linh một tiếng là tiền bối, cũng nguyện ý.

Mấy Đan Đế này tới nơi này là tìm hắn học nghề, không bảo mấy tên này gọi hắn là lão sư, hắn đã rất là hậu đạo. Về phần làm tiền bối của hắn, mấy Đan Đế này còn chưa có đủ tầm.

- Ha ha, Mạc lão đệ, chúng ta cũng không gọi ngươi là trưởng lão, ngươi cũng đừng gọi chúng ta là đại nhân, như vậy có vẻ xa lạ. Không bằng mọi người gọi nhau là huynh đệ, làm sao?

Công Dương Học tư cách lớn nhất, hắn há có thể nghe không ra bên trong giọng nói của Mạc Vô Kỵ khách khí với bọn họ có thừa, nhưng không thấy sự tôn kính?

Điều này nói rõ Mạc Trưởng Lão trước mắt này căn bản cũng không có đem bọn họ xem như tiền bối, mà là ngang hàng nhau.

- Đã như vậy, vậy ta không bằng tòng mệnh. Ba vị lão ca nếu tới rồi, liền cùng tiến vào chém gió sao?.

Mạc Vô Kỵ đưa tay, làm một cái tư thế mời.

Nhìn thấy ba vị Đan Đế đến đây, Yến Thiên Linh biết thân phận mình chênh lệch quá xa, nàng nhanh chóng nói:

- Mạc Trưởng Lão, ngươi bây giờ bề bộn nhiều việc, chúng ta lần sau sẽ lại đến cảm tạ.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Liên Tịch cùng ta là bằng hữu, trước đây Liên Tịch còn cứu ta một lần. Mọi người nếu đã tới rồi, thì cùng tiến vào đi thôi.

Hắn đã nhìn ra khát vọng trong mắt Đàm Lương, có thể thấy được Đàm Lương này rất muốn cùng mấy vị Đan Đế tâm tình một phen. Hắn thuận miệng một câu, thế nhưng là cơ duyên Đàm Lương liều mạng cũng không cầu được, sao không thuận lợi giúp một cái?

Mạc Vô Kỵ cho mời, Yến Thiên Linh tự nhiên là sẽ không tiếp tục cự tuyệt. Vô luận từ cái góc độ nào, nàng có thể cùng mấy vị Đan Đế tâm tình cùng một chỗ, đều là một loại tư lịch.

Thấy Mạc Vô Kỵ mang theo vài tên Đan Đế lên lầu, bên trong tức lâu mọi người là không ngừng hâm mộ, càng là xa xa thi lễ. Đan Đế tại bất kỳ địa phương nào, đều là tồn tại được người tôn kính.

Chấp sự Nguyệt Quy Tiên Tức Lâu càng là kích động run rẩy, Nguyệt Quy Tiên Tức Lâu mặc dù ở Vĩnh Anh Tiên Vực coi như là không sai. Nhưng đây cũng chỉ là coi như không tệ mà thôi, cùng so với tiên tức lâu khác, Nguyệt Quy Tiên Tức Lâu vẫn còn kém mấy cái đẳng cấp.

Hiện tại lại có ba gã Đan Đế đi tới Nguyệt Quy Tiên Tức Lâu, đây là vinh diệu bực nào? Huống chi, lần này đan dược đạo thi đấu top bốn, hiện tại toàn bộ ở tại Nguyệt Quy Tiên Tức Lâu.

Tuy gã chấp sự này rất muốn hỏi Mạc Vô Kỵ có muốn tiên tức lâu miễn phí cung cấp tốt nhất tiên linh trà cùng tiên nhưỡng hay không, hiện tại hắn cũng không dám lỗ mãng.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng không phải là Đan Đế, nhưng người ta là Tôn Cấp Đan Vương, còn là trưởng lão danh dự Đan Đạo Tiên Minh. Cái thân phận này cũng sẽ không yếu bao nhiêu so với Đan Đế, về phần mấy Đan Đế này, hắn càng là không dám tiến lên quấy rầy.

Trở lại nơi ở, Mạc Vô Kỵ mới phát hiện Lâm Cô đã trở về. Hiển nhiên nàng sớm biết Mạc Vô Kỵ có khách nhân đến, trước đó chuẩn bị xong tiên linh trà để mời.

Yến Thiên Linh thấy một nữ đạo sĩ dung mạo thanh tú tại nơi ở của Mạc Vô Kỵ, tuy nàng biết không nên hỏi, vẫn là không nhịn được hỏi:

- Mạc Trưởng Lão, vị này chính là?

Mạc Vô Kỵ vừa cười vừa nói:

- Vị này chính là Lâm Cô, một người bằng hữu của ta, sở dĩ ở nơi này, vì ta có một số việc muốn nhờ nàng giúp.

ở đây nhiều người, còn đều là Đan Đế tồn tại, Yến Thiên Linh cùng Mạc Vô Kỵ cũng chưa quen thuộc, ngại hỏi thêm.

Công Dương Học già đời nhất, hắn tự nhiên sẽ không đi lưu ý Yến Thiên Linh tâm tư, đơn giản hàn huyên vài câu sau đó, liền trực tiếp hỏi:

- Mạc lão đệ am hiểu đối với tinh luyện dược dịch tinh hoa, coi như là mấy người lão gia hỏa chúng ta cũng theo không kịp, lần này ba người chúng ta cố ý đến thỉnh giáo đây.

Mạc Vô Kỵ nghĩ thầm quả nhiên, hắn không chút do dự nói:

- Thỉnh giáo thì không dám nhận, coi như tỷ thí với nhau. Ta đối với tiên linh thảo dược dịch tinh hoa tinh luyện đích thật là có chút tâm đắc, bất quá tại đan đạo am hiểu liền xa xa không bằng ba vị lão ca, ta cũng là ôm một phen dự định thỉnh giáo.

Chẳng khác nào với trao đổi cho nhau, bản lĩnh của Mạc Vô Kỵ cũng không phải cho không.

Người Luyện đan cùng hậu thế người trên địa cầu làm nghiên cứu không có bao nhiêu khác nhau, một khi đi vào, cái gì cũng có thể quên hết.

Mạc Vô Kỵ chính bản thân sáng tạo công pháp, thậm chí khơi dòng ra mạch lạc tu luyện. Hắn đối với đan đạo cùng tinh luyện dược dịch, càng là có bản thân am hiểu.

Một khi giải thích, vài tên Đan Đế mới phát hiện Mạc Vô Kỵ đồng dạng đối với bọn họ mở ra một cánh đại môn.

Nghe được mặt mày hớn hở, Công Dương Học càng là kích động vò đầu bứt tai.

Chẳng những là Công Dương Học, hai gã khác Đan Đế Hành Tuấn giống như Ngô Duẫn Thăng bị lý luận của Mạc Vô Kỵ kinh sợ, hoàn toàn quên mất một tia rụt rè.

Về phần Đàm Lương, càng là hoàn toàn rơi vào mê man, nghe như si như cuồng. Học tập đan đạo tới nay, hắn chưa bao giờ có thu hoạch lớn như vậy, có thể từ đó học được một loại đạo lý mới tiên linh thảo tinh luyện.

Mạc Vô Kỵ rất thông minh, hắn cũng không chỉ truyền mà không học. Tại sau khi giải thích một thời gian ngắn, liền chủ động lại đem chủ đề kéo đến luyện đan.

Vài tên Đan Đế lúc ban đầu ôm thái độ chỉ điểm với Mạc Vô Kỵ, thế nhưng khi bọn hắn giảng trên đan đạo, bọn họ chỉ cần chỉ điểm một chút, thứ Mạc Vô Kỵ suy luận ra nửa điểm cũng không kém so với sở học của bọn hắn, thậm chí còn rộng lớn hơn nhiều, điều này làm cho vài tên Đan Đế hoàn toàn buông xuống tư thái.

Năm người luyện đan hoàn toàn lâm vào trận thảo luận này, mỗi người đều ở đây giống như đói học. Bên trong năm người, nói nhiều nhất là Mạc Vô Kỵ, ít nói nhất là Đàm Lương. Hắn đan đạo trình độ kém cỏi nhất, ngoại trừ học tập cũng chỉ có học tập.

Một bên, Yến Thiên Linh cùng Ôn Liên Tịch, Lâm Cô ba người tuy rất là bội phục Mạc Vô Kỵ, có thể ở đan đạo thuyết giáo cho ba gã Đan Đế. Nhưng cũng là nghe buồn chán, dù sao mấy người nói đều là đồ đạc tương đối tinh thâm trong đan đạo, bọn họ nghe như trong mây trong sương mù.

Bất đắc dĩ, ba người chỉ có thể qua một bên, nói chuyện phiếm.

Yến Thiên Linh dò hỏi Lâm Cô mới biết được Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô là thật không có quan hệ, hơn nữa Mạc Vô Kỵ được Lâm Cô mời đi chữa bệnh giúp mẫu thân nàng.

Yến Thiên Linh đối với nhân phẩm của Mạc Vô Kỵ càng là kính phục, rõ ràng là đi trợ giúp Lâm Cô, lại nói là tìm Lâm Cô hỗ trợ. Thật giống như hắn trợ giúp Liên Tịch giống nhau, căn bản cũng không có nửa điểm hiệp ân.

Ba gã Đan Đế cộng thêm Mạc Vô Kỵ cùng Đàm Lương, phen này trao đổi đến, đã là tròn hai ngày. Hai ngày sau, vẫn là Mạc Vô Kỵ nhớ tới Uẩn Tiên Tiên Cốc đã sắp mở ra, lúc này mới đình chỉ giao lưu.

Công Dương Học cũng biết Mạc Vô Kỵ dự định đi Uẩn Tiên Tiên Cốc, tại sau khi Mạc Vô Kỵ đình chỉ giao lưu, hắn chủ động đứng lên, đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền khom người thi lễ nói:

- Học không có trước sau, người thành đạt vi sư. Lần này đan đạo giao lưu, Mạc huynh đệ chính là sư phụ ta Công Dương Học.

Hành Tuấn cùng Ngô Duẫn Thăng hai người càng đối với Mạc Vô Kỵ cảm kích không dứt, lần này bọn họ thu hoạch to lớn, đơn giản là khó có thể tưởng tượng,

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Ba người hành, tất có ta sư. Ta cũng từ mấy vị lão ca học được rất nhiều thứ, lần này hội ngộ, được ích lợi không nhỏ, ta cần phải đi Uẩn Tiên Tiên Cốc, chờ sau này có cơ hội chúng ta tái tụ.

Ba gã Đan Đế lập tức cùng Mạc Vô Kỵ hẹn xong lần sau gặp mặt tại Đan Đạo Tiên Minh tổng bộ, lúc này mới lưu luyến cáo từ.

Mạc Vô Kỵ đích xác không có nói mò, lần này đan đạo giao lưu, hắn thu hoạch cũng sẽ không ít so với mấy người còn lại. Có thể nói chỉ cần cho hắn đầy đủ tiên linh thảo lục cấp, hắn có nắm chắc trong thời gian ngắn nhất thăng cấp đến lục phẩm Tôn Cấp Đan Vương. Hơn nữa hắn sau đó luyện chế hạng nhất tiên đan, còn có thể trở lên một đẳng cấp.

Tiễn đi ba gã Đan Đế, Mạc Vô Kỵ mới có chút áy náy nói với Yến Thiên Linh:

- Yến tiền bối, hai ngày này thật là có nhiều chậm trễ.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ chủ động lấy ra một quả ngọc bài tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc đưa cho Yến Thiên Linh nói:

- Đây là ngọc bài tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, mời yến tiền bối nhận lấy.

Yến Thiên Linh nhanh chóng cự tuyệt nói:

- Mạc Trưởng Lão, ta thật không phải là vì Uẩn Tiên Tiên Cốc danh ngạch mà đến. Ta cùng Liên Tịch tới nơi này, chỉ là vì cảm tạ mà thôi. Huống chi, lần này Đàm Đan Vương còn thu hoạch không cạn.

Đàm Lương ở một bên than thở:

- Đúng là như thế, nghe Mạc đại sư cùng mấy vị Đan Đế đan đạo giao lưu, ta mới biết được tại đan đạo, chính bản thân vẫn là ếch ngồi đáy giếng nhìn bầu trời.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Yến tiền bối, ta cùng Liên Tịch coi như là bằng hữu. Sau này tiền bối liền không nên gọi ta là trưởng lão, liền kêu tên của ta sao?. Nếu tiền bối không muốn tiên cốc ngọc bài, vậy ta liền thu lại.

Tuy có hai quả tiên cốc ngọc bài, Mạc Vô Kỵ cũng không phải là không có tác dụng. Hắn dự định đưa một quả cho Lâm Cô, mời Lâm Cô giúp hắn tại Uẩn Tiên Tiên Cốc tìm kiếm tiên linh thảo. Đến lúc đó, hắn cho thêm Lâm Cô một phần đan dược là được.

Hai người tại Uẩn Tiên Tiên Cốc tìm kiếm tiên linh thảo, cuối cùng mạnh hơn so với một người. Hắn hiện tại ngoại trừ tu vi thấp ra, còn thiếu khuyết đỉnh cấp tiên linh thảo.

- Tốt lắm, Vô Kỵ, ta liền không khách khí với ngươi.

Yến Thiên Linh căn bản cũng không có kiên trì, trực tiếp xưng hô tên Mạc Vô Kỵ.

Nói xong câu đó sau đó, nàng dường như đột nhiên nhớ ra cái gì đó vậy, cười hỏi:

- Vô Kỵ, ta xem ngươi tuổi tác dường như cũng không lớn, không biết đã có đạo lữ chưa?

Mạc Vô Kỵ không phải là người ngốc, hắn vừa nghe Yến Thiên Linh lời này, còn có nhìn qua một bên thấy Ôn Liên Tịch cúi đầu bộ dạng, hắn liền hiểu là có ý gì.

Nói lời trong lòng, Ôn Liên Tịch đích thật là một nữ tử tốt, đáng tiếc tâm tư của Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không ở chỗ này, hắn hiện tại nhất tâm phải cứu sống Sầm Thư Âm.

Đang nghe Yến Thiên Linh nói xong, nhanh chóng đáp:

- Ta đã có một đạo lữ, mặc dù bây giờ còn không có cơ hội gặp mặt, ta tin tưởng tương lai chung quy sẽ có gặp mặt ngày.

Mạc Vô Kỵ nói là hắn tin tưởng vững chắc mình có thể chữa trị thần hồn Sầm Thư Âm, mà Yến Thiên Linh lại nghe thành đạo lữ của Mạc Vô Kỵ hắn là còn không có phi thăng. Khóe mắt của nàng hiện lên vẻ thất vọng, nhìn thoáng qua nữ nhi một bên.

Ôn Liên Tịch tuy rằng không phải là yêu Mạc Vô Kỵ chết đi sống lại, nhưng nghe được Mạc Vô Kỵ lời này, trong lòng cũng có thêm một tia thất vọng. Bất quá nàng rất nhanh thì khôi phục như thường, dù sao giữa nàng và Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có cái gì.

- Vậy ta cáo từ, Anh Thủy Tiên Thành tùy thời hoan nghênh Mạc... Vô Kỵ ngươi đi làm khách.

Yến Thiên Linh đứng lên. Nàng tới nơi này mục đích chủ yếu chính là vì chọn rể, Mạc Vô Kỵ đã có đạo lữ, nàng còn nói cái gì đây?

Mạc Vô Kỵ cũng đứng lên nói:

- Đa tạ yến tiền bối, ta tại Tiêm Giác Tiên Khư có mở một cái đan các, tương lai các ngươi cần đan dược gì, cũng là có thể tới đó trực tiếp tìm ta.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 555: Không Ấn Lẽ Thường

Uẩn Tiên Tiên Cốc khoảng cách Vĩnh Anh tiên thành cũng không xa, tự bay đi qua, cũng bất quá là nửa ngày mà thôi.

Thời điểm Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô tới đây, nơi này sớm đã chật ních các loại các dạng tu sĩ. Loại tình huống này, Mạc Vô Kỵ không biết đã trai qua bao nhiêu, bất luận cái gì bí cảnh có tiên linh thảo, một khi mở ra, bên ngoài đều có chật ních tu sĩ.

Uẩn Tiên Tiên Cốc tiên linh thảo càng là tiên linh thảo cao cấp, mỗi lần mở ra đều rất không dễ dàng. Tuy mỗi lần mở ra người đi vào cũng chưa tới trăm người, nhưng thương gia tới nơi này cũng không ít, hầu như bao gồm đỉnh cấp thương lâu của toàn bộ Tiên Giới.

Bởi vì Uẩn Tiên Tiên Cốc mở ra thời gian là có hạn chế, tới thời gian, Uẩn Tiên Tiên Cốc sẽ tự động mở ra. Nếu mà không tới thời gian sớm mở ra, nhất định phải tại trong vòng trước 3 năm thời điểm như thường.

Sớm mở ra cần đại lượng tiên linh mạch, lần này Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế mở ra Uẩn Tiên Tiên Cốc, chính là hao phí hơn mười nhánh tiên linh mạch. Có thể thấy được Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế có bao nhiêu bức thiết đối với việc mở ra Uẩn Tiên Tiên Cốc.

Tại ngoài Uẩn Tiên Tiên Cốc cấm chế san sát, tu sĩ phía ngoài có thể rõ ràng cảm thụ được trong đó tiên linh khí tức càng ngày càng nồng đậm.

Mạc Vô Kỵ bởi vì là đan dược đạo thi đấu top 3, lại là danh dự trưởng lão của Đan Đạo Tiên Minh. Hắn vừa qua, đã có đông đảo tu sĩ

tiến lên lên tiếng.

- Vị này nói vậy chính là Mạc Đan Sư tuổi trẻ tài cao.

Một thanh âm sang sãng truyền đến, một người nam tử rất có phong độ mặt mang nụ cười đã đi tới.

Đây là một người tu sĩ vóc người thon dài, ánh mắt cũng là dài nhỏ.

Tuy có phong độ, nhưng Mạc Vô Kỵ vừa nhìn liền nam tử này, cũng cảm giác được toàn thân đều không thoải mái. Thật giống như có vô số sâu lông tại trên da thịt bò tới bò lui, để cho hắn cảm giác được một loại cực độ ác tâm.

Hơn nữa người này tu vi cao không thể tưởng tượng nổi, Mạc Vô Kỵ thậm chí cảm thấy level của hắn cao hơn rất nhiều so với phân bộ hội trưởng thứ hai Tiêm Giác Tiên Khư của Đan Đạo Tiên Minh, và cả sư phụ của Mộ Dung Tương Vũ.

Đây tuyệt đối là một cái nhân vật nguy hiểm, Mạc Vô Kỵ trong lòng đề cao cảnh giác ôm quyền nói:

- Chẳng biết các hạ xưng hô như thế nào?

- Bản thân Vạn Phiền, Mạc Đan Sư nhiều chuyện không biết, không biết ta cũng như thường.

Tên tu sĩ này khẽ mỉm cười, vẫn là phong độ thượng cấp.

Mạc Vô Kỵ khóe mắt hơi thu lại một chút, hắn đích xác không biết người kia, bất quá Vạn Phiền tên này hắn nhưng nửa điểm cũng sẽ không xa lạ, đây chính là tên gia hỏa có thể cùng Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế địa vị ngang nhau.

Linh Thiên Tiên Vực đỉnh cấp tông môn, tông chủ Đại Hạo Tiên Môn. Đại Hạo Tiên Môn tông chủ ngược lại không có gì, mấu chốt là hắn và Đại Hạo Tiên Môn có đại thù.

Đại Hạo Tiên Môn tinh cấp thiên tài Bái Xích Thiên là do hắn giết, đồng dạng Đại Hạo Tiên Môn Phục Bắc, cũng là bị hắn một đao phách thương, sau đó bỏ chạy. Lúc này Vạn Phiền tới nơi này, có chuyện tốt mới đúng là quái sự. Khó trách hắn cảm giác tên này nguy hiểm, thì ra tên này đã muốn giết hắn.

- Thì ra là Vạn tông chủ, cửu ngưỡng đại danh.

Mạc Vô Kỵ tùy ý liền ôm quyền, nếu mọi người nhất định là cừu nhân, liền không cần phải ngụy trang.

Vạn Phiền nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ một hồi lâu, lúc này mới khẽ mỉm cười:

- Nghe nói Mạc Đan Sư trước đây không lâu đi qua Phá Toái Giới, không biết Mạc Đan Sư tại Phá Toái Giới nhưng đụng tới hai cái đệ tử không nên thân Bái Xích Thiên cùng Phục Bắc của ta Đại Hạo Tiên Môn?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta tại Phá Toái Giới đụng phải quá nhiều người, ngoại trừ mấy cái nhân vật đặc biệt kiệt xuất ta có thể nhớ kỹ ra, mấy người khác đều không nhớ rõ.

- Ha ha.

Vạn Phiền lần nữa cười ha ha một tiếng:

- Mạc Đan Sư loại này trời sinh tuấn kiệt tại, tự nhiên là sẽ không nhớ kỹ hạng người tư chất bình thường. Ta hôm nay tới nơi này, cũng là muốn cùng Mạc Đan Sư làm một phần giao dịch. Ta biết trong tay Mạc Đan Sư còn có hai cái danh ngạch tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, ta muốn cùng Mạc Đan Sư giao dịch một quả. Đương nhiên giá cả mời Mạc Đan Sư tùy tiện mở ra, vô luận là giá cả gì, Mạc Đan Sư tương lai đều là quý

khách của ta Đại Hạo Tiên Môn, về phần trước kia một phần chuyện nhỏ, ta Vạn Phiền căn bản là không nhớ được.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, tên này là đang uy hiếp hắn đâu nè. Hắn Mạc Vô Kỵ cũng không phải là kẻ dễ bị người uy hiếp, hắn suy đoán Vạn Phiền hắn là Tiên Tôn, dù cho Tiên Tôn thì như thế nào?

- Xin lỗi, hai cái danh ngạch ta đều đã có sắp xếp, không cách nào lấy ra cùng đạo hữu giao dịch.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Vạn Phiền sắc mặt lạnh lẽo, giọng nói trầm thấp hắn lên:

- Ta Đại Hạo Tiên Môn tinh cấp thiên tài Bái Xích Thiên tại Phá Toái Giới không có đi ra, nghe nói hắn ở bên trong đã từng gặp qua ngươi?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta nói rồi, ta gặp qua nhiều người, không phải con chó con mèo nào cũng nhớ.

- Tốt, ngươi có dũng khí.

Vạn Phiền quanh thân sát khí bốn phía, dường như nhịn không được liền muốn phát tác.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên đã bắt ra tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương bài trên người, tiên nguyên thấm vào. Một đạo tử quang đột ngột bắn ra, chỉ mấy hơi thở, hai gã tu sĩ mặc Đan Đạo Tiên Minh quần áo trang sức liền rơi vào phụ cận. Hai người hiển nhiên đều là đã biết lai lịch của Mạc Vô Kỵ, trước tiên đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Là Mạc Trưởng Lão triệu hoán?

Mạc Vô Kỵ mới vừa học được cách dùng Đan Vương bài cầu viện, không nghĩ tới hiệu quả tốt như vậy. Có thể thấy được Đan Đạo Tiên

Minh thế lực lớn bao nhiêu, thậm chí chỉ cần địa phương có nhân vật trọng yếu của Đan Đạo Tiên Minh xuất hiện, liền ẩn dấu lực lượng bảo hộ Đan Đạo Tiên Minh.

Có lẽ chính vì vậy, Đan Đạo Tiên Minh mới không có người dám trêu chọc.

Hôm nay hai người tới hiển nhiên cường đại hơn so với hai gã Đan Đạo Tiên Minh chấp pháp giả lần trước, Mạc Vô Kỵ thần niệm mơ hồ cảm thấy được hai người này cũng đều là Tiên Vương cảnh giới.

Mặc dù so với Vạn Phiền trước mắt, còn chênh lệch khá xa, cũng không phải Vạn Phiền lại có thể tùy ý dùng khí thế nghiền ép.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, chỉ vào Vạn Phiền nói:

- Người này vừa rồi đối với ta uy hiếp, liền giao cho các ngươi xử lý.

Vạn Phiền biến sắc, Đại Hạo Tiên Môn tuy rằng to lớn, cũng không cách nào chống lại Đan Đạo Tiên Minh. Hắn nghĩ không ra Mạc Vô Kỵ không kiêng nể gì cả như vậy, chính bản thân còn không nói ra uy hiếp gì, tên này cư nhiên liền kinh động Đan Đạo Tiên Minh chấp pháp giả.

Nếu là hắn sớm biết Mạc Vô Kỵ thiếu kiên nhẫn như vậy, động một chút là cáo trạng, hắn tuyệt đối sẽ không tới nơi này cùng Mạc Vô Kỵ dong dài. Nếu là muốn giết Mạc Vô Kỵ, hắn cũng là âm thầm tiến hành.

Tới hai gã Đan Đạo Tiên Minh chấp pháp giả, đều là mặc áo gai, trong đó người nam tu cái đầu hơi cao đưa mắt rơi vào trên người Vạn Phiền, giọng bình tĩnh nói:

- Vạn tông chủ, Đại Hạo Tiên Môn của ngươi phải không nhỏ, bất quá ngươi nhất định muốn khiêu khích Đan Đạo Tiên Minh ta?

Nam tu này nói chuyện đồng thời, một gã chấp pháp giả khác của Đan Đạo Tiên Minh đã lấy ra một quả truyền tống tiễn phù màu vàng

nhạt. Vạn Phiền không phải là kẻ bọn hắn có thể đối phó, bọn họ phải yêu cầu viên.

Vạn Phiền kinh hãi, hắn nào biết đâu rằng Mạc Vô Kỵ ra bài không theo lẽ thường, nhanh chóng tiến lên một bước ôm quyền nói:

- Hai vị đạo hữu, vừa rồi hoàn toàn là hiểu lầm. Nếu là ta động thủ đối với Mạc Đan Sư, dùng thực lực của ta, Mạc Đan Sư lúc này há có thể bình yên vô sự? Khả năng vừa rồi ta dùng phương thức nói chuyện không đúng, còn xin Mạc Đan Sư thứ lỗi.

Hai gã Đan Đạo Tiên Minh chấp pháp giả hiển nhiên cũng không muốn bởi vì một chút chuyện nhỏ xuất thủ cùng Đại Hạo Tiên Môn, đều lại đem ánh mắt nhìn về phía Mạc Vô Kỵ.

Coi như là Vạn Phiền cũng biết, lúc này Mạc Vô Kỵ nắm trong tay quyền chủ động tuyệt đối. Chỉ cần Mạc Vô Kỵ muốn truy cứu, dù cho hắn lập tức giết Mạc Vô Kỵ, Đại Hạo Tiên Môn cũng sẽ bị xếp vào cừu nhân Đan Đạo Tiên Minh.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không ngu như vậy, hiện tại liền muốn động thủ với Vạn Phiền. Trước không nói Vạn Phiền có thể chó cùng rứt giậu hay không, chính là hắn mình bây giờ cũng có một đống chuyện lớn.

Hắn lạnh lùng nhìn lướt qua Vạn Phiền nói:

- Vạn tông chủ, sau này nói chuyện cẩn thận một chút, đừng lại tự làm khó bản thân. Ngươi Đại Hạo Tiên Môn có thể uy hiếp người khác, lại đừng uy hiếp trên đầu ta.

Nói xong câu đó, hắn hướng hai gã chấp pháp giả Đan Đạo Tiên Minh ôm quyền nói:

- Đa tạ hai vị tiên hữu đứng ra tương trợ, nếu là ta tương lai có chuyện không hay xảy ra, các ngươi tùy tiện báo lên. Thỉnh cầu Nông

Vịnh Đan Đế, Công Dương Học Đan Đế, Hành Tuấn Đan Đế làm chủ cho ta. Bởi vì kẻ giết ta người nhất định là Đại Hạo Tiên Môn.

Vạn Phiền nghe nói như thế thiếu chút nữa một ngụm lão máu phun ra ngoài, hắn chuyện gì cũng không có làm, chỉ là đến dùng ngôn ngữ cùng sát khí uy hiếp Mạc Vô Kỵ một câu, đã bị Mạc Vô Kỵ vu hãm không biết xấu hổ như thế. Hết lần này tới lần khác hắn bây giờ còn không cách nào phản bác, dùng loại tính tình này của Mạc Vô Kỵ, người nào biết mình phản bác đối phương có thể trực tiếp chọc giận hắn hay không?

Hai gã Đan Đạo Tiên Minh chấp pháp giả cũng băng hàn nhìn chằm chằm Vạn Phiền, cũng không nói gì.

Vạn Phiền trong lòng phiền muộn không gì sánh được, cũng chỉ có thể hừ một tiếng, xoay người rời đi. Lúc này, hắn nửa chữ cũng không muốn nói.

Thấy Vạn Phiền rời đi, hai gã chấp pháp giả cũng đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền rời đi.

- Mạc đại ca, vừa rồi ngươi làm có quá phận hay không?

Đám ba người đi rồi, Lâm Cô mới cẩn thận hỏi thăm Mạc Vô Kỵ một câu.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ lắc đầu:

- Sẽ không, ngươi biết coi như là ta quỳ xuống lấy lại đem ngọc bài Uẩn Tiên Tiên Cốc đưa cho cái lão hỗn đản kia, hắn vẫn như cũ muốn đẩy ta vào chỗ chết. Đã như vậy, ta hà tất làm khó chính bản thân?

Đối với Vạn Phiền loại tên gia hỏa không biết xấu hổ Mạc Vô Kỵ quá rõ, bất luận cái gì cử động lấy lòng, đều không thể ngăn cản quyết tâm đối phương giết mình. Cho nên chính bản thân dứt khoát nhân cơ hội gõ

đầu hắn, làm cho đối phương biết thân phận của mình bây giờ, không phải là hắn Đại Hạo Tiên Môn muốn động liền động.

Lâm Cô rất nhanh liền hiểu Mạc Vô Kỵ ý tứ, trong lòng cũng là thầm than một tiếng. Tuy Mạc Vô Kỵ uy hiếp Vạn Phiền, nhưng rời đi Vĩnh Anh Tiên Vực, vẫn là nguy hiểm chồng chất. Dùng Vạn Phiền loại này lão gia hỏa, ngoài mặt e ngại Đan Đạo Tiên Minh uy hiếp, trên thực tế ở sâu trong nội tâm cũng sẽ không bỏ qua Mạc Vô Kỵ.

Theo bọn họ, Mạc Vô Kỵ sống là nhân vật trọng yếu của Đan Đạo Tiên Minh, một khi Mạc Vô Kỵ chết mất, coi như là Đan Đạo Tiên Minh đoán được là hắn làm, cũng sẽ không công nhiên đối phó đại tông môn như Đại Hạo Tiên Môn vậy.

- Ầm!

Một tiếng cực kỳ trầm muộn vang lên, một cái lối đi xuất hiện ở trước mặt mọi người. Trong thông đạo thẩm thấu ra nồng nặc tiên linh khí tức, mà ở phía trên thông đạo lơ lửng bốn cái chữ lớn, Uẩn Tiên Tiên Cốc.

Khuê Phong Vân đúng lúc vang lên thanh âm:

- Mời các tu sĩ bản thân có ngọc bài Uẩn Tiên Tiên Cốc tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, tu sĩ không có ngọc bài ở lại bên ngoài. Hết thảy tu sĩ tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, đều phải là dưới Đại Ất Tiên, nếu không sẽ bị Uẩn Tiên Tiên Cốc cự tuyệt đi vào. Bởi vì lần này Uẩn Tiên Tiên Cốc sớm mở ra, thời gian thu thập tiên linh thảo giảm bớt thành nửa năm.

Nghe nói như thế, Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, hắn chỉ sợ bất luận kẻ nào đều có thể đi vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, có tu vi hạn chế thì tốt rồi. Hắn cũng không biết, Uẩn Tiên Tiên Cốc là địa phương thừa thải tiên linh thảo, căn bản cũng không cho phép cường giả tiến vào, miễn cho tranh đấu phá hủy tiên linh mạch.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 556: Uẩn Tiên Tiên Cốc Bí Mật

Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô cấp tốc theo mọi người đi qua thông đạo tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, hai người vừa tiến vào, thần niệm cũng không thể quét đi ra bên ngoài cảm nhận bất luận tình cảnh gì.

Tuy tiên linh khí cực kỳ nồng nặc, Mạc Vô Kỵ cũng không có thấy tiên linh thảo cao cấp nào cả. Hắn và Lâm Cô hai người tách ra, hai người muốn tìm tiên linh thảo, tự nhiên không có khả năng nhét chung một chỗ.

Lâm Cô đã Huyền Tiên viên mãn, tùy thời đều có thể thăng cấp Đại Ất Tiên, tại cái chỗ này căn bản cũng không có bất luận kẻ nào có thể uy hiếp được an nguy của nàng. Mạc Vô Kỵ tuy chỉ có Huyền Tiên sơ kỳ, thực lực của hắn có thể nói tại trong số Huyền Tiên cũng là nhân tài kiệt xuất, càng là không sợ đơn độc du hành.

Trên thực tế Uẩn Tiên Tiên Cốc sở dĩ không cho phép thêm nhiều người tiến vào, cũng là lo lắng mọi người tại trong quá trình tranh đoạt phát sinh tình huống tranh đấu.

Uẩn Tiên Tiên Cốc vô biên vô hạn, mỗi lần chỉ có một trăm người dưới tiến vào, có thể nói mọi người căn bản cũng không cần tranh đấu. Không muốn nói tranh đấu, coi như là hai người gặp nhau đã không đơn giản.

Đồng thời bởi vì trong Uẩn Tiên Tiên Cốc cũng không có cái gì nguy hiểm, có thể nói tại trong hết thảy tiên linh thảo bí cảnh, Uẩn Tiên Tiên Cốc là nơi mọi người hướng tới nhất.

Mạc Vô Kỵ một đường bay nhanh, thần niệm cũng không hạn chế mở rộng ra ngoài.

Thế nhưng qua mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ có chút khó hiểu. Hắn đã tiến vào mấy ngày này, một bóng người cũng không có đụng, đồng dạng, một gốc cây cao cấp tiên linh thảo hắn cũng không có gặp phải.

Không muốn nói cao cấp tiên linh thảo, coi như là cấp năm cấp tiên 6 linh thảo hắn cũng không có thấy.

Nếu tiếp tục như vậy, Uẩn Tiên Tiên Cốc này thật đúng là có tiếng mà không có miếng.

Mạc Vô Kỵ lại tăng nhanh tốc độ, bảy tám ngày sau trôi qua, Mạc Vô Kỵ cuối cùng ngừng lại. Hắn nhìn thấy một gốc cây Vũ Lâm tiên thảo.

Vũ Lâm tiên thảo là lục phẩm tiên linh thảo, là linh thảo chủ yếu luyện chế tiên lâm đan. Có thể nói là lục phẩm tiên linh thảo bình thường nhất, cũng không đáng bao nhiêu tiền.

Mạc Vô Kỵ đem một gốc cây tiên linh thảo này đào lên đưa vào Bất Hủ Giới, không có tiếp tục tìm kiếm nữa, nếu mà Uẩn Tiên Tiên Cốc chỉ là cằn cỗi như vậy, hắn tiến đến còn có ý nghĩa gì?

Liên tiếp nửa tháng thời gian đều không có tìm được tiên linh thảo, Mạc Vô Kỵ bỏ qua ý định tiếp tục chạy rông như vậy. Hắn bắt đầu bố trí một phần thần niệm cấm chế, cách mỗi một khoảng cách, hắn liền bố trí một cái thần niệm ẩn nấp xung động cấm chế. Chỉ cần đi qua cái cấm chế này của hắn xung quanh mấy trăm dặm, hắn đều có thể mơ hồ cảm ứng được.

Bố trí những thứ cấm chế này, Mạc Vô Kỵ nhưng cũng không phải là nhằm vào mọi người, đối tượng của hắn là tu sĩ Vĩnh Anh Tiên Vực vào trong này.

Uẩn Tiên Tiên Cốc là Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế Khuê Phong Vân sớm mở ra, Khuê Phong Vân mục đích chủ yếu mọi người rất rõ ràng, đó chính là tại bên trong Uẩn Tiên Tiên Cốc tìm kiếm một loại tiên linh thảo đỉnh cấp, Chứng Đạo Tiên Đế.

Tình cảnh bên trong Uẩn Tiên Tiên Cốc, Khuê Phong Vân không có khả năng không biết. Nếu Khuê Phong Vân biết bên trong không có tiên linh thảo cao cấp gì, vậy hắn sớm mở ra Uẩn Tiên Tiên Cốc, há lại không phải là vô nghĩa? Điều này nói rõ Khuê Phong Vân khẳng định có ám thủ, ám thủ của hắn chính là năm người Vĩnh Anh Tiên Vực vào đây.

Chỉ cần tìm được một trong năm người này, Mạc Vô Kỵ có thể rõ ràng Khuê Phong Vân có giống như hắn hay không, không biết Uẩn Tiên Tiên Cốc xảy ra vấn đề.

Tuy đang bố trí cấm chế theo dõi, trong lòng Mạc Vô Kỵ vẫn là có chút hối hận. Hắn hối hận chính bản thân không có ở thời điểm tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, đánh một chút thần niệm ấn ký trên người 5 tên tay sai của KP.Vân, lúc này hắn có thể căn cứ bản thân thần niệm ấn ký đi tìm năm người này.

Trên thực tế khi tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, đã có loại dấu hiệu này. Năm người Vĩnh Anh Tiên Vực dường như đi ở sau cùng, các tu sĩ khác đều trốn xa, bọn họ còn ở phía sau nhây. Chẳng qua là lúc đó mọi người vội vã tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc tìm kiếm tiên linh thảo, đâu còn có thể nghĩ tới những thứ chi tiết này, Mạc Vô Kỵ cũng thật không ngờ.

Lại là mấy ngày trôi qua, Mạc Vô Kỵ còn đang bố trí cấm chế bỗng nhiên cảm thấy bản thân thần niệm cấm chế bị xúc động. Hắn nhanh chóng ngừng bố trí trận kỳ, nhanh chóng chui qua.

Mạc Vô Kỵ có Phong Độn thần thông, đã đến cảnh giới hữu hình làn gió, chỉ cần có gió, hắn sẽ không hề tung tích tiếp cận đối phương hoặc là từ chỗ cũ bỏ chạy.

Dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới địa phương gây ra cấm chế, Mạc Vô Kỵ rất là thất vọng. Tên gia hỏa xúc động cấm chế của hắn không phải là 5 tên Vĩnh Anh Tiên Vực. Tên này trước đây Mạc Vô Kỵ đã ra mắt, đi cùng một người Đan Vương của Đan Đạo Tiên Minh. Có thể thấy được tên này là làm việc giúp người kia Đan Vương, không phải là người của Vĩnh Anh Tiên Vực.

Thấy tên kia khuôn mặt không tin và thất vọng, Mạc Vô Kỵ liền biết đối phương cũng giống như mình, không có tìm được bất luận cái gì cao cấp tiên linh thảo.

Mạc Vô Kỵ lười đi quản tên này, hắn sau khi rời đi tiếp tục bố trí thần niệm cấm chế.

Lại là thời gian vài ngày trôi qua, Mạc Vô Kỵ thần niệm cấm chế đều bố trí mười mấy cái rồi, trên đường hắn cũng bắt được ba bốn cái xúc động. Đáng tiếc là, không có một tên gia hỏa nào là của Vĩnh Anh Tiên Vực.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất là thất vọng, hắn hoài nghi phương hướng mình bố trí cấm chế không đúng. Vĩnh Anh Tiên Vực những tu sĩ kia nói không chừng sớm đã đổi cái phương hướng khác rời đi.

Lúc này lại đi phương hướng khác bố trí cấm chế, hiển nhiên cũng không kịp.

Mạc Vô Kỵ thở dài, quả nhiên là mưu sự tại nhân thành sự tại thiên. Hắn tất cả mọi thứ đều tính đến, chính là không có tính đến Uẩn Tiên Tiên Cốc là trống không.

Có lẽ chẳng những là hắn không có tính đến, các tu sĩ mơ ước Uẩn Tiên Tiên Cốc sợ rằng cũng không có tính toán đến bên trong Uẩn Tiên Tiên Cốc không có gì cả.

Đang ở Mạc Vô Kỵ suy nghĩ có nên một đường hướng bên trong chạy tiếp hay không, lại lẩn trốn nửa tháng thời gian xem thì, cấm chế

của hắn lại một lần nữa bị xúc động. Hơn nữa lần này địa phương xúc động, cách hắn rất gần.

Mạc Vô Kỵ ôm may mắn tâm lý chui qua, lần này Mạc Vô Kỵ thấy tu sĩ xúc động cấm chế, nhất thời kích động. Đây là một người nữ tu trẻ tuổi, vóc người thấp bé, da dẻ hơi đen. Bất quá Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, nữ tu này chính là tu sĩ của Vĩnh Anh Tiên Vực.

Chỉ cần tìm được tu sĩ Vĩnh Anh Tiên Vực, vậy là dễ làm rồi. Nếu mà nữ tu này giống như hắn, cũng là con ruồi không đầu loạn đụng, tìm không được tiên linh thảo, vậy đã nói rõ bên trong Uẩn Tiên Tiên Cốc thật không có tiên linh thảo, cả Khuê Phong Vân đều không rõ lắm.

Mạc Vô Kỵ tu vi cảnh giới mặc dù yếu một phần so với nữ tu thấp bé kia, nhưng thực lực cùng kinh nghiệm của hắn đều xa xa mạnh hơn đối phương. Huống chi, hắn tinh thông Phong Độn thần thông, ẩn nấp tại nữ tu bên người này, nữ tu nửa điểm cũng không có phát hiện.

Người này nữ tu cũng không có dừng lại bao lâu, chỉ là thoáng dừng một chút, liền lần nữa bỏ chạy. Mạc Vô Kỵ theo sát tại sau đó.

Một nén nhang sau đó, Mạc Vô Kỵ liền đã nhìn ra bất đồng. Nữ tu này bất đồng với mấy tên khác xúc động thần niệm cấm chế của hắn, nữ tu cũng không thèm để ý chung quanh là có tiên linh thảo hay không, nàng thỉnh thoảng lấy ra một cái phương vị cầu, kiểm tra phương vị chung quanh, sau đó lại biến hóa vị trí.

Cái phương vị cầu kia, Mạc Vô Kỵ không dám dùng thần niệm trực tiếp kiểm tra, lại biết đây nhất định là chỗ có vấn đề.

Lại là mấy ngày đi qua, người nữ tu này ngừng lại, nàng kiểm tra phương vị cầu một hồi lâu sau đó, lúc này mới nhiều lần kiểm tra tại chỗ.

Mạc Vô Kỵ cũng ẩn nấp ở một bên, dùng thần niệm cẩn thận kiểm tra tình huống địa thế chung quanh.

Lúc ban đầu, Mạc Vô Kỵ cảm thấy địa phương này cùng địa phương khác không có bất kỳ khác nhau nào, chính là một nơi hoang dã tiên linh khí nồng nặc một chút.

Tiên linh khí nồng nặc vậy quá bình thường, chỉ cần tại Uẩn Tiên Tiên Cốc, bất cứ nơi nào đều như vậy.

Hơn nửa canh giờ sau, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được không đúng, nơi này nhất định là một cái ẩn nấp cấm chế, hơn nữa còn là thiên nhiên. Hắn đã biết quá nhiều thiên nhiên ẩn nấp cấm chế, ví dụ như tại Thất Lạc Đại Lục, Kinh Lãnh Bội tránh né cái chỗ ẩn nấp kia. Tại Phá Toái Giới, vị trí thất cấp tiên linh thảo Lịch Tiên Vương Đạo Quả.

Cái chỗ này hiển nhiên lại là một cái đỉnh cấp thiên nhiên ẩn nấp cấm chế, cấm chế này cao hơn cấp so với địa phương có ẩn nấp Lịch Tiên Vương Đạo Quả ở Phá Toái Giới.

Người nữ tử thấp nhỏ này chỉ biết là nơi này có một cái cấm chế, hắn là trình độ trận đạo của nàng thật sự là quá kém, Mạc Vô Kỵ nhìn ra hơn nửa ngày, nàng cư nhiên không có thấy gì cả.

Cô gái kia lại kiểm tra sắp tới hai ngày, tại thời điểm vẫn không có phát hiện ra cái gì, nàng đình chỉ quan sát. Mạc Vô Kỵ phỏng chừng nàng sắp đi, nhanh chóng tại trên người nàng làm một cái ấn ký thần niệm tạm thời. Loại thần niệm ấn ký tạm thời này, chỉ có 5 tháng. 5 tháng vừa đến, cái thần niệm ấn ký này sẽ tự động tán loạn rơi.

Mạc Vô Kỵ cũng là coi là 5 tháng sau Uẩn Tiên Tiên Cốc phải đóng cửa, đến lúc đó toàn bộ truyền tống đi ra ngoài, thần niệm ấn ký của hắn nếu mà còn ở đó, Khuê Phong Vân nhất định có thể phát hiện trước tiên.

Khuê Phong Vân là Thiên Đế, lại là rắn độc, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn đắc tội tên gia hỏa như vậy.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ thần niệm ấn ký vừa mới làm xong, người người nữ tử thấp nhỏ này liền nhanh chóng rời đi.

Mạc Vô Kỵ lần này không có tiếp tục theo dõi nữ tử này, mà là chính bản thân bắt đầu kiểm tra ẩn nấp cấm chế. Sau khi đã trải qua Phá Toái Giới ẩn nấp cấm trận, Mạc Vô Kỵ đối với thiên nhiên ẩn nấp cấm chế càng là mẫn cảm.

Tên nữ tử này sau khi rời đi, Mạc Vô Kỵ mất 3 ngày, liền tìm được đi vào biện pháp. Hắn luyện chế một đống lớn trận kỳ, bắt đầu vào trận.

Không muốn nói loại này thiên nhiên ẩn nấp cấm chế dựa vào Mạc Vô Kỵ một người cứng rắn tấn công căn bản là không mở ra, coi như là có thể đánh mở ra, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không lựa chọn cứng rắn tấn công.

Trên thực tế loại thiên nhiên ẩn nấp cấm chế này, chỉ cần có thể hiểu, căn bản không yêu cầu trận kỳ liền có thể đi vào. Mạc Vô Kỵ sở dĩ luyện chế một đống trận kỳ, không phải là vì tiến vào cái ẩn nấp cấm chế này, mà là ở lúc tiến vào ẩn nấp cấm chế đồng thời, lại đem cửa vào mình tìm được ẩn nấp lần nữa. Coi như là có nữa người đến. Không có mấy tháng thời gian, cũng không cách nào tìm được mới vào.

Mấy tháng qua, khi tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, Mạc Vô Kỵ đã ăn một lần thua thiệt, lần này hắn đã có chút đầu óc. Hắn lo lắng tiểu nữ tử kia sẽ tìm kiếm đồng bạn của mình đến.

Mạc Vô Kỵ còn thật không có đoán sai, hắn mới vừa từ tại chỗ biến mất, người nữ tử thấp bé liền dẫn theo hai người lại. Hai người tu sĩ kia cũng là từ Vĩnh Anh Tiên Vực đi ra.

Bất quá Mạc Vô Kỵ không biết, hắn đã bị tình cảnh trước mắt chấn trụ.

Đập vào mắt là một tảng lớn màu xanh Bồ Đề Hoa, màu xanh Bồ Đề Hoa thế nhưng là tiên linh thảo cấp 7, luyện chế cao cấp nhất chữa thương đan dược Thanh bồ đan. Loại tiên linh thảo này, một gốc cây chỉ đáng giá một đống tiên tinh, mà nơi này hắn nhìn thấy một tảng lớn, đây là vừa mới tiến đến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 557: Thu Hoạch Ngoài Ý Liệu

Khuê Phong Vân này quả nhiên âm hiểm, xem ra Lâm Cô nói nửa điểm cũng không sai, người kia một bộ sắc mặt dường như bất đắc dĩ, mới đưa Uẩn Tiên Tiên Cốc để cho đi ra, hoàn toàn là làm bộ.

Bên trong Uẩn Tiên Tiên Cốc có Càn Khôn khác, chính là thiên nhiên cấm trận kia. Mấy cái Thiên nhiên cấm trận này bên trong có hàng loạt đỉnh cấp tiên linh thảo, những vị trí này hắn là chỉ có Khuê Phong Vân biết. Hoàn hảo hắn tỉnh ngộ đúng lúc, bằng không hắn chỉ có thể ở bên trong này mà bơi trong đống rác.

Mạc Vô Kỵ bình thường hóa tâm tình kích động của mình, lại đem một tảng lớn Bồ Đề Hoa màu xanh toàn bộ thu hết, một phần bị hái, càng nhiều hơn chính là bị hắn bứng cả đất nhổ trồng vào Bất Hủ Giới.

Kế tiếp tìm kiếm tiên linh thảo đối với Mạc Vô Kỵ mà nói liền quá đơn giản, thu thập hết một tảng lớn thất cấp Bồ Đề Hoa màu xanh x0ng, Mạc Vô Kỵ lại gặp một mảnh tiên linh thảo cấp 6 Vi Tuyết Lục Diệp, này một mảnh Vi Tuyết Lục Diệp có chừng ba bốn trăm gốc cây.

Vi Tuyết Lục Diệp nhưng là đồ tốt, loại tiên linh thảo này chẳng những là tiên linh thảo chính luyện chế Tuyết bình đan, còn là tiên linh thảo phụ trợ đông đảo tiên đan.

Tuyết bình đan là một loại đan dược phụ trợ tu sĩ tu luyện giảm thiểu tâm ma, đối với một phần tu sĩ gần phá tan cảnh giới, tác dụng cực đại.

Sau Vi Tuyết Lục Diệp, Mạc Vô Kỵ lần nữa tìm được bảy tám gốc cây Đề Huyết Đằng, Đề Huyết Đằng là tiên linh thảo thất cấp, đồng dạng

là đồ tốt.

Loại tiên linh thảo này có thể luyện chế thất phẩm tiên đan tam chuyển huyết tịch đan, tam chuyển huyết tịch đan là tiên đan giúp tu sĩ bổ sung máu huyết, vô cùng trân quý.

Ngạc nhiên mừng rỡ còn vừa mới bắt đầu, Mạc Vô Kỵ vừa mới thu thập lên vài gốc cây Đề Huyết Đằng, hắn liền tìm được mấy tổ Già Mục Tiên Diệp.

Già Mục Tiên Diệp là tiên linh thảo bát cấp, tiên linh thảo bát cấp trên người Mạc Vô Kỵ còn không có một gốc cây. Già Mục Tiên Diệp loại tiên linh thảo này chỉ có lá cây phía trên là hữu dụng, mặt trên mỗi một gốc cây đều có hai cái lá cây.

Già Mục Tiên Diệp là tiên linh thảo chủ yếu luyện chế Già Kiền Đan, Mạc Vô Kỵ rất là khát vọng Già Kiền Đan. Loại đan dược này có thể ẩn nấp và thay đổi khí tức cùng dung mạo tu sĩ, đáng tiếc là Mạc Vô Kỵ tuy rằng chiếm được loại này tiên linh thảo. Dùng đan đạo thực lực của hắn, cũng thì không cách nào luyện chế ra Già Kiền Đan.

Thu hồi Già Mục Tiên Diệp, Mạc Vô Kỵ vừa tìm được vài gốc cây Bách Lạc Vô Diệp Quả, Bách Lạc Vô Diệp Quả đồng dạng là tiên linh thảo bát cấp, loại này tiên linh thảo có thể luyện chế tiên lạc niết bàn đan. Đối với Tiên Tôn dưới tu sĩ mà nói, tiên lạc niết bàn đan thậm chí là tương đương với một cái mạng tồn tại.

Tuy những đan dược này Mạc Vô Kỵ hiện tại đều luyện chế không nổi, hắn cũng là hưng phấn không thôi. Hắn là vì Minh Tâm Thần Hoa mà đến, nơi này có nhiều tiên linh thảo trân quý cao cấp như vậy, vậy cơ hội hắn thu được Minh Tâm Thần Hoa sẽ gia tăng thật lớn.

Khi lấy được Già Mục Tiên Diệp rồi, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là kiến thức sự giàu có của Uẩn Tiên Tiên Cốc. Thảo nào nơi này có vô số tu sĩ hướng tới, thậm chí ngay cả Đan Đế cũng không nhịn được muốn tới cái chỗ này.

Ngắn ngủn nửa tháng thời gian, hắn liền thu thập được bao gồm Bồ Đề Hoa màu xanh, Đề Huyết Đằng, Già Mục Tiên Diệp, Bách Lạc Vô Diệp Quả, Xích Hà Sương Hoa, Yết Sắc Thiên Quả,… hơn mười loại thất cấp, bát cấp tiên linh thảo.

Những thứ này tiên linh thảo cộng lại, chừng hơn một ngàn gốc cây, loại thu hoạch này Mạc Vô Kỵ hiển nhiên là không dự liệu được.

Để cho Mạc Vô Kỵ tiếc nuối là, hắn cũng không có tìm được Minh Tâm Thần Hoa. Không muốn nói Minh Tâm Thần Hoa, cửu cấp tiên linh thảo, hắn đến bây giờ một gốc cây đều không có tìm được.

Hôm nay Mạc Vô Kỵ vừa mới đào lên vài gốc cây thất cấp tiên linh thảo Yết Sắc Thiên Quả, chợt nghe đến từng tiếng tí tách truyền đến. Bởi vì Mạc Vô Kỵ vị trí là bên trong một cái thiên nhiên cấm chế, thần niệm cũng bị áp chế. Đồng thời cũng vì là thiên nhiên cấm chế, trong này cực kỳ an tĩnh. Bất luận cái gì động tĩnh, đều có thể rõ ràng nghe được.

Nghe thấy một mảnh tí tách thanh âm, Mạc Vô Kỵ cấp tốc liền chui qua.

Đập vào mắt lại là một gốc cây uốn lượn cổ thụ, ánh sáng dưới tán cây cổ thụ. Một giọt giọt lóng lánh trong sáng âm thể từ phía dưới cổ thụ nhỏ giọt xuống, rơi vào giữa một cái ao đá.

Trong ao đá tụ tập nửa ao lóng lánh trong sáng âm thể, một cổ hương vị tươi mát dễ ngửi xông vào mũi. Mạc Vô Kỵ nghe thấy được cổ hơi thở này, liền kích động nắm chặt nắm tay.

Làm một Đan Vương, hắn quá rõ chính bản thân gặp được cái gì. Đây là thứ tốt cao cấp nhất, tuy tương đương với cửu cấp tiên linh thảo, giá trị so với đông đảo cửu cấp tiên linh thảo phải cao hơn.

Bởi vì ở trước mặt hắn là một gốc cây tỷ năm Tiên Mộc Tủy.

Tỷ năm Tiên Mộc Tủy không nhất định phải có một tỷ năm, thế nhưng bất luận cái gì một gốc cây tỷ năm Tiên Mộc Tủy đều chí ít đã trải qua nghìn vạn năm. Cái tiên mộc này cũng không phải chỉ là loại nào tiên mộc, mà là nói một loại cao cấp nhất tiên mộc tại thời điểm thọ mệnh tới rồi, nó sẽ dung hợp tiên linh khí trong thiên địa, sau đó sinh ra Tiên Mộc Tủy tinh khiết nhất có giá trị nhất.

Tiên Mộc Tủy giá trị, có quan hệ cùng loại hình tiên mộc, niên đại sinh ra Tiên Mộc Tủy. Một khi Tiên Mộc Tủy này giọt xong, gốc cây tiên mộc này cũng sẽ hoàn toàn héo rũ.

Nhưng vô luận là loại tiên mộc nào, Tiên Mộc Tủy đều là thứ tốt vạn kim khó cầu.

Mạc Vô Kỵ lúc này đã bắt ra trận kỳ, gốc cây tiên mộc này sinh ra Tiên Mộc Tủy hắn không muốn động. Thứ này lấy đi, đã không còn hoàn cảnh chung quanh rất nhanh thì sẽ héo rũ. Nửa ao Tiên Mộc Tủy hắn lại muốn toàn bộ cướp đoạt đi, đây là đồ tốt a.

Tiên Mộc Tủy tại trận kỳ của Mạc Vô Kỵ lôi kéo, rất nhanh toàn bộ bị Mạc Vô Kỵ cất vào mấy cái thùng ngọc lớn.

Mạc Vô Kỵ hài lòng không gì sánh được lại đem mấy cái thùng ngọc đưa vào Bất Hủ Giới, lúc này mới có chút lưu luyến nhìn mấy giọt Tiên Mộc Tủy đang giọt xuống từ tiên mộc.

Tiếp qua vô số năm, nơi đây sẽ lại là một ao Tiên Mộc Tủy...

Không đúng a, Mạc Vô Kỵ nghĩ cái ao dường như cũng không lớn. Gốc cây tiên mộc này không biết đã giọt bao nhiêu năm, làm sao có thể cả một ao Tiên Mộc Tủy cũng không giọt đầy?

Nghĩ đến đây cái, Mạc Vô Kỵ thần niệm cấp tốc quét đi ra ngoài. Rất nhanh hắn liền phát hiện tình huống, dưới đáy cái này ao có một cái vết rớm mắt thường hầu như không nhìn ra. Cái này vết rớm kéo dài đến xa xa, Mạc Vô Kỵ dùng thần niệm dọc theo vết rớm này, rất nhanh liền tìm

được một cái thung lũng to lớn u lãnh. Bên trong Thung lũng dường như lại có cấm chế đơn giản một chút, Mạc Vô Kỵ thần niệm không cách nào tiếp tục quét đi vào.

Mạc Vô Kỵ cấp tốc xông qua ao đá, rơi vào bên ngoài thung lũng. Cấm chế này rất đơn giản, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên kéo một cái, liền trực tiếp mở ra.

Cấm chế vốn cực kỳ đơn giản, Mạc Vô Kỵ vừa xé mở, đã nhìn thấy hai bên phân biệt rõ ràng, một bên là một tảng lớn tiên linh thảo màu xanh, một bên chỉ có một gốc cây ăn quả, trên cây ăn quả chỉ có một quả trái cây màu xám tro.

Cho dù ai đi tới nơi này, cũng sẽ đầu tiên nhìn vào trái cây màu xám tro. Bởi vì tấm trái cây này tản mát ra cường đại đạo vận khí tức, thật giống như có một loại vô tận đại đạo đang kêu gọi giống nhau, Mạc Vô Kỵ thậm chí cảm giác chỉ cần mình cảm ngộ cái trái cây màu xám tro, hắn lập tức liền có thể bước vào cùng đẳng cấp với thiên địa.

Đây tự nhiên là ảo giác, nhưng cũng nói tấm trái cây màu xám tro này không đơn giản.

Nhưng ánh mắt của Mạc Vô Kỵ chỉ là quét qua một cái, liền rơi vào một tảng lớn màu xanh tiên linh thảo này.

Hắn lúc này kích động đều có chút run rẩy, bởi vì hắn nhận ra đây là cái gì, đúng là Minh Tâm Thần Hoa mà hắn đau khổ tìm kiếm.

Minh Tâm Thần Hoa tuy có tên một cái chữ hoa, ra ngoài quan sát cũng là thật thật tại tại cùng cây cỏ bình thường giống nhau. Mạc Vô Kỵ chưa từng thấy qua Minh Tâm Thần Hoa, hắn chỉ là ở trên Thảo Mộc Thạch xem qua Minh Tâm Thần Hoa miêu tả, vẻ ngoài như cỏ, tại trung gian thảo diệp, có một đóa đóa hoa thật nhỏ màu xanh. Đóa hoa cùng thảo diệp màu sắc giống y hệt nhau, nếu mà không nhìn kỹ, thật đúng là không nhìn ra.

Mạc Vô Kỵ tiến lên một bước, đã nhìn thấy bên trong mỗi một lá cây, đều có một đóa hoa màu xanh.

Quả nhiên là Minh Tâm Thần Hoa, sinh trưởng tại loại địa phương này Minh Tâm Thần Hoa nếu như là màu xám tro Mạc Vô Kỵ còn cảm thấy như thường, hết lần này tới lần khác Minh Tâm Thần Hoa đây lại là màu xanh, giống như có sự quang hợp bình thường giống nhau.

Một tảng lớn Minh Tâm Thần Hoa, có chừng tám mươi mốt gốc cây, Mạc Vô Kỵ há có thể không hưng phấn sao.

Hắn cẩn thận lại đem những Minh Tâm Thần Hoa này toàn bộ đào lên, đưa vào Bất Hủ Giới, lúc này mới đưa mắt rơi vào trên một quả trái cây màu xám tro.

Trái cây hắn còn thật không có thấy qua, Thảo Mộc Thạch ngược lại có miêu tả tương tự tiên linh thảo. Mặt trên viết là, đế đạo quả, một gốc cây một quả, sắc bụi, hiếm thấy.

Ngắn ngủi chừng mười cái chữ, vừa không có miêu tả tác dụng, cũng không có miêu tả hoàn cảnh sinh trưởng cùng hình thái.

Mạc Vô Kỵ hoài nghi đây là một quả đế đạo quả, nếu mà đây là đế đạo quả, rất có thể chính là đồ đạc Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế muốn tìm. Xem ra Khuê Phong Vân biết cái chỗ này có đế đạo quả, hắn phái vài người tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, phỏng chừng chính là tìm kiếm đế đạo quả.

Bất kể có phải là thứ Khuê Phong Vân muốn tìm hay không, nếu tự mình thấy, không có lý do nào không lấy đi. Mạc Vô Kỵ lại đem một gốc cây đế đạo quả này hái xuống, đưa vào trong hộp ngọc đánh lên cấm chế.

Đế đạo quả bị ngắt đi, gốc cây ăn quả lập tức héo rũ, rất nhanh thì hóa thành hư vô.

Thảo nào Minh Tâm Thần Hoa khó có được, Mạc Vô Kỵ tuy nói một lần chiếm được hơn mười gốc cây, hắn cũng không cảm thấy thứ này tới dễ. Không phải là mỗi một chỗ đều có Tiên Mộc Tủy, này hơn mười gốc cây Minh Tâm Thần Hoa còn có một quả đế đạo quả, đều là tại Tiên Mộc Tủy tưới nước mới lớn lên.

Bình thường tình huống, người nào biết dùng Tiên Mộc Tủy đi tưới nước Minh Tâm Thần Hoa?

Minh Tâm Thần Hoa là cửu cấp tiên linh thảo, Tiên Mộc Tủy nhưng cũng là tương đương với cửu cấp tiên linh thảo cấp bậc.

Đã chiếm được Minh Tâm Thần Hoa, còn là một lần đạt được tám mươi mốt gốc cây. Mạc Vô Kỵ tâm tính sớm đã bình thản, với hắn mà nói mục đích lần này tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc đã đạt được. Nếu mà không phải là hiện tại không có khả năng rời đi Uẩn Tiên Tiên Cốc, hắn đã dự định rời đi. Tiên linh thảo khác cho dù tốt, cũng khó mà ngăn cản hắn đi tìm Sầm Thư Âm hồn phách.

Ngắn ngủi mấy tháng thời gian rất nhanh thì đi qua, cái này ẩn nấp cấm chế tuy nói không nhỏ, cũng trên cơ bản bị Mạc Vô Kỵ tìm một lần. Cả bên bên góc hắn đã tìm khắp, chỉ cần là tiên linh thảo lục cấp trở lên, Mạc Vô Kỵ cũng không cự tuyệt.

Ngoại trừ trước đây chiếm được Tiên Mộc Tủy, đế đạo quả cùng Minh Tâm Thần Hoa, Mạc Vô Kỵ còn chiếm được 3 gốc cây Bất Diệt Thánh Trúc. Bất Diệt Thánh Trúc đồng dạng là cửu cấp tiên linh thảo, loại bảo vật này giá trị đối với đông đảo tu sĩ mà nói, so với Minh Tâm Thần Hoa còn trân quý hơn nhiều.

Bất Diệt Thánh Trúc có thể luyện chế cao cấp nhất luyện thể tiên đan, cửu phẩm tiên đan Bất Diệt Đạo Đan.

Dùng loại đan dược này, chỉ sợ không phải dùng để luyện thể, cũng có thể làm cho thân thể ở trong vòng mấy ngày bảo trì cường độ, bình

thường hỏa diễm đều khó mà thương tổn. Nếu là dùng để độ lôi kiếp, Bất Diệt Đạo Đan là sự chọn lựa tốt nhất.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không cần luyện chế Bất Diệt Đạo Đan, hắn chỉ cần có Bất Diệt Thánh Trúc, liền có thể đổi được một đống lớn thứ tốt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 558: Thoát Đi Vĩnh Anh Tiên Vực

Khi ngọc bài tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc xuất hiện tia sáng báo hiệu truyền tống, thứ tốt trong cấm trận trên cơ bản đã bị Mạc Vô Kỵ lấy hết không sai biệt lắm. Mạc Vô Kỵ xuất ra một bộ phận thất cấp cùng bát cấp tiên linh thảo đặt ở trong giới chỉ, đồ đạc còn lại toàn bộ thu vào Bất Hủ Giới.

Truyền tống quang mang lóe ra, vài cái hô hấp sau đó, Mạc Vô Kỵ đã bị bạch quang bọc lấy truyền đưa ra Uẩn Tiên Tiên Cốc.

Chờ Mạc Vô Kỵ đến nơi, chung quanh hắn đã về vị trí lúc đầu. Đông đảo tiểu thương thu mua tiên linh thảo, đều mang đôi mắt trông mong chờ tu sĩ truyền tống đi ra. Tuy rất nhiều người đều biết, đại đa số tu sĩ tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc lấy được đồ đạc đều không phải là của mình, bọn họ vẫn là ôm vạn nhất hi vọng.

Dù sao Tiên Giới tài nguyên tu luyện dần dần thiếu thốn, cao cấp tiên linh thảo hầu như đều nhìn không thấy. Coi như là tình cờ xuất hiện một phần tiên linh thảo thất cấp trở lên, cũng đều là bởi vì bồi dưỡng nuôi lên. Như Uẩn Tiên Tiên Cốc loại địa phương này, đây tuyệt đối là vạn năm khó gặp.

Thật sự có vài tu sĩ lấy ra bộ phận tiên linh thảo ra bán, Mạc Vô Kỵ không muốn bán tiên linh thảo, ánh mắt của hắn rất nhanh thì quét thấy Lâm Cô.

Lâm Cô đồng thời nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, vội vàng chạy tới.

- Thế nào? Trong này hình như không có bao nhiêu tiên linh thảo a, ta đi vòng vo thời gian mấy tháng, mới lấy được một ít cỏ dại thông thường.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn thấy Lâm Cô, liền vội vàng nói.

- A...

Lâm Cô nghe được Mạc Vô Kỵ nói, nhất thời trợn tròn mắt, lập tức liền nói:

- Xin lỗi, Mạc đại ca, là ta không có nhắc nhở ngươi.

- Chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Lâm Cô liền vội vàng nói:

- Ngoại vi Uẩn Tiên Tiên Cốc là không có cao cấp tiên linh thảo, nhất định phải một đường chạy nhanh hơn bốn năm tháng, trên thực tế thời gian chân chính thu thập tiên linh thảo chỉ có nửa tháng mà thôi. Ta cũng là tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc phát hiện không có cao cấp tiên linh thảo sau đó, mới hiểu được chuyện này.

Mạc Vô Kỵ đem ánh mắt lập tức rơi vào đông đảo tu sĩ tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, rất nhanh hắn liền hiểu rõ mình là thông minh quá sẽ bị thông minh hại. Điều này cũng không thể trách hắn, tu sĩ lần này tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc đại thể không phải là Vĩnh Anh Tiên Vực. Những tu sĩ này đến từ Tiên Vực khác, đối với Vĩnh Anh Tiên Vực Uẩn Tiên Tiên Cốc không phải là rất hiểu cũng là như thường.

Trước hắn gặp phải này mấy cái tu sĩ đều là giống như hắn, không biết Uẩn Tiên Tiên Cốc vì sao không có tiên linh thảo. Về sau vài tên tu sĩ đó nhất định là nghĩ thông suốt điểm này, sau đó điên cuồng cấp bách lẩn trốn phía trước, lúc này mới tìm được khu vực chân chính có tiên linh thảo.

Mà hắn nhất tâm hoài nghi Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế Khuê Phong Vân có vấn đề, trên thực tế cái này cũng có quan hệ cùng điều Lâm Cô nói với hắn.

Nếu mà không phải là hắn hoài nghi Khuê Phong Vân, hắn cũng rất nhanh thì sẽ giống các tu sĩ khác, tiếp tục cấp bách lẩn trốn. Tốc độ của người nào nhanh, sẽ có thể tìm được khu vực còn chưa bị thu thập của Uẩn Tiên Tiên Cốc sớm hơn.

Cũng chính là bởi vì là hắn hoài nghi, hắn mới căn cứ vài tên tu sĩ Vĩnh Anh Tiên Vực tìm được cái chỗ kia có thiên nhiên cấm chế. Kết quả hắn chó ngáp phải ruồi, chẳng những nhận được vật mình muốn. Còn đoạt đi đế đạo quả của Khuê Phong Vân, ngoài ra, còn có một đống lớn tiên linh thảo cao cấp.

- Vậy ngươi thu hoạch làm sao?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Lâm Cô ánh mắt lộ ra áy náy, thấp giọng nói:

- Ta thu hoạch không sai, chỉ là không có đạt được thứ ngươi muốn, thật sự là...

Thấy đông đảo Đan Sư cùng thương gia đang giao lưu, Mạc Vô Kỵ biết nơi này không phải chỗ nói chuyện, hắn nhanh chóng truyền âm nói:

- Chúng ta bây giờ liền rời đi Vĩnh Anh Tiên Vực, ngươi có biện pháp nào len lén rời khỏi không? Nếu như không có, ta chuẩn bị đi mua mấy cái mặt nạ dịch dung.

Lâm Cô lập tức truyền âm cho Mạc Vô Kỵ:

- Không cần, chúng ta không cần từ nơi này truyền tống trận rời đi. Nơi này vốn chính là bên ngoài Vĩnh Anh tiên thành, chúng ta chỉ cần đi vào phía ngoài hư không Vĩnh Anh Tiên Vực, ta liền có thể kích phát một quả không gian Na Di Độn Phù.

- Đẳng cấp gì?

Mạc Vô Kỵ có chút lo lắng hỏi, hắn phải lo lắng. Nghe Lâm Cô nói sau đó, hắn hiểu rõ chính bản thân có thể đang cướp đi thứ đồ quan trọng nhất của Khuê Phong Vân. Loại chuyện này một khi Khuê Phong Vân điều tra rõ, hắn đâu còn đi được?

Khuê Phong Vân muốn điều tra phỏng chừng rất dễ, chỉ cần lại tìm năm người kia, là có thể rõ ràng hoàn nguyên hoàn cảnh vốn có.

- Cấp 8 không gian Na Di Độn Phù, chỉ cần chúng ta có thể rời đi Vĩnh Anh Tiên Vực, tiến vào hư không, cái lẩn trốn phù này có thể bọc hai người chúng ta rời đi một mảnh Tiên Vực này. Coi như là Tiên Đế, cũng không nhất định có thể tìm tới.

Lâm Cô khẳng định nói.

Mạc Vô Kỵ lập tức nói:

- Còn do dự cái gì, lập tức đi ngay, chúng ta đi Lục Luân Tiên Vực, trước tới tông môn của ngươi để xem tình hình mẹ ngươi.

Mạc Vô Kỵ trải qua chuyện có bao nhiêu? Hơn nữa còn là người Luân Hồi một lần, hắn há có thể không biết sớm đi một khắc liền an toàn thập phần.

Lâm Cô không có hỏi nguyên nhân gì, cùng Mạc Vô Kỵ từ trong đám người đi ra ngoài, rất nhanh thì tế xuất phi thuyền chạy ra khỏi phạm vi Vĩnh Anh tiên thành.

Vừa ly khai Vĩnh Anh tiên thành nội vực, Mạc Vô Kỵ liền bỏ lại vài cái trận kỳ, bố trí một cái hư không thần niệm kích hoạt trận, sau đó chủ động lấy ra bản thân Phi Toa.

Lâm Cô phi thuyền tuy nói là không sai, so ra vẫn còn kém của hắn. Phi thuyền của hắn là Đan Đạo Tiên Minh Đan Đế Nông Vịnh đưa tặng, Mạc Vô Kỵ sở dĩ đối với Nông Vịnh có hảo cảm, không chỉ là Nông

Vịnh cho hắn một cái thân phận Đan Đạo Tiên Minh danh dự trưởng lão, chủ yếu hơn chính là, Nông Vịnh cho hắn một con thuyền thất phẩm phi hành tiên khí.

- Đây là thất phẩm Phi Toa?

Lâm Cô không phải là người kém hiểu biết, Mạc Vô Kỵ vừa xuất ra Phi Toa, nàng liền kinh dị hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đúng, đây là một cái thất phẩm Phi Toa, là một tiền bối của Đan Đạo Tiên Minh đưa cho ta.

Lâm Cô cảm thán nói:

- Tiền bối này thật đúng là thoải mái, thất phẩm tiên khí Phi Toa loại này, coi như là Ma Nguyệt Tiên Môn chúng ta, cũng không phải người bình thường có thể lấy được. Có thể thấy được tiền bối này là lo lắng tu vi của ngươi quá kém, muốn bảo trụ ngươi không ngã xuống.

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó chợt tỉnh ngộ lại đây, trước hắn cho rằng Nông Vịnh đưa Phi Toa này cho hắn, là bởi vì Nông Vịnh yêu tài năng mới, lúc này mới hướng Đan Đạo Tiên Minh thân thỉnh thất phẩm Phi Toa cho hắn. Bây giờ nghe Lâm Cô nói, hắn nghĩ đến Phi Toa này rất có thể không phải là Đan Đạo Tiên Minh đưa tới, mà là Nông Vịnh chính bản thân đưa tới.

Đan Đạo Tiên Minh giàu có hơn nữa, cũng không cách nào tùy tùy tiện tiện sẽ đưa ra một món thất phẩm tiên khí Phi Toa. Chờ lần sau gặp được Nông Vịnh, mình nhất định phải ngay mặt cảm tạ.

Mạc Vô Kỵ đang muốn thay Phi Toa, liền cảm thấy hư không thần niệm cấm chế của mình bị xúc động. Sắc mặt của hắn có chút khó coi nói:

- Có người ở đuổi theo chúng ta, hơn nữa phi hành pháp bảo đẳng cấp còn không thấp.

Trước khi tiến vào Uẩn Tiên Tiên Cốc, Mạc Vô Kỵ lo lắng chính là Vạn Phiền truy sát, hiện tại hắn lo lắng nhất chính là Thiên Đế Vĩnh Anh Tiên Vực Khuê Phong Vân.

- Có cần trở về hay không?

Lâm Cô cũng lo lắng, thực lực của hai người bọn họ thật sự là quá thấp.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không có tác dụng, bây giờ đi về cũng là muốn chết. Ta ngẫm lại xem làm sao mới có thể nhanh nhất tiến vào hư không...

- Ta có một cái biện pháp, địa phương cách nơi này chỉ có trăm dặm, có một cái lộ thiên phường thị, gọi là Tán Tiên Phường Thị. Cái lộ thiên phường thị này có một cái truyền tống trận chợ đen, cái truyền tống trận này là truyền tống đến Bách tể tiên thành. Bách tể tiên thành ở vùng ven Vĩnh Anh Tiên Vực, đi ra ngoài chính là hư không.

Lâm Cô tốc độ nhanh nhất nói.

Nói xong nàng lại bổ sung một câu, then chốt lộ thiên phường thị truyền tống trận số người biết không nhiều lắm. Chỉ là ta lo lắng hai người chúng ta còn chưa tới chỗ truyền tống trận, người khác đã đuổi kịp hai người chúng ta.

Mạc Vô Kỵ quyết định thật nhanh nói:

- Lâm Cô, chúng ta lập tức đi ngay phường thị. Hiện tại ngươi lập tức buông tha phi thuyền pháp bảo của ngươi, để cho phi thuyền pháp bảo dọc theo phương tương phản với phường thị chúng ta cần đi mà phi hành, chúng ta cưỡi Phi Toa của ta đi tới phường thị.

Một món lục phẩm phi hành tiên khí mặc dù trân quý, đối với Lâm Cô mà nói, bệnh tình mẫu thân nàng mới là trọng yếu nhất. Nàng cả hỏi một câu cũng không có, trực tiếp để cho phi thuyền của mình thay đổi một cái phương hướng, cấp tốc đơn độc đi xa. Mạc Vô Kỵ cũng mang theo Lâm Cô lên Phi Toa, dọc theo hướng ngược lại phi thuyền, phương vị là lộ thiên phường thị mà đi qua.

Mạc Vô Kỵ tại tu chân giới chính là bị đuổi giết mà tới được, hắn đối với việc làm sao chạy trốn, có trời sinh mẫn cảm. Hắn biết rõ, người truy sát tới có một loại ý niệm trong đầu vào trước là chủ, đó chính là đuổi theo khí tức của phi thuyền Lâm Cô. Chờ tên kia tìm được Lâm Cô phi thuyền, phát hiện phi thuyền là trống không, thì bọn họ đã đến phường thị.

Hai người vừa lên Phi Toa, tốc độ liền tăng vọt hắn lên. So với phi hành pháp bảo của Lâm Cô, tốc độ nhanh cũng không chỉ gấp vài lần.

Mạc Vô Kỵ đoán không có sai, sau khi bọn họ rời đi nửa nén hương thời gian, một con thuyền màu bạc xe bay liền từ địa phương bọn họ dừng lại bắn xẹt mà qua. Chiếc xe bay này cả nửa điểm cũng không có dừng lại, trực tiếp xông về phương hướng Lâm Cô phi thuyền.

Mạc Vô Kỵ lại đem Phi Toa tốc độ khống chế tới lớn nhất, nếu mà không chú ý, thần niệm thông thường đều khó mà bắt lấy đến.

Thất phẩm Phi Toa tốc độ đích thật là nhanh, chỉ không tới một canh giờ, Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô liền xuất hiện ở Tán Tiên Phường Thị.

Người trong phường thị còn không ít, còn có rất nhiều Đại Ất Tiên tu sĩ. Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô rất nhanh liền tìm được truyền tống trận vị trí, hai người cả giá cũng không có trả giá, trước tiên mua phiếu truyền tống đến Bách tể tiên thành.

Từ lúc hai người tiến vào phường thị, đến khi hai người rời đi, trước sau bất quá chỉ tốn chưa tới nửa nén hương. Hai người sau khi rời đi

không lâu, một con thuyền màu bạc liền nhanh chóng vọt vào phường thị.

Một lát sau, tu sĩ khống chế chiếc phi thuyền này, cũng từ truyền tống trận này tiến vào Bách tể tiên thành.

...

Cũng trong lúc đó, trong phủ thành chủ Vĩnh Anh tiên thành, Khuê Phong Vân sắc mặt đen như đáy nồi. Ở trước mặt của hắn chính là năm tên Huyền Tiên tu sĩ hắn phái đến Uẩn Tiên Tiên Cốc, lúc này năm người đều là sắc mặt trắng bệch. Bởi vì sự tình vốn nắm chắc, bọn họ cư nhiên làm hư hại.

- Lại đem chuyện đã xảy ra nói cặn kẽ.

Khuê Phong Vân mang giọng nói thật giống như Địa Ngục truyền tới vậy, không còn có phong độ cùng hào sảng như tại đan dược đạo thi đấu.

Nếu mà nhất định phải nói, đó chính là âm trầm. Hắn mỗi một chữ đều mang âm trầm băng hàn, để cho người ta cả người rét run.

Nói xong câu đó, hắn lại xoay người nói với một người sau lưng:

- Lập tức đình chỉ truyền tống trận Vĩnh Anh Tiên Vực, sau đó báo tin cho hết thảy tiến tu sĩ vào Uẩn Tiên Tiên Cốc tìm kiếm tiên linh thảo, nhất định phải phối hợp Uẩn Tiên Tiên Cốc địa đồ hoàn thiện công tác.

- Dà!

Tên tu sĩ sau lưng Khuê Phong Vân thật giống như bóng dáng vậy, trả lời một câu, sau đó cả người đều trực tiếp biến mất.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 559: Ma Môn Khí Thế

- Hiện tại hắn là an toàn, nơi này đã là rời đi Vĩnh Anh Tiên Vực, tiến vào trong hư không.

Lâm Cô đứng ở trên Phi Toa, thoáng thở dài một hơi nói.

Nàng và Mạc Vô Kỵ một đường một hơi thở cũng không có dừng, từ trăm tể tiên thành truyền tống trận vừa ra đến, liền tế xuất Phi Toa chạy ra khỏi trăm tể tiên thành. Sau đó từ trăm tể tiên thành vùng ven, tiến vào mênh mông trong hư không.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt vẫn như cũ ngưng trọng:

- Không, chúng ta cũng không có an toàn, ta cuối cùng là có một loại kinh hồn táng đảm cảm giác. Lâm Cô, ngươi lập tức kích phát không gian kia lẩn trốn phù.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ đã thu hồi Phi Toa.

Lâm Cô đối với Mạc Vô Kỵ thế nhưng là tâm phục khẩu phục, Mạc Vô Kỵ nói muốn nàng kích phát lẩn trốn phù, dù cho cái này lẩn trốn phù giá trị cao tới đâu, nàng cũng không chút do dự lấy ra lẩn trốn phù tại chỗ liền kích phát.

Lẩn trốn phù cuồn cuộn nổi lên một đạo nhạt yếu hư không quang mang, ở trên hư không bên trong xé rách ra một đạo nhàn nhạt vết nứt, sau đó mang theo Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô từ chỗ cũ biến mất vô tung vô ảnh.

Không thể không nói Mạc Vô Kỵ dự cảm cực kỳ chính xác, hắn và Lâm Cô sau khi rời đi liên cả một phần tư nén hương thời gian cũng chưa tới, một người mặt mang mặt nạ nam tử đội mũ cao liền dừng ở Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô rời đi vị trí.

Hắn nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô biến mất không gian chỗ, trong mắt không ngừng dần hiện ra hung quang. Đủ qua nửa nén hương thời gian, trong mắt hắn hung mang mới dần dần tán đi, sau đó xoay người rời đi. Hiển nhiên hắn cũng biết mình như thế nào đi nữa đuổi theo, cũng không cách nào đuổi tới Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô hai người.

...

Lúc này Lâm Cô cùng Mạc Vô Kỵ đã lần nữa ngồi ở Mạc Vô Kỵ Phi Toa thượng, Phi Toa dùng tốc độ cực nhanh nhằm phía Lục Luân Tiên Vực.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ mới hoàn toàn an tâm. Lâm Cô lấy ra một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đại ca, đây là ta từ Uẩn Tiên Tiên Cốc bên trong đào được tiên linh thảo, ngươi cầm đi sao?.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét đi vào, hắn phát hiện Lâm Cô thu thập tiên linh thảo tuy rằng không bằng hắn nhiều, lại cũng có số trăm gốc cây thất cấp tiên linh thảo, hơn một trăm gốc cây bát cấp tiên linh thảo, còn có vài gốc cây cửu cấp tiên linh thảo.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Lâm Cô, ngươi lại đem ngươi cần tiên linh thảo lấy xuống, sau đó nói cho ta biết ngươi yêu cầu cái nào tiên đan, mỗi một loại ta đều giúp ngươi luyện chế một lò.

Những thứ này tiên linh thảo cũng có một chút trân quý, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn muốn hàng loạt cao cấp tiên linh thảo, chủ yếu là dùng để thăng cấp Đan Đế.

Lâm Cô lắc đầu:

- Ta không cần bất luận cái gì tiên linh thảo, cũng không cần tiên đan, chỉ xin ngươi giúp ta lại đem mẫu thân ta trị hết bệnh, ta liền hài lòng.

Mạc Vô Kỵ có chút hơi khó, không phải là hắn không muốn giúp Lâm Cô. Hắn lần này tới, chính là chuẩn bị toàn lực ứng phó. Chỉ là hắn học cũng không phải y đạo, cũng không phải tiên y, toàn lực ứng phó cũng cũng không nhất định có thể thấy hiệu quả. Một khi hắn trị không hết Lâm Cô mẫu thân bệnh, hắn thiếu Lâm Cô nhưng cũng quá nhiều.

Không nói Lâm Cô hỗ trợ làm lấy nhiều như vậy cao cấp tiên linh thảo, coi như là Lâm Cô này tấm bát cấp không gian lẩn trốn phù giá trị, chỉ sợ sẽ là vô số tiên tinh chồng chất.

Mạc Vô Kỵ thu hồi nhẫn, xuất ra bảy tám cái bình ngọc đưa cho Lâm Cô nói:

- Đây là ta luyện chế Đại Ất Chân Đan cùng Địch Tiên Đại Chí Đan. Còn có vài bình Đại Ất Tiên, Đại Chí Tiên cảnh giới tu luyện cùng chữa thương đan dược. Những ta này tin tưởng ngươi đều có thể dùng thượng. Tương lai ngươi thăng cấp Đại La Tiên cùng Tiên Vương đan dược, cũng tuy tiện tìm ta mà lấy. Tuy rằng ta hiện đang luyện chế không được, tương lai nhất định là có thể luyện chế ra tới.

- Đa tạ Mạc đại ca, vậy ta thu.

Lần này Lâm Cô không có đẩy, Mạc Vô Kỵ cho nàng đan dược đích xác đều là nàng hữu dụng. Tuy tiện Ma Nguyệt Tiên Môn cũng có thể lấy được, nhưng Mạc Vô Kỵ thế nhưng là một cái Tôn Cấp Đan Vương, Ma Nguyệt Tiên Môn lấy được tiên đan, nào có Mạc Vô Kỵ tốt. Huống

chi những thứ này tiên đan bên trong mỗi một tấm, đều là tông môn trọng yếu tài nguyên.

Nàng làm một tám sao cấp thiên tài là rất dễ có thể lấy được, đối với bình thường vậy đệ tử mà nói, loại đan dược này liền quá trân quý.

Mạc Vô Kỵ không có cầm Tiên Mộc Tủy cho Lâm Cô, Tiên Mộc Tủy giá trị rất cao. Hắn tin tưởng Lâm Cô sẽ không đối với hắn Tiên Mộc Tủy lên lòng mơ ước, nhưng Ma Nguyệt Tiên Môn người còn lại sẽ rất khó nói. Vạn nhất Lâm Cô tiết lộ Tiên Mộc Tủy, này cái mạng nhỏ của hắn nói không chừng đều muốn phải đưa tại Ma Nguyệt Tiên Môn.

Thứ này tương lai thực lực của hắn cao thời điểm, có thể đưa chút cho Lâm Cô, hiện tại cũng không cần.

...

Phi Toa tốc độ cực kỳ cấp tốc, nửa năm sau, Phi Toa tiến vào Lục Luân Tiên Vực, đến gần rồi Lục Luân Tiên Vực phía ngoài nhất tiên thành, Y Tinh Tiên Thành.

Lâm Cô chỉ vào Phi Toa bên ngoài cách đó không xa Y Tinh Tiên Thành nói với Mạc Vô Kỵ:

- Y Tinh Tiên Thành tuy rằng không phải là Lục Luân Tiên Vực Thiên Đế tiên thành, coi như là Ma vực thập đại tiên thành một trong. Tương lai ngươi lấy được Minh Tâm Thần Hoa, nếu là muốn đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, này nhất định phải từ Y Tinh Tiên Thành đi qua. Y Tinh Tiên Thành có một cái truyền tống trận đến lục giáp khư ngoại vi, mà ở vào Lục Luân Tiên Vực cùng Minh vực giữa đó Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, đang ở lục giáp khư trong.

- Ta kỳ thực cũng không phải không thu hoạch được gì, ta tại một cái ẩn núp địa phương tìm được Minh Tâm Thần Hoa. Ta lo lắng Vĩnh Anh Thiên Đế cho là ta lấy đi vật của hắn, lúc này mới vội vã muốn rời khỏi Vĩnh Anh Tiên Vực.

Mạc Vô Kỵ giải thích.

Tới rồi cái chỗ này, hắn đã không cần phải tiếp tục giấu diếm.

- A...

Lâm Cô ngạc nhiên mừng rỡ a một tiếng, lập tức liền nói:

- Mạc đại ca, vô luận ngươi có thể không cứu mẫu thân ta, ta đều có thể cùng đi với ngươi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì.

- Đa tạ.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói cảm tạ. Nếu là chuyện khác, có lẽ hắn còn có thể khách khí một phen, nói không cần Lâm Cô lại đây, thế nhưng vì Sầm Thư Âm tìm về rơi lả tả hồn phách sự tình, dù cho nhiều một tia nắm chặt, hắn liền sẽ không bỏ rơi.

Lâm Cô dầu gì cũng là Ma vực người, đối với Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì lúc nào cũng so với hắn càng thêm quen thuộc.

Y Tinh Tiên Thành khoảng cách Ma Nguyệt Tiên Môn xa cách cũng không xa, mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô cũng đã đi tới Ma Nguyệt Tiên Môn bên ngoài.

Tới rồi Tiên Giới sau đó, Mạc Vô Kỵ đi qua hứa bao nhiêu tiên thành, thậm chí ngay cả Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế tiên thành Vĩnh Anh tiên thành hắn đều đi qua. Mạc Vô Kỵ còn thật chưa từng đi lớn tông môn, Ma Nguyệt Tiên Môn vô luận là đang (ở) Lục Luân Tiên Vực, hay là đang còn toàn bộ Tiên Giới, đều là phi thường nổi danh.

Hiện tại đứng ở Ma Nguyệt Tiên Môn tông môn miệng, Mạc Vô Kỵ mới cảm nhận được đại tông môn khí thế. Đồng thời cũng hiểu rõ vì sao cái này tông môn phải gọi là Ma Nguyệt.

Tại tông môn hộ trận lối vào, là một mảnh cuồn cuộn sương mù màu đen. Sương mù bầu trời lơ lửng hai chữ, Ma Nguyệt. Tại hai chữ này trở

lên phương, còn có một giáp loáng thoáng bán nguyệt giấu ở trong đó.

- Mạc đại ca, ngươi cùng đi theo ta.

Lâm Cô chờ Mạc Vô Kỵ thu hồi phi hành pháp bảo, đối với Mạc Vô Kỵ lên tiếng chào, lấy ra một quả ngọc bài đi đầu đi hướng này ma sương mù cuồn cuộn đại môn.

Lâm Cô dựa vào một chút gần, này ma sương mù cuồn cuộn đại môn liền rõ ràng xuất hiện một cái đá xanh thông đạo.

Mạc Vô Kỵ theo Lâm Cô đi qua này màu xanh thông đạo sau đó, vào hết mắt chính là một mảnh thanh sơn lục thủy, đâu còn có nửa điểm ma khí?

Đây quả thực là một người bên trong tiên cảnh, so với Vĩnh Anh Tiên Vực nhiều hơn một phần mênh mông khí tức thiên địa.

Rộng vô biên tông môn hoàn cảnh, Mạc Vô Kỵ ngoại trừ thấy tảng lớn tảng lớn rất nặng kiến trúc bên ngoài, chỉ có thể nhìn thấy tốp năm tốp ba tu sĩ cấp tốc từ không trung phi hành mà qua.

Lâm Cô hướng Mạc Vô Kỵ báo cho biết một cái, trực tiếp đạp không bay lên.

Mạc Vô Kỵ theo Lâm Cô đạp không hắn lên, lúc này mới phát hiện Ma Nguyệt Tiên Môn này cư nhiên không có bất kỳ cấm khoảng không cấm chế. Ma Môn làm việc quả lại chính là bất đồng, đổi thành bình thường vậy môn phái, tông môn bên trong khẳng định có cấm khoảng không cấm chế hạn chế.

Sau nửa canh giờ, Lâm Cô mang theo Mạc Vô Kỵ đi tới một ngọn núi cao phía ngoài cấm chế chỗ dừng lại. Tại cấm chế phía ngoài một khối cao to trên tấm bia đá viết 'Vấn Nguyệt Phong' ba chữ, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng Lâm Cô hắn là liền ở tại Vấn Nguyệt Phong.

Cấm chế rất nhanh bị mở ra, một người thanh tú nữ tử đứng ở lối vào đối với Lâm Cô khom người thi lễ:

- Ngạo Tùng ra mắt Lâm Cô sư tỷ.

Lâm Cô cũng đáp lễ lại hỏi:

- Ngạo Tùng, mẹ ta khá hơn chút nào không?

Ngạo Tùng sắc mặt buồn bã lắc đầu:

- Sư phụ Linh Lạc vẫn như cũ tại bên trong niết hóa, hơn nữa niết hóa tốc độ càng lúc càng nhanh. Mấy ngày trước, môn chủ tới rồi một chuyến. Môn chủ cũng là bó tay hết cách, về sau môn chủ rời đi tông môn, đi nói Đan Đạo Tiên Minh mời một cái Đan Đế tới xem một chút.

Ngạo Tùng tâm tình sa sút sau khi nói xong, càng là cúi đầu.

Mạc Vô Kỵ ở một bên không nói gì, hắn nghe được Linh Lạc niết hóa, trong lòng chính là khẽ động. Hắn bản thân có Trữ Thần Lạc, Trữ Thần Lạc có thể hoàn mỹ chữa trị hắn mạch lạc, nói vậy Linh Lạc cũng có thể chữa trị.

Ngược lại Ngạo Tùng này, lại là Lâm Cô mẫu thân đệ tử. Nữ tử này thoạt nhìn ngược lại có một loại học thức mỹ, cử chỉ đầu chân giữa đó, đều có một loại hoàn mỹ tu dưỡng. Càng làm cho Mạc Vô Kỵ kinh ngạc chính là, Ngạo Tùng này tu vi lại là Đại Ất Tiên. So với Lâm Cô tu vi cao hơn một phần.

Tu vi cao hơn Lâm Cô, còn gọi Lâm Cô sư tỷ. Theo Mạc Vô Kỵ, hắn là Lâm Cô vì tiến vào Phá Toái Giới, lúc này mới chế trụ tu vi của mình. Bởi vì như thế, mới bị Ngạo Tùng cao hơn.

- Sư phụ ta xuất quan sao?

Lâm Cô một bên bước nhanh đi vào, một bên dò hỏi.

Ngạo Tùng thở dài:

- Không có, cô sư bá bế quan sau đó, vẫn cũng không có đi ra.

Lâm Cô vội vã đi vào, cũng không có giới thiệu Mạc Vô Kỵ. Mặc dù như thế, Ngạo Tùng vẫn như cũ đối với Mạc Vô Kỵ khẽ khom người, sau đó nhường ra một bước.

Vấn Nguyệt Phong thượng kiến trúc vốn là rất đơn giản, trước sau cộng lại bất quá bảy tám cái kiến trúc liền cùng một chỗ.

Mạc Vô Kỵ theo Lâm Cô dọc theo một cái uốn lượn thạch đường vòng vo vài cái, liền tiến vào một gian cực kỳ tinh xảo gian nhà.

Phía ngoài phòng toàn bộ là các loại hoa cỏ, cái chỗ này chẳng những tiên linh khí nồng nặc tới cực điểm, các loại mùi hoa cùng tiên linh thảo mùi thơm ngát, càng làm cho người vui vẻ thoải mái.

Bên trong phòng cũng dọn dẹp sạch sẽ, tại gian nhà dựa vào bên trong vị trí, có một gian tiên hương giường gỗ, giường bên ngoài là cực nhỏ lùa tơ tằm rũ xuống. Một người sắc mặt tái nhợt nữ tử nằm ở trên giường, tên nữ tử này ngoại trừ sắc mặt tái nhợt ra ngoài, dung mạo thậm chí so với Lâm Cô còn phải xinh đẹp hơn ba phần.

Ở chung quanh nàng, thậm chí còn mang theo một loại khó diễn tả được linh tính ý nhị.

- Nương.

Thấy này sắc mặt tái nhợt cô gái xinh đẹp, Lâm Cô một bước liền nhảy qua tới rồi bên giường, quỳ rạp xuống đất, nước mắt nhịn không được rơi xuống.

Ngạo Tùng cũng là sắc mặt buồn bã, buồn bã đứng ở một bên. Mạc Vô Kỵ lại có thể nhìn ra, Lâm Cô không có ở đây thời điểm, Ngạo Tùng lại đem mẫu thân của Lâm Cô chăm sóc tốt lắm.

- Lâm Cô, ngươi đã về rồi.

Tiên hương giường gỗ thượng nữ tử miễn cưỡng mở mắt, lộ ra vẻ tươi cười, có chút cật lực nói một câu.

- Dạ, mẫu thân, ta đã trở về. Ta đã mời một cái rất lợi hại Đan Sư đến, ta tin tưởng hắn có biện pháp cứu ngươi.

Lâm Cô nói lấy chỉ hướng Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt cũng không có theo đi qua, mà là rơi vào bên này giường gỗ tiên hương.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 560: Lâm Cô Mẫu Thân Bệnh

Mẫu thân của Lâm Cô dường như cũng không có để ý Mạc Vô Kỵ thất lễ, hay là để ý Mạc Vô Kỵ quá nhỏ tuổi, chỉ là cười một cái nói:

- Còn làm phiền ngươi đi đường xa cùng Lâm Cô tới nơi này, thực sự là băn khoăn.

Mạc Vô Kỵ phục hồi tinh thần lại, nhanh chóng tiến lên ôm quyền nói:

- Tiền bối nói quá lời, Lâm Cô giúp đỡ ta nhiều lắm, ta chỉ lo lắng cho mình thực lực thấp, không cách nào giúp tiền bối chữa bệnh.

Mẫu thân của Lâm Cô bình tĩnh cười cười:

- Không có sao, coi như là tu luyện đến Tiên Đế, sinh tử cũng không phải là mình có thể nắm trong tay, huống chi ta khoảng cách Tiên Đế còn xa xa không hẹn.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, nói với Lâm Cô:

- Lâm Cô, ngươi đi ra ngoài một chút, ta muốn đơn độc giúp bá mẫu kiểm tra một chút bệnh tình.

Lâm Cô đứng lên, vành mắt của nàng có chút hồng. Ngược lại Ngạo Tùng ở một bên khẽ nhíu mày, lập tức dùng lời nhỏ nhẹ nói:

- Vị Tiên này y, không phải là ta và Lâm Cô không tin ngươi, chỉ là xem bệnh vì sao muốn chúng ta tránh ra? Sư phụ như mẫu thân của ta

vậy, ta cùng Lâm Cô ở chỗ này cũng sẽ không ảnh hưởng đến ngươi xem bệnh.

Tuy Ngạo Tùng chính là lời nói rất nhẹ nhỏ, ý kia Mạc Vô Kỵ đã nghe ra, đó chính là nàng và Lâm Cô ngược lại không cần tránh ra, ngược lại là chính bản thân một cái nam tử, đơn độc là chữa bệnh cho mẫu thân của Lâm Cô, nàng không yên tâm.

Lâm Cô liền vội vàng nói:

- Ngạo Tùng sư muội, Mạc đại ca tính tình quang lâm quang minh, chúng ta liền đứng ở bên ngoài chờ một chút đi.

Nghe được Lâm Cô đều như vậy nói, Ngạo Tùng tuy rằng vẫn còn có chút không yên tâm, cũng chỉ có thể gật đầu, cùng Lâm Cô đi ra ngoài.

Tại sau khi Ngạo Tùng cùng Lâm Cô đi ra, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên liền đánh ra mấy đạo cách âm cùng ẩn nấp cấm chế, lại đem tất cả tình cảnh bên trong đều ẩn nấp.

Thấy Mạc Vô Kỵ đánh ra cấm chế, Ngạo Tùng lại muốn đi hỏi Mạc Vô Kỵ, lại bị Lâm Cô kéo ra. Đối với Mạc Vô Kỵ, Lâm Cô là tuyệt đối tín nhiệm.

- Ngươi có thể trước tiên đem tình huống cụ thể cùng ta nói một chút không?

Đánh lên những cấm chế này sau đó, Mạc Vô Kỵ mới ngồi lên giường vừa hỏi.

Mẫu thân của Lâm Cô mặc dù nói không có khinh thường Mạc Vô Kỵ, thế nhưng nàng tu dưỡng đến nay, không muốn nói Mạc Vô Kỵ là Lâm Cô đường xa yêu mời về, coi như là tùy tiện gặp phải một cái tiên y, nàng cũng sẽ không dễ dàng nể mặt Mạc Vô Kỵ.

Bây giờ nhìn thấy Mạc Vô Kỵ giơ tay đánh lên vài đạo cấm chế, nàng liền biết mình đã xem thường Mạc Vô Kỵ. Vài đạo tiện tay cấm chế,

không muốn nói Lâm Cô làm không được, nàng cũng không nhất định làm được. Có lẽ tu vi nàng so với Mạc Vô Kỵ cao hơn vô số, tại trận đạo cấm chế, nàng khẳng định chính bản thân xa xa không bằng Mạc Vô Kỵ trước mắt này.

Thấy mẫu thân của Lâm Cô do dự, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lại bổ sung nói một câu:

- Tiền bối, ta gọi Mạc Vô Kỵ, coi như là một cái Đan Sư, cùng Lâm Cô cũng là bạn thân phi thường. Mời tiền bối không cần lo lắng, vô luận là bất luận lời nói gì, ngày hôm nay cũng cũng sẽ không truyền đi ra.

Mẫu thân của Lâm Cô giùng giằng xê dịch di chuyển một cái thân thể, tỏ vẻ tôn trọng, lúc này mới nhu nhược nói:

- Mạc Đan Sư, Lâm Cô có thể đem ngươi mời tới, nhất định là nhìn trúng năng lực của ngươi. Lâm Cô là nữ nhi của ta, tuy rằng mấy năm gần đây nàng vẫn đi theo sư phụ tu luyện, ta đối với tâm tính của nàng lại hiểu rõ vô cùng, nàng không phải là tùy tiện liền sẽ tin tưởng một người.

Ta bất quá là già ngốc này hơn ngươi vài tuổi, thật sự là không đảm đương nổi tiền bối, tục gia tính danh của ta gọi Thạch Cốc Lan. Nếu là ngươi coi trọng ta, liền kêu ta một câu Lan di sao?. Chúng ta người tu tiên, chính là nghịch thiên mà đi, không có nhiều rườm rà chú ý như vậy.

- Tốt, Lan di.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, không có để ý. Hắn và Đan Đế đều là xưng huynh gọi đệ, điểm ấy nho nhỏ hắn tự nhiên sẽ không để ở trong lòng.

Thạch Cốc Lan lộ ra một cái nhãn thần hài lòng, rồi mới lên tiếng:

- Năm ấy ta vừa mới sinh hạ Lâm Cô, cho nên đơn độc đi tìm Tiên Mộc Tủy, kết quả ta cho rằng bị Phụ Thần Minh Độc xâm nhập thân thể, tuy ta lúc đó liền chạy về, vẫn là chậm một bước. Qua sau một thời gian

ngắn thức hải của ta bắt đầu đọng lại, bộ xương biến thành màu đen, Linh Lạc dần dần niết hóa. Tông môn hao tốn hàng loạt khí lực, chính là sư phụ Lâm Cô - Cô cũng tiêu hao hàng loạt thời gian cùng tinh lực, vẫn như cũ không cách nào chữa khỏi tốt ta...

- Tiền bối là trúng độc?

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ nếu quả như thật là trúng độc, vậy thì dễ làm. Với hắn cái độc gì mà không có khả năng trị liệu? Chỉ là giọng nói Thạch Cốc Lan dường như cũng không phải trúng độc.

Về phần Thạch Cốc Lan nói tới Phụ Thần Minh Độc, Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng. Loại độc chất này vô sắc vô vị, rất khó phát hiện. Một khi trúng loại độc chất này, thức hải sẽ dần dần co rút lại, bộ xương biến thành màu đen, Linh Lạc niết hóa, tu vi yếu bớt, sau cùng biến thành một người tầm thường tu vi cũng không có, sau đó chết đi.

Thạch Cốc Lan nói sinh hạ Lâm Cô sau đó đi tìm Tiên Mộc Tủy, hiển nhiên là muốn thay đổi tư chất cho Lâm Cô. Tiên Mộc Tủy còn có một cái công dụng trọng yếu, chính là cầm đến tắm rửa cho trẻ con mới vừa ra đời, có thể cho em bé tư chất trở nên ưu tú không gì sánh được. Lâm Cô là thiên tài tám sao, da thịt trơn tuột nõn nà như em bé, rất có thể là được Tiên Mộc Tủy tẩy rửa.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Thạch Cốc Lan lắc đầu:

- Lúc ban đầu ta cùng tông chủ, còn có Lâm Cô sư phụ đều cho rằng ta là trúng độc. Nhưng về sau một người tiên y cực kỳ nổi danh đi tới Ma Nguyệt Tiên Môn, người tiên y kia giúp ta nhìn một chút, hắn nói ta cũng không phải trúng Phụ Thần Minh Độc, mà là bị bệnh.

- Vậy hắn nói là cái gì bệnh?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Thạch Cốc Lan thở dài:

- Hắn còn chưa kịp nói, liền xảy ra chuyện rồi. Lúc đó ái phi của Lôn Thải Tiên Đế trong Chư Thần Tiên Vực bị trọng bệnh, Lôn Thải Tiên Đế mạnh mẽ triệu hoán mấy Tiên Vực đỉnh cấp tiên y cùng Đan Sư đi vào xem bệnh cho ái phi hắn. Chỉ là vừa đi sau đó, liền không còn tin tức tiên y kia.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, Lôn Thải Tiên Đế thật là bá đạo. Tiên y đang giúp Thạch Cốc Lan xem bệnh, dùng địa vị của Thạch Cốc Lan, hắn lại còn triệu hoán đi được. Nhiều năm như vậy không có tin tức, đoán chừng là dữ nhiều lành ít.

Thạch Cốc Lan đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ nghi hoặc, nói:

- Tiên y kia gọi Trình Khiêm Hà, là một trong cửu Đại Tiên y của bảy đại Tiên Vực. Lôn Thải Tiên Đế tự nhiên phải triệu hoán đi qua, không muốn nói hắn, các tiên y còn lại, phỏng chừng cũng đều bị Lôn Thải Tiên Đế triệu hoán đi rồi.

- Người này ta đã nghe nói qua.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, Trình Khiêm Hà hắn thật đúng là nghe nói qua, hình như là Hàn Thanh Như nói cho hắn biết. Tên của người này đều truyền đến Vĩnh Anh Giác, có thể thấy được là lợi hại dường nào.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Lan di, có thể hay không lại đem cổ tay ngươi cho ta bắt mạch?

Mạc Vô Kỵ sẽ không bắt mạch, nhưng hắn có hóa độc lạc, hắn có thể cảm thụ một chút Thạch Cốc Lan có đúng trúng độc hay không.

Thạch Cốc Lan ừ một tiếng, đưa cổ tay ra. Cổ tay của nàng tái nhợt cả một tia tơ máu cũng không có. Cổ tay vừa lấy ra, Mạc Vô Kỵ có thể thấy đầu khớp xương đen kịt dưới da thịt.

Có thể thấy được bệnh của Thạch Cốc Lan đích thật là rất lợi hại, nói cách khác, nếu mà không có người giúp nàng chữa bệnh, nàng cũng

không kiên trì được bao lâu.

Mạc Vô Kỵ tay vừa rơi xuống tại cổ tay của Thạch Cốc Lan, hóa độc lạc chính là nhỏ nhẹ vừa nhảy, lập tức liền khôi phục như thường.

Hóa độc lạc cũng không có chủ động đi hóa độc, Mạc Vô Kỵ đã rõ ràng, Thạch Cốc Lan đích thật là trúng độc, hơn nữa độc này lợi hại đến mức hóa độc lạc của hắn cũng không muốn chủ động đi trêu chọc.

Mạc Vô Kỵ dùng Trữ Thần Lạc thần niệm tại trong cơ thể Thạch Cốc Lan vòng vo một cái, rất nhanh hắn liền lần nữa có phát hiện. trong cơ thể Thạch Cốc Lan có một loại thành phần đỉnh cấp tiên linh thảo, loại tiên linh thảo này là Biên Phách Thảo.

Biên Phách Thảo là lục cấp tiên linh thảo, bất quá loại tiên linh thảo này giá trị cực thấp, bởi vì cái loại tiên linh thảo này không có khả năng vào đan, chỉ có thể pha trà hoặc là chưng cất rượu. Loại tiên linh thảo này nấu trà, có thể lớn mạnh tu sĩ thần hồn, đối với thần niệm gia tăng có một chút tác dụng.

Chỉ là tác dụng rất nhỏ, hơn nữa vị không phải là tốt, cho nên bình thường cực ít có tu sĩ sử dụng loại tiên linh thảo pha trà này cùng chưng cất rượu.

Trong cơ thể Thạch Cốc Lan chẳng những có tiên linh thảo vết tích, còn rất nhiều. Mạc Vô Kỵ đưa ánh mắt rơi một chén trà nhỏ trên bàn bên cạnh, thần niệm của hắn rất nhanh thì điều tra đếnbên trong ấm trà là bỏ thêm Biên Phách Thảo sau đó nấu trà.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái cái chén, từ nơi ấm trà này rót một chén trà uống một hơi cạn sạch.

Không phải là hắn muốn uống thử trà, mà là bởi vì bệnh tình của Thạch Cốc Lan, uống Biên Phách Thảo căn bản cũng không có bất kỳ tác dụng nào.

Trên Thảo Mộc Thạch liên quan tới Biên Phách Thảo còn có mấy cái chữ ghi chú rõ, kỵ Minh Hương Mộc.

Minh Hương Mộc trong Thảo Mộc Thạch cũng có giới thiệu, vô luận là vẻ ngoài hình dạng hay là mùi vị, đều cùng Tiên hương mộc giống y hệt nhau. Thậm chí ngay cả tác dụng đều không sai biệt lắm, có thể an tâm định thần. Bất quá Minh Hương Mộc cùng Minh hương mộc vẫn có một chút khác biệt, một chút khác nhau này chính là Minh Hương Mộc hấp thu Ám Minh khí tức. Cho nên thời gian lâu hơn một chút, sẽ tại mặt ngoài bám vào một phần nhàn nhạt hắc ban.

Loại hắc ban này chỉ cần nhẹ nhàng chùi đi liền căn bản không thấy được, mà tiên hương mộc căn bản cũng không bám vào loại hắc ban này. Không muốn nói hắc ban, coi như là bụi đất rơi vào tiên hương mộc, cũng sẽ tự động trôi đi. Cho nên tiên hương mộc căn bản cũng không cần chà, cũng là quanh năm bảo trì sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái, mùi thơm ngát tịnh thần.

Mạc Vô Kỵ trước sở dĩ nhìn chằm chằm giường gỗ tiên hương, là bởi vì hắn rất là kỳ quái, vùng ven tiên hương mộc làm sao có thể có bụi đất bám vào ở phía trên, còn chưa phải là một chỗ hai nơi.

Thấy Mạc Vô Kỵ uống một ngụm trà tráng thần của mình, Thạch Cốc Lan có chút nghi hoặc. Nàng chỉ là trong ánh mắt có thêm một loại trầm tư, lại cũng không có hỏi.

Một ly trà bị Mạc Vô Kỵ uống xong, Mạc Vô Kỵ quả nhiên cảm nhận được một loại lớn mạnh thần hồn khí tức tràn ngập lại đây. Tuy loại khí tức này rất là yếu ớt, lại chân thực tồn tại. Xem ra Biên Phách Thảo đích xác có thể lớn mạnh tu sĩ thần hồn, không chỉ như thế, còn không có bất kỳ tác dụng phụ.

Mạc Vô Kỵ đưa tay dán tại Minh Hương Mộc, lại vẫn là không có bất kỳ phản ứng.

Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, Thảo Mộc Thạch giới thiệu Biên Phách Thảo cùng Minh Hương Mộc có xung đột, hắn cũng không biết xung đột này ở địa phương nào.

Đủ hơn mười hô hấp thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ cũng không có nửa điểm cảm ứng. Hắn đưa ngón tay chuyển qua một chỗ điểm đen, lần này tay hắn vừa mới đặt lên, hóa độc lạc liền nhỏ nhẹ vừa nhảy, lập tức liền khôi phục bình tĩnh.

Mạc Vô Kỵ lập tức vận chuyển hóa độc lạc, hóa độc lạc cùng thân thể mạch lạc còn lại tạo thành Chu Thiên vận hành, một lát sau, Mạc Vô Kỵ ở trong cơ thể của mình tìm được một tia độc tính thậm chí không phát hiện được.

Mạc Vô Kỵ thu tay về trong lòng thầm than, thứ này quả nhiên lợi hại, ngay cả hóa độc lạc của mình cũng không muốn chủ động đi xử lý. Hơn nữa tình cảnh trúng loại độc này, thật là cùng loại với Phụ Thần Minh Độc.

- Lan di, có thể cùng ta nói một chút về đệ tử của ngươi Ngạo Tùng sao? Nàng tính tình làm sao? Đến từ đâu?

Mạc Vô Kỵ biết bệnh của Thạch Cốc Lan, cũng không phải đơn giản như chỉ hóa đi độc là được.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 561: Chữa Bệnh

Thạch Cốc Lan nao nao, nàng là ai, Mạc Vô Kỵ thuận miệng vừa hỏi, nàng liền hiểu ý tứ Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ cư nhiên hoài nghi đệ tử của nàng Ngạo Tùng, nàng lập tức lắc đầu.

Có thể nói tại trong lòng nàng, Ngạo Tùng cùng nữ nhi Lâm Cô địa vị hầu như không sai biệt lắm. Nữ nhi quanh năm ở bên ngoài vì nàng tìm kiếm chữa trị Linh Lạc tiên linh thảo, còn có tìm kiếm tiên y vì nàng chữa bệnh, người chiếu cố tại bên người nàng chính là Ngạo Tùng.

Đang ở lúc Thạch Cốc Lan muốn nói xong, cấm chế do Mạc Vô Kỵ bố trí bị xúc động.

Ngạo Tùng thanh âm truyền đến:

- Mạc đại sư, ta có thể tiến vào hay không?

Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, hắn không nói gì.

Thạch Cốc Lan thở dài, nếu như nói tại một hơi thở trước, nàng còn cảm thấy Ngạo Tùng không có bất cứ vấn đề gì, vậy bây giờ ý niệm trong đầu nàng đã dao động.

Ngạo Tùng tu luyện tới ngày hôm nay, chẳng lẽ không biết tiên y trị bệnh kỵ nhất bị quấy rầy sao?

- Mạc Đan Sư, ngươi mở ra cấm chế, để cho Ngạo Tùng đi vào một chút sao?.

Thạch Cốc Lan giọng nói có chút sa sút, thậm chí mang theo một tia thê lương bi ai.

Mạc Vô Kỵ mở ra cấm chế, Ngạo Tùng lập tức liền bước vào gian phòng, lập tức liền lo lắng hỏi:

- Mạc đại sư, sư phụ ta bệnh làm sao? Có thể có biện pháp không?

Thanh âm của nàng vẫn như cũ nhu hòa, mang cùng một loại quan tâm cấp thiết, để cho Mạc Vô Kỵ đều muốn hỏi một câu, người nữ nhân này là người của Hollywood xuyên qua tới sao?

Mạc Vô Kỵ thở dài nói:

- Vốn là còn một chút manh mối, đáng tiếc bị ngươi khuấy phá, ta vừa không còn bất luận cái manh mối gì. Ngươi nói ngươi là hi vọng ta giúp sư phụ ngươi chữa bệnh, hay là hi vọng không. Nếu mà không hy vọng, ta lập tức đi ngay, sẽ không tiếp tục ở tại chỗ này.

trên mặt Ngạo Tùng xuất hiện lướt qua một cái xấu hổ, nhanh chóng nói:

- Ta tự nhiên là hi vọng Mạc đại sư có thể đem sư phụ ta trị hết bệnh, ta chỉ sợ bệnh tình của sư phụ ta sẽ nặng thêm... Xin lỗi a, Mạc đại sư, ta không phải là nhằm vào ngươi.

Tuy trong miệng Ngạo Tùng nói ấp a ấp úng, đứa ngốc đều có thể nghe ra nàng là lo lắng Mạc Vô Kỵ làm cho bệnh tình Thạch Cốc Lan tăng thêm.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta coi như là trị không hết cho sư phụ ngươi, cũng sẽ không làm cho bệnh tình cảu nàng nặng thêm. Lâm Cô...

Hai chữ cuối cùng Mạc Vô Kỵ là đang gọi Lâm Cô lại đây, người nữ nhân này hắn thật sự là có chút phiền.

Ngạo Tùng nhanh chóng nói:

- Lâm Cô đi thăm cô sư bá rùi, hắn là rất nhanh thì sẽ trở về.

- Tốt, vậy ngươi đi ra ngoài trước sao?, ta tiếp tục giúp sư phụ ngươi xem bệnh.

Mạc Vô Kỵ giọng nói có chút lãnh đạm.

Ngạo Tùng lại xin lỗi một cái sau đó, lúc này mới cẩn thận lui ra ngoài.

Ngạo Tùng vừa ra đi, Vô Kỵ liền trực tiếp lần đánh lên cấm chế, đồng thời phát ra một đạo tin tức.

- Ngươi phát tin tức cho Lâm Cô?

Ngạo Tùng sau khi đi vào, Thạch Cốc Lan cũng không nói lời nào, hiện tại Mạc Vô Kỵ phát sinh một đạo tin tức, nàng mới chủ động hỏi thăm một câu.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đúng vậy, ta lo lắng Lâm Cô trở lại, cũng sẽ bị Ngạo Tùng huy động đi, sau đó sẽ đến quấy rầy ta một lần nữa.

Thạch Cốc Lan không có hỏi lại, mà là nói:

- Ngạo Tùng là nữ nhi của một cố nhân, cố nhân ngã xuống sau đó, ta liền đem nàng mang về, xem như con gái của mình mà chứa chấp.

Thạch Cốc Lan nói rất mơ hồ, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn biết tình cảnh cụ thể. Chỉ nói rằng:

- Lan di, bệnh của ngươi ta đích xác có thể trị. Thế nhưng trị xong, ngươi còn phải có một thời kỳ dưỡng bệnh. Nếu mà ngươi tiếp tục để cho Ngạo Tùng tại bên cạnh ngươi, người lợi hại hơn nữa tới nơi này, cũng bó phép.

- Có thể nói cho ta biết nguyên nhân sao?

Thạch Cốc Lan hỏi.

Mạc Vô Kỵ chỉ về phía ngủ giường của nàng nói:

- Cái giường này không phải là làm từ Tiên Hương Mộc, mà là Minh Hương Mộc. Ngươi bình thường uống tiên trà là được ngâm từ Biên Phách Thảo. Nếu là ta không có đoán sai, cái giường này là Ngạo Tùng đưa vào. Mà Ngạo Tùng mỗi ngày đều sẽ giúp ngươi chà lau cái giường này, đồng thời Biên Phách Thảo cũng là Ngạo Tùng chủ động ngâm cho ngươi.

Thạch Cốc Lan ngẩn ngơ, tuy rằng cái giường này cũng không phải Ngạo Tùng đưa tới, nhưng Mạc Vô Kỵ câu nói thứ hai nói đúng. Ngạo Tùng đích thật là mỗi ngày đến chà lau cái giường đó, còn làm cẩn thận tỉ mỉ, không có nửa điểm qua loa. Tuy nàng và Ngạo Tùng nói qua rất nhiều lần, chỉ là mỗi một lần nói sau đó Ngạo Tùng đều vẫn là trước sau như một đến chà lau cái giường này.

Về phần Biên Phách Thảo, vậy đích thật là Ngạo Tùng nghĩ tới, nàng nói thứ này pha trà có thể lớn mạnh thần hồn. Sự thật xác thực cũng là như vậy.

Thấy Thạch Cốc Lan sững sờ, Mạc Vô Kỵ đơn giản nói:

- Hai thứ đồ này kết hợp với nhau, sẽ sinh ra một loại độc tính tương tự với Phụ Thần Minh Độc. Cả triệu chứng trúng độc, cũng không sai biệt lắm cùng Phụ Thần Minh Độc. Trình Hhiêm Hà Tiên y nói độc này không phải là Phụ Thần Minh Độc, cũng không có nói sai. Kỳ thực Ngạo Tùng cũng không hiểu, nếu mà nàng hiểu, căn bản cũng không cần tiếp tục ngâm Biên Phách Thảo trà cho ngươi. Tiếp tục cho ngươi uống Biên Phách Thảo, cùng hiệu quả bây giờ cũng sẽ không làm cho ngươi tăng nhanh tốc độ ngã xuống. Nói cách khác, chất độc trên người của ngươi đã hoàn toàn chuyển hóa thành một loại bệnh, loại bệnh này chính là

đọng lại trong thức hải, Linh Lạc niết hóa. Cho nên đơn thuần giải độc, căn bản là trị không hết cho ngươi.

- Ngươi có thể trị hết cho ta?

Thạch Cốc Lan kinh dị nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta có thể trị hết, thậm chí chỉ cần một ngày. Thế nhưng trong thời điểm ta trị liệu bà, không có khả năng có bất kỳ người nào quấy rầy, hơn nữa phải là tại dưới tình huống bà đã mất đi ý thức.

Mạc Vô Kỵ cần hóa độc lạc giúp Thạch Cốc Lan hóa đi độc trong người, đồng thời còn cần Trữ Thần Lạc trợ giúp Thạch Cốc Lan chữa trị niết hóa Linh Lạc. Loại thủ đoạn này, cũng chỉ có hắn có.

Về phần Thạch Cốc Lan thức hải đọng lại, ngược lại không phải là vấn đề. Một khi Thạch Cốc Lan được giải độc, Linh Lạc được chữa trị, nàng thức hải sẽ tự động khôi phục. Vô luận là Trữ Thần Lạc, hay là hóa độc lạc, đây đều là bí mật lớn nhất của Mạc Vô Kỵ. Hắn tuyệt đối sẽ không lại đem bí mật này nói cho Thạch Cốc Lan, dù cho Thạch Cốc Lan là mẫu thân của Lâm Cô, vậy cũng không được.

- Tốt, vậy ngươi bây giờ hãy giúp ta trị liệu.

Thạch Cốc Lan không chút do dự nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn cũng không có lập tức động thủ, mà là lần nữa phát ra một đạo tin tức. Lúc này mới bắt đầu bố trí chung quanh cấm chế.

...

Lâm Cô rất là kỳ quái, nàng nhận được một đạo tin tức của Mạc Vô Kỵ, tin tức có chút cổ quái, chính là: nếu mà tin tưởng hắn, liền không nên quấy rầy hắn chữa bệnh cho mẫu thân.

Lâm Cô tự nhiên là tin tưởng Mạc Vô Kỵ, coi như là Mạc Vô Kỵ không phát này đạo tin tức, nàng cũng sẽ không đi quấy rầy Mạc Vô Kỵ xem bệnh cho mẫu thân của mình.

Nàng cũng không biết, Ngạo Tùng khuyên nàng đi thăm một chút sư phụ, Ngạo Tùng đã đi xúc động cấm chế một lần.

Sở dĩ kỳ quái, là bởi vì sau đạo tin tức đó, Mạc Vô Kỵ lần nữa gửi tới một đạo tin tức, nội dung rất đơn giản:

- Trong quá trình ta chữa thương, coi như là trời sập, cũng không được đến quấy rầy.

Liên tiếp hai đạo tin tức truyền đến, tuy Lâm Cô không hiểu Mạc Vô Kỵ vì sao cẩn thận như vậy, nàng cũng là hiểu ý tứ Mạc Vô Kỵ. Bởi vì Mạc Vô Kỵ biết nàng sẽ không đi đụng vào cấm chế, sở dĩ phát hai đạo tin tức, hẳn là báo cho nàng không cho Ngạo Tùng đi vào.

Nghĩ đến trước chính bản thân lúc rời đi, Ngạo Tùng sư muội xác thực có chút bận tâm Mạc Vô Kỵ, Lâm Cô theo bản năng bước nhanh hơn, nàng còn thật lo lắng Ngạo Tùng sư muội đi đụng vào cấm chế do Mạc Vô Kỵ thiết xuống.

- Sư tỷ, cô sư bá có tin tức sao?

Lâm Cô vừa đến bên ngoài phòng của mẫu thân, Ngạo Tùng cũng có chút lo lắng hỏi một câu.

- Sư phụ ta còn đang bế quan, Ngạo Tùng, ngươi dường như thoạt nhìn có chút lo lắng?

Lâm Cô tự nhiên nhìn ra được Ngạo Tùng lo lắng.

Ngạo Tùng lắc đầu:

- Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, lúc nào cũng lo lắng cho sư phụ. Mạc đại sư cuối cùng là quá trẻ một phần, ta, ai...

Lâm Cô nghe được Ngạo Tùng bởi vì Mạc Vô Kỵ tuổi tác hoài nghi, nhanh chóng nói:

- Ngạo Tùng ngươi không cần lo lắng, năng lực của Mạc đại ca ta đã chính mắt thấy, coi như là Đan Đế lại đây, cũng không nhất định có thể làm tốt hơn hắn.

Ngạo Tùng trong mắt kinh mang lóe lên rồi biến mất, sau đó liền lộ ra một cái nhãn thần dễ dàng.

...

Bên trong cấm chế, Thạch Cốc Lan sớm đã mất đi tri giác, Mạc Vô Kỵ đang toàn lực điều khiển hóa độc lạc giúp Thạch Cốc Lan luyện hóa đi độc khí.

Từng đạo đen sẫm khí tức tại dưới hóa độc lạc Chu Thiên vận hành, bị mang động, rất sau đó ngưng tụ, hóa thành dịch thể đen như mực từ đầu ngón tay Thạch Cốc Lan bị bức ra.

Mạc Vô Kỵ lần này chỉ là bức độc, hắn cũng không có đi đem những thứ độc khí này chuyển thành tiên linh khí. Vì làm như vậy quá lãng phí thời gian, cái thứ hai đây không phải là chính hắn trúng độc. Chính hắn trúng độc, hóa độc lạc có thể cùng một trăm lẻ bảy nhánh Linh Lạc còn lại hình thành mấy tiểu chu thiên, sau đó sẽ hoàn toàn hình một cái đại chu thiên. Như vậy hắn giải độc tối đa chỉ cần không tới một canh giờ là được, nhưng bây giờ, hắn phải hao phí một ngày, hơn nữa còn không có khả năng lại đem độc tính chuyển hóa thành tiên linh khí.

Độc khí hóa thành dịch thể, bị Mạc Vô Kỵ bức rơi toàn bộ cất vào trong bình ngọc. Nguyên bản Mạc Vô Kỵ dự tính một ngày thời gian có thể hoàn toàn khôi phục Thạch Cốc Lan, hiện tại một ngày thời gian trôi qua, hắn bất quá khó khăn lắm lại đem độc trong người Thạch Cốc Lan toàn bộ dùng hóa độc lạc mang đi. Sau đó chữa trị Linh Lạc, Mạc Vô Kỵ lần nữa dùng hơn một ngày thời gian.

Cũng may tu vi hiện tại của Thạch Cốc Lan vốn liền gần như bằng không, Linh Lạc của nàng cũng không có cái gì tiên nguyên lưu động. Bị niết hóa Linh Lạc cũng không nhiều, mới có vài cái mà thôi.

Tròn hai ngày thời gian, Mạc Vô Kỵ mới hoàn toàn chữa trị xong cho Thạch Cốc Lan Linh Lạc.

Giải độc tính, chữa trị Linh Lạc sau đó, Mạc Vô Kỵ tiện tay đưa ra mấy đạo sinh cơ, một cổ sinh cơ khí tức tươi mát chảy vào Thạch Cốc Lan Tử Phủ, Thạch Cốc Lan mở mắt.

Nàng vừa mở mắt, liền cảm nhận được trong cơ thể bất đồng. Hơn mười năm cũng không có cảm thụ qua tiên linh khí tẩy địch, hiện tại nàng dĩ nhiên có thể lần nữa dễ dàng hấp thu tiên linh khí. Sau đó tiên linh khí tại trong cơ thể nàng tạo thành một chu thiên tuần hoàn, thức hải bị cứng lại, cũng nhanh chóng hòa tan, khôi phục...

- Ta đã khỏe rồi? Ngươi thực sự trị khỏi cho ta, lại là thực sự...

Thạch Cốc Lan giơ tay lên, lại cũng không nhìn thấy bộ xương màu đen dưới da thịt trắng nõn, nàng nhịn không được lệ rơi đầy mặt tự lẩm bẩm.

Không ai có thể lĩnh hội tâm tình của nàng lúc này, làm một người tu tiên, không có khả năng tu luyện, chỉ có thể chờ chết, vậy đơn giản là một loại siêu dằn vặt.

Chỉ hơn mười hô hấp thời gian, Thạch Cốc Lan liền ngồi dậy. Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, bởi vì là hắn xuất thủ trị liệu, hắn dùng chính là hóa độc lạc cùng Trữ Thần Lạc. Thạch Cốc Lan kỳ thực cũng không có bị đả thương tới căn cơ, tối đa chỉ cần bế quan vài năm, liền có thể hoàn toàn khôi phục.

- Cái giường Minh Hương Mộc có muốn thu lại hay không?

Cứu được Thạch Cốc Lan, Mạc Vô Kỵ vội vã muốn rời khỏi Ma Nguyệt Tiên Môn, chủ động nhắc nhở một câu Thạch Cốc Lan đang chìm đắm trong vui mừng.

Thạch Cốc Lan phục hồi tinh thần lại, nàng trong mắt tràn đầy cảm kích, sau đó lắc đầu:

- Không cần thu lại, ngươi giúp ta gọi Lâm Cô cùng Ngạo Tùng vào đi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 562: Không Hề Sợ Ngươi

- Mẹ, người...

Thấy Thạch Cốc Lan đã ngồi dậy được, hơn nữa lại cũng không nhìn thấy đầu khớp xương màu đen phía dưới da thịt, Lâm Cô làm sao không biết xảy ra chuyện gì, lúc này liền kích động nước mắt chảy xuống.

Tại trong lòng nàng, mẫu thân sở dĩ nằm ở trên giường bệnh hơn trăm năm, cũng là bởi vì nguyên nhân đi tìm Tiên Mộc Tủy cho nàng tạo thành. Nếu mà mẫu thân bệnh không thể trị hết, nàng cả đời sợ rằng đều không thể an tâm.

Ngạo Tùng cũng là tại chỗ ngơ ngẩn, trong mắt hiện lên vẻ kinh hoảng, lập tức liền ngạc nhiên mừng rỡ nói:

- Ta đi nói cho đại trưởng lão.

Nói xong, nàng xoay người rời đi. Mạc Vô Kỵ nhìn về phía Thạch Cốc Lan, hắn muốn nhìn một chút Thạch Cốc Lan có thể lưu lại Ngạo Tùng hay không, Thạch Cốc Lan trong mắt hiện lên một chút ảm đạm, đối với Mạc Vô Kỵ lắc đầu.

Hiển nhiên nàng cũng biết Ngạo Tùng là muốn thoát đi Ma Nguyệt Tiên Môn, nếu Mạc Vô Kỵ trị khỏi bệnh cho Thạch Cốc Lan, vậy đã nói rõ việc nàng làm, đã bị Thạch Cốc Lan biết.

Thạch Cốc Lan sở dĩ lại đem Ngạo Tùng gọi tiến đến, cũng không có thay đổi giường Minh Hương Mộc, trong lòng còn có một tia huyễn tưởng sau cùng, muốn để cho Ngạo Tùng tỉnh ngộ lại, hướng nàng nói lời xin lỗi, sau đó chuyện này cứ như vậy bỏ qua.

Không thể không nói Thạch Cốc Lan rộng lượng, Ngạo Tùng hại nàng như vậy, nàng vẫn chờ Ngạo Tùng hồi tâm chuyển ý. Nếu là đổi thành Mạc Vô Kỵ, hắn tuyệt đối sẽ không khí độ như vậy.

Địa cầu sách sử ghi chép có như vậy một việc, lúc đó Hàn Sơn hỏi Thập Đắc:

- Thế gian báng ta, lấn ta, nhục ta, cười ta, khinh ta, tiện ta, mắng ta, gạt ta, ta phải xử trí như thế nào?

Thập Đắc trả lời Hàn Sơn:

- Chẳng qua là nhịn hắn, nhường hắn, bởi hắn, tị hắn, chịu đựng hắn, kính hắn, không để ý đến hắn, lại đợi mấy năm, ngươi xem hắn.

Thập Đắc dùng một loại phép thắng lợi tinh thần, đích xác loại phương pháp này có thể an ủi mình. Cũng đúng là có một nhóm người bởi vì như vậy, sau cùng lưu lạc hai bàn tay trắng, bị người ta phỉ nhổ. Nhưng đồng dạng có một nhóm người, sau cùng nói không chừng sống tốt hơn.

Thạch Cốc Lan để cho Ngạo Tùng rời đi, chính là muốn nhường nhịn cùng buông tha trả thù đối với Ngạo Tùng.

Nếu đổi thành Mạc Vô Kỵ đáp lời Hàn Sơn, đó chính là:

- Ngươi liền đánh hắn, đánh hắn, lại đánh hắn. Nếu mà đánh không lại, qua mấy năm lại đến đánh hắn, đánh hắn, tiếp tục đánh hắn!

Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, Ngạo Tùng bị Thạch Cốc Lan buông tha chỉ là đi tới cửa, lại đột nhiên ngừng lại. Nàng chậm rãi quay đầu, trên mặt không còn có ngạc nhiên mừng rỡ cùng kích động như trước. Mà là bình tĩnh vô sóng nhìn Thạch Cốc Lan cùng Mạc Vô Kỵ nói:

- Ta ngược lại quên, thực lực ba người các ngươi cộng lại hiện tại cũng không thể bằng ta.

Ngạo Tùng là Đại Ất Tiên, Mạc Vô Kỵ Huyền Tiên sơ kỳ, Lâm Cô là Huyền Tiên viên mãn. Thạch Cốc Lan vừa mới khang phục, muốn khôi phục tu vi, chí ít còn phải có vài năm.

- Ngạo Tùng sư muội, ngươi...

Nghe được Ngạo Tùng nói, Lâm Cô ngây dại, nàng ngơ ngẩn nhìn Ngạo Tùng, hoàn toàn không biết xảy ra chuyện gì.

Ngạo Tùng thật giống như không có thấy Lâm Cô, thậm chí cũng không có nghe được Lâm Cô nói, đi trở về vài bước đứng lại, mới vung tay nói:

- Thạch Cốc Lan, nói vậy ngươi đã biết bệnh của ngươi là thế nào sao?? Nguyên bản ta còn muốn thành toàn ngươi một chút truyền đạo chi ân, cho ngươi an tĩnh rời đi. Ngươi đã không muốn, vậy cũng chớ trách ta động thủ.

Một thanh vũ khí cong như trăng tròn yếu mang ánh sáng nhạt xuất hiện ở lòng bàn tay Ngạo Tùng, một đạo nhạt ánh sáng yếu mang này thật giống như hư vô bình thường giống nhau. Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, đó không phải là hư vô, cũng không phải là cái gì pháp thuật, mà là một món chân chính tiên khí.

- Là ngươi hại mẹ ta, ngươi là thứ lang tâm cẩu phế...

Lâm Cô phản ứng kịp nhất thời khóe mắt như sắp nứt ra, điên cuồng liền muốn nhằm phía Ngạo Tùng lao tới.

Mạc Vô Kỵ kéo lại Lâm Cô, bình tĩnh nói:

- Để cho ta tới.

Hắn biết Lâm Cô khẳng định không phải là đối thủ của Ngạo Tùng, xông lên như vậy, đó là muốn chết.

Lâm Cô đã biết sự tình Mạc Vô Kỵ một đao thiếu chút nữa phách giết một người Đại Ất Tiên sơ kỳ, nàng tỉnh táo lại, không có tiếp tục xông lên, mà là lấy ra bản thân pháp bảo, đi tới bên giường Thạch Cốc Lan. Một khi Mạc Vô Kỵ cùng Ngạo Tùng đánh nhau, nàng phải thời khắc bảo vệ Thạch Cốc Lan.

Thạch Cốc Lan dương tay bắt tới chiếc nhẫn của mình, sau đó sắc mặt của nàng liền thay đổi. Nàng sở dĩ dám để cho Ngạo Tùng tiến đến, cũng là bởi vì bên trong chiếc nhẫn của nàng còn có một tấm công kích phù bát cấp (cấp 8). Không muốn nói một cái Ngạo Tùng, coi như là một trăm Ngạo Tùng lại đây, nàng cũng có thể dễ dàng chế trụ.

Lúc này nàng lấy đồ trong giới chỉ, mới phát hiện cấm chế trong bản thân giới chỉ, hiện tại nàng còn không mở ra được. Nàng thức hải còn vừa mới mới vừa sống lại, muốn mở rộng thần thức, nhanh nhất cũng phải một ngày. Muốn kích phát cái bùa chú này, chí ít còn có hơn nữa tháng thời gian. Nàng bệnh vừa khỏi, còn không có thói quen có thể hấp thu tiên linh khí không thể dùng thần niệm thân thể.

- Chờ một chút, Ngạo Tùng, để cho Mạc Đan Sư cùng Lâm Cô rời đi, ta mặc cho ngươi xử trí.

Thạch Cốc Lan so với Lâm Cô phản ứng phải nhanh nhiều hơn, nàng hiểu ba người cộng lại cũng không phải đối thủ của Ngạo Tùng sau đó, kịp thời liền hạ quyết tâm.

Mạc Vô Kỵ đưa tay ngăn cản Thạch Cốc Lan còn muốn lên tiếng, một thanh trường đao màu xám tro rộng lưng xuất hiện ở trong tay của hắn:

- Ngạo Tùng, ta nếu có dũng khí chữa khỏi cho Lan di ngay trước mặt ngươi, tức là đã không sợ ngươi. Muốn động thủ cứ tới đây sao?, để cho ta xem đẳng cấp Đại Ất Tiên của ngươi một chút tới cùng có bao nhiêu cân lượng.

Ngạo Tùng vừa nhìn chính là Đại Ất Tiên, Mạc Vô Kỵ nếu như ngay cả điểm này đều nghĩ không ra, hắn há có thể sống tới ngày nay? Thực ra mà nói, hắn căn bản cũng không sợ hãi Ngạo Tùng. Nếu là hắn e ngại Ngạo Tùng, cũng sẽ không tại chỗ chữa khỏi cho Thạch Cốc Lan.

- Lâm Cô, ngươi nhanh chóng mang theo Mạc Đan Sư đi, ta...

Thạch Cốc Lan thấy Ngạo Tùng căn bản cũng không có nửa điểm muốn buông tay, giùng giằng di chuyển một cái, bất đắc dĩ nàng quá mức hư nhược rồi.

Ngạo Tùng sát khí vờn quanh, Đại Ất Tiên lĩnh vực phô thiên cái địa cuốn về phía Mạc Vô Kỵ. Nếu mà không phải là có Mạc Vô Kỵ, nàng căn bản cũng không cần làm những thứ này.

Lĩnh vực của Mạc Vô Kỵ đồng dạng đánh ra, Mạc Vô Kỵ tung ra vòng xoáy lĩnh vực. Dù cho Ngạo Tùng Đại Ất Tiên lĩnh vực so với Mạc Vô Kỵ đẳng cấp cao hơn rất nhiều, nhưng cùng lĩnh vực của Mạc Vô Kỵ vừa chạm vào nhau, Ngạo Tùng lập tức liền cảm nhận được một cổ vòng xoáy lực lượng cường đại bắt đầu xé rách lĩnh vực của nàng.

Mạc Vô Kỵ càng là một câu nói nhảm cũng không có, trường đao trong tay bổ ra một đao. Đối mặt Đại Ất Tiên, Mạc Vô Kỵ nhưng không có nửa điểm lưu thủ.

Cuồng bạo tiên nguyên cuồn cuộn nổi lên, mang theo đao mang dài mấy trượng. Đao mang bị Mạc Vô Kỵ đè nén, sát ý càng là bàng bạc kinh người.

- Ca!

Ngạo Tùng lĩnh vực vốn là bị lĩnh vực của Mạc Vô Kỵ xé rách lung lay sắp đổ, hiện tại Mạc Vô Kỵ một đao đánh xuống, lĩnh vực trực tiếp vỡ ra.

Đao mang thẩm thấu tâm hồn bổ tới, Ngạo Tùng theo bản năng rùng mình một cái. Trước khi động thủ, nàng sở dĩ không có lại đem Mạc Vô Kỵ để ở trong mắt. Đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ mới Huyền Tiên sơ kỳ, hơn nữa quanh thân Mạc Vô Kỵ không có một chút linh vận vờn quanh, vừa nhìn chính là một tên gia hỏa tư chất rác rưởi.

Nàng đâu nghĩ đến Mạc Vô Kỵ đáng sợ như thế, chỉ là mở rộng lĩnh vực cùng bổ ra một đao, khiến cho nàng hoàn toàn rơi vào hạ phong, thậm chí còn nguy hiểm đến tính mạng.

Đến lúc này, Ngạo Tùng không còn có nửa điểm khinh thị Mạc Vô Kỵ, nhạt yếu bán nguyệt đao mang trong tay lấp lánh hắn lên, hóa thành một đạo thực chất trăng rằm phong mang ngăn cản vết đao sát ý hướng về phía Mạc Vô Kỵ đánh xuống.

- Ầm!

Hai đạo sát mang đụng vào nhau, chung quanh cấm chế trực tiếp hóa thành phế tích, một đạo xé rách đao khí phóng lên cao.

Ngạo Tùng bị cường hãn sát ý của Mạc Vô Kỵ trực tiếp đánh bay ra ngoài, đụng vào cạnh cửa cấm chế.

Một đạo vết máu từ mi tâm Ngạo Tùng chảy xuống tới cằm, máu tươi thẩm thấu đi ra, tích lạc trên mặt đất. Mạc Vô Kỵ đao mang chỉ cần mạnh hơn một chút nữa, hoặc là nói Ngạo Tùng chỉ cần hơi chậm lại một chút, một đao này của Mạc Vô Kỵ liền trực tiếp bổ ra đầu của nàng.

Ngạo Tùng cũng không dám... tiến lên cùng Mạc Vô Kỵ động thủ nữa, thế nhưng là Mạc Vô Kỵ sẽ không bỏ qua người nữ nhân này, hắn một bước nhảy qua hư không hướng về phía Ngạo Tùng, trường đao trong tay lần nữa cuồn cuộn nổi lên, đồng thời vòng xoáy lĩnh vực của hắn càng là điên cuồng bao trùm không gian chung quanh.

Sát ý của hắn đã lên, thời khắc này Ngạo Tùng tại trong mắt hắn chính là một người chết.

Ngạo Tùng cảm nhận được xung quanh không gian biến hóa, trong mắt của nàng dần hiện ra lướt qua một màu xám tro. Nàng thật không ngờ Mạc Vô Kỵ lợi hại đến trình độ như vậy, lúc ban đầu nàng còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ là ẩn nấp tu vi, đang cùng Mạc Vô Kỵ đánh một đao sau đó, nàng rất rõ ràng, Mạc Vô Kỵ là chân chính Huyền Tiên sơ kỳ.

Huyền Tiên tu sĩ có thể chống lại Đại Ất Tiên cường hãn, nàng không phải là không có nghe nói qua. Vậy cũng là Huyền Tiên viên mãn đối kháng Đại Ất Tiên sơ kỳ, hơn nữa còn là bình thường Đại Ất Tiên.

Nàng mặc dù chưa tính là Đại Ất Tiên cường hãn, nhưng nàng cũng không phải cái loại Đại Ất Tiên kém cỏi. Mà trước mắt cái này Huyền Tiên, hẳn là không đến Huyền Tiên trung kỳ.

Thực lực như vậy nào chỉ là nghe rợn cả người? Nàng cắn răng một cái, liền muốn thi triển ra chiêu bài tẩy, Mạc Vô Kỵ lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là một Huyền Tiên mà thôi.

Thạch Cốc Lan lúc này mới phản ứng được, nàng trong mắt cũng dần hiện ra vẻ hoảng sợ, nàng đồng dạng không có biết Mạc Vô Kỵ lợi hại như vậy. Thảo nào Lâm Cô không có tiến lên trợ giúp Mạc Vô Kỵ, trái lại thối lui đến bên cạnh nàng. Xem ra Lâm Cô sớm đã biết thực lực của Mạc Vô Kỵ rất mạnh, căn bản cũng không phải là Đại Ất Tiên bình thường có thể chống đỡ được.

Đao sát ý thứ hai của Mạc Vô Kỵ càng là bạo bằng, bạo bằng sát ý loại này, coi như là Thạch Cốc Lan cùng Lâm Cô đều có thể rõ ràng cảm thụ được.

- Mạc Đan Sư, xin tha cho nàng một lần, để cho nàng đi thôi...

Thạch Cốc Lan chật vật nói, nàng rất chung vẫn là không nhịn được giúp Ngạo Tùng cầu xin một cái nhân tình.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thở dài, dựa theo ý nghĩ của hắn, hắn sẽ không bỏ qua cho Ngạo Tùng, nếu mẫu thân của Lâm Cô mở miệng, nàng cũng không tiếp tục động thủ, chỉ có thể buông lỏng ra lĩnh vực của mình cùng xung quanh không gian sát ý áp chế.

Gần như là tại trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ buông ra lĩnh vực cùng không gian áp chế, Ngạo Tùng liền buông tha lấy cứng đối cứng, trực tiếp lẩn trốn, Mạc Vô Kỵ nhìn đao mang như bổ ra hư không lại đem thân ảnh của nàng đều chém thành hai nửa.

Ngạo Tùng đã tránh thoát một chiêu tất sát của Mạc Vô Kỵ, cũng biết Mạc Vô Kỵ thủ hạ lưu tình, bỏ qua động thủ, cấp tốc bỏ chạy.

Nàng phục hồi tinh thần lại, có lẽ có thể đối chiến một hồi cùng Mạc Vô Kỵ, bất quá Mạc Vô Kỵ thực lực như vậy, cuối cùng nàng hẳn là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Mạc Vô Kỵ không có truy sát, chỉ là lại đem trường đao đưa vào nhẫn, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Một người nam tử trung niên mặc áo bào tro từ trong hư không một bước đạp xuống, Mạc Vô Kỵ lập tức lui về phía sau mấy bước. Hắn biết tên này hẳn là bị mình động thủ uy thế dẫn tới, người kia ít nhất là một cường giả Tiên Vương, đối mặt cường giả loại này, hắn có thể bị giết trong nháy mắt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 563: Lục Luân Khư Vòng Xoáy

- Lan sư tỷ, ngươi đã bình phục?

Trung niên nam tử mặc áo bào tro thấy Thạch Cốc Lan đã ngồi dậy, lập tức ngạc nhiên mừng rỡ gọi một câu. Thế cho nên việc Mạc Vô Kỵ bổ ra vết đao sát ý đều chưa kịp hỏi.

- Tuyền Phong, ngươi tới rồi.

Thạch Cốc Lan trên mặt vẻ kinh dị và thất lạc lúc này đều ẩn nấp:

- Là Lâm Cô lại đem Mạc Đan Sư từ xa mà mời tới, đã chữa cho ta.

Tuyền Phong nam tử trung niên ánh mắt quét một vòng chung quanh, lúc này mới hỏi:

- Lâm Cô, vị Mạc Đan Sư tiền bối ngươi mời tới đã rời đi sao?

Lâm Cô nhanh chóng tiến lên nói:

- Phong sư thúc, Mạc đại ca còn đang ở đây.

Nói xong chỉ chỉ Mạc Vô Kỵ.

- Ngươi chính là Mạc đại sư...

Tuyền Phong mạnh mẽ lại đem hai chữ tiền bối nuốt xuống:

- Lan sư tỷ được ngươi trị hết bệnh?

Mạc Vô Kỵ tuổi tác đích xác không có khả năng xưng là tiền bối, vừa nhìn liền biết còn trẻ hơn so với Lâm Cô, hơn nữa tu vi cũng yếu hơn so với Lâm Cô nhiều lắm.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Đại sư không dám nhận, ta chính là Mạc Vô Kỵ. Lan di đích thật là do ta trị hết.

Tuyền Phong trong mắt dần hiện ra mừng như điên, lập tức cúi người hành lễ với Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc đại sư, ta có một người bạn cũng bị bệnh cùng lan sư tỷ không sai biệt lắm, có thể hay không xin ngươi cũng đi hỗ trợ một cái?

Mạc Vô Kỵ áy náy nói:

- Thực sự là rất xin lỗi, ta tạm thời còn có việc gấp phải đi làm. Coi như là phải đi xem bệnh, cũng phải chờ ta lại đem chuyện này xong xuôi rồi lại nói.

Tuy rằng Tuyền Phong rất muốn Mạc Vô Kỵ lập tức đi cùng hắn, vẫn là nhịn được nội tâm lo lắng:

- Đương nhiên, đương nhiên, tự nhiên là dùng sự tình của Mạc đại sư làm chủ. Không biết Mạc đại sư có chuyện gì, có thể hay không cần ta Tuyền Phong làm giúp?

Lâm Cô tại một bên nói:

- Phong sư thúc, Mạc đại ca muốn đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì.

Tuyền Phong trong lòng cả kinh, vội vàng hỏi:

- Lâm Cô, ngươi đoạn thời gian trước phát tin tức trở về, nói muốn một cái danh ngạch đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì...

Không đợi Tuyền Phong nói xong, Lâm Cô liền thi lễ nói:

- Đúng vậy, ta đã đáp ứng Mạc đại ca chuyện này, muốn giúp Mạc đại ca kiếm một cái danh ngạch đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì.

- Cái này, Mạc đại sư...

Tuyền Phong có chút lúng túng nhìn về phía Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Trị bệnh yêu cầu thời gian rất lâu sao?

Mạc Vô Kỵ vừa nghe lời này, liền hiểu Tuyền Phong ý tứ, hắn rất nhanh thì hồi đáp:

- Cũng không nhất định, có đôi khi yêu cầu thời gian rất lâu, có đôi khi chỉ cần mấy tháng, thậm chí ngắn hơn.

Sở dĩ tại trước khi đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì đến giúp Lâm Cô chữa bệnh, đó là bởi vì hắn thiếu nợ nhân tình Lâm Cô. Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì là được Lâm Cô hỗ trợ, cả đi Vĩnh Anh Tiên Vực Uẩn Tiên Tiên Cốc, cũng là Lâm Cô nói cho hắn biết, hắn mới có cơ hội thu được Minh Tâm Thần Hoa. Tuyền Phong ý tứ chính là muốn cho hắn trước tiên đi hỗ trợ xem bệnh, rồi mới đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, hắn không có khả năng đáp ứng.

Quả nhiên Tuyền Phong có chút thấp thỏm hỏi:

- Mạc đại sư, có thể hay không xem tại mặt mũi của Lâm Cô, giúp bằng hữu của ta xem bệnh trước một chút, ngươi yên tâm, vô luận ngươi cần ta trợ giúp cái gì, chỉ cần ta Tuyền Phong có thể làm được, ta nhất định giúp ngươi làm.

Nếu như là đi địa phương khác, Tuyền Phong chờ Mạc Vô Kỵ đi qua lại trở về cũng không có quan hệ, thế nhưng là đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, chỗ đó coi như là Tiên Đế vận khí không tốt, cũng có khả năng ngã xuống. Hắn làm sao dám để cho Mạc Vô Kỵ đi qua sau đó lại trở về giúp hắn?

Mạc Vô Kỵ là đại sư có bản lĩnh, hắn sau này sẽ là có thể gặp phải cũng là phượng mao lân giác. Huống hồ gặp, người ta cũng nhất định là đại sư nổi tiếng, hắn Tuyền Phong bất quá một cái Tiên Vương mà thôi, có thể mời được đại sư loại này?

Mạc Vô Kỵ há có thể nghe không hiểu ý tứ Tuyền Phong, sắc mặt của hắn trầm xuống. Vô luận như thế nào, hắn cũng sẽ không bởi vì chuyện khác đẩy lùi nữa việc mình đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì. Dù cho danh ngạch của Lâm Cô là từ Tuyền Phong lấy được, hắn cũng sẽ không đi. Bởi vì hắn thiếu nợ Lâm Cô đã trả, trợ giúp Thạch Cốc Lan trị bệnh, đủ để trả ân tình Lâm Cô.

Thạch Cốc Lan đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ có chút mất hứng, Mạc Vô Kỵ là người có bản lĩnh lại không hiển sơn lộ thủy, tương lai nhất định là cường giả một phương, thậm chí là tồn tại không kém gì Tiên Đế. Người như thế chỉ có thể kết giao, tuyệt không có thể trở mặt.

Cho nên nàng lập tức ngắt lời nói:

- Tuyền Phong, nếu Mạc Đan Sư có việc gấp, vậy thì chờ Mạc Đan Sư lại đem chuyện làm xong xuôi sau rồi hãy nói.

- Đúng đúng, là ta ham hố quá.

Tuyền Phong cũng biết mình lời nói mới rồi không thích hợp, nhanh chóng hướng Mạc Vô Kỵ xin lỗi.

Lâm Cô rõ ràng ý tứ của Mạc Vô Kỵ, nàng nhanh chóng khom người thi lễ nói:

- Tuyền Phong sư thúc, vậy ta liền mang Mạc đại ca đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, mẫu thân ta bệnh vừa mới khỏi hắn, tu vi là một điểm cũng không còn, còn xin tuyền Phong sư thúc đem mẫu thân ta đưa đến ngọn núi an dưỡng bế quan.

Nàng cũng không có nói sự tình Ngạo Tùng, loại chuyện này chờ nàng rời đi, mẫu thân tự nhiên sẽ nói cùng Tuyền Phong sư thúc.

- Lâm Cô ngươi yên tâm đi, lan sư tỷ tu vi khôi phục, ta sẽ xem như đệ nhất chuyện quan trọng để làm, ngươi tùy tiện đưa Mạc đại sư đi vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì. Chờ Mạc đại sư làm xong xuôi mọi việc, lại mời Mạc đại sư đến ta Ma Nguyệt Tiên Môn làm khách.

Tuyền Phong nói.

Lâm Cô lần nữa cùng mẫu thân nói vài câu cáo từ nói sau đó, vội vã mang theo Mạc Vô Kỵ rời đi. Nàng rõ ràng Mạc Vô Kỵ trong lòng rất gấp, Mạc Vô Kỵ giúp mẫu thân nàng chữa bệnh xem trọng, bất cứ chuyện gì nàng nguyện ý hỗ trợ đi làm. Chứ đừng nói chi là chỉ là nhanh lên một chút mang Mạc Vô Kỵ đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì mà thôi.

Sau khi Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô hai người rời đi, Tuyền Phong này mới nhớ tới mình nhìn thấy một đạo đao khí sát ý này, còn có vết tích trước mắt bị vết đao bổ ra, vội vàng hỏi:

- Lan sư tỷ, vừa rồi có người ở nơi này động thủ là chuyện gì xảy ra? Còn có vết đao nơi này là ai làm ra?

- Là Ngạo Tùng hạ độc ta...

Thạch Cốc Lan chỉ nói nửa câu, Tuyền Phong liền phản ứng kịp, to lớn thất kinh hỏi:

- Vậy là ai chặn Ngạo Tùng?

Ngạo Tùng trước đây không lâu thăng cấp tới Đại Ất Tiên, Thạch Cốc Lan bệnh nặng vừa mới khỏe lại, vừa nhìn liền biết căn bản cũng không có bất kỳ năng lực chiến đấu nào. Đã như vậy, là ai chặn Ngạo Tùng?

- Là Mạc Đan Sư, đến bây giờ ta đều không thể tin được Mạc Đan Sư có thể ngăn trở Ngạo Tùng, hơn nữa còn nhìn như rất nhẹ nhàng.

Thạch Cốc Lan giọng nói vẫn như cũ có chút lay động.

- Lẽ nào hắn ẩn nấp tu vi?

Tuyền Phong thần niệm lần nữa rơi vào một đạo vết đao, mặt trên vẫn như cũ có nhàn nhạt sát ý quanh quẩn.

Thạch Cốc Lan lắc đầu:

- Không có, hắn chẳng những không có ẩn nấp tu vi, hắn là vẫn chỉ là Huyền Tiên trung kỳ. Ta cho rằng thực lực của hắn, coi như là Ma Tiên Môn đệ nhất nhân tài mới xuất hiện Lục Gia Chi cũng không phải là đối thủ của hắn. Trong hậu bối có thể cùng hắn chống lại, ta phỏng chừng chỉ có La Lăng Tiên Vực Đại Kiếm Đạo Phương Thập Giang.

Tuyền Phong cũng hít một hơi hơi lạnh, một lúc lâu mới lên tiếng:

- Thật là lợi hại... Người này rốt cuộc là lai lịch ra sao?

Thạch Cốc Lan đáp:

- Ta cũng không biết, Lâm Cô mời hắn đủ hao tốn đã hơn một năm thời gian. Hắn tới nơi này chữa khỏi bệnh cho ta, đuổi đi Ngạo Tùng sau đó, tựa cùng Lâm Cô rời đi, ngươi vừa rồi cũng nhìn thấy, hắn dường như rất gấp đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì. Cũng không biết hắn có thân nhân nào trọng yếu bị thất lạc thần hồn.

- Được rồi, khi ta tới, dường như thấy Ngạo Tùng cấp thiết xông ra, ngươi bỏ qua nàng?

Thẳng đến lúc này, Tuyền Phong mới nhớ tới Ngạo Tùng rời đi chuyện.

Thạch Cốc Lan lần nữa thở dài, không trả lời. Tuyền Phong dĩ nhiên hiểu rõ, Thạch Cốc Lan là không muốn nhắc lại sự tình Ngạo Tùng.

...

Tại Lục Luân Tiên Vực, thân phận của Lâm Cô chính là một cái chiêu bài. Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô tiến vào Y Tinh Tiên Thành sau đó, chỉ cần là Lâm Cô lấy ra thân phận bài, làm bất cứ chuyện gì đều là dễ dàng. Thậm chí hai người cưỡi đến truyền tống trận Lục Luân Khư, cũng là được ưu tiên đưa đi, không cần xếp hàng.

Lục Luân Khư không chỉ có riêng chỉ là Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, nơi này càng là có đông đảo bảo vật khoáng thạch, tu sĩ vận khí tốt, thậm chí còn có thể ở chỗ này tìm được một phần động phủ của Viễn Cổ đại năng giả.

Cũng chính vì vậy, tu sĩ lui tới Lục Luân Khư rất nhiều. Thường thường mua phiếu truyền tống trận, còn phải chờ một hai ngày thời gian.

...

Lục Luân Khư, tuy nói còn đang ở trong phạm vi Lục Luân Tiên Vực, trên thực tế là ở vào giải đất vùng ven. Lục Luân Khư kỳ thực tựa cùng biển rộng bình thường giống nhau, đồ đạc trôi lơ lửng ở phía trên cũng tương tự với băng sơn trong biển rộng nổi lên.

Trên thực tế những thứ đồ đạc này cùng băng vỡ như nhau trôi lơ lửng tại bên trong Lục Luân Khư, chính là một phần lục địa. Bên trong vô số lục địa có thứ lớn như tinh cầu, có cái nhỏ như con gà. Vô luận là lục địa so với tinh cầu còn lớn hơn hoặc là hòn đá so với gà còn muốn nhỏ, cũng có thể tồn tại vô tận bảo vật. Hòn đá nhỏ như gà, rất có thể chính là một cái thế giới còn lớn hơn so với tinh cầu.

Cho nên vô số năm qua, vô số tu sĩ ở chỗ này tìm được vô số bảo vật.

Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì ở vào chỗ sâu nhất Lục Luân Khư, cũng là chỗ nguy hiểm nhất Lục Luân Khư, bên trong lục luân vòng xoáy đi xuống.

Lúc này Mạc Vô Kỵ Phi Toa tại bên trong Lục Luân Khư cấp tốc đi tới, tại đây bên trong một mảnh màu xám tro hư không khư địa, Phi Toa

như vặn vẹo quang mang, vòng qua một cái quỹ tích bất quy tắc uốn lượn, biến mất tại trong chỗ sâu Lục Luân Khư.

Tuy tiện có thật nhiều người thấy Phi Toa này cấp tốc đi tới, cũng không có người tiến lên ngăn cản. Có thể khống chế loại Phi Toa này, hiển nhiên không phải là tu sĩ tầm thường.

Hai tháng sau, Phi Toa ngừng lại, trước mặt Mạc Vô Kỵ và Lâm Cô là một mảnh to lớn hư không vòng xoáy.

Mạc Vô Kỵ thật giống như đứng ở miệng núi lửa dưới đáy biển Thái Bình Dương, nước biển cuốn xuống tạo thành một cái vòng xoáy hình phễu to lớn vô phách. Bất quá giờ khắc này vòng xoáy ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, không phải là nước biển vòng xoáy, mà là một loại vòng xoáy do các loại hư không lưỡi mang tạo thành.

Đứng ở bên ngoài vòng xoáy nơi này, coi như là thần niệm thấm vào, cũng sẽ bị cuốn đi toàn bộ.

Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hiểu rõ Tuyền Phong lo lắng, không muốn nói Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì nguy hiểm, coi như là có thể thông qua cái vòng xoáy này tiến vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, cũng không phải sự tình đơn giản.

- Mạc đại ca, đi xuống cái vòng xoáy này chính là Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì. Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì ở vào giữa Minh vực cùng Lục Luân Tiên Vực giới vực, thứ có thể từ Minh vực đến Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì chỉ có hồn phách. Cái vòng xoáy này rất nguy hiểm, bởi vì bên trong có thần niệm cũng không cách nào quét thấy không gian liệt phùng, vận khí không tốt, sẽ bị không gian liệt phùng xé rách.

Lâm Cô chỉ vào vòng xoáy nói.

Lâm Cô nói là vận khí, mà không phải thực lực. Có bị không gian liệt phùng xé xác hay không, cùng thực lực không quan hệ, hoàn toàn là vận khí cao thấp tạo thành.

Mạc Vô Kỵ gật đầu nói với Lâm Cô:

- Lâm Cô, đa tạ cô đã giúp ta nhiều như vậy. Cô đi về trước đi, ta sẽ không tiễn. Chiếc Phi Toa này ta tặng cho cô, coi như là bồi thường tổn thất lúc trước.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 564: Mau Đem Mạc Vô Kỵ Mang Đến

Lâm Cô lắc đầu:

- Không, Mạc đại ca, ta đi vào chung với ngươi.

- Ngươi cũng đã nói, vòng xoáy tiến vào Lục Luân Khư đi thông Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, sống sót hoàn toàn bằng vào vận khí. Nếu mà ngươi cùng ta đi xuống, rất có thể bỏ mạng ở nơi này.

Mạc Vô Kỵ nhìn Lâm Cô bình tĩnh nói.

Nếu mà không phải là phía dưới này nguy hiểm như vậy, Mạc Vô Kỵ thật đúng là muốn mời Lâm Cô cùng nhau đi xuống. Dù sao hắn đối với Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì cũng không biết gì cả, nhiều người, thêm một phần lực lượng.

Lâm Cô bình tĩnh nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc đại ca, ta trước đây đã hứa hẹn qua. Chỉ cần ngươi cứu ta mẫu thân, vô luận bất cứ chuyện gì, ta cũng sẽ không cự tuyệt. Huống chi, một mình ngươi cũng không cách nào tại bên trong Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì để Ngưng Hồn. Nói rõ là, để Ngưng Hồn thân thể yêu cầu một người bảo vệ, đồng dạng thôi phát Minh Tâm Thần Hoa cũng cần thêm một người. Ngươi một mình đi xuống, sợ rằng không cách nào làm.

Mạc Vô Kỵ nghe được Lâm Cô nói, mới biết được chuyện cũng không phải là đơn giản như mình tưởng tượng vậy. Hắn không có cự tuyệt nữa, ôm quyền thi lễ đối với Lâm Cô một cái nói:

- Vô luận có thể cứu trở về Thư Âm hay không, ta Mạc Vô Kỵ đều nhớ kỹ sự trợ giúp của cô đối với ta.

Lâm Cô thản nhiên cười, tại thời điểm Mạc Vô Kỵ cứu trở về mẫu thân nàng, nàng đã xem Mạc Vô Kỵ như bằng hữu.

Mạc Vô Kỵ dùng thần niệm quét vào bên trong vòng xoáy, quả nhiên thần niệm của hắn đi vào đã bị hư không lưỡi mang bên trong vòng xoáy quặn nát bấy, biến mất vô tung.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, nếu loại hư không lưỡi mang này có thể đem thần niệm của hắn cắn nuốt, vậy đã nói rõ Trữ Thần Lạc thần niệm của hắn cũng sẽ bị cắn nuốt. Hắn ngưng tụ lại linh nhãn, một đạo linh quang nhìn bằng mắt thường không thấy bắn vào bên trong vòng xoáy, bên trong này từng đạo không gian lưỡi mang liền rõ ràng. Một đạo cực nhỏ, ánh mắt bình thường hầu như không nhìn thấy Hư Không Liệt Phùng bị Mạc Vô Kỵ nhận thấy được, ở phía dưới vòng xoáy không xa.

Tuy đạo Hư Không Liệt Phùng này chỉ có một tia, Mạc Vô Kỵ cũng hiểu rõ, chỉ cần hắn va chạm vào đạo Hư Không Liệt Phùng đó, hắn sẽ trực tiếp bị cắn nuốt trở thành hai đoạn, căn bản cũng không có bất luận cái gì đường sống.

Mạc Vô Kỵ lại hơi thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần linh nhãn của hắn còn có thể thấy Hư Không Liệt Phùng, đã nói lên hắn có thể an toàn đến Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì. Mạc Vô Kỵ đều dự định được rồi, nếu mà hắn linh nhãn cũng không cách nào có tác dụng, hắn liền định dùng chương một Lạc Thư bảo vệ chính bản thân. Lạc Thư cường đại, chắc là có thể ngăn trở những Hư Không Liệt Phùng này. Hiện tại linh nhãn có thể dùng, hắn tự nhiên là không cần dùng Lạc Thư đến bảo vệ chính bản thân.

- Lâm Cô, trước ngươi nói đến Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì yêu cầu danh ngạch, chúng ta đến nơi này, dường như cũng không có cái gì ngăn cản a.

Mạc Vô Kỵ yên lòng, lúc này mới hỏi chuyện liên quan tới danh ngạch Lâm Cô đăng ký.

Sở dĩ hỏi cái này, đó là bởi vì hắn có linh nhãn có thể thấy Hư Không Liệt Phùng, nếu mà lần này không được, có lẽ hắn còn có thể lại đến vài lần. Dù sao trên người hắn có chừng tám mươi mốt gốc cây Minh Tâm Thần Hoa.

Lâm Cô đáp:

- Trên thực tế ngoại vi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì có người coi chừng, tuy ta chỉ là xin một cái danh ngạch, thế nhưng ta có thể mang mấy người cùng đi. Chỉ cần ta xuất hiện ở trong đó liền có thể. Ngươi bởi vì nóng ruột tới Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, cho nên cũng không có chú ý.

Mạc Vô Kỵ giờ mới hiểu được, thảo nào Lâm Cô vẫn đứng tại trước mặt Phi Toa. Xem ra chính bản thân lần này nhất định phải thành công, nếu không, lần sau đến cái chỗ này cũng không phải là dễ dàng như vậy.

- Lâm Cô, ta cõng cô đi xuống.

Mạc Vô Kỵ có linh nhãn, hắn cõng Lâm Cô, liền có thể bảo đảm hai người bình yên vô sự.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ cho rằng Lâm Cô sẽ dò hỏi một chút nguyên nhân, để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, Lâm Cô nói chỉ là một cái chữ tốt, liền trực tiếp nằm úp sấp ở trên lưng Mạc Vô Kỵ.

Ngược lại Mạc Vô Kỵ có chút lúng túng, bởi vì lúc này hắn bỗng thấy Lâm Cô khom lưng, hai trái bưởi tuyết trắng kia, còn có hai trái anh đào nổi lên kiều diễm. Mà giờ khắc này, vật kia đang dán tại phía sau lưng của hắn.

Nếu không phải Mạc Vô Kỵ là Huyền Tiên tu sĩ, có năng lực tự kiềm chế nhất định, hắn thật đúng là có chút ngứa ngáy trong lòng.

Hắn lại không biết, lúc đó Lâm Cô cúi người xuống, hoàn toàn là cố ý gây nên. Lâm Cô không phải là một nữ tử giỏi về thi triển thủ đoạn, đồng dạng nàng cũng là một nữ tử cực kỳ bảo thủ. Nàng còn không đến mức sơ suất đến loại trình độ này.

Vô luận bảo thủ cỡ nào, mấy năm nay Lâm Cô ra bên ngoài mưa dầm thấm đất, cũng nghe nói một phần nữ tử lợi dụng vẻ thùy mị của mình cùng nam tử song tu, thu được hàng loạt tài nguyên tu luyện.

Bán đứng nhục thể của mình chỉ là vì thu được tài nguyên tu luyện, loại chuyện này Lâm Cô rất xem thường. Nhưng là vì mẫu thân của nàng, nàng bất cứ chuyện gì đều nguyện ý.

Nàng không biết làm sao thi triển nữ nhân mị sắc, chỉ có thể thông qua loại thủ đoạn cấp thấp khom lưng tiết lộ một phần cảnh xuân để hấp dẫn Mạc Vô Kỵ.

Cả cái mạng nhỏ của mình đều không cần thiết, Lâm Cô há có thể vì nhiều chuyện tiếp xúc, đến hỏi trước tiếp Mạc Vô Kỵ? Nói cách khác, nếu Mạc Vô Kỵ hiện tại muốn cùng nàng song tu, nàng cũng sẽ đồng ý không chút do dự. Đây không phải là bởi vì quá thích Mạc Vô Kỵ, mà hoàn toàn là bởi vì cảm ơn.

Để cho Lâm Cô không có nghĩ tới là, nàng vừa mới nằm úp sấp ở trên lưng Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đã nhảy xuống, cả người đều vọt vào giữa vòng xoáy.

Không có nửa điểm chuẩn bị, thậm chí ngay cả pháp bảo phòng ngự cũng không có tế xuất đến.

Không chỉ như thế, tốc độ của Mạc Vô Kỵ còn cực kỳ cấp tốc, một phần không gian lưỡi mang đều bị lĩnh vực của hắn đẩy ra bên ngoài. Tình cờ một phần không gian lưỡi mang phá vỡ lĩnh vực, cũng đều bị

Mạc Vô Kỵ ngăn trở, tại phía sau Mạc Vô Kỵ, Lâm Cô không có nửa điểm ảnh hưởng.

- Mạc đại ca, tốc độ ngươi phải thả chậm một chút. Cái chỗ này hoàn toàn bằng vào là vận khí, đã từng có người tiến vào qua cái vòng xoáy này, dù mau nữa cũng không cách nào ngăn trở Hư Không Liệt Phùng xé rách.

Cảm thụ được tốc độ Mạc Vô Kỵ vô cùng cấp tốc, Lâm Cô đều có chút kinh hồn táng đảm nhắc nhở một câu.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng trả lời một câu:

- Ngươi không cần lo lắng, ta biết.

Mạc Vô Kỵ đem linh nhãn mở ra, vô luận là Hư Không Liệt Phùng thật nhỏ, hay là Hư Không Liệt Phùng lớn, đều bị hắn vòng qua.

Lúc ban đầu, Lâm Cô vẫn còn có chút kinh hồn táng đảm, rất nhanh nàng liền kinh dị phát hiện, vô luận Mạc Vô Kỵ tốc độ nhanh cỡ nào, hai người đều chưa bao giờ gặp không gian liệt phùng. Nàng có chút hoài nghi Mạc Vô Kỵ có đúng hay không có thủ đoạn cảm giác được vị trí Hư Không Liệt Phùng, sớm tránh ra. Nếu thật là như vậy, vậy Mạc Vô Kỵ cũng thật lợi hại quá rồi. Một khi loại chuyện này tiết lộ ra ngoài, sẽ có vô số người đến tìm kiếm Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không rõ ràng lắm suy nghĩ của Lâm Cô, ngoại trừ lúc ban đầu Lâm Cô dán tại trên người hắn để cho hắn có chút dị dạng ra, khi tiến vào hư không lưỡi mang vòng xoáy sau đó, hắn liền đem những thứ này quên ở một bên.

Lúc này chuyện Mạc Vô Kỵ nhất tâm muốn làm chính là nhanh lên một chút, hắn lại đem tốc độ của mình phát huy tới cực hạn. Có linh nhãn mở đường, hắn không cần lo lắng Hư Không Liệt Phùng, cái tốc độ này coi như là so với Tiên Đế tiến vào cũng sẽ không chậm hơn bao nhiêu.

Tiên Đế mặc dù không sợ bình thường Hư Không Liệt Phùng, nhưng tiến vào cái chỗ này cũng phải cẩn thận, bằng vào thủ đoạn của mình tránh ra một phần Hư Không Liệt Phùng. Bọn họ không cẩn thận như nhau sẽ ngã xuống rơi. Đương nhiên, tới cấp bậc Tiên Đế này, bọn họ bình thường đều có bản thân phòng ngự pháp bảo đỉnh cấp, những thứ pháp bảo này có lẽ không cách nào đối phó Hư Không Liệt Phùng, nhưng pháp bảo bị Hư Không Liệt Phùng phá hư sẽ làm bia đỡ đạn, vẫn là có thể dùng được.

...

Mạc Vô Kỵ mang theo Lâm Cô tại bên trong Lục Luân Khư vòng xoáy cấp tốc trầm xuống, mà cũng trong lúc đó một người cao gầy nam tử của Chư Thần Tiên Vực đầu đội mũ Tiên Đế cũng là cau mày.

Người này Tiên Đế chính là một trong Chư Thần Tiên Vực đỉnh cấp Tiên Đế, Lôn Thải Tiên Đế. Nghe đồn thực lực của Lôn Thải Tiên Đế đã đến Tiên Đế đỉnh phong, mà trên thực tế tu đạo cũng không phải của hắn duy nhất, hắn thích nhất là một nữ tử, tên nữ tử này tên là Hạng Xu, cũng là ái phi của hắn. Đối với tên nữ tử này, hắn hầu như xem trọng cùng đại đạo của mình trọng yếu như nhau.

Hạng Xu không biết bởi vì nguyên nhân gì, bỗng nhiên bị bệnh không dậy nổi. Lôn Thải Tiên Đế hầu như lại đem hết thảy nổi danh tiên y đều mời tới nơi này, thế nhưng là gần trăm năm qua, ái phi của hắn vẫn là hỗn loạn, bệnh tình không có nửa điểm chuyển biến tốt đẹp.

Hôm nay, tại Lôn Thải Tiên Đế ra mệnh lệnh, mười mấy tên tiên y theo thường lệ đến đây xem bệnh cho Hạng Xu, sau đó thảo luận kiểm tra kết quả.

Nhìn xem biểu tình những tiên y này, Lôn Thải liền biết ngày hôm nay lại là cùng trước như nhau, không có bất kỳ kết quả. Điều này làm cho hắn tâm phiền ý táo, vừa lúc đó, một người nữ tử tóc hồng vội vã cầm một phi kiếm truyền thư đi đến.

Chữ trên phi kiếm truyền thư rất đơn giản, đơn giản đến chỉ có một câu nói:

- Ngoại giới lời đồn Ma Nguyệt Tiên Môn xuất hiện một người tu sĩ trẻ tuổi tên là Mạc Vô Kỵ, người này có thể trị hết bệnh cho Hạng Xu.

- Hồng Lăng, phi kiếm này là ai truyền tới?

Lôn Thải Tiên Đế cả mười mấy tên tiên y trong nhà cũng không có thèm nhìn, cầm phi kiếm cấp tốc đi ra ngoài.

Hồng Lăng nữ tử vội vàng theo sau lưng hắn, một bên nói:

- Là thành chủ Kế Phi Thành Giới lễ đưa tới, hắn nói lúc này chẳng những là Kế Phi Thành, có ít nhất hơn mười tiên thành đều có bố cáo như vậy dán tại trên đường phố, mặt trên đều là một câu nói như vậy.

- Hồng Lăng, ngươi lập tức đi tra một chút Mạc Vô Kỵ này là thần thánh phương nào, còn là ai dán những thứ bố cáo này.

Lôn Thải lúc này liền nói.

- Dà!

Hồng Lăng lên tiếng, cấp tốc rút đi.

Hồng Lăng đi rồi, khóe mắt Lôn Thải mang theo một tia sát ý. Một cái tu sĩ trẻ tuổi vô duyên vô cớ liền có thể cứu Hạng Xu tính mệnh, loại này xiếc hài cũng muốn đến lừa gạt hắn Lôn Thải. Hắn Lôn Thải giết người, chảy xuống huyết dịch có thể hình thành một con sông. Nếu mà tìm được tên gia hỏa muốn lợi dụng hắn, hắn không ngại làm cho đối phương biết, hắn vì sao gọi Lôn Thải Tiên Đế.

Về phần Mạc Vô Kỵ, hắn phải đi tra một chút. Thà rằng làm sai, cũng không thể bỏ qua bất luận cái gì cơ hội có thể cứu hắn ái phi.

Lôn Thải ngồi ghế trên cũng không có chờ bao lâu, Hồng Lăng liền cấp thiết đã đi tới.

- Làm sao?

Không đợi Hồng Lăng nói chuyện, Lôn Thải liền đứng lên hỏi.

Hồng Lăng mắt bên trong có kích động quang mang nói:

- Không có tra được người tuyên bố bố cáo, chỉ biết là người này hoàn toàn dịch dung, cả khí tức đều thay đổi. Thế nhưng tra được Mạc Vô Kỵ này, hắn đích xác là một cái tuyệt thế tiên y. Ma Nguyệt Tiên Môn Thạch Cốc Lan chính là được hắn chữa khỏi, Thạch Cốc Lan hiện tại đang bế quan, nghe nói tu vi khôi phục rất nhanh.

- Thạch Cốc Lan? Ta biết, nhanh, nhanh đi lại đem cái kia Mạc Vô Kỵ mang tới nơi này, ta yêu cầu trước tiên nhìn thấy hắn.

Lôn Thải Tiên Đế cũng kích động đứng lên.

Thạch Cốc Lan hắn biết rõ, bởi vì một trong cửu Đại Tiên y Trình Khiêm Hà đã giúp Thạch Cốc Lan xem bệnh, lúc đó hắn cũng không có chữa khỏi cho Thạch Cốc Lan. Lại thật không ngờ, người cả một trong cửu Đại Tiên y đều không thể chữa, lại còn người khác có thể trị được, tiên y này hắn há có thể không tìm tới sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 565: Tìm Kiếm Sầm Thư Âm Hồn Phách

Hai ngày sau, Lâm Cô đã khẳng định, Mạc Vô Kỵ đích thật là bản thân có năng lực biết trước Hư Không Liệt Phùng. Tuy nàng sớm đã chuẩn bị xong, bồi Mạc Vô Kỵ tới nơi này bất kể sinh tử. Nhưng có thể không chết, nàng tự nhiên cũng muốn sống.

Tốc độ của Mạc Vô Kỵ càng lúc càng nhanh, cộng thêm Phong Độn Thuật của hắn vốn chính là có chút thành tựu, ngày thứ ba vừa mới đi qua, hắn liền mang theo Lâm Cô dừng ở phía trên một cái ao mênh mông màu xám tro.

Trong ao là từng mảnh khí tức nhộn nhạo, tựa cùng hồ nước có sóng gợn vậy, nhưng Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, đây căn bản cũng không phải là nước. Loại khí tức này bên trong ẩn chứa âm khí nồng nặc, còn có một loại đồ đạc Mạc Vô Kỵ căn bản không cách nào bắt được.

Ngoài ra, tiên linh khí cũng là nồng nặc không gì sánh được. Mạc Vô Kỵ hoài nghi tiên linh khí nơi này so với bên trong Đan Đạo Tiên Minh Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ tiên luyện trì còn phải dày đặc hơn. Chỉ là nơi này tiên linh khí cùng âm khí nồng nặc dung hợp cùng một chỗ, căn bản cũng không thích hợp cho tu sĩ tu luyện.

Bởi vì loại dung hợp nồng nặc âm khí tiên tủy trì này, Mạc Vô Kỵ trái lại tin Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì là chỗ để cho thần hồn tu sĩ khôi phục.

- Lâm Cô, có cần lại đem thân thể muốn tìm về hồn phách lấy ra, sau đó tại bên trong Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì thôi phát Minh Tâm Thần Hoa?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Lâm Cô ngưng trọng nói:

- Nếu là như vậy, vậy thì triệt để xong. Minh Tâm Thần Hoa đối với bất luận hồn phách nào bị tàn phá đều là vô thượng chí bảo, hết thảy tu sĩ tại trước khi Luân Hồi, thần hồn đều có thể bảo lưu trí nhớ của mình. Cho nên ngươi chỉ cần thôi phát Minh Tâm Thần Hoa, sẽ hấp dẫn vô số thần hồn chen chúc mà đến, sau cùng coi như là ngươi muốn tìm hồn phách ở trong đó, cũng sẽ bị các hồn phách còn lại xé rách.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ bỗng sợ hãi, hắn có chút may mắn chính bản thân may mà đáp ứng yêu cầu của Lâm Cô, nếu không, hắn tự mình tìm tòi thật sự là có vấn đề.

Không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi, Lâm Cô liền nói lần nữa:

- Mạc đại ca, ngươi trước phải lại đem thân thể cần tìm hồn phách lấy ra. Sau đó lại đem Minh Tâm Thần Hoa thông qua thân thể đó luyện hóa sau, tản vào bên trong Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì. Nói như vậy, Minh Tâm Thần Hoa khí tức, chỉ có hồn phách thân thể này có thể cảm ứng được, sau đó nhanh chóng di động, sau cùng được sự giúp đỡ của Minh Tâm Thần Hoa cùng thân thể dung hợp lại.

- Lâm Cô, cô nói cho ta biết, ta phải nên làm như thế nào?

Mạc Vô Kỵ ngưng trọng dò hỏi.

Lâm Cô nhìn Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì vô biên vô tận, than thở:

- Bởi vì Minh Tâm Thần Hoa loại tiên linh thảo này quá mức trân quý, có thể được một gốc cây đều đã là rất khó được, cho nên Minh Tâm Thần Hoa phải dùng đến vết đao. Tại sau khi kích phát khí tức Minh Tâm Thần Hoa, ngươi cần dùng thần niệm khống chế khí tức Minh Tâm Thần Hoa tản ra chung quanh. Nói như vậy, có thể tăng tỷ lệ hồn phách thất lạc cảm ứng được chính bản thân thân thể.

Đây cũng là vì sao ta nói Minh Tâm Thần Hoa càng nhiều, cơ hội thân thể tu sĩ tìm kiếm trở về bản thân hồn phách lại càng lớn. Bởi vì Minh Tâm Thần Hoa càng nhiều, có thể tản ra phạm vi lại càng lớn. Nói như vậy, cơ hội hồn phách lưu lạc tại Âm Minh Giới cảm ứng được bản thân thân thể lại càng lớn. Đồng dạng tu sĩ khống chế Minh Tâm Thần Hoa tu vi càng cao, xác xuất thành công cũng là càng lớn. Bởi vì hắn có thể tại trong phạm vi rộng lớn hơn khống chế khí tức Minh Tâm Thần Hoa lưu động.

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ có tám mươi mốt gốc cây Minh Tâm Thần Hoa, nhưng hắn nhìn vô biên vô tận Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì cũng thầm hút hơi lạnh, Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì lớn như vậy, hắn coi như là có tám trăm gốc cây Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì cũng không cách nào khống chế a.

Lâm Cô đã nhìn ra tâm tư Mạc Vô Kỵ, nhanh chóng giải thích:

- Mạc đại ca, không phải là muốn đem Minh Tâm Thần Hoa khí tức tản ra đến toàn bộ Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì. Bảy đại Tiên Vực kỳ thực đều có phạm vi hạn chế, bằng hữu của ngươi ở địa phương nào ngã xuống, vậy thì khoanh vùng một mảnh địa phương đó rồi hướng dẫn cho Minh Tâm Thần Hoa. Nếu không, coi như là ngươi có nhiều Minh Tâm Thần Hoa hơn nữa, cũng không cách nào thành công.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Ta phi thăng từ Vĩnh Anh Tiên Vực, bằng hữu của ta cũng là ngã xuống tại dưới Tu Chân Giới của Vĩnh Anh Tiên Vực...

Lâm Cô lấy ra một cái ngọc giản đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đại ca, nơi này có bản đồ phân bố Tiên Vực của Linh hồn tiên quỳnh trì. Vĩnh Anh Tiên Vực cũng ở trong đó, diện tích lớn ước diện tích trên dưới ngàn dặm.

Mạc Vô Kỵ ngược lại thoáng thở phào nhẹ nhõm, diện tích ngàn dặm, thần niệm của hắn vẫn là có thể khống chế được.

- Đáng tiếc ngọc giản của ta tương đối đơn giản, nếu là có bản đồ phân bố kỹ lưỡng hơn Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, có thể biết phân bố tại tu chân giới, vậy cơ hội thành công lớn hơn nữa.

Lâm Cô than thở.

Mạc Vô Kỵ không có giấu diếm:

- Lâm Cô, ta đạt được bảy tám chục gốc cây Minh Tâm Thần Hoa, khống chế phạm vi 1k dặm hắn không có vấn đề. Huống hồ vòng dưới phạm vi quá nhỏ, cũng không nhất định sẽ thành công, dù sao tán hồn tại Âm Minh Giới cũng sẽ di động.

- A...

Lâm Cô bị Mạc Vô Kỵ nói làm cho kinh ngây dại, bảy tám chục gốc cây Minh Tâm Thần Hoa? Đây là một khoản tài phú bao nhiêu?

Coi như là trước đây Lục Luân Tiên Vực thiên địa Cái Ngao vì con gái Cái Phi Yến tìm kiếm thần hồn tại Âm Minh Giới, cũng chỉ là dùng hai gốc cây Minh Tâm Thần Hoa.

Rất nhanh Lâm Cô liền phản ứng kịp, lập tức ngạc nhiên mừng rỡ nói:

- Mạc đại ca, nếu mà ngươi thực sự chiếm được nhiều Minh Tâm Thần Hoa như vậy, vậy chỉ cần hồn phách bằng hữu ngươi không có hoàn toàn tiêu tán, gần như là tám mươi phần trăm trở lên có thể cứu trở về nàng.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, thần niệm của hắn đã tìm được khu vực Vĩnh Anh Tiên Vực hồn phách. Đích xác cùng Lâm Cô nói không sai biệt lắm, diện tích chớ ước chừng trên dưới 1k dặm.

Mạc Vô Kỵ rơi vào trong hư không chính giữa khu vực này, giơ tay lên bố trí một cái pháp trận hư không trôi lơ lửng, lại đem Sầm Thư Âm từ bên trong Bất Hủ Giới đưa ra, đặt nàng tại hư không trận, trôi lơ lửng tại phía trên Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì. Bên trong Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì nhàn nhạt âm khí cùng tiên linh khí nhộn nhạo, rất nhanh thì cùng Sầm Thư Âm tạo thành một tia liên hệ mơ hồ.

Lâm Cô vừa nhìn thấy Sầm Thư Âm, liền thầm khen một tiếng, cô gái thật xinh đẹp. Thực ra mà nói, làm Ma Nguyệt Tiên Môn tinh cấp thiên tài, chính Lâm Cô cũng là một cái cô gái tuyệt sắc. Nàng đã thấy qua vô số cô gái xinh đẹp, nhưng xinh đẹp cùng Sầm Thư Âm như vậy, nàng còn thật không có thấy qua mấy ai.

Tuy Sầm Thư Âm đã không còn hồn phách, thế nhưng là tu vi của Sầm Thư Âm nàng vẫn có thể đủ nhìn ra, hắn là rất thấp. Loại tu vi này, vừa không có hồn phách, đã mang một loại đặc biệt tiên vận khí tức, một khi nữ nhân trước mắt này phi thăng tới Tiên Giới, chân nguyên tiên hóa, sẽ hấp dẫn người khác như thế nào?

- Mạc đại ca, nàng hình như có sinh cơ khí tức rất nồng nặc?

Lâm Cô lập tức liền phát hiện Sầm Thư Âm bất đồng.

Bình thường tu sĩ ngã xuống sau đó, cả hồn phách cũng không có, sinh cơ khí tức tự nhiên là dần dần biến mất. Mà Sầm Thư Âm trên người chẳng những có sinh cơ khí tức, sinh cơ khí tức còn rất đậm.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Ta là một cái Đan Sư, luyện chế rất nhiều sinh cơ đan dược đặt tại bên người nàng, hắn là nguyên nhân này tạo thành.

Những lời này Mạc Vô Kỵ nói xạo với Lâm Cô, trên thực tế là hắn lại đem hồ lô màu tím để ở tại bên người Sầm Thư Âm, ở trong đó thế nhưng là Hồng Mông Sinh Tức. Đối mặt loại này sinh cơ, dù cho Sầm Thư Âm đã không còn hồn phách, vẫn là sinh cơ dạt dào.

Hồng Mông Sinh Tức Lâm Cô có biết hay không cũng không sao, huống chi thứ này quan hệ đến mạng nhỏ của Mạc Vô Kỵ.

- Mạc đại ca, nàng thật xinh đẹp.

Lâm Cô không có suy nghĩ nhiều, nàng biết Mạc Vô Kỵ là một cái ngũ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, ngũ phẩm Tôn Cấp Đan Vương làm được những thứ này dường như cũng không phải là việc khó sao??

Nàng càng để ý là, Sầm Thư Âm mỹ lệ.

Thảo nào Mạc đại ca đối với nàng cùng các nữ tử thiên tài khác căn bản cũng không thèm liếc mắt, cũng khó trách Mạc đại ca liều mạng cũng muốn cứu nàng về, thì ra Mạc đại ca yêu thích nữ tử này.

Dùng tài hoa cùng năng lực của Mạc Vô Kỵ, cũng xác thực chỉ có nữ tử thế này mới có thể xứng đôi với hắn.

Mạc Vô Kỵ nhìn Sầm Thư Âm đang nằm yên lặng trên Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, ánh mắt lộ ra một tia hoài niệm:

- Nàng là Sầm Thư Âm, một nữ tử đối với ta rất tốt, ta nợ nàng rất nhiều.

- Mạc đại ca, ngươi yên tâm, ngươi có nhiều Minh Tâm Thần Hoa như vậy, khẳng định có thể cứu trở về Thư Âm tỷ.

Lâm Cô an ủi.

Nàng tu vi và tuổi đều lớn hơn so với Sầm Thư Âm, bởi vì nàng gọi Mạc Vô Kỵ là đại ca, Sầm Thư Âm lại là hồng nhan tri kỷ của Mạc Vô Kỵ, Sầm Thư Âm tự nhiên là sư tỷ.

- Cám ơn cô đã chúc lành, nếu quả như thật cứu trở về được Thư Âm, cô chính là ân nhân lớn nhất của ta cùng Thư Âm.

Mạc Vô Kỵ thành khẩn nói.

- Mạc đại ca, chúng ta vốn chính là bằng hữu, ta sẽ giống ngươi trợ giúp mẫu thân ta vậy, hết sức trợ giúp Thư Âm tỷ.

Lâm Cô nói lấy tế xuất bản thân pháp bảo, sau đó tiếp tục nói:

- Mạc đại ca, ngươi bắt đầu thôi phát Minh Tâm Thần Hoa, sau đó tại trong phạm vi Vĩnh Anh Tiên Vực của Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì thong thả hướng dẫn, ta sẽ bảo vệ cho Thư Âm tỷ.

Lâm Cô biết tu vi mình tuy rằng cao hơn Mạc Vô Kỵ, thực lực của nàng không nhất định lớn bằng Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ thôi phát Minh Tâm Thần Hoa khí tức, hiệu quả khẳng định tốt hơn so với nàng thôi phát.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, lần đầu tiên đã lấy ra 3 gốc cây Minh Tâm Thần Hoa, sau đó thông qua thân thể Sầm Thư Âm luyện hóa, lại đem khí tức của Minh Tâm Thần Hoa toàn bộ đưa vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì.

Sau đó, thần niệm của hắn chỉ điều khiển những thứ khí tức này tại bên trong Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì dọc theo một cái phương vị tràn ra, sau đó cũng không rời đi, lại lấy ra năm gốc cây Minh Tâm Thần Hoa thôi phát tiếp.

Một vừa nhìn Lâm Cô cũng chỉ có thể âm thầm cảm thán Mạc Vô Kỵ giàu có, coi như là Cái Ngao Tiên Đế tìm kiếm hồn phách thất lạc nữ nhi của hắn, cũng xa xa không có rộng lượng như Mạc Vô Kỵ.

Hắn dùng Minh Tâm Thần Hoa thật giống như đi phát bánh mì miễn phí.

Mạc Vô Kỵ cứ dùng 3 gốc hoặc là 5 gốc cây một tổ, thôi phát đủ 10 tổ, dùng đi hơn bốn mươi gốc cây Minh Tâm Thần Hoa, lúc này mới dừng tay lại.

Giờ khắc này, căn bản cũng không cần hắn đi hướng dẫn, trong vòng diện tích ngàn dặm, toàn bộ đã là Minh Tâm Thần Hoa ẩn chứa khí tức

của Sầm Thư Âm. Loại này Minh Tâm Thần Hoa tản mát đi ra ngoài, chỉ có một mình hồn phách của Sầm Thư Âm có thể cảm ứng được, hồn phách khác coi như là va chạm vào, cũng không cách nào cảm ứng được Minh Tâm Thần Hoa trong đó.

Việc Tiên Đế làm được, Mạc Vô Kỵ cũng đã làm xong. Bất quá Tiên Đế dùng là thực lực của chính mình, Mạc Vô Kỵ lại dùng tài lực của mình.

Hơn nữa cách làm của Mạc Vô Kỵ là hoang phí Minh Tâm Thần Hoa lấy tiền đè người, so với Thiên Đế Cái Ngao lại không biết tốt hơn gấp bao nhiêu lần. Cái Ngao Tiên Đế tản ra khí tức Minh Tâm Thần Hoa bị pha loãng, thời điểm tới Âm Minh Giới, đã rất yếu ớt, Mạc Vô Kỵ sử dụng mấy chục gốc cây Minh Tâm Thần Hoa, coi như là tới Âm Minh Giới, khí tức vẫn như cũ rất mạnh.

Đương nhiên Mạc Vô Kỵ cũng có hoàn cảnh xấu, đó chính là hồn phách tu vi của Sầm Thư Âm thời điểm tiến vào âm minh, lại xa xa không bằng Cái Phi Yến. Hồn phách càng yếu, càng khó cảm ứng được khí tức của Minh Tâm Thần Hoa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 566: Sầm Thư Âm Hồn Phách

Từ xưa đến nay, vô luận là giới phàm tục hay là giới tu sĩ, đều có truyền thuyết về Luân Hồi. Phàm tục giới đa số là phỏng đoán về Luân Hồi, hoặc là nghe được nghe đồn, cho nên đối với chuyện Luân Hồi cũng không phải là vô cùng rõ ràng.

Nhưng đối với tu sĩ mà nói, Luân Hồi là chân thật tồn tại. Nhưng mà đại đa số tu sĩ đối với Luân Hồi mà nói cũng không có bao nhiêu tác dụng, rất nhiều tu sĩ sau khi Luân Hồi, trí nhớ của kiếp trước biến mất, cho nên tuy Luân Hồi, cũng là một người cùng kiếp trước không có nửa điểm liên lạc.

Kỳ thực điều này đối với đại đa số người phàm tục mà nói, cũng giống như vậy. Rất nhiều người trong mộng thường mơ những giấc mộng kỳ lạ không liên quan gì, kỳ thực đó bất quá là một phần nghiền nát ký ức của kiếp trước mà thôi. Phàm tục giới cũng bởi vậy bịa đặt ra chuyện uống canh Mạnh bà, nghe đồn linh hồn tiến vào Luân Hồi, nhất định phải tại trước khi vượt qua Cầu Nại Hà uống xong một chén canh của Mạnh bà.

Chính là bởi vì sau khi tu sĩ Luân Hồi đó, sẽ mất đi trí nhớ của kiếp trước, rất nhiều tu sĩ ngã xuống, sau đó hồn phách lưu lạc vào Âm Minh Giới lại không muốn đi Luân Hồi. Hoặc là tại trước khi Luân Hồi, nghĩ hết tất cả thủ đoạn bảo vệ trí nhớ của mình, không bị Luân Hồi ma diệt.

Một phần tu sĩ cường đại đến cực hạn lại có thể bảo trì cường thế ký ức tại sau khi Luân Hồi, sau Luân Hồi vẫn là một đời cường giả.

Âm Minh Giới vốn chính là nơi ăn mòn hồn phách ký ức cùng Linh Trí, thời gian dài tại Âm Minh Giới, vẫn như cũ sẽ tự động đi Luân Hồi, sau cùng biến mất.

Mặc dù như thế, hồn phách lưu lại Âm Minh Giới vẫn là càng ngày càng nhiều.

Giờ khắc này ở một chỗ góc có đông đảo hồn phách, một cái hồn phách gầy yếu vô cùng đang cẩn thận di chuyển. Giống như đông đảo hồn phách khác, nàng đồng dạng không muốn đi Luân Hồi.

Bởi vì sau khi Luân Hồi, nàng cũng sẽ không biết mình là người nào. Như vậy Luân Hồi hay không Luân Hồi, có cái gì khác nhau chớ? Dưới so sánh, nàng thà rằng ở chỗ này mặc cho trí nhớ của mình từ từ ma diệt.

Có vài thứ, dù cho có thêm một tia ký ức, cũng tốt hơn so với sống lại mà không nhớ rõ gì cả. Duy nhất không tốt là, nơi này hồn phách quá nhiều, nàng muốn tìm một cái địa phương không gian hơi lớn, đều khó mà được.

Lúc này nàng đang cẩn thận trôi dạt ra bên ngoài, theo nàng nhận biết, nàng tối đa còn khoảng vài năm. Vài năm thời gian nữa qua đi, ký ức cùng Linh Trí của nàng sẽ bị khí tức Âm Minh Giới ăn mòn, sau đó tự động đi Luân Hồi.

Nàng hi vọng tìm một một chỗ yên tĩnh, sau đó dần dần suy nghĩ mỗi một việc sau khi nàng tu luyện, nghĩ tới mẹ nàng, nghĩ tới Vấn Thiên Học Cung, nghĩ tới từng chuyện xảy ra giữa nàng và Mạc Vô Kỵ...

Nếu mà Mạc Vô Kỵ ở chỗ này, dù cho hồn phách đã loãng không có khả năng lại loãng hơn, hắn vẫn như cũ có thể cảm thụ được đây là hồn phách của Sầm Thư Âm.

Bất đồng với hồn phách người khác, hồn phách của Sầm Thư Âm yếu ớt, cũng cực kỳ loãng, lại hoàn hảo vô khuyết, cũng là một hồn phách trọn vẹn.

Vừa lúc đó, Sầm Thư Âm cảm nhận được một loại khí tức quen thuộc đến mức làm cho nàng sợ hãi, đây là thân thể của của nàng.

Mãnh liệt kích động, làm cho nàng thiếu chút nữa tản ra nghiền nát.

Hồn phách cùng Nguyên Thần bất đồng, Nguyên Thần có thể bỏ chạy, hồn phách chỉ là một loại tinh thần ý niệm loãng. Nguyên Thần bị diệt sau đó, có thể một lần nữa ngưng tụ. Nếu là hồn phách tiêu vong, trên căn bản là rất khó lại ngưng tụ.

Người Phàm tục không có tu vi, sau khi chết hồn phách đại đa số là trạng thái mờ mịt, rất khó có bản thân ký ức cùng trí tuệ trong thời gian dài. Tu sĩ thì lại bất đồng, trí nhớ của bọn họ chẳng những tồn tại ở bên trong Nguyên Thần, đồng dạng thời gian dài tồn tại ở trong hồn phách.

Tu sĩ sở dĩ ngã xuống, đó là bởi vì Nguyên Thần bị diệt, hồn phách cùng thân thể chia lìa, lại cũng không cách nào trở lại thân thể vốn có, sau cùng tự động xông vào Âm Minh Giới.

Một khi tiến vào Âm Minh Giới, vậy thì lại không còn khả năng tìm được thân thể. Cho dù là đỉnh cấp đại năng giả, cũng chỉ là thông qua thủ đoạn Luân Hồi bảo trụ Linh Trí cùng ký ức tìm về bản thân. Bọn họ cũng không cách nào từ Âm Minh Giới rời đi tìm kiếm nhục thể của mình, huống chi, rất nhiều tu sĩ tại sau khi ngã xuống, thân thể đã bị phá huỷ.

Cũng là vì như thế, Sầm Thư Âm mới cảm giác được khiếp sợ, nàng cư nhiên cảm nhận được khí tức nhục thể của mình.

Phải biết rằng nàng tại ngoài tinh không cấm địa ở tu chân giới ngã xuống, nàng tin tưởng Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ bảo trụ thân thể của của nàng. Nhưng Mạc Vô Kỵ có bản lĩnh đi nữa, cũng không cách nào tại trong thời gian ngắn ngủn mười mấy năm có năng lực lại đem thân thể của nàng mang tới Âm Minh Giới.

Vô luận nhục thể của mình làm thế nào đi tới Âm Minh Giới, Sầm Thư Âm cũng không muốn buông tha. Nàng một khi về tới nhục thể của

mình, liền có cơ hội tỉnh lại.

Tại Âm Minh Giới, hồn phách có mạnh có yếu, thế nhưng hồn phách mạnh hơn nữa, cũng bất quá là càng ngưng thật, tồn tại thời gian lâu, cũng cũng không có lực công kích. Chỉ có số rất ít hồn phách, tu luyện có công pháp đặc biệt, mới có thể có lực công kích cường đại.

Hồn phách của Sầm Thư Âm loãng, ngược lại miễn cưỡng từ bên trong đông đảo hồn phách lao ra.

Hồn phách tốc độ tại Âm Minh Giới đó là cực nhanh vô cùng, dù cho hồn phách của Sầm Thư Âm rất loãng, nhưng tốc độ của nàng cũng cực kỳ cấp tốc.

Nhưng loại cấp tốc này cũng có đại giới, đó chính là để cho hồn phách của mình càng loãng hơn.

Mấy ngày sau, hồn phách của Sầm Thư Âm gần như là nhạt yếu đến không nhìn thấy. Nếu là Sầm Thư Âm tại một chỗ bất động, nàng có lẽ có thể tồn tại mấy năm, thậm chí hơn mười năm. Một khi nàng nhanh chóng lẩn trốn như vậy tại Âm Minh Giới, hồn nàng có lẽ chỉ có hơn mười ngày thậm chí mấy ngày sẽ tiêu tán.

Lại là hơn mười ngày đi qua, đang ở thời điểm Sầm Thư Âm sắp không kiên trì nổi, nàng cảm nhận được một cái vòng xoáy to lớn, mà thân thể của nàng ở đối diện vòng xoáy. Vòng xoáy thật giống như tử vong Địa Ngục làm ra cho nàng bình thường giống nhau, tản mát ra khí tức tử vong.

Sầm Thư Âm chỉ là thoáng do dự một chút, liền trực tiếp vọt vào giữa vòng xoáy.

Nàng không đi vào, cũng không kiên trì được bao lâu, đã như vậy, cần gì phải tiếc thân?

Vừa tiến vào vòng xoáy, nàng càng là rõ ràng cảm nhận được một loại khí tức thuộc về mình. Sầm Thư Âm giảm tốc độ chậm lại, nàng có chút khổ sở, sắp gặp lại nhục thể của mình, nhưng nàng hồn phách lại kiên trì không nổi nữa.

Một đạo khí tức quen thuộc lại ở phía sau bị vòng xoáy mang theo sáp nhập vào người nàng, hồn phách của nàng bỗng ngưng thật hẳn lên.

Sầm Thư Âm kích động lần nữa run rẩy, nàng vững tin, một tia khí tức này đích thật là từ thân thể nàng thẩm thấu đi ra. Hơn nữa khí tức làm cho hồn phách nàng ngưng thật lên, lại là khí tức cửu cấp tiên linh thảo Minh Tâm Thần Hoa như đã nghe đồn.

Minh Tâm Thần Hoa là thứ mà Sầm Thư Âm đã nghe qua tại Âm Minh Giới, một phần cường đại hồn phách đã từng nói về loại tiên linh thảo Minh Tâm Thần Hoa này. Nghe nói tiên linh thảo đó cực kỳ khó được, chẳng những có thể cho hồn phách ngưng thật, còn có thể để cho hồn phách tại Âm Minh Giới tìm được nhục thể của mình. Phải chăng đã có người mang theo thân thể của của nàng tới nơi này tìm kiếm nàng?

Hồn phách một khi ngưng thật, Sầm Thư Âm càng là sốt ruột, tốc độ của nàng bộc phát càng nhanh.

Tại lúc hồn phách Sầm Thư Âm từ tiêu tán đến cấp tốc ngưng thật, sau đó cấp tốc xông ra đồng thời, một đạo hồn phách ẩn nấp tại góc vòng xoáy đột ngột xuất hiện.

Đạo Hồn này phách hầu như tương đương với một phần Nguyên Thần tương đối ngưng thật, hình thái đều cơ hồ có đường viền thật thật tại tại. Hắn kinh dị nhìn hồn phách Sầm Thư Âm rời đi, một hồi lâu mới tự lẩm bẩm:

- Dĩ nhiên là có người dùng Minh Tâm Thần Hoa triệu hoán hồn phách cái con kiến hôi này, lãng phí, quá con mẹ nó lãng phí...

Một câu còn chưa nói hết hồn phách ngưng thật đó liền nhanh chóng đi theo, trong ánh mắt hắn hầu như đã có thực chất mang theo một sự ngạc nhiên mừng rỡ lướt qua.

Hắn không cảm ứng được khí tức hồn phách dung hợp thân thể Sầm Thư Âm, thế nhưng là hắn có thể thấy hồn phách Sầm Thư Âm. Chỉ cần hắn đi theo phía sau Sầm Thư Âm, hắn liền có thể đi theo Sầm Thư Âm để hấp thu khí tức Minh Tâm Thần Hoa, sau đó lớn mạnh hồn phách của mình. Không, hắn không cần hấp thu Minh Tâm Thần Hoa, chỉ cần cắn nuốt hết hồn phách phía trước kia liền có thể.

Hắn trốn ở nơi vô số năm này bên cạnh vòng xoáy là vì cái gì? Không phải là vì từ cái chỗ này tiến vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, sau đó trốn ra Âm Minh Giới, sau đó trở lại Tiên Giới sao?

Chỉ cần hắn có thể trở về đến Tiên Giới, hắn liền có nắm chắc trọng tố thân thể cho mình. Người khác một cái hồn phách trọng tố thân thể là trò cười, nhưng hắn Trúc Lai lại là ngoại lệ.

Hắn tại Âm Minh Giới vô số năm qua, chẳng những hồn phách không có tiêu tán, trái lại bộc phát ngưng thật. Vốn dựa theo kế hoạch của hắn, còn có mấy trăm năm thời gian, hắn liền có thể lao ra Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì. Hiện tại gặp cảnh có người dùng Minh Tâm Thần Hoa ngưng tụ hồn phách, hắn há có thể không theo ở phía sau chiếm chút tiện nghi?

Chỉ cần hắn thông qua hồn phách trước mặt hấp thu dung hợp những Minh Tâm Thần Hoa này, hắn liền có khả năng sớm lao ra Âm Minh Giới.

Sầm Thư Âm tại bên trong vòng xoáy một đường cấp bách đi nhanh, hồn phách là thuần túy ý niệm thể, so với Nguyên Thần còn phải hư vô hơn. Cho nên hồn phách có tính chất trời sinh mẫn cảm, bình thường Hư Không Liệt Phùng đều có thể theo bản năng tránh ra.

Cho nên vài ngày sau khi tiến vào vòng xoáy, Sầm Thư Âm vẫn là bình yên vô sự, không chỉ như thế, nàng gặp khí tức của Minh Tâm Thần

Hoa càng nhiều, hồn phách của nàng cũng càng thêm ngưng thật.

Mạc Vô Kỵ cùng người khác bất đồng, hắn quá hào phóng, hào phóng đến mức hầu như tại đây một khu vực cách mỗi một khoảng thì có khí tức dung hợp Minh Tâm Thần Hoa.

Hồn phách sau lưng Sầm Thư Âm trong lòng bộc phát khó nhịn, hắn thấy Sầm Thư Âm càng ngày càng ngưng thật, trong lòng thật giống như sâu lông nhúc nhích bình thường giống nhau, hận không thể trực tiếp lại đem Sầm Thư Âm đá đi, chính bản thân hấp thu những Minh Tâm Thần Hoa đó.

Hắn cũng rất rõ ràng, một khi hắn làm như vậy, hắn tối đa chỉ có thể hấp thu một lần. Chỉ có đi theo phía sau Sầm Thư Âm, chờ thời điểm Sầm Thư Âm gần lao ra Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, một ngụm nuốt vào Sầm Thư Âm, đây mới là chỗ lợi ích lớn nhất.

Lại là mấy ngày trôi qua, hồn phách kia trong lòng cũng có chút thầm thì nói thầm. Bởi vì hắn cũng có chút sợ hãi. Sầm Thư Âm hấp thu Minh Tâm Thần Hoa thật sự là quá nhiều rồi.

Coi như là Tiên Đế cũng không cách nào giàu có như vậy sao?? Nếu mà hắn gặp một cái đỉnh cấp cường giả, hắn còn làm sao đi thôn phệ Sầm Thư Âm?

Nghĩ tới đây, hồn phách kia không nguyện ý chờ tiếp như trước nữa, hắn muốn sớm cắn nuốt Sầm Thư Âm. Chỉ cần đem Sầm Thư Âm nuốt vào, là có thể dung hợp khí tức Minh Tâm Thần Hoa còn không có triệt để tiêu tán trong hồn phách Sầm Thư Âm. Nói không chừng hắn còn có thể mượn việc này cảm thụ được có một tia khí tức Minh Tâm Thần Hoa trong thân thể Sầm Thư Âm, nếu là như vậy, vậy thu hoạch của hắn vô số năm chờ ở chỗ này, cũng không lớn như lúc này đây a.

Sầm Thư Âm tại Âm Minh Giới cũng đã nhiều năm, nàng không phải là hoàn toàn không biết gì cả, nàng rất nhanh thì phát hiện hồn phách ngưng thật đang cấp tốc đuổi theo. Tại Âm Minh Giới, hồn phách

thương tổn lẫn nhau, vậy quá như thường. Huống chi Sầm Thư Âm phi thường rõ ràng Minh Tâm Thần Hoa đối với hồn phách ý vị như thế nào, nàng càng là điên cuồng tăng nhanh tốc độ, dù cho gặp khí tức Minh Tâm Thần Hoa, cũng không đi dung hợp nữa.

Chỉ là hồn phách của Sầm Thư Âm quá mức nhỏ yếu, dù cho hấp thu qua Minh Tâm Thần Hoa, vẫn là xa xa không bằng hồn phách ngưng thật đang đuổi theo phía sau kia.

Thân thể khí tức lúc này truyền đến, Sầm Thư Âm biết, nàng đã gần tiếp cận nhục thể của mình.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 567: Huyền Tiên Cũng Có Thế Giới

Nếu là khí tức Minh Tâm Thần Hoa quá mức bạc nhược, Mạc Vô Kỵ nhất định phải ở trên Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì không ngừng hướng dẫn khí tức Minh Tâm Thần Hoa, để cho khí tức Minh Tâm Thần Hoa thẩm thấu đến khắp mỗi ngõ ngách.

Nhưng bởi vì Mạc Vô Kỵ quá mức giàu có, hắn một lần dùng tới hơn bốn mươi gốc cây Minh Tâm Thần Hoa. Căn bản cũng không cần hắn đi hướng dẫn, khí tức Minh Tâm Thần Hoa cũng trải rộng khu vực một phương này. Cho nên Mạc Vô Kỵ vẫn canh giữ ở bên cạnh thân thể Sầm Thư Âm, không cần đi chung quanh hướng dẫn khí tức Minh Tâm Thần Hoa.

Sắp đến thời gian một tháng, Mạc Vô Kỵ vẫn không có cảm thụ được khí tức hồn phách của Sầm Thư Âm. Hắn có chút nóng nảy, nếu không phải Lâm Cô nói cho hắn biết, dùng thực lực của hắn còn không cách nào tiến vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, hắn nói không chừng đều muốn đi vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì này xem.

Không thể vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, Mạc Vô Kỵ dự định qua một đoạn thời gian nữa, tiếp tục sử dụng Minh Tâm Thần Hoa, đồng thời lại đem diện tích tìm kiếm mở rộng gấp mười lần.

Tại lúc Mạc Vô Kỵ đang có chút lo lắng, hắn cảm nhận được hồn phách khí tức của Sầm Thư Âm.

Thời gian Mạc Vô Kỵ ở cùng với Sầm Thư Âm rất lâu, hơn nữa thân thể của Sầm Thư Âm vẫn là tại Bất Hủ Giới, mặc dù hắn và Sầm Thư Âm còn chưa có làm cái màn phu thê ân ái kia, nhưng trên cái thế giới

này ngoại trừ Sầm Thư Âm ra, không có người thứ hai hiểu Mạc Vô Kỵ như nàng và ngược lại là như Mạc Vô Kỵ hiểu nàng.

Thế nhưng Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì cảm nhận được không đúng, thần niệm của hắn cảm thụ được hồn phách Sầm Thư Âm dường như đang liều mạng trốn ra bên ngoài, phía sau dường như có một cái hồn phách cường đại truy sát nàng. Mắt thấy chỉ trong thời gian mấy hơi thở nữa, Sầm Thư Âm sẽ bị cắn nuốt.

Mạc Vô Kỵ trong lòng tức giận, hắn cả nửa điểm cân nhắc cũng không có, trực tiếp xông về Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, một đao bổ về phía hồn phách Sầm Thư Âm sau lưng.

Gần như là tại đồng thời hồn phách muốn quấn lấy Sầm Thư Âm, trường đao màu xám tro của Mạc Vô Kỵ đã đánh xuống, hồn phách dù rất cường đại, lúc này cũng không khỏi không tránh ra.

Sầm Thư Âm đã ở đồng thời cảm ứng được Mạc Vô Kỵ đến, nàng không còn có nửa điểm cố kỵ, trực tiếp nhào về phía thân thể của chính mình.

Hồn phách cùng thân thể cấp bậc của Sầm Thư Âm cũng chưa tới tiên nhân, tại dưới tác dụng của cửu cấp tiên linh thảo Minh Tâm Thần Hoa, gần như là tại hồn phách nàng vừa va chạm vào thân thể, liền bắt đầu dung hợp cùng một chỗ. Bởi vì thân thể của Sầm Thư Âm bảo tồn hoàn hảo không tổn hao gì, hơn nữa còn có chứa nồng hậu Hồng Mông sinh cơ, tại hồn phách dung hợp thân thể của Sầm Thư Âm đồng thời, khí tức linh động liền dần dần cường thịnh hắn lên.

Giờ khắc này, linh hồn của nàng bắt đầu sống lại, Nguyên Thần cấp tốc lớn mạnh...

Lâm Cô lại không có thời gian nhìn Sầm Thư Âm, nàng khiếp sợ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ. Nàng đã nói với Mạc Vô Kỵ, bên trong Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì không có khả năng đi vào, một khi đi xuống, chẳng khác nào toi mạng.

Mạc Vô Kỵ cư nhiên nhào vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, nàng kinh hô một tiếng Mạc đại ca sau đó, đã biết nói cái gì cũng không còn kịp rồi.

Tình huống trước mắt, nàng cũng thấy rõ, nếu mà Mạc Vô Kỵ hơi chút do dự một chút, hồn phách của Sầm Thư Âm sẽ bị hồn phách phía sau nuốt vào.

- Ha ha ha...

Một trận tiếng cười bén nhọn rơi vào bên tai Mạc Vô Kỵ, hồn phách truy sát Sầm Thư Âm bị Mạc Vô Kỵ một đao bổ ra, không có nuốt được Sầm Thư Âm, ngược lại là cười ha ha.

Trúc Lai không cảm kích thượng thiên đối với hắn quan tâm không được, hắn cư nhiên nhìn thấy một thân thể hoàn mỹ. Thân thể Mạc Vô Kỵ tuổi còn trẻ không gì sánh được, trẻ tuổi như vậy liền thăng cấp tới rồi Huyền Tiên tu vi, tư chất có thể kém mới đúng là quái sự. Hắn muốn rời khỏi Âm Minh Giới vì cái gì? Không giống với là muốn vì đắp nặn nhục thể của mình sao?

Đắp nặn thân thể hay nhất, thủ đoạn tiện nhất là cái gì? Đoạt xá. Thứ yếu mới đúng là tìm kiếm thiên tài địa bảo.

Tiên Giới vô số năm qua tạo nên bao nhiêu đại năng giả, đâu còn có thể tìm tới cái gì đỉnh cấp thiên tài địa bảo? Vậy thủ đoạn có thể trông cậy nhất chỉ có đoạt xá.

Đoạt xá dễ, nhưng là muốn tìm được đối tượng hoàn mỹ đoạt xá cũng rất khó khăn.

Tiên Giới đích xác có thật nhiều thiên tài đỉnh cấp, những thiên tài này đều không ngoại lệ cũng là đệ tử nòng cốt của đại tiên môn. Không nói bên người những đệ tử nòng cốt này đều thời khắc có cao nhân hoặc là đỉnh cấp thủ đoạn bảo vệ, coi như là chính bản thân họ, có kẻ nào là dễ trêu?

Hắn một cái hồn phách, thậm chí ngay cả Nguyên Thần đều không phải, một khi tới rồi Tiên Giới, thực lực sẽ yếu hơn nữa mấy cái đẳng cấp. Dưới tình huống như vậy, muốn tìm một đối tượng tốt đoạt xá, đó thật là quá khó khăn.

Hết lần này tới lần khác ở phía sau, có người đưa cho hắn đoạt xá, còn là một cái đối tượng đoạt xá hoàn mỹ như vậy. Hồn phách dù sao cũng là hồn phách, hắn không cách nào cảm ứng được Mạc Vô Kỵ tầm thường, cho rằng Mạc Vô Kỵ là thiên tài tu sĩ cao cấp nhất.

Giờ khắc này Trúc Lai triệt để bỏ qua hồn phách Sầm Thư Âm, trực tiếp nhảy vào thức hải Mạc Vô Kỵ.

Với hắn mà nói, Mạc Vô Kỵ tu vi cũng là cơ duyên của hắn. Hắn vẫn cho là tu sĩ có thể sử dụng nhiều Minh Tâm Thần Hoa như vậy, nhất định là một cái đỉnh cấp cường giả. Ai có thể biết chỉ là một tu sĩ thông thường như Mạc Vô Kỵ?

Hắn sở dĩ muốn sớm cắn nuốt Sầm Thư Âm hồn phách, chính là lo lắng kẻ giúp Sầm Thư Âm chiêu hồn chính là một đỉnh cấp cường giả. Hiện tại chỉ là chỉ là một Huyền Tiên tu sĩ, vậy hắn tự nhiên không có nửa điểm sợ hãi.

Hồn phách đoạt xá kỳ thực càng đơn giản hơn so với Nguyên Thần đoạt xá, bởi vì hồn phách tại trong thức hải so với Nguyên Thần càng thêm khó chơi.

Hồn phách vừa tiến vào thức hải của Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ liền biết không tốt. Đây là thứ yếu, chủ yếu là bên trong Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì âm minh khí tức không ngừng ăn mòn thân thể cùng tiên nguyên của Mạc Vô Kỵ, thậm chí ngay cả thần niệm của Mạc Vô Kỵ cũng bị khí tức bên trong Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì ăn mòn.

Ngoài ra, phía dưới Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì có một loại lực lượng âm minh cực kỳ cường đại tại nắm kéo hắn, để cho hắn căn bản là không cách nào có nửa điểm cơ hội lao ra Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì.

Coi như là Lâm Cô không nói, Mạc Vô Kỵ cũng phi thường rõ ràng, một khi tan mất tại Âm Minh Giới, hắn sẽ không còn cơ hội sống. Trừ phi hắn là đại năng giả tiên nhân, một cái Huyền Tiên tu sĩ tiến vào Âm Minh Giới, có thể sống được mới đúng là quái sự.

Mạc Vô Kỵ quyết định thật nhanh, hắn không chút do dự lấy ra chương Lạc Thư còn chưa có bắt đầu luyện hóa ném cho Lâm Cô, quát lớn:

- Lâm Cô, lại đem một chương Lạc Thư này luyện hóa, bọc lấy ngươi và Thư Âm rời đi nơi này ngay. Giúp ta chiếu cố tốt cho Thư Âm...

Vừa mới nói xong câu đó, bàng bạc âm khí dưới Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì liền đem Mạc Vô Kỵ cuốn đi. Mạc Vô Kỵ lúc này đâu có thể lo lắng những thứ này âm khí, coi như là gần bị cuốn đến Âm Minh Giới hắn cũng không đoái hoài tới, lúc này hồn phách trong thức hải hắn đã bắt đầu đoạt xá đối với hắn, hiển nhiên hồn phách này cũng không hy vọng thân thể Mạc Vô Kỵ rơi vào Âm Minh Giới bị hủy đi.

Thức hải Mạc Vô Kỵ truyền đến từng đợt xé rách đau đớn, hồn phách muốn đoạt xá Mạc Vô Kỵ cũng có chút há hốc mồm, hắn cư nhiên tại trong thức hải này không có thấy Nguyên Thần.

Tu sĩ không có Nguyên Thần, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy. Tại trong thức hải của Mạc Vô Kỵ. Chỉ có một tiên nguyên hồ lớn vô biên màu tím thật lớn, không chỉ như thế, thức hải của Mạc Vô Kỵ rộng không gì sánh được, thậm chí có thể so với được với một phần Tiên Vương thức hải, điều này càng làm cho hắn mừng rỡ không thôi.

Rất nhanh hồn phách đó liền tìm được thủ đoạn đoạt xá Mạc Vô Kỵ, đó chính là thôn phệ hồn phách của Mạc Vô Kỵ, nắm trong tay Tử Phủ.

Cứu ra Sầm Thư Âm xong, Mạc Vô Kỵ cũng hoàn toàn tỉnh táo lại. Hắn tu vi tuy nói xa xa không bằng hồn phách đối với hắn đoạt xá, hắn còn có bí mật của mình, Bất Hủ Giới.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ trực tiếp mở ra Bất Hủ Giới, đồng thời một đạo hồn phách vọt vào Bất Hủ Giới.

Nồng nặc Hồng Mông Sinh Tức truyền ra, hồn phách đoạt xá Mạc Vô Kỵ nhất thời dại ra, lập tức chính là mừng như điên, hắn rốt cục thu được bản thân cơ duyên. Thảo nào con kiến hôi Huyền Tiên tu sĩ này cường đại như vậy, còn giàu có như thế, tên này dĩ nhiên bản thân có Hồng Mông Sinh Tức, còn ẩn nấp tại chỗ sâu nhất thức hải.

Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ một đạo hồn phách vọt vào Hồng Mông Sinh Tức chỗ, Đạo Hồn phách này trong nháy mắt liền vọt vào theo.

Không phải là hắn sơ suất, mà là bất cứ người nào cũng không có khả năng nghĩ đến Mạc Vô Kỵ sẽ cầm giữ một cái thế giới thuộc về mình. Bản thân có thế giới thuộc về mình, đều là nhân vật nghe đồn, coi như là toàn bộ Tiên Giới cũng không nhất định có. Đương nhiên một phần đại năng giả cũng bản thân có các loại Chân Linh Thế Giới, nhưng đó đều không phải là thế giới của mình, loại thế giới này cho dù là luyện hóa, vừa mở ra, khí tức thế giới sẽ chỉ cho hắn biết.

Bất Hủ Giới chính là thế giới của Mạc Vô Kỵ, tuy Bất Hủ Giới còn không có xây dựng hoàn toàn, nhưng thế giới này là Mạc Vô Kỵ ngưng tụ ra tới. Tại trong đầu của hắn, Bất Hủ Giới cùng thức hải là dung hợp chung với nhau, căn bản cũng không có nửa điểm đột ngột.

Ở chỗ này, hắn chính là chúa tể hết thảy. Một cái tu sĩ cường đại tiến vào Bất Hủ Giới, có lẽ có thể đem Bất Hủ Giới nổ nát vì nó không có hình thành hoàn toàn, thế nhưng hồn phách tu sĩ kia, hiển nhiên không cách nào làm nổ nát Bất Hủ Giới.

Dù cho Mạc Vô Kỵ giờ khắc này ở bên trong Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, thân thể hắn không thể vào Bất Hủ Giới, hắn cũng có vô số loại thủ đoạn đối phó hồn phách không trọn vẹn trước mắt này.

Tại lúc hồn phách vừa tiến vào Bất Hủ Giới, Bất Hủ Giới đã hoàn toàn đóng hắn lên, không còn có nửa điểm khí tức tràn đầy ra ngoài.

Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm trực tiếp tại bên trong Bất Hủ Giới tàn phá bừa bãi mở ra, ngọn lửa cuồng bạo tạo thành từng đợt lại từng đợt sóng lửa, mà những thứ này sóng lửa đang thiêu cháy Đạo Hồn phách kia.

Thẳng đến lúc này, đạo hồn phách ngưng thật kia mới phản ứng được, nơi này là một cái thế giới, một cái thế giới thuộc về Huyền Tiên tu sĩ con kiến hôi trong mắt hắn kia.

- Buông, thả ta đi ra ngoài, ta cho ngươi biết làm sao rời đi nơi này...

Đạo Hồn phách nóng nảy, điên cuồng la hét. Hắn biết muốn đánh động Mạc Vô Kỵ, chỉ có dùng thứ Mạc Vô Kỵ cần nhất. Hiện tại Mạc Vô Kỵ bị khí tức Âm Minh Giới lôi kéo, có lẽ đợi không được hắn rơi xuống Âm Minh Giới, cũng sẽ bị hư không lưỡi mang bên trong vòng xoáy hoặc là khe nứt xé rách.

Mạc Vô Kỵ lúc này nơi nào có tinh lực đi quản Đạo Hồn phách kia, hắn cảm giác được bản thân tiên nguyên đang kịch liệt biến mất, thần niệm mở rộng đi ra cũng càng ngày càng yếu.

Vài đạo không gian lưỡi mang gào thét từ bên người Mạc Vô Kỵ xẹt qua, Mạc Vô Kỵ cả người đều mềm yếu vô lực biết hắn là vượt qua Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì. Lúc này hắn gặp phải hư không lưỡi mang vòng xoáy giống lúc trước tiến vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, bên trong loại này lưỡi mang vòng xoáy mang theo đông đảo Hư Không Liệt Phùng.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ miễn cưỡng lại đem chương một Lạc Thư trong Bất Hủ Giới ra, dùng Lạc Thư quấn lấy chính bản thân, thi triển ra khí lực cả người vọt vào một đạo Hư Không Liệt Phùng.

Cùng với rơi vào Âm Minh Giới, thân thể bị hủy đi, hồn phách bị Luân Hồi, còn không bằng tiến vào Hư Không Liệt Phùng. Một chương Lạc Thư này hắn hầu như đã luyện hóa 40%, tại bên trong Hư Không Liệt Phùng tốt xấu còn có một tia sinh cơ

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 568: Ta Đi Nơi Nào

Vừa tiến vào bên trong Hư Không Liệt Phùng, khí tức âm minh bỗng biến mất vô tung vô ảnh, thế nhưng khí tức xé rách hư không càng cuồng bạo truyền đến. Thần niệm cùng tiên nguyên của Mạc Vô Kỵ lúc này tiêu hao hầu như không còn, thân thể cũng bị ăn mòn như trong hỏa hoạn lao đi ra giống nhau, vết máu loang lổ, nơi chốn đều là vết thương thấy mà đau xót.

Lúc này, hắn cả thức hải đều không thể nhận biết, chứ đừng nói chi là lấy ra đan dược chữa thương. Thứ hắn duy nhất có thể làm, chỉ là núp ở bên trong một chương Lạc Thư đã bị luyện hóa một bộ phận, nằm im không nhúc nhích.

...

Thân thể của Sầm Thư Âm trước đây vẫn luôn được giữ bên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ chẳng những dùng Hồng Mông Sinh Tức tư nhuận, càng là hàng ngày dùng Sinh Cơ Lạc chứa sinh cơ thử có thể làm cho Sầm Thư Âm đột nhiên tỉnh lại hay không.

Trước đây không lâu hồn phách của Sầm Thư Âm tại bên trong Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì lại dung hợp hàng loạt Minh Tâm Thần Hoa, tại đồng thời tiếp xúc được thân thể liền trực tiếp hoàn mỹ dung hợp.

Cửu cấp tiên linh thảo cùng Hồng Mông Sinh Tức là bực nào tồn tại? Không muốn nói tư nhuận Sầm Thư Âm vốn chỉ là một tu sĩ cấp thấp, khoảng cách Chân Thần Cảnh còn xa xa không hẹn. Coi như là Sầm Thư Âm là một tiên nhân chân chính, thậm chí là Tiên Vương, cửu cấp tiên

linh thảo Minh Tâm Thần Hoa cũng là có thể dễ dàng dung hợp hồn phách cùng thân thể nàng, làm cho nàng phục sinh.

Chỉ không tới một canh giờ, Sầm Thư Âm liền mở mắt, lập tức nàng liền dễ dàng ngồi dậy. Nàng cảm thụ được Linh Lạc trong cơ thể mình đang kịch liệt biến hóa, mỗi một nhánh Linh Lạc đều mang tiên linh vận mãnh liệt. Tuy Sầm Thư Âm vừa mới tỉnh lại, nàng cũng biết tư chất tu luyện của mình cùng trước đây chênh lệch thật lớn.

Không đợi Sầm Thư Âm nhìn Mạc Vô Kỵ, chuyện càng làm cho Sầm Thư Âm khiếp sợ đã xuất hiện, Linh Lạc trong cơ thể nàng cư nhiên lần nữa diễn sinh ra, chín mươi bốn, chín mươi lăm...

Mãi cho đến khi một trăm lẻ hai nhánh Linh Lạc xuất hiện, lúc này mới ngừng lại được.

Căn bản cũng không cần tu luyện, chung quanh tiên linh khí như giống như điên tràn vào trong cơ thể Sầm Thư Âm, tu vi của Sầm Thư Âm đang cấp tốc dâng lên.

Tiên linh khí không có hướng dẫn hầu như muốn làm nổ tung thân thể của của nàng, Sầm Thư Âm phải định thần lại bắt đầu tu luyện. Công pháp nàng tu luyện là Đại Phong Quyết, cũng không phải là một phần công pháp cấp thấp có thể so sánh. Đại Phong Quyết hấp thu tiên linh khí đồng dạng là cấp tốc không gì sánh được.

Hư Thần Cảnh, Chân Thần Cảnh, Nhân Tiên cảnh...

Lâm Cô khiếp sợ nhìn Sầm Thư Âm, nàng biết Sầm Thư Âm tu vi rất thấp, lại thật không ngờ tư chất của Sầm Thư Âm lại nghịch thiên như vậy. Ở chỗ này có thể tu luyện cũng không phải thứ làm cho nàng kinh dị, dù sao Sầm Thư Âm dung hợp Minh Tâm Thần Hoa khí tức, tại trước khi Minh Tâm Thần Hoa khí tức không có triệt để tiêu tán, nàng là có thể ở trên Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì tu luyện.

Để cho Lâm Cô khiếp sợ là tu vi Sầm Thư Âm lên cao thật sự là quá nhanh, nàng gần như là nhìn tu vi Sầm Thư Âm đang tăng lên.

Mười mấy ngày, nàng đã nhìn thấy tu vi Sầm Thư Âm vọt tới Địa Tiên viên mãn.

Tại Tiên Giới chỉ cần không trùng kích Thiên Tiên, trên căn bản là không có lôi kiếp hạ xuống. Sầm Thư Âm tới Địa Tiên viên mãn sau đó, kế tiếp liền phải trùng kích Thiên Tiên, trùng kích Thiên Tiên, Sầm Thư Âm sắp sửa độ kiếp.

- Thư Âm tỷ, Mạc đại ca đã vọt vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì...

Lâm Cô thấy Sầm Thư Âm đình chỉ tu luyện, giọng mang thương cảm nói.

Sầm Thư Âm có thể cảm thụ được tu vi Lâm Cô xa xa mạnh hơn nàng, nàng thậm chí không nghĩ qua vì sao Lâm Cô phải gọi nàng là Thư Âm tỷ, trong óc nàng lúc này chỉ có một câu nói, Mạc Vô Kỵ vọt vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì.

Chỉ là ngắn ngủi vài hơi thở thời gian, nàng liền hoàn toàn tỉnh táo lại. Nàng nhớ tới thời điểm chính bản thân lao ra Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, Vô Kỵ một đao bổ về hồn phách phía sau lưng nàng. Sau đó dường như cũng vọt vào bên trong Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì.

Đến lúc này, tuy nàng không rõ ràng lắm vì sao Mạc Vô Kỵ có thể làm được những thứ này, nàng cũng rõ ràng nhục thể của mình chính là được Mạc Vô Kỵ mang đến, Minh Tâm Thần Hoa cũng là Mạc Vô Kỵ tìm đến, giúp nàng tìm kiếm hồn phách.

Sầm Thư Âm thậm chí ngay cả một câu cũng không có nói, trực tiếp thả người nhảy lên, từ hư không trận Mạc Vô Kỵ bố trí nhảy hướng về phía Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì.

Lâm Cô kinh hãi, nhanh chóng vung tay lên một cái, một đạo tiên nguyên thủ ấn cường đại lại đem Sầm Thư Âm dẫn theo trở về.

- Ngươi không muốn sống nữa à? Đây là Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, nơi đi thông Âm Minh Giới. Trong này âm khí bức người, hiện tại ngươi bản thân đã có thân thể, không như trước là trạng thái hồn phách nữa, một khi ngươi đi xuống, liền trực tiếp đi tìm chết a.

Lâm Cô kinh dị không dứt nói.

Sầm Thư Âm nhìn như hồ nước Ngưng Hồn trì nhộn nhạo màu xám tro, tự lẩm bẩm:

- Vô Kỵ vì cứu ta mà tiến vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, ta đi nơi nào...

Lâm Cô rất rõ ràng ý Sầm Thư Âm nói không phải là hỏi muốn đi đâu, mà là trong lòng nàng trống rỗng, không có chỗ nào để đi.

- Thư Âm tỷ, ta trước đây không biết vì sao Mạc đại ca muốn liều mạng tới cứu ngươi, hiện tại ta đã biết. Nhưng ngươi cũng phải suy nghĩ cho Mạc đại ca một chút, ngươi biết hắn vì cứu ngươi mà cực khổ thế nào sao? Vì tìm kiếm Minh Tâm Thần Hoa, hắn đắc tội Thiên Đế một phương, vì đi tới cái chỗ này, hắn bỏ ra càng nhiều giá đắt. Nếu mà hắn vừa mới cứu được ngươi, ngươi liền không quan tâm Mạc đại ca nỗ lực, vô luận từ phương diện nào mà nói, ngươi đều là không nên.

Lâm Cô nhìn Sầm Thư Âm chân thành nói.

Sầm Thư Âm có chút ngây người, nàng làm sao không biết Lâm Cô nói, thế nhưng là nàng cảm thấy dùng mạng Mạc Vô Kỵ đổi lấy mạng của mình, như vậy thì có ý nghĩa gì? Cũng vẫn là một sống một vong.

Trước đây nàng sở dĩ nguyện ý dùng mệnh để cứu Mạc Vô Kỵ, là bởi vì nàng sớm đã coi Mạc Vô Kỵ trở thành phu quân của mình. Điều đso không chỉ là bởi vì Mạc Vô Kỵ đã nhìn hết thân thể của nàng tại Kinh

Cức Phong Môn, trọng yếu hơn vì Mạc Vô Kỵ chính là tán tu 2705. Người đã từng vì cứu nàng, cả mạng sống đều có thể đưa ra.

Mẹ nàng sớm đã nói với nàng, nếu như vô tình gặp người có thể bỏ mạng vì nàng, vậy hãy gả cho hắn. Nếu mà tại thời điểm hắn yêu cầu nàng, nàng cũng nên vì hắn mà đưa ra sinh mệnh, đó mới là yêu. Chính là bởi vì như vậy, nàng mới có thể thiêu đốt tính mạng của mình, cứu Mạc Vô Kỵ, cứu người mà tại trong lòng nàng sớm đã xem là phu quân của mình.

Nàng còn rõ ràng nhớ kỹ bản thân hồn phách gần tán loạn là lúc, hướng về phía Mạc Vô Kỵ nói:

-... Thật muốn biết khi có có đạo lữ, là tư vị gì...

Mẹ nàng nói qua, đó là yêu. Nàng chưa hề nghĩ tới mình còn có thể sống trở về, lần nữa gặp mặt Mạc Vô Kỵ.

Đáng tiếc là thời gian lần này gặp mặt mới ngắn ngủn mấy hô hấp, Mạc Vô Kỵ lại cùng nàng đổi vai. Nàng sống, Mạc Vô Kỵ tiến vào Âm Minh Giới. Lúc nào, nàng mới có thể cùng Mạc Vô Kỵ hai người cùng sống, trở thành đạo lữ chân chính? Hai người sóng vai vẫy vùng tại Tiên Giới?

Thấy Sầm Thư Âm ngây người, Lâm Cô thở dài tiếp tục nói:

- Ngươi sống hãy nỗ lực tu luyện, tương lai có lẽ còn cứu được Mạc đại ca trở về từ Âm Minh Giới. Nếu mà ngươi bây giờ chán chường, đó là một chút hi vọng cũng không có.

- Thế nhưng là Vô Kỵ hắn cả thân thể cũng không có.

Sầm Thư Âm thì thào nói.

Lâm Cô cũng biết khả năng cứu trở về Mạc Vô Kỵ có gần như là 0, Mạc Vô Kỵ không có thân thể, coi như là dùng một vạn gốc cây Minh

Tâm Thần Hoa, cũng không cách nào cứu được Mạc Vô Kỵ. Cho nên đáy lòng nàng thầm than một tiếng, không có tiếp tục khuyên bảo.

Sầm Thư Âm trái lại hòa hoãn xuống, nàng nhìn Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì nói:

- Có lẽ tương lai ta có thể trực tiếp tiến vào âm minh, tìm về Vô Kỵ.

Nàng tại Âm Minh Giới cũng không phải là không có một điểm thu hoạch, chí ít nàng nghe người khác nói qua đã từng có một tuyệt thế đại năng giả xé rách mặt biên Âm Minh Giới, đi vào Âm Minh Giới mang đi một cái hồn phách.

Có lẽ chỉ có một ngày, nàng cũng có thể tu luyện tới loại trình độ đó, tiến vào mang đi hồn phách của Mạc Vô Kỵ.

Nghĩ tới đây, Sầm Thư Âm tâm tình bình thản, nàng nhất định phải nỗ lực tu luyện.

- Đa tạ tiền bối cứu ta, tiền bối là người cùng Vô Kỵ đi nơi này sao?

Sầm Thư Âm biết tu vi của Lâm Cô so với nàng không biết phải mạnh hơn bao nhiêu lần, tuy nàng không biết Lâm Cô vì sao gọi nàng là Thư Âm tỷ, nàng lại không thể không tôn kính Lâm Cô.

Lâm Cô vội vàng xua tay nói:

- Tên của ta gọi là Lâm Cô, cùng Mạc đại ca là bằng hữu, ngươi là … ấy ấy của Mạc đại ca... Ta kêu một tiếng Thư Âm tỷ là hắn là nên.

Lâm Cô không biết cụ thể quan hệ giữa Sầm Thư Âm cùng Mạc Vô Kỵ, chỉ có thể ậm ừ cho qua.

Thấy Sầm Thư Âm còn muốn nói gì nữa, Lâm Cô ngăn cản Sầm Thư Âm nói, tiếp tục nói:

- Xưng hô cái gì, chúng ta liền không nên tranh cãi. Ngươi liền kêu ta Lâm Cô là được, gọi ta là tiền bối trái lại để cho ta cảm thấy bất ổn.

Sầm Thư Âm không có tranh cãi nữa, nàng biết trong này khả năng có rất nhiều chuyện, nàng ngồi xuống:

- Lâm Cô, có thể nói cho ta biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, để cho Vô Kỵ có thể tới nơi này cứu ta?

Lâm Cô đối với chuyện lúc trước của Mạc Vô Kỵ cũng không rõ ràng lắm, bất quá sự tình Mạc Vô Kỵ đến Tiêm Giác Tiên Khư sau đó, nàng đại khái vẫn rất rõ ràng. Việc này, nàng hầu như không có nửa điểm bảo lưu, toàn bộ nói cho Sầm Thư Âm, sau cùng lấy ra này một chương Lạc Thư đưa cho Sầm Thư Âm:

- Mạc đại ca trước khi đi, lưu lại một chương Lạc Thư này. Ngươi luyện hóa, sau đó chúng ta hẳn là có thể từ nơi này rời đi, trở lại Tiên Giới.

Lạc Thư đại danh Lâm Cô tự nhiên rõ ràng, nàng xúc động Mạc Vô Kỵ lại có thể tin tưởng nàng như vậy, đem Lạc Thư giao cho nàng. Tu sĩ ai không mơ ước với Lạc Thư? Nàng cũng không ngoại lệ. Nhưng nàng càng quý trọng sự hữu nghị cùng Mạc Vô Kỵ, quý trọng ân tình của Mạc Vô Kỵ. Nàng ngay cả tính mệnh đều có thể đưa ra, há lại sẽ vì một chương Lạc Thư mà đỏ mắt?

Đối với việc Lạc Thư có thể mang nàng cùng Sầm Thư Âm rời đi vòng xoáy lúc trước, Lâm Cô cũng không nghi ngờ nửa điểm. Lạc Thư là vật gì? Tiên Thiên linh bảo a. Hư Không Liệt Phùng ở đây còn không cách nào xé rách bảo vật như Lạc Thư.

Sầm Thư Âm vội vàng đẩy trở về:

- Lâm Cô, thực lực của ta quá kém, Lạc Thư này hay là ngươi luyện hóa, sau đó thu tại bên cạnh ngươi sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 569: Địa Phương Xa Lạ

Mạc Vô Kỵ thanh tỉnh lại trong ngắn ngủi, nhưng Lạc Thư bị lực lượng trong hư không quấn lấy, cả linh nhãn đều không thể thẩm thấu đi ra ngoài, chứ đừng nói thần niệm.

Cảm thụ được Lạc Thư không ngừng xuyên toa tại giữa các giới vực, trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than, chỉ có thể tiếp tục nhắm mắt lại nỗ lực khôi phục một phần tu vi.

Mấy năm thời gian đi qua, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không cách nào thu hoạch nửa điểm tiên linh khí, đồng dạng thần niệm của hắn cũng không cách nào mở rộng. Thần niệm không có khả năng mở rộng, vậy thì ý nghĩa không có khả năng xuất ra đan dược chữa thương. Không thể dùng đan dược và tiên linh khí chữa thương, thương thế mặc dù đang chậm rãi khôi phục, nhưng tốc độ thật sự là làm cho Mạc Vô Kỵ đều có chút bất đắc dĩ.

Bất quá tâm tình Mạc Vô Kỵ coi như là không sai, tuy rằng hắn biết bởi vì nguyên nhân Hư Không Liệt Phùng, Lạc Thư khả năng bọc lấy hắn rời đi Tiên Giới, nhưng hắn cũng không thèm để ý. Chí ít tâm nguyện của hắn đã đạt thành, hắn tại đồng thời lọt vào bên trong Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, nhìn thấy hồn phách cùng thân thể của Sầm Thư Âm dung hợp cùng một chỗ.

Cho tới nay, việc Sầm Thư Âm ngã xuống là một cái gông xiềng hắn khó có thể tha thứ cho bản thân, trước đây nếu mà hắn thiêu đốt sinh mệnh, có lẽ hắn cũng có thể mang theo Sầm Thư Âm rời đi. Bởi vì hắn cũng bản thân có Phong Độn Thuật, tuy lúc đó còn so ra kém Đại Phong Quyết của Sầm Thư Âm, lại cũng không kém.

Chỉ là thời điểm bị vây khốn, hắn chỉ muốn giết một trận cho đủ, không nghĩ tới phải thiêu đốt tính mạng của mình rời đi.

- Ông!

Từng đợt âm hưởng xé rách màng tai truyền đến, trong lòng Mạc Vô Kỵ kinh hãi, hắn biết đây nhất định là Lạc Thư dùng tốc độ khủng khiếp mang theo hắn đi qua một đạo hư không giới vực. Nếu không, bên trong Lạc thư là không cảm ứng được. Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng, đây cũng là vì hắn không có triệt để luyện hóa Lạc Thư có quan hệ. Hoàn hảo đây là Lạc Thư, đổi thành pháp bảo khác, sớm đã bị kéo thành mảnh vụn.

Loại thanh âm ông ông này giằng co đủ hơn một tháng thời gian, Mạc Vô Kỵ đã mất đi tu vi chịu đựng không nổi, sau cùng chỉ có thể ngất đi.

...

Khi Mạc Vô Kỵ tỉnh lại, chính hắn cũng không biết đã qua bao lâu, hắn quẩy người một cái, lập tức liền cảm nhận được lực lượng phía ngoài Lạc Thư đã biến mất.

Mạc Vô Kỵ tụ tập hồi lâu, thần niệm cũng không cách nào tụ tập lại, chỉ có một tia thần niệm tại quanh người, cả thần niệm trong Trữ Thần Lạc đều tiêu hao hầu như không còn. Một tia thần niệm này, còn không cách nào để cho hắn lập tức mở ra nhẫn trữ vật.

Có một việc Mạc Vô Kỵ có thể khẳng định, nơi này là một mảnh lục địa. Hắn chỉ có thể cắn bể ngón tay của mình, nhỏ vài máu ở trên Lạc Thư, mạnh mẽ tụ tập ý niệm để cho Lạc Thư khôi phục kích thước như cũ.

Một đạo ánh mặt trời chói mắt bắn xuống tới, Mạc Vô Kỵ cảm nhận được cả người đều thư sướng. Lập tức hắn liền kinh dị phát hiện, nơi này không có tiên linh khí. Chẳng những không có tiên linh khí, cả linh khí bình thường nhất cũng không có.

Chẳng lẽ mình đã tới một thế giới phàm tục?

Mạc Vô Kỵ mau chóng đem Lạc Thư cất kỹ trên người, đứng lên nhìn chung quanh. Vị trí của hắn tựa hồ là một mảnh ruộng lúa mạch đã bị thu gặt, một phần rải rác lúa thóc rơi vãi khắp nơi, vài con chim nhỏ lạ đang tìm kiếm lúa thóc rơi vãi trong ruộng.

Mặc dù biết chính bản thân sẽ bị mang rời đi Tiên Vực, Mạc Vô Kỵ thấy cảnh tượng trước mắt, trong lòng vẫn là trầm xuống. Hắn chẳng những là bị mang đi xa Tiên Giới, sợ rằng Tu Chân Giới cũng cùng hắn vô duyên.

Bình thường Tu Chân Giới cùng Tiên Giới, trên căn bản là không nhìn thấy loại ruộng lúa mạch này.

Vô luận là tu sĩ, hay là tiên nhân, đều là dùng thiên địa nguyên khí làm đồ ăn, ngoại trừ số ít hội họp gì đó ra, rất ít đi ăn ngũ cốc hoa màu.

Coi như là hội hè, bọn họ ăn cũng đều là linh khí thực vật cùng các loại linh quả ẩn chứa đại lượng tiên linh khí.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút chính bản thân, quần áo rách tả tơi nát vụn, da thịt bị Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì ăn mòn thoạt nhìn nhìn thấy mà giật mình. Ngay cả trên mặt cũng có một ít vết tích đáng sợ cùng rãnh máu khô khốc, cả người đích thật là như vừa trong đống hỏa hoạn lao ra giống nhau.

Cảm thụ được cái bộ dáng này, Mạc Vô Kỵ trái lại thở phào nhẹ nhõm. Thân thể của hắn có thể bảo trụ, hoàn toàn là bởi vì Lạc Thư. Mộ Dung Tương Vũ cho hắn hai chương Lạc Thư, giúp đỡ hắn chẳng khác nào cứu hắn một mạng. Dù cho hắn biết Mộ Dung Tương Vũ tại sao muốn đưa cho hắn hai chương Lạc Thư này, trong lòng hắn vẫn là nhớ ơn đối với Mộ Dung Tương Vũ.

Quần áo trong giới chỉ không cách nào lấy ra, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể đi tới bờ sông cách đó không xa, lại thanh sửa lại một chút bản thân.

Biết nơi này không có nửa điểm linh khí, Mạc Vô Kỵ vẫn là ngồi xuống nỗ lực tu luyện thử một chút. Sự thực để cho hắn rất thất vọng, nơi này thật là không có linh khí, bất quá Mạc Vô Kỵ lại bên trong lúc tu luyện cảm nhận được một loại khí tức khác, thực lực của hắn còn không cách nào đi nhận biết đây rốt cuộc là một loại khí tức dạng gì.

Đình chỉ tu luyện, Mạc Vô Kỵ thận trọng đi ra ruộng lúa mạch, chí ít hắn muốn tìm một người dò hỏi một chút, nơi này tới cùng là địa phương nào.

Xa xa lối đi bộ một chiếc xe thể thao cực kỳ phong cách gào thét mà qua, để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, chiếc xe thể thao kia giữa đường cư nhiên bay vọt vượt qua một chiếc xe chạy khá chậm.

Chẳng lẽ mình trở về tới địa cầu? Lúc này mới bao nhiêu năm? Khoa học kỹ thuật của địa cầu liền phát triển đến loại tình trạng này sao?

Không có trùng hợp như vậy chứ? Hắn đang nghĩ ngợi phải làm thế nào trở về tới địa cầu, đã trở về tới địa cầu sao?

Một người lão nông chòm râu nửa trắng nửa đen đã đi tới, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tiến lên thi lễ nói:

- Xin hỏi lão bá, nơi này là địa phương nào?

Lão nông thấy trên người Mạc Vô Kỵ đầy vết thương, kinh hãi sợ run cả người. Lúc này mới nhìn Mạc Vô Kỵ từ trên xuống dưới, một lát sau, trong miệng bô bô nói một tràng, Mạc Vô Kỵ đều nghe không hiểu một chữ.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn là đỉnh cấp học giả trên địa cầu, tinh thông nhiều loại ngoại ngữ. Bởi vì hàng ngày đi các nơi hẻo lánh nơi tìm kiếm thảo dược, hắn cả ngôn ngữ một phần bộ lạc ở Châu Phi đều có thể hiểu được. Thế nhưng là lão nông bô bô nói ra, hắn một chữ đều nghe không hiểu.

Đây chỉ có một loại khả năng, địa phương hắn đến cũng không phải địa cầu.

Lão nông thấy mình nói nửa ngày, gương mặt Mạc Vô Kỵ mờ mịt, hắn chỉ chỉ một cái phương hướng, lại là bô bô một đống lớn.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể ôm quyền cảm tạ một câu, dọc theo phương hướng mà lão nông chỉ đi tới.

Nửa ngày đi qua, người đi trên đường dần dần nhiều hơn, đông đảo người cầm điện thoại di động cùng đủ loại ô tô chạy qua lại, để cho Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa cho rằng mình về tới địa cầu.

Nhưng ngôn ngữ làm cho hắn nửa câu đều nghe không hiểu, khiến cho Mạc Vô Kỵ tỉnh táo lại.

Bộ dạng Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn có chút dọa người, chẳng những là bởi vì cả người hắn thương thế, càng bởi vì quần áo cổ quái cũ nát. Tại địa phương Mạc Vô Kỵ đi qua, người đi trên đường đều là theo bản năng tránh ra.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn cũng đại khái thấy rõ ràng, nơi này dường như vẫn rất có trật tự, chí ít đến bây giờ, hắn còn không có thấy chuyện gì đột ngột.

Rơi xuống một cái địa phương như vậy, Mạc Vô Kỵ có kế hoạch của chính mình. Thứ nhất hắn nhất định phải học được ngôn ngữ nơi này, thứ hai hắn nhất định phải biết rõ ràng đây là địa phương nào, thứ ba hắn nhất định phải khôi phục thực lực của chính mình.

Chỉ có làm xong những thứ này, hắn mới có cơ hội rời đi. Cái chỗ này không có tiên linh khí, tại hoang dã hiển nhiên là không cách nào khôi phục thực lực, chỉ có đi theo những người này đi tới trong thành phố, thu được càng nhiều tin tức hơn mới có cơ hội.

Lại ước chừng mười mấy phút, Mạc Vô Kỵ đi theo mọi người đi tới một cái địa phương tương tự với bến xe. Nhìn đông đảo người leo lên một chiếc ô tô vận chuyển hành khách, Mạc Vô Kỵ cũng nhảy lên theo.

Mạc Vô Kỵ bởi vì không có vé xe, hắn là dự định quá giang. Cho nên hắn cũng không có ngồi vào chỗ ngồi, mà là ngồi xuống ở trên bậc thang hàng sau cùng.

Chất lượng chiếc xe này tốt hơn so với xe bus trên địa cầu, làm cho Mạc Vô Kỵ kỳ quái là, thẳng đến hắn ngồi xuống, cũng không có thấy người bán vé tìm hắn.

Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn cả người vết thương chi chít, bởi vì biểu hiện tương đối thành thật, trong lúc nhất thời ngược lại không có ai né tránh hắn, đương nhiên cũng không có ai tiến lên nói chuyện với hắn.

Chờ chừng hơn mười phút sau, chiếc xe này đã chạy.

Ô tô vừa ra nhà ga, một người một nam tử liền đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ, bô bô nói một đống ngôn ngữ đéo hiểu gì hết.

Mạc Vô Kỵ nhìn trong tay hắn đang cầm một xấp phiếu, liền biết người nọ là đang yêu cầu hắn hắn mua phiếu.

Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ, hắn đều đã ngồi lên bậc thang, không nghĩ tới cái thằng lơ xe này vẫn tìm tới hắn. Xem ra tên này cũng rất khôn khéo, biết mình không có tiền mua phiếu.

Mạc Vô Kỵ có chút áy náy đưa tay lắc lắc, ý tứ rất rõ ràng, trên người ta không có tiền.

Người bán vé hiển nhiên xem hiểu động tác của Mạc Vô Kỵ, nhất thời cau mày lại là nói một tràng tiếng Ma rốc, sau đó chỉ tay ra cửa xe.

Mạc Vô Kỵ biết ý là đuổi hắn đi ra ngoài, lúc này ô tô cũng ngừng lại, cửa xe bị mở ra, dường như đang chờ Mạc Vô Kỵ rời đi chiếc xe này.

Mạc Vô Kỵ thở dài, cũng chỉ có thể đứng lên. Người khác cứng rắn muốn thu tiền của hắn, hắn có thể làm sao? Người nơi này thế éo nào không có tình cảm thương hại gì hết vậy? Ta đã thảm như vậy, lại không có ngồi vào ghế, ngươi thu ít đi một vé của thì chết sao.

Trong lòng nghĩ như vậy, nhưng Mạc Vô Kỵ cũng không phải người mặt dày mày dạn. Hắn từ từ đứng lên, nắm lên cây gậy gỗ bên người mà hắn lấy được từ ruộng lúa mạch, chuẩn bị xuống xe.

Không có xe chở, chỉ cần hắn dọc theo đường cái này, cuối cùng có thể đi tới thành phố.

Nhưng vào lúc này một nam hài gầy yếu đứng lên, hắn ngăn cản Mạc Vô Kỵ, đồng thời, từ trong túi móc ra mấy tờ tiền giấy nhiều nếp nhăn đưa cho người bán vé. Nói với người bán vé này vài câu gì đó.

Trong mắt người bán vé tuy còn có chút chán ghét, bất quá bây giờ có người mua vé xe giúp Mạc Vô Kỵ, hắn cũng chỉ có thể bỏ qua.

Mạc Vô Kỵ cũng biết đứa bé trai này mua vé xe cho hắn, hắn vội vàng ôm quyền cảm tạ một câu. Tiểu nam hài nghe không hiểu lời của hắn, cũng biết Mạc Vô Kỵ tại cảm tạ mình, hắn cười khoát khoát tay, chỉ chỉ chỗ ngồi của mình.

Mạc Vô Kỵ không có đi tới ngồi chỗ đó, vẫn như cũ ngồi xuống trên bậc thang.

Dường như cảm thấy được thái độ Mạc Vô Kỵ coi như là không sai, người chung quanh cũng bắt đầu quan sát Mạc Vô Kỵ. Chỉ là Mạc Vô Kỵ này nhìn như thằng ăn mày sắp chết, thật sự là làm cho người ta không có hứng thú quan sát.

Hơn nửa canh giờ sau đó, ô tô dừng ở một cái nhà ga lớn hơn. Đứng ở cửa xe, Mạc Vô Kỵ nhìn đường phố phồn hoa xung quanh, cùng đoàn người chen chúc, trong lòng hắn rõ ràng, mình đã thực sự đi tới một cái tinh cầu có nền văn minh tương tự cùng địa cầu.

Nơi này không phải là tinh cầu tu chân, lại hiển nhiên là một địa phương khoa học kỹ thuật phát triển cũng không tệ lắm.

Mặc dù đã là level Huyền Tiên, Mạc Vô Kỵ ở chỗ này vẫn chân thực cảm nhận được một loại cô độc. Nơi này với hắn mà nói là một cái thành thị xa lạ, đồng dạng, nơi này với hắn mà nói không có một người bạn hay người quen nào

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 570: An Tĩnh Thuật Học Viện

Tại thành thị tu tiên, dù cho ngôn ngữ khác biệt, chỉ cần mua một cái ngọc giản ngôn ngữ, liền có thể trong thời gian mấy hơi thở học được tất cả ngôn ngữ nơi đó. Nơi này hiển nhiên không được, cái chỗ này hắn là chỉ là một tinh cầu tầm thường, không tồn tại cái gì thần niệm ngọc giản.

Mạc Vô Kỵ quyết định trước tiên tìm một địa phương đọc sách, thứ nhất phải học ngôn ngữ cùng văn tự nơi này. Tuy thực lực của hắn hiện tại đều đã mất, nhưng hắn dầu gì cũng là một cái Huyền Tiên tu sĩ, không ăn không uống với hắn mà nói cũng không phải là cái việc khó gì.

Vừa lúc đó, truyền đến một trận tiếng động lớn. Mạc Vô Kỵ cũng tiến lên vài bước, lập tức hắn khiếp sợ thấy, một người nữ tử quần áo tả tơi bị một chiếc xe hơi kéo lê tại lối đi bộ to lớn.

Nàng kia sớm đã hôn mê, bởi vì ma sát trên đường cái, lúc này cả người nàng đều là vết thương chi chít, so với hắn còn ghê rợn hơn.

- Ngạc ngạc...

Một tiếng thét chói tai phát sinh sau lưng Mạc Vô Kỵ, lập tức Mạc Vô Kỵ thấy một cái thân ảnh gầy yếu điên cuồng xông về ô tô kéo cô gái trên lối đi bộ này.

Là tiểu nam hài mua vé cho hắn, Mạc Vô Kỵ liếc mắt liền nhận ra được.

Mạc Vô Kỵ vội vàng đi theo tiến lên vài bước, thực lực hắn hiện tại không bằng cả một người bình thường, chứ đừng nói chi là trợ giúp người khác.

Lúc này tiểu nam hài đã bắt được dây thừng kéo cô gái, may là chiếc xe phía trước kia cũng ngừng lại. Một người nam tử mặt lạnh đi xuống từ trên xe, vài tên binh sĩ liền vây quanh.

Tiểu nam hài không sợ, chảy nước mắt lớn tiếng chất vấn cái gì đó. Sau đó hắn còn lớn tiếng nói gì đó đối với đám người vây xem, trong đám người lên tiếng ủng hộ.

Một lát sau, một người nam tử tựa hồ là sĩ quan đã đi tới, đối với binh sĩ vây quanh tiểu nam hài nói vài câu. Những binh lính kia cư nhiên cởi trói cho nàng kia.

Tiểu nam hài nhanh chóng muốn nâng cô gái dậy, chỉ là lực lượng của hắn quá nhỏ, trong lúc nhất thời đỡ không lên nổi. Mạc Vô Kỵ nhanh chóng muốn đi hỗ trợ, bất quá lúc này đã có hai người tiến lên trợ giúp tiểu nam hài đem nàng kia đỡ lên, đồng thời dìu đến bên lề đường.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới nhìn rõ nữ tử, nữ tử đóng chặt mắt, trên mặt vết máu loang lổ, tóc lăng loạn, trên cổ khắp nơi đều là vết roi.

Ở dưới sự trợ giúp của đám người chung quanh, tiểu nam hài đỡ lấy nữ tử tập tễnh rời đi đường cái, sau đó dần dần đi xa.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút lo lắng, hắn không biết nàng kia tại sao phải bị lôi đi như vậy. Vô luận là nguyên nhân gì, điều này hiển nhiên không phải là một cái tín hiệu tốt, nơi này dường như cũng không phải là đất lành.

Nhanh chóng biết rõ ràng đây là địa phương nào rồi lại nói. Mạc Vô Kỵ tại trên đường đi mấy con phố vòng vo một hồi lâu, lúc này mới phát hiện một cái nhà sách không nhỏ.

Nó rất giống nhà sách trên địa cầu, rất nhiều người đều cầm một quyển sách xem. Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đi vào, hắn tận lực từ phía sau đám người đi qua, không làm cho người trong nhà sách chú ý.

Dù sao hắn nhìn như thằng ăn mày, bị nhân viên quản lý nhìn thấy, rất có thể sẽ đuổi hắn đi.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền tìm được giá sách chuyên mục ngôn ngữ, dù cho thần niệm của Mạc Vô Kỵ không cách nào mở ra nhẫn hay là Bất Hủ Giới, hắn dầu gì cũng là có một chút thần niệm. Cộng thêm hắn vẫn còn là một Huyền Tiên tu sĩ, thông qua những cuốn sách này, hắn dựa theo suy đoán học tập, ngắn ngủi nửa ngày, liền trên cơ bản nắm trong tay ngôn ngữ cùng văn tự nơi này.

Chuyện về sau liền đơn giản, Mạc Vô Kỵ bắt đầu lật xem hàng loạt ghi chú địa lý cùng một phần giới thiệu lịch sử. Một cái khung đại khái về thế giới hình thành tại trong đầu của hắn.

Nơi hắn đang đứng thuộc về phạm vi lương quốc, mà Lương Quốc còn chưa phải là nơi này thế lực lớn nhất, tại Lương quốc có một cái giáo hội, kêu Đông Ma Giáo, cũng được gọi là Chính Ma Giáo.

Cái thành phố này tên là An tân, tại Lương Quốc coi như là một cái đô thị không nhỏ. Ngoài ra, Mạc Vô Kỵ ở nơi này thư viện còn thấy đông đảo sách về khoa học kỹ thuật, một phần mạch thư tịch, trí năng não khống thư tịch, cơ khí ngôn ngữ thư tịch các loại...

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, hắn còn nhìn thấy một phần giới thiệu thư tịch đối với tu luyện tâm đắc. Tuy rằng bên trong tu luyện tâm đắc cùng giới thiệu hắn nhìn không có hiểu, nhưng cũng nói nơi này có người có thể tu luyện. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ là mừng rỡ không dứt, nếu có thể tu luyện, vậy liền có thể hấp thu linh khí.

Làm một tiên nhân, linh khí vốn đối với Mạc Vô Kỵ thật sự mà nói là thứ có cũng được không có cũng được. Thế nhưng hiện tại, linh khí đối với Mạc Vô Kỵ thế nhưng là quá trọng yếu. Hắn muốn khôi phục thực lực, đầu tiên nhất định phải khôi phục thần niệm, chỉ có dùng thần niệm mở ra nhẫn, lấy ra đồ vật bên trong, hắn mới có cơ hội khôi phục thực lực.

- Nhà sách sắp đóng cửa, tất cả mọi người để quyển sách trên tay xuống, mời mau rời khỏi nhà sách.

Bên tai kèn đồng truyền đến thanh âm nhắc nhở, Mạc Vô Kỵ lúc này mới phát hiện xung quanh bản thân chỉ có một hai bóng người, đại đa số mọi người là sớm đã rời đi.

Hắn nhanh chóng để quyển sách trên tay xuống, đi ra nhà sách.

Với hắn mà nói, thời gian ngày này xem qua đồ đạc vậy là đủ rồi. Hắn cũng không phải phải ở chỗ này học tập bao nhiêu thứ, hắn chỉ cần hơi chút tìm hiểu một chút là được.

Một cô thiếu nữ đồng thời cùng Mạc Vô Kỵ đi ra nhà sách, nàng ngẩng đầu nhìn Mạc Vô Kỵ tới trước người, càng là theo bản năng liền muốn tăng nhanh cước bộ vòng qua Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lại ngừng lại, có chút áy náy nói:

- Hế lô… Căm săm mi ta ô za wa!, xin hỏi cô một chút, An Tĩnh Thuật học viện ở chỗ nào zạ?

An Tĩnh Thuật học viện là địa danh mà Mạc Vô Kỵ thấy trong nhà sách, rất nhiều sách nơi này đều là do An Tĩnh Thuật học viện biên soạn. Đây là một cái học viện tổng hợp, vừa có thể ở trong đó học tập khoa học kỹ thuật, cũng có thể ở trong đó học tập tu luyện khóa.

Mạc Vô Kỵ hỏi An Tĩnh Thuật học viện, là muốn xem một chút trong này tu luyện có đúng hay không giống như hắn tu luyện, có thể tại An Tĩnh Thuật học viện tìm được một phần địa phương linh khí nồng nặc một chút hay không.

- Ngươi muốn đi An Tĩnh Thuật học viện?

Thiếu nữ mặc dù không có lập tức chạy trốn, cũng là lui về sau hai bước, lúc này mới đề phòng nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới nhìn rõ người thiếu nữ này, dung mạo rất là thanh tú, tóc dài đen nhánh, con ngươi đen nhánh, cái mũi cực kỳ thanh tú, có một loại phương đông nữ tính đặc hữu xinh đẹp. Thân cao tại chừng một thước sáu mươi lăm, cả người lộ ra rất sự yên lặng. Duy nhất không được hoàn mỹ chính là, bộ ngực của nàng chính là LCD, thoạt nhìn hoàn toàn không giống một thiếu nữ phong nhã hào hoa thanh xuân.

Vì không hù dọa người thiếu nữ này, Mạc Vô Kỵ cũng chủ động lui về phía sau nửa bước mới nói lần nữa:

- Đúng vậy, ta muốn đi An Tĩnh Thuật học viện, xin hỏi ngươi có thể chỉ giúp ta đi như thế nào không?

Thấy Mạc Vô Kỵ chủ động lui về phía sau nửa bước, thiếu nữ trong lòng an định một phần, dường như Mạc Vô Kỵ này cả người vết thương chi chít bộ dạng cũng không phải đáng sợ như trước.

Nàng do dự một chút mới lên tiếng:

- Ta chính là học sinh An Tĩnh Thuật học viện, đang định trở về, nếu không ngươi theo ta cùng đi.

Những lời này nói xong, nàng liền hối hận. Mình tại sao có thể để cho một nam tử xa lạ như vậy theo nàng một đường trở về? Vạn nhất người này nổi lên tâm ác ý, mình sẽ sao làm?

Mạc Vô Kỵ là hạng người nào? Hắn đã trải qua bao nhiêu chuyện. Thiếu nữ này lời vừa nói ra, thần thái hối hận đã bị hắn bắt lấy. Hắn căn bản cũng không chờ thiếu nữ này đổi ý liền ôm quyền lần nữa nói:

- Vậy đa tạ ngươi.

Hắn lo lắng An Tĩnh Thuật học viện quá xa, dựa vào thiếu nữ chỉ đường sơ sơ, hắn còn thật sự không biết.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, thiếu nữ vội vã xoay người bước nhanh hơn, thậm chí gọi một câu Mạc Vô Kỵ cũng không có.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn lập tức liền đi theo phía sau thiếu nữ này, khoảng cách thủy chung chừng ba bốn thước xa.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền cảm giác mình coi như là sáng suốt, An Tĩnh Thuật học viện quả nhiên không gần, hơn nữa mấy con phố vòng vo mấy chục vòng, sau cùng còn đi ra khu phồn hoa náo nhiệt. Nếu để cho chính hắn tìm, hắn còn không biết tìm tới khi nào.

...

Lâu Nguyệt Sương thật sự có chút hối hận, nàng thật sự là không nên tại Thị lập nhà sách đọc sách đến trễ như vậy. Học viện có nhiều sách như vậy, vì sao nhất định phải tới nhà sách khác xem đâu nè? Đọc sách đến trễ như vậy cũng không có cái gì ảnh hưởng, nhưng nàng vì sao nhất định phải đáp ứng đồng hành cùng 1 nam tử xa lạ như vậy? Hắn thoạt nhìn rất đáng sợ.

Nàng cố ý bước nhanh hơn, lập tức nàng liền phát hiện, vô luận nàng đi nhanh cỡ nào, người nam tử vết thương chi chít phía sau đó cách nàng thủy chung vẫn chỉ có ba bốn thước.

Qua khu náo nhiệt, người đi trên đường giảm thiểu, cả đèn đường cũng ít dần. Lâu Nguyệt Sương cả quay đầu lại nhìn một chút cũng không dám, một bên lỗ tai của nàng dựng thẳng lên lắng nghe tiếng bước chân phía sau, một bên càng là tăng nhanh tốc độ.

Làm cho nàng hơi có chút an ủi là, nam tử phía sau cũng không có bởi vì rời đi khu náo nhiệt liền tăng nhanh cước bộ đuổi theo nàng.

Lại hơn nửa nén hương thời gian trôi qua, xa xa xuất hiện một mảnh khu vực đèn đuốc sáng trưng, Lâu Nguyệt Sương mới thở phào nhẹ nhõm. Nàng trái lại ngừng lại, nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Địa phương phía trước một mảnh đèn đuốc sáng trưng kia chính là An Tĩnh Thuật học viện, ta đi trước.

Nói xong câu đó, nàng cũng không kịp nghe cả lời Mạc Vô Kỵ cảm tạ, liền bước nhanh hơn, gần như là chạy để cách xa Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể ở xa xa cảm tạ một câu, sau đó thả chậm cước bộ. Tâm tình của hắn cũng không có bởi vì nơi này là An Tĩnh Thuật học viện liền khá hơn một chút, ngược lại, tâm tình của hắn càng là thất lạc một phần.

Tại cái chỗ này, hắn vẫn còn là không có cảm thụ được linh khí. Không có linh khí, lớn hơn nữa học viện đối với hắn cũng không có tác dụng gì.

Lúc này hắn chỉ có thể tiến vào học viện xem, có đúng hay không bên trong có tụ linh trận và cái gì không. Nếu không mà nói, học sinh cái chỗ này thế nào đi tu luyện?

Mạc Vô Kỵ suy nghĩ, mới đi ra xa hơn mười thước, cô gái kia cư nhiên lần nữa chạy trở về. Nàng gương mặt kinh hoảng, nhìn thấy Mạc Vô Kỵ sau đó cư nhiên lo lắng gọi một câu:

- Vị đại ca này, có người muốn bắt ta, giúp ta một chút...

Nói xong câu đó, nàng dường như phản ứng kịp, Mạc Vô Kỵ cũng không thể giúp nàng cái gì. Đang ở lúc nàng muốn tiếp tục trốn đi, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên một bước tiến lên lại đem nàng kéo sang một bên, đồng thời nắm lên một ít hòn đá bên người cùng cành khô không ngừng vẫy ra ngoài.

- Ngươi không nên cử động, bọn họ đuổi tới.

Đang bố trí ẩn nấp trận, Mạc Vô Kỵ cảm thụ được Lâu Nguyệt Sương bên người giùng giằng muốn tiếp tục chạy trốn, hắn nhanh chóng thấp giọng hét lên một tiếng.

Dưới ánh đèn lờ mờ, Lâu Nguyệt Sương cũng nhìn thấy vài nam tử trẻ tuổi tiến vào phạm vi tầm mắt của nàng, nàng cấp bách phát run, cũng

biết dù chạy trốn cũng là vô dụng.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đã bố trí xong ẩn nấp trận, hắn dầu gì cũng là một Huyền Tiên cường giả, lại là một cường giả có thể bố trí tiên trận cấp năm. Tuy tu vi đã không còn, trình độ trận đạo vẫn còn đây. Dù cho nơi này không có tài liệu, hắn dùng một vài hòn đá và cành cây cũng có thể bố trí một cái ẩn nấp trận. Cái ẩn nấp trận này muốn ngăn trở tu sĩ cao cấp còn khả năng không lớn, nhưng đối phó với đám người phàm, đó là dư dả

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 571: Mạc Vô Kỵ Chỉ Điểm

Để cho Lâu Nguyệt Sương khiếp sợ là, vài tên nam tử đang tìm nàng cấp tốc đi qua từ trước mắt nàng và Mạc Vô Kỵ, ánh mắt rõ ràng quét qua vị trí bọn họ, cư nhiên nửa điểm phản ứng cũng không có.

Chỉ thời gian mười mấy hơi thở, vài tên nam tử kia cũng đã chạy xa, hiển nhiên là lo lắng nàng trốn mất.

- Ngươi biết kỳ môn độn cấm?

Lâu Nguyệt Sương kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ bên người vẫn là vết thương chi chít, giọng nói đều có chút kích động.

Nàng là tận mắt thấy Mạc Vô Kỵ tiện tay dùng vài hòn đá và cành cây bố trí một vài thứ, sau đó đám người đuổi theo nàng liền nhắm mắt làm ngơ đối với nàng.

Kỳ môn độn cấm? Mạc Vô Kỵ nghĩ tới kỳ môn độn giáp trên địa cầu, tên gọi thật là có chút cùng loại. Trên thực tế hắn bố trí là ẩn nấp trận, thế nhưng pháp trận này cũng không có linh khí cung cấp, cho nên đối với tu sĩ tu vi hơi cao một chút đều không có tác dụng. Hắn bố trí đồ đạc, chỉ là lợi dụng các loại phương vị tương sai tạo thành sự đánh lừa thị giác. Nói cách khác, đây là một cái thủ thuật che mắt.

Kỳ môn độn giáp kỳ thực cũng cùng loại là một loại thủ thuật che mắt, bất quá so với thủ thuật che mắt còn phải cao cấp hơn một phần. Hoa Hạ văn minh rực rỡ, tại thời điểm cổ đại, các nhà quân sự tài giỏi, đã biết dùng kỳ môn độn giáp để bố trí các pháp trận đối địch. Như đám

người Khương Tử Nha, Gia Cát Lượng, nói trắng ra là, đó cũng chỉ là một phần thủ thuật đánh lừa che mắt.

Lâu Nguyệt Sương nói nơi này là kỳ môn độn cấm, nghĩ đến hẳn là tương tự với kỳ môn độn giáp.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không bik, ta bất quá chỉ là dùng một phần thủ thuật che mắt, đây là đồ chơi ta ngẫu nhiên học được một chút, không đáng giá nhắc tới. Ta nghĩ là ngươi nên đi về nhanh, đợi lát nữa những người đó trở về, rời đi sẽ phiền phức.

- Vị đại ca này, đa tạ ngươi. Ta gọi Lâu Nguyệt Sương, là học sinh An Tĩnh Thuật học viện Tu Nguyên ban trung cấp.

Lâu Nguyệt Sương khẳng định Mạc Vô Kỵ không đơn giản, nàng khom người nói cảm tạ với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi:

- Tu Nguyên là tu thế nào? Chính là hấp thu nguyên khí trong thiên địa sao?

Lâu Nguyệt Sương thấy Mạc Vô Kỵ cả Tu Nguyên cũng không biết, có chút tin tưởng lời của Mạc Vô Kỵ. Độn cấm mới vừa rồi, hẳn là Mạc Vô Kỵ trong lúc vô ý học được.

Nàng giải thích:

- Ta cũng không biết, ta còn tại trung cấp ban, chỉ có cảm ứng được ma nguyên lực trong thiên địa, mới có thể tu luyện, đó là học sinh lớp cao cấp mới có thể làm.

- Học sinh lớp cao cấp có thể tại địa phương tùy ý cảm thụ được ma nguyên lực?

Mạc Vô Kỵ hỏi rất nhanh, rất gấp.

Lâu Nguyệt Sương lắc đầu:

- Một phần học sinh thiên tài thì có thể, nhưng trên cơ bản cùng không có tu như nhau. Đại bộ phận mọi người chỉ có tại bên trong ma nguyên đại trận do ma nguyên pháp trận đại sư bố trí, mới có thể cảm ứng được ma nguyên lực. Hoặc là dùng ma nguyên thạch tu luyện...

Nói đến đây, Lâu Nguyệt Sương có chút do dự nhìn một chút phương hướng ly khai của mấy tên nam tử kia, không biết có nên nói cùng Mạc Vô Kỵ hay là nàng nên đi nhanh thì hơn.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác nói:

- Ngươi đi về trước đi, được rồi, nếu như ta muốn đi vào An Tĩnh Thuật học viện, có biện pháp nào không?

Lâu Nguyệt Sương cắn môi một cái, qua vài hơi thở thời gian mới lên tiếng:

- Ta có thể mang ngươi đi vào, ngươi cùng đi theo ta.

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, hắn cả hỏi cũng không có, theo sát Lâu Nguyệt Sương rời đi.

Hắn rất muốn biết ma nguyên thạch này có đúng là linh thạch hay không, còn có ma nguyên pháp trận này do đại sư bố trí có đúng hay không là tụ linh trận.

Cửa An Tĩnh Thuật học viện có sáu gã nhân viên an ninh đứng, Lâu Nguyệt Sương xuất ra một tấm bảng gỗ cho vài tên thủ vệ nhìn một chút, chỉ vào Mạc Vô Kỵ nói đơn giản một câu:

- Đây là hộ vệ của ta.

Vài tên nhân viên an ninh lập tức liền mở cửa ra, cũng không có bất kỳ câu nói nhảm nào. Mạc Vô Kỵ mặc dù là theo sau lưng Lâu Nguyệt Sương, lại rõ ràng thấy trong đó có hai người thấy Lâu Nguyệt Sương xuất hiện, ánh mắt lộ ra một tia kinh dị, hiển nhiên rất là kỳ quái Lâu Nguyệt Sương vì sao có thể trở về.

Vừa nhìn thấy mấy ánh mắt này, Mạc Vô Kỵ tự nhiên rõ ràng, hai người này hẳn là cơ sở ngầm của mấy tên nam tử đuổi theo Lâu Nguyệt Sương.

- Lâu Nguyệt Sương, mấy tên bảo vệ cửa này dường như có gián điệp theo dõi cô đó.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi một câu.

Lâu Nguyệt Sương gật đầu:

- Ta biết, kỳ thực chỉ cần ta có thể đi tới cửa An Tĩnh Thuật học viện, coi như là có gián điệp bọn họ, những người đó cũng không dám đụng đến ta. Bọn họ biết ngày hôm nay ta đi ra ngoài, lúc này mới ngăn ở phía trước An Tĩnh Thuật học viện.

Hai người đang khi nói chuyện, đã đi vào trong học viện. Bước chân Lâu Nguyệt Sương có chút chần chờ, theo Mạc Vô Kỵ, nàng hẳn là không biết làm sao an trí chỗ cho mình.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, hắn muốn đi vào xem pháp trận, hoặc là xem thử cái gì là ma nguyên thạch, vậy nhất định phải giao hảo cùng Lâu Nguyệt Sương.

Cho nên vừa tiến vào An Tĩnh Thuật học viện, Mạc Vô Kỵ liền nói:

- Ta gọi là Mạc Vô Kỵ, nguyện vọng lớn nhất của ta đó là có thể nhìn thấy ma nguyên thạch, hoặc là biết một chút về đại trận do ma nguyên trận pháp đại sư bố trí.

- Mạc đại ca, ta biết ngươi đối với những phương diện này khẳng định cảm thấy hứng thú, nếu không, ngươi cũng sẽ không hiểu kỳ môn độn cấm. Bất quá muốn đi vào An Tĩnh Thuật học viện học tập là rất khó...

Nói đến đây, Lâu Nguyệt Sương chần chờ một chút:

- Ta ngược lại có một cái biện pháp, không còn bao lâu nữa là lúc ta có thể tham gia khảo hạch cao cấp. Ta cố gắng một chút nữa, nói không chừng có thể tiến vào lớp cao cấp. Từng học viên lớp cao cấp tại lúc bên trong ma nguyên đại trận tu luyện, đều có thể mang một tên hộ vệ ở một bên chiếu cố, đến lúc đó ngươi liền làm hộ vệ của ta. Chỉ là như vậy có chút ủy khuất ngươi.

Mạc Vô Kỵ đâu còn nghĩ được ủy khuất gì, chỉ cần thần niệm của hắn khôi phục một chút, hắn liền có thể trực tiếp rời đi cái ngôi sao này.

- Sẽ không, sẽ không, ta nguyện ý làm như vậy.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Chỉ là không biết ngươi tiến vào lớp cao cấp cần phải bao lâu thời gian?

- Ta dự định tại nửa năm sau tham gia lớp khảo hạch cao cấp, ta tin tưởng hắn là có thể thành công.

Lâu Nguyệt Sương giọng nói có chút kiên định.

Nửa năm? Mạc Vô Kỵ có chút há hốc mồm. Hắn ở chỗ này chờ nửa năm, vậy hắn còn không bằng đi địa phương khác tìm cơ hội, nửa năm thời gian hắn tuyệt đối không chờ được.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ có chút không cam lòng hỏi:

- Nửa năm là thời gian ngắn nhất sao? Còn có thể rút ngắn hay không?

Lâu Nguyệt Sương rất là khó khăn nói:

- Ba ngày sau ngược lại cũng có lớp cao cấp khảo hạch, chỉ là ta khẳng định không thi nổi, cho nên cũng không cần đi.

Mạc Vô Kỵ cau mày trầm tư, một lát sau hỏi hắn:

- Vậy ngươi có thể đem công pháp tu luyện cho ta xem không?

Lâu Nguyệt Sương càng là làm khó, nàng lắc đầu:

- Mạc đại ca, không phải là ta không cho ngươi xem, chúng ta gia nhập học viện đều đã ký kết khế ước. Học viện ma nguyên tu luyện giản đồ, là không thể tùy tiện cho người khác xem...

- Như vậy đi, ngươi có cái gì không không biết? Ngươi hỏi ta có được hay không?

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ đến bản thân Bất Hủ Phàm Nhân Quyết chính là từ không tới có, trước đây hắn cả Linh Căn cũng không có, còn bị hắn mở ra một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, hắn cũng không tin không thể giúp trợ Lâu Nguyệt Sương, để cho Lâu Nguyệt Sương sớm tiến vào lớp cao cấp.

Lâu Nguyệt Sương do dự một hồi lâu, rồi mới lên tiếng:

- Mạc đại ca, ta, cái này...

Không phải là nàng do dự, mà là bởi vì Mạc Vô Kỵ cả ma nguyên lực tu luyện cũng không biết, làm sao có thể giải thích nghi hoặc cho nàng? Điều này hiển nhiên là lừa gạt nàng sao?

- Ngươi có thể thử hỏi một cái đơn giản, nếu như ta thực sự đáp không được, ngươi liền không cần hỏi nữa.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là thuyết phục lần nữa.

Hắn tại nhà sách đã đọc một phần ghi chú tu luyện, bên trong ghi chép rối loạn ngổn ngang, hắn xem căn bản cũng không biết rõ. Bây giờ nghe Lâu Nguyệt Sương nói, hắn mơ hồ có chút hiểu được. Ma nguyên rất có thể là một loại linh khí cấp thấp, loại linh khí này cùng Tu Chân Giới linh khí lại có chút khác nhau, lúc này mới để cho hắn không cách nào cảm ứng được. Đồng dạng, cũng để cho không hiểu thủ đoạn tu luyện này.

Một khi hắn lại đem thủ đoạn này xem như một loại phương pháp hấp thu ma nguyên cấp thấp, ngược lại là miễn cưỡng có thể nói được.

Sở dĩ nói miễn cưỡng, là bởi vì thủ đoạn này thật sự là thấp kém làm người ta tức lộn ruột. Đơn giản tu luyện, hết lần này tới lần khác muốn cởi quần đi đánh rắm. Không đúng, vẫn không thể hình dung như vậy, phải nói cởi quần, chờ vài canh giờ lại đánh rắm.

- Vậy được rồi, ta thời điểm đang tu luyện ma nguyên, khí tức tới trên đan điền, ma nguyên ẩn chứa trong đó lại đem trực tiếp tiêu tán, ta hấp thu đi vào bất quá là một phần vô dụng tạp chất...

Không đợi Lâu Nguyệt Sương nói xong, Mạc Vô Kỵ liền nói:

- Cái này đơn giản a, ngưng luyện nguyên khí, trước hết ngưng lại luyện. Ngươi sở dĩ không cách nào cảm ứng được linh khí... Không, sở dĩ không cách nào cảm ứng được ma nguyên, là bởi vì ngươi không có ngưng trước, ngươi thử từ cực mạch... À nhầm, là Cực Linh Lạc hút vào khí tức, thông qua kỳ Mộc Linh...

- Chờ một chút, Mạc đại ca, cái gì là Cực Linh Lạc...

Lâu Nguyệt Sương cắt đứt Mạc Vô Kỵ nói.

Mạc Vô Kỵ nhất thời cau mày, hắn nhớ tới Lâu Nguyệt Sương không có mạch lạc, cũng không phải Linh Lạc. Lâu Nguyệt Sương hiện đang tu luyện, sợ rằng cả một cái Linh Lạc cũng không có bị đánh thông, thậm chí không có Khai Linh.

Hắn do dự một chút, vẫn là chỉ vào vị trí dưới yết hầu của Lâu Nguyệt Sương nói:

- Cái chỗ này là cửa vào Cực Linh Lạc, ngươi nếu như không có mở ra Cực linh, ta cũng có thể giúp ngươi một chút, ngươi thử trước một chút xem, có thể hay không từ nơi này cảm ứng ma nguyên.

Lâu Nguyệt Sương không chút do dự làm theo thuyết pháp của Mạc Vô Kỵ, chỉ thời gian mười mấy hơi thở, nàng liền ngạc nhiên mừng rỡ nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc đại ca, ta rất nhẹ nhàng liền đem ma nguyên phân rời đi, Kỳ Mộc Linh ở địa phương nào...

Thanh âm Lâu Nguyệt Sương chẳng những ngạc nhiên mừng rỡ, thậm chí mang theo vẻ run rẩy.

Mạc Vô Kỵ chỉ là đem thủ đoạn của tu sĩ tầm thường hấp thu linh khí nói cho Lâu Nguyệt Sương mà thôi, đây căn bản không tính là cái gì. Coi như là tu sĩ tu luyện, linh khí hấp thu vào cũng là có tạp chất, những thứ tạp chất này nhất định phải thông qua Cực Linh Lạc phân giải, thông qua Kỳ Linh Lạc ngưng tụ. Linh Căn bất đồng, Kỳ Linh Lạc cũng là bất đồng.

Hắn không có nghĩ tới là, Lạc Nguyệt sương không có mở Linh Lạc, cư nhiên có thể phân rời ma nguyên.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền hiểu là chuyện gì xảy ra, hắn vội vàng hỏi:

- Lâu Nguyệt Sương, ngươi ở trước khi bắt đầu Tu Nguyên, có đúng hay không từng có cái gì Khai Linh hoặc là cái khác cùng loại?

Lâu Nguyệt Sương liền vội vàng gật đầu:

- Đúng vậy, hết thảy học sinh có thể đi vào An Tĩnh Thuật học viện Tu Nguyên ban, đều phải trải qua mở ra Ma Nguyên Chi Căn. Chỉ có học

sinh mở ra Ma Nguyên Chi Căn, mới có thể Tu Nguyên. Rất nhiều người không cách nào mở ra Ma Nguyên Chi Căn, vậy thì không thể Tu Nguyên.

Quả nhiên là như vậy, đã thế, Mạc Vô Kỵ hầu như có nhất định nắm chắc sẽ đào tạo cho Lâu Nguyệt Sương đậu vào lớp cao cấp. Điều duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ lo lắng là, ma nguyên nơi này cũng không có linh khí chút nào. Bởi vì trước đây hắn đã tu luyện qua, bên trong quá trình hắn tu luyện không có cảm ứng được bất luận cái gì linh khí, trái lại cảm ứng được một loại khí tức không quen thuộc

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 572: Bàn Thị Hậu Duệ

Trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút thấp thỏm chỉ điểm Lâu Nguyệt Sương đường đi vận hành Kỳ Linh Lạc, tư chất của Lâu Nguyệt Sương hiển nhiên không sai, Mạc Vô Kỵ chỉ là chỉ điểm một lần, nàng đã làm xong.

Dưới sự kích động, Lâu Nguyệt Sương thiếu chút nữa đau xóc hông, nàng nhanh chóng đình chỉ ngưng luyện ma nguyên, kích động nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc đại ca, ta còn không có thăng cấp lớp cao cấp, cư nhiên đã có thể cảm ứng được ma nguyên...

Lâu Nguyệt Sương đem lời nói dừng lại, dường như nhớ ra cái gì đó, lập tức thì càng là kích động khó có thể kìm hãm:

- Mạc đại ca, phương pháp mới vừa rồi của ngươi nếu như truyền đi, chẳng phải là tất cả mọi người có thể trong thời gian ngắn nhất cảm ứng được ma nguyên, sau đó Tu Nguyên?

Nghĩ đến đây, Lâu Nguyệt Sương càng là rõ ràng hiểu thứ chính mình vừa mới học được tốt cỡ nào. Đây quả thực là một cái phát hiện vượt thời đại, một khi sự phát hiện này bị mọi người biết, vậy sẽ làm sao...

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Hẳn là như vậy, có thứ chỉ là một tầng cửa sổ giấy, sau khi mở ra, ngươi sẽ phát hiện rất đơn giản. Ngươi bây giờ có thể cảm ứng được ma nguyên, có thể thi đậu lớp cao cấp hay không?

Lâu Nguyệt Sương liền vội vàng nói:

- Chỉ cần có thể cảm ứng được ma nguyên, đó là xác định vững chắc có thể tiến vào lớp cao cấp.

- Vậy là tốt rồi, ngươi tiến vào lớp cao cấp sau đó, nghĩ biện pháp dẫn ta đi xem ma nguyên đại trận.

Mạc Vô Kỵ nói.

- Đây nhất định có thể, ba ngày sau chính là khảo hạch tấn chức lớp cao cấp. Được rồi, Mạc đại ca, ta có thể lại đem loại phương pháp này dạy cho người khác hay không?

Lâu Nguyệt Sương có chút mong đợi nhìn Mạc Vô Kỵ, một khi nàng phát hiện phương thức này, vậy đối với toàn bộ tu luyện giới đều là một loại oanh động tiên phong.

Mạc Vô Kỵ chỉ hơi trầm ngâm lại hỏi:

- Tu Nguyên đẳng cấp cao nhất có thể đạt tới trình độ nào?

- Nghe nói tối cao có thể đạt được Ma hoàng, đây chỉ là truyền thuyết. Ma hoàng thế nhưng là tồn tại bay trên trời chui xuống đất, giơ tay lên có thể khua hỏa thông gió, là tồn tại trong truyền thuyết...

Lâu Nguyệt Sương mong đợi nói.

Mạc Vô Kỵ có chút không nói gì, bay trên trời chui xuống đất không phải là một cái tu sĩ thông thường sao, khua hỏa thông gió? Một cái tu sĩ cấp thấp nhất cũng có thể phát sinh Hỏa Cầu Thuật.

Hắn đối với Tu Nguyên nơi này là không có nửa điểm hứng thú, đơn giản nói:

- Kỳ thực thứ ta dạy cho ngươi không có gì, bất luận kẻ nào đều có thể nói cho biết.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ dạy cho Lâu Nguyệt Sương chỉ là một loại thủ đoạn Ngưng Khí, loại thủ đoạn này tùy người mà khác biệt. Cũng không phải tất cả mọi người có thể giống như Lâu Nguyệt Sương, có thể thông qua kỳ Mộc Linh lạc tụ tập nguyên khí. Mạc Vô Kỵ thế nhưng là đại sư sáng tạo nghịch chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hắn sáng tạo Bất Hủ Phàm Nhân Quyết cùng Bất Hủ Phàm Nhân Quyết trước đây lại không có nửa điểm liên hệ. Hắn đối với thiên địa nguyên tố khí tức vẫn là vô cùng nhạy cảm, mặc dù hắn đã không còn tu vi, hắn vẫn như cũ cảm ứng được Lâu Nguyệt Sương hắn là mộc linh căn.

Chính là bởi vì là mộc linh căn, hắn mới để cho Lâu Nguyệt Sương trước tiên từ Cực Linh Lạc tụ nguyên, sau đó từ Kỳ Mộc Linh lạc đi lại nguyên khí. Đổi thành tu sĩ khác, vậy thì không nhất định.

Hơn nữa tụ tập nguyên khí, bất quá là hàng tỉ bước tu luyện trước bước đầu tiên mà thôi. Phía sau đường phải đi còn dài lắm, nói cách khác công pháp phía sau cũng còn cần tiếp tục sáng tạo. Mỗi người công pháp cũng không tương đồng, dù cho Mạc Vô Kỵ trợ giúp Lâu Nguyệt Sương sáng tạo hoàn thành công pháp, cũng không nhất định có thể thích ứng những người khác.

- Vậy chính là ta có thể nói cho người khác biết, làm một tiên phong vượt thời đại...

Lâu Nguyệt Sương giọng nói đều kích động, tiên phong vượt thời đại là do Mạc đại ca này chế tạo ra, nàng làm người thứ nhất nếm thử, cũng vinh quang vậy.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Kỳ thực ta không đề nghị ngươi làm như vậy, không phải là bởi vì thứ này có bao nhiêu quý giá, mà là thứ này thật không đáng bao nhiêu tiền. Đồng thời không phải là mỗi người đều có thể giống như ngươi, thông qua loại thủ đoạn này cảm ứng ma nguyên, sau đó hấp thu tu luyện. Huống chi, trước ngươi đã nói nơi này có Ma hoàng, ngươi cho là

Ma hoàng bọn họ không biết hấp thu ma nguyên sao? Nếu bọn họ biết, vậy phương pháp này vì sao không có truyền tới?

Có lẽ là bọn họ bảo lưu lại phương pháp, không muốn để cho người khác đều biết, còn có một cái là phương pháp của bọn hắn giống phương pháp ta dạy cho ngươi, là nhằm vào cá nhân. Cho nên, ngươi cứ nói mình đánh bậy đánh bạ cảm ứng được ma nguyên, thì thích hợp hơn.

Mạc Vô Kỵ từng trải hơn so với Lâu Nguyệt Sương, hắn quá rõ nhân tính tham lam. Nhân tâm không đủ, ngươi chỉ có một chén cơm, hảo tâm phân người khác nửa chén, có vài người sẽ cho rằng ngươi còn ẩn nấp một chén không có chia cho hắn.

- Đa tạ Mạc đại ca, ta đã hiểu. Ta có thể bái Mạc đại ca làm sư phụ sao?

Lâu Nguyệt Sương lúc này đã hoàn toàn hiểu rõ, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không phải là kẻ tình cờ học một phần kỳ môn độn cấm, chỉ bằng mượn hắn vừa rồi thuận miệng chỉ điểm, chính bản thân liền được lợi chung thân.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo:

- Ta không có tư cách dạy người khác, cũng không thu đệ tử. Huống chi, ta rất nhanh thì sẽ rời đi nơi này. Đương nhiên, ta ở chỗ này, ngươi có bất kỳ vấn đề tu luyện nào, đều có thể hỏi ta.

Phía sau những lời này Mạc Vô Kỵ ngược lại không phải là chém gió, hắn sáng tạo độc đáo công pháp, coi như là Đại La Tiên có vấn đề cần hắn cố vấn, hắn cũng có nắm chắc có thể trả lời được, chứ đừng nói chi là Lâu Nguyệt Sương chưa có tu luyện qua.

- Ân, đa tạ Mạc đại ca. An Tĩnh Thuật học viện không có thân phận không có khả năng đi lại chung quanh, nếu không Mạc đại ca ngươi liền ở tại chỗ của ta.

Lâu Nguyệt Sương lúc này lo lắng nhất không phải là Mạc Vô Kỵ đi theo bên người nàng, mà là lo lắng Mạc Vô Kỵ lập tức đi ngay.

- Vậy ngươi ngụ ở chỗ nào?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Lâu Nguyệt Sương giải thích:

- Ta nhập học với tư cách đệ nhất danh khảo hạch, có một cái căn phòng độc lập, trong phòng có thể chia ra.

- Có thể.

Mạc Vô Kỵ lúc này liền đồng ý với Lâu Nguyệt Sương.

Nếu mà Lâu Nguyệt Sương thuận lợi tiến vào lớp cao cấp, hắn ở chỗ này tối đa chỉ có nửa tháng thời gian, nửa tháng vừa đến, hắn có thể mở ra Bất Hủ Giới hoặc là nhẫn, hắn lại phải nghĩ biện pháp rời đi tinh cầu này.

...

Nơi ở của Lâu Nguyệt Sương cũng không tệ lắm, tuy nói tiểu lâu hơi có chút nghiêng, gian phòng của nàng cũng không nhỏ. Trong phòng còn có một vài tấm ván gỗ, không cần Mạc Vô Kỵ động thủ, Lâu Nguyệt Sương rất nhanh thì tách rời ra một cái phòng. Hiển nhiên những thứ này tấm ván gỗ vốn chính là vì ngăn đôi phòng mà tồn tại.

- Mạc đại ca, ngươi nghỉ ngơi trước, ta đi chuẩn bị một chút đơn xin khảo hạch lớp cao cấp.

Lại đem Mạc Vô Kỵ an bài xong, Lâu Nguyệt Sương không kịp chờ đợi nói.

Nàng đích thật là khẩn cấp, tuy nói nửa năm sau nàng tham gia lớp cao cấp khảo hạch có một chút nắm chặt, nhưng nắm chặt thật ra là

không lớn. Hiện tại có Mạc Vô Kỵ chỉ điểm, nàng khẳng định ba ngày sau chính bản thân có mười phần nắm chặt tiến vào lớp cao cấp. Tại An Tĩnh Thuật học viện, còn chưa bao giờ có ai có thể hấp thu ma nguyên, không thể vào lớp cao cấp.

- Tốt, được rồi, ta hỏi ngươi một cái. Trước ta tại trên đường lớn thấy một chiếc xe kéo một nữ tử đi lại tại trên đường phố, nàng kia mình đầy thương tích, nếu không phải đệ đệ nàng trở về, phỏng chừng đều bị kéo chết mất. Đây là có chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ nhớ lại chính bản thân trước nhìn thấy một màn.

Lâu Nguyệt Sương hạ giọng nói:

- Ngươi nói cô gái kia ta biết, bộ tộc các nàng đều là dị giáo đồ, nghe nói là tu luyện vu thuật. Giáo Đình mấy năm nay không ngừng chèn ép đối với gia tộc bọn họ, bộ tộc bọn họ dường như chỉ còn sót hai người tỷ đệ bọn họ. Tỷ tỷ gọi Bàn Hinh, đệ đệ gọi Bàn Hiệt. Nghe đồn Bàn Hiệt đã từng được một đại ma sư vừa ý, chỉ là cường giả đại ma sư kia sau khi đi không có trở về. Cũng bởi vì vậy, Giáo Đình đối với tỷ đệ các nàng chèn ép, thủy chung lưu lại một tia tình cảm đối với Bàn Hiệt.

- Bọn họ tỷ đệ họ Bàn?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Lâu Nguyệt Sương càng là thấp giọng:

- Đúng vậy, ta nghe nói Bàn thị vô cùng rất giỏi, gia gia ta từng len lén nói cho ta biết. Vô luận là Tây Ma Giáo hay là Đông Ma Giáo, đều là bàng chi của Bàn thị phát triển. Hiện tại Bàn thị xuống dốc, Giáo Đình lại còn nói Bàn thị là dị giáo đồ.

- Có loại chuyện này?

Mạc Vô Kỵ rất là kinh dị.

Lâu Nguyệt Sương gật đầu:

- Mạc đại ca, những lời này ngươi nghe một chút là được, nhưng nghìn vạn chớ nói ra ngoài.

Dường như toàn bộ không biết mình đang nói với Mạc Vô Kỵ, Lâu Nguyệt Sương nói càng là tỉ mỉ:

- Về sau ta tại một cuốn tàn quyển xem thấy, Bàn thị đã từng cường đại đến mức có thể khống chế đối với không gian cùng với vũ trụ vạn vật. Hơn nữa Bàn thị còn có một loại bản lĩnh cường đại nhất, đó chính là luyện thể...

- Luyện thể?

Mạc Vô Kỵ kinh dị ra.

Hắn vẫn rất muốn tìm kiếm một môn công pháp luyện thể, đáng tiếc là, thủ đoạn Tiên Giới luyện thể thật sự là quá mức thấp kém, căn bản cũng không lọt vào pháp nhãn của hắn. Hắn có Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, còn không có dính đến chân chính công pháp luyện thể. Đối với phương diện này Mạc Vô Kỵ là không có nửa điểm kinh nghiệm, cho nên hắn cũng không cách nào sáng tạo ra công pháp luyện thể thuộc về mình.

Hiện tại hắn nghe được công pháp luyện thể của Bàn thị, hắn có chút không kìm hãm được nhớ tới đại vu truyền thuyết. Căn cứ Sơn Hải kinh ghi chép, những thứ đại vu này cũng đều là Bàn Cổ truyền thụ. Nếu mà muốn nói luyện thể, có ai có thể so với được với Bàn Cổ?

Nghĩ tới chỗ này, Mạc Vô Kỵ quyết định chờ tu vi của mình khôi phục, hãy đi tìm một đôi tỷ đệ này. Không muốn nói Bàn Hiệt đối với hắn có trợ giúp, hắn hắn là nên xuất thủ, chính là công pháp luyện thể, hắn cũng muốn đi hỏi thăm một chút.

- Đúng vậy, là luyện thể. Bàn gia đều bị chèn ép đến loại trình độ này, Giáo Đình vẫn như cũ đối với bọn họ theo đuổi không bỏ, chính là hoài nghi này tỷ đệ hai người ẩn nấp thủ đoạn Bàn gia luyện thể.

Lâu Nguyệt Sương giải thích.

...

3 ngày thời gian trôi qua rất nhanh, tại An Tĩnh Thuật học viện Tu Nguyên đại điện, lúc này là chật ních học sinh. Bởi vì hôm nay là thời kì khảo hạch lớp cao cấp.

Bình thường khảo hạch học sinh lớp cao cấp đều là trung cấp ban đi ra, tình cờ cũng có một chút cấp thấp ban cùng học sinh ngoài giáo lại đây khảo hạch.

Khảo hạch còn chưa có bắt đầu, danh sách tham gia khảo hạch đã dán tại phía ngoài cùng học viện.

- Ta không có nhìn lầm sao?, Lâu Nguyệt Sương cư nhiên báo danh tham gia lớp cao cấp khảo hạch lần này? Nàng không là mới vừa tiến vào trung cấp ban sao?

Trong đám người có một tên nữ sinh kinh kêu thành tiếng.

- Có lẽ nàng khảo hạch thất bại không cần giống như người khác phải đợi ba năm đâu nè.

Lại có một nữ sinh cười hắc hắc nói một câu.

- Ai, ta thế nhưng là nghe nói kích cỡ bộ ngực tỷ lệ nghịch với trí tuệ đâu nè. Ta thì không được, đần muốn chết, muốn thi lớp cao cấp còn không biết lúc nào.

Lại là một giọng nữ âm dương quái khí truyền ra.

Vừa hay lúc này Lâu Nguyệt Sương đã đi tới, sắc mặt nàng bình tĩnh vô cùng đi qua bên trong vài tên nữ sinh nghị luận, thật giống như không có nghe được giống nhau.

Nàng rất đáng ghét những con ruồi này, nếu không, nàng cũng sẽ không bỏ qua thư viện học viện mà đi tới nhà sách trên đường lớn. Cũng bởi vì nàng mỗi lần đi thư viện trong học viện, đều có loại con ruồi này kêu ong ong

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 573: Lớp Cao Cấp Khảo Hạch

An Tĩnh Thuật học viện trong đại điện Tu Nguyên sớm đã ngồi đầy người, trong đó không chỉ có học sinh còn có thật nhiều lão sư của học viện, ngoài ra, còn có một vài thương nhân hoặc là các nhân vật có máu mặt tại An Tân thành, thậm chí trong hoàng thất cũng có người tới nơi này.

Đại đa số học sinh đến nơi này cũng là vì quan sát khảo hạch lớp cao cấp, mà một phần lão sư tới nơi này, lại là vì tìm kiếm học sinh của mình.

Học sinh muốn tìm lão sư tốt, lão sư cũng muốn tìm đệ tử tốt. Cấp thấp ban cùng trung cấp ban dưới tình hình chung là có rất ít lão sư riêng. Nhưng đã đến lớp cao cấp sau đó, mỗi một đệ tử đều có thể bái một vị lão sư. Lão sư trình độ cao thấp, quan hệ đến tương lai thành tựu cao thấp của người học sinh này. Đồng dạng học sinh tư chất cùng năng lực cao thấp, cũng quan hệ đến công trạng lão sư trong tương lai. Công trạng càng tốt, lão sư chẳng những dễ dàng hơn tìm được học sinh tốt, cả tiền lương cũng sẽ cao hơn không ít.

Về phần đại thương nhân, bọn họ tới nơi này là vì đầu tư. Một khi phát hiện tốt mầm, bọn họ sẽ tiến hành đầu tư tiền tài đối với học sinh vừa ý. Hoàng thất cùng một vài người có địa vị tới nơi này, nói chung mục đích là không sai biệt lắm so với mấy người kia.

Lâu Nguyệt Sương bởi vì là học sinh ưu tú, nàng có thể ngồi vị trí hàng trước nhất.

- Lâu Nguyệt Sương? Ngươi tại sao lại ở chỗ này?

Lâu Nguyệt Sương vừa mới ngồi xuống, một nữ tử bên cạnh nàng liền ngạc nhiên hỏi.

Nữ tử này dung mạo so với Lâu Nguyệt Sương xinh đẹp hơn ba phần, nếu là xét cả vóc người, vậy Lâu Nguyệt Sương coi như là cưỡi ngựa cũng đuổi không kịp đối phương. Trước ngực nàng kia ba đào chưa tính là cuộn trào mãnh liệt, lại vừa vặn căng mọng. So với bộ ngực Lâu Nguyệt Sương thường thường không có gì lạ, hoàn toàn là bầu trời cùng dưới đất.

- A, ta đã hiểu, lẽ nào ngươi cũng đến khảo hạch lớp cao cấp?

Nữ tử xinh đẹp không đợi Lâu Nguyệt Sương trả lời, liền khiếp sợ nói.

Nói xong, nàng còn theo bản năng nhìn một chút bộ ngực của Lâu Nguyệt Sương.

Lâu Nguyệt Sương mặc dù đối với loại chuyện này sớm đã không để ở trong lòng, nhưng đó là đối với nữ sinh khác. Đối với trước cô nữ sinh này, nàng không cách nào làm được lạnh nhạt.

Cô nữ sinh này gọi Vân Mạch, vô luận là dung mạo hay là vóc người đều thắng nàng. Những thứ này cũng thì thôi, mấu chốt là thành tích cũng tốt hơn so với nàng. Hai người đều là đệ nhất khu vực, đồng thời tiến vào An Tĩnh Thuật học viện. Vân Mạch thành tích chính là tốt hơn so với nàng, nàng nếu không nhờ Mạc Vô Kỵ trợ giúp, lúc này, nàng căn bản cũng không có tư cách tới tham gia khảo hạch lớp cao cấp. Mà Vân Mạch tới nơi này, hiển nhiên là có tư cách tham gia lớp cao cấp khảo hạch.

- Đúng vậy, ta là tới tham gia khảo hạch.

Lâu Nguyệt Sương nỗ lực để cho tâm tình của mình bình tĩnh trở lại, sau đó chậm lại giọng nói.

- Lẽ nào ngươi đã có lĩnh hội việc làm sao ngưng luyện ma nguyên rồi? Đợi lát nữa nhưng là phải cuộc thi, một khi ngươi không làm được, cũng không phải là nói một chút thì thôi.

Vân Mạch nói đến đây thở dài:

- Nguyệt Sương, ta biết ngươi thật mạnh, bất quá loại chuyện này căn bản cũng không phải là mạnh mẽ có thể giải quyết.

Lâu Nguyệt Sương không trả lời Vân Mạch, nàng rất ghét Vân Mạch loại người trên cao nhìn xuống, dường như trời sinh cao hơn người một bậc vậy.

- Bàng Cáp, ta biết ngươi sẽ báo danh, ngươi quả nhiên tới rồi.

Vân Mạch cũng không có để ý Lâu Nguyệt Sương không trả lời nàng, nàng lại là lớn tiếng chào hỏi một người thanh niên ngoài cửa đi tới.

- Vân Mạch, ngươi tới sớm a. A đú, Nguyệt Sương, ngươi cũng báo danh tham gia lớp cao cấp khảo hạch?

Một người nam tử vóc người khá cao đã đi tới, hắn còn chưa tới trước mặt hai người, đã cao giọng lên tiếng chào.

Lâu Nguyệt Sương cúi đầu lên tiếng, tựa đầu thấp xuống. Tại trước mặt người thanh niên này, nàng có một loại tự ti phát ra từ nội tâm.

Bàng Cáp, đệ nhất thiên tài An Tĩnh Thuật học viện. Chẳng những là đệ nhất thiên tài, cũng là đệ nhất mỹ nam tử. Hắn có khuôn mặt trời sinh đẹp trai, khóe miệng vẫn mang theo ý cười lười biếng, dường như tất cả tại trong mắt hắn đều không phải là thứ không thể giải quyết. Sự thực cũng là như thế, chuyện dù khó khăn cỡ nào, tới trong tay Bàng Cáp, đều là dễ dàng liền được giải quyết rơi.

Không chỉ như thế, gia thế Bàng Cáp cũng là cực kỳ chói mắt. Gia tộc của hắn tại lương quốc cũng xếp hạng top ten, chẳng những là lương quốc, chính là ngoài lương quốc, đều trải rộng sinh ý của gia tộc hắn.

Dùng trên địa cầu nói lời nói, đây là một kẻ chân chính phú nhị, cũng là một phú nhị có quyền thế có năng lực.

Tại An Tĩnh Thuật học viện, hầu như khắp nơi đều là nữ tử thầm mến Bàng Cáp. Lâu Nguyệt Sương cũng không ngoại lệ, trong lòng nàng cũng đối với Bàng Cáp có hảo cảm cực lớn, nàng hảo cảm cùng rất nhiều khác nữ sinh giống nhau, đều là bị ẩn nấp tại rất đáy lòng mà thôi.

Nếu như nói tại An Tĩnh Thuật học viện còn có người có thể xứng đôi cùng Bàng Cáp, vậy chỉ có Vân Mạch. Vân Mạch vô luận là tư chất hay là dung mạo, tại An Tĩnh Thuật học viện đều là số một số hai.

- Nguyệt Sương, là ai nói gì với ngươi sao? Nếu mà ngươi không muốn tham gia lớp cao cấp khảo hạch lần này, ta có thể giúp ngươi đi nói một chút. Kỳ thực không có gì, ngươi nhìn thấy mấy ai có thể mới vừa gia nhập trung cấp ban là có thể khảo hạch lớp cao cấp? Tại trong lịch sử An Tĩnh Thuật học viện, cũng không có số đếm trên đầu ngón tay.

Bàng Cáp chẳng những tướng mạo đẹp trai, cả giọng nói chuyện đều là thiện giải nhân ý.

Vân Mạch tại một bên nói:

- Chính là zậy, ta trước đều đã nói cùng nàng, khảo hạch lớp cao cấp không phải là hứng lên làm được, quan hệ đến thành tựu cả đời. Ai, Nguyệt Sương, ngươi muốn ta thế nào đi nói ngươi đâu nè. Không phải là mỗi người đều có thể giống như Bàng Cáp.

Lúc nói lời này, nàng dường như quên mất mình và Vân Mạch là cùng lúc tiến vào An Tĩnh Thuật học viện.

- Cảm ơn, không ai nói với ta cái gì, ta không phải là tiểu hài tử, có quyết định của chính mình.

Lâu Nguyệt Sương trong lòng tự ti bỗng nhiên ít đi nhiều.

Vân Mạch cái loại này dối trá, nàng nghe đều cảm thấy muốn nôn. Nàng nhớ rõ, tại lớp sơ cấp, chính bản thân có một lần thi nhỏ vượt qua Vân Mạch. Sau đó liền truyền ra nghe đồn nàng sao chép, rất nhiều nữ sinh cùng Vân Mạch quan hệ không tệ, cũng bắt đầu dùng bộ ngực của nàng lấy cớ để cười nhạo nàng.

Nhưng vào lúc này, hai nam một nữ đi lên đài chủ tịch khảo hạch. Ba người đều mặc đạo sư bào, không chỉ như thế, trong tay ba người còn cầm một vài thứ gì đó.

Trong đại điện Tu Nguyên an tĩnh lại, tất cả mọi người biết, lần này lớp cao cấp khảo hạch gần bắt đầu.

Lớp cao cấp khảo hạch từ trước đều là cực kỳ hà khắc, mỗi lần báo danh tham gia cuộc thi đều có một hai ngàn người. Chân chính được trúng tuyển, bình thường sẽ không cao hơn hai mươi người, nói cách khác tỷ số trúng tuyển tương đương với một phần trăm.

Trong ba người, lão giả kia mặc đạo sư bào đứng dậy, hắn hắng giọng một cái, cao giọng nói:

- Các vị lão sư, các vị bạn học, các vị bằng hữu đường xa mà đến, mọi người khỏe chứ. Ta tin tưởng rất nhiều người đều biết ta, ta còn là chính bản thân giới thiệu một chút, ta là lớp cao cấp Lý Quảng ích. Lần khảo hạch này cho điểm đạo sư bởi ta, Phùng Tuấn, Thượng Kim Anh ba vị đạo sư bình phán.

Chúng ta lớp cao cấp khảo hạch vốn vẫn luôn là một năm một lần, hiện tại đổi thành một năm hai lần. Lần này nhân số tham gia lớp cao cấp khảo hạch là một nghìn cửu trăm ba mươi bốn người, chuẩn bị lấy nhân số hai mươi người. Nội dung khảo hạch cùng trước kia không sai biệt lắm, hạng thứ nhất là thiên tài chọn hạng.

Mời tự bạn học nhận có thể cảm ứng ngưng luyện ma nguyên, thậm chí có thể hấp thu ma nguyên lên đài. Bạn học thông qua thiên tài chọn hạng khảo hạch, sẽ miễn đi khảo hạch sau đó, trực tiếp tiến vào lớp cao

cấp. Đương nhiên, loại thiên tài này tự nhiên là có rất nhiều đạo sư tới tìm ngươi, cho nên sự tình ngươi tìm kiếm đạo sư, ta cũng không muốn nói nhiều. Được rồi, không trì hoãn thời gian mọi người, hiện tại bắt đầu thiên tài chọn hạng khảo hạch. Mời các bạn học tự nhận có thể thông qua thiên tài chọn hạng khảo hạch lên đài.

Tất cả mọi người đưa mắt rơi vào trên người Bàng Cáp, mỗi lần lớp cao cấp khảo hạch, tham ngộ thêm thiên tài chọn hạng tối đa chỉ có một người, đại đa số thời điểm là một cái cũng không có. Lần này lớp cao cấp khảo hạch, nếu mà còn có người có thể thông qua lớp cao cấp, vậy chỉ có Bàng Cáp.

Bàng Cáp đứng lên, mặt mang nụ cười nhu hòa đi tới trên đài. Đầu tiên là rất có phong độ hướng đông đảo khán giả trong đại điện cúi người hành lễ, lại hướng ba vị đạo sư cúi người hành lễ, rồi mới lên tiếng:

- An Tĩnh Thuật trong học viện cấp ban Tu Nguyên tam ban học sinh Bàng Cáp, thỉnh cầu thiên tài chọn hạng khảo hạch.

- Thân phận thẩm tra đối chiếu không có lầm, cho phép Bàng Cáp tham gia thiên tài chọn hạng khảo hạch.

Nói xong câu đó, Lý Quảng ích ấn xuống một cái nút màu trắng trên đài bình phán, một cái bồ đoàn diện tích chừng một thước từ mặt đất đài khảo hạch trồi lên, tại bên cạnh bồ đoàn, còn có một cái màn hình không nhỏ.

Lý Quảng ích chỉ vào bồ đoàn nói:

- Bàng Cáp, ngươi đi lên bồ đoàn bắt đầu ngưng luyện ma nguyên, ngưng luyện hoàn tất, chúng ta sẽ cho ngươi cho điểm, phán định ngươi có được thông qua thiên tài chọn hạng khảo hạch hay không.

- Dạ, đa tạ lý đạo sư.

Bàng Cáp lần nữa thi lễ một cái, lúc này mới ngồi lên bồ đoàn trong sự chú ý của mọi người.

Toàn bộ Tu Nguyên đại điện hoàn toàn yên tĩnh không tiếng động, tất cả mọi người chú ý tới Bàng Cáp. Mọi người cũng đều rõ ràng, tại phía dưới bồ đoàn Bàng Cáp ngồi có 3 miếng ma nguyên thạch. Chỉ cần Bàng Cáp có thể hấp thu ma nguyên, năng lượng ma nguyên thạch tiêu hao sẽ biểu hiện ở bên cạnh trên màn hình thông báo.

Cái này biểu thị nhưng không phải là trận pháp biểu thị, mà là chân chính điện tử biểu thị. Chỉ bất quá điện tử biểu thị này có thể lại đem tình cảnh ma nguyên tiêu hao mô phỏng đi ra, dùng hình ảnh trực quan hiện ra cho đông đảo những người đứng xem, và vài tên đạo sư.

Bàng Cáp ngồi xuống đến trên bồ đoàn, liền bắt đầu thông qua phương thức của mình ngưng luyện ma nguyên.

Trong đại điện rất là an tĩnh, mọi người quan tâm tới màn hình một mảnh màu trắng. Ma nguyên có bị hấp thu hay không, mắt thường là không nhìn ra. Chỉ có thể thông qua màn hình biểu thị quan sát.

Đủ hơn nửa canh giờ trôi qua, trên màn hình thông báo vẫn là một mảnh màu trắng, không có nửa điểm năng lượng ba động. Mặc dù như thế, trong đại điện cũng không có người sốt ruột. Mọi người rất rõ ràng, Bàng Cáp dù là thiên tài đi nữa, cũng không có khả năng tại trong vòng nửa canh giờ là có thể bắt đầu ngưng luyện ma nguyên.

Chỉ có Lâu Nguyệt Sương trong lòng mới đúng là cảm thán không thôi, cả Bàng Cáp loại thiên tài này, cũng không cách nào tại bên trong hơn nửa canh giờ cảm ứng được ma nguyên, sau đó ngưng luyện, bởi vậy có thể thấy được Mạc Vô Kỵ giáo dục nàng thật sự lợi hại.

Mạc Vô Kỵ tuổi tác dường như cũng không lớn hơn bao nhiêu so với nàng, thế nào lợi hại như vậy? Phải biết rằng nàng từ lúc cảm ứng được ma nguyên, sau đó ngưng luyện cùng hấp thu ma nguyên, trước sau bất quá mười mấy hơi thở mà thôi.

Lại là nửa nén hương thời gian trôi qua, trên màn hình thông báo màu trắng xuất hiện một phần nhàn nhạt mờ lục sắc sương mù. Sương mù chậm rãi lên cao, dường như ngưng tụ trên không trung.

Những thứ này nhợt nhạt lục sắc sương mù, lại làm cho bầu không khí trong cả đại điện đột nhiên tăng vọt hẳn lên. Thiên tài chọn hạng khảo hạch chính là nhìn đã nghiền, các học sinh không có tiến vào lớp cao cấp, đã có thể hút ra ngưng luyện ma nguyên thạch ma nguyên, có thật sự lợi hại

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 574: Tranh Đoạt Lâu Nguyệt Sương

Hai cánh tay Bàng Cáp bắt đầu không ngừng hoa động, hắn mỗi một lần hoa động, trên màn hình thông báo lục sắc sương mù liền càng thêm nhiều một chút.

Lại qua thời gian một nén nhang, trên màn hình thông báo lục sắc sương mù nhàn nhạt đã hiện đầy một phần ba, hắn mới đình chỉ động tác, đồng thời mở mắt đứng lên. Sau đó khom người đối với ba vị bình phán đạo sư:

- Bàng Cáp đã khảo hạch hoàn tất, mời ba vị đạo sư bình xét.

Lý Quảng ích gật đầu:

- Không sai, tuy rằng còn không cách nào khống chế cùng hấp thu ma nguyên, thế nhưng đã có thể ngưng luyện ma nguyên, khoảng cách hấp thu ma nguyên chỉ có một bước xa. Ta cho điểm là sáu mươi sáu điểm, có thể thông qua thiên tài chọn hạng, tiến vào lớp cao cấp.

- Đa tạ lý đạo sư.

Trên mặt Bàng Cáp hiện ra kích động, lần nữa cúi người hành lễ.

Ngồi bên người Lý Quảng ích, người kia nam tử trung niên cũng vừa cười vừa nói:

- Bàng Cáp đích thật là đệ nhất thiên tài của An Tĩnh Thuật học viện ta, mới tiến vào trung cấp ban ba tháng thời gian, là có thể ngưng luyện ma nguyên, không sai, không sai. Ta cho điểm là bảy mươi bốn điểm, có thể tiến vào lớp cao cấp.

Bàng Cáp nhanh chóng tiến lên thi lễ, lúc này tiếng vỗ tay như sấm động trên khán đài. Liên tiếp hai vị đạo sư đồng ý là quá quan, coi như là vị đạo sư thứ ba cho điểm thấp, Bàng Cáp cũng có thể dùng thông qua thiên tài chọn hạng tiến vào lớp cao cấp.

Ngồi ở bên dưới, Vân Mạch hâm mộ nhìn Bàng Cáp, trong mắt tràn đầy sùng bái nói:

- Cũng chỉ có Bàng Cáp loại thiên tài này, mới có thể tại trung cấp ban ba tháng liền ngưng luyện ma nguyên, dùng thiên tài chọn hạng tiến vào lớp cao cấp. Ta nhất định phải nỗ lực, tranh thủ cũng có thể đi vào lớp cao cấp.

Câu nói kế tiếp nàng không có nói ra, một bên Lâu Nguyệt Sương đã hiểu, đó chính là Vân Mạch không muốn để cho Bàng Cáp cao hơn nàng nhiều lắm, nàng cả cơ hội đuổi kịp cũng không có.

Điều này làm cho Lâu Nguyệt Sương có chút không nói gì lắc đầu, thời điểm Mạc Vô Kỵ đại ca dạy nàng ngưng luyện ma nguyên cũng đã nói, một khi ma nguyên tán loạn, coi như là tách ra, cũng là ngưng luyện thất bại, dưới loại tình huống này là không thể hấp thu. Mạnh mẽ hấp thu, chỉ tạo thành chính bản thân trì trệ không tiến, thậm chí là thương tổn Linh Lạc.

Nàng không hiểu Linh Lạc là vật gì, cũng biết Mạc đại ca nói khẳng định không sai.

Bàng Cáp chia tách ma nguyên loãng tán loạn, khoảng cách ngưng luyện còn kém quá xa quá xa. Chỉ là Lý Quảng ích đạo sư cùng Phùng Tuấn đạo sư không muốn để cho An Tĩnh Thuật học viện một cái thiên tài thông qua chọn hạng cũng không có, cho nên mới ngoại lệ chọn Bàng Cáp mà thôi.

Hơn nữa Mạc đại ca còn nói qua, người mới học tại bên trong quá trình tu luyện nhất định phải tĩnh, chỉ có như vậy mới có thể làm cho ma nguyên càng thêm hữu hiệu vận hành bên trong Linh Lạc. Bàng Cáp hoa

chân múa tay vui sướng, dùng để kích động ma nguyên ba động, đây chỉ là vì để cho mọi người thấy thấy hắn ngưng luyện ra ma nguyên mà thôi, đối với tu luyện không có nửa điểm trợ giúp, chỉ có phản tác dụng.

- Nguyệt Sương, nhìn ngươi dường như rất là xem thường thành tích của Bàng Cáp học trưởng đâu nè? Chẳng lẽ ngươi cũng muốn đi khảo hạch thiên tài chọn hạng?

Lâu Nguyệt Sương bởi vì trong lòng thật có chút xem thường, cho nên biểu hiện ở trên mặt mình, lập tức đã bị Vân Mạch một bên nhìn ra.

Không đợi Lâu Nguyệt Sương trả lời, cô gái kia trong ba gã bình phán liền nói:

- Bàng Cáp có thể hút ra ra ma nguyên bên trong ma nguyên thạch, đích xác tính là không sai. Bất quá hắn khoảng cách ngưng luyện ma nguyên còn chênh lệch khá xa, về phần hấp thu, vậy càng thì không cách nào tương luận, nhiều nhất chỉ có thể nói hắn có thể cảm ứng được ma nguyên khí trong thiên địa. Ta cho điểm là bốn mươi hai điểm, còn chưa đủ để thông qua thiên tài chọn hạng tiến vào lớp cao cấp.

Hiện trường một mảnh ồ lên, rất nhiều người đều đang thấp giọng nghị luận, Thượng Kim Anh đạo sư có đúng hay không quá mức nghiêm khắc? Ngược lại Bàng Cáp vẫn như cũ tiến lên cúi người hành lễ đối với Thượng Kim Anh, biểu thị cảm tạ.

Trên thực tế vô luận Thượng Kim Anh cho điểm làm sao, đều sẽ không ảnh hưởng Bàng Cáp tiến vào lớp cao cấp.

Lý Quảng ích đứng dậy tiếp tục nói:

- Căn cứ cho điểm chuẩn tắc, Bàng Cáp thu được thiên tài chọn hạng, tiến vào lớp cao cấp học tập. Phía dưới có còn học sinh khác muốn thông qua thiên tài chọn hạng khảo hạch hay không, nếu như không có, xin tất cả thí sinh...

Lý Quảng ích còn chưa nói hết lời, Lâu Nguyệt Sương liền đứng lên.

Thấy Lâu Nguyệt Sương đứng lên, Lý Quảng ích theo bản năng dừng lại, đã có học sinh muốn tham gia thiên tài chọn hạng khảo hạch, vậy nhất định phải cho đối phương tham gia.

Dưới tình hình chung, học sinh muốn tham gia thiên tài chọn hạng cũng không nhiều. Vì tỉ lệ thông qua khả năng rất nhỏ, một khi thất bại, sẽ bị trừ điểm trong vòng khảo hạch kế tiếp, còn có thể đưa tới cười nhạo.

Lần này có Bàng Cáp tham gia thiên tài chọn hạng, đã phi thường rất giỏi. Không nghĩ tới lần này ngoại trừ Bàng Cáp ra, thật là có học sinh khác muốn tham gia thiên tài chọn hạng khảo hạch.

Lâu Nguyệt Sương đối với bên người Vân Mạch nói:

- Ngươi nói đúng, ta muốn tham gia thiên tài chọn hạng khảo hạch.

Nói xong câu đó, Lâu Nguyệt Sương đi lên đài khảo hạch, trong lòng nàng bỗng nhiên buông lỏng rất nhiều. Cuối cùng cũng xả được một hơi giận trước mặt cái con kiêu căng này, dù cho nàng thất bại, nàng cũng cảm thấy thoải mái.

- An Tĩnh Thuật trung cấp học viện lớp bốn Tu Nguyên học sinh Lâu Nguyệt Sương, thỉnh cầu thiên tài chọn hạng khảo hạch.

Lâu Nguyệt Sương cũng thi lễ một cái đối với ba vị đạo sư.

- Thân phận thẩm tra đối chiếu không có sai, cho phép Lâu Nguyệt Sương tham gia thiên tài chọn hạng khảo hạch. Mời lên trên bồ đoàn ngưng luyện ma nguyên, thời gian dài nhất là một canh giờ.

Trong lòng Lý Quảng ích mặc dù bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể đồng ý.

Vô luận từ góc độ nào nói, Lâu Nguyệt Sương yêu cầu tham gia thiên tài chọn hạng khảo hạch đều là phù hợp quy định.

Thực ra mà nói, Lý Quảng ích nói có chút không công bình. Vừa rồi thời điểm Bàng Cáp ngưng luyện ma nguyên, hắn cũng không có quy định thời gian. Hiện tại Lâu Nguyệt Sương ngưng luyện ma nguyên, hắn lại quy định dài nhất một canh giờ.

Lâu Nguyệt Sương cũng không có nói nhiều, trực tiếp bước lên bồ đoàn kia. Nếu mà yêu cầu một canh giờ mới có thể ngưng luyện ma nguyên, nàng cũng sẽ không đến xin thiên tài chọn hạng khảo hạch.

Lâu Nguyệt Sương ngồi trên bồ đoàn, dựa theo Mạc Vô Kỵ chỉ điểm Linh Lạc vận chuyển đường đi bắt đầu hấp thu ma nguyên.

Chỉ mấy hơi thở, mọi người liền kinh dị phát hiện trên màn hình thông báo một bên xuất hiện một đạo nhàn nhạt lục sắc sương mù.

Nhanh như vậy?

Khi đạo nhàn nhạt lục sắc khí tức này xuất hiện, trong đại điện phát sinh từng đợt âm thanh sợ hãi than. Người quan sát trong đại điện này tố chất cũng không kém, vẫn bị tốc độ Lâu Nguyệt Sương ngưng luyện ma nguyên loại này chấn trụ. Coi như là đại ma sư, cũng không nhất định có loại tốc độ này sao??

Nhưng đó cũng không phải kết thúc, chưa tới mười mấy hơi thở sau, toàn bộ trên màn hình thông báo đều bị lục sắc phủ đầy.

Chẳng những là Lý Quảng ích, hai gã đạo sư khác cũng khiếp sợ xông lên trước vài bước. Bọn họ còn chưa tới bên người Lâu Nguyệt Sương, liền có thể cảm thụ được nồng nặc ma nguyên lực bị Lâu Nguyệt Sương hấp thu đi.

Lâu Nguyệt Sương cũng đình chỉ tiếp tục hút ra ma nguyên thạch ma nguyên, nàng biết những thứ này đã được rồi. Nàng bây giờ xác thực có thể hấp thu ma nguyên bên trong ma nguyên thạch, bởi vì không có hệ thống công pháp, nàng hấp thu sau đó còn không cách nào lại đem

những thứ này ma nguyên chuyển hóa thành thực lực của chính mình. Tiếp tục hút ra đi, chỉ là lãng phí ma nguyên thạch mà thôi.

- Người học sinh này ta muốn nhận...

Một người lão giả tóc trắng xoá giành trước vài bước xông lên đài khảo hạch.

Hắn tốc độ nhanh, còn có người tốc độ nhanh hơn hắn, một người nữ tử tóc dài xõa vai gần như là bay thẳng nhảy đến trên đài khảo hạch, bắt lại cánh tay Lâu Nguyệt Sương:

- Ngươi gọi Lâu Nguyệt Sương sao? Ta là An Tĩnh Thuật học viện Chiêm Tương, ngươi có nguyện ý trở thành đệ tử của ta hay không? Ta có một loại công pháp chuyển hoán ma nguyên, tuyệt đối là thích hợp nhất với ngươi.

Chiêm Tương đích xác không có nói mò, nàng là thật có một loại công pháp chuyển hoán ma nguyên. Chỉ là loại công pháp này yêu cầu cực kỳ nhanh chóng hấp thu ma nguyên mới có thể, dù là chính bản thân nàng, cũng không có cách nào cực kỳ nhanh chóng hấp thu ma nguyên. Ngày hôm nay nàng thấy tốc độ Lâu Nguyệt Sương hấp thu ma nguyên, lập tức liền biết, công pháp của nàng là thích hợp nhất cho Lâu Nguyệt Sương.

- Chiêm Tương, lẽ nào không có một cái thứ tự đến trước và sau? Ta đã nói muốn thu nàng làm đệ tử.

Lão giả tóc trắng xoá tức giận nói, trên mặt tất cả đều là không cam lòng.

Lão giả này chất vấn xong, rồi hướng Lâu Nguyệt Sương nói:

- Ngươi hắn là biết ta chứ, ngươi tự lựa chọn, ngươi nguyện ý trở thành học trò của ai.?

Bởi vì hai người tiến lên tranh đoạt Lâu Nguyệt Sương, vài đại thương nhân muốn tài trợ cho Lâu Nguyệt Sương, còn có một vài đạt quan quý nhân, cũng không khỏi không dừng bước lại. Chí ít bọn họ phải đợi Lâu Nguyệt Sương lại đem tuyển định lão sư sau đó, mới có thể tiến lên nói cái khác.

Lâu Nguyệt Sương nhanh chóng khom người thi lễ:

- Lâu Nguyệt Sương ra mắt nghiêm đạo sư, ra mắt chiêm đạo sư.

Hai người kia đều là An Tĩnh Thuật học viện cao cấp nhất đạo sư, bình thường căn bản cũng không thu học sinh, coi như là Bàng Cáp muốn bái hai vị này làm thầy, cũng không nhất định có thể thành công. Hiện tại hai người này đồng thời cướp đoạt Lâu Nguyệt Sương, dù cho Lâu Nguyệt Sương biết hai người này khẳng định không bằng Mạc Vô Kỵ, cũng bị to lớn hạnh phúc đánh trúng.

Chiêm Tương cũng nhìn Lâu Nguyệt Sương hỏi:

- Nguyệt Sương, vậy chính ngươi nói đi, ngươi nguyện ý nhận thức người nào làm sư phụ?

Lâu Nguyệt Sương nghĩ đến thụ nghiệp thủ đoạn của Mạc Vô Kỵ quỷ thần khó lường, đối mặt Nghiêm Khả Trạch cùng Chiêm Tương, nàng một cái cũng không muốn chọn.

Nàng biết Mạc Vô Kỵ không thu đệ tử, còn muốn rời khỏi cái chỗ này, hiện tại nàng chỉ có thể trước bái một người lão sư.

- Hai vị đạo sư đều là người Nguyệt Sương tôn kính nhất, thế nhưng là, thế nhưng là...

Lâu Nguyệt Sương nhưng là nửa ngày, cũng không có thế nhưng là đi ra.

Lý Quảng ích cười ha ha một tiếng:

- Không bằng như vậy đi, nếu Lâu Nguyệt Sương là thiên tài cao cấp nhất, vậy đã nói rõ nàng có vô hạn tiềm lực, không bằng hai vị đồng thời thu nàng làm đệ tử, mỗi người truyền thụ phân nửa tài nghệ. Loại học sinh thiên tài này, chúng ta cũng không thể làm làm khó cho nàng. Lâu Nguyệt Sương lần khảo hạch này, ta cho ra điểm là một trăm điểm, không cần tranh cãi chút nào có thể tiến vào lớp cao cấp học tập.

- Đúng, cái này mới đúng là một trăm điểm.

Thượng Kim Anh trước đây cho Bàng Cáp bốn mươi hai điểm lúc này liền lớn tiếng nói, một chút cũng không có nịnh bợ Bàng Cáp.

- Ha ha, ta đồng ý lời của Lý đạo sư và Thượng đạo sư, Lâu Nguyệt Sương tự nhiên là một trăm điểm, miễn tranh luận.

Phùng Tuấn cũng cười lớn nói.

Lâu Nguyệt Sương loại thiên tài nghịch thiên này, tương lai thành danh, mấy người bọn hắn làm quan chủ khảo, cũng là vinh quang vô hạn.

Nghiêm Khả Trạch vừa nghe Lý Quảng ích, vỗ tay ba cái nói:

- Tốt, cái chủ ý này không sai. Hai chúng ta đồng thời làm đạo sư của nàng sao?.

Chiêm Tương đồng dạng biết tiềm lực Lâu Nguyệt Sương đáng sợ, loại tiềm lực này, tương lai trở thành Ma hoàng cũng không phải không có khả năng. Nàng thấy Lâu Nguyệt Sương khó có thể lựa chọn, cũng gật đầu nói:

- Nguyệt Sương, ta cùng Nghiêm Khả Trạch đạo sư đồng thời làm đạo sư của ngươi, ý của ngươi như thế nào?

Lâu Nguyệt Sương liền vội vàng khom người thi lễ:

- Nguyệt Sương nguyện ý, xin hai vị đạo sư sau này giáo huấn nhiều hơn.

Nói xong câu đó, Lâu Nguyệt Sương lại cảm tạ ba vị đạo sư khảo hạch.

Nghiêm Khả Trạch cười ha ha:

- Ta thật vất vả thu được một cái đệ tử, tự nhiên không thể không có lễ gặp mặt, nói một chút coi, ngươi muốn cái gì?

Lâu Nguyệt Sương gần như là không có cân nhắc liền nói:

- Học sinh muốn có vài tấm ma nguyên thạch trở về nghiên cứu một chút

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 575: Cường Thế Giáo Đình

Nghiêm Khả Trạch sửng sốt, ma nguyên thạch tuy rằng trân quý, nhưng hắn cũng không mang thứ này bên mình a. Một bên Chiêm Tương đã xuất ra một cái túi thêu hoa tinh xảo đưa cho Lâu Nguyệt Sương:

- Nguyệt Sương, thứ này sư phụ còn nhiều, đây là đưa cho ngươi.

Nghiêm Khả Trạch trừng mắt, lấy ra một quyển sách đưa cho Lâu Nguyệt Sương nói:

- Nguyệt Sương, ta mặc dù không có mang ma nguyên thạch, lại có một quyển thứ tốt, tặng cho ngươi.

- Nghiêm đạo sư, ngươi cả cái này cũng tặng luôn?

Một bên, Lý Quảng ích khiếp sợ nhìn chằm chằm Nghiêm Khả Trạch đưa cho Lâu Nguyệt Sương quyển sách kia.

Lâu Nguyệt Sương vừa nhìn biểu tình Lý Quảng ích, liền biết quyển sách này không đơn giản, nàng nhanh chóng cự tuyệt nói:

- Nghiêm đạo sư, quyển sách này ta không thể nhận...

- Cho ngươi, ngươi hãy nhận lấy...

Nghiêm Khả Trạch đem sách bỏ vào trong tay Lâu Nguyệt Sương, ánh mắt trừng lớn.

Một bên Chiêm Tương nói:

- Nguyệt Sương, Nghiêm đạo sư cũng là sư phụ của ngươi, nếu đây là lễ gặp mặt cho ngươi, ngươi nhận lấy cũng không sao. Ngươi về trước đi chuẩn bị đi, ta cùng nghiêm đạo sư cùng học viện thương lượng một chút, xem an bài ngươi kế tiếp tu luyện cùng học tập thế nào.

- Dạ, đa tạ Nghim đạo sư, đa tạ Chim đạo sư.

Lâu Nguyệt Sương khom người thi lễ, sau đó thối lui ra khỏi đài khảo hạch.

Lâu Nguyệt Sương biết còn có học sinh khác muốn tiếp tục tiến hành khảo hạch, chỉ là nàng mới vừa đi xuống đài khảo hạch, trước khi rời đi, đã có đông đảo thương gia cùng nhân vật nổi danh nhào lên. Danh thiếp như tuyết rơi bình thường giống nhau rơi vào trong tay Lâu Nguyệt Sương, ở bên tai của nàng là các loại khen tặng cùng thanh âm mời chào, đương nhiên còn có các loại tài trợ cùng bảo đảm giúp đỡ.

Tới về sau, bởi vì ảnh hưởng đến từ phía ban khảo hạch, người cỉa học viện đi ra ngăn cản, mới để cho Lâu Nguyệt Sương thoát thân rời đi Tu Nguyên đại điện.

Lâu Nguyệt Sương vừa ly khai Tu Nguyên đại điện, đông đảo thương gia lại chen chúc ra.

Đối với đông đảo thương gia mà nói, lần này Tu Nguyên đại điện khảo hạch học sinh lớp cao cấp, lại có người có thể so sánh được với Lâu Nguyệt Sương? Lúc này quen biết Lâu Nguyệt Sương, tương lai không nói được chính là quen biết một đại ma sư, thậm chí một loại nhân vật cỡ Ma hoàng.

Vân Mạch nhìn Lâu Nguyệt Sương được tiền hô hậu ủng đưa đi, nắm chặt nắm tay. Nữ sinh vẫn bị nàng giẫm ở dưới chân, lúc này cư nhiên lấy đi toàn bộ hoan hô cùng tiếng vỗ tay. Vừa nghĩ tới Lâu Nguyệt Sương lúc này đứng ở đỉnh đầu của nàng, còn có câu nói của Lâu Nguyệt Sương trước khi lên đài với nàng kia, đố kị tại trong lòng nàng lúc này thật giống như lửa rót dầu hỏa đang thiêu đốt. Ngưng luyện ma nguyên

tốc độ nhanh như vậy, nhất định là tu luyện vu thuật. Một khi Giáo Đình biết được, xem ngươi Lâu Nguyệt Sương còn có thủ đoạn gì nữa.

- Không nghĩ tới Nguyệt Sương muội tử cư nhiên đối với ngưng luyện ma nguyên am hiểu như này, thực sự là không thể tưởng tượng nổi.

Một bên Bàng Cáp kinh ngạc nói.

- Đúng vậy, ẩn nấp thật đúng là thâm trầm, thật giống như nàng...

Vân Mạch mạnh mẽ lại đem hai chữ "Bộ ngực" phía sau nuốt xuống, nàng không nghĩ tại trước mặt Bàng Cáp lưu lại ấn tượng xấu.

Bàng Cáp dường như cũng không có để ý Vân Mạch nói, vẫn như cũ nhìn bóng lưng Lâu Nguyệt Sương rời đi. Lúc này ở trong lòng hắn, toàn bộ là tràng cảnh Lâu Nguyệt Sương ngưng luyện cùng hấp thu ma nguyên. Nếu mà hắn có thể nắm bản lĩnh Lâu Nguyệt Sương trong tay, cộng thêm hắn Bàng gia Tu Nguyên công pháp, hắn thăng cấp ma sĩ đang ở trước mắt.

Cái ý niệm này vừa ra hiện, thật giống như một mầm giống nẩy mầm bình thường giống nhau, ở trong lòng hắn cấp tốc nẩy mầm, sau đó như cỏ dại bình thường giống nhau điên cuồng mạnh mẽ lớn lên.

...

Lâu Nguyệt Sương đều không biết mình là thế nào từ trong đám người lui ra ngoài, nàng chỉ biết mình tới nơi ở, trong tay toàn bộ là các loại danh thiếp.

- Mạc đại ca...

Vừa về tới chỗ ở của mình, Lâu Nguyệt Sương liền hoàn toàn tỉnh táo lại, nàng mặc dù có thể được gọi là đệ nhất thiên tài toàn bộ học viện, là nhờ Mạc đại ca tạo ra. Nói cách khác, bất cứ người nào được Mạc đại ca giúp, cũng là thiên tài.

Trên thực tế Lâu Nguyệt Sương mở rộng cửa, Mạc Vô Kỵ liền nghe thấy được, chỉ là hắn không muốn động mà thôi. Nơi này xác thực có một loại khí tức loãng, đây là một loại khí tức tương tự với linh khí nguồn sinh lực, đáng tiếc hắn cũng không thể dùng để tu luyện.

Mạc Vô Kỵ đã ra mắt ma tu, ma tu tu luyện cũng là dùng linh khí, không phải ma khí, cũng không phải cái gì ma nguyên nơi này.

Hiện tại Lâu Nguyệt Sương gọi hắn, hắn phỏng chừng Lâu Nguyệt Sương hắn là đã thông qua lớp cao cấp khảo hạch. Nếu mà hắn dạy cho Lâu Nguyệt Sương thủ đoạn ngưng luyện ma nguyên, vẫn không thể để cho Lâu Nguyệt Sương tiến vào lớp cao cấp, đó mới là quái sự.

Mạc Vô Kỵ đi tới vừa cười vừa nói:

- Nguyệt Sương, chúc mừng ngươi, trở thành học sinh lớp cao cấp.

Lâu Nguyệt Sương liền vội vàng nói:

- Đây là bởi vì Mạc đại ca dạy cho ta phương pháp kia, ta chỉ dùng thời gian rất ngắn, liền thông qua thiên tài chọn hạng khảo hạch, trở thành học sinh lớp cao cấp. Chỉ là về sau Nghiêm Khả Trạch đạo sư cùng Chiêm Tương đạo sư muốn thu ta làm học sinh, ta đáp ứng rồi. Ta biết, sư phụ của ta hắn là ngươi...

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo:

- Đây là chính xác, ngươi biết ta chắc chắn sẽ không ở tại cái chỗ này lâu.

- Mạc đại ca, ta đã lấy được ma nguyên thạch...

Lâu Nguyệt Sương cấp thiết đem danh thiếp trong tay toàn bộ tùy ý ném ở một bên, lại đem túi thêu hoa bên hông cởi xuống đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ so với Lâu Nguyệt Sương càng là sốt ruột, hắn một tay đem túi thêu hoa bắt lấy, sau khi mở ra, lấy ra một quả ma nguyên thạch màu xám tro.

Mạc Vô Kỵ tay chụp vào ma nguyên thạch, trong lòng chính là mừng như điên. Bên trong ma nguyên thạch thật là có một tia linh khí, bất quá ngoại trừ linh khí ra, chủ yếu hơn chính là một loại ma nguyên khí tức. Loại ma nguyên khí tức này Mạc Vô Kỵ không phải là lần đầu tiên tiếp xúc, nhưng hắn đến bây giờ, còn không biết đây là một loại năng lượng gì.

- Mạc đại ca, thứ này hữu dụng không?

Lâu Nguyệt Sương thấp thỏm hỏi.

Mạc Vô Kỵ lại đem túi bắt vào trong tay, cầm thật chặt tay Lâu Nguyệt Sương:

- Hữu dụng, quá hữu dụng. Ta muốn bế quan... Không phải, ta muốn nghiên cứu vài ngày, ngươi trước giúp ta thủ ở bên ngoài, không cho phép bất luận kẻ nào tiếp cận chỗ ta. Được rồi, nếu như ta không có đi ra, cũng không cần đưa cơm cho ta ăn, trên người ta có hàng loạt lương khô, coi như là kiên trì hơn mười ngày đều không có chuyện gì.

Dù cho Mạc Vô Kỵ hiện tại hoàn toàn không có tu vi, hắn cũng không cần ăn thứ gì. Lâu Nguyệt Sương sợ hắn đói bụng, hàng ngày muốn đem đồ cho hắn ăn nên nói trước như vậy để khỏi bị quấy rầy.

- Ân, Mạc đại ca ngươi yên tâm, ta chắc chắn sẽ không để cho người ta đến quấy rầy ngươi.

Lâu Nguyệt Sương nói xong, lại đem quyển sách trong tay đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đại ca, đây là một quyển sách nghiêm đạo sư cho ta, hắn là một quyển sách rất hữu dụng, ngươi xem một chút.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận sách, mau chóng đóng cửa đọc.

Hắn lúc này bức thiết phải dùng tốc độ nhanh nhất mở ra chiếc nhẫn của mình, vừa rồi hắn nhìn một chút, bên trong túi tiền kia có 9 tấm ma nguyên thạch, không phải là rất nhiều, linh khí cộng lại cũng miễn cưỡng đủ rồi.

Mạc Vô Kỵ không có tu vi, chỉ cần có linh khí, hắn liền có thể điều động bản thân mạch lạc vận chuyển.

Tuy bên trong một quả ma nguyên thạch ẩn chứa linh khí cực kỳ loãng, Mạc Vô Kỵ vẫn là tràn đầy lòng tin. Chủ yếu là bởi vì bản thân hắn có Trữ Nguyên Lạc, 9 tấm ma nguyên thạch đơn độc hút ra ra rất ít linh khí. Chỉ cần hắn lại đem những linh nguyên này tụ tập tại bên trong Trữ Nguyên Lạc, liền có thể một lần đem nhẫn mở ra. Chỉ cần mở nhẫn ra, vậy tất cả đối với hắn liền đơn giản.

Mạc Vô Kỵ bế quan, Lâu Nguyệt Sương vẫn không thể bình tĩnh trở lại. Hôm nay tất cả, đối với nàng mà nói thật giống như mộng ảo bình thường giống nhau. Trước đây nàng bất quá là một học sinh trung cấp ban tại An Tĩnh Thuật học viện thành tích coi như là không sai mà thôi, đừng xem nàng là đệ nhất khu vực. Kỳ thực có thể đi vào An Tĩnh Thuật học viện, có mấy ai không phải là đệ nhất khu vực?

Lúc này mới trong thời gian ngắn, nàng đã là đệ nhất thiên tài An Tĩnh Thuật học viện, còn đồng thời bái Nghiêm Khả Trạch cùng Chiêm Tương đạo sư làm sư phụ.

Một đống lớn danh thiếp bị nàng tiện tay cầm đến xem, có Lương Quốc đỉnh cấp đại thương nhân Thước thị, cũng có An Tân thành nhân vật nổi tiếng.

- Bành!

Thanh âm đại môn bị đá văng ra, làm cho Lâu Nguyệt Sương còn đang đắm chìm trong vui sướng cùng trong ảo tưởng giật mình tỉnh lại. Nàng khiếp sợ đứng lên, ngơ ngác nhìn ba người từ ngoài cửa vào. Ngoại trừ ba người, ngoài cửa còn có mấy người đứng sẵn.

- Cố viện trưởng...

Lâu Nguyệt Sương nghi hoặc nhìn ba người tiến vào trong, tên lão giả sau cùng kia, nàng không có khả năng hiểu rõ, vì sao một cái viện trưởng học viện sẽ mang người xa lạ đá văng ra cửa căn phòng của nàng - đệ nhất thiên tài học viện.

Cố viện trưởng cảm nhận được ánh mắt không hiểu của Lâu Nguyệt Sương, xấu hổ tựa đầu thấp xuống. An Tĩnh Thuật học viện cường đại hơn nữa, cũng không cách nào chống đỡ với Giáo Đình. Bây giờ người của giáo đình tới nơi này, hắn có biện pháp nào? Nếu là chỉ có một mình hắn, hắn liều mạng cái mạng này cũng được, nhưng hắn còn phải phụ trách vì toàn bộ An Tĩnh Thuật học viện.

- Ngươi chính là Lâu Nguyệt Sương? Tại trong thời gian ngắn liền chia tách ngưng luyện ma nguyên, thậm chí còn có thể hấp thu?

Đi ở phía trước là một người thanh niên mặt dài, hắn nhìn chằm chằm Lâu Nguyệt Sương ánh mắt có chút lạnh.

Lâu Nguyệt Sương không hiểu tới cùng là chuyện gì xảy ra, nàng chỉ có thể nói:

- Đúng, ta chính là Lâu Nguyệt Sương.

Một gã nam tử trung niên mặt đen khác nghe được Lâu Nguyệt Sương thừa nhận, lập tức nói:

- Mang đi.

Lâu Nguyệt Sương vẫn không trả lời, một cái thanh âm tức giận liền truyền đến:

- Coi như các ngươi là người của giáo đình, cũng không có thể tùy tiện đến An Tĩnh Thuật học viện mang đi đệ tử của ta.

Chiêm Tương vẻ mặt tức giận vọt tới, ngăn ở trước mặt Lâu Nguyệt Sương.

Lâu Nguyệt Sương trong lòng dâng lên một phần ấm áp, nàng không hiểu là chuyện gì xảy ra, cũng đã nhìn ra chuyện này không phải chuyện đùa. Bởi vì nam tử trung niên mặt đen nói muốn dẫn nàng đi là người của giáo đình, nhìn y phục đánh dấu của hắn liền biết. Dưới tình hình chung, ai dám nói không đối với người của giáo đình? Chiêm Tương bất quá là sư phụ nàng vừa mới nhận, cư nhiên bảo vệ cho nàng.

- Chiêm đạo sư, ngươi không nên vọng động. Vị này chính là pháp chủ Phong Lộc của Giáo Đình tại Lương Quốc...

An Tĩnh Thuật học viện cố viện trưởng vội vàng chỉ vào thằng mặt đen giới thiệu, nói xong hắn lại chỉ vào thanh niên mặt dài giới thiệu:

- Vị này chính là ma sư của Giáo Đình, Bạc La Kim đại nhân.

Chiêm Tương giọng bình tĩnh nói:

- Cố viện trưởng, vô luận là ai đến, muốn tại An Tĩnh Thuật học viện mang đi học sinh của ta, đều tuyệt đối không được. Làm một viện trưởng, điều ngươi phải làm không phải là dẫn bọn hắn tới nơi này, mà là phải ngăn cản bọn họ tới nơi này mang ta đi học sinh của chúng ta.

- Lớn mật, dám có dũng khí cãi lời Giáo Đình. Mang cả hắn đi luôn.

Giáo Đình pháp chủ Phong Lộc lớn tiếng quát lên

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 576: Đi Tới Nhà Bàn Thị Tỷ Đệ

Chiêm Tương lạnh lùng cười:

- Giáo Đình đích thật là thực lực cường đại, nhưng Giáo Đình làm việc lẽ nào liền không cần lý do sao? Muốn mang ta đi cũng có thể, lý do của ngươi là cái gì?

Phong Lộc lạnh lùng nói:

- Lâu Nguyệt Sương cấu kết truyền thụ vu thuật, len lén tu luyện vu thuật, ác đồ bực này, há có thể mặc kệ. Ngươi nếu muốn bảo vệ một kẻ truyền thụ vu thuật, vậy thì tự nhiên cũng thoát không khỏi liên quan.

- Thì ra là như vậy.

Chiêm Tương trong lòng dâng lên một loại bi ai, nàng há có thể không biết Giáo Đình nhìn trúng thủ đoạn Lâu Nguyệt Sương rất nhanh tụ tập ma nguyên? Có Giáo Đình ở đây, dù luật pháp hoàn thiện cũng là một chuyện tiếu lâm.

...

Cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ vừa mới đem tấm ma nguyên thạch thứ chín hút đi linh khí vào Trữ Nguyên Lạc. Lúc này nghe được người của giáo đình đến muốn dẫn đi Lâu Nguyệt Sương, hắn lập tức liền đứng lên.

Trước đây khi hắn truyền thụ phương pháp ngưng luyện hấp thu ma nguyên cho Lâu Nguyệt Sương, đã nghĩ đến điểm này. Hắn đến từ Tu Chân Giới, ở Tu Chân Giới ngươi lừa ta gạt không biết đã gặp bao nhiêu.

Hắn truyền thụ cho Lâu Nguyệt Sương thủ đoạn ngưng luyện ma nguyên so với nơi này mà nói quá mức kinh người, rất có thể sẽ khiến người khác mơ ước.

Bất quá hắn cũng chỉ có thể thông qua loại phương pháp này để cho Lâu Nguyệt Sương mau chóng tiến vào lớp cao cấp, nếu là ma nguyên đại trận này thật sự có thể để cho hắn cảm ứng được linh khí, chính là xuất động giáo đồ Giáo Đình của toàn bộ cái tinh cầu này, hắn chỉ cần giơ tay liền có thể tiêu diệt.

Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, người của giáo đình tới nhanh như vậy. Phía trước Lâu Nguyệt Sương vừa mới bại lộ thủ đoạn ngưng luyện ma nguyên, người của giáo đình chân sau đã chạy đến. Cũng may tốc độ Lâu Nguyệt Sương cũng không chậm, lúc này mới tiến vào lớp cao cấp, liền giúp hắn mang đến 9 tấm ma nguyên thạch.

- Chờ một chút...

Lại là một thanh âm truyền đến, Nghiêm Khả Trạch hầu như là chạy vọt vào.

- Các ngươi không có khả năng mang đi đệ tử của ta.

Nghiêm Khả Trạch vừa tiến đến liền lớn tiếng nói.

Phong Lộc ngoài cười nhưng trong không cười nói:

- Thì ra là nghiêm đạo sư, lần này ta chỉ có thể nói xin lỗi, dù cho ngươi là một trong hộ quốc đạo sư của Lương Quốc, sự tình của Giáo Đình cũng không phải ngươi có thể nhúng tay.

Phong Lộc còn có một câu không có nói ra, đó chính là nếu là Nghiêm Khả Trạch nhất định muốn bao che Lâu Nguyệt Sương và Chiêm Tương, vậy hắn sẽ động tới Nghiêm Khả Trạch. Lương Quốc mạnh hơn nữa, tại trước mặt giáo đình cũng là con kiến hôi. Huống chi chỉ là một cái nho nhỏ hộ quốc đạo sư của Lương Quốc?

Lâu Nguyệt Sương bỗng nhiên nói:

- Ta chỉ là thời điểm ngưng luyện ma nguyên, ngẫu nhiên nghĩ ra cách để cho ma nguyên tiến vào bên trong nhánh lạc này của ta, sau đó thông qua đó phân tách, cứ như vậy mới nhanh chóng chia tách ngưng luyện ma nguyên, cái đó và vu thuật có quan hệ gì?

Lâu Nguyệt Sương vừa nói, một bên lại đem vị trí Cực Linh Lạc cùng Kỳ Mộc Linh lạc mà Mạc Vô Kỵ chỉ điểm nàng khoa tay múa chân một cái.

- Chờ một chút...

Chiêm Tương vội vàng ngăn cản Lâu Nguyệt Sương:

- Nguyệt Sương, đây là thứ ngươi thật vất vả mới có được, thuộc về thành quả của ngươi, tại sao muốn nói ra?

Lâu Nguyệt Sương bất đắc dĩ vuốt tay nói:

- Bọn họ nhất định nói ta học tập vu thuật, kỳ thực chỉ có ta tự mình biết ta là đánh bậy đánh bạ ngưng luyện ma nguyên, cùng vu thuật không hề có quan hệ.

Sự thực Lâu Nguyệt Sương đã từng được Mạc Vô Kỵ căn dặn, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, loại thủ đoạn này căn bản cũng không giá trị nhắc tới. Cũng bởi vì Mạc Vô Kỵ xem thường đối với thủ đoạn ngưng luyện ma nguyên loại này, nàng mới nguyện ý nói ra.

Chỉ là thứ Mạc Vô Kỵ cảm thấy không đáng tiền, tại cái chỗ này, chính là vô thượng pháp môn.

Phong Lộc trước tiên liền thử để cho khí tức từ Cực Linh Lạc tiến vào, lập tức hắn liền ngạc nhiên mừng rỡ phát hiện Lâu Nguyệt Sương nói dĩ nhiên là thực sự. Loại thủ đoạn ngưng luyện ma nguyên này, so với đồ đạc trước đây hắn học tập mạnh hơn cũng không chỉ gấp trăm lần.

Chẳng những ngưng luyện ma nguyên càng cấp tốc, hơn nữa chia ra ma nguyên càng là thuần hậu.

Càng trọng yếu hơn một điểm là, Phong Lộc biết mình vừa rồi cũng không có dùng ma nguyên thạch. Một cái thủ đoạn không cần ma nguyên thạch cũng có thể chia tách ngưng luyện ra ma nguyên trong thiên địa, lợi hại cỡ nào? Chí ít hắn Phong Lộc chưa từng nghe nói qua.

Đối với người nơi này mà nói, Tu Nguyên là phương thức cố định, một khi dùng phương thức Tu Nguyên sai lầm, nhẹ người cả người liệt, nặng thì chết đi.

Lâu Nguyệt Sương nếm thử phương pháp loại này, căn bản là đang tìm chết.

Phong Lộc thử một lần thấy Lâu Nguyệt Sương nói là sự thật, lập tức liền đình chỉ thông qua Kỳ Mộc Linh lạc hấp thu ma nguyên. Nếu là hắn thực sự thử từ Kỳ Mộc Linh lạc hấp thu ma nguyên, hắn liền sẽ phát hiện phương thức này đối với hắn căn bản cũng không thể áp dụng.

Nghiêm Khả Trạch cũng trầm giọng nói:

- Các ngươi cũng nhìn thấy, Nguyệt Sương nói là lời thật. Giáo Đình dầu gì cũng là chúa tể một phương, vì chút chuyện này mang đi học sinh của An Tĩnh Thuật học viện, không chê quá phận sao?

Nhưng vào lúc này, máy truyền tin điện tử bên hông Phong Lộc khí. Hắn nắm lên điện thoại nói nói mấy câu xong, lúc này mới lớn tiếng nói với Lâu Nguyệt Sương:

- Ngươi có tu luyện vu thuật hay không, bây giờ còn đang trong vòng điều tra, tại trước khi chúng ta cho ra kết luận, ngươi không được phép rời đi An Tĩnh Thuật học viện.

Nói xong, Phong Lộc cấp tốc đi ra ngoài. Bạc La Kim bên cạnh hắn bỗng nhiên nhìn thoáng qua Lâu Nguyệt Sương, lúc này mới theo Phong

Lộc rời đi.

Cố viện trưởng càng là cúi đầu xuống, theo ở phía sau vội vã mà đi.

Chiêm Tương nhìn đi xa mấy người, cau mày nói:

- Chuyện này sợ rằng còn chưa kết thúc, Nguyệt Sương, ngươi ở tại chỗ này không nên khinh địch rời đi, ta cùng nghiêm đạo sư nhất định sẽ không để cho ngươi bị Giáo Đình mang đi.

Nghiêm Khả Trạch cũng là gật đầu đối với Lâu Nguyệt Sương, ý bảo Lâu Nguyệt Sương không cần lo lắng. Lúc này mới cùng Chiêm Tương cấp tốc đi xa, vô luận như thế nào, hắn phải tận lực của mình trợ giúp bản thân học sinh đắc ý này.

Chờ mọi người rời đi, Lâu Nguyệt Sương trước tiên chính là muốn nói cho Mạc Vô Kỵ, lại thấy cánh cửa căn phòng Mạc Vô Kỵ bị mở rộng ra.

Mạc Vô Kỵ nói với Lâu Nguyệt Sương:

- Chuyện mới vừa rồi ta đều nghe được, chiêm đạo sư nói không sai. Chuyện này còn chưa kết thúc, thậm chí còn vừa mới bắt đầu.

Mạc Vô Kỵ là nhân vật nào, hắn nghe được Lâu Nguyệt Sương nói, còn có Phong Lộc phản ứng, liền biết Phong Lộc chỉ là tại Cực Linh Lạc chia tách ngưng luyện ma nguyên, cũng không có bắt đầu hấp thu ma nguyên. Một khi hắn từ Cực Mộc Linh lạc bắt đầu hấp thu ma nguyên, liền sẽ phát hiện vậy căn bản liền không thể thực hiện được. Một khi hấp thu ma nguyên không thể thực hiện được, vậy hiển nhiên là muốn lần nữa tìm tới.

Huống hồ Mạc Vô Kỵ còn hoài nghi Phong Lộc pháp chủ sở dĩ đi vội vã, hắn là tạm thời có việc gấp, nếu không, vô luận có thể hấp thu ma nguyên hay không, hắn sợ rằng đều phải mang đi Lâu Nguyệt Sương.

- Mạc đại ca, ngươi đi trước sao?, ta chắc chắn sẽ không nói ra ngươi.

Lâu Nguyệt Sương vội vàng nói.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không, vô luận ngươi có đem ta nói ra hay không, bọn họ đều sẽ tìm được ta. Hiện tại chẳng những ta phải đi, ngươi cũng phải đi, chúng ta bây giờ liền rời đi An Tĩnh Thuật học viện.

Trên thực tế đến lúc này, Mạc Vô Kỵ cũng không lo lắng. Bên trong Trữ Nguyên Lạc đã chứa đựng bộ phận linh khí, chỉ cần hắn sử dụng, hoàn toàn có thể giải khai cấm chế của giới chỉ.

Một khi nhẫn cấm chế bị mở ra, thương thế của hắn rất nhanh thì sẽ khôi phục. Khi đó, bất luận cái gì Giáo Đình tại trong mắt hắn đều là con kiến hôi.

- Nhưng là chúng ta không thể ly khai nơi này a...

Lâu Nguyệt Sương lo lắng nói.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Đương nhiên có thể rời đi, ta dám khẳng định hai vị Giáo Đình này chỉ là cảnh cáo miệng đối với ngươi, bọn họ nhất định sẽ không hạ lệnh An Tĩnh Thuật học viện tiến hành canh giữ đối với ngươi. Coi như là hắn hạ lệnh, chờ thời gian lệnh tới thủ vệ học viện, cũng có một chút thời gian.

- Mạc đại ca, ngươi là nói chúng ta bây giờ liền đi?

Lâu Nguyệt Sương hiểu ra.

- Không sai, chúng ta bây giờ liền đi.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

- Vậy chúng ta đi đâu?

Lâu Nguyệt Sương càng là mờ mịt, nàng căn bản liền không biết hắn là đi nơi nào. Tại An Tân thành, nàng không có thân thích cũng không có người quen.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Đi ngay tới nhà Bàn thị tỷ đệ vu thuật truyền thừa...

- A...

Lâu Nguyệt Sương a một tiếng, khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ. Bàn thị tỷ đệ vốn chính là người giám thị trọng điểm của Giáo Đình, đi nhà Bàn thị tỷ đệ, đây chẳng phải là chẳng khác nào tự chui đầu vào lưới?

Tuy Lâu Nguyệt Sương không hiểu Mạc Vô Kỵ vì sao phải đi trong nhà Bàn thị tỷ đệ, nàng vẫn là không có nói ra bất kỳ dị nghị gì nào.

Trên thực tế núp ở địa phương khác, đồng dạng vẫn còn là trốn không thoát khỏi tay Giáo Đình. Khác biệt duy nhất là, chậm vài ngày mà thôi.

...

Chính như Mạc Vô Kỵ đoán, thời điểm Lâu Nguyệt Sương cùng Mạc Vô Kỵ rời đi học viện cũng không có người nào ngăn cản.

Trên thực tế Giáo Đình pháp chủ ra lệnh cấm Lâu Nguyệt Sương rời khỏi thuật học viện, vậy chẳng khác nào mệnh lệnh rất nghiêm nghị, ai có thể nghĩ tới lá gan Lâu Nguyệt Sương lớn như vậy, lại đem lời Giáo Đình pháp chủ nói cũng không xem ở trong mắt.

Hai người rời đi An Tĩnh Thuật học viện, rất dễ đi tới một mảnh tiểu khu của Bàn thị tỷ đệ. (Thế éo nào biết được địa chỉ ta? ^^)

Không lâu sau khi Mạc Vô Kỵ tiến vào Lương Quốc, hắn cũng thô sơ giản lược xem qua tình huống kinh tế Lương Quốc. Biết Lương Quốc coi như là địa phương điều kiện kinh tế không sai, thậm chí pháp luật cũng tương đối hoàn thiện.

Tới khu vực của Bàn thị tỷ đệ ở, hắn mới biết được, Lương Quốc cũng có những kẻ khốn cùng, chỉ là trước đây hắn không nhìn thấy mà thôi.

Cái chỗ này chính là một mảnh khu dân nghèo, xem kiến trúc chung quanh ngã trái ngã phải, liền biết nơi này bị phá bỏ và dời đi nơi khác là chuyện sớm hay muộn.

Đống rác chồng chất khắp nơi, mọi người đi lại quần áo cũ nát.

- Mạc đại ca, Bàn thị tỷ đệ đang ở hầm trú ẩn phía đông, ta đã từng thấy qua một lần.

Lâu Nguyệt Sương chỉ chỉ khu dân nghèo khá xa thấp giọng nói.

- Tốt, chúng ta bây giờ liền đi qua.

Mạc Vô Kỵ bước nhanh hơn.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ tới nơi này, đích xác có ý tứ tránh né Giáo Đình. Chí ít tại trước khi thực lực của hắn chưa có khôi phục, hắn muốn tránh né Giáo Đình.

Còn có một cái nguyên nhân, chính là muốn đúng lúc bảo vệ Bàn thị tỷ đệ.

Thủ đoạn Lâu Nguyệt Sương ngưng luyện ma nguyên, bị Giáo Đình cho thành vu thuật truyền thừa. Tuy rằng sau cùng Lâu Nguyệt Sương nói mình là đánh bậy đánh bạ tu luyện được, cộng thêm cái kia pháp chủ có việc rời đi. Trên thực tế Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, đối phương rất nhanh thì có thể hiểu được, sau đó cấp tốc đi tìm Lâu Nguyệt Sương.

Một khi tìm không được Lâu Nguyệt Sương, bọn họ dễ dàng nhất nghĩ tới chính là Bàn thị tỷ đệ. Hắn tới nơi này thật đúng là không phải là vì tránh né, mà là đến bảo vệ Bàn thị tỷ đệ.

Đối với thủ đoạn luyện thể của Bàn thị, Mạc Vô Kỵ cũng hướng tới. Hắn cũng không phải muốn toàn bộ công pháp luyện thể của Bàn thị. Chỉ cần có Bàn thị luyện thể dẫn dắt, hắn liền có khả năng bằng vào bản thân một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc cùng Khai đạo lạc diễn sinh ra thủ đoạn luyện thể thuộc về mình. Tựa giống luyện đan còn có Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vậy.

Về phần Giáo Đình, chờ hắn mở ra giới chỉ, hắn căn bản cũng không cần sợ hãi

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 577: Bàn Thị Truyền Thừa

Mạc Vô Kỵ cùng Lâu Nguyệt Sương vòng qua mấy con đường nhỏ bẩn thỉu, xa xa đã nhìn thấy một cái hầm trú ẩn lẻ loi rách nát. Một cậu bé gầy yếu bên hông đeo giây cỏ đang mang theo một cái túi da rắn, vội vã đi vào hầm trú ẩn.

Mạc Vô Kỵ từ xa xa gọi một tiếng:

- Bàn Hiệt.

Tiểu nam hài ngừng lại, hắn nhìn Mạc Vô Kỵ cùng Lâu Nguyệt Sương, khuôn mặt không giải thích được và kinh dị.

- Làm sao ngươi biết ta là Bàn Hiệt?

Tiểu nam hài nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ đi tới, hỏi. Hắn nhận ra Mạc Vô Kỵ là người hắn hỗ trợ mua vé xe bus, nhưng hắn nhớ kỹ chính bản thân cũng không có nói cho Mạc Vô Kỵ hắn tên gọi gì.

Mạc Vô Kỵ giải thích:

- Là Lâu Nguyệt Sương nói cho ta biết, nàng nói các ngươi Bàn thị tỷ đệ là cái đinh trong mắt Giáo Đình. Ta trước đây được Lâu Nguyệt Sương thu lưu, hiện tại nàng cũng đắc tội Giáo Đình, chúng ta không có chỗ nào để đi, cho nên tới tìm ngươi nương tựa. Ta biết ngươi rất nhiệt tâm...

Mạc Vô Kỵ nói đến đây dừng, hắn nhìn Bàn Hiệt, muốn biết Bàn Hiệt trả lời thế nào. Lời của hắn trăm ngàn chỗ hở, Bàn Hiệt bất quá là một đứa bé trai mà thôi, tin tưởng còn không có nghĩ nhiều như vậy.

Bàn Hiệt từng giúp hắn một lần, lại là gia tộc truyền thừa vu thuật, giả như Bàn thị tỷ đệ thực sự có thể xuất ra công pháp luyện thể Vu Tộc, Mạc Vô Kỵ là dự định dùng công pháp tu luyện của mình trao đổi. Mạc Vô Kỵ không thích chiếm tiện nghi của người khác, công pháp luyện thể của Vu Tộc, tại Tiên Giới cũng tuyệt đối là công pháp luyện thể đứng đầu nhất.

Hắn chiếm được loại công pháp này, lại đem bản thân tu chân truyền thừa cho Bàn thị tỷ đệ, chẳng khác nào không thiếu nợ nhau. Hiện tại hắn thử một chút Bàn Hiệt, xem mình xuất ra công pháp tu luyện gì cho Bàn thị tỷ đệ thì thích hợp.

- Lại là đám cẩu vật kia, nhanh chóng theo ta vào đi.

Bàn Hiệt không chút suy nghĩ nói, về phần Mạc Vô Kỵ cùng Lâu Nguyệt Sương sau khi đi vào, có liên lụy tỷ đệ bọn họ hay không, dường như căn bản cũng không tại trong phạm vi ý nghĩ của hắn.

- Đa tạ, Bàn Hiệt, ngươi lại giúp ta một lần.

Mạc Vô Kỵ cảm tạ nói một câu.

Bàn Hiệt hé miệng cười cười, lộ ra hàm răng trắng noãn. Sau đó làm cái thủ thế đối với Mạc Vô Kỵ cùng Lâu Nguyệt Sương, đi đầu tiến vào hầm trú ẩn.

Cửa hầm làm từ một tấm ván gỗ giàn giáo, cứ như vậy tùy tiện ngăn ở bên ngoài. Ở bên ngoài còn có một cái lò bếp đơn giản, trên đó chỉ có một cái nồi đã sứt mẻ.

Mạc Vô Kỵ còn không có tiến vào, liền nghe thấy được một mùi mốc nồng nặc. Khí tức ẩm thấp và mùi mốc tràn ngập một chỗ, coi như là người khỏe mạnh ở chỗ này, cũng không cách nào không bị bệnh, chứ đừng nói chi là người trọng thương.

- Đệ đệ, ngươi đã trở về...

Phía bên phải hầm trú ẩn có một cái giường gỗ, chăn trên giường coi như là sạch sẽ, nằm ở trên giường là một nữ tử cả người vết thương. Nàng nghe được Bàn Hiệt trở về, hư nhược gọi một tiếng.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn nữ tử này, liền biết đây là Bàn Vũ trước đây hắn tại trên đường lớn đã nhìn thấy. Chỉ là lúc này Bàn Vũ đã không còn tinh thần, một loại mùi cổ quái phát ra, coi như là đứa ngốc cũng biết, Bàn Vũ sẽ kiên trì không được bao lâu.

Mặc dù biết sự tình của Bàn Vũ, Lâu Nguyệt Sương thấy bộ dạng của Bàn Vũ, vẫn là nhịn không được mắt cay cay.

- Đệ đệ, có người tới sao?

Bàn Vũ miễn cưỡng mở mắt, trong mắt quang mang tán loạn lờ mờ.

Bàn Hiệt liền vội vàng nói:

- Đúng vậy, hai bằng hữu đây là ta quen biết, bọn họ cũng bị người của giáo đình đuổi tới, không có chỗ trốn, liền núp ở nhà của chúng ta rồi.

Bàn Vũ dùng thanh âm thở dài một cái, sau đó bình tĩnh nói:

- Nếu tới rồi, vậy ở trong nơi này đi.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng tiến lên nói:

- Ta tên là Mạc Vô Kỵ, trước đây Bàn Hiệt giúp ta trả tiền xe một lần, lần này lại miễn phí cho chúng ta đặt chân, đa tạ hai người tỷ đệ các ngươi.

Lâu Nguyệt Sương cũng vội vàng nói:

- Bàn Vũ tỷ tỷ, ta là An Tĩnh Thuật học viện Lâu Nguyệt Sương, tới nơi này làm phiền các ngươi, thực sự là băn khoăn.

Bàn Vũ nỗ lực lắc đầu:

- Không có gì, chỉ là sợ rằng các ngươi ở chỗ này không trốn được bao lâu, người của bọn họ sẽ tìm tới.

Lâu Nguyệt Sương thấy Bàn Hiệt bưng tới một người chậu rửa mặt, mau chóng giúp một tay, sau đó vặn khăn mặt, đi chà lau giúp Bàn Vũ.

Mạc Vô Kỵ nói với Bàn Hiệt:

- Ta muốn ở bên trái nghỉ ngơi một đoạn thời gian, không biết có được hay không?

Giữa hầm là một tấm rèm cửa sổ cũ nát kéo lên, phía bên phải là giường Bàn Vũ, bên trái là một cái ghế sô pha, đoán chừng là Bàn Hiệt buổi tối dùng để nghỉ ngơi.

- Mạc đại ca, ngươi cứ đi nghỉ ngơi, ta làm một chút canh cho tỷ tỷ của ta uống.

Bàn Hiệt nói xong, mang theo cái túi da rắn dưới chân ra khỏi hầm trú ẩn.

- Mạc đại ca, ta chiếu cố Bàn Vũ tỷ tỷ là được, ngươi an tĩnh nghỉ ngơi đi.

Lâu Nguyệt Sương biết Mạc Vô Kỵ muốn an tĩnh, tại sau khi Bàn Hiệt rời khỏi, chủ động nói một câu.

Mạc Vô Kỵ không nói nhảm, hắn đi tới chỗ ngủ của Bàn Hiệt, lập tức bắt đầu điều động một tia linh khí Trữ Nguyên Lạc. Chỉ là vài hơi thở thời gian, linh khí liền chuyển hóa thành một đạo nguyên lực sơ sài.

Mạc Vô Kỵ mượn đạo nguyên lực này gia trì bản thân một tia thần niệm, tại ngay lập tức thời gian liền xông phá cấm chế giới chỉ.

Một đống tiên tinh bị Mạc Vô Kỵ mang ra ngoài, cấm chế lần nữa đóng lại.

Mạc Vô Kỵ trái lại thở phào nhẹ nhõm, có một đống tiên tinh này rồi, xem ra hắn đã thành công rồi.

Tiên tinh bị Mạc Vô Kỵ cấp tốc hấp thu, Trữ Nguyên Lạc cùng Trữ Thần Lạc cực nhanh tràn ngập lên, tiên nguyên lực của hắn cũng ở trong ngắn thời gian ngắn ngủi được bổ sung.

Từng viên chữa thương tiên đan ngũ phẩm trở lên bị Mạc Vô Kỵ xuất ra nuốt vào, thương thế trong cơ thể cùng bên ngoài thân Mạc Vô Kỵ lấy tốc độ mắt thường nhìn thấy tiêu tán.

Chỉ một canh giờ, thực lực của Mạc Vô Kỵ liền khôi phục được Địa Tiên cảnh giới. Tuy thương thế bên trong cơ thể hắn vẫn còn, biểu hiện ra ngoài hoàn toàn không nhìn ra.

Mạc Vô Kỵ lo lắng thực lực của chính mình khôi phục lại, sẽ phải chịu thiên địa quy tắc áp chế. Hắn đơn giản thay đổi một bộ quần áo, thần niệm quét vào Bất Hủ Giới. Đồng thời, này chương một Lạc Thư cũng bị hắn đưa vào Bất Hủ Giới.

Bất Hủ Giới vốn chính là của Mạc Vô Kỵ, thần niệm của hắn khôi phục, bên trong Bất Hủ Giới dù cho có một con côn trùng hô hấp, cũng không gạt được Mạc Vô Kỵ.

Trước đây Mạc Vô Kỵ liền biết hồn phách kia tại bên trong Bất Hủ Giới của hắn không trọn vẹn không có triệt để tiêu vong, hiện tại thần niệm của hắn vừa tiến vào Bất Hủ Giới, quả nhiên liền quét thấy tên hồn phách núp ở một góc. Chỉ bất quá hồn phách không trọn vẹn này bị Thanh Câm Chi Tâm canh giữ, căn bản cũng không có biện pháp nhúc nhích một điểm.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, hồn phách này còn thật là có bản lĩnh, cư nhiên đến bây giờ còn không có chết.

Hắn giơ tay lên liền ném ra mấy đạo cấm chế, đem cái hồn phách này hoàn toàn trói buộc lại. Mạc Vô Kỵ chuẩn bị đợi lát nữa tìm hồn phách

này tính sổ, không nghĩ tới thần niệm của hắn còn không có rút đi, hồn phách liền run giọng nói:

- Đạo hữu, lần này là ta Trúc Lai mắt bị mù, tìm tới đạo hữu thần thông quảng đại. Chỉ cần đạo hữu tha ta không chết, chuyện gì đều dễ thương lượng. Ta ngang dọc Tiên Giới vô số năm, biết vô số bí ẩn, nguyện ý dùng cái này đến trao đổi ơn tha mạng sống...

Mạc Vô Kỵ căn bản không có dự định buông tha hồn phách này, nó thiếu chút nữa cắn nuốt Thư Âm, lại làm hại hắn không biết lưu lạc đến cái địa phương chim không có cứt này. Nếu không có Lạc Thư, hắn liền xong đời, hắn có thể buông tha nó mới là quái sự.

Lúc này không phải là cơ hội tìm Trúc Lai hồn phách tính sổ, chờ hắn sau khi an định, tìm tên này tính sổ cũng không muộn.

...

- Mạc đại ca, ngươi...

Lâu Nguyệt Sương khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ vết thương vô số sớm đã biến mất. Không chỉ như thế, quần áo cũ rách trên thân Mạc Vô Kỵ đều đã đổi. Cũng không biết hắn là từ đâu lấy được quần áo.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một viên thuốc đưa cho Lâu Nguyệt Sương:

- Nguyệt Sương, ngươi bảo Bàn Vũ nuốt vào viên thuốc này.

- Tốt.

Lâu Nguyệt Sương tại trên người Mạc Vô Kỵ đã kiến thức nhiều chuyện không thể tưởng tượng nổi, nàng không có hỏi viên thuốc này từ đâu tới đây, trực tiếp lại đem đan dược đưa vào trong miệng Bàn Vũ.

Một cổ mùi thuốc nhàn nhạt truyền đến, chính là Lâu Nguyệt Sương vừa nghe thấy, đều là tinh thần phấn chấn.

Đan dược rơi vào trong miệng Bàn Vũ, cấp tốc hóa thành dược dịch ồ ồ thẩm thấu đến toàn thân Bàn Vũ.

Nguyên bản Bàn Vũ suy yếu vô lực, còn đang ở nóng rần lên, tại trong thời gian ngắn liền bỗng ngồi dậy, sau đó khiếp sợ giơ tay lên nhìn một chút cánh tay của mình, lại cúi đầu nhìn một chút thân thể, lúc này mới không dám tin tưởng nói:

- Ta khỏe rồi sao?

Một bên Lâu Nguyệt Sương càng là nói không ra lời, coi như là đứa ngốc, nàng cũng biết Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không phải là người thường.

- Lẽ nào đây là thần đan?

Lâu Nguyệt Sương run rẩy hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Không khác bao nhiêu đâu, còn có người của giáo đình sắp tới, Bàn Vũ, ngươi và Bàn Hiệt có tính toán gì không?

Bàn Vũ cấp tốc từ trên giường nhảy xuống, quỳ rạp xuống trước người Mạc Vô Kỵ:

- Xin đại ca hãy cứu hai tỷ đệ...

Nói xong nửa câu, nàng liền gọi một câu:

- Hiệt nhi, vào đây nhanh lên.

Bàn Hiệt nghe được tỷ tỷ la hét, gần như là nhảy một bước liền vọt vào. Khi hắn thấy tỷ tỷ quỳ trên mặt đất thì, cũng là ngây người hỏi:

- Tỷ tỷ, ngươi đã khỏe rồi?

- Hiệt nhi, mau đem đồ đạc Bàn thị ta truyền thừa lấy ra giao cho Mạc đại ca.

Bàn Vũ không chút do dự nói.

Mạc Vô Kỵ cũng là ngẩn ra, hắn hỏi cũng không hỏi, Bàn Vũ đã biết ý tứ của hắn? Lẽ nào hắn biểu hiện khát vọng như vậy? Đây cũng quá lúng túng sao?.

Dường như biết Mạc Vô Kỵ không giải thích được, Bàn Vũ nhanh chóng giải thích:

- Bàn gia Thượng Cổ cũng là có những tiền bối mạnh mẽ như vậy, chỉ là truyền thừa về sau tiêu tán, dần dần mai một đi. một viên thuốc của Mạc đại ca đã cứu trở về ta gần như chết đi, cả thể chất đều thay đổi rất nhiều, tự nhiên là người có thủ đoạn cực mạnh. Bàn thị truyền thừa trên cơ bản đều tiêu vong hầu như không còn, lưu lại cũng là một điểm bên góc, chỉ sợ không vào được pháp nhãn của Mạc đại ca.

Mạc Vô Kỵ hơi lộ ra lúng túng nói:

- Ta đích xác là tới dò hỏi một chút về Bàn thị truyền thừa của các ngươi, bất quá ngươi yên tâm, ta sẽ không cướp đoạt. Vật trân quý hơn so với Bàn thị truyền thừa ta đều đã thấy, cũng sẽ không mạnh bạo lấy đi. Coi như là Bàn thị truyền thừa của ngươi bị mất, trước đây Bàn Hiệt trợ giúp ta, ta cũng sẽ ra tay với Giáo Đình.

Bàn Hiệt đối với lời của tỷ tỷ nghe theo như mệnh lệnh, căn bản cũng không cần Bàn Vũ nói lần thứ hai, liền đem một cái ghế gỗ mộc rách nát cạnh cửa đem lại, sau đó lại vứt ghế xuống đất.

Một cái da cuốn không nhìn ra niên đại rơi xuống, Bàn Hiệt bắt lấy da cuốn đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đại ca, đây là da cuốn truyền thừa của Bàn gia ta...

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận da cuốn cũng không có nhìn, mà là nhìn bên ngoài hầm trú ẩn rách nát, giọng bình tĩnh nói:

- Người của giáo đình tới rồi, tốc độ này so với ta dự đoán còn chậm hơn một chút

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 578: Đông Ma Giáo Giáo Chủ

- Quả nhiên không có oan uổng ngươi, còn thật sự cùng Bàn thị cấu kết với nhau.

Một người nam tử mặt dài nhìn lướt qua Lâu Nguyệt Sương, giọng nói mang theo một tia lạnh lùng.

Nói xong hắn lại đưa mắt rơi vào trên người Bàn Vũ:

- Tốt ngược lại rất nhanh a, lần này ngươi còn có cái gì để nói. Ngươi không phải nói không có bất kỳ liên quan gì tới vu thuật sao? Làm sao lại cùng đệ nhất thiên tài tu luyện vu thuật một chỗ?

Nam tử mặt dài này Mạc Vô Kỵ biết, tên Bạc La Kim, dựa theo Cố viện trưởng kia đã nói, hắn hẳn là một cái ma sư. Cùng đi với Bạc La Kim là một gã nam tử khác, Mạc Vô Kỵ cũng không biết, bất quá Bạc La Kim cũng không có để cho hắn tiến vào hầm trú ẩn, mà là lưu tại bên ngoài hầm trú ẩn.

Bàn Vũ mím môi một câu nói cũng không nói, Bạc La Kim cũng không thèm để ý Bàn Vũ nói cái gì hay không, trên thực tế lúc này trong lòng hắn căn bản là cực độ hưng phấn chứ không dửng dưng như ngoài mặt.

Hắn một cái ma sư há có thể vì chút chuyện nhỏ này cố ý tới tìm tìm Lâu Nguyệt Sương? Mục đích của hắn giống như Phong Lộc, thủ đoạn Lâu Nguyệt Sương ngưng luyện ma nguyên cùng hấp thu ma nguyên.

Tại sau khi Phong Lộc biết phương thức của Lâu Nguyệt Sương không cách nào hấp thu ma nguyên, hắn trước tiên liền muốn đi tìm tìm

Lâu Nguyệt Sương, bất đắc dĩ giáo chủ Giáo Đình đã đi tới an Tân thành, hắn căn bản là đi không xong. Bạc La Kim nhân cơ hội tìm tới Lâu Nguyệt Sương, kỳ thực hắn là mơ ước công pháp của Lâu Nguyệt Sương.

Giả như hắn có thể từ trong tay Lâu Nguyệt Sương thu được thủ đoạn chân chính ngưng luyện ma nguyên, hắn sẽ trực tiếp giết chết Lâu Nguyệt Sương, sau đó đi xa tha hương. Vì Giáo Đình ra sức? Ha ha, chờ hắn tu luyện thành Ma hoàng, Giáo Đình tính là cái gì?

Lúc này hắn thấy Lâu Nguyệt Sương thực sự tại nơi ở của Bàn thị tỷ đệ, trong lòng càng hưng phấn. Điều này nói rõ Lâu Nguyệt Sương lấy được là chân chính vu thuật truyền thừa, nếu không làm sao lại cùng Bàn thị tỷ đệ một chỗ?

Đừng xem Giáo Đình khắp nơi đả kích vu thuật, nói vu thuật là dị đoan tà thuật, trên thực tế người của Giáo Đình cũng rõ ràng, Viễn Cổ Vu Tộc truyền thừa mới thật sự là pháp thuật vô thượng tu luyện. Ngay cả Giáo Đình lập giáo căn bản, cũng là Vu Tộc truyền thừa.

Phải dẫn đi Bàn thị tỷ đệ cùng Lâu Nguyệt Sương, về phần Mạc Vô Kỵ, thanh niên xa lạ đó, vậy dĩ nhiên là giết.

Bạc La Kim đem ánh mắt rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, ánh mắt của hắn lập tức liền thẳng, chặt chẽ nhìn chằm chằm trong tay Mạc Vô Kỵ một cái da cuốn cũ kỹ tang thương, giờ khắc này cả thân thể hắn đều đang run rẩy:

- Đây, đây là Vu Tộc vu thuật truyền thừa...

Mạc Vô Kỵ giơ giơ lên da cuốn trong tay, ngược lại không có giấu diếm nói:

- Không sai, đây là Bàn Hiệt cho ta, hắn là Vu Tộc truyền thừa.

- A...

To lớn hạnh phúc trực tiếp tràn ngập thân thể Bạc La Kim, hắn cũng không khống chế mình mừng rỡ được nữa, giơ tay lên muốn bắt hướng về phía da cuốn trong tay Mạc Vô Kỵ.

Chỉ là lập tức hắn liền giật mình, không gian thật giống như đọng lại bình thường giống nhau, đưa hắn giam cầm lại, hắn căn bản là không nhúc nhích được mảy may.

Mạc Vô Kỵ không đếm xỉa tới đem da cuốn trong tay thu vào, chậm rãi nói:

- Kỳ thực ngươi nghĩ sai một điểm rồi, thủ đoạn tu luyện của Lâu Nguyệt Sương là ta dạy, cùng Vu Tộc vu thuật thật sự không có quan hệ. Ngươi nói xem, vì sao pháp chủ Phong Lộc chưa có tới? Dựa theo trình độ tham lam của hắn, hắn hắn là trước tiên tới nơi này tìm kiếm Lâu Nguyệt Sương mới đúng.

- Vô Điền giáo chủ tới đây, hắn đang bồi giáo chủ, không cách nào phân thân...

Bạc La Kim cảm thấy lãnh ý phía sau, làm một ma sư, kiến thức của hắn so với dân chúng bình thường phải dày dạn hơn nhiều lắm. Loại trói buộc không gian này, để cho hắn căn bản là nhúc nhích không được, thậm chí ngay cả giáo hoàng đều làm không được.

- Đi đem người bên ngoài giết, mang ta cùng đi tới Giáo Đình.

Mạc Vô Kỵ thanh âm bình thản, nhưng khi Bạc La Kim nghe ra, nhưng thật giống như âm phù đòi mạng.

Bạc La Kim theo bản năng di chuyển một cái cước bộ, hắn càng là kinh hãi phát hiện, chính bản thân quả nhiên có thể động, hơn nữa phương hướng hắn có thể di động chỉ có một, chính là tín đồ Giáo Đình ở lại bên ngoài kia.

Lúc này, Bạc La Kim hoàn toàn bỏ đi dự định muốn chạy trốn, hắn biết rõ tại trước mặt loại Mạc Vô Kỵ cường giả này, hắn muốn chạy trốn, đó chính là một chuyện tiếu lâm.

Một thanh đoản đao cực nhỏ bị Bạc La Kim rút ra, hắn liên cả nửa phần cân nhắc cũng không có, trực tiếp một đao bổ về phía tên nam tử ở lại phía ngoài hầm trú ẩn kia.

Một tiếng thê lương kêu thảm thiết cùng một đạo huyết quang tràn ra, Lâu Nguyệt Sương hét lên một tiếng, thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh.

Ngược lại Bàn thị tỷ đệ, biểu tình bình tĩnh, thậm chí còn mang theo vẻ kích động.

...

Tuy Đông Ma Giáo giáo chủ cũng không phải thường xuyên đến Lương Quốc, Lương Quốc Giáo Đình đại điện tu kiến vẫn là xa hoa hơn so với Lương Quốc cung điện. Chiếm diện tích càng là rộng vô biên, một con đường bạch ngọc thạch rộng mở cứng cáp trực tiếp đi thông trong đại điện Giáo Đình.

Lúc này chính giữa Giáo Đình đại điện, ngồi một người nam tử căn bản là nhìn không ra tuổi, nói hắn là thanh niên, nhưng lại có một loại tang thương của trung niên thậm chí lão giả. Nói hắn là trung niên, hắn thoạt nhìn dường như không có cao hơn ba mươi tuổi.

Duy nhất có thể biểu hiện hắn đặc thù, chính là mũi ưng thật dài.

Ngồi bên cạnh hắn là một người nam tử trung niên đầu đội mũ cao, mặt ngoài thoạt nhìn thân phận của hắn hắn là cao hơn so với người kia mũi ưng ngồi chính giữa, trên thực tế hắn tại trước mặt tên mũi ưng, chỉ có thể khúm núm.

Bởi tên mũi ưng này là một trong hai người có quyền lực cùng thực lực nhất trên tinh cầu này, Đông Ma Giáo giáo chủ Vô Điền. Nam tử đầu

đội mũ cao, bất quá là Lương Quốc quốc chủ, Tiễn Trí Thừa.

Tại Lương Quốc, Tiễn Trí Thừa đích thật là tồn tại cao cao tại thượng. Tại trước mặt Đông Ma Giáo giáo chủ, hắn cái gì cũng không bằng.

- Phong Lộc pháp chủ, An Tĩnh Thuật học viện cách nơi này dường như cũng không phải rất xa, vì sao Bạc La Kim đến hiện tại vẫn chưa về.

ĐM Giáo Chủ ngữ khí bình tĩnh hỏi.

Phong Lộc nhanh chóng tiến lên một cung quỳ tới đất:

- Hồi bẩm giáo chủ, thuộc hạ cũng không biết, nếu không thuộc hạ lập tức đi tới xem.

Vô Điền nhàn nhạt nói:

- Không cần, lại chờ một lát, mặt khác lập tức phái người đi lại đem Bàn thị tỷ đệ cũng mang tới nơi này. Lần này ta tự mình thẩm vấn.

- Dạ...

Phong Lộc nhanh chóng lên tiếng, hắn so với ai khác đều rõ ràng, giọng nói của giáo chủ bình tĩnh này có bao nhiêu đáng sợ. Càng bình tĩnh, đã nói lên giáo chủ càng phẫn nộ. Đến lúc đó, không muốn nói giết hắn một cái Vô Điền, coi như là huyết tẩy toàn bộ Lương Quốc, cũng là nhấc tay mà thôi.

Không ai có thể cãi mệnh lệnh giáo chủ, giáo chủ chính là tất cả. Chỉ cần là giáo chủ nói, vậy nhất định phải vô điều kiện chấp hành. Bằng không chỉ có một chữ, chết.

Tuy không có chuyện của Lương Quốc quốc chủ Tiễn Trí Thừa, Tiễn Trí Thừa vẫn là mồ hôi lạnh trên trán phun ra, phía sau cũng chính là lạnh buốt. Hắn biết trước mắt giáo chủ hỉ nộ vô thường này, để cho Lương Quốc diệt vong, cũng là thuận miệng một câu nói.

Nhưng mà trong đại điện này kẻ sợ nhất không phải là Tiễn Trí Thừa cũng không phải Phong Lộc, mà là viện trưởng An Tĩnh Thuật học viện Cố Thừa. Hắn không phải là sợ hãi cái mạng nhỏ của mình không còn, mà là sợ hãi Lâu Nguyệt Sương không biết tốt xấu thực sự rời đi An Tĩnh Thuật học viện.

Một khi Lâu Nguyệt Sương rời đi, dù cho Lâu Nguyệt Sương bị bắt trở lại, An Tĩnh Thuật học viện cũng xong đời. Giáo chủ tàn nhẫn, hắn thế nhưng là đã nghe nói qua.

Cố Thừa trong lòng tại mong mỏi Lâu Nguyệt Sương không nên rời đi An Tĩnh Thuật học viện, nhưng sợ điều gì sẽ gặp điều đó. Không đợi Phong Lộc rời đi đại điện, một người giáo hội tín đồ liền vội vã đi tới phía dưới đại điện cùng quỳ rạp xuống đất nói:

- Hồi giáo chủ, vừa mới lấy được tin tức, học sinh Lâu Nguyệt Sương của An Tĩnh Thuật học viện đã rời đi học viện, hiện tại đi về chỗ nào không rõ. Ma sư đại nhân đã đuổi theo.

Cố Thừa nghe nói như thế, hai chân mềm nhũn, trong lòng hắn thầm than một tiếng, trời muốn tiêu diệt rơi An Tĩnh Thuật học viện, coi như là hắn lại cầu xin cũng vô ích. Có thể tưởng tượng, hậu quả Lâu Nguyệt Sương một mình rời đi An Tĩnh Thuật học viện bao nhiêu nghiêm trọng.

Quả nhiên Vô Điền sắc mặt trầm xuống, giọng nói băng hàn nói:

- Lập tức truyền mệnh lệnh của ta, huyết tẩy An Tĩnh Thuật học viện, một con kiến hôi cũng không cần lưu lại.

Cố Thừa cũng không nhịn được nữa, trực tiếp quỳ rạp xuống đất, hắn muốn cầu tình, nhưng không biết phải làm thế nào đi cầu.

Một bên Tiễn Trí Thừa cũng quá sợ hãi, An Tĩnh Thuật học viện là căn cơ Lương Quốc dựa vào sinh tồn, một khi An Tĩnh Thuật học viện bị diệt, hắn Lương Quốc khoảng cách diệt vong cũng không xa.

Dù cho sợ Vô Điền giáo chủ đi nữa, Tiễn Trí Thừa cũng bất chấp, hắn nhanh chóng lao tới, trực tiếp quỳ rạp xuống đất:

- Giáo chủ khai ân, Lâu Nguyệt Sương này coi như là rời đi An Tĩnh Thuật học viện, nàng cũng đi không xa. Ta bảo đảm có thể tại trong vòng nửa nén hương, lại đem nàng mang tới nơi này.

Vô Điền mặt không thay đổi nói:

- Vậy ngươi đi đi, nếu mà ngươi không có khả năng đúng lúc mang đến Lâu Nguyệt Sương, Lương Quốc của ngươi cũng không cần tồn tại. Về phần An Tĩnh Thuật học viện, nhất thiết phải huyết tẩy.

- Ngươi, ngươi Bạo Quân này, ngươi chết không được tử tế...

Cố Thừa tại biết An Tĩnh Thuật học viện lại cũng khó mà bảo tồn, khóe mắt như sắp nứt ra. Hắn đứng lên, chỉ vào Vô Điền lớn tiếng quát mắng.

Một người giáo đồ xông lên trực tiếp một cước lại đem Cố Thừa đá ra rất xa, Cố Thừa nhào về trên mặt đất cũng lại chỉ vào Tiễn Trí Thừa lớn tiếng mắng:

- Còn ngươi nữa, hạng người vô năng, cư nhiên để cho một cái tà giáo nắm trong tay vận mệnh quốc gia Lương Quốc ta.

Tiễn Trí Thừa trên mặt lộ ra một vẻ xấu hổ, hắn có thể cho Lương Quốc giàu có, nhưng không cách nào ngăn cản Giáo Đình tại Lương Quốc làm xằng làm bậy.

- Đẩy ra ngoài lột da rút gân cốt, người nhà của hắn toàn bộ đưa vào nấu dầu đốt đèn, tất cả mọi người của An Tĩnh Thuật học viện cũng lột da rút gân...

Trong mắt Vô Điền dần hiện ra tức giận, kẻ không biết sống chết, có dũng khí ngay trước mặt hắn quát lớn như vậy.

- Tuy rằng suy nghĩ của ngươi rất rác rưởi, nhưng vẫn là có chút cốt khí.

Một cái thanh âm bình tĩnh cắt đứt lời Vô Điền nói.

Mọi người lúc này mới phát hiện, không biết lúc nào, trong đại điện đột nhiên có thêm vài người. Kẻ nói chuyện là một người thanh niên mặc áo lam, lời của hắn tựa hồ nói với Cố Thừa.

- Giáo chủ, nàng chính là Lâu Nguyệt Sương, còn có Bàn thị tỷ đệ...

Phong Lộc còn không có đi ra, lập tức liền chỉ vào Lâu Nguyệt Sương cùng Bàn thị tỷ đệ sau lưng Mạc Vô Kỵ. Thế cho nên Bạc La Kim đều bị hắn không để mắt đến.

Vô Điền thấy Mạc Vô Kỵ, ánh mắt hơi thu lại một chút, liền đưa mắt rơi vào trên người Bạc La Kim. Bạc La Kim làm một ma sư, thủ hạ mình là người có khả năng, hắn tự nhiên biết. Hắn nghi ngờ là Bạc La Kim lớn mật như thế, tiến vào Giáo Đình đại điện sau đó, cư nhiên cúi đầu trầm mặc không nói.

Ngay cả Phong Lộc vừa rồi chỉ ra Lâu Nguyệt Sương cùng Bàn thị tỷ đệ, cũng phát hiện Bạc La Kim không đúng. Đừng nhìn hắn mỗi lần ra ngoài đều mang Bạc La Kim, trên thực tế hắn biết rõ đáy lòng Bạc La Kim có một tia dã tâm. Trước hắn thậm chí có chút bận tâm Bạc La Kim chiếm được công pháp của Lâu Nguyệt Sương sau đó cao chạy xa bay

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 579: Nhấc Tay Mà Thôi

- Bạc La Kim, ngươi thật to gan, giáo chủ tại đây, ngươi cư nhiên không quỳ xuống ân cần thăm hỏi.

Phong Lộc thấy Bạc La Kim vẫn cúi đầu, nhất thời một tiếng gầm lên.

Làm giáo chủ Đông Ma Giáo, Vô Điền thủ đoạn độc ác, giết người như ngóe. Nhưng cũng không đại biểu hắn là đứa ngốc, Mạc Vô Kỵ vô thanh vô tức liền tiến đến, hơn nữa giọng nói chuyện cùng thần thái dường như cũng không có đưa hắn để vào mắt, hắn tự nhiên biết Mạc Vô Kỵ hắn không phải là kẻ đầu đường xó chợ.

- Người đâu, đem cuồng đồ bắt lại...

Vô Điền quát một tiếng chói tai, hai bên trái phải đại điện đột ngột lao ra trên trăm tên giáo đồ áo đen. Những giáo đồ này tùy ý một tên nào cũng sẽ không yếu so với Bạc La Kim, mỗi trên người một người đều tràn ngập lấy nồng nặc sát khí.

Những người này vừa ra đến, từng đạo dây thừng vô hình màu đen liền trực tiếp vòng hướng về phía Mạc Vô Kỵ.

Tuy Lâu Nguyệt Sương là học sinh An Tĩnh Thuật học viện, loại thủ đoạn này nàng cũng là lần đầu tiên thấy. Đối với người bình thường mà nói, đã vượt ra khỏi phạm vi nhận biết.

Tiễn Trí Thừa ánh mắt từng đợt co rúm, hắn càng là rõ ràng những thứ dây thừng màu đen này là vật gì. Đừng xem nơi này chỉ có hơn trăm người, một khi ở trên chiến trường, coi như là mấy vạn người cũng chưa

đủ nhìn. Những thứ dây thừng này có thể trực tiếp chặt đứt binh sĩ trên chiến trường, sau đó hình thành thiên la địa võng.

Giáo Đình có thể giỏi hơn quốc gia, cũng là bởi vì đông đảo thủ đoạn thuật pháp đáng sợ tương tự với loại này.

Mạc Vô Kỵ ngay cả động đậy cũng không có, dây thừng vô hình màu đen còn không có tiếp cận hắn, liền bỗng nhiên dừng lại. Lập tức chúng hóa thành vô số mũi tên nhọn, bắn ngược trở về.

Trên trăm mũi tên nhọn đều không ngoại lệ bắn vào mi tâm những người áo đen kia, mang theo từng mũi huyết vụ.

Liền hô một tiếng tiếng cũng không có, hơn trăm người ngã nhào xuống đất. Giống như lúc bọn họ đi ra, không có nửa điểm tiếng động.

- Ngươi...

Vô Điền bỗng đứng lên, quanh thân sương mù màu đỏ vờn quanh, băng hàn sát ý bạo bằng ra.

Mặc dù như thế, nội tâm hắn sợ hãi của vẫn như cũ không cách nào ẩn dấu. Từ khi trở thành giáo chủ, hắn Vô Điền đã không biết cái gì là sợ hãi. Tại trong mắt của hắn, hắn chính là trời, hắn là người nắm trong tay tất cả sinh tử. Chỉ cần hắn nói một câu, bất luận kẻ nào, cho dù là quốc quân, cũng phải đi chết.

Giờ khắc này, hắn là chân chính cảm nhận được một loại sợ hãi cùng tử vong. Chính là hắn, cũng không cách nào hiểu thủ đoạn của Mạc Vô Kỵ, loại ma tác này là chân chính ma nguyên lực lượng biến thành, vô luận là vũ khí lạnh hay là vũ khí nóng đều trở ngăn không được. Nhưng người trẻ tuổi trước mắt này ngay cả động đậy cũng không có, những thứ ma tác này liền hóa thành mũi tên nhọn, sau đó phản phệ trở về.

- Ngươi rốt cuộc là người nào?

Thấy Mạc Vô Kỵ đi tới, quanh thân Vô Điền sát ý càng là sắc bén. Giơ tay lên mấy đạo lưỡi mang màu đỏ bao hướng về phía Mạc Vô Kỵ, không chỉ như thế, vài đoàn hỏa diễm bỗng bay ra, lại đem khe hở xung quanh lưỡi mang màu đỏ này toàn bộ bổ sung lên.

Mạc Vô Kỵ vẫn là không có nhúc nhích, vô luận là lưỡi mang màu đỏ hay là hỏa diễm đang đến gần bên người Mạc Vô Kỵ, đều trực tiếp hóa thành hư vô, như bùn vào biển rộng bình thường giống nhau biến mất vô tung vô ảnh.

Thoạt nhìn chỉ có một bước, Mạc Vô Kỵ liền đứng ở trước người Vô Điền:

- Ngươi chính là giáo chủ Vô Điền của Đông Ma Giáo?

Vô Điền mồ hôi rịn đầy trán, lúc này hắn đã biết, mình và người trẻ tuổi trước mắt này so sánh, chênh lệch căn bản cũng không phải là khoảng cách có thể bù đắp. Giờ khắc này, hắn rốt cục cảm nhận được trước đây Tiễn Trí Thừa và Cố Thừa sợ hãi.

- Bằng hữu thân thủ như thế, coi như là cùng ta ngồi chung Đông Ma Giáo cũng là hoàn toàn xứng đáng, mời...

Vô Điền né người sang một bên, nhìn như rộng lượng đưa tay chỉ chỗ ngồi bên cạnh mình.

- Lăn xuống!

Mạc Vô Kỵ một cước đạp tới, Vô Điền giống như bị lực lượng vô hình lôi kéo, trực tiếp từ chỗ ngồi bay xuống, phác thông một cái té rơi vào bên người Tiễn Trí Thừa cùng Cố Thừa.

Tử vong bóng ma bao phủ Vô Điền, trong lòng hắn lúc này vô cùng hối hận vì đi tới An tân.

Mạc Vô Kỵ cũng không có ngồi xuống vị trí của Vô Điền, đối với vị trí giáo chủ, hắn là không có nửa điểm hứng thú. Nói lời trong lòng, hắn

một cái Huyền Tiên tới nơi này khi dễ một phần tên gia hỏa cả tu sĩ cũng không bằng, thực sự có chút không thú vị.

Tiễn Trí Thừa thấy bên người đồng dạng là Vô Điền đầu đầy mồ hôi lạnh, trong lòng bỗng nhiên có một loại thư sướng.

- Ngươi muốn có công pháp ta đã dạy cho Lâu Nguyệt Sương, giờ có muốn học hay không? Nếu không ngươi thử xem từ Kỳ hỏa linh lạc hấp thu ma nguyên xem, không biết Kỳ hỏa linh lạc ở nơi nào sao? Ta dạy cho ngươi, tại cái chỗ này.

Mạc Vô Kỵ nói xong chỉ chỉ một chỗ trên đan điền.

Vô Điền theo bản năng dựa theo phương thức Mạc Vô Kỵ chỉ điểm bắt đầu hấp thu ma nguyên, hắn kinh dị phát hiện quả nhiên y như Mạc Vô Kỵ vậy, tốc độ hắn hấp thu ma nguyên so với trước nhanh hơn cũng không chỉ gấp mười lần.

Phải biết rằng hắn làm giáo hoàng Đông Ma Giáo, Tu thủ đoạn Nguyên tự nhiên không phải là người khác có thể so sánh. Nhưng hắn Tu Nguyên thủ đoạn như vậy, cư nhiên không bằng người trẻ tuổi trước mắt này thuận miệng nói mấy câu.

- Vô Điền nguyện ý lại đem chức giáo chủ giao ra, bái tiền bối làm sư...

Vô Điền hầu như cũng không có cân nhắc liền trực tiếp quỳ xuống, đã từng làm một giáo chủ tất cả tôn vinh, hắn nói vứt bỏ liền vứt bỏ.

Mạc Vô Kỵ để ý cũng không có để ý Vô Điền, đợi lát nữa bất quá là một đạo phong nhận mà thôi.

Hắn đưa mắt rơi vào trên người tên đầu đội mũ cao - Tiễn Trí Thừa:

- Ngươi là quốc quân Lương Quốc?

Tiễn Trí Thừa nhanh chóng khom người nói:

- Đúng vậy, đại nhân.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Ngươi bây giờ đi lại đem Đông Ma Giáo cùng Tây Ma Giáo toàn bộ tiêu diệt, có thể làm được hay không?

Trên thực tế có tiêu diệt Đông Ma Giáo cùng Tây Ma Giáo hay không, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý. Chỉ là hắn sắp rời khỏi tinh cầu này, một khi hắn rời đi, đông Tây Ma Giáo còn ở nơi này, tự nhiên sẽ ảnh hưởng đến đám người Lâu Nguyệt Sương sinh tồn. Huống chi, đối với hành động Đông Ma Giáo đem xe kéo người diễu phố, Mạc Vô Kỵ cũng là cực độ chán ghét. Loại giáo hội này tồn tại chỉ là u ác tính.

Tiễn Trí Thừa có thể mạo hiểm sinh tử chi nguy cầu tình vì An Tĩnh Thuật học viện, nói rõ vẫn là một cái người quản lý tốt.

- Tiễn Trí Thừa nguyện ý đi làm, chỉ là không thể làm được. Thực lực của Đông Tây Ma Giáo so với Lương Quốc quân đội ta cường đại hơn vô số lần, huống chi còn có quốc gia khác, một khi ta Lương Quốc cả nước xuất binh, Lương Quốc ta rất nhanh thì sẽ bị người khác phân chia hết.

Tiễn Trí Thừa trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

- Đại nhân, ta Vô Điền nguyện vì tiên phong, đi trợ giúp Lương Quốc tiêu diệt đông Tây Ma Giáo.

Một bên Vô Điền dĩ nhiên lần nữa mặt dày nói.

- Ngươi không có cơ hội.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên chính là một đạo phong nhận quét đi ra ngoài.

Một đạo huyết quang tràn ra, người nắm quyền này ngang dọc vô số năm, tại dưới một đạo phong nhận của Mạc Vô Kỵ này hóa thành hai đoạn.

- Đại nhân, là bởi vì một người đệ tử An Tĩnh Thuật học viện gọi Vân Mạch mật báo, ta mới biết được Lâu Nguyệt Sương bạn học...

Phong Lộc ở một bên sớm đã không biết làm sao, nhìn thấy giáo chủ đều bị Mạc Vô Kỵ dễ dàng giết chết, biết nếu như mình không tự bảo vệ mình, tiếp một cái liền đến phiên mình.

Mạc Vô Kỵ nhìn đều lười nhìn, lần nữa mấy đạo phong nhận bổ ra, vài Giáo Đình tín đồ bao gồm Phong Lộc cùng Bạc La Kim ở bên trong trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ phách giết.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ mới xuất ra một thanh trường kiếm đưa cho Tiễn Trí Thừa:

- Ngươi trực tiếp đi đánh, đồng thời lại đem tin tức ta xuất hiện tản đi ra ngoài. Nếu có một quốc gia nào dám ngăn trở ngươi, ngươi liền trực tiếp tiêu diệt quốc gia đó. Thanh kiếm này có thể chém giết tất cả, vô luận đối phương khoảng cách ngươi xa cỡ nào, vô luận đối phương có bao nhiêu hộ vệ, vô luận thực lực của đối phương cao bao nhiêu, chỉ cần ngươi muốn giết đối phương, ngươi trực tiếp hướng hắn tế xuất trường kiếm là được rồi. Coi như là ngàn vạn giáo hội tín đồ sẽ đối với ngươi động thủ, ngươi cũng có thể tế xuất trường kiếm. Tại trước mặt trường kiếm của ta, tất cả ngăn cản đều có thể hóa thành tro bụi.

Thanh trường kiếm này có một đạo thần niệm của Mạc Vô Kỵ, tại cái chỗ này, Mạc Vô Kỵ tin tưởng Tiễn Trí Thừa mang theo quân đội tại dưới sự trợ giúp của thanh trường kiếm, tuyệt đối có thể càn quét tất cả ma giáo chống lại. Về phần những quốc gia kia, lúc nghe Lương Quốc muốn tiêu diệt Đông Tây Ma Giáo, đó là chắc chắn sẽ không ngăn trở, thậm chí còn sẽ ra tay trợ giúp.

- Dạ, Tiễn Trí Thừa lĩnh mệnh!

Tiễn Trí Thừa kích động hai tay tiếp nhận trường kiếm Mạc Vô Kỵ cho hắn, giọng nói kích động run rẩy.

Hắn cũng không nhận ra Mạc Vô Kỵ là nói dối, vừa rồi thủ đoạn của Mạc Vô Kỵ hắn rõ ràng nhìn thấy, đây tuyệt đối là vô thượng đạo pháp.

Mạc Vô Kỵ lạnh nhạt nói:

- Ta ở trong nơi này bế quan tu luyện, thanh trường kiếm này chém giết bất cứ người nào ta đều rõ ràng. Nếu mà ngươi dám dùng để giết người vô tội lung tung, hoặc là mượn thanh trường kiếm này đi diệt các quốc gia không có ngăn cản ngươi, cũng đừng trách ta không khách khí.

- Dà, dạ, ta nhất định ghi nhớ trong lòng.

Phía sau Tiễn Trí Thừa lần nữa mồ hôi lạnh phun ra, hắn thật đúng là muốn mượn thanh trường kiếm này tiêu diệt mấy cái quốc gia đối đầu, hiện tại Mạc Vô Kỵ nói để cho hắn đem cái ý niệm này đánh tiêu mất.

Đông Ma Giáo giáo chủ là bực nào tồn tại, tại trước mặt người trẻ tuổi trước mắt này, cũng là cũng không bằng con kiến hôi, hắn Lương Quốc một cái quốc quân tại trước mặt người này lại tính cái gì?

- Ngươi đi trước đi, chờ làm xong chuyện, lập tức tới nơi này tìm ta. Ta lại ở chỗ này dừng lại nửa năm thời gian, nửa năm thời gian ngươi còn không có tiêu diệt Đông Tây Ma Giáo, vậy thì thứ cho ta không thể giúp ngươi.

Mạc Vô Kỵ nói với Tiễn Trí Thừa.

Hắn đã biết khoa học kỹ thuật nơi này, tuy rằng còn chưa từng thấy qua vũ khí nóng, bất quá một quốc gia khoa học kỹ thuật có thể phát triển đến loại trình độ này, vũ khí nói vậy sẽ không kém đi nơi nào. Về phần khoảng cách, đối với văn minh khoa học kỹ thuật mà nói, cho tới bây giờ đều không là vấn đề.

Tiễn Trí Thừa nghe được Mạc Vô Kỵ chỉ có nửa năm thời gian cho hắn, hắn nhanh chóng cáo từ. Với hắn mà nói, đây tuyệt đối là một cái cơ hội tốt khó gặp. Chỉ cần hắn có thể tiêu diệt Đông Tây Ma Giáo, trên tinh

cầu Lương Quốc sẽ trở thành một trong những quốc gia này cường đại nhất. Cho nên này nửa năm thời gian, hắn nhất định phải lợi dụng tốt.

- Đa tạ Đại nhân đối với An Tĩnh Thuật học viện ta cứu giúp chi ân.

Sau khi Tiễn Trí Thừa đi, viện trưởng An Tĩnh Thuật học viện Cố Thừa nhanh chóng đi lên nói lời cảm tạ.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Làm một viện trưởng, phải có tâm công bằng. Coi như là ngươi lại đem Lâu Nguyệt Sương đưa ra cho Giáo Đình giết, bảo vệ An Tĩnh Thuật học viện, cái học viện này cũng không còn là học viện trước đó. Ngươi đi về trước đi, nơi này không có chuyện của ngươi.

Cố Thừa sớm đã biết mình làm thiếu sót, nếu mà không phải là có Mạc Vô Kỵ, An Tĩnh Thuật học viện vẫn như cũ bị tiêu diệt. Hắn đã mất đi một loại tâm huyết có can đảm đập nồi dìm thuyền, lần này sau khi trở về, hắn sẽ đem vị trí viện trưởng nhường lại.

Người trong đại điện Giáo Đình lục tục rời đi, chỉ còn lại có Mạc Vô Kỵ, Lâu Nguyệt Sương, Bàn thị tỷ đệ, Mạc Vô Kỵ mới lên tiếng:

- Ta nghĩ các ngươi cũng biết, ta không phải là người tinh cầu này, chỉ là đi ngang qua nơi này. Chỉ là ta tu luyện đạo pháp ở chỗ này không có khả năng tu luyện, đương nhiên, nếu là các ngươi nguyện ý học mà nói, ta sẽ nguyện ý dạy cho các ngươi

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 580: Nguy Cấp

- Sư phụ, ta cùng tỷ tỷ nguyện ý đi theo ngươi.

Bàn Hiệt tuổi rất nhỏ, cũng không phải đứa ngốc. Mạc Vô Kỵ thân thủ như thế, theo Mạc Vô Kỵ, nhất định là chuyện tốt.

- Mạc đại ca, ta cũng nguyện ý đi theo ngươi.

Lâu Nguyệt Sương nhanh chóng nói, nếu không phải Mạc Vô Kỵ nói không thu nàng làm đệ tử, nàng cũng đã gọi sư phụ.

Mạc Vô Kỵ có chút khó khăn nói:

- Không phải là ta không mang các ngươi đi, trên thực tế bản thân ta cũng gần rời đi nơi này, hơn nữa bản thân ta cũng không biết có thể đi tới đâu. Coi như là bỏ mạng ở hư không, cũng không phải không có khả năng...

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ nghĩ đến một việc, lập tức nói:

- Như vậy đi, ta đưa các ngươi 3 cái nhẫn, sau đó dạy các ngươi tu luyện ba tháng. Tài nguyên tu luyện trong 3 miếng giới chỉ này cũng đủ các ngươi tu luyện tới Địa Tiên viên mãn, đến lúc đó có phi thăng được hay không, chỉ có thể nhìn hoàn cảnh của nơi này.

Bên trong Bất Hủ Giới bảo vật rất nhiều, linh thạch cùng tiên tinh cũng là một đống chồng chất. Cung cấp ba người tu luyện tới Địa Tiên viên mãn, đó là dư sức rồi.

Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ lo lắng chính là, Bàn thị tỷ đệ cùng Lâu Nguyệt Sương tu luyện tới Địa Tiên viên mãn sau đó, cũng không thể phi thăng Tiên Giới. Bởi vì chính hắn lúc này liền khôi phục được Địa Tiên, hắn không có cảm thụ được thiên địa quy tắc áp lực, cũng không có cảm thụ được vị diện cao hơn lôi kéo.

- Cái gì là giới chỉ?

Bàn Hiệt nghi ngờ hỏi.

Mạc Vô Kỵ vung tay một cái, mấy chiếc ghế ngọc xuất hiện, ba người lay động, Mạc Vô Kỵ để cho ba người ngồi xuống, bắt đầu chính thức truyền thụ tri thức tu chân.

...

Gần đây chuyện lớn nhất Thiên Ô Tinh xảy ra, Lương Quốc như nổi điên, cư nhiên đồng thời xuất binh khiêu chiến Đông, Tây Ma Giáo.

Vô số người đều cho rằng Tiễn Trí Thừa điên rồi, nếu mà không điên, làm sao lại làm ra loại sự tình tự tìm đường chết này?

Mọi người xem ra, Lương Quốc rất nhanh thì sẽ trở thành bụi bặm của lịch sử Thiên Ô Tinh, biến mất. Mấy cái tiểu quốc muốn lấy lòng Giáo Đình, xuất binh ngăn cản Lương Quốc, rất nhanh mấy cái tiểu quốc này trở thành một cái thành thị của Lương Quốc, bị Lương Quốc đô hộ.

Lương Quốc điên cuồng Binh Phong làm cho một phần quốc gia lớn cũng kinh hoảng, bọn họ cấp tốc tụ tập lính, chuẩn bị một khi Lương Quốc xâm lấn, liền trực tiếp phản kháng Lương Quốc.

Để cho đông đảo đại quốc kỳ quái là, chỉ cần không tiến hành ngăn cản Lương Quốc, Lương Quốc tuyệt đối sẽ không xuất binh công kích. Bọn họ dường như thật chỉ là vì đối phó Giáo Đình.

Chuyện không liên quan tới mình thôi bỏ qua, huống chi còn có Giáo Đình cao cao tại thượng. Dù cho biết Lương Quốc diệt không xong Giáo

Đình, bọn họ vẫn như cũ nguyện ý thấy Giáo Đình bị tấn công. Đông đảo quốc gia đình chỉ xuất binh, bọn họ đang chờ Giáo Đình dễ dàng làm cho Lương Quốc diệt vong.

Rất nhanh các quốc gia liền phát hiện không đúng, Lương Quốc cũng không có bị tiêu diệt. Không chỉ như thế, Lương Quốc Binh Phong đến mức, tất cả ma giáo đều bị quận diệt. Vô số tín đồ Giáo Đình bắt đầu chuyển đầu hàng Lương Quốc, thực lực của Lương Quốc cấp tốc mở rộng. Hơn nữa thành quốc gia chân chính nắm quyền, không cần tại dưới giáo đình ngưỡng hơi thở người khác mà sinh tồn.

Một phần quốc gia bắt đầu xuẩn xuẩn dục động, không có một quốc gia chủ quyền nào nguyện ý Giáo Đình đứng ở trên đỉnh đầu của mình. Hiện tại Lương Quốc xuất binh, Giáo Đình thoạt nhìn cũng dường như cũng không phải là tồn tại không thể chiến thắng.

Khi Lương Quốc lại đem đầu giáo chủ Vô Điền của Đông Ma Giáo đeo ở ngoài An Tân thành, các quốc gia chủ quyền cũng không nhịn được nữa, đều xuất binh đối phó Đông Tây Ma Giáo.

Sự thực lại tát nước vào mặt họ, Đông Tây Ma Giáo cường đại xa xa không phải là bọn hắn có thể đối phó. Giáo chủ Đông Ma Giáo Vô Điền bị Lương Quốc giết, thế lực còn sót lại của Đông Ma Giáo vẫn như cũ rất đông, rất nhanh thì chế trụ các quốc gia khởi binh. Chỉ có quân đội Lương Quốc vẫn như cũ càn quét ma giáo, ma giáo bất luận cường giả cỡ nào chỉ cần có dũng khí ngăn cản quân đội Lương Quốc, lập tức cũng sẽ bị cắn nuốt không còn.

Lúc này, một phần quốc gia đều tìm kiếm Lương Quốc xin làm đồng minh. Mà Lương Quốc đối với các quốc gia tới tìm đồng minh, ai đến cũng không cự tuyệt, thậm chí ngay cả yêu cầu cũng không nói, trực tiếp xuất binh trợ giúp. Được sự giúp đỡ của Lương Quốc, các quốc gia đồng minh cấp tốc cường đại lên. Đông Ma Giáo cũng tan rã cực nhanh, các quốc gia liên quân rất nhanh triệt để cắn nuốt Đông Ma Giáo, đánh tới địa bàn Tây Ma Giáo khống chế.

...

Thiên Ô Tinh hai đại giáo hội, Đông Ma Giáo chỉ là một trong đó mà thôi. Tại một nửa còn lại của Thiên Ô Tinh, còn có một cái Tây Ma Giáo thậm chí mạnh hơn Đông Ma Giáo.

Đừng xem Đông Ma Giáo cùng Tây Ma Giáo địa vị ngang nhau, trên thực tế Tây Ma Giáo căn cơ càng vững chắc, thực lực cũng càng là ẩn nấp.

Hơn nữa Tây Ma Giáo cùng Đông Ma Giáo còn có một cái khác biệt, quốc gia quân chủ thuộc về Tây Ma Giáo quản hạt toàn bộ là Tây Ma Giáo Giáo Đình nhận lệnh. Giáo Đình cung điện Tây Ma Giáo, lớn như thành thị cỡ trung vậy.

Khi Đông Ma Giáo nghe tới, một cái Lương Quốc nho nhỏ cư nhiên phất ra cờ hiệu muốn tiêu diệt Đông Tây Ma Giáo, giáo chủ Tân Lan Tẩy của Tây Ma Giáo còn thật không có để ở trong lòng.

Một cái quốc gia nho nhỏ không có pháp thuật, có dũng khí vọng ngôn tiêu diệt Đông Tây Ma Giáo, quả thực không phải là ngu, theo Tân Lan Tẩy, đó là người không biết không sợ.

Cho nên dù cho Lương Quốc đánh rất hung, hắn cả mệnh lệnh đều lười phát ra một cái, bởi vì hắn biết rõ, Đông Ma Giáo nhất định sẽ xóa đi Lương Quốc hoàn toàn từ trên tinh cầu này.

Nhưng khi hắn nghe được Vô Điền cũng bị Lương Quốc chém giết, thậm chí Lương Quốc đã tiêu diệt Đông Ma Giáo, trực tiếp đánh tới địa bàn của hắn, hắn có chút khiếp sợ.

Một cái quốc gia nho nhỏ người phàm, tuyệt đối không có năng lực lớn như vậy, dù cho quốc gia này khoa học kỹ thuật phát đạt, cũng không đến mức tiêu diệt nổi Đông Ma Giáo.

Nguyên vốn không muốn động, Tân Lan Tẩy đang nghe Vô Điền bị giết, Lương Quốc đang dẫn binh đánh địa bàn Tây Ma Giáo, liền quyết định chính bản thân đi ra ngoài một chuyến.

Không đợi được hắn mang theo ma giáo tín đồ đi ra ngoài giải quyết quân đội Lương Quốc xâm lấn, pháp chủ Kim Hoành Nghĩa trung thành nhất dưới trướng hắn đã mang theo tin tức mới nhất vội vã đến.

Thấy Kim tay Hoành Nghĩa có chút run run, Tân Lan Tẩy khẽ nhíu mày:

- Đại nghĩa, ngươi dầu gì cũng là một trong các đại ma sư có thực lực nhất dưới trướng ta. Vô Điền không có danh tiếng, xem ra Đông Ma Giáo cũng là phô trương thanh thế mà thôi. Một cái Vô Điền bị giết, chỉ là một quân đội người phàm tới đây, có gì lo lắng? Có lời gì, cứ nói thẳng đi.

- Dà, dà, giáo chủ...

Dường như Tân Lan Tẩy nói có tác dụng, Kim Hoành Nghĩa giọng nói trấn định một phần, đồng thời hít một hơi thật sâu, mới hồi báo:

- Lương Quốc liên hợp bốn mươi sáu quốc gia, đã tiêu diệt 6 nước Tây Ma hạ hạt, còn có mười một nước trực tiếp phản bội, giết chết hết thảy Tây Ma Giáo đồ ngoài khu vực. Trong đó đại ma sư Hàn Hạo, Huệ chí sinh, Bình Giới... Tất cả đều bị giết, giáo đồ dưới đại ma sư bị giết càng là vô số kể... Ngoài ra, Ma tông Tiền Phụng Sơn cũng bị giết... Lúc này quân đã tới ngoài thành chúng ta rùi...

- Cái gì?

Tân Lan Tẩy sợ hãi động dung, nếu như nói chết mất vài tên đại ma sư hắn rất lay động, còn không có hoàn toàn mất đi trấn định. Thế nhưng là Tiền Phụng Sơn bị giết, hắn thật sự là không nhịn được.

- Ngươi nói Tiền Phụng Sơn bị giết?

Tân Lan Tẩy lại hỏi một câu.

Tiền Phụng Sơn là Ma tông, gần với Ma hoàng tồn tại, tại bên trong Tây Ma Giáo địa vị cũng là cao nhất, sẽ không yếu bao nhiêu so với Tân Lan Tẩy. Nếu là cả Ma tông Tiền Phụng Sơn đều bị giết, vậy tuyệt đối không phải là chuyện bình thường vậy.

Kim Hoành Nghĩa kính cẩn nói:

- Đúng vậy, Tây Ma Giáo ta Ma tông Tiền Phụng Sơn đích xác bị giết.

- Lại đem tình huống Tiền Phụng Sơn bị giết cặn kẽ nói ra, một chữ cũng không được quên.

Tân Lan Tẩy thanh âm trở nên sắc bén, mang theo một tia khí tức băng hàn, vẻ tùy ý sớm đã biến mất.

- Dạ, Giáo Đình Ma tông Tiền Phụng Sơn bị giết, có rất nhiều người thấy. Quốc chủ Tiễn Trí Thừa của Lương Quốc bản thân có một thanh pháp kiếm vô thượng, chuôi pháp kiếm này có thể lấy đầu người ngoài ngàn dặm. Chỉ cần Tiễn Trí Thừa phát ra pháp kiếm, vô luận ngươi phía trước có ngăn cản bao nhiêu, vô luận ngươi có bao nhiêu hộ vệ, tất cả cũng đều tử vong, không có ngoại lệ. Trước đây Tiền Phụng Sơn Ma tông, chính là bị một kiếm của Tiễn Trí Thừa giết chết như vậy. Tiền Phụng Sơn Ma tông nhìn thấy pháp kiếm muốn giết hắn, hắn còn muốn tránh né, nhưng vô luận hắn tránh né làm sao, pháp kiếm này vẫn như cũ dễ dàng giết chết hắn.

Kim Hoành Nghĩa giải thích rất là tỉ mỉ.

- Nói như vậy các ma giáo cường giả khác thậm chí cả Vô Điền, cũng là bị Tiễn Trí Thừa giết chết như vậy sao?

Tân Lan Tẩy sắc mặt âm trầm đáng sợ.

- Nghĩ đến có lẽ vậy, chuôi pháp kiếm này không biết Tiễn Trí Thừa là như thế nào lấy được, ta hoài nghi là pháp khí Thượng Cổ Vu Tộc để lại.

Kim Hoành Nghĩa cẩn thận hồi đáp.

- Vì sao không thừa dịp Tiễn Trí Thừa xuất kiếm giết người này?

Nghe được Vu Tộc lưu lại pháp khí, Tân Lan Tẩy chân mày hơi nhíu một cái, lập tức liền khôi phục như thường.

- Không có ích lợi gì, căn cứ tin tức truyền về, bất luận binh khí gì công kích Tiễn Trí Thừa, sau cùng đều không thể tới gần Tiễn Trí Thừa, sau đó bị một loại sóng gợn nhìn bằng mắt thường không thấy ngăn trở, rơi trên mặt đất.

Kim Hoành Nghĩa đáp.

Tân Lan Tẩy gật đầu:

- Xem ra người này xác thực chiếm được Vu Tộc truyền thừa...

Nói xong câu đó, Tân Lan Tẩy trầm mặc một hồi lâu, lúc này mới đột nhiên nói:

- Đi mời Hoành Quang chân nhân tới...

...

Mễ Tề Thành, là sào huyệt của Tây Ma Giáo. Nơi này biện pháp phòng ngự cũng không phải phi thường cường đại, Tây Ma Giáo ba chữ này chính là uy hiếp lớn nhất, còn có ai dám đến đánh Mễ Tề Thành?

Bất quá lúc này, ngoài Mễ Tề Thành vây quanh sắp tới vài triệu đại quân. Đứng ở trước mặt nhất đại quân, chính là một đường Lương Quốc quốc quân Tiễn Trí Thừa từ An Tân thành đánh tới.

Mấy tháng qua, Tiễn Trí Thừa vẫn đang chiến đấu, trong mắt của hắn quang mang vẫn cực nóng như cũ. Hắn còn chưa hề đánh nhau vui sướng như vậy, tuy liên tục chiến đấu mấy tháng, hắn ngoại trừ trên người có thêm một chút phong trần vẻ ra, cả người càng thêm tinh thần chấn hưng. Lần này xuất binh, để cho hắn hiểu một cái đạo lý, tại trước mặt tuyệt đối thực lực, bất luận cái gì âm mưu đều là hư vô. Hiện tại hắn bản thân có thực lực tuyệt đối.

Tại quanh người hắn đứng thẳng mười mấy người mặc chiến bào, nhưng lại có chút khí thế. Bọn người kia cũng không phải là người trong quân đội, mà là quốc quân các quốc gia. Tiễn Trí Thừa một đường biểu hiện ra cường đại, để cho những quốc quân này cam nguyện theo đi theo làm tùy tùng.

Trước đây Mạc Vô Kỵ cho rằng khoa học kỹ thuật của Thiên Ô Tinh phát triển không sai, chí ít sẽ không kém so với trên địa cầu. Hắn tin tưởng chiến tranh cũng là máy bay chiến đấu, đạn đạo, sau đó là một đống vũ khí nóng đánh ra. Đến lúc đó trường kiếm hắn cho ra chỉ cần giết đầu não đối phương, chiến đấu trên cơ bản không có gì lo lắng.

Trên thực tế tại dưới sự khống chế của Đông, Tây Ma Giáo, Thiên Ô Tinh khoa học kỹ thuật phát triển mặc dù không tệ, vũ khí nóng phát triển lại cực kỳ kém. Đừng nói các loại đạn đạo, coi như là súng trường cũng là tại vừa mới phát triển, thậm chí không có hình thành quy mô quân đội. Cũng chính là bởi vì như vậy, Tiễn Trí Thừa mới tự mình mang theo đại quân một đường đao thương chém giết tới đây

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 581: Một Tu Chân Giả Khác

- Tiền đại ca, phía trước chính là sào huyệt của Tây Ma Giáo Giáo Đình, Mễ Tề Thành. Nghe nói cái thành này chính là một cung điện, giáo chủ Tây Ma Giáo Tân Lan Tẩy liền ở nơi này. Chỉ cần tiêu diệt Mễ Tề Thành, Tây Ma Giáo chẳng khác nào bị tiêu diệt.

Một người quốc quân Đứng ở bên người Tiễn Trí Thừa, nhỏ giọng giới thiệu.

Không đợi Tiễn Trí Thừa trả lời, thì có người kinh thanh kêu lên:

- Có người bay trên không trung kìa.

Quả nhiên, một người nam tử mặt xám tay cầm Phất trần từ hư không xuống, ánh mắt của hắn có chút khinh thường tùy ý quét một cái trong đám binh sĩ rậm rạp chằng chịt vây thành.

Hắn thấy, những thứ binh sĩ này nhiều hơn nữa, cũng đều là con kiến hôi.

Bất quá khi ánh mắt của hắn rơi vào trường kiếm trong tay Tiễn Trí Thừa thì, ánh mắt nhất thời một trận co rút lại, lập tức trong hư không liền nhảy qua hướng về phía Tiễn Trí Thừa, đồng thời giơ tay lên chộp tới trường kiếm trong tay Tiễn Trí Thừa.

Nếu là Tiễn Trí Thừa không có trải qua mấy tháng đại chiến, hắn thật đúng là bị loại thủ đoạn này làm kinh dọa sợ. Tại đã trải qua mấy tháng đại chiến, Tiễn Trí Thừa lòng tự tin sớm đã dựng đứng. Hắn thấy nam tử kia hư không nhảy qua đến, nhanh chóng tế ra trường kiếm trong tay.

Tuy như vậy, tốc độ của hắn cũng là chậm kỳ cục. Chờ nam tử kia tới phụ cận hắn, trường kiếm của hắn mới khó khăn lắm tế xuất.

Trường kiếm hóa thành một đạo bạch quang, trực tiếp đâm về phía nam tử mặt xám.

Phất trần trong tay Nam tử mặt xám cuồn cuộn nổi lên vô số Phật tia, những Phật tia này tạo thành hình dạng ba đào vậy chắn phía trước trường kiếm.

Trong hư không từng trận âm hưởng 'Xoa vút' truyền ra, Phật tia như ba đào bình thường vậy không ngừng bị xé rách. Trong hư không, nam tử mặt xám càng là sợ hãi bay nhanh lui về phía sau, chờ hắn thối lui đến ngoài Mễ Tề Thành, Phật tia cuối cùng đã chặn được kiếm quang. Trường kiếm bay trở về, lần nữa rơi vào trong tay Tiễn Trí Thừa.

Tuy chiếm thượng phong, Tiễn Trí Thừa cũng là quá sợ hãi. Từ khi xuất binh tới nay, hắn vẫn là lần đầu tiên gặp thấy 1 tên gia hỏa trường kiếm không có khả năng chém giết.

- Không nghĩ tới lại có pháp bảo của một người tu chân rơi ở chỗ này, không chỉ cường đại như thế, còn có thể bị ngươi khác tế động...

Nam tử mặt xám cũng không có tiếp tục động thủ, chỉ là lạnh lùng nói một câu.

Có lẽ trường kiếm trong tay Tiễn Trí Thừa là một món pháp bảo phi thường rất giỏi, bất quá hắn cũng không nóng nảy. Tại trên tinh cầu này, đồ đạc hắn Hoành Quang mong muốn, còn không có người nào có thể ngăn cản.

- Tân Lan Tẩy ra mắt Hoành Quang thượng sư!

Tân Lan Tẩy da dẻ trắng nõn đã bước nhanh ra ngoài, đồng thời cúi người hành lễ.

Nếu không phải tận mắt thấy, căn bản cũng không có người sẽ nghĩ tới Tây Ma Giáo giáo chủ sẽ cung kính như thế đối với một nam tử thông thường. Cũng không người nào biết, trên Tây Ma Giáo giáo chủ còn có một người như vậy.

May là Hoành Quang Chân Nhân này cho tới bây giờ đều không hỏi tới sự tình Tây Ma Giáo, hắn chỉ quan tâm mình có thể giúp hắn tìm được đầy đủ đồ đạc hắn cần hay không.

Hoành Quang vẻ mặt màu xám tro gật đầu:

- Ngươi thật sự có lý do để sợ, nếu không bảo ta tới, có lẽ cái đầu của ngươi rất nhanh thì sẽ đeo ở trên tường thành Mễ Tề Thành.

Tân Lan Tẩy trong lòng vừa nhảy, hắn biết Hoành Quang Chân Nhân trước mắt này cũng không phải là cái gì thứ gì tốt. Nhưng hắn biết rõ, Hoành Quang sẽ không dối trá.

- Đa tạ ân cứu mạng của thượng sư!

Tân Lan Tẩy nhanh chóng nói tạ ơn lần nữa, trong mắt của hắn tràn đầy tôn kính cùng chân thành.

Hoành Quang gật đầu:

- Ta đi lấy thanh kiếm kia tới xem một chút...

Nói xong Hoành Quang lần nữa một bước bước ra, giơ tay lên chộp tới trường kiếm trong tay Tiễn Trí Thừa. Hắn đã đã nhìn ra tình huống, Tiễn Trí Thừa ngoại trừ trường kiếm lợi hại một phần ra, bản thân hắn cũng không bằng cả một cái ma sĩ.

Tại thời điểm đệ nhất kiếm không có giết chết Hoành Quang, trong lòng Tiễn Trí Thừa chính là trầm xuống. Hắn có thể mang theo đại quân giết đến nơi đây, bằng vào chính là trường kiếm trong tay, hiện tại trường kiếm của hắn không giết chết đối phương, vậy thì ý nghĩa hắn sẽ chết không có chỗ chôn.

Hoành Quang lần thứ hai bắt tới được, Tiễn Trí Thừa cả trường kiếm trong tay đều chưa kịp tế xuất, chưởng của đối phương đã đi tới trước mặt của hắn.

- Răng rắc!

Một tiếng âm hưởng rất nhỏ người bình thường hầu như không nghe được vang lên, Tiễn Trí Thừa cảm giác nhẹ buông tay, trường kiếm của hắn đã mất đi.

- Á đù!

Hoành Quang lần thứ hai không có chật vật như lần đầu tiên, hắn trực tiếp lấy đi trường kiếm của Tiễn Trí Thừa. Bất quá hắn cũng không có mừng rỡ, càng nhiều hơn chính là kinh dị.

Tại bên ngoài thân Tiễn Trí Thừa, lại có một tầng vòng bảo hộ pháp lực nhàn nhạt. Đây là người nào, có khả năng lớn như vậy, có thể ở quanh người một người bình thường lưu lại một tầng vòng bảo hộ, lâu dài không mất đi? Chí ít hắn không có khả năng lớn như vậy.

Nếu là phía sau Tiễn Trí Thừa thực sự có một cường giả như vậy, cái chỗ này sợ rằng không có khả năng ở lâu. Vô luận như thế nào, tại trước khi chuyện không có biết rõ ràng, hắn Hoành Quang cũng sẽ không tùy tùy tiện tiện đi như vậy. Thiên Ô Tinh thế nhưng là một cái tinh cầu hắn tỉ mỉ lựa chọn, chuyện không có biết rõ ràng đã vứt bỏ, cũng đáng tiếc quá.

...

Tuy Bàn thị tỷ đệ cùng Lâu Nguyệt Sương đều thông minh hơn người, tư chất cũng là nhất lưu. Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ liên tục truyền thụ gần tới 5 tháng, trong đó mọi người có thể lĩnh ngộ bao nhiêu, lại không phải là hắn có thể nắm trong tay.

Cũng may vô luận bọn họ có thể lĩnh ngộ bao nhiêu, chí ít tại trên tinh cầu này, ba người cũng có thể tự bảo vệ mình. Về phần ba người lại đem công pháp của mình truyền đi, Mạc Vô Kỵ cũng không lo lắng. Nơi này thiếu khuyết linh khí, linh thạch cùng hạ phẩm tiên tinh hắn cho, đan dược, đều chỉ có thể cung cấp cho mọi người tu luyện tới Địa Tiên cảnh.

Coi như là bọn họ lại đem công pháp truyền đi, không rời đi tinh cầu này, vẫn là không có cách nào tu luyện. Dựa vào linh khí yếu ớt trong ma nguyên thạch, sợ rằng tu luyện mấy trăm năm cũng sẽ không có thành tựu.

Tại Bàn thị tỷ đệ cùng Lâu Nguyệt Sương lần lượt bế quan sau đó, Mạc Vô Kỵ tự mình cũng chuẩn bị bế quan. Hắn bên trong Bất Hủ Giới còn có một cái hồn phách tàn phá, ngoài ra, hắn còn phải nghiên cứu một chút Bàn thị truyền thừa công pháp.

Hết lần này tới lần khác ở phía sau, hắn cảm giác được một tia hộ thân pháp lực của chính bản thân ở lại trên người Tiễn Trí Thừa bị đập vỡ.

Theo Mạc Vô Kỵ, người mạnh nhất Thiên Ô Tinh cũng bất quá là cùng Đông Ma Giáo giáo chủ Vô Điền không sai biệt lắm. Mạc Vô Kỵ khẳng định bản thân hộ thân pháp lực coi như là Vô Điền cũng không thể đơn giản oanh phá, hôm nay Vô Điền bị hắn giết, lại còn có người có thể oanh phá hộ thân pháp lực của hắn.

Lập tức hắn liền cảm ứng được trường kiếm đã không ở trên người Tiễn Trí Thừa, nguyên bản Mạc Vô Kỵ định bế quan đã đứng lên, một bước bước ra biến mất tại An Tân Thành.

...

- Tân giáo chủ, ngươi có thể đi giết người. Bất quá lại đem tên gia hỏa cầm trường kiếm kia đưa đến chỗ ta, ta tại nơi ở chờ ngươi.

Hoành Quang nói xong xoay người liền muốn rời khỏi.

Hắn phải đi nghiên cứu một chút cấm chế cùng pháp lực bên trong trường kiếm này, xem tới cùng là ai lưu lại. Là Viễn Cổ di tích lưu lại, hay là thật có người cũng giống như hắn đi tới Thiên Ô Tinh.

- Ngươi không cần đi đâu.

Giọng ôn hòa của Mạc Vô Kỵ truyền đến, Hoành Quang chợt xoay người.

- Đạo hữu là người phương nào?

Thấy Mạc Vô Kỵ vô thanh vô tức liền đến nơi này, da đầu Hoành Quang đều có chút tê dại. Hắn hoài nghi thực lực của Mạc Vô Kỵ còn mạnh hơn hắn rất nhiều. Mạc Vô Kỵ đi tới nơi này, dùng thực lực của hắn cư nhiên không có cảm ứng được bất luận cái gì không gian ba động.

Rất nhanh hắn liền không cần hoài nghi, Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, thậm chí không có dùng pháp thuật, trường kiếm nguyên bản còn tại trong tay hắn đã lần nữa bay ra ngoài, rơi vào trong tay Mạc Vô Kỵ.

- Tiền bối...

Hoành Quang mặt xám trở nên trắng bệch, hắn hối hận chính bản thân đi vào bãi nước đục. Còn thật sự có tu sĩ đến nơi này, mà là một người cường đại như vậy.

Mạc Vô Kỵ lại đem trường kiếm lần nữa ném cho Tiễn Trí Thừa:

- Ngươi tiếp tục làm chuyện của ngươi, rất nhanh ta liền rời khỏi, tốc độ của ngươi có chút chậm.

Tại trong nháy mắt trường kiếm bị Hoành Quang cướp đi, Tiễn Trí Thừa chính là tâm như tro nguội. Hắn biết không có trường kiếm, hắn mang tới nhiều người hơn nữa, tại dưới Tây Ma Giáo cũng là bụi.

Mạc Vô Kỵ đột nhiên xuất hiện, sau đó lại đem trường kiếm ném cho hắn, để cho hắn hoàn toàn hiểu cái gì là tuyệt xử phùng sinh. Tuyệt xử

phùng sinh giải thích, còn có cái gì thích hợp hơn so với trước mắt hắn?

- Dạ, đại nhân.

Tiễn Trí Thừa khom người thi lễ nói, mừng rỡ như điên.

- Ra mắt đại nhân.

Tại bên người Tiễn Trí Thừa đông đảo thủ lĩnh đều khom người thi lễ, bọn họ sớm đã mịt mờ biết phía sau Tiễn Trí Thừa có một cái siêu cấp cường giả, hiện siêu cấp cường giả hiện thân ở nơi này, ai dám chậm trễ?

Tân Lan Tẩy dĩ nhiên cũng vọt tới, đối với Mạc Vô Kỵ quỳ rạp tới đất:

- Tân Lan Tẩy ra mắt thượng sư...

Mạc Vô Kỵ đối với ma nguyên đã có hiểu một chút, lúc này Tân Lan Tẩy khom người thi lễ, hắn dĩ nhiên cảm giác được thực lực của Tân Lan Tẩy xa xa mạnh hơn Vô Điền.

Chỉ là người này quanh thân âm lãnh bức người, có một loại khí tức tử vong như có như không nhàn nhạt. Loại khí tức tử vong này không phải là của bản thân Tân Lan Tẩy, mà là hắn giết người nhiều quá, trọng yếu hơn là, hắn sát nhân không hỏi lý do, hoàn toàn là một loại hăng hái, lúc này mới tạo thành tử vong khí tức tàn bạo.

Đối với tên gia hỏa loại này, Mạc Vô Kỵ căn bản là lười hỏi, giơ tay lên chính là một đạo phong nhận bổ đi ra ngoài.

Tuy một đạo phong nhận này của Mạc Vô Kỵ là tiện tay bổ ra, hắn căn bản cũng không có nghĩ đến Tân Lan Tẩy có thể tránh. Trên thực tế Tân Lan Tẩy thật đúng là tránh được, một đạo phong nhận này chỉ mang đi một cánh tay của Tân Lan Tẩy.

Tân Lan Tẩy màu da vốn chính là vô cùng trắng, lúc này bị một đao của Mạc Vô Kỵ đánh cánh tay, sắc mặt của hắn càng là trắng như một cái

giấy trắng. Chính là như vậy, hắn vẫn như cũ ngẩng đầu nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Thượng sư, Hoành Quang vẫn muốn âm mưu Thiên Ô Tinh, cho nên sở dĩ ta thành lập Tây Ma Giáo chính là vì có một ngày có thể ngăn cản...

- PHỐC!

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lại là một đạo lưỡi mang quét tới, vài ngón tay cái tay còn lại của Tân Lan Tẩy biến mất.

- Nếu chỉ là lý do này, cũng không cần nói.

Quanh thân Tân Lan Tẩy tử vong khí tức tàn bạo, Mạc Vô Kỵ là tuyệt đối không thể có thể bỏ qua. Để cho người như thế giết sạch một tinh cầu vô tội, cũng sẽ không có nửa điểm cau mày.

- Thượng sư, ta còn biết một cái tinh cầu hỏa thuộc tính, cách chúng ta Thiên Ô Tinh cũng không phải rất xa, ở trong đó có một loại tuyệt thế bảo vật...

Tân Lan Tẩy hầu như không có bất kỳ dừng lại nói.

Hoành Quang nghe được câu này, trong lòng vừa nhảy, hắn không nghĩ tới Tân Lan Tẩy ẩn nấp sâu như thế. Hắn sở dĩ muốn luyện hóa Thiên Ô Tinh, chính là vì trong miệng Tân Lan Tẩy nói cái kia hỏa thuộc tính tinh cầu. Trước hắn còn tưởng rằng cái tinh cầu kia chỉ có một mình hắn biết, không nghĩ tới một cái giáo chủ nho nhỏ cư nhiên biết bên ngoài Thiên Ô Tinh có một cái tinh cầu hỏa thuộc tính.

Trên thực tế tại biết thực lực của Mạc Vô Kỵ xa xa thắng mình, Hoành Quang liền nghĩ làm sao bảo mệnh. Hiện tại bí mật lớn nhất của hắn bị Tân Lan Tẩy nói ra, hắn đâu có thể cam tâm, nhanh chóng nói:

- Tiền bối, ta biết một nơi có một quả Hỏa Nguyên Châu...

Ba chữ Hỏa Nguyên Châu vừa ra, trong lòng Mạc Vô Kỵ chính là vừa nhảy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 582: Lai Lịch

Trong thời gian ngắn nhất Mạc Vô Kỵ liền làm ra quyết định, hắn hướng về phía Tiễn Trí Thừa, nói một câu:

- Nơi này giao cho ngươi, cho dân chúng được sống cuộc tốt mới đúng là một Đế Quân tốt. Bằng không, ngươi chính là một ma giáo tiếp theo. Giúp ta mang tin cho ba đệ tử của ta, hãy báo cho bọn họ tu luyện, tương lai đều bằng cơ duyên, không thể học Đông Tây Ma Giáo.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ trực tiếp nắm lên Hoành Quang cùng Tân Lan Tẩy một bước bước ra, trực tiếp biến mất tại trong tinh không vô tận.

- Dạ, Tiễn Trí Thừa ghi nhớ tiên sư giáo huấn...

Tuy thân ảnh Mạc Vô Kỵ đã không nhìn thấy, Tiễn Trí Thừa vẫn như cũ quỳ rạp xuống đất, khom người nói.

Sau lưng Tiễn Trí Thừa, quân chủ của các quốc gia đồng dạng quỳ rạp xuống đất, sau khi biết Mạc Vô Kỵ thần thông đáng sợ như vậy, không ai trong lòng không kiêng kỵ.

Tiễn Trí Thừa quả thật không có cô phụ kỳ vọng của Mạc Vô Kỵ, tại sau khi bình định Đông Tây Ma Giáo, chuyện thứ nhất hắn làm chính là xây dựng thêm An Tân Thành. Đồng thời tại An Tân Thành thành lập quảng trường lớn nhất, bên trong quảng trường dựng một pho tượng lớn của Mạc Vô Kỵ. Ngoài ra, thanh trường kiếm Mạc Vô Kỵ giao cho hắn, được đặt tại bên trên một bia kỷ niệm cao lớn. Cái bia kỷ niệm này ở ngay bên cạnh pho tượng Mạc Vô Kỵ, nhưng nhỏ hơn một chút.

Những thứ này thời khắc nhắc nhở hắn, Mạc Vô Kỵ nói những lời kia, phải cho dân chúng được sống cuộc sống tốt.

Thiên Ô Tinh rộng vô biên, một người Tiễn Trí Thừa cũng không cách nào thống trị cả tinh cầu. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ cho hắn trường kiếm chỉ là để tiêu diệt Đông Tây Ma Giáo mà thôi, Thiên Ô Tinh tự nhiên cũng không phải chỉ có một Lương Quốc. Tuy Thiên Ô Tinh có rất nhiều quốc gia, đều không ngoại lệ mỗi một đô thành quốc gia đều có một pho tượng Mạc Vô Kỵ, dùng để kỷ niệm sự cống hiến của Mạc Vô Kỵ đối với Thiên Ô Tinh.

...

Mạc Vô Kỵ đã ra khỏi Thiên Ô Tinh, Bàn thị tỷ đệ cùng Lâu Nguyệt Sương hắn đều đã có an bài, hiện tại sự tình ở Thiên Ô Tinh trên cơ bản đã kết thúc. Sau khi nghe Hỏa Nguyên Châu, Mạc Vô Kỵ liền phỏng chừng chính bản thân sẽ không lại trở lại Thiên Ô Tinh nữa, cho nên hắn mới trước khi đi thông báo mấy câu.

Mạc Vô Kỵ đứng ở trên Phi Toa chỉ điểm phương vị, Hoành Quang càng là kinh hồn táng đảm, chỉ bằng mượn Phi Toa này của Mạc Vô Kỵ, hắn liền biết thực lực của Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ hơn hắn rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ nhưng không có để ý tới hắn, mà là nhìn chằm chằm Tân Lan Tẩy hỏi:

- Ngươi ngoại trừ biết tinh cầu hỏa thuộc tính ra, còn biết cái gì? Tinh cầu đó ngươi làm thế nào biết?

Tân Lan Tẩy đang rầu vì cái mạng nhỏ của mình, nghe được Mạc Vô Kỵ câu hỏi, nhanh chóng nói:

- Ta đã từng cưỡi qua một tinh không phi thuyền, cái tinh cầu hỏa nguyên tố kia là ta nhìn thấy tại trên phi thuyền tinh không. Ta chỗ này có tinh không phương vị giản đồ...

Đang khi nói chuyện, Tân Lan Tẩy xuất ra một phần ngọn đầy các loại tinh không tọa độ bản vẽ. Tuy Mạc Vô Kỵ tự mình cũng là một người làm khoa học kỹ thuật, nhưng sau khi tu luyện, hắn đối với tinh không phương vị đồ kiểu này rất là đau đầu. Không có nhanh và tiện như Tu Chân Giới tinh không phương vị cầu? Chỉ cần một thủy tinh cầu, cái gì đều có thể ghi rõ. Nào cần dùng đánh dấu một đống lớn số liệu bản vẽ?

Mạc Vô Kỵ chau mày:

- Chỉ có những thứ này? Ngươi một tên gia hỏa tu luyện ma nguyên, làm thế nào biết tinh cầu hỏa thuộc tính?

Tân Lan Tẩy trong lòng trầm xuống, nếu mà không phải là tại trước mặt Mạc Vô Kỵ hắn chính là một cái con kiến hôi, hắn sớm đã động thủ.

- Hồi bẩm tiền bối, đó là bởi vì Hoành Quang đã từng chỉ điểm qua ta một phần tu chân thủ đoạn, cho nên ta hiểu một chút.

Tân Lan Tẩy giọng nói run rẩy nói.

- Ngươi không có giá trị.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ trực tiếp nắm lên Tân Lan Tẩy liền muốn ném xuống.

Tân Lan Tẩy vội vàng nói:

- Tiền bối, ta còn biết một tờ truyền thừa công pháp của Vu tộc tại trên người Hoành Quang...

Không đợi Tân Lan Tẩy đem lời nói cho xong, Hoành Quang sớm đã kính cẩn lấy ra một cái da cuốn phong cách cổ xưa đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nhẹ buông tay, một đạo tiên nguyên xé rách mạch lạc cùng bộ xương quanh thân Tân Lan Tẩy, lại đem Tân Lan Tẩy ném vào trong tinh không.

Tiện tay tiếp nhận da cuốn Hoành Quang cho hắn, thần niệm của Mạc Vô Kỵ thoáng quét một cái, quả nhiên giống y hệt Bàn Hiệt giao cho hắn. Chỉ là nội dung bất đồng mà thôi. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ hoài nghi trên người Đông Ma Giáo Vô Điền có đúng hay không cũng có một cái da cuốn như vậy, bất quá để cho hắn trở về tìm kiếm, hắn cũng không có cái tâm tình này.

So với Hỏa Nguyên Châu, chính là luyện thể cũng có thể để xuống. Huống chi, trên người của hắn hai tờ da cuốn nói không chừng đã có Vu Tộc luyện thể giới thiệu.

- Ngươi rất tốt a, tại một cái nho nhỏ Tu Chân Giới, cư nhiên có thể tu luyện tới Kim Tiên. Hơn nữa còn là Kim Tiên tiên nguyên không có chuyển hoán, nếu bàn về tư chất, ngươi thật đúng là không tồi. Nói đi, ngươi đến từ nơi nào, ở lại Thiên Ô Tinh rốt cuộc muốn làm gì?

Lại đem đồ đạc của Hoành Quang thu hồi, Mạc Vô Kỵ mới lên tiếng.

Mạc Vô Kỵ đích xác không hoàn toàn châm chọc, có thể sử dụng linh khí lại đem chính bản thân tu luyện tới Kim Tiên, còn không có chuyển hoán tiên nguyên, đích xác không phải là người bình thường có thể làm được. Bởi vì Hoành Quang nguyên lực cũng chưa hoàn toàn chuyển hóa thành tiên nguyên, nếu là hoàn toàn chuyển hóa, vậy Hoành Quang sẽ cường đại hơn vài chục lần. Đương nhiên cường đại hơn nữa, ở trước mặt hắn cũng là con kiến hôi.

Hoành Quang đã kiến thức Mạc Vô Kỵ cường đại, đồng dạng kiến thức qua thủ đoạn của Mạc Vô Kỵ, hắn đã tuyệt ý niệm phản kháng, nghe Mạc Vô Kỵ nói, sau đó nhanh chóng đáp:

- Ta đến từ Thiên Hòa Tinh, đó là một cái tu chân tinh cầu, cách nơi này cũng không phải rất xa, tiền bối muốn đi mà nói, ta có thể mang tiền bối đi qua...

Thiên Hòa Tinh? Mạc Vô Kỵ nghe được mấy chữ này bỗng nhiên có chút quen thuộc, chỉ là hắn không nhớ nổi chính bản thân ở địa phương

nào xem qua tên tinh cầu này.

- Lại đem lai lịch của ngươi đầu đuôi nói ra, không nên có nửa điểm quên.

Mạc Vô Kỵ lớn tiếng nói.

- Dà, dà. Ta là thời điểm trở về Thiên Hòa Tinh ngẫu nhiên gặp Thiên Ô Tinh, phát hiện ma nguyên bên trong Thiên Ô Tinh. Loại ma nguyên này có thể thông qua một loại thủ đoạn cùng linh khí kết hợp lại, hình thành nguyên lực cường đại hơn...

Hoành Quang không dám có nửa điểm quên, Mạc Vô Kỵ nhìn ra hắn là Kim Tiên, thực lực nhất định là xa xa mạnh hơn hắn.

Mạc Vô Kỵ chau mày, lạnh giọng nói:

- Nguyên lực cường đại hơn nữa có thể cùng tiên nguyên so sánh sao? Cởi quần đánh rắm, ơ đù....

Mạc Vô Kỵ dường như nhớ ra cái gì đó, a đù một tiếng, lập tức liền lại nói:

- Nhanh đem lai lịch của ngươi nói rõ ràng.

Hắn đã nhớ lại đã gặp Thiên Hòa Tinh ở nơi nào, thậm chí Hoành Quang tên người này hắn cũng thấy qua.

Hoành Quang hình như cảm giác được Mạc Vô Kỵ hỉ nộ vô thường, nhanh chóng giải thích:

- Ta phi thăng tới Tiên Giới sau đó, bởi vì tại Tiên Giới đắc tội người khác, cho nên không dám ở lại Tiên Giới, lúc này mới bỏ ra khí lực lớn như vậy len lén rời đi, cũng may ta còn không có chuyển hóa tiên nguyên...

- Ngươi nói láo, nếu mà ngươi dám nói dối nửa chữ, câu nói kế tiếp cũng không cần nói. Ta nhắc nhở ngươi một cái, ngươi còn chưa tới Tiên Giới.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng cắt đứt Hoành Quang nói.

Hoành Quang cũng cảm giác được da đầu của mình tê tê, hắn dường như cởi cởi hết quần áo đứng trước người ta vậy. Trước mắt người này quá cường đại, vô luận là tâm tư kín đáo trình độ hay là thực lực đều giống nhau.

- Tiền bối khai ân, bởi vì ta bị người khác bắt nhốt ở trong ngục giam, cho nên lo lắng tiền bối cũng là người tới bắt ta...

Hoành Quang nhanh chóng cầu xin tha thứ.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt hòa hoãn một phần, thản nhiên nói:

- Nhìn tại phân thượng ngươi lần này không có nói sai, ta cho ngươi cơ hội lại đem sự tình Bán Nguyệt Ngục hết hoàn toàn ra. Đừng giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo, bởi vì ta rất rõ ràng lai lịch của ngươi, Di Hoành Quang.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói ra ba chữ Di Hoành Quang, Hoành Quang cả người đều như ngâm ở trong nước đá. Hắn thật không ngờ, chính bản thân họ gì trước mắt người này đều biết.

Mạc Vô Kỵ đương nhiên biết tên của đối phương, hắn tại bên trong Vĩnh Anh ngục mười một lấy được tư liệu thì có người kia.

- Di Hoành Quang, Thiên Hòa Tinh tu sĩ, thiên tài sáu sao, Vĩnh Anh lịch 844 hội kỷ ngày 2 tháng 6 năm 7691 thăng cấp Thiên Tiên. Lúc đầu tiến vào Vĩnh Anh ngục mười một, Bán Nguyệt Ngục phòng tám mươi bảy, tính chất chất phác...

Đây là Vĩnh Anh trong ngục giam ghi lại, Mạc Vô Kỵ không tin tên này chất phác. Loại tên gia hỏa này quả thực xảo trá như hồ ly bình

thường giống nhau, cùng chất phác hoàn toàn không có liên hệ.

- Tiền bối, vãn bối đích xác gọi Di Hoành Quang, tại vừa sau khi mới vượt qua Thiên Tiên lôi kiếp, đã bị người mang đi đưa đến trong Vĩnh Anh ngục giam. Tại trong Vĩnh Anh ngục giam, ta làm bộ thành thật, cũng còn sống được. Thẳng đến mấy nghìn năm sau đó, tại Vĩnh Anh ngục mười một tới một người tên là Mông Ấn Tam...

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Mông Ấn Tam ta biết, ngươi nói một chút Mông Ấn Tam là như thế nào đánh vỡ Vĩnh Anh ngục mười một, mấy người khác đi nơi nào?

Đối với Mạc Vô Kỵ lý giải những thứ này, Di Hoành Quang không kinh nữa dị, hắn nhanh chóng nói:

- Mông Ấn Tam đi nơi nào ta không biết, nhưng Bán Nguyệt Ngục đích thật là bị hắn mở ra. Hắn giết người khống chế Bán Nguyệt Ngục, mở cửa Bán Nguyệt Ngục. Lúc đó rất nhiều tu sĩ khi biết sau chuyện này, cũng bắt đầu vượt ngục chạy trốn, ta bất quá là một người trong đó mà thôi. Cũng có vài người không vượt ngục được, sau cùng bỏ mạng ở bên trong gian phòng của mình.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói:

- Ngươi nói mấy thứ đó ta đều biết, ngươi hãy nói một phần ta không biết, ví dụ như Mông Ấn Tam vì sao không luyện hóa Bán Nguyệt Ngục? Còn có, ngươi làm sao có thể trở về đến phụ cận Thiên Hòa Tinh?

Di Hoành Quang há miệng, đáng tiếc hắn cũng không biết Mông Ấn Tam vì sao không luyện hóa Bán Nguyệt Ngục. Một hồi lâu mới chỉ có thể lo lắng nói:

- Ta là bằng vào tinh không phương vị tranh vẽ của Thiên Hòa Tinh, tại trong tinh không lưu lạc mấy nghìn năm, lúc này mới trở lại ngoại vi Thiên Hòa Tinh, sau đó trên đường nhìn thấy Thiên Ô Tinh.

- Ngươi ở Thiên Ô Tinh làm cái gì?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút thất vọng, hắn đối với Mông Ấn Tam rất là hiếu kỳ, muốn biết tên này rốt cuộc là thần thánh phương nào, một Thiên Tiên liền có thể giết chết đông đảo Kim Tiên thậm chí có Huyền Tiên, lao ra Bán Nguyệt Ngục.

Di Hoành Quang có ý dối trá, nhưng hắn đã biết năng lực Mạc Vô Kỵ thần thông khó lường, cả sự tình hắn tiến vào Bán Nguyệt Ngục đều rõ ràng, hắn còn có thể nói dối như thế nào?

- Ta là trước tiên thấy Hỏa Nguyên Châu, sau đó nghĩ đến lại đem Thiên Ô Tinh luyện hóa, thành một món phòng ngự pháp bảo cho mình, rồi đem Hỏa Nguyên Châu thu hồi lại...

Mạc Vô Kỵ nghe đến đây nói, cũng không khỏi không thầm than, tên này thật sự là quá hung ác. Một cái ý niệm trong đầu lại muốn trên trăm tỷ người chôn cùng, có thể khẳng định một khi Thiên Ô Tinh bị luyện hóa, coi như là người ở bên trong không có chết, tại thời điểm đi thu Hỏa Nguyên Châu, Thiên Ô Tinh cũng sẽ bị thiêu cháy.

- Ngươi cũng không còn giá trị để sống tiếp nữa.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp nắm lên Di Hoành Quang, tiên nguyên vừa phát ra, cả Nguyên Thần của Di Hoành Quang đều trực tiếp xé rách, thu hồi giới chỉ của Di Hoành Quang, lúc này mới đem xác hắn ném vào trong tinh không.

Nơi này hắn cảm nhận được khí tức hỏa nguyên tố hơi yếu, hắn phỏng chừng nơi này là ngoại vi tinh cầu nơi có Hỏa Nguyên Châu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 583: Người Thủ Hộ Tinh Cầu

Mạc Vô Kỵ cũng không có kiểm tra giới chỉ của Hoành Quang, căn cứ khí tức cực nóng, hắn rất nhanh liền tìm được một cái Hỏa Tinh to lớn.

So với trên địa cầu, Hỏa Tinh chỉ là một cái tên, Hỏa Tinh này là chân chính Hỏa Tinh. Toàn thân tất cả đều là hỏa diễm, lớn vô cùng, coi như là thực lực của Mạc Vô Kỵ cũng không cách nào tới gần.

Xem ra hắn giết Di Hoành Quang quá sớm, dựa theo thuyết pháp của Di Hoành Quang, coi như là hắn luyện hóa Thiên Ô Tinh, cũng không cách nào bằng vào Thiên Ô Tinh tiến vào tinh cầu hỏa diễm đáng sợ như vậy.

Dù cho hắn khôi phục tu vi, bằng vào Thanh Câm Chi Tâm bao bọc, muốn đi vào tinh cầu này, cũng có chút trở ngại. Trừ phi hắn luyện hóa Lạc Thư, dưới Lạc Thư bảo vệ, mới có thể tiến vào tinh cầu này, thu được Hỏa Nguyên Châu.

Lạc Thư luyện hóa đối với Mạc Vô Kỵ tu vi khôi phục mà nói cũng không phải là cái gì việc khó, khó khăn là Mạc Vô Kỵ càng xem tinh cầu này càng cảm thấy cổ quái, hắn thậm chí có một loại cảm giác quen thuộc.

Có hỏa diễm tinh cầu nào có thể để cho hắn quen thuộc? Đáp án chỉ có một, đó chính là thái dương (mặt trời).

Hắn sinh sống trên địa cầu vô số năm, địa cầu mặc dù có thể có sinh mệnh, có thể nói có một nửa công lao đến từ thái dương hằng tinh này.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, sẽ không trùng hợp như vậy chứ? Hắn rơi vào phạm vi hệ ngân hà đã đủ khéo léo, đụng tới thái dương càng là trùng hợp trong trùng hợp. Phải biết rằng bên trong hệ ngân hà hằng tinh (hành tinh) cùng loại với thái dương, đây chính là nhiều không kể xiết, dùng tỷ để làm đơn vị tính toán.

Nếu quả như thật là thái dương, như vậy khoảng cách địa cầu chỉ có ba bốn tỷ dặm đường. Khoảng cách này đối với người bình thường mà nói, đó là một khoảng cách xa không thể với tới, đối với thất phẩm phi hành tiên khí của Mạc Vô Kỵ mà nói, căn bản cũng không tính khoảng cách.

Nói cách khác, ở chỗ này nhìn thấy thái dương, Mạc Vô Kỵ tùy thời đều có thể trở về tới địa cầu.

Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ cũng không hài lòng, hắn không phải là không vui bởi vì thái dương, hắn không có khả năng lấy đi Hỏa Nguyên Châu. Mà là bởi vì giả như đây thật là thái dương, vậy thì hư chuyện.

Hoành Quang có thể phát hiện viên tinh cầu này, này người khác cũng có thể phát hiện ra nó. Hắn có thể không động viên tinh cầu này, không có nghĩa là tu sĩ khác không động. Tu Chân giả cùng loại Hoành Quang loại này, cả trăm tỷ người Thiên Ô Tinh đều có thể tiêu diệt, há có thể bởi vì mặt trời là tinh cầu sinh mệnh của địa cầu liền không động thủ?

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ suy nghĩ làm sao bảo trụ thái dương, một đạo bóng dáng phi thuyền cấp tốc đến gần hắn. Mạc Vô Kỵ dãy tay một cái, trường đao xuất hiện ở trong tay.

Thương thế của hắn được sự giúp đỡ của Sinh Cơ Lạc sớm đã biến mất, nếu không phải lo lắng thiên địa quy tắc áp chế, tu vi của hắn có thể trong thời gian ngắn nhất khôi phục lại Huyền Tiên cảnh giới.

Giờ khắc này ở trong tinh không phát hiện ra tu sĩ, Mạc Vô Kỵ là vui mừng không sợ, tối đa đánh không lại hắn cũng có thể bỏ chạy.

- Vị đạo hữu này là vì Thần Diễm Tinh mà đến?

Trên phi thuyền, một người nam tử vóc người thon dài, hắn thấy Mạc Vô Kỵ xa xa đã ôm quyền chào.

Mạc Vô Kỵ tại Tiên Giới trải qua rất nhiều, nam tử này vừa qua, hắn liền cảm giác được thực lực của đối phương, hắn là một Kim Tiên tu sĩ. Tên tu sĩ này nguyên lực hắn là hoàn toàn chuyển hóa thành tiên nguyên, cho nên lúc này thực lực của hắn bị áp chế ở tại Thiên Tiên hậu kỳ.

Bàn về thực lực, người này mạnh hơn rất nhiều so với Di Hoành Quang không có chuyển hóa tiên nguyên. Nhưng ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, còn chưa đủ tầm.

- Thần Diễm Tinh?

Mạc Vô Kỵ thu hồi trường đao, nghi hoặc nhìn tên nam tử này, lẽ nào đây không phải là thái dương? Hắn rất nhanh thì hiểu được, coi như là thái dương, cách gọi mọi người bất đồng cũng là như thường.

Nam tử này lần nữa liền ôm quyền, giọng thành khẩn nói:

- Không sai, tinh cầu này gọi Thần Diễm Tinh. Thanh Ích Tinh cách nơi này hơn mấy tỷ dặm có tầm mấy trăm tỷ người sống, cũng là bởi vì nhờ có Thần Diễm Tinh. Ta cũng biết Thần Diễm Tinh này có một quả Hỏa Nguyên Châu không nên có, thế nhưng là hạt châu này thực sự không có khả năng bị lấy đi, một khi bị lấy đi, Thần Diễm Tinh sẽ dần dần héo rũ. Đồng dạng, Thanh Ích Tinh cũng giống vậy sẽ rơi vào hắc ám, sau cùng sinh mệnh tiêu vong.

- Thanh Ích Tinh?

Mạc Vô Kỵ tự lẩm bẩm một câu, lập tức nghĩ đến, lẽ nào nơi này thật sự không phải là thái dương?

Thấy Mạc Vô Kỵ không nói gì, nam tử này nói lần nữa:

- Ta xuất thân từ Thanh Ích Tinh, gọi là Mân Chí, ở tại chỗ này đã hơn hai ngàn năm.

- Lẽ nào ngươi ở nơi này là vì bảo hộ Thần Diễm Tinh?

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc.

Mân Chí gật đầu:

- Đúng vậy, gần đây có người theo dõi Thần Diễm Tinh, ta là tu sĩ xuất thân từ Thanh Ích Tinh, tuyệt đối không thể để cho người khác hủy diệt Thần Diễm Tinh.

- Lẽ nào này Thanh Ích Tinh là tu chân tinh cầu?

Mạc Vô Kỵ không giải thích được hỏi.

Mân Chí lắc đầu:

- Không phải, Thanh Ích Tinh bất quá là một cái tinh cầu tầm thường của người phàm mà thôi. Cho nên sở dĩ ta có thể trở thành Kim Tiên, là bởi vì ta dưới cơ duyên xảo hợp thu được một cái cơ duyên, bước lên tu chân chi đồ. Bởi vì Thanh Ích Tinh chỉ có ta một cái Tu Chân giả, Thần Diễm Tinh chỉ có ta có thể bảo hộ.

Mân Chí giọng thành khẩn, tràn ngập lấy một loại thái độ đạo nghĩa không cho phép chùn bước.

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó, cảm thấy kính nể. Vô luận là Tu Chân Giới hay là Tiên Giới, cũng có người như Mân Chí, nhưng đó thật là quá ít. Coi như là Lâm Cô mạo hiểm tính mạng của mình, đó cũng là vì cứu mẫu thân của nàng. Cái đó và hiến thân vì một cái tinh cầu, hoàn toàn là khái niệm bất đồng.

Hơn nữa loại này hiến thân, mọi người sinh tồn ở Thanh Ích Tinh không nhất định sẽ biết, sự sống của bọn họ đang có người bảo vệ.

Đồng thời Mạc Vô Kỵ cũng phỏng chừng mình nhìn sai rồi, hành tinh tương tự như mặt trời này cũng không phải thái dương. Bất quá tác dụng của nó, hắn là cùng thái dương không sai biệt lắm.

- Mân Chí đạo hữu, ta gọi là Mạc Vô Kỵ. Không biết đạo hữu có thể hay không lại đem bản đồ tinh không chung quanh đây cho ta xem, ta ở chỗ này đã bị lạc đường.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, cực kỳ khách khí nói.

Dường như không có cảm thấy được Mạc Vô Kỵ kinh ngạc, Mân Chí lấy ra một cái tinh không cầu đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc đạo hữu, đây là ta chính bản thân chế luyện, hơi có chút thô ráp.

Mạc Vô Kỵ vội vàng cám ơn, lại đem tinh không phương vị cầu này nhận lấy. Thấy phương vị này cầu, hắn rất nhanh thì hiểu rõ mình là thực sự nghĩ sai rồi. Đây không phải là thái dương, hành tinh chung quanh Thần Diễm Tinh tới ba mươi sáu lận, tuyệt đối không phải là Thái Dương Hệ.

Để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ là, viên tinh không phương vị cầu này còn có phương vị rời đi phiến tinh hệ này, có thể thấy được mấy năm nay Mân Chí ngược lại ở chung quanh đã bỏ ra một phen công phu.

- Mân Chí đạo hữu, viên phương vị cầu này có thể bán cho ta hay không? Ta đang thiếu tinh không phương vị cầu như vậy.

Mạc Vô Kỵ có chút ngượng ngùng nói.

Hắn tại trong tinh không bị lạc đường đi, có viên phương vị cầu này, hắn chí ít sẽ không chạy loạn.

Mân Chí cảm thụ được Mạc Vô Kỵ cũng không phải là người mơ ước Hỏa Nguyên Châu, lúc này liền nói:

- Chính là một quả tinh không cầu lại có cái gì, Mạc đạo hữu cứ việc cầm đi được rồi.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ lấy ra một cái nhẫn đưa cho Mân Chí:

- Mân đạo hữu, trong này là một phần tài nguyên tu luyện, ta tình cờ đoạt được, liền đưa cho ngươi.

Mân Chí vẫn cho là tu vi Mạc Vô Kỵ cũng không bằng hắn, tối đa bất quá là một cái Địa Tiên mà thôi. Hắn sở dĩ khách khí với Mạc Vô Kỵ, là bởi vì tính tình hắn vẫn rất khiêm tốn, cũng không phải cái hạng người kiêu ngạo, cũng không phải cảm giác mình đánh không lại Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ mang cho hắn tài nguyên tu luyện, với hắn mà nói trên cơ bản không có ích gì, hắn không có nhìn trực tiếp đẩy trở về:

- Mạc đạo hữu, đa tạ, ta thực sự không cần.

Mạc Vô Kỵ đã nhìn ra ý nghĩ của Mân Chí, hắn cười cười:

- Có lẽ đối với ngươi sẽ hữu dụng cũng không nhất định, nếu mọi người là bằng hữu, ta thu vật của ngươi, cho ngươi một ít đồ cũng là nên.

Đơn thuần làm một bằng hữu, Mạc Vô Kỵ sẽ không lưu cho Mân Chí nhiều đồ như vậy. Hắn bị loại tinh thần này của Mân Chí đả động, có một khắc hắn thậm chí muốn đi tới thái dương nhìn xem, có người bảo vệ cho thái dương hay không. Đáng tiếc, năng lực của hắn còn không thể quay về.

- Vậy, được rồi...

Mân Chí cảm thụ được sự chân thành của Mạc Vô Kỵ, đơn giản nhận giới chỉ. Thần niệm của hắn cũng tùy tiện tại trong giới chỉ quét một cái.

Khi hắn thấy một đống tiên tinh cùng đông đảo tiên đan thời điểm, tay run một cái, thiếu chút nữa đem nhẫn trong tay ném ở trên mặt đất.

Lập tức hắn mau chóng đem giới chỉ đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc huynh, cái này thật sự là quá trân quý, ta không thể nhận.

Một tầng tinh tế mồ hôi lạnh từ cái trán chảy ra, trước hắn giọng nói bình thản, là bởi vì biết mình thực lực xa xa mạnh hơn Mạc Vô Kỵ, có thể ngăn cản Mạc Vô Kỵ động thủ đối với Thần Diễm Tinh. Nhưng là bây giờ hắn thấy đồ đạc Mạc Vô Kỵ lấy ra, hắn liền biết mình sai rồi.

Không phải là của mình thực lực xa xa đi mạnh hơn Mạc Vô Kỵ, mà là thực lực của Mạc Vô Kỵ xa xa mạnh hơn hắn.

Hắn sở dĩ ra mồ hôi lạnh, cũng không phải sợ hãi Mạc Vô Kỵ giết hắn, là lo lắng Mạc Vô Kỵ dùng mấy thứ này cho hắn, muốn lấy đi Hỏa Nguyên Châu của Thần Diễm Tinh.

Mạc Vô Kỵ lần nữa lại đem đồ đạc giao cho Mân Chí nói:

- Mân đạo hữu, mọi người bằng hữu tương giao, mấy thứ này coi như là một điểm tâm ý của ta. Không muốn nói Thần Diễm Tinh là sinh mệnh tinh cầu của Thanh Ích Tinh, có ngươi ở đây coi chừng. Coi như là không ai coi chừng, loại sinh mạng tinh cầu này ta Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không động một cái.

Mân Chí hít một hơi thật sâu, hắn đối với Mạc Vô Kỵ cúi người tới đất:

- Đa tạ Mạc huynh rộng lượng, ta vẫn cho là thực lực của ta đủ để bảo vệ cho Thần Diễm Tinh, ngày hôm nay Mạc huynh đến, ta mới biết được, thực lực của ta có lẽ còn xa xa thiếu.

Trước Mân Chí đích thật là nghĩ như vậy, hắn có thể trở về đến cái chỗ này, hoàn toàn là cơ duyên xảo hợp. Bình thường đến chung quanh đây đều là Tu Chân Giới tu sĩ, Tiên Giới tiên nhân cực kỳ ít.

Hắn một cái Kim Tiên, ở chỗ này coi chừng, bất luận cái gì Tu Chân Giới tu sĩ tới hắn cũng không sợ hãi. Huống chi, Thần Diễm Tinh nhiệt độ rất cao, bình tu sĩ thường muốn đi vào cũng vào không được. Hắn ở

tại chỗ này, chính là ngăn cản một phần tên gia hỏa muốn thông qua thủ đoạn để cho Thần Diễm Tinh hủy diệt.

Mạc Vô Kỵ xua tay nói:

- Ta đi tới nơi này cũng là tình cờ, không phải là ta nói nhiều. Mân Chí huynh, suy nghĩ của ngươi tuy tốt, nhưng phiến tinh không này tình cờ sẽ đến một phần cường giả tu vi cao. Chưa nói tu sĩ quá mạnh, chỉ cần có cùng ta tu vi không sai biệt lắm tới nơi này, ngươi chỉ sợ cũng không thủ được.

Mân Chí thở dài nói:

- Ta cũng biết, chỉ là Thần Diễm Tinh Hỏa Nguyên Châu là thiên địa sinh thành, khoảng cách niên đại bây giờ cũng không lâu. Ngươi cũng biết, loại này hỏa diễm tinh cầu một khi sinh thành Hỏa Nguyên Châu, vậy thì triệt để dung hợp cùng một chỗ. Nếu như không có người khác mơ ước, Thần Diễm Tinh có Hỏa Nguyên Châu đối với Thanh Ích Tinh là chuyện tốt cực lớn, nhưng là bây giờ ta chỉ sợ chuyện tốt biến thành chuyện xấu.

Mạc Vô Kỵ cũng là một tiếng thở dài, loại chuyện này hắn thật đúng là không giúp được. Hơn nữa hắn khẳng định thời gian dài lâu, Thần Diễm Tinh sẽ bị người phá huỷ, lấy đi Hỏa Nguyên Châu. Hắn không thể làm gì khác nói:

- Mân Chí, ta cũng không biết làm sao khuyên ngươi, tương lai nếu có cái gì ngoài ý muốn, ngươi có thể đi tiểu điếm của ta, ta tại Tiêm Giác Tiên Khư mở ra một cửa hàng tên là thiên cơ đan các... A đù, bỏ mẹ rồi...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 584: Đạo Hữu Lưu Thủ

- Mạc huynh, có chiện gì zạ?

Mân Chí nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ chỉ vào Thần Diễm Tinh xa xa nói:

- Mân đạo hữu, ngươi mới vừa nói Thần Diễm Tinh Hỏa Nguyên Châu hình thành không lâu, nói cách khác Hỏa Nguyên Châu này cũng không phải ngay từ đầu đã có?

Mân Chí nghe được là chuyện này, khẳng định nói:

- Đúng vậy, Hỏa Nguyên Châu hình thành cách bây giờ thậm chí không tới năm nghìn năm. Này có cái gì không đúng sao?

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Đương nhiên không đúng, Hỏa Nguyên Châu đó là hỏa nguyên tố tinh khiết khai thiên ích địa hình thành, yêu cầu vô số năm tháng ngưng tụ mới có thể có. Làm sao có thể tại mấy nghìn năm hình thành?

Khi biết bản thân Bất Hủ Giới yêu cầu năm nguyên châu, Mạc Vô Kỵ liền nghiên cứu qua năm nguyên châu hình thành. Không nghiên cứu hắn không biết, chuyên môn tra xét rất nhiều năm nguyên châu tư liệu sau đó, hắn mới biết được điều kiện Ngũ Hành nguyên châu hình thành cực kỳ hà khắc. Hơn nữa còn là tại Hỗn Độn Ngũ Hành mới có thể hình thành, căn bản không khả năng mấy nghìn năm là có thể thành.

Mân Chí có thể từ một cái tinh cầu người phàm tầm thường tu luyện đến trình độ bây giờ, tự nhiên không phải là đứa ngốc. Mạc Vô Kỵ lời vừa nói ra hắn liền hiểu được, khiếp sợ nói:

- Mạc huynh, ý của ngươi là phụ cận đây có...

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, nhất định là phụ cận đây có Hỗn Độn Hỏa nguyên tố khí tức xuất hiện. Những thứ hỏa nguyên tố này vốn là gần ngưng tụ thành Hỏa Nguyên Châu, tại trong hoàn cảnh Thần Diễm Tinh triệt để hình thành Hỏa Nguyên Châu mới đúng là như thường.

Lời Mạc Vô Kỵ đã rất rõ ràng, đó chính là ngoại vi chỗ không xa Thần Diễm Tinh này, có nơi khai thiên ích địa. Cái chỗ này vỡ vụn sau đó, Tiên Thiên hỏa nguyên tố gần hình thành Hỏa Nguyên Châu cùng Thần Diễm Tinh dung hợp cùng một chỗ, triệt để tạo thành Hỏa Nguyên Châu. Loại này Tiên Thiên hỏa nguyên tố tràn ra tới đều có thể hình thành Hỏa Nguyên Châu, vậy nếu không có tràn ra chẳng phải là càng nhiều sao?

Dựa theo tư duy bình thường, tràn ra đều là số ít.

- Mân đạo hữu, ngươi ở nơi này nhiều năm, thậm chí Thần Diễm Tinh Hỏa Nguyên Châu đều là ngươi chứng kiến ngưng tụ, có biết tại đây có địa phương dị thường nào hay không?

Mạc Vô Kỵ nóng bỏng hỏi, Mân Chí ở phụ cận đây mấy nghìn năm, đối với hư không xung quanh khẳng định phải hiểu càng sâu so với hắn.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Mân Chí lúc liền nghĩ đến một việc, nói:

- Mạc huynh, thật đúng là có một chỗ. Tại trước khi Hỏa Nguyên Châu còn chưa có xuất hiện, ta liền điều tra Thần Diễm Tinh hệ. Thần Diễm Tinh hệ vốn có ba mươi bảy khối hằng tinh, về sau có một viên hành tinh đột nhiên nổ tung, một bộ phận còn hoàn hảo bay mấy, chỉ còn

lại có ba mươi sáu khối hành tinh. Lúc đó ta cũng không có lưu ý, dù sao ba mươi sáu mới phù hợp con số Thiên Cương (số chính phương chăng?). Nếu quả như thật theo như lời Mạc huynh, vậy thật là có thể là viên tinh cầu kia.

- Mân đạo hữu, có thể hay không xin hỏi một chút phương vị tinh cầu sau khi nổ tung đó bỏ chạy làm sao?

Mạc Vô Kỵ càng là vội vàng hỏi.

- Mạc huynh, ngươi muốn đuổi theo viên tinh cầu kia? Nhưng nó đã bỏ chạy mấy nghìn năm a...

Mân Chí kinh ngạc hỏi, Mạc Vô Kỵ nói cũng có chút quá ngoại hạng.

Tu luyện tu chính là cái gì? Ngoại trừ thiên phú ra chính là cơ duyên.

Nếu nói cơ duyên, đối với đại đa số người mà nói, đó chính là tài nguyên tu luyện cùng với một phần ngẫu nhiên kỳ ngộ. Bình thường tại tu chân giới, tu sĩ gặp bảo vật tốt hoặc là thiên đại cơ duyên, cũng gọi là số mệnh.

Đối với một cái tu sĩ mà nói, số mệnh cao thấp trình độ rất có thể quyết định tương lai thành tựu làm sao.

Mạc Vô Kỵ đến từ địa cầu, hắn càng tin tưởng cố gắng của mình. Có đôi khi nếu nói số mệnh kỳ ngộ cũng là chính bản thân nỗ lực kết quả, nỗ lực thì có một đường cơ hội thu được cơ duyên số mệnh, không nỗ lực đó là chắc chắn sẽ không có cơ hội.

Cũng ví như cái tinh cầu kia sau khi nổ tung bỏ chạy, người bình thường nghe nói đều bỏ chạy mấy nghìn năm, trên cơ bản cũng không ôm có hi vọng. Mạc Vô Kỵ lại hay còn là muốn đi xem, trong tinh không mặc dù có tu sĩ, nhất định là số ít. Nói không chừng mấy nghìn năm đi qua, tinh cầu tàn phá kia vẫn không có tu sĩ phát hiện, sau cùng bị hắn đuổi tới cũng không nhất định đâu?

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Mân đạo hữu, ta đã tại trong tinh không lạc đường, còn không biết làm sao trở lại Tiên Giới. Tìm kiếm đường về trong khoảng thời gian này nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, định đi thử thời vận.

Mân Chí nhất thời khom người đối với Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc huynh làm việc có đạo đức nguyên tắc, trong ngực lại có sự kiên định vô thượng, là tấm gương vĩnh viễn của ta Mân Chí. Mạc huynh mời lại đem tinh không Thủy Tinh Cầu lấy ra, ta chỉ cho Mạc huynh xem phương vị.

Mân Chí những lời tôn kính này phát ra từ nội tâm, từ lời Mạc Vô Kỵ nói, hắn biết Mạc Vô Kỵ đối với tài nguyên tu luyện cùng cơ duyên truy cầu là cực kỳ cố chấp. Hắn cũng cảm giác được, Hỏa Nguyên Châu đối với Mạc Vô Kỵ rất trọng yếu. Có thể coi là như thế, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có ranh giới cuối cùng và nguyên tắc đạo đức của mình.

Hắn thà rằng chính bản thân đi tìm sứt mẻ tinh cầu mấy ngàn năm trước liền bỏ chạy, đi tìm Hỏa nguyên tố Hỗn Độn có khả năng tồn tại. Cũng không muốn động thủ đối với Thần Diễm Tinh, thậm chí hắn biết rõ Thần Diễm Tinh tương lai sẽ bị cường giả khác đánh nổ nát.

Ngoài ra, Mạc Vô Kỵ đối với hắn tôn kính hắn có thể cảm thụ được, cũng không hẹp hòi tặng cho hắn một người xa lạ, một đống đồ đạc.

Chỉ có người như thế, mới đáng giá hắn Mân Chí tôn kính. Hắn Mân Chí bảo vệ cho Thần Diễm Tinh là vì sao? Đó là bởi vì Thần Diễm Tinh là ánh sáng của Thanh Ích Tinh, là sinh mệnh tinh cầu Thanh Ích Tinh. Hắn Mân Chí là người tới từ Thanh Ích ra, hắn thủ hộ Thần Diễm Tinh là đương nhiên.

Mà Mạc Vô Kỵ cùng Thanh Ích Tinh cũng là không hề quan hệ, hắn không muốn động thủ đối với Thần Diễm Tinh, đó chính là bởi vì trong lòng hắn có bản thân chuẩn tắc.

Mân Chí cũng tiếp xúc qua một phần Tiên Giới tu sĩ, hắn biết đối với một cái Tiên Giới tu sĩ mà nói, không muốn nói mấy trăm tỷ người phàm, coi như là lại nhiều gấp bội người phàm. Chỉ cần bọn họ nhìn trúng Hỏa Nguyên Châu, những sinh mệnh người phàm kia cũng không ở trong mắt bọn hắn.

Mạc Vô Kỵ lập tức lấy ra tinh không phương vị cầu trước Mân Chí đưa cho hắn.

Tinh không phương vị cầu đánh dấu vô cùng rõ ràng, mặt trên có vị trí Thần Diễm Tinh, còn có vị trí ba mươi sáu khối hành tinh Thần Diễm Tinh hệ, trong đó liền bao gồm Thanh Ích Tinh.

Mân Chí thần niệm thẩm thấu đến tinh không phương vị cầu, rất nhanh thì chỉ vào trống rỗng tinh không nói:

- Chính là đi đường này, căn cứ lúc đó phương hướng bùng nổ của hành tinh này, hành tinh đó hắn là trực tiếp chui ra khỏi Thần Diễm Tinh hệ.

Đang khi nói chuyện, Mân Chí đã tại nơi tinh không phương vị cầu họa xuất đại khái phương hướng khả năng.

Mạc Vô Kỵ thu hồi tinh không phương vị cầu, đối với Mân Chí liền ôm quyền nói:

- Đa tạ mân đạo hữu chỉ điểm. Tương lai nếu là có cơ hội đi Tiên Giới, ngươi cần trợ giúp gì, nhớ kỹ đi tìm ta, ta tại Tiên Giới vẫn còn có chút môn lộ. Chúng ta tại đây cáo từ, sau này còn gặp lại.

Mạc Vô Kỵ nói xong, trực tiếp tế xuất Phi Toa, nhanh chóng biến mất ở tại bên trong một mảnh tinh hệ.

Nhìn phương hướng Mạc Vô Kỵ biến mất, Mân Chí thì thào nói:

- Thực sự là kỳ nhân, nếu ta có thể lại trở lại Tiên Giới, nhất định đi bái phỏng Mạc huynh.

...

Mạc Vô Kỵ dùngPhi Toa tốc độ cực kỳ cấp tốc, không tới nửa tháng thời gian, liền từ Thần Diễm Tinh hệ rời đi, tiến vào một tinh không mảnh hoàn toàn mới.

Tại trong tinh không chạy đi dài đằng đẵng không hẹn, Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không đem thời gian toàn bộ lãng phí ở. Hắn dựa theo phương vị viên tinh cầu sứt mẻ bỏ chạy, bố trí một cái pháp trận, hướng dẫn bản thân Phi Toa tự động phi hành. Chính hắn lại bắt đầu khôi phục tu vi.

Hắn cũng muốn biết tu vi khôi phục sau đó, có thể khiến cho thiên địa áp chế hay không. Một khi khiến cho thiên địa áp chế, hắn lập tức liền trói buộc lại tu vi của mình. Nếu là không có thiên địa áp chế, tu vi khôi phục cuối cùng là chuyện tốt.

Thân thể khang phục, Mạc Vô Kỵ chỉ dùng mấy ngày, liền đem tu vi của mình lần nữa khôi phục được Huyền Tiên.

Để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi chính là, thực lực của hắn khôi phục, vẫn không có đã bị bất luận cái gì thiên địa áp chế.

Khôi phục thực lực tới Huyền Tiên, còn không có đã bị thiên địa quy tắc áp chế, vậy chỉ có hai loại khả năng. Một là nơi này vốn mặt biên tương đương với Tiên Giới, thực lực của hắn căn bản cũng không sẽ phải chịu áp chế. Cái thứ hai chính là hắn mở mạch lạc tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết căn bản cũng không chịu thiên địa áp chế.

Nếu mà công pháp của hắn không bị thiên địa quy tắc áp chế, điều này với hắn mà nói thế nhưng là niềm vui kinh thiên.

Mạc Vô Kỵ mặc kệ Phi Toa đi tới, chính hắn tiến vào Bất Hủ Giới.

Từ sau khi bị Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì không gian liệt phùng mang đi, Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên tiến vào bản thân Bất Hủ Giới.

- Đạo hữu tha mạng.

Mạc Vô Kỵ vừa tiến đến, phách Trúc Lai hồn liền kêu ầm lên.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lấy đi bản thân Thanh Câm Chi Tâm, lúc này mới bắt đầu quan sát hồn phách tàn phá này.

Nói lời trong lòng, một cái hồn phách có thể đem thân thể của chính mình ngưng thật đến loại trình độ này, coi như là Mạc Vô Kỵ đều có chút bội phục bản lĩnh của hắn.

- Ngươi muốn thôn phệ đạo lữ của ta, còn hại ta đến nước này, nếu không phải ta còn có chút thủ đoạn, đã bị ngươi bẫy giết, cho nên tha cho ngươi là không thể nào. Ta đang suy nghĩ là thông qua phương thức thiên hỏa thiêu đốt cho ngươi thành tro, hay là thông qua phương thức luyện hồn cho ngươi tiêu vong.

Mạc Vô Kỵ giọng ác liệt nói.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không phải làm như vậy, hắn ngại phiền phức. Giết cái hồn phách này, chỉ là một đạo hỏa diễm đi qua liền giải quyết rồi, nào có phiền phức như vậy. Sở dĩ nói nhiều, hắn biết loại lão già này, đều có một chút bí mật.

Một cái hồn phách không có bí mật, tuyệt đối không có khả năng cường đại như vậy.

- Ta có thể lại đem Đoán Hồn Thuật giao cho ngươi, ta bằng vào Đoán Hồn Thuật mới có thể sống tới ngày nay.

Trúc Lai nhanh chóng nói.

- Khắc ra xem...

Mạc Vô Kỵ ném một quả ngọc giản trống không cho Trúc Lai. trên người Trúc Lai vừa nhìn liền biết không có gì cả.

Trúc Lai cả nửa điểm phản đối cũng không có, trực tiếp khắc lên cái ngọc giản đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Khi Mạc Vô Kỵ thấy miếng ngọc giản này sau đó, trong lòng hắn càng là kinh hãi không dứt. Thiên hạ to lớn, thiên tài quả nhiên vô số kể. Cư nhiên có thể nghĩ ra loại thủ đoạn này rèn đúc hồn phách, hắn chính là một thiên tài, bằng không cũng chế tạo không được thủ đoạn mạch lạc tu luyện. Nhưng hắn vẫn như cũ bị loại thủ pháp rèn luyện hồn phách này chấn trụ, đây tuyệt đối là bảo vật vô giá.

Trúc Lai hiển nhiên cũng muốn bằng vào cái thủ đoạn này chạy thoát mạng nhỏ, vì thủ đoạn rèn đúc hồn phách chỉ có mới đầu, phía sau miêu tả cũng không có.

Xem ra Trúc Lai rất là tự tin, chỉ cần hắn lấy ra thủ đoạn rèn luyện hồn phách kia, Mạc Vô Kỵ sẽ thỏa hiệp cùng hắn.

Đổi thành người bình thường mà nói, đích xác sẽ thỏa hiệp. Bởi vì đây tuyệt đối là thủ đoạn luyện hồn đứng đầu nhất, một khi thành công, sẽ trở thành bất tử.

Đáng tiếc là hắn gặp Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ trực tiếp thu hồi ngọc giản, căn bản cũng không có hỏi vấn đề công pháp nối nghiệp, mà là nhàn nhạt nói:

- Nhìn tại phân thượng ngươi nhả ra miếng ngọc giản này, ta không dùng thiên hỏa đốt ngươi, ngươi liền an tâm đi thôi.

Thấy Mạc Vô Kỵ giơ tay lên, Trúc Lai hoàn toàn lăng loạn hắn lên, nhanh chóng kêu lên:

- Đạo hữu lưu thủ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 585: Phi Thuyền Vũ Trụ English

- À, ngươi còn gì để trăn trối?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói. Hắn biết rõ hồn phách cáo già này, trừ phi chết đến nơi, dưới tình hình chung chính bản thân tùy tiện hỏi cái gì, cũng rất khó hỏi ra vật có giá trị chân chính.

Trước đây công pháp rèn luyện hồn phách kia, hoàn toàn là bởi vì biết giấu diếm không xong, mới nói ra. Coi như là như vậy, tên này cũng chỉ là khắc ra một cái đơn giản mở đầu.

- Đạo hữu, nếu là ta không có đoán sai, đạo hữu tiến vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, thậm chí quấn vào bên trong âm minh vòng xoáy, còn có thể sống được, nhất định là tiến vào không gian liệt phùng. Bình thường tiến vào không gian liệt phùng, sau đó sẽ rất khó lại trở lại Tiên Giới, ta Trúc Lai tuy rằng chỉ còn lại có hồn phách, số địa phương đi qua lại không ít. Chờ ta hồn phách ngưng thật một điểm, ta có thể tìm được đường trở lại Tiên Giới.

Trúc Lai thời khắc này giọng nói trái lại tỉnh táo.

Mạc Vô Kỵ vừa nghe Trúc Lai giọng nói, liền biết tên này đại khái là ôm ý niệm hắn phải chết trong đầu cùng mình cò kè mặc cả. Như vậy mới đúng, Trúc Lai lão già như vậy, chính là sợ chết cũng sẽ không cầu xin tha thứ cùng trước đây hướng hắn không có lễ tiết như vậy sao?? Hắn bắt đầu hoài nghi trước Trúc Lai cầu xin tha thứ, cũng là giả vờ, mục đích chính là vì để cho mình an tâm.

Mạc Vô Kỵ lần nữa ném ra một cái ngọc giản, giọng bình thản nói:

- Lại đem thủ đoạn trở về Tiên Giới nói cho ta biết, còn có đem phương pháp rèn luyện hồn phách khắc xong.

Trúc Lai ngược lại là không chút hoang mang:

- Đạo hữu, chúng ta dường như còn chưa nói thỏa điều kiện. Ta Trúc Lai chỉ cần bảo mệnh, cho dù là đưa ra linh hồn của chính mình ký thác cho đạo hữu cũng có thể.

Linh hồn khế ước một khi đưa ra, vậy thì đồng nghĩa với mạng nhỏ bị nắm tại trong tay Mạc Vô Kỵ. Một cái ý niệm trong đầu Mạc Vô Kỵ, đã có thể làm cho hắn chết. Trước đây tại tu chân giới, Trường Tắc chính là đã làm một tia linh hồn khế ước cho Mạc Vô Kỵ, coi như là người hầu đầu tiên của Mạc Vô Kỵ.

Bất quá Mạc Vô Kỵ tin tưởng Trường Tắc, hắn sẽ không tin tưởng Trúc Lai trước mắt này. Người này tâm cơ thâm trầm thật đáng sợ, giữ ở bên người là một quả mìn định giờ. Đây là đang bên trong bản thân Bất Hủ Giới, một khi ra Bất Hủ Giới, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng chính bản thân đùa bỡn âm mưu không lại người này.

Linh hồn khế ước của người khác có thể khống chế đối phương sinh tử, Trúc Lai linh hồn quá khó nói. Người này chính là xuất thân tu luyện hồn phách, hắn đưa ra điều kiện đó tin được mới đúng là quái sự.

Tên này tại Bất Hủ Giới thời gian dài như vậy, Hồng Mông Sinh Tức bên trong Bất Hủ Giới nhất định bị người này biết. Giữ lại người này, thật sự là quá nguy hiểm.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên Thanh Câm Chi Tâm liền ném ra ngoài:

- Ta chưa hề nghĩ tới muốn cùng ngươi nói điều kiện gì.

- Xuy xuy!

Thanh âm thiêu cháy hồn phách vang lên, Trúc Lai xé rách kêu lên:

- Ngươi không thể giết ta, giết ta ngươi sẽ hối hận, ta còn biết các Lạc Thư còn lại ở địa phương nào...

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, trong lòng sát khí càng là tràn đầy, tên này biết được đồ đạc thật sự là nhiều lắm. Nếu là tên này ở sau khi mình bị Lạc Thư bao lấy tiến vào Hư Không Liệt Phùng biết được Lạc Thư, vậy thật là đáng sợ. Bởi vì khi đó, chính hắn đều mơ mơ hồ hồ, không biết phương hướng.

- Ca rắc...

Sau tiếng xèo xèo âm vang, là tiếng hồn phách tan vỡ.

Tại dưới Thanh Câm Chi Tâm, hồn phách Trúc Lai hoàn toàn tán loạn, trực tiếp tan vỡ hóa thành hư vô.

Trúc Lai hồn phách nghiền nát trong nháy mắt đó, trong lòng hắn chỉ có hối hận. Trên thực tế Mạc Vô Kỵ đoán cũng không sai, bị Mạc Vô Kỵ đưa vào bên trong Bất Hủ Giới, Trúc Lai thật đúng là không sợ, trong lòng hắn càng nhiều hơn chính là ngạc nhiên mừng rỡ. Hắn thật không ngờ Mạc Vô Kỵ lại có cơ duyên lớn như vậy, hắn tại bên trong Bất Hủ Giới nhìn thấy cái gì?

Minh Tâm Thần Hoa, Tiên Mộc Tủy tỷ năm, còn có một cây Thiên Mộc Đằng...

Những thứ này đều không coi vào đâu, càng làm cho Trúc Lai khiếp sợ là, hắn cảm nhận được Mạc Vô Kỵ Bất Hủ Giới. Chính là Huyền Tiên cảnh giới liền có thể hình thành thế giới của mình, công pháp này có bao nhiêu rất giỏi?

Huống chi, thế giới này cư nhiên đã dung hợp Thổ Nguyên Châu cùng Kim Nguyên Châu.

Trên thực tế những thứ này đều không coi vào đâu, để cho Trúc Lai khó có thể át chế kích động là, hắn nhìn thấy Hồng Mông Sinh Tức.

Trong này mỗi một món đồ đều là hắn liều mạng đều muốn có, hiện tại cư nhiên tập trung ở một chỗ. Không muốn nói hắn bị Mạc Vô Kỵ khống chế tại Bất Hủ Giới, coi như là không có khống chế, hắn cũng sẽ nghĩ biện pháp tiếp cận Mạc Vô Kỵ.

Trong ý nghĩ của hắn, Mạc Vô Kỵ chỉ là một con kiến hôi Huyền Tiên, về điểm trí lực này căn bản cũng không đủ nhìn. Chờ hắn lại đem toàn bộ đồ đạc của Mạc Vô Kỵ cuốn đi, Mạc Vô Kỵ còn đang giúp hắn khuân đồ.

Nhưng những ý nghĩ này hiện tại toàn bộ đều biến mất không thấy, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ quả quyết như vậy. Cả đồ đạc rèn luyện hồn phách đều không thèm để ý, cứ như vậy trực tiếp tiêu diệt hắn.

Trúc Lai hồn phách hóa thành hư vô, Mạc Vô Kỵ ngược lại thở phào nhẹ nhõm. Hắn biết Trúc Lai trong trí nhớ có hàng loạt thứ tốt, chỉ cần hắn tốn thời gian đi mài, một ngày nào đó có thể toàn bộ mài đi ra. Hắn không muốn làm như vậy, hắn có quá nhiều chuyện phải đi làm, chính hắn cũng có đống lớn đồ đạc cần phải đi tu luyện, nào có ở không cùng một cái hồn phách gian xảo xảo trá đi tốn thời gian?

Diệt xong Trúc Lai, Mạc Vô Kỵ rời đi Bất Hủ Giới về tới Phi Toa. Hắn hiện tại muốn làm nhất chính là nghiên cứu một chút hai cái da cuốn truyền thừa Vu Tộc.

Hai cái da cuốn được Mạc Vô Kỵ đồng thời lấy ra, quả nhiên là xuất từ một chỗ. Hoành Quang giao ra da cuốn cũng không phải công pháp luyện thể, mà là một loại thủ đoạn rèn luyện lực lượng, da cuốn không trọn vẹn không được đầy đủ.

Ngược lại thì da cuốn Bàn Hiệt cho hắn, đích thật là ghi lại thủ đoạn Vu Tộc luyện thể, cái luyện thể thủ đoạn này cùng rèn luyện lực lượng hoàn toàn là dung hợp ở chung với nhau.

Nếu như nói Trúc Lai giao ra thủ đoạn rèn luyện hồn phách là một loại thần thông cực hạn, vậy thủ đoạn Vu Tộc luyện thể truyền thừa,

chính là một loại cực hạn khác. Tuy Mạc Vô Kỵ còn chưa có bắt đầu tu luyện, hắn cũng cảm giác được cái truyền thừa luyện thể này không đơn giản.

Cái luyện thể truyền thừa này tuyệt đối là rất cẩn mật cùng hoàn chỉnh, bất quá cũng không phải hoàn toàn thích hợp với Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ quyết định căn cứ thủ đoạn bản thân mạch lạc tu luyện cùng một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, đem cái công pháp luyện thể này sửa chữa lại.

...

Vô luận là ở trong tinh không, hay là đang còn trong quá trình tu luyện, thời gian đều là thứ không đáng giá tiền nhất.

Mạc Vô Kỵ biết mình tu luyện, cũng rất khó tại trong khoảng thời gian ngắn thăng cấp. Khi lấy được Vu Tộc công pháp luyện thể, cả người hắn thể xác và tinh thần đều đắm chìm trong việc sửa chữa công pháp. Hắn kinh nghiệm hữu hạn, cho nên mỗi lần cải biến, hắn đều có thể thử thông qua mạch lạc vận hành một vòng.

Mấy năm thời gian vội vã mà qua, nếu mà không phải là Phi Toa của mình bị kịch liệt va chạm một cái, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ đắm chìm trong việc sửa chữa công pháp luyện thể đã gần hoàn thành.

phía trước Phi Toa của Mạc Vô Kỵ có bố trí pháp trận, trừ phi bởi vì công kích, bình thường gặp phải thiên thạch đều sẽ tự động tránh ra cùng điều chỉnh phương hướng.

Hiện tại hắn Phi Toa bị va chạm, hiển nhiên là bởi vì công kích.

Mạc Vô Kỵ rơi vào trước mũi Phi Toa, trong lòng là giận điên lên, Phi Toa của hắn chỉ biết chạy đi, không có khả năng dính vào người nào, lại có người công kích Phi Toa, hắn không phải là người cầu an đâu à nha.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt quét ra ngoài, bên trong thần niệm của hắn cư nhiên xuất hiện hai chiếc phi thuyền. Không, phải nói là hai chiếc phi thuyền tuyệt nhiên bất đồng.

Trong đó một con thuyền là giống như hắn, thuộc về pháp bảo. Nếu mà chỉ là pháp bảo, này còn chưa tính. Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, chiếc phi thuyền này cấp bậc còn rất cao, rất có thể cao hơn so với thất phẩm tiên khí Phi Toa của hắn. Nói cách khác, nếu mà hắn không phải là đối thủ của tên kia, thất phẩm Phi Toa cũng không có cơ hội chạy trốn.

Mà một con thuyền khác lại là phi thuyền vũ trụ, thuộc về sản phẩm khoa học kỹ thuật. Để cho Mạc Vô Kỵ khiếp sợ là, tại bên ngoài chiếc phi thuyền vũ trụ kia, hắn nhìn thấy chữ viết mà chính bản thân quen thuộc:

- UNIONYF07.

Phía sau YF07 ngược lại bỏ qua đi, mấu chốt là cái từ đơn trước, rõ ràng là union - Anh văn, ý nghĩa là liên minh, dịch thành Liên Bang cũng được.

Mạc Vô Kỵ không biết mấy năm nay trên địa cầu chuyện gì xảy ra, nhưng hắn hầu như có thể khẳng định chiếc phi thuyền này là địa cầu đi ra.

Chỉ là thần niệm của hắn vừa rồi quét một cái, trong phi thuyền này đã không còn sinh mạng. Bên trong phi thuyền một mảnh hỗn độn, hiển nhiên là bị thứ gì xâm lấn, sau đó tranh đấu.

Nhìn thấy phi thuyền của địa cầu, tuy đã không còn vết tích sinh mệnh, trong lòng Mạc Vô Kỵ vẫn là rất kích động, bất quá lúc này, hắn không có thời gian đi nghiên phi thuyền, mà là đưa mắt rơi vào chiếc tiên khí đang chậm rãi tới được.

Hắn khẳng định vừa rồi động thủ với hắn, là chiếc tiên khí phi thuyền này.

Một người sắc mặt âm trầm, mặc kim bào thanh niên từ trong phi thuyền đi ra, ánh mắt chăm chú vào trên người Mạc Vô Kỵ.

Đây là một cường giả, Mạc Vô Kỵ vừa nhìn thấy đối phương liền biết tên này rất có thể là một Tiên Vương, thậm chí là Tiên Tôn.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, giơ tay lên lại đem trường đao xách ra. Trong lòng hắn ngược lại không có bao nhiêu sợ hãi, bởi vì hắn cũng nhìn ra Tiên Vương bị chế trụ tu vi, lúc này nhiều nhất là tương đương với một cái Kim Tiên.

Hắn cũng không nhận ra tu vi Tiên Vương này là bị cường giả mạnh hơn ngăn chặn, nhất định là chính hắn áp chế thực lực của chính mình.

Trái lại để cho Mạc Vô Kỵ càng là dễ dàng một phần, điều này nói rõ công pháp của hắn đích thật là không sợ thiên địa quy tắc áp chế. Rất có thể có quan hệ cùng một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc quanh người hắn hoặc là Bất Hủ Giới, một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc tạo thành một cái tự thân thiên địa Chu Thiên, cộng thêm Bất Hủ Giới bản thân chính là một cái thiên địa độc lập, có thể không bị thiên địa quy tắc áp chế.

- Ngươi là người phương nào?

Thanh niên Kim bào trên dưới quan sát Mạc Vô Kỵ một phen sau đó, lúc này mới dùng giọng nói âm trầm giống như sắc mặt hắn hỏi. Về phần bộ dạng Mạc Vô Kỵ gióng trống khua chiêng tế xuất trường đao, hắn căn bản cũng không có xem ở trong mắt.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ta là người phương nào không trọng yếu, quan trọng là... Ta đi đường của ta, không có trêu chọc các hạ, các hạ vô duyên vô cớ động thủ với ta, có đúng hay không quá mức bá đạo rồi? Cho nên các hạ thiếu ta một cái lý do.

Tuy thanh niên kim bào này động thủ với hắn một cái, Mạc Vô Kỵ cũng biết liên minh phi thuyền vũ trụ gặp chuyện không may, không quan hệ tới đối phương.

Dùng cường giả như vậy, hắn tuyệt đối sẽ không vọt vào một cái phi thuyền vũ trụ tranh đấu cùng mấy người phàm. Hắn muốn tiêu diệt phi thuyền vũ trụ tại trong tinh không, có quá nhiều thủ đoạn có thể làm được.

- Ha ha...

Kim bào nam tử cười ha ha:

- Ta Tấn Dực Nhân vẫn là lần đầu tiên nghe được có người hỏi ta muốn biết lý do, còn là một con kiến hôi nho nhỏ ở vị diện cấp thấp.

Mạc Vô Kỵ khinh thường nói:

- Ta là vị diện cấp thấp, ngươi cũng không khá hơn chút nào.

Theo Mạc Vô Kỵ, mọi người đến từ Tiên Giới, đều không có gì là cao quý hơn người.

Tấn Dực Nhân thản nhiên nói:

- Có đúng hay không cảm giác mình đến từ Tiên Giới, không phải là vị diện cấp thấp? Con kiến hôi quả nhiên là con kiến hôi, cả ngày nhìn thấy đều là miệng giếng lớn nhỏ mà thôi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 586: Mười Một Tấm Hỏa Hồng Tinh Thể

Tấn Dực Nhân nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ liền biết hắn thật sự là ếch ngồi đáy giếng. Rõ ràng Tấn Dực Nhân áp chế chính bản thân tu vi, lúc này cư nhiên tu vi điên cuồng tăng lên, rất nhanh thì từ Kim Tiên sơ kỳ tới hậu kỳ, sau đó tới rồi Huyền Tiên...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn đã dự định chạy trốn. Tên này đừng đem tu vi khôi phục lại nguyên gốc, chỉ cần khôi phục được Đại Ất Tiên, liền có khả năng giết chết hắn.

Một Tiên Tôn lại đem tu vi áp chế đến Đại Ất Tiên cùng một tiên nhân vốn chỉ có Đại Ất Tiên tu vi, thực lực kia tuyệt đối là hai cái cấp độ.

Bén nhọn sát khí khóa lại Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đơn giản thu hồi Phi Toa. Phi Toa của hắn căn bản là trốn không thoát tên trước mắt này, cũng may hắn còn có không gian thuấn di Phong Độn thần thông.

Tấn Dực Nhân vì sao lại đem tu vi thả ra tới Huyền Tiên còn không có bị thiên địa quy tắc áp chế, Mạc Vô Kỵ là nửa điểm đều không kỳ quái. Vũ trụ mênh mông, thiên tài vô số. Hắn Mạc Vô Kỵ có thể làm được, người khác vì sao không làm được?

Mạc Vô Kỵ biết lúc này đối phương sát khí khóa lại hắn, hắn căn bản cũng không có cơ hội chạy trốn, hắn đang chờ đợi thời cơ. Chỉ cần đối phương vừa ra tay, nhất định sẽ có khe hở. Hắn tại thời điểm ngăn trở kích thứ nhất của đối phương, lập tức bỏ chạy.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, đang ở thời điểm Tấn Dực Nhân muốn động thủ, nguyên bản sát cơ và khí thế khóa lại hắn bỗng nhiên yếu bớt.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đây là thời cơ chạy trốn tốt nhất.

Nhưng Mạc Vô Kỵ cũng không có chạy trốn, hắn cảm giác được thực lực của Tấn Dực Nhân tại điên cuồng tăng lên đến Huyền Tiên hậu kỳ sau đó liền đình chỉ tăng trưởng. Mạc Vô Kỵ hoài nghi tên này cũng không cách nào tùy ý lại đem thực lực của chính mình thăng cấp đến Đại Ất Tiên, bất quá hắn cũng rất rõ ràng sát cơ của Tấn Dực Nhân đối với hắn yếu bớt cũng không phải sợ hãi hắn, hoặc là cho rằng Huyền Tiên hậu kỳ còn không đối phó được hắn, mà là lực chú ý của Tấn Dực Nhân đích thật là dời đi.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ cũng quét đi ra ngoài, rất nhanh liền mơ mơ hồ hồ xuất hiện một cái bóng dáng tinh cầu. Đây tựa hồ là một cái tàn phá tinh cầu, tốc độ tinh cầu này không tính là chậm, tại trong tinh không dọc theo một cái phương vị cấp tốc đi tới.

Mặt ngoài thoạt nhìn tinh cầu này dường như bởi vì nổ tung, thiếu khuyết non nửa bên. Loại tình huống này tại trong tinh không cũng hàng ngày có thể thấy, mà tâm Mạc Vô Kỵ lại cuồng nhảy dựng lên. Hắn nghĩ tới viên hành tinh ở Thần Diễm Tinh hệ nổ tung sau đó bỏ chạy, nếu viên tinh cầu này chính là thứ hắn muốn tìm, trong đó rất có thể ẩn chứa bí mật khai thiên ích địa. Nếu không, tại sao có thể để cho Thần Diễm Tinh ngưng ra Hỏa Nguyên Châu?

- Xuy!

Một đạo xé rách lưỡi mang cắt không gian bổ về phía Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ sớm phòng bị Tấn Dực Nhân. Tấn Dực Nhân vừa ra tay, thân hình của hắn chính là lóe lên, trường đao trong tay bổ ra hai đạo ánh đao. Một đạo ánh đao ngăn cản hướng về phía lưỡi mang, một đạo ánh đao khác trực tiếp bổ về phía Tấn Dực Nhân.

Thấy Mạc Vô Kỵ chẳng những chặn bản thân lưỡi mang còn có năng lực phản kích, Tấn Dực Nhân kinh dị một tiếng, hai tay hắn họa xuất một cái âm dương cá hình, đánh về phía đạo thứ hai thực chất ánh đao của Mạc Vô Kỵ, cả người trong nháy mắt bỏ chạy.

- Ầm!

Âm dương cá hình cùng ánh đao của Mạc Vô Kỵ trực tiếp đánh vào cùng một chỗ, cuồng bạo tiên nguyên nổ tung, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được một thanh búa tạ đánh một cái tại bộ ngực hắn vậy, để cho hắn khó chịu không gì sánh được.

Thật mạnh, Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ một tiếng, hắn biết một đạo âm dương cá hình này là Tấn Dực Nhân tiện tay đánh ra. Tiện tay đánh ra đều mạnh như vậy, có thể thấy được Tấn Dực Nhân cường đại cỡ nào.

Cường đại hơn nữa cũng không cách nào ngăn cản Mạc Vô Kỵ hướng tới khai thiên tích địa bảo vật, hắn liền đuổi theo hướng về phía Tấn Dực Nhân. Lúc đi ngang qua phi thuyền có chữ tiếng Anh, tay hắn dãy một cái, thuận lợi lại đem phi thuyền vũ trụ này đưa vào Bất Hủ Giới.

Hắn cũng không nhận ra Tấn Dực Nhân sợ chính bản thân, bởi vì phương vị Tấn Dực Nhân đi tới chính là vị trí hành tinh sứt mẻ. Mạc Vô Kỵ không biết Tấn Dực Nhân vì sao có hứng thú đối với hành tinh sứt mẻ này, vô luận đối phương có biết bí mật hay không, hắn cũng không thể để cho cái hành tinh này bị Tấn Dực Nhân mang đi.

Về phần phi thuyền vũ trụ có chữ tiếng Anh, Mạc Vô Kỵ bây giờ còn chưa có thời gian đi nghiên cứu. Chờ lúc hắn nhàn rỗi, lại đi xem. Hắn cũng không nhận ra nơi này có phi thuyền vũ trụ, khoảng cách địa cầu gần đây. Mênh mông tinh không chuyện gì đều sẽ phát sinh, không cẩn thận cuốn vào một cái tinh không khe nứt, có thể sẽ di động tới mấy mặt biên.

Mạc Vô Kỵ lo lắng Tấn Dực Nhân thần thông to lớn, có thể trực tiếp cuốn đi cái hành tinh này. Cho nên hắn lại đem Phong Độn Thuật thi triển đến mức tận cùng, cơ hồ là cùng Tấn Dực Nhân đồng thời rơi vào bên trên hành tinh này.

- Ngươi lại là một cái Huyền Tiên, còn không có bị thiên địa quy tắc áp chế? Không đúng, ngươi tới cùng là ai?

Tấn Dực Nhân thấy Mạc Vô Kỵ cùng hắn đồng thời rơi vào hành tinh tàn phá thì, ánh mắt đã từng trận co rút lại.

Phía trước nửa câu Tấn Dực Nhân còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ là Huyền Tiên, phía sau cũng có chút không xác định. Hắn hiện tại Huyền Tiên hậu kỳ tu vi, trên thực tế hắn là một Tiên Tôn. Người nào có thể xác định người kia đứng ở đối diện hắn không phải là giống như hắn? Cũng là bởi Tiên Tôn áp chế tu vi mà đến? Thậm chí tu vi của đối phương so với Tiên Tôn cao hơn cũng không nhất định.

Mạc Vô Kỵ giương lên trường đao trong tay, nhàn nhạt nói:

- Ta là ai không nhọc các hạ quan tâm, muốn đánh liền đánh, chớ nói nhảm nhiều như vậy.

Mạc Vô Kỵ tại xác nhận Tấn Dực Nhân tu vi tới Huyền Tiên hậu kỳ rồi sau đó cũng sẽ không đang tăng lên, lòng tin của hắn tăng nhiều. Mới vừa biểu hiện, hắn đích xác so với Tấn Dực Nhân kém một chút, bất quá hắn không sợ nhất đấu dây dưa kéo dài.

Tấn Dực Nhân sắc mặt bình tĩnh, ngoại trừ âm trầm, không nhìn ra hỉ nộ ái ố. Nghe Mạc Vô Kỵ nói xong, hắn hơi khẽ cau mày, sau đó trong thời gian cực ngắn trên mặt hắn âm trầm vô cùng liền có thêm một tia tươi cười, đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Tấn Dực Nhân nhìn lầm, trước động thủ với Phi Toa đạo hữu, là ta không đúng, còn xin đạo hữu thứ lỗi.

Cái này là nói xin lỗi?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ nghi hoặc, rất nhanh hắn liền phản ứng kịp.

Muốn nói Tấn Dực Nhân sợ hắn, Mạc Vô Kỵ chính bản thân cũng không tin. Tên này căn bản cũng không khả năng sợ hắn, một cái tên gia hỏa kiêu ngạo không ai bì nổi như vậy đối với hắn nói xin lỗi, khả năng duy nhất chính là cái hành tinh dưới chân này. Tấn Dực Nhân nguyện ý vì viên hành tinh này hướng hắn nói xin lỗi, ý tứ là đối phương cũng biết hành tinh này không đơn giản.

Mạc Vô Kỵ dùng Trữ Thần Lạc thần niệm đã thẩm thấu tới trong hành tinh, chỉ vài hơi thở sau đó, trong lòng Mạc Vô Kỵ chính là hơi chấn động một chút, thần niệm của hắn tìm được một mảnh lửa đỏ tinh thể, có chừng mười một tấm. Những thứ tinh thể này mỗi một tấm đều như cánh hoa sen, toàn bộ tản mát ra khí tức hỏa thuộc tính tinh khiết nhất. Những thứ tinh thể này ngoại trừ hỏa thuộc tính khí tức tinh thuần đến mức tận cùng, còn có một loại vật tương tự cùng Hồng Mông Sinh Tức.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, hắn cư nhiên không biết đây là vật gì. Hắn chỉ có thể cảm giác được, Hỏa Nguyên Châu nhất định là có quan hệ cùng những thứ này hỏa hồng tinh thể. Không phải là nó, chính là đồ đạc tương đương. Tại Mạc Vô Kỵ đoán rằng, những thứ hỏa hồng tinh thể này tuyệt đối là bảo vật khai thiên tích địa liền tồn tại.

- Tốt, nhìn tại phân thượng mọi người đều là đồng đạo, ta cũng không so đo, đạo hữu xin cứ tự nhiên sao?, ta phải ở chỗ này bế quan một đoạn thời gian.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, giọng bình tĩnh nói. Nói nói như vậy, hắn đã chuẩn bị động thủ, nếu mọi người có thể thấy hỏa hồng tinh thể, vậy khó mà tránh khỏi đánh một trận.

Tấn Dực Nhân sắc mặt trầm xuống, giọng nói có chút lãnh ý:

- Nói như vậy bằng hữu là muốn tận lực làm khó ta? Ta đi tới nơi này trước, chính là chuẩn bị ở chỗ này bế quan, bằng hữu nói như vậy là có ý gì?

Mạc Vô Kỵ sửng sốt, lẽ nào tên này là ngu ngốc? Không biết mọi người thần niệm đều có thể thấy hỏa hồng tinh thể sao? Nếu đều có thể thấy, tên này còn nói muốn ở chỗ này bế quan như vậy, lẽ nào cho là hắn không có có thần niệm sao?

Không đúng, Mạc Vô Kỵ lập tức thu hồi Trữ Thần Lạc thần niệm, thần niệm trực tiếp thẩm thấu đi xuống.

Trữ Thần Lạc thần niệm vô thanh vô tức, thông qua thân thể cùng bề mặt hành tinh tiếp xúc, sau đó kéo dài. Loại thần niệm này bình thường rất khó bị phát hiện, hơn nữa còn như thực chất. Vừa rồi Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm thẩm thấu, đối phương sẽ không có phát hiện. Lúc này Mạc Vô Kỵ thức hải thần niệm duỗi một cái bày ra đi, Tấn Dực Nhân liền phát hiện.

Mạc Vô Kỵ sớm phòng bị Tấn Dực Nhân động thủ, để cho hắn kinh dị là, Tấn Dực Nhân cũng không có động thủ, mà là lạnh lùng nhìn hắn.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền hiểu được, thần niệm của hắn thẩm thấu đến vòng ngoài hỏa hồng tinh thể, tựa hồ bị một loại thiên nhiên thần niệm cấm trận ngăn trở, căn bản là không cách nào thấy hỏa hồng tinh thể. Thì ra Trữ Thần Lạc thần niệm có thể phát hiện những tinh thể kia, mà thức hải thần niệm nhưng không cách nào cảm thụ được.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi, thảo nào Tấn Dực Nhân không sợ hắn dùng thần niệm theo dõi, thì ra đối phương cũng dùng thần niệm đảo qua một lần, cũng không có thấy bất kỳ vật gì.

- Ta vốn ở trên Phi Toa bế quan thật tốt, bị ngươi cắt đứt, hiện tại tự nhiên không có khả năng tại Phi Toa bế quan nữa. Vạn nhất ta gặp lại có người động thủ với Phi Toa của ta, lại đánh bể phi hành pháp bảo của ta

thì làm sao bây giờ? Tinh cầu này ta muốn là đã định rồi, ta ở trong nơi này bế quan.

Mạc Vô Kỵ nói xong, lĩnh vực tăng cường, khí thế điên cuồng kéo lên.

Tấn Dực Nhân trong mắt bắn ra bén nhọn sát khí, nếu mà không phải Mạc Vô Kỵ là bởi vì hắn mới bị trở cản lại, hắn cũng hoài nghi Mạc Vô Kỵ có đúng hay không giống như hắn, đặc biệt vì đuổi theo tinh cầu này mà đến.

Phải biết rằng hắn có thể một đường theo lại đây, là bởi vì từ trong một chỗ tinh không bạo liệt vết tích đoán được, bên trong một cái sứt mẻ tinh cầu có thứ tốt. Hắn hoài nghi mình suy đoán tinh cầu chính là cái này, dù sao tinh cầu sứt mẻ này phù hợp tình cảnh nổ tung hai đến ba lần.

Tu sĩ này bị chính bản thân tùy tiện trở cản lại, dựa vào cái gì nhất định muốn lưu lại tại trên tinh cầu này?

Vô luận đối phương là nguyên nhân gì, đều phải chết...

- Đã như vậy, vậy ngươi cũng không cần đi nữa.

Tấn Dực Nhân nói xong, lĩnh vực cũng điên cuồng nghiền đi ra ngoài.

Trong lúc đó, một thanh trường thương màu lửa đỏ được tế xuất.

Vô cùng vô tận thương đào hình thành, mang theo khí thế hầu như muốn xé rách tinh không cuốn về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ điên cuồng lui về phía sau, mặc dù lui ở phía sau, lĩnh vực cũng đang không ngừng kéo lên. Đừng nhìn hắn không ngừng lui về phía sau, trong lòng hắn là vui mừng không sợ.

Hắn sở dĩ lui về phía sau, không phải là bị lĩnh vực Tấn Dực Nhân áp chế, cũng không phải bị thương đào đối phương màu đỏ hù dọa. Mà là

bởi vì hắn đang tìm địa hình có lợi nhất.

Cái địa hình này không có lợi chiến đấu của hắn, mà là có lợi cho hắn chạy trốn sau đó thu hoạch. Hắn muốn đứng ở phía trên chỗ có mười một tấm tinh thể màu đỏ, rồi mới dừng lại cùng đối phương liều mạng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 587: Đại Mạc, Sông Dài, Mặt Trời Lặn

Căn cứ phán đoán của Mạc Vô Kỵ, Tấn Dực Nhân tuy là Huyền Tiên hậu kỳ, hắn tuyệt đối không giết chết được đối phương. Dù cho hắn có thể ngăn chặn Tấn Dực Nhân tạm thời, một khi chọc giận tên này, hắn đột nhiên khôi phục thực lực. Có lẽ thời điểm khôi phục thực lực, Tấn Dực Nhân sẽ phải chịu thiên địa quy tắc áp chế. Bất quá trong nháy mắt đang bị áp chế, hắn có thể tránh được đối phương sát thủ hay không, Mạc Vô Kỵ cũng không dám bảo đảm.

Khi Mạc Vô Kỵ vững tin chính bản thân đứng ở phía trên mười một tấm hỏa hồng tinh thể, hắn sẽ không lui về phía sau, trường đao cuồn cuộn nổi lên muôn vàn đao mang tuyến cuốn đi ra ngoài.

- Ầm!

Cuồng bạo thương đào sát ý cùng đao mang Mạc Vô Kỵ đánh ra đụng vào nhau, tiên nguyên nổ tung.

Mạc Vô Kỵ đao hệ thần thông còn không có triệt để hình thành, thương đào của Tấn Dực Nhân thế nhưng là thật sự thương ý thần thông, đao thương khí thế đụng vào nhau, Mạc Vô Kỵ lập tức liền cảm nhận được không thích hợp.

Cái loại này cuồng bạo tiên nguyên phản phệ, để cho Mạc Vô Kỵ có một loại dự cảm nếu mà hắn không lui về phía sau, hắn sẽ phải chịu thương ý ăn mòn.

- Ca, ca, rắc!

Dưới chân tinh cầu tiếng nổ tung cũng đồng thời truyền ra, bên trong Mạc Vô Kỵ Trữ Nguyên Lạc tiên nguyên cuồng trào ra ngoài.

Coi như là bị thương nặng, hắn cũng sẽ không lui về phía sau nửa bước. Không phải là sĩ diện, mà là bởi vì Mạc Vô Kỵ biết một khi hắn lui về phía sau, muốn chiếm giữ lại cái chỗ này liền khó khăn.

- PHỐC!

Tại dưới cuồng bạo tiên nguyên phản phệ, Mạc Vô Kỵ một đạo máu tươi phun ra.

Một chiêu, Mạc Vô Kỵ liền bị thương nặng. Tấn Dực Nhân thương đạo sát ý bắt đầu điên cuồng xé rách sinh cơ cùng mạch lạc Mạc Vô Kỵ, đổi thành người bình thường, điều hiện tại phải làm là, nhanh chạy trốn. Mạc Vô Kỵ vẫn là nửa bước cũng không có lui ra phía sau, cũng bởi vì hắn có Sinh cơ lạc. Lúc này Sinh Cơ Lạc một bên nhanh chóng chữa trị thương thế, đồng thời Mạc Vô Kỵ đang tính toán tinh cầu này lúc nào sẽ nổ tung thành hai nửa.

Một khi tinh cầu bị nổ tung, Mạc Vô Kỵ sẽ cuốn đi bộ phận tinh cầu có này hỏa hồng tinh thể rồi bỏ chạy.

Không đúng, nghĩ đến lại đem bộ phận tinh cầu mang đi, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ đến vạn nhất tinh cầu này nổ tung làm phân nửa, vậy hắn làm sao bây giờ? Tuy tinh cầu này cũng không lớn, nhưng thực lực của hắn còn không cách nào tiện tay liền đem tinh cầu cuốn đi. Chờ hắn chậm chạp đưa vào Bất Hủ Giới Tấn Dực Nhân, trước mắt này sớm phản ứng kịp.

Nhanh chóng bố trí trận pháp, nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ không ngừng ném ra trận kỳ.

Tuy Mạc Vô Kỵ tại một chiêu này đụng nhau rơi vào hạ phong thụ thương không nhẹ, Tấn Dực Nhân cũng bị đập lui. Hắn như thường lui

về phía sau, không có giống như Mạc Vô Kỵ chống đỡ đứng ở chỗ cũ, cho nên gần như là không có thụ thương.

- Không sai, có chút bản lĩnh, cư nhiên có thể ở một đao mới vừa rồi chiếm thượng phong. Nhìn tại phân thượng một đao này của ngươi, ta nguyện ý vì chủ động xuất ra một phần bồi thường trước khi động thủ.

Tấn Dực Nhân lần nữa hạ xuống rơi vào trước người Mạc Vô Kỵ, trong giọng nói mang theo một tia thưởng thức nói.

Mạc Vô Kỵ không phải là ngu ngốc, hắn sẽ không cho là thưởng thức hắn Tấn Dực Nhân. Tấn Dực Nhân nói, hiển nhiên là cho là hắn sĩ diện, thà rằng chính bản thân bị thương nặng cũng không muốn lui về phía sau. Hiện tại làm ra vẻ thưởng thức, sau đó bồi thường một ít đồ cho hắn, để cho hắn cút đi. Phải biết rằng hắn vừa rồi rõ ràng rơi vào hạ phong, tên này hết lần này tới lần khác nói hắn chiếm cứ thượng phong.

Bởi vì Tấn Dực Nhân cũng biết, đánh tiếp nữa, tinh cầu này sẽ nổ lên. Một khi tinh cầu nổ lên, bên trong thứ gì cũng đều bạo lộ ra.

Mạc Vô Kỵ một bên không ngừng ném ra trận kỳ, Sinh Cơ Lạc một bên điên cuồng chữa thương.

Thấy Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có lui ra phía sau, cũng không có tiếp nhận hắn bồi thường, mà là không ngừng ném ra trận kỳ, sát ý trên người Tấn Dực Nhân lần nữa cuồn cuộn nổi lên. Trường thương trong tay phát sinh từng trận ong ong chi âm, lĩnh vực càng là cuồng cuốn ra.

Chính như Mạc Vô Kỵ nói, hắn không cho là Mạc Vô Kỵ đối với hắn còn có uy hiếp. Vừa rồi Mạc Vô Kỵ không lui về phía sau, mạnh mẽ tiếp nhận thương đạo sát ý của hắn, lúc này hắn hoài nghi thương ý đã bắt đầu xé rách Linh Lạc của Mạc Vô Kỵ. Hắn không đánh tiếp với Mạc Vô Kỵ, đích thật là như Mạc Vô Kỵ đoán, lo lắng Mạc Vô Kỵ liều mạng sẽ bại lộ bí mật tinh cầu này.

- Bành!

Hai người lĩnh vực lại một lần nữa đụng vào nhau, Mạc Vô Kỵ là Huyền Tiên sơ kỳ, Tấn Dực Nhân là lại đem tu vi của mình áp chế đến Huyền Tiên hậu kỳ. Vô luận từ cái nào góc độ mà nói, Mạc Vô Kỵ lĩnh vực thì không cách nào so sánh cùng Tấn Dực Nhân.

Bất quá lĩnh vực Mạc Vô Kỵ là vòng xoáy lĩnh vực, mang theo mãnh liệt vòng xoáy tê liệt lực lượng. Dù cho Tấn Dực Nhân đối với lĩnh vực hiểu cường hãn hơn Mạc Vô Kỵ mười lần, hai người lĩnh vực đụng vào nhau sau đó, lĩnh vực của hắn vẫn không có chiếm giữ được thượng phong.

- Quả nhiên có chút khả năng...

Đến lúc này, Tấn Dực Nhân đã hoài nghi Mạc Vô Kỵ cũng biết tinh cầu này có chút cổ quái. Bởi vì thương ý của hắn không làm cho sức chiến đấu Mạc Vô Kỵ giảm xuống, hắn đối với Mạc Vô Kỵ có thêm một phần kiêng kỵ.

Trường thương khí thế của Tấn Dực Nhân càng ngày càng đậm, thật giống như một cái miệng khổng lồ thôn phệ hết thảy bình thường giống nhau, chằm chằm vào Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ một bên khống chế được lĩnh vực của mình ngăn cản Tấn Dực Nhân, trường đao đao thế trong tay cũng là càng ngày càng cuồng bạo.

Nhưng vào lúc này, vùng ven tinh không khoảng cách hai người xa xôi, bộc phát ra một đạo bạch quang chói mắt. Dù cho hai người cách khá xa, đạo ánh sáng kia vẫn như cũ làm lóa mắt hai người.

Vô luận là Tấn Dực Nhân hay là Mạc Vô Kỵ, đều theo bản năng đình chỉ giằng co, đưa mắt hạ xuống rơi vào đóa bạch quang chói mắt.

Sau một lát, dưới bạch quang thật giống như hiện lên một tầng rộng lớn mạnh mẽ phập phồng hạt cát giống nhau, kéo dài vô biên dọc theo đi, thật giống như một mảnh đại mạc.

Rất nhanh, bạch quang này liền tạo thành một con sông dài màu bạc, sông dài màu bạc ba đào như phía trên đại mạc chậm rãi kéo dài, lại một lần nữa, một đạo quang mang chói mắt nổ tung.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ nghĩ tới một câu thơ, đại mạc Cô Yên thẳng, sông dài mặt trời lặn vòng tròn.

Đó là một cái tinh cầu tương tự với Thần Diễm Tinh hoặc là thái dương nổ tung, trong lòng Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có một loại dự cảm, tinh cầu kia bùng nổ vẫn như cũ cùng hành tinh dưới chân hắn có quan hệ.

Thấy đại mạc như ba đào bình thường vậy dần dần biến mất, một đạo ngộ hiểu xông lên trong lòng Mạc Vô Kỵ.

Trường đao trong tay dần dần mơ hồ, thật giống như phân chia thành vô số ánh đao lốm đốm.

Sát khí tại đây bên trong vô cùng vô tận ánh đao lốm đốm chậm rãi ngưng tụ, sau đó cùng lĩnh vực của Mạc Vô Kỵ dung hợp lại.

Tấn Dực Nhân trước tiên liền cảm nhận được Mạc Vô Kỵ biến hóa, trong mắt hắn hiện lên một tia kinh hãi, hắn dầu gì cũng là một Tiên Tôn. Há có thể không nhìn ra Mạc Vô Kỵ một đao này tuy rằng còn không có đánh ra ngoài, so với một đao trước kia đã có thực chất tính chất biến hóa.

Đây là ngộ hiểu từ bên trong hỏa diễm tinh cầu bùng nổ vừa rồi kia? Thiên hạ dĩ nhiên có người căn cốt bực này?

Hắn không cách nào nghĩ nữa, một đao này của Mạc Vô Kỵ đã bổ tới. Trường đao bổ ra, thật giống như vô cùng vô tận sa đào tuôn ra bình

thường giống nhau, lại đem toàn bộ tinh không trở thành sa mạc, lại đem toàn bộ sát khí trong sa mạc lại ngưng tụ chung một chỗ.

Cái loại này đao mang như cát mịn lăn khắp bầu trời vọt tới, để cho Tấn Dực Nhân cảm giác được hô hấp của mình có chút rất khó khăn. Hắn không dám nghĩ tiếp nữa, trường thương thôn phệ hết thảy xé rách ra. Trường thương mang theo một đạo rõ ràng màu đỏ tinh không vết tích, hầu như muốn đem một phương tinh không này xé rách ra một đạo khe nứt.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ lúc này có vô cùng sát ý vô tận bắt đầu khởi động, hắn liền cảm giác đao ý của mình hóa thành khắp bầu trời sa mạc, hắn chính là chúa tể đại mạc này, tất cả đồ đạc ngăn cản ở trước mặt hắn, đều bị hắn khởi động đại mạc thôn phệ.

Vừa rồi một màn kia tại trong lòng Mạc Vô Kỵ tạo thành một cái hình ảnh vĩnh hằng, hắn vốn là có một chút tia đường viền đao đạo thần thông hoàn toàn hình thành hình thức ban đầu.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Cuồn cuộn đại mạc cát vàng cùng trường thương màu đỏ của Tấn Dực Nhân đụng vào nhau, lần nữa bộc phát ra kinh khủng âm hưởng.

Tiên nguyên cùng sát ý xé rách tinh không, tại trong tinh không tạo thành văn lộ thật nhỏ. Tuy những văn lộ này trong nháy mắt liền biến mất không thấy, thế nhưng là va chạm này có thể xé rách tinh không, đã vượt qua năng lực chịu đựng một phương tinh không này.

- Ca ca ca!

Dưới chân tinh cầu bắt đầu nổ tung, Tấn Dực Nhân cũng điên cuồng lui về phía sau. Dựa theo Mạc Vô Kỵ ý tứ, hắn hiện tại hắn là nên mang theo một khối không trọn vẹn tinh cầu có mười một phiến hỏa hồng tinh thể này cấp tốc rời đi.

Thế nhưng này vừa mới lĩnh ngộ một đao đại mạc để cho lòng tin Mạc Vô Kỵ bạo bằng, hắn chẳng những không có dựa theo kế hoạch làm việc, tại Tấn Dực Nhân thông qua lui về phía sau ngăn trở một đao đại mạc đồng thời, trường đao của hắn một trận dừng lại, đại mạc tại trong tinh không tĩnh lại, trường đao sát ý cùng đao mang hóa thành một đạo sông dài màu bạc.

Đây là đao thứ hai Mạc Vô Kỵ vừa mới lĩnh ngộ, sông dài.

Trường đao hóa thành sông dài màu bạc, sông dài từ vòm trời bầu trời giắt hạ xuống, liền biến ảo thành thành vô cùng vô tận sông dài lạc nhận.

Hết lần này tới lần khác ở phía sau, Mạc Vô Kỵ cảm giác được thức hải của mình tê rần, sông dài sát ý tại trong nháy mắt nhất thời chậm lại, sông dài lạc nhận cũng là đồng thời tiêu tán.

Không tốt, đao thứ hai sông dài thi triển không được, không phải thực lực của hắn thiếu, mà là hắn không có lĩnh ngộ thấu một đao này.

Thứ hai đao đều thi triển không được, đao thứ ba mặt trời lặn càng là không cần nói. Mạc Vô Kỵ không chút suy nghĩ, lần nữa ném ra vài cái trận kỳ, lại đem khối tinh cầu tàn dư ẩn nấp mười một phiến tinh thuần hỏa hồng tinh thể thu vào bên trong Bất Hủ Giới, tiếp theo một đạo không gian thuấn di, cấp tốc bỏ chạy.

Mạc Vô Kỵ đệ nhất đao đại mạc khiến cho Tấn Dực Nhân bị thương, hắn thấy Mạc Vô Kỵ đao thứ hai khí thế so với đệ nhất đao còn phải đáng sợ hơn, càng là điên cuồng lui về phía sau.

Mạc Vô Kỵ đang trong lúc chiến đấu cùng hắn lĩnh ngộ đao đạo thần thông, đã phi thường đáng sợ, không nghĩ tới đáng sợ hơn là Mạc Vô Kỵ lĩnh ngộ đao đạo thần thông còn là hàng loạt thần thông.

Tấn Dực Nhân ánh mắt cũng không kém, hắn cảm giác được, một khi để cho sông dài của Mạc Vô Kỵ đánh vào phạm vi lĩnh vực của hắn, hắn nhất định phải bị thương nặng.

Hắn cấp tốc lui về phía sau, dùng kinh nghiệm chiến đấu của hắn, tự nhiên muốn tránh ra phong mang của Mạc Vô Kỵ, sau đó chậm rãi thu thập Mạc Vô Kỵ. Hắn đã nhìn ra, Mạc Vô Kỵ chắc cũng là phô trương thanh thế, chân chính đánh nhau, hắn là không bằng hắn. Thần thông dù lợi hại hơn nữa, uy lực vừa mới lĩnh ngộ cũng là có hạn. Hắn sở dĩ lui về phía sau, là lấy phòng vạn nhất.

Thế nhưng là lập tức hắn liền hầu như muốn hộc máu, hắn thấy Mạc Vô Kỵ cuốn đi một khối tinh cầu, sau đó cấp tốc bỏ chạy.

Coi như là ngu ngốc, lúc này Tấn Dực Nhân cũng biết mục đích của Mạc Vô Kỵ giống như hắn, là vì bảo vật trên cái hành tinh này. Kinh nghiệm của hắn đã đoán đúng thần thông của Mạc Vô Kỵ đích xác không có triệt để hình thành, hết lần này tới lần khác sự cẩn thận làm cho hắn mất đi cơ hội.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 588: Đại Đế Lửa Giận

Cái hành tinh này nổ tung thành mấy trăm khối, Tấn Dực Nhân lấy ra một mặt bát quái bàn pháp bảo, sắc mặt của hắn (nàng) càng ngày càng âm trầm. Hắn tầm bảo bàn lại cũng không cảm giác được cái loại này cực hạn bảo vật khí tức, rất hiển nhiên bảo vật bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi.

Hắn không hiểu Mạc Vô Kỵ là như thế nào tìm được có bảo vật này một khối sứt mẻ tinh cầu, vô luận như thế nào, hắn đều tuyệt đối sẽ không cho phép chính bản thân tìm nhiều năm đồ đạc bị người ngay mặt cướp đi.

Dựa theo hắn vốn ý nghĩ, là mau chân đến xem cái kia bùng nổ hỏa diễm tinh cầu, lúc này, hắn không có nửa điểm cân nhắc, liền trực tiếp dọc theo Mạc Vô Kỵ bỏ chạy phương hướng cuồng đuổi theo.

...

Mạc Vô Kỵ biết Tấn Dực Nhân sẽ không bỏ qua hắn, hắn một bỏ chạy liền điên cuồng thi triển Phong Độn Thuật. So với thất phẩm phi hành tiên khí đến, hắn Phong Độn Thuật hầu như không có vết tích. Coi như là có rất nhỏ vết tích, hắn so với Tấn Dực Nhân đi trước, tinh không khí tức cũng sẽ lại đem những thứ này vết tích xóa đi.

Tuy tiện không để cho Tấn Dực Nhân làm sao, Mạc Vô Kỵ cũng không thất vọng. Hắn chẳng những thu được này mười một tấm màu đỏ tinh thể, còn ngộ hiểu thuộc về mình đao đạo thần thông. Đệ nhất đao đại mạc, thứ hai đao dài sông, đao thứ ba mặt trời lặn.

Hắn đệ nhất đao đại mạc chỉ là mới vừa lĩnh ngộ, đang ở cùng Tấn Dực Nhân trong chiến đấu chiếm cứ thượng phong. Đáng tiếc là hắn thứ hai đao cùng đao thứ ba còn không có hình thành hình thức ban đầu, một khi thứ hai đao cùng đao thứ ba cũng có thể thi triển ra, hắn liền không cần phải chạy thoát, bởi vì chạy trốn nhất định là Tấn Dực Nhân.

Liên tiếp cấp bách tiêu tan mấy ngày, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không cảm giác được Tấn Dực Nhân khí tức, tự giác tương đối an toàn thời điểm này mới ngừng lại được, đồng thời tế xuất bản thân Phi Toa, mặc cho Phi Toa tự động đi tới.

Mạc Vô Kỵ tiến vào bản thân Bất Hủ Giới, trực tiếp hạ xuống rơi vào này bị hắn thu vào bộ phận sứt mẻ trên tinh cầu. Phía trên này ngoại trừ này mười một tấm hỏa hồng tinh thể ra ngoài, cái khác đều rất tầm thường.

Phá vỡ ẩn nấp cấm chế, Mạc Vô Kỵ cũng không có cảm thụ được này mười một tấm hỏa hồng tinh thể có gì đặc biệt. Tuy rằng còn như hỏa diễm bình thường vậy hồng, nhưng không có nửa phần cực nóng cảm giác.

Lại đem mười một tấm tinh thể toàn bộ lấy ra bãi để dưới đất, ngoại trừ một loại liên cả Mạc Vô Kỵ đều không thể nhận biết khí tức, còn có chính là này ôn nhuận đến mức tận cùng cảm giác. Duy nhất đặc biệt, đó chính là mỗi một tấm hỏa hồng tinh thể đều tốt như một quả hoa sen cánh sen bình thường giống nhau.

Nếu là lại thêm một quả, mười hai tấm đặt chung một chỗ, thật là có chút như mười hai phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên. Mạc Vô Kỵ biết đây không phải là, mười hai phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên không có khả năng như vậy phân tán. Huống chi, Mạc Vô Kỵ ra mắt Nghiệp Hỏa Hồng Liên, nếu mà hắn nhìn thấy Nghiệp Hỏa Hồng Liên là thật, này chân chính Nghiệp Hỏa Hồng Liên hắn là tại Phá Toái Giới tầng thứ ba Phá Toái Khư bên trong.

Nghĩ đến Hỏa Nguyên Châu rất có thể cùng cái này tinh thể có quan hệ, Mạc Vô Kỵ xuất ra một quả tinh thể, đồng thời tế xuất Thanh Câm Chi Tâm.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, Thanh Câm Chi Tâm vừa lấy ra, liền phát ra một trận bén nhọn minh tiếng, thật giống như dựng dục sinh mệnh bình thường giống nhau, lập tức mở rộng ra ngọn lửa màu xanh trong nháy mắt liền bọc lại hỏa hồng tinh thể.

Cùng trước dùng Diễm Tâm Thạch thăng cấp cái loại này thanh thế bất đồng, Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm cư nhiên dần dần thu liễm, sau cùng dĩ nhiên tạo thành một cái màu xanh hỏa kiển, sau đó vẫn không nhúc nhích. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ thẩm thấu vào thanh này sắc hỏa kiển bên trong, chỉ có thể nhìn thấy một đoàn thanh hồng nảy ra Hỗn Độn khí tức, căn bản là thấy không rõ lắm cụ thể quá trình.

Mạc Vô Kỵ không có đi động Thanh Câm Chi Tâm, mà là đem dư thập tấm hoa sen cánh hoa hỏa hồng tinh thể cất vào mười cái trong hộp ngọc, lại đang trong hộp ngọc đánh thượng cấm chế, lúc này mới đi kiểm tra chiếc phi thuyền vũ trụ kia.

Đối với phi thuyền vũ trụ Mạc Vô Kỵ cũng không xa lạ gì, chiếc phi thuyền này bên trong bởi vì chiến đấu bị phá hư rối loạn ngổn ngang. Còn có một chút vết máu vết tích, vài đem bị phá hư laser súng lục tùy ý vứt trên mặt đất.

Mạc Vô Kỵ là nhà sinh vật học cùng chế thuốc học giả, biết phi thuyền vũ trụ, nhưng đối với loại này khoa học kỹ thuật cũng không hiểu. Hắn tra xét nửa ngày, cũng không có tìm được cùng trên địa cầu liên lạc phương vị tọa độ. Thông qua phía trên văn tự, hắn ngược lại tra được chiếc phi thuyền này là địa cầu thượng một cái cái gì liên minh vọng lại, về phần trên địa cầu lúc nào nhiều hơn một cái liên minh, Mạc Vô Kỵ không biết, cũng không muốn biết.

Đang kiểm tra một phen, vững tin không có cách nào thông qua cái vũ trụ này phi thuyền trở về tới địa cầu sau đó, Mạc Vô Kỵ liền mất đi

hứng thú.

Từ khi lại đem Hạ Nhược Nhân tất cả hoàn toàn nhét vào ký ức bụi bên trong, Mạc Vô Kỵ đối với trở về tới địa cầu cũng không nóng lòng, hắn càng hy vọng có thể trở về đến Tiên Giới, nơi đó mới có bạn hắn cùng thời gian tới. Đáng tiếc đến bây giờ mới thôi, Mạc Vô Kỵ đối với trở lại Tiên Giới không có nửa điểm manh mối. Hắn có chút bất đắc dĩ, cái kia Tấn Dực Nhân rất có thể biết làm sao trở lại Tiên Giới. Đáng tiếc mình và hắn là đại địch, gặp mặt sau đó tuyệt đối không thể có thể hảo hảo ngồi xuống nói chuyện với nhau.

Vũ trụ mênh mông, hắn một cái nho nhỏ Huyền Tiên, có lẽ tại trong vũ trụ chạy vội đến thọ nguyên hao hết, cũng không nhất định có thể tìm tới trở về đường đi.

Cũng may hắn cũng có chút thu hoạch, đệ nhất biết mình công pháp cũng không chịu thiên địa quy tắc áp chế. Thứ hai thu được luyện thể thủ đoạn cùng lĩnh ngộ ba chiêu đao đạo thần thông, thứ ba còn chiếm được mười một tấm thoạt nhìn rất quý báu hỏa hồng tinh thể.

Còn là tiếp tục tu luyện đi, trên người hắn còn có một cặp tiên tinh, từ Uẩn Tiên Tiên Cốc sau khi ra ngoài, tiên đan cũng nhiều đến là, chí ít cũng đủ hắn bế quan một đoạn thời gian. Nói không chừng một ngày kia hắn tu luyện đến Đại Ất Tiên sau đó, trực tiếp đã bị thiên địa áp chế, bị Tiên Giới cuốn đi tới cũng không nhất định.

Mạc Vô Kỵ ngược lại là nhìn rất mở ra, hắn rõ ràng chính bản thân khống chế Phi Toa cùng để cho Phi Toa một mình đi tới, trên cơ bản không có bất kỳ khác nhau, dù sao cũng đều là không có phương hướng.

Bất quá lần này bế quan, Mạc Vô Kỵ không có lưu lại ở bên trong Phi Toa, cũng không có ở lại Bất Hủ Giới bên trong, mà là đang ở Phi Toa trên boong thuyền. Thậm chí hắn chỉ là bố trí một cái phòng ngự cấm chế, liên cả ẩn nấp cấm chế cũng không có bố trí. Mục đích gì chính là vì để cho người ta phát hiện hắn, một khi gặp phải trong tinh không tu sĩ, nói không chừng hắn còn có thể tìm tới trở về Tiên Giới phương hướng.

...

Chư Thần Tiên Vực, Tiêu Dao đế cung.

Một người đầu đội Tiên Đế quan cao gầy nam tử vẻ mặt âm trầm nhìn chằm chằm quỳ ở bên dưới mấy người, bầu không khí âm trầm không gì sánh được. Này cao gầy nam tử chính là Chư Thần Tiên Vực đỉnh cấp Tiên Đế Lôn Thải Tiên Đế, cũng được gọi là Lôn Thải đại đế.

Dưới tình hình chung, Tiên Đế hậu kỳ tại Tiên Giới liền có tư cách được gọi là đại đế. Nhưng trên thực tế, mỗi một cái đại đế đều là tiên đế tột cùng tồn tại. Không có nhất định thực lực, coi như là người khác tôn xưng ngươi là (vì) đại đế, ngươi cũng không dám thừa nhận. Đại đế tại Tiên Giới ý nghĩa một loại chí cao vinh dự, cũng là thực lực tượng trưng.

Lôn Thải Tiên Đế, chính là một vị Tiên Đế đỉnh phong kỳ đại đế, thực lực cũng là kinh người cường đại.

Qua có chừng thời gian một nén nhang, Lôn Thải Tiên Đế mới trầm giọng nói:

- Lai Dịch, ngươi vững tin này Mạc Vô Kỵ đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì?

Một người thanh khuôn mặt nam tử đi ra, khom người đáp:

- Là, hơn nữa đi sau đó sẽ không có trở ra.

Lôn Thải đối với Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì rất là quen thuộc, hắn không có hỏi thanh khuôn mặt nam tử có hay không vào xem qua. Như Mạc Vô Kỵ như vậy chỉ có Huyền Tiên thực lực tu sĩ, tiến vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, trên căn bản là muốn chết.

Tức giận lần nữa tại Lôn Thải Tiên Đế trên mặt ẩn hiện, hắn giọng nói trở nên ác liệt hắn lên:

- Hồng Lăng, ngươi điều tra tình huống làm sao?

Một người tóc hồng nữ tử đi nhanh lên đi ra nói:

- Này Mạc Vô Kỵ là Đan Đạo Tiên Minh Đan Vương, cũng là một người trưởng lão. Hắn trước đây không lâu tham gia Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu, đi qua Uẩn Tiên Tiên Cốc. Ngoài ra, hắn còn đang ở Tiêm Giác Tiên Khư có một cái điếm (cửa hàng) các, kêu Thiên Cơ Đan Các.

Lôn Thải giọng nói lạnh như băng nói:

- Lập tức nói cho Đan Đạo Tiên Minh, liền nói Mạc Vô Kỵ chính bản thân muốn chết chết ở Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì là việc nhỏ, lại trì hoãn ta thích phi sống cơ hội, ta yêu cầu bên cạnh hắn mọi người cho ta ái phi chôn cùng. Ta Lôn Thải nhìn xem tại Đan Đạo Tiên Minh mặt mũi, bất kể so đo Đan Đạo Tiên Minh. Ta đối với Mạc Vô Kỵ điếm (cửa hàng) các cùng người đứng bên cạnh hắn động thủ thì, hi vọng Đan Đạo Tiên Minh không nên nhúng tay, nếu không, đừng trách ta Lôn Thải không khách khí. Còn có này Ma Nguyệt Tiên Môn, cư nhiên cho Mạc Vô Kỵ một cái tiến vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì danh ngạch, chuyện này bọn họ nhất thiết phải cũng muốn (phải) phụ trách...

Nếu mà Mạc Vô Kỵ ở chỗ này, nhất định sẽ nghẹn họng nhìn trân trối, thiên hạ còn có như thế chẳng nói đạo lý người. Hắn vừa không có hứa hẹn Lôn Thải Tiên Đế bất cứ chuyện gì, thậm chí ngay cả thấy đều chưa từng thấy qua Lôn Thải Tiên Đế, cũng bởi vì hắn có chút y thuật, kết quả là bị Lôn Thải Tiên Đế giận chó đánh mèo, còn (muốn) phải người đứng bên cạnh hắn chôn cùng.

Trong thời gian này hắn thậm chí ngay cả Lôn Thải tìm kiếm chuyện của hắn cũng không biết.

...

Đan Đạo Tiên Minh, tại Tiên Giới tuyệt đối là một cái to lớn vô phách tồn tại. Coi như là Lôn Thải không nói đạo lý, cũng là bởi vì Mạc Vô Kỵ chết mất.

Giờ khắc này ở Đan Đạo Tiên Minh tổng bộ, Phó minh chủ Hồ Chân Vũ sắc mặt có chút khó coi. Nguyên nhân chủ yếu không chỉ là Lôn Thải Tiên Đế vô lễ, trọng yếu hơn là hắn xem trọng Mạc Vô Kỵ cư nhiên bỏ mạng ở Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì.

Ánh mắt của hắn từ vẻ mặt màu xanh Lai Dịch trên người đảo qua, giọng nói thản nhiên nói:

- Nói như vậy ta Đan Đạo Tiên Minh không cho phép Lôn Thải động thủ, Lôn Thải còn (muốn) phải cùng ta Đan Đạo Tiên Minh cứng rắn tới rồi? Ta Đan Đạo Tiên Minh ngược lại rất nhiều năm không có gặp phải loại này đối thủ, còn thật không biết hôm nay bị người uy hiếp được cửa nhà đến.

Lai Dịch không đổi không vội vàng lần nữa thi lễ một cái nói:

- Hồ minh chủ nói quá lời, này Mạc Vô Kỵ mặc dù là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, bản thân coi như là một phần tử của Đan Đạo Tiên Minh. Thế nhưng là hắn lại tổn hại Đan Đạo Tiên Minh vừa ý, mang theo hữu dụng thân đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì mạo hiểm, sau cùng ngã xuống, hiển nhiên là không có lại đem Đan Đạo Tiên Minh đối với hắn quan tâm để ở trong mắt. Lôn Thải đại đế cũng nói, chỉ cần là Đan Đạo Tiên Minh cho phép chúng ta đối với Mạc Vô Kỵ người bên cạnh động thủ, đại đế nguyện ý xuất ra...

- Hừ!

Không đợi Lai Dịch đem lời nói cho xong, Hồ Chân Vũ chính là hừ lạnh một tiếng nói:

- Thế nào, còn muốn dùng đại đế danh tiếng đến làm ta sợ Đan Đạo Tiên Minh? Ta Đan Đạo Tiên Minh sừng sững Tiên Giới lâu như vậy, cũng không phải là bị người hù dọa lớn.

Lai Dịch nhanh chóng nói:

- Ta Tiêu Dao đế cung đối với Đan Đạo Tiên Minh vẫn rất là tôn kính, sao dám hù dọa Đan Đạo Tiên Minh. Đại đế cũng chỉ là đề nghị, đương nhiên nếu mà Đan Đạo Tiên Minh không đồng ý còn chưa tính.

Lôn Thải đại đế nói chuyện tự nhiên sẽ không cùng Lai Dịch ôn nhu như vậy khách khí, hắn thế nhưng là nói thẳng nếu mà Đan Đạo Tiên Minh không nể tình liền không khách khí. Lai Dịch cũng sẽ không lại đem Lôn Thải đại đế nói còn nguyên nói trở về, nếu mà như vậy nói ra, coi như là cho Đan Đạo Tiên Minh nhiều hơn nữa chỗ tốt, sau cùng cũng là một hồi đại chiến.

- Phó minh chủ, sao không nghe nghe Lôn Thải đại đế điều kiện là cái gì?

Một người thân thể cực kỳ mập mạp, ánh mắt hầu như đều muốn phải híp lại thành một đường thẳng nam tử đi ra nói.

Này nói chuyện mập mạp nam tử cũng là Đan Đạo Tiên Minh một vị trưởng lão, còn là một người thất phẩm Đan Đế, Nhâm Tiền. Tại Đan Đạo Tiên Minh địa vị cực cao, gần với Phó minh chủ, tại tất cả trưởng lão ở giữa, cũng là rất có quyền lực một vị.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 589: Thật Quá Nhục

- Ngươi nói xem.

Thực ra mà nói, trong lòng Hồ Chân Vũ cũng có chút phát cáu với Mạc Vô Kỵ. Một Đan Vương thiên tư mạnh như vậy, chính bản thân còn rất coi trọng hắn, không nghĩ tới lại không tự ái, đi cái gì Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì. Giả như ngươi không đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, Lôn Thải này coi như là mạnh hơn nữa, muốn đối phó trưởng lão Đan Đạo Tiên Minh, cũng tuyệt không khả năng.

Lai Dịch đối với Hồ Chân Vũ cũng không dám có nửa điểm chậm trễ, hắn lần nữa liền ôm quyền nói:

- Đại đế nói, có thể đưa hai danh ngạch tiến vào Chư Thần Tháp cho Đan Đạo Tiên Minh.

- Ngươi nói là thật nói?

Hồ Chân Vũ bỗng đứng lên, ngay cả hắn cũng không cách nào áp chế lại kích động của mình.

Chư Thần Tháp là địa phương thần bí nhất Chư Thần Tiên Vực, cũng là địa phương nghe đồn giàu có nhất. Nghe đồn nơi này là chỗ thần linh chân chính đại chiến, vô số thần linh bỏ mạng ở bên trong Chư Thần Tháp. Tìm được bất luận một pho tượng nào thần linh di lưu, đều sẽ trở thành vô thượng tồn tại.

Lôn Thải Tiên Đế vì sao thực lực vượt xa cùng giai, thậm chí được tôn là đại đế? Cũng là bởi vì năm đó hắn đi qua Chư Thần Tháp, đồng thời tại bên trong Chư Thần Tháp thu được cơ duyên.

Tu luyện đến Hồ Chân Vũ loại trình độ này, muốn cái gì không có? Thông thường đồ đạc hắn căn bản là sẽ không coi vào đâu, Lôn Thải lấy ra danh ngạch Chư Thần Tháp lại làm cho hắn động lòng.

Mỗi lần Chư Thần Tháp mở ra, coi như là Chư Thần Tiên Vực tiến vào Chư Thần Tháp cũng có hạn chế, chứ đừng nói chi là tiên nhân các Tiên Vực còn lại. Đan Đạo Tiên Minh tuy có tư cách, danh ngạch lại rất ít.

Hiện tại Lôn Thải một lần lấy ra hai danh ngạch tiến vào Chư Thần Tháp, có thể nói là cực kỳ hào phóng. Điều kiện này, cũng vừa lúc gãi đúng chỗ ngứa của Hồ Chân Vũ. Phải biết rằng tiến vào Chư Thần Tháp nhưng không có tu vi hạn chế, bất luận kẻ nào đều có thể tiến vào, Hồ Chân Vũ hắn muốn đi vào Chư Thần Tháp đã lâu, đáng tiếc chính là không có cơ hội.

Chư Thần Tháp mở ra, danh ngạch Đan Đạo Tiên Minh cũng chỉ có ba cái, mỗi một cái đều đưa cho hậu bối rất có tiềm lực phát triển. Hồ Chân Vũ là Phó minh chủ Đan Đạo Tiên Minh, tự nhiên không có mặt mũi đi cùng hậu bối tranh đoạt danh ngạch. Hiện tại Lôn Thải đại đế một lần liền lấy ra hai cái danh ngạch, vậy đối với Hồ Chân Vũ mà nói chính là món ăn xa hoa.

- Lôn Thải đại đế nắm trong tay một phương, tại Chư Thần Tiên Vực cũng là có thể nói nói mấy câu, tự nhiên không có nửa câu nói dối.

Lai Dịch kính cẩn nói.

Ngữ khí của hắn nghe cực kỳ khiêm tốn, trên thực tế trong lòng hắn vẫn như cũ có chút xem thường. Đan Đạo Tiên Minh thì như thế nào? Vì hai cái danh ngạch Chư Thần Tháp, liền kích động như thế, thật là không có ra mắt quen mặt.

- Ta đồng ý, bất quá ta hi vọng Lôn Thải đại đế không phải làm quá phận.

Hồ Chân Vũ bình tĩnh trở lại, trầm giọng nói.

- Đó là tự nhiên.

Lai Dịch mừng rỡ nói.

Về phần Hồ Chân Vũ nói câu kia, hi vọng Lôn Thải đại đế không phải làm quá phận, không ai cho là thật, là một câu nói nhảm bên trong nói nhảm mà thôi.

...

Mạc Vô Kỵ cũng không biết chính bản thân tu luyện bao lâu, lúc này hắn phải lần nữa đình chỉ tu luyện. Chủ yếu là bởi vì hắn tiên tinh toàn bộ dùng hết rồi, hắn cũng không thể chỉ dùng đan dược tu luyện.

Cũng may mấy năm nay tại Phi Toa bế quan, cũng cũng không phải một điểm thu hoạch không có, chí ít hắn thăng cấp tới rồi Huyền Tiên trung kỳ, chỉ thiếu chút nữa liền thăng cấp đến Huyền Tiên hậu kỳ.

Không cách nào tu luyện, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể chính bản thân khống chế Phi Toa như con ruồi không đầu giống nhau tại trong tinh không loạn chuyển. Lúc này không muốn nói để cho hắn tìm kiếm Tiên Giới, coi như là để cho hắn lại trở lại Thiên Ô Tinh, hắn đều tìm không được phương hướng.

Nếu mà nhất tâm tu luyện, Mạc Vô Kỵ còn không cảm thấy có cái gì. Hiện tại một khi dừng lại, hắn cũng cảm giác được lo lắng. Một tháng hoàn hảo, hai tháng 3 tháng trôi qua, khi thời gian một năm trôi qua sau đó, Mạc Vô Kỵ tâm tính phát sinh biến hóa.

Giả như vẫn nói như vậy, hắn thật là có khả năng chết già ở trong mênh mông tinh không này.

Lại là một tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ đều nghĩ đến có đúng hay không phải tìm một phần khe nứt trong tinh không, sau đó sẽ thử vận khí một chút, hắn bỗng cảm ứng được một tia quen thuộc khí tức.

Tuy tiện này một tia khí tức cực kỳ yếu ớt, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ bắt lấy tới rồi, hắn không chút do dự khống chế Phi Toa tốc độ cao nhất vọt tới.

Lúc này coi như là Tấn Dực Nhân ở chỗ này, Mạc Vô Kỵ cũng phải nghĩ biện pháp cùng hắn nói một chút điều kiện, chứ đừng nói chi là cái khác.

- Súy Oa?

Để cho Mạc Vô Kỵ vui mừng chính là, hắn cư nhiên nhìn thấy Súy Oa. Súy Oa đang co rúc ở boong thuyền trên một chiếc phi thuyền, tại trước mặt nó còn có vài bụi linh thảo đẳng cấp không thấp.

Để cho Mạc Vô Kỵ khiếp sợ là, thực lực của Súy Oa dường như cũng không có bao nhiêu tiến bộ. Dùng Súy Oa tư chất, coi như là bây giờ là cửu cấp yêu thú, Mạc Vô Kỵ một điểm đều không kỳ quái. Năm đó thời điểm Súy Oa rời đi hắn liền tiếp cận tứ cấp, nhiều năm như vậy, vẫn như cũ là tứ cấp yêu thú, khí tức còn lộ ra cực kỳ suy yếu.

Súy Oa bản tính Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, tên gia hỏa cực kỳ tao bao. Mà lúc này tên này so với trước thậm chí càng xấu, một thân lông mao đầy bụi, hơn nữa vốn là 3 chân biến mất một cái, còn hai cái chân. Không chỉ như thế, vừa nhìn chính là như ăn mày, không có nửa điểm tinh thần.

Theo lý thuyết Súy Oa đãi ngộ này dường như không kém a, ngồi trên boong thuyền nhìn xem tinh không, còn có linh thảo gặm. Thế nào nhiều năm như vậy không có nửa điểm tiến bộ? Không chỉ như thế, Mạc Vô Kỵ đều cảm ứng được Súy Oa, theo lý thuyết Súy Oa là thú loại, càng mẫn cảm mới đúng là, đến bây giờ Súy Oa một điểm cũng không có cảm ứng được Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp thu hồi Phi Toa, một bước liền nhảy qua tới rồi chiếc phi thuyền này. Phi thuyền này cấm chế đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, chỉ là bài biện.

- Đại gia...

Ủ rũ cúi đầu Súy Oa rốt cục nhận ra Mạc Vô Kỵ, ngạc nhiên mừng rỡ vừa nhảy dựng lên, trực tiếp hạ xuống rơi vào trên vai Mạc Vô Kỵ. Tuy chỉ là một con chim, nó trong mắt hưng phấn cũng là khó có thể át chế.

- Ngươi là người phương nào?

Một người nam tử thanh niên mặc áo xanh lục đi ra, nam tử này chẳng những anh tuấn không gì sánh được, hơn nữa khí vũ hiên giương cao, toàn thân đều để lộ ra một loại cường đại tự tin và khí tràng. Linh vận vòng càng là tại bên ngoài thân trôi lơ lửng, coi như là không có người tu luyện cũng có thể nhìn ra thanh niên nhân này bất đồng.

Mạc Vô Kỵ cũng là trong lòng thầm khen, tên này thoạt nhìn tối đa không cao hơn hai mươi tuổi, thực lực của hắn đã Chân Thần Cảnh tầng bảy, loại tư chất này tại Chân Tinh hắn là không có.

Dù là đối phương lại khí vũ hiên giương cao, khí tràng kinh người, Mạc Vô Kỵ cũng lười để ý tới hắn, mà là xách cổ Súy Oa lại đem nó nhét vào trên boong thuyền:

- Súy Oa, ngươi dầu gì cũng là một con chim có chút lai lịch. Lúc này mới mấy năm không phát hiện, ngươi xem ngươi tại chỗ giẫm chận tại chỗ không nói, cả cái chân thứ ba cũng bị mất. Quá nhục!

Súy Oa nhân tính hóa dùng một chân xoa xoa hai mắt của mình, ô ô nói:

- Đại gia, nếu không nhìn thấy ngươi, ta lại phải chết. Những tên này khốn kiếp mất dạy lại đem ta bắt nhốt, mỗi ngày cho ta ăn no uống say, sau đó mỗi ngày lấy máu của ta. Chính là cái tên gia hỏa này, mỗi ngày đều muốn uống một chén máu của ta, ta coi như là cường tráng hơn nữa cũng bị tên rác rưởi đó uống chết mất. Ta cái chân thứ ba chính là bị uống thoái hóa rơi, sau đó không còn... Ô ô... Đại gia, ngươi phải làm chủ cho ta a.

Trên boong thuyền quả nhiên là hai gốc cây linh thảo bổ huyết, trong mắt Mạc Vô Kỵ sát khí lóe lên, hắn cũng không có lập tức động thủ, vẫn như cũ lạnh lùng nói:

- Trước đây ta bảo ngươi tại bên ngoài lôi tinh chờ ta, ngươi vì sao đi rồi? Để cho ta tìm lâu bỏ mẹ.

- Ta không phải là tự đi, là bị mấy cái tên rác rưới này bắt đi. Bọn họ nói ta là cái gì Viễn Cổ thần thú, lại đem ta chộp tới lấy máu...

Súy Oa nói còn chưa dứt lời, Mạc Vô Kỵ liền hoàn toàn hiểu. Ánh mắt của hắn hạ xuống rơi vào trên người thanh niên áo xanh lục, có chút lãnh ý nói:

- Là ngươi uống máu Súy Oa vài chục năm?

Áo xanh lục thanh niên nhất thời cau mày, nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ bất tri bất giác xuất hiện ở phi thuyền của hắn, hắn sớm một cước đạp bay Mạc Vô Kỵ.

- Hổ Bá...

Áo xanh lục thanh niên không trả lời Mạc Vô Kỵ nói, mà gọi là một tiếng.

Một lão giả người gầy yếu hạ xuống rơi vào trên boong thuyền, cùng ở bên cạnh hắn còn có một người trung niên nam tử. Gầy yếu lão giả trên dưới quan sát Mạc Vô Kỵ một phen, Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn tựa cùng một cái tầm thường người phàm không có gì hai loại, hắn căn bản là không nhìn ra.

- Bằng hữu, có lẽ có cái gì hiểu lầm.

Hổ Bá gầy yếu lão giả đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền, giọng nói khách khí nói.

Mạc Vô Kỵ lai lịch quá mức quỷ dị, đột nhiên xuất hiện ở đây cái trên phi thuyền, phải biết rằng thiếu chủ phi thuyền cấm chế cũng không thấp.

Mạc Vô Kỵ lạnh nhạt nói:

- Ngươi còn không xứng cùng ta trở thành bằng hữu, trực tiếp trả lời ta.

- Một con súc sinh, uống máu thì như thế nào?

Áo xanh lục thanh niên hừ một tiếng, đồng thời tế xuất bản thân pháp bảo.

- Súy Oa, hắn uống của ngươi bao nhiêu máu, ngươi đi uống trở về. Đừng uống cặn bã, chỉ uống bộ phận ngươi mất đi thôi.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói.

- Ngươi muốn chết à.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, áo xanh lục thanh niên giận điên lên, trăng tròn lưỡi trong tay liền muốn đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Lập tức hắn liền ngây ngẩn cả người, giờ khắc này hắn căn bản là không nhúc nhích được, vô hình không gian đưa hắn trói buộc lại, có thể nói ngoại trừ tư tưởng cùng miệng, hắn cái gì cũng không thể động.

- Hổ Bá cứu ta...

Thanh niên trong mắt dần hiện ra sợ hãi, lại còn có cường giả loại này, đây rốt cuộc là tu vi gì?

Hổ Bá dầu gì cũng là một Nhân tiên sơ kỳ, hắn vừa mới bước ra một bước, lập tức hắn liền phát hiện mình cũng không nhúc nhích được.

- Tiền bối xin thủ hạ lưu tình, chúng ta tới từ Thận Mông Sơn, Thận Mông Sơn có ngũ chuyển tán tiên cường giả...

Hổ Bá gần như là một hơi thở lại đem những lời này nói xong.

Thấy trong mắt Súy Oa lộ ra hưng phấn nhìn mình chằm chằm, Mạc Vô Kỵ chân đá một cái, trực tiếp nói:

- Lăn đi uống trở về máu của ngươi mau, đừng lãng phí thời gian.

- Dạ, đại gia.

Súy Oa hưng phấn nhào về phía thanh niên áo xanh lục, tại bên trong ánh mắt hoảng sợ của hắn, hạ xuống rơi vào trên đỉnh đầu của hắn, cúi đầu cắn một cái phá đối phương mi tâm.

Một đạo huyết lưu như máu tươi bình thường giống nhau, trực tiếp vọt vào trong miệng Súy Oa.

- Tiền bối, xin lưu tình a, đó là thiếu chủ của Thận Mông Sơn chúng ta...

Thấy Súy Oa thực sự đi hút máu, Hổ Bá cấp bách hầu như muốn thổ huyết, ngữ khí của hắn đều không thể nối liền hắn lên.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không lưu ý, bình tĩnh nói:

- Thận Mông Sơn là nơi nào? Tán tiên là cái đéo gì?

Hổ Bá hít một hơi thật sâu, hắn biết nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất để cho Súy Oa ngậm miệng, nếu không coi như là thiếu chủ sống sót, cũng là một tên phế nhân.

- Tiền bối, nhất chuyển tán tiên thì tương đương với Thiên Tiên sơ kỳ, ngũ chuyển tán tiên thực lực thế nhưng là Kim Tiên trung kỳ...

Hổ Bá cấp tốc nói.

- Thiên Tiên, Kim Tiên?

Mạc Vô Kỵ kinh dị nhìn chằm chằm Hổ Bá, tên này chẳng lẽ không phải tu sĩ Tu Chân Giới? Bằng không làm sao có thể biết Thiên Tiên cùng Kim Tiên? Phải biết rằng trước đây thời điểm hắn tại Chân Tinh, cũng không biết Tiên Giới đẳng cấp.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 590: Cường Đại Thận Mông Sơn

Hổ Bá ngạo nghễ nói:

- Tiền bối thực lực nói vậy chí ít cũng là Địa Tiên hậu kỳ sao?? Địa Tiên tiến thêm một bước chính là Thiên tiên, vượt qua Địa Tiên lôi kiếp là phải phi thăng tới Tiên Giới, mà Kim Tiên cũng là cảnh giới sau Thiên Tiên.

Theo Hổ Bá, Mạc Vô Kỵ có thể dùng lĩnh vực trói buộc lại hắn, ít nhất là Địa Tiên hậu kỳ cường giả, thậm chí Địa Tiên viên mãn cũng không nhất định. Tuy rằng Địa Tiên hậu kỳ trói buộc lại hắn cũng có chút nghe rợn cả người, bất quá lợi hại hơn nữa Địa Tiên tại tán tiên trước mặt cũng là chưa đủ nhìn.

Mạc Vô Kỵ ngưng trọng hỏi:

- Này Mộng Thận sơn ở địa phương nào?

- Tiền bối, ngài có thể không mời cái kia điểu đừng hút thiếu chủ máu...

Hổ Bá những lời này vừa mới nói xong, này áo xanh lục thanh niên đã phác thông một cái mới ngã xuống đất, lúc này hắn sắc mặt tái nhợt, cả người khí tức suy yếu, quanh thân này vờn quanh linh vận biến mất, tu vi càng là nửa điểm cũng không còn lại.

Ngược lại thì Súy Oa tinh thần sáng láng, hai mắt tỏa ánh sáng, tuy tiện còn không có dài ra cái chân thứ ba, cả người màu xám tro lông chim cũng nhiều hơn rất nhiều sáng bóng. Lần nữa để cho Mạc Vô Kỵ cảm nhận được trước đây Súy Oa cái dáng vẻ kia.

- Đại gia, ta nghe lời ngươi, đã đem hắn hút đi ta máu huyết toàn bộ hút đã trở về, không có giết hắn.

Súy Oa dương dương đắc ý nói xong, bay thẳng tới rồi Mạc Vô Kỵ trên vai.

Hổ Bá trợn mắt hốc mồm, ngược lại bên cạnh còn bị Mạc Vô Kỵ trói buộc lại nam tử trung niên bỗng nhiên cảm giác được quanh thân nhẹ một chút, hắn vội vàng vọt tới, lại đem này áo xanh lục thanh niên đỡ lên, đồng thời đưa vào vài viên thuốc.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên nhìn ra Súy Oa không chỉ có riêng là lại đem thuộc về nó máu huyết thu đi trở về, còn xoay lại lại đem này áo xanh lục thanh niên máu huyết hấp thu không còn. Giả như hắn không buông ra cái kia nam tử trung niên đi cứu thanh niên, này áo xanh lục thanh niên hiển nhiên sống không được bao lâu.

- Ngươi rất tốt a, lại còn thu lợi tức.

Mạc Vô Kỵ là cực độ phản cảm hấp thu người khác máu huyết tu luyện, nếu không phải này áo xanh lục thanh niên ở phía trước mỗi ngày hấp thu Súy Oa máu huyết, hắn cũng sẽ không cho phép Súy Oa như vậy càn rỡ. Bất quá lần sau Súy Oa còn dám hấp thu người máu huyết, cũng đừng trách hắn không khách khí.

Súy Oa cùng với Mạc Vô Kỵ không lâu sau, ngược lại rõ ràng Mạc Vô Kỵ ý tứ, đi theo Mạc Vô Kỵ bên người, Mạc Vô Kỵ liền chưa hề cho phép qua nó hút ** máu. Bây giờ nghe Mạc Vô Kỵ giọng nói có chút không đúng, nó nhanh chóng nói:

- Đại gia, đây chỉ là không cẩn thận hút một chút máu huyết...

- Còn có lần thứ hai, ta trực tiếp lột da của ngươi ra, lại đem ngươi hầm.

Mạc Vô Kỵ không chút khách khí nói.

Súy Oa liền vội vàng đem đầu thẳng đong đưa:

- Sẽ không, sẽ không, trừ phi đại gia để cho ta đi làm...

Mạc Vô Kỵ mặc kệ đáp lại tên này, lần nữa đưa mắt hạ xuống rơi vào Hổ Bá trên người.

Hổ Bá sắc mặt tái nhợt nhìn hơi thở hấp hối áo xanh lục thanh niên, một lát mới lên tiếng:

- Ngươi giết thiếu chủ...

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Là ta đang hỏi lời của ngươi, có nữa nói nhảm, ta liền thực sự giết.

- Là, là...

Hổ Bá nhanh chóng đáp:

- Thận Mông Sơn tại Hải Dị Đại Lục, là Hải Dị Đại Lục đệ nhất tông môn.

- Hải Dị Đại Lục tu sĩ có thể bay thăng Tiên Giới?

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Hổ Bá, hắn quan tâm nhất là cái vấn đề này.

- Đúng vậy.

Hổ Bá không dám không trả lời, hắn lo lắng Mạc Vô Kỵ thực sự một lần đưa bọn họ toàn bộ giết. Nếu mà Mạc Vô Kỵ thực sự làm như vậy, coi như là Thận Mông Sơn tán tiên có thể tìm đến, cũng chỉ có thể vì bọn họ báo thù.

- Này Súy Oa là ai bắt đi?

Súy Oa thù cũng báo, Mạc Vô Kỵ tuân hỏi cái này nói, là muốn biết làm sao trở lại Chân Tinh.

Hổ Bá đã biết Súy Oa chính là trước mắt đầu này bụi lông mao điểu, hắn nhanh chóng nói:

- Thật không phải chúng ta, là tông môn một cái trưởng lão...

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ xem ra chính bản thân còn muốn đi một chuyến Thận Mông Sơn, hắn tiếp tục hỏi:

- Vậy ngươi nói một chút cái gì là tán tiên? Vì sao tán tiên so với Thiên Tiên cùng Kim Tiên lợi hại?

Hổ Bá trong lòng rất là khinh bỉ Mạc Vô Kỵ nói, hắn hoài nghi Mạc Vô Kỵ mới vừa rồi là không phải là chăm chú nghe hắn nói bảo. Hắn rõ ràng nói ngũ chuyển tán tiên thực lực mới có thể có thể so với Kim Tiên, lúc nào hắn nói tán tiên so với Thiên Tiên, Kim Tiên lợi hại? Tán tiên cũng chia mấy vòng có được hay không. Gì cũng đều không hiểu thật là đáng sợ, rồi lại nói Thiên Tiên cùng Kim Tiên có thể như nhau sao?

Những lời này Hổ Bá là không dám nói ra, hắn kính cẩn hồi đáp:

- Tán tiên chính là Địa Tiên độ kiếp thất bại, sau đó bảo lưu lại Nguyên Thần. Tán tiên chính là những Địa Tiên này Nguyên Thần trùng tu sau đó mà đến, vừa chuyển tán tiên chính là Địa Tiên Nguyên Thần lần đầu tiên lôi kiếp sau đó cảnh giới, nhị chuyển tán tiên chính là lần thứ hai lôi kiếp sau đó...

- Nguyên Thần có thể độ kiếp?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên hỏi, Nguyên Thần liên cả thân thể cũng không có, làm sao độ kiếp? Huống chi Nguyên Thần sợ nhất chính là sét đánh.

Hổ Bá biết Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không biết gì cả, hắn chỉ có thể không chán kỳ phiền giải thích:

- Nguyên Thần lôi kiếp cùng Thiên Tiên lôi kiếp bất đồng, uy lực cũng sẽ không so với Thiên Tiên lôi kiếp yếu. Tán tiên chỉ cần chuẩn bị cho tốt đầy đủ thiên tài địa bảo, sau đó cộng thêm pháp bảo, là có cơ hội độ kiếp thành công. Mỗi một lần độ kiếp thành công, tán tiên thân thể thì càng là ngưng luyện, thần thông cũng càng là cường đại. Nghe nói tán tiên lần thứ chín độ kiếp sau khi thành công, có thể trực tiếp ngưng tụ thân thể, phi thăng Tiên Giới trở thành Đại Ất Tiên tồn tại.

- Ngươi lại là làm thế nào biết Đại Ất Tiên?

Mạc Vô Kỵ có chút kinh ngạc, hắn không nghĩ tới từ Tu Chân Giới sau khi phi thăng, còn có cơ hội trở thành Đại Ất Tiên, đây quả thực là quá nghịch thiên.

Địa Tiên độ kiếp sau khi thất bại, còn có thể chuyển tu (sửa) tán tiên. Quả nhiên là Thiên Đạo không dứt, lúc nào cũng khiến người ta một đường sinh cơ. Mạc Vô Kỵ biết loại này độ kiếp thất bại chuyển sửa tán tu, cùng không có tông môn cái loại này tán tiên hoàn toàn là hai khái niệm.

Hổ Bá đáp:

- Bởi vì Thận Mông Sơn công pháp phi thường có lợi cho chuyển tu (sửa) tán tiên, cho nên Thận Mông Sơn tán tiên tối đa. Cũng bởi vì tán tiên thực lực cường đại, có thể cùng Tiên Giới Thận Mông Sơn câu thông tin tức, thế mới biết Tiên Giới các loại cử động.

Thận Mông Sơn tại Tiên Giới có tông môn? Mạc Vô Kỵ còn thật không có nghe nói qua Thận Mông Sơn cái này tiên môn.

Hổ Bá thấy Mạc Vô Kỵ kinh ngạc, trong lòng hừ lạnh, hiện tại sợ cũng đã chậm. Trong miệng hắn vẫn như cũ kính cẩn hồi đáp:

- Đúng vậy, Thận Mông Sơn tại Tiên Giới có tông môn, tông môn còn rất lớn.

- Thận Mông Sơn có bao nhiêu tán tiên, cao nhất là cái gì cấp độ?

Mạc Vô Kỵ bản liền dự định đi một chuyến Hải Dị Đại Lục, hắn ngoại trừ muốn biết có thể hay không từ Hải Dị Đại Lục đi tới Tiên Giới, vẫn còn muốn tìm đến cái kia bắt được Súy Oa tu sĩ.

- Có ba gã tán tiên, một người ngũ chuyển tán tiên, một người nhị chuyển tán tiên, còn có một danh vừa chuyển tán tiên.

Hổ Bá thành thật trả lời.

- Đã như vậy, vậy thì phía trước dẫn đường sao?, ta muốn (phải) đi một chuyến Hải Dị Đại Lục.

Có nghe nói hay không bát chuyển hoặc là cửu chuyển tán tiên, Mạc Vô Kỵ lúc này liền nói.

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ không sợ bát chuyển hoặc là cửu chuyển tán tiên, hắn vẫn còn là cẩn thận một chút tốt.

- Tiền bối phải đi Hải Dị Đại Lục?

Hổ Bá kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ dò hỏi.

- Ngươi chỉ để ý dẫn đường liền tốt rồi, đừng như vậy nhiều nói nhảm.

Mạc Vô Kỵ một điểm đều không khách khí.

Hổ Bá theo liền cảm thụ được chính bản thân không gian chung quanh buông lỏng, hắn nhanh chóng một khom người, bước nhanh đi hướng khống chế phi thuyền địa phương.

Chỉ có mau chóng chạy tới Thận Mông Sơn, mới có cơ hội cứu trở về thiếu chủ.

...

Hải Dị Đại Lục nói là đại lục, kỳ thực cũng là mênh mông trong tinh không một cái tinh cầu mà thôi. Khi (làm) Hổ Bá phi thuyền tiến vào Hải Dị Đại Lục sau đó, thần niệm của Mạc Vô Kỵ liền đã nhìn ra, viên tinh cầu này so với Chân Tinh đến không biết muốn (phải) lớn hơn bao nhiêu lần.

Linh khí càng không phải là Chân Tinh có thể so sánh với, thảo nào nơi này có thể xuất hiện có thể so với Kim Tiên cường giả, đối với một cái còn chưa chuyển hóa tiên nguyên tu sĩ mà nói, cái chỗ này đích thật là tu luyện thánh địa.

Thận Mông Sơn sơn môn càng là hùng tráng to, không biết ngu dốt thận sơn là như thế nào biết được Mạc Vô Kỵ đến. Hổ Bá vừa mới mang theo Mạc Vô Kỵ đi tới ngu dốt thận sơn sơn môn bên ngoài, nhóm hơn mười người liền từ tông bên trong cửa đi ra.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn đoàn người này, liền biết Hổ Bá thật đúng là không có chém gió.

Chuyến đi này hơn mười người bên trong, có ít nhất năm tên Địa Tiên cường giả, còn có hai gã thân thể bán hư bán thực, nguyên lực càng là tại bên ngoài thân mơ hồ lưu động. Thoạt nhìn khí thế so với kia năm tên Địa Tiên mạnh hơn, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng hai người này phải là Hổ Bá trong miệng nói tán tiên.

- Kẻ hèn Thận Mông Sơn môn chủ Đường An Hiên, vội vàng giữa đó được biết đạo hữu đường xa mà đến, Đường An Hiên không có từ xa tiếp đón, còn xin đạo hữu chuộc tội chuộc tội.

Cầm đầu là một người chỉ có Địa Tiên tầng bốn nam tử trung niên, tên này thật giống như không có thấy bị người vác sau lưng áo xanh lục thanh niên bình thường giống nhau, giọng nói vô cùng là (vì) ấm áp khách khí.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, ánh mắt từ này hai cái tán tiên trên người quét tới. Hắn tới nơi này mục đích chủ yếu là muốn (phải) dò hỏi một chút hai

cái này tán tiên, bọn họ là làm sao cùng Tiên Giới câu thông. Đương nhiên Mạc Vô Kỵ cũng biết, Thận Mông Sơn tuyệt đối sẽ không hảo hảo nói chuyện với hắn.

Thấy Mạc Vô Kỵ chỉ là gật đầu, đứng sau lưng Đường An Hiên người kia vóc người thấp bé nam tử hừ lạnh một tiếng, sát khí vờn quanh.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên liếc mắt một cái liền nhìn ra này thấp bé nam tử tu vi, Địa Tiên tầng bảy, so với Đường An Hiên cao hơn một phần.

Hiển nhiên Đường An Hiên địa vị so với hắn cao hơn, hắn chỉ là hơi chút khoát tay một cái, này thấp bé nam tử liền thu liễm sát khí của mình. Ngược lại này hai cái tán tiên, vẫn bộ dạng phục tùng cúi đầu, thật giống như không có thấy Mạc Vô Kỵ bình thường giống nhau.

- Còn chưa thỉnh giáo đạo hữu xưng hô như thế nào?

Đường An Hiên vẫn là vẻ mặt tươi cười, độ lượng xem ra không phải là bình thường vậy to lớn.

- Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thuận miệng nói,

- Ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu.

Đường An Hiên cũng không biết ngưỡng mộ đã lâu Mạc Vô Kỵ cái gì, miệng của hắn tựa cùng trắng mịn bánh kem bình thường giống nhau, há mồm liền ra:

- Ta vội tới Mạc đạo hữu giới thiệu một chút, vị này chính là ta Thận Mông Sơn ngũ chuyển tán tiên trưởng lão Lệnh Liên.

Mạc Vô Kỵ sớm chú ý tới Lệnh Liên này Lệnh Liên, tên này bộ dạng phục tùng cúi đầu, dường như không có thấy Mạc Vô Kỵ, vẻ mặt đều là hung ác nham hiểm. Cùng hắn hung ác nham hiểm mặt có chút ngược lại

là, hắn có một đôi cực kỳ đẹp mắt bàn tay, ngón tay thon dài, tựa cùng tay của nữ nhân bình thường giống nhau.

Người thường có lẽ không nhìn ra, Mạc Vô Kỵ vừa nhìn liền biết thân thể của người này cũng không ngưng thật. Xem ra Hổ Bá nói tán tiên là Nguyên Thần độ kiếp mà đến, cũng là thật.

Thấy Mạc Vô Kỵ cũng không thèm nhìn Lệnh Liên, Đường An Hiên trong lòng thất kinh, hắn mặt ngoài như nhau không thèm để ý chút nào. Tiếp tục (vì) Mạc Vô Kỵ giới thiệu.

Điền Tử Tông, tóc ngắn lão giả, Địa Tiên chín tầng. Vừa rồi cái kia tràn ngập sát khí thấp bé nam tử gọi Hàn kỳ, Địa Tiên tầng bảy. Hai người này là Thận Mông Sơn đệ nhất và thứ nhị trưởng lão, còn có một gã khác nhị chuyển tán tiên Hình Phượng, thoạt nhìn có chút gầy gò.

Tuy tiện thoạt nhìn đều là ra nghênh tiếp Mạc Vô Kỵ, trên thực tế Đường An Hiên lúc giới thiệu, không có ai đối với Mạc Vô Kỵ có nửa phần biểu thị.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 591: Khách Ngồi Ghế Trên

Mạc Vô Kỵ biết đây là thị uy, hắn cũng không thèm để ý. Hắn hôm nay tới nơi này ngoại trừ còn muốn hỏi Tiên Giới phương vị ra, còn có một chuyện khác, đó chính là hỏi xem Súy Oa là ai mang tới Hải Dị Đại Lục. Chỉ cần tìm được người này, hắn liền có khả năng trở lại Chân Tinh.

- Mạc đạo hữu mời vào Thận Mông Sơn tân khách điện ngồi.

Đường An Hiên nói xong, khẽ khom người, đồng thời tay một dẫn.

Hắn đang nhìn Mạc Vô Kỵ có dám tiến vào Thận Mông Sơn tông môn hay không, nếu là Mạc Vô Kỵ không dám đi vào, vậy liền động thủ. Nếu là Mạc Vô Kỵ dám vào đi, vậy thì lại quan sát một chút. Xem Mạc Vô Kỵ là thật lợi hại như vậy, hay là người không biết không sợ.

Dù sao Mạc Vô Kỵ tuổi tác thoạt nhìn quá mức trẻ, một người tu sĩ tuổi còn trẻ như vậy, muốn nói có thể ngăn trở Thận Mông Sơn cường giả vây công, chính là chính bản thân Đường An Hiên cũng không tin.

Mạc Vô Kỵ thật giống như không biết ý tứ Đường An Hiên bình thường giống nhau, không hề cố kỵ đi vào.

Thấy Mạc Vô Kỵ thật sự dám vào, chính là hai gã tán tiên đều liếc nhìn nhau, bọn họ trong mắt cũng lộ ra kinh sợ.

Mạc Vô Kỵ rốt cuộc là người không biết không sợ, hay là thật có thực lực lớn như vậy?

Một cái tên gia hỏa phá hủy Thận Mông Sơn dòng chính huyết mạch thiên tài, dám như thế nghênh ngang tiến vào bên trong cửa Thận Mông

Sơn?

Thực lực của hắn mạnh hơn nữa, tiến vào Thận Mông Sơn sau đó bị các to lớn cấm chế khốn trận khóa lại, cũng sẽ giảm thiểu hơn phân nửa thực lực a.

Lúc này đương nhiên không ai khuyên Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ muốn gây sự với Thận Mông Sơn, Thận Mông Sơn như nhau muốn ép hỏi Mạc Vô Kỵ một vài thứ. Trên thực tế Thận Mông Sơn vẫn đang tìm Mạc Vô Kỵ, ngày hôm nay Mạc Vô Kỵ tới nơi này coi như là tự chui đầu vào lưới.

Một cái chính là trong miệng Súy Oa tiết lộ ra ngoài Thanh Câm Chi Tâm, Mạc Vô Kỵ có thiên hỏa, loại này thiên hỏa Thận Mông Sơn há có thể không mơ ước? Cái thứ hai Súy lai lịch Oa, bởi vì Súy Oa chính bản thân cũng không biết lai lịch của nó, Mạc Vô Kỵ tới rồi, tự nhiên muốn nói ra Súy Oa tới cùng đến từ nơi nào.

Thận Mông Sơn tân khách điện giống nhau là tu kiến cực kỳ xa hoa, Mạc Vô Kỵ vừa tiến đến đã nhìn thấy cái tân khách đại điện này chí ít bố trí mấy cái đỉnh cấp ẩn nấp khốn sát trận.

Những thứ này khốn sát trận đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, căn bản cũng không có nửa điểm uy hiếp. Trong lòng Mạc Vô Kỵ càng khinh bỉ, một cái tông môn tại tân khách đại điện xung quanh bố trí ẩn nấp khốn sát trận, có thể thấy được cái tông môn này rất yếu.

- Mạc đạo hữu mời ngồi.

Đường An Hiên vẫn là một bộ cực kỳ nhiệt tình khách khí hình dạng, chủ động mang theo Mạc Vô Kỵ tiến vào tân khách đại điện.

Hắn chỉ cho Mạc Vô Kỵ chính là bên cạnh một cái chỗ ngồi, Mạc Vô Kỵ thật giống như không có thấy bình thường giống nhau, trực tiếp đi tới vị trí đầu não ngồi xuống.

Đường An Hiên nao nao, Mạc Vô Kỵ có thể đi vào Thận Mông Sơn tân khách đại điện đã coi như là rất ngoại hạng, hiện tại tên này lại dám ngồi ở chủ vị. Tông môn tân khách đại điện vị trí đầu não bình thường đều là của chủ nhân, tên này rốt cuộc là thật không sợ chết còn là thế nào?

Hàn kỳ vóc người thấp nhỏ lại muốn phát tác, lần này là người kia ngũ chuyển tán tiên Lệnh Liên ngăn trở Hàn kỳ phát tác, mà là lạnh lùng quét Mạc Vô Kỵ liếc mắt, đồng thời đối với Đường An Hiên làm cái thủ thế.

Đường An Hiên gật đầu, hơn mười danh Thận Mông Sơn trưởng lão cùng đều ngồi xuống.

Trong hơn mười, ngoại trừ năm tên Địa Tiên, hai gã tán tiên, còn lại kém cỏi nhất cũng là Nhân Tiên hậu kỳ.

Mọi người ngồi xuống, Đường An Hiên cười ha ha, đang muốn lúc nói xong, bỗng nhiên một nữ tu người tuổi còn trẻ đi tới tân khách cửa đại điện khom người nói:

- Tông chủ, các vị trưởng lão, Lâu Phục Trì cùng Khúc Lâm trước tới bái phỏng.

- Nga, lần này bọn họ dẫn theo ai tới làm chứng kiến?

Đường An Hiên cười híp mắt hỏi, dường như hắn đối với bất kỳ người nào đều là một bộ hiền hòa hình dạng.

Tuổi còn trẻ nữ tu đáp:

- Không có, lần này chỉ là phu phụ hai người bọn họ.

- Vậy thì đưa bọn họ cũng mời vào đi.

Đường An Hiên gật đầu, giọng nói phai nhạt.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, hắn không muốn giết cái huyết nhục thành sông, dù sao Súy Oa còn sống. Vì một cái Súy Oa lại đem Thận Mông Sơn tiêu diệt, dường như quá mức tàn bạo một chút. Hắn đồng dạng biết Thận Mông Sơn có thể nhịn đến bây giờ, khẳng định cũng có chuyện gì tìm hắn, hơn nữa còn không phải là chuyện báo thù.

Hắn cũng là muốn biết Thận Mông Sơn ngoại trừ báo thù ra, còn có chuyện gì tìm hắn. Bất quá hắn cũng có nhẫn nại hạn độ, nếu là Thận Mông Sơn chẳng biết tự giác, hắn không ngại để cho cái này tông môn biến mất từ Hải Dị Đại Lục.

Không lâu sau, người kia nữ tu liền mang theo một nam một nữ đi đến.

Nam tử sắc mặt như đao khắc, tuy chưa gọi là đẹp trai, tu vi cũng không cao mới Nhân tiên tầng bốn, lại có một phen khí thế. Nữ tử tu vi thấp hơn, mới Chân Thần Cảnh tầng năm. Vừa nhìn một cái dường như rất tầm thường một cái nữ tử, mặc quần dài màu xanh, tóc dài kết thành tu sĩ kế, phía sau vác sau lưng một thanh trường kiếm. Thế nhưng người nữ nhân này hiển nhiên rất là dễ nhìn, càng xem càng cảm thấy xinh đẹp.

Hai người một bước vào tân khách điện cũng có chút ngây người, thứ nhất bởi vì thanh niên nhân ngồi tân khách điện vị trí đầu não bọn họ chưa từng thấy qua. Thứ nhì là lần tân khách điện ngồi toàn người thật sự đáng sợ, theo họ biết thì có năm tên Địa Tiên, hai gã tán tiên.

Đội hình lớn như vậy, chính là muốn đối phó vợ chồng bọn họ? Phải biết rằng lần trước bọn họ mời Hải Dị Đại Lục danh vọng rất cao Chu Hoảng đến đây, Thận Mông Sơn cũng không tới một người Địa Tiên trưởng lão thêm tông chủ mà thôi.

Về phần Thận Mông Sơn môn chủ Đường An Hiên đứng ra tiếp đãi, vậy cũng không phải để mắt bọn họ, mà là bởi vì Đường An Hiên chính là một kẻ nham hiểm, hắn đối với bất kỳ người nào đều là giống nhau khách khí rất nhiều. Thế nhưng phía sau, hắn người nào cũng đều giết qua.

- Ra mắt Đường Môn chủ, các vị trưởng lão, hai vị tán tiên tiền bối.

Hai người đứng ở cửa vào liền khom người thi lễ.

Cùng đối đãi Mạc Vô Kỵ như nhau, ngoại trừ Đường An Hiên gật đầu cười nói một câu, 'Hai vị mời ngồi' nói, người còn lại cả ánh mắt cũng không có quét hai người liếc mắt.

Lâu Phục Trì cùng Khúc Lâm hai người hiển nhiên không phải là lần đầu tiên bị loại này lạnh nhạt, bọn họ cũng không thèm để ý, chỉ là đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ một cái nói:

- Vợ chồng ta mắt vụng về, không có khả năng nhận ra đạo hữu, xin hãy tha lỗi.

Hai người cũng không nhận ra Mạc Vô Kỵ, chỗ ngồi của Mạc Vô Kỵ, để cho hai người lại không dám chậm trễ.

Mạc Vô Kỵ đối với hai người này ngược lại có một chút hảo cảm, chí ít sẽ không cùng Đường An Hiên như vậy trợn tròn mắt nói dối ngưỡng mộ đã lâu.

- Ta cũng vậy giống như các ngươi, tới nơi này bái phỏng Thận Mông Sơn, coi như là khách nhân, hai vị mời ngồi đi, không cần quản ta.

Mạc Vô Kỵ gật đầu nói.

- Hừ!

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Hàn kỳ thứ nhất rất là khó chịu hừ lạnh một tiếng.

Lâu Phục Trì cùng Khúc Lâm phu phụ sửng sốt, nghe Hàn kỳ hừ lạnh, hiển nhiên Mạc Vô Kỵ giống như bọn họ không được Thận Mông Sơn hoan nghênh. Nếu không bị Thận Mông Sơn hoan nghênh, vì sao có thể ngồi ở chủ vị?

Hai người cũng biết đây không phải là bọn họ hắn là quản, tại kinh dị sau đó, lập tức liền ngồi ở đầu dưới.

Bầu không khí dường như có chút cổ quái, Lâu Phục Trì biết loại này bầu không khí dưới vợ chồng bọn họ ngây ngô thời gian càng lâu càng bất lợi, hắn nhanh chóng lại đứng lên, đối với Thận Mông Sơn đông đảo trưởng lão cùng Đường An Hiên cúi người hành lễ nói:

- Khuyển tử có mắt không tròng, bắt tội đệ tử Thận Mông Sơn, tiếc rằng vợ chồng ta lúc đó một con trai, còn xin đường tông chủ có thể nể một mặt, bất kỳ điều kiện gì vợ chồng ta đều không hề câu oán hận.

Nghe nói như thế, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu vì sao Thận Mông Sơn không chào đón đôi phu phụ, mà họ vẫn phải tới đây, thì ra con của bọn họ bị Thận Mông Sơn tạm giữ. Về phần Lâu Phục Trì nói bất kỳ điều kiện gì cũng không có câu oán hận, Mạc Vô Kỵ tự nhiên cũng hiểu. Một Nhân tiên trung kỳ, một cái Chân Thần, đến Thận Mông Sơn có dũng khí có cái gì câu oán hận?

Đường An Hiên giọng nói chuyển nhạt nói:

- Chuyện khác, ta sẽ xem tại lâu đạo hữu mặt mũi dàn xếp một chút, thế nhưng lệnh lang Lâu Dương vũ nhục nữ đệ tử của ta Thận Mông Sơn, tội không thể tha thứ, hai vị mời trở về đi. Bằng không, đừng nói ta Thận Mông Sơn ỷ lớn hiếp nhỏ.

Đường An Hiên nói vừa xong, Hàn kỳ liền hừ lạnh một tiếng tiếp lời nói:

- Đây là một lần cuối cùng, nếu là lần sau hai vị còn tới ta Thận Mông Sơn vô lễ, cũng sẽ không có đường trở về.

Khúc Lâm bỗng đứng lên giọng nói kích động nói:

- Ta tin tưởng Lâu Dương nhà ta không biết làm loại chuyện này, Đường Môn chủ, có thể hay không để cho Lâu Dương đi ra, chúng ta

cùng hắn nói nói mấy câu.

Đường An Hiên cười híp mắt khuôn mặt đột nhiên trầm xuống:

- Thế nào, khúc đạo hữu cho là ta Thận Mông Sơn oan uổng con trai ngươi sao? Ta Thận Mông Sơn dầu gì cũng là đệ nhất tông môn Hải Dị Đại Lục, cần oan uổng một cái nho nhỏ Chân Hồ Cảnh tu sĩ?

Từ bên trong đối thoại của hai người, Mạc Vô Kỵ lại biết rõ một việc. Đó chính là nhi tử Lâu Dương của đôi phu phụ bị tạm giữ tại Thận Mông Sơn, nguyên nhân là vũ nhục nữ đệ tử Thận Mông Sơn. Lý do này tạm giữ người, vốn là không có có nghi vấn gì, mấu chốt là Thận Mông Sơn không cho Lâu Dương này đi ra cùng phụ mẫu gặp mặt.

Đứa ngốc cũng biết trung gian này có vấn đề.

- Ha ha, nếu là bởi vì tội tạm giữ, đương nhiên phải ngay trước mặt mọi người hỏi rõ. Ngày hôm nay ta liền làm chứng người, lại đem Lâu Dương mang ra đi, mọi người ngay mặt hỏi rõ.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ bàn trà bên người, cười ha ha lên tiếng nói.

Hắn nếu mà không nói lời nào, đôi phu phụ tuyệt đối là thế nào đến, thì thế đó trở về, một khi chọc giận Thận Mông Sơn, rất có thể đồng dạng bị nhốt lại.

Nghe được Mạc Vô Kỵ hỗ trợ nói chuyện, Lâu Phục Trì cùng Khúc Lâm lại là ngẩn ra, lập tức liền mừng rỡ khom người cảm tạ Mạc Vô Kỵ.

- Ha ha ha...

Hàn kỳ vốn nhẫn nại thật lâu cũng không nhịn được nữa, hắn từ chỗ ngồi nhảy dựng lên cười ha ha một tiếng, sau đó chỉ vào Mạc Vô Kỵ quát lên:

- Ngươi là cái thằng đéo nào? Ngươi hủy diệt tiền đồ cùng tu vi ủa Thận Mông Sơn đệ nhất đệ tử đích truyền, thậm chí ngay cả mạng hắn

cũng bị ngươi hủy diệt hơn phân nửa, ngươi còn dám ở chỗ này vọng ngôn. Ngày hôm nay để cho bản tiên xem ngươi có bao nhiêu đạo hạnh...

Nói xong câu đó, Hàn kỳ trực tiếp bay vọt lên, liền muốn đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Lần này cả Đường An Hiên cũng không có ngăn cản, tất cả mọi người nhìn về phía Hàn kỳ, mọi người muốn biết Mạc Vô Kỵ tới cùng có bao nhiêu cân lượng. Tại cái chỗ này động thủ, đó là hay nhất không hơn.

Rất nhanh Hàn kỳ liền ngốc trệ hắn ra, hắn vừa bay đến không trung, cư nhiên bị không gian trói buộc lại, cứ như vậy cả nửa điểm cũng không cách nào nhúc nhích.

Phải biết rằng hắn là một Địa Tiên a, còn là Địa Tiên tầng bảy, dù cho là Thiên Tiên chân chính tới nơi này, cũng không cách nào đưa hắn trói buộc ở trên không.

Trong nháy mắt này, hắn dường như phản ứng được. Có thể trói buộc lại hắn, lại dám ở phá hủy thiên tài Thận Mông Sơn, còn dám tới đến Thận Mông Sơn ngồi ở chủ vị, người trẻ tuổi trước mắt này xác định vững chắc không phải là Địa Tiên đơn giản như vậy, lẽ nào đây là một tiên nhân chân chính?

Một đạo lạnh lẽo từ đáy lòng Hàn kỳ dâng lên, dường như từ nhỏ tới giờ, hắn chưa bao giờ có rét lạnh như thế.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 592: Tông Môn Hút Máu

Tất cả mọi người kinh dị nhìn Hàn Kỳ, cũng không có người nào cho rằng Hàn Kỳ bị Mạc Vô Kỵ trói buộc trên không trung. Thông qua thần niệm cùng lĩnh vực đem một Địa Tiên tầng bảy trói buộc trên không trung, coi như là ngũ chuyển tán tiên Lệnh Liên mạnh nhất nơi này cũng làm không được.

Mạc Vô Kỵ không có dự định giết Hàn Kỳ, thế nhưng người này gương mặt khí tức tàn bạo, vẫn muốn động thủ với hắn, cho chút ít giáo huấn đó là nhất định. Lưỡi mang trong lĩnh vực vòng xoáy của Mạc Vô Kỵ đảo qua, một cánh tay của Hàn Kỳ rơi trên mặt đất, theo lĩnh vực vừa rút lui, Hàn Kỳ té ở trên mặt đất.

- Các hạ quá xúc phạm, mọi người cùng nhau động thủ!

Lệnh Liên thấy một cánh tay của Hàn Kỳ bị Mạc Vô Kỵ đánh rớt, cộng thêm Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục trói buộc lại Hàn Kỳ, để cho Hàn Kỳ rơi trên mặt đất, tạo thành Lệnh Liên phán đoán sai sót, chủ động xuất thủ.

Thấy Lệnh Liên xuất thủ, vài tên Địa Tiên còn lại đồng loạt ra tay.

Mạc Vô Kỵ nhãn thần lạnh lẽo, hắn làm việc quả nhiên là quá mức nhu hòa. Đổi thành Huyền Tiên khác đi tới nơi này, phỏng chừng coi như là không giết một trận máu chảy thành sông, cũng sẽ trước hết giết mấy người lập uy.

Lệnh Liên ngũ chuyển tán tiên, thực lực tiếp cận Kim Tiên trung kỳ. Theo Mạc Vô Kỵ, Lệnh Liên so với chân chính Kim Tiên trung kỳ còn

kém xa, nhiều nhất chỉ có thể tương đương với Kim Tiên sơ kỳ bình thường mà thôi. Về phần các Địa Tiên còn lại, Mạc Vô Kỵ càng là không có để ở trong mắt.

Thận Mông Sơn sớm đã thương định, Lệnh Liên vừa đánh về phía Mạc Vô Kỵ, người còn lại hầu như đồng thời đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không có động đậy, lần này hắn không tiếp tục lưu tình. Hắn thậm chí ngay cả pháp bảo cũng không có tế xuất, hơn mười đạo lôi hồ liền đánh ra.

Vô luận là Địa Tiên tầng một hay là Địa Tiên tầng chín, tại dưới lôi hồ của hắn, không có bất kỳ người nào có thể may mắn tránh khỏi, thậm chí ngay cả cơ hội ngăn cản một lần cũng không có.

Hàn Kỳ trước hết bị Mạc Vô Kỵ đánh rớt một cánh tay, vận khí càng xui xẻo, bị một đạo lôi hồ đánh vào trên ót, trực tiếp xé rách Tử Phủ. Hắn cả Nguyên Thần cũng không có tràn ra, liền trực tiếp ngã xuống.

Lệnh Liên đã ngưng luyện gần một nửa thân thể, tại dưới hai đạo lôi hồ, trực tiếp bị đập vỡ. Chỉ có một Nguyên Thần tu vi xuống đến Chân Thần Cảnh mờ mịt trôi lơ lửng ở trong hư không. Một người Địa Tiên tầng hai tu sĩ, cũng bị Mạc Vô Kỵ trực tiếp đánh chết.

Ngay cả Địa Tiên tầng chín Điền Tử Tông, tại dưới một đạo lôi hồ của Mạc Vô Kỵ, cũng là bị thương nặng nhào tới trên mặt đất, về phần tu vi có thể khôi phục hay không, còn phải xem vận khí của hắn.

- Người của Thận Mông Sơn toàn bộ dừng tay.

Thận Mông Sơn tông chủ Đường An Hiên vốn muốn đóng chặt đại môn tân khách điện, cấp thiết quát to.

Trên thực tế không cần hắn gọi, sáu gã Thận Mông Sơn tu sĩ, đều không thể động thủ nữa. Ngược lại Mạc Vô Kỵ rất là kinh ngạc nhìn liếc mắt Đường An Hiên, hắn biết động tác của Đường An Hiên, tên này là

chuẩn bị ngăn cản cửa vào tân khách điện, không cho phép hắn chạy trốn. Nhìn thấy tình huống không đúng sau đó, lập tức gọi dừng tay, then chốt hắn còn gọi người Thận Mông Sơn toàn bộ dừng tay, dường như đang nói cho hắn Mạc Vô Kỵ, Thận Mông Sơn không dám vô lễ đối với hắn.

Năm tên Thận Mông Sơn tu sĩ động thủ, ngoại trừ ngũ chuyển tán tiên Điền Tử Tông, còn có bốn gã Địa Tiên tu sĩ.

Trong đó Hàn Kỳ cùng một người Địa Tiên tầng hai bị lôi hồ đánh giết, Điền Tử Tông cùng một người Địa Tiên tầng bốn bị thương nặng nằm phè trên mặt đất, còn không có đứng lên. Ngũ chuyển tán tiên Lệnh Liên, thân thể vất vả ngưng tụ được cũng bị ầm nứt ra, chỉ còn lại Nguyên Thần cũng bị ầm rớt xuống Chân Thần Cảnh.

Có thể khẳng định, Lệnh Liên đã xong. Thân thể của hắn là thông qua Nguyên Thần năm lần lôi kiếp ngưng tụ, trong đó gian khổ chỉ có tự hắn biết. Tán tiên tu luyện, có thể so với bình thường tu sĩ tu luyện gian nan không chỉ gấp mấy chục lần. Mạc Vô Kỵ lúc này đây phá hủy bộ phận thân thể hắn thật vất vả ngưng tụ, hắn chẳng khác nào triệt để xong.

- Xin tiền bối thủ hạ lưu tình.

Đường An Hiên lúc này không còn có phong độ cùng tỉnh táo lúc trước, hắn thậm chí quỳ rạp xuống đất.

Một cái ngũ chuyển tán tiên tại trước mặt Mạc Vô Kỵ cũng không đủ nhìn, người ta thậm chí ngay cả đứng cũng không có đứng lên. Có thể thấy được người cường giả trước mắt này muốn tiêu diệt Thận Mông Sơn, căn bản là hô hấp mà thôi.

- Nga, ngươi không phải muốn đi đóng cửa, lại đem ta nhốt ở chỗ này sao?

Mạc Vô Kỵ nói.

Đường An Hiên nhanh chóng kính cẩn nói:

- Tiền bối hiểu lầm, ta là muốn gọi người đến đưa linh trà...

Đường An Hiên đầu đầy mồ hôi, cả người lạnh buốt.

Lâu Phục Trì cùng Khúc Lâm cũng phản ứng kịp, khách nhân trước mắt ngồi ở chủ vị kia tuyệt đối không phải là người bình thường, cả ngũ chuyển tán tiên cũng căn bản không đủ nhìn, người này rất có thể là cửu chuyển tán tiên, thậm chí khả năng là tiên nhân chân chính.

Tại lúc phản ứng kịp, hai người đều là đồng thời khom người nói:

- Xin tiền bối làm chủ.

Lần này không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Đường An Hiên đã nói nhanh:

- Nhanh, đi lại đem công tử Lâu Dương mang đến.

- Dạ.

Một người Nhân Tiên tu sĩ sớm đã bước nhanh chạy ra ngoài.

- Là ai đem Súy Oa mang tới Thận Mông Sơn, ngươi cũng đem người này tới đây luôn đi.

Mạc Vô Kỵ chợt phát hiện có đôi khi nói đạo lý còn không bằng trực tiếp động thủ cho dứt khoát.

- Tiền bối, Súy Oa là ta mang tới Thận Mông Sơn.

Ngườ nhị chuyển tán tiên i kia không hề động tay đứng dậy, đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ.

Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ không phải là tán tiên, mà là tiên nhân chân chính. Hắn may mắn chính bản thân không hề động tay, Lệnh Liên là ngũ chuyển tán tiên, trước mắt người cường giả này chỉ là một đạo lôi

hồ khiến cho thân thể Lệnh Liên thật vất vả ngưng tụ tan vỡ, còn dư lại Nguyên Thần chỉ có Chân Thần Cảnh tu vi. Có thể thấy được nếu mà hắn động thủ, hắn sớm đã là tro bụi.

- Có tinh không phương vị chỗ Súy Oa trước đây hay không?

Mạc Vô Kỵ giọng nói hòa hoãn một phần hỏi.

- Có.

Hình Phượng lúc này liền lấy ra một cái tinh không phương vị cầu đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Đây là tinh không phương vị cầu ta mình làm, lúc đó ta thông qua một quả Phá Giới Phù rời đi một phương giới vực này...

- Chờ một chút...

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên ngăn cản Hình Phượng:

- Ngươi nói chỗ ngươi mang đi Súy Oa, là bởi vì ngươi thông qua Phá Giới Phù đi?

Hình Phượng đáp:

- Đúng vậy, lúc đó ta có hai quả Phá Giới Phù, một quả đi, một quả trở về.

- Phá Giới Phù của ngươi là đẳng cấp gì?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, nếu mà Hình Phượng là thông qua Phá Giới Phù tới Chân Tinh tinh không, hắn làm sao trở về?

- Là bùa chú Tiên Giới Thận Mông Sơn truyền về.

Hình Phượng không dám giấu diếm.

Mạc Vô Kỵ giọng nói càng là không được tốt:

- Tiên Giới tại sao muốn truyền cho các ngươi loại Phá Giới Phù này?

Hình Phượng càng là thận trọng hồi đáp:

- Tiên Giới yêu cầu chúng ta tìm kiếm một quả lệnh bài, gọi là 'Tinh Không Bài', ta lúc đó đi, cũng không có tìm được.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn đối với Hình Phượng nói ngược lại tin tưởng, bởi vì còn có một nữ nhân gọi Nại Hà cũng đi qua Chân Tinh tìm kiếm Tinh Không Bài cùng Tiên vấn bài, bất quá hai tấm bảng này đều ở đây trên người của hắn.

- Phá Giới Phù có còn hay không?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

Hình Phượng lắc đầu:

- Đã không còn, coi như là tại Tiên Giới, loại Phá Giới Phù này cũng rất là trân quý. Ta đang tìm nhiều năm không có thu hoạch, sau đó Tiên Giới Thận Mông Sơn đã không có tiếp tục để cho ta tìm kiếm Tinh Không Bài.

Mạc Vô Kỵ rất là thất vọng, hắn tiếp tục hỏi:

- Vậy ngươi có thể câu thông Tiên Giới hay không?

- Không có khả năng, chỉ có ngũ chuyển tán tiên trở lên mới có năng lực câu thông với Tiên Giới...

Hình Phượng nói xong theo bản năng nhìn lướt qua Nguyên Thần Lệnh Liên một bên chỉ còn lại có Chân Thần Cảnh.

Mạc Vô Kỵ thế mới biết, thì ra tên gia hỏa duy nhất có năng lực cùng Tiên Giới câu thông bị hắn thiếu chút nữa giết. Hắn lắc đầu, cũng không có hối hận. Hải Dị Đại Lục này đã có tu sĩ có thể phi thăng, vậy đã nói rõ hắn có thể tìm ra thông đạo đi tới Tiên Giới.

Nhưng vào lúc này, người kia Nhân Tiên tu sĩ vừa mới đi ra mang theo một người thiếu niên chưa tới hai mươi tuổi đi đến.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn thiếu niên kia, trong mắt sát khí chính là lóe lên. Thiếu niên này cùng Súy Oa giống nhau, bị người ta hút đi rất nhiều máu huyết, cả người đều uể oải vật vã.

- Á đù, ngươi có huyết mạch của kim giác tử long?

Thiếu niên này vừa tiến đến, Súy Oa liền kinh dị một tiếng kêu.

Mạc Vô Kỵ tại trong nháy mắt liền hiểu được, hắn lạnh lùng nhìn Đường An Hiên nói:

- Thì ra là một Tông môn hút máu, chẳng những hút thú huyết, cả máu người cũng hút.

Đường An Hiên bị những lời này của Mạc Vô Kỵ làm cả người sợ run, nhanh chóng lần nữa quỳ xuống nói:

- Tiền bối hiểu lầm, Thận Mông Sơn chỉ có họ Điền mới đúng là huyết mạch dòng chính, có thể tu luyện cốt lõi nhất - Thận Mộng quyết. Thận Mộng quyết là yêu cầu đỉnh cấp yêu thú huyết dịch vi dẫn tu luyện, bởi vì Súy Oa cùng Lâu Dương đều có huyết mạch đỉnh cấp thần thú, cho nên Thận Mông Sơn thiếu chủ thế hệ này mới có thể dùng để tu luyện Thận Mộng quyết. Về phần người còn lại, tuy rằng cũng tu luyện nó, nhưng chưa hề hút qua máu huyết.

- Chính là tên phế vật bị ta phế bỏ kia?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói.

- Dạ, hắn là Thận Mông Sơn vùng này dòng chính truyền thụ Điền Trí Khấu, bị tiền bối phế bỏ sau đó, Thận Mông Sơn đã đã không còn họ Điền đích truyền...

Mạc Vô Kỵ ánh mắt hạ xuống rơi vào Địa Tiên tầng chín tu sĩ Điền Tử Tông bị hắn đả thương nặng, nhàn nhạt nói:

- Xem ra người kia cũng là Thận Mông Sơn dòng chính.

- Dà...

Đường An Hiên mới vừa nói xong, một đạo lôi hồ liền hạ xuống rơi vào trên người Điền Tử Tông, Điền Tử Tông vốn là bị thương nặng, hiện tại Mạc Vô Kỵ lại đánh thêm một đạo lôi hồ, hắn trực tiếp tan thành mảnh vụn, cơ hội hé răng cũng không có.

- Thận Mông Sơn tại Tiên Giới có nhân vật lợi hại nào?

Mạc Vô Kỵ hỏi lần nữa.

Đường An Hiên nơm nớp lo sợ trả lời:

- Tổ tiên Điền Trí Khấu là Điền Thái tiền bối là cường giả tiên vương...

Một cái Tiên Vương Mạc Vô Kỵ thật đúng là không xem ở trong mắt, hắn nhìn Lâu Phục Trì cùng Khúc Lâm hỏi:

- Thận Mông Sơn hút máu huyết con trai ngươi, các ngươi muốn phải như thế nào?

Lâu Phục Trì tự nhiên biết Mạc Vô Kỵ những lời này coi như là ra tay trợ giúp, chỉ cần hắn đồng ý, tiền bối trước mắt này thậm chí có thể bang trợ bọn họ san bằng toàn bộ Thận Mông Sơn.

Con trai của mình bị dằn vặt thành như vậy, chỉ là bởi vì người mang huyết mạch kim giác Tử Long, đây hoàn toàn là tai bay vạ gió. Khẩu khí này, hắn Lâu Phục Trì có thể nhịn không nổi. Nếu như không có người xuất thủ giúp một tay, quên đi. Hiện tại Mạc Vô Kỵ biểu lộ muốn giúp, hắn há có thể buông tha cơ hội như thế.

Chỉ là không đợi hắn nói chuyện, Khúc Lâm một bên liền quỳ rạp xuống đất nói:

- Đa tạ tiền bối xuất thủ chi ân, để cho cả nhà của ta đoàn viên. Ta chỉ yêu cầu có thể an an ổn ổn mang đi nhi tử của ta thì tốt rồi, cái khác đều là thứ yếu.

Nghe được vợ mình nói, Lâu Phục Trì cũng là thở dài. Dù sao Thận Mông Sơn quá cường đại, dù cho lại đem Thận Mông Sơn toàn bộ tiêu diệt, cá biệt tu sĩ của Thận Mông Sơn chưa có trở về, cũng có thể lại đem cả nhà của hắn giết sạch. Trước mắt tiền bối này cũng sẽ không thời thời khắc khắc ở bên cạnh họ.

Lâu Dương sắc mặt tái nhợt đã hiểu cả chuyện xảy ra, hắn nhanh chóng nói:

- Tiền bối, vãn bối có lời trọng yếu muốn nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 593: Kim Giác Tử Long

- Chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ nhìn Lâu Dương, trong lòng có chút kỳ quái. Nếu quả như thật là chuyện trọng yếu, cũng không nên nói ở chỗ này, dù sao hắn cũng không có dự định lại đem người nơi này chém tận giết tuyệt. Lâu Dương tuy nói tuổi không lớn, những thứ cơ bản này cũng phải biết chứ.

- Thận Mông Sơn đang bắt một con kim giác Tử Long (rồng tím sừng vàng), khóa tại bên trong Thận Mông Sơn linh tủy trì.

Lâu Dương sau khi nói xong, càng là trực tiếp quỳ xuống:

- Kim giác Tử Long đối với ta có ân cứu mạng, xin tiền bối có thể xuất thủ cứu giúp...

Thật có kim giác Tử Long? Mạc Vô Kỵ cũng là cũng hít sâu một hơi. Lâu Dương ẩn chứa huyết mạch của kim giác tử long, hắn cũng không thèm để ý, có đôi khi truyền thừa rất khó nói, tổ tiên Lâu Dương là kim giác Tử Long, hoặc là cơ duyên xảo hợp chiếm được huyết dịch kim giác Tử Long cũng không nhất định. Thế nhưng kim giác Tử Long thế nhưng là long chủng Viễn Cổ biến dị, vô cùng trân quý. Máu kim giác Tử Long Thành niên, một giọt là bảo vật vô giá, thậm chí là Tiên Đế cũng muốn có được.

Một con kim giác Tử Long cùng bản thân có huyết mạch của rồng biến dị, đây hoàn toàn là hai việc khác nhau.

- Bởi vì kim giác Tử Long tặng ta một lọ Long Tiên, ta thời gian dài dùng Long Tiên tu luyện, cho nên cũng ẩn chứa một tia khí tức huyết

mạch của kim giác tử long, lúc này mới bị Thận Mông Sơn chộp tới. Thận Mông Sơn bắt ta tới, ép hỏi ra này chỗ của con rồng con, sau đó lại đem nó chộp đi, là ta hại kim giác Tử Long.

Lâu Dương một hơi đem những lời này toàn bộ nói xong.

Đường An Hiên nghe được Lâu Dương nói, cũng cảm giác được trong đầu ông một cái, vừa rồi hắn nhất tâm cầu nguyện hi vọng Mạc Vô Kỵ đừng đem tông môn tiêu diệt, cư nhiên trong lúc nhất thời bỏ quên sự tình kim giác Tử Long. Lúc này Lâu Dương nói ra, Thận Mông Sơn há có thể không đếm xỉa đến?

- Kim giác Tử Long là ta bắt trở lại chuẩn bị ngưng luyện thân thể, ngươi coi như là lại đem Thận Mông Sơn tiêu diệt, tới Tiên Giới cũng có người thu thập ngươi, ngươi càn rỡ không được bao lâu đâu, Lệnh Liên ta sẽ chờ ngươi đến.

Lệnh Liên sớm đã hồi thần lại, lúc này tất cả hối hận đều là vô dụng, hắn đơn giản lớn tiếng chỉ vào Mạc Vô Kỵ quát lên.

Nói xong câu đó sau đó, Nguyên Thần Lệnh Liên bỗng nhiên tản mạn hắn lên. Xem ra hắn là muốn đem chuyện ôm đến trên đầu mình.

Mạc Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng, chính là một đạo lôi hồ đánh tới, ở trước mặt hắn cũng muốn Nguyên Thần binh giải sao, nằm mơ đê.

- A á!

Lệnh Liên thê lương thảm thiết kêu lên, thần hồn câu diệt.

- Dẫn đường đê.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn lướt qua Đường An Hiên, giọng nói có chút không tốt.

Đường An Hiên há có thể không biết Mạc Vô Kỵ ý tứ, nhanh chóng khom người nói:

- Tiền bối mời cùng đi theo ta, kim giác Tử Long hiện tại sống rất tốt, chúng ta căn bản cũng không có bất luận cái gì bạc đãi nó.

- Dẫn đường.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

Làm một người đã sống tại Tiên Giới, Mạc Vô Kỵ tự nhiên rõ ràng kim giác Tử Long. Loại rồng này coi như là Tiên Giới phỏng chừng cũng tuyệt tích, tại tu chân giới lại có một con kim giác Tử Long biến dị. Hắn không có dự định giống như Thận Mông Sơn, hút đi máu huyết của kim giác Tử Long, bất quá hắn rất muốn hỏi một chút kim giác Tử Long làm thế nào tới đây.

...

Thận Mông Sơn làm đệ nhất tông môn của Hải Dị Đại Lục, đích thật là có chút tài sản.

Mọi người còn không có tới gần linh tủy trì to lớn, liền cảm nhận được linh khí cực kỳ nồng nặc. Mạc Vô Kỵ cũng là cảm thán trong lòng, trước đây hắn tại tu chân giới, nếu như có thể tại bên trong linh tủy trì này tu luyện, hắn đâu còn cần chạy chung quanh đi tìm tài nguyên tu luyện?

Bên trong Linh tủy trì linh khí nồng nặc ngưng tụ thành sương mù mắt thường có thể thấy được, một con Tử Long không tới hai trượng bị 4 nhánh liên khóa khóa lại giữa hồ linh tủy.

Cái sừng của Tử Long quả nhiên là màu vàng, xem ra đây đúng là kim giác Tử Long.

- Tử Long đại ca, xin lỗi, ngươi đã cứu ta, ta còn liên lụy ngươi, để ngươi bị Thận Mông Sơn bắt tới.

Vừa đến bên ngoài linh tủy trì, Lâu Dương đã cực kỳ xấu hổ nói.

- Bọn họ không dám giết ta, chung quy có một ngày, cái tông môn này sẽ bị phụ mẫu ta đạp thành mảnh vụn. Á đù, con chim này dường như không đơn giản a.

Kim giác Tử Long giống Súy Oa, chẳng những có thể nói, hơn nữa giọng nói còn rất là cao ngạo. Nó sau cùng phát hiện Súy Oa trên vai Mạc Vô Kỵ, ngược lại kinh dị một tiếng.

- Nga, ngươi biết lai lịch con chim này?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi một câu.

Súy Oa coi như là sủng thú của hắn, chỉ là đến bây giờ mới thôi, hắn cũng không biết Súy Oa là lai lịch gì. Nếu mà Tử Long biết, hắn ngược lại muốn hỏi một chút.

- Tử Long đại ca, vị tiền bối này tới cứu ngươi.

Lâu Dương biết kim giác Tử Long cao ngạo, lo lắng đắc tội Mạc Vô Kỵ, nhanh chóng nói.

Không đợi kim giác Tử Long nói chuyện, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên bắt vài cái, 4 nhánh liên khóa lớn cùng cấm chế trực tiếp tan nát, kim giác Tử Long bình yên vô sự hạ xuống rơi vào bên cạnh linh tủy ao.

- Đạo hữu thật là mạnh mẽ, đa tạ ân cứu mạng của đậu hũ.

Kim giác Tử Long cũng rất bik điều, vừa được giải thoát đã gật đầu cảm tạ đối với Mạc Vô Kỵ.

- Rời đi nơi này rồi hãy nói.

Mạc Vô Kỵ biết Tử Long loại này thần thú, truyền thừa khẳng định không phải chuyện đùa. Hắn có rất nhiều chuyện còn muốn hỏi Tử Long, tự nhiên không muốn ở chỗ này lãng phí thời gian.

- Chờ một chút ...

Kim giác Tử Long gọi một câu sau đó, bỗng nhiên xoay người hút một cái linh tủy trì, một đạo nồng nặc linh lực hóa thành luyện không bị kim giác Tử Long hút đi.

Linh khí của tiên tủy trì rõ ràng nhạt mỏng hơn, kim giác Tử Long cũng không bỏ qua, liên tiếp hút vài lần.

Tại trong ánh mắt cầu xin của đám người Đường An Hiên, kim giác Tử Long lại đem linh khí bên trong linh tủy trì cứng rắn hút đi hơn phân nửa, lúc này mới ngậm miệng nói:

- Có thể đi rồi.

Súy Oa hâm mộ nhìn kim giác Tử Long, đáng tiếc nó không có bản lĩnh cao như vậy, nếu mà nó cũng có bản lĩnh lớn như vậy, đại gia ở chỗ này, đâu có thể đến phiên con tiểu Tử Long này hút linh khí?

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên một trảo, hộ sơn đại trận của Thận Mông Sơn thật giống như giấy bình thường giống nhau, trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ bắt rách. Sau đó tay Mạc Vô Kỵ dãy một cái, 3 người Lâu gia cùng ở bên cạnh hắn kim giác Tử Long toàn bộ bị cuốn đi, trong nháy mắt liền biến mất vô tung vô ảnh.

Thấy Mạc Vô Kỵ rời đi, Đường An Hiên trước tiên liền nói:

- Nhanh chóng nói cho Tiên Giới, có người hủy diệt rồi Thận Mông Sơn.

- Nhưng là bây giờ Lệnh Liên sư thúc đã ngã xuống, chúng ta không có năng lực câu thông Tiên Giới...

Hình Phượng theo bản năng nói.

- Coi như là mở ra tế huyết đại trận, cũng phải đem chuyện này truyền tới Tiên Giới, bằng không Thận Mông Sơn ta khoảng cách diệt vong đã không xa. Vô luận người này là ai, dám khi dễ đến Thận Mông Sơn ta, cũng tuyệt không bỏ qua như vậy.

Đường An Hiên nghiến răng nói. Nếu là Mạc Vô Kỵ còn ở đó, khẳng định rất là cảm thán đồng dạng một người, trong thời gian ngắn lại có vài loại biểu tình hoàn toàn bất đồng.

...

Sau vài hơi thở, Mạc Vô Kỵ tại đỉnh một tòa ngọn núi to lớn ngừng lại, phu phụ Lâu Phục Trì cùng Lâu Dương đều hạ xuống rơi vào bên người của hắn, kim giác Tử Long vừa rơi xuống đến liền ngạc nhiên hỏi:

- Bằng hữu không phải là tu sĩ Tu Chân Giới? Mà là Tiên Giới tới?

Kiến thức quả nhiên nhiều, Mạc Vô Kỵ gật đầu nói:

- Không sai, đợi lát nữa ta có một số việc còn muốn hỏi ngươi.

Lâu Phục Trì phu phụ rất là xem thời cơ, bọn họ biết Mạc Vô Kỵ gọi kim giác Tử Long có chuyện gì, lập tức cảm tạ Mạc Vô Kỵ ân cứu mạng, đồng thời đưa ra cáo từ.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một chiếc phi thuyền đưa cho Lâu Phục Trì nói:

- Đây là một con phi thuyền nhị phẩm tiên khí, liền tặng cho các ngươi sao?.

- A...

Khúc Lâm một tiếng kêu sợ hãi, coi như là tại Thận Mông Sơn, tiên khí cũng là trấn tông chi bảo, chủ yếu là bởi vì Tiên Giới tiên khí rất khó bị mang tới Tu Chân Giới.

Lâu Phục Trì nghe được là nhị phẩm tiên khí, trong lòng cũng là cả kinh, nhanh chóng chậm lại:

- Tiền bối, quá quý trọng, ta không dám thu. Tiền bối ân cứu mạng cũng chưa có hoàn lại, chúng ta làm sao dám thu đồ đạc của tiền bối?

Mạc Vô Kỵ cười khoát tay chặn lại:

- Thứ này với ta mà nói thật không phải là cái gì quý trọng, các ngươi hay là thu cất đi, vạn nhất Thận Mông Sơn có cái gì ý xấu, các ngươi cũng có một thủ đoạn chạy trốn.

Cứu người cứu cho trót, cái này nhị phẩm tiên khí đối với Mạc Vô Kỵ mà nói thật đúng là cái gì cũng không tính. Chính hắn pháp bảo đều là thất phẩm Phi Toa.

Nghĩ đến kinh thiên động địa thủ đoạn của Mạc Vô Kỵ, Lâu Phục Trì cũng hiểu rõ Mạc Vô Kỵ nói là lời thật, hắn cũng biết cả nhà bọn họ không cách nào cho Mạc Vô Kỵ cái gì, nhanh chóng cảm tạ sau đó, mang theo Khúc Lâm cùng Lâu Dương cấp tốc rời đi.

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ.

Chờ đám người Lâu gia rời đi, Mạc Vô Kỵ mới ôm quyền nói.

Kim giác Tử Long thực lực bây giờ xa không bằng hắn, nhưng mỗi một đầu kim giác Tử Long đều là nghịch thiên tồn tại, tương lai nhất định là cường giả hùng bá nhất phương. Mạc Vô Kỵ không muốn cùng cường giả loại này huyên náo không thoải mái, huống hồ hắn đối với kim giác Tử Long còn có ân cứu mạng.

- Ta gọi Nhan Ly, lần nữa cảm tạ bằng hữu cứu giúp chi ân.

Kim giác Tử Long cũng là cực kỳ khách khí nói, sau khi nói xong, càng là đem người co lại trực tiếp ngồi ở trên một tảng đá lớn, dường như đang chờ Mạc Vô Kỵ nói điều kiện.

- Long tộc không phải đều là họ Ngao sao?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Nhan Ly nói:

- Ta kim giác Tử Long bộ tộc đều là họ nhan, họ ngao tính cái gì.

Mạc Vô Kỵ không biết điều này, hắn cũng lười đi hỏi, đơn giản đi thẳng vào vấn đề hỏi:

- Ta biết kim giác Tử Long bình thường đều không tồn tại ở Tu Chân Giới, coi như là Tiên Giới cũng cực ít, ngươi thế nào xuất hiện ở Hải Dị Đại Lục?

Nhan Ly chỉ số thông minh hiển nhiên không thấp, nó không có trực tiếp trả lời vấn đề Mạc Vô Kỵ, ngược lại là hỏi ngược lại:

- Mạc đạo hữu, nếu như ta không có đoán sai, đạo hữu hẳn là đến từ Tiên Giới, còn muốn hỏi làm sao trở về đúng hem?

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, giọng nói có chút kích động nói:

- Đúng roài, ta không cẩn thận rời đi Tiên Giới, sau đó không tìm được đường trở về, còn muốn xin hỏi đạo hữu một chút nhan, có biết làm sao trở lại Tiên Giới hay không?

Nhan Ly trầm mặc một hồi, sau đó trên dưới quan sát một phen Mạc Vô Kỵ, rồi mới lên tiếng:

- Mạc đạo hữu chẳng lẽ không dự định uống máu của ta? Hoặc là muốn lấy một chút máu của ta?

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Ngươi cho là người người đều cùng giống cái bọn Thận Mông Sơn sao? Ta cứu ngươi chỉ là thuận lợi mà thôi, không muốn nói ngươi mới chỉ là một biến dị thần thú còn nhỏ, coi như là ngươi là khai thiên ích địa thành niên thần thú, ta cũng không có ý định uống máu của ngươi.

- Mạc đạo hữu nói thật?

Nhan Ly một cái liền nhảy xuống từ cự thạch, vội vàng hỏi.

Mạc Vô Kỵ chăm chú nói:

- Tự nhiên là thật, ta Mạc Vô Kỵ còn không đến mức đến lừa dối ngươi.

- Tốt, Mạc đại ca, người bạn như ngươi ta xin nhận. Ta thật sự biết cách tiến vào Tiên Giới, hơn nữa còn không chỉ một con đường...

Nhan Ly hưng phấn nói, nó không nghĩ tới còn có người không mơ ước máu huyết của nó.

- À ngon! Nhanh nói nghe một chút.

Mạc Vô Kỵ càng là nóng bỏng, hắn cảm giác thời kì mình tại tu chân tinh không giới lưu lạc đã gần kết thúc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 594: Một Con Muỗi

- Con đường thứ nhất rất đơn giản, liền là theo chân phi thăng tu sĩ cùng nhau tiến vào Tiên Giới. Hải Dị Đại Lục thiên địa quy tắc hoàn thiện, hầu như mỗi qua mấy năm thì có người phi thăng Tiên Giới. Mỗi lần phi thăng thời điểm, Hải Dị Đại Lục giới vực tựa cùng Tiên Giới tạo thành một cái hoàn thiện phi thăng thông đạo. Thực lực của ngươi, khẳng định có thể theo phi thăng tu sĩ từ cái lối đi này tiến vào Tiên Giới, bất quá phương pháp này rất nguy hiểm.

Nhan Ly hiển nhiên nghiên cứu qua phi thăng Tiên Giới vấn đề, lúc nói định liệu trước.

Mạc Vô Kỵ cũng nghĩ tới cái này phi thăng thông đạo, hiện tại Nhan Ly nói ra, hắn liền vội vàng hỏi:

- Cái này nguy hiểm ở địa phương nào?

Hắn đi qua Tiên Giới, nơi này phải cùng địa phương của hắn đi bất đồng, không có gì Bán Tiên Vực, có nguy hiểm gì?

Nhan Ly giải thích:

- Bởi vì phi thăng các thông đạo trực tiếp đi thông Tiên Giới phi thăng trì, phi thăng trì là có cường giả bảo vệ. Ngươi một khi lên rồi, dù cho Thận Mông Sơn không ai đối phó ngươi, Tiên Giới cũng không cho phép không phải là phi thăng tu sĩ lợi dụng phi thăng trì. Trừ phi ngươi ở đây Tiên Giới có rất lớn chỗ dựa vững chắc, không người nào dám động ngươi.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, mình ở Tiên Giới thật là có chút chỗ dựa vững chắc. Hắn dầu gì cũng là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, dựa theo đạo lý mà nói, coi như là hắn dùng một cái phi thăng trì, cũng sẽ không có người đối với hắn làm sao sao?? Chính là Thận Mông Sơn, đã biết thân phận của hắn sau đó, cũng không dám động hắn.

Nếu là Mạc Vô Kỵ biết Chư Thần Tiên Vực Lôn Thải đại đế sớm đã đối với hắn hận thấu xương, Đan Đạo Tiên Minh cũng đem hắn trực tiếp bán đứng, có lẽ hắn cũng sẽ không nghĩ như vậy.

- Con đường thứ hai thì sao?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng định từ phi thăng trì tiến vào Tiên Giới, bất quá biết nhiều hơn một con đường cuối cùng là chuyện tốt.

Nhan Ly nói:

- Con đường thứ hai là từ Long tộc Tiềm Long Uyên tiến vào Tiên Giới...

- Tiềm Long Uyên?

Mạc Vô Kỵ có chút nghi hoặc.

Nhan Ly nói:

- Tiềm Long Uyên ngươi không biết rất như thường, coi như là Long tộc dòng chính long loại, cũng không nhất định biết Tiềm Long Uyên có thể đi thông Tu Chân Giới. Trên thực tế Long tộc một khi xuất hiện nghịch thiên đệ tử sau đó, sẽ chỉ là biết đưa đến Tiềm Long Uyên tu luyện, cái chỗ này là Long tộc thiên tài tu luyện vô thượng thánh địa.

Mạc Vô Kỵ im lặng nói:

- Vậy ta từ nơi này đi tới, chẳng phải là so với phi thăng trì còn nguy hiểm hơn?

- Sẽ không.

Nhan Ly khẳng định nói:

- Phi thăng trì ngươi là khẳng định nguy hiểm, mà Tiềm Long Uyên len lén đi tới, thật đúng là không nhất định có người biết. Tiềm Long Uyên là Long tộc rất cơ mật địa phương không sai, trên thực tế cái chỗ này lưu thủ cường giả cũng không nhiều. Bởi vì nơi này vốn là tại Long tộc chỗ sâu nhất, người nào có thể đi vào Tiềm Long Uyên?

Năm đó mẫu thân ta tại Tiềm Long Uyên tu luyện, trong lúc vô ý phát hiện đi thông Tu Chân Giới thông đạo. Về sau mẫu thân ta ở bên ngoài mang thai ta sau đó, lo lắng Long Vương sẽ đem nàng lột da rút gân, đồng thời cũng lo lắng ta sẽ bị trực tiếp đánh chết, cho nên len lén lần nữa tiến vào Tiềm Long Uyên sinh nuôi ta, lại đem ta đưa vào Tu Chân Giới.

- Ý của ngươi là, Tiềm Long Uyên này chỉ có mẹ ngươi biết?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên hỏi.

Nhan Ly không dám xác định nói:

- Này không khẳng định, tiến vào Tiềm Long Uyên Long tộc thiên tài rất nhiều, mẫu thân ta có thể phát hiện, có lẽ người khác cũng có thể phát hiện.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng cũng hiểu vì sao Nhan Ly không họ ngao, hơn nữa đối với họ ngao cũng không cho là đúng, thì ra Nhan Ly là do Long tộc Long Nữ tư sinh, hơn nữa phụ thân của Nhan Ly rất có thể không có quan hệ gì với Long tộc. Cũng chính vì hắn đối với Long tộc không có bất kỳ lòng trung thành nào, cũng không có bất kỳ hảo cảm gì, lúc này mới lại đem Tiềm Long Uyên nói cho hắn biết.

Việc này Mạc Vô Kỵ chắc là sẽ không hỏi, hắn đang chuẩn bị hỏi Nhan Ly liên quan tới Tu Chân Giới đi thông Tiềm Long Uyên vị trí thì,

Nhan Ly đã lấy ra một cái phương vị tranh vẽ đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Đây là Tiềm Long Uyên tại Hải Dị Đại Lục vị trí, Hải Dị Đại Lục biển lớn nhất bên trong dị hải, ngươi theo phương vị tranh vẽ liền có thể tìm tới cái chỗ này.

Thấy Mạc Vô Kỵ tiếp nhận phương vị tranh vẽ, hắn lại lấy ra một quả Long Lân đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đại ca, ngươi đối với ta có ân cứu mạng, nhân phẩm của ngươi cũng đáng giá ta tôn kính, cái Long Lân này làm lễ vật cho ngươi, tương lai chúng ta đến Tiên Giới sẽ gặp lại.

- Tiên Giới so với Tu Chân Giới tu luyện phải tốt hơn rất nhiều, ngươi tại sao muốn lưu lại tại tu chân giới?

Mạc Vô Kỵ cảm tạ một câu, tiếp nhận Long Lân nghi ngờ hỏi.

Nhan Ly giọng nói có chút bất đắc dĩ:

- Nếu như ta đến Tiên Giới, có lẽ không đợi ta lớn lên, ta đã thành bàn cơm trưa của người khác. Còn có tại tu chân giới tu luyện rồi đến Tiên Giới tu luyện, đối với thiên địa quy tắc am hiểu sẽ càng thêm thấu triệt.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một lọ Ức Niên Tiên Mộc Tủy đưa cho Nhan Ly:

- Đây là ta lấy được một phần thứ tốt, cho ngươi một phần.

- Ức Niên Tiên Mộc Tủy?

Nhan Ly vừa mở ra bình ngọc liền ngạc nhiên mừng rỡ kêu lên, thứ này quá trân quý. Với hắn mà nói, Ức Niên Tiên Mộc Tủy thế nhưng là bảo vật đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, muốn mua cũng mua chưa được.

Hắn lúc này liền đem chai Tiên Mộc Tủy thu lại, cảm kích nói:

- Đại ca, ngươi giúp ta đại ân, chai này Tiên Mộc Tủy đối với ta có rất lớn tác dụng.

Mạc Vô Kỵ đối với tính cách Nhan Ly loại này không dáng vẻ kệch cỡm dứt khoát rất là thưởng thức, vừa cười vừa nói:

- Ngươi cả Long Lân đều đưa cho ta, Tiềm Long Uyên cũng nói cho ta biết, một lọ Tiên Mộc Tủy tính cái gì. Ngươi hãy tu luyện tốt, sớm một chút đi Tiên Giới, ta vội vã trở về Tiên Giới có việc, cũng không ở tại chỗ này cùng ngươi nhiều lời.

Mạc Vô Kỵ đích xác vội vã trở về Tiên Giới, hắn không biết Sầm Thư Âm hiện tại như thế nào, có đúng hay không đã khôi phục lại.

Nhan Ly phun ra một quả hạt châu màu xanh đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Đại ca, đây là ta mẫu thân năm đó cho ta, ngươi nếu mà thấy mẫu thân ta, lại đem hạt châu này giao cho nàng, nói ta sống tốt lắm, không để cho nàng phải lo lắng.

- Nếu là ta gặp mẫu thân ngươi, ta nhất định sẽ đem cho nàng.

Mạc Vô Kỵ không có đẩy, hắn thu hồi Thanh Châu Nhan Ly đưa cho hắn.

Mẫu thân của Nhan Ly cùng Nhan Ly khẳng định có đồng dạng khí tức, hắn chỉ cần gặp, cũng sẽ nhận ra.

- Đại ca, ta đưa ngươi đi dị hải sao?.

Nhan Ly đã sớm đem Mạc Vô Kỵ xem như bằng hữu tốt nhất, Long tộc kết giao bằng hữu cùng người khác bất đồng, nhận thức đúng liền trực tiếp xem như bằng hữu thật. Nói xong, cũng sẽ không lại cùng ngươi dong dài.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Nhan Ly, ngươi hay là nhanh chóng tìm một chỗ bế quan tu luyện sao?. Cái chỗ này cường giả rất nhiều, lần sau lại bị người bắt đi, cũng không dễ dàng như vậy đi ra... Được rồi, ta còn có một việc quên mất hỏi ngươi. Ngươi biết Súy Oa lai lịch? Có đúng hay không Tam Túc Kim Ô?

Mạc Vô Kỵ vẫn hoài nghi Súy Oa là Tam Túc Kim Ô, dù sao Súy Oa trời sinh cùng hỏa diễm hữu duyên, thoạt nhìn vừa giống như quạ đen, lại có 3 chân. Duy nhất cùng Tam Túc Kim Ô không lớn giống là, trên đầu nó lại có ba sừng.

Súy Oa đứng ở vai Mạc Vô Kỵ nghe Mạc Vô Kỵ hỏi lai lịch của nó, cũng là dựng lên lỗ tai, nhìn Nhan Ly. Tuy trong trí nhớ nó có khí tức Tam Túc Kim Ô, lại cũng không biết nó lai lịch của mình, chí ít hiện tại nó còn không biết, dù sao nó truyền thừa vẫn chưa có hoàn toàn xuất hiện.

Nhan Ly rất là thưởng thức nhìn Súy Oa nói:

- Đại ca, con trym này thoạt nhìn chính là Tam Túc Kim Ô biến dị hậu đại. Trên thực tế nó căn bản cũng không phải là Tam Túc Kim Ô, mà là một loại Viễn Cổ hung trùng khác...

- Á đù, tiểu Tử Long, cứt có thể tùy tiện ăn, lời không thể nói lung tung a. Đừng chọn kế ly gián, ta dáng dấp đáng yêu như vậy, hung đâu ra, đừng tại trước mặt đại gia làm xấu mặt ta nha.

Súy Oa nghe được Nhan Ly nói nó nói bậy, lúc này liền không nhịn được.

- Viễn Cổ hung trùng?

Mạc Vô Kỵ cũng là có chút buồn cười, Súy Oa xấu là xấu một điểm, rõ ràng này chính là một con chim, cùng hung trùng có quan hệ gì?

Nhan Ly nhưng nửa điểm đều không quan tâm Súy Oa nói, tiếp tục nói với Súy Oa:

- Nó nhưng thật ra là một con là Huyết Hắc Nghĩ Văn...

- Cái gì?

Mạc Vô Kỵ kinh dị, đáp án này thật sự là để cho hắn không thể tin được.

Huyết Hắc Nghĩ Văn là vật gì, hắn đương nhiên biết. Hơn nữa hắn biết là Huyết Hắc Nghĩ Văn thời điểm, còn chưa có bắt đầu tu luyện, trên thực tế khi đó hắn còn ở địa cầu khi hắn là toàn cầu chuyên gia.

Bởi vì là Huyết Hắc Nghĩ Văn đích thật là một loại hung trùng trong truyền thuyết Hoa Hạ, dạng muỗi này thế nhưng là hung danh hiển hách, nó không ngừng lại đem quy linh thánh mẫu hút thành trống rỗng, còn đem Tiếp Dẫn Đạo Nhân mười hai phẩm công đức kim liên gặm rớt tam phẩm, để cho công đức kim liên thành cửu phẩm. Cùng lục sí Thiên Tằm, kim rết đa nhãn, cửu vĩ địa hạt, Cửu Đầu Trùng cùng nhau đặt song song thành Ngũ đại hồng hoang chí hung sinh linh.

Nhưng đây là truyền thuyết thần thoại...

Không đúng, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ tới mười hai phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, hắn nếu có thể thấy mười hai phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, vậy xuất hiện là Huyết Hắc Nghĩ Văn dường như cũng không phải là chuyện gì không thể giải thích.

Nghiệp Hỏa Hồng Liên đồng dạng là đồ đạc trong truyền thuyết Minh Hà, cũng không xuất hiện ở Phá Toái Giới tầng thứ ba sao?

Lẽ nào Súy Oa thật là cái con muỗi đó? Phỏng chừng thật đúng, bằng không trước đây hút cái kia Điền Trí Khấu máu huyết thời điểm, thông thạo lão đạo, đồng thời lại có một loại chưa thỏa mãn cảm giác. Xem ra, hút máu chính là lão bổn hành của nó.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là thầm than, người khác nuôi một con thú sủng, không phải là long chính là hổ báo các loại, hắn lại nuôi một

con muỗi.

Mạc Vô Kỵ còn đang ở kinh dị không thôi, Nhan Ly tiếp tục nói:

- Súy Oa tự nhiên không phải là Viễn Cổ Huyết Hắc Nghĩ Văn, bất quá trên người nó huyết mạch truyền thừa là của Huyết Hắc Nghĩ Văn. Trong đó lại ẩn chứa một chút Tam Túc Kim Ô khí tức, thậm chí còn có một chút thử thiết khí tức. Thế nhưng những thứ này, cũng không thể thay đổi nó chính là là Huyết Hắc Nghĩ Văn. Tiếp qua mấy năm, đại ca cũng có thể thấy được rồi.

Súy Oa cúi đầu, nó cũng rất là uể oải, nó cảm giác được Nhan Ly nói là sự thật, không nghĩ tới nó đẹp trai bề ngoài, phía dưới lại là một con muỗi. Không chỉ như thế, nghe Nhan Ly nói, nó còn hung danh hiển hách. Đương nhiên, đẹp trai bề ngoài chỉ là chính nó so sánh tiêu chuẩn.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì không suy nghĩ thêm nữa Súy Oa có đúng là muỗi hay không, hắn hỏi Nhan Ly, mục đích cũng không phải muốn đem Súy Oa thế nào, mà là muốn biết lai lịch Súy Oa mà thôi.

- Nhan Ly, cám ơn ngươi nói cho ta biết Súy Oa lai lịch, ta phải đi, chúng ta sau này tại Tiên Giới gặp lại sau.

Mạc Vô Kỵ nói xong một bước bước ra, trong nháy mắt liền từ chỗ cũ biến mất.

Mạc Vô Kỵ đối với Nhan Ly cảm quan tốt lắm, ngược lại không phải là nói Nhan Ly chỉ điểm hắn hai con đường. Nhan Ly có thể cứu Lâu Dương, thậm chí đưa cho Lâu Dương Long Tiên, đã có một trái tim rất chân thành.

Thấy Mạc Vô Kỵ biến mất, Nhan Ly mới thở dài nói:

- Không nghĩ tới nhân loại cũng có loại người hào sảng này, người đại ca này nhận không sai.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 595: Tìm Kiếm Phi Thăng Tu Sĩ

- Đại gia, ta cũng không biết ta là một con muỗi.

Súy Oa đứng ở trên vai Mạc Vô Kỵ, nó có chút bận tâm Mạc Vô Kỵ cái này đại gia sẽ bởi vì nó là muỗi mà chán ghét nó, sau đó trực tiếp lại đem nó đá lăn xuống.

Mạc Vô Kỵ thuận miệng nói:

- Muỗi thì muỗi, bất quá dù cho ngươi là muỗi, chỉ cần cùng ở bên cạnh ta, thì không thể tùy ý hút máu.

Nghe được Mạc Vô Kỵ cũng không có ghét bỏ chính bản thân, Súy Oa lập tức mừng rỡ nói:

- Đại gia, ta bảo đảm nghe lời ngươi.

...

Thận Mông Sơn chủ điện, trăm nghìn tấm thượng phẩm tiên tinh trưng bày tại các phương vị, mười trẻ tuổi thiếu nam thiếu nữ cũng đứng ở các phương vị. Ở giữa này, là một cái vòng xoáy hình dạng Âm Dương Ngư đồ án. Tại Hải Dị Đại Lục, có thể xuất ra mấy nghìn thượng phẩm tiên tinh, cũng chỉ có Thận Mông Sơn.

Một người gầy yếu như bộ xương khô nam tử đứng ở Âm Dương Ngư đồ án chính giữa, bao gồm Đường An Hiên ở bên trong hơn mười danh Thận Mông Sơn cường giả đều rất là khẩn trương đứng ở Âm Dương Ngư đồ án bốn phía.

Bộ xương khô lão giả lệ quát một tiếng, nguyên lực quanh thân huy động. Vây quanh ở chung quanh hắn hơn mười danh cường giả cũng đều theo huy động nguyên lực, rất nhanh tại Âm Dương Ngư này xung quanh liền tạo thành một cái nguyên lực vòng xoáy, cái này nguyên lực vòng xoáy cùng cái kia vòng xoáy đồ án xa xa hô ứng, dường như muốn hòa làm một thể.

Lão giả tay dãy một cái, một đạo lưỡi mang xẹt qua, này mười tên trẻ tuổi thiếu nam thiếu nữ đầu trực tiếp bị mang đi, mười đạo máu tươi phun ra, trực tiếp bị lão giả mang vào vòng xoáy bên trong.

Vòng xoáy bên trong Âm Dương Ngư bắt đầu ông ông vang lên, không biết qua bao lâu, một cái loáng thoáng bóng dáng xuất hiện ở Âm Dương Ngư bầu trời, lập tức một cái cực kỳ thanh âm uy nghiêm truyền đến:

- Thận Mông Sơn xảy ra chuyện gì, yêu cầu thông qua huyết tế thủ đoạn đến câu thông cùng Tiên Giới?

Đường An Hiên nhanh chóng quỳ xuống nói:

- Bẩm sư thúc tổ, Thận Mông Sơn trước đây không lâu bị người đánh vào tông môn, thái thượng trưởng lão ngũ chuyển tán tiên Lệnh Liên bị giết, Điền Tử Tông trưởng lão cùng Hàn kỳ, Phí bình trưởng lão bị giết. Thiếu chủ Điền Trí Khấu bị phế, kim giác Tử Long bị cướp đi, tông môn đại trận bị xé bỏ, tiên tủy trì...

Đường An Hiên vẫn chưa nói hết, thanh âm kia nhất thời phẫn nộ:

- Người phương nào lớn mật như thế? Huống hồ một giới thông thường tu sĩ, thì như thế nào có thể tiến vào Thận Mông Sơn ta?

Đường An Hiên giơ tay lên ở trên hư không bên trong diễn hóa xuất một nhân vật bức họa:

- Chính là người này, hắn gọi Mạc Vô Kỵ, hắn là đến từ Tiên Giới, thực lực cường đại vô biên. Coi như là Lệnh Liên trưởng lão, cũng không thể làm cho hắn tế xuất pháp bảo. Chủ yếu công kích thủ đoạn, là một loại lôi hồ.

- Mạc Vô Kỵ? Tên này quen thuộc vãi nhồn...

Bóng dáng mơ hồ nói những lời này sau đó, liền trầm mặc xuống, qua một hồi lâu hắn mới đột nhiên lớn tiếng kích động kêu lên:

- Người này thực sự là Mạc Vô Kỵ?

- Đúng vậy, hắn đích xác gọi Mạc Vô Kỵ.

Đường An Hiên có chút nghi hoặc không hiểu đáp.

- Ha ha ha ha...

Cái bóng kia cười ha ha, dường như gặp cái gì chuyện vui cực kỳ.

Đường An Hiên cùng Thận Mông Sơn vài trưởng lão đều là nghi hoặc không hiểu nhìn nhau, Đường An Hiên thật sự là nhịn không được hỏi:

- Sư thúc tổ, vì sao hắn là Mạc Vô Kỵ liền phải cười to?

bóng dáng bên trong Huyết tế đại trận đã bình tĩnh trở lại, lần nữa nở nụ cười một tiếng nói:

- Cái này là Thiên Đường có đường hắn không đi, người này vốn cũng là có chút địa vị, trưởng lão Đan Đạo Tiên Minh. Bất quá hắn tại Tiên Giới đắc tội Lôn Thải đại đế, Lôn Thải Tiên Đế giận chó đánh mèo, đập chết đan các của hắn, giết mấy người thủ cửa hàng. Coi như là hắn chạy trốn tới Tu Chân Giới, Lôn Thải đại đế cũng sẽ không bỏ qua cho hắn. Các ngươi sẽ đi ngay bây giờ điều tra tung tích của hắn, sau đó đúng lúc trở về báo lên. Ta bên này mỗi qua một tháng, sẽ đả thông thông đạo truyền âm giữa Thận Mông Sơn cùng Tiên Giới.

Một cái đại đế nếu như muốn đến Tu Chân Giới một chuyến, đích xác có khi là biện pháp.

...

Mạc Vô Kỵ không có đi dị tầm tìm Tiềm Long Uyên, với hắn mà nói, có biện pháp đơn giản hơn cần gì phải đi Tiềm Long Uyên mạo hiểm? Sớm một cái phi thăng trì, chính là đơn giản nhất biện pháp.

Tuy Hải Dị Đại Lục thiên địa quy tắc hoàn thiện, linh khí đầy đủ, thế nhưng muốn tìm một cái phi thăng tu sĩ cũng không phải chuyện dễ dàng như vậy. Huống chi, Mạc Vô Kỵ đối với Hải Dị Đại Lục còn chưa quen thuộc. Trên lý thuyết Hải Dị Đại Lục qua mấy năm thì có người phi thăng, trên thực tế có đôi khi vài thập niên cũng không nhất định có một cái, có đôi khi một năm có bốn năm tu sĩ phi thăng.

Tại Hải Dị Đại Lục ngây người đủ thời gian mấy tháng, Mạc Vô Kỵ mới nghe được một tu sĩ gần độ kiếp phi thăng, bất quá tu sĩ này đến từ Ngọc Nữ Tiên Môn, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ có chút hơi khó.

Dù sao ở chỗ này có một đoạn thời gian, Mạc Vô Kỵ đối với Ngọc Nữ Tiên Môn cũng có chút lý giải, đây là một cái tông môn không có nam tử. Cái tông môn này chẳng những không có bất luận cái gì nam tính, chính là trong vòng phương viên trăm dặm tông môn, cũng không cho phép nam tính tiến vào, bằng không chính là khiêu khích đối với tông môn.

Dùng thực lực của Mạc Vô Kỵ, muốn quang minh chính đại tiến vào Ngọc Nữ Tiên Môn, vậy dĩ nhiên không có người dám ngăn trở. Tuy mới ngắn ngủi mấy tháng, Mạc Vô Kỵ đại danh từ Hải Dị Đại Lục truyền ra. Một cái cường giả cả Thận Mông Sơn tán tiên cùng Địa Tiên trưởng lão đều tùy tiện giết, phỏng chừng cũng không có tông môn dám đối với hắn vô lễ.

Chỉ là Mạc Vô Kỵ không muốn dùng loại phương thức ác bá này tiến vào Ngọc Nữ Tiên Môn, hắn tiến vào Ngọc Nữ Tiên Môn với hắn mà nói

ngược lại không có gì, Ngọc Nữ Tiên Môn cái tông môn này bởi vậy sẽ bị người khác đàm tiếu.

Dùng Mạc Vô Kỵ tu vi cường đại, dù cho Ngọc Nữ Tiên Môn tông môn đại trận lợi hại hơn nữa, với hắn mà nói, cũng là không có bất kỳ tác dụng ngăn cản.

Không có khả năng công khai tiến vào Ngọc Nữ Tiên Môn, Mạc Vô Kỵ quyết định len lén tiến vào Ngọc Nữ Tiên Môn tìm được nữ tu kia gần độ kiếp phi thăng, thương lượng với nàng một cái, có thể hay không tại thời điểm nàng phi thăng theo ở sau lưng nàng, cùng nhau tiến vào Tiên Giới.

Mạc Vô Kỵ tin tưởng dùng đan dược và pháp bảo trên người mình, giao dịch này sẽ không có vấn đề quá lớn.

...

Ngọc Nữ Tiên Môn, tại toàn bộ Hải Dị Đại Lục chỉ có thể coi như là một cái bậc trung thiên thượng tông môn. Cái tông môn này có ít nhất hơn một trăm năm cũng không có tu sĩ phi thăng, lần này tông môn ngọc nữ Hứa Đại gần phi thăng Tiên Giới, đối với Ngọc Nữ Tiên Môn mà nói, cũng là một cái đại sự.

Hứa Đại, gia nhập Ngọc Nữ Tiên Môn thời gian cũng không lâu, trước sau cộng lại cũng là không tới trăm năm. Trăm năm cũng chưa tới, Hứa Đại liền tu luyện đến Địa Tiên viên mãn, đồng thời gần phi thăng Tiên Giới, loại tư chất này tuyệt đối là đệ nhất đẳng.

Theo lý thuyết Ngọc Nữ Tiên Môn có người tài giỏi như thế, bước tiếp theo hẳn là cùng cái khác tông môn giống nhau, vì Hứa Đại bố trí ngọn núi độ kiếp, sau đó triệu tập tông môn cường giả hộ pháp, chờ Hứa Đại phi thăng lôi kiếp đến mới đúng.

Trên thực tế Ngọc Nữ Tiên Môn cũng không có vì Hứa Đại kiến tạo độ kiếp ngọn núi, không chỉ như thế, giờ khắc này ở Ngọc Nữ Tiên Môn

tông môn, môn chủ Ngọc Nữ Tiên Môn Hoàng Nhược vẻ mặt u sầu. Không vì cái gì khác, cũng bởi vì Hứa Đại muốn rời khỏi tông môn độ kiếp.

Người khác độ kiếp đều hận không thể lập tức trở về đến tông môn, lợi dụng tông môn bảo vệ, mà Hứa Đại lại phản kỳ đạo mà đi, Hoàng Nhược không mày chau mặt ủ mới đúng là quái sự. Ngọc Nữ Tiên Môn xuất hiện một cái phi thăng tu sĩ dễ sao? Đi ra ngoài phi thăng so với tại tông môn phi thăng nguy hiểm nhiều hơn. Vạn nhất gặp phải ác tu, rất có thể tại thời điểm độ kiếp bị người ám toán. Huống chi, tại tông môn độ kiếp, có thể cho tông môn những Địa Tiên đó tu sĩ tham quan học tập độ kiếp, đối với tông môn là chỗ tốt lớn nhất.

- Tông chủ, ta ra ngoài độ kiếp là bởi vì thật có chút sự tình không tiện nói, vô luận như thế nào, ta Hứa Đại đều là người của Ngọc Nữ Tiên Môn.

Một người nữ tử vóc người cao gầy, đối với Ngọc Nữ Tiên Môn môn chủ Hoàng Nhược khom người thi lễ, giọng nói vô cùng thành khẩn cùng lưu luyến.

Hoàng Nhược thở dài nói:

- Chính ngươi cẩn thận một phần, tại trước khi độ kiếp, nghìn vạn phải chú ý xung quanh có người hay không.

- Dạ, đệ tử biết, đệ tử cáo từ. Tương lai đệ tử tại Tiên Giới ổn định sau đó chờ tông chủ và các vị sư thúc sư bá.

Hứa Đại nói xong, xoay người tế xuất phi kiếm, đạp kiếm cấp tốc đi xa.

Mạc Vô Kỵ vẫn ẩn thân đứng ở phía ngoài Ngọc Nữ Tiên Môn nghi hoặc nhìn đi xa Hứa Đại, hắn cũng có chút không giải thích được, vì sao Hứa Đại muốn rời khỏi tông môn độ kiếp. Như vậy đối với hắn ngược lại tốt hơn, tiết kiệm hắn tiến vào Ngọc Nữ Tiên Môn.

Mạc Vô Kỵ không có đi ngăn cản Hứa Đại đi, hắn vẫn đi theo Hứa Đại. Hắn thấy, Hứa Đại muốn độ kiếp, nhất định phải tìm một địa phương yên tuyệt tích, ít nhất phải phi hành vài ngày mới có thể. Để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, mới ngắn ngủn hai canh giờ, Hứa Đại liền dừng ở bên ngoài một tòa thung lũng.

Cái chỗ này tuyệt đối không phải là chỗ độ kiếp, vô luận Hứa Đại có đúng hay không ở chỗ này độ kiếp, Mạc Vô Kỵ đều quyết định lại đem chuyện nói rõ.

Hắn hạ xuống rơi vào trước người Hứa Đại liền ôm quyền nói:

- Xin hỏi cô là Hứa Đại đạo hữu?

Hứa Đại dầu gì cũng là một cái Địa Tiên viên mãn cường giả, bỏ tán tiên mà nói, trên tinh cầu này nàng hầu như ở vào cấp độ thực lực cao nhất. Lúc này Mạc Vô Kỵ đột ngột xuất hiện ở trước người của nàng, nàng cả nửa điểm phát hiện cũng không có, nhất thời biến sắc, trước tiên tế xuất pháp bảo.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Hứa đạo hữu thứ lỗi, ta không có ác ý, mà là tìm ngươi thương lượng một việc.

- Chuyện gì?

Hứa Đại vẫn như cũ đề phòng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, thực lực của Mạc Vô Kỵ nàng cư nhiên không nhìn ra. Chẳng lẽ là một cái cường đại tán tiên?

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ, đến từ...

Mạc Vô Kỵ chỉ là báo ra tên của mình, còn không có nói ra lịch, Hứa Đại trong mắt liền lộ ra thần sắc kích động, lập tức thu hồi bản thân pháp bảo nói:

- Tiền bối liền là Mạc Vô Kỵ đến từ Tiên Giới? Tiến vào Thận Mông Sơn Mạc tiền bối?

Có chút tái diễn ngôn ngữ, nói rõ Hứa Đại có bao nhiêu kích động.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng là rất nghi hoặc, hắn gật đầu:

- Không sai, ta chính là Mạc Vô Kỵ, ngươi dường như đang tìm ta?

Hứa Đại nghe nói qua tên của mình, Mạc Vô Kỵ cũng không kỳ quái, hắn tiến vào Thận Mông Sơn loại này đại sự, truyền khắp toàn bộ Hải Dị Đại Lục cũng rất như thường. Không bình thường là, hắn căn bản cũng không quen biết Hứa Đại, Hứa Đại có cần phải kích động như vậy sao?

- Vãn bối chính là muốn tìm tiền bối.

Hứa Đại kính cẩn nói.

- Chuyện gì? Nếu là ta có thể giúp được, lại không vi phạm ta tu đạo lý niệm, ta nhất định sẽ xuất thủ.

Mạc Vô Kỵ nói, hắn vốn là muốn cầu cạnh Hứa Đại, nếu mà Hứa Đại yêu cầu hắn hỗ trợ, vậy dĩ nhiên là không có vấn đề.

Hứa Đại hít sâu một hơi nói:

- Tiền bối tại Tiên Giới có đúng hay không đắc tội một đại đế, gọi là Lôn Thải?

Mạc Vô Kỵ càng là nghi ngờ, Lôn Thải đại đế hắn là nghe nói qua, tên này rất là bá đạo. Hắn phi tử ngã bệnh, lại lại đem hết thảy tiên y toàn bộ mạnh mẽ dẫn đi, muốn xem bệnh giúp phi tử hắn. Người như thế Mạc Vô Kỵ rất là coi thường, quả thực chính là thổ phỉ hành vi.

Nhưng hắn và Lôn Thải thấy đều chưa từng gặp qua, về phần đắc tội càng là thế nào mà nói?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 596: San Bằng Thận Mông Sơn

- Ta đạt được tin tức, Tiên Giới Lôn Thải đại đế hủy diệt rồi ngài đan các, hơn nữa còn giết mấy người canh giữ ở bên trong đan các.

Hứa Đại rốt cục lại đem mình muốn mang lời nhắn mang cho Mạc Vô Kỵ, trong lòng buông lỏng một phần.

- Cái gì?

Mạc Vô Kỵ quanh thân sát khí bốn phía, một cổ Vô Danh cuồng bạo lửa giận từ đáy lòng dâng lên, hắn và Lôn Thải đại đế căn bản cũng không quen biết, tên này dựa vào cái gì sẽ đối với phó hắn?

Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ băng hàn sát ý, Hứa Đại cho dù là Địa Tiên viên mãn, cũng theo bản năng lui về phía sau mấy bước.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới ép buộc chính bản thân tỉnh táo lại, giọng nói trầm thấp hỏi:

- Ngươi từ chỗ nào nghe tới? Lẽ nào Tiên Giới không ai ngăn cản hắn?

Chính bản thân dầu gì cũng là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, Lôn Thải đối phó người của hắn, Đan Đạo Tiên Minh không ai đứng ra?

Hứa Đại tiếp tục nói:

- Ta không biết, ta nghe được tin tức ngươi là trưởng lão Đan Đạo Tiên Minh, Đan Đạo Tiên Minh đã bỏ qua ngươi, cùng Lôn Thải đạt thành một cái hiệp nghị.

- Ca ca...

Mạc Vô Kỵ siết chặt nắm tay, hắn gia nhập Đan Đạo Tiên Minh mặc dù có cầu che chở ý tứ, nhưng hắn đối với Đan Đạo Tiên Minh (vẫn, còn) là rất tán đồng, nói cách khác nếu là Đan Đạo Tiên Minh yêu cầu hắn thời điểm, hắn sẽ không chút do dự xuất đầu.

Mà bây giờ Đan Đạo Tiên Minh nghe nói hắn ngã xuống, cư nhiên trực tiếp đưa hắn bán đứng.

Tại Tiên Giới quả nhiên (vẫn) là phải dựa vào chính mình, ngoại lai tất cả lực lượng đều là hư. Chỉ có thấy được lợi ích thời điểm, ngươi mới có thể lợi dụng loại lực lượng này, một khi người khác không nhìn thấy lợi ích, sẽ trực tiếp bị người ném vào thùng rác.

Một ngụm phiền muộn khí bị Mạc Vô Kỵ nhổ ra, hắn lúc này hận không thể lập tức xông lên Tiên Giới, lại đem Lôn Thải đại đế cổ bóp ở ném vào bên trong Thanh Câm Chi Tâm.

Cuối cùng Mạc Vô Kỵ hay là đang còn như sắt vậy sự thực trước mặt tỉnh táo lại, so sánh với Lôn Thải đại đế hoặc là Đan Đạo Tiên Minh, hắn chính là con kiến hôi bình thường vậy tồn tại, thậm chí ngay cả con kiến hôi cũng không bằng. Hắn muốn báo thù, vậy sẽ phải thăng cấp đến Tiên Đế.

Có vô số thiên tài, chung quy cả đời tu luyện cũng không cách nào thăng cấp đến Tiên Đế, có thể thấy được hắn muốn trở thành Tiên Đế, năm tháng dài đằng đẵng còn không biết tới khi nào.

Lại đem lửa giận ngập trời mạnh mẽ ép xuống, Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Hứa Đại hỏi:

- Bây giờ nói ngươi một chút là làm thế nào biết sao?.

Hứa Đại nghe được Mạc Vô Kỵ nói, vành mắt đỏ lên, như nhau chính là khí tức có chút lăng loạn hắn lên. Một lát sau, nàng mới lên tiếng:

- Là muội muội ta nói cho ta biết, ta hai tỷ muội người sống nương tựa lẫn nhau đều là bái ở tại Ngọc Nữ Tiên Môn. Ta cùng muội muội có một bí mật, chính là tại lúc sắp chết, có thể thông qua Nguyên Thần tại trong nháy mắt đem tin tức truyền đối phương. Đang ở mấy tháng trước, muội muội ta đột nhiên truyền đến tin tức, nàng bị Thận Mông Sơn bắt tới xem như liền và thông nhau Tiên Giới huyết tế đại trận huyết nguyên.

Nàng và còn lại chín tên nam nữ đầu bị Thận Mông Sơn chặt bỏ, mười người máu tươi điều khiển Thận Mông Sơn tế tiên đại trận. Tại nàng Nguyên Thần tán loạn trong nháy mắt, nàng lại đem tất cả đi qua nguyên do đều nói cho ta biết.

Mạc Vô Kỵ biết Hứa Đại không có lừa gạt hắn, thực lực của Hứa Đại còn không cách nào lừa dối hắn, huống chi Lôn Thải sự tình cũng không phải Hứa Đại có thể biết đến.

Hắn bỗng nhiên có chút hối hận, hắn cư nhiên không có ngoan hạ tâm lai lại đem Thận Mông Sơn tiêu diệt. Hắn nhìn thoáng qua đứng trên bờ vai Súy Oa, trong lòng có chút hổ thẹn, đây là bởi vì hắn đối với Súy Oa cũng không coi trọng. Nếu là Thận Mông Sơn lại đem Sầm Thư Âm hoặc là Yên Nhi chộp tới hút máu, hắn sẽ nhịn ở bất diệt Thận Mông Sơn sao? Này tuyệt không khả năng, hắn sẽ ở trước tiên lại đem Thận Mông Sơn tiêu diệt.

- Ngươi muốn để cho ta xuất thủ giúp một tay, lại đem Thận Mông Sơn tiêu diệt?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Nếu là Hứa Đại muốn diệt Thận Mông Sơn, hắn không ngại đi hỗ trợ, cái này tông môn tiêu diệt hắn là không có nửa điểm hổ thẹn.

Hứa Đại lắc đầu:

- Ta không dám, không phải sợ chết. Mà là một khi ta mời tiền bối xuất thủ, liên thủ tiêu diệt Thận Mông Sơn, ta Ngọc Nữ Tiên Môn lại

đem sẽ phải chịu Thận Mông Sơn hủy diệt tính đả kích. Ngọc Nữ Tiên Môn đối với ta có dưỡng dục đào tạo chi ân, ta không có khả năng làm như vậy.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta đã biết, ngươi tuy tiện phi thăng sao?, Thận Mông Sơn ta đi tiêu diệt.

Lúc này, trong lòng Mạc Vô Kỵ chỉ có sát ý, cái loại này hạ thủ lưu tình ý nghĩ biến mất vô tung vô ảnh. Trước hắn hạ thủ lưu tình, Thận Mông Sơn cũng không có cảm thấy hắn có nửa điểm thủ hạ lưu tình, đưa hắn trở thành đệ nhất đại địch mà đối đãi. Đã như vậy, này cần gì phải lưu tình?

Lôn Thải đại đế tại Tiên Giới hủy diệt hắn căn cơ, Đan Đạo Tiên Minh trực tiếp đưa hắn đá đi, hiện tại Thận Mông Sơn còn từ phía sau lưng ám toán hắn. Nếu mà không lại đem Thận Mông Sơn tiêu diệt, hắn tâm tư khó khăn bình.

Hứa Đại liền vội vàng nói:

- Tiền bối, muội muội ta thù ta sẽ báo, giết muội muội ta chính là Thận Mông Sơn Đái Khế trưởng lão. Hắn đồng dạng là Địa Tiên chín tầng, tin tưởng hắn rất nhanh thì sẽ phi thăng tới Tiên Giới, ta đang ở Tiên Giới chờ hắn, đưa hắn giết. Ta chỉ muốn đem đến ta tu vi cao, muốn tiêu diệt Thận Mông Sơn thời điểm, tiền bối có thể trợ ta giúp một tay.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, lại đem trong lòng phiền muộn xua tan:

- Với ta mà nói, hiện tại có thể báo thù, cũng sẽ không đợi được ngày mai. Ngày mai có thể báo thù, cũng sẽ không đợi được ngày kia. Tương lai ngươi đi diệt Tiên Giới Thận Mông Sơn thời điểm, nếu như chúng ta còn có thể gặp lại, ta tự nhiên sẽ trợ giúp một tay. Bất quá bây giờ, ta

phải đi lại đem Thận Mông Sơn cái này tông môn nhổ tận gốc. Ngươi nếu không phải cấp bách, ở trong nơi này chờ ta...

Mạc Vô Kỵ nói xong, một bước bước ra, đã từ Hứa Đại trước mắt biến mất.

Lúc này, hắn cần muốn giết người.

Không phải là thập bộ giết một người, mà là một bước giết mười người. Hắn báo thù đường, liền từ Thận Mông Sơn bắt đầu.

Hứa Đại phản ứng kịp thời điểm, Mạc Vô Kỵ sớm biến mất.

Nàng rất muốn cùng Mạc Vô Kỵ cùng đi báo thù, thế nhưng là nàng không có khả năng. Nàng không phải sợ chết, là thật sợ liên lụy đến Ngọc Nữ Tiên Môn.

...

Tuy tiện mấy tháng trước Thận Mông Sơn bị Mạc Vô Kỵ giết vài cường giả, thế nhưng Đường An Hiên cũng không cảm thấy uể oải. Một là cái kia để cho hắn cũng có chút đáng ghét Điền Trí Khấu bị Mạc Vô Kỵ phế bỏ, mấy cái nắm giữ thực quyền trưởng lão đều bị Mạc Vô Kỵ giết chết.

Không chỉ như thế, hắn thu được Tiên Giới hàng loạt tài nguyên tu luyện, ngắn ngủi mấy tháng, hắn liền từ Địa Tiên tầng bốn thăng cấp tới đất tiên tầng năm. Có thể khẳng định, mấy năm sau đó, hắn Đường An Hiên đúng là Địa Tiên viên mãn tồn tại.

Thận Mông Sơn chính là cường đại a, có mấy cái tông môn có thể giống như Thận Mông Sơn, Tiên Giới cùng Tu Chân Giới còn có thể hàng ngày câu thông? Chỉ có Thận Mông Sơn có thể, không chỉ có bởi vì Thận Mông Sơn công pháp lợi hại, cũng bởi vì Thận Mông Sơn có mặt biên câu thông bí pháp.

Ngày hôm nay Đường An Hiên tâm tình càng là sung sướng, bởi vì Thận Mông Sơn hộ sơn đại trận được chữa trị được rồi.

Hết lần này tới lần khác ở phía sau, một tiếng kịch liệt nổ vang hầu như rung động toàn bộ Thận Mông Sơn tông môn.

- Chuyện gì xảy ra?

Đường An Hiên trước tiên liền vọt tới Thận Mông Sơn sơn môn miệng, hắn đầu tiên nhìn nhìn thấy chính là Mạc Vô Kỵ.

Cùng lần trước bất đồng, lần này Mạc Vô Kỵ tế xuất pháp bảo, pháp bảo là một thanh trường đao. Vừa rồi này một tiếng nổ vang, là Mạc Vô Kỵ một đao phách nát Thận Mông Sơn hộ sơn đại trận.

- Mạc tiền bối, ngài tại sao lại tới rồi?

Đường An Hiên trong lòng trầm xuống, mặc dù hắn đang điều tra Mạc Vô Kỵ hành tung, thế nhưng là hắn tuyệt đối không muốn thấy Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở Thận Mông Sơn.

Mạc Vô Kỵ ngay cả lời đều lười nói, trường đao giáng xuống, một đạo bạch mang thất luyện hiện lên, Đường An Hiên cả người bị trực tiếp chém thành hai nửa.

Vài tên trưởng lão theo tới còn chưa kịp nói chuyện, thất luyện bạch mang lần nữa lại đem thân thể của bọn họ xé rách.

- Rầm rầm ầm!

Giờ khắc này, Thận Mông Sơn tiếng sấm không dứt, vô luận là tông chủ hay là trưởng lão, hoặc là tu vi hơi chút cao một chút, chỉ cần xuất hiện, đều là bị bạch mang xẹt qua.

Cái này truyền thừa vô số năm tông môn, tại Mạc Vô Kỵ trường đao dưới, trong thời gian ngắn liền hóa thành tro bụi. Một phần biết Mạc Vô Kỵ lần nữa đi tới Thận Mông Sơn diệt môn tu sĩ, đều đến đây vây xem.

Những tu sĩ này rất rõ ràng Mạc Vô Kỵ là đến từ Tiên Giới, Thận Mông Sơn đồ đạc tại Mạc Vô Kỵ trong mắt, đó chính là rác rưởi.

Nhưng bọn họ bất đồng a, bọn họ đều là Tu Chân Giới, một khi Mạc Vô Kỵ đi rồi, Thận Mông Sơn bảo vật ở trong mắt bọn họ, đó chính là đỉnh cấp cơ duyên.

Mạc Vô Kỵ cũng không có tại Thận Mông Sơn dừng ở lại bao lâu, chỉ là to lớn nửa nén hương thời gian, Thận Mông Sơn sơn môn cùng hộ sơn đại trận toàn bộ bị hắn đánh thành phấn vụn. Thận Mông Sơn thập đại ngọn núi cao nhất, cũng bị Mạc Vô Kỵ san thành bình địa. Về phần này đan các, tàng kinh các, linh tủy trì... Toàn bộ hóa thành bột mịn.

Mạc Vô Kỵ san bằng Thận Mông Sơn mới vừa rời đi, vô số văn phong mà đến tu sĩ liền chen chúc mà vào. Lúc này Thận Mông Sơn chính là một cái bí cảnh, một cái mở ra bí cảnh, người nào đi vào trước, người nào là có thể thu hoạch càng nhiều.

Về phần Thận Mông Sơn những Mạc Vô Kỵ đó lười giết cấp thấp tu sĩ, đối mặt này vô số ùa ra người tới đàn, chỉ có thể thở dài vận mệnh đã như vậy. Chỉ có số rất ít đệ tử, cấp tốc cởi Thận Mông Sơn đệ tử phục, gia nhập cướp đoạt hàng ngũ, lúc này mới may mắn tránh khỏi với khó khăn.

Thận Mông Sơn bị diệt rơi tin tức cũng trong nháy mắt này truyền khắp toàn bộ Hải Dị Đại Lục, vô số tu sĩ đi tới Thận Mông Sơn tìm kiếm bảo vật đồng thời, Thận Mông Sơn này mỏ, thương lâu các loại, đều đều không ngoại lệ bị người chia cắt.

Trong một đêm, Hải Dị Đại Lục cường đại nhất tông môn, cứ như vậy tiêu tan thành mây khói. Một cái truyền thừa tạo dựng lên, yêu cầu vô số năm. Bị hủy đi, có lẽ chỉ cần một nén nhang.

...

Hứa Đại mới vừa vừa lấy được tông môn truyền đến Thận Mông Sơn bị diệt rơi tin tức, Mạc Vô Kỵ liền lần nữa hạ xuống rơi vào trước mặt nàng.

- Tiền bối, ngươi nhanh như vậy liền tiêu diệt Thận Mông Sơn?

Hứa Đại giọng nói run rẩy, thậm chí đều có chút không dám tin tưởng. Mà chuyện thượng là tông môn vừa mới truyền đến tin tức, Thận Mông Sơn bị Mạc Vô Kỵ nhổ tận gốc, hiện tại vô số tu sĩ đều tràn vào Thận Mông Sơn. Nói cách khác, Hải Dị Đại Lục Thận Mông Sơn triệt để xong.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái nhẫn đưa cho Hứa Đại:

- Đa tạ ngươi đã cứu ta một mạng, nếu không phải ngươi đúng lúc đem tin tức nói cho ta biết, chỉ sợ ta khó thoát khỏi cái chết. Cái giới chỉ này, tính là của ta một điểm tâm ý. Ngoài ra ta kiến nghị ngươi hay nhất hay là trở về tông môn độ kiếp, như vậy sẽ càng tốt hơn một chút.

Mạc Vô Kỵ không có khoa trương, dựa theo bây giờ tình cảnh, hắn vừa tiến vào Tiên Giới, chỉ sợ cũng bị người bắt lại, đưa đến Lôn Thải đại đế trước mặt.

Về phần dùng Đan Đạo Tiên Minh danh tiếng dọa người, đó chính là một chuyện tiếu lâm. Đan Đạo Tiên Minh buông tha qua hắn, chính là biết hắn còn sống, cũng sẽ không ngu cho là hắn còn hướng về Đan Đạo Tiên Minh. Rất có thể chính là Đan Đạo Tiên Minh sẽ chủ động ra tay với hắn, dùng Đan Đạo Tiên Minh loại Đại Liên Minh này, tuyệt đối không cho phép hắn một cái khó chịu Đan Đạo Tiên Minh thiên tài lớn lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 597: Luyện Thể

- Đa tạ tiền bối, ta vốn cũng dự định trở về tông môn.

Hứa Đại đi ra độ kiếp, chủ yếu là vì tìm kiếm Mạc Vô Kỵ, đồng thời muốn tìm cơ hội xem có thể giết chết Đái Khế hay không. Hiện tại Mạc Vô Kỵ cả tông môn Thận Mông Sơn đều san bằng, nàng còn có cái gì tiếc nuối. Chỉ chờ nàng lại đem đi tới Tiên Giới sau đó, tìm thêm Tiên Giới Thận Mông Sơn báo thù. Muội muội nàng vô tội bị huyết tế, nàng sẽ không dễ dàng buông tha Thận Mông Sơn.

Hứa Đại rất rõ ràng đối với Mạc Vô Kỵ một vị tiên nhân như vậy mà nói, đưa ra cảm tạ, nàng nhận lấy sẽ tốt hơn.

Thấy Hứa Đại nhận lấy giới chỉ, Mạc Vô Kỵ lại nói:

- Trong giới chỉ có một cái pháp bảo phòng ngự, ngươi có thể luyện hóa, nó có thể bảo đảm ngươi vượt qua Thiên Tiên lôi kiếp. Ta phải đi, tương lai có cơ hội ở Tiên Giới gặp lại.

Mạc Vô Kỵ biết hắn nhất định phải mau chóng đi Tiên Giới, hắn không cách nào thông qua phương thức tu sĩ phi thăng tiến vào Tiên Giới, vậy với hắn mà nói, tiến vào Tiên Giới chỉ còn lại có một đường cuối cùng, đó chính là Tiềm Long Uyên.

...

Dị hải, Hải Dị Đại Lục lớn nhất hải dương. Mạc Vô Kỵ tự tin hắn bây giờ thần niệm coi như là tại Chân Tinh thiên hải, cũng có thể quét tới bờ bên kia. Thế nhưng tại dị hải, thần niệm của hắn căn bản là quét không

tới giới hạn ở địa phương nào, có thể thấy được Hải Dị Đại Lục so với Chân Tinh phải lớn hơn nhiều lắm.

Mạc Vô Kỵ Huyền Tiên trung kỳ tu vi, lại có phương vị tranh vẽ, cũng đủ nửa tháng thời gian mới tìm được Tiềm Long Uyên tại dị hải đại thể phương vị.

Nơi này là một mảnh đá ngầm, còn là bãi đá ngầm rất dày đặc. Thoạt nhìn thật giống như bên trong một mảnh nhiều nước đầm lầy, toát ra từng khối một đất đen bình thường giống nhau.

Tại trong dị hải, loại dày đặc đá ngầm này rất nhiều, cho nên rất dễ nhầm lẫn.

Nhan Ly cung cấp phương vị tranh vẽ rất là rõ ràng, tuy nơi này sâu đậm, Mạc Vô Kỵ đi tới nơi này, thần niệm vẫn như cũ rất nhanh quét đến một bãi đá ngầm hình hai cái sừng trâu.

Mạc Vô Kỵ lại đem Súy Oa đưa vào Bất Hủ Giới, chính hắn còn lại là trốn vào trong biển. Dọc theo bãi đá ngầm đặc biệt đó mà đi xuống, một nén nhang sau đó, Mạc Vô Kỵ hạ xuống đáy biển. Đáy biển hiển nhiên bị một loại thiên nhiên cấm trận bao lấy, không có bất kỳ sinh vật biển nào.

Mạc Vô Kỵ là tồn tại tiếp cận cấp năm tiên trận sư, hắn rất nhanh thì tìm được đáy biển thiên nhiên cấm trận. Để cho Mạc Vô Kỵ há hốc mồm chính là, dùng trận đạo trình độ của hắn, cũng là không làm rõ được đây rốt cuộc là cái gì ẩn nấp cấm trận.

Cả là cái trận gì đều không hiểu rõ, muốn đi vào tự nhiên là không có khả năng.

Đủ giằng co hai ngày, đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ dự định trở về dò hỏi Nhan Ly một chút, hắn bỗng nhiên nghĩ đến Nhan Ly nói cho hắn biết phương vị này, lại không thể không biết hắn không vào được cái ẩn nấp cấm trận này. Đã như vậy, Nhan Ly vì sao không có nhắc nhở hắn?

Lẽ nào phải là Long tộc huyết mạch mới có thể tiến vào cái cấm trận này? Mạc Vô Kỵ vừa nghĩ tới Long tộc huyết mạch, liền nghĩ đến cái Long Lân Nhan Ly đưa cho hắn.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lấy ra Long Lân, quả nhiên hắn vừa xuất ra Long Lân, ẩn nấp cấm trận liền phát sinh từng trận ong ong rung động, lập tức một cái vết nứt chỉ chứa được một người tiến vào xuất hiện ở giữa thần niệm của hắn.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lắc mình mà vào, trong lòng hắn có chút không nói gì, tên kia lại còn cho hắn một cái bí hiểm, để cho hắn lãng phí hai ngày.

Cùng Mạc Vô Kỵ dự liệu giống nhau, sau khi đi vào chính là một cái hư không trận môn. Mạc Vô Kỵ tuy rằng còn không cách nào chính bản thân bố trí ra hư không trận môn vượt qua giới vực, hắn đối với hư không trận môn cũng không xa lạ gì. Hư không trận môn cũng chia làm rất nhiều loại, tương đối đơn giản hư không trận môn là vượt qua tinh không khoảng cách. Loại hư không trận môn này, Mạc Vô Kỵ là có thể bố trí. Còn có một loại hư không trận môn, là vượt qua giới vực.

Muốn bố trí hư không trận môn vượt qua giới vực, chẳng những phải có trận đạo trình độ đạt tới một cái Tiên Giới cực hạn, coi như là tu vi cũng không có thể quá thấp, tu vi quá thấp, trận đạo trình độ cao tới đâu, cũng rất khó bố trí hư không trận môn.

Mạc Vô Kỵ không chần chờ, càng sớm trở lại Tiên Giới, với hắn mà nói càng tốt. Tại tu chân giới, dù cho hắn cố gắng nữa, thực lực cũng không cách nào đề cao, thực lực đều không thể đề cao, làm sao báo thù? Muốn phải nhanh một chút tăng lên thực lực, chỉ có trở lại Tiên Giới.

Vừa tiến vào hư không trận môn, một loại lực lượng cường đại trực tiếp bao lấy Mạc Vô Kỵ, lại đem Mạc Vô Kỵ cuốn đi.

Mạc Vô Kỵ vừa định muốn mở rộng xuất thần niệm, từng đạo thật nhỏ lưỡi mang phô thiên cái địa mà tráo hướng về phía Mạc Vô Kỵ.

Nếu chỉ là lưỡi mang thật nhỏ, Mạc Vô Kỵ còn cũng không thèm để ý, hắn nhiều nhất là chịu bị thương mà thôi. Thế nhưng những thứ này thật nhỏ lưỡi mang rất nhanh thì tạo thành vòng xoáy đao mang, những thứ đao mang này trong thời gian ngắn liền đem quần áo trên người Mạc Vô Kỵ toàn bộ cuốn đi.

Không chỉ như thế, ngay cả da trên người Mạc Vô Kỵ cũng bị những thứ này lưỡi mang một tầng lại một tầng quét đi.

Mạc Vô Kỵ cấp thiết, cả giới chỉ đều đưa vào Bất Hủ Giới, hắn lo lắng loại vòng xoáy lưỡi mang này sẽ đem giới chỉ xé rách.

Vòng xoáy lưỡi mang càng ngày càng lớn mạnh, tới rồi phía sau còn kèm theo một phần kim thép ghim vào huyết nhục. Coi như là lĩnh vực, cũng chỉ có thể ngăn cản ở nhất thời.

Một cái đi thông Tiên Giới Long Vực Tiềm Long Uyên, Mạc Vô Kỵ cũng không nhận ra nhất thời ba canh giờ đã đến. Coi như là có hư không trận môn, cũng cũng không phải chuyện một ngày hai ngày.

Nếu hắn vẫn dùng lĩnh vực đối kháng, đến sau cùng, hắn nhất định là dầu hết đèn tắt.

Cũng may hắn còn có một chương Lạc Thư, cái chỗ này không gian lại thô bạo, cũng không cách nào xé rách Lạc Thư.

Lúc này Mạc Vô Kỵ cũng không có lại đem Lạc Thư lấy ra, hắn trái lại bắt đầu vận chuyển công pháp luyện thể bắt đầu tu luyện thân thể.

Mạc Vô Kỵ trước cũng chưa có tiếp xúc qua luyện thể, hắn tới rồi Tiên Giới sau đó, vẫn muốn tìm một công pháp luyện thể tốt, cho nên trong lúc hắn nghiên cứu qua các loại công pháp luyện thể, cũng chuyên môn đi hiểu qua cái gì là luyện thể. Đợi được hắn chiếm được Vu Tộc công pháp luyện thể sau đó, hắn đối với luyện thể càng là tạo thành một cái hoàn thiện am hiểu.

Bình thường giống nhau đối với tu luyện Nguyên Thần tu sĩ mà nói, yếu nhất vừa vặn chính là thân thể. Bởi vì tu sĩ tu luyện Nguyên Thần, ngưng luyện pháp thuật, không tu thân thể, cho nên đại đa số tu sĩ thân thể đều là yếu nhất.

Tu sĩ cũng đều biết thân thể bạc nhược, mới có phòng ngự pháp bảo các loại cải tiến. Kỳ thực phòng ngự pháp bảo cho dù tốt, cũng không cách nào so sánh cường đại nhất thân thể. Chỉ là một tu sĩ tu luyện Nguyên Thần đã lên giá đi vô số thời gian cùng tài nguyên, nếu là lại tu luyện thân thể mà nói, không muốn nói công pháp không lấy được, coi như là có thể lấy được công pháp, cũng không có nhiều thời giờ cùng tài nguyên như vậy lại đi lại đem thân thể tu luyện một lần.

Căn cứ Mạc Vô Kỵ lý giải, luyện thể có 6 đại cảnh giới, chia ra làm phàm, chân, linh, tiên, thần, thánh, mỗi cấp độ lại chia làm chín đẳng cấp.

Bình thường giống nhau không có tu luyện qua, hoặc là tu luyện bình thường thế tục võ đạo, thân thể trên cơ bản đều là phàm thể. Khi bước vào tu chân đồ, tu luyện tới Nguyên Đan Cảnh thời điểm, tu sĩ coi như là chưa hề luyện thể qua, thân thể cường độ cũng sẽ đạt tới Chân thể, nhưng cũng chỉ có Chân thể mà thôi. Dù cho tu luyện tới Địa Tiên cảnh, chỉ cần ngươi không luyện thể, ngươi Nguyên Thần mạnh hơn nữa, vẫn là Chân thể. Khác biệt duy nhất có lẽ Nguyên Đan Cảnh là thật thể một tầng, Địa Tiên cảnh là Chân thể tầng chín.

Chỉ có vượt qua Thiên Tiên lôi kiếp, trở thành một chân chính Thiên Tiên tu sĩ, thân thể mới có thể theo cường đại lên, trở thành linh thể.

Rất nhiều tu sĩ dù cho người phi thăng thành tiên, cả đời thân thể cũng chỉ là tại linh thể bồi hồi, thậm chí còn không tới linh thể, vẫn là Chân thể bồi hồi. Có bộ phận tu sĩ, Tiên Vương lôi kiếp cực kỳ cường hãn, bọn họ dù cho không luyện thể, tại thăng cấp Tiên Vương sau đó, thân thể cũng theo thăng cấp đến tiên thể.

Tại Tiên Giới tu sĩ, tiên thể thân thể trên cơ bản tới rồi cực hạn. Bằng không tu luyện tới Tiên Đế, không có bí pháp, không có chuyên môn tu luyện, thân thể cũng là tại tiên thể cảnh, thậm chí rất khó đột phá tiên thể tầng bảy. Chỉ có chuyên môn luyện thể tu sĩ, mới có thể đột phá tiên thể, thăng cấp đến đẳng cấp cao hơn, thần thể.

Tu sĩ thân thể, vô luận là cấp độ nào, cùng cùng đẳng cấp luyện thể tu sĩ so sánh, đều là chênh lệch một đoạn. Một cái tu sĩ thân thể theo tu vi đề cao mà đưa lên đến linh thể tầng một, nhưng cùng một cái luyện thể để cho thân thể đến linh thể một tầng tu sĩ so sánh, thân thể cường độ này còn hơi kém hơn một phần.

Mạc Vô Kỵ không có luyện thể, nhưng hắn mở mạch lạc thời điểm thậm chí so với bình thường tu sĩ luyện thể còn phải gian khổ hơn. Cũng chính vì vậy, thân thể của hắn vẫn cao hơn so với thông thường tu sĩ.

Bình thường vậy Huyền Tiên trung kỳ tu sĩ, thân thể cường độ là đang ở linh thể tầng hai trên dưới. Mạc Vô Kỵ lúc này thân thể cường độ, ít nhất là linh thể tầng bốn.

Đi thông Tiềm Long Uyên trong thông đạo có vòng xoáy lưỡi mang thích hợp luyện thể, Mạc Vô Kỵ tự nhiên muốn mượn nơi này ngưng luyện thân thể của chính mình. Hắn và người khác bất đồng, coi như là thất bại, hắn còn có Lạc Thư có thể người cứu mạng.

Trước Mạc Vô Kỵ ngưng luyện thân thể, hoàn toàn là bằng vào thân thể cùng ý chí lấy cứng đối cứng, hiện tại hắn lại có công pháp luyện thể.

Mạc Vô Kỵ công pháp luyện thể đến từ Vu Tộc, hắn lấy được Vu Tộc công pháp luyện thể, đại bộ phận đều đầy đủ hết. Cái này công pháp luyện thể cũng không thích hợp Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ có một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, tu luyện công pháp cùng tu sĩ bình thường cũng một trời một vực.

Đạt được Vu Tộc công pháp luyện thể sau đó, Mạc Vô Kỵ tốn hàng loạt thời gian, tại dưới sự trợ giúp of Khởi đạo lạc, lại đem công pháp

luyện thể một lần nữa sửa chữa qua. Hiện tại hắn công pháp luyện thể có lẽ không thích hợp người khác, nhưng tuyệt đối là thích hợp nhất với hắn.

Tu Chân Giới đi thông Tiên Giới Tiềm Long Uyên thông đạo dường như căn bản cũng không có đầu cùng, lúc mới bắt đầu, Mạc Vô Kỵ còn thời khắc chú ý có đúng hay không phải đến Tiềm Long Uyên. Hai tháng sau, Mạc Vô Kỵ liền hoàn toàn đắm chìm trong luyện thể.

Cái chỗ này đối với thân thể xé rách cường độ dường như càng lúc càng lớn, luyện thể ngược lại là chính là thích hợp. Tình cờ gặp nguy hiểm không gian rất nhỏ vết nứt, sẽ đem Mạc Vô Kỵ thân thể kéo thành trọng thương, nhưng không cách nào uy hiếp tính mạng của hắn. Mạc Vô Kỵ cầm giữ Sinh cơ lạc, chỉ cần không có tại trước tiên ngã xuống, hắn sẽ tự ta điều chỉnh xong.

...

Tiên Giới.

Đan vực, nguyên bản thuộc về La Lăng Tiên Vực, về sau đơn độc phân rời đi. Đan vực mặc dù không thuộc về một cái đơn độc Tiên Vực, địa vực cũng là cực kỳ khổng lồ, hơn nữa tiên linh khí nồng nặc trình độ so với bình thường Thiên Đế tiên thành còn phải nồng nặc hơn. Những thứ này đều không phải là đan vực ưu thế lớn nhất, đan vực ưu thế lớn nhất là nơi này vô cùng thích hợp tiên linh thảo sinh trưởng.

Có người chuyên môn thống kê qua, toàn bộ Tiên Giới bởi vì trồng tiên linh thảo, đan vực hầu như chiếm cứ phân nửa.

Đan Đạo Tiên Minh tổng bộ, đang ở đan vực.

Hôm nay là thời kì trọng đại của Đan Đạo Tiên Minh, là lúc Đan Đạo Tiên Minh minh chủ Tiêu Lễ Thế xuất quan.

Tiêu Lễ Thế, một trong hai vị bát phẩm Đan Đế duy nhất của Đan Đạo Tiên Minh, hơn nữa còn là bát phẩm Đan Đế đỉnh phong, tồn tại duy nhất có cơ hội thăng cấp cửu phẩm Đan Đế.

Lần này Tiêu Lễ Thế bế quan nghìn năm, chính là vì đột phá cửu phẩm Đan Đế gông cùm xiềng xích. Có thể nói nếu mà Tiêu Lễ Thế thực sự đột phá tới rồi cửu phẩm Đan Đế, vậy Đan Đạo Tiên Minh tại Tiên Giới địa vị lại đem lần nữa đề cao cấp độ, thậm chí tại Thái Thượng Thiên, cũng có một chỗ ngồi của Đan Đạo Tiên Minh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 598: Nhất Định Phải Giết Mạc Vô Kỵ

Đan Đạo Tiên Minh tiên linh khí rất nồng nặc động phủ tự động mở ra, một người mặc áo bào tro thanh niên đi ra. Này áo bào tro thanh niên dung mạo hơi lộ ra thanh tú, vóc người cũng không to lớn, lại cực kỳ cân xứng.

- Chúc mừng minh chủ xuất quan!

Thanh niên này vừa ra đến, vây quanh ở bên ngoài động phủ hơn mười danh Đan Đạo Tiên Minh Đan Sư cùng trưởng lão đều khom người thi lễ.

Thanh niên này chính là Đan Đạo Tiên Minh minh chủ Tiêu Lễ Thế, cũng là Đan Đạo Tiên Minh đan đạo trình độ cao nhất một người. Ngoài ra, hắn vẫn còn là Đan Đạo Tiên Minh một người Tiên Đế, hơn nữa còn là Tiên Đế hậu kỳ. Nếu không phải hắn nhất tâm nghiên cứu đan đạo nói, dùng hắn tài tình cùng tư chất, sớm bước vào Đại Tiên đế hàng ngũ.

Tiêu Lễ Thế khuôn mặt bình tĩnh, thần thái cũng là lạnh nhạt, toàn thân không gặp (thấy) một điểm bụi, cả người lộ ra phiêu dật thoát trần. Nếu là người không biết thấy bộ dáng của hắn, tuyệt đối sẽ không cho là hắn vừa mới bế quan nghìn năm mới ra ngoài, nhất định là cho là hắn mới vừa từ phòng ngủ đi tới mà thôi.

- Làm phiền chư vị ở đây nghênh lâu hầu, chúng ta đi đan đạo đại điện ngồi xuống nói chuyện sao?.

Tiêu Lễ Thế vừa nhấc tay, giọng nói ấm áp nói.

Đan Đạo Tiên Minh thất phẩm Đan Đế Công Dương Học là một cái đan si, lúc này hắn căn bản là không kịp đợi được trở về đan đạo đại điện, liền vội vàng hỏi:

- Môn chủ, ngươi đã phá tan gông cùm xiềng xích, thăng cấp tới rồi cửu phẩm Đan Đế sao?

Tiêu Lễ Thế thở dài một tiếng:

- Ta bế quan nghìn năm, mỗi lần muốn (phải) đột phá gông cùm xiềng xích thời điểm, lúc nào cũng thiếu như vậy một chút. Có lẽ điểm này trở ngại, coi như là tiếp qua mười vạn năm ta cũng không nhất định có thể khám phá.

Nghe được minh chủ bế quan nghìn năm cũng không có thăng cấp đến cửu phẩm Đan Đế, Công Dương Học thần sắc cũng là mất mát.

Tiêu Lễ Thế biết Công Dương Học bản tính, hắn khẽ mỉm cười:

- Công Dương Đan Sư, tuy rằng ta bây giờ còn chưa có biện pháp thăng cấp cửu phẩm Đan Đế, thế nhưng ta vẫn là Tiên Giới mạnh nhất Đan Sư. Thông qua lần này bế quan, ta đối với đan đạo hiểu tiến hơn một bước. Huống hồ vạn năm trong vòng, ta tin tưởng không có cửu phẩm Đan Đế xuất hiện.

Công Dương Học dường như hoàn toàn không có để ý Tiêu Lễ Thế là Đan Đạo Tiên Minh minh chủ, hắn không chút do dự lắc đầu nói:

- Này nhưng không nhất định, này Mạc Vô Kỵ hắn là trăm tuổi cũng chưa tới, chính là ngũ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, đáng sợ hơn là hắn đối với tinh luyện tiên linh thảo hiểu, dĩ nhiên có thể lại đem bích lưu tiên thảo tinh hoa tinh luyện đến tiếp cận thập thành. Giả dùng thời gian, chỉ sợ hắn không cần vạn năm, là có thể bước vào Đan Đế hàng ngũ.

- Mạc Vô Kỵ là ai? Trăm tuổi không tới ngũ phẩm Tôn Cấp Tiên Đan Vương? Hắn thật có thể lại đem bích lưu tiên thảo tinh hoa tinh luyện

đến tiếp cận thập thành?

Tiêu Lễ Thế dừng bước, giọng nói kinh dị không gì sánh được, liên tiếp hỏi ra mấy vấn đề.

Làm một gần thăng cấp cửu phẩm Đan Đế Luyện Đan Sư, Tiêu Lễ Thế so với ai khác đều rõ ràng, trăm tuổi trong vòng ngũ phẩm Tôn Cấp Tiên Đan Vương ý vị như thế nào. Coi như là hắn, không muốn nói trăm tuổi trong vòng trở thành ngũ phẩm Tiên Đan Vương, trăm tuổi trong vòng hắn mấy ngày liền tiên còn xa xa không hẹn. Đồng thời làm một tiên đan sư, khó khăn nhất chính là tiên linh thảo tinh hoa tinh luyện. Bích lưu tiên thảo đẳng cấp không cao, khó có thể tinh luyện cũng là mọi người đều biết. Loại này tiên linh thảo, hắn cũng không cách nào tinh luyện đến tiếp cận thập thành.

Nếu là thật có người như thế, tên này luyện đan thiên phú mạnh hơn tới trình độ nào? Không đúng, không đơn thuần là luyện đan, hắn tu luyện thiên phú cũng giống như vậy cường hãn vô biên a.

Đan Đạo Tiên Minh Phó minh chủ Hồ Chân Vũ vội vàng tiến lên nói:

- Minh chủ, chuyện này nói rất dài dòng, chúng ta trở về rồi hãy nói.

Tiêu Lễ Thế cũng không có nhìn xem Hồ Chân Vũ, mà là nhìn chằm chằm Công Dương Học nói:

- Nơi này tất cả đều là ta Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, nếu quả như thật có trăm tuổi trong vòng ngũ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, vậy tương lai tuyệt đối là Tiên Giới đan đạo đệ nhất nhân. Không, dù cho tại tu vi thượng, cũng không có mấy người có thể cao hơn hắn.

Theo Tiêu Lễ Thế, ít nhất phải tại Đại Ất Tiên cảnh giới mới có thể luyện chế ra ngũ phẩm hạng nhất tiên đan. Hắn tự nhiên không biết Mạc Vô Kỵ mở mạch lạc tu luyện một đường, bản thân có một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, dùng không có Linh Căn xác phàm tu luyện. Thậm chí ngay cả đan đạo, đều cùng thường quy đan đạo bất đồng.

Người nào luyện đan có thể lại đem tiên linh thảo tinh luyện đến tiếp cận trăm phần trăm? Mạc Vô Kỵ có thể, người nào luyện đan có thể dùng Trữ Thần Lạc luyện? Mạc Vô Kỵ có thể.

Công Dương Học đối với quyền lực và vân vân hoàn toàn không có hứng thú, hắn để ý chỉ là đan đạo. Với hắn mà nói, Mạc Vô Kỵ tin tức chính là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, sau đó không cẩn thận bỏ mình, về sau dường như lại có tin tức. Không hơn.

Đối với Đan Đạo Tiên Minh cùng Lôn Thải đại đế giữa đó các loại giao dịch, hắn là nửa điểm cũng không biết, cũng chưa từng nghĩ tới phải biết rằng.

Tiêu Lễ Thế những lời này hiển nhiên là nói cho Hồ Chân Vũ nghe, hắn hết lần này tới lần khác hướng về phía Công Dương Học nói. Sau khi nói xong, hắn mới chuyển hướng Hồ Chân Vũ, chỉ là đơn giản hai chữ:

- Ngươi nói.

Hồ Chân Vũ trong lòng một cái lộp bộp, hắn há có thể không biết Tiêu Lễ Thế minh chủ ý tứ? Công Dương Học nhất tâm đan đạo, cái gì khác cũng không quản, Tiêu Lễ Thế tự nhiên rõ ràng. Đã như vậy, vừa rồi minh chủ còn nói chuyện như vậy, đó chính là đối với hắn nghiêm trọng bất mãn.

Hắn là Tiêu Lễ Thế cảm thấy chuyện có nặng nhẹ, loại chuyện này, hắn Hồ Chân Vũ lại còn nói không vội, còn nói rất dài dòng.

Hồ Chân Vũ không dám nói nhảm nữa, nhanh chóng nói:

- Mạc Vô Kỵ đối với đan đạo hiểu kinh người, lần đầu tiên tiến vào đan đạo tháp khảo hạch, liền trở thành tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, sau đó thành ta Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, đồng thời đeo ở Tiêm Giác Tiên Khư phân bộ thực quyền trưởng lão...

Nghe được Mạc Vô Kỵ đã là Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão, Tiêu Lễ Thế hơi thở phào nhẹ nhõm, hắn kế tiếp chuyện thứ nhất, chính là muốn nhìn thấy Mạc Vô Kỵ.

Thế nhưng là Hồ Chân Vũ lời kế tiếp để cho sắc mặt của hắn càng ngày càng không đẹp, khi hắn nghe được Hồ Chân Vũ nói Mạc Vô Kỵ bỏ mạng ở Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì sau đó, Đan Đạo Tiên Minh cùng Lôn Thải đại đế đạt thành hiệp nghị, dĩ nhiên đối với Mạc Vô Kỵ người bên cạnh động thủ, Tiêu Lễ Thế cũng không nhịn được nữa, một bước tiến lên, giơ tay lên chính là một cái tát.

- Ba!

Hồ Chân Vũ bị Tiêu Lễ Thế một tát này trực tiếp đánh bay, vài cái răng bị đánh hạ xuống rơi vào mà.

Chính là Hồ Chân Vũ cũng biết, đây là Tiêu Lễ Thế thủ hạ lưu tình, nếu không, một cái Tiên Đế hậu kỳ muốn động thủ với hắn, đâu yêu cầu xuất thủ lần thứ hai?

- Minh chủ, ta thật không biết hắn dĩ nhiên không có chết.

Hồ Chân Vũ tại trước mặt người khác là một bộ tiên phong đạo cốt hình dạng, thế nhưng tại Tiêu Lễ Thế trước mặt, đó là nửa điểm lỗ mãng cũng không dám.

Tiêu Lễ Thế than thở:

- Ngươi không thích hợp làm tiếp Đan Đạo Tiên Minh Phó minh chủ, ngươi nghĩ rằng ta là bởi vì Mạc Vô Kỵ không có chết mới đúng ngươi động thủ sao? Ta Đan Đạo Tiên Minh sở dĩ sừng sững tại Tiên Giới vô số năm, cũng là bởi vì hết thảy Đan Đạo Tiên Minh người đối với ta Đan Đạo Tiên Minh đều có một loại nhận đồng cảm. Nhưng ngươi làm cái gì? Dù cho Chư Thần Tháp danh ngạch trân quý nữa, đáng giá ta Đan Đạo Tiên Minh dùng vô số năm dựng đứng danh dự đi trao đổi sao?

Lôn Thải đại đế mạnh thì như thế nào? Ta Đan Đạo Tiên Minh cho tới bây giờ đều không phải là bị người khác uy hiếp. Ta Đan Đạo Tiên Minh có thể trở thành là Tiên Giới mọi người kính úy chỗ, ngoại trừ đan đạo, liền là thực lực của chính mình, một cái đại đế còn uy hiếp không được ta Đan Đạo Tiên Minh. Nếu là một cái đại đế cũng có thể uy hiếp được ta Đan Đạo Tiên Minh, ta Đan Đạo Tiên Minh cũng không cần phải tồn tại đi xuống.

Hồ Chân Vũ, ngươi biết ngươi làm quyết định, đối với ta Đan Đạo Tiên Minh tổn hại lớn bao nhiêu? Tại Mạc Vô Kỵ người bên cạnh bị giết đồng thời, Đan Đạo Tiên Minh đã xuất hiện vết nứt. Cái này vết nứt không phải là ngoại giới, mà là ta Đan Đạo Tiên Minh nội bộ. Bởi vì từ Lôn Thải đại đế đối với Đan Đạo Tiên Minh đã cố trưởng lão người bên cạnh động thủ thời điểm, Đan Đạo Tiên Minh Đan Sư cùng hộ pháp liền rõ ràng một cái, bọn họ một khi xảy ra sự tình, Đan Đạo Tiên Minh không như trước nữa đáng giá dựa vào. Một cái như vậy tổ chức, ngươi để cho người nào thật tình đi hiệu lực?

Hồ Chân Vũ nói với Tiêu Lễ Thế nói rất là không cho là đúng, hắn cho rằng Đan Đạo Tiên Minh tài nguyên là tiên giới độc nhất vô nhị. Tuyệt đối sẽ không bởi vì chút chuyện nhỏ này, yếu bớt Đan Đạo Tiên Minh đối với Tiên Giới chưởng khống lực cùng lực ảnh hưởng.

Tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy, Hồ Chân Vũ vẫn như cũ kính cẩn nói:

- Ta nhất định sẽ lại đem Mạc Vô Kỵ an toàn nhận trở về Tiên Giới, lần nữa khôi phục hắn Đan Đạo Tiên Minh trưởng lão thân phận.

Tiêu Lễ Thế lại than thở:

- Lại đem ngươi nhấc lên trở thành Đan Đạo Tiên Minh Phó minh chủ, đích thật là ta làm rất sai một việc. Này Mạc Vô Kỵ ta chưa từng thấy qua, một cái trăm tuổi không tới liền có thể trở thành là ngũ phẩm Tôn Cấp Đan Vương người, ngươi cho là hắn giống như ngươi không có đầu óc?

Nếu mà Lôn Thải hiện tại vẫn không có động thủ, hoặc là còn không có giết người đứng bên cạnh hắn, vậy ngươi có thể làm như vậy, mất bò mới lo làm chuồng không tính là muộn. Hiện tại người đứng bên cạnh hắn đều bị giết, ta Đan Đạo Tiên Minh coi như là quỳ xuống thỉnh tội, này Mạc Vô Kỵ cũng tuyệt đối sẽ không lúc đó tha thứ Đan Đạo Tiên Minh. Hắn thiên tài như vậy, đây tuyệt đối là tâm cao khí ngạo, không cho phép trong lòng có bụi tồn tại. Người như vậy, nếu đã đắc tội, vậy chỉ có một con đường có thể đi.

Tiêu Lễ Thế câu nói kế tiếp không có nói ra, tất cả mọi người hiểu là có ý gì. Đan Đạo Tiên Minh, nhất định phải giết chết Mạc Vô Kỵ này.

Đối với minh chủ ý tứ, mọi người hiểu. Mạc Vô Kỵ như vậy một cái thiên tài tuyệt thế tên gia hỏa, một khi lớn lên, cũng không phải người bình thường.

Người như thế nếu mà không có khả năng giao hảo, liền không nên đắc tội. Một khi đắc tội, vậy cũng chỉ có một con đường, nhất thiết phải gạt bỏ rơi.

Tiêu Lễ Thế không có nói tiếp Mạc Vô Kỵ, hắn biết mọi người hiểu rõ ý tứ của hắn.

Hồ Chân Vũ rất là rõ ràng, bản thân cái này Phó minh chủ sợ rằng không giữ được. Trong lòng hắn thầm than một tiếng, tiến lên lần nữa khom người nói:

- Chân vũ làm việc khiếm khuyết cân nhắc, mời minh chủ trách phạt.

Tiêu Lễ Thế nhàn nhạt nói:

- Này hai cái danh ngạch nhường lại cho Đan Đạo Tiên Minh có tiềm lực nhất người đi, ngươi tháo rơi Phó minh chủ chức vị, chuyên tâm đi nghiên cứu đan đạo sao?.

- Dạ.

Tuy tiện trong lòng rất là không cam lòng, Hồ Chân Vũ cũng chỉ có thể đồng ý. Thừa nhận tất cả trách nhiệm lấy được hai cái danh ngạch, kết quả chẳng những đưa hắn Phó minh chủ vị trí đưa xong, còn không cách nào đi Chư Thần Tháp.

Có cái gì so với này còn phiền muộn cùng không cam lòng?

...

Hơn mười đạo tính dai mười phần lưỡi mang trực tiếp phách vào Mạc Vô Kỵ xương cốt, Mạc Vô Kỵ cấp tốc đi tới thân thể đột nhiên chậm lại.

Không đợi này lưỡi mang xé rách bộ xương, Mạc Vô Kỵ Sinh Cơ Lạc sinh cơ đã tạo thành Chu Thiên. Cũng trong lúc đó, công pháp luyện thể vận chuyển tới cực hạn, này xé rách Mạc Vô Kỵ bộ xương lưỡi mang tại công pháp luyện thể dưới, thật giống như hóa thành ồ ồ tiên tủy, bắt đầu một lần nữa thay đổi Mạc Vô Kỵ thân thể.

Như pháo bình thường vậy bộ xương tiếng vang liên miên dựng lên, Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm do dự lại đem Ức Niên Tiên Mộc Tủy tưới tới rồi thân thể của chính mình thượng. Thân thể của hắn cường độ cũng ở đây một sóng tu luyện dưới, trực tiếp vọt tới linh thể chín tầng mới ngừng lại được.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 599: Tiềm Long Uyên

Mạc Vô Kỵ hơi thở phào nhẹ nhõm, hắn cũng đình chỉ tiếp tục luyện thể. Từ đáy dị hải bước vào hư không trận môn đã có mấy năm thời gian. Mấy năm thời gian bên trong, hắn có thể đem linh thể từ tầng bốn tu luyện tới chín tầng, đây coi như là nghịch thiên tốc độ.

Dùng hoàn cảnh của nơi này, tiếp tục tu luyện tiếp, hắn cũng không có khả năng thăng cấp đến tiên thể cấp độ. Một là hoàn cảnh của nơi này còn không cách nào để cho hắn thăng cấp đến tiên thể, cái thứ hai thăng cấp tiên thể, hắn còn cần chuẩn bị một phần đỉnh cấp luyện thể tiên linh thảo.

Hiện tại thân thể của hắn tới rồi linh thể chín tầng, này thậm chí so với bình thường vậy Tiên Vương thân thể còn cường hãn hơn một phần. Phải biết rằng có chút tiên nhân tại thăng cấp Tiên Vương sau đó, thân thể cũng chỉ là tại linh thể bồi hồi.

- Bành!

Cường đại quán tính lực lượng lại đem Mạc Vô Kỵ mang phi, đánh vào cứng rắn trên vách ngừng lại, Mạc Vô Kỵ linh thể chín tầng cũng bị đụng thiếu chút nữa tản cái.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền ý thức được, đi thông Tiềm Long Uyên cái lối đi này hắn là chấm dứt.

Hắn nhanh chóng ổn định thân thể, lập tức thần niệm liền quét một cái màu đen vòng đeo tay. Mạc Vô Kỵ tay bắt vòng đeo tay, chỉ là nhẹ nhàng lôi kéo, từng đợt dát chi tiếng vang truyền đến.

Tuy tiện tiếng vang này cũng không lớn, thế nhưng là tại đây an tĩnh như tĩnh mịch bình thường vậy trong không gian, này dát chi tiếng vang là như vậy chói tai.

Mạc Vô Kỵ bộc phát lo lắng, giả như cái chỗ này đi ra ngoài chính là Tiềm Long Uyên, vậy hắn làm ra đến động tĩnh lớn như vậy, có thể hay không bị Long tộc phát hiện?

Dát chi thanh âm sau khi dừng lại, một cánh chỉ dung một người ra vào đan cánh cửa ra hiện ở trước mặt của hắn. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quan sát một hồi lâu, xác nhận cánh cửa này sau đó không có gì nguy hiểm, lúc này mới lắc mình ra.

Một mảnh đen kịt vọt tới, theo là nồng nặc tới cực điểm tiên linh khí cùng long khí.

Xung quanh không có bất cứ động tĩnh gì, cũng không có một cái ở chỗ này tiềm tu Long tộc. Mạc Vô Kỵ đang muốn lại đem thần niệm kéo dài xa một chút tra nhìn một chút, hắn kinh dị phát hiện mình vào cửa vào biến mất. Bằng hắn trận đạo trình độ, cư nhiên không cách nào tìm được cái này biến mất cửa vào có đúng hay không một cái ẩn nấp trận.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cảm thán mẫu thân của Nhan Ly là như thế nào phát hiện nơi này có thông đạo đi thông Tu Chân Giới, cái lối đi này đơn giản là không hề vết tích đáng nói.

Tuy tiện tìm không được vết tích, cũng biết mình có thể sẽ không lại đến, Mạc Vô Kỵ hay là đang còn chính bản thân đi ra vị trí làm một cái nho nhỏ ấn ký.

Tiềm Long Uyên bên trong ngoại trừ long khí cùng tiên linh khí nồng nặc bên ngoài, khắp nơi đều là một mảnh đen kịt, không chỉ như thế, thần niệm cũng bị hạn chế tại nhất định trong phạm vi.

Mạc Vô Kỵ lo lắng nơi này có người, hắn không dám dùng thần niệm tùy tiện loạn quét, mà là ngưng tụ lại linh nhãn.

Theo tu vi tăng lên, Mạc Vô Kỵ linh nhãn bộc phát cường hãn. Dù cho nơi này một mảnh đen kịt, thần niệm cũng có hạn chế, linh nhãn vẫn như cũ có thể lại đem chung quanh đây nhìn rõ ràng.

Nơi này thật là một cái vực sâu chỗ, diện tích diện tích cũng không lớn, Mạc Vô Kỵ linh nhãn thậm chí có thể thấy rõ ràng toàn bộ phạm vi. Toàn bộ Tiềm Long Uyên dưới đáy có năm góc, diện tích không tới cây số. Tại đây ngũ giác trung gian, là một cái long khí quay cuồng ao. Trì trong ao chẳng những long khí quay cuồng, trong đó tiên linh khí càng nồng nặc. Bất quá giờ phút này cái trong ao mặt trống không, cũng không có long ở trong đó tu luyện.

Tại ao vùng ven, có một tấm bia đá, trên tấm bia đá có khắc ba chữ, Tiềm long trì.

Mạc Vô Kỵ quan sát mấy lần, cũng không có thấy rời đi cái chỗ này thông đạo. Toàn bộ Tiềm Long Uyên thật giống như một ngụm tỉnh bình thường giống nhau, mà hắn bây giờ đang ở đáy giếng.

Mạc Vô Kỵ một bước nhảy qua tới rồi ao trung gian, nồng nặc tiên linh khí tức bao vây lại đây, Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa nhịn không được phải ở chỗ này tu luyện. Hắn hầu như có thể khẳng định, nếu mà hắn có thể ở chỗ này tu luyện một đoạn thời gian, vậy hắn xác định vững chắc có thể nhảy vào Đại Ất Tiên.

Cũng may Mạc Vô Kỵ còn nhớ rõ chính bản thân ở địa phương nào, nơi này là Long tộc rất cơ mật chỗ, nếu mà hắn dám ở chỗ này tu luyện, một khi bị Long tộc phát hiện, hắn coi như là một cái Tiên Đế, muốn đi chỉ sợ cũng không phải là chuyện đơn giản như vậy.

Hai canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ có chút trợn tròn mắt. Nơi này xác thực không cách nào rời đi, Tiềm Long Uyên xung quanh trơn tuột không gì sánh được, căn bản là không cách nào leo lên. Hơn nữa Tiềm Long Uyên trung gian có không gian cấm chế cùng Ngũ Hành cấm chế, vô luận Mạc Vô Kỵ là thông qua Phong Độn Thuật còn là thông qua không gian thuấn di, đều không thể rời đi cái chỗ này.

Lại là một ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn chết mất tâm. Tiến vào Tiềm Long Uyên sau đó, hắn căn bản là đi không đi ra. Có lẽ chỉ có chờ người khác tới dẫn hắn đi ra ngoài mới được, thế nhưng là hắn căn bản cũng không phải là Long tộc người, một khi có người phát hiện hắn xuất hiện ở nơi này, không tất yếu nói dẫn hắn, đệ nhất chỉ sợ sẽ là muốn giết hắn.

Trở về cũng không có đường, đi ra ngoài cũng không có đường, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể ở nơi này tu luyện, chờ cơ hội.

Không có cách nào đi ra ngoài, Mạc Vô Kỵ ngược lại cũng không trách Nhan Ly, hắn khẳng định Nhan Ly cũng không biết tình huống nơi này. Trước đây Nhan Ly rời đi Tiềm Long Uyên, rất có thể là còn nhỏ trạng thái, thậm chí là bị cái gì bảo vật bao lấy hoặc là mẫu thân nàng tự mình đưa hắn rời đi. Nếu chưa có trở về qua, Nhan Ly có thể biết tình huống nơi này mới đúng là quái sự.

Mạc Vô Kỵ duy nhất có thể làm, chính là tại chung quanh đây bố trí một cái cảnh kỳ pháp trận, một khi có người tiến vào Tiềm Long Uyên, dù cho hắn đang tu luyện ở giữa, cũng sẽ trước tiên giật mình tỉnh giấc. Nói như vậy, hắn có thể tìm cơ hội ẩn nấp ở một bên, thông qua người tiến vào tìm kiếm đi ra thông đạo.

Mặc kệ có thể không thể đi ra ngoài, tại Tiềm Long Uyên tu luyện, tuyệt đối là chuyện rất vui sướng.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không cần lợi dụng đan dược và tiên tinh, này vô cùng vô tận tiên linh khí tại hoàn toàn vận chuyển một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc bên trong vờn quanh không thôi. Những thứ này tiên linh khí bị Mạc Vô Kỵ chuyển thành tu vi, này long khí cũng đang không ngừng rèn luyện Mạc Vô Kỵ thân thể, đưa hắn linh thể chín tầng thân thể rèn luyện càng là ngưng thật cùng hoàn mỹ.

Nửa năm sau, Mạc Vô Kỵ cả người đều cùng Tiềm Long Uyên tiên linh khí dung hợp ở tại cùng nhau, hoàn toàn đã không còn nửa điểm đột ngột. Nửa năm thời gian, Mạc Vô Kỵ không biết hấp thu bao nhiêu tiên

linh khí, thế nhưng Tiềm Long Uyên tiên linh khí không có nửa điểm yếu bớt. Toàn bộ Tiềm Long Uyên bốn vách tường thật giống như tiên linh khí động cơ bình thường giống nhau, mỗi khi Tiềm Long Uyên tiên linh khí có yếu bớt, xung quanh liền sẽ không ngừng thẩm thấu đi ra, cấp tốc đền bù Tiềm Long Uyên tiên linh khí.

Một năm sau, Mạc Vô Kỵ quanh thân bộ xương dường như lại một lần nữa tại gây dựng lại, từng trận ca ca thanh âm để cho Mạc Vô Kỵ cũng không có cái loại này luyện thể thống khổ, trái lại tràn đầy sung sướng cùng thư thích.

Tiềm Long Uyên long khí mặc dù không có để cho Mạc Vô Kỵ thân thể trở nên càng cường đại hơn, lại làm cho Mạc Vô Kỵ thân thể trở nên còn có tiềm lực, ý vị này hắn tương lai luyện thể thành tựu cũng sẽ thật to đề cao.

Tại trong tiếng bộ xương ca ca, từng đạo nước cuộn trào tiên nguyên trực tiếp xuyên qua Mạc Vô Kỵ hết thảy mạch lạc, thần niệm của Mạc Vô Kỵ cùng tiên nguyên vào giờ khắc này có rồi thực chất đột phá.

Ngắn ngủi một năm, Mạc Vô Kỵ liền từ Huyền Tiên trung kỳ thăng cấp tới rồi Huyền Tiên hậu kỳ. Thăng cấp tới rồi Huyền Tiên hậu kỳ, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ đang điên cuồng nghịch chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tu luyện.

Tại Mạc Vô Kỵ đột phá Huyền Tiên hậu kỳ trong nháy mắt, tại đỉnh đầu của hắn xuất hiện một cái như có như không bậc thang, chỉ là Mạc Vô Kỵ lúc này điên cuồng tu luyện, hoàn toàn không có chú ý tới đỉnh đầu cái kia bậc thang.

Trong tu luyện không đáng giá tiền nhất chính là thời gian, lại là một năm thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ thậm chí cảm ứng được Đại Ất Tiên cảnh giới lôi kiếp là lúc, hắn mới trở nên giật mình tỉnh giấc.

Dù cho Tiềm Long Uyên có thể độ kiếp thăng cấp Đại Ất Tiên, Mạc Vô Kỵ cũng không dám ở nơi này độ kiếp.

Mạc Vô Kỵ đình chỉ tu luyện, không có khả năng độ kiếp thăng cấp Đại Ất Tiên, hắn tiếp tục tu luyện tiếp, đã không có bất kỳ ý nghĩa.

Vừa dừng lại tu luyện, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy đỉnh đầu cái kia như có như không bậc thang.

Có thể đi ra ngoài? Là ai buông xuống một cái bậc thang? Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền tỉnh táo lại, hắn nghĩ tới một cái khả năng, đó chính là tại Tiềm Long Uyên bế quan, nhất định phải phải tấn cấp một, mới có thể có đi ra cơ hội. Hắn từ Huyền Tiên trung kỳ thăng cấp đến Huyền Tiên hậu kỳ, coi như là thăng một cấp.

Vô luận là thần niệm hay là linh nhãn nhìn ra ngoài, đều không có nửa điểm nguy hiểm, Mạc Vô Kỵ mới cẩn thận bước lên cái kia mơ hồ bậc thang.

Mặc dù là như có như không, bậc thang cũng rất là ngưng thật. Mạc Vô Kỵ đạp lên sau đó, cũng không có nửa điểm bất ổn tình huống.

Theo bậc thang một đường leo lên, một lúc lâu sau, thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét cửa ra chỗ, này dường như cũng là một khối đá phiến. Không đợi Mạc Vô Kỵ tỉ mỉ kiểm tra một chút cái cửa ra này, một giọt dịch thể hạ xuống rơi vào tay hắn trên lưng.

Đây là máu? Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền xác định, đây chính là một giọt máu. Mạc Vô Kỵ tại Tiềm Long Uyên tu luyện hai năm, thậm chí dùng long khí rèn luyện qua nhục thể của mình, hắn vừa nhìn liền này máu, liền biết đây là long huyết.

Thật giống như liên khóa phản ứng bình thường giống nhau, một giọt này máu phía sau, theo càng nhiều hơn giọt máu xuống tới.

- Tháp, tháp, tháp...

Giọt máu tại Mạc Vô Kỵ trên mu bàn tay, để cho Mạc Vô Kỵ có chút bận tâm tới đến, hắn đưa tay dời đi, này giọt xuống long huyết trực tiếp rơi xuống phía dưới bên trong tiềm long trì.

Mạc Vô Kỵ cũng không nhận ra là Long tộc đệ tử phạm sai lầm, đang bị trách phạt. Long tộc cũng là Tiên Giới đứng đầu đại tộc một trong, tuy tiện số lượng không ai tộc nhiều, thế nhưng là Long tộc xuất thân liền tượng trưng cho cao quý thân phận.

Như vậy một cái chủng tộc cao quý, tuyệt đối sẽ không dùng loại thủ đoạn này trách phạt đệ tử. Coi như là muốn trách phạt, cũng sẽ không để cho đệ tử giọt máu rơi xuống Tiềm Long Uyên bên trong.

Long tộc như vậy đại tộc, Tiềm Long Uyên như vậy cơ mật nơi, càng là không có khả năng phát sinh một mình tranh đấu tình huống.

Vậy duy nhất khả năng chính là Long tộc tới rồi đại địch, này đại địch thậm chí đánh tới Tiềm Long Uyên bên ngoài, ở chỗ này công nhiên giết chết Long tộc đệ tử.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, hắn không biết mình hiện tại hắn là đi ra ngoài hay là lưu lại. Đi ra ngoài rất có thể bị chận đường, Long tộc loại này cường đại chủng tộc đều bị người giết đến bên trong nhà. Hắn một cái nho nhỏ Huyền Tiên viên mãn, đi ra ngoài đưa đồ ăn cũng không đủ.

Mạc Vô Kỵ lại lo lắng một khi người tiến vào phát hiện Tiềm Long Uyên, hắn ở tại chỗ này, rất có thể là muốn chết.

Chỉ do dự một hồi, Mạc Vô Kỵ liền quyết định đi ra ngoài. Trốn ở chỗ này chờ không phải là tính cách của hắn, người khác nếu đánh tới Long tộc, này Tiềm Long Uyên loại này nổi danh địa phương làm sao lại không đến xem?

Công pháp của hắn là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, cộng thêm bản thân hắn sẽ không có Linh Căn cùng linh vận, một khi hắn ẩn nấp tại một nơi, coi như là Tiên Đế cũng không nhất định có thể phát hiện hắn.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ trở lên vài bước, vươn tay đặt ở đá phiến thượng, hắn muốn lại đem này đá phiến đẩy ra. Mạc Vô Kỵ tay vừa mới phóng tới đá phiến thượng, đá phiến trung gian liền có một đạo đồ án nhanh chóng xoay tròn, sau đó một đạo lực lượng lại đem Mạc Vô Kỵ cuồn cuộn nổi lên.

Đây là đơn hướng cửa truyện tống trận...

Mạc Vô Kỵ mới vừa vừa nghĩ đến cái này đơn hướng cửa truyện tống trận, trên người của hắn lực lượng liền nhanh chóng biến mất.

- Phác thông!

Mạc Vô Kỵ hạ trên mặt đất, đập vào mắt tràng cảnh để cho hắn cũng hít một hơi lạnh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 600: Long Tộc Mồ Côi

Vị trí của chỗ hắn là một cái đại điện, chỉ là lúc này trống rỗng đại điện toàn bộ là vết máu. Từng cái long bị chém giết tại trong đại điện, thậm chí có chút liên cả long gân, Long Giác cũng không có.

Vết máu còn chưa đọng lại, hiển nhiên hành hung người rời đi thời gian cũng không lâu.

Mạc Vô Kỵ giày cùng quần áo toàn bộ dính tại máu loãng trong, xem nhìn thấy mà giật mình.

Thật là tàn nhẫn tên gia hỏa, Mạc Vô Kỵ cũng là cũng hít một hơi hơi lạnh. Ân oán báo thù hắn cũng đã gặp, trước đây hắn tiêu diệt Lôi gia cùng Yến gia, thậm chí tại mấy năm trước còn tiêu diệt Thận Mông Sơn. Nhưng có cần phải lại đem nơi này lấy được máu tanh như thế tàn nhẫn sao? Có thể thấy được cái này tên động thủ có chút tâm lý biến thái. Cường giả như vậy, coi như là muốn giết diệt Long tộc, cũng không cần làm cho như vậy tràng cảnh.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận đứng lên, thần niệm của hắn thời khắc tại bao quanh lấy, cũng không dám kéo dài quá xa, hắn sợ bản thân thần niệm kéo dài quá xa sẽ làm cường giả phát hiện.

Cái này đại điện rất là trống trải, Mạc Vô Kỵ khẳng định tiến vào Tiềm Long Uyên cửa vào không ở nơi này. Bởi vì hắn đi ra địa phương là một cái đơn hướng truyền tống cánh cửa, nếu nói đơn hướng truyền tống cánh cửa kỳ thực chỉ là không gian pháp trận lại đem vách đá một bên người cùng vật truyền tống đến vách đá một bên khác, mà một bên khác lại không thể lại truyền tống trở về.

Loại này truyền tống cánh cửa tạo dựng lên sau đó, vách đá hai bên thì không cách nào dùng thần niệm theo dõi. Vết máu nhưng có thể thông qua vách đá thẩm thấu qua cái này truyền tống cánh cửa, đây cũng là vì sao trước hắn có thể ở Tiềm Long Uyên trông được thấy lấy máu.

Vô luận như thế nào, nơi này đều không phải là chỗ ở lâu. Mạc Vô Kỵ đang muốn cấp tốc rời đi nơi này, hai đạo nhân ảnh đột ngột từ không trung hạ xuống.

Mạc Vô Kỵ trước tiên liền muốn tế xuất pháp bảo, hắn rất nhanh thì phát hiện hai người này đối với hắn cũng không có uy hiếp.

Vào bất quá là hai cái tiểu hài tử, một nam một nữ, thoạt nhìn xỉ môi đỏ mọng bạch, dung mạo thật là thanh tú. Tại hai người mi tâm chỗ, tựa hồ cũng có một cái mơ hồ hình rồng ấn ký.

Mạc Vô Kỵ tiếp xúc qua Nhan Ly, lại vừa mới tại Tiềm Long Uyên tu luyện được, hai cái này tiểu hài tử vừa qua đến, hắn liền biết đây là Long tộc đệ tử.

- A...

Hai người cũng trong cùng một lúc nhìn thấy Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đang muốn giải thích nơi này Long tộc thành viên không phải là hắn giết, thần niệm vùng ven chính là một trận ba động.

Tuy tiện thần niệm của Mạc Vô Kỵ cũng không có thấy bất luận kẻ nào, hắn cũng biết lại có người đến. Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi thần niệm, duỗi tay vung lên một cái, lại đem hai cái này tiểu hài tử toàn bộ cuốn đi, sau đó thân hình lóe lên vừa vào bản thân Bất Hủ Giới.

Bất Hủ Giới hóa thành một hạt bụi hạ xuống rơi vào đại điện góc chỗ, Mạc Vô Kỵ Bất Hủ Giới còn không có hoàn toàn hoàn thiện, bởi vì Mạc Vô Kỵ tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, bản thân hắn lại là tầm thường người phàm, cũng không có Linh Căn, cho nên viên này bụi căn

bản cũng không có nửa điểm đột ngột chỗ. Nói cách khác, đây thật là một hạt bụi. Trừ phi có người giống như Mạc Vô Kỵ, có linh nhãn loại này nghịch thiên thần thông hoặc là thực lực quá mức cường đại, mới đó có thể thấy được viên này thật nhỏ bụi chỗ bất đồng.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ vừa mới giấu kín tốt thời điểm, một đạo nhân ảnh liền phá cửa mà vào.

Này là một người mặc hoàng y nam tử trung niên, mũi ưng rộng rãi miệng, bàn tay cực đại.

- Di!

Người vừa tới ánh mắt quét một lần đại điện sau đó, kinh dị một tiếng. Lại một lát sau, hắn tự lẩm bẩm:

- Rõ ràng là đi thông cái này đại điện truyền tống phù, vì sao không thấy? Lẽ nào cái này đại điện còn có cái khác truyền tống trận? Không đúng, coi như là có truyền tống trận, cũng không có khả năng nhanh như vậy mới đúng là, không gian cũng không có ba động...

Nam tử áo vàng rất là không cam lòng dùng thần niệm quét một lần lại một lần, sau đó hắn dường như nhớ ra cái gì đó, bỗng nhiên xoay người cấp tốc rời đi.

Mạc Vô Kỵ cảm nhận được đối phương rời đi, lúc này mới lần nữa hiệp bọc lấy hai cái này đồng tử từ Bất Hủ Giới đi ra.

Hắn đi ra trước tiên, chính là xuất ra Thủy Tinh Cầu lại đem trước tất cả nhớ. Loại này không gian vết tích ký ức, một khi thời gian dài, sẽ trở nên rất là không rõ, sau đó triệt để biến mất.

Cũng may cái kia rời đi nam tử áo vàng cũng thật không ngờ còn có người (biết) ghi nhớ không gian hình ảnh, lúc đi, cũng không có đối với hắn xuất hiện không gian làm vết tích quét dọn.

Chờ Mạc Vô Kỵ lại đem Thủy Tinh Cầu ký ức được rồi, này nữ đồng mới lôi kéo nam đồng khom người thi lễ nói:

- Đa tạ tiền bối vừa rồi đã cứu chúng ta.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Làm sao ngươi biết ta cùng những người đó không phải là một phe?

Nữ đồng nói lần nữa:

- Tiền bối trên người không có sát khí, hơn nữa ta Long tộc đại bộ phận đệ tử bị giết, ta đều nhìn thấy, là một cái kẻ mặc áo vàng cùng một cái người áo hoàng kim làm.

- Đại ca, ngươi vừa rồi dẫn chúng ta trốn được địa phương nào? Vì sao vào cái kia kẻ mặc áo vàng không có thấy?

Nam lúc nhỏ linh nhỏ lại, vừa mở miệng liền hỏi Mạc Vô Kỵ bí mật.

Mạc Vô Kỵ đương nhiên không nói cho bọn hắn biết Bất Hủ Giới tồn tại, trước hắn mang hai người tiến vào Bất Hủ Giới thời điểm, đã làm ngăn cản, bọn họ tối đa chỉ có thể cảm nhận được núp ở khắp ngõ ngách chỗ, về phần cái sừng này rơi là nơi nào, lại không rõ ràng lắm.

- Ta biết một chút tốt ẩn nấp thuật, này mới tránh thoát cái tên kia. Được rồi, ai vậy a, cư nhiên tàn nhẫn như vậy, đây là muốn lại đem Long tộc nhổ cỏ nhổ tận gốc sao?

Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi.

Nữ đồng lắc đầu:

- Chúng ta cũng không biết, chúng ta lúc đi ra, ta Long tộc rất nhiều cường giả đều bị người chém giết. Bọn họ là trong lúc nhất thời không có cố kỵ đến hai chúng ta, lúc này mới bị chúng ta mượn bùa chú trốn đến nơi này.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới nhớ tới hỏi:

- Vì sao các ngươi là nhân thân? Các ngươi không phải là Long tộc đệ tử sao?

Nữ đồng đáp:

- Chúng ta tu luyện là Long tộc một loại khác đạo pháp, vừa mới sinh ra liền phải dùng tiên đan hóa thành hình người. Loại này tiên đan cực kỳ trân quý, cho nên chúng ta Long tộc còn nhỏ biến hóa cũng không phải rất nhiều. Đại đa số Long tộc đều là thăng cấp tới rồi Tiên Vương sau đó, lúc này mới bắt đầu biến hóa.

Hai cái này ấu long có thể tại số tuổi nho nhỏ biến hóa, nhưng thấy địa vị của bọn họ rất cao. Địa vị cao tới đâu, Mạc Vô Kỵ cũng là không có hứng thú. Long tộc là một cái đỉnh cấp mạnh tộc, bị người như vậy chém giết, khẳng định có nguyên nhân. Đối với những Mạc Vô Kỵ này đều không phải là rất quan tâm, hắn vừa rồi cũng chỉ là thuận miệng vừa hỏi, hiện tại hắn chuyện của mình đều quá nhiều.

Dường như cảm thụ được Mạc Vô Kỵ đối với bọn họ cũng không phải rất cảm thấy hứng thú, này nữ đồng xem thời cơ nói:

- Tiền bối, ta gọi Ngao Tang Tử, đây là ta đường đệ Ngao Hà. Long tộc tao ngộ đại nạn, còn xin tiền bối xuất thủ cứu giúp.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu nói:

- Tang tử, ngươi hẳn là biết, ta cũng là không cẩn thận mới lầm vào đến nơi đây. Ta tu vi của mình mới Huyền Tiên, làm sao có thể giúp ngươi Long tộc. Ta vừa rồi cứu hai người các ngươi, đã coi như là mạo hiểm mạng nhỏ nguy hiểm.

Ngao Tang Tử liền vội vàng nói:

- Tiền bối hiểu lầm, ta cũng không phải muốn tiền bối ra tay trợ giúp Long tộc, mà là muốn mời tiền bối lại đem chúng ta tỷ đệ mang ra khỏi

cái chỗ này...

Mạc Vô Kỵ nhất thời làm khó, không phải là hắn không muốn xuất thủ giúp một tay. Hắn cũng bị Long tộc một phần chỗ tốt, từ Huyền Tiên trung kỳ tới rồi Huyền Tiên viên mãn, thậm chí còn thông qua long khí rèn luyện thân thể.

Nhưng hắn thật là không giúp được mang a, hiện tại hắn mình cũng còn đang ở nguy hiểm ở giữa.

- Tiền bối, ta biết có một bí mật xuất khẩu(cửa ra), chỉ là chúng ta tu vi quá thấp, không cách nào thông qua chỗ đó rời đi...

Ngao Tang Tử nghe được Mạc Vô Kỵ nói, liền vội vàng nói.

Nàng và Ngao Hà tu vi đều vẫn chưa tới Thiên Tiên cảnh giới, tu vi thật là quá thấp một phần.

- Ở nơi nào?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Ngao Tang Tử trên mặt hiện ra ngượng nghịu, Mạc Vô Kỵ vừa nhìn Ngao Tang Tử ngượng nghịu, đâu còn có thể lo lắng không biết xấu hổ thật ngại, nhanh chóng nói:

- Ngươi yên tâm, ta thật là không cẩn thận đi tới nơi này, tuyệt đối sẽ không lại đem Long tộc bí mật nói ra.

Ngao Tang Tử nhanh chóng nói:

- Không phải, tiền bối. Chỗ đó chỉ có thể để cho ta Long tộc người rời đi, tiền bối không phải là Long tộc, chỉ có thể bang trợ chúng ta rời đi, mà không cách nào cùng chúng ta cùng nhau rời đi.

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, như một chậu lạnh giọng tưới xuống, từ đầu lạnh đến chân. Hắn bức thiết cần muốn rời đi nơi này, hắn hoài

nghi này tiêu diệt Long tộc cường giả sẽ không cứ tính như vậy, sau cùng thậm chí muốn đem cái chỗ này toàn bộ phá huỷ. Mặc dù hắn có Lạc Thư, thế nhưng là Lạc Thư loại vật này có thể ở Tiên Giới lấy ra sao? Đó là muốn chết.

- Bất quá chỗ đó đã rời đi Long tộc giải đất trung tâm, tiền bối lại đem chúng ta tỷ đệ hai người đưa đi sau đó, cũng có thể một mình rời đi. Chỉ là chúng ta tỷ đệ thông qua truyền tống trận rời đi, tiền bối chỉ có thể từ Tây Tiệm Hải rời đi...

Mạc Vô Kỵ không đợi Ngao Tang Tử đem lời nói cho xong, liền trực tiếp nói:

- Không có vấn đề, ngươi nhanh chóng mang ta đi qua. Ta bảo đảm lại đem hai người các ngươi đưa đi, sau đó sẽ rời đi.

- Đa tạ tiền bối.

Nữ đồng vội vội vàng vàng đi tới đại điện rất phương Bắc một mảnh đất cục gạch thượng, sau đó sẽ lần nữa lấy ra một bùa chú, trong miệng niệm mấy câu cấm ngữ, lại đánh mấy cái thủ quyết.

Một đạo loáng thoáng vết nứt xuất hiện ở Ngao Tang Tử trước người, Ngao Tang Tử hướng về phía Mạc Vô Kỵ nói:

- Tiền bối, ngươi dẫn chúng ta tỷ đệ từ nơi này rời đi.

Mạc Vô Kỵ sớm sẽ chờ Ngao Tang Tử nói, Ngao Tang Tử vừa mở miệng, hắn liền trực tiếp vọt tới, mang theo Ngao Tang Tử cùng Ngao Hà chui vào. Một lát sau, này đạo khe nứt thay đổi biến mất.

Ba người mới vừa rời đi không có bao nhiêu lâu, từng đợt nổ vang đang ở đại điện bốn phía vang lên.

Đang bị truyền tống đi trong nháy mắt, trong lòng Mạc Vô Kỵ đột nhiên buông lỏng, cái loại này nguy hiểm dự cảm dường như biến mất không thấy.

Truyền tống tới hạn là một cái diện tích chỉ có năm thước không tới phòng đá nhỏ, nhà đá một góc có một cái nhẫn. Nhà đá trung gian xác thực có một cái truyền tống trận, nhà đá góc chỗ còn có một cái sóng gợn hình dạng trận môn thông đạo.

Ngao Tang Tử mặc dù tuổi tác rất nhỏ, làm việc lại cực kỳ lão luyện, nàng trực tiếp đi tới, lại đem giới chỉ cầm đưa đến Mạc Vô Kỵ trước mặt nói:

- Tiền bối, đây là ta Long tộc chạy nạn thời điểm dự lưu lại một cái nhẫn, sẽ đưa cho tiền bối. Vì cái này truyền tống trận yêu cầu Huyền Tiên trở lên mới có thể mở ra, tỷ của ta đệ hai người thầm nghĩ mời tiền bối mở ra truyền tống trận, lại đem chúng ta đưa đi. Đến lúc đó tiền bối từ góc phòng trận môn đi ra ngoài là được rồi.

Mạc Vô Kỵ biết chiếc nhẫn này bên trong thứ tốt khẳng định không ít, hắn không có ý định lấy chiếc nhẫn này, tiện tay lại đem giới chỉ đẩy trả lại cho Ngao Tang Tử nói:

- Chúng ta coi như là giúp đỡ cho nhau, không có ngươi dẫn đường, ta cũng tới không đến nơi đây. Chiếc nhẫn này nếu là ngươi Long tộc để lại, ngươi hãy thu bên người sao?.

- Đa tạ tiền bối.

Ngao Tang Tử so với bình thường vậy bạn cùng lứa tuổi thành thục, dù sao vẫn là một đứa bé, không hiểu được lần thứ hai tặng, cũng may Mạc Vô Kỵ là thật không muốn chiếc nhẫn này. Nàng nghe được Mạc Vô Kỵ cự tuyệt, nhanh chóng liền đem giới chỉ thu lại cảm tạ một câu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 601: Đại Ất Tiên

- Tiền bối, trước ngươi lưu Thủy Tinh Cầu, có thể hay không phục chế một phần cho ta?

Ngao Hà nhịn không được nói, hắn nghe tỷ tỷ gọi tiền bối, cũng không dám tiếp tục gọi đại ca.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp lại đem Thủy Tinh Cầu phục chế hai phần, một phần cho Ngao Hà, một phần cho Ngao Tang Tử:

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ, sau này gọi ta đại ca là được, ta cũng không phải là cái gì tiền bối. Các ngươi nhanh chóng vào truyền tống trận sao?, ta lại đem truyền tống trận mở ra sau đó, ta cũng phải đi.

Mạc Vô Kỵ không có hỏi này tỷ đệ hai người muốn đi chỗ nào, hắn hiện tại bản thân còn là ốc còn không mang nổi mình ốc.

Truyền tống trận khởi động rất đơn giản, thậm chí ngay cả tiên tinh cũng không cần xuất ra một khối, Mạc Vô Kỵ liền dễ dàng khởi động truyền tống trận.

Đưa đi Ngao Tang Tử cùng Ngao Hà, Mạc Vô Kỵ chỉ chốc lát cũng không có dừng lại, trực tiếp từ trận môn sóng gợn hình dạng liền xông ra ngoài.

Mang đi Ngao Tang Tử cùng Ngao Hà truyền tống trận là thành lập tại đáy biển nơi bí ẩn, Mạc Vô Kỵ đi qua cái này trận môn hiển nhiên cũng là một cái cửa truyện tống trận, bất quá cái này cửa truyện tống trận lại đem Mạc Vô Kỵ từ đáy biển truyền đưa đến ngoài khơi.

Mạc Vô Kỵ vừa mới ra mặt biển, còn chưa kịp kiểm tra chung quanh đây tình huống, một đạo bén nhọn sát khí liền tịch cuốn tới.

Cũng may Mạc Vô Kỵ tùy thời tùy khắc đều ở đây đề phòng, này sát khí vừa qua đến, Mạc Vô Kỵ lĩnh vực cuồng cuốn đi ra ngoài, đồng thời một quyền đánh ra.

- Bành!

Hai đạo tiên nguyên đánh vào cùng nhau, lại đem nước biển cuồn cuộn nổi lên mười mấy trượng cao vòng xoáy. Dù cho Mạc Vô Kỵ phản ứng cấp tốc, đúng lúc chống đối, cũng không cách nào hoàn toàn ngăn cản cuồng bạo tiên nguyên trùng kích.

Mạc Vô Kỵ chặn phần lớn lực lượng, tàn dư tiên nguyên vẫn như cũ hóa thành xé rách bộ xương cùng mạch lạc lực lượng cường đại đánh vào ngực Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra.

- Dừng tay! Không phải là như ngươi nghĩ, ta cùng Long tộc không có bất kỳ liên quan, ta còn cứu người của Long tộc...

Mạc Vô Kỵ vội vàng kêu lên, hắn gần như là trong thời gian ngắn nhất lại đem những lời này nói xong.

Kẻ động thủ với hắn chính là một người tuổi còn trẻ nữ tử, đôi mắt đẹp oai hùng, Mạc Vô Kỵ vừa nhìn liền biết cô gái này là một Long tộc đệ tử.

Bởi vì đối phương là Long tộc, Mạc Vô Kỵ mới tại trong nháy mắt liền hiểu là chuyện gì xảy ra, hắn mới vừa từ Tây Tiệm Hải đi ra, trên người tất cả đều là long huyết, đối phương hiển nhiên cho là hắn giết Long tộc đệ tử. Trọng yếu hơn là, nữ tử này rất có thể là Đại La Tiên hậu kỳ cường giả, Mạc Vô Kỵ căn bản là không phải là đối thủ của người ta.

Chỉ là Đại La Tiên Long tộc nữ tử đâu chịu nghe Mạc Vô Kỵ nói dừng tay, nàng chẳng những không có dừng tay, trái lại tế xuất pháp bảo, quanh thân huy động ra càng cuồng bạo sát khí.

Mạc Vô Kỵ biết muốn nói đạo lý là không được, có đôi khi nói đạo lý là thành lập tại thực lực cơ sở, hắn không có thực lực, ngay cả cơ hội nói đạo lý cũng không có.

Mắt nhìn đối phương lần nữa đánh tới, Mạc Vô Kỵ trực tiếp phát động không gian thuấn di, đồng thời thi triển Phong Độn Thuật, dùng trong thời gian ngắn nhất từ chỗ cũ biến mất. Lại nói đạo lý, hắn mạng nhỏ cũng phải ở lại chỗ này.

Mạc Vô Kỵ Phong Độn Thuật cực kỳ cường hãn, chỉ nửa ngày, liền đem nàng kia bỏ lại,.

Dừng lại Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thay đổi một bộ nhanh quần áo, trong lòng hắn cũng có chút ảo não, hắn hắn là trước tiên đổi một bộ quần áo.

Kết quả hắn cứu hai cái Long tộc đệ tử, còn bị Long tộc trở thành cừu nhân truy sát. Thực lực thấp quả nhiên liền không phải người, nhất định phải tìm địa phương độ kiếp thăng cấp Đại Ất Tiên.

...

Một ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ dừng ở một cái trôi nổi băng sơn. Hắn tại Tây Tiệm Hải bị lạc phương hướng, sau cùng chỉ có thể trước lựa chọn một cái băng sơn độ kiếp.

Mạc Vô Kỵ vốn là tới rồi Huyền Tiên viên mãn, lúc này chỉ một quả Đại Ất Chân Đan liền đưa tới Đại Ất Tiên lôi kiếp.

Lôi hồ ầm ầm xuống như vẩy mực bình thường vậy, khi liên miên không ngớt thô to lôi hồ đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ mới chính thức cảm nhận được chỗ tốt của luyện thể.

Nếu như hắn bây giờ còn không phải là linh thể chín tầng người luyện thể, đối mặt loại này cuồng bạo lôi kiếp, dù cho hắn có thể hấp thu lôi nguyên, cũng không cách nào tránh khỏi bị thương nặng. Tựa cùng trước đây mở Bất Hủ Giới, hoặc là thăng cấp Kim Tiên giống nhau, tại lôi kiếp sau đó trọng thương sau đó tìm nơi chữa thương.

Lúc này hắn căn bản cũng không cần vội vã trùng kích Đại Ất Tiên, mà là mặc cho liên miên không ngớt thô to lôi hồ không ngừng rơi ở trên người, hắn tự cố hấp thu lôi nguyên.

Khi liên tiếp năm sóng lôi kiếp hồ sau đó, Mạc Vô Kỵ tiên nguyên tự nhiên mà vậy liền đánh vỡ ra Đại Ất Tiên trói buộc, theo thức hải điên cuồng mở rộng, tiên nguyên như dòng suối đổ ra sông bình thường vậy ngưng tụ, thực lực của Mạc Vô Kỵ chính thức bước vào Đại Ất Tiên.

Mạc Vô Kỵ vừa mới thăng cấp Đại Ất Tiên, lôi hồ liền đột nhiên yếu đi xuống tới, thậm chí còn có một sóng Tiên Linh Vân hà hạ xuống, chữa trị thân thể Mạc Vô Kỵ hầu như không có bị thương.

Năm ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ trực tiếp từ trên mặt biển đứng lên, dưới chân hắn băng sơn sớm bị lôi kiếp hồ đánh thành mảnh vụn.

Vượt qua lôi kiếp, hắn chẳng những là thực lực thăng cấp tới rồi Đại Ất Tiên, luyện thể cũng là gần hơn một bước. Chỉ là Mạc Vô Kỵ rõ ràng, nếu mà không sử dụng đỉnh cấp thiên tài địa bảo, hắn rất khó tại trước thăng cấp Tiên Vương lại đem thân thể rèn luyện đến tiên thể.

Tu vi tới rồi Đại Ất Tiên, Mạc Vô Kỵ tự nhiên muốn để cho nhục thể của mình cũng đạt được tiên thể. Nếu mà không luyện thể, muốn để cho thân thể đạt được tiên thể, ít nhất phải đến Tiên Vương cảnh giới. Bước vào Tiên Vương cảnh giới còn không biết bao nhiêu lâu, Mạc Vô Kỵ nhưng không muốn chờ đợi.

Phối hợp luyện thể bước vào tiên thể, tốt nhất tiên linh thảo là hư không niết bàn cây. Hư không niết bàn cây quá mức trân quý, đây chính là vượt qua cửu cấp tiên linh thảo. Loại này tiên linh thảo chẳng những

có thể giúp tu sĩ luyện thể, để cho người luyện thể hoàn mỹ nhất bước vào tiên thể, hơn nữa loại này tiên linh thảo còn có thể tố thể. Bình thường tu sĩ mất đi thân thể, dùng hư không niết bàn cây tố thể, so với cái khác tiên linh thảo phải tốt hơn rất nhiều.

Ngoại trừ hư không niết bàn cây bên ngoài, còn có chính là Bất Diệt Thánh Trúc. Bất Diệt Thánh Trúc đồng dạng có thể giúp luyện thể tu sĩ thăng cấp đến tiên thể, giống nhau là vạn kim khó cầu, bởi vì đây là chân chính cửu cấp tiên linh thảo.

Mạc Vô Kỵ trên người vừa mới thì có 3 gốc cây Bất Diệt Thánh Trúc, đây là hắn tại Uẩn Tiên Tiên Cốc lấy được. Loại này Bất Diệt Thánh Trúc chẳng những có thể giúp luyện thể tu sĩ trùng kích tiên thể, còn có thể luyện chế Bất Diệt Đạo Đan. Nếu là tìm không được hư không niết bàn cây, Mạc Vô Kỵ liền chuẩn bị dùng Bất Diệt Thánh Trúc bước vào tiên thể.

Một đạo bóng dáng như điện quang bình thường vậy từ bên trong thần niệm của Mạc Vô Kỵ xẹt qua, cắt đứt Mạc Vô Kỵ tư tự, hắn cấp tốc tế ra bản thân Phi Toa đuổi theo.

Tại Tây Tiệm Hải Mạc Vô Kỵ sớm đã bị lạc phương hướng, hiện tại thật vất vả nhìn thấy vết chân, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Mạc Vô Kỵ Phi Toa là thất phẩm tiên khí, so với vừa mới đi qua cái kia phi hành pháp bảo phải nhanh ra rất nhiều, ngắn ngủi thời gian một nén nhang, chiếc phi thuyền kia liền xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ trong ánh mắt.

Dường như cảm thụ được Mạc Vô Kỵ đuổi kịp, chiếc phi thuyền kia càng là tăng nhanh tốc độ. Chỉ là tốc độ của phi thuyền này mau nữa, cũng không cách nào cùng Mạc Vô Kỵ Phi Toa so sánh. Này phi thuyền nhìn thấy không cách nào thoát đi Mạc Vô Kỵ đuổi kịp, đơn giản ngừng lại.

- Vị bằng hữu này vì sao phải đuổi theo phi thuyền của ta?

Trên phi thuyền có ba người, một cái nam tử trung niên mặt đầy râu. Một người hơi mang theo mấy phần tư sắc nữ tử, còn có một danh vóc người cực kỳ cường tráng cao lớn thanh niên. Lúc này nói chuyện là người kia nam tử trung niên, hắn thấy Mạc Vô Kỵ đi ra Phi Toa, rõ ràng thở phào nhẹ nhõm. Hiển nhiên là đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ tu vi sẽ không cao hơn bọn họ.

Bàn về tu vi, Mạc Vô Kỵ đích xác không có cao bằng mặt đầy râu nam tử trung niên, Mạc Vô Kỵ vừa mới thăng cấp Đại Ất Tiên, tuy tiện tu vi của hắn ngưng thật, chỉ là quanh người hắn linh vận không hiện, không có có chỗ gì đặc biệt, cả người thoạt nhìn chính là một cái tu sĩ tầm thường.

- Mạc Vô Kỵ ra mắt mấy vị đạo hữu, ta tại Tây Tiệm Hải bị lạc phương hướng, muốn hướng mấy vị dò hỏi một chút phương vị.

Mạc Vô Kỵ cực kỳ khách khí liền ôm quyền nói.

Theo Mạc Vô Kỵ, này mặt đầy râu nam tử trung niên hắn là tại Đại Chí Tiên trung kỳ, còn nữ kia tử cùng cường tráng thanh niên cũng đều là Đại Ất Tiên hậu kỳ.

Bị lạc phương hướng? Nam tử trung niên cùng hai người khác liếc nhìn nhau, lúc này mới ung dung thản nhiên quan sát Mạc Vô Kỵ.

Một cái có thể Tây Tiệm Hải chỗ sâu tu sĩ, nói mình bị lạc phương hướng lại ai tin a. Tây Tiệm Hải đúng là lớn, bất quá còn không đến mức lớn đến để cho một vị tiên nhân bị lạc phương hướng. Tây Tiệm Hải hải đồ bình thường đến bất kỳ một cái nào cấp thấp cửa hàng các đều có thể mua được, tại Tây Tiệm Hải chỉ có bị giết, hoặc là bị yêu thú cắn nuốt hết, duy nhất không tồn tại chính là bị lạc phương hướng.

Coi như là muốn bị lạc phương hướng, cũng sẽ không tại Tây Tiệm Hải, mà là đi qua Tây Tiệm Hải tiến vào đất hoang hải vực. So sánh với đất hoang hải vực, Tây Tiệm Hải bất quá là một cái nhỏ không một chút

mà thôi. Nếu Mạc Vô Kỵ tại đất hoang hải vực nói những lời này, vậy còn có thể tin.

Nếu không phải là Mạc Vô Kỵ Phi Toa thượng dường như không có những người khác, này mặt đầy râu nam tử trung niên còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ là người đuổi theo giết bọn họ.

- Ta chỗ này có hải đồ, nếu mà đạo hữu cần, có thể tự động khắc một phần xuống.

Nam tử râu rậm lấy ra một thủy tinh cầu ném cho Mạc Vô Kỵ.

- Đa tạ.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tiếp nhận Thủy Tinh Cầu, cũng lấy ra một thủy tinh cầu cấp tốc lại đem Thủy Tinh Cầu này bên trong hải đồ tin tức toàn bộ khắc ghi xuống đến.

Hắn vừa mới lại đem Thủy Tinh Cầu hải đồ ném cho này mặt đầy râu nam tử trung niên, chợt nghe đến một tiếng cười ha ha:

- Ba cái con kiến hôi cư nhiên để cho ta theo đuổi vài ngày, ta liền đoán được các ngươi phải đi Bình An Giác, quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, ngày hôm nay ta nhìn xem ba người các ngươi còn làm sao chạy ra Lưu Ly Đao của ta!

Thoại âm rơi xuống, một người mặc áo bào tím thiếu niên đạp không mà đến, trực tiếp hạ xuống rơi vào trung niên nam tử kia cùng Mạc Vô Kỵ trung gian.

Trung niên nam tử kia biến sắc, lập tức lui ra phía sau một bước, khoảng cách Mạc Vô Kỵ xa hơn một phần, hắn hoài nghi Mạc Vô Kỵ cũng là đuổi giết hắn môn, trước bất quá là mượn cớ đưa bọn họ lưu lại mà thôi.

Mạc Vô Kỵ cũng hiểu được, thảo nào trước này mặt đầy râu nam tử trung niên muốn khống chế phi thuyền gia tốc trốn, thì ra là bị người

đuổi giết. Cái này áo bào tím thiếu niên phỏng chừng đều có Đại La Tiên tu vi, ba người bọn họ cộng lại vậy cũng không phải là đối thủ.

Vô luận như thế nào, chuyện này là chính bản thân khiến cho, giả như không phải là mình trên đường ngăn cản, người ta nói không chừng sớm đã đi.

Muốn đều nơi này, Mạc Vô Kỵ tiến lên đối với này áo bào tím thiếu niên ôm quyền nói:

- Vị đạo hữu này, vừa rồi bởi vì ta duyên cớ, để cho ba vị này bằng hữu bị ngăn cản cản lại. Nếu mà ở chỗ này xảy ra chuyện gì, lòng ta khó an. Nếu không để cho ba vị này bằng hữu đi trước một đoạn thời gian, ngươi lại đuổi kịp?

- Ngươi tính là vật gì? Cũng dám quản bản tiên sự tình... Di, ngươi Phi Toa này không sai a...

Áo bào tím thiếu niên mắng một câu, ánh mắt của hắn liền hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ Phi Toa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 602: Mạc Vô Kỵ Đao Đạo

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, một Đại La Tiên sơ kỳ, hắn thật đúng là không sợ. Tu vi cao hơn hắn có ích lợi gì? Phải có thực lực cao hơn hắn mới được. Thiếu niên áo bào tím thần niệm đích xác mạnh mẽ, bất quá Mạc Vô Kỵ không cho là hắn mạnh hơn mình. Hắn có dũng khí đứng ở chỗ này ngăn cản đối phương, chính là không sợ đối phương là Đại La Tiên.

Hắn thăng cấp Đại Ất Tiên sau đó, trong lòng thật đúng là muốn tìm một Đại La Tiên thử xem đao, trước mắt cái này áo bào tím thiếu niên chính là thích hợp. Nếu không phải của hắn bản tính, hắn vừa rồi liền trực tiếp để cho mình ngăn cản ba người kia đi trước. Bất kể như thế nào, hắn không muốn bởi vì bản thân duyên cớ làm liên lụy tới ba người này mạng nhỏ, đây không phải của hắn nguyên tắc.

- Lại đem Phi Toa lưu lại, chính bản thân bỏ đi một cái cánh tay sau đó lăn xuống.

Áo bào tím thiếu niên lạnh lùng nói.

Trong mắt hắn sát khí để cho Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, coi như là hắn dựa theo áo bào tím thiếu niên cách nói đi làm, đối phương cũng sẽ không để cho hắn lăn xuống.

Mạc Vô Kỵ lần này ngay cả lời đều lười nói, dương tay một cái, trường đao tế xuất, đồng thời một đạo đao mang bao trùm đi ra ngoài.

Sớm muộn muốn động thủ, hà tất nói nhảm?

Đao mang nổ tung ra, hóa thành khắp bầu trời cát mịn, những thứ này cát mịn rất nhanh thì ngưng tụ thành đại mạc.

Thấy Mạc Vô Kỵ một đao này bổ ra, áo bào tím thiếu niên ánh mắt híp một cái, chỉ là Mạc Vô Kỵ đao thế, hắn liền biết thực lực của đối phương xa không phải là Cái Quang Di ba người có thể so sánh với.

Một đao này lộ ra một mảnh đại mạc, dưới chân Tây Tiệm Hải biến mất vô tung vô ảnh, có chỉ có không bờ bến cuồng giết bao trùm.

Đại mạc bên trong mỗi một viên cát đá đều là tràn đầy sát khí, những sát khí này ngưng tụ chung một chỗ.

Áo bào tím thiếu niên ngưng trọng, quanh thân tiên nguyên quay cuồng, Đại La Tiên lĩnh vực như ba đào một bên một lãng tiếp theo một lãng phách về phía Mạc Vô Kỵ.

Theo hắn đồng dạng lấy ra một thanh trường đao, trường đao run lên hóa thành muôn vàn Lưu Ly hào quang bao phủ lại Mạc Vô Kỵ một mảnh đại mạc.

Mạc Vô Kỵ đao đạo thần thông đích thật là lợi hại, tại áo bào tím thiếu niên xem ra, Mạc Vô Kỵ tu vi hắn là còn không có hắn cao. Chỉ cần tu vi không có hắn cao, hắn lĩnh vực liền có thể nghiền ép Mạc Vô Kỵ lĩnh vực. Hắn Lưu Ly Đao sẽ nói cho Mạc Vô Kỵ, cái gì mới thật sự là đao đạo.

- Ầm!

Hai người lĩnh vực đánh vào cùng một chỗ, áo bào tím thiếu niên sóng biển lĩnh vực gặp phải không phải là cao đê đập lớn, mà là từng cái một như hắc động bình thường vậy vòng xoáy. Vô luận hắn lĩnh vực cuồn cuộn nổi lên sóng biển cao bao nhiêu, cũng không luận hắn lĩnh vực cuốn ra sóng biển có bao nhiêu tầng, những thứ này lĩnh vực sóng biển tất cả đều bị Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực cuốn đi, giọt nước không dư thừa.

Áo bào tím thiếu niên trong lòng trầm xuống, chỉ là lĩnh vực đụng nhau, hắn liền hiểu được. Mạc Vô Kỵ thực lực tuyệt đối không kém hắn, nếu mà cộng thêm mấy cái khác người, hắn ngày hôm nay cư nhiên hạ xuống rơi vào hạ phong.

Lúc này lĩnh vực bị áp chế, hắn chỉ có thể bằng vào đao của mình đạo cùng Mạc Vô Kỵ lấy cứng đối cứng.

Áo bào tím thiếu niên khẳng định Mạc Vô Kỵ không tới Đại La Tiên, một cái tu vi không tới Đại La Tiên tu sĩ cư nhiên có thể chính diện lấy cứng đối cứng ở chính bản thân, này nếu như truyền ra ngoài, hắn Vạn Bình còn có xấu hổ hay không?

- Rầm rầm ầm!

Lưu Ly Đao muôn vàn Lưu Ly hào quang cùng Mạc Vô Kỵ đại mạc sát ý lại một lần nữa đụng vào nhau, đại mạc bên trong sát khí tán loạn, đại mạc lại bộc phát dọc theo đi. Đồng dạng, này muôn vàn Lưu Ly hào quang cũng biến mất.

- Lưu Ly giết!

Áo bào tím trên mặt thiếu niên sát khí tràn ngập, dù cho hắn lĩnh vực cùng lần đầu tiên đối với không bao giờ chiếm giữ nửa điểm thượng phong, hắn vẫn như cũ không lui về phía sau, trái lại đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Một đạo đẹp mắt sát ý đao mang tại biển rộng bầu trời đột ngột xuất hiện, đẹp mắt quang mang bên trong mang theo một loại đặc biệt khí tức cùng đao ý. Giờ khắc này, vô luận là thần niệm của Mạc Vô Kỵ, hay là Mạc Vô Kỵ ánh mắt, đều bị này đẹp mắt đao ý quang mang trói buộc lại, hắn không cách nào cảm giác được hết thảy chung quanh sự vật.

Xa xa xem cuộc chiến ba người thậm chí lâm vào xinh đẹp loại này loá mắt trong ánh sáng, bọn họ chưa từng thấy qua đẹp như thế quang

mang, không, hắn là bọn họ chưa từng thấy qua đẹp như thế ánh đao, thật giống như đẹp nhất Lưu Ly bình thường giống nhau.

Chờ bọn hắn phản ánh lại đây, đây không phải là Lưu Ly, mà là Lưu Ly giết thời điểm, bọn họ hai mắt cùng thần niệm lại cũng nhìn không thấy bất kỳ vật gì.

Mạc Vô Kỵ không là bọn hắn, hắn tại không nhìn thấy thời điểm, hắn đơn giản nhắm hai mắt lại, giờ khắc này, hắn thậm chí ngay cả linh nhãn cũng không có mở ra. Dù cho hắn biết linh nhãn mở ra sau đó, hắn có thể thấy rõ ràng hết thảy trước mắt, bất quá đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hắn không cần.

Trong tay màu xám tro trường đao lần thứ hai bổ ra, hắn lĩnh ngộ thứ hai đao, sông dài!

Trước đây đối chiến Tấn Dực Nhân thời điểm, hắn thứ hai đao không có thi triển ra, hiện tại hắn không phải là trước đây, hắn là một cái chân chính Đại Ất Tiên tu sĩ. Một cái mở ra mạch lạc tu luyện khơi dòng Đại Ất Tiên tu sĩ.

Tại áo bào tím thiếu niên Lưu Ly Đao mang dưới, Mạc Vô Kỵ đại mạc rốt cục hoàn toàn tán loạn ra, nhưng cũng trong lúc đó, một đạo rực rỡ Ngân Hà nghênh hướng áo bào tím thiếu niên Lưu Ly Đao mang.

Phi lưu thẳng xuống ba nghìn thước, mờ ảo Ngân Hà lạc cửu thiên!

Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ một đao này sông dài, chính là này từ cửu thiên hạ xuống Ngân Hà, này đạo Ngân Hà thoáng như thiên ngoại mà đến, lại đem này đẹp mắt Lưu Ly Đao mang cũng trực tiếp nuốt hết rơi.

Mỹ lệ, bi tráng, dâng trào, còn có mấy phần kiêu ngạo...

Đây là Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên chân chính thi triển ra sông dài, thế nhưng sông dài cho hắn lay động, so với trước hắn dự đoán phải mãnh liệt hơn cũng không chỉ gấp mười lần.

Hắn một đao này tối đa bất quá là lĩnh ngộ được sông dài da lông mà thôi, một cái da lông đao đạo thần thông giống như này to lớn hạo lớn mạnh, nếu là chờ hắn hoàn toàn lĩnh ngộ sông dài, coi như là Tiên Vương, hắn hiện tại cũng dám liều mạng một đao.

Có lẽ khi đó ảo giác, chính là loại này ảo giác để cho Mạc Vô Kỵ hùng tâm vạn trượng, có một loại khí thế chưa từng có từ trước tới nay cùng ý chí.

Nếu như nói trước, hắn chẳng qua là cảm thấy áo bào tím thiếu niên chỉ là tu vi cao hơn hắn, thực lực cũng sẽ không mạnh hơn hắn. Vậy bây giờ Mạc Vô Kỵ đã có đầy đủ lòng tin đánh bại áo bào tím thiếu niên, vô luận loại này lòng tin cùng thực lực của hắn có đúng hay không xứng đôi, Mạc Vô Kỵ thời khắc này cảm giác đều tới rồi một loại cực hạn.

- Thương!

Rõ ràng là đao mang khí thế đánh vào cùng một chỗ, lại phát sinh một loại hầu như xé rách không gian kim thiết vang lên chi âm.

Tuy tiện không gian vững chắc, sẽ không bởi vì hai người tranh đấu xuất hiện vết nứt, xa xa xem cuộc chiến ba người vẫn như cũ cảm nhận được xung quanh không gian kịch liệt rung động.

- PHỐC!

Một đạo mơ hồ huyết quang nổ tung, áo bào tím thiếu niên cảm giác được bản thân Lưu Ly Đao giết trong thời gian ngắn tan rã không còn, lập tức một loại cực độ cảm giác trống rỗng giác vọt tới, mi tâm hơi mát lạnh, hắn theo liền điên cuồng rút lui.

Mạc Vô Kỵ như nhau không dễ chịu, hắn sông dài rõ ràng cao hơn ra đối phương Lưu Ly giết mấy cái đẳng cấp, nhưng bởi vì tu vi của hắn không đủ, sông dài lĩnh ngộ còn đang ở mới bắt đầu, tại lúc này đây va chạm trong, hắn có một loại hữu lực không cách nào thi triển ra đi cảm giác.

Sông dài rõ ràng còn có dư lực, nhưng không cách nào cho đối phương tạo thành trí mạng thương tổn.

Không chỉ như thế, tay hắn đến lúc này còn đang ở run nhè nhẹ. Để cho hắn không cách nào tiếp tục thi triển đao thứ ba, mặt trời lặn.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, hắn khẳng định nếu mà hắn vừa rồi có thể tiếp tục thi triển ra mặt trời lặn, này áo bào tím thiếu niên vô luận như thế nào cũng đi không xong, lại đem tại hắn một đao này dưới trực tiếp ngã xuống. Không, không cần thi triển ra mặt trời lặn, chỉ cần hắn sông dài có thể thi triển hoàn toàn, vừa rồi một đao kia cũng không là ở áo bào tím thiếu niên mi tâm bổ ra một đạo vết máu, mà là trực tiếp lại đem đối phương chém thành hai khúc.

- Ngươi rất mạnh, nhưng ngươi biết ta là ai không?

Áo bào tím thiếu niên thu hồi ngạo khí, hắn mi tâm nhàn nhạt vết máu dĩ nhiên biến mất.

Hắn biết dù cho thực lực của Mạc Vô Kỵ không bằng hắn, hắn cũng không cách nào lưu lại Mạc Vô Kỵ. Không muốn nói lưu lại Mạc Vô Kỵ, chính là chiến bại Mạc Vô Kỵ chỉ sợ cũng khả năng không lớn. Vừa rồi mi tâm này một đạo nhợt nhạt vết máu, đã nói lên vấn đề. Trước mắt người thanh niên này đao đạo so với hắn mạnh hơn nhiều, giả như không phải là tu vi không bằng chính bản thân, vậy hôm nay muốn chạy trốn lấy mạng chính là hắn Vạn Bình.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, không để ý tới đáp lại trước mắt áo bào tím thiếu niên, mà là cúi đầu nhìn một chút trong tay màu xám tro trường đao.

Nói lời trong lòng, hắn cây đao này có chút rơi ở phía sau. Vừa rồi hắn không có chiếm giữ tuyệt đối thượng phong, cùng đao trong tay cũng có quan hệ. Hắn đao, đẳng cấp so sánh với hắn thần thông mà nói, quá thấp một phần.

- Ba người các ngươi thế nào vẫn chưa đi?

Mạc Vô Kỵ chú ý tới đứng xem ba người.

Này mặt đầy râu nam tử trung niên nhanh chóng tiến lên đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ một cái:

- Bằng hữu vì ba người chúng ta xuất thủ, chúng ta nếu mà cứ như vậy đi rồi, đâu còn có thể tính người? Coi như là chúng ta không địch lại, chúng ta cũng phải chờ bằng hữu sau khi rời đi mới rời đi.

Biết rõ mình không phải là này áo bào tím thiếu niên đối thủ, còn nói ra lời như vậy, ngược lại để cho Mạc Vô Kỵ có chút vài phần kính trọng.

Thấy Mạc Vô Kỵ để ý đều mặc kệ đáp lại chính bản thân, áo bào tím thiếu niên trong lòng giận điên lên, làm sao Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không sợ hãi hắn, hắn không thể làm gì khác hơn là đè nén nội tâm lửa giận, lại nói:

- Bản tiên Vạn Bình, đến từ Linh Thiên Tiên Vực Đại Hạo Tiên Môn. Bằng hữu, ngươi nhất định phải cùng ta Đại Hạo Tiên Môn đối nghịch sao?

Mạc Vô Kỵ không nghe Đại Hạo Tiên Môn hoàn hảo, vừa nghe đến Đại Hạo Tiên Môn, hắn trong lòng nhất thời nổi lên sát khí.

Đại Hạo Tiên Môn Bái Xích Thiên là hắn giết chết, tại Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu thời điểm, hắn bị Vạn Phiền truy sát, thiếu chút nữa hạ xuống rơi vào trong tay của đối phương. Hoặc là nói, nếu mà không phải là hắn có Phi Toa cùng có chút bản lĩnh, hắn đã bị Vạn Phiền giết.

Đại Hạo Tiên Môn thì như thế nào? Nếu muốn giết hắn Mạc Vô Kỵ, vậy sẽ phải hoàn lại.

- Bằng hữu, Đại Hạo Tiên Môn thái thượng trưởng lão kim mưa sinh là tiên đế hậu kỳ cường giả. Còn có Đại Hạo Tiên Môn tông chủ Vạn

Phiền là Vạn Bình thúc bá, nghe nói là Tiên Tôn viên mãn, gần bước vào Tiên Đế cường giả.

Này mặt đầy râu nam tử trung niên nhanh chóng truyền âm cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Vạn Bình, lòng nói thực sự là muốn chết a, ngày hôm nay vô luận như thế nào, cũng muốn đem tên này giết chết.

Nghĩ tới đây, hắn truyền âm cho này mặt đầy râu nam tử trung niên nói:

- Đợi lát nữa ta động thủ thời điểm, ba người các ngươi cũng theo ra tay giúp ta ngăn chặn tên này. Đương nhiên, nếu là các ngươi không dám đắc tội Đại Hạo Tiên Môn, vậy trước tiên xin mời, ta một người ở tại chỗ này là được.

Này mặt đầy râu nam tử trung niên cười ha ha một tiếng:

- Không muốn nói bằng hữu là vì ba người chúng ta lưu lại, dù cho không phải là, đối phó Đại Hạo Tiên Môn người, ta Cái Quang Di có gì sợ? Ô niệm, Cơ Tài, cùng tiến lên!

Nói xong hắn cư nhiên không đợi Mạc Vô Kỵ, đi đầu xông về Vạn Bình.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ càng là thưởng thức, tên này chẳng những thông minh hơn nữa quyết đoán. Rất hiển nhiên hắn biết mình muốn giết người diệt khẩu, đơn giản xông vào phía trước. Chuẩn bị giết chết Vạn Bình Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không để cho ba người này đi chịu chết, hắn trực tiếp vượt qua không gian khoảng cách, lại là một đao bổ ra.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 603: Bình An Giác

Vạn Bình biến sắc, còn lại ba người hắn căn bản cũng không lưu ý, hắn khẩn trương là Mạc Vô Kỵ một đao sông dài kia. Nếu Mạc Vô Kỵ lại đến một đao sông dài mà nói, hắn rất có thể rơi vào hạ phong, sau đó bị người khác thông đít.

Nếu không phải Cái Quang Di trên người đồ đạc đối với hắn quá trọng yếu, hắn nói không chừng đều bỏ chạy. Cũng may Vạn Bình rất nhanh thì phát hiện Mạc Vô Kỵ một đao này cũng không phải sông dài, chỉ là phi thường tầm thường một đao. Trong tay hắn Lưu Ly đao cũng lần nữa cuồn cuộn nổi lên, lĩnh vực trực tiếp bao hướng về phía ba người khác.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ ánh đao vỡ ra, khắp bầu trời đều là Vạn Bình Lưu Ly ánh đao.

Vạn Bình trong lòng vui vẻ, hắn phát hiện mình hắn là đánh giá cao Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ dường như chỉ có hai đao, này đao thứ ba lập tức liền lộ ra nguyên hình.

- Ca!

Mạc Vô Kỵ ánh đao vỡ ra sau đó, Lưu Ly đao mang toàn bộ đánh vào Mạc Vô Kỵ lĩnh vực ở giữa. Dù cho Mạc Vô Kỵ lĩnh vực mạnh hơn nữa, lúc này cũng không cách nào ngăn cản Vạn Bình Lưu Ly ánh đao.

Tại mọi người xem ra, lúc này, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể lui về phía sau, hơn nữa lui càng nhanh càng tốt, nếu không, Mạc Vô Kỵ lại đem bị Vạn

Bình triệt để trói buộc lại.

Này mặt đầy râu nam tử trung niên hiển nhiên cũng đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ không ổn, một khi Mạc Vô Kỵ bị đánh lui, vậy bọn họ lại đem trở thành Vạn Bình dưới đao bia ngắm. Lúc này, bọn họ lựa chọn tốt nhất cũng là nhanh lên một chút rút đi. Chỉ là trung niên nam tử này rất rõ ràng, một khi hắn rút đi, Mạc Vô Kỵ rất có thể sẽ bị Vạn Bình Lưu Ly đao mang đả thương nặng.

Hắn Cái Quang Di làm việc cho tới bây giờ đều là bằng vào bản tính, lúc này rút đi đó là liên thủ đối địch phản bội. Huống chi một khi hắn rút đi, cái này ra tay trợ giúp bọn họ thanh niên bị Vạn Bình bị thương nặng, bọn họ giống nhau là chạy không thoát.

Nghĩ tới đây, hắn chẳng những không có rút đi, trong tay pháp bảo càng là tụ tập được toàn bộ tiên nguyên đánh về phía Vạn Bình.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên cũng rõ ràng loại này tình trạng, đối với Cái Quang Di này quyết định hắn ngược lại rất thưởng thức, đây là một cái quang minh lỗi lạc tên gia hỏa, chí ít không có nhân cơ hội chạy trốn, để cho hắn lưng nồi.

Mạc Vô Kỵ nếu lựa chọn muốn giết rơi Vạn Bình, há có thể như vậy bị đập thương rút đi? Hắn chẳng những không có rút đi, trái lại lần nữa tiến lên một bước, cả người thật giống như đưa đến Lưu Ly dưới đao bình thường giống nhau, sau đó một quyền đánh ra.

Một cái đột ngột màu xám tro Âm Dương Thái Cực ấn ký xuất hiện ở nắm tay trước, ấn ký này cấp tốc mở rộng, tạo thành một mảnh màu xám tro khí tức.

Khí tức tử vong tràn ngập cái hải vực này, giờ khắc này, thời không tất cả đều bị tử vong lấp đầy, Mạc Vô Kỵ hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt tái nhợt. Vô cùng vô tận tiên nguyên, thần niệm cùng sinh cơ bị một quyền này đào đi.

Giờ khắc này không muốn nói là đứng mũi chịu sào Vạn Bình, liên thủ với Mạc Vô Kỵ ba người khác cũng là trong lòng mát lạnh, một loại tử vong nảy lên trong lòng bọn họ, tam nội tâm của người trong chỗ sâu tràn đầy tuyệt vọng.

Không đúng, này tử vong ở giữa còn có một đường sinh cơ, thế nhưng là này một đường sinh cơ lại như vậy khó có thể bắt lấy, cách bọn họ như vậy xa xôi.

- Đây là cái gì quyền?

Vạn Bình hoàn toàn quên mất hắn Lưu Ly đao bổ vào trên người Mạc Vô Kỵ, khoảng chừng Mạc Vô Kỵ trên người mang đi có chút vết máu, hắn chỉ là hoảng sợ nhìn trói buộc lại hắn một quyền này.

Một quyền này có sinh, dù cho gần trong gang tấc, này sinh cơ đối với Vạn Bình mà nói cũng là xa tại chân trời. Càng nhiều hơn chính là một quyền này bên trong chết, quyền vẫn chưa có hoàn toàn bộc phát ra, Vạn Bình đã cảm nhận được tử vong triệu hoán.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt bộc phát xám trắng, hắn có sinh cơ lạc, đối mặt Đại La Tiên sơ kỳ Vạn Bình thi triển một quyền này, cũng là có chút không nhịn được.

- Sinh Tử Luân! Ngươi rất vinh hạnh, để cho ta dùng một quyền này đưa ngươi xuống Địa ngục.

Mạc Vô Kỵ thanh âm có chút khàn khàn, tựa cùng hắn một quyền kia bình thường giống nhau, không hề sinh cơ.

Vạn Bình muốn phải cố gắng tế xuất Lưu Ly đao, cái loại này khí tức tử vong quá mức áp lực, khí thế của hắn hoàn toàn bị loại này khí tức tử vong đè nén xuống, căn bản là tế không ra một đao này.

- Không, ngươi không thể giết ta...

Vạn Bình trong mắt rốt cục tràn đầy kinh hoàng cùng hoảng loạn, có lẽ cái ánh mắt này phối hợp hắn như thân thể của thiếu niên mới càng thêm thích hợp.

- Ngươi không phải đệ tử thứ nhất Đại Hạo Tiên Môn ta giết, cũng không phải người cuối cùng, đi đê, không cần lo lắng... Bành!

Mạc Vô Kỵ thoại âm rơi xuống, Sinh Tử Luân khắc ở Vạn Bình trên thân thể, Vạn Bình ánh mắt ảm đạm xuống, thân thể hắn trong thời gian ngắn đã bị màu xám tro tràn ngập, khí tức tử vong tại trong thời gian ngắn liền lột cướp đi hắn sinh cơ khí tức.

- PHỐC!

Huyết nhục nổ tung, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên nắm lên một cái nhẫn, Vạn Bình đã là thần hồn câu diệt. Về phần hắn Lưu Ly đao, trực tiếp ngã rơi vào tây hố hải, Mạc Vô Kỵ liên cả nhặt đều lười nhặt.

Giờ khắc này hắn giống như mình là tiếp cận dầu hết đèn tắt cục diện, nếu không phải hắn có sinh cơ lạc, loại này Sinh Tử Luân hắn còn thật không dám tùy tiện thi triển.

Sinh Cơ Lạc ồ ồ sinh cơ nhanh chóng tư nhuận Mạc Vô Kỵ toàn thân, chung quanh sinh cơ cũng nhanh chóng bị Sinh Cơ Lạc xoắn tới, làm dịu Mạc Vô Kỵ thân thể.

Mạc Vô Kỵ hôi bại mặt cùng khô khốc tiên nguyên, thần niệm, tại trong thời gian ngắn ngủi liền nhanh chóng khôi phục. Hắn vẫn không có động, thực lực của Vạn Bình không thấp, hắn vì không cho Vạn Bình rời khỏi, tiêu hao hơi lớn.

Cái Quang Di ba người ngơ ngác nhìn nhắm mắt lại đứng ở không trung Mạc Vô Kỵ, một lúc lâu đều không thể nói ra một chữ đến.

Trước bọn họ cho rằng Mạc Vô Kỵ nhất định phải bị thương nặng, kết quả thay đổi bất ngờ, trước mắt người thanh niên này chỉ là một

quyền, liền đem Đại La Tiên sơ kỳ Vạn Bình đánh giết. Một quyền này nhưng sợ bọn họ đồng dạng rõ ràng, bởi vì bọn họ cũng cảm nhận được một quyền này bên trong khí tức tử vong.

Nói cách khác, nếu mà một quyền này là đánh về phía bọn họ, bọn họ không có ai có thể may mắn tránh khỏi. Một người có thể một quyền đánh ra loại này khí tức tử vong, người này có bao nhiêu đáng sợ. Ba người nhìn về phía Mạc Vô Kỵ ánh mắt, nhiều hơn một loại kính nể.

Đủ qua nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ mới mở hai mắt người, đồng thời nhìn về phía còn chưa rời đi Cái Quang Di ba người.

- Đa tạ bằng hữu xuất thủ cứu giúp chi ân, nếu không phải bằng hữu xuất thủ, ba người chúng ta sớm muộn sẽ bị Vạn Bình đuổi theo.

Cái Quang Di thấy Mạc Vô Kỵ đình chỉ chữa thương, lập tức ôm quyền nói.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Mọi người là giúp đỡ cho nhau, không có các ngươi dính dáng, Vạn Bình có khả năng rời đi. Ta gọi Mạc Vô Kỵ, còn chưa thỉnh giáo ba vị xưng hô như thế nào.

Mạc Vô Kỵ lời nói mới rồi cũng không phải khách khí, hắn và Vạn Bình quyết đấu, ba người khác vây quanh Vạn Bình, Vạn Bình thập thành thủ đoạn cũng chỉ có thể thi triển ra bảy thành đến. Hắn vốn là sẽ không so với Vạn Bình kém, hiện tại Vạn Bình không có khả năng toàn lực thi triển, mà hắn cũng là thi triển ra mạnh nhất đòn sát thủ Sinh Tử Luân, chém giết Vạn Bình cũng không ngạc nhiên.

Mặt đầy râu nam tử trung niên liền vội vàng nói:

- Ta gọi Cái Quang Di.

Nói xong hắn lại chỉ vào người kia có vài phần tư sắc nữ tử nói:

- Đây là ô niệm, đứng ở ô niệm bên người người cao to là cơ sài.

Cơ sài đích thật là một cái người cao to, có chừng hơn hai thước cao, hơn nữa trường cực kỳ to lớn

Có Cái Quang Di giới thiệu. Ô niệm cùng cơ sài cũng nhanh chóng tiến lên đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền cảm tạ.

- Trước ta nghe Vạn Bình nói ba vị phải đi Bình An Giác, này Bình An Giác ở nơi nào? Khoảng cách lục địa rất gần sao?

Mạc Vô Kỵ tiến vào Tiên Giới thời gian vốn là không dài, cộng thêm hắn rất nhanh thì bị cuốn cách Tiên Giới, cho nên đối với Tiên Giới cũng chưa quen thuộc.

- Mạc huynh không biết Bình An Giác?

Cái Quang Di càng là ngạc nhiên, Mạc Vô Kỵ không biết Bình An Giác thậm chí so với Mạc Vô Kỵ tại tây tiệm hải mê thất phương hướng càng làm cho hắn không thể tin được.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Ta phi thăng Tiên Giới sau đó, vẫn đang bế quan, cho nên đối với nơi này cũng không phải rất quen thuộc.

Vô luận Mạc Vô Kỵ thuyết pháp thật hay giả, Cái Quang Di cũng không có hỏi lại, mà là thận trọng nói:

- Mạc huynh, này Vạn Bình thế nhưng là Đại Hạo Tiên Môn nhân vật trọng yếu, nếu Mạc huynh cũng không phải đại tông môn đệ tử, ta kiến nghị Mạc huynh cùng chúng ta cùng đi Bình An Giác.

- Nguyện nghe tận tường.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền.

Cái Quang Di tiếp tục nói:

- Bình An Giác là một cái không cho phép tranh đấu địa phương, cái chỗ này coi như là có bất kỳ ân oán cũng không thể động thủ. Chỉ cần ngươi không có đắc tội Tiên Đế, ngươi tới rồi Bình An Giác, đều là bình an, không người nào dám đối với ngươi động thủ.

- Nếu là ta đắc tội Tiên Đế đâu nè?

Mạc Vô Kỵ lòng nói, hắn thật đúng là đắc tội Tiên Đế. Mặc dù hắn cũng không biết là làm sao đắc tội Lôn Thải Tiên Đế, thế nhưng Lôn Thải Tiên Đế giết người của hắn, chuyện này sẽ không có kết thúc.

Cái Quang Di không biết Mạc Vô Kỵ đắc tội qua Lôn Thải Tiên Đế, hắn nghĩ tới trước Mạc Vô Kỵ giết chết Vạn Bình sự tình. Vạn Bình là Đại Hạo Tiên Môn đỉnh cấp thiên tài, Đại Hạo Tiên Môn thế nhưng là có Tiên Đế tồn tại, Mạc Vô Kỵ nói đắc tội Tiên Đế, cũng nói không sai.

- Nếu mà đắc tội Tiên Đế, vậy chỉ có thể đi Bình An Giác bình an lâu. Bình an lâu tương đương với một cái tiên tức lâu, chủ nhân gọi Trác Bình An. Chỉ cần tới rồi bình an lâu, chẳng khác nào tại hắn che chở, bất luận kẻ nào nếu là ở bình an lâu động thủ, chỉ có một chữ, chết. Vô số năm qua, bình an lâu không biết che chở bao nhiêu tu sĩ bị đuổi giết.

Bởi vì bình an lâu tồn tại, Bình An Giác cũng liền từ từ hình thành. Về sau tạo thành một cái quy củ, chỉ cần tới rồi Bình An Giác, vậy thì không cho phép lại truy sát. Đương nhiên, quy định này đối với Tiên Đế ngoại trừ. Sự thực liền là tiên đế, cũng không có thể tại bình an lâu động thủ.

Cái Quang Di giải thích.

Trâu bò như vậy xoa? Mạc Vô Kỵ lại muốn nổi lên trước đây hắn xem qua một bộ phim, cái kia điện ảnh bên trong có một cái khách sạn liền gọi là hòa bình tiệm cơm. Chỉ cần tới rồi cái kia khách sạn người, đều không cho phép tranh đấu.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, bình thường giống nhau mở ra loại này khách sạn người, thực lực đều là mạnh mẽ vô cùng. Nhưng còn có một cái quy luật khác, đó chính là bình thường người mở ra loại này khách sạn, sau cùng đều là bị người khác giết chết.

- Mạc huynh, Vạn Bình chết ở chỗ này, sau cùng Đại Hạo Tiên Môn nhất định sẽ tra được tiền bối trên đầu. Vạn Bình loại thiên tài này một khi bị giết, này giết người của hắn trên người sẽ có một phần manh mối lưu lại, chẳng những là tiền bối, coi như là trên người chúng ta cũng có thể bị hạ ấn ký.

Thấy Mạc Vô Kỵ trầm mặc, Cái Quang Di nói lần nữa.

Mạc Vô Kỵ cũng không cảm thấy Cái Quang Di nói mò, Cái Quang Di thuyết pháp rất có căn cứ. Hắn là một cái trận đạo sư, đối với ấn ký cũng có qua nghiên cứu, trước đây hắn đã bị Đoạn Môn xuống ấn ký. Đương nhiên, dùng thực lực của hắn bây giờ cùng quanh thân một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, Đại Hạo Tiên Môn cũng đừng nghĩ tại trên người hắn dưới ấn ký, ngược lại Bình An Giác đưa tới Mạc Vô Kỵ hứng thú.

Hắn đắc tội quá nhiều người, có lẽ chỉ có một ngày hắn không đường có thể đi, thật đúng là phải đi một chuyến Bình An Giác.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Vậy thì thỉnh cầu Cái huynh dẫn đường, ta cũng đi Bình An Giác ngây ngô một đoạn thời gian.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 604: Bình An Là Tương Đối

- Tốt.

Cái Quang Di lập tức đáp, sau khi nói xong hắn dường như lại nhớ ra cái gì đó, bổ sung nói một câu:

- Mạc huynh, Bình An Giác ở vào Tây Tiệm Hải cùng Đại Hoang Hải Vực trung gian giải đất. Nếu là Đại Hạo Tiên Môn thực sự tìm được Bình An Giác, chúng ta còn có thể đi Đại Hoang Hải Vực trốn.

- Đại Hoang Hải Vực?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Cái Quang Di.

Cái Quang Di giải thích:

- Đại Hoang Hải Vực là chân chính vô cùng tận biển rộng, vô biên vô hạn, coi như là Tiên Giới cũng rất ít không ai có thể đi khắp toàn bộ Đại Hoang Hải Vực. Ở sâu trong Đại Hoang Hải Vực, có vô số bảo vật cùng cơ duyên, cũng có vô số nguy cơ. Bình thường ở sâu trong Đại Hoang Hải Vực, có thể sống cái mười năm, coi như là vận khí phi thường tốt. Kỳ thực chúng ta chạy trốn tới Bình An Giác, chính là muốn đi Đại Hoang Hải Vực ý tứ.

- Vì sao? Ngươi không phải nói có một cái Bình An Lâu sao?

Mạc Vô Kỵ bộc phát không hiểu. Bình An Lâu liên cả Tiên Đế đều có thể ngăn cản, nếu tới rồi Bình An Giác, còn có gì phải sợ?

Cái Quang Di cười khổ nói:

- Mạc huynh có chỗ không biết, này Bình An Lâu tiêu phí cực kỳ kinh người, một ngày phí dụng chính là một vạn thượng phẩm tiên tinh. Ngươi ngẫm lại xem, ai có thể ở được a.

Mạc Vô Kỵ cũng là cũng hít một hơi hơi lạnh, một ngày một vạn thượng phẩm tiên tinh, một năm chính là mấy triệu thượng phẩm tiên tinh, coi như là hắn, cũng ở không dậy nổi. Không đúng, không muốn nói hắn, coi như là Tiên Đế cũng không nhất định ở được. Nếu như vậy, này Bình An Lâu này thật đúng là có tiếng mà không có miếng.

Cái Quang Di cười khổ nói:

- Trên thực tế có thể ở lại được Bình An Lâu thật đúng là không có mấy người, rất nhiều người đều là tại Bình An Lâu phụ cận tìm tìm một tức lâu ở. Khi được biết Tiên Đế đến thời điểm, tạm thời đã vào ở Bình An Lâu. Nói như vậy tiết kiệm tiên tinh, đương nhiên như vậy cũng gặp nguy hiểm.

- Thật (biết) kiếm tiên tinh a.

Mạc Vô Kỵ không khỏi cảm thán, cái kia trác bình an cư nhiên thông qua loại thủ đoạn này kiếm lấy tiên tinh, thật đúng là có đầu óc. Đương nhiên, này cũng cần thực lực cường đại mới được.

- Bất quá ta nghe nói có mấy người, là quanh năm ở tại Bình An Lâu, dài nhất một cái đều ở hơn trăm năm, còn không có rời đi.

Cái Quang Di nghe được Mạc Vô Kỵ cảm thán, còn nói thêm.

Hơn trăm năm? Này cần bao nhiêu tiên tinh? Đây là dùng tỷ đến tính toán a. Mạc Vô Kỵ trước đây một lần còn cho là mình so sánh tương đối giàu có, tại đây chút hở ra là.. Dùng hàng trăm triệu tính tiên tinh tên gia hỏa trước mặt, hắn thật đúng là chưa đủ nhìn a.

Mặc kệ Bình An Giác có bao nhiêu hao tổn tiên tinh, Mạc Vô Kỵ vẫn là có ý định đi nhìn một cái, hắn đắc tội người thật sự là quá cường đại

một phần.

Mạc Vô Kỵ mời Cái Quang Di ba người lên hắn Phi Toa, Phi Toa là thất phẩm tiên khí, Tây Tiệm Hải đoạn đường này trên cơ bản không có gì yêu thú lợi hại, cho nên một đường thông suốt. Mấy ngày sau, tại bốn người nói chuyện, thần niệm của Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy một mảnh lục địa.

Theo Mạc Vô Kỵ, trong biển lục địa bình thường giống nhau đều là đảo nhỏ hoặc là đá ngầm, cho nên Bình An Giác cũng là đảo nhỏ bình thường vậy tồn tại. Nhưng là xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ thần niệm bên trong này một mảnh lục địa, cư nhiên cùng một cái thông thường thành thị bình thường giống nhau, không có bất kỳ vượt trội ngọn núi, đây quả thực là thành lập tại một cái bằng phẳng trên quảng trường trên biển thành thị. Không chỉ như thế, này nước biển cùng lục địa đều là hầu như sánh ngang.

Cuồng bạo sóng biển bị Bình An Giác hộ trận ngăn trở, không cách nào lướt qua một phần một chút nào.

- Mạc huynh, nơi này (phải) dừng lại Phi Toa. Bình An Giác chỉ cho phép đội thuyền từ trên biển đi qua, không cho phép bất luận cái gì phi hành pháp bảo từ không trung tiến vào.

Cái Quang Di tại một bên nói.

Không cần Cái Quang Di nói, Mạc Vô Kỵ cũng đình chỉ Phi Toa. Không phải là hắn biết quy củ này, mà là thần niệm của hắn nhìn thấy mặt khác một mảnh mênh mông cảnh tượng. Lướt qua Bình An Giác, cũng là một cái hải vực, một mảnh kia trong hải vực nước biển màu sắc lại là màu đỏ sậm.

- Cái huynh, lẽ nào này màu đỏ nước biển địa phương là Đại Hoang Hải Vực?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên hỏi.

Cái Quang Di gật đầu nói:

- Đúng vậy, Đại Hoang Hải Vực nước biển toàn bộ là màu đỏ sậm.

Mạc Vô Kỵ cảm thán, quả nhiên là một cái kỳ lạ địa phương. Mạc Vô Kỵ đi qua Hồng Hải, Hồng Hải màu đỏ lại bất đồng, đó là hải tảo đưa tới, hơn nữa thời gian cũng có hạn chế, thậm chí diện tích cũng không phải toàn bộ hải vực. Đại Hoang Hải Vực này so với Hồng Hải không biết phải rộng gấp bao nhiêu lần, loại này đỏ sậm hiển nhiên không phải là hải tảo đưa tới.

Cái Quang Di tế xuất một con thuyền thuyền nhỏ, thuyền nhỏ có thể dung nạp bảy tám người, hiển nhiên đây là hắn sớm liền chuẩn bị xong.

Bình An Giác bến tàu cũng không lớn, Mạc Vô Kỵ thậm chí không nhìn thấy một con thuyền đứng ở bến tàu thượng đội thuyền.

Cái Quang Di thuyền nhỏ rất nhanh thì đến gần rồi Bình An Giác bến tàu, tại bến tàu bên chỉ có một tầm thường tu sĩ thủ hộ ở nơi đó.

Bốn người bước trên bến tàu sau đó, tu sĩ kia quét bốn người liếc mắt, liền nói:

- Đại Ất Tiên trở lên mỗi người năm vạn thượng phẩm tiên tinh.

Cái Quang Di chủ động xuất ra một cái nhẫn đưa cho cái kia tu sĩ tầm thường nói:

- Chúng ta bốn người chuẩn bị tại Bình An Giác ngây ngô một đoạn thời gian, đây là hai mươi vạn thượng phẩm tiên tinh.

Tu sĩ kia tiếp nhận Cái Quang Di giới chỉ, lấy ra tứ tấm ngọc bài đưa cho Cái Quang Di, sau đó nói:

- Vào đi thôi, chúc các ngươi vận may, phải nhớ được mình ở ngọc bài trên có khắc tên.

Đi ra bến tàu sau đó, Mạc Vô Kỵ mới hỏi:

- Cái huynh, tiến vào nơi này còn phải mỗi người chưa nộp năm vạn tiên tinh?

Cái Quang Di gật đầu:

- Đúng vậy, hơn nữa này đóng tiền cũng không phải lúc này đây thì thôi, phía sau còn có các loại tiền thuế. Ví dụ như ở lại thuế, tu luyện thuế, bình an thuế (các loại), chúng ta vừa rồi giao nộp năm vạn là thuế lên bờ.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, thực sự là tốt hắc a. Dùng loại thủ đoạn này đến thu phí dụng, cái này trác bình an muốn không phát tài đều không được.

Cái Quang Di đem trong tay ngọc bài chia mọi người:

- Nhớ kỹ tại ngọc bài trên có khắc tên của mình.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận ngọc bài, mặt trên quả nhiên có lên bờ ngày, xem ra tên này là tùy tiện khắc, tại Bình An Giác cũng không thèm để ý ngươi tên là gì, mà là đang ở ý ngươi ở nơi này ngây người bao lâu.

Mạc Vô Kỵ tiện tay lại đem tên của mình khắc đi tới nói:

- Cái huynh, một hồi ta lại đem năm vạn thượng phẩm tiên tinh cho ngươi.

Cái Quang Di vội vàng xua tay nói:

- Mạc huynh, chúng ta bây giờ tính là người trên một cái thuyền. Lần này tới Bình An Giác, ta chuẩn bị không ít tiên tinh, chính là năm vạn tiên tinh ta cũng vẫn, còn là trả được.

Nghe được Cái Quang Di nói như vậy, Mạc Vô Kỵ cũng không nói gì nữa. Hắn tại Bình An Giác muốn đánh nghe một phần tin tức, cho nên

tạm thời không sẽ rời đi. Chờ lúc rời đi, cho ba người Cái Quang Di nữa một phần tiên tinh.

- Ầm!

Một trận tiên nguyên va chạm truyền đến, Mạc Vô Kỵ bốn người lập tức dừng bước, Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên thấy hai tên tu sĩ tại cách đó không xa tranh đấu. Quanh thân thậm chí còn có người vây xem, trong đó người kia rơi vào hạ phong tu sĩ cả người đều là máu tươi.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Cái Quang Di hỏi:

- Cái huynh, nơi này không phải là Bình An Giác sao? Vì sao còn có người ở chỗ này tranh đấu?

Cái Quang Di cười khổ nói:

- Mạc huynh, ngươi có chỗ không biết. Tại Bình An Giác tranh đấu là rất bình thường. Trừ phi ngươi tiến vào Bình An Lâu, mới không người nào dám khiêu khích ngươi. Bất quá loại đánh nhau này cũng sẽ không trí mạng, bởi vì nếu là ngươi ở đây Bình An Giác giết người, ngươi như nhau sẽ bị đánh giết. Loại này chiến đấu chỉ là da thịt thương mà thôi, thua trận một phương chỉ muốn xuất ra một phần tiên tinh bồi thường, vậy thì không sao.

Quả nhiên Cái Quang Di vừa mới nói xong, người kia bị thương tu sĩ đã bắt ra một cái túi đựng đồ ném cho chiến thắng tên tu sĩ kia. Chiến thắng tên tu sĩ kia nắm lên túi trữ vật cấp tốc rời đi, chiến đấu kết thúc, người vây xem cũng cấp tốc tản ra.

Mạc Vô Kỵ có chút không nói gì, đây là da thịt thương, hắn rõ ràng thấy người kia bị thương tu sĩ đã thương cùng gân cốt cùng đan điền. Coi như là chữa thương, cũng cần trân quý tiên đan mới có thể.

Cái Quang Di dường như biết Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, hắn giải thích:

- Kỳ thực còn có một cái biện pháp bất hòa người phát sinh xung đột, đó chính là mỗi ngày ở lại tức lâu bên trong tu luyện liền có thể.

Mạc Vô Kỵ khóe miệng rút vài cái hỏi:

- Ở tại bình thường vậy tức lâu, phỏng chừng giá cả cũng không thấp sao??

Cái Quang Di than thở:

- Đích xác không thấp, tiện nghi nhất một năm yêu cầu mười vạn thượng phẩm tiên tinh. Cho nên rất nhiều người đều mạo hiểm đi Đại Hoang Hải Vực tìm kiếm một phần tài liệu bỏ ra bán, chỉ là mỗi lần rời đi Bình An Giác, đều cần một vạn thượng phẩm tiên tinh mới có thể.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu, nói cách khác tại Bình An Giác nơi chốn đều cần tiên tinh, không có tiên tinh chính là chờ chết. Nói trắng ra là, đây là một cái không có hưởng thụ tiêu kim quật.

- Cái đại ca, vì sao không ai tới tìm chúng ta phiền phức? Theo lý thuyết chúng ta là mới tới, bọn họ cảm thấy dễ khi dễ mới đúng là.

Ô niệm nhỏ giọng hỏi một câu.

Cái Quang Di giải thích:

- Đang bởi vì chúng ta là mới tới, mới không có người tìm chúng ta phiền phức, cho nên tháng thứ nhất chúng ta là không có phiền toái, tháng thứ hai ngươi xem một chút có người hay không tìm ngươi. Bình thường giống nhau thực lực quá thấp tu sĩ, cũng không đủ tiên tinh, cũng không cần đến Bình An Giác. Thế giới này bình an đều là tương đối, nơi nào tuyệt đối bình an.

Mạc Vô Kỵ rất là nhận đồng Cái Quang Di nói, thế giới này bình an thật là tương đối.

- Mấy vị hắn là vừa tới Bình An Giác sao?, không bằng vào ở chúng ta cùng bình quán rượu, chúng ta cùng bình quán rượu tại Bình An Giác thế nhưng là tiên linh khí nồng nặc, phục vụ lại vô cùng chu đáo. Ở bên trong tu luyện, so với bên ngoài tốt ra mấy cái đẳng cấp.

Một người da dẻ có chút tối vải thô nam tử vẻ mặt tươi cười đi tới Mạc Vô Kỵ bốn người trước mặt, nói văng cả nước miếng giới thiệu.

Vừa rồi Cái Quang Di giải thích, Mạc Vô Kỵ đã hiểu, tại Bình An Giác bất luận cái gì tức lâu đều không cho phép tranh đấu. Cho nên tên này dùng tiên linh khí nồng nặc, phục vụ chu đáo tới kéo khách hàng. Trên thực tế Bình An Giác tiên linh khí thực sự rất thiếu thốn, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn nhìn không thuận mắt. Coi như là so với Bình An Giác nồng nặc vài lần, cũng cứ như vậy mà thôi.

Cái Quang Di hỏi:

- Không biết các ngươi hòa bình quán rượu bao nhiêu tiên tinh một năm?

Nam tử này vội vàng cười nói:

- Không mắc, không mắc, một người mười lăm vạn tiên tinh một năm. Nếu mà các ngươi bốn người yêu cầu bốn cái gian phòng, đồng thời giao nộp, chỉ cần năm mươi lăm vạn tiên tinh một năm.

Cái Quang Di lắc đầu:

- Quá mắc, chúng ta ở không trả nổi.

Nam tử này hiển nhiên không phải là đơn giản buông tha người, hắn vội vàng lại theo phía trước một bước nói:

- Tại Bình An Giác tiện nghi nhất tức sạn đều cần mười vạn một năm, hơn nữa hoàn cảnh lại là phi thường kém cỏi. Chúng ta cùng bình quán rượu chẳng những hoàn cảnh ưu mỹ, gian phòng rộng lớn, còn cung cấp quầy hàng trước cửa sổ, tùy thời có thể cho ngươi ở đây trước cửa sổ bán

ra một vài thứ, một ngày chỉ cần một nghìn thượng phẩm tiên tinh tiền thuê.

Cái Quang Di còn muốn nói điều gì, Mạc Vô Kỵ lại vừa cười vừa nói:

- Trước đi xem rồi lại nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 605: Đưa Mắt Là Địch

Gia hỏa kiếm khách ngược lại không có chém gió, hòa bình quán rượu đích xác so với bình thường vậy tức sạn (phải) lớn hơn một chút, bên ngoài cũng là thật có một hàng chỗ nằm trước cửa sổ.

- Các ngươi xem hàng này chỗ nằm trước cửa sổ, những thứ này đều là gặp phải đường lớn. Tại Bình An Giác, một cái chính quy quầy hàng một ngày ít nhất phải hai nghìn tiên tinh, hơn nữa còn rất là không dễ dàng lấy được. Chỉ cần ngươi tiến vào hòa bình quán rượu, loại này chỗ nằm ngươi chỉ cần một nghìn tiên tinh là có thể thuê một ngày.

Này kiếm khách nam tử chỉ vào một hàng kia trước cửa sổ, bộc phát tự hào nói.

- Liền ở nơi này sao?.

Mạc Vô Kỵ đối với Cái Quang Di vài người nói:

- Trước cái tên kia trên người có một phần tiên tinh, cho nên tạm thời không cần lo lắng tiên tinh sự tình.

Vạn Bình giới chỉ Mạc Vô Kỵ đến bây giờ còn không có mở ra nhìn xem, nói như vậy ý tứ là nói cho Cái Quang Di, Vạn Bình tiên tinh cũng có bọn họ một phần.

Cái Quang Di không phải là cái loại này lề mề hạng người, nghe được Mạc Vô Kỵ nói, hắn cũng biểu thị đồng ý.

Nghe được Mạc Vô Kỵ đồng ý ở nơi này, tiểu nhị kia càng là vẻ mặt tươi cười nói:

- Chúng ta nơi này còn có phòng to lớn, chẳng những có chỗ cho linh thú, còn có chỗ luyện đan, luyện khí, thậm chí...

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên cắt đứt này tiểu nhị nói:

- Không cần giới thiệu cái khác, ngươi chỉ phải nói cho ta biết, chúng ta ở bình thường vậy gian phòng, bốn cái gian phòng đồng thời ở ba năm một trăm năm mươi vạn thượng phẩm tiên tinh có được hay không. Nếu mà có thể chúng ta bây giờ liền ở, nếu mà không được, chúng ta bây giờ liền đi.

- A...

Này tiểu nhị trợn tròn mắt, nào có Mạc Vô Kỵ như vậy mặc cả? Một lần chém đứt mười lăm vạn tiên tinh, còn không mang người khác ra giá. Rồi lại nói, Mạc Vô Kỵ nói cái giá tiền này là tuyệt đối không thể nào.

- Đương nhiên có thể, ta làm chủ thuê. Liền bốn cái gian phòng, ba năm một trăm năm mươi vạn tiên tinh.

Một cái thanh âm thanh thúy truyền đến, tiếp theo đi ra một người nữ tử xinh xắn.

Thấy tên nữ tử này, Mạc Vô Kỵ thứ nhất nhớ tới lại là Lâu Nguyệt Sương. Nữ tử này cũng rất đẹp, nhưng nàng giống như Lâu Nguyệt Sương, đều là bộ ngực thường thường. một cái cô gái đẹp Như vậy, bộ ngực quá bé thật sự là một loại tiếc nuối.

Chờ Mạc Vô Kỵ trả hết tiên tinh, cô gái này mới như có ý vị nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ta gọi Hàn Lung, người phụ trách nơi này, tương lai nói không chừng còn có việc yêu cầu ngươi hỗ trợ.

- Ngươi quen biết ta?

Mạc Vô Kỵ chau mày, giọng nói bình thản nói.

Hàn Lung cười một cái nói:

- Chưa nói tới quen biết, chỉ là ta gần nhất đi vài Đại Tiên vực dạo qua một vòng, nhìn ngươi có chút quen mắt. Nếu là ngươi không ngại, đợi lát nữa ta cũng là có thể đi bái phỏng ngươi một chút.

Cái Quang Di sành sỏi, hắn cũng không nói thêm gì, chỉ là cùng Mạc Vô Kỵ lên tiếng chào, mang theo hai người khác cấp tốc đi gian phòng.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn tới rồi gian phòng của mình sau đó, lại đem Súy Oa cũng mang đi ra.

Hơn mười vạn thượng phẩm tiên tinh một năm tức sạn, coi như là tại lớn Tiên Vực coi như là tốt địa phương. Nơi này gian phòng cũng không phải rất lớn, Mạc Vô Kỵ sơ bộ đánh giá một chút, tối đa bất quá chừng hai mươi cái thước vuông mà thôi.

Mạc Vô Kỵ trước tiên chính là ở trong phòng bố trí hộ trận cùng cảnh kỳ pháp trận, dù cho nơi này không cho phép bất luận cái gì tranh đấu, hắn cũng sẽ không ngại làm.

Không đợi Mạc Vô Kỵ lại đem hết thảy pháp trận bố trí xong, cửa xúc động cấm chế liền di chuyển một cái. Mạc Vô Kỵ đánh thuê phòng cấm chế, Hàn Lung đang vẻ mặt tươi cười đứng ở cửa của hắn.

- Mạo muội đến đây, còn xin Mạc Đan Sư thứ lỗi.

Hàn Lung mở miệng liền bại lộ Mạc Vô Kỵ Đan Sư thân phận, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rõ ràng đối phương thật là sớm nhận ra hắn.

- Hàn đạo hữu mời vào sao?.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, lại đem Hàn Lung để cho tiến đến.

Hàn Lung không có khách khí, nàng tiến đến trực tiếp ngồi xuống, chờ Mạc Vô Kỵ lại đem gian phòng cấm chế lần nữa đánh lên, nàng liền nói:

- Mạc Đan Sư có thể hay không biết tình cảnh mình?

Mạc Vô Kỵ ôm quyền:

- Còn muốn thỉnh giáo.

Hàn Lung giọng nói trở nên nghiêm túc:

- Mạc Đan Sư, ta trước đây không lâu đi qua đám mấy người Tiên Vực, đồng thời muốn nói cho ngươi một cái bất hạnh tin tức. Ngươi còn sống tin tức đã bị Lôn Thải đại đế biết, Lôn Thải đại đế chung quanh đang tìm tung tích của ngươi. Ta còn nghe nói Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế Khuê Phong Vân còn có Đại Hạo Tiên Môn dường như đã ở tìm ngươi, nói Bái Xích Thiên ngã xuống cùng ngươi có quan hệ. Còn có một cái gọi Thận Mông Sơn tông môn dường như đã ở tìm ngươi, thậm chí nói cùng ngươi có thù diệt môn.

- Đan Đạo Tiên Minh đâu nè?

Mạc Vô Kỵ cũng không kỳ quái những người này đều ở đây tìm hắn, hắn tiêu diệt Hải Dị Đại Lục Thận Mông Sơn, Thận Mông Sơn hiển nhiên lại đem hắn còn sống tin tức truyền khắp toàn bộ Tiên Giới.

Hàn Lung nói:

- Đan Đạo Tiên Minh không có phát biểu bất kỳ ý kiến gì, cũng không có biểu thị bất luận cái gì cách nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, không có bất kỳ cách nói cùng không có bất kỳ ý kiến chính là rất tiên minh ý kiến, đó chính là Đan Đạo Tiên Minh là triệt để từ bỏ hắn.

- Thiên Cơ Đan Các của ta như thế nào?

Mạc Vô Kỵ hỏi, vừa rồi hắn từ Hàn Lung nói bên trong cảm giác được, Hàn Lung dường như cố ý điều tra qua hắn.

Quả nhiên Hàn Lung hồi đáp:

- Thiên Cơ Đan Các bị Lôn Thải đại đế hủy diệt rồi, nghe nói giết bốn người.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên đứng lên, mặc dù hắn đã sớm biết Lôn Thải đại đế giết Thiên Cơ Đan Các người, lúc này lần nữa nghe được, hắn vẫn như cũ nhịn không được muốn lao ra đi tìm Lôn Thải đại đế liều mạng.

Hàn Lung không hề động, nàng biết Mạc Vô Kỵ nếu có thể tới nơi này, đã nói lên hắn sẽ không xung động.

Tuy tiện Mạc Vô Kỵ cũng không phải như Hàn Lung nghĩ như vậy tránh cừu địch tới nơi này, hắn vẫn là bình tĩnh lại. Lôn Thải đại đế không phải là hắn có thể chống cự, không muốn nói Lôn Thải đại đế, những thứ này đuổi giết hắn người ở giữa, không có có một cái là hắn có thể ngăn.

Thiên Cơ Đan Các bị giết bốn người, xem ra Đậu Hóa Long ôn hoà lan bọn người là dữ nhiều lành ít. Trong lòng Mạc Vô Kỵ một tiếng thở dài, hắn thành lập Thiên Cơ Đan Các vốn là muốn cho Thiên Cơ Tông tham dự đệ tử sống sót, kết quả trái lại bị hắn sở mệt mỏi, điều này làm cho trong lòng hắn hổ thẹn bất an.

- Nếu như ta là Đan Đạo Tiên Minh, vì một cái ngũ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, ta tuyệt đối sẽ đứng ra nói chuyện, không cho phép Lôn Thải đại đế đám người tiếp tục tìm tìm ngươi.

Hàn Lung thấy Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, đứng ở Mạc Vô Kỵ lập trường thượng nói một câu.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Nếu như ta Thiên Cơ Đan Các không ai bị giết, ta sẽ tha thứ bọn họ. Thế nhưng hiện tại, ta sẽ không tha thứ bọn họ. Có lẽ ta sẽ không tìm Đan Đạo Tiên Minh thù, nhưng cùng Đan Đạo Tiên Minh hòa hảo, đó là

tuyệt không khả năng. Đan Đạo Tiên Minh không đứng ra nói chuyện, là bởi vì biết ta sẽ không cùng Đan Đạo Tiên Minh lại có bất kỳ liên quan.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ biết Đan Đạo Tiên Minh môn chủ Tiêu Lễ Thế đã từng nói, nhất định sẽ khiếp sợ Tiêu Lễ Thế đáng sợ. Tiêu Lễ Thế chưa từng thấy qua hắn, cư nhiên lại đem ý nghĩ của hắn đoán rõ mồn một.

Duy nhất cùng Tiêu Lễ Thế ý nghĩ bất đồng là, Mạc Vô Kỵ cũng không định đi giận chó đánh mèo Đan Đạo Tiên Minh, mà Đan Đạo Tiên Minh lo lắng Mạc Vô Kỵ lớn lên sau đó sẽ gây bất lợi cho Đan Đạo Tiên Minh, muốn đem cái này bất lợi nhân tố sớm bóp chết.

- Cho nên Mạc Đan Sư, ngươi ở lại Bình An Giác cũng không an toàn, có lẽ chỉ có Bình An Lâu mới có thể bảo trụ ngươi bình an.

Hàn Lung lại nói.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Hàn Lung:

- Ta hiện tại coi như là các ngươi hòa bình quán rượu khách nhân, ngươi khuyên ta đi ở Bình An Lâu?

Hàn Lung than thở:

- Bởi vì ta nói là sự thực, ta tin tưởng không cần một tháng, liền có vô số cường giả đi tới Bình An Giác tìm kiếm ngươi. Ngươi ở đây hòa bình quán rượu bị đại đế mang đi, đối với hòa bình quán rượu cũng là một loại thương tổn, đương nhiên loại này thương tổn cũng sẽ không để cho hòa bình quán rượu danh dự giảm xuống.

Mạc Vô Kỵ bực nào nhân vật, hắn đã đã nhìn ra Hàn Lung ý tứ, đơn giản nói:

- Hàn đạo hữu, ngươi cứ nói thẳng đi, ta tin tưởng ngươi mới vừa nói những lời này, không hoàn toàn đúng vì hòa bình quán rượu.

Hàn Lung nghe được Mạc Vô Kỵ nói, cố ý đứng lên, đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ:

- Mạc Đan Sư, ta đích xác là tới cầu ngươi. Hơn nữa cho nên sở dĩ ta đối với ngươi như vậy rõ ràng, chính là đi cố ý nghe qua tin tức của ngươi, đáng tiếc ta cũng không có tìm được tung tích của ngươi. Không nghĩ tới ta thất vọng trở lại Bình An Giác, ngươi lại đồng thời đến nơi này, có lẽ đây là một loại thiên ý.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, hắn nhìn một chút Hàn Lung bằng phẳng bộ ngực, trong lòng có chút nghi hoặc. Hàn Lung là Đại La Tiên viên mãn, nếu như muốn để cho bộ ngực của mình đầy ắp hắn lên, căn bản cũng không cần tìm hắn Đan Vương này.

Hàn Lung cảm nhận được Mạc Vô Kỵ ánh mắt, lắc đầu nói:

- Mạc Đan Sư, ta tìm ngươi cũng không phải là bởi vì bộ ngực của ta. Ta biết ngươi là một cái ngũ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, có lẽ rất nhanh thì có thể luyện chế lục phẩm tiên đan...

Mạc Vô Kỵ cắt đứt Hàn Lung nói:

- Hàn đạo hữu, ngươi vừa rồi có một câu nói nói sai rồi, ta không phải là ngũ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, ta hiện tại đã là một người lục phẩm Đan Vương.

Tại Huyền Tiên thời điểm, Mạc Vô Kỵ liền có thể luyện chế lục phẩm tiên đan, bất quá là hạ đẳng mà thôi. Hiện tại hắn thăng cấp tới rồi Đại Ất Tiên, tuy tiện không có bắt đầu luyện đan, Mạc Vô Kỵ cũng tin tưởng mình khẳng định có thể luyện chế ra lục phẩm thượng đẳng tiên đan. Đây là một loại tự tin.

Mạc Vô Kỵ suy đoán Hàn Lung hắn là muốn cùng hắn làm cái gì giao dịch, đã như vậy, vậy hắn lá bài tẩy càng lớn lại càng tốt. Hàn Lung biết tình cảnh của hắn, còn muốn cùng hắn làm giao dịch, hiển nhiên sẽ không đối với hắn có chỗ hỏng.

Mạc Vô Kỵ nói dường như tại Hàn Lung như đã đoán trước, Mạc Vô Kỵ là ngũ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, há có thể luyện chế không ra lục phẩm tiên đan? Nàng gật đầu:

- Mạc Đan Sư, ta muốn xin ngươi giúp ta luyện chế một lò Lịch Tiên Vương Đan, thế nhưng ta cũng không có Lịch Tiên Vương Đạo Quả.

Mạc Vô Kỵ có chút cau mày nói:

- Hàn đạo hữu, ta là một cái lục phẩm Đan Vương không sai, nhưng có thể ta cũng không cách nào luyện chế ra Lịch Tiên Vương Đan.

Hàn Lung bây giờ là Đại La Tiên viên mãn, muốn Lịch Tiên Vương Đan thăng cấp Tiên Vương cũng là như thường. Loại chuyện này Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không tùy tiện đáp ứng, không muốn nói hắn đích xác thì không cách nào luyện chế Lịch Tiên Vương Đan, coi như là có thể luyện chế, hắn cũng sẽ không đồng ý. Thực lực của hắn không cao, cừu địch vốn là nhiều hơn. Lại truyền đi hắn có thể luyện chế Lịch Tiên Vương Đan, hắn còn có muốn hay không mệnh? Huống chi Hàn Lung liên cả luyện chế Lịch Tiên Vương Đan chủ yếu tiên linh quả, Lịch Tiên Vương Đạo Quả cũng không có, còn muốn một lò đan dược, đơn giản là quá phận bên trong quá phận.

Hàn Lung dường như cũng không biết Mạc Vô Kỵ suy nghĩ, vẫn như cũ tự cố nói:

- Ta biết Mạc Đan Sư hiện tại không cách nào luyện chế Lịch Tiên Vương Đan, hơn nữa ta cũng biết Mạc Đan Sư trên người có hàng loạt Lịch Tiên Vương Đạo Quả...

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó, sắc mặt hơi đổi một chút. Trước hắn chỗ dựa vững chắc là Đan Đạo Tiên Minh, trên người có Lịch Tiên Vương Đan đạo quả không có quan hệ, thế nhưng hiện tại, nếu mà mọi người đều biết trên người hắn có Lịch Tiên Vương Đan đạo quả, thật là có bao nhiêu đáng sợ?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 606: Trác Bình An Bí Mật

- Ta tin tưởng dùng Mạc Đan Sư đan đạo thiên phú, muốn trở thành một cái thất phẩm Đan Đế, có lẽ phải không được bao nhiêu năm. Ta cũng biết yêu cầu của ta đối với Mạc Đan Sư mà nói rất là quá phận, không có Lịch Tiên Vương Đạo Quả, lại còn muốn mời Mạc Đan Sư cho ta luyện chế một lò Lịch Tiên Vương Đan. Bất quá ta ta có đạo lý của ta, bởi vì ta có thể nói cho ngươi biết Đại Hoang Hải Vực bên trong một chỗ bí mật. Chỉ cần biết rằng chỗ đó, coi như là Tiên Đế cường giả cũng phải liều mạng đi qua tranh đoạt.

Hàn Lung giọng nói lộ ra rất là bình tĩnh.

Mạc Vô Kỵ biểu tình lãnh đạm, cũng không trả lời Hàn Lung nói. Tới tay đồ đạc mới đúng là bí mật, không có tới tay đồ đạc vậy cũng là không biết bao nhiêu. Cho nên hắn đối với đề nghị của Hàn Lung cũng không nhiều nhiệt tâm, thậm chí có chút muốn tiễn khách.

Hàn Lung hiển nhiên đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ lãnh đạm, nàng không đợi Mạc Vô Kỵ nói ra tiễn khách nói, liền nhanh chóng tiếp tục nói:

- Mạc Đan Sư ngươi hẳn còn chưa biết Lịch Tiên Vương Đạo Quả bây giờ giá trị làm sao chứ?? Tiên Giới không biết xảy ra chuyện gì, hết thảy Đan Sư bồi dục Lịch Tiên Vương Đạo Quả đều là khô héo. Chỉ có mọc hoang Lịch Tiên Vương Đạo Quả mới có thể thành sống sót, thế nhưng là nhiều năm như vậy xuống tới, mọc hoang Lịch Tiên Vương Đạo Quả đâu còn có bao nhiêu? Cho nên tại biết trên người ngươi có bao nhiêu tấm Lịch Tiên Vương Đạo Quả sau đó, đã có vô số người nhìn chằm chằm ngươi.

- Không cần ngươi nhắc nhở, ta cũng biết ta rất nguy hiểm.

Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày nói, giọng nói vẫn như cũ không lớn nhiệt tình. Trước hắn đích thật là không để mắt đến trên người mình có Lịch Tiên Vương Đạo Quả, nếu mà sớm liền nghĩ đến có Lịch Tiên Vương Đạo Quả nói, hắn nói không chừng sẽ không tới Bình An Giác.

Hàn Lung vẫn như cũ không thèm để ý Mạc Vô Kỵ thái độ, tiếp tục nói:

- Tại Đại Hoang Hải Vực bên trong có một nơi chưa khai thác tiên linh thảo, nơi đó tiên linh thảo thậm chí so với Uẩn Tiên Tiên Cốc còn phải phong phú hơn. Hơn nữa ta còn biết bên trong có một gốc cây Đế Đạo Quả...

Nói đến Đế Đạo Quả thời điểm, Hàn Lung cố ý quan tâm Mạc Vô Kỵ biểu tình. Nàng tin tưởng bất luận kẻ nào nghe được Đế Đạo Quả đều có thể nhịn không được kích động không thôi, huống chi Mạc Vô Kỵ còn là một Đan Sư.

Làm cho nàng thất vọng là, Mạc Vô Kỵ cả chân mày cũng không có nhúc nhích một cái, hiển nhiên đối với đề nghị của Hàn Lung không có nửa điểm lưu ý.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên là không sẽ để ý, hắn đã có một quả Đế Đạo Quả, huống hồ thứ này đối với hắn hiện tại lại không có bất kỳ tác dụng, muốn nhiều Đế Đạo Quả làm gì?

- Không có hứng thú.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, hắn bây giờ muốn lấy phải làm thế nào tránh né Lôn Thải đại đế. Bình An Giác đích xác không có khả năng ngây ngô, hắn không muốn cùng người khác rời đi.

- Ta có thể giới thiệu một người bảo hộ ngươi, coi như là Lôn Thải đại đế cũng không dám lại đem ngươi thế nào.

Hàn Lung thấy Mạc Vô Kỵ liên cả Đế Đạo Quả đều không có hứng thú, dùng cố gắng cuối cùng nói.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Hàn Lung, người nữ nhân này không phải là điên rồi sao, liên cả Lôn Thải đại đế cũng không sợ hãi, coi như là có cường giả loại này, sẽ đến bảo hộ hắn một cái Đại Ất Tiên?

Hàn Lung thấy Mạc Vô Kỵ tới rồi một chút hứng thú, càng là nóng bỏng nói:

- Ta giới thiệu người chính là Trác Bình An, ta tin tưởng ngươi có thể đi tới cái chỗ này, khẳng định không thể không biết Trác Bình An sao??

Trác Bình An Mạc Vô Kỵ trước còn thật không biết, tại Cái Quang Di sau khi giới thiệu, hắn ngược lại biết người kia. Chính là nắm trong tay Bình An Giác, mở ra Bình An Lâu, điên cuồng kiếm lấy tiên tinh cái tên kia. Nói vậy thực lực cũng là thông thiên cường đại.

- Hắn tại sao muốn bảo hộ ta?

Mạc Vô Kỵ cũng không nhận ra hắn là một cái lục phẩm Đan Vương, liền có thể đạt được Trác Bình An cường giả loại này bảo hộ.

Hàn Lung thần bí nói:

- Bởi vì Trác Bình An yêu cầu một cái Đan Đế vì hắn luyện đan, hơn nữa vì hắn luyện đan Đan Đế mỗi qua hơn mười năm liền phải đổi một cái. Ngươi ngẫm lại xem, bảy đại Tiên Vực cộng lại có bao nhiêu Đan Đế? Hắn mỗi qua hơn mười năm liền phải đổi một cái, nhiều hơn nữa Đan Đế cũng không đủ cho hắn đổi. Cho nên chỉ cần ngươi có thể trở thành là thất phẩm Đan Đế...

Không đợi Hàn Lung nói cho hết lời, Mạc Vô Kỵ ánh mắt liền lãnh lên, Hàn Lung cảm nhận được Mạc Vô Kỵ lãnh ý, theo bản năng câm miệng không có nói tiếp.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói:

- Hàn Lung đạo hữu, chúng ta bình thường không thù không oán, ngươi cần gì phải hại ta?

Hàn Lung không hiểu nhìn Mạc Vô Kỵ, lòng nói mình lúc nào hại hắn?

Mạc Vô Kỵ thấy Hàn Lung không giải thích được, giọng nói hơi chút hòa hoãn một phần:

- Trác Bình An nếu mỗi qua hơn mười năm liền phải đổi một cái Đan Đế, đó chính là nói hắn cần đan dược là Đan Đế dùng sinh cơ cùng thọ nguyên đến luyện chế. Nếu là Đan Đế thời gian dài vì hắn luyện chế loại đan dược này, sinh cơ lại yếu bớt lợi hại, một khi yếu bớt đến trình độ nhất định, đó chính là muốn vì hắn luyện đan cũng không đủ tư cách. Ngươi nói cho ta biết, Trác Bình An chọn Đan Đế, có đúng hay không càng tuổi còn trẻ càng tốt?

Hàn Lung sửng sốt, lập tức liền phản ứng kịp, theo bản năng hồi đáp:

- Hình như là như vậy.

Nàng không phải là Luyện Đan Sư, Mạc Vô Kỵ đơn giản vừa đề tỉnh, nàng liền hoàn toàn hiểu được, Mạc Vô Kỵ nói hắn là không sai.

- Xin lỗi, ta cũng không biết luyện đan còn có dùng sinh cơ cùng thọ nguyên đến luyện chế. Kỳ thực ta cũng không có tư cách gặp Trác Bình An, chỉ là muốn ngươi đồng ý yêu cầu của ta mà thôi.

Hàn Lung có chút áy náy nói.

Mạc Vô Kỵ không nói gì nữa, trên thực tế nếu quả như thật chỉ dùng để sinh cơ luyện đan, hắn còn thật có thể đủ thích ứng công việc này. Hắn có sinh cơ lạc, hắn Sinh Cơ Lạc cùng tự thân sinh cơ hoàn toàn là hai việc khác nhau. Coi như là tiêu hao sạch, chỉ cần hấp thu ngoại giới sinh cơ liền có thể lần nữa bù đắp.

Bất quá loại chuyện này, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, hắn không sẽ chọn. Thông qua Trác Bình An luyện đan đến thoát khỏi Lôn Thải đại đế uy hiếp, chẳng khác nào mới từ đao sơn đi ra, lại nhảy vào hỏa hải.

- Nói tường tận nói xem ngươi cái kia bí mật sao?, nếu mà có thể, ta nguyện ý cùng ngươi đi một chuyến Đại Hoang Hải Vực.

Mạc Vô Kỵ thở dài, hắn cũng là tất cả bất đắc dĩ. Nếu là bị Lôn Thải đại đế ngăn ở Bình An Giác, hắn còn muốn chạy cũng đi không xong.

Đi Bình An Lâu tị nạn, vậy chẳng khác nào là uống rượu độc giải khát.

Hàn Lung nhãn tình sáng lên, liền vội vàng nói:

- Tại Đại Hoang Hải Vực một cái rất chỗ tầm thường, có một chỗ Linh Dược vườn. Chỗ này Linh Dược vườn có đỉnh cấp ẩn nấp hộ trận, dường như còn có một cái đẳng cấp cực cao thú khôi lỗi thủ hộ. Cho nên sở dĩ ta biết nơi này, là bởi vì ta đạt được qua một cái viễn cổ bảo tranh vẽ, về sau ta liều mạng nhìn một chút, thật đúng là như vậy.

- Ngươi nói có đỉnh cấp thú khôi lỗi thủ hộ? Đỉnh cấp tới trình độ nào?

Mạc Vô Kỵ nhãn tình sáng lên.

Hàn Lung không có bất kỳ giấu diếm:

- Này thú khôi lỗi có ít nhất thất cấp trở lên, ta hoài nghi đều tới rồi cửu cấp... Bất quá ngươi không cần lo lắng, thú khôi lỗi dường như nguồn sinh lực không nhiều lắm, động tác cực kỳ chậ. Hiện nay thậm chí không đủ trình độ bất cứ uy hiếp gì.

Nói xong, Hàn Lung vì đả động Mạc Vô Kỵ, lại bổ sung nói một câu:

- Dược Viên đó là một cái Viễn Cổ đại năng giả lưu lại, bên trong có hàng loạt linh thảo thất cấp trở lên tiên. Mạc Đan Sư muốn thăng cấp Đan Đế, chỗ đó là sự chọn lựa tốt nhất. Huống hồ, nói không chừng chỗ đó còn có bảo vật khác.

Mạc Vô Kỵ không có lại hỏi Đại Hoang Hải Vực bên trong Dược Viên, mà là hỏi:

- Ngươi vì sao phải một lò Lịch Tiên Vương Đan? Người khác cầu đan cũng chỉ là cầu một quả mà thôi.

Hàn Lung hít một hơi thật sâu, giọng nói nhẹ nhàng nói:

- Bởi vì ta muốn báo thù, ta bị một con súc sinh một đao lột ngực (cắt phần ngực). Tên súc sinh kia chỉ là vì lấy lòng một nữ nhân khác, nói nàng so với ta ưu tú hơn, liền làm ra hành vi súc sinh như vậy. Về phần muốn một lò, là bởi vì ta còn có hai sư muội, nguyên bản có năm thành nắm chặt thăng cấp Tiên Vương, kết quả các nàng bởi vì ta vất vả cũng bị vận rủi giống vậy, lại cũng không cách nào đi tới Tiên Vương cảnh, cho nên ta muốn bồi thường các nàng.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, quả nhiên là các loại người cặn bã đều có. Vì lấy lòng một nữ nhân, cư nhiên lại đem ngực của mấy nữ nhân khác toàn bộ tước mất, người kia là cỡ nào biến thái. Nếu mà bị hắn thấy, người cặn bã như thế chỉ có một con đường, chết.

Làm một tiên nhân mà nói, ngực bị tước mất đích xác có thể khôi phục. Thế nhưng thân thể là căn cơ cùng bản nguyên trọng yếu nhất của người tu tiên, một khi bị thương tổn, coi như là khôi phục, đạo cơ cũng sẽ chịu ảnh hưởng. Tiên Vương vốn chính là trong một vạn không có một, mỗi một cái Tiên Vương hầu như đều là hoàn mỹ thăng cấp tồn tại. Loại tu sĩ đạo cơ đều đã bị tổn thương, trừ phi dùng nghịch thiên bảo vật, dưới tình hình chung, thì không cách nào khôi phục nguyên dạng.

Hàn Lung đến bây giờ mới thôi không có sử dụng thiên tài địa bảo, hắn là ôm vạn nhất hi vọng, có thể lấy được hai quả Lịch Tiên Vương

Đan thăng cấp Tiên Vương. Một khi nàng thăng cấp Tiên Vương sau đó, thân thể tổn hao, sẽ tự nhiên mà bổ đủ, lần nữa khôi phục hoàn mỹ thân thể.

Lịch Tiên Vương Đan trân quý bao nhiêu? Một quả đều rất khó được đến, không muốn nói là hai quả. Thảo nào Hàn Lung xin hắn như vậy, muốn một lò Lịch Tiên Vương Đan.

Hàn Lung sau khi nói xong, đầy cõi lòng mong đợi nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng lo lắng Mạc Vô Kỵ lần nữa nói ra cự tuyệt.

Mạc Vô Kỵ lần này không do dự, nếu mà không hợp tác với Hàn Lung, hắn cũng là có thể đi vào Đại Hoang Hải Vực. Dù sao bị Tiên Giới nhiều như vậy thế lực cường đại truy sát, hắn còn thật không có có chỗ nào tốt trốn.

- Ta đồng ý, chờ ta thăng cấp thất phẩm Đan Đế, sẽ luyện chế một lò Lịch Tiên Vương Đan cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ một khi quyết định, cũng sẽ không có nữa nửa điểm do dự.

- Đa tạ Mạc Đan Sư.

Hàn Lung kích động giọng nói đều đang run rẩy:

- Ta kiến nghị Mạc Đan Sư cùng ta đi ngay bây giờ tới Đại Hoang Hải Vực, những Tiên Đế đó thủ đoạn thật sự là thật là đáng sợ. Tuy Bình An Giác không có truyền tống trận, người nào cũng không có thể khẳng định bọn họ lúc nào sẽ đến. Đặc biệt Lôn Thải Tiên Đế, mạng nhỏ của ái phi hắn còn đang treo, thời thời khắc khắc muốn đem ngươi bắt tới.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, giết bốn người Thiên Cơ Đan Các, còn muốn chính bản thân cứu mạng hắn phi tử? Lôn Thải đại đế này cho là mình là Sáng Thế thần sao?

Hắn Mạc Vô Kỵ cũng không có như vậy cao phong cách phẩm đức, cảm thấy Lôn Thải đại đế phi tử cùng chuyện này không có quan hệ, liền sẽ xuất thủ cứu giúp. Hắn bây giờ nhìn thấy Lôn Thải đại đế, thầm nghĩ nói một câu, lại đem cổ của ngươi rửa sạch, chờ.

Đối với Hàn Lung, Mạc Vô Kỵ vẫn là rất tán đồng, muốn rời khỏi Bình An Giác liền sớm, chậm một ngày liền một phần nguy hiểm.

- Hàn đạo hữu, ngươi lần này đi vài Đại Tiên vực dạo qua một vòng, có thể hay không nghe nói qua Ma Nguyệt Tiên Môn gần nhất có chuyện gì không?

Mạc Vô Kỵ vốn không dự định hỏi, nhưng hắn thật sự là nhịn không được. Huống chi hiện tại hắn cùng Hàn Lung đạt thành hiệp nghị, tại trước khi hoàn thành cái hiệp nghị này, Hàn Lung không có khả năng nói lung tung.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 607: Thất Phẩm Tiên Diễm

- Chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ có chút nhịn không được, đứng lên.

Hàn Lung đáp:

- Vấn Nguyệt Phong của Ma Nguyệt Tiên Môn đã bị người ta san bằng, nghe nói Ma Nguyệt Tiên Môn xuất thủ ngăn cản, bỏ mình vài Tiên Tôn, một người Chuẩn Đế.

- Là ai làm?

Mạc Vô Kỵ tiếp theo liền hỏi lên, trong lòng hắn như hỏa thiêu, muốn biết nơi Sầm Thư Âm hạ lạc. Phải biết rằng Lâm Cô chính là người Ma Nguyệt tiên môn Vấn Nguyệt Phong, Sầm Thư Âm nếu được cứu, nhất định sẽ bị mang tới Vấn Nguyệt Phong. Vấn Nguyệt Phong bị san bằng, Thư Âm có thể may mắn tránh khỏi mới đúng là quái sự.

- Là Lôn Thải đại đế, Lôn Thải đại đế hỉ nộ vô thường, hắn cho rằng là Ma Nguyệt Tiên Môn Vấn Nguyệt Phong giúp ngươi lấy được danh ngạch đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, lúc này mới làm ngươi bỏ mạng ở Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì. Ta phỏng chừng hắn là không có thực lực tiêu diệt Ma Nguyệt Tiên Môn, có người nói, hắn cả Ma Nguyệt Tiên Môn cũng định tiêu diệt.

Hàn Lung đáp.

Quả nhiên là tên khốn kiếp này, tên này tính nết quái dị, chính bản thân căn bản cũng không quen biết Lôn Thải hỗn đản này, hắn cũng giận

chó đánh mèo, giận chó đánh mèo đến Vấn Nguyệt Phong đối với Lôn Thải mà nói tựa hồ là chuyện thiên kinh địa nghĩa.

Mạc Vô Kỵ trong lòng sát khí ngang dọc, một hồi lâu sau đó mới trầm giọng nói:

- Lôn Thải không phải là diệt không xong Ma Nguyệt Tiên Môn, hắn là cùng Ma Nguyệt Tiên Môn đạt thành cái gì hiệp nghị. Cộng thêm Ma Nguyệt Tiên Môn lại kiêng kỵ Lôn Thải, lúc này mới mặc cho hắn đi tiêu diệt Vấn Nguyệt Phong. Nếu quả như thật là như thế, cái tông môn này có tồn tại hay không đều không có bất kỳ ý nghĩa nào nữa.

Tại Mạc Vô Kỵ xem ra, nếu mà một cái tông môn vì bảo tồn chính bản thân, mặc cho đối thủ chém giết tông môn đệ tử, cái tông môn này kỳ thực chẳng khác nào diệt vong. Một cái tông môn cả linh hồn cũng không có, còn tồn tại làm gì? Đây cũng là duyên cớ vì sao trước Mạc Vô Kỵ rất thưởng thức Thiên Cơ Tông, bởi vì Thiên Cơ Tông không dùng sự bảo tồn tông môn để hi sinh đệ tử.

Nhưng vào lúc này, truyền tin châu của Hàn Lung sáng lên một cái.

Hàn Lung lập tức nói:

- Mạc Đan Sư, có người đang hỏi thăm tin tức của ngươi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn đã không còn chỗ dựa vững chắc, không muốn nói hiện tại Lịch Tiên Vương Đạo Quả hiện tại khó có được, coi như là như trước, cũng sẽ có người có ý đồ với hắn.

- Chúng ta đây lúc nào đi Đại Hoang Hải Vực?

Hàn Lung nóng bỏng hỏi.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ cũng không nóng nảy, hắn tin tưởng những cường giả kia nhận được tin tức, cũng sẽ không lập tức liền xuất hiện ở Bình An Giác.

Hắn đang nghĩ ngợi có đúng hay không trước tra xét một chút Vạn Bình trong giới chỉ có những thứ gì, bỗng nhiên nghĩ tới một chuyện khác, Mạc Vô Kỵ biến sắc, lập tức nói:

- Đi, chúng ta bây giờ liền đi, đi Đại Hoang Hải Vực, nhanh.

Dồn dập giọng nói biểu lộ Mạc Vô Kỵ lo lắng cùng cấp thiết.

Hàn Lung ước gì Mạc Vô Kỵ hiện tại liền đi, Mạc Vô Kỵ có thể nói là hy vọng duy nhất của nàng. Coi như là nàng có Lịch Tiên Vương Đạo Quả, dùng năng lực của nàng, cũng không cách nào mời được một Đan Đế vì nàng luyện chế Lịch Tiên Vương Đan. Bây giờ tìm tới Mạc Vô Kỵ thiên tư trác tuyệt tại đan đạo một đường, nàng há có thể bỏ qua.

Mạc Vô Kỵ cực kỳ dứt khoát cùng ba người Cái Quang Di lên tiếng chào, dùng tốc độ nhanh nhất cùng Hàn Lung rời đi Bình An Giác, tiến vào Đại Hoang Hải Vực.

Gần như là Mạc Vô Kỵ cùng Hàn Lung mới vừa rời đi, vài cường giả Đại La Tiên viên mãn cấp bậc liền đi tới hòa bình quán rượu. Mấy người này vừa tiến vào quán rượu đại sảnh lầu một, liền lớn tiếng kêu lên:

- Mạc Vô Kỵ ở phòng nào?

- Để cho Mạc Vô Kỵ xuống đê, cùng ta đi một chuyến.

Tại sau mấy tiếng kêu la đó, một giọng ôn hòa truyền đến.

Tiếp theo cái thanh âm này là một người thư sinh sắc mặt tái nhợt xuất hiện, da tay của hắn trắng thật giống như một tờ giấy, thậm chí đều có thể thấy gân xanh. Ánh mắt buông xuống, tựu như cùng chưa có tỉnh ngủ bình thường giống nhau. Để cho người khắc sâu ấn tượng chính là một đôi tay của hắn, thon dài sạch sẽ.

- Trác, Trác tiền bối...

Trước vài tên Đại La Tiên lớn tiếng thét to thấy người thư sinh sắc mặt tái nhợt này, nói chuyện đều có chút nói lắp hắn lên, đùi một người trong đó đều có chút run rẩy.

Thư sinh thật giống như không có thấy mấy tên Đại La Tiên bình thường giống nhau, vẫn như cũ ôn hòa nhìn tiểu nhị hòa bình quán rượu.

Tiểu nhị nhanh chóng khom người thi lễ, giọng nói như nhau run rẩy nói:

- Tiền, tiền bối... Mạc Vô Kỵ trước đây không lâu đi Đại Hoang Hải Vực, hắn nói rất nhanh thì sẽ trở lại...

Thư sinh Da dẻ trắng nõn hơi khẽ cau mày, lập tức nói:

- Vậy ngươi liền nói cho hắn biết, khi hắn trở về, lập tức tới gặp ta.

- Dà, dạ, vãn bối biết...

Tiểu nhị hầu như đều muốn đầu thấp tới đất lên rồi.

- Tiền bối...

Một cái vòng tròn cuồn cuộn quả cầu thịt lúc này từ trên lầu lăn xuống tới, ngữ khí của hắn như nhau thấp thỏm lo âu, tốc độ xuống lầu dường như có chút buồn cười.

Lúc này không có bất kỳ người nào cười nhạo thịt cầu, làm chủ nhân hòa bình quán rượu, Bình An Giác nhân vật số một đi tới nơi này, hắn há có thể không khẩn trương?

Thư sinh chỉ là hơi gật đầu một cái, vẫn là không có bất kỳ biểu tình chậm rãi xoay người, sau đó đi từ từ ra quán rượu.

Mãi cho đến khi thư sinh đi xa, nam tử tròn vo béo ú mới xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, trong lòng thở ra một hơi.

...

Vừa tiến vào Đại Hoang Hải Vực, Mạc Vô Kỵ liền nghe thấy được một cổ mùi tanh. Đây không chỉ là một loại mùi tanh của biển, còn có một loại máu tanh khí tức.

Cộng thêm dưới chân nước biển toàn bộ là màu đỏ, Mạc Vô Kỵ thậm chí có chút hoài nghi mình đứng yên địa phương là một cái biển máu.

- Mạc Đan Sư, cái Phi Toa này của ngươi hắn là thất phẩm tiên khí sao??

Đứng ở Mạc Vô Kỵ Phi Toa, Hàn Lung tán thán một tiếng nói.

Nếu mà cưỡi phi hành pháp bảo của nàng, hai người đến mục đích chí ít yêu cầu một năm. Mà Mạc Vô Kỵ Phi Toa này, có lẽ chỉ cần hai tháng liền có thể đến.

- Đúng vậy, tuy ta không còn là người của Đan Đạo Tiên Minh, ta còn nợ Đan Đạo Tiên Minh Nông Vịnh một cái nhân tình.

Mạc Vô Kỵ hoài cảm nói.

Nông Vịnh cho hắn Phi Toa này, Phi Toa đã cứu hắn vài lần, nhân tình này tương lai hắn sẽ tìm cơ hội trả lại cho Nông Vịnh.

- Mạc Đan Sư, trước ngươi nhớ ra cái gì đó, tại sao muốn nói nhanh rời đi?

Hàn Lung vẫn có chút nghi hoặc, vốn Mạc Vô Kỵ không chút hoang mang, về sau hắn lại đột nhiên nói nhanh lên một chút rời đi, làm cho nàng cũng rất là không giải thích được.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Còn phải tạ ơn Hàn đạo hữu hỗ trợ, nếu không phải ngươi nói cho ta biết Trác Bình An qua một đoạn thời gian liền yêu cầu đổi một cái Đan Đế vì hắn luyện đan, ta nói không chừng lúc này đã bị Trác Bình An mang đi.

Mạc Vô Kỵ nhớ tới chuyện này, đích thật là ra một thân mồ hôi lạnh. Hắn vẫn không để mắt đến giá trị của mình, phải biết rằng hắn là một ngũ phẩm Tôn Cấp Đan Vương a. Trẻ tuổi như vậy, một cái ngũ phẩm Tôn Cấp Đan Vương, muốn thăng cấp thất phẩm Đan Đế, dường như cũng sẽ không có bao nhiêu trở ngại. Hàn Lung tìm hắn, không phải là khẳng định hắn có thể thăng cấp thất phẩm Đan Đế sao?

Trác Bình An có thể lại đem Bình An Giác chống đỡ hắn lên, thậm chí còn ở nơi này xưng vương xưng bá, để cho một phần Tiên Đế cũng không dám động thủ, hắn há có thể là hạng người đơn giản? Cường giả loại này, nếu mà nghĩ không ra giá trị lợi dụng của hắn Mạc Vô Kỵ, vậy thì uổng là bá chủ một phương sao?. Hàn Lung đều có thể nhìn ra hắn tương lai sẽ trở thành Đan Đế, Trác Bình An sẽ không nhìn ra?

Trác Bình An cái gì đều không cần đi làm, chỉ cần đưa hắn Mạc Vô Kỵ cấm đoán, sau đó ném một phần thất cấp tiên linh thảo cho hắn luyện tập. Chờ hắn thăng cấp thất phẩm Đan Đế sau đó, trực tiếp để cho hắn trở thành máy luyện đan là được.

Cho nên Mạc Vô Kỵ mới cảm tạ Hàn Lung, không phải là Hàn Lung nói cho hắn biết Trác Bình An yêu cầu Đan Đế luyện chế sinh cơ loại đan dược chuyện này, hắn bị cấm vận còn không biết chuyện gì xảy ra.

Hàn Lung cũng hiểu được, nhất thời trong lòng có chút nghĩ mà sợ. Mạc Vô Kỵ một khi bị vòng cấm, hy vọng của nàng liền triệt để tan vỡ. Hoàn hảo, Mạc Vô Kỵ phản ứng nhanh.

- Hàn đạo hữu, ngươi khống chế Phi Toa, ta thừa dịp trong khoảng thời gian này đến nghiên cứu một chút thất phẩm tiên đan luyện chế.

Mạc Vô Kỵ biết Trác Bình An yêu cầu Đan Đế sau đó, hắn liền biết, đây có lẽ là hắn một cái sinh cơ. Thực tại không có cách nào, hắn đi ngay nói chuyện cùng Trác Bình An.

Mạc Vô Kỵ chỗ xung yếu tấn cấp thất phẩm Đan Đế, Hàn Lung tự nhiên không có nửa điểm nghi vấn, nàng liền hỏi cũng không hỏi, liền

nhận lấy Phi Toa khống chế. Con đường này nàng đi qua hai lần, biết đâu có thể tránh yêu thú cường đại.

...

Trở lại buồng nhỏ trên tàu, Mạc Vô Kỵ lấy ra giới chỉ of Vạn Bình. Trong giới chỉ, cấm chế bị Mạc Vô Kỵ thuần thục bỏ đi.

giới chỉ Vạn Bình không để cho Mạc Vô Kỵ thất vọng, bên trong thượng phẩm tiên tinh thì có hơn năm trăm vạn. Ngoài ra, còn có một đống lớn tiên linh thảo cùng tài liệu luyện khí. Về phần bừa bộn đan dược, Mạc Vô Kỵ căn bản là nhìn không thuận mắt.

Để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ là, hắn tại trong giới chỉ of Vạn Bình nhìn thấy một quả Thất hoa (7 hoa) Diễm Tâm Thạch. Thứ này nhưng là bảo vật vô giá a, có thể làm cho hỏa diễm thăng cấp đến thất phẩm tiên diễm trình độ.

Nghĩ đến hỏa diễm, Mạc Vô Kỵ liền nghĩ đến Thanh Câm Chi Tâm vẫn tại bên trong Bất Hủ Giới.

Mạc Vô Kỵ đơn giản ném ra vài tấm trận kỳ, trực tiếp tiến vào Thanh Câm Chi Tâm.

Thanh Câm Chi Tâm thật giống như một đóa màu xanh thủy tiên hoa bình thường giống nhau, lẳng lặng trôi lơ lửng tại vùng ven Bất Hủ Giới. Mà tấm màu đỏ tinh thể cũng không có gì thay đổi, vẫn như cũ hạ xuống rơi vào dưới Thanh Câm Chi Tâm.

Mạc Vô Kỵ đi tới vừa vung tay, Thanh Câm Chi Tâm liền hạ xuống rơi vào lòng bàn tay của hắn. Mạc Vô Kỵ lúc này liền cảm nhận được nội bộ Thanh Câm Chi Tâm kinh khủng nhiệt độ, hắn thậm chí có một loại cảm giác, coi như là dùng một đóa Thanh Câm Chi Tâm này thiêu đốt Tiên Đế, Tiên Đế cũng sẽ không ăn được bỏ chạy.

Thanh Câm Chi Tâm trung gian, xuất hiện bảy đạo chồi vô cùng rõ ràng.

Lẽ nào đây đã là thất phẩm tiên diễm? Trong lòng Mạc Vô Kỵ lay động không dứt. Hắn nhanh chóng nhặt lên tấm màu đỏ tinh thể, màu đỏ tinh thể hầu như không có bất kỳ biến hóa nào.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, để cho mình Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp tới rồi thất phẩm tiên diễm, cư nhiên bản thân không có bất kỳ tiêu hao, màu đỏ tinh thể này tới cùng là vật gì? nghịch thiên Như vậy?

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ lần nữa chìm đắm đến bên trong Thanh Câm Chi Tâm, rất nhanh hắn liền hiểu là chuyện gì xảy ra. Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp quá nhanh, yêu cầu hấp thu ngoại giới thiên địa quy tắc cùng linh khí, mới có thể tiếp tục thăng cấp. Nếu không, lần này Thanh Câm Chi Tâm cũng không chỉ thăng cấp đến thất phẩm tiên diễm, nói không chừng đẳng cấp càng cao.

Cẩn thận lại đem tấm màu đỏ tinh thể thu hồi, Mạc Vô Kỵ khẳng định thứ này không thua gì Tiên Thiên linh bảo. Chờ bên này xong chuyện, hắn sẽ nghĩ biện pháp đi tra một chút này màu đỏ tinh thể tới cùng là vật gì.

Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp tới rồi thất phẩm tiên diễm, để cho hắn vừa mới lấy được cái đóa bảy hoa Diễm Tâm Thạch cư nhiên đã không còn đất dụng võ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 608: Vô Bản Phu Thê

Mạc Vô Kỵ nhìn mười hai tấm thượng đẳng Tiên Lâm Đan trong tay, trong lòng rất là thoả mãn. Hắn đến Đại Ất Tiên sau đó, liền cảm giác mình có thể luyện chế ra thượng đẳng Tiên Lâm Đan. Hiện tại hắn Thanh Câm Chi Tâm lại thăng cấp tới rồi thất cấp tiên diễm, quả nhiên cùng hắn dự liệu, trước luyện đan có chút hứa không làm được địa phương, hiện tại nước chảy thành sông, đệ nhất lô Tiên Lâm Đan liền luyện chế ra mười hai tấm thượng đẳng.

Dùng hắn đối với đan đạo hiểu, có thể khẳng định phía sau đan dược tuyệt đối sẽ không tái xuất hiện thấp hơn thượng đẳng đan dược.

Mạc Vô Kỵ lần nữa lấy ra một đống tiên linh thảo, bắt đầu luyện chế thứ hai lô Tiên Lâm Đan.

Bình thường giống nhau cường hãn Đan Sư luyện chế lục phẩm tiên đan cũng cần vài canh giờ, thiếu chút nữa Đan Sư là luyện chế lục phẩm tiên đan thậm chí cần phải mấy ngày thời gian. Mạc Vô Kỵ chỉ dùng hơn nửa canh giờ, thứ hai lô Tiên Lâm Đan liền đi ra rồi.

Không có ngoài Mạc Vô Kỵ dự liệu, vẫn là đầy đan, cùng đệ nhất lô bất đồng là, thứ hai lô đan dược nhiều hơn 4 tấm hạng nhất Tiên Lâm Đan.

Thứ ba lô đan dược Mạc Vô Kỵ không có luyện chế Tiên Lâm Đan, hắn lựa chọn luyện chế Già La Tiên Đan.

Già La Tiên Đan là lục phẩm tiên đan bên trong giá trị cực cao một loại, có thể tăng Đại Chí Tiên thăng cấp Đại La Tiên tỷ lệ tiên đan, loại

đan dược này bất luận cái gì một quả đi vào chợ, cũng sẽ đưa tới điên cuồng đoạt.

Mạc Vô Kỵ trên người tài liệu luyện chế Già La Tiên Đan còn nhiều, cũng đủ hắn tiêu xài.

Già La Tiên Đan so với Tiên Lâm Đan phải khó luyện chế hơn nhiều, Mạc Vô Kỵ thứ ba lô Già La Tiên Đan luyện chế ra đến, vẫn là đầy đan, không chỉ như thế, hạng nhất đan dược đạt tới 6 tấm.

Thứ tư lô Già La Tiên Đan hạng nhất đan dược đạt tới 9 tấm, thứ năm lô Già La Tiên Đan hạng nhất đan dược đạt tới mười một tấm, thứ sáu lô Già La Tiên Đan Mạc Vô Kỵ vẫn là luyện chế ra đến một lò đầy đan, mười hai viên thuốc toàn bộ là hạng nhất đan dược.

Đình chỉ luyện chế Già La Tiên Đan, trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là cảm khái không thôi. Trước đây hắn tại Huyền Tiên thời điểm, vô luận như thế nào luyện chế, lục phẩm tiên đan cũng đều là hạ đẳng.

Hôm nay hắn dùng lục lô đan dược liền đem bản thân đan đạo trình độ tăng lên tới lục phẩm Tôn Cấp Đan Vương.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng trước hắn không cách nào luyện chế ra lục phẩm hạng nhất tiên đan, không phải đan đạo của hắn không được, mà là thực lực của hắn bị hạn chế. Hôm nay hắn thăng cấp đến Đại Ất Tiên, hỏa diễm lại thăng cấp tới rồi thất cấp tiên diễm, luyện chế lục phẩm tiên đan gần như là nước chảy thành sông.

Mạc Vô Kỵ lại đem lò luyện đan dọn dẹp một lần, không có bắt đầu lập tức luyện chế thất phẩm tiên đan, trên người của hắn thất phẩm tiên linh thảo mặc dù nhiều, nhưng cũng không có thể tùy tùy tiện tiện lãng phí. Hắn muốn đem chính bản thân luyện chế lục phẩm tiên đan một phần được mất tổng kết một cái, sau đó sẽ bắt đầu luyện chế thất phẩm tiên đan.

Thất phẩm tiên linh thảo trân quý cũng không phải là lục phẩm tiên linh thảo có thể so sánh với, hắn mặc dù có thể lấy được nhiều thất phẩm tiên linh thảo như vậy, là chiếm Khuê Phong Vân tiện nghi, Khuê Phong Vân bí mật bị hắn trong lúc vô ý gặp được, kết quả tiên linh thảo đều thành vật trong túi của họ.

Mạc Vô Kỵ tin tưởng, dùng hắn đối với đan đạo hiểu, cộng thêm trên người của hắn thất phẩm tiên linh thảo, hắn thăng cấp thất phẩm Đan Đế cũng sẽ không có vấn đề gì.

Hắn thậm chí có thể khẳng định, không có bất kỳ một cái lục phẩm Đan Vương tại thăng cấp thất phẩm Đan Đế thời điểm, không xa hoa như vậy, một đống thất phẩm tiên linh thảo cung cấp hắn luyện chế. Đan Đế khác đều là thời gian sử dụng bên trong chồng chất hắn lên, hắn không có nhiều thời giờ như vậy, chỉ có thể dùng tiên linh thảo đến chồng chất.

Ba ngày sau, Mạc Vô Kỵ lấy ra đệ nhất lô thất phẩm tiên đan tiên linh thảo, hắn chuẩn bị từ Tam Chuyển Huyết Tịch Đan bắt đầu luyện chế. Tam Chuyển Huyết Tịch Đan không là phi thường khó luyện chế, cũng không phải cái loại này dễ dàng nhất luyện chế thất phẩm tiên đan. Loại này thất phẩm tiên đan dùng để luyện tập, đối với Đan Sư khác mà nói rất xa xỉ, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói tương đối hợp.

Tam Chuyển Huyết Tịch Đan chủ yếu tiên linh thảo là Đề Huyết Đằng, Đề Huyết Đằng gãy sau đó sẽ chảy ra dịch thể như máu. Tại bên trong thất cấp tiên linh thảo coi như là một loại tương đối trân quý, ngoài luyện chế ra tới Tam Chuyển Huyết Tịch Đan có thể bổ sung tu sĩ máu huyết. Mạc Vô Kỵ bởi vì tại bên trong Uẩn Tiên Tiên Cốc chiếm được hàng loạt Đề Huyết Đằng, cho nên dùng cái này đến luyện tập.

Cao cấp tiên đan sở dĩ khó có thể luyện chế, nguyên nhân chủ yếu là tiên linh thảo bên trong tiên Linh Dược tính chất không tốt khống chế. Đẳng cấp càng cao tiên linh thảo, càng không dễ dàng khống chế, hơn nữa càng dễ xuất hiện dược tính bạo liệt.

Mạc Vô Kỵ hỏa diễm là thất cấp tiên diễm, hắn lò luyện đan nhưng chỉ là một món lục phẩm tiên khí, đây càng là tăng lên Mạc Vô Kỵ luyện chế thất phẩm tiên đan độ khó.

Một gốc cây gốc cây thất cấp tiên linh thảo bị Mạc Vô Kỵ đưa vào bên trong lò luyện đan, dưới Thanh Câm Chi Tâm, Mạc Vô Kỵ cực kỳ thuần thục tinh luyện dược dịch tinh hoa.

Mạc Vô Kỵ khác không dám nói, tinh luyện dược dịch tinh hoa, Mạc Vô Kỵ nhận thứ hai, còn thật không người nào dám nói so với hắn lợi hại hơn.

Đủ hai canh giờ sau đó, hết thảy tiên linh thảo dược dịch tinh hoa bị Mạc Vô Kỵ tinh luyện hoàn tất.

Mạc Vô Kỵ hơi thở phào nhẹ nhõm, hắn bắt đầu dung dịch. Bước này đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, cũng không tồn tại trở ngại, hắn luyện đan thất bại, còn rất ít tại dung dịch xảy ra vấn đề.

Nhưng lần này chỉ qua nửa nén hương thời gian, lò luyện đan liền phát sinh bịch một tiếng, trong đó hết thảy tiên linh thảo dược dịch tinh hoa tất cả đều vỡ ra tới. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ là tiên linh thể chín tầng, hắn nói không chừng còn có thể thụ thương.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, đệ nhất lô thất phẩm tiên đan thất bại hắn không ra ngoài, hắn ngoài ý muốn là không có dự liệu được mình ở dung dịch thượng liền thất bại.

Thanh lý lò luyện đan, Mạc Vô Kỵ bắt đầu tiếp tục luyện chế lô Tam Chuyển Huyết Tịch Đan thứ hai. Cùng đệ nhất lô bình thường giống nhau, hơn hai canh giờ sau đó, lò luyện đan dược dịch nổ tung.

Thứ ba lô, thứ tư lô...

Liên tiếp nổ tung cửu lô Tam Chuyển Huyết Tịch Đan, Mạc Vô Kỵ phải dừng lại tiếp tục luyện chế. Này đã không phải là kinh nghiệm vấn

đề, liên tiếp cửu lô đan dược hầu như đều là tại trong quá trình dung dịch nổ tung. Chỉ có hai lô qua dung dịch, cũng là mới vừa qua dung dịch liền nổ tung.

Đủ trầm tư nửa tháng thời gian, Mạc Vô Kỵ vẫn không có tìm được nguyên nhân. Trong lòng hắn có dự cảm, hắn không phải là hắn thủ pháp luyện chế cùng kinh nghiệm xảy ra vấn đề, phải cùng lúc ở ngũ phẩm Đan Vương như nhau, cảnh giới của hắn thiếu.

Song lần này bất đồng, hắn coi như là cảnh giới thiếu, hắn cũng nhất định phải trong thời gian ngắn nhất thăng cấp đến thất phẩm Đan Đế. Nếu là chờ hắn tu luyện tới Tiên Vương sau đó, lại đi luyện chế thất phẩm tiên đan, hoa cúc đồ ăn cũng lạnh.

Mạc Vô Kỵ chuẩn bị tế xuất luyện chế cái khác thất phẩm tiên đan thử xem một chút thì, Hàn Lung truyền đến một đạo cấp thiết tin tức, Phi Toa bị ngăn cản.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ lập tức liền quét đi ra ngoài, ngăn cản Phi Toa chính là một nam một nữ. Mạc Vô Kỵ thu hồi lò luyện đan, một bước liền hạ xuống rơi vào Phi Toa trên boong thuyền.

- Là Vô Bản phu thê, hôm nay sợ rằng khó khăn rồi.

Mạc Vô Kỵ vừa ra đến, Hàn Lung liền truyền âm cho Mạc Vô Kỵ.

- Vô Bản phu thê?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ truyền âm trở về, hắn căn bản cũng không có nghe nói qua đây là vật gì. Đứng ở hắn Phi Toa trước mặt một nam một nữ thoạt nhìn cũng không lớn, nam tử tướng mạo không tầm thường, chỉ là sắc mặt biến thành màu đen, không biết là tu luyện công pháp duyên cớ, hay là bởi vì nguyên nhân khác.

Nữ tử thoạt nhìn dịu dàng động lòng người, dung mạo so với Hàn Lung xinh đẹp hơn ba phần. Da dẻ cùng nam tử vừa lúc tương phản, phi

thường trắng nõn. Một đôi tay tựa cùng ngọc hành giống nhau, hầu như có thể nói là hoàn mỹ. Từ bên ngoài xem lên, Mạc Vô Kỵ càng tin tưởng nữ tử này là một tiểu thư khuê các rất học thức.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng hai người này nếu ngăn ở hắn Phi Toa phía trước, cộng thêm Hàn Lung nói cái gì Vô Bản phu thê, hắn liền biết hắn nhìn thấy nhất định là mặt ngoài hiện tượng.

- Thì ra còn có một con kiến hôi.

Nam tử mặt đen thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, khóe miệng hơi nhếch lên, giọng nói thậm chí mang theo một phần trêu chọc mùi vị.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, hai người này đều là Đại La Tiên, nam tử kia hắn là là Đại La Tiên hậu kỳ, nàng kia đã là Đại La Tiên viên mãn.

Hàn Lung tiếp tục truyền âm nói:

- Vô Bản phu thê chính là chạy trốn tới Bình An Giác, sau đó lại chạy trốn tới Đại Hoang Hải Vực tới một đôi phu thê. Nam gọi Khuông Bản Hầu, nữ tên là Cẩu Vô Ngọc. Hai người này giết người như ngóe, tại Đại Hoang Hải Vực dựa vào sát nhân mà sống, hơn nữa có một bộ thủ đoạn đặc biệt chạy trốn cùng đối với nguy hiểm nhận biết. Người khác tại Đại Hoang Hải Vực sống mười năm đều là vận khí, đối với phu phụ đó tại Đại Hoang Hải Vực có một hai trăm năm thời gian, tu vi cũng từ Đại Chí Tiên tới rồi Đại La Tiên viên mãn, càng sống càng mạnh.

Thực lực của hai người đều so với cùng giai cao hơn, hơn nữa bọn họ tay chưa bao giờ phóng sinh, đến bây giờ mới thôi, tu sĩ có thể từ tay vợ chồng bọn họ chạy trốn, không cao hơn mười người. Bởi vì âm ngoan độc ác, làm lại là không có tiền vốn buôn bán, cộng thêm tên của bọn họ thì có Vô-Bản hai chữ, nên có một cái biệt hiệu 'Vô Bản phu phụ'. Đáng sợ nhất là hai người này phi hành pháp bảo cũng là thất phẩm tiên khí, ngày hôm nay chúng ta gặp phải hai người này, muốn trốn sợ rằng rất khó.

Hàn Lung mặc dù tại truyền âm cho Mạc Vô Kỵ, trong lòng nàng kỳ thực đã đang làm liều mạng dự định. Mạc Vô Kỵ tu vi chắc chắn sẽ không rất cao, nàng là Đại La Tiên viên mãn không sai, lực chiến đấu của nàng khẳng định không bằng một người bên trong đó.

- Bản ca, để cho bọn họ lại đem đồ đạc lưu lại, sau đó tự sát sao?. Nói như vậy, cũng tốt lưu lại bọn họ một cái toàn thây.

Cẩu Vô Ngọc nói.

Thanh âm của nàng dễ nghe êm tai, mang theo một loại thương hại âm điệu, để cho người ta nhịn không được muốn cảm tạ nàng thiện lương.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, màu xám tro trường đao xuất hiện ở lòng bàn tay, hắn quay đầu nói với Hàn Lung:

- Nếu trốn không xong, vậy thì đánh sao?. Chúng ta một người một cái, ta đối phó Cẩu Vô Ngọc, ngươi đối phó Khuông Bản Hầu. Ngươi không nên gấp thiết cầu thắng, chỉ cần ngăn chặn Khuông Bản Hầu là được.

Hàn Lung tu vi và Cẩu Vô Ngọc không sai biệt lắm, so với Khuông Bản Hầu thoáng cao hơn một chút. Tuy tiện Hàn Lung tu vi so với Khuông Bản Hầu cao hơn, Mạc Vô Kỵ vẫn là phỏng chừng nàng không phải là đối thủ của Khuông Bản Hầu. Về phần cái kia Cẩu Vô Ngọc, loại nữ nhân này đáng sợ nhất. Hàn Lung đối chiến kinh nghiệm Mạc Vô Kỵ không rõ ràng lắm, dựa theo Mạc Vô Kỵ phán đoán, Hàn Lung chống lại Cẩu Vô Ngọc không có nửa điểm phần thắng.

Cho nên hắn mới chịu chủ động đối phó nữ nhân kia.

- A...

Hàn Lung nghe được Mạc Vô Kỵ nói, kinh dị a một tiếng, nàng chưa kịp nói tiếp nói, trường đao của Mạc Vô Kỵ trong tay đã cuốn ra, đã

đánh về phía Cẩu Vô Ngọc.

Cẩu Vô Ngọc ngơ ngác nhìn nhào tới Mạc Vô Kỵ, thẳng đến ánh đao kia hóa thành hơn mười trượng đao mang sau đó, nàng mới quay đầu nói với Khuông Bản Hầu:

- Bản ca, ta rốt cuộc hiểu rõ cái gì là người không biết không sợ.

Về phần Mạc Vô Kỵ một đạo đao mang này, nàng thật giống như không có thấy bình thường giống nhau.

- Ha ha ha...

Khuông Bản Hầu cười ha ha một tiếng:

- Nhớ kỹ bộ vị ta thích ăn nhất, đừng làm cho linh khí trôi đi nhiều a.

Cẩu Vô Ngọc thản nhiên cười, chân ngọc bước ra, thật giống như đi dạo trên sân vắng bình thường giống nhau đi hướng ánh đao Mạc Vô Kỵ. Thế nhưng sau một khắc, mặt ngọc đó liền thay đổi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 609: Không Gian Thông Đạo Rời Tiên Giới

Mạc Vô Kỵ một đao này không có gì lạ bỗng nhiên biến hóa, từ một đạo đao mang nổ tung thành vô số đạo đao mang. Vô số đao mang phô thiên cái địa mà đến, thật giống như một mảnh đại mạc lại đem nàng cuốn vào.

Cẩu Vô Ngọc tự nhiên không phải là ngu ngốc, Mạc Vô Kỵ đao mang nổ tung trở thành đại mạc thủ đoạn tuyệt đối là đỉnh cấp thần thông.

Nguyên bản căn bản Cẩu Vô Ngọc cũng không lại đem Mạc Vô Kỵ để ở trong mắt, hầu như dùng tốc độ nhanh nhất tế xuất bản thân pháp bảo, pháp bảo của nàng là một món Hỗn Nguyên Kim Đấu màu hồng.

Hỗn Nguyên Kim Đấu vừa tế xuất, liền như một cái miệng khổng lồ, muốn đem Mạc Vô Kỵ vô biên đại mạc toàn bộ cắn nuốt hết.

Cảm thụ được bản thân Hỗn Nguyên Kim Đấu dường như có thể ngăn chặn Mạc Vô Kỵ đại mạc đao mang, Cẩu Vô Ngọc còn chưa kịp thở phào, liền nhìn thấy một đạo đao mang từ vòm trời đánh xuống khóa mi tâm của nàng.

Một loại lạnh lẽo hàn ý trong nháy mắt thẩm thấu nàng toàn thân, Cẩu Vô Ngọc phát sinh một tiếng bén nhọn la hét, trương tay lấy ra một mảnh màu xanh biếc khăn tay chính là một búng máu văng đi tới. Xanh biếc khăn tại đây một búng máu dưới cấp tốc khuếch trương trường, rất nhanh liền trở thành một mảnh lục ấm.

Nguyên bản Khuông Bản Hầu ở một bên xem thường thấy Cẩu Vô Ngọc bị Mạc Vô Kỵ đánh trở tay không kịp, đâu còn có thể nhịn được tiếp tục đứng xem, hắn trương tay lấy ra một thanh hắc sa liền muốn đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Hàn Lung kinh nghiệm dù có kém, cũng biết không có thể để cho Khuông Bản Hầu đi vây công Mạc Vô Kỵ. Nàng tại Khuông Bản Hầu di động trong nháy mắt, cũng là tế xuất một ngọn đèn tàn đèn đập hướng về Khuông Bản Hầu.

Ngọn đèn lan tràn, cùng Khuông Bản Hầu hắc sa mây đen đánh vào cùng một chỗ, lại là khắp bầu trời tiên nguyên nổ bể ra.

Hàn Lung tu vi vốn liền không yếu so với Khuông Bản Hầu, Khuông Bản Hầu sẽ không lại đem Hàn Lung xem ở trong mắt, lúc này cũng không khỏi không buông tha vây công Mạc Vô Kỵ, toàn lực đối phó Hàn Lung.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ skill sông dài cư nhiên bị khăn tay hóa thành lục ấm ngăn trở, cuồng liệt đao khí chỉ là để cho Cẩu Vô Ngọc sắc mặt có chút tái nhợt, bay ngược ra mười mấy trượng.

Mạc Vô Kỵ biết này không phải sông dài của hắn không được, cũng không phải của hắn tu vi thiếu, mà là sông dài khoảng cách hoàn thiện còn kém quá xa.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục thi triển đệ tam chiêu mặt trời lặn, mặt trời lặn hầu như bộ giáp bảo mệnh của hắn bình thường giống nhau, chẳng những uy lực lớn, hơn nữa còn mang theo đạo vận sát ý.

Mặt trời lặn coi như là một trong lá bài tẩy của hắn, lúc này hắn còn không cần dùng lá bài tẩy, huống hồ sông dài đều khoảng cách hoàn thiện còn kém quá xa, chứ đừng nói chi là hắn chưa hề thi triển qua mặt

trời lặn. Hắn đích xác là không giết chết nổi Cẩu Vô Ngọc, bất quá Cẩu Vô Ngọc cũng đừng nghĩ chiếm tiện nghi của hắn.

Tại Cẩu Vô Ngọc khăn tay ngăn trở sông dài trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ lần nữa nhảy qua trước, lại là một quyền đánh ra.

Từ Mạc Vô Kỵ động thủ đến bây giờ, Cẩu Vô Ngọc liền ở vào bị bị đánh tình cảnh, căn bản cũng không có sức đánh trả. Hoặc là nói, Mạc Vô Kỵ đánh đến bây giờ, nàng ngăn cản đến bây giờ.

Không phải là thực lực của Cẩu Vô Ngọc cùng Mạc Vô Kỵ thực sự chênh lệch nhiều như vậy, mà là Cẩu Vô Ngọc ban đầu đã xem thường Mạc Vô Kỵ, bị Mạc Vô Kỵ đánh một trở tay không kịp, kết quả chỉ có thể một đường chống đối lại đây.

Mạc Vô Kỵ kinh nghiệm chiến trận, há có thể để cho Cẩu Vô Ngọc phục hồi tinh thần lại hướng hắn phản công? Tại Liệt Vực Quyền sau đó, lại là một đạo không gian trói buộc.

Thừa dịp ngươi bệnh lấy mạng ngươi, lúc này Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không có nửa điểm nương tay. Trước mắt Cẩu Vô Ngọc này chẳng những tu vi so với Vạn Bình cao hơn ra một mảng lớn, thực lực và kinh nghiệm chiến đấu cũng không phải Vạn Bình có thể so sánh. Nếu không phải nàng ngay từ đầu liền xem thường Mạc Vô Kỵ, bị Mạc Vô Kỵ chiếm tiên cơ, dùng kinh diễm đao đạo thần thông ngăn chặn nàng, không để cho nàng có dũng khí đơn giản động thủ, lúc này Mạc Vô Kỵ thật đúng là khó có thể chiếm thượng phong.

Ngăn trở hai đao của Mạc Vô Kỵ, Cẩu Vô Ngọc cũng không có buông lỏng, nàng đã rõ ràng thực lực của Mạc Vô Kỵ rất mạnh, mạnh đến tình cảnh không so với nàng yếu nửa phần.

Sự thực chứng minh nàng dự liệu không có sai, Mạc Vô Kỵ lĩnh vực mang theo vòng xoáy, căn bản cũng không sợ hãi nàng lĩnh vực áp chế khiến cho nàng rất rung động. Cái này cũng chưa tính, nàng lần đầu tiên nhìn thấy mang theo lĩnh vực nắm đấm.

Mạc Vô Kỵ một quyền này ầm lại đây, cư nhiên mang theo quyền vực, hơn nữa Mạc Vô Kỵ một quyền này có thể vỡ ra nàng lĩnh vực.

Gần như là tại nàng lĩnh vực bị vỡ ra trong nháy mắt, không gian chung quanh nàng bỗng nhiên sóng gió nổi lên, nàng không gian tựa hồ bị trói buộc lại.

Không tốt, Cẩu Vô Ngọc trong lòng dưới sự kinh hãi, há mồm chính là một đạo nhạt hoàng quang mang phun ra, đồng thời lớn tiếng kêu lên:

- Dừng tay.

Thủ đoạn của nàng hầu như toàn bộ ra hết, nếu mà Mạc Vô Kỵ còn có chuẩn bị ở sau, nàng chỉ có thể bị thương nặng. Nếu mà không bỏ chạy, chỉ có thể chờ bị giết.

Cẩu Vô Ngọc nhổ ra hoàng mang hóa thành một cái như có như không lưới lớn, dường như muốn bao lấy Mạc Vô Kỵ Liệt Vực Quyền.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ Liệt Vực Quyền trực tiếp lại đem này lưới lớn ầm nứt ra, tiên nguyên nổ tung, lại đem Cẩu Vô Ngọc áo khoác tất cả đều xé rách.

Mạc Vô Kỵ dừng tay, tại trong vô số lần chiến đấu, Mạc Vô Kỵ không biết đã nghe qua bao nhiêu lời cầu xin dừng tay. Đây là hắn lần đầu tiên, dường như thực sự nghe theo lời của đối phương, mà dừng tay.

Không phải là Mạc Vô Kỵ mềm lòng, mà là hắn biết rõ, động thủ lần nữa hắn cũng không giết chết Cẩu Vô Ngọc. Nếu không giết chết, vậy thừa dịp đối phương gọi dừng tay, mọi người nói chuyện điều kiện. Cho nên tại dừng tay sau đó, Mạc Vô Kỵ không gian trói buộc ba động vẫn như cũ như có như không tại quanh người Cẩu Vô Ngọc phập phồng.

Điều này làm cho Cẩu Vô Ngọc cả người đều có chút không thoải mái, Mạc Vô Kỵ không gian trói buộc cũng không có phong tỏa nàng,

thế nhưng là tại quanh người nàng ba động lại cũng không phong tỏa, làm cho nàng rất là không được tự nhiên.

Khuông Bản Hầu cùng Hàn Lung đã đồng thời dừng tay, Hàn Lung hạ xuống rơi vào bên cạnh Mạc Vô Kỵ. Khuông Bản Hầu muốn tới bên người Cẩu Vô Ngọc thời điểm, bị Mạc Vô Kỵ quát:

- Khuông Bản Hầu, nếu mà ngươi dám lại động một cái, ta sẽ cho Cẩu Vô Ngọc bị thương nặng. Không tin ngươi thử đê, ta có nắm chắc đánh nát nàng một cánh tay.

Mạc Vô Kỵ này cũng không hoàn toàn đúng uy hiếp, nếu mà hắn toàn lực xuất thủ, thật là có khả năng làm được.

Quả nhiên nghe được Mạc Vô Kỵ uy hiếp, Khuông Bản Hầu ngừng lại, hắn cảm giác Mạc Vô Kỵ cũng không phải thuần túy uy hiếp. Hắn và Cẩu Vô Ngọc phu thê nhiều năm, rất rõ ràng thê tử của chính mình hiện tại cả người không được tự nhiên.

Cẩu Vô Ngọc là thật không dám động, nếu như là không có cùng Mạc Vô Kỵ động thủ trước, nàng sẽ đem Mạc Vô Kỵ lời mới vừa nói cho rằng không khí. Hiện tại nàng tin tưởng Mạc Vô Kỵ thật có thể làm được, nàng có một loại dự cảm, Mạc Vô Kỵ một đao kia sông dài cũng không phải chung kết, nói cách khác Mạc Vô Kỵ còn có lợi hại hơn đao đạo thần thông không có thi triển ra. Cộng thêm Mạc Vô Kỵ biết không gian trói buộc, một khi lại đem nàng trói buộc lại, dù cho nửa hơi thời gian, cũng cũng đủ nàng một cái cánh tay bị người mang đi.

Đối với nàng mà nói bị mất một cái cánh tay, có lẽ chỉ chốc lát thời gian liền có thể phục hồi như cũ. Thế nhưng là này phục hồi như cũ cánh tay có thể so sánh cùng cánh tay vốn có sao? Nàng không luyện thể, thân thể tổn hại chính là máu huyết cùng đạo vận tổn hại. Hiện tại chính là nàng chỗ xung yếu tấn công Tiên Vương thời khắc mấu chốt, một khi xuất hiện thân thể bị hao tổn, nàng trùng kích Tiên Vương còn không biết phải đợi tới khi nào.

- Ngươi muốn cái gì?

Khuông Bản Hầu cố nén lửa giận, mỗi chữ mỗi câu hỏi.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Hai vị quanh năm tại Đại Hoang Hải Vực vào nhà cướp của, tin tưởng trên người thứ tốt không ít. Hai vị lại đem giới chỉ cầm cho ta xem, ta chọn một hai món đồ gì đó.

- Ha ha...

Khuông Bản Hầu cười ha ha:

- Các hạ là muốn cùng vợ chồng ta kết thành tử thù? Muốn xem giới chỉ, vậy thì động thủ đi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, nếu không phải hắn không giết chết hai người này, hắn trực tiếp động thủ, đâu còn có cái gì nói nhảm? Về phần tử thù, đây đối với phu phụ giết người như ngóe, tại ngăn cản hắn đồng thời, cũng đã là tử thù. Mạc Vô Kỵ cũng biết, muốn đối phương xuất ra giới chỉ cho hắn lục soát, đó là không có khả năng. Lúc này hắn đã nghĩ đến, làm sao có thể ở Cẩu Vô Ngọc bỏ chạy trong nháy mắt, lưu lại Cẩu Vô Ngọc một cái cánh tay.

Cẩu Vô Ngọc chặt chẽ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, đồng thời cảm ứng thật chu không gian bất cứ ba động gì. Nàng không dám có bất kỳ động tác gì, nàng sợ bất kỳ động tác gì đều sẽ khiến Mạc Vô Kỵ xuất thủ.

Nàng phu phụ động thủ chưa hề gặp qua tình huống hôm nay vậy, nàng phu phụ bình thường giống nhau đều là nhắm ngay mục tiêu động thủ lần nữa, hầu như từ không có khi, lần này cư nhiên thất thủ.

Đây không phải là nàng phu phụ sơ suất, mà là Mạc Vô Kỵ thật sự là quá tầm thường bình thường, dù cho vừa rồi Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa làm cho nàng bị thương nặng, nàng đến bây giờ cũng không cảm giác

được Mạc Vô Kỵ uy hiếp ở địa phương nào. Nói cách khác, người trẻ tuổi trước mắt này làm bộ một phàm nhân, nàng cũng sẽ không có nửa điểm hoài nghi.

Khuông Bản Hầu hừ một tiếng, lấy ra tam món đồ đạc nhét vào không trung:

- Ở đây có 3 món bảo vật ngươi mặc cho chọn sao?.

Một món lục phẩm tiên khí, một quả thất phẩm tiên quả, một quả thất phẩm khoáng thạch.

Đối với bình thường vậy Đại Ất Tiên mà nói, đây coi như là đỉnh cấp thứ tốt, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đây là rác rưởi.

Mạc Vô Kỵ dương tay một cái, này tam món đồ gì đó bị hắn toàn bộ đánh bay. Này tấm tiên quả tức thì bị trực tiếp đánh thành mảnh vụn, đồng thời Mạc Vô Kỵ quanh thân tràn ngập sát cơ, hắn quyết định cho hai người này một chút dạy dỗ. Lần đầu tiên Mạc Vô Kỵ lại đem bản thân thần niệm lĩnh vực gia nhập vào vòng xoáy lĩnh vực ở giữa, không gian ba động càng là cuồng bạo, Cẩu Vô Ngọc một tiếng thét chói tai:

- Dừng tay, ta biết một cái không gian thông đạo rời đi Tiên Vực...

Rời đi Tiên Vực không gian thông đạo? Mạc Vô Kỵ sát khí lần nữa dừng một chút.

Khuông Bản Hầu sắc mặt tái xanh, hắn không nghĩ tới trước mắt cái này tuổi còn trẻ tên gia hỏa lớn lối như thế, như vậy đối đãi hắn lấy ra đồ đạc. 3 món đồ đó đích xác không phải là đồ tốt nhất, nhưng với một cái thông thường tiên nhân mà nói, đã tính là phi thường tốt bảo vật sao?.

- Nói đi, ngươi chỉ có một cái cơ hội cuối cùng, ta sẽ không sẽ ở lần thứ ba dừng lại.

Mạc Vô Kỵ trong miệng nói sẽ không tại lần thứ ba dừng lại, hắn Trữ Thần Lạc đã tại vẽ phác thảo Sinh Tử Luân ấn. Không muốn nói lần thứ

ba, chính là này lần thứ hai hắn cũng sẽ không dừng lại.

Trước Mạc Vô Kỵ Sinh Tử Ấn đều là quang minh chính đại đánh ra đi, lần này hắn định dùng Trữ Thần Lạc cùng Trữ Nguyên Lạc len lén ấn ra. Dùng Trữ Thần Lạc len lén ấn ra Sinh Tử Luân, hiệu quả nhất định phải kém rất nhiều. Bất quá lại đem người nữ nhân này một cái cánh tay lưu lại, thậm chí lại lưu nàng lại một chân cũng đều vậy là đủ rồi. Dù cho không giết chết đối phương, tử khí phản phệ, Mạc Vô Kỵ cũng không quan tâm. Người khác thi triển Sinh Tử Luân, nhất định suốt đời vừa chết, hắn có sinh cơ lạc, người khác không chết, hắn cũng sẽ không chết.

Ngoài mặt Mạc Vô Kỵ ngừng tay đến, xung quanh không gian khí tức tử vong chợt dày đặc lên. Coi như là đứng ở Mạc Vô Kỵ cách đó không xa Hàn Lung cũng cảm nhận được loại này khí tức tử vong, nàng theo bản năng lui về phía sau mấy bước.

Sắc mặt tái xanh Khuông Bản Hầu sắc mặt trong nháy mắt liền thay đổi, hắn cũng cảm nhận được loại này khí tức tử vong, mà hắn rõ ràng không có cảm thụ được Mạc Vô Kỵ động thủ.

Đứng mũi chịu sào Cẩu Vô Ngọc cảm thụ càng là sâu, nàng vội vàng nói:

- Ở sâu trong Đại Hoang Hải Vực, có một cái thông đạo rời đi Tiên Giới, cụ thể đi thông cái mặt biên nào ta không rõ ràng lắm, nơi này có ta chế luyện phương vị tranh vẽ.

Đang khi nói chuyện, Cẩu Vô Ngọc đã đem một thủy tinh cầu ném cho Mạc Vô Kỵ. Từ xuất đạo đến bây giờ, nàng còn chưa hề cảm thụ qua khí tức tử vong rõ ràng như thế.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 610: Lôn Thải, Ngươi Cút Đi

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ đảo qua, một bộ rõ ràng Đại Hoang Hải Vực phương vị tranh vẽ xuất hiện ở trong đầu hắn. Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là cảm thán, người nữ nhân này chế tác phương vị Thủy Tinh Cầu thật đúng là có vài cái.

Lại đem phương vị Thủy Tinh Cầu thu hồi, thần niệm của Mạc Vô Kỵ vừa thu lại, lạnh lùng nói:

- Cút đi, lần sau đừng rơi vào trong tay của ta.

Cảm thụ được chính bản thân không gian chung quanh buông lỏng, Cẩu Vô Ngọc trước tiên liền nhanh chóng lẩn trốn ra.

Khuông Bản Hầu nhìn xem thấy thê tử của chính mình thối lui đến khu vực an toàn, cũng là thở phào nhẹ nhõm, hắn đồng dạng băng hàn nói với Mạc Vô Kỵ:

- Những lời này ta cũng muốn tặng cho ngươi, lần sau chớ để ta phu thê gặp phải.

Nói xong thân hình hắn lóe lên, tiếp theo Cẩu Vô Ngọc rất nhanh biến mất ở sâu trong Đại Hoang Hải Vực.

Hàn Lung thẳng đến lúc này mới thở dài một hơi, ánh mắt nàng xem Mạc Vô Kỵ nhiều một chút kính nể. Vốn là cùng Mạc Vô Kỵ đi ra đến, tại phân phối đồ đạc, nàng cũng không có gì lo lắng. Theo nàng, thực lực của nàng mạnh hơn Mạc Vô Kỵ nhiều lắm. Dù sao căn cứ nàng tin tức, Mạc Vô Kỵ chỉ là một Huyền Tiên mà thôi.

Hiện tại xem ra, Mạc Vô Kỵ đâu là cái gì Huyền Tiên, cái này căn bản là một cái Đại La Tiên, còn là một kẻ thực lực không kém Đại La Tiên. Không phải là mỗi một cái Đại La Tiên đều có thể áp chế Cẩu Vô Ngọc, chí ít nàng Hàn Lung liền làm không được.

- Ta đến khống chế phi thuyền, đi trước địa phương ngươi nói.

Mạc Vô Kỵ chiếm được Cẩu Vô Ngọc phương vị cầu sau đó, tâm tình thật tốt. Hắn hiện tại không cách nào luyện chế thất phẩm tiên đan, đơn giản không đi luyện chế.

Có rồi phương vị này cầu, thực sự đánh không lại lại không có chỗ có thể đi, hắn liền rời đi Tiên Giới. Duy nhất lo lắng chính là Sầm Thư Âm, không biết Sầm Thư Âm hiện tại như thế nào.

- Hàn đạo hữu, Ma Nguyệt Tiên Môn Vấn Nguyệt Phong bị san bằng, ngươi biết Lâm Cô hạ lạc sao? Chính nàng đem ta mời đi giúp mẹ nàng chữa bệnh.

Nghĩ đến Sầm Thư Âm, Mạc Vô Kỵ vẫn là không nhịn được hỏi lên.

Hàn Lung biết Mạc Vô Kỵ quen biết Lâm Cô, nếu là giữa Mạc Vô Kỵ cùng Lâm Cô đó phát sinh chút gì, nàng cũng không ngoài ý muốn. Cho nên Mạc Vô Kỵ hỏi Lâm Cô, nàng cũng không cảm thấy đột ngột:

- Lâm Cô ta không biết, thế nhưng mẫu thân của Lâm Cô Thạch Cốc Lan cũng là tại Ma Nguyệt Tiên Môn trưởng lão cô dưới sự trợ giúp, trọng thương chạy ra ngoài.

Nghe được Thạch Cốc Lan chạy đi, trong lòng Mạc Vô Kỵ không rõ buông lỏng.

Lâm Cô là Thạch Cốc Lan nữ nhi, nàng nếu có thể chạy đi, cũng sẽ không không để ý con gái nàng sao?.

...

Bình An Giác trong khoảng thời gian này lại là cường giả lục tục tiến đến, những cường giả này sau khi đi vào đều không ngoại lệ hỏi Mạc Vô Kỵ đi nơi nào, thậm chí còn có hai gã Tiên Đế lại đây hỏi Mạc Vô Kỵ.

Bất quá Mạc Vô Kỵ bây giờ không có ở Bình An Giác, liền là tiên đế cũng hết cách.

Thế nhưng ngày hôm nay, Bình An Giác lại tới rồi một người không giống tầm thường, một người mặc hắc bạch tương giao tiên bào cao gầy nam tử.

Nam tử này bản thân liền cao gầy, cộng thêm đầu đội mũ cao, từ xa nhìn lại thật giống như Hắc Bạch Vô Thường. Này còn chưa phải là làm cho người ta chú ý nhất, hấp dẫn người nhất là đôi mắt tam giác, thật sự là tam giác quá mức rõ ràng một chút.

Vô luận là ai, tại nhìn người nọ sau đó, tất cả khom người thi lễ. Tuy tiện cái này nam tử đội mũ cao nhìn liền cũng không dám này thi lễ người, vẫn không có người dám lỗ mãng.

Bởi vì mọi người đều biết người này là ai, Tiêu Dao đế cung đại đế Lôn Thải. Nếu như nói tại Tiên Giới tuyển ra mười cường giả tính khí rất cổ quái, Lôn Thải nhất định ở trong đó. Nếu là lựa chọn năm tính khí cổ quái nhất, Lôn Thải vẫn như cũ ở trong đó.

Người này tu vi mạnh mẽ, làm việc chỉ bằng tâm tình, đôi khi hoành hắn lên có thể giận chó đánh mèo đến chút nào người không liên hệ cùng chuyện.

Ngươi gặp phải người này hành lễ, người này có thể không để ý tới ngươi. Nếu mà ngươi không thi lễ, vạn nhất chọc phải hắn khó chịu địa phương, hắn sau một khắc sẽ chỉ là biết một cái tát lại đem ngươi đập thành tro bụi.

Hơn nữa hắn Tiêu Dao đế cung, cũng là địa phương không người nào dám chọc. Tồn tại chỉ có hắn đi trêu chọc người khác, không người nào

dám đến gây chuyện hắn, hoặc là nói, trêu chọc người của hắn đều không tại thế giới này.

Lôn Thải đại đế xúc phạm, cũng không phải ngu ngốc, hắn hiển nhiên cũng biết, nơi này là Trác Bình An địa bàn. Cho nên hắn tiến vào Bình An Giác sau đó, cư nhiên chủ động nộp mười vạn tiên tinh. Tại Bình An Giác, hết thảy Tiên Vương bên trên tiên nhân tiến đến, đều phải chưa nộp mười vạn tiên tinh.

Giao nộp tiên tinh, không có nghĩa là này chủ chính là cái đó an phận tên gia hỏa, hắn vừa bước lên Bình An Giác, liền huy động tiên nguyên nói:

- Người biết Mạc Vô Kỵ hạ lạc lại đây, lại đem Mạc Vô Kỵ hạ lạc nói cho ta biết, ta sẽ tưởng thưởng ngươi thoả mãn. Nếu là có người biết Mạc Vô Kỵ hạ lạc, không được nói với ta, bị ta biết, ta sẽ cho ngươi chết không bằng sống...

- Ha ha...

Lôn Thải đại đế lời còn chưa dứt, một cái châm chọc thanh âm liền truyền tới:

- Lôn Thải, nơi này không phải là Tiêu Dao đế cung (của) ngươi, còn chưa tới phiên ngươi kiêu ngạo, ngươi cút đi.

Ngươi cút đi?

Lôn Thải không biết bao nhiêu năm không có nghe người khác gọi hắn lăn, ngày hôm nay hắn cư nhiên nghe được có người gọi hắn lăn xuống. Quanh người hắn sát khí trong nháy mắt cổ động, vài tên tu vi yếu kém khom người ở một bên thi lễ tu sĩ, bị sát khí của hắn trực tiếp xé rách.

Còn lại tu sĩ càng là điên cuồng rút lui, Lôn Thải đại đế sát khí một huy động, có mấy người có thể kiên trì ở? Vạn nhất lão già này liều lĩnh

mở rộng lĩnh vực, này hết thảy tại hắn bên trong lĩnh vực người tất cả đều cũng bị gạt bỏ.

- Trác Bình An, chẳng lẽ cho rằng nơi này là Bình An Giác, ta Lôn Thải liền không thể làm gì sao?

Lôn Thải sát khí còn như thực chất huy động đi ra ngoài, chung quanh mấy nhà cửa hàng tại sát cơ của hắn dưới, trực tiếp hóa thành tro bụi.

Tại đây sát khí cuốn lên, có ít nhất mười mấy tên tu sĩ vô tội tao ương.

Nhưng này sát khí rất nhanh thì bị ngăn cản, một đạo đồng dạng khí tức kinh khủng từ Bình An Giác trong chỗ sâu dâng lên, tiếp theo một thanh thông thường chiết phiến chậm rãi huy tới.

Lôn Thải Tiên Đế lĩnh vực tại đây chiết phiến dưới cư nhiên chậm rãi vỡ ra, chiết phiến sau đó một cái sắc mặt tái nhợt thư sinh từ hư không đi tới. Quanh người hắn không có nửa điểm sát khí, hết lần này tới lần khác Lôn Thải sát khí theo hắn đến gần, bị dần dần nén, sau đó nát bấy rơi. Này sắc mặt tái nhợt thư sinh chính là Bình An Giác chúa tể, Trác Bình An.

Bình An Giác bầu trời phát sinh ông ông chi âm, một loại hư không đều muốn phải sụp đổ cảm giác xông lên mỗi một cái tu sĩ trong lòng.

Lôn Thải trong mắt lần đầu tiên lộ ra ngưng trọng, hắn giơ tay lên một trảo, một cái hơn một trượng trường, cánh tay quy mô màu đỏ gậy xuất hiện ở trong tay của hắn.

Trác Bình An trên mặt đồng dạng hiện ra thận trọng, hắn biết đây không phải là một cây màu đỏ gậy, đây là Lôn Thải pháp bảo thành danh, thông thiên hỏa trụ.

Một khi để cho này thông thiên hỏa trụ tại hắn Bình An Giác tàn phá bừa bãi, coi như là hắn đánh lui Lôn Thải, cũng không có bất kỳ ý nghĩa. Cho nên không đợi Lôn Thải thông thiên hỏa trụ cuồn cuộn nổi lên, Trác Bình An trong tay chiết phiến bỗng nhiên mở ra. Một cái không hề sinh lợi màu xám tro thế giới phô thiên cái địa mở rộng lại đây, giờ khắc này Lôn Thải thật giống như hắn rời đi Tiên Giới, bị Trác Bình An quấn vào cái này màu xám tro trên thế giới.

Lôn Thải rên lên một tiếng, thông thiên hỏa trụ bỗng nhiên tăng vọt, liền (muốn) phải phá vỡ Trác Bình An màu xám tro thế giới. Trác Bình An ở đâu cho Lôn Thải cơ hội, hắn màu xám tro thế giới cấp tốc bao lấy thông thiên hỏa trụ, này tứ ngược hỏa diễm trong lúc nhất thời không cách nào bạo bằng mở ra. Cũng trong lúc đó, một điểm màu xám tro trực tiếp đi qua Lôn Thải lĩnh vực, đánh vào Lôn Thải ngực.

Giống như bị một cái Tiên Vực đập trúng bình thường giống nhau, Lôn Thải sắc mặt trắng nhợt, há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra. Lập tức Lôn Thải lại cũng không kịp đoái hoài kích phát thông thiên hỏa trụ, thân hình bạo lui. Chỉ nửa hơi thời gian, đã đến Bình An Giác ngoài trăm dặm.

- Trác Bình An, ta nhớ kỹ ngươi đối với ta ám toán lần này.

Lôn Thải băng hàn thanh âm từ Tây Tiệm Hải truyền đến.

Trác Bình An để ý cũng không có để ý tới Lôn Thải, hắn cũng không có đi đuổi theo Lôn Thải, mà là chậm rãi đi rồi trở về. Một ngụm máu huyết bị hắn mạnh mẽ nuốt xuống, hiển nhiên mới vừa rồi cùng Lôn Thải giao phong ngắn ngủn trong quá trình, hắn tuy tiện ngoài mặt thắng được xinh đẹp, trên thực tế hắn cũng không có chiếm thượng phong.

Hắn không có đi đuổi theo Lôn Thải, đồng thời hắn cũng biết Lôn Thải sẽ không lại đến. Một cái Tiên Đế vẫn là muốn có chút mặt mũi, nếu như vậy bị buộc đi ra ngoài, còn tới, da mặt còn muốn giữ hay không?

Về phần bị Lôn Thải hủy diệt Bình An Giác kiến trúc, hắn rất là bất đắc dĩ. Người khác dám ở Bình An Giác sát nhân hủy kiến trúc, này người coi như là chạy trốn tới chân trời góc biển, hắn Trác Bình An cũng sẽ đem giết chết. Đối với Lôn Thải, hắn chỉ có thể quên đi.

Một hồi không có kinh thiên động địa, cực kỳ mạo hiểm đại chiến giằng co thời gian rất ngắn liền kết thúc. Tuy tiện trận đại chiến này kết thúc, lưu lại chủ đề lại thành Bình An Giác chủ đề.

Có thể kiến thức hai cái Đại Tiên đế chiến đấu, bản thân cái này chính là một món đáng giá khoác lác chuyện, về phần này bởi vì sát khí bị đánh chết mười mấy tên tu sĩ, người nào còn lưu ý cái này?

...

- Chính là chỗ này.

Đại Hoang Hải Vực, Hàn Lung ý bảo Mạc Vô Kỵ ngừng Phi Toa, chỉ vào phía trước một nơi nói.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ cấp tốc quét đi ra ngoài, thậm chí ngay cả dưới chân hải vực đều quét một lần, một hồi lâu sau đó hắn nghi hoặc nhìn Hàn Lung:

- Hàn đạo hữu, ngươi không phải là tiêu khiển ta sao?? Cái chỗ này dường như không có gì cả a.

Nơi này xác thực là không có gì cả, không có ẩn nấp cấm trận, cũng không có hải đảo đá ngầm. Mạc Vô Kỵ nói xong câu đó sau đó, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, hắn lập tức tụ lên bản thân linh nhãn. Quả nhiên dưới linh nhãn, xuất hiện một phần cái bóng nhàn nhạt.

- Ngươi chờ một chút...

Hàn Lung không biết Mạc Vô Kỵ linh nhãn phát hiện cổ quái, nàng nói một câu chờ một chút sau đó, liền giơ tay lên đang ở trên cánh tay của mình tìm một cái, sau đó lại đem vết máu mang theo hất tới phía

trước trong hư không, lập tức tế xuất trong tay tàn đèn đập hướng về vết máu.

Nguyên bản không có gì cả hư không, xuất hiện một đạo đen kịt vòng xoáy không gian. Hàn Lung cấp thiết nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Đan Sư, ngươi nhanh chóng theo ta tiến đến. Này lần đầu tiên không gian lớn nhất, phía sau ta nếu mở ra cái chỗ này yêu cầu đã lâu.

Nói xong câu đó, Hàn Lung một bước liền bước vào không gian.

Mạc Vô Kỵ không do dự, thu hồi Phi Toa liền theo nhảy đi vào. Hai người cư nhiên hạ xuống rơi vào thực địa thượng, mà Đại Hoang Hải Vực lúc này căn bản là nhìn không thấy.

Hai người đứng yên địa phương là một cái diện tích không tới một trượng màu đen hòn đá, tại đây hòn đá phía sau, có một cái loáng thoáng sóng gợn. Mạc Vô Kỵ suy đoán cái này sóng gợn, phải là đi ra đường đi.

Mạc Vô Kỵ lần nữa tụ lên linh nhãn, quả nhiên hắn tại đây hòn đá phía trước nhìn thấy một cái dài thông đạo, cuối lối đi dường như thật sự có một cái khôi lỗi đứng ở nơi đó.

- Chờ ta lại vẩy một phần máu, nơi này hiện ra một cái lối đi. Sau đó chúng ta đi đến cuối lối đi, là có thể thấy một cái khôi lỗi, khôi lỗi phía sau là một cái đại trận, loáng thoáng có thể thấy bên trong còn có tiên linh thảo.

Hàn Lung nói xong cũng định lần nữa lấy máu.

Mạc Vô Kỵ ngăn trở Hàn Lung động tác hỏi:

- Hàn đạo hữu, ngươi chờ một chút, ta thử xem một chút.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 611: Hàn Gia Di Tích

Mạc Vô Kỵ nói xong, cũng học Hàn Lung hình dạng giơ tay lên tại trên cánh tay của mình cắt một cái, sau đó lại đem máu mang theo đưa vào phía trước trong hư không.

Nhưng mà không có gì phát sinh, Mạc Vô Kỵ nghi ngờ nói:

- Lẽ nào cũng phải công kích một cái?

Hàn Lung vội vàng xua tay:

- Không cần, trong này không cần công kích, để cho ta tới.

Nói xong, Hàn Lung lại vẫy ra một phần máu tươi, quả nhiên như nàng nói như vậy, tại trước mắt xuất hiện một cái lối đi, chính là trước bên trong Mạc Vô Kỵ thần niệm nhìn thấy thông đạo.

- Hàn đạo hữu, ngươi là không phải là cái gì Viễn Cổ huyết mạch?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Hàn Lung.

Hàn Lung vội vàng xua tay:

- Không phải, ta có thể tu luyện tới ngày hôm nay, cùng cái gì huyết mạch không có bất cứ quan hệ gì, đều là bằng vào cố gắng của mình tới.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng vẫn còn có chút nghi hoặc, cũng không có tiếp tục hỏi. Hai người dọc theo thông đạo đi tới đầu cùng, một cái Tiên Khôi đứng ở vùng ven đầu cùng, rõ ràng tiên linh lực thiếu thốn, một lúc lâu mới vô ý thức động một cái.

Tại phía sau Tiên Khôi, đích thật là loáng thoáng có thể thấy một phần tiên linh thảo.

- Ta hơi thông một phần trận đạo, hai người xuất thủ, tối đa 3 năm liền có thể mở ra cái này ẩn nấp cấm trận.

Hàn Lung chỉ vào này Tiên Khôi phía sau cấm trận nói.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Cấm trận không vội, Tiên Khôi này ta trước nghiên cứu một chút.

Tiên Khôi này thoạt nhìn cực kỳ xấu xí, hiển nhiên là người luyện chế khôi lỗi cũng không có dụng tâm. Theo lý thuyết một cái khôi lỗi không có dụng tâm luyện chế, đẳng cấp sẽ không quá cao, Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác tại trên người Tiên Khôi này cảm nhận được một tia khí tức cường đại. Hắn đứng ở trước nơi này Tiên Khôi, thật giống như một con kiến hôi.

Một cái một lúc lâu mới động một cái khôi lỗi, cư nhiên khiến người ta khí tức cường đại như vậy, thật có chút cổ quái.

Mạc Vô Kỵ ngưng tụ lại tiên linh lực, đánh về phía Tiên Khôi.

Tiên Khôi thật giống như đột nhiên bị làm tức giận bình thường giống nhau, thong thả di động tay tăng nhanh một phần tốc độ, dĩ nhiên phản công về phía Mạc Vô Kỵ.

Không đợi Mạc Vô Kỵ phản ứng kịp, một cổ lực lượng cường đại phản phệ mà đến, Mạc Vô Kỵ liên cả phản kháng đều làm không được, cổ lực lượng này liền đánh vào ngực của hắn. Mạc Vô Kỵ há mồm chính là một ngụm máu tươi phun ra, té bay ra ngoài, đụng vào lối đi kia mới ngừng lại được.

- Này Tiên Khôi không thể đụng vào, tuy rằng tiên linh lực thiếu, thế nhưng là phản kích lực lượng rất cường đại, ta ăn xong một lần thua thiệt.

Thấy Mạc Vô Kỵ động thủ, Hàn Lung vội vàng kêu lên.

Mạc Vô Kỵ ngồi dưới đất, hắn đối với Hàn Lung khoát tay áo, ý bảo Hàn Lung không cần nói. Hắn tại hồi vị vừa rồi Tiên Khôi một kích, một kích kia mang theo một loại khó diễn tả được đạo vận khí tức, mặc dù là đơn giản vung tay lên, này vung tay lên bên trong lại ẩn chứa thiên địa đại đạo, có một loại giơ cao đánh khẽ cảm giác. Này vung tay lên thật giống như lại đem toàn bộ không gian nắm tới, sau đó đập hướng về hắn.

Giờ khắc này Mạc Vô Kỵ trong lòng nhiều hơn một loại hiểu ra, đây là cường giả xuất thủ uy thế bên trên Tiên Vương, loại uy thế này mượn thiên địa đạo vận, giơ tay nhấc chân giữa đó liền mang theo vô thượng uy áp.

Mạc Vô Kỵ tu đạo đến nay, chính bản thân thậm chí sáng tạo độc đáo con đường, khôi lỗi vừa ra tay, hắn liền bắt lấy tới rồi trong đó đạo vận khí tức. Loại khí tức này tại Mạc Vô Kỵ bắt đầu đạo lạc bên trong không ngừng vờn quanh nổi lên, sau đó hóa thành Mạc Vô Kỵ chính bản thân đối với đại đạo am hiểu.

Một bên Hàn Lung cũng cảm thấy Mạc Vô Kỵ có rồi ngộ, không có lên tiếng nữa, an tĩnh ở một bên chờ.

Mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên đứng lên, hắn thật dài thở dài một hơi, tự lẩm bẩm:

- Ta đã hiểu.

Hắn đích xác là hiểu, hiểu rõ tại sao mình luyện chế không được thất phẩm tiên đan. Bởi vì thất phẩm tiên đan là đan dược cung cấp Đại La Tiên thăng cấp Tiên Vương, loại đan dược này ẩn chứa một loại thiên địa đạo vận, hoặc là Tiên Vương bên trên đại đạo đạo vận.

Hắn Mạc Vô Kỵ mới Đại Ất Tiên, còn không có tiếp xúc được giống như là Tiên Vương đại đạo đạo vận, nếu là hắn có thể luyện chế ra đến

thất phẩm tiên đan, đó mới là quái sự. Ở đây xác thực cùng hắn đan đạo trình độ không có bao nhiêu liên hệ.

Bất quá bây giờ hắn tiếp xúc đến loại này Tiên Vương cấp bậc đại đạo, thông qua chính bản thân bắt đầu đạo lạc cảm ngộ nổi lên, Mạc Vô Kỵ tin tưởng, hắn cuối cùng có thể tại Đại Ất Tiên luyện chế ra thất phẩm tiên đan đến.

Lúc này đây tới nơi này coi như là cái gì đều không chiếm được, chỉ bằng vào cái này cảm ngộ, Mạc Vô Kỵ đã cảm thấy chuyến này không uổng.

- Cái này khôi lỗi không sai, ta hi vọng có thể nhận nó.

Mạc Vô Kỵ đưa mắt từ khôi lỗi trên người dời, nhìn Hàn Lung nói.

Hàn Lung cười cười:

- Ta đối với cái này khôi lỗi không có bất kỳ hứng thú, Mạc Đan Sư muốn, tuy tiện xuất thủ.

Hàn Lung nhất tâm muốn thăng cấp Tiên Vương, đối với cái này hoặc là thất cấp Tiên Khôi là thật không có hứng thú. Hơn nữa cái này khôi lỗi ra ngoài quan sát rất là xấu xí, nàng là một cái nữ tử, chung quy có chút thích chưng diện. Coi như là nuôi sủng vật, hoặc là muốn khôi lỗi, cũng muốn một cái đáng yêu một chút.

- Đa tạ Hàn đạo hữu, chờ ta luyện hóa Tiên Khôi này sau đó, chúng ta lại phá trận.

Mạc Vô Kỵ vội vàng nói cảm tạ, khôi lỗi tại trong mắt Mạc Vô Kỵ cũng không phải là thất cấp Tiên Khôi đơn giản như vậy. Mạc Vô Kỵ hoài nghi cái này khôi lỗi ít nhất là bát cấp Tiên Khôi đỉnh phong, thậm chí có thể là cửu cấp hoặc là cửu cấp tột cùng Tiên Khôi.

Chỉ cần không công kích cụ Tiên Khôi này, Tiên Khôi hiển nhiên đã không còn tự chủ công kích năng lực. Mạc Vô Kỵ đi vào Tiên Khôi, thần

niệm rất dễ liền thẩm thấu đi vào.

Khi Mạc Vô Kỵ cảm thụ được Tiên Khôi bên trong mênh mông vô biên trận văn cùng huyền ảo cấm chế thì, hắn mới biết mình điểm ấy trận đạo tri thức thật sự là không đáng nhắc tới. Rất nhiều trận văn, Mạc Vô Kỵ không nhận ra không hiểu, cây không muốn nói đi nghiên cứu. Cũng may hắn chỉ cần luyện hóa này cụ khôi lỗi, không cần phải đi học tập những thứ này trận văn.

Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc cùng thức hải thần niệm toàn bộ rơi ở trên Tiên Khôi, hoàn toàn quên mất chính bản thân ở địa phương nào. Nếu không phải hắn còn có mấy cái Trữ Nguyên Lạc, lúc này ai cũng có thể ám toán hắn.

Mạc Vô Kỵ ngay từ đầu luyện chế khôi lỗi, Hàn Lung chính là thầm than một tiếng, nàng biết trong khoảng thời gian ngắn Mạc Vô Kỵ khẳng định không sẽ tỉnh lại. Lấy trận đạo trình độ, một người muốn phá vỡ cái này ẩn nấp cấm chế, căn bản cũng không khả năng. Nghĩ tới đây, nàng đơn giản cũng bắt đầu rèn luyện bản thân tiên nguyên.

Thời gian cứ như vậy từ từ trôi đi, đảo mắt một năm trôi qua.

Hôm nay Mạc Vô Kỵ luyện hóa Tiên Khôi phát sinh một tiếng chói tai tiếng tiêm minh, nhắm mắt cảm ngộ Hàn Lung đột nhiên mở mắt, lại phát hiện Mạc Vô Kỵ đã đứng lên, đang vẻ mặt mừng rỡ vuốt ve Tiên Khôi chỉ có to lớn cao tầm nửa người.

- Mạc Đan Sư, ngươi đã luyện hóa cụ Tiên Khôi này?

Hàn Lung thấy Mạc Vô Kỵ biểu tình, liền biết Mạc Vô Kỵ hắn là thành công rồi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đúng vậy, cám ơn ngươi dẫn ta tới nơi này, còn cho ta hộ pháp, cụ Tiên Khôi này đối với ta có rất lớn tác dụng.

- Đây là cái gì đẳng cấp Tiên Khôi?

Hàn Lung nhịn không được hỏi.

Mạc Vô Kỵ trầm ngâm một chút, lúc này mới lắc đầu:

- Không phải là ta không nói, thật sự là bởi vì ta cũng không biết đây là cái gì đẳng cấp Tiên Khôi. Ta cảm giác này cụ Tiên Khôi cấp bậc thấp nhất hẳn là cửu cấp, đáng tiếc ta chưa từng thấy qua Tiên Đế xuất thủ, không biết này cụ Tiên Khôi cùng Tiên Đế giữa đó chênh lệch tới cùng lớn bao nhiêu. Thế nhưng Tiên Khôi dường như không phải là dùng tiên tinh.

- A...

Nguyên bản nghe được cửu cấp Tiên Khôi Hàn Lung từ khiếp sợ chuyển thành nghi hoặc, nàng không hiểu nhìn Mạc Vô Kỵ, Tiên Khôi không phải là dùng tiên tinh, đó là dùng cái gì?

Mạc Vô Kỵ không có lừa gạt Hàn Lung:

- Ta mơ hồ cảm giác dùng là một loại so với tiên tinh cao hơn cấp tinh thạch, cho nên tuy Tiên Khôi đẳng cấp không thấp, ta cũng không có thể phát huy ra nó toàn bộ thực lực.

Nói câu nói này thời điểm, Mạc Vô Kỵ rất là tiếc nuối.

- Có lẽ ở trong đó có, chúng ta liên thủ đem cái này ẩn nấp cấm trận mở ra.

Hàn Lung chỉ chỉ Tiên Khôi phía sau mơ hồ cấm trận,

- Pháp trận này ta đến là được rồi, kỳ thực tới nơi này bước đầu tiên chính là luyện hóa Tiên Khôi này, sau đó dĩ nhiên là có thể mở ra cấm trận.

Mạc Vô Kỵ giải thích, hắn luyện hóa Tiên Khôi sau đó, đã biết cái cấm trận này.

Vốn trước khi luyện hóa cái này Tiên Khôi, Mạc Vô Kỵ cũng có biện pháp mở ra cấm trận, bất quá cần đến hắn linh nhãn. Hiện tại hắn căn bản cũng không cần linh nhãn, chỉ hơn mười tấm trận kỳ bỏ lại, không tới hơn mười hô hấp, cấm trận đã bị đánh mở ra.

Hàn Lung không nghĩ tới ở trong mắt nàng yêu cầu mấy năm mới có thể mở ra ẩn nấp cấm trận, tại trong tay Mạc Vô Kỵ như vậy dễ dàng đã bị đánh mở ra, nàng còn chưa kịp cảm thán, đã bị trước mắt một cái pho tượng kinh sợ.

Pho tượng này cư nhiên cùng nàng có vài phần tương tự, đặc biệt ánh mắt cùng mũi. Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là nàng quen biết pho tượng này, pho tượng này cư nhiên cùng nàng Hàn gia tổ tiên Hàn Di có 9 phần tương tự. Nàng Hàn gia tổ tiên Hàn Di thế nhưng là Cực Vọng tinh đệ nhất nhân, Hàn gia cũng là bởi vì xuất ra một cái Hàn Di, lúc này mới nổi tiếng toàn bộ Cực Vọng Tinh, vô số năm qua, không người nào dám động.

Mạc Vô Kỵ cũng phát hiện pho tượng này kỳ thực cùng Hàn Lung có chút tương tự, thần niệm của hắn hạ xuống rơi vào trong tay pho tượng trên ngọc giản. Ngọc giản không có cấm chế, thần niệm của Mạc Vô Kỵ rất dễ đã nhìn thấy nội dung trong đó:

- Ngươi vừa tới đây, nhất định là con cháu ta Hàn gia. Ta là Hàn Di, xuất thân Cực Vọng Tinh Hồ thành Hàn gia, tại Thái Thượng Thiên bị Hồ Sí Sinh ám toán, chạy trốn tới Đại Hoang Hải Vực. Hồ Sí Sinh người này cường hãn vô biên, vô luận Hàn gia người nào chiếm được cái giới chỉ này, chỉ nhận truyền thừa ta Hàn gia, không thể đi báo thù cho ta.

Khôi lỗi kia không phải là Tiên Giới sở hữu, cũng không phải Thái Thượng Thiên sở hữu, là ta ngẫu nhiên đạt được, trong giới chỉ còn có 6 tấm tinh thạch điều khiển khôi lỗi, có thể tiết kiệm sử dụng. Giới chỉ yêu cầu lấy máu có thể mở ra, nếu không sẽ đem nơi này hủy diệt.

Hàn Lung đã cầm lên này cái ngọc giản, nàng thần niệm rất nhanh đã nhìn thấy nội dung trong đó.

- Lạch cạch!

Hàn Lung trong tay ngọc giản rơi trên mặt đất, thảo nào nàng vẫn tìm không được bản thân tổ tiên Hàn Di, thì ra tổ tiên sớm bỏ mạng ở Đại Hoang Hải Vực. Thảo nào nàng vừa đến phụ cận đây, liền có một loại trong lòng cảm ứng, thì ra nơi này là nàng Hàn gia tổ tiên bố trí địa phương.

Mạc Vô Kỵ cũng hiểu được, cảm tình nơi này là Hàn gia tổ tiên di tích. Hàn Lung có thể đánh mở ra nơi này, không là bởi vì cái gì Thái Cổ huyết mạch, là bởi vì thân thể nàng bên trong chảy xuôi Hàn gia huyết dịch.

Xem ra hắn lấy được cái kia khôi lỗi cũng là của Hàn Lung, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ có chút thất lạc. Hắn rất nhanh thì lại đem những thứ này thất lạc vứt sang một bên. Không có khôi lỗi, hắn còn có thể đi tìm Trác Bình An hiệp thương, hắn cũng không tin Tiên Giới không có hắn Mạc Vô Kỵ chỗ náu thân.

Một lúc lâu sau đó, Hàn Lung mới run rẩy đi tới giới chỉ bên cạnh, nhỏ một giọt máu đi tới, này giới chỉ trực tiếp hạ xuống rơi vào trong tay của nàng.

Giới chỉ biến mất, pho tượng hóa thành một đống đá vụn, rơi trên mặt đất.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, nơi này thật có tiên linh thảo, bất quá đều chết héo. Này một gốc cây Đế Đạo Quả tại cấm chế ra ngoài thoạt nhìn còn tự mô tự dạng, sau khi đi vào Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được trong đó không có bất kỳ tiên linh khí tức gì, cũng không có bất kỳ đạo vận khí tức nào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 612: Bi Thảm Thiên Cơ Tông

Hàn Lung ngơ ngác nhìn đá vụn đầy đất, hồi lâu mới phản ứng được. Nàng cẩn thận lại đem những thứ đá vụn này toàn bộ thu lại để vào bên trong chiếc nhẫn của mình, lúc này mới có chút áy náy nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Đan Sư, thực sự là xin lỗi a. Ta cho rằng trong này đều là tiên linh thảo, thậm chí còn có Đế Đạo Quả, không có nghĩ tới đây chỉ là chỗ Hàn gia tổ tiên tọa hóa.

Mạc Vô Kỵ vội vàng xua tay nói:

- Không có gì, trên người ta thất cấp tiên linh thảo rất nhiều, cũng đủ để cho ta thăng cấp thất phẩm Đan Đế. Nơi này có không có tiên linh thảo, đối với ta ảnh hưởng là thực sự không lớn.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ lần nữa vung tay lên, lại Tiên Khôi mang ra ngoài:

- Hàn đạo hữu, nó nếu là đồ đạc Hàn gia tổ tiên ngươi lưu lại, ngươi hay là thu trở về đi.

Hàn Lung lắc đầu:

- Không, nếu là ta đạt được tổ tiên di tích, mấy thứ này chính là tổ tiên ban thưởng cho ta. Tiên Khôi này ta đã đáp ứng đưa cho ngươi, rồi lại nói ta còn muốn phải mời Mạc Đan Sư luyện đan cho ta...

Hàn Lung nói đến đây đột nhiên dừng lại, một lát sau, nàng từ bên trong chiếc nhẫn kia lấy ra năm tấm tinh thạch màu hơi xanh đưa cho

Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc Đan Sư, tổ tiên lưu lại 8 tấm tinh thạch loại này, hắn là để điều khiển khôi lỗi, ta lưu lại 3 miếng, năm tấm liền tặng cho ngươi sao?.

Nếu mà không phải là kẻ thù của mình nhiều lắm, Mạc Vô Kỵ khẳng định cự tuyệt, chẳng khác nào với lấy hết bảo vật của Hàn Lung. Nhưng bây giờ, hắn không cách nào cự tuyệt. Hắn tiếp nhận năm tấm tinh thạch Hàn Lung đưa cho hắn, đang muốn nói một câu lời cảm tạ, nhưng tinh thạch này rơi ở trong tay hắn sau đó, thuần hậu tiên linh khí tức để cho Mạc Vô Kỵ khiếp sợ không thôi. Thứ này chẳng những so sánh với phẩm tiên tinh ẩn chứa tiên linh khí nồng nặc nhiều lắm, hơn nữa so với tiên tủy tinh hắn lấy được còn cao hơn cấp.

Trong này không chỉ là ẩn chứa tiên linh khí, còn có một loại đạo vận khí tức so với tiên linh khí cao cấp hơn.

Đây tuyệt đối là thứ tốt, Mạc Vô Kỵ cẩn thận xuất ra hộp ngọc, lại đem năm tấm tinh thạch này bỏ vào, lấy ra tấm Thất hoa Diễm Tâm Thạch đưa cho Hàn Lung nói:

- Hàn đạo hữu, lần này ta được chỗ tốt từ ngươi, tương lai nếu là có gì cần ta Mạc Vô Kỵ trợ giúp, ta nhất định sẽ không từ chối. Cái này Thất hoa Diễm Tâm Thạch liền tặng cho ngươi sao?, ta không cần nó.

Vô luận như thế nào, lần này thiếu nhân tình từ Hàn Lung cũng không nhỏ.

Hàn Lung tiếp nhận Diễm Tâm Thạch, cười một cái nói:

- Chúng ta coi như là bằng hữu, sau này liền giúp đỡ lẫn nhau sao?. Bất quá Mạc Đan Sư, hiện tại Bình An Giác là không thể trở về, chúng ta tìm một chỗ bế quan, ta chờ ngươi trở thành thất phẩm Đan Đế.

Mạc Vô Kỵ cười ngạo nghễ:

- Không cần tìm, ở trong nơi này bế quan liền có thể. Ta có nắm chắc tại thời gian nửa năm trở thành thất phẩm Đan Đế. Rồi lại nói Bình An Giác cũng không nhất định không thể trở về, Tiên Khôi kia tuyệt đối sẽ không yếu bao nhiêu so với Lôn Thải.

Hàn Lung trực tiếp không để mắt đến phía sau một câu nói của Mạc Vô Kỵ, mừng rỡ không thôi hỏi:

- Mạc Đan Sư, ngươi nói ngươi trong vòng nửa năm là có thể luyện chế ra Lịch Tiên Vương Đan?

Không ai có thể hiểu khát vọng của Hàn Lung đối với Lịch Tiên Vương Đan.

- Không sai, ta trong vòng nửa năm khẳng định có thể luyện chế ra Lịch Tiên Vương Đan.

Vì làm an tâm Hàn Lung, Mạc Vô Kỵ lần này dùng giọng khẳng định trả lời Hàn Lung. Trên thực tế hắn tại sau khi cảm ngộ tới rồi thất phẩm tiên đan thành đan cơ sở, đích thật là có nắm chặt thành công cực lớn.

- Tốt, chúng ta ở trong nơi này bế quan.

Hàn Lung nói, nàng đối với thăng cấp Tiên Vương thời thời khắc khắc đều để ở trong lòng.

Mạc Vô Kỵ lấy ra trận kỳ, bắt đầu bố trí pháp trận, hắn phải ở chỗ này tiếp tục thôi diễn thất phẩm tiên đan luyện chế. Trước từ trên người khôi lỗi cảm nhận được một loại thiên địa đạo vận, đây đối với hắn luyện chế thất phẩm tiên đan có trợ giúp cực lớn, lúc này bế quan lại đem mấy thứ này sửa sang lại, mới là trọng yếu nhất.

...

Định Pha Tiên Thành, một trong La Lăng Tiên Vực đỉnh cấp tiên thành.

Lúc này một người nam tử cao to chân trần khoác một cái đầu tóc vàng đang đi vào tiên trong thành, nam tử này vừa ra hiện, liền đưa tới đông đảo người quan tâm.

Người khác sở dĩ quan tâm hắn, không phải là bởi vì hắn chân trần tóc vàng, mà là bởi vì hắn trên vai khiêng một cây trường thương. Cây trường thương cũng không có cái gì đặc thù, đặc thù là trường thương đang xiên người.

Không sai, nam tử này trường thương đích thật là xiên người, hơn nữa còn là bốn cái xác.

Bốn người này tất cả đều xích lõa, toàn thân căn bản là không nhìn thấy một tia da thịt, toàn bộ là máu tươi lâm ly. Trên thực tế loại này bị máu tươi bao phủ toàn thân, cùng việc mặc quần áo đã không có ảnh hưởng nhiều. Làm cho lòng người lạnh lẽo chính là, bốn người này tất cả đều bị trường thương từ xương quai xanh đi qua, đầu cúi gằm đeo ở trường thương.

Chân trần nam tử đi vào tiên thành, dọc theo đường đi còn có vết máu tích lạc, cũng không biết trường thương bốn người của hắn sống hay chết.

- Người này thật là tàn nhẫn...

Ngoài cửa thành một người tu sĩ nhỏ giọng nói một câu.

Chỉ là hắn lời còn chưa dứt, hắn đồng bạn bên cạnh liền đem hắn lôi đi, sau đó dùng thanh âm thấp hơn quát lên:

- Phong dật, ngươi không muốn sống sao? Ngươi biết đó là ai? Đại Kiếm Đạo Tát Kiếm Tiên Tôn đệ tử đích truyền, Nghê Củ. Tại Tát Kiếm kiếm tôn môn hạ, gần với Hoàng sát tồn tại. Hắn trường thương xiên lấy bốn người, hắn là tàn dư đệ tử của Thiên Cơ Tông.

- A...

Nghe được là Đại Kiếm Đạo Tát Kiếm đệ tử, trước nói thật là tàn nhẫn tên tu sĩ này cũng nghĩ mà sợ a một tiếng.

Cũng trong lúc đó, ngoài cửa thành mặt khác một chỗ góc, một người nữ tử mặt mang khăn che cả người run rẩy, nước mắt nhịn không được lại đem khăn che mặt dính ướt.

Tại bên người cô gái này còn có một danh gầy yếu thanh niên, hắn thấy thế vội vàng nhỏ giọng hỏi:

- Tô sư tỷ, làm sao vậy?

nữ tử mặt mang khăn che vội vàng đem thanh niên gầy yếu lôi kéo, hai người bước nhanh đi xa. Thẳng đến xa xa rời đi Định Pha Tiên Thành sau đó, cô gái này mới khóc nức nở nói:

- Bị trường thương Nghê Củ xiên tại đều là sư huynh muội Thiên Cơ Tông, người này thật sự là tàn nhẫn, giết đệ tử Thiên Cơ Tông không nói, còn dùng thủ đoạn tàn nhẫn như vậy.

- Tên súc sinh này, đáng tiếc đại ca không ở đây, đại ca ở đây, nhất định sẽ đi báo thù.

Gầy yếu thanh niên nắm chặt nắm tay, tức giận mắng một câu.

Hai người này chính là từ Tiêm Giác Tiên Khư trốn tới Đậu Hóa Long cùng Tô Nhu Nhi, Lôn Thải đại đế phái người đi diệt Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Đan Các thì, hai người bọn họ vừa lúc ra ngoài. Kết quả Dịch Lan thừa dịp Thiên Cơ Đan Các hộ trận ngăn cản đối phương, gửi đi tin tức cho bọn hắn, để cho hai người bọn họ có thể bảo mệnh, thế nhưng Dịch Lan cùng Biên Huy Vũ cùng với vừa mới tìm kiếm ra hai gã Thiên Cơ Tông đệ tử khác lại bị giết.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ tại Thiên Cơ Đan Các lưu lại hàng loạt đan dược và tài nguyên tu luyện, thời khắc này Đậu Hóa Long đã là Kim Tiên sơ kỳ, Tô Nhu Nhi cũng là mới vừa thăng cấp tới rồi Huyền Tiên sơ kỳ.

Đậu Hóa Long mắng một câu sau đó, nhớ lại chuyện nghe đồn Mạc Vô Kỵ ngã xuống, thở dài, không có tiếp tục nói hết. Hắn nguyên bổn chính là một cái có cũng được không có cũng được gã sai vặt, biết Mạc đại ca, mới có thành tựu của ngày hôm nay.

Tô Nhu Nhi cũng trầm mặc xuống, hai người cũng không biết hắn là đi đi nơi nào. Tiên Giới to lớn, bọn họ phát hiện cư nhiên không có chỗ bọn họ náu thân.

- Tô sư tỷ, ta nghe nói Mạc đại ca đến từ Vĩnh Anh Tiên Vực, nếu không chúng ta cũng đi Vĩnh Anh Tiên Vực sao?.

Một lúc lâu sau đó, Đậu Hóa Long mới lên tiếng, phẫn nộ đi qua sau đó, là bi thương ai.

Tô Nhu Nhi còn chưa kịp trả lời, chợt nghe đến hai tu sĩ từ bên cạnh bọn họ đi qua lớn tiếng đàm tiếu.

- Lôn Thải đại đế cùng Bình An Đại Đế động thủ thật à?

- Tuyệt đối là thực sự, một người bằng hữu của ta tận mắt nhìn thấy. Lúc đó này uy thế, hầu như muốn đem toàn bộ Bình An Giác hóa thành phế tích, nếu không phải là Bình An Đại Đế thần thông không kém gì Lôn Thải đại đế, chỉ sợ cũng không còn Bình An Giác.

- Lôn Thải điên rồi sao? Cư nhiên đi trêu chọc Bình An Đại Đế? Lẽ nào hắn không biết Bình An Đại Đế là cường giả không thể trêu?

- Ta nghe nói là Mạc Vô Kỵ trốn vào Bình An Giác, sau đó Lôn Thải đi tìm Mạc Vô Kỵ, kết quả chọc giận Bình An Đại Đế...

Hai người đang khi nói chuyện đã đi ra rất xa, Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long lại ngừng ngừng lại. Bọn họ thu được một cái tin tức mới, Mạc Vô Kỵ tại Bình An Giác.

- Tô sư tỷ, chúng ta bây giờ đi ngay Bình An Giác tìm Hoa đại ca sao?.

Nghe được Mạc Vô Kỵ còn sống, Đậu Hóa Long trong mắt đều có thêm một tia thần thái. Mạc Vô Kỵ ở trong lòng hắn chính là thần tồn tại, không có bất kỳ người nào có thể so sánh.

Tô Nhu Nhi nghe được Mạc Vô Kỵ sống, cũng dường như đột nhiên có rồi phương hướng. Lúc này nàng trái lại tỉnh táo lại, một chút suy tư liền trầm giọng nói:

- Bình An Giác ta nghe nói qua, cái chỗ này không có hàng loạt tiên tinh căn bản cũng không có tư cách đi. Trên người chúng ta tiên tinh cộng lại, sợ rằng cả cơ hội leo lên Bình An Giác cũng không có.

Huống chi, Mạc đại ca nếu tại Bình An Giác, chúng ta đi cũng chỉ có thể thêm phiền. Dùng Mạc đại ca tính tình, hắn ăn thua thiệt lớn như vậy, chắc chắn sẽ không cứ như vậy bỏ qua. Ta nghĩ chúng ta hay là tìm một cái địa phương hẻo lánh một bên bế quan tu luyện, một bên chờ Mạc đại ca tin tức.

- Tô sư tỷ, ta nghe lời ngươi. Chúng ta đây nên đi chỗ nào?

Đậu Hóa Long vốn là không có chủ kiến gì, hiện tại Tô Nhu Nhi nói đạo lý rõ ràng, hắn tự nhiên đồng ý.

- Ta nghe nói Anh Thủy Tiên Thành thành chủ nhận được Mạc đại ca chỗ tốt, chúng ta không bằng đi ngay Anh Thủy Tiên Thành ẩn cư xuống tới.

Tô Nhu Nhi đáp.

...

Bế quan cảm ngộ hai tháng, Mạc Vô Kỵ lần nữa lấy ra một lò Tam Chuyển Huyết Tịch Đan. Hắn lúc ban đầu muốn lại đem Tiên Khôi giơ tay nhấc chân cái loại này thiên địa đạo vận dung hợp đến bản thân đan đạo bên trong, đi qua hai tháng cảm ngộ cùng thôi diễn, Mạc Vô Kỵ cho ra một cái kết luận, hắn làm không được.

Một là hắn làm không được, thứ hai là loại này đạo vận cùng hắn tu luyện đạo vận đi phía trước tương phản, căn bản cũng không phải là một con đường.

Trên lý thuyết mà nói, coi như là đi ngược phương hướng, chỉ cần kiên trì bền bỉ, cuối cùng cũng sẽ đạt tới mục đích, đơn giản dùng nhiều một phần tinh lực cùng thời gian. Thật giống như phòng khách nhà mình, ngươi từ đi cửa sau đến đại môn, chỉ là đi qua một cái phòng khách khoảng cách đã đến. Thế nhưng ngươi hết lần này tới lần khác muốn từ sau cánh cửa đi ra ngoài, dọc theo hướng ngược lại đi tới đại môn, đây cũng là có thể. Bất quá, ngươi yêu cầu đi lộ trình không phải là một cái phòng khách khoảng cách, mà là quấn một vòng trái đất mà thôi.

Mạc Vô Kỵ không có tinh lực cũng không có thời gian đi quấn một vòng trái đất, hắn chỉ có thể dùng bản thân đại đạo, dung hợp vào bên trong tiên đan, luyện chế ra thất phẩm tiên đan.

Tiên linh thảo một gốc cây gốc cây bị đưa vào lò luyện đan, hắn bắt đầu dùng bình thường tu luyện tâm tính đi luyện chế một lò Tam Chuyển Huyết Tịch Đan này.

Hắn đại đạo là người phàm bất hủ, nếu là lại đem này tiên linh thảo ví như thành tầm thường phàm tục vật, vậy hắn liền cần dùng bản thân đan đạo, hơn nữa hắn đại đạo đạo vận, lại đem phàm tục vật hóa thành bất hủ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 613: Thất Phẩm Đan Đế

Tinh luyện tiên linh thảo tinh hoa, loại bỏ tạp chất, bắt đầu dung dịch, phân dịch...

Mạc Vô Kỵ toàn thân toàn ý đầu nhập vào luyện chế lò đan dược, thẳng đến hai canh giờ sau đó, thời điểm Mạc Vô Kỵ bắt đầu túm đan, bên trong lò luyện đan mới truyền đến một tiếng trầm muộn nổ vang.

Lần nữa luyện chế thất bại, Mạc Vô Kỵ đã tỉnh hồn lại, lại không có nửa điểm thất lạc. Trước hắn luyện chế nhiều như vậy thất phẩm tiên đan, thất phẩm tiên linh thảo cũng dùng hết hơn một trăm gốc cây, kết quả không có một lò có thể kiên trì đến thời điểm túm đan. Mà ở hắn cảm ngộ đến thất phẩm tiên đan cần gì nhất, sau đó đệ nhất lô đan dược liền kiên trì tới bước túm đan, có thể thấy được hắn nghĩ không sai, thất phẩm tiên đan đích xác phải dung nhập thiên địa đạo vận khí tức mới có thể.

Đổi thành Đan Sư bình thường không có thăng cấp đến Tiên Vương, có lẽ cứ như vậy bỏ qua. Dù sao dung hợp Tiên Vương bên trên thiên địa đạo vận tiến vào đan dược, cũng phải có thực lực của tự thân theo kịp mới được. Huống chi, biết là một chuyện, có thể làm được là một chuyện khác. Không nói một tu sĩ không tới Tiên Vương cảnh giới có thể không hiểu hoặc là va chạm vào Tiên Vương chi đạo, chính là va chạm vào, cũng cần đại lượng thất cấp tiên linh thảo luyện tập mới được. Không phải là mỗi một cái Đan Sư, đều có Mạc Vô Kỵ nhiều như vậy thất cấp tiên linh thảo.

Mạc Vô Kỵ sẽ không bỏ rơi, hắn không có Linh Căn đều có thể sáng tạo tu luyện thủ đoạn, hiện tại hắn tới rồi Đại Ất Tiên, há có thể bị luyện

chế thất phẩm tiên đan gây khó khăn? Hắn đạo tự thành nhất thể, người khác tu luyện Tiên Vương chi đạo liền không hắn so với đạo của hắn cao siêu hơn.

Hắn đạo chính là bình thường thành bất hủ, không có khả năng biến thành khả năng.

Thứ hai lô Tam Chuyển Huyết Tịch Đan, túm đan thất bại!

Thứ ba lô Tam Chuyển Huyết Tịch Đan, Tụ Linh thất bại!

Thứ tư lô Tam Chuyển Huyết Tịch Đan, thu đan thất bại!

Thứ năm lô thất phẩm tiên đan Thanh Bồ Đan, thu đan thất bại!

...

Thứ mười bảy lô thất phẩm tiên đan Phong Ngân đan, thu đan thất bại!

...

Thứ hai mươi chín lô Thanh Bồ Đan, thu đan... Thành công!

Thời khắc này Mạc Vô Kỵ toàn thân đều là đan cặn bã bụi đất, bất quá lúc này sự chú ý của hắn tất cả là đan dược trong tay mình. Nhìn trong tay 4 tấm tiên đan, Mạc Vô Kỵ kích động khó tự kìm nén. Liên tiếp thời gian mấy tháng, hắn không có đình chỉ luyện đan. Từ lô thứ ba sau đó mỗi lần luyện đan thất bại, hắn đều có thể đình chỉ luyện đan cảm ngộ một ngày thậm chí vài ngày. Lại đem chính bản thân luyện đan được mất tổng kết một cái, sau đó tại hạ một lò đan dược cải tiến.

Sở dĩ liên tiếp luyện chế hai mươi chín lô thất phẩm tiên đan, là bởi vì hắn mỗi lần luyện chế tiếp theo lô đan dược thời điểm, đều có rất nhỏ tiến bộ. Cho dù là rất nhỏ tiến bộ, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không đình chỉ bản thân luyện tập.

Cũng may thất phẩm tiên linh thảo trên người của hắn thật sự là nhiều lắm, cũng đủ hắn tiêu xài. Nguyên bản Mạc Vô Kỵ dự định năm mươi lô thất phẩm tiên đan đến tiêu xài, không nghĩ tới tại thứ hai mươi chín lô thời điểm, hắn liền luyện chế ra tới rồi 4 tấm thất phẩm tiên đan.

Mặc dù là tứ tấm hạ phẩm thất phẩm tiên đan, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đây là một cái thành công to lớn. Hai mươi chín lô đan dược, hắn thử bốn năm loại tiên đan, cuối cùng vẫn thành công rồi.

Đủ qua nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ mới đưa 4 tấm thất phẩm tiên đan thu hồi. Thất phẩm tiên đan đầy đan là 6 tấm, Mạc Vô Kỵ mặc dù mới luyện chế ra 4 tấm hạ phẩm tiên đan, cũng ý nghĩa hắn trở thành một thất phẩm Đan Đế tiêu chuẩn thấp.

Lại đem chính bản thân hoàn toàn rửa sạch một lần sau đó, Mạc Vô Kỵ bắt đầu tiếp tục bế quan cảm ngộ. 10 ngày sau, hắn bắt đầu luyện chế thứ ba mươi lô thất phẩm tiên đan.

Lần này Mạc Vô Kỵ trở về luyện Tam Chuyển Huyết Tịch Đan, cùng trước như nhau, Mạc Vô Kỵ lần này hầu như không có bất kỳ trì trệ luyện chế ra tới rồi một lò Tam Chuyển Huyết Tịch Đan.

Được năm tấm, tuy rằng không phải là đầy đan, lại có một quả bậc trung Tam Chuyển Huyết Tịch Đan.

Mạc Vô Kỵ mới hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm, hắn đối với đan đạo của mình rất là lý giải. Chỉ cần thành công rồi, cũng sẽ không tái xuất hiện tình huống không ổn định. Chủ ý này nhờ vào hắn đối với tiên linh thảo tinh luyện, so với này nổi tiếng từ xưa Đan Sư luyện đan ổn định dựa vào kinh nghiệm cùng đối với đan đạo hiểu, Mạc Vô Kỵ luyện đan ổn định trừ hắn ra đối với đan đạo hiểu, trọng yếu hơn là hắn đối với tiên linh thảo tinh luyện.

Lại là liên tiếp luyện chế mười lăm lô thất phẩm tiên đan, khi lô Thanh Bồ Đan thứ mười lăm luyện chế ra 6 tấm hạng nhất Thanh Bồ

Đan thì, Mạc Vô Kỵ biết, hắn đã là một triệt triệt để để thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế.

Cùng hắn dự liệu không sai biệt lắm, cách thời điểm hắn hứa hẹn Hàn Lung cũng bất quá tầm nửa năm thời gian mà thôi.

Nhìn tại trong tay hắn toát ra thất cấp tiên diễm Thanh Câm Chi Tâm, Mạc Vô Kỵ trong lòng mình đều là cảm khái không thôi. Thực lực của hắn mới Đại Ất Tiên, cư nhiên thành một cái thất phẩm Đan Đế. Quả nhiên là nghịch cảnh cùng áp lực mới có thể làm cho người trưởng thành, nếu mà không phải là hắn bức thiết cần phải trở thành thất phẩm Đan Đế, có lẽ tiếp qua vài thập niên sau đó, hắn mới có thể có thành tựu của ngày hôm nay.

Mạc Vô Kỵ không có lập tức đi ra ngoài, mà là lại đem lò luyện đan dọn dẹp một lần, lấy ra một quả Lịch Tiên Vương Đạo Quả, cùng một đống thất phẩm tiên linh thảo.

Hắn kế tiếp chuẩn bị luyện chế là thất phẩm tiên đan, Lịch Tiên Vương Đan.

Lịch Tiên Vương Đan chưa tính là thất phẩm tiên đan khó luyện chế nhất, loại đan dược này tuyệt đối coi như là một trong thất phẩm tiên đan trân quý nhất, cũng là mỗi một cái Đại La Tiên khát vọng nhất lấy được đan dược. Vô số Đại La Tiên viên mãn, chung quy cả đời cũng không cách nào lấy được một quả Lịch Tiên Vương Đan.

Luyện chế mấy chục lô thất phẩm tiên đan, Mạc Vô Kỵ lúc này đã cực kỳ thông thạo, hắn lại đem một gốc cây gốc cây tiên linh thảo đưa vào lò luyện đan, bắt đầu tinh luyện dược dịch tinh hoa.

Hơn một canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ đã bắt đầu chia đan, hai canh giờ đi qua, chớ vô bắt đầu Tụ Linh, sau đó là thu đan...

Không có nửa phần ngoài ý muốn, Mạc Vô Kỵ thu hồi 6 tấm hồng mang bạch tiên đan. 6 tấm tiên đan hầu như lớn bằng hòn dái nhỏ hạ

xuống rơi vào trong tay Mạc Vô Kỵ, thoạt nhìn dường như cực kỳ tầm thường, Mạc Vô Kỵ lại biết đây là 6 tấm Lịch Tiên Vương Đan hạng nhất.

Lịch Tiên Vương Đan mỗi một tấm đều sẽ khiến điên cuồng tranh đoạt, hắn hiện tại dễ dàng liền luyện chế ra một lò 6 tấm. Tương lai thời điểm hắn không có tiên tinh, chỉ cần xuất ra vài tấm Lịch Tiên Vương Đan đi bán đấu giá một cái, bó lớn tiên tinh sẽ tới.

Cẩn thận lại đem một lò Lịch Tiên Vương Đan thu hồi vào bình ngọc, Mạc Vô Kỵ lần nữa lấy ra tiên linh thảo để làm thêm một lò Lịch Tiên Vương Đan.

Hai canh giờ sau đó, lô thứ hai Lịch Tiên Vương Đan bị Mạc Vô Kỵ mang theo, đồng dạng là 6 tấm hạng nhất tiên đan.

Lại đem 6 tấm này đan dược cất vào bình ngọc, Mạc Vô Kỵ cũng không có lại đem bình ngọc đưa vào giới chỉ, hắn biết mình có thể đi ra ngoài.

Thu hồi lò luyện đan, mở ra cấm chế, Mạc Vô Kỵ phát hiện Hàn Lung cũng không có bế quan, mà là đang ngưng mắt nhìn vài bụi tiên linh thảo sớm héo rũ.

- Mạc Đan Sư, ngươi xuất quan rồi?

Hàn Lung hiển nhiên cũng không phải thực sự đang quan sát tiên linh thảo, mà là thời thời khắc khắc chú ý Mạc Vô Kỵ tình huống.

Mạc Vô Kỵ biết Hàn Lung cực kỳ tâm tình khẩn cấp, hắn đem bình ngọc trong tay đưa cho Hàn Lung:

- Hàn đạo hữu, may mắn không làm nhục mệnh, ta đã luyện chế ra tới một lò thất phẩm Lịch Tiên Vương Đan.

- A...

Hàn Lung ngạc nhiên mừng rỡ dưới, cả rụt rè cũng không có, trực tiếp nắm bình ngọc Mạc Vô Kỵ ném cho nàng mở ra, sau đó liền không nhịn được kêu lên:

- Lại là 6 tấm hạng nhất thất phẩm Lịch Tiên Vương Đan, Mạc Đan Sư ngươi chẳng lẽ là... Di...

- Làm sao vậy?

Mạc Vô Kỵ thấy Hàn Lung biểu tình từ ngạc nhiên mừng rỡ trong nháy mắt hóa thành kinh ngạc, nghi ngờ hỏi một câu.

Hàn Lung ngạc nhiên mừng rỡ đột ngột biến mất, loại vẻ mặt này chênh lệch làm cho nàng lộ ra có chút quái dị, nàng có chút thất lạc nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc Đan Sư, ngươi luyện chế Lịch Tiên Vương Đan khả năng không có ích gì....

Nội tâm của nàng cái loại này thất lạc căn bản cũng không phải là ngôn ngữ có thể hình dung, rõ ràng chiếm được một lò hạng nhất thất phẩm Lịch Tiên Vương Đan, kết quả nàng lại phát hiện này căn bản cũng không phải là chân chính Lịch Tiên Vương Đan, cái loại này thất lạc có thể ẩn nấp mới đúng là quái sự.

- Vì sao?

Mạc Vô Kỵ có chút cau mày không hiểu nhìn Hàn Lung, hắn luyện chế Lịch Tiên Vương Đan thế nhưng là hao phí tâm tư. Thậm chí lại đem chính bản thân đối với đại đạo cảm ngộ đều thẩm thấu vào tiên đan, hơn nữa hắn hầu như không có lãng phí hết nửa điểm Lịch Tiên Vương Đạo Quả dược tính. Mạc Vô Kỵ tin tưởng, không phải là mỗi một cái thất phẩm Đan Đế cũng có thể làm như hắn vậy.

Nhưng bây giờ Hàn Lung lại nói cho hắn biết, hắn đan dược là phế đan, loại tâm tình này để cho Mạc Vô Kỵ có chút không thoải mái.

Hắn điên cuồng như vậy nghiên cứu đan đạo, đích thật là có cùng Trác Bình An giao dịch ý nghĩ, nhưng hắn càng đồng thời cũng muốn vì hồi báo Hàn Lung. Hàn Lung đối với hắn giúp đỡ rất lớn, cho nên hắn bức thiết yêu cầu trợ giúp Hàn Lung thăng cấp đến Tiên Vương.

Hàn Lung đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ có chút không lớn thoải mái, nhanh chóng giải thích:

- Mạc Đan Sư, chân chính thất phẩm Lịch Tiên Vương Đan có nhàn nhạt đan hương, hơn nữa tản mát ra một loại đại đạo khí tức.

Câu nói kế tiếp Hàn Lung không có nói ra, Mạc Vô Kỵ luyện chế thất phẩm Lịch Tiên Vương Đan này, ngoại trừ vẻ ngoài cùng chân chính Lịch Tiên Vương Đan như nhau ra, cái khác cũng không có. Mạc Vô Kỵ luyện chế Lịch Tiên Vương Đan không có hương vị, cũng không có đại đạo khí tức.

Mạc Vô Kỵ nghe Hàn Lung nói, cũng là có chút không giải thích được. Hắn tin tưởng Hàn Lung khẳng định chuyên môn nghiên cứu qua Lịch Tiên Vương Đan, dù sao Hàn Lung nhất tâm muốn thăng cấp Tiên Vương, nàng há có thể không đi hiểu Lịch Tiên Vương Đan? Nhưng hắn một lò Lịch Tiên Vương Đan cũng không có xảy ra vấn đề gì a? Hơn nữa hắn luyện chế trong quá trình còn sáp nhập vào chính bản thân đối với đại đạo hiểu.

Chỉ là hắn vẫn là chính bản thân căn cứ bắt đầu đạo lạc cùng Bất Hủ Phàm Nhân Quyết thôi diễn đan đạo, không có cùng Đan Đế khác trao đổi qua, cũng không rõ ràng lắm Lịch Tiên Vương Đan tới cùng là dạng gì đặc tính.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ đơn giản nói:

- Hàn đạo hữu, ta đối với đan đạo của mình vẫn còn có chút lòng tin, Hàn đạo hữu tin tưởng lời của ta, liền nếm thử một chút viên thuốc này. Nếu quả như thật không được, mời Hàn đạo hữu nói cho ta biết cụ thể có

cái nào không thích hợp, trên người ta còn có Lịch Tiên Vương Đan đạo quả, có thể tiếp tục giúp Hàn đạo hữu luyện chế.

Hàn Lung lập tức nói:

- Ta tự nhiên nguyện ý, chúng ta bây giờ rời đi nơi này, sau đó ta nếm thử trùng kích Tiên Vương. Còn xin Mạc Đan Sư hộ pháp cho ta.

...

Nửa nén hương sau đó, tại Đại Hoang Hải Vực một chỗ đột xuất đá ngầm, Mạc Vô Kỵ giúp Hàn Lung bố trí Tụ Linh pháp trận, bắt đầu vì Hàn Lung hộ pháp.

Tụ bên trong linh trận, Hàn Lung đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu, cẩn thận từ trong bình ngọc đổ ra một quả Lịch Tiên Vương Đan, sau đó lại đem bình ngọc thu hồi, lúc này mới lại đem Lịch Tiên Vương Đan đưa vào trong miệng.

Nàng cẩn thận như vậy cẩn thận, là nói cho Mạc Vô Kỵ, vô luận Mạc Vô Kỵ luyện chế Lịch Tiên Vương Đan có hữu dụng hay không, nàng là rất tôn trọng Mạc Vô Kỵ luyện chế đan dược. Dù sao một cái Đan Sư bế quan thời gian dài như vậy, chỉ là vì nàng luyện chế Lịch Tiên Vương Đan, nếu mà nàng bởi vì cảm thấy đan dược này không có tác dụng, liền tùy ý đối đãi, sẽ làm trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút khó chịu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 614: Đại Hoang

Lịch Tiên Vương Đan vào miệng tan đi, Hàn Lung thở dài, so với nàng dự liệu còn không bằng. Trước nàng dự liệu đan dược này tuy rằng không thể để cho người tăng tỷ lệ thăng cấp Tiên Vương, tốt xấu cũng có thể tăng một phần tiên linh khí làm cho nàng tu luyện một chút. Cho nên tại nuốt vào đan dược đồng thời, nàng cũng bắt đầu rồi vận chuyển công pháp của mình. Không phải là vì trùng kích Tiên Vương lôi kiếp, mà là không muốn để cho Mạc Vô Kỵ khổ cực luyện chế tiên đan dược tính phế bỏ.

Nhưng trên thực tế là, đan dược này ngoại trừ vào miệng tan đi, cái khác không đúng tý nào, cả nửa điểm tiên linh khí tức cùng dược tính cũng không có. Nói cách khác Mạc Vô Kỵ luyện chế viên thuốc này bình thường tựa cùng bột mì không sai biệt lắm, nga, là bỏ thêm một quả Lịch Tiên Vương Đan đạo quả làm một khối bột mì, thật sự là quá bình thường.

Hàn Lung đang muốn đứng lên, bỗng nhiên một đạo ý niệm đột ngột xuất hiện ở trong tu luyện cảm ngộ. Nàng dĩ nhiên vào giờ khắc này cảm nhận được chính bản thân mới vừa bắt đầu tu luyện, hấp thu đến luồng thứ nhất linh khí kỳ diệu cùng ngạc nhiên mừng rỡ tâm tình. Này là chuyện bao nhiêu năm trước?

Sau đó Hàn Lung trong cơ thể cư nhiên bắt đầu mô phỏng nàng mở nhánh thứ nhất Linh Lạc thời điểm trạng huống, sau đó là mở nhánh thứ hai Linh Lạc trạng huống, nhánh thứ ba...

Lại sau đó là nàng Thoát Phàm, nàng Nguyên đan...

Rất nhanh nàng lần nữa cảm nhận được chính bản thân vừa mới bước vào Nhân Tiên cảnh giới cảm giác, Địa Tiên, Thiên Tiên, Kim Tiên...

Hàn Lung rõ ràng có thực lực này, thế nhưng nàng hiện tại thời điểm trùng kích Tiên Vương cảnh giới, cư nhiên lại đem nàng trước đây mỗi một lần tu luyện thăng cấp cảm giác lại một lần nữa tại nội tâm của nàng chỗ sâu nhất miêu tả đi ra. Thật giống như nàng một lần nữa từ một người phàm tầm thường, từ từ đi bước một đi hướng tiên đạo.

Nàng rốt cục thăng cấp tới rồi Đại La Tiên, Hàn Lung thăng cấp Đại La Tiên thời gian cũng không lâu, trước cái loại này cảm giác quen thuộc còn không có triệt để biến mất, lúc này lại bị nàng ôn lại một lần.

Lại sau đó, nàng cảm ngộ tới rồi Tiên Vương đạo vận, đó là một loại khí tức thiên địa, là một loại đánh vỡ tự thân tu tiên gông cùm xiềng xích một cái thiên địa mới, chỉ cần nàng thăng cấp tới rồi Tiên Vương, nàng mới có thể coi như là một cái cường giả chân chính, mới có một tia cơ hội nắm trong tay vận mạng mình.

Trên thế giới nào có sự tình trùng hợp như vậy? Hàn Lung không có thời gian suy nghĩ có đúng hay không là do Lịch Tiên Vương Đan mang cho nàng cảm ngộ. Lúc này nàng tại Tiên Vương cảnh giới cảm ngộ càng ngày càng sâu, sâu đến mức Hàn Lung chưa hề nghĩ tới chính bản thân có một ngày đối với đại đạo hiểu rõ ràng như thế.

Coi như là nàng bước vào Tiên Vương cảnh giới, nàng cũng không hy vọng xa vời đó, loại hiểu ra này thật giống như khắc vào trong đầu nàng, làm cho nàng giơ tay nhấc chân giữa đó là có thể vượt qua vậy.

Chung quanh tụ linh trận lúc này phát huy tác dụng, bởi vì cái này một khắc, vô cùng vô tận tiên linh khí bị Hàn Lung cuồng cuốn mà đi. Bầu trời âm trầm xuống, dường như đang nổi lên cường đại lôi kiếp.

Hàn Lung nhắm hai mắt, hai tay không ngừng đánh huyền ảo pháp quyết, nàng khí thế trên người cũng vào giờ khắc này không ngừng kéo lên.

Ở một bên hộ pháp, Mạc Vô Kỵ ngược lại thở phào nhẹ nhõm, giơ tay lên lấy ra mấy trăm vạn tiên tinh ném vào tụ linh trận.

Trước Hàn Lung nói hắn luyện chế Lịch Tiên Vương Đan có vấn đề, hắn còn khá hoảng sợ. Hiện tại xem ra, Lịch Tiên Vương Đan hắn là không có vấn đề, bằng không Hàn Lung không có khả năng nghênh đón Tiên Vương lôi kiếp.

Mạc Vô Kỵ luyện chế Lịch Tiên Vương Đan há chỉ là không có vấn đề, nếu mà Hàn Lung lúc này có thể nói chuyện, nàng nhất định sẽ không chút do dự nói, đây là đệ nhất đẳng Lịch Tiên Vương Đan của cả Tiên Giới. Không, này không có khả năng coi như là Lịch Tiên Vương Đan, Lịch Tiên Vương Đan cũng không có loại cường đại đan đạo ý vị này.

- Rầm rầm ầm!

Vài đạo lôi hồ lớn đánh xuống, Mạc Vô Kỵ biết, không còn chuyện gì của hắn.

Hàn Lung chuẩn bị thăng cấp Tiên Vương không biết đã bao lâu, lôi hồ xuống tới, nàng càng là không chút hoang mang tế xuất phòng ngự pháp bảo, sau đó không ngừng ngưng luyện bản thân tiên nguyên.

Mạc Vô Kỵ ở một bên nhìn lôi hồ, cảm giác cũng quá ư là bình thường luôn. Hàn Lung Tiên Vương lôi kiếp để cho hắn hiện tại độ kiếp, hắn cũng có thể vượt qua, hơn nữa so với Hàn Lung thậm chí còn phải dễ dàng hơn một phần.

Hàn Lung cảm ngộ Lịch Tiên Vương Đan là hắn luyện chế, cái loại này thiên địa đại đạo khí tức Mạc Vô Kỵ cũng không có hứng thú đi cảm ngộ, thứ này với hắn mà nói tựa hồ là cơm thừa.

Hắn đơn giản tế xuất cái kia Tiên Khôi, đồng thời lại đem một quả màu xanh tinh thạch đặt ở bên trong khôi lỗi tinh thạch cái rãnh. Tinh thạch để vào bên trong Tiên Khôi, Tiên Khôi thoạt nhìn cũng không có

gì thay đổi, vẫn là xấu xí như vậy. Nhưng tại tinh thạch này vừa để xuống vào bên trong Tiên Khôi, Mạc Vô Kỵ lập tức liền cảm nhận được Tiên Khôi này thay đổi.

Dường như có một loại hủy thiên liệt địa khí tức tràn ngập tại thần niệm của hắn, lúc này Mạc Vô Kỵ có một loại cảm giác như vậy, chỉ cần hắn nguyện ý, hắn tùy thời tùy khắc có thể mệnh lệnh Tiên Khôi xé rách thiên địa nơi này. Đây có lẽ là ảo giác, nhưng cũng nói Tiên Khôi là thật lợi hại.

Nếu không phải Mạc Vô Kỵ lo lắng này Tiên Khôi tiêu hao tinh thạch quá mức đáng sợ, hắn thậm chí muốn để cho Tiên Khôi thử xem một chút, ầm một cái xem có thật lợi hại.

Mạc Vô Kỵ đưa tay đỡ vuốt đầu Tiên Khôi, trong lòng nghĩ đến không biết Tiên Khôi này có thể hay không ngăn trở tên khốn nạn Lôn Thải hok.

- Súy Oa, ngươi cũng ra đi.

Mạc Vô Kỵ thấy Hàn Lung độ kiếp còn có một đoạn thời gian, đơn giản lại đem Súy Oa cũng ném ra.

Súy Oa chỉ là nhìn thoáng qua Hàn Lung đang độ kiếp, cũng không có hứng thú tiếp tục trông ngóng. Tại trong mắt hắn, vẫn là Đại gia độ kiếp so sánh tương đối đặc sắc hơn.

- Đại gia, của nợ xấu xí này nhìn cũng rất đần, có thể...

Súy Oa hạ xuống rơi vào trên vai Tiên Khôi nói.

Bất quá nó câu này lời còn chưa nói hết, này Tiên Khôi liền hừ một tiếng:

- Ngươi mới đúng là của nợ, cả nhà ngươi đều là của nợ xấu xí.

Chẳng những là Súy Oa lăng thần, chính là Mạc Vô Kỵ cũng có chút ngây người. Hắn cho tới bây giờ cũng không biết Tiên Khôi này còn có thể nói chuyện, đây quả thực quá trí năng rồi. Có thể nói chuyện cũng thì thôi, then chốt tên này nói chuyện thế nào mà nghe có chút quen thuộc?

- Ngươi có thể nói sao? Ta thời điểm luyện hóa ngươi, tại sao không có cảm thấy được?

Mạc Vô Kỵ kinh dị không dứt hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ trong miệng tại hỏi, trong lòng đã tại cảnh giác. Có thể nói liền đại biểu có trí lực, có trí lực liền đại biểu có ý nghĩ của chính mình. Một Tiên Khôi có ý nghĩ của mình cũng không đáng sợ, đáng sợ là hắn dường như cũng không có hoàn toàn nắm trong tay Tiên Khôi này. Trừ phi điều này có thể nói chuyện trí năng bộ phận là khoa học kỹ thuật tâm phiến bộ phận, hắn mới có thể yên tâm.

Tiên Khôi úng thanh úng khí nói:

- Ta vốn là có thể nói chuyện, vật này bị Hàn Di kia phong ấn, chỉ có sau khi tinh thạch phóng đi vào, mới có thể để cho ta nhổ ra ngươi tiếp tục luyện hóa.

Nói xong, Tiên Khôi há mồm phun ra một cái đồ đạc lớn chừng bàn tay to có khắc trận văn cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ vừa tiếp xúc với qua đồ đạc có khắc trận văn, liền biết Tiên Khôi này có thể nói chuyện cũng không phải khoa học kỹ thuật bộ phận, mà là chân chính mô phỏng khí linh.

Mô phỏng khí linh không biết là tài liệu gì luyện chế, cư nhiên ẩn chứa sinh cơ. Nói cách khác, nếu là Tiên Khôi này đã bị thiên địa đạo vận gột rửa, rất có thể có một ngày mô phỏng khí linh này biến thành chân chính khí linh, Tiên Khôi này bản thân có sinh mệnh trí lực, thậm chí tu luyện thành là sinh mệnh cũng không phải không có khả năng.

Thật là mạnh mẽ luyện khí thủ đoạn a, trong lòng Mạc Vô Kỵ cảm khái, đồng thời bắt đầu luyện hóa cái này mô phỏng khí linh. Chỉ một nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ liền đem mô phỏng khí linh luyện hóa. Lúc này, hắn mới hoàn toàn yên lòng.

Hắn hiện tại biết Tiên Khôi này không có khả năng phản bội công kích chủ nhân là hắn này, thứ hai mô phỏng khí linh chính là Tiên Khôi sinh mệnh, hiện tại chỉ cần hắn một cái ý niệm, Tiên Khôi sẽ hoàn toàn tán loạn.

Mạc Vô Kỵ cũng hiểu Hàn di tại sao muốn lại đem này mô phỏng khí linh phong ấn, yêu cầu thanh tinh mới có thể mở ra. Chỉ cần không phải người Hàn gia đi cái di tích kia động phủ, coi như là chiếm được Tiên Khôi, cũng không có cách nào sử dụng, bởi vì không có thanh tinh. Không có Hàn gia máu huyết, giới chỉ sẽ không nhận chủ, mạnh mẽ mở ra sẽ chỉ làm giới chỉ không gian sụp xuống, đồ vật bên trong toàn bộ tổn hại.

Hiểu đạo lý này, Mạc Vô Kỵ tâm tình thật tốt, hắn lại đem mô phỏng khí linh đưa vào trong miệng Tiên Khôi nói:

- Ngươi lại đem nó thu hồi đi, à mà đkm nó, ta đắc tội một thằng Tiên Đế hậu kỳ, ngươi có thể đánh thắng được hay không?

Tiên Khôi khinh thường nói:

- Xí! Tiên Đế hậu kỳ thì nhằm nhò gì.

Mạc Vô Kỵ cũng không có suy nghĩ nhiều những lời này của Tiên Khôi, hắn nghe được câu này, lập tức cao hứng một nhịp vỗ đầu Tiên Khôi:

- Không sai, ngon, sau này liền kêu ngươi...

Mạc Vô Kỵ bắt đầu giúp Tiên Khôi đặt tên, hắn nếu mà biết Tiên Khôi câu nói kia ý tứ là, nó gặp quá nhiều cường giả mạnh hơn Tiên Đế

hậu kỳ, cũng không phải nói Tiên Đế hậu kỳ thực lực tại nó trong mắt nhằm nhò gì, có lẽ hắn sẽ không có cái tâm tình này nghĩ tên.

- Đại gia, không bằng liền kêu Súy Oản đê, ta gọi Súy Oa hắn gọi Súy Oản. É hé hé!

Súy Oa ở một bên thấy Mạc Vô Kỵ đang nghĩ tên, vội vàng nổi lên một cái sưu chủ ý. Tại trong mắt nó, nồi (Oa) trọng yếu hơn so với chén (Oản).

- Đại gia, vậy ta cũng gọi là Súy Oa.

Tiên Khôi thu hồi khí linh, không chút khách khí nói. Ngay cả xưng hô, cũng bắt đầu học tập Súy Oa.

- Đéo được, Súy Oa là tên của ta, ngươi chỉ có thể gọi là Súy Oản. Hơn nữa đại gia là ta được gọi, ngươi chỉ là một cái khôi lỗi mà thôi, phải gọi là chủ nhân.

Con muỗi thấy của nợ kia cũng dám cùng nó tranh tên, nhất thời giận điên lên.

- Ta hết lần này tới lần khác gọi đại gia, đại gia, đại gia, đại gia...

Tiên Khôi hoàn toàn không quan tâm tới Súy Oa, một bộ dáng dấp ngươi có thể làm khó dễ được ta sao.

Súy Oa tức giận nổi trận lôi đình, đáng tiếc nó tuy rằng tiếp theo Mạc Vô Kỵ tu luyện một đoạn thời gian, hiện tại cũng bất quá là một cái thất cấp yêu thú mà thôi. Cùng Tiên Khôi so với, cách xa vạn dặm a.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại nói:

- Liền gọi là Đại Hoang sao?, dù sao cũng ta là tại Đại Hoang gặp ngươi, tên này không sai.

- Đa tạ đại gia, sau này ta gọi là Đại Hoang, cái này so với Súy Oa hơi chút tốt hơn một chút.

Tiên Khôi đối với Mạc Vô Kỵ cũng không dám vô lễ.

- Đại Hoang huynh đệ, ta tuy rằng so với ngươi sớm một bước đi tới trước với đại gia, cũng biết kính già yêu trẻ, ngươi mới vừa tới nơi này, liền muốn đứng ở trên đầu ta ỉa a? Có tin ta vài hớp lại đem ngươi ăn hết hay không?

Nó nói lần nữa trêu chọc Súy Oa, để cho Súy Oa giận điên lên, cái gì mà tốt hơn so với Súy Oa chứ?

Tiên Khôi Đại Hoang đang muốn phản bác, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Mọi người đừng cãi cọ, cùng một chỗ còn phải trợ giúp lẫn nhau.

Hắn thế nhưng là rất rõ ràng Súy Oa theo hầu, có lẽ Đại Hoang lại đem lời Súy Oa không để ở trong lòng, nhưng Mạc Vô Kỵ tại biết Súy Oa là hậu duệ Huyết Hắc Nghĩ Văn, hắn liền biết Súy Oa nói là thật. Con muỗi này là thật là có bản lĩnh đem Đại Hoang ăn hết.

Vạn nhất ngày nào đó nó thừa dịp Đại Hoang không có tinh thạch, mà hắn lại đang bế quan ăn cmn Đại Hoang, tổn thất sẽ to lắm a.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 615: Đến Ta Bình An Lâu Một Chuyến

Nửa ngày sau, Hàn Lung lôi kiếp dần dần biến mất, Mạc Vô Kỵ không cần đi quan sát Hàn Lung, chỉ cần cảm nhận được loại khí tức kia, là hắn biết Hàn Lung đã là tấn cấp đến Tiên Vương, giờ phút này ngay tại hấp thu Tiên linh khí vững chắc tu vi của mình.

Mạc Vô Kỵ không vội, hắn cùng Đại Hoang bắt đầu giao lưu. Chỉ là Đại Hoang biết đến rất ít, chỉ biết là đem hắn luyện được là một người áo xanh, tựa hồ là người áo xanh kia tại thời điểm luyện chế một kiện pháp bảo, nhiều một chút phế liệu, hắn nhàn nhàm chán, tiện tay liền đem nó luyện chế ra đi ra.

Về phần người áo xanh bề ngoài, tính danh còn có chỗ thế giới, nó là hoàn toàn không biết. Duy nhất biết đến là người áo xanh kia sau khi đưa nó luyện chế ra đến, cảm thấy không quá hài lòng. Lại qua một đoạn thời gian, người áo xanh cảm thấy Tiên Khôi này thật sự là chướng mắt, dứt khoát tiện tay liền ném vào trong hư không.

Mạc Vô Kỵ lúc đầu đối với người áo xanh kia hay là rất bội phục, tiện tay đều có thể luyện chế ra Đại Hoang một khôi lỗi cường đại dạng này. Thế nhưng là nghe được người áo xanh kia bởi vì không hài lòng, tiện tay đem Đại Hoang ném đến trong hư không, đối với người áo xanh tán đồng liền thiếu đi một chút.

Như Đại Hoang thật sự là một Tiên Khôi bình thường, đây cũng là thôi. Mấu chốt là Đại Hoang có một khối mô phỏng Khí Linh, này bằng với một tồn tại thai nghén sinh mệnh. Đem một Tiên Khôi như này tiện tay ném đi, cùng tính tình của hắn có chút khác biệt.

Muỗi to Súy Oa rất là không hài lòng thái độ Mạc Vô Kỵ đối với Đại Hoang, nó trong lòng là định cho Đại Hoang một chút nhan sắc nhìn một cái, đương nhiên, những này không thể tại trước mặt Mạc đại gia đi làm.

Sau ba ngày, Hàn Lung sơ bộ vững chắc tu vi của mình, trước tiên liền rơi vào trước mặt Mạc Vô Kỵ, kích động đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ một cái, "Mạc đan sư, đa tạ ngươi Lịch Tiên Vương Đan, đây là Lịch Tiên Vương Đan ta gặp qua tốt nhất. Lịch Tiên Vương Đan khác, cho dù là hạng nhất nhiều nhất chỉ có thể gia tăng cơ hội khoảng ba đến bốn thành từ Đại La Tiên tấn cấp Tiên Vương, mà ngươi luyện chế Lịch Tiên Vương Đan chí ít có chín thành, không, là khẳng định có thể cho Đại La Tiên tấn cấp Tiên Vương."

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói, "Ta luyện chế ra tới đan dược có thể làm cho Hàn đạo hữu tấn cấp Tiên Vương, cũng coi là không phụ nhờ vả. Bất quá trên cái thế giới này không có Lịch Tiên Vương Đan 100% để cho người ta tấn cấp Tiên Vương, chỉ là Hàn đạo hữu chuẩn bị tương đối sung túc mà thôi."

Hàn Lung tấn cấp Tiên Vương về sau, trước ngực sớm đã phục hồi như cũ, lúc này có lồi có lõm, càng phù hợp một cái mỹ nữ tiêu chuẩn. Cái này khiến Mạc Vô Kỵ cũng rất là hài lòng, thật sự là hắn là muốn trợ giúp Hàn Lung. So với Đại Hoang, liền xem như hắn giúp Hàn Lung luyện chế mấy chục lô Lịch Tiên Vương Đan cũng không có gì. Lịch Tiên Vương Đan giá trị cùng Đại Hoang so sánh, chẳng phải là cái gì.

Hàn Lung nghiêm mặt nói ra, "Không, trước đó là ta không đúng. Ngươi luyện chế Lịch Tiên Vương Đan hoàn toàn chính xác cùng Đan Đế khác luyện chế khác biệt, có thể cho ta từ bình thường cảm nhận được không tầm thường, thậm chí có một loại khí tức vĩnh hằng đạo vận. Để cho ta tự nhiên mà vậy đặt chân Tiên Vương cảnh giới, không có nửa điểm đột ngột, thậm chí không cần bất luận cưỡng cầu nào."

Những lời này đối với Hàn Lung tới nói là thật tâm, nàng đích xác tại trong Lịch Tiên Vương Đan của Mạc Vô Kỵ cảm nhận được không tầm

thường cùng không bình thường. Không, hắn là đan dược bình thường, lại có thể tạo ra được đạo vận không bình thường. Nguyên bản nàng định dùng 50 năm trở xuống thời gian trùng kích Tiên Vương, không nghĩ tới bây giờ nàng ngay cả thời gian một năm đều không dùng đến, liền tấn cấp đến Tiên Vương. Lúc này, nàng đối với Mạc Vô Kỵ cảm kích căn bản cũng không phải là ngôn ngữ có thể diễn tả.

Nói xong câu đó, Hàn Lung đem bình ngọc kia lấy ra, "Mạc đan sư, loại đan dược cường đại này, ta chỉ cần ba cái là đủ rồi, thêm ra tới ba cái cho ngươi."

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại, ra hiệu Hàn Lung đem đan dược thu hồi, rồi mới lên tiếng, "Ta là một cái thất phẩm Tôn cấp Đan Đế, loại đan dược này với ta mà nói thật không có cái gì, ngươi liền thu cất đi. Chúng ta bây giờ liền về Bình An Giác, sau đó ta còn muốn đi Tiêm Giác Tiên Khư một chuyến."

Nghe được Mạc Vô Kỵ muốn về Bình An Giác, Hàn Lung vội vàng nói, "Mạc đan sư, Bình An Giác hiện tại còn không thể trở về, nếu như ngươi không muốn ở lại Đại Hoang hải vực, chúng ta có thể vòng qua Bình An Giác, đi địa phương khác tránh né một chút."

Đừng bảo là Mạc Vô Kỵ, chính là Hàn Lung cũng biết nàng hiện tại không thể trở về Bình An Giác. Nàng đem Mạc Vô Kỵ mang ra Bình An Giác, nếu như bây giờ trở lại Bình An Giác, những cường giả kia khẳng định phải ép hỏi nàng Mạc Vô Kỵ hạ lạc.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ bên người Đại Hoang, "Trước kia chúng ta là không thể trở về đi, bất quá bây giờ lại có thể." Truyện được đăng tại TruyenCv [.] com

"Ngươi là muốn dựa vào Tiên Khôi này?" Hàn Lung kinh dị nhìn xem Tiên Khôi chỉ có hơn phân nửa người cao, kinh ngạc hỏi.

"Không sai, hiện tại nó gọi Đại Hoang, có thể giúp được ta. Cho nên nói lần này ta càng hắn là cảm tạ ngươi, không có ngươi dẫn ta đến Đại

Hoang hải vực, ta còn cùng Đại Hoang vô duyên." Thật giống như Hàn Lung cảm kích Mạc Vô Kỵ một dạng, Mạc Vô Kỵ một dạng cảm kích Hàn Lung.

Hắn sẽ không bởi vì Đại Hoang là hắn luyện hóa, cũng là đáp ứng Hàn Lung yêu cầu, Hàn Lung mới dẫn hắn đến Đại Hoang hải vực, đã cảm thấy tất cả đều là hắn là. Cho nên đạt được Đại Hoang, Mạc Vô Kỵ đối với Hàn Lung là thật tâm cảm tạ.

"Có thể coi là là đây là cấp chín Tiên Khôi, cũng vô pháp cùng Tiên Đế chống lại. Mạc đan sư, ngươi hắn phải biết ngang cấp Tiên Khôi căn bản là không cách nào cùng ngang cấp Đạo Thể so sánh. . ."

Hàn Lung lời nói còn chưa nói xong, Đại Hoang liền ồm ồm đánh gãy nàng mà nói, "Ai nói ta là khôi lỗi bình thường? Ta cũng sẽ không so Đạo Thể kém bao nhiêu. Tiên Đế thì thế nào? Trong mắt ta giống như rất là bình thường!"

". . ." Hàn Lung khiếp sợ nhìn xem Đại Hoang, thẳng đến Đại Hoang nói xong, nàng mới thì thào hỏi, "Ngươi biết nói chuyện? Ngươi cũng là Đạo Thể có sinh mệnh?"

Đạo Thể , bình thường đều là chỉ có sinh mệnh cùng trí tuệ, sau đó tự mình tu luyện trưởng thành.

"Nó là cái rắm Đạo Thể, bất quá là một cái luyện chế Khí Linh mà thôi." Một bên Súy Oa rất là không cam lòng bổ một đao.

Thật sự là tu vi của nó quá thấp, nếu như nó có thể cường hãn một điểm, ai dám đối với đại gia vô lễ, trước hết để cho nó đại điểu anh minh thần võ này, a, là muỗi to ăn mấy ngụm nhìn xem.

"Trước đó là Hàn Lung vô lễ, xin hãy tha lỗi." Hàn Lung tại biết Đại Hoang có tư tưởng của mình, lại không đem Tiên Đế nhìn ở trong mắt về sau, lập tức ôm quyền nói xin lỗi.

Tại nàng loại tu sĩ này trong mắt, cường giả chính là cường giả, kẻ yếu chính là kẻ yếu. Lúc này ở trước mặt Đại Hoang, nàng là kẻ yếu.

. . .

Bình An Giác, tại sau Lôn Thải Đại Đế cùng Trác Bình An đại chiến, nơi này tựa hồ lại từ từ khôi phục bộ dáng lúc trước. Một chút Tiên Vương cùng Tiên Đế biết Mạc Vô Kỵ không tại Bình An Giác, lại lần lượt rời đi.

Mạc Vô Kỵ cùng Hàn Lung lần nữa trở lại Bình An Giác cũng không có gây nên bao nhiêu gợn sóng, thậm chí còn có ít người không biết hắn.

Liền xem như cường giả khác đều đi đến, nơi này còn có một cái Trác Bình An. Lần thứ nhất Trác Bình An không để mắt đến Mạc Vô Kỵ, để Mạc Vô Kỵ đi tới địa bàn của hắn, sau đó lại rời đi, lần thứ hai này hắn tuyệt đối sẽ không để những chuyện tương tự phát sinh.

Cho nên Mạc Vô Kỵ vừa về tới Bình An Giác, Trác Bình An liền được tin tức.

"Chúng ta đi trước Hòa Bình tửu điếm đi, ta tại Hòa Bình tửu điếm cũng có chút thời gian, lần này cùng đi với ngươi Tiên giới, cũng cần chào hỏi." Vừa bước lên Bình An Giác bến tàu, Hàn Lung liền nói.

Mạc Vô Kỵ đang muốn nói hắn cũng dự định đi cùng Cái Quang Di ba người chào hỏi, liền nghe đến một cái thanh âm bình thản ghé vào lỗ tai hắn vang lên, "Mạc đan sư, ta là Trác Bình An, nếu như Mạc đan sư không có chuyện, liền đến ta Bình An Lâu một lần." Truyện đăng nhanh nhất tại TruyenCv [.] com

"Thế nào?" Hàn Lung gặp Mạc Vô Kỵ có chút ngây người, vội vàng hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ nói, "Trác Bình An mời ta đi Bình An Lâu một lần."

Trác Bình An ngữ khí nhưng không có chữ xin mời, mà là rất cường thế để hắn đi một chuyến.

"A. . ." Hàn Lung kinh a một tiếng, lập tức tranh thủ thời gian truyền âm cho Mạc Vô Kỵ nói ra, "Vô Kỵ, ngươi ngàn vạn không thể trực tiếp xưng hô Trác Bình An, muốn gọi Bình An Đại Đế, hoặc là Trác tiền bối."

Mạc Vô Kỵ mỉm cười, hắn cũng không phải không chịu gọi Bình An Đại Đế hoặc là tiền bối, mà là bởi vì hắn dự định cùng Trác Bình An làm một chút giao dịch, nếu như kêu tiền bối, giao dịch này liền không có biện pháp bình đẳng đối đãi.

"Ta cùng đi với ngươi đi." Hàn Lung không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, lại mau nói đến một câu.

"Không vội, ta về trước khách sạn cùng mấy cái bằng hữu chào hỏi một chút, sau đó lại đi Bình An Lâu. Đi Bình An Lâu về sau, ta muốn rời khỏi Bình An Giác." Mạc Vô Kỵ không chút hoang mang khoát tay áo nói ra.

Hàn Lung chỉ có thể im lặng, Mạc Vô Kỵ muốn trước đi gặp bằng hữu, nàng cũng không có biện pháp đi nói cái gì.

Mạc Vô Kỵ cùng Hàn Lung trở lại Hòa Bình tửu điếm thời điểm, mới biết được Cái Quang Di ba người tại mấy tháng trước đó liền rời đi Hòa Bình tửu điếm, tựa hồ cũng đi Đại Hoang hải vực.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể lưu lại một phong thư, để Hòa Bình tửu điếm giao cho Cái Quang Di ba người.

. . .

Cùng một thời gian, Bình An Lâu tầng chót nhất một tên thanh niên sắc mặt tái nhợt khóe miệng cũng lộ ra một tia trào phúng, sau đó tự lẩm

bẩm, "Trác Bình An, ha ha, bao nhiêu năm không có tiểu bối dám trực tiếp xưng hô ta dạng này rồi? Rời đi Bình An Giác? Đời sau đi."

Trong mắt hắn, Mạc Vô Kỵ tới, vậy chính là cho hắn luyện đan, còn muốn chạy, vậy cũng chớ nằm mơ.

. . .

"Hàn Lung, nơi này so ngươi Hòa Bình tửu điếm Tiên linh khí muốn nồng đậm nhiều a." Mạc Vô Kỵ cùng Hàn Lung đi đến cửa ra vào của Bình An Lâu, liền cảm khái nói ra.

Hắn cùng Hàn Lung đã quen thuộc, trên xưng hô tùy tiện rất nhiều.

Hàn Lung tự giễu cười cười, "Hòa Bình tửu điếm cũng không phải ta, ta chỉ là ở bên trong làm giúp mà thôi."

"Thế nhưng là Mạc đan sư đến đây?" Một tên tiểu nhị cười rạng rỡ tiến lên đón, kính cẩn nói ra . Còn Hàn Lung bên người Mạc Vô Kỵ, trực tiếp bị tiểu nhị này bỏ qua.

"Là ta." Mạc Vô Kỵ gật gật đầu.

Tiểu nhị vội vàng nói, "Vậy Mạc đan sư mời đi theo ta."

Mạc Vô Kỵ đối với Hàn Lung ra hiệu một chút, hai người mang theo Đại Hoang cùng Súy Oa đi vào Bình An Lâu. Bình An Lâu có Trác Bình An cường giả loại này, Đại Hoang không theo bên người, Mạc Vô Kỵ thật đúng là không dám vào tới.

Tiểu nhị đem Mạc Vô Kỵ một mực đưa đến lầu năm đầu bậc thang, rồi mới lên tiếng, "Mạc đan sư mời đến đi, tiểu nhân cáo lui."

Mạc Vô Kỵ cùng Hàn Lung cùng Đại Hoang một bước lên lầu năm đầu bậc thang, liền đi thẳng tới trong một cái phòng rộng lớn.

Trong phòng chỉ có một cái thanh niên sắc mặt tái nhợt ngồi, thanh niên trước mặt để đó một chén Tiên Linh Trà, trên bàn trà còn để đó một cái quạt xếp.

Thanh niên này làn da thật sự là quá trắng xám, Mạc Vô Kỵ muốn không chú ý đều không được.

Chỉ là gian phòng kia cũng quá trống không một chút, ngoại trừ địa phương thanh niên này ngồi cùng một cái bàn trà, không còn có những vật khác, Mạc Vô Kỵ cùng Hàn Lung liên đới địa phương đều không có.

(hôm nay đổi mới liền đến nơi này, các bằng hữu ngủ ngon, thỉnh cầu một chút nguyệt phiếu.)

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 616: Trác Bình An Cần Đan Dược

"Ngươi chính là Mạc Vô Kỵ? Ngũ phẩm Tôn cấp Đan Vương?" Trác Bình An ánh mắt trực tiếp rơi vào trên thân Mạc Vô Kỵ, về phần Hàn Lung cùng Đại Hoang, hắn y nguyên giống như không có trông thấy.

Mạc Vô Kỵ đưa tay ném ra hai cái ụ đá, trước nói với Hàn Lung một câu, "Hàn Lung, ngồi xuống trước đi, chủ nhân không có thói quen đãi khách, chúng ta không thể tự kiềm chế khổ chính mình."

"Ta đứng đấy liền tốt." Hàn Lung nhưng không có lực lượng như Mạc Vô Kỵ, tại trước mặt Trác Bình An, nàng thật sự là không dám ngồi.

Mạc Vô Kỵ lại không quan trọng, chỉ cần Trác Bình An không dùng khí thế nghiền ép hắn, hắn liền sẽ không có bất kỳ tâm thái sợ hãi cùng tự ti, cho nên hắn không chút do dự ngồi xuống.

Trông thấy Mạc Vô Kỵ ngồi xuống, Trác Bình An khóe mắt càng là nhiều hơn một tia trào phúng. Tại trước mặt Trác Bình An hắn làm ra loại bộ dáng không chút kiêng kỵ này, liền cho rằng hắn Trác Bình An sẽ nhìn với con mắt khác sao? Còn dám một mình dẫn người tới đây, có phải hay không ỷ vào chính mình biết chút Đan Đạo, cũng không biết chữ 'Chết' viết như thế nào. Truyện đăng nhanh nhất tại TruyenCv(.)com

Tiên giới đối với Mạc Vô Kỵ tới nói, cũng là cùng Tu Chân giới một dạng, nhiều nhất chính là cường giả nói chuyện mà thôi. Hắn hiện tại có Đại Hoang, Đại Hoang coi như không phải là đối thủ của Trác Bình An, chắc hẳn cũng sẽ không kém đến đi đâu. Hắn cũng không tin Trác Bình An một tên ma bệnh như này sẽ liều mạng đối phó một người không oán

không cừu, thậm chí khả năng đối với hắn có trợ giúp. Đã như vậy, hắn liền có tư cách cùng Trác Bình An nói chuyện ngang hàng.

Cho nên Mạc Vô Kỵ không nhìn thẳng Trác Bình An khinh thường, bình tĩnh nói, "Trác đạo hữu nói sai một nửa, ta là Mạc Vô Kỵ không sai, bất quá ta không phải ngũ phẩm Tôn cấp Đan Vương, ta là thất phẩm Tôn cấp Đan Đế."

"Ngươi nói chính là thật?" Trác Bình An đột nhiên đứng lên, nhìn chằm chặp Mạc Vô Kỵ, về phần trước đó Mạc Vô Kỵ vô lễ, hắn sớm không biết ném đến đi nơi nào.

Nghe được Mạc Vô Kỵ câu trả lời này, liền xem như hắn tu luyện đến Tiên Đế hậu kỳ, tâm trí kiên quyết, cũng vô pháp lại bình tĩnh lại.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nhìn Trác Bình An, hắn căn bản cũng không có trả lời Trác Bình An mà nói, hắn biết kế tiếp là thời điểm cân nhắc song phương thực lực, cân nhắc qua việc này, mới có thể hảo hảo nói một chút.

"Lưu tại Bình An Giác vì ta luyện đan, coi như ngươi đắc tội Lôn Thải, hắn cũng không dám đến trong tay của ta đoạt ngươi." Trác Bình An cuối cùng là một cái Tiên Đế, hắn trong nháy mắt liền làm ra quyết định. Làm một cái thất phẩm Tôn cấp Đan Đế, Mạc Vô Kỵ ngạo khí một điểm, với hắn mà nói căn bản cũng không tính là gì.

Chính là nữ tử Mạc Vô Kỵ mang tới này, hắn đồng dạng có thể thả. Điều kiện tiên quyết chỉ có một cái, Mạc Vô Kỵ có thể vì hắn luyện đan.

"Ta có thể vì ngươi luyện đan, đương nhiên đây là có điều kiện. Đồng thời, ta cũng sẽ không lưu tại Bình An Giác." Mạc Vô Kỵ ngữ khí y nguyên bình tĩnh.

Trác Bình An khóe mắt lệ khí lóe lên một cái rồi biến mất, lập tức một cỗ khí tức cường đại ầm vang nghiền ép đi qua. Rõ ràng không gian không có vật gì, Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác cảm nhận được một

loại áp bách để hắn hô hấp đều không thể hoàn thành đánh vào lồng ngực của hắn. Loại áp lực cuồng bạo này cũng không phải là đứng im như vậy, mà là càng ngày càng hùng hậu.

Đại Hoang đứng tại bên người Mạc Vô Kỵ đồng thời cảm nhận được cỗ Tiên Đế khí thế cường đại này, nó trong mắt bắn ra một đạo nhàn nhạt hào quang màu xanh, đi theo một cỗ khí thế không kém cỏi chút nào Trác Bình An điên cuồng đánh ra.

Hai đạo khí thế tại gian phòng không trung đụng vào nhau, không gian phát ra từng đợt tiếng vang trầm trầm.

Trác Bình An trên mặt hiện ra một tia kinh dị, hắn lúc này mới phát hiện chính mình trước đó vậy mà không để mắt đến Tiên Khôi này, Tiên Khôi này lại có đạo vận khí thế lớn như thế, xem ra đây ít nhất là một cái cấp chín Tiên Khôi.

Trác Bình An minh bạch Mạc Vô Kỵ vì cái gì có lớn mật ngồi ở trước mặt hắn như thế, nguyên lai là bởi vì một cái Tiên Khôi. Trong lòng của hắn cười lạnh, liền xem như cấp chín Tiên Khôi tới đây, ở trước mặt hắn cũng là cặn bã.

Nghĩ tới đây, Trác Bình An khí thế lần nữa điên cuồng lên cao, trước hắn không có tính toán làm bị thương Mạc Vô Kỵ. Hắn Đan sư chẳng những không thể gây tổn thương cho, liền xem như sinh cơ cũng không thể có nửa điểm hao tổn.

Đại Hoang khí thế một dạng điên cuồng dâng lên, vô luận là đối với thiên địa đạo vận lĩnh vực, hay là loại khí thế nghiền ép kia, cũng sẽ không so Trác Bình An yếu, thậm chí thời gian dần trôi qua có xu thế vượt qua Trác Bình An.

Trác Bình An trong lòng hoảng hốt, đây tuyệt đối không phải cấp chín Tiên Khôi, hắn biết khí thế cũng không còn cách nào đối với Mạc Vô Kỵ làm ra tổn thương.

Ngay tại thời điểm hắn dự định xuất thủ, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nói ra, "Trác Bình An, nếu là ngươi động thủ, vậy ta liền lập tức rời đi Bình An Giác . Còn chuyện hợp tác, ta cũng không tin ngoại trừ ngươi Trác Bình An bên ngoài, ta còn tìm không thấy những người khác."

Nghe được Mạc Vô Kỵ lời nói, Trác Bình An trong lòng lệ khí đột nhiên dâng lên, chỉ là một con kiến hôi tu sĩ, cũng dám uy hiếp hắn Trác Bình An.

"Đại Hoang, chuẩn bị động thủ." Cảm nhận được Trác Bình An lệ khí, Mạc Vô Kỵ đứng lên, lui ra phía sau mấy bước, hắn cũng chuẩn bị động thủ. Mạc Vô Kỵ đều chuẩn bị động thủ, Hàn Lung tự nhiên là giúp Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cho là hắn tu vi thấp không sai, cho Đại Hoang đánh một chút ra tay vẫn là có thể. Huống chi, hắn cũng có ưu thế của mình, đó chính là hắn có không gian giam cầm cùng Trữ Thần Lạc.

Dù là những vật này đối với Trác Bình An tới nói, liền cùng gãi ngứa ngứa không sai biệt lắm, nhưng là cường giả đánh nhau , bất kỳ cái gì một chút xíu ảnh hưởng đều có thể tả hữu đến chiến cuộc.

"Rất tốt, ngươi có vốn liếng nói chuyện với ta." Trác Bình An lệ khí chậm rãi biến mất, nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói một câu về sau, mới lần nữa ngồi xuống.

Trong lòng của hắn rất là không cam lòng a, vừa rồi một khắc này, thật sự là hắn muốn xuất thủ giáo huấn một chút khôi lỗi này. Một cái khôi lỗi, cũng dám dùng khí thế cùng hắn đụng nhau, đơn giản chính là muốn chết.

Cuối cùng hắn cũng không thể không nhịn xuống, không vì cái gì khác, cũng bởi vì Mạc Vô Kỵ là một cái thất phẩm Tôn cấp Đan Đế. Mạc Vô Kỵ có loại Tiên Khôi này, vậy thì đồng nghĩa với có thực lực không vì hắn Trác Bình An luyện đan. Nếu Mạc Vô Kỵ thật rất trẻ trung, đan dược luyện chế ra tới kia rất có thể sẽ để cho hắn triệt để khôi phục.

Tại Trác Bình An dừng tay đồng thời, Mạc Vô Kỵ cũng làm cho Đại Hoang đình chỉ khí thế nghiền ép.

"Ngươi thật sự là thất phẩm Tôn cấp Đan Đế?" Trác Bình An hít một hơi thật sâu, nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ trầm giọng hỏi lại lần nữa.

Lần này Mạc Vô Kỵ không có trầm mặc, hắn khẳng định nói, "Không sai, ta đích xác là thất phẩm Tôn cấp Đan Đế, Hàn Lung tại mấy tháng trước hay là Đại La Tiên, hiện tại nàng là Tiên Vương, cũng bởi vì ta luyện chế Lịch Tiên Vương Đan."

"Ngươi có hay không vượt qua nghìn tuổi?" Cứ việc Trác Bình An suy đoán Mạc Vô Kỵ rất có thể chưa từng có nghìn tuổi, hắn hay là xác nhận một chút.

"Không có." Mạc Vô Kỵ đơn giản đáp, tâm hắn muốn đừng bảo là nghìn tuổi, liền xem như trăm tuổi hắn cũng còn kém xa lắm.

Trác Bình An gật gật đầu, trên mặt không có bất kỳ biểu lộ gì, tựa hồ người trước đó sau khi biết Mạc Vô Kỵ là thất phẩm Tôn cấp Đan Đế mà ngạc nhiên cũng không phải hắn.

Mạc Vô Kỵ khẳng định chính mình đạt đến Trác Bình An yêu cầu, về phần Trác Bình An vì sao biểu hiện không có trước đó kích động, đó rất bình thường. Trước đó Trác Bình An cho là hắn là thịt cá không có sức phản kháng, cho nên không cần cố kỵ cảm xúc của hắn. Hiện tại sau khi biết Đại Hoang cường đại, tại đàm phán trước đó, tự nhiên không thể lại để lộ ra bất luận tâm tình bức thiết gì.

Vô luận Trác Bình An phải chăng lộ ra tâm tình bức thiết, đối với Mạc Vô Kỵ tới nói đều râu ria. Trác Bình An cùng hắn không thể đồng ý mà nói, hắn liền không nói, hắn hiện tại có lượng lượng này.

"Ngươi con chim này không tệ." Trác Bình An bỗng nhiên dời đi chủ đề, đem ánh mắt rơi vào trên thân Súy Oa. Truyện đăng nhanh nhất tại T r u y e n C v . c o m

Mạc Vô Kỵ không biết Trác Bình An ý tứ, theo lý thuyết hắn phải nói Đại Hoang không tệ mới là, không nghĩ tới hắn thế mà tán dương một câu gì đều không có làm Súy Oa.

Đại Hoang rất là khó chịu ồm ồm nói ra, "Chẳng lẽ mới vừa rồi là con chim kia ngăn trở ngươi? Là ta Đại Hoang có được hay không. Ngươi người này nói thật sự là quá không trúng nghe, nếu không chúng ta đánh một trận thử một chút."

"Đại Hoang, không nên nói lung tung." Mạc Vô Kỵ đối với Đại Hoang quát lớn một câu, hắn sở dĩ không muốn để cho Đại Hoang cùng Trác Bình An đánh, cũng không phải nói sợ Trác Bình An. Mà là Đại Hoang là một gia hỏa đốt tiền, hắn tăng thêm viên tinh thạch màu xanh trên người Đại Hoang kia, cũng bất quá mới năm mai mà thôi. Đại Hoang mỗi xuất thủ một lần, an toàn của hắn cam đoan liền thiếu đi một lần.

"Ngươi biết nói chuyện?" Cứ việc trước đó Đại Hoang ngăn trở Trác Bình An khí thế, Trác Bình An trên thực tế cũng không hề để ý. Giờ phút này nghe được Đại Hoang nói chuyện, hắn mới chính thức khiếp sợ.

Khôi lỗi nói chuyện, đây là giải thích khôi lỗi này còn có Khí Linh. Tiên khí có Khí Linh, vậy cũng là đệ nhất đẳng Tiên khí, một cái khôi lỗi cũng có thể có Khí Linh?

Đại Hoang xẹp xẹp miệng, căn bản cũng không trả lời Trác Bình An.

Trác Bình An nói lần nữa, "Ta thu hồi trước đó mà nói, ngươi cũng không tệ."

Nói xong câu đó, Trác Bình An mới nhìn Mạc Vô Kỵ dùng so trước đó càng thêm thận trọng ngữ khí nói ra, "Ngươi có nghe nói qua Thất Văn Khuy Cơ Đan?"

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, "Thật có lỗi, mặc dù ta là một cái thất phẩm Đan Đế, rất nhiều đan phương ta đều là không biết."

Trác Bình An cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, hắn tiếp tục nói, "Thất Văn Khuy Cơ Đan chủ yếu Tiên linh thảo có ba loại, thứ nhất sinh cơ của người luyện đan."

Nói xong thứ nhất này, Trác Bình An cố ý nhìn một chút Mạc Vô Kỵ, đây kỳ thật cũng không tính là chuyện phi thường bí ẩn. Bình An Giác liền có một số nhỏ người biết, hắn Trác Bình An cần người sinh cơ nhập đan.

Hắn gặp Mạc Vô Kỵ sau khi nghe được tin tức này, cũng không có bất kỳ phản ứng nào, liền biết Mạc Vô Kỵ đã sớm rõ ràng chuyện này. Làm một cái chúa tể một phương, Trác Bình An trong lòng thế mà hơi thở dài một hơi. Cái này đổi thành trước đó, đó là sự tình căn bản không có.

Hắn Trác Bình An muốn Đan sư luyện đan, đừng bảo là sinh cơ, liền xem như muốn sinh mệnh của ngươi, ngươi cũng phải cho.

"Thứ hai, cần Thanh Sắc Bồ Đề Hoa. . ." Trác Bình An tiếp tục nói, Thanh Sắc Bồ Đề Hoa này cũng chẳng có gì, loại Tiên linh thảo này mặc dù trân quý, muốn lấy tới cũng không phải là việc khó gì. Loại Tiên linh thảo này cũng là luyện chế Thanh Bồ Đan chủ yếu Tiên linh thảo, Thanh Bồ Đan là cấp cao nhất đan dược chữa thương một trong.

"Thứ ba, cần Thiên Thanh Thảo." Trác Bình An thời điểm nói đến đây, trong mắt cũng là hiện lên một tia ảm đạm, chủ yếu Thiên Thanh Thảo này thật sự là quá hiếm có.

"Cần Thiên Thanh Thảo?" Mạc Vô Kỵ kinh ngạc hỏi một câu.

Trác Bình An gật gật đầu, "Không sai, đích thật là Thiên Thanh Thảo, đây là trên đan phương nói. Thiên Thanh Thảo là cấp bảy Tiên linh thảo, cực kỳ khó được. Ta qua nhiều năm như vậy, có thể tìm tới chỉ có Thiên Hoang Thảo. Thiên Hoang Thảo dù sao chỉ có cấp năm, dù là cấp năm Thiên Hoang Thảo, cũng so với bình thường cấp bảy Tiên linh thảo còn hiếm có hơn. Khó khăn nhất chính là, Thiên Hoang Thảo cực kỳ khó tinh

luyện, qua nhiều năm như vậy, tốt nhất Đan Đế cũng chỉ có thể đem ta cần Thất Văn Khuy Cơ Đan luyện chế ra đến tứ văn. . ."

Mạc Vô Kỵ không có chen vào nói, chỉ có hắn rõ ràng Thiên Hoang Thảo kỳ thật chính là Thiên Thanh Thảo tiền thân, Thiên Hoang Thảo cùng Thiên Thanh Thảo khác biệt duy nhất bất quá là chiết xuất độ tinh khiết khác nhau mà thôi.

Trác Bình An xin mời Đan Đế cho hắn luyện chế Thất Văn Khuy Cơ Đan, ngay cả Thiên Hoang Thảo cùng Thiên Thanh Thảo đều không làm rõ được, còn luyện chế cái rắm Thất Văn Khuy Cơ Đan?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 617: Mạc Vô Kỵ Điều Kiện

- Ngươi muốn mời ta luyện chế Thất Văn Khuy Cơ Đan cho ngươi?

Chờ Trác Bình An nói xong, Mạc Vô Kỵ mới nhàn nhạt hỏi.

Trác Bình An khóe miệng lại co quắp vài cái, hắn một cái đỉnh cấp đại đế, phải mời một Đan Sư chưa tới level Tiên Vương luyện đan sao?

Mà hiện tại Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn dường như cũng không có đưa hắn một cường giả hùng bá nhất phương vào trong mắt, mặc dù đối với phương tu vi không cao, một người tuổi còn trẻ Đan Đế như vậy, đích thật là có tư bản để cho hắn dùng chữ mời. Nghĩ thông suốt cái này, Trác Bình An tâm tính bình hòa một phần, ngữ khí của hắn cũng bình hòa rất nhiều:

- Không sai, ta muốn mời ngươi luyện đan cho ta.

Cái chữ mời này có chút vượt trội.

Mạc Vô Kỵ nhưng không thèm để ý Trác Bình An thái độ, Tiên Đế là đỉnh cấp tồn tại không sai, dù là đỉnh cấp Tiên Đế cũng không chỉ một. Hắn Mạc Vô Kỵ thế nhưng là độc nhất vô nhị không có Linh Căn tu luyện giả, sự hiện hữu của hắn liền không kém so với Tiên Đế, huống chi hắn vẫn còn là một cái thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế. Thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế thế nhưng là so với Tiên Đế còn phải thưa thớt hơn.

- Ta tại sao phải luyện đan cho ngươi?

Mạc Vô Kỵ có chút cau mày, theo lý thuyết hắn không cần hỏi câu nói này, Trác Bình An hắn là chủ động hướng hắn hỏi thù lao, sau đó

mọi người ngồi xuống hiệp thương.

Không có nghĩ tới tên này da dầy như vậy, cư nhiên đến bây giờ còn không đề cập tới chuyện thù lao, chẳng lẽ cho là hắn Mạc Vô Kỵ vì một cái đại đế luyện đan chính là vinh hạnh? Loại vinh hạnh này hắn cũng không có nửa phần xem ở trong mắt.

Quả nhiên nghe được Mạc Vô Kỵ nói Trác Bình An sắc mặt trầm xuống, trong lòng hắn này một tia khí tức tàn bạo liền muốn lần nữa bạo phát. Chính như Mạc Vô Kỵ nghĩ, hắn căn bản cũng không dự định xuất ra cái gì thù lao cho Mạc Vô Kỵ, tối đa chỉ là cho phép Mạc Vô Kỵ lợi dụng một chút danh tiếng của hắn mà thôi.

- Đại Hoang, chuẩn bị động thủ, đánh xong chúng ta lập tức liền đi.

Mạc Vô Kỵ cảm nhận được Trác Bình An lửa giận cùng khí tức tàn bạo, cũng hoàn toàn nổi lông mao.

Hắn tới nơi này cũng không phải là cầu Trác Bình An, mà là đến hiệp thương, thậm chí có thể nói là đến hỗ trợ. Lão già này thời thời khắc khắc muốn dùng võ lực uy hiếp, hắn Mạc Vô Kỵ nhẫn nại cũng có hạn độ.

- Mạc Đan Sư, ngươi là ý gì? Vì sao không muốn luyện đan cho ta?

Trác Bình An dương tay một cái, quạt xếp liền xuất hiện ở lòng bàn tay của hắn. Hắn lĩnh vực bắt đầu dọc theo, lần này hắn chẳng những dùng lĩnh vực và khí thế áp chế, sát khí cũng tiếp theo cuồng cuốn về phía Mạc Vô Kỵ.

Một cái đại đế có đại đế tôn nghiêm, chỉ là một con kiến hôi, cho là có một cái Tiên Khôi thì ngon sao? Ngày hôm nay hắn Trác Bình An nhẫn nại thế nhưng là tới cực hạn rồi. Hắn bình sinh lần đầu tiên chịu đựng nói chuyện cùng một con kiến hôi, không nghĩ tới cái con kiến hôi này ỷ có một cái Tiên Khôi, liền cho là đệ nhất thiên hạ.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp thối lui đến cửa, giọng nói lạnh lùng nói:

- Ngươi tính là cái gì, ta dựa vào cái gì phải giúp ngươi luyện đan? Đại Hoang, đánh.

Trác Bình An cũng không có lập tức động thủ, hắn muốn dùng sát khí chèn ép Mạc Vô Kỵ. Thật không ngờ Mạc Vô Kỵ cư nhiên căn bản cũng không quản, trực tiếp động thủ.

Đại Hoang đã là một quyền đánh ra, trong không gian xuất hiện từng vết nứt đạo rất nhỏ. Cuồng bạo nguyên lực bộc phát ra, lại đem hộ trận bên trong căn phòng này trực tiếp kéo ca ca rung động.

Thật đơn giản một quyền, trực tiếp khóa lại này một mảnh không gian.

Vốn Hàn Lung muốn xuất thủ, lập tức liền cảm thụ được hô hấp trở ngại, nàng khẩn trương cấp tốc lui về phía sau, trong lòng hoảng sợ. Trước nàng cho là mình một cái Tiên Vương, cuối cùng có tư cách ở trong đó xuất thủ một chút. Hiện tại Đại Hoang một quyền đánh ra, nàng mới biết được, cường giả Tiên Đế cấp bậc động thủ, nàng cả tư cách xuất thủ cũng không có.

Để cho Hàn Lung kinh ngạc chính là, nàng không có tư cách nhúng tay, theo lý thuyết Mạc Vô Kỵ càng là không có tư cách nhúng tay. Nhưng tại Đại Hoang xuất thủ đồng thời, Mạc Vô Kỵ cư nhiên đứng ở bên người Đại Hoang, không chỉ như thế, còn lấy ra một thanh trường đao một đao bổ về phía Trác Bình An.

Mạc Vô Kỵ tu vi rõ ràng thấp hơn rất nhiều so với nàng a, khi Hàn Lung nghĩ đến Mạc Vô Kỵ chỉ tốn nửa năm thời gian, liền từ lục phẩm Đan Vương thăng cấp đến thất phẩm Đan Đế, còn luyện chế ra Lịch Tiên Vương Đan cùng người khác bất đồng, nàng liền bình thường trở lại. Mạc Vô Kỵ người như thế, không thể dùng ánh mắt thông thường đi so sánh.

Không muốn nói Mạc Vô Kỵ trong thời gian ngắn liền thăng cấp thất phẩm Đan Đế, chỉ bằng Mạc Vô Kỵ dám ở Trác Bình An trước mặt bình yên ngồi vững, cũng là nàng Hàn Lung không thể làm được.

Nếu như nói Hàn Lung nội tâm kinh ngạc, Trác Bình An nội tâm chính là rung động.

Hàn Lung chỉ nhìn thấy Mạc Vô Kỵ bổ ra một đao, nhưng không biết Mạc Vô Kỵ lĩnh vực có thể cùng lĩnh vực Đại Hoang chồng lại, hơn nữa sinh ra một loại hiệu quả vòng xoáy, trực tiếp chế trụ Trác Bình An lĩnh vực.

Trọng yếu hơn là, một đao kia của Mạc Vô Kỵ như sông dài treo ngang, cái loại này cường hãn vô cùng sát thế để cho Trác Bình An rất rõ ràng. Một đao này bây giờ đối với hắn không có uy hiếp, một khi một đao này lại tiếp tục lớn mạnh, chung quy có một ngày, hắn tại dưới một đao này cũng cầm cự không nổi. Một đao này ẩn chứa tự nhiên Thiên Đạo sát thế, thoạt nhìn dường như chỉ là khúc nhạc dạo của một đao khác.

ý niệm trong đầu Trác Bình An chỉ là một cái thoáng rồi biến mất, lập tức quạt xếp trong tay mở phân nửa, đồng dạng cuồn cuộn nổi lên một cổ kinh thiên động địa phong ba khí thế đánh về phía một quyền này của Đại Hoang. Về phần Mạc Vô Kỵ một đao kia, hắn không có đi quản. Một đao kia rất mạnh, mạnh chỉ là tương lai xu thế phát triển mà thôi, hiện tại một đao này đối với hắn còn không có gì uy hiếp.

- Ầm!

Hai đạo cuồng bạo nguyên lực tại lầu nhỏ đụng vào nhau, từng đạo vết rạn xuất hiện ở không trung. Gian phòng bốn phía kiến trúc thật giống như pháo nổ tung bình thường giống nhau, tứ phân ngũ liệt. Quả nhiên như Trác Bình An dự liệu bình thường giống nhau, Mạc Vô Kỵ một đao kia hạ xuống, như bùn trong biển rộng, không có nửa điểm gợn sóng.

Trác Bình An quạt xếp trong tay hơi quyển, lầu các nổ tung kiến trúc tứ phân ngũ liệt lần nữa bay trở về lại đem phục hồi như cũ, tựa cùng lúc trước giống y hệt nhau.

- Đi thôi, Đại Hoang.

Đại Hoang còn muốn động thủ, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên ngăn cản Đại Hoang. Hắn đã nhìn ra, Đại Hoang so với Trác Bình An còn phải yếu hơn một phần. Nếu là Trác Bình An liều mạng, hắn đích xác có thể chạy trốn, thế nhưng là Đại Hoang nhất định sẽ bị xé thành mảnh vụn.

Trác Bình An cũng không có tiếp tục động thủ, hắn đồng dạng biết, có Tiên Khôi này, hắn muốn lưu lại Mạc Vô Kỵ khả năng thấp lắm, duy nhất có thể là lại đem Đại Hoang phế bỏ, sau đó Mạc Vô Kỵ bỏ chạy.

Đây đối với hắn Trác Bình An không có nửa phần chỗ tốt, không nói Mạc Vô Kỵ nội tình mười phần tiền đồ quang minh, hắn Trác Bình An vô duyên vô cớ đắc tội một tên gia hỏa có tiềm lực như vậy căn bản là cái được không bù đắp đủ cái mất, huống chi, Mạc Vô Kỵ còn là một cái thất phẩm Đan Đế hắn tìm kiếm khắp nơi.

- Mạc Đan Sư, trước là ta Trác Bình An lỗ mãng, Trác Bình An ta ở chỗ này xin lỗi.

Trác Bình An kéo xuống da mặt, ôm một quyền với Mạc Vô Kỵ.

Nếu mà Đại Hoang chiến đấu mới vừa rồi có thể nghiền ép Trác Bình An, cho dù là Trác Bình An xin lỗi, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không chút do dự rời khỏi. Trên thực tế là bên trong mới vừa giao phong, dù cho hắn xuất thủ giúp một tay, Đại Hoang cũng rơi vào hạ phong.

Hiện tại hắn rời khỏi, Trác Bình An cũng sẽ không tiếp tục chặn lại, nhưng thế nào đối phó Lôn Thải? Đại Hoang đánh không lại Trác Bình An, nói vậy cũng là đánh không lại Lôn Thải. Hắn cũng không muốn tại Lôn Thải chặn lại, Đại Hoang phế bỏ. Cho nên Trác Bình An sau khi nói xin lỗi, Mạc Vô Kỵ cũng ngừng lại, ôm quyền nói:

- Trác đạo hữu nói quá lời, ta đến chính là nơi này đến trợ giúp trác đạo hữu, tiếc rằng trác đạo hữu khinh thường ta như thế.

Trác Bình An loại tên gia hỏa này cáo già há có thể không biết Mạc Vô Kỵ tới nơi này là tìm kiếm hắn xuất thủ che chở, nguyên bản ý niệm của hắn là mượn cái danh tiếng cho Mạc Vô Kỵ dùng một chút. Hiện tại Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không nể hắn, hắn lại phải cầu đến Mạc Vô Kỵ, chỉ có thể nói:

- Mạc Đan Sư, chuyện lúc trước chúng ta xóa bỏ. Ta chỗ này có Thất Văn Khuy Cơ Đan phương pháp luyện đan, Mạc Đan Sư xem có thể luyện chế không?

Nói xong, Trác Bình An lấy ra một cái ngọc giản liền phải đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay nói:

- Phương pháp luyện đan ta tạm thời không nhìn, chỉ cần là thất phẩm tiên đan, ta nhất định có thể luyện chế. Trác đạo hữu nếu không tin, có thể xem cái này Thanh Bồ Đan.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ lấy ra một quả Thanh Bồ Đan ném cho Trác Bình An. Xem phương pháp luyện đan, hắn nếu mà cùng Trác Bình An không thể đồng ý đó mới là chuyện xấu.

Cái này Thanh Bồ Đan vừa đến trong tay Trác Bình An, trên mặt Trác Bình An liền hiện ra vẻ kích động. Thanh Bồ Đan hắn dùng nhiều, hắn thấy cũng nhiều. Cùng Mạc Vô Kỵ lấy ra loại này giao dịch hoàn mỹ, luyện chế không có bao nhiêu lâu hạng nhất Thanh Bồ Đan, hắn vẫn là lần đầu tiên thấy.

Trác Bình An rất là thận trọng lại đem Thanh Bồ Đan trả lại cho Mạc Vô Kỵ, giọng nói trầm thấp hỏi:

- Mạc Đan Sư, ngươi có điều kiện gì mời nói đi, nếu là ta Trác Bình An có thể làm được, ta nhất định xuất thủ giúp một tay.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, lúc này mới như nói. Sớm có loại tâm tính này, mọi người đâu có nói nhảm nhiều như vậy?

- Ta trước tiên là nói về việc ta có thể làm được, đệ nhất ta có thể luyện chế ra ít nhất là tứ văn Thất Văn Khuy Cơ Đan cho trác đạo hữu, bất quá ta phỏng chừng ta luyện chế ra tới Thất Văn Khuy Cơ Đan, hắn là năm văn. Thứ hai, 20 năm sau, ta bảo đảm giúp trác đạo hữu luyện chế ra đến một lò chân chính Thất Văn Khuy Cơ Đan.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp trước đem việc mình có thể làm được nói ra.

Hắn đích xác là chưa từng thấy qua phương pháp luyện đan Thất Văn Khuy Cơ Đan, hắn biết Thiên Hoang Thảo cùng Thiên Thanh Thảo. Thiên Hoang Thảo là một loại tiên linh thảo rất khó tinh luyện, Đan Sư khác tinh luyện không ra Thiên Thanh Thảo cũng là như thường. Đồng thời Mạc Vô Kỵ đối với đan đạo của mình cũng phi thường có lòng tin, hắn cho rằng nếu Đan Sư khác có thể luyện chế ra tứ văn Thất Văn Khuy Cơ Đan, vậy hắn liền khẳng định có thể luyện chế ra đến.

Sở dĩ phỏng chừng chính bản thân luyện chế là Ngũ (5) Văn Khuy Cơ Đan, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ cho rằng này luyện chế ra tứ văn đan dược Đan Sư, cũng là bởi vì không có lại đem Thiên Hoang Thảo tinh hoa tinh luyện đến chín mươi % trở lên. Thiên Hoang Thảo, chỉ có tinh luyện đến 90% trở lên mới có thể gọi là Thiên Hoang Thảo.

- Ngươi 20 năm sau đó có thể luyện chế ra chân chính Thất Văn Khuy Cơ Đan?

Trác Bình An lần này là thực sự kích động, hắn rõ ràng Mạc Vô Kỵ ý tứ, nếu là Mạc Vô Kỵ thật có thể tại 20 năm sau đó luyện chế ra chân chính Thất Văn Khuy Cơ Đan, chỉ cần hắn có thể làm được, hắn đều nguyện ý đáp ứng. Không, không muốn nói 20 năm, coi như là 100 năm thậm chí hai trăm năm, hắn đều có thể chờ.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Không sai, ta khẳng định ta 20 năm sau đó có thể luyện chế ra Thất Văn Khuy Cơ Đan. Điều kiện là ngươi theo ta 20 năm, kẻ nào có mắt như mù, ngươi giúp ta giáo huấn.

Trác Bình An hầu như không có nửa điểm do dự nói:

- Chỉ cần ngươi có thể lập tức luyện chế ra Văn Khuy Cơ Đan tứ văn trở lên, ta liền tin tưởng ngươi 20 năm sau đó có thể luyện chế ra Thất Văn Khuy Cơ Đan. Ta Trác Bình An theo ngươi 20 năm thì thế nào, nhưng điều kiện tiên quyết là, ta sẽ không đi theo ngươi tới cửa nhà người khác báo thù, ta sẽ chỉ xuất thủ ở thời điểm người khác đối với ngươi động thủ. Nếu là ngươi vô duyên vô cớ chủ động trêu chọc người khác, ta cũng sẽ không ra tay.

Trác Bình An dầu gì cũng là một cái Tiên Đế, hắn có phán đoán của mình. Nếu là Mạc Vô Kỵ chung quanh trêu chọc thị phi, hắn Trác Bình An sẽ kết bao nhiêu cừu địch? Coi như là hắn tại 20 năm sau đó chiếm được Thất Văn Khuy Cơ Đan, chỉ sợ cũng là cái được không bù đắp đủ cái mất. Loại chuyện này, hắn nhất định phải sớm nói rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Ta Mạc Vô Kỵ muốn báo thù, còn không cần mượn tay ngươi, ta chỉ cần ngươi nói có thể làm được là xong. Không ai đến trêu chọc ta, dù cho 20 năm trác đạo hữu cũng không có xuất thủ một lần, chúng ta giao dịch coi như là hoàn thành.

- Tốt, thành giao.

Trác Bình An giơ tay lên ở trên hư không Trung Ấn ra một cái thần niệm khế ấn, sau đó nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cũng không có ấn ra khế ấn cùng Trác Bình An khế ấn dung hợp, mà là vung tay lên lại đem Trác Bình An thần niệm khế ấn

đập tản, sau đó thản nhiên nói:

- Quân tử hiệp nghị nhạt như nước, ta tin tưởng trác đạo hữu, trác đạo hữu nói vậy cũng là tin tưởng ta.

- Ha ha ha ha!

Ta Trác Bình An liền tin tưởng ngươi một lần thì thế nào?

- Đã như vậy, vậy thì mời trác đạo hữu xuất ra phương pháp luyện đan, ta hiện tại liền luyện chế một lò Thất Văn Khuy Cơ Đan.

Mạc Vô Kỵ nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 618: Bất Đồng Đan Đế

Trác Bình An không có nửa điểm nói nhảm, hắn không chút do dự lấy ra một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Đan Sư, trong này có tiên linh thảo một lò Thất Văn Khuy Cơ Đan, cộng thêm phương pháp luyện đan cũng ở trong đó. Ta ở trong nơi này chờ ngươi luyện đan.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được Trác Bình An đang cho hắn giới chỉ, liền phong tỏa tiểu lâu cấm trận, bất quá hắn cũng không sợ. Hắn và Đại Hoang cộng lại tối đa cùng Trác Bình An đồng quy vu tận mà thôi, không có gì phải sợ.

Giới chỉ không có cấm chế, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy hơn một trăm gốc cây tiên linh thảo ở trong đó, tuyệt đại đa số đều là thất cấp tiên linh thảo. Hơn một trăm gốc cây dược liệu phương pháp luyện đan, đã coi như là thất phẩm tiên đan khó để luyện chế.

Tiên linh thảo bảo tồn tương đối khá, xem ra Trác Bình An mấy năm nay chung quanh tìm người luyện đan, hắn đối với tiên linh thảo bảo tồn cũng có không ít tâm đắc.

Mạc Vô Kỵ lại đem dược liệu toàn bộ lấy ra chồng chất ở một bên, lại từ trong giới chỉ lấy ra một cái ngọc giản. Thần niệm của hắn thẩm thấu vào trong ngọc giản, rất nhanh đã nhìn thấy trong đó phương pháp luyện đan. Phương pháp luyện đan miêu tả cực kỳ cặn kẽ, thậm chí bao gồm trong quá trình luyện đan một phần chú ý hạng mục công việc.

Toa thuốc này mặt ngoài thoạt nhìn tính là phương pháp luyện đan phi thường hoàn mỹ, Mạc Vô Kỵ khi chưa có thấy miêu tả Thiên Hoang Thảo tinh luyện đến 99% trở lên mới đúng là Thiên Thanh Thảo, liền biết cái này phương pháp luyện đan còn kém một cây đuốc.

Trác Bình An lấy ra tiên linh thảo đều là nghiêm ngặt dựa theo phương pháp luyện đan, không có bất kỳ sai lầm.

Mạc Vô Kỵ bỏ xuống phương pháp luyện đan, cũng không có bắt đầu lập tức luyện đan. Hắn bắt đầu nhắm mắt thôi diễn, dù sao Trác Bình An chỉ cho hắn một lò tiên linh thảo. Dù cho hắn là một cái thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, đối mặt thất phẩm tiên đan chưa hề luyện chế qua, cũng phải dùng bản thân đan đạo thôi diễn một phen.

Trác Bình An cũng không nóng nảy, mà là đang ở một bên an tĩnh chờ đợi. Mạc Vô Kỵ loại diễn xuất này, hắn trái lại càng là yên tâm. Bởi vì hắn cũng đã gặp cái loại Đan Đế thứ nhất đã dựa theo phương pháp luyện đan mà luyện, kết quả đại bộ phận đều là thất bại, dù là thành công, luyện chế ra Thất Văn Khuy Cơ Đan cũng chỉ có hai văn. Hai văn Thất Văn Khuy Cơ Đan với hắn mà nói, có cũng được không có cũng được. Loại tên gia hỏa này lãng phí tiên linh thảo của hắn, cho dù là thất phẩm Đan Đế, cũng tất cả đều bị hắn chém rớt.

Đừng nhìn hắn là Đại Tiên đế, hắn lấy được Thiên Hoang Thảo cũng rất không dễ dàng, dù sao hắn cần không phải là một hai gốc cây. Hơn nữa mấy năm gần đây, hắn càng phát giác Thiên Hoang Thảo càng khó có thể tìm được. Loại này tiên linh thảo căn bản là không cách nào tự trồng, có thể nói dùng một gốc cây liền ít đi một gốc cây.

Chỉ có loại Đan Đế vừa đến cũng không vội lấy luyện đan, mà là cặn kẽ thôi diễn phương pháp luyện đan, mới đúng là càng thêm tin cậy một phần. Thời gian thôi diễn càng dài, tỷ lệ luyện chế ra Thất Văn Khuy Cơ Đan lại càng lớn, văn lộ còn càng nhiều. Đại bộ phận Đan Đế thời gian thôi diễn đều là nửa năm đến chừng một năm, số rất ít Đan Đế thôi diễn thời gian mới trong vòng nửa năm.

Để cho Trác Bình An thất lạc chính là, Mạc Vô Kỵ chỉ thôi diễn một ngày, liền bắt đầu luyện đan. Lời nói lời trong lòng, chỉ một ngày thôi diễn, hầu như không có thôi diễn giống nhau. Nhưng hắn nếu đã cùng Mạc Vô Kỵ nói xong, thì không thể đổi ý.

Mạc Vô Kỵ tế xuất lò luyện đan sau đó, lần nữa lấy ra Thanh Câm Chi Tâm.

Thanh Câm Chi Tâm là thất cấp tiên diễm, loại này hỏa diễm vừa ra đến, ánh mắt Trác Bình An chính là sáng ngời. Không muốn nói Trác Bình An, chính là Hàn Lung một bên cũng là trong lòng vừa nhảy. Bọn họ cũng không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ lại còn có thứ đồ tốt này.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ không có ẩn nấp luyện đan, chính là muốn để cho Trác Bình An yên tâm đối với đan đạo của mình, tương lai bảo hộ hắn, cũng tận tâm tận lực. Đồng thời Mạc Vô Kỵ cũng biết, có Đại Hoang rồi, hắn không phải cùng trước rúc đầu rụt cổ. Chỉ cần như Lạc Thư, Hồng Mông Sinh Tức loại vật này không nên tùy tiện lấy ra, liền ảnh hưởng không lớn.

Thanh lý lò luyện đan, sau đó bắt đầu ném vào tiên linh thảo tinh luyện tinh hoa.

Trác Bình An gặp quá nhiều Đan Đế luyện chế Thất Văn Khuy Cơ Đan, hắn cũng quen thuộc phương pháp luyện đan Thất Văn Khuy Cơ Đan. Luyện chế loại đan dược này, bước đầu tiên chính là muốn trước hết để vào Thiên Hoang Thảo tinh luyện, bởi vì Thất Văn Khuy Cơ Đan khó khăn nhất luyện chế cũng là bởi vì trong đó có Thiên Hoang Thảo. Cho nên Thiên Hoang Thảo mới đúng là thứ trước hết cần tinh luyện, miễn cho cái khác tiên linh thảo tinh luyện xong rồi, Thiên Hoang Thảo lại tinh luyện không được, kết quả tạo thành dược dịch tạp chất nhiều, sau đó thất bại. Trên thực tế phương pháp luyện đan thượng giới thiệu, cũng là trước tiên phải để vào Thiên Hoang Thảo.

Ngày hôm nay hắn lần đầu tiên nhìn thấy có Đan Sư luyện chế Thất Văn Khuy Cơ Đan, thứ nhất bỏ vào cư nhiên không phải là Thiên Hoang

Thảo, mà là Thải Tang Hành.

Thấy Mạc Vô Kỵ đầu tiên để vào lò luyện đan chính là Thải Tang Hành, sắc mặt Trác Bình An cũng có chút âm trầm. Hắn bắt đầu hoài nghi Mạc Vô Kỵ nói có đúng hay không đang chém gió, dù sao Mạc Vô Kỵ thực sự quá trẻ tuổi. Phải biết rằng vô luận là đan đạo hay là khí đạo, đều là vô số năm tháng chồng chất lên. Mạc Vô Kỵ không tới 1k tuổi, thật có thể trở thành một thất phẩm Đan Đế?

Tại ý niệm trong đầu hắn chuyển động, Mạc Vô Kỵ đã đem còn lại tiên linh thảo lục tục ném vào lò luyện đan. Lúc này cặn bã tinh luyện bắt đầu đc vứt bỏ ra bên ngoài, có thể thấy được tốc độ Mạc Vô Kỵ tinh luyện thật là nhanh. Tại trong ấn tượng Trác Bình An, Đan Đế khác ít nhất phải trước tinh luyện Thiên Hoang Thảo một canh giờ, sau đó sẽ để vào cái khác tiên linh thảo, một hai canh giờ sau đó nữa, mới bắt đầu vứt bỏ tiên linh thảo cặn, vứt bỏ cặn tốc độ, cũng không có khoa trương như Mạc Vô Kỵ vậy.

Hắn cũng không biết Mạc Vô Kỵ có thể nói là đệ nhất nhân tinh luyện tiên linh thảo của toàn bộ Tiên Giới, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, sở dĩ trước để vào Thải Tang Hành, ngược lại không phải là lập dị. Hắn so với bất luận cái gì Đan Sư cũng hiểu Thiên Hoang Thảo khó khăn tinh luyện, Thiên Hoang Thảo sở dĩ gọi Thiên Hoang Thảo, chính là tạp chất cùng tinh hoa hỗn hợp cùng một chỗ, có thiên hoang địa lão ý tứ, căn bản là tinh luyện không được.

Cả tinh luyện đều tinh luyện không được, nói chuyện gì luyện đan? Cho nên trong mắt Đan Sư bình thường, Thiên Hoang Thảo thì không cách nào luyện đan. Cũng chỉ có thất phẩm Đan Đế trở lên, mới có thể miễn cưỡng lại đem Thiên Hoang Thảo nhập đan. Nhưng dược hiệu kia có đúng hay không lừa mình dối người, cũng chỉ có Đan Sư tự mình biết.

Mạc Vô Kỵ trước đây cũng tinh luyện qua Thiên Hoang Thảo, biết thứ này khó khăn tinh luyện. Bất quá trước đây Mạc Vô Kỵ mới là một cái tứ phẩm Đan Vương, mà bây giờ hắn là thất phẩm Đan Đế, tu vi cũng

xa xa không phải là trước đây có thể so sánh. Cho nên Mạc Vô Kỵ cho là hắn chí ít có thể đem Thiên Hoang Thảo tinh luyện đến trên dưới 90%.

Trước để vào Thải Tang Hành, là bởi vì Thải Tang Hành dược dịch rất chai lỳ, sẽ không bởi vì thời gian tổn hao nửa điểm linh tính. Tại trong cả quá trình luyện đan, chỉ là một điểm bé nhỏ không đáng kể, Mạc Vô Kỵ vì luyện chế ra hoàn mỹ Thất Văn Khuy Cơ Đan, cả này một một chút cũng đã tính toán rồi.

Hai canh giờ đi qua, Mạc Vô Kỵ đình chỉ tiếp tục tinh luyện. Chính như hắn dự liệu giống nhau, hiện tại hắn đan đạo thực lực và tu vi thực lực tăng lên, tinh luyện Thiên Hoang Thảo phải đơn giản hown rất nhiều. Sở dĩ đình chỉ, là bởi vì hắn cảm giác mình tinh luyện tịnh Thiên Hoang Thảo tinh hoa hắn là đạt tới 90%, nếu mà đi lên nữa tinh luyện, nói không chừng sex tiếp cận 99%. Một khi đến 99%, đây chính là thật sự Thiên Thanh Thảo.

Mạc Vô Kỵ suy đoán hắn hiện tại cũng không nhất định có thể đem Thiên Hoang Thảo tinh luyện ra 99% tinh hoa, vô luận tin hay không, hắn không muốn thử ở chỗ này. Hiện tại hắn còn không muốn luyện chế ra chân chính Thất Văn Khuy Cơ Đan, cho nên hắn không có khả năng lại đem Thiên Hoang Thảo tinh luyện thành Thiên Thanh Thảo.

Trác Bình An nhìn Mạc Vô Kỵ phức tạp thủ quyết, cùng tiên linh thảo cặn bã không ngừng bị tung tới, trong lòng dĩ nhiên có chút hoài nghi có đúng hay không Đan Đế trước ddaay đều là giả, chỉ có trước mắt Mạc Đan Sư này mới đúng là hàng chính phẩm?

Trên thực tế Thất Văn Khuy Cơ Đan gian nan nhất không phải là luyện đan, đệ nhất khó khăn chính là tinh luyện Thiên Hoang Thảo, thứ hai khó khăn chính là dung hợp sinh cơ.

Hai điểm này đối với Mạc Vô Kỵ hầu như không có nửa điểm ảnh hưởng, bộ phận sinh cơ của Sinh Cơ Lạc bên trong hắn đã vô thanh vô tức rót vào tới lò luyện đan.

Chính là luyện chế không được Thất Văn Khuy Cơ Đan, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không lại đem bản thân mình sinh cơ rót vào lò luyện đan cho Trác Bình An.

Sinh cơ rót vào, Mạc Vô Kỵ tinh luyện các loại tiên linh thảo độ tinh khiết lại cực cao, thời điểm dung dịch liền trở nên dễ dàng hơn.

Lại là hai canh giờ sau đó, tay Mạc Vô Kỵ dãy một cái, 6 tấm ngũ Văn Khuy Cơ Đan có màu sắc nhàn nhạt xanh tươi đã bị Mạc Vô Kỵ dẫn vào bên cạnh mâm ngọc.

6 tấm đan dược này mỗi một tấm đều mang năm đạo nhàn nhạt màu xám tro văn lộ, sinh cơ khí tức quay cuồng không thôi.

- Á đù! Thực sự luyện chế thành công? Hơn nữa còn là năm văn hạng nhất tiên đan?

Trác Bình An kích động đứng lên, chặt chẽ nhìn chằm chằm mâm ngọc trong tay Mạc Vô Kỵ.

Nếu là Đan Sư khác luyện chế ra, hắn sớm trực tiếp nắm lên một quả dùng thử xem một chút. Đối với Mạc Vô Kỵ thật là có chút sợ, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không sợ hãi hắn Đại Tiên đế này, hơn nữa người ta lại là thật có bản lĩnh.

- Trác đạo hữu, ngươi lại nói sai. Đan dược này thoạt nhìn là hạng nhất đan dược, trên thực tế chỉ là miễn cưỡng, phải nói là bậc trung hơn 1 xíu đi.

Mạc Vô Kỵ giải thích.

Tuy chỉ là luyện chế một lò Thất Văn Khuy Cơ Đan, hắn so với Trác Bình An đối với cái đan dược này phải hiểu nhiều hơn. Không có luyện chế ra bảy đạo văn lộ Thất Văn Khuy Cơ Đan, tại sao có thể là hạng nhất đan dược? Hắn hiện đang luyện chế năm văn Khuy Cơ Đan đều chỉ có

thể tính là trung đẳng tiên đan, có thể khẳng định trước Trác Bình An dùng Thất Văn Khuy Cơ Đan trên cơ bản đều là hạ đẳng tiên đan.

- Mạc Đan Sư, đan dược này ta có thể hay không thử xem một chút?

Trác Bình An chà xát tay, trong mắt lộ ra một tia khát vọng. Trước cái loại này khí tức tàn bạo cùng Đại Tiên đế uy nghiêm, lúc này sớm đã biến mất.

Mạc Vô Kỵ lại đem 6 tấm năm văn Khuy Cơ Đan toàn bộ đẩy đi qua:

- Đây vốn chính là luyện chế cho ngươi, ngươi thử đê.

Trác Bình An không kịp chờ đợi nắm lên một quả năm văn Khuy Cơ Đan liền ném vào trong miệng, chỉ mấy hơi thở sau đó, trong mắt của hắn liền bắn ra quang mang không thể tin.

Lập tức trên da thịt hắn tái nhợt dường như cũng thêm một chút huyết sắc, ngay cả Hàn Lung đều có thể cảm nhận được Trác Bình An sinh cơ dường như đang gia tăng, hơn nữa trên người có một loại đồ đạc nói không rõ không nói rõ bắt đầu vững chắc xuống tới.

- Tốt đan, Mạc Đan Đế, trước là ta có mắt không tròng. Thiếu chút nữa bỏ lỡ Mạc Đan Đế, còn xin Mạc Đan Đế thứ tội.

Một cái Đại Tiên đế điểm ấy ý chí vẫn phải có, huống chi, thời khắc này Trác Bình An là thật cao hứng, hắn rốt cục gặp một cái Đan Sư có thể giúp hắn luyện chế tiên đan. Hắn nhìn thấy hi vọng chính bản thân khang phục.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, không có khách khí, chờ Trác Bình An hưng phấn bình hòa một phần sau đó, hắn mới giả vờ mệt mỏi nói:

- Trác đạo hữu, luyện chế Thất Văn Khuy Cơ Đan này cho ngươi là phải tổn thọ, ta hiện tại có chút mệt mỏi. Lô đan dược Tiếp theo yêu cầu thật lâu sau đó mới có thể luyện chế.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 619: Bình Phạm

Trác Bình An như con gà con mổ thóc bình thường vậy gật đầu:

- Là, là, tự nhiên là dùng Mạc Đan Sư định đoạt. Huống hồ 6 tấm này Thất Văn Khuy Cơ Đan cũng đủ ta dùng đã nhiều năm.

Trác Bình An không biết Mạc Vô Kỵ là cố ý, bởi vì hắn biết luyện chế Thất Văn Khuy Cơ Đan là muốn lấy Đan Sư sinh cơ. Cho nên Mạc Vô Kỵ vì hắn luyện đan, hắn làm một Đại Tiên đế theo Mạc Vô Kỵ 20 năm, hắn cũng không cảm thấy có cái gì. Huống hồ 20 năm sau đó, Mạc Vô Kỵ còn phải giúp hắn luyện chế ra chân chính Thất Văn Khuy Cơ Đan.

- Nếu là trác đạo hữu không có có chuyện gì, hiện tại tựa cùng ta đi các Đại Tiên vực đi dạo.

Mạc Vô Kỵ thấy đan dược lên hiệu, Trác Bình An thái độ như thế, liền biết mình mời được cái này tay chân không có vấn đề gì.

Mạc Vô Kỵ tin tưởng dùng hắn đan đạo trình độ, còn có Trác Bình An đối với Thất Văn Khuy Cơ Đan khát vọng, coi như là thuê làm tên này 100 năm, tên này cũng sẽ cam tâm tình nguyện.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không muốn làm như vậy, tiên đạo chính là đi ngược dòng nước, tu luyện là cơ duyên và ý chí. Giả như bên người vẫn theo hai cái đỉnh cấp cường giả, chuyện gì đều nước chảy thành sông, không có bất kỳ nguy cơ cùng khiêu chiến, tương lai coi như là hắn thành tựu Tiên Đế, cũng bất quá là một cái bình thường vậy Tiên Đế mà thôi.

Chỉ có đi ngược dòng nước, đối mặt các loại khiêu chiến, hắn mới có thể tiến bộ. Đương nhiên, tại đây chút nguy cơ cùng khiêu chiến ở giữa, hắn Mạc Vô Kỵ cũng có khả năng đi đời nhà ma. Nếu lựa chọn tu tiên con đường này, Mạc Vô Kỵ liền biết đây là hắn nhất định phải đối mặt.

Tìm kiếm Trác Bình An hộ vệ, không phải là vì bảo vệ chính hắn, mà là hắn muốn muốn đi tìm tìm Sầm Thư Âm, còn có chính là đi một chuyến Tiêm Giác Tiên Khư. Hai địa phương này, hắn đều phải quang minh chính đại đi. Không có cường giả theo nói, trước mặt hắn đi ra sau đã bị giết chết.

Giả như hắn chỉ có một người, hắn có khi là biện pháp tránh né Lôn Thải hỗn đản này.

- Ta không có chuyện gì, Mạc đạo hữu là không phải là muốn đi Chư Thần Tiên Vực?

Trác Bình An không chút do dự nói, hắn không ở Bình An Giác nơi này, nên cho hắn tiên tinh, cũng đều sẽ cho hắn.

Hiện tại chính là Mạc Vô Kỵ không cho hắn theo cùng nhau, hắn cũng phải theo cùng một chỗ. Mạc Vô Kỵ loại này mạnh mẽ Đan Đế, một khi mất đi liên lạc, hắn hối hận cũng không kịp. Hắn muốn thời thời khắc khắc theo tại Mạc Vô Kỵ bên người, chờ 20 năm.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Tìm kiếm Lôn Thải ta không cần ngươi hỗ trợ, đến lúc đó ta thì sẽ tìm hắn...

Mạc Vô Kỵ cho rằng Trác Bình An hỏi hắn là không phải muốn đi Chư Thần Tiên Vực, là lo lắng hắn đi tìm Lôn Thải. Hàn Lung lại biết Trác Bình An không phải là ý tứ này, nàng liền vội vàng nói:

- Trác ý của tiền bối là Chư Thần Tiên Vực Chư Thần Tháp gần mở ra, hỏi ngươi là không phải muốn đi Chư Thần Tháp.

Mạc Vô Kỵ sửng sốt, vội vàng hỏi:

- Hàn Lung, ngươi là nói Chư Thần Tháp tại Chư Thần Tiên Vực, gần muốn (phải) mở ra?

Mạc Vô Kỵ trên người có hai quả thẻ bài, một là Tiên vấn bài, một là Tinh Không Bài. Sở dĩ có hai cái này thẻ bài, là bởi vì hắn tại Thất Lạc Đại Lục đã đáp ứng Vấn Thiên Học Cung cái kia lão giả râu bạc trắng, muốn dẫn lấy hai cái này thẻ bài đi Chư Thần Tháp, sau đó ở bên trong Chư Thần Tháp Tỏa Tiên Trận bên trong cứu Kỷ Ly.

Nếu đáp ứng rồi người khác, Mạc Vô Kỵ sẽ không có dự định qua đổi ý. Hiện tại biết Chư Thần Tháp tại Chư Thần Tiên Vực, còn gần mở ra, Mạc Vô Kỵ cảm thấy vô luận như thế nào hắn cũng phải đi một chuyến.

- Khoảng cách Chư Thần Tháp mở ra, hắn là chỉ có hai tam năm sao?. Nghe nói rất khó đi vào, mỗi một cái đi vào người đều phải bản thân có chư thần bài. Nghe đồn Chư Thần Tháp là Viễn Cổ đông đảo thần linh chiến đấu chiến trường, bên trong có quá nhiều di tích cùng bảo vật, cho nên đi vào danh ngạch rất quý giá. Loại này có thể tiến vào Chư Thần Tháp chư thần bài, bình thường giống nhau tại Chư Thần Tiên Vực này đại tông môn nắm trong tay dưới.

Hàn Lung giải thích.

Mạc Vô Kỵ nghe xong Hàn Lung giải thích, không có nửa điểm do dự liền nói:

- Chúng ta đi trước làm việc, sau đó đi Chư Thần Tiên Vực tổ chức một cái đấu giá hội. Ta cũng không tin ta một cái thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, đổi không tới một cái chư thần bài.

Nguyên bản chứa cái gì chuyện cũng không có Trác Bình An, chỉ có thể thở dài, lấy ra hai quả đen như mực thẻ bài nói:

- Ta chỗ này còn có hai quả chư thần bài, Chư Thần Tháp ta cũng đi qua, đích xác có đông đảo bảo vật, nhưng cũng là một cái dễ ngã xuống địa phương. Này hai quả thẻ bài sẽ đưa cho Mạc Đan Sư sao?, về phần đấu giá hội cũng không cần đi cử hành.

Từ ở sâu trong nội tâm mà nói, Trác Bình An là không hy vọng Mạc Vô Kỵ đi Chư Thần Tháp. Nhưng hắn biết rõ, nếu mà Mạc Vô Kỵ công khai thân phận của mình, thậm chí xuất ra hắn luyện chế Lịch Tiên Vương Đan cùng trợ giúp người khác luyện chế thất phẩm hạng nhất tiên đan điều kiện, hắn muốn phải lấy được chư thần bài thật đúng là không phải là chuyện khó khăn.

Đã như vậy, hắn cũng không cần phải cất giấu đối với hắn không có ích gì chư thần bài. Dù sao với hắn mà nói, hắn đồng dạng không hy vọng Mạc Vô Kỵ đi ra ngoài tuyên truyền hắn luyện đan mạnh bao nhiêu. Giả như người khác đều biết Mạc Vô Kỵ là thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, này cầu Mạc Vô Kỵ người liền nhiều lắm, với hắn mà nói cũng không phải chuyện tốt.

Trác Bình An tâm lý Mạc Vô Kỵ rõ mồn một, hắn cũng không thèm để ý Trác Bình An nghĩ như thế nào. Hiện tại Trác Bình An xuất ra ngọc bài, hắn mừng rỡ nói:

- Quả nhiên cùng với Tiên Đế chính là mới có lợi, loại này thẻ bài chính là tiện tay có thể cầm đi ra. Hàn Lung, cho ngươi một quả sao?.

- Vô Kỵ, cám ơn ngươi.

Hàn Lung ngạc nhiên mừng rỡ tiếp nhận ngọc bài, nàng không nghĩ tới có một ngày, nàng có thể lấy được Chư Thần Tháp ngọc bài, đây quả thực là quá không thể tưởng tượng nổi. Phải biết rằng thứ này đều là đỉnh cấp cường giả, hoặc là đỉnh cấp tông môn mới có thể thu vào tay.

- Chúng ta không cần khách khí, chúng ta đi trước Ma Nguyệt Tiên Môn, sau đó đi Tiêm Giác Tiên Khư, sau cùng lại đi Chư Thần Tháp.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại nói.

- Vô Kỵ, Chư Thần Tháp mở ra thời điểm, có đông đảo đỉnh cấp đại tông môn đi qua. Ngươi là thất phẩm Đan Đế, tư chất lại phi thường tốt, ta kiến nghị ngươi gia nhập một cái đại tông môn, nói như vậy, Lôn Thải đại đế cũng không dám bắt ngươi thế nào.

Hàn Lung thu hồi chư thần bài sau đó nói.

Mạc Vô Kỵ tài hoa chỉ có nàng rõ ràng nhất, nàng thật không muốn Mạc Vô Kỵ loại này có tài hoa tu sĩ, vô duyên vô cớ bị một cường giả giết chết.

Trác Bình An là mạnh, nhưng Trác Bình An cũng chỉ có thể bảo vệ Mạc Vô Kỵ 20 năm. Đối với một vị tiên nhân mà nói, 20 năm chính là trong nháy mắt. Nhị 10 năm trôi qua sau đó, Mạc Vô Kỵ đã không còn Tiên Đế bảo vệ, hắn làm sao bây giờ?

Nghe được Hàn Lung nói, Trác Bình An chau mày. Hắn phát hiện mình hiện tại rất đáng ghét người nữ oa này, ra hết sưu chủ ý. Gia nhập tông môn có cái gì tốt? Tự tự tại tại nhiều Tiêu Dao.

- Ta cảm thấy hay (vẫn, còn) là tự tự tại ở tốt một chút, tông môn các loại bội ước bó buộc nhiều lắm, có cái gì tốt gia nhập.

Trác Bình An cũng không muốn để cho Mạc Vô Kỵ gia nhập tông môn.

Mạc Vô Kỵ đi Chư Thần Tháp, bởi vì hắn bên người có một cái Tiên Khôi, nguy hiểm hắn là cũng không lớn. Một khi Mạc Vô Kỵ gia nhập đỉnh cấp tông môn, vậy hắn Trác Bình An tại Mạc Vô Kỵ trước mặt nói, liền phải bị tông môn can thiệp, đây đối với hắn không có nửa điểm chỗ tốt.

Mạc Vô Kỵ không trả lời ngay, mà là trực tiếp tế xuất Phi Toa, nói:

- Mọi người thượng Phi Toa của ta sao?.

Trác Bình An lên Phi Toa sau đó, mang vung tay lên, không gian cấm chế xuất hiện một cái lối đi, sau đó hắn nói:

- Hiện tại có thể bay thẳng đi ra ngoài.

Chờ (các loại) Hàn Lung cũng lên Phi Toa sau đó, Mạc Vô Kỵ khống chế Phi Toa lao ra Bình An Giác, lúc này mới trầm giọng nói:

- Ta không dự định gia nhập cái khác tông môn, ta dự định chính bản thân thành lập một cái tông môn. Tông môn tên nguyên bản kêu Thiên Cơ Tông, hiện tại ta đổi một cái, liền kêu lấy bình phạm. Thiên Cơ Tông liền làm ta bình phạm một cái chi cánh cửa.

Mạc Vô Kỵ vốn đích thật là muốn trọng chấn Thiên Cơ Tông, theo hắn đan đạo thành công, luyện thể lại trở thành một thể, cộng thêm bước vào to lớn ất cảnh sau đó, công pháp của mình càng là hoàn thiện, còn thu mấy cái đệ tử. Hắn thay đổi ý tưởng ban đầu, hắn có thể không thèm để ý tông môn có đúng hay không là mình khai sáng. Thế nhưng là truyền thừa của hắn nhất định phải lưu ý, công pháp của hắn cùng Thiên Cơ hầu như không có gì lớn quan hệ.

Theo tâm tính thay đổi, Mạc Vô Kỵ cũng càng là nhìn thấu triệt. Hắn coi như là xây lại Thiên Cơ Tông, cũng không phải là mỗi một cái Thiên Cơ Tông môn nhân đều có thể đối với hắn cảm ơn. Tương lai hắn cũng muốn truyền thừa dưới bản thân nhất mạch, có thuộc về Bất Hủ Phàm Nhân này nhất mạch đệ tử.

Truyền thừa của hắn không có quan hệ gì với Thiên Cơ Tông, tương lai nếu là hắn không có ở đây, thu được hắn truyền thừa đệ tử là kế thừa Thiên Cơ Tông hay (vẫn, còn) là kế thừa Bất Hủ Phàm Nhân? Đây không phải là đáng sợ nhất, đáng sợ nhất là một khi Thiên Cơ Tông tái xuất hiện một cái cùng Nguyên Cô như vậy tông chủ, khó bảo toàn hắn sẽ không tàn sát hết Bất Hủ Phàm Nhân sở hữu truyền thụ, lại đem Bất Hủ Phàm Nhân truyền thừa diệt sạch.

Vô luận từ công hay là từ tư, hắn đều cần thành lập thuộc với truyền thừa của mình tông môn. Về phần Thiên Cơ Tông, có thể làm hắn bình phạm một cái chi cánh cửa.

Tương lai nếu là Thiên Cơ Tông đệ tử không đồng ý, vậy thì triệt hồi cái này chi cánh cửa.

- Không sai, không sai, chính bản thân sáng tạo tông môn so với tại người khác dưới mái hiên phải mạnh hơn, Mạc Đan Sư, ta tán thành chính ngươi sáng tạo tông môn, đến lúc đó ta Trác Bình An cũng ra một thanh khí lực. Bình thường tên này rất có cá tính, sẽ dùng cái này.

Nghe được Mạc Vô Kỵ muốn (phải) chính bản thân sáng tạo tông môn, Trác Bình An không chút do dự tán thành.

- Bình thường?

Hàn Lung nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ, nào có loại này tông môn tên?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không phải là bình thường, mà là bình phạm, Phạn Âm phạm.

- Điều này tựa hồ có chút Phật đạo ý nhị?

Hàn Lung càng là nghi hoặc, cư nàng đối với Mạc Vô Kỵ lý giải, Mạc Vô Kỵ đạo pháp bên trong cũng không có Phật đạo thần thông.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Kỳ thực chính là bình thường, chỉ là bình thường nghe không phong cách, ta liền đổi thành bình phạm. Ta công pháp tu luyện rất bình thường, cho nên nổi lên tên này.

Trác Bình An có chút xấu hổ, lập tức hắn lại là vỗ tay nói:

- Tốt, tốt, bình phạm càng có khí thế, mang theo một loại thiên địa đạo vận tư thế.

Lần này liên cả Súy Oa đều nhìn xem bất quá mắt:

- Ta nói bình an đạo hữu a, ngươi vuốt mông ngựa kỹ thuật quá nát vụn một chút, chính là Đại Hoang cũng so với ngươi hơi chút mạnh hơn như vậy một chút.

Đại Hoang vừa nghe Súy Oa còn nói nó, lúc này vai run lên, trực tiếp lại đem Súy Oa ném ra ngoài, sau đó hừ một tiếng:

- Nơi này kẻ (biết) vuốt mông ngựa nhất chính là ngươi, ta Đại Hoang chưa bao giờ vuốt mông ngựa, bằng chính là mình chân thực năng lực.

Hàn Lung lúc này nhớ lại Mạc Vô Kỵ luyện chế Lịch Tiên Vương Đan đến, này Lịch Tiên Vương Đan tựa cùng Mạc Vô Kỵ nói như nhau, không có gì đặc biệt. Đổi một câu nói nói, đây là bình thường. Dược hiệu kia cũng giống như vậy, vừa mới cửa vào thời điểm bình thường cùng một ngụm thủy bình thường giống nhau, sau đó hiệu quả kia lại giống như vĩnh hằng tồn tại.

Nghĩ tới đây, Hàn Lung cười nói:

- Mạc Đan Sư, tương lai ta nếu là không có địa phương đi, ta cũng gia nhập bình phạm có được hay không?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 620: Dẫn Lôn Thải Đi Ra

Ma Nguyệt Tiên Môn, tại Lục Luân Tiên Vực coi như là một trong đại tông môn, tuy rằng chưa tính là cái loại này cao cấp nhất tông môn, dầu gì cũng là một cái tông môn có Tiên Đế.

Mạc Vô Kỵ vài người tới Mặc Nguyệt tiên môn bên ngoài, nơi này hoàn toàn không có có một cái đỉnh cấp đại tông môn khí thế. Tông môn tàn phá hộ trận thậm chí còn không có chữa trị, chỉ có một người đệ tử canh giữ ở còn chưa chữa trị tông môn hộ trận môn. Đứng ở chỗ này, khiến người ta một loại rách nát cảm giác.

- Mấy vị có chuyện gì không?

Tên đệ tử này thấy Mạc Vô Kỵ đã đi tới, nhanh chóng khom người thi lễ, giọng nói khiêm tốn hỏi.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại:

- Ta tới nơi này tìm kiếm Vấn Nguyệt Phong Thạch Cốc Lan phong chủ, mời đi vào thông báo một chút.

- Tiền bối, Ma Nguyệt Tiên Môn đã không có Vấn Nguyệt Phong, phong chủ Thạch Cốc Lan chẳng biết tung tích.

Đệ tử này nghe nói là tới tìm tìm Vấn Nguyệt Phong phong chủ Thạch Cốc Lan, giọng nói càng là khiêm tốn.

- Này Lâm Cô có ở đó hay không?

Mạc Vô Kỵ hỏi lần nữa.

Đệ tử kia đáp:

- Vấn Nguyệt Phong bị hủy thời điểm, Lâm Cô sư tỷ rời đi tiên môn đã nhiều năm, cũng không tại tiên môn.

Biết Lâm Cô cũng không trở về đến Vấn Nguyệt Phong, trong lòng Mạc Vô Kỵ thoáng buông lỏng một phần. Từ đệ tử này nói bên trong, Mạc Vô Kỵ có thể đoán được, Lâm Cô cùng hắn cùng đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì sau đó, liền cũng không có trở lại nữa.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nói với Trác Bình An:

- Ta muốn đi một chuyến Lục Luân Khư, tại đi Lục Luân Khư trước, ta còn muốn phải trước làm một cái vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì danh ngạch.

Trác Bình An không biết Mạc Vô Kỵ phải đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì làm gì, nghe được Mạc Vô Kỵ cần muốn đi vào danh ngạch, ngạo nghễ nói:

- Không cần đi làm, Lục Luân Khư Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì danh ngạch ta còn nhiều, sẽ đi ngay bây giờ sao?.

Tuy tiện Mạc Vô Kỵ bây giờ còn chưa có Sầm Thư Âm tin tức, hắn cũng không khỏi không bội phục những Đại Tiên này đế cường đại nội tình. Thật là nghĩ muốn cái gì danh ngạch đều có a, trước hắn muốn đi Chư Thần Tháp, Trác Bình An trực tiếp xuất ra hai cái. Hiện tại hắn phải đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, danh ngạch vẫn có.

Xem ra tương lai hắn có năng lực, những thứ này danh ngạch cũng phải thời thời khắc khắc chuẩn bị bên người, miễn cho cần gấp thời điểm, còn đi tìm kiếm.

...

Ba tháng sau đó, Y Tinh Tiên Thành lớn nhất tiên tức lâu, Y Tinh Lâu một cái trong gian phòng.

Mạc Vô Kỵ cùng Trác Bình An, Hàn Lung ba người quân tại, Đại Hoang đứng sau lưng Mạc Vô Kỵ, liên cả bình thường thích la trong dong dài châm chọc Đại Hoang Súy Oa, lúc này cũng không dám nói nhiều.

Mọi người nhìn ra Mạc Vô Kỵ tâm tình không tốt, dù cho Y Tinh Lâu tiên rượu là tốt nhất, Mạc Vô Kỵ trước mặt bầu rượu cũng là không hề động qua.

Trác Bình An cũng không nói gì, hắn biết Mạc Vô Kỵ tại Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì tìm người không có tìm được, này dựa theo quan điểm của hắn mà nói, này liên cả thí to lớn sự tình cũng không có. Nếu không phải hắn có cầu Mạc Vô Kỵ, song phương lại hiệp định được rồi, loại này lề mề Đan Đế, hắn thật đúng là khinh thường.

Hàn Lung cũng biết Mạc Vô Kỵ là đang tìm một người gọi Sầm Thư Âm, nàng thấy bầu không khí có chút trầm mặc, thở dài nói:

- Vô Kỵ, Thư Âm không ở Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, có lẽ sớm đã rời đi. Tương lai ngươi thành lập tông môn thời điểm, nàng khẳng định có thể thu được tin tức, sau đó tìm đến được Bình Phạm tông môn.

Trước Mạc Vô Kỵ hứa hẹn qua nàng, chỉ cần nàng Hàn Lung nguyện ý, tùy thời đều có thể gia nhập Bình Phạm, nàng tiềm thức lại đem Bình Phạm trở thành tông môn của mình.

Trác Bình An trong lòng cười nhạt, hắn không biết Mạc Vô Kỵ là như thế nào tiến vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì sau đó lại bình yên vô sự đi ra, thế nhưng hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ có đặc biệt thủ đoạn khác. Bất quá không có khả năng mỗi người đều có Mạc Vô Kỵ loại thủ đoạn này, này Sầm Thư Âm cùng Lâm Cô khả năng không lớn rời đi, hắn là sớm đã táng thân linh hồn tiên quỳnh trì. Cái loại địa phương đó, dù cho hắn Trác Bình An đi xuống, cũng muốn xới lên hoàn toàn tinh thần. Dù cho như vậy, cũng có ngã xuống nguy hiểm. Chỉ là lời như vậy, hắn lười nói đi ra mà thôi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Cũng đúng, đã như vậy, chúng ta đây trước hết đi Chư Thần Tiên Vực, sau đó trở về liền tìm nơi thành lập Bình Phạm được rồi.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ dự định đi một chuyến Tiêm Giác Tiên Khư, từ Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì sau khi ra ngoài, hắn nghĩ đến coi như là đi Tiêm Giác Tiên Khư, cũng không có cái gì dùng. Thiên Cơ Đan Các người sống sót, không có khả năng ở lại Tiêm Giác Tiên Khư.

- Tốt, Mạc Đan Đế quả nhiên là cầm được thì cũng buông được. Y Tinh Tiên Thành truyền tống trận là nhiều nhất, cũng có đi thẳng đến Chư Thần Tiên Vực truyền tống trận, chúng ta tùy thời có thể truyền tống đến Chư Thần Tiên Vực.

Trác Bình An lớn tiếng nói một cái chữ tốt.

Lần này ngay cả Đại Hoang cũng có chút khinh thường nhìn thoáng qua Trác Bình An, hắn đang cùng Súy Oa ngôn ngữ giao phong bên trong, nói chuyện cũng dần dần sắc bén. Trác Bình An loại này không có tiêu chuẩn nịnh bợ thủ đoạn, thật sự là lên không được mặt bàn.

Mạc Vô Kỵ đứng lên:

- Đã như vậy, chúng ta bây giờ đi ngay Chư Thần Tiên Vực...

- Bành!

Mạc Vô Kỵ lời còn chưa nói hết, cấm chế phòng kín đã bị người một quyền đánh vỡ ra.

Một người thanh khuôn mặt nam tử đứng ở cửa bao sương, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, sau đó ánh mắt lại từ Trác Bình An cùng Hàn Lung trên người quét một cái. Về phần Tiên Khôi cùng Súy Oa trực tiếp bị hắn quên rơi.

Trác Bình An một cái bệnh lao quỷ dáng dấp, như nhau không ở trong mắt hắn, chỉ có Hàn Lung Tiên Vương khí tức, để cho hắn hơi có chút kinh ngạc.

- Hàn Lung, xem ra có người không muốn để cho chúng ta đi Chư Thần Tiên Vực.

Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấu thanh này khuôn mặt nam tử tu vi, cũng là Tiên Vương, so với Hàn Lung tu vi hơi cao.

khuôn mặt xanh nam tử đưa mắt lần nữa hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ trên người, giọng nói lạnh lùng nói:

- Ngươi đâu cũng không cần đi, hiện tại tựa cùng bản vương cùng nhau trở về Tiêu Dao đế cung. Nhớ kỹ, bản vương Lai Dịch.

- Ngươi là Lôn Thải chính là tay sai?

Mạc Vô Kỵ vừa nghe đến Tiêu Dao đế cung, liền hiểu rõ ra.

- Muốn chết, dám đối với đại đế vô lễ như thế, chẳng lẽ ỷ vào một cái...

Lai Dịch nghe được Mạc Vô Kỵ có dũng khí nói như thế, nhất thời giận điên lên.

Mạc Vô Kỵ nghe thấy tên gia hỏa là Lôn Thải chính là tay sai, đâu còn có thể có nửa điểm khách khí, không đợi Lai Dịch đem lời nói cho xong, đã là một đao bổ tới.

Lai Dịch bị Mạc Vô Kỵ khí vui vẻ, nghe nói Mạc Vô Kỵ mới chính là Huyền Tiên tu vi, cũng dám đối với hắn một cái Tiên Vương động thủ, nếu mà không phải là còn muốn tên này vì đế phi chữa bệnh, hắn sẽ trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ đầu khớp xương bột phấn đều sách nát.

Mạc Vô Kỵ một đao này mang theo ánh đao cũng không sắc bén, thậm chí chỉ có sát khí, liên cả khí thế đều chưa thức dậy, chứ đừng nói

chi là thần thông đạo vận.

Một đao này nói với Lai Dịch, tựa cùng gãi ngứa không sai biệt lắm. Lai Dịch khóe miệng lộ ra một tia châm chọc, ngay cả động đậy cũng không có, liền muốn dùng tiên nguyên thủ ấn lại đem Mạc Vô Kỵ bóp trên không trung.

Ý nghĩ tốt lắm, khi Lai Dịch điều khiển tiên nguyên thời điểm, hắn mới phát hiện có một cổ khí thế bàng bạc đưa hắn trói buộc lại. Đi theo Lôn Thải đại đế bên người nhiều năm như vậy, Lai Dịch há có thể không biết này là tiên đế khí thế?

Không đợi Lai Dịch phục hồi tinh thần lại nói chuyện, Mạc Vô Kỵ đó cũng không bén nhọn ánh đao từ đỉnh đầu hắn hạ xuống, đưa hắn trực tiếp chém thành hai khúc. Tại đây ánh đao sau đó, một đạo lôi hồ theo sau, Lai Dịch Nguyên Thần còn không có tràn ra, đã bị lôi hồ oanh nổ tung.

Mạc Vô Kỵ đối với Trác Bình An gật đầu, vừa rồi hắn vội vàng động thủ, hơn nữa còn là tùy ý một đao bổ ra, chính là muốn xem Trác Bình An có đúng hay không tùy thời thời khắc đều đang chuẩn bị lấy hỗ trợ. Trác Bình An đích xác không để cho hắn thất vọng, tại hắn tế xuất trường đao đồng thời, Tiên Đế lĩnh vực liền trói buộc lại Lai Dịch. Nhiên Mạc Vô Kỵ dễ dàng một đao xé rách Lai Dịch.

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ một đao này ánh đao uy thế dường như tại Lai Dịch bị giết sau đó, mới hoàn toàn bạo bằng ra. Y tinh tiên tức lâu cấm chế bị Mạc Vô Kỵ hoàn toàn xé rách, tiên tức lâu lầu hai sụp xuống đi xuống, tiếp theo lầu ba cũng sụp xuống đi xuống.

Hàn Lung cúi đầu xuống, nàng khẳng định Mạc Vô Kỵ là cố ý.

Mạc Vô Kỵ đích thật là cố ý, hắn chân trước liền vào tiên tức lâu, phía sau Lai Dịch liền đuổi theo đến nơi này, không phải là tiên tức lâu

cung cấp tin tức của hắn, đó mới là quái sự.

Này kỳ thực cũng không phải Mạc Vô Kỵ giận chó đánh mèo tiên tức lâu nguyên nhân chủ yếu, nguyên nhân chủ yếu là, Lai Dịch tìm được hắn chỗ ở phòng kín, đồng thời hủy diệt rồi phòng kín cấm chế, hắn mới biết được Lai Dịch đến.

Có thể khẳng định, đây là tiên tức lâu trước nói cho Lai Dịch vị trí của bọn họ, để cho Lai Dịch trực tiếp đánh lên.

Dựa theo đạo lý nói, bọn họ mới đúng là tiên tức lâu khách hàng, có người muốn tìm bọn họ, tiên tức lâu coi như là không có khả năng ngăn cản, cũng có thể trước nói cho bọn hắn biết mới đúng là. Hoặc là nói, tiên tức lâu lại đem tin tức của bọn họ nói cho Lai Dịch sau đó, cho bọn hắn thoáng nhắc nhở một cái cũng được.

- Bằng hữu cớ gì? Hủy diệt Y Tinh Lâu ta?

Một người trung niên nho sĩ hạ xuống rơi vào trước mặt Mạc Vô Kỵ mấy người, ánh mắt của hắn cho tới bây giờ dịch trên thi thể quét một cái, giọng nói ngược lại rất là hòa hoãn.

Y Tinh Lâu lầu hai bị hủy, lầu ba cũng hội sụp xuống. Tất cả mọi người chui đến lầu một, bao gồm Mạc Vô Kỵ mấy người, cũng hạ xuống rơi vào lầu một đại sảnh.

Y Tinh Lâu tại Y Tinh Tiên Thành coi như là một trong cao cấp nhất tiên lâu, loại này tiên lâu chỗ dựa vững chắc tự nhiên rất mạnh. Mạc Vô Kỵ cư nhiên hủy diệt rồi Y Tinh Lâu lầu hai cùng lầu ba, rất nhiều tu sĩ đều lưu tại lầu một đại sảnh, muốn nhìn một chút Mạc Vô Kỵ này là thần thánh phương nào.

Mạc Vô Kỵ không chút hoang mang lại đem trường đao treo ở sau lưng, rồi mới lên tiếng:

- Ngươi những lời này cũng không đúng, ngươi con mắt nào thấy là ta hủy diệt Y Tinh Lâu? Vừa rồi cái kia chính là Lôn Thải tay sai muốn động thủ với ta, ta phải hoàn thủ, lúc này mới không cẩn thận làm phá một phần ngói. Tên này dầu gì cũng là một cái Tiên Vương, ta liền chịu thiệt một chút, lại đem thi thể của hắn thường cho Y Tinh Lâu ngươi.

Mạc Vô Kỵ nói xong, dương tay một cái liền đem Lai Dịch chiếc nhẫn kia bắt được trong tay.

Lôn Thải tay sai?

Đại đa số tiên nhân đang nghe Mạc Vô Kỵ những lời này sau đó, cấp tốc lui về phía sau, sau đó lặng yên không tiếng động rời đi. Loại này náo nhiệt hay là ít xem thì hơn, người nào không biết Lôn Thải chính là một người điên, nếu mà có dũng khí ở tại chỗ này xem náo nhiệt, đến lúc đó Lôn Thải nói không chừng tìm tới cánh cửa, đưa bọn họ mỗi một người đều giết chết.

Người này đang tìm chuyện, trung niên nho sĩ ánh mắt hơi thu lại một chút co rút, có thể tìm Lôn Thải phiền toái người, hắn Y Tinh Lâu hay là chớ chọc.

Mạc Vô Kỵ đích xác đang tìm chuyện, hắn đang chờ đợi Lôn Thải. Hắn tin tưởng Lôn Thải chính là tay sai chết mất, nếu mà Lôn Thải tại phụ cận nói, hắn sẽ ở trước tiên nhận được tin tức, sau đó trở về nơi này. Cái chỗ này cùng Lôn Thải chiến một hồi là hay nhất không hơn, hắn chỉ sợ Lôn Thải không đến.

Hắn và Lôn Thải giữa đó nhất định có đánh một trận, Lôn Thải nếu mà không đến, một trận chiến này chỉ có thể đến Chư Thần Tiên Vực đánh. Tới rồi Chư Thần Tiên Vực, Lôn Thải là bọn rắn độc. Một khi đánh nhau, đối với hắn thế nhưng là thật bất lợi to.

- Quả nhiên có dũng khí, dám giết người của ta Lôn Thải. Ngày hôm nay khiến cho bản đế xem, hồn phách của ngươi cứng bao nhiêu.

Một cái thanh âm nhàn nhạt từ xa vời truyền đến, tại thanh âm này hạ xuống sau đó, một người vóc người cao gầy, đầu đội đế quan nam tử đã hư không đạp xuống.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 621: Chư Thần Lạch Trời

Gần như là tại Lôn Thải đại đế thanh âm vừa ra hiện, này đứng xem tu sĩ đều bỏ chạy. Tiên Đế mang theo lửa giận mà đến, ở tại chỗ này chờ chết sao? Huống chi, Tiên Đế này còn là Đại Tiên đế Lôn Thải tính tình cổ quái.

- Đại Hoang nhớ kỹ lời nói của ta, đến lúc đó nhất định phải cho tên này ăn hành lỗ đít a.

Mạc Vô Kỵ truyền một đạo âm cho Đại Hoang sau đó, trường đao trong tay trước tiên liền bổ về phía Lôn Thải đại đế.

Đao mang cuồn cuộn nổi lên mười mấy trượng, hầu như chiếu rọi diện tích hơn mười dặm địa phương.

- Ha ha ha, bản đế lần đầu tiên thấy...

Thấy Mạc Vô Kỵ đao mang, Lôn Thải cười ha ha, hắn đích xác là lần đầu tiên thấy một cái con kiến nhỏ dám đối với hắn xuất đao.

Thế nhưng lời của hắn cũng chưa có nói hết, đã bị nuốt xuống. Bởi vì cũng trong lúc đó, một đạo phô thiên cái địa hùng hậu khí thế nghiền ép lại đây. Trực tiếp ngăn chặn lĩnh vực hắn, tiếp theo một thanh quạt xếp tại đỉnh đầu hắn nổ tung, vô số phiến cốt hóa thành từng đạo phong tỏa tất cả không gian lợi mâu đánh về phía Lôn Thải.

Mỗi một đạo phiến cốt đều ẩn chứa một loại Viễn Cổ Hoang Thú đáng sợ gào thét, dường như muốn đem thiên địa đều nuốt vào. Mà Lôn Thải, chính là một mảnh lá cây bên trong không gian này.

Lôn Thải xuất hiện, coi như là Mạc Vô Kỵ không ở đây, Trác Bình An cũng muốn động thủ. Hỗn đản này trước đây hủy đi một mảnh địa phương của hắn Bình An Giác, còn tùy ý đánh giết một đám người tại Bình An Giác, để cho hắn thật là mất mặt, ngày hôm nay cái này bãi hắn há có thể không tìm trở về.

- Là ngươi...

Trác Bình An vừa động thủ, Lôn Thải liền nhận ra thư sinh bệnh tật này là Trác Bình An, một Đại Tiên đế thực lực không yếu so với hắn.

Thấy Trác Bình An, Lôn Thải trong lòng chính là trầm xuống. Nếu mà Mạc Vô Kỵ có Trác Bình An che chở, hắn thật đúng là khó có thể mang đi.

Vô luận có đúng hay không có thể mang đi Mạc Vô Kỵ, dám động hắn Lôn Thải, đó chính là chết. Trác Bình An lợi hại hơn nữa, cũng chỉ có thể xưng bá ở Bình An Giác mà thôi.

Một đạo thông thiên hỏa trụ bị Lôn Thải vung lên, trong nháy mắt nổ lên, khắp bầu trời diễm mang nổ tung, không gian xuất hiện từng đạo rất nhỏ vết rạn. Khắp bầu trời thông thiên hỏa diễm, thật giống như diễm hải bình thường giống nhau, tràn ngập nửa bầu trời Y Tinh Tiên Thành. Vô số kiến trúc tại đây dưới thông thiên hỏa trụ, trực tiếp hóa thành tro bụi.

Cuồn cuộn tiếng oanh minh âm kích động không thôi, nổ vang diễm hải cùng Trác Bình An phiến cốt không ngừng oanh tạc cùng một chỗ.

Dưới loại này đại chiến, ngoại trừ ban đầu bổ ra đệ nhất đao sau đó, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không xen tay vào được. Hàn Lung cùng Mạc Vô Kỵ lui qua một bên, cũng không xen tay vào được.

Mạc Vô Kỵ cùng Hàn Lung lui ra phía sau, Đại Hoang lại tiến lên mấy bước. Cuồng bạo tiên nguyên không ngừng tại bên người nó nổ tung, thông thiên hỏa trụ hỏa diễm một lần lại một lần tại trên người nó

phớt qua đi, bất quá những thứ này đối với Đại Hoang mà nói, cùng gãi ngứa không có bất kỳ khác nhau.

Nó thủy chung nhớ kỹ một câu nói của Mạc Vô Kỵ, đó chính là thích hợp thời điểm, dùng toàn bộ lực lượng đánh lén tên rác rưởi mũ cao.

- Trác Bình An, ngươi tới cùng muốn thế nào...

Thông thiên hỏa trụ hầu như muốn đem toàn bộ Y Tinh Tiên Thành cuốn vào, nhưng Trác Bình An quạt xếp vẫn như cũ bình yên vô sự.

Lôn Thải rất rõ ràng, loại tình huống này đối với hắn là rất bất lợi. Chính là có lợi, hắn cũng không giết chết Trác Bình An. Có thể nói chỉ cần gặp Trác Bình An, một trận chiến này có đánh hay không đều không có gì khác nhau.

Trác Bình An không nói gì, hắn biết dùng thủ đoạn của Mạc Vô Kỵ, nếu mà lúc này không nắm lấy cơ hội, đơn đả độc đấu, hắn không cách nào làm gì Lôn Thải đại đế.

Trác Bình An không có đoán sai, Lôn Thải nói đột ngột dừng lại, hắn cảm nhận được một cổ mênh mông vô biên cường đại tiên nguyên đánh về phía hắn. Không đúng, loại này nguyên lực thậm chí so với tiên nguyên còn cường hãn hơn một chút.

Coi như là Trác Bình An, cũng không nhất định có thể đánh ra loại lực lượng kinh khủng này. Đây cũng là một Đại Tiên đế?

Lôn Thải điên cuồng muốn xé mở cái loại này cuồng bạo trói buộc, coi như là hắn lại điên cuồng, cũng hơi chậm một điểm.

- PHỐC!

Đại Hoang một quyền đánh vào ngực Lôn Thải, một cái lỗ máu xuất hiện ở ngực Lôn Thải, Lôn Thải há mồm phun một đạo máu tươi, cả người trên không trung vặn vẹo vài cái, sau đó biến mất vô tung vô ảnh.

Lôn Thải biến mất, thông thiên hỏa trụ cũng biến mất.

Nếu không phải xung quanh một mảnh hỗn độn, còn có bị đốt hủy vô số kiến trúc, mọi người còn tưởng rằng vừa rồi không có gì cả phát sinh. Thật sự là tới nhanh, đi cũng nhanh.

- Đi thôi, chúng ta không cách nào ở chỗ này ngồi truyền tống trận, mọi người thượng phi thuyền của ta, chúng ta bay thẳng đi Chư Thần Tiên Vực.

Trác Bình An rơi ở trên mặt đất, sắc mặt càng là tái nhợt một phần.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ rất là hài lòng đáp, tuy rằng lần này không có giết chết Lôn Thải, tuyệt đối đã cho Lôn Thải bị thương nặng. Trong ngắn hạn, tên này khẳng định không dám lại đến tìm bọn họ động thủ. Mặc dù hắn rất muốn tìm kiếm Lôn Thải báo thù, Mạc Vô Kỵ cũng biết, bây giờ còn chưa đến lúc đó.

...

Thiên Tiệm Tiên Thành, tại toàn bộ Chư Thần Tiên Vực, đây cũng là tiên thành nổi danh nhất.

Thiên Tiệm Tiên Thành nổi danh không phải là bởi vì cái tiên thành này to lớn, mà là bởi vì Thiên Tiệm Tiên Thành tới gần Tiên Giới Đệ nhất Tiên Tiệm, Chư Thần Thiên Tiệm. Nghe đồn cái lạch trời này chính là trước đây sau chư thần đại chiến, lưu lại. Không có ai biết lạch trời này dài bao nhiêu, cũng không người nào biết lạch trời này rộng cỡ nào. Chỉ biết là lạch trời này xuyên qua Chư Thần Tiên Vực, sau đó dung hợp vào vô tận hư không.

Về phần độ rộng, không có người có thể qua được Chư Thần Thiên Tiệm, cũng không người nào biết lạch trời đối diện là cái gì giới vực. Chỉ biết là phía đối diện hàng ngày sẽ phải chịu không gian chảy loạn ảnh

hưởng, một phần đỉnh cấp tài liệu luyện khí cùng đỉnh cấp tiên linh thảo bị chảy loạn mang tới bên này Chư Thần Tiên Vực.

Ngoài ra, bên trong Chư Thần Thiên Tiệm còn có một chút trôi lơ lửng lục địa, những thứ này trên đất bằng thường xuyên có thể tìm được rất nhiều thứ tốt.

Cũng bởi vì bên trong Chư Thần Thiên Tiệm hàng ngày xuất hiện các loại đỉnh cấp bảo vật, mới có vô số người ùa ra đi nơi này, muốn thu được một phần cơ duyên, hoặc là thu mua một phần tiên linh thảo, tiên tài các loại.

Thiên Tiệm Tiên Thành tự nhiên mà vậy liền náo nhiệt, bất quá những thứ này còn chưa phải là để cho Thiên Tiệm Tiên Thành càng ngày càng nổi danh. Để cho Thiên Tiệm Tiên Thành bị đông đảo tiên nhân biết đến, đồng thời lục tục đi tới nơi này, là bởi vì Chư Thần Tháp. Chư Thần Tháp đang lơ lửng ở trước chư thần Tiên Hào của Thiên Tiệm Tiên Thành.

Tại trước khi Chư Thần Tháp không có bị mở ra, quanh thân Chư Thần Tháp vẫn là mơ mơ hồ hồ, mỗi lần Chư Thần Tháp gần mở ra thời điểm, Chư Thần Tháp sẽ chỉ là dần dần rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ 3 người tới ngoài Thiên Tiệm Tiên Thành, đầu tiên nhìn nhìn thấy là một cái trận pháp biểu thị thật lớn dựng đứng tại Thiên Tiệm Tiên Thành phía ngoài.

Trận pháp biểu thị phía trên cùng là một cái chữ mời, mời chữ phía dưới viết:

- Chư Thần Tháp sắp mở ra, Thiên Tiệm Tiên Lâu hoan nghênh sở hữu đến đây Chư Thần Tiên Vực tiên hữu môn. tiên hữu có chư thần bài, có thể trực tiếp miễn phí vào ở Thiên Tiệm Tiên Thành đệ nhất tiên lâu Thiên Tiệm Tiên Lâu. Tại trước ba năm Chư Thần Tháp mở ra, hàng năm cuối tháng chín tại Thiên Tiệm Tiên Lâu tầng cao nhất đại điện, đều

có đại hình Tiên Dịch Hội. Chỉ cần là vào ở Thiên Tiệm Tiên Lâu đạo hữu, sẽ miễn phí tham gia Tiên Dịch Hội.

- Chư Thần Tiên Vực ngược lại đại khí, lại có miễn phí tiên lâu trụ. Chỉ là không biết điều kiện làm sao.

Mạc Vô Kỵ thấy có chư thần bài có thể miễn phí vào ở Thiên Tiệm Tiên Lâu, cũng là khen một tiếng.

Hắn phi thường rõ ràng, dưới loại tình huống này, tiên lâu là làm ăn rất thơm, có thể nói chính là đại phát phát tài thời điểm. Mạc Vô Kỵ đã tham gia rất nhiều các loại bí cảnh, bao gồm nghiền nát hư tầng thứ ba mở ra, Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu vân vân. Mỗi lần quý nhất đều là chỗ dừng chân.

- Ha ha, đại khí? Chờ ngươi vào ở đi ngươi liền biết Thiên Tiệm Tiên Lâu rất biết làm ăn. Bất quá như đã nói qua, Thiên Tiệm Tiên Lâu làm như vậy vẫn là rất được tán thưởng. Nếu không, loại thời điểm này muốn tìm chỗ nghỉ ngơi, cũng không to lớn dễ, hơn nữa Thiên Tiệm Tiên Lâu đích thật là Thiên Tiệm Tiên Thành đệ nhất tiên lâu, như thế không có chém gió.

Trác Bình An thản nhiên nói.

Đối với Trác Bình An lời này, Mạc Vô Kỵ ngược lại rất tin tưởng. Nhiều người như vậy lui tới, muốn phải tìm khá một chút tửu lâu ở, đích thật là không dễ.

...

Thiên Tiệm Tiên Lâu đích thật là không có chém gió, Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào nhà này tiên lâu, liền cảm nhận được nồng nặc tiên linh khí tức. Toàn bộ tiên lâu khí thế bàng bạc, địa vực rộng.

- Mấy vị đạo hữu, Thiên Tiệm Tiên Lâu tạm thời chỉ tiếp đãi khách nhân bản thân có chư thần bài, còn xin...

Mạc Vô Kỵ đám người vừa tiến đến, đã bị một người tiểu nhị ngăn cản.

Mạc Vô Kỵ không đợi này tiểu nhị đem lời nói cho xong, trực tiếp xuất ra chư thần bài nói:

- Chúng ta chính là khách nhân bản thân có chư thần bài, ba cái gian phòng.

Tiểu nhị còn không có hỏi, Hàn Lung liền lấy ra bản thân chư thần bài. Trác Bình An còn lại là lấy ra một quả thẻ màu đen, tiểu nhị thấy thẻ màu đen này sau đó, biểu tình trở nên càng là kính cẩn hẳn lên. Hắn dùng tốc độ nhanh nhất đăng ký ba người chư thần tên cửa hiệu, sau đó mang theo Mạc Vô Kỵ ba người lên lầu.

- Gian phòng quả nhiên không sai.

Sau khi vào phòng, Mạc Vô Kỵ ngược lại gật đầu tán thán một tiếng. Gian phòng chẳng những rộng mở tiên linh khí nồng nặc, còn có các loại phòng tu luyện.

Tiểu nhị cười theo nói:

- Đây là tiên lâu quý khách gian phòng, ba vị đều là quý khách, tự nhiên phải ở quý khách gian phòng. Tại hạ xin cáo lui, có gì cần, trực tiếp lên tiếng một tiếng liền tốt rồi.

Chờ tiểu nhị rút đi, Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Quả nhiên là có một cái Tiên Đế đi theo chính là tốt, cả miễn phí gian phòng đều là quý khách gian phòng.

Trác Bình An hắc hắc một tiếng nói:

- Cuối tháng chín chính là tháng sau, Thiên Tiệm Tiên Lâu Tiên Dịch Hội, thế nhưng là có bó lớn thứ tốt. Mạc Đan Sư, ta kiến nghị ngươi

luyện chế một phần đỉnh cấp thất phẩm tiên đan, miễn cho đến lúc đó ngươi muốn trao đổi đồ đạc, trên người cũng không có bảo vật gì.

Biết Mạc Vô Kỵ chắc chắn sẽ không buông tha cơ hội như thế, Trác Bình An đơn giản thuận miệng nói một câu, chẳng khác nào một cái miễn phí nhân tình.

Không cần Trác Bình An nhắc nhở, Mạc Vô Kỵ cũng dự định đi tham gia cái này cuối tháng chín Tiên Dịch Hội. Có thể vào ở Thiên Tiệm Tiên Lâu, hiển nhiên đều không phải là hạng người tầm thường. Những người này không là tiên đế, chính là bá chủ một phương. Chỉ có những người này trên người, mới có đỉnh cấp thứ tốt. Hắn Đại Ất Tiên tu vi, hơn nữa cần tài nguyên tu luyện càng ngày càng hà khắc. Tham gia bình thường vậy Tiên Dịch Hội, cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Ngoài ra, Mạc Vô Kỵ cũng muốn lại đem chính bản thân thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế danh tiếng tuyên truyền đi. Nếu là một mình hắn, hắn không quan tâm danh tiếng thật xấu. Hiện tại hắn muốn xây dựng tông môn, xây dựng tông môn cũng không phải là nói một chút liền có thể làm được. Hắn nhất định phải có bản thân sức lực, đồng thời cũng phải tìm đến một nhóm nhân mạch tài nguyên.

Sức lực, hắn hiện tại liên cả Lôn Thải cũng không sợ hãi. Mạng giao thiệp, đó là đương nhiên phải dựa vào hắn thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 622: Cút Đi

Mạc Vô Kỵ làm một thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, luyện chế thất phẩm tiên đan đã là thông thạo không gì sánh được. Vài ngày, hắn liền luyện chế hơn mười loại giá trị cực cao thất phẩm tiên đan bao gồm Lịch Tiên Vương Đan, Tam Chuyển Huyết Tịch Đan, Thanh Bồ Đan …, không ngoại lệ đều là hạng nhất tiên đan.

Khoảng cách cuối tháng chín còn hơn nửa tháng thời gian, Mạc Vô Kỵ đình chỉ luyện chế thất phẩm tiên đan, đang ở thời điểm hắn chuẩn bị nếm thử một chút bát phẩm tiên đan, một cái thanh âm đột ngột tại vang lên bên tai:

- Tiểu tiên Thiên Tiệm Tiên Thành thành chủ Khổ Trục, ở đây hoan nghênh khắp nơi tôn quý tiên hữu đến Thiên Tiệm Tiên Thành.

Thiên Tiệm Tiên Lâu sớm định ra lại đem tại tháng này cuối tháng tổ chức Tiên Dịch Hội, bởi vì Hứa đại sư xuất quan, đồng thời thành công bước vào cảnh giới cửu cấp khí đế. Hứa đại sư muốn luyện chế một món khẩn yếu pháp bảo, đến Thiên Tiệm Tiên Thành ta làm khách. Vì nghênh tiếp Hứa đại sư, cũng vì cho tiên hữu có sở hữu vào ở Thiên Tiệm Tiên Lâu tẩy trần, Tiên Dịch Hội cuối tháng sẽ tổ chức sớm đến đêm nay. Lần này Tiên Dịch Hội ngoại trừ ta Thiên Tiệm Tiên Lâu tiên hữu, còn có một chút tiên hữu từ Thiên Tiệm Tiên Thành tới. Sau cùng Khổ Trục cầu chúc sở hữu tới nơi này bằng hữu, đều có thể thoả mãn mà về.

Tiên Dịch Hội lúc nào tổ chức, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý. Hắn để ý là Hứa đại sư, Hứa đại sư này lại là cửu cấp khí đế. Này chẳng phải là nói Hứa đại sư có thể luyện chế ra cửu phẩm tiên khí? Hắn tuy

rằng cũng bắt đầu học tập luyện khí, thế nhưng là hắn hiện tại tối đa chỉ có thể luyện chế ra nhị phẩm tiên khí.

Một cái có thể luyện chế ra cửu phẩm tiên khí khí đế tôn sư cao quý, Mạc Vô Kỵ có thể tưởng tượng được đến. Thiên Tiệm Tiên Lâu vì khí đế này tổ chức sớm Tiên Dịch Hội, thậm chí yêu xin tất cả đến Thiên Tiệm Tiên Thành cường giả, cũng là trong tình lý.

Tại bên trong Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, nếu mà có thể kết bạn vị Hứa đại sư này, đối với hắn thế nhưng là chỗ tốt nhiều.

Hắn có màu xám tro trường đao sớm đã thiếu dùng, hiện tại trên người hắn có Lưỡi Kích Bán Nguyệt cùng Thiên Cơ Côn, nếu như có thể lại đem hai món đồ này hợp 2 làm một, luyện chế thành một món đỉnh cấp đại kích, với hắn mà nói đó là không thể tốt hơn.

Hắn lĩnh ngộ đao đạo thần thông, đại mạc, sông dài, mặt trời lặn, dùng đại kích thi triển ra, càng là mang theo một loại chèn ép cùng thiên quân vạn mã mênh mông khí thế. Dù sao đại kích mới là vương giả chân chính trên chiến trường.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ cấp tốc thu thập lò luyện đan thay đổi một bộ quần áo, quyết định lập tức đi ngay Tiên Dịch Hội hiện trường.

- Mạc Đan Sư chuẩn bị đi ngay bây giờ Tiên Dịch Hội?

Mạc Vô Kỵ mở ra cấm chế sau đó, nhìn thấy là Trác Bình An đứng ở cửa.

Hắn gật đầu:

- Đúng vậy, trác đạo hữu, chúng ta cùng đi sao?.

Trác Bình An lắc đầu:

- Ta thì không đi được, Tiên Dịch Hội này với ta mà nói không có đồ đạc gì đáng giá trao đổi. Hơn nữa loại Tiên Dịch Hội này rất an toàn, coi

như là ngươi không có Đại Hoang theo, cũng không có ai dám đối với ngươi làm sao. Ta chỉ là tới nhắc nhở một tiếng, vô luận như thế nào, không nên đi đắc tội Hứa Tục Nhân.

- Hứa Tục Nhân?

Mạc Vô Kỵ còn không có phản ứng lại đây, nghi ngờ lập lại một câu.

Trác Bình An gật đầu:

- Hứa Tục Nhân chính là Hứa đại sư, cửu cấp khí đế, ngươi chỉ phải nhớ kỹ ta nói thì tốt rồi, hắn không thể so với Lôn Thải. Lôn Thải ngươi đắc tội thì đắc tội, đắc tội Hứa Tục Nhân, trừ phi ngươi không ở Chư Thần Tiên Vực, bằng không rất khó rời đi Chư Thần Tiên Vực.

- Trác đạo hữu yên tâm, ta giao hảo hắn còn không kịp, há có thể đắc tội Hứa đại sư.

Mạc Vô Kỵ lập tức nói, hắn nói là lời thật, hắn là thật muốn giao hảo Hứa đại sư, làm sao lại đi đắc tội loại này khí đế nắm chắc luyện khí? Chỉ là tên của người này cũng thực sự là tục khí, cư nhiên là Hứa Tục Nhân.

- Vô Kỵ, Trác tiền bối không đi, hai người chúng ta đi qua sao?. Hôm nay rất nhiều người tới, đi trễ, nói không chừng phải ngồi lề đường.

Hàn Lung cũng bước nhanh đã đi tới. Loại này Tiên Dịch Hội, Hàn Lung rất có thể cái gì đều đổi không tới. Loại tràng diện này, nàng cũng là phi thường muốn mau chân đến xem.

Có thể tưởng tượng loại này Tiên Dịch Hội, tới đều là các Đại Tiên vực đỉnh cấp cường giả, bằng không chính là hùng bá nhất phương đại năng giả.

- Tốt, đi thôi, Đại Hoang.

Mạc Vô Kỵ một nhịp vỗ Đại Hoang, cùng Hàn Lung đi tới tầng cao nhất.

Coi như là lại an toàn, hắn cũng sẽ không để cho Đại Hoang rời đi bên cạnh mình. Về phần Súy Oa, trường hợp này nó đi không có tác dụng, bị Mạc Vô Kỵ đưa vào Bất Hủ Giới.

...

Thiên Tiệm Tiên Lâu tầng cao nhất đại môn sớm đã rộng mở, hơn mười tiên nữ Huyền Tiên xinh đẹp xếp hàng trái phải hai bên. Những tiên nữ đó vừa nhìn chính là chân dài ngực nở mông cong, Hàn Lung coi như là tương đối đẹp. Những tiên nữ này tùy tiện lôi ra một cô, cũng đẹp hơn so với Hàn Lung.

Mạc Vô Kỵ cùng Hàn Lung đi vào đại môn, không ai kiểm tra thân phận bài. Trên thực tế chỉ cần có thể tiến vào Thiên Tiệm Tiên Lâu, liền có tư cách tiến vào Tiên Dịch Hội này.

Bên trong Tiên Dịch Hội sân bộ thật giống như một cái nồi bằng phẳng giống nhau, chính giữa là một khối bạch ngọc cự thạch diện tích ba trượng. Các chỗ ngồi đều vây quanh cái bạch ngọc này, từng hàng dọc theo, từ thấp đến cao.

Ngoại trừ hai hàng chỗ ngồi trước nhất, phía sau đã ngồi xuống hàng thứ năm, Mạc Vô Kỵ tăng nhanh tốc độ mang theo Hàn Lung tại địa phương tương đối thấy được hàng thứ năm ngồi xuống.

Nơi này chỗ ngồi rất nhiều, thế nhưng không gian tuyệt đối khá lớn, hơn nữa mỗi người chỗ ngồi phía trước còn có bạch ngọc thạch bàn. Một phần tiên nữ không ngừng lui tới xuyên toa, bưng trà đưa nước. Không gian lớn như vậy, dù cho tùy tiện đi lại, cũng không có nửa điểm ảnh hưởng.

Tiên Dịch Hội này trận thoạt nhìn không phải là nơi xã giao, loại không gian và phục vụ này, kỳ thực cùng xã giao nơi không có gì khác

nhau. Rất nhiều tiên nhân thậm chí bưng ly rượu chung quanh cùng người nói chuyện phiếm, kết giao vài bằng hữu.

Mạc Vô Kỵ cùng Hàn Lung ngồi xuống, lập tức liền đưa tới hơn mười đạo ánh mắt.

Hàng thứ năm tuyệt đối coi như là hàng VIP, cái chỗ này tuy rằng còn có chỗ ngồi, cũng không phải mỗi một cái tới trước người đều có thể ngồi. Hàn Lung Tiên Vương tu vi tại địa phương nhỏ coi như là nắm chắc, ở chỗ này, Hàn Lung tu vi thật sự là lên không được mặt bàn. Nơi này Tiên Tôn Tiên Vương thật sự là nhiều lắm, coi như là Tiên Đế cường giả, cũng không thì có thể thấy một hai cái.

- Kẻ hèn Nhan Duy, đến từ La Lăng Tiên Vực Huyền Hà Tiên Tông. Còn chưa thỉnh giáo vị tiên hữu này xưng hô như thế nào? Đến từ chỗ nào thượng tiên phủ?

Mạc Vô Kỵ ngồi xuống không có bao nhiêu lâu, sau lưng hắn một người nam tử trẻ tuổi liền chủ động ôm quyền hỏi một câu.

Nhan Duy thoạt nhìn rất là thật thà phúc hậu, trong giọng nói cũng mang theo hữu nghị.

Tên này lại là một Tiên Vương, trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng rất là kinh ngạc. Nhan Duy thoạt nhìn dường như cũng không phải cái loại này tư chất phi thường tốt, cũng không có bao nhiêu linh tính, lại là một Tiên Vương. Nhìn Nhan Duy tuổi tác, dường như so với Hàn Lung cũng trẻ hơn một phần.

Mạc Vô Kỵ cũng là liền ôm quyền cười nói:

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ, là một tán tu, này là bằng hữu của ta Hàn Lung, cũng là tán tu.

Đối với Huyền Hà Tiên Tông, Mạc Vô Kỵ nghe nói qua. Khai sáng Huyền Hà Tiên Tông tông chủ Vấn Lan Tiên Đế dùng Huyền Hà ngộ

đạo, thành tựu Tiên Đế, sau đó khai sáng Huyền Hà một môn. Lại nói tiếp, Huyền Hà cũng không phải một cái tông môn nhỏ.

Hàn Lung đồng dạng cảm thụ đi ra thực lực của Nhan Duy, hắn là so với nàng cao hơn một phần, nàng liền vội vàng đứng lên đáp lễ.

- Mạc đạo hữu, ngươi là tán tu?

Nghe được Mạc Vô Kỵ là tán tu, Nhan Duy nhất thời sửng sốt, một cái tán tu có dũng khí ngồi hàng thứ năm? Hắn có dũng khí ngồi hàng thứ sáu nhưng không phải là bởi vì hắn là Tiên Vương, mà là bởi vì Huyền Hà tiên môn dầu gì cũng là một cái đại tông môn có Tiên Đế. Hơn nữa Huyền Hà tiên môn khai tông tông chủ Vấn Lan Nữ Đế, thế nhưng là một trong bảy đại Tiên Vực nổi danh Tiên Đế.

- Không sai a, ta là một cái tán tu.

Mạc Vô Kỵ thành thật trả lời.

Nhan Duy sắc mặt hơi đổi một chút, lập tức hạ giọng nói:

- Mạc đạo hữu, nếu là tin tưởng lời của ta, ngươi và Hàn đạo hữu rất thích ngồi ở sau hàng 10 đi.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nhìn một chút, tại này trong thời gian ngắn, trước hàng 10 cũng không có chỗ ngồi. Muốn ngồi càng phía sau, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn. Hắn tới nơi này còn có một cái mục đích, chính là tuyên truyền một cái hắn gần mở mới tông môn, nếu mà tự hạ thấp như vậy, hắn còn mở tông môn cái lol gì?

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói gì, một cái giọng ôn hòa liền ghé vào lỗ tai hắn vang lên:

- Hai vị này bằng hữu, chẳng biết có được không lại đem hai cái vị trí này nhường cho ta, đương nhiên ta sẽ không để cho bằng hữu chịu thiệt a.

Một người thanh niên sắc mặt hơi trắng, tướng mạo không tầm thường đứng ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, mặt mang nụ cười nói. Tại đây bên người thanh niên, còn đứng lấy một người nữ tử mặc quần lót xanh nhạt.

Mạc Vô Kỵ vừa nghe người này nói, liền biết lời vừa rồi Nhan Duy hỏi hắn bị tên này nghe qua, nếu không, tên này căn bản cũng không dám đến muốn đòi chỗ ngồi. Coi như là muốn, cũng phải hỏi rõ lai lịch của hắn mới được.

Ngược lại nàng kia dáng dấp cực kỳ xinh đẹp, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng coi như là cùng Thư Âm so sánh, nàng dường như cũng không thua kém. Xem ra thanh niên này muốn vì mỹ nữ bên cạnh hắn tìm một hàng chỗ ngồi.

Thấy Mạc Vô Kỵ không trả lời, thanh niên này hơi có chút cau mày, lần nữa liền ôm quyền nói:

- Bản thân Diêm Chấn Giang, đến từ Chư Thần Tiên Vực Bàn Đạo Cung, đây là Thanh Tiên Lâu Mạc Tiên Mạch tiên tử. Tiên hữu nếu mà nguyện ý cho ta chút mặt mũi này, ta Diêm Chấn Giang nợ ngươi một cái nhân tình.

- Mạc đạo hữu, Bàn Đạo Cung là một trong Chư Thần Tiên Vực đại tông môn, thế lực vô cùng cường đại. Nếu mà đắc tội Bàn Đạo Cung, bình thường tán tu rất khó rời đi Chư Thần Tiên Vực. Thanh Tiên Lâu càng là quan hệ khắp nơi trên đất, tại Chư Thần Tiên Vực thế lực thậm chí so với Bàn Đạo Cung còn muốn lớn hơn. Mạc Tiên Mạch càng là một trong bảy tiên nữ của Thanh Tiên Lâu.

Nhan Duy cấp thiết truyền âm hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ trong tai.

Mạc Vô Kỵ nhìn thoáng qua Mạc Tiên Mạch, hắn không nghĩ tới còn gặp phải một cô đồng tông cùng họ nha.

Thấy Mạc Vô Kỵ nhìn mình, Mạc Tiên Mạch cũng là khẽ nhíu mày, trong mắt có thêm một tia chán ghét.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không lưu ý Mạc Tiên Mạch trong mắt chán ghét, một cái họ mà thôi, chẳng khác nào người qua đường, hắn nhàn nhạt nói:

- Xin lỗi, ta không muốn nhường chỗ, hai vị mời địa phương khác đê.

- Đừng không biết xấu hổ.

Diêm Chấn Giang thấy nói được phân thượng này, Mạc Vô Kỵ đều không có nửa điểm tương nhượng ý tứ, nhất thời sắc mặt trầm xuống, thấp giọng quát lên. Hắn thật vất vả mời được Thanh Tiên Lâu bảy tiên nữ một trong Mạc Tiên Mạch, đang muốn thừa dịp Tiên Dịch Hội nhiều hơn kết giao một phen, không nghĩ tới một cái tán tu cũng dám không nhường chỗ.

Vốn ở trong lòng hắn, hắn Bàn Đạo Cung để cho một tán tu nhường chỗ, người tán tu này hắn là mừng rỡ không thôi đứng lên khom người thi lễ, sau đó cút đi mới đúng là. Hôm nay không chỉ có không có khom người thi lễ, trái lại trực tiếp đánh vào mặt của hắn.

- Cút đi.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp mắng một câu, ánh mắt của hắn cũng không có nhìn Diêm Chấn Giang, mà là nhìn chằm chằm Lôn Thải đi tới, đồng thời để cho Đại Hoang làm tốt động thủ chuẩn bị. Diêm Chấn Giang hắn căn bản cũng không có xem ở trong mắt, thế nhưng là Lôn Thải hắn phải cẩn thận. Người nào có thể xác định Lôn Thải tư tưởng biến thái, có động thủ ở chỗ này hay không?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 623: Cũng Cút Đi

- Đù, là ngươi?

Một thanh âm kinh hỉ cắt đứt Mạc Vô Kỵ chú ý lực.

Một người dung mạo xinh xắn tóc bạc nữ tử bước nhanh đã đi tới, nhìn xem trong mắt nàng sắc mặt vui mừng, liền biết nàng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ cao hứng biết bao nhiêu.

Mạc Vô Kỵ quen biết cái này tóc bạc nữ tử, biết nữ nhân này gọi Nại Hà. Hắn còn biết Nại Hà nhìn thấy hắn vì sao cao hứng như thế, bởi vì trên người của hắn Tiên vấn bài và Tinh Không Bài.

Bất quá Mạc Vô Kỵ lại không có gì mừng rỡ, không muốn nói Nại Hà tại Tiêm Giác Tiên Khư thời điểm tựa cùng hắn lên qua xung đột, chỉ bằng mượn nàng muốn trên người mình hai tấm bảng hiệu, Mạc Vô Kỵ cũng không có sắc mặt tốt cho nàng. Ngược lại người nữ nhân này tư chất đích thật là tốt, lúc này mới bao lâu, liền giống như hắn là Đại Ất Tiên.

- Nại Hà sư muội, ngươi quen biết hắn?

Diêm Chấn Giang tự nhiên biết Nại Hà, hắn thấy Nại Hà đi tới nơi này vui mừng như vậy, có chút hoài nghi Mạc Vô Kỵ có phải thật tán tu hay không.

Nại Hà lai lịch hắn thế nhưng là rất rõ ràng, Chư Thần Tiên Tông Đích đệ tử nòng cốt. Tại Chư Thần Tiên Vực nếu kêu lên Chư Thần Tiên Tông Đích tông môn há có thể kém? Đã từng chư thần tiên tông thế nhưng là Chư Thần Tiên Vực đệ nhất đại tông môn, coi như là hiện tại

xuống dốc, cũng là một trong Đại Tiên Môn. Loại này Đại Tiên Môn nội tình thâm hậu, tùy thời tùy khắc đều có thể lần nữa bò lên.

Cho nên tuy hiện tại Bàn Đạo Cung rất đỏ, Diêm Chấn Giang cũng không dám đối với Nại Hà vô lễ.

- Mạc Đan Sư, bản đế Lôn Thải.

Lôn Thải đại đế lúc này cũng đã đi tới, ngoài Mạc Vô Kỵ dự liệu là, Lôn Thải đại đế cư nhiên đối với hắn ôm một cái quyền.

Vô luận là Nại Hà hay là Diêm Chấn Giang hoặc là Mạc Tiên Mạch, lúc này đều ngốc trệ hắn ra. Lôn Thải đại đế bọn họ há có thể không biết? Đây là một cái hỉ nộ vô thường, tính tình cổ quái Đại Tiên đế. Hết lần này tới lần khác thực lực còn mạnh hơn hãn đến rối tinh rối mù, hơn nữa thích nhất giận chó đánh mèo.

Người như thế có thể dùng thiên kì bách quái, không thể tưởng tượng nổi lý do sát nhân. Người như thế cư nhiên sẽ đối với Mạc Vô Kỵ chỉ là một tán tu ôm quyền? Ánh mắt của bọn họ tìm tốn?

- Đại, đại đế...

Diêm Chấn Giang có chút nói lắp khom người thi lễ, ở một bên Nại Hà cùng Mạc Tiên Mạch cũng là khom người thi lễ, liên cả thở mạnh cũng không dám.

Đích xác Bàn Đạo Cung, chư thần tiên môn còn có Thanh Tiên Lâu những tông môn này cũng sẽ không sợ Lôn Thải, tông môn là tông môn, bọn họ là bọn họ. Lôn Thải nếu là quái tính tình phát tác, dù cho không dám giết bọn họ, chỉ cần tiện tay phế đi bọn họ, bọn họ cũng không có chỗ đi kêu oan.

Nại Hà trong lòng hối hận nhất, lúc đó nàng xem thấy Mạc Vô Kỵ sau đó, trực tiếp không để mắt đến tình huống chung quanh. Giả như nàng sớm nhìn thấy Lôn Thải đại đế, nàng chắc chắn sẽ không vội vã tới

tìm tìm Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ nếu đến nơi này, vậy thì trong chốc lát đi không xong.

Nàng như nhau lay động Lôn Thải thái độ đối với Mạc Vô Kỵ, chuyện giữa Lôn Thải cùng Mạc Vô Kỵ, nàng biết đến tương đối nhiều. Dù cho Mạc Vô Kỵ còn là Đan Đạo Tiên Minh Tôn Cấp Tiên Vương, Lôn Thải cũng không có khả năng đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền, ngày hôm nay là chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ cùng Diêm Chấn Giang, căn bản là dẫn không dậy nổi người chung quanh quan tâm. Thế nhưng Lôn Thải đến nơi này, thậm chí đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền, người chung quanh đều khiếp sợ. Rất nhiều người suy đoán Mạc Vô Kỵ là ai, cư nhiên có thể cho mắt cao hơn đầu, tính khí quái dị, không ai bì nổi Lôn Thải đại đế ôm quyền?

Trong lúc nhất thời, Mạc Vô Kỵ bên này chú ý người lại là tối đa.

- Ta biết ngươi gọi Lôn Thải, không cần giới thiệu.

Mạc Vô Kỵ cũng đứng lên, lui về phía sau môt bước. Đồng thời Đại Hoang nhảy tới trước một bước, vốn sau lưng Mạc Vô Kỵ Đại Hoang, đứng ở Mạc Vô Kỵ trước người nửa bước vị trí.

Hắn đứng lên không phải là vì tôn kính Lôn Thải, mà là lo lắng Lôn Thải động thủ thời điểm, hắn ngồi bị động.

Đối với Lôn Thải ôm quyền, hắn rõ ràng là chuyện gì xảy ra. Trong lòng cũng có chút kính phục, Lôn Thải tên này cư nhiên sẽ như vậy yêu thích hắn cái kia phi tử. Thậm chí dùng Tiên Đế tôn sư tới nơi này đối với hắn ôm quyền, chẳng khác nào với phóng cúi người thái cầu hoà. Bất quá hắn cùng Lôn Thải giữa đó cừu hận, căn bản cũng không phải là cầu hoà có thể giải quyết. Giết người của hắn, vậy sẽ phải dùng máu đến trả.

- Bản đế trước có nhiều đắc tội, thật sự là bởi vì bản đế ái phi Hạng Xu thân mắc trọng bệnh. Còn xin Mạc Đan Sư nhìn xem tại mọi người đều là tiên đạo nhất mạch thượng, thầy thuốc nhân tâm thi dùng cứu trợ.

Sau khi nói xong, Lôn Thải lần nữa liền ôm quyền.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn Lôn Thải, nếu không có nơi này không phải là địa phương, hắn trực tiếp kêu lên Trác Bình An, sau đó lại đem tên khốn kiếp này giết chết.

Đi chữa bệnh cho ngươi ái phi? Ha ha, Lôn Thải, ngươi nghĩ nhiều lắm.

Người chung quanh thấy Mạc Vô Kỵ không nói lời nào, đều vì Mạc Vô Kỵ bóp một cái mồ hôi. Lôn Thải đại đế cư nhiên như vậy lễ đối với một cái con kiến hôi cấp nhân vật khác, mà cái này con kiến hôi cấp bậc tên gia hỏa còn hờ hững.

Đừng xem cái chỗ này quy củ sâm nghiêm, giả như Lôn Thải trực tiếp giết Mạc Vô Kỵ, Lôn Thải còn thật là cả một cọng lông cũng sẽ không tổn thất, thậm chí ngay cả lần giao dịch hội này cũng sẽ không vắng mặt.

Có đôi khi quy củ thứ này thật giống như một vòng tròn, cuối cùng có một chút người đang này vòng tròn bên ngoài. Lôn Thải, chính là cường giả tại ngoài vòng tròn.

- Mạc Đan Sư, ngươi nhanh chóng trả lời đại đế nói a...

Nại Hà cảm nhận được Lôn Thải sát khí, cấp thiết truyền âm cho Mạc Vô Kỵ. Một khi Mạc Vô Kỵ bị giết, Mạc Vô Kỵ trên người đồ đạc khẳng định bị Lôn Thải lấy đi, này không còn có phần của nàng.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng cảm nhận được Lôn Thải sát khí, hắn cũng không úy kỵ, hắn và Đại Hoang sớm đã câu thông được rồi, Lôn Thải ngày hôm nay có dũng khí động thủ trước, bọn họ cũng sẽ không để cho Lôn Thải lại cùng lần trước như nhau dễ dàng rời khỏi. Chỉ cần Đại Hoang quấn lấy Lôn Thải, Trác Bình An sẽ ở hô hấp thời gian lại đây. Sau đó hắn sẽ nắm chặt thời gian bố trí các loại khốn trận, dù cho hắn

khốn trận chỉ có thể vây khốn Lôn Thải một phần mười hơi thở, đây đối với Đại Hoang hoặc là Trác Bình An mà nói, đã cũng đủ.

- Hành Tuấn, này người là ai? Cư nhiên để cho Lôn Thải đại đế ôm quyền?

Khoảng cách Mạc Vô Kỵ cũng không phải rất xa hàng thứ nhất chỗ ngồi, một người hơi lộ ra thanh tú thanh niên ngạc nhiên hỏi.

Tại thanh niên này bên người ngồi một người đầu đầy tóc hồng nam tử trung niên, chính là Đan Đạo Tiên Minh thất phẩm Đan Đế Hành Tuấn.

- Minh chủ, hắn chính là Mạc Vô Kỵ.

Hành Tuấn kính cẩn nói, thanh âm của hắn cũng có chút nghi hoặc, hắn sớm nghe nói Lôn Thải muốn giết Mạc Vô Kỵ, lại không nghĩ rằng Lôn Thải đối với Mạc Vô Kỵ khách khí như vậy.

Thanh tú thanh niên bỗng đứng lên, kinh thanh hỏi:

- Hắn chính là Mạc Vô Kỵ? Cái kia ngũ phẩm Tôn Cấp Đan Vương? Về sau bị Hồ Chân Vũ buông tha?

Còn có một câu hắn không có nói ra, đó chính là hắn xuất quan sau đó, cũng xảy ra phán đoán sai lầm.

Hành Tuấn có chút sa sút gật đầu, hắn ngay cả lời cũng không muốn nói. Tại Đan Đạo Tiên Minh, hắn và Công Dương Học hiểu rõ nhất Mạc Vô Kỵ đan đạo tài học. Trước đây cùng Mạc Vô Kỵ một phen tham khảo xuống tới, hắn và Công Dương Học đều là thu hoạch không cạn. Cũng là một lần kia sau khi trao đổi, hắn luyện chế thất phẩm tiên đan thành đan tỷ số tăng lên một bước. Nói cho cùng, đó là Mạc Vô Kỵ công lao. Hắn thấy, Mạc Vô Kỵ đối với tiên linh thảo tinh luyện hiểu, tuyệt đối là Tiên Giới đệ nhất. Chính là ngồi bên cạnh mình Đan Đạo Tiên Minh minh

chủ, bát phẩm đỉnh phong Đan Đế Tiêu Lễ Thế, cũng không như Mạc Vô Kỵ.

Nếu mà biết Mạc Vô Kỵ không chết, hắn trước đây nhất định sẽ ra tay giúp một lần Thiên Cơ Đan Các.

- Hành Tuấn, chúng ta cũng đi qua nhìn một chút.

Tiêu Lễ Thế hít một hơi thật sâu, nói một câu.

- Thế nhưng là minh chủ, ngươi không phải là để cho chúng ta Đan Đạo Tiên Minh len lén giết chết...

Hành Tuấn có chút không hiểu hỏi.

Tuy Đan Đạo Tiên Minh còn không có làm thành công, nhưng loại chuyện này sớm muộn cũng sẽ bị Mạc Vô Kỵ biết đến. Đã như vậy, hà tất đi lại giao hảo?

Tiêu Lễ Thế lại hít một hơi, chậm rãi nói:

- Ta nghĩ ta không nên hạ mệnh lệnh này, ta hắn là xem trước một chút Mạc Vô Kỵ là người nào. Người này đối mặt Lôn Thải đại đế đúng mức, thậm chí nửa điểm khách khí cũng không có, tuyệt đối là một cái tâm trí dứt khoát hạng người. Ta Đan Đạo Tiên Minh nếu là trở mặt hắn, hậu quả khó có thể dự liệu. Còn có bên cạnh hắn cái kia Tiên Khôi, xem ra không giống tầm thường.

-...

Hành Tuấn rất là không giải thích được, Mạc Vô Kỵ lại tâm trí dứt khoát, đó cũng là một cái con kiến hôi, giết sau đó không lâu cái gì cũng tốt?

Tiêu Lễ Thế hít một tiếng, hắn hiểu rõ Hành Tuấn ý nghĩ. Nhưng hắn không có nói một câu nói là, hiện tại đã không giết chết Mạc Vô Kỵ. Cả Lôn Thải loại này tên điên cuồng, cũng phải đối với Mạc Vô Kỵ ôm

quyền, có thể thấy được Mạc Vô Kỵ phía sau có rồi không kém gì thực lực của Lôn Thải. Bằng không dùng Lôn Thải bản tính, há có thể như vậy hiền lành?

Mạc Vô Kỵ phía sau có rồi không kém gì thực lực của Lôn Thải, vậy thì không như trước nữa là trước trong mắt hắn tiện tay có thể xóa đi tồn tại. Nếu không có khả năng tùy tiện xóa đi, này Đan Đạo Tiên Minh liền phải thay đổi sách lược.

...

- Mạc Đan Sư, ngươi cho câu nói có được hay không. Chính là ngươi cần ta lại đem Hạng Xu đưa tới nơi này, ta Lôn Thải cũng không hề câu oán hận. Về phần thù lao, ngươi tùy tiện nói. Chỉ cần ta Lôn Thải có thể làm được, ta nhất định sẽ không từ chối.

Mạc Vô Kỵ giọng nói băng hàn nói:

- Lôn Thải, chúng ta sổ sách chậm rãi tính, ngươi giết ta Thiên Cơ Đan Các đệ tử, thù này ta Mạc Vô Kỵ nhớ kỹ. Ngày hôm nay ta xem tại Thiên Tiệm Tiên Lâu mặt mũi, không động ngươi cái này lão thất phu. Chung quy có một ngày, ta Mạc Vô Kỵ phải san bằng ngươi cái kia Tiêu Dao ổ chó.

Lôn Thải khí sắc mặt tái xanh hắn lên, nếu như có thể giết chết Mạc Vô Kỵ, hắn khẳng định ngựa mình thượng liền sẽ động thủ. Nhưng hắn không dám, hắn không phải là kiêng kỵ quy củ của nơi này, mà là hắn biết rõ Trác Bình An cũng ở nơi đây, hơn nữa Mạc Vô Kỵ bên người cái kia xấu xí khôi lỗi tiên nguyên so với hắn dường như còn lợi hại hơn.

Ngày hôm nay hắn nếu dám động thủ trước, có lẽ hắn thực sự đi không ra Thiên Tiệm Tiên Thành. Lần trước cùng Trác Bình An động thủ liền bị thương, còn không có hoàn toàn phục hồi như cũ, động thủ lần nữa, hắn Lôn Thải không có cái này sức lực.

Hắn tính khí kiêu ngạo cổ quái không sai, nhưng sở hữu kiêu ngạo đó là thành lập tại hắn không có bất kỳ nguy hiểm dưới tiền đề, một khi cái mạng nhỏ của hắn đều bị nguy hiểm, tính tình của hắn lại đem không phách lối nữa cùng cổ quái.

- Tốt, tốt lắm, ta Lôn Thải liền sẽ chờ ngươi đến ta Tiêu Dao đế cung báo thù.

Lôn Thải siết chặt quả đấm hầu như muốn đem không khí đều nặn ra nuowcs, hắn vẫn như cũ không dám ở nơi này động thủ.

- Cút đi!

Mạc Vô Kỵ thấy Lôn Thải không dám động thủ, không chút do dự quát lên.

Không có ai biết cũng không có ai tin tưởng, Mạc Vô Kỵ cùng Lôn Thải chống lại thời điểm, Lôn Thải là thực lực yếu hơn một phương.

Kỳ thực từ Mạc Vô Kỵ ở sâu trong nội tâm, hắn là rất hi vọng Lôn Thải động thủ. Một khi Lôn Thải động thủ trước, hắn chính là phòng vệ người. Làm một phòng vệ người, hắn có thể không chút kiêng kỵ kêu lên Trác Bình An, hung hăng giáo huấn Lôn Thải. Giả như vận khí tốt, giết chết Lôn Thải, hoặc là để cho Lôn Thải bị thương nặng đến tu vi giảm xuống tình cảnh, vậy hắn thực sự có thể đi lại đem Tiêu Dao đế cung tiêu diệt.

Thế nhưng là Lôn Thải cư nhiên không dám động thủ, có thể thấy được người kia bình thường tính tình cổ quái chính là làm bộ. Thậm chí cái loại này không hề lý do giận chó đánh mèo, cũng là cố ý. Đây là muốn cho mọi người một cái tín hiệu, hắn Lôn Thải không dựa theo lẽ thường ra bài, có thể không hề lý do giận chó đánh mèo.

Nghĩ tới đây, trong lòng Mạc Vô Kỵ hơi mát lạnh, những lão gia hỏa này quả nhiên không có một ai là nhân vật đơn giản.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 624: Người Thứ Ba Cút Đi

Diêm Chấn Giang thấy Lôn Thải bị Mạc Vô Kỵ đuổi đi thì xoay người rời đi thật, trong lòng nhất thời như rơi vào hố sâu.

Đậu má đây mà là tán tu sao? Lôn Thải đại đế tại trước mặt tán tu này cũng phải ỉu xìu rời khỏi, hắn Diêm Chấn Giang nhằm nhò gì a.

- Mạc Đan Sư, trước là ta không đúng, xin cáo lui!

Diêm Chấn Giang nói xong, cũng không chờ Mạc Vô Kỵ trả lời, vội vã rút đi. Về phần xưng hô Mạc Đan Sư, hắn là nghe Lôn Thải nói.

Nại Hà trong lòng cũng là trầm xuống, nàng tới nơi này vẫn vì sự kiện kia, chính là muốn tìm Mạc Vô Kỵ đòi về Tinh Không Bài. Theo lý thuyết hiện tại Mạc Vô Kỵ đã không còn Đan Đạo Tiên Minh làm hậu thuẫn, nàng hắn là dễ nói chuyện một điểm. Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ cả Lôn Thải đều muốn bảo cút đi, nàng chỉ là một Đại Ất Tiên, tính cái gì?

Trước đây tại tu chân giới, nàng liền khẳng định Mạc Vô Kỵ tương lai tiền đồ không thể đoán trước, nhưng cũng quá nhanh một chút sao?? Lúc này mới bao lâu thời gian, Mạc Vô Kỵ tựu thành trường tới loại tình trạng này rồi?

Mặc dù biết nàng muốn lấy đi Tiên vấn bài cùng Tinh Không Bài tại trên người Mạc Vô Kỵ khó như lên trời, nàng còn phải lưu lại. Thật sự là bởi vì hai tấm bảng này đối với nàng mà nói, quá trọng yếu.

Mạc Vô Kỵ nơi nào có tâm tình quản tên này, hắn lần nữa thấy một cái người quen đi tới.

Hành Tuấn, Đan Đạo Tiên Minh thất phẩm Đan Đế.

Thực ra mà nói, Mạc Vô Kỵ trước đối với Hành Tuấn cùng Công Dương Học vẫn có hảo cảm rất lớn. Này không có quan hệ gì với Đan Đạo Tiên Minh, Hành Tuấn cùng Công Dương Học chỗ lợi hại cũng không tại tu vi, mà là ở đan đạo. Trước đây hắn và hai Đan Đế này tham khảo đan đạo, còn thật không có giấu giếm, chỉ là thời gian vội vàng, hai Đan Đế từ trên người hắn học được hữu hạn mà thôi.

Về sau chuyện đã xảy ra, để cho hắn rất là thất vọng. Đan Đạo Tiên Minh bỏ mặc đan các của hắn tại Tiêm Giác Tiên Khư, Công Dương Học không biết sự tình Thiên Cơ Đan Các có khả năng, bởi vì lão đầu này một lòng một dạ đang ở đan đạo, chuyện khác căn bản cũng không quản không hỏi. Muốn nói Hành Tuấn cũng không biết, Mạc Vô Kỵ có chút không quá tin tưởng.

Nếu Hành Tuấn biết, nhìn vào tình nghĩa trước đây cho nhau tham khảo đan đạo, ra tay trợ giúp một cái, cũng là nên. Đổi thành hắn, nếu mà tại biết trước đây người nhà Hành Tuấn hoặc là Công Dương Học cùng mình tham khảo đan đạo có vấn đề, hắn nhất định sẽ xuất thủ tương trợ.

Thiên Cơ Đan Các vẫn như cũ bị Lôn Thải hủy diệt, Lôn Thải lại giết người Thiên Cơ Đan Các, có thể thấy được Hành Tuấn cũng không có ra tay trợ giúp.

- Mạc Đan Sư, đã lâu không gặp.

Hành Tuấn xa xa liền đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền ân cần thăm hỏi, người chưa tới, tiếng cười tới trước.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt bình tĩnh, cả nửa điểm dáng tươi cười cũng không có, vừa không có ôm quyền, cũng không có vấn an. Nếu không đáng kết giao, lá mặt lá trái với hắn mà nói đều là dư thừa.

Hành Tuấn biết Mạc Vô Kỵ ý tứ, hắn hơi lộ ra lúng túng để tay xuống. Trên thực tế trong lòng hắn cũng có chút hối hận, trước đây hắn đích xác là biết sự tình Hồ Chân Vũ bỏ mặc Mạc Vô Kỵ. Thiên Cơ Đan Các hắn cứu không xuống tới, thế nhưng muốn sớm cứu mấy tiểu nhị Thiên Cơ Đan Các, hắn vẫn còn là có biện pháp.

Hắn thấy, mấy cái tiểu nhị chết mất cũng chết, không có gì không dậy nổi. Không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ dường như còn rất coi trọng mấy tiểu nhị này, nếu không, dứt khoát cũng sẽ không bảo Lôn Thải cút đi.

Tiêu Lễ Thế thật giống như không có thấy Mạc Vô Kỵ bỏ lơ Hành Tuấn, vẫn như cũ nói cười dịu dàng ôm quyền nói:

- Mạc Đan Sư, ngưỡng mộ đã lâu đại danh của ngươi, ngày hôm nay vừa thấy quả nhiên danh bất hư truyền.

Một cổ cường đại khí tức đập vào mặt, Mạc Vô Kỵ ánh mắt hơi thu lại một chút lui, hắn cảm giác Tiêu Lễ Thế này không đơn giản. Người này thoạt nhìn là một thanh niên, Mạc Vô Kỵ suy đoán người này chí ít cũng là cường giả cấp bậc tiên đế trung kỳ trở lên. Một cường giả như vậy sẽ đối với hắn khách khí như vậy, là có ý gì?

Vô luận như thế nào, đối phương đều là tiên đế cường giả. Mạc Vô Kỵ cũng ôm quyền hoàn lễ:

- Xin hỏi đạo hữu người phương nào?

Tiêu Lễ Thế càng là nói:

- Lại nói tiếp chúng ta còn có rất lớn sâu xa, trước ta bên trong bế quan, xuất quan mới biết được Hồ Chân Vũ làm một chút chuyện ngu xuẩn. Ta đại biểu Đan Đạo Tiên Minh, ở chỗ này cho Mạc Đan Sư nói xin lỗi, Mạc Đan Sư yên tâm, Đan Đạo Tiên Minh cánh cửa vĩnh viễn mở ra cho ngươi, ngươi tùy thời đều có thể tiến đến. Về phần tổn thất của ngươi, ta Đan Đạo Tiên Minh cũng sẽ bồi thường gấp bội cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt lạnh lẽo, không còn có khách khí:

- Ngươi chính là minh chủ Tiêu Lễ Thế Đan Đạo Tiên Minh?

- Không sai, ta chính là Tiêu Lễ Thế.

Tiêu Lễ Thế trong lòng cũng có chút lửa giận, chính bản thân dầu gì cũng là Đan Đạo Tiên Minh minh chủ, một cái Tiên Đế hậu kỳ, Mạc Vô Kỵ này cũng quá mức vô lễ một chút.

- Tiêu minh chủ, lời của ngươi là thật?

Mạc Vô Kỵ đột nhiên hỏi.

- Đương nhiên, ta Tiêu Lễ Thế chưa bao giờ nói dối. Hồ Chân Vũ bởi vì chuyện của ngươi, đã không còn là Đan Đạo Tiên Minh Phó minh chủ.

Tiêu Lễ Thế nói, trên mặt tuy rằng vẫn là hiền lành, lại nhiều hơn một loại đế giả uy nghiêm.

- Vậy Tiêu minh chủ cũng biết ta cùng Lôn Thải giữa đó có đại thù?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Tiêu Lễ Thế gật đầu:

- Đó là tự nhiên, vừa rồi nếu mà Lôn Thải dám động thủ, ta sẽ không chút do dự xuất thủ.

- Nga.

Mạc Vô Kỵ mặt không thay đổi nói:

- Đã như vậy, vì sao Thiên Cơ Đan Các của ta bị Lôn Thải hủy diệt, người của Thiên Cơ Đan Các bị Lôn Thải giết thời gian dài như vậy, ngày hôm nay Lôn Thải còn ở nơi này diễu võ dương oai? Chẳng lẽ Đan Đạo Tiên Minh lớn như vậy còn không làm gì được một cái Lôn Thải đại

đế? Hoặc là nói Đan Đạo Tiên Minh không biết Lôn Thải Tiêu Dao ở địa phương nào?

-...

Tiêu Lễ Thế nhất thời ngậm miệng, Mạc Vô Kỵ đây cũng quá không thông đạo lí đối nhân xử thế sao?? Loại chuyện này thông qua trường hợp này cùng phương thức này hỏi lên, chẳng phải là để cho mọi người không thể nói chuyện? Đây là công nhiên không tôn trọng Đan Đạo Tiên Minh.

Mạc Vô Kỵ ghét nhất bị loại này tên gia hỏa trợn tròn mắt nói mò hai mặt, một bộ nham hiểm dáng dấp. Lúc này Tiêu Lễ Thế bị hắn hỏi ngậm miệng, Mạc Vô Kỵ không chút khách khí quát lên:

- Cút đi.

Loại rác rưởi 2 mặt, hắn căn bản cũng không thèm nói nhảm nhiều. Đây là Mạc Vô Kỵ không biết Tiêu Lễ Thế muốn giết hắn, nếu mà biết, hắn ngày hôm nay cũng không chỉ là cút đi hai chữ này.

- Muốn chết...

Tiêu Lễ Thế lửa giận cọ một cái liền lên đây, hắn không phải là Lôn Thải, tuy suy đoán bên người Mạc Vô Kỵ có Tiên Khôi lợi hại, cũng không có nghĩ tới Tiên Khôi sẽ lợi hại đến tương đương với một cái Đại Tiên đế trình độ.

Một cái nho nhỏ ngũ phẩm Đan Đế, lại dám gọi hắn Đan Đạo Tiên Minh minh chủ, một cái Đại Tiên đế lăn xuống, đây không phải là muốn chết là cái gì. Tiên Đế tôn nghiêm, há có thể cho phép một cái con kiến hôi làm sao càn rỡ?

Một dòng lực lượng cuồng bạo trực tiếp ùa ra hướng về phía Mạc Vô Kỵ, hắn chính là không động thủ, chỉ dựa vào lĩnh vực của mình, cũng

muốn phế bỏ Mạc Vô Kỵ. Nếu không có khả năng mượn hơi, vậy thì dùng cái này mượn cớ lại đem Mạc Vô Kỵ phế bỏ.

Mạc Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng, bên cạnh hắn đồng dạng một cổ cường hãn khí tức cuốn ra, hai đạo khí tức đánh vào cùng một chỗ, trực tiếp trên không trung nổ tung. Hai cái Đại Tiên đế, dù cho không hề động tay, loại này bùng nổ khí thế, cũng đủ để lại hủy diệt chung quanh đây một mảnh.

Chỉ là không đợi cuồng bạo khí tức này lại đem xung quanh phá huỷ, một người nam tử trung niên áo trắng một bước liền hạ xuống rơi vào phụ cận, vung tay lên, loại này cuồng bạo khí tức biến mất vô tung vô ảnh.

Tiêu Lễ Thế lửa giận vào giờ khắc này hoàn toàn đã không còn, hắn thậm chí kiêng kỵ nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ bên người Đại Hoang, vừa rồi khí thế của hắn cùng sát thế tràn vào Mạc Vô Kỵ sau đó, toàn bộ bị Tiên Khôi này dễ dàng hóa đi. Cái thực lực của Tiên Khôi này, dường như so với hắn cao hơn.

Một khi đánh nhau nói, hắn Tiêu Lễ Thế ngày hôm nay sẽ đem Đan Đạo Tiên Minh mặt mũi ném cái sạch trơn, thảo nào cả Lôn Thải cũng không dám động thủ.

Hắn trước tiên liền buông tha tiếp tục đối với Mạc Vô Kỵ động thủ, mà là cười tủm tỉm đối với tới được áo trắng nam tử liền ôm quyền nói:

- Khổ thành chủ, mới vừa rồi là Tiêu mỗ thất lễ.

Áo trắng nam tử hiển nhiên biết thân phận của Tiêu Lễ Thế, cũng là liền ôm quyền nói:

- Còn xin Tiêu minh chủ nhìn xem tại Thiên Tiệm Tiên Thành mặt mũi, không nên ở chỗ này động thủ, Khổ Trục vô cùng cảm kích.

- Khổ thành chủ đâu nói, mới vừa thật là ta thất lễ trước đây, chờ rảnh thì lại hướng khổ thành chủ bồi tội.

Tiêu Lễ Thế nói xong, cũng không có nhìn xem Mạc Vô Kỵ, xoay người rời đi hướng về phía chỗ ngồi của mình.

- Mạc Vô Kỵ ra mắt khổ thành chủ.

Mạc Vô Kỵ cũng không dám chậm trễ, đồng dạng ôm quyền thăm hỏi một câu. Thực lực của Khổ Trục so với Tiêu Lễ Thế yếu nhược, từ khí thế trên người hắn, Mạc Vô Kỵ cảm giác tên này cũng là một cái Tiên Đế.

Khổ Trục cũng không có xuất ra cái loại này Tiên Đế tư thế giáo huấn Mạc Vô Kỵ, mà là mỉm cười nói:

- Mạc tiên hữu khách khí, đến chính là khách nhân của ta Thiên Tiệm Tiên Thành. Nếu là Mạc tiên hữu không ngại, ta có thể an bài Mạc tiên hữu ngồi hàng thứ nhất đi.

Mạc Vô Kỵ vừa rồi liên tiếp gọi Lôn Thải cùng Tiêu Lễ Thế lăn xuống, hai người này cũng không có thể cầm hắn làm sao, chính là Khổ Trục cũng không phải rất hiểu Mạc Vô Kỵ, hắn cũng cảm giác được Mạc Vô Kỵ không đơn giản.

Giả như Mạc Vô Kỵ không nghĩ xây dựng tông môn nói, hắn nhất định là lời nói dịu dàng xin miễn. Hiện tại hắn phải thừa dịp PR cho tông môn, tự nhiên trước phải để cho danh tiếng của mình đi xa, mới có thể để cho tông môn danh khí đi tới. Huống chi, hắn còn muốn quen biết khí đế Hứa Tục Nhân.

- Vậy thì đa tạ khổ thành chủ.

Mạc Vô Kỵ không có khách khí.

Khổ Trục thấy Mạc Vô Kỵ đồng ý, trong lòng càng coi trọng Mạc Vô Kỵ. Thực ra mà nói, loại này Tiên Dịch Hội hàng thứ nhất cũng không

phải là dễ ngồi như vậy. Có đôi khi coi như là cho ngươi vị trí, ngươi cũng không dám tới ngồi. Mạc Vô Kỵ có dũng khí ngồi hàng thứ nhất, vậy đã nói rõ Mạc Vô Kỵ sức lực phi thường dày.

- Nhan tiên hữu, vừa rồi đa tạ, ta là một cái thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, tương lai thời điểm ngươi cần luyện đan, có thể trực tiếp đi tìm ta.

Mạc Vô Kỵ lúc rời đi, quay đầu hướng Nhan Duy ôm quyền nói cảm tạ.

- A... Đa tạ, đa tạ...

Nhan Duy cho dù là một cái Tiên Vương, lúc này cũng có chút kích động.

Mạc Vô Kỵ vừa rồi thế nhưng là để cho đệ tử nòng cốt Bàn Đạo Cung cút, để cho Lôn Thải đại đế cút, để cho Đan Đạo Tiên Minh môn chủ cút luôn, kẻ lợi hại. Ba tên cút đi, cho thấy Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ và nội tình, người như thế cư nhiên cùng hắn kết giao.

Không, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là Mạc Vô Kỵ này còn là thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, có cần nghịch thiên như vậy hay không?

- Mạc tiên hữu là thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế?

Trong lòng vẫn suy đoán Mạc Vô Kỵ lai lịch Khổ Trục lúc này cũng kích động, một cái thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, vậy thì tất nhiên là bát phẩm Đan Đế. Dùng Mạc Vô Kỵ tuổi tác, chính là thăng cấp cửu phẩm Đan Đế dường như cũng là tại trong tình lý.

Hắn cũng có chút hiểu rõ vì sao trước Lôn Thải yêu cầu Mạc Vô Kỵ, Lôn Thải thích nhất ái phi bệnh nặng, nhất định là cầu Mạc Vô Kỵ hỗ trợ luyện đan.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 625: Hứa Tục Nhân

Mạc Vô Kỵ vốn chính là muốn tuyên truyền thân phận hắn thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, nói chuyện tự nhiên là không có nửa điểm hàm súc:

- Đương nhiên, tương lai khổ thành chủ nếu là yêu cầu luyện chế cái gì thất phẩm, bát phẩm tiên đan, cũng có thể tìm ta.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hắn thăng cấp bát phẩm Đan Đế chỉ là vấn đề thời gian.

Mà Khổ Trục nghe được trong lòng càng là mừng rỡ không thôi, quả nhiên là bát phẩm Đan Đế. Phải biết rằng tại toàn bộ Tiên Giới, đan đạo trình độ cao nhất cũng bất quá là Tiêu Lễ Thế, bát phẩm đỉnh phong Đan Đế. Huống hồ Tiêu Lễ Thế thoạt nhìn như một thanh niên, trên thực tế người nào không biết Tiêu Lễ Thế là một cái lão già sống mấy triệu năm. So về tiềm lực, Tiêu Lễ Thế không bằng Mạc Vô Kỵ.

- Mạc huynh, mời an vị hàng trước.

Khổ Trục tại biết Mạc Vô Kỵ là bát phẩm Đan Đế sau đó, xưng hô đã đổi thành Mạc huynh.

Dù cho hắn là một cái Tiên Đế, thế nhưng một cái bát phẩm thân phận của Đan Đế sẽ không so với Tiên Đế hắn kém bao nhiêu. Làm Thiên Tiệm Tiên Thành thành chủ, lại là một cái Tiên Đế, hắn muốn mượn trợ bát phẩm Đan Đế nhiều chỗ.

Đừng xem Tiêu Lễ Thế cũng là bát phẩm Đan Đế, nhưng người ta là Đan Đạo Tiên Minh minh chủ, thân phận địa vị đều cao hơn so với hắn Khổ Trục, hắn muốn luyện đan cầu đến Tiêu Lễ Thế nơi đó, còn không

biết phải bỏ ra bao nhiêu đại giới, thậm chí còn phải cúi đầu cúi người. Mà Mạc Vô Kỵ lại bất đồng, một cái tán tu, chính bản thân cầu luyện đan thời điểm, nhất định phải đơn giản dễ dàng rất nhiều. Nếu là có thể giao hảo Mạc Vô Kỵ, cùng hắn trở thành bằng hữu...

Làm Thiên Tiệm Tiên Thành thành chủ, Khổ Trục há có thể không hiểu khác nhau trong này. Về phần Mạc Vô Kỵ cừu địch Lôn Thải, Khổ Trục cũng không thèm để ý. Lôn Thải giả ngây giả dại, còn không dám giận chó đánh mèo đến hắn Thiên Tiệm Tiên Thành.

Mạc Vô Kỵ tại Khổ Trục tự mình dưới sự hướng dẫn ngồi ở hàng thứ nhất thấy được địa phương, tại chung quanh hắn không phải là một phương tông chủ, chính là các Đại Tiên vực bá chủ.

- Mạc huynh, ngươi thả an tọa. Thiên Tiệm Tiên Lâu có bộ phận coi như là ta sản nghiệp, ta phải đi chiêu đãi khách nhân khác. Một lát nữa hứa khí đế đi qua, ta còn phải đi nghênh đón.

Chờ Mạc Vô Kỵ cùng Hàn Lung sau khi ngồi xuống, Khổ Trục lúc này mới áy náy nói.

Mạc Vô Kỵ đứng lên:

- Khổ tiên hữu xin cứ tự nhiên, ta ở chỗ này đã là phi thường tốt.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên rõ ràng ý tứ của Khổ Trục giao hảo hắn, hắn cũng không cự tuyệt. Khổ Trục muốn mượn trợ đan đạo của hắn, hắn cũng cần có bằng hữu cường lực như Khổ Trục vậy. Vô luận là thế tục hay là Tiên Giới, chính là hiện thực như vậy. Trong cuộc đời có mấy cái sinh tử tương giao bằng hữu, đã coi như là chuyện may mắn lớn nhất. Càng nhiều hơn bằng hữu đều là dùng các loại trao đổi ích lợi mà đến, đây là hiện thực, cũng là tất nhiên.

Khổ Trục vừa đi, vài tên đến gần tu sĩ liền chủ động lên tiếng hướng Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ mới vừa nói hắn là thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, chung quanh đây người cũng đều là nghe được. Một cái thất phẩm Tôn

Cấp Đan Đế, ai không muốn kết giao? Hoặc là nói thừa dịp Mạc Vô Kỵ hiện tại thời điểm tu vi thấp nhanh chóng kết giao, một khi Mạc Vô Kỵ tu vi cao, đó chính là muốn kết giao, phỏng chừng cũng không có tư cách đó.

- Hoan nghênh Hứa đại sư đi tới Thiên Tiệm Tiên Lâu Tiên Dịch Hội, đồng thời chúc mừng Hứa đại sư bước vào cửu phẩm khí đế, trở thành bảy đại Tiên Vực duy nhất một người cửu phẩm khí đế.

Khổ Trục thanh âm truyền đến, toàn bộ Tiên Dịch Hội hội trường tu sĩ tất cả đều đứng lên, biểu thị đối với Hứa đại sư hoan nghênh.

Mạc Vô Kỵ thấy Khổ Trục cùng vài tên khí thế bất phàm tiên nhân phụng bồi một người nam tử vóc người gầy yếu đi đến, Mạc Vô Kỵ thấy nam tử gầy yếu này phản ứng đầu tiên, chính là tên này cư nhiên cùng hắn không sai biệt lắm, quanh thân trên dưới không có bất kỳ tiên đạo khí tức nào. Nếu không phải biết người này chính là Hứa Tục Nhân, Mạc Vô Kỵ khẳng định hắn tại trên đường lớn gặp phải người này, cũng chỉ xem như người qua đường.

Tại Mạc Vô Kỵ nghĩ đến, Hứa Tục Nhân nếu là luyện khí, phải có một loại hùng tráng uy vũ khí thế, quanh thân tràn ngập hỏa diễm khí tức. Không nghĩ tới người thật cùng hắn nghĩ chênh lệch lớn như vậy, nam tử gầy yếu trước mắt được Khổ Trục đám người tháp tùng đi tới, thoạt nhìn cũng không thấy già, cũng bất quá là một cái trung niên dung mạo.

- Ra mắt Hứa đại sư!

- Hứa tiền bối...

Hứa Tục Nhân một đường đi qua, người chung quanh đều thi lễ ân cần thăm hỏi. Hứa Tục Nhân cũng là dọc theo đường đi mỉm cười ý bảo, để cho mỗi người đều cảm giác được ánh mắt của hắn đã từng hạ xuống rơi vào trên người mình xem một hồi lâu.

Đây chính là một loại tôn trọng, đồng thời Mạc Vô Kỵ cũng biết, đây cũng là một loại thực lực, có thể thấy được thực lực của Hứa Tục Nhân chí ít sẽ không thấp so với Lôn Thải.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ càng là thầm hạ quyết tâm, hắn đan đạo coi như là có thành tựu, xem ra hắn nhất định phải tăng lên tu vi của mình. Giả như thực lực của hắn giống như Hứa Tục Nhân, còn có ai dám thừa dịp hắn không có ở đây thời điểm đối với người đứng bên cạnh hắn động thủ?

Mạc Vô Kỵ đang nghĩ ngợi làm sao tăng lên thực lực, bỗng nhiên cảm giác được ánh mắt Hứa Tục Nhân hạ xuống rơi vào trên người của hắn, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ôm quyền thăm hỏi một câu. Hứa Tục Nhân ánh mắt đã dời đi chỗ khác, trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút nghi hoặc, lẽ nào hắn mới vừa cảm giác có vấn đề? Hắn cảm giác bên trong Hứa Tục Nhân rõ ràng đối với hắn gật đầu, thế nhưng là hắn cũng không có thấy Hứa Tục Nhân đối với hắn gật đầu.

- Hoan nghênh các Đại Tiên vực tiên hữu tới tham gia lần này Tiên Dịch Hội, Khổ Trục ở đây cảm tạ đồng thời, cũng hy vọng có thể mượn lần này Tiên Dịch Hội vì các vị tiên hữu tẩy trần. Vì chúc mừng Hứa đại sư thành công bước vào cửu phẩm khí đế, lần này Tiên Dịch Hội sở hữu vật phẩm giao dịch quân chỉ lấy nửa thành tiền lãi...

Mạc Vô Kỵ sửng sốt, lập tức hỏi:

- Hàn Lung, Tiên Dịch Hội còn muốn lấy tiền lãi?

Hàn Lung lắc đầu:

- Ta cũng không biết a, nhưng nửa thành (5%) dường như cũng không coi là nhiều.

Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, nửa thành đối với người khác không nhiều lắm, với hắn mà nói liền không ít a. Hắn chủ yếu trao đổi vật phẩm là thất phẩm tiên đan, giao dịch hiển nhiên không phải là một lần hai lần,

nếu mà mỗi một lần giao dịch đều đào nửa thành, hắn cũng bị rút hết bao nhiêu?

- Khanh khách! Ngươi có thể bảo Khổ Trục cút đi a, có dũng khí lấy ta tiền lãi...

Sau lưng Mạc Vô Kỵ phát sinh một đạo cười khanh khách tiếng, dường như đang cười trước Mạc Vô Kỵ liên tiếp nói ba lần câu cút đi.

- Mạc Đan Sư, thực sự là xin lỗi a, ta môn hạ đệ tử không hiểu quy củ, mời Mạc Đan Sư chớ để ở trong lòng. Ta là Phật Sa Tiên Vực tĩnh tâm am Am Chủ Viên Ý, đây là đệ tử của ta Tố Tịch.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, lại là một cái nói xin lỗi thanh âm vang lên.

Mạc Vô Kỵ quay đầu, thấy nói chuyện lại là hai tiên ni, thuyết thông tục điểm chính là hai cái ni cô. Già một chút tiên ni dùng thế tục ánh mắt nhìn xem, cũng bất quá mới hơn hai mươi tuổi, nhiều nhất không tới ba mươi, dung mạo vô cùng xinh đẹp, mang theo một loại thiên nhiên sạch sẽ khí tức. Mạc Vô Kỵ khẳng định đối phương không phải là cái tuổi này, nói không chừng sống mấy trăm vạn năm cũng không nhất định. Vì cái này tiên ni quanh thân ẩn chứa một loại khí thế cường đại, tu vi hắn là không dưới Khổ Trục.

Về phần cái tiểu tiên ni trêu ghẹo chính bản thân bảo Khổ Trục cút đi thoạt nhìn cũng là một cái thiếu nữ, cộng thêm trên đầu trống trơn, quả thực tựa cùng một cái mười bốn mười lăm tuổi tiểu cô nương không sai biệt lắm. Tuy tiện tuổi rất nhỏ, này khó có thể che giấu xinh đẹp dung mạo đã như một đóa cây thược dược trổ bông bình thường giống nhau, trực tiếp nghiền ép cùng tuổi nữ tử.

Mạc Vô Kỵ cũng không nhận ra tiểu tiên ni tuổi tác so với hắn còn lớn hơn, tiểu tiên ni tuổi tác hắn là thực sự rất nhỏ. Bất quá Mạc Vô Kỵ nhưng không có nửa điểm coi thường tiểu cô nương này, hắn nhìn ra cái

này tiểu tiên ni tu vi cũng không yếu so với hắn, hắn là vừa mới bước vào Đại Ất Tiên cảnh giới.

Tĩnh tâm am, thực sự là tốt đất một cái tên a, đồng thời lại là một cái tên nát vụn đường lớn, có thể so với được với hắn Bình Phạm. Bình thường tên Tiên Giới tông môn, phần lớn sẽ đặt khí thế một điểm. Thật giống như hắn lên Bình Phạm, đổi thành người bình thường, tới không đông đảo cũng muốn đặt một cái Đại phạm tiên môn hoặc là Thiên phạm Đạo Tông và vân vân.

Chỉ có tới rồi Mạc Vô Kỵ cái này thầm nghĩ cảnh giới, mới biết được Bình Phạm mới đúng là phù hợp nhất hắn sáng chế công pháp chi thiên địa đạo vận tên. Thật giống như Tĩnh tâm am, chợt vừa nghe tầm thường không gì sánh được, tầm thường tựa cùng tên Hứa Tục Nhân bình thường giống nhau...

Đù, Hứa Tục Nhân? Mạc Vô Kỵ đột ngột nghĩ đến Hứa Tục Nhân thoạt nhìn cũng cùng hắn không sai biệt lắm chính là một phàm nhân, lẽ nào Hứa Tục Nhân này cũng là tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết?

- Mạc Đan Sư, xin lỗi a, vừa rồi ta không nên đùa với ngươi...

Thấy Mạc Vô Kỵ không trả lời, một bên tiểu tiên ni Tố Tịch cũng có chút lo lắng. Trước mắt người này thế nhưng là cường giả để cho Lôn Thải lăn xuống, để cho Đan Đạo Tiên Minh minh chủ lăn xuống, nàng tĩnh tâm am thật đúng là đắc tội không nổi, giờ khắc này nàng có chút hận chính bản thân lắm miệng. Chủ yếu vẫn là bởi vì Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn không thể sợ, tựa cùng phàm tục người trong bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ phục hồi tinh thần lại, lại đem Hứa Tục Nhân đặt ở một bên, cười ha ha nói:

- Viên Ý đại sư đâu nói, Tố Tịch sư muội chỉ là cùng ta đùa cho vui. Một chút việc nhỏ, thật sự là không đáng giá nhắc tới. Rồi lại nói Tố

Tịch sư muội, ngươi đáng yêu xinh đẹp như vậy, cùng ta đùa vui, ta chỉ có hài lòng.

- Mạc Đan Sư, ngươi nói ta đẹp không?

Tố Tịch nghe được Mạc Vô Kỵ tán dương chính bản thân đáng yêu xinh đẹp, nhãn tình sáng lên, tay không tự chủ mò lấy bản thân trên khuôn mặt nhỏ nhắn.

Này hoàn toàn là một tờ giấy trắng còn chưa bị Đại Thiên Thế Giới ô nhiễm a, trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là có chút cảm thán. Hoàn hảo đổi thành chính bản thân, nếu như là Lôn Thải cái kia giả ngây giả dại khốn kiếp mất dạy ở chỗ này, nói không chừng thật đúng là sẽ động thủ giết chết khả ái Tố Tịch.

- Tố Tịch không được vô lễ.

Viên Ý lần nữa quát mắng một tiếng.

Sau khi mắng xong, Viên Ý lại chủ động đối với Mạc Vô Kỵ giải thích:

- Thiên Tiệm Tiên Lâu Tiên Dịch Hội hoặc là đấu giá hội cũng là lấy hoa hồng, chỉ cần thành giao, bình thường hoa hồng là 15%, lấy cả song phương. Lần này chỉ nửa thành đích xác coi như là cực ít cực ít.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi, tại sao không đi ăn cướp mẹ nó đi? Mỗi một lần thành giao đều lãi 15%, song phương cộng lại chính là 30%, cái tiền thuế này hơi cao một chút sao??

Thảo nào Thiên Tiệm Tiên Lâu vào ở tới là miễn phí, tưởng tượng có thể thu được chư thần bài, có người nào là người nghèo? Những người này nhất định đều có thể tham gia hàng ngày tổ chức Tiên Dịch Hội hoặc là đấu giá hội, mỗi lần lãi hoa hồng, cũng đủ để Thiên Tiệm Tiên Lâu này ăn no.

-... Được rồi, ta cũng không tiếp tục dong dài, lần giao dịch hội này sẽ do Hứa đại sư bắt đầu...

Khổ Trục rốt cục đình chỉ giới thiệu.

Mạc Vô Kỵ cũng rốt cuộc hiểu rõ ngồi hàng trước chỗ tốt, có người muốn trao đổi, đều có thể nâng bài, thế nhưng chọn trình tự là từ hàng thứ nhất bắt đầu.

Ví dụ như phía trước năm bài đồng thời có người nâng bài, này hàng thứ nhất người có thể ưu tiên xuất ra vật phẩm giao dịch. Nếu mà cùng là hàng thứ nhất, vậy phải xem chỗ ngồi hào. Mạc Vô Kỵ chỗ ngồi hào là số bảy mươi tám, nói cách khác nếu mà hắn và hàng thứ nhất người đồng thời nâng bài, chỉ cần đối phương không phải là trước bảy mươi tám, vậy hắn liền có thể trước báo ra vật phẩm bản thân muốn giao dịch.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 626: Người Người Mong Muốn

Hứa Tục Nhân đứng lên, đối với xung quanh liền ôm quyền, giọng nói rất là ấm áp nói:

- Ta đến muộn, hiện tại thứ một cái giao dịch, ở chỗ này cảm tạ đông đảo tiên hữu đại lượng. Ta chỉ là một Luyện Khí Sư, bên người cũng không có gì đặc biệt thứ tốt. Chỉ có bát phẩm cùng cửu phẩm tiên khí...

Tiên Dịch Hội trong đại điện từng đợt hấp khí thanh âm, không có vật gì tốt, chỉ có bát phẩm cùng cửu phẩm tiên khí...

Ta cũng muốn không có vật gì tốt, chỉ có tiên khí tám chín phẩm, cũng không thể được.

- Ta tiên khí bao gồm phòng ngự, công kích cùng phi hành tiên khí, ngoài ra, ta cũng có thể dựa theo yêu cầu của ngươi, luyện chế cho ngươi tiên khí ngươi cần.

Hứa Tục Nhân nói đến đây, thoáng dừng một chút, lúc này mới tiếp tục nói:

- Đương nhiên ta còn có một tấm Hỗn Độn Mộc mẫu tinh...

Rất nhiều người giống Mạc Vô Kỵ, cũng không biết Hỗn Độn Mộc mẫu tinh là vật gì, thế nhưng Mạc Vô Kỵ chú ý tới Hứa Tục Nhân nói ra Hỗn Độn Mộc mẫu tinh thời điểm, hàng thứ nhất trong mắt vài Tiên Đế cường giả lộ ra cực độ khát vọng. Cũng không biết Hỗn Độn này Mộc mẫu tinh là vật gì, cả Tiên Đế cường giả cũng khát vọng như này.

Hứa Tục Nhân cười cười nói:

- Khả năng rất nhiều tiên hữu cũng không biết cái gì là Hỗn Độn Mộc mẫu tinh, ta cho mọi người giới thiệu một chút. Hỗn Độn Mộc mẫu tinh là có thể mang theo tất cả mộc nguyên tố bảo vật, thậm chí chỉ cần là có đầy đủ thời gian, đều có thể sinh dưỡng Mộc Nguyên Châu đi ra.

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó, trong lòng một trận dừng lại, hắn nghĩ tới bản thân này mười một tấm hỏa hồng tinh thể. Một quả hỏa hồng tinh thể để cho hắn Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp tới rồi thất cấp tiên diễm, mà hỏa hồng tinh thể này cư nhiên không có tổn hao bao nhiêu, có thể thấy được hỏa hồng tinh thể phi thường không đơn giản.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ rõ ràng hơn hắn này hỏa hồng tinh thể còn có thể mang theo Hỏa Nguyên Châu, lẽ nào hắn này hỏa hồng tinh thể là Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh?

- Ta muốn giao dịch đồ đạc có hai loại tài liệu cùng một loại bảo vật, loại thứ nhất tài liệu là Minh Đạo Ti Tuyến, loại thứ hai tài liệu là cửu hoa Diễm Tâm Thạch, loại thứ ba tài liệu là Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh. Đương nhiên, Hỗn Độn Mộc mẫu tinh của ta chỉ có thể trao đổi hỏa mẫu tinh.

Hứa Tục Nhân nói lần nữa nghênh đón từng trận nghị luận, rất nhiều người giống Mạc Vô Kỵ, biết cửu hoa Diễm Tâm Thạch, cũng không biết cái gì là Minh Đạo Ti Tuyến.

Mạc Vô Kỵ khẳng định một điểm, chính là hắn lấy được này mười một tấm hỏa hồng tinh thạch rất có thể là Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh.

Hiện trường trầm mặc xuống, thứ một cái giao dịch đã kẹt, không ai đáp lại Hứa Tục Nhân. Bởi vì vô luận Hứa Tục Nhân lấy ra trao đổi bảo vật, hay là Hứa Tục Nhân muốn lấy được bảo vật, đều không phải là người bình thường có thể lấy ra. Hoặc là nói, tu sĩ tầm thường đó là có thể xuất ra loại bảo vật này, cũng không dám ở nơi này công khai giao dịch.

Hứa Tục Nhân dường như sớm đã dự liệu được loại tình huống này, lần nữa cười nói:

- Ta tạm thời ở tại Thiên Tiệm Tiên Lâu lầu chín, giáp mười chín thất. Trong vòng ba tháng, hoan nghênh bất luận kẻ nào đi vào tìm ta. Trì hoãn mọi người một ít thời gian, hiện tại mọi người tiếp tục giao dịch, không cần quản ta.

Hiển nhiên Hứa Tục Nhân cũng biết, đồ đạc hắn cần quá mức nghịch thiên. Dù cho Thiên Tiệm Tiên Lâu loại này đại hình Tiên Dịch Hội, cũng không nhất định có thể trao đổi được đồ đạc hắn cần.

Hứa Tục Nhân thoại âm rơi xuống, hơn mười đạo thẻ bài dâng lên, hơn mười đạo thẻ bài này hầu như toàn bộ là hàng thứ nhất. Có thể thấy được tu sĩ hàng sau cũng rất rõ ràng, tạm thời còn chưa tới phiên bọn họ đến vật phẩm giao dịch.

- Mời hàng một số mười sáu tiên hữu xuất ra vật phẩm giao dịch.

Chỉ chốc lát thời gian, giao dịch trong đại điện liền đã chọn có thể tiến hành giao dịch tu sĩ.

- Là Tiêu Lễ Thế.

Hàn Lung nhỏ giọng tại Mạc Vô Kỵ bên tai nói.

Hàn Lung không nói, Mạc Vô Kỵ cũng nhìn thấy Tiêu Lễ Thế, tên này an vị tại mười sáu hào, nói rõ Đan Đạo Tiên Minh địa vị còn chưa phải thấp.

Tiêu Lễ Thế trực tiếp xuất ra một cái bình ngọc nói:

- Đây là một lọ Hư Địch Đại Tôn Đan, 4 tấm thượng đẳng, 2 tấm bậc trung. Ta cần giao dịch chính là Bất Diệt Thánh Trúc, hoặc là tiên linh thảo cùng loại Bất Diệt Thánh Trúc ngang nhau. Đương nhiên, tiên hữu không cần Hư Địch Đại Tôn Đan, cũng có thể hướng ta đưa ra yêu cầu của ngươi.

Lại là thứ chính bản thân có, Mạc Vô Kỵ chẳng những có Bất Diệt Thánh Trúc, thậm chí không chỉ một gốc cây. Bất quá hắn sẽ không cùng Tiêu Lễ Thế giao dịch.

Hư Địch Đại Tôn Đan coi như là bát phẩm tiên đan, loại này tiên đan có thể cung cấp cho Tiên Tôn tu luyện, có thể trợ giúp Tiên Tôn có rất hơn tỷ số đột phá bình cảnh nhỏ. Ví dụ như từ sơ kỳ đến trung kỳ, từ đó kỳ đến hậu kỳ.

Đối với bình thường vậy Tiên Tôn mà nói, loại đan dược này cực kỳ trân quý. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, loại đan dược này chính là rác rưởi. Hắn bây giờ xác thực luyện chế không được loại bát phẩm tiên đan này, hắn cũng không cần đi luyện chế loại đan dược này. Huống hồ dù là hắn cần gấp loại này tiên đan, hắn cũng sẽ không đi giao dịch cùng Tiêu Lễ Thế.

Bất Diệt Thánh Trúc loại vật này cũng không phải là dễ lấy được, hoặc là có người có thứ này, cũng sẽ giống như Mạc Vô Kỵ, không muốn lấy ra cùng Tiêu Lễ Thế giao dịch. Kết quả Tiêu Lễ Thế tự nhiên cũng là không có giao dịch đc bất kỳ vật gì.

Người thứ ba cầm đồ đạc đi ra giao dịch là một người vóc người đại hán cao lớn, hắn trực tiếp lấy ra một khối lớn đen kịt sắt đá đặt ở trước mặt trên bàn bạch ngọc. Này sắt đá có chừng một thước vuông, tuy khối này sắt đá xung quanh bị các loại trận văn bao lấy, phóng xuống thời điểm, mọi người vẫn như cũ có thể cảm thụ được cái loại này trầm trọng.

- Đây là Vô Căn Trọng Kim?

Một cái thanh âm kinh dị vang lên.

Mạc Vô Kỵ cũng trong cùng một lúc nhận ra đây là Vô Căn Trọng Kim, loại vật này chỉ là một quả đấm lớn nhỏ liền là bảo vật vô giá, huống chi một khối lớn như vậy?

Có lẽ có tục nhân lấy ra Hỗn Độn Mộc mẫu tinh so với thứ này phải có giá trị hơn nhiều, nhưng Hỗn Độn Mộc mẫu tinh mọi người đều biết nhất định là giao dịch không tới, ngược lại khối Vô Căn Trọng Kim này, mới đúng là đồ đạc mọi người có thể chạm tới. Một số người mắt đều có chút đỏ, đây là chân chính cao cấp nhất cửu cấp tiên tài a. Tại Tiên Giới, loại vật này thậm chí có thể nói là hơn hẳn cửu cấp tiên tài, thuộc về bảo vật đẳng cấp cao hơn. Là vô thượng bảo vật luyện chế công kích tiên khí, một khối đồ đạc này, giá trị căn bản cũng không có biện pháp so sánh.

- Không sai, đây là Vô Căn Trọng Kim. Ta muốn giao dịch đồ đạc giá trị nhất định phải cùng đồ của ta không sai biệt lắm, đồng thời đối với ta bước vào Tiên Đế có lợi. Nếu mà không đạt được yêu cầu này, xin không cần báo giá. Báo giá tiên hữu, mời lại đem đồ đạc truyền đưa cho ta, ta cảm thấy hợp, liền giao dịch.

Đại hán lại đem đồ đạc sau khi để xuống, liền ôm quyền nói.

Tuy đại hán nói lời này, vẫn như cũ có năm sáu đèn trao đổi báo giá sáng lên.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng động lòng, hắn cần gấp khối này Vô Căn Trọng Kim. Hứa Tục Nhân đang ở Thiên Tiệm Tiên Thành, chỉ cần hắn có thể được đến khối Vô Căn Trọng Kim này, cộng thêm trên người của hắn Lưỡi Kích Bán Nguyệt, vậy hắn liền có thể thỉnh cầu Hứa Tục Nhân vì hắn luyện chế ra chân chính bán nguyệt kích.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ là dự định hòa tan Thiên Cơ Côn đến phục hồi như cũ Bán Nguyệt Thanh Kích, hiện tại có rồi Vô Căn Trọng Kim, Mạc Vô Kỵ tự nhiên không muốn hòa tan Thiên Cơ Côn.

Không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, Mạc Vô Kỵ không nghĩ lại đem Thiên Cơ Tông bảo vật tượng trưng hòa tan. Huống chi, này Tô Nhu Nhi còn nói Thiên Cơ Côn quan hệ đến một món bí mật cực lớn.

Các loại vật giá trị ngang Vô Căn Trọng Kim, hắn cũng không nhiều a. Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh ngược lại có cái giá trị này, nhưng Hỗn Độn

Hỏa mẫu tinh giá trị vượt qua xa Vô Căn Trọng Kim, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không xuất ra. Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh đối với này đại hán thăng cấp Tiên Đế tác dụng dường như cũng không lớn. Về phần Hồng Mông Sinh Tức, càng là không thể tùy tiện động. Trừ phi hắn gặp chính bản thân không thể không cần bảo vật, ví dụ như Ngũ Hành Châu, dưới tình hình chung, hắn tuyệt đối sẽ không động Hồng Mông Sinh Tức.

Ờ ha, trên người hắn còn có một tấm Đế Đạo Quả.

Đế Đạo Quả giá trị cũng không phải thấp, chỉ là đối phương Vô Căn Trọng Kim nhiều quá, mà hắn Đế Đạo Quả chỉ có một quả, có thể thấy được giá trị vẫn còn kém một chút...

Cảm thụ được đại hán này quanh thân khí tức, đích thật là Tiên Tôn viên mãn, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phát hiện này đại hán cùng hắn tương tự, đó chính là khí tức trầm ổn mênh mông, không có bình thường giống nhau Tiên Tôn cái loại này mờ ảo hư ảo. Mạc Vô Kỵ luyện thể hầu như sắp bước vào tiên thể cảnh, nghĩ lại bên trong liền hiểu là chuyện gì xảy ra, đại hán này giống như hắn, cũng là một cái luyện thể cường giả. Thảo nào mới Tiên Tôn tu vi, là có thể tại hàng thứ nhất phía trước ngồi xuống.

Nếu đối phương là luyện thể cường giả, vậy thì dễ làm. Mạc Vô Kỵ xuất ra hai cái hộp ngọc, lại đem Đế Đạo Quả cùng một gốc cây Bất Diệt Thánh Trúc phân biệt cất vào đi, đồng thời đánh lên cấm chế, sau đó ấn xuống một cái trao đổi báo giá đèn.

Mạc Vô Kỵ nhấn một cái báo giá đèn, lập tức liền hấp dẫn đông đảo ánh mắt.

Vô Căn Trọng Kim người nào không muốn, thế nhưng là đại hán bảng giá ở nơi đó, không phải là mỗi người đều có thể xuất ra đồng giá đồ.

Mạc Vô Kỵ chỉ là một con kiến hôi tu sĩ, lại muốn cùng người trao đổi khối Vô Căn Trọng Kim lớn như vậy. Ha ha, quả nhiên là người

không biết không sợ. Nếu mà vật này là cái gì rác rưởi đều có thể đổi lại, truyền đưa qua cũng không phải chỉ có năm người báo giá.

Chính là Viên Ý ngồi sau lưng Mạc Vô Kỵ, thấy Mạc Vô Kỵ cử động cũng là âm thầm lắc đầu. Vừa rồi rất nhiều người lại đây cùng Mạc Vô Kỵ quen biết, đó là thành lập tại Mạc Vô Kỵ là thân phận thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, cũng không phải nhìn xem tại Mạc Vô Kỵ tu vi.

Mạc Vô Kỵ hành vi như vậy, hiển nhiên là không nhìn nổi thứ tốt, nhìn thấy thứ tốt liền muốn, đây một là vấn đề nhân phẩm. Cái thứ hai nàng quen biết đại hán bản thân có Vô Căn Trọng Kim, đệ nhất luyện thể tông môn Thiên Trọng Tiên Tông cường giả Nghê Phụng Niết. Đây chính là 1 trong các tên gia hỏa số lượng không nhiều lắm, có thể ở Tiên Tôn cảnh giới liền có thể chống lại Chuẩn Đế. Một khi Mạc Vô Kỵ chọc giận người như thế, đó là tự mình chuốc lấy cực khổ. Về phần đám người tiến lên cùng Mạc Vô Kỵ quen biết, đến lúc đó nhất định là sẽ không ra một người.

- Vô Kỵ, người này ta nghe nói qua, là Thiên Trọng Tiên Tông Nghê Phụng Niết, nghe nói Thiên Trọng Tiên Tông là đệ nhất luyện thể tông môn. Vạn nhất chọc giận hắn, chúng ta...

Thấy Mạc Vô Kỵ lại đem đồ đạc của mình truyền tống đi ra ngoài, Hàn Lung có chút lo lắng truyền âm nói.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Không có việc gì, giao dịch loại vật này, ta cho rằng đồ của ta giá trị cũng đủ, nếu mà hắn cảm thấy thiếu, vậy thì không giao dịch được rồi.

Nghê Phụng Niết lúc này đã xem xong năm phần vật phẩm truyền đưa tới, hắn rất là thất vọng, mấy thứ này không có thứ nào có thể so với được với Vô Căn Trọng Kim của hắn, thậm chí chênh lệch khá xa. Không chỉ như thế, đối với hắn đột phá Tiên Đế, cũng là không có nửa điểm trợ giúp.

Lúc này hắn vừa mới lại đem năm phần đồ đạc truyền đưa trở về, cự tuyệt giao dịch, đã nhìn thấy lại có một phần đồ đạc truyền tống lại đây, nhất thời nhãn tình sáng lên. Lập tức hắn đã nhìn thấy trước mặt Mạc Vô Kỵ đèn trao đổi là sáng.

Nếu như không có thấy Mạc Vô Kỵ, hắn còn đầy cõi lòng lòng tin, khi hắn thấy Mạc Vô Kỵ dường như cả Tiên Vương cũng chưa tới, lửa giận cọ một cái liền lên đây. Đều cảm thấy đồ đạc của hắn Nghê Phụng Niết dễ gạt sao? Toàn bộ dùng rác rưởi lừa gạt?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 627: Đỏ Mắt Giao Dịch

- Ta là Nghê Phụng Niết, đến từ Thiên Trọng Tiên Tông. Nếu như là vật của ngươi giá trị xa xa không bằng Vô Căn Trọng Kim, xuất ra rác rưởi đồ đạc làm lỡ thời giờ của ta, đừng trách ta phá huỷ tại chỗ. Không phục có thể đi Thiên Trọng Tiên Tông tìm ta, ta Nghê Phụng Niết tận lực bồi tiếp. Vô Căn Trọng Kim là đồ tốt, cũng không phải là người nào muốn cũng có thể lấy được.

Hai cái hộp ngọc truyền đưa đến trước mặt Nghê Phụng Niết, Nghê Phụng Niết cũng không có trước tiên mở hộp ngọc ra kiểm tra, mà là lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ châm chọc một câu.

Đông đảo ánh mắt hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ trên người, có châm chọc, có người không nói gì. Một phần biết Mạc Vô Kỵ là thất phẩm Đan Đế, còn hơi chút tốt một chút, kẻ không biết Mạc Vô Kỵ là thất phẩm Đan Đế, càng là không chút nào che giấu khinh bỉ. Cũng không biết Mạc Vô Kỵ là tại sao quen biết Khổ Trục, lấy được chỗ ngồi hàng thứ nhất. Bất quá coi như là Khổ Trục, Nghê Phụng Niết hủy diệt đồ đạc Mạc Vô Kỵ sau đó, hắn cũng không cách nào làm chủ cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Có dũng khí ngươi cứ thử hủy diệt đồ của ta xem, nếu là ngươi hủy đồ của ta, ngày hôm nay còn có thể đi ra Thiên Tiệm Tiên Thành, ta Mạc Vô Kỵ đáng đời. Đương nhiên, ngươi có thể đổi Vô Căn Trọng Kim cho ta, đồ đạc mặc cho ngươi hủy.

Lôn Thải đại đế cùng Tiêu Lễ Thế hắn cũng không sợ hãi, sao lại e ngại một cái Tiên Tôn uy hiếp? Một cái luyện thể Tiên Tôn, cũng chỉ là

Tiên Tôn.

Có lẽ Đế Đạo Quả cùng Bất Diệt Thánh Trúc cộng lại so với Nghê Phụng Niết một khối lớn Vô Căn Trọng Kim này còn thiếu chút xíu nữa, nhưng theo Mạc Vô Kỵ cũng khá cân rồi. Quan trọng là... Đối phương minh xác nói, yêu cầu chỗ hữu dụng đối với thăng cấp Tiên Đế. Hắn Đế Đạo Quả sẽ có thể giúp trợ đối phương thăng cấp Tiên Đế, mà Bất Diệt Thánh Trúc còn có thể giúp đối phương luyện thể.

Đổi thành đứng ở Nghê Phụng Niết lập trường, vật của hắn cũng phải là thiếu, mà là vật của hắn giá trị càng cao hơn. Chỉ là Mạc Vô Kỵ không muốn chiếm người khác tiện nghi, lúc này mới xuất ra hai món đồ.

Hai thứ đồ này đưa qua, đối phương dù cho không đổi, cũng không có tư cách đem bảo vật của hắn phá huỷ. Không đổi không có sao, lại đem vật của hắn truyền tống trở về. Nghê Phụng Niết có dũng khí lại đem đồ đạc hủy diệt, hắn liền có dũng khí hỏi trước Khổ Trục Thiên Tiệm Tiên Lâu có quản hay không, nếu là Khổ Trục mặc kệ, vậy hắn lập tức động thủ, sau đó truyền tin cho Trác Bình An, không cho Nghê Phụng Niết rời đi Thiên Tiệm Tiên Thành. Hai cái Đại Tiên đế, còn chơi không lại một cái Tiên Tôn, vậy hắn Mạc Vô Kỵ coi như là đáng đời.

- Ha ha ha...

Nghê Phụng Niết cười ha ha:

- Ta Nghê Phụng Niết liền xem xem thủ đoạn của ngươi có đúng hay không lợi hại cùng như của ngươi, đợi lát nữa ta hủy diệt vật của ngươi, nhìn ngươi làm sao để cho ta không đi ra được Thiên Tiệm Tiên Thành.

Mạc Vô Kỵ cùng Lôn Thải đối thoại, còn có động tác Tiêu Lễ Thế, chỉ là một góc mà thôi. Cũng không phải tất cả mọi người quan tâm tới, Nghê Phụng Niết sẽ không có quan tâm đến. Nếu là hắn nhìn thấy, dù hắn sẽ không đem Mạc Vô Kỵ để ở trong mắt, cũng sẽ không nói lời này.

Ngồi ở một bên, Lôn Thải trong lòng cười nhạt, hắn châm chọc chính là Nghê Phụng Niết. Đối với luyện thể tiên nhân, hắn luôn luôn là xem thường. Loại này tên gia hỏa, chính là hạng người ý nghĩ đơn giản. Người khác cho rằng Mạc Vô Kỵ không cách nào lưu lại Nghê Phụng Niết, hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ muốn tại Thiên Tiệm Tiên Thành giết chết Nghê Phụng Niết, vậy thì đơn giản như bóp chết một con kiến bình thường giống nhau.

- Vì để cho ngươi hiểu rõ ta Nghê Phụng Niết chưa bao giờ ỷ thế hiếp người, ta liền mở hộp ngọc ra để cho mọi người xem...

Nghê Phụng Niết nói xong, liền mở ra cái hộp ngọc thứ nhất.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ buồn cười, ỷ thế hiếp người? Một Tiên Tôn lại muốn cậy thế đối với hắn, thật đúng là nói đi ra. Coi như là Trác Bình An không ở nơi này, Đại Hoang còn ở bên cạnh hắn sao?.

Nghê Phụng Niết đã giật mình, chẳng những là Nghê Phụng Niết giật mình, coi như là những người khác đồng dạng giật mình. Bởi vì trong hộp ngọc của Mạc Vô Kỵ đồ đạc mặc dù xa không bằng Vô Căn Trọng Kim, cũng không phải là cái gì rác rưởi. Đây là một gốc cây Bất Diệt Thánh Trúc, chính là đồ đạc Đan Đạo Tiên Minh minh chủ Tiêu Lễ Thế mong muốn.

Nguyên vốn cả chút ầm ĩ đại điện lúc này an tĩnh rất nhiều, Bất Diệt Thánh Trúc đích thật là giao dịch không được một khối lớn Vô Căn Trọng Kim như vậy. Nhưng nếu là Nghê Phụng Niết vì cái này liền phá huỷ Bất Diệt Thánh Trúc, vậy thì thật là ỷ thế hiếp người. Loại vật này không giao đổi có thể đổi trở về cho Mạc Vô Kỵ.

Nghê Phụng Niết sắc mặt cũng có chút khó coi, bởi vì một gốc cây Bất Diệt Thánh Trúc này là thứ hắn cần. Dù để đổi Vô Căn Trọng Kim còn chưa đủ, trước hắn lời đã nói ra ngoài. Nếu mà không phá huỷ nói, vậy chẳng khác nào tỏ ra yếu kém.

Sắc mặt khó nhất nhìn là Tiêu Lễ Thế, Bất Diệt Thánh Trúc này chính là vật hắn muốn, trước hắn đưa ra giao dịch thời điểm, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không quan tâm hắn. Xem ra đợi lát nữa còn phải đi tìm một cái Mạc Vô Kỵ, Bất Diệt Thánh Trúc này đối với hắn cũng có tác dụng cực lớn.

Hộp ngọc số 1 là Bất Diệt Thánh Trúc, cái hộp ngọc thứ hai đồ đạc giá trị không bằng Bất Diệt Thánh Trúc, nói vậy cũng sẽ không kém, xem ra Mạc Vô Kỵ cũng không phải ôm vận khí, mà là thật sự lấy ra thứ tốt. Lúc này tất cả mọi người đang chú ý trong tay Nghê Phụng Niết cái hộp ngọc thứ hai, đều muốn biết Mạc Vô Kỵ lấy ra cái thứ hai trao đổi vật phẩm là vật gì.

Nghê Phụng Niết cũng đang lúc mọi người chờ đợi mở ra hộp ngọc.

Một quả trái cây màu xám tro nằm ở trong hộp ngọc…

Toàn bộ đại điện hoàn toàn yên tĩnh, tuy tiện cái này trái cây bị vô số cấm chế khóa lại, thế nhưng là thẩm thấu đi ra thiên địa đạo vận, tại trong đại điện này bất cứ người nào đều có thể rõ ràng cảm thụ được.

Một phần Tiên Tôn hậu kỳ tu sĩ, thậm chí tuôn ra một loại xung động, hận không thể lập tức nhào qua cướp đoạt một quả trái cây này.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm mắng, tên ngu xuẩn này chính là đang tìm chết. Đế Đạo Quả loại này vật trân quý cứ như vậy mở ra bị mọi người thấy, đây không phải là đang tìm chết là cái gì?

Dù sao nó muốn chết cùng hắn không có quan hệ, Đế Đạo Quả đều là một gốc cây một quả, còn cực kỳ rất thưa thớt. Có thể tìm tới một quả đã coi như là thiên đại tạo hóa, chứ đừng nói chi là liên tục đạt được hai quả.

Nghê Phụng Niết lấy ra Đế Đạo Quả, người khác chỉ biết đi tìm tên ngu xuẩn đó, sẽ không cho là hắn Mạc Vô Kỵ còn có quả thứ hai, trên thực tế hắn đích xác là không có quả thứ hai.

- Đế Đạo Quả...

Từng đợt âm vang hút hơi lạnh thanh lên, càng nhiều hô hấp tham lam truyền ra. Mọi người cho Bất Diệt Thánh Trúc là đồ đạc chính, không nghĩ tới Bất Diệt Thánh Trúc mới chỉ là hàng khuyến mãi a.

Từ giá trị đi lên nói, Đế Đạo Quả có lẽ không bằng Hỗn Độn Mộc mẫu tinh, nhưng từ thực dụng tính chất mà nói, Đế Đạo Quả mới là thứ người ta muốn nhất.

Lại đem một quả Hỗn Độn Mộc mẫu tinh cùng một quả Đế Đạo Quả đặt ở trước mặt một cái Tiên Tôn, Tiên Tôn đó nhất định là lựa chọn Đế Đạo Quả, mà không phải lựa chọn Mộc mẫu tinh.

Người nhiều hơn trong lòng là đang cười nhạo Mạc Vô Kỵ, loại bảo vật này, cư nhiên lấy ra trao đổi. Lấy ra trao đổi cũng thì thôi, còn phải mất một gốc cây Bất Diệt Thánh Trúc.

Phải biết rằng một quả Đế Đạo Quả, cũng đủ để đổi lấy Vô Căn Trọng Kim, dù cho hơi không đủ, cũng là chênh lệch rất ít. Cộng thêm Nghê Phụng Niết yêu cầu Chứng Đạo Tiên Đế bảo vật, có thể khẳng định Mạc Vô Kỵ không thêm Bất Diệt Thánh Trúc, Nghê Phụng Niết cũng sẽ đồng ý trao đổi.

- Ba!

Nghê Phụng Niết trước tiên lại đem hộp ngọc đóng lại, đồng thời tay vỗ một nhịp, liền đem Vô Căn Trọng Kim trước người trên bàn truyền tống cho Mạc Vô Kỵ.

Làm xong những thứ này, hắn mới cúi người hành lễ với Mạc Vô Kỵ nói:

- Ta Nghê Phụng Niết lòng tiểu nhân, đạo hữu là người chân chính rộng lượng. Kỳ thực chỉ cần một quả Đế Đạo Quả liền cũng đủ đổi lấy Vô Căn Trọng Kim của ta, đạo hữu còn cộng thêm một gốc cây Bất Diệt

Thánh Trúc, có thể thấy được đạo hữu là người quang minh lỗi lạc. Ta Nghê Phụng Niết ở chỗ này hướng đạo hữu trịnh trọng xin lỗi, mong đạo hữu tha thứ.

Thật sự là một gốc cây Bất Diệt Thánh Trúc này đối với ta có chỗ đại dụng, ta chỉ có thể mặt dày nhận lấy. Ta Nghê Phụng Niết coi như là nợ ngươi một cái nhân tình, Thiên Trọng Tiên Tông coi như là một cái tốt luyện thể tông môn, tương lai đạo hữu nếu là muốn lựa chọn địa phương luyện thể, cũng là có thể đi ta Thiên Trọng Tiên Tông.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động, hắn là một cái luyện thể tu sĩ. Thiên Trọng Tiên Tông là đệ nhất luyện thể tiên môn, tương lai nói không chừng hắn thật là có chỗ cần mượn. Nghê Phụng Niết này cũng coi như là quang minh lỗi lạc, tính khí to lớn, nhận sai cũng là không có nửa điểm do dự. Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Tại hạ Mạc Vô Kỵ, tương lai nếu là có chỗ cần, nhất định đến làm phiền.

Nghê Phụng Niết lần nữa liền ôm quyền, xoay người rời đi. Hắn đã giao dịch tới vật mình cần rồi, không chuẩn bị ở tại chỗ này.

Đế Đạo Quả loại vật này quá nhiều người mơ ước, hắn hiện tại nếu thu vào tay, trước tiên đi chứng Tiên Đế chi đạo mới đúng là chính sự.

- Mạc Đan Sư này thật đúng là kẻ ngu si, một quả Đế Đạo Quả liền có thể đổi lại đồ đạc, lại còn bỏ thêm một gốc cây Bất Diệt Thánh Trúc.

Nghê Phụng Niết rời đi, ngồi sau lưng Mạc Vô Kỵ Tố Tịch truyền âm cho sư phụ của nàng Viên Ý.

Viên Ý cũng thật không ngờ Mạc Vô Kỵ cư nhiên có thể xuất ra vật trân quý như vậy trao đổi Vô Căn Trọng Kim, nghe Tố Tịch truyền âm sau đó, nàng dường như nghĩ tới một ít gì, cũng truyền âm cho Tố Tịch:

- Tố Tịch, có đôi khi chịu thiệt chưa hẳn chính là chuyện xấu. Mạc Đan Sư này thật không đơn giản, ngươi sau này nhìn thấy phải biểu thị tôn trọng.

Viên Ý là một Tiên Đế, tại Mạc Vô Kỵ cùng Nghê Phụng Niết giao dịch thành sau đó, nàng liền rõ ràng cảm nhận được xung quanh trong ánh mắt một phần tiên nhân nhìn về phía Mạc Vô Kỵ nhiều hơn một loại tôn trọng. Một tu sĩ không muốn để cho người khác thua thiệt, vô luận ở địa phương nào, đều có thể được tôn trọng của người khác. Người như thế, người nào cũng nguyện ý kết giao. Kẻ ngu si? Có thể ngồi ở chỗ này, có mấy ai là người ngu?

Mạc Vô Kỵ bỏ them ra một gốc cây Bất Diệt Thánh Trúc, chẳng những thắng được đông đảo người tôn trọng, còn thu được Nghê Phụng Niết hữu nghị, thậm chí mời hắn đi Thiên Trọng Tiên Tông.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 628: Âm Hiểm Lôi Tông Trưởng Lão

Kế tiếp vài cái giao dịch tuy rằng không bằng Vô Căn Trọng Kim cùng Đế Đạo Quả trân quý, cũng đều là đỉnh cấp bảo vật. Trong đó một môn đỉnh cấp Hóa Địa Thần Thông, nửa điểm cũng không kém gì Đế Đạo Quả. Môn thần thông này có thể lại đem xung quanh tất cả thổ nguyên tố hóa thành cái khác nguyên tố, nếu là dùng trên mặt đất đấu pháp bên trong hoặc là một phần ác liệt trong hoàn cảnh, tuyệt đối là đệ nhất đẳng thủ đoạn.

Mạc Vô Kỵ cũng muốn trao đổi môn thần thông này, chỉ là trên người của hắn bảo vật cũng là có hạn. Môn thần thông này cũng không phải là bình thường giống nhau đồ đạc có thể trao đổi, còn có chính là nếu như hắn liên tiếp trao đổi thứ tốt, cũng sẽ khiến người khác mơ ước.

Chỉ trước mặt vài cái giao dịch, liền biểu lộ đây là Tiên Giới cao cấp nhất Tiên Dịch Hội.

Lúc này hàng thứ nhất một người áo đỏ nam tu đứng lên, hắn lấy ra một cái hộp ngọc ôm quyền nói:

- Ta chỗ này có một cái bộ phận cổ bảo, xin mọi người giám định.

Nói xong nam tử này mở ra hộp ngọc, trong hộp ngọc có một đoạn bụi không lưu thu to tuyến, xác thực nói, đây là một đoạn bấc đèn.

Mạc Vô Kỵ thần niệm hạ xuống rơi vào này bấc đèn thượng thời điểm, sắc mặt lập tức liền ngưng trọng. Này bấc đèn tuyệt đối không phải là vật tầm thường, ẩn chứa trong đó một loại Viễn Cổ tang thương đạo vận khí tức. Thần niệm của hắn rơi ở phía trên, thật giống như hạ

xuống rơi vào đại dương mênh mông trong biển rộng bình thường giống nhau, bắt lấy không tới bất luận cái gì chi tiết.

Nếu là lại tỉ mỉ quan sát, lại có một loại này bấc đèn chính là một phương thế giới cảm giác, ẩn chứa trong đó vô cùng vô tận quy tắc khí tức.

So với hắn đã từng lấy được Bán Nguyệt Thanh Kích, này bấc đèn đẳng cấp càng cao một bậc. Mạc Vô Kỵ chính bản thân ngưng luyện Bất Hủ Giới, hắn vừa nhìn liền này bấc đèn, liền rất rõ ràng này bấc đèn coi như là một phương thế giới, đẳng cấp còn không thấp. Chỉ là bởi vì này bấc đèn không có bàn đèn, cho nên một phương này thế giới hắn là còn không cách nào thành hình.

Có thể khẳng định, nếu là này bấc đèn có thể tìm tới bàn đèn nói, đây là một món giá trị xa xa vượt qua Vô Căn Trọng Kim bảo vật. Này chẳng những là linh bảo, thậm chí còn mang theo một phương không gian thế giới.

- Hàn Lung, ngươi quen biết này áo đỏ người là ai chăng?

Mạc Vô Kỵ nhìn xuất ra bấc đèn tên gia hỏa, trong lòng cảm giác người kia không có hảo ý.

Cái này bấc đèn lấy ra, nếu mà ai muốn ý trao đổi, vậy đã nói rõ bàn đèn tại trong tay của người nào. Tên này rất có thể là tìm kiếm bàn đèn tại tay người nào bên trong, mà không phải đơn thuần muốn giao dịch vật này. Nếu không, thứ này cho dù tốt, cũng là không trọn vẹn, dùng nhiều tiền giao dịch trở về có chỗ lợi gì?

Đồng dạng, người này nếu có dũng khí xuất ra loại bảo vật này đi ra giao dịch, có thể thấy được hắn sức lực có bao nhiêu thâm hậu.

- Người nọ là ta quen biết, Lôi Tông mạnh nhất trưởng lão, Kỳ Quân Ất. Nghe nói người này vô hạn tiếp cận Đại Tiên đế, một tay lôi hệ thần

thông, cả bình thường vậy Đại Tiên đế cũng không dám cùng hắn đấu pháp.

Hàn Lung nhỏ giọng truyền âm nói.

Mạc Vô Kỵ âm thầm gật đầu, thảo nào có cái này sức lực. Thực lực như vậy, coi như là có người đánh hắn bấc đèn chú ý, cũng không có lá gan đó.

Mạc Vô Kỵ tin tưởng không có người đứng ra giao dịch, coi như là có bàn đèn nơi tay, cũng sẽ không giao dịch cái này bấc đèn. Loại này rõ ràng sự tình, trừ phi này người ngu ngốc, sẽ bại lộ trong tay mình bàn đèn. Hoặc là nói thực lực mạnh hơn Kỳ Quân Ất người, mới dám ra đây giao dịch.

Kỳ Quân Ất lại tiếp tục nói:

- Ta lần này tới Thiên Tiệm Tiên Lâu giao dịch hội chỉ là tiện thể, sau lần này, ta lại đem muốn rời khỏi Lôi Tông mịch bí ẩn nơi, bế quan 30 vạn năm. Bế quan sau đó, ta cũng sẽ không tái xuất hiện tại Tiên Giới. Này bấc đèn ở trong tay ta cũng vô dụng, nếu có cần bằng hữu mời dùng năm nghìn vạn thượng phẩm tiên tinh cộng thêm thập gốc cây cửu cấp tiên linh thảo trao đổi. Đương nhiên, nếu như không có nhiều đồ như vậy, cũng có thể dùng ngang nhau giá trị bảo vật trao đổi.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, tên này là bức người đi ra giao dịch a, nếu có bàn đèn, lần này không giao dịch, vậy thì cũng không có cơ hội nữa. Không nghe được tên này nói a, lập tức muốn bế quan tam mười vạn năm, xuất quan rồi còn không tại Tiên Giới. Giả như trong tay hắn có bàn đèn nói, hắn cũng thà rằng tin ngoài có, vạn nhất tên này thực sự bế quan tam mười vạn năm, sau đó không ra ngoài đâu nè?

Quy định thời gian trôi qua, không ai đứng ra giao dịch.

Kỳ Quân Ất mang theo một phần thất lạc nói:

- Đã như vậy, vậy ta liền đi. Chúc mọi người có thể trao đổi đến chính bản thân hài lòng đồ đạc.

Nói xong, Kỳ Quân Ất thật đúng là cấp tốc rời đi Tiên Dịch Hội trận, bước nhanh đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ có chút lắc đầu, tên này thực sự là độc a. Điều này hiển nhiên là lạt mềm buộc chặt, cũng không biết hắn đi qua bao nhiêu đấu giá hội, đi qua bao nhiêu Tiên Dịch Hội đùa giỡn loại thủ đoạn này.

Chỉ cần không phải kẻ ngu si, cũng sẽ không ở phía sau tiếp theo hắn cùng đi ra ngoài. Một khi tiếp theo Kỳ Quân Ất cùng đi ra ngoài, này không hiển nhiên là giấu đầu lòi đuôi sao.

Mạc Vô Kỵ cho rằng chắc chắn sẽ không có người theo Kỳ Quân Ất cùng đi ra ngoài, sự thực hết lần này tới lần khác cùng hắn dự liệu tương phản. Kỳ Quân Ất mới vừa rời đi, ngồi sau lưng hắn tĩnh tâm am Am Chủ Viên Ý cư nhiên mang theo đệ tử của nàng Tố Tịch đi theo.

Mạc Vô Kỵ có chút ngây người, này ni cô tu luyện tu đến ngu rồi sao? Như ngươi vậy đi theo ra, dù cho trên người ngươi không có bàn đèn, người khác cũng sẽ cho là ngươi trên người có bàn đèn a...

Không đúng, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì hiểu được, này đèn bàn đèn khẳng định tại Viên Ý trên người. Kỳ Quân Ất lần này câu cá thành công rồi, thật đúng là tìm được cái này cây đèn bàn đèn tại tay người nào bên trong.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể lắc đầu, loại chuyện này hắn không có năng lực quản, cũng không phải hắn có thể quản đến. Đừng xem Viên Ý cũng là tiên đế, Mạc Vô Kỵ khẳng định Viên Ý không phải là đối thủ của cáo già Kỳ Quân Ất. Này một cùng đi ra ngoài, nói không chừng liên cả đầu khớp xương bột phấn đều có thể bị nuốt trọn.

Đáng thương cái kia tiểu ni cô Tố Tịch, đối với cái này đơn thuần đến như một cái giấy trắng bình thường vậy tiểu ni cô, Mạc Vô Kỵ vẫn rất có

hảo cảm.

Buông ra chuyện này, Mạc Vô Kỵ lần nữa giơ lên giao dịch thẻ bài. Đi qua nhiều lần như vậy giao dịch, lần này rốt cục đến lượt hắn.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái to lớn mâm ngọc, sau đó lấy ra hơn mười tấm các loại các dạng tiên đan đặt ở trước mặt, rồi mới lên tiếng:

- Các vị tiên hữu, ta là một cái thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế. Có thể luyện chế ra thất phẩm hạng nhất tiên đan, cho nên ta giao dịch cũng là thất phẩm hạng nhất tiên đan. Ta tiên đan bao gồm Lịch Tiên Vương Đan, ngưng Phong Ngân, Tam Chuyển Huyết Tịch Đan, Thanh Bồ Đan...

Lần này Mạc Vô Kỵ nói toàn bộ trong đại điện đều nghe được, trước Mạc Vô Kỵ tuyên truyền mình là thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, dù sao chỉ có một nhóm người nghe được, hiện tại Mạc Vô Kỵ thông qua giao dịch thủ đoạn đến tuyên truyền mình là thất phẩm Đan Đế, hiệu quả càng là rõ rệt.

Thất phẩm hạng nhất tiên đan tuy rằng trân quý, tại trường hợp này dưới cũng không coi vào đâu. Nhưng đây không phải là giao dịch trọng điểm, trọng điểm là Mạc Vô Kỵ là một cái thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế.

Tiên Dịch Hội đại điện truyền đến từng trận tiếng nghị luận, bởi vì trước Mạc Vô Kỵ cùng Nghê Phụng Niết giữa đó giao dịch, rất nhiều người đều đã biết Mạc Vô Kỵ lai lịch. Bất quá bọn hắn lấy được tin tức, Mạc Vô Kỵ là một cái bị Đan Đạo Tiên Minh vứt bỏ ngũ phẩm Tôn Cấp Đan Vương. Thế nào này trong thời gian ngắn, Mạc Vô Kỵ là thất phẩm Đan Đế?

Đông đảo thần niệm hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ lấy ra tiên đan thượng, trong thời gian ngắn, người trong đại điện đều đã nhìn ra, Mạc Vô Kỵ đích thật là một cái thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế. Nguyên nhân là Mạc Vô Kỵ lấy ra tiên đan, toàn bộ là thất phẩm hạng nhất tiên đan.

- Còn có hạng nhất Lịch Tiên Vương Đan...

Có người sợ hãi than ra.

Nếu như nói thất phẩm hạng nhất tiên đan không coi vào đâu, hạng nhất Lịch Tiên Vương Đan vậy thì không đơn giản. Thứ này thế nhưng là so với bình thường vậy bát phẩm tiên đan cũng đắt hơn nặng.

Đừng xem trước Đan Đạo Tiên Minh môn chủ Tiêu Lễ Thế lấy ra một lò bát phẩm Hư Địch Đại Tôn Đan, trên thực tế muốn mọi người lựa chọn, tuyệt đại đa số người sẽ chọn càng làm khó thất phẩm tiên đan Lịch Tiên Vương Đan.

- Mạc Đan Sư, ta yêu cầu một quả Lịch Tiên Vương Đan, làm sao giao dịch?

Có người nhịn không được coi như trận tuân hỏi lên.

- Mạc Đan Sư, có thể hay không hỗ trợ luyện chế một lò thất phẩm tiên đan?

Lại có người không kịp chờ đợi hỏi.

Trước Hứa Tục Nhân cùng Tiêu Lễ Thế lên sân khấu, không người nào dám như vậy hỏi han. Dùng Hứa Tục Nhân cùng Tiêu Lễ Thế địa vị, tại Tiên Dịch Hội như vậy hỏi chẳng những sẽ để cho người khác cảm thấy ngươi cuồng vọng tự đại, thậm chí còn sẽ khiến hai vị cường giả bất mãn.

Đối mặt Mạc Vô Kỵ sẽ không có nhiều cố kỵ như vậy, Mạc Vô Kỵ danh tiếng không hiện, thậm chí không phải là người Đan Đạo Tiên Minh. Một cái tán tu Đan Đế, hỗ trợ luyện đan, đó là chuyện rất bình thường.

...

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ là dự định tham gia hết lần này Tiên Dịch Hội, trước đây không lâu thấy Hứa Tục Nhân sau khi đi, hắn liền thay đổi chủ ý. Hắn phải thừa dịp lần này Tiên Dịch Hội không có kết thúc

trước, đi nhận thức một chút Hứa Tục Nhân. Đồng thời thỉnh cầu Hứa Tục Nhân vì hắn luyện chế bán nguyệt nặng kích.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, cười tủm tỉm ôm quyền nói:

- Các vị tiên hữu, nếu như ta từng cái một giao dịch nói, sẽ trì hoãn mọi người thời gian. Ta ngược lại có một cái biện pháp tốt, chờ lần này Tiên Dịch Hội sau khi kết thúc, bất luận cái gì muốn muốn giao dịch đan dược hoặc là muốn mời ta hỗ trợ luyện đan tiên hữu, quân có thể đi Thiên Tiệm Tiên Lâu lầu bảy giáp lục thất đi tìm ta. Ta một đoạn thời gian rất dài đều có thể ở tại Thiên Tiệm Tiên Lâu, đồng thời giúp mọi người luyện đan.

Đương nhiên, bởi vì đây là Thiên Tiệm Tiên Lâu Tiên Dịch Hội, ta cùng mọi người giao dịch thời điểm, cũng sẽ xuất ra nửa thành giao cho Thiên Tiệm Tiên Lâu.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, rất nhiều người đều đoán ra Mạc Vô Kỵ cùng Thiên Tiệm Tiên Lâu quan hệ không cạn. Tại Thiên Tiệm Tiên Lâu, vô luận kia một tầng, chỉ cần là giáp thất, đều là thân phận so sánh tương đối tôn quý người.

Đây cũng là Mạc Vô Kỵ biết làm người địa phương, hắn ở chỗ này tuyên truyền hắn thất phẩm Đan Đế thân phận, sau đó tại Thiên Tiệm Tiên Lâu giúp người luyện đan, đồng thời giao dịch tiên đan, tự nhiên không có khả năng không nhìn Thiên Tiệm Tiên Lâu. Khổ Trục vừa ý hắn đan nói không sai, hắn cũng không có thể bởi vì Khổ Trục coi trọng, liền không chút kiêng kỵ lợi dụng Thiên Tiệm Tiên Lâu. Vô luận là bằng hữu chân chính, hay là lợi ích bằng hữu, hữu tình cùng lợi ích đều là cho nhau.

Khổ Trục thanh âm đúng lúc vang lên:

- Mạc Đan Đế sau này sẽ là ta bạn của Thiên Tiệm Tiên Lâu, muốn đến ta Thiên Tiệm Tiên Lâu luyện đan tìm Mạc Đan Đế luyện đan bằng hữu, ta Thiên Tiệm Tiên Lâu nhiệt liệt hoan nghênh. Về phần Mạc Đan

Đế nói nửa thành, ta Thiên Tiệm Tiên Lâu như thế nào đi nữa, cũng không có thể thu Mạc Đan Sư tiên tinh.

Tuy rằng còn có một câu không có nói ra, đó chính là đi tới Thiên Tiệm Tiên Lâu tìm Mạc Vô Kỵ luyện đan tiên nhân, Thiên Tiệm Tiên Lâu phỏng chừng đều muốn phải thu bộ phận phí dụng.

Mạc Vô Kỵ cũng đã hiểu Khổ Trục ý tứ, hắn cũng không thèm để ý. Nếu tới tìm hắn luyện đan, khẳng định không phải là hạng người đơn giản, hắn tại Thiên Tiệm Tiên Lâu luyện đan, Thiên Tiệm Tiên Lâu thu phí dụng, cũng là phải.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 629: Bán Nguyệt Trọng Kích

- Phiền khổ thành chủ, ở chỗ này ta lại tuyên bố một việc. Mười năm sau, ta sẽ khai sáng tiên môn thuộc về mình, Bình Phạm. Hoan nghênh tiên hữu khắp nơi đi vào cổ động, đến lúc đó ta sẽ giúp mọi người luyện đan ba tháng. Bình Phạm có một cái chi nhánh là Thiên Cơ Tông, cũng hoan nghênh đệ tử các nơi Thiên Cơ Tông ở Tiên Giới về nhà. Từ hôm nay trở đi, kẻ cùng Thiên Cơ Tông là địch, chính là địch nhân của ta Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thừa cơ lại đem Bình Phạm lập tông sự tình nói đi ra ngoài.

Nói ra Thiên Cơ Tông, đó là bởi vì hắn hiện tại có năng lực bảo trụ Thiên Cơ Tông tàn dư đệ tử. Đồng thời cũng nói cho các tông môn ức hiếp Thiên Cơ Tông đệ tử, các ngươi có thể thu tay lại, nếu như tiếp tục nữa đừng trách ta Mạc Vô Kỵ không khách khí.

Phóng xuất mấy tin tức này sau đó, Mạc Vô Kỵ mới mang theo Đại Hoang rời đi Tiên Dịch Hội. Về phần Hàn Lung, nàng có chuyện gì đó, tạm thời chưa theo Mạc Vô Kỵ cùng nhau rời đi.

Đi ra Tiên Dịch Hội đại điện, Mạc Vô Kỵ cũng không trở về đến nơi ở, mà là cấp thiết đi tới lầu chín giáp mười chín thất.

Không đợi Mạc Vô Kỵ đụng vào cửa cấm chế, một giọng ôn hòa liền truyền đến:

- Nếu tới rồi xin mời vào sao?.

Đang khi nói chuyện, cửa vào cấm chế bị mở ra, Mạc Vô Kỵ đi vào sau đó liếc mắt một cái liền nhìn thấy Hứa Tục Nhân đang ở ngưng luyện một món đồ vật hắn cũng không nhìn ra.

Cửa cấm chế lần nữa đánh lên, Hứa Tục Nhân cũng kết thúc luyện chế trong tay đồ vật, đem đặt ở một bên.

- Tán tu Mạc Vô Kỵ ra mắt Hứa tiền bối.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, giọng nói rất là tôn kính.

- Mạc tiên hữu, mời ngồi đi. Ngươi là một cái thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, nếu theo thời gian, địa vị cũng không kém so với ta, giữa chúng ta không cần giữ lễ tiết.

Hứa Tục Nhân gật gật đầu nói.

Hắn đi tương đối sớm, có thể biết Mạc Vô Kỵ là thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, hiển nhiên là người khác truyền tin tức cho hắn.

Mạc Vô Kỵ cũng không có khách khí, Tiên Giới thực lực vi tôn, hắn tôn trọng đối với Hứa Tục Nhân, cũng không phải là bởi vì Hứa Tục Nhân là cửu phẩm Tiên Đế, mà là tính tình của Hứa Tục Nhân. Từ Hứa Tục Nhân tiến vào Tiên Dịch Hội, đến Hứa Tục Nhân rời đi, hắn không có từ trên người Hứa Tục Nhân cảm thụ được nửa điểm thế thái lấy thế đè người. Mạc Vô Kỵ còn có thể cảm giác được, Hứa Tục Nhân đối với tất cả mọi người khách khí, không phải là làm ra vẻ, là phát ra từ nội tâm khách khí.

Còn có một chút, đó chính là hắn tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, cảm thụ được Hứa Tục Nhân cùng hắn có tương tự khí tức.

Chờ Mạc Vô Kỵ ngồi xuống, Hứa Tục Nhân mới nhìn Tiên Khôi sau lưng Mạc Vô Kỵ nói:

- Tiên Khôi này rất mạnh, chí ít ta luyện chế không được, nếu như ta không có đoán sai, này hắn không phải là Tiên Giới đồ đạc.

- Đúng, Đại Hoang ở trong mắt ta là bằng hữu của ta, là ta tại ngẫu nhiên cơ hội gặp đc.

Mạc Vô Kỵ đáp. Mạc Vô Kỵ đã dự định được rồi, nếu mà Hứa Tục Nhân yêu cầu quan sát một chút Đại Hoang, hắn cũng không cự tuyệt. Dù sao loại này đẳng cấp luyện khí đại sư, thấy Đại Hoang, rất khó không sinh ra nhìn một chút tâm tính.

Nghe Mạc Vô Kỵ lại đem một cái Tiên Khôi làm bằng hữu, Hứa Tục Nhân ánh mắt hơi sáng ngời, đối với Mạc Vô Kỵ càng là có hảo cảm. Hắn không có nói tiếp Tiên Khôi sự tình, cũng không có bảo Mạc Vô Kỵ lại đem Đại Hoang cho hắn xem, mà là chủ động hỏi:

- Mạc tiên hữu lần này tới tìm ta có chuyện gì không?

Mạc Vô Kỵ lấy ra khối Vô Căn Trọng Kim cùng kích lưỡi Bán Nguyệt Thanh Kích, sau đó nói:

- Tiểu tử muốn mời tiền bối luyện chế một món trường kích cho ta.

- Thứ tốt.

Thấy Mạc Vô Kỵ lấy ra hai thứ này đồ vật, Hứa Tục Nhân nhãn tình sáng lên, khen.

Hắn đầu tiên nắm lên không phải là Vô Căn Trọng Kim, mà là này Bán Nguyệt Thanh Kích mảnh vụn. Lại đem mảnh vụn này lật tới lật lui nhìn mấy lần sau đó, hắn mới buông xuống Bán Nguyệt Thanh Kích tàn lưỡi, lại cũng không có nói tiếp cái gì.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, lần nữa liền ôm quyền:

- Hứa tiền bối, ta...

Mạc Vô Kỵ là thật tâm muốn một món pháp bảo tốt, cho nên hắn định dùng một quả Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh đến trao đổi, mời Hứa Tục Nhân vì hắn luyện chế pháp bảo. Đương nhiên một quả Hỗn Độn Hỏa

mẫu tinh giá trị khẳng định hơn xa mời người hỗ trợ luyện chế một món pháp bảo, cho nên Mạc Vô Kỵ còn muốn mời Hứa Tục Nhân đưa hắn một món cửu phẩm phi hành tiên khí.

Để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, không đợi hắn đem lời nói cho xong, Hứa Tục Nhân liền cắt đứt lời của hắn:

- Mạc Đan Sư, ngươi tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết?

Nghe được Hứa Tục Nhân câu hỏi, Mạc Vô Kỵ càng là khẳng định Hứa Tục Nhân tu luyện cũng là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hắn lúc này gật đầu nói:

- Đúng vậy, ta tu luyện chính là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, chẳng lẽ tiền bối tu luyện cũng cái này?

Mạc Vô Kỵ tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết không sai, cũng không phải Hứa Tục Nhân cho rằng cái loại này Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Mà là chính hắn sửa chữa sau đó Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, thậm chí có thể nói cùng vốn có Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tương phản, bởi vì hắn là Nghịch Tu.

Hứa Tục Nhân không trả lời Mạc Vô Kỵ nói, tiếp tục nói:

- Mạc Đan Sư ngồi ở chỗ này chờ, món pháp bảo này ta yêu cầu năm ngày. Đang trong quá trình luyện chế, yêu cầu một phần máu huyết của ngươi, nói như vậy, món pháp bảo này sẽ cùng ngươi dung hợp càng thấu triệt.

Mạc Vô Kỵ nao nao, Hứa Tục Nhân không hỏi chuyện thù lao, cũng không có nói hắn tu luyện cũng là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, cứ như vậy hỗ trợ luyện pháp bảo?

Phải biết rằng một món công kích pháp bảo hơn hắn cửu phẩm tiên khí, giá cả luyện chế cũng là kinh người. Hứa Tục Nhân đây là ý gì?

Lúc này Hứa Tục Nhân hết sức chăm chú bắt đầu nghiên cứu thanh kích, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể chờ món pháp bảo này luyện chế xong rồi lại nói. Cũng may trên người hắn thứ tốt cũng có một chút, trả phí dụng Hứa Tục Nhân luyện khí hắn không có vấn đề.

Hứa Tục Nhân đủ quan sát hơn hai canh giờ, lúc này mới giơ tay lên tế xuất một đoàn hỏa diễm.

Một loại kinh khủng nhiệt độ uy hiếp truyền đến, Mạc Vô Kỵ theo bản năng thân thể thoáng ngửa ra sau một phần. Bên trong đóa hỏa diễm tử mang hồng, hỏa diễm bên trong cư nhiên loáng thoáng có 9 đóa chồi. Đây là cửu cấp tiên diễm? Mạc Vô Kỵ âm thầm líu lưỡi, hắn nếu mà không phải là chiếm được Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, muốn lại đem Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp trở thành thất cấp tiên diễm, còn không biết cần bao nhiêu năm.

Dưới mắt hắn là thật nhìn thấy một đóa cửu cấp tiên diễm, bên trong ngọn lửa này tử mang hồng, hắn cũng không biết rốt cuộc là cái gì hỏa diễm. Ngọn lửa này đều cửu cấp tiên diễm, không biết Hứa Tục Nhân vì sao còn muốn cửu hoa Diễm Tâm Thạch.

Càng làm cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, Hứa Tục Nhân cư nhiên lại đem Bán Nguyệt Thanh Kích ném vào trong hỏa diễm bắt đầu hòa tan.

Tuy tiện Bán Nguyệt Thanh Kích là đỉnh cấp pháp bảo, nhưng theo những cấm chế kia bị phá hư, thanh này kích tài liệu lại cứng rắn, tại dưới cửu cấp tiên diễm, cũng từ từ bắt đầu tan chảy.

Chẳng lẽ không phải lại đem Vô Căn Trọng Kim luyện chế vào bên trong Bán Nguyệt Thanh Kích, sau đó sẽ lần nữa hình thành một cái trường kích mới? Nếu mà một lần nữa lại đem Bán Nguyệt Thanh Kích kích lưỡi luyện hóa, vậy pháp bảo này cùng Bán Nguyệt Thanh Kích có cái quan hệ thế nào? Hắn là một món hoàn toàn mới pháp bảo sao??

Hứa Tục Nhân tốc độ tay càng lúc càng nhanh, tại Bán Nguyệt Thanh Kích bị hòa tan sau đó, hắn lại đem Vô Căn Trọng Kim mang vào hỏa

diễm.

Tại dưới cửu cấp tiên diễm, Vô Căn Trọng Kim hòa tan cũng cực kỳ cấp tốc.

Chỉ nửa ngày, dung dịch đã hóa thành một đoàn vặn vẹo không ngừng dịch thể. Hứa Tục Nhân hai tay không ngừng đánh ra các loại thủ quyết, mỗi một đạo thủ quyết đánh ra, thật giống như có vô số tạp chất bị gạt ra khỏi đến.

Mạc Vô Kỵ hiện tại chính là một cái cấp năm tiên trận sư, đối với cấm chế cùng các loại trận văn coi như là có điều đọc lướt qua, thế nhưng là so với trước mắt Hứa Tục Nhân, hắn còn kém quá xa.

Thảo nào nói mỗi một cái luyện khí cường giả đều là một cái trận đạo cao thủ, những lời này thật đúng là một điểm đều không có nói sai. Hứa Tục Nhân luyện khí bản lĩnh, Mạc Vô Kỵ còn không biết. Có một chút hắn có thể khẳng định, Hứa Tục Nhân nhất định là một cái trận đạo cao thủ.

Theo Hứa Tục Nhân không ngừng đánh ra thủ quyết, trường kích còn chưa thành hình truyền ra nhàn nhạt sắc bén sát khí.

- Phun ra máu huyết!

Nhưng vào lúc này, Hứa Tục Nhân bỗng nhiên đối với Mạc Vô Kỵ hét lên một tiếng.

Mạc Vô Kỵ cũng tiếp xúc qua khí đạo, thậm chí là một cái có thể luyện chế nhị phẩm tiên khí Luyện Khí Sư, hiện tại Hứa Tục Nhân quát chói tai, hắn tự nhiên hiểu rõ chuyện gì xảy ra, hắn không chút do dự phun ra một đạo máu huyết tiến vào bên trong khí phôi.

Theo Mạc Vô Kỵ một đạo máu huyết phun đi vào, này một đạo trường kích thật giống như có thêm một tia sinh mệnh bình thường giống

nhau, một tia sinh mệnh khí tức này cùng Mạc Vô Kỵ ý niệm mơ hồ liên kết cùng nhau.

- Tiếp tục phun ra máu huyết...

Hứa Tục Nhân sắc mặt có chút tái nhợt, thủ quyết tốc độ nhanh hơn. Lúc này, hắn bắt đầu không ngừng khắc các loại các dạng trận văn tiến vào bên trong khí phôi.

Mạc Vô Kỵ không dám chậm trễ, một ngụm máu huyết lần nữa văng đi vào.

Dưới tình hình chung, hai cái máu huyết phun ra như vậy đủ rồi. Mạc Vô Kỵ không biết này còn vừa mới bắt đầu, tại Hứa Tục Nhân quát chói tai, hắn một đạo lại một đạo máu huyết phun vào bên trong khí phôi.

Thời gian cũng là một ngày lại một ngày trôi qua, khí phôi dần dần tạo thành một đạo trường kích hình dạng, mà Mạc Vô Kỵ sắc mặt cũng là càng ngày càng tái nhợt.

Nếu không phải hắn còn có Sinh Cơ Lạc hỗ trợ, Mạc Vô Kỵ hoài nghi mình có thể hay không tiếp tục kiên trì.

Ngay cả Đại Hoang đều cảm giác có cái gì không đúng, chợt nghe đến Hứa Tục Nhân hét lên một tiếng:

- Thu!

- Ầm!

Một đạo mơ hồ tiếng sấm chi âm truyền đến, chỉ là đạo này tiếng sấm chi âm tới nhanh, đi cũng nhanh. Mạc Vô Kỵ không có để ý, hắn sở hữu lực chú ý đều ở trên trường kích.

- Choang!

Một tiếng thanh minh sau đó, một thanh kích dài hơn hai thước trôi lơ lửng ở tại trước mặt Mạc Vô Kỵ, trường kích cả người mang theo nhàn nhạt màu xanh.

Thế nhưng màu xanh cũng không hoa lệ, thậm chí có chút xấu xí, thoạt nhìn thật giống như trường đầy rêu xanh bình thường giống nhau. Kích lưỡi trường thì gần một thước, hiện ra hình bán nguyệt, chiếm cứ một phần ba, thoạt nhìn cũng là không hề hào quang.

Tùy tiện nhìn thế nào, cái trường kích này chính là một món tầm thường cực kỳ pháp bảo.

Tuy tiện trường kích còn không vào trong tay, một loại cùng tâm tương liên cảm giác liền xông lên Mạc Vô Kỵ trong lòng. Mạc Vô Kỵ theo bản năng vừa vung tay, trường kích tự động hạ xuống rơi vào trong tay Mạc Vô Kỵ.

Một cổ cường hãn đến mức tận cùng sắc bén khí thế truyền ra, Mạc Vô Kỵ trong lồng ngực vào giờ khắc này dâng lên hào tình vạn trượng. Hắn có một loại cảm giác, chỉ cần hắn nguyện ý, một kích này là có thể lại đem tất cả xé rách.

Cảm giác thạt cường đại, Mạc Vô Kỵ tiên nguyên thoáng huy động, trong tay trường kích liền xé rách ra một đạo mấy thước dài thanh mang, sát ý dâng trào.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu liễm bản thân tiên nguyên, hắn kích động đối với Hứa Tục Nhân cúi người hành lễ:

- Đa tạ Hứa tiền bối vì tiểu tử luyện ra chí bảo như vậy.

Can trường kích thoạt nhìn rất bình thường, Mạc Vô Kỵ nắm trong tay sau đó, liền quá rõ này can trường kích không tầm thường. Đây tuyệt đối là cửu phẩm tiên khí, thậm chí là vượt qua cửu phẩm tiên khí tồn tại.

Duy nhất để cho hắn nghi ngờ là, can trường kích này không cần hắn luyện hóa.

- Can trường kích này gia nhập ngươi máu huyết, cho nên ngươi không cần luyện hóa, người khác cũng không cách nào cướp đi. Này chỉ thuộc về ngươi một người trường kích, ngươi đặt cái tên sao?.

Dường như đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ nghi hoặc, Hứa Tục Nhân thoạt nhìn như nhau rất là mệt mỏi nói.

- Liền kêu Bán Nguyệt Trọng Kích sao?.

Mạc Vô Kỵ thuận miệng nói, hắn rõ ràng có thể trống canh một vang dội một chút tên, hết lần này tới lần khác lại cảm thấy càng thông thường tên càng có thể xứng với trường kích của hắn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 630: Cổ Quái Hứa Đại Sư

Hứa Tục Nhân gật đầu:

- Tên này coi như là miễn cưỡng sao?, trường kích này chính là do bình thường đến bất hủ, tên càng tầm thường càng tốt. Vô luận như thế nào, trường kích này thích hợp ngươi sử dụng.

- Tiền bối kia, ta lại đổi tên cho trường kích bình thường hơn nữa?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói, đặt cái đơn giản tên còn không dễ dàng.

Hứa Tục Nhân khoát tay áo:

- Ngươi đệ nhất đặt tên, đã làm cho can trường kích này thừa nhận, ám hợp thiên địa đạo vận, trở thành tên kích, không cần đổi lại.

Mạc Vô Kỵ cũng không có nhiều hơn nữa nói, hắn mặc dù không có đến cái cảnh giới kia, cũng có thể miễn cưỡng cảm nhận được cái cảnh giới kia một phần mơ hồ quy tắc.

- Tiền bối luyện chế ra chí bảo như vậy cho ta, ta chỗ này vừa lúc có một quả...

Khi trước chưa có nhìn thấy Bán Nguyệt Trọng Kích, Mạc Vô Kỵ cũng không định dùng Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh cho Hứa Tục Nhân làm thù lao. Nhìn thấy Bán Nguyệt Trọng Kích sau đó, Mạc Vô Kỵ thay đổi tâm tính của mình.

Như vậy một món pháp bảo, coi như là hắn dùng hai quả hỏa mẫu tinh trao đổi hắn cũng nguyện ý. Có lẽ trường kích này xa xa không đến một quả Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh giá cả, thế nhưng đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đây là hắn thích pháp bảo. Không có gì, so với mình thích càng trọng yếu hơn.

Để cho Mạc Vô Kỵ buồn bực là, Hứa Tục Nhân lại một lần nữa ngăn cản hắn muốn nói, thậm chí đưa ra một cái ngọc giản cùng truyền tin bài cho Mạc Vô Kỵ:

- Vật của ngươi ta cũng chướng mắt, nơi này có một quả ta truyền tin bài, tương lai ta cần thời điểm, ngươi đến ra tay trợ ta một lần liền có thể. Ngọc giản là ta đối với luyện khí một điểm tâm đắc, ngươi cũng cầm đi sao?. Được rồi, ta muốn nghỉ ngơi một chút, chính ngươi rời đi là đc.

Một chút đồ đạc cũng không có thu, chỉ cần mình tương lai tại hắn cần thời điểm đi giúp một chuyện? Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Hứa Tục Nhân, thẳng đến Hứa Tục Nhân đối với hắn phất tay ý bảo phắn, hắn mới khom người thi lễ, sau đó đầy cõi lòng nghi ngờ rời đi Hứa Tục Nhân nơi ở.

Này hình như không đúng a, hắn còn không nói ra đồ đạc của mình, Hứa Tục Nhân nói như thế nào chướng mắt vật của hắn? Nếu là hắn không có cùng Nghê Phụng Niết giao dịch qua, Hứa Tục Nhân nói như vậy còn có chút đạo lý. Trên thực tế hắn và Nghê Phụng Niết giao dịch qua, thậm chí lấy ra Đế Đạo Quả, có thể nói bất luận kẻ nào cũng không dám nói trên người hắn không có thứ tốt.

Hứa Tục Nhân nhân vật như vậy, há có thể phạm loại này sai lầm?

Nếu mà không phải là phạm vào loại này sai lầm, vậy chỉ có một khả năng, chính là Hứa Tục Nhân biết trên người hắn có thứ tốt, thậm chí có Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, Hứa Tục Nhân không muốn hắn lấy ra.

Hứa Tục Nhân rõ ràng mới vừa vừa mới xuất quan, lại gióng trống khua chiêng đi Tiên Dịch Hội giao dịch Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, vì sao

không muốn hắn xuất ra đồ đạc? Không chỉ như thế, còn tặng một quả luyện khí ngọc giản tâm đắc cho hắn? Phải biết rằng Hứa Tục Nhân luyện khí ngọc giản tâm đắc, vậy cũng gần như là tương đương với Đế Đạo Quả thậm chí càng bảo vật trân quý a.

Mạc Vô Kỵ khẳng định hắn và Hứa Tục Nhân không có bất kỳ liên quan, trước cũng không biết Hứa Tục Nhân.

Hắn cúi đầu nhìn một chút trong tay truyền tin bài, thần niệm thẩm thấu đi vào, lập tức bước chân hắn hơi dừng lại một chút, sau đó trực tiếp lại đem ngọc bài ném vào bản thân Bất Hủ Giới, cấp tốc rời đi.

Mạc Vô Kỵ là một cái ngũ phẩm tiên trận sư, đối với truyền tin ngọc bài tự nhiên là hiểu rõ vô cùng. Hứa Tục Nhân cầm cho hắn truyền tin bài có chút cổ quái, bởi vì trong đó có một đạo khí tức thần niệm ấn ký cuar Hứa Tục Nhân.

Này ấn ký tuyệt đối không phải là vì truy tung hắn Mạc Vô Kỵ, mà là có ý khác ở trong đó, chính là trước khi ngã xuống, hi vọng có thể nhìn thấy hắn một lần.

Mạc Vô Kỵ là người thông minh, hắn lúc này liền hiểu Hứa Tục Nhân ý tứ. Xem ra Hứa Tục Nhân cũng không phải không biết hắn có thứ tốt, mà là thật không muốn muốn vật của hắn, chẳng những không muốn, thậm chí ngay cả nói cũng không nguyện Mạc Vô Kỵ nói ra.

Đi tới bản thân cửa vào, Mạc Vô Kỵ ngây ngẩn cả người, tại bọn họ miệng tụ tập một đống người.

- Mạc Đan Đế đã trở về!

Mạc Vô Kỵ vừa mới xuất hiện, đoàn người liền mừng rỡ tràn tới.

Hàn Lung cũng đã đi tới, đối với Mạc Vô Kỵ giải thích:

- Tiên Dịch Hội kết thúc, những người này là đến cùng ngươi trao đổi tiên đan, còn có chút là tới xin ngươi luyện đan.

Mạc Vô Kỵ vẫn nghĩ đến Hứa Tục Nhân sự tình, trong lúc nhất thời thật không ngờ sẽ có nhiều người như vậy đến cùng hắn giao dịch. Lúc này Hàn Lung nhắc nhở, hắn vội vàng ôm quyền nói:

- Các vị tiên hữu, ta bởi vì vừa mới bế quan tính tình luyện vài ngày đan dược, hiện tại tinh lực không đủ, yêu cầu tĩnh dưỡng ba ngày, ba ngày sau đó mọi người lại đây, ta bắt đầu giúp mọi người luyện đan, hoặc là giao dịch tiên đan.

Vì luyện chế Bán Nguyệt Trọng Kích, Mạc Vô Kỵ tổn hao quá nhiều máu huyết, lúc này hắn cần không phải là luyện đan, mà là nghỉ ngơi.

Rất nhiều người đều không hài lòng, đang nghe Mạc Vô Kỵ nói sau đó, cũng chỉ có thể biểu thị đồng ý.

Đưa đi những thứ này trao đổi tiên đan tu sĩ, Mạc Vô Kỵ trở lại nơi ở đánh cấm chế sau đó, trước tiên chính là lấy ra này cái ngọc giản.

Ngọc giản cấm chế rất dễ đã bị phá hỏng, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy câu nói đầu tiên là:

- Nếu là có Luyện Khí Sư yêu cầu mượn nhìn một chút Tiên Khôi của ngươi, ghi nhớ kỹ không thể đồng ý. Tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tu sĩ, chỉ cần hơi có thành tựu, học tập luyện đan hoặc là luyện khí cũng dễ dàng, tuy nhiên loại công pháp này dịch học khó thành. Bởi vì hết thảy đan dược hoặc là pháp bảo, đều là tầm thường tài liệu luyện chế mà thành, cái đó và Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tại đại đạo đạo vận có chỗ giống nhau. Ngươi tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết có thể Đại Ất Tiên cảnh giới, là ta đã thấy duy nhất một người. Đây là ta khí đạo quy tắc chung cùng một phần luyện khí tâm đắc, hi vọng đối với tương lai ngươi có chút trợ giúp.

Tại sau đó, chính là một phần đối với khí đạo kiến giải. Không có bất kỳ cái khác, cũng không có bất kỳ ý tứ gì khác.

Vô luận như thế nào, Hứa Tục Nhân đều là hảo tâm, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể lại đem ngọc giản thu hồi, xuất ra một phần tiên đan, bắt đầu khôi phục nguyên khí của mình.

Ba ngày sau, Mạc Vô Kỵ lại đem chính bản thân mất đi nguyên khí bổ trở về sau đó, cũng bắt đầu cùng một phần tu sĩ trao đổi tiên đan, đồng thời hỗ trợ luyện chế một phần thất phẩm tiên đan.

Lần này giao dịch, Mạc Vô Kỵ chủ yếu là thu một phần bát cấp tiên linh thảo hoặc là tương đối trọng yếu thất cấp tiên linh thảo, hắn đang vì thăng cấp bát phẩm Đan Đế làm chuẩn bị. Về phần cầm đi ra đan dược, Lịch Tiên Vương Đan Mạc Vô Kỵ trao đổi đi ra ngoài một lò, tổng cộng 6 tấm. Không phải là hắn không có, mà là hắn không muốn trao đổi nhiều lắm loại đan dược này đi ra ngoài.

Lịch Tiên Vương Đan là tiên đan tính chất chiến lược, chính hắn liền phải thành lập tông môn, loại đan dược này tự nhiên càng nhiều càng tốt. Hơn nữa ban đầu ở Phá Toái Giới, hắn còn đã đáp ứng một số người nên vì người luyện chế loại này tiên đan, nói cách khác trên người của hắn Lịch Tiên Vương Đạo Quả còn có một phần là của người khác, hắn tự nhiên không có khả năng tùy tiện lãng phí hết.

Liên tiếp hơn mười ngày thời gian, thẳng đến Mạc Vô Kỵ nói hắn đình chỉ giao dịch, còn có một chút người lại đây.

Mạc Vô Kỵ là không muốn tiếp tục giao dịch, hơn mười ngày, hắn ngoại trừ tuyên truyền đi danh tiếng của mình, trao đổi đi ra ngoài một nhóm thất phẩm tiên đan ra, cũng không có thu được bao nhiêu bát cấp tiên linh thảo.

- Các vị, ta gần nhất hơi có cảm giác, chuẩn bị bế quan một đoạn thời gian. Trên người ta thất phẩm tiên đan cũng trên cơ bản giao dịch xong, cho nên lần này giao dịch liền đến đây kết thúc.

Thấy còn có bảy tám người không lớn muốn rời đi, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể minh xác biểu thị chính bản thân muốn bế quan một đoạn thời

gian.

Mạc Vô Kỵ là một cái thất phẩm Đan Đế, cả Thiên Trọng Tiên Tông Nghê Phụng Niết cũng không sợ hãi, hắn hiện tại không muốn trao đổi, cũng không có ai dám cùng Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ việc buôn bán. Tuy không cam lòng, này vài tên tu sĩ cũng chỉ có thể cáo từ rời đi.

- Ngươi tại sao còn chưa đi? Ta nói rồi tạm thời không có tiên đan giao dịch, cũng không giúp người khác luyện đan.

Thấy tất cả mọi người đi rồi, một người người thấp nhỏ thiếu niên vẫn như cũ đứng ở cửa của hắn, Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Thiếu niên kia đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền:

- Mạc Đan Đế, ta mời ngươi luyện chế chỉ là vài lô Chí Hoang Đan...

Chí Hoang Đan? Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động, Chí Hoang Đan cũng phải cần Thiên Hoang Thảo đồ đạc, mà Thiên Hoang Thảo chẳng những là hắn yêu cầu, Trác Bình An cũng cần.

Mặc dù hắn giật mình, biểu tình cả nửa điểm biến hóa cũng không có. Hắn cảm giác được, thiếu niên này đang nói đến Chí Hoang Đan thời điểm, dừng lại một chút, dường như có chút cố ý.

Thấy Mạc Vô Kỵ biểu tình bình tĩnh vô sóng, thiếu niên này không thể làm gì khác hơn là tiếp tục nói:

- Nếu mà Mạc Đan Sư nguyện ý vì ta luyện chế vài lô Chí Hoang Đan, ta nguyện ý nói cho tiền bối chỗ ở vị trí của Thiên Hoang Thảo.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ bình tĩnh nói:

- Xin lỗi, ta nói rồi tạm thời không luyện đan, ngươi xin cứ tự nhiên sao?.

Thiên Hoang Thảo sinh trưởng địa phương có chút cùng loại Vô Căn Trọng Kim, tại hư vô giải đất, hơn nữa còn là không có có sinh cơ tìm không được Ngũ Hành địa phương, cho nên Thiên Hoang Thảo là phi thường khó có thể tìm kiếm.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ không có lập tức đáp ứng, hắn khẳng định thiếu niên này sẽ không lúc đó bỏ qua.

Thiên Hoang Đan là ngũ phẩm tiên đan không sai, nhưng loại đan dược này cũng không phải Đan Vương có thể luyện chế ra tới, coi như là bình thường vậy Đan Đế, cũng rất khó lại đem đan dược này luyện chế hoàn mỹ.

Thiếu niên này xem ra cũng bất quá là Đại Ất Tiên, thực lực như vậy muốn cầu Đan Đế luyện đan, đó chính là nằm mơ. Hắn muốn luyện chế Chí Hoang Đan, chỉ có một con đường, liền tiếp tục cầu hắn Mạc Vô Kỵ.

Quả nhiên đang nghe Mạc Vô Kỵ tựa hồ đối với Thiên Hoang Thảo không có ý nghĩ thời điểm, thiếu niên này sắc mặt hơi đổi một chút, lập tức tăng nhanh giọng nói nói:

- Mạc Đan Sư hắn là biết Chí Hoang Đan là ngưng luyện thần niệm, lớn mạnh Nguyên Thần đan dược. Cho nên sở dĩ ta luyện chế loại này tiên đan, là bởi vì ta tìm được một cái tàn quyển, tàn quyển là một môn ngưng luyện Nguyên Thần thần thông. Nếu là Mạc Đan Sư nguyện ý vì ta luyện đan, ta có thể lại đem này thần thông dâng tặng cho Mạc Đan Sư.

Mạc Vô Kỵ muốn chính là những lời này, vô duyên vô cớ muốn Chí Hoang Đan, không phải là có ngưng luyện thần niệm Nguyên Thần công pháp mới đúng là quái sự. Chính hắn cũng có ngưng luyện thần niệm công pháp, chỉ là công pháp này hắn tự nghĩ ra, khuyết điểm có chút nhiều, còn không có triệt để hình thành chân chính hệ thống. Hắn hiện tại muốn khai tông lập phái, tự nhiên là yêu cầu loại công pháp thần thông này.

Nhìn thấy mình sau khi nói xong, Mạc Vô Kỵ trầm mặc không nói, thiếu niên này đang muốn nói cái gì nữa, Mạc Vô Kỵ đột nhiên đối với thiếu niên này nói:

- Đã như vậy, vậy thì vào đi.

Vừa tiến vào Mạc Vô Kỵ nơi ở, thiếu niên này lập tức lấy ra một cái da cuốn sứt mẻ đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Đan Sư, đây là ta lấy được tu luyện tàn quyển, chỉ là thiếu sót nhiều lắm.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận da cuốn liền biết thiếu niên này nói chuyện không thành thực, phía trên này thiếu sót há chỉ nhiều lắm, đây quả thực cũng chỉ có một khởi đầu. Nếu quả như thật chỉ chiếm được cái mới đầu này, người thiếu niên trước mắt tuyệt đối không cách nào ngưng luyện thần niệm cùng Nguyên Thần, đồng dạng cũng không cần Chí Hoang Đan.

Đối với cái này Mạc Vô Kỵ trái lại không thèm để ý, công pháp của hắn cùng người khác bất đồng, coi như là lại đem toàn bộ thần thông cho hắn, hắn cũng sẽ sửa chữa.

- Tinh Hải Thần Quyết?

Thấy tên thần thông, cộng thêm phía sau mấy hàng chữ, Mạc Vô Kỵ nghi ngờ nói:

- Đây dường như không phải là ngưng luyện Nguyên Thần cùng thần niệm công pháp a.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 631: Cầu Cứu

Không đúng, Mạc Vô Kỵ nói xong câu đó sau đó, cũng cảm giác được này da cuốn thượng mỗi một chữ đều tốt như ẩn chứa vô cùng vô tận đạo vận. Mỗi một chữ đều là một thiên công pháp, tuy tiện này cuốn thượng mới mấy hàng chữ, cho Mạc Vô Kỵ cảm giác cũng là một cái vũ trụ mênh mông xen kẽ. Này xen kẽ vũ trụ mênh mông, lại giản hóa thành mấy chữ.

Lẽ nào đây là Đại Đạo Chí Giản? Đại Đạo Chí Giản không phải là bản thân liền đơn giản, mà là bởi đơn giản đến phức tạp, bởi phức tạp đến mênh mông, lại do Hàn Hạo diễn hóa đơn giản.

Mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ bắt đầu đạo lạc liền cảm ngộ tới rồi một tia đạo vận, này một tia đạo vận lại cấp tốc tại diễn hóa mới đạo niệm.

Này đạo vận khí tức tại Mạc Vô Kỵ ý niệm trong đầu bên trong tạo thành một cái hình thức ban đầu, Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, hắn biết mình vật trong tay đích xác không phải là ngưng luyện thần niệm cùng Nguyên Thần công pháp thần thông, mà là một môn ngưng luyện thức hải công pháp.

Từ góc độ nào đó mà nói, này so với ngưng luyện Nguyên Thần thần niệm công pháp càng là kinh người khan hiếm. Tu luyện thần niệm công pháp rất ít, vẫn còn có thật nhiều. Ngưng luyện cùng lớn mạnh thức hải công pháp, Mạc Vô Kỵ thật đúng là chưa từng thấy qua.

Hết thảy tu sĩ thức hải, đều là theo tu vi của mình đề cao mà tự động tăng lên. Loại này thức hải tăng trình độ, cùng tu sĩ tư chất, tu luyện công

pháp cùng với các loại cơ duyên có quan hệ.

Không nghĩ tới hắn ngày hôm nay nhìn thấy chân chính ngưng luyện thức hải công pháp, so với trước hắn lấy được Vô Căn Trọng Kim còn trân quý hơn. Người thiếu niên trước mắt này thu hồi bộ phận sau, chỉ là lấy ra một cái mới đầu cho hắn. Mạc Vô Kỵ cảm thấy đã được rồi, hắn nếu mà xem toàn bộ thiên, nói không chừng còn sẽ ảnh hưởng bản thân đối với thức hải ngưng luyện kiến giải hướng đi.

- Mạc Đan Sư, cái này tàn quyển khẳng định đối với Nguyên Thần mới có lợi, ta luyện chế Chí Hoang Đan cũng là muốn phải thử một chút xem, có thể không tu luyện. Nếu mà Mạc Đan Sư nguyện ý vì ta luyện chế Chí Hoang Đan, cái này tàn quyển chính là của Mạc Đan Sư.

Thiếu niên này không chút hoang mang nói.

- Có thể.

Mạc Vô Kỵ không có bất kỳ nói nhảm, không chút do dự thu hồi tàn quyển, sau đó đối với thiếu niên nói:

- Lại đem ngươi tài liệu luyện đan lấy ra, được rồi, còn có vị trí đạt được Thiên Hoang Thảo.

Thiếu niên ngược lại là có chút ngây người, hắn thật không ngờ sẽ đơn giản như vậy. Hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ sẽ hoài nghi trên người hắn còn có còn lại bộ phận, hắn đã nghĩ xong lý do cự tuyệt, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ nói cũng không có nói.

- Dạ, đây là luyện đan dược liệu cùng Thiên Hoang Thảo vị trí.

Thiếu niên rất nhanh thì phản ứng kịp, lại đem một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Chỉ hơn hai canh giờ, Mạc Vô Kỵ liền luyện chế tứ lô Chí Hoang Đan. Chí Hoang Đan chỉ là ngũ phẩm tiên đan mà thôi, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đơn giản không có khả năng lại đơn giản.

- Ngươi tên là gì?

Mạc Vô Kỵ lại đem đan dược đưa cho thiếu niên, đột ngột hỏi một câu.

- Thái Sử Tiêu.

Thiếu niên đang ở sợ hãi than Mạc Vô Kỵ thủ pháp luyện đan, đột nhiên bị Mạc Vô Kỵ như vậy vừa hỏi, theo bản năng đáp.

- Tốt lắm, ngươi có thể đi rồi.

Mạc Vô Kỵ thấy Thái Sử Tiêu đón lấy đan dược, đối với hắn gật đầu nói.

Thẳng đến đi ra Thiên Tiệm Tiên Lâu, Thái Sử Tiêu vẫn như cũ ảo não tại sao mình muốn nói cho Mạc Vô Kỵ hắn tên gọi là gì.

Đưa đi Thái Sử Tiêu, Mạc Vô Kỵ cũng không có tiếp tục bế quan nghiên cứu Tinh Hải Thần Quyết, loại này tới giản công pháp, tuyệt đối không phải là một ngày hai ngày liền có thể hiểu được, có bắt đầu đạo lạc cũng không được. Hắn bây giờ muốn muốn dẫn lấy Đại Hoang rời đi Thiên Tiệm Tiên Thành, đi Chư Thần Thiên Tiệm xem.

...

- Bành!

Hai đạo nhân ảnh trực tiếp hạ xuống rơi vào Thiên Tiệm Tiên Thành một nhà thương cửa lầu, văng khắp nơi máu tươi để cho chung quanh tu sĩ đều tránh ra.

Một phần biết Thiên Tiệm Tiên Thành quy củ người, càng là âm thầm thở dài, hai người kia hiển nhiên là bị người đuổi giết, kết quả không chỗ có thể trốn, lúc này mới xé mở Thiên Tiệm Tiên Thành cấm không cấm chế, mạnh mẽ tiến vào Thiên Tiệm Tiên Thành.

Phải biết rằng Thiên Tiệm Tiên Thành phòng ngự bình thường cũng sẽ không toàn bộ mở ra, cho nên bình thường vậy Tiên Đế liền có thể xé mở Thiên Tiệm Tiên Thành cấm không cấm chế.

Thế nhưng có thể xé mở, không có nghĩa là liền có dũng khí xé mở. Trực tiếp xé rách Thiên Tiệm Tiên Thành cấm không cấm chế, đó là phải chịu trách nhiệm. Bất luận kẻ nào có dũng khí làm như vậy, đó chính là Thiên Tiệm Tiên Thành đại địch.

- Hai tiên ni ta quen biết, là mấy ngày trước tham gia Thiên Tiệm Tiên Lâu Tiên Dịch Hội...

Trong đám người có người nhỏ giọng nghị luận đi ra.

- Ta cũng biết, hình như là đuổi theo Lôi Tông trưởng lão Kỳ Quân Ất đi ra, không nghĩ tới lại bị trọng thương đến loại trình độ này lại mạnh mẽ trốn về.

...

Mạnh mẽ xé rách Thiên Tiệm Tiên Thành cấm khoảng không cấm chế, chính là trước tại Thiên Tiệm Tiên Lâu Tiên Dịch Hội thượng rời đi Viên Ý thầy trò, bất quá lúc này Viên Ý cả người khí tức hỗn loạn, lộ vẻ vết máu. Nếu không như vậy, nàng quanh thân tiên nguyên tán loạn, Nguyên Thần niết hóa tử khí tràn ngập, hiển nhiên là gần ngã xuống dấu hiệu.

Không ai sẽ ở phía sau tiến lên, loại chuyện này người nào nhảy vô, cũng là lớn phiền phức. Không nói Thiên Tiệm Tiên Thành, chính là Lôi Tông cũng không phải đơn giản mặt hàng.

- Sư phụ...

Tiểu tiên ni Tố Tịch giọng nói đều mang nức nở, nàng lại đem Viên Ý ôm lấy, nhưng không biết ứng với nên làm thế nào cho phải.

Vài đạo cường thế khí tức cấp tốc vọt vào Thiên Tiệm Tiên Thành, trong đó trên người hai người còn mang theo huyết khí.

Viên Ý miễn cưỡng mở mắt, nàng xem nhìn xem này vài đạo vọt vào Thiên Tiệm Tiên Thành cường hãn khí thế, bỗng nhiên có chút mờ mịt hẳn lên.

Tĩnh Tâm Am không tốt giao tiếp, cũng không có gì bằng hữu. Lúc này nàng chỉ biết là trốn vào Thiên Tiệm Tiên Thành còn có một đường sinh cơ, thế nhưng là nàng trốn sau khi đi vào, nhưng không biết hẳn là đi địa phương nào đi, hẳn là xin giúp đỡ người nào.

Mắt thấy Lôi Tông người liền muốn tiếp cận, Viên Ý bỗng nhiên nói:

- Tố Tịch, ngươi nhanh đi Thiên Tiệm Tiên Lâu tìm Mạc Đan Sư giúp...

Một câu nói đều còn chưa nói hết, nàng liền lần nữa mất đi ý niệm, quanh thân tử khí tràn ngập càng là nồng hậu.

Nàng không phải là cùng Mạc Vô Kỵ có giao tình sâu đậm, mà là nàng suy nghĩ một vòng, phát hiện tại Thiên Tiệm Tiên Thành, ngoại trừ gặp mặt một lần Mạc Đan Sư, nàng thực sự nghĩ không ra còn có ai có thể giúp được.

Tố Tịch đồng dạng nhìn thấy tới được mấy người, nàng cũng biết một khi hạ xuống rơi vào Lôi Tông trong tay, nàng và sư phụ đều triệt để xong đời. Hiện tại sư phụ có rồi ăn nói, nàng liên cả không chút suy nghĩ, ôm sư phụ vài bước liền vọt tới Thiên Tiệm Tiên Lâu cửa vào. Cũng may Thiên Tiệm Tiên Lâu cùng nàng chỗ ở vị trí, chỉ có nửa con phố khoảng cách mà thôi.

Cũng trong lúc đó, vài tên đuổi theo chạy tới Lôi Tông tu sĩ cũng hạ xuống rơi vào Thiên Tiệm Tiên Lâu cửa vào.

- Mạc Đan Sư, cầu ngươi cứu một cứu sư phụ ta...

Tố Tịch cũng không quản được người phía sau, trực tiếp ôm sư phụ quỳ gối Thiên Tiệm Tiên Lâu cửa vào.

Mạc Vô Kỵ mới vừa đi ra Thiên Tiệm Tiên Lâu, đã nhìn thấy Tố Tịch ôm sư phụ nàng lại đây, sau đó quỳ cầu cứu mệnh, tiếp theo hắn đã nhìn thấy Lôi Tông mấy người lại đây, khá xa chỗ còn có hắn cực kỳ chán ghét người trưởng lão kia Kỳ Quân Ất.

Tới được Lôi Tông đệ tử có ba người, hai nam một nữ. Hai gã nam tử một người Đại La Tiên một người Tiên Tôn, cô gái kia là một cái Tiên Vương.

Mạc Vô Kỵ chính bản thân thì có lôi hệ thần thông, thần niệm của hắn tại ba người này trên người hơi chút thay đổi, liền biết ba người này đều tu luyện có lôi hệ thần thông. Đặc biệt cái kia Tiên Tôn, tuy tiện còn đang ở sơ kỳ, quanh thân lôi vận đã còn như thực chất.

Nếu là tu luyện ma đạo công pháp tu sĩ đối mặt loại này lôi vận, còn chưa chiến, liền có một loại Tiên Thiên áp chế.

Lôi Tông mặc dù có thể có lớn như vậy danh khí, cùng Lôi Tông công pháp tu luyện kỳ thực có quan hệ.

Người kia Đại La Tiên vừa nhìn Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác thực lực của Mạc Vô Kỵ không có hắn cao, hắn không chút do dự tiến lên một bước phải bắt Tố Tịch.

Động tác của hắn lại bị bên người người kia Tiên Tôn ngăn cản, người kia Tiên Tôn đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền:

- Mạc Đan Sư, hai người này đánh lén ta Lôi Tông trưởng lão, làm cho ta Lôi Tông kỳ trưởng lão bản thân bị trọng thương. Ta Lôi Tông muốn dẫn đi hai người này, còn xin Mạc Đan Sư không nhúng tay vào việc này, ta Lôi Tông tất có sở báo.

Muốn tiến lên Đại La Tiên nghe nói như thế, cũng nhanh chóng dừng bước. Tông môn Tiên Tôn cường giả đối với Mạc Đan Sư cũng khách khí như vậy, có thể thấy được Mạc Đan Sư này không đơn giản a.

Kỳ Quân Ất cũng đi tới phụ cận, hắn đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Mạc Đan Sư, bởi vì chuyện này là ta Lôi Tông cùng Tĩnh Tâm Am chuyện riêng, còn xin Mạc Đan Sư không nhúng tay vào việc này.

Thấy Tố Tịch liên cả cầu cứu nói đều không thể nói, Mạc Vô Kỵ vừa nhấc tay, Tố Tịch cũng cảm giác được một cổ cường đại khí tức nâng nàng, nàng không tự chủ được đứng lên. Tuy tiện Mạc Vô Kỵ cùng Tố Tịch đều là Đại Ất Tiên cảnh giới, thực tế thực lực của Mạc Vô Kỵ so với Tố Tịch không biết phải mạnh hơn gấp bao nhiêu lần.

- Tố Tịch sư muội, sư phụ ngươi Nguyên Thần tán loạn, sinh cơ niết hóa, đã một cái người chết, ta có bản lĩnh đi nữa, cũng không có thể chết đi sống lại.

Mạc Vô Kỵ áy náy nói, nói xong hắn giơ tay lên đánh một đạo sinh cơ tiến vào Viên Ý trong cơ thể.

Mạc Vô Kỵ lời này cũng là thật, trước đây Sầm Thư Âm ngã xuống, cũng may Nguyên Thần vẫn là hoàn chỉnh tiến vào Âm Minh Giới. Lúc này Viên Ý cả Nguyên Thần đều tán loạn, còn thế nào cứu?

Thu được Mạc Vô Kỵ một đạo sinh cơ, Viên Ý tỉnh lại. Cho dù là sắp chết là lúc, nàng cũng trong nháy mắt liền hiểu chính bản thân đệ tử tình cảnh. Nàng đem giới chỉ trong tay lấy xuống, bỏ vào trong tay Tố Tịch, lúc này mới nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Đan Sư, ta Tĩnh Tâm Am đều là cha truyền con nối, còn xin Mạc Đan Sư xuất thủ cứu Tố Tịch một mạng. Về phần còn lại, Mạc Đan Sư mình làm chủ là được... Tố Tịch, nhất định phải nghe Mạc Đan Sư nói, ngươi...

Đạo này sinh cơ hầu như lại đem Viên Ý sau cùng một ý niệm kích phát đến, đáng tiếc là tròn ý liên cả hoàn chỉnh di chúc đều không thể nói xong, liền hoàn toàn ngã xuống.

...

Thiên Tiệm Tiên Thành trong phủ thành chủ.

Khổ Trục phía trước đang đứng một người áo xám Tiên Vương, hắn dùng tốc độ cực nhanh nói:

- Tĩnh Tâm Am Am Chủ Viên Ý xé rách Thiên Tiệm Tiên Thành cấm không cấm chế, hiện tại đã bỏ mạng ở Thiên Tiệm Tiên Lâu cửa vào. Này Lôi Tông tới bao gồm Kỳ Quân Ất mấy người, muốn mang đi Tĩnh Tâm Am Am Chủ thầy trò...

Khổ Trục gật đầu, hắn tự nhiên rõ ràng nguyên nhân trong đó. Viên Ý chính bản thân muốn chết, lại dám đi ra ngoài cùng Kỳ Quân Ất giao dịch. Nàng có thể còn sống chạy trốn tới Thiên Tiệm Tiên Thành, tính là tạo hóa của nàng. Bất quá vô luận là ai, có dũng khí xé rách Thiên Tiệm Tiên Thành cấm không cấm chế, cũng đừng nghĩ sống. Viên Ý này nếu bỏ mình, đệ tử của nàng liền phải tiếp nhận trách nhiệm.

Đang ở Khổ Trục chuẩn bị nói lại đem Viên Ý thầy trò mang tới phủ thành chủ thì, áo xám Tiên Vương tiếp tục nói:

- Thiên Tiệm Tiên Lâu Mạc Đan Sư vừa lúc vượt qua việc này, hắn dường như cùng Viên Ý còn có chút quan hệ cá nhân, lúc này đang cùng người Lôi Tông can thiệp, ta có muốn hay không trước đem người mang đến?

- Chờ một chút...

Nghe được Mạc Vô Kỵ cũng nhúng tay chuyện này, Khổ Trục lập tức nói:

- Chờ bọn hắn can thiệp xong hết, ngươi lại đi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 632: Cùng Lôi Tông Tiên Đế Giao Phong

Viên Ý ngã xuống, Tố Tịch nhất thời khóc ra thành tiếng. Nàng từ khi bắt đầu biết chuyện đã đi theo cùng sư phụ, ngoại trừ tu luyện, chính là tu luyện. Nếu mà không phải là sư phụ nói cho nàng biết, suy tính tới rồi truyền thừa bảo vật của Tĩnh Tâm Am gần xuất thế, nàng vẫn như cũ không sẽ rời đi Tĩnh Tâm Am.

Cùng sư phụ ở chung với nhau, nàng cảm thấy hết thảy đều là tốt đẹp như vậy, hết thảy đều không cần nàng đi suy nghĩ nhiều, nàng cần chỉ là nỗ lực tu luyện là được. Hiện tại sư phụ không còn, nàng mới phát hiện mình mất đi toàn bộ thế giới, Tiên Giới mênh mông, nàng dĩ nhiên không biết đi phương nào.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại Tố Tịch, đưa mắt hạ xuống rơi vào trên người Kỳ Quân Ất.

Kỳ Quân Ất thoạt nhìn chỉ là trọng thương, so với Viên Ý nhẹ hơn nhiều, thế nhưng là thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét trên người Kỳ Quân Ất sau đó, hắn lập tức liền biết mình nhìn lầm thực lực của Viên Ý rồi.

Kỳ Quân Ất thương thế sẽ không nhẹ hơn so với Viên Ý, chỉ là người này tại bị thương đồng thời uống bảo vật đỉnh cấp chữa thương, chế trụ thương thế.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ lần nữa hạ xuống rơi vào Viên Ý di thể, khi hắn thấy rõ ràng Viên Ý trên người trí mạng khí tức sau đó, hoàn toàn hiểu được.

Viên Ý đang cùng Kỳ Quân Ất động thủ thời điểm, Kỳ Quân Ất cư nhiên không phải là đối thủ của Viên Ý. Hai người gần như là lưỡng bại câu thương, thậm chí Kỳ Quân Ất thương thế quá nặng. Nếu như lúc đó không có cái khác ngoài ý muốn, đó chính là Viên Ý trọng thương giết chết Kỳ Quân Ất, mang đi bấc đèn của Kỳ Quân Ất.

Hết lần này tới lần khác lúc này có việc ngoài ý muốn, người Lôi Tông đi ra hỗ trợ. Kẻ ra giúp Kỳ Quân Ất, tự nhiên là đứng ở trước mặt hắn này một cái Tiên Tôn, một cái Tiên Vương còn có một cái Đại La Tiên. Mà thực lực của Tố Tịch quá thấp, lại không có kinh nghiệm gì, căn bản là không giúp được.

Chính là dưới tình huống như vậy, Viên Ý vẫn như cũ mang theo Tố Tịch trốn thoát, đồng thời đi tới Thiên Tiệm Tiên Thành, có thể thấy được Viên Ý lợi hại. Quả nhiên có ít người lợi hại là không nhìn ra.

Theo lý thuyết Kỳ Quân Ất loại này trọng thương, Viên Ý chạy trốn tới Thiên Tiệm Tiên Thành sau đó, hắn không có khả năng cùng lại đây mới đúng là. Hiện tại hắn chẳng những cùng tới rồi, cả Lôi Tông còn lại mấy kẻ trợ hung cũng đi theo lại đây. Giải thích duy nhất, đó chính là Kỳ Quân Ất không có lấy được bàn đèn. Kỳ Quân Ất lại không yên tâm người còn lại Lôi Tông đến giúp hắn lấy bàn đèn, lúc này mới mạo hiểm phiêu lưu đi tới Thiên Tiệm Tiên Thành.

Nghĩ rõ ràng đạo lý này sau đó, trong lòng Mạc Vô Kỵ sát khí nảy ra. Hắn và Lôi Tông cũng có thù, ban đầu ở Phá Toái Khư, bởi vì bảy chương Lạc Thư, hắn và Lôi Tông Trần Cử Phiến từng có xung đột. Hắn khẳng định Lôi Tông biết sự tình Lạc Thư, chỉ là vẫn không có tìm được hắn mà thôi. Nếu là Lôi Tông biết tung tích của hắn, nhất định sẽ ép hỏi Mộ Dung Tương Vũ có đem Lạc Thư giao cho hắn hay không.

Chính là không có sự tình Viên Ý thầy trò, hắn và Lôi Tông cũng không phải bằng hữu. Nếu là hắn không có thực lực, sớm muộn cũng phải bị Lôi Tông len lén giết chết. Hiện tại Kỳ Quân Ất trọng thương, đem cái mối họa tương lai này giết chết mới đúng là đạo lý.

Mạc Vô Kỵ không có cho Kỳ Quân Ất mặt mũi, hắn lạnh lùng nói:

- Viên Ý thầy trò cùng ta có chút sâu xa, sự tình hôm nay liền dừng ở đây, mấy vị xin cứ tự nhiên sao?.

- Mạc Đan Sư, ngươi suy nghĩ kỹ hậu quả càng cùng ta Lôi Tông đối nghịch sao?

Thấy Mạc Vô Kỵ nửa chút mặt mũi cũng không cho, sắc mặt Kỳ Quân Ất trầm xuống.

Nếu mà không phải là Đại Khôn Phật đèn, hắn há có thể nói chuyện như vậy với Mạc Vô Kỵ.

- Lôi Tông rất rất giỏi sao? Vậy hãy để cho Lôi Tông của ngươi tới tìm ta sao?, vô luận bao nhiêu hậu quả ta Mạc Vô Kỵ đều tiếp. Đi thôi, Tố Tịch sư muội đi vào rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ không chút khách khí đạp trở về Kỳ Quân Ất uy hiếp. Cả Kỳ Quân Ất mệnh hắn đều muốn lấy, còn có cái gì khách khí.

Kỳ Quân Ất sát cơ trên mặt tức giận, đối với người kia Tiên Tôn ra ánh mắt. Vô luận chịu nhận lỗi như thế nào với Thiên Tiệm Tiên Thành, cũng tuyệt đối không thể để cho Đại Khôn Phật đèn từ trước mắt rời khỏi.

Tiên Tôn thấy ánh mắt Kỳ Quân Ất, lập tức giơ tay lên chộp tới giới chỉ trong tay Tố Tịch. Giết Mạc Vô Kỵ không vội, trước đem đồ đạc lấy đi rồi lại nói.

Tiên Tôn vừa mới vươn tay đến, Mạc Vô Kỵ một quyền liền đánh về phía ngực của hắn.

Chỉ là một con kiến hôi cũng dám đối với tự mình động thủ, Tiên Tôn khóe miệng tràn ra một tia cười nhạt, đang muốn nhân cơ hội cũng đánh thương nặng Mạc Vô Kỵ một cái, cũng cảm giác được một cổ mênh

mông Tiên Đế uy áp bao phủ lại hắn. Giờ khắc này, không gian hắn toàn bộ bị đọng lại, hắn cả động cũng không cách nào động một điểm.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ một quyền này phát sau mà đến trước, trực tiếp đánh vào ngực Tiên Tôn. Cuồng bạo tiên nguyên lực lượng trong nháy mắt tại đây trong cơ thể Tiên Tôn nổ lên, một đạo vết máu chậm rãi từ khóe miệng Tiên Tôn chảy ra.

Bên cạnh tu sĩ có thể nhìn thấy chỉ là người này Tiên Tôn bị Mạc Vô Kỵ một quyền ầm thương, chỉ có người Tiên Tôn này trong lòng mình rõ ràng, hắn xong đời. Mạc Vô Kỵ một quyền này trực tiếp hủy diệt rồi đạo cơ của hắn, đồng thời xé rách hắn tất cả Linh Lạc.

Thật là tên gia hỏa ác độc, Tiên Tôn sắc mặt tái nhợt hắn lên, ánh mắt hắn cừu hận nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, trong lòng hắn rất rõ ràng, chính bản thân không còn có sau này.

Một phần tu sĩ cũng không biết Đại Hoang xuất thủ, cho rằng Mạc Vô Kỵ mạnh như thế, càng là kinh hồn táng đảm. Một quyền đánh giết một cái Tiên Tôn sơ kỳ, cái này cần bao nhiêu năng lượng thực lực?

- Tốt, tốt...

Kỳ Quân Ất sắc mặt tái xanh, hắn đang muốn đối với hư không nói chuyện, hai gã nam tử mặc màu nâu tiên bào đã đi rồi lại đây.

Đi ở phía trước nam tử vóc người trung đẳng, giữ lại một phần chòm râu, trên mặt mang theo bén nhọn khí tức. Phía sau nam tử vóc người hơi cao, chân mày buông xuống, dường như chỉ là đi ngang qua bình thường giống nhau.

- Ta Thiên Tiệm Tiên Thành không cho phép bất luận cái gì tranh cãi tranh đấu.

Nói chuyện là nam tử trung niên đi ở phía trước.

Đây là hai Tiên Vương, hơn nữa thực lực cũng không thấp, hắn là Thiên Tiệm Tiên Thành Tiên Chấp, trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ. Lập tức hắn liền nghĩ đến Khổ Trục lần này có thể cho hắn mặt mũi hay không, nếu mà Khổ Trục không nể mặt hắn, hắn cũng chỉ có thể rời đi Thiên Tiệm Tiên Thành.

Kỳ Quân Ất nhìn thấy người tới, trong lòng hắn thoáng thở phào nhẹ nhõm. Thực ra mà nói, thực lực của hắn hầu như đã không còn. Có thể đứng ở chỗ này, đều coi như là miễn cưỡng. Chính như Mạc Vô Kỵ nói như vậy, hắn là lo lắng Đại Khôn Phật đèn bị người khác lấy đi. Cho dù là người tông môn hắn, hắn cũng không quá yên tâm.

Chỉ là hắn thật không ngờ sẽ mọc ra một cái Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ bên người có Tiên Khôi dường như còn là tiên đế thực lực. Thảo nào tiểu nhi này dám khiêu chiến cùng Thiên Trọng Tiên Tông Nghê Phụng Niết.

- Hai vị Tiên Chấp, người này xé rách Thiên Tiệm Tiên Thành cấm không cấm chế, đồng thời Mạc Đan Sư lại ở Thiên Tiệm Tiên Thành đánh bị thương nặng ta Lôi Tông Tiên Tôn trưởng lão. Còn xin hai vị Tiên Chấp báo cáo Khổ Trục thành chủ, mời Khổ Trục thành chủ định công đạo.

Kỳ Quân Ất nửa điểm cũng không nói mục đích bọn họ tới nơi này, đầu tiên điểm ra Viên Ý ác ý xé mở Thiên Tiệm Tiên Thành cấm không cấm chế, sau đó còn nói Mạc Vô Kỵ ác ý đánh bị thương Lôi Tông Tiên Tôn.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, quả nhiên là ác nhân cáo trạng trước. Nếu là mình không có địa vị, tùy ngươi chỉ hươu bảo ngựa cũng không có ai sẽ phản bác ngươi. Hiện tại hắn Mạc Vô Kỵ còn so ra kém bá chủ một phương này, dầu gì cũng là một người có thân phận. Lời như vậy, hắn căn bản cũng không sợ hãi.

Tiên Tôn đối với Kỳ Quân Ất ôm quyền, lúc này mới chuyển hướng Mạc Vô Kỵ cũng ôm quyền nói:

- Mạc Đan Sư, thân phận ngươi tôn quý, thế nhưng là Thiên Tiệm Tiên Thành cấm tranh đấu, bất luận kẻ nào dám ở Thiên Tiệm Tiên Thành tranh đấu, đều có thể bị trừng phạt nghiêm khắc, thậm chí trực tiếp chém giết.

Mạc Vô Kỵ cũng là ôm quyền còn thi lễ nói:

- Hai vị Tiên Chấp, thị phi nơi này có rất nhiều người thấy. Ta dầu gì cũng là một cái thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, người này ỷ vào mình là một cái Tiên Tôn, đi đầu ra tay với ta. Ta đánh cho hắn bị thương, hoàn toàn xuất phát từ phòng vệ. Bởi vì nơi này là Thiên Tiệm Tiên Thành, ta mới đánh vết thương nhẹ hắn. Nếu không, ngày hôm nay cũng không có đơn giản như vậy.

Nghe được Mạc Vô Kỵ những lời này, người kia Tiên Tôn cũng không nhịn được nữa, há mồm lại là một đạo máu tươi phun ra.

Lại đem đạo của mình cơ cùng Linh Lạc đều phế bỏ, còn là vết thương nhẹ, vậy ta xin hỏi ngươi cái gì mới đúng là trọng thương? Hơn nữa ta xuất thủ là đối phó ngươi sao? Ta là bắt tiểu ni cô kia.

Người Tiên Tôn này bỗng nhiên nghĩ tới một món chuyện trọng yếu, Mạc Vô Kỵ nếu quả thật là một cái con kiến hôi, há có thể như vậy dễ dàng liền đem hắn đạo cơ phá huỷ? Đổi một người đến, coi như là hắn bị Tiên Đế áp chế, cũng không cách nào dễ dàng phá huỷ hắn đạo cơ a, huống chi hắn Linh Lạc? Phải biết rằng mỗi người đạo cơ cùng Linh Lạc đều là bất đồng, Mạc Vô Kỵ dựa vào cái gì tại một quyền giữa đó liền biết hắn đạo cơ ra sao, là có thể bắt lấy đến Linh Lạc của hắn?

Trừ phi trước mắt Đan Sư này căn bản cũng không phải là bình thường vậy cấp thấp tiên nhân, mà là chân chính Tiên Đế cường giả, mới vừa mới ra tay cũng không phải Tiên Khôi này...

Nghĩ tới đây, người Tiên Tôn này rùng mình một cái.

- Là như vậy?

Người này Tiên Chấp đưa mắt hạ xuống rơi vào Lôi Tông trọng thương Tiên Tôn.

Tiên Tôn đang nghĩ đến Mạc Vô Kỵ là tiên đế cường giả, há có thể buông tha Lôi Tông? Lôi Tông cũng không có, hắn báo đáp cái gì thù?

Bởi vì nghĩ tới những thứ này, hắn hoàn toàn không có chú ý tới Tiên Chấp hỏi.

Tiên Chấp không có được câu trả lời, trực tiếp nói:

- Xem bộ dáng là thật, chuyện này sai không phải do Mạc Đan Sư. Một chuyện khác, có người hủy ta Thiên Tiệm Tiên Thành cấm không cấm chế, Mạc Đan Sư này có thể hay không biết?

Kỳ Quân Ất cũng là thầm than, bởi vì Mạc Vô Kỵ nói là lời thật, đích thật là người Lôi Tông xuất thủ trước. Nhưng hắn xuất thủ cũng không phải đối phó Mạc Vô Kỵ a, mà là bắt này tiểu ni cô giới chỉ.

Đáng tiếc lời này hắn không dám nói, nếu mà hắn nói ra, ngu ngốc cũng biết tiểu ni cô trong tay trong giới chỉ có thứ gì. Rồi lại nói đối với tiểu ni cô động thủ, cũng là động thủ trước.

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng nói:

- Việc này đích thật là thực sự, nếu như Viên Ý còn sống, ta nhất định khuyên nàng đi về phía khổ thành chủ tạ lỗi. Đồng thời bồi thường Thiên Tiệm Tiên Thành tất cả tổn thất, thế nhưng là Viên Ý đã, ai...

Nói đến đây Mạc Vô Kỵ lần nữa thở dài một tiếng, sau đó liền ôm quyền nói:

- Nếu Viên Ý không có ở đây, xin lỗi vẫn là phải nói xin lỗi, ta Mạc Vô Kỵ liền thay Viên Ý nói xin lỗi đi. Chờ bên này xong chuyện, ta lại đi phủ thành chủ tự mình hướng khổ thành chủ xin lỗi.

thời điểm Tiên Chấp tới, liền nhận được Khổ Trục căn dặn, tự nhiên biết Khổ Trục ý tứ. Hắn nghe được Mạc Vô Kỵ nói chuyện thành khẩn, nơi chốn dùng Thiên Tiệm Tiên Thành danh dự làm trọng, cũng gật gật đầu nói:

- Nếu người bị hại đã ngã xuống, quên đi sao?.

Nói xong, hắn lại chuyển nói với Kỳ Quân Ất:

- Kỳ trưởng lão, tuy rằng Lôi Tông người này Tiên Tôn làm việc lỗ mãng, xem tại hắn cũng bị thương phân thượng, chuyện ngày hôm nay liền dừng ở đây. Các vị nếu mà còn muốn tranh chấp, xin không cần động thủ tại Thiên Tiệm Tiên Thành.

- Tự nhiên, tự nhiên...

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, lại thuận miệng hàn huyên vài câu, lúc này mới mang theo Tố Tịch xoay người tiến vào Thiên Tiệm Tiên Lâu.

Nhìn bóng lưng Mạc Vô Kỵ, Kỳ Quân Ất trong lòng sát khí cuộn trào mãnh liệt, hắn chậm rãi thở dài một hơi nói:

- Chúng ta đi trước.

Tại Thiên Tiệm Tiên Thành, hắn căn bản là không làm gì được Mạc Vô Kỵ, chỉ có trở lại Lôi Tông, lại nghĩ biện pháp.

Mạc Vô Kỵ còn chưa có trở lại gian phòng, liền gửi đi một đạo tin tức cho Trác Bình An, mời Trác Bình An lập tức rời đi Thiên Tiệm Tiên Thành, lại đem mọi người Lôi Tông bao gồm Kỳ Quân Ất ở bên trong, giết chết.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 633: Không Cách Nào Hơn Hắn Bình Thường

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, cùng Lôi Tông dù sao cũng sẽ không giải hòa, đã như vậy giết một cái Tiên Đế trước yếu bớt một phần thực lực của Lôi Tông. Nghe nói Kỳ Quân Ất này thế nhưng là Lôi Tông thực lực mạnh nhất Tiên Đế, người như thế giết sau này, đối với Lôi Tông nhất định là thương gân động cốt.

Chờ thương thế Kỳ Quân Ất dưỡng xong, lại tới giết hắn sao? Hắn cũng sẽ không ngu như vậy.

Mạc Vô Kỵ không biết này ngọn đèn đèn là cái gì đồ chơi, bất quá Kỳ Quân Ất nặng như thế thương cũng không nhịn được muốn đích thân lại đây, liền biết này đèn tuyệt vật không tầm thường.

Loại vật này không có bị Kỳ Quân Ất thu vào tay, Kỳ Quân Ất sẽ bỏ qua mới đúng là quái sự. Chờ Kỳ Quân Ất khôi phục thực lực, tuyệt đối sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp giết chết hắn Mạc Vô Kỵ.

Hắn bây giờ là có chút thực lực, nhưng thực lực kia không phải là của mình, một phần là Đại Hoang, một bộ phận đến từ Trác Bình An. Hắn loại tình huống này, nhưng không nhịn được một cái Tiên Đế cường giả thời thời khắc khắc tại bên cạnh dòm ngó.

...

- Đại trưởng lão, này thực lực của Mạc Vô Kỵ cư nhiên mạnh như thế? Minh trưởng lão cũng là Tiên Tôn thực lực, cư nhiên chỉ là một chiêu đã bị bị thương nặng?

Rời đi Thiên Tiệm Tiên Thành sau đó, cô gái kia nghĩ mà sợ hỏi một câu. Thời khắc này phi hành pháp bảo chính là nàng đang khống chế.

Kỳ Quân Ất sắc mặt vẫn như cũ rất là xấu xí, nghe nói như thế, hắn hừ một tiếng:

- Chính là Mạc Vô Kỵ tính thứ gì, ta thật không ngờ bên cạnh hắn cái kia Tiên Khôi cường đại như vậy, hắn là tương đương với Tiên Đế thực lực. Chờ ta thương lành sau đó, lại tới tìm hắn tính sổ.

Thương thế của hắn phải nhanh một chút khang phục, chỉ có trở lại Lôi Tông Lôi Trì bên trong đi, đây cũng là hắn phải mau rời khỏi Thiên Tiệm Tiên Thành nguyên nhân.

- Đại trưởng lão, này Mạc Vô Kỵ có thể đuổi theo đối với chúng ta động thủ hay không?

Người kia Đại La Tiên tu sĩ có chút lo lắng.

Kỳ Quân Ất cười lạnh nói:

- Hắn còn không có cái này loại, bất quá ỷ vào chỉ là một Tiên Khôi mà thôi.

Hắn thật đúng là không sợ Mạc Vô Kỵ đuổi theo, trước không nói Tiên Khôi linh động tính chất, chính là phương diện tốc độ, Tiên Khôi cũng không cách nào cùng hắn phi hành pháp bảo so sánh với. Một khi Mạc Vô Kỵ có dũng khí đuổi theo ra đến, vậy hắn sẽ chỉ là biết nghĩ hết tất cả biện pháp, không cho Mạc Vô Kỵ lần nữa trở lại Thiên Tiệm Tiên Thành.

Có thể so sánh với Tiên Đế Tiên Khôi, cũng là khôi lỗi. Không có có trí khôn đồ đạc, cũng dám đến chặn lại hắn Kỳ Quân Ất. Hắn Kỳ Quân Ất dù cho lại thương nặng, cũng là một cái Tiên Đế.

- Ngươi sai rồi, hắn thật là có cái bản lĩnh này, thấy không, ta đã tới rồi.

Một cái giọng ôn hòa vang lên, tiếp theo một đạo nhân ảnh xuất hiện ở hắn phi thuyền trước mặt, phi thuyền bị cường hãn lĩnh vực khí thế bao lấy, lúc này liền ngừng lại.

- Ngươi là người phương nào?

Kỳ Quân Ất bỗng đứng lên, nhìn phi thuyền phía trước cái này sắc mặt tái nhợt thư sinh, trong lòng lay động không dứt.

Dù cho phi thuyền không phải là hắn đang khống chế, có thể như vậy dễ dàng ép dừng một cái Tiên Vương khống chế phi thuyền, người này tuyệt đối là Tiên Đế cường giả. Hơn nữa khí thế loại này, thậm chí so với hắn không có bị thương thời điểm còn mạnh hơn...

Đây là nói hắn không có thụ thương, cũng không phải này đối thủ của người.

Không đợi Trác Bình An trả lời, một cái đột ngột tên xuất hiện ở Kỳ Quân Ất trong đầu, hắn lập tức trầm giọng hỏi:

- Tiên hữu thế nhưng là Bình An Giác Trác Bình An?

Trác Bình An dễ dàng một bước liền hạ xuống rơi vào Kỳ Quân Ất phi thuyền trên boong thuyền, này cấm chế với hắn mà nói, thật giống như bài biện bình thường giống nhau.

- Không nghĩ tới còn có người có thể ở Bình An Giác bên ngoài nhận ra ta đến.

Trác Bình An bước chân rất chậm, nói chuyện cũng mang theo kéo việc nhà giọng nói, dường như có một loại cô đơn ở trong đó.

- Trác tiên hữu, ta Lôi Tông cùng ngươi cũng không có thù gì sao?, trác tiên hữu đột nhiên ngăn ở của ta lối đi, là có ý gì?

Kỳ Quân Ất không phải là ngu ngốc, hắn rõ ràng cảm nhận được Trác Bình An sát ý, Trác Bình An đột nhiên xuất hiện, không phải là cùng hắn

kéo việc nhà, mà là tới giết hắn.

- Ta cũng vậy bị người khác ra mệnh lệnh a, ai bảo ngươi đắc tội Mạc Vô Kỵ? Hắn để cho ta tới giết chết mấy người các ngươi, ta cũng chỉ có thể tới đây, ai, mệnh khổ a, luân lạc tới mức làm tay chân cho người ta.

Trác Bình An thở dài, chậm rãi giơ tay lên.

- Cái gì?

Kỳ Quân Ất ngơ ngác nhìn Trác Bình An, hắn thật sự là thật không ngờ Mạc Vô Kỵ liên cả Trác Bình An cũng thu ở tại thủ hạ.

Nếu có Trác Bình An, coi như là toàn bộ Lôi Tông, cũng không có tư cách đi tìm người ta báo thù. Hắn cảm thụ được Trác Bình An sát khí, trong lòng như bị nước đá tưới qua bình thường giống nhau. Nếu mà có thể một lần nữa, hắn thà nhưng không có được Đại Khôn Phật Đăng bấc đèn.

...

- Tố Tịch sư muội, nói một chút là chuyện gì xảy ra sao?.

Về đến phòng, Mạc Vô Kỵ đánh thượng cấm chế sau đó, trước tiên lại hỏi.

Tiểu ni cô cẩn thận lại đem Viên Ý để xuống, lúc này mới xoa xoa nước mắt nói:

- Cái kia Lôi Tông Kỳ Quân Ất là có dự mưu, hắn lại đem sư phụ ta dẫn sau khi rời khỏi đây, tại Thiên Tiệm Tiên Thành ra ngoài chỗ không xa ngừng lại. Sư phụ ta liền nói muốn trao đổi cái kia bấc đèn, đồng thời chủ động lấy ra Kỳ Quân Ất cần đồ đạc. Kỳ Quân Ất đang kiểm tra sư phụ ta đệ cho vật của hắn sau đó, ngược lại không có nuốt lời, lại đem này bấc đèn ném cho sư phụ ta.

Sư phụ ta vừa mới bắt được hắn cái kia bấc đèn, Kỳ Quân Ất lại đột nhiên xuất thủ ám toán. Sư phụ ta thu hồi đồ đạc, tựa cùng hắn một hồi đại chiến. Kết quả hắn và sư phụ ta là lưỡng bại câu thương, ta chuẩn bị mang sư phụ ta lúc rời đi, hắn lại hèn hạ gọi ra còn lại mấy cái Lôi Tông người lại đem chúng ta vây quanh, sư phụ ta liều mạng mang theo ta chạy trốn tới Thiên Tiệm Tiên Thành...

Sự tình phía sau, Tố Tịch không cần phải nói, Mạc Vô Kỵ cũng hiểu rõ.

- Cái kia đèn rất trọng yếu sao? Sư phụ ngươi không phải không biết Kỳ Quân Ất chủ ý sao??

Mạc Vô Kỵ duy nhất không có nghĩ tới là thực lực của Viên Ý cư nhiên cường hãn như vậy, có thể ngăn chặn Kỳ Quân Ất. Nói cách khác, nếu không phải Viên Ý cùng Kỳ Quân Ất đang trao đổi đồ thời điểm tâm thần hơi kích động, bị Kỳ Quân Ất đánh lén một cái, nói không chừng lần giao dịch này nửa điểm gợn sóng cũng không có.

Tố Tịch gật đầu:

- Đó là Đại Khôn Phật Đăng, là ta Tĩnh Tâm Am lập tông gốc rễ. Năm đó sư phụ ta nói cho ta biết, Tĩnh Tâm Am cũng là Tiên Giới một đại phật tông, chỉ là về sau bởi vì Đại Khôn Phật Đăng bấc đèn mất tích, Tĩnh Tâm Am mới dần dần bị thua xuống tới, sau cùng thành nhất mạch con một mấy đời.

- Ngươi là nói sư phụ ngươi ngã xuống sau đó, Tĩnh Tâm Am chỉ có ngươi một người?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Tố Tịch gật đầu, sau đó lại lắc đầu, sư phụ ngã xuống sau đó, nàng không biết đi con đường nào. Thế nhưng là nàng biết mình vô luận như thế nào, cũng không có thể để cho Tĩnh Tâm Am bị thua đi xuống.

- Ngươi dường như còn có lời gì muốn nói?

Mạc Vô Kỵ thấy Tố Tịch lại là gật đầu, lại là lắc đầu, lập tức lại hỏi.

Tố Tịch do dự một chút nói:

- Kỳ thực Tĩnh Tâm Am còn có một cái bàng chi, gọi Đại Khôn phật tông...

- Không đúng a, ngươi nói Tĩnh Tâm Am lập tông gốc rễ là Đại Khôn Phật Đăng, này Đại Khôn phật tông tên này mới hắn là chủ tông sao??

Mạc Vô Kỵ lập tức liền phát hiện Tố Tịch trong lời nói không thích hợp.

Quen thuộc lắc đầu nói:

- Không phải, Đại Khôn phật tông là ở sau khi Tĩnh Tâm Am Đại Khôn Phật Đăng mất tích, Tĩnh Tâm Am bộ phận đệ tử đi ra ngoài thành lập. Nghe nói năm đó xảy ra một hồi đại chiến, đại chiến sau đó, Tĩnh Tâm Am sụp đổ. Đại Khôn Phật Đăng cũng là này một hồi đại chiến biến mất.

- Đại Khôn Phật Đăng bàn đèn có đúng hay không tại sư phụ ngươi trong tay?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

Tố Tịch sạch sẽ như một cái giấy trắng, đối với các loại tâm cơ các loại hoàn toàn không biết. Mạc Vô Kỵ lúc này hỏi những lời này, nàng nửa điểm phòng bị đều là không có, trực tiếp đáp:

- Đúng vậy, này ngọn đèn bàn liền phi thường rất giỏi, cũng là bởi vì này bàn đèn cảm nhận được bấc đèn phương hướng, sư phụ ta mới dẫn ta tới tới rồi Thiên Tiệm Tiên Thành, chuẩn bị để cho bàn đèn cùng bấc đèn hợp nhất.

- Này Đại Khôn phật tông người có đúng hay không biết bàn đèn tại Tĩnh Tâm Am?

Mạc Vô Kỵ vấn đề một cái tiếp theo một cái.

- Không biết, sư phụ ta nói, không thể để cho bọn họ biết, một khi để cho bọn họ biết, bọn họ khẳng định sẽ không bỏ qua cho Tĩnh Tâm Am.

Nghe được Tố Tịch nói, trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, xem ra hắn cứu Tố Tịch chẳng những là cùng Lôi Tông cừu hận làm sâu sắc, sợ rằng còn phải cộng thêm một cái Đại Khôn phật tông.

Nghĩ tới những thứ này, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được từng trận đau đầu. Để cho cái này giấy trắng bình thường vậy tiểu ni cô đi ra ngoài, vậy chẳng khác nào làm cho nàng đi tự sát. Lưu nàng lại nói, chẳng khác nào dựng đứng cừu địch.

Trừ phi Đại Khôn phật tông tới thời điểm, để cho Tố Tịch chủ động giao ra Đại Khôn Phật Đăng. Nhưng Đại Khôn Phật Đăng này là tròn ý dùng tính mạng trao đổi, Tố Tịch sẽ chủ động trao đổi sao?

- Nếu là Đại Khôn phật tông hướng ngươi muốn Đại Khôn Phật Đăng, ngươi nói như thế nào?

Mạc Vô Kỵ vẫn hỏi đi ra, việc này là nhất định phải đối mặt.

Tố Tịch ngẩn ngơ, lúc này mới nhớ tới này Đại Khôn Phật Đăng chẳng những là Lôi Tông muốn cướp, Đại Khôn phật tông cũng muốn (phải) cướp đoạt vật này.

Rất nhanh nàng liền kiên định nói:

- Đây là ta sư phụ dùng mệnh đổi lấy, ta sẽ không giao cho bọn họ, trừ phi ta chết mất.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than một tiếng, sau đó nói:

- Ngươi thiếu khuyết từng trải, sau này nhớ kỹ một cái, vô luận người nào hỏi ngươi Đại Khôn Phật Đăng, ngươi đều nói không biết.

Tố Tịch sững sờ nhìn một chút Mạc Vô Kỵ, sau một lúc lâu mới gật đầu.

- Ngươi đi trước gian phòng nghỉ ngơi một chút sao?, chuyện khác ta giúp ngươi xử lý tốt. Người chết không có thể sống lại, ngươi cần chính là nỗ lực tăng lên tu vi của mình.

Mạc Vô Kỵ an ủi một câu.

Vừa mới nhìn thấy Tố Tịch thời điểm, Tố Tịch thậm chí còn nói ra một câu vui đùa, hồn nhiên rực rỡ, không có nửa điểm ô nhiễm. Mà đã trải qua nhiều chuyện như vậy sau đó, chính là Mạc Vô Kỵ cũng có thể tại Tố Tịch trong mắt nhìn ra một tia vẻ lo lắng.

Có đôi khi lớn chính là kèm theo hắc ám, Tố Tịch sẽ từ từ dung nhập vào Tiên Giới cái này to lớn chảo nhuộm bên trong, hắn cũng không có bất kỳ biện pháp nào đi ngăn cản. Chỉ hy vọng vô luận như thế nào, tương lai nàng còn có thể bảo trì một viên hồn nhiên tâm.

Tố Tịch đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ một cái, ôm sư phụ đi vào bên cạnh một cái phòng.

Mạc Vô Kỵ mở cửa cấm chế, Trác Bình An đi đến, hắn nhìn một chút Tố Tịch căn phòng, thở dài nói:

- Ngươi lại trêu chọc tiếp một cái đại phiền toái.

Mạc Vô Kỵ xoa xoa tóc, hắn làm sao không biết mình gây ra một cái đại phiền toái. Nhất mạch con một mấy đời Tĩnh Tâm Am, cũng có Viên Ý cường giả loại này, này Đại Khôn phật tông là Tĩnh Tâm Am thân cây chi nhánh, há có thể đơn giản? Thế nhưng là hắn có thể để cho Tố Tịch đi sao? Hắn dám khẳng định, Tố Tịch chân trước rời đi Thiên Tiệm Tiên Thành, phía sau sẽ chỉ là biết thi cốt hoàn toàn không có.

Loại chuyện này, hắn Mạc Vô Kỵ thực sự làm không được. Có đôi khi, hắn cảm giác mình hiện tại rất thích ứng Tiên Giới tàn khốc, thế nhưng là hắn vẫn là một cái bình thường người, bản thân có một viên bình thường tâm, không cách nào không thèm chú ý đến sinh tử. Tu luyện tới Đại Ất Tiên, trở thành thất phẩm Đan Đế, hắn vẫn không thể hơn hắn loại này bình thường, hắn cũng không muốn hơn hắn loại bình thường này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 634: Nên Tới Chung Quy Sẽ Tới

- Đại Khôn phật tông rất mạnh, ngươi nếu muốn trêu chọc cái này hiềm khích, ta kiến nghị ngươi đi tìm Tố Tịch, cho nàng đem Đại Khôn Phật Đăng cho ngươi xem một chút, có lẽ đối với ngươi mới có lợi.

Trác Bình An bỏ xuống vài cái nhẫn, nói xong câu đó sau đó, lắc đầu đi ra căn phòng của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cầm lấy vài cái nhẫn, trong lòng cũng là có chút cảm kích. Trong này thế nhưng là có một cái Tiên Đế giới chỉ, có thể khẳng định trong giới chỉ có bó lớn thứ tốt. Cả loại giới chỉ này Trác Bình An cũng không có muốn lấy, mà là cầm về cho hắn, giới chỉ cấm chế cũng không có động, có thể thấy được Trác Bình An đích thật là quang minh.

Đương nhiên Mạc Vô Kỵ cũng biết Trác Bình An ý tứ, đó chính là một khi Lôi Tông truy vấn, hắn Mạc Vô Kỵ nhất thiết phải đứng ra thừa nhận Lôi Tông vài người là hắn giết chết.

Vô luận như thế nào, Mạc Vô Kỵ đều là thừa Trác Bình An nhân tình này. Dù cho Trác Bình An không cho hắn này vài cái nhẫn, hắn cũng sẽ không phủ nhận chuyện này. Trên thực tế hơi chút có đầu óc người suy nghĩ một chút, cũng biết người Lôi Tông là hắn Mạc Vô Kỵ giết chết.

Bằng không còn có ai nguyện ý đi cùng Lôi Tông kết thành hận thù?

Mạc Vô Kỵ không có lập tức đi hỏi Tố Tịch quan sát Đại Khôn Phật Đăng, hắn biết Tố Tịch hiện tại chính đang mờ mịt thương tâm, hắn yêu cầu cho cái này tiểu ni cô một ít thời gian.

Trở lại gian phòng của mình đánh cấm chế sau đó, Mạc Vô Kỵ đầu tiên xuất ra chính là Kỳ Quân Ất giới chỉ. Kỳ Quân Ất bị Trác Bình An giết chết, hắn giới chỉ cấm chế cũng rất dễ đã bị Mạc Vô Kỵ phá vỡ.

Khi Mạc Vô Kỵ thấy Kỳ Quân Ất trong giới chỉ đồ đạc thì, mới hoàn toàn hiểu rõ Trác Bình An rộng lượng bao nhiêu.

Chỉ thượng phẩm tiên tinh đã có hàng trăm triệu, cụ thể số lượng tuyệt đối cao hơn một tỷ năm nghìn vạn. Đây chỉ là trong đó vô cùng phần nhỏ tài phú, tiên linh thảo cùng tài liệu luyện khí chí ít đều là cấp năm trở lên, đại đa số đều là cấp 7 trở lên thứ tốt.

Về phần các loại tiên khí, đan dược, bùa chú, càng là chồng chất như núi. Mạc Vô Kỵ thậm chí hoài nghi đây là một cái tông môn kho hàng.

Kế tiếp chính là công pháp ngọc giản, thần niệm của Mạc Vô Kỵ thô sơ giản lược quét một cái, các loại thần thông nhiều không kể xiết, công pháp càng là rực rỡ muôn màu.

Tên này thực sự là một cái cửa hàng bách hoá di động a, Mạc Vô Kỵ càng xem càng ngạc nhiên mừng rỡ. Hắn lại vẫn tìm được lôi tinh thạch, lôi tinh thạch chẳng những có thể cung cấp lôi thuộc tính tu sĩ tu luyện, đồng dạng có thể luyện chế lôi thuộc tính pháp bảo. Đây chính là cửu cấp tài liệu luyện khí, giá trị cao không gì sánh được.

Sau cùng Mạc Vô Kỵ lấy ra một quả màu xanh hạt châu, thần niệm của hắn quét vào hạt châu này, phát hiện đây là một cái di động tiên linh thảo Dược Viên.

Tiên linh thảo Dược Viên đặt ở trong giới chỉ, là vì cái này tiên linh thảo Dược Viên Ngũ Hành nguyên tố đầy đủ hết, không chỉ như thế còn có Quang Ám nguyên tố. Không muốn nói mặt trên các loại các dạng tiên linh thảo, chính là cái này Dược Viên giá trị, cũng thì không cách nào đánh giá.

Nhưng mà những thứ này đều không coi vào đâu, bởi vì hắn ở nơi này tiên linh thảo Dược Viên bên trong còn nhìn thấy hai nhánh to lớn tiên linh mạch. Loại khí tức này, Mạc Vô Kỵ vừa nhìn cũng biết là thượng phẩm tiên linh mạch.

Thật không hổ là Tiên Đế cường giả, đây cũng quá giàu có. Mạc Vô Kỵ cảm giác mình coi như là giàu có, nhưng hắn ngoại trừ Hồng Mông Sinh Tức cùng Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh ra, thứ khác cộng lại cũng không khắp ngõ ngách như trong giới chỉ Kỳ Quân Ất.

Về phần giới chỉ còn lại 3 tên tu sĩ, tuy rằng cũng đều rất phong phú, so với Kỳ Quân Ất đến, vẫn như cũ không phải là một cái trên cấp bậc.

Mạc Vô Kỵ lại đem tất cả mọi thứ đều chỉnh lý phân loại, toàn bộ ném vào Bất Hủ Giới, sau đó lại đem đống lớn tiên tinh để vào chiếc nhẫn của mình.

Vốn hắn là dự định tiếp tục học tập luyện chế bát phẩm tiên đan, hiện tại có rồi nhiều thượng phẩm tiên tinh như vậy, hắn thay đổi chủ ý của mình.

Có nhiều tiên tinh như vậy, tự nhiên phải tu luyện. Đan đạo là phụ, tu luyện mới đúng là chính đồ.

Một đống chồng chất tiên tinh bị Mạc Vô Kỵ trực tiếp vứt ra, dùng tiên tinh chồng chất phương thức bố trí đỉnh cấp Tụ Linh đại trận.

Mạc Vô Kỵ biết phương thức tu luyện của mình cùng người khác bất đồng, hắn tu luyện cần tiên tinh thực sự nhiều lắm. Nếu không phải nơi này không có tiện tiến vào Bất Hủ Giới, hắn đều dự định tại Bất Hủ Giới có thể dùng linh mạch tu luyện.

Vài triệu tiên tinh bị Mạc Vô Kỵ chồng chất hắn lên, Tụ Linh đại trận khẽ động, Mạc Vô Kỵ sở hữu mạch lạc tất cả đều bắt đầu Chu Thiên nghịch chuyển.

Từng đạo tiên linh khí bị hút ra đi ra, trong thời gian ngắn đang ở Mạc Vô Kỵ xung quanh tạo thành kinh khủng tiên linh khí vân vụ.

Chỉ nửa canh giờ trôi qua, chính là người cạnh gian phòng cũng đều biết Mạc Vô Kỵ đang tu luyện. Thật sự là Mạc Vô Kỵ tu luyện động tĩnh quá lớn, tại Thiên Tiệm Tiên Lâu loại địa phương này, cũng có thể làm ra loại này hấp thu tiên linh khí nhàn nhạt vòng xoáy.

Cũng may Mạc Vô Kỵ hai bên ở chính là Trác Bình An cùng Hàn Lung, bọn họ cũng đều biết Mạc Vô Kỵ nghịch thiên, đối với Mạc Vô Kỵ loại tu luyện phương thức này coi như là thói quen.

Về phần Tố Tịch, sư phụ ngã xuống sau đó nàng dường như trong một đêm lớn lên. Tại biết Mạc Vô Kỵ bế quan tu luyện sau đó, nàng lại đem sư phụ đồ đạc chỉnh sửa lại một chút, cũng bắt đầu bế quan tu luyện.

...

Hai tháng đảo mắt tức qua, một đống chồng chất tiên tinh tại Mạc Vô Kỵ cuồng cuốn hấp thu hóa thành mảnh vụn. Mạc Vô Kỵ tu vi mặc dù tại đề cao, khoảng cách Đại Ất Tiên trung kỳ vẫn là xa xa không hẹn.

Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng, tu luyện vốn chính là năm tháng khá dài chồng chất, tư chất cho dù tốt, đã không còn cơ duyên thời điểm, cũng phải từng bước một đến. Đôi khi chính là hữu cơ duyên, cũng cần căn cơ, tu tiên đối với bất kỳ người nào mà nói, đều không phải là một lần là xong sự tình.

Mạc Vô Kỵ lựa chọn luyện thể, ngoại trừ bởi vì hắn lôi kiếp quá mạnh mẽ, còn có chính là lo lắng cho mình tiến độ quá nhanh, tạo thành thân thể không chịu nổi.

Khoảng cách Chư Thần Tháp mở ra còn có một đoạn thời gian rất dài, Mạc Vô Kỵ nhất tâm ngưng luyện tu vi của mình, hắn rõ ràng tại

trước khi hắn xuất quan Trác Bình An cùng Hàn Lung cũng sẽ không đến quấy rầy hắn.

Để cho Mạc Vô Kỵ ngoài ý muốn là, Hàn Lung biết rõ hắn đang bế quan, lại ở phía sau gửi đi một đạo tin tức cho hắn, nói Thiên Tiệm Tiên Thành thành chủ Khổ Trục mời.

Nếu là những người khác mời, Mạc Vô Kỵ nhất định là xem như không có chuyện này, Khổ Trục tương yêu hắn phải xuất quan. Không trước khi nói tại Thiên Tiệm Tiên Lâu giao dịch liền được Khổ Trục lực mạnh hỗ trợ, về sau hắn ra tay trợ giúp Tố Tịch, Khổ Trục mặc dù không có nói rõ, trên thực tế cũng là đứng ở hắn bên này.

Khổ Trục giúp nhiều như vậy, hắn còn không có tới cửa đi cảm tạ một cái, hiện tại Khổ Trục tương yêu, hắn tự nhiên không tiện cự tuyệt.

- Mạc đại ca, ngươi muốn đi ra ngoài sao?

Mạc Vô Kỵ vừa xuất quan, Tố Tịch liền cảm ứng được, nàng vội vàng đi ra.

Đi qua hai tháng điều chỉnh, nàng triệt để hiểu tình cảnh của mình, cũng biết ngoại trừ theo tại bên người Mạc Vô Kỵ, nàng một người rời đi hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Mạc Vô Kỵ thấy Tố Tịch cũng là âm thầm thở dài, vẫn là cái kia tuyệt sắc tiểu tiên ni, nhưng mắt của nàng trong không như trước nữa là trước đây một hồ nước trong không hỗn loạn bất kỳ vật gì, mà là thêm một chút cừu hận. Thậm chí xưng hô tự mình cũng từ sư huynh biến thành đại ca.

Một tờ giấy trắng là rất nhiều năm Vô Trần tinh lọc, để cho một cái trên tờ giấy trắng nhiều hơn chút đồ đạc, chỉ cần một đêm thời gian.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Tố Tịch, ngươi ở trong nơi này bế quan tu luyện, nỗ lực tăng lên tu vi của mình. Tại cái chỗ này, không có bất kỳ người nào dám đối với ngươi làm sao, điều kiện tiên quyết là ngươi không nên tùy tiện đi ra ngoài.

Trác Bình An ở chỗ này, Mạc Vô Kỵ tin tưởng không có bất kỳ người nào dám đến chỗ ở hành hung của hắn.

- Dạ, Mạc đại ca, ta liền ở tại chỗ này.

Tố Tịch khom người thi lễ.

...

Thiên Tiệm Tiên Trì, cũng không thật sự là một cái tiên trì, mà là một cái hoa viên hội sở tương tự với trên địa cầu.

Ở chỗ này, có thể uống được tiên nhưỡng Tiên Giới đứng đầu nhất, có thể ăn được tiên quả mỹ vị nhất. Đồng thời nơi này cũng là nơi tụ hội tốt nhất.

Thiên Tiệm Tiên Thành thành chủ Khổ Trục tự hào nhất không phải là hắn bản thân có Thiên Tiệm Tiên Thành, mà là hắn có một cái Thiên Tiệm Tiên Trì.

Mạc Vô Kỵ mới vừa tới đến Thiên Tiệm Tiên Trì cửa vào, thì có một người tiên nữ xinh xắn tiếp khách đã đi tới:

- Hoan nghênh Mạc Đan Sư...

- Ngươi chính là Mạc Đan Sư? Mạc Vô Kỵ tiên hữu đã cứu ta tông môn Viên Ý thầy trò?

Một cái giọng ôn hòa tại Mạc Vô Kỵ vang lên bên tai.

Chỉ một cái hô hấp thời gian, một tăng một ni xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ.

Tăng nhân thoạt nhìn vóc người trung đẳng, mặt như quan ngọc, tướng mạo phi thường tuấn mỹ. Những thứ này cũng không phải Mạc Vô Kỵ chú ý, Mạc Vô Kỵ chú ý tới này tăng nhân đi trước mắt vừa đứng, thật giống như một cái vòng tròn nhuận thế giới bình thường giống nhau, không hề kẽ hở. Đây tuyệt đối là một cái Tiên Đế, chỉ là không biết hòa thượng này là tiên đế sơ kỳ hay là hậu kỳ.

Tuổi nữ ni ngược lại lớn hơn một chút, đạo bào rộng lớn không nhìn ra vóc người của nàng. Từ nàng khí tức, Mạc Vô Kỵ có thể đoán được cái này nữ ni tu vi cũng không thấp, hẳn là không dưới với trước đây hắn tại Vĩnh Anh Tiên Vực nhìn thấy Khuê Phong Vân. Mạc Vô Kỵ thế nhưng là biết Khuê Phong Vân ban đầu là một cái Chuẩn Đế, có thể thấy được nữ ni này chắc cũng là một cái Chuẩn Đế.

Xem ra nên tới cuối cùng là phải tới a, Mạc Vô Kỵ thở dài, cũng ôm quyền còn thi lễ nói:

- Ta chính là Mạc Vô Kỵ, hai vị là?

Đối với hai người này Mạc Vô Kỵ cũng không phải sợ hãi, Đại Hoang ở bên cạnh hắn, Lôn Thải hắn cũng không sợ hãi, một tăng một ni này còn sẽ không để cho hắn sợ hãi.

Tăng nhân lần nữa chắp tay, dùng ôn hòa to thanh âm nói:

- Bần tăng Đại Khôn phật tông Quảng Niệm, vị này chính là ta Đại Khôn phật tông hộ pháp Thái Sa.

Nữ ni cũng chắp tay (đối với) Mạc Vô Kỵ, làm một cái tiên phật lễ.

- Ha ha... Ngươi Đại Khôn phật tông cũng không bần, ta nghe nói các ngươi Đại Khôn phật tông Phật dược cốc, thì có thành chồng chất đỉnh cấp tiên linh thảo.

Một cái cười ha ha thanh âm truyền đến, tiếp theo một người nam tử vóc người thon dài, sắc mặt như đao khắc đã đi tới.

Nam tử này thật giống như tại trong mây mù bình thường giống nhau, Mạc Vô Kỵ căn bản là không nhìn ra thực lực của hắn tới cùng làm sao. Chỉ thanh âm này, liền khiến người ta một loại khí thế áp bách, có thể thấy được người này lợi hại. Mạc Vô Kỵ ánh mắt hơi thu lại một chút lui, hắn khẳng định trước mắt nam tử này thực lực sợ rằng mạnh hơn so với Trác Bình An.

Tại phía sau nam tử này, còn có một nữ tử thân mặc quần đỏ xinh đẹp. Nữ tử thoạt nhìn rất tuổi còn trẻ, một đầu tóc dài như mây kết thành thục nữ kế, đôi mắt đẹp như tranh vẽ, lại là một mỹ nữ tuyệt sắc.

Quảng Niệm khẽ mỉm cười, tay lại là hợp thành chữ thập hành lễ nói:

- Đại Khôn phật tông Quảng Niệm ra mắt Thiên Đế, Thiên Đế thần thông càng ngày càng mênh mông vô biên, không phải là chúng ta có thể theo được.

Thiên Đế? Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động. Thiên Đế cũng không phải là tu vi miêu tả, mà là một cái Tiên Vực đứng đầu. Quảng Niệm gọi nam tử này Thiên Đế, không biết là Thiên Đế Tiên Vực nào.

- Đâu có, đâu có, quảng đại sư xin mời, ta cùng Mạc Đan Sư trò chuyện vài câu.

Nam tử lại là tùy ý nói.

Tuy Quảng Niệm còn muốn cùng Mạc Vô Kỵ nói vài câu gì, lúc này cũng không khỏi không nói:

- Đã như vậy, tiểu tăng liền đợi lát nữa lại cảm tạ Mạc Đan Sư.

Nói xong, Quảng Niệm mang theo hộ pháp Thái Sa chậm rãi tiến vào bên trong Thiên Tiệm Tiên Trì.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 635: Cừu Nhân Tới Rồi

- Mạc Đan Sư, vừa rồi ta đã giúp ngươi một cái việc nhỏ a.

Chờ Quảng Hưng, Thái Sa tiến vào bên trong, nam tử này tựa cười như không phải cười nói với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ biết ý của đối phương, giả vờ mê man nói:

- Vị tiên hữu này, ta không hiểu rõ ý tứ của ngươi.

- Ha ha...

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, nam tử này cười ha ha, sau khi cười xong mới lên tiếng:

- Mạc Đan Sư, ta Cái Ngao từ xuất đạo đến nay, vẫn là lần đầu tiên nghe được có nho nhỏ Đại Ất Tiên gọi ta là tiên hữu.

Cái Ngao? Mạc Vô Kỵ trong đầu một đạo thiểm điện xẹt qua, lập tức cũng nhớ tới trước mắt người này là ai.

Hắn đích xác chưa từng thấy qua Cái Ngao, nhưng hắn nghe nói qua tên này, chính là Lâm Cô nói cho hắn biết. Cái Ngao chính là Lục Luân Thiên Vực Thiên Đế, cũng là đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì cứu nữ nhi của hắn cường giả. Lâm Cô sở dĩ biết Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì có thể cứu trở về ngã xuống không lâu tu sĩ Nguyên Thần, cũng là bởi vì Cái Ngao ở phía trước đã làm một lần.

Nếu mà người trước mắt là Cái Ngao, nhìn ra tu vi của hắn cũng chẳng có gì lạ. Xem ra cô gái áo đỏ tuyệt sắc này rất có thể là Cái Ngao

nữ nhi Cái Phi Yến.

- Mạc Vô Kỵ ra mắt Cái Thiên Đế, bởi vì ta từng trải phi thường nông cạn, cho nên không có nhận ra Thiên Đế, còn xin Thiên Đế thứ tội.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền áy náy nói.

Hắn và Cái Ngao không thù không oán, phỏng chừng cũng sẽ không có cái gì giao tình. Hắn thấy, Cái Ngao người như thế nhất định sẽ không kết giao hắn một cái nho nhỏ Đại Ất Tiên như vậy. Hắn xưng hô Hứa Tục Nhân là tiền bối, lại không nhất định liền phải gọi Cái Ngao là tiền bối. Từ trên thực lực nói, hắn đích xác hắn là xưng hô Cái Ngao là tiền bối. Thế nhưng đổi một cái góc độ, hắn là một cái đế cấp nhân vật khác, hắn là Đan Đế. Nếu mà dùng Đan Đế cùng Tiên Đế luận, hắn cũng miễn cưỡng có thể cùng Cái Ngao ngang hàng tương xứng.

Nếu có thể ngang hàng tương xứng, hà tất tự hạ mình? Hứa Tục Nhân chẳng những là Tiên Đế, trên khí đạo thành tựu cũng xa xa thắng hắn đan đạo thành tựu. Cộng thêm tu luyện cũng là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hắn xưng ngoài tiền bối, cảm thấy rất hắn là nên.

- Ngươi thật là một thất phẩm Đan Đế?

Nữ tử áo đỏ bỗng nhiên tò mò hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ lần nữa ôm quyền nói:

- Mạc Vô Kỵ ra mắt vị sư tỷ này, ta đích xác là một thất phẩm Đan Đế.

- Đây là ta nữ nhi Cái Phi Yến.

Cái Ngao bỗng nhiên cười tủm tỉm nói.

Mạc Vô Kỵ hơi sững sờ, lập tức liền hiểu Cái Ngao ý tứ, đó chính là ngươi gọi nữ nhi của ta sư tỷ, vậy ta sẽ là tiền bối của ngươi, ngươi gọi không gọi cũng giống như vậy.

Nghe được Cái Ngao những lời này, Mạc Vô Kỵ trái lại có thêm một chút hảo cảm, lập tức nói:

- Thiên Đế ái nữ chi tâm truyền khắp toàn bộ Tiên Giới, Mạc Vô Kỵ vô cùng tôn kính.

- Ha ha ha...

Cái Ngao lại là cười ha ha một tiếng, chỉ vào Mạc Vô Kỵ nói:

- Trông cậy vào ngươi Đan Đế này tôn kính một tiếng còn thật không dễ dàng, lần này ta cố ý đến Thiên Tiệm Tiên Thành, chính là muốn biết một chút về ngươi kẻ dám cùng Lôi Tông đối nghịch, lại dám đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì cứu người.

Mạc Vô Kỵ chú ý tới Cái Ngao lúc nói xong, Cái Phi Yến một đôi mắt đẹp nhìn mình chằm chằm, để cho hắn có một loại cảm giác kinh hồn táng đảm.

- Thiên Đế nói đùa, tiểu tử mô phỏng theo Thiên Đế đã làm, có chút không biết tự lượng sức mình mà thôi.

Mạc Vô Kỵ không biết hai vị này tới cùng là có ý gì, chỉ có thể tùy tiện ứng phó đạo.

Cái Ngao sắc mặt chợt đổi, trịnh trọng nói:

- Tuy rằng ta không biết ngươi có bảo vật gì có thể tiến vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, từ ngươi mạo hiểm tham gia Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu, sau đó thu được Minh Tâm Thần Hoa, lại liều mạng tiến vào linh hồn tiên quỳnh trì cứu người, ta liền biết ngươi là người có tình nghĩa. Cho nên ngày hôm nay Quảng Hưng chuẩn bị tìm ngươi muốn lấy Đại Khôn Phật Đăng, ta giúp ngươi cản một cái.

Mạc Vô Kỵ thầm than, quả nhiên sự tình Đại Khôn Phật Đăng người người biết. Nếu mà người trước mắt này cũng muốn Đại Khôn Phật Đăng, hắn thật đúng là không che chở được.

- A...

Mạc Vô Kỵ cố ý kinh ngạc một tiếng.

- Mặc kệ ngươi là thật không biết hay là giả không biết, trước theo ta đi vào nói chuyện rồi lại nói, nói chung một câu nói, ta rất thưởng thức ngươi.

Cái Ngao cười hắc hắc, dẫn đầu đi vào Thiên Tiệm Tiên Trì.

Mạc Vô Kỵ thấy Cái Phi Yến đang chờ mình tiên tiến vào, liền vội vàng nói:

- Phi Yến sư tỷ mời đi vào trước, ta đi ở phía sau.

Cái Phi Yến mặt cư nhiên đỏ hồng, thấp giọng ân một cái, lúc này mới bước nhanh đi vào.

Mạc Vô Kỵ cũng không phải là là kẻ ngu ngốc, hắn vừa nhìn loại vẻ mặt này của Cái Phi Yến, hơi sững sờ, lòng nói đéo ổn a. Hắn và Cái Phi Yến chưa từng thấy nhau, có cần phải dùng loại vẻ mặt cùng thái độ này sao? Hơn nữa Cái Phi Yến hắn là thực lực Đại La Tiên viên mãn, so với hắn mà nói phải mạnh hơn nhiều. Hắn cũng không nhận ra chính bản thân dung mạo đẹp trai như Phan An, làm cho người ta lần đầu tiên nhìn thấy hắn thì đã có hảo cảm, quả là bullshit a.

Người kia nữ tu tiếp khách vẫn thủ ở bên ngoài thấy Cái Ngao phụ nữ đi vào, nhanh chóng nói:

- Mạc Đan Sư, thành chủ nói chính ngươi phải cẩn thận, người tới đều quá mạnh mẽ, hắn không giúp được ngươi cái gì.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, nói một tiếng cảm tạ, cũng tiếp theo đi vào Thiên Tiệm Tiên Trì. Hắn có Đại Hoang hỗ trợ, chỉ cần không phải người như Cái Ngao xuất thủ đối phó hắn, hắn tự tin tự bảo vệ mình vẫn là có thể.

Vừa tiến vào Thiên Tiệm Tiên Thành, nồng nặc tiên linh khí tức liền đập vào mặt. Một đạo thác nước không biết từ địa phương nào hạ xuống treo ở bên một chỗ đường hoa sen, mấy con tiên hạc tại trên không thác nước giương cánh bay lượn. Đám hoa sen thanh nhã mùi thơm ngát, khiến người ta có một loại cảm giác tiên cảnh trong tiên cảnh.

Một phần cung đình lầu các trôi lơ lửng trong hư không tại nhàn nhạt nồng nặc tiên linh khí, lại đem nguyên bản liền phiêu nhiên tiên trì hoa viên làm đẹp tới cực hạn.

Tiên linh rượu cùng tiên quả tại trong hư không trôi nổi, tùy ý có thể thấy được, tiện tay đều có thể cầm đi uống. Vài tiên nữ đang ở trong các đình các đó ôm giò múa cột, có một loại cảm giác như mộng như ảo.

Đông đảo tiên nhân đã đến đều trò chuyện với nhau, thỉnh thoảng bưng lên tiên rượu bên người uống một hớp. Tuyệt đại đa số Mạc Vô Kỵ chẳng những không biết, cả thấy cũng chưa từng thấy qua. Có một chút Mạc Vô Kỵ có thể khẳng định, khách nhân tới nơi này tu vi đều rất mạnh. Như hắn Đại Ất Tiên một người tới, trên cơ bản không có. Coi như là có, cũng là đi theo trưởng bối cùng nhau tới.

Mạc Vô Kỵ cũng bắt chước tay cầm lên một chén tiên rượu uống một hơi cạn sạch, một cổ hương vị mát lạnh nhàn nhạt trong nháy mắt tại lưỡi miệng bốc lên, hương say khí tức càng là trực tiếp thẩm thấu tới rồi mạch lạc Mạc Vô Kỵ. Dù cho Mạc Vô Kỵ không có tu luyện, cũng cảm giác được thực lực của chính mình đang tăng lên.

Thật là lợi hại tiên linh rượu, trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm khen, hắn tu luyện tới nay vẫn là ăn đan dược, dùng tiên tủy hoặc là đống lớn tiên tinh chồng chất cùng một chỗ tu luyện. Như loại này một chén rượu thì có thứ hiệu quả này, hắn vẫn là lần đầu tiên uống được.

Xem ra chính bản thân trước đây trôi qua quả nhiên là Tiên Giới sinh hoạt ăn mày, loại này rượu ngon cũng không nghĩ tới đi thử một chút. Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lại bưng một chén rượu lên uống một hơi cạn sạch.

Một loại mùi rượu khí tức cùng trước chén rượu trước hoàn toàn bất đồng tràn ngập tới trong thân thể, Mạc Vô Kỵ chẳng những cảm giác được chính bản thân tóc gáy lỗ đều thoải mái không ít, tu vi lần nữa lên cao.

Lại đến một chén, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn buông tha loại này chỗ tốt, hắn lại bưng lên chén rượu thứ ba.

Liên tục uống 3 ly rượu, Mạc Vô Kỵ cảm nhận được ba loại mùi vi bất đồng.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự bưng lên thứ tư ly rượu, hắn rất muốn biết rượu nơi này có đúng hay không mỗi một chén đều là mùi vị bất đồng, mỗi một chén đều có thể để cho thực lực của chính mình lên cao một đoạn.

- Á đù! dế nhũi từ đâu tới đó?

Một cái thanh âm đột ngột vang lên, để cho Mạc Vô Kỵ đang khép hờ hai mắt cảm thụ mùi rượu bỗng mở mắt.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn chằm chằm tên gia hỏa nói chuyện, đây là một nam tử thân hình cao lớn, phi phát chân trần. Hấp dẫn người nhất là hắn tóc dài, cũng không phải là bởi vì khoác, mà là bởi vì này tóc dài là màu vàng.

Bởi vì thân hình cao lớn, cho nên sau lưng của hắn vác sau lưng một cây trường thương cũng không hiện lên đặc biệt đột ngột.

Người này tu vi cũng không cao, hắn là tại Đại La Tiên cảnh giới. Thế nhưng là hắn sát khí trên người đã thẩm thấu đi ra, để cho người ta cảm giác hắn thật giống như mới vừa từ bên trong núi xác biển máu bò ra bình thường giống nhau.

- Nghê Củ, vị này cũng không phải là dế nhũi a. Ta đến giới thiệu cho ngươi một chút, vị này chính là thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế Mạc Đan

Đế.

Một cái thanh âm kiều mị truyền đến, tiếp theo đi tới tam tên nữ tử.

Cầm đầu là một người mỹ phụ, chợt vừa nhìn này người mỹ phụ dường như cũng không ra sao. Thế nhưng là lại vừa nhìn, lại có thể cảm nhận được nàng có lực hấp dẫn kinh người. Cùng cái khác nữ tử bất đồng, hấp dẫn người khác lúc nào cũng bởi bề ngoài đến hấp dẫn. Mà mỹ phụ lực hấp dẫn từ trong ra ngoài, là cái loại này càng xem càng nữ nhân xinh đẹp.

Sau lưng Mỹ phụ có hai nữ tử có một người Mạc Vô Kỵ quen biết, biết nàng gọi Mạc Tiên Mạch. Trước đây bị Diêm Chấn Giang mang theo, bị hắn đuổi cút đi.

Một gã nữ tử khác so với Mạc Tiên Mạch còn xinh đẹp hơn, hơn nữa trên người còn có khí chất cùng mỹ phụ kia như nhau, chính là càng xem càng xinh đẹp, để cho người ta cảm giác cái loại này xinh đẹp cũng là từ trong ra ngoài tồn tại.

Ba người này đều không đơn giản, đặc biệt cái kia mỹ phụ, Mạc Vô Kỵ hoài nghi nàng loại này tính chất đặc biệt là tu luyện một loại công pháp đặc thù duyên cớ. Không chỉ như thế, thực lực của nàng cũng không thấp, theo Mạc Vô Kỵ, ít nhất là Chuẩn Đế cường giả, chỉ nửa bước bước vào Tiên Đế hàng ngũ đỉnh phong tồn tại.

Lẽ nào ba người nữ nhân này đều là Thanh Tiên Lâu?

- Nghê Củ ra mắt Thanh Dương tiền bối.

Nam tử tóc vàng chân trần cao lớn thấy này mỹ phụ sau đó, dĩ nhiên khom người thi lễ.

Thi lễ sau đó, lập tức liền xoay người lạnh lùng nói với Mạc Vô Kỵ:

- Thì ra ngươi chính là Mạc Vô Kỵ a, là kẻ nói giết Thiên Cơ Tông đệ tử chính là cùng ngươi là địch? Đúng nga, ta trước đây không lâu còn

giết mấy cái Thiên Cơ Tông đệ tử, là thế nào giết, ta nhớ... Nga, ta nhớ ra rồi, ta đưa bọn họ lột sạch dùng trường thương chuỗi lấy đi vào tiên thành, ân, chính là như vậy. Kỳ thực ta mỗi lần giết Thiên Cơ Tông đệ tử, đều là như vậy...

Một cổ sát khí từ đáy lòng Mạc Vô Kỵ dâng lên, hắn dầu gì cũng là Chân Tinh Thiên Cơ Tông tông chủ, tên khốn kiếp này cư nhiên tàn nhẫn như vậy giết chóc Thiên Cơ Tông đệ tử, giết sau đó còn vũ nhục họ. Loại này thù hắn cái này tông chủ không có khả năng báo, còn xưng cái rắm tông chủ.

Cảm nhận được Mạc Vô Kỵ quanh thân sát khí vờn quanh, mỹ phụ liền vội vàng nói:

- Mạc Đan Sư, ta cũng giúp ngươi giới thiệu một chút. Nghê Củ thế nhưng là đệ tử của Đại Kiếm Đạo Tát Kiếm trưởng lão, nghe nói Tát Kiếm trưởng lão vừa mới bước vào Tiên Tôn hậu kỳ.

Đại Kiếm Đạo Tát Kiếm? Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì nghĩ tới. Thiên Cơ Tông chính là Tát Kiếm hạ lệnh tiêu diệt. Tên này còn có một đệ tử gọi Hoàng Sát, Hoàng Sát từ Vĩnh Anh Tiên Vực phi thăng, giết chết Vĩnh Anh Tiên Vực ba trăm mười bảy thiên tài sau đó tìm nơi nương tựa tới rồi Đại Kiếm Đạo Tát Kiếm môn hạ.

Mạc Vô Kỵ cố kìm nén lại sát khí, liền ôm quyền nói với mỹ phụ này:

- Còn chưa thỉnh giáo vị tiên hữu này xưng hô như thế nào?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 636: Thái Thượng Thiên Khâm Sử

Mỹ phụ thản nhiên cười:

- Thanh Tiên Lâu Thanh Dương ra mắt Mạc Đan Sư, tuy là Thanh Tiên Lâu thứ hai lâu chủ, kỳ thực có tiếng mà không có miếng. Lại nói tiếp ta ngày hôm nay vẫn là hướng Mạc Đan Sư tạ lỗi, mấy ngày trước Thanh Tiên Lâu môn hạ đệ tử ta Mạc Tiên Mạch đụng phải Mạc Đan Sư, còn xin Mạc Đan Sư thứ lỗi.

Một bên, Mạc Tiên Mạch cũng nhanh chóng tiến lên thi lễ biểu thị áy náy.

- Thì ra là Thanh Dương lâu chủ.

Mạc Vô Kỵ còn thi lễ sau đó nói:

- Trước chỉ là một chút việc nhỏ, thế nào lại nhắc đến. Sau này Mạc Vô Kỵ còn có chỗ cần dựa vào Thanh Tiên Lâu, xin Thanh Dương lâu chủ vui lòng chỉ giáo.

Mạc Vô Kỵ biết đối phương vì sao tôn kính hắn như vậy, không phải là bởi vì tư chất của hắn hoặc là cái khác, mà là bởi vì hắn là một cái thất phẩm Đan Đế. Thanh Tiên Lâu làm Chư Thần Tiên Vực một trong thập Đại Tiên Môn, kết giao tốt hắn Đan Đế này vẫn rất có cần thiết.

Mạc Vô Kỵ mình đương nhiên cũng muốn kết giao Thanh Tiên Lâu, Thanh Tiên Lâu thế nhưng là thăm dò tin tức nghe tiếng khắp cả Tiên Giới. Hắn sau này nói không chừng thật là có địa phương thỉnh giáo Thanh Tiên Lâu, cho nên trước kết thân một cái.

Thanh Dương cười tủm tỉm nói:

- Ta Thanh Tiên Lâu đối với Mạc Đan Sư nhất định là nhiệt liệt hoan nghênh, Mạc Đan Sư, vị này chính là nữ nhi của ta, Thanh Nhược Nguyệt.

Thanh Dương thấy Mạc Vô Kỵ cũng không kiêu ngạo như nghe đồn, cũng thở phào nhẹ nhõm. Lập tức liền hướng Mạc Vô Kỵ giới thiệu bên người một cô gái tuyệt sắc khác tuổi còn trẻ. Nàng đích thật là đến giao hảo Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ một cái thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, Thanh Tiên Lâu giao hảo Mạc Vô Kỵ, chỉ có lợi không có chỗ xấu.

- Thanh Nhược Nguyệt ra mắt Mạc đại ca.

cô gái trẻ đứng ở bên người Thanh Dương tuổi liền vội vàng tiến lên chào.

- Ờ ờ, chào em! Ahihi.

Mạc Vô Kỵ vội vàng khách khí một phen, đang muốn nói chuyện, lại thấy Nghê Củ muốn rời đi, hắn nhảy tới trước một bước ngăn cản Nghê Củ:

- Lạm sát giết người Thiên Cơ Tông, không có một cái công đạo, cứ như vậy còn muốn chạy sao?

Nghê Củ thấy Mạc Vô Kỵ ngăn cản đường đi của hắn, nhất thời sửng sốt, lập tức liền cười ha ha:

- Ta Nghê Củ cuối cùng là kiến thức cái gì là càn rỡ. Một cái Đan Đế rất rất giỏi sao? Lại rất giỏi cũng là sống, chết mất thất phẩm Đan Đế tựa cùng chó chết không có gì khác nhau.

- Mạc Đan Sư, ngươi đây là ý gì? Chẳng lẽ ngươi đang còn muốn cái chỗ này động thủ sao?

Nghê Củ nói cho hết lời sau đó Mạc Vô Kỵ còn không có tiếp lời, một cái thanh âm lạnh như băng ngăn ở phía trước Mạc Vô Kỵ hỏi.

- Thanh Dương ra mắt Tát Kiếm trưởng lão.

Thanh Dương không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi, liền cười tủm tỉm ôm quyền nói.

Mạc Vô Kỵ biết Thanh Dương là đang nói cho hắn người đến là ai, không nghĩ tới người kia chính là Tát Kiếm, tên gia hỏa tiêu diệt Tiên Giới Thiên Cơ Tông. Nhìn tên này, đích thật là Tiên Tôn hậu kỳ thực lực. Tên này có một cái khuôn mặt so với mặt ngựa còn xấu dài hơn, gầy yếu như cột ma bình thường giống nhau. Cùng Nghê Củ đứng chung một chỗ, thực sự là tiên minh so sánh.

- Nghe nói Trác Bình An cùng ngươi khuấy hợp à, tại Thiên Tiệm Tiên Lâu ngươi liên thủ với Trác Bình An đả thương nặng Lôi Tông Tiên Tôn. Nghe nói Kỳ Quân Ất cũng chết thật không minh bạch, phỏng chừng ngươi cũng thoát không khỏi liên quan. Ngày hôm nay Trác Bình An không ở nơi này, ta xem ngươi còn có thủ đoạn gì nữa.

Tát Kiếm đang khi nói chuyện, sắc bén nghiền ép Tiên Tôn khí thế liền đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ bế quan thời gian dài như vậy, các loại mọi người đang điều tra tung tích của hắn, cho nên Trác Bình An tại bên người Mạc Vô Kỵ xuất hiện bị điều tra ra được, cũng chẳng có gì lạ. Không có Trác Bình An như vậy một cái đỉnh cấp cường giả, Mạc Vô Kỵ coi như là Đan Đế, phỏng chừng cũng không dám cùng Lôn Thải đại đế gọi cút a.

Đây là Lôn Thải không nói ra Mạc Vô Kỵ bên người Tiên Khôi đáng sợ, lúc này mới để cho mọi người hiểu lầm Tiên Khôi bên người Mạc Vô Kỵ lợi hại.

Dù sao đây cũng là thường thức, Tiên Giới Tiên Khôi mạnh hơn nữa, bình thường giống nhau cũng sẽ không cao hơn cảnh giới Tiên Tôn. Một

cái Tiên Khôi tương đương với Đại Tiên đế, đâu có thể thấy? Dùng Hứa Tục Nhân thực lực như vậy, tối đa cũng chỉ có thể luyện chế ra Tiên Khôi tương đương với Tiên Tôn, về phần tương đương với Tiên Đế Tiên Khôi, Hứa Tục Nhân căn bản là luyện chế không được. Hứa Tục Nhân luyện chế không được Đại Hoang thực lực như vậy, hắn lại có thể thấy được thực lực của Đại Hoang. Cũng không phải tất cả mọi người có Hứa Tục Nhân ánh mắt, có thể thấy rõ ràng thực lực cụ thể của Đại Hoang.

Thanh Dương tiện tay khua một cái, Tát Kiếm cuồng bạo nghiền ép khí thế liền biến mất vô tung vô ảnh.

Tát Kiếm có chút không hiểu nhìn Thanh Dương nói:

- Thanh Dương lâu chủ, ta Đại Kiếm Đạo cùng Thanh Tiên Lâu từ trước đến nay quan hệ không tệ, ngươi làm zậy là ý gì?

Thanh Dương cười khúc khích nói:

- Tát Kiếm tiên hữu hiểu lầm ý tứ của ta, ta là lo lắng ngươi quá mức xung động. Lần này yến hội thế nhưng là Khổ Trục thành chủ tổ chức, nghe nói còn có người của phía trên xuống tới, Tát Kiếm đạo hữu nếu không hiểu rõ chân tướng, mặt trên trách tội xuống tới, thế nhưng là nguy hiểm a.

Khá xa chỗ Cái Phi Yến vội vàng nói:

- Cha, cái cột ma kia dường như muốn gây bất lợi cho Mạc Đan Sư.

Cái Ngao cười ha ha một tiếng:

- Nữ nhi của ta còn chưa lấy chồng, cùi chỏ đã hướng ra ngoài, tương lai phỏng chừng không biết ta đây là cha nữa.

Cái Phi Yến sắc mặt đỏ lên, liền vội vàng nói:

- Cha chỉ biết nói mò.

Cái Ngao sắc mặt chợt đổi nói:

- Mạc Đan Sư này coi như là có tình có nghĩa, còn có chút vốn tài năng, miễn cưỡng đạt tới yêu cầu của ngươi. Nhưng hắn còn không có đạt được yêu cầu của ta, muốn kết hôn nữ nhi của ta Cái Ngao, chỉ có những thứ này còn xa xa thiếu. Lần này hắn không có khả năng chính bản thân đỡ các loại mối họa, người như thế còn không đáng vào pháp nhãn của ta Cái Ngao. Một tên gia hỏa chỉ biết gặp rắc rối, chờ ta tới giúp hắn ngăn cản tai họa sao?

- Cha...

Cái Phi Yến nghe nói như thế, nhất thời khẩn trương.

Tại từ Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì sống lại một lần sau đó, nàng liền lập được tiêu chuẩn kén chồng. Đó chính là đệ nhất nhất thiết phải có bản lĩnh, thứ hai nhất định phải có tình có nghĩa, thứ ba nhất thiết phải cũng phải có dũng khí vì thân nhân tiến vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì. Về phần điều thứ ba, bởi vì nàng muốn tìm một nam nhân giống nàng cha như nhau thương yêu nàng, cũng có bản lĩnh giống vậy. Năm đó nàng chính là nhờ cha Cái Ngao từ linh hồn tiên quỳnh trì cứu ra.

Trên thực tế nàng những thứ này tiêu chuẩn ký kết sau đó, trên cơ bản chẳng khác nào cả đời này không tìm tìm đạo lữ, làm gì có người như thế? Coi như là đạt được 2 điều đầu, điều thứ ba cũng không có ai có thể vừa lúc phù hợp. Người bình thường tiến vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, trên căn bản là một con đường chết. Hết lần này tới lần khác xuất hiện một người phù hợp yêu cầu của nàng, đó chính là Mạc Vô Kỵ mới quật khởi.

Mạc Vô Kỵ nghe nói phi thăng Tiên Giới cũng không có bao lâu, chính là thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, sau này còn cao đến đâu? Thứ hai Mạc Vô Kỵ vì cứu một bằng hữu Tu Chân Giới ngã xuống, đan thương thất mã không nhìn sinh tử tiến vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì. Tuy nói sau cùng hắn cũng không có thành công lại đem người cứu ra, nhưng hắn làm những thứ này đều phù hợp tiêu chuẩn Cái Phi Yến.

Tát Kiếm không chút biểu tình nói:

- Người Phía trên vừa tới, ta Đại Kiếm Đạo tự nhiên sẽ cung kính nghênh tiếp, bất quá chỉ là một vãn bối lại dám đối với ta Đại Kiếm Đạo vô lễ như thế, đây không phải là chuyện riêng, dính đến danh dự Đại Kiếm Đạo.

Cũng trong lúc đó, Tát Kiếm truyền âm cho Nghê Củ:

- Lập tức giết trước mắt người này, tất cả trách nhiệm ta Đại Kiếm Đạo đều có thể chống đỡ.

Tại biết Mạc Vô Kỵ mượn tay Trác Bình An giết Lôi Tông Tiên Đế sau đó, Tát Kiếm liền có một loại cực độ nguy cơ. Mạc Vô Kỵ càng lớn, hắn cảm giác nguy cơ lại càng nặng. Nơi này hiển nhiên không phải là địa phương tốt giết Mạc Vô Kỵ, thậm chí là ở chỗ này giết Mạc Vô Kỵ sẽ khiến vô cùng hậu quả nghiêm trọng.

Dù hậu quả nghiêm trọng, cũng không có trọng yếu = mạng của hắn Tát Kiếm. Hắn cũng không nhận ra chính bản thân so với Lôi Tông Kỳ Quân Ất lợi hại hơn, Mạc Vô Kỵ liên cả Kỳ Quân Ất đều có thể giết, hơn nữa công khai nói là Thiên Cơ Tông xuất đầu, hắn sao dám mạo hiểm? Nghê Củ không biết Mạc Vô Kỵ đáng sợ cỡ nào, hắn lại điều tra rất rõ ràng. Hiện tại không thừa dịp Trác Bình An không ở đây giết Mạc Vô Kỵ, chờ Mạc Vô Kỵ cùng Trác Bình An hội hợp này sẽ trễ.

Mạc Vô Kỵ chết mất, hắn có thể phải gánh một bộ phận trách nhiệm. Hắn tin tưởng Khổ Trục sẽ thấy rõ ràng trong đó lợi ích, chỉ cần hắn chịu nhận lỗi, trợ giúp Khổ Trục lại đem tổn thất danh dự trả lại, cũng sẽ không có người đi quản cái kia chết đi Mạc Vô Kỵ.

Nghê Củ sớm muốn giết chết Mạc Vô Kỵ, lúc này chiếm được sư phụ truyền âm, đâu còn có thể khách khí, quanh thân sát khí ngưng tụ, đồng thời liền muốn tế xuất trường thương.

Hết lần này tới lần khác ở phía sau, một đạo thanh âm to truyền đến:

- Cung nghênh Thái Thượng Thiên khâm sử huy lâm!

- Nhanh chóng dừng tay.

Tát Kiếm nghe đến thanh âm này, bỗng kéo lại Nghê Củ chuẩn bị động thủ.

Nghê Củ cũng không phải đứa ngốc, hắn nghe đến đây thanh âm thời điểm liền dừng một chút, không đợi sư phụ hắn nói chuyện, liền nhanh chóng đình chỉ đối với Mạc Vô Kỵ động thủ. Nếu mà lúc này đối với Mạc Vô Kỵ động thủ, hắn và sư phụ đều phải chết, Đại Kiếm Đạo cũng sẽ tiêu tan thành mây khói.

Đại Kiếm Đạo là cường đại, cường đại hơn nữa, tại trong mắt Thái Thượng Thiên cũng là con kiến hôi bình thường vậy tồn tại.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ đáng tiếc, Nghê Củ cùng Tát Kiếm không động thủ, hắn còn thật không dám động thủ trước. Hắn chỉ có thể trong lòng thầm mắng cái này cái gì chó má Thái Thượng Thiên khâm sử tới không phải lúc, chỉ cần muộn mười mấy hơi thở, hắn liền có nắm chắc giết chết Tát Kiếm thầy trò.

Lúc này một người thanh niên không râu nam tử mặc hoàng y đã đi vào rồi, tại hắn trên dưới phụng bồi hai người, một cái Mạc Vô Kỵ quen biết, thực sự là Thiên Tiệm Tiên Thành thành chủ Khổ Trục, còn có một số người mang mũ cao, màu nâu tóc dài, vóc người khôi ngô, ánh mắt sáng vô cùng, nhìn xem khí thế kia nửa điểm cũng không kém Cái Ngao. Mạc Vô Kỵ suy đoán, người này rất có thể là Chư Thần Tiên Vực Thiên Đế, Âu Cổ.

Nguyên bản đông một đống, tây một đống tiên nhân nhìn thấy ba người này lại đây sau đó, đều tiến lên khom người thi lễ. Mạc Vô Kỵ thấy cả Cái Ngao cũng ôm quyền thi lễ, trong lòng biết cái kia hoàng y thanh niên không râu khẳng định không đơn giản. Hắn nghe nói qua Thái Thượng Thiên, mặc dù không biết cái này khâm sử là cái gì đồ chơi,

cũng biết không có thể ở phía sau bị nắm ở. Hắn cũng kẹp ở trong đám người ôm quyền thi lễ.

Hoàng y thanh niên ánh mắt quét một vòng sau đó, nhàn nhạt nói:

- Mọi người miễn lễ, lần này ta là chịu đạo đế chi mệnh, vì Chư Thần Tháp mà đến. Đồng thời lựa chọn mấy cái tư chất ưu dị đệ tử tiến vào Thái Thượng Thiên tu luyện...

Mọi người đều biết người Thái Thượng Thiên tới nơi này nhất định là vì Chư Thần Tháp, không nghĩ tới còn sẽ chọn đệ tử tiến vào Thái Thượng Thiên tu luyện. Trong lúc nhất thời sở hữu tới rồi đều nín thở, muốn biết người nào sẽ may mắn như vậy, được chọn vào Thái Thượng Thiên.

Hoàng y thanh niên gật đầu, dường như rất là thoả mãn loại này tôn kính, hắn cao giọng nói:

- Mời đệ tử có trong list sau đây chuẩn bị sẵn sàng, Chư Thần Tháp vừa đóng cửa, sẽ theo ta cùng nhau tiến vào Thái Thượng Thiên. Lục Luân Tiên Vực Ma Tiên Môn Lục Gia Chi, Phật Sa Tiên Vực Thất Phật Đại Thiện Tự Nhất Ngưng, Chư Thần Tiên Vực Thanh Tiên Lâu Thanh Nhược Nguyệt, La Lăng Tiên Vực Đại Kiếm Đạo Phương Thập Giang.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 637: Đạo Đế

Thanh niên áo hoàng kim báo ra các tên, Mạc Vô Kỵ cũng có chút quen thuộc. Những cái tên hắn quen thuộc, hầu như toàn bộ là thiên tài chín sao. Bởi vậy có thể thấy được, những hắn đó không nhận biết, cũng phần lớn đều là thiên tài chín sao.

Thanh niên áo hoàng kim báo ra gần hai mươi cái tên mới dừng lại, tuy rằng một phần tông môn không có đc báo danh tên có chút thất lạc, bất quá đối với thanh niên áo hoàng kim cũng không dám có chút bất kính.

Cảm nhận được sự tôn trọng đối với mình, thanh niên áo hoàng kim rất là hài lòng gật đầu, rồi mới lên tiếng:

- Vốn lần này tìm kiếm đệ tử tư chất thượng cấp đi Thái Thượng Thiên, là yêu cầu khảo hạch, sau đó đơn độc mở ra một hồi đại hội tuyển chọn. Bởi vì Chư Thần Tháp gần mở ra, cho nên vì tiết kiệm thời gian, khảo hạch liền miễn đi. Ta lần này tới Chư Thần Tiên Vực, ngoại trừ tuyển nhận những đệ tử này ra, còn có chính là chế định kế hoạch tiến vào Chư Thần Tháp, cho nên cũng không có thời gian tới từng cái tông môn, liền mượn lần này Khổ thành chủ tổ chức yến hội thuận tiện nói một chút tin tức này luôn.

Mời các vị tiên hữu hôm nay tới nơi này, đem tin tức mang cho các tông môn còn lại, nói cho bọn hắn biết chúng ta tuyển chọn đệ tử, nghìn vạn đừng làm trễ nãi thời gian đi Thái Thượng Thiên. Kế tiếp ta còn phải hiệp thương một cái với Khổ Trục thành chủ, Âu Cổ Thiên Đế cụ thể công việc về mở ra Chư Thần Tháp, cũng không trì hoãn thời gian mọi

người gặp nhau. Đến lúc đó ta sẽ mời Khổ Trục thành chủ đưa lên một chút lễ vật Thái Thượng Thiên ta chuẩn bị cho các vị.

Thanh niên áo hoàng kim muốn đi, trong lòng Mạc Vô Kỵ trái lại thở phào nhẹ nhõm. Hắn nghe thấy thanh niên áo hoàng kim là vì Chư Thần Tháp mà đến, ở trong lòng lo lắng, hắn sợ chính sự tình bản thân có Tinh Không Bài tiết lộ ra ngoài. Tuy chuyện này chỉ có Nại Hà biết, người nào có thể xác định Nại Hà sẽ không nói cho người khác biết? Nại Hà hiện tại đã ở Thiên Tiệm Tiên Thành, thậm chí ở nơi này Thiên Tiệm Tiên Trì.

Khổ Trục thành chủ cũng đứng ra đối với mọi người ôm quyền áy náy nói:

- Các vị tiên hữu, lần này là ta đại biểu Thiên Tiệm Tiên Thành mời mọi người tới nơi này, bởi vì sự tình Chư Thần Tháp tạm thời không có khả năng tiếp khách, còn xin các vị tiên hữu thứ lỗi. Xin mọi người yên tâm, Chư Thần Tháp xong chuyện, ta Khổ Trục nhất định tự mình đến nơi này hướng các vị tạ lỗi, đồng thời đưa lên lễ vật Thái Thượng Thiên mang tới. Sau cùng chúc các vị tại Thiên Tiệm Tiên Trì khoái trá.

Khổ Trục thay khâm sứ nói chuyện, mọi người tự nhiên là khách khí một phen.

Đợi được Khổ Trục, Âu Cổ cùng thanh niên áo hoàng kim rời đi, Mạc Vô Kỵ liền lại nghe được thanh âm Cái Ngao ghé vào lỗ tai hắn:

- Mạc Đan Sư, không biết có thời gian hay không?

Mạc Vô Kỵ thấy Tát Kiếm cùng Nghê Củ đi ra, biết bây giờ không phải là thời cơ tốt nhất giết hai người này, hắn nhất định phải đợi.

- Đương nhiên rãnh rỗi, không biết Thiên Đế còn có cái gì chỉ giáo, Mạc Vô Kỵ nhất định khiêm tốn tiếp nhận.

Mạc Vô Kỵ lại đem sát khí trong lòng mình ẩn nấp lên.

Cái Ngao khẽ mỉm cười:

- Ngươi ở nơi này không nên có sát khí, không nói cái tên Bệnh thư sinh kia không ở nơi này, coi như là ở đây, ngươi giết người của Đại Kiếm Đạo, cũng là một đường chết.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ bỗng sợ hãi, hắn phát hiện mình dường như đi vào một cái ngõ cụt. Đó chính là Đại Kiếm Đạo giết hắn Mạc Vô Kỵ hắn không có sự tình quá lớn, chỉ khi nào hắn động thủ giết người Đại Kiếm Đạo, sợ rằng lại phải bỏ mạng thiên nhai.

Hắn vẫn cho là mọi người ở vào đồng nhất cái trục hoành, khi Cái ngao thoáng điểm một cái, hắn mới giật mình hiểu ra. Hắn chỉ là một thất phẩm Đan Đế, cùng Đại Kiếm Đạo còn xa xa không phải là trên một cái trục hoành. Đừng xem người kết giao với hắn rất nhiều, một khi hắn thật cùng Đại Kiếm Đạo khai chiến, phỏng chừng không có ra tay giúp hắn, trên cơ bản đều là xem náo nhiệt, không bỏ đá xuống giếng coi như là chuyện tốt.

- Đa tạ Thiên Đế chỉ điểm, Mạc Vô Kỵ nhớ kỹ.

Mạc Vô Kỵ lần này là thật tâm thật ý cảm tạ một câu.

Cái Ngao cười nhạt:

- Đi theo ta.

- Dương Di, ngươi không phải nói tìm Mạc Đan Sư có chuyện gì sao?

Thấy Mạc Vô Kỵ cùng Cái Ngao rời đi, Mạc Tiên Mạch có chút nghi ngờ hỏi một câu.

Trên thực tế chính nàng cũng muốn dò hỏi một chút, Mạc Vô Kỵ đến từ nơi nào. Mạc Vô Kỵ và nàng là cùng một họ, nàng thậm chí hoài nghi Mạc Vô Kỵ là người trong tộc của nàng.

Thanh Dương nhìn bóng lưng Mạc Vô Kỵ, cười một cái nói:

- Vốn ta là muốn cho Nhược Nguyệt đến với Mạc Vô Kỵ...

- Nương...

Thanh Nhược Nguyệt kinh hãi gọi một tiếng, nàng trước lúc cư nhiên không biết chuyện này. Nàng và Mạc Vô Kỵ hôm nay là lần đầu tiên gặp mặt, đã nói loại chuyện này, chẳng phải là hoang đường cực độ?

Thanh Dương trầm giọng nói:

- Nhược Nguyệt, ngươi không nên coi thường Mạc Đan Sư này. Lai lịch của hắn ta đã phi thường rõ ràng, hắn đến từ Vĩnh Anh Tiên Vực...

- Lẽ nào hắn là tu sĩ phi thăng từ Vĩnh Anh Tiên Vực?

Mạc Tiên Mạch nghi ngờ hỏi.

Thanh Dương hít sâu một hơi, giọng nói càng là kính phục nói:

- Nếu mà hắn chỉ là phi thăng tu sĩ, vậy ta cũng sẽ không coi trọng như vậy, thậm chí điều tra tình huống ở phía sau của hắn. Vĩnh Anh Tiên Vực Bán Tiên Vực, ta tin tưởng các ngươi đều biết, đó là một cái rác rưởi đồ đạc của Vĩnh Anh Tiên Vực tự hủy một phần mà sinh ra. Trên cơ bản tu sĩ Bán Tiên Vực là không có cơ hội đi tới Tiên Giới, mà Mạc Vô Kỵ này, hắn qua sông Tiên Hào, đi tới Vĩnh Anh Giác...

- Cái gì?

Ngay cả Thanh Nhược Nguyệt đều khiếp sợ nhìn Thanh Dương.

Các nàng làm người của Thanh Tiên Lâu, đối với Vĩnh Anh Tiên Hào quá rõ. Chỗ đó coi như là Huyền Tiên, thậm chí Đại Ất Tiên đi vào đều là cửu tử nhất sinh. Mạc Vô Kỵ tới rồi Bán Tiên Vực, nhiều nhất cũng bất quá là một cái Địa Tiên, cho dù là Thiên Tiên vậy thì như thế nào? Loại địa phương này thập chết vô sinh, cư nhiên để cho hắn vượt qua? Hắn còn là một cái Đan Sư a. Nói như vậy, sức chiến đấu Đan Sư mới đúng là thấp nhất.

Thanh Dương gật đầu:

- Ta nói đều là thật, này người tới Vĩnh Anh Giác sau đó, dùng thực lực của Thiên Tiên giết Kim Tiên. Tại trước khi Vĩnh Anh Tiên Vực không có phái ra cường giả, hắn một mình mạnh mẽ qua sông Tiên Hào, cư nhiên có thể xưng bá tại Vĩnh Anh Giác. Lúc này mới đi qua bao nhiêu thời gian, hắn đã trưởng thành tới rồi loại tình trạng này, thậm chí có Trác Bình An cường giả loại này ở bên cạnh hắn. Giả dùng thời gian, người này há là vật trong ao? Nhược Nguyệt, ngươi mặc dù là tư chất chín sao, lại là đứng đầu Thanh Tiên Lâu bảy tiên nữ, Mạc Vô Kỵ này cũng có thể xứng đôi với ngươi. Ngươi nhưng đừng nhìn hắn không có căn cơ gì, cũng không có dựa vững chắc, tiềm lực của hắn rất kinh người.

Thanh Nhược Nguyệt cũng trầm mặc xuống, nàng biết mẫu thân nói đều là thật. Mạc Vô Kỵ không có căn cơ, chẳng khác nào một cây cỏ không rễ. Một cây cỏ có thể bằng vào lực lượng của chính mình lớn đến loại trình độ này, cũng không phải người bình thường có thể làm được.

- Ta nếu mà không có đoán sai, Cái Ngao phỏng chừng đồng dạng chú ý như ta. Đang vì nữ nhi của hắn Cái Phi Yến tìm con rể đâu nè, hắn là muốn đem Mạc Vô Kỵ thất phẩm Đan Đế đưa đến Lục Luân Tiên Vực của hắn.

Thanh Dương nhìn bóng lưng Mạc Vô Kỵ cùng Cái Ngao biến mất nói.

- A, Dương Di ngươi thế nào còn để cho Mạc Đan Sư cứ như vậy đi rồi?

Mạc Tiên Mạch kinh thanh hỏi.

Thanh Dương khẽ mỉm cười:

- Trước khác nay khác mà thôi, nếu là Nhược Nguyệt không có được Thái Thượng Thiên chọn lựa, Mạc Vô Kỵ là lựa chọn tốt nhất. Nhưng

bây giờ bất đồng, Nhược Nguyệt đã gần đi Thái Thượng Thiên. Thái Thượng Thiên có bao nhiêu thiên tài? Người như Mạc Vô Kỵ vẫn phải có. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ thực sự không biết thu liễm, ỷ vào tài hoa của mình, có chút bành trướng, đắc tội người cũng quá nhiều. Lúc này mới trong thời gian ngắn, mà đắc tội với Lôi Tông, Lôn Thải, Đan Đạo Tiên Minh, Đại Kiếm Đạo... Có thể khẳng định, người như thế sau này đắc tội người khác sẽ càng nhiều. Người như thế tuy nói có bản lĩnh, cũng là kiếm 2 lưỡi. Nhược Nguyệt đã có lựa chọn tốt hơn, vẫn nên lựa chọn cho thỏa đáng.

Thanh Nhược Nguyệt đôi mi thanh tú đẹp đẽ hơi nhíu một cái, nàng có chút không thích mẫu thân loại thủ đoạn này tư lợi tính toán. Bất quá lập tức liền hiểu rõ, nàng là sắp đi Thái Thượng Thiên, tương lai cùng Mạc Vô Kỵ chắc chắn sẽ không cùng trên một đường thẳng nữa, mẫu thân lựa chọn cũng không có gì sai lầm.

...

Thiên Tiệm Tiên Trì bên trong một chỗ đình các, Cái Ngao ý bảo Mạc Vô Kỵ ngồi xuống, một bên Cái Phi Yến đã vì Mạc Vô Kỵ cùng Cái Ngao bưng tới hai chén tiên linh rượu.

- Cái Thiên Đế lại đem ta gọi đến nơi này, thế nhưng là có chuyện gì đặc thù?

Mạc Vô Kỵ hỏi lần nữa.

Tại trước mặt Cái Ngao, hắn là nửa điểm tự tin cũng không có. Tuy Đại Hoang liền đứng sau lưng hắn, nhưng thực lực của Cái Ngao quá cường đại, Đại Hoang cũng không phải là đối thủ a.

- Ngươi hắn có chút vấn đề muốn hỏi ta, ngươi có thể trước hỏi ta.

Cái Ngao uống một ngụm rượu, cười tủm tỉm nói.

Mạc Vô Kỵ đích xác có rất nhiều vấn đề, hiện tại Cái Ngao nói như thế, hắn cũng liền không khách khí, liền ôm quyền nói:

- Cái Thiên Đế, Thái Thượng Thiên rốt cuộc là một cái dạng gì tồn tại? Một cái nho nhỏ khâm sứ đến, thậm chí ngay cả Thiên Đế cũng phải thi lễ?

Nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi Thái Thượng Thiên, khuôn mặt Cái Ngao ngưng trọng, hắn giơ tay lên đánh ra vài đạo cấm chế, rồi mới chậm rãi nói:

- Vô Kỵ, ngươi hắn là từ thế tục giới tới được? Thế tục giới có đế vương và thần tử. Thông tục mà nói, Thái Thượng Thiên chính là chỗ ở của đế vương, chúng ta những người này đều là thần tử của hắn.

- Nam Thiên môn? Ngọc Hoàng đại đế?

Mạc Vô Kỵ theo bản năng kinh thanh nói.

Cái Ngao khẽ nhíu mày:

- Cái gì Nam Thiên môn Ngọc Hoàng đại đế?

Mạc Vô Kỵ vội vàng xua tay:

- Là tiểu tử đột nhiên nhớ lại thế tục giới của ta, có một cái Ngọc Hoàng đại đế, chỗ của hắn gọi là Nam Thiên môn.

Cái Ngao cũng không có để ý, hắn gật đầu:

- Ngươi nói cũng đại thể không sai, Thái Thượng Thiên đế vương kêu là Đạo Đế. Nghe nói thực lực của hắn đã vượt qua Đại Tiên đế, tiến vào một cái đẳng cấp mới. Ta coi như là một cái Đại Tiên đế, qua nhiều năm như vậy, ngang dọc Tiên Giới, nhưng ngay cả đụng vào cũng không cách nào đụng vào Đạo Đế cấp độ. Chẳng những là ta, chính là Tiên Giới các Tiên Đế còn lại, cũng giống như vậy. Đừng nhìn chúng ta tại Tiên Giới

ngang dọc, trên thực tế tại trước mặt Đạo Đế Tử Xương Lạc, chúng ta cả con kiến hôi cũng không bằng.

Mạc Vô Kỵ âm thầm hút hơi lạnh, Tiên Đế cường đại hắn thế nhưng là quá rõ. Lôn Thải đại đế một cái đầu ngón tay liền có thể bóp chết hắn, Trác Bình An cùng Lôn Thải đại chiến hắn cũng rõ ràng. Giả như hai người tung hết thủ đoạn chiến đấu, một chiêu thì có thể làm cho mấy tiên thành thật lớn hôi phi yên diệt. Loại thủ đoạn này, tại trước mặt Đạo Đế Tử Xương Lạc cả con kiến hôi cũng không bằng. Đạo Đế Tử Xương Lạc lợi hại cỡ nào?

- Vậy Tiên Giới các đại Thiên Đế đều là thần tử của Đạo Đế?

Mạc Vô Kỵ ổn định.

Cái Ngao than thở:

- Vậy cũng không phải, Tiên Giới các đại Thiên Đế đều là bằng bản lĩnh của mình chính bản thân chiến đấu tranh đoạt được. Đạo Đế là bất kể điều này, nhưng một khi có người va chạm vào cảnh giới Đạo Đế, sợ rằng...

Một đạo hàn khí từ đáy lòng Mạc Vô Kỵ dâng lên, hắn bỗng nhiên nghĩ tới Bất Hủ Giới. Giờ khắc này hắn có một loại cảm giác Tiên Giới chính là Tiểu Thế Giới của Đạo Đế, bọn họ đang bị Đạo Đế nuôi dưỡng tại bên trong Tiểu Thế Giới này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 638: Cự Tuyệt Hảo Ý

Cái Ngao hiển nhiên không biết Mạc Vô Kỵ nghĩ gì, nếu mà hắn biết nói không chừng sẽ cứng họng. Tiên Giới tại dưới Thái Thượng Thiên quản hạt không sai, nhưng cũng không phải hậu hoa viên của Thái Thượng Thiên, hoàn toàn là không liên quan gì tới Tiểu Thế Giới.

- Vô Kỵ, ta cảm giác ngươi tu vi không cao, thế nhưng là đắc tội người khác lại không ít a.

Cái Ngao giọng điệu thay đổi, chậm rãi nói.

Mạc Vô Kỵ biết chắc là có chuyện gì tới rồi, hắn lại đem ý niệm trong đầu để ở một bên, hơi lộ ra lúng túng nói:

- Ta cũng không muốn đắc tội a, nhưng bất tri bất giác mà đắc tội thôi mà.

Lôn Thải hắn muốn đắc tội sao? Hắn chỉ là có chút bản lĩnh, liền chạy không thoát kết cục đắc tội Lôn Thải. Trừ phi hắn có thể làm tôn tử, Lôn Thải giết người của hắn, hắn còn phải bán mạng cho Lôn Thải. Nếu mà như vậy, hắn Mạc Vô Kỵ còn không bằng chết mẹ cho rồi.

Đan Đạo Tiên Minh hắn muốn đắc tội sao? Nhưng Đan Đạo Tiên Minh quá giả tạo thực dụng, hắn thật sự là ác tâm. Cùng người như thế lá mặt lá trái, hắn cảm thấy ảnh hưởng đạo tâm của mình.

Về phần Đại Kiếm Đạo, hắn tại Chân Tinh trở thành Thiên Cơ Tông tông chủ, liền quyết định muốn cùng Đại Kiếm Đạo kết thành hận thù, căn bản cũng không có thể tránh. Duy nhất nhưng để tránh cho cừu gia là

Lôi Tông, lúc đó hắn chỉ cần mở một con mắt nhắm một con mắt, cừu hận cùng Lôi Tông đang ở trong phạm vi khống chế đc.

Thế nhưng là nếu mà hắn Mạc Vô Kỵ nhìn thầy trò Viên Ý bị khi dễ tại trước mặt, nhìn Tố Tịch tiểu cô nương này bị mang đi mở một con mắt nhắm một con mắt, hắn cũng không phải Mạc Vô Kỵ.

- Có hứng thú đi Lục Luân Tiên Vực Thiên Đế tiên thành Nguyệt Luân hay không?

Cái Ngao cười tủm tỉm hỏi.

Nguyệt Luân tiên thành Mạc Vô Kỵ biết, là Thiên Đế tiên thành của Lục Luân Tiên Vực, cũng là tiên thành Cái Ngao ở, nghe nói là một trong tiên thành đẹp nhất của cả bảy đại Tiên Vực.

Không đợi Mạc Vô Kỵ cự tuyệt, Cái Ngao liền nói lần nữa:

- Mạc Đan Sư, ngươi cảm thấy tiểu nữ Phi Yến làm sao?

Tuy Cái Phi Yến là cường giả gần bước vào Tiên Vương cảnh giới, lúc này nghe được phụ thân nói như vậy, vẫn là đỏ mặt cúi đầu, hai tay cào cào chéo áo mắc cỡ chết mẹ luôn.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Phi Yến sư tỷ là thiên tài tuyệt thế, vô luận dung mạo hay là tư chất đều là nhân tài kiệt xuất.

Cái Ngao gật đầu:

- Ngươi có ánh mắt coi như là không sai, Phi Yến đối với ngươi cũng tương đối thưởng thức. Ý của ta là, ngươi đi Lục Luân Tiên Vực sau đó, có thể mang Phi Yến cùng nhau lang bạt trong Tiên Giới. Các ngươi đều đã đi qua Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, có tương đối nhiều tiếng nói chung.

Cái Ngao không có nói thẳng ra chuyện muốn cho Mạc Vô Kỵ và Cái Phi Yến trở thành đạo lữ chịch nhau, nhưng đã nói nói đến phân thượng này, Mạc Vô Kỵ muốn giả ngu cũng không giả ngu được, hắn nhanh chóng đứng lên, khom người thi lễ với Cái Ngao một cái nói:

- Phi Phi yến sư tỷ vô luận là thân phận hay là tư chất đều hơn ta rất nhiều, ta và Phi Yến sư tỷ cùng một chỗ chỉ có thể làm thấp đi thân phận của nàng. Huống hồ ta sớm đã có đạo lữ, đi cùng Phi Yến sư tỷ cũng không phù hợp.

Cái Ngao sắc mặt lập tức trầm xuống, giọng nói cũng chuyển lạnh nói:

- Ngươi cho là Trác Bình An có thể bảo trụ an toàn của ngươi sao? Ngươi mười phần sai. Mấy cừu địch đó của ngươi, mỗi một cái đều mạnh mẽ hơn Trác Bình An. Huống hồ ngươi còn có một đại địch gần đến là Đại Khôn Phật Tông. Nếu không phải xem tại phân thượng ngươi còn có mấy phần tình nghĩa, ta thèm mà hiếm lạ ngươi sao?

Mạc Vô Kỵ không kiêu ngạo cũng không tự ti nói:

- Đa tạ Thiên Đế yêu thương, ta nếu mà bởi vì sợ mà phải tìm một chỗ dựa vững chắc, vậy ta cũng không phải Mạc Vô Kỵ, xin Thiên Đế thứ tội cho.

- Hừ, không biết tán thưởng. Phi Yến, chúng ta đi.

Cái Ngao bỗng đứng lên, xoay người rời đi.

Cái Phi Yến cô đơn nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, cúi đầu cùng Cái Ngao vội vã rời đi. Chí ít Mạc Vô Kỵ có một câu nói nàng cho rằng là chính xác, đó chính là nếu mà Mạc Vô Kỵ bởi vì sợ chết liền phụ thuộc ở tại phía sau mông Thiên Đế, hắn cũng không phải Mạc Vô Kỵ, vậy cũng không đáng nàng xem trọng.

Cái Ngao phụ nữ mới vừa rời đi, Quảng Hưng cùng Thái Sa thật giống như u linh bình thường vậy xuất hiện ở bên trong đình các.

- A di đà phật, bần tăng cuối cùng đã lại gặp được Mạc Đan Sư.

Quảng Hưng chắp tay, mặt mang nụ cười nói.

- Hai vị đại sư mời ngồi đi.

Mạc Vô Kỵ rất là đau đầu, hắn biết Quảng Hưng cùng Thái Sa tại sao đến, nhưng hắn biết đây là không có khả năng.

Đại Khôn Phật Đăng là Viên ý dùng tính mạng đổi lấy, phỏng chừng Tố Tịch cũng sẽ không giao cho Đại Khôn Phật Tông. Về phần Viên Ý, nếu mà nàng nguyện ý giao cho Đại Khôn Phật Tông, vậy cũng sẽ không mang theo bàn đèn một mình nhiều năm như vậy.

- Mạc thí chủ...

Quảng Hưng mới vừa mới nói ba chữ, Mạc Vô Kỵ liền giơ tay lên ngăn cản lời của hắn:

- Quảng Hưng đại sư, vẫn là gọi ta Mạc Đan Sư sao?.

Đại Khôn Phật Đăng không phải đồ đạc của hắn, để cho hắn bố thí hắn cũng không có tư cách này.

Quảng Hưng cũng không thèm để ý, sửa lời nói:

- Mạc Đan Sư, Quảng Hưng đại biểu Đại Khôn Phật Tông lần nữa cảm tạ ngươi đã cứu Viên Ý thầy trò tông môn ta...

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai ngăn cản Quảng Hưng nói:

- Quảng Hưng đại sư, cảm tạ ta Mạc Vô Kỵ thật sự là không dám nhận. Viên Ý là đến từ Tĩnh Tâm Am, về phần Tĩnh Tâm Am cùng Đại Khôn Phật Tông quan hệ ta không rõ ràng lắm, cũng không muốn biết có

quan hệ gì. Cứu Tố Tịch sư muội cũng là thuận lợi mà làm, Tố Tịch đã cảm tạ ta, cũng không cần người khác lại cảm tạ.

Lời như vậy Mạc Vô Kỵ cũng không dám thừa nhận giúp Tố Tịch, một khi hắn thừa nhận, chẳng khác nào nói Đại Khôn Phật Đăng đích thật là của Đại Khôn Phật Tông. Cho nên hắn sẽ không tiếp nhận Quảng Hưng cảm tạ, đây cũng là không muốn để cho Tố Tịch đến lúc đó khó nói.

Thái Sa vẫn luôn không nói gì nghe được Mạc Vô Kỵ nói sắc mặt trầm xuống, trên cổ nàng vậy chỉ có 3 hạt châu Phật liên xuất hiện một đạo nhàn nhạt màu xám tro quang mang. Mạc Vô Kỵ cảm thụ được tia sáng này, lĩnh vực không tự chủ được mở rộng đi ra.

Quang mang màu xám tro là sát khí, hắn không nghĩ tới Thái Sa này một người xuất gia sát khí nặng như vậy, chỉ một câu nói, liền đối với hắn sinh sát khí.

Quảng Hưng lần nữa nói một tiếng Phật hiệu:

- Mạc Đan Sư, trong tay Viên Ý có một ngọn đèn Đại Khôn Phật Đăng, Phật đèn này vốn là khai tông chi bảo của Đại Khôn Phật Tông. Viên Ý chết sau đó, còn xin Mạc Đan Sư có thể đem Phật đèn này về trả lại cho Đại Khôn Phật Tông, Đại Khôn Phật Tông ta vô cùng cảm kích.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ lửa giận dâng lên, hắn cuối cùng là nghe rõ. Trước hắn vẫn còn tưởng rằng Quảng Hưng này chỉ là muốn thông qua hắn giới thiệu, để cho an Tố Tịch giao ra Đại Khôn Phật Đăng. Hiện tại xem ra, người ta sớm cho rằng Đại Khôn Phật Đăng tại trong tay hắn Mạc Vô Kỵ.

Nói cách khác hắn Mạc Vô Kỵ cứu Viên Ý thầy trò vốn là không có tâm tốt, mục đích chính là Đại Khôn Phật Đăng. Hắn nghĩ về Quảng Hưng quá mức quân tử, đầu năm nay người tốt quả nhiên làm không được.

- Quảng Hưng đại sư, ta nói rồi, ta không biết bất cứ chuyện gì về Đại Khôn Phật Tông. Ta cứu được cũng chỉ là Tĩnh Tâm Am thầy trò Viên Ý, nếu là Quảng Hưng đại sư có sự tình trong tông môn, có thể đi tìm người Tĩnh Tâm Am ăn nói, cùng ta không có quan hệ.

Mạc Vô Kỵ không muốn thù địch với Đại Khôn Phật Tông, dù cho Quảng Hưng hoài nghi hắn, hắn vẫn còn là tận lực để cho chuyện bình thản xuống. Nếu mà Tố Tịch nguyện ý giao ra Đại Khôn Phật Đăng, vậy không có chuyện của hắn Mạc Vô Kỵ. Nếu mà Tố Tịch không muốn giao, có Trác Bình An tại đó, Quảng Hưng cùng Thái Sa cũng không làm gì được.

- Hừ!

Thái Sa hừ lạnh một tiếng:

- Mạc Đan Sư, người ngay không nói lời gian, Tố Tịch chỉ là một cô bé, như thế nào là đối thủ của loại người như ngươi? Ngươi dám nói ngươi cứu Tố Tịch không phải là vì Đại Khôn Phật Đăng? Nếu như là thứ khác, ta Đại Khôn Phật Tông cũng không thèm để ý, thế nhưng Đại Khôn Phật Đăng này ta Đại Khôn Phật Tông là nhất định phải thu hồi lại. Mạc Đan Sư nếu mà không muốn huyên náo quá lớn, liền đem Đại Khôn Phật Đăng vật quy nguyên chủ. Nếu không phải nguyện ý, ta Đại Khôn Phật Tông cũng là có Đại Tiên đế tồn tại, sẽ không sợ người khác.

Xem ra là đối phương quyết tâm nhận định hắn cứu Tố Tịch là vì ăn hôi đồ đạc, Mạc Vô Kỵ biết tranh cãi nữa cũng là vô dụng, hắn cũng lười đi tranh luận, từ từ đứng lên, thản nhiên nói:

- Ngươi Đại Khôn Phật Tông có cái gì Đại Tiên đế là chuyện của các ngươi Đại Khôn Phật Tông, ta Mạc Vô Kỵ không phải là kẻ quen bị uy hiếp, ta cũng không thích cùng vô vị người nói nhiều. Về phần các ngươi muốn Đại Khôn Phật Đăng và vân vân, ta không biết.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ lại cũng lười để ý tới hai người kia, xoay người đi ra đình các.

Vô duyên vô cớ lại cõng một cái oan uổng, trong lòng Mạc Vô Kỵ thật đúng là khó chịu. Hắn dám khẳng định, coi như là Đại Khôn Phật Đăng thực sự ở trong tay hắn, hắn đã lấy ra cho Quảng Hưng. Ngày hôm nay đi ra Thiên Tiệm Tiên Trì sau đó, hắn vẫn như cũ sẽ vác một cái danh tiếng xấu - nuốt Đại Khôn Phật Đăng.

...

Tuy còn muốn nhìn một chút thanh niên áo hoàng kim của Thái Thượng Thiên mang tới là lễ vật gì, Mạc Vô Kỵ cũng không có tâm tư lưu lại tại địa phương này. Hắn vội vã đi ra Thiên Tiệm Tiên Trì, có một số việc hắn nhất định phải để cho tiểu ni cô Tố Tịch sớm chuẩn bị sẵn sàng.

Đối mặt Đại Khôn Phật Tông loại đại tông môn này, Mạc Vô Kỵ cũng không có tư cách nói nhất định có thể bảo trụ Tố Tịch, hắn có thể bảo trụ mình coi như là không sai.

- Sư phụ, Mạc Vô Kỵ đã rời đi.

Mạc Vô Kỵ chân trước vừa mới đi, Nghê Củ liền vội vàng nói.

Tát Kiếm nhìn chằm chằm bóng lưng Mạc Vô Kỵ biến mất, lạnh lùng hừ một tiếng:

- Hắn tạm thời còn không sẽ rời đi Thiên Tiệm Tiên Thành, hiện tại hắn cùng Trác Bình An hội hợp chúng ta cũng không phải là đối thủ. Hắn nuốt Đại Khôn Phật Đăng, người của Đại Khôn Phật Tông sẽ không bỏ qua cho hắn, đợi lát nữa chúng ta có thể liên hợp Đại Khôn Phật Tông còn có Lôi Tông tới cùng nhau giết hắn.

Nghê Củ hiểu ý của sư phụ, tiêu diệt Thiên Cơ Tông là sư phụ hắn Tát Kiếm làm. Nói câu nói thật, kỳ thực cùng Đại Kiếm Đạo không có bao nhiêu quan hệ. Thậm chí Đại Kiếm Đạo cũng không có đem cái này coi ra gì, cho nên bọn họ giết Mạc Vô Kỵ không cách nào khẩn cầu tông

môn Tiên Đế đi ra hỗ trợ, bởi vì đây là ân oán tư nhân giữa Mạc Vô Kỵ và thầy trò hắn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 639: Thiên Tiệm Tiên Thành Nguy Cơ

- Mạc Đan Sư, xin dừng bước.

Mạc Vô Kỵ đi tới cửa, bị một thanh âm gọi lại.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, nhìn Lôn Thải đi tới sắc mặt bình tĩnh. Mặc dù hắn cũng rất tán thưởng thái độ của Lôn Thải loại này vì phi tử ăn nói khép nép cầu xin đối thủ, thế nhưng hắn tuyệt đối sẽ không giúp Lôn Thải. Nếu là thù bình thường, hắn Mạc Vô Kỵ có thể bỏ qua. Thế nhưng là Lôn Thải giết người của hắn, thậm chí bức bách Thư Âm hiện tại tung tích không rõ, hắn và Lôn Thải sớm đã là tử thù.

Thấy Lôn Thải gọi lại Mạc Vô Kỵ, người bên trong Thiên Trì đều có ý thức bắt đầu quan tâm. Chủ yếu là bởi vì Mạc Vô Kỵ gần nhất danh tiếng quá lớn, nghe đồn cả Trác Bình An đều là bảo tiêu của Mạc Vô Kỵ. Tại Tiên Giới, coi như là Thiên Đế cũng không có tư cách mời một cái Đại Tiên đế làm bảo tiêu. Hoặc là coi như là có thể mời được Đại Tiên đế làm bảo tiêu, cũng không mời nổi Trác Bình An.

- Mạc Đan Sư, ta biết tình cảnh của ngươi cũng không phải là rất tốt. Chỉ cần ngươi có thể ra tay giúp ta một lần, ta Lôn Thải nhất định đứng ở phía ngươi bên này, đồng thời ngươi bất kỳ yêu cầu gì, chỉ cần ta Lôn Thải có thể làm được, cũng sẽ không có nửa câu nói nhảm.

Lôn Thải đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ, chủ động ôm một cái quyền với Mạc Vô Kỵ.

Lửa giận của hắn tại Thiên Tiệm Tiên Lâu đối với Mạc Vô Kỵ lên đến cực điểm, thậm chí hận không thể cùng Mạc Vô Kỵ tại chỗ đại chiến

một trận. Tại thời điểm Mạc Vô Kỵ gọi hắn cút đi, hắn đều muốn xem Mạc Vô Kỵ như người đã chết. Nhưng khi hắn trở về thấy Hạng Xu gầy trơ cả xương, dáng dấp gần ngã xuống, hắn vốn đầy ngập lửa giận lần nữa hóa thành nhu tình. Chỉ có thể lần nữa lại đem chính bản thân Tiên Đế ném ở một bên, đến đây tiếp tục cầu Mạc Vô Kỵ.

- Mạc Đan Sư, hiểu lầm của ngươi và Lôn Thải đại đế ta cũng biết một phần. Ta hiểu rõ mấy cái tiểu nhị đó của ngươi chết rất oan uổng, thế nhưng là người chết không thể sống lại, có một số việc lúc nào cũng phải hướng nhìn đàng trước. Ta tin tưởng Lôn Thải đại đế nhất định sẽ đáp ứng ngươi trùng kiến Thiên Cơ Đan Các, toàn lực xuất thủ giúp một tay. Nếu là Mạc Đan Sư tin tưởng lời của ta, không bằng mọi người biến chiến tranh thành tơ lụa.

Thanh Dương chủ động đi tới khuyên giải nói.

Ngoài mặt xem nàng là đang giúp Lôn Thải nói, trên thực tế chỉ có nàng tự mình biết, nàng là đang giúp Mạc Vô Kỵ. Mấy cái tiểu nhị mà thôi, chết thì chết. Chỉ cần cùng Lôn Thải giao hảo, cần bao nhiêu tiểu nhị có bản lĩnh mà không có? Ở Tiên Giới ngày nào không ngã xuống một phần người râu ria?

Mạc Vô Kỵ tự nhiên biết ý tứ của Thanh Dương, hắn cũng biết Thanh Dương là đang giúp hắn chiếu cố. Hắn hiện tại bốn bề thụ địch, có thêm Lôn Thải, chẳng khác nào nhiều hơn hai phần lực lượng. Thế nhưng là hắn nhưng không cách nào tiếp nhận quan điểm của Thanh Dương, đối với người Tiên Giới, mấy tiểu nhị đích thật là râu ria. Thế nhưng là đối với hắn Mạc Vô Kỵ, không như vậy.

Ở trên địa cầu đạo đức quan điểm đã hình thành, hắn không cách nào thay đổi đạo đức của mình, cũng không muốn đi thay đổi. Huống chi Lôn Thải còn bức bách Thư Âm tung tích không rõ, đây cũng không phải chỉ là thù.

- Mạc Vô Kỵ cám ơn Thanh Dương lâu chủ hảo ý.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền đối với Thanh Dương nói một câu, lần nữa nói với Lôn Thải:

- Lôn Thải, ta và ngươi không nói nhảm. Và, ta cùng ngươi là người của hai thế giới, vĩnh viễn cũng sẽ không trở thành bằng hữu.

Sau đó xoay người rời đi.

- Đồ cuồng vọng, chỉ là một Đại Ất Tiên, gặp vận may trở thành thất phẩm Đan Đế, liền kiêu ngạo không ai bì nổi, cho rằng toàn bộ Tiên Giới đều dậm ở chính dưới chân à.

Nhìn Mạc Vô Kỵ mắng Lôn Thải đại đế rời đi, Tát Kiếm xem thời cơ ở một bên mắng một câu.

- Đúng nga, người ta vận khí tốt thành thất phẩm Đan Đế, ngươi vận khí cũng không tệ, không chừng gần trở thành cửu phẩm Đan Đế rồi a.

Tát Kiếm vừa dứt lời, một cái thanh âm thanh thúy cùng dạng nói.

Tát Kiếm hừ một tiếng, đang muốn nói lại, lập tức hắn đã nhìn thấy 2 cha con Cái Ngao. Rất hiển nhiên, lời kia chính là Cái Ngao nữ nhi Cái Phi Yến.

Hắn lời đến khóe miệng phải nuốt xuống, kính cẩn ôm quyền ân cần thăm hỏi:

- Ra mắt Thiên Đế.

Cái Ngao gật đầu, cũng không nói nhảm. Như Tát Kiếm loại người này phía sau bắn lén, hắn khinh thường nhất. Nếu không phải nhìn tại Đại Kiếm Đạo mặt mũi, hắn cả đầu đều lười gật.

...

Mạc Vô Kỵ vội vội vàng vàng trở lại Thiên Tiệm Tiên Lâu, hiện Trác Bình An cùng Hàn Lung đều ở trong phòng của hắn.

- Mạc đại ca, vừa rồi người của Đại Khôn Phật Tông đến muốn đem ta mang đi, là Trác tiền bối xuất thủ ngăn cản.

Thấy Mạc Vô Kỵ trở về, Tố Tịch liền vội vàng tiến lên.

Trác Bình An cũng ở một bên ngưng trọng nói:

- Người đến là hành khách Đại Khôn Phật Tông, tu vi rất mạnh, phỏng chừng chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào hàng ngũ Đại Tiên đế.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay, hắn tận lực đi đánh giá cao Quảng Hưng vô sỉ, không nghĩ tới vẫn còn là đánh giá thấp. Tên này lại còn gọi tới một người bảo kê đi 2 đường, chẳng những đến hắn bên này ép hỏi Đại Khôn Phật Đăng hạ lạc, thậm chí còn phái cường giả Tiên Đế tới nơi này mang đi Tố Tịch.

Một khi Tố Tịch bị mang đi, coi như là Đại Khôn Phật Tông chiếm được Đại Khôn Phật Đăng, phỏng chừng cũng sẽ để cho hắn vác cái lu này. Hoàn hảo hắn bên này có Trác Bình An bảo vệ.

- Vô Kỵ, ta phải đi.

Hàn Lung ở một bên nói.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Hàn Lung:

- Hàn Lung, ngươi không đi Chư Thần Tháp sao?

Hàn Lung giải thích:

- Vốn ta đến chính là nơi này dự định đi Chư Thần Tháp, Chư Thần Tháp danh ngạch rất nhiều người đều không lấy được, ta có thể lấy được một cái đã coi như là vận khí bên trong vận khí. Chỉ là ta tạm thời có một số việc, ta đều viết ở tại trên ngọc giản.

Hết Hàn Lung lại đem ngọc giản cùng chư thần bài đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không có xem ngọc giản, cũng không có hỏi Hàn Lung, mỗi người đều có quyết định của chính mình, hắn lấy ra vài bình đan dược đưa cho Hàn Lung:

- Chính ngươi bảo trọng sao?, sau này hữu duyên gặp lại sau.

Hàn Lung gật đầu:

- Chờ ta xong chuyện, ta nhất định phải đi tìm ngươi thành lập tông môn.

Hết, Hàn Lung lại hướng Trác Bình An và Tố Tịch cáo từ.

Chờ Hàn Lung đi rồi, Trác Bình An mới nói:

- Mạc Đan Sư, Thiên Tiệm Tiên Thành này phong vân gợn sóng, vô số cường giả không ngừng tập hợp ở chỗ này, đây không phải là chỗ ở lâu a.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng ý tứ của Trác Bình An, hắn cũng biết mình ở lại Thiên Tiệm Tiên Thành thời gian quá dài là chuyện không tốt. Chư Thần Tháp gần mở ra, hắn cũng không thể tại thời điểm Chư Thần Tháp gần mở ra rời đi sao??

- Trác tiên hữu có ý gì nè?

Mạc Vô Kỵ từ bên trong giọng nói của Trác Bình An cảm nhận được sự lo lắng của hắn.

Điều này cũng không có thể trách đối phương, phỏng chừng Trác Bình An cùng hắn hiệp định, cũng thật không ngờ tại Thiên Tiệm Tiên Thành sẽ có nhiều người theo dõi hắn như vậy.

Trác Bình An dường như sớm liền chuẩn bị lại đem ý nghĩ của chính mình ra, hiện tại Mạc Vô Kỵ hỏi, hắn nói thẳng:

- Mạc Đan Sư, tuy rằng ngươi ở đây Thiên Tiệm Tiên Thành cũng kết giao vài bằng hữu. Thứ cho ta nói thẳng, chút bằng hữu này của ngươi đều không phải là hạng có thể chung hoạn nạn. Đại đa số là nhìn tại ngươi luyện đan phân thượng. Những người này có thể cùng ngươi uống rượu tương giao, tuyệt đối sẽ không xuất đầu cản đao cho ngươi.

Ý nghĩ của ta có hai cái, đệ nhất oan gia nên giải không nên kết, kiến nghị ngươi giúp Lôn Thải phi tử xem bệnh, lại đem Lôn Thải tranh thủ kéo sang đây. Thứ hai để cho Tố Tịch công khai xuất ra Đại Khôn Phật Đăng, lại đem Đại Khôn Phật Tông tranh thủ kéo sang đây. Nếu không, ở lại Thiên Tiệm Tiên Thành rất nguy hiểm.

Mạc Vô Kỵ biểu tình bình tĩnh, nếu mà hắn đồng ý hai cái này ý kiến của Trác Bình An, vậy hắn cũng không phải là Mạc Vô Kỵ. Hoặc là, nếu mà hắn biết làm như thế, hắn cũng sẽ không kết nhiều thù như vậy. Bất quá hắn đối với Trác Bình An vẫn còn là rất cảm kích, tại trước khi hắn trở về, Trác Bình An vẫn như cũ xuất thủ bảo vệ Tố Tịch. Trác Bình An cường giả loại này, mặc dù không lại đem mệnh người bình thường để ở trong mắt, đích thật là một lời nói một gói vàng.

- Trác tiên hữu có đúng hay không cũng muốn rời khỏi Thiên Tiệm Tiên Thành?

Mạc Vô Kỵ đơn giản hỏi.

Trác Bình An thở dài:

- Mạc Đan Sư, ta nếu quyết định theo ngươi 20 năm, sẽ không dễ dàng rút đi. Chỉ là coi như là ta cùng Đại Hoang cộng lại, cũng không cách nào ngăn trở những người đó. Đến lúc đó nếu là Khổ Trục thừa nhận áp lực quá lớn, sợ là chúng ta cả Thiên Tiệm Tiên Lâu đều không thể ở lại.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, một lúc lâu sau đó hắn bỗng nhiên lấy ra lò luyện đan.

Mặc dù không biết Mạc Vô Kỵ tại sao muốn luyện đan, Trác Bình An cũng không có hành động gì.

Khi hắn thấy Mạc Vô Kỵ lấy ra Thiên Hoang Thảo thời điểm, hắn mơ hồ hiểu một ít gì, trong lòng bỗng nhiên có rồi một phần xúc động. Hắn và Mạc Vô Kỵ bất quá là lợi ích quan hệ mà thôi, hắn sở dĩ bảo hộ Mạc Vô Kỵ, cũng là vì mời Mạc Vô Kỵ luyện đan. Đoạn thời gian này ở chung sau đó, hắn cũng đại thể lý giải Mạc Vô Kỵ là một cái hạng người gì.

Đích xác, Mạc Vô Kỵ rất trọng tình trọng nghĩa, nhưng đồng dạng thiếu khuyết quyết đoán sát phạt, dụng tâm quá mềm yếu. Thay lời khác, trước đây sự tình Tố Tịch cùng Viên Ý, hắn không nên đi quản. Lại một việc, vì mấy người râu ria cùng Lôn Thải mạnh mẽ kết thành hận thù, là hành vi không lý trí.

Nhưng cũng chính là bởi vì Mạc Vô Kỵ loại này phẩm đức, hắn mới sẽ tin tưởng 20 năm sau đó, Mạc Vô Kỵ có thể vì hắn luyện chế ra chân chính Thất Văn Khuy Cơ Đan.

Tại Trác Bình An tư tự phức tạp, Mạc Vô Kỵ bắt đầu tinh luyện dược dịch.

Ngay cả Trác Bình An cũng không khỏi không bội phục Mạc Vô Kỵ, nhìn Mạc Vô Kỵ luyện đan, thật giống như nhìn xem một món tác phẩm nghệ thuật, đó là một loại hưởng thụ.

Hơn hai canh giờ vội vã mà qua, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lộ ra 6 tấm tiên đan.

Trác Bình An thần niệm cực mạnh, hắn thấy Mạc Vô Kỵ mang ra ngoài 6 tấm tiên đan, bỗng tiến lên một bước. Giờ khắc này ngay cả tay

hắn đều đang run rẩy, nếu mà hắn không có nhìn lầm, hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ lần này luyện chế đan dược có bảy văn.

Thất Văn Khuy Cơ Đan a, hắn Trác Bình An mong có bao nhiêu năm?

Giờ khắc này hắn cố nén chính bản thân còn muốn hỏi xung động, chỉ là bên trong mắt có cực độ khát vọng nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ yên lặng thu hồi lò luyện đan, đem bình ngọc trong tay đưa cho Trác Bình An:

- Trác tiên hữu, trước một đoạn thời gian bế quan luyện đan, ta có chút thu hoạch. Hiện tại cuối cùng cũng có thể luyện chế ra chân chính Thất Văn Khuy Cơ Đan, mời trác tiên hữu xem một chút.

Trác Bình An run rẩy mở ra bình ngọc, quả nhiên thấy bên trong là 6 tấm Thất Văn Khuy Cơ Đan.

- Cảm ơn, cảm tạ, cảm tạ...

Giờ khắc này, Trác Bình An hoàn toàn quên mất một cái Đại Tiên đế rụt rè, một cái Đại Tiên đế cao ngạo cùng một cái Đại Tiên đế uy nghiêm.

Trong mắt của hắn chỉ có một lọ Thất Văn Khuy Cơ Đan này, vốn 20 năm đối với Trác Bình An đến đều là thoáng một cái đã qua, hiện tại cả một năm cũng chưa đến, hắn đã bắt được về chân chính Thất Văn Khuy Cơ Đan.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Trác đạo hữu, đây là chuyện ta đáp ứng ngươi. Một lò Thất văn đan đó ta sớm làm cho trác đạo hữu, ta cũng có một việc muốn xin nhờ trác đạo hữu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 640: Mặt Trời Lặn

Trác Bình An cẩn thận thu bình ngọc lại, ngẩng đầu nhìn trần nhà hít một hơi thật sâu, lúc này mới thận trọng ôm quyền đối với Mạc Vô Kỵ, giọng nói kính trọng:

- Mạc Đan Sư, đan đạo cùng nhân phẩm của ngươi đều là kẻ tốt nhất ta Trác Bình An từng gặp.? Ta Trác Bình An khoái ý ân cừu, sẽ không mạnh miệng. Ngày hôm nay ta Trác Bình An muốn nói một câu, vô luận ngươi cần ta làm cái gì, ta cũng làm.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Ta chỉ có một yêu cầu, mời trác tiên hữu đem Tố Tịch mang đi, thẳng đến khi nàng có đầy đủ năng lực tự vệ thì thôi.

Trác Bình An cười ha ha một tiếng:

- Chỉ là việc nhỏ thế nào lại nhắc đến, ta Trác Bình An bảo đảm nàng không có chuyện gì, chính là Đại Khôn Phật Đăng, cũng không có ai có thể lấy đi từ trong tay nàng. Đồng thời ta Trác Bình An còn phải hộ vệ ngươi một năm, vô luận đối thủ mạnh cỡ nào đến, ta chí ít có thể bảo đảm ngươi bình an tiến vào Chư Thần Tháp.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Cảm ơn trác đạo hữu, chính như ngươi nói, ta không dự định ở lại Thiên Tiệm Tiên Thành.

Mạc Vô Kỵ đây không phải là tâm huyết dâng trào, tiếp tục ở tại chỗ này hại người hại mình. Một khi cao thủ Lôi Tông cùng Đại Kiếm Đạo

lại đây, hơn nữa Lôn Thải xuất thủ giúp một tay, hắn dữ nhiều lành ít. Để cho Trác Bình An cùng Tố Tịch ở tại chỗ này, là hại người hại mình.

Trác Bình An không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ muốn rời khỏi Thiên Tiệm Tiên Thành, nếu mà muốn rời khỏi Thiên Tiệm Tiên Thành, hắn Trác Bình An vẫn có năng lực bảo vệ Mạc Vô Kỵ rời đi.

Hắn cũng tán thành Mạc Vô Kỵ ý tứ, lúc này rời đi Thiên Tiệm Tiên Thành mới đúng là thích hợp nhất.

Chỉ là không đợi Trác Bình An nói chuyện, Tố Tịch liền nói:

- Mạc đại ca, ta không đi cùng Trác tiền bối, ta và ngươi cùng đi.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Tố Tịch:

- Tố Tịch, ta mới Đại Ất Tiên thực lực, căn bản cũng không có biện pháp giúp ngươi bảo trụ Đại Khôn Phật Đăng. Một khi bị người vây khốn, ta cũng không có năng lực mang ngươi chạy trốn, ngươi đi cùng ta, đó là cửu tử nhất sinh.

Tố Tịch kiên định nói:

- Mạc đại ca, sư phụ ta trước khi đi nói cho ta biết, bảo ta theo ngươi.

- Sư phụ ngươi bảo ngươi nghe ta, không bảo cho ngươi theo ta a.

Mạc Vô Kỵ im lặng, rồi nói.

Tố Tịch chỉ là lắc đầu, thần thái giữa đó lộ ra cực kỳ kiên quyết.

Trác Bình An thấy thế nói:

- Mạc Đan Sư, ngươi nếu muốn rời khỏi Thiên Tiệm Tiên Thành, Tố Tịch theo ngươi cùng đi, cũng không có vấn đề. Tiên Giới mênh mông, coi như là bị một hai người ngăn cản, có Đại Hoang ở đây, ta tin tưởng hắn cũng sẽ không phải là đối thủ của ngươi. Không có khả năng như

Thiên Tiệm Tiên Thành loại tình huống này giống nhau, nhiều thế lực như vậy toàn bộ tập trung 1 chỗ.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là nói thực:

- Ta cũng không định rời xa cái chỗ này, ta dự định đi Chư Thần Thiên Tiệm.

Trước đây còn mới chỉ là Địa Tiên, Mạc Vô Kỵ liền qua sông qua Bán Tiên Vực cùng Vĩnh Anh Giác giữa đó Tiên Hào. Hiện tại hắn Đại Ất Tiên thực lực, so với lúc trước Địa Tiên cường đại hơn nhiều lắm. Cộng thêm hắn cũng không phải muốn qua sông Chư Thần Thiên Tiệm, chỉ là tại bên trong lạch trời này tu luyện một đoạn thời gian, chờ Chư Thần Tháp mở ra, hắn là không có vấn đề gì sao?.

- Ngươi là muốn ở lại bên trong Chư Thần Thiên Tiệm, sau đó chờ đợi Chư Thần Tháp mở ra?

Trác Bình An lập tức thì đã biết Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, kinh thanh hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, ta đích xác là cái ý nghĩ này.

- Không được, thực lực của ngươi tiến vào lạch trời cơ hội sống cũng không lớn. bên trong Lạch trời tồn tại cường đại nhiều lắm, hơn nữa những thứ này cường đại tồn tại cũng không sợ hãi không gian xé rách. Trừ phi ngươi luyện thể đạt tới tiên thể cảnh, mà ngươi bây giờ mới Đại Ất Tiên tu vi, khoảng cách tiên thể còn kém quá xa...

Trác Bình An không chút khách khí nói.

- Ý ta đã quyết.

Mạc Vô Kỵ kiên định nói, hắn nếu làm quyết định, vậy sẽ phải đi thử một chút.

Thấy Mạc Vô Kỵ nhìn mình, Tố Tịch tỉnh táo nói:

- Mạng của ta vốn chính là được nhặt về, sư phụ ta lượm ta một lần, Mạc đại ca lượm ta một lần. Lần này cùng Mạc đại ca cùng đi lạch trời, chỉ là tùy mệnh mà thôi.

Nói đến đây, Tố Tịch đối với Trác Bình An cùng Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ, mới nói lần nữa:

- Trác tiền bối, Mạc đại ca, xin đáp ứng yêu cầu của ta. Sư phụ ta nói cho ta biết, vô luận tu tiên, tu Phật hay là tu ma, tu luyện cũng là tâm, ta ngay cả tâm tưởng của mình cũng không thể đáp ứng, ta hà tất tu tiên.

- Tốt.

Trác Bình An rất là tán đồng gật đầu, những lời này lại nói tiếp đơn giản, làm rất khó.

Mạc Vô Kỵ thấy Tố Tịch quyết tâm muốn cùng mình cùng đi ra ngoài, không thể làm gì khác nói:

- Đã như vậy, vậy ngươi đi cùng ta sao?. Cùng ta cùng đi, chỉ có thể sinh tử tùy mệnh.

- Dạ, Mạc đại ca.

Tố Tịch hoàn toàn đã không còn non nớt như trước đây.

- Hiện tại liền đi sao?

Trác Bình An hỏi.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không, ngày mai lại đi. Trước khi đi, ta còn phải giết hai người.

...

Một đêm thời gian trôi qua rất nhanh, sáng sớm hôm sau, Mạc Vô Kỵ liền mang theo Tố Tịch cùng Đại Hoang đi ra Thiên Tiệm Tiên Thành, mà Trác Bình An cũng không ở bên cạnh hắn.

Thiên Tiệm Tiên Thành tuy nói người đến người đi, người như Mạc Vô Kỵ loại này vô số ánh mắt nhìn chằm chằm vừa đi ra khỏi Thiên Tiệm Tiên Thành, lập tức đã bị đông đảo người biết.

Tuy trơ trẽn gây sự với Đại Khôn Phật Tông, Mạc Vô Kỵ còn chưa muốn cùng Đại Khôn Phật Tông chính diện xung đột. Hắn muốn giết người là Đại Kiếm Đạo Tát Kiếm cùng Tát Kiếm đệ tử Nghê Củ.

Thiên Tiệm Tiên Thành khoảng cách Chư Thần Thiên Tiệm cũng không xa, khống chế phi hành pháp bảo, cũng bất quá không tới nửa ngày lộ trình.

Mạc Vô Kỵ Phi Toa vừa mới tế xuất, vẫn chưa ra khỏi thạch lâm một canh giờ, một đạo phi hành pháp bảo màu vàng liền bay tới. Phi hành pháp bảo đứng sẵn ba người, hai người trong đó Mạc Vô Kỵ quen biết, là Quảng Hưng cùng Thái Sa. Người thứ 3 Mạc Vô Kỵ không biết, căn cứ Trác Bình An miêu tả, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng tên kia hẳn là Đại Khôn Phật Tông Tiên Đế cường giả Hành Khách.

Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ, hắn thật không muốn gặp lại mấy tên này.

- Mạc Đan Sư đi thong thả thôi nà...

Màu vàng phi thuyền còn chưa tới trước mặt Mạc Vô Kỵ, Quảng Hưng liền cấp thiết kêu lên, lần này cả Phật hiệu cũng lười niệm.

Xem ra không giết chết Tát Kiếm, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể dừng lại, một khi Tát Kiếm đã biết Đại Hoang lợi hại, chắc chắn sẽ không sẽ xuất thủ.

- Ha ha...

Lại là một tiếng cười to truyền đến, tiếp theo một người thư sinh có vẻ bệnh hạ xuống rơi vào trước mặt phi thuyền màu vàng:

- Hành Khách tiên hữu, chúng ta lại gặp mặt. Ta đang nghĩ ngợi đi Đại Khôn Phật Tông của các ngươi nói chuyện chút, không nghĩ tới nhanh như vậy liền gặp ngươi.

Thấy Trác Bình An trốn âm thầm đi ra ngăn cản người Đại Khôn Phật Tông, trong lòng Mạc Vô Kỵ vui vẻ, có lẽ như vậy càng có thể để cho Tát Kiếm xuất đầu.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ Phi Toa vòng vo một cái đường cong, nhanh chóng vọt đi con mẹ nó mất.

Lại là hơn nửa canh giờ, mắt thấy đều sắp đến Chư Thần Thiên Tiệm, một đạo xe bay màu bạc dùng cực nhanh độ vọt tới phía trước Mạc Vô Kỵ, lại đem Mạc Vô Kỵ ngăn lại.

- Mạc Đan Sư, chúng ta lại gặp mặt.

Đang khi nói chuyện, thầy trò Tát Kiếm cùng Nghê Củ đã bước ra xe bay, xông về Mạc Vô Kỵ Phi Toa.

- Tố Tịch ngươi ở trên Phi Toa chờ ta.

Mạc Vô Kỵ nói xong câu đó, mang theo Đại Hoang đồng dạng bước ra Phi Toa.

Thiên Cơ Tông là Tát Kiếm tiêu diệt, Thiên Cơ Tông đệ tử đều là Tát Kiếm đồ đệ Nghê Củ đuổi giết. Ngày hôm nay hắn thật vất vả lại đem Tát Kiếm thầy trò dẫn đến, há có thể không báo thù?

- Chờ một chút...

Thấy Mạc Vô Kỵ lại dám rời đi Phi Toa, Tát Kiếm ngăn cản Nghê Củ muốn xông lên bắt Mạc Vô Kỵ.

Theo lý thuyết Trác Bình An bị người Đại Khôn Phật Tông cuốn lấy, Mạc Vô Kỵ không dám ra đến mới đúng. Mà Mạc Vô Kỵ sao tỉnh như sáo vậy, lẽ nào Mạc Vô Kỵ còn có cái gì chuẩn bị ở sau sao? Tát Kiếm ánh mắt hạ xuống rơi vào Tiên Khôi bên người Mạc Vô Kỵ, hắn rất nhanh thì hiểu rõ, Tiên Khôi này không đơn giản, rất có thể là một cái Tiên Tôn cường giả.

- Tát Kiếm, Thiên Cơ Tông là bị ngươi tiêu diệt?

Mạc Vô Kỵ đi thẳng vào vấn đề, không có nửa phần quanh co.

Tát Kiếm đưa mắt từ trên người Đại Hoang thu hồi lại, lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nói:

- Không sai, Thiên Cơ Tông là ta tiêu diệt, nghe nói ngươi muốn vì Thiên Cơ Tông báo thù, vậy thì hướng về phía ta đến được rồi.

- Nguyên nhân là gì?

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, Bán Nguyệt Trọng Kích xuất hiện ở trong tay của hắn.

Bán Nguyệt Trọng Kích rất tầm thường, nhưng bị Mạc Vô Kỵ sát khí vừa xâm, cuồng bạo sát ý nhất thời bao trùm đi ra ngoài.

Nghê Củ đứng ở bên người Tát Kiếm thấy loại này kinh khủng sát ý, nhãn tình sáng lên, lập tức nói:

- Chuôi kích này ta muốn. Ahihi!

- Nguyên nhân? Ngươi không xứng biết.

Tát Kiếm nói xong trực tiếp chộp tới Tiên Khôi bên người Mạc Vô Kỵ. Nếu hắn cảm giác được Mạc Vô Kỵ dựa vào là Tiên Khôi này, vậy hắn trước hết giải quyết rồi Tiên Khôi rồi lại nói.

- Động thủ, Đại Hoang.

Mạc Vô Kỵ quát một tiếng sau đó, bán nguyệt trường kích trong tay trực tiếp họa xuất một đạo Ngân Hà bổ về phía Nghê Củ.

Biết Nghê Củ là Đại La Tiên, hơn nữa không phải là bình thường Đại La Tiên, thực lực của Mạc Vô Kỵ vô hạn tiếp cận Đại Ất Tiên trung kỳ, thủy chung còn chưa tới. So với Đại La Tiên, chênh lệch mấy cái đẳng cấp. Cho nên Mạc Vô Kỵ không có nương tay, hắn vừa ra tay chính là thần thông sông dài (Trường Hà).

Một loại băng hàn đến từ trong xương cốt, làm Nghê Củ theo bản năng rùng mình một cái, hắn không quá tin tưởng chỉ là một Đại Ất Tiên có thể cho mình loại này kinh khủng băng hàn. Sự thực không phải do hắn không tin, hắn không kịp nghĩ nhiều, vừa kéo trường thương phía sau, một đạo thương ảnh kéo xé rách tia sáng liền đánh về phía sông dài của Mạc Vô Kỵ.

Bán nguyệt trường kích cuồn cuộn nổi lên vạn trượng kích sông quang mang, Mạc Vô Kỵ có một loại tự nội tâm sung sướng cùng khoái ý. Trước hắn dùng trường đao thi triển một chiêu này sông dài, làm gì có loại này khoái ý ân cừu?

Mặc dù sông dài của hắn còn chưa hoàn thiện, Mạc Vô Kỵ lại cảm giác được bản thân sông dài so với lúc trước mạnh hơn cũng không chỉ gấp đôi.

- PHỐC!

Một đạo huyết quang tại trước mắt Nghê Củ phun ra, Nghê Củ ngơ ngác thấy ngực sư phụ Tát Kiếm một cái lỗ máu thật lớn, thậm chí quên mất đi chống đối Mạc Vô Kỵ bán nguyệt sông dài.

Sư phụ hắn là tiên tôn hậu kỳ, Tiên Khôi này tới cùng là vật gì? Cư nhiên một chiêu, liền giết chết sư phụ?

- Đồ nhi, nhanh chóng rời đi, nói cho tông môn, báo thù...

Tát Kiếm lúc này đâu còn có nửa điểm Tiên Tôn dáng dấp, trong mắt hắn có một loại bối rối cùng sợ hãi khó có thể át chế. Cho tới bây giờ, hắn mới hiểu được Tiên Khôi kia lại là một cái Tiên Đế, còn là một cái cường hãn vô cùng Tiên Đế.

Giờ khắc này, hắn thầm nghĩ khóa lại Đại Hoang hành động, để đệ tử chạy đi báo tin. Lúc này hắn vẫn như cũ cho rằng Mạc Vô Kỵ là một cái râu ria con kiến hôi.

Đáng tiếc hắn đánh giá thực lực của chính mình quá cao, hắn những lời này vừa mới nói ra, nguyên thần của hắn đã bị Đại Hoang rút ra, trực tiếp thành hư vô.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ sông dài đánh vào Nghê Củ trường thương, tiên nguyên điên cuồng nổ tung, thương mang tán loạn. Vốn là Nghê Củ mờ mịt từ mi tâm bắt đầu, bị một kích này của Mạc Vô Kỵ trực tiếp đánh ra một đạo vết máu. Nếu mà không phải lĩnh vực của hắn cường đại, tái bút thì ra thương, một kích này đã phá vỡ mi tâm của hắn.

Đây rốt cuộc là cái gì Đại Ất Tiên? trong mắt Nghê Củ sợ hãi cùng phẫn nộ đan vào một chỗ. Trường thương cuồn cuộn nổi lên một cái to lớn vòng xoáy, hắn cũng không dám xem thường Mạc Vô Kỵ nữa.

- Mặt trời lặn (Lạc Nhật)!

Mạc Vô Kỵ trường kích vừa chuyển, rốt cục thi triển ra kích thần thông thứ ba của hắn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 641: Đinh Sát Thầy Trò Tát Kiếm

Vạn trượng kích mang phô thiên nổ tung, trong thời gian ngắn hóa thành một vòng thảm thiết màu bạc vòng tròn, bên trong màu bạc vòng tròn cuồng liệt bàng bạc sát khí ngưng tụ trở thành sát thế, như một viên tinh cầu mất đi trói buộc ầm xuống.

Nghê Củ cả người rét run, giờ khắc này hắn cũng cảm giác được mình bị vô cùng vô tận kích mang sát khí bao lấy, nhìn một tua ngân bàn này hạ xuống muốn đem hắn xé rách thành thành mảnh nhỏ.

- Không!

Nghê Củ phát sinh một tiếng gào thét từ đáy lòng, trường thương cuồn cuộn nổi lên hàng tỉ thương mang, lúc này trường thương của hắn thật giống như một cái vũ trụ bùng nổ, nghênh hướng Mạc Vô Kỵ tràn ngập lấy kích mang sát thế màu bạc.

Nghê Củ khẳng định chính bản thân từ tu đạo đến nay, chưa bao giờ phát huy được như ngày hôm nay. Một thương này hầu như lại đem thương ý của hắn cùng trước đây hắn cảm ngộ mà không có triệt để thành hình thương đạo, phát huy đi ra.

Nếu mà tại thời điểm khác, Nghê Củ nhất định là mừng rỡ như điên, bởi vì một thương này đánh ra, ý nghĩa thương đạo của hắn lại đem tiến vào một cái cảnh giới mới.

- Ầm!

Bùng nổ thương mang cùng màu bạc kích mang vòng tròn đánh vào cùng một chỗ, cuồng bạo sát khí tàn phá bừa bãi ra, giờ khắc này, hết

thảy chung quanh đều trở thành hư vô.

Dù cho lần này va chạm cũng không có làm cho trong hư không sinh ra vết rạn, loại này thanh thế, tuyệt đối là va chạm dưới Tiên Vương mạnh nhất.

- PHỐC!

Kích mang ngân bàn nổ tung, Mạc Vô Kỵ tại chỗ phun ra một đạo máu tươi, cả người bay rớt ra ngoài.

Nghê Củ sắc mặt tái nhợt, vết máu trước bị Mạc Vô Kỵ đánh ra ngoài càng là nổ bể ra. Hắn ngơ ngác nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn tin tưởng một thương vừa rồi đã vượt qua trình độ của hắn, coi như là chống lại Tiên Vương, cũng có liều mạng. Nhưng chỉ là để cho Mạc Vô Kỵ một cái nho nhỏ Đại Ất Tiên như vậy phun ra một ngụm máu tươi, tên này thực sự là Đại Ất Tiên?

Mạc Vô Kỵ lau mép một cái máu, nói với Đại Hoang một bên:

- Giết dùm tao đê! tên này quá mạnh mẽ, ta giết hắn có chút khó khăn.

Đại Hoang vừa vung tay, Nguyên Thần Nghê Củ đã bị rút ra, không đợi Nghê Củ hoàn toàn tỉnh táo lại, hắn đã bị Đại Hoang đánh giết.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một quả đan dược chữa thương nuốt vào, thở dài một hơi. Tu vi của hắn vẫn còn quá yếu, đối phó một cái Đại La Tiên cũng miễn cưỡng.

Hơn nữa vừa rồi một kích mặt trời lặn này, hắn cũng không hài lòng. Tại hắn cảm ngộ mặt trời lặn, cũng không phải như lưu tinh giống nhau đập xuống màu bạc vòng tròn sát thế. Mà là một vòng khí tức chân chính mang theo tử vong sát ý, thật giống như một vòng hoàng hôn thái dương để cho đối thủ tại đây trong cô đơn bị áp chế. Tại dưới tà dương, bị xé rách.

Hiện tại mặt trời lặn tuy rằng đánh ra ngoài, cách mặt trời lặn thần thông ý cảnh hắn cảm ngộ đến, tương còn kém quá xa quá xa.

Mạc Vô Kỵ lại đem giới chỉ của Nghê Củ cùng Tát Kiếm bắt được trong tay, lúc này mới vung tay, ném ra trường thương của Nghê Củ, lại đem Tát Kiếm cùng Nghê Củ cứng rắn đóng đinh tại trong hư không.

Trước đây Nghê Củ không phải là thích lại đem Thiên Cơ Tông đệ tử xâu chuỗi tại hắn trường thương sao? Ngày hôm nay hắn liền đem này thầy trò hai người cũng xiên trên trường thương.

...

Trác Bình An tại thu được tin tức Mạc Vô Kỵ tiến vào Chư Thần Thiên Tiệm sau đó, liền chủ động buông tha Đại Khôn Phật Tông phi thuyền. Hắn nhìn Chư Thần Thiên Tiệm phía xa mênh mông vô biên, nói lầm bầm một câu:

- Người khác cho rằng ngươi là vì Đại Khôn Phật Đăng cứu Viên Ý thầy trò, không tiếc đắc tội hai đại tông môn, nhưng ta biết ngươi không phải. Tiên Giới như loại người như ngươi, hắn là tuyệt chủng. Tiên lộ dài đằng đẵng, chúc ngươi nhiều may mắn, hi vọng tương lai còn có lại lúc gặp mặt.

Nói xong câu đó, Trác Bình An thân hình lóe lên, trực tiếp từ tại chỗ biến mất vô tung vô ảnh. Hắn phải về Bình An Giác, Mạc Vô Kỵ vì hắn luyện chế một lò chân chính Thất Văn Khuy Cơ Đan, từ nay về sau, hắn Trác Bình An nếu lần nữa đứng ở đỉnh phong Tiên Giới.

Mạc Vô Kỵ mang theo Tố Tịch biến mất, Trác Bình An rời đi. Thiên Tiệm Tiên Thành đến Chư Thần Thiên Tiệm lại cũng không có an tĩnh lại, bởi vì tại trong hư không vùng ven Chư Thần Thiên Tiệm, có một cây trường xiên hai tu sĩ quần áo xốc xếch.

Hai người này một là Đại Kiếm Đạo Tiên Tôn trưởng lão Tát Kiếm, còn có một cái là Tát Kiếm đệ tử Nghê Củ.

Đông đảo đến Thiên Tiệm Tiên Thành tu sĩ, thậm chí phải đặc biệt chạy đến Chư Thần Thiên Tiệm vùng ven quan sát hai tu sĩ này bị Mạc Vô Kỵ đinh sát tại trong hư không.

- Mạc Đan Sư này thật đúng là một cái kẻ hung ác a, vì Đại Khôn Phật Đăng đắc tội Lôi Tông cùng Đại Khôn Phật Tông không nói, bây giờ còn tàn nhẫn như vậy giết chết Đại Kiếm Đạo Tiên Tôn trưởng lão.

- Đây không tính là là tàn nhẫn sao?, ta nghe nói Mạc Đan Sư là tông chủ Thiên Cơ Tông tại tu chân giới. Nghê Củ trước đây lại đem Thiên Cơ Tông đệ tử cởi đồ xiên tại đây cây trường thương này, so với, Mạc Đan Sư coi như là ôn hòa. Ngược lại hắn vì Đại Khôn Phật Đăng, liên tiếp đắc tội hai đại tông môn, cái này rất khôn ổn.

- Đại Khôn Phật Đăng ta nghe nói qua, là Viễn Cổ chí bảo, trước đây Tĩnh Tâm Am lập phái bảo vật. Mạc Đan Sư này tuyệt đối là một cái kẻ hung ác, nếu đổi lại là ngươi, coi như là Đại Khôn Phật Đăng đặt ở trước mặt ngươi, ngươi cũng không dám lấy đi.

- Cái gì Tĩnh Tâm Am, hiện tại Tĩnh Tâm Am không còn, chỉ có Đại Khôn Phật Tông. Mạc Đan Sư là kẻ hung ác ta ngược lại tin tưởng, hắn nhanh như vậy liền thăng cấp tới rồi thất phẩm Đan Đế, trung gian còn không biết có bao nhiêu chuyện máu tanh phát sinh.

- Mạc Đan Sư có thể hay không tiến vào Chư Thần Thiên Tiệm?

- Ha ha, hắn người như thế sẽ đi chịu chết sao? Lại đem Tát Kiếm thầy trò đinh giết ở chỗ này, chính là muốn để cho người ta cho là hắn tiến vào Chư Thần Thiên Tiệm, trên thực tế chỉ cần không phải ngu ngốc, ai dám tiến vào cái chỗ này?

...

Vô luận là bên cạnh Chư Thần Thiên Tiệm hay là Chư Thần Tiên Thành, khắp nơi đều là đối với Mạc Vô Kỵ các loại nghị luận.

Cũng gần như là tại Mạc Vô Kỵ biến mất đồng thời, Lôi Tông, Đại Kiếm Đạo, Thận Mông Sơn, Đại Khôn Phật Tông tất cả đều phát ra đối với Mạc Vô Kỵ phát truy nã tiên lệnh. Biết nội tình người rõ ràng hơn, còn có thật nhiều không có phát sinh phát lệnh truy nã, lại đang âm thầm đối với Mạc Vô Kỵ vi đổ thế lực. Ví dụ như Tiêu Dao đế cung Lôn Thải, ví dụ như Đan Đạo Tiên Minh...

- Người này thật đúng là biết gây rắc rối.

Thiên Tiệm Tiên Thành bên trong một nhà tiên tức lâu, Cái Ngao lắc đầu, bưng lên linh trà uống một ngụm, tiếp tục nói:

- Phi Yến, người này cũng không phải là lương xứng của con. Cùng người như thế cùng một chỗ, ngươi sớm muộn sẽ bị hắn liên lụy. Ta xem Mạc Vô Kỵ này cũng rất khó thoát đi những thứ đại tông môn này truy sát, sớm muộn sẽ hài cốt không còn.

Nói xong, Cái Ngao còn thở dài, ngay cả hắn cũng không nghĩ ra vì sao Mạc Vô Kỵ lại tìm đường chết. Theo lý thuyết một cái thất phẩm Đan Đế, tại Tiên Giới muốn sống thế nào tư nhuận liền thế nào tư nhuận. Hắn hết lần này tới lần khác muốn làm chết, trong thời gian ngắn đắc tội bao nhiêu cường giả?

Cái Phi Yến ngẩng đầu, nhìn nàng cha nói:

- Cha, đó là bởi vì các tông môn đuổi giết hắn đều quá mức tham lam. Mạc Vô Kỵ nếu mà không cứu người, ở đâu có nhiều người đuổi giết hắn như vậy? Cha, ngươi cảm thấy thế giới này còn có người giống như Mạc Vô Kỵ, vì cứu hai cái cũng không phải phi thường người quen, mà đi đắc tội vài đại tông môn sao?

Cái Ngao cười lạnh một tiếng:

- Phi Yến, con chính là quá đơn thuần. Mạc Vô Kỵ thật là vì cứu người? Hắn là vì Đại Khôn Phật Đăng mà thôi. Đại Khôn Phật Đăng là

tốt, nhưng đây là Phật môn thánh khí, coi như là ta cũng không dám đơn giản đi cướp đoạt, huống chi chỉ là một Mạc Vô Kỵ?

- Không.

Cái Phi Yến khẳng định lắc đầu:

- Ta cho là hắn không phải là người như thế, hắn không phải là vì Đại Khôn Phật Đăng. Hắn là thật tâm muốn trợ giúp Tĩnh Tâm Am cái kia tiểu ni cô, hắn là một người tốt. Về phần Đại Kiếm Đạo, bên ngoài không phải là nghe đồn Mạc Vô Kỵ xuất thân Thiên Cơ Tông sao? Đại Kiếm Đạo Tát Kiếm tiêu diệt Thiên Cơ Tông, hắn xuất thủ báo thù có cái gì không đúng? Về phần Lôn Thải, người này giết người bên cạnh Mạc Vô Kỵ, lẽ nào cũng bởi vì Lôn Thải là Đại Tiên đế, Mạc Vô Kỵ liền phải quỳ gối sao? Nếu là hắn thật sự làm như vậy, ta tại sao phải đối với hắn vài phần kính trọng?

Cái Ngao sững sờ nhìn nữ nhi, trong lòng hắn có chút tự trách, từ khi nữ nhi bị hắn từ Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì cứu sau khi trở về, hắn trông nom quá chặt. Bằng không Mạc Vô Kỵ vì Đại Khôn Phật Đăng cứu Tĩnh Tâm Am thầy trò sự tình, làm sao lại bị nữ nhi cho rằng thành là hảo tâm cứu người?

Tiên Giới đâu có còn mục đích hảo tâm cứu người tồn tại hay không? Ai, nữ nhi này của hắn quá đơn thuần.

Cái Ngao đứng lên, bất đắc dĩ nói:

- Phi Yến, Thiên Tiệm Tiên Thành gần nhất cường giả tập hợp, ta dẫn ngươi đi này náo nhiệt trường hợp kiến thức một chút. Ngươi thiếu khuyết rèn luyện, đây là ta không đúng, ta không nên vẫn cho ngươi ở lại Thiên Đế cung.

...

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào Chư Thần Thiên Tiệm, từng đạo cuồng bạo tê liệt lực lượng liền cuốn tới, chỉ hô hấp thời gian, Mạc Vô Kỵ da thịt đã bị xé rách ra hai đạo vết máu thật sâu.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ quýnh lên, hắn luyện thể là linh thể cửu cấp viên mãn, chỉ thiếu chút nữa liền phải thăng cấp tiên thể. Dùng hắn loại trình độ này đều bị hôm nay hố bên trong tê liệt lực lượng đơn giản kéo đi vài đạo huyết nhục, Tố Tịch há lại có thể duy trì đc?

Nhưng vào lúc này, Mạc Vô Kỵ cảm nhận được một cổ mênh mông vô biên Phật vận khí tức. Một cái nhạt yếu đèn mang bảo vệ Tố Tịch toàn thân, cái loại này Phật vận thật giống như chân trời Phạn Âm thẩm thấu, tại bên người Tố Tịch kích động ra một vòng lại một vòng văn mang.

- Mạc đại ca, ngươi nhanh chóng đến Phật Đăng của ta đi, nơi này không sợ Chư Thần Thiên Tiệm không gian xé rách.

Tố Tịch thanh âm cũng đúng lúc truyền đến.

Mạc Vô Kỵ sững sờ nhìn này từng vòng nhạt yếu mang theo Phật vận khí tức đèn mang, một hồi lâu mới hỏi:

- Đây là Đại Khôn Phật Đăng? Tố Tịch sư muội, ngươi lại đem này Đại Khôn Phật Đăng luyện hóa?

Tố Tịch lắc đầu nói:

- Không có, ta chỉ là luyện hóa nửa thành mà thôi, miễn cưỡng có thể cho đèn mang bảo vệ ta.

- Thật là lợi hại.

Mạc Vô Kỵ đều là âm thầm líu lưỡi, thảo nào Lôi Tông Tiên Đế còn có Đại Khôn Phật Tông đều muốn có cướp đoạt Đại Khôn Phật Đăng, ngọn đèn này quả thực quá nghịch thiên. Một khi lại đem này đèn toàn bộ luyện hóa, sẽ còn cao đến đâu?

- Mạc đại ca, ta nghe sư phụ ta nói, Đại Khôn Phật Đăng là một trong Phật môn tam đại chí bảo.

Nghe được Mạc Vô Kỵ sợ hãi than, Tố Tịch nhanh chóng giải thích một chút.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hạ xuống rơi vào dưới Đại Khôn Phật Đăng đèn mang.

Một trận nhu hòa Phật vận khí tức trong nháy mắt bị Mạc Vô Kỵ bắt lấy đến, Chư Thần Thiên Tiệm bên trong các loại không gian tê liệt lực lượng vào giờ khắc này biến mất vô tung vô ảnh, có thể thấy được Đại Khôn Phật Đăng này cường đại.

Nhìn xem Thái Sử Tiêu có thể đi tới nơi này mặt, khẳng định có một món đỉnh cấp bảo vật. Hắn thế nhưng là biết Thái Sử Tiêu Tinh Hà thần quyết, còn có thu được Thiên Hoang Thảo địa phương đều là bên trong Chư Thần Thiên Tiệm.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục thẩm thấu ra bản thân thần niệm, hắn phỏng chừng bản thân thần niệm thẩm thấu đến bên trong Phật Đăng này, cộng thêm hắn bắt đầu đạo lạc, hắn thậm chí có thể lĩnh ngộ được cao cấp nhất Phật đạo thần thông. Bất quá hắn không thích lắm, hắn tu luyện chính là Bất Hủ Phàm Nhân đạo, không cần đi cảm ngộ Phật môn thần thông khác.

Mạc Vô Kỵ đối với Tố Tịch gật đầu, ý bảo Tố Tịch tiếp tục khống chế Đại Khôn Phật Đăng, hắn lấy ra giới chỉ của Tát Kiếm cùng Nghê Củ, còn có cái kia ngọc giản Hàn Lung cho hắn.

Hàn Lung lúc đó lúc đi, không có trước mặt Trác Bình An nói nguyên nhân, chỉ là cho hắn một quả ngọc giản nhắn lại.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 642: Hư Không Niết Bàn Căn

Hàn Lung nhắn lại rất đơn giản, chỉ nói là tại thời điểm chỉnh lý tổ tiên di vật, phát hiện nhắn lại. Tổ tiên nói cho nàng biết, nhìn thấy nhắn lại sau đó, vô luận bất cứ chuyện gì, cũng đều phải bỏ xuống, đi trước địa phương chỉ định.

Thảo nào Hàn Lung cần ngọc giản nhắn lại, nàng là không quá tin tưởng Trác Bình An, lo lắng Trác Bình An sẽ theo nàng. Tuy rằng Mạc Vô Kỵ phỏng chừng Trác Bình An khả năng không lớn làm như vậy, cách làm của Hàn Lung cũng không sai, loại cẩn thận này cuối cùng là tốt. Dù sao Hàn Lung tổ tiên, đây tuyệt đối là tồn tại rất rất giỏi.

Tát Kiếm giới chỉ cũng bị Mạc Vô Kỵ luyện hóa, trong giới chỉ thứ tốt không ít. Mạc Vô Kỵ coi trọng không nhiều lắm, chỉ có một tấm bia đá đưa tới Mạc Vô Kỵ chú ý.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lại đem tấm bia đá kia bắt đi ra, trên tấm bia đá có hai chữ, Thiên Cơ.

Cái tấm bia đá này khẳng định không phải là tấm bia đá Thiên Cơ Tông mà tông chủ Thiên Cơ Tông Viên Y lúc ban đầu nhìn thấy kia, hẳn là dựa theo hình dạng tấm bia đá vốn có luyện chế. Tát Kiếm hủy diệt rồi Thiên Cơ Tông, lại đem tấm bia đá này vẫn đặt ở bên trong chiếc nhẫn của mình, xem ra hắn đối với Thiên Cơ Tông lai lịch cũng là có nhất định nghe thấy.

Thiên Cơ Tông bị diệt, chỉ sợ không phải ngoài mặt đơn giản như vậy.

- Tố Tịch, ngươi khống chế được Đại Khôn Phật Đăng, cẩn thận đi sau lưng ta.

Mạc Vô Kỵ thu hồi giới chỉ nói.

Hắn phải đi địa phương Thái Sử Tiêu thu được Thiên Hoang Thảo, Thất Văn Khuy Cơ Đan hắn là trợ giúp Trác Bình An luyện chế được rồi. Nhưng chính hắn còn cần đại lượng Thiên Hoang Thảo, Thiên Hoang Thảo tinh luyện đến 99% trở lên, đó là Thiên Thanh Thảo. Loại tiên linh thảo này là bảo bối luyện chế tu luyện thần niệm đan dược, Mạc Vô Kỵ muốn tăng lên bản thân thần niệm, nhất định phải thu được hàng loạt Thiên Hoang Thảo.

Chư Thần Thiên Tiệm thật giống như một cái hắc động bình thường giống nhau, thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét ra đi, có thể nhìn thấy khắp nơi đều là chỗ trống như đêm tối bình thường vậy.

Một chút không rõ vật thể thỉnh thoảng từ giữa thần niệm của hắn xẹt qua, rất nhanh thần niệm của hắn cũng sẽ bị đột nhiên xuất hiện không gian vòng xoáy quặn diệt, biến mất vô tung.

Mạc Vô Kỵ chỉ là quan sát một hồi, sẽ thu hồi bản thân thần niệm. Dưới loại tình huống này thần niệm của hắn không có khả năng thời thời khắc khắc đều phóng ra ngoài, thời gian dài, đối với thần niệm của hắn tiêu hao là lớn vô cùng.

Đồng thời trong lòng Mạc Vô Kỵ đã ở thầm mắng Thái Sử Tiêu, tên này là biết hắn chưa có tới Chư Thần Thiên Tiệm. Cho hắn phương vị ghi chú đéo rõ vật tham chiếu, ví dụ như đảo nhỏ hình rùa trôi lơ lửng, ví dụ như sông di động, hắn một cái cũng không có nhìn thấy. Hơn nữa, loại Chư Thần Thiên Tiệm này đen như mực, thần niệm của hắn cũng không có thể thời khắc phóng ra ngoài, chính là có loại địa phương này, hắn cũng tìm không được.

Xem ra tiến vào Chư Thần Thiên Tiệm, hắn chỉ có thể dựa vào vận khí.

- Ầm!

Đại Khôn Phật Đăng đèn mang vòng sáng phát sinh từng đợt đung đưa kịch liệt, lực lượng cường đại cắn trả từ đèn mang bên ngoài truyền đến, khống chế Đại Khôn Phật Đăng Tố Tịch há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, Đại Khôn Phật Đăng đèn mang cũng gấp kịch ảm đạm xuống.

- Rống!

Một tiếng gào thét vọt tới, Mạc Vô Kỵ có thể nhìn thấy chỉ là một cái miệng khổng lồ tràn ngập tinh sát khí tức.

Mạc Vô Kỵ cả cân nhắc cũng không có cân nhắc, tiện tay mang theo Tố Tịch bên người, cả người thuấn di đi ra ngoài.

Đôi khi, vận khí chính là một bộ phận của cơ duyên. Nếu mà tại bên trong Chư Thần Thiên Tiệm, không có gặp phải không gian khe hở, đó chính là vận khí. Nếu như vô tình hắn gặp không gian khe hở, vậy chỉ có thể nói là vận khí không tốt.

Mạc Vô Kỵ tại bên trong Chư Thần Thiên Tiệm thuấn di, hoàn toàn là chạm vận khí. Một khi hắn không cẩn thận vừa lúc đụng phải không gian liệt phùng, có lẽ hắn và Tố Tịch sẽ hóa thành bột mịn, hoặc là bị xé rách trở thành hai nửa.

Đối mặt cái miệng khổng lồ này không rõ thân phận, Mạc Vô Kỵ ngoại trừ mạo hiểm bỏ chạy ra, không có lựa chọn khác.

Khi một đạo không gian liệt phùng xuất hiện ở trước người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể thầm than một tiếng, vận khí của hắn thật sự là không tốt. Nếu như muốn tránh né đạo khe nứt này, hắn và Tố Tịch hai người rất có thể sẽ bị đạo khe nứt này xé đi nửa người.

Lúc này, hắn không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể nắm chặt Tố Tịch, chui vào đạo Hư Không Liệt Phùng này.

Mạc Vô Kỵ mới vừa tiến vào đạo Hư Không Liệt Phùng này, chợt nghe đến một tiếng thê lương gào thét truyền đến. Trong lòng hắn cư nhiên nhiều một chút may mắn, may là hắn tiến vào Hư Không Liệt Phùng, nếu không, hắn đã bị con yêu thú không rõ một ngụm nuốt lấy.

Hắn thuấn di lẩn trốn đi, cư nhiên không có phát hiện con yêu thú khổng lồ theo phía sau hắn. Nếu không phải yêu thú kia bị Hư Không Liệt Phùng xé rách, hắn phỏng chừng đã tới trong bụng yêu thú kia, mới có thể biết hắn thuấn di cũng không có thoát ra con yêu thú kia.

- Mạc đại ca, nơi này hình như tử địa...

Tố Tịch có chút run rẩy nói một câu.

Tuy bởi vì sư phụ ngã xuống, trong một đêm trưởng thành hơn rất nhiều, nhưng nàng vẫn là một thiếu nữ cũng không có bao nhiêu lịch duyệt. Nàng vừa đi vào nơi này, liền cảm nhận được một loại không khí trầm lặng.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, này bốn phía một mảnh hư vô, không có có sinh cơ, không có bất kỳ có thể cảm ứng được nguyên tố. Tố Tịch nói không sai, nơi này thật là tử địa.

- Nơi này không có sinh cơ, sẽ không có cái gì cường đại yêu thú, ngươi đứng sau lưng ta, ta tra xét một chút.

Mạc Vô Kỵ dặn dò Tố Tịch một câu, cẩn thận tại đây một phiến trong không gian hư vô đi lại.

Một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ ngừng lại, hắn nhìn thấy một mảnh linh thảo trôi lơ lửng tại trong hư không, xác thực mà nói, là một mảnh Thiên Hoang Thảo trôi lơ lửng tại trong hư không.

Thái Sử Tiêu nói Thiên Hoang Thảo ở Chư Thần Thiên Tiệm, thế nhưng là phương vị Thái Sử Tiêu cho hắn căn bản cũng không thể sử

dụng. Không nghĩ tới hắn bây giờ trong lúc vô ý tiến vào một mảnh hư vô, nhìn thấy một tảng lớn Thiên Hoang Thảo như vậy.

- Đây là Thiên Hoang Thảo?

Tố Tịch cũng không phải hoàn toàn không biết gì cả, Thiên Hoang Thảo nàng vẫn là nghe nói qua.

Mạc Vô Kỵ kích động gật đầu:

- Không sai, đây chính là Thiên Hoang Thảo, đối với ta có rất chỗ đại dụng. Ngươi ở một bên chờ ta, ta lại đem những Thiên Hoang Thảo này toàn bộ thu tập.

Có chừng hơn một ngàn gốc cây Thiên Hoang Thảo, tất cả đều bị Mạc Vô Kỵ thu hồi. Một mảnh Thiên Hoang Thảo toàn bộ bị Mạc Vô Kỵ thu lại sau đó, hắn lần nữa nhìn thấy một cái cây màu tím.

Cây màu tím dài mọc tại dưới Thiên Hoang Thảo, nếu mà không lại đem Thiên Hoang Thảo toàn bộ lấy đi, căn bản là không cách nào phát hiện ra cây màu tím này.

- Mạc đại ca, đây là vật gì?

Tố Tịch ngạc nhiên hỏi, nàng kiến thức hữu hạn, cũng biết khi chưa có sinh cơ Ngũ Hành hư vô giải đất, ngoại trừ Thiên Hoang Thảo loại này đặc thù tiên linh thảo ra, cái khác tiên linh thảo thực sự rất khó sinh tồn.

Mạc Vô Kỵ lại kích động một tay nắm lên cây màu tím kia, một loại khí tức đặc biệt bị Mạc Vô Kỵ bắt lấy đến, hắn thậm chí có một loại khát vọng, hi vọng hiện tại liền mang theo cây này trở lại Chư Thần Thiên Tiệm, bắt đầu luyện thể.

Lại đem cây thu lại sau đó, Mạc Vô Kỵ mới hít một hơi thật sâu:

- Đây là Hư Không Niết Bàn Căn, vật báu vô giá. Không nghĩ tới ta thật có thể tìm được Hư Không Niết Bàn Căn, quả nhiên là không có bỏ ra sẽ không có thu hoạch.

Nếu mà hắn không dám vì Tố Tịch thầy trò xuất đầu, này cũng sẽ không đến Chư Thần Thiên Tiệm. Không đến Chư Thần Thiên Tiệm, ở đâu có Hư Không Niết Bàn Căn thu hoạch?

Hư Không Niết Bàn Căn, đây chính là hay nhất bảo vật để cho tiên nhân luyện thể tố thể. Dùng loại bảo vật này luyện thể thăng cấp tiên thể, tương lai hắn thậm chí có thể không cần bất luận cái gì tiên linh thảo, là có thể nhảy vào đẳng cấp cao hơn.

Vốn Mạc Vô Kỵ còn định dùng Bất Diệt Thánh Trúc thăng cấp tiên thể, hiện tại có rồi Hư Không Niết Bàn Căn, hắn tự nhiên sẽ không lựa chọn Bất Diệt Thánh Trúc. So về tiềm lực, Bất Diệt Thánh Trúc cùng Hư Không Niết Bàn Căn không phải là một cấp bậc bảo vật.

Có lẽ Hư Không Niết Bàn Căn này thu được chỉ là một cái vận khí, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, này đồng dạng là một loại tâm linh hỗ trợ. Ai có thể biết trong mông lung, sẽ không có một loại lực lượng đang chống đỡ thế gian thiện cùng chính nghĩa? Hắn cứu Tố Tịch, sau đó liền thu được Hư Không Niết Bàn Căn.

- A...

Tố Tịch cũng khiếp sợ a một tiếng, nàng kiến thức không cao, không có nghĩa là không biết Hư Không Niết Bàn Căn. Đây chính là hơn hẳn cửu cấp, bảo vật vô đẳng cấp.

- Chúc mừng Mạc đại ca.

Tố Tịch rất nhanh thì cao hứng cho Mạc Vô Kỵ, nàng nhìn ra, Mạc Vô Kỵ đối với Hư Không Niết Bàn Căn rất là vừa ý.

- Tố Tịch, ta dự định ở nơi này phiến địa phương bế quan một đoạn thời gian luyện đan. Ta kiến nghị ngươi ở nơi này luyện hóa Đại Khôn Phật Đăng, chờ ta có thể luyện chế bát phẩm tiên đan, chúng ta liền tìm tìm một khe nứt lần nữa đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ bình phục một cái kích động của mình nói.

Hắn muốn luyện đan, là muốn thăng cấp bát phẩm Đan Đế. Thăng cấp bát phẩm Đan Đế mục đích chủ yếu không phải là tìm kiếm cường viện, mà là muốn luyện chế bát phẩm tiên đan Già Kiền Đan.

Già Kiền Đan tác dụng chỉ có một, đó chính là thay đổi dung mạo cùng khí tức của tu sĩ. Chỉ cần hắn phục dụng Già Kiền Đan, coi như là lại người quen, cũng không nhất định có thể nhận ra hắn là ai. Hiện tại hắn đắc tội quá nhiều thế lực, tương lai rời đi Chư Thần Thiên Tiệm thời điểm, nhất định phải dịch dung.

Bất luận cái gì dịch dung cũng không triệt để, bằng Già Kiền Đan rồi lại nói, cũng không phải mỗi một cái tu sĩ đều có tư cách có thể sử dụng Già Kiền Đan.

- Tốt, ta nghe Mạc đại ca.

Tố Tịch gật đầu. Tư chất của nàng không sai, nhưng ở loại địa phương này tu luyện, đối với nàng mà nói tiến bộ cũng sẽ không rất lớn.

Ngược lại Đại Khôn Phật Đăng, nàng cần phải tiếp tục luyện hóa. Chỉ cần nàng có thể đem Đại Khôn Phật Đăng luyện hóa đến năm thành, nàng chí ít tại bên trong Chư Thần Thiên Tiệm có thể tự bảo vệ mình.

...

Chư Thần Thiên Tiệm vùng ven, đã từ từ tạo thành một cái tạm thời phường thị.

Bởi vì Chư Thần Thiên Tiệm bên trong Chư Thần Tháp chậm rãi rõ ràng, tất cả mọi người rõ ràng, Chư Thần Tháp gần mở ra. Chư Thần

Tháp mở ra, tự nhiên kèm theo đông đảo giao dịch. Lại đem thị trường giao dịch dời đến Chư Thần Thiên Tiệm vùng ven, đó mới là rất thuận tiện mau lẹ.

Ở giữa Chư Thần Thiên Tiệm, một tòa mơ hồ tháp cao mơ hồ xuất hiện. Đi tới chung quanh đây mọi người rõ ràng, đó chính là Chư Thần Tháp. Đứng ở vùng ven Chư Thần Thiên Tiệm, là tuyệt đối nhìn không thấy Chư Thần Tháp đỉnh tháp ở địa phương nào, cũng không cách nào biết được đáy tháp tại vị trí nào.

Có thể nhìn thấy chỉ là một phần mơ hồ lộ ra ngoài tháp bên góc mái ngói, tình cờ sẽ từ bên trong Chư Thần Tháp hiện ra một hai đạo kim quang.

Một người người thiếu niên thấp nhỏ đứng ở vùng ven Chư Thần Thiên Tiệm, ánh mắt thỉnh thoảng quét vào bên trong Chư Thần Thiên Tiệm, con ngươi chuyển động liên tục. Nếu mà Mạc Vô Kỵ ở chỗ này, khẳng định có thể nhận ra thiếu niên này chính là Thái Sử Tiêu trước đây mời hắn luyện chế Chí Hoang Đan, lại đem chỗ phương vị Tinh Hải Thần Quyết cùng Thiên Hoang Thảo cho hắn.

...

Cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ đưa ra 6 tấm tinh khiết màu trắng đan dược, trong lòng rất là thoả mãn. Đã hơn một năm thời gian, hắn không có tu luyện qua nửa khắc, sở hữu thời gian đều dùng để luyện đan cùng tìm hiểu đan đạo. Tại lại đem sở hữu bát cấp tiên linh thảo tiêu hao hầu như không còn, rốt cục tại nửa tháng trước vọt vào bát phẩm Đan Đế hàng ngũ. Chỉ bằng mượn trong tay hắn một lò hạng nhất Già Kiền Đan này, hắn đã đứng ở đỉnh phong của Tiên Giới đan đạo.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút bên ngoài vô tận hư không, trong lòng thầm nghĩ, Chư Thần Tháp này cũng sắp đến thời gian mở ra, hắn phải nghĩ biện pháp đi ra ngoài thôi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 643: Thái Sử Tiêu Xảo Trá

- Tố Tịch sư muội, thế nào?

Mạc Vô Kỵ thấy Tố Tịch cũng đứng lên, nhanh chóng hỏi một câu.

- Đã luyện hóa 30%, tại Chư Thần Thiên Tiệm tự bảo vệ mình hẳn là không có vấn đề gì.

Tố Tịch thu hồi Đại Khôn Phật Đăng trong tay.

- Tốt, đã như vậy, chúng ta liền nghĩ biện pháp đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ nói xong, lại đem Đại Hoang cũng kêu lên.

Lúc ban đầu hắn sơ suất lại đem Đại Hoang thu tại bên trong Bất Hủ Giới, thiếu chút nữa bị yêu thú không rõ giết chết, hiện tại phải thời thời khắc khắc cẩn thận mới đúng.

Mạc Vô Kỵ ở phía trước dò đường, Đại Hoang ở phía sau coi chừng, Tố Tịch tế xuất Đại Khôn Phật Đăng hộ vệ tại trung cấp.

Trước vẫn dừng lại tại một chỗ luyện đan, Mạc Vô Kỵ còn không cảm thấy cái gì. Hiện tại đi lại tại trong không gian hư vô này, dù là Mạc Vô Kỵ đều cảm giác được một loại kinh hoàng. Thật giống như bước tiếp theo đạp xuống tới là hắc động bình thường giống nhau, để cho người ta có một loại cực độ không nỡ.

Một mảnh hư vô không gian dường như vô cùng vô tận, Mạc Vô Kỵ mang theo Đại Hoang cùng Tố Tịch đi rồi đủ hơn mười ngày, xung

quanh vẫn là một mảnh hư vô. Không muốn nói Hư Không Liệt Phùng, coi như là một chút bụi đất cũng không có gặp qua.

Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể cảm thán, hắn vừa mới tiến đến liền gặp này một to lớn mũi Thiên Hoang Thảo, thật sự là vận khí.

- Đại gia, nơi này chúng ta vừa rồi đã tới một lần.

Đang ở lúc Mạc Vô Kỵ cũng không biết hắn là đi bên nào, Đại Hoang bỗng nhiên mở miệng nói.

Mạc Vô Kỵ cước bộ một trận dừng lại, lập tức liền tỉnh ngộ lại. Hư vô không gian này, hắn căn bản cũng không có phương hướng, hoàn toàn là căn cứ tiềm thức phương hướng đi, này vòng tới vòng lui dậm chân tại chỗ cũng không phải không có khả năng. Khó trách hắn trước có thể ở trong thời gian rất ngắn đã nhìn thấy một tảng lớn Thiên Hoang Thảo, đó không phải là bởi vì vận khí của hắn tốt, mà là bởi vì một tảng lớn Thiên Hoang Thảo này tại cái chỗ này quá chói mắt.

Bởi vậy có thể thấy được, mảnh hư vô không gian này cũng không phải rất lớn.

- Đại Hoang, ngươi có thể tìm được phương hướng hay không?

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến thực lực của Đại Hoang mạnh hơn nhiều so với hắn cùng Tố Tịch, có lẽ thật là có biện pháp.

- Không có khả năng, ta chỉ có thể bằng vào bản năng cảm giác vị trí này là chúng ta lần thứ hai đến. Cụ thể phương vị ta cũng không biết, nơi này thần niệm có thể đạt được khắp nơi đều là như nhau...

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó, thầm nghĩ đập đầu mình một cái. Thần niệm có thể đạt được chỗ đích xác khắp nơi đều là như nhau, thậm chí còn không có khả năng thẩm thấu đến xa hơn. Thế nhưng là hắn có linh nhãn a, hắn linh nhãn có thể khán phá tất cả vô căn cứ, chính là hư vô

không gian thì như thế nào, nơi này giống nhau là vô căn cứ. Thực sự là đang ở trong núi, mà lại không để ý đến cái trọng yếu nhất.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ngưng tụ linh nhãn, tuy nơi này vẫn là một mảnh hư vô không gian, thế nhưng là tại dưới linh nhãn lại có bất đồng cực lớn. Nơi này không có Ngũ Hành, không có sinh cơ, lại có không gian cùng thời gian.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ linh nhãn còn bắt lấy tới một tia nhàn nhạt tiên linh khí tức.

Cũng đúng, coi như là Thiên Hoang Thảo muốn tại trong không gian hư vô sinh tồn, không có tiên linh khí tức cùng đạo vận khí tức, thì như thế nào sinh tồn?

Có tiên linh khí tức cũng không có nghĩa là phiến địa phương này không phải là hư vô không gian, mà là bởi vì địa phương tương liên mảnh không gian này cùng ngoại giới, hàng ngày có Hư Không Liệt Phùng xuất hiện, những thứ này tiên linh khí tức chính là Hư Không Liệt Phùng mang tới. Chân chính hư vô không gian, là không có bất kỳ tiên linh khí tức gì, cho nên những thứ này tiên linh khí tức cũng không đoạn bị Thiên Hoang Thảo thu nạp, nơi này vẫn như cũ vô hạn gần với hư vô không gian.

Mà hắn chỉ phải căn cứ bản thân linh nhãn bắt được tiên linh khí tức phương hướng đi, liền có thể tìm tới Hư Không Liệt Phùng. Chỉ cần tìm được Hư Không Liệt Phùng, hắn là có thể rời đi phiến địa phương này.

Có cái dòng suy nghĩ này, tốc độ của Mạc Vô Kỵ nhanh hơn. Chỉ hai canh giờ sau đó, hắn liền cảm nhận được càng nhiều hơn tiên linh khí tức.

Một cái đảo nhỏ hình rùa xuất hiện ở trước mắt Mạc Vô Kỵ, tại vùng ven đảo này, một cái sông dài lưu động màu bạc càng là dễ thấy được.

Thấy hai thứ đồ này, Mạc Vô Kỵ là thật muốn mắng to. Thái Sử Tiêu thật âm hiểm hầu như đáng sợ, hắn đích xác là không có nói sai, Thiên Hoang Thảo tại vùng ven một cái đảo nhỏ hình rùa, ngoại vi còn có một nhánh màu bạc lưu động sông dài, bên trong phương vị tranh vẽ hắn cho mỗi một câu nói đều là thật.

Nhưng đây là địa phương nào, đây là trong vòng hư vô không gian. Nếu mà không tiến vào này hư vô không gian, hắn tại bên trong Chư Thần Thiên Tiệm tìm kiếm cả đời, cũng tìm không được hai cái vật tham chiếu này.

Nếu mà hắn đã tiến vào mảnh hư vô không gian này, vậy hắn căn bản cũng không cần hai cái vật tham chiếu đó, hắn cũng có thể tìm tới Thiên Hoang Thảo.

Thái Sử Tiêu có thể tìm tới nơi này, hiển nhiên là chiếm được rất nhiều chỗ tốt. Nhìn nơi này còn có nhiều như vậy Thiên Hoang Thảo, liền biết tên này còn có thể lại đến, có lẽ một cây Hư Không Niết Bàn Căn kia, Thái Sử Tiêu cũng biết. Hắn khẳng định nghĩ không ra chính bản thân trong lúc vô ý xông vào mảnh hư vô không gian này, cho nên lại đem phiến địa phương này trở thành lãnh địa tư nhân của hắn, thậm chí quang minh chính đại lại đem Hư Không Niết Bàn Căn cùng Thiên Hoang Thảo nuôi ở chỗ này không lấy đi.

Trên thực tế trước chính bản thân hắn là hoài nghi mới đúng, nếu tên này tìm được Thiên Hoang Thảo, vì sao không toàn bộ đào đi, lời nói vốn là có kẽ hở, kết quả hắn cư nhiên thật không ngờ.

Bất quá nếu chính bản thân tới rồi, vậy người này cũng đừng nghĩ lưu lại cái gì của cải.

Mạc Vô Kỵ cấp tốc hạ xuống rơi vào đảo nhỏ, trên đảo này trống rỗng, ngoại trừ một mảnh thoạt nhìn rất là cổ xưa vách đá.

Mạc Vô Kỵ mang theo Đại Hoang cùng Tố Tịch đi tới vách đá, đầu tiên nhìn thấy chính là bốn cái chữ lớn, Tinh Hải Thần Quyết.

Tinh Hải Thần Quyết khẩu quyết không có, mà ở phía sau khẩu quyết là cặn kẽ miêu tả Tinh Hải Thần Quyết, chẳng những miêu tả tu luyện như thế nào Tinh Hải Thần Quyết, thậm chí mỗi một cấp cần gì đan dược phụ trợ, cần phải thử luyện như thế nào đều viết rõ ràng.

- Mạc đại ca, Tinh Hải Thần Quyết này dường như thật không đơn giản. Ta chỉ là nhớ một đoạn ngắn, đầu liền bắt đầu đau đớn kịch liệt.

Một bên Tố Tịch có chút sợ hãi nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta đã hiểu, ngươi chờ ta một chút.

Tinh Hải Thần Quyết khẩu quyết ở bên cạnh hắn, mà những thứ này tu luyện thủ đoạn nhưng ở trên này hư vô không gian đảo rùa. Tố Tịch cùng Thái Sử Tiêu tu vi không sai biệt lắm, Tố Tịch nếu xem một hồi liền đau đầu, có thể thấy được này Thái Sử Tiêu cũng sẽ không ghi nhớ được bao nhiêu nội dung.

Đã như vậy, vậy hắn ngày hôm nay liền hoàn toàn lại đem phiến vách đá này lấy đi, xem sau này cái kia Thái Sử Tiêu tới nơi này, còn làm sao xem những nội dung này.

Từng đạo trận kỳ bị Mạc Vô Kỵ vẫy ra, sau nửa canh giờ, theo Mạc Vô Kỵ di động trận kỳ huy động, một tảng lớn vách đá bị Mạc Vô Kỵ toàn bộ mang đi, đưa vào Bất Hủ Giới.

- Mạc đại ca, đây tựa hồ là tu luyện Nguyên Thần công pháp.

Thấy Mạc Vô Kỵ lại đem vách đá mang đi, Tố Tịch có chút không muốn nói.

Mạc Vô Kỵ lấy ra Thái Sử Tiêu cho hắn khẩu quyết ghi lại một phần đưa cho Tố Tịch:

- Ngươi nói không sai, bất quá đây không phải là tu luyện Nguyên Thần, mà là tu luyện thức hải. Đây là khẩu quyết, ngươi trước thử tu luyện, nếu có hiệu quả, phía sau ta sẽ khắc cho ngươi.

Tố Tịch mừng rỡ, vô luận đối với người nào, tu luyện thức hải công pháp đều là quan trọng thứ tốt. Cho dù là Tĩnh Tâm Am nội tình thâm hậu, cũng không có loại bảo vật này.

- Chúng ta có thể đi rồi.

Mạc Vô Kỵ hài lòng nói, cuối cùng là thu một điểm lợi tức.

Ngân Hà hắn cũng đã xem, hắn thấy chính là một cái thông thường Ngân Hà, tựa hồ là Chư Thần Thiên Tiệm bên trong một phần vật chất bị không gian liệt phùng mang vào sau đó, tại đây mảnh hư vô không gian hình thành cảnh tượng. Mạc Vô Kỵ phỏng chừng thứ này đối với hắn không có chỗ ích lợi gì, cũng không có xem.

- Có đường ra sao?

Tố Tịch liền vội vàng hỏi.

Mạc Vô Kỵ chỉ chỉ phía trước:

- Ở phía trước chính là Hư Không Liệt Phùng, chúng ta chỉ cần nhìn đúng thời cơ, tại Hư Không Liệt Phùng mở ra trong nháy mắt xông ra liền có thể.

Mạc Vô Kỵ dự liệu không sai, hắn và Tố Tịch cũng không có chờ bao lâu, một đạo Hư Không Liệt Phùng liền ra hiện ở trước mặt của hắn. Gần như là tại trong nháy mắt Hư Không Liệt Phùng này xuất hiện, Mạc Vô Kỵ cùng Tố Tịch đang ở dưới sự bảo vệ của Đại Hoang liền xông ra ngoài.

Từng đạo mãnh liệt không gian xé rách truyền đến, tiếp theo Tố Tịch nhạt yếu ngọn đèn lại đem này không gian xé rách toàn bộ ngăn trở. Mạc Vô Kỵ liền biết, bọn họ đi ra rồi, lần nữa về tới Chư Thần Thiên Tiệm.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét đi ra ngoài, xung quanh không có bất kỳ vật tham chiếu nào, có thể thấy được Thái Sử Tiêu đã sớm đem nơi này không gian phương vị khắc xuống tới.

Tại chỗ xa hơn, một cái loáng thoáng đường viền hình cái tháp xuất hiện ở bên trong thần niệm của Mạc Vô Kỵ.

- Đó là Chư Thần Tháp, gần mở ra roài.

Tố Tịch cũng là kinh thanh nói.

Mạc Vô Kỵ lại đem Hàn Lung chư thần bài cùng vài viên thuốc đưa cho Tố Tịch:

- Chờ Chư Thần Tháp mở ra sau đó chúng ta đi vào chung, những đan dược này là Già Kiền Đan, bát cấp tiên đan, một viên thuốc có thể cho ngươi trong vòng một năm tùy ý thay đổi dung mạo cùng khí tức. Vạn nhất chúng ta thất lạc, ngươi cũng có một cái bảo mệnh thủ đoạn. Về phần Già Kiền Đan, chờ trước khi Chư Thần Tháp mở ra, ngươi trước dùng một quả.

Mạc Vô Kỵ vừa mới nói xong những thứ này, xa xa Chư Thần Tháp vòng ngoài quang mang liền bộc phát nở rộ lên.

…Sắp mở ra!

Tố Tịch vội vàng nói, đồng thời nuốt vào một quả Già Kiền Đan.

- Còn không có, phỏng chừng còn có một đoạn thời gian, ta nghe nói Chư Thần Tháp mở ra là phải phía dưới mấy tầng hoàn toàn hiển lộ ra.

Mạc Vô Kỵ cũng nuốt vào một quả Già Kiền Đan, đồng thời ý bảo Tố Tịch không nên gấp gáp.

...

Chư Thần Thiên Tiệm vùng ven, vô số mọi người nhìn chằm chằm kim quang bắn ra bốn phía Chư Thần Tháp. Đông đảo khát vọng ánh mắt đều rơi ở trên Chư Thần Tháp, tất cả mọi người biết, bên trong Chư Thần Tháp mới có chân chính thứ tốt.

Đây là thật lâu trước, thời điểm chư thần đại chiến lưu lại. Nghe đồn bên trong bảo vật thậm chí vượt qua cửu phẩm tiên khí, nếu là có thể đạt được một phần truyền thừa, càng là nhất phi trùng thiên.

Tuy tất cả mọi người biết, tiến vào Chư Thần Tháp sau đó nguy cơ trùng trùng, có thể còn sống đi ra cũng không dễ dàng, mọi người vẫn như cũ muốn đi vào Chư Thần Tháp.

Thái Thượng Thiên Tử Xương Lạc vì sao có thể trở thành là Đạo Đế, trở thành tồn tại vô số tiên nhân ngưỡng vọng? Cũng là bởi vì trước đây Tử Xương Lạc tại bên trong Chư Thần Tháp thu được vô thượng bảo vật, đồng thời vượt qua Đại Tiên đế cấp độ. Về phần Đạo Đế Tử Xương Lạc hiện tại rốt cuộc là cái gì cấp độ, không ai rõ ràng.

Đáng tiếc là Chư Thần Tháp danh ngạch hữu hạn, đại đa số danh ngạch đều là chư thần Tiên Hào các đại tông môn. Tiên Vực khác tông môn, cho dù là Đan Đạo Tiên Minh loại này đỉnh cấp thế lực, cũng chỉ có thể thu được 3 miếng ngọc bài mà thôi.

Càng nhiều hơn tông môn có thể có được một quả hai quả ngọc bài đều là phi thường rất giỏi, về phần tông môn không có Tiên Đế, trừ phi có cơ duyên đặc biệt, trên căn bản là không có tư cách tiến vào Chư Thần Tháp.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 644: Chư Thần Tháp Mở Ra

Bên trong Chư Thần Tháp phát ra quang mang càng ngày càng thịnh, phiến sương mù ngăn trở Chư Thần Tháp này mơ hồ giống như bị ánh mặt trời hòa tan bình thường giống nhau, chậm rãi tứ tán.

Chư Thần Tháp lầu các tháp diêm dần dần rõ ràng, thậm chí có thể rõ ràng thấy tại trước mặt Chư Thần Tháp một đại đạo đá xanh trải liền.

Lại là nửa tháng trôi qua, từng đợt âm minh chi âm truyền đến, ngoài Chư Thần Tháp mơ hồ sương mù thật giống như một tầng áo khoác thật mỏng bị kéo đi rồi, trong nháy mắt rõ ràng.

- Chư Thần Tháp mở ra.

Theo một người gọi một tiếng, đông đảo tu sĩ bản thân có chư thần bài khẩn trương đứng ở vùng ven Chư Thần Thiên Tiệm, bọn họ chỉ còn chờ Chư Thần Tháp vừa mở bắt đầu liền vọt vào bên trong Chư Thần Tháp.

Thái Sử Tiêu cũng đứng ở trong đó, người khác ánh mắt đều là khẩn trương chú ý Chư Thần Tháp đá xanh cứng nhắc đường đầu cùng, mà ánh mắt của hắn càng nhiều hơn chính là chú ý trong chỗ sâu Chư Thần Thiên Tiệm.

- Ngươi chính là Thái Sử Tiêu?

Một cái thanh âm đột ngột vang lên bên tai Thái Sử Tiêu.

Thái Sử Tiêu theo bản năng rùng mình một cái, lập tức hắn đã nhìn thấy một người mặt trắng không râu nam thanh niên, nam thanh niên này

đang lạnh lùng theo dõi hắn.

- Ta chính là Thái Sử Tiêu, vị sư huynh này có chuyện gì không?

Thái Sử Tiêu liền ôm quyền, giọng nói kính cẩn nói.

Thanh niên thản nhiên nói:

- Trước ngươi dùng một món bát phẩm tiên khí cùng hai bình Chí Hoang Đan trao đổi Lộ Ngọc sư muội chư thần bài, có đúng hay không?

- A...

Thái Sử Tiêu mờ mịt nhìn thoáng qua người thanh niên này, nghi ngờ hỏi:

- Chư thần bài? Sư huynh nói là thẻ bài có thể tiến vào Chư Thần Tháp sao?

- Đừng giả ngu, ngươi liền nói có đúng hay không ngươi đổi đi rồi Lộ Ngọc sư muội chư thần bài?

Thanh niên chau mày, giọng nói có chút không kiên nhẫn lại hỏi một câu.

Thái Sử Tiêu bỗng nhiên nói:

- Là ông đây đổi đó, mày làm cc gì ông?

Nói xong câu đó, hắn trực tiếp xông về Chư Thần Thiên Tiệm.

Vốn đông đảo người chỉ là vây quanh ở vùng ven Chư Thần Thiên Tiệm, bởi vì Chư Thần Tháp cũng không có mở ra. Lúc này bỗng nhiên có người vọt vào Chư Thần Thiên Tiệm, thật giống như phản ứng domino bình thường giống nhau, đông đảo tu sĩ đều vọt vào.

thanh niên ngăn cản Thái Sử Tiêu sửng sốt, lại phát hiện Thái Sử Tiêu sớm đã tiến vào bên trong Chư Thần Thiên Tiệm.

- Chờ một chút, Chư Thần Tháp còn chưa mở bắt đầu.

Một phần cường giả kinh nghiệm phong phú liền vội vàng kêu lên.

Thế nhưng là tất cả mọi người nhảy vào Chư Thần Thiên Tiệm, người nào còn có thể ý Chư Thần Tháp có mở ra hay không? Suy tư của người đều cũng có quán tính, vô luận là sống trăm năm hay là vạn năm. Đó chính là một cái địa phương mới mở ra, đi vào trước khẳng định có tỷ lệ đạt được đồ càng tốt lớn hơn.

...

- Mạc đại ca, thế nào đột nhiên xuất hiện nhiều người như vậy?

Cùng Mạc Vô Kỵ núp ở bên trong Chư Thần Thiên Tiệm, Tố Tịch thấy một đám người xông về Chư Thần Tháp, nghi ngờ hỏi đi ra. Dựa theo đạo lý nói, Chư Thần Tháp còn không có triệt để mở ra mới đúng là.

Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, hắn cũng không rõ ràng lắm đây là có chuyện gì, theo lý thuyết Chư Thần Tháp đích thật là không có mở ra a.

- Ầm!

Một đạo mãnh liệt âm hưởng truyền đến, cái kia đường đá xanh đi thông Chư Thần Tháp đầu cùng xuất hiện một cái đại môn to lớn màu vàng, đại môn mở ra, từng đạo tràn ngập viễn cổ khí tức tản mát đi ra.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng không khỏi không bội phục bọn người kia, tiến vào Chư Thần Thiên Tiệm thời cơ trùng hợp như vậy, Chư Thần Tháp không có mở ra trước liền vọt vào, vừa lúc tới gần Chư Thần Tháp, Chư Thần Tháp liền mở ra.

- Tố Tịch, nhanh chóng thu hồi Đại Khôn Phật Đăng, Chư Thần Tháp đã mở ra, chúng ta bây giờ liền đi vào. Nhớ kỹ không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, không nên khinh địch vận dụng Đại Khôn Phật Đăng.

Mạc Vô Kỵ dặn dò một tiếng, cũng đem Đại Hoang đưa vào Bất Hủ Giới.

Mấy phút sau, Mạc Vô Kỵ cùng Tố Tịch hai người đã vô thanh vô tức xen lẫn trong đám người nhằm phía Chư Thần Tháp.

Lúc này Mạc Vô Kỵ thành một thanh niên da dẻ hơi đen, mà Tố Tịch còn lại là thành sư muội Mạc Vô Kỵ, sớm đã không phải là ni cô nữa, tóc dài trực tiếp xõa trên bờ vai.

Chư thần bài không dễ kiếm, không có nghĩa là chư thần bài ít. Nghe đồn mỗi lần Chư Thần Tháp đóng sau đó, rất nhiều tu sĩ đều bỏ mạng ở Chư Thần Tháp bên trong, thế nhưng chư thần bài đều có thể một quả không thiếu mà truyền tống đi ra. Cho nên mỗi lần Chư Thần Tháp mở ra, tu sĩ tiến vào Chư Thần Tháp vẫn là vô cùng nhiều.

Đông đảo mọi người bản thân có chư thần bài là điên cuồng chen hướng màu vàng đại môn, mà Mạc Vô Kỵ cùng Tố Tịch kẹp ở trong đám người, cũng không hiện lên đột ngột.

...

Chư Thần Thiên Tiệm vùng ven, một người nam tử tóc xanh gắt gao nhìn chằm chằm cửa vào Chư Thần Tháp, mỗi một cái tiến vào tu sĩ đều có thể bị hắn nhớ kỹ. Nhưng theo tiến vào càng nhiều người, bên ngoài Chư Thần Tháp người càng ít, sắc mặt của hắn càng khó xem.

Hắn toàn thân giống như bị Lôi Điện bao lấy giống nhau, ẩn chứa vô cùng vô tận cuồng bạo lôi nguyên khí tức.

- Cốc Vân huynh, ngươi chắc cũng là đến chờ cái kia tiểu súc sinh sao??

Một cái âm thanh trong trẻo tại bên người nam tử tóc xanh vang lên.

Nam tử tóc xanh quay đầu nhìn về phía tới được nam tử gầy gò, cũng không ngoài ý muốn liền ôm quyền nói:

- Thì ra là Đại Kiếm Đạo minh hồ huynh, xem ra mục đích của chúng ta là như nhau.

Nam tử tóc xanh là Đại Tự Tại Tiên Vực Lôi Tông, là Lôi Tông đệ nhất cường giả Lôi Cốc Vân. Năm đó thời điểm vừa mới Chứng Đạo Tiên Đế, hắn chỉ có một người tiêu diệt qua một đại tông môn có Tiên Đế.

Nam tử gầy gò thân vác trường kiếm, mày kiếm mắt phượng, cực kỳ phiêu dật. Thân phận nửa điểm cũng không yếu so với Lôi Cốc Vân, mà là La Lăng Tiên Vực Đại Kiếm Đạo tông chủ Dịch Minh Hồ. Đại Kiếm Đạo Tiên Tôn trưởng lão bị giết, tông chủ há có thể ngồi xem mặc kệ. Huống chi cái này Tiên Tôn còn là Tát Kiếm, sư phụ thiên tài nối nghiệp Hoàng Sát của Đại Kiếm Đạo.

- Cốc Vân huynh lôi vận ra ngoài tràn đầy, xem ra hắn là tại đại thần thông lẫn ranh đột phá.

Dịch Minh Hồ vừa nhìn Lôi Cốc Vân hình dạng, liền biết Lôi Cốc Vân tới thời điểm đột phá, nếu không, không có loại này lôi vận ra ngoài tràn đầy. Dưới tình hình chung, lúc này Lôi Cốc Vân là không sẽ ra tới. Hiện tại Lôi Cốc Vân lâm trước khi đột phá đi ra, thậm chí đi tới Chư Thần Thiên Tiệm, có thể thấy được nội tâm hắn có bao nhiêu phẫn nộ.

Lôi Cốc Vân hít một hơi thật sâu:

- Không sai, tên tiểu súc sinh này giết ta Lôi Tông đệ nhất trưởng lão Kỳ Quân Ất, lại giết ta Lôi Tông Tiên Tôn cùng Tiên Vương, ta không lại đem tiểu súc sinh này bẻ xương lột da, ta Lôi Cốc Vân coi như là tu luyện uổng phí nhiều năm như vậy.

Dịch Minh Hồ gật đầu nói:

- Người này thủ đoạn độc ác, không hề nhân tính. Lại đem thầy trò Tát Kiếm của Đại Kiếm Đạo ta đinh giết tại vùng ven Chư Thần Thiên Tiệm, ta giống nhau là hận không thể đem đào hồn luyện phách hắn.

Lôi Cốc Vân tự nhiên biết Dịch Minh Hồ ý tứ, hắn nghi ngờ nói:

- Theo lý thuyết người này thu được chư thần bài, sẽ phải tiến vào Chư Thần Tháp mới đúng là, vì sao ta không có thấy hắn?

Dịch Minh Hồ nhàn nhạt nói:

- Dịch dung thủ đoạn trăm triệu Thiên Thiên, Mạc Vô Kỵ này có thể ở số tuổi nho nhỏ liền bước vào thất phẩm Đan Đế hàng ngũ, cũng không phải hạng người đơn giản buông tha. Ta phỏng chừng người này hắn là thông qua thủ đoạn dịch dung tiến vào Chư Thần Tháp, chúng ta chỉ cần ở chỗ này chờ, chỉ cần hắn không chết, hắn liền ra. Nếu là hắn chết ở tại bên trong Chư Thần Tháp, coi như hắn gặp may mắn.

...

Vừa tiến vào này ánh sáng màu vàng đại môn, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được một cổ lớn lực lượng mạnh mẽ đưa hắn cuồn cuộn nổi lên, tại dưới lực lượng mạnh mẽ đó, hắn cả nửa điểm năng lực phản kháng cũng không có.

- Phác thông!

Một đạo lạnh như băng hàn ý thẩm thấu lại đây, Mạc Vô Kỵ biết hắn hắn là rơi vào trong nước, hắn trước tiên liền đem Đại Hoang mang ra.

- Ầm!

Đại Hoang vừa ra đến chính là một quyền đánh tới, cuồng bạo tiên nguyên lực lượng tại chung quanh hắn nổ tung, lại đem một mảnh thuỷ vực trực tiếp đánh văng ra ngoài một cái to lớn vòng xoáy. Một con quái thú miệng đầy răng cá bén nhọn lưu lại một mũi vết máu, cấp tốc bỏ chạy.

Mùi tanh truyền đến, Mạc Vô Kỵ lập tức cũng cảm giác được không tốt, hắn gọi một câu Đại Hoang, trong nháy mắt liền chạy ra khỏi mặt nước.

Sau một lát, vô số loại cá thú không biết tên liền tràn ngập địa phương hắn vừa mới náu thân. Mạc Vô Kỵ cảm giác được từng đợt rét run, nếu là hắn chậm một hồi, hắn đã bị nuốt đầu khớp xương nuốt cho bột phấn cũng không có.

Cũng không biết Tố Tịch truyền tống đến địa phương nào đi, chỉ hy vọng nàng đừng giống như mình, bị truyền tống đến trong chỗ nước nguy hiểm này.

Mạc Vô Kỵ không có có dũng khí tế xuất Phi Toa, mà là cùng Đại Hoang cẩn thận từ mặt nước đi qua, hạ xuống rơi vào bãi cát vùng ven một khối trơn tuột cự thạch.

Tại cự thạch xung quanh, là một mảnh xám trắng hạt cát, thoạt nhìn cùng thông thường bãi cát không có bất kỳ hai loại. Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, đang muốn nhảy qua đến trên bờ cát đi, bên người Đại Hoang bỗng nhiên lần nữa phi thân nhảy lên, lại là một quyền đánh xuống.

- Bành!

Chung quanh cát đá tại trong tiên nguyên hóa thành tro bụi, một con vật nhỏ như tinh linh bình thường vậy tại dưới một quyền này cấp tốc bỏ chạy, trong thời gian ngắn liền vọt vào giữa nước biển cách đó không xa, biến mất vô tung.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, thực lực của Đại Hoang hắn thế nhưng là rất rõ ràng. Vừa rồi Đại Hoang một quyền kia coi như là Đại Tiên đế, cũng phải toàn lực chống đỡ, mà cái kia nhỏ tinh linh bị Đại Hoang một quyền này ầm ở trên người, cư nhiên có thể trốn vào trong nước biển.

- Đại Hoang, đây là vật gì, đáng sợ như vậy?

Mạc Vô Kỵ lòng vẫn còn sợ hãi hỏi.

Đại Hoang ồm ồm đáp:

- Hình như là cái gì khí linh, cụ thể là cái gì khí linh ta cũng không biết.

Nói xong, Đại Hoang đưa tay sờ sờ đỉnh đầu.

Khí linh? Một cái khí linh liền mạnh mẽ như vậy? Trong lòng Mạc Vô Kỵ càng phát ra bắt đầu cẩn thận. Hắn rơi ở trên mặt đất, quả nhiên trong chỗ sâu bị Đại Hoang đánh vỡ ra cát đá, hắn nhìn thấy một cái đồng vòng khuyên to lớn. Cái này đồng vòng khuyên không biết là tài liệu gì luyện chế, thần niệm của Mạc Vô Kỵ căn bản là thẩm thấu không đi vào. Bất quá vòng khuyên đồng thật giống như một khối sắt vụn bình thường giống nhau, đã không còn bất luận cái gì tinh khí.

- Đại Hoang, ta đã nhìn ra, vừa rồi chạy trốn cái kia khí linh hắn là cái này đồng vòng khuyên. Này đồng vòng khuyên thoạt nhìn dường như so với cửu phẩm tiên khí còn mạnh hơn...

Mạc Vô Kỵ vừa nói một bên nghi ngờ đưa tay đi bắt cái kia đồng vòng khuyên.

- Ầm!

Một đạo thủy tiễn từ trong nước biển vọt ra, lần nữa đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Cũng may Đại Hoang đang ở bên người Mạc Vô Kỵ, lần nữa một quyền đánh ra.

- Phác thông!

Một tiếng nổ vang, thứ từ trong nước lao tới lần thứ hai bị Đại Hoang đánh bật trở về.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói:

- Bỏ mẹ rồi, Đại Hoang, chúng ta lập tức rời đi cái chỗ này.

Khí linh kia không phải là dễ trêu, Đại Hoang mỗi lần đánh ra một quyền liền phải tiêu hao hết 1 bộ phận thanh tinh, một khi Đại Hoang

tiêu hao hết thanh tinh, hắn ở chỗ này càng là dữ nhiều lành ít. Về phần cái vòng khuyên đồng này, Mạc Vô Kỵ phải không dự định lấy đi. Hắn khẳng định vòng khuyên này là khí linh, hắn một khi lấy đi, khí linh tuyệt đối sẽ đuổi theo đến tìm hắn liều mạng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 645: Nơi Chốn Sát Khí

Không có lấy đi cái kia vòng khuyên đồng, khí linh quả nhiên không có đuổi theo.

- Đại Hoang, ta tin tưởng nơi này thật là địa phương Viễn Cổ chư thần chiến đấu.

Rời xa bãi biển sau đó, Mạc Vô Kỵ lúc này mới cảm thán nói.

Đại Hoang mặc dù có mô phỏng khí linh, cũng chỉ là một Tiên Khôi mà thôi, Mạc Vô Kỵ nói chuyện với hắn, hắn chỉ có thể cười hắc hắc vài tiếng, không có nói nữa.

Mạc Vô Kỵ bắt đầu quan sát tình huống chung quanh, nơi này khắp nơi đều là nghiền nát hòn đá, tiên linh khí cũng tương đối bạc nhược. Thần niệm vùng ven một mảnh không rõ, tựa cùng bên trong Chư Thần Thiên Tiệm giống nhau, đã không còn bất luận cái gì phương hướng.

Mạc Vô Kỵ có chút cau mày, theo lý thuyết Chư Thần Tháp là một cái tháp cao, phải có rất nhiều tầng mới đúng là. Dù cho hắn hiện tại tại tầng dưới chót, vậy cũng có tiến vào tầng thứ hai cửa vào, mà bây giờ thần niệm của hắn chẳng những không có phương hướng, cả của vào ở địa phương nào cũng không biết.

Đáng tiếc hắn từ Thiên Tiệm Tiên Thành đi ra quá đột nhiên, thế cho nên không có dò hỏi một chút địa đồ các loại bên trong Chư Thần Tháp.

- Hưu!

Một đạo phá không bén nhọn chi âm cắt tới, mang theo cực hạn sát khí. Một loại khí tức tử vong trong nháy mắt bao phủ lại Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ thậm chí ngay cả tránh né thủ đoạn cũng không có.

Đại Hoang lại là một quyền đánh ra, lại đem này một đạo phá không bén nhọn đánh vỡ ra, đồng thời Đại Hoang cũng lui về phía sau mấy bước.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút tái nhợt hắn lên, vừa rồi này một đạo phá không bén nhọn tựa hồ là một đạo sát khí. Này một đạo sát khí tại Chư Thần Tháp bên trong không biết ngưng tụ bao nhiêu năm, cư nhiên đến bây giờ còn có uy thế đáng sợ như vậy. Giả như hắn không có Đại Hoang, hắn lúc này đã là người chết.

Lúc này mới tiến vào Chư Thần Tháp bao lâu? Một canh giờ không tới, hắn liền liên tiếp gặp ba bốn sóng nguy cơ, mỗi lần hắn đều là không có lực phản kháng chút nào, toàn bộ ỷ lại Đại Hoang ngăn trở.

Nếu mà tiến vào Chư Thần Tháp nguy hiểm như vậy, người đó có thể sống?

- Đại Hoang, ngươi theo sát ta, thời khắc chú ý chung quanh nguy hiểm.

Mạc Vô Kỵ có chút hoài nghi hắn bị truyền đưa đến một cái chỗ đặc thù, bằng không Chư Thần Tháp loại nguy hiểm này, hắn không biết một chút cũng không có nghe nói qua.

Bởi vì hoàn toàn mất đi phương hướng, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể tùy tiện lựa chọn một cái phương hướng. Mang theo Đại Hoang đi chớ ước nửa ngày, một cây Phương Thiên Họa Kích mấy trượng cắm nghiêng ở phía trước hắn.

Họa kích cả người màu đỏ sậm, hai mảnh Lưỡi Kích Bán Nguyệt dường như không hề năm tháng chồng chất, vẫn như cũ tản mát ra kinh khủng thô bạo khí tức.

Mạc Vô Kỵ còn chưa tới gần, liền cảm nhận được này cổ kinh khủng sát khí. So với lúc trước một đạo sát khí đột ngột bắn về phía hắn, loại này sát khí không biết cường hãn gấp bao nhiêu lần. Ngoại trừ kinh khủng sát khí, Mạc Vô Kỵ còn cảm nhận được một loại sâu đậm không cam lòng.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, hắn không dám tiếp tục đi tới. Dùng hắn điểm ấy tu vi, sợ rằng còn không có tới gần cũng sẽ bị cây kích sát khí xé rách.

Dù cho không nhìn ra kích là đẳng cấp gì, Mạc Vô Kỵ cũng khẳng định đây là hơn hắn cửu phẩm tiên khí tồn tại.

Đây rốt cuộc là địa phương nào? Trong lòng Mạc Vô Kỵ bộc phát lay động. Khắp nơi đều là cửu phẩm tiên khí trở lên bảo vật, khí linh cũng có thể tùy tiện thấy. Không chỉ như thế, sát khí còn hầu như có rồi linh tính, thời gian dài đi xuống, sát khí này đều phải thành đạo.

Còn có một cái nghi vấn đó chính là, nếu nơi này có nhiều thứ tốt như vậy, vì sao không ai luyện hóa mấy thứ này lấy đi?

Hắn tu vi quá thấp mới Đại Ất Tiên, thì không cách nào luyện hóa những thứ này đỉnh cấp bảo vật mang theo kinh khủng sát khí. Nhưng tiến vào Chư Thần Tháp không phải ai cũng đều là tu vi thấp như hắn vậy, tuy quy định Tiên Đế không cho phép tiến đến. Thế nhưng là mỗi lần đều có Tiên Đế len lén tiến vào, về phần vào Tiên Tôn càng là một đống lớn.

- Đại gia, ta cảm giác nơi này không phải là đất lành.

Ngay cả Đại Hoang cũng có chút lo lắng nói một câu.

Mạc Vô Kỵ há có thể không biết Đại Hoang nói rất đúng, hắn đã sớm biết nơi này không phải là đất lành, nơi này thứ tốt nhiều, cũng không có như nhau hắn có thể mang đi. Lúc này, hắn chỉ hy vọng chính bản thân sớm một chút rời đi này phiến địa phương.

- Đại Hoang, chúng ta đổi một cái phương hướng. Bên này sát khí quá nặng...

Mạc Vô Kỵ lúc này nói.

Tuy tại phía sau Phương Thiên Họa Kích là một mảnh trống trải, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cảm giác mình nhìn thấy Thi Sơn biển máu. Tại trước mắt hắn thật giống như có một bức tranh như vậy, một người nam tử như thiên thần bình thường giống nhau cầm lấy Phương Thiên Họa Kích một đường tàn phá bừa bãi chém giết.

Vô số cường giả tại dưới Phương Thiên Họa Kích này hóa thành vong hồn, từng cổ một thi thể tại phía sau nam tử này nằm xuống. Thế nhưng bên trong này chư thần đại chiến, chưa từng có người mạnh nhất, chỉ có người càng mạnh hơn. Nam tử tay cầm Phương Thiên Họa Kích là cường đại, cuối cùng sẽ gặp cường giả so với hắn mạnh hơn. Sau cùng bị người chém giết, ngay cả họa kích cũng rớt từ bầu trời hạ xuống, tà tà cắm ở chỗ này, mang theo sát khí cùng không cam lòng thở dài.

...

Cũng trong lúc đó, Tố Tịch cũng rơi xuống.

Cùng Mạc Vô Kỵ bất đồng là, nàng và mọi người cùng nhau, bị truyền đưa đến một cái to lớn quảng trường.

Trên quảng trường mọi người cấp tốc tản ra, một phần người quen tổ đội rời đi.

Tố Tịch kinh dị không thôi nhìn chung quanh một lần, nàng cư nhiên không có phát hiện Mạc Vô Kỵ hành tung. Điều này làm cho nàng có chút thấp thỏm lo âu, nàng có chút không rõ vì sao Mạc đại ca không có cùng người khác cùng nhau truyền tống lại đây. Không có đi cùng Mạc Vô Kỵ, dù cho biết mình phục dụng Già Kiền Đan, Tố Tịch cũng không dám cùng người khác đi gần quá, nàng nhanh chóng lựa chọn một cái phương hướng cấp tốc rời đi quảng trường.

Mới vừa rời đi quảng trường, nàng liền cảm nhận được một cổ nồng nặc tiên linh khí tức... Không đúng, đây không phải là tiên linh khí, mà là khí tức so với tiên linh khí đẳng cấp cao hơn một chút. Tuy rằng bạc nhược, thế nhưng là Tố Tịch cảm giác tại trong hoàn cảnh này tu luyện, so với nàng tại Tiên Giới động phủ bế quan còn tốt hơn rất nhiều lần.

Nghĩ đến chính bản thân gần đột phá đến Đại Ất Tiên trung kỳ, Tố Tịch quyết định trước tìm một chỗ lại đem cảnh giới tự mình ổn định tại Đại Ất Tiên trung kỳ, sau đó sẽ nghiên cứu một chút Tinh Hải Thần Quyết.

Nàng và người khác bất đồng, nàng tiến vào Chư Thần Tháp không phải là vì tìm cái gì bảo vật, hoàn toàn là vì đi cùng với Mạc Vô Kỵ.

Sư phụ khi còn sống, sư phụ là núi dựa của nàng, là thiên địa của nàng. Sư phụ đột nhiên ngã xuống, nàng đc Mạc Vô Kỵ cứu được sau đó, trong lòng nàng đã đem Mạc Vô Kỵ xem như chỗ dựa duy nhất. Tại trong lòng nàng, chỉ có cùng Mạc đại ca, mới có một loại cảm giác an toàn. Đây cũng là vì sao thực lực của Trác Bình An mạnh hơn Mạc Vô Kỵ nhiều lắm, nàng vẫn như cũ không muốn cùng Trác Bình An đơn độc rời đi, mà là lựa chọn cùng Mạc Vô Kỵ cùng nhau lang bạt Chư Thần Thiên Tiệm.

Hiện tại Mạc đại ca không ở cạnh, nàng không muốn chung quanh mạo hiểm, chỉ có trước tìm một chỗ chờ đợi Mạc đại ca rồi lại nói.

...

Chư Thần Thiên Tiệm vùng ven, một chiếc phi thuyền dừng lại, trong phi thuyền đi ra một người nam tử vóc người trung đẳng không tầm thường chút nào.

Nam tử này chẳng những tướng mạo tầm thường, sắc mặt vàng như nến, ngay cả quần áo cũng là tầm thường. Cả người áo vải áo xám, trên chân có một đôi giày xám, loại trang phục này tại Tiên Giới trên cơ bản coi như là khổ hạnh tiên tu.

Ánh mắt của hắn lại cực kỳ sắc bén, toàn thân còn mang theo một loại nhàn nhạt máu tanh khí tức, dường như mới vừa từ biển máu bên trong bò ra giống nhau.

Hắn vừa ra phi thuyền, liền bước nhanh đi tới Dịch Minh Hồ trước mặt, cúi người hành lễ:

- Đệ tử Hoàng Sát ra mắt tông chủ.

Nguyên bản Dịch Minh Hồ cùng Lôi Cốc Vân nhìn chằm chằm Chư Thần Tháp cửa vào, cau mày thần tình hòa hoãn xuống tới, hắn nhìn áo gai nam tử, gật đầu, giọng nói ấm áp nói:

- Hoàng Sát, ngươi rất tốt, không có cô phụ sư phụ ngươi cùng tông môn kỳ vọng. Trong thời gian ngắn đạo vận càng là ngưng thật, tu vi cũng lại nhảy qua một bước, tới rồi Tiên Vương hậu kỳ đỉnh phong. Phỏng chừng tiến thêm một bước, ngươi sẽ là vọt vào Tiên Tôn hàng ngũ. So với ngươi sư phụ không chịu thua kém, ngươi phải mạnh hơn.

Hoàng Sát nhanh chóng khom người lần nữa thi lễ:

- Đệ tử tài nghệ bé nhỏ, không dám cùng sư tôn so sánh với.

Dịch Minh Hồ khoát tay chặn lại:

- Ngươi cũng không cần khiêm nhường, Tát Kiếm là dạng gì ta so với ngươi rõ ràng. Tại Đại Kiếm Đạo, ngươi và Phương Thập Giang đều là ta coi trọng nhất. Phương Thập Giang gần tiến vào Thái Thượng Thiên, tương lai thì sẽ có hắn tạo hóa. Cho nên La Lăng Tiên Vực Đại Kiếm Đạo tương lai, là phải ký thác vào trên người của ngươi.

- Đệ tử nhất định sẽ không cô phụ tông chủ kỳ vọng.

Hoàng Sát mặc dù là đang bảo đảm, giọng nói vẫn là tỉnh táo không gì sánh được.

Dịch Minh Hồ gật đầu:

- Lần này lại đem ngươi gọi đến, là cho ngươi tiến vào Chư Thần Tháp. Cái này danh ngạch ta kiếm ra rất không dễ dàng, ngươi sau khi tiến vào, chỉ cần giết một người là được.

Hoàng Sát không đợi Dịch Minh Hồ đem người này tên nói ra, liền ngẩng đầu trong mắt lộ ra kiên định nói:

- Ta phải giết Mạc Vô Kỵ, vì sư phụ cùng sư đệ ta báo thù.

Dịch Minh Hồ rất là thoả mãn Hoàng Sát trả lời:

- Ngươi nghìn vạn phải nhớ kỹ, Mạc Vô Kỵ bên người cái kia Tiên Khôi khả năng không đơn giản, rất có thể là Tiên Đế cường giả. Chư Thần Tháp bên trong sẽ vượt qua tiên linh khí tu luyện nguyên khí, dùng tư chất của ngươi, hơn nữa viên thuốc này, ta tin tưởng ngươi khẳng định có thể bước vào Tiên Tôn hàng ngũ.

Nói xong, Dịch Minh Hồ lấy ra một cái bình ngọc cùng một cái màu xám tro trận bàn đưa cho Hoàng Sát.

Hoàng Sát vừa tiếp xúc với qua bình ngọc, trong lòng chính là mừng như điên, hắn thần niệm quét này trong bình ngọc là một quả Nguyên Cực tôn đan, nó cũng không phải là tầm thường bát phẩm tiên đan, mà là tiên đan có thể để cho Tiên Vương có 40% tỷ lệ thăng cấp Tiên Tôn. Trong tay hắn một quả nguyên cực tôn đan này tỉ lệ thật tốt, gần như là đến gần hạng nhất cấp độ.

Dùng hắn nội tình, có Chư Thần Tháp tiên linh khí, hơn nữa cái này nguyên cực tôn đan, hắn hầu như có thể nói là chỉ nửa bước bước vào Tiên Tôn hàng ngũ.

- Đa tạ tông chủ, chỉ là trận bàn này dùng làm gì?

Hoàng Sát giọng nói cũng có chút kích động.

Dịch Minh Hồ khẽ mỉm cười:

- Ngươi coi như là Tiên Tôn, cũng không cách nào cùng một cái Tiên Đế khôi lỗi chiến đấu. Trận này bàn là cửu cấp tiên khí, Phược Khôi Bàn. Bất luận cái gì khôi lỗi pháp bảo, tại đây trận bàn dưới, cũng sẽ bị trói buộc lại thần niệm cùng tiên nguyên. Ngươi có đầy đủ thời gian đi giải quyết cái kia Mạc Vô Kỵ, nhớ kỹ, nếu mà có thể bắt sống, liền đem hắn còn sống bắt trở lại. Nếu không phải có thể bắt sống, đưa hắn giết, đồ đạc mang về. Còn có, này Mạc Vô Kỵ hắn là dịch dung, ta tin tưởng dùng trực giác của ngươi có thể cảm thụ đi ra.

- Dạ, tông chủ.

Hoàng Sát mừng như điên, hắn cơ duyên không sai, thế nhưng là cửu cấp tiên khí loại vật này hắn cũng không có.

- Ngươi đi đi, Chư Thần Tháp đại môn này rất nhanh thì đóng cửa.

Dịch Minh Hồ đối với Hoàng Sát khẽ vuốt cằm.

Hoàng Sát xoay người nhanh chóng vọt vào chư thần Tiên Hào, trong thời gian ngắn liền tiến vào bên trong Chư Thần Tháp.

- Ngươi Đại Kiếm Đạo thế nhưng là nhân tài xuất hiện lớp lớp a, vô luận là Hoàng Sát hay là Phương Thập Giang, đều là chín sao thiên tài, tiềm lực kinh người không gì sánh được.

Một bên Lôi Cốc Vân có chút ghen tị nói một câu.

Dịch Minh Hồ cười ha ha:

- Ngươi Lôi Tông gần nhất tới rồi một cái thiên tài tuyệt thế, nghe nói cũng là chín sao, đừng cho là ta không biết.

Lôi Cốc Vân nghe nói như thế, trên mặt cuối cùng là nhiều hơn một điểm ý cười. Lôi Hồng Cát cũng không phải là chín sao, coi như là hắn cũng chưa từng thấy qua tên gia hỏa nào so với Lôi Hồng Cát thiên tài hơn. Cùng Lôi Hồng Cát so sánh với, thiên tài chín sao kỳ thực cũng không có gì.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 646: Thuấn Tức Đại Chí

Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa ngừng lại, ở trước mặt hắn là hai cổ thi thể. Hai cổ thi thể này không biết chết đi đã bao nhiêu năm, bên trong bộ xương này nhàn nhạt ánh sáng màu vàng vẫn như cũ thấy được.

Hai cổ thi thể xa cách mười mấy trượng, tuy đã không còn huyết nhục cùng Nguyên Thần, hai mắt trống không dường như vẫn như cũ đang giằng co nhau.

Trong đó một cổ thi thể từ yết hầu đến ngực trái tương khảm lấy một cây búa to, Cự Phủ thâm nhập bộ xương, cuồn cuộn sát khí tràn ngập ở chung quanh. Một cỗ thi thể khác, bụng dưới bị một thanh chùy nanh sói xuyên thủng, đồng dạng là sát khí kinh người vờn quanh.

Đây cũng là hai kiện tiên khí vượt qua cửu phẩm, Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, loại tình huống này hắn dọc theo đường đi không biết gặp bao nhiêu. Dưới tình hình chung hắn đều là trực tiếp đi vòng qua, không đi đụng vào những thứ này pháp bảo cùng thi thể.

Hắn cũng biết dùng thực lực của chính mình, coi như là muốn đụng vào cũng không có năng lực. Chỉ cần hắn tới gần, cũng sẽ bị sát khí kia xé rách.

Lần này Mạc Vô Kỵ lại nuốt nước miếng một cái, hắn chăm chú vào ngón tay thi thể bụng dưới bị chùy nanh sói xuyên thủng. Đây là một quả tinh xảo giới chỉ, có thể tưởng tượng trong giới chỉ một cường giả như vậy có bao nhiêu thứ tốt.

Trước Mạc Vô Kỵ không phải là không có nghĩ tới đạt được những chiếc nhẫn kia, thật sự là dọc theo đường đi gặp phải thi thể sát khí quá mức cường hãn, hắn căn bản là không cách nào nhích về phía trước bất luận cái gì.

Cổ thi thể này hắn thì không cách nào tới gần, hết lần này tới lần khác chiếc nhẫn kia đang ở địa phương dễ lấy như trở bàn tay.

- Đại Hoang, ngươi đi xem có thể lại đem giới chỉ cầm về hay không, nhớ kỹ không nên miễn cưỡng.

Mạc Vô Kỵ nhiều lần dặn dò một phen Đại Hoang, lúc này mới lấy ra Bán Nguyệt Trọng Kích ở một bên khẩn trương người thủ hộ.

Đại Hoang ừ một tiếng, cẩn thận đi tới bên cạnh thi thể. Mạc Vô Kỵ thấy Đại Hoang ngón tay đã sắp tiếp xúc được chiếc nhẫn, còn không có đã bị bất kỳ ảnh hưởng gì, trong lòng không khỏi càng là chờ mong.

- Ầm!

Tại Đại Hoang tay vừa mới đụng tới giới chỉ đồng thời, một cổ kinh khủng sát khí phóng lên cao, Đại Hoang giống như bị điện giật bình thường giống nhau, như diều đứt giây trực tiếp bị đập bay, sau đó hạ trên mặt đất.

Mạc Vô Kỵ khẩn trương, nhanh chóng vọt tới.

Một cái vết sâu bán thốn sâu như trời sinh bình thường giống nhau, tại ngực Đại Hoang xẹt qua. Đại Hoang khí tức ba động cực kỳ yếu ớt.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lấy ra một quả thanh tinh đưa vào trong cơ thể Đại Hoang, Đại Hoang lúc này mới lần nữa đứng lên:

- Đại gia, giới chỉ này thật đáng sợ, ta lấy không được. Người này so với chủ nhân lúc trước luyện chế ta mạnh hơn rất nhiều.

- Quên đi, chúng ta (không muốn) thứ này.

Mạc Vô Kỵ vội vàng nói, hắn là thật không dám muốn. Cả Đại Hoang đều không lấy được, hắn muốn cũng đừng nghĩ. Vừa rồi giới chỉ này không có lấy được, còn tiêu hao hết một quả thanh tinh, không chỉ như thế còn làm cho Đại Hoang bị thương nhẹ, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói thực sự là cái được không bù đắp đủ cái mất. Hiện tại cộng thêm thanh tinh trong cơ thể Đại Hoang, Mạc Vô Kỵ cũng bất quá còn 3 miếng mà thôi.

Một khi 3 miếng thanh tinh tiêu hao hầu như không còn, hắn chẳng những không có Đại Hoang bảo hộ, cũng mất đi một người bạn. Tại trong lòng Mạc Vô Kỵ, Đại Hoang đã coi như là một người bạn của hắn.

Hấp thụ giáo huấn, Mạc Vô Kỵ không như trước nữa muốn đi mơ ước bất kỳ vật gì trong này, chỉ là mang theo Đại Hoang tìm kiếm lối đi rời đi phiến địa phương này.

Mạc Vô Kỵ cùng Đại Hoang cực độ cẩn thận đi vòng vo bảy tám ngày, nhưng tại đây một mảnh địa phương, ngoại trừ thi cốt chính là các loại pháp bảo, nếu không phải là sát khí khó lòng phòng bị.

Hôm nay Mạc Vô Kỵ rốt cục cảm nhận được một tia tiên linh khí tức tương đối nồng nặc, không, phải nói là có chút cùng loại thanh tinh khí tức nguyên khí.

- Đại Hoang, ngươi có cảm thấy được một loại cùng thanh tinh tương tự nguyên khí hay không?

Mạc Vô Kỵ còn cho là mình cảm giác có sai lầm, quay đầu hỏi thăm một cái Đại Hoang theo sát sau lưng hắn.

Đại Hoang ồm ồm thanh âm truyền đến:

- Đúng vậy, ta đích xác cảm nhận được, thật giống như, hình như...

Đại Hoang thố từ một hồi lâu, mới lên tiếng:

- Hình như trước đây ta bị luyện chế ra đến sau đó, chung quanh cái loại này nguyên khí khí tức, bất quá không có nồng nặc như vậy.

- Đi qua nhìn một chút.

Mạc Vô Kỵ bước nhanh hơn.

Mạc Vô Kỵ cùng Đại Hoang càng đi về phía trước, tiên linh khí cũng càng nhiều, dọc theo đường đi thi thể dường như cũng càng nhiều. Mạc Vô Kỵ cùng Đại Hoang đều là tận lực đi vòng qua những thi thể này, vô luận bên người những thi thể này pháp bảo cường hãn bao nhiêu, hắn đều không đi đụng vào.

Lại là ba ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ rốt cục ngừng lại, hắn cuối cùng là nhìn thấy bậc thang.

Theo lý thuyết hắn vẫn đang tìm bậc thang, bởi vì Chư Thần Tháp nếu là tháp, thì có nhiều tầng. Chỉ cần hắn tìm được bậc thang, hắn là có thể rời đi tầng này. Lúc này nhìn thấy bậc thang hắn là vui vẻ mới đúng, nhưng Mạc Vô Kỵ chỉ có nghi hoặc cùng không giải thích được, không có nửa điểm vui vẻ.

Vừa mới truyền tống tiến vào Chư Thần Tháp, dựa theo thường thức cũng là tháp tầng dưới chót nhất. Nếu tìm được bậc thang, vậy dĩ nhiên là hướng về phía trước tiến vào tầng thứ hai. Mà trước mắt xuất hiện bậc thang cũng là từ trên cao đi xuống, cứ như vậy trải liền tại trong hư không, bậc thang kéo đi xuống thần niệm không cách nào quét đầu cùng.

Chẳng lẽ mình đi tới tầng này là Chư Thần Tháp tầng cao nhất?

Mạc Vô Kỵ thật sự là không nghĩ ra, hắn không có tiếp tục suy nghĩ đi xuống, vô luận hắn chỗ ở có đúng hay không Chư Thần Tháp tầng thượng, hắn cũng không muốn tiếp tục ở tại chỗ này, thật sự là tại tầng này quá nguy hiểm.

Tầng này thứ tốt đích thật là quá nhiều, mỗi một món đồ tại Tiên Giới đều có thể nhấc lên cuộn sóng thật lớn, đáng tiếc này thứ tốt với hắn mà nói tựa cùng trăng trong giếng bình thường giống nhau, không thực tế.

Ngoại trừ cái này bậc thang, tại bậc thang bên cạnh còn có một cái hình tròn to lớn tụ linh trận. Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu vì sao hắn chỗ đi qua nguyên khí bạc nhược, thì ra đều bị Tụ Linh này trận hấp dẫn tới rồi.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận tới gần tụ linh trận, Tụ Linh này trận không có có bất cứ thủ đoạn công kích nào. Không chỉ có như vậy, còn có một loại cùng thanh tinh tương tự nguyên khí, so với tiên linh nguyên khí càng thêm thích hợp tu luyện.

Mạc Vô Kỵ tụ lên linh nhãn, phát hiện trong Tụ Linh trận này đích thật là không có bất kỳ nguy hiểm nào, mới cắn răng bước vào trong tụ linh trận.

Càng nồng nặc nguyên khí tràn ngập mà đến, Mạc Vô Kỵ sâu đậm hít thở một cái. Loại địa phương này trời sinh liền thích hợp tu luyện, đây là thanh tinh khí tức chuyển hóa mà đến nguyên khí.

- Đại Hoang, ta phải ở chỗ này bế quan tu luyện một đoạn thời gian, ngươi ở bên ngoài giúp ta hộ pháp.

Mạc Vô Kỵ quyết định không bỏ sót loại này địa phương tốt.

Hắn có một loại dự cảm, ở chỗ này tu luyện một năm, thậm chí so với được với địa phương khác bế quan vài thập niên thậm chí mấy trăm năm.

Khi Mạc Vô Kỵ bắt đầu nghịch chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, lại đem một trăm lẻ tám cái tiểu chu thiên xây dựng thành đại chu thiên sau đó, hắn mới biết mình xa xa đánh giá thấp hiệu quả nơi này tu luyện.

Không phải là nơi này nguyên khí có bao nhiêu nồng hậu, mà là nơi này nguyên khí đẳng cấp so sánh với phẩm tiên tinh cũng giỏi hơn. Tuy

tiện nơi này nguyên khí cũng không nồng hậu, thậm chí có chút bạc nhược, nhưng bạc nhược nguyên khí chuyển hóa tiên nguyên lực lượng rất nhanh thì lại đem Mạc Vô Kỵ mạch lạc lấp đầy, dùng Mạc Vô Kỵ một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc tiểu chu thiên cùng đại chu thiên tuần hoàn, cũng không cách nào hoàn toàn lấy hết nơi này nguyên khí.

Đây là Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên không cách nào triệt để hoàn toàn lợi dụng chung quanh nguyên khí tiến hành tu luyện.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Mạc Vô Kỵ tại gian nan thăng cấp Đại Ất Tiên sau đó, tu vi lần nữa nhanh như vậy tốc phi thăng.

Đại Ất Tiên trung kỳ gần như là thoáng qua giữa đó liền đã tới, một tháng không tới, liền lần nữa chạm tới Đại Ất Tiên hậu kỳ bình cảnh.

6 tháng sau đó, Mạc Vô Kỵ đi thẳng tới Đại Ất Tiên hậu kỳ viên mãn, thậm chí không có dùng Địch Tiên Đại Chí Đan, cũng đã bước vào Đại Chí Tiên...

Không đúng a, Mạc Vô Kỵ đình chỉ tiếp tục tu luyện. Hắn thế nào không giải thích được liền tiến vào Đại Chí Tiên?

Theo lý thuyết từ Đại Ất Tiên tiến vào Đại Chí Tiên là có lôi kiếp mà ta, hắn cũng không có cảm thụ được bất luận cái gì lôi kiếp. Chẳng lẽ mình tiến vào cái chỗ này liền lâm vào một loại ảo giác sao?

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến ảo giác, trong lòng cả kinh, nhanh chóng đứng lên giơ tay lên chính là một quyền đánh ra đi.

Cuồng bạo tiên nguyên so với trước cường đại hơn không chỉ gấp mấy lần, đây chính là thực lực của Đại Chí Tiên, thức hải của hắn cũng ở đây trong thời gian ngắn phát triển không ít.

Nhìn Đại Hoang vẫn như cũ thủ ở bên ngoài, Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút biến hóa bất định. Hắn không biết mình có nên hay không tiếp tục tu luyện, cái chỗ này quá mức quỷ dị. Các loại pháp bảo đều là đẳng cấp

cường hãn dọa người, sát khí thậm chí đều có thể thành tinh, cả tốc độ tu luyện đều khoa trương rất.

Những thứ này cũng thì thôi, mấu chốt là hắn từ Đại Ất Tiên thăng cấp đến Đại Chí Tiên không có lôi kiếp, không có dùng Địch Tiên Đại Chí Đan. Hắn rất hoài nghi đây là ảo giác, nhưng chân thật lực lượng cùng mở rộng thức hải nói cho hắn biết, đây không phải là ảo giác.

Còn muốn tiếp tục tu luyện hay không? Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, đã nhìn thấy đi xuống bậc thang tại làm nhạt hắn lên, dường như rất nhanh thì sẽ tiêu tán.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đâu còn dám tiếp tục tu luyện, hắn nhảy lên một cái, trực tiếp xông về này bậc thang, đồng thời kêu lên:

- Đại Hoang, theo sát ta, chúng ta nhanh chóng rời đi nơi này.

Nơi này tu luyện cho dù tốt, cũng không có khả năng ở tại chỗ này mãi, cái chỗ này quả thực tùy thời tùy chỗ cũng sẽ lấy cái mạng nhỏ của hắn.

Tại trong nháy mắt bước trên bậc thang, Mạc Vô Kỵ liền làm xong chuẩn bị tùy thời tế xuất Lạc Thư. Khi hắn bước trên hư không bậc thang này, hắn liền biết mình nghĩ nhiều lắm. Này bậc thang rất an toàn, từng bước đi xuống, tựa cùng bình thường bậc thang không có bất kỳ hai loại.

Mạc Vô Kỵ đếm một cái, khoảng chừng hơn một trăm giai bậc thang, khi hắn bước ra sau cùng một cái cầu thang thời điểm, đã cùng Đại Hoang đứng ở bên trên một mảnh đất bằng phẳng.

Quay đầu, bậc thang đã biến mất, nói cách khác hiện tại hắn muốn phải đi về đều không thể quay về.

Đối với có thể hay không trở lên đi Mạc Vô Kỵ nửa điểm đều không thèm để ý, đi tới có chỗ lợi gì? Dù sao cũng thực lực của hắn ở phía trên cũng không chiếm được bất kỳ vật gì, không cẩn thận còn có thể bị giết

chết. Hắn ngược lại lo lắng tầng này cùng tầng thượng có thể như nhau, cũng là khắp nơi nguy cơ.

Còn có Tỏa Tiên Trận ông lão câu cá râu bạc nói tới cùng ở địa phương nào, hoặc là nói cho cùng tại Chư Thần Tháp này một tầng nào.

Mạc Vô Kỵ lấy ra hai quả thẻ bài, một quả Tiên vấn bài, một quả Tinh Không Bài.

Căn cứ hắn bắt được Tiên vấn bài nhắc nhở, cái này thẻ bài là một người tên là Kỷ Phi Thiên người lưu lại. Kỷ Phi Thiên không biết ở nơi nào nhặt được Vấn Thiên thê, kết quả không biết vì sao Vấn Thiên thê này xuất hiện ở mặt biên cấp thấp Chân Tinh Vấn Thiên Học Cung. Còn có một cái ông lão câu cá râu bạc không biết lai lịch thân phận canh giữ.

Mà ông lão câu cá râu bạc nhờ hắn cứu người cũng họ Kỷ, tên Kỷ Ly, không biết Kỷ Phi Thiên cùng Kỷ Ly có liên quan gì.

Vô luận như thế nào nếu đi tới Chư Thần Tháp, hắn cũng phải đi xem một chút. Hắn nói sẽ tận năng lực của mình, nếu mà thực sự cứu không nổi, vậy cũng không thể trách hắn. Dù sao Chư Thần Tháp này thật là đáng sợ, hắn đi vòng vo một vòng thiếu chút nữa đã chết vài lần.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 647: Tinh Không Bài Bí Mật

Mạc Vô Kỵ đang không biết hắn là đi bên nào, Tinh Không Bài trong tay hắn chợt bộc phát ra một đạo quang mang chói mắt. Đạo tia sáng này trong nháy mắt biến mất, thật giống như có hỏa diễm tại mặt ngoài Tinh Không Bài đốt một vòng vậy, màu xanh nhạt phía ngoài Tinh Không Bài biến mất, biến thành một mảnh tinh không sáng chói tràng cảnh.

Nắm trong tay cũng không có cái loại này ôn nhuận như ngọc như trước, mà là có một loại mênh mông vô biên tinh không khí tức.

Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ liền cảm giác mình lại đem toàn bộ tinh không đều nắm ở tại trong tay.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào Tinh Không Bài, lập tức liền cảm thụ chính bản thân chỗ thân với trong phiến mênh mông này. Hai hàng chữ viết thật nhỏ khắc ở trên Tinh Không Bài, giống như trôi lơ lửng tại vô tận trong hư không bình thường giống nhau.

- Chư thần cuộc chiến, tinh không vỡ vụn.

Lập tức Mạc Vô Kỵ khiếp sợ phát hiện hắn ở trên Tinh Không Bài cư nhiên có thể rõ ràng cảm thụ được phương vị Chư Thần Tháp, Chư Thần Tháp tổng cộng ba mươi sáu tầng, chỗ hắn ở là tầng thứ ba mươi lăm.

Quả nhiên không có đoán sai, hắn là từ Chư Thần Tháp tầng cao nhất xuống.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền tìm được từ bậc thang tầng ba mươi lăm đi xuống, đồng dạng tại lối vào bậc thang đi xuống tầng ba mươi lăm, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy một cái tụ linh trận.

- Đại Hoang, ngươi canh giữ ở ngoài Tụ Linh trận này, một khi thấy bậc thang này nhạt yếu xuống, lập tức liền kêu ta.

Mạc Vô Kỵ nói xong trực tiếp tiến vào bên trong tụ linh trận bắt đầu tu luyện.

Nơi này cơ hội tốt như vậy, hắn cũng không muốn tùy tiện bỏ qua. Đồng thời hắn cũng có chút suy đoán, những thứ này bậc thang dường như cùng nguyên khí bên trong tụ linh trận có quan hệ, khi hắn hấp thu nguyên khí quá mức điên cuồng, bậc thang này sẽ nhạt yếu xuống tới.

Mạc Vô Kỵ tại bên trong tụ linh trận tu luyện mới hơn năm tháng, gần bước vào Đại Chí Tiên trung kỳ, Đại Hoang liền bắt đầu gọi hắn.

Mạc Vô Kỵ đình chỉ tu luyện, quả nhiên thấy bậc thang từ tầng ba mươi lăm đến tầng ba mươi bốn trở nên mỏng hẳn lên, dường như mơ hồ muốn biến mất.

- Không sai, có thể đi xuống.

Mạc Vô Kỵ rất là hài lòng vỗ vỗ đầu Đại Hoang, quyết định tới cửa vào đi xuống tầng thứ ba mươi bốn lại tu luyện.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ tự nhiên là biết vì sao Nại Hà yêu cầu Tinh Không Bài. Cũng không biết nàng là làm thế nào biết, bên trong Tinh Không Bài có phương vị bố cục Chư Thần Tháp, thậm chí có mỗi một tầng cửa vào cùng cửa ra. Chư Thần Tháp mỗi một tầng đều là mênh mông vô biên, nếu là không có Tinh Không Bài này, tuyệt đối không có khả năng tại trong khoảng thời gian ngắn tìm đến tầng thứ ba mươi sáu.

Nại Hà yêu cầu Tinh Không Bài, cũng còn là muốn các loại bảo vật bên trong Chư Thần Tháp. Trong lòng Mạc Vô Kỵ là cười nhạt, hắn chỉ có thể nói Nại Hà đánh sai chủ ý. Dù là hắn lại đem Tinh Không Bài giao cho Nại Hà, nàng cũng không cách nào từ bên trong Chư Thần Tháp lấy đi đỉnh cấp bảo vật.

Nơi này là Viễn Cổ chiến trường, phía dưới tầng số nhất định là bởi vì mở ra số lần nhiều, sát khí tiêu tán, thứ tốt có thể lấy đi. Phía trên này tầng số hầu như không có mở ra, sát khí ngang dọc, ngay cả Đại Hoang cũng cầm không được một cái nhẫn, nàng tiến đến có thể lấy đi đồ đạc mới đúng là quái sự.

Cũng chính vì vậy, Mạc Vô Kỵ ngoại trừ tại mỗi một tầng tu luyện ra, căn bản cũng không có nghĩ tới lấy đi bất kỳ vật gì.

...

Đây đã là năm thứ ba Mạc Vô Kỵ tiến vào Chư Thần Tháp, lúc này hắn đứng ở lối vào tầng thứ mười chín đến tầng mười tám. Hắn biết sau này sẽ không tu luyện nữa, bởi vì mỗi tiếp theo tầng nguyên khí đều có thể yếu bớt không ít. Không chỉ như thế, mỗi tầng tiếp theo thời gian tu luyện cũng giảm thiểu rất nhiều, có thể thấy được khoảng cách tầng số bị người tìm kiếm qua càng ngày càng gần.

Tiến vào Chư Thần Tháp ba năm, không có thu được bảo vật gì, Mạc Vô Kỵ ngược lại cũng không thất lạc, hắn đồng dạng chiếm được rất nhiều. Từ Đại Ất Tiên thăng cấp đến Đại Chí Tiên viên mãn, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào Đại La Tiên.

Loại tiến độ này, nếu mà tại Tiên Giới, coi như là ba mươi năm hắn cũng không nhất định có thể tu luyện tới. Đây là tình huống hắn tiên tinh sung túc, hiện tại hắn chỉ dùng 3 năm.

Duy nhất để cho hắn không hiểu là, hắn tại sao lại bị truyền tống đến Chư Thần Tháp tầng thứ ba mươi sáu, mà không phải là tầng thứ nhất.

Mạc Vô Kỵ mang theo Đại Hoang mới vừa từ bậc thang tầng mười chín xuống, đi tới tầng thứ mười tám, bên trong Tinh Không Bài liền có thêm một sợi tơ hồng, hồng tuyến trực tiếp chỉ hướng một cái phương vị.

Lẽ nào tầng này chính là chỗ Tỏa Tiên Trận? Vô luận có đúng hay không, Mạc Vô Kỵ đã đem dung mạo của mình khôi phục.

Tại đây tầng dưới địa phương hắn khả năng gặp phải tu sĩ khác, Đại Hoang lại quá dễ thấy được. Đi Tỏa Tiên Trận hắn không dám không mang theo Đại Hoang, chỉ cần mang theo Đại Hoang, hắn liền không cần phải ẩn nấp dung mạo.

Mạc Vô Kỵ lần này nửa điểm cũng không dám trì hoãn, hắn không biết Chư Thần Tháp bao lâu mới đóng. Nếu là hắn thật vất vả tới một lần, kết quả còn chưa tới vị trí Tỏa Tiên Trận, Chư Thần Tháp đã đóng cửa, đó mới là chê cười.

Mấy đạo nhân ảnh xuất hiện ở bên trong thần niệm của Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ không muốn cùng những người này giao tiếp, hắn chuẩn bị đổi đường đi, bỗng mấy đạo nhân ảnh đã cấp tốc hạ xuống rơi vào trước người Mạc Vô Kỵ.

- Mạc Đan Sư?

Một cái thanh thúy thanh âm kinh ngạc kêu lên.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha nói:

- Thì ra là Thanh Tiên Lâu Nhược Nguyệt sư muội, hạnh ngộ a. Không nghĩ tới các ngươi nhanh như vậy đã đến tầng thứ mười tám, ta còn tưởng rằng mọi người đang múa cốt ở mấy tầng phía trước, chỉ có một mình ta đi tới nơi này chứ.

Người tới có ba, hai nam một nữ. Hai gã nam tử một người mặc hoàng y, một người khác mặc áo trắng. Cô gái kia chính là Thanh Tiên Lâu Thanh Nhược Nguyệt, mẫu thân nàng là Thanh Dương, Thanh Dương biết cách làm người, Mạc Vô Kỵ cũng là có chút hảo cảm.

Mạc Vô Kỵ còn biết Thanh Nhược Nguyệt đã được Thái Thượng Thiên chọn, lần này sau khi Chư Thần Tháp kết thúc, Thanh Nhược Nguyệt liền phải đi Thái Thượng Thiên tu luyện.

- Phốc xuy!

Thanh Nhược Nguyệt nghe được Mạc Vô Kỵ nói, nhịn không được cười lên:

- Mạc Đan Sư, cũng đãba năm, bình thường người có Chư Thần Tháp phương vị tranh vẽ trên cơ bản đều tới được tầng thứ mười tám.

Trong lòng nàng thầm nghĩ, Mạc Đan Sư này thực sự là tự cảm giác quá hài lòng, còn tưởng rằng chỉ một mình hắn đi tới tầng thứ mười tám. Huống chi mình là Đại La Tiên sơ kỳ, hắn hắn là không đến Đại La Tiên sao?, cư nhiên gọi mình là sư muội.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, quả nhiên là có phương vị bản đồ a.

- Ngươi chính là Mạc Vô Kỵ? tán tu Đan Sư? Mượn cơ hội cướp đi Tĩnh Tâm Am Đại Khôn Phật Đăng, lại mượn tay Trác Bình An giết thầy trò Đại Kiếm Đạo Tát Kiếm?

Nói chuyện là nam tử bên trái Thanh Nhược Nguyệt, một thân hoàng y, tại Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn một thân hoàng y này vàng như cứt chó, thật sự là cực kỳ khó coi.

Hết lần này tới lần khác tên này lại cực kỳ anh tuấn, kiếm mi lãng mục tóc dài phiêu dật, cả người tràn đầy bén nhọn khí tức, một thanh trường đao vác ở sau lưng, càng là lộ ra cao ngạo Bất Quần. Tu vi cũng là không kém, theo Mạc Vô Kỵ hắn đã là Đại La Tiên hậu kỳ, gần bước vào Tiên Vương tồn tại. Có một bộ túi da tốt, hết lần này tới lần khác không bik thời trang con mẹ gì cả, kiếm đâu ra 1 bộ quần áo vàng như cứt chó mặc lên người.

Thanh Nhược Nguyệt nghe mẹ nàng nói qua sự tình Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cũng không phải là cái loại tên gia hỏa nhìn sắc mặt người ta mà sống. Nghe Tiên Mạch nói, tên này cả Lôn Thải cùng minh chủ Đan Đạo Tiên Minh cũng dám ngay mặt gọi cút đi.

Hiện tại đồng bạn nói với Mạc Vô Kỵ như thế, nàng lo lắng Mạc Vô Kỵ tức giận, liền vội vàng nói:

- Mạc Đan Sư, ta giới thiệu một chút, vị này chính là Chư Thần Tiên Vực tiên đao đạo Đao Phong. Đao Phong sư huynh có tư chất đao đạo kinh người, cộng thêm nhất tâm tu đao đạo, về sau chủ động lại đem họ đổi thành họ đao. Đao Phong sư huynh, Mạc Đan Sư ra tay giúp Tĩnh Tâm Am là hảo tâm, cũng không phải là vì Đại Khôn Phật Đăng.

Thanh Nhược Nguyệt cũng là có chút không biết ăn nói, nàng bản ý là nói Mạc Vô Kỵ không vì Đại Khôn Phật Đăng đi giết Tố Tịch. Nói ra, hết lần này tới lần khác nghe có chút cổ quái.

Quả nhiên Đao Phong cười nhạt:

- Thế gian này sự tình ai có thể nói rõ ràng? Nơi này ta nhìn thấy Mạc Đan Sư, cũng không có thấy Tố Tịch sư muội.

Mạc Vô Kỵ làm gì mà thời gian rỗi cùng những người này lải nhải, hắn không thèm để ý chút nào nói:

- Ngươi nói đúng, Đại Khôn Phật Đăng đang ở trên người ta, bất quá ta không có ý định cho ngươi. Nhược Nguyệt sư muội, sau này còn gặp lại.

Nói xong Mạc Vô Kỵ xoay người liền muốn rời khỏi, nói với Đao Phong việc hắn hại Tố Tịch lấy đi Đại Khôn Phật Đăng, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không lưu ý. Với hắn mà nói, hắn còn ước gì để cho người ta cho rằng Đại Khôn Phật Đăng tại trên người hắn.

Đại Khôn Phật Đăng tại trên người hắn, Tố Tịch sẽ ít bị để ý hơn.

- Mạc Đan Sư, nghe nói ngươi trước đây cũng là dùng đao, không bằng để cho ta kiến thức một chút đao đạo của ngươi làm sao? Đương nhiên, ta biết Tiên Khôi của ngươi rất lợi hại. Nếu mà ngươi dùng Tiên Khôi xuất thủ, ta Đao Phong chịu thua.

Đao Phong nghe được Mạc Vô Kỵ phải đi, nhảy qua một bước, lại đem lối đi của Mạc Vô Kỵ che lại.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ xem Đao Phong tựa như xem người qua đường bình thường vậy, lúc này trái lại càng là cẩn thận quan sát người kia. Biết rõ Tiên Khôi của mình lợi hại, biết rõ mình rất âm hiểm xảo trá, lại còn muốn khiêu chiến chính bản thân, tên này thật là có cá tính a.

- Ngươi có đúng hay không cảm thấy Đao Tiên Đạo rất trâu bò, ta không dám giết ngươi?

Mạc Vô Kỵ nhìn Đao Phong bình tĩnh hỏi.

Đao Phong cười ha ha một tiếng:

- Mạc Đan Sư cả Lôi Tông Tiên Đế cũng dám giết, cả Đại Kiếm Đạo Tiên Tôn cũng dám dùng trường thương đóng đinh tại Chư Thần Thiên Tiệm, giết ta Đao Phong sao lại không dám. Bất quá coi như là bị ngươi giết, ta vẫn muốn biết một chút về đao đạo của ngươi, ta nghe nói ngươi có tam đao thần thông, hi vọng ta có thể tiếp được.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu tên gia hỏa Đao Phong này thoạt nhìn cao ngạo như vậy, vì sao hết lần này tới lần khác cần cái loại này tiểu nhân sắc mặt nói đến châm chọc hắn. Thì ra tên này muốn cùng hắn đấu đao, xem ra tên này đối với đao là thật sự yêu.

- Đã như vậy, vậy ta sẽ thanh toàn cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ ý bảo Đại Hoang nhường ra một bên, dương tay một cái, Bán Nguyệt Trọng Kích hạ xuống rơi vào trong tay của hắn. Hắn tại Đại Ất Tiên, liền có thể cùng Đại La Tiên đại chiến. Hiện tại hắn khoảng cách Đại La Tiên chỉ có một bước, đâu cần Đại Hoang đi đối phó Đao Phong.

- Đù! Ngươi đổi pháp bảo rồi à, sao chơi gậy rồi?

Đao Phong thấy Mạc Vô Kỵ tế xuất chính là Bán Nguyệt Trọng Kích, hơi có chút cau mày hỏi.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Đao Phong, uổng cho ngươi còn một lòng vì đao. Như thế nào là đạo? Ở trong mắt ta đao đạo chính là kích đạo chính là thương đạo chính là kiếm đạo chính là tất cả đạo, trong mắt ngươi chỉ có một cây đao, lại không để mắt đến chân chính đao đạo, đao đạo không phải là một thanh đao, mà là một loại sát phạt chi đạo.

Đao Phong ngoài ý liệu liền ôm quyền đối với Mạc Vô Kỵ:

- Thụ giáo, Mạc Đan Sư mời xem đao.

Đang khi nói chuyện, trường đao trong Đao Phong tay run rẩy, hóa thành vô cùng vô tận đao lá. Từng trận gió thu hiu quạnh, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được chính bản thân ở trong một mảnh rừng cây bị gió thu mang rơi vô số tàn lá, những thứ này tàn lá nhìn như không hề nguy cơ, lại hóa thành đao ý khóa lại một mảnh không gian này.

Mạc Vô Kỵ thận trọng, hắn không nghĩ tới Đao Phong đao đạo cư nhiên tới loại trình độ này rồi. Loại này tùy ý đao đạo lá rụng, tuyệt đối không phải từ chỗ người khác học được, nhất định là chính hắn lĩnh ngộ đao đạo thần thông.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 648: Ta Tới Giết Hắn

Bán Nguyệt Trọng Kích bị Mạc Vô Kỵ tế xuất, đồng dạng cuồn cuộn nổi lên một mảnh kích mang.

Nếu như nói Đao Phong đao mang như lá rụng khắp bầu trời rơi xuống, vậy Mạc Vô Kỵ kích mang liền như cuồng phong cuồn cuộn nổi lên đầy đất cát đá.

Lá rụng mang theo bi thương cuối Thu, cát đá cuồn cuộn nổi lên rất nặng đại mạc.

Hai người cũng không có mở rộng ra lĩnh vực, đây không phải là một trận chiến đấu, đây là một hồi đao đạo thần thông cùng kích đạo thần thông quyết đấu.

- Ầm!

Lá rụng và đại mạc đụng vào nhau, cuồn cuộn nổi lên khắp bầu trời lưỡi mang. Mảnh không gian này khắp nơi đều là sát khí ngang dọc, khắp bầu trời lá rụng bị xé rách hóa thành nhiều lưỡi dao thật nhỏ, đại mạc đầy đất cũng bị đánh vỡ ra, bùng nổ lên từng mảnh một kích mang.

Ánh mắt Đao Phong bộc phát sáng rực, đây chính là thần thông hắn muốn, hắn thần thông thiếu khuyết cái loại đại khí cùng hùng hậu này, thi triển ra, vẫn là một loại vùng ven bi thương cùng thê lương bi ai, thật giống gió vậy. Mà Mạc Vô Kỵ kích lưỡi từ dưới đất mà đến, chính là cái loại này rất nặng cùng mênh mông mà hắn cần.

Có lẽ ngày hôm nay hắn sẽ thu hoạch được thứ hắn thiếu hụt nhất.

Giờ khắc này, cho dù là tu sĩ tại phía ngoài nhất cũng có thể cảm nhận được cái loại này tiêu sát khí tức đến xương, đều rút lui.

Đao Phong càng là kích động dâng trào, bùng nổ kích mang đã đem áo cùng da thịt của hắn xé rách ra vài đạo khe nứt, hắn như không thấy, lần nữa một bước tiến lên, trường đao trong tay từ trong ra ngoài đi lên họa xuất.

- Chữ thập đao ảnh rơi thu buồn...

Đao ý càng là bi thiết, đao ý mang theo một loại muốn cho thế giới khóc thầm, mang theo chữ thập bổ đi tới.

Một cái vết đao chữ thập từ dưới mà lên hình thành, lại đem không gian hóa thành 4 cánh hoa.

Không gian liền như bị hoa đả thương bình thường giống nhau, tràn ngập lấy một loại bi thương khí tức. Nếu như nói Đao Phong đệ nhất đao chỉ là ngày thu lá rụng, vậy đao thứ hai liền là cả thu buồn.

Tại đây dưới xé rách không gian đao ý, hết thảy đều sẽ hóa thành hư ảo, hết thảy đều sẽ bị đao ý xé rách. Đao này ý mang theo thương hại, phách qua chỗ lại là không chút lưu tình.

Quả nhiên là tạo thành đao đạo thuộc về mình, Mạc Vô Kỵ trong tay trọng kích đồng dạng cuốn tới, khắp bầu trời sa mạc cũng biến mất.

Lần đầu tiên kích mang của hắn từ dưới mà lên, lần này kích mang của hắn từ trên xuống dưới. Một kích hoa rơi, này không còn là kích mang, mà là một cái thật dài màu bạc sông dài.

Sông dài chiếu nghiêng xuống, lại đem chữ thập thu buồn nuốt sống đi.

- Rầm rầm ầm!

Hai loại thần thông đạo đụng vào nhau, không gian lại một lần nữa khắp bầu trời nổ tung. Đao mang tán loạn, kích ảnh phân liệt.

Cuối mùa thu bi thương cùng thê lương bi ai bị thôn phệ, chỉ còn một loại rất nặng cùng mênh mông.

- Răng rắc!

Đao Phong xương tay bị cường đại kích ảnh lực cắn trả lượng oanh nổ tung, hắn lại ngơ ngác nhìn này kích ảnh như một cái sông dài xuống. Kích ảnh cắn nuốt thần thông 'Chữ thập đao ảnh rơi thu buồn' hóa thành một cái Ngân Hà.

Cùng đệ nhất đao thần thông bình thường giống nhau, Đao Thần thông thứ hai hắn đồng dạng thua trận, hơn nữa thua còn không trên một cái trục hoành.

Xa xa Thanh Nhược Nguyệt xem cuộc chiến cũng là nhãn tình sáng lên, trước Đao Phong đao ảnh họa xuất, nàng thậm chí muốn vì một đao này rơi lệ, một đao kinh khủng như vậy, ngoại trừ hiến ra máu tươi của mình, có thể làm cái gì? Nàng không nghĩ ra Mạc Vô Kỵ có thủ đoạn gì có thể phá vỡ một đao này, có lẽ Mạc Vô Kỵ có thể né.

Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ một đạo sông dài hạ xuống, nàng mới biết mình sai rồi. So với cố chấp lạc thu bi thương chữ thập đao ảnh, Mạc Vô Kỵ một đạo sông dài càng là mang theo mênh mông cùng rất nặng.

Có lẽ, đây mới thật sự là đạo, vô luận là đao đạo hay là kích đạo, hay là kiếm đạo.

Đao Phong hoàn toàn có thể thông qua thủ đoạn chật vật hoặc là bị thương bỏ chạy, thế nhưng là hắn không có bỏ chạy, hắn chỉ là trơ mắt nhìn một đạo sông dài chiếu nghiêng xuống. Giả như chết ở dưới thần thông như thế, là tạo hóa của hắn. Hắn có chút cảm thán, chí ít chính bản thân gần nhất là không có thời gian đi tỉ mỉ cảm ngộ đạo thần thông này.

- Răng rắc!

Không trung tiên nguyên bởi vì đột ngột đọng lại ở phát sinh từng trận tiếng rắc rắc âm vang, khóe miệng Mạc Vô Kỵ tràn ra một tia vết máu.

Bán Nguyệt Trọng Kích sinh sinh dừng ở không trung, trong lòng hắn có chút không nói gì. Đao Phong này thật là một cái tên gia hỏa không thể nói lý, đã biết một kích sông dài tuy rằng cường đại, còn không đến mức có thể giết chết Đao Phong. Nhưng tên này vì cảm thụ này một kích, cư nhiên không dùng thủ đoạn đi tránh né, trái lại cứng rắn chờ một kích này hạ xuống.

Hắn không muốn giết Đao Phong, chỉ có thể cứng rắn dừng lại bản thân sông dài. Cùng một cái Đại La Tiên đấu pháp, kết quả không có bị đối thủ thương tổn, chính bản thân thương tổn tới mình, loại chuyện này há chỉ một cái buồn bực.

- Kích tốt.

Đao Phong thấy Mạc Vô Kỵ dừng lại kích mang, nhịn không được thở dài nói. Hắn không đi cảm tạ Mạc Vô Kỵ tha hắn một mạng, trái lại tán thán Mạc Vô Kỵ kích tốt.

Mạc Vô Kỵ thu hồi Bán Nguyệt Trọng Kích, thản nhiên nói:

- Ngươi muốn tìm chết chớ chọc ta, phiền toái của ta đã đủ nhiều.

Đao Phong thật giống như không biết Mạc Vô Kỵ đang nói hắn vậy, vẫn như cũ hỏi:

- Nghe nói ngươi còn có đao thứ ba... Nga, là kích thứ ba thần thông, vì sao không gặp ngươi thi triển ra?

Gặp phải người như thế, Mạc Vô Kỵ có thể nói cái gì? Chỉ có thể không vui nói:

- Ta và ngươi không thù không oán, ta không muốn giết ngươi.

Mạc Vô Kỵ lời này thật đúng là không có chém gió, tuy Đao Phong so với Nghê Củ mạnh hơn rất nhiều. Mạc Vô Kỵ thực lực bây giờ so với lúc trước cùng Nghê Củ chiến đấu đâu chỉ mạnh hơn rất nhiều? Nếu mà kích thứ ba mặt trời lặn Đao Phong còn không tránh mà nói, hắn sợ rằng mình cũng không cách nào khống chế một kích này dừng lại.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Đao Phong trên mặt lộ ra một chút mất mát. Lập tức hắn liền lần nữa nóng bỏng hỏi:

- Mạc huynh, vì sao đao đạo của ta tại trước mặt kích đạo của ngươi, thật giống như dòng suối nhỏ gặp Hoàng Hà?

Loại này trên lý thuyết đồ đạc, Mạc Vô Kỵ hiểu thật đúng là mạnh mẽ hơn Đao Phong không chỉ một cảnh giới. Công pháp của hắn đều là tự nghĩ ra, chế tạo ra thần thông tự nhiên không phải là Đao Phong có thể so sánh.

Đối với Đao Phong thỉnh giáo, Mạc Vô Kỵ cũng không có giấu diếm:

- Bởi vì ngươi đao đạo chỉ có đao ý, thiếu khuyết đao thế. Thần thông chỉ có ý không có thế, có lẽ sẽ có thời điểm rất mạnh, nhưng vĩnh viễn cũng không cách nào trở thành chân chính đỉnh cấp đại thần thông. Ngươi nhìn thấy mùa thu bi thương, không có thấy mùa thu thu hoạch, không có thấy mùa thu mỹ lệ, cũng không có thấy mùa thu hùng tráng. Ngươi nhìn thấy chỉ là một góc mùa thu, cho nên đao ý của ngươi thi triển ra cũng chỉ có một góc, thiếu thiếu một loại thế khí.

Đao Phong như thể đang hồ nghi bị xối nước lên đầu bình thường vậy mở to hai mắt nhìn, trước hắn thế nào nghĩ tới những thứ này đâu nè? Nếu mà hắn có thể nghĩ tới những thứ này, đao đạo thần thông của hắn tuyệt đối sẽ so với hiện đang tăng lên mấy đẳng cấp.

- Đa tạ Mạc huynh chỉ điểm.

Đao Phong kính cẩn liền ôm quyền, sau đó nói thật:

- Ta trước sở dĩ không có đi tránh né Mạc huynh đạo thứ hai thần thông sông dài, là bởi vì ta thích một kích này. Cho dù chết tại dưới một kích đó, ta cũng thỏa mãn. Ta tin tưởng, tương lai có lẽ ta có thể thấy rất nhiều thần thông so với một kích đó mạnh hơn, khẳng định không nhìn thấy thần thông để cho ta động tâm như vậy.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, hắn không có cách nào đi hiểu loại ý nghĩ này.

Đao Phong dường như biết Mạc Vô Kỵ ý tứ, nói lần nữa:

- Huống chi ta tối đa chỉ là bị thương nặng, sau đó bế quan khôi phục mấy trăm năm, cũng không nhất định đi tìm chết. Chính như Mạc huynh trước nói, đao đạo vừa kích đạo vừa thương đạo vừa kiếm đạo vừa tất cả sát phạt chi đạo, ta chỉ có dùng thân thử đao, mới có thể cảm ngộ đến một loại đạo này...

- Hắn chỉ ba xàm ba láp thôi! Đừng có tin.

Một cái thanh âm đột ngột cắt đứt Đao Phong nói.

Một người nam tử vóc người trung đẳng, mặc áo gai chân đi giày vải xám, vác sau lưng một thanh trường kiếm bước chậm đã đi tới.

Mọi người ánh mắt đều hạ xuống rơi vào trên người nam tử này, tướng mạo tựa cùng vóc người của hắn quần áo như nhau bình thường, sắc mặt còn có chút vàng như nến, phía sau kiếm không vỏ, cả người tràn ngập lấy một loại máu tanh Tiêu sát khí.

Đao Phong khẽ nhíu mày, không đợi hắn hỏi, nam tử áo gai liền nhàn nhạt nói:

- Bất luận cái gì đạo đều là duy nhất, đao đạo là đao đạo, kiếm đạo là kiếm đạo, tại sao tương đồng chứ?

- Ngươi là người phương nào?

Đao Phong trầm giọng dò hỏi, hắn nhất tâm đao đạo, Mạc Vô Kỵ nói đạo dễ hiểu dễ hiểu, cùng hắn xác minh đao đạo không mưu mà hợp, chỉ là càng thêm mở rộng nhãn giới của hắn mà thôi. Trước mắt lời của nam tử áo gai mơ hồ, là hắn trước kia hiểu, trái lại để cho hắn có chút không hiểu rõ.

- Đại Kiếm Đạo Hoàng Sát.

Áo gai nam tử đi tới ba trượng cách Mạc Vô Kỵ ngừng lại. Hắn đang trả lời Đao Phong, nhìn cũng là Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ngươi đến báo thù cho sư phụ ngươi Tát Kiếm?

Mạc Vô Kỵ hỏi xong cũng không có chờ Hoàng Sát trả lời, liền nhìn Đao Phong nói:

- Đao huynh, người này giả tạo hơn so với ngươi sẽ. Ngươi nếu là cũng mặc vào một bộ áo gai như vậy, này đẳng cấp sẽ lên cao mấy cái. Ngươi này một thân quần áo vàng như c… thực sự rất yếu, ta kiến nghị ngươi trở về hay là học một ít cách trang điểm của tên gia hỏa này.

Đao Phong không biết cái gì là giả tạo, hắn nghe được là Mạc Vô Kỵ kiến nghị, trái lại thận trọng gật đầu:

- Mạc huynh nói phải, ta trở về nhất định cải chính lại.

Với hắn mà nói, cái khác đều là thứ yếu, đao đạo mới đúng là vị trí đầu não. Hắn sở dĩ ăn mặc áo vàng, này cũng là bởi vì tùy tiện mua quần áo bên trong có màu vàng, hắn căn bản cũng không có chọn. Mạc Vô Kỵ trước mỗi một câu đều rất có đạo lý, hơn nữa cũng không giấu giếm, hắn tin tưởng đây không phải là nói mò. Bất luận cái gì từng chút một thay đổi, đều đối với thần thông của mình có ảnh hưởng, hắn thế nhưng là tán đồng.

Hoàng Sát căn bản cũng không lưu ý thái độ của Mạc Vô Kỵ, bình tĩnh hồi đáp:

- Ngươi nói đúng cũng không đúng, đối với là bởi vì ta đích xác là tới vì sư phụ ta báo thù. Không đúng là bởi vì ta tạm thời có thêm 1 chuyện, đó chính là chỉ điểm ngươi cái gì mới đúng là kiếm đạo, đừng đem cái gì rác rưởi đạo đều đặt song song cùng kiếm đạo. Kiếm đạo mới đúng là công chính chi đạo, thiên hạ không có bất kỳ một loại đạo có thể vượt lên.

- Ha ha ha ha! Cười chết ông mất.

Lại là một thanh âm truyền đến, tiếp theo một người nam tử vóc người khá cao đã đi tới. Người còn chưa tới trước mặt, tiếng cười trước hết truyền đến, chờ hắn tới rồi phụ cận sau đó, càng là chỉ vào Hoàng Sát cười nói:

- Hoàng Sát, ngươi Đại Kiếm Đạo thật đúng là nói nói như ccc a. Ngươi một cái Tiên Tôn, cư nhiên đi khiêu chiến một cái cả Tiên Vương, không đúng, Mạc Đan Sư hiện tại hắn là liên cả Đại La Tiên cũng chưa tới sao?? Ngươi một cái Tiên Tôn cư nhiên đi khiêu chiến một cái Đại Chí Tiên, ngươi thật đúng là không biết xấu hổ a.

Hấp dẫn người ta nhất chú ý, là hắn có một đôi mắt màu tím.

- Ta không phải là tới khiêu chiến, ta tới giết hắn.

Hoàng Sát nói xong vừa vung tay, kiếm không vỏ đã hạ xuống rơi vào lòng bàn tay của hắn. Sau đó nhìn cũng không có nhìn nam tử kia, chậm rãi lại đi mấy bước hướng Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 649: Đè Nén Tỏa Tiên Trận

Đại Hoang cũng là tiến lên trước một bước, đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa, cũng không cách nào tiếp nhận ở một kích của Tiên Tôn cường giả. Dù cho cái này Tiên Tôn lại đồ ăn hại, cũng là Tiên Tôn. Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa, cũng chỉ là một Đại Chí Tiên mà thôi.

Huống chi, Hoàng Sát là bình thường Tiên Tôn sao? Hắn vừa mới phi thăng Tiên Giới, ở Vĩnh Anh Tiên Vực giết ba trăm mười bảy thiên tài.

Mạc Vô Kỵ ngưng trọng nhìn chằm chằm HS, hắn thời khắc chuẩn bị bỏ chạy.

Đại Kiếm Đạo làm một đỉnh cấp tông môn, còn không đến nổi ngay cả thực lực của Đại Hoang cũng không biết, cũng không có khả năng không điều tra được Tát Kiếm là Đại Hoang giết. Phải biết rằng Tát Kiếm tu vi có thể cao hơn so với Hoàng Sát, là tiên tôn hậu kỳ, cũng chết ở tại trong tay hắn Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ không giết chết Tát Kiếm, Trác Bình An bị cường giả Đại Khôn Phật Tông cuốn lấy, kẻ giết chết Tát Kiếm tự nhiên là Đại Hoang.

Nếu Đại Kiếm Đạo biết những thứ này, Hoàng Sát liền biết những thứ này. Hoàng Sát biết những thứ này, còn dám ngay trước mặt Đại Hoang tới giết hắn, há có thể không có chuẩn bị ở sau?

Cho nên Mạc Vô Kỵ chuẩn bị một khi Đại Hoang bị hạn chế, hắn lập tức bỏ chạy, có bao xa trốn bấy xa. Trên thực lực hắn xa xa không bằng Hoàng Sát, muốn nói chạy trốn hắn cũng không sợ hãi. Hắn Phong Độn Thuật đã vô hạn tiếp cận phong dời, chỉ cần địa phương có gió, hắn liền

có thể vô thanh vô tức thuấn di đi. So với không gian thuấn di càng thêm bí mật, không gian thuấn di tất lại còn có không gian ba động, loại này lợi dụng phong thuấn di, chỉ cần có vài lần, tất cả vết tích đều có thể bị gió thổi tan.

Hoàng Sát đi mấy bước sau đó cũng không có xuất thủ, mà là lạnh lùng nhìn chằm chằm nam tử mắt tím:

- Linh Lộc Nam, ngươi nhất định phải trợ giúp Mạc Vô Kỵ, đối nghịch cùng ta Đại Kiếm Đạo? Chẳng lẽ đây là ý tứ của ngươi Chư Thần Tiên Tông?

Bị kêu Linh Lộc Nam tử mắt nam tử cười ha ha một tiếng:

- Hoàng Sát, đừng động một chút là lên cao đến tông môn. Ta Linh Lộc Nam chỉ là không quen nhìn ngươi một cái Tiên Tôn động thủ với một cái Đại Chí Tiên mà thôi, hoàn toàn là hành vi cá nhân ta, cùng tông môn có quan hệ gì? Ngươi Hoàng Sát chỉ có điểm ấy kết cấu sao? Động một chút là tông môn và vân vân, ta coi như là kiến thức.

- Tốt lắm.

Hoàng Sát nhàn nhạt nhìn thoáng qua Linh Lộc Nam, sau đó nhìn cũng không có nhìn Mạc Vô Kỵ, xoay người rời đi.

Theo Hoàng Sát, dù cho hắn vừa mới mới vừa bước vào Tiên Tôn, Linh Lộc Nam là tiên tôn trung kỳ, hắn cũng có mười phần nắm chặt giết chết Linh Lộc Nam. Đáng tiếc là, hắn không có khả năng ở chỗ này giết Linh Lộc Nam. Về phần Mạc Vô Kỵ, nếu đc Linh Lộc Nam bảo vệ một lần, hắn chậm một chút lại giết.

- Mạc huynh, đa tạ chỉ điểm, Đao Phong cáo từ trước.

Đao Phong nói xong, xoay người rời đi. Trong lòng hắn cảm kích Mạc Vô Kỵ, chỉ là hắn không thích lại đem cảm tạ đeo ở trong miệng.

Thanh Nhược Nguyệt cũng tiến lên cáo từ cùng Mạc Vô Kỵ, sau đó cấp tốc tiếp theo Đao Phong rời đi.

Mấy người đi rồi, Mạc Vô Kỵ mới đúng Linh Lộc Nam liền ôm quyền nói:

- Đa tạ linh tiên hữu xuất thủ tương trợ.

Mạc Vô Kỵ nghe Hoàng Sát nói Linh Lộc Nam là Chư Thần Tiên Tông Đích, liền biết Linh Lộc Nam cứu hắn không phải là vô duyên vô cớ, hiển nhiên vẫn là vì Tinh Không Bài mà đến.

Quả nhiên Linh Lộc Nam đối với Mạc Vô Kỵ đồng dạng là ôm quyền nói:

- Mạc tiên hữu, ta lần này tới nơi này là thỉnh cầu ngươi hỗ trợ. Ta phỏng chừng ngươi cũng đoán được một phần, Nại Hà chính là sư muội ta, chúng ta đều là Chư Thần Tiên Tông đệ tử.

- Nhưng là vì Tinh Không Bài?

Mạc Vô Kỵ gọn gàng dứt khoát hỏi.

Linh Lộc Nam gật đầu:

- Không sai, đích thật là vì Tinh Không Bài.

Mạc Vô Kỵ có chút áy náy nói:

- Thực sự là rất xin lỗi, Tinh Không Bài này ta không thể cho ngươi.

Linh Lộc Nam vội vàng nói:

- Ta không cần ngươi cho ta, ta chỉ cần ngươi xuất ra Tinh Không Bài. Chỉ cần ngươi lấy ra Tinh Không Bài, Tinh Không Bài thì có toàn bộ tinh không tháp chỉ thị. Ta cũng không cần đi đẳng cấp cao hơn, trên thực tế cũng không đi được, ta chỉ muốn tại tầng này đi một chỗ. Chỉ cần ngươi có thể mang ta đi cái chỗ này, Tinh Không Bài ta cũng không lấy.

- Đi đâu?

Mạc Vô Kỵ theo bản năng hỏi.

- Tỏa Tiên Trận.

Linh Lộc Nam giọng nói có chút kích động nói, ánh mắt của hắn càng là mang theo nóng bỏng nhìn Mạc Vô Kỵ, ngóng nhìn Mạc Vô Kỵ không nên nói ra cự tuyệt.

Mạc Vô Kỵ sửng sốt, lẽ nào đối phương biết hắn phải đi Tỏa Tiên Trận? Bất quá nhìn xem Linh Lộc Nam biểu tình dường như không giống.

- Ta cũng muốn đi Tỏa Tiên Trận, đã như vậy, mọi người cùng nhau đi thôi.

Mạc Vô Kỵ đơn giản nói thực.

Trùng hợp như vậy? Linh Lộc Nam nghi hoặc lóe lên rồi biến mất, rất nhanh thì mừng rỡ nói:

- Đa tạ Mạc tiên hữu, khoảng cách Chư Thần Tháp đóng còn có không tới hai tháng, chúng ta phải nhanh một chút đi.

Mạc Vô Kỵ vốn là muốn còn muốn hỏi Chư Thần Tháp lúc nào đóng, không nghĩ tới bây giờ Linh Lộc Nam chủ động nói cho hắn.

- Linh tiên hữu, có thể hỏi ngươi một cái hay không, mỗi lần Chư Thần Tháp mở ra, người tiến vào tầng mười tám trở lên nhiều hay không?

Trước khi tiến vào Chư Thần Tháp, Mạc Vô Kỵ ngoại trừ có một cái nhiệm vụ cùng một quả Vấn Thiên Bài một quả Tinh Không Bài ra, là hoàn toàn không biết gì cả.

Linh Lộc Nam bây giờ cùng Mạc Vô Kỵ coi như là minh hữu, Mạc Vô Kỵ hiện tại hỏi hắn, hắn cũng không chút nào giấu diếm:

- Chí ít ta không có nghe nói qua, nghe đồn tầng thứ mười chín là không vào được. Hơn nữa coi như là tiến vào tầng thứ mười chín, cũng rất khó từ bên trong lấy đi đồ đạc. Ngươi ngẫm lại xem, tầng thứ mười chín bởi vì tiến vào ít người, sát khí không có tán loạn, những cường giả kia bảo vật ai có thể lấy đi? Cũng là bởi vì phía trước mười tám tầng hàng ngày có người tiến vào, cường giả sát khí tán loạn, cho nên một khi phát hiện bảo vật, rất dễ đạt được.

Mạc Vô Kỵ có chút không hiểu dò hỏi:

- Đã như vậy, phía trước mười tám tầng chẳng phải là đồ đạc càng ngày càng ít?

Linh Lộc Nam lắc đầu:

- Không là như thế, Chư Thần Tháp từ dưới đi lên địa vực diện tích là càng lúc càng lớn. Đừng nhìn ta đã đi tới tầng thứ mười tám, trên thực tế ta mỗi một tầng cũng chỉ là đi tới một bên góc mà thôi. Chư Thần Tháp vô luận mở ra bao nhiêu lần, luôn luôn có địa phương không ai đi qua. Liền lấy tầng thứ mười tám này mà nói, dù cho Chư Thần Tháp mở ra nhiều lần như vậy, cũng có thật nhiều địa phương không có bị đặt chân qua. Cho nên mỗi lần tiến đến, đều có bộ phận người có thể thu được cơ duyên, đạt được một phần cường giả lưu lại.

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới thứ ba mươi sáu tầng phiến biển rộng này, đổi thành hắn thăm dò nói, thăm dò một chút có lẽ cũng không chỉ trăm năm. Tầng ba mươi sáu còn là diện tích nhỏ nhất, nói như vậy Linh Lộc Nam nói là thật.

- Đã như vậy, linh tiên hữu chúng ta đi thôi.

Mạc Vô Kỵ nói xong, tế xuất Phi Toa, cấp tốc hướng một cái phương hướng rời đi.

Linh Lộc Nam nhanh chóng tế xuất phi hành pháp bảo, thật chặt đi theo Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cùng Linh Lộc Nam mới vừa rời đi, trên đất trống khoảng cách hai người hơn mười dặm liền hiện ra một bóng người. Nếu là Mạc Vô Kỵ ở đây, hắn tự nhiên quen biết người này chính là Hoàng Sát.

Hoàng Sát bình tĩnh nhìn chằm chằm phương hướng Mạc Vô Kỵ biến mất, một hồi lâu lúc này mới xoay người rời đi. Mạc Vô Kỵ cùng với Linh Lộc Nam, hắn đi cũng chiếm không được tốt. Chư Thần Tháp còn có không tới hai tháng mở ra, hắn xem Mạc Vô Kỵ có thể trốn đi nơi nào. Chỉ cần người bị hắn Hoàng Sát nhìn thoáng qua, cũng đừng nghĩ muốn trong tay hắn Hoàng Sát chạy trốn. Về phần cái kia Linh Lộc Nam, hắn sẽ giết chết.

...

Hai ngày sau, không biết thay đổi bao nhiêu lần phương vị Mạc Vô Kỵ cùng Linh Lộc Nam ngừng lại.

Hai người đều rung động nhìn một mảnh không gian trước mắt, một lúc lâu đều là không có một câu nói. Dù cho Linh Lộc Nam tu luyện đến Tiên Tôn trung kỳ, cũng chưa từng thấy qua bầu trời khí tức khí thế bàng bạc như vậy.

Tại trước mặt bọn họ bầu trời không gian thật giống như thực chất bình thường giống nhau, mang theo nồng hậu áp lực khí tức, chỉ sợ bọn họ còn không có tới gần, cũng cảm thấy hô hấp có chút gian nan.

Đứng ở trước nơi này không gian, bọn họ giống như bị trói buộc lại tất cả động tác, vô luận là thần niệm hay là tiên nguyên thậm chí là tư tưởng.

Nếu mà còn có một cái từ ngữ có thể hình dung cảm giác hai người, đó chính là nhỏ bé. Bọn họ lần đầu tiên cảm thấy bản thân nhỏ bé, hướng

về phía một mảnh không gian này cảm thấy nhỏ bé.

Hai thanh trường kiếm rộng lớn nhìn không thấy chuôi kiếm cắm ở trước mặt của bọn họ, khí thế kia bàng bạc bầu trời khí tức cùng bọn họ cảm giác đè nén giác, tựa hồ là hai thanh rộng lớn trường kiếm này mang tới.

Hai thanh rộng lớn trường kiếm cao gần trăm trượng, như hai thanh kiếm thông thiên trụ sừng sững tại trước mặt.

Trường kiếm trung gian là nhạt yếu sương mù vờn quanh, sương mù tại bầu trời trên trường kiếm tạo thành một cái loáng thoáng chữ khóa.

- Thật là mạnh mẽ Tỏa Tiên Trận.

Mạc Vô Kỵ tự lẩm bẩm. Hai thanh kiếm tựa hồ là trận cơ của Tỏa Tiên Trận, bên trong loại này đại trận đi cứu người? Đùa gì thế, hắn Mạc Vô Kỵ không có loại bản lĩnh này.

- Sư phụ nghĩ sai rồi...

Linh Lộc Nam ở một bên cũng là tự lẩm bẩm.

- Ngươi cũng tới cứu người?

Mạc Vô Kỵ không có dũng khí tiến lên, hắn điểm ấy tu vi đối mặt loại này mênh mông Tỏa Tiên Trận, đừng nói đi cứu người, coi như là có thể tới gần đều tính là không sai.

Linh Lộc Nam phục hồi tinh thần lại, đưa mắt thu hồi lại đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Đúng vậy, Mạc tiên hữu. Sư tổ ta bị vây ở bên trong Tỏa Tiên Trận, trước sư phụ ta cho rằng có thể tìm tới Tỏa Tiên Trận là có thể cứu người, hiện tại xem ra không dùng Vấn tiên bài thì không cách nào đi vào Tỏa Tiên Trận.

- Tiên vấn bài có thể tiến vào Tỏa Tiên Trận?

Mạc Vô Kỵ tuy nói trong tay có hai quả thẻ bài, trên thực tế hắn căn bản liền không biết này hai tấm bảng hiệu tác dụng.

- Nghe nói Tiên vấn bài nguyên danh kêu Giải Tiên Bài, là một người cường giả bên trong Tỏa Tiên Trận luyện chế, hắn bị Tỏa Tiên Trận khóa lại không cách nào đi ra, thế nhưng là hắn lại luyện chế Tiên vấn bài...

- Chờ một chút!

Mạc Vô Kỵ cắt đứt Linh Lộc Nam nói:

- Linh tiên hữu, cái kia cường giả tự mình cũng bị Tỏa Tiên Trận khóa lại, hắn luyện chế Tiên vấn bài trái lại có thể cứu người?

Linh Lộc Nam cũng là có chút nghi hoặc:

- Ta cũng không rõ ràng lắm, sư phụ ta lấy được tin tức cũng không phải toàn bộ, chỉ biết là Tiên vấn bài là người bên trong Tỏa Tiên Trận luyện chế, còn có chính là Tiên vấn bài bị một người cường giả tên là Kỷ Phi Thiên dẫn tới Tu Chân Giới. Ngươi đừng nhìn chúng ta tìm được Tỏa Tiên Trận này vị trí, trên thực tế nếu như không có Tinh Không Bài, không có người nào có thể tìm được cái chỗ này.

Mạc Vô Kỵ trái lại gật đầu, hắn đạt được Tiên vấn bài, đích thật là do một người tên là Kỷ Phi Thiên người lưu lại.

- Linh tiên hữu, ngươi đối với Kỷ Phi Thiên này biết bao nhiêu?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Linh Lộc Nam ngược lại không có giấu diếm:

- Kỷ Phi Thiên đã từng là một đỉnh cấp cường giả, năm đó hắn tại Chư Thần Tháp chẳng những nhận được Tiên vấn bài, còn chiếm được

Tinh Không Giai, sau đó hắn tại trọng thương sắp chết, lại đem Tinh Không Giai dẫn tới Tu Chân Giới.

Mạc Vô Kỵ bộc phát không hiểu hỏi:

- Linh tiên hữu, ta còn còn muốn hỏi ngươi hai vấn đề, đệ nhất sư phụ ngươi là làm thế nào biết chuyện này? Thứ hai theo ta được biết, Kỷ Phi Thiên này lấy được không phải là Tinh Không Giai mà là Vấn Thiên Giai, là ta nghĩ sai rồi, hay là ngươi nghĩ sai rồi?.

Mạc Vô Kỵ biết hắn không có khả năng tính sai, bởi vì nói nhặt được Vấn Thiên Giai những lời này bản thân chính là Kỷ Phi Thiên nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 650: Lai Lịch Ông Lão Câu Cá

Linh Lộc Nam lắc đầu:

- Vấn đề thứ hai nhất định là ngươi nghĩ sai rồi, Kỷ Phi Thiên lấy được chính là Tinh Không Giai, nhưng không phải là cái gì Vấn Thiên Giai. Về phần ta vì sao biết, đó chính là ngươi vấn đề thứ nhất, bởi vì trước đây cùng Kỷ Phi Thiên cùng nhau chạy ra còn có một người khác, người kia chính là sư tổ ta Chư Thần Tiên Tông khai phái.

Lúc đó Kỷ Phi Thiên cùng khai phái tổ sư Chư Thần Tiên Tông chạy trốn tới một chỗ, chính là hiện tại Chư Thần Tiên Tông tông môn ta. Sau đó Kỷ Phi Thiên mượn bí pháp thủ đoạn, rời đi Tiên Giới. Hắn nói hắn đến từ Chân Tinh, muốn lá rụng về cội. Mà ta Chư Thần Tiên Tông khai phái tổ sư lại thành lập Chư Thần Tiên Tông. Về sau Chư Thần Tháp mở ra, tổ sư lại một lần nữa tiến vào Chư Thần Tháp, sau đó cũng không có tin tức.

- Ngươi là muốn cứu ngươi Chư Thần Tiên Tông khai phái tổ sư?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

- Không phải.

Linh Lộc Nam đáp:

- Là sư tổ của ta. Về sau Tiên Giới ổn định chia làm vài Đại Tiên vực sau đó, sư tổ ta cũng tiến vào Chư Thần Tháp. Sư tổ ta bởi vì là khai tổ sư thân truyền nhất mạch, cho nên chiếm được bộ phận Tỏa Tiên Trận phương vị, hắn muốn đi tìm khai phái tổ sư, kết quả là không có trở ra.

- Vậy ngươi lại là làm sao biết sư tổ ngươi chính là bị vây khốn bên trong Tỏa Tiên Trận?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Lần này Linh Lộc Nam không trả lời, hiển nhiên này dính đến một phần bí mật của tông môn.

Mạc Vô Kỵ cũng không có để ý, hắn lại đem Tiên vấn bài lấy ra đến tiếp tục hỏi:

- Linh tiên hữu, ngươi biết tác dụng của Tinh Không Giai sao?

Ngoài Mạc Vô Kỵ dự liệu, Linh Lộc Nam ngược lại gật đầu:

- Ta biết một phần, nghe nói Tinh Không Giai là một cái bảng danh sách, vô luận tại bất luận cái gì giới vực đều có thể hình thành cái này giới vực đệ nhất bảng danh sách. Hơn nữa nghe nói nếu mà tới Chư Thần Tháp tầng thứ ba mươi sáu, liền có thể mượn Tinh Không Giai đi tới chỗ luyện hóa Chư Thần Tháp tấm bia đá.

Mạc Vô Kỵ sửng sốt, chẳng lẽ mình đi Chư Thần Tháp còn không tới tầng thứ ba mươi sáu?

Thấy Mạc Vô Kỵ ngây người, Linh Lộc Nam còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ hối hận không có luyện hóa Tinh Không Giai, hắn giải thích:

- Dùng tu vi ngươi lúc đó phát hiện Tinh Không Giai, ngươi cũng không cách nào luyện hóa Tinh Không Giai, dù cho một chút xíu ngươi cũng làm không được, cho nên ngươi cũng không cần phải thất lạc. Lui một bước nói, chính là ngươi luyện hóa Tinh Không Giai, tới rồi Chư Thần Tháp ngươi cũng vào không được tầng thứ ba mươi sáu.

- Nói như vậy Tinh Không Bài trong tay ta cũng không phải đồ đạc bên trong Chư Thần Tháp?

Mạc Vô Kỵ lại đem Tinh Không Bài như mênh mông tinh không bình thường vậy cầm lại nhìn một chút.

- Không phải, ta đạt được nghe đồn là, Tinh Không Bài cùng Tinh Không Giai chỉ là bị một người cường giả năm đó chư thần đại chiến mang tới. Mà gã cường giả kia ngã xuống sau đó, Tinh Không Giai đã bị Kỷ Phi Thiên nhặt được mang đi. Về phần Tinh Không Bài, sau khi mất đi Tinh Không Bài Tinh Không Giai phi hành đến một cái mới giới vực đồng thời ổn định lại sau đó, Tinh Không Bài sẽ tự động từ trong tay ngươi biến mất, sau đó cùng Tinh Không Giai hợp hai làm một, lần nữa trở thành tân giới vực đệ nhất bảng danh sách.

Linh Lộc Nam đối với phương diện này hiển nhiên so với Mạc Vô Kỵ hiểu biết hơn nhiều.

- Thế nhưng là Tinh Không Bài trong tay ta có Chư Thần Tháp mỗi một tầng trạng huống cùng cửa ra vào a?

Mạc Vô Kỵ nói, hắn thật là có chút không quá tin tưởng Tinh Không Bài này cùng Chư Thần Tháp không có liên quan.

Linh Lộc Nam khẽ mỉm cười:

- Trên thực tế Tinh Không Giai tới bất kỳ một cái giới vực nào rồi, Tinh Không Bài đều có cái này giới vực hoàn chỉnh phương vị, nếu không, còn làm sao thành bảng danh sách thứ nhất?

Thì ra là như vậy, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lấy ra một cái phương vị cầu, lại đem bên trong Chư Thần Tháp mỗi một tầng phương vị khắc xuống. Vạn nhất Tinh Không Bài trong tay hắn phi hành đi rồi, hắn lại đến Chư Thần Tháp còn tìm không được phương hướng.

Chờ Mạc Vô Kỵ lại đem Tinh Không Bài khắc xong, Linh Lộc Nam mới lên tiếng:

- Mạc huynh, nếu không chúng ta bây giờ liền tiến vào Tỏa Tiên Trận này?

Mạc Vô Kỵ vẫn còn có chút do dự, hắn và cái kia ông lão câu cá râu bạc là có hiệp nghị, nhưng hắn hiệp nghị là ở lúc chính bản thân có năng lực thời điểm thực hiện. Mà Tỏa Tiên Trận này lớn bàng bạc uy thế như vậy, hắn có năng lực đi vào trở ra?

Dường như đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ do dự, Linh Lộc Nam liền ôm quyền nói:

- Mạc tiên hữu, nếu là ngươi không muốn đi vào, có thể ở chỗ này chờ ta. Lại đem Tiên vấn này bài cho ta mượn, chờ ta lúc đi ra, khẳng định trả lại cho Mạc Đan Sư.

Nguyên bản còn đang do dự, Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, ngược lại nói:

- Không có gì, đi vào chung sao?.

Hắn và râu bạc trắng lão đầu hiệp nghị thật là có năng lực thời điểm thực hiện, hiện tại hắn liền có năng lực a, chí ít nguy hiểm còn chưa có xuất hiện. Một khi xuất hiện nguy hiểm, hắn tùy thời có thể rời khỏi. Khi chưa có nguy hiểm đi ra, chính bản thân bởi vì sợ không dám đi vào, vậy thì đồng nghĩa với vi ước.

- Tốt.

Linh Lộc Nam nói xong trước một bước bước vào trong không gian giữa hai thanh trường kiếm.

Mạc Vô Kỵ cầm lấy Tiên vấn bài cũng tiếp theo nhảy đi vào, một loại để cho người ta hít thở không thông khí tức áp lực mà đến, Mạc Vô Kỵ lại cũng không cách nào hô hấp. Đây không phải là đơn giản hít thở không thông, thậm chí ngay cả linh lực nội tức cũng không cách nào làm

được. Một khi thời gian quá dài, coi như là tiên nhân chỉ sợ cũng phải bị thực sự hít thở không thông mà vong.

Linh Lộc Nam tuy tiện tu vi cao hơn Mạc Vô Kỵ hơn, lúc này cũng là sắc mặt đại biến. Tại bên ngoài Tỏa Tiên Trận này, bọn họ chỉ là cảm thấy áp lực, chân chính bước vào Tỏa Tiên Trận sau đó, loại này áp lực đã biến thành hít thở không thông.

Hắn nhanh chóng lấy ra một quả bùa chú đập ở trên người, đồng thời tế xuất một món đại đỉnh. Đại đỉnh tản mát ra kinh khủng to khí tức, thật giống như một cái đơn độc không gian bình thường giống nhau, lại đem chung quanh áp lực ngăn trở, chính là Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được buông lỏng rất nhiều.

Trên thực tế đối với loại này hít thở không thông áp lực, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn còn có Thai Tức lạc, chính là đè thêm ức, chỉ cần có Thai Tức lạc, hắn cũng sẽ không bị hít thở không thông. Hắn khiếp sợ là Linh Lộc Nam cái này đại đỉnh, đây tuyệt đối là một món bảo vật so với hắn Bán Nguyệt Trọng Kích còn phải trâu bò hơn.

Đại đỉnh khí tức rất nặng, vừa nhìn liền biết vượt qua cửu cấp tiên khí, là một món chân chính cổ bảo. Quả nhiên không thể xem thường bất kỳ một cái nào tên gia hỏa, trước Mạc Vô Kỵ cho là hắn có Đại Hoang bên người, nếu mà cùng Linh Lộc Nam lên xung đột, hắn có thể nghiền ép Linh Lộc Nam.

Thế nhưng Linh Lộc Nam có cái này trọng bảo, vậy hiển nhiên là không giống nhau. Loại này vượt qua cửu cấp tiên khí bảo vật, bị Linh Lộc Nam toàn bộ luyện hóa, một khi tế xuất đến, thật giống như một cái xác rùa bình thường giống nhau, sợ rằng Đại Hoang cũng đánh bất động. Nếu mà Đại Hoang thật là một cái Đại Tiên đế cũng thì thôi, then chốt Đại Hoang là một cái dựa vào thanh tinh động thủ Tiên Khôi. Chỉ cần xuất thủ số lần nhiều hơn chút, Đại Hoang sẽ hoàn toàn hỏng.

Hắn và Linh Lộc Nam giữa đó chênh lệch đẳng cấp nhiều lắm, Đại Hoang một khi báo hỏng, vậy hắn tại Linh Lộc Nam trước mặt chỉ có thể

chịu chết. Đương nhiên, hắn cũng sẽ không đợi được Đại Hoang báo hỏng còn không đi.

Thấy cái này đại đỉnh, Mạc Vô Kỵ liền nghĩ đến Hoàng Sát. Hoàng Sát có dũng khí đi đối phó hắn, chắc cũng là có một việc cùng này đại đỉnh tương tự bảo vật, có thể chế trụ hắn Đại Hoang. Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than, không phải là của mình lực lượng, cuối cùng là phù vân.

- Món pháp bảo này là sư tổ ta lưu lại, kỳ thực cũng là ta Chư Thần Tiên Tông khai phái tổ sư bảo vật. Bảo hộ chúng ta hắn là dư dả.

Dường như cảm nhận được Mạc Vô Kỵ khiếp sợ, Linh Lộc Nam cười giải thích một chút.

Mạc Vô Kỵ cũng là cười cười nói:

- Trước ta nhìn thấy Hoàng Sát trong mắt đối với ngươi có sát khí, ta còn muốn lấy nhắc nhở ngươi vừa đưa ra lấy, xem bộ dáng là ta ếch ngồi đáy giếng.

Linh Lộc Nam vẫn là cảm tạ một câu, nói:

- Ta sẽ chờ hắn Hoàng Sát, ta biết Hoàng Sát rất lợi hại, không biết giết bao nhiêu cùng giai thiên tài. Thế nhưng là hắn muốn đem chủ ý đánh tới ta Chư Thần Tiên Tông trên đầu, còn kém xa. Hắn không tìm tới thì thôi, hắn dám tìm đến ta, ta bảo đảm hắn sẽ hối hận.

Hiển nhiên Linh Lộc Nam đã sớm biết Hoàng Sát đối với tâm tư của hắn, chỉ là hắn căn bản là lười đi quản mà thôi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ càng là thầm run sợ, mọi người không phải người ngu, so cũng bất quá là thủ đoạn mà thôi.

Bởi vì đại đỉnh thủ hộ, chung quanh áp lực khí tức đã khá nhiều, Mạc Vô Kỵ cùng Linh Lộc Nam đều nhìn chằm chằm này tấm Tiên vấn bài.

Quả nhiên, không lâu sau, Mạc Vô Kỵ trong tay Tiên vấn bài liền xuất hiện một đạo khe nứt, thật giống như một món áo khoác bị lột bình thường giống nhau, từng hàng thật nhỏ chữ viết xuất hiện ở Tiên vấn bài thượng.

- Mỗ Kỷ Phi Thiên, Chân Tinh đi ra ngoài tu sĩ. Tại chư thần đại chiến chiến trường một trong Chư Thần Tháp trong chiến trường may mắn trốn một mạng, cũng lại đạt được Tinh Không Giai. Tinh Không Giai bị ta mang tới Chân Tinh, nói vậy không lâu sẽ chỉ là biết tại Chân Tinh hình thành đệ nhất bảng danh sách. Ta đồng thời luyện chế một phỏng chế phẩm Vấn Thiên Giai, tại Vấn Thiên Giai chi đỉnh ta lưu lại cái này Giải Tiên Bài. Ngươi có thể tìm tới nơi này, hẳn là đã đã gặp ta khí linh râu bạc trắng...

Mạc Vô Kỵ nhìn xem đến nơi đây, mới biết được Vấn Thiên Giai là phỏng chế đồ đạc. Ông lão câu cá râu bạc càng là không nói gì, cư nhiên chỉ là một khí linh mà thôi. Để cho người khiếp sợ, Chư Thần Tháp bất quá là Viễn Cổ chư thần đại chiến một cái chiến trường.

- Ngươi bước trên Vấn Thiên Giai chi đỉnh, râu bạc trắng cho ngươi tha thiết ước mơ công pháp và một vài thứ...

- Cho cái rắm!

Mạc Vô Kỵ nhịn không được trong lòng mắng to, rõ ràng Kỷ Phi Thiên cùng cái kia khí linh nói rõ ràng, cho lên đỉnh người công pháp và chỗ tốt. Hắn lên đỉnh sau đó ông lão câu cá râu bạc chẳng những không có nửa điểm đông tây cho hắn, hắn mời này khí linh giúp làm chút chuyện, còn phải đồng giá trao đổi. Tên này đơn giản là ăn tươi nuốt sống.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ thật đúng là oan uổng cái kia khí linh, không phải là hắn không cho đồ đạc cho Mạc Vô Kỵ, mà là bởi vì Mạc Vô Kỵ không có Linh Căn, công pháp tu luyện cùng người khác công pháp tu luyện hoàn toàn bất đồng. Đối với ông lão câu cá râu bạc mà nói, lại đem Kỷ Phi Thiên đồ đạc cho Mạc Vô Kỵ, đó là đạp hư bảo vật. Đã như vậy,

còn không bằng làm hai tay chuẩn bị. Trực tiếp tự nhiên là để cho Mạc Vô Kỵ đến, cũ lại đem Kỷ Phi Thiên đồ đạc lại truyền thừa cho một người khác, vạn nhất Mạc Vô Kỵ thất bại, còn có một tuyến hi vọng không phải là.

Về phần tổn hại Mạc Vô Kỵ lợi ích, khí linh mới không quản những thứ này.

- Tuy rằng thỉnh cầu có chút quá phận, nhưng ngươi nếu đến nơi này, còn nhìn thấy những nội dung này, Kỷ mỗ vẫn là thỉnh cầu ngươi cứu nữ nhi của ta Kỷ Ly. Nữ nhi của ta Kỷ Ly đã ở bên trong Tỏa Tiên Trận, nàng tu vi so với ta mạnh, chỉ cần chữ của ta dấu vết còn có thể thấy, nàng hẳn là không có việc gì...

Mạc Vô Kỵ có chút lặng lẽ, hắn là tới cứu Kỷ Ly, đối mặt loại này đại trận, hắn thật không có nửa điểm nắm chặt.

- Kỷ Ly tiền bối ta nghe nói qua, đã ở bên trong Tỏa Tiên Trận này. Mạc huynh, ngươi đã là tới cứu Kỷ Ly tiền bối, chúng ta vừa lúc có thể liên thủ.

Xem những thứ này sau đó, Linh Lộc Nam ngược lại là bình thường trở lại, xem ra Mạc Vô Kỵ đích thật là tới cứu người.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 651: Chỉ Điểm Tiền Bối

- Răng rắc!

Linh Lộc Nam vừa mới nói xong câu đó, Tiên vấn bài trong tay Mạc Vô Kỵ ghi chú liền hóa thành một quả hạt châu tinh khiết màu trắng, chân chính Tiên vấn bài hiển lộ ra. Một cái mũi tên rõ ràng chỉ vào một cái phương hướng.

Mạc Vô Kỵ lại đem hạt châu cầm trong tay, rõ ràng có thể cảm giác được bên trong hạt châu ẩn chứa một tia thần niệm khí tức.

- Tỏa Tiên Trận phương hướng ra rồi, chúng ta đi nhanh lên, Tỏa Tiên Trận rất lớn, nói không chừng cần thời gian rất lâu mới có thể đi tới.

Linh Lộc Nam thấy Tiên vấn bài mũi tên chỉ hướng, nhất thời ngạc nhiên mừng rỡ nói.

Nói xong Linh Lộc Nam thấy Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm trong tay màu trắng hạt châu, lập tức nói:

- Đó là Tầm mạch châu, mũi tên này đầu chỉ hướng có thể sẽ đi ngang qua vị trí Kỷ Ly tiền bối, lại cũng không nhất định sẽ tốc hành. Một khi Tầm mạch châu màu sắc có biến hóa, đã nói lên có tu sĩ cùng Kỷ Phi Thiên tiền bối tương đồng huyết mạch ở phụ cận.

- Nói như vậy ngươi cũng có?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Linh Lộc Nam lắc đầu:

- Ta không có, bất quá cái này đại đỉnh đã từng đc sư tổ ta luyện hóa, chỉ cần đến gần nói, đại đỉnh sẽ có cảm ứng. Mạc huynh nếu mà không ngại, ta kiến nghị ngươi lại đem Tiên Khôi thu lại.

Mạc Vô Kỵ ngược lại tán đồng gật đầu, lại đem Tiên Khôi thu vào. Tại loại địa phương này, thực lực mạnh hơn nữa, cũng không cách nào đánh vỡ tỏa trận. Bọn họ dựa vào là Tiên vấn bài chỉ thị, một khi vùi lấp vào trong trận, một trăm Tiên Khôi cũng không dùng được.

Bên trong Tỏa Tiên Trận khắp nơi đều là một mảnh sương mù mênh mông, đối với Mạc Vô Kỵ cùng Linh Lộc Nam mà nói, ngay cả dưới chân đều không nhất định có thể thấy rõ ràng. Về phần thần niệm này là căn bản liền mở rộng không đi ra, bọn họ duy nhất có thể làm, là theo chân Tiên vấn bài mũi tên đi tới.

Mạc Vô Kỵ không có thi triển ra linh nhãn, dùng năng lực của hắn đó là có thể đủ nhìn xem thấy tình cảnh chung quanh, cũng không cách nào phá vỡ Tỏa Tiên Trận.

Linh nhãn hiện tại coi như là một trong lá bài tẩy của hắn, không cần phải nói, hắn không nghĩ thi triển tại trước mặt Linh Lộc Nam.

Chính như Linh Lộc Nam nói như vậy, Tỏa Tiên Trận dường như mênh mông vô biên, hai người dọc theo mũi tên đi hơn mười ngày, vẫn như cũ hay là mờ mịt một mảnh, không có đầu cùng, không có phương hướng cảm, cũng không có bất kỳ phát hiện nào.

- Linh tiên hữu, vạn nhất Chư Thần Tháp đã đến giờ, chúng ta còn không có rời đi Tỏa Tiên Trận, có thể cũng bị vây ở chỗ này hay không?

Mạc Vô Kỵ đột ngột hỏi.

Linh Lộc Nam ngẩn ngơ, hắn thật đúng là không nghĩ đến vấn đề này. Dưới tình hình chung, chỉ cần Chư Thần Tháp đóng thời gian vừa đến, vô luận là đang ở Chư Thần Tháp bất kỳ vị trí nào, cũng sẽ bị truyền tống đi ra ngoài.

Nhưng bọn họ tại bên trong Tỏa Tiên Trận, bên trong Tỏa Tiên Trận vốn là nhốt rất nhiều cường giả. Những thứ này cường giả bị Tỏa Tiên Trận khốn trụ được đều ra không được, bọn họ sao có thể đi ra ngoài?

Không đợi Linh Lộc Nam trả lời, một đạo lực lượng kinh khủng đánh vào bên ngoài đại đỉnh, đại đỉnh phòng ngự xuất hiện từng trận ba động, có chút sát khí chảy vào, Mạc Vô Kỵ khóe miệng trực tiếp tràn ra vết máu.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ đã hạ xuống rơi vào chương một Lạc Thư, xem ra có hướng đi, tại bên trong Tỏa Tiên Trận này cũng không phải bình yên vô sự.

Linh Lộc Nam bởi vì phải khống chế đại đỉnh, bị sát khí này tập kích, đồng dạng là khóe miệng tràn ra vết máu. Hắn nhanh chóng lấy ra một viên thuốc nuốt vào, rồi mới lên tiếng:

- Mạc huynh không cần lo lắng, sát khí này không phải là bên trong Tỏa Tiên Trận, mà là ban đầu cường giả ở bên trong Tỏa Tiên Trận vọng lại. Bởi vì bị Tỏa Tiên Trận khóa lại, bọn họ sát khí vẫn ra ngoài tràn đầy không đi ra, loại này sát khí chắc chắn sẽ không nhiều lắm...

- Ầm!

Linh Lộc Nam lần này nói còn chưa dứt lời, lại là một đạo sát khí đánh vào bên trên đại đỉnh, lần này Linh Lộc Nam là trực tiếp phun ra một đạo máu tươi, cả người thiếu chút nữa đều bị đánh bay ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đưa tay nắm lại Linh Lộc Nam, trợ giúp Linh Lộc Nam ổn định thân hình.

Linh Lộc Nam sau khi dừng lại, lòng vẫn còn sợ hãi nói:

- Mạc huynh, đa tạ.

Tu vi của hắn là cao hơn Mạc Vô Kỵ, nhưng nơi này là địa phương nào? Tỏa Tiên Trận a. Một khi hắn bị mang vào Tỏa Tiên Trận trong chỗ

sâu, đã không còn Tiên vấn bài chỉ đường, hắn chỉ là một Tiên Tôn trung kỳ, cũng là chờ chết.

- Linh huynh, nơi này không đúng, chúng ta đi nhanh lên...

Mạc Vô Kỵ nói xong, trực tiếp đâm nghiêng lấy liền xông ra ngoài, phương hướng của hắn đã lệch phương vị Tiên vấn bài chỉ thị. Không phải là hắn muốn làm như vậy, mà là hắn cảm nhận được cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

Cái loại này cảm giác đầu khớp xương đều có chút run rẩy, để cho Mạc Vô Kỵ không dám tiếp tục ở lại chỗ cũ.

Linh Lộc Nam đồng dạng cũng cảm nhận được nguy cơ, chỉ là hắn so với Mạc Vô Kỵ hơi chậm một bước, không đợi hắn trốn đi Mạc Vô Kỵ chỗ ở phương vị, mấy đạo sát khí liền trực tiếp đánh tới.

Hắn mới Tiên Tôn thực lực, thực lực này tại Tiên Giới đích thật là có thể đi ngang, nhưng ở bên trong Tỏa Tiên Trận, hắn thực lực này cùng Mạc Vô Kỵ không có bao nhiêu khác nhau, đều là tầng dưới chót nhất tồn tại.

- Ào ào...

Sát khí đánh vào đại đỉnh, nổ ra một loại cổ quái âm hưởng. Dù cho đại đỉnh trên cơ bản đều bị Linh Lộc Nam luyện hóa, hắn vẫn như cũ không cách nào khống chế đại đỉnh. Đại đỉnh trực tiếp bị đập bay, theo sát lại là một đạo sát khí kéo tới, lần này lại đem Linh Lộc Nam hoàn toàn quấn vào trong chỗ sâu Tỏa Tiên Trận.

Mạc Vô Kỵ tế xuất Lạc Thư, hắn không có thấy Linh Lộc Nam bị cuốn đi một màn, hắn biết Linh Lộc Nam nhất định là dữ nhiều lành ít.

Thực lực của Linh Lộc Nam mạnh hơn hắn nhiều lắm, đối với Tỏa Tiên Trận hiểu cũng xa xa mạnh hơn hắn. Cứ như vậy, Linh Lộc Nam

cũng không có chịu đựng nổi, dưới sự chỉ dẫn cũng bị ầm đi, hắn làm gì có năng lực đi cứu cái gì Kỷ Ly?

Huống chi cái kia khí linh cũng quá xấu, cư nhiên lại đem thứ thuộc về hắn không cho hắn. Hắn có thể làm được trình độ như vậy, coi như là rất không làm... thất vọng Kỷ Phi Thiên. Hiện tại hắn phải làm là, nhanh chóng lui ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ không biết hắn hiện tại chỗ ở phương vị, tuy trong tay Tiên vấn bài còn có phương vị chỉ thị, hắn cũng không dám tùy tiện lại căn cứ phương vị này đi tới. Lạc Thư đưa đem bao lại, là vì phòng ngừa sát khí đột nhiên ầm đến.

Lấy lại bình tĩnh, Mạc Vô Kỵ ngưng tụ ra bản thân linh nhãn.

Quả nhiên thần niệm không cách nào thẩm thấu không gian, hắn linh nhãn trái lại có thể thấy rõ ràng xung quanh phạm vi hơn mười thước. Dưới chân của hắn là một mảnh đất thạch màu nâu nhạt, Mạc Vô Kỵ dùng chân đạp đạp, cứng rắn không gì sánh được.

Tại hắn bên trái khoảng chừng bảy thước xa là một cục đá to lớn, trên hòn đá cắm một thanh đoản kiếm. Tại địa phương phía trước hắn 4, năm thước là một cái ao nhỏ khô khốc, bên trong ao còn có một bộ xương cá cổ quái. Phía bên phải không có cái gì, rất là trống trải. Hậu phương là một đống lại một chồng chất đá vụn, thoạt nhìn dường như còn có quy luật, rất là quỷ dị.

Mạc Vô Kỵ không tu kiếm đạo, cũng có thể cảm thụ được bên trong chuôi đoản kiếm này ẩn chứa kinh khủng kiếm ý. Chính bản thân nếu như từ bên kia đi, rất có thể xúc động kiếm ý, bị kiếm ý xé mở.

Đang ở Mạc Vô Kỵ suy nghĩ hắn là từ phương hướng nào triệt lui ra ngoài, một cái đột ngột thanh âm ôn hòa vang lên bên tai Mạc Vô Kỵ:

- Thanh niên nhân, ngươi có thể đi tới nơi này, nói vậy đã chiếm được Giải Tiên Bài của ta.

- Ngươi là người phương nào?

Mạc Vô Kỵ đột nhiên ngẩng đầu, nhìn phía bên phải trống trải đất bằng phẳng, đề phòng hỏi, nghe thanh âm chính là phía bên phải mà đến.

- Ta là người như thế nào không trọng yếu, quan trọng là... Trong tay ngươi bảng hướng dẫn là do ta luyện chế, ngươi muốn đi ra ngoài, chỉ có thể cầu ta hỗ trợ. Còn có một cái, đối với tiền bối phải tôn trọng, cần tôn kính mà gọi a.

Cái thanh âm kia không chút hoang mang nói.

Thì ra Tiên vấn bài chính là tên này luyện chế, tuy Mạc Vô Kỵ không biết người kia là ai, tại vị trí nào, hắn vẫn như cũ tỉnh táo hỏi:

- Đối với tiền bối đích xác phải tôn kính, thế nhưng là ta vừa rồi bởi vì cái tấm Giải Tiên Bài này thiếu chút nữa chết. Ta một đồng bạn bây giờ còn sinh tử chẳng biết, ta phỏng chừng dữ nhiều lành ít, đây cũng là Giải Tiên Bài của ngươi tạo thành.

Một tiếng thở dài truyền đến:

- Ai, cấp thấp mặt biên yêu cầu cũng không thể quá cao, nhưng tu vi thật là quá kém. Cả vài đạo tàn dư sát khí cũng không đỡ nổi, ta cũng không biết chỉ điểm ngươi là đúng hay sai.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, đây là vài đạo tàn dư sát khí? Hắn từ tầng thứ ba mươi sáu xuống tới, tàn dư sát khí tuyệt đối không thể nào cùng vừa rồi hình thành quy mô như vậy. Tàn dư sát khí tối đa bất quá tình cờ một hai đạo mà thôi, còn đều là di hài vọng lại. Mà mới vừa sát khí một sóng tiếp theo một sóng tạo thành quy mô, thật giống như chuyên môn đối phó Linh Lộc Nam giống nhau. Bằng không Linh Lộc Nam có đại đỉnh bảo vệ, cũng không đến mức bị sát khí mang vào trong chỗ sâu Tỏa Tiên Trận.

- Còn xin tiền bối chỉ điểm.

Mạc Vô Kỵ giọng thành khẩn nói, nếu Giải Tiên Bài đều là đối phương luyện chế, hắn muốn đi ra ngoài còn đang ở trên người đối phương.

- Ân.

Thanh âm kia dường như nhận ra Mạc Vô Kỵ lễ phép, trầm ngâm chỉ chốc lát nói:

- Tại phía trước ngươi có một cái hồ nước, giữa hồ nước có một khối đá xanh, ngươi lại đem đá xanh cầm cho ta. Đá xanh là một món phi thường trân quý tài liệu luyện khí, ta luyện chế ra trận bàn không thể thiếu nó.

Mạc Vô Kỵ tụ lên linh nhãn lần nữa nhìn về phía hồ nước này, bên trong hồ nước vẫn là một xương cá, xương con cá này rất là đáng sợ, không có bất kỳ quy luật, xốc xếch, xù xì. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ bản năng cũng cảm giác xương cá này có chút quỷ dị, một khi hắn bị xương cá đâm trúng, nói không chừng sẽ chết oan chết uổng.

Về phần đá xanh, Mạc Vô Kỵ khẳng định hắn không có thấy.

Thấy Mạc Vô Kỵ một lúc lâu cũng không có nhúc nhích, cái thanh âm kia nói lần nữa:

- Ngươi không cần phải gấp, chí ít tại ngươi vị trí hiện tại là không có bất kỳ nguy hiểm, sát khí rất ít sẽ tới vị trí của ngươi.

Lời này là để cho Mạc Vô Kỵ không cần lo lắng, tỉ mỉ lại có một loại cảm giác cấp bách. Sát khí rất ít đến, không có nghĩa là không đến.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận đi về phía trước vài bước, sau đó hỏi:

- Tiền bối, ta đi trong hồ này có nguy hiểm hay không?

Âm thầm thanh âm cười ha ha:

- Tỏa Tiên Trận cũng không phải lợi hại như trong truyền thuyết vậy, sở dĩ không lợi hại hơn là Tỏa Tiên Trận phía ngoài hai thanh trường kiếm trận cơ cường đại mà thôi. Bên trong hồ nước ngoại trừ đá xanh cứng nhắc ra, không có bất kỳ vật gì, ngươi cũng không cần phải lo lắng.

Mạc Vô Kỵ trái lại thở phào nhẹ nhõm, tên này quả nhiên không nhìn thấy bản thân linh nhãn. Nói rõ tên này chỉ biết mình tồn tại, cũng không biết lá bài tẩy của hắn, cũng không nhìn thấy hắn đang làm cái gì. Bằng không cũng sẽ không trợn tròn mắt nói mò như vậy, bên trong hồ nước rõ ràng có một xương cá, còn nói không có đồ đạc gì khác.

Mặc dù biết tên này đang chém gió, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ đi tới bên hồ nước. Ngoại trừ này xương cá ra, cái khác như hắn nói, hồ nước thoạt nhìn thật đúng là rất bình thường.

- Tiền bối, ta tới bên hồ nước rồi, sắp đi xuống nè.

Mạc Vô Kỵ gọi một tiếng.

Âm thầm thanh âm lần nữa truyền đến:

- Đi xuống đi, lại đem đá xanh này cầm đến. Ai, đáng tiếc trên người ngươi không có bảo vật tương tự đá xanh, nếu không, ta cũng không nhất định cần đá xanh mới có thể luyện chế ra trận bàn...

Tuy giọng nói bình tĩnh, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cảm nhận được trong đó có vẻ kích động.

- A...

Mạc Vô Kỵ một tiếng thét chói tai:

- Tiền bối, ta tựa hồ bị xương cá đâm trúng con mẹ nó rồi...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 652: Tiên Cách Thạch Bản Nguyên

- Chuyện gì xảy ra, không phải là đá xanh sao? Thế nào biến thành xương cá?

Bên tai thanh âm thoáng dừng lại một trận, sau đó truyền tới.

Mạc Vô Kỵ lúc này là thời thời khắc khắc đều chú ý tới đạo thanh âm phía sau này, thanh âm kia chỉ là một trận dừng lại, hắn liền biết mình lời nói mới rồi tựa hồ đã bị đối phương bắt lấy vấn đề rồi.

- Tiền bối, tuy rằng bị đâm trúng, nhưng không có thụ thương, ta có một món phòng ngự bảo y giúp ta ngăn cản. Ờ, ta đích xác thấy một khối đá xanh, đá xanh tại dưới xương cá...

Mạc Vô Kỵ nói theo.

Lần này Mạc Vô Kỵ đích thật là nhìn thấy xương cá dưới có một khối đá xanh, này đá xanh không biết qua bao nhiêu năm, vẫn như cũ tản mát ra nhàn nhạt thanh mang. Phỏng chừng đích thật là một món thứ tốt. Ngoại trừ đá xanh ra, nơi này dường như còn có một chút xương người tàn dư. Nhiều năm như vậy còn tàn lưu lại xương người, có thể thấy được người chết đã từng cũng là một phương đại năng giả.

Thanh âm trầm mặc xuống, Mạc Vô Kỵ cũng không có nói chuyện, hắn dùng linh nhãn tỉnh táo nhìn bốn phía, đồng thời lại đem Đại Hoang đặt ở bên người, chuẩn bị tùy thời động thủ. Dù cho đánh không lại, tại trước khi chết cũng phải phản kháng một cái.

Một lúc lâu sau đó, thanh âm kia mới thở dài nói:

- Ta cũng không có suy nghĩ cẩn thận đây là có chuyện gì, ngươi cẩn thận đem đá xanh phía dưới xương cá lấy ra, nhớ kỹ đừng lại để cho xương cá đâm.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp truyền một đạo âm cho Đại Hoang, ý bảo Đại Hoang xuống hồ nước dựa theo phương vị chỉ thị của hắn lấy ra đá xanh.

Đại Hoang không nhìn thấy đá xanh, bất quá Mạc Vô Kỵ hiện tại chính là ánh mắt của Đại Hoang.

Đại Hoang không có nhiều cố kỵ như vậy, Mạc Vô Kỵ vừa hạ mệnh lệnh, hắn lập tức liền bước vào hồ nước. Chỉ là Đại Hoang mới vừa tiến vào hồ nước, thật giống như có một cổ lực lượng khổng lồ đưa hắn lôi kéo lên, để cho hắn trực tiếp nhào đi xuống. Sau đó hoàn thành bị xương cá đâm vừa vặn.

Tuy Đại Hoang là một cái Tiên Khôi Đại Tiên đế, con cá này cũng không biết chết đi đã bao nhiêu năm, xương cá vẫn như cũ từ bên ngoài thân Đại Hoang đâm vào, lại đem Đại Hoang đóng đinh tại bên trên xương cá.

- Chuyện gì xảy ra?

Đại Hoang động tĩnh quá lớn, thanh âm kia hỏi lần nữa, lần này thanh âm so với trước còn kích động nhiều hơn.

Từng đợt nhạt yếu bạch quang từ bên trong xương cá dâng lên, dường như muốn từ trên người Đại Hoang hấp thụ thứ gì, đáng tiếc hút nửa ngày, dường như cái gì đều hút không được.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt rất là xấu xí, hắn khẳng định hồ nước này có cổ quái. Bằng không Đại Hoang thực lực như vậy, lại dưới sự chỉ điểm của hắn đặt chân, tuyệt đối không có khả năng không khống chế được đi

xuống, kết quả nhào vào bên trên xương cá. Thanh âm chỉ điểm mình, thật đúng là âm hiểm.

- Không có gì, ta lần nữa bị đâm một cái, cũng may bảo y lại giúp ta một lần.

Mạc Vô Kỵ giọng nói dường như có chút vội vàng xao động cùng bất mãn. Hắn nhìn ra, Đại Hoang bị xương cá đâm trúng dường như không có khả năng nhúc nhích.

- Vậy ngươi trước lên đây đi.

Thanh âm dường như thở dài.

Mạc Vô Kỵ ý bảo Đại Hoang đi lên trong nháy mắt lại đem đá xanh này mang đi, hắn còn đem tất cả bố trí bên trong hồ nước đều tỉ mỉ ghi nhớ lại.

Sau khi thanh âm kia xuất hiện, Đại Hoang quả nhiên dễ dàng liền bò dậy từ mớ xương cá. Nó dựa theo Mạc Vô Kỵ chỉ thị, tại trong nháy mắt bay vọt lên hồ nước, liền cầm lên viên đá xanh.

Một tiếng hừ lạnh truyền đến, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được cả người lạnh lẽo, may là ở phía sau Đại Hoang mang theo đá xanh chạy ra khỏi hồ nước. Mạc Vô Kỵ nhanh chóng cùng Đại Hoang cấp tốc lui về phía sau, thẳng đến rời khỏi mấy thước, lúc này mới dùng Lạc Thư bảo vệ hắn và Đại Hoang, đồng thời Trữ Thần Lạc thần niệm thẩm thấu đến trên tảng đá này.

Đá xanh bề ngoài tràn đầy các loại các dạng phiền phức ký hiệu, thần niệm của Mạc Vô Kỵ căn bản là không cách nào phá mở ra những phù văn này.

- Ngươi có bắt được đá xanh không?

Âm thầm thanh âm đột nhiên hỏi.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh lại đem đá xanh thu hồi, lúc này mới trợn tròn mắt nói mò:

- Không có, đá xanh này khó lấy quá.

Hắn tin tưởng đối phương biết hắn bắt được đá xanh, hắn cũng tin tưởng đối phương lúc này cũng biết mình có thể thấy đồ đạc bên trong hồ nước. Biết thì biết, hắn không thừa nhận làm gì nhau.

Quả nhiên, sau một lát, thanh âm bỗng nhiên nói:

- Thanh niên nhân, ngươi rất thông minh, cũng rất cẩn thận. Nếu là ta không có đoán sai, ngươi hẳn là bản thân có ánh mắt nhìn thấu tất cả vô căn cứ sao??

Mạc Vô Kỵ vẫn không trả lời, mấy thứ này cùng hắn đi ra ngoài không quan hệ, hắn không cần phải trả lời.

- Được rồi, thanh niên nhân, trước là ta Vu Mân Giang không đúng, không nên lừa ngươi trước đây. Hiện tại chúng ta làm cái giao dịch, ngươi lại đem đá xanh để vào trong hồ, ta chỉ điểm ngươi cách đi ra ngoài.

Thanh âm tự xưng Vu Mân Giang chậm rãi vang lên.

Mạc Vô Kỵ mặc dù đối với loại này cao cấp pháp trận không hiểu, hắn dầu gì cũng là một kẻ nghiên cứu trận đạo, lúc này đã mơ hồ nhìn ra cái hồ nước kia hắn là có các loại pháp trận. Xương cá rất có thể là hấp thu máu tươi, đáng tiếc Đại Hoang chỉ là một khôi lỗi mà thôi, không có một giọt máu nào để có thể bị hấp thu.

Đá xanh bị Mạc Vô Kỵ đưa vào giới chỉ, thứ này vừa nhìn liền không đơn giản, hắn không có khả năng tùy tùy tiện tiện sẽ đưa vào hồ nước. Hắn cũng không tin tên kia tốt bụng như vậy, nguyện ý đưa hắn ra.

Hắn lấy ra Tiên vấn bài trong tay nói:

- Tấm bảng này thật là ngươi luyện chế?

- Không sai, tấm bảng đó đích thật là ta luyện chế, hơn nữa đích xác có thể ra vào Tỏa Tiên Trận.

Vu Mân Giang trầm giọng nói, không vội không nóng nảy.

Cũng không biết có phải hay không là Mạc Vô Kỵ tâm lý tác dụng, hắn hết lần này tới lần khác cảm thụ được bên trong Vu Mân Giang loại này không vội không nóng nảy có một loại lo lắng, dường như lo lắng hắn không có đem đá xanh đưa vào hồ nước.

- Ngươi đã có thể luyện chế ra thẻ bài, vì sao chính bản thân không đi ra?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh hỏi.

- Ta bị một thanh đoản kiếm đâm trúng, đồng thời bị Tỏa Tiên Trận trận kỳ khóa lại, làm sao có thể đi ra ngoài?

Thanh âm kia bất đắc dĩ nói.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhìn về phía bên trái cự thạch, trên cự thạch kia cắm một thanh đoản kiếm:

- Thì ra ngươi chính là tảng đá này a.

- Ngươi quả nhiên có thể nhìn thấu tất cả, không sai, ta chính là tảng đá này, bất quá ta là bị vây ở bên trong tảng đá.

Lần này thanh âm không nữa mờ ảo, mà là thật từ bên trong cự thạch kia truyền đến:

- Tại bên trong Tỏa Tiên Trận, một tảng đá, một cây rơm rạ, một cái vũng nước, đều là cạm bẫy khóa lại người. Ngươi không hiểu Tỏa Tiên Trận, một khi bị khóa lại, ngươi sẽ giống như chúng ta, lại cũng không cách nào đi ra ngoài.

- Nói như vậy ngươi chỉ điểm ta, ta cũng sẽ không bị khóa lại?

Mạc Vô Kỵ ổn định.

- Đương nhiên.

Vu Mân Giang ngạo nghễ nói.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng:

- Ngươi lợi hại như vậy, ngươi thế nào còn bị khóa lại? Ngươi hẳn là thượng thiên mới đúng là.

Nếu không phải hắn có linh nhãn, nói không chừng hắn thật đúng là sau đó hồ nước, kết quả toàn thân vết máu bị này xương cá hút khô. Đối với người như thế, Mạc Vô Kỵ có thể khách khí mới đúng là quái sự.

Vu Mân Giang trầm mặc lại, một hồi lâu mới lên tiếng:

- Vô luận ngươi tin hay không, ta là bị người ám toán. Nếu không, ta cũng không đến mức bị khóa ở bên trong Tỏa Tiên Trận. Nếu mà ngươi hợp tác với ta, ngươi khẳng định có thể đi ra ngoài, nếu mà không hợp làm, với ta mà nói, cũng không có bao nhiêu tổn thất, chỉ là bên trong Tỏa Tiên Trận này nhiều hấp thu nguyên khí kéo dài hơi tàn mà thôi.

- Trả lời ta mấy vấn đề, chúng ta bàn luận chuyện giao dịch hợp tác.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục châm chọc Vu Mân Giang, trầm giọng hỏi:

- Đệ nhất, bằng hữu đó của ta có đúng hay không bỏ mình? Thứ hai, cái xương cá này là chuyện gì xảy ra? Thứ ba ngươi luyện chế Tiên vấn bài mục đích là cái gì?

Vu Mân Giang lần này ngược lại rất dứt khoát:

- Tỏa Tiên Trận sở dĩ kêu Tỏa Tiên Trận, là không có giết chóc. Cho nên chỉ cần bằng hữu của ngươi không bị sát khí lưu lạc giết chết, hắn sẽ

không ngã xuống. Thứ hai xương cá này là thú sủng của ta, chỉ cần nó thu được máu tươi, sẽ khôi phục bộ phận tự do, sau đó đối với ta có trợ giúp. Thứ ba, mục đích ta luyện chế Tiên vấn bài, chính là muốn để cho người ta đi ra ngoài a. Chỉ có người đi ra ngoài, mới có thể có người tiến đến nữa.

- Đá xanh là vật gì?

Mạc Vô Kỵ thấy Vu Mân Giang trả lời dứt khoát, hỏi lần nữa.

Lần này Vu Mân Giang trầm mặc, không trả lời Mạc Vô Kỵ nói.

Mạc Vô Kỵ phỏng chừng tới đối phương cực hạn, không có tiếp tục hỏi sự tình đá xanh, mà là hỏi:

- Đã như vậy, chúng ta đây phải làm thế nào hợp tác? Ngươi cần gì, mới có thể đem ta đi ra?

Vu Mân Giang nghe được Mạc Vô Kỵ bắt đầu tìm kiếm đi ra hợp tác, rồi mới lên tiếng:

- Đệ nhất ngươi lại đem đá xanh trả lại cho ta, đưa vào bên trong hồ nước. Thứ hai ngươi tìm kiếm một món đồ cho ta, chờ lần sau Chư Thần Tháp mở ra sau đó, ngươi lại đem Tiên vấn bài cùng vật kia giao cho một người khác mang tới nơi này. Chỉ cần ngươi phát thệ có thể làm được hai điểm này, ta lập tức có thể cho ngươi tìm được đường đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Đệ nhất, ta sẽ không đem thứ thuộc về ta lại trả lại, thứ hai ta sẽ không tùy tùy tiện tiện phát thệ. Ngươi đã không muốn hợp tác, vậy ta liền chính bản thân tìm đường ra ngoài.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ tụ tập linh nhãn, càng là thận trọng kiểm tra bốn phía. Nếu Vu Mân Giang nói, nơi này từng ngọn cây cọng cỏ đều có thể trở thành bên trong Tỏa Tiên Trận khóa lại sự hiện hữu của hắn, vậy hắn nhất định phải cẩn thận một chút.

- Tốt, ta đồng ý. Ta không cần ngươi phát thệ, chỉ cần ngươi giúp ta tìm được Thượng Cổ chư thần thức hải niệm tinh, ta liền có thể chỉ điểm ngươi đi ra ngoài.

Vu Mân Giang thấy Mạc Vô Kỵ muốn ly khai, nhanh chóng lần nữa kêu lên.

Mạc Vô Kỵ không hiểu hỏi:

- Thượng Cổ chư thần thức hải niệm tinh?

- Đúng, chính là Thượng Cổ chư thần thức hải niệm tinh. Ngươi chỉ cần đi Viễn Cổ Chư Thần các đại chiến trận, liền có thể tìm được. Chờ một chút, ta cho ngươi một quả hàng mẫu, đây là tiểu tử kia trước đây tiến vào Chư Thần Tháp mang tới...

Đang khi nói chuyện, một quả hòn đá đen kịt hạ xuống rơi vào trước mặt Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm thẩm thấu đến đá đen này kiểm tra một phen, xác định không có cạm bẫy sau đó, lúc này mới lại đem này đá đen nhặt lên.

- Tiên Cách Thạch?

Mạc Vô Kỵ một trảo bắt lấy đá đen, liền hiểu đây là vật gì, Bán Tiên Vực Tiên Cách Thạch, trên người hắn có hơn mấy nghìn vạn.

Thì ra thứ này còn là cái gì Thượng Cổ chư thần thức hải niệm tinh, xem ra lai lịch không bình thường a.

- Ngươi biết thứ này?

Vu Mân Giang kích động hỏi.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Thứ này cũng không có gì, chính là Tiên Cách Thạch a. Rất nhiều Thiên Tiên dùng Tiên Cách Thạch chuyển hóa Tiên Cách, sau đó thăng cấp đến đẳng cấp cao hơn.

- Trên người ngươi có hay không?

Vu Mân Giang kích động hỏi.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Ta đã là Đại Chí Tiên, còn cần thứ này làm gì?

Hắn không thừa nhận trên người mình có mấy nghìn vạn Tiên Cách Thạch, thứ này nếu đối phương bức thiết yêu cầu như vậy, vậy phải hảo hảo giao dịch một phen.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 653: Cáo Già

- Vô tri...

Vu Mân Giang cười lạnh hai chữ sau đó, đổi giọng nói:

- Vậy ngươi có thể lấy được thứ này hay không.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói:

- Có thể lấy được...

Vu Mân Giang ừ một tiếng:

- Đã như vậy, ngươi chỉ cần có thể bảo đảm lần sau tiến vào Chư Thần Tháp sau đó mang Tiên Cách Thạch tiến đến, ta liền chỉ điểm ngươi đi ra ngoài. Đương nhiên cam đoan của ngươi, nhất định phải để cho ta tin tưởng.

Mạc Vô Kỵ sửng sốt, đơn giản như vậy? Cả đá xanh cũng không cần? Chẳng lẽ Vu Mân Giang này biết chính hắn nhúc nhích không được, không cách nào bình đẳng đối thoại, lúc này mới phóng thấp điều kiện?

Vô luận là nguyên nhân gì, Mạc Vô Kỵ đều không ăn thua thiệt, hắn rất nhanh thì nói:

- Như vậy đi, ta lưu lại một tia thần niệm ấn ký, một khi ta không đến, tương lai ngươi một khi thoát khốn tùy thời có thể đi tìm ta. Hoặc là ngươi có thể cho người còn lại tiến vào Tỏa Tiên Trận đi tìm ta.

Thần niệm ấn ký thứ này Mạc Vô Kỵ có thể mô phỏng, hắn Trữ Thần Lạc có thể mô phỏng thần niệm ấn ký. Dù cho hắn không tiến đến, tương

lai Vu Mân Giang cũng không cách nào tìm được hắn. Trên thực tế coi như là Vu Mân Giang tương lai có thể tìm tới hắn, hắn điều kiện này cũng không cách nào làm bảo đảm. Nếu là nói điều kiện, đó chính là ăn bánh trả tiền mà thôi.

Mạc Vô Kỵ hết chờ Vu Mân Giang cò kè mặc cả đưa ra cái khác yêu cầu thì, ngoài hắn dự liệu là Vu Mân Giang lại đột nhiên nói:

- Có thể.

Đơn giản như vậy? Mạc Vô Kỵ sửng sốt thần, hắn có chút hoài nghi Vu Mân Giang có thủ đoạn gì. Nhưng này cũng không phải a, dựa theo bình thường tu sĩ đến, thần niệm ấn ký lưu lại sau đó, đích thật là vô luận đi đến nơi nào, đều có thể bị người khác theo dõi. Hắn lưu lại thần niệm ấn ký, tại nhất định trong phạm vi tự nhiên là đi không ra tầm mắt của Vu Mân Giang. Thế nhưng là vũ trụ mênh mông, một khi đi ra nhất định phạm vi, dù cho có thần niệm ấn ký, cũng không nhất định có thể tìm tới.

Này hắn không có cạm bẫy, xem ra Vu Mân Giang này cũng là bất đắc dĩ, chỉ có thể hạ thấp điều kiện hợp tác.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lại đem chính bản thân Trữ Thần Lạc thần niệm sửa đổi một cái, dùng một cái ngọc phù khóa lại ném về phía khối cự thạch kia cắm đoản kiếm.

Ngọc phù vừa rơi xuống đến cự thạch, liền trực tiếp biến mất.

Một lát sau, Vu Mân Giang thanh âm lần nữa truyền ra:

- Tốt lắm, ngươi rất dứt khoát, khối ngọc bài này chỉ thị chính xác cho ngươi đi ra ngoài.

Tiếp theo lại là một khối ngọc bài rơi hướng về phía vị trí Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ mặc cho ngọc bài rơi trên mặt đất, Trữ Thần Lạc thần niệm quét một lần không có vấn đề sau đó, lúc này mới lại đem ngọc bài

nhặt lên, quả nhiên tại bên trong ngọc bài có một cái đường đi chỉ thị mới.

- Ngươi dọc theo cái đường đi chỉ thị này, rất nhanh thì có thể đi ra Tỏa Tiên Trận. Nhớ kỹ giữa chúng ta hợp tác, ta hi vọng ngươi cũng sẽ thành tín giống như ta.

Vu Mân Giang truyền đến thanh âm.

Mạc Vô Kỵ trái lại cau mày, dễ dàng để cho hắn có chút hoài nghi. Thế nhưng là hắn lại tìm không ra nửa điểm kẽ hở, Vu Mân Giang muốn chính bản thân đi ra ngoài giúp hắn tìm kiếm Tiên Cách Thạch, chắc chắn sẽ không đưa hắn vây ở chỗ này. Trọng yếu nhất là khối đá xanh kia, Vu Mân Giang trước dường như rất vừa ý, về sau không hỏi hắn nữa.

- Được rồi, khối đá xanh kia ngươi hay nhất lưu lại. Nếu không, ngươi đi tới trận môn địa phương, vẫn như cũ sẽ bị ngăn cản.

Vu Mân Giang lại nói.

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, trái lại thở phào nhẹ nhõm, lúc này mới như thường nha. Lưu lại đá xanh đó là không có khả năng, hắn có Bất Hủ Giới, tới rồi cửa vào liền đem đá xanh di động đến bên trong Bất Hủ Giới, hắn cũng không tin tại bên trong thế giới của mình còn phải bị Tỏa Tiên Trận ảnh hưởng.

- Đã như vậy, ta đi trước.

Mạc Vô Kỵ cả nói cũng không có nói tới đá xanh, mở ra linh nhãn trực tiếp dọc theo đường đi ra.

Chỉ đi mấy chục thước sau, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được không đúng, từng đạo đáng sợ sát khí không ngừng ở bên cạnh hắn ngang dọc. Có vài đạo sát khí càng là trực tiếp đụng vào hắn Lạc Thư, nếu mà không có Lạc Thư, lúc này hắn đã một cái người chết.

- Vu Mân Giang, ngươi cái lão thất phu này dám gạt ta.

Mạc Vô Kỵ nếu mà lúc này không biết Vu Mân Giang đưa hắn lừa gạt đi khỏi khu vực an toàn, hắn chính là đứa ngốc.

Trong tay hắn dùng một lát lực, ngọc bài liền trực tiếp hóa thành bột mịn.

Tuy rất là phẫn nộ, Mạc Vô Kỵ hay là đang còn nghĩ mình rốt cuộc địa phương nào sai lầm? Để cho Vu Mân Giang nhìn ra hắn không dự định lại đến một chuyến.

Phải biết rằng hắn lưu lại thần niệm ấn ký, tuy không phải là hoàn mỹ hứa hẹn, đã coi như là rất chân thành thủ đoạn. Đối với một cái tu sĩ không muốn thề, lưu lại thần niệm ấn ký chính là lựa chọn tốt nhất. Nếu mà Vu Mân Giang biết mình trên người có Trữ Thần Lạc, Mạc Vô Kỵ là tuyệt đối sẽ không tin tưởng.

Hắn Trữ Thần Lạc không có bất kỳ người nào biết, đây là bí mật của riêng hắn.

Quả nhiên Vu Mân Giang lơ lửng thanh âm rất nhanh thì truyền tới:

- Hiện tại ngươi đã đi ra khu vực an toàn, vô luận ngươi đi bất luận cái gì phương hướng, khắp nơi đều là sát khí. Ngươi có một chap Lạc Thư thật là không tệ, nhưng cũng không cách nào bảo trụ ngươi ở bên trong Tỏa Tiên Trận sống được qua mười năm. Về phần Chư Thần Tháp truyền tống đã đến giờ, ngươi đừng hy vọng bị truyền tống đi ra ngoài, Chư Thần Tháp truyền tống không ảnh hưởng tới Tỏa Tiên Trận.

- Ngươi muốn muốn thế nào?

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, ép buộc chính bản thân tỉnh táo lại, lúc này bất luận cái gì vội vàng xao động chỉ có thể là chuyện xấu. Xem ra chính bản thân trước có thể vào khu vực an toàn, cũng là Tiên vấn bài tác dụng, đó là Vu Mân Giang muốn hắn đến khu vực an toàn.

Vu Mân Giang thản nhiên nói:

- Đệ nhất, lưu lại hết Tiên Cách Thạch trên người ngươi, thứ hai lưu lại đá xanh, sau đó mọi người đường ai nấy đi. Đương nhiên, ta sẽ cho ngươi chân chính đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ ngẩn ra, Vu Mân Giang là làm thế nào biết trên người mình có Tiên Cách Thạch?

Cái ý niệm này chỉ là tại Mạc Vô Kỵ trong đầu vừa chuyển, hắn liền tỉnh ngộ lại. Trước Vu Mân Giang hỏi mình có thể hay không lấy được Tiên Cách Thạch, hắn không chút do dự có thể lấy được.

Xem ra vấn đề ra ở chỗ này, nếu mà trên người hắn không có Tiên Cách Thạch, hắn coi như là trả lời có thể lấy được cũng sẽ nghĩ một cái tới đâu lấy được. Ngắn nữa do dự cũng là do dự, hắn không do dự, người bình thường có lẽ sẽ bỏ qua rơi. Thế nhưng là Vu Mân Giang loại này cáo già, vừa nghe liền đã hiểu.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ dâng lên một loại bất đắc dĩ, cùng loại này cáo già đấu pháp, nửa điểm vô tâm sẽ trúng kế. Nếu như không có trúng kế, hắn còn đang ở một cái khu vực an toàn, chí ít có thể không buồn không lo đi muốn như thế nào rời đi Tỏa Tiên Trận. Mà bây giờ hắn phải đối mặt là, các loại sát khí không ngừng tập kích tới.

Nếu mà chỉ là sát khí đây cũng là mà thôi, hắn còn gặp phải bên trong Tỏa Tiên Trận các loại khóa. Một cây rơm rạ, một tảng đá, một nhánh cây...

Bất luận cái gì đồ đạc hiện ra ở trước mặt hắn, cũng có thể là một thanh khóa bên trong Tỏa Tiên Trận, một khi hắn cũng bị khóa lại, vậy hắn đời này cũng đừng nghĩ đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ một bên khống chế Lạc Thư ngăn trở sát khí tình cờ tới được, một bên ngưng tụ linh nhãn mang theo Đại Hoang tâm di động.

Vu Mân Giang thanh âm không ngừng truyền đến, yêu cầu cùng Mạc Vô Kỵ giao dịch, để cho Mạc Vô Kỵ xuất ra Tiên Cách Thạch. Hiện tại Mạc Vô Kỵ thà rằng mình bị vây ở Tỏa Tiên Trận, cũng không muốn cùng Vu Mân Giang giao dịch. Hắn cả trả lời đều không trả lời Vu Mân Giang, cắm đầu chạy đi.

Vu Mân Giang loại này lão già kia quá mức gian xảo, vô luận làm như thế nào, hắn đều không ăn được. Nếu đã vậy, vậy thì không phải là bình đẳng giao dịch. Không là bình đẳng giao dịch, hà tất còn muốn giao dịch? Mạc Vô Kỵ nhận thức đúng điểm này, chỉ bằng linh nhãn cùng cảm giác đi tới.

Hắn không trông cậy vào đi ra ngoài, hắn chỉ hy vọng có thể tìm tới một cái an toàn giải đất như vừa rồi. Về phần khối kia Tiên vấn bài mang vào trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ ném vào trong giới chỉ.

Quả nhiên, Vu Mân Giang gọi mấy tiếng sau đó, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn vô phản ứng, hắn cũng có chút lo lắng. Hắn lo lắng chính là một khi Mạc Vô Kỵ cách hắn quá xa, hắn coi như là lại đem Mạc Vô Kỵ lưu tại Tỏa Tiên Trận, cũng không cách nào lấy được Mạc Vô Kỵ giới chỉ.

Đáng tiếc hắn nghĩ cẩn mật, Mạc Vô Kỵ cũng không phải đứa ngốc. Chỉ một canh giờ sau đó, Vu Mân Giang liền biết hắn thắng phía trước, thua phía sau.

Dù cho hắn có nữa thủ đoạn, có biện pháp, Mạc Vô Kỵ không để ý tới hắn, hắn cũng là hết cách. Vu Mân Giang trong lòng chỉ có thể phiền muộn, hắn còn chưa từng thấy qua tên gia hỏa như Mạc Vô Kỵ vậy. Chẳng những không có lấy được một điểm chỗ tốt, còn tổn thất một quả thức hải niệm tinh cùng đá xanh trọng yếu nhất.

Cũng may trong tay của hắn còn có một cái thần niệm ngọc bài, chỉ cần có thần niệm ngọc bài, hắn liền có nắm chắc tìm được Mạc Vô Kỵ, sau đó đưa hắn giới chỉ lại đây.

Không đúng... Vu Mân Giang rất nhanh cũng cảm giác được không thích hợp, Mạc Vô Kỵ là cho thần niệm ngọc bài cho hắn, thế nhưng là hắn căn cứ cái này thần niệm ngọc bài tại đây bên trong Tỏa Tiên Trận đều không thể cảm ứng được Mạc Vô Kỵ tồn tại. Này không nên a, coi như là không có cách nào cảm ứng được Mạc Vô Kỵ vị trí, chỉ cần có thần niệm ấn ký, hắn chí ít có thể cảm ứng được Mạc Vô Kỵ tồn tại mới đúng là.

Một cố phiền muộn khí trực tiếp vọt tới đỉnh đầu Vu Mân Giang, hắn bị một cái con kiến hôi đùa bỡn hai lần.

...

- Ầm!

Lại là một đạo kinh khủng sát ý đánh vào bên trên Lạc Thư, mặc dù sát khí toàn bộ bị Lạc Thư ngăn trở, cái loại này cường đại xung lượng hãy để cho Mạc Vô Kỵ ngực cuồn cuộn không thôi, mạch lạc vận chuyển cũng không thẳng đường. Cũng may Mạc Vô Kỵ sớm có kinh nghiệm, hắn biết những sát khí này cũng không phải liên tục, chỉ cần ngăn trở, sau một đạo sát khí sẽ có một đoạn thời gian.

Trên thực tế ở bên trong này sát khí cũng không phải uy hiếp lớn nhất, uy hiếp lớn nhất là các thứ đi lại bên trong Tỏa Tiên Trận, bất luận cái gì vô tâm cũng sẽ bị khóa lại.

Hắn nếu không có linh nhãn, phỏng chừng đã bị một trăm lần khóa lại.

Một tòa cầu đá vòm tinh xảo xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, dưới cầu đá vòm là một đoạn sông không rộng khô cạn. Này cầu đá vòm thoạt nhìn rất là an tĩnh, Mạc Vô Kỵ lại ngừng lại.

Hắn có một loại dự cảm, một khi bước trên này cầu đá vòm, hắn sẽ bị vĩnh cửu khóa tại đây cầu đá vòm.

Không có khả năng lên cầu, Mạc Vô Kỵ vừa mới muốn vòng qua cái này cầu đá vòm, bỗng nhiên trong tay hắn hạt châu màu trắng xuất hiện một đạo nhàn nhạt màu đỏ.

Đây là Kỷ Phi Thiên lưu lại Tầm mạch châu, xuất hiện này màu đỏ là ý nghĩa Kỷ Ly liền ở phụ cận đây? Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động, nhanh chóng thu chân về.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ thu hồi cước bộ trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ nhìn xem thấy phía trước của mình trên mặt đất có một cái nhàn nhạt dấu chân. Cái vết chân này hiển nhiên không phải của hắn, so với hắn dấu chân phải to lớn gấp đôi. Một loại nhàn nhạt nguyên lực khí tức cùng huyền ảo văn lộ bị Mạc Vô Kỵ bắt lấy, phía sau trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ xuất mồ hôi lạnh cả người.

Vừa rồi nếu không phải là Tầm mạch châu xuất hiện màu đỏ, hắn một cước kia liền đạp phải vết chân. Căn cứ hắn tiến vào Tỏa Tiên Trận kinh nghiệm, cái này vết chân nhất định là một thanh khóa bên trong Tỏa Tiên Trận.

- Cảm ơn.

Mạc Vô Kỵ âm thầm cảm tạ Kỷ Ly một câu, giả như không phải là Kỷ Ly đang ở phụ cận, hắn một cước này có thể tránh thoát?

Xem ra trước hắn còn chưa đủ tầm, hắn còn phải cố gắng thêm mới đúng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 654: Kỷ Ly

Dọc theo Tầm Mạch Châu trong tay chỉ vào màu đỏ phương vị, Mạc Vô Kỵ cẩn thận di chuyển tới. Mười thước khoảng cách hắn đủ dùng hơn hai canh giờ, mỗi một khối xuất hiện đá vụn đều bị Mạc Vô Kỵ cẩn thận quan sát. Hắn lúc này mới biết được, trước chính bản thân rời đi khu vực an toàn đi thật lâu cũng không có bị khóa lại, hoàn toàn là bằng vào vận khí.

Bên trong Tỏa Tiên Trận này, khả năng liên tục đi vài dặm cũng sẽ không có một chút nguy hiểm, cũng có khả năng di động vài cm sẽ xuất hiện mấy cái nguy hiểm. Một câu nói, trong này khắp nơi đều là bẫy.

Lại là như thế đi sắp tới hơn hai mươi ngày, Mạc Vô Kỵ mới ngừng lại được, tại địa phương phía trước hắn sáu bảy thước, có một cành liễu. Cành liễu buộc một người nữ tử nắc mặt tiều tụy, tuy khuôn mặt chỉ là lộ ra non nửa, sự mỹ lệ kinh người đã không cách nào che lấp.

Dù cho không biết bị khóa ở nơi này đã bao nhiêu năm, giữa hai lông mày của nàng vẫn như cũ có một loại linh hoạt kỳ ảo hơn hẳn hết thảy. Trên mặt hơi lộ ra tiều tụy, không có cường giả khí thế, trái lại mang theo một loại học thức khí tức.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt hạ xuống rơi vào cành liễu, Liễu Thanh Thúy Bích xanh biếc, thậm chí còn mang theo vài giọt sương sớm.

Liễu Mạc Vô Kỵ đã gặp quá nhiều, nhưng không có rễ cây, không có thân cây, chỉ có một cái cành liễu chẳng biết tại sao rũ xuống, Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên thấy.

Bất quá nơi này là Tỏa Tiên Trận, thấy bất kỳ vật gì, Mạc Vô Kỵ đều không ngạc nhiên.

Nữ tử là bị tơ tằm trên cành liễu trói lại, dường như không thể động đậy. Mạc Vô Kỵ đi tới vài thước, cách cô gái này không tới bốn thước, mới ngừng lại.

Lúc này nàng kia dường như cảm giác được cái gì, mờ mịt ngẩng đầu lên.

Mạc Vô Kỵ nhìn thấy một đôi mắt mệt mỏi, tuy ánh mắt mệt mỏi, thế nhưng là cặp mắt kia vẫn như cũ đẹp làm cho người ta sợ hãi than.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, còn không có hỏi, nữ tử liền nói:

- Là Chư Thần Tháp lại mở ra sao? Ngươi đến từ nơi nào?

Nữ tử đẹp như thế, thanh âm lại khô khốc khàn khàn, hơn nữa nguyên khí phù phiếm. Mạc Vô Kỵ đoán chừng là bởi vì bên trong Tỏa Tiên Trận bị khóa lại thời gian lâu lắm.

Cô gái này hắn là nhìn không thấy hắn, tại bên trong Tỏa Tiên Trận, thần niệm là không có bất kỳ tác dụng. Chẳng những thần niệm không có dùng đc, ánh mắt cũng không có dùng. Hắn có thể thấy, là bởi vì hắn có linh nhãn nhìn thấu hết.

- Không sai, đích thật là Chư Thần Tháp lại mở ra, ta đến từ Chân Tinh...

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh hồi đáp, hắn nhìn chằm chằm ánh mắt người con gái.

Quả nhiên, nghe đc Mạc Vô Kỵ đến từ Chân Tinh sau đó, trong mắt cô gái này đột nhiên xuất hiện một loại kích động, đó là một loại phát ra từ trong lòng kích động cùng khát vọng.

Mạc Vô Kỵ hơi thở phào nhẹ nhõm, sẽ không có sai rồi, nữ tử này chính là Kỷ Ly.

- Cha ta tới Chân Tinh rồi? Hắn hiện tại làm sao? Thương thế bình phục sao?

Liên tiếp vài vấn đề ném đi ra.

Tạm được, không phải là loại ích kỷ. Nếu mà người nữ nhân này vừa mở miệng liền hỏi mình có thể hay không xuất thủ cứu giúp, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng sẽ đối với nàng ấn tượng rơi xuống 0. Trăm thiện hiếu làm đầu, một người cả hiếu đạo đều làm không được, cái khác cũng không cần nói.

Người nữ nhân này vừa mở miệng chỉ lo lắng cha nàng, coi như là có hiếu.

- Xin hỏi ngươi có đúng hay không là Kỷ Ly?

Mạc Vô Kỵ không trả lời lời của cô gái, đi đầu hỏi.

Nữ tử cũng bình tĩnh lại:

- Không sai, ta chính là Kỷ Ly, cha ta gọi Kỷ Phi Thiên, hắn tại trước khi ta tiến vào Tỏa Tiên Trận, nói có thể sẽ đi Chân Tinh.

Mạc Vô Kỵ than thở:

- Cha ngươi đích xác tới rồi Chân Tinh, cũng lưu lại di ngôn mời người tới cứu ngươi...

Nghe được di ngôn hai chữ, Mạc Vô Kỵ thấy Kỷ Ly chảy ra hai mắt nước mắt, không còn nói một chữ nào.

Một lúc lâu sau đó, Kỷ Ly lúc này mới đình chỉ thút thít, nàng nhìn Mạc Vô Kỵ chỗ ở vị trí nói:

- Cảm ơn ngươi có thể đem tin tức cha ta mang đến...

Mạc Vô Kỵ đem Tầm Mạch Châu trong tay thảy qua:

- Hạt châu này là duy nhất đồ đạc cha ngươi lưu lại, hiện tại vật quy nguyên chủ. Cha ngươi tuy rằng mời ta tới cứu ngươi, đáng tiếc thực lực ta thấp, chỉ có thể đem cái này lời nhắn mang cho ngươi. Về phần cứu ngươi, chỉ sợ ta là không làm được.

Kỷ Ly nắm trong tay Tầm Mạch Châu, dường như cảm nhận được phụ thân lại đứng ở trước mặt nàng, lại một lần nữa nhịn không được khóc lên.

Nàng tư chất vô song, từ nhỏ chính là cha mẹ sủng ái. Về sau thực lực của nàng càng là trò giỏi hơn thầy, thắng được phụ thân của nàng.

Chư thần đại chiến bắt đầu sau đó, nàng lo lắng phụ thân, chủ động tới đến chư thần chiến trường, muốn giúp cha nàng một chút, đáng tiếc là, nàng chẳng những không có giúp được cha nàng, còn liên lụy đến phụ thân bị người ám toán thụ thương, chính nàng cũng bị khốn vào Tỏa Tiên Trận.

- Xin lỗi, liên lụy ngươi.

Ngoài Mạc Vô Kỵ dự liệu là, Kỷ Ly cư nhiên hướng hắn nói xin lỗi một câu.

Mạc Vô Kỵ cũng không có để ý Kỷ Ly không nhìn thấy hắn, hắn trực tiếp khoát tay áo:

- Một người muốn đánh một người muốn bị đánh, vô luận nói như thế nào, cái kia khí linh coi như là giúp ta một cái, giúp hắn tới nơi này mang cho ngươi cái tin, coi như là hắn là nên. Gặp lại sau sao?, ta phải đi, chính ngươi bảo trọng.

- Cha ta không có lại đem truyền thừa của hắn cho ngươi?

Kỷ Ly nghi ngờ hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ một nghe nói như thế, trong lòng lại giận. Không phải là giận Kỷ Ly, mà là khí cái kia gian trá khí linh. Để cho hắn mạo cửu tử nhất sinh nguy hiểm tới nơi này, cả Kỷ Phi Thiên nửa điểm chỗ tốt cũng không cho, thật sự là một tên vắt cổ chày ra nước. Trước đây nếu như có thể đạt được Kỷ Phi Thiên một điểm chỗ tốt, hắn cũng không cần một người như vậy vùng vẫy giành sự sống.

- Không có, coi như ta không may, tính toán không lại lão đầu kia.

Mạc Vô Kỵ có chút buồn bực nói:

- Ta ngoại trừ Tầm Mạch Châu này trong tay ngươi, cái khác cũng không có lấy a.

Thật đúng là, ngoại trừ cái này Tầm Mạch Châu ra, Kỷ Phi Thiên đồ đạc hắn đều không có.

- Xin lỗi a, nếu không ta lại đem truyền thừa của ta cho ngươi sao?.

Kỷ Ly nghe được Mạc Vô Kỵ không có gì cả đạt được, cư nhiên mạo hiểm đi tới cái địa phương nguy hiểm này, có chút áy náy nói.

Mạc Vô Kỵ phiền muộn cũng chỉ là một cái thoáng rồi biến mất, chuyện đều đi qua lâu như vậy, hắn cũng sẽ không lưu ý những thứ này. Huống chi Kỷ Ly này nhân phẩm tạm được, chưa tính là giúp bạch nhãn lang.

- Quên đi, ta cũng không cần của cô. Ta ở chỗ này trì hoãn thời gian đủ lâu, ta cần phải kịp thời đi ra ngoài, nếu không chờ Chư Thần Tháp bị giam đóng ta thật phải bị nhốt tại trong này.

Mạc Vô Kỵ không sao cả nói, nếu như là tại trước khi hắn không có thôi diễn ra công pháp của mình, hắn nhất định sẽ mừng rỡ. Hiện tại hắn có rồi truyền thừa cùng công pháp của mình, cái khác công pháp cho dù tốt, hắn cũng nhìn không thuận mắt.

- Thực sự là xin lỗi...

Kỷ Ly còn nói thêm.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than, Kỷ Ly này tuy nói thực lực rất mạnh, tính cách lại tựa hồ như có chút mềm yếu. Vừa rồi đối thoại, liên tiếp nói ba lần xin lỗi.

- Ta đã nói qua không có gì, gặp lại sau.

Mạc Vô Kỵ nói xong, lập tức xoay người.

- Ta là nói, ngươi bây giờ sợ rằng không ra được. Tiến vào Tỏa Tiên Trận thời gian chỉ cần cao hơn ba ngày, liền cũng không cách nào đi ra ngoài. Ngươi tới nơi này hơn nửa tháng rồi sao?.

Kỷ Ly than thở.

Mạc Vô Kỵ sửng sốt, trong lòng trầm xuống, quả nhiên là bẫy người a.

- Không có biện pháp nào sao?

Một hồi lâu Mạc Vô Kỵ mới không cam lòng lại hỏi một câu.

Kỷ Ly trầm mặc xuống, qua mấy phút đồng hồ mới hồi đáp:

- Cũng không phải không có biện pháp nào, nếu mà ngươi là một cái thần trận sư đứng đầu, có lẽ ngươi có thể đi ra ngoài. Còn có ta nghe nói Vu Mân Giang cũng bị khóa ở bên trong khóa thần trận, nếu mà ngươi có thể ở trước khi bị khóa lại tìm được hắn, có lẽ còn có một đường sinh cơ. Một biện pháp cuối cùng, đó chính là ngươi có Tinh Không Bài...

Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ gì là thần trận sư, chợt nghe được Tinh Không Bài có thể đi ra ngoài, cả kinh nói:

- Ngươi nói Tinh Không Bài có thể đi ra ngoài? Dùng như thế nào?

Về phần Vu Mân Giang, Mạc Vô Kỵ nhưng không tin tên này. Có lẽ người này xác thực có thể có biện pháp để cho hắn đi ra ngoài, thế nhưng

muốn cho tên này chỉ điểm hắn đi ra ngoài, phỏng chừng hắn phải mất mấy lớp da mới được. Vu Mân Giang này là tên gia hỏa âm hiểm xảo trá nhất hắn ra mắt, so với ông già câu cá kia còn xảo trá hơn.

Mạc Vô Kỵ vừa hỏi, đã lấy ra Tinh Không Bài. Lập tức hắn liền một nhịp vỗ đầu của mình:

- Thực sự là heo a, Tinh Không Bài là vật gì, tuyệt đối là bảo vật so với Tỏa Tiên Trận này cao cấp hơn vô số.

Quả nhiên ở trên Tinh Không Bài, Mạc Vô Kỵ rõ ràng nhìn thấy bên trong Tỏa Tiên Trận một đường thẳng đường, đường đi này trực tiếp chỉ hướng cửa vào tầng thứ mười bảy. Vô luận Tỏa Tiên Trận có ở đó hay không, đều không thể ngăn cản Tinh Không Bài đường đi chỉ thị.

- Ngươi thậm chí ngay cả Tinh Không Bài cũng có?

Kỷ Ly kinh ngạc hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, vật này cũng là ta cơ duyên xảo hợp lấy được. Hoàn hảo, phía trên này xuất hiện một đường thẳng. A đù, ngươi có thể thấy Tinh Không Bài của ta?

- Tinh Không Bài thật giống như một vì sao, không bị bất luận cái gì không gian cùng thời gian trận pháp trói buộc. Dù cho trong Tỏa Tiên Trận, ngươi vừa lấy ra, ta cũng có thể thấy.

Kỷ Ly giải thích.

Tuy Tinh Không Bài cùng Kỷ Phi Thiên có quan hệ, Mạc Vô Kỵ biết Tinh Không Bài không phải là đồ đạc của Kỷ Phi Thiên. Kỷ Phi Thiên chiếm được Tinh Không Giai sau đó, lại đem Tinh Không Giai phóng ở trên Chân Tinh, kết quả mới đưa tới Tinh Không Bài.

Kỷ Ly nhìn Tinh Không Bài trong tay Mạc Vô Kỵ, thở dài nói:

- Nếu mà ngươi có thể luyện hóa Tinh Không Bài, ngươi lại đem triệt để hiểu rõ tất cả sự vật bên trong Tỏa Tiên Trận này. Ta kiến nghị ngươi đừng luyện hóa Tinh Không Bài này, dùng tu vi của ngươi, muốn luyện hóa Tinh Không Bài sợ rằng không có vài chục vạn năm, vậy là không có biện pháp làm được.

Kỷ Ly là an ủi nói, nàng khẳng định Mạc Vô Kỵ luyện hóa cả đời cũng không cách nào luyện hóa Tinh Không Bài.

- Luyện hóa Tinh Không Bài có thể cứu ngươi đi ra ngoài sao?

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có chút hơi khó, nếu mà luyện hóa Tinh Không Bài có thể cứu Kỷ Ly đi ra ngoài, hắn hiện tại đơn độc đi, dường như có chút không trượng nghĩa.

- Không có khả năng, Tinh Không Bài chỉ là ký ức hết thảy chung quanh thời không, cùng phá trận không có nửa điểm quan hệ. Ngươi có đường đi, muốn đi ra ngoài, cũng là rất khó.

Kỷ Ly trong lòng cảm thán Mạc Vô Kỵ cơ duyên, cũng biết có Tinh Không Bài chỉ là có cơ hội đi ra ngoài, nhưng cơ hội này còn rất nhỏ.

Phải biết rằng tại bên trong Tỏa Tiên Trận, cho dù là một mảnh thông minh, cũng rất khó đi ra ngoài, không muốn nói chỉ có một cái đường đi không tính là an toàn.

- Không sao, chỉ cần có cơ hội là được...

Mạc Vô Kỵ nói đến đây hơi dừng lại một chút, hắn nghĩ tới một chuyện khác. Đó chính là hắn có đường đi là không sai, thế nhưng là Chư Thần Tháp lập tức phải đóng cửa, một khi Chư Thần Tháp đóng, hắn chính là rời đi Tỏa Tiên Trận, vẫn là ra không được Chư Thần Tháp a.

Quên đi, rời đi trước Tỏa Tiên Trận rồi hãy nói, Tỏa Tiên Trận này quá mức quỷ dị. Nếu sớm muộn đều là cản không nổi Chư Thần Tháp

đóng, Mạc Vô Kỵ đơn giản không vội:

- Kỷ Ly sư tỷ, ta có thể thỉnh giáo ngươi hai vấn đề hay không.

Kỷ Ly tu vi và tuổi cao hơn Mạc Vô Kỵ rất xa, để cho Mạc Vô Kỵ gọi một người thoạt nhìn tuổi tác cùng hắn không sai biệt lắm là tiền bối, thực sự không được tự nhiên, còn không bằng gọi sư tỷ cho rồi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 655: Tiên Cách Thạch Tác Dụng

Kỷ Ly cũng không có để ý, thuận miệng nói:

- Ngươi hỏi đi.

- Vấn đề thứ nhất là ta đạt được một phần tảng đá như vậy, ngươi có biết đây là cái gì không? Có tác dụng gì. Vấn đề thứ hai là, ngươi có thể cùng ta nói một chút tại sao lại có chư thần đại chiến sao? Chư Thần Tháp chiến trường lại là chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ nói xong, xuất ra một quả Tiên Cách Thạch ném cho Kỷ Ly.

Vu Mân Giang lưu ý Tiên Cách Thạch như vậy, Tiên Cách Thạch này hiển nhiên là thứ tốt đỉnh cấp. Mạc Vô Kỵ biết Vu Mân Giang sẽ không nói thực với hắn, hắn đơn giản cũng lười hỏi. Hiện tại đụng phải Kỷ Ly, vừa lúc dò hỏi một chút.

- Đây là Niệm Tinh...

Kỷ Ly vừa cầm Tiên Cách Thạch vào tay, liền kích động nói.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, hắn biết Kỷ Ly nhất định sẽ giải thích cho hắn nghe.

Quả nhiên Kỷ Ly rất nhanh thì nhịn được tâm tình kích động, chậm rãi thở dài một hơi nói:

- Nguyên nhân của Chư thần đại chiến ta cũng không biết, chư thần chiến trường phân chia cũng không phải là điều ta có thể biết được, cho

nên vấn đề thứ hai ta không cách nào trả lời ngươi.

Chư thần đại chiến không phải là một lần hai lần, nghe đồn tại thời điểm viễn cổ, thì đã có chư thần đại chiến. Mỗi một lần chư thần đại chiến, đều có vô số cường giả ngã xuống. Những cường giả này tự thân đạo pháp cường đại vô biên, bản thân liền ngưng tụ ra vô số quy tắc chứa trong thiên địa. Thức hải của bọn họ càng là các loại thiên địa quy tắc tổ hợp, sau khi bọn họ ngã xuống, thức hải tán loạn, thế nhưng khí tức đạo niệm quy tắc cũng sẽ không bởi vậy mà biến mất, đi qua năm tháng tích lũy cùng thiên địa đạo vận cọ rửa, tạo thành một loại tinh thể đặc biệt, loại tinh thể này chính là Niệm Tinh.

Mỗi một tấm Niệm Tinh, đều ẩn chứa thiên địa vũ trụ quy tắc khí tức Viễn Cổ, bản thân chúng có đại đạo đạo niệm khí tức. Cho nên đối với bất kỳ một tu sĩ nào mà nói, đều là bảo vật vô giá, thậm chí có thể truy tìm đến một tia khí tức Hỗn Độn khởi nguyên. Đối với chúng ta - những tu sĩ bị khóa ở bên trong khóa thần trận này mà nói, giá trị của Niệm Tinh càng thì không cách nào đánh giá.

Thảo nào trước đây lần đầu tiên tiếp xúc được loại đá đen này, mình cứ cảm giác thứ này có cái gì không đúng. Dường như ẩn chứa một loại thiên địa đạo vận cường đại vậy, thì ra vật này là thức hải cường giả ngưng tụ mà thành, có một tia đại đạo quy tắc của cường giả.

- Còn muốn thỉnh giáo Kỷ Ly sư tỷ, Niệm Tinh đối với các ngươi có tác dụng cụ thể gì?

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền.

Kỷ Ly tiếp tục nói:

- Tỏa Tiên Trận sở dĩ lợi hại, đó chính là đại bộ phận các địa phương đều là thời khắc biến hóa. Ví dụ như địa phương vừa rồi ngươi đi tới rất an toàn, chờ ngươi lại đi một lần, chỗ đó liền có thể có thể thành cạm bẫy. Trước đây cường giả bị nhốt tại bên trong Tỏa Tiên Trận, rất nhiều

người cũng đều là bởi vì thời gian dài tìm không được lối ra, sau cùng bị khóa lại.

Tại bên trong Tỏa Tiên Trận, chẳng những là nguyên lực bị khóa lại, ngay cả thức hải cũng sẽ bị khóa lại. Thế nhưng Tỏa Tiên Trận thiên địa quy tắc cũng không thể trói buộc lại thiên địa đạo vận quy tắc Viễn Cổ Chư Thần cảm ngộ, loại quy tắc này hơn hẳn với quy tắc bên ngoài Tỏa Tiên Trận. Ví dụ như Tinh Không Bài của ngươi chính là loại vật này. Niệm Tinh cũng chính là loại vật này, chỉ là trình độ trân quý xa xa không bằng tinh không bài mà thôi.

Chỉ cần có đầy đủ Niệm Tinh, tu sĩ bị nhốt có thể mượn thần niệm mở ra thức hải bị khóa lại, từ đó tự cứu mình ra. Không chỉ có như vậy, loại Niệm Tinh này đối với chúng ta cảm ngộ thần thông đạo vận, cảm ngộ quy tắc thế giới của mình cũng có trợ giúp vô cùng lớn.

Mạc Vô Kỵ bừng tỉnh hiểu rõ, thảo nào lão già Vu Mân Giang kia bức thiết muốn Tiên Cách Thạch như vậy, thì ra lão gia hỏa kia cũng muốn thoát khốn.

- Thì ra là thế a, chúng ta đều xem thứ này như Tiên Cách Thạch, trước đây rất nhiều bằng hữu của ta đều dùng Tiên Cách Thạch ngưng tụ Tiên Cách.

Mạc Vô Kỵ đáp.

Kỷ Ly thở dài:

- Đây thật là lãng phí bảo vật, Niệm Tinh dùng để ngưng tụ Tiên Cách... Phải lãng phí bao nhiêu bảo vật a.

- Có gì không ổn sao? Có đúng hay không sau khi dùng Niệm Tinh ngưng tụ Tiên Cách, sẽ hạn chế tiên nhân phát triển?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Cái này cũng là điều hắn nghe được, nghe nói rất nhiều thiên tài đệ tử đều không cần Tiên Cách Thạch ngưng tụ Tiên Cách.

Kỷ Ly giải thích:

- Niệm Tinh là thứ đạo vận quy tắc trong thức hải của cường giả Viễn Cổ ngưng tụ ra, nếu như nói có hạn chế, đích thật là có hạn chế, đó chính là hạn chế con đường của ngươi ở trên đường tiến giai của cường giả Viễn Cổ. Nói cách khác, tu sĩ dùng Niệm Tinh ngưng tụ Tiên Cách, chung quy cả đời cũng không cách nào hơn hắn chủ nhân trước đây của Niệm Tinh.

Nhưng cường giả có thể làm cho thức hải mình ngưng tụ Niệm Tinh mạnh mẽ bao nhiêu? Coi như là không cần Niệm Tinh, cũng không có ai có thể cao hơn những cường giả Viễn Cổ này sao?. Rồi lại nói, dùng những Niệm Tinh này xong, sau này cảm ngộ đối với thiên địa đạo niệm càng thêm nhanh chóng và thấu triệt, đây là ưu thế. Những thứ này cũng không tính, Niệm Tinh còn là chí bảo đê luyện khí.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, xem ra chính mình thật đúng là buồn lo vô cớ. Chẳng những là hắn buồn lo vô cớ, mấy tên gia hỏa không hiểu hiệu quả chân chính của Niệm Tinh cũng giống như vậy. Dùng thứ khác ngưng tụ Tiên Cách, có thể tốt bằng dùng Niệm Tinh ngưng tụ?

- Ngươi cũng là dùng Niệm Tinh ngưng tụ Tiên Cách?

Kỷ Ly đột nhiên hỏi.

- Không có.

Mạc Vô Kỵ tâm nói mình căn bản cũng không có Tiên Cách, chẳng những không có Tiên Cách, cả Nguyên Thần cũng không có. Hắn căn bản chính là một người phàm không có Linh Căn, hắn có thể tu luyện tới ngày hôm nay, là bởi vì hắn mở ra mạch lạc tu luyện.

Kỷ Ly tiếp tục giải thích:

- Sở dĩ nói dùng Niệm Tinh loại vật này dùng để ngưng tụ Tiên Cách lãng phí, là bởi vì tu sĩ ngưng tụ Tiên Cách dùng mỗi một tấm Niệm Tinh tiên đạo quy tắc xa không tới một phần vạn trong đó. Niệm Tinh một khi bị rút ra bộ phận tiên đạo quy tắc này, cũng sẽ hoàn toàn tán loạn. Cho nên nói, dùng Niệm Tinh ngưng tụ Tiên Cách là lãng phí lớn nhất.

Thảo nào trước đây Hàn Thanh Như ngưng tụ Tiên Cách dùng hết nhiều Tiên Cách Thạch như vậy, thì ra đều bị nàng đạp hư a.

- Hơn nữa tu sĩ cấp thấp dùng Niệm Tinh ngưng tụ Tiên Cách, còn có một cái tai hoạ ngầm cực lớn...

- Là cái gì?

Lần này Kỷ Ly còn chưa nói hết, Mạc Vô Kỵ liền không kịp chờ đợi cắt đứt nàng nói. Hắn lúc ban đầu mấy người bạn tốt toàn bộ dùng Tiên Cách Thạch ngưng tụ Tiên Cách, nếu có tai hoạ ngầm, vậy cũng thật không ổn.

Kỷ Ly đáp:

- Tuy Viễn Cổ Chư Thần ngã xuống đến bây giờ thời gian đã lâu, vẫn như cũ có chút cường giả có tâm cơ lại đem bản thân một tia niệm ký in vào một ít Niệm Tinh, một khi có người dùng Niệm Tinh loại này, sau cùng rất có thể bị cường giả đoạt xá.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, quả nhiên vẫn có nguy hiểm.

Một lát đi qua, Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Kỷ Ly sư tỷ, ngươi tại sao không hỏi ta có Niệm Tinh không?

Kỷ Ly rất là xấu hổ nói:

- Ngươi cũng không có được thứ gì từ cha ta, còn tới đưa tin cho ta, ta còn có mặt mũi nào hỏi Niệm Tinh của ngươi. Trong giới chỉ của ta mặc dù có ít đồ đạc, nhưng hiện tại ta không thể mở ra chiếc nhẫn của mình.

Nếu cho ngươi giới chỉ của ta, phỏng chừng không mất mấy trăm năm, ngươi cũng không nhất định có thể mở nó ra.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cảm thán, chênh lệch giữa người và người thực sự là quá xa. Nếu mà Vu Mân Giang thành tâm đối đãi mình, hắn cho chút Tiên Cách Thạch căn bản cũng không phải là vấn đề. Với hắn mà nói, Tiên Cách Thạch thật sự không có nhiều chỗ đại dụng.

- Ngươi cần bao nhiêu Tiên Cách Thạch, mới có thể rời đi nơi này?

Mạc Vô Kỵ đột nhiên hỏi.

- Tầm mười vạn Tiên Cách Thạch sao?...

Kỷ Ly có chút không xác định nói.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái nhẫn thảy qua:

- Cái giới chỉ này không cần dùng thần niệm, chỉ cần ý niệm liền có thể mở ra, bên trong có một trăm vạn Tiên Cách Thạch, được rồi, ngươi chờ thêm chút nữa...

Nói xong, Mạc Vô Kỵ lại lấy ra một thủy tinh cầu đưa đường đi chỉ thị trong Tinh Không Bài khắc đi vào, lại ném cho Kỷ Ly:

- Đây là đường đi từ Tỏa Tiên Trận đi ra, tương lai ngươi có thể đi ra ngoài hay không, liền toàn bộ dựa vào chính ngươi.

Kỷ Ly tiếp nhận đồ đạc, nao nao, nàng còn chưa từng thấy qua tu sĩ hào phóng như Mạc Vô Kỵ. Tại giữa bất kỳ tu sĩ nào, ý tứ đều là trao đổi ích lợi. Đồng dạng trao đổi ích lợi là trao đổi đồng dạng đồ đạc, không có không làm mà hưởng.

Nàng cũng không có trợ giúp Mạc Vô Kỵ cái gì, Mạc Vô Kỵ lại đưa ra nhiều Tiên Cách Thạch cho nàng như vậy, nhiều gấp mười lần so với con số nàng nói. Có 100 vạn Tiên Cách Thạch này, nàng có mười phần nắm chắc sẽ thoát ly khỏi cành liễu, khôi phục thân tự do.

Kỷ Ly tâm tư chuyển động, cảm giác mình hiểu ý Mạc Vô Kỵ, liền vội vàng nói:

- Nếu mau mà nói, ta phỏng chừng yêu cầu mấy trăm năm liền có thể thoát thân, chậm mà nói cũng sẽ không cao hơn vạn năm, đến lúc đó ta mang ngươi cùng đi ra ngoài...

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Ta không chờ được lâu như vậy, ta phải đi, chúc ngươi nhiều may mắn, sau này hữu duyên gặp lại sau.

Mạc Vô Kỵ nói xong tụ lên linh nhãn, xoay người rời đi. Cho Kỷ Ly nhiều Tiên Cách Thạch một chút, nếu Kỷ Ly đi ra được, hắn coi như là hoàn thành nhiệm vụ tiến vào Chư Thần Tháp rồi. Huống hồ Kỷ Ly còn là hậu đại của Chân tinh tu sĩ, tiện tay giúp đỡ cũng là phải.

Sắc mặt Kỷ Ly nóng lên, thì ra Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có dự định mời nàng hỗ trợ. Nghĩ tới đây, nàng vội vàng gọi lại Mạc Vô Kỵ:

- Chờ một chút... Ta có một tấm Tinh Khấu, tặng cho ngươi sao?.

Nói xong Kỷ Ly dùng miệng cắn ra một cái vòng cổ trên cổ, chính xác ném tới trong tay Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ tiếp lấy Tinh Khấu, lập tức liền cảm thấy một cổ mùi thơm ngát nhàn nhạt truyền đến, còn có một chút ấm áp. Một loại khí tức ôn nhuận thật lớn từ trong đó thẩm thấu đi ra, Mạc Vô Kỵ liền biết đây tuyệt đối là một món bảo vật đỉnh cấp. Tại trong mắt hắn, hắn cho Kỷ Ly một ít Tiên Cách Thạch căn bản cũng không giá trị nhắc tới, đâu đáng giá so với món bảo vật này.

Không đợi Mạc Vô Kỵ đem Tinh Khấu trả về, Kỷ Ly liền nói:

- Nếu là ngươi không muốn lấy Tinh Khấu, ta cũng không có mặt mũi nhận đồ của ngươi.

Mạc Vô Kỵ nhìn cái Tinh Khấu này như ngôi sao vậy, không thể làm gì khác nói:

- Đã như vậy, vậy sẽ nhận nó.

- Ta có thể biết ngươi tên gì sao?

Kỷ Ly thấy Mạc Vô Kỵ nhận Tinh Khấu, giọng nói nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

- Ta là Mạc Vô Kỵ, một tán tu.

Mạc Vô Kỵ lại đem Tinh Khấu tiện tay đeo trên cổ mình, bắt đầu cẩn thận di động hướng ra phía ngoài.

Bên trong Tỏa Tiên Trận nơi chốn nguy cơ, hắn biết phương hướng nào có thể đi ra ngoài, cũng không dám đi loạn.

...

Tố Tịch đứng lên, bên trong Chư Thần Tháp nguyên khí nồng nặc đến đáng sợ, nàng bế quan mới chỉ mấy năm, cư nhiên vọt vào Đại Chí Tiên cảnh giới. Không chỉ như thế, nàng còn không có gặp được lôi kiếp.

Theo nàng, 3 năm hắn là tới rồi, nàng bây giờ là chuẩn bị đi ra ngoài.

Có lẽ trong số các tu sĩ sở hữu slot tiến vào Chư Thần Tháp, kẻ 3 năm cũng không có tiến vào tầng thứ hai, chỉ có một mình nàng.

Tố Tịch mới vừa đi ra địa phương bế quan, một đạo kịch liệt không gian ba động truyền đến cách nàng không xa. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ nhiều lần căn dặn, nàng cũng không nhịn được muốn tế xuất Đại Khôn Phật Đăng.

- Ầm!

Nửa đoạn cánh tay từ bầu trời nện xuống, trực tiếp đập vào trên mặt đất cách nàng chỉ có hơn mười trượng, sau đó hõm xuống.

Tố Tịch đầu tiên nhìn nhìn thấy là trên ngón tay của nửa đoạn cánh tay này có một cái nhẫn, nàng dùng thần niệm cấp tốc quét một lần xung quanh, không có phát hiện bất luận tung tích khả nghi gì.

Vừa lúc đó, chư thần bài trên người nàng dường như đang run động, từng đạo quang mang hơi yếu phát ra ngoài.

Chư Thần Tháp sắp đóng cửa, Tố Tịch cấp thiết vọt tới chỗ nửa đoạn cánh tay, lại đem chiếc nhẫn kia bắt xuống, thu vào túi quần của mình.

Nàng vừa mới làm xong những thứ này, một đạo nhạt yếu quang mang liền đem nàng cuốn đi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 656: Đoạt Xá

Chư Thần Tháp phía ngoài cùng xuất hiện một cái phù phiếm nhạt màu vàng kim nhạt quảng trường, lúc này màu vàng chung quanh quảng trường sớm đã đứng hơn mấy ngàn người.

Những người này không phải từ Chư Thần Tháp đi ra, mà là ở chỗ này chờ Chư Thần Tháp đóng truyền tống. Chư Thần Tháp đóng sau đó, sở hữu Chư Thần Tháp tu sĩ đều có thể bị truyền tống đến cái này màu vàng trên quảng trường, sau đó từ nơi này màu vàng quảng trường lướt qua Chư Thần Thiên Tiệm lên bờ.

Này phiến màu vàng quảng trường tồn tại thời gian cũng rất ngắn, nhiều nhất là Chư Thần Tháp đóng một canh giờ sau đó, sẽ chỉ là biết biến mất.

Bất quá bất luận cái gì từ Chư Thần Tháp bị truyền tống đi ra tu sĩ, đều có thể trước tiên xuất hiện ở nơi này.

Đại Khôn Phật Tông cường giả Hành Khách, Quảng Hưng hầu như đều muốn phải đứng ở màu vàng kia trên quảng trường đi. Ngoài ra, Lôi Tông Lôi Cốc Vân, Đại Kiếm Đạo Dịch Minh Hồ, những Đại Tiên này đế như nhau đứng đang đến gần màu vàng dọc theo quảng trường. Không chỉ như thế, liên cả Đại Hạo Tiên Môn Đại Tiên đế kim mưa sinh dã đến nơi này.

Chỗ xa hơn, đó là Đan Đạo Tiên Minh minh chủ Tiêu Lễ Thế cùng một gã khác Tiên Đế trung kỳ cường giả.

Về phần Lục Luân Tiên Vực Thiên Đế Cái Ngao cùng Chư Thần Tiên Vực Thiên Đế Âu Cổ còn có Thiên Tiệm Tiên Thành thành chủ Khổ Trục, còn lại là phụng bồi Thái Thượng Thiên khâm sứ đứng ở Chư Thần Thiên Tiệm vùng ven.

Thanh Tiên Lâu Thanh Dương thấy loại này đội hình, cũng là âm thầm lắc đầu. Này Mạc Vô Kỵ đắc tội nhiều người, kết giao bằng hữu ít.

Nơi này tùy tiện một người đều có thể đặt hắn chết mà, mà hắn dựa vào Trác Bình An cũng không ở nơi này. Có thể khẳng định, một khi Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở nơi này, đó là hắn phải chết không thể nghi ngờ, thậm chí sống không bằng chết.

Vô luận Mạc Vô Kỵ làm sao dịch dung, làm sao thay đổi, cũng không cách nào chạy trốn những cường giả này nhìn trộm. Đáng tiếc một người tuổi còn trẻ cường giả, nếu mà không ngã xuống nói, tương lai nhất định là có tốt tiền đồ.

Thanh Dương lắc đầu, nàng cho rằng Mạc Vô Kỵ sở dĩ tìm đường chết, cũng là bởi vì hắn là một cái thất phẩm Đan Đế. Một cái thất phẩm Đan Đế, bình thường bị tôn sùng cùng kính cẩn thật sự là nhiều lắm, để cho hắn quên mất hắn vẫn còn là một cái tán tu. Một cái tán tu có tài hoa đi nữa, không có có chỗ dựa, đó chính là phù vân.

- Ầm!

Chư Thần Tháp bên trong quang mang lóe ra, từng cái một bóng người bị truyền tống đi ra.

Mỗi người đi ra, đều có vài tên tông môn cường giả đi qua đưa hắn bảo vệ, đồng thời bảo vệ lao ra Chư Thần Thiên Tiệm.

Hoàng Sát vừa ra đến, liền đứng ở một bên, chặt chẽ nhìn chằm chằm còn lại tu sĩ. Vô luận Mạc Vô Kỵ làm sao dịch dung, cũng không cách nào chạy trốn ánh mắt của hắn.

Thế nhưng là theo ánh mắt của hắn từ từng cái một tu sĩ trên người đảo qua, hắn dĩ nhiên không có cảm giác được Mạc Vô Kỵ tồn tại.

- Hoàng Sát, có đúng hay không thất bại?

Dịch Minh Hồ thanh âm trầm thấp truyền đến, hắn sớm đã đảo qua một lần, ngoại trừ một người có chút cổ quái nữ tử bên ngoài, hắn cũng không có thấy Mạc Vô Kỵ.

- Ta muốn giết hắn thời điểm, bị Chư Thần Tiên Tông Linh Lộc Nam chặn, ta kỳ quái là Linh Lộc Nam dĩ nhiên cũng không có đi ra. Ta tận mắt thấy Linh Lộc Nam cùng Mạc Vô Kỵ cùng nhau rời đi, lẽ nào hai người này đều vẫn rơi xuống Chư Thần Tháp bên trong?

Hoàng Sát sợ hãi truyền âm nói. Hắn bảo đảm muốn giết rơi Mạc Vô Kỵ, hiện tại hắn cũng không có giết chết.

Dịch Minh Hồ đột nhiên hỏi:

- Thấy Mạc Vô Kỵ cùng Linh Lộc Nam cùng nhau rời đi còn có người nào?

- Còn có Thanh Tiên Lâu Thanh Nhược Nguyệt, tiên đao đạo Đao Phong, còn có một cái ta không biết.

Cát vàng nắm chặt nắm tay, trong lòng có chút hối hận, Mạc Vô Kỵ cho dù chết ở tại Chư Thần Tháp bên trong, hắn cũng không cam lòng. Hắn nói qua phải tự tay giết chết Mạc Vô Kỵ.

- Ngươi có đúng hay không cảm thấy không có thân thủ giết chết Mạc Vô Kỵ, để cho hắn bỏ mạng ở Chư Thần Tháp bên trong?

Dịch Minh Hồ thanh âm nhàn nhạt truyền đến.

Hoàng Sát khom người thi lễ một cái:

- Dà, đệ tử hận không thể lại đem người này nấu hồn đốt đèn.

Dịch Minh Hồ ánh mắt lại từ này từ Chư Thần Tháp đi ra tu sĩ trên người quét một lần, rồi mới lên tiếng:

- Mạc Vô Kỵ rất có thể không có bỏ mạng ở Chư Thần Tháp bên trong, hắn thậm chí tại những người này ở giữa.

- A...

Hoàng Sát sửng sốt thần, thế nhưng là hắn cũng không có cảm ứng được Mạc Vô Kỵ khí tức a. Hắn giết chóc vô số, một khi đối với mỗ một người nổi lên sát tâm, dù cho người này lại dịch dung ngụy trang, hắn vừa thấy được người này, trong lòng vẫn như cũ có một loại sát khí bắn ra.

Dịch Minh Hồ than thở:

- Nếu như có thể đơn giản liền phát hiện sự hiện hữu của hắn, này người này cũng sẽ không có ngày hôm nay loại này thành tựu. Ta tra xét lai lịch của người này cùng qua lại, từ lần đầu tiên xuất hiện ở Vô Sinh Hà sau đó, người này hành sự càng ngày càng già luyện cẩn mật. Không chỉ như thế, hơn nữa hạ thủ tàn nhẫn, tuyệt không dung bất luận cái gì bí mật bị người theo dõi. Nếu là ta không có đoán sai, này Linh Lộc Nam hắn là bởi vì nào đó bảo vật tao ngộ rồi hắn độc thủ.

Hoàng Sát trong lòng bỗng nhiên rùng mình một cái, nếu mà Mạc Vô Kỵ thực sự đáng sợ như thế, vậy hắn làm sao đi tìm? Hắn Đại Kiếm Đạo có nữa địa vị, cũng không có tư cách lại đem sở hữu từ Chư Thần Tháp ra người tới lục soát một vòng. Trừ phi hắn Đại Kiếm Đạo muốn diệt tông không sai biệt lắm.

Dịch Minh Hồ cười lạnh nói:

- Hắn còn sống thì như thế nào? Ta sẽ cho hắn tại Tiên Giới lại cũng vô nơi sống yên ổn.

Dù cho Hoàng Sát giết chóc vô số, quanh năm tại Thi Sơn biển máu bên trong lăn, tại nghe được câu này sau đó, vẫn như cũ theo bản năng rùng mình một cái.

...

Đại Khôn Phật Tông vài tên cường giả cũng ở nơi đây, bất quá bọn hắn biết lúc này Mạc Vô Kỵ có khi là người đi ngăn, bọn họ cũng không có lý do gì đi ngăn cản Mạc Vô Kỵ.

Tại Dịch Minh Hồ nói chuyện với Mạc Vô Kỵ, Lôi Cốc Vân tại kiểm tra mỗi một cái từ Chư Thần Tháp đi ra tu sĩ là lúc, vẫn không nhúc nhích Đại Khôn Phật Tông cường giả Hành Khách bỗng nhiên tiến lên ngăn cản một người cô gái tóc dài:- Vị này nữ thí chủ, xin dừng bước.

Nếu là Mạc Vô Kỵ cũng ở nơi đây, hắn khẳng định rất là sốt ruột. Bởi vì tên nữ tử này chính là Tố Tịch chuyển hóa dung mạo cùng khí tức sau hình dạng.

- Chuyện gì?

Cô gái tóc dài thanh âm có chút lạnh băng, toàn thân không mang theo một tia tình cảm ba động. Một cổ cường đại âm ngoan sát khí đồng thời thẩm thấu đi ra ngoài, hầu như muốn đem chung quanh đây một mảnh toàn bộ tủ lạnh hắn lên.

Hành Khách nhãn thần một trận co rút lại, nhanh chóng hô một cái Phật hiệu:

- A di đà phật, lão nạp vừa rồi nhận lầm người, thí chủ xin cứ tự nhiên.

Cô gái tóc dài lại hừ một tiếng, xoay người cấp tốc vọt vào Chư Thần Thiên Tiệm, rất nhanh thì biến mất.

- Hành Khách sư thúc, tại sao muốn buông tha nàng? Cô gái này dịch dung, hơn nữa ta hoài nghi nàng chính là Tố Tịch. Phải biết rằng này

Mạc Vô Kỵ thế nhưng là thất phẩm Tôn Cấp Đan Đế, luyện chế ra bát phẩm Già Kiền Đan cũng không phải chuyện không thể nào.

Một bên Quảng Hưng nhìn nữ tử bóng lưng biến mất, có chút không hiểu hỏi.

Hành Khách lắc đầu:

- Cô gái này không phải là Tố Tịch, dịch dung cho dù là dùng Già Kiền Đan. Cũng chỉ có thể thay đổi dung mạo cùng khí tức, tuyệt đối không sửa đổi được khí thế cùng công pháp. Cô gái này khí tức quanh người âm lãnh, hơn nữa tu vi mạnh mẽ tuyệt đối, rất có thể là một người Tiên Đế cường giả. Ta Đại Khôn Phật Tông hiện tại trọng yếu nhất là tìm kiếm Đại Khôn Phật Đăng, mà không phải dựng đứng loại này cường địch.

- Tạ sư thúc giáo huấn.

Quảng Hưng nhanh chóng hợp thành chữ thập nói. Tiên Đế là không cho phép tiến vào Chư Thần Tháp, thế nhưng là mỗi một lần Chư Thần Tháp mở ra đều có Tiên Đế tiến vào, đây là công khai bí mật. Hắn Đại Khôn Phật Tông một khi khiêu khích một cái tiến vào Chư Thần Tháp Tiên Đế, hậu quả kia khó có thể dự liệu.

Trên thực tế rất nhiều người đều đang ngó chừng mới từ Hành Khách ngăn cản nữ tử, khi nhìn thấy Hành Khách đều phán định cô gái này không phải là Tố Tịch sau đó, chú ý người lập tức liền dời đi tầm mắt.

Tố Tịch đến từ Tĩnh Tâm Am, công pháp tu luyện cùng Đại Khôn Phật Tông nhất mạch đồng nguyên. Cộng thêm Tố Tịch tu vi rất thấp dưới, mặc kệ nàng làm sao dịch dung thay đổi khí tức, hắn là đều chạy không khỏi Đại Khôn Phật Tông ánh mắt. Hiện tại Đại Khôn Phật Tông đều loại bỏ tên nữ tử này là Tố Tịch, vậy cô gái này tự nhiên không phải là Tố Tịch.

...

Tố Tịch thật giống như làm một cái rất dài mộng bình thường giống nhau, nhưng nàng cảm giác cái này mộng có chút cổ quái, vì cái này mộng dường như tại mông lung trong không để cho nàngtỉnh lại.

Thế nhưng là như vậy sao được? Nàng còn phải báo thù cho sư phụ? Hơn nữa Mạc đại ca còn ở bên ngoài chờ nàng, nếu mà nàng bất tỉnh đến, nàng làm sao báo thù? Mạc đại ca một khi chờ đợi thời gian quá dài, bị người phát hiện làm sao bây giờ?

Tố Tịch mạnh mẽ giùng giằng mở mắt, nàng bỗng nhiên cảm thấy không đúng, thân thể của chính mình dường như không bị chính bản thân khống chế.

- Đoạt xá?

Tố Tịch xuất thân danh môn, sư phụ càng là có thể chiến đấu Đại Tiên đế tồn tại, dù cho nàng xuất môn không nhiều lắm, đã ở trước tiên liền hiểu chuyện gì xảy ra. Có người muốn thôn phệ linh hồn của nàng cùng Nguyên Thần, sau đó nắm trong tay thân thể của nàng.

- Không...

Tố Tịch lập tức liền bắt đầu phản kháng.

- Di?

Đang ở bôn tẩu giữa đó Tố Tịch bỗng nhiên dừng lại đến, lập tức trong mắt bắn ra một đạo cực kỳ ánh sáng âm lãnh, đồng thời hừ lạnh nói:

- Chỉ là một Đại Chí Tiên cũng dám phản kháng, ta nhìn trúng thân thể của ngươi là phần số của ngươi. Giọng nói già nua mang theo một tia khí tức tàn bạo, thật giống như một cái gần xuống mồ lão thái bà.

- Ngươi đi ra ngoài, đi ra ngoài, đi ra ngoài...

Tố Tịch tuy rằng đã trải qua sư phụ ngã xuống, dù sao vẫn là rất đơn giản tinh khiết, nàng căn bản liền không biết hắn là dùng cái gì ác liệt nói đến đuổi đi cái ý nghĩ này lão thái bà muốn chiếm lấy thân thể nàng. Duy nhất có thể làm, chỉ là không ngừng kêu ngươi đi ra ngoài, đi ra ngoài.

Nàng đã hối hận, không nên nhặt lên chiếc nhẫn kia. Thiên hạ quả nhiên sẽ không rơi bánh ngọt, dựa vào cái gì nàng vừa mới đi ra ngoài, thì có một cái nhẫn hạ xuống rơi vào trước mặt nàng?

- Vốn còn muốn từ từ thôn phệ ngươi, ngươi đã không muốn, vậy thì dung hợp ý chí của ta, trở thành ta một bộ phận sao?...

Một cổ cường đại ý niệm hạ xuống rơi vào Tố Tịch trong thức hải, mạnh mẽ muốn thúc giục Tố Tịch hồn niệm niết hóa.

Như một lọ bình đen sẫm mực nước bình thường giống nhau, những thứ này ẩn chứa các loại dục vọng ý niệm trong đầu khí tức điên cuồng rớm hướng Tố Tịch hồn phách.

Thế nhưng rất nhanh, này đoạt xá tàn hồn cũng có chút giật mình. Nàng lần đầu tiên gặp như vậy sạch sẽ hồn phách, nếu không phải này hồn phách bên trong có một tia sát khí chấp niệm, nàng liên cả nửa điểm đều thẩm thấu không đi vào. Tố Tịch hồn phách Nguyên Thần thật giống như một cái giấy trắng bình thường giống nhau, bất luận cái gì dục vọng khí tức, đều không thể ở phía trên tồn lưu lại. Thậm chí sát khí kia chấp niệm tồn tại thời gian quá ngắn, cũng không cách nào trở thành dung hợp phù hợp một chút.

- Đã như vậy, liền trực tiếp thôn phệ sao?.

Đoạt xá sứt mẻ hồn niệm cũng là bất đắc dĩ thở dài, trực tiếp thôn phệ đối với nàng mà nói rất đơn giản, thế nhưng là sau khi cắn nuốt, muốn (phải) hoàn toàn để cho linh hồn thân thể phù hợp, lại phải lãng phí quá nhiều thời gian cùng bảo vật.

- Thôn phệ hồn niệm!

Cái ý niệm này mới vừa mới vừa dậy, Tố Tịch trong thức hải liền đột ngột xuất hiện một ngọn đèn Phật Đăng, này ngọn đèn Phật Đăng thật giống như trong bóng tối minh tháp bình thường giống nhau, để cho Tố Tịch gần Tịch Diệt Nguyên Thần lần nữa tỉnh lại đi.

- Đại Khôn Phật Đăng? Ngươi tại sao có thể có loại vật này?

Đoạt xá tàn hồn khiếp sợ ra.

Tố Tịch lúc này đã đứng ở dưới Đại Khôn Phật Đăng đèn mang, chỉ dẫn lấy từng đạo quang mang phô thiên cái địa vẩy hướng về phía này đoạt xá tàn hồn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 657: Tiên Giới Đệ Nhất Ác Nhân

Chư Thần Tháp được người ta mong đợi bao nhiêu năm rốt cục đóng cửa, nhưng đó cũng không phải kết thúc. Nghe đồn từ bên trong Chư Thần Tháp đi ra có 3 món hơn hẳn cửu phẩm tiên khí, ngoài ra, còn có các loại đỉnh cấp công pháp và hàng loạt bảo vật.

Một phần tông môn thế lực thấp chủ động nhường ra những thứ bảo vật đã bị tiết lộ, tông môn thế lực cường đại còn lại là hùng tâm bừng bừng chuẩn bị tiến thêm một bước. Mà càng nhiều hơn sát phạt bởi vì Chư Thần Tháp đóng vừa mới bắt đầu, những thứ này sát phạt đều không ngoại lệ đều vây quanh Chư Thần Tháp bảo vật.

Cũng trong lúc đó, khâm sứ Thái Thượng Thiên chọn lựa ra thiên tài đệ tử càng là người người ước ao. Tất cả mọi người rõ ràng, những người thiên tài này tiến vào Thái Thượng Thiên, bất luận một vị nào tương lai đều là đứng đầu nhất đại năng giả tồn tại.

Ngoại trừ những thiên tài tiến vào Thái Thượng Thiên, nổi danh còn có một người khác, đó chính là Mạc Vô Kỵ. Nghe đồn Mạc Vô Kỵ bây giờ là thật sự bát phẩm Đan Đế, hắn thông qua Già Kiền Đan từ bên trong Chư Thần Tháp dịch dung đi ra, cư nhiên không có ai phát hiện.

Nhưng lời đồn liên quan tới Mạc Vô Kỵ nhưng cũng không chỉ là những thứ này, toàn bộ Tiên Giới người đều biết, Đại Kiếm Đạo Hoàng Sát tại muốn giết Mạc Vô Kỵ, Chư Thần Tiên Tông Linh Lộc Nam xuất thủ cứu Mạc Vô Kỵ, lại đem Hoàng Sát đánh đuổi. Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ thủ đoạn độc ác, lúc cùng Linh Lộc Nam rời đi, gặp một món Thượng Cổ bảo vật, kết quả Mạc Vô Kỵ ám toán Linh Lộc Nam, lại đem món bảo vật này cướp đi.

Chuyện này sớm đã truyền khắp toàn bộ Tiên Giới, bất luận cái gì tức sạn cùng tiên lâu đều có thể nghe thấy.

Định Pha Tiên Thành, đây là một trong La Lăng Tiên Vực đỉnh cấp tiên thành. Huyền Hà Tiên Tông đang ở Định Pha Tiên Thành, năm đó Vấn Lan Nữ Đế Huyền Hà Chứng Đạo, ở chỗ này sáng lập Huyền Hà Tiên Tông.

Huyền Hà tửu lâu chính là đệ nhất tửu lâu của Định Pha Tiên Thành, nghe đồn năm đó Vấn Lan Nữ Đế đã từng ở chỗ này uống rượu. Hơn nữa Huyền Hà tửu lâu Huyền Hà tiên nhưỡng, cũng đích thật là một trong vài loại tiên rượu nổi danh nhất Tiên Giới.

Cho nên vô luận là đi ngang qua Định Pha Tiên Thành, hay là xung quanh tông môn hoặc là tiên nhân Định Pha Tiên Thành, đều thích đến Huyền Hà tửu lâu ngồi một chút, gọi một bầu Huyền Hà tiên nhưỡng uống một hớp. Dù cho gọi không nổi Huyền Hà tiên nhưỡng tốt nhất, cũng phải gọi một bầu hạng 2.

Cho nên Huyền Hà tửu lâu lầu một đại sảnh, mỗi thời mỗi khắc đều là kín người hết chỗ. Ngày hôm nay nơi này cũng là kín người hết chỗ, lúc này đang có một người tiên nhân xấu xí nói văng cả nước miếng nói về sự tình Chư Thần Tháp. Lúc này hắn vừa mới nói xong chuyện Mạc Vô Kỵ ám toán cứu hắn Linh Lộc Nam, đoạt được đỉnh cấp pháp bảo.

- Cũng sẽ không sao?, ta nghe nói này Mạc Đan Sư rất trọng tình trọng nghĩa. Lôn Thải đại đế bởi vì giết mấy cái tiểu nhị của hắn, hắn thậm chí cùng Lôn Thải đại đế ầm ĩ, người như thế làm sao lại ám toán ân nhân đâu nè?

Bên cạnh có người có chút hoài nghi nói.

Khỉ ốm cười ha ha:

- Đây là biết người biết mặt nhưng không biết lòng, người trước một bộ người sau đó một bộ. Huống chi, tại nơi loại hơn hắn cửu cấp tiên khí

mê hoặc, lại có mấy cái có thể ức chế được tham niệm của mình? Tuy rằng chúng ta khinh bỉ cái kia Mạc Vô Kỵ nhân phẩm, cũng ước ao hắn thu hoạch a.

- Ước ao cũng không phải của ngươi, bất quá họ Mạc này đích xác là một người cặn bã. Ta mới vừa từ Chư Thần Tiên Vực trở về, ta liền nói một chuyện ta tận mắt nhìn thấy.

Một người vẻ mặt hung tợn đại hán đứng lên.

Trong đại sảnh mọi người lập tức đều an tĩnh lắng nghe, đại hán này rất là hưởng thụ loại này chú mục quá trình, trong lòng hắn hưởng thụ, trên mặt lại lạnh lùng nói:

- Trước đây ta tận mắt thấy hắn ở Thiên Tiệm Tiên Lâu cứu Tĩnh Tâm Am thầy trò, trước đây ta còn vì Mạc Đan Sư vỗ tay trầm trồ khen ngợi, hắn làm ta chuyện không dám làm, về sau ta mới hiểu được ý tứ của hắn...

- Có ý tứ gì a?

- Tĩnh Tâm Am Viên Ý tiền bối dầu gì cũng là một cái tiếp cận Đại Tiên đế cường giả, chính là thụ thương lại có thể ngã xuống. Thế nhưng là nàng không giải thích được bỏ mình, sau đó Viên Ý tiền bối đệ tử Tố Tịch liền đi theo bên người Mạc Vô Kỵ. Đáng tiếc là, bởi vì này Đại Khôn Phật Đăng, Tố Tịch cứ như vậy không giải thích được mất tích.

Đại hán tức giận bất bình nói.

- Ngươi là nói Mạc Vô Kỵ vì Đại Khôn Phật Đăng, ám toán Tố Tịch cùng Tĩnh Tâm Am Viên Ý tiền bối?

Có người kinh thanh nói.

Đại hán thở dài:

- Không phải là ta nói, hiện tại tất cả mọi người biết, Mạc Vô Kỵ vì Đại Khôn Phật Đăng, hạ thủ hung ác, cả Tố Tịch khả ái như vậy cùng thế vô tranh tiểu cô nương cũng hạ thủ được. Ngươi cướp đi Đại Khôn Phật Đăng còn chưa tính, cần gì phải sát nhân đâu nè?

- Chuyện này cũng là thật, ta cũng đã nghe nói qua, Mạc Vô Kỵ vì Đại Khôn Phật Đăng, đích thật là giết Tố Tịch thầy trò.

Bên cạnh lại có người phụ họa.

Ở đại sảnh bên góc, một nữ tử cầm bầu rượu trong tay, khí sắc mặt tái nhợt. Nàng tuyệt đối không tin Mạc Vô Kỵ sẽ làm ra loại chuyện này, không ai so với nàng rõ ràng hơn bản tính của Mạc Vô Kỵ. Nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ, nàng Hàn Thanh Như thi cốt sớm đã lạnh lẽo.

Nàng không dám đứng ra giúp Mạc Vô Kỵ nói chuyện, nàng biết một khi nàng có dũng khí đứng ra nói chuyện, nàng một cái Kim Tiên tán tu chút nào không bối cảnh, sẽ bị người ăn đầu khớp xương bột phấn cũng không có.

- Ta không quá tin tưởng, Mạc sư huynh ta cũng đã tiếp xúc qua, tuyệt đối không phải là người như thế.

Một cái thanh âm đột ngột đứng lên nói, cắt đứt mọi người nghị luận.

Đại hán kia đang muốn bão nổi, khi hắn thấy rõ ràng người đứng ra nói chuyện là ai, lập tức đem bão nổi nuốt xuống.

Đùa gì thế, trước mắt nữ tử này thế nhưng là Phiêu Hoa Tiên Cốc Trầm Mộc Tình. Cùng Phiêu Hoa Tiên Cốc đại tông môn so sánh với, hắn là một cái nho nhỏ con kiến hôi.

Đại hán không dám nói Trầm Mộc Tình, không có nghĩa là những người khác cũng không dám nói Trầm Mộc Tình. Một cái thanh âm đồng dạng băng hàn cắt đứt Trầm Mộc Tình nói:

- Ngươi không tin là chuyện của ngươi, không có nghĩa là hắn Mạc Vô Kỵ chưa từng làm những thứ này.

Nói chuyện cũng là một cái nữ tử, tên nữ tử này đôi mắt đẹp oai hùng, cả người khí tức bàng bạc, thực lực so với Trầm Mộc Tình mạnh hơn nhiều lắm.

Trầm Mộc Tình thanh tú đẹp đẽ hơi nhíu lên, nàng biết người này, Ngao Ngu Lộ, Long tộc đệ tử. Long tộc tại Tây Tiệm Hải nhất mạch bị người huyết tẩy sau đó, Tây Tiệm Hải nhất mạch Long tộc đệ tử chung quanh phân tán, hầu như cùng tán tu không có gì khác biệt.

Mặc dù như thế, cũng không có ai dám xem thường Long tộc đệ tử, Long tộc cũng không chỉ có Tây Tiệm Hải nhất mạch.

- Ngu lộ sư tỷ, có đôi khi sự tình không có tận mắt thấy, hay nhất đừng có vội kết luận. Mạc sư huynh quang minh lỗi lạc, ta cũng đã gặp, không phải là cái loại này tiểu nhân hèn hạ.

Trầm Mộc Tình bình tĩnh nói.

- Ha ha, quang minh lỗi lạc...

Ngao Ngu Lộ bỗng nhiên cười ha ha, mắt của nàng trong chỉ có cừu hận, nơi nào nửa điểm ý cười:

- Trầm Mộc Tình, nếu có người giết cả nhà ngươi, giết toàn tông ngươi, ngươi còn có thể nói người kia quang minh lỗi lạc sao? Ngươi còn sẽ cảm thấy người kia không phải là tiểu nhân hèn hạ sao?

Trầm Mộc Tình càng là cau mày nói:

- Ngu lộ sư tỷ, ta rất là đồng tình Tây Tiệm Hải tao ngộ, nhưng Mạc sư huynh mới tu vi gì? Nói chuyện có đôi khi phải để ý sự thực.

Ngao Ngu Lộ một chữ một cái nói:

- Ta nói chính là sự thực, năm đó Tây Tiệm Hải ta bị diệt môn, ta vừa lúc trở lại Tây Tiệm Hải. Ta tận mắt thấy Mạc Vô Kỵ một thân máu tươi từ Tây Tiệm Hải truyền tống cánh cửa đi ra, cái kia truyền tống trận là nơi đi thông Tây Tiệm Hải tông môn. Hơn nữa, trên người của hắn máu toàn bộ là máu tươi của Long tộc đệ tử, cái loại khí tức này ta vĩnh viễn cũng không quên được.

Đối với Mạc Vô Kỵ, Ngao Ngu Lộ đích thật là quên không được. Nàng lúc ban đầu cũng không biết người cùng nàng chạm mặt chính là Mạc Vô Kỵ, nhưng Mạc Vô Kỵ tu vi tuy rằng thấp, nhưng người ta là thất phẩm Đan Đế, chỉ bằng vào một cái thất phẩm Đan Đế, cũng đã tại bảy đại Tiên Vực nổi danh. Nàng Ngao Ngu Lộ muốn không biết cũng không thể, cũng chính là bởi vì đã biết trước đây người từ Long tộc ra là Mạc Vô Kỵ, nàng mới phát thệ phải tìm Mạc Vô Kỵ báo thù.

Trầm Mộc Tình không nói gì, việc này nàng không có thấy, nàng hoài nghi trong đó khẳng định có duyên cớ, bây giờ người ta Ngao Ngu Lộ tận mắt nhìn thấy, nàng không thấy, coi như là cãi lại cũng không thể nào cãi.

- Đúng vậy, hắn Mạc Vô Kỵ đích thật là tu vi thấp. Nhưng hắn là một cái thất phẩm Đan Đế, một cái thất phẩm Đan Đế mời người đi tàn sát ta Long tộc cuối cùng là có cơ hội. Huống chi, một cái thất phẩm Đan Đế còn có thể dụng độc. Trầm Mộc Tình, ngươi còn dám nói Mạc Vô Kỵ cùng sự tình Long tộc không quan hệ?

Ngao Ngu Lộ nghiến răng nghiến lợi.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ biết những thứ này, này thật đúng là oan uổng chết mất. Trước đây hắn chẳng những không có ra tay giết Long tộc, tương phản còn cứu Long tộc hai con rồng lọt lưới. Rồi lại nói, hắn trở thành thất phẩm Đan Đế, đó là chuyện sau đó, thời điểm tại Long tộc, hắn cách thất phẩm Đan Đế còn kém xa đâu nè.

- Ta cũng tin tưởng Mạc Đan Sư ác độc âm ngoan lạt, Thận Mông Sơn tại phát lệnh truy nã Mạc Vô Kỵ, không phải nói Mạc Vô Kỵ phát

rồ, cả Tu Chân Giới Thận Mông Sơn đều tiêu diệt sao? Người như thế chuyện gì làm không được?

- Ai, thật sự là quá hung tàn, giết ân nhân, giết tiểu cô nương, vì tu luyện quả thực không từ thủ đoạn. Thảo nào có thể tuổi còn trẻ liền bước vào thất phẩm Đan Đế, có thể thấy được người này thất phẩm Đan Đế là máu dầm dề chồng chất a.

- Hừ, nếu mà hắn ở chỗ này, ta trong dung dù cho lại không phải là đối thủ, cũng sẽ ra tay. Thế hệ chúng ta tu tiên là vì cái gì? Tiên đạo chính là chính nghĩa đạo, hiện tại Tiên Giới chướng khí mù mịt, chính là bị loại người rác rưởi cặn bã này khuấy hợp.

...

Trong đại sảnh nghị luận không ngừng, Mạc Vô Kỵ lúc này sớm đã thành tội ác đầu nguồn, Tiên Giới đệ nhất ác nhân, nghị luận những người này đều thành chính nghĩa hóa thân.

Lại sau đó, cái gì mà Mạc Vô Kỵ hấp diêm sư muội, cái gì mà Mạc Vô Kỵ thông ass sư huynh, cưỡng gian sư phụ, cái gì mà Mạc Vô Kỵ vì cướp đoạt truyền thừa, ám toán ân sư, cái gì Mạc Vô Kỵ thích dùng tiên nhân Nguyên Thần tu luyện các loại tất cả đều có.

Hàn Thanh Như cố kìm nén xung động đứng lên giải thích, nàng quyết định đi Chư Thần Tiên Vực. Dù cho đi Chư Thần Tiên Vực đối với nàng một nho nhỏ Kim Tiên mà nói, không phải đường đi có thể tưởng tượng, cũng không cách nào ngăn cản quyết tâm của nàng muốn đi tìm tìm Mạc Vô Kỵ.

Nàng tin tưởng Mạc Vô Kỵ không phải là người như thế, lúc này, Mạc Vô Kỵ cần chính là hữu tình, mà mấy người các nàng tiến vào Tiên Giới sau đó, đối với hắn cũng không có bao nhiêu trợ giúp.

Nàng càng là rõ ràng, những tin đồn này tuyệt đối không có khả năng chỉ ở Định Pha Tiên Thành, có thể khẳng định, toàn bộ Tiên Giới đều

đang đồn thổi về Mạc Vô Kỵ.

...

Mạc Vô Kỵ hồi hộp nhìn một miếng nhỏ lưỡi dao mảnh vụn bên cạnh mình không xa, trong lòng vẫn như cũ có chút nghĩ mà sợ. Nếu mà không phải là hắn coi như là tinh thông trận đạo, liền trúng chiêu. Cái lưỡi dao mảnh vụn này bên trong ẩn chứa cường đại thần thông khí tức, Mạc Vô Kỵ không có để ý, chuẩn bị nhặt lên, phát hiện một đạo ẩn nấp đến hầu như không nhìn thấy trận văn, lúc này mới nhanh chóng rút tay về.

Ai có thể nghĩ tới một khối pháp bảo mảnh vụn, cũng là cạm bẫy bên trong Tỏa Tiên Trận? Nơi này có đại chiến, lưu lại một tấm mảnh vụn không phải là rất như thường sao? Đây quả thực quá bẫy người, Mạc Vô Kỵ quyết định từ giờ trở đi đến đi ra ngoài, coi như là gặp Ngũ Hành Châu hắn cũng không nhặt.

Mạc Vô Kỵ mới vừa vừa nghĩ đến cái này, hắn liền thực sự nhìn thấy một quả hạt châu. Hạt châu lớn chừng hai quả đấm, toàn thân đều để lộ ra một loại nhàn nhạt khí tức thuộc tính thủy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 658: Tiên Thể Ba Tầng Cùng Tàn Hố

Nếu như nói còn có cái gì hấp dẫn Mạc Vô Kỵ hơn so với thăng cấp cửu phẩm Đan Đế, vậy hiển nhiên là Ngũ Hành Châu. Hiện tại tại trước mắt hắn hiển nhiên là một quả Thủy Nguyên Châu, nếu như tại địa phương khác nhìn thấy Thủy Nguyên Châu, Mạc Vô Kỵ tiêu phí bất cứ giá nào cũng muốn đem hạt châu này cầm vào tay, thế nhưng Thủy Nguyên Châu này, Mạc Vô Kỵ cũng không dám động.

Đây là bên trong Tỏa Tiên Trận, bên trong Tỏa Tiên Trận hắn mới vừa vừa nghĩ đến Ngũ nguyên châu, nơi này liền xuất hiện một quả Thủy Nguyên Châu, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ hoài nghi nơi này có phải hay không là có ảo trận. Hoặc là nói nơi này không có ảo trận, Thủy Nguyên Châu này Mạc Vô Kỵ cũng không dám lấy đi.

Không dám lấy đi là một chuyện, lực hấp dẫn Thủy Nguyên Châu là một chuyện khác. Dù cho biết rõ Thủy Nguyên Châu này mình không thể lấy đi, linh nhãn của Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ tụ tập tại Thủy Nguyên Châu này.

Đủ xem hơn nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ vững tin Thủy Nguyên Châu này không có cạm bẫy. Nguyên bản Mạc Vô Kỵ quyết tâm không cầm Thủy Nguyên Châu, lúc này lại bắt đầu dao động. Chỉ cần lấy được Thủy Nguyên Châu, hắn Bất Hủ Giới sẽ có thủy, khoảng cách hoàn thiện là gần hơn một bước.

Lại qua một hồi lâu, hắn vẫn còn là thở dài, thực lực của hắn quá thấp, có cạm bẫy hắn cũng nhìn không ra.

Người tối kỵ chính là tham, nếu như ngay cả mạng nhỏ cũng bị mất, hoặc là bị khóa ở bên trong Tỏa Tiên Trận, Ngũ Hành Châu cho hắn nhiều hơn nữa, thì có ích lợi gì?

Nhẹ nhàng thở dài một hơi, Mạc Vô Kỵ dứt khoát thu hồi ánh mắt của mình, bắt đầu lại dò đường. Vô luận Thủy Nguyên Châu này có phải thật hay không, hắn hiện tại đều không muốn.

Con đường tu luyện đích xác yêu cầu phấn đấu, nhưng đó cũng là thành lập tại dưới khả năng tình huống phấn đấu. Nếu như ngay cả nửa phần nắm chắc cũng không có, vậy thì không phải là phấn đấu, đó là ngốc nghếch liều mạng.

Chỉ vừa quay đầu lại, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên cảm giác được tâm cảnh của mình mở rộng rất nhiều, ý nghĩ cũng biến thành rõ ràng, giờ khắc này hắn có mười phần nắm chặt trùng kích cảnh giới Đại La Tiên.

Lòng tham quả nhiên có thể che mờ tâm trí.

Vài canh giờ sau đó, Thủy Nguyên Châu đã bị Mạc Vô Kỵ bỏ rất xa phía sau.

Mạc Vô Kỵ có linh nhãn, thậm chí Trữ Thần Lạc cũng có thể mở rộng một điểm khoảng cách, hắn vẫn là chậm rãi một chút dựa theo Tinh Không Bài chỉ thị mà di động. Hắn chẳng những không có vận dụng bản thân Trữ Thần Lạc thần niệm, cả nửa điểm phương hướng lệch khỏi quỹ đạo cũng sẽ không. Tỏa Tiên Trận đẳng cấp rất cao, không có Tinh Không Bài, hắn cả đời này cũng đừng nghĩ đi ra ngoài. Có rồi Tinh Không Bài, hắn tuyệt không thể bởi vì lỗ mãng lãng phí cơ hội duy nhất này.

Cứ như vậy đi chừng hơn một năm thời gian, Mạc Vô Kỵ lần nữa từ bên trong hai thanh cự kiếm đi ra, hắn mới hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm.

Quay đầu lại xem Tỏa Tiên Trận mênh mông mông lung, trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ mà sợ. Hắn có thể thoát ly Tỏa Tiên Trận, ngoại trừ Tinh Không Bài cùng vận khí ra, còn có chính bản thân linh nhãn.

Loại này đại trận, căn bản cũng không phải là kiến hôi hắn có thể vào. Trước đây khí linh kia bảo hắn tiến vào Tỏa Tiên Trận cứu Kỷ Ly, hiển nhiên không có đem sống chết của hắn để ở trong lòng. Đó là hắn không biết Tỏa Tiên Trận đáng sợ, nếu như trước đây hắn biết Tỏa Tiên Trận là loại này đẳng cấp, hắn cũng không dám tùy tiện đáp ứng lão đầu kia.

Bất quá bị nhốt tại bên trong Tỏa Tiên Trận đã hơn một năm thời gian, Mạc Vô Kỵ cũng không phải là không có thu hoạch, chí ít hắn tùy thời có thể thăng cấp Đại La Tiên, thứ hai hắn đối với trận đạo am hiểu càng là khắc sâu. Chung quy có một ngày, hắn có thể bằng vào năng lực của mình dễ dàng ra vào Tỏa Tiên Trận này. Thậm chí có một ngày, chính hắn cũng có thể bố trí loại đại trận này.

Chư Thần Tháp sớm đã đóng, Mạc Vô Kỵ cũng biết mình không cách nào bị truyền tống đi ra ngoài. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hắn đã là rất may mắn. Ở lại Chư Thần Tháp, so với ở lại bên trong Tỏa Tiên Trận phải hạnh phúc hơn nhiều. Chí ít hắn có thể tùy thời di động, chí ít còn có thể tùy tiện tu luyện. Nếu bị khóa ở bên trong Tỏa Tiên Trận, hắn hiện tại chỉ có thể chờ chết.

Mười sáu ngày sau, Mạc Vô Kỵ tại lối vào tầng thứ mười tám cùng tầng mười bảy thăng cấp Đại La Tiên thành công.

Giống như trước thăng cấp Đại Ất Tiên, vẫn là không có đưa tới bất luận cái gì lôi kiếp.

Tầng thứ mười tám cùng tầng thứ mười bảy Mạc Vô Kỵ đều hơi tìm kiếm, không có tìm được nửa cây tiên linh thảo, cũng không có tìm được chút pháp bảo mảnh vụn nào.

Một tháng sau, Mạc Vô Kỵ đi tới tầng thứ nhất Tỏa Tiên Trận.

Mạc Vô Kỵ sớm đã dự định được rồi, nếu mà tầng thứ nhất không có cửa ra, hắn sẽ tiếp tục ở đây tu luyện, đợi tới Tiên Vương cảnh giới, lại nghĩ biện pháp.

Để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi chính là, hắn tới Chư Thần Tháp tầng thứ nhất sau đó, Tinh Không Bài cư nhiên xuất hiện một đường thẳng, đường đi này dường như cho thấy Chư Thần Tháp đi xuống còn có một tầng.

Vô luận có đúng hay không, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ tại vị trí hắn mới vừa tới đến tầng thứ nhất lưu lại một viên thủy tinh cầu chỉ đường đi. Giả như Kỷ Ly có năng lực rời đi Tỏa Tiên Trận, nàng sẽ có thể căn cứ đường đi này để đi ra ngoài.

Một ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ cũng có chút không giải thích được bỗng xuất hiện ở Chư Thần Thiên Tiệm. Vừa quay đầu lại nhìn lên, sớm đã đã không còn Chư Thần Tháp. Hắn chỉ nhớ rõ hắn là theo đường đi Tinh Không Bài chỉ thị mà đi, khi hắn đi tới cuối, quanh thân một trận dễ dàng, sau đó liền xuất hiện ở bên trong chư thần Tiên Hào.

Mạc Vô Kỵ còn muốn hồi tưởng một chút có đúng hay không tại tầng thứ nhất Chư Thần Tháp có một cái cửa truyện tống trận là lúc, từng đợt nổ vang chi âm tại đỉnh đầu của hắn vang lên.

Sau một khắc, một đạo tiếp theo một đạo lôi hồ liền phô thiên cái địa đập hướng về Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ bị lôi kiếp đánh lén cũng không phải một lần hai lần, lôi hồ vừa đưa ra, hắn liền hiểu là chuyện gì xảy ra. Hắn thăng cấp Đại Chí Tiên cùng Đại La Tiên, căn bản cũng không có gặp phải lôi kiếp. Hiện tại hắn mới vừa rời đi Chư Thần Tháp, lôi kiếp này tìm hắn đòi nợ đây mà.

Đổi thành trước khi luyện thể, Mạc Vô Kỵ nhất định là tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích, sau đó thông qua hấp thu lôi kiếp lôi nguyên phương thức đến suy yếu lôi kiếp hồ.

Hiện tại hắn không chút do dự lấy ra Hư Không Niết Bàn Căn, lúc này hắn luyện thể vô hạn tiếp cận tiên thể, tại bên trong Chư Thần Thiên Tiệm độ kiếp, mượn Hư Không Niết Bàn Căn chuyển hóa tiên thể, đó mới là hay nhất không hơn.

- Rầm rầm ầm!

Đợt thứ nhất hơn mười đạo lôi hồ không hề sai lầm liên tiếp không ngừng đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, Hư Không Niết Bàn Căn trôi lơ lửng tại trước người Mạc Vô Kỵ tại dưới công pháp luyện thể cũng bắt đầu hòa tan, từng đạo màu tím sương mù từ bên trong Hư Không Niết Bàn Căn thẩm thấu ra, bị thân thể Mạc Vô Kỵ hấp thu không dư thừa 1 giọt nào.

Tuy lúc này Mạc Vô Kỵ tu vi cũng không có thay đổi, khí thế của hắn cũng đang không ngừng tăng cường, thân thể cũng đang không ngừng thăng hoa.

Lúc ban đầu, lôi hồ đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, còn có thể mang theo máu tươi cùng vết máu. Tới phía sau, lôi hồ hạ xuống rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, chỉ có thể lưu lại một từng đạo vết tích màu đen.

Bộ xương trong cơ thể Mạc Vô Kỵ bắt đầu phát sinh từng đợt ca ca âm hưởng, dường như đang không ngừng vỡ vụn, vừa tựa hồ đang không ngừng tổ hợp. Chính là huyết dịch của hắn cũng đang không ngừng quay cuồng, một phần tạp chất bị tống ra bên ngoài cơ thể. Tới rồi phía sau cả mạch lạc cũng bắt đầu biến hóa, mở rộng...

Đại Chí Tiên cùng Đại La Tiên hai trọng lôi kiếp hợp cùng một chỗ hạ xuống, uy lực mạnh mẽ tuyệt đối, thật giống như không có chừng mực giống nhau, một sóng tiếp theo một sóng, liên miên không ngớt.

Cũng may vị trí của Mạc Vô Kỵ là trong chỗ sâu chư thần Tiên Hào, nơi này quanh năm bị sương mù dày đặc bao phủ lại, có chút động tĩnh lớn gì, cũng sẽ không khiến cho người khác chú ý.

Lôi kiếp hồ đánh xuống đủ một ngày, mới dần dần tiêu tán. Mạc Vô Kỵ lúc này toàn thân quần áo đều bị lôi kiếp đánh thành hư vô, Hư Không Niết Bàn Căn cũng hoàn toàn biến mất.

Trong cơ thể cuồn cuộn khí tức cũng hòa hoãn xuống, bộ xương trở nên cứng cỏi. Một loại cường đại phát ra từ bên trong khung xương xông lên đầu, Mạc Vô Kỵ mở mắt. Lúc này body của hắn hầu như hoàn mỹ, một phen luyện thể xong, dung mạo càng đẹp trai giống với khi hắn ở trên địa cầu.

Có lẽ tới ngày hôm nay, hắn mới miễn cưỡng có thủ đoạn tự bảo vệ mình. Mạc Vô Kỵ luyện thể mượn thủ đoạn của Viễn Cổ Vu Tộc, nhưng trong đó đại bộ phận hầu như tất cả đều là chính hắn suy nghĩ ra được. Hắn lại đem tiên thể chia làm chín tầng, Mạc Vô Kỵ cảm giác hắn lần này độ kiếp niết bàn sau đó, thân thể cường độ ít nhất là tiên thể tầng ba.

Loại này luyện thể cường độ, coi như là thân thể một phần Tiên Đế cũng không mạnh hơn hắn. Tại Tiên Giới rất nhiều Tiên Đế cũng không luyện thể, bọn họ chỉ tu đạo thuật Nguyên Thần, đối với thân thể coi trọng xa xa không bằng Mạc Vô Kỵ.

Không phải là những Tiên Đế này không biết chỗ tốt của thân thể cường đại, mà là tu đạo lại luyện thể thật sự là quá khó khăn. Trước tiên trở ngại, tu đạo hầu như chiếm cứ 99% thời gian, nào có nhiều thời gian như vậy đi luyện thể? Huống hồ tiên nhân chỉ cần tu đạo sao? Dù cho không học đan khí hai đạo, bất kỳ một tiên nhân nào, ít nhất phải xuất ra một bộ phận thời gian đến học tập trận đạo.

Thứ hai là trở ngại công pháp phù hợp, một phần đỉnh cấp đạo pháp cùng luyện thể là có xung đột, loại này xung đột, chỉ có thể để cho rất nhiều người lựa chọn một loại trong đó. Thứ ba là trở ngại tài liệu, Mạc Vô Kỵ nếu mà không phải là gặp Hư Không Niết Bàn Căn, hắn chỉ có thể dùng Bất Diệt Thánh Trúc thăng cấp tiên thể. Dùng Bất Diệt Thánh Trúc thăng cấp tiên thể, so với Hư Không Niết Bàn Căn mà nói, kém không phải là một cấp bậc.

Mạc Vô Kỵ rất là hài lòng đánh ra vài đạo Thanh Thủy Quyết lại đem chính bản thân rửa sạch một lần, đổi lại một bộ quần áo sạch. Có thể trong thời gian ngắn bước vào Đại La Tiên, lại thăng cấp tiên thể tầng ba, còn có cái gì không hài lòng? Hắn cho là mình lần này thu hoạch lớn nhất không phải là tiến vào Chư Thần Tháp, mà là chiếm được Hư Không Niết Bàn Căn.

Tại Mạc Vô Kỵ chuẩn bị liên lạc một chút Tố Tịch, lại có một loại hiểu ra xông lên đầu.

Vừa vung tay, Bán Nguyệt Trọng Kích liền xuất hiện ở trong tay, Mạc Vô Kỵ hư không đứng ở bên trong Chư Thần Thiên Tiệm, Bán Nguyệt Trọng Kích trong tay mang theo một đạo bán hồ đánh ra.

- Ca ca!

Không gian phát ra từng trận tiếng nổ tung âm vang, một đạo kích vết dài chừng mười trượng rõ ràng bị Mạc Vô Kỵ từ hư không bổ đi ra. Đạo kích vết một lúc lâu cũng không có tán loạn, qua đủ mấy hô hấp thời gian, đạo kích vết trái lại bộc phát rõ ràng, trong đó sát ý như nẩy mầm giống bình thường giống nhau, bỗng nhiên kích động ra, như một vòng lại một vòng sóng gợn khuếch tán ra.

- Rầm rầm ầm!

Kích vết khuếch tán ra sát ý rất nhanh thì đánh tới chung quanh một phần vật tàn dư, những thứ này tàn dư đồ đạc tại bên trong Chư Thần Thiên Tiệm, bị sát ý va chạm tấn công, lập tức liền nổ tung thành hư vô.

Mạc Vô Kỵ khiếp sợ nhìn một kích mang tới sát khí ba động, trong lòng hoàn toàn hiểu là chuyện gì xảy ra. Kích ảnh của hắn cư nhiên có thể lưu lại sát ý, một khi đối thủ không chú ý, tuyệt đối sẽ bị sát ý hắn lưu lại đánh cho thương nặng. Không chỉ như thế, thứ này còn là skill AOE mạnh. Cái loại này kích ảnh như sóng gợn sát ý, hầu như lan đến bên ngoài cả lĩnh vực của hắn.

Một kích đó hắn là hắn bị ảnh hưởng sát khí của những Viễn Cổ cường giả lưu lại bên trong Chư Thần Tháp, đi qua bắt Khai đạo lạc mà có, tại sau khi thăng cấp Đại La Tiên, tự nhiên mà tạo thành sát chiêu của mình.

Sau này một chiêu này sẽ gọi là tàn hố, vừa có thể một kích bổ ra lạch trời, còn lưu lại sát khí. Chờ tàn hố tàn dư sát khí có hơn ba đạo, sẽ không thua skill mặt trời lặn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 659: Tiết Lộ Hành Tung

Một ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ có chút lo lắng rời đi Chư Thần Thiên Tiệm. Hắn gửi liên tiếp hơn mười đạo tin tức cho Tố Tịch, thế nhưng là không có một đạo tin tức nào trả lời hắn.

Tố Tịch tiểu cô nương này hắn có chút lý giải, nếu mà không phải là xảy ra chuyện gì, nhất định sẽ trước tiên hồi âm cho hắn.

Chẳng lẽ nói Tố Tịch là dịch dung bị người khác phát hiện, sau đó xảy ra chuyện gì? Mạc Vô Kỵ càng nghĩ càng khả năng, Già Kiền Đan là không sai, nhưng mấy tên gia hỏa theo dõi hắn cùng Tố Tịch đều là cường đại, thậm chí Đại Tiên đế đã có mấy cái. Trong lúc vô tình có lẽ còn không có phát hiện, một khi có ý định điều tra, Già Kiền Đan dịch dung bị bại lộ rất như thường.

Mạc Vô Kỵ vừa nghĩ tới Tố Tịch khả năng bị Đại Khôn Phật Tông mang đi, lập tức chính là lòng nóng như lửa đốt. Đại Khôn Phật Tông hòa thượng nhưng không có tên quang minh chính đại như cái tên tông môn, một khi Tố Tịch rơi tại trong tay bọn họ, dữ nhiều lành ít.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ trước tiên vội vã đi trước Thiên Tiệm Tiên Thành. Nếu là Đại Khôn Phật Tông bắt được Tố Tịch, Thiên Tiệm Tiên Thành chung quy có một chút tin tức.

So với trước khi Chư Thần Tháp mở ra, người ở Thiên Tiệm Tiên Thành giảm đi rất nhiều. Bất quá vẫn là lui tới, phi thường náo nhiệt.

Mạc Vô Kỵ lúc này dịch dung thành một cái trung niên tán tu, hắn vừa tiến vào tiên thành liền cấp thiết đi tới một nhà tiên tức lâu gần nhất.

Loại chuyện này, tại bên trong tiên tức lâu hỏi thăm là thích hợp nhất.

Tại đồng thời Mạc Vô Kỵ vừa mới nhảy vào cửa Thiên Tiệm Tiên Thành, một người nam tử vóc người thấp bé trên đầu mang mũ tán tu liền đứng lên. Hắn lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ bóng lưng, cắn răng nghiến lợi nói:

- Họ Mạc, lão tử liền biết ngươi sẽ trở về Thiên Tiệm Tiên Thành. Lấy đồ đạc của Thái Sử Tiêu ta, cứ đi như thế sao? Đừng có nằm mộng. Gia gia đánh không lại ngươi, cũng sẽ không để tiện nghi cho ngươi chiếm.

Mi tâm của hắn lại có một linh nhãn giống như Mạc Vô Kỵ, chỉ là linh nhãn này lóe lên rồi biến mất.

Mạc Vô Kỵ thật đúng là không nhìn lầm hắn, những Thiên Hoang Thảo đó cùng Hư Không Niết Bàn Căn chính là Thái Sử Tiêu lưu lại. Thái Sử Tiêu có hai cái đặc thù bản lĩnh, đó chính là khứu giác cùng dự cảm. Đừng xem Mạc Vô Kỵ từ hư vô không gian rời đi hồi lâu, Thái Sử Tiêu vừa tiến vào hư vô không gian, thì đã biết kẻ lấy đi đồ của hắn là Mạc Vô Kỵ.

Với hắn mà nói, hư vô niết bàn căn mới đúng là lớn nhất tạo hóa, hiện tại lớn nhất tạo hóa bị Mạc Vô Kỵ cướp đi, hắn há có thể cam tâm?

Từ Chư Thần Tháp đóng lại, hắn vẫn ở chỗ này chờ Mạc Vô Kỵ. Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ rời đi Chư Thần Tháp sau đó sẽ đến một chuyến Chư Thần Thiên Tiệm, đây chỉ là hắn dự cảm.

Kết quả Mạc Vô Kỵ bị vây ở bên trong Tỏa Tiên Trận, đã hơn một năm thời gian cũng không có xuất hiện. Thái Sử Tiêu này cũng có kiên trì, đã hơn một năm thời gian liền ở chỗ này chờ Mạc Vô Kỵ. Vốn dựa theo ý tứ của hắn, hắn là chuẩn bị chờ Mạc Vô Kỵ rời đi Thiên Tiệm Tiên Thành sau đó, đối với Mạc Vô Kỵ đánh lén. Chỉ cần tại lúc Mạc Vô Kỵ không có phóng xuất Tiên Khôi, đánh lén tới Mạc Vô Kỵ, hắn liền có thể thu hồi đồ đạc của mình.

Ngày hôm nay tại cảm thụ được thực lực của Mạc Vô Kỵ xa xa hơn hắn sau đó, hắn quyết đoán bỏ qua ý nghĩ đánh lén Mạc Vô Kỵ, thậm chí ngay cả hư vô niết bàn căn cũng bỏ qua. Hắn dự cảm đến một khi hắn động thủ với Mạc Vô Kỵ, hắn sẽ hữu tử vô sinh.

Hắn không đối phó được Mạc Vô Kỵ, luôn có người có thể đối phó Mạc Vô Kỵ. Hắn Thái Sử Tiêu tuyệt đối không phải là thứ hèn nhát bị thua thiệt liền nuốt xuống.

Sau nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ từ bên trong một nhà tiên tức lâu đi ra, trên mặt hắn lo lắng cũng không có yếu bớt bao nhiêu. Tố Tịch đích xác không có bị hiện, cái này cũng không có thể xác định Tố Tịch đã an toàn, cũng có khả năng Tố Tịch căn bản cũng không có từ Chư Thần Tháp đi ra.

Tố Tịch hắn hiện tại cũng là bất lực, Mạc Vô Kỵ quyết định trước đi một chuyến Tiêm Giác Tiên Khư, dù sao nơi đó là sản nghiệp thứ nhất của hắn. Hắn yêu cầu cặn kẽ hỏi một chút, tại Lôn Thải tiêu diệt hắn Thiên Cơ Đan Các sau đó, có còn người sống sót hay không.

Từ Thiên Tiệm Tiên Thành đến còn lại Tiên Vực truyền tống trận cực ít, chỉ có một cái truyền tống trận, còn là ba năm trước đây tạo dựng lên.

Lại nói tiếp thành lập cái truyền tống trận này quan hệ với Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ tiến vào Chư Thần Tháp sau đó, Đại Hạo Tiên Môn chủ động bỏ vốn cùng Đại Kiếm Đạo liên hợp thành lập truyền tống trận từ Đại Ấp Tiên thành đến Thiên Tiệm Tiên Thành.

Đại Ấp Tiên thành ở vào vùng ven Linh Thiên Tiên Vực, cái chỗ này thành lập truyền tống trận đến Thiên Tiệm Tiên Thành, có thể rút ngắn hành trình thời gian các Tiên Vực còn lại đến Chư Thần Tiên Vực.

Nếu như không có cái này truyền tống trận, Mạc Vô Kỵ muốn đến Tiêm Giác Tiên Khư, chỉ có thể bằng vào bản thân Phi Toa chậm rãi bay qua.

Hiện tại hắn có thể trước truyền tống đến Đại Ấp Tiên thành, sau đó từ Đại Ấp Tiên thành lại truyền tống. Cứ như vậy, hắn chí ít có thể tiết kiệm mấy tháng thời gian.

Bởi vì truyền tống trận từ Thiên Tiệm Tiên Thành đến các Tiên Vực còn lại chỉ có một, cho nên cái truyền tống trận này thời khắc đều là vận hành liên tục. Mạc Vô Kỵ chính là mua truyền tống phiếu, cũng chỉ có thể xếp hàng chờ.

Mạc Vô Kỵ căn bản liền không biết, tại thời điểm hắn xếp hàng chờ, một cặp mắt đã theo dõi hắn, đồng thời đem hành tung của hắn toàn bộ tiết lộ đi ra ngoài.

...

Đại Ấp Tiên thành nguyên bản chỉ có thể coi như là một cái bậc trung tiên thành tương đối thông thường, từ khi thành lập một cái truyền tống trận đến Chư Thần Tiên Vực Thiên Tiệm Tiên Thành sau đó, nơi này liền dần dần phồn hoa, thậm chí có xu thế hướng Đại Tiên thành phát triển.

8 phương tiên tức lâu, một trong 3 nhà tiên tức lâu lớn nhất Đại Ấp Tiên thành.

Một người nữ tử mặc tiên tức lâu tiểu nhị tiên phục đang bưng một bầu tiên rượu cẩn thận lên lầu, cô gái này thoạt nhìn dung mạo rất bình thường, trên thực tế người thực lực hơi chút cao một chút là có thể nhìn ra nàng thoáng che đậy dung mạo của mình. Chỉ là loại chuyện này nhiều lắm, dù cho biết một tiểu nhị che đậy dung mạo của mình, cũng sẽ không có người đi lưu ý hoặc là theo dõi.

Cô gái này chính là Hàn Thanh Như, nàng chuẩn bị đi Thiên Tiệm Tiên Thành. Tới rồi Đại Ấp Tiên thành sau đó, nàng mới biết mình điểm ấy tiên tinh xa xa thiếu để mua vé truyền tống trận. Về phần bay đến Thiên Tiệm Tiên Thành, không nói thực lực của nàng thì dữ nhiều lành ít, coi như là bình yên vô sự, cũng không biết mất bao nhiêu năm mới có thể đến.

Cho nên nàng nhận lời vừa làm tiểu nhị tích lũy tiên tinh, một bên cũng có thể tại bên trong tiên tức lâu hỏi thăm một phần tin tức về Mạc Vô Kỵ. Hàn Thanh Như làm việc kỹ lưỡng, lại rất có thể tùy mặt gửi lời, rất nhanh liền được tiên tức lâu tán thành. Một phần chủ yếu rượu và đồ nhắm vào phòng kín, nàng cũng có thể tiếp nhận.

Ngày hôm nay nàng đưa rượu vào phòng kín cho hai tiên trận sư, Hàn Thanh Như còn nghe chấp sự nói, bảo nàng nhất định phải cẩn thận một chút, không nên chọc khách nhân mất hứng.

Hàn Thanh Như bưng bầu rượu chạm vào căn phòng kín cấm chế, cấm chế mở ra, trong gian phòng ngồi hai gã nam tử. Bên trái mặc áo xám, trên mặt có chút lấm tấm, bên phải nam tử vóc người hơi lùn, thoạt nhìn dường như tương đối lung lay. Nàng đầu tiên là kính cẩn hành lễ, nàng chưa kịp đem bầu rượu đưa đến trên bàn, một đạo phi kiếm liền nhanh chóng rơi xuống.

Hàn Thanh Như nhanh chóng xem thời cơ né qua một bên, nam tử ục ịch thần niệm chỉ là đảo qua tiếp được phi kiếm, liền mặt mang sắc mặt vui mừng đứng lên:

- Dư huynh, Mạc Vô Kỵ này đã xuất hiện ở Đại Ấp Tiên thành. Đại Kiếm Đạo cùng Đại Hạo Tiên Môn mời chúng ta tham gia tiên hủ đại trận bố trí... Ngạch, ngươi đi ra ngoài trước, nơi này không có chuyện của ngươi.

Nói phân nửa, dường như nhớ lại Hàn Thanh Như ở một bên, nam tử ục ịch đối với Hàn Thanh Như vung tay lên.

- Dạ.

Hàn Thanh Như cố nén nội tâm nôn nóng, lại đem bầu rượu bỏ xuống, chậm rãi lui ra ngoài. Thế nhưng nàng cũng không có hỗ trợ đánh lên cách âm cấm chế, không chỉ như thế, bước đi còn thật chậm.

Cũng may hai người căn bản cũng không có lưu ý một cái tiểu nhị nho nhỏ, nam tử áo xám nghi ngờ nói:

- Vậy tới kịp sao?

- Ngươi cũng không phải không biết Thiên Tiệm Tiên Thành cái kia truyền tống trận phải chờ bao lâu, chí ít còn có hơn một canh giờ thời gian. Mạc Vô Kỵ giảo hoạt gian trá, bên người còn có một cái Tiên Đế Tiên Khôi, nhiều lần thong dong chạy thoát. Chỉ có đưa hắn dẫn vào tiên hủ đại trận, mới có thể không có sơ hở. Hơn nữa truyền thư phi kiếm nói lần này đầu lĩnh bố trí tiên hủ đại trận chính là Thất khúc trận đạo Đại Tiên trận sư, Nặc Nhất tiền bối. Chúng ta tham gia lần này bày binh bố trận, chẳng những có thể từ nơi Nặc Nhất tiền bối học được nhiều thứ, còn có thể có phong phú thù lao, ngoài ra, bắt được Mạc Vô Kỵ loại này ác nhân, đối với thanh danh của chúng ta cũng là một tốt chỗ.

Ục ịch nam tử cười hắc hắc nói.

Phía sau Hàn Thanh Như đã đầy mồ hôi nhỏ giọt, đáng tiếc nàng căn bản là liên lạc không được với Mạc Vô Kỵ.

Tiên hủ đại trận nàng cũng đã nghe nói qua, người dù mạnh hơn nữa tiến vào tiên hủ đại trận, cũng thành cá trong chậu, lại đi không xong.

Huống chi còn có đông đảo cường giả bảo vệ đại trận, Mạc Vô Kỵ có thông thiên năng lực, tiến vào tiên hủ đại trận, cũng là một đường chết.

Đại Ấp Tiên thành đến Thiên Tiệm Tiên Thành truyền tống trận là thành lập tại ngoài Đại Ấp Tiên thành, Mạc Vô Kỵ nếu như từ Thiên Tiệm Tiên Thành truyền tống đến Đại Ấp Tiên thành, hắn sau khi ra ngoài bước đầu tiên nhất định là tiến vào Đại Ấp Tiên thành cửa thành.

Dù cho Hàn Thanh Như không hiểu trận đạo, nàng cũng có thể nghĩ tiên hủ đại trận chính là Đại Ấp Tiên thành. Chỉ cần Mạc Vô Kỵ bước vào Đại Ấp Tiên thành, vậy thì đồng nghĩa với vào tiên hủ đại trận.

Lại đem Đại Ấp Tiên thành xem như tiên hủ đại trận, còn có một cái chỗ tốt chính là không có khả năng làm cho Mạc Vô Kỵ cảnh giác. Dù sao một cái tiên thành bố trí các loại các dạng pháp trận đều là bình thường, tiên thành nào không có các loại pháp trận?

Nàng chỉ là một Kim Tiên, có thể làm gì?

Hàn Thanh Như càng nghĩ tay càng mềm, nàng không rõ ràng lắm Mạc Vô Kỵ làm sao lại tiết lộ hành tung của mình.

...

Cũng trong lúc đó, hơn mười Đạo Quang mang trực tiếp hạ xuống rơi vào ngoài Đại Ấp Tiên thành, từng đạo khí tức cường hãn của tu sĩ nhanh chóng từ trên phi thuyền hạ xuống.

Thành chủ Đại Ấp Tiên thành Võ Đằng càng là tự mình đứng ở cửa thành nghênh tiếp, Đại Ấp Tiên thành gần có đại sự sinh, hắn há có thể không biết?

Đối với Đại Hạo Tiên Môn cùng Đại Kiếm Đạo cùng với Lôi Tông vài đại tông môn liên thủ tại Đại Ấp Tiên thành bố trí tiên hủ đại trận, hắn là toàn lực phối hợp.

Mạc Vô Kỵ loại hung nhân này, cả Tiên Đế cũng dám giết, hắn một cái thành chủ nho nhỏ còn không thể trêu vào. Về phần Đại Kiếm Đạo, Đại Hạo Tiên Môn, Lôi Tông những cường giả này, hắn càng là không thể trêu vào.

Rất nhanh hắn đã nhìn thấy hơn mười cường giả nhanh chóng đi hướng cửa thành, Võ đằng nhanh chóng tiến lên khom người thi lễ nói:

- Đại Ấp Tiên thành Võ đằng ra mắt Lôi trưởng lão, ra mắt Kim trưởng lão, ra mắt Dịch tông chủ, ra mắt Nặc Nhất tiền bối.

Lôi Cốc Vân, Kim Vũ Sinh cùng Dịch Minh Hồ những người này là Đại Tiên đế không sai, thế nhưng là Nặc Nhất danh tiếng cũng không

nhỏ so với bọn hắn. Nặc Nhất thế nhưng là Thất khúc trận đạo trận đệ nhất đạo cường giả, bàn về địa vị, cũng chỉ là dưới người như Hứa Tục Nhân mà thôi. Cũng chỉ có Lôi Tông, Đại Kiếm Đạo liên thủ với Đại Hạo Tiên Môn, mới có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế mời được Nặc Nhất tới.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 660: Vì Sao?

Mạc Vô Kỵ đứng lên, dựa theo nhân số truyền tống trong đại sảnh, đến phiên hắn truyền tống còn thời gian nửa nén hương.

Đối với một cái tu luyện giả mà nói, nửa nén hương thời gian thật sự là bé nhỏ không đáng kể. Nhưng Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác có một loại cảm giác bất an tâm thần, dường như hắn bị người nhìn trộm vậy.

Thần niệm đảo qua đại sảnh, lại đích thật là không ai nhìn trộm. Chẳng lẽ là mình thăng cấp quá nhanh, tâm tình bất ổn? Thế nhưng là hắn tại buông tha Thủy Nguyên Châu sau đó, tâm tình rõ ràng tăng lên một cái đẳng cấp lớn. Nếu không hắn không bất an như vậy, Mạc Vô Kỵ đối với Già Kiền Đan rất có lòng tin, trừ phi là Đại Tiên đế chuyên chú theo dõi hắn, thậm chí còn không phải là bình thường Đại Tiên đế.

Lập tức Mạc Vô Kỵ liền lắc đầu, nếu mà không phải là Đại Tiên đế theo dõi hắn, ai có thể nhìn ra hắn là Mạc Vô Kỵ? Hoặc là linh nhãn, bằng không là thủ đoạn khác.

Làm sao trùng hợp như vậy? Coi như là hắn có linh nhãn, cũng cần ngưng tụ sau đó mới có tác dụng. Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ để cho tâm tình của mình an tĩnh lại, vô luận như thế nào, hắn đều làm xong tất cả chuẩn bị.

- Mời người phía sau lục tục tiến vào truyền tống trận...

Tu sĩ khống chế truyền tống trận hô lên, Mạc Vô Kỵ biết đến phiên hắn.

Hắn theo vài tên tu sĩ bước vào truyền tống trận.

Truyền tống trận từ Thiên Tiệm Tiên Thành đến Đại Ấp Tiên thành coi như là viễn trình truyền tống trận, Mạc Vô Kỵ loại tu vi này cũng có thể cảm nhận được một phần nhỏ nhẹ mơ hồ.

Bất quá loại không gian truyền tống này tốc độ đích thật là nhanh, chỉ mười mấy hô hấp thời gian, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được dưới chân chạm đất, hắn biết mình đã hạ xuống rơi vào Đại Ấp Tiên thành truyền tống trận.

Đại Ấp Tiên thành truyền tống trận là thành lập ở phía ngoài cửa thành, nguyên nhân chủ yếu là lượng người đi quá lớn, tu sĩ lui tới quá mức phức tạp.

Mạc Vô Kỵ vừa ra truyền tống trận, cái loại này tâm tình bất an liền càng rõ ràng hơn. Hắn ngẩng đầu nhìn cửa thành Đại Ấp Tiên thành xa xa, hơi có chút không giải thích được.

Đại Ấp Tiên thành hắn chưa có tới, nơi này hết thảy đều lộ ra bình tĩnh không gì sánh được, tu sĩ lui tới hiển nhiên không ai đi nhằm vào hắn.

Bất kể như thế nào, hắn muốn đi Tiêm Giác Tiên Khư, hay là muốn vào Đại Ấp Tiên thành, từ Đại Ấp Tiên thành lựa chọn truyền tống trận rời đi.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, có lẽ hắn quá mức nhạy cảm một phần. Đại Ấp Tiên thành loại địa phương này, coi như là có Tiên Đế ra tay với hắn, thì tính sao? Chỉ cần hắn đưa ra Đại Hoang, hắn có thể tại Đại Ấp Tiên thành đi ngang, có cái gì phải lo lắng?

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây, trong lòng buông lỏng rất nhiều, bất an đều tựa hồ đang từ từ biến mất.

Đại Ấp Tiên thành từ khi có rồi đến Thiên Tiệm Tiên Thành truyền tống thông đạo sau đó, nơi này thường xuyên có đông đảo tu sĩ ngoại lai lui tới. Mạc Vô Kỵ bên trong hỗn loạn mọi người đi về Đại Ấp Tiên thành, căn bản cũng không có nửa điểm đột ngột.

Một người nữ tử mặc váy xanh, khuôn mặt tiều tụy đang cau mày chậm rãi ra khỏi thành. Tuy cô gái này khuôn mặt hơi lộ ra tiều tụy, nhưng tuyệt sắc dung tư của nàng rất nhanh thì hấp dẫn đông đảo ánh mắt. Huống hồ tên nữ tử này dường như đang suy nghĩ gì chuyện, cư nhiên đi ở giữa đường còn không tự chủ, coi như là không muốn bị người chú ý cũng không thể.

Một nữ tử dung mạo vô cùng xinh đẹp, chỉ có tu vi Kim Tiên chọc người chú mục đi ở giữa đường như vậy, đã có vài tên tu sĩ tu vi cao một chút chuẩn bị tiến lên đến gần.

Đi về cửa thành Đại Ấp Tiên thành, Mạc Vô Kỵ tự nhiên là liếc mắt một cái liền nhìn thấy nữ tử đó.

Hàn Thanh Như? Mạc Vô Kỵ cước bộ dừng lại, hắn thật không ngờ sẽ ở Đại Ấp Tiên thành loại này Tiên Vực gặp Hàn Thanh Như. Hàn Thanh Như tới nơi này làm gì?

- Thanh Như sư tỷ, ngươi tại sao lại ở chỗ này?

Mạc Vô Kỵ lập tức tiến lên ngăn cản Hàn Thanh Như, đồng thời truyền âm nói cho Hàn Thanh Như, hắn chính là Mạc Vô Kỵ.

Hàn Thanh Như dự định vừa nhìn thấy Mạc Vô Kỵ liền kêu Mạc Vô Kỵ trốn, tại Mạc Vô Kỵ đi hướng nàng, nàng liền biết mình quá ngây thơ rồi. Một đạo thần niệm như có như không uẩn quấn tại trên người nàng, chỉ cần nàng nếu kêu lên Mạc Vô Kỵ trốn, có lẽ nàng nói không có nói ra, hắn cũng sẽ bị đạo thần niệm này nghiền thành hư vô.

Hàn Thanh Như hít một hơi thật sâu, nàng có chút cảm kích Mạc Vô Kỵ tặng rất nhiều Tiên Cách Thạch cho nàng ngưng tụ Tiên Cách, tuy

nàng tu vi tốc độ chưa tính là rất nhanh, nhưng là đạo niệm của nàng so với tu sĩ cùng giai phải mạnh mẽ hơn nhiều. Loại thần niệm này như có như không uẩn quấn tại bên cạnh nàng, Kim Tiên khác tu sĩ căn bản là không cảm thấy, nhưng nàng có thể cảm giác rõ rệt.

Hàn Thanh Như nhanh chóng lui về phía sau vài bước, cùng Mạc Vô Kỵ kéo ra khoảng cách, đồng thời đưa tay chỉ Mạc Vô Kỵ lớn tiếng quát lên:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi cái này phát rồ tên gia hỏa, vì vài món pháp bảo, ngươi giết ân nhân, hại người vô tội. Ta coi như là mắt bị mù, cư nhiên quen biết ngươi loại này tên gia hỏa. Người vừa tới a, người này chính là Mạc Vô Kỵ, cái kia dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào Mạc Đan Sư, chỉ bất quá bây giờ hắn dịch dung...

Hàn Thanh Như hầu như trong thời gian ngắn nhất, lại đem những lời này nói ra. Nàng nói xong những lời này sau đó, phía sau càng là mồ hôi lạnh phun ra. Nàng biết này một đạo thần niệm uẩn quấn tại trên người nàng dời đi rồi, có lẽ là nàng nói quá nhanh, có lẽ là đạo thần niệm này dường như biết giết nàng cũng sẽ kinh động Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ? Tiên Giới đệ nhất ác nhân?

Tại Tiên Giới có lẽ ngươi có thể không biết có mấy cái Đại Tiên đế, có thể không biết Hứa Tục Nhân, thậm chí có thể không biết các Đại Tiên vực Thiên Đế là ai. Thế nhưng tại Tiên Giới, không có ai không biết đệ nhất ác nhân là ai.

Mạc Vô Kỵ, một cái phát rồ tu sĩ. Giết cứu hắn Linh Lộc Nam, vì Đại Khôn Bảo Đăng, giết Tĩnh Tâm Am thầy trò. Vì Long tộc một món bảo vật, hắn lại cùng thần bí cường giả tàn sát Long tộc. Thậm chí cùng nhau tàn sát Long tộc thần bí cường giả đều bị người hấp thụ đi ra ánh sáng, đó chính là Bình An Giác Trác Bình An.

Kẻ người người gọi đánh, cư nhiên xuất hiện ở Đại Ấp Tiên thành.

Nguyên bản vài tên tiên nhân đi ở bên người Mạc Vô Kỵ cấp tốc tránh ra, sau đó đề phòng tế xuất pháp bảo chăm chú nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

...

- Ba!

Ngồi ở cửa thành một nhà tiên tức lâu, Dịch Minh Hồ chờ Mạc Vô Kỵ tiến vào tiên hủ đại trận, sắc mặt tái xanh đem bầu rượu trong tay nện xuống đất.

- Nữ nhân này là người nào? Lại dám chỉ ra thân phận của Mạc Vô Kỵ?

Dịch Minh Hồ trong mắt hỏa diễm phun ra.

Chỉ kém mấy chục thước, khoảng cách mấy chục thuớc nữa, Mạc Vô Kỵ tiến vào Đại Ấp Tiên thành, hắn coi như là một tia sáng, cũng đi không xong.

Nhưng tại đây bên trong khoảng cách mấy chục thuớc, hắn cư nhiên bị người cản lại. Nếu như là tu sĩ khác bị cản lại còn chưa tính, Mạc Vô Kỵ là tu sĩ khác sao? Hắn không vào tiên hủ đại trận, sẽ không có ai dám nói có thể bắt hắn lại.

- Đã tra được, cô gái này gọi Hàn Thanh Như, trước đây quen biết cùng Mạc Vô Kỵ tại Vĩnh Anh Giác, về sau mỗi người phi thăng Tiên Giới. Tới Tiên Giới sau đó, hai người đã không có sẽ liên lạc lại qua.

Chỉ hơn mười hô hấp, quan hệ giữa Hàn Thanh Như cùng Mạc Vô Kỵ liền xuất hiện ở trong tay Dịch Minh Hồ.

Trên thực tế tin tức liên quan tới Mạc Vô Kỵ sớm đã bị chỉnh lý qua, hiện tại Hàn Thanh Như khôi phục dung mạo ngăn cản Mạc Vô Kỵ, tự nhiên là trước tiên đã bị người nhận ra.

- Người nữ nhân này tại ngăn cản Mạc Vô Kỵ, không cho hắn tiến vào Đại Ấp Tiên thành?

Lôi Cốc Vân giọng nói có chút âm lãnh.

Lôi Tông một người Tiên Đế đều bị Mạc Vô Kỵ giết, hắn không giết Mạc Vô Kỵ, tuyệt không sẽ bỏ qua.

Đại Hạo Tiên Môn đại trưởng lão Kim Vũ Sinh cũng là một người Đại Tiên đế, cùng Lôi Cốc Vân thô bạo bất đồng, hắn càng là lộ ra âm trầm một phần. Lúc này ở nghe Dịch Minh Hồ cùng Lôi Cốc Vân nói xong, hắn lắc đầu:

- Chỉ sợ không phải như vậy.

Thấy ánh mắt của mọi người đều nhìn mình, Kim Vũ Sinh lúc này mới tỉnh táo nói:

- Các vị thử nghĩ một cái, chúng ta liên thủ bố cục bày tiên hủ đại trận mới bao lâu thời gian? Trước sau không tới hai canh giờ. Hàn Thanh Như là tu vi gì, một cái nho nhỏ Kim Tiên mà thôi, nàng làm sao có thể biết việc này?

- Ta đã hiểu, ta đây là mang tảng đá đập chân của mình.

Dịch Minh Hồ xoa xoa cái trán, có chút im lặng nói.

Kim Vũ Sinh gật đầu:

- Minh hồ huynh nói không sai, hiện tại Tiên Giới của người nào danh tiếng rất thối? Hiển nhiên là cái kia Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ giết ân nhân, giết Tố Tịch khả ái như vậy tiểu ni cô, còn diệt Long tộc. Cả Lôn Thải đại đế cường giả loại này cầu đến trước mặt hắn, đều thấy chết mà không cứu được. Người như thế, dù cho là bằng hữu của hắn cũng không muốn cùng hắn cùng nhau. Chính như Minh hồ huynh nói, người này tại Tiên Giới đã không có nơi sống yên ổn.

Mạc Vô Kỵ tại Tiên Giới không có nơi sống yên ổn, chính là trước đây Dịch Minh Hồ thiết kế. Ban đầu sau khi biết Mạc Vô Kỵ đơn độc trốn đi, hắn liền bắt đầu thu thập Mạc Vô Kỵ tư liệu, sau đó bắt đầu đi tát nước dơ trên người Mạc Vô Kỵ.

Có thể nói, hiện tại tại Tiên Giới, thực sự không người nào nguyện ý nói mình quen biết Mạc Vô Kỵ. Hàn Thanh Như loại phản ứng này, thật sự là tại trong tình lý.

Nói xong những thứ này, Kim Vũ Sinh ngữ điệu thoáng dừng một chút:

- Cho nên ta cho rằng Mạc Vô Kỵ tại sau khi giết con kiến hôi kia, vẫn như cũ sẽ tiến vào Đại Ấp Tiên thành. Người này càn rỡ vô biên, căn bản cũng không sẽ đem Đại Ấp Tiên thành để ở trong mắt, chúng ta không cần đi rút dây động rừng.

- Kim huynh nói không sai. Chúng ta tiếp tục chờ, một khi Mạc Vô Kỵ đích xác không nghĩ đến Đại Ấp Tiên thành, chúng ta lập tức vận dụng phương án thứ hai.

Dịch Minh Hồ gật đầu, Đại Ấp Tiên thành tới gần Tiên Vực vùng ven, Mạc Vô Kỵ có Tiên Khôi hỗ trợ, nếu mà rút dây động rừng, thực sự khả năng để cho Mạc Vô Kỵ chạy trốn.

...

Mạc Vô Kỵ sắc mặt lạnh lẽo, hắn ngừng lại bình tĩnh nhìn Hàn Thanh Như, trước đây bị người yêu phía sau ám toán đều có thể phát sinh tại trên người hắn, còn có chuyện gì là không thể phát sinh?

Mặc dù hắn rất không tin Hàn Thanh Như sẽ như vậy, nhưng sự thực đang ở trước mắt. Huống hồ hắn đối với danh tiếng của mình cũng thoáng nghe nói một phần, tại bên trong Thiên Tiệm Tiên Thành tức lâu, hắn mơ hồ nghe được một phần tiếng xấu của mình.

Có đôi khi đối thủ làm vậy, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không lưu ý. Thế nhưng là Hàn Thanh Như đối với hắn làm như vậy, trực tiếp lại đem thân phận của hắn bạo lộ ra, hắn là thật có chút nản lòng thoái chí.

Vô luận từ cái gì góc độ mà nói, hắn cũng không có lỗi với Hàn Thanh Như. Chỉ có Hàn Thanh Như nợ hắn, hắn không có nợ Hàn Thanh Như.

Mà hôm nay, hắn nhìn thấy Hạ Nhược Nhân thứ hai, nhìn thấy nữ nhân thứ hai thương tổn của hắn. Dù cho hắn và Hàn Thanh Như còn chưa phải là quan hệ đạo lữ, thế nhưng là cái loại này bằng hữu tín nhiệm lẫn nhau, thậm chí là tỷ đệ bình thường giống nhau, so với đạo lữ quan hệ lại kém bao nhiêu?

- Vì sao?

Tay Mạc Vô Kỵ có chút cảm giác mát, hắn lần nữa hỏi ba chữ này.

Hỏi ra ba chữ này sau đó, trước mắt hắn dường như nổi lên hình ảnh trước đây Hạ Nhược Nhân ám toán hắn. Hắn tại trước khi chết, cũng là hỏi ba chữ này.

Thế nhưng là hắn không có được đáp án, ngày hôm nay hắn sẽ có đáp án sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 661: Lão Nạp Chờ Ngươi Rất Lâu Rồi

Hàn Thanh Như tay run run chỉ vào Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Vô Kỵ, ta thừa nhận mắt ta bị mù.. Không nghĩ tới ngươi cư nhiên độc ác như vậy, cả ân nhân đều giết. Ngươi muốn Đại Khôn Phật Đăng ngươi cầm đi được rồi, tại sao muốn giết Tố Tịch vô tội? Lôn Thải đại đế cùng ngươi có khoảng cách, phi tử hắn là vô tội, ngươi vì sao không cứu?

Mỗi một chữ, đều như kim châm giống nhau, cắm tới trong chỗ sâu trái tim Mạc Vô Kỵ.

- Đúng, giết chết hạng cặn bã.

Từng đợt thanh âm phụ họa truyền đến, mấy trăm tu sĩ lại đem Mạc Vô Kỵ vây lại, rất nhiều người thậm chí đều lấy ra một cái lẩn trốn phù ở trong tay. Mạc Vô Kỵ trên người thứ tốt là nhiều, nhưng Mạc Vô Kỵ bên người nghe nói còn có một món Tiên Khôi. Một khi Mạc Vô Kỵ phóng xuất Tiên Khôi, bọn họ liền có thể tùy thời bỏ chạy.

Mạc Vô Kỵ có chút cau mày, Hàn Thanh Như coi như là khinh bỉ hắn, cũng không phải loại tính cách này, vạch trần hắn cũng rất cổ quái, lại vẫn lần thứ hai nhục mạ hắn. Người đích thật là sẽ thay đổi, nhưng cũng không tới biến thành như vậy.

- Giết!

Từng đạo pháp bảo quang mang đánh về phía Mạc Vô Kỵ, trong chớp mắt, Mạc Vô Kỵ đã bị cuốn vào vô số công kích.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, Bán Nguyệt Trọng Kích liền xuất hiện ở trong tay. Hắn lĩnh vực hóa thành tiên nguyên vòng xoáy, mọi công kích tại trong lĩnh vực tiên nguyên vòng xoáy tán loạn rơi. Kích mang hóa thành vô cùng sát ý xé rách đi ra ngoài, vô luận có biết hay là hiểu lầm, những người này đều đối với hắn hạ sát thủ, hắn còn có cái gì để do dự? Huống chi, thực lực của hắn cũng không có tư cách do dự.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Trọng kích kích mang hóa thành sát ý vòng sáng, dưới vòng sáng tràn ra vô số huyết vụ. Lúc này, Mạc Vô Kỵ mới chính thức cảm nhận được chính hắn cường đại.

Ngoại trừ vài tên Tiên Vương cường giả, tu vi yếu một chút, tất cả đều bị vòng xoáy Tiên Vực ảnh hưởng, sau đó tại dưới kích mang bị thương nặng hoặc là ngã xuống.

Mạc Vô Kỵ thật dài thở hắt ra, khí tức tích tụ dường như tiêu tán không ít.

- Không tốt, hắn đã thăng cấp Tiên Vương...

Lập tức thì có người kêu lên. Không phải là Tiên Vương, nào có lĩnh vực khí thế cùng sát thế kinh khủng như vậy?

Một phần tu sĩ tu vi thấp đều rút lui, thế nhưng là tu sĩ vây tới cũng là càng ngày càng nhiều.

Nghe đồn Mạc Vô Kỵ là một cái bát phẩm Đan Đế, Mạc Vô Kỵ trên người ngoại trừ Đại Khôn Phật Đăng ra còn có các loại bảo vật lấy được tại Chư Thần Tháp.

Một khi giết người như vậy, sẽ có bao nhiêu chỗ tốt? Mạc Vô Kỵ lại là tiên vương, cũng đỡ không được đông đảo người vây công.

Vô số tu sĩ kêu giết Mạc Vô Kỵ, trong lòng nghĩ nhưng lại như là thế nào có thể được chia một chén súp. Về phần Mạc Vô Kỵ có phải là

người cặn bã hay không, trong miệng nói một chút mà thôi, người nào sẽ cho là thật? Bởi vì vô luận có đúng hay không, cũng không sao. Ngoại trừ số rất ít tu sĩ, có mấy người sẽ thực sự bởi vì Mạc Vô Kỵ là người cặn bã đến ra tay với Mạc Vô Kỵ.

Vài tên Tiên Tôn nhanh chóng bay tới, ngăn lại Mạc Vô Kỵ lối đi. Một tên nam tử cao gầy trong đó lớn tiếng kêu lên:

- Đối với người cặn bã như thế, Tiên Giới người người có trách nhiệm diệt trừ. Ta kiến nghị mọi người liên thủ giết người này, không để cho hắn làm hại Tiên Giới nữa. Nếu có tổn thương, đến lúc đó sẽ dùng đồ đạc trên người hắn mà bù đắp.

Chỉ là một câu nói ra, đông đảo tu sĩ vây công Mạc Vô Kỵ liền ngay ngắn có trật tự hẳn lên. Mọi người hiểu rõ lời của nam tử cao gầy này, đây là nói cho mọi người, mọi người chỉ cần tham dự vây công Mạc Vô Kỵ, liền có thể được chia của.

Mạc Vô Kỵ không có để ý chung quanh những người này, dù cho không có Đại Hoang, hắn cũng có thể thong dong rời khỏi. Hắn để ý là Hàn Thanh Như, lúc này hắn dĩ nhiên phát hiện Hàn Thanh Như từ từ rút đi, thậm chí thối lui đến tới địa phương gần cửa thành.

- Giết!

Lại là một tiếng gầm rú, lần nữa hơn mười đạo sát ý bén nhọn công kích quang mang đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

So với lần đầu tiên công kích, lần này công kích cường đại hơn không chỉ gấp mấy lần. Vừa rồi Mạc Vô Kỵ một kích, chí ít giết hơn mười tu sĩ tu vi yếu. Lúc này tu vi yếu lui ra phía sau, thực lực mạnh vây công tới, để cho Mạc Vô Kỵ áp lực nhất thời nặng thêm.

Mạc Vô Kỵ nhãn thần ngưng lại, hắn rốt cục đã nhìn ra không đúng. Đại Ấp Tiên thành vùng ven có vết tích vừa mới bố trí trận pháp, hơn

nữa trận pháp này là đỉnh cấp khốn sát trận, thậm chí có chút như tiên hủ đại trận.

Hình như không có tại bên trong Tỏa Tiên Trận làm tới một hai năm thời gian, nếu mà không phải là cái này tiên hủ đại trận là vội vàng bố trí, Mạc Vô Kỵ còn không cách nào nhận ra.

Tại bên trong Tỏa Tiên Trận loại này đỉnh cấp đại trận bị vây đã hơn một năm thời gian, Tiên Giới còn có cái gì trận hắn Mạc Vô Kỵ không nhìn ra? Hắn có lẽ bố trí không được, nhưng chỉ là một khốn trận tạm thời bố trí cũng muốn để cho hắn không nhìn ra, đây là khi dễ sự thông minh của hắn sao? Hắn dầu gì cũng là một kẻ tiếp cận lục phẩm tiên trận đại sư.

Giờ khắc này, trong lòng Mạc Vô Kỵ trái lại buông lỏng rất nhiều, hắn quả nhiên không có nhìn lầm Hàn Thanh Như. Hắn thà rằng bị cường giả bố trí tiên hủ đại trận ám toán, cũng không muốn bị Hàn Thanh Như ám toán.

Mặc dù hắn không biết Hàn Thanh Như làm thế nào biết Đại Ấp Tiên thành có loại đỉnh cấp khốn sát trận này, nhưng hắn biết rõ Hàn Thanh Như vừa rồi ngăn cản hắn là có ý gì.

Hắn thậm chí hiểu rõ Hàn Thanh Như vì sao không truyền âm cho hắn, đó là bởi vì Hàn Thanh Như biết nơi này có đỉnh cấp cường giả, nàng điểm ấy truyền âm căn bản là không gạt được. Còn có một cái, đó chính là Hàn Thanh Như không muốn liên lụy cho hắn. Một khi truyền âm cho hắn, hắn nhất định phải mang nàng đi.

Vô số pháp bảo dĩ nhiên đánh xuống, Mạc Vô Kỵ trường kích lại một lần nữa cuồn cuộn nổi lên, lần này hắn càng chắc là không lưu thủ, vừa ra tay chính là kích đạo thần thông đại mạc.

- Ầm!Một mảnh kích mang họa xuất, hóa thành vô cùng vô cực đại mạc, giờ khắc này, chỉ cần tại dưới đại mạc, hết thảy đều bị sẽ bị thôn phệ.

Đại Hoang cũng trong cùng một lúc được Mạc Vô Kỵ kêu lên, hắn mạnh hơn nữa, cũng không cách nào cùng vô số Tiên Vương Tiên Tôn chống lại. Những thứ này chỉ có giao cho Đại Hoang.

- Bành!

Đại Hoang được Mạc Vô Kỵ nhắc nhở, càng là không chút kiêng kỵ đánh ra vài quyền. Từng đạo kinh khủng Tiên Đế nguyên lực đánh giết đi ra ngoài, tại dưới Đại Hoang thực lực mạnh mẽ tuyệt đối, vô luận là tiên vương hay là Tiên Tôn, cũng không đủ nhìn.

Tại trong nháy mắt Đại Hoang động thủ, vài tên Tiên Tôn thời khắc chuẩn bị chạy trốn liền hiểu được, bọn họ nhanh chóng lui về phía sau. Mạc Vô Kỵ sát ý ngẩng cao, vây công hắn liền muốn đơn giản rời khỏi?

Đại Hoang mạnh mẽ tuyệt đối không gian lĩnh vực trói buộc bao phủ lại hết thảy chung quanh, Mạc Vô Kỵ đại mạc kích mang cũng vào giờ khắc này cồn cát như bị đập vỡ ra văng tung tóe mở ra.

- PHỐC PHỐC PHỐC!

Huyết vụ lại một lần nữa làm mờ không gian chung quanh, từng đạo bóng người ngã xuống.

Đám tu sĩ mới tổ hợp lên vây công Mạc Vô Kỵ, vào giờ khắc này hầu như toàn bộ lựa chọn chạy trốn. Tại Đại Hoang không gian nghiền ép cùng Mạc Vô Kỵ đại mạc thần thông, level dưới Tiên Đế, không có bất kỳ người nào có thể ngăn trở. Đáng tiếc nơi này không có Tiên Đế, Mạc Vô Kỵ chém giết một hai trăm người, thậm chí ngay cả nửa điểm bị thương cũng không có bị.

- Trốn!

Một phần tu sĩ may mắn không có bị Mạc Vô Kỵ đại mạc bao phủ lại, đều bỏ chạy. Mạc Vô Kỵ chẳng những không đuổi theo, trái lại là giống nhau xoay người cấp tốc bỏ chạy.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ còn có thủ đoạn chạy trốn tốt hơn, hắn chỉ cần nhằm phía Hàn Thanh Như ở cửa Đại Ấp Tiên thành, sau đó xách lấy Hàn Thanh Như lập tức liền rút đi. Hắn khẳng định có 60% nắm chặt có thể bình yên rời khỏi.

Thế nhưng là hắn không dám, Hàn Thanh Như nếu dám mạo hiểm chịu nguy hiểm này tới nhắc nhở hắn, vậy đã nói rõ chỉ cần hắn dám... đi thêm một bước tới Đại Ấp Tiên thành, Hàn Thanh Như thậm chí sẽ trực tiếp gọi ra.

Một khi Hàn Thanh Như gọi ra, đó chính là hại người hại mình. Chẳng những hại Hàn Thanh Như, chính bản thân sẽ rơi vào bao vây đáng sợ hơn.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ nếu không phải biết trong Đại Ấp Tiên thành là ai, hắn liền sống không tới hôm nay.

Hắn từ Thiên Tiệm Tiên Thành đi ra mới bao lâu, hắn cảm giác được bất an đó là chuyện về sau khi tiến vào Thiên Tiệm Tiên Thành. Đây là nói, hắn bị người nhận ra cũng là sau khi tiến vào Thiên Tiệm Tiên Thành.

Hắn tiến vào Thiên Tiệm Tiên Thành đến bây giờ, cũng bất quá là nửa ngày mà thôi. Chỉ nửa ngày, là có thể tại Đại Ấp Tiên thành bố trí một cái khốn sát tiên trận như vậy, là người bình thường có thể làm được? Có thể làm được điều này, ngoại trừ Lôi Tông Tiên Đế cường giả cùng Đại Kiếm Đạo Tiên Đế cường giả ra, còn có người phương nào? Thậm chí có thể là bọn họ liên thủ.

Hiện tại vây công hắn không có có một cái Tiên Đế cường giả, điều này nói rõ một vấn đề, đó chính là những Tiên Đế đó cường giả thời khắc đang ngó chừng hắn, chỉ cần hắn không tiến vào Đại Ấp Tiên thành, vậy thì sẽ ở trước tiên xuất thủ. Mà những cường giả này, đều ở trong Đại Ấp Tiên thành chờ hắn tiến vào.

Hiện tại hắn đi tới không có việc gì, hơn nữa còn biết rõ đối phương. Một khi hắn lui về phía sau, nhất định là có chuyện.

Có chuyện nữa, Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể lui về phía sau. Lúc này hắn không dám từ không trung bỏ chạy, hắn không cần nhìn, không gian chung quanh sớm bị cấm chế cấm không khóa lại.

Có lẽ những thứ này cấm chế cấm không rất là nhiều lỗ thủng, nhưng chỉ cần có thể khóa lại hắn một hơi thở thời gian, hắn liền xong đời.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ một lui về phía sau, mấy đạo khí tức cường đại liền trực tiếp vọt ra, đồng thời vài đạo nguyên lực mạnh mẽ tuyệt đối đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không quan tâm, chỉ là cuồn cuộn nổi lên Đại Hoang ngay lập tức Thuấn di. Chỉ có tới vùng ven Linh Thiên Tiên Vực, hắn mới có một đường sinh cơ bỏ chạy.

- Rầm rầm ầm!

Liên tiếp ba đạo nguyên lực đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, dù cho ba đạo nguyên lực này cách Mạc Vô Kỵ khá xa, lại là vội vàng đánh ra, dù sao cũng là Tiên Đế cường giả công kích. Mạc Vô Kỵ tiên thể ba tầng, này ba đạo nguyên lực vẫn như cũ trực tiếp để cho hắn phun ra ba đạo máu tươi, thân thể bộ xương phát sinh rạn nứt tiếng vang.

Mạc Vô Kỵ thuấn di cùng Phong Độn Thuật vào giờ khắc này phát huy tác dụng, hắn hầu như dùng trong thời gian ngắn nhất liền có thể lao ra Tiên Vực vùng ven, tiến vào trong hư không.

Tới rồi Tiên Vực vùng ven, Mạc Vô Kỵ lại dừng lại. Hắn nghĩ tới một cái đáng sợ hậu quả, cả hắn đều có thể nghĩ đến Hàn Thanh Như là đang giúp hắn, những Đại Tiên đó đế có thể nghĩ không ra?

Dù là tạm thời nghĩ không ra, chờ chuyện này sau khi đi qua, còn có thể nghĩ không ra?

Chỉ dừng một hơi thở thời gian, một loại khí tức tử vong liền lung quét tới. Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng đối mặt loại Đại Tiên đế này, hắn cả nửa hơi thời gian đều là xa xỉ. Lúc này trở về, không muốn nói cứu Hàn Thanh Như, chính hắn cũng sẽ bị bắt. Hắn duy nhất có thể làm, đó chính là lẩn trốn vào trong hư không, vì Hàn Thanh Như chạy trốn kéo dài ra một chút thời gian.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp thiêu đốt sinh cơ, vô luận hắn thụ thương nặng bao nhiêu, cả người hắn cũng từ tại chỗ trực tiếp biến mất.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ biến mất đồng thời, ba đạo không gian lực lượng đồng thời khóa lại vị trí hắn mới vừa đứng, một đạo kinh khủng nguyên lực đem vị trí trước đây hắn đứng yên không lâu đánh thành hư vô.

- Mạc thí chủ, đã lâu không gặp a, lão nạp chờ ngươi rất lâu rồi.

Một cái thanh âm hòa hoãn truyền đến, thân ảnh Quảng Hưng đột ngột ngăn cản lối đi Mạc Vô Kỵ. Hắn thật giống như biết Mạc Vô Kỵ không có khả năng tiến vào Đại Ấp Tiên thành bình thường giống nhau, lưu tại bên ngoài Tiên Vực chờ Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 662: Hư Không Vây Giết

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, hắn so với ai khác đều rõ ràng, hiện tại mỗi một hơi thở thời gian đối với hắn đều là vô cùng quý giá. Hết lần này tới lần khác ở phía sau, hắn bị Đại Khôn Phật Tông Quảng Hưng ngăn cản.

- Quảng Hưng, ngươi cũng biết ngày hôm nay nếu như ta không chết, ta và Đại Khôn Phật Tông của ngươi đúng là sinh tử đại thù?

Trong giọng nói của Mạc Vô Kỵ có chút hàn ý.

- Lại đem Đại Khôn Phật Đăng lấy ra, lão nạp cho ngươi đi.

Quảng Hưng không chút nào lại đem uy hiếp của Mạc Vô Kỵ xem ở trong mắt.

Đại Hoang quanh thân nguyên khí ngưng tụ, liền muốn xuất thủ.

Mạc Vô Kỵ ngăn cản Đại Hoang:

- Không có tác dụng, Đại Hoang.

Nếu mà Đại Hoang xuất thủ hữu dụng, hắn vừa rồi cũng sẽ không nói nhảm, mà là để cho Đại Hoang trực tiếp xuất thủ. Quảng Hưng dù phế, ngăn chặn hắn và Đại Hoang đó là dư dả.

Quả nhiên Mạc Vô Kỵ vừa dứt lời, ba đạo nguyên lực ba động liền ở chung quanh di chuyển một cái, ba đạo nhân ảnh cùng Quảng Hưng hòa thượng lại đem Mạc Vô Kỵ ngăn ở chính giữa.

Mạc Vô Kỵ tu vi mới Đại La Tiên sơ kỳ, kiến thức của hắn lại không thấp. Hắn và Trác Bình An cùng nhau lại hợp tác, đối với Đại Tiên đế khí tức ba động hiểu rất rõ.

Ba người này vừa qua đến, hắn liền biết tới ba người so với Quảng Hưng hòa thượng mạnh hơn nhiều lắm, hiển nhiên cũng là Tiên Đế.

- Mạc Vô Kỵ, ngày hôm nay nếu để cho ngươi rời đi, ta Dịch Minh Hồ cũng không làm Đại Kiếm Đạo tông chủ nữa.

Một người nam tử mắt phượng cực kỳ phiêu dật nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói.

Quảng Hưng lại cười ha ha, hô một cái Phật hiệu, rồi mới lên tiếng:

- Dịch tông chủ, Lôi trưởng lão, Kim trưởng lão. Tiểu tăng sở dĩ ngăn ở chỗ này, là muốn đoạt về Đại Khôn Phật Tông căn bản, Đại Khôn Phật Đăng...

- Hòa thượng, chúng ta biết công lao của ngươi, đợi lát nữa Đại Khôn Phật Đăng cho ngươi. Bất quá tiểu tử này gian xảo xảo trá, ngươi cũng đừng để cho hắn chạy đi.

Dịch Minh Hồ nhàn nhạt nói.

Đại Khôn Phật Đăng và vân vân, đối với Đại Kiếm Đạo mà nói vô dụng. Đây là Phật đạo thần thông pháp bảo, lưu lại cái pháp bảo này trái lại kết thù kết oán với Đại Khôn Phật Tông. Đại Khôn Phật Tông nội tình thâm hậu, cũng sẽ không kém so với Đại Kiếm Đạo bao nhiêu.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi làm nhiều việc ác, chúng ta cũng không muốn mạng của ngươi. Chỉ cần chính ngươi phế bỏ thức hải cùng Linh Lạc, đi cùng chúng ta là được rồi.

Lại đem Mạc Vô Kỵ vây quanh sau đó, ngoài Mạc Vô Kỵ dự liệu là, bốn người cũng không có trực tiếp động thủ với hắn. Mà là một người lão giả vóc người nho nhã đối tốt với hắn khuyên bảo.

Mạc Vô Kỵ bản thân có Trữ Thần Lạc cùng Thai Tức lạc, đối với mịt mờ khí tức cực kỳ mẫn cảm. Bốn người này vây khốn hắn, hắn liền cảm nhận được xung quanh hư không biến hóa.

Chỉ trong thời gian ngắn, Mạc Vô Kỵ liền hiểu là chuyện gì xảy ra.

Đây tuyệt đối không phải là kiêng kỵ Đại Hoang, mà là vài người đang âm thầm bố trí không gian cấm chế. Thảo nào ba cái Đại Tiên đế cùng một cái chuẩn Tiên Đế đem hắn vây khốn sau đó, còn có nhàn hạ thoải mái đến cùng hắn từ từ kéo dài thời gian. Đây là chờ hắn sinh ra tâm lý sợ hãi, sau đó trốn không thể trốn a.

- Mấy lão già không biết xấu hổ kia, Đại Hoang động thủ.

Mạc Vô Kỵ trước tiên nói, đồng thời truyền âm cho Đại Hoang, động thủ với Lôi Cốc Vân.

Lôi Cốc Vân quanh thân lôi vận khí tức cường hãn, vừa nhìn liền biết sức chiến đấu sẽ không yếu.

Bất quá Mạc Vô Kỵ không sợ nhất chính là Lôi Điện, hắn cũng biết đừng xem Quảng Hưng tu vi yếu nhất, trên thực tế ba người còn lại đều âm thầm lại đem bộ phận lực chú ý đặt ở trên người Quảng Hưng, một khi hắn có dũng khí từ bên Quảng Hưng đột phá vòng vây, vậy hắn tuyệt đối sẽ đã bị phản kích nặng nhất.

Đại Hoang cũng biết lúc này không cẩn thận Mạc Vô Kỵ sẽ chỉ là biết rơi vào chết cảnh, hắn vừa ra tay, chính là toàn lực đánh về phía Lôi Cốc Vân.

- Muốn chết!

Thấy Đại Hoang lại dám động thủ đối với mình, Lôi Cốc Vân giận điên lên, vừa vung tay một thanh lôi chùy to lớn xuất hiện ở trong hư không, đồng thời đập về Đại Hoang.

Cũng trong lúc đó, còn lại ba người cũng bắt đầu động thủ.

Ba gã Đại Tiên đế cùng một chuẩn Tiên Đế tông chủ đối với Mạc Vô Kỵ một Đại La Tiên vây công, có lẽ tại toàn bộ Tiên Giới cũng độc nhất.

- Ầm!

Cuồng bạo tiên nguyên ầm rơi xuống, tuy có Đại Hoang phía trước ngăn trở, Mạc Vô Kỵ cũng trong nháy mắt biết, hắn ngày hôm nay chết chắc rồi.

Đại Hoang là Đại Tiên đế không sai, Đại Hoang mạnh hơn nữa, cũng chỉ có thể đối phó một người trong đó, thậm chí còn rơi vào hạ phong. Hiện tại ba cái Đại Tiên đế cùng một cái Chuẩn Đế đồng thời động thủ, Đại Hoang mạnh hơn gấp đôi nữa cũng không được.

- Răng rắc!

Đại Hoang trên người vỡ ra từng đạo khe hở.

- PHỐC!

Mạc Vô Kỵ há mồm phun ra mấy đạo máu tươi, ngũ tạng lục phủ cũng bị nứt ra, trực tiếp hóa thành mảnh vụn bị máu tươi phun ra. Công kích của hắn thật giống như rơm rạ đánh vào sắt thép bình thường giống nhau, không có văng lên nửa điểm gợn sóng. Đại Tiên đế cường đại, để cho Mạc Vô Kỵ ở sâu trong nội tâm dâng lên một cổ cảm giác vô lực.

Cảm thụ được Đại Hoang khí tức dần dần rời hắn mà đi, bản thân sinh cơ cũng đem dần dần tán loạn, trong lòng Mạc Vô Kỵ bi thiết kêu lên:

- Đại Hoang...

Đại Hoang là một Tiên Khôi, hắn đã sớm đem Đại Hoang xem như bằng hữu của mình. Lúc này, Đại Hoang là đã gần tán loạn.

- Đại gia, ngươi đi nhanh lên... Đại Hoang đánh không lại bọn hắn...

Đại Hoang thanh âm vào giờ khắc này có thêm một tia tình cảm, nó như biết mình gần rời đi thế giới này bình thường giống nhau, trong giọng nói có một chút không muốn.

- Ca ca ca rắc!

Trong cơ thể Mạc Vô Kỵ bộ xương không ngừng vỡ vụn, một cổ quyết tuyệt ý chết nảy lên trong lòng Mạc Vô Kỵ. Cho dù chết, hắn cũng sẽ không để cho những thứ hỗn đản này bắt được bản thân một chút đồ đạc.

- Hắn muốn tự bạo!

Mạc Vô Kỵ tự tuyệt khí tức suốt đời lên, Kim Vũ Sinh liền lớn tiếng kêu lên.

Dịch Minh Hồ hừ lạnh nói:

- Muốn tự bạo tại trước mặt mấy người chúng ta, hắn còn chưa đủ tư cách.

Đang khi nói chuyện, hắn càng là trực tiếp thu hồi trường kiếm, giơ tay lên đánh ra hơn mười Đạo thủ quyết Huyền ảo, từng cái một khắc lấy văn lộ ký hiệu trực tiếp đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ quyết định tự bạo đồng thời, trước ngực hắn đeo lấy một quả Tinh Khấu phát ra một trận ấm áp quang mang. Thật giống như trống rỗng dâng lên tinh không bình thường giống nhau, từng vòng kích động đi ra ngoài, đem hắn hoàn toàn bao lấy.

- PHỐC PHỐC PHỐC!

Mạc Vô Kỵ lần nữa há mồm phun ra vài đạo máu tươi, quanh người hắn huyết nhục cùng bộ xương thốn thốn xé rách.

Tinh Khấu quang mang lại ngăn trở phía sau công kích cùng toàn bộ ký hiệu của Dịch Minh Hồ, chính là mấy cái Đại Tiên đế hư không lĩnh

vực đều bị Tinh Khấu ngăn trở. Mạc Vô Kỵ có ngốc cũng biết cái Tinh Khấu kia không đơn giản, bảo vật có thể tại dưới sự liên thủ của ba Đại Tiên đế còn ngăn trở các loại công kích bảo vệ được hắn, có thể đơn giản mới đúng là quái sự. Hắn trước tiên dừng lại bản thân tự bạo, có thể sống, ai muốn ý đi tìm chết?

- Răng rắc!

Đại Hoang lại vào lúc này nổ tung, hóa thành vô số mảnh vụn rơi vào mênh mông trong hư không.

- Đại Hoang!

Mạc Vô Kỵ trước tiên liền cảm nhận được Đại Hoang khí tức triệt để tuyệt tích, hắn cũng không nhịn được nữa nội tâm đau thương, lệ rơi đầy mặt. Về phần trạng thái hắn chính bản thân thời khắc này, đã hoàn toàn bị Mạc Vô Kỵ vứt sang một bên.

Đại Hoang theo hắn thời gian cũng không lâu, nhưng vô luận là ở bất cứ lúc nào, Đại Hoang đều làm bạn ở bên cạnh hắn, trung thành và tận tâm, về phần vứt bỏ, đó là chữ bên trong từ điển Đại Hoang không có.

Hiện tại, Đại Hoang bị đập chết, bị ba gã Đại Tiên đế cùng một Chuẩn Đế liên thủ đánh giết.

- Đó là thần khí!

Kim Vũ Sinh thấy ngực Mạc Vô Kỵ phát ra nhàn nhạt quang mang, run giọng kêu lên.

Chẳng những là Kim Vũ Sinh, chính là ánh mắt Dịch Minh Hồ cùng Lôi Cốc Vân cũng đều đỏ lên. Mạc Vô Kỵ hiển nhiên sẽ không lợi dụng cái này thần khí, bằng không cũng sẽ không sắp tới thời điểm chết đi, kích phát thần khí phòng ngự năng lực.

- Không cần lo lắng, đây là một món phòng ngự thần khí, căn bản đối với chúng ta không có khả năng uy hiếp. Chúng ta chỉ cần liên thủ công

kích nữa một lần, coi như là đánh không được cái này thần khí phòng ngự quang vựng, cũng có thể đánh chết hắn.

Dịch Minh Hồ lạnh lùng nói.

Lôi Cốc Vân cũng là hừ một tiếng:

- Tiện nghi súc sinh này, ta dự định đưa hắn luyện hồn.

Mạc Vô Kỵ chế trụ bản thân bi thương, hắn lạnh lùng nhìn vài tên Đại Tiên đế đánh hắn, hắn biết những người này nói không sai. Dù cho hắn có Tinh Khấu, hắn cũng không cách nào lại ngăn trở một kích nữa.

Bốn đạo rực rỡ tiên nguyên quang mang đồng thời cuồn cuộn nổi lên, sau đó hầu như dùng xé rách hư không hình thức đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ chậm rãi nâng lên 1 cánh tay còn có bộ xương, bình tĩnh nói:

- Đấu Chuyển Tinh Di...

Đây là một thần thông hắn tại tu chân giới lấy được, đáng tiếc môn thần thông này chỉ có phía trước ba tầng thiếu khuyết tầng thứ tư. Mạc Vô Kỵ tại thăng cấp Thiên Tiên sau đó, cũng không có thôi diễn qua môn thần thông này, cho nên hắn chỉ tu luyện tới Tinh Tự Quyết, Đấu Chuyển Tinh Di lại không có tu luyện lại.

Hôm nay hắn ngoại trừ môn thần thông này ra, bất luận cái gì thần thông tại trước mặt vài tên Tiên Đế liên thủ đều là hư vô. Hiện tại chính là có Tinh Khấu bảo vệ hắn, hắn tại trước mặt vài tên Đại Tiên đế thi triển môn thần thông này, cũng là cửu tử nhất sinh cục diện.

- Quả nhiên là muốn chết a!

Thấy Mạc Vô Kỵ cũng dám ngưng tụ thần thông đến đối kháng bốn người, Kim Vũ Sinh khinh thường hừ lạnh nói.

Vô luận Mạc Vô Kỵ thần thông mạnh bao nhiêu, thực lực của Mạc Vô Kỵ cả Tiên Vương cũng chưa tới, trước mặt vài tên Đại Tiên đế, cũng là con kiến hôi cũng không bằng.

- Rầm rầm rầm rầm!

Vài đạo mạnh mẽ tuyệt đối tiên nguyên đánh vào Mạc Vô Kỵ Tinh Khấu quang mang, Tinh Khấu quang mang phát sinh từng trận kịch liệt ba động.

Nhưng vô luận Tinh Khấu quang mang làm sao ba động, tia sáng chính là nửa điểm cũng không có tán loạn.

Tại đây cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ thần thông đạo vận cùng cùng bốn gã cường giả tiên nguyên đánh vào cùng một chỗ.

Kinh khủng lực lượng cuồng bạo cuốn tới, dù cho Mạc Vô Kỵ là tiên thể ba tầng, lại có Tinh Khấu vì hắn ngăn trở Tiên Đế lĩnh vực, hắn cũng không cách nào tiếp nhận loại này kinh khủng tiên nguyên khí tức. Đây là vài tên Đại Tiên đế thu tay, không có dự định lại đem Mạc Vô Kỵ đánh thành mảnh vụn.

Bọn họ chẳng những muốn mạng Mạc Vô Kỵ cùng đồ đạc trên người Mạc Vô Kỵ, còn muốn đem Mạc Vô Kỵ ra lập uy.

Mạc Vô Kỵ chọc vào mấy cái đại tông môn, cứ như vậy giết liền xong việc sao? Quá ngây thơ rồi.

- Ca ca ca rắc!

Nguyên bản xương cốt liền vỡ vụn đến đáng sợ, lúc này càng là lần nữa vỡ vụn trở thành nhỏ hơn bộ phận.

Huyết nhục đều ở đây dưới cường thế lực lượng hóa thành hư vô, giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn chính là một bộ xương khô còn có hai con mắt huyết nhục vỡ tan.

Mạc Vô Kỵ còn không có ngất đi, hắn biết dù cho còn một điểm khí tức, hắn cũng không thể ngất đi, bằng không hắn vừa rồi một chiêu kia Đấu Chuyển Tinh Di coi như là lãng phí. Thân thể hắn bị xé rách, hắn còn có thức hải hơn xa với thường nhân. Chỉ cần thức hải của hắn còn, hắn liền còn có năng lực xuất thủ.

Lực lượng cuồng bạo bị Mạc Vô Kỵ dắt lấy dùng tốc độ nhanh nhất kéo hướng về phía hư không trước mắt, một đạo Hư Không Liệt Phùng chỉ có nửa thước rộng bị Mạc Vô Kỵ mượn công kích của vài tên Đại Tiên đế xé mở.

Gần như là tại đạo này Hư Không Liệt Phùng bị xé rách đồng thời, Mạc Vô Kỵ cuồn cuộn nổi lên duy nhất mô phỏng khí linh trên người Đại Hoang, vọt vào Hư Không Liệt Phùng, Hư Không Liệt Phùng ngay lập tức đóng lại.

Trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ biến mất, mấy người Dịch Minh Hồ liền ngốc trệ hắn ra, lập tức mấy người sắc mặt khó xem. Bọn họ biết, muốn tự tay giết chết Mạc Vô Kỵ đó là tuyệt không khả năng.

Thực lực của bọn họ đích xác có thể liên thủ lại đánh ra một cái Hư Không Liệt Phùng, nhưng bọn hắn cũng không thể nắm trong tay đánh ra Hư Không Liệt Phùng chính là một cái giới vực Mạc Vô Kỵ vừa mới đi qua kia. Phải biết rằng cùng một vị trí đánh vỡ ra ngoài Hư Không Liệt Phùng, dù cho có 1 chút sai lầm, vỡ ra cũng không phải đồng nhất giới vực.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 663: Tiên Giới Phàm Thôn

Cực Trạch Hải, ở vào vùng ven Vĩnh Anh Tiên Vực.

Vĩnh Anh Tiên Vực vốn chính là một cái Tiên Vực linh khí thiếu thốn nhất trong bảy đại Tiên Vực, ngoài vùng ven tiên linh khí càng là thiếu thốn vô cùng, gần như là không cách nào tu luyện.

Tiên Kỳ Thôn ở bên Cực Trạch Hải, coi như là một cái tiểu ngư thôn cạnh Cực Trạch Hải.

Tại Tiên Giới, có rất ít địa phương gọi là thôn. Dù là địa phương tiên linh khí thiếu thốn, cũng gọi là tiên phường, tiên giác hoặc là phụ tiên thành. Gọi thôn, trên căn bản là bãi rác Tiên Giới, không có bất kỳ giá trị.

Trên thực tế Tiên Kỳ Thôn vốn là có tên tiên khí thôn, về sau thôn này xuất ra một đại nhân vật, lúc này mới đổi thành Tiên Kỳ Thôn. Vô luận Tiên Kỳ Thôn có đúng hay không đã từng xuất ra đại nhân vật, lúc này Tiên Kỳ Thôn vẫn là một góc bỏ quên của Tiên Giới.

Nơi này ở cũng không có nhiều người, không tới ba mươi hộ. Người ở chỗ này có một cái đặc điểm chung, là không thể tu luyện. Trên căn bản là không có Linh Căn hoặc là Linh Căn bị bỏ hoang, hoặc là phế tu biết mình không có bất kỳ hy vọng gì.

Bởi vì Tiên Giới thiên địa nguyên khí phải xa xa cao hơn giới vực bình thường, cho nên coi như là nơi này không thích hợp tiên nhân tu luyện, ở cũng đều là một phần người tầm thường không có linh căn. Nơi này bình thường thọ mệnh cũng vượt qua hai trăm tuổi, một ít người thân

thể tốt một chút không cẩn thận dùng qua một phần tiên tài có thể sống đến hai trăm năm mươi tuổi trở lên.

Tiên Kỳ Thôn tuy rằng không có khả năng tu luyện, đồng dạng cũng không có cao cấp tiên nhân, càng không có yêu thú lại đây.

Tiên Kỳ Thôn còn có một chút tốt, chính là sản vật phong phú. Nơi này tới gần Cực Trạch Hải, đủ để cho người thường không có Linh Căn sống áo cơm không lo. Bọn họ phần lớn là đánh bắt ở trong biển, tình cờ đã ở vài chỗ xa bãi biển, trồng các loại dưa và trái cây hoa màu.

Úc Kinh Phượng chính là một ngư dân of Tiên Kỳ Thôn, mặc dù hắn mới mười ba tuổi, thế nhưng thiên phú thần lực, đã có thể một người đơn độc rời bến bắt cá.

Dưới tình hình chung, Úc Kinh Phượng là rạng sáng bắt đầu thuyền đi ra ngoài, sau đó buổi tối mới về.

Ngày hôm nay Úc Kinh Phượng vừa mới lên thuyền, liền khiếp sợ phát hiện tại trên bờ cát gần thuyền, có một người chết nằm ngửa... Không đúng, xác thực mà nói là một bộ xương tươi chỉ còn lại vài mảnh vụn da thịt. Thỉnh thoảng nước biển xông lên, đã đem này thi cốt cọ rửa trắng ởn, rất kinh tởm.

Úc Kinh Phượng lập tức liền nhìn vào ngón tay của bộ xương, ngón tay gãy thành vài đốt, cũng không có một tia huyết nhục, mặt trên lại có một cái nhẫn.

Úc Kinh Phượng không có Linh Căn, cũng chỉ có mười ba tuổi, không có nghĩa là hắn không biết tiên nhân.

Sinh hoạt tại vùng ven Vĩnh Anh Tiên Vực, hắn cũng đã nghe nói qua một phần tiên nhân sự tích. Thậm chí tình cờ có thể thấy vài đạo phi kiếm từ Tiên Kỳ Thôn bay qua, hắn có đôi khi cũng ước ao những được như các tiên nhân này có thể đạp không phi hành, đáng tiếc là, hắn không có Linh Căn không cách nào tu luyện.

Hắn đến nay còn nhớ rõ lời của gia gia an ủi hắn:

- Phượng Nhi, không có Linh Căn không hắn đã là một chuyện xấu. Rất nhiều người có linh căn, còn chưa nhất định sống lâu như chúng ta. Năm đó phụ thân ngươi cũng là bởi vì bị điều tra ra Linh Căn cũng không tệ lắm, rời nhà đi tìm tông môn, kết quả vừa đi liền mất đi tin tức. Còn ca ca ngươi nữa, hắn chết như thế nào? Không phải là biết mình có Linh Căn, không muốn lưu ở Tiên Kỳ Thôn, muốn đi tu tiên, kết quả làm sao? Người khác mang về tin, là hắn đã chết. Chỉ là đáng thương chị dâu ngươi, ai...

Năm đó gia gia cùng hắn nói những lời này, hắn còn mới năm tuổi. Hôm nay 8 năm trôi qua, mười ba tuổi hắn sớm thành thói quen cầu sống tại trong biển rộng, sinh hoạt như ngư dân tầm thường. Nhưng hôm nay, hắn cư nhiên nhìn thấy tiên nhân, chẳng những nhìn thấy tiên nhân, còn nhìn thấy giới chỉ.

Hắn nghe nói qua, chiếc nhẫn là không gian bảo vật, tiên nhân sở hữu thứ tốt đều ở bên trong chiếc nhẫn.

Giờ khắc này, Úc Kinh Phượng trong lòng phanh phanh nhảy loạn hắn lên. Chính là hắn không có khả năng tu tiên, chiếc nhẫn này cũng tuyệt đối là vô tận tài phú.

Xa xa lại có mấy cái thôn dân đã đi tới, Úc Kinh Phượng lại cũng không kịp đoái hoài kích động của mình, hắn mau chóng đem này bộ hài cốt dời đến trên thuyền, đồng thời khởi động bản thân thuyền đánh cá.

Hắn cũng không ngốc, một khi hắn lấy đi giới chỉ trong tay thi cốt, không mang đi thi cốt nhất định sẽ bị phát hiện.

Úc Kinh Phượng tăng nhanh tốc độ, rất nhanh thì khống chế được thuyền đánh cá tiến vào trong biển sâu. Nhìn xung quanh không còn có người, hắn mới đi tới buồng nhỏ trên tàu, hắn tới lấy giới chỉ.

Khi tay Úc Kinh Phượng muốn chạm vào giới chỉ, hắn đột nhiên phát hiện trái tim kia mới vừa rồi bị nước biển còn xối trắng bệch, lúc này lại có một tia huyết sắc. Không chỉ như thế, trái tim này mang theo một tia huyết sắc dường như còn nhảy một cái.

Dưới bộ xương chỉ có một trái tim, trái tim còn đang nhảy nhót, thoạt nhìn rất không thể tưởng tượng nổi cùng đáng sợ. Thế nhưng Úc Kinh Phượng cũng đã nghe nói qua chuyện rất nhiều tiên nhân, hắn biết tiên nhân có đôi khi đã không còn một chút thân thể cũng có thể sống lại.

Tiên nhân trái tim còn có thể nhảy lên, hiển nhiên là còn chưa chết.

Úc Kinh Phượng trước tâm tình kích động tỉnh táo lại, lời của gia gia còn ở bên tai:

- Kinh Phượng, nơi này là Tiên Giới, chúng ta chỉ là tồn tại tầng dưới chót nhất bên trong Tiên Giới. Muốn nhiều tài phú như vậy thì có ích lợi gì? Phú quý để cho người ta tăng tính trơ, phú quý để cho người ta sinh ra tham dục. Một cái chỉ cần có tham dục, cũng đã bị lạc chính bản thân. Nhớ kỹ lời của gia gia, sống chính là hạnh phúc lớn nhất. Người có thể không có phú quý, nhưng không thể không có kiên trì.

- Gia gia, cái gì là kiên trì?

- Sau này ngươi liền sẽ rõ.

Úc Kinh Phượng dời khỏi cái nhẫn, hắn nhớ hắn đã hiểu rõ gia gia nói kiên trì là cái gì. Trước hắn tâm tình kích động bỗng nhiên bình phục lại, hắn rời đi buồng nhỏ trên tàu bắt đầu kiểm tra lưới cá, chuẩn bị một chút lưới đánh cá.

...

Mạc Vô Kỵ cảm giác được dường như có người di chuyển hắn, hắn muốn cố gắng mở hai mắt ra, chỉ là hắn căn bản cũng không có năng lực

mở hai mắt ra. Hắn thậm chí muốn đi vào Bất Hủ Giới, đáng tiếc là hắn không cách nào tiến vào Bất Hủ Giới.

Hắn cảm nhận được thân thể mình nghiền nát, cảm giác được bản thân mạch lạc hầu như gãy lìa 90%, duy nhất hai nhánh mạch lạc không có gãy là Sinh Cơ Lạc cùng một cái Trữ Thần Lạc.

Mạc Vô Kỵ biết lúc này hắn căn bản cũng không có bất luận cái gì năng lực phản kháng, người ta muốn đem hắn hóa thành tro tàn, hắn cũng chỉ có thể nhận mệnh.

Trong lòng hắn rất rõ ràng lúc này biết câu thông Bất Hủ Giới rất nguy hiểm, Mạc Vô Kỵ cũng không kịp đoái hoài bất kỳ nguy hiểm nào. Hắn không tự cứu, coi như là sau này còn sống, cũng không cách nào lại tu luyện. Không có khả năng tu luyện, hắn còn sống cùng chết đi có cái gì khác nhau chớ?

Hắn và tu sĩ khác bất đồng, hắn không có Nguyên Thần, tu vi cao tới đâu, cũng chỉ là một tầm thường người phàm. Cho nên thân thể của hắn không có khả năng triệt để phá huỷ, lúc này hắn nhất định phải chữa trị nhục thể của mình.

Thông qua Trữ Thần Lạc thần niệm, hắn trao đổi thức hải sau đó đến bản thân Bất Hủ Giới.

- Đại gia?

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào, Súy Oa tại bên trong Bất Hủ Giới cũng cảm giác được Mạc Vô Kỵ suy yếu cùng không thích hợp.

- Mở ra tử hồ lô...

Đây là duy nhất một cái ý niệm trong đầu Mạc Vô Kỵ có thể cho Súy Oa, dùng năng lực của hắn, bây giờ căn bản liền không cách nào mở ra hồ lô, dù cho hồ lô là của hắn.

Súy Oa biết xảy ra chuyện rồi, nó nhanh chóng tiến lên, lại đem hồ lô mở ra. Một đạo Hồng Mông Sinh Tức trong nháy mắt đã bị thần niệm của Mạc Vô Kỵ bao lấy, sau đó thẩm thấu tới trong thân thể Mạc Vô Kỵ.

Tuy Mạc Vô Kỵ lúc này chỉ có Sinh Cơ Lạc cùng Trữ Thần Lạc, thức hải của hắn còn hoàn hảo không tổn hao gì. Sinh Cơ Lạc cùng Trữ Thần Lạc trong thời gian ngắn nhất tạo thành một chu thiên, sau đó nhanh chóng bắt đầu chữa trị mạch lạc còn lại của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ chỉ dư một phần ý chí, vận chuyển bản thân công pháp luyện thể sau đó, lần nữa lâm vào vô tận Hỗn Độn. Hắn biết mình thân thể sứt mẻ, mạch lạc đoạn tuyệt, chính là có Hồng Mông Sinh Tức, lúc này vận chuyển công pháp luyện thể cũng so với vận chuyển tu luyện công pháp phải tốt hơn rất nhiều.

Một tia khí tức nhạt đến hầu như không có bắt đầu chậm rãi tư nhuận thân thể tàn phá của Mạc Vô Kỵ, theo Trữ Thần Lạc cùng Sinh Cơ Lạc Chu Thiên vận chuyển, các mạch lạc cũng bắt đầu chậm rãi được chữa trị.

Mỗi chữa trị thêm được một cái mạch lạc, khí tức tư nhuận thân thể hắn liền càng nhiều một chút.

...

- Gia gia, ta đã trở về.

Úc Kinh Phượng lại đem Mạc Vô Kỵ cõng ở trên lưng, trong tay mang theo hai đại bao cá đi vào sân một cái nhà đá.

Một cái thanh âm lộ ra có chút già nua truyền đến:

- Kinh Phượng, ngày hôm nay tại sao trở về trễ như thế? Trời đã tối rồi.

Úc Kinh Phượng liền vội vàng đem Mạc Vô Kỵ phía sau cởi ra đặt ở một bên trên ghế đá:

- Gia gia, là bởi vì ta tại trên bờ cát nhìn thấy người này, ta lo lắng trở về đến sớm sẽ bị người thấy.

- Người tu tiên?

Lão giả nhíu mày.

Thấy gia gia cau mày, Úc Kinh Phượng liền vội vàng nói:

- Gia gia, ta nếu mà không cứu hắn, hắn nhất định sẽ chết đi. Ta cứu hắn, hắn so với bây giờ còn phải thê thảm hơn không ít, chỉ một ngày, ta cảm giác hắn dường như nhiều thêm một chút sức sống. Còn có, ngươi xem hắn có một cái giới chỉ.

Lão giả thở dài, nói với Úc Kinh Phượng:

- Ngươi đưa hắn đưa vào trên giường phòng ngươi, đi ra gia gia cùng ngươi nói nói mấy câu.

- Dạ, gia gia.

Úc Kinh Phượng mau chóng đem Mạc Vô Kỵ nâng lên, đưa vào gian phòng của mình giường, sau đó đem cửa đóng lại đi ra.

- Kinh Phượng, ngươi biết hắn là người tu tiên sao?, còn biết hắn có một cái chiếc nhẫn trữ vật.

Lão giả sắc mặt ngưng trọng hỏi.

Úc Kinh Phượng có chút sợ hãi, hắn và gia gia sống nương tựa lẫn nhau, gia gia sắc mặt ngưng trọng như thế, chẳng lẽ hắn đã làm sai điều gì?

- Ngươi không có cầm hắn giới chỉ, đó là đúng.

Lão giả thấp trầm giọng nói.

- Gia gia đã dạy ta, người có thể không có phú quý, không thể không có kiên trì.

Úc Kinh Phượng cảm giác gia gia không phải là muốn mắng hắn, trong lòng buông lỏng một phần.

Lão giả than thở:

- Không sai, ngươi có thể làm được cái này, đã rất tốt. Từ giờ trở đi, ngươi phụ trách chiếu cố người trong phòng này, nhớ kỹ không cho phép nói cho bất luận cái gì người ngoài.

- Dạ, gia gia.

Úc Kinh Phượng nhanh chóng đáp.

Do dự một chút lại hỏi:

- Chị dâu đã trở về cũng không nói cho nàng sao?

- Nhàn nhi trở về, ta sẽ cùng nàng nói.

Lão giả thở dài.

Hắn còn có một câu không có nói cho Úc Kinh Phượng, coi như là tiên nhân đã chết, cầm lại giới chỉ của hắn chẳng khác nào giàu sang sao? Vậy chẳng khác nào chết nhanh hơn. Huống hồ một vị tiên nhân không có khả năng động, đó cũng không phải là người phàm có thể đụng, bởi vì tiên nhân còn có Nguyên Thần.

Về phần đem tiên nhân này cứu trở về đến tốt hay xấu, hắn không biết. Phàm tính mạng con người tại tiên nhân xem ra chính là con kiến hôi. Người tu tiên này bị thương nặng như thế, hiển nhiên là bị cừu gia gây thương tích. Bất kể là cừu gia của hắn đuổi theo, hay là người tu tiên này sau khi tỉnh lại diệt khẩu, hắn ông cháu hai người đều là một con đường chết. Đáng tiếc là, từ sau khi kinh Phượng đem người cứu trở về, hai người bọn họ cũng đã không có đường lui.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 664: Thần Thế

Gia gia của Úc Kinh Phượng tên là Úc Thịnh, so với Úc Kinh Phượng, Úc Thịnh từng ra mắt nghe qua nhiều chuyện hơn. Từ khi Úc Kinh Phượng mang về Mạc Vô Kỵ bị thương nặng, hắn vẫn đang chờ cừu nhân của Mạc Vô Kỵ truy sát lại đây, sau đó lại đem toàn bộ Tiên Kỳ Thôn diệt khẩu.

Loại chuyện này hắn đã gặp nhiều hơn, cũng trải qua cũng nhiều. Cũng chính vì vậy, hắn sớm đã bãi chính vị trí của mình. Làm một người phàm, vô luận là sống ở Tiên Giới hay là sống ở thế gian, cũng phải có phàm nhân tự giác. Đây cũng là điều hắn nói cho cháu của mình, sống chính là hạnh phúc lớn nhất, về phần phú quý và vân vân, vậy cũng là hư vô trong hư vô.

Có đôi khi hai cái tiên nhân chiến đấu, liền có thể lại đem tất cả phú quý san bằng.

Phàm tục bên trong thôn xóm cùng tiên nhân tiên thành bất đồng, tiên thành không có tiên nhân đại chiến, dù là có tiên nhân đại chiến, cũng có pháp trận ngăn trở. Tiên nhân đại chiến tại chỗ phàm tục, cũng sẽ không có nửa điểm cố kỵ. Vô luận là tiêu diệt bao nhiêu con kiến hôi người phàm bình thường, đối với tiên nhân mà nói, tựa đơn giản nhưđi ngang qua bình thường giống nhau. Tiên Kỳ Thôn không phải là chưa từng có bị người san bằng, trong trí nhớ của hắn thì có hai lần, trong đó một lần thậm chí làm cho cả Tiên Kỳ Thôn chết đi tám phần mười nhân khẩu.

Đảo mắt vài tháng trôi qua, Tiên Kỳ Thôn an tĩnh bình định, cũng không có bất kỳ người nào tới nơi này trả thù. Úc Thịnh lo lắng cuối cùng là từ từ để xuống.

Bởi vì Úc Thịnh nói, cho nên Úc Kinh Phượng cũng đem phòng của hắn tặng cho Mạc Vô Kỵ. Chính hắn còn lại là dời đến phòng tạp hóa.

...

Chính bản thân hướng dẫn Hồng Mông Sinh Tức bên trong Bất Hủ Giới tư nhuận thân thể, cũng không có bị bất kỳ quấy nhiễu nào, Mạc Vô Kỵ liền biết hắn đích xác là đã được cứu.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng là yên tâm, trước tiên liền chữa trị Thai Tức lạc. Bởi vì Thai Tức lạc trợ giúp, thân thể hắn khôi phục càng là cấp tốc.

Tuy Mạc Vô Kỵ không có cách nào mở mắt, hắn có thể rất rõ ràng cảm thụ được tại Hồng Mông Sinh Tức tư nhuận cùng công pháp luyện thể rèn luyện, xương cốt hắn dần dần gây dựng lại, nhận độ cũng không ngừng ngưng tụ lên cao.

Nửa năm thời gian đi qua, một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc của Mạc Vô Kỵ hoàn toàn được chữa trị, xương cốt cũng từ từ tại phục hồi như cũ. Từng đạo ánh sáng màu vàng nhàn nhạt bên trong tại bộ xương không ngừng loé lên, sau đó thẩm thấu vào trong bộ xương.

Mạc Vô Kỵ mở mắt, hắn trước tiên liền cảm nhận được chính bản thân chung quanh tiên linh khí bạc nhược. Cũng cảm thụ được bản thân bộ xương cùng thân thể đang được dần dần chữa trị, trong lòng hắn có chút may mắn chính bản thân thu được Hồng Mông Sinh Tức, nếu không, có lẽ tiếp qua một vạn năm, thân thể của hắn cũng không có thể chữa trị nhanh chóng như vậy.

Bất quá hắn thông qua thần niệm thẩm thấu Hồng Mông Sinh Tức đến tư nhuận thân thể còn là quá chậm, hắn có một hồ lô Hồng Mông Sinh Tức, lúc này lại đem tự toàn thân của mình khóa lại bên trong Hồng Mông Sinh Tức mới là lựa chọn tốt nhất.

Thần niệm quét ra, Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền hiểu đây là một cái địa phương nào. Từ chung quanh yếu tiên linh khí mà xem, nơi này cũng

còn là Tiên Giới, phụ cận đây đều là người phàm ở, hắn là chỗ Tiên Giới người phàm không có Linh Căn ở lại. Nói cách khác, hắn đã được một phàm nhân cứu.

Mạc Vô Kỵ thoáng thở phào nhẹ nhõm, may là hắn là bị người phàm gặp được, nếu như Tu Chân giả thấy hắn, có lẽ hắn hiện tại sớm bị đánh giết.

Dù cho nơi này là chỗ ở của người phàm, cũng là Tiên Giới, thực lực của hắn một ngày không khôi phục, liền một ngày không có thể bảo đảm an toàn, hắn nhất định phải mau chóng khôi phục thực lực của chính mình.

Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm do dự lấy ra hơn mười tấm trận kỳ, lại đem gian phòng của mình ẩn nấp, sau đó tiến vào Bất Hủ Giới.

- Đại gia...

Súy Oa lòng nóng như lửa đốt thấy Mạc Vô Kỵ tiến đến, ngạc nhiên mừng rỡ gọi một câu, sau đó vọt tới.

Có đống lớn tiên tinh cùng tiên đan, lúc này Súy Oa đã thật sự cửu cấp yêu thú, chỉ cần tiến thêm một bước là có thể thăng cấp tiên cấp.

Thời khắc này Mạc Vô Kỵ so với trước không biết tốt hơn gấp bao nhiêu lần, Súy Oa vẫn là lại càng hoảng sợ. Nó bắt đầu nghĩ đại gia tới cùng đụng phải nguy hiểm gì, cư nhiên lại đem tự mình làm thành bộ dáng như vậy. Được rồi, còn có Đại Hoang đâu nè? Súy Oa thường xuyên cùng Đại Hoang cãi nhau, nó lại không hy vọng Đại Hoang gặp chuyện không may.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo, trực tiếp hạ xuống rơi vào bên cạnh miệng hồ lô màu tím. Nồng nặc Hồng Mông Sinh Tức trong thời gian ngắn liền đem Mạc Vô Kỵ bao vây lại, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên nắm lên một gốc cây Bất Diệt Thánh Trúc ném vào bên trong Hồng Mông Sinh Tức. Không cần Bất Diệt Thánh Trúc, hắn có thể khôi phục nhục thể của

mình. Hiện tại có Bất Diệt Thánh Trúc loại bảo vật này, hắn tự nhiên sẽ bỏ qua.

So với trước dùng thần niệm câu thông Hồng Mông Sinh Tức, sau đó thẩm thấu một tia đi ra khôi phục nhục thể của mình, lúc này Mạc Vô Kỵ nằm ở bên trong Hồng Mông Sinh Tức, hiệu quả quả thực chính là trên trời vs dưới đất.

Một trăm lẻ tám nhánh được chữa trị mạch lạc không ngừng lớn mạnh, Chu Thiên vận chuyển cũng tạo thành đại chu thiên. Tại dưới công pháp luyện thể, thân thể Mạc Vô Kỵ bị Hồng Mông Sinh Tức bọc lại, bộ xương từ màu vàng kim nhạt đến màu vàng, từ màu vàng sẽ chậm chậm khôi phục vốn có màu sắc.

Trong thời gian ngắn ngủi, vô luận là thân thể hay là bộ xương, đều tốc độ lấy mắt thường thấy được khôi phục lại.

Theo bộ xương cùng thân thể một lần nữa ngưng tụ khôi phục, âm hưởng nhỏ nhẹ ca ca xuất hiện ở trong cơ thể Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ ngồi dậy, tại thân thể hoàn toàn khôi phục sau đó, hắn có thể rõ ràng cảm thụ được thân thể của chính mình đang gia tăng cường độ.

Tiên thể tầng bốn, tầng năm... Tầng bảy, tầng tám...

- Ầm!

Cũng không biết qua bao lâu, trong cơ thể Mạc Vô Kỵ oanh một trận nổ vang, giống như muốn lần nữa lại đem thân thể hắn vỡ ra giống nhau.

Từng đạo nhàn nhạt kim mang vờn quanh tại quanh người Mạc Vô Kỵ, rất nhanh những thứ này kim mang nhàn nhạt nhập vào hết trong cơ thể Mạc Vô Kỵ. Một loại dễ dàng cùng cực hạn như thường cảm giác xông lên đầu.

Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, đồng thời từng trận thét dài. Thân thể của hắn cùng bộ xương vào giờ khắc này hoàn toàn khôi phục, không chỉ như thế, hắn thành công thăng cấp tới thần thể, tu vi cũng hoàn toàn khôi phục được Đại La Tiên sơ kỳ. Một tiếng thét dài này, dường như muốn đem toàn bộ phiền muộn cùng ủy khuất của hắn phun ra ngoài.

Tại Tiên Giới Tiên Đế rất nhiều, thế nhưng có thể thành tựu thần thể Tiên Đế lại ít lại càng ít. Mạc Vô Kỵ tu vi khoảng cách Tiên Đế, đó là có cách xa vạn dặm. Hắn có thể ở cảnh giới Đại La Tiên liền bước vào thần thể, tại toàn bộ Tiên Giới cũng là đệ nhất.

Nếu là hiện tại hắn lại đem ba người kia Tiên Đế một cái Chuẩn Đế lực lượng dùng Đấu Chuyển Tinh Di xé rách không gian, hắn có lẽ còn có thể bị thương nặng, nhưng tuyệt đối sẽ không cùng như trước, thê thảm chỉ còn lại có một bộ xương khô.

- Đại gia, ngươi đã khỏe? Đại Hoang tại sao không có tiến đến?

Súy Oa thấy Mạc Vô Kỵ đứng lên thét dài, nhanh chóng hớt ha hớt hải chạy tới.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, một lúc lâu mới từ trong giới chỉ xuất ra một khối tàn phá mô phỏng khí linh:

- Đại Hoang vì hộ ta, đã chết, chỉ còn lại có cái này mô phỏng khí linh.

Súy Oa cảm nhận được Mạc Vô Kỵ tâm tình không tốt, không dám hỏi nhiều, chỉ có thể ở một bên cảm thán. Thực lực của Đại Hoang cường đại như vậy, đều bị người giết, nó xem ra còn phải càng thêm nỗ lực một phần mới được.

Mạc Vô Kỵ lại đem Đại Hoang mô phỏng khí linh đưa đến bên trong Hồng Mông Sinh Tức, lúc này mới nói với Súy Oa:

- Súy Oa, Hồng Mông Sinh Tức là khí tức khai thiên ích địa. Ta cũng không biết Đại Hoang cái này mô phỏng khí linh ở tại chỗ này có thể có một ngày sinh ra Linh Trí hay không, ngươi ở đây Bất Hủ Giới nỗ lực tu luyện, đồng thời giúp ta nhìn một chút, một khi có bất luận cái gì sinh mệnh khí tức, đều nhớ nói cho ta biết.

- Dạ, đại gia.

Súy Oa nhanh chóng đáp.

...

Mạc Vô Kỵ mới vừa đi ra gian phòng, đã nhìn thấy một người nữ tử mặc áo xám chạy hướng về phía bên này, sau đó vội vã mở ra đại môn, vọt vào.

Nữ tử dung mạo rất đẹp, màu da trắng nõn, ngoại trừ một đôi tay có chút thô ráp ra, hoàn toàn không giống hình dạng sinh hoạt tại cạnh biển. Chỉ là lúc này tóc của nàng có chút lăng loạn, cả người dính đầy vết máu. Thậm chí ngay cả trên mặt trắng nõn cũng có chút vết máu, vài lọn tóc bị máu tươi dính ở trên mặt, lộ ra có chút thê thảm.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ đảo qua, liền biết nữ tử này cũng không có thụ thương. Vết máu trên người Nàng hẳn là của người khác.

- Ngươi là ai?

Nữ tử vừa vào cửa, đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ đứng ở giữa nhà nhìn nàng chằm chằm.

Mạc Vô Kỵ có chút xấu hổ, hắn không trả lời cô gái, thứ nhất hắn không biết cô gái này là ai, thứ hai hắn biết người cứu nàng đã trở về.

- Chị dâu, sao ngươi lại tới đây? Ngươi làm sao zạ?

Úc Kinh Phượng vừa vào cửa, đã nhìn thấy nữ tử cả người máu tươi.

Úc Kinh Phượng ngày hôm nay rất là vui vẻ, hắn tóm được một lô cá hồng uẩn, giá trị của hồng uẩn phi thường cao, nghe nói rất nhiều tiên nhân liền thích ăn loại cá này. Chỉ một ngày, liền có được thu hoạch nửa tháng.

Cho nên ngày hôm nay rất sớm hắn liền trở về, không nghĩ tới chị dâu gần một năm đều cũng không đến, ngày hôm nay cư nhiên tới rồi.

- Kinh Phượng, gia gia đâu nè? Còn có, hắn là ai?

Cô gái thanh âm vẫn như cũ có chút run rẩy, dường như vừa mới đã trải qua một hồi sự tình cực kỳ đáng sợ.

- Đại ca, ngươi tỉnh rồi.

Úc Kinh Phượng lập tức liền nhận ra Mạc Vô Kỵ.

Mấy tháng trước, căn phòng Mạc Vô Kỵ tựa hồ bị che đậy hắn lên, Úc Kinh Phượng trong lòng còn rất kỳ quái. Chỉ là gia gia bảo hắn không cần nhiều làm bất cứ chuyện gì, cũng không cần nói nhiều bất luận cái gì, hắn mới nhịn xuống không có đi kiểm tra. Vài tháng trôi qua, hắn dần dần quen, đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ hoàn hảo không hao tổn.

Hắn trên dưới cẩn thận nhìn một chút, người đại ca trước mắt này đích thật là khôi phục, chẳng những khôi phục, còn là hoàn mỹ khôi phục.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng liền ôm quyền nói:

- Đa tạ ngươi cứu giúp, bằng không ta sợ rằng sớm đã mất mạng.

Úc Kinh Phượng vội vàng xua tay khách khí nói:

- Đại ca đâu nói, gia gia từ nhỏ đã dạy ta... A đù, không đúng, chị dâu, ngươi là chuyện gì xảy ra?

Úc Kinh Phượng nói phân nửa, nhớ lại chị dâu cả người vết máu, nhanh chóng lại quay đầu hỏi.

- Ta...

Nữ tử nói một cái ta chữ sau đó, nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, nhất thời do dự. Nàng tuy rằng mấy tháng nay chưa có tới Tiên Kỳ Thôn, đối với người của Tiên Kỳ Thôn nàng đều vẫn là rất quen thuộc. Mạc Vô Kỵ rất là lạ mắt, nàng chưa từng thấy qua.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn cô gái này dường như có chút hơi khó nói, liền vội vàng nói:

- Các ngươi trò chuyện trước đi, ta đi ra ngoài đi một chút.

- Không cần không cần...

Úc Kinh Phượng nhanh chóng xua tay, hắn thế nhưng là nghe gia gia nói, Mạc Vô Kỵ là một vị tiên nhân. Hắn và chị dâu nói chuyện, nhiên tiên nhân đi ra ngoài đi một chút, như vậy sao được?

- Chúc mừng tiên sư đã khỏe, chỗ chúng ta ở quá kém một phần, chậm trễ tiên sư đại nhân.

Thanh âm Úc Thịnh tại cửa vào truyền đến, cước bộ của hắn lộ ra có chút gấp.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 665: Đại La Tiên Tại Phàm Thôn

Tiên sư? Cô gái kia nghe được hai chữ này sau đó, theo bản năng lui về phía sau mấy bước, trong mắt rõ ràng có thêm một phần sợ hãi.

Mạc Vô Kỵ đến từ địa cầu, tuy tu vi tới Đại La Tiên sơ kỳ, tâm tính của hắn cùng đông đảo tu sĩ vẫn có khác biệt. Trước mắt vài người đều là người phàm không có Linh Căn, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, cũng không có bao nhiêu khác nhau.

- Lão trượng khách khí, ta còn phải đa tạ cứu giúp chi ân.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, cảm kích nói.

Úc Thịnh có chút ngây người, hắn và Úc Kinh Phượng bất đồng, hắn ra mắt rất nhiều tiên nhân, thậm chí đã còn tại ngoại vi Đại Tiên Môn làm tạp dịch. Nhưng hắn đã gặp tiên nhân, cho dù là tiên nhân kém nhất, cũng sẽ không khách khí cùng Mạc Vô Kỵ như vậy.

Không đúng, Úc Thịnh rất nhanh cũng cảm giác được Mạc Vô Kỵ cùng các tiên nhân còn lại bất đồng. Cái khác tiên nhân quanh thân tiên vận vờn quanh, khiến người ta một loại cảm giác ngạo nghễ ở trên không thể gần. Trước mắt tiên nhân này dường như giống như bọn họ, thường thường phàm phàm, không có nửa điểm đột ngột. Chẳng lẽ hắn nhìn lầm rồi, trước mắt này không phải là tiên nhân, cũng là người phàm tầm thường không có Linh Căn?

Cũng không đúng a, Mạc Vô Kỵ mới vừa tới, hắn đã nhìn rõ ràng. Vậy cơ hồ là một cái đầu mang theo một bộ xương khô không có huyết

nhục, lúc này mới ngắn ngủi không tới một năm, Mạc Vô Kỵ liền hoàn toàn khôi phục lại, không phải là tiên nhân đó là không có khả năng.

- Không dám, không dám...

Úc Thịnh không dám nhận Mạc Vô Kỵ lễ, nhanh chóng nói:

- Tiên sư nếu mà muốn đi chân chính tiên thành, cách nơi này có chút xa, lão nhi cũng chỉ có thể biết một cái phương vị đại khái.

Mạc Vô Kỵ còn không biết đây là địa phương nào, hắn có thể ở chỗ này một năm đều bình yên vô sự, nơi này hắn là chỗ tương đối hẻo lánh. Phải biết rằng hắn tại trong lúc hôn mê, chỉ dùng để thần niệm câu thông Hồng Mông Sinh Tức tư nhuận thân thể.

Bởi vì hắn cùng người khác bất đồng, hắn có Trữ Thần Lạc, dùng thần niệm câu thông Hồng Mông Sinh Tức tư nhuận thân thể là từ Trữ Thần Lạc bắt đầu Chu Thiên vận chuyển, loại này vận chuyển ít sẽ tràn đầy ra ngoài.

Dù không tràn đầy ra ngoài, không có nghĩa là không có bất kỳ khí tức nào. Chỉ cần hắn còn đang khôi phục thân thể, có tiên nhân đến gần quá, thì có nguy hiểm bị bại lộ. Hắn hơn nửa năm thời gian không có bị bại lộ, vậy đã nói rõ nơi này xác thực rất hẻo lánh, thời gian dài như vậy, cũng không có một vị tiên nhân đi ngang qua.

Thời khắc này Mạc Vô Kỵ cùng một năm trước Mạc Vô Kỵ so sánh, chẳng những là thân thể cường độ có rồi biến hóa, chính là tâm tính cũng có biến hóa.

Hắn là có một cái Tiên Khôi, là một cái thất phẩm Đan Đế. Nhưng mà những thứ này đối với Tiên Giới đại đa số cường giả mà nói căn bản bé nhỏ không đáng kể, ở trong mắt người khác, hắn thậm chí chỉ là một nho nhỏ con kiến hôi mà thôi.

Hắn cần không phải là chung quanh đi lại, mà là lắng đọng. Đây chẳng những là hắn hiểu đối với công pháp lắng đọng, cũng là tại bên trong quá trình hắn trưởng thành lắng đọng.

Vô luận là Lôi Tông, Đại Kiếm Đạo hay là Đại Hạo Tiên Môn, hắn sẽ đi báo thù. Báo thù không phải là hiện tại, là sau khi hắn lắng đọng.

- Ta muốn ở chỗ này ở một thời gian ngắn, không biết có thể hay không?

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

Úc Thịnh liền vội vàng nói:

- Đương nhiên có thể, tiên sư đại nhân...

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng xua tay:

- Ta tu vi thấp, không coi là cái gì tiên nhân, sau này liền kêu ta Đại Hoang sao?, còn chưa thỉnh giáo lão trượng xưng hô như thế nào?

Úc Thịnh sợ vội vàng xua tay, không đợi hắn nói chuyện, Mạc Vô Kỵ liền nói lần nữa:

- Lão trượng cũng hắn là biết ta tại sao lại xuất hiện ở nơi này, vẫn gọi ta Đại Hoang sao?, kỳ thực ta vốn cũng là giống như các ngươi.

- Dà, dạ...

Dù cho Mạc Vô Kỵ đã nói như vậy, Úc Thịnh vẫn như cũ có chút thấp thỏm lo âu gật đầu, liên tiếp nói mấy cái dạ sau đó, hắn mới chỉ vào Úc Kinh Phượng nói với Mạc Vô Kỵ:

- Đây là cháu của ta Úc Kinh Phượng.

Nói xong lại chỉ vào nữ tử này cả người là máu nói:

- Đây là cháu dâu ta Liên Oanh Nhàn, lão nhi danh Úc Thịnh, vẫn ở tại Tiên Kỳ Thôn...

Cháu dâu? Mạc Vô Kỵ nghi ngờ nhìn một chút Úc Kinh Phượng, sau đó lại nhìn một chút Liên Oanh Nhàn. Liên Oanh Nhàn tuy cả người là máu, trong mắt còn có kinh sợ. Nhưng nàng thoạt nhìn vẫn là rất ổn trọng, xinh đẹp hơn lại có một loại học thức mỹ cảm, đứng ở nơi đó liền có một loại mọi người khí chất. Một đôi thô ráp tay, dường như đại biểu cho nàng không phải là một người lười biếng.

Úc Kinh Phượng tuy rằng cao to, non nớt khí tức để cho Mạc Vô Kỵ hoài nghi hắn bây giờ còn không tới mười lăm tuổi. Một cái mười lăm tuổi thiếu niên, liền có một thê tử ổn trọng thành thục như vậy?

Cũng may loại này kinh ngạc cũng chỉ là một cái thoáng rồi biến mất, đang lúc hắn muốn nói, Úc Thịnh liền giải thích rõ:

- Kinh Phượng mới mười ba tuổi, Nhàn nhi là chị dâu Kinh Phượng, ca ca Kinh Phượng là Kinh sơn xảy ra chuyện.

Mạc Vô Kỵ lúng túng sờ sờ mặt mình, trước Úc Kinh Phượng dường như liền kêu Liên Oanh Nhàn chị dâu.

- Tiên... Đại Hoang, mời ngồi xuống mà nói sao?.

Úc Thịnh tuy trong lòng rất là thấp thỏm, hắn và tiên nhân tiếp xúc khá nhiều, biết còn là dựa theo cách Mạc Vô Kỵ nói là tốt hơn.

Mấy người sau khi ngồi xuống, Mạc Vô Kỵ chủ động nói:

- Ta thấy nhàn muội tử dường như xảy ra chuyện gì, không biết có thể nói hay không nói một cái?

Úc gia đối với hắn có ân cứu mạng, hắn hỏi cái này nói, là có ý tứ hỗ trợ. Hắn đích xác có ẩn cư ý nghĩ, bất quá ẩn cư không có nghĩa là làm rùa đen rút đầu. Ân nhân bị người khi dễ, hắn nếu như có thể giúp, tự nhiên sẽ không đứng nhìn.Liên Oanh Nhàn cũng cảm giác được Mạc Vô

Kỵ dường như cùng những tiên nhân kia có chút bất đồng, nói chuyện ôn hòa, hơn nữa cũng không có hùng hổ doạ người đưa bọn họ nhìn xem thành đê tiện tư thái.

- Dạ...

Úc Thịnh lại đứng lên lên tiếng, thẳng đến Mạc Vô Kỵ ý bảo, hắn mới lần nữa ngồi xuống nói với Liên Oanh Nhàn:

- Nhàn nhi, Khinh Trạch Thôn sự tình ta cũng vừa mới nghe nói, ngươi nói cho Đại Hoang nghe một chút đi.

Nói một hồi nói sau đó, Úc Thịnh cảm giác Mạc Vô Kỵ đích xác không phải là cái loại này cao cao tại thượng tiên nhân tư thái, cũng thoáng buông lỏng một phần.

Liên Oanh Nhàn vẫn không có ngồi xuống, lúc này nghe được Úc Thịnh nói, nàng nhanh chóng đối với Mạc Vô Kỵ kính cẩn thi lễ một cái, rồi mới lên tiếng:

- Một năm trước Đạc Sinh đã trở về, bởi vì hắn thụ thương rất nặng, tỷ tỷ của hắn Đạc Thải đi trong chỗ sâu Cực Trạch Hải vì hắn tìm kiếm tiên dược. Kết quả tỷ tỷ nàng tại trong biển thụ thương, không cách nào hành động. Trong khoảng thời gian này, ta vẫn đang chiếu cố hai người bọn họ tỷ đệ...

Úc Thịnh sợ Mạc Vô Kỵ không hiểu, ở một bên giải thích:

- Oanh nhàn nhà ở Khinh Trạch Thôn cách nơi này không tới trăm dặm, Đạc Sinh tỷ đệ cùng Oanh nhàn là hàng xóm, trước vẫn tại giúp lẫn nhau. Khinh Trạch Thôn cùng chúng ta Tiên Kỳ Thôn như nhau, đều là một phần không có Linh Căn phàm nhân ở lại. Hai cái địa phương còn hàng ngày quan hệ thông gia cùng giao dịch, cho nên mọi người coi như là quen thuộc.

Trăm dặm khoảng cách đối với phàm nhân sinh hoạt tại Tiên Giới mà nói, cũng không phải khoảng cách rất dài.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét đi ra ngoài, quả nhiên nhìn thấy được ngoài trăm dặm có một thôn trang. Lúc này này thôn trang khắp nơi đều là tàn tường đổ nát, hơn mười cụ thi thể nám đen nằm ngổn ngang. Có thể thấy được tên động thủ cũng không có tận lực đi đốt hủy hiện trường.

Liên Oanh Nhàn tiếp tục nói:

- Vốn qua một đoạn thời gian nữa, Đạc Thải liền có thể đi bộ. Ngày hôm nay đột nhiên tới rồi hai gã tiên nhân, bọn họ trực tiếp tìm được nhà Đạc Thải, sau đó muốn đệ đệ Đạc Thải Đạc Sinh giao ra thứ gì. Về sau Đạc Sinh lấy ra một cái hộp ngọc, tiên nhân kia bắt được hộp ngọc sau đó, chính là hai đạo lưỡi mang, lại đem Đạc Sinh cùng Đạc Thải giết...

Úc Thịnh nghi hoặc nhìn Liên Oanh Nhàn, Liên Oanh Nhàn nói tỉ mỉ như vậy, hiển nhiên đang ở hiện trường. Nếu tại hiện trường, thế nào nàng không có bị tiên nhân giết chết?

Liên Oanh Nhàn giọng nói có chút run rẩy hắn lên:

- Người kia giết Đạc Thải tỷ đệ, còn muốn giết ta. Không nghĩ tới lúc này tiên nhân sau lưng của hắn đột nhiên ra tay với hắn...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than, tu luyện thế giới chính là tàn nhẫn như vậy, xem ra Đạc Sinh lấy ra đồ đạc không đơn giản, tạo thành nội chiến.

-... Ai ngờ đến tiên nhân bị ám toán vẫn như cũ có năng lực phản kháng, hai người đánh lên rồi, ta sợ nhanh chóng nhân cơ hội chạy trốn, vẫn chạy trốn tới trở về. Trên người ta máu cũng là bởi vì dựa vào là Đạc Sinh cùng Đạc Thải tỷ đệ gần quá, bị vấy một thân.

Liên Oanh Nhàn nói một hơi, sắc mặt có chút trắng bệch, dường như còn đang suy nghĩ lấy tình cảnh lúc ấy.

Úc Thịnh nghi ngờ hỏi:

- Nhàn nhi, bọn họ không có đuổi theo?

Liên Oanh Nhàn lắc đầu:

- Ta không biết, ta tới nơi này vốn là muốn nói cho gia gia cùng kinh Phượng một tiếng, sau đó đi Cực Trạch Hải trốn một cái.

Úc Thịnh lắc đầu:

- Từ nơi này đến Khinh Trạch Thôn lộ trình đối với tiên nhân mà nói, chớp mắt mà thôi. Bọn họ không có đuổi theo, đã nói lên đã đi rồi. Hoặc là...

Úc Thịnh vốn muốn nói đồng quy vu tận, chỉ là muốn tới rồi Mạc Vô Kỵ ở chỗ này, lại đem nói lại nuốt xuống.

Mạc Vô Kỵ đột nhiên hỏi:

- Vậy Đạc Sinh là thế nào bị thương a?

Liên Oanh Nhàn hòa hoãn rất nhiều, nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi, vội vàng đáp:

- Năm năm trước, Đạc Sinh nói muốn đi ra xem một chút mình có thể không có thể tìm tới tiên duyên tu luyện, sau đó liền một đi không trở lại. Thẳng đến một năm trước, Đạc Sinh mới trọng thương trở về.

Mạc Vô Kỵ thấy Úc Thịnh có chút dáng vẻ kinh hoảng, cười an ủi:

- Trăm dặm khoảng cách đối với tiên nhân mà nói đích thật là thoáng qua tức đến, bọn hắn bây giờ còn không có đuổi theo, rất có thể bọn họ thực sự đồng quy vu tận. Còn có một cái khả năng, đó chính là đạt được bảo vật tu sĩ bất chấp cái khác, sớm đã tăng nhanh tốc độ trốn. Đáng tiếc

ta tiếp xúc được thời gian tu luyện không dài, thực lực thấp, đến bây giờ, thương thế còn không có khôi phục, nếu không mà nói, ta cũng là có thể đi xem.

Úc Thịnh liền vội vàng nói:

- Đại Hoang, nghìn vạn không có khả năng đi qua. Chuyện này cứ như vậy đi, là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi. Nhàn nhi, ngươi sau này liền ở nơi này. Ngươi bây giờ đi gian phòng thay quần áo, chờ phong ba thổi qua sau này hãy nói.

- Ân.

Liên Oanh Nhàn lại cho Mạc Vô Kỵ cùng Úc Thịnh thi lễ một cái, lúc này mới cúi đầu vội vã đi tới tận cùng bên trong căn phòng.

Mạc Vô Kỵ cũng đúng lúc đứng lên, hắn đưa lưng về phía Úc Thịnh ông cháu, ngưng tụ lại linh nhãn. Vài đạo linh vận khí tức tại dưới Mạc Vô Kỵ linh nhãn lóe lên rồi biến mất, Mạc Vô Kỵ thở dài. Hắn quả nhiên không có đoán sai, Liên Oanh Nhàn trả lời nhìn như cẩn thận, sự thực tại trong mắt hắn Liên Oanh Nhàn vô luận là cử chỉ hay là giọng nói lỗ thủng đều quá lớn.

Hắn hoài nghi Liên Oanh Nhàn là một cái người tu tiên, cho nên hắn không có dùng thần niệm. Đã trải qua bị Đại Tiên đế vây công, Mạc Vô Kỵ hành sự cẩn thận rất nhiều. Hiện tại linh nhãn vừa nhìn, Liên Oanh Nhàn quả nhiên là người tu tiên. Chẳng những là người tu tiên, tu vi so với hắn còn cao hơn một phần, chí ít là Đại La Tiên hậu kỳ.

Nếu mà không phải là thiếu ân tình hai người ông cháu úc gia, Mạc Vô Kỵ thật muốn lập tức đi ngay.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 666: Úc Kinh Phượng Mang Tới Tin Tức

Đảo mắt lại là hơn một tháng đi qua, Mạc Vô Kỵ không có tu luyện, cũng không có luyện đan. Ở nơi này tiên linh khí thiếu thốn tu luyện, bây giờ không có cái gì hiệu quả. Bất Hủ Giới bên trong cũng là có thể tu luyện, hơn nữa Mạc Vô Kỵ trên người tiên tinh cũng là chồng chất như núi.

Chỉ là Bất Hủ Giới cũng có một cái khuyết điểm, đó chính là Ngũ Hành không được đầy đủ. Tu vi thấp thời điểm, ở bên trong tu luyện cũng cũng không có cái gì, tu vi cao thời điểm, ở bên trong tu luyện sẽ ảnh hưởng thiên địa đại đạo cảm ngộ.

Cộng thêm Mạc Vô Kỵ trong thời gian ngắn liền thăng cấp tới rồi Đại La Tiên, tuy nói hắn còn không có cảm giác được cái gì căn cơ bất ổn. Lúc này tĩnh tâm đình chỉ tu luyện, cũng không phải chuyện xấu.

Này hơn một tháng, Mạc Vô Kỵ vẫn đang nghiên cứu luyện khí. Hắn có một quyển khí đạo, còn có Hứa Tục Nhân truyền cho hắn luyện khí quy tắc chung cùng luyện khí tâm đắc.

Khí đạo Mạc Vô Kỵ sớm liền được, hắn vẫn không có thời gian đi nghiên cứu. Nếu không phải lần này bị thương nặng, cộng thêm Đại Hoang bị đập thành mảnh vụn, hắn khả năng còn không nghiên cứu luyện khí. Hắn nghiên cứu luyện khí, là muốn nhìn một chút có thể hay không lại đem Đại Hoang lại phục hồi như cũ.

Để cho Mạc Vô Kỵ thoáng yên tâm là, Liên Oanh Nhàn tuy nói là Đại La Tiên, ở nơi này sau đó, cũng không có làm ra chuyện gì, thậm chí Mạc Vô Kỵ cũng không có nhìn thấy qua nàng tu luyện. Nàng mỗi ngày

chỉ là trợ giúp Úc Thịnh chỉnh lý Úc Kinh Phượng đánh trở về cá, tình cờ cũng sẽ cùng Úc Kinh Phượng cùng nhau rời đi Tiên Kỳ Thôn, đi ra ngoài trao đổi một vài thứ trở về.

Dường như biết tiên sư không thích lắm cùng người phàm giao lưu, Mạc Vô Kỵ đang nghiên cứu khí đạo thời điểm, vô luận Úc Thịnh cùng Úc Kinh Phượng ông cháu hay là Liên Oanh Nhàn, cho tới bây giờ đều cũng không đến phiền qua Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ vốn đã có nhất định luyện khí cơ sở, hắn hàng ngày luyện chế trận kỳ, kỳ thực cùng luyện khí cũng là có chỗ tương đồng. Bộ phận phức tạp trận kỳ, thậm chí so với một phần cao cấp tiên khí còn khó hơn dùng luyện chế. Tại Bán Tiên Vực, hắn còn từ Phô Tử đại sư nơi đó học qua rất nhiều luyện khí thủ đoạn.

Kỳ thực làm một tiên trận sư, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng hắn luyện khí trình độ nếu mà không đề cập tới cao nói, tuyệt đối sẽ ảnh hưởng đến hắn đối với trận đạo nghiên cứu.

Tại Chư Thần Tháp bên trong, một cái Tỏa Tiên Trận liền có thể khóa lại vô số cường giả. Từ bên trong Tỏa Tiên Trận đi một lượt, càng là kiên định Mạc Vô Kỵ muốn tinh nghiên trận đạo.

Hơn một tháng thời gian, Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên có thể luyện chế ra tứ phẩm tiên khí. Tuy nói chỉ là một phần đơn giản nhất tứ phẩm tiên khí, lại đại biểu tiến bộ của hắn.

Để cho Mạc Vô Kỵ cảm kích nhất chính là Hứa Tục Nhân, Hứa Tục Nhân cho hắn luyện khí quy tắc chung còn có đối với luyện khí kiến giải, để cho hắn tiết kiệm hàng loạt thời gian. Luyện khí thượng một phần vấn đề phức tạp nhất, Hứa Tục Nhân trên cơ bản đều ghi chép ở tại đối với khí đạo kiến giải. Có thể nói Hứa Tục Nhân cho hắn cái này khí đạo kiến giải, liền so với cửu phẩm tiên khí còn trân quý hơn.

Hôm nay Mạc Vô Kỵ đang luyện chế một món ngũ phẩm tiên khí trường kiếm, Úc Kinh Phượng vẫn luôn không có quấy rầy qua hắn gõ

nhẹ cửa phòng của hắn.

Úc Kinh Phượng nhân phẩm không sai, tuổi lại rất nhỏ. Mạc Vô Kỵ biết được mình là Úc Kinh Phượng cứu trở về sau đó, trong lòng còn động tới thu đồ đệ ý nghĩ. Để cho hắn khổ sở là, hắn không biết dạy Úc Kinh Phượng tu luyện, đối với hắn là tốt hay xấu.

Ở lại Tiên Kỳ Thôn thời gian dài như vậy, Mạc Vô Kỵ cũng biết một phần Úc Kinh Phượng cùng gia gia hắn sinh hoạt. Bọn họ không có khả năng tu tiên, quá cũng rất là phong phú, mỗi ngày đều có chuyện cần làm, tại Cực Trạch Hải bên trong còn hàng ngày có một chút ngạc nhiên mừng rỡ.

Nếu mà hắn để cho Úc Kinh Phượng tu luyện, này rất có thể đánh vỡ hắn bình tĩnh sinh hoạt. Thậm chí tương lai mình sau khi rời đi, Úc Kinh Phượng sẽ bởi vì ra đi tìm tài nguyên tu luyện mà ngã xuống Tiên Giới. So với, như vậy thường thường phàm phàm sống cả đời, có lẽ không phải là cái gì chuyện xấu.

Cũng may Úc Kinh Phượng cũng vẫn không có hỏi thăm qua hắn tu tiên chuyện, điều này làm cho hắn tạm thời không cần cân nhắc những thứ này. Mà hôm nay, vẫn không có tìm qua hắn Úc Kinh Phượng đột nhiên tới tìm hắn.

- Kinh Phượng, ngươi tìm ta?

Mạc Vô Kỵ thu hồi luyện chế đến một nửa trường kiếm. Dùng năng lực của hắn, này thanh trường kiếm luyện chế đến phân nửa đột nhiên đình chỉ, coi như là bị hỏng.

Hắn trong giới chỉ, cấp thấp tài liệu luyện khí chồng chất như núi, so với tiên linh thảo nhiều hơn nhiều. Cho nên một thanh trường kiếm luyện chế báo hỏng, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý.

- Đúng vậy, Đại Hoang ca, ta có một việc vẫn muốn cùng ngươi nói, chỉ là gia gia ta không cho ta đơn giản quấy rầy ngươi, cho nên vẫn chưa

nói. Ngày hôm nay gia gia ta cùng chị dâu ta đi ra ngoài, ta mới có cơ hội đến nói cho ngươi biết.

Đứng ở cửa Úc Kinh Phượng liền vội vàng nói.

- Vào nói sao?, một tháng không gặp, ngươi lại lớn lên không ít.

Mạc Vô Kỵ cười cười, Úc Thịnh cùng Liên Oanh Nhàn đích xác không ở trong nhà.

Úc Kinh Phượng tuy nói cũng rất kính nể hắn, Mạc Vô Kỵ cảm giác, Úc Kinh Phượng đối với hắn kính nể hoàn toàn là bởi vì Úc Thịnh thuyết giáo. Thời gian dài như vậy, đoán chừng là cảm giác mình cái này tiên nhân cùng người thường cũng không có bao nhiêu khác nhau, cho nên hắn nói chuyện cũng không có trước câu nệ.

Úc Kinh Phượng thật thà sờ sờ đầu của mình:

- Ta đều mười bốn tuổi, rồi lại nói rời bến rất có thể rèn đúc thân thể.

- Gia gia ngươi cùng chị dâu ngươi đi nơi nào?

Mạc Vô Kỵ ý bảo Úc Kinh Phượng sau khi ngồi xuống, thuận miệng hỏi một câu.

- Gia gia cùng chị dâu đi Cực Trạch Thành đổi thiên dung gạo, lúc này chính là thiên dung gạo mùa thu hoạch.

Úc Kinh Phượng ngược lại không có suy nghĩ nhiều, há mồm đáp.

Cực Trạch Thành Mạc Vô Kỵ cũng biết, tại Cực Trạch Hải dãy một cái có rất nhiều tương tự với Tiên Kỳ Thôn như vậy người phàm thôn xóm. Những người phàm tục thôn xóm giữa đó sẽ có một chút vật phẩm giao dịch, cho nên yêu cầu một cái địa phương cố định, Cực Trạch Thành chính là như vậy hình thành một cái thành thị, nơi này tiên linh khí như nhau rất là thiếu thốn. Các hết thảy người thôn xóm muốn trao đổi hoặc là mua gì đồ đạc, trên cơ bản đều có thể đi Cực Trạch Thành.

Cực Trạch Thành nói là một phàm nhân thành thị, cũng có một chút người tu tiên, đây là một cái cấp thấp người tu tiên cùng người phàm cộng đồng chỗ ở. Bất quá ở nơi này người tu tiên, đều là một phần lạc phách hoặc là tu vi thấp tu sĩ mà thôi.

Thiên dung gạo là tuyệt đại đa số người phàm ăn một loại gạo, loại này gạo chỉ ở Cực Trạch Thành phụ cận có thể trồng. Mỗi đến thiên dung thước mùa thu hoạch, tại Cực Trạch Hải vùng ven thôn xóm người phàm, bình thường giống nhau đều mang Cực Trạch Hải đặc sản đi Cực Trạch Thành trao đổi loại này gạo.

- Kinh Phượng, chị dâu ngươi trường rất đẹp a, ta xem toàn bộ Tiên Kỳ Thôn cũng không có mấy người có chị dâu ngươi xinh đẹp.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên cười một cái nói.

Úc Kinh Phượng cùng Mạc Vô Kỵ nói một hồi nói sau đó, có lẽ là bị Mạc Vô Kỵ dễ dàng thái độ ảnh hưởng, cũng dễ dàng hơn, lúc này hắn hoàn toàn quên mất gia gia nói với hắn qua Mạc Vô Kỵ là một cái người tu tiên, còn có người tu tiên cấm kỵ. Hắn tựa đầu đi phía trước tiếp cận, hạ giọng nói:

- Đại Hoang ca, không muốn nói Tiên Kỳ Thôn, chính là Cực Trạch Thành cũng không có ai có chị dâu ta xinh đẹp. Đại Hoang ca, ngươi là thích chị dâu ta sao? Thế nhưng là chị dâu ta không có Linh Căn, không có khả năng tu luyện.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Không đúng không đúng, ngươi cũng đừng suy nghĩ nhiều. Ta chỉ là tình cảm bộc phát mà thôi, được rồi, đại ca ngươi là thế nào gặp chuyện không may?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng rất là kính phục Liên Oanh Nhàn, Liên Oanh Nhàn không biết tu luyện là công pháp gì, dùng thủ đoạn gì. Hắn nếu mà không cần linh nhãn, thật đúng là không nhất định có thể nhìn ra

tu vi của đối phương, nói cách khác tại trong mắt ngoại nhân, Liên Oanh Nhàn hoàn toàn là cái tầm thường người phàm, có thể thấy được cái này ẩn nấp công pháp là cỡ nào rất giỏi.

Cái đó và hắn bất đồng, ngoại trừ một phần đỉnh cấp tu sĩ, đại bộ phận tu sĩ đều nhìn không ra tu vi của hắn, đó là bởi vì hắn tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vốn chính là càng tu luyện càng bình thường.

Úc Kinh Phượng trong mắt dần hiện ra một tia tưởng niệm, một lát sau mới lên tiếng:

- Mười năm trước, ta còn mới ba bốn tuổi thời điểm, anh ta rời bến trở về, nói hắn đột nhiên cảm nhận được tiên linh khí. Về sau anh ta liền len lén đi Cực Trạch Thành mua một quyển liên quan tới tu tiên thư, sau khi trở về hắn còn nói hắn hắn là kích phát rồi ẩn Linh Căn, có thể đi tu tiên. Chỉ là gia gia ta kiên quyết không cho phép hắn đi tu tiên, hết cách dưới, hắn chỉ có thể ở gia gia ta dưới sự kiên trì cưới chị dâu ta.

Chị dâu ta tới rồi không tới ba tháng, anh ta liền len lén lưu lại một phong thư, sau đó rời đi Tiên Kỳ Thôn, nói ra tìm kiếm tông môn gia nhập, hắn nhất định phải tu tiên. Lại qua mấy năm, thôn chúng ta trong có người truyền về tin tức, nói anh ta ở bên ngoài xảy ra sự tình. Anh ta gặp chuyện không may sau đó, gia gia ta khiến cho chị dâu ta về nhà, về phần có đúng hay không tái giá, đều tùy vào chính nàng. Chị dâu ta người tốt lắm, vẫn lo lắng ta cùng gia gia, hàng ngày sang đây xem chúng ta.

- Vậy cha mẹ ngươi đâu nè?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

- Tại ta sau khi sinh không lâu, phụ mẫu ta tại một lần rời bến bên trong đã xảy ra chuyện, cũng không trở về nữa.

Úc Kinh Phượng vành mắt có chút hồng.

Mạc Vô Kỵ thở dài, Cực Trạch Hải lại an toàn, cũng là một cái Tiên Vực hải vực, một cái tầm thường người phàm rời bến nhiều hơn, chung quy sẽ xảy ra chuyện.

- Này có thể nói một chút chị dâu ngươi sự tình sao? Chị dâu ngươi là vẫn tại Khinh Trạch Thôn sinh hoạt? Nàng so với anh ngươi to lớn hay là nhỏ a?

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ hỏi thăm nhiều như vậy, đều chỉ có một mục đích, muốn biết Liên Oanh Nhàn lai lịch.

Theo Mạc Vô Kỵ, một cái Đại La Tiên, chính là thiên tài Đại La Tiên đi nữa, chí ít cũng có mấy trăm tuổi sao?.

Úc Kinh Phượng lộ ra một cái liền biết dáng tươi cười, cười hắc hắc một tiếng nói:

- Đại Hoang ca, chị dâu ta vẫn chưa tới ba mươi tuổi đâu nè, nếu mà ngươi thích chị dâu ta, gia gia ta khẳng định sẽ đồng ý, ta cũng đồng ý ngươi lấy chị dâu ta.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, vậy tuyệt đối không có khả năng, ba mươi tuổi Đại La Tiên hậu kỳ, hắn cũng không có bản sự này.

Hắn cười cười:

- Chuyện này sau này hãy nói sao?, ngươi không nên hiểu lầm. Trước ta cho là ngươi chị dâu có ít nhất hơn bốn mươi đâu nè.

- Không có khả năng, Đại Hoang ca ngươi là ánh mắt gì a. Phụ mẫu ta cùng chị dâu ta cha mẹ đều là bằng hữu tốt nhất, thời điểm chị dâu ta ra đời, phụ mẫu ta còn đi qua chúc mừng đâu nè.

Úc Kinh Phượng lúc này là triệt để quên mất Mạc Vô Kỵ là tiên nhân chuyện, lớn tiếng cãi lại.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, ba mươi tuổi không tới, Đại La Tiên hậu kỳ? Đoạt xá cũng khả năng không lớn sao?? Rất có thể là Úc Kinh Phượng nghĩ sai rồi.

Mạc Vô Kỵ cũng không có ý định hỏi thăm nữa, thậm chí ngay cả Liên Oanh Nhàn cha mẹ cũng không hỏi, liền đổi chủ đề nói:

- Kinh Phượng, ngươi hôm nay tới tìm ta có chuyện gì không?

Úc Kinh Phượng này mới nhớ tới chính bản thân tới mục đích, đưa tay một nhịp bản thân cái ót nói:

- Là như vậy, Đại Hoang ca. Ta tại một tháng trước bắt lấy được một cái hồng uẩn, ngày hôm nay ta lại đi chỗ đó muốn nhìn một chút có còn hay không hồng uẩn, còn chưa tới phụ cận, đã nhìn thấy một đạo chói mắt bạch quang từ đáy biển dâng lên, có chừng mấy trượng. Sau đó có một việc đồ đạc từ bên trong bạch quang bắn ra, trực tiếp cắm tới rồi thuyền đánh cá của ta...

Đang khi nói chuyện, Úc Kinh Phượng lấy ra một đoạn ngăn ra đồ đạc đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Đại Hoang ca, chính là cái vật này.

Trận kỳ? Mạc Vô Kỵ vừa bắt được vật Úc Kinh Phượng cho hắn, liền biết này là một quả trận kỳ. Cái này trận kỳ niên đại lâu đời, còn không biết là lúc nào luyện chế.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 667: Tông Môn Tuyên Chỉ?

- Kinh Phượng, ngươi lại đem vị trí cụ thể nói cho ta biết.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn thấy cái này trận kỳ, hắn liền quyết định phải đi một chuyến Cực Trạch Hải.

Trình độ luyện khí của Mạc Vô Kỵ tuy rằng kém cỏi, tại sau một thời gian ngắn học tập, ánh mắt hắn lại không kém. Tên gia hỏa Luyện chế cái trận kỳ này, trước không nói trận đạo trình độ làm sao, khí đạo trình độ tuyệt đối không kém so với Hứa Tục Nhân. Một Luyện Khí Sư cường đại như vậy luyện chế ra trận kỳ, đồ đạc ẩn nấp há có thể kém?

Hơn nữa trận kỳ này từ đáy biển tràn ra đến, có thể thấy được pháp trận kia đã gần tán loạn, hắn muốn kiếm chỗ tốt phải nhanh chóng. Một khi tiết lộ ra ngoài, không biết bao nhiêu người vọt tới. Cái này cũng chưa tính, một khi những cường giả kia ở chỗ này đánh nhau, Tiên Kỳ Thôn rất có thể bị hủy đi.

- Đại Hoang ca, ta cũng không biết hắn là chỉ vị trí cụ thể thế nào, nếu không ta cùng ngươi đi qua đó.

UKP lập tức liền đứng lên.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới nhớ tới Úc Kinh Phượng chỉ là một người phàm, đối với không gian phương vị khái niệm là nửa điểm không có. Cũng chỉ có thể nói:

- Vậy được rồi, chúng ta bây giờ liền đi.

...

Tuy không có phương vị khái niệm, Úc Kinh Phượng đối với Cực Trạch Hải lại quá quen thuộc. Hơn nửa ngày sau, hắn liền ngừng thuyền đánh cá, chỉ vào một chỗ địa phương không có bất kỳ tiêu chí nào nói:

- Chính là cái vị trí này, lúc đó một cây cột cao mấy trượng màu trắng phóng lên cao, sau đó liền có thật nhiều mảnh nhỏ nổ ra đến, trong đó ta đưa cho ngươi một mảnh kia cũng là cái chỗ này nổ ra tới...

Úc Kinh Phượng lời còn chưa nói hết, tại địa phương hắn chỉ vào xuất hiện lần nữa từng đạo vòng xoáy rung động, tiếp theo lại là một đạo màu trắng sương mù lao tới, mặc dù không có cao mấy trượng, cũng có vài thước.

Nồng nặc tiên linh khí thẩm thấu đi ra, Mạc Vô Kỵ khẳng định nơi này không phải là địa phương bình thường, hắn lập tức nói:

- Kinh Phượng, ta muốn đi xuống xem một chút, ngươi ở phía trên chờ ta.

- Tốt.

Úc Kinh Phượng vội vàng đáp.

Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên, trực tiếp vọt vào trong nước biển. Dùng hắn tu vi bây giờ, vừa tiến vào trong biển, nước biển liền tự động tách ra hai bên.

Cực Trạch Hải mặc dù nói không có gì yêu thú, tại Vĩnh Anh Tiên Vực cũng là một cái biển rộng vực. Mạc Vô Kỵ vị trí coi như là hải vực vùng ven, vẫn là sâu phi thường. Dùng tốc độ của Mạc Vô Kỵ, cũng đủ tốn hơn một canh giờ, mới hạ xuống rơi vào đáy biển.

Vừa rơi xuống đến đáy biển, nồng nặc kia tiên linh khí liền đập vào mặt. Mạc Vô Kỵ tại bên trong Chư Thần Tháp tu luyện qua, nơi này nồng nặc tinh thuần tiên linh khí như vậy, nếu mà tu luyện, tuyệt đối sẽ không yếu bao nhiêu so với bên trong Chư Thần Tháp.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ càn quét đi ra ngoài, rất nhanh đã nhìn thấy một cái trận cơ bị nổ tung. Nồng nặc kia tiên linh khí chính là từ nơi này trận cơ tản mát đi ra.

sau khi Mạc Vô Kỵ tại bên trong Tỏa Tiên Trận ra ngoài, trận đạo trình độ là vô hạn tiếp cận lục cấp tiên trận sư. Cái trận cơ nghiền nát này hắn căn bản cũng không cần dùng thần niệm đi nghiên cứu, chỉ cần ánh mắt thoáng quét một cái, liền rất rõ ràng đây là một cái bó buộc linh trận cơ.

Xác nhận xung quanh không có gì nguy hiểm sau đó, Mạc Vô Kỵ bước vào giữa bó buộc linh trận cơ, một cái to lớn ích thủy đại trận xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, tại sau ích thủy trận, còn có một cái pháp trận che đậy thần niệm. Liên tiếp đi qua mấy cái đại trận, trước mắt Mạc Vô Kỵ xuất hiện một mảnh tinh bạch thế giới.

Khi Mạc Vô Kỵ thấy rõ ràng cái này tinh bạch thế giới trước mắt là những thứ gì, hắn thậm chí có một chút ngốc trệ.

Từng mảnh một tiên tinh tủy chồng vào nhau, từng cái tiên linh mạch liên miên chập chùng. Ở bên trong này tiên linh khí càng là tạo thành thực chất sương mù, vẫn kéo đến chỗ sâu nhất.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, trong này phải có bao nhiêu tiên linh mạch cùng tiên tinh tủy? Lẽ nào đây là có người cố ý giấu tại cái chỗ này?

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền lại đem cái ý niệm này dứt bỏ rồi, một mảnh tiên tinh tủy cùng tiên linh mạch liên miên đi xuống này, có ít nhất là ngàn dặm. Hơn nữa tại nơi chỗ sâu nhất, còn có một cái tiên linh vòng xoáy. Vòng xoáy không phải là lại đem tiên linh khí thẩm thấu đi ra ngoài, mà là lại đem ngoại giới tiên linh khí không ngừng cuốn vào.

Lúc này, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu rõ ra. Nơi này tiên tinh tủy cùng tiên linh mạch căn bản cũng không phải là cái gì người khác giấu đi, mà là thiên nhiên sinh thành. Cái chỗ này tiên linh vòng xoáy, lại đem chung

quanh đây sở hữu tiên linh khí toàn bộ tụ tập tới nơi này, thời gian dài, liền tạo thành từng mảnh một tiên linh mạch cùng tiên tinh tủy chồng chất. Cũng bởi vì như thế, nơi này tiên tinh tủy cùng tiên linh mạch so le không đồng đều, tốt nhất gần như là cực phẩm, kém chỉ có thể coi như là hạ phẩm tiên tinh cặn bã.

Thảo nào Cực Trạch Hải này không có tiên linh khí gì, cũng khó trách nơi này không có gì yêu thú. Tiên linh khí đều bị tụ tập đến một chỗ này rồi, bên ngoài có tiên linh khí mới đúng là quái sự. Nơi này tiên linh khí thiếu thốn, tự nhiên cũng ít tu luyện giả. Tu luyện giả không đến, cái chỗ này bị phát hiện có khả năng là càng ngày càng thấp. Nếu không phải phía ngoài bó buộc linh trận thời gian lâu dài xa tán loạn bị Úc Kinh Phượng phát hiện, hắn cũng không biết nơi này còn có một cái bảo địa như vậy.

Hắn thậm chí hoài nghi toàn bộ Vĩnh Anh Tiên Vực tiên linh khí bạc nhược, đều có một phần quan hệ với nơi này.

Xem ra trước kia bó buộc linh đại trận thật đúng là có người cố ý bố trí, nơi này hắn không phải là người thứ nhất phát hiện. người thứ nhất phát hiện nơi này, bố trí ở chỗ này một cái to lớn bó buộc linh đại trận. Về sau đã trải qua lâu đời thời gian, bó buộc linh trận bị ăn mòn, tạo thành tiên linh khí ra ngoài tràn đầy.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ ở chung quanh quan sát một cái sau đó, lập tức liền biết, nơi này tiên linh mạch tốt nhất là không nên tùy tiện động. Những thứ này tiên tinh tủy cùng tiên linh mạch hình thành sau đó, dần dần bình ổn. Một khi rút ra trong đó một phần tiên linh mạch, có thể sẽ tạo thành nơi này sụp xuống.

Một khi cái chỗ này sụp xuống, tiên linh khí nơi này liền sẽ từ từ tán loạn, tạo thành lãng phí cực đại lớn.

Dùng thực lực của hắn, còn không cách nào lại đem này một miếng đất lớn đó toàn bộ cuốn vào bản thân Bất Hủ Giới. Trên thực tế coi như là có thể cuốn vào, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn làm như vậy.

Nơi này là thiên nhiên hình thành, có cao cấp nhất thiên nhiên tụ tiên linh vòng xoáy, căn bản cũng không phải là người có thể bố trí. Loại địa phương này đích xác tạo thành chung quanh tiên linh khí thiếu thốn, thế nhưng muốn đem nơi này phá huỷ, cũng thật sự là quá đáng tiếc.

Sau này liền tới nơi này tu luyện, dùng tiến độ tu vi của hắn, tại cái chỗ này tu luyện, khẳng định rất nhanh thì có thể bước vào Tiên Vương cảnh.

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến tu luyện trong lòng bỗng nhiên khẽ động, hắn không phải là muốn chọn địa phương thành lập Bình Phạm sao? Ở trong lòng hắn Bình Phạm không chỉ có riêng là một cái tông môn, nếu không, hắn liền trực tiếp đặt tên Bình Phạm tông. Hắn muốn đem Bình Phạm thành lập làm một cái tượng trưng dung nạp các loại lưu phái, thật giống như ở bên trong Bình Phạm có Thiên Cơ Tông giống nhau.

Nếu muốn đem Bình Phạm thành lập trở thành một tượng trưng, vì sao không có khả năng lựa chọn tại hải vực thành lập tông môn?

Chờ hắn thực lực cường đại thời điểm, hắn đi ngay lại đem cái gì Đại Kiếm Đạo, Lôi Tông, cái gì Đại Hạo Tiên Môn những chỗ này toàn bộ san bằng. Đem những linh sơn đại xuyên của các tông môn này toàn bộ cuốn đi, tại Cực Trạch Hải thành lập một cái tượng trưng lớn nhất Tiên Giới, Bình Phạm.

Càng nghĩ trong lòng Mạc Vô Kỵ càng dâng trào, hắn thậm chí nhìn thấy tại bên trong vô tận Cực Trạch Hải, ngật đứng lên một cái lãnh địa khí thế bàng bạc mênh mông to lớn đại tông môn, Bình Phạm. Ở chỗ này, tiên nhân cùng phàm nhân duy nhất khác nhau, chính là thọ mệnh cao một chút mà thôi. Con đường này rất khó, Mạc Vô Kỵ biết mình không có năng lực lại đem con đường này phủ kín toàn bộ Tiên Vực. Nhưng hắn có lòng tin tại bản thân Bình Phạm vực sẽ làm được.

Một hồi lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ mới chậm rãi bình phục mình một chút hào hùng, lấy ra từng viên trận kỳ bắt đầu bố trí bó buộc linh đại trận.

Hắn hiện tại không có năng lực ở chỗ này thành lập tông môn, cái chỗ này hắn muốn là nhất định rồi.

Từng viên trận kỳ bị Mạc Vô Kỵ ném ra bên ngoài, tiên linh khí tản mát đi ra lần nữa bị trói buộc hắn lên.

Hai ngày sau, Mạc Vô Kỵ mới vọt ra.

- Đại Hoang ca...

Úc Kinh Phượng thấy Mạc Vô Kỵ chạy ra khỏi, vội vàng đem thuyền đánh cá lại đây.

Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào thuyền đánh cá, vỗ vỗ vai Úc Kinh Phượng, Úc Kinh Phượng phẩm hạnh hắn rất thưởng thức. Cực Trạch Hải vẫn có rất lớn nguy hiểm, đặc biệt ở chỗ này qua đêm rất dễ toi mạng. Từ trong miệng Úc Kinh Phượng, Mạc Vô Kỵ cũng biết ngư dân sinh hoạt tại Tiên Kỳ Thôn rất nhiều đều là chết ở Cực Trạch Hải.

Cho nên Cực Trạch Hải vùng ven ngư dân rất ít tại trong biển qua đêm, Úc Kinh Phượng không biết hắn để lại ấn ký tại thuyền đánh cá bảo vệ hắn, còn có thể ở chỗ này chờ hắn hai ngày, có thể thấy được kỳ tâm tính chất.

- Kinh Phượng, ngươi có muốn theo ta tu tiên hay không?

Mạc Vô Kỵ vẫn là lại đem những lời này hỏi lên.

Nếu là không có ở chỗ này thấy hàng loạt tiên linh mạch cùng tiên tinh tủy, Úc Kinh Phượng không nói tu tiên, hắn cũng sẽ không nhắc lại. Hiện tại ở chỗ này nhìn thấy nhiều tiên linh mạch như vậy, thậm chí còn có một cái tụ chỗ tập tiên linh mạch, tương lai hắn nhất định là phải ở chỗ này thành lập tông môn của mình - Bình Phạm.

Muốn thành lập địa bàn thuộc về hắn, một mảnh phàm nhân hải vực như vậy đều có thể đưa đến bên trong Bình Phạm vực. Đã như vậy, vậy còn không như sớm một chút dạy Úc Kinh Phượng tu luyện.

- A...

Úc Kinh Phượng kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ, một hồi lâu mới không dám tin tưởng nói:

- Đại ca, ta không có Linh Căn a.

Mạc Vô Kỵ thận trọng nói:

- Kinh Phượng, ta có một môn tu hành, cần chính là người không có Linh Căn. Ta cũng không có Linh Căn, chẳng phải tu luyện đến tình cảnh hôm nay.

Úc Kinh Phượng đối với Mạc Vô Kỵ tu luyện đến trình độ nào hoàn toàn không có khái niệm, hắn chỉ nghe không có Linh Căn cũng có thể tu luyện, lập tức liền quỳ rạp xuống đất:

- Đại ca... Không, sư phụ, ta nguyện ý bái ngươi làm thầy, tu tiên.

Úc Kinh Phượng bản tính thuần phác, lại không ngốc, rất nhanh thì lại đem bản thân xưng hô đổi thành sư phụ.

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu nói:

- Ta đây một môn tu luyện có chút nghe rợn cả người, một khi truyền đi rất khó nói là phúc hay họa. Cho nên theo ta tu luyện, không được để cho bất luận kẻ nào biết, dù là gia gia ngươi cùng chị dâu ngươi cũng không được. Đây là điều thứ nhất, ngươi có thể làm được hay không?

- Có thể, sư phụ ta khẳng định có thể làm được.

Úc Kinh Phượng không chút do dự bảo đảm nói.

- Ân, điều thứ hai đó chính là thời điểm không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối không nên dùng bản thân pháp thuật. Thứ ba, bảo trì bản thân sơ tâm, đừng có như mấy người tu tiên, cho rằng người phàm chính là

con kiến hôi, có thể giết người lung tung vô tội. Thứ tư, địa phương ngày hôm nay chúng ta tới, còn tất cả ngươi nhìn thấy, đều không thể nói ra.

Mạc Vô Kỵ tiếp tục nói.

Úc Kinh Phượng một khi vận dụng pháp thuật, vậy thì đồng nghĩa với bại lộ tu luyện sự thực. Chính là Mạc Vô Kỵ bản thân lúc tu luyện, cũng là cẩn thận một chút, không dám nói chính bản thân không có Linh Căn, mà là nói một cái phế Linh Căn.

- Dạ, sư phụ, đệ tử có thể làm được.

Úc Kinh Phượng kiên định nói.

- Tốt, đã như vậy, chúng ta đi về trước đi. Hai ngày nữa, ngươi theo ta đến đây, ta bắt đầu khai mạch cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ cũng rất là thoả mãn, từ chính bản thân mở mạch lạc tu luyện tới nay, Úc Kinh Phượng coi như là đệ tử chân chính thứ nhất của hắn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 668: Gặp Chuyện Không May

Mạc Vô Kỵ còn không có lên bờ, thần niệm liền quét vài thôn dân đang lo lắng chuyển động tại cửa nhà Úc Kinh Phượng, mà Úc Thịnh cùng Liên Oanh Nhàn vẫn như cũ không ở nhà.

Dựa theo Úc Kinh Phượng nói, Úc Thịnh cùng Liên Oanh Nhàn đi Cực Trạch Thành tối đa hai ngày, hiện tại đều là ngày thứ ba, theo lý thuyết hắn là đã trở về mới đúng. Cộng thêm những thôn dân này tại Úc Kinh Phượng cửa nhà lo lắng chuyển động, Mạc Vô Kỵ đoán chừng là đã xảy ra chuyện gì.

Hắn lập tức uống một quả Già Kiền Đan, thoáng thay đổi một cái dung mạo của mình. Mạc Vô Kỵ đời này dung mạo cùng đời trước vốn là rất tương tự, theo tu vi của hắn lên cao, lại gây dựng lại bộ xương thăng cấp thần thể, dung mạo của hắn càng là giống như khi ở trái đất.

Về phần khí tức, Mạc Vô Kỵ vốn chính là một phàm nhân, hắn không thay đổi khí tức chính là lớn nhất thay đổi.

- Sư phụ, dung mạo của ngươi...

Úc Kinh Phượng thấy Mạc Vô Kỵ dung mạo trở nên thô cuồng rất nhiều, càng giống như là một cái quanh năm tại trong biển đánh bắt ngư dân bình thường giống nhau.

- Người tu tiên thay đổi dung mạo là chuyện rất bình thường, ta bởi vì đắc tội rất nhiều người, cho nên thay đổi một cái dung mạo của mình, miễn cho bị người trả thù.

Mạc Vô Kỵ giải thích.

Dù cho Mạc Vô Kỵ tin tưởng vô luận là Lôi Tông hay là Đại Kiếm Đạo người cũng sẽ không đuổi tới Vĩnh Anh Tiên Vực, hắn vẫn còn là cẩn thận tuyệt vời.

Lần lượt bị thương nặng, cũng coi như là lần lượt lớn. Bộ xương huyết nhục gây dựng lại thăng cấp thần thể, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói chẳng những là trên thân thể niết bàn, càng là từng trải niết bàn.

- Kinh Phượng, ta đoán gia gia ngươi cùng chị dâu hắn là ra một sự tình. Nhớ kỹ mặc kệ xảy ra chuyện gì, đều không nên kinh hoảng. Một cái tu sĩ, điểm trọng yếu nhất chính là tỉnh táo.

Lúc này thuyền đánh cá đã đến bên bờ, Mạc Vô Kỵ tại Úc Kinh Phượng thả neo cố định thuyền, vỗ vỗ bờ vai của hắn an ủi một câu.

Mạc Vô Kỵ đây là thiết thân thể hội, tại bước vào Tu Chân Giới sau này, hắn thời khắc nhắc nhở chính bản thân phải tĩnh táo. Trên thực tế bởi vì hắn tỉnh táo, hắn tránh được mấy lần kiếp nạn. Một lần cuối cùng thiếu chút nữa bỏ mạng ở bên ngoài Đại Ấp Tiên thành, cũng là bởi vì hắn thiếu tỉnh táo. Nếu mà hắn đầy đủ tỉnh táo, hắn tại cảm giác được có chút không ổn, nên dừng lại, không nên tiếp tục đi Đại Ấp Tiên thành.

Hắn vẫn cho rằng bản thân dịch dung không có người phát hiện, trên thực tế hết lần này tới lần khác có người phát hiện, có thể thấy được trên cái thế giới này không có chuyện tuyệt đối. Bất cứ chuyện gì, lành nghề chuyện trước, đều muốn phải làm xấu nhất dự định.

- A...

Úc Kinh Phượng kinh ngạc một tiếng:

- Sư phụ, gia gia ta cùng chị dâu sẽ xảy ra chuyện gì?

- Trước trở về rồi hãy nói, còn có sau này tại trước mặt người khác liền kêu ta Đại Hoang ca, không có khi có người, ngươi có thể gọi sư phụ.

Mạc Vô Kỵ dặn dò.

- Kinh Phượng!

Không đợi Úc Kinh Phượng trả lời Mạc Vô Kỵ nói, bãi cát bên đã là có người ở kêu tên của hắn. Một người thanh niên nhỏ màu da rất đen, thoạt nhìn cực kỳ cường tráng chạy tới.

Úc Kinh Phượng vội vàng đáp:

- Chuyện gì, Cử Tài đại ca.

Cường tráng thanh niên chỉ là đưa mắt tại Mạc Vô Kỵ trên người quét một cái, liền vội vàng nói:

- Kinh Phượng, gia gia ngươi cùng chị dâu ngươi đã xảy ra chuyện...

Úc Kinh Phượng sửng sốt, tâm trạng liền luống cuống. Trước sư phụ nói ra chuyện, thật đúng là đã xảy ra chuyện? Hắn theo bản năng nhìn một chút Mạc Vô Kỵ, lập tức liền nghĩ tới sư phụ là tiên sư, sớm biết cũng không ngoài ý muốn. Nghĩ tới sư phụ là tiên sư, Úc Kinh Phượng kinh hoảng tâm tình cuối cùng là khá hơn một chút.

- Cử Tài đại ca, tới cùng là chuyện gì?

Úc Kinh Phượng nghĩ đến Mạc Vô Kỵ giáo dục hắn, nhịn được bối rối, ép buộc chính bản thân an tĩnh lại hỏi.

Gọi Cử Tài thanh niên cũng là có chút nghi hoặc Úc Kinh Phượng tỉnh táo, hắn thoáng sửng sốt một chút, liền vội vội vàng vàng nói:

- Gia gia ngươi cùng chị dâu đắc tội Cực Trạch Thành y hải thương hội, bị y hải thương hội tạm giữ.

Úc Kinh Phượng nghe được gia gia cùng chị dâu bị y hải thương hội tạm giữ, lại cũng không cách nào bảo trì mới vừa bình tĩnh, trên mặt lộ ra kinh hoảng.

Không đợi hắn xin giúp đỡ Mạc Vô Kỵ, lại có mấy người chạy tới, vội vàng nói:

- Kinh Phượng, ngươi nhanh đi Cực Trạch Thành xem, gia gia ngươi cùng chị dâu bị y hải thương hội tạm giữ.

- Đại Hoang ca...

Mạnh mẽ tỉnh táo Úc Kinh Phượng lúc này hoàn toàn mất đi, quay đầu lại cầu xin nhìn Mạc Vô Kỵ. Nếu mà gia gia cùng chị dâu chỉ là ra một chút chuyện nhỏ còn không quan hệ, y hải thương hội thế nhưng là Cực Trạch Thành đệ nhất đại thương hội, nghe đồn nhà này thương hội vẫn cùng tiên nhân có quan hệ, liên cả hội chủ cùng chấp sự đều là tiên nhân. Bị nhà này thương hội tạm giữ, có thể cứu trở về mới đúng là quái sự.

- Kinh Phượng, hắn là ai a?

Một cô gái trung niên thấy Mạc Vô Kỵ, có chút nghi ngờ hỏi một câu.

Úc Kinh Phượng lúc này chỉ là muốn gia gia cùng chị dâu, đâu có thể nghe được lời của người khác. Mạc Vô Kỵ chủ động nói:

- Ta là Khinh Trạch Thôn, Khinh Trạch Thôn xảy ra sự tình, chỉ có ta cùng Oanh Nhàn hai người chạy ra. Ta không có chỗ đi, chỉ có thể ở tại nhà Kinh Phượng.

Thì ra là như vậy, chung quanh vài người đều thoải mái lại đây.

Khinh Trạch Thôn xảy ra chuyện mọi người đều biết, Liên Oanh Nhàn tìm được đường sống trong chỗ chết, Tiên Kỳ Thôn người cũng đều biết. Liên Oanh Nhàn là Úc Kinh Phượng chị dâu, bình thường căn bản cũng không đi ra, bọn họ tự nhiên không biết từ Khinh Trạch Thôn trốn tới chính là một cái vẫn có hai cái.

- Mọi người đi về trước đi, ta cùng kinh Phượng đi Cực Trạch Thành xem.

Úc Kinh Phượng không biết như thế nào cho phải, Mạc Vô Kỵ chủ động nói.

Úc Kinh Phượng lại nghĩ tới vừa rồi Mạc Vô Kỵ giáo dục lời của hắn, trên mặt kinh hoảng ít một chút, trong lòng cũng là có chút lo sợ bất an, không biết sư phụ có thể hay không bởi vì hắn kinh hoảng còn đối với hắn thất vọng. Nhưng trong lòng hắn đích xác lo lắng a, nếu mà gia gia cùng chị dâu lại không còn, một mình hắn tu tiên thì có ích lợi gì?

- Đúng vậy, ta cùng Đại Hoang ca đi xem, Cử Tài đại ca, Khuê thúc, bình thẩm, các ngươi đi về trước đi, chắc chắn sẽ không có chuyện gì.

Úc Kinh Phượng muốn phải cố gắng để cho mình an ổn xuống tới, lời nói ra vẫn như cũ có chút run.

Đến đây một số người chỉ có thể thở dài, bọn hắn cũng đều giúp không được gì. Y hải thương hội loại này đại địa phương, cũng không phải là bọn họ có thể cầu tình. Bọn họ thế nhưng là nghe nói qua, bị y hải thương hội mang đi người, gần như là cửu tử nhất sinh.

- Được rồi, mấy vị cũng biết y hải thương hội tại sao muốn tạm giữ người sao?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi một câu.

Hắn trong lòng nghĩ là Liên Oanh Nhàn là Đại La Tiên hậu kỳ, thực lực so với hắn còn mạnh hơn, tại sao phải bị một cái nho nhỏ thương hội tạm giữ. Dù cho Mạc Vô Kỵ chưa từng đi Cực Trạch Thành, cũng biết cái thành phố này không có khả năng có cao cấp người tu tiên.

Rất trước tới cái kia gọi Cử Tài cường tráng thanh niên nói:

- Nói là Oanh Nhàn muội tử cầm thương hội thứ gì, cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, liên tưởng đến Liên Oanh Nhàn là Đại La Tiên, hắn hoài nghi vật này có đúng hay không Đạc Sinh cầm

về món đồ kia. Nếu quả như thật là món đồ này, chuyện kia thì phiền toái. Liên Oanh Nhàn Đại La Tiên này hậu kỳ đều xử lý không được, vậy khẳng định là Tiên Vương trở lên cấp bậc cường giả tới rồi. Bản thân hắn mà đắc tội với mấy cái Đại Tiên đế, hiện tại vừa mới ổn định một phần, nếu mà lại chọc tới cường giả, sợ rằng rất nhanh thì sẽ lần nữa bại lộ chính bản thân.

Cái chỗ này có tu luyện nơi, vừa không có người quấy rầy, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói là chỗ thích hợp nhất tăng lên chính bản thân tu vi. Hắn thực sự không muốn lần nữa chạy trốn, cũng không muốn tùy ý bại lộ thân phận của mình.

- Đại Hoang ca...

Úc Kinh Phượng chỉ có thể nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ tận lực bằng phẳng giọng của mình nói:

- Chúng ta đi trước Cực Trạch Thành xem một chút đi, vô luận họa phúc, chung quy phải đi một chuyến. Còn có, vô luận bất cứ chuyện gì, đều không nên kinh hoảng, đây là ta lần thứ hai nhắc nhở ngươi, cũng là một lần cuối cùng.

- Dạ...

Úc Kinh Phượng mau chóng đem đầu thấp xuống.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét Cực Trạch Thành, Cực Trạch Thành như vậy một phàm nhân thành thị, cư nhiên cũng có che đậy thần niệm một cái hộ trận.

Tuy nói thần niệm của Mạc Vô Kỵ có thể mạnh mẽ phá vỡ cái này hộ trận, hắn lại không muốn làm như vậy. Thần niệm phá vỡ hộ trận, theo dõi tình huống bên trong, sẽ ở trước tiên kinh động khống chế này hộ trận tu sĩ. Hắn hiện tại thế nhưng là không thấy được ánh sáng người, một khi bại lộ, không biết bao nhiêu kẻ hung ác muốn tới vây giết hắn.

...

Cực Trạch Thành khoảng cách Cực Trạch Hải cạnh biển lộ trình cũng không phải phi thường xa, nếu mà ngồi xe thú, tầm thường người phàm chỉ cần hơn nửa ngày thời gian đã đến.

Mạc Vô Kỵ mang theo Úc Kinh Phượng, tự nhiên không dùng hơn nửa ngày thời gian. Hắn rời đi Tiên Kỳ Thôn sau đó, trực tiếp một cái không gian thuấn di, liền hạ xuống rơi vào bên ngoài Cực Trạch Thành.

- Sư phụ...

Úc Kinh Phượng nhìn xem thấy phía trước Cực Trạch Thành, có chút khiếp sợ kêu thành tiếng.

Vài hơi thở trước, hắn và sư phụ còn đang ở Tiên Kỳ Thôn, vài hơi thở sau đó, hắn và sư phụ liền đứng ở bên ngoài Cực Trạch Thành.

- Sau này việc nhỏ này với ngươi cũng là sự tình đơn giản.

Mạc Vô Kỵ nói.

Úc Kinh Phượng hít một hơi thật sâu, hai cái tay đều nắm chặt nắm tay. Nếu như nói trước hắn đối với tu tiên còn không có gì khái niệm nói, vậy bây giờ hắn nhất định phải tu tiên, nhất định.

Cực Trạch Thành thành tường toàn bộ là to lớn đá đen chồng chất hắn lên, thành tường bên ngoài "Cực Trạch Thành" ba cái có chút sặc sỡ chữ lớn cho thấy cái thành phố này lịch sử có chút đã lâu.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ biết Cực Trạch Thành lịch sử so với này tiên thành đến, chỉ có thể nói là vừa mới tạo dựng lên. Sở dĩ lộ ra loang lổ như vậy, đó là bởi vì Cực Trạch Thành ngoại trừ ẩn nấp đại trận bên ngoài, không có gì hộ trận, cũng không có cái gì tiên linh mạch.

Chỉ cần có mấy trăm năm thời gian, mưa gió liền có thể lại đem hết thảy đều loang lổ rơi.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh ngạc chính là, Cực Trạch Thành cửa vào lại còn có hai gã thủ vệ. Này hai gã thủ vệ hiển nhiên chỉ là canh giữ cửa thành, cũng không thu bất luận cái gì lệ phí vào thành.

Tuy nói nơi này chỉ là một tầm thường người phàm thành thị, Mạc Vô Kỵ cũng vô ích bản thân thần niệm. Nơi này có che đậy thần niệm đại trận, đã nói lên có tiên nhân. Kế hoạch của hắn xa rất, sẽ không bởi vì một chút chuyện nhỏ đến bại lộ chính bản thân.

Không cần thần niệm, một phần cấp thấp tiên nhân tu vi tại trong mắt Mạc Vô Kỵ cũng là nhìn một cái không sót gì. Nơi này tu vi mạnh nhất cũng bất quá là Thiên Tiên hậu kỳ, chính là Kim Tiên đều nhìn không thấy. Đại bộ phận đều là tầm thường người phàm, còn có một chút đều là thông thường tu sĩ, tu vi còn đang ở dưới Chân Thần Cảnh.

Mạc Vô Kỵ vốn là dự định tìm một người dò hỏi một chút y hải thương hội tại vị trí nào, vừa tiến vào Cực Trạch Thành sau đó, hắn liền biết không cần tìm.

Y hải thương hội bốn cái to lớn chữ lớn, coi như là ngoài cách hơn mười dặm cũng có thể nhìn rõ ràng.

Mấy cái chữ lớn dựng thẳng trên không trung, biểu lộ thế lực y hải thương hội tại Cực Trạch Thành, phỏng chừng phủ thành chủ cũng không nhất định cường đại bằng y hải thương hội.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 669: Y Hải Thương Hội

Mạc Vô Kỵ tiến vào y hải thương hội đại sảnh lầu một, hắn thiếu chút nữa cho là mình đi tới một cái phòng cao ốc hoá văn hiện đại.

Lầu một đại sảnh rất là rộng, tới gần bên trong là một hàng quầy hàng. Quầy hàng cũng không phải giao dịch đồ, mà là viết các loại thẻ bài. Nói thí dụ như, hàng hải sản giao dịch quỹ, mễ lương giao dịch quỹ, ngư cụ giao dịch quỹ các loại.

Trong mỗi một cái quầy đều ngồi một tiểu nhị, phía sau quầy có một cánh cửa, phía sau cửa là một cái phòng.

Phân loại rõ ràng như vậy, hiển nhiên là hiệu suất rất lớn.

Ở trong đại sảnh còn ngồi rất nhiều người chờ giao dịch, Mạc Vô Kỵ thoáng nghe một cái, liền biết tới nơi này giao dịch phần lớn đều là bán sỉ.

Tại địa phương đi thông lầu hai, còn có một cái to lớn thẻ bài, trên bảng hiệu viết, tiên phẩm giao dịch cùng trân bảo giao dịch lên lầu hai.

- Bằng hữu muốn muốn giao dịch cái gì?

Dường như thấy Mạc Vô Kỵ xem một hồi, cũng không có làm ra quyết định, một người tiểu nhị đi lên hỏi.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Các ngươi chưởng quỹ có ở đó hay không, ta muốn hỏi một chút tiên phẩm giao dịch làm sao làm.

Tiên phẩm giao dịch? tiểu nhị nghe được Mạc Vô Kỵ nói hơi sững sờ thần, lập tức liền nói:

- Bằng hữu, không phải là vật gì đều có thể xưng là tiên phẩm giao dịch. Ngươi trước đem đồ đạc cho ta xem, nếu mà xứng tiên phẩm giao dịch, vậy ta dẫn ngươi đi lầu hai.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trầm xuống:

- Ngươi là ai? Cũng dám nhìn xem bảo bối của ta. Đi gọi lão bản của các ngươi, nếu mà không tới, đừng trách ta tìm kiếm người khác giao dịch.

Mạc Vô Kỵ lúc nói xong, thần niệm đã thẩm thấu tới rồi toàn bộ y hải thương hội. Quả nhiên không ngoài hắn sở liệu, y hải thương hội khắp nơi đều là che đậy thần niệm cấm chế. Chẳng những lầu hai không cho phép thần niệm quét, chính là dưới đất cũng không cho phép thần niệm quét.

- Ngươi có bảo bối gì?

Một cái thanh âm trầm thấp truyền đến, tiếp theo một người nam tử trung niên mặc kim bào đã đi tới.

Đây là một Thiên Tiên hậu kỳ tu sĩ, Mạc Vô Kỵ không cần thần niệm quét, vừa nhìn thấy trung niên nam tử này, thì sẽ biết tu vi của hắn.

- Ngươi là người phương nào?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Tiểu nhị kia lập tức nói:

- Đây là chúng ta thương hội vu chấp sự, cả lầu hai tiên phẩm giao dịch, cũng là vu chấp sự phụ trách.

Mạc Vô Kỵ tiện tay lấy ra một gốc cây tứ cấp tiên linh thảo Thanh Tê Mộc:

- Đây là ta lấy được một gốc cây tiên linh thảo, là đẳng cấp gì ta không biết, ta chỉ biết là tiên linh thảo này cầm trong tay đều rất thoải mái, có thể thấy được không giống bình thường.

Thấy trong tay Mạc Vô Kỵ là Thanh Tê Mộc, họ vu trung niên chấp sự nhãn tình sáng lên, lập tức liền bình thản gật đầu:

- Không sai, đây chính là một gốc cây nhị cấp tiên linh thảo, thanh linh thảo. Có thể làm tiên phẩm giao dịch, ngươi cùng ta cùng lên lầu sao?.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, tên này thật không biết xấu hổ a, một gốc cây tứ cấp tiên linh thảo, tại trong miệng của hắn lập tức liền biến thành nhị cấp tiên linh thảo. Thanh Tê Mộc tính là một loại tứ cấp tiên linh thảo tốt, loại tiên linh thảo này có thể luyện chế Khô Mộc Đan. Khô Mộc Đan là dùng để định dung, chỉ cần phục dụng Khô Mộc Đan sau đó, dung mạo cũng sẽ không thay đổi, tương đương với trú nhan hiệu quả.

Loại đan dược này chính là đối với tiên nhân mà nói, cũng là một loại đan dược rất có giá trị. Về phần nhị cấp tiên linh thảo thanh linh thảo, Mạc Vô Kỵ làm một bát phẩm Đan Đế, cũng chưa từng nghe nói qua còn có loại này tiên linh thảo.

- Tiên linh thảo ta không bán, ta chỉ trao đổi hai người.

Mạc Vô Kỵ lại đem Thanh Tê Mộc lại tiện tay bỏ vào trong túi. Làm động tác này, tay hắn có chút run rẩy, dường như tại cho thấy nội tâm sợ hãi.

Vu chấp sự thấy Mạc Vô Kỵ tiện tay động tác, khẽ nhíu mày, có chút không bình tĩnh hỏi:

- Trao đổi người nào?

- Gia gia ta Úc Thịnh cùng chị dâu ta Liên Oanh Nhàn.

Đứng sau lưng Mạc Vô Kỵ, Úc Kinh Phượng nhanh chóng nói.

Vu chấp sự sắc mặt trầm xuống, giọng nói chuyển lạnh:

- Hai người bọn họ phạm vào đại sự, tạm thời vẫn không thể rời đi y hải thương hội.

- Vậy tiên sư đại nhân, có thể để cho chúng ta trước đi xem bọn họ một chút hay không?

Mạc Vô Kỵ giọng có chút lo lắng hỏi.

Vu chấp sự bỗng nhiên mặt lộ dáng tươi cười:

- Đương nhiên có thể, chúng ta y hải thương hội cũng nói đạo lý. Chính là Úc Thịnh cùng Liên Oanh Nhàn cũng sẽ không giam giữ bao lâu, chuyện điều tra rõ ràng, sẽ là thả nàng ra.

- Sao còn muốn thỉnh cầu tiên sư đại nhân dẫn đường.

Mạc Vô Kỵ vẻ mặt chất đầy sợ hãi dáng tươi cười.

- Tốt, cùng đi theo ta sao?.

Vu chấp sự không nói hai lời, liền đi vào bên trong.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng cái này vu chấp sự là đánh cái gì chú ý, đây là dẫn bọn hắn nhìn một cái Úc Thịnh cùng Liên Oanh Nhàn, sau đó liền đem Thanh Tê Mộc lấy đi. Hắn liền giả vờ không biết, mang theo Úc Kinh Phượng theo vu chấp sự cùng nhau chuyển hướng vào bên trong.

Mấy phút sau, vu chấp sự đi tới tận cùng bên trong một cái phòng ốc, sau đó mở cửa.

Vừa tiến vào gian phòng, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy một cái cấm chế. Vu chấp sự xuất ra một quả ngọc bài, tại cấm chế vỗ một cái.

Một đạo âm sâm sâm bậc thang xuất hiện ở giữa nhà, vu chấp sự đối với Mạc Vô Kỵ cùng Úc Kinh Phượng thuận miệng nói:

- Ở trong nơi này, cùng đi theo ta sao?.

Đi xuống bậc thang càng chạy càng ẩm ướt, đi ước chừng hai phút thời gian, lúc này mới đi tới một cái ngục giam lớn dưới đất.

Cái chỗ này đã không có che đậy thần niệm cấm chế, ngục giam chia làm mấy chục phòng sắt nhỏ, hầu như từng trong nhà đều có kẻ tù tội bị giam áp.

Một cổ mùi thúi đáng sợ truyền đến, để cho người ta buồn nôn, Mạc Vô Kỵ thấy bên trong có mấy gian trống không phòng sắt liên khóa còn khóa mấy bộ xương khô sớm đã khô quắt.

Mạc Vô Kỵ đưa mắt rất nhanh thì quét tới Úc Thịnh cùng Liên Oanh Nhàn, Liên Oanh Nhàn núp ở góc phòng sắt, một người lính coi ngục đang đứng ở trước mặt của nàng, dường như đang bức bách nàng cái gì đó. Lính coi ngục diễn rất là sâu, ba người sau khi xuống, hắn dĩ nhiên chút nào cũng không có phát hiện.

Tại Liên Oanh Nhàn lắc đầu sau đó, hắn càng là giơ tay lên trực tiếp lột xuống áo Liên Oanh Nhàn.

Liên Oanh Nhàn hét lên một tiếng, càng là núp vào góc. Vu chấp sự hừ một tiếng sau đó, người lính coi ngục mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng chạy đến, đối với vu chấp sự kính cẩn thi lễ một cái:

- Chấp sự đại nhân.

- Ngươi đi thu xếp một phòng trống mau lên, người nhà của tù nhân tới rồi.

Vu chấp sự nhàn nhạt nói.

- Dà.

Này lính coi ngục lên tiếng sau đó, dùng ánh mắt quét một cái Mạc Vô Kỵ cùng Úc Kinh Phượng, khóe mắt hiện lên một tia xem thường.

Úc Kinh Phượng lao về phía phòng sắt bỗng nhiên dừng lại, hắn hoảng sợ quay đầu lại nhìn vu chấp sự, sau đó lại nhìn Mạc Vô Kỵ không dám tin tưởng hỏi:

- Đại Hoang ca, chúng ta, chúng ta cũng phải bị nhốt ở chỗ này?

Vừa rồi lúc tiến vào, Úc Kinh Phượng đã nhìn thấy tình huống bên trong lao ngục, hắn biết giam giữ ở chỗ này nếu mà ra không được, này đó là một con đường chết.

Mạc Vô Kỵ cũng là không nói gì, hắn cho rằng vu chấp sự chỉ là muốn Thanh Tê Mộc, không có nghĩ tới tên này càng thêm độc địa, dứt khoát dẫn bọn hắn xuống tới, đưa bọn họ cũng nhốt lại. Quả nhiên tại trong mắt những tiên nhân này, người phàm chính là con kiến hôi không bằng.

- Kinh Phượng, sao ngươi lại tới đây?

Úc Thịnh thấy Úc Kinh Phượng sau đó, trong lòng khẩn trương. Mạc Vô Kỵ là tiên sư không sai, nhưng y tiên thương hội khắp nơi đều là tiên sư.

Mạc Vô Kỵ cũng khiếp sợ hỏi:

- Tiên sư đại nhân, chúng ta cũng phải bị giam giữ ở chỗ này?

Mặc dù đang nói chuyện, trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là vạn phần không giải thích được. Liên Oanh Nhàn dầu gì cũng là một cái Đại La Tiên hậu kỳ, dù cho nàng cố ý bị người bắt đi, cũng không đến mức bị người khi dễ đến trình độ như vậy sao??

Trung niên chấp sự còn chưa kịp trả lời, một tiếng kịch liệt vang dội, một người nam tử vóc người gầy yếu mang theo một nam tử hơi mập đi đến.

- Hội chủ...

Vu chấp sự thấy người này bị nam tử gầy yếu mang theo, kinh thanh gọi một câu.

Mạc Vô Kỵ nghĩ thầm, thì ra tên gia hỏa hơi mập này mới đúng là hội chủ a. Tu vi của hắn đích xác so với vu chấp sự cao hơn, đã là Kim Tiên trung kỳ. Ngược lại nam tử gầy yếu kia mang theo hắn tu vi càng cao, là Đại Ất Tiên sơ kỳ.

Nho nhỏ một phàm nhân thành thị, cư nhiên tới rồi một cái Đại Ất Tiên.

Vu chấp sự hiển nhiên cũng biết nam tử gầy yếu rất mạnh, cả hội chủ đều bị bắt lại, muốn giết hắn, còn chưa phải là dễ dàng sao. Hắn theo bản năng bắt đầu lui về phía sau, chỉ là hắn vừa mới lui ba bước, gầy yếu Đại Ất Tiên chính là một đạo lưỡi mang xẹt qua. Này vu chấp sự trực tiếp bị chém thành hai nửa, cả Nguyên Thần cũng không có chạy trốn đc.

- Ai là người Khinh Trạch Thôn?

Gầy yếu Đại Ất Tiên giết vu chấp sự sau đó, thật giống như không có việc gì bình thường giống nhau, nhàn nhạt hỏi.

Mạc Vô Kỵ lập tức truyền âm cho Úc Kinh Phượng, để cho Úc Kinh Phượng ăn ngay nói thật, Úc Kinh Phượng nhanh chóng nói:

- Bẩm tiên sư đại nhân, chị dâu ta chính là người Khinh Trạch Thôn.

Liên Oanh Nhàn dường như hồi thần lại, nhanh chóng nói:

- Ta là Khinh Trạch Thôn, a...

Nghe được Liên Oanh Nhàn kinh a một tiếng, gầy yếu Đại Ất Tiên hỏi:

- Ngươi có biết người này hay không?

Đang khi nói chuyện, gầy yếu Đại Ất Tiên đem hội chủ ném trên mặt đất một cái.

Liên Oanh Nhàn gật đầu:

- Đúng vậy, hắn chính là kẻ đi Khinh Trạch Thôn giết Đạc Sinh cùng Đạc Thải...

- Lại đem tình huống lúc đó nói một chút.

Đại Ất Tiên gầy yếu nhãn tình sáng lên, giọng nói càng là mang theo một tia sát ý.

Liên Oanh Nhàn không dám giấu diếm, mang theo một tia cẩn thận nói:

- Hắn và một người khác đi Khinh Trạch Thôn, bọn họ để cho Đạc Sinh lấy ra một cái hộp ngọc. Đạc Sinh xuất ra hộp ngọc sau đó, hắn liền giết Đạc Sinh cùng Đạc Sinh. Lúc này hắn lại bị một người khác ám toán, về sau bọn họ đánh nhau.

- Nhung Tu hội chủ, không nghĩ tới ngươi còn vừa ăn cướp vừa la làng a. Chính bản thân cầm đồ đạc, lại còn lại đem người chứng kiến giam giữ ở chỗ này, sau đó giả vờ mê hoặc sao? Cho ngươi 3 hơi thở thời gian, nói ra đồ đạc ở nơi nào?

Gầy yếu Đại Ất Tiên cười lạnh một tiếng, đem nam tử trong tay trực tiếp ném xuống đất.

Một trận thanh âm bộ xương vỡ vụn truyền đến, Nhung Tu hội chủ nhanh chóng kêu lên:

- Tiền bối, xin thủ hạ lưu tình, đồ xác thực bị ta ẩn nấp rồi, ta đi lấy cho ngươi...

- Không cần, nếu mà trên người ngươi cầm không được, ta trực tiếp giết ngươi. Nếu mà trên người ngươi cầm ra, ta lưu lại ngươi một mạng, bỏ đi ngươi một cái cánh tay.

Gầy yếu Đại Ất Tiên nói xong, vừa nhấc tay, lại là một đạo phong nhận đi xuống, Nhung Tu một cánh tay trực tiếp bị đánh gãy.

- Ta cầm, ta cầm...

Nhung hiểu ra, nếu như mình sẽ không lấy ra, đối phương nhất định sẽ giết hắn.

Đang khi nói chuyện, Nhung Tu đã lấy ra một cái hộp ngọc. Chính là Mạc Vô Kỵ cũng không có nhìn thấy tên này lại đem hộp ngọc giấu ở địa phương nào, trong lòng hắn thầm than, bọn người kia mỗi một người đều là trong đống âm mưu đi ra.

Nhung Tu bị đồng bạn hắn ám toán, trái lại sau cùng còn sống. Có thể thấy được đồng bạn của hắn đã chết đi, tên này sống sót sau đó, lại bắt đầu vừa ăn cướp vừa la làng, có thể thấy được hắn biết cái hộp này sẽ bị tiết lộ ra ngoài. Mạc Vô Kỵ hoài nghi hắn bị ám toán, đều là cố ý.

Mà Đại Ất Tiên gầy yếu càng là lợi hại, lại tra được trên đầu Nhung Tu.

Đại Ất Tiên đã mở ra hộp ngọc, một cổ nồng nặc thủy thuộc tính khí tức đã bị Mạc Vô Kỵ bắt lấy, Mạc Vô Kỵ nhãn tình sáng lên. Hắn nằm mơ đều không nghĩ tới, sẽ ở nơi người phàm thành thị này thấy Thủy Nguyên Châu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 670: Sứa Tinh

Mạc Vô Kỵ không muốn sát nhân diệt khẩu, cho nên hắn cũng không có mở rộng thần niệm, chỉ là Trữ Thần Lạc thần niệm đã tuôn ra ngoài.

Trữ Thần Lạc thần niệm bất đồng cùng thức hải thần niệm, có độ bảo mật rất lớn. Mạc Vô Kỵ tu vi cao hơn xa so với đối phương, Trữ Thần Lạc thần niệm hạ xuống rơi vào hộp ngọc, dù là Đại Ất Tiên cũng không có chút nào phát hiện.

Khi Mạc Vô Kỵ thấy đồ đạc trong hộp ngọc thì, lập tức liền thất vọng.

Trong hộp ngọc đích thật là một quả vô giá đồ đạc, chính là bảo vật Hứa Tục Nhân đều không bỏ được tùy tiện lấy ra. Đối với tu sĩ thủy thuộc tính mà nói, cho dù là Tiên Đế, cũng là vạn kim khó cầu. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, thứ này thật đúng là không có gì, bởi vì tại trong hộp ngọc là một quả Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh.

Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh trân quý nữa cũng không cách nào thay thế Thủy Nguyên Châu, Mạc Vô Kỵ trong tay đã có mười một tấm Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, hắn không phải cũng thiếu khuyết một quả Hỏa Nguyên Châu?

Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền nghĩ đến Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh kết hợp Hỏa Nguyên Châu đến, Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh này có thể hay không cũng có Thủy Nguyên Châu kết hợp?

Đại Ất Tiên có thể tìm tới nơi này đến, hắn là tìm hiểu nguồn gốc tới. Nếu là tìm hiểu nguồn gốc, vậy thì rất có thể biết Hỗn Độn Thủy Mẫu

Tinh rốt cuộc là xuất từ địa phương nào, biết Đạc Sinh từ chỗ nào lấy được Thủy Mẫu Tinh. Hắn không dám hỏi Hứa Tục Nhân về lai lịch Thủy Mẫu Tinh, sợ bại lộ bản thân Bất Hủ Giới, chẳng lẽ còn không dám hỏi một cái Đại Ất Tiên sao?

Mạc Vô Kỵ mới vừa nghĩ tới đây, chợt nghe đến oanh một tiếng nổ vang. Trữ Thần Lạc thần niệm thấy ba đạo nhân ảnh cấp tốc xông về dưới đất, về phần che đậy cấm chế phía ngoài, trực tiếp bị ba người mạnh mẽ đánh vỡ ra. Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tại Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh làm một cái thần niệm ấn ký, lại trên người Đại Ất Tiên làm một cái thần niệm ấn ký, thu hồi chính bản thân Trữ Thần Lạc thần niệm.

Ba đạo nhân ảnh đã hạ xuống rơi vào trước mặt mấy người Mạc Vô Kỵ, cầm đầu cư nhiên chỉ là một cô gái xinh đẹp tuổi thanh xuân. Thiếu nữ vóc người thon thả, tóc dài kết búi phía sau, con mắt to mà sáng sủa, màu da như thủy ngưng, vô cùng mịn màng. Đứng ở chỗ này, khí tức thanh xuân cùng linh động tiên linh vận đập vào mặt, khiến người ta cảm giác rất là thư sướng. Mạc Vô Kỵ vừa nhìn liền người thiếu nữ này, liền nghĩ đến Tố Tịch, không biết Tố Tịch tốt không. Còn có Hàn Thanh Như, có đúng hay không đã thoát đi Đại Ấp Tiên thành? Đáng giận hắn tu vi quá kém, đối mặt mọi chuyện, hắn chỉ có một loại cảm giác vô lực.

Thiếu nữ tu vi không cao, chỉ có Huyền Tiên hậu kỳ. Ngược lại hai người bên người nàng, thanh niên bên trái nữ tử tu vi là Đại La Tiên viên mãn. Bên phải lão giả mặt đen, là một kẻ Tiên Vương trung kỳ cảnh giới thật sự.

Thiếu nữ đưa ánh mắt từ trên người Mạc Vô Kỵ đảo qua, rất nhanh thì hạ xuống rơi vào Nhung Tu nằm dưới đất, giọng chuyển lạnh hỏi:

- Ngươi chính là y hải thương hội Nhung Tu sao?, nói cho ta biết, ngươi lại đem Triết Tang nhốt ở đâu đi?

Mạc Vô Kỵ hiểu mấy người này, xem ra giống như hắn, là tìm người. Y hải thương hội đi đêm nhiều lắm, chung quy sẽ xảy ra chuyện. Lần này chẳng những chọc phải hắn, còn chọc phải một tên gia hỏa có Tiên

Vương bảo tiêu. Vốn Mạc Vô Kỵ còn dự định lại đem người dùng đồ đạc đổi đi, sau đó len lén tìm cái thời gian lại đây lại đem y hải thương hội toàn bộ diệt sạch, hiện tại xem ra không cần hắn động thủ.

Nghe thấy thiếu nữ hỏi Triết Tang, Nhung Tu nhất thời ngây người. Tuy Nhung Tu thoạt nhìn có chút mờ mịt, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cảm nhận được Nhung Tu sợ hãi.

- Ta biết!

nhà tù Bên cạnh, một người nam tử bỗng nhiên lớn tiếng nói:

- Triết Tang bị hắn giam giữ tại đối diện, chỉ là vài tháng đã chết rồi, bộ xương còn chưa có khô đi.

Đang khi nói chuyện, nam tử này chỉ vào nhà tù đối diện hắn. Bên trong nhà tù chỉ có một xương khô bị khóa lại, xương khô dĩ nhiên biến thành màu đen.

Nhung Tu run rẩy, hắn vội vàng nói:

- Chuyện không liên quan đến ta, ta không biết hắn bị bị nhốt ở chỗ này, hắn là vu chấp sự...

Hắn lời còn chưa dứt, người kia Đại Ất Tiên cách hắn gần nhất giơ tay lên chính là một đạo lưỡi mang vung xuống, đồng thời lớn tiếng quát lên:

- Người cặn bã đồ đạc, bao gồm cháu ta, ngươi hạng cặn bã này tới cùng hại chết bao nhiêu người?

Lưỡi mang mang theo một phần hỏa diễm khí tức, tại đây dưới lưỡi mang, Nhung Tu thần hồn câu diệt.

Mạc Vô Kỵ thầm than, tên này quả quyết, biết trì hoãn một hồi nữa, Nhung Tu sẽ chỉ là bại lộ hắn Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, đơn giản sát nhân diệt khẩu.

Quả nhiên, này cô gái xinh đẹp đưa mắt hạ xuống rơi vào trên người Đại Ất Tiên:

- Cháu ngươi cũng bị người này giam lại rồi?

Này Đại Ất Tiên gật đầu, cắn răng nói:

- Đúng vậy, người này chính là người cặn bã của Tiên Giới, một vị tiên nhân, cư nhiên chung quanh tàn sát người phàm, còn xây dựng ngục giam âm u dưới đất như vậy.

Cô gái xinh đẹp gật đầu:

- Không sai, giết tốt.

Đại Ất Tiên liền ôm quyền nói:

- Lục Thông tại đây cáo từ, các vị sau này còn gặp lại.

Nói xong lại gửi cho đám người Mạc Vô Kỵ một cái ánh mắt ngoan lệ cảnh cáo, xoay người cấp tốc rời đi.

Mạc Vô Kỵ có chút không nói gì, cái này cô gái xinh đẹp từng trải thật sự là quá cạn. Đại Ất Tiên này vì tấm Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, nói trăm ngàn chỗ hở, nàng không có nửa điểm phát hiện.

Đại Ất Tiên này vừa mới rời đi chí ít sống mấy vạn năm sao?? Thậm chí còn không chỉ thế. Phụ thân cháu hắn cùng hắn là huynh đệ, chắc cũng là không sai biệt lắm tiên nhân tu vi. Dưới tình hình chung tiên nhân lệ thuộc trực tiếp huyết thống đều là mang theo một phần Linh Căn, trừ phi tình huống đặc biệt. Tên này nói cháu hắn là người phàm, những lời này liền có chút vấn đề.

Lùi một bước mà nói, cháu hắn là người phàm, dựa theo thọ mệnh tính toán, cũng sẽ không sống tới ngày nay. Về phần cháu trai hắn là người phàm, lại đích xác sống đến bây giờ có khả năng không phải là

không có, loại khả năng này là ít lại càng ít. Có rất ít tiên nhân, vì sinh một cái phàm thai đi tiêu hao tinh lực cùng tâm huyết của mình.

Rồi lại nói, cháu hắn là ngu ngốc sao? Bị y hải thương hội bắt tới sau đó, nói cái gì cũng không nói? Cháu hắn chỉ cần nói một câu ta có một cái chú ruột là Đại Ất Tiên, vậy Y hải thương hội dám động hắn?

- Tiểu thư, người này lời mới vừa nói là lừa gạt ngươi.

Đại Ất Tiên đi rồi, người kia Tiên Vương đứng ở bên người nàng bỗng nhiên nói.

Cô gái xinh đẹp thoáng nhíu mày một cái, lập tức liền hừ một tiếng nói:

- Phụ thân nói quả nhiên không sai, bên ngoài người âm hiểm nhiều lắm. Lần sau nếu mà bị ta gặp phải, ta nhất định phải giáo huấn hắn một chút.

Chỉ một câu nói, Mạc Vô Kỵ liền biết này cô gái xinh đẹp so sánh tương đối thiện lương. Đổi thành người bình thường, cũng không là giáo huấn, mà là giết hắn. Thậm chí sẽ cho người kia Tiên Vương bên người đuổi theo, lại giết Đại Ất Tiên.

- Các ngươi là ai?

Cô gái xinh đẹp ánh mắt hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ cùng Úc Kinh Phượng.

Úc Kinh Phượng nhanh chóng nói:

- Gia gia ta cùng tỷ tỷ của ta bị bắt tới nơi này, ta cùng Đại Hoang ca đến xem bọn hắn, kết quả bọn họ cũng muốn lại đem chúng ta nhốt ở chỗ này.

Cô gái xinh đẹp gật đầu:

- Không sai, biết y hải thương hội có tiên nhân, mấy người các ngươi người phàm còn dám tới nơi này cứu người.

Nói xong, thiếu nữ này vừa nhấc tay, mấy đạo lưỡi mang xẹt qua, chung quanh đây xích sắt cùng phòng sắt toàn bộ bị nàng chém gãy, làm xong những nàng này mới lên tiếng:

- Mọi người đi thôi, lần sau tận lực không nên cùng những thứ này thương hội xảo trá tiếp xúc.

Mấy người bị khóa ở trong phòng sắt thu được tự do sau đó, đều chạy, dù không nhúc nhích nổi, cũng giùng giằng bò ra bên ngoài.

Úc Kinh Phượng vội vàng vào đỡ Úc Thịnh, Liên Oanh Nhàn che ngực không dám đứng lên. Thiếu nữ tiện tay bắt một bộ y phục ném cho Liên Oanh Nhàn, đồng thời đánh một cái ẩn nấp cấm chế. Một hồi lâu sau đó, Liên Oanh Nhàn lúc này mới thay xong quần áo đi tới khom người thi lễ cảm tạ với thiếu nữ cứu nàng.

Thiếu nữ quan sát một chút Liên Oanh Nhàn, đột ngột nói:

- Ngươi có nguyện ý cùng đi với ta tới tiên thành hay không?

Liên Oanh Nhàn đã hồi thần lại, nghe nói như thế, nàng không chút do dự lắc đầu:

- Đa tạ tiên sư ưu ái, ta vẫn là thói quen sinh hoạt tại cạnh biển.

Trên mặt thiếu nữ lộ ra vẻ thất vọng, lập tức còn nói thêm:

- Các ngươi ngụ ở chỗ nào?

- Tiên Kỳ Thôn.

Liên Oanh Nhàn kính cẩn đáp.

- Ta đã biết.

Thiếu nữ nói xong, quay đầu nói với hai người hộ vệ:

- Chúng ta cũng đi thôi.

Ba người thân hình chớp động, trong nháy mắt cũng đã đi xa.

Úc Thịnh biết Mạc Vô Kỵ là tiên nhân, tuy Mạc Vô Kỵ dung mạo thay đổi, hắn cũng không ngoài ý muốn, nhanh chóng muốn tới cảm tạ Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đưa tay ngăn cản Úc Thịnh:

- Chúng ta trở về rồi hãy nói.

Đồng thời Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm thẩm thấu tới Liên Oanh Nhàn, rất nhanh hắn cũng cảm giác được không đúng.

Liên Oanh Nhàn tu vi dường như có chút cổ quái, rõ ràng lần trước hắn thấy Liên Oanh Nhàn là Đại La Tiên hậu kỳ, lần này dùng thần niệm quét nàng, thân thể của nàng thoạt nhìn thật giống như không có tu luyện qua bình thường giống nhau.

Chẳng lẽ lần trước linh nhãn mình quan sát nhìn lầm rồi? Liên Oanh Nhàn căn bản cũng không có tu luyện qua? Nghĩ tới đây, thần niệm của Mạc Vô Kỵ trực tiếp hạ xuống rơi trên người Liên Oanh Nhàn.

Mấy hơi thở sau đó, trên mặt Mạc Vô Kỵ có chút cổ quái, Liên Oanh Nhàn không có tu vi, chính là người phàm không có gì đặc biệt.

Mạc Vô Kỵ đơn giản lần nữa tụ tập linh nhãn nhìn về phía Liên Oanh Nhàn, Liên Oanh Nhàn tu vi rất nhanh lại một lần nữa hiện ra tại dưới mắt Mạc Vô Kỵ. Đại La Tiên hậu kỳ, đích xác. Linh vận nội liễm, không có nửa phần tràn đầy ra ngoài. Lần nữa quan sát thân thể của nàng, là thật không có tu luyện qua.

Xem ra Liên Oanh Nhàn trên người xác thực là có chút cổ quái, trong lòng Mạc Vô Kỵ sốt ruột tấm Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, quyết định trước đi tìm Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh. Chờ chuyện này sau khi kết thúc, trở lại Tiên Kỳ Thôn lại hỏi sự tình về Liên Oanh Nhàn.

Y hải thương hội xảy ra chuyện, tuyệt đại đa số mọi người rõ ràng, Mạc Vô Kỵ bốn người từ bên trong y hải thương hội đi ra, cũng không ai kỳ quái. Tương phản còn có đông đảo người vây quanh ở ngoài y hải thương hội đứng xem. Về phần y hải thương hội lầu một quầy hàng, lúc này sớm đã trống không, không còn một cái tiểu nhị.

- Kinh Phượng, đừng hết nhìn đông tới nhìn tây, đi nhanh một chút.

Thấy Úc Kinh Phượng còn đang ở tò mò nhìn xem đám người chung quanh, Úc Thịnh hét lên một tiếng.

Úc Kinh Phượng nhanh chóng cúi đầu xuống, nhóm bốn người nhanh chóng rời đi Cực Trạch Thành. Đã trải qua việc này, Úc Thịnh cả thiên dung gạo bị y hải thương hội lấy đi đều không có dũng khí nói ra. Với hắn mà nói, nhanh chóng trở lại Tiên Kỳ Thôn mới đúng là an toàn.

- Kinh Phượng, thịnh thúc, ta có việc muốn đi ra ngoài một chút, chờ chuyện xong xuôi sau đó, ta liền trở lại.

Vừa ra Tiên Kỳ Thôn, Mạc Vô Kỵ liền nói. Hắn cảm ứng được bản thân thần niệm ấn ký càng ngày càng xa, hắn lo lắng xảy ra ngoài ý muốn.

- Tốt, tốt, ngươi đi đi, chúng ta bây giờ không sao.

Nghe được Mạc Vô Kỵ gọi mình là thịnh thúc, Úc Thịnh có chút thấp thỏm lo âu. Hắn ngày hôm nay lần nữa tận mắt thấy tiên nhân đáng sợ, tiện tay khua hai cái, y hải thương hội hội chủ cùng cái kia vu chấp sự liền đứt làm hai đoạn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 671: Độc Thủy Hồ

Vừa ly khai Cực Trạch Thành, Mạc Vô Kỵ lại thay đổi dung mạo của mình lần nữa. Từ một ngư dân biến, biến thành một cái thư sinh mặt trắng. Quanh thân linh vận tràn đầy ra ngoài, vừa nhìn cũng biết là một Đại Ất Tiên tu sĩ.

Mạc Vô Kỵ Phong Độn Thuật đã đến tầng thứ ba - phong di cảnh giới, chính là không cần phi hành pháp bảo, tốc độ di động cũng là không có nửa điểm vết tích. Chỉ nửa ngày, Mạc Vô Kỵ liền đuổi kịp pháp bảo phi thuyền của Đại Ất Tiên.

Pháp bảo phi thuyền cấm chế tại trong mắt Mạc Vô Kỵ chính là bài biện, Mạc Vô Kỵ chỉ đưa tay kéo một phát, pháp bảo phi thuyền cấm chế liền trực tiếp bị xé mở.

- Á đù! Ngươi là ai?

Đại Ất Tiên gầy yếu vốn ngồi trên boong thuyền nhảy lên một cái, cảnh giác lại kiêng kỵ nhìn Mạc Vô Kỵ đột ngột xuất hiện trên phi thuyền của hắn.

Phi hành pháp bảo đang ở cấp tốc phi hành, hắn căn bản cũng không có cảm thấy được Mạc Vô Kỵ đến. Hơn nữa phi hành pháp bảo tốt xấu cũng có cấm chế, Mạc Vô Kỵ xé rách phi hành pháp bảo cấm chế của hắn, hắn cư nhiên nửa điểm cũng không có phát hiện.

- Đồ đạc lấy ra đê.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện giương tay một cái, hơn mười đạo thủ quyết huyền ảo đánh ra ngoài, phi thuyền cấm chế đã bị hắn thay đổi.

Gầy yếu Đại Ất Tiên mắt lộ kinh sợ, bằng vào chiêu thức ấy của Mạc Vô Kỵ, hắn liền biết mình tuyệt đối đánh không lại đối phương.

- Tiên hữu, xin hỏi ngươi là ai?

Đại Ất Tiên mạnh mẽ áp chế bản thân sợ hãi, có chút nghi ngờ hỏi.

Mạc Vô Kỵ vung tay lên, chính là một đạo lưỡi mang bổ ra.

Rõ ràng thấy Mạc Vô Kỵ đánh ra lưỡi mang, Đại Ất Tiên cũng không cách nào tránh né. Hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn bản thân một cái cánh tay bị Mạc Vô Kỵ phách rơi xuống.

- Ta lấy.

Không đợi Mạc Vô Kỵ động thủ lần nữa, Đại Ất Tiên lại đem hộp ngọc Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh lấy ra, ném cho Mạc Vô Kỵ, hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ là vì cái Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh này mà đến.

Nếu như hắn lúc này còn giả chết, sẽ làm cho hắn chết càng mau một chút. Trong lòng hắn rất là không cam lòng, thật vất vả nghe được, sau đó gián tiếp lấy được một quả Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, đảo mắt đã bị người khác lấy đi.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận hộp ngọc, thần niệm trực tiếp xóa đi tất cả thần niệm ấn ký cùng đánh dấu phía trên, sau đó lại đem Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh này thu vào Bất Hủ Giới.

Cảm thụ được chính bản thân lưu lại tất cả niệm ký đều biến mất vô tung, trong lòng Đại Ất Tiên này biết, Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh cùng hắn đã không có quan hệ, hắn hiện tại nên nghĩ cách như thế nào bảo trụ cái mạng nhỏ của mình.

- Tiên hữu, đồ đạc đã cho ngươi.

Thấy Mạc Vô Kỵ thu hồi Thủy Mẫu Tinh, gầy yếu Đại Ất Tiên lại nói một câu, dường như đang nhắc nhở Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ mặt không chút thay đổi, giọng nói vẫn như cũ bình thản nói:

- Ngươi làm thế nào biết Thủy Mẫu Tinh này, nếu mà sai một chữ, ta sẽ từ từ thiêu cháy Nguyên Thần linh hồn của ngươi.

Vừa nói chuyện, Mạc Vô Kỵ một bên trương tay ném ra Thanh Câm Chi Tâm.

Thanh Câm Chi Tâm hiện tại là thất cấp tiên diễm, chỉ bằng vào phía ngoài khí tức, Đại Ất Tiên cũng cảm giác được khí tức tử vong. Hắn hoảng sợ nhìn Thanh Câm Chi Tâm này, rất rõ ràng chỉ cần Mạc Vô Kỵ dùng một cái ý niệm trong đầu, hắn sẽ thần hồn câu diệt. Một cái Đại Ất Tiên há có thể có thất cấp tiên diễm? Hắn lập tức hiểu rõ Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không phải là Đại Ất Tiên, mà là tu vi xa xa mạnh hơn so với Đại Ất Tiên.

- Ta nói, ta nói.

Đại Ất Tiên không chút do dự nói, hắn biết rõ Mạc Vô Kỵ cũng không dọa dẫm gì. Chính hắn vẫn là làm như vậy, hắn biết thông qua thủ đoạn gì mới có thể làm cho người khác nói ra chân tướng của sự việc nhanh nhất.

Mạc Vô Kỵ hiện tại dùng chính là loại thủ đoạn này.

- Một năm trước, ta bởi vì bị thương nặng, bế quan ở lại Khổng Kế Sơn. Hai tên tu sĩ vừa lúc đánh tới Khổng Kế Sơn, một người trong đó ta quen biết, là hội chủ Nhung Tu của y hải thương hội. Hai người này tranh đấu rất là kịch liệt, về sau Nhung Tu dùng một quả bùa chú đả thương nặng đối thủ, lại đem đối thủ giết chết. Hắn từ bên trong chiếc nhẫn đối phương lục soát ra một cái hộp ngọc, chính là cái này Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh. Lúc đó ta chỉ muốn cướp đoạt, chỉ là ta thương thế chưa lành, chỉ có thể thôi. Trước đây không lâu ta thương thế khép lại, trước tiên đi ngay y hải thương hội lại đem cái này Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh đoạt trở về.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ không phải là đã trải qua việc này, biết Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh là Khinh Trạch Thôn Đạc Sinh mang về, gần nhất mới bị người đoạt đi, hắn thật đúng là đã tin lời của đối phương.

Đại Ất Tiên nói xong, có chút lo lắng nhìn Mạc Vô Kỵ, trong mắt hắn ý tứ tựa hồ sợ Mạc Vô Kỵ sẽ không nói quy củ.

Mạc Vô Kỵ lần nữa giương tay một cái, lại là một đạo lưỡi mang vung ra. Đại Ất Tiên rõ ràng thấy Mạc Vô Kỵ lưỡi mang vung ra, hắn cũng không cách nào ngăn cản. Không gian chung quanh giống như bị đối phương nắm trong tay bình thường giống nhau, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn mặt khác một cánh tay còn lại bị Mạc Vô Kỵ đánh rớt.

Cái này cũng chưa tính, Mạc Vô Kỵ Thanh Câm Chi Tâm càng là đến gần rồi phía sau hắn, kinh khủng hỏa diễm cuốn tới, hắn ngửi được khí tức tử vong.

- Tiên hữu, ngươi...

Đại Ất Tiên là thật có chút sợ hãi.

- Lại cho ngươi một lần cơ hội, nếu mà ngươi còn dám chém gió cố sự, đừng trách ta giết ngươi. Ngoài ra ta nhắc nhở một cái cho ngươi, cái này Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh là một phàm nhân mang về.

Bên trong lời Mạc Vô Kỵ mang theo sát khí.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Đại Ất Tiên trên mặt nhất thời một mảnh trắng bệch, hắn rốt cuộc hiểu rõ vì sao Mạc Vô Kỵ có thể đuổi theo tới, thì ra người ta đồng dạng biết lai lịch Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh.

- Ta nói.

Này Đại Ất Tiên ảm đạm nghiêm mặt nói:

- Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh đến từ độc thủy tiên hồ, ta cùng bằng hữu Tích Chấn đạt được một tin tức, đó chính là bên trong Độc Thủy Hồ có

thủy thuộc tính đỉnh cấp bảo vật. Lúc đó chúng ta cũng không biết bảo vật chính là Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, cho nên chúng ta kết bạn đi Độc Thủy Hồ tầm bảo.

- Độc Thủy Hồ là địa phương nào? Có nguy hiểm gì?

Mạc Vô Kỵ cắt đứt này Đại Ất Tiên nói, với hắn mà nói Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh đến từ nơi nào mới là trọng yếu nhất.

Đại Ất Tiên không dám có một chút giấu diếm, cẩn thận đáp:

- Độc Thủy Hồ cách nơi này cũng không xa, tại bên phong xuyên tiên thành bắc. Bên trong Độc Thủy Hồ có thủy độc phi thường lợi hại, không có bất kỳ Giải Độc Đan có thể giải đi độc này.

- Nếu không có bất kỳ Giải Độc Đan có thể giải độc, ngươi và này Tích Chấn dựa vào cái gì dám đi Độc Thủy Hồ?

Mạc Vô Kỵ hừ một tiếng, giọng nói có chút không tốt.

Này Đại Ất Tiên nhanh chóng giải thích:

- Lúc đó ta kiếm hai quả Giải Độc Đan, ta nói cho Tích Chấn, chúng ta một người đi xuống thăm dò một canh giờ, này hai quả Giải Độc Đan vừa lúc hai người chúng ta dùng. Tích Chấn đồng ý phương thức của ta, bởi vì Giải Độc Đan là ta lấy được, cho nên hắn đi xuống trước. Chỉ không tới nửa canh giờ, hắn liền mang về một quả Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh. Hắn lúc đó trúng độc thật đáng sợ, cả người đen kịt, cả Nguyên Thần cũng bắt đầu ăn mòn. Hắn nói ta lừa gạt hắn, Giải Độc Đan không có bất kỳ hiệu quả, cho nên đối với ta đột nhiên hạ thủ, ta sau khi trọng thương, chạy trốn tới Khổng Kế Sơn chữa thương...

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:

- Chỉ sợ ngươi trước đó liền biết Độc Thủy Hồ có độc thủy, Giải Độc Đan của ngươi giải không xong sao?. Cho nên ngươi lại đem Tích Chấn lừa gạt tới rồi Độc Thủy Hồ, tìm kiếm Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh cho

ngươi. Ngươi thật sự rất là âm hiểm, nói một chút làm sao ngươi biết Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh này bị một phàm nhân lấy đi, sau cùng lại đến trong tay hội chủ y hải thương hội?

Đại Ất Tiên dường như biết mình ngày hôm nay không còn đường sống, hắn đơn giản nói:

- Ta nguyện ý nói ra, chỉ cầu ngươi cho ta một cái cơ hội luân hồi.

- Có thể, nếu mà ngươi nói ra đến, ta cho ngươi một cái cơ hội luân hồi.

Mạc Vô Kỵ đáp, xem ra Đại Ất Tiên cũng biết mình muốn giết hắn.

- Người phàm bởi vì có Linh Căn tốt, đc Tích Chấn tân thu làm đệ tử. Lúc đó hắn cũng ở bên hồ, Tích Chấn đả thương nặng ta sau đó, lại đem này Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh giao cho đệ tử của hắn, đệ tử của hắn là một phàm nhân, tuy không có nhiễm đến độc thủy, lại bị bị nhiễm độc khí, ta phỏng chừng sẽ không sống bao lâu. Y hải thương hội hội chủ làm thế nào biết Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, đồng thời lại đem Thủy Mẫu Tinh bắt được tay ta không rõ ràng lắm, ta là bởi vì tại nơi Thủy Mẫu Tinh làm một cái thần niệm ấn ký, lúc này mới tìm được y hải thương hội Nhung Tu.

Đại Ất Tiên nói rất nhanh, hiển nhiên lại không có nửa điểm giấu diếm.

- Tích Chấn là ai?

- Là người Sương Tiên Hồ, ta cùng hắn tính là bằng hữu.

Này Đại Ất Tiên cấp tốc đáp.

Sương Tiên Hồ? Mạc Vô Kỵ nghe đến đây tên dường như có chút quen thuộc. Hắn rất nhanh cũng nhớ tới một cái nữ tử, Tích Ly, cũng là người Sương Tiên Hồ. Trước đây hắn mới vừa tới đến Tiên Giới là xuất hiện ở bên trong vô sinh bí cảnh, ở bên trong nơi này bí cảnh, hắn đã gặp

Tích Ly một lần, Tích Ly lúc đó coi như là giúp hắn một chút, không nghĩ tới hôm nay lần nữa nghe được Sương Tiên Hồ cái tên này.

- Tích Chấn giao kết với ngươi loại bằng hữu chó má này, coi như là không may.

Mạc Vô Kỵ nói xong giơ tay lên chính là một quyền ầm đi xuống, thân thể người này Đại Ất Tiên trong nháy mắt vỡ vụn, Nguyên Thần phá huỷ.

Chỉ có một đạo tàn hồn bị Mạc Vô Kỵ lưu lại, đây là một đạo tàn hồn Mạc Vô Kỵ đáp ứng hắn Luân Hồi.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ trực tiếp cuồn cuộn nổi lên Đại Ất Tiên giới chỉ cùng phi thuyền, thân hình chớp động, sớm đã từ chỗ cũ biến mất.

Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ biến mất, đạo tàn hồn ngoan lệ phát thệ, chờ hắn trọng tố thân thể sau đó, hắn nhất định phải lại đem Mạc Vô Kỵ hành hạ đến chết trăm nghìn lần.

- Răng rắc!

Nhỏ nhẹ tiếng vang từ bên trong tàn hồn truyền ra, nếu mà có thể mở miệng mắng to, tàn hồn tàn dư ý chí tuyệt đối sẽ chửi ầm lên Mạc Vô Kỵ âm hiểm vô sỉ. Sau một lát, đạo tàn hồn còn dư xuống một điểm ký ức cùng ý chí cũng tán loạn vô tung vô ảnh.

Chỉ có một tia tàn hồn không có nửa điểm ký ức từ chỗ cũ biến mất, chảy về phía chỗ hồn phách Luân Hồi.

Mạc Vô Kỵ đã trải qua các loại các dạng chuyện, há có thể cho phép một đạo tàn hồn cùng hắn có cừu oán bảo trì ký ức. Nếu mà Đại Ất Tiên thật sự nghĩ như vậy, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể nói cho hắn biết, ngươi suy nghĩ nhiều quá, bố đéo sai lầm như thế đâu.

...

Mạc Vô Kỵ vừa mới quay lại, mới đi không tới nửa nén hương, kịch liệt không gian ba động liền truyền đến. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét thấy 6 tên tu sĩ đang đánh thành một đoàn, trong đó ba người hắn quen biết, ba người kia trước đây không lâu đi qua y hải thương hội. Một thiếu nữ, còn có một Đại La Tiên cùng một Tiên Vương hộ vệ.

Theo lý thuyết tại Vĩnh Anh Tiên Vực, thực lực như vậy là đủ cường đại. Trên thực tế ba người này cũng là rơi vào hạ phong, người lão giả kia màu da hơi đen đồng dạng bị một cường giả Tiên Vương ngăn cản, mặc dù nói không có rơi vào hạ phong, hiển nhiên cũng không có năng lực áp chế đối thủ, càng đẳng không xuất thủ giúp một tay.

Nữ tử Đại La Tiên cũng không cần hỗ trợ, nhưng nàng cũng bị đối thủ cuốn lấy, cần phải giúp một tay là thiếu nữ xinh đẹp kia.

Đối thủ của thiếu nữ xinh đẹp là một Đại Chí Tiên cao hơn nàng một cấp bậc, nếu mà không phải là nàng có một kiện đỉnh cấp phòng ngự pháp bảo tiên vân tán bảo vệ toàn thân, có lẽ nàng sớm đã bị giết chết. Dù là chịu đòn không cách nào hoàn thủ, hiển nhiên nàng sẽ chống đỡ không được bao lâu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 672: Liên Oanh Nhàn Bí Mật

Mạc Vô Kỵ không cố ý tránh ra, hắn cứ như vậy đi tới chỗ vài người tranh đấu. Thấy Mạc Vô Kỵ đi tới, sáu người đều quét ánh mắt về Mạc Vô Kỵ. Khi phát hiện Mạc Vô Kỵ chỉ là một Đại Ất Tiên, mấy người lập tức không quan tâm nữa. Người Tiên Vương kia càng là kêu lên:

- Hách giản, giết chết con kiến hôi đi ngang qua kia đi...

Người Tiên Vương kia vừa nói xong câu đó cũng cảm giác được không đúng, một cái Đại Ất Tiên có dũng khí đi ngang qua nơi này?

Còn không có chờ hắn tiếp tục nhắc nhở, pháp bảo trong tay Đại Chí Tiên vừa thu lại, đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có lưu ý công kích của Đại Chí Tiên đối với hắn, giơ tay lên chính là một quyền đánh ra.

Một quyền này cũng không phải đánh về phía Đại Chí Tiên, mà là đánh về phía Đại La Tiên viên mãn đang đối chiến vs cô gái trẻ.

Mạc Vô Kỵ kinh nghiệm chiến trận, tự nhiên biết đánh vỡ chiến cuộc then chốt không phải là Đại Chí Tiên, mà là Đại La Tiên viên mãn kia kìa.

- Ầm!

Một đạo tiên nguyên cuồng bạo nghiền ép tới, hai gã Đại La Tiên đang đánh đấu đều cảm thấy một quyền này của Mạc Vô Kỵ kinh khủng.

người kia Đại La Tiên đứng mũi chịu sào càng là kinh hãi phát hiện, hắn cảm thấy quyền đầu lĩnh vực.

Mạc Vô Kỵ Đại La Tiên sơ kỳ, một quyền này đánh ra, coi như là Tiên Vương cũng phải cẩn thận mà đỡ. Đối phó Tiên Đế thì hắn còn kém xa, đối phó Đại La Tiên, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, thật không có nửa điểm áp lực.

- Bành!

Một quyền này trực tiếp nổ nát lĩnh vực của Đại La Tiên, Đại La Tiên này đang muốn rút đi, liền cảm nhận được một loại kinh khủng không gian nghiền ép.

- PHỐC!

Một đạo máu tươi phun ra, Liệt Vực Quyền tiên nguyên nổ tung, Đại La Tiên tại chỗ bị thương nặng. Cô gái trẻ xem thời cơ càng là toàn lực tế ra bản thân pháp bảo, bao vây khống chế Đại La Tiên.

Nếu như không có một quyền này của Mạc Vô Kỵ, cô gái trẻ tối đa cùng Đại La Tiên đánh ngang tay, hiện tại Mạc Vô Kỵ một quyền này liền vỡ vụn lĩnh vực Đại La Tiên, lại làm cho hắn bị thương nặng. Hiện tại cô gái trẻ toàn lực xuất thủ, coi như là Đại La Tiên này lợi hại hơn nữa, cũng khó đào sinh a.

Lúc này này công kích của Đại Chí Tiên ra tay với Mạc Vô Kỵ mới đến, Mạc Vô Kỵ cả giết đối phương đều lười giết, thân hình lóe lên, biến mất vô tung vô ảnh.

Hắn giết Đại La Tiên viên mãn kia, chiến cuộc chẳng khác nào bị hắn phá vỡ, hắn căn bản cũng không nhất định phải ở lại chỗ này.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ vừa mới rút đi, cô gái trẻ liền giết Đại La Tiên bị Mạc Vô Kỵ đánh một quyền, pháp bảo trong tay vừa chuyển, lĩnh vực lại đem người Đại Chí Tiên kia hoàn toàn bao lại.

Một Đại Chí Tiên, tại trước mặt một Đại La Tiên viên mãn, căn bản cũng không có nửa điểm năng lực phản kháng, chỉ một cái hô hấp, liền bị cô gái trẻ giết chết.

- Vị tiên hữu này, xin chờ một chút, còn không có cảm tạ ân cứu mạng của ngươi...

Thiếu nữ xinh đẹp ở phía sau gọi Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ sớm đã đi xa.

- Tiểu Vũ tỷ, người kia là ai a? Vì sao đột nhiên giúp chúng ta, sau đó lại không lưu tên liền đi?

Thiếu nữ nghi ngờ hỏi.

Này cô gái trẻ liền vội vàng nói:

- Đợi lát nữa, ta đi trước giúp vũ thúc...

Cô gái trẻ tên Tiểu Vũ vừa mới nói xong, lão giả màu da hơi đen liền truyền thanh âm đến:

- Không cần, này người đã chạy trốn.

Người kia Tiên Vương đối chiến cùng vũ thúc thấy cục diện không đúng, không chút do dự liền trốn.

- Tiểu thư, chúng ta phải nhanh đi về, dường như có người để mắt tới chúng ta.

Lão giả đã đi tới.

Thiếu nữ cau mày nói:

- Người này muốn cái gì Thủy Mẫu Tinh, chúng ta cho tới bây giờ cũng không có nhìn thấy thứ này, đến địa phương nào đi tìm?

Tiểu Vũ cũng lắc đầu, giọng nói ngưng trọng nói:

- Chúng ta tựa hồ bị cuốn vào một hồi âm mưu rồi, tốt nhất là nhanh chóng trở về sơn trang. Vũ thúc, ngươi thấy người vừa rồi ra tay giúp của ta sao? Hắn có đúng hay không Tiên Vương cảnh giới?

Nàng xác nhận Mạc Vô Kỵ là tiên vương cảnh giới, dù sao Mạc Vô Kỵ một quyền liền đem một người Đại La Tiên viên mãn đánh thành trọng thương, đối phương thậm chí ngay cả năng lực phản kháng cũng không có, đây không phải là Tiên Vương là cái gì?

Vũ thúc lắc đầu:

- Ta chỉ biết là có người đến xuất thủ giúp một tay, về phần là tu vi gì, ta lúc đó căn bản cũng không có cơ hội đi kiểm tra. Có thể khẳng định là, tu vi của hắn tuyệt đối không phải là Đại Ất Tiên đơn giản như mặt ngoài vậy.

...

Mạc Vô Kỵ trở lại Tiên Kỳ Thôn, Úc Thịnh cùng Úc Kinh Phượng, Liên Oanh Nhàn ba người cũng là mới vừa trở về.

Ba người thấy Mạc Vô Kỵ, đều rất là hài lòng. Úc Kinh Phượng cảm kích Mạc Vô Kỵ vô cùng, mặc dù gia gia cùng chị dâu không phải là sư phụ cứu, nhưng sư phụ lại theo hắn cùng nhau đi cứu người, thậm chí còn thiếu chút nữa rơi vào y hải thương hội, loại này ân tình hắn há có thể quên?

- Oanh Nhàn muội tử, ta có thể cùng ngươi nói riêng nói mấy câu hay không.

Mạc Vô Kỵ nhìn Liên Oanh Nhàn cười hỏi.

Úc Thịnh nghe được Mạc Vô Kỵ nói, vội vàng mượn cớ có việc đơn độc rời đi. Úc Kinh Phượng cũng nhanh chóng chạy đi chỉnh lý lưới đánh cá. Mạc Vô Kỵ biết bọn họ đang suy nghĩ gì, hắn cũng không thèm để ý.

Liên Oanh Nhàn cúi đầu nhỏ giọng ừ một tiếng.

- Đi phòng của ta nói đi.

Mạc Vô Kỵ trước đi vào phòng.

Thấy Mạc Vô Kỵ tiến vào gian nhà, Liên Oanh Nhàn trong mắt hiện lên một tia giãy dụa, sau đó vẫn là theo chân Mạc Vô Kỵ tiến vào gian nhà. Đối với nàng mà nói, Mạc Vô Kỵ chính là một vị tiên nhân. Thay vì chọc giận tiên nhân cả nhà tao ương, còn không bằng mặc cho số phận.

Mạc Vô Kỵ chờ Liên Oanh Nhàn tiến vào gian nhà sau đó, hắn tiện tay đánh vài đạo che đậy cấm chế, lúc này mới nhìn chằm chằm Liên Oanh Nhàn. Thần niệm của hắn cũng bắt đầu quan sát hướng đi Linh Lạc trong cơ thể Liên Oanh Nhàn, hắn rất muốn biết, Liên Oanh Nhàn là cường giả tìm kiếm gửi thể hay là bởi vì nguyên nhân khác.

Liên Oanh Nhàn bị Mạc Vô Kỵ nhìn sắc mặt đỏ bừng, một hồi lâu sau đó, nàng thấy Mạc Vô Kỵ không nói lời nào, không thể làm gì khác hơn là chủ động nói:

- Đại Hoang ca, chỉ cần ngươi không làm cái gì với gia gia và kinh Phượng, cái gì em cũng nguyện ý.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Oanh Nhàn muội tử, không phải là như ngươi nghĩ, ngươi đưa tay cho ta.

Lần này Mạc Vô Kỵ trực tiếp bắt lấy cổ tay Liên Oanh Nhàn, thần niệm của hắn lại một lần nữa thẩm thấu đi vào. Một lát sau, Mạc Vô Kỵ lại để cho Trữ Thần Lạc thần niệm thấm vào.

Một hồi lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ mới tìm được lai lịch tu vi của Liên Oanh Nhàn. Tại bên trong nàng Tử Phủ, ẩn nấp một cái tinh điểm nhỏ hơn một phần mười hạt vừng. Tinh điểm ẩn chứa dâng trào mênh mông tu vi khí tức, linh nhãn của hắn sở dĩ vừa nhìn liền nhìn ra, là bởi vì linh

nhãn có thể nhìn thấu tất cả, có thể thấy trên người Liên Oanh Nhàn ẩn núp khí tức cường đại.

Thần niệm không nhìn ra, là bởi vì kinh khủng khí tức này giấu ở bên trong Tử Phủ Liên Oanh Nhàn bị một tầng đồ đạc như có như không che đậy.

Mạc Vô Kỵ thu tay về, hắn không dám khẳng định tinh điểm này tới cùng là vật gì. Có đúng hay không một cái Nguyên Thần, hay là vốn thuộc về Liên Oanh Nhàn. Hắn cũng không dám tùy tùy tiện tiện động thủ, dùng tu vi của hắn, nếu là hắn tùy tiện động thủ, rất có thể kích phát khí tức kinh khủng này, để cho Liên Oanh Nhàn hóa thành bột mịn.

Thấy Mạc Vô Kỵ thu tay về, sau đó cau mày không nói. Liên Oanh Nhàn càng là thấp thỏm bất an, nàng không biết tiên sư là có ý gì, là muốn chơi nàng hay là muốn làm gì nàng đây.

Đủ qua nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ mới hỏi:

- Oanh Nhàn muội tử, ngươi có thể cùng ta nói một chút quá khứ của ngươi hay không?

Liên Oanh Nhàn nghe được Mạc Vô Kỵ nói, vội vàng khoát tay sợ hãi nói:

- Tiên sư đại nhân, ta cùng Úc Kinh Sơn thành thân sau đó cũng không có quan hệ xác thịt. Hắn nhất tâm muốn tu tiên, lo lắng phá vỡ Nguyên Dương sẽ ảnh hưởng đến tu luyện cơ sở của hắn cái gì đó...

Mạc Vô Kỵ nói:

- Không phải là chuyện này, là sự tình ngươi khi còn bé, ví dụ như cha mẹ của ngươi, ví dụ như ngươi là được nuôi dưỡng hay là đang còn bên ngoài bị sợ hãi và vân vân..?

Nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi phụ mẫu của chính mình, Liên Oanh Nhàn mới biết mình khả năng hiểu lầm tiên sư rồi. Cùng Mạc Vô Kỵ nói

chuyện với nhau một hồi, cảm giác Mạc Vô Kỵ cùng tiên sư khác bất đồng, nói chuyện thái độ đều rất là bình thản, nàng dần dần buông ra một phần, giọng nói trở nên bằng phẳng rất nhiều:

- Mẫu thân ta sinh hạ ta sau đó, liền khí huyết mất hết, cha ta vẫn đi Cực Trạch Hải tìm kiếm các loại bổ dưỡng đồ đạc bồi dưỡng thân thể của mẫu thân ta. Thẳng đến có một ngày, cha ta cũng không trở về nữa.

Nói đến đây thời điểm, Liên Oanh Nhàn vành mắt có chút sưng đỏ, nàng xoa xoa hai mắt của mình tiếp tục nói:

- Cha ta đi rồi, mẫu thân ta cũng không có kiên trì bao lâu, đi theo ta phụ thân cùng nhau rời đi. Khi đó ta mới bảy tuổi. Ta có thể vẫn sống sót, là gia gia nuôi sống ta.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn khẳng định Liên Oanh Nhàn tu vi là từ từ trong bụng mẹ mang tới. Liên Oanh Nhàn rất có thể là một cái đại năng giả chuyển thế, sau đó đại năng giả này bao lấy tu vi cùng ký ức của mình. Chính bản thân linh nhãn nhìn thấy Đại La Tiên chỉ là mặt ngoài, Liên Oanh Nhàn tu vi rất có thể xa xa không chỉ ở Đại La Tiên.

Chuyện này nghe nghe rợn cả người, trước lúc này Mạc Vô Kỵ thậm chí không chút suy nghĩ qua. Bất quá trong vũ trụ người này so với hắn cường đại hơn nhiều hơn, hắn làm không được hoặc là nghĩ không ra, không có nghĩa là người khác cũng không nghĩ ra.

- Oanh Nhàn, ta vừa rồi kiểm tra qua thân thể của ngươi, ngươi không nên nghĩ nhiều, ta chỉ là kiểm tra Linh Lạc cùng một phần mạch vị khả năng chứa đựng tiên nguyên, còn có huyết mạch truyền thừa của ngươi. Thân thể của ngươi có chút cổ quái, ta hiện tại cũng nói không rõ ràng. Ngoài ra ta cảm giác ngươi có có chút Linh Căn, nếu mà ngươi nguyện ý, ta sẽ thu ngươi làm đệ tử của ta...

Mạc Vô Kỵ nói xong, có chút chờ đợi nhìn Liên Oanh Nhàn.

Hắn có một loại cảm giác, Liên Oanh Nhàn Linh Căn phi thường rất giỏi, chỉ là bị tinh điểm bên trong Tử Phủ kia đóng lại. Một khi chậm rãi lại đem Liên Oanh Nhàn Linh Căn thả ra, sau đó dạy nàng tu tiên, tốc độ của nàng rất có thể so với Tiên Giới bất cứ người nào cũng nhanh hơn. Hơn nữa nghiên cứu Liên Oanh Nhàn tu vi truyền thừa, đối với hắn tương lai đại đạo truy cầu có gợi ý rất trọng yếu.

- A...

Liên Oanh Nhàn kinh dị không dứt nhìn Mạc Vô Kỵ, há hốc mồm có chút mờ mịt.

Mạc Vô Kỵ rất là xấu hổ, hắn không thể làm gì khác hơn là tiếp tục nói:

- Oanh Nhàn, nếu mà ngươi không muốn bái ta làm thầy cũng có thể. Ngươi có thể lại đem ta xem như sư huynh của ngươi, bằng hữu hoặc là trưởng bối...

Nếu là Liên Oanh Nhàn cũng không muốn cùng hắn trở thành bằng hữu, vậy hắn chỉ có thể quên đi.

- Ta nguyện ý, ta nguyện ý...

Liên Oanh Nhàn ngữ điệu có chút run rẩy, thậm chí đều mang một tia ý khóc.

Thấy nhãn thần Liên Oanh Nhàn nhìn về phía mình, Mạc Vô Kỵ liền biết lúc này nàng nội tâm kích động khó có thể kìm giữ, hắn nhanh chóng nói:

- Nguyện ý chúng ta chẳng khác nào là người một nhà, ngươi cũng không cần câu thúc, còn có...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 673: Quan Hệ Phức Tạp

- Sư phụ...

Mạc Vô Kỵ còn không nói ra việc kinh Phượng cũng là đồ đệ của hắn, Liên Oanh Nhàn bỗng nhiên xông lên ôm lấy hắn, không ngừng rơi lệ.

Một trận mềm mại ập tới, Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt liền hiểu tâm tình Liên Oanh Nhàn, hắn cả nửa phần tạp niệm cũng không có. Liên Oanh Nhàn thoạt nhìn rất là kiên cường, làm việc nói chuyện đều là nhã nhặn lịch sự có trật tự. Trên thực tế nàng là thật thiếu khuyết sự quan tâm yêu mến, phụ mẫu chết sớm, không ai bảo bọc làm nàng kiên cường. Úc Thịnh giúp nàng, cũng chỉ là nuôi sống nàng mà thôi.

Mạc Vô Kỵ nghĩ không có sai, Liên Oanh Nhàn thật có chút khó có thể khống chế tâm tình của mình. Nàng cho tới bây giờ cũng không biết cái gì là làm nũng, cái gì là ỷ lại, nàng tại bảy tuổi phải cố gắng để cho mình thành thục, chí ít để cho người khác nhìn, nàng là một nữ nhân hiền thục hiểu chuyện.

Gia gia cứu sống nàng, ngoại trừ nhìn tại cha mẹ nàng, còn có yếu tố rất lớn, là để nàng gả cho Kinh Sơn. Tạo nên nàng kiên cường tính cách, nhưng nàng kiên cường không có nghĩa là vô cảm. Mạc Vô Kỵ lời nói mới rồi thuần túy là vì thu nàng làm đồ đệ, không có nửa điểm yêu cầu cùng ý nghĩ râm đãng nào, nàng có thể cảm giác được.

Thời điểm bị bắt vào ngục giam mặc cho người khi dễ, nàng càng là nhìn thấy bản thân nhỏ bé. Nàng khát vọng có một cái dựa vào, Mạc Vô

Kỵ lời vừa nói ra, nàng liền cảm thụ được Mạc Vô Kỵ không phải gạt nàng. Những năm này gian khổ, làm cho nàng khó mà tự chủ.

- Răng rắc!

Gian phòng cấm chế đột nhiên bị mở ra, một người thanh niên dung mạo có chút xấu xí đứng ở cửa vào, tại bên cạnh hắn còn có một nam tử hơi cao. Hơi cao nam tử tay vừa mới bỏ xuống, hiển nhiên cấm chế là hắn mạnh mẽ mở ra.

Cấm chế bị đụng vào trước tiên, Mạc Vô Kỵ liền nhìn về phía cửa vào, hắn liếc mắt một cái liền nhìn thấy hai người này. Hắn sở dĩ tiện tay đánh một cái che đậy cấm chế đơn giản nhất, cũng không dùng thần niệm đi thăm dò nhìn xem bên ngoài, là bởi vì hắn căn bản cũng không có nghĩ đến tại Tiên Kỳ Thôn sẽ có người mạnh mẽ mở ra hắn cấm chế.

hai người đứng ở cửa đều là tu sĩ, thanh niên xấu tu vi rất thấp, mới Hư Thần Cảnh. Mà nam tử hơi cao là một cái Kim Tiên sơ kỳ, tại trong mắt Mạc Vô Kỵ, vẫn là con kiến hôi tồn tại.

- Úc Kinh Sơn?

Liên Oanh Nhàn như chim nhỏ bị hoảng sợ bình thường giống nhau từ trong lòng Mạc Vô Kỵ nhảy ra, kinh hoảng nhìn nam tử xấu xí kia, theo bản năng nấp phía sau Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ hiểu được, thì ra ca ca Úc Kinh Sơn của Úc Kinh Phượng không có chết, mà là thật tìm được tiên môn, thậm chí tu luyện đến Hư Thần Cảnh.

Mới ngắn ngủn chừng mười năm, Úc Kinh Sơn liền từ một ngư dân chút nào không có căn cơ tu luyện đến Hư Thần Cảnh, cho dù là tại Tiên Giới, hấp thu tiên linh khí, cũng có thể thấy được Úc Kinh Sơn Linh Căn cùng ngộ tính thật sự là cao kinh người.

- Liên Oanh Nhàn, con tiện phụ này, uổng công bố về chuẩn bị mang mày tới tiên môn, chết con mẹ mày đi cho ta...

Úc Kinh Sơn lớn tiếng mắng to, tiếp theo liền muốn tiến lên động thủ.

- Dừng tay.

Úc Thịnh vọt tới, ngăn ở trước mặt Úc Kinh Sơn.

- Gia gia, ngươi đây là muốn giúp người ngoài sao? Nữ nhân ta ở nhà chịch nhau với nam nhân khác, công khai khuấy hợp cùng một chỗ, ngươi lại còn giúp người ngoài.

Úc Kinh Sơn trên trán nổi lên gân xanh.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than, nếu mà không phải là Úc Kinh Phượng đối với hắn có ân cứu mạng, hắn trực tiếp mang theo Liên Oanh Nhàn đi rồi.

Úc Kinh Sơn tư chất cho dù tốt, cũng không phải là người lương xứng với Liên Oanh Nhàn. Liên Oanh Nhàn rất có thể là đại nhân vật gì chuyển thế, thậm chí còn che đậy trí nhớ của mình. Một khi Úc Kinh Sơn hủy diệt sự thanh bạch của nàng, tương lai còn không chừng có đại sự gì đó phát sinh.

Mạc Vô Kỵ có chút đau đầu, hắn đã chuẩn bị thu Úc Kinh Phượng làm đệ tử, một khi trở thành đệ tử của hắn, vậy là truyền thừa y bát của hắn. Hiểu lầm hôm nay hiển nhiên làm cho Úc Kinh Sơn đối với hắn có cừu oán, hắn nhìn xem tại mặt mũi Úc Thịnh cùng Úc Kinh Phượng nhất định sẽ không giết Úc Kinh Sơn.

Không giết Úc Kinh Sơn không có nghĩa là phải thu Úc Kinh Phượng làm đệ tử, thu đệ đệ của một kẻ cùng mình có đại thù làm đệ tử, cái đó và bản tâm hắn không hợp. Hắn không tin cái gì sự tình ca ca cùng đệ đệ

không quan hệ, nếu như bây giờ không nghĩ đến sau này, sau này hắn sẽ bị ám toán chết không biết.

Người Kim Tiên kia vừa thản nhiên nói:

- Nói nói nhảm nhiều như vậy làm gì, Kinh Sơn sư đệ, ý của ta chính là trực tiếp giết xong việc. Loại nữ nhân râm đãng này ngủ với ai cũng có thể, chớ coi trọng ả. Ngươi có thể giết gã đàn ông kia, lại vào chơi ả một shot cho đỡ ghiền, rồi hãy giết chết. Không cần lo lắng cái khác, có chuyện gì, ta sẽ giúp ngươi ngăn trở.

Úc Kinh Sơn biết ý tứ của đồng bạn, đó là bảo hắn không cần lo lắng Mạc Vô Kỵ cũng là một tu sĩ, hắn có thể giúp một tay.

Một Kim Tiên cư nhiên ở một bên khuyên bảo một cái Hư Thần, rất hiển nhiên Úc Kinh Sơn tại tông môn địa vị rất cao.

- Ca, ngươi sẽ không thật sự giết chị dâu chứ?? Người trong thôn đều nói ngươi ở bên ngoài đã xảy ra chuyện, ta cùng gia gia lúc này mới muốn để cho Đại Hoang ca cưới chị dâu...

Úc Kinh Phượng nghe nói như thế, trong lòng khẩn trương, nhanh chóng đi lên cùng gia gia Úc Thịnh ngăn cản Úc Kinh Sơn.

Ca ca bay tới, từ bầu trời hạ xuống, làm cho hắn lay động rất lớn. Trước đây Mạc Vô Kỵ dẫn hắn thuấn di, hắn cũng không biết thuấn di so với phi hành phải gian nan hơn vô số lần. Ngược lại là phi hành cho hắn càng thêm trực quan, cho thấy tiên nhân cường đại.

Hắn thấy, chỉ cần hắn tu tiên, hắn rất nhanh thì có thể thuấn di.

- Tiểu tạp chủng, cút sang một bên, nếu mà không phải là nhìn tại gia gia, ta một cước đạp chết mẹ ngươi.

Úc Kinh Sơn lớn tiếng mắng một câu.

- Câm miệng.Úc Thịnh sắc mặt tức giận có chút tái nhợt chỉ vào Úc Kinh Sơn nói:

- Trong mắt ngươi có còn phụ mẫu và ta hay không? Thậm chí ngay cả loại bất hiếu lời nói này đều có thể mắng ra.

- Gia gia, lẽ nào ta nói sai? Hắn vốn chính là một tạp chủng.

Úc Kinh Sơn hừ lạnh một tiếng, bất quá cũng không có động thủ, hắn là nhìn ở tại phân thượng Úc Thịnh.

Úc Thịnh run giọng nói:

- Kinh Sơn, ta biết ngươi tu tiên, ta cũng rất vui mừng, ta úc gia rốt cục có một vị tiên nhân. Thế nhưng kinh Phượng nói cũng đúng, ngươi không nên mắng kinh Phượng.

- Gia gia?

Úc Kinh Phượng cũng nghi hoặc nhìn Úc Thịnh, hắn không hiểu bản thân thân ca tại sao muốn mắng hắn là tiểu tạp chủng.

Úc Thịnh thở dài nói:

- Vốn ta hi vọng vĩnh viễn cũng không mong như ngày hôm nay, lại đem nói rõ. Chuyện đều đến trình độ này, ngày hôm nay ta cũng chỉ có thể lại đem nói nói rõ ràng. Kinh Sơn, ta hi vọng ngươi không nên trách Oanh Nhàn, chuyện này không có quan hệ gì với nàng.

Úc Kinh Sơn tu tiên không lâu sau, hiển nhiên còn không có thói quen đại đa số tiên nhân lại đem người phàm nhìn xem thành con kiến hôi. Hắn nghe được Úc Thịnh nói, ngược lại dần dần bình tĩnh trở lại.

- Năm đó mệnh phụ thân ngươi chính là phụ mẫu của Oanh Nhàn cứu, mặc dù không có thể cứu mẹ ngươi, mẫu thân của Oanh Nhàn cũng bởi vì lần kia cứu người thân thể tổn thương, này mới tạo thành Oanh Nhàn sau khi sinh, nàng vẫn bị bệnh liệt giường. Ngươi bây giờ đối với

Oanh Nhàn động thủ, đó là vong ân phụ nghĩa. Ta hàng ngày dạy các ngươi, làm người phải có kiên trì, bằng không dù cho ngươi có thành tựu thì như thế nào? Huống hồ Oanh Nhàn sự tình, cũng là ta đồng ý...

Nghe Úc Thịnh nói đến đây, Mạc Vô Kỵ âm thầm gật đầu. Úc Thịnh phẩm đức cao thượng, cho nên Úc Kinh Phượng rất nhiều phẩm đức đều là từ Úc Thịnh truyền thừa tới. Úc Kinh Sơn mặc dù có thể nhịn đến bây giờ không có mời đồng bạn động thủ giết hắn, cũng là bị Úc Thịnh ảnh hưởng.

- Gia gia, mẹ ta...

Úc Kinh Phượng nghe được không đúng, nếu mà mẫu thân của mình sớm đã qua đời, mình là từ địa phương nào tới?

Úc Thịnh sờ sờ đầu Úc Kinh Phượng, lại thở dài một tiếng nói:

- Kinh Phượng, nếu mà có thể, gia gia thật hy vọng cùng ngươi cùng nhau vẫn bình tĩnh sống ở Tiên Kỳ Thôn như vậy. Chuyện mấy ngày này cũng nói cho gia gia, có đôi khi cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, bình tĩnh nếu không phải là ngươi trong lòng muốn có thì có, còn phải xem khí trời bên ngoài...

Ai, cũng có thể nói cho ngươi biết. Năm đó Kinh Sơn mẫu thân qua đời sau đó, Kinh Sơn phụ thân vẫn bóng bẩy không vui. Về sau mẹ ngươi đi tới Tiên Kỳ Thôn, mẹ ngươi tới cũng đã mang thai ngươi, Kinh Sơn phụ thân cứu nàng. Mẹ ngươi sinh hạ ngươi sau đó, vẫn lưu tại nơi này và phụ thân Kinh Sơn sinh hoạt chung một chỗ...

Nói xong, Úc Thịnh nhìn Úc Kinh Sơn nói:

- Kinh Sơn, ngươi thật sự là duy nhất cháu trai ruột của ta. Ngươi biết ta không có khả năng xuống biển, năm đó ngươi đi rồi, là Oanh Nhàn một nữ nhân xuống biển nuôi sống chúng ta. Kinh Phượng đã ở thời điểm mười một tuổi liền bắt đầu xuống biển, thẳng cho tới hôm nay.

Không có Oanh Nhàn cùng kinh Phượng, ta bộ xương già này sớm không có ở đây.

Ngươi và Oanh Nhàn vốn là chưa từng có cái gì hôn nhân nghi thức, trong thôn truyền đến ngươi không ở tin tức, lẽ nào ta lại đem Oanh Nhàn gả cho một người đã chết 10 năm sao? Kinh Sơn, ngươi nếu thành tiên nhân, vậy tương lai có tiền trình thật tốt. Một nữ không cho phép có hai chồng, Oanh Nhàn nếu đã được ta làm chủ gả cho Đại Hoang. Chuyện của Ngươi và nàng ngày hôm nay ta cũng làm chủ một cái, thì thôi bỏ đi.

Úc Kinh Sơn vẫn có hiếu tâm, nghe lời của gia gia sau đó, cũng cúi đầu. Kỳ thực ở trong lòng hắn tu tiên mới là trọng yếu nhất, cái khác đều là thứ yếu. Hắn lần này trở về, là muốn mang đi gia gia cùng Oanh Nhàn, về phần Úc Kinh Phượng, hắn vốn là không có dự định mang đi.

Sở dĩ muốn dẫn đi Liên Oanh Nhàn, là bởi vì hắn chính là tại bên trong tông môn, cũng không có thấy sư tỷ sư mụi nào đẹp hơn so với Liên Oanh Nhàn. Cho nên dù cho Liên Oanh Nhàn không có Linh Căn, đối với Liên Oanh Nhàn hắn vẫn là tương đối hài lòng. Hơn nữa, tương lai hắn còn có thể đi tìm đạo lữ khác chơi cho sướng ku. Ahuhu!

Úc Kinh Phượng nghe đến đây, hoàn toàn sợ ngây người. Hắn thật không ngờ chính bản thân dĩ nhiên thật không phải là họ úc, thậm chí phụ thân hắn là ai hắn cũng không biết.

Mạc Vô Kỵ cũng là không bik nói gì, một cái gia đình bình thường, cư nhiên có nhiều chuyện phức tạp như vậy.

Như vậy cũng tốt, nếu không, hắn đích xác phải cân nhắc có thu Úc Kinh Phượng làm đệ tử hay không. Hắn sở dĩ thu Úc Kinh Phượng làm đệ tử, cùng tư chất của Úc Kinh Phượng không hề quan hệ, mà là bởi vì phẩm đức của hắn.

Hắn cần đệ tử vốn chính là người phàm, nếu như nói Linh Căn tư chất tốt tiên nhân tìm không được, thông thường người phàm đó thật là

nhiều lắm. Nếu mà không thu Úc Kinh Phượng làm đệ tử, hắn sẽ dùng phương thức khác đến bồi thường một cái ân cứu mạng.

- Gia gia, lời của ngươi nói đều là thật?

Một hồi lâu sau đó, Úc Kinh Phượng mới rụt rè ấp úng hỏi ra tiếng đến.

Úc Thịnh gật đầu nói:

- Xin lỗi, Kinh Phượng, ta nói đều là thật. Ta cũng không phải là gia gia của ngươi.

- Không, ngươi vĩnh viễn đều là gia gia của ta.

Úc Kinh Phượng lập tức nói, ở trong lòng hắn, Úc Thịnh chính là gia gia hắn, không có Úc Thịnh hắn không sống tới ngày hôm nay.

Úc Kinh Sơn có chút cau mày, hắn rất muốn giết Mạc Vô Kỵ, về phần Úc Kinh Phượng, giết hay không ngược lại thứ yếu. Liên Oanh Nhàn, là hắn nhất định phải mang đi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 674: Khai Sơn Đệ Tử

Nhưng vào lúc này, người Kim Tiên kia bỗng nhiên truyền âm cho hắn:

- Kinh sơn, chúng ta trước tiên đem ba người nhà ngươi mang đi được rồi, chờ buổi tối, ta len lén trở về giết Đại Hoang con kiến hôi này. Về phần tạp chủng đệ đệ của ngươi, tùy thời đều có thể giải quyết.

Một cái Kim Tiên sơ kỳ nho nhỏ, dám truyền âm ở trước mặt Mạc Vô Kỵ cường giả loại này, vậy đơn giản chính là không biết sống chết. Nếu mà không phải sợ Úc Thịnh đã không còn chỗ dựa vào, Mạc Vô Kỵ thật muốn hiện tại giết hai người này.

- Gia gia, ta là tới đón các ngươi cùng đi, cùng ta rời đi cái chỗ này sao?. Ngươi yên tâm, ta bây giờ là đệ tử nòng cốt của Đại Tiên Môn, vô luận các ngươi muốn muốn cái gì, ta đều có thể giúp làm được. Oanh Nhàn, chuyện đã qua thì thôi, ngươi cùng đi với ta tới tiên môn, ta sau này sẽ không để cho ngươi chịu bất kỳ ủy khuất gì. Còn có Kinh Phượng, vừa rồi ta nói chuyện xung động, ngươi cũng đừng để trong lòng, mọi người vô luận như thế nào, đều là họ úc mà.

Úc Kinh Sơn nghe được đồng bạn truyền âm, lập tức liền quyết định.

Úc Kinh Phượng không để ý tới đáp lại Úc Kinh Sơn, người ca ca này cùng hắn trên cơ bản không có gì hảo cảm, hắn vừa mới biết đi, Úc Kinh Sơn đã rời đi Tiên Kỳ Thôn. Nếu mà trước đây Úc Kinh Sơn không mắng hắn tạp chủng, trong lòng hắn còn không có cái gì phiền phức. Không phải là thân ca ca hắn nói, cũng sẽ không suy nghĩ gì nhiều đối với việc mình họ úc.

Hiện tại Úc Kinh Sơn mắng hắn tạp chủng, mà phía sau lại xỉa xói, hắn không cách nào không thèm để ý.

Úc Kinh Phượng đi tới trước mặt Úc Thịnh quỳ xuống:

- Gia gia, không có ngươi, Kinh Phượng sớm đã chết đi. Hiện tại gia gia đã có rồi cháu ruột, Kinh Phượng từ đáy lòng cảm thấy vui vẻ. Ta cũng không cùng đi gia gia, ta muốn cùng Đại Hoang ca. Tôn nhi bất hiếu, không có mặt mũi lại mang họ úc, xin gia gia nói cho ta biết mẫu thân ta họ gì.

Úc Thịnh thở dài một tiếng, nếu mà có thể lựa chọn, hắn thà rằng cùng Úc Kinh Phượng tiếp tục ở lại Tiên Kỳ Thôn, cũng không muốn đi cái gì tiên tông hưởng phúc. Trong lòng hắn rất rõ ràng, nếu mà hắn để cháu trai ruột bất hòa cùng cháu nuôi, lại ép họ ở chung với nhau, mặt mũi cháu trai sẽ mất hết. Có lẽ sau cùng thực sự hại Kinh Phượng cùng Oanh Nhàn.

Hắn đưa tay sờ sờ đầu Úc Kinh Phượng quỳ trên mặt đất, run giọng nói:

- Mẹ ngươi gọi Phục Lam, tên của ngươi Kinh Phượng cũng là mẹ ngươi đặt. Sau này ngươi liền kêu Phục Kinh Phượng sao?, coi như là gia gia làm chủ cho ngươi.

- Dạ gia gia, Tôn nhi sau này liền kêu Phục Kinh Phượng.

Úc Kinh Phượng đổi tên Phục Kinh Phượng sau đó, lần nữa quỳ xuống dập đầu mấy cái, lúc này mới đứng lên. Từ giờ trở đi, Úc Kinh Sơn không còn có tư cách mắng hắn là tạp chủng nữa.

Phục Kinh Phượng có cùng mình tiên môn không, Úc Kinh Sơn căn bản cũng không lưu ý, hy vọng của hắn là gia gia và Oanh Nhàn có thể đi cùng hắn.

Thấy Úc Kinh Sơn nhìn về phía mình, Liên Oanh Nhàn đi tới trước mặt Úc Thịnh khom người thi lễ một cái:

- Gia gia, Oanh Nhàn từ hôm nay trở đi cũng theo Đại Hoang ca đi, gia gia bảo trọng nhiều.

Nghe được Phục Kinh Phượng gọi Đại Hoang ca là sư phụ, Liên Oanh Nhàn lại đem hai chữ sư phụ nuốt xuống, cũng gọi một tiếng Đại Hoang ca.

- Oanh Nhàn, ngươi không cùng đi với ta tới tiên môn? Ngươi đi theo một cái tán tu, tương lai sẽ chết không có chỗ chôn.

Nghe được Liên Oanh Nhàn không đi cùng mình, Úc Kinh Sơn vừa sợ vừa vội, lớn tiếng quát hỏi.

Liên Oanh Nhàn mím môi không nói gì, chính là không có Mạc Vô Kỵ xuất hiện, chính là Úc Kinh Sơn không có mắng nàng tiện phụ, nàng cũng sẽ không đi cùng Úc Kinh Sơn. ân tình đối với Úc Thịnh gia gia nàng sớm đã báo đáp, Úc Kinh Sơn phụ mẫu đều mất, Úc Kinh Sơn rời nhà sau đó, Úc Thịnh cùng Phục Kinh Phượng là nhờ nàng Liên Oanh Nhàn mỗi ngày rời bến nuôi sống. Trong đó đã trải qua bao nhiêu chua xót cùng cực khổ, nàng cũng không nói gì, nàng cũng không muốn nói.

Thẳng đến Phục Kinh Phượng có thể rời bến đánh cá, nàng mới trở về Khinh Trạch Thôn, chính là như vậy, cũng hàng ngày mang theo một vài thứ lại đây phụ cho gia gia cùng kinh Phượng. Trước đây nàng đáp ứng gả đến úc gia, cũng không phải là yêu Úc Kinh Sơn, thuần túy là báo đáp Úc Thịnh gia gia chi ân.

Hôm nay nàng đã báo ân, đã biết hết thảy duyên cớ, là Úc Kinh Sơn phụ mẫu thiếu nợ cha mẹ của nàng, mẫu thân nàng còn vì cái này mà chết, nàng há có thể lại theo Úc Kinh Sơn?

- Kinh sơn, Oanh Nhàn không muốn đi hãy kệ nàng sao?. Đại Hoang tiên sư, Oanh Nhàn cùng Kinh Phượng tựa như cháu ruột ta, xin ngài

phiền lòng thu nạp.

Úc Thịnh đi tới Mạc Vô Kỵ trước mặt khom người thi lễ.

- Gia gia, ta bây giờ là tiên môn đệ tử nòng cốt, ngươi không cần làm như vậy.

Úc Kinh Sơn trong lòng đối với Liên Oanh Nhàn không theo hắn, vốn là lửa giận phun ra, hiện tại gia gia lại thi lễ cho một cái tán tu nho nhỏ, hắn hận không thể hiện tại thông chết mẹ Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại Úc Kinh Sơn, chỉ là nói với Úc Thịnh:

- Xin yên tâm, KP và Oanh Nhàn đi theo ta mặc dù có chút nguy hiểm, còn không đến mức quá gian nan đâu.

Mặc dù không thích phương thức nói chuyện của cháu trai, Úc Thịnh cũng biết tôn tử bây giờ là tiên nhân, hắn không có khả năng lúc nào cũng tùy tùy tiện tiện thuyết giáo, chỉ có thể nói:

- Kinh Sơn, đã như vậy, chúng ta đi thôi.

Người kia Kim Tiên giễu cợt nhìn chòng chọc Mạc Vô Kỵ liếc mắt, lúc này mới một quyển tay:

- Chúng ta về trước tiên môn.

Một đạo nhu hòa vân vụ cuồn cuộn nổi lên, trực tiếp lại đem Úc Thịnh cùng Úc Kinh Sơn cuốn ở trong đó, trong nháy mắt liền phóng lên cao, biến mất vô tung vô ảnh.

Thấy Phục Kinh Phượng còn đang hâm mộ nhìn đám mây biến mất, Liên Oanh Nhàn bỗng nhiên nói:

- Kinh Phượng, không nên nhìn, cũng không có cái gì để hâm mộ, mỗi người đều có cuộc sống của mình.

Phục Kinh Phượng liền vội vàng nói:

- Đó là đương nhiên, sư phụ bản lĩnh...

Dường như cảm giác được chính mình nói lỡ miệng, Phục Kinh Phượng có chút lúng túng sờ sờ đầu.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Sau này Oanh Nhàn cũng là đệ tử của ta, tuy nói kinh Phượng nhập môn hơi sớm hơn vài ngày, Oanh Nhàn lại lớn hơn, Kinh Phượng liền kêu Oanh Nhàn là sư tỷ.

- A...Phục Kinh Phượng kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ, sau đó lại nhìn một chút Liên Oanh Nhàn, một hồi lâu mới nói:

- Sư phụ, ngươi không phải là muốn kết hôn với Oanh Nhàn tỷ sao?

Hắn thấy, sư phụ nếu mà thu Oanh Nhàn tỷ làm đệ tử sau đó, thì không thể lấy Oanh Nhàn tỷ.

Liên Oanh Nhàn cũng nhớ lại mấu chốt trong đó, nàng cũng ngây người nhìn Mạc Vô Kỵ, nếu mà Mạc Vô Kỵ muốn kết hôn với nàng, nàng còn phải bái sư sao?

Mạc Vô Kỵ một nhịp vỗ đầu Phục Kinh Phượng:

- Suốt ngày nghĩ cái gì a, ta sớm đã có thê tử, Oanh Nhàn sau này sẽ là sư tỷ của ngươi. Ta cho ngươi biết, nếu mà ngươi không nỗ lực tu luyện, rất nhanh sư tỷ của ngươi sẽ cao hơn ngươi.

- Sư phụ ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ nỗ lực tu luyện, nhất định không thua sư tỷ nhiều đâu.

Phục Kinh Phượng vỗ bộ ngực lớn tiếng bảo đảm nói.

Liên Oanh Nhàn nghe được Đại Hoang không phải là muốn kết hôn với nàng, trong mắt hiện lên một tia nói không rõ ràng, không biết là

may mắn hay còn có chút thất lạc. Bất quá rất nhanh nàng liền thích nghi, nghĩ đến Đại Hoang đối với nàng không chỗ nào yêu cầu, vẫn như cũ như đối đãi như thân nhân giống nhau với nàng, tâm tình của nàng càng là sung sướng.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, vô luận Phục Kinh Phượng cố gắng thế nào tu luyện, vô luận tư chất của hắn cao bao nhiêu. Chỉ cần hắn có thể tìm thủ đoạn trợ giúp Liên Oanh Nhàn thả ra tu vi, Úc Kinh Phượng sẽ rất khó đuổi theo Liên Oanh Nhàn.

Liên Oanh Nhàn vốn là muốn còn muốn hỏi Mạc Vô Kỵ, kinh Phượng không có Linh Căn tu luyện thế nào. Lời đến khóe miệng, nàng vẫn là nuốt xuống. Sư phụ nếu là tiên nhân, sẽ có biện pháp.

Nàng cũng không biết, không có Linh Căn muốn tu luyện, Tiên Đế cũng không giải quyết được chuyện này.

- Sư phụ, chúng ta ở trong nơi này ở, sau đó tu luyện sao?

Gia gia sau khi đi, đối với Phục Kinh Phượng mà nói, một chuyện trọng yếu nhất chính là tu luyện.

Mạc Vô Kỵ lần nữa giơ tay lên đánh ra vài đạo cấm chế, lần này hắn chẳng những đánh vài đạo cách âm cấm chế, còn đánh vài đạo phòng ngự cấm chế. Loại này phòng ngự cấm chế, Đại Ất Tiên đến trong thời gian ngắn cũng không mở ra đc, đừng nói một cái Kim Tiên nhỏ con kiến hôi.

Đánh xong cấm chế, Mạc Vô Kỵ lúc này mới ý bảo Phục Kinh Phượng cùng Liên Oanh Nhàn ngồi xuống.

Liên Oanh Nhàn cùng Phục Kinh Phượng cũng cảm thấy sư phụ thái độ có chút ngưng trọng, nhanh chóng ngồi xong, nghe Mạc Vô Kỵ nói.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói:

- Oanh Nhàn, Kinh Phượng, các ngươi thành đệ tử của ta, ta còn muốn phải nói một chút tình cảnh của ta. Có muốn theo ta hay không, chính các ngươi quyết định.

- Sư phụ, vô luận như thế nào, ta cũng cùng ngươi cùng đi.

Mạc Vô Kỵ còn không nói ra tình cảnh, Phục Kinh Phượng liền lớn tiếng nói.

Liên Oanh Nhàn cũng nhanh chóng nói:

- Ta theo sư phụ cùng đi.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo, ý bảo hai người an tĩnh lại tiếp tục nói:

- Ta vốn tên là Mạc Vô Kỵ, phi thăng Tiên Giới thời gian cũng không lâu, cộng thêm bước vào Tu Chân Giới, trước sau mới vài thập niên mà thôi. Cho nên ta so với các ngươi cũng không lớn hơn bao nhiêu...

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Liên Oanh Nhàn cùng Phục Kinh Phượng đều là há to miệng, có chút không dám tin tưởng nhìn Mạc Vô Kỵ. Tiên Kỳ Thôn nói là một phàm nhân thôn xóm, bọn họ đối với tiên nhân cũng không xa lạ gì. Dù sao đi tới Cực Trạch Thành liền có rất nhiều bộ sách giới thiệu liên quan tới tiên nhân, tại Cực Trạch Thành thậm chí có thể gặp thường thấy tiên nhân.

Một vị tiên nhân, chỉ cần có tu vi nhất định, vậy thì có ít nhất mấy nghìn vài vạn tuổi. Mạc Vô Kỵ nói chỉ so với bọn hắn lớn một chút, hai người hiển nhiên bị tin tức này kinh sợ.

Lập tức Liên Oanh Nhàn cùng Phục Kinh Phượng liền hiểu rõ, sư phụ của bọn họ tu vi khả năng rất thấp rất thấp. Hai người đều không thèm để ý, Mạc Vô Kỵ tu vi cao thấp cũng sẽ không ảnh hưởng cảm tình của bọn họ đối với Mạc Vô Kỵ.

- Sư phụ kia tu vi của ngươi có đúng hay không...

Phục Kinh Phượng tâm trí không bó buộc, nghĩ đến liền hỏi lên, Liên Oanh Nhàn muốn ngăn cản cũng không có cách nào ngăn cản.

Mạc Vô Kỵ không có giấu diếm, gật gật đầu nói:

- Đúng vậy, tu vi của ta đích xác rất thấp, trước đây ta chính là bị người ta dễ dàng đánh trọng thương, dựa vào một người bạn mới chạy trốn tới Cực Trạch Hải, đc kinh Phượng cứu. bằng hữu đó của ta, bởi vì cứu ta mà ngã xuống.

Tại trong lòng Mạc Vô Kỵ, Đại Hoang liền là bằng hữu của hắn, đối với Đại Hoang biến mất, trong lòng Mạc Vô Kỵ vẫn canh cánh trong lòng.

Thở dài, Mạc Vô Kỵ nói lần nữa:

- Ta đạo thuộc về phàm nhân đạo, bởi vì ta bản thân chính là một phàm nhân. Cho nên theo ta tu luyện, vô luận là Oanh Nhàn hay là kinh Phượng, đều không thể tiết lộ chúng ta là phàm nhân đạo. Tầm thường trường hợp, không có khi dễ đến trên đầu các ngươi, không nên tùy tiện xuất thủ.

- Dạ.

Liên Oanh Nhàn cùng Phục Kinh Phượng cùng kêu lên đáp.

Mạc Vô Kỵ tiếp tục nói:

- Ta đạo là chính bản thân khai sáng, coi như là một cái tổ sư khai sáng, cho nên ta không có sư phụ, các ngươi cũng không có ai khác tham khảo.

- Sư phụ, zậy ta cùng Oanh Nhàn sư tỷ chẳng phải là đại đệ tử khai sơn đời thứ nhất?

Phục Kinh Phượng mừng rỡ hỏi, hắn giống như Liên Oanh Nhàn, đối với người khai sáng đại đạo gian nan căn bản cũng không có khái niệm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 675: Ta Lo Lắng Tương Lai Hối Hận

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Trên lý thuyết hai người các ngươi đích thật là đệ tử khai sơn của Bình Phạm, ta tại tu chân giới cũng thu mấy đệ tử ký danh, phân biệt là Bàn Vũ, Bàn Hiệt, Lâu Nguyệt Sương. Tương lai nếu là bọn họ có cơ hội phi thăng Tiên Giới, hai người các ngươi phải chiếu cố một chút.

Bàn thị tỷ đệ tư chất không sai, Lâu Nguyệt Sương tư chất cũng tốt lắm. Bất quá Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, bọn họ tư chất cho dù tốt, cũng không cách nào so sánh cùng Liên Oanh Nhàn, Phục Kinh Phượng. Liên Oanh Nhàn cùng Phục Kinh Phượng ở bên cạnh hắn, do hắn chỉ điểm, tiến độ tự nhiên không phải chuyện đùa. Cộng thêm nơi này là Tiên Giới, không muốn nói tài nguyên khác, tiên linh khí cũng không phải linh khí Tu Chân Giới có thể so sánh. Huống chi Hải Dị Đại Lục cả Tu Chân Giới cũng không tính.

- Dạ, sư phụ.

Liên Oanh Nhàn cùng Phục Kinh Phượng đáp.

- Một điểm cuối cùng chính là, ta bởi vì cừu gia rất lợi hại, lại rất nhiều, cho nên các ngươi ở bên ngoài không thể nói ta là sư phụ của các ngươi. Chí ít tại trước khi ta thành lập tông môn, không có khả năng nói như vậy.

Mạc Vô Kỵ lại dặn dò.

Phục Kinh Phượng cùng Liên Oanh Nhàn vốn chính là ngư dân xuất thân, tự nhiên sẽ không bởi vì tu luyện một chút liền ở bên ngoài kêu

gào. Cho nên những yêu cầu này đối với bọn họ mà nói, vốn chính là chuyện thiên kinh địa nghĩa.

- Sư phụ, vậy chúng ta bây giờ làm gì?

Phục Kinh Phượng lại hỏi.

Mạc Vô Kỵ hơi trầm tư một chút liền nói:

- Chúng ta bây giờ tạm thời rời đi Tiên Kỳ Thôn, đi Cực Trạch Hải sao?.

Liên Oanh Nhàn nghi ngờ hỏi:

- Đi Cực Trạch Hải, chúng ta tu luyện thế nào?

Mạc Vô Kỵ giải thích:

- Úc Kinh Sơn tuy nói coi như là hiếu kính, chờ hắn lại đem thịnh thúc dàn xếp xong, nhất định sẽ cùng người sư huynh kia tới nơi này giết ta cùng Kinh Phượng. Ta không muốn cùng hắn xung đột, cho nên tạm thời chúng ta đi Cực Trạch Hải tu luyện. Chờ các ngươi có cơ sở nhất định rồi sau đó, chúng ta trở về.

- Vậy nếu là hắn lại đến làm sao bây giờ?

Liên Oanh Nhàn có chút lo lắng hỏi.

- Không cần lo lắng, bọn họ sẽ không lại đến lần thứ hai.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý cười một cái nói.

Sở dĩ nói như vậy, không phải là bởi vì Mạc Vô Kỵ có thể khẳng định Úc Kinh Sơn sẽ không tới lần thứ hai, mà là bởi vì hắn đã tha cho một lần, nếu mà lại đến lần thứ hai cũng đừng trách hắn hạ sát thủ. Hắn cũng không phải giết Úc Kinh Sơn, dù sao giết Úc Kinh Sơn, chẳng khác nào giết Úc Thịnh. Hắn sẽ đem đồng bạn Úc Kinh Sơn giết chết.

Đối với Mạc Vô Kỵ nói, Liên Oanh Nhàn cùng Phục Kinh Phượng cũng không có nghĩ quá nhiều, so với tu sĩ phức tạp, bọn họ coi như là tương đối đơn thuần.

- Đi thôi, bây giờ đi ngay Cực Trạch Hải.

Mạc Vô Kỵ đứng lên.

Hai canh giờ sau, chính như Mạc Vô Kỵ dự liệu giống nhau, Úc Kinh Sơn người kia Kim Tiên tu sĩ lại một lần nữa len lén đi tới Tiên Kỳ Thôn. Chỉ là lúc này ba người Mạc Vô Kỵ sớm đã tiến vào trong chỗ sâu Cực Trạch Hải, hắn chỉ có thể vồ ếch mà thôi.

...

Vừa tiến vào Cực Trạch Hải, Mạc Vô Kỵ liền thu hồi thuyền đánh cá, cuồn cuộn nổi lên một đạo tiên nguyên lại đem Liên Oanh Nhàn cùng Phục Kinh Phượng mang theo bao lấy đi tới tiên linh mạch hải vực trước đây hắn phong ấn lại.

Phục Kinh Phượng trong lòng cũng là kích động khó kìm giữ, sư phụ quả nhiên như nhau có thể bay, chờ hắn tu tiên sau này, hắn muốn rời bến bắt cá cũng là bay tới bay lui. Về phần tu tiên sau đó, còn có bắt cá hay không, này dường như không nằm trong phạm vi lo lắng của hắn.

Lần này Mạc Vô Kỵ tăng nhanh tốc độ, nửa nén hương sau, hắn liền mang theo Phục Kinh Phượng cùng Liên Oanh Nhàn tiến vào địa phương tiên linh mạch chồng chất ở đáy biển.

- Trời ạ, đây là địa phương nào, thế nào có nhiều tinh bạch tảng đá như vậy? Đứng ở chỗ này, mọi người cảm giác rất thư sướng.

Phục Kinh Phượng khiếp sợ nhìn xung quanh thành chồng chất tiên tinh tủy cùng tiên linh mạch, giọng nói có chút kích động.

Liên Oanh Nhàn so với Phục Kinh Phượng kiến thức phải nhiều, nàng đã ra mắt tiên tinh, nàng một đứng ở chỗ này, liền há to miệng, sau

một lúc lâu mới không dám tin tưởng hỏi:

- Sư phụ, lẽ nào nơi này đều là tiên tinh cùng tiên linh mạch trong truyền thuyết?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, nơi này nhiều nhất không phải là tiên tinh, là tiên tinh tủy so với tiên tinh càng tinh khiết hơn chút. Còn là bởi vì kinh Phượng nói cho ta biết, ta mới phát hiện cái chỗ này. Tương lai chúng ta sẽ tại cái chỗ này thành lập tông môn, hiện tại tông môn không có tạo dựng lên, chúng ta đều cần phải ở chỗ này tu luyện. Cộng thêm ta cũng là một cái Luyện Đan Sư, có thể nói Tiên Giới bất kỳ một đại tông môn đệ tử nòng cốt nào, thậm chí đại trưởng lão cùng tông chủ tài nguyên tu luyện cũng so ra kém các ngươi. Tương lai thành tựu lớn bao nhiêu, vậy chỉ có thể xem tạo hóa của các ngươi.

Hai người đối với Luyện Đan Sư là không có khái niệm, bất quá nghe được sư phụ nói bọn họ tài nguyên tu luyện so còn tốt hơn với đại tông môn tông chủ, hai người đều là tràn đầy lòng tin.

- Sư phụ, chúng ta bây giờ phải như thế nào bắt đầu tu luyện?

Phục Kinh Phượng có chút không kịp chờ đợi hỏi.

Mạc Vô Kỵ lấy ra hơn mười tấm trận kỳ, bắt đầu bố trí pháp trận. Chỉ một canh giờ, Mạc Vô Kỵ liền ngừng lại, sau đó nói với Liên Oanh Nhàn:

- Oanh Nhàn, ngươi ở bên ngoài chờ ta, ta trước dạy kinh Phượng khai mạch.

Nói xong nắm lên Phục Kinh Phượng bước vào pháp trận, sau đó chỉ vào địa phương pháp trận lôi quang lóe lên nói:

- Đây là ta bố trí khai mạch Lôi Trì, Lôi Trì này chia làm ba cái đẳng cấp. Từ cấp thấp đến cao cấp, ngươi ở sau khi mở ra ba mươi sáu nhánh

mạch lạc, có thể tiến vào trung cấp Lôi Trì, khi ngươi mở ra bảy mươi hai nhánh mạch lạc sau đó, có thể tiến vào cấp thứ ba Lôi Trì. Nhớ kỹ, cấp thứ ba lôi trận từ vùng ven đến trung tâm, lôi hồ cường độ là càng ngày càng lớn mạnh, đừng không cẩn thận mất mạng.

Giải thích những thứ này sau đó, Mạc Vô Kỵ lại duỗi thân tay vỗ vào đỉnh đầu Phục Kinh Phượng, lại đem kinh nghiệm cùng cặn kẽ quá trình chính bản thân đã từng mở mạch lạc, cùng với một phần tu luyện công pháp cùng đơn giản tu luyện tri thức, toàn bộ thông qua thần niệm thua đưa đến trong trí nhớ Phục Kinh Phượng.

Chờ Mạc Vô Kỵ lấy tay ra, Phục Kinh Phượng đã sợ ngây người. Hắn không nghĩ tới trước đây sư phụ là cửu tử nhất sinh như vậy, phàm nhân đạo tu luyện bước đầu tiên lại gian nan như vậy.

Mạc Vô Kỵ chờ Phục Kinh Phượng tiêu hóa xong, rồi mới lên tiếng:

- Ta năm đó chính là như vậy mà sinh tồn, ngươi có thể mở ra mạch hay không, hoặc là có thể tới trình độ nào, những thứ này toàn bộ dựa vào chính ngươi, ta không cách nào giúp ngươi. Đương nhiên, ngươi nếu mà tìm được phương pháp tốt hơn, cũng có thể đi thử.

Mạc Vô Kỵ cũng không phải không thể giúp trợ Phục Kinh Phượng mở ra mạch, chính là Phục Kinh Phượng chính bản thân không cách nào mở ra mạch, hắn cũng có thể giúp Phục Kinh Phượng mở ra bộ phận mạch lạc, cứ như vậy liền mất đi bản tâm hắn thu Phục Kinh Phượng làm đệ tử. Theo Mạc Vô Kỵ, hắn lại đem điều kiện này đều toàn bộ cho Phục Kinh Phượng, Phục Kinh Phượng vẫn không thể mở ra mạch, vậy chỉ có thể nói Phục Kinh Phượng không thích hợp tu luyện phàm nhân đạo. Hắn mạnh mẽ giúp Phục Kinh Phượng mở ra mạch, không có bất kỳ ý nghĩa.

Để cho Phục Kinh Phượng tu luyện thành một cái cấp thấp tu sĩ, mỗi ngày vì tài nguyên tu luyện không ngừng giãy dụa, còn không bằng để cho Phục Kinh Phượng bình an sống suốt đời.

- Sư phụ, ngươi yên tâm, ta khẳng định có thể làm được.

Phục Kinh Phượng mười một tuổi liền rời bến bắt cá, cũng không phải đứa ngốc, Mạc Vô Kỵ nói hắn nghe hiểu được.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái giới chỉ cùng mười mấy bình ngọc đặt ở Lôi Trì trên bàn:

- Bên trong các bình ngọc chính là Khai Mạch dược dịch ta nghiên cứu ra, khi ngươi mở ra thứ nhất mạch lạc sau đó, trong trí nhớ ngươi sẽ xuất hiện Bất Hủ Phàm Nhân công pháp tu luyện mấy tầng đầu tiên. Khi ngươi có thể dùng ý niệm mở ra giới chỉ sau đó, bên trong có một chút tu luyện đan dược. Những đan dược này công dụng cụ thể chờ ngươi mở ra mạch lạc thứ tư sau đó sẽ tự hiểu. Ở bên trong này tu luyện, ngươi có thể không dùng đan dược, liền tận lực không nên đi dùng đan dược.

Mạc Vô Kỵ thông qua thần niệm khắc vào trong trí nhớ Phục Kinh Phượng tu luyện tâm đắc cùng công pháp, còn có một chút sơ cấp đan dược tri thức là có hạn. Một khi đợi được Phục Kinh Phượng tu luyện đến Thác Mạch tầng bảy sau đó, hắn cũng sẽ không thông qua phương pháp dùng thần niệm khắc nữa, hắn sẽ để Phục Kinh Phượng chính bản thân đọc sách.

Phục Kinh Phượng quỳ rạp xuống đất:

- Sư phụ, ta khẳng định có thể làm được.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, lại lấy ra hơn mười tấm Ích Cốc Đan để lên bàn:

- Những đan dược này ngươi đói bụng liền dùng một quả, cụ thể ngươi có thể đi tới một bước nào, hoàn toàn dựa vào chính ngươi.

Lại đem những thứ này toàn bộ giao phó xong, Mạc Vô Kỵ mới bước ra lôi trận. Hắn chưa từng thu đệ tử, người phàm mở ra mạch tu luyện,

Phục Kinh Phượng cũng là thứ nhất. Về phần có thể thành công hay không, hắn không biết.

- Sư phụ, kinh Phượng bắt đầu tu luyện sao?

Mạc Vô Kỵ vừa ra, Liên Oanh Nhàn liền vội vàng hỏi.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Kinh Phượng không có Linh Căn, bây giờ còn không có khả năng tu luyện. Hắn đang khai thác tu luyện mạch lạc, có thể tu luyện hay không, liền hoàn toàn nhìn dựa vào chính hắn. Mà tình huống của ngươi so với kinh Phượng càng thêm phức tạp, chúng ta đi một bên khác, sau đó ta cặn kẽ cùng ngươi nói một chút tình huống.

...

Tại bên ngoài chỗ cách Phục Kinh Phượng tu luyện vài cây số, Mạc Vô Kỵ lần nữa bố trí một cái ẩn nấp phòng ngự pháp trận, đồng thời mang theo Liên Oanh Nhàn tiến vào bên trong pháp trận.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái bồ đoàn lớn, ý bảo Liên Oanh Nhàn ngồi ở trên bồ đoàn đó.

Chờ Liên Oanh Nhàn ngồi xong, Mạc Vô Kỵ mới lên tiếng:

- Cái này gọi là Nhục Bồ Đoàn! Bỏ mẹ, ta nhầm… Oanh Nhàn, tại trước khi chính thức thu ngươi làm đồ đệ, ta còn có một việc muốn nói cùng ngươi.

- Sư phụ ngươi nói đi.

Lúc này Liên Oanh Nhàn đối với Mạc Vô Kỵ là không có bất kỳ tâm lý ngăn cách nào, nàng hàng ngày đi Cực Trạch Thành, dù cho không tu tiên cũng biết sư phụ đem nàng mang tới nơi này ý vị như thế nào?

Một cái tu luyện thánh địa như vậy, khắp nơi đều có tiên tinh cùng tiên linh mạch, tiên nhân khác chính là che dấu ăn mảnh cũng không kịp, nào có ai cùng sư phụ như vậy, công khai đem nàng và kinh Phượng mang tới?

Tại một khắc kia sư phụ đem nàng mang tới nơi này, nàng liền biết mình không có nghĩ sai, sư phụ sự xem nàng và kinh Phượng trở thành người mình.

Mạc Vô Kỵ sửa sang lại một chút suy nghĩ của mình, này mới chậm rãi nói:

- Oanh Nhàn, ta vẫn hoài nghi ngươi là Thượng Cổ đại năng giả chuyển thế, tại bên trong Tử Phủ của ngươi ẩn nấp lấy một cổ tu vi mạnh mẽ tuyệt đối, tu vi này rất cường đại.

- A...

Liên Oanh Nhàn khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Sư phụ, ta...

Mạc Vô Kỵ ý bảo Liên Oanh Nhàn không cần nói, tiếp tục nói:

- Ngươi bây giờ đối với cái này còn không có hiểu đâu, không cần lo lắng. Ta lo lắng ngươi là đại năng giả chuyển thế, hiện tại bái ta làm thầy tương lai sợ rằng sẽ hối hận, cho nên ta nói trước. Đương nhiên dù là ngươi không bái ta làm thầy, ta cũng sẽ dạy ngươi tu luyện.

Liên Oanh Nhàn một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, ánh mắt của nàng có chút sáng lên, khóe miệng bỗng nhiên tràn ra vẻ tươi cười nói:

- Sư phụ, ta còn thật sự lo lắng tương lai sẽ hối hận...

Mạc Vô Kỵ sửng sốt, hắn mặc dù như vậy nói, là biết Liên Oanh Nhàn nhất định sẽ nói không hối hận, đây là đánh một cái dự phòng cho tương lai, phòng ngừa Liên Oanh Nhàn tu vi thực sự khôi phục sẽ không

hài lòng việc hắn nhân cơ hội thu đồ đệ. Để cho hắn không có nghĩ tới là, Liên Oanh Nhàn thật đúng là lo lắng tương lai sẽ hối hận, để cho hắn trong lúc nhất thời tìm không được lời nói thích hợp.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 676: Tìm Kiếm Hợp Tác Nữ Nhân

- Sư phụ ngươi muốn thành lập tông môn, này tương lai ngươi sẽ là tông chủ sao?

Liên Oanh Nhàn đột nhiên hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu nói:

- Không sai, nếu như ta thành lập tông môn, ta đích xác là tông chủ.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ thành lập cũng không phải là một cái tông môn đơn giản như vậy, hắn muốn thành lập chính là Bình Phạm, đây là một cái tông môn hơn hắn Vực Cảnh. Chỉ là việc này, không cần phải hướng Liên Oanh Nhàn giải thích.

- Vậy không bằng ngươi làm ta chưởng môn sư huynh, ta làm sư muội của ngươi tốt không?

Liên Oanh Nhàn nói xong, có chút thấp thỏm nhìn Mạc Vô Kỵ.

Tại Mạc Vô Kỵ mang nàng bước vào cái này khắp nơi trên đất tiên tinh cùng tiên linh mạch nơi sau đó, nàng cảm giác được tâm tính của mình có rồi một phần biến hóa. Tại Tiên Kỳ Thôn, nàng càng nhiều hơn chính là cảm kích, lại đem Mạc Vô Kỵ trở thành trưởng bối bình thường vậy tồn tại. Mà bây giờ nàng càng nhiều hơn chính là xúc động, càng hy vọng có thể cùng Mạc Vô Kỵ trở thành bằng hữu, mà không phải trưởng bối cùng vãn bối.

Mạc Vô Kỵ có chút không giải thích được, trở thành đệ tử cùng trở thành sư muội, cùng mình thành lập tông môn có quan hệ gì?

Bất quá lập tức hắn liền nghĩ đến Liên Oanh Nhàn tương lai nhất định là cường giả, sư huynh sư muội cùng thầy trò cũng không sai biệt lắm, dù sao cũng đều là Bình Phạm người. Nếu Liên Oanh Nhàn không muốn trở thành đệ tử, chỉ muốn trở thành sư muội, này cũng có thể.

- Tốt, này ngươi chính là ta sư muội. Công pháp của ta coi như là tự nghĩ ra, thích hợp kinh Phượng tu luyện, có đúng hay không thích hợp ta ngươi cũng không rõ ràng lắm. Ta có hai cái ý nghĩ, cái thứ nhất là ngươi và kinh Phượng như nhau, dùng ta truyền thụ cho phương thức đi mở mạch lạc. Sau đó ngươi tu luyện công pháp của ta, từ từ hướng dẫn ngươi Tử Phủ bên trong ẩn nấp tu vi, đem chuyển hóa thành ngươi thực lực chân chính. Phương pháp thứ hai là, ta thông qua công pháp của mình cho ngươi rèn luyện thân thể, chờ ngươi thân thể rèn luyện đến cường độ nhất định sau đó, bắt đầu lại hướng dẫn ngươi Tử Phủ bên trong ẩn nấp tu vi, nếu không, ngươi thân thể sẽ không chịu nổi.

Mạc Vô Kỵ giải thích.

Liên Oanh Nhàn tuy nói biết tiên nhân, kiến thức cũng so với Phục Kinh Phượng nhiều hơn chút, nàng dù sao cũng là một cái tầm thường người phàm, nói với Mạc Vô Kỵ hai nhánh cũng không thể hiểu, nàng chỉ có thể hỏi:

- Sư huynh, ngươi cảm thấy ta hẳn là lựa chọn cái nào.

- Lựa chọn thứ nhất sao?, nếu mà không được, chúng ta liền lựa chọn cái thứ hai.

Mạc Vô Kỵ đáp.

Cái thứ hai thủ đoạn tương lai sẽ không tồn tại hai loại công pháp xung đột chuyện, dù sao chờ Liên Oanh Nhàn khôi phục ký ức sau đó, nàng sẽ có công pháp của mình. Bất quá loại thủ đoạn thứ hai cũng có tai hại, đó chính là nhất định phải tiếp xúc được thân thể, đây đối với Mạc Vô Kỵ cùng Liên Oanh Nhàn cũng không lớn hợp.

- Chợt nghe sư huynh, dùng phương pháp thứ nhất.

Liên Oanh Nhàn tuy rằng không rõ ràng lắm cái gì là rèn luyện thân thể, trực giác cảm giác được Mạc Vô Kỵ dụng công pháp vì nàng rèn luyện thân thể có chút không thích hợp.

...

Nửa tháng sau, Mạc Vô Kỵ lần nữa rời đi Cực Trạch Hải đáy biển. Hắn lại vì Liên Oanh Nhàn cũng bố trí một cái khai thác mạch lạc lôi trận, giống như Phục Kinh Phượng, lại đem kinh nghiệm tu luyện của mình thủ đoạn truyền cho Liên Oanh Nhàn.

Trước khi đi, Mạc Vô Kỵ mặc dù không có dùng thần niệm kiểm tra Phục Kinh Phượng, hắn có thể cảm nhận được Phục Kinh Phượng lôi trong trận lôi nguyên tại ba động, có thể thấy được Phục Kinh Phượng rất có thể mở ra mấy cái mạch lạc.

Mạc Vô Kỵ hiện tại ly khai, là vội vã đi Độc Thủy Hồ.

Hắn Bất Hủ Giới còn thiếu khuyết Hỏa Nguyên Châu, Mộc Nguyên Châu cùng Thủy Nguyên Châu. Độc Thủy Hồ xuất hiện Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, rất có thể tồn tại Thủy Nguyên Châu. Hiện tại Thủy Mẫu Tinh huyên náo sôi sùng sục, hắn không muốn bỏ qua cái này thời cơ.

...

Phong xuyên tiên thành tại toàn bộ Vĩnh Anh Tiên Vực chỉ là một bậc trung tiên thành mà thôi, duy nhất nổi danh một lần chính là trước đây Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu bên trong, là gió xuyên tiên thành đại biểu dự thi Đan Sư gọi ma điền, lúc đó ma điền lấy được thứ ba trăm danh không sai thành tích.

Chỉ là ma điền là Đan Đạo Tiên Minh Đan Sư, Phong xuyên tiên thành cũng không có bao lớn quan hệ. Tại nơi lần nữa đan đấu sau đó,

phong xuyên tiên thành liền lần nữa khôi phục vốn là bình bình đạm đạm.

Gần nhất phong xuyên tiên thành lại là danh tiếng đại chấn, nguyên nhân chủ yếu không phải là tại phong xuyên tiên thành, mà là bởi vì gió êm dịu xuyên tiên thành rất gần một cái hồ, cái này hồ tên gọi lấy Độc Thủy Hồ.

Độc Thủy Hồ, hồ như tên gọi, trong đó thủy không chỉ là độc, mà là kịch độc. Nghe đồn coi như là Tiên Đế tiến vào trong hồ, cũng không cách nào ngăn cản hồ nước này trúng độc tính chất. Rất nhiều người nói, độc này hồ nước chỉ có luyện thể tới rồi thần thể cường độ, mới có tư cách tiến vào hồ nước.

Cũng có rất nhiều người dùng Giải Độc Đan thủ đoạn vào hồ, sở hữu làm như vậy tu sĩ, kết cục đều là chỉ có một, toàn bộ bị độc chết. Khác nhau chỉ là có kiên trì thời gian dài một phần, có kiên trì thời gian ngắn một chút.

Vô luận dài ngắn, dài nhất cũng sẽ không cao hơn một ngày, đây là sau khi ra ngoài. Nếu như không có lên bờ, tại Độc Thủy Hồ bên trong, dài nhất sẽ không cao hơn một canh giờ.

Độc Thủy Hồ sở dĩ nổi danh, đó là nghe đồn có một người tu sĩ liều chết tiến vào Độc Thủy Hồ, sau cùng cư nhiên dẫn tới một quả Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh.

Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh đó là vật gì? Liền là tiên đế cũng khát vọng bảo vật, loại vật này một khi bị thủy thuộc tính tu sĩ chiếm được, đó là một bước lên trời a. Cũng không là thủy thuộc tính tu sĩ, chiếm được Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, còn sợ không có cái khác cơ duyên sao?

Cho nên đoạn thời gian gần nhất, vô số tu sĩ đều chen chúc đi tới Độc Thủy Hồ, mọi người mục đích đều là giống nhau, muốn phải lấy được một quả Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng đi tới Độc Thủy Hồ, lúc này hắn biến thành một cái mặt đen nho sĩ, đây là hắn tại tu chân giới dùng tên giả 2705 dung mạo. Bất đồng duy nhất chính là, hiện tại trên mặt của hắn nhiều hơn một đạo vết tích, vết tích quanh co khúc khuỷu giống như bị thứ gì ăn mòn bình thường giống nhau, thoạt nhìn cực kỳ đáng sợ cùng dữ tợn.

Khí tức trên người lúc này cũng là khí tức tàn bạo bức người, vừa nhìn cũng không là này dễ trêu chủ. Về phần tu vi, còn lại là bị hắn khống chế ở tại Đại Chí Tiên sơ kỳ cảnh giới.

Bản tới một người Đại Chí Tiên tại phong xuyên tiên thành tính là cường giả tồn tại, trong khoảng thời gian này đến phong xuyên tiên thành tu sĩ nhiều lắm, Đại Chí Tiên cũng không tính là cái gì. Ngược lại Mạc Vô Kỵ này phúc tôn vinh cùng mang theo khí tức tàn bạo khí tức, để cho người khác không muốn nhiều quan sát hắn.

Mạc Vô Kỵ không dự định ở chỗ này ngây ngô bao lâu thời gian, hắn căn bản cũng không có tiến vào phong xuyên tiên thành, mà là từ phong xuyên tiên ngoài thành mặt đi qua, trực tiếp đi tới Độc Thủy Hồ.

Độc Thủy Hồ diện tích cũng không lớn, diện tích tuyệt đối sẽ không cao hơn một trăm ki-lô-mét vuông. Cái này diện tích ở trên địa cầu mà nói đều không tính lớn, chứ đừng nói chi là tại Tiên Giới.

Độc Thủy Hồ bên sớm đã xây dựng rất nhiều tạm thời kiến trúc, có cửa hàng, đan dược trải, tức lâu (các loại). Người lui tới cũng không ít, những người này rất nhiều đều là tại Độc Thủy Hồ vùng ven chuyển động, Mạc Vô Kỵ cũng là không có thấy có người tiến vào Độc Thủy Hồ.

Từ nơi này chút cửa hàng trước mặt đi qua, Mạc Vô Kỵ thấy bán ra nhiều nhất chính là Giải Độc Đan. Các loại các dạng giải độc tiên đan, mỗi một loại dược hiệu đều là nói ba hoa chích choè, rất nhiều Giải Độc Đan, liên cả Mạc Vô Kỵ cái này bát phẩm Đan Đế cũng không có nghe nói qua.

Vô luận loại nào Giải Độc Đan nói rõ phía dưới, đều có một cái ghi chú, đó chính là ăn đan có hay không đối với Độc Thủy Hồ trúng độc thủy hữu hiệu quả, một khi bán ra khái không phụ trách.

Tuy tiện có này cái điều khoản, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ thấy rất nhiều tu sĩ mua các loại Giải Độc Đan. Bởi vì chính là không xuống hồ, trường kỳ ở bên hồ chuyển động, cũng cần Giải Độc Đan.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, quả nhiên là có nhất định cơ duyên, thì có người mạo hiểm, cho dù là vì thế phó ra cái mạng nhỏ của mình, cũng là sẽ không tiếc. Ngẫm lại chính hắn, lúc đó chẳng phải như vậy? Bất đồng duy nhất chính là, người khác tới nơi này là vì Thủy Mẫu Tinh, hắn tới nơi này là vì Thủy Nguyên Châu mà thôi.

Mạc Vô Kỵ đi vào một cái tức lâu, gọi một chén tiên linh trà. Hắn vốn là chuẩn bị gọi tiểu nhị vì hắn nói một chút Độc Thủy Hồ tình huống, không nghĩ tới bên cạnh có mấy người đang ở đàm luận Độc Thủy Hồ sự tình. Hắn đơn giản không có để cho tiểu nhị nói, mà là chú ý nghe.

- Không đúng sao, này Ngụy cũng từ Độc Thủy Hồ bên trong đi ra đủ qua tứ canh giờ mới ngã xuống, hắn mua là sương mù tiên đan các Giải Độc Đan, hắn là kiên trì thời gian dài nhất...

- Ngươi nói là chuyện ngày hôm qua, ngày hôm nay rạng sáng ta nghe nói Đao Ngân Phong bái bình chỉ sau khi ra ngoài kiên trì chừng năm canh giờ.

- Ta hoài nghi Độc Thủy Hồ có đúng hay không chỉ có một khối Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, vì sao phía sau đi vào người một cái đều không có được?

- Có đúng hay không chiếm được sẽ cho ngươi biết? Này tiến vào Độc Thủy Hồ sau khi ra ngoài người, rất nhanh thì bị mang đi, ai có thể biết bọn họ tới cùng có thu hoạch hay không? Chúng ta người như thế

hay là nhìn xem xem náo nhiệt là được, coi như là bị chúng ta chiếm được thứ gì, cũng sẽ không có mệnh hưởng dụng.

...

Mấy người cũng không có kiêng kỵ nghị luận, Mạc Vô Kỵ từ những người này nghị luận có thể nghe ra, đã có rất nhiều người tiến vào qua Độc Thủy Hồ, còn không chỉ một.

- Bằng hữu thế nhưng là vừa tới Độc Thủy Hồ?

Đang ở Mạc Vô Kỵ chú ý nghe bên cạnh bàn mấy người nghị luận thời điểm, một cái thanh âm thanh thúy cắt đứt Mạc Vô Kỵ nói.

Một người vóc người đầy ắp, tướng mạo có chút mị nhiêu thiếu phụ đi tới Mạc Vô Kỵ đối diện ngồi xuống. Thiếu phụ này ngồi xuống, nhàn nhạt hương vị đã bị Mạc Vô Kỵ nghe thấy được, một loại đơn thuần sinh lý thượng xung động truyền đến, trong lòng Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng.

Chỉ là một Đại Chí Tiên cư nhiên đối với hắn bỏ thuốc, người nữ nhân này thật đúng là muốn chết. Hóa độc lạc vừa chuyển dưới, này nhàn nhạt dược tính liền biến mất vô tung vô ảnh.

- Xin hỏi ta có thể ngồi ở chỗ này sao?

Thiếu nữ thản nhiên cười, càng là tăng thêm vài phần mị hoặc.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm thiếu phụ cổ, gật đầu:

- Xin cứ tự nhiên sao?.

Thiếu phụ đem người đi phía trước tiếp cận hắn, dường như căn bản liền không biết bộ ngực mình cảnh xuân đã bại lộ, vẫn như cũ cẩn thận một chút nói:

- Tiên hữu có thể tưởng tượng đi Độc Thủy Hồ thử một lần?

- Không sai, ta đích xác là muốn mau chân đến xem, chỉ là mấy ngày nay quan sát xuống tới, không có ai có thể từ Độc Thủy Hồ đi ra. Trong lòng ta đang ở mâu thuẫn bên trong.

Mạc Vô Kỵ có chút cau mày nói.

Thiếu phụ giơ tay lên ở chung quanh đánh một cái cấm chế:

- Tiên hữu, ta có một quả thất phẩm giải độc tiên đan, nếu mà tiên hữu nguyện ý hợp tác với ta nói, ta nguyện ý xuất ra cái này tiên đan? Điều kiện của ta chỉ có một, nếu mà tiên hữu chiếm được Thủy Mẫu Tinh, ta chỉ muốn trong đó một phần ba. Thứ khác, ta một khi cũng không muốn.

- Vậy nếu như ta vẫn đâu nè?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt hỏi.

Thiếu phụ ngược lại đang mình một chút sắc mặt, thấp giọng nói:

- Tiến vào Độc Thủy Hồ ngã xuống cơ sẽ rất lớn, chính là ta có thất phẩm Giải Độc Đan, ta cũng không có thể bảo đảm tiên hữu trăm phần trăm không xảy ra chuyện. Cho nên ta mới đưa lời thô nói trước, mọi người nếu là hợp tác, vậy thì có nhất định phiêu lưu. Ta xuất ra thất phẩm Giải Độc Đan, ngươi hẳn là biết, thất phẩm giải độc tiên đan, tại toàn bộ Tiên Giới cũng là phượng mao lân giác bảo vật. Ngươi không có Giải Độc Đan, chỉ có thể tiến vào Độc Thủy Hồ. Đương nhiên, trước khi tiến vào Độc Thủy Hồ, ta đều là của ngươi. Có phiêu lưu, mới có kỳ ngộ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 677: Quyết Định Xuống Hồ

"Giải Độc Đan lấy cho ta xem." Mạc Vô Kỵ liếm môi một cái, hắn rốt cuộc hiểu rõ người nữ nhân này vì sao tìm được hắn. Hắn thoạt nhìn giống như là một người làm việc liều lĩnh táo bạo, nữ nhân này tìm hắn đã sớm đem tính cách của hắn cân nhắc đi vào.

Tuy thất phẩm giải độc tiên đan đối với mình mà nói rất đơn giản, Mạc Vô Kỵ lại không tin thiếu phụ này có thể xuất ra loại tiên đan này.

Có thể luyện chế ra thất phẩm Giải Độc Đan, ít nhất là thất phẩm Đan Đế. Huống hồ giải độc tiên đan so với bình thường vậy tiên đan càng thêm khó có thể luyện chế, cho nên muốn luyện chế ra tốt thất phẩm Giải Độc Đan, liền yêu cầu thất phẩm đỉnh phong Đan Đế hoặc là bát phẩm Đan Đế.

Đối phương bất quá một cái nho nhỏ Đại Chí Tiên, dựa vào cái gì xuất ra bát phẩm Đan Đế luyện chế bảo vật?

Thiếu phụ khẽ mỉm cười, lấy ra một cái bình ngọc đặt ở Mạc Vô Kỵ trước mặt. Mạc Vô Kỵ đưa tay nắm bình ngọc, đồng thời mở ra.

Đan dược không cần cũng ở trong tay, thần niệm của Mạc Vô Kỵ đảo qua cũng biết này là một quả vấn tâm đan. Vấn tâm đan thật là thất phẩm tiên đan, đối phương nói một điểm cũng không có sai, đây là thất phẩm giải độc tiên đan.

Mấu chốt nhất là, Mạc Vô Kỵ trong tay cái này thất phẩm giải độc tiên đan còn là một quả bậc trung phẩm chất đan dược.

Thiếu phụ từ Mạc Vô Kỵ trong tay lại đem đan dược thu về, cười một cái nói:

- Ta gọi Lãnh Vũ Lâm, nếu mà ngươi nguyện ý hợp tác với ta, vậy hôm nay ta sẽ là của ngươi. Chờ ngươi hưởng thụ qua sau đó, ta cho ngươi đan dược, cùng đi Độc Thủy Hồ, làm sao?

- Nhiều người như vậy, ngươi vì sao hết lần này tới lần khác muốn chọn ta?

Mạc Vô Kỵ khôi phục tỉnh táo, giọng nói bình tĩnh hỏi. Một nữ nhân như vậy, lại có một cái tên Lãnh Vũ Lâm.

- Bởi vì ta nhìn ngươi thuận mắt, ngươi thoạt nhìn hình như rất hung, chỉ có ta biết, loại người như ngươi trọng cam kết nhất. Chỉ cần ngươi đáp ứng hợp tác với ta, ngươi cũng sẽ không nuốt lời.

Lãnh Vũ Lâm nói thật.

Mạc Vô Kỵ căn bản là không nhìn ra đối phương nói tới cùng thật hay giả, hắn cười một cái nói:

- Hợp tác có thể, bất quá ngươi thẻ đánh bạc thiếu. Giải Độc Đan của ngươi đích xác rất rất thưa thớt, trên thực tế chính là ngươi cũng không cách nào bảo đảm đan dược này có hiệu quả hay không, có đúng hay không? Ngươi xuất ra một quả không có thể xác định giải độc Giải Độc Đan, ta lại phải mạo hiểm sinh tử nguy hiểm đi hợp tác?

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ đứng lên, hắn chuẩn bị rời đi.

- Tiên hữu, ngươi trước hết chờ một chút, ta chỗ này còn có một cái phương vị tranh vẽ, ngươi nhìn một chút.

Lãnh Vũ Lâm gọi lại Mạc Vô Kỵ, lại lấy ra một cái ngọc giản đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ đảo qua, ngạc nhiên mừng rỡ nhìn Lãnh Vũ Lâm:

- Đây là Độc Thủy Hồ đáy phương vị?

Tuy tiện chung quanh đây có cấm chế, Lãnh Vũ Lâm vẫn như cũ thấp giọng nói:

- Không sai, Độc Thủy Hồ bên trong không thể dùng thần niệm, có thể lấy được bản vẽ này, đó là dùng mệnh đổi lấy. Ngươi phải biết rằng, không có ngồi mát ăn bát vàng chỗ tốt. Nếu mà ngươi cái gì phiêu lưu cũng không bốc lên, dựa vào cái gì ta muốn xuất ra phương vị tranh vẽ cùng Giải Độc Đan? Ta tin tưởng ngươi vậy cũng biết, từ cổ chí kim, cái nào đứng ở tột cùng cường giả, không phải từ trong đống người chết bò ra. Nếu mà ngươi có một viên cường giả tâm, chúng ta liền hợp tác, nếu mà ngươi không có cường giả tâm, ta mới vừa nói đều trở thành phế thải.

- Có thể hợp tác.

Mạc Vô Kỵ lần này không chút do dự nói. Tại Độc Thủy Hồ đáy không thể dùng thần niệm, hắn lại không dám khẳng định bản thân linh nhãn có thể hay không tại đáy hồ kiểm tra. Độc Thủy Hồ dù sao cũng là có độc địa phương, hắn có hóa độc lạc, cũng hi vọng mau chóng có thể đi ra.

Lãnh Vũ Lâm mặt lộ sắc mặt vui mừng:

- Còn chưa thỉnh giáo tiên hữu xưng hô như thế nào?

- Ta gọi Phàm Lâm, chúng ta bây giờ đi ngay.

Mạc Vô Kỵ hi vọng mau chóng vào hồ, sau đó tận mau ra đây. Vĩnh Anh Tiên Vực dù sao cũng là một cái địa phương không có bao nhiêu cường giả. Vạn nhất tin tức truyền đi, vì Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, rất nhanh thì có Tiên Đế cường giả lại đây, đây đối với hắn rất là bất lợi.

- Ngươi không muốn chịch ta?

Lãnh Vũ Lâm nghi ngờ hỏi.

- Phải chịch ngươi xong mới có thể đi à, nếu là thế, vậy thì cũng được. Chơi…

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Lãnh Vũ Lâm nói.

Nói nói như vậy, trên thực tế đó là khẳng định không được. Mạc Vô Kỵ mới không lại đem lần đầu tiên của bản thân lãng phí ở trên người một con ả như vậy.

Lãnh Vũ Lâm sửng sốt thần, lập tức chỉ lắc đầu nói:

- Không phải, nếu tiên hữu muốn nhanh một chút đi qua, vậy chúng ta bây giờ đi ngay?

Mạc Vô Kỵ đã đi ra tức lâu, hắn dùng hành động nói cho Lãnh Vũ Lâm, tự nhiên sẽ đi ngay bây giờ. Lúc này Mạc Vô Kỵ thu hồi thần niệm, Trữ Thần Lạc lại thời khắc uẩn quấn tại Lãnh Vũ Lâm xung quanh.

Để cho Mạc Vô Kỵ kỳ quái là, Lãnh Vũ Lâm bán chút tay chân cũng không có làm, mà là thật chặt theo sau lưng hắn.

Độc Thủy Hồ bên thành lập đông đảo thương lâu cùng tức lâu, tại Độc Thủy Hồ bên cũng không có bao nhiêu tu sĩ chuyển động. Mạc Vô Kỵ cùng Lãnh Vũ Lâm vừa đến bên hồ, liền kinh động đông đảo tu sĩ.

Chỉ mấy hơi thở, xung quanh Độc Thủy Hồ liền vây quanh vài hơn trăm người. Còn có một ít tu sĩ không ngừng vây lại đây, hiển nhiên có người vào hồ đối với bọn họ mà nói, là lớn nhất chuyện mới.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt từ chung quanh quét tới, bỗng nhiên nói:

- Lãnh tiên hữu, nơi này nhiều người như vậy vây lại đây, ngươi có thể bảo đảm ta sau khi ra ngoài còn an toàn sao?

Lãnh Vũ Lâm lập tức nói:

- Phàm Lâm Tiên hữu, ngươi yên tâm, ta bảo đảm ngươi an toàn vô cùng. Về phần ta là làm sao làm được, xin không cần hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Giải Độc Đan cầm đến.

Lãnh Vũ Lâm đem trong tay bình ngọc đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Nhớ kỹ, loại đan dược này đổ ra sau đó, nhanh chóng dùng, nếu không dược hiệu sẽ hạ thấp rất nhiều.

Vấn tâm đan đặc tính, Mạc Vô Kỵ so với Lãnh Vũ Lâm rõ ràng hơn. Hắn há có thể không biết vấn tâm đan đặc tính, loại đan dược này lấy ra sau đó đích thật là phải dùng nhanh.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ đảo qua, trong bình ngọc đích xác là tấm vấn tâm đan. Hắn lại đem đan dược trong bình ngọc ngã ra, đan dược vừa vào tay hắn, hắn cũng có chút ngây người.

Rõ ràng là thất phẩm Giải Độc Đan vấn tâm đan, đổ ra sau đó, cư nhiên thành tứ phẩm tịnh độ đan. Chỉ là cái này tịnh độ đan hiển nhiên tiến hành hậu kỳ xử lý, vô luận là ngoại hình, khí tức đều là giống y hệt vấn tâm đan.

Thất phẩm vấn tâm đan có thể hay không giải Độc Thủy Hồ thủy độc, Mạc Vô Kỵ không rõ ràng lắm, thế nhưng hắn khẳng định tứ phẩm tịnh độ đan không có khả năng giải Độc Thủy Hồ độc.

Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm thẩm thấu tới rồi trong bình ngọc, lập tức liền thấy rõ ràng là chuyện gì xảy ra, bình ngọc cư nhiên cũng có bộ phận then chốt. Trung gian ẩn nấp một cái truyền tống trận văn, một khi hắn đổ ra đan dược, trong bình ngọc đan dược đã bị truyền đưa đi, mà mặt khác một viên thuốc bị truyền tống trở về để thay thế vấn tâm đan.

Mạc Vô Kỵ hiện tại coi như là một cái lục phẩm tiên trận sư, lại bên trong Tỏa Tiên Trận bị nhốt đã hơn một năm, cái gì cao cấp pháp trận thủ đoạn chưa từng thấy qua? Chỉ là một truyền tống trận văn lại ẩn nấp, cũng đừng nghĩ giấu diếm được hắn.

Ngược lại cái này Lãnh Vũ Lâm nữ nhân cũng thật là lợi hại, trong nháy mắt, Càn Khôn biến hóa. Dưới tình hình chung, thần niệm tra xét trong bình ngọc đan dược, đổ xuống sau đó, chỉ là hơi chút quan sát một chút sẽ dùng. Phỏng chừng Lãnh Vũ Lâm cũng thật không ngờ, Mạc Vô Kỵ là một cái bát phẩm Đan Đế, lại ngụy tạo đan dược tại trong mắt của hắn, cũng là không có chút ý nghĩa nào.

Đáng tiếc hắn gặp mình, hắn chẳng những là một cái đỉnh cấp trận pháp đại sư, còn là một bát phẩm Đan Đế, loại này thủ đoạn nhỏ ở trước mặt hắn liền đừng đùa.

Mạc Vô Kỵ không có chút đáng nghi nào, chỉ là tiện tay lại đem cái này tịnh độ đan rót vào trong miệng, Trữ Thần Lạc thần niệm vừa chuyển, viên thuốc này đã tiến vào hắn Bất Hủ Giới.

Thấy Mạc Vô Kỵ phục dụng Giải Độc Đan, Lãnh Vũ Lâm cấp tốc mừng rỡ xuất ra một cái ngọc giản đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi xem.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận ngọc giản, không hiểu nhìn Lãnh Vũ Lâm, cái này ngọc giản lại là một bộ địa đồ, cùng địa đồ lúc trước Lãnh Vũ Lâm cho hoàn toàn bất đồng.

Lãnh Vũ Lâm áy náy truyền âm cho Mạc Vô Kỵ đạo:

- Phàm Lâm Tiên hữu, bởi vì mọi người lần đầu gặp mặt, cho nên ta bảo lưu lại một phần thủ đoạn. Trước đưa cho ngươi địa đồ là giả, cái này địa đồ mới là thật. Còn ngươi phải ghi nhớ kỹ, ta đưa cho ngươi miếng ngọc giản này bên trong có một cái không gian, ta kiến nghị ngươi lại đem giới chỉ tạm thời đặt ở trong ngọc giản. Bởi vì Độc Thủy Hồ

chẳng những ăn mòn tu sĩ thân thể cùng Nguyên Thần, còn ăn mòn các loại tiên khí. Ngọc giản này dùng đặc thù tài liệu làm, sẽ không bị ăn mòn.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ lần nữa thấm vào, quả nhiên nhìn thấy một cái không gian. Bất quá cái không gian này xung quanh đồng dạng có một cái ẩn nấp truyền tống trận văn, có thể thấy được chỉ cần hắn có dũng khí lại đem đồ đạc đưa vào cái không gian này, rất nhanh thì sẽ bị truyền tống đi.

Thật là độc nữ nhân a, muốn hắn toi mạng không nói, còn muốn giới chỉ của hắn, cùng với hắn tại Độc Thủy Hồ thu hoạch tất cả đồ đạc. Độc Thủy Hồ thủy lợi hại hơn nữa, cũng đừng nghĩ hóa đi giới chỉ của hắn, hắn căn bản cũng sẽ không để giới chỉ vào độc.

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói:

- Thảo nào lãnh tiên hữu không sợ ta độc thôn, thì ra là có cái này chuẩn bị ở sau ở chỗ này.

Lãnh Vũ Lâm lần nữa dùng mang theo áy náy nhãn thần mập mờ đối với Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Phàm Lâm Tiên bạn thứ lỗi, dù sao mọi người là hợp tác, chờ tiên hữu sau khi ra ngoài, chúng ta đang giáp mặt mở ra cái này ngọc giản không gian.

- Tốt, này không có vấn đề.

Mạc Vô Kỵ nói xong, nắm miếng ngọc giản này, xoay người lại tới rồi bên hồ Độc Thủy Hồ.

Độc Thủy Hồ hồ nước mặt ngoài có một tầng nhàn nhạt hơi nước, thoạt nhìn tựa cùng tầm thường hồ không có gì hai loại.

- Đi xuống, đi xuống!

Thấy Mạc Vô Kỵ đứng ở bên hồ, tu sĩ vây xem không ngừng ồn ào.

- Không có khả năng đi xuống, hồ nước này phi thường độc, coi như là ngươi có Giải Độc Đan, cũng không giải được độc.

Một cái thanh âm thanh thúy ở phía xa kêu lên.

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn một cái, lại là người hắn quen biết, chính là cô gái xinh đẹp kia được hắn xuất thủ cứu. Tại bên người nàng còn đứng người thanh niên nữ tử, về phần Tiên Vương lão giả, ngược lại không ở nơi này. Người thiếu nữ này từng trải phi thường cạn, mọi người đều biết hồ nước này rất độc, không thể đi vào, chính là nàng nguyện ý nói ra. Những người khác chẳng những không nói, trái lại ước gì Mạc Vô Kỵ sớm một chút đi vào.

Lãnh Vũ Lâm thở dài nói:

- Giải Độc Đan cũng là có thời gian hạn chế, Phàm Lâm Tiên hữu, ta kiến nghị ngươi đi sớm về sớm, bằng không chờ dược tính đi qua, cái được không bù đắp đủ cái mất.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại Lãnh Vũ Lâm, thần niệm của hắn thẩm thấu đến bên trong Độc Thủy Hồ, quả nhiên là căn bản quét không đi vào. Thần niệm có thể nhìn thấy các địa phương, đều là mơ mơ hồ hồ một mảnh.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục do dự, trực tiếp nhảy vào Độc Thủy Hồ. bên trong Độc Thủy Hồ thần niệm đều không hữu dụng, hiển nhiên cũng không có cách nào tách ra hồ nước.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 678: Độc Thủy Hồ Gian Nhà

Vừa tiến vào Độc Thủy Hồ, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được bản thân da thịt truyền đến từng trận cảm giác mát. Dù cho Mạc Vô Kỵ là thần thể, giờ khắc này hắn vẫn như cũ có thể cảm thụ được sinh cơ đang nhanh chóng biến mất.

Độc thủy thật là lợi hại, thảo nào Tiên Đế cũng không thể tiến vào rồi. Một loạt cảm giác mát này căn bản là giả tạo, trên thực tế này cảm giác mát chính là độc tố, có thể ăn mòn sinh cơ cùng Nguyên Thần.

Mạc Vô Kỵ hóa độc lạc lập tức liền bắt đầu Chu Thiên vận chuyển, độc tố thẩm thấu đến trong cơ thể của hắn, tại một chu thiên sau đó, liền chuyển hóa thành tiên linh khí.

Bất quá Mạc Vô Kỵ bên này vừa mới lại đem những thứ này tiên linh khí hấp thu, thân thể hắn liền lần nữa bị độc tố xâm lấn. Mạc Vô Kỵ hiểu rõ, dù cho hắn có hóa độc lạc, cũng không có khả năng tại bên trong Độc Thủy Hồ này ở lâu, trừ phi hắn nhiều lần không ngừng tu luyện.

Nhiều lần không ngừng tu luyện, đây cũng không phải là điều Mạc Vô Kỵ mong muốn. Không nói nơi này căn bản cũng không phải là nơi tu luyện, đồng dạng hắn cũng lo lắng tu luyện của mình sẽ đem nơi này độc tố hoàn toàn hóa đi, một khi nơi này không có có độc tố, sẽ có vô số cường giả chen chúc tới.

Mạc Vô Kỵ không có lập tức dọc theo ngọc giản kia tranh vẽ phương vị đi qua, mà là trực tiếp mở ra linh nhãn. Lãnh Vũ Lâm loại nữ nhân này, hắn không quá tin tưởng.

Để cho Mạc Vô Kỵ yên tâm là, Độc Thủy Hồ này lại ngăn cản thần niệm, vẫn như cũ không cách nào ngăn linh nhãn cản hắn. Độc Thủy Hồ diện tích mấy ngàn thước địa phương, tất cả đều tại dưới hắn linh nhãn.

Độc Thủy Hồ này thậm chí so với Cực Trạch Hải còn phải sâu hơn, Mạc Vô Kỵ đủ đi xuống bí mật đi sắp tới một nén hương, lúc này mới nhìn thấy đáy hồ tình huống.

Đáy hồ một mảnh đen kịt, ngoại trừ các loại các dạng đá màu đen, còn có bừa bộn xương khô. Những thứ này xương khô toàn bộ bị Độc Thủy Hồ độc khí ăn mòn, thoạt nhìn gồ ghề, cực kỳ đáng sợ.

Mạc Vô Kỵ bắt đầu theo ngọc giản phương vị đi tới, chỉ nửa nén hương không tới, hắn đã nhìn thấy lóe lên đen kịt đại môn. Đáy hồ này lại có một cái kiến trúc, cái đại môn này hiển nhiên là đường tắt duy nhất tiến vào kiến trúc này.

Mạc Vô Kỵ thử dùng nắm đấm đánh một cái đại môn, đại môn vẫn không nhúc nhích. Hắn liền biết dùng thực lực của hắn, không áp dụng thủ đoạn nhất định, muốn mở ra một cánh đại môn này, gần như là không có khả năng.

Cái phòng ngự đại trận này đẳng cấp cũng không tính cao, nhưng Mạc Vô Kỵ cũng không cách nào thông qua thủ đoạn phá trận tiến vào trong này, hắn biện pháp duy nhất chỉ có thể cường công. Từng viên trận kỳ bị Mạc Vô Kỵ vứt ra, đồng thời một đống chồng chất tiên tinh cũng bị Mạc Vô Kỵ vứt ra, đưa vào trận kỳ trận cơ. Đủ hai canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ bố trí một cái phụ trợ công kích pháp trận.

Làm tốt những thứ này sau đó, Mạc Vô Kỵ vẫn không có lập tức công kích, hắn ở bên ngoài lại bố trí một cái pháp trận che đậy ba động, lúc này mới lấy ra một thanh tiên khí chùy lớn đánh về phía màu đen đại môn.

...

Lúc này Độc Thủy Hồ bên cạnh vây xem tu sĩ đã bắt đầu dần dần rút đi, tiến vào Độc Thủy Hồ hơn một canh giờ không có tin tức, trên cơ bản chẳng khác nào phế bỏ. Hai canh giờ không có tin tức, 90% đã ngỏm bên trong Độc Thủy Hồ. Mạc Vô Kỵ hiện khi tiến vào Độc Thủy Hồ sắp tới ba canh giờ, nếu mà còn có thể sống sót, đó mới là quái sự.

Đứng ở một bên, Lãnh Vũ Lâm cũng là bất đắc dĩ thở dài, tự nói một tiếng:

- Đồ vô dụng.

Chỉ là nàng xuất ra đồ đạc giá trị xa xỉ, trong lúc nhất thời bỏ không được rời. Một quả tứ phẩm giải độc tiên đan, còn có một cái có truyền tống trận văn bình ngọc, một cái ngọc giản có thể truyền tống, ngọc giản kia bên trong còn có không gian. Mấy thứ này đều là rất có giá trị, cứ như vậy tùy tùy tiện tiện nhét vào Độc Thủy Hồ, một cái cũng không có thu hồi lại, nàng có chút đáng tiếc.

Sớm biết Mạc Vô Kỵ là một cái ngoài tốt trong nát như vậy, nàng cũng sẽ không tiêu phí đại giới lớn như vậy. Hoàn hảo tên kia không có đồng ý chịch nàng, bằng không lại tổn thất thêm một phần.

...

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ đem chùy lớn đánh vào trên cửa chính, phụ trợ công kích pháp trận đồng thời cuồn cuộn nổi lên một cổ lực lượng cường hãn, hướng đánh tới.

Đại chuỳ tại trong nháy mắt lực đánh vào liền tăng lên cũng không chỉ gấp đôi, màu đen đại môn lập tức đung đưa. Mạc Vô Kỵ càng là không ngừng cuồn cuộn nổi lên tiên nguyên dùng đại chuỳ oanh kích lấy cái này màu đen đại môn, một chùy lại một chùy.

Đủ vài canh giờ sau đó, màu đen đại môn rốt cục phát sinh một tiếng "Ca" âm hưởng. Trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng rỡ, càng là dùng sức vung lên chùy lớn.

- Răng rắc!

Đại môn cuối cùng từ trung gian vỡ ra, xuất hiện một đạo khe hở, nồng nặc thủy thuộc tính khí tức thẩm thấu đi ra, Mạc Vô Kỵ trương tay chính là hơn mười đạo trận kỳ hạ xuống, lại đem những thứ này khí tức tiết lộ che đậy, cả người lắc mình tiến vào trong cửa chính.

Cũng trong lúc đó, đứng ở bên bờ Độc Thủy Hồ, một người nam tử áo xám ánh mắt nháy mắt đều không nháy mắt nhìn chằm chằm giữa hồ Độc Thủy Hồ. Hắn khẳng định chính bản thân không có nhìn lầm, này giữa hồ dường như có một trận ba động, ba động vằn nước còn đang khuếch tán.

Độc Thủy Hồ bởi vì quá độc, cho nên bên trong là không có bất kỳ loại cá cùng sinh vật tồn tại. Đích xác, có gió thổi tới thời điểm, hồ nước sẽ ba động. Bất quá cái loại này bị gió thổi động hồ nước ba động, cùng cái la văn hình dạng ba động này hoàn toàn bất đồng.

Loại ba động này từ giữa hồ hướng về bốn phía khuếch tán, hiển nhiên là có người ở đáy hồ công kích thứ gì. Lẽ nào kẻ kia vài canh giờ đi vào Độc Thủy Hồ cũng chưa chết rơi? Mà là tìm được bí mật đáy hồ, hiện tại đang công kích?

Nghĩ đến đây cái, áo xám nam tử trên mặt liền bày biện ra một loại kích động màu đỏ. Nếu quả thật là như vậy, vậy hắn đã phát tài. Loại tình huống này rất khó phát sinh, không có nghĩa là không có khả năng phát sinh, vạn nhất cái kia mặt thẹo có thủ đoạn gì có thể che đậy độc tố đâu nè?

Áo xám nam tử hít một hơi thật sâu, cố ý thối lui đến một cái hẻo lánh địa phương ngồi trên tảng đá, đồng thời chăm chú nhìn chằm chằm

giữa hồ. Để cho hắn thất vọng là, tại đây sau đó, ba động dường như biến mất.

Chính là như vậy, áo xám nam tử cũng không có ý định rời đi, nếu như hắn thực sự phán đoán không có sai, hắn khẳng định một hồi nữa, tên mặt thẹo sẽ lặng lẽ đi ra.

Này mặt thẹo tu vi hắn xem qua, bất quá là chính là Đại Chí Tiên mà thôi. Hắn hiện tại Đại La Tiên trung kỳ, muốn giết diệt một cái Đại Chí Tiên thật giống như bóp chết một con kiến.

...

Mạc Vô Kỵ đi vào phòng đồng thời thu hồi linh nhãn, trong nhà hiển nhiên có trận pháp ngăn trở, Độc Thủy Hồ thủy căn bản là vào không được. Không có Độc Thủy Hồ nước, bên trong cái nhà này thần niệm có thể thấy tất cả đồ đạc, hắn không cần lại dùng linh nhãn. Gian nhà cũng không lớn, nhiều nhất bất quá mười cái thước vuông mà thôi, tại giữa nhà có một cái bàn, chỗ góc ngồi một xương khô. Xương khô bảo trì cực kỳ hoàn hảo, tại trên xương khô ngón tay có một cái nhẫn, phi thường dễ thấy được.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào giới chỉ, lập tức cũng cảm giác được một tia không thích hợp. Hắn nghiên cứu qua các loại các dạng cấm chế, thần niệm của hắn hạ xuống rơi vào bộ xương khô giới chỉ, cảm giác chiếc nhẫn cấm chế có này sắp tới động tới vết tích.

Khô lâu này còn sống, đây là Mạc Vô Kỵ ý niệm duy nhất. Sau lưng của hắn xuất hiện một đạo mồ hôi lạnh, trong mắt của hắn lại dâng lên một cổ kinh hãi, liền muốn đánh về phía này giới chỉ. Bất quá ở phía sau, hắn dường như lại nhìn thấy đồ trên bàn, nhất thời dừng lại cước bộ của mình, lại đi hướng bàn.

Trên bàn để năm tấm Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lại đem năm tấm Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh này nắm ở trong tay, trong lòng hắn cực độ thất vọng.

Hắn muốn không phải là Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, hắn muốn là Thủy Nguyên Châu. Một trăm tấm Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, hắn cũng không thèm để ý.

- Đáng tiếc, Thủy Mẫu Tinh này đối với ta đéo có tác dụng, ta nghe nói Thủy Mẫu Tinh kèm theo Thủy Nguyên Châu, xem ra ta suy nghĩ nhiều quá. Ai...

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, lại lấy ra một quả hỏa mẫu tinh phóng ở trong tay, lại lầm bầm lầu bầu nói:

- Ngoại trừ Thủy Mẫu Tinh chính là hỏa mẫu tinh, tới cùng đâu mới có Thủy Nguyên Châu a Thủy Nguyên Châu.

Trong miệng nói như vậy, Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm đã lặng lẽ thẩm thấu tới dưới chân. Lúc này, hắn đưa lưng về phía cái kia bộ xương khô, chỉ cần có nửa điểm ba động, hắn liền có thể trước tiên phát hiện.

Mạc Vô Kỵ lẩm bẩm nửa ngày sau đó, lại đem Thủy Mẫu Tinh cùng hỏa mẫu tinh đều đưa vào giới chỉ, lúc này mới vừa nhấc tay lại đem này bàn xốc lên, vứt sang một bên.

Lúc này hắn dường như vì tìm kiếm Thủy Nguyên Châu quên mất cái kia bộ xương khô giới chỉ, nhưng Mạc Vô Kỵ vén lên mở ra cái bàn, nhất thời liền ngốc trệ hắn ra.

Hắn vốn ý nghĩ là vén lên mở ra bàn, lập tức liền rút đi. Căn bản cũng không có nghĩ tới bàn này lại là một cái ẩn nấp trận cơ, lại đem bàn xốc lên, ẩn nấp đồ đạc xuất hiện, hắn nhìn thấy một vũng thanh tuyền.

Nồng nặc đến mức tận cùng thủy thuộc tính khí tức thẩm thấu đi ra, một quả hạt châu lớn chừng quả đấm trong suốt trôi lơ lửng tại đây bên trên vũng thanh tuyền.

Thủy Nguyên Châu?

Mạc Vô Kỵ kích động một tay đem Thủy Nguyên Châu này bắt lấy, lúc này hắn hoàn toàn hiểu rõ ra. một vũng thanh tuyền không phải là không duyên cớ vô cớ tới, mà là bởi vì Thủy Nguyên Châu rơi ở chỗ này, theo năm tháng trôi qua, ngưng tụ ra tới rồi này một vũng thanh tuyền. Về phần trên bàn Thủy Mẫu Tinh, là người cố ý để lên.

Mạc Vô Kỵ trước tiên liền nghĩ đến bộ xương khô kia, Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh có 90% có thể là bộ xương khô để lên bàn. Về phần Thủy Nguyên Châu vì sao tại phía dưới bàn, mà bàn thành một cái ẩn nấp trận cơ, Mạc Vô Kỵ không nghĩ ra. Hắn cũng không cần nghĩ thông suốt, hắn chỉ cần có Thủy Nguyên Châu liền có thể.

Thủy Nguyên Châu bị Mạc Vô Kỵ dùng tốc độ nhanh nhất cất vào hộp ngọc, đưa vào chiếc nhẫn trữ vật. Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ dường như nhịn không được vui vẻ hắc hắc cười không ngừng.

Nếu có người ở chỗ này, nhất định sẽ cho rằng Mạc Vô Kỵ sau một khắc sẽ chỉ là biết đi lấy chiếc nhẫn kia. Bất quá Mạc Vô Kỵ thậm chí ngay cả đầu cũng không có xoay qua chỗ khác, thân hình hơi ngăn động, sau một khắc hắn đã thuấn di rời đi phòng này.

Mạc Vô Kỵ rời đi trong nháy mắt, một dòng khí tức kinh khủng tại trong nhà dâng lên, cái loại này cuồng bạo phẫn nộ, coi như là Mạc Vô Kỵ lần nữa bị hắc thủy bao lấy, vẫn như cũ có thể cảm thụ được.

Mạc Vô Kỵ nghĩ mà sợ cầm một cái nắm tay, hắn tại nơi trong nhà tất cả biểu hiện đều là giả giả vờ. Chính là lo lắng bên trong bộ xương khô Nguyên Thần sẽ động thủ với hắn, mặc dù hắn bản thân có siêu cấp to lớn thức hải, còn có thể tiến vào thức hải Thanh Câm Chi Tâm. Nhưng tu vi của hắn thực sự quá thấp, mới Đại La Tiên sơ kỳ. Vạn nhất gặp phải một cái Thượng Cổ cường giả, hắn điểm ấy tu vi sợ rằng chưa đủ nhìn.

May là hắn không có đi động chiếc nhẫn kia, cũng may là hắn đoán chính xác, Nguyên Thần này hắn là không cách nào rời đi gian nhà, một khi hắn động giới chỉ, hắn rất có thể lại chạy không thoát khỏi gian nhà đó.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 679: Đại Muội Tử

Mạc Vô Kỵ lần nữa ngưng tụ ra linh nhãn, hắn trực tiếp khám phá Độc Thủy Hồ. Có lẽ là hắn tại bên trong Độc Thủy Hồ làm lỡ thời gian quá lâu, bên Độc Thủy Hồ tất cả tu sĩ đều đi sạch. Ngay cả Lãnh Vũ Lâm cũng không ở bên hồ, xem ra cũng cho là hắn bỏ mình.

Mạc Vô Kỵ lại đem ngọc giản ném xuống bên trong hồ, lại đem tấm tịnh độ đan này ném vào hồ trong nước, lúc này mới chuẩn bị lên bờ.

Mạc Vô Kỵ tại bên trong Độc Thủy Hồ, ánh mắt của hắn không nhất định có thể quét từng góc. Mấy năm nay Mạc Vô Kỵ không biết trải qua bao nhiêu nguy hiểm, lần trước thậm chí tổn thất Đại Hoang, chính hắn thiếu chút nữa cũng bị mấy cái Tiên Đế giết chết.

Dù cho Mạc Vô Kỵ biết Độc Thủy Hồ này không có ai, hắn vẫn là vừa lên bờ đã tới rồi trong nháy mắt di động, từ bên Độc Thủy Hồ biến mất.

Áo xám nam tử vẫn chờ Mạc Vô Kỵ còn lo lắng Mạc Vô Kỵ sẽ lần nữa nhảy về Độc Thủy Hồ, không dám bức bách gần quá, hắn chuẩn bị chờ Mạc Vô Kỵ rời đi Độc Thủy Hồ sau đó động thủ lần nữa. Để cho hắn há hốc mồm chính là, hắn còn chưa kịp xuất động, Mạc Vô Kỵ đã từ tại chỗ biến mất.

Tên gia hỏa gian trá, trong lòng áo xám nam tử thầm mắng, lập tức men theo phương hướng Mạc Vô Kỵ biến mất đuổi theo. Chỉ là một lát sau, hắn liền biết đây là vô ích. Hắn cả bóng dáng Mạc Vô Kỵ đều sờ không tới, chứ đừng nói chi là đuổi theo Mạc Vô Kỵ.

Hắn thầm hận chính bản thân quá mức sơ suất, đồng thời hắn cũng khẳng định Mạc Vô Kỵ lấy được Độc Thủy Hồ bảo vật. Vô luận như thế nào, hắn cũng phải đem Mạc Vô Kỵ bắt được. Nho nhỏ một cái Đại Chí Tiên, há lại xứng bản thân có Độc Thủy Hồ bảo vật, những bảo vật này hắn là của hắn.

...

Mạc Vô Kỵ cấp bách bay đi gần nửa canh giờ, lúc này mới tìm một chỗ bắt đầu hóa độc.

Một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ liền đem xâm nhập kịch độc trong cơ thể hoàn toàn chuyển hóa thành tiên linh khí, hơn mười giọt độc tố bị hắn bức ra đến, thu thập vào bên trong một cái bình ngọc.

Độc Thủy Hồ độc thế nhưng là cực kỳ nổi danh, cả Tiên Đế cũng có thể dính độc đến. Bất quá loại độc chất này cũng có một cái đặc điểm, đó chính là không có khả năng rời đi Độc Thủy Hồ, một khi rời đi Độc Thủy Hồ, rất nhanh thì biến mất độc tính.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ lại đem những thứ này độc bức ra thu lại, là muốn nhìn một chút thông qua hóa độc lạc bức ra độc có thể hay không bảo tồn xuống.

Tuy Mạc Vô Kỵ hiện tại rất muốn nghiên cứu một chút Thủy Nguyên Châu, hắn còn là không dám ở nơi này lấy ra. Hắn lại đem Thủy Nguyên Châu cùng vài tấm Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh toàn bộ đưa vào Bất Hủ Giới, lại đem dung mạo của mình đổi thành hình dạng sảng khoái lúc trước cùng Phục Kinh Phượng cùng đi Cực Trạch Thành, sau đó đi ra.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ vừa mới đi ra, một đạo không gian ba động liền truyền tới.

Vốn là Mạc Vô Kỵ muốn động thủ, nhìn thấy bóng người rơi xuống sau đó, bỏ qua ý động thủ. Người vừa tới hắn lại quen biết, là thanh niên nữ tử kia. Ban ngày nàng còn theo tại cô gái kia cùng nhau, không nghĩ tới lúc này đột nhiên xuất hiện ở nơi này.

Bất quá Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền hiểu nàng tình cảnh, nàng hẳn là bị người ta đánh bị thương nặng, có thể trốn đến nơi đây, hoàn toàn là bằng vào một cái bùa chú.

- Di, là ngươi? Ngươi tại sao lại ở chỗ này?

Cô gái trẻ thấy Mạc Vô Kỵ sau đó, cũng là có chút kinh dị. Mạc Vô Kỵ chính là một tầm thường người phàm, làm sao lại chạy đến loại hoang dã địa phương này?

- Vị đại muội tử này, ngươi bị thương?

Mạc Vô Kỵ gập ghềnh hỏi một câu.

Cô gái trẻ lúc này tóc tai bù xù, ngực toàn bộ là vết máu, vừa nhìn cũng biết là bị thương. Nàng nghe được Mạc Vô Kỵ nói, có chút dở khóc dở cười.

Mạc Vô Kỵ một phàm nhân, lại dám gọi nàng Đại La Tiên viên mãn là đại muội tử, đây quả thực là muốn chết. Cũng may nàng không thích giết chóc, cũng không có nghĩ tới giết Mạc Vô Kỵ.

Nàng chỉ là đưa tay, đem Mạc Vô Kỵ bắt vào trong tay, sau đó cấp tốc từ tại chỗ bỏ chạy.

Sau một nén hương, thanh niên nữ tử này ngừng lại, lại đem Mạc Vô Kỵ ném ở trên mặt đất hỏi:

- Đừng nói cho bất luận kẻ nào ngươi nhìn thấy ta... Được rồi, lời ta vừa rồi hỏi ngươi, ngươi vẫn không trả lời. Ngươi là thế nào xuất hiện ở nơi này?

Cái chỗ này cách Cực Trạch Thành đối với nàng Đại La Tiên như vậy mà nói, khoảng cách cũng không xa. Đối với Mạc Vô Kỵ một cái tầm thường phàm nhân mà nói, đây chính là phi thường xa xôi khoảng cách.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Úc Thịnh lão gia tử tôn tử gia nhập một cái tiên môn, bọn họ cũng không tại Tiên Kỳ Thôn. Ta một người ở lại nơi đó cũng có chút cô đơn, liền muốn đi ra xông pha, không nghĩ tới trên đường lạc đường, đi thẳng tới cái chỗ này rồi.

Cô gái trẻ ngược lại gật đầu, hơn một tháng thời gian, nếu mà ngồi xe cùng đibộ, đích xác có thể đi tới cái chỗ này.

- Ngươi đã không có chuyện gì, ngươi theo ta cùng đi sao?.Đang chuẩn bị rời đi cô gái trẻ chợt nhớ tới cái gì, đột nhiên nói.

Mạc Vô Kỵ lòng nói người nào có thời gian cùng ngươi đi, hắn vừa mới đạt được Thủy Nguyên Châu, đang chuẩn bị đi về thăng cấp Bất Hủ Giới, cùng ngươi đi, đừng có nằm mộng.

Mạc Vô Kỵ mau chóng đem đầu lắc như trống lắc bình thường giống nhau:

- Ta không đi, ta phải đi về chuẩn bị kiến tạo một cái nhà ở, cái công trình này rất lớn. Quan hệ này đến ta một phần bản lĩnh tương lai có thể truyền thừa tiếp hay không, cho nên ta không có khả năng cùng ngươi đi.

Nếu mà không phải là trọng thương, cô gái trẻ đều muốn bật cười. Một cái tầm thường ngư dân, lại còn nói bản lĩnh của mình có thể truyền thừa tiếp hay không.

Nàng nghĩ tới tình cảnh của mình, còn có Nguyệt Dung tình cảnh, liền thực sự không cười được, không thể làm gì khác nói:

- Nguyệt Dung tiểu thư bị thương, ta hiện tại phải đi cứu thiên thúc, ngươi giúp ta đi chiếu cố một chút Nguyệt Dung. Nàng rất đơn giản tinh

khiết, ta sợ nàng sốt ruột, ngươi đi theo nàng trò chuyện là được.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn cô gái này:

- Nguyệt Dung là ai? Này thiên thúc là ai?

Cô gái trẻ không thể làm gì khác nói:

- Ngươi quên, ban đầu ở Cực Trạch Thành y hải thương hội trong ngục giam dưới đất cô gái đó cứu ngươi. Nàng là tiểu thư của chúng ta, gọi Viêm Nguyệt Dung, lúc đó ta cùng thiên thúc theo tại bên người nàng. Ta gọi Tiêu Tiểu Vũ, thiên thúc gọi Vũ thiên. Ngươi suy nghĩ một chút, trước đây nếu mà không phải là có Nguyệt Dung, mấy người các ngươi người phỏng chừng đều không còn mệnh. Nguyệt Dung xuất thủ cứu các ngươi, xin ngươi đi chiếu cố một chút nàng, ngươi cũng không muốn sao?

Người thiếu nữ kia bị thương? Trong lòng Mạc Vô Kỵ sửng sốt. Hắn nhớ kỹ ban ngày dưới Độc Thủy Hồ, nàng còn bình yên vô sự tới. Thậm chí còn ra nhắc nhở chính bản thân một câu, để cho hắn cẩn thận Độc Thủy Hồ kịch độc.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ làm khó, tuy trước đây Viêm Nguyệt Dung không đi y hải thương hội, hắn vẫn như cũ không có việc gì. Nhưng Viêm Nguyệt Dung cô gái kia đích thật là cho Mạc Vô Kỵ sâu đậm ảnh hưởng, tâm địa rất là thiện lương. Nếu không, trước đây hắn đi ngang qua, liền sẽ không xuất thủ cứu giúp.

Hắn nhìn một chút Tiêu Tiểu Vũ, có chút bất đắc dĩ. Một cái Đại La Tiên bảo tiêu, tu vi vẫn kém một cây đuốc a, dù cho Đại La Tiên này là một cái Đại La Tiên viên mãn cường giả.

Tiên Giới có người như Viêm Nguyệt Dung loại cô gái hiền lành này cũng không nhiều, Mạc Vô Kỵ xoa xoa cái trán, nếu nhìn thấy, liền đi qua giúp một chút đi.

- Tới cùng có đi không, ngươi nói một cái nói, ta không rảnh ở chỗ này chờ ngươi.

Tiêu Tiểu Vũ có chút tức giận. Nàng dầu gì cũng là một cái Đại La Tiên viên mãn, mời một phàm nhân làm chút chuyện, lại còn gian nan như vậy.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ nói:

- Được rồi, ta đi qua giúp ngươi chiếu nhìn một chút Nguyệt Dung tiểu muội muội...

Tiêu Tiểu Vũ trừng mắt Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi nói chuyện cẩn thận một chút a, Nguyệt Dung là tiểu thư của chúng ta. Không muốn nói ngươi là người phàm, ngươi chính là tiên nhân, cũng không có thể tùy tiện gọi Nguyệt Dung là tiểu muội muội, phải gọi tiểu thư.

- Được rồi.

Mạc Vô Kỵ có chút bất đắc dĩ than thở.

- Theo ta đi.

Tiêu Tiểu Vũ nói xong, lại phải đưa tay đến cuốn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Được rồi, mấy ngày hôm trước ta tại ven đường thấy một tiên nhân chết mất, trong tay hắn nắm một cái bình ngọc như vậy, ngươi xem một chút vật này có phải là để tiên nhân dùng hông?

Nói xong, Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái bình ngọc đưa cho Tiêu Tiểu Vũ.

Tiêu Tiểu Vũ nghi ngờ nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, đưa tay tiếp nhận bình ngọc Mạc Vô Kỵ đưa cho nàng, đồng thời mở ra. Sau một

khắc nàng liền khiếp sợ bưng kín miệng mình, tay đều có chút run rẩy hẳn lên.

Lịch Tiên Vương Đan, đây lại là một quả Lịch Tiên Vương Đan, hơn nữa còn là một quả hạng nhất Lịch Tiên Vương Đan.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 680: Tạm Thời Tiên Môn Đại Hội

Hiện tại Tiên Giới vật trân quý nhất, Lịch Tiên Vương Đan xếp trong số đó. Đây chính là thất phẩm tiên đan để cho Đại La Tiên viên mãn thăng cấp Tiên Vương, loại đan dược này một quả đã là vô giá.

Nàng một thanh liền đem bình ngọc đậy lại, trừng mắt nhìn Mạc Vô Kỵ một hồi lâu, lúc này mới run giọng hỏi:

- Đây thật là ngươi nhặt đc?

Không trách nàng đa tâm, thật sự là Mạc Vô Kỵ nói quá thái quá. Nếu mà tùy tùy tiện tiện liền có thể nhặt được Lịch Tiên Vương Đan, vậy Tiên Vương cũng nhiều lắm. Cũng may Mạc Vô Kỵ nói là mấy ngày trước, nếu không, nàng hiện tại liền muốn Mạc Vô Kỵ mang nàng đi qua xem một chút.

Rất nhiều Đại La Tiên đỉnh phong chính là tìm không được Lịch Tiên Vương Đan, kết quả vẫn bị kéo tại cảnh giới này. Giống như chính nàng, nếu mà nàng có Lịch Tiên Vương Đan, nàng sớm thăng cấp Tiên Vương.

Mạc Vô Kỵ có chút không hiểu nhìn Tiêu Tiểu Vũ nói:

- Đúng vậy, có cái gì không đúng sao? Hoặc là đây không phải là đồ đạc tiên nhân dùng?

Thật sự là bởi vì Tiêu Tiểu Vũ tu vi quá kém, một cái Đại La Tiên viên mãn, còn hàng ngày thụ thương. Như vậy bảo tiêu, là thật kém cỏi. Mạc Vô Kỵ đều nhìn xem không thuận mắt, đơn giản lấy ra một quả Lịch Tiên Vương Đan cho nàng thăng cấp Tiên Vương. Chờ nàng thăng cấp Tiên Vương sau đó, Viêm Nguyệt Dung kia cuối cùng không cần hắn

tới chiếu cố sao?? Lịch Tiên Vương Đan đối với người khác rất trân quý, đối với hắn bát phẩm Đan Đế, còn có một gốc cây Lịch Tiên Vương Đạo Quả mà nói, quá ư là bình thường luôn.

Tiêu Tiểu Vũ đã mạnh mẽ để cho mình tỉnh táo lại, nàng nhiều lần kiểm tra Mạc Vô Kỵ, sau cùng cho ra một cái kết luận, Mạc Vô Kỵ đích xác là một phàm nhân. Ngay cả nàng cũng không khỏi không cảm thán Mạc Vô Kỵ vận khí tốt, một phàm nhân cư nhiên có thể nhặt được một quả Lịch Tiên Vương Đan, đây quả thực muốn cho nàng điên mất. Cơ duyên vật này, có đôi khi thật đúng là rất khó nói rõ ràng a.

- Ta nhớ kỹ ngươi gọi Đại Hoang đúng không? Đại Hoang, ngươi nhặt được viên thuốc này với ta mà nói rất trọng yếu, ngươi có thể hay không cho ta? Đương nhiên, ngươi cần muốn cái gì, tùy tiện cùng ta nói, ta đều có thể thỏa mãn ngươi.

Tiêu Tiểu Vũ hít một hơi thật sâu, dùng một loại ngôn ngữ mình cũng khó có thể miêu tả hướng Mạc Vô Kỵ thỉnh cầu nói.

Mạc Vô Kỵ tùy ý khoát tay chặn lại:

- Ngươi cần cứ lấy đi thôi, ta có hai tay hai chân sẽ không chết đói. Ta nói đại muội tử...

Mạc Vô Kỵ lời còn chưa dứt, Tiêu Tiểu Vũ sắc mặt chính là biến đổi, lập tức chụp lấy Mạc Vô Kỵ liền từ tại chỗ biến mất.

Nhìn bộ dáng của nàng, hắn là xảy ra chuyện gì.

Mạc Vô Kỵ đơn giản bỏ qua ý nghĩ lập tức trở về Cực Trạch Hải, kinh Phượng cùng Oanh Nhàn đều đang bế quan, hắn tối nay trở về, cũng không có ảnh hưởng nhiều.

Mạc Vô Kỵ mới vừa từ phía ngoài Phong Xuyên Tiên Thành Độc Thủy Hồ rời đi, liền lần nữa bị Tiêu Tiểu Vũ dẫn tới Phong Xuyên Tiên Thành.

- Theo sát ta phía sau, Phong Xuyên Tiên Thành gần nhất rất nhiều chuyện, đừng hết nhìn đông tới nhìn tây.

Tiêu Tiểu Vũ lại đem Mạc Vô Kỵ bỏ xuống, đi đầu đi vào Phong Xuyên Tiên Thành. Nàng rất là sốt ruột, vừa rồi Nguyệt Dung muốn nàng nhanh lên một chút trở về Phong Xuyên Tiên Thành, nàng còn không biết xảy ra chuyện gì.

Vài canh giờ trước, Mạc Vô Kỵ còn mới vừa từ Phong Xuyên Tiên Thành đi qua, nơi này lúc đó người mặc dù nhiều, nhưng không có khí tức khẩn trương như bây giờ. Hiện tại người đến người đi, dường như có xảy ra chuyện gì bình thường giống nhau, trở nên cực kỳ khẩn trương.

Tiêu Tiểu Vũ cũng nhíu mày một cái, nàng đồng dạng cảm nhận được Phong Xuyên Tiên Thành biến hóa. Vài canh giờ trước, Phong Xuyên Tiên Thành còn không có loại này khẩn trương.

Tiêu Tiểu Vũ trực tiếp mang theo Mạc Vô Kỵ tiến vào Phong Xuyên Tiên Thành đệ nhất tiên tức lâu, Định Xuyên Tức Lâu.

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào Định Xuyên Tức Lâu, liền khẩn trương cúi đầu. Vĩnh Anh Tiên Vực hiển nhiên không phải là một cái Đại Tiên vực, Phong Xuyên Tiên Thành ở vào vùng ven Vĩnh Anh Tiên Vực, tự nhiên càng là một cái tiểu tiên thành. Nơi này có Tiên Vương coi như là rất giỏi, cho dù là Độc Thủy Hồ sự tình, cũng bất quá là thêm vài tên Tiên Vương mà thôi.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ tiến vào Định Xuyên Tức Lâu, thấy Tiên Vương nơi này thật giống như rau cải trắng bình thường giống nhau, tùy ý có thể thấy được. Thậm chí còn có ba bốn danh Tiên Tôn cường giả vội vã đi tới, có một người Mạc Vô Kỵ hoài nghi đã là Chuẩn Đế.

Phải biết rằng Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế Khuê Phong Vân cũng bất quá là một Chuẩn Đế, trước đây hắn lấy đi Khuê Phong Vân Đế Đạo Quả, tên này còn có thể đúng hạn thăng cấp Tiên Đế hay không, chưa chắc à nha.

Nơi này cũng xuất hiện Chuẩn Đế, rất có thể không phải là Vĩnh Anh Tiên Vực bản thổ Chuẩn Đế.

- Tôn chủ, ngài thế nào tới rồi?

Tiêu Tiểu Vũ vừa tiến vào gian phòng, liền nhanh chóng khom người thi lễ. Nàng ngược lại thở phào nhẹ nhõm, Nguyệt Dung gọi nàng trở về không phải là gặp chuyện không may, mà là tôn chủ tới rồi.

Mạc Vô Kỵ cũng thấy đứng ở trong phòng là một người nam tử trung niên mặt trắng không râu, nam tử này thoạt nhìn phi thường gầy, tu vi lại tới rồi Tiên Tôn trung kỳ.

Đối với Tiên Tôn Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn đích xác không phải là Tiên Tôn đối thủ. Bất quá một cái Tiên Tôn muốn phải tra xét lai lịch của hắn, cũng đừng nghĩ. Cho tới nay, cùng hắn giao tiếp đều là Chuẩn Đế, Tiên Đế còn có Đại Tiên đế. Là Hứa Tục Nhân, Tiêu Lễ Thế, Lôi Cốc Vân cái loại này cường giả.

Một cái Tiên Tôn trung kỳ, tại trước mặt những Đại Tiên đó đế, trên cơ bản chính là con kiến hôi.

Nam tử trung niên đối với Tiêu Tiểu Vũ gật đầu:

- Tiểu Vũ, lần này ngươi cực khổ, nếu mà không có ngươi mà nói, thiên quản sự nhất định sớm sẽ không có mệnh.

- Thiên thúc không có việc gì?

Tiêu Tiểu Vũ ngạc nhiên mừng rỡ hỏi, nàng dẫn đi đối thủ sau đó, còn dự định đi qua cứu Vũ thiên, bây giờ nghe vũ thiên không có việc gì, tự nhiên là mừng rỡ không thôi.

Nam tử trung niên gật đầu:

- Bởi vì ngươi dẫn đi rồi mấy cường giả, thiên quản sự kiên trì đến khi ta đi qua, hiện tại đang ở gian phòng dưỡng thương.

Nói xong, nam tử trung niên nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ sau lưng Tiêu Tiểu Vũ, giọng nói bình tĩnh hỏi:

- Người phàm này là ai?

Tiêu Tiểu Vũ nhanh chóng giới thiệu:

- Hắn gọi Đại Hoang, là một cái ngư dân ở tại Cực Trạch Hải vùng ven Tiên Kỳ Thôn. Trước đây tiểu thư cứu hắn một lần, lần này ta tại dã ngoại vừa lúc gặp phải hắn, lo lắng hắn gặp bất trắc, cộng thêm tiểu thư trọng thương, liền dẫn hắn trở về chạy việc. Chỉ là không nghĩ tới tôn chủ sẽ tới nơi này...

Mạc Vô Kỵ âm thầm gật đầu, xem ra Tiêu Tiểu Vũ dẫn hắn đến Phong Xuyên Tiên Thành, cũng không hoàn toàn đúng vì tiểu thư nhà nàng, còn có một bộ phận nguyên nhân là vì hắn. Hắn một phàm nhân tại nơi địa phương núi hoang dã ngoại, đích thật là không cẩn thận sẽ chỉ là chết.

Quả nhiên là con người vốn theo bầy đàn, Viêm Nguyệt Dung tiểu thư rất là thiện lương, Tiêu Tiểu Vũ này tâm địa cũng không xấu. tiên nhân đối với một phàm nhân đều có thể xuất thủ giúp một tay, là phi thường ít đi.

- Di, Đại Hoang, thật là ngươi a.

Một cái âm thanh vui mừng truyền đến, Viêm Nguyệt Dung sắc mặt có chút tái nhợt đi ra.

- Tiểu thư, ngươi khỏe à?

Tiêu Tiểu Vũ mừng rỡ nói:

- Được rồi, tôn chủ tới rồi, tiểu thư bị thương tự nhiên không coi vào đâu.

Viêm Nguyệt Dung cười một cái nói:

- Tiểu Vũ tỷ, ta đã nói là bao nhiêu lần, liền kêu ta Nguyệt Dung, đừng gọi tiểu thư.

Tiêu Tiểu Vũ chính sắc nói:

- Lễ không có khả năng bỏ, việc nhỏ thấy lễ thật.

- Quên đi, do ngươi đi.

Viêm Nguyệt Dung tựa hồ đối với Mạc Vô Kỵ càng là cảm thấy hứng thú, nàng nói một câu sau đó, liền lại nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Đại Hoang, ngươi tại sao lại ở chỗ này?

Nói xong, nàng hướng trung niên nam tử kia nói:

- Ông cố, Đại Hoang rất biết ân nghĩa. Bởi vì được người ta thu qua, về sau người thu lưu giúp hắn bị y hải thương hội bắt lại, hắn biết rõ sẽ toi mạng, còn đi tới y hải thương hội cứu người. Hắn so với chúng ta người trong tiên đạo, càng thêm chú ý tiên trung khí tiết.

nam tử trung niên được Tiêu Tiểu Vũ xưng là tôn chủ nhìn Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ngươi mặc dù không có Linh Căn, nhưng có tiên khí...

Dừng một chút, nam tử trung niên mới tiếp tục nói:

- Không có khả năng tu luyện cũng không sao, sau này theo tại Nguyệt Dung bên người sao?, giúp Nguyệt Dung chạy việc cũng tốt. Tuy nói không có khả năng cho ngươi trường sinh vĩnh cửu, cũng là có thể cho ngươi sống lâu mấy trăm năm.

Hắn cực kỳ sủng ái chắt gái, chắt gái coi trọng Mạc Vô Kỵ nhân phẩm, vậy hãy để cho Mạc Vô Kỵ đi theo bên người nàng chạy việc.

- Ông cố, vậy cũng không nhất định, ta có thể giúp Đại Hoang đi hỏi thăm một chút võ đạo công pháp, nói không chừng Đại Hoang còn có

thiên phú võ đạo đâu nè?

Viêm Nguyệt Dung tiếp theo liền nói, nàng rất là thưởng thức Mạc Vô Kỵ.

Nam tử trung niên gật đầu:

- Không sai, Thiên Đạo không dứt, chung quy khiến người ta một đường. Không có người có linh căn dùng võ Chứng Đạo sự tình, cũng không phải là không có.

Mạc Vô Kỵ có chút không nói gì, để cho hắn một cái bát phẩm Đan Đế đi làm ô sin cho một Đại Ất Tiên nho nhỏ? Ngươi thật đúng là cảm tưởng.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ muốn cự tuyệt, trung niên nam tử này nói lần nữa:

- Một hồi Phong Xuyên Tiên Thành phủ thành chủ Vĩnh Anh tiên môn đại hội, Nguyệt Dung ngươi và Tiểu Vũ cũng có thể đi biết một chút.

- Cái gì Vĩnh Anh tiên môn đại hội?

Viêm Nguyệt Dung không hiểu hỏi.

Nam tử trung niên lộ ra một cái dáng tươi cười nói:

- Vài canh giờ trước có một kẻ gọi Phàm Lâm Đại Chí Tiên tiến vào Độc Thủy Hồ, người này không biết dựa vào cái gì bảo vật, cư nhiên không sợ Độc Thủy Hồ trúng độc thủy. Tại trong hồ dễ dàng ngây người vài canh giờ, đồng thời chiếm được Độc Thủy Hồ bảo vật. Nghe đồn là 10 tấm Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, còn có một quả Thủy Nguyên Châu. Ngoài ra, còn có một tấm giới chỉ Thượng Cổ đại năng giả lưu lại. Vì bắt được người này, Phong Xuyên Tiên Thành đêm nay cử hành tiên môn đại hội, lại tiến hành phát lệnh truy nã hắn.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động, hắn bắt được Thủy Nguyên Châu chỉ có một mình hắn biết, tại sao phải truyền tới? Không đúng, còn có cái kia bộ xương khô biết. Hiện tại duy nhất khả năng chính là tại sau hắn lại có người tiến vào Độc Thủy Hồ, thậm chí tiến vào gian nhà kia bị hắn đánh vỡ ra, gặp được bộ xương khô...

- Khó trách ta lúc trở lại, cảm giác ngoài Phong Xuyên Tiên Thành có cái gì không đúng.

Tiêu Tiểu Vũ bừng tỉnh nói.

Viêm Nguyệt Dung nhíu mày một cái:

- Ông cố, mấy thứ này nếu là cái kia gọi Phàm Lâm người lấy được, vì sao mọi người phải đi phát lệnh truy nã hắn đâu nè? Hắn không phải là bằng bản lĩnh lấy được sao?

Nam tử trung niên khóe miệng lộ ra một tia tự giễu:

- Nguyệt Dung, ngươi đáy lòng thiện lương, ông cố rất là vui mừng. Thế nhưng là Tiên Giới cũng không phải như ngươi nghĩ giống bên trong cái loại này khắp nơi trên đất tiên khí, chính nghĩa đầy nhân gian địa phương. Nơi này có thật nhiều âm u, có nhiều hơn âm mưu quỷ kế. Ngươi còn biết gần nhất liên tục hai lần bị người đuổi giết sao? Một lần ngươi là bị một cái đi ngang qua cường giả cứu, hôm nay là ta đúng lúc xuất quan cứu thiên quản sự. Bọn họ tại sao muốn truy sát ngươi, cũng bởi vì nghe đồn có một quả Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh bị ngươi bắt được về.

- Nhưng ta không có cầm a.

Viêm Nguyệt Dung tức giận nói.

Nam tử trung niên thở dài:

- Đúng vậy, ta biết ngươi không có cầm, người khác không tin a. Tại Tiên Giới, thà rằng tin có còn hơn không. Hôm nay tài nguyên thiếu

thốn, Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh ra sao loại bảo vật? Một khi xuất hiện, kẻ nào không điên cuồng muốn cướp đoạt? Cũng may ta còn có mấy phần chỗ đứng, nếu không, ngươi cho là ngươi còn có thể an ổn ở nơi này?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 681: Gặp Cố Nhân

Viêm Nguyệt Dung nghĩ tới liên tục bị đuổi giết, nàng trầm mặc xuống, tín ngưỡng trong lòng dường như đang chậm rãi sụp xuống.

Cảm nhận được Viêm Nguyệt Dung khó chịu, Tiêu Tiểu Vũ vội vàng xuất ra một cái bình ngọc đưa cho nam tử trung niên nói:

- Tôn chủ, đây là Đại Hoang lấy được một quả Lịch Tiên Vương Đan, ta chuẩn bị lưu cho Nguyệt Dung...

Mạc Vô Kỵ ngược lại kinh ngạc nhìn liếc mắt Tiêu Tiểu Vũ, Tiêu Tiểu Vũ chính bản thân cần gấp loại này tiên đan, nàng lại còn có thể nói ra lưu cho Viêm Nguyệt Dung. Đổi thành bất kỳ một cái nào Đại La Tiên viên mãn, cũng rất khó làm ra loại quyết định gian nan này.

- Lịch Tiên Vương Đan?

Nam tử trung niên trương tay liền mở ra bình ngọc, trên mặt của hắn cũng xuất hiện kinh sợ:

- Lại còn là hạng nhất Lịch Tiên Vương Đan, Tiểu Vũ, ngươi tại sao có thể có loại trân quý tiên đan này?

Từ khi cây lịch Tiên Vương Tiên Giới trồng từ từ héo rũ sau đó, Lịch Tiên Vương Đan trở nên trân quý. Chứ đừng nói chi là là một quả hạng nhất Lịch Tiên Vương Đan, phải biết rằng hạng nhất Lịch Tiên Vương Đan không phải là thất phẩm đỉnh phong Đan Đế luyện chế chính là bát phẩm Đan Đế luyện chế ra.

Tiêu Tiểu Vũ vội vàng một chỉ Mạc Vô Kỵ:

- Viên thuốc này là Đại Hoang nhặt được...

Tiếp theo nàng lại đem lời Mạc Vô Kỵ nói một phen.

Nhặt được? Nam tử trung niên thần niệm lập tức bao lấy Mạc Vô Kỵ, hắn nhưng không tin Lịch Tiên Vương Đan có thể nhặt được.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, Tiên Tôn thì như thế nào? Tiên Tôn là có thể tra ra hắn mạch lạc? Đừng có nằm mộng. Lịch Tiên Vương Đan đích thật là nhặt không được, đồng dạng Tiên Tôn cũng tra không ra tu vi của hắn.

Một hồi lâu sau đó, nam tử trung niên mới thu hồi thần niệm, cảm thán nói:

- Thật là người có đại cơ duyên a, đáng tiếc chỉ có phàm căn, là một phàm nhân.

Viêm Nguyệt Dung nói trợ giúp Mạc Vô Kỵ tìm kiếm võ đạo công pháp, này chỉ là một cách nói mà thôi. Không nói có thể hay không tìm được đỉnh cấp võ đạo công pháp, dù là tìm được đỉnh cấp võ đạo công pháp, lại có mấy người có thể thành công? Võ đạo tu luyện so với tiên đạo càng thêm gian nan, đối với tư chất nhu cầu càng thêm hà khắc.

Lúc này hắn cũng tin tưởng Mạc Vô Kỵ là thật vận khí tốt, nhặt được một quả Lịch Tiên Vương Đan. Dù sao loại này tỷ lệ mặc dù nhỏ, vẫn là có. Tương phản Mạc Vô Kỵ một phàm nhân nếu như muốn lấy được một quả hạng nhất Lịch Tiên Vương Đan, đó là tuyệt không khả năng.

Nam tử trung niên lại đem bình ngọc lần nữa đưa cho Tiêu Tiểu Vũ:

- Đây là ngươi cơ duyên, chờ đêm nay tiên hội xong, ta cho ngươi hộ pháp, ngươi chuẩn bị độ kiếp thăng cấp Tiên Vương sao?. Về phần Nguyệt Dung, chờ nàng Đại La Tiên viên mãn thời điểm, nàng tự nhiên sẽ có cơ duyên thuộc về của nàng.

- Dạ, đa tạ tôn chủ.

Tiêu Tiểu Vũ nhanh chóng khom người cảm tạ, nàng là thật khát vọng thăng cấp Tiên Vương.

Viêm Nguyệt Dung mừng rỡ đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ, cảm kích nói:

- Cảm ơn ngươi, Đại Hoang. Đêm nay người cùng chúng ta cùng đi kiến thức một cái tiên môn đại hội, tương lai nói không chừng ngươi sẽ dùng võ Chứng Đạo.

Nói xong, nàng vừa khẩn cầu nhìn nam tử trung niên:

- Ông cố, để cho ta mang Đại hoang cùng đi kiến thức một cái tiên môn đại hội sao?, tương lai Đại Hoang phải theo ta, thấy nhiều thức một phần tràng diện, cũng là tốt.

Có lẽ là Mạc Vô Kỵ mang về một quả Lịch Tiên Vương Đan, nam tử trung niên trầm ngâm sau khi, liền gật đầu:

- Cũng tốt. Bởi vì cái này lần nữa đại hội dính đến Thủy Nguyên Châu, cho nên cũng có liên quan tới Ngũ Hành nguyên châu tin tức, các ngươi đi sau đó, vô luận nghe được cái gì, đều chỉ cần để ở trong lòng, không cần nhiều lời.

Mạc Vô Kỵ thực sự không muốn tham gia loại này tiên môn đại hội, tại biết Viêm Nguyệt Dung không có việc gì sau đó, hắn liền dự định đi rồi. Nhưng Viêm Nguyệt Dung ông cố câu nói sau cùng để cho Mạc Vô Kỵ dừng lại cước bộ, Ngũ Hành Châu tin tức hắn cũng muốn biết a.

...

Phong Xuyên Tiên Thành vốn chính là một cái tiểu tiên thành, nơi lớn nhất nghị sự là phủ thành chủ phòng nghị sự.

Bởi vì Độc Thủy Hồ xuất hiện Thủy Nguyên Châu cùng đông đảo Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh sự tình, đưa tới toàn bộ Vĩnh Anh Tiên Vực oanh động.

Loại bảo vật này cư nhiên bị một cái nho nhỏ Đại Chí Tiên lấy đi, ai có thể chịu được?

Cho nên cho dù là vội vàng tổ chức tiên môn đại hội, cường giả đúng lúc chạy đến tông môn vẫn như cũ không ít. Mọi người chỉ có một mục đích, Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh và Thủy Nguyên Châu.

Mạc Vô Kỵ chăm chú đi theo Viêm Nguyệt Dung cùng Tiêu Tiểu Vũ, hắn một phàm nhân, cũng không muốn bị người mượn cớ chận ngoài cửa.

Cũng may không có ai đi thăm dò Mạc Vô Kỵ có đúng hay không người phàm, hắn ngược lại rất dễ liền đi tới phòng nghị sự.

Thời khắc này phủ thành chủ phòng nghị sự đã bị trang hoàn thành một cái tiệc tối lộng lẫy, Mạc Vô Kỵ cư nhiên nhìn thấy vài người quen.

Thái Thượng Đạo tông Tần Dật Hà, người nữ nhân này là sư phụ của Mộ Dung Tương Vũ. Không có thấy Mộ Dung Tương Vũ, không biết người nữ nhân này từ Phá Toái Giới tầng thứ ba sau khi ra ngoài, có trở lại Thái Thượng Đạo tông hay chưa. Còn có một Kiếm Tông Đồ pha, tên này cũng là một cái Tiên Tôn trung kỳ cường giả.

Viêm Nguyệt Dung ông cố Tiên Tôn tu vi, tại giữa những người này, cũng không hiện lên đặc thù.

Mạc Vô Kỵ đang quan sát đến Tần Dật Hà, hắn đã từng cùng Nhan Dã có giao dịch, thay thế Nhan Dã đi gặp qua Mộ Dung Tương Vũ. Về sau mượn Mộ Dung Tương Vũ đi Tiêm Giác Tiên Khư, sau đó lại bằng vào bản lĩnh của mình đi Phá Toái Giới. Tại Phá Toái Giới, hắn cứu Mộ Dung Tương Vũ, giúp Mộ Dung Tương Vũ bảo vệ bảy chương Lạc Thư. Mộ Dung Tương Vũ cũng cho hắn hai chương Lạc Thư làm cảm tạ, hai chương Lạc Thư này có chương một tại trên người hắn, còn có một chương, hắn ủy thác Lâm Cô mang cho Sầm Thư Âm.

Về sau, một đạo làn gió thơm ra hiện sau lưng hắn. Mạc Vô Kỵ cùng Viêm Nguyệt Dung, Tiêu Tiểu Vũ cùng đi đến, hắn khẳng định mặt sau này không phải là hai người.

Vốn là Mạc Vô Kỵ muốn phải nhanh tránh ra, đột nhiên nghĩ đến hắn bây giờ còn là một phàm nhân, đơn giản làm bộ không biết dường như, vẫn như cũ đang quan sát.

- Ngươi tên là gì?

Một cái thanh âm quen thuộc truyền đến, Mạc Vô Kỵ dường như bị giật mình, đột nhiên quay đầu lại.

Thực sự là một người quen, Kế Nguyệt.

Kế Nguyệt vốn là mạo mỹ vô song, mấy năm nay không gặp, nàng càng là nhiều hơn một phần càng hàm súc mê hoặc.

- Đại Hoang...

Mạc Vô Kỵ ồm ồm nói, hắn không hiểu Kế Nguyệt tại sao muốn tìm hắn, nếu như nói Kế Nguyệt nhận ra hắn chính là Nhan Dã trước đây, hắn tuyệt không tin.

- Không biết làm thế nào, ta cảm giác đã lâu trước liền quen biết ngươi zị á.

Kế Nguyệt phong tình vạn phần đối với Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Dù sao cũng ngươi thoạt nhìn rất có chút khí khái.

Phía sau Mạc Vô Kỵ ra một phần mồ hôi lạnh, người nữ nhân này trực giác quả thực thật là đáng sợ. Hắn lo lắng nhất chính là loại này dựa vào trực giác.

Người nữ nhân này chẳng những trực giác đáng sợ, thủ đoạn cũng lợi hại. Nàng tu vi từ trước đây Huyền Tiên hậu kỳ thăng cấp đến bây giờ

Đại Ất Tiên trung kỳ, bây giờ nhìn lại lại rất là tư nhuận, có thể thấy được nàng nhất định là thoát khỏi gông cùm xiềng xích bị Kế gia làm tư bản gả ra ngoài.

- Đại Hoang, nàng là người nào?

Viêm Nguyệt Dung cùng Tiêu Tiểu Vũ mới vừa rời đi đi cùng ông cố chào hỏi đi trở về, thấy Kế Nguyệt xinh đẹp, Viêm Nguyệt Dung có chút ngạc nhiên hỏi.

Kế Nguyệt thản nhiên cười:

- Ta chỉ là đi ngang qua thui, đi nha.

Nói xong xoay người rời đi, không có nửa phần dừng lại ý tứ.

Mạc Vô Kỵ làm ra mờ mịt trạng lắc đầu:

- Ta cũng không biết, chỉ là cô ta lại đây nói ta có chút khí khái, sau đó tươi cười đối với ta cười cười. Tựa giống như Xuân tỷ trong thôn chúng ta câu dẫn hán tử như nhau, không biết có phải hay không là muốn câu dẫn ta...

- PHỐC!

Cả Tiêu Tiểu Vũ không thích nói cười cũng bị Mạc Vô Kỵ lời nói thiếu chút nữa phun ra ngoài, một cái Đại Ất Tiên nữ tử như vậy tuyệt sắc xinh đẹp sẽ đi câu dẫn một cái người đánh cá?

Đang đi xa, Kế Nguyệt nghe được Mạc Vô Kỵ nói, thiếu chút nữa đánh cái lảo đảo.

May là vào lúc này một thanh âm lại đem nàng từ xấu hổ bên trong giải thoát đi ra:

- Các vị tiên hữu, lần này tiên môn đại hội tổ chức so sánh tương đối vội vàng, thật sự là chuyện bởi vì cấp bách. Nơi này có đông đảo uy

vọng cùng tu vi đều hơn ta xa tiên hữu, bởi vì cái này lần nữa tạm thời tiên môn đại hội ở ta Phong Xuyên Tiên Thành tổ chức, cho nên bởi ta người thành chủ này miễn cưỡng chủ trì một cái lần này tiên môn đại hội, hiện tại mời các vị tiên hữu đường xa mà đến an vị.

Nói chuyện là nam tử nuôi râu hình chữ bát, Tiên Tôn sơ kỳ tu vi. Nhìn không ra tuổi, mặt ngoài thoạt nhìn dường như so với Viêm Nguyệt Dung ông cố niên kỷ còn phải nhỏ hơn một phần.

Viêm Nguyệt Dung cùng Tiêu Tiểu Vũ, Mạc Vô Kỵ ba người cũng ngồi xuống, bởi vì bọn họ địa vị hơi thấp, cho nên chỗ ngồi tương đối lùi phía sau.

- Tiểu Vũ tỷ, người nọ là không phải là Phong Xuyên Tiên Thành thành chủ, Đổng Thương Liệt tiền bối?

Viêm Nguyệt Dung nhỏ giọng hỏi.

Tiêu Tiểu Vũ nhanh chóng giơ tay lên đánh một cái cách âm cấm chế:

- Tiểu thư, nơi này nhưng nghìn vạn không có khả năng tùy tiện nói chuyện, thực lực của chúng ta ở chỗ này nhỏ nữa tiếng, cũng sẽ bị nghe.

Viêm Nguyệt Dung nhanh chóng gật đầu, không dám hỏi lại.

Mạc Vô Kỵ lại biết, Viêm Nguyệt Dung nói Đổng Thương Liệt khẳng định nghe thấy được. Một cái Tiên Tôn cường giả, ngươi khoảng cách gần như thế báo tên của hắn, hắn còn không nghe được đó mới là quái sự.

Cũng may Đổng Thương Liệt này không phải là tên gia hỏa tính tình cổ quái, hắn cũng không thèm để ý có cấp thấp tiên nhân trực tiếp kêu tên của hắn.

- Ta cũng không quanh co, lần này đại hội mục đích chủ yếu chính là vì Độc Thủy Hồ có 10 tấm Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, cùng với một quả Thủy Nguyên Châu...

Tuy mọi người đều biết lần này tiên sẽ nguyên nhân, Đổng Thương Liệt nói ra Thủy Mẫu Tinh cùng Thủy Nguyên Châu sau đó, vẫn như cũ đưa tới từng trận rối loạn.

Đổng Thương Liệt hơi dừng lại, lúc này mới tiếp tục nói nữa:

- Căn cứ người chứng kiến miêu tả, tu sĩ lấy đi Thủy Mẫu Tinh cùng Thủy Nguyên Châu là một người Đại Chí Tiên trên mặt có một đạo vặn vẹo dấu vết.

Nói xong, Đổng Thương Liệt vừa nhấc tay, bức họa Mạc Vô Kỵ tiến vào Độc Thủy Hồ liền xuất hiện ở trong hư không.

Một lát sau, Đổng Thương Liệt mới giơ tay lên nhoáng lên, Mạc Vô Kỵ bức họa biến mất:

- Người này chẳng những có bản lĩnh chống đỡ Độc Thủy Hồ thủy độc, còn có không gian thuấn di thủ đoạn, dung mạo của hắn cũng rất có thể là dịch dung.

- Đổng thành chủ, người này vừa ra đến liền đi, làm thế nào biết hắn chiếm được 10 tấm Thủy Mẫu Tinh còn có Thủy Nguyên Châu đâu nè?

Một người thân hình cao lớn Tiên Tôn hậu kỳ cường giả đột ngột hỏi.

Đổng Thương Liệt liền ôm quyền:

- Hoảng tiên hữu nói đúng, tại nơi người đi rồi, lập tức thì có người tiến vào bên trong Độc Thủy Hồ, đồng thời tìm được gian nhà hắn lấy đi Thủy Mẫu Tinh cùng Thủy Nguyên Châu. Trong nhà đồ đạc đều lấy đi, lại lưu lại một cái ngọc giản. Trên ngọc giản mặt viết rõ ràng, bên trong truyền thừa đồ đạc ngoại trừ cái khác bảo vật, thì có 10 tấm Thủy Mẫu Tinh cùng một quả Thủy Nguyên Châu.

- Tu sĩ bắt được ngọc giản ở đâu?

Cao Đại Tiên Tôn tiếp tục hỏi.

Đổng Thương Liệt giọng nói trầm thấp nói:

- Hắn độc thế quá nặng, có thể qua khỏi đêm nay hay không rất khó nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn khẳng định chính bản thân tiến vào đáy hồ gian nhà không có ngọc giản. Về phần người kia tiến vào đáy hồ độc thế quá nặng, Mạc Vô Kỵ trăm phần trăm khẳng định đối phương đã bị đoạt xá. Nói cách khác, cường giả ở đáy hồ kia đi ra rồi. May là hắn còn có một cái Bất Hủ Giới, nếu không, Thủy Nguyên Châu khí tức nói không chừng đã bị cảm ứng được.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 682: Tâm Cơ Kỹ Nữ

- Lần này sở dĩ mời dự họp cái này tiên môn đại hội, là bởi vì người này tuy rằng dịch dung, tu vi của hắn khí tức lại ẩn nấp không được. Chúng ta này phải cảm tạ Lãnh Vũ Lâm tiên hữu, nàng cung cấp tu vi khí tức của tên tu sĩ này...

Đổng Thương Liệt nói đến đây, lần nữa vừa nhấc tay, một thủy tinh cầu trôi lơ lửng ở tại trước người của hắn:

- Thủy Tinh Cầu này bên trong là Phàm Lâm tu vi khí tức, mọi người không cần để ý tên của hắn, danh tự này rất có thể là giả. Nhưng hắn lại dịch dung, khí tức cuối cùng là không cách nào thay đổi. Hiện tại mọi người có thể lại đem thần niệm thẩm thấu đến bên trong Thủy Tinh Cầu này, phục chế một phần tu vi khí tức đi. Ta tin tưởng, chỉ cần người này tu vi khí tức tiết lộ, hắn lại trốn, chạy không thoát chúng ta Vĩnh Anh Tiên Vực.

Đổng Thương Liệt hạ giọng, bên trong phòng nghị sự các loại thần niệm đều hạ xuống rơi vào Thủy Tinh Cầu.

Người trong đại sảnh đều hiểu Đổng Thương Liệt nói không sai, một cái tu sĩ dịch dung, cũng không cách nào thay đổi khí tức. Trừ phi hắn bản thân có dịch dung pháp bảo thất phẩm tiên khí trở lên, hoặc là bản thân có bát phẩm tiên đan Già Kiền Đan. Bát phẩm tiên đan Già Kiền Đan, loại đan dược này bảy đại Tiên Vực có thể luyện chế ra tới, phỏng chừng cũng sẽ không cao hơn số đếm trên đầu ngón tay. Một cái Đại Chí Tiên dựa vào cái gì bản thân có loại bảo vật này? Về phần thất phẩm trở lên dịch dung tiên khí, trân quý trình độ càng hơn với Già Kiền Đan.

Mạc Vô Kỵ rất muốn dùng thần niệm quét một cái Đổng Thương Liệt, tên này có đúng hay không bị người khác khống chế. Hắn hoài nghi những thủ đoạn này là cái kia tàn hồn dưới Độc Thủy Hồ làm, mục đích liền là thông qua phương thức tát nước tìm ra tung tích của hắn. Cũng may Mạc Vô Kỵ cố kìm nén lại bản thân xung động, Thủy Nguyên Châu cùng Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh đều ở đây trên người hắn, hắn không cần phải có nhiều lòng hiếu kỳ như vậy.

Huống hồ thời điểm hắn cùng với Lãnh Vũ Lâm, cái loại này khí tức căn bản là hắn mô phỏng ra, bản thân hắn thuộc về phàm căn, không có bất kỳ tiên linh vận khí tức. Chính là tàn hồn đoạt xá kia, đứng ở trước mặt hắn, cũng không nhất định có thể nhận ra hắn.

Chờ tất cả mọi người lại đem Thủy Tinh Cầu bên trong tu vi khí tức phục chế xong, Đổng Thương Liệt mới tiếp tục nói:

- Mọi người đều biết Thủy Nguyên Châu là cái gì tồn tại, đây là một loại bên trong Ngũ Hành Châu, so với Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh còn trân quý hơn. Ngũ Hành Châu tề tựu, có thể hình thành đại thế giới. Chỉ cần có đầy đủ cơ duyên và bảo vật, trên lý thuyết thế giới này thậm chí có thể trở thành Hỗn Độn thế giới. Lần này tiên môn đại hội, ngoại trừ sự tình tìm kiếm Thủy Nguyên Châu, còn có một việc, đó chính là sự tình liên quan tới một trong Ngũ nguyên châu - Mộc Nguyên Châu.

Nghe được Mộc Nguyên Châu, trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động. Hắn bây giờ còn thiếu khuyết Mộc Nguyên Châu cùng Hỏa Nguyên Châu, không nghĩ tới vận khí tốt như vậy, lại ở chỗ này nghe được tin tức liên quan tới Mộc Nguyên Châu.

Chẳng những là Mạc Vô Kỵ, các tu sĩ tới nơi này tham gia đại hội đều là kích động nhìn Đổng Thương Liệt, hi vọng Đổng Thương Liệt nói ra nơi Mộc Nguyên Châu hạ lạc.

Ngũ Hành nguyên châu bên trong, trân quý nhất hiển nhiên là Mộc Nguyên Châu. Nếu là bản thân có một quả Mộc Nguyên Châu, vô luận ngươi là cái gì tính chất Linh Căn, vậy cũng là rất có công dụng. Chính

là ngươi lại đem Mộc Nguyên Châu chôn ở bên trong tiên linh thảo Dược Viên, tiên linh thảo cũng tràn đầy hơn so với Dược Viên người khác. Người khác Dược Viên không có khả năng sống tiên linh thảo, tại Dược Viên của ngươi cũng có thể sống được.

Đổng Thương Liệt lại là vung tay lên, một bản địa đồ... Phải nói non nửa bộ phận địa đồ xuất hiện ở trong hư không. Địa đồ cực kỳ rõ ràng, phía dưới địa đồ, còn có một tấm Mộc Nguyên Châu.

Mạc Vô Kỵ thấy này bản địa đồ, trong lòng lộp bộp một cái, hắn có rồi một loại dự cảm xấu. Bởi vì cái này bản địa đồ chính là của hắn, Nhan Dã lúc sắp chết, chính là dùng này bản địa đồ cùng hắn giao dịch, để cho hắn hỗ trợ hoàn thành một cái tâm nguyện.

Mặc dù nói mình không có đồng ý lấy Kế Nguyệt, lại hỗ trợ lại đem một cái nhẫn mang cho muội muội của hắn Nhan Ý. Bản địa đồ rõ ràng tại hắn Bất Hủ Giới, làm sao lại xuất hiện ở nơi này?

Duy nhất khả năng, đó chính là Nhan Dã lại đem địa đồ cho trước hắn, có người phục chế qua bản địa đồ này. Hắn đã từng nghe qua nhiều lần, bản địa đồ cảnh vật không có ai biết, mới chậm rãi phai nhạt tâm tư, không nghĩ tới bản đồ này còn chưa phải là một mình hắn bản thân có.

- Địa đồ hình như không hoàn chỉnh...

Lập tức có người hỏi lên.

Đổng Thương Liệt gật đầu:

- Không sai, bản đồ này đích thật là không hoàn chỉnh. Bất quá một phần khác ở chỗ này của ta, vì cái này địa phương ta không biết tại vị trí nào, cho nên rất khó tìm đến. Nếu có người đối với bản đồ này miêu tả địa phương có ấn tượng, hoặc là nguyện ý cùng đi tìm kiếm, có thể gia nhập vào hợp tác.

Phòng nghị sự bên trong tất cả mọi người là rất ăn ý lại đem này bên địa đồ phục chế đi, mọi người đều biết, chuyện hợp tác không phải là ở chỗ này nói. Chờ sau khi lần này đại hội kết thúc, muốn hợp tác sẽ đi tìm Đổng Thương Liệt.

Mọi người cũng hiểu rõ Đổng Thương Liệt ý tứ, đó chính là lại đem địa đồ truyền đi, nếu có người biết sẽ đến chủ động tìm hắn.

Đổng Thương Liệt cũng thu hồi địa đồ nói:

- Lần này đại hội tuy nói là tiên môn đại hội, trên thực tế thời gian tổ chức cùng thời cơ đều tương đối vội vàng. Ngoại trừ tìm kiếm Thủy Nguyên Châu cùng Mộc Nguyên Châu ra, có tin tức Ngũ Hành nguyên châu còn lại, mọi người cũng có thể tới tìm tìm ta hợp tác lẫn nhau. Đương nhiên, lần này còn có một món việc nhỏ, chính là ta gần nhất thu một cái đệ tử...

Nói lấy, Đổng Thương Liệt ngoắc tay:

- Nguyệt nhi, đi ra nào.

Kế Nguyệt cực kỳ xấu hổ đi ra, đứng ở bên người Đổng Thương Liệt.

Đổng Thương Liệt cười ha ha nói:

- Đây là Kế Nguyệt, tư chất rất là không sai. Ta bởi vì quanh năm đều đang bế quan, tình cờ còn phải xử lý Phong Xuyên Tiên Thành sự vụ, cũng không có nhiều thời gian như vậy chiếu cố đến đệ tử này của ta. Ta hi vọng có thể mượn cơ hội này, cho ta tên đệ tử này tìm tìm một kết cục tốt, một cái đạo lữ cùng chung chí hướng...

Đổng Thương Liệt dừng lại đến, phía dưới đã có rất nhiều người bắt đầu nghị luận.

Kế Nguyệt xinh đẹp so với rất nhiều tông môn đệ nhất mỹ nữ cũng phải xinh đẹp hơn, thêm nữa tuổi còn trẻ liền là Đại Ất Tiên tu vi, có thể nói là thí sinh tốt nhất để chịch, à tức là làm đạo lữ. Huống chi Kế

Nguyệt sư phụ còn là Phong Xuyên Tiên Thành Đổng Thương Liệt, một cái cường giả Tiên Tôn.

Mạc Vô Kỵ hiểu được, Đổng Thương Liệt địa đồ là do Kế Nguyệt cho, địa đồ của Kế Nguyệt là từ Nhan Dã nơi đó lấy được.

Nhan Dã đối với Kế Nguyệt thế nhưng là nói gì nghe nấy, hận không thể lại đem bản thân tim đều móc ra cho Kế Nguyệt, lại đem địa đồ phục chế một phần cho Kế Nguyệt, dường như cũng không có cái gì không bình thường.

Người nữ nhân này thật thật lợi hại a, trước đây không biết nàng là thế nào thoát khỏi kế gia. Phỏng chừng nàng cũng biết, phần này Mộc Nguyên Châu địa đồ đối với nàng không có bất kỳ tác dụng, nàng đơn giản lại đem địa đồ đưa cho Đổng Thương Liệt, mượn cơ hội lạy Đổng Thương Liệt vi sư. Không chỉ như thế, nàng còn lợi dụng Đổng Thương Liệt, lại đem nàng PR miễn phí, tìm một đạo lữ tư chất cùng chỗ dựa vững chắc cường đại.

Loại nữ nhân này có thể lợi dụng tất cả, đáng sợ a. Hiện tại cả Tiên Tôn đều bị nàng lợi dụng, xem nàng ngại ngùng xấu hổ hình dạng, phỏng chừng không ai tin tưởng đây là một kỹ nữ có tâm cơ.

- Người tỷ tỷ này thực sự là thật xinh đẹp.

Mạc Vô Kỵ bên người, Viêm Nguyệt Dung cũng không nhịn được khen.

Nàng nói là lời thật lòng, Kế Nguyệt dường như có chút xấu hổ tựa đầu hơi cúi xuống, lại lại có thể vừa đúng để cho người ta thấy nàng này thanh lệ thoát tục dung mạo.

Bình thường mặt trái xoan đã cho người ta một loại ham lợi cảm giác, Kế Nguyệt mặt trái xoan, hết lần này tới lần khác liền có một loại muốn nói còn nghĩ mỹ cảm, thật giống như bao phủ tại bên trong yên sa bình thường giống nhau.

Đông đảo tiên nhân có tư cách đã tại nóng lòng muốn thử, nếu không phải Đổng Thương Liệt không nói ra phương thức làm sao cầu thân, nói không chừng đều có người đứng ra.

- Lần này tiên môn đại hội liền đến đây kết thúc, sở dĩ vội vã, là bởi vì chúng ta không có khả năng trì hoãn quá nhiều thời gian. Phàm Lâm tốc độ rất nhanh, chúng ta phải tranh thủ tại trước khi hắn rời đi Vĩnh Anh Tiên Vực, lại đem tu vi khí tức của hắn tung ra ngoài. Vô luận như thế nào, cũng không có thể để cho Phàm Lâm rời khỏi. Đồng thời cũng không có thể trì hoãn đông đảo thiên tài tuấn kiệt đi Tiêm Giác Tiên Khư cơ hội.

Đổng Thương Liệt tuyên bố đại hội kết thúc, để cho rất nhiều người thất vọng là, hắn cũng không có ở chỗ này lựa chọn đạo lữ cho Kế Nguyệt.

Chính như hắn nói như vậy, lần này đại hội vội vã bắt đầu, vội vã kết thúc. Một câu cuối cùng không trì hoãn mọi người đi Tiêm Giác Tiên Khư cơ hội, càng làm cho rất nhiều người không hiểu.

Phòng nghị sự tiên nhân đều đứng lên, trên thực tế cũng không có mấy người có tâm tình tiếp tục ở tại chỗ này. Mộc Nguyên Châu tin tức ngược lại còn mà thôi, chủ yếu nhất là Thủy Nguyên Châu cùng 10 tấm Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh.

Đạt được bất luận cái gì một quả, thì có trông bước vào người khác nằm mơ đều khó mà xa cầu cao độ. Cộng thêm lấy đi những thứ này, chỉ là một Đại Chí Tiên, ai không tâm động?

- Kế Nguyệt tiên tử, tại hạ Bồng Hải Tiên Thành Tả Dật Tiên. Không biết tiên tử có thể hay không hãnh diện, cùng đi Định Xuyên Tức Lâu ngồi uống nước một chút?

Một cái giọng ôn hòa tại Mạc Vô Kỵ cách đó không xa vang lên.

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu đã nhìn thấy Tả Dật Tiên vóc người trung đẳng, trong lòng hắn cũng là có chút buồn cười.

Tả Dật Tiên là Thiếu thành chủ Bồng Hải Tiên Thành, cha hắn là thành chủ. Tên này tính tình rất tốt, ôn hòa, không kiêu không nóng nảy, Mạc Vô Kỵ đối với hắn cũng tương đối thưởng thức. Không chỉ như thế, còn là một cái Thiên Tài 7 sao. Đáng tiếc duy nhất chính là, tên này tướng mạo bình thường, không thế nào là anh tuấn.

Không có nghĩ tới tên này cư nhiên nhìn trúng Kế Nguyệt.

- Tả sư huynh mời, Kế Nguyệt tự nhiên không dám cự tuyệt...

Kế Nguyệt sắc mặt có chút đỏ bừng thấp giọng nói:

- Chỉ là, chỉ là...

Chỉ là mấy cái, nàng cũng không có chỉ là cái gì.

Mạc Vô Kỵ khẳng định người nữ nhân này biết lai lịch Tả Dật Tiên, nếu không, nàng trực tiếp cự tuyệt, đâu còn làm loại này lạt mềm buộc chặt?

- Kế Nguyệt tiên tử không cần lo lắng, ta chỉ là mời ngươi uống một chút tiên linh trà, xem phong cảnh Phong Xuyên Tiên Thành, không hơn.

Tả Dật Tiên hiển nhiên cũng là tay chơi, không phải là dạng gà mờ.

Ngược lại Kế Nguyệt cúi đầu, ừ một tiếng.

Tả Dật Tiên mừng rỡ:

- Vậy Kế Nguyệt tiên tử, chọn ngày không bằng gặp ngày, nếu không chúng ta bây giờ đi ngay Định Xuyên Tức Lâu? Dù sao tìm kiếm Thủy Mẫu Tinh cùng Thủy Nguyên Châu, cũng không phải chúng ta người như thế có thể làm được.

- Ân...

Kế Nguyệt lần nữa ừ một tiếng, chỉ là thanh âm so với trước một lần thấp hơn.

Mạc Vô Kỵ im lặng lắc đầu, hắn rất muốn truyền âm khuyên một cái Tả Dật Tiên, không nên chọc người nữ nhân này. Chỉ là nơi này cường giả nhiều lắm, hắn sợ chính bản thân không cẩn thận sẽ chọc cho một thân dâm khí.

- Tả sư huynh, ta nghe nói ngươi đi qua Phá Toái Giới bên trong Phá Toái Khư?

Kế Nguyệt đột ngột hỏi một câu.

Tả Dật Tiên hơi sững sờ, lập tức gật đầu nói:

- Đúng vậy, ta đích xác đi qua Phá Toái Khư.

- Vậy ngươi biết Nhan Dã sao? Ta nghe nói hắn cũng đi Phá Toái Khư...

Kế Nguyệt giọng nói có chút vội vàng hỏi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động, nữ nhân này thế nào còn đang hỏi thăm hắn? Hắn cố ý thả chậm cước bộ, muốn nghe một chút người nữ nhân này hỏi hắn là có ý gì.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 683: Bỗng Nghe Tin Dữ

Tả Dật Tiên sửng sốt thần, lập tức theo bản năng gật đầu:

- Biết.

- Hắn có đúng hay không đổi tên thành Mạc Vô Kỵ?

Kế Nguyệt vội vàng hỏi.

- Đúng vậy, nghe nói hắn không phải là Nhan Dã, vốn chính là Mạc Vô Kỵ.

Tả Dật Tiên lúng túng nói.

Mạc Vô Kỵ hắn há có thể không biết? Đây chính là tên gia hỏa kinh động bảy đại Tiên Vực đám mấy người đỉnh cấp đại tông môn. Không biết bị điều tra qua bao nhiêu lần, tên này hắn là từ Vĩnh Anh Tiên Vực phi thăng, sau đó dùng tên giả Nhan Dã. Thông qua tên Nhan Dã đi tới Tiêm Giác Tiên Khư, sau đó lại ở Tiêm Giác Tiên Khư trở thành tứ phẩm Tôn Cấp Đan Vương. Cái này cũng chưa tính, Mạc Vô Kỵ lại ở bên trong Phá Toái Giới nghiền ép đông đảo tám sao chín sao thiên tài, thành niềm kiêu ngạo của bọn họ Vĩnh Anh Tiên Vực.

Thế nhưng là tên này phong mang quá lộ, trở thành Tôn Cấp Đan Vương sau đó, lại ở Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu thu được thứ hạng cao, thậm chí còn bởi vậy đắc tội đông đảo cường giả.

Nếu như chỉ là như vậy cũng không có việc gì, dù sao Mạc Vô Kỵ còn là Đan Đạo Tiên Minh Tôn Cấp Đan Vương. Nhưng Mạc Vô Kỵ lại còn làm ra càng thêm chuyện đáng sợ, hắn liên tiếp giết người Lôi Tông,

Đại Kiếm Đạo, Đại Hạo Tiên Môn, để cho hắn trở thành tồn tại Tiên Giới người người gọi đánh. Căn cứ hắn nghe nói, có người nói Mạc Vô Kỵ tại Thiên Tiệm Tiên Thành cuốn đi Đại Khôn Phật Đăng, lại cùng người khác đi diệt Long tộc...

Thực ra mà nói, việc này, bất luận cái một món chuyện nào hắn nghe cũng kinh hồn táng đảm, hắn thực sự không thể tin được Mạc Vô Kỵ có thể làm ra nhiều chuyện đáng sợ như vậy.

Hắn không tin lại không được, dù sao vài đại tông môn liên thủ phát lệnh truy nã Mạc Vô Kỵ, này chẳng lẽ còn có giả?

- Quả thế...

Kế Nguyệt gần như là cắn răng tự nói một câu, nàng liền nói Nhan Dã bị nàng ăn gắt gao, làm sao lại đột nhiên có quyết đoán lớn như vậy, đối với nàng chẳng quan tâm, thì ra đổi người rồi.

Tên này dịch dung liên cả nàng đều nhìn không ra, thật là lợi hại dịch dung bản lĩnh...

A đù, không đúng...

Kế Nguyệt nghĩ tới đây, bỗng xoay người, nàng đang tìm Mạc Vô Kỵ. Trước nàng đầu tiên nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, trong lòng cư nhiên dâng lên một loại cổ quái tâm tình, đó chính là nàng hình như ra mắt người phàm bình thường không có nửa điểm ly kỳ giống nhau. Về sau loại cảm giác này bình thường hóa, nàng mất đi cái loại cảm giác quen thuộc này. Nếu mà liền tiếp tục như vậy, có một hai canh giờ nữa, nàng lại đem hoàn toàn quên mất người này.

Bây giờ muốn đến tên kia dịch dung bản lĩnh thật là lợi hại, nàng cư nhiên lần nữa nhớ lại hán tử kia dường như quen thuộc.

- Kế Nguyệt tiên tử, ngươi biết Thái Thượng Thiên muốn tại Tiêm Giác Tiên Khư tổ chức tuyển chọn thiên tài đệ tử?

Dường như cảm giác được Kế Nguyệt lực chú ý có chút không tập trung, Tả Dật Tiên nhanh chóng ở một bên tìm chủ đề nói.

Kế Nguyệt có chút tùy ý gật đầu:

- Nghe nói qua, không phi thường rõ ràng.

Tả Dật Tiên lập tức nói:

- Lần trước Chư Thần Tháp đóng sau đó, Thái Thượng Thiên khâm sứ ở bảy đại Tiên Vực chiêu thu một bộ phận đỉnh cấp thiên tài đi bồi dưỡng. Nghe nói gần nhất Thái Thượng Thiên Đạo Đế gần vượt qua tiên đạo cực hạn, lại sắp tiến vào một cái cấp độ khác. Tại trước khi Đạo Đế mới tiếp nhận chức vụ, hắn muốn vì Thái Thượng Thiên đào tạo càng nhiều hơn về sau người. Hơn nữa lần này cùng lần trước hạn chế bất đồng, lần này chỉ cần là thiên tài đạt tới bốn sao trở lên, liền có cơ hội tiến vào Thái Thượng Thiên...

- Thực sự?

Kế Nguyệt rốt cục bị Tả Dật Tiên hấp dẫn lực chú ý, nàng nhất tâm chỉ là tìm một kim quy đạo lữ. Tuy nói sư phụ nói với nàng Thái Thượng Thiên muốn tới chiêu thu đệ tử, nàng cũng không có lưu ý, dù sao tư chất của nàng vẫn thấp. Bây giờ nghe nói nàng cũng có tư cách, nàng tự nhiên kích động.

Tả Dật Tiên một vỗ ngực:

- Đương nhiên là thực sự, lần này đi tới Tiêm Giác Tiên Khư tham gia tuyển chọn toàn bộ là Tiên Giới thanh niên tuấn kiệt, Kế Nguyệt sư muội trẻ tuổi như vậy đã là Đại Ất Tiên, có rất cơ hội to lớn tiến vào Thái Thượng Thiên đâu nè. Nếu là sư muội muốn đi thử một chút, chúng ta có thể cùng đi a.

- Tốt, chúng ta cùng đi.

Kế Nguyệt không chút do dự liền đáp lời.

Thương cảm Tả Dật Tiên không biết trước đây Kế Nguyệt còn đem hắn liệt vào danh sách lốp dự phòng của lốp dự phòng, hiện tại xác nhận Thái Thượng Thiên chiêu thu đệ tử cả bốn sao thiên tài cũng có cơ hội, Tả Dật Tiên đã bị Kế Nguyệt vứt mẹ ra bãi rác rồi.

....

Vừa ly khai phủ thành chủ, Mạc Vô Kỵ liền dự định rời đi. Hắn tới nơi này vốn chính là giúp một chuyện, hiện tại giúp xong rời, tự nhiên phải đi.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Viêm Nguyệt Dung ông cố liền lần nữa đã đi tới:

- Tiểu Vũ, ngươi và vũ thiên tức khắc mang Dung nhi đi Tiêm Giác Tiên Khư.

- Ông cố, có chuyện gì không?

Viêm Nguyệt Dung vội vàng hỏi.

- Viêm Thiêm tiên hữu, hà tất đi vội vã đâu nè? Có chuyện gì mọi người tốt thương lượng.

Không đợi Viêm Nguyệt Dung ông cố nói chuyện, lại có một thanh âm truyền tới.

Kẻ tới vóc người không cao, mặt đỏ sậm, không có râu. Tu vi so với Viêm Nguyệt Dung ông cố Viêm Thiêm cao hơn, hắn là Tiên Tôn hậu kỳ.

Viêm Thiêm sắc mặt trầm xuống:

- Kim trạch tiên hữu, ta đã nói rồi, này tấm Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh không phải là Dung nhi lấy đi. Chính là ngươi tìm thêm đến ta, ta cũng không cách nào lấy ra cái Thủy Mẫu Tinh này cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ hiểu được, xem ra vẫn có rất nhiều người cho rằng này tấm Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh bị Viêm Nguyệt Dung lấy đi. Kim trạch mặt đỏ Tiên Tôn cười ha ha, chẳng nói đúng sai nói:

- Ta vẫn là câu nói kia, tiên hữu lúc nào suy nghĩ kỹ, lúc nào đều có thể tới tìm ta Ngao Kim Trạch. Ta lại trả thêm một cây cửu cấp tiên thú, một sừng của hổ một sừng.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm kinh hãi, người kia thật giàu có a. Cửu cấp tiên thú một sừng hổ trân quý nhất chính là cái sừng, chính là Hứa Tục Nhân đều không nhất định có loại này đỉnh cấp luyện khí bảo vật, Ngao Kim Trạch này lại có, không biết tên này tới cùng đến từ nơi nào.

- Dung nhi, chúng ta đi.

Viêm Thiêm thậm chí mặc kệ đáp lại Ngao Kim Trạch này, xoay người rời đi.

Ngao Kim Trạch cười hắc hắc, cũng không lại tiếp tục đuổi theo.

- Ông cố, người này thế nào không nói đạo lý như vậy?

Xa xa rời đi phủ thành chủ sau đó, Viêm Nguyệt Dung mới có hơi mất hứng nói một câu.

Viêm Thiêm thở dài:

- Không nói đạo lý? Có lẽ tại trong mắt hắn, hắn đã rất nói đạo lý. Người này là Việt Long Kim Giang cường giả, nơi này là Phong Xuyên Tiên Thành, tu vi của ta lại không thấp hơn so với hắn bao nhiêu. Nếu mà không ở Phong Xuyên Tiên Thành, hắn cũng không là như thế này ôn hòa, ta hoài nghi hắn sẽ trực tiếp động thủ. Dung nhi, vốn ta dự định để cho vũ thiên quản sự mang ngươi cùng Tiểu Vũ đi Tiêm Giác Tiên Khư. Xem ra ta chỉ có thể chính bản thân đi một chuyến, có người kia theo dõi, ta không yên tâm.

- Đi Tiêm Giác Tiên Khư làm cái gì?

Viêm Nguyệt Dung nhớ lại trước lời của ông cố.

- Nghe nói Thái Thượng Thiên muốn phải tiếp tục thu một phần thiên tài đệ tử, lần này điều kiện phóng rất rộng, chỉ cần thiên tài bốn sao trở lên liền có tư cách. Ta hi vọng ngươi có thể đi vào Thái Thượng Thiên, tại Thái Thượng Thiên tu luyện. Thái Thượng Thiên tu luyện, so với tại chính là Vĩnh Anh Tiên Vực mạnh hơn cũng không chỉ gấp trăm lần.

Viêm Thiêm giọng nói có chút trầm thấp, hiển nhiên trong lòng còn nghĩ tới chuyện gì.

- Tại sao muốn đi Thái Thượng Thiên? Ta đi theo ông cố bên người tu luyện không tốt sao?

Viêm Nguyệt Dung rất là không giải thích được.

Lần này không cần Viêm Thiêm nói chuyện, một bên Tiêu Tiểu Vũ liền giải thích:

- Tiểu thư, Thái Thượng Thiên vô luận là tài nguyên hay là thiên địa quy tắc đều hơn xa so với Tiên Giới. Ta nghe nói Thái Thượng Thiên là một cái hoàn chỉnh thế giới, cùng Tiên Giới vỡ vụn bất đồng. Ở nơi đó tu luyện, có thể làm ít lời nhiều.

Viêm Thiêm cũng nói:

- Nếu mà ngươi muốn đứng ở cao hơn địa phương, nhất định phải phải đi Thái Thượng Thiên. Bằng không dùng tư chất của ngươi, có thể đi tới ta trình độ này, chính là cực hạn trong cực hạn.

Nói đến đây dừng một chút, Viêm Thiêm tiếp tục nói:

- Ta đem bọn ngươi đưa đến Tiêm Giác Tiên Khư sau đó, ta muốn rời khỏi một chuyến. Dung nhi, có một chút ta phải nhắc nhở ngươi và Tiểu Vũ một tiếng. Lần này Thái Thượng Thiên người đến, sẽ mạnh mẽ mở ra

Phá Toái Giới tầng thứ mười bốn. Nhớ kỹ lời ta, vô luận như thế nào, các ngươi đều không thể vào Phá Toái Giới. Có biết hay không?

Phá Toái Giới tầng thứ tư sắp bị mở ra? Trong lòng Mạc Vô Kỵ nhưng có chút nóng bỏng. Phá Toái Giới tầng thứ ba, hắn chiếm được hàng loạt thứ tốt. Hắn Lịch Tiên Vương Đạo Quả cây chính là tại tầng thứ ba lấy được, Kim Nguyên Châu cũng là tại tầng thứ ba lấy được. Ngoài ra, Lạc Thư chương một cứu hắn mấy lần còn là đến từ tầng thứ ba.

Không chỉ như thế, hắn để ý nhất chính là tại bên trong Phá Toái Giới tầng thứ ba, có một cái Phá Toái Khư, bên trong Phá Toái Khư thậm chí có một đóa Nghiệp Hỏa Hồng Liên. Vô luận Nghiệp Hỏa Hồng Liên này thật hay giả, đây đều là vô thượng bảo vật.

Không được, Phá Toái Giới tầng thứ tư, hắn nhất định phải đi. Tiên Giới tài nguyên vốn là thiếu thốn, Phá Toái Giới loại địa phương này, có thể nói tụ tập Tiên Giới rất lớn một bộ phận đỉnh cấp bảo vật, nếu mà bỏ lỡ, đó mới là hối hận không kịp.

Xem ra mọi chuyện không cần phải gấp, đến lúc đó hắn lại truyền một tin tức trở về, để cho Phục Kinh Phượng cùng Liên Oanh Nhàn không cần chờ hắn.

Hắn ở nơi ở để lại một cái giới chỉ, trong giới chỉ có đầy đủ nhiều Ích Cốc Đan, cũng đủ hai người dùng.

- Ông cố, ta nghe nói bên trong Phá Toái Giới có thật nhiều bảo vật, năm đó cái kia Mạc Vô Kỵ còn ở trong đó chiếm được một gốc cây Lịch Tiên Vương Đạo Quả cây cùng bảy chương Lạc Thư đâu nè, vì sao không cho ta đi a?

Viêm Nguyệt Dung nghi ngờ hỏi.

Viêm Thiêm biết mình bảo bối này cháu cố gái người vẫn tại hắn che chở, đối với ngoại giới hiểm ác đáng sợ cũng không biết:

- Dung nhi, không phải là mỗi người đều là Mạc Vô Kỵ. Hắn phi thăng Tiên Giới mấy năm thời gian, là được một cái Tôn Cấp Đan Vương. Lại mấy năm, càng là thành một cái Tôn Cấp Đan Đế. Đối thủ của hắn là Lôi Tông, Đại Kiếm Đạo cái loại này cường hãn tiên môn. Đừng nói là ngươi, chính là ngươi ông cố ta, cũng không có loại này sức lực. Ngươi còn muốn cùng hắn so sánh sao?

- Ông cố, nếu mà ngươi gặp phải hắn, lẽ nào không giết chết hắn?

Viêm Nguyệt Dung rất là không giải thích được.

Viêm Thiêm tự giễu cười cười:

- Đại Tiên đế vây giết hắn, cũng để cho hắn thong dong rời khỏi. Ta chỉ là một Tiên Tôn, làm sao giết hắn? Nói cách khác, nếu mà ta gặp được hắn, ta chỉ sẽ cùng hắn giao hảo, mà không sẽ chọn đi giết hắn.

- Vì sao? Không phải nói người này hung ác độc địa độc ác, giết Tĩnh Tâm Am thầy trò, cướp đi Đại Khôn Phật Đăng, lại giết hắn ân nhân cứu mạng, còn có cùng người khác huyết tẩy Long tộc sao?

Viêm Nguyệt Dung nhíu mày.

Viêm Thiêm lắc đầu:

- Sau này ngươi sẽ hiểu, nếu là tương lai các ngươi nhìn thấy này Mạc Vô Kỵ, chỉ có thể giao hảo, không thể động còn lại bất kỳ ý niệm gì. Về phần phía ngoài nghe đồn, ngươi nghe qua thì thôi, chớ coi là thật.

Dùng Viêm Thiêm loại này lão yêu quái sống vô số năm, chuyện gì nhìn không ra? Loại này giá họa cùng dư luận, bất quá là để cho này Mạc Vô Kỵ không có chỗ ẩn thân mà thôi. Xét đến cùng, là vài Đại Tiên Môn mơ ước đồ đạc trên người Mạc Vô Kỵ.

- Sự thực bàn về đê tiện, Đại Kiếm Đạo càng là đê tiện, bắt không được Mạc Vô Kỵ, cư nhiên lại bắt một nữ tử chỉ có Kim Tiên mọi cách dằn vặt. Thật sự là không biết xấu hổ cực kỳ.

Một bên, Tiêu Tiểu Vũ bỗng nhiên ngắt lời nói một câu.

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, trong đầu ông một tiếng, một cổ cuồng nộ trực tiếp vọt tới đỉnh đầu...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 684: Đại Kiếm Đạo Kiếm Ngục

- Đại Hoang, ngươi làm sao vậy? Không thoải mái sao?

Vừa mới lúc này Viêm Nguyệt Dung quay đầu lại nhìn thấy Mạc Vô Kỵ phẫn nộ, nghi ngờ hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi, lắc đầu nói:

- Ta nghe ngươi nói sự tình về Mạc Vô Kỵ sau đó, ta rất phẫn nộ.

Viêm Nguyệt Dung liền vội vàng nói:

- Đại Hoang, ngươi là một phàm nhân, không nên suy nghĩ nhiều loại chuyện này. Hơn nữa ta ông cố nói, Mạc Vô Kỵ rất có thể là bị người ta vu oan đó.

- Dung nhi, đừng thảo luận nhiều loại chuyện này. Các ngươi cứ về nơi ở chờ ta, ta còn muốn phải đi ra ngoài có chút việc.

Viêm Thiêm đứng ở bên ngoài Định Xuyên Tức Lâu bảo Viêm Nguyệt Dung cùng Tiêu Tiểu Vũ đi vào trước sau đó, vội vã lại lần nữa trở về.

Viêm Thiêm đi rồi, ba người về tới gian phòng, Mạc Vô Kỵ mới hỏi:

- Đại muội tử, ngươi mới vừa nói Đại Kiếm Đạo đem bắt một Kim Tiên nữ tử, là chuyện gì xảy ra a? Đại Kiếm Đạo nghe tên này hình như tông môn rất lớn, Kim Tiên ta nghe người ta nói chỉ là mới vừa tiến vào Tiên Giới mà thôi. Một cái tông môn rất lớn tại sao muốn bắt một nữ tử vừa mới phi thăng Tiên Giới?

Viêm Nguyệt Dung che miệng cười khanh khách nói:

- Đại Hoang, ngươi gọi Tiểu Vũ tỷ là đại muội tử a?

Tiêu Tiểu Vũ ngược lại cũng không thèm để ý, Mạc Vô Kỵ cho nàng một quả Lịch Tiên Vương Đan, chính là nhận Mạc Vô Kỵ cái này người phàm làm ca ca, nàng cũng không thèm để ý.

Bởi vì trong lòng đối với Mạc Vô Kỵ phi thường cảm kích, cho nên nàng cũng không có không thèm để ý Mạc Vô Kỵ vấn đề, trái lại nghiêm túc hồi đáp:

- Mạc Vô Kỵ giết người của Đại Kiếm Đạo, khiêu khích Đại Kiếm Đạo tiên môn uy nghiêm. Về sau nghe nói Đại Kiếm Đạo thật vất vả tại một địa phương tên là Đại Ấp Tiên thành ngăn chặn hắn, sau cùng kế hoạch bị phá hủy trong tay một người nữ tử tên là Hàn Thanh Như. Nghe nói nàng kia cùng Mạc Vô Kỵ đã từng quen biết, lúc này mới liều chết đi ra nhắc nhở Mạc Vô Kỵ, để cho hắn rời đi Đại Ấp Tiên thành.

Lòng bàn tay Mạc Vô Kỵ đã bị móng tay bấm nát, hắn thật sự là quá ngây thơ rồi. Cư nhiên ảo tưởng mấy cái Đại Tiên đế nghĩ không ra mục đích của Hàn Thanh Như, còn ảo tưởng Hàn Thanh Như có thể rời khỏi. Hắn lúc này, cùng một con đà điểu có cái gì khác nhau?

Nếu mà Hàn Thanh Như có chuyện gì, hắn có thể tha thứ chính bản thân?

- Hàn Thanh Như thật là có tình có nghĩa!

Viêm Nguyệt Dung cảm thán nói.

- Đại Kiếm Đạo vì sao không giết nàng a?

Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ lại đem lửa giận trong lòng diễm nuốt xuống, tận lực để cho giọng của mình bằng phẳng hắn lên.

Tiêu Tiểu Vũ nghi ngờ nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, nàng cảm giác Mạc Vô Kỵ phản ứng dường như có chút kích động, nàng vẫn là hồi đáp:

- Đại Kiếm Đạo đem Hàn Thanh Như giam giữ ở tại kiếm ngục, kiếm ngục là ngục giam đáng sợ nhất của Đại Kiếm Đạo, người bị giam giữ tại cái chỗ này, thời thời khắc khắc đều đã bị kiếm khí xuyên tim đau đớn, linh hồn bị kiếm khí cắt kim loại, nhận hết dằn vặt nhưng không cách nào chết đi, Đại Hoang, ngươi làm sao vậy...

Tiêu Tiểu Vũ thấy Mạc Vô Kỵ đích xác không thích hợp, lúc này Mạc Vô Kỵ chẳng những hai mắt đỏ bừng, thậm chí nước mắt cuồn cuộn.

Viêm Nguyệt Dung cũng lau một cái hai mắt của mình nói:

- Không trách Đại Hoang, ta nghe trong lòng cũng rất khó chịu, Thanh Như tỷ tỷ này có tình có nghĩa, còn phải bị Đại Kiếm Đạo dằn vặt như vậy.

Kiếm khí xé hồn là đau đớn cỡ nào, kẻ làm tu sĩ quá rõ. Không muốn nói kiếm khí mỗi thời mỗi khắc đều xé hồn, chính là hồn phách bị một điểm thương tổn, cũng đủ để cho người ta đau đớn chết đi sống lại, loại đau đớn này không ai có thể nhịn được. Mạc Vô Kỵ dù luyện thể, cũng là luyện thân thể, mà không phải hồn phách.

Tiêu Tiểu Vũ so với Viêm Nguyệt Dung từng trải phải phong phú hơn nhiều, nàng thủy chung cảm giác Mạc Vô Kỵ tâm tình cùng Viêm Nguyệt Dung là bất đồng. Dù là đồng tình Hàn Thanh Như, cũng không đến mức thương tâm kích động như vậy sao?.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, nỗ lực bình phục một cái tâm tình của mình rồi mới lên tiếng:

- Ta có một tỷ tỷ cũng tên là Thanh Như, trước đây nếu mà không phải là có Thanh Như tỷ, ta đã sớm chết rồi. Cho nên ta nghe Hàn Thanh

Như cực khổ như vậy, trong lòng nghĩ tới chuyện lúc trước, có chút khó chịu.

Thì ra là như vậy, Tiêu Tiểu Vũ cùng Viêm Nguyệt Dung cũng có thể lĩnh hội Mạc Vô Kỵ tâm tình.

- Ai, không biết Mạc Vô Kỵ kia có đi cứu Hàn Thanh Như hay không, nàng thật sự là quá đáng thương.

Viêm Nguyệt Dung thở dài.

- Tuyệt đối không, Đại Kiếm Đạo thế nhưng là một tiên môn nhất đẳng. Người nhốt Hàn Thanh Như càng là tông chủ Đại Kiếm Đạo, Dịch Minh Hồ. Người này là Đại Tiên đế, thực lực mạnh tuyệt, chúng ta toàn bộ Vĩnh Anh Tiên Vực, có lẽ đều tìm không được một ai có thể cùng hắn chống đỡ được.

Tiêu Tiểu Vũ lắc đầu.

- Tiểu Vũ tỷ, nếu là Đại Kiếm Đạo Đại Tiên đế, như thế nào để cho Mạc Vô Kỵ chạy trốn a? Lẽ nào một cái Đại Tiên đế còn không bắt được Mạc Vô Kỵ? Mạc Vô Kỵ là thực lực gì? Lẽ nào cũng là Đại Tiên đế sao?

Viêm Nguyệt Dung nghi hoặc hỏi.

- Không phải, nghe nói Mạc Vô Kỵ chỉ là một Đại Ất Tiên mà thôi. Hơn nữa lúc đó vây giết Mạc Vô Kỵ, cũng không phải là chỉ có một người Dịch Minh Hồ. Trừ hắn ra, còn có Lôi Tông đệ nhất cao thủ Lôi Cốc Vân, Đại Hạo Tiên Môn trưởng lão Kim Vũ Sinh, còn có Đại Khôn Phật Tông Chuẩn Đế cường giả Quảng Hưng. Mạc Vô Kỵ là ở dưới bốn người này vây công mà chạy trốn.

Nghe được Tiêu Tiểu Vũ nói, Viêm Nguyệt Dung cũng hít một hơi hơi lạnh, một lúc lâu mới lên tiếng:

- Thật là lợi hại, không thể tin nổi.

Cũng không biết là nói Mạc Vô Kỵ lợi hại, hay là người vây công Mạc Vô Kỵ lợi hại.

Ba người trầm mặc xuống, một hồi lâu sau đó, Viêm Nguyệt Dung dường như nhớ ra cái gì đó, đột nhiên nói:

- Tiểu Vũ tỷ, ngươi nói lần này Phá Toái Giới tầng thứ tư mở ra, Đại Kiếm Đạo tông chủ có thể hay không đi qua?

Tiêu Tiểu Vũ gật đầu:

- Sẽ phải đi qua, tầng thứ ba xuất hiện bảo vật nhiều lắm, thậm chí ngay cả Lạc Thư tất cả đi ra. Ta nghĩ hắn là tầng thứ ba xuất hiện bảo vật quá mức nghịch thiên, lúc này mới kinh động người của Thái Thượng Thiên đến mạnh mẽ mở ra tầng thứ tư. Loại cơ duyên này xuất hiện, Đại Tiên đế cũng sẽ không bỏ qua.

- Ngươi nói Mạc Vô Kỵ này có thể hay không thừa dịp Đại Kiếm Đạo Tiên Đế cường giả không ở nhà, đi Đại Kiếm Đạo kiếm ngục cứu người?

Viêm Nguyệt Dung dường như vì mình nghĩ tới khả năng happy ending nhỏ nhoi có thể xảy ra.

Tiêu Tiểu Vũ im lặng nhìn Viêm Nguyệt Dung:

- Tiểu thư, ngươi cảm thấy Đại Kiếm Đạo tông chủ sẽ không nghĩ tới điều này sao? Chính là hắn không ở Đại Kiếm Đạo, Đại Kiếm Đạo kiếm ngục cũng là phòng bị sâm nghiêm.

- Đại muội tử, kiếm ngục rốt cuộc là một cái dạng gì tồn tại a?

Mạc Vô Kỵ đột nhiên ngắt lời hỏi một câu.

Tiêu Tiểu Vũ sắc mặt ngưng trọng:

- Nghe nói đó là một cái giới vực, ở bên trong giới vực này, mỗi thời mỗi khắc đều có vô cùng vô tận kiếm khí ngang dọc. Mỗi một người bị Đại Kiếm Đạo chộp tới kiếm ngục giam giữ, đều có thể có Đại Kiếm Đạo kiếm phù bảo vệ toàn thân...

- Tiểu Vũ tỷ? Nếu Đại Kiếm Đạo bắt người đi kiếm ngục, vì sao còn phải sử dụng kiếm phù bảo vệ toàn thân?

Tiêu Tiểu Vũ rất là không giải thích được.

Tiêu Tiểu Vũ than thở:

- Ngươi cho là Đại Kiếm Đạo lại đem người bắt vào kiếm ngục cứ như vậy để cho người ta tùy tiện chết sao? Kiếm phù cũng không phải chân chính bảo vệ ngươi, mà là cho ngươi thân thể cùng linh hồn thời khắc bị kiếm khí xé rách, nhưng lại chết không xong. Loại kiếm phù này cũng là có đẳng cấp, cấp bậc thấp nhất kiếm phù có thể cho người nhận hết bốn mươi chín ngày giày vò mà chết. Đẳng cấp cao nhất kiếm phù để cho người ta nhận hết 9999 năm kiếm khí xé hồn mà vong. Ngươi ngẫm lại xem, kiếm khí một tấc tấc cắt cách hồn phách Nguyên Thần của ngươi, một tấc tấc cắt máu thịt của ngươi, ngươi khát vọng nhất có lẽ không phải là sống, mà là chết đi...

- Thật là tàn nhẫn...

Viêm Nguyệt Dung rùng mình một cái.

- Cho nên Đại Kiếm Đạo kiếm ngục là ngục giam đáng sợ nhất tiên giới, không có một trong.

Tiêu Tiểu Vũ mặt không thay đổi hồi đáp.

Càng phẫn nộ càng lo lắng, Mạc Vô Kỵ ép buộc chính bản thân càng lạnh tĩnh:

- Đại muội tử, người bị giam áp trong kiếm ngục tùy thời có thể nói ra chuyện này sao?

- Tiến vào kiếm ngục sẽ không còn mệnh, cũng sẽ không trở ra. Kiếm ngục bị Đại Kiếm Đạo phát hiện sau đó, người bị giam áp đi vào, cũng không có ai đi ra.

Tiêu Tiểu Vũ đáp.

- Đại Kiếm Đạo không lo lắng người trong kiếm ngục sẽ chạy trốn?

Mạc Vô Kỵ ổn định.

Tiêu Tiểu Vũ im lặng nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ:

- Ta đã nói rồi, kiếm ngục là tử địa, ngươi chỉ muốn đi vào, vậy cũng chỉ có thể chờ chết, không có ngoại lệ. Cho nên tiến vào kiếm ngục sau đó, căn bản cũng không có người nào sẽ để ý ngươi, bởi vì ngươi đã là một cái người chết.

- Tiểu Vũ, lần này cám ơn ngươi, nếu không phải là ngươi hỗ trợ dẫn đi mấy tên kia, ta bộ xương già này căn bản là đợi không được tôn chủ lại đây.

Đang khi nói chuyện vũ thiên đi ra.

- Thiên thúc, thương thế của ngươi được rồi?

Tiêu Tiểu Vũ cũng rất là mừng rỡ.

Mạc Vô Kỵ lại một khắc đều đợi không được nữa, hắn ngắt lời nói:

- Dung nhi muội tử, tiểu Vũ đại muội tử, thiên thúc, ta phải đi, các ngươi bảo trọng nhiều a.

- A...

Viêm Nguyệt Dung kinh ngạc nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Đại Hoang, ngươi một phàm nhân muốn đi chỗ nào, không phải đã nói là cùng ta cùng đi sao?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu nói:

- Ta vốn là dự định chính bản thân xông pha một lần, các ngươi đều là tiên nhân, ta đi theo các ngươi bên người là một trói buộc, cũng làm cho ta mất đi lang bạt bản ý.

- Không được, không được.

Viêm Nguyệt Dung lắc đầu như trống lắc bình thường giống nhau:

- Ngươi một phàm nhân chạy loạn, đây chẳng qua là muốn chết mà thôi.

Vũ thiên nghe được Mạc Vô Kỵ gọi tiểu thư muội tử, gọi Tiêu tiểu Vũ đại muội tử, trong lòng kinh dị. Chỉ là tiểu thư cùng Tiêu Tiểu Vũ đều không cảm thấy đột ngột, cho nên hắn cũng không nói gì.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Cực Trạch Hải mới đúng là địa phương ta nên đi, tương lai ta sẽ ở Cực Trạch Hải thành lập địa bàn thuộc về ta. Tương lai các ngươi nếu mà nguyện ý, có thể đi Cực Trạch Hải tìm ta, ta đi đây.

Mạc Vô Kỵ nói xong, xoay người rời đi, không có nửa phần do dự. Phá Toái Giới tầng thứ tư nhiều hơn nữa thứ tốt, cũng không cách nào ngăn cản hắn đi cứu Thanh Như.

Viêm Nguyệt Dung còn muốn kéo Mạc Vô Kỵ, bị Tiêu Tiểu Vũ khuyên nhủ:

- Tiểu thư, mỗi người đều có giấc mộng cùng sinh hoạt của mình. Có lẽ tương lai chúng ta đi Cực Trạch Hải, thật đúng là có thể thấy Đại Hoang đâu nè? Để cho chính hắn đi ra ngoài lang bạt sao?? Như vậy hắn sẽ sống càng vui vẻ hơn một phần.

- Thế nhưng là...

Viêm Nguyệt Dung nói một cái thế nhưng là sau đó, đúng là vẫn còn để tay xuống, sau đó đi tới cửa nhìn bóng lưng Mạc Vô Kỵ dần dần biến mất tại nơi cửa chính.

- Đại Hoang, chính ngươi cũng bảo trọng.

Mạc Vô Kỵ bóng lưng triệt để biến mất, Viêm Nguyệt Dung mới tự lẩm bẩm một câu.

...

Mạc Vô Kỵ vừa ra Phong Xuyên Tiên Thành, liền tế xuất phi hành pháp bảo, dùng tốc độ nhanh nhất xông về Nguyên Duyên Tiên Thành.

Nguyên Duyên Tiên Thành có đến truyền tống trận La Lăng Tiên Vực, tại biết Hàn Thanh Như bị Đại Kiếm Đạo giam trong kiếm ngục, hắn hận không thể lập tức liền xuất hiện ở Đại Kiếm Đạo.

Vô luận Dịch Minh Hồ đem Hàn Thanh Như khóa trong kiếm ngục có phải là để hấp dẫn hắn đi qua hay không, vô luận Dịch Minh Hồ có đúng hay không đã rời đi Đại Kiếm Đạo, vô luận Đại Kiếm Đạo có đúng hay không là ám toán hắn, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không có nửa điểm do dự, hắn phải đi Đại Kiếm Đạo.

Hắn thà rằng để kiếm khí xé hồn hắn, cũng không muốn Hàn Thanh Như phải chịu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 685: Đại Đạo Không Dứt, Một Đường Sinh Cơ

Đại Kiếm Đạo.

Một trong tiên môn cao cấp nhất La Lăng Tiên Vực, có lẽ trong số đỉnh cấp Đại Tiên Môn, Đại Kiếm Đạo Tiên Đế cường giả chưa tính là nhiều nhất, nhưng Đại Kiếm Đạo tại La Lăng Tiên Vực sức chiến đấu tuyệt đối là cầm cờ đi trước. Cùng giai tiên nhân, Đại Kiếm Đạo kiếm tu vẫn là tốt hơn.

Không chỉ là La Lăng Tiên Vực, toàn bộ Tiên Giới, nhắc tới Đại Kiếm Đạo, số người không biết ít lại càng ít. Nơi này là kiếm đạo vô thượng tông môn, là thánh địa của tiên giới tìm kiếm kiếm đạo.

Đại Kiếm Đạo địa phương nổi danh nhất có ba cái, đầu tiên là Đại Kiếm Phong.

Đại Kiếm Phong không chỉ có riêng là một ngọn núi, mà là tượng trưng Đại Kiếm Đạo. Đại Kiếm Phong sở dĩ được gọi thế, là vì cái này ngọn núi từ hư không cắm xuống, thật giống như một thanh bảo kiếm bình thường giống nhau.

Chuôi cự kiếm này ẩn chứa vô cùng vô tận kiếm ý, kiếm ý này từ yếu đến mạnh, kéo bàng bạc. Mỗi một đệ tử Đại Kiếm Đạo, đều có thể ở chỗ này cảm ngộ kiếm ý. Càng lên cao, kiếm ý lại càng cường hãn. Tiến vào Đại Kiếm Đạo sau đó, có thể đi bao xa, chính là nhìn ngươi có thể ở Đại Kiếm Phong cảm ngộ cao bao nhiêu.

Cái thứ hai địa phương chính là kiếm ngục, kiếm ngục tuy không phải là ngục giam do con người kiến tạo, so với bất luận ngục giam nào càng

thêm đáng sợ và kinh khủng hơn. Bởi vì tiến vào ngục giam còn có một tia còn sống cơ hội, tiến vào kiếm ngục rồi, hữu tử vô sinh.

Chưa từng có nghe nói qua tiến vào Đại Kiếm Đạo kiếm ngục, còn có thể sống được tới. Kiếm ngục có kiếm khí xé rách, càng là cắt nát hồn phách, dù là tiên đế tiến vào rồi, cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Khác biệt duy nhất, đó chính là tại bên trong kiếm ngục kiên trì thời gian là bao lâu mà thôi.

Địa phương thứ ba nổi danh gọi Dịch Kiếm cốc.

Kỳ thực Dịch Kiếm cốc vốn là địa phương thủ hộ kiếm ngục cửa vào, về sau bởi vì kiếm ngục căn bản cũng không cần thủ hộ, vô luận là tiên nhân lợi hại cỡ nào, chỉ cần bị đưa vào kiếm ngục, liền không còn có cơ hội đi ra.

Cái chỗ này cũng chậm chậm tạo thành một nơi giao dịch, giao dịch đồ đạc chỉ có một loại, kiếm khí hoa cốt.

Kiếm khí hoa cốt chỉ có lớn chừng ngón cái, ngoại hình thoạt nhìn thật giống như một đóa hoa chưa nở bình thường giống nhau, chỉ sinh trưởng ở cửa vào kiếm ngục Dịch Kiếm cốc.

Loại hoa cốt này có thể đối địch, ở trong chiến đấu có thể trực tiếp xem như ám khí ném mạnh đi ra ngoài. Một khi hoa cốt bị ném mạnh đi ra ngoài, liền hóa thành kiếm khí công kích đối thủ. Ngoài ra, loại hoa cốt này còn có thể cảm ngộ kiếm ý.

Cũng chính vì vậy, kiếm khí hoa cốt rất được hoan nghênh. Kiếm khí hoa cốt chỉ có một địa phương mới có thể sinh thành, đó chính là kiếm ngục lối vào. Tại kiếm ngục tả hữu hai bên phân biệt có một mảnh không gian bị tách ra, kiếm khí hoa cốt ở nơi này không gian ngưng tụ.

Lâu ngày, cái chỗ này đã bị gọi thành Dịch Kiếm cốc, chỉ là chỗ chuyên môn giao dịch kiếm khí hoa cốt.

Kiếm khí hoa cốt thành hình thời gian bất định, từ một năm đến mấy trăm năm đều có. Thành hình thời gian càng dài, uy lực càng lớn, kiếm ý càng sâu áo. Cho nên, kiếm khí hoa cốt giá trị cũng là căn cứ thành hình thời gian mà định.

Tại Đại Kiếm Đạo Dịch Kiếm cốc, có một cái quy định cực kỳ hà khắc, đó chính là vô luận là ai, ngươi cũng không thể tới gần trong vòng không gian mười trượng trồng kiếm khí hoa cốt.

Chỉ cần ngươi đến gần trong vòng mười trượng, mặc kệ ngươi là thật tâm hay là vô tình, đều không hề lý do bị ném vào bên trong kiếm ngục.

Trên cơ bản tu sĩ Kiếm Cốc đều hiểu điều này quy tắc, tới nơi này tu sĩ, đều rất là tự giác giao dịch kiếm khí hoa cốt, sau đó cấp tốc rời đi.

Mạc Vô Kỵ đi tới ngoại vi Đại Kiếm Đạo, đã là bảy ngày sau.

Tức giận trong lòng càng mạnh, Mạc Vô Kỵ đại não càng lạnh tĩnh. Mấy ngày nay thời gian, hắn sớm đã làm xong đầy đủ chuẩn bị. Chính như trước Viêm Nguyệt Dung đã nói, hiện tại hắn đi Đại Kiếm Đạo là thời cơ thích hợp nhất. Đại Kiếm Đạo Tiên Đế Chuẩn Đế thậm chí đỉnh cấp Tiên Tôn đều đi Phá Toái Giới, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, bây giờ là thời điểm an toàn nhất.

Tiêu Tiểu Vũ cho rằng dù là Dịch Minh Hồ đi rồi, cũng sẽ không thả lỏng đối với Mạc Vô Kỵ quan tâm, sẽ chăm chú quản chế kiếm ngục, trên thực tế nàng thật đúng là đã đoán sai.

Dịch Minh Hồ căn bản cũng không cho rằng Mạc Vô Kỵ có thể ở ngắn thời gian ngắn ngủi khôi phục lại, cho nên trong vòng trăm năm, hắn không nghĩ đến Mạc Vô Kỵ sẽ len lén đến Đại Kiếm Đạo cứu người. Đây là hắn cẩn thận, định ở tại trăm năm, nếu mà dựa theo tư duy bình thường, chính là vạn năm cũng không nhất định có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Dù sao như Mạc Vô Kỵ loại trọng thương này, dù cho hậu trường là tiên đế, cũng không có nhiều như vậy đỉnh cấp tiên tài nhiên Mạc Vô Kỵ trong thời gian ngắn khôi phục lại. Hắn duy nhất không có nghĩ tới là, Mạc Vô Kỵ tu vi không cao, luyện thể cũng là tương đương với một cái Tiên Đế thân thể. Càng không nghĩ đến chính là, Mạc Vô Kỵ còn có Sinh Cơ Lạc cùng Hồng Mông Sinh Tức.

Cho nên Mạc Vô Kỵ không có dùng trăm năm, thậm chí ngay cả hai năm cũng không dùng đến đã tới rồi.

Những người khác đi Đại Kiếm Đạo kiếm ngục chẳng khác nào chịu chết, Mạc Vô Kỵ cho là hắn đi Đại Kiếm Đạo không phải để chịu chết.

Tiến vào Đại Kiếm Đạo, hắn sớm đã lên kế hoạch làm chuyện gì, đệ nhất hắn muốn đi vào kiếm ngục. Ngoại trừ từ chỗ Tiêu Tiểu Vũ nghe được sự tình có liên quan kiếm ngục, tới ngoại vi Đại Kiếm Đạo, Mạc Vô Kỵ càng là âm thầm điều tra một phen.

Kiếm ngục đích thật là cùng Tiêu Tiểu Vũ nói như vậy, trong đó vô tận kiếm khí sẽ đối với thân thể cùng hồn phách tiến hành xé rách.Mạc Vô Kỵ là thần thể, Tiên Giới có mấy người là thần thể? Rồi lại nói hắn lại có cao cấp nhất công pháp luyện thể, kiếm khí xé rách thân thể với hắn mà nói nhiều nhất là nổi khổ da thịt, hắn căn bản cũng không lưu ý.

Về phần xé rách hồn phách, Mạc Vô Kỵ càng là không thèm để ý. Hồn phách ngưng tụ Nguyên Thần, xé rách hồn phách là từ Nguyên Thần bắt đầu. Hắn thần thể phàm thai, không Tu Nguyên thần, chỉ có vô tận màu tím đại thức hải. Loại này xé rách với hắn mà nói, cũng không thèm để ý.

Hắn chỉ cần đi vào kiếm ngục, bước đầu tiên liền thành công rồi.

Đại Kiếm Đạo đối với mỗi một người tiến vào kiếm ngục sẽ nhận một cái kiếm phù hộ thân, cái kiếm phù này chẳng những có thể bảo vệ ngươi có một hơi thở, còn có thể tăng cường kiếm khí Phệ Hồn cùng phệ

thể cường độ, chính là tăng kiếm khí đối với ngươi dằn vặt, hết lần này tới lần khác lại không cho ngươi chết đi.

Mạc Vô Kỵ là thần thể, không Tu Nguyên thần, hắn cũng không muốn vô duyên vô cớ bị đỉnh cấp kiếm phù bảo vệ, gặp vô cùng vô tận kiếm khí ăn mòn. Cho nên bước thứ hai, hắn muốn người sẽ đưa hắn tiến vào kiếm ngục coi rẻ hắn, thậm chí coi rẻ đến dùng cấp thấp nhất kiếm phù tại trên người hắn.

Bước thứ ba là tìm kiếm Hàn Thanh Như, cái này là phải đi vào kiếm ngục bên trong mới có thể nhìn xem tình huống. Bước thứ tư là tìm đến Hàn Thanh Như sau đó, làm sao rời đi kiếm ngục.

Căn cứ ghi chép kiếm ngục từ trước tới nay, nghe đồn tiến vào kiếm ngục, cho tới bây giờ cũng không có người sống rời đi. Bất quá Mạc Vô Kỵ không quá tin tưởng, hắn tu đạo đến nay càng là hiểu rõ một cái đạo lý, bất cứ chuyện gì đều có một đường sinh cơ. Tại bên trong vũ trụ mênh mông, không tồn tại không hề sinh cơ tuyệt cảnh. Ngươi cảm thấy không hề sinh cơ, đó là bởi vì ngươi còn không có tìm được sinh cơ, hoặc là ngươi số mệnh không có sinh cơ.

Mạc Vô Kỵ sáng tạo Bất Hủ Phàm Nhân đạo, mở người phàm tu luyện một đường, đối với thiên địa đại đạo hiểu càng là từ từ tinh thâm.

Hắn cho rằng vô luận là Đại Kiếm Đạo che giấu kiếm ngục có sinh cơ, hay là tu sĩ tiến vào kiếm ngục đến nay không có bất kỳ một người tìm được sinh cơ, cũng không thể gạt bỏ sinh cơ tồn tại bên trong đó.

Thiên địa đại đạo, không có cực hạn tử vong cảnh, một khi tới rồi cực hạn, vậy thì sẽ diễn sinh ra một đường sinh cơ. Đây là sự hiểu biết của Mạc Vô Kỵ đối với thiên địa đại đạo, cũng chính là bởi vì loại này hiểu, hắn mới có thể khai sáng ra người phàm tu tiên đại đạo. Bằng không, người phàm tuyệt Linh Căn, làm sao tu tiên? Đích xác người phàm còn có thể tu võ, nhưng tu võ không phải là tiên đạo, cùng tu tiên khác nhau rất lớn.

Đồng dạng Mạc Vô Kỵ tin tưởng vững chắc, cơ hội lúc nào cũng lưu lại cho người chuẩn bị. Dù cho tu vi của hắn không đủ, trước khi hắn khi tiến vào kiếm ngục, cũng phải đem này ít khả năng thành công chuẩn bị toàn bộ một phen.

Bảy ngày, cộng thêm thời gian đi đường, Mạc Vô Kỵ luyện chế một đống truyền tống trận bàn. Từ thời điểm hắn tiến vào Đại Kiếm Đạo vòng ngoài, liền bắt đầu len lén để đặt truyền tống trận bàn. Vô luận những thứ truyền tống trận bàn này có đúng hay không hữu dụng, hắn đều trước luyện chế ra rồi lại nói.

Ngoài Dịch Kiếm cốc, mới vừa tới đến nơi này, Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn Đại Kiếm Phong cao vót trong mây, trong lòng quyết định, chỉ cần hắn có cơ hội, nhất định phải lại đem Đại Kiếm Phong này hủy diệt.

Căn cứ Mạc Vô Kỵ lấy được tin tức, muốn đi vào kiếm ngục, phương pháp đơn giản nhất trực tiếp, chính là xông vào không gian trồng kiếm khí hoa cốt.

Để cho tiện Tiên Giới tu sĩ Lai Dịch Kiếm Cốc giao dịch kiếm khí hoa cốt, Dịch Kiếm cốc ở vào phía ngoài nhất Đại Kiếm Đạo.

Dịch Kiếm cốc cũng không có người canh giữ, bởi vì nơi này là một cái nơi giao dịch, người đến người đi coi như là náo nhiệt. Mạc Vô Kỵ đi theo đoàn người, rất dễ đi tới bên trong Dịch Kiếm cốc.

Toàn bộ Dịch Kiếm cốc thật giống như một cái loại phường thị nhỏ bình thường giống nhau, nơi này có tức lâu, hiệu cầm đồ, quán rượu... Đương nhiên, lớn nhất kiến trúc chính là Dịch Kiếm lâu.

Bất luận tu sĩ nào muốn mua kiếm khí hoa cốt, chỉ cần đi vào Dịch Kiếm lâu liền có thể. Nếu là tiên tinh thiếu, xuất môn quẹo trái có hiệu cầm đồ. Bởi vì kiếm khí hoa cốt rất là trân quý, rất nhiều tu sĩ muốn mua một phần kiếm khí hoa cốt niên đại lâu đời, ở nơi này chậm rãi chờ kiếm khí hoa cốt thành hình.

Dịch Kiếm lâu coi như là một dãy nhà phía sau nhất Dịch Kiếm cốc, phía sau chính là một sợi tơ hồng, sau hồng tuyến chính là không gian thành hình kiếm khí hoa cốt. Chỗ đó tại Đại Kiếm Đạo là không cho phép bất luận kẻ nào vượt qua.

Thời khắc này Mạc Vô Kỵ biến thành một lưu lạc tiên nhân có chút lạc phách, cảnh giới chỉ có Kim Tiên hậu kỳ, vác sau lưng một thanh tam phẩm tiên khí trường kiếm. Vỏ kiếm có chút tối nhạt, từ vẻ ngoài xem lên, thanh kiếm này theo chủ nhân đã có một phần niên đại.

Tóc của hắn thoáng lộ ra có chút lăng loạn, dung mạo coi như là anh tuấn, một thân áo gai cho thấy Mạc Vô Kỵ là một cái khổ tu kiếm tiên.

- Ta muốn kiếm khí hoa cốt.

Mạc Vô Kỵ đi vào Dịch Kiếm lâu, đi tới phía ngoài nhất trước cửa sổ giao dịch, giọng nói chuyện có chút ngắn gọn, tay càng là khẩn trương siết chặt nắm tay.

Bên trong quầy tiểu nhị nhìn thấy Mạc Vô Kỵ khẩn trương, cười một cái nói:

- Đạo hữu, đi tới Dịch Kiếm cốc không cần khẩn trương, nơi này không có bất kỳ người nào dám đối với ngươi động thủ. Nếu mà ngươi là muốn kiếm khí hoa cốt 1 năm tuổi, giá tiền là 3...

Tiểu nhị nói bỗng nhiên dừng lại, ánh mắt hắn có chút đăm đăm nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ hộp ngọc trong tay. Mạc Vô Kỵ hộp ngọc trong tay đã mở ra, bên trong nằm ngửa một quả xanh nhạt tiên quả. Làm một người tiểu nhị Dịch Kiếm cốc, hắn tu vi không tính là cao, thế nhưng ánh mắt tuyệt đối không thấp.

Hắn vừa nhìn thấy trái cây đó liền nhận ra được, đây là một quả Bách Lạc Vô Diệp Quả.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 686: Vào Kiếm Ngục

Bách Lạc Vô Diệp Quả thế nhưng là bát cấp tiên quả a, loại bảo vật này có thể gặp không thể cầu. Bách Lạc Vô Diệp Quả tác dụng lớn nhất chính là có thể luyện chế tiên lạc niết bàn đan, tiên lạc niết bàn đan là vật gì? Đó là bảo bối ngay cả Linh Lạc của Tiên Vương, thậm chí Tiên Tôn đều có thể chữa trị.

Ngày hôm nay, hắn cư nhiên ở chỗ này nhìn thấy một quả Bách Lạc Vô Diệp Quả.

- Cái trái cây này có thể đổi kiếm khí hoa cốt bao nhiêu niên đại?

Mạc Vô Kỵ giọng nói có chút gấp, lộ ra rất là bất an. Nói xong câu đó sau đó, hắn lập tức liền đậy nắp hộp lại, nắm trong tay thật chặt.

- Vị tiên hữu này, ngươi chờ chút.

Tiểu nhị nói xong, dùng tốc độ nhanh nhất gửi đi một đạo tin tức ra ngoài.

Chăm chú chỉ chốc lát thời gian, một người Đại Ất Tiên mang mũ thấp, mặc áo trắng liền vội vã chạy tới.

Không đợi này Đại Ất Tiên nói chuyện, tiểu nhị kia liền chỉ vào Mạc Vô Kỵ làm một cái ánh mắt.

Đại Ất Tiên đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền:

- Ngươi chuẩn bị dùng ngươi tiên linh thảo đổi lấy dạng gì kiếm khí hoa cốt?

- Ta dự định đổi lấy kiếm khí hoa cốt trăm năm...

Mạc Vô Kỵ do dự một chút, không xác định nói. Nói xong, hắn lần nữa lại đem Bách Lạc Vô Diệp Quả mở ra, để cho Đại Ất Tiên nhìn thoáng qua.

Mạc Vô Kỵ thân vác trường kiếm, rõ ràng cho thấy một cái kiếm tu. Kiếm tu ở chỗ này muốn đổi lấy trăm năm kiếm khí hoa cốt, đây là nhân chi thường tình.

Luận giá trị, trong tay Mạc Vô Kỵ có Bách Lạc Vô Diệp Quả so với trăm năm kiếm khí hoa cốt phải quý hơn nhiều. Nhưng Đại Kiếm Đạo trao đổi đi ra kiếm khí hoa cốt, trên căn bản là năm mươi năm trở xuống. Cao hơn năm mươi năm, trên cơ bản lưu cho đệ tử Đại Kiếm Đạo sử dụng.

- Thực sự là rất xin lỗi, vị tiên hữu này, ngươi trái cây tối đa có thể trao đổi năm mươi năm kiếm khí hoa cốt...

- Nga... Quên đi.

Mạc Vô Kỵ trong mắt lộ ra thất vọng, xoay người rời đi.

- Chờ một chút...

Đại Ất Tiên gọi lại Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi có thể không lại đem tiên quả trong tay ngươi cho ta xem?

- Ngươi muốn làm gì?

Mạc Vô Kỵ cảnh giác nhìn này Đại Ất Tiên, đồng thời lui về phía sau ra khỏi Dịch Kiếm lâu.

Đại Ất Tiên liền vội vàng tiến lên nói:

- Ngươi không cần lo lắng, ta chỉ là xem mà thôi, xác nhận một chút tấm tiên quả trong tay ngươi.

Mạc Vô Kỵ trên mặt biểu tình toàn bộ là không tin, hắn chăm chú nhìn chằm chằm Đại Ất Tiên, sau đó cấp tốc lui về phía sau.

Đại Ất Tiên thấy Mạc Vô Kỵ rút đi phương hướng lại là địa phương trồng kiếm khí hoa cốt, há mồm liền muốn kêu to. Bất quá lập tức hắn dường như lại nhớ ra cái gì đó, nhanh chóng nói:

- Ngươi đứng lại, nơi này ngươi không thể tùy tiện đi loạn.

Mạc Vô Kỵ trên mặt kinh hoảng biểu tình càng sâu, lui ra phía sau tốc độ lại nhanh không ít.

- Dừng lại, ngươi đã tiến vào trong vòng mười trượng chỗ trồng kiếm khí hoa cốt, ngươi quả thực muốn chết...

Đại Ất Tiên tức giận mắng.

Mạc Vô Kỵ nhất thời lộ ra kinh sợ, nhanh chóng ngừng lại, hắn kinh hoàng nhìn phía sau cách đó không xa không gian đào tạo kiếm khí hoa cốt, giọng nói có chút run rẩy nói:

- Ta, ta không phải là cố ý...

- Vô luận ngươi là vô tình hay là cố ý, ngươi đã xông vào Đại Kiếm Đạo cấm địa...

Một cái thanh âm lạnh như băng truyền ra, tiếp theo một bàn tay to tiên nguyên bắt lại đây.

Mạc Vô Kỵ ngơ ngác nhìn cái tay này bao phủ hắn lại, hắn dường như hoàn toàn không có khả năng nhúc nhích.

Tiên nguyên bàn tay to trong nháy mắt khóa lại Mạc Vô Kỵ, Đại Ất Tiên theo Mạc Vô Kỵ liền vội vàng tiến lên, trương tay liền đem hộp ngọc trong tay Mạc Vô Kỵ bắt lại, thuận tiện còn đem giới chỉ trong tay Mạc Vô Kỵ lấy đi, rồi mới lên tiếng:

- Sư huynh, người này đã thúc thủ chịu trói, đồ đạc tịch thu.

Mạc Vô Kỵ Trữ Nguyên Lạc thần niệm đánh dấu cũng vào giờ khắc này khắc vào trên người Đại Ất Tiên, mặc dù trong giới chỉ hắn đồ đạc cộng lại cũng chưa tới một trăm tiên tinh, nhưng cầm vật của hắn tương lai cuối cùng là phải trả.

- Ân!

Một người Đại La Tiên hậu kỳ đi ra, hắn nhàn nhạt nhìn lướt qua Mạc Vô Kỵ:

- Chỉ là một Kim Tiên, cũng dám xông kiếm khí hoa cốt, đừng lãng phí kiếm phù của ta, cút vào cho ta.

Đại La Tiên này nói xong, lấy ra một quả ngọc phù vẽ một cái, tại giữa hai mảnh kiếm khí hoa cốt không gian xuất hiện một cái khe nứt đen như mực, Đại La Tiên nắm lên Mạc Vô Kỵ cả kiếm phù đều lười hạ xuống, trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ ném vào cái khe đen thui.

Mạc Vô Kỵ gần như là trong nháy mắt tiến vào khe nứt, liền ở bên ngoài bỏ lại một quả truyền tống trận bàn khắc ẩn nấp trận văn.

...

Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào thực địa, phía sau tất cả tình cảnh thần niệm lại cũng thấy không rõ lắm.

Không đợi hắn tại tại chỗ làm một cái thần niệm ấn ký, từng đạo kiếm khí trực tiếp quét tới, dù cho Mạc Vô Kỵ là thần thể, cũng bị vài đạo kiếm khí này trực tiếp cắt ra vài đạo vết máu.

Ngoài ra, hắn lại không có bất kỳ thứ gì không khỏe.

Mạc Vô Kỵ hơi thở phào nhẹ nhõm, hắn cảm giác được vài đạo thần niệm đều không nhìn thấy kiếm khí trực tiếp quét vào thức hải của hắn,

chỉ là hắn căn bản cũng không có Nguyên Thần, thức hải khổng lồ màu tím trực tiếp lại đem vài đạo kiếm khí này nuốt hết.

Quả nhiên không cách nào làm gì hắn, xem ra thần thể chính là một cái bảo đảm, bảo đảm hắn ở chỗ này căn bản cũng không chịu kiếm khí xé rách.

- PHỐC PHỐC!

Lại là vài đạo kiếm khí lại đây, Mạc Vô Kỵ trên thân thể nhiều hơn nữa vài đạo vết máu.

Mạc Vô Kỵ kinh dị ngừng lại, hắn cúi đầu phát hiện những thứ kiếm khí này dĩ nhiên đối với y phục của hắn không có nửa phần thương tổn, chỉ là xé rách da thịt của hắn.

Mạc Vô Kỵ đơn giản nhắm mắt lại, lúc này kiếm khí bộc phát nhiều hơn. Mạc Vô Kỵ vốn là không có kiếm phù tại thân, kiếm khí không có hướng dẫn, mỗi một đạo đều cơ hồ là hướng về phía mạng nhỏ của Mạc Vô Kỵ mà đến.

Nửa nén hương sau, Mạc Vô Kỵ liền hiểu là chuyện gì xảy ra.

Những thứ kiếm khí này thật là tà môn, chúng nó thật giống như có thể nhận rõ linh hồn hoặc là sinh cơ bình thường giống nhau. Y phục của hắn hoặc là pháp bảo không có sinh cơ, kiếm khí căn bản cũng không quản không hỏi. Mà thân thể của hắn cùng thức hải là có sinh cơ, cho nên kiếm khí trực tiếp vừa vào thức hải của hắn cùng thân thể, thậm chí ngay cả quần áo đều không bất kỳ tổn thương gì.

Nói cách khác, coi như là có đỉnh cấp pháp bảo tại cái chỗ này, cũng đỡ không được những thứ này kiếm khí xé rách. Trừ phi ngươi có một cái thế giới so với mảnh không gian này cao hơn cấp, ngươi tiến vào thế giới sau đó, những thứ này kiếm khí không cách nào tìm được sự tồn tại của ngươi, mới có thể né tránh kiếm khí.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ mà sợ, may là hắn không có Nguyên Thần, trong thức hải màu tím hồ lớn, vô luận có bao nhiêu kiếm khí đến đều có thể cắn nuốt hết. Nếu là hắn có Nguyên Thần, sợ rằng lúc này sớm bị kiếm khí xé rách muốn sống không được.

Sau một nén hương, Mạc Vô Kỵ liền dần dần thích ứng nơi này kiếm khí. Hắn phát hiện tới đây kiếm khí cường độ cũng không phải mỗi thời mỗi khắc đều giống nhau, thỉnh thoảng có so với bình thường kiếm khí cường đại gấp đôi thậm chí gấp mấy lần kiếm khí hoành quét tới.

Một khi Mạc Vô Kỵ thích ứng nơi này kiếm khí, lại lớn mạnh một chút kiếm khí, cũng chỉ có thể trợ giúp hắn luyện thể.

Tiếc nuối là, Mạc Vô Kỵ thân thể đã cường đại đến tình cảnh tối đa. Tại Tiên Giới, muốn tìm được hoàn cảnh để cho thần thể còn tiến một bước luyện thể thật đúng là không nhiều lắm.

Không hề bị kiếm khí ảnh hưởng, thần niệm của Mạc Vô Kỵ cũng dần dần thẩm thấu đi ra ngoài, thần niệm của hắn cũng không thể quét ra quá xa, diện tích mười dặm đã cực hạn. Mạc Vô Kỵ còn phát hiện một cái tưởng tượng kỳ quái, cái chỗ này không gian tầm nhìn sai biệt rất lớn. Có địa phương đưa tay không thấy được năm ngón, có địa phương u tối, còn có địa phương thậm chí tựa cùng trời đầy mây bình thường giống nhau, tầm nhìn phi thường cao. Hắn thậm chí còn thấy một mảnh hồng mờ mịt không gian, nơi này giống như là một khối màu đỏ sậm bố che đậy lên, lại đem toàn bộ không gian làm nổi bật thành màu đỏ.

Chung quanh địa thế cũng rất là kỳ quái, cũng không phải là bình nguyên, cũng không có đột ngột sơn cốc.

Mạc Vô Kỵ lại đem truyền tin châu có tin tức của Hàn Thanh Như đeo ở trên cổ tay, cái truyền tin châu này là lúc trước hắn và nàng ở Vĩnh Anh Giác trao đổi, có thể cảm ứng được phạm vi cực thấp. Dù cho Mạc Vô Kỵ hiện tại là Đại La Tiên, phạm vi cảm ứng được cũng sẽ không cao hơn trăm dặm.

Thần niệm bị hạn chế, dù cho Mạc Vô Kỵ tiến vào kiếm ngục, trong lòng hắn cũng không có nửa phần vui vẻ. Hắn có thể cảm thụ được kiếm ngục địa vực rộng cực kỳ mênh mông, một cái giới vực rộng mênh mông như vậy, thần niệm lại bị hạn chế, hắn có lẽ mất mấy trăm năm cũng không nhất định có thể tìm tới Hàn Thanh Như.

Lúc này Mạc Vô Kỵ chỉ mong mỏi Hàn Thanh Như có thể đem tấm truyền tin châu này cũng mang ở trong tay, nói như vậy, hắn còn có thể có một tia hi vọng.

Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ hắn là trước đi bên nào tìm kiếm, một đạo thân ảnh nhanh chóng vọt tới. Đây là một người? Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì xác định, đây chính là một người tu sĩ. Chỉ là hô hấp thời gian, tên tu sĩ này liền đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ.

Dù cho Mạc Vô Kỵ đã biết nhiều lắm sự tình sợ hãi, lúc này hắn cũng là theo bản năng lui về sau mấy bước. Cùng với nói kẻ xông tới là một người, còn không bằng nói là một cái bộ xương khô.

Trên mặt hắn hầu như không có một mảnh thịt, đầu khớp xương đều bị kiếm khí kéo từng đạo vết tích. Y phục trên người càng là nhuộm thành màu tương, như vỏ cây cứng rắn treo ở trên người bình thường giống nhau. Không chỉ như thế, dường như có một thanh đao sắc bén thời khắc đang đào lấy ngũ tạng lục phủ của hắn vậy, trong ánh mắt sứt mẻ của hắn tất cả đều là đau đớn cùng dày vò.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, hắn đau đớn xa xa hơn dùng một cây đao quặn lấy ngũ tạng lục phủ, bởi vì đó là đao khí tại thời thời khắc khắc xé rách nguyên thần của hắn. Thấy dáng dấp người này thống khổ, Mạc Vô Kỵ càng là tâm như lửa đốt, hận không thể lập tức tìm đến Hàn Thanh Như.

Người này vốn đang dự định từ bên người Mạc Vô Kỵ tiến lên, khi hắn thấy Mạc Vô Kỵ bình yên vô sự sau đó, lập tức kinh dị ngừng lại, hai mắt nhìn Mạc Vô Kỵ trừng trừng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 687: Bình An Đẳng Sơn Và Kiếm Khí Hà

- Ngươi làm sao lại không có việc gì?

Nam tử này đột nhiên hỏi, chỉ là hắn nói chuyện có chút dẹo dẹo, mồm miệng không rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ lui về phía sau mấy bước, rất là đề phòng nhìn chằm chằm nam tử này chỉ còn lại có bộ xương khô hỏi:

- Ngươi là ai? người bị giam áp ở chỗ này đại thể ở địa phương nào rồi?

Sở dĩ đề phòng, là bởi vì nam tử trước mắt này tu vi rất mạnh, Mạc Vô Kỵ suy đoán đối phương là một Tiên Tôn.

- Hé hé hé...

Nam tử một tiếng tiếng cười chói tai, tiếp theo vươn xương tay vết tích loang lổ chụp vào Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích chính là một kích đánh xuống, Bán Nguyệt Trọng Kích ngưng tụ ra một đạo Bán Nguyệt Kích mang, đánh vào bàn tay khô héo lòi xương.

- Ầm!

Tiên nguyên nổ bể ra, Mạc Vô Kỵ trực tiếp bị đánh bay ra ngoài. Tại Mạc Vô Kỵ xuất thủ đồng thời, một đạo kiếm khí bên trong kiếm ngục trực tiếp vọt vào trong Mạc Vô Kỵ xương cốt, cũng may Mạc Vô Kỵ

thân thể cường đại đến tình cảnh không thể tưởng tượng nổi, một đạo kiếm khí chỉ làm cho hắn một chút nhục thể đau đớn.

Nam tử xương khô ngây người nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, một lát sau, tay hắn phát sinh "Răng rắc!" Một tiếng, trực tiếp gãy lìa một đầu ngón tay.

Không phải là hắn không bằng Mạc Vô Kỵ, mà là hắn tại kiếm ngục bị kiếm khí ăn mòn vô số năm, chính là hiện tại cũng thời thời khắc khắc bị kiếm khí trong kiếm ngục xé rách ăn mòn. Loại này xé rách không chỉ là thân thể, còn có nguyên thần của hắn hồn phách. Mỗi lần vận chuyển tiên nguyên động thủ, loại kiếm khí xé rách này càng tăng lên gấp bội.

Mạc Vô Kỵ lại bất đồng, hắn chẳng những trên người không có kiếm phù, thậm chí ngay cả kiếm khí nơi này đối với hắn cũng không có ảnh hưởng. Có thể nói ở chỗ này, hắn tương đương với một cái Tiên Tôn. Hoặc là nói, so với Tiên Tôn, hắn bản thân có thực lực tự do lớn hơn. Cho dù là động thủ, kiếm khí thành tăng lên gấp bội, đối với hắn thần thể luyện thể vẫn là không có ảnh hưởng.

Bay đi hơn mười trượng, Mạc Vô Kỵ rơi ở trên mặt đất, trong lòng cũng là đại định. Tiên Tôn thực lực căn bản không có gì lạ, đối với hắn không có bao nhiêu uy hiếp.

- Tiền bối, cầu xin ngươi dẫn ta theo, ta nguyện ý đi theo tiền bối làm tùy tùng...

Khô lâu này nam tử bỗng nhiên quỳ rạp xuống đất, nói ra liên tiếp làm cho Mạc Vô Kỵ trợn mắt hốc mồm.

Tại trong mắt hắn, Mạc Vô Kỵ cùng hắn đối chiến có thể chiếm thượng phong, đó chính là tiền bối. Về phần thực lực của chính hắn hiện tại còn lại mấy thành, cũng không tại trong lo nghĩ của hắn.

Đường đường một Tiên Tôn, cư nhiên quỳ xuống đối với hắn một Đại La Tiên, không tầm thường chút nào, đây quả thực làm cho Mạc Vô

Kỵ không thể tin được. Không muốn nói hắn là Đại La Tiên, dù cho hắn là Chuẩn Đế, thậm chí là Tiên Đế. Cũng không cách nào làm cho một cái Tiên Tôn cam tâm tình nguyện quỳ xuống.

Bất kỳ một Tiên Vương hay Tiên Tôn, đều có tôn nghiêm thuộc về của mình. Có đôi khi bọn họ thà rằng đi tìm chết, cũng không muốn quỳ gối quỳ xuống.

Mạc Vô Kỵ cầm Bán Nguyệt Trọng Kích đi về phía trước vài bước, tới phía trước Tiên Tôn, trên dưới quan sát Tiên Tôn một hồi lâu, mới hỏi liên tiếp vấn đề:

- Ngươi đứng lên rồi nói, ngươi tên là gì, là vào bằng cách nào, tới nơi này đã bao lâu? Tại sao muốn ta mang ngươi theo?

Tiên Tôn đứng lên, kính cẩn nói:

- Ta gọi Phỉ Lăng, bị nhốt tại kiếm ngục 4 nghìn năm. Trước một mực sống ở Bình An Đẳng Sơn, bởi vì đắc tội Bàng Hoằng, hắn cư nhiên liên tục bốn lần để cho ta xuống Kiếm Khí Hà lấy nước, ta chỉ có thể chạy trốn...

- Chờ một chút...

Mạc Vô Kỵ dừng lại Phỉ Lăng:

- Cái gì là Bình An Đẳng Sơn? Cái gì lại là Kiếm Khí Hà? Tại sao phải đi xuống lấy nước? Éo hiểu gì cả.

Phỉ Lăng giải thích:

- Tiền bối không có kiếm phù tại thân, có thể chống lại kiếm khí nơi này, cho nên cũng không cảm thấy khó chịu...

Nói đến hai chữ khó chịu, Phỉ Lăng khóe mắt không tự chủ co quắp vài cái, hiển nhiên nguyên thần của hắn vẫn như cũ gặp kiếm khí xé rách:

- Bị kiếm khí kéo cắt trong này, chỉ có thể thời thời khắc khắc muốn tìm một địa phương kiếm khí yếu một chút. Bình An Đẳng Sơn là một cái địa phương như vậy, cái chỗ này khắp nơi đều là cây bụi lớn cùng vượt trội ở bên ngoài. Đồng thời kiếm khí nơi này rất yếu, hơn nữa mỗi ngày có hơn hai canh giờ là không có kiếm khí ăn mòn xé rách. Chỉ cần người đi vào kiếm ngục, sớm muộn đều có thể tìm được Bình An Đẳng Sơn.

- Đại Kiếm Đạo có biết bên trong kiếm ngục có một cái Bình An Đẳng Sơn hay không?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Phỉ Lăng lắc đầu:

- Khẳng định không biết, tiến vào kiếm ngục sau đó, chẳng khác nào tử vong, cùng ngoại giới căn bản cũng không có liên hệ, Bình An Đẳng Sơn bị phát hiện thời gian cũng không lâu, Đại Kiếm Đạo không có khả năng biết bên trong kiếm ngục có Bình An Đẳng Sơn, chính là Kiếm Khí Hà, Đại Kiếm Đạo cũng không nhất định biết.

- Ngươi nói tiếp.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, quả nhiên cùng hắn phỏng đoán không sai biệt lắm. Đại Kiếm Đạo chỉ là đem người ném vào kiếm ngục, cũng chỉ biết là bên trong kiếm ngục khắp nơi đều là kiếm khí xé rách thân thể cùng Nguyên Thần, về phần tiến vào kiếm ngục sau đó, tình huống cụ thể, Đại Kiếm Đạo đồng dạng không biết.Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ rất có thể mang theo chính bản thân, Phỉ Lăng tâm tình cao hơn rất nhiều:

- Kiếm Khí Hà là một con sông nằm gần Bình An Đẳng Sơn, con sông này có nước sông rất trân quý. Nước sông này có thể trung hoà kiếm khí đối với thân thể cùng Nguyên Thần xé rách, không chỉ như thế, nước sông này còn dùng để uống, còn có thể làm cho Nguyên Thần bị kiếm khí xé rách dần dần khôi phục. Đáng tiếc là, nước sông có thể lấy được rất ít, cho nên mỗi một giọt đều rất trân quý.

- Vì sao? Chẳng lẽ là bởi vì nước sông kia rất ít sao?

Mạc Vô Kỵ có chút không giải thích được.

Phỉ Lăng lắc đầu:

- Không phải, là bởi vì nước sông này rất khó lấy ra. Một con sông toàn bộ là nước, bất quá không có khả năng tới gần. Càng tới gần Kiếm Khí Hà, kiếm khí ăn mòn liền càng cường đại, mỗi khi tới gần một bước, xé rách sẽ tăng thành bội số. Cho nên sở dĩ ta bị kiếm khí xé rách thành dáng dấp như quỷ vậy, cũng là bởi vì đi Kiếm Khí Hà lấy nước tạo thành. Kiếm Khí Hà chẳng những càng tới gần kiếm khí xé rách càng đáng sợ, một khi đụng phải nước, kiếm khí lại một lần nữa tăng cường. Lấy nước càng nhiều, xé rách càng đáng sợ. Ta thực lực Tiên Tôn trung kỳ, mỗi lần cũng chỉ có thể lấy ra trên dưới nửa cân mà thôi.

Ta cũng không biết ở địa phương nào đắc tội này Bàng Hoằng, người bình thường đi Kiếm Khí Hà mang nước, mấy năm tối đa cũng chỉ có thể đến phiên một lần. Ta cư nhiên trong vòng một năm đến lượt bốn lần, lần thứ tư ta không có đi, bởi vì ta biết nếu như ta đi, ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ, ta chỉ có thể chạy trốn. Tại bên trong kiếm ngục chạy trốn, ngoại trừ không ngừng phi hành bên ngoài, như ta như bây giờ dừng lại, càng là chuẩn bị chịu kiếm khí xé rách dày vò...

Nói đến đây khóe mắt Phỉ Lăng lại một lần nữa xuất hiện biểu tình thống khổ đến mức tận cùng.

Mạc Vô Kỵ tuy nói có thể chống đối loại này kiếm khí ăn mòn, hắn cũng không có cách nào trợ giúp Phỉ Lăng. Huống hồ dù là hắn có thể giúp Phỉ Lăng, hắn cũng sẽ không làm như vậy. Đi trợ giúp một cái Tiên Tôn cường giả trung hoà kiếm khí xé rách, trừ phi hắn muốn chết không sai biệt lắm.

Hiện tại Phỉ Lăng bởi vì có kiếm khí thời khắc xé rách, đối với hắn không có uy hiếp, một khi hắn trợ giúp Phỉ Lăng chặn kiếm khí, đối phương tùy thời tùy khắc đều có thể giết hắn.

Loại khả năng đó đích xác rất ít, dù cho ít hơn nữa, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không đi mạo hiểm như vậy.

- Ngươi nói Bình An Đẳng Sơn tại phụ cận Kiếm Khí Hà, theo lý Bình An Đẳng Sơn kiếm khí càng thêm lợi hại mới đúng. Vì sao ngươi còn nói Bình An Đẳng Sơn kiếm khí yếu nhất, mỗi ngày còn có hai canh giờ không có kiếm khí ngang dọc?

Mạc Vô Kỵ lại đem nghi vấn trong lòng mình hỏi lên.

Phỉ Lăng lắc đầu:

- Tiền bối có chỗ không biết, toàn bộ kiếm ngục kiếm khí rất có thể đều phát ra từ Kiếm Khí Hà, dựa theo bình thường tư duy mà nói, nằm gần Kiếm Khí Hà, Bình An Đẳng Sơn kiếm khí thật là rất mạnh. Tại bên trong kiếm ngục, không có khả năng dựa theo bình thường tư duy mà suy đoán. Trong mắt của ta, Kiếm Khí Hà chính là ngọn đèn, Bình An Đẳng Sơn chính là bóng ánh đèn, cũng chính là chỗ tối dưới đèn. Kiếm Khí Hà kiếm khí có thể xé rách bất luận cái gì kiếm khí không gian, mọi chỗ gần Kiếm Khí Hà, cũng không phải đặc biệt gần địa phương là an toàn, trừ chỗ đó.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, thuyết pháp này cũng có thể lý giải. Hôm nay hắn đối với kiếm ngục Bình An Đẳng Sơn có rồi nhất định am hiểu, dựa theo Phỉ Lăng nói, chỉ cần tu sĩ bị hạ kiếm phù, đều có thể theo bản năng tìm đến địa phương kiếm khí yếu, sau cùng mọi người có thể tìm tới Bình An Đẳng Sơn.

Hàn Thanh Như bị giam áp tại bên trong kiếm ngục đã hơn một năm, rất có thể cũng tìm được Bình An Đẳng Sơn.

- Có đúng nơi này tu vi càng cao, kiếm khí xé rách lại càng lớn hay không?

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây tiên nhân đẳng cấp so le không đồng đều, rất có thể là tu vi càng cao, kiếm khí đối với thân thể xé rách lại càng lớn.

- Là như vậy, nơi này kiếm khí rất có linh tính, chẳng những căn cứ tu vi ba động đối với tu sĩ thân thể cùng thần hồn tiến hành xé rách, còn có thể chuyên môn thôn phệ sinh cơ. Chỉ cần ngươi có tu vi, có sinh cơ, sau khi đi vào chẳng khác nào là dinh dưỡng cho kiếm khí. Chung quy có một ngày, nơi này kiếm khí sẽ đem ngươi thôn phệ bột phấn cũng không còn lại.

Phỉ Lăng gật đầu nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên khẽ động, hắn nhớ lại một cái vấn đề mấu chốt, đó chính là hắn cảm nhận được kiếm khí cũng không cường liệt, chẳng lẽ cũng là bởi vì hắn không có Linh Căn? Bị nơi này kiếm khí phán định là yếu nhất người phàm? Nếu quả như thật là như thế này, vậy kiếm khí cũng quá kinh khủng.

Hắn một phàm nhân cư nhiên cũng có loại này cường đại kiếm khí xé rách, kiếm khí đối với tiên nhân ảnh hưởng sẽ lớn bao nhiêu?

Mạc Vô Kỵ bộc phát muốn nhanh lên một chút nhìn thấy Hàn Thanh Như, Hàn Thanh Như thế nhưng là có Linh Căn, thật sự Kim Tiên tu sĩ.

- Ngươi tiến vào kiếm ngục sau đó, dùng bao lâu mới tìm được Bình An Đẳng Sơn?

Mạc Vô Kỵ giọng nói lộ ra có chút lo lắng.

- Ta dùng hơn một tháng liền tìm được kiếm khí đẳng sơn. Nếu như bây giờ chúng ta đi qua, tối đa chỉ cần nửa ngày.

Phỉ Lăng hơi lấy lòng nói.

Hắn thấy, nơi này kiếm khí đối với Mạc Vô Kỵ không có ảnh hưởng, thực lực lại mạnh mẽ hơn hắn rất nhiều, đi Bình An Đẳng Sơn khẳng định có một chỗ ngồi. Hắn chỉ cần theo sau lưng Mạc Vô Kỵ, liền có thể sống bình an vô sự.

- Ngươi nói kẻ ép ngươi đi, Bàng Hoằng là ai? Có đúng hay không Bình An Đẳng Sơn chính là hắn nắm trong tay?

Mạc Vô Kỵ muốn đi Bình An Đẳng Sơn, nhất định phải giao tiếp cùng cường giả nơi đó.

Tại trước khi đi, hắn nhất định phải điều tra rõ.

Phỉ Lăng lắc đầu nói:

- Hắn còn không có bản sự này, Bình An Đẳng Sơn chủ yếu có 3 đại thế lực. Đệ nhất thật là Bàng Hoằng nắm trong tay ma thủ, hắn chiếm cứ Bình An Đẳng Sơn một phần tư địa bàn, thứ nhì là Vi Tử Đạo, hắn xây dựng liên minh gọi là Tiên Liệp, như nhau nắm trong tay một phần tư địa phương Bình An Đẳng Sơn. Còn có một cái gọi Thương Hà Cốc, hắn xây dựng liên minh kêu Chính Khí Sơn, cũng là chiếm cứ một phần tư địa phương.

Bình An Đẳng Sơn còn dư lại một phần tư địa phương so kiếm ngục còn lại tốt hơn, tại Bình An Đẳng Sơn loại địa phương này chỉ có thể coi như là kém nhất. Nơi này trên căn bản là không có gia nhập 3 thế lực lớn, hoặc là nói mấy người này 3 thế lực lớn không cần.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 688: Hôn Em Phát Đi!

- Ngươi bây giờ dẫn ta đi tới đó, có phải sẽ xung đột cùng 3 thế lực lớn kia?

Mạc Vô Kỵ có chút cảnh giác, hắn bức thiết phải tìm được Hàn Thanh Như, nhưng không muốn trở thành công cụ để Phỉ Lăng lợi dụng.

- Sẽ không, ngươi chỉ cần cho thấy thực lực của chính mình, bọn họ căn bản cũng không dám động thủ với ngươi. Động thủ ở đây, phải bỏ ra cái giá rất rất lớn...

Phỉ Lăng còn chưa dứt lời, khóe mắt lại không ngừng co quắp.

Những lời này Mạc Vô Kỵ cũng có thể lý giải, vừa rồi hắn ngưng tụ một kích tiên nguyên bổ về phía Phỉ Lăng, trình độ kiếm khí xé rách thân thể đích thật là tăng cường không chỉ gấp đôi.

Nhìn khóe mắt Phỉ Lăng, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng tên này có chút không kiên trì nổi, hắn trực tiếp nói:

- Dẫn đường sao?, ta tin ngươi vậy.

- Dạ, tiền bối.

Phỉ Lăng cũng không nhận ra Mạc Vô Kỵ chỉ là một văn bối, ở chỗ này thực lực mạnh chính là tiền bối, thực lực của Mạc Vô Kỵ đã mạnh hơn hắn.

Một khi cấp tốc phi hành, biểu tình đau đớn trong mắt Phỉ Lăng quả nhiên yếu đi rất nhiều, xem ra hắn đã chuyển dời sự đau đớn đến chỗ

khác rồi.

Phỉ Lăng không có nói sai, chỉ gần nửa ngày, trước mắt Mạc Vô Kỵ liền xuất hiện một mảnh dây leo không bờ bến, có lẽ trong đó còn có thật nhiều rễ cây.

Những dây leo này toàn bộ là màu xám đen, không có lá cây, dường như cũng không có sinh cơ. Dây leo màu xám đen tràn ra ngoài, vô biên vô hạn. Gốc dây leo hoặc là rễ cây, đều là uốn khúc vặn vẹo, hình thành các loại hình dạng bất quy tắc, lại đem một khu vực to lớn hoàn toàn bao phủ lại.

Xa xa thoạt nhìn, cái chỗ này đích xác như một tòa đằng sơn.

Mạc Vô Kỵ thấy đằng sơn trực tiếp vọt vào, thần niệm của Trữ Thần Lạc không chút kiêng kỵ mở rộng đi ra ngoài.

Trước đây Mạc Vô Kỵ vẫn không có dùng thần niệm Trữ Thần Lạc, chính là lo lắng vạn nhất gặp phải trạng huống gì đó đột ngột. Hiện tại Hàn Thanh Như rất có thể đang ở Bình An Đằng Sơn, hắn đâu còn có thể thu liễm thủ đoạn của mình.

Bên trong Kiếm ngục, thức hải thần niệm chỉ có thể mở rộng ra phạm vi mười dặm, Mạc Vô Kỵ dùng thần niệm Trữ Thần Lạc, phạm vi mở rộng ra thậm chí vượt qua trăm dặm.

Bình An Đằng Sơn vốn là không lớn, bán kính trăm dặm đã đem một mảnh phạm vi hoàn toàn bao phủ lại.

Quả nhiên như Phỉ Lăng nói, đoàn người tại Bình An Đằng Sơn phân làm 4 khối, tại giữa 4 khối, dường như còn có một nơi giao dịch.

Một con sông không có nửa điểm sóng gợn vắt ngang qua ngoại vi Bình An Đằng Sơn, xung quanh con sông không có ai tới gần. Mạc Vô Kỵ suy đoán, đây chính là Kiếm Khí Hà.

Mạc Vô Kỵ hiện tại chưa có tâm tư đi tới Kiếm Khí Hà, thần niệm của hắn tiếp tục đấu đá lung tung tại Bình An Đẳng Sơn.

Vài tên cường giả rất nhanh thì cảm giác được thần niệm của Mạc Vô Kỵ, bất quá lúc này không có ai đến gây sự với Mạc Vô Kỵ. Tại Bình An Đẳng Sơn, chỉ cần ngươi không leo tới trên đầu, dùng thần niệm mạo phạm và vân vân, căn bản cũng không tính gì. Có thể mở rộng thần niệm ra xa như vậy, mạo phạm đến trên người kẻ khác, bản thân chính là một thứ làm cho người ta kiêng kỵ. Cường giả bị nhốt tại bên trong kiếm ngục, đã ngộ ra không ít kinh nghiệm sống.

Ngược lại vài tên đỉnh cấp cường giả, vừa tiếp xúc đến thần niệm của Mạc Vô Kỵ xong, liền đột nhiên đứng lên. Chỉ là Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì lấy đi bản thân thần niệm, vài tên cường giả kia ngược lại không có tiếp tục đi theo thần niệm.

Chỉ mười mấy hô hấp sau đó, thân thể Mạc Vô Kỵ chấn động, thần niệm của hắn hạ xuống rơi vào một chỗ cự thạch ở vùng ven Bình An Đẳng Sơn, một tu sĩ tóc tai rũ rượi, gầy trơ cả xương tựa vào tảng đá, căn bản không biết sinh tử ra sao.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn thấy tu sĩ này, liền biết đây là Hàn Thanh Như. Truyền tin châu trong tay hắn không có bất kỳ tin tức nào, có thể thấy được hiện tại trên người Hàn Thanh Như không có thứ gì cả.

- Họ Phỉ kia, ngươi còn dám trở về, muốn chết à!

Một cái thanh âm đột ngột vang lên.

Phỉ Lăng đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ, rõ ràng thân thể hơi run lên, theo bản năng đến gần Mạc Vô Kỵ một chút. Bất quá Mạc Vô Kỵ lúc này hoàn toàn quan tâm tới Phỉ Lăng, hắn điên cuồng xông về một bên khác Bình An Đẳng Sơn.

- Ngươi là ai, lại dám xông vào địa bàn của ta Chính Khí Sơn?

Có người ở quát tháo Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ sớm đã xuyên qua phiến địa phương nơi này.

Phỉ Lăng thấy Mạc Vô Kỵ mặc kệ hắn, hắn cũng không dám nói nhảm gì cả, theo sát Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ hiện tại chính là chỗ dựa vững chắc của hắn, rời đi Mạc Vô Kỵ hắn chỉ có thể trốn khỏi Bình An Đăng Sơn mà thôi. Tuy tại bên ngoài Bình An Đăng Sơn, Bàng Hoằng sẽ không đuổi giết hắn, nhưng hắn tuyệt đối không kiên trì được bao lâu.

Hiện tại ở Bình An Đăng Sơn, trình độ kiếm khí xé rách này với hắn mà nói quả thực chính là thiên đường.

Mạc Vô Kỵ bay vài bước liền hạ xuống rơi vào bên người Hàn Thanh Như, đưa tay ôm lấy nàng vào ngực. Cơ thể Hàn Thanh Như nhẹ hẫng như bông, trong lòng Mạc Vô Kỵ một trận đau xót.

Vừa đem Hàn Thanh Như ôm vào trong ngực, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được vài đạo kiếm khí thẩm thấu tới, hắn không chút do dự lại đem vài đạo kiếm khí kia dẫn vào trong cơ thể của mình.

Hàn Thanh Như bỗng nhiên quẩy người một cái, dùng thanh âm khàn khàn đến mức hầu như không thể nghe rõ:

- Ngươi dám động vào ta, ta lập tức tự tuyệt...

Nàng thậm chí quên mất mình đang bị kiếm phù trói buộc, muốn tự tuyệt cũng không dễ dàng.

- Thanh Như sư tỷ, là ta, ta là Mạc Vô Kỵ...

Mạc Vô Kỵ hầu như đang lắp bắp nghẹn ngào nói ra những lời này, trong lòng hắn giờ đây chỉ có một loại phẫn nộ và dày vò.

Thần niệm của hắn cảm thụ được hiện tại Hàn Thanh Như mình đầy thương tích, không có nửa khối da thịt lành lặn, vết máu đã lại nhuộm

quần áo nàng thành thứ cứng rắn như vỏ cây.

Sinh cơ hư nhược chỉ còn thoi thóp, tiên nguyên càng là nửa điểm không thấy.

Kiếm khí nơi này thật là có quan hệ cùng tu vi, tu vi càng mạnh cảm nhận được kiếm khí lại càng mạnh. Tiếc rằng tu vi của Hàn Thanh Như thật sự là quá yếu, chỉ có Kim Tiên, còn là sơ kỳ. Loại tu vi này, ngoại trừ chịu đựng kiếm khí dày vò ra, còn có thể làm cái gì? kiếm khí dù yếu hơn nữa, nàng cũng khó mà tiếp nhận.

Lại là vài đạo kiếm khí lao tới, vẫn là bị Mạc Vô Kỵ dẫn vào trong cơ thể mình. Hắn ôm Hàn Thanh Như, có thể dẫn đi những kiếm khí nhằm vào Hàn Thanh Như, điều này làm cho trong lòng Mạc Vô Kỵ thoáng buông lỏng một chút.

Vài viên thuốc được Mạc Vô Kỵ lấy ra, đưa vào trong miệng Hàn Thanh Như. Thân thể của Hàn Thanh Như đã quá hư nhược, hắn không dám ngay từ đầu đã dùng đan dược mạnh chữa thương cho nàng.

- Vô Kỵ...

Hàn Thanh Như mở mắt, một khắc khi nàng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, trên mặt nàng liền hiện ra vẻ tuyệt vọng. Nàng rất rõ ràng chính bản thân đang ở địa phương nào, Mạc Vô Kỵ cũng tới cái chỗ này, vậy ý nghĩa Mạc Vô Kỵ cũng giống như nàng, sẽ bị kiếm khí xé rách từ từ mà chết.

Rất nhanh, vẻ tuyệt vọng trên mặt nàng biến thành khát vọng, nếu đã không ra được, hà tất suy nghĩ tới cái khác?

- Thanh Như sư tỷ...

Mạc Vô Kỵ thấy gương mặt của Hàn Thanh Như vẫn trơn bóng như ngọc, trong lòng có chút rung động. Thân thể nàng không có một chỗ nào lành lặn, nhưng gương mặt của nàng lại không có nửa điểm tổn thương.

Hàn Thanh Như chậm rãi giơ tay lên, tay nàng khắp nơi đều là vết máu, xương ngón tay rõ ràng có thể thấy được, trên cánh tay càng là vao nhiêu vết rạch thấu xuong. Xương trắng từ cẳng tay có thể nhìn rõ, rất nhiều chỗ đã bị biến thành màu xám đen.

Tay nàng rốt cục vuốt ve tới gương mặt Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đồng thời liên tục dẫn đi vài đạo kiếm khí. Trong lòng hắn đang rỉ máu, hắn tới nơi này mới bao lâu, đã giúp Hàn Thanh Như chặn hơn mười đạo kiếm khí. Mà chỗ này còn là địa phương kiếm khí tương đối yếu, nếu là ở các địa phương còn lại của ngục giam, Hàn Thanh Như sẽ phải chịu bao nhiêu khổ sở đây?

Có thể tưởng tượng, Hàn Thanh Như tu vi chỉ có Kim Tiên, một năm này sống ra sao. Nếu mà hắn lại đến chậm nửa năm, thậm chí là hai ba tháng, khả năng hắn vĩnh viễn cũng không còn gặp được Hàn Thanh Như nữa.

- Không nên gọi ta là sư tỷ nữa, hãy gọi ta là Thanh Như...

Cảm nhận được nhiệt độ trên mặt Mạc Vô Kỵ, khóe miệng Hàn Thanh Như bỗng nở một nụ cười.

- Thanh Như, ta nhất định phải tiêu diệt Đại Kiếm Đạo, báo thù cho nàng.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay, căm hận nói.

Hàn Thanh Như ho khan một tiếng, giùng giằng nói:

- Ta có thể gặp được chàng ở đây, đã rất hạnh phúc. Ta thà rằng để cho kiếm khí xé rách cơ thể mình, cũng muốn lưu lại gương mặt, chính là sợ sau khi ta chết đi Luân Hồi, chàng không nhận ra ta...

- Thanh Như...

Mạc Vô Kỵ khiếp sợ nhìn Hàn Thanh Như, trước đây Hàn Thanh Như cùng hắn thân cận, nhưng sự thân cận đó cũng không phải là tình

cảm giữa nam nữ. Hắn bởi vì trong lòng vẫn luôn có Sầm Thư Âm, cũng không nghĩ tới nữ tử nào khác nữa.

Mạc Vô Kỵ không phải là kẻ ngu ngốc trong tình trường, nếu mà Hàn Thanh Như trước đây có tình cảm nam nữ với hắn, hắn nhất định sẽ cảm nhận được, trên thực tế từ khi hắn và Hàn Thanh Như quen biết lâu như vậy tới nay, hắn chưa hề cảm giác được Hàn Thanh Như đối với hắn có cảm tình nam nữ hay là yêu say đắm gì hết. Nhưng lời Hàn Thanh Như mới vừa nói ra, thế éo nào làm cho hắn có một loại cảm giác kỳ quái?

- Ta, trên thế giới này chỉ có hai người thân, một là cha ta, một là chàng...

Hàn Thanh Như dường như cũng không có cảm giác được tác dụng chữa thương của đan dược Mạc Vô Kỵ cho nàng, vẫn như cũ đắm chìm trong tình cảm của mình, nói:

- Tại Bách Hoa Sơn Trang, chàng không muốn một mình rời đi, lại muốn đem ta mang đi, trong lòng ta lúc đó đã có hình bóng của chàng, chỉ là bản thân ta không nhận ra mà thôi. Ta, ở sâu trong nội tâm lại biết, ta không xứng với chàng...

Mạc Vô Kỵ há hốc mồm, Hàn Thanh Như nói không xứng với hắn? Hắn bất quá là một kẻ phàm nhân, tuy nói dáng dấp cũng không xấu, nhưng cũng không phải là soái ca ngôn tình anh tuấn đến mức kinh thiên động địa a, tại Tiên Giới số người anh tuấn hơn hắn thực là đếm không xuể.

Dường như cảm giác được Mạc Vô Kỵ muốn nói gì đó, Hàn Thanh Như chậm rãi lắc đầu, tiếp tục nói:

- Ta là một người con gái đã bị gả đi một lần, tuy đó là giả, nhưng ta cũng không có dự định lại tìm đạo lữ nữa. Điều làm ta hối hận nhất đó là khi chàng dùng tay nắm chặt hai vai ta, ta lại cự tuyệt chàng...

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Hàn Thanh Như? Có chuyện đó nữa à? Hắn có lúc nào nắm chặt vai Hàn Thanh Như ta? Sao ta éo nhớ gì cả vại?

À định mệnh, nhớ ra rồi. Mạc Vô Kỵ rất nhanh nghĩ tới, lúc hắn biết được có thể cứu chữa cho Sầm Thư Âm, tâm tình vô cùng kích động, lúc này mới bắt lấy hai vai Hàn Thanh Như.

- Nếu mà lại có một lần nữa, ta sẽ không cự tuyệt chàng...

Hàn Thanh Như mở to mắt nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ:

- Chàng biết ta mấy năm nay, một thân một mình tại Tiên Giới khó khăn khổ sở thế nào ư, ta hàng ngày suy nghĩ chàng bỏ ra nhiều Tiên Cách Thạch như vậy cho ta ngưng tụ Tiên Cách, ta cũng hàng ngày nghĩ tới lúc chàng ôm ta cùng nhau chạy trốn... Ta cuối cùng là đang nghĩ, nếu mà tại Tiên Giới chúng ta còn có thể gặp nhau, coi như là rất nhanh sẽ chết, cũng có thể ở bên người mình yêu rồi...

Trong đầu Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên hiện ra cảnh Hàn Thanh Như ngưng tụ Tiên Cách, tuyệt sắc dung tư đó giống như tiên tử vậy. Một khắc kia, Hàn Thanh Như đích thật là đã khắc xuống một vết tích ở trong lòng hắn rồi.

- Cho tới bây giờ, ta mới vững tin, cũng dám nói ra những lời này. Chúng ta có thể cùng nhau chết tại đây, rốt cục em đã không còn cô độc nữa... Chàng hôn em đi?...

Hai mắt Hàn Thanh Như chậm rãi nhắm lại. Nàng đích thật đã cho là mình sắp chết rồi, lúc này mới hoàn toàn bộc phát ra tình cảm nội tâm yếu ớt của mình.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 689: Tiên Giới Đệ Nhất Môn

- Mới tới, ngươi rất kiêu ngạo a, ngay cả gái của chúng ta cũng dám động tới, ha ha...

Một cái thanh âm đầy sát khí đột ngột cắt đứt lời nói của Hàn Thanh Như, cũng làm cho Mạc Vô Kỵ giật mình tỉnh giấc.

Đứng ở chỗ cách Mạc Vô Kỵ không xa là một người nam tử mặc áo đỏ, vừa gặp Mạc Vô Kỵ đã nhìn ra, tên này hẳn là một Tiên Vương. Bất quá tiên nguyên trong cơ thể vẫn là có một vài vấn đề, thoạt nhìn khí thế yếu nhược hơn rất nhiều so với Tiên Vương phía ngoài.

Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, nam tử mặc áo đỏ ngoại trừ khí tức có chút bất ổn ra, trên người không có nửa điểm tổn thương. Thoạt nhìn giống hắn, không có đã bị kiếm khí xâm hại.

Hàn Thanh Như mở mắt, nàng rốt cục cảm thấy không đúng:

- Vô Kỵ, ta thế nào cảm giác tốt hơn nhiều lắm?

Không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, nàng vững tin nàng đích thật là đã khá hơn nhiều. Thậm chí không thể nói là khá hơn nhiều, nàng rõ ràng cảm giác được chính bản thân vốn mất đi máu huyết đang nhanh chóng khôi phục, không chỉ như thế, sinh cơ của nàng cũng từ từ tràn đầy hẳn lên.

Ngay cả Nguyên Thần hồn phách bị tổn thương cũng đang dần dần khôi phục...

- Nàng không cần lo lắng về thương thế nữa.

Mạc Vô Kỵ thuận miệng an ủi một câu, hắn trong lòng đang nghĩ làm sao để đặt chân tại kiếm ngục, nhất định phải có địa bàn an toàn thuộc về mình.

Về phần thương thế của Hàn Thanh Như bị kiếm khí xé rách, tại trong mắt hắn - một bát phẩm Đan Đế, đích thật là không đáng giá nhắc tới. Dù là Chí Thanh Đan khôi phục Nguyên Thần cùng hồn phách, hắn cũng có.

Nghe được mình đã gần khôi phục, Hàn Thanh Như nhất thời không được tự nhiên.

Đối mặt với tử vong, nàng có thể nói ra những lời kia, nhưng bây giờ xác định bản thân sẽ không chết, lại phải trường kỳ đối mặt với Mạc Vô Kỵ, nàng thậm chí không biết làm như thế nào cho phải, chỉ có thể tựa đầu núp ở trong lòng Mạc Vô Kỵ, giả ngu giả dại. Nếu mà nàng biết Mạc Vô Kỵ có thể cứu sống nàng, những lời trước kia nàng nhất định sẽ không nói ra.

- Buông nàng ra, sau đó lăn xuống.

Nam tử mặc áo đỏ cũng không có động thủ, chỉ là dọa dẫm Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không thèm đáp lại hắn, cúi đầu nhìn Hàn Thanh Như trong lòng hỏi:

- Người này là ai? Hắn muốn làm gì nàng?

- Không có gì, chúng ta đi thôi, không nên ở lại cái chỗ này. Chỉ cần không tại đây, hắn cũng sẽ không động thủ.

Hàn Thanh Như nhẹ giọng nói một câu.

Phỉ Lăng đứng sau lưng Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Tiền bối, người này là Ma Thủ chó săn của Bàng Hoằng. Chỉ là một Tiên Vương mà thôi, ta một tay liền có thể tiêu diệt hắn.

Mạc Vô Kỵ xuất ra hai viên thuốc đưa cho Phỉ Lăng:

- Hai viên thuốc chuột này ngươi cầm lấy ăn đi, đợi lát nữa ta sẽ hỏi thêm.

Tới nơi này, cảm thụ được sự phân bố thế lực của nơi này, Mạc Vô Kỵ liền biết hắn nhất định phải bồi dưỡng ra người của mình.

- Đa tạ tiền bối.

Phỉ Lăng hưng phấn tiếp nhận hai viên thuốc nuốt vào, hắn mới vừa nhìn thấy Mạc Vô Kỵ xuất ra đan dược cho Hàn Thanh Như dùng, lòng đã tràn đầy khát vọng.

Hai viên thuốc ăn vào một viên, liền hóa thành dịch thể ồ ồ mát lạnh, chất lỏng này trong nháy mắt thẩm thấu tới rồi quanh thân Phỉ Lăng, trong bộ xương và ngay cả thần thức.

Rất nhanh xương cốt hắn liền bắt đầu khôi phục, tiên nguyên cũng từ từ ngưng tụ.

Phỉ Lăng trợn to hai mắt, bán há hốc mồm, có chút không dám tin tưởng nhìn Mạc Vô Kỵ. Chữa thương đan dược khôi phục tổn thương thân thể cùng bộ xương, Phỉ Lăng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn. Để cho hắn lay động vô cùng là, thần hồn cùng Nguyên Thần của hắn cư nhiên cũng bắt đầu khôi phục.

- Lẽ nào đây là Chí Thanh Đan?

Phỉ Lăng căn bản cũng không có dũng khí tin tưởng, thế nhưng là hắn biết, Chí Thanh Đan tuy nói là thất phẩm tiên đan, nhưng thất phẩm Đan Đế đừng mong luyện chế ra Chí Thanh Đan. Dù là bát phẩm Đan Đế, cũng không có mấy người có thể luyện chế ra Chí Thanh Đan. Có thể

luyện chế ra Chí Thanh Đan phẩm chất như Mạc Vô Kỵ cho hắn đây, phải là cửu phẩm Đan Đế.

Hắn mạnh mẽ lại đem nửa câu nói nuốt tới trong bụng, ánh mắt nhìn về phía Mạc Vô Kỵ càng là tràn đầy kính nể. Tùy tùy tiện tiện xuất ra Chí Thanh Đan cho người khác dùng, nên là lai lịch gì?

Mạc Vô Kỵ cho Phỉ Lăng đích thật là có một quả Chí Thanh Đan, ngoại trừ Chí Thanh Đan, còn có một tấm Tiên Lâm Đan.

Hắn cần chiêu thu vài tên tay chân, tự nhiên không có khả năng quá mức keo kiệt, nhưng cũng không thể quá thoải mái. Hai viên thuốc có thể cho Phỉ Lăng khôi phục một bộ phận nguyên khí rất lớn, lại không thể làm cho Phỉ Lăng triệt để khôi phục.

- Ngươi dùng đan dược gì á?

Tiên Vương cũng rung động nhìn chằm chằm Phỉ Lăng, hắn là cảnh giới Tiên Vương, cộng thêm vẫn có một chút nước của Kiếm Khí Hà, mới miễn cưỡng giữ vững thân thể hoàn chỉnh. Về phần Nguyên Thần, vậy ngay cả một phần mười của thời kỳ toàn thịnh cũng không có.

- Thanh Như, chúng ta nếu mà rời đi cái chỗ này, đó là hắn phải chết không thể nghi ngờ. Chúng ta nhất thiết phải phải ở lại chỗ này, cho nên nàng đã xảy ra chuyện gì ở đây, nhất định phải nói cho ta biết.

Mạc Vô Kỵ ở đâu lưu ý một tên Tiên Vương, hắn trong lòng bây giờ suy nghĩ là như thế nào sống sót tại Bình An Đẳng Sơn.

Hàn Thanh Như hiển nhiên cũng hiểu đạo lý trong đó, nàng dần dần khôi phục lại từ vẻ không được tự nhiên lúc trước:

- Người này nói là thuộc tổ chức Ma Thủ, bọn họ muốn ta gia nhập Ma Thủ, sau đó chữa thương cho ta, lại bắt ta đi hầu hạ một kẻ họ Bàng. Ta không muốn đi, bọn họ liền không cho phép ta tiến vào khu vực Ma Thủ, ngược lại không có ép buộc ta.- Tiền bối, cái chỗ này đích thật là

địa bàn của Bàng Hoằng. Tiếp tục ở tại chỗ này, Bàng Hoằng nhất định sẽ đi đối phó chúng ta.

Phỉ Lăng cảm thụ được thực lực đã khôi phục rất nhiều, thương thế cũng khá hơn nhiều, nói chuyện sức lực cũng đầy đủ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, xem ra Bàng Hoằng còn chú ý một điểm tôn nghiêm của Tiên Đế, không có mạnh mẽ động thủ đối với Hàn Thanh Như một Kim Tiên nho nhỏ:

- Phỉ Lăng, ngươi dẫn ta đi gặp Vi Tử Đạo.

- Dạ.

Phỉ Lăng dầu gì cũng là một cái Tiên Tôn, không biết sống bao nhiêu năm, hiện tại Mạc Vô Kỵ lời vừa nói ra, hắn liền hiểu ý Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ đây là muốn tìm kiếm đồng minh.

Càng làm cho hắn thoả mãn, tu vi Mạc Vô Kỵ mạnh hơn so với hắn, cường đại cũng không nhiều. Nếu mà tìm được Vi Tử Đạo làm đồng minh, tại Bình An Đằng Sơn đặt chân hắn là không có bao nhiêu vấn đề a.

Thấy Mạc Vô Kỵ ôm Hàn Thanh Như cùng Phỉ Lăng rời đi, người Tiên Vương áo đỏ tuy rằng rất muốn động thủ, thủy chung không dám động thủ. Chỉ một cái Phỉ Lăng, hắn liền không làm gì được. Huống chi thanh niên xa lạ kia khí định thần nhàn, cũng không phải là kẻ đầu đường xó chợ.

- Phỉ Lăng, vì sao Bàng Hoằng không đến đối phó ngươi?

Phỉ Lăng vốn chính là bị Bàng Hoằng bức bách chạy trốn, Phỉ Lăng trở về thời gian dài như vậy, theo lý thuyết Bàng Hoằng sớm nên tới rồi mới đúng.

Phỉ Lăng cười khổ nói:

- Vì cái thời điểm này chính là thời điểm Bàng Hoằng đi lấy nước, bằng không ta đâu còn dám trở về?

Lấy nước? Trước thần niệm của hắn quét một cái, cũng không có quét thấy gì a.

Nghĩ tới đây, thần niệm của Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa thẩm thấu đi ra ngoài. Lần này hắn quả nhiên phát hiện không đúng, tại vùng ven Kiếm Khí Hà có một cái pháp trận tương đối yếu ẩn nấp. Bàng Hoằng lấy nước lại còn bố trí pháp trận ẩn nấp.

Mạc Vô Kỵ thu hồi thần niệm, không có đi trùng kích ẩn nấp pháp trận.

Phỉ Lăng chủ động giải thích:

- Nơi này mỗi người tại thời điểm mang nước, đều có thể bố trí một cái ẩn nấp pháp trận, phòng ngừa người khác biết bọn họ lấy bao nhiêu nước Kiếm Khí Hà.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, đúng là như thế.

- Tiền bối, ngươi có thể thấy Kiếm Khí Hà?

Phỉ Lăng trong lòng cả kinh, chính là Bàng Hoằng đứng ở vị trí của bọn hắn, cũng không nhất định có thể sử dụng thần niệm quét tới Kiếm Khí Hà.

Mạc Vô Kỵ rất đơn giản đáp:

- Không sai.

Phỉ Lăng không có dám... trả lời nữa, trong lòng hắn sớm đã đem Mạc Vô Kỵ xem như Tiên Đế. Không là tiên đế làm sao có thể xuất ra

Chí Thanh Đan? Không là tiên đế thần niệm có thể ở chỗ ở vị trí bọn hắn thẩm thấu đến Kiếm Khí Hà?

- Tiền bối, nơi này đã đến địa bàn Tiên Liệp. Kỳ thực ta cho rằng Chính Khí Sơn Thương Hà Cốc càng thêm dễ tiếp xúc một phần, Vi Tử Đạo có chút cao ngạo, người hắn nhìn không vừa mắt, căn bản là đừng nghĩ gặp hắn. Dù là gặp được, cũng không có thể hợp tác với hắn.

Phỉ Lăng nhỏ giọng ở một bên giới thiệu.

- Ta đã biết, chúng ta ra mắt Vi Tử Đạo sau đó, lại đi gặp Thương Hà Cốc. Được rồi, ta gọi Mạc Vô Kỵ, sau này không cần gọi ta là tiền bối, trực tiếp gọi ta là Mạc tông chủ liền có thể.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ không có đi gặp trước Thương Hà Cốc, là bởi vì cái tên Chính Khí Sơn này hắn thật sự là không thích.

Căn cứ người cùng chuyện trước đây hắn tiếp xúc được, bình thường đem chính khí đặt ở trong miệng, có rất ít kẻ chân chính chính khí. Tương phản những kẻ không đem chính khí đặt ở trong miệng, đối nhân xử thế ngược lại rất chính khí.

- Dà, Mạc tông chủ.

Phỉ Lăng kính cẩn hồi đáp, trong lòng hắn càng là kinh đào hãi lãng, thảo nào người thanh niên trước mắt này trầm uẩn như vậy, cường đại như vậy, thì ra còn là tông chủ tiên môn.

Mạc tông chủ đại khí hùng hồn, chính bản thân tùy tiện chạy một chút việc, liền thu được hai quả đỉnh cấp tiên đan. Hắn nhất định phải theo sát Mạc Vô Kỵ, tranh thủ trở thành người của tông môn đó.

- Mạc tông chủ, ta đi thông báo một chút cho Vi Tử Đạo, nói chúng ta...

Phỉ Lăng dừng lại, rất là mong đợi nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn còn không biết tông môn tên là gì.

- Tông môn của chúng ta tên là Bình Phạm, là tiên giới đệ nhất môn.

Mạc Vô Kỵ không chút kiêng kỵ khoa trương nói.

Tiên Giới đệ nhất môn? Phỉ Lăng trong lòng chấn động mãnh liệt, hắn mới tiến vào kiếm ngục bao nhiêu năm? Trong những năm này cư nhiên xuất hiện một cái Tiên Giới đệ nhất. Nếu là tông chủ của đệ nhất môn, thì thế éo nào lại bị Đại Kiếm Đạo đưa vào kiếm ngục nhể?

Chỉ là mấy vấn đề này hắn một câu cũng không dám hỏi, chỉ có thể kính cẩn nói:

- Dạ, tông chủ, ta sẽ đi thông báo ngay.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 690: Hù Dọa Vi Tử Đạo

- Tiên Giới đệ nhất tiên môn?

Một người nam tử nhãn thần sắc bén nhìn chằm chằm không ai dạng Phỉ Lăng, trong giọng nói mang theo một tia sắc bén.

Tại sớm nhất thời điểm, Chư Thần Tiên Vực Chư Thần Tiên Tông còn miễn cưỡng có thể nói là Tiên Giới đệ nhất tông môn. Tại Chư Thần Tiên Tông xuống dốc sau đó, Tiên Giới liền không còn có đệ nhất tông môn, cũng không có ai dám nói tông môn của mình là tiên giới đệ nhất tông môn.

Phỉ Lăng hắn quen biết, hắn nhưng thật không ngờ Phỉ Lăng lá gan sẽ lớn như vậy, lại dám nói đứng ở hắn Tiên Liệp địa bàn phía ngoài thanh niên nhân là tiên giới đệ nhất tiên môn tông chủ. Ha ha, hắn Vi Tử Đạo thật đúng là muốn biết một chút cái này Tiên Giới đệ nhất môn tông chủ tới cùng là nhân vật nào? Nếu mà dám ở hắn Vi Tử Đạo trước mặt nói bậy, đừng trách hắn không khách khí.

Dù cho hắn động thủ sẽ có rất đại giới lớn như vậy, hắn cũng sẽ giết chết cái tên gia hỏa này không biết trời cao đất dày.

Không sai, lúc này ngồi Phỉ Lăng trước mặt gầy gò nam tử chính là Tiên Liệp người khai sáng Vi Tử Đạo. Bị giam áp tại kiếm ngục bên trong Tiên Đế, Vi Tử Đạo là duy nhất Tiên Đế hậu kỳ cường giả. Bất quá tới rồi kiếm ngục sau đó, vô luận ngươi là tiên đế hậu kỳ, hay là tiên đế trung kỳ, có thể còn dư lại thực lực đều là trăm không tồn một.

Chính là thực lực của Vi Tử Đạo mạnh nhất, hắn cũng sẽ không dễ dàng tại Bình An Đẳng Sơn động thủ. Tại kiếm ngục bên trong động thủ, vô luận ngươi có đúng hay không tại Bình An Đẳng Sơn, trả giá cao đều là phi thường cao.

Đừng xem Vi Tử Đạo bây giờ nhìn lại cùng tầm thường tiên nhân độc nhất vô nhị, trên thực tế Vi Tử Đạo hiện tại máu huyết hao hụt, tiên nguyên tán loạn, cả Nguyên Thần thời thời khắc khắc đều ở vào tan vỡ.

Chính vì vậy, hắn động thủ mới phải bỏ ra rất lớn đại giới. Đương nhiên ngoại trừ Vi Tử Đạo, ma thủ Bàng Hoằng cùng Chính Khí Sơn Vi Tử Đạo, động thủ như nhau phải bỏ ra rất lớn đại giới.

Dù cho bỏ ra lại đại giới lớn như vậy, có người có dũng khí ở trước mặt hắn nói là Tiên Giới đệ nhất môn tông chủ, hắn cũng không có thể chịu được.

Một đạo cường hãn thần niệm trực tiếp bị hắn thả ra ngoài, đạo thần niệm không có nửa điểm cố kỵ bao hướng về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đang ôm Hàn Thanh Như ở bên ngoài chờ, cũng cảm giác được một đạo cực kỳ cường hãn thần niệm mang theo bao lại đây. Nếu như là tại bình thường, Mạc Vô Kỵ có thể sẽ không có bao nhiêu phản ứng, hắn tối đa chỉ là ẩn nấp bí mật của mình mà thôi.

Thế nhưng hiện tại, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng tình cảnh của hắn, hắn nhất định phải để cho Vi Tử Đạo biết thực lực của hắn, sau đó mới có khả năng hợp tác với Vi Tử Đạo.

Tại nơi đạo thần niệm vừa mới va chạm vào Mạc Vô Kỵ lĩnh vực thời điểm, thần niệm của Mạc Vô Kỵ cùng Trữ Thần Lạc thần niệm cuồng cuốn ra, không có nửa phần bảo lưu.

trước khi chưa có tu luyện Tinh Hải Thần Quyết, thần niệm của Mạc Vô Kỵ liền cường hãn đến kỳ cục, so với Tiên Vương đều mạnh hơn.

Không chỉ có như vậy, hắn còn có thể mở rộng thần niệm vòng xoáy. Hắn Liệt Vực Quyền liền mang theo thần niệm vòng xoáy, có thể dễ dàng vượt cấp chiến đấu.

Lúc này Mạc Vô Kỵ tại kiếm ngục bên trong thần niệm không có nửa phần ảnh hưởng, mà Vi Tử Đạo thần niệm còn không biết có hay không còn lại một phần ngàn. Chính là còn lại nhiều như vậy, Vi Tử Đạo cũng không cách nào hoàn toàn vận chuyển, hắn một khi liều mạng lấy điều khiển thần niệm, rất có thể tạo thành thức hải của hắn tan vỡ. Giả như thức hải tan vỡ, vậy nguyên thần của hắn sẽ chỉ là biết tiếp theo tan vỡ, hắn cách vẫn lạc liền không xa.

Hai đạo thần niệm đụng vào nhau, Vi Tử Đạo cũng cảm giác được một thanh to lớn thiết chùy, đánh vào trong đầu của hắn, lại đem nguyên thần của hắn oanh điên cuồng run rẩy, thức hải hầu như cũng bị xé rách. Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm công kích hiệu quả so với thức hải thần niệm công kích hiệu quả cường đại hơn, Vi Tử Đạo như vậy trạng thái làm sao có thể cùng Mạc Vô Kỵ đối kháng?

- PHỐC!

Vi Tử Đạo há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, sau một khắc hắn cũng cảm giác được bản thân tiên nguyên muốn tán loạn đi xuống.

Vi Tử Đạo đâu còn dám tiếp tục điều khiển thần niệm báo thù, hắn nhanh chóng thu hồi thần niệm, bưng lên bên người một chén nước uống một hơi cạn sạch.

- Tử đạo tiên hữu dường như không quá hoan nghênh ta đến a?

Tại cảm nhận được Vi Tử Đạo không khách khí sau đó, Mạc Vô Kỵ tại bị thương nặng Vi Tử Đạo sau đó, trực tiếp ôm Hàn Thanh Như đi vào Tiên Liệp đơn sơ đại sảnh.

- Mạc tông chủ...

Vi Tử Đạo sắc mặt tái nhợt đứng lên, đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Chuyện mới vừa rồi đích thật là hiểu lầm, còn xin Mạc tông chủ đừng để bụng. Mạc tông chủ vừa mới tiến đến, hắn là biết chúng ta bị nhốt tại kiếm ngục bên trong, mỗi thời mỗi khắc đều ở đây đau khổ, cho nên cử động cũng không lớn thỏa đáng.

Theo Vi Tử Đạo, thần niệm của Mạc Vô Kỵ cường hãn như vậy, có thể thấy được thực lực cũng mạnh mẽ hơn hắn nhiều lắm. Hắn muốn giáo huấn Mạc Vô Kỵ, là bởi vì Mạc Vô Kỵ khẩu xuất cuồng ngôn, lại còn nói là đệ nhất tiên môn tông chủ. Cộng thêm hắn đã biết Mạc Vô Kỵ tuổi rất trẻ, cho nên hắn thật là cho rằng Mạc Vô Kỵ không biết trời cao đất dày, muốn ở chỗ này đến nói bậy.

Lĩnh giáo Mạc Vô Kỵ cường hãn thần niệm oanh kích sau đó, vô luận Mạc Vô Kỵ có đúng hay không đệ nhất tiên môn tông chủ, hắn cũng không dám tiếp tục cùng Mạc Vô Kỵ đối kháng.

Có thể ở kiếm ngục bên trong sống sót dễ sao? Hắn thật vất vả tại Bình An Đằng Sơn tìm được một cái chỗ đặt chân, hắn cũng không muốn tùy tùy tiện tiện liền đem chỗ đặt chân hủy diệt.

- Ta coi như thành ngươi hiểu lầm.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên không phải là muốn cùng Vi Tử Đạo đánh nhau.

Thần niệm của hắn là có thể dễ dàng nghiền ép bây giờ Vi Tử Đạo, thực sự đánh nhau, hắn còn chưa nhất định là Vi Tử Đạo đối thủ. Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, Vi Tử Đạo nhưng là tiên đế cường giả.

- Mạc tông chủ mời ngồi, mời ngồi!

Vi Tử Đạo thấy Mạc Vô Kỵ không có truy cứu, trong lòng thở dài một hơi, đi nhanh lên đi ra, chỉ vào bên cạnh ghế trên nói với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, không có chút nào câu thúc ngồi xuống.

Vi Tử Đạo xuất ra một cái cái chén, cho Mạc Vô Kỵ rót một chén nước:

- Mạc tông chủ mời nước uống.

- Chẳng lẽ đây là Kiếm Khí Hà thủy?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi một câu.

Vi Tử Đạo rất là tự đắc nói:- Đối với, đây là Kiếm Khí Hà thủy, hiện tại Kiếm Khí Hà thủy càng ngày càng khó làm lấy.

- Đúng vậy, tông chủ. Một chén này thủy liền yêu cầu một người Tiên Tôn tiêu phí mấy ngày thời gian.

Phỉ Lăng đứng sau lưng Mạc Vô Kỵ, Vi Tử Đạo sau khi nói xong, hắn đã ở Mạc Vô Kỵ bên tai nhỏ giọng nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, bưng chén nước lên nhấp một ngụm. Rõ ràng là thủy, uống được trong miệng sau đó, hóa thành một cổ kỳ quái khí tức. đạo khí tức rất nhanh thì tản mát tới rồi Mạc Vô Kỵ thân thể các nơi, một loại kiếm ý nhàn nhạt bị Mạc Vô Kỵ cảm thụ được.

Vi Tử Đạo cái đại sảnh này bên trong cũng không có kiếm khí, cộng thêm phía ngoài kiếm khí đối với Mạc Vô Kỵ hầu như không có có ảnh hưởng, cho nên một chén này thủy bị Mạc Vô Kỵ uống xong, hắn ngoại trừ cảm thụ được một loại kiếm ý nhàn nhạt bên ngoài, liền không nữa cái khác cảm thụ.

Về phần trung hoà kiếm khí, hắn căn bản cũng không có đã bị kiếm khí ăn mòn, làm sao trung hoà?

- Làm sao?

Vi Tử Đạo mong đợi nhìn Mạc Vô Kỵ, tại kiến thức thực lực của Mạc Vô Kỵ sau đó, hắn liền quyết định cùng Mạc Vô Kỵ giao hảo.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Cũng không tệ lắm, có một chút kiếm ý nhàn nhạt. Chỉ là nước này ta uống không lớn thói quen, Phỉ Lăng, nếu không ngươi uống rơi sao?.

Nếu mà không phải là không lễ phép nói, Mạc Vô Kỵ đều dự định lại đem chén nước trả lại cho Vi Tử Đạo.

Vi Tử Đạo tại chỗ giật mình, còn có Mạc Vô Kỵ người như thế? Kiếm Khí Hà thủy là trân quý bực nào? Mạc Vô Kỵ cư nhiên không uống?

- Là, đa tạ tông chủ.

Phỉ Lăng không kịp chờ đợi nắm lên cái chén, lại đem một chén nước uống một hơi cạn sạch, loại thời điểm này hắn cũng sẽ không khách khí. Uống xong sau đó, hắn thậm chí còn nhắm mắt lại tại trở về chỗ mùi vị của nước.

Trong đại sảnh còn lại Tiên Liệp tu sĩ đều hâm mộ nhìn Phỉ Lăng, phải biết rằng có uống một chén nước cơ hội cũng không thì rất nhiều.

Chờ Phỉ Lăng lại đem một chén nước uống xong sau đó, Vi Tử Đạo lúc này mới thở dài nói:

- Mạc tông chủ quả nhiên không phải là người bình thường, còn chưa thỉnh giáo Mạc tông chủ tôn xưng.

Vừa rồi Phỉ Lăng đến nói chỉ là Tiên Giới đệ nhất tiên môn tông chủ Mạc tông chủ, Vi Tử Đạo cũng không biết Mạc Vô Kỵ tên gọi là gì.

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ, hôm nay tới nơi này là cùng hơi tiên hữu kết giao bằng hữu.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói.

Ở chỗ này, hắn là dùng giống như Vi Tử Đạo thân phận tới được, tuyệt đối không có khả năng rơi xuống khí thế của hắn.

- Mạc tông chủ, ta nghe Phỉ Lăng tiên hữu nói, ngươi là Tiên Giới đệ nhất tiên môn Bình Phạm tông tông chủ?

Vi Tử Đạo mang theo một tia cẩn thận khẩu khí dò hỏi.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ngoại trừ một phần chi tiết vấn đề, Phỉ Lăng nói không sai. Bình Phạm không phải là Bình Phạm tông, mà là Tiên Giới đệ nhất môn. Tại Bình Phạm trong tiên môn, có các loại tiên tông chi nhánh. Bình Phạm là hơn hẳn tông môn tồn tại, cho nên mới xưng là đệ nhất.

- Đây chẳng phải là một cái Tiên Vực?

Vi Tử Đạo càng là lay động. Tiên Giới bảy đại Tiên Vực sớm đã phân chia được rồi, thứ tám Tiên Vực là Minh vực, không có tiên nhân nguyện ý đi qua.

Nếu mà ai dám tại đây bảy đại Tiên Vực bên trong hóa thành một cái độc lập Tiên Vực đến đánh vỡ cân đối, nhất định sẽ đưa tới sở hữu Tiên Vực cường giả liên thủ oanh kích.

Mạc Vô Kỵ có bản lĩnh gì, có dũng khí nói mình là một cái Tiên Vực?

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Hơi tiên hữu hiểu lầm, ta Bình Phạm tuy nói là Tiên Giới đệ nhất môn, so với không phải là Tiên Vực. Bất luận cái gì tông môn đều có thể gia nhập Bình Phạm, một khi tiến vào Bình Phạm, liền phải dựa theo Bình Phạm quy củ hành sự. Nói cách khác, Bình Phạm chỗ ở khu vực là

có Tiên Giới quy tắc, mà không phải quả đấm của người nào lớn thì người đó hơn.

- Ta đã hiểu.

Vi Tử Đạo cũng hít một hơi hơi lạnh, trước mắt cái này Mạc tông chủ nói thật sự là quá mức kinh người.

- Không biết Mạc tông chủ là như thế nào tiến vào kiếm ngục?

Vi Tử Đạo trong lòng vẫn hoài nghi, nếu mà Mạc Vô Kỵ thật cùng hắn nói như vậy lợi hại, làm sao lại bị người bắt vào kiếm ngục?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ta bị Đại Kiếm Đạo Dịch Minh Hồ, Lôi Tông Lôi Cốc Vân, Đại Hạo Tiên Môn Kim Vũ Sinh, còn có Đại Khôn Phật Tông tông chủ Quảng Hưng bốn người vây giết. Kết quả ta không phải là đối thủ, trọng thương chạy trốn. Không nghĩ tới Đại Kiếm Đạo quá mức đê tiện, cư nhiên lại đem sư tỷ của ta bắt vào kiếm ngục, ta đây mới tiến vào kiếm ngục, mục đích chính là vì cứu sư tỷ của ta.

Vi Tử Đạo hoàn toàn trợn tròn mắt, người khác trốn kiếm ngục còn không kịp, vị này rảnh lol, cư nhiên chủ động tiến đến. Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là vây giết Mạc Vô Kỵ vài người hắn toàn bộ quen biết. Trước đây hắn tại Tiên Giới thời điểm, đối mặt những cường giả này cũng chỉ có thể cúi đầu nhường đường.

Ngoại trừ Đại Khôn Phật Tông Quảng Hưng ra, còn lại ba người nhưng cũng là đại Tiên Đế a, bất cứ người nào đều có thể dễ dàng giết chết hắn Vi Tử Đạo. Đặc biệt Đại Kiếm Đạo tông Dịch Minh Hồ, người này chẳng những thực lực đáng sợ đến mức tận cùng, càng là âm hiểm xảo trá. Hắn chính là bị Dịch Minh Hồ đơn giản bị thương nặng, kết quả luân rơi vào bên trong kiếm ngục. Trước mắt cái này Mạc tông chủ cư nhiên bị bốn người vây giết, kết quả hắn còn trốn được, đây là bực nào kinh người?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 691: Bình An Đằng Sơn Rung Chuyển

Thấy Vi Tử Đạo có chút không dám tin tưởng lời của mình, Mạc Vô Kỵ đơn giản nói:

- Vi tiên hữu, chuyện khác đợi lát nữa rồi hãy nói. Ta tới nơi này chỉ là muốn cùng Vi tiên hữu kết minh, dù sao trong ngắn hạn ta có thể sẽ không đi ra ngoài. Ta tại kiếm ngục bên trong trong khoảng thời gian này...

Mạc Vô Kỵ lời còn chưa dứt, Vi Tử Đạo liền run giọng cắt đứt Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc tông chủ, ngươi là nói tương lai ngươi có thể rời đi kiếm ngục?

Có thể hay không rời đi kiếm ngục Mạc Vô Kỵ còn thật không biết, bất quá hắn có khi là lay động ở Vi Tử Đạo thủ đoạn:

- Rời đi kiếm ngục ta bây giờ còn chưa có manh mối, ta ngược lại cũng không lo lắng, ta tin tưởng chỉ cần ta nguyện ý, ta chung quy có thể rời đi kiếm ngục, bởi vì ta lúc tiến vào dùng một phần không đủ là (vì) ngoại nhân nói thủ đoạn. Ngược lại Vi tiên hữu hồn phách Nguyên Thần chịu kiếm khí xé rách lợi hại, thật sự nếu không bổ cứu nói, sợ rằng tương lai khó có thể phục hồi như cũ.

- Mạc tông chủ, ngươi nói ngươi còn có thể chữa trị bị kiếm khí xé rách Nguyên Thần hồn phách?

Vi Tử Đạo cho dù là Tiên Đế, cũng không cách nào ẩn dấu ở chính bản thân tâm tình của nội tâm.

Hắn bây giờ bị kiếm phù trói buộc, Nguyên Thần hồn phách cũng bị kiếm khí xé rách vết thương chi chít. Có thể nói thực lực của hắn, hiện tại liên cả cường thịnh thời điểm một phần ngàn cũng chưa tới.

Một cái bản thân có thực lực cường đại Tiên Đế, thực lực dưới rơi xuống trình độ như vậy. Điều này cũng làm cho mà thôi, liên cả sinh mệnh cũng gặp nguy hiểm, thậm chí xuất thủ còn phải bị hạn chế, đổi thành bất cứ người nào, cũng không cam lòng. Mạc Vô Kỵ nói có thể chữa trị thần hồn cùng Nguyên Thần, một câu nói này quả thực chính là khắc tới rồi linh hồn của hắn chỗ sâu nhất.

Mạc Vô Kỵ không có trả lời nữa Vi Tử Đạo nói, hắn nên nói đều nói rồi, nên cường thế cũng cường thế, liên cả ung dung thản nhiên chém gió nói hắn đều nói một tràng. Không sai, hắn mỗi một câu nói đều là thật, trên thực tế hắn thật đúng là khoác lác.

Bị tứ đại Tiên Đế vây giết, hắn còn có thể tuôn ra bao vây? Đó là bởi vì Đại Hoang, Đại Hoang đồng dạng là một cái Đại Tiên đế, Đại Hoang dùng mệnh giúp hắn, về sau hắn lại mượn bốn cái cường giả lực lượng xé ra hư không, mới dùng bỏ chạy. Nếu mà không phải là những thủ đoạn này, hắn liên cả đầu khớp xương bột phấn cũng không có.

Vi Tử Đạo há có thể không biết Mạc Vô Kỵ ý tứ? Hắn biết đây là Mạc Vô Kỵ muốn cho hắn lựa chọn, Mạc Vô Kỵ nói ra các loại điều kiện. Hắn có thể lựa chọn hợp tác với Mạc Vô Kỵ, cũng có thể lựa chọn gia nhập Mạc Vô Kỵ nói đệ nhất tiên môn Bình Phạm, đồng dạng có thể lựa chọn cho thuê một khối địa phương cho Mạc Vô Kỵ.

Mỗi một cái lựa chọn, đều ý nghĩa hắn và Mạc Vô Kỵ quan hệ giữa.

Vi Tử Đạo đối với Mạc Vô Kỵ một khom người, giọng thành khẩn nói:

- Mạc tiên hữu, ta chỉ là một tản mạn người, tạm thời còn không thể gia nhập Bình Phạm. Nhưng ta nguyện ý cùng Mạc tiên hữu kết làm đồng minh, cộng đồng tiến thối.

Lúc này Vi Tử Đạo cũng bình tĩnh lại, Mạc Vô Kỵ nói ra những thứ này, không phải là muốn đưa khôi phục hồn phách cùng Nguyên Thần tiên đan cho hắn, mà là nhìn xem sự lựa chọn của hắn, mới sẽ làm ra lựa chọn. Hắn khát vọng Mạc Vô Kỵ cho hắn khôi phục thần hồn tiên đan, đáng tiếc là, hắn không cách nào lựa chọn vô điều kiện gia nhập Mạc Vô Kỵ tông môn.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng có chút thất vọng, vốn hắn đích xác là muốn mượn hơi Vi Tử Đạo. Vi Tử Đạo gia nhập Bình Phạm, chỉ cần có thể rời đi kiếm ngục, hắn liền có nắm chắc tại trong khoảng thời gian ngắn để cho Vi Tử Đạo trở thành Đại Tiên đế. Sau khi rời khỏi đây hắn tìm thêm trở về Trác Bình An, đó chính là hai cái Đại Tiên đế. Một cái tông môn hai cái Đại Tiên đế, cũng có thể cùng Đại Kiếm Đạo vặn một cái cổ tay nhìn xem.

Hắn sẽ ở Lôi Tông cùng Đại Hạo Tiên Môn phản ứng kịp trước, trước giết chết Dịch Minh Hồ. Đại Kiếm Đạo lại rất, Dịch Minh Hồ bị giết chết, cũng chính là một cái kiếm đạo tiên môn mà thôi.

Nếu Vi Tử Đạo làm ra lựa chọn, Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể đứng lên, nói với Vi Tử Đạo:

- Tử đạo tiên hữu, ta hi vọng có thể ở Tiên Liệp địa bàn tìm một một chỗ yên tĩnh, là (vì) sư tỷ của ta chữa thương. Chờ (các loại) sư tỷ của ta thương thế khang phục sau đó, ta sẽ lại đi xem Thương Hà Cốc tiên hữu.

Mạc Vô Kỵ bức thiết nên vì Hàn Thanh Như chữa thương, ngoại trừ chữa thương bên ngoài, còn có một món chuyện trọng yếu hơn, đó chính là Hàn Thanh Như là lấy Tiên Cách Thạch ngưng tụ Tiên Cách.

Loại này Tiên Cách đối với bình thường vậy tiên nhân mà nói, đích thật là lựa chọn tốt nhất. Này Tiên Cách Thạch bình thường giống nhau đều là Viễn Cổ đỉnh cấp cường giả vẫn lạc sau đó, thức hải ngưng tụ mà thành. Có các loại đỉnh cấp đại đạo đạo vận.

Bất quá Mạc Vô Kỵ nhìn không thuận mắt, huống chi dùng loại này Tiên Cách Thạch ngưng tụ Tiên Cách, còn dễ bị người đoạt xá. Mạc Vô Kỵ dự định tại trị Hàn Thanh Như sau đó, liền đem Hàn Thanh Như Tiên Cách tai hoạ ngầm triệt để giải quyết hết.

Những người khác giải quyết rất phiền phức, hắn cũng không phiền phức, hắn bản thân có Bất Hủ Giới, còn bản thân có Hồng Mông Sinh Tức. Thực sự không được, hắn khiến cho Hàn Thanh Như cũng mở mạch lạc tu luyện thử xem một chút.

Nếu muốn (phải) chữa thương, vậy thì cần phải tìm một cái địa phương an toàn. Vi Tử Đạo là Bình An Đằng Sơn một to lớn bá chủ, lựa chọn hợp tác với Vi Tử Đạo, ở chỗ này tìm tìm một địa phương an toàn ở tạm, đó là hay nhất không hơn.

- không có vấn đề, ta đây diện tích hai trăm trượng trong phạm vi, kiếm khí ăn mòn đều cực kỳ yếu. Ta mang ngươi đi qua, tìm tìm một nơi ở.

Không có thấy Mạc Vô Kỵ nói vì mình trị liệu hồn phách Nguyên Thần sự tình, Vi Tử Đạo trong lòng có chút thất vọng.

Dù cho trong lòng thất vọng, Vi Tử Đạo vẫn như cũ đối với Mạc Vô Kỵ cực kỳ nhiệt tình.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một viên thuốc đưa cho Vi Tử Đạo nói:

- Tử đạo tiên hữu, viên thuốc này ngươi thử xem một chút, có hiệu quả hay không.

Một quả Chí Thanh Đan đối với Vi Tử Đạo hồn phách cùng Nguyên Thần thương thế gần như là như muối bỏ biển, Mạc Vô Kỵ xuất ra viên thuốc này ý tứ rất rõ ràng. Chỉ cần Vi Tử Đạo đối với hắn Chí Thanh Đan cảm thấy hứng thú, vậy thì có cơ hội đem cái này không lý tưởng chờ chết Tiên Đế kéo đến đã biết bên trận doanh.Đa tạ Mạc tông chủ." Vi Tử Đạo trong mắt hiện lên vẻ kích động hưng phấn, nắm lên Mạc Vô Kỵ

cho hắn đan dược, thậm chí ngay cả kiểm tra cũng không có kiểm tra, trực tiếp nuốt xuống. Hắn kích động không phải là bởi vì viên thuốc này, mà là muốn biết hồn phách của hắn cùng Nguyên Thần có đúng hay không có thể thực sự được chữa trị. Tại ở sâu trong nội tâm, hắn đối với Mạc Vô Kỵ trước nói vẫn còn có chút hoài nghi.

Mạc Vô Kỵ cũng rất là rõ ràng, Vi Tử Đạo nuốt vào đan dược tốc độ rất nhanh, trên thực tế hắn tại nuốt vào đan dược trong nháy mắt, thần niệm liền quét này tấm Chí Thanh Đan mấy lần.

Đối với Mạc Vô Kỵ này cũng không thèm để ý, đổi thành lời của hắn, hắn nói không chừng còn có thể cẩn thận nhìn xem mấy lần, lúc này mới sẽ đem đan dược nuốt vào.

Đan dược vừa vào miệng, Vi Tử Đạo liền cảm thấy mình thức hải truyền đến từng đợt nhỏ nhẹ tiếng ông ông âm vang. Lập tức hắn bùng nổ đau (yêu) hồn phách bỗng nhiên an ổn lại, cái loại này đau đớn trong nháy mắt biến mất, ngay cả tán loạn Nguyên Thần cũng vào giờ khắc này vững chắc.

Vi Tử Đạo trong mắt ngạc nhiên mừng rỡ lại cũng ẩn nấp không được, nếu như nói trước hắn đối với Mạc Vô Kỵ nói còn có chút hoài nghi, này tại đây tấm Chí Thanh Đan nuốt vào sau đó, hắn đối với Mạc Vô Kỵ nói không còn có nửa điểm hoài nghi.

Mạc Vô Kỵ cho hắn là một quả hạng nhất Chí Thanh Đan, Tiên Giới có mấy người có thể có được loại này tiên đan? Không muốn nói hắn hiện tại tại kiếm ngục bên trong, chính là hắn tại Tiên Giới, hắn cũng không lấy được loại này tiên đan.

Viên thuốc này để cho Vi Tử Đạo bắt đầu cân nhắc có muốn hay không gia nhập Bình Phạm, hắn biết, Mạc Vô Kỵ tuyệt không sẽ (biết) nghe trong miệng hắn nói gia nhập Bình Phạm, sẽ chỉ là biết lại đem loại này quý báu tiên đan tùy tùy tiện tiện lấy ra, này nhất định có các loại điều kiện.

- Vi Tử Đạo, ta ma thủ cùng ngươi Tiên Liệp bình thường sông nước giếng không đáng, nhưng ta Bàng Hoằng cũng sẽ không sợ ngươi.

Nhưng vào lúc này, một cái lạnh lùng thanh âm truyền đến, đồng thời một đạo cường hãn thần niệm trực tiếp từ trong đại sảnh quét ngang qua.

Vi Tử Đạo sắc mặt có chút khó coi, hắn biết Bàng Hoằng vì sao dám lớn lối như vậy tới nơi này. Phỉ Lăng là Bàng Hoằng muốn (phải) đuổi theo giết người, hiện tại Phỉ Lăng ở chỗ này, này Bàng Hoằng hiển nhiên là cho là hắn vi phạm Bình An Đằng Sơn hiệp định, thu lưu ma thủ kẻ phản bội. Huống chi, Mạc Vô Kỵ trong lòng cái này xinh đẹp kỳ cục nữ nhân càng là Bàng Hoằng mong muốn. Bàng Hoằng sở dĩ không có cường đoạt, không phải là hắn không quan tâm, mà là hắn biết chỉ cần qua một đoạn thời gian nữa, người nữ nhân này liền sẽ chủ động đi tìm hắn.

Hiện tại người nữ nhân này Mạc Vô Kỵ cứu, Phỉ Lăng cũng cùng sau lưng Mạc Vô Kỵ, từ Kiếm Khí Hà trở về Bàng Hoằng không bão nổi mới đúng là quái sự.

- Mạc tông chủ hơi hầu, ta đi ra xem một chút.

Vi Tử Đạo hừ một tiếng, đi hướng ngoài cửa.

Mạc Vô Kỵ biết Bàng Hoằng là nhằm vào Hàn Thanh Như cùng Phỉ Lăng tới, hắn tự nhiên không sẽ (biết) ở chỗ này chờ:

- Tử đạo tiên hữu, nếu là hợp tác, này mọi người tự nhiên là cộng đồng đối mặt, nào có để cho tử đạo tiên hữu một mình đối mặt.

- Tốt, Mạc tông chủ quả nhiên không cho người thất vọng, đã như vậy chúng ta liền cùng đi ra ngoài sao?.

Vi Tử Đạo cười ha ha một tiếng.

...

Mạc Vô Kỵ đi ra Tiên Liệp đại sảnh, tại cửa vào nhìn thấy sáu người. Đoán chừng là bởi vì trường kỳ kiếm khí ăn mòn duyên cớ, sáu người khí thế cũng không mạnh. Ngay cả như vậy, Mạc Vô Kỵ cũng đã nhìn ra, sáu người này bên trong có ít nhất năm tên Tiên Đế. Còn dư lại một người, cũng là Chuẩn Đế thực lực.

Trong lòng hắn rất là lay động, trước hắn cho rằng tam thế lực lớn người khai sáng là tiên đế liền phi thường rất giỏi, không nghĩ tới cộng thêm Vi Tử Đạo, hắn cư nhiên nhìn thấy sáu gã Tiên Đế.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền đã nhìn ra sáu người này dường như là (vì) hai cái thế lực, trong đó bên trái người cầm đầu hắn là một cái Tiên Đế trung kỳ, người này tóc dài, phong độ chỉ có, ánh mắt mang theo một tia tà khí. Mạc Vô Kỵ suy đoán người này rất có thể chính là ma thủ Bàng Hoằng. Sáu người bên trong, có ít nhất hai gã Tiên Đế cùng một người Chuẩn Đế đứng ở sau lưng hắn.

Một bên khác chỉ có hai người, làm chủ là một người da dẻ trắng nõn nam tử trung niên, đồng dạng là Tiên Đế trung kỳ thực lực, ở bên cạnh hắn là một người Tiên Đế sơ kỳ.

Vi Tử Đạo thấy sáu người này sau đó, trong mắt có thêm một tia bóng ma.

Luận thực lực cá nhân, hắn có lẽ phải mạnh hơn Bàng Hoằng một đường. Nếu là bàn về quần thể thực lực, hắn liên thủ với Chính Khí Sơn cùng nhau, mới có thể chống lại ở ma thủ. Bàng Hoằng ma thủ tổng cộng có ba gã Tiên Đế, còn có hai gã Chuẩn Đế, Tiên Tôn càng nhiều.

Chính Khí Sơn có hai gã Tiên Đế, một là sáng tạo Chính Khí Sơn Thương Hà Cốc, còn có một cái là Niếp Trùng An, Tiên Đế sơ kỳ. Hắn tuy nói là Tiên Đế hậu kỳ, bên người một cái Tiên Đế cũng không có, không muốn nói Tiên Đế, Chuẩn Đế cũng không có một cái.

Cho tới nay, đều là hắn và Chính Khí Sơn Thương Hà Cốc liên thủ, miễn cưỡng cùng Bàng Hoằng ma thủ hình thành một cái cân đối. Ngày

hôm nay Thương Hà Cốc liên thủ với Bàng Hoằng đến hắn nơi này là có ý gì? Nếu mà Chính Khí Sơn cùng ma thủ liên thủ, hắn Tiên Liệp thời kì liền không dễ chịu lắm.

- Hai vị là có ý gì?

Vi Tử Đạo giọng nói có chút lãnh, hắn nói hai vị chính là chỉ Bàng Hoằng cùng Vi Tử Đạo.

Bàng Hoằng cười lạnh nói:

- Vi Tử Đạo, ta không động ngươi là bởi vì mọi người hiệp thương được rồi. Ngươi ngày hôm nay chủ động khiêu khích tới rồi ta ma thủ, chẳng những mang đi ta ma thủ kẻ phản bội, còn thu lưu ta chỉ định nữ nhân, hừ...

Theo Bàng Hoằng một tiếng hừ lạnh, Bình An Đằng Sơn phía ngoài sát khí dường như thẩm thấu tiến đến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 692: Dễ Dàng Như Vậy Liền Đi Sao

Vi Tử Đạo ánh mắt hạ xuống rơi vào Thương Hà Cốc trên người, lúc này Thương Hà Cốc thái độ mới là trọng yếu nhất. Nếu mà Thương Hà Cốc không điểu Bàng Hoằng, hắn sẽ trực tiếp động thủ.

Bàng Hoằng như vậy dẫn người ngăn ở hắn Tiên Liệp cửa chính, đây là đánh mặt của hắn.

Thương Hà Cốc dùng dư quang của khóe mắt quét một cái Mạc Vô Kỵ đang ôm Hàn Thanh Như, lúc này mới thản nhiên nói:

- Tử đạo huynh, Bình An Đẳng Sơn mặc dù có thể thành cho chúng ta an thân nơi, đó là bởi vì mọi người tôn trọng lẫn nhau, cho nhau bảo trì một cái cân đối. Hôm nay là tử đạo huynh ngươi không nói quy củ, lại đem người ngoài đưa vào đến, lại thu lưu ma thủ kẻ phản bội. Cho nên chuyện này, ta là đứng ở Bàng huynh bên này.

Vi Tử Đạo cười lạnh một tiếng nói:

- Thương Hà Cốc, xem ra ngươi tìm được một cái tốt chỗ dựa vững chắc a. Đã như vậy, này cũng không có cái gì dễ nói, muốn đánh liền đánh, ta Vi Tử Đạo không sợ bất luận kẻ nào, tuy tiện phóng ngựa lại đây.

Thương Hà Cốc giọng nói chuyển lạnh:

- Tử đạo huynh, đừng lầm chính bản thân. Thực lực ngươi mạnh hơn nữa, cũng chỉ có một người, ta bên này năm tên Tiên Đế, ngươi thực sự muốn được ăn cả ngã về không?

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lấy ra một cái bình ngọc đưa cho Vi Tử Đạo:

- Tử đạo tiên hữu, những thứ này tiên đan ngươi ăn rồi lại nói.

Vi Tử Đạo mừng rỡ nắm Mạc Vô Kỵ bình ngọc, hắn mở ra bình ngọc thần niệm đảo qua liền biết bên trong 3 miếng toàn bộ là Chí Thanh Đan.

Lúc này Vi Tử Đạo đâu còn sẽ để ý Thương Hà Cốc nói, 3 miếng Chí Thanh Đan bị hắn trực tiếp đưa vào trong miệng. Một loại khó diễn tả được khí tức lưu trải qua thức hải của hắn, nguyên thần của hắn lại một lần nữa nhanh chóng được chữa trị, nghiền nát hồn phách tuy nói còn không có hoàn toàn vững chắc hắn lên, động thủ là đã không còn bất cứ vấn đề gì.

- Đa tạ Mạc tông chủ.

Vi Tử Đạo đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, một bước bước ra giơ tay lên chính là một quyền đánh về phía Bàng Hoằng.

- Động thủ.

Bàng Hoằng thấy Vi Tử Đạo đối với hắn công kích, hét lớn một tiếng, đồng dạng một quyền đánh tới.

Tại Bình An Đằng Sơn, không tới tối hậu quan đầu, không ai biết dùng pháp bảo. Như Mạc Vô Kỵ như vậy vừa động thủ liền tế xuất pháp bảo, ít lại càng ít.

Ở chỗ này tế xuất bất kỳ pháp bảo nào, trừ phi ngươi không có tiên nguyên ba động, chỉ cần có tiên nguyên ba động pháp bảo, đều sẽ khiến kiếm khí ăn mòn chồng. Nói cách khác tế xuất pháp bảo, sẽ tăng bản thân gánh vác.

Mọi người vốn là chuẩn bị động thủ, hiện tại Vi Tử Đạo động thủ trước, Bàng Hoằng động thủ đồng thời, tại Bàng Hoằng bên người hai gã Tiên Đế cũng đồng dạng xuất thủ, ngược lại người kia Chuẩn Đế hơi chút chậm một bước.

Thương Hà Cốc thấy Vi Tử Đạo động thủ uy thế, vốn muốn muốn động thủ hắn, chỉ là bước ra một bước liền cứng rắn dừng lại động tác của mình.

Bàng Hoằng lĩnh vực cùng Vi Tử Đạo lĩnh vực một đụng vào nhau, trong lòng hắn chính là trầm xuống. Hắn tận lực đánh giá cao Vi Tử Đạo, bây giờ mới biết, chính bản thân liên cả Vi Tử Đạo phân nửa thực lực cũng không có phỏng chừng đến.

Vi Tử Đạo thật giống như đại dương mênh mông biển rộng bình thường giống nhau, này tiên nguyên cuồn cuộn không ngừng, thần niệm bên trong kẽ hở càng là cơ hồ bị bù đắp biến mất. Hắn rất là hoài nghi, Vi Tử Đạo Nguyên Thần có phải là không có thụ thương.

- Rầm rầm ầm!

Tiên nguyên đụng vào nhau, khắp bầu trời bao trùm. Bàng Hoằng giống như bị đánh vào trái tim ở giữa bình thường giống nhau, cả người đều muốn rời ra từng mảnh. Đau đớn với hắn mà nói đã chết lặng, thế nhưng là cái loại này thân thể kịch liệt xé rách làm cho hắn trực tiếp phun ra mang theo cục thịt máu tươi, cả người bay rớt ra ngoài.

Đang bay ra đi đồng thời, hắn liền hiểu một cái đạo lý. Vi Tử Đạo động thủ thời điểm, tuyệt đối có biện pháp ngăn chặn kiếm khí đối với hồn phách cùng Nguyên Thần xé rách, nếu không hắn sẽ không cùng Vi Tử Đạo chênh lệch nhiều như vậy.

Phải biết rằng Thương Hà Cốc sở dĩ đứng ở hắn bên này, không phải là bởi vì Vi Tử Đạo thực sự phá hư quy củ. Mà là bởi vì hắn Bàng Hoằng tìm được đại lượng thu Kiếm Khí Hà nước biện pháp. Thương Hà Cốc tiếp theo hắn, hiển nhiên cũng phải cần lấy được một chút nước sông. Bởi vì có rồi hàng loạt Kiếm Khí Hà nước sông, nguyên thần của hắn cũng so với trước tốt hơn nhiều. Động thủ thời điểm cũng không có cố kỵ nhiều như vậy.

Chính là như vậy, hắn tại Vi Tử Đạo trước mặt vẫn như cũ không chịu nổi một kích, có thể thấy được Vi Tử Đạo tuyệt đối tìm được đồng dạng chữa trị hồn phách cùng Nguyên Thần thủ đoạn.

Vi Tử Đạo chủ yếu đối tượng là Bàng Hoằng, đối với mấy tên khác hướng hắn động thủ Tiên Đế, hắn tiên nguyên như nhau có mang theo bao. Mạc Vô Kỵ Chí Thanh Đan, cho hắn đầy đủ tự tin và thực lực. Hắn rất muốn biết, hồn phách của mình vững chắc xuống tới non nửa sau đó, một quyền này đi xuống, Bàng Hoằng có bao nhiêu lay động.

Vi Tử Đạo động thủ, Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không đứng xem, hắn dứt khoát trực tiếp tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích, lĩnh vực mở rộng dưới cũng là một kích bổ đi ra ngoài.

Một đạo xé rách không gian kích mang sông dài từ hư không hạ xuống, trực tiếp bổ về phía Bàng Hoằng bên người người kia Tiên Đế sơ kỳ. Cùng đối phương mấy người bất đồng là, Mạc Vô Kỵ toàn lực thi triển, căn bản cũng sẽ không lưu thủ nửa điểm.

Kích mang sông dài cắt không gian, tại Mạc Vô Kỵ lĩnh vực dưới càng là lại đem người kia Tiên Đế hoàn toàn bao phủ. Thực lực của Mạc Vô Kỵ là yếu, chỉ có Đại La Tiên tu vi. Nhưng hắn Đại La Tiên bản thân là có thể chống lại Đại La Tiên viên mãn, thậm chí có thể cùng yếu một chút Tiên Vương đối kháng.

Khi tiến vào kiếm ngục sau đó, thực lực của hắn không có nửa điểm giảm xuống.

Theo tại Bàng Hoằng bên người vài tên Tiên Đế, tại kiếm ngục kiếm khí lâu dài ăn mòn cùng xé rách dưới, sớm đã là nỏ mạnh hết đà.

Cộng thêm Vi Tử Đạo tiên nguyên còn mang theo bao hắn, bây giờ bị Mạc Vô Kỵ kích mang sông dài hạ xuống, hắn lĩnh vực chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ lại kích mang sông dài đạo thứ nhất phong mang.

Đạo thứ hai phong mang trực tiếp xé rách hắn nghiền nát không chịu nổi lĩnh vực, cộng thêm Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực trói buộc, đến lúc này, người này Tiên Đế lại cũng không kịp đoái hoài bị kiếm khí ăn mòn, hắn miễn cưỡng tế xuất một thanh trường đao.

- Khi (làm)!

Đao khí cùng sông dài tiếp tục đánh vào cùng một chỗ.

Người này Tiên Đế vội vàng tế xuất trường đao đao mang trực tiếp bị kích mang ầm hội, chuyển thành là (vì) kích mang sông dài thôn phệ, sông dài bao trùm xuống tới, lại đem người này Tiên Đế bao lấy.

- Răng rắc!

Người này bị Mạc Vô Kỵ toàn lực công kích Tiên Đế vốn là yếu ớt bộ xương, lúc này duy trì liên tục gãy.

Mắt thấy kích mang sông dài liền (muốn) phải đưa hắn xé nát, một đạo trường tiên xoắn tới, lại đem người này Tiên Đế cuốn đi. Sông dài đánh vào trên mặt đất, xé mở một đạo dài chừng mười trượng kích hố.

Tràng diện yên lặng lại, có một loại như chết đáng sợ.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt Bán Nguyệt Trọng Kích lạnh lùng nhìn chằm chằm Thương Hà Cốc cùng Bàng Hoằng, hắn không có tiếp tục động thủ. Vừa rồi hắn vốn là muốn giết rơi cái kia Tiên Đế, kết quả bị Thương Hà Cốc trường tiên cứu giúp.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, hắn sở dĩ thiếu chút nữa giết chết một cái pháp lực thậm chí ngay cả một phần ngàn cũng không còn dư lại Tiên Đế, không tất cả đều là của hắn thực lực, mà là bởi vì Vi Tử Đạo kiềm chế.

Hiện tại Vi Tử Đạo cũng không có động thủ, hắn tự nhiên không sẽ chủ động xuất thủ.

Thương Hà Cốc cứu Bàng Hoằng người, cũng không có động thủ, mà là ngưng trọng nhìn Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Xin hỏi tiên hữu xưng hô như thế nào?

Chẳng những là Thương Hà Cốc giọng nói thận trọng, thái độ tôn kính, chính là Bàng Hoằng cũng không có dài dòng nữa. Thậm chí cùng Mạc Vô Kỵ đứng ở một bên Vi Tử Đạo cũng kiêng kỵ quét một cái Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ tu vi là dạng gì tạm không nói đến, mấu chốt là Mạc Vô Kỵ tại kiếm ngục bên trong cư nhiên có thể toàn lực tế xuất pháp bảo công kích, hay (vẫn, còn) là mang theo kích mang loại này hấp dẫn kiếm khí pháp bảo. Nơi này là Bình An Đăng Sơn, nếu như là tại Bình An Đăng Sơn ra kiếm ngục bên trong, Mạc Vô Kỵ chỉ bằng vào có thể không chút kiêng kỵ sử dụng loại này dẫn động kiếm khí pháp bảo, trước hết đứng ở bất bại chi địa. Huống hồ Mạc Vô Kỵ động thủ thời điểm, trong lòng còn ôm một người.

Thương Hà Cốc tuy nói cứu hắn muốn giết Tiên Đế, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói Thương Hà Cốc không phải là hắn địch nhân lớn nhất, hắn địch nhân lớn nhất là Bàng Hoằng.

Cho nên hiện tại Thương Hà Cốc hỏi hắn xưng hô, Mạc Vô Kỵ cũng là bình thường đáp:

- Bình Phạm Mạc Vô Kỵ.

Bình Phạm Mạc Vô Kỵ? Thương Hà Cốc còn đang do dự giữa đó, Phỉ Lăng đã nhảy đi ra, lớn tiếng kêu lên:

- Mạc tiền bối chính là Tiên Giới môn thứ nhất Bình Phạm tông chủ.

Thương Hà Cốc sắc mặt nhất thời biến đổi, chính là Bàng Hoằng sắc mặt cũng thay đổi, hắn vừa rồi nguyên khí đại thương. Kiếm Khí Hà nước xác thực có thể chữa trị nguyên thần của hắn cùng thân thể, tốc độ

kia cực kỳ thong thả, còn cần đại lượng nước sông mới được. Hắn mới đến bao nhiêu nước sông? Cho nên đang cùng Vi Tử Đạo toàn lực tương hợp lại dưới, bị bị thương nặng.

Bây giờ nghe Mạc Vô Kỵ là tiên giới môn thứ nhất tông chủ, sắc mặt của hắn càng là xấu xí. Vô luận là thật hay giả, cái danh này quá hù người một chút.

Mạc Vô Kỵ lạnh nhạt nói:

- Thương tiên hữu, ta và ngươi trước đây không biết, cũng không có bất kỳ ân oán, vốn cũng không có ý định cùng ngươi kết thù kết oán, thậm chí còn cùng tử đạo tiên hữu nói qua, phải đi bái phỏng ngươi một cái. Bất quá thương tiên hữu nếu là cho rằng người khác khi dễ sư tỷ của ta là hắn là nên, này tuy tiện phóng ngựa lại đây, ta Mạc Vô Kỵ đối mặt Dịch Minh Hồ, Lôi Cốc Vân cùng Kim Vũ Sinh vây công cũng không sợ, hiện tại cũng không nhiều ngươi một cái Thương Hà Cốc.

Mạc Vô Kỵ lời này đi ra, chẳng những là Thương Hà Cốc trong lòng run lên, chính là Bàng Hoằng trong lòng cũng là run lên. Bọn họ cùng trước Vi Tử Đạo như nhau, bị Mạc Vô Kỵ hù ở.

Dịch Minh Hồ cùng Lôi Cốc Vân, Kim Vũ Sinh vây công? Toàn bộ Tiên Giới còn có người có thể ở ba người này vây công bên trong bỏ chạy?

Trước mắt Mạc Vô Kỵ này có thể ở loại này vây công bên trong bỏ chạy, người này rất có thể thực sự là đệ nhất tiên môn tông chủ. Bọn họ bị nhốt tại kiếm ngục bên trong, qua nhiều năm như vậy, Tiên Giới xảy ra biến cố, nhiều hơn một cái đệ nhất tiên môn cũng là có khả năng.

- Thương huynh, nói thật với ngươi sao?, ta gia tông chủ tiến vào kiếm ngục không phải là bị bắt vào, mà là chính bản thân vào tới cứu người.

Phỉ Lăng trực tiếp đưa hắn tăng lên thành Bình Phạm một thành viên.

Về phần đối với Thương Hà Cốc xưng hô, hắn căn bản cũng không lưu ý. Nếu mà ở bên ngoài, đối mặt một cái Tiên Đế, hắn đâu còn dám gọi Thương huynh? Sớm đã khom người cúi đầu gọi tiền bối.

Thương Hà Cốc hít một hơi thật sâu, đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Mạc tông chủ nói quá lời, ta Chính Khí Sơn chỉ là đứng ở trung lập góc độ thượng, không tồn tại cùng Mạc tông chủ đối nghịch. Đương nhiên ta Chính Khí Sơn cũng sẽ không trợ giúp Mạc tông chủ đi đối phó người khác, ta Chính Khí Sơn tại Bình An Đẳng Sơn chính là ở vào trung lập vị trí.

Nói xong, Thương Hà Cốc lui về phía sau mấy bước, bên cạnh hắn người kia Tiên Đế cũng tiếp theo lui về phía sau vài bước. Hắn làm ra cử động như vậy, thật giống như mới đến thời điểm nói cùng tại Mạc Vô Kỵ thủ hạ cứu một cái ma thủ Tiên Đế những thứ này đều cùng hắn không quan hệ.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, hắn rất coi thường chính là Thương Hà Cốc người như thế. Hắn mới vừa tới Bình An Đẳng Sơn, thuộc về một cái người từ ngoài đến, lúc này hắn cũng sẽ không ngu ngốc chủ động đi cùng Thương Hà Cốc kết thành hận thù chính là.

- Chúng ta đi.

Bàng Hoằng lạnh lùng nhìn chòng chọc Mạc Vô Kỵ liếc mắt, xoay người muốn đi.

- Bàng Hoằng, dễ dàng như vậy liền đi sao?

Mạc Vô Kỵ lạnh giọng nói, nếu như nói tại trong mắt hắn Thương Hà Cốc là một người đi đường, này Bàng Hoằng có ý đồ với Hàn Thanh Như, hắn nhưng không nghĩ buông tha.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 693: Bình An Đằng Sơn Chiếm Đất

- Ngươi muốn như thế nào? Có thủ đoạn gì tuy tiện thi triển ra, ta Bàng Hoằng không phải là kẻ bị hù dọa.

Bàng Hoằng nghe được Mạc Vô Kỵ lại muốn lưu hắn lại, khí thế trên người nhất thời cuồng bạo. Thoáng tỉnh táo lại sau đó, hắn có chút hoài nghi Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không phải là cái gì đệ nhất tông môn tông chủ, hắn mơ hồ cảm giác được Mạc Vô Kỵ tu vi rất có thể không tới Tiên Vương. Chỉ là một không tới Tiên Vương con kiến hôi, cũng dám lưu hắn lại Bàng Hoằng.

Hắn thực lực bây giờ giảm xuống lợi hại, vô luận Mạc Vô Kỵ tu vi chân chính làm sao, Mạc Vô Kỵ sức chiến đấu đều không thể khinh thường. Cộng thêm thực lực của Vi Tử Đạo có chút đáng sợ, hắn mới không muốn tiếp tục nữa.

Để cho hắn tức giận là, hắn không có tiếp tục động thủ lựa chọn rút đi, chỉ là một Mạc Vô Kỵ lại dám để cho hắn lưu lại. Dù cho hắn Bàng Hoằng là rồng bị vây ở chỗ nước cạn, cũng sẽ không bị một cái con kiến hôi uy hiếp.

Bàng Hoằng trương tay chính là bắn ra một đạo cảnh tin, tại Bình An Đằng Sơn, có thể không dùng thần niệm, mọi người tận lực tránh cho sử dụng thần niệm.

Đạo này cảnh tin bắn ra, ngắn ngủi mười mấy hô hấp đồng hồ sau, thì có hơn mười đạo nhân ảnh cấp tốc tiêu tan lại đây, trong nháy mắt liền đem Tiên Liệp địa bàn vây quanh.

Vi Tử Đạo sắc mặt bất biến, hắn và Mạc Vô Kỵ bất đồng, hắn rõ ràng hơn tại Bình An Đẳng Sơn trên thực tế nhiều người thật không có tác dụng gì. Cái chỗ này động thủ sau đó, không ai sẽ liều mạng. Chân chính tạo tác dụng, là này mấy cái Tiên Tôn trở lên cường giả, cái khác đều là đánh đậu hũ. Hắn Tiên Liệp người không nhiều bằng ma thủ, Tiên Tôn trở lên cường giả lại không sai biệt lắm.

Vi Tử Đạo không có phát sinh tín hiệu, lúc này người của Tiên Liệp cũng đều lục tục đi ra.

- Mạc tông chủ, nếu mà để tránh gây thù, ta kiến nghị tạm thời đừng xung đột. Đừng xem Bàng Hoằng vừa rồi bị thua thiệt, trên thực tế người này thủ đoạn cực kỳ nhiều. Dù cho sau cùng có thể giết chết hắn, chúng ta cũng phải bỏ ra vô cùng đại giới lớn như vậy. Đương nhiên, Mạc tông chủ nếu mà nhất định phải động thủ, ta Vi Tử Đạo xác định vững chắc cùng ngươi đứng ở một bên.

Vi Tử Đạo ung dung thản nhiên truyền âm cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, Vi Tử Đạo nói nói cho hắn một cái đạo lý, vậy tức là lực lượng mình vĩnh viễn cũng không cần trông cậy vào nhiều lắm.

Vi Tử Đạo nói thật hay, thực sự muốn đánh nhau, nhất định là muốn lưu thủ tự bảo vệ mình. Nếu mà Bàng Hoằng thực sự liều mạng, Vi Tử Đạo lại tự bảo vệ mình nói, hắn rất có thể sẽ chịu thiệt.

Thương Hà Cốc trước tiên cảm nhận được không khí vi diệu, lập tức đứng dậy nói:

- Bàng huynh, Mạc tông chủ, ta làm một cái người trung gian sao?. Trước Bàng huynh cũng không biết nàng kia là vợ của Mạc tông chủ, mặc dù có phát ngôn bừa bãi lại cũng không có động thủ. Nếu hiện tại mọi người không có gì tổn thất, Mạc tông chủ lại mới vừa tới cái chỗ này, không bằng song phương đều nhường một bước.

Bàng huynh lại đem Bình An Đẳng Sơn địa bàn cắt nhường một phần cho Mạc tông chủ, để Mạc tông chủ có dựng thân chỗ, Mạc tông chủ liền đem chuyện phía trước xóa bỏ, mọi người từ nay về sau các bên không tương phạm, dựa theo Bình An Đẳng Sơn hòa bình nguyên tắc cộng đồng ở trong nơi này, làm sao?

Đang nghe Vi Tử Đạo nói sau đó, Mạc Vô Kỵ liền bỏ đi ý động thủ. Vi Tử Đạo không muốn toàn lực ứng phó, hắn xác định vững chắc không làm gì được Bàng Hoằng.

Thương Hà Cốc nói vừa xong, Bàng Hoằng liền lạnh giọng nói:

- Ta ma thủ địa bàn còn nhiều, bất quá đại đa số đều là người của ta ở. Chính là muốn nhường, ta tối đa cũng chỉ là nhường ra gần kiếm khí vòng xoáy mười dặm phạm vi. Ngoài ra, nhiều một tấc cũng không được.

Bàng Hoằng giọng nói mặc dù không có nửa điểm tỏ ra yếu kém, trên thực tế hắn những lời này liền biểu lộ hắn cũng không muốn cùng Mạc Vô Kỵ đối kháng, có lui ra phía sau một bước ý tứ.

Tất cả mọi người lại đem ánh mắt nhìn về phía Mạc Vô Kỵ, mọi người đang chờ Mạc Vô Kỵ trả lời. Có thể hay không đánh nhau, hiện tại chỉ nhìn Mạc Vô Kỵ lựa chọn. Mạc Vô Kỵ đưa mắt hạ xuống rơi vào Phỉ Lăng trên người.

Phỉ Lăng có thể phách lối đối đãi Thương Hà Cốc, cũng không dám nhìn Bàng Hoằng. Tại trong tay Bàng Hoằng nhận hết nghiền ép, hiện tại nhìn thấy Bàng Hoằng hắn trong lòng vẫn là có bóng ma.

Dù cho hắn lại sợ Bàng Hoằng, Mạc Vô Kỵ nhìn về phía hắn, hắn cũng không dám không nói lời nào. Mạc Vô Kỵ thế nhưng là chủ tử hắn mới nhận thức, bắt đầu liền không dám nói lời nào, ai dám nhận hắn như vậy tiểu đệ.

- Tông chủ, kiếm khí vòng xoáy rất nguy hiểm, tại Bình An Đẳng Sơn, kiếm khí vòng xoáy còn gọi là tử vong vòng xoáy. Chỉ cần tới gần kiếm khí vòng xoáy, đó chính là hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Bởi vì này vòng xoáy sẽ đem người bao trùm đi qua, bên trong đáng sợ kiếm khí sẽ đem người xé rách mảy may không dư thừa, vô luận ngươi có thực lực rất mạnh đều không được.

Phỉ Lăng thận trọng giải thích.

Mạc Vô Kỵ có chút cau mày hẳn lên, tới gần một chỗ như vậy, hiển nhiên không phải là cái gì an toàn chỗ.

- Bất quá...

Phỉ Lăng do dự một chút, lại tiếp tục nói:

- Chỉ cần không tới gần kiếm khí vòng xoáy, liền không có chuyện gì.

- Kiếm khí vòng xoáy tồn tại đã bao lâu?

Mạc Vô Kỵ hỏi lần nữa.

- Nghe nói đang tìm đến Bình An Đẳng Sơn thời điểm, thì có kiếm khí vòng xoáy, có ít nhất hơn một hai vạn... năm.

Phỉ Lăng lần này trả lời rất nhanh.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, nếu một hai vạn năm trôi qua, kiếm khí vòng xoáy tồn tại cũng không vấn đề, vậy sẽ không có vấn đề gì. Huống chi, hẳn tại Bình An Đẳng Sơn tuyệt đối sẽ không lưu lại bao lâu.

- Phỉ Lăng tiên hữu nói không sai, Bình An Đẳng Sơn mặc dù bị phát hiện, là bởi vì Định Hòa Tiên Đế y dựa vào chính mình cá nhân thực lực xé rách Đại Kiếm Đạo trói buộc kiếm phù, mở ra Bình An Đẳng Sơn phía ngoài cấm chế. Phải biết rằng tại trước Định Hòa Tiên Đế, người tiến vào kiếm ngục, nhưng chưa hề có một người sống sót qua.

Vi Tử Đạo cũng tán đồng nói.

- Định Hòa Tiên Đế?

Mạc Vô Kỵ tới rồi sau đó liền chưa từng nghe nói qua người này, theo lý thuyết một đại nhân vật như vậy, hắn vừa đến hắn là liền biết mới đúng là.

Thương Hà Cốc không biết có phải hay không là vì bù đắp quan hệ với Mạc Vô Kỵ, chủ động giải thích:

- Định Hòa Tiên Đế đang đánh mở ra Bình An Đằng Sơn ẩn nấp cấm chế sau đó, liền lực kiệt mà vẫn. Chúng ta hôm nay được lợi, toàn bộ là bởi vì định hòa Tiên Đế ơn trạch.

- Tốt, mười dặm địa bàn ta Mạc Vô Kỵ sẽ lấy.

Mạc Vô Kỵ tại biết một phần tình huống sau đó, gọn gàng dứt khoát nói.

Ở lại Tiên Liệp địa bàn, đó là ăn nhờ ở đậu. Chỉ có địa bàn của mình, đó mới là nơi sống yên ổn.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nhận Bàng Hoằng địa bàn, Vi Tử Đạo cùng Thương Hà Cốc cũng là thở phào nhẹ nhõm. Vô luận là Vi Tử Đạo cùng Thương Hà Cốc cũng không muốn ở chỗ này đại chiến, dù sao Bình An Đằng Sơn là bọn hắn đặt chân địa phương, ở chỗ này đại chiến, sẽ trực tiếp lại đem Bình An Đằng Sơn giăng khắp nơi cây bụi toàn bộ xé rách rơi. Người nào có thể xác định những thứ này cây bụi bị hủy sau đó, Bình An Đằng Sơn có đúng hay không còn có thể cùng trước như nhau, ngăn cản kiếm khí?

Bàng Hoằng sắc mặt có chút âm trầm, Mạc Vô Kỵ chỉ nói là nhận địa bàn hắn cho, cũng không có nói hai người ân oán lúc đó chấm dứt. Có thể thấy được hắn và Mạc Vô Kỵ ân oán, cũng sẽ không bởi vì cái này

chấm đất bàn liền biến mất. Sớm biết thế như vậy, hắn thật đúng là không nghĩ lại đem địa bàn lấy ra.

Chỉ là hiện tại hắn lời đã nói ra, lại đổi ý cũng không phải hắn Bàng Hoằng có thể nói ra khỏi miệng.

Vi Tử Đạo nhưng là phi thường muốn kết giao Mạc Vô Kỵ, tại Mạc Vô Kỵ đồng ý tiếp nhận Bàng Hoằng cho địa bàn sau đó, hắn tiếp theo liền nói:

- Đã như vậy, mười dặm địa bàn của ta gần kiếm khí vòng xoáy cũng là của Mạc tông chủ.

Thương Hà Cốc sửng sốt, Bàng Hoằng cùng Vi Tử Đạo đều cho địa bàn, lẽ nào hắn có thể nói không cho? Lúc trước khi nói hắn đã ác Mạc Vô Kỵ, chính là không có ác Mạc Vô Kỵ, hắn Thương Hà Cốc không cho địa bàn cho Mạc Vô Kỵ cái này mới tới cường giả, dường như dễ đắc tội với người a.

Nghĩ tới đây, Thương Hà Cốc cười ha ha một tiếng:

- Nếu hai vị đều lấy ra mười dặm địa bàn, ta Thương Hà Cốc tự nhiên cũng không có thể hẹp hòi. Ta cũng đem tới gần kiếm khí vòng xoáy mười dặm địa bàn lấy ra, đưa cho Mạc tông chủ.

- Đã như vậy, vậy thì đa tạ mấy vị.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, khách khí nói cảm tạ.

Bàng Hoằng không nghĩ bây giờ cùng hắn đại chiến, cho nên lấy ra mười dặm địa bàn. Vi Tử Đạo muốn hắn Chí Thanh Đan, cho nên cũng lấy ra mười dặm địa bàn. Người cuối cùng Thương Hà Cốc, không có khả năng đơn độc giả vờ không biết, chỉ có thể xuất ra mười dặm địa bàn, như vậy địa bàn của hắn cộng lại thì có ba mươi dặm. Đối với hắn một người mới vừa tới đến Bình An Đằng Sơn mà nói, đây là rất thái quá sự tình.

Mạc Vô Kỵ cũng không có ngu, ba người này xuất ra địa bàn thật là có dự định. Nhưng địa bàn của hắn đồng dạng là bị ba người vây quanh cùng một chỗ, nói cách khác, ba người này muốn liên thủ đối phó hắn, hắn có thể trốn địa phương chỉ có kiếm khí vòng xoáy.

Nếu như nói Vi Tử Đạo, Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc ba người thật không ngờ điểm này, Mạc Vô Kỵ là tuyệt đối sẽ không tin tưởng.

Có thể thấy được hắn có thực lực còn có một định nội tình không sai, tại người của Bình An Đẳng Sơn xem ra, hắn Mạc Vô Kỵ vẫn là một cái người từ ngoài đến.

- Mấy vị, ta một đường mệt mỏi, còn phải một lần nữa sửa sang một chút địa bàn của mình, cũng không ở lâu.

Đối với ba người này đánh chủ ý, Mạc Vô Kỵ là không sợ chút nào. Bởi vì hắn ngoại trừ ở chỗ này không sợ kiếm khí, hồn phách sẽ không bị thương tổn, hắn vẫn còn là một cái lục cấp tiên trận đại sư.

Lục cấp tiên trận đại sư còn là trước khi tiến vào kiếm ngục thăng cấp, chí ít hắn có thể bố trí ở chỗ này lục cấp tiên trận. Hắn xem qua ma thủ, Chính Khí Sơn còn có Tiên Liệp địa bàn. Tuy nói có một chút phòng ngự đại trận, xa như vậy xa so ra kém lục cấp tiên trận.

- Mạc tông chủ nếu mà cần người tay hỗ trợ, cứ việc nói nói, ta Tiên Liệp không có khả năng động một chút là lại đem Tiên Đế mang ra khỏi đến diễu võ dương oai, ngược lại cũng có mấy người chịu làm chuyện thật.

Vi Tử Đạo lúc nói xong, còn không quên châm chọc ma thủ Bàng Hoằng.

Thực sự là bởi vì hắn nhìn thấy khôi phục thực lực hi vọng, lúc này mới không nghĩ lại đem Bình An Đẳng Sơn cái chỗ này oanh rối loạn ngổn ngang.

- Đa tạ tử đạo tiên hữu, tạm thời không cần.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền sau khi nói xong, xoay người rời đi.

Trong lòng hắn là cười nhạt, Vi Tử Đạo ý tứ hắn đương nhiên hiểu. Đối với Vi Tử Đạo ý nghĩ, hắn chỉ có một câu nói, ha ha, ngươi suy nghĩ nhiều quá.

Nếu mà trước Vi Tử Đạo toàn lực hỗ trợ xuất thủ đối phó Bàng Hoằng, hắn còn có khả năng xuất ra Chí Thanh Đan cho Vi Tử Đạo. Hiện tại sao, vậy thì đừng có nằm mộng. Chí Thanh Đan là hắn Mạc Vô Kỵ, không phải là Vi Tử Đạo.

Về phần Vi Tử Đạo mười dặm địa bàn, hắn bỏ 4 tấm Chí Thanh Đan cũng đủ bồi thường. Bàng Hoằng cho địa bàn, đó là bồi thường đối với Hàn Thanh Như uy hiếp. Về phần Thương Hà Cốc, loại này hai mặt tên gia hỏa, Mạc Vô Kỵ càng là không muốn cùng hắn có nửa điểm quan hệ. Hắn mười dặm địa bàn, coi như làm bồi tội dùng.

Đối với Mạc Vô Kỵ hiện tại mà nói, hắn chuyện trọng yếu nhất, là lại đem địa bàn của mình tạo dựng lên, sau đó bố trí một cái phòng ngự đại trận.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 694: Ta Cũng Phải Vì Mạc Vô Kỵ Nói Chuyện

Bàn về bảy đại Tiên Vực hôm nay địa phương náo nhiệt nhất, vậy đó chính là Tiêm Giác Tiên Khư.

Tại Mạc Vô Kỵ đi tới kiếm ngục đồng thời, các Đại Tiên vực cường giả cùng những thiên tài, đều đi tới Tiêm Giác Tiên Khư. Bởi vì ở chỗ này, gần phát sinh hai chuyện lớn vô cùng. Đệ nhất chính là Thái Thượng Thiên khâm sứ tới Tiêm Giác Tiên Khư, Thái Thượng Thiên khâm sứ mạnh mẽ mở ra Phá Toái Giới tầng thứ tư.

Phá Toái Giới tầng thứ nhất cùng tầng thứ hai bên trong xuất hiện nhiều nhất chính là các loại quý hiếm tiên linh thảo, đương nhiên, cũng có một chút ngũ phẩm trở lên tiên khí, cùng với một phần tu luyện công pháp.

Cho nên Phá Toái Giới tầng thứ ba bị mở ra thời điểm, cũng không có hấp dẫn bao nhiêu cường giả lại đây. Dù sao một phần đỉnh cấp tiên linh thảo, còn có một chút tài liệu đối với những cường giả này mà nói cũng không có bao nhiêu lực hấp dẫn.

Khi Phá Toái Giới tầng thứ ba xuất hiện Lạc Thư, xuất hiện Lịch Tiên Vương Đạo Quả, xuất hiện Kim Nguyên Châu thậm chí xuất hiện Nghiệp Hỏa Hồng Liên sự tình bạo lộ ra sau đó. Tầng thứ tư còn chưa mở bắt đầu, vô số cường giả liền nghe tin lập tức hành động, đều đi tới Tiêm Giác Tiên Khư.

Cũng chính là bởi vì tầng thứ ba xuất hiện những bảo vật này, Thái Thượng Thiên cường giả mới chịu mạnh mẽ mở ra Tiêm Giác Tiên Khư tầng thứ tư. Không chỉ là Thái Thượng Thiên cường giả, sở hữu Tiên

Vực cường giả đều cho rằng, Phá Toái Giới tầng thứ tư có càng nhiều tốt hơn bảo vật.

Chuyện thứ hai là người người hướng tới đi tới Thái Thượng Thiên cơ hội. Tại Tiên Giới, vô luận là tiên đế hay là một cái Thiên Tiên, thậm chí là một cái cấp thấp Tu Chân giả, khát vọng nhất đi địa phương chính là Thái Thượng Thiên.

Nghe đồn Thái Thượng Thiên thiên địa quy tắc đầy đủ hết, đạo vận rõ ràng, tại Thái Thượng Thiên tu luyện, đó là làm ít lời nhiều hiệu quả. Đáng tiếc là Thái Thượng Thiên mỗi lần chiêu thu đệ tử rất ít, chẳng những chiêu thu đệ tử rất ít, yêu cầu còn rất nghiêm ngặt. Bình thường chiêu thu một lần đệ tử sau đó, lần thứ hai chiêu thu đệ tử còn phải cách xa nhau thật lâu.

Để cho người ta mừng rỡ là, lần này Thái Thượng Thiên gần như là rộng mở đến chiêu thu đệ tử. Yêu cầu giảm đến bốn sao thiên tài, thậm chí một phần không tới bốn sao thiên tài, chỉ cần có bản lĩnh, vẫn có cơ hội tiến vào Thái Thượng Thiên.

Tin tức này quả thực chính là trời rơi bánh ngọt, phải biết rằng trước Thái Thượng Thiên chiêu thu đệ tử yêu cầu cũng đều là chín sao thiên tài, cho dù là tám sao thiên tài, cũng cực ít có cơ hội có thể đi vào Thái Thượng Thiên.

Chính vì vậy tin tức lay động lòng người, mới để cho vô số thiên tài phong xúm nhau tới Tiêm Giác Tiên Khư. Không ai không muốn đi Phá Toái Giới tầng thứ tư, cũng không có ai không muốn đi Thái Thượng Thiên.

...

Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên, đây là nơi ở Tiêm Giác Tiên Khư xa hoa nhất cũng là xinh đẹp nhất.

Mỗi lần Phá Toái Giới mở ra, hoặc là Tiêm Giác Tiên Khư có lớn hoạt động, trên cơ bản đều là tại Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên. Lần này Phá Toái Giới mở ra tầng thứ tư, cộng thêm Thái Thượng Thiên tại Tiêm Giác Tiên Khư đại quy mô tuyển nhận Tiên Giới đệ tử, càng làm cho Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên mỗi ngày đều là kín người hết chỗ.

Vô số thiên tài, đỉnh cấp Đại Tiên Môn đệ tử đều sẽ chủ động tụ tập đến cái chỗ này đến.

Viêm Nguyệt Dung cùng Tiêu Tiểu Vũ cũng hỗn loạn tại đông đảo thiên tài cùng cường giả cùng nhau, đi tới Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên.

Tại Vĩnh Anh Tiên Vực, Viêm Nguyệt Dung ông cố Viêm Thiêm là tiên tôn cường giả. Địa vị của nàng thế nhưng là cực kỳ cao, chính là Thượng tiên thành thành chủ thấy nàng, cũng sẽ dừng lại chào hỏi.

Nhưng ở Tiêm Giác Tiên Khư cái chỗ này, nàng Viêm Nguyệt Dung là ai, không ai sẽ để ở trong lòng. Tùy tiện một người, cũng so với Viêm Nguyệt Dung địa vị cao hơn một mảng lớn.

Viêm Nguyệt Dung cùng Tiêu Tiểu Vũ hiển nhiên cũng biết đạo lý này, hai người chỉ là tại Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên một góc uống một phần tiên linh trà, xem có thể hay không có cơ hội kết bạn một hai cái thiên tài.

Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên nơi này, cũng là địa phương Tiên Giới các đại thiên tài tranh nhau biểu hiện. Các Đại Tiên Môn những thiên tài ba hoa khoác lác, trong lời nói đều muốn chính bản thân tông môn địa vị rút ra rất cao.

Đối với loại chuyện này, các Đại Tiên vực tiên môn chắc là sẽ không ngăn cản. Ngược lại thì này cấp thấp tiên môn hoặc là một phần tán tu đệ tử, chính là tiến vào Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên, cũng không dám nói chuyện lớn tiếng, bọn họ chỉ có thể mượn cơ hội tìm kiếm kết giao khắp nơi cường giả.

Mọi người đề tài nghị luận ngoại trừ Thái Thượng Thiên chiêu thu đệ tử sự tình, còn có chính là Phá Toái Giới tầng thứ ba xuất hiện cái nào bảo vật, còn có tầng thứ tư gần xuất hiện cái nào bảo vật.

- Nghe nói Phá Toái Giới tầng thứ ba Nghiệp Hỏa Hồng Liên cũng không có xuất thế, về sau cũng có thật nhiều người đi qua tầng thứ ba, nhưng đều không có được Nghiệp Hỏa Hồng Liên...

- Nghiệp Hỏa Hồng Liên loại bảo vật này liền là của người ta lấy được, cũng không sẽ cho ngươi biết.

- Phá Toái Khư cái loại địa phương đó Nghiệp Hỏa Hồng Liên xuất thế, còn có thể không cho người biết? ư Mạc Vô Kỵ chiếm được Kim Nguyên Châu còn có Lịch Tiên Vương Đạo Quả cây vì sao nhiều người biết như vậy? Còn có Mộ Dung Tương Vũ chiếm được Lạc Thư, không giống với là có rất nhiều người biết!

- Nói không sai, hiện tại người nào có thể tìm tới MD Tương Vũ ở nơi nào? Còn có ai biết Mạc Vô Kỵ ở nơi nào?

- Không phải nói Mạc Vô Kỵ bị giết sao? Người này làm nhiều việc ác, vì bảo vật không từ thủ đoạn, Tĩnh Tâm Am thầy trò đều là hắn giết chết.

- Lời mặc dù nói như thế, nhưng người ta lấy được đồ đạc là thật nhiều a. Không nói Kim Nguyên Châu cùng Lịch Tiên Vương Đạo Quả, chính là Đại Khôn Phật Đăng, còn có Long tộc bảo vật cùng với Chư Thần Tháp bên trong bảo vật, liền cũng đủ hắn bước trên đẳng cấp cao hơn...

- Ta Long tộc bị người này tàn sát tộc, ta Ngao Ngu Lộ không báo thù này thề không làm người.

Đang lúc mọi người nghị luận ầm ĩ, một cái đột ngột ngẩng cao thanh âm cắt đứt tiết tấu.

Nguyên bản mọi người tuy rằng nghị luận, chỉ là một phần bát quái chủ đề, không có gì tâm tình trên dưới. Cái thanh âm này sau khi xuất hiện vậy là bất đồng, người ta khổ chủ hiện thân.

- Ta cảm thấy, nếu như không có tận mắt nhìn thấy, vậy cũng không cần vọng có kết luận. Mạc Vô Kỵ giết Tĩnh Tâm Am thầy trò, tàn sát Long tộc, các ngươi là chính mắt thấy được sao? Có đôi khi đừng bảo sao hay vậy.

Tại Ngao Ngu Lộ thanh âm sau đó, lần nữa có người nói, chỉ là thanh âm dịu dàng ấm áp.- Ngươi là người phương nào? Dựa vào cái gì nói ta Long tộc bị tàn sát không có quan hệ gì với Mạc Vô Kỵ?

Ngao Ngu Lộ đột nhiên xoay người, nhìn chằm chằm người vừa tới lạnh lùng quát lên, thanh âm của nàng cũng là hùng hổ doạ người.

- Ta quen biết nàng, Anh Thủy Tiên Thành thành chủ nữ nhi Ôn Liên Tịch. Anh Thủy Tiên Thành có thể trở thành là Thượng tiên thành, hay là bởi vì Mạc Vô Kỵ xuất thủ giúp một tay. Nghe nói Vĩnh Anh Tiên Vực Khuê Phong Vân cũng ăn một cái thua thiệt từ Mạc Vô Kỵ, cư nhiên không có nghiêm phạt Anh Thủy Tiên Thành, thực sự là kỳ tai trách cũng. Thảo nào là vì Mạc Vô Kỵ cãi lại, nói không chừng, hắc hắc...

Tiếp theo một cái thanh âm âm dương quái khí liền mượn cớ nói.

Người giúp Mạc Vô Kỵ cãi lại đích thật là Ôn Liên Tịch, nàng sở dĩ tới nơi này, giống nhau là khát vọng gia nhập Thái Thượng Thiên. Khuê Phong Vân bị Mạc Vô Kỵ ám toán, đoạt đi rồi Tiên Đế bảo vật, chuyện này chẳng những lan truyền mọi người đều biết, chính là Ôn Liên Tịch một nhà cũng biết.

Phụ thân của Ôn Liên Tịch Ôn Hầu thậm chí làm xong cửa nát nhà tan dự định, không nghĩ tới tại nơi lần nữa đan dược đạo thi đấu sau đó, Khuê Phong Vân liền tiến vào bế quan trạng thái, không còn có tin tức. Anh Thủy Tiên Thành cùng Ôn Liên Tịch một nhà, cũng liền như vậy kỳ tích an ổn xuống tới.

Bất quá Ôn gia vẫn như cũ cảm giác được nguy hiểm thời thời khắc khắc đều ở đây, chỉ là bọn hắn không dám chạy trốn ra Anh Thủy Tiên Thành mà thôi. Mượn lần này Thái Thượng Thiên chiêu thu đệ tử, Ôn Liên Tịch cũng muốn đi vào Thái Thượng Thiên. Một khi nàng tiến vào Thái Thượng Thiên, nàng Ôn gia cũng sẽ không sống như vậy kinh hồn táng đảm.

Vốn Ôn Liên Tịch làm một tiểu tiên vực tiên thành thành chủ đệ tử, tại loại địa phương này căn bản cũng không có dũng khí nói chuyện lớn tiếng. Mạc Vô Kỵ đối với Ôn gia có ân, nàng nghe được có người như vậy vu tội Mạc Vô Kỵ, trong lòng nhịn không được, liền đứng ra nên vì Mạc Vô Kỵ nói chuyện.

- Không sai, ta chính là Ôn Liên Tịch. Ta quen biết Mạc Vô Kỵ, hắn tuyệt đối không phải là các ngươi nói loại người như vậy. Ta đã từng cũng hiểu lầm qua hắn, trên thực tế hắn lòng dạ rộng...

- Câm miệng, Ôn Liên Tịch, cho là ta Ngao Ngu Lộ không dám giết ngươi sao? Ngươi và đồ tể Mạc Vô Kỵ chính là cá mè một lứa. Chính là tại Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên, ta cũng phải phế đi ngươi.

Ngao Ngu Lộ cắt đứt Ôn Liên Tịch nói, đồng thời giơ tay lên liền muốn đánh về phía Ôn Liên Tịch.

Tại Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên tuy nói không thể động thủ, hiện ở chỗ này tham gia tụ hội, đều là đến từ bốn phương tám hướng thiên tài. Những người này từng cái một tinh lực tràn đầy, hận không thể nhiều một chút sự cố đi ra, bọn họ tốt xem náo nhiệt. Lúc này, Ngao Ngu Lộ đối với Ôn Liên Tịch động thủ, căn bản cũng không có người ngăn cản.

Ôn Liên Tịch biến sắc, nàng mới chỉ là một Huyền Tiên, đối mặt Ngao Ngu Lộ loại này Đại La Tiên, nàng ngoại trừ chờ chết ra, không có lực phản kháng chút nào. Nàng vẫn như cũ bình tĩnh nói:

- Ngươi chính là giết ta, ta cũng phải vì Mạc Vô Kỵ nói chuyện.

- Ngươi ngày hôm nay dám động nàng một cái thử xem.

Lại là một thanh âm truyền đến, cái thanh âm này còn mang theo một phần non nớt, hiển nhiên người nói chuyện tuổi không lớn.

Ngao Ngu Lộ đột ngột dừng lại, nàng ngược lại không phải là sợ cái này uy hiếp, mà là ngây người nhìn người vừa tới, sau đó lại không thể tin được nhìn một chút bên người cạnh người này, lúc này mới thì thào hỏi:

- Ngao Hà, tang tử, các ngươi, các ngươi...

- Ngươi có đúng hay không ước gì chúng ta chết? Sau đó ngươi liền vui vẻ?

Ngao Hà giọng nói càng là băng lãnh.

- Các ngươi thực sự không có việc gì?

Ngao Ngu Lộ là thật mừng rỡ hẳn lên, đối với Ngao Hà mang theo một tia châm chọc nói không thèm để ý chút nào.

Thấy Ngao Hà còn muốn châm chọc, đứng ở Ngao Hà bên người, Ngao Tang Tử ngăn cản Ngao Hà, nàng cũng không có nhìn Ngao Ngu Lộ, mà là đối với xung quanh đông đảo người xem náo nhiệt ôm quyền nói:

- Các vị tiên hữu, ta là Ngao Tang Tử, đây là ta đường đệ Ngao Hà. Ngày hôm nay chúng ta tới đây, đích thật là muốn đi vào Thái Thượng Thiên, đồng thời cũng có một việc phải ở chỗ này công khai nói một chút, bằng không tỷ đệ hai người chúng ta cả đời lương tâm cũng khó mà an ổn.

Chung quanh tiên nhân lập tức an tĩnh lại, rất nhiều người đều biết Ngao Hà cùng Ngao Tang Tử là Tây Tiệm Hải Long tộc hai cái thiên tài, về sau Tây Tiệm Hải Long tộc bị người diệt tộc sau đó, hai người này

cũng đã biến mất. Mọi người cho rằng hai người này là bị giết, không nghĩ tới hai người này bây giờ còn sống.

Nếu Ngao Tang Tử nói như thế, vậy thì ý nghĩa năm đó Tây Tiệm Hải Long tộc bị diệt bí mật sẽ bị công bố ra. Loại này chuyện cơ mật, người nào không muốn biết?

Ngao Tang Tử vẫn không có nhìn Ngao Ngu Lộ, giọng nói thanh thúy nói:

- Năm đó một người kẻ mặc áo vàng một người áo hoàng kim đi tới ta Tây Tiệm Hải Long tộc, lại đem Tây Tiệm Hải Long tộc huyết tẩy. Nếu mà không phải là gặp Mạc Vô Kỵ đại ca đi lạc vào Tây Tiệm Hải, ta cùng đệ đệ Ngao Hà sớm bị hai người này giết. Mạc đại ca mạo hiểm sinh tử nguy hiểm, lại cứu chúng ta tỷ đệ hai người. Lại liều chết lại đem chúng ta tỷ đệ hai người đưa đi, tỷ của ta đệ mới tìm được ta Long tộc cường giả, có thể sống được.

bên trong Quá trình này, Mạc đại ca không có muốn lấy của chúng ta bất kỳ vật gì. Nguyên bản ta cùng đệ đệ vẫn tại bế quan tu luyện, nhưng có thể ta cư nhiên nghe ân nhân bị người của ta Long tộc chẳng phân biệt được tốt xấu oan uổng, hùa theo vu tội Mạc đại ca, hướng Mạc đại ca trên người tát nước dơ, ta không thể kiềm được, ta muốn đem sự thực nói ra...

- Các ngươi tỷ đệ lúc đó nhỏ tuổi...

Ngao Tang Tử giơ tay lên ngăn trở Ngao Ngu Lộ nói, lấy ra một thủy tinh cầu nói:

- Đây là Thủy Tinh Cầu quay lại ngay lúc đó, mọi người vừa nhìn liền biết. Rốt cuộc là người nào nhỏ tuổi, người nào ấu trĩ!

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 695: Đặt Chân

Đầy đất máu tươi, cộng thêm kẻ mặc áo vàng lẩm bẩm, chính là ngu ngốc cũng biết là ai tàn sát Tây Tiệm Hải Long tộc.

- Người kia là ai? Thế nào lạ mặt như vậy?

Đã có người hỏi lên.

- Cường giả loại này tại Tiên Giới há có thể Vô Danh? Hắn nhất định là dịch dung.

Tiếp theo thì có người đáp.

Ngao Ngu Lộ sắc mặt phồng cùng gan lợn bình thường giống nhau, nàng mấy năm nay cũng không có ít tuyên truyền Mạc Vô Kỵ hung ác, chỉ cần nàng tới địa phương, nàng sẽ bất tận dư lực giúp Mạc Vô Kỵ kéo thêm cừu hận.

Sự thực tình huống lại hung hăng vả vào mặt nàng, ác nhân vẫn bị nàng chung quanh tuyên truyền trả thù, sau cùng lại là duy nhất ân nhân của nàng Long tộc.

Nếu nói lấy oán trả ơn, phỏng chừng cũng không có so với nàng càng sâu.

- Ngao Ngu Lộ, ta Long tộc chú ý có ân báo ân, ngươi không có điều tra rõ chuyện, cũng không phân rõ đen trắng suy đoán. Sau đó lấy oán trả ơn, hủy hoại thanh danh của đại ca, còn thêm mắm thêm muối.

Ngao Tang Tử đối với Ngao Ngu Lộ giọng nói có chút lãnh.

- Đã như vậy, hắn vì sao không hướng ta giải thích...

Ngao Ngu Lộ nói đến phân nửa, liền đem nói nuốt xuống. Mạc Vô Kỵ không có hướng nàng giải thích sao? Chỉ là nàng không muốn nghe mà thôi.

Lúc đó Mạc Vô Kỵ nói không phải là hắn làm, chuyện không phải là như nàng nghĩ vậy, nàng căn bản cũng không nghe Mạc Vô Kỵ nói.

Vừa nhìn Ngao Ngu Lộ biểu tình, mọi người liền biết là chuyện gì xảy ra. Ngao Tang Tử thản nhiên nói:

- Ta tin tưởng là ngươi không có cho Mạc đại ca cơ hội giải thích sao?? Trước đây Mạc đại ca cứu chúng ta thời điểm tu vi cũng không cao, đâu phải là đối thủ của ngươi Đại La Tiên cường giả? Mạc đại ca không có chết tại trong tay của ngươi, coi như là vạn hạnh, bằng không ta Long tộc lại đem cả khuôn mặt cũng không ngẩng lên được.

- Xin lỗi, là ta oan uổng người.

Ngao Ngu Lộ đi tới Ôn Liên Tịch trước mặt khom người thi lễ, lúc này hoàn toàn hiểu nguyên nhân hậu quả, Mạc Vô Kỵ tại trong hoàn cảnh loại này, nếu như không có cả người đầy vết máu đó mới là quái sự.

Nàng ngược lại quang lâm quang minh, nói xin lỗi liền nói ngay.

Ôn Liên Tịch đi bên cạnh, thản nhiên nói:

- Ta không có tư cách tha thứ cho ngươi, chúng ta cũng sẽ không trở thành bằng hữu, cho nên ngươi cũng không nhất định như vậy. Ta chỉ tin tưởng Mạc đại ca không làm loại chuyện này, chỉ hy vọng đừng oan uổng Mạc đại ca.

Ngao Ngu Lộ lại xin lỗi, Ôn Liên Tịch cũng sẽ không tha thứ nàng. Theo nàng Mạc đại ca mặc dù bị người truy sát, rất nhanh thì tiết lộ tung tích, nói không chừng chính là Ngao Ngu Lộ đã góp phần cho Mạc đại ca kéo cừu hận.

- Ta liền nói Mạc Đan Sư sẽ không làm chuyện như vậy sao?, hiện tại quả thế.

- Vậy hắn giết Tĩnh Tâm Am thầy trò, cướp đoạt Đại Khôn Phật Đăng sự tình như thế nào nói?

- Ngươi không phát hiện, làm thế nào biết Mạc Vô Kỵ cướp đoạt Đại Khôn Phật Đăng? Ngao Ngu Lộ không phải nói Mạc Đan Sư giết Long tộc sao? Kết quả đâu nè?

...

Ngao Tang Tử đứng ra giúp Mạc Vô Kỵ giải thích sau đó, nguyên bản nghiêng về một phía chống đối Mạc Vô Kỵ, bỗng trở nên 50:50 hẳn lên.

- Thái Thượng Thiên khâm sứ đích thân tới!

Mọi người còn tại nghị luận ầm ĩ thời điểm, một đạo đột ngột truyền âm vang lên. Nguyên bản ầm ĩ xốc xếch hoa viên, ngay lập tức an tĩnh lại.

Dày đặc đoàn người tách ra, xuất hiện một cái lối đi. Tại Tiêm Giác Tiên Khư trong hoa viên tiên nhân, lúc này đều trở nên ngay ngắn có thứ tự.

Một người nam tử tuổi còn trẻ vô cùng đi đến, nam tử này chẳng những tuổi còn trẻ, còn cực kỳ anh tuấn. Một thân đơn giản huyền sắc tiên bào, đưa hắn thượng vị giả khí tức hoàn toàn phụ trợ đi ra.

Tiêm Giác Tiên Khư người trong hoa viên tất cả đều lay động, có thể đứng tại Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên, người nào là chưa từng thấy qua quen mặt? Vô luận là tiên tôn còn là tiên đế, sợ rằng mọi người ra mắt.

Cái này huyền y nam tử trẻ tuổi đi tới, khí tức không yếu so với bọn hắn đã gặp bất kỳ một cái nào Tiên Đế. Có thể thấy được Huyền y nhân này rất có thể là một cái Đại Tiên đế.

Tại đây bên người huyền y nam tử còn đứng lấy một nam một nữ, nam tử vóc người thon dài, bàn tay rộng lớn. Ánh mắt nhìn thật giống như đóng bình thường giống nhau, nhưng hết lần này tới lần khác có thể cảm thụ được ánh mắt của hắn. Một thân xanh đậm tiên phục thoạt nhìn rất là bình thường, bất quá không ai cảm thấy người này bình thường. Thân thể của hắn bên trong dường như ẩn chứa một loại bạo phát lực lượng, làm cho lòng người sinh kiêng kỵ.

Cô gái kia dung mạo xinh đẹp, thật giống như che lấp tại trong mây mù tiên tử bình thường giống nhau, nhu hòa mà phiêu dật, lại mang một loại để cho người ta không nói được mùi vị, thứ mùi này dường như rất trang trọng, vừa tựa hồ rất nhẹ di động.

- Ta gọi Tấn Vũ, mọi người vậy cũng biết, ta đến từ Thái Thượng Thiên, là lần này đại biểu Thái Thượng Thiên đến Tiên Giới chiêu thu đệ tử khâm sứ.

Huyền y nam tử ngữ khí ôn hòa, mang theo ý cười, chỉ là một câu nói, liền đem hiện trường không khí khẩn trương hòa tan không ít:- Mọi người không cần lo lắng, lần này Thái Thượng Thiên muốn vời thu hàng loạt thiên tài đệ tử. Cho nên danh ngạch rất nhiều, tuy nói định là bốn sao thiên tài trở lên, trên thực tế chính là ngươi không tới bốn sao, chỉ cần có năng lực, cũng như nhau có thể tiến vào Thái Thượng Thiên...

Nghe Tấn Vũ nói đến đây, rất nhiều người đều thở phào nhẹ nhõm. Có thể đi tới nơi này cái hoa viên, trên cơ bản đều là bốn sao trở lên thiên tài. Huống chi, này khâm sứ nói, chính là không tới bốn sao, cũng là có cơ hội.

- Hơn nữa lần chọn lựa này đệ tử hình thức bất luận, thời gian bất luận. Chính là ngươi bây giờ có đả động chỗ của ta, cũng giống vậy có thể đi vào Thái Thượng Thiên. Ví dụ như bên cạnh ta hai vị, một là Lôi Tông Lôi Hồng Cát, một là Vĩnh Anh Tiên Vực Kế Nguyệt.

Nghe Tấn Vũ nói tới chỗ này, ánh mắt của mọi người đều rơi xuống bên cạnh hắn một nam một nữ kia. Mọi người trong lòng đều rất là ước

ao, tuyển chọn còn chưa có bắt đầu, một nam một nữ này liền nắm lấy cơ hội trở thành Thái Thượng Thiên đệ tử.

Tấn Vũ vừa cười vừa nói:

- Lôi Hồng Cát thời gian tu luyện cộng lại cũng không đến trăm tuổi, lúc này hắn đã là Đại La Tiên trung kỳ đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào Đại La Tiên hậu kỳ. Đây chính là hắn vì sao có thể sớm tiến vào Thái Thượng Thiên. Về phần Kế Nguyệt, nàng một cái tán tu, không có bất kỳ cố định tài nguyên, gia tộc cũng không ủng hộ nàng, dùng bốn sao tư chất tu luyện đến Đại Ất Tiên, đây cũng là nguyên nhân nàng vì sao có thể đi vào Thái Thượng Thiên.

Nghe được Tấn Vũ nói, mọi người nhìn về phía ánh mắt hai người đều có chút thay đổi.

Lôi Hồng Cát trăm năm không tới đã đến Đại La Tiên, còn là trung kỳ, có thể tưởng tượng, Lôi Hồng Cát tư chất có bao nhiêu rất giỏi. Chính là lần trước bị tuyển chọn tiến vào Thái Thượng Thiên chín sao thiên tài, chỉ sợ cũng không có ai có thể cùng Lôi Hồng Cát so sánh.

Về phần Kế Nguyệt hơi chút thiếu chút, bất quá một cái bốn sao thiên tài, có thể dựa vào chính mình trong thời gian ngắn thăng cấp đến Đại Ất Tiên, cũng rất là rất giỏi.

Tấn Vũ cảm được mọi người ước ao, tiếp tục nói:

- Mọi người cũng không cần ước ao Lôi Hồng Cát cùng Kế Nguyệt, Phá Toái Giới tầng thứ tư gần mở ra, tầng thứ tư cũng là cơ hội của các ngươi. Tầng thứ tư bên trong, ai có thể thu được nhiều tư nguyên hơn, người nào liền có tư cách tiến vào Thái Thượng Thiên...

Tấn Vũ lời vừa nói ra, Tiêm Giác Tiên Khư trong hoa viên thiên tài đều là âm thầm nắm chặt nắm tay, nhất định phải tại Phá Toái Giới tầng thứ tư thu được đầy đủ tài nguyên, tranh thủ tiến vào Thái Thượng Thiên.

- Được rồi, ta nghe nói có một cái gọi nhân vật mới rất lợi hại tên là Mạc Vô Kỵ, có ai biết tung tích của hắn sao?

Tấn Vũ đang khi nói chuyện, ánh mắt từ mỗi trên người một người quét tới.

Hiện trường trầm mặc xuống, không có người nói chuyện.

...

Đây là ngày thứ chín Mạc Vô Kỵ bản thân có mình bàn, bên trong 9 ngày, hắn chỉ làm một việc, chính là lại đem chỗ ở mình phạm vi toàn bộ dùng trận pháp bảo vệ.

Hắn bố trí không chỉ là phòng ngự trận, còn có khốn sát trận cùng quản chế trận. Chỉ cần có người tiến vào địa bàn của hắn, hắn sẽ trước tiên nhận được tin tức.

Hiện ở bên cạnh hắn người có thể dùng chỉ có một, đó chính là Phỉ Lăng. Tại Mạc Vô Kỵ hoa vài ngày lại đem pháp trận thành lập tốt sau đó, Phỉ Lăng cũng dựa theo Mạc Vô Kỵ yêu cầu, tại địa bàn của hắn thành lập một loạt động phủ.

Mạc Vô Kỵ cùng Hàn Thanh Như chiếm cứ trung gian động phủ, Phỉ Lăng còn lại là đưa hắn động phủ thành lập phía bên phải gần chủ động phủ.

Bởi vì nhờ có Mạc Vô Kỵ chữa thương đan dược và Bất Diệt Thánh Trúc, trong 9 ngày, trên thân thể Hàn Thanh Như vết thương hoàn toàn khôi phục. Về phần Nguyên Thần cùng hồn phách, đây chẳng qua là yêu cầu thời gian nhất định mà thôi.

Chính là Phỉ Lăng thân thể cũng khôi phục hơn phân nửa, Mạc Vô Kỵ thế nhưng là bát phẩm Đan Đế, trên người hắn rất không thiếu hụt chính là các loại tiên đan.

- Thanh Như, từ hôm nay trở đi, ta truyền thụ cho nàng công pháp luyện thể. Công pháp luyện thể của ta chẳng những có thể hữu hiệu chống đỡ nơi này kiếm khí, còn có thể rèn luyện thân thể.

Lại đem động phủ hộ trận bố trí xong sau đó, Mạc Vô Kỵ trước tiên liền dự định truyền thụ Hàn Thanh Như công pháp luyện thể. Ngoài ra, hắn còn dự định lại đem Hàn Thanh Như công pháp đổi đi.

Về phần đi Bất Hủ Giới, Mạc Vô Kỵ còn không dự định làm như vậy. Cái chỗ này là nơi nào? Đừng nhìn hắn hiện tại hù dọa được mấy cường giả, ở chỗ này miễn cưỡng đặt chân. Một khi những Tiên Đế đó tại biết hắn thực lực chân chính chỉ có Đại La Tiên, lại có Bất Hủ Giới sau đó, hắn sẽ bị nuốt bột phấn cũng không có.

- Ân.

Trải qua mấy ngày nữa tiếp xúc, Hàn Thanh Như đối mặt Mạc Vô Kỵ xấu hổ đã giảm đi nhiều. Duy nhất làm cho nàng có chút thất lạc chính là, sau khi nàng thổ lộ với Mạc Vô Kỵ rồi, Mạc Vô Kỵ phía sau cũng không có đối với nàng làm ra bất luận sự tình gì quá phận.

Đối với Hàn Thanh Như mà nói, để cho nàng lại nói ra lần thứ hai, đó là tuyệt đối không thể nào. Lúc đó nếu không phải nàng biết mình hắn phải chết, nàng cũng sẽ không nói ra.

Hàn Thanh Như rất nhanh thì bị công pháp luyện thể của Mạc Vô Kỵ hấp dẫn, tuy nơi này là Bình An Đẳng Sơn, vẫn như cũ có nhất định kiếm khí tập kích lại đây. Trước đều là Mạc Vô Kỵ hỗ trợ chống đối, Mạc Vô Kỵ đang bố trí pháp trận vài ngày bên trong đều là chính nàng lấy cứng đối cứng. Cũng may có hàng loạt tiên đan, loại này kiếm khí đối với nàng ăn mòn cũng không phải nhiều nghiêm trọng.

Hiện tại nàng phát hiện Mạc Vô Kỵ truyền thụ cho nàng công pháp luyện thể, có thể dễ dàng hóa giải kiếm khí. Sau đó lại đem kiếm khí chuyển hóa thành thân thể cường độ, nếu không phải Mạc Vô Kỵ căn dặn nàng không có khả năng tùy tiện bại lộ loại này công pháp luyện thể,

nàng cũng không nhịn được phải đi bên ngoài Bình An Đẳng Sơn rèn luyện thân thể thử xem một chút.

Mạc Vô Kỵ chẳng những đưa hắn công pháp luyện thể truyền thụ cho Hàn Thanh Như, còn đem Tinh Hải Thần Quyết truyền thụ cho Hàn Thanh Như. Tiếc nuối là chính hắn không cách nào giúp Hàn Thanh Như sửa chữa công pháp, mà Hàn Thanh Như lại không thích hợp tu luyện công pháp của hắn. Mạc Vô Kỵ chỉ có thể ở bên trong chiến lợi phẩm của mình, tìm một môn công pháp thích hợp nhất cho Hàn Thanh Như, chí ít so với Hàn Thanh Như vốn có công pháp tốt hơn gấp trăm lần.

Hôm nay Mạc Vô Kỵ đang giúp Hàn Thanh Như giải thích công pháp, thanh âm Phỉ Lăng truyền đến:

- Tông chủ, Tiên Liệp Vi tôn chủ cầu kiến.

- Đã biết, mời Vi tôn chủ ngồi chút, ta một hồi sẽ tới.

Mạc Vô Kỵ vẫn là rất kính phục Vi Tử Đạo, hắn cho là mình vào ở sau đó năm ngày sau đó, Vi Tử Đạo sẽ tới tìm hắn. Không nghĩ tới qua sắp tới hơn nửa tháng, Vi Tử Đạo mới tới tìm hắn. Phần này nhẫn nại, cũng không là người bình thường có thể làm được.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 696: Bình An Đẳng Sơn Có Cổ Quái

- Mạc tông chủ.

Mạc Vô Kỵ vừa ra, Vi Tử Đạo liền chủ động đứng lên, đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền ân cần thăm hỏi, giọng nói rất là khách khí.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn liền biết, nhờ hắn cho 4 tấm Chí Thanh Đan, thực lực của Vi Tử Đạo khôi phục rất lớn một đoạn. Chí ít hiện tại, Vi Tử Đạo trên người có nhàn nhạt Tiên Đế khí thế.

- Ta quá bận rộn bản thân ổ nhỏ, ngược lại chậm trễ tử đạo huynh, tử đạo huynh mời ngồi.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, dẫn Vi Tử Đạo lần nữa ngồi xuống.

Vi Tử Đạo hỏi lại hắn muốn Chí Thanh Đan, hắn là tuyệt đối sẽ không lấy ra. Vô luận Vi Tử Đạo dùng cái gì đại giới, hắn cũng sẽ không xuất ra Chí Thanh Đan.

Lời nói thực sự nói, hắn dùng 4 tấm Chí Thanh Đan, đã có xu thế đánh vỡ Bình An Đẳng Sơn cân đối. Để cho thực lực của Vi Tử Đạo trở thành Bình An Đẳng Sơn mạnh nhất một cái, hắn trả lại cho Vi Tử Đạo Chí Thanh Đan, vậy kế tiếp chính hắn liền nguy hiểm.

Tại Tiên Giới lang bạt mấy năm nay, điểm đạo lý này hắn Mạc Vô Kỵ nếu mà không hiểu, hắn cũng không sống tới ngày hôm nay.

Vi Tử Đạo trong lòng rất rõ ràng, muốn hỏi lại Mạc Vô Kỵ lấy Chí Thanh Đan cũng khả năng không lớn. Chính vì hắn rất rõ ràng Mạc Vô Kỵ sẽ không lấy thêm ra Chí Thanh Đan cho hắn, tại Mạc Vô Kỵ chuẩn

bị lưu lại Bàng Hoằng thời điểm, hắn mới không có dự định toàn lực xuất thủ.

Loại chuyện này sau khi đi qua hắn cũng cũng không hối hận, Mạc Vô Kỵ cho 4 tấm Chí Thanh Đan cho hắn, hắn cho mười dặm mà cho Mạc Vô Kỵ, xuất thủ giúp Mạc Vô Kỵ thoát một cái vây, song phương chẳng khác nào trung hoà. Lúc đó chính là hắn toàn lực ra tay giúp Mạc Vô Kỵ đối phó rồi Bàng Hoằng, trước mắt cái này Mạc tông chủ khẳng định cũng sẽ không xuất ra Chí Thanh Đan.

Giống như Bàng Hoằng, hắn cũng cảm giác được thực lực của Mạc Vô Kỵ hắn không phải là rất cao. Mạc Vô Kỵ thực lực sẽ không rất cao, mới không cho phép có người khôi phục thực lực đến tuyệt đối nắm trong tay Bình An Đẳng Sơn.

Người chính là có một cái may mắn, dù cho biết Mạc Vô Kỵ sẽ không lấy thêm ra Chí Thanh Đan, Vi Tử Đạo vẫn như cũ là tới rồi.

- Mạc huynh đâu nói, 4 tấm Chí Thanh Đan đối với ta giúp ta cực lớn, ta ngày hôm nay cố ý là tới cảm tạ.

Vi Tử Đạo cười nói.

Mạc Vô Kỵ cũng là cười:

- Tử đạo huynh, chúng ta cũng không cần cho nhau khách khí. Tại Bình An Đẳng Sơn, chúng ta liên thủ, Bàng Hoằng không dám làm sao. Một khi chúng ta không liên thủ, đối với chúng ta mà nói đều là chịu thiệt.

- Là như thế.

Vi Tử Đạo tán đồng nói:

- Tuy rằng ta biết khó có thể mở miệng, ta vẫn còn là muốn may mắn hỏi một chút Mạc huynh, Chí Thanh Đan có còn hay không? Có lời, vô luận Mạc huynh đưa ra điều kiện gì, ta đều có thể cân nhắc.

Nếu như Mạc Vô Kỵ nói mười dặm địa bàn có thể đổi lấy 4 tấm Chí Thanh Đan, vậy hắn lập tức lại bỏ ra hai mươi dặm cho Mạc Vô Kỵ. Không muốn nói hai mươi dặm, dù cho Mạc Vô Kỵ nói để cho hắn rời khỏi Tiên Liệp địa bàn, chỉ cần có Chí Thanh Đan, hết thảy đều dễ nói.

Mạc Vô Kỵ áy náy nói:

- Chí Thanh Đan ta cũng không nhiều, tại Bình An Đăng Sơn yêu cầu lưu lại một chút tự bảo vệ mình. Cho nên tạm thời là không có nhiều, sau này nếu là ta có thể nhiều hơn tới, ta sẽ trước tiên cân nhắc cùng tử đạo huynh giao dịch.

Rõ ràng đoán được kết quả là như vậy, biết rất rõ ràng Mạc Vô Kỵ phải có thủ đoạn không cần Chí Thanh Đan cũng có thể tự bảo vệ mình, Vi Tử Đạo trong lòng vẫn là vô cùng thất vọng. Cũng may Mạc Vô Kỵ nói bóng gió, hắn Chí Thanh Đan còn có một chút, yêu cầu một phần giao dịch điều kiện mà thôi. Điều kiện này Vi Tử Đạo không có hỏi, hắn có thể mơ hồ đoán được một phần. Không tới không đường nhưng lúc đi, hắn là sẽ không đồng ý.

- Đã như vậy, vậy ta liền không bắt buộc. Không biết Mạc tông chủ có hứng thú hay không đi một chuyến Kiếm Khí Hà? Gần nhất Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc dường như liên thủ, hai người có chút thủ đoạn có thể đi Kiếm Khí Hà thu đại lượng nước sông, nếu để cho bọn họ lấy được đủ nhiều Kiếm Khí Hà thủy, khôi phục thực lực, đối với ngươi ta mà nói đều không phải là cái gì chuyện tốt.

Làm một Tiên Đế hậu kỳ cường giả, Vi Tử Đạo vẫn là rất có thể buông ra.

Mạc Vô Kỵ vốn là muốn đi Kiếm Khí Hà xem, hắn vẫn đang vội lấy kiến thiết bản thân ổ nhỏ, tạm thời không có thời gian đi qua mà thôi.

Hiện tại Vi Tử Đạo tới mời, hắn không chút do dự nói:

- Đã như vậy, vậy chúng ta bây giờ liền đi xem, làm sao?

- Tốt.

Vi Tử Đạo mừng rỡ đứng lên, hắn rất là thưởng thức Mạc Vô Kỵ loại này lời nói đi đôi việc làm thái độ.

...

Muốn nói địa phương trong kiếm ngục tu sĩ tại Bình An Đẳng Sơn sợ nhất là cái gì, vậy hiển nhiên Kiếm Khí Hà. Kiếm Khí Hà kiếm khí ngang dọc, không cẩn thận sẽ chỉ là biết thần hồn câu diệt. Đừng nói xuống sông, chính là tới gần Kiếm Khí Hà, cũng sẽ cho ngươi ăn cứt.

Muốn nói kiếm ngục bên trong Bình An Đẳng Sơn tu sĩ thích nhất địa phương là cái gì, này vẫn là Kiếm Khí Hà. Chính là bởi vì Kiếm Khí Hà tồn tại, mới có Bình An Đẳng Sơn an ổn. Đồng thời Kiếm Khí Hà nước sông, chẳng những có thể trị bị kiếm khí xé rách thân thể càng có thể khôi phục bị kiếm khí xé rách hồn phách Nguyên Thần.

Cho nên vô luận nhiều không thích Kiếm Khí Hà, vẫn có vô số người len lén đi tới Kiếm Khí Hà, muốn thu thập một phần Kiếm Khí Hà nước sông.

Về phần quang minh chính đại đi Kiếm Khí Hà, vậy chỉ có ma thủ Bàng Hoằng, Tiên Liệp Vi Tử Đạo cùng Chính Khí Sơn Thương Hà Cốc.

Ba người này thủ hạ có một nhóm người, đi Kiếm Khí Hà mang nước chính là nhóm người này thay phiên đến. Phỉ Lăng sở dĩ phản bội ma thủ, cũng là bởi vì Bàng Hoằng không ngừng phái hắn đi Kiếm Khí Hà. Giả như hắn không trốn nữa đi, hắn sớm muộn muốn đem mạng nhỏ đưa đến Kiếm Khí Hà.

Bình An Đẳng Sơn hoàn toàn là dây leo xen kẽ địa phương, tại cái chỗ này vô luận đi đến nơi nào, đều có các loại dây leo xen kẽ cùng một chỗ.

Những thứ này dây leo thật giống như được xây dựng lên bình thường giống nhau, không có quy tắc, lớn nhỏ tương liên. Không biết đầu nguồn đến từ nơi nào, cũng không biết kéo dài đi nơi nào. Liền biết những thứ này dây leo đều là từ dưới nền đất mọc ra từ, dài bằng rễ cây không sai biệt lắm.

- Ra Bình An Đẳng Sơn, càng đi về phía trước hơn trên dưới mười dặm, chính là Kiếm Khí Hà.

Một bên tại dây leo giữa đó vòng tới vòng lui, Vi Tử Đạo một bên hướng Mạc Vô Kỵ giới thiệu.

Đang khi nói chuyện, hai người đã đi ra Bình An Đẳng Sơn.

Một bước ra Bình An Đẳng Sơn, kiếm khí liền dầy đặc. Vi Tử Đạo cũng không nói gì thêm, hắn thực lực cường hãn, điểm ấy kiếm khí hắn có thể ngăn trở, chính là có thể ngăn trở, lúc này vẫn là không cần nói tốt hơn. Không nói lời nào, có thể tiết kiệm thần niệm cùng tiên nguyên.

Mạc Vô Kỵ lại đột nhiên dừng lại, hắn nghi hoặc nhìn sau lưng Bình An Đẳng Sơn, cau mày không nói.

- Làm sao vậy? Mạc tông chủ?

Thấy Mạc Vô Kỵ dừng lại cau mày, vốn Vi Tử Đạo không muốn nói chuyện, nghi ngờ hỏi một câu.

- Tử đạo huynh, ngươi chờ một cái.

Mạc Vô Kỵ nói xong, xoay người lần nữa tiến vào Bình An Đẳng Sơn, sau đó lại lần nữa đi ra.

Thấy Mạc Vô Kỵ kỳ quái biểu hiện, Vi Tử Đạo cũng là ngừng lại.

- Không có gì, chúng ta tiếp tục đi Kiếm Khí Hà.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo, nở nụ cười một câu nói.

Hắn hoài nghi mình có đúng hay không có chút nghi thần nghi quỷ, vừa rồi hắn từ Bình An Đẳng Sơn đi ra trong nháy mắt đó, thật giống như cảm thấy toàn thân dễ dàng một đoạn dường như.

Loại cảm giác này quá mức quái dị một chút, phải biết rằng Bình An Đẳng Sơn mới đúng là địa phương an toàn a, ra Bình An Đẳng Sơn mới đúng là nguy hiểm kiếm khí ngang dọc chỗ. Hắn cư nhiên xuất hiện ở Bình An Đẳng Sơn sau đó, cảm giác được dễ dàng một đoạn, chẳng phải là chê cười?

Bởi vì cảm giác được quái dị, Mạc Vô Kỵ mới lần thứ hai tiến vào Bình An Đẳng Sơn, sau đó lần thứ hai đi ra. Chỉ là lần thứ hai từ Bình An Đẳng Sơn sau khi ra ngoài, hắn cái loại này dễ dàng một đoạn cảm giác đột ngột biến mất.

- Mạc tông chủ có đúng hay không phát hiện cái gì?

Vi Tử Đạo vẫn như cũ có chút không quá tin tưởng Mạc Vô Kỵ nói.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Hắn là ta quá cẩn thận, dù sao trước vẫn bị mấy cái lão gia hỏa truy sát, trong lòng dưỡng thành một loại cảnh giác thói quen, đều làm cho ta có chút tố chất thần kinh...

Mạc Vô Kỵ nói đến đây, lần nữa dừng lại.

Cảm giác của hắn sẽ sai sao? Trước đây hắn từ Chư Thần Tháp đi ra tiến vào Thiên Tiệm Tiên Thành, cũng có một loại cảm giác nguy hiểm. Hắn lúc đó không có để ý, kết quả còn kém một chút bị mấy cái lão già kia vây giết ở tại Đại Ấp Tiên thành. Sau cùng chạy trốn cũng để cho hắn mất đi Đại Hoang, Hàn Thanh Như bị bắt đưa vào kiếm ngục, thiếu chút nữa chết đi.

Vừa rồi hắn từ Bình An Đẳng Sơn lúc đi ra, như nhau cảm giác được một loại dễ dàng, thật giống như Bình An Đẳng Sơn nhưng thật ra là

càng địa phương nguy hiểm bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, loại này thua thiệt hắn ăn một lần, lần thứ hai hắn tuyệt đối sẽ không ăn nữa. Bất kể như thế nào, lần này từ Kiếm Khí Hà sau khi trở về, hắn xem có biện pháp nào không rời đi Bình An Đẳng Sơn.

Cái chỗ này chung quy có chút quỷ dị, lần thứ hai hắn không cảm thấy, rất có thể là bởi vì hắn thói quen. Có một số việc, sợ nhất chính là thói quen.

Mạc Vô Kỵ có tâm sự, Vi Tử Đạo tự nhiên cảm giác được. Mạc Vô Kỵ cũng không nói gì, hắn cũng không muốn hỏi. Mỗi người đều có bí mật của mình, không có gì.

Cùng Mạc Vô Kỵ lấy được tin tức giống y hệt nhau, hai người mỗi đi về phía trước một bước, kiếm khí liền bộc phát dày đặc cường đại.

Vi Tử Đạo Tiên Đế hậu kỳ, lại đang kiếm ngục bên trong ngây người nhiều năm như vậy, đối với chống đối nơi này kiếm khí xé rách, sớm có tâm đắc cùng thủ đoạn. Hắn một bên chống lại kiếm khí, một vừa chú ý quan sát Mạc Vô Kỵ.

Vi Tử Đạo vẫn có chút hoài nghi thực lực của Mạc Vô Kỵ, chỉ là Mạc Vô Kỵ biểu hiện ra thực lực rất là quái dị. Căn cứ Mạc Vô Kỵ linh vận ba động, Mạc Vô Kỵ dường như tu vi rất kém cỏi rất kém cỏi, thậm chí còn không bằng một cái Thiên Tiên, nói là một phàm nhân cũng không sai lầm. Tại Mạc Vô Kỵ động thủ thời điểm, hắn lại cảm thấy thực lực của Mạc Vô Kỵ không thấp, bất quá cũng có thể không tới Tiên Vương cấp độ.

Mà Mạc Vô Kỵ thần thông, một kích sông dài xa xa vượt ra khỏi bình thường vậy Tiên Vương. Nhiều chuyện quái dị như vậy tập trung đến Mạc Vô Kỵ trên người một người, hắn mới sẽ cảm thấy bắt đoán không ra Mạc Vô Kỵ.

Đối với hắn cường giả như vậy mà nói, đáng sợ nhất là cái gì? Đó chính là nghĩ mãi không ra người hoặc là chuyện.

- Mạc tông chủ, ngươi chẳng lẽ là luyện thể cường giả?

Hai người đi lại bảy tám dặm đường sau đó, Vi Tử Đạo rốt cục cảm giác được Mạc Vô Kỵ bất đồng.

Dày đặc kiếm khí hạ xuống rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, dường như trượt ra ra bình thường giống nhau. Chính là một phần kiếm khí vừa vào Mạc Vô Kỵ trong cơ thể, cũng như không có đối với Mạc Vô Kỵ tạo thành thương tổn.

Mạc Vô Kỵ cười cười không trả lời Vi Tử Đạo nói, mà là chỉ vào cách đó không xa địa phương nói:

- Tử đạo huynh, xem ra này Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc đích thật là tìm được thủ đoạn thu số lượng lớn Kiếm Khí Hà thủy.

Vi Tử Đạo lúc này mới chú ý tới xa xa Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc, hai người đang liên thủ từ bên trong Kiếm Khí Hà lôi ra một cái thùng gỗ. Cái kia thùng gỗ không nhỏ, cho dù là giả bộ một phần ba Kiếm Khí Hà thủy, cũng sẽ không ít.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 697: Kiếm Khí Hà Lấy Nước

- Cư nhiên dùng thùng gỗ.

Thấy Vi Tử Đạo quả nhiên dời đi lực chú ý, Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc nói.

Vi Tử Đạo giọng nói có chút trầm thấp:

- Tại Kiếm Khí Hà chỉ có thể dùng thùng gỗ, bất kỳ pháp bảo nào luyện chế đồ đạc, đều có thể đưa tới hàng loạt kiếm khí ăn mòn.

Hắn sở dĩ giọng nói trầm thấp, là bởi vì hắn đoán không có sai. Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc đích thật là tìm được làm Kiếm Khí Hà nước biện pháp, này một thùng nước, coi như là hắn cũng phải hơn mười lần nữa thậm chí nhiều hơn số lần mới có thể lấy được. Hiện tại Bàng Hoằng liên thủ với Thương Hà Cốc, một lần liền làm đi ra rồi.

Vi Tử Đạo theo bản năng bước nhanh hơn, chính là kiếm khí ăn mòn tăng cường rất nhiều, hắn cũng không để ý.

Mạc Vô Kỵ là thần thể người luyện thể, nơi này kiếm khí so với địa phương khác đi cường hãn không chỉ gấp mấy lần, đối với hắn vẫn không có sinh mạng uy hiếp. Càng tới gần Kiếm Khí Hà, trên người của hắn vết máu vết thương càng nhiều mà thôi. Về phần thức hải của hắn, hoàn toàn không sợ nơi này kiếm khí ăn mòn.

Thức hải không việc gì, hồn phách của hắn liền sẽ không xảy ra vấn đề. Về phần Nguyên Thần, hắn căn bản cũng không Tu Nguyên thần. Da thịt nổi khổ, đối với một cái người luyện thể mà nói căn bản cũng không tính cái gì.

- PHỐC!

Mạc Vô Kỵ cùng Vi Tử Đạo mới vừa mới vừa đi tới Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc cách đó không xa, Thương Hà Cốc cùng Bàng Hoằng sẽ cùng thì phun ra một đạo máu tươi. Tại đây đạo máu tươi phun ra sau đó, hai người cấp tốc cách xa Kiếm Khí Hà.

Chẳng những là phun ra một đạo máu tươi, trên mặt của hai người toàn bộ là kiếm khí vỡ ra miệng máu, sâu địa phương có thể thấy cốt. Dù cho Mạc Vô Kỵ nhìn không thấy hai người này Nguyên Thần cùng hồn phách bị thương tổn có thật lợi hại, hắn cũng có thể miễn cưỡng đoán được.

Vi Tử Đạo căn bản cũng không có lưu ý Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc thương thế, tại Kiếm Khí Hà mang nước, kia một lần không phải là bị thương như thiên đao vạn quả bình thường giống nhau.

Có thể một lần đổi trở về nhiều như vậy Kiếm Khí Hà thủy, cái gì đều là đáng giá.

- Mạc tông chủ quả nhiên không đơn giản, tại loại địa phương này cư nhiên có thể nhàn nhã tản bộ.

Bàng Hoằng khẳng định Vi Tử Đạo lúc này sẽ không động thủ với hắn, cho nên cũng không có để ý Thương Hà Cốc, mà là nhìn Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói một câu.

Mạc Vô Kỵ như nhau chính là vết máu loang lổ, cùng ba người bọn họ so với, Mạc Vô Kỵ nói là nhàn nhã tản bộ cũng không có nói sai.

Bởi vì cái này đều đi tới Kiếm Khí Hà vùng ven, vẫn như cũ không cảm giác được Mạc Vô Kỵ nặng bao nhiêu gánh vác. Chính là Bàng Hoằng lúc này, đều có chút hoài nghi hắn có đúng hay không nhìn lầm rồi, Mạc Vô Kỵ kỳ thực cũng là một cái Tiên Đế.

Kiếm Khí Hà thủy nhưng không phải là người nào đều có thể lấy được, tuy tiện nơi này kiếm khí là căn cứ tu vi phản phệ, tu vi càng lớn người, kiếm khí phản phệ lại càng lớn. Thế nhưng Tiên Vương dưới, vẫn như cũ cực ít có người có thể từ Kiếm Khí Hà bên trong vào tay thủy. Coi như là cá biệt cường đại Đại La Tiên, mỗi lần tối đa cũng chỉ có thể lấy đi non nửa chén mà thôi.

Vi Tử Đạo sớm hoài nghi Mạc Vô Kỵ là một cái luyện thể cường giả, trước bởi vì Mạc Vô Kỵ đột nhiên nói sang chuyện khác, hắn hỏi Mạc Vô Kỵ nói quên mất tìm kiếm đáp án. Hiện tại Bàng Hoằng lần nữa nói Mạc Vô Kỵ như nhàn nhã tản bộ, hắn liền nghĩ tới trước câu hỏi đến.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Ta chỉ là khi còn bé trong nhà nghèo, chịu khổ nhiều hơn chút mà thôi. Hiện tại đi tới nơi này, cũng so sánh tương đối có thể chịu chịu được. Ngược lại bàng tiên hữu cùng thương tiên hữu không đơn giản a, cư nhiên một lần là có thể làm ra nhiều như vậy Kiếm Khí Hà thủy.

Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc trước mặt này một thùng nước, có ít nhất bảy phân đầy.

- Ha ha, là chuyện của chúng ta, cũng không nhọc đến Mạc tông chủ phí tâm.

Bàng Hoằng thản nhiên nói, Mạc Vô Kỵ ba xàm ba láp hắn căn bản cũng không tin.

Mạc Vô Kỵ không sợ nơi này kiếm khí thì như thế nào? Lẽ nào Mạc Vô Kỵ còn dám ở chỗ này động thủ không thành sao? Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ không dám động thủ.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ cho rằng Vi Tử Đạo sẽ nói vài câu, hắn phát hiện Vi Tử Đạo một chữ cũng không có nói. Mạc Vô Kỵ không có đi nhìn xem Vi Tử Đạo sắc mặt, hắn cũng cảm giác được có chút không ổn.

Vi Tử Đạo không nói lời nào, hiển nhiên cũng muốn gia nhập Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc.

Một khi như vậy, một mình hắn tại Bình An Đằng Sơn thì càng là nguy hiểm, nhưng hắn lại không thể xuất ra Chí Thanh Đan cho Vi Tử Đạo.

Đang ở hắn đang lo lắng sau đó, Vi Tử Đạo bỗng nhiên cười hắc hắc nói:

- Ta cũng đi thử một chút nhìn xem, có thể hay không làm một thùng Kiếm Khí Hà thủy.

Đang khi nói chuyện, Vi Tử Đạo đã đi hướng Kiếm Khí Hà.

Kiếm Khí Hà bị một tầng mông lung sương trắng bao phủ, thoạt nhìn tựa cùng thông thường sông giống y hệt nhau. Bình thường vậy sông tại lúc rạng sáng, cũng là bị một tầng nhàn nhạt sương trắng bao phủ.

Mạc Vô Kỵ không hề động, hắn muốn nhìn một chút Vi Tử Đạo là như thế nào yểu lấy Kiếm Khí Hà nước.

Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc cũng không có vội vã rời đi, bọn họ như nhau đang nhìn Thương Hà Cốc. Có thể tìm tới một lần yểu ra nhiều như vậy Kiếm Khí Hà thủy, là Bàng Hoằng một bí mật. Hắn tự nhiên không nghĩ Vi Tử Đạo cũng biết bí mật này. Chỉ cần không xuống sông, tại bờ sông kiếm khí tuy nói mãnh liệt, bọn họ còn có thể tiếp nhận ở.

Vi Tử Đạo càng tới gần bờ sông, cước bộ lại càng chậm. Từng đạo kiếm khí không ngừng tại trên người hắn mang đi một mũi mũi vết máu, hắn mỗi đi một bước, đều có thể lưu lại một vết máu. Mạc Vô Kỵ biết đây chỉ là mặt ngoài hiện tượng, trên thực tế Vi Tử Đạo hồn phách cùng Nguyên Thần thương tổn xa xa so với mặt ngoài loại này thân thể xé rách đáng sợ.

Càng tiếp cận Kiếm Khí Hà, Vi Tử Đạo bước chân càng run rẩy hòa hoãn chậm.

Mạc Vô Kỵ không rõ ràng lắm tình huống, Thương Hà Cốc cùng Bàng Hoằng trong lòng cũng là hơi trầm xuống. Vi Tử Đạo tốc độ so với bọn hắn tới thời điểm mau hơn, có thể thấy được thực lực của Vi Tử Đạo đích xác xa xa mạnh với hai người bọn họ. Nếu là bọn họ có dũng khí dùng Vi Tử Đạo cái tốc độ này, thịt của bọn họ thân nói không chừng đều có thể hỏng mất.

Hai người tuy nói còn đang quan sát Vi Tử Đạo, đồng thời cũng đang chậm rãi lui về phía sau. Càng xa cách Kiếm Khí Hà, kiếm khí ăn mòn lại càng yếu.

Mạc Vô Kỵ là động cũng không có nhúc nhích, hắn một bên vận chuyển công pháp luyện thể một bên nhìn chằm chằm Vi Tử Đạo. Trữ Thần Lạc thần niệm càng là thời thời khắc khắc đều ở đây Vi Tử Đạo bên người vờn quanh, này vừa vào Vi Tử Đạo thân thể kiếm khí, hắn Trữ Thần Lạc cũng có thể cảm nhận được một phần, đích thật là vô cùng cường hãn.

Đủ qua hơn phân nửa gốc cây hương thời gian, Vi Tử Đạo lúc này mới đi tới Kiếm Khí Hà vùng ven. Hắn chậm rãi khom người xuống, lấy ra một cái cũng không lớn thùng gỗ.

Thùng gỗ rốt cục bị Vi Tử Đạo đưa vào Kiếm Khí Hà trong nước, Mạc Vô Kỵ rõ ràng thấy, tại thùng gỗ tiến vào nước sông trong nháy mắt, Vi Tử Đạo há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra. Trên người hắn tức thì bị kiếm khí mang ra khỏi hơn mười đạo huyết vụ, Vi Tử Đạo thùng gỗ gần như là tiếp xúc đến nước sông, đã bị hắn mang lên.

Mạc Vô Kỵ thấy rõ ràng, này trong thùng gỗ tối đa chỉ giả bộ một phần tư Kiếm Khí Hà thủy. Thùng nước kia vốn là so với Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc thùng gỗ tiểu Hứa nhiều, cộng thêm trong đó chỉ có một phần tư Kiếm Khí Hà thủy, Mạc Vô Kỵ liền biết lần này sau khi

trở về, Vi Tử Đạo nhất định phải tìm kiếm Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc tìm kiếm hợp tác.

Quả nhiên, Vi Tử Đạo nắm lên thùng gỗ sau đó, không có có dũng khí tiếp tục lần thứ hai dưới thùng, mà là nhanh chóng lui về phía sau. Tại hắn rời khỏi bờ sông sau đó, lúc này mới cả người vết máu loang lổ nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc tông chủ, ta thụ thương quá nặng, về trước đi chữa thương.

Nói xong, cũng không chờ Mạc Vô Kỵ trả lời, Vi Tử Đạo xoay người rời đi, thương thế của hắn so với Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc đều lợi hại.

Mạc Vô Kỵ cúi đầu không nói gì, hắn là Vi Tử Đạo mời tới. Vốn là hợp tác với Vi Tử Đạo mang nước, hiện tại Vi Tử Đạo đơn độc đi mang nước đã nói lên vấn đề. Vi Tử Đạo ý tứ Mạc Vô Kỵ hiểu, đầu tiên là nói cho Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc hai người, hắn Vi Tử Đạo cùng quan hệ của mình cũng không phải tốt như vậy. Thứ nhì là muốn phải thử một chút nhìn xem, Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc mang nước địa phương có đúng hay không có cái gì đặc thù.

Kết quả hắn thử đi ra rồi, Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc mang nước địa phương cũng không có gì đặc thù, vẫn là kiếm khí ngang dọc đáng sợ.

Chính là bởi vì thử đi ra rồi, Vi Tử Đạo mới khẳng định Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc nắm giữ đi Kiếm Khí Hà bên trong mang nước thủ đoạn. Lúc này, hắn nghĩ không phải là lại cùng Mạc Vô Kỵ kết minh, mà là tiếp tục cùng Bàng Hoằng, Thương Hà Cốc kết minh.

Cùng Mạc Vô Kỵ kết minh, hắn sẽ không lại đạt được Chí Thanh Đan. Cùng Thương Hà Cốc, Bàng Hoằng kết minh, hắn trở về đạt được hàng loạt Kiếm Khí Hà thủy. Chỉ cần không phải đứa ngốc, hắn Vi Tử Đạo há có thể không biết lựa chọn?

Có thể ở kiếm ngục bên trong không chết, không có có một người ngu ngốc. Vi Tử Đạo cùng Mạc Vô Kỵ cùng đi, sau đó chính hắn lấy thủy sau đó lại cấp tốc rời đi. Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc há có thể không biết Vi Tử Đạo tâm tính đã thay đổi? Chỉ cần bọn họ lại đồng ý cùng Vi Tử Đạo kết minh, vậy kế tiếp, lại đem Mạc Vô Kỵ đánh đuổi liền không có vấn đề gì.

Cho nên nhìn thấy Vi Tử Đạo cấp tốc sau khi rời đi, Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc cũng không có nửa điểm dừng lại, như nhau chính là cấp tốc rời đi.

Đạo lý này Vi Tử Đạo, Bàng Hoằng, Thương Hà Cốc hiểu rõ, Mạc Vô Kỵ như nhau hiểu rõ. Hắn biết trừ phi hắn xuất ra Chí Thanh Đan, nếu không Vi Tử Đạo sẽ không lại lựa chọn cùng hắn kết minh.

Xuất ra Chí Thanh Đan, đó là uống rượu độc giải khát, loại chuyện này Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không làm.

Tại ba người sau khi rời đi, Mạc Vô Kỵ lập tức xuất ra một cái ngọc thùng đi hướng Kiếm Khí Hà. Hắn cũng phải thử một chút nhìn xem, Kiếm Khí Hà này thủy có phải thật vậy hay không rất khó vào tay.

Càng tới gần Kiếm Khí Hà, kiếm khí lại càng dày đặc. Tới rồi phía sau, Mạc Vô Kỵ khuôn mặt trên cổ da thịt toàn bộ bị kiếm khí xé rách, sâu địa phương như nhau thấy cốt.

Dù cho Mạc Vô Kỵ là thần thể, lại có công pháp luyện thể, nơi này kiếm khí vẫn là để cho Mạc Vô Kỵ không cách nào chống đối.

Trên thực tế Bàng Hoằng cùng Vi Tử Đạo, Thương Hà Cốc mấy người mặc dù nói không có luyện thể, mấy năm nay vẫn tại kiếm ngục bên trong rèn luyện, thân thể sớm đã so với bình thường giống nhau Tiên Đế thân thể cường đại rất nhiều. Cho nên Mạc Vô Kỵ thần thể ở chỗ này có ưu thế, ưu thế cũng sẽ không vô cùng vượt trội.

Hắn duy nhất vượt trội địa phương là không có kiếm phù trói buộc cùng không có Nguyên Thần, hai điểm này để cho hắn tại kiếm ngục bên trong so sánh tương đối tự do. Cộng thêm hắn trong thức hải có màu tím hồ lớn có thể dung nạp kiếm khí, lúc này mới để cho hắn nắm chắc khí ở chỗ này sinh tồn được.

Gần nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ đi tới Kiếm Khí Hà bên, hắn thử dùng thần niệm điều khiển trong tay ngọc thùng. Vô luận là thức hải thần niệm, hay là Trữ Thần Lạc thần niệm, chỉ cần hắn đứng ở Kiếm Khí Hà bên, cũng không thể điều khiển trong tay ngọc thùng.

Mạc Vô Kỵ duy nhất có thể làm, chính là cùng trước Vi Tử Đạo bình thường giống nhau, từ từ cúi người xuống, sau đó lại đem ngọc thùng đưa vào Kiếm Khí Hà bên trong.

Ngọc thùng vừa vào Kiếm Khí Hà, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được vô cùng vô tận kiếm khí từ Kiếm Khí Hà bên trong cuồn cuộn nổi lên, trực tiếp vừa vào thân thể của hắn ở giữa.

Dù cho Mạc Vô Kỵ thời khắc điên cuồng vận chuyển công pháp luyện thể, giờ khắc này, thân thể của hắn vẫn như cũ bị vô cùng kiếm khí xé rách vô cùng thê thảm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 698: Sẽ Không Cho Ngươi Mặt Mũi

Mạc Vô Kỵ tiến vào kiếm ngục sau đó, vốn là không có gặp bao nhiêu khổ sở. Giờ khắc này, thân thể hắn giống như bị xuyên ra hơn mười đạo kiếm động bình thường giống nhau, từng đạo huyết vụ phun ra, đưa hắn hoàn toàn nhuộm thành một cái người máu.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ đã nhanh chóng thu hồi thùng ngọc, lui về phía sau mấy bước, vẫn như cũ vô cùng kiêng kỵ nhìn Kiếm Khí Hà cách đó không xa.

Hắn khẳng định nếu mà không cẩn thận rơi vào Kiếm Khí Hà, đó là hắn phải chết không thể nghi ngờ. Không phải thần thể của hắn quá yếu, mà là tu vi của hắn thua kém thân thể cường độ nhiều lắm. Nếu như bây giờ hắn là tiên đế, không, chỉ cần là Tiên Tôn, hắn cũng có thể dễ dàng lấy ra một thùng lớn.

Vi Tử Đạo ba người sớm không thấy tung tích, Mạc Vô Kỵ tăng nhanh tốc độ, về tới bên trong ổ nhỏ hắn vừa mới tạo dựng lên.

- Tông chủ, ngươi đây là?

Thấy Mạc Vô Kỵ cả người là máu trở về, Phỉ Lăng kinh hãi.

Hắn không phải là đối với Mạc Vô Kỵ có bao nhiêu trung tâm, mà là bởi vì Mạc Vô Kỵ đã xảy ra chuyện, hắn sẽ không có ngày lành.

- Vô Kỵ sư đệ, ngươi...

Mạc Vô Kỵ cùng Vi Tử Đạo rời đi, Hàn Thanh Như vẫn tâm thần bất định, căn bản cũng không có tâm tư tu luyện. Vừa nghe đến Mạc Vô Kỵ trở về, nàng liền chạy ra ngoài, bây giờ nhìn thấy Mạc Vô Kỵ dáng dấp, cũng thế chính là kinh hoảng không dứt.

Nàng và Phỉ Lăng bất đồng, Phỉ Lăng là lo lắng Mạc Vô Kỵ gặp chuyện không may tiền đồ của hắn khá e ngại. Hàn Thanh Như là thật sợ Mạc Vô Kỵ thụ thương, tại bên trong kiếm ngục đáng sợ nhất là, một khi thụ thương, sẽ rất khó phục hồi như cũ.

Hàn Thanh Như tại trước tiên xông lại đỡ Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đều bị thương, nàng đâu còn có thể ý thứ khác.

- Ta không sao, các ngươi không cần lo lắng.

Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn rất dọa người, hắn biết kỳ thực hắn là thật không có chuyện.

Hắn một cái bát phẩm Đan Đế, trên người chữa thương đan dược cần bao nhiêu có bao nhiêu. Khi tiến vào Bình An Đẳng Sơn sau đó, thương thế của hắn liền đang nhanh chóng khang phục.

Nghĩ đến Mạc Vô Kỵ cả thương thế của mình đều có thể trị, Hàn Thanh Như hơi chút an tâm một phần.

Phỉ Lăng tâm tư so với Hàn Thanh Như nặng nhiều hơn, hắn biết Mạc Vô Kỵ thương chắc chắn sẽ không có vấn đề lớn, hắn lo lắng chính là ai bảo Mạc Vô Kỵ trọng thương.

Mạc tông chủ trên người nhiều như vậy chữa thương đan dược, tự nhiên sẽ không đi Kiếm Khí Hà mang nước. Đã như vậy, này Mạc tông chủ vết thương trên người chính là cùng đối thủ đại chiến tạo thành. Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc đối với Mạc Vô Kỵ động thủ hắn cũng không ngoài ý liệu, hắn sợ nhất là Vi Tử Đạo động thủ.

Mạc Vô Kỵ không để ý đến Phỉ Lăng ý nghĩ, cấp tốc nói:

- Các ngươi trước cùng đi theo ta.

Đám ba người tiến vào động phủ sau đó, Mạc Vô Kỵ lần nữa đánh ra một đạo cấm chế, rồi mới lên tiếng:

- Phỉ Lăng, ngươi biết ngoại trừ Bình An Đẳng Sơn ra ngoài, còn có chỗ nào là an toàn?

- Tông chủ, có phải là đã xảy ra chuyện gì hay không?

Phỉ Lăng trong mắt có thêm một tia lo lắng.

Mấy ngày trước, hắn còn đang ở may mắn gặp Mạc tông chủ. Tại Bình An Đẳng Sơn cường giả như mây, Mạc tông chủ cư nhiên có thể mạnh mẽ chiếm được một mảnh địa phương an toàn.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng hỏi:

- Ngươi trước trả lời ta có hay hay là không có.

Chính là không có một cái địa phương an toàn như vậy, Mạc Vô Kỵ cũng dự định rời đi Bình An Đẳng Sơn. Nếu mà Phỉ Lăng thật sự có trung tâm, hắn liền xem có thể hay không trợ giúp Phỉ Lăng giải kiếm phù, lại truyền thụ Phỉ Lăng công pháp luyện thể. Nếu là Phỉ Lăng chỉ là vì tìm tìm một chỗ dựa vững chắc mà thôi, vậy hắn cũng chỉ có thể mang theo Hàn Thanh Như đơn độc rời đi nơi này.

Bình An Đẳng Sơn cái chỗ này kiếm khí là yếu, thậm chí hàng ngày không có kiếm khí, lại làm cho hắn có một tia bóng ma, luôn cảm thấy đây không phải là một cái địa phương tốt gì.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ hoài nghi Vi Tử Đạo sẽ cùng Bàng Hoằng còn có Thương Hà Cốc liên thủ cùng một chỗ, một khi đám ba người liên thủ sau đó, chính bản thân lại đi, vậy thì hơi chậm một phần.

Phỉ Lăng trong lòng thầm than một tiếng, nghe Mạc tông chủ khẩu khí, đó là nhất định đi không thể nghi ngờ. Xem ra Mạc tông chủ lại đắc

tội người nào, tại Bình An Đằng Sơn cái chỗ này thật sự là không ở được nữa.

- Địa phương ngược lại có một cái, chỉ là nơi đó so với Bình An Đằng Sơn kém nhiều hơn.

Phỉ Lăng do dự một chút, vẫn là nói.

- Ở địa phương nào?

Mạc Vô Kỵ lúc này hỏi.

- Chính là trước ta nói kiếm khí vòng xoáy.

Phỉ Lăng đáp.

Mạc Vô Kỵ chau mày:

- Trước ngươi không phải nói kiếm khí vòng xoáy là tử vong vòng xoáy, đi nơi nào hẳn phải chết không thể nghi ngờ sao?

Phỉ Lăng gật đầu:

- Không sai, nơi đó xác thực là tử vong vòng xoáy. Bất quá tại tử vong vòng xoáy đối diện, có một mảnh sa mạc, nơi đó kiếm khí ít. Nghe nói đều là bị kiếm khí vòng xoáy bao trùm đi qua, cho nên kiếm khí mới ít. Đương nhiên, không cách nào cùng Bình An Đằng Sơn so sánh với.

- Lớn bao nhiêu địa bàn?

- Diện tích chớ ước ba dặm trên dưới, trước đây Bình An Đằng Sơn có người ở qua. Về sau người đó chẳng biết tại sao mất tích, nghe đồn đi qua mọi người bị kiếm khí vòng xoáy cuốn đi, từ đó về sau sẽ không có người lại đi ở.

Phỉ Lăng thở dài nói.

Diện tích ba dặm tả hữu địa bàn, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói vậy là đủ rồi. Hắn thản nhiên nói:

- Phỉ Lăng, ta lập tức muốn từ nơi này rời đi, đi chỗ đó phiến sa mạc bãi kia, ngươi có nguyện ý hay không cùng ta cùng đi?

- Tông chủ, nhưng là chúng ta nơi này vừa mới thành lập tốt hộ trận, rồi lại nói này phiến sa mạc bãi còn càng thêm tới gần tử vong vòng xoáy, cũng không có bình an đằng, kiếm khí vẫn phải có...

Phỉ Lăng sắc mặt có chút khổ.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét đi ra bên ngoài dày đặc đằng cây, trong lòng bộc phát có chút bất định. Những thứ này là bình an đằng sao? Hắn cũng không cho là như vậy.

- Đã như vậy, vậy ngươi ở tại chỗ này, ta cùng Thanh Như đi đây.

Mạc Vô Kỵ đứng lên.

Hàn Thanh Như không chút do dự tiếp theo đứng lên, Mạc Vô Kỵ đi chỗ nào, nàng tự nhiên đi chỗ đó.

- Tông chủ, ta nguyện ý cùng ngươi cùng đi.

Phỉ Lăng cũng chỉ có thể đứng lên, hắn ở tại chỗ này, đó là chờ chết. Mạc Vô Kỵ vừa đi, hắn nhất thiết phải lập tức muốn đi, bằng không tử kỳ đã đến.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Phỉ Lăng hỏi:

- Phỉ Lăng, ta bây giờ cùng ngươi nói một chút ta tông môn. Ta đích xác là Bình Phạm tông chủ, có một chút ta chưa nói, Bình Phạm bây giờ còn chưa có tạo dựng lên. Ta nói Bình Phạm tông là đệ nhất tiên môn, đó là tương lai, không phải là hiện tại. Về phần Bình Phạm có thể thành hay không là thứ nhất tiên môn, ta căn bản cũng không hoài nghi. Ta hiện tại chỉ hỏi ngươi một câu, ngươi có đúng hay không muốn gia nhập Bình

Phạm? Nếu mà muốn gia nhập, đó là phải phát ra thệ ngôn, nếu mà không gia nhập, cứ tiếp tục ở tại chỗ này, ta đồng thời đưa ngươi vài viên thuốc.

Phỉ Lăng há to mồm, có chút im lặng nhìn Mạc Vô Kỵ. Hắn hoài nghi tới, liền nói Tiên Giới làm sao có thể ra tới một người đệ nhất tiên môn? Hiện tại quả nhiên là như vậy.

Cũng may mặc kệ Mạc Vô Kỵ có đúng hay không Tiên Giới môn thứ nhất tông chủ, hiện tại đều râu ria, dù sao nơi này là kiếm ngục, cho dù là Thái Thượng Thiên Đạo Đế, cũng chỉ có thể ở lại kiếm ngục. Về phần phía ngoài tiên môn có đúng hay không đệ nhất, đều không có quan hệ gì với hắn.

Chỉ là thời gian mấy hơi thở, Phỉ Lăng liền phục hồi tinh thần lại, đối với Mạc Vô Kỵ khom người nói:

- Phỉ Lăng nguyện ý gia nhập Bình Phạm, trở thành Bình Phạm đệ tử. Nếu làm ra bất luận cái gì có lỗi với Bình Phạm tông chủ, có lỗi với Bình Phạm sự tình, Phỉ Lăng sẽ bị lôi kiếp ầm thành bột mịn, bị tâm ma thôn phệ, trọn đời không được Chứng Đạo Tiên Đế.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, xuất ra hai cái bình ngọc đưa cho Phỉ Lăng:

- Nơi này là hai quả Chí Thanh Đan cùng 6 tấm Tiên Lâm Đan, hiện tại liền đưa chữa thương cho ngươi.

Nếu mà Phỉ Lăng thệ ngôn có nửa phần bảo lưu, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ xoay người rời đi. Mặc dù hắn tiến vào kiếm ngục là khẳng định Thiên Đạo không dứt, nhất định có một đường sinh cơ. Nhưng một đường sinh cơ hắn có thể hay không tìm được, chính hắn đều không dám khẳng định.

Nếu mà tìm không được sinh cơ, vậy hắn sẽ vẫn bị nhốt tại kiếm ngục. Một khi bị vây ở kiếm ngục, mỗi một tấm tiên đan với hắn mà nói đều là quý giá vô cùng. Vừa rồi Phỉ Lăng thệ ngôn, để cho Mạc Vô Kỵ

cảm giác được, Phỉ Lăng đích thật là đã không còn hai lòng, toàn tâm toàn ý muốn gia nhập Bình Phạm. Nếu Phỉ Lăng gia nhập Bình Phạm, liền là người của mình, hắn không cần phải keo kiệt.

- Đa tạ tông chủ.

Phỉ Lăng thế nhưng là biết Mạc Vô Kỵ tiên đan có thật lợi hại. Sớm biết thế nhất tâm gia nhập Bình Phạm, là có thể thu được Chí Thanh Đan cùng Tiên Lâm Đan, hắn ở đâu chờ tới bây giờ?

- Đi thôi, chúng ta bây giờ liền rời đi nơi này.

Chờ Phỉ Lăng thu hồi tiên đan, Mạc Vô Kỵ lúc này nói.

Phỉ Lăng đang muốn hỏi nơi này hộ trận làm sao bây giờ, liền nghe phía ngoài một cái rõ ràng thanh âm kêu lên:

- Mạc tông chủ nhưng tại đây?

- Là Thương Hà Cốc.

Phỉ Lăng một nghe đến đây thanh âm liền nói.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên mở ra hộ trận cấm chế, mang theo Phỉ Lăng cùng Hàn Thanh Như đi ra.

Tại phía ngoài hắn hộ trận đứng đầy tám người, những người này trên cơ bản đều là Mạc Vô Kỵ quen biết, bao gồm Vi Tử Đạo ở bên trong sáu gã Tiên Đế toàn bộ tại đây. Ngoài ra, còn có hai gã Chuẩn Đế.

Vi Tử Đạo khí tức còn có chút bất ổn, mặt ngoài thương thế sớm biến mất không thấy, thoạt nhìn thật giống như chưa từng đi Kiếm Khí Hà bình thường giống nhau.

- Thương tiên hữu tìm ta có việc?

Mạc Vô Kỵ không kiêu ngạo cũng không tự ti nói.

Thương Hà Cốc trên mặt mang theo một tia dường như có chút không được tốt ý tứ biểu tình nói:

- Trước nghe nói Mạc tông chủ có Chí Thanh Đan, tử đạo huynh liền dựa vào mười dặm địa bàn đổi được 4 tấm Chí Thanh Đan, ta cũng dầy khuôn mặt đi cầu một cái Chí Thanh Đan.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt bình tĩnh, hắn nhìn một chút Vi Tử Đạo, Vi Tử Đạo ánh mắt dường như đang nhìn hướng nơi khác.

Thương Hà Cốc ý tứ hắn há có thể không hiểu, đó chính là hắn tốn cho mình mười dặm hơn là yêu cầu 4 tấm Chí Thanh Đan. Trước không muốn, đó là bởi vì Vi Tử Đạo đứng ở hắn bên này, hiện tại Vi Tử Đạo không đứng ở hắn bên này, vậy dĩ nhiên yêu cầu Chí Thanh Đan.

- Nói như vậy, bàng tiên hữu cũng là đến muốn có Chí Thanh Đan?

Mạc Vô Kỵ giọng nói bình tĩnh.

Nơi này là địa bàn của hắn, có hắn bố trí khốn sát trận. Dù cho đối phương động thủ hắn cũng không sợ hãi, hắn tin tưởng những người này sẽ không bởi vì giết hắn mà động tay. Cái chỗ này là Bình An Đắng Sơn, không người nào nguyện ý lại đem Bình An Đắng Sơn phá hư. Chính là muốn giết hắn, cũng là chờ hắn rời đi Bình An Đắng Sơn.

- Không sai, ta mười dặm mà cũng thế muốn 4 tấm Chí Thanh Đan, nếu mà không cho, ta chỉ phải thu hồi thuộc về chỗ của ta.

Bàng Hoằng thản nhiên nói, hắn và Mạc Vô Kỵ có cừu oán, nói chuyện gọn gàng dứt khoát.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt hạ xuống rơi vào Vi Tử Đạo trên người:

- Tử đạo tiên hữu lẽ nào cũng là đến muốn lấy Chí Thanh Đan?

Vi Tử Đạo thấy giả vờ không được, chỉ có thể liền ôm quyền nói:

- Trước Mạc tông chủ đã cho 4 tấm Chí Thanh Đan, ta tự nhiên không có khả năng lại lấy thêm. Nếu là Mạc tông chủ nguyện ý bán ra nói, ta cũng là có thể dùng tiền đến mua. Về phần này mười dặm đất, bởi vì ta thiếu Bàng huynh cùng Thương huynh đại nhân tình, chỉ có thể lại đem địa bàn trả lại cho tụi hắn. Đương nhiên, Mạc tông chủ không cần lo lắng không có chỗ đi, ta Tiên Liệp tuyệt đối có tốt hơn địa phương lưu cho Mạc tông chủ, chỉ cần Mạc tông chủ đồng ý là được.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Ta sẽ không cho các ngươi mặt mũi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 699: Không Chỉ Mạc Vô Kỵ Muốn Rời Khỏi

Vi Tử Đạo biến sắc, hắn dầu gì cũng là một cái Tiên Đế hậu kỳ. Tại Bình An Đăng Sơn, mọi người dưới tình hình chung dùng tài hùng biện không động thủ, ngoại trừ lo lắng Bình An Đăng Sơn bị phá hư ra, còn có một cái nguyên nhân đó chính là ở chỗ này đánh một lần tiêu hao thật sự là quá lớn.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ loại này không nể tình hình dạng, để cho trong lòng hắn rất là phẫn nộ, hắn cảm giác tại Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc bên cạnh ném mặt mũi. Hết lần này tới lần khác hắn vừa mới thụ thương, lại cực kỳ kiêng kỵ Mạc Vô Kỵ.

Đang ở Vi Tử Đạo suy nghĩ không nên động thủ, Thương Hà Cốc bỗng nhiên cười nói:

- Nếu Mạc tông chủ không hãnh diện, vậy thì mời liền sao?, mấy người chúng ta đang muốn lại đem nơi này một lần nữa cải tạo một cái.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút thất vọng, hắn nhưng thật ra là muốn làm tức giận Vi Tử Đạo, để cho Vi Tử Đạo động thủ. Chỉ cần Vi Tử Đạo động thủ, vậy Bàng Hoằng liền sẽ động thủ. Cái này khốn sát đại trận thế nhưng là hắn phế đi tâm cơ bố trí, hắn có bảy phần nắm chắc mượn đại trận lại đem mấy tên này toàn bộ giết chết.

Đáng tiếc là, chuyện tới trước mắt Vi Tử Đạo do dự, Thương Hà Cốc đánh giảng hòa, để cho không thể đánh nhau.

- Đi thôi.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục khiêu khích, nói một câu với Hàn Thanh Như cùng Phỉ Lăng, không chút do dự rời đi địa phương hắn vừa mới bố trí xong.

Thấy Mạc Vô Kỵ ba người rời đi Bình An Đắng Sơn, dần dần đi xa, vô luận là Bàng Hoằng hay là Thương Hà Cốc cùng Vi Tử Đạo, cũng không có lựa chọn động thủ.

Bọn hắn bây giờ tìm được thủ đoạn lấy được đại lượng Kiếm Khí Hà thủy, đối với bọn họ mà nói, đệ nhất chuyện gấp gáp là mau chóng đem tu vi khôi phục. Chỉ cần tu vi khôi phục, Mạc Vô Kỵ lúc nào đều có thể thu thập.

- Tử đạo tiên hữu vừa rồi may mà không có xuất thủ, cái này Mạc tông chủ không đơn giản.

Chờ Mạc Vô Kỵ đi xa sau đó, Thương Hà Cốc mới cảnh giác nói.

Vi Tử Đạo hiểu rõ Thương Hà Cốc ý tứ, hắn gật đầu:

- Đích xác, cư nhiên có thể bố trí ở chỗ này một cái lục cấp khốn sát tiên trận, có thể thấy được khốn sát trận bên trong còn có chuẩn bị ở sau.

Bàng Hoằng cũng nói:

- Người này không biết tới cùng là lai lịch gì, rất là âm hiểm xảo trá. Hắn vừa rồi làm tức giận tử đạo huynh, chỉ sợ là muốn lại đem chúng ta dẫn vào cái này khốn sát trận.

Giả như nơi này không phải là kiếm ngục, giả như thực lực của bọn họ còn. Chỉ là một lục cấp tiên trận, bọn họ thổi 1 hơi liền có thể phá vỡ. Nhưng hôm nay bọn họ tại kiếm ngục, thực lực của bọn họ ngàn không còn một.

- Không sai, người này ta tiếp xúc với hắn qua một phần, đến bây giờ, lai lịch của hắn ta một điểm cũng không biết rõ. Nếu hắn để lại một cái lục cấp khốn sát trận, ba người chúng ta vào xem cái này khốn sát trận.

Vi Tử Đạo tán đồng nói.

- Tốt.

Vô luận là Bàng Hoằng hay là Thương Hà Cốc, đều đồng ý đề nghị của Vi Tử Đạo.

Ba người tiến vào khốn sát trận, mấy người còn lại đều lưu tại bên ngoài.

Gần như là tại Vi Tử Đạo ba người mới vừa tiến vào khốn sát trận, người kia Tiên Đế sơ kỳ theo sau lưng Bàng Hoằng xoay người rời đi.

Tiên Đế tại Bình An Đằng Sơn, cho dù là gia nhập một tổ chức nào, vẫn là gần với Bàng Hoằng, Thương Hà Cốc cùng Vi Tử Đạo tồn tại.

Hiện tại Bàng Hoằng thủ hạ Tiên Đế không đợi lão đại, xoay người rời đi, tự nhiên không người nào dám hỏi cái gì.

- Giản tiên hữu, ngươi muốn đi chỗ nào, sao không chờ một chút tiểu đệ?

Bàng Hoằng thủ hạ người này Tiên Đế mới vừa đi ra Bình An Đằng Sơn, phía sau hắn liền truyền đến một cái thanh âm khác.

Người Tiên Đế sơ kỳ đi trước ngừng lại, lạnh lùng nhìn chằm chằm tên gia hỏa đuổi theo hắn mà đến nói:

- Niếp Trùng An, chúng ta nước sông không phạm nước giếng, ngươi là Chính Khí Sơn, ta đi nào cùng ngươi có quan hệ gì?

Hắn biết rõ Niếp Trùng An cường đại, Chính Khí Sơn có hai gã Tiên Đế, ngoại trừ Tiên Đế trung kỳ Thương Hà Cốc, còn có chính là trước mắt Tiên Đế này sơ kỳ Niếp Trùng An.

- Ha ha, giản tiên hữu, quan hệ rất lớn. Nếu như ta không có đoán sai, ngươi hắn là muốn rời khỏi ma thủ, đi tìm cái kia Mạc tông chủ sao??

Ngươi biết bàng tôn chủ đối thủ dưới kẻ phản bội sẽ xử lý như thế nào sao?

Gọi Niếp Trùng An Tiên Đế cười ha ha một tiếng, không sợ chút nào cái này họ giản Tiên Đế.

Giản họ Tiên Đế nhàn nhạt nói:

- Đệ nhất ta cùng Bàng Hoằng tiên hữu chỉ là hợp tác, cũng không phải của hắn người nào, cũng không phải bán thân cho Bàng Hoằng. Ta muốn rời đi ma thủ, là chuyện của chính ta, không tồn tại kẻ phản bội nào cả. Thứ hai ngươi Niếp Trùng An dù không tồi, ta Giản Minh Thành cũng không thấy sợ hãi ngươi.

Niếp Trùng An cũng không thèm để ý Giản Minh Thành nói, bình tĩnh nói:

- Giản huynh, ngươi nghĩ sai rồi. Ta tới nơi này không phải là sẽ đối với ngươi làm sao, bởi vì ta cùng ngươi nghĩ như nhau.

- Lẽ nào ngươi cũng...

Giản Minh Thành kinh dị không dứt nhìn Niếp Trùng An.

Niếp Trùng An chỉ là gật đầu, không nói gì nữa.

...

Rời đi Bình An Đằng Sơn sau đó, Hàn Thanh Như bởi vì có công pháp luyện thể, đối với chung quanh kiếm khí miễn cưỡng có thể chống được. Thực lực của Phỉ Lăng nguyên bản liền cao hơn Hàn Thanh Như nhiều lắm, cộng thêm hắn còn hàng ngày đi Kiếm Khí Hà mang nước. Dù cho không có công pháp luyện thể, trong khoảng thời gian ngắn hắn vẫn như cũ so với Hàn Thanh Như phải dễ dàng hơn rất nhiều.Kiếm khí không ngừng từ trên người Hàn Thanh Như mang đi một phần huyết vụ, Mạc Vô Kỵ không có lựa chọn xuất thủ giúp một tay. Hàn Thanh Như có công pháp luyện thể, quá trình này nàng nhất định phải tiếp nhận. Dù sao

hắn không cách nào mỗi thời mỗi khắc đều đi theo bên người bảo vệ Hàn Thanh Như, để cho Hàn Thanh Như thích ứng mới đúng là càng trọng yếu hơn.

- Mạc tông chủ xin dừng bước...

Mạc Vô Kỵ cùng Phỉ Lăng mới vừa đi ra vài dặm, còn không có tiếp cận kiếm khí vòng xoáy, phía sau liền truyền đến thanh âm gọi hắn.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, người tới là hai kẻ, một người vóc người trung đẳng, hơi béo, ánh mắt sáng vô cùng. Người này Mạc Vô Kỵ quen biết, chính là Thương Hà Cốc bên người người kia Tiên Đế sơ kỳ, tuy vẫn không hề động tay, Mạc Vô Kỵ lại quan sát qua hắn. Về sau Vi Tử Đạo cũng nói với hắn, người này tên là Niếp Trùng An, thực lực phi thường cao.

Một người khác vóc người nhỏ lại, đầu đầy tóc đen, hấp dẫn người nhất là hắn chỉ có 9 ngón tay, hơn nữa hắn ngón tay dường như còn là trời sinh. Người này cũng là một cái Tiên Đế sơ kỳ, Mạc Vô Kỵ không biết tên của hắn, chỉ biết là hắn theo tại Bàng Hoằng bên người.

Theo tại Bàng Hoằng bên người có hai cái Tiên Đế sơ kỳ, có một kẻ thiếu chút nữa bị hắn giết chết, kết quả bị Thương Hà Cốc cứu đi, tên gia hỏa tới là một người khác Tiên Đế sơ kỳ.

Mạc Vô Kỵ có chút cau mày, hai người này đều là tiên đế sơ kỳ, nếu như tại hắn bố trí khốn sát trận động thủ, hắn căn bản cũng không sợ hãi. Thế nhưng hiện tại, không có khốn sát trận, cũng không có Vi Tử Đạo ở một bên hỗ trợ, hắn và Phỉ Lăng hai người muốn đối phó hai cái này Tiên Đế, sợ rằng có chút quá sức.

- Hai người này là ma thủ Giản Minh Thành cùng Chính Khí Sơn Niếp Trùng An, đều rất mạnh.

Phỉ Lăng thậm chí lấy ra pháp bảo, cẩn thận đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ.

Hắn bây giờ là người của Bình Phạm, chính là biết rõ hắn phải chết, hắn cũng nhất định phải liều mạng.

Mạc Vô Kỵ giờ mới hiểu được vậy chỉ có cửu ngón tay tóc đen Tiên Đế gọi Giản Minh Thành, hắn không có lấy ra Bán Nguyệt Trọng Kích. Nơi này là bên ngoài Bình An Đằng Sơn, hắn chính là đánh không lại, muốn tiêu diệt hắn, cũng không có dễ dàng như vậy.

- Hai vị rời đi Bình An Đằng Sơn tới tìm tìm ta Mạc Vô Kỵ, có gì chỉ giáo?

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, giọng nói đúng mức. Đại Tiên đế hắn cũng đánh nhau, tại kiếm ngục bên trong hai cái Tiên Đế sơ kỳ tu vi giảm nhiều, hắn há có thể sợ hãi?

- Giản Minh Thành ra mắt Mạc tông chủ.

- Niếp Trùng An ra mắt Mạc tông chủ.

Hai người đồng thời liền ôm quyền, đối với Mạc Vô Kỵ kính cẩn thi lễ. Mạc Vô Kỵ lão luyện giang hồ, hắn vừa nghe hai người này xưng hô liền có một chút cổ quái. Vô luận là Giản Minh Thành hay là Niếp Trùng An, cũng không có nói là ma thủ hoặc là Chính Khí Sơn.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, vẫn như cũ chờ hai người này tiếp tục giải thích.

Giản Minh Thành ngôn ngữ không nhiều lắm, hắn nhìn về phía Niếp Trùng An. Niếp Trùng An trực tiếp nói:

- hai người chúng ta dự định rời đi Bình An Đằng Sơn, theo Mạc tông chủ cùng đi.

Ở một bên Phỉ Lăng ngây người nhìn chằm chằm hai người, rời đi Bình An Đằng Sơn? Tốt như vậy địa phương rời đi, trái lại tiếp theo tông chủ cùng đi muốn chết? Nghĩ như thế nào, cũng không đúng a.

Mạc Vô Kỵ cũng là nghi hoặc, không hiểu hỏi:

- Hai người các ngươi muốn đi theo ta cùng đi? Lý do là cái gì? Phải biết rằng chúng ta rời đi Bình An Đẳng Sơn sau đó, thế nhưng là không có chỗ đi.

Niếp Trùng An giải thích:

- Mạc tông chủ hẳn là đi kiếm khí vòng xoáy phía sau một mảnh kia sa mạc, nơi đó kiếm khí hơi yếu, tuy nói không bằng Bình An Đẳng Sơn, lại ở càng thêm an ổn một phần.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Nếu như ta có thể ở Bình An Đẳng Sơn ở lại, ta cũng sẽ không rời đi.

Nói bóng gió, này chính là không tin Niếp Trùng An cùng Giản Minh Thành.

Giản Minh Thành ngôn ngữ không nhiều lắm, nghe được Mạc Vô Kỵ hoài nghi, hắn nhanh chóng đứng ra nói:

- Nếu như ta không có đoán sai, Mạc tông chủ vốn là dự định rời đi Bình An Đẳng Sơn. Chỉ là mới vừa đi ra đã bị chúng ta gặp phải, nếu chúng ta đến chậm một chút, Mạc tông chủ nói không chừng sớm đã rời đi Bình An Đẳng Sơn.

Mạc Vô Kỵ từ chối cho ý kiến, hắn chuẩn bị rời đi Bình An Đẳng Sơn, phỏng chừng hiện tại Vi Tử Đạo mấy người cũng có thể nghĩ đến. Dù sao tại Vi Tử Đạo ba người thu hồi địa bàn sau đó, hắn cả trở về cũng không có trở về, liền trực tiếp rời đi.

Niếp Trùng An thấy Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ thờ ơ, khẽ cắn môi thấp giọng nói:

- Mạc tông chủ, ta cùng Giản Minh Thành hoài nghi Bình An Đắng Sơn có cổ quái, nơi này không phải là chỗ ở lâu.

Nguyên bản còn có chút hoài nghi Mạc Vô Kỵ, đang nghe Niếp Trùng An nói sau đó, lập tức nói:

- Đã như vậy, mọi người cùng nhau đi. Tới rồi này sa mạc, chúng ta sẽ chậm chậm nói chuyện.

- Dà, Mạc tông chủ.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Niếp Trùng An cùng Giản Minh Thành cũng là đại hỉ, bọn họ biết Mạc Vô Kỵ nói lời này, đó chính là tạm thời đón nhận hai người bọn họ.

Nhóm năm người lần nữa đi ra vài dặm, xa xa đã nhìn thấy một cái to lớn vòng xoáy trống rỗng dựng lên. Này vòng xoáy bên trong thần niệm tới gần một chút, đã bị vô cùng vô tận kiếm khí xé rách sạch sẽ. Hơn nữa thần niệm hạ xuống rơi vào này vòng xoáy vùng ven, còn để cho người ta có một loại cảm giác, đó chính là không tự chủ cũng bị hấp dẫn tới giống nhau.

- Chính là nơi này kiếm khí vòng xoáy, chúng ta phải rời khỏi một phần đi. Nếu không, không cẩn thận cũng sẽ bị kiếm khí vòng xoáy cuốn vào.

Niếp Trùng An chỉ vào vòng xoáy phóng lên cao, kiêng kỵ nói.

Không cần Niếp Trùng An nhắc nhở, Mạc Vô Kỵ đều đi vòng qua. bên trong vòng xoáy sâu không lường được, vô luận là hắn Trữ Thần Lạc thần niệm hay là thức hải thần niệm đi qua, đều giống nhau biến mất. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ không muốn bại lộ linh nhãn, hắn đều muốn mở ra linh nhãn xem, trong kiếm khí vòng xoáy này tới cùng là vật gì.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 700: Dung Hợp Thủy Nguyên Châu

Kiếm khí vòng xoáy thật đáng sợ, Mạc Vô Kỵ còn muốn dò xét cái đến tột cùng, hiện tại cũng sẽ không đi động. Năm người dè dặt vòng qua kiếm khí vòng xoáy, lần nữa đi ra hơn mười dặm sau đó, trước mắt bày biện ra một mảnh màu xám tro sa mạc bãi.

Đứng ở nơi này phiến sa mạc bãi, Mạc Vô Kỵ đích xác cảm thụ được chung quanh kiếm khí yếu bớt rất nhiều. Tuy nói còn xa xa so ra kém Bình An Đẳng Sơn, so với kiếm ngục địa phương khác, nơi này có thể coi như là Thiên Đường.

phiến màu xám tro sa mạc chính như Phỉ Lăng nói như vậy, diện tích đại khái ba dặm trên dưới.

- Tại địa phương trong toàn bộ kiếm ngục hiện nay phát hiện, nơi này kiếm khí ít nhất gần với Bình An Đẳng Sơn. Cái chỗ này có chút tà môn, nghe nói có người đi tới nơi này sau đó không lâu, sẽ chỉ là không tự chủ tiến vào kiếm khí vòng xoáy bên trong.

Niếp Trùng An thấy Mạc Vô Kỵ đang tra nhìn xem tình huống chung quanh, chủ động nói một câu.

Mạc Vô Kỵ cũng không có lập tức bắt đầu bố trí phòng ngự đại trận, hắn đình chỉ kiểm tra phiến sa mạc bãi, nhìn Niếp Trùng An cùng Giản Minh Thành nói:

- Hai vị có thể tu luyện tới Tiên Đế, tự nhiên cũng không phải người bình thường. Ta liền ăn ngay nói thật, phiến sa mạc bãi không phải là của

ta một người, nếu là các ngươi chỉ muốn ở chỗ này náu thân, vậy dễ làm, chúng ta lại đem nơi này chia đều...

Không đợi Mạc Vô Kỵ đem lời nói cho xong, Niếp Trùng An cùng Giản Minh Thành sẽ cùng thì thi lễ nói:

- Mạc tông chủ, chúng ta sở dĩ đi ra Bình An Đăng Sơn, chính là muốn gia nhập Bình Phạm tiên môn, còn xin Mạc tông chủ thu lưu.

Tại kiếm ngục phía ngoài Tiên Giới, nếu có Tiên Đế gia nhập tông môn, toàn bộ tông môn là hận không thể dùng cỗ kiệu mang đối phương đến.

Nơi này không phải là Tiên Giới, là kiếm ngục. Cho dù là Tiên Đế, vô luận là Giản Minh Thành hay là Niếp Trùng An, tại kiếm ngục bên trong góc cạnh cũng bị lau sạch rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ yêu cầu làm phong phú thực lực của chính mình, hắn cũng sẽ không lấy bom hẹn giờ bên người:

- Vậy ta liền ăn ngay nói thật, đệ nhất Bình Phạm còn không có tạo dựng lên. Tuy nói là đệ nhất tiên môn, đó là chuyện tương lai.

Mạc Vô Kỵ phát hiện mình nói đến đây, vô luận là Niếp Trùng An hay là Giản Minh Thành đều là sắc mặt bình tĩnh, cũng không có biểu hiện ra quá nhiều kinh dị.

Rất hiển nhiên Mạc Vô Kỵ Bình Phạm có đúng hay không đệ nhất tiên môn, đối với bọn họ mà nói, cũng không trọng yếu, có lẽ bọn họ trước liền đoán được Mạc Vô Kỵ chỗ ở tông môn không phải là đệ nhất tiên môn.

- Thứ hai, nếu mà muốn gia nhập ta Bình Phạm tiên môn, nhất định phải phát hạ độc thề, hơn nữa còn là thành tâm mà phát, nếu không, hai vị mời từ đâu tới đây lại đi nơi đó đi...

Mạc Vô Kỵ nói đến đây, thấy Giản Minh Thành muốn nói, giơ tay lên ngừng nói:

- Phát thệ sự tình không cần sốt ruột, thứ ba đó chính là hai vị nhất định phải trước nói rõ tại sao muốn rời đi Bình An Đằng Sơn, trái lại tìm như ta vậy một cái nhân vật mới vừa tiến vào kiếm ngục? Đương nhiên, nếu mà không muốn phát thệ, thứ ba cũng sẽ không cần nói.

Giản Minh Thành cùng Niếp Trùng An liếc nhìn nhau, Giản Minh Thành mở miệng nói:

- Ta trước tiên là nói sao?. Ta lần đầu tiên tiến vào Bình An Đằng Sơn, lại từ Bình An Đằng Sơn sau khi ra ngoài, không hiểu cảm giác được cả người một trận dễ dàng. Lúc đó trong lòng ta đã cảm thấy có chút cổ quái, để cho ta nghi ngờ là, khi ta lại tiến vào Bình An Đằng Sơn, lần thứ hai sau khi ra ngoài, loại cảm giác này liền biến mất vô tung vô ảnh, thật giống như thói quen bình thường giống nhau.

Từ khi đó, ta liền muốn rời khỏi Bình An Đằng Sơn. Chỉ là ta căn bản cũng không có địa phương có thể đi, Bình An Đằng Sơn tuy rằng để cho ta bất an, chí ít ta còn có thể ở chỗ này sống sót. người ở tại Bình An Đằng Sơn đều hiểu, mấy năm nay Bình An Đằng Sơn kiếm khí là dần dần giảm thiểu.

Mạc Vô Kỵ âm thầm gật đầu, quả nhiên trước hắn cảm giác không phải là ảo giác, thì ra có người cùng cảm giác với hắn.

- Đã như vậy, ngươi vì sao không tới sớm một chút nơi này?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh hỏi.

Giản Minh Thành lắc đầu:

- Ta không dám tới, trước tới nơi này liền có một cái Tiên Đế, Tiên Đế còn là trung kỳ, hắn ở chỗ này sau đó vô duyên không nói gì bị quấn vào kiếm khí vòng xoáy. Cho nên sở dĩ ta quyết định theo Mạc tông chủ,

là bởi vì Mạc tông chủ còn là một vị tiên trận đại sư. Chỉ cần Mạc tông chủ có thể bố trí ở chỗ này lục cấp hộ trận, ta liền không cách nào trong lúc vô tình tiến vào kiếm khí vòng xoáy.

Niếp Trùng An nói theo:

- Ngoại trừ ta cùng giản tiên hữu cảm thấy Bình An Đăng Sơn có vấn đề ra, còn có một cái nguyên nhân, đó chính là Bàng Hoằng phát hiện hoạch lấy Kiếm Khí Hà thủy thủ đoạn là tu vi càng cao thụ thương càng ít. Tiên Đế dưới tu vi, căn bản là không cách nào mang nước tại Kiếm Khí Hà. Chính Khí Sơn chỉ có ta cùng thương tiên hữu là tiên đế, ta tin tưởng nếu như ta không đi, rất nhanh ta liền sẽ biến thành kết cục của Phỉ Lăng tiên hữu. Chờ ta triệt để không có năng lực lấy nước sông thời điểm, chính là ta tử kỳ.

Còn có một câu Niếp Trùng An cũng không nói gì, hắn tại Chính Khí Sơn địa vị gần với Thương Hà Cốc. Nhưng hắn lấy được Kiếm Khí Hà nước sông, bất quá tương đương với Thương Hà Cốc một phần năm mà thôi. Để cho hắn liều mạng dùng thương đi đổi lấy nước sông, đổi lấy nước sông đại bộ phận đều không có quan hệ gì với hắn, hắn hiển nhiên không nghĩ làm như vậy.

- Ngươi biết phương pháp lấy nước sông của Bàng Hoằng?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Niếp Trùng An lắc đầu:

- Ta không biết, ta có thể đoán. Nếu như ta đã biết, ta cũng không cách nào rời khỏi Chính Khí Sơn.

- Tốt, ta tin các ngươi nói. Ta tông môn tình huống ta đã nói qua, nếu mà hai người các ngươi nguyện ý gia nhập ta tông môn, vậy thì phát thệ sao?.

Mạc Vô Kỵ nói.

Nếu mà thực lực của hắn tại Tiên Đế, hắn có thể sẽ không để cho Niếp Trùng An cùng Giản Minh Thành phát thệ, hiện tại hắn mới Đại La Tiên mà thôi, loại này thệ ngôn chẳng những phải phát, còn phải phát chăm chú.Sớm có chuẩn bị, 2 người không chút do dự bắt đầu phát thệ, tại kiếm ngục cái chỗ này, có thể tự tại sống, so cái gì đều trọng yếu. Cho nên hai người phát thệ thời điểm, đều là phát ra từ nội tâm, không có nửa điểm muốn lừa dối Mạc Vô Kỵ ý nghĩ.

Tiên Đế thệ ngôn, cho dù là tại kiếm ngục bên trong, cũng đưa tới từng trận tiếng sấm hô ứng.

...

Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên, Thái Thượng Thiên khâm sứ Tấn Vũ sớm liền rời đi. Tiêm Giác Tiên Khư trong hoa viên thiên tài nhiệt tình cũng không có bởi vì hắn rời đi mà làm lạnh xuống tới, tương phản, mọi người càng là nóng bỏng nghị luận gần mở ra Phá Toái Giới tầng thứ tư cùng tiến vào Thái Thượng Thiên đệ tử tuyển chọn.

- Tiểu Vũ tỷ, ta cảm thấy phương pháp này có kẽ hở a. Nói thí dụ như rất nhiều người tiến vào Phá Toái Giới tầng thứ tư, sau đó lại đem thu hoạch đồ đạc toàn bộ giao cho một người, đây chẳng phải là không công bằng?

Tấn Vũ đi rồi, Viêm Nguyệt Dung nhỏ giọng tại Tiêu Tiểu Vũ bên tai nói.

Tiêu Tiểu Vũ khẽ mỉm cười:

- Tiểu thư, ngươi cho là người khác nghĩ không ra sao? Ta tin tưởng đến lúc đó Thái Thượng Thiên khẳng định có tốt hơn phương thức phân biệt ra. Huống hồ, nếu mà ngươi thực sự chiếm được Lạc Thư vật như vậy, ngươi sẽ đi đổi một cái tiến danh ngạch vào Thái Thượng Thiên?

- Ta đương nhiên sẽ a, tuy ta hiện tại đã là Thái Thượng Thiên đệ tử, ta đối với Thái Thượng Thiên vẫn như cũ đầy cõi lòng thành kính. Chỉ

cần là Thái Thượng Thiên cần đồ đạc, ta đều có thể nộp lên đi. Cũng là các ngươi ngôn ngữ, tựa hồ đối với Thái Thượng Thiên không tôn kính đâu nè.

Một cái thanh âm thanh thúy truyền đến.

- Tiêu Tiểu Vũ cùng Viêm Nguyệt Dung ra mắt Kế Nguyệt tiên tử, vừa rồi chúng ta có chút vọng ngôn, còn xin Kế Nguyệt tiên tử chuộc tội.

Tiêu Tiểu Vũ nhìn thấy qua đến nói chuyện nữ nhân, nhanh chóng lôi kéo Viêm Nguyệt Dung, khom người thi lễ.

Người nữ nhân này tâm cơ tuyệt đối là nàng ra mắt sâu nhất, trước đây không lâu bái Phong Xuyên Tiên Thành thành chủ Đổng Thương Liệt sư phụ, mượn Đổng Thương Liệt miệng công khai nói muốn tìm đạo lữ. Đảo mắt liền, là được Thái Thượng Thiên trước nhận lấy đệ tử. Tiêu Tiểu Vũ kiến thức rộng rãi, nếu mà không phải là vạn bất đắc dĩ, nàng tuyệt đối sẽ không cùng người nữ nhân này có cùng xuất hiện.

Tới được chính là Kế Nguyệt, nàng ha ha cười cười, quyến rũ nói:

- Ta trước nhìn thấy các ngươi bên người có một cái gọi Đại Hoang người, hắn hiện tại đi địa phương nào?

- A...

Viêm Nguyệt Dung sửng sốt thần, bởi vì Đại Hoang là một phàm nhân, nàng mới không có suy nghĩ cẩn thận vì sao Kế Nguyệt phải tìm Đại Hoang. Nàng rất nhanh thì phản ứng kịp, nói:

- Đại Hoang nói muốn chính bản thân đi lang bạt một phen, không muốn cùng chúng ta đi.

- Hắn đang ở nơi nào?

- Là đang đến gần Cực Trạch Hải một cái thôn nhỏ tử, gọi Tiên Kỳ Thôn, chúng ta cũng là ở trong thành ngẫu nhiên đụng tới hắn.

- Đa tạ ngươi, tiểu muội muội.

Kế Nguyệt nhìn Viêm Nguyệt Dung cười cười, lúc này mới xoay người rời đi.

...

Mạc Vô Kỵ lại tốn năm ngày, đem phiến sa mạc bãi dùng mấy cái đại trận hoàn toàn vây lại. Hàn Thanh Như đã trong động phủ bắt đầu tu luyện cùng luyện thể, Phỉ Lăng còn lại là đang giúp đỡ thành lập tốt động phủ sau đó, đã ở động phủ khôi phục nguyên thần của mình cùng thân thể.

Ngược lại mới gia nhập Bình Phạm, Niếp Trùng An cùng Giản Minh Thành hai người nhất mừng rỡ, bọn họ mỗi người đều chiếm được Mạc Vô Kỵ hai quả Chí Thanh Đan cùng 3 miếng Tiên Lâm Đan.

So với Kiếm Khí Hà thủy, Chí Thanh Đan đối với Nguyên Thần cùng hồn phách trị liệu, càng là hữu hiệu quả. Tại Mạc Vô Kỵ xuất ra Chí Thanh Đan sau đó, vô luận là Giản Minh Thành hay là Niếp Trùng An, đều là âm thầm may mắn, bọn họ làm ra lựa chọn chính xác, thoát khỏi Bình An Đẳng Sơn.

Tại lúc ban đầu vài ngày, Mạc Vô Kỵ còn lo lắng Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc tới tìm hắn tính sổ. Tại hắn hộ trận toàn bộ xây xong còn không có chờ thấy Bàng Hoằng đám người, Mạc Vô Kỵ liền biết Bàng Hoằng đám người hắn là sẽ không tới. Ba người này hắn là tại bức thiết thu Kiếm Khí Hà thủy.

Hắn lại đem động phủ của mình bên ngoài bố trí mấy đạo cấm trận sau đó, lúc này mới tiến vào Bất Hủ Giới.

Từ khi đạt được Thủy Nguyên Châu sau đó, hắn chưa hề trải qua Bất Hủ Giới. Trước là không có thời gian, tới rồi Bình An Đẳng Sơn sau đó, trong lòng hắn cuối cùng là có chút bất an, cho nên vẫn chịu đựng không có đi vào. Lần này rời đi Bình An Đẳng Sơn, Mạc Vô Kỵ đầu tiên nghĩ

đến chính là lại đem Thủy Nguyên Châu dung nhập vào bản thân bên trong Bất Hủ Giới.

Súy Oa biết mình thực lực quá yếu, tại Bất Hủ Giới bên trong vẫn không ngừng tu luyện, lúc này đều tiếp cận cửu cấp viên mãn cảnh giới.

Bất Hủ Giới bên trong tiên tinh nó cũng là chọn tốt ăn, thiếu chút nữa đều không đi nhìn. Chỉ là một yêu thú cả Tiên Cách cũng không có ngưng tụ, tại Bất Hủ Giới bên trong thôn phệ tiên tinh tu luyện, tiến độ muốn chậm cũng chậm không xuống tới.

Mạc Vô Kỵ tại Bất Hủ Giới bên trong lại đem Thủy Nguyên Châu vừa lấy ra, trong tay hắn Thủy Nguyên Châu liền hóa thành bàng bạc mênh mông thủy thuộc tính khí tức. Loại khí tức này trong nháy mắt lan tràn đi ra ngoài, cũng trong lúc đó trong cơ thể hắn sinh cơ bị điên cuồng rút ra. Toàn bộ Bất Hủ Giới đều ở đây biến hóa, nguyên bản nhàn nhạt thế giới dường như nhiều hơn một loại thanh linh mùi vị.

Súy Oa trước tiên cũng cảm giác được bất đồng, nó lập tức bay đến không trung, khiếp sợ nhìn chằm chằm không ngừng biến hóa Bất Hủ Giới.

Bất Hủ Giới chẳng những tại không hạn chế mở rộng, còn đang không ngừng tràn ngập lấy thủy nguyên khí.

Mạc Vô Kỵ ngã ngồi trên mặt đất, hắn thành thói quen Bất Hủ Giới dung hợp Ngũ Hành nguyên châu thì rút ra hắn sinh cơ, chỉ cần hắn có thể kiên trì, quá trình này cũng sẽ không lâu lắm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 701: Biến Hóa

Quả nhiên, mấy canh giờ sau, Bất Hủ Giới biến hóa ngừng lại. Cho dù là Mạc Vô Kỵ, đều có thể cảm nhận được Bất Hủ Giới cùng trước không giống nhau.

Từng viên đan dược bị Mạc Vô Kỵ nuốt vào, đại lượng cao cấp cao chất lượng tiên đan tư nhuận, Mạc Vô Kỵ thân thể dùng tốc độ cực nhanh phục hồi như cũ.

Một ngày thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ triệt để khôi phục sau đó, thần niệm của hắn lập tức liền quét ra. Hàn Thanh Như khí tức dâng lên rất nhanh, được sự giúp đỡ của Chí Thanh Đan, Hàn Thanh Như Nguyên Thần cùng hồn phách hoàn toàn được chữa trị. Lúc này Hàn Thanh Như đang ở dưới hàng loạt tiên tinh trùng kích Kim Tiên trung kỳ, xem ra rất nhanh thì có thể đột phá đến Kim Tiên trung kỳ.

Phỉ Lăng, Niếp Trùng An cùng Giản Minh Thành ba người đều đang chữa thương, tuy tiện vài ngày trôi qua, bọn họ vẫn như cũ đang lợi dụng Chí Thanh Đan để hồi phục. Đối với bọn họ mà nói, trước lúc này, vô luận có đúng hay không tại kiếm ngục, hạng nhất Chí thanh đan bọn họ đều không lấy được.

Mạc Vô Kỵ rất là thoả mãn, hôm nay bên cạnh hắn thực lực này, dù là lấy cứng đối cứng với Bàng Hoằng ba người, cũng không đến mức chịu thiệt. Hắn quyết định lại đi kiếm khí vòng xoáy xem, hắn cuối cùng cảm giác cái kiếm khí vòng xoáy này có cổ quái.

- Tông chủ, ngươi muốn đi ra ngoài?

Mạc Vô Kỵ vừa đi ra khỏi động phủ, Niếp Trùng An cũng cảm giác được, hắn vội vàng từ địa phương bế quan đi ra.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm khen, dù sao cũng là Tiên Đế, dù cho tu vi trăm không còn một, cũng là Tiên Đế. Đổi thành Phỉ Lăng, liền không nhất định có thể cảm thụ được hắn muốn rời khỏi.

- Không sai, ta chuẩn bị ra đi vòng vòng. Được rồi, nơi này có một phần công pháp luyện thể, ngươi và GMT đi tu luyện thử xem, thuận tiện cũng chỉ điểm một chút cho Phỉ Lăng.

Mạc Vô Kỵ nói lấy, lấy ra một cái ngọc giản đưa cho Niếp Trùng An.

- Đa tạ tông chủ ưu ái.

Niếp Trùng An kích động hai tay nhận lấy ngọc giản Mạc Vô Kỵ cho.

Làm một Tiên Đế, lại đang kiếm ngục bên trong sinh tồn thời gian lâu như vậy, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng chính là không luyện thể, Niếp Trùng An cùng Giản Minh Thành thân thể cường độ cũng là tiên thể hậu kỳ.

Tu đạo tiên rất ít người đi luyện thể, một cái bọn họ cảm thấy luyện thể mất mặt, đó là người man rợ làm. Tiên nhân cả người tiên khí, người nào đi luyện thể a? Rồi lại nói tu vi cao, thân thể cũng tiếp theo cường đại lên. Bọn họ muốn tu luyện cũng là thần thông cùng tiên nguyên.

Tiên nhân bị vây ở bên trong kiếm ngục vậy thì hoàn toàn bất đồng, ở chỗ này một phần công pháp luyện thể so cái gì đều trân quý hơn.

Công pháp luyện thể chẳng những có thể tăng cường cường độ thân thể, còn có thể lại hữu hiệu chống đỡ kiếm khí ăn mòn.

Chính vì vậy Niếp Trùng An mới kích động không thôi, có rồi công pháp luyện thể, hắn cơ hội sống sót lại thêm không ít.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta phải ra đi một vòng, rất nhanh thì trở về, chờ ta trở lại sau đó, ta sẽ thử giúp các ngươi giải Đại Kiếm Đạo kiếm khí trói buộc, sau đó tìm kiếm đường ra.

- Tông chủ ngươi có thể đi ra ngoài?

Niếp Trùng An giọng nói đều có chút run rẩy hỏi.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Còn không dám khẳng định, Thiên Đạo không dứt chung quy có một đường, chúng ta sở dĩ bây giờ còn chưa có tìm được đường đi ra ngoài, không phải là không có, hẳn là còn chưa có tìm được. Ta lần nữa đi ra xem một chút, nếu là tìm không được, chúng ta lại nghĩ biện pháp.

Niếp Trùng An trong lòng bỗng sợ hãi, đơn giản một cái đạo lý, vì sao tông chủ nghĩ tới, bọn họ cũng không có nghĩ tới?

- Tông chủ, ta cùng đi với ngươi.

Niếp Trùng An vào giờ khắc này dĩ nhiên tin tưởng Mạc Vô Kỵ là thật có thể tìm được lối ra.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Không cần, các ngươi chỉ cần ở chỗ này tu luyện là được. Ta một người đi, rất nhanh thì trở về.

- Dà, tông chủ.

Niếp Trùng An lúc này đối với Mạc Vô Kỵ là bộc phát kính nể. Cái này tông chủ tuyệt đối không đơn giản, chẳng những là một cái tiên trận sư, còn có thể tùy tiện xuất ra Chí Thanh Đan, thậm chí ngay cả Tiên Đế dùng công pháp luyện thể cũng có. Xem ra chính là không ở kiếm ngục, gia nhập Bình Phạm cũng không phải là một chuyện xấu.

...

Kiếm khí vòng xoáy cùng thời điểm Mạc Vô Kỵ tới như nhau, phóng lên cao, cuồn cuộn nổi lên khắp bầu trời kiếm khí. Mạc Vô Kỵ còn không có tới gần, kiếm khí xé rách giống như hồ muốn đem hắn cuốn vào.

Mạc Vô Kỵ ngưng tụ lại linh nhãn, khi ánh mắt của hắn lần nữa hạ xuống rơi vào hắc động kia phóng lên cao kiếm khí vòng xoáy thì, trước thần niệm không cách nào thấm vào hắc động, lúc này vô cùng rõ ràng.

kiếm khí bên trong kiếm ngục, bình thường thần niệm là bắt lấy không tới. Chỉ có kiếm khí chạm đến thân thể, hoặc là thương tổn Nguyên Thần hồn phách, mới có thể cảm nhận được.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ ngưng tụ linh nhãn, hắn có thể rõ ràng thấy nhàn nhạt kiếm khí tại trong hắc động ngang dọc, sau đó nhanh chóng bị cuốn đi xuống.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt dọc theo phương hướng kiếm này khí bị cuốn vào thẩm thấu đi qua, chỉ ngàn mét sau đó, hắn liền kinh sợ.

Hắn cư nhiên nhìn thấy một người nam tử mặt không thay đổi ngồi trên một tảng đá, này vô cùng vô tận kiếm khí từ trên người hắn đi qua, dường như cũng không có mang tới bao nhiêu thống khổ cho hắn.

Điều này sao có thể? Mạc Vô Kỵ cảm giác đầu tiên chính là quá ngoại hạng. Bởi vì nam tử này là còn sống, thậm chí trên người còn có một chút khô quắt da thịt, Mạc Vô Kỵ có thể cảm thụ được hắn nhàn nhạt sinh cơ khí tức.

Đổi thành bất cứ người nào, tiến vào loại này kiếm khí vòng xoáy, Mạc Vô Kỵ cũng hoài nghi hắn không kiên trì nổi thời gian một nén nhang, chứ đừng nói chi là ngồi ở giữa kiếm khí vòng xoáy.

Chỉ thời gian mười mấy hơi thở, Mạc Vô Kỵ liền đã nhìn ra, nam tử này cư nhiên đang luyện thể. Bởi vì nhàn nhạt kiếm khí mỗi lần từ trên

người nam tử này đảo qua, đều có thể kích khởi một loại nhạt yếu tiên nguyên ba động.

Mạc Vô Kỵ vững tin bản thân linh nhãn không có nhìn lầm.

Mạc Vô Kỵ lại đi về phía trước mấy bước, hắn linh nhãn lướt qua nam tử này, tiến vào kiếm khí vòng xoáy phía dưới. Tiếc nuối là, Mạc Vô Kỵ phát hiện hắn linh nhãn cũng không thể nhìn thấy địa phương càng sâu.

Cái này kiếm khí vòng xoáy cùng Kiếm Khí Hà không sai biệt lắm, càng tới gần, kiếm khí lại càng đáng sợ. Sự thực kiếm khí vòng xoáy cùng Kiếm Khí Hà lại có chút khác nhau, Kiếm Khí Hà kiếm khí khác biệt thật sự là quá lớn chút, đứng ở bên Kiếm Khí Hà hắn có thể chống đỡ kiếm khí, một khi tiếp xúc được Kiếm Khí Hà nước sông, hắn căn bản là không cách nào kiên trì một hơi thở thời gian.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, cái chỗ này đích thật là nơi luyện thể điều kiện tốt nhất.

Mạc Vô Kỵ đi thẳng đến vị trí cả hắn đều không thể chống đối kiếm khí, bắt đầu vận chuyển công pháp luyện thể. Rất nhanh hắn liền phát hiện, ở chỗ này càng hấp thu kiếm khí rèn luyện thân thể, hắn hấp thu tiên linh khí tốc độ lại càng nhanh.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền hoàn toàn đắm chìm trong luyện thể, Mạc Vô Kỵ luyện thể trải qua các loại các dạng thân thể dằn vặt, kiếm này khí tuy rằng đáng sợ, hắn không có Nguyên Thần, trong thức hải lại có tử khí hồ lớn, cư nhiên cực kỳ thích hợp hắn luyện thể.

Nếu như không có kiếm khí vòng xoáy bên trong kiếm ngục, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng hắn muốn thăng cấp đến thần thể tầng thứ hai, là một món chuyện xa xôi.

Tu luyện không có năm tháng, luyện thể cũng giống như vậy. Như Mạc Vô Kỵ ý chí luyện thể, kiếm khí xé rách đau đớn với hắn mà nói

hoàn toàn có thể nhịn.

Nửa năm thời gian ngay lập tức mà qua, Mạc Vô Kỵ chẳng những vững chắc thần thể một tầng, còn từ thần thể tầng thứ nhất thăng cấp tới rồi thần thể ba tầng cảnh giới.

Tại Tiên Giới, có thể đem thân thể rèn luyện đến thần thể ba tầng, đây tuyệt đối là sự tình nghe rợn cả người. Một cái Đại Tiên đế cũng không có thần thể luyện thể, chứ đừng nói chi là Mạc Vô Kỵ chỉ là một Đại La Tiên.

Trước Mạc Vô Kỵ vừa mới bước vào thần thể, tu vi của hắn quá yếu, tại bên trong kiếm ngục tuy rằng cũng không có việc gì, dù sao còn phải tiếp nhận thân thể lúc nào cũng bị kiếm khí xé rách đau đớn.

Lúc này Mạc Vô Kỵ thân thể thăng cấp đến thần thể ba tầng, hắn coi như là tùy ý tại kiếm ngục đi lại, thân thể cũng rất khó lại bị kiếm khí xé rách. Lợi hại một chút kiếm khí, tối đa lại đem thân thể của hắn họa xuất một đạo vết máu mà thôi.

Mạc Vô Kỵ thân thể thăng cấp đến thần thể ba tầng, hắn càng là quên mất ngoại giới tất cả, điên cuồng trùng kích thần thể tầng bốn.

Bản thân chính là một cái người luyện thể, Mạc Vô Kỵ so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, thần thể tầng bốn cùng thần thể ba tầng hoàn toàn là hai khái niệm.

Một khi hắn thăng cấp đến thần thể tầng bốn, lại đi Kiếm Khí Hà mang nước, đó là chuyện dễ dàng. Mạc Vô Kỵ quá mức bức thiết muốn thăng cấp đến thần thể tầng bốn, dần dần quên mất cảnh giác. Hắn tại trước khi luyện thể, thế nhưng là thời khắc đang cảnh cáo chính bản thân, không nên tới gần kiếm khí vòng xoáy gần quá.

Hiện tại, Mạc Vô Kỵ sớm lại đem cảnh cáo của mình vứt sang một bên. Kiếm khí vòng xoáy vòng ngoài kiếm khí, đã không thể để cho thân

thể của hắn tiến thêm một bước, hắn muốn thăng cấp, nhất định phải cần nhờ gần kiếm khí vòng xoáy.

...

Cũng trong lúc đó, Bình An Đằng Sơn.

Bàng Hoằng, Vi Tử Đạo cùng Thương Hà Cốc ba người đang ngồi ở bên trong Tiên Liệp địa bàn Vi Tử Đạo động phủ.

Ba người biểu tình đều có chút ngưng trọng, so với nửa năm trước, ba người thương thế dường như phải khá hơn nhiều, loại này khang phục vẫn như cũ xa xa không có đạt được ba người dự đoán.

- Tử đạo tiên hữu, ngươi nói trước đi.

Một lúc lâu sau đó, Thương Hà Cốc mới thứ nhất mở ra chủ đề.

Vi Tử Đạo sắc mặt ngưng trọng nói:

- Hai vị có hay không cảm thấy được, Kiếm Khí Hà thủy càng nhiều, đối với chúng ta thương thế khang phục hiệu quả càng yếu? Còn có Kiếm Khí Hà nước sông cũng càng ngày càng khó lấy, chính là dùng Bàng huynh phương pháp, cũng so với trước phải khó lấy hơn rất nhiều. Lúc ban đầu thời điểm, Tiên Tôn cùng Chuẩn Đế còn có thể vào, hiện tại ngoại trừ ba người chúng ta, hầu như không ai có thể từ Kiếm Khí Hà vào lấy nước. Chẳng lẽ, chúng ta gần nhất trắng trợn mang nước, phá hủy Kiếm Khí Hà cân đối?

Thương Hà Cốc ra nói:

- Tử đạo huynh nói không sai, ngoài ra, tử đạo huynh cùng Bàng huynh có chú ý đến hay không, Bình An Đằng Sơn bên trong kiếm khí càng ngày càng yếu. Trước có hai canh giờ, rất nhiều địa phương là không có kiếm khí. Hiện tại một ngày mười hai canh giờ, hầu như có 8 canh giờ là không có bất kỳ kiếm khí, còn dư lại 4 canh giờ, kiếm khí cũng cực yếu.

Nói đến đây, Thương Hà Cốc hít một hơi thật sâu:

- Theo lý thuyết, Bình An Đẳng Sơn kiếm khí yếu bớt, chúng ta hẳn là hài lòng mới đúng là. Ta hết lần này tới lần khác cảm nhận được một loại bất an, loại bất an này theo loại này kiếm khí yếu bớt, càng ngày càng mãnh liệt, không biết hai vị có cảm giác giống như ta hay không.

Nghe được Thương Hà Cốc nói, Bàng Hoằng cùng Vi Tử Đạo đồng dạng là liếc nhìn nhau, sau đó lặng lẽ gật đầu. Bọn họ như nhau cảm nhận được loại bất an này, chính là theo bọn họ nước sông lấy càng ngày càng nhiều, Bình An Đẳng Sơn kiếm khí chính là càng ngày càng ít, mà tương đối mà đến chính là bọn họ càng ngày càng bất an.

- Ta nghĩ ta có chút hiểu rõ Niếp Trùng An cùng Giản Minh Thành tại sao muốn rời đi Bình An Đẳng Sơn đi tìm Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ bản thân có Chí Thanh Đan cùng bọn họ phân phối đến Kiếm Khí Hà thủy ít chỉ là một nguyên nhân, nguyên nhân chủ yếu nhất hẳn là...

Vi Tử Đạo nói đến đây ngừng lại, ba người đều không nói gì, ba người ánh mắt, mọi người lẫn nhau nhìn thấu cùng một đáp án, đó chính là Bình An Đẳng Sơn có vấn đề.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 702: Rốt Cuộc Đã Tới

- Mấy vị cũng biết kiếm ngục là thế nào mà có?

Trầm mặc sau một lúc lâu, Thương Hà Cốc bỗng nhiên nói.

Bàng Hoằng cùng Vi Tử Đạo đều nhìn về Thương Hà Cốc, tuy nơi này thực lực của Vi Tử Đạo tối cao, Bàng Hoằng thế lực lớn nhất. Trên thực tế tư lịch sâu nhất coi như là Thương Hà Cốc, hơn nữa Thương Hà Cốc cực kỳ khôn khéo. Nếu không phải dưới tình huống may mắn, Đại Kiếm Đạo thật đúng là không nhất định có thể đem Thương Hà Cốc ép vào ngục.

Thương Hà Cốc dùng ngón tay chỉ mặt trên, giọng nói trầm thấp nói:

- Trước đây chư thần đại chiến, kiếm ngục chính là di tích lưu lại sau đại chiến. Nghe đồn ở chỗ này đã chết đi một người đỉnh cấp kiếm đạo cường giả, kiếm đạo cường giả vẫn lạc sau đó, mới tạo thành kiếm ngục...

Nói đến đây Thương Hà Cốc dừng một chút, sau đó lại đem thanh âm đè thấp đến chỉ có ba người mới miễn cưỡng có thể nghe được:

- Nơi này tựa cùng Chư Thần Tháp, Vĩnh Anh Tiên Vực Vô Sinh Hà còn có Phá Toái Giới giống nhau, đều là Thượng Cổ lưu lại đến. Chỉ là Vô Sinh Hà xuất hiện Hồng Mông Sinh Tức, mà nơi này là vô cùng kiếm khí. Các vị thử nghĩ, nếu là...

Thương Hà Cốc nói đến đây, chính hắn dường như cũng hiểu cái gì, sắc mặt đại biến.

Thương Hà Cốc sắc mặt đại biến động đồng thời, Bàng Hoằng cùng Vi Tử Đạo sắc mặt cũng thay đổi. Hiển nhiên Thương Hà Cốc nghĩ tới, bọn họ cũng nghĩ đến.

Ba người hầu như đồng thời đứng lên, không đợi ba người nói chuyện, một người Tiên Tôn liền đứng ở cửa vào bẩm báo:

- Tôn chủ, chúng ta chú ý tới, mười hai canh giờ vừa mới đi qua, có chừng hơn 11 canh giờ, không có nửa điểm kiếm khí. Chỉ có sau cùng vài hơi thở thời gian, mới xuất hiện một chút vụn vặt kiếm khí.

- Đi!

Nghe thấy Tiên Tôn nói, Thương Hà Cốc quát to một tiếng, không chút do dự liền xông ra ngoài.

Gần như là tại Thương Hà Cốc xông ra đồng thời, Bàng Hoằng cùng Vi Tử Đạo cũng liền xông ra ngoài. Người kia Tiên Tôn thấy ba gã tôn chủ đều không có nửa điểm manh mối xông ra ngoài, làm sao không biết xảy ra chuyện, hắn theo sát xông ra ngoài.

Vùng này động, toàn bộ Bình An Đẳng Sơn đều bị thức tỉnh bình thường giống nhau, rất nhiều tu sĩ không biết xảy ra chuyện gì, cũng đều xông ra ngoài.

...

Cũng trong lúc đó, tại bên ngoài sa mạc khu vực của Mạc Vô Kỵ, bốn gã nam nữ lại ngừng lại. Bốn người này đặc thù chính là phía sau đều vác sau lưng một thanh trường kiếm, cầm đầu là một người nam tử trung niên tướng mạo gầy. Sau lưng hắn là một cô gái trẻ, nữ tử tướng mạo không tính là thanh tú, cũng rất là oai hùng. Sau cùng một vị là một nam tử thoạt nhìn cực kỳ tục tằng.

- Sư thúc tổ, nơi này hình như có một cái đại trận.

Nói chuyện là một người thiếu niên đi ở vị trí thứ ba, thiếu niên này xanh xao vàng vọt, phía sau vác sau lưng lại là một thanh kiếm trúc.

nam tử trung niên đi tuốt đằng trước gật đầu, tán thưởng nói:

- Phàn Oa gần nhất tiến bộ không sai, có thể nhìn ra nơi này là một cái đại trận. Không sai, nơi này thật là một cái đại trận. Nếu là ta không có đoán sai, cái đại trận này hẳn là Mạc tiền bối bố trí.

- Mạc tông chủ thực sự là lợi hại, phiến sa mạc trước đây rất nhiều người đều muốn đến, kết quả không có mấy người có thể trường kỳ dừng lại. Mạc tông chủ vừa đến, cư nhiên ở trong nơi này định cư xuống.

Người nữ tử oai hùng kia nói.

- Không sai.

Nam tử trung niên nói:

- Kiếm ngục bên trong cường giả rất nhiều, nhưng có mấy ai có thể cùng Mạc tiền bối giống nhau, bố trí ra lục cấp tiên trận? Trên thực tế chúng ta bây giờ tới nơi này đầu nhập vào, đã chậm hơn nửa năm. Là ta ánh mắt thiếu nhìn xa, xa không sáng sủa bằng Niếp Trùng An cùng Giản Minh Thành tiền bối.

Nói xong trung niên nam tử này thở dài, giọng nói có chút tiêu điều.

Năm ấy nữ tử lắc đầu:

- Sư thúc tổ không phải là không như người khác, mà là bởi vì sư thúc tổ biết chúng ta bốn người có thể là mấy người còn sống của Thiên Cơ Tông. Nếu chúng ta cũng bỏ mạng ở nơi này, Thiên Cơ Tông khả năng lúc đó đoạn tuyệt. Cho nên sư thúc tổ mỗi một bước đều cực kỳ cẩn thận.

- Chân Quỳ, sau này không cho phép nói Thiên Cơ Tông sự tình, chỉ có thể nói kiếm môn.

Nam tử trung niên lớn tiếng nói.

- Dà.

Nàng kia nhanh chóng lên tiếng.

Nam tử trung niên lại thở dài, không có nói tiếp cái gì, chỉ là huy động tiên nguyên cao giọng nói:

- Kiếm môn Tô Tử An cầu kiến Mạc tông chủ.

Một lát sau, trước mắt đại trận mở ra, một cái quảng trường rõ ràng xuất hiện ở trước mặt mọi người, một người nam tử so với Tô Tử An càng gầy hơn đi ra.

- Tô Tử An ra mắt phỉ tiên hữu.

Tuy tiện Phỉ Lăng so với Tô Tử An tu vi còn thấp một chút, Tô Tử An vẫn như cũ khom người thi lễ ân cần thăm hỏi.

Trong lòng hắn bộc phát cảm giác được hối hận, hắn là sớm một chút tới nơi này đầu nhập vào Mạc tông chủ. Trước đây Phỉ Lăng thê thảm dáng dấp hắn thế nhưng là tận mắt nhìn thấy, đừng nhìn hắn không có đầu nhập vào bất kỳ một cái nào bên trong Bình An Đẳng Sơn tam thế lực lớn. Tam thế lực lớn bên trong phát sinh một sự tình, hắn nhìn tương đối rõ ràng.

Phỉ Lăng đắc tội Bàng Hoằng, chạy ra Bình An Đẳng Sơn thê thảm ra sao. Thậm chí có thể nói chỉ có một bộ xương khô chạy đi, lúc này mới đi qua bao nhiêu thời gian, Phỉ Lăng ngoại trừ này con mắt còn không có triệt để khang phục ra, đã cùng người bình thường không có bất kỳ khác nhau, phải biết rằng nơi này là kiếm ngục a. Chính là ở bên ngoài, cũng không nhất định có thể khôi phục nhanh như vậy.

Phỉ Lăng cũng biết cái này tới được tên gia hỏa là ai, Tô Tử An, thực lực so với hắn cao hơn một phần, Tiên Tôn hậu kỳ. Nghe nói là tu kiếm, tại kiếm ngục cái chỗ này cảm ngộ rất nhiều kiếm đạo thần thông. Không

muốn nói hắn, chính là Niếp Trùng An tại bên trong kiếm ngục, cũng không nhất định có thể ăn chắc Tô Tử An.

Chỉ là Tô Tử An mềm cứng rắn không ăn, cũng không đắc tội người, không có gia nhập tam thế lực lớn bên trong bất kỳ một cái nào. Tại Bình An Đẳng Sơn, hắn là thiên lập một góc. Bởi vì Tô Tử An tương đối biết điều, cũng chưa bao giờ cùng tam thế lực lớn lên xung đột, cộng thêm hắn thực lực của chính mình cũng mạnh, rồi mới miễn cưỡng tại Bình An Đẳng Sơn đặt chân xuống tới.

- Không biết tô tiên hữu tới nơi này có gì chỉ giáo?

Phỉ Lăng cũng là nghi hoặc, Tô Tử An nếu mà muốn gia nhập thế lực mà nói, sớm gia nhập Ma thủ, Chính Khí Sơn hoặc là Tiên Liệp. Nếu Tô Tử An không gia nhập bất kỳ thế lực nào, vì sao phải tới nơi này? Nơi này cũng không như Bình An Đẳng Sơn.

Tô Tử An nhanh chóng lần nữa liền ôm quyền nói:

- Nghe nói Mạc tông chủ khoan dung độ lượng rộng lượng, thực lực phi phàm, Tô Tử An cố ý đến đây đầu nhập vào.

- Ngươi muốn đầu nhập vào chúng ta Bình Phạm?

Phỉ Lăng bộc phát nghi ngờ, Tô Tử An thế nào đột nhiên thay đổi chủ ý?

- Đúng vậy, chúng ta bốn người đều muốn vào Bình Phạm.

Tô Tử An khóe miệng có thêm một tia cay đắng, hắn là Thiên Cơ Tông trưởng lão, hiện tại lại muốn dẫn lấy Thiên Cơ Tông đệ tử đầu nhập vào đến cái khác tông môn.

Phỉ Lăng liền ôm quyền nói:

- Tô tiên hữu, chuyện này ta còn thật không thể làm chủ. Tông chủ nửa năm trước liền đi ra ngoài, hiện tại vẫn chưa về. Nếu là tô tông chủ

nguyện ý chờ, vậy thì mời tiến đến tại quảng trường chờ sao?. Nếu không nguyện ý chờ, vậy thì mời rời đi.

- Phỉ tiên hữu? Ngươi nói Mạc tông chủ đi ra ngoài nửa năm?

Tô Tử An nhất thời ngây ngẩn cả người.

Kiếm ngục bên trong đáng sợ hắn tự nhiên rõ ràng, dùng thực lực của Mạc Vô Kỵ, đi ra ngoài mấy năm tự nhiên là không có việc gì. Nhưng không đi ra, ở tại chỗ này kiếm khí ít còn có thể khôi phục nguyên khí. Một khi đi ra ngoài, bị kiếm ngục kiếm khí xâm nhập, lúc trở lại lần nữa, cũng là nguyên khí đại thương a.

- Đúng vậy, tô tiên hữu còn muốn chờ sao?

Phỉ Lăng đối với Mạc Vô Kỵ lý giải so với Tô Tử An phải nhiều hơn. Đối với tông chủ Mạc Vô Kỵ đi ra ngoài, hắn thật đúng là cũng không phải lo lắng nhiều. Mạc tông chủ có cái loại này lợi hại công pháp luyện thể, đi ra ngoài nhất định là luyện thể. Cũng ví như Giản Minh Thành, hắn tại thu được công pháp luyện thể sau đó, cũng rời đi phiến sa mạc bãi đi ra ngoài luyện thể.

Chỗ bất đồng là, Giản Minh Thành qua một đoạn thời gian sẽ chỉ là trở về, mà tông chủ đi ra ngoài vẫn chưa có trở về mà thôi.

- Đúng vậy, chúng ta ở trong nơi này chờ.

Tô Tử An rất nhanh thì phục hồi tinh thần lại, khẳng định nói.

- Đã như vậy, này bốn vị xin mời vào đi, tại quảng trường này liền có thể. Chờ thời gian, ta cũng không biết bao lâu.

Phỉ Lăng nói đơn giản.

- Đa tạ phỉ tiên hữu.

Tô Tử An không có khách khí, hắn rời đi Bình An Đẳng Sơn còn có thể kiên trì một đoạn thời gian, phía sau hắn mấy người, nhưng có chút không kiên trì nổi. Tuổi nhỏ nhất tu vi yếu nhất Phàn Oa, lúc này đều là mình đầy thương tích.

Bốn người vừa tiến vào đại trận đi tới quảng trường, cũng cảm giác được chung quanh kiếm khí yếu đi, so với bọn họ tại Bình An Đẳng Sơn bên kia địa phương, nơi này kiếm khí cũng là không sai biệt lắm.

- Không cần khách khí, ta đi vào đây, các vị chính bản thân chiếu cố mình.

Phỉ Lăng nói xong xoay người đi ra quảng trường, biến mất.

- Mạc tông chủ thực sự là thần nhân a, hắn cư nhiên biết có người sẽ tới nơi này.

Chờ sau khi Phỉ Lăng tiến vào, Tô Tử An than thở.

- Sư thúc tổ, làm sao ngươi biết?

Phàn Oa nghi ngờ hỏi.

- Các ngươi nhìn xem quảng trường này, trên thực tế là tại giữa hai đạo pháp trận. Quảng trường này tồn tại ý tứ, chính là để cho người muốn đến gia nhập Bình Phạm ở chỗ này chờ.

Tô Tử An nói.

Lúc này Tô Tử An tâm tình trái lại an tĩnh không ít, nếu này Mạc tông chủ tính định có người tới nơi này, vậy cơ hội bọn họ gia nhập Bình Phạm liền không ít.

...

- Rầm rầm ầm!

Từng trận tiếng oanh minh âm tại dưới Bình An Đẳng Sơn vang lên, tu sĩ nhằm phía ngoài Bình An Đẳng Sơn càng là kinh hoảng.

Vô cùng vô tận cây bụi bỗng nhiên mà co rút lại hắn lên, mỗi một tu sĩ bị cây bụi va chạm vào trong thời gian ngắn cũng sẽ bị cây bụi hấp thu hết máu huyết biến mất vô tung vô ảnh.

Thương Hà Cốc lấy ra một quả bùa chú, điên cuồng bóp nát bùa chú, há mồm lại phun ra một đạo máu tươi. Giờ khắc này, hắn đâu còn lưu ý giữ lại thực lực cùng nguyên khí, tại đoán được Bình An Đẳng Sơn là vật gì sau đó, hắn hận không thể lập tức bay ra Bình An Đẳng Sơn.

Đáng tiếc là, dù cho thủ đoạn của hắn ra hết, thực lực của hắn cũng xa xa không phải là Tiên Đế trung kỳ Thương Hà Cốc trước đây. Một đạo cây bụi xoắn tới, dễ dàng đem hắn cuồn cuộn nổi lên, quanh người hắn máu huyết cùng hồn phách khí tức liền trực tiếp vừa vào bên trong cây bụi, chờ hắn rơi xuống thời điểm, chỉ có vài món khô quắt quần áo, thứ khác không còn có một món.

- Bành!

Bàng Hoằng còn trên không trung, bị một đạo cây bụi chà xuống tới, tại trong nháy mắt hắn rơi trên mặt đất, một đạo rễ cây liền trực tiếp cắm vào trong cơ thể hắn. Tại lúc hắn máu huyết cùng hồn phách bị cấp tốc hút đi, hắn thở dài tự lẩm bẩm:

- Ta đã hiểu.

Hắn đích xác là hiểu, cái chết của hắn cùng Bình An Đẳng Sơn biến cố, hoàn toàn ra ở tại chính bọn nó. Giả như bọn họ không điên điên cuồng chém đoạn mộc đẳng luyện chế thùng gỗ đi lấy nước ở Kiếm Khí Hà, không điên cuồng chữa trị hồn phách cùng thân thể của mình, Bình An Đẳng Sơn này tuyệt đối sẽ không thời gian ngắn như vậy thức tỉnh. Có lẽ tiếp qua mấy nghìn năm cũng không nhất định, nhưng bọn họ sơ suất quá.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 703: Bình An Đẳng Sơn Không Bình An

Vô số người từ các ngõ ngách của Bình An Đẳng Sơn điên cuồng trào ra ngoài, nhưng ngoại trừ một số người bản thân đã ở gần vùng ven, chân chính có thể chạy ra Bình An Đẳng Sơn, cũng không có một ai.

Vi Tử Đạo hầu như đều muốn thiêu đốt bản thân thọ mệnh, cũng là tốc độ nhanh nhất. Hắn tại một khắc kia lao ra Tiên Liệp địa bàn, bỏ chạy tới vùng ven Bình An Đẳng Sơn.

Chính là như vậy, vẫn như cũ có một đạo dây leo đâm vào bắp chân của hắn.

Vi Tử Đạo cho tới nay đều là một cái tán tu, hắn có lẽ kiến thức không bằng Thương Hà Cốc, có lẽ thủ đoạn không bằng Bàng Hoằng. Thế nhưng có một loại đồ đạc hắn có, Thương Hà Cốc cùng Bàng Hoằng không có, đó là quả quyết.

Tại trong nháy mắt dây leo cắm vào Vi Tử Đạo chân nhỏ, Vi Tử Đạo tiên nguyên chính là run lên, hắn cả nhánh chân nhỏ trực tiếp từ thân thể hắn phân rời đi. Sau một khắc, Vi Tử Đạo đã đứt chân điên cuồng liền xông ra ngoài.

Lúc này kiếm khí với hắn mà nói căn bản cũng không tính cái gì, hắn muốn là điên cuồng chạy trốn, trốn càng xa càng tốt.

Sau lưng Vi Tử Đạo, dây leo như ngọn núi to lớn bình thường vậy chậm rãi thu nạp, thật giống như một con dế mèn bị nén giam lại bình thường giống nhau, bất kỳ một tu sĩ nào tại trong dây leo cũng không có may mắn tránh khỏi.

Không có một tia vết máu nào phun ra, mỗi một tu sĩ bị dây leo tiếp xúc, đều tại trong thời gian ngắn bị hấp thu không còn. Vô luận là máu huyết, hồn phách hay là thân thể.

Có thể giống như Vi Tử Đạo chạy đi, chỉ có rất ít mấy người mà thôi.

- PHỐC!

Vi Tử Đạo há mồm phun ra một đạo máu tươi, mới ngừng lại được miễn cưỡng lấy ra một quả đan dược chữa thương nuốt xuống.

Tại sau lưng của hắn, nguyên bản cao vót dây leo, lúc này biến mất vô tung vô ảnh. Bình An Đẳng Sơn giống như bị áp lui xuống đất bình thường giống nhau, không còn có nửa điểm tung tích. Tại Bình bên trong An Đẳng Sơn mấy nghìn người sinh tồn, cũng tiêu biến vô tung vô ảnh.

Vài tên tu sĩ giống như Vi Tử Đạo trốn ra, thấy Vi Tử Đạo sau đó, vội vàng hướng bên này áp sát lại đây.

Tại bên trong kiếm ngục, nhiều người so với ít người vẫn tốt hơn.

- Vi tôn chủ, Bình An Đẳng Sơn là chuyện gì xảy ra?

Một người chuẩn Tiên Đế sắc mặt tái nhợt, cả người vết máu đến bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi.

Một cái Tiên Đế tại Bình An Đẳng Sơn cái loại này dây leo đều không có nửa điểm năng lực phản kháng, dây leo có bao nhiêu đáng sợ? Hắn nếu mà không phải là tại vùng ven Bình An Đẳng Sơn, cũng khó có thể may mắn tránh khỏi.

Còn lại vài tên tu vi hơi yếu người sống sót, càng là vểnh tai lắng nghe, bọn họ cũng không biết vì sao Bình An Đẳng Sơn sẽ phát sinh loại chuyện này.

Vi Tử Đạo đã hòa hoãn xuống tới, giọng nói trầm thấp nói:

- Hắn là Thượng Cổ Di Tồn xuống một trái tim. Nếu là ta không có đoán sai, dây leo bất quá là kinh mạch bên trong trái tim mà thôi.

- Chúng ta một mực sống ở trong một trái tim?

Có người kinh thanh kêu lên.

Không có người trả lời lời của hắn, tất cả mọi người cho rằng Vi Tử Đạo không có nói mò. Bởi vì Bình An Đằng Sơn hình dạng còn thật cùng một trái tim không sai biệt lắm.

Vi Tử Đạo cũng là thầm nghĩ mà sợ, hắn tận mắt thấy Thương Hà Cốc cùng Bàng Hoằng bị dây leo hút sạch máu huyết thân thể, bỏ mạng ở bên trong Bình An Đằng Sơn. Hắn mặc dù có thể trốn tới, ngoại trừ thực lực của hắn mạnh hơn so với Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc ra, còn có chính là của hắn quyết đoán. Nhưng những thứ này đều không phải là then chốt hắn có thể trốn, hắn có thể trốn tới mấu chốt nhất là Mạc Vô Kỵ cho 4 quả Chí Thanh Đan.

4 tấm Chí Thanh Đan để cho nguyên thần của hắn cùng hồn phách xa xa hoàn thiện hơn so với Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc, bàn về thực lực, hắn khôi phục nhanh nhất cũng là hay nhất.

Cũng chính là bởi vì Nguyên Thần càng thêm hoàn chỉnh, hắn mới có thể trong nháy mắt thiêu đốt máu huyết thọ nguyên chạy ra Bình An Đằng Sơn, sau cùng chỉ là mất một đoạn chân nhỏ mà thôi.

Xem ra bọn họ quả nhiên không có đoán sai, Mạc Vô Kỵ sớm rời đi Bình An Đằng Sơn, không chỉ là bởi vì bọn họ muốn thu trở về địa bàn, mà là bởi vì Mạc Vô Kỵ sớm cảm giác được Bình An Đằng Sơn bất bình an.

Hắn nghĩ tới lần kia cùng Mạc Vô Kỵ cùng đi Kiếm Khí Hà mang nước, Mạc Vô Kỵ ra Bình An Đằng Sơn sau đó, dường như cau mày rất có tâm tư. Sau đó hắn lại cố ý lại trở lại Bình An Đằng Sơn, lại lần nữa đi tới.

Hiện tại hắn hiểu, khi đó Mạc Vô Kỵ liền nổi lên lòng nghi ngờ.

Trước Mạc Vô Kỵ dứt khoát rút đi, hắn còn tưởng rằng là bởi vì Mạc Vô Kỵ đã không còn liên minh, cộng thêm hắn và Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc kết minh. Bây giờ nghĩ lại, hoàn toàn không phải là chuyện này. Chính là hắn không có cùng Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc kết minh, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ rời đi Bình An Đằng Sơn. Bọn họ đi Mạc Vô Kỵ chỗ ở thì, Mạc Vô Kỵ đang chuẩn bị rời đi, nếu không, nào có đúng lúc như vậy?

Dùng Mạc Vô Kỵ trận đạo thủ đoạn, nếu là hắn không muốn rời đi, ba người bọn hắn liên thủ thật đúng là không nhất định có thể phá trận.

- Vi tôn chủ, hiện tại chúng ta đi chỗ nào?

Tất cả mọi người đang trầm mặc, một người tu sĩ chủ động hỏi.

Vi Tử Đạo thở dài nói:

- Tiên Liệp không tồn tại, mọi người liền gọi tên ta sao?, cái gì tôn chủ, vậy cũng là chê cười.

Lần này biến cố để cho hắn hiểu rõ một cái đạo lý, dù cho tại kiếm ngục lại tổ chức thế lực, thời điểm tai nạn đã tới vượt xa thực lực, bất kỳ thế lực nào cũng là uổng công.

- Các ngươi đi đầu nhập vào Mạc tông chủ.

Vi Tử Đạo tiếp tục nói một câu, hắn biết hiện tại những người này ngoại trừ đi đầu nhập vào Mạc Vô Kỵ ra, không có bất kỳ địa phương có thể đi.

- Vi tiền bối, lẽ nào ngươi không cùng chúng ta cùng đi?

Tu sĩ nói chuyện nghi ngờ hỏi.

Trên thực tế hắn tuy rằng hỏi Vi Tử Đạo ứng với nên đi chỗ nào, trong lòng hắn rất rõ ràng, ngoại trừ đi đầu nhập vào Mạc Vô Kỵ tông chủ ra, còn thật không có địa phương có thể đi.

Vi Tử Đạo khoát tay áo:

- Các ngươi đi thôi, ta không đi được.

Nói xong, Vi Tử Đạo thân hình lóe lên, biến mất ở tại trong vô cùng vô tận kiếm ngục. Hắn dầu gì cũng là một cái Tiên Đế hậu kỳ, trước đây không lâu hắn phá hủy cùng Mạc Vô Kỵ đồng minh quan hệ, lại đem Mạc Vô Kỵ đuổi ra Bình An Đăng Sơn. Hiện tại lại bắt hắn đi cầu Mạc Vô Kỵ, hắn không hạ nổi mặt mũi.

Phải biết rằng trước đây hắn cho Mạc Vô Kỵ địa bàn thế nhưng là Mạc Vô Kỵ dùng Chí Thanh Đan đổi lấy, kết quả hắn nói thu đã thu. Vô luận Mạc Vô Kỵ có đúng hay không sớm cũng cảm giác được Bình An Đăng Sơn bất bình an, hắn làm như vậy cũng không đúng. Huống hồ hắn một cái Tiên Đế hậu kỳ đi đầu nhập vào Mạc Vô Kỵ, người nào nghe ai?

Vi Tử Đạo sau khi rời đi, nơi này cường đại nhất chính là người kia Chuẩn Đế, người kia Chuẩn Đế nhìn Vi Tử Đạo biến mất thân ảnh, thầm than một tiếng nói:

- Đi thôi, chúng ta đi đầu nhập vào Mạc tông chủ.

Làm một Chuẩn Đế, lại là người của ma thủ, hắn biết rõ Mạc Vô Kỵ cùng Bình An Đăng Sơn tam thế lực lớn giữa đó liên quan. Vi Tử Đạo không có mặt mũi đi đầu nhập vào Mạc Vô Kỵ, hắn cũng có thể lý giải.

...

- Ca ca ca!

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được kiếm khí cường độ thăng cấp không chỉ gấp mấy lần, quanh người hắn xương cốt phát sinh một tấc tấc vỡ ra

thanh âm. Cái loại này sâu tận xương tủy đau đớn để cho Mạc Vô Kỵ mở mắt, hoàn toàn thanh tỉnh xuống tới.

Hắn có chút nghĩ mà sợ nhìn dưới chân của mình, lúc này hắn một chân cư nhiên đứng ở vòng xoáy vùng ven, bao trùm vòng xoáy cư nhiên không có đưa hắn bao trùm đi xuống.

Vô cùng vô tận kiếm khí bị công pháp luyện thể của hắn bao trùm lại đây, vừa vào trong cơ thể hắn. Nơi này ngoại trừ vô cùng tận kiếm khí, còn có vô cùng tận tiên linh khí.

Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt liền hiểu là chuyện gì xảy ra, kiếm khí có thể đưa hắn cuốn vào vòng xoáy, toàn bộ bị hắn hấp thu, kiếm khí vòng xoáy tại chung quanh hắn ngắn ngủi biến mất, lúc này mới để cho hắn tạm thời dừng lại.

Hiện tại hắn tuyệt không có thể làm cho xương cốt mình vỡ vụn gây dựng lại, thần thể tầng bốn không phải là niết bàn, hắn đã niết bàn qua một lần, một khi bộ xương toàn bộ gãy, vậy hắn liền cũng khó mà tiến vào thần thể tầng bốn, nói không chừng sau cùng còn có thể bị cuốn vào kiếm khí nước xoáy.

Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ lại đem bản thân tạp niệm cùng dưới chân nguy cơ bài trừ ra bên ngoài, công pháp luyện thể cùng Bất Hủ Phàm Nhân công pháp đồng thời toàn lực vận chuyển, một trăm lẻ tám cái tiểu chu thiên tạo thành đại chu thiên, Đại Chu này ngày lại cùng Mạc Vô Kỵ luyện thể Chu Thiên dung hợp cùng một chỗ, điên cuồng cuốn đi nồng nặc tiên linh khí.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ thân thể đạt tới một cái cực hạn, thân thể hắn bên trong có một cổ cường hãn khí thế lao ra, nguyên bản vỡ ra xương cốt cùng da thịt, trong thời gian ngắn khôi phục lại.

Nguyên bản kiếm khí trực tiếp vừa vào Mạc Vô Kỵ thân thể, lúc này bị Mạc Vô Kỵ tất cả đều ngăn cản bên ngoài. Trong cơ thể hắn tiên nguyên lực cũng vào giờ khắc này điên cuồng dâng lên, một đạo gông cùm xiềng xích bị đập nứt ra, Mạc Vô Kỵ tu vi trực tiếp vọt vào Đại La Tiên trung kỳ.

Cuồng bạo kiếm khí vòng xoáy bao trùm lực lượng lần nữa xoắn tới, Mạc Vô Kỵ cấp tốc lui về phía sau, kiếm khí vòng xoáy có thể đem hắn cuốn đi tất cả đều bị hắn hấp thu.

Thân thể của hắn cường độ tại kiếm khí vòng xoáy vùng ven thăng cấp tới rồi thần thể tầng bốn, đồng thời tu vi của hắn cũng đưa lên đến Đại La Tiên trung kỳ.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng dùng hắn tu vi bây giờ, nếu mà bị kiếm khí vòng xoáy cuốn vào, đoán chừng là cửu tử nhất sinh.

Lui ra kiếm khí vòng xoáy vùng ven sau đó, Mạc Vô Kỵ tụ lên linh nhãn lại nhìn một chút bên trong kiếm khí vòng xoáy, tại dưới kiếm khí vòng xoáy, người nam tử kia như xương khô bình thường vậy cư nhiên không thấy.

Phía sau Mạc Vô Kỵ ra một đạo mồ hôi lạnh, hắn cấp tốc rời đi. Không có đến Tiên Vương, hắn cũng không dám tiến vào kiếm khí vòng xoáy kiểm tra.

Nếu như không có đặc biệt tài nguyên tu luyện, hắn trong ngắn hạn rất khó thăng cấp Tiên Vương. Xem ra hắn có thể đi xem chính bản thân nhét vào kiếm ngục phía ngoài truyền tống trận bàn có hay không cảm ứng, Mạc Vô Kỵ cũng phỏng chừng hắn truyền tống trận bàn không có bao nhiêu tác dụng, trước đây hắn làm như vậy, cũng bất quá là vì an ủi mình một chút mà thôi. Đã có lối ra, bất luận cái gì có khả năng lối ra hắn đều phải nghĩ đến.

...

- Xin hỏi Mạc tông chủ có nhà hem?

Người kia Chuẩn Đế dẫn theo bốn năm tu sĩ từ Bình An Đẳng Sơn trốn tới đi tới Mạc Vô Kỵ chỗ ở sa mạc.

Phỉ Lăng lại một lần nữa đi ra, nguyên bản Tô Tử An đám người chờ ở trên quảng trường cũng đều đứng lên.

- Ngươi là tra huynh?

Phỉ Lăng thấy trước mắt người này Chuẩn Đế, kinh ngạc kêu lên.

Trước mắt Chuẩn Đế này hắn tự nhiên rõ ràng, gọi Tra Duệ, trước hắn đều là người thuộc về ma thủ. Hiện tại thế nào cũng đi tới nơi này? Phỉ Lăng nhìn nhìn lại sau lưng Tra Duệ vài tên tu sĩ cả người vết thương, trong lòng bộc phát nghi hoặc.

- Phỉ tiên hữu, đã lâu không gặp.

Tra Duệ giọng nói hơi khô sáp, tại ma thủ địa vị của hắn là xa xa cao hơn Phỉ Lăng. Lúc này hắn chỉ có thể may mắn, may mắn trước đây không có đắc tội qua Phỉ Lăng.

- Tra huynh, ngươi thế nào đến nơi này? Lẽ nào ngươi cũng dự định giống như ta rời đi ma thủ? Ngươi không sợ Bàng Hoằng? Không sợ sau này cũng không có cơ hội trở lại Bình An Đẳng Sơn nữa?

Chính là hiện tại Phỉ Lăng nhắc tới Bàng Hoằng, vẫn là lòng còn sợ hãi.

Tra Duệ thở dài:

- Bình An Đẳng Sơn đã không còn, ma thủ cũng mất.

- Có ý tứ gì?

Phỉ Lăng nghĩ tới trước Niếp Trùng An cùng Giản Minh Thành nói, biến sắc. Bình An Đẳng Sơn nếu quả thật gặp nguy hiểm, nơi này

khoảng cách Bình An Đằng Sơn nhưng cũng không xa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 704: Có Người Đoạt Địa Bàn

- Ha ha ha ha!

Một cái thanh âm cười to truyền đến, tất cả mọi người nhìn về phía lối vào hộ trận Phỉ Lăng vừa rồi mở ra.

Một người nam tử mặc áo bào tro còn như quỷ mỵ hạ xuống rơi vào trên quảng trường, trong tay của hắn còn đang nắm một người nam tử.

- Vi Tôn chủ?

Tô Tử An liếc mắt liền nhận ra nam tử bị người áo xám xách trong tay, đó là Tiên Liệp Vi Tử Đạo. Một cường giả Tiên Đế hậu kỳ, cư nhiên bị người tiện tay xách lại đây, tên này phải cường đại cỡ nào? Phải biết rằng tại Bình An Đăng Sơn, Vi Tử Đạo thế nhưng là tiên nhân mạnh nhất, hôm nay cư nhiên thành con kiến hôi?

Tô Tử An đến Bình An Đăng Sơn thời gian ngắn nhất, hắn cũng không rõ ràng lắm người áo xám này là ai.

Tô Tử An không biết, Phỉ Lăng cùng Tra Duệ biết a, hai người vừa nhìn liền người áo xám lập tức liền kinh thanh kêu lên:

- Bái Dạ?

- Ha ha, không nghĩ tới đã nhiều năm như vậy, còn có người có thể nhớ tới ta Bái Dạ. Cái chỗ này không sai, sau này ta liền ở nơi này, cho các ngươi một cái cơ hội, bái làm môn hạ của ta, sau này sẽ là người của ta Bái Dạ.

Người áo xám cười ha ha, trong lời nói cực kỳ sung sướng.

Loại cười to này, cả Niếp Trùng An cũng nghe đến, đồng thời trong nháy mắt vọt ra. Niếp Trùng An nhìn thấy người áo xám, cũng chính là vẻ mặt kinh sợ gọi một tiếng:

- Bái Dạ.

người về sau tiến vào kiếm ngục, không có mấy người quen biết Bái Dạ. Nhưng người sớm nhất tiến vào kiếm ngục, đồng thời đi tới Bình An Đằng Sơn, còn thật không có mấy người không biết Bái Dạ.

Bái Dạ, Tiên Đế trung kỳ đỉnh phong thực lực, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào Tiên Đế hậu kỳ. Tại phát hiện Bình An Đằng Sơn sau đó, Bái Dạ cùng Vi Tử Đạo, Bàng Hoằng, Thương Hà Cốc giống nhau, tại Bình An Đằng Sơn chiếm cứ một khu địa bàn.

Bởi vì Bái Dạ dã tâm lớn nhất, tính cảnh giác tối cao, cho nên hắn chiếm cứ địa bàn cũng là lớn nhất. Bàng Hoằng không phục, cùng Bái Dạ chiến một hồi. Kết quả không cần nói cũng biết, Bàng Hoằng căn bản là không phải là đối thủ của Bái Dạ. Không chỉ như thế, Bái Dạ tại đánh bại Bàng Hoằng sau đó, liên tiếp chém giết bảy tên Tiên Tôn thủ hạ của Bàng Hoằng, hai gã Chuẩn Đế, thủ đoạn độc ác.

Đang ở thời điểm Bái Dạ muốn lại đem Bàng Hoằng chém tận giết tuyệt, Vi Tử Đạo cùng Thương Hà Cốc đứng ra liên thủ ngăn trở Bái Dạ, Bái Dạ lúc này mới yên tĩnh xuống.

Cũng là sau trận chiến ấy, tại Bình An Đằng Sơn, Bái Dạ thậm chí có thể cùng Vi Tử Đạo chống lại.

Để cho người ta kỳ quái là, tại thời điểm người khác kinh doanh địa bàn, Bái Dạ lại đột nhiên rời đi bản thân tốt địa bàn, từ nay về sau biến mất vô tung vô ảnh. Bàng Hoằng cùng Bái Dạ có cừu oán, Bái Dạ vừa ly khai, Bàng Hoằng liền chiếm địa phương của Bái Dạ, đây cũng là vì sao về sau Bàng Hoằng thế lực lớn nhất tại Bình An Đằng Sơn.

Trước không có ai biết Bái Dạ vì sao đột ngột rời đi Bình An Đẳng Sơn, hiện tại vô luận là Phỉ Lăng hay là Niếp Trùng An, hoặc là Vi Tử Đạo bị Bái Dạ vứt trên mặt đất đều rõ ràng nguyên nhân. Đó là bởi vì Bái Dạ sớm cảm giác được Bình An Đẳng Sơn không an toàn, mới không có ở tại chỗ này.

- Ha ha, niếp tiên hữu, không sai a. Tại kiếm ngục nhiều năm như vậy, Nguyên Thần còn có thể giống như ngươi bảo trì vững chắc thật đúng là không nhiều lắm. Thì ra nơi này là ngươi khống chế, không sai, ánh mắt của ngươi tốt lắm.

Bái Dạ lại cười ha ha một tiếng, Niếp Trùng An là một Tiên Đế, cũng là một nhóm người trước hết đi Bình An Đẳng Sơn, hắn tự nhiên biết.

- Chúc mừng bái tiên hữu đạo pháp cao hơn một bước.

Niếp Trùng An liền ôm quyền nói.

Bái Dạ gật đầu, thu hồi dáng tươi cười:

- Niếp Trùng An, năm đó ta liền suy tính đến Bình An Đẳng Sơn có vấn đề, lúc này mới đi xa Bình An Đẳng Sơn. Phiến sa mạc này ta cũng suy tính, lúc đó không phải là rất rõ ràng. Tại sau khi đi qua Bình An Đẳng Sơn tai nạn, ta lại suy tính thời điểm, nơi này là một trong không nhiều lắm chỗ an toàn trong kiếm ngục. Ta trở về là dự định chiếm giữ phiến sa mạc này, nếu nơi này là niếp tiên hữu khống chế, không biết tiên hữu có thể hay không gia nhập ta môn hạ, cùng nhau tại kiếm ngục lập địa bàn?

Bái Dạ tinh thông thiên địa thôi diễn chi đạo, chính vì hắn suy tính ra Bình An Đẳng Sơn không an toàn, lúc này mới rút đi. Hiện tại Bình An Đẳng Sơn biến mất, trong đó nguy cơ cũng tiếp theo biến mất, hắn tính toán, phiến sa mạc này đã là chỗ an toàn.

Tại bên trong kiếm ngục trốn đông trốn tây nhiều năm như vậy, chính là hắn có công pháp luyện thể cũng hơi mệt chút. Tại cảm thụ được sa

mạc bãi là chỗ an toàn sau đó, hắn trước tiên liền chạy về, không nghĩ tới ở trên đường nhìn thấy Vi Tử Đạo bị thương nặng.

Nếu mà Vi Tử Đạo không bị thương, hắn coi như là không thua Vi Tử Đạo, cũng tuyệt đối không có khả năng chiến thắng Vi Tử Đạo. Vi Tử Đạo thiêu đốt máu huyết cùng thọ nguyên, pháp lực hầu như giọt nước không dư thừa, gặp phải Bái Dạ, chỉ có thể bị bắt giữ.

Sở dĩ không có giết Vi Tử Đạo, Bái Dạ là muốn lưu lại Vi Tử Đạo để giúp hắn đi Kiếm Khí Hà mang nước.

Về phần hảo ngôn hảo ngữ đối với Niếp Trùng An, giống nhau là bởi vì Niếp Trùng An là một cái Tiên Đế. Niếp Trùng An cùng Vi Tử Đạo bất đồng, Niếp Trùng An tiên nguyên thoạt nhìn còn so sánh tương đối hùng hậu, thậm chí Nguyên Thần thụ thương cũng không nghiêm trọng. Hắn hoài nghi Niếp Trùng An cũng có đỉnh cấp công pháp luyện thể, nếu không, làm sao có thể ở chỗ này sống tư nhuận như vậy?

Còn có một cái nguyên nhân, đó chính là Niếp Trùng An cư nhiên bố trí ở chỗ này một cái lục cấp khốn sát tiên trận. Hắn Bái Dạ không sợ pháp trận này, nhưng cũng không muốn tại bên trong kiếm ngục thụ thương. Một cái Tiên Đế sơ kỳ thêm một cái lục cấp khốn sát trận, hắn rất có thể thụ thương.

- Niếp đại ca, phỉ đại ca, chuyện gì xảy ra?

Bái Dạ đến, cả Hàn Thanh Như đều kinh động, nàng cũng đi ra.Thấy Hàn Thanh Như trong nháy mắt đó, ánh mắt Bái Dạ chính là sáng ngời, hắn hiển nhiên là thấy Hàn Thanh Như vừa mới thăng cấp tới Kim Tiên hậu kỳ.

Dù cho nơi này là chỗ yếu nhất kiếm ngục kiếm khí, có thể ở chỗ này tu luyện đồng thời thăng cấp, cũng là chuyện không thể tưởng tượng nổi. Nếu mà có thể thăng cấp, qua nhiều năm như vậy, hắn Bái Dạ sớm bước vào Tiên Đế hậu kỳ. Có thể thấy được trên người Hàn Thanh Như nhất định có bí mật.

Càng làm cho hắn mừng rỡ là, Hàn Thanh Như đẹp như thế, còn là thân thể nguyên âm. Hắn vốn là thích nữ nhân, trước khi tiến vào kiếm ngục, hậu cung nữ tử của hắn có chừng hơn mấy trăm. Chỉ là tiến vào kiếm ngục sau đó, vì chạy lang thang, lúc này mới không thèm nghĩ tới chơi gái nữa. Hiện tại hắn cư nhiên ở chỗ này nhìn thấy Hàn Thanh Như một cô gái tuyệt sắc như vậy, nữ tử ngon như này hắn mà bỏ qua, Bái Dạ hắn chính là sống uổng rồi.

Về phần Hàn Thanh Như có đúng hay không là người của Niếp Trùng An, trực tiếp bị hắn bỏ qua. Hắn đích xác yêu cầu Niếp Trùng An giúp đỡ, bất quá nơi này thiếu hụt nhất không phải là Niếp Trùng An loại này giúp đỡ, mà là cô gái đẹp như Hàn Thanh Như. Nghĩ đến sau này, hắn còn không biết ở bao lâu tại đây phiến sa mạc, há có thể buông tha Hàn Thanh Như?

- Bái tiên hữu, tông chủ của chúng ta tạm thời không ở đây, nếu mà bái tiên hữu muốn ở chỗ này, còn xin chờ chúng ta tông chủ trở lại hẳng nói.

Niếp Trùng An liền ôm quyền, giọng nói khách khí nói.

Bái Dạ sắc mặt trầm xuống, cười lạnh nói:

- Niếp Trùng An, ta hi vọng ở nơi này, không phải là muốn trưng cầu ý kiến của ngươi, là để cho ngươi biết một sự thật. Cho ngươi 10 giây, lại đem nơi này hộ trận toàn bộ mở ra. Bằng không, đừng trách ta Bái Dạ không khách khí.

Niếp Trùng An lời vừa nói ra, Bái Dạ liền cho rằng Niếp Trùng An là lừa gạt hắn. Niếp Trùng An Tiên Đế thực lực, hắn có thể gia nhập một cái thế lực, tuyệt đối không có khả năng gia nhập một cái tông môn. Huống chi, Niếp Trùng An Nguyên Thần vững chắc, thực lực bình ổn, rõ ràng cho thấy khôi phục tốt lắm. Loại này khôi phục trình độ, há có thể là làm môn hạ đệ tử có thể lấy được?

Hàn Thanh Như một mình lang bạt qua nhiều năm như vậy, sớm đã không phải là nhu nhược nữ tử như trước đây. Nàng chẳng những từ trong mắt Bái Dạ nhìn thấy vẻ tham lam đối với nàng, đồng dạng nhìn thấy Bái Dạ tham lam đối với phiến sinh tồn an toàn này.

Lúc này Bái Dạ uy hiếp Niếp Trùng An, nàng lo lắng Niếp Trùng An khuất phục, nhanh chóng đứng ra nói:

- Nơi này là Bình Phạm địa bàn, Bình Phạm đệ tử hoặc là tu sĩ muốn gia nhập Bình Phạm, mời đứng tại phía nơi này.

Mạc Vô Kỵ trước khi đi, lại đem mấy cái trận kỳ kích phát nơi này khốn sát trận đều giao cho nàng. Hiện tại có người muốn cướp đi nơi dựng thân, nàng há có thể để cho như vậy?

Phỉ Lăng thứ nhất đi tới bên người Hàn Thanh Như, Niếp Trùng An vốn là đứng ở Hàn Thanh Như bên người, lúc này hắn cũng không có động, trái lại lấy ra bản thân pháp bảo. Hắn tại gia nhập Bình Phạm sau đó, đã không có dự định phản bội, nếu không, hắn cũng sẽ không phát ra thệ ngôn. Ngoại trừ Mạc tông chủ, còn có ai có thể ở kiếm ngục bên trong cho hắn Chí Thanh Đan? Huống hồ hắn không cho là một khi Hàn Thanh Như kích phát hộ trận, tông chủ không trở lại.

Để cho Phỉ Lăng kỳ quái là, tiếp theo Tô Tử An bốn người cũng cấp tốc đi tới, đứng ở bên người Hàn Thanh Như.

Hắn thế nhưng là biết Tô Tử An này sáng suốt thoát thân nhất, đừng xem hiện tại Bái Dạ chỉ có một người, trên thực tế nơi này thực lực mạnh nhất là Bái Dạ.

Tô Tử An bốn người sau khi đi qua, Tra Duệ do dự một chút, cũng đi theo đi qua. Tại sau Tra Duệ, lại có hai người tiếp theo đi tới bên Hàn Thanh Như. Chỉ có ba gã tu sĩ nguyên bản đi theo Tra Duệ không hề động, hiển nhiên ba người này càng xem trọng Bái Dạ hơn.

Về phần Vi Tử Đạo, lúc này đã không cách nào nhúc nhích.

Bái Dạ có chút ngây người, nơi này rất nhiều người đều biết hắn lai lịch, cũng biết thực lực của hắn. Có thể nói một khi đánh nhau, hắn 90% có thể chiếm giữ phần thắng.

Phải biết rằng chỉ cần hắn giết Niếp Trùng An liền có thể nắm trong tay cục diện, kẻ khác dưới Tiên Đế, với hắn mà nói đều là con kiến hôi.

Không đúng, vừa rồi làm chủ dường như không phải là Niếp Trùng An, mà là nho nhỏ Kim Tiên nữ tử. Bái Dạ nghi hoặc nhìn Hàn Thanh Như, nếu như nói Hàn Thanh Như là chủ nơi này, đánh chết hắn cũng không tin.

- Ngươi là người phương nào?

Bái Dạ không có lập tức động thủ, hắn cũng không nóng nảy. Nơi này là kiếm ngục, cũng không phải là nói có người đến đã có người tới.

- Liên quan đéo gì tới ngươi?

Bái Dạ khẳng định không có ai đến, hết lần này tới lần khác ở phía sau, có người tới rồi, còn trả lời vấn đề của hắn.

Bái Dạ bỗng xoay người, lập tức hắn nhìn thấy hai người đi đến.

Đi ở phía trước là một nam tử thanh niên, thoạt nhìn rất là bình thường. Hết lần này tới lần khác này một mái tóc đen cùng ánh mắt sáng ngời lại cực kỳ rõ ràng, vóc người cân xứng hầu như hoàn mỹ. Hắn khẳng định trước mắt thanh niên là một cường giả luyện thể, hơn nữa còn không kém.

Nam tử theo chân bên người thanh niên này tương đối bình thường, vóc người không cao, thậm chí chỉ có 9 ngón tay. Hắn nhìn Mạc Vô Kỵ tu vi loáng thoáng, dường như vẫn chưa tới Tiên Vương cảnh giới. Ngược lại nam tử gầy yếu này chỉ có 9 ngón tay là một Tiên Đế sơ kỳ.

Bái Dạ sắc mặt ngưng trọng, nơi này đột nhiên xuất hiện hai Tiên Đế sơ kỳ, tuy rằng hắn không sợ, bất quá cũng vượt ra khỏi phạm vi hắn

nắm trong tay. Giản Minh Thành về sau đi Bình An Đẳng Sơn, hắn căn bản cũng không quen biết.

Người trở về chính là Mạc Vô Kỵ cùng Giản Minh Thành, Mạc Vô Kỵ thăng cấp tới thần thể tầng bốn, lúc đang chuẩn bị trở lại ở trên đường gặp Giản Minh Thành chạy về, hai người kết bạn trở về, vừa lúc gặp Bái Dạ muốn cướp đoạt địa bàn của hắn.

- Bản đế Bái Dạ.

Bái Dạ giọng nói có chút trầm thấp, hắn đang tính toán chính bản thân đột nhiên xuất thủ, mượn lớn nhất thần thông có đúng hay không có thể đồng thời giết chết hai tên Tiên Đế sơ kỳ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 705: Ta Biết Lối Ra

- Mạc tông chủ, Bái Dạ là trước đây cùng mấy người chúng ta, sớm nhất xây dựng tại Bình An Đằng Sơn. Hắn về sau hắn là dự cảm được Bình An Đằng Sơn sẽ xảy ra vấn đề, lúc này mới đột nhiên rời đi Bình An Đằng Sơn. Hiện tại hắn lại đột nhiên trở về, hắn là biết Bình An Đằng Sơn đã không còn, nơi này trái lại an toàn hơn.

Vi Tử Đạo miễn cưỡng giùng giằng ngồi dậy, chủ động hướng Mạc Vô Kỵ giải thích những thứ này.

Có thể sống, ai muốn ý đi tìm chết?

Bái Dạ đích xác rất mạnh, hơn nữa có một môn công pháp luyện thể có thể tại kiếm ngục sống rất tốt. Bất quá tại trong mắt Vi Tử Đạo, Bái Dạ căn bản cũng không đủ để Mạc Vô Kỵ nhìn.

Trước đây hắn và Bàng Hoằng, Thương Hà Cốc ba người còn dẫn theo ba gã Tiên Đế cùng vài tên Chuẩn Đế khác, cũng không dám động thủ tại Bình An Đằng Sơn chỗ của Mạc Vô Kỵ ở, hiện tại Bái Dạ ỷ vào thực lực còn có chút hiểu về trận đạo, lại dám tại địa bàn của Mạc Vô Kỵ động thủ.

Hắn khẳng định chỉ cần Bái Dạ động thủ, Bái Dạ cũng đừng nghĩ đi ra phiến sa mạc này. Nếu mà Mạc Vô Kỵ cả điểm này đều làm không được, hắn cũng không có tư cách từ Bình An Đằng Sơn thong dong rời đi.

- Bình An Đằng Sơn thật xảy ra vấn đề?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi, cùng Vi Tử Đạo đoán như nhau, Mạc Vô Kỵ còn thật không có lại đem Bái Dạ nhìn ở trong mắt. Không muốn nói hắn nơi này còn có hai Tiên Đế, chính là chỉ có một mình hắn, tại kiếm ngục trên đất của hắn, hắn cũng không sợ hãi Bái Dạ.

- Đúng vậy, trước đây không lâu Bình An Đằng Sơn dây leo bỗng nhiên bắt đầu hấp thụ tất cả máu huyết cùng hồn phách của mọi người. Ngoại trừ rất ít mấy người ra, Bình An Đằng Sơn triệt để xong. Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc không có trốn đc, ta bị phế bỏ một chân mới thoát ra đến. Ta đoán, vậy hắn là là một trái tim.

Vi Tử Đạo giải thích. Chân của hắn phế đi, vì tại kiếm ngục còn sống, hắn dùng còn sót lại máu huyết lần nữa mọc ra một chân. Đáng tiếc còn không có chờ hắn khôi phục nguyên khí, hắn lại gặp phải Bái Dạ.

Trước Tra Duệ nói cũng chưa có nói hết, cho tới bây giờ đám người Tô Tử An giờ mới hiểu được Bình An Đằng Sơn xảy ra vấn đề gì. Bốn người đều là hai mặt nhìn nhau, trong lòng âm thầm may mắn. Nếu là bọn họ trễ một bước nữa, không muốn nói đầu nhập vào Mạc Vô Kỵ bên này, đó là sống cũng khả năng không lớn.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, trong lòng hắn cũng thầm may mắn, cũng may ăn một thua thiệt nhưng lại khôn ra. Nếu là hắn vẫn cùng trước đây từ Thiên Tiệm Tiên Thành đi ra như nhau, ôm may mắn tâm lý, vậy hắn sợ rằng cũng đã bị Bình An Đằng Sơn này cây bụi nuốt sống.

Dùng Vi Tử Đạo tốc độ, đều thiếu chút nữa bị nuốt hết, hắn chính là tốc độ nhanh hơn Vi Tử Đạo, cũng rất khó chạy trốn. Bởi vì hắn nhất định phải cứu Hàn Thanh Như, chỉ cần cứu Hàn Thanh Như, vậy hắn liền không có cơ hội rời khỏi.

- Mạc tông chủ, nơi này là địa bàn của ngươi?

Bái Dạ thấy thái độ của Vi Tử Đạo đối với Mạc Vô Kỵ, liền biết mình tính toán dường như lọt một kẻ hở. Vô luận như thế nào, trước mắt Mạc tông chủ này có chút không đơn giản.

- Không sai.

Mạc Vô Kỵ nhìn Bái Dạ rất là không vừa mắt. Chính là Bàng Hoằng đã chết đi, cũng thuận mắt hơn so với trước mắt Bái Dạ này.

- Địa bàn một hóa 1 thành 2 sao?, ta chỉ muốn lấy phần nhỏ...

Bái Dạ nói chỉ nói phân nửa, thân hình chính là lóe lên, trực tiếp chộp tới Hàn Thanh Như.

Trong miệng hắn nói chỉ cần phần nhỏ, trên thực tế hắn đã không dự định lưu lại cái chỗ này. Hắn muốn đem Hàn Thanh Như mang đi, thứ nhất là ép hỏi Hàn Thanh Như bí mật, thứ hai là muốn tìm một người hầu hạ cho hắn. Sở dĩ nói lời này, chính là làm tức giận Mạc Vô Kỵ, để cho hắn tại trong khoảng thời gian ngắn có thừa cơ lợi dụng.

Mạc Vô Kỵ lại không đơn giản, tại kiếm ngục địa phương còn lại, cũng không cách nào làm gì hắn Bái Dạ.

Đáng tiếc là, cái hộ trận này là Mạc Vô Kỵ bố trí. Tại Mạc Vô Kỵ bước vào hộ trận trong nháy mắt, hắn liền phát động khốn sát trận.

Người khác phát động khốn sát trận yêu cầu trận kỳ, Mạc Vô Kỵ phát động khốn sát trận, chỉ cần Trữ Thần Lạc liền có thể.

Bái Dạ thân hình nhằm phía Hàn Thanh Như trong nháy mắt, hoàn cảnh chung quanh trong nháy mắt biến đổi, Bái Dạ không gian đột nhiên xuất hiện tảng lớn kích mang.

Điều này sao có thể? Bái Dạ cảm thụ được mình bị vây ở bên trong khốn sát trận, trong lòng kinh hãi, căn bản cũng không có dũng khí tin tưởng. Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ động tác mau nữa, cũng không cách nào ngăn cản hắn bắt cô gái kia, sau đó rời khỏi đại trận.

Sự thực hết lần này tới lần khác ngoài dự liệu của hắn bên ngoài, hắn động trong nháy mắt, đại trận liền phát động.

Nếu như nói trước Mạc Vô Kỵ chỉ là muốn cho Bái Dạ một bài học, vậy bây giờ Bái Dạ muốn bắt đi Hàn Thanh Như, trong lòng Mạc Vô Kỵ sát khí đã sinh ra.

Khốn sát trận một khóa lại Bái Dạ, Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích liền đánh rớt xuống.

Bái Dạ trương tay lấy ra vòng tròn bát quái, tám đạo quang mang màu sắc rực rỡ từ vòng tròn bát giác bắn ra, hóa thành một cái vòng tròn thật mỏng, Mạc Vô Kỵ bên trong khốn sát trận này tảng lớn kích mang đánh vào màu sắc rực rỡ vòng tròn thật mỏng, trực tiếp chảy về phía một cái phương vị. Không tới một hơi thở thời gian, phương vị quang mang đại thịnh, dưới cường quang, Mạc Vô Kỵ khốn sát trận cư nhiên xuất hiện một cái trận môn.

Bái Dạ cười lạnh một tiếng, bát quái vòng tròn liền đập hướng về cái trận môn này.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ kinh hãi, hắn nghĩ không ra còn có người phá trận như vậy, dễ dàng đơn giản liền tìm được trận môn. Hắn khốn sát trận trận môn đích xác chính là vị trí bát quái vòng tròn của Bái Dạ chiếu xạ, chỉ cần bát quái viên mãn đó đánh vào trận môn, vậy khốn sát trận lập tức cũng sẽ bị phá vỡ.

Một khi khốn sát trận bị phá, Mạc Vô Kỵ khẳng định hắn không giữ lại được Bái Dạ.

Gần như là tại đồng thời Bái Dạ bát quái vòng tròn đánh ra, Mạc Vô Kỵ lấy ra vài cái trận kỳ ném ra ngoài, cũng không đi quản một kích này đánh xuống, càng là một quyền đập tới.

- Ầm!

Một trận cuồng bạo rung động, người bên ngoài khốn sát trận thậm chí cho rằng phiến địa phương bị lộn mèo. Mà ở trước mặt mọi người có thể nhìn thấy chỉ là một mảnh địa phương u tối, Mạc Vô Kỵ cùng Bái Dạ

đều không nhìn thấy. Bọn họ chỉ có thể cảm nhận được vị trí u tối này kiếm khí tàn phá bừa bãi, sát khí tràn ngập, tiên nguyên bạo động.

Cảm thụ được bản thân bát quái vòng tròn đánh vào Mạc Vô Kỵ khốn sát trận, Bái Dạ khóe miệng tràn ra một tia cười nhạt. Chỉ là một lục cấp khốn sát trận, cũng muốn lưu lại hắn Bái Dạ?

Bái Dạ dáng tươi cười trong nháy mắt cứng lại, bát quái vòng tròn của hắn đánh vào Mạc Vô Kỵ khốn sát trận trận môn, kết quả cư nhiên không có mở ra cái này khốn sát trận. Không chỉ như thế, tiên nguyên phản phệ trở về, thiếu chút nữa để cho hắn phun ra một đạo máu tươi.

Đây hết thảy đều trong nháy mắt phát sinh, cũng trong lúc đó trường kích của Mạc Vô Kỵ hóa thành một đạo sông dài dĩ nhiên hạ xuống.

Bái Dạ lúc này đâu còn có thể lo lắng cái khác, đạo sông dài kích mang này nếu mà hắn không đỡ, vậy ngày hôm nay chính là ngày dỗ của hắn Bái Dạ. Dù cho Bái Dạ hoài nghi cái này khốn sát trận trận môn chỉ là vị trí bên cạnh hắn vừa rồi đập xuống, hắn cũng chỉ có thể ngay lập tức thu hồi bát quái vòng tròn đánh về phía sông dài kích mang dài chừng mười trượng.

- Răng rắc!

Kích mang đánh vào bát quái vòng tròn, bát quái vòng tròn màu sắc rực rỡ quang mang tán loạn ra, giống như bị đập vỡ ra thải hồng bình thường giống nhau. Thải hồng tán loạn, bên trong khốn sát trận tảng lớn kích mang lần nữa tụ tập lại, nửa điểm không dư thừa đánh vào trên người Bái Dạ.

Bái Dạ mấy năm nay luyện thể thành công, cũng bất quá là vượt qua tiên thể viên mãn, nửa bước thần thể cảnh giới. Không phải là hắn thăng cấp không được thần thể, mà là hắn chuẩn bị không đủ, trước khi tiến vào kiếm ngục, không có chuẩn bị Bất Diệt Thánh Trúc cùng Hư Không Niết Bàn Căn loại bảo vật này.

Hơn nữa hắn luyện thể cũng là khi tiến vào kiếm ngục sau đó mới bắt đầu, trước hắn có công pháp luyện thể, chỉ là hắn căn bản cũng không có tu luyện mà thôi.

Vô cùng tận kích mang đánh vào trên người Bái Dạ, trực tiếp mang ra khỏi từng đạo huyết vụ. Về phần Bái Dạ quần áo, lúc này bị kích mang hoàn toàn cuốn đi. Mặc dù là vội vàng chống đối, Mạc Vô Kỵ đạo sông dài thần thông này, vẫn như cũ chỉ là để cho Bái Dạ bị chút bị thương ngoài da mà thôi.

- Dừng tay...

Bái Dạ mới vừa nói hai chữ, Mạc Vô Kỵ Liệt Vực Quyền đã đánh tới.

Bái Dạ lĩnh vực vốn là bị khốn sát trận cùng vòng xoáy lĩnh vực của Mạc Vô Kỵ áp chế, hiện tại Mạc Vô Kỵ Liệt Vực Quyền vừa đến, hắn lĩnh vực càng là phá thành mảnh nhỏ.

Tại bên trong kiếm ngục, thực lực của Bái Dạ nguyên bản cũng chỉ tương đương với thời điểm hắn Tiên Vương mà thôi. Bây giờ bị Mạc Vô Kỵ khốn trận vây khốn, Mạc Vô Kỵ lại là Đại La Tiên trung kỳ, một cái tồn tại không thua Tiên Vương, càng là nửa điểm thương thế cũng không có. Bái Dạ đâu có thể không ăn thua thiệt? Tại một khắc kia hắn lĩnh vực bị xé mở, Mạc Vô Kỵ một quyền này đánh vào trái tim của hắn.

- PHỐC!

Một đạo máu tươi phun ra, Bái Dạ cảm giác được buồng tim của mình giống như bị vạn quân thiết chùy đánh trúng giống nhau, khó chịu hầu như muốn cuộn mình lên.

Hắn luyện thể thời gian dài như vậy, vạn tiễn xuyên tâm thống khổ đều bị qua. Loại này thiết chùy trực tiếp chùy vào tim cảm giác, vẫn như cũ để cho hắn cả đời khó quên.

Giờ khắc này hắn càng là hiểu một cái đạo lý, nếu mà trước mắt Mạc tông chủ này không dừng tay, hắn ngày hôm nay rất khó sống rời đi.

Hắn Bát Quái trận bàn đích thật là có thể tại trong khoảng thời gian ngắn tìm được trận môn cuar khốn sát trận, nhưng mà đáng sợ nhất là đối phương tùy thời đều có thể thay đổi trận môn khốn sát trận. Chờ hắn mạnh mẽ đem cái này khốn sát trận đánh vỡ ra, người ta ddax có thể giết hắn trăm nghìn lần.

- Ta nhận thua...

Tại lĩnh vực của mình đều bị Mạc Vô Kỵ một quyền đánh vỡ ra sau đó, Bái Dạ liền biết hắn ngoại trừ chịu thua không có bất kỳ đường nào có thể đi.

Đơn giản giao thủ, hắn bộc phát khẳng định Mạc Vô Kỵ nhiều nhất là một cái Tiên Vương, thậm chí còn không tới Tiên Vương. Nếu như đối phương thực sự giống như hắn là Tiên Đế, tại trong hoàn cảnh này, hắn sớm đã bị giết chết.

Hắn chịu thua rất là không cam lòng, không phải thực lực của hắn thiếu, mà là đối phương mượn kiếm ngục kiếm khí cùng khốn sát trận kích mang, để cho hắn ủy khuất không gì sánh được.

- Tốt!

Mạc Vô Kỵ đơn giản đáp.

Bái Dạ thở phào nhẹ nhõm, hắn phát thệ tương lai không lại đem thù hôm nay báo, hắn liền uổng là Tiên Đế. Không cần rời khỏi kiếm ngục, chỉ cần rời khỏi cái này nho nhỏ khốn sát trận, hắn liền có nắm chắc dễ dàng giết chết họ Mạc kia.

Tại Bái Dạ thở phào trong nháy mắt, một đạo trường kích mang xông tới mặt. Hộ trận không gian vào giờ khắc này cũng đột ngột ngưng đọng,

hành động của hắn trở nên chậm lại. Bái Dạ lần đầu tiên cảm nhận được khí tức tử vong, hắn nhìn thấy tương lai mình là một mảnh đen kịt.

đạo thần thông kia tuyệt đối so với một đạo sông dài kích mang vừa rồi càng là đáng sợ hơn, tại đây trong không gian khốn sát trận đọng lại, hắn tránh cũng không thể tránh.

Bái Dạ lớn tiếng quát lên:

- Họ Mạc, ngươi lật lọng...

Hắn cảm nhận được Mạc Vô Kỵ muốn giết quyết tâm của hắn, mặc dù biết hắn không chịu thua cũng sẽ bị giết, hiện ở trong lòng hắn tràn đầy phẫn hận.

- Chỉ có thể nói ngươi nghĩ quá nhiều, ta chỉ nói là ngươi chịu thua thì tốt, lúc nào nói buông tha ngươi...

Theo Mạc Vô Kỵ thoại âm rơi xuống:

- PHỐC!

Một đạo huyết vụ nổ tung, tại khốn sát trận trợ giúp, Mạc Vô Kỵ một kích trực tiếp lại đem Bái Dạ kéo thành hai nửa.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ lúc này mới thoáng thở phào nhẹ nhõm, tại lúc Bái Dạ chụp vào Hàn Thanh Như, hắn đã không có dự định để cho Bái Dạ sống sót rời đi.

- Ta biết lối ra...

Bái Dạ Nguyên Thần bị chém thành hai khúc cư nhiên bình yên vô sự.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 706: Kiếm Ngục Cửa Ra

Mạc Vô Kỵ dừng tay lại, kích mang trong nháy mắt thu liễm, đây là địa bàn của hắn, hắn căn bản không sợ Bái Dạ chạy trốn.

trong nháy mắt Kích mang biến mất, thân thể Bái Dạ bị bổ ra trong nháy mắt hợp lại. Chỉ là đứng ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, sắc mặt Bái Dạ tái nhợt như một tờ giấy trắng, lúc này, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không cần mượn khốn sát trận, cũng có thể dễ dàng giết chết Bái Dạ.

- Nói đi, lối ra ở địa phương nào?

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng hỏi, nếu mà Bái Dạ có nửa câu nói dối, hắn trở về không chút do dự lại đem đối phương hóa thành bột mịn.

- Ngươi phải bảo đảm sẽ không giết ta, ta lập tức nói cho ngươi biết làm sao rời đi kiếm ngục.

Bái Dạ thanh âm có chút phiêu, hiển nhiên thân thể hắn chỉ là mặt ngoài khôi phục, trên thực tế khoảng cách khôi phục còn kém xa.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Ngươi nói cho ta biết làm sao rời đi kiếm ngục, ta không giết ngươi. Nếu không muốn nói hoặc là không tin ta, vậy cũng đừng nói.

Bái Dạ vừa nghe Mạc Vô Kỵ nói liền biết hắn đã không còn lựa chọn, tu luyện tới ngày hôm nay, hắn trải qua nguy hiểm vô số kể, lúc này làm sao không biết lựa chọn như thế nào? Hắn chỉ có thể đánh cuộc Mạc Vô Kỵ nhân phẩm:

- Rời đi kiếm ngục chính là Kiếm Khí Hà, ta cảm giác kiếm khí vòng xoáy này cũng là chỗ có thể rời đi kiếm ngục, thế nhưng muốn đi vào kiếm khí vòng xoáy, ít nhất phải thần thể hậu kỳ, vẫn không thể khẳng định an toàn. Cho nên ta cho rằng, rời đi kiếm ngục địa phương duy nhất chính là Kiếm Khí Hà.

Bái Dạ gần như là một hơi thở lại đem những lời này nói xong.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói:

- Ngươi đang gạt ta sao? Kiếm Khí Hà chính là Vi Tử Đạo cũng không có thể đi xuống, ai có thể từ kiếm ngục rời đi? Ngươi lại là như thế nào biết được?

Bái Dạ giọng thành khẩn nói:

- Ta tinh thông thôi diễn chi đạo, năm đó ta thôi diễn đến Bình An Đằng Sơn có đại tai nạn, lúc này mới rời đi. Về sau ta thôi diễn đến Kiếm Khí Hà là cửa rời đi kiếm ngục, lúc này mới điên cuồng luyện thể, muốn thăng cấp đến thần thể hậu kỳ tiến vào Kiếm Khí Hà.

- Tiến vào Kiếm Khí Hà cũng nhất định phải thần thể hậu kỳ?

Mạc Vô Kỵ cau mày hỏi.

Hắn vốn là hoài nghi Bái Dạ nói, Kiếm Khí Hà chỗ đó Mạc Vô Kỵ đi qua, hắn chỉ lấy nửa thùng nước, thiếu chút nữa bị Kiếm Khí Hà kiếm khí xé rách. Nếu mà muốn đi vào Kiếm Khí Hà, đây chẳng phải là hắn phải chết không thể nghi ngờ?

Bái Dạ đáp:

- Ta không phải là rất xác định, ta cho rằng chỉ cần đến thần thể tầng bốn là có thể đi Kiếm Khí Hà xem. Nói thần thể hậu kỳ, chỉ là càng thêm ổn thỏa một phần.

Bái Dạ nói xong tỉnh táo nhìn Mạc Vô Kỵ, lời của hắn nói, trên thực tế chẳng khác nào chưa nói. Tại bên trong kiếm ngục ai có thể lại đem thân thể tu luyện tới thần thể trung kỳ hoặc là hậu kỳ? Hắn một đường sinh cơ chỉ có thể gởi gắm với Mạc Vô Kỵ giữ chữ tín.

- Ngươi đi đi, ta tin tưởng lời của ngươi.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói một câu.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ động cũng không có nhúc nhích, chung quanh khốn sát trận biến mất vô tung vô ảnh. Bái Dạ xuất hiện lần nữa ở tại trên quảng trường, mà dọc theo quảng trường hơn mười người đang kinh dị không thôi nhìn bọn họ bên này.

Bái Dạ trong lòng cả kinh, thật là đáng sợ khống chế trận đạo. Hắn ra mắt cường đại nhất tiên trận sư, muốn khống chế pháp trận, cũng cần trận kỳ hoặc là yêu cầu thần niệm thủ đoạn. Hắn khẳng định vừa rồi Mạc Vô Kỵ không có dùng thần niệm, nhưng pháp trận vô thanh vô tức lại được mở ra. Nếu là hắn Bái Dạ cũng sẽ không có loại thủ đoạn này...

- Mạc tông chủ thần thông quảng đại, ta Bái Dạ nguyện ý gia nhập ngươi môn hạ, chịu ngươi thúc giục.

Bái Dạ chẳng những không có rời đi, trái lại khom người thi lễ, giọng nói kính cẩn nói.

Mạc Vô Kỵ loại này khống chế trận đạo thủ đoạn, còn có cô gái kia có thể ở chỗ này thăng cấp thủ đoạn, hắn đều không muốn bỏ qua. Hơn nữa hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ là một người tương đối dễ khống chế, nếu đổi lại là hắn, hắn vừa rồi tuyệt đối sẽ không lưu thủ, tại đối phương nói ra cửa ra sau đó, sẽ lập tức hạ sát thủ. Trước mắt Mạc tông chủ không có đối với hắn hạ sát thủ, đó chính là đạo tâm không kiên, chỉ cần đi theo người như thế, sớm muộn hắn sẽ tiêu diệt đối phương.

- Lăn đê, sau ba hơi thở không rời đi, ngươi cũng không cần đi nữa.

Mạc Vô Kỵ lạnh giọng quát lên.

Bái Dạ thân thể cứng đờ, dưới tình hình chung hắn rất ít phán đoán sai lầm. Hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ là thuộc về cái loại tên gia hỏa ăn mềm không ăn cứng, hắn không nghĩ tới chính bản thân cư nhiên dẫm phải một cái đinh.

Rất nhanh hắn liền hiểu rõ, nếu như mình không đi, hắn thực sự đi không xong. Bái Dạ lúc này đâu còn có thể đi phân tích hay thôi diễn, nhanh chóng cấp tốc cũng lui ra ngoài, vọt vào kiếm ngục vô biên mênh mông kiếm khí.

Tuy cùng mình đoán giống y hệt nhau, trước mắt Mạc tông chủ dễ dàng thu thập Bái Dạ, Vi Tử Đạo trong lòng vẫn như cũ trầm xuống. Hắn vốn định gia nhập Bình Phạm, hiện tại Mạc Vô Kỵ cả Bái Dạ cũng không thu, thì như thế nào thu hắn? Trước hắn đối với Mạc Vô Kỵ thế nhưng là rất ác liệt.

Hắn quyết định khôi phục một chút thực lực sau đó, lập tức đi ngay. Cùng với như Bái Dạ bị Mạc Vô Kỵ bảo lăn đê, còn không bằng chính bản thân lưu lại chút mặt mũi cho mình.

- Tô Tử An ra mắt Mạc tông chủ.

- Tra Duệ ra mắt Mạc tông chủ.

...

Bái Dạ vừa đi, ở lại trên quảng trường đông đảo tu sĩ đều đi lên chào.

- Các ngươi là đến gia nhập ta Bình Phạm?

Mạc Vô Kỵ ánh mắt từ trên người mọi người quét tới.

- Đúng vậy, khẩn cầu Mạc tông chủ thu lưu.

Tô Tử An càng là kính cẩn nói.

- Tông chủ, vừa rồi thời điểm Bái Dạ tới, Thanh Như sư muội nói các đệ tử muốn gia nhập Bình Phạm đến bên người nàng, có ba người không có đi. Bọn họ hắn là cho rằng Bái Dạ sẽ thắng, kết quả không nghĩ tới tông chủ đã đúng lúc trở về.

Thấy tất cả mọi người lại đây muốn muốn gia nhập Bình Phạm, Phỉ Lăng nói.

Mạc Vô Kỵ chạy đến kiếm ngục tới cứu Hàn Thanh Như, hắn tự nhiên biết địa vị Hàn Thanh Như tương lai tại Bình Phạm sẽ lớn cỡ nào. Nếu như không phải tu vi và thực lực của hắn vượt qua xa Hàn Thanh Như, hắn thật đúng là muốn gọi Hàn Thanh Như thành sư tỷ. Chỉ là gọi Hàn Thanh Như làm sư tỷ, vậy nịnh bợ cũng quá rõ ràng rồi a.

Hiện tại hắn đi ra nói chuyện, chính là lo lắng Hàn Thanh Như quá mức thiện lương thật ngại nói ra chuyện này. Hắn cũng không biết, dù cho hắn không nói, Hàn Thanh Như cũng sẽ nói.

Nếu là ở Vĩnh Anh Giác, Hàn Thanh Như có lẽ còn có thể quên đi. Đã trải qua nhiều chuyện như vậy, Hàn Thanh Như rất rõ ràng chuyện gì cần phải nói, chuyện gì không nên nói.

- Đúng vậy, Vô Kỵ, mới vừa thật có ba người không muốn gia nhập Bình Phạm.

Hàn Thanh Như cũng đã đi tới.

Mạc Vô Kỵ đảo qua ánh mắt từ trong đám người:

- Là ba người nào không muốn gia nhập Bình Phạm tông môn, xin cứ tự nhiên sao?, nơi này không cần mấy vị.

Ba gã tu sĩ cả người là thương cúi đầu đi ra, bọn họ không có nói nhiều, chỉ là đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, xoay người cấp tốc rời đi. Ba người đều rõ ràng, thật vất vả từ Bình An Đằng Sơn đi ra, bọn họ sợ rằng phải bỏ mạng tại kiếm ngục kiếm khí.

Mạc Vô Kỵ không có nửa phần thương hại, không có khả năng ra sức cho tông môn, thu lưu có ích lợi gì? Thu vào tông môn xem như cha kính lấy sao?

- Đa tạ Mạc tông chủ cứu giúp.

Vi Tử Đạo cũng khôi phục một phần khí lực, hắn đứng lên, ôm một cái quyền, tiếp theo liền muốn rời khỏi hộ trận.

Mạc Vô Kỵ lại nói:

- Tử đạo huynh, nếu là ngươi nguyện ý gia nhập ta Bình Phạm, cũng là có thể lưu lại, đương nhiên gia nhập Bình Phạm ta yêu cầu thệ ngôn không làm tổn hại bất cứ chuyện gì tới Bình Phạm.

Trên thực tế tại trong ba người Bàng Hoằng cùng Vi Tử Đạo, Thương Hà Cốc, Mạc Vô Kỵ rất nguyện ý tiếp cận gần chính là Vi Tử Đạo.

Mọi người là ích kỷ, Vi Tử Đạo cách làm đứng ở lập trường của hắn cũng không có lỗi lầm gì. Dựa theo Vi Tử Đạo ý nghĩ, nếu mà hắn không thu trở về mười dặm đất, Bàng Hoằng cùng Thương Hà Cốc cũng sẽ không cùng hắn hợp tác. Theo Vi Tử Đạo, thu hồi mười dặm đất sau đó, hắn liền có thể đạt được hàng loạt Kiếm Khí Hà thủy, thậm chí khang phục. Đắc tội một người mới vừa quen, cũng không có cái gì.

- Mạc tông chủ.

Vi Tử Đạo kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, hắn đang chờ Vi Tử Đạo quyết định. Thu lưu Vi Tử Đạo, một là Vi Tử Đạo người cũng không tệ lắm. Thứ hai là Vi Tử Đạo là Tiên Đế hậu kỳ, chỉ thiếu chút nữa chính là Đại Tiên đế. Một khi đi ra ngoài thành lập Bình Phạm sau đó, hắn Bình Phạm rất cần Đại Tiên đế, cần còn chưa phải là một người.

- Vi Tử Đạo nguyện ý gia nhập Bình Phạm, từ hôm nay trở đi Vi Tử Đạo lập thề không làm tổn hại tới Bình Phạm, cũng tuyệt không đối địch

cùng Mạc tông chủ. Nếu làm trái lời thề này, tâm ma vào cơ thể lôi kiếp bỏ mình.

Vi Tử Đạo phản ứng kịp, hắn không chút do dự phát thệ.

Tại bên trong kiếm ngục bị nhốt nhiều năm như vậy, Vi Tử Đạo làm sao không biết lấy hay bỏ? Nếu mà không thể đi ra ngoài, phát thệ cùng không phát thệ có gì khác biệt? Nếu mà phát thệ liền có thể đi ra ngoài, hắn phát độc một điểm, cũng không để ý chút nào.

Huống hồ hắn phát thề vốn là không có dự định vi phạm, loại này thệ ngôn với hắn mà nói căn bản cũng không có bất kỳ ảnh hưởng gì.

Mạc Vô Kỵ rất là hài lòng nói:

- Tử đạo huynh từ nay về sau chính là hữu hộ tôn chủ của ta Bình Phạm, nếu là có thể từ nơi này đi ra ngoài, ta nhất định nghĩ biện pháp giúp cho tử đạo huynh nhảy vào Đại Tiên đế.

Vi Tử Đạo gia nhập Bình Phạm, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói nhưng là phi thường có ý nghĩa. Vi Tử Đạo tại bên trong kiếm ngục có thực lực như thế, một khi rời đi kiếm ngục, vậy tuyệt đối không phải là bình thường Tiên Đế hậu kỳ có thể so sánh. Hơn nữa Vi Tử Đạo phát thệ rất là xem thời cơ, tăng thêm một câu tuyệt đối không cùng hắn là địch.

- Dà, tông chủ.

Vi Tử Đạo sớm đã nghĩ rõ ràng trong đó được mất, phóng xuống tâm tính của mình. Nếu gia nhập Bình Phạm, hắn là người của Bình Phạm. trước khi có tiến vào kiếm ngục, hắn là một tán tu. Sở dĩ không gia nhập tông môn, đó chính là sợ tông môn trói buộc.

Cũng may hiện tại hắn là hữu tôn chủ, tại trước mặt hắn chỉ có một tông chủ, tự do của hắn độ vẫn là vô cùng cao. Chính là tả hộ tôn chủ, cũng bất quá giống như hắn mà thôi.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt từ trên người những người còn lại đảo qua:

- Ta Bình Phạm bây giờ còn chưa lập tông môn, một khi từ kiếm ngục đi ra ngoài, Bình Phạm lại sẽ thành Tiên Giới đệ nhất. Nguyện ý gia nhập Bình Phạm, liền tỏ thái độ sao?. Nếu không nguyện ý gia nhập, các vị cũng có thể tại quảng trường này sống qua ngày, tuy rằng so ra kém Bình An Đẳng Sơn, so kiếm ngục địa phương khác, đó là tốt hơn gấp trăm ngàn lần.

Gia nhập Bình Phạm là lựa chọn duy nhất, sáu người bao gồm Tô Tử An ở bên trong còn lại không ai khác thường dị nghị, sáu người đều phát thệ, biểu thị trọn đời sẽ không phản bội Bình Phạm.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, những người này ở bên trong kiếm ngục ở thời gian dài như vậy, đã sớm biết kiếm ngục đáng sợ. Đổi thành hắn tại bên trong kiếm ngục tiêu phí mấy nghìn năm, sợ rằng cũng không có ý tưởng gì.

- Tông chủ, chúng ta bốn người vốn là Thiên Cơ Tông, chỉ là Thiên Cơ Tông bị diệt, chúng ta bị ném vào kiếm ngục, mới không dám tiết lộ lai lịch. Hiện tại có tông chủ ở trên, Tô Tử An không dám tiếp tục giấu diếm.

Tô Tử An tại mang theo ba người còn lại của Thiên Cơ Tông gia nhập Bình Phạm sau đó, đơn giản lại đem lai lịch của mình nói ra.

- Các ngươi là đến từ Thiên Cơ Tông?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên hỏi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 707: Phá Toái Giới Tầng Thứ Tư Mở Ra

Tô Tử An lần nữa một khom người:

- Bẩm tông chủ, chúng ta bốn người đích thật là đến từ Thiên Cơ Tông. Ta là Tô Tử An, vốn là Thiên Cơ Tông trưởng lão.

Nói xong Tô Tử An lại chỉ vào nam tử bên người tướng mạo thô cuồng nói:

- Đây là Lỗ Minh, Thiên Cơ Tông Chấp Pháp đường chấp sự. Sau lưng Lỗ Minh hai người là Thiên Cơ Tông đệ tử Hải Chân Quỳ cùng Phàn Oa.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là mừng rỡ, mặc dù hắn bỏ qua ý nghĩ đơn độc thành lập Thiên Cơ Tông, hắn tốt xấu vẫn còn là Thiên Cơ Tông tông chủ, đối với Thiên Cơ Tông vẫn là rất có cảm tình.

Không nói Tô Tử An đã Tiên Tôn hậu kỳ, Lỗ Minh cũng là Tiên Vương trung kỳ. Hải Chân Quỳ tuy nói là nữ tử, tư chất khẳng định không thấp, cư nhiên là Đại La Tiên hậu kỳ. Tại dưới bọn họ, chỉ cần không phải quá kém, Đại La Tiên hậu kỳ kỳ thực cùng Tiên Vương cũng không có bao nhiêu khác nhau, bởi vì hắn có rất nhiều Lịch Tiên Vương Đan.

Về phần tuổi nhỏ nhất Phàn Oa, là Huyền Tiên hậu kỳ. Phàn Oa xanh xao vàng vọt, vác sau lưng một thanh trúc kiếm. Mạc Vô Kỵ mơ hồ cảm giác được Phàn Oa này có tiền đồ nhất, tại kiếm ngục cái chỗ này, quanh người hắn cư nhiên tản mát ra nhạt yếu kiếm ý. Có thể thấy được hắn và

người khác bất đồng, người khác tại kiếm ngục bên trong vì bảo mệnh, hắn cư nhiên có thể cảm ngộ kiếm ý.

Mạc Vô Kỵ lại đưa mắt hạ xuống rơi vào Tra Duệ, Tra Duệ Chuẩn Đế tu vi, rất là anh tuấn, cũng rất gầy. Tại kiếm ngục cái chỗ này, có thể sống được đến coi như là không tệ. Về phần gầy yếu, vậy cơ hồ là mỗi người ngoại hình.

- Tông chủ ở trên, đệ tử Tra Duệ. Bởi vì không cẩn thận giết một thiên tài đệ tử của Đại Kiếm Đạo, kết quả bị Đại Kiếm Đạo Tiên Đế bắt, sử dụng kiếm phù phong tỏa sau đó nhốt ở bên trong kiếm ngục.

Tra Duệ thấy Mạc Vô Kỵ ánh mắt hạ xuống rơi vào trên người mình, nhanh chóng tiến lên tự giới thiệu mình một phen.

Đi theo Tra Duệ, một người Tiên Vương hậu kỳ, một người Tiên Tôn trung kỳ. Tiên Tôn trung kỳ là một cô gái trung niên, gọi Vu Tái Quân, dường như cũng không nói nhiều. Sau cùng người kia Tiên Vương gọi Đổng Sa, vết thương trên người hắn thế khá sâu, bên mi xương cốt cũng không có, trên mặt vết máu loang lổ.

- Từ giờ trở đi, chúng ta đều là một chỗ người, đó chính là Bình Phạm. Bình Phạm tôn chỉ là người người bình đẳng, thậm chí là tiên phàm giữa đó cũng là bình đẳng. nghe có chút chê cười, nhưng đây là mục tiêu chúng ta nỗ lực.

Mạc Vô Kỵ không có nói cho Tô Tử An hắn chính là Thiên cơ tông tông chủ, hắn không muốn để cho Tô Tử An mấy người ở nơi này có cái gì bất đồng, mọi người hiện khi chưa có Thiên Cơ Tông, đều là người của Bình Phạm.

Mạc Vô Kỵ nói thế nhưng là như cự thạch hạ xuống, dù cho nơi này là kiếm ngục, dù cho mọi người biết rõ đi ra hi vọng xa vời không gì sánh được. Mọi người vẫn không có biện pháp hiểu lời Mạc Vô Kỵ nói, chỉ có Hàn Thanh Như hơi có chút hiểu rõ.

Mạc Vô Kỵ tại Bách Hoa Sơn Trang, dường như đã không có cảm thấy người tu tiên so với tầm thường người phàm cao quý hơn bao nhiêu.

Tiên nhân giữa đó bình đẳng, mặc dù cách phổ, còn có thể nói đi qua. Thế nhưng là tiên phàm bình đẳng, hoàn toàn chính là nằm mơ.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ta biết mọi người cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi, tại Bình Phạm trong vòng, người người liền là bình đẳng. Kỳ thực đây cũng không phải là ta thứ nhất nói ra, tại Tiên Giới Phật môn liền đưa ra bình đẳng đạo niệm. Bọn họ so với ta nói ra người người bình đẳng càng thêm thái quá, bọn họ đưa ra chúng sinh bình đẳng.

Đương nhiên, trong bọn họ rất nhiều môn phái chỉ là lại đem chúng sinh bình đẳng đặt ở trong miệng nói một chút mà thôi. Về phần có làm được hay không, bọn họ không lo lắng. Mà ta Bình Phạm bất đồng, nếu đề nghị người người bình đẳng, vậy như là không có tiên phàm phân biệt.

- Vô Kỵ, ta cho rằng tuyệt đối bình đẳng là rất khó khăn làm được.

Một bên Hàn Thanh Như có chút lo lắng nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Thanh Như tỷ nói đúng lắm, vô luận là tiên người hay là phàm tục người, đều không thể làm được tuyệt đối bình đẳng. Liền lấy chúng ta Bình Phạm mà nói, có tông chủ còn có trưởng lão, địa vị của bọn họ liền bất bình đẳng. Lại nói thí dụ như, một người phạm vào tội, hắn là không có tư cách cùng người khác bình đẳng. Lại ví dụ như, một vị tiên nhân cùng một phàm nhân, tâm lý của bọn họ cũng là bất bình đẳng.

Nói đến đây, ánh mắt Mạc Vô Kỵ chậm rãi từ trên người mọi người đảo qua:

- Ta nói bình đẳng, chỉ là ở trước một cái so sánh đạo đức lý niệm thước đo, người người bình đẳng. Sau này tại Bình Phạm, tiên nhân không thể vô cớ giết chóc người phàm, tiên nhân cùng người phàm giao dịch, cũng phải dựa theo ngang hàng giá trị trao đổi.

Có thể đứng ở chỗ này, cái nào không phải là đã trải qua vô số chuyện, lên voi xuống chó? Mạc Vô Kỵ lời nói rõ ràng như vậy, mọi người tự nhiên rất rõ ràng. Mặc dù không có người xem trọng Mạc Vô Kỵ ý nghĩ có thể thành sự thực, cũng không có ai nói ra.

Bọn họ không biết Mạc Vô Kỵ mình chính là một người phàm Linh Căn, cho nên rất khó hiểu thành cái gì Mạc Vô Kỵ muốn đưa ra tiên phàm bình đẳng.

- Nơi này là Đại Kiếm Đạo kiếm ngục, Đại Kiếm Đạo là tiên môn ta Bình Phạm thành lập sau đó thứ nhất phải diệt. Cho nên chúng ta bây giờ chuyện cần làm đầu tiên, chính là từ kiếm ngục rời đi. Nơi này cũng là chúng ta Bình Phạm tiên môn thứ nhất chỗ đứng.

Mạc Vô Kỵ nói đến đây bỗng nhiên kêu lên:

- Vi Tử Đạo.

- Vi Tử Đạo có.

Vi Tử Đạo rất rõ ràng Mạc Vô Kỵ hiện tại yêu cầu đối với Bình Phạm tuyệt đối khống chế, nếu không, Mạc Vô Kỵ loại này không thiết thực lý niệm còn không có nói ra liền chết non.

- Ngươi là Bình Phạm bên phải hộ tôn chủ, thời điểm ta không ở nơi này, nơi này tất cả sẽ do ngươi làm chủ.

Mạc Vô Kỵ lấy ra hai cái bình ngọc:

- Nơi này là Tiên Lâm Đan cùng Chí Thanh Đan, ngươi mau chóng khôi phục thực lực của chính mình, tùy thời chuẩn bị rời đi kiếm ngục.

- Dà, tông chủ.

Vi Tử Đạo thanh âm đều kích động có chút run rẩy, hắn biết rõ Chí Thanh Đan đối với mình tác dụng.

Hắn cũng hiểu rõ vì sao trước Mạc Vô Kỵ không cho Chí Thanh Đan cho hắn, đó là bởi vì hắn còn không có phát thệ ngôn gia nhập Bình Phạm, đổi thành hắn, hắn cũng sẽ không cho.

- Giản Minh Thành, ngươi là Bình Phạm truyền đạo tôn chủ, phụ trách sau khi rời khỏi đây Bình Phạm tông môn tuyển nhận đệ tử.

- Niếp Trùng An, ngươi là Bình Phạm nội sự tôn chủ, phụ trách sau khi rời khỏi đây Bình Phạm tông môn thành lập.

- Tra Duệ là Bình Phạm đệ nhất trưởng lão, Tô Tử An là Bình Phạm thứ 2 trưởng lão, Phỉ Lăng là Bình Phạm thứ 3 trưởng lão, Vu Tái Quân là Bình Phạm thứ tứ trưởng lão. Cụ thể công việc, sau khi rời khỏi đây an bài.

- Đổng Sa, Lỗ Minh...

Dù cho còn không có rời đi kiếm ngục, Mạc Vô Kỵ đã bắt đầu an bài Bình Phạm cụ thể công việc. Với hắn mà nói, có thể ở kiếm ngục bên trong tìm được nhiều cường giả như vậy gia nhập Bình Phạm, đó là chuyện tốt nhất. Bình Phạm một mình hắn thành lập không lên nổi, hắn cần phải tìm một nhóm người cùng chung chí hướng.

Chính hắn mới Đại La Tiên trung kỳ, tuy luyện thể tới rồi thần thể tầng bốn, cần phải tiến hành theo chất lượng đi thành lập Bình Phạm, có lẽ tiếp qua cái trăm vạn năm cũng không xê xích gì nhiều.

Trăm vạn năm thời gian, đồ ăn hoa cúc đều lạnh, hắn không chờ được thời gian dài như vậy.

Chỉ nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ liền đem nơi này tất cả mọi người chuyện đều an bài một lần, đồng thời tổng cộng lấy ra hai mươi

bình Tiên Lâm Đan, 10 bình Chí Thanh Đan giao cho mọi người chữa thương.

Còn không có thành lập tông môn, liền thu được tiên đan chữa thương. Tiến vào kiếm ngục tới nay, tất cả mọi người là tràn đầy hi vọng cùng ý chí chiến đấu trước nay chưa từng có.

Vi Tử Đạo càng là kinh hãi không thôi, Mạc Vô Kỵ xuất ra một lọ hai bình Chí Thanh Đan, hắn còn có thể lý giải. Một lần xuất ra hơn mười bình Chí Thanh Đan, còn đều là hạng nhất Chí Thanh Đan, đây quả thực là mộng ảo. chỉ có một giải thích, đó chính là Mạc Vô Kỵ là một Đan Đế có thể luyện chế hạng nhất Chí Thanh Đan.

Vi Tử Đạo có thể đoán được, Niếp Trùng An, Giản Minh Thành mấy người hiển nhiên cũng mơ hồ đoán được Mạc Vô Kỵ là một cái Đan Đế.

Tại đoán được Mạc Vô Kỵ là Đan Đế sau đó, vài tên Tiên Đế càng là phấn chấn. Tiên Giới rất được người tôn kính không phải là Tiên Đế, mà là Đan Đế cùng Đạo Đế, còn có chính là đỉnh cấp tiên trận đại sư.

Mạc Vô Kỵ lại đem Súy Oa kêu lên, để cho Súy Oa cùng mọi người quen biết một phen sau đó, lại đem Súy Oa nhét vào bên trong hộ trận, để cho Súy Oa một bên luyện thể một bên tu luyện. Loại này hoàn cảnh tốt, tự nhiên muốn cho Súy Oa cũng rèn luyện một cái.

Lấy ra nhiều như vậy Chí Thanh Đan cùng tiên thanh đan, mục đích chính là vì để cho mọi người sớm một chút khôi phục. Một khi sau khi rời khỏi đây, rất có thể gặp phải đại chiến. Hắn cũng không muốn Bình Phạm còn chưa có bắt đầu thành lập, Bình Phạm đệ tử đã bị Đại Kiếm Đạo chơi chết hết.

Chờ tất cả mọi người tiến vào hộ trận bắt đầu bế quan chữa thương, khôi phục thực lực sau đó, Mạc Vô Kỵ lần nữa rời đi phiến sa mạc này.

Hắn ở tại chỗ này tu luyện, thật sự là không có bất kỳ ý nghĩa. Hiện tại hắn thần thể tầng bốn, ngoại trừ cái kia kiếm khí trong nước xoáy ra,

địa phương bên trong kiếm ngục có thể gây tổn thương cho hắn đó là càng ngày càng ít.

Mạc Vô Kỵ hiện tại muốn một bên tìm đường ra ngoài, một bên muốn phải tiếp tục rèn luyện tu vi cùng thực lực của mình. Hắn còn có hai cái địa phương phải đi, thứ một chỗ là vị trí vừa bị truyền đưa vào, hắn ở nơi đó làm một cái thần niệm ấn ký. Hiện tại đi qua nhìn một chút có thể hay không lại cảm ứng được phía ngoài truyền tống trận.

Nếu mà nơi này không cảm ứng được đường đi ra ngoài, hắn liền đơn độc đi Kiếm Khí Hà. Kỳ thực hắn và Bái Dạ ý nghĩ cùng loại, hắn cũng cho rằng Kiếm Khí Hà rất có thể là đường đi ra ngoài.

...

Phá Toái Giới tầng thứ ba vùng ven, có ít nhất mấy chục vạn tiên nhân chen ở chỗ này, tới nơi này tiên nhân tu vi từ Thiên Tiên đến Đại La Tiên đều có.

Nguyên bản Phá Toái Giới tầng thứ tư mở ra chỉ có dưới Đại Ất Tiên mới có thể vào, lần này bởi vì Phá Toái Giới tầng thứ tư còn chưa tới mở ra thời điểm, bị Thái Thượng Thiên cường giả dùng hơn hắn tiên khí pháp bảo mạnh mẽ mở ra, cho nên phá hủy trong đó một phần quy tắc, tạo thành Đại La Tiên cũng có thể vào.

Một người nam tử trẻ tuổi đứng ở lối vào tầng thứ tư Phá Toái Giới đã bị mở ra, tuy có vô số người chen tại đây cửa vào bên ngoài, đều biết phía sau nam tử trẻ tuổi chính là Phá Toái Giới tầng thứ tư, lại không có ai có dũng khí vọt vào cửa vào.

Tới nơi này mọi người rõ ràng nam tử trẻ tuổi là ai, Thái Thượng Thiên Tấn Vũ, một cái Đại Tiên đế cường giả.

Tấn Vũ ánh mắt từ trên người mọi người quét tới, chậm tiếng nói:

- Lần này Phá Toái Giới tầng thứ tư đã tiêu hao Thái Thượng Thiên bảo vật mở ra, cho nên mỗi một người tiến vào Phá Toái Giới, đều phải xuất ra từ Phá Toái Giới tầng thứ tư thu hoạch phân nửa giao cho Thái Thượng Thiên. Chúng ta cũng sẽ căn cứ tại Phá Toái Giới thu hoạch, đến bình chọn thiên tài đệ tử lần này có thể đi tới Thái Thượng Thiên.

Không ai khác thường nghị, chuyện này tất cả mọi người biết.

Tấn Vũ thoáng gật đầu một cái, tiếp tục nói:

- Phá Toái Giới tầng thứ ba Phá Toái Khư bên trong có một kiện bảo vật gọi là Nghiệp Hỏa Hồng Liên, tại tầng thứ ba sau khi xuất hiện liền biến mất. Chúng ta suy đoán, món pháp bảo này rất có thể xuất hiện ở tầng thứ tư. Vô luận là ai thu được Nghiệp Hỏa Hồng Liên, cũng đều phải nộp lên Thái Thượng Thiên. Đương nhiên hắn sẽ thu hoạch lớn hơn hồi báo, đc Thái Thượng Thiên làm đỉnh cấp nòng cốt đến bồi dưỡng...

- Tô sư tỷ...

Tại đám người bên góc chỗ, một người nam tử gầy yếu mới vừa muốn nói chuyện, đã bị nữ tử bên cạnh hắn dùng ánh mắt nghiêm nghị ngừng lại, sau đó nàng kia truyền âm nói:

- Hóa Long sư đệ, có lời gì tới rồi bên trong rồi lại nói, không nên ở chỗ này tiếp tục nói lung tung.

Hai người này chính là Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long tại Mạc Vô Kỵ Thiên Cơ Đan Các tìm sống trong cõi chết, bọn họ vẫn núp ở Vĩnh Anh Tiên Vực, khi biết Mạc Vô Kỵ bị vài Đại Tiên đế vây giết rất có thể ngã xuống tin tức sau đó, lúc này mới liều chết đến Phá Toái Giới tìm cơ hội, muốn tăng lên một cái tu vi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 708: Hồng Liên Hiện

- Ế đù! Ta nhìn ngươi thế éo nào có chút quen mắt?

Một người mặc đỏ sậm tiên bào nam tử bỗng nhiên cau mày nhìn Tô Nhu Nhi đang cúi đầu.

Tô Nhu Nhi thế nhưng là trong lòng kinh hoàng, người trước mắt này hóa thành tro nàng cũng biết. Tên này là Phó Chấn Tùng của Kính Không Tiên Đạo, cũng là quản sự Kính Không Tiên Đạo thương lâu tại Tiêm Giác Tiên Khư. Trước đây nàng và Biên sư huynh chính là bị người này bắt, nếu không phải Dịch Lan may mắn biết Thiên Cơ Đan Các Mạc tông chủ, Mạc tông chủ xuất thủ cứu giúp, nàng sớm đã không có mệnh.

Lần này tới Phá Toái Giới tầng thứ tư, nàng vốn chính là dè dặt, không nghĩ tới lại bị Phó Chấn Tùng bắt gặp.

Đậu Hóa Long tự nhiên là biết Phó Chấn Tùng, sau lưng của hắn cũng là mồ hôi lạnh phun ra, hắn có chút hối hận chính bản thân nói nhiều. Mặc dù hắn biết, Phó Chấn Tùng xuất hiện ở nơi này, chỉ là ngẫu nhiên, thế nhưng là vận khí này cũng quá kém.

- Ta đã biết, ngươi là Thiên Cơ Tông dư nghiệt, trước đây bị ta bắt, không nghĩ tới hôm nay lại nhìn thấy các ngươi, ha ha ha ha...

Phó Chấn Tùng cười như điên.

Nhưng vào lúc này đoàn người động, thì ra là Đại Tiên đế Tấn Vũ nói chuyện kết thúc, tầng thứ tư chính thức mở ra. Tô Nhu Nhi trước tiên cầm lấy Đậu Hóa Long vọt vào Phá Toái Giới tầng thứ tư.

Tô Nhu Nhi mấy năm nay trốn đông trốn tây, so với Phó Chấn Tùng càng là biết nắm chắc thời cơ. Người ở đây bắt đầu khởi động, cho Phó Chấn Tùng một vạn cái lá gan, hắn cũng không dám ở nơi này tế xuất pháp bảo tùy tiện động thủ. Thấy Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long vọt vào Phá Toái Giới, Phó Chấn Tùng giận điên lên, tiếp theo liền vọt vào.

- Sư tỷ làm sao bây giờ?

Vừa tiến vào tầng thứ tư, Đậu Hóa Long liền khẩn trương hỏi.

- Cùng ta đi bên này.

Tô Nhu Nhi thân hình lóe lên, tìm một cái phương hướng cấp tốc vọt tới.

Phá Toái Giới tầng thứ tư lối vào sương mù tràn ngập, thần niệm cũng là có phạm vi hạn chế. Chờ Phó Chấn Tùng xông vào sau đó, bên trong thần niệm của hắn sớm đã mất đi Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long tung tích. Điều này làm cho hắn kinh sợ nảy ra, hắn tuyệt đối sẽ không để cho hai người kia chạy trốn.

- Sư tỷ, chúng ta đi phương hướng hình như là phương vị tiên linh khí yếu nhất. Đại ca nói, bình thường bí cảnh mở ra, địa phương tiên linh khí sung túc, mới có thứ tốt.

Đi rồi một đoạn sau đó, Đậu Hóa Long nhịn không được nói.

Hắn cảm giác Tô Nhu Nhi dẫn hắn đi phương hướng càng chạy tiên linh khí càng bạc nhược, chung quanh tiên linh thảo cũng đều là một phần loại kém mặt hàng, thậm chí ngay cả hắn cũng nhìn không thuận mắt.

Tô Nhu Nhi ngưng giọng nói:

- Hóa Long sư đệ, hiện tại chúng ta bị Phó Chấn Tùng truy sát, hắn là Đại Ất Tiên, hai chúng ta cộng lại cũng không phải là đối thủ của hắn. Tầng thứ tư vừa mới mở ra, mọi người đi tiên linh khí sung túc địa

phương, chúng ta nếu mà cũng đi, rất dễ bị người khác thấy. Cho nên chúng ta trốn đi tiên linh khí yếu địa phương, loại địa phương này người tới khẳng định ít nhất.

- Sư tỷ nói đúng, ta kinh nghiệm quá kém.

Đậu Hóa Long lòng tràn đầy kính phục nói.

Hai người càng chạy tiên linh khí càng bạc nhược, mấy ngày sau, hai người cả cấp thấp linh thảo đều không thấy được, Tô Nhu Nhi mới chậm lại:

- Nơi này trong thời gian ngắn sẽ không có người đến, chúng ta liền ở phụ cận đây trốn một đoạn thời gian, sau đó chậm rãi lại đi địa phương tiên linh khí dày đặc. Thực lực chúng ta hữu hạn, chỉ có thể chạm vận khí nhặt một phần đồ đạc người khác quên rơi.

Tô Nhu Nhi cũng là thở dài, nhiều người như vậy tiến vào Phá Toái Giới tầng thứ tư, bọn họ muốn nhặt một phần bảo vật người khác quên, thật sự là quá gian nan.

Đậu Hóa Long siết chặt nắm tay, giọng căm hận nói:

- Vô luận như thế nào, tương lai ta nhất định phải vì đại ca báo thù. Đại Kiếm Đạo cùng Lôi Tông này khốn kiếp mất dạy không biết xấu hổ, cư nhiên xuất động mấy cái Đại Tiên đế vây công 1 mình Mạc đại ca...

Đậu Hóa Long nói đến đây bỗng nhiên dừng lại, lập tức hắn khiếp sợ chỉ vào phía trước vị trí kinh thanh kêu lên:

- Sư tỷ, đó là vật gì?

Tại vị trí cách bọn họ không tới một dặm, có một cái hồ nước khô khốc, chính giữa hồ nước nổi lơ lửng một đóa hoa sen lửa đỏ, hoa sen chỉ có mười một cánh hoa, đặc biệt chói mắt.

- Nghiệp Hỏa Hồng Liên...

Tô Nhu Nhi giọng nói đều run rẩy, nàng dám khẳng định, đó chính là Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

- Nhanh, chúng ta nhanh lên một chút đi lại đem Nghiệp Hỏa Hồng Liên thu lại, loại vật này một khi tiết lộ ra ngoài, hai người chúng ta liên cả đầu khớp xương bột phấn cũng không có.

Tô Nhu Nhi giọng nói run rẩy, nàng không nghĩ tới tại đây loại địa phương tiên linh khí hầu như không có, cư nhiên có thể gặp phải Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

- Ta đã biết, hắn là Nghiệp Hỏa Hồng Liên lại đem chung quanh tiên linh khí toàn bộ hấp thu đi, mới tạo thành nơi này tiên linh khí thiếu thốn.

Đậu Hóa Long cũng kích động không thôi nói....

Mạc Vô Kỵ đứng ở bên trong kiếm ngục một mảnh trống trải đá vụn bãi, trong mắt đầy thất vọng, hắn làm thần niệm ấn ký ở chỗ này, bất quá hắn vô luận hắn làm sao kích phát truyền tống phù, cũng chút nào không cảm giác được tin tức phía ngoài truyền tống trận bàn.

Xem ra muốn thông qua truyền tống trận bàn rời đi nơi này, đó là người si nói mộng.

Muốn rời khỏi kiếm ngục, chỉ có thể đi Kiếm Khí Hà.

Mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ lần nữa đi tới vùng ven Kiếm Khí Hà. Từ sau khi Bình An Đẳng Sơn biến mất, nước đến Kiếm Khí Hà mang người hầu như tuyệt tích.

Lúc này Kiếm Khí Hà xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, sương mù nhàn nhạt tại Kiếm Khí Hà mặt ngoài trôi nổi, thật giống như buổi sáng bên hồ bình thường giống nhau.

Dày đặc kiếm khí từ thân thể Mạc Vô Kỵ xẹt qua, hoặc là hạ xuống rơi vào trên thân thể Mạc Vô Kỵ, cả một đạo vết tích cũng không có bị

rạch ra.

Dù cho Mạc Vô Kỵ chỉ có Đại La Tiên trung kỳ, lúc này hắn luyện thể thế nhưng là tới rồi thần thể trung kỳ. Nơi này kiếm khí là cường đại, vẫn như cũ không cách nào phá vỡ thân thể của hắn.

Mạc Vô Kỵ ngồi xuống tại vùng ven Kiếm Khí Hà, hắn không có lập tức đi mang nước, mà là lẳng lặng cảm thụ kiếm khí bên trong Kiếm Khí Hà.

Thần niệm vẫn như cũ không cách nào thẩm thấu đến bên trong Kiếm Khí Hà, thậm chí không cảm giác được Kiếm Khí Hà cuộn trào mãnh liệt mênh mông kiếm khí. Mạc Vô Kỵ chờ chính bản thân hoàn toàn thích ứng Kiếm Khí Hà vùng ven kiếm khí sau đó, lúc này mới ngưng tụ ra linh nhãn nhìn về phía Kiếm Khí Hà.

Dày đặc đáng sợ kiếm khí vết tích tại dưới hắn linh nhãn lại không thể che giấu, vô cùng vô tận kiếm khí, chỉ là tới mặt ngoài Kiếm Khí Hà lúc này mới ngưng tụ ra đến, hóa thành vô cùng kiếm khí chạy ra khỏi Kiếm Khí Hà.

Chỉ nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được bản thân linh nhãn từng trận đau đớn, hắn nhanh chóng thu hồi linh nhãn, nuốt vào vài viên thuốc.

Kiếm Khí Hà kiếm khí tuy rằng không trực tiếp xé rách hắn linh nhãn, thời gian dài quan sát những thứ này kiếm khí, vẫn như cũ để cho hắn linh nhãn có chút không chịu nổi. Nếu mà không phải là vội vã muốn đi ra ngoài, Mạc Vô Kỵ trở về chờ hắn tu luyện đến Tiên Vương sau đó, lại đến cái chỗ này. Đáng tiếc tại bên trong kiếm ngục, hắn muốn tu luyện tới Tiên Vương, còn không biết chờ tới khi nào.

Chưa tới một canh giờ, Mạc Vô Kỵ tiếp tục ngưng tụ linh nhãn quan sát Kiếm Khí Hà. Hắn còn không có xuống sông, kiếm khí trong sông nước liền đối với hắn linh nhãn có thương tích, điều này làm cho Mạc

Vô Kỵ hoài nghi mình một khi tiến vào Kiếm Khí Hà, hắn có thể hay không kiên trì được.

Lần này Mạc Vô Kỵ không có quan sát quá trình Kiếm Khí Hà kiếm khí ngưng tụ, linh nhãn trực tiếp lướt qua Kiếm Khí Hà mặt ngoài, thẩm thấu vào bên trong Kiếm Khí Hà.

Mười mấy hô hấp sau đó, Mạc Vô Kỵ liền khiếp sợ phát hiện tại đáy sông Kiếm Khí Hà cắm một thanh trường kiếm, trường kiếm thoạt nhìn bình thường vãi lều ra, Mạc Vô Kỵ linh nhãn lại nhìn rõ ràng, vô cùng vô tận kiếm khí chính là từ xung quanh thanh trường kiếm này tản mát ra đi.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, Kiếm Khí Hà quả nhiên là nơi kiếm ngục kiếm khí phát nguyên. Một thanh trường kiếm cư nhiên có thể cho toàn bộ kiếm ngục kiếm khí rậm rạp, thậm chí còn có thể thương tổn hồn phách Nguyên Thần, chủ nhân của trường kiếm có bao nhiêu đáng sợ?

Linh nhãn lần nữa đau nhức, Mạc Vô Kỵ nhắm lại linh nhãn.

Lại qua một canh giờ, Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa mở linh nhãn, đồng thời thận trọng lại đem một tay dò vào trong Kiếm Khí Hà.

Một cổ lạnh lẽo cảm giác truyền đến, không đợi Mạc Vô Kỵ cảm thụ đạo lạnh lẽo, vô cùng vô tận kiếm khí bao lấy toàn bộ thân thể hắn.

Mạc Vô Kỵ linh nhãn có thể rõ ràng thấy, vô cùng vô tận mơ hồ kiếm khí vết tích bắt đầu điên cuồng xé rách thân thể của hắn. Cũng trong lúc đó, càng nhiều hơn kiếm khí vọt vào trong thức hải tử khí hồ lớn của hắn.

- PHỐC!

Một đạo máu tươi phun ra, Mạc Vô Kỵ quanh thân giống như bị vô số lưỡi mang cắt bình thường giống nhau, trong thời gian ngắn hóa thành

một cái huyết nhân.

Kiếm khí điên cuồng kéo cắt Mạc Vô Kỵ thức hải, điên cuồng xé rách Mạc Vô Kỵ da thịt. Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ trên người mỗi một chỗ đều là máu, mỗi một thốn da thịt đều thành những thứ này kiếm khí tham lam hút đầu nguồn.

Mặc cho thân thể của chính mình nghiền nát không còn hình dáng, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ tỉnh táo mở to linh nhãn cảm thụ Kiếm Khí Hà kiếm khí tàn phá bừa bãi.

Nếu như là lấy nước sông Kiếm Khí Hà, lúc này nhiều hơn nữa nước sông hắn đều lấy lên đây. Phải biết rằng trước dù là đám người Bàng Hoằng mang nước, cũng là vừa tiếp xúc với Kiếm Khí Hà đã thu lên thùng gỗ. Hiện tại Mạc Vô Kỵ chí ít tại bên trong Kiếm Khí Hà dừng lại thời gian mười mấy hơi thở.

Tụ lại kiếm khí càng ngày càng nhiều, Mạc Vô Kỵ thậm chí nghe được chính bản thân bộ xương bị kiếm khí cắt ra tiếng xèo xèo, trên mặt hắn da thịt tại dưới kiếm khí không ngừng biến mất.

Mạc Vô Kỵ bộc phát tỉnh táo, hắn mặc cho điên cuồng kiếm khí xé rách thân thể của hắn cùng thức hải, giờ khắc này hắn chẳng những để cho một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc tạo thành đại chu thiên, còn để cho công pháp luyện thể cùng tu luyện đại chu thiên tạo thành lại một chu thiên tuần hoàn. Ngoài ra, hắn còn đang vận hành Tinh Hải Thần Quyết.

Chỉ có thời gian dài dừng lại tại bên trong Kiếm Khí Hà, mới có thể biết kiếm khí giữa sông tiên linh khí có bao nhiêu đáng sợ.

Bởi vì loại đáng sợ này tiên linh khí, Mạc Vô Kỵ mới quyết định để cho mình tu luyện. Bất Hủ Phàm Nhân Quyết nghịch chuyển sau đó, hắn công pháp luyện thể mới phải nhận được cường đại tiên linh khí hô ứng, tăng nhanh thân thể rèn luyện. Tinh Hải Thần Quyết giúp Mạc Vô Kỵ giải quyết kiếm khí xé rách hắn trong thức hải tử khí hồ lớn tai hoạ

ngầm, Tinh Hải Thần Quyết ở chỗ này vận chuyển tu luyện, so với dưới tình hình chung phải nhanh hơn gấp trăm lần.

Có áp lực mới có động lực, đối với công pháp luyện thể mà nói, Kiếm Khí Hà vô cùng kiếm khí là áp lực. Đối với Tinh Hải Thần Quyết mà nói, vô cùng kiếm khí nhảy vào trong thức hải Mạc Vô Kỵ cũng là áp lực.

Cảm thụ được thức hải của mình càng ngày càng đọng lại, tử khí hồ lớn dường như đang sinh ra biến chất, Mạc Vô Kỵ thậm chí có chút cảm tạ Thái Sử Tiêu. Không có Thái Sử Tiêu, hắn sẽ không có Tinh Hải Thần Quyết.

Bên trong Tinh Hải Thần Quyết, một phần đạo lý trước đây Mạc Vô Kỵ còn không có cảm ngộ thấu, tại bên trong Kiếm Khí Hà loại này vô cùng kiếm khí xé rách, bất tri bất giác bị Mạc Vô Kỵ lĩnh ngộ được.

Lúc ban đầu là vô cùng kiếm khí không ngừng xé rách, Mạc Vô Kỵ thân thể không ngừng bị tổn hại, tới phía sau, khi Mạc Vô Kỵ luyện thể tiêu hao kiếm khí, thức hải tu luyện tiêu hao kiếm khí cùng Kiếm Khí Hà vọt tới kiếm khí hình thành một cái cân đối, Mạc Vô Kỵ triệt để quên lãng thân thể đau đớn, đắm chìm trong loại này vô cùng kiếm khí xé cắt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 709: Ta Độ Lượng Rất Nhỏ

Ở giữa song trọng đau đớn thân thể cùng thức hải, Mạc Vô Kỵ bất tri bất giác từ thần thể tầng bốn thăng cấp tới rồi thần thể tầng năm.

Tới rồi thần thể tầng năm, dù cho Mạc Vô Kỵ không cần chữa thương đan dược, bên ngoài thân hắn thương thế cũng đang dần dần khang phục.

Một khi thân thể thương thế dần dần biến mất, tu vi Mạc Vô Kỵ cũng bắt đầu rất mạnh tăng trưởng.

Tu đạo ý tứ là thiên địa mượt mà, không có khả năng quên. Thân thể bị thương, chính là một cái lậu thể. Dù cho hấp thu linh khí nhiều hơn nữa, tu vi tiến bộ cũng là có hạn.

Mạc Vô Kỵ tiếp xúc đến Kiếm Khí Hà nước sông, bên trong Kiếm Khí Hà tiên linh khí nồng nặc có chút khoa trương. Cộng thêm Mạc Vô Kỵ một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc đồng thời Chu Thiên vận chuyển, còn có thể hình thành đại chu thiên, tốc độ hắn hấp thu tiên linh khí có thể nói là kinh khủng.

Coi như là như vậy, tu vi của hắn tiến bộ vẫn là phi thường thong thả, có thể nói là dừng lại không tiến lên. Bởi vì thân thể của hắn bị thương, thân thể thụ thương chính là một cái lậu thể. Mạc Vô Kỵ nghịch chuyển tu luyện, thay đổi Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, vẫn là mượn thiên địa quy tắc đạo pháp cấp độ. Chỉ cần hắn không vượt ra ngoài quy tắc tầng thứ này, hắn bây giờ còn chưa có biện pháp để cho lậu thể cũng có thể thăng cấp.

Hắn và rất nhiều tu sĩ bất đồng, đại đa số tu sĩ thân thể hủy hoại còn có Nguyên Thần. Mạc Vô Kỵ thế nhưng là không Tu Nguyên thần tồn tại.

Tại Mạc Vô Kỵ luyện thể tiến vào thần thể tầng năm, thân thể cũng bắt đầu khôi phục sau đó, tu vi của hắn tiến độ liền rõ ràng tăng nhanh. Nồng nặc tiên linh khí, lúc này cũng có thể chuyển hóa thành hắn tiên nguyên thực lực.

Nửa năm thời gian lần nữa trôi qua, khi Mạc Vô Kỵ bước vào thần thể tầng 6, tu vi của hắn cũng bước vào Đại La Tiên hậu kỳ.

...

Tại cách không xa địa phương Mạc Vô Kỵ ngồi yên, một người nam tử gầy yếu đang nhe răng cười nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, người này chính là Bái Dạ bị Mạc Vô Kỵ đánh thành trọng thương.

Bái Dạ dùng sắp tới một năm mới miễn cưỡng khôi phục hơn phân nửa, khoảng cách trạng thái như cũ còn kém xa. Bất quá hắn cho rằng muốn tiêu diệt Mạc Vô Kỵ, thực lực của hắn bây giờ như vậy đủ rồi.

Hắn không có dám đi phiến sa mạc của Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ khốn sát trận cho hắn ấn tượng quá sâu. Hắn nếu muốn giết Mạc Vô Kỵ, không dám ở địa bàn của Mạc Vô Kỵ động thủ. Hắn tin tưởng chỉ cần tại kiếm ngục địa phương còn lại, hắn có mười phần nắm chặt giết chết Mạc Vô Kỵ.

Thế nhưng lập tức hắn liền ngây dại, hắn phát hiện hai chân Mạc Vô Kỵ cư nhiên tại giữa Kiếm Khí Hà nước sông, hơn nữa còn ngâm sâu vào.

Kiếm Khí Hà đáng sợ Bái Dạ nhưng là phi thường rõ ràng, không muốn nói cùng Mạc Vô Kỵ như vậy thời gian dài lại đem hai chân đặt ở bên trong Kiếm Khí Hà. Dùng thực lực của hắn, coi như là cùng Kiếm Khí Hà tiếp xúc một chút rút đi, cũng phải bị thương nặng.

Lẽ nào...

Bái Dạ cũng hít một hơi hơi lạnh, hắn lập tức liền hiểu rõ suy đoán của mình không có sai. Mạc Vô Kỵ khẳng định thăng cấp tới rồi thần thể, về phần là thần thể cái gì cấp độ, hắn còn không rõ ràng lắm.

Sau đó Bái Dạ liền mừng như điên hắn lên, Mạc Vô Kỵ công pháp luyện thể tuyệt đối so với hắn mạnh hơn nhiều lắm. Căn cứ Tiên Giới Viễn Cổ ghi chép, luyện thể cường đại nhất chính là Vu Tộc. Mạc Vô Kỵ tu vi hắn là cũng không cao, hắn có thể trong thời gian thật ngắn liền thăng cấp đến thần thể, tu luyện nhất định là Vu Tộc công pháp luyện thể.

Nếu mà loại này công pháp luyện thể cho hắn, này sẽ làm sao? Hắn đồng dạng có thể ở trong thời gian ngắn liền bước vào thần thể.

Về phần thăng cấp thần thể niết bàn tiên vật, có cái gì còn tốt hơn so với Mạc Vô Kỵ thân thể? Một cái thần thể thân thể cho hắn niết bàn, đây quả thực là thượng thiên đưa tới bảo vật.

Một khi hắn thăng cấp đến thần thể, vậy hắn liền có nắm chắc đi kiếm khí vòng xoáy hoặc là Kiếm Khí Hà kiểm tra. Mạc Vô Kỵ tu vi yếu, hắn tu vi nhưng là Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong.

Nếu là bị hắn tìm được đường đi ra ngoài, hắn Bái Dạ tại Tiên Giới còn có thể sợ người nào?

Nghĩ tới đây, Bái Dạ hầu như muốn cười ra tiếng. Mạc Vô Kỵ lúc này lâm vào bế quan tu luyện, hắn chỉ cần đi qua đánh lén là có thể giết chết đối phương.

Bái Dạ mạnh mẽ bình phục một cái kích động tâm tư, từ từ lấy ra bản thân pháp bảo. Hắn muốn một kích đắc thủ, tuyệt đối không thể để cho Mạc Vô Kỵ có nửa phần cơ hội.

Mỗi tiến lên trước một bước, Bái Dạ đều tính toán cùng Mạc Vô Kỵ khoảng cách, tại tính toán hắn một kích này đánh lén xác xuất thành công lớn bao nhiêu.

Tại trong mắt hắn, hắn mỗi tiến lên trước một bước, hắn phần thắng phải tăng gấp đôi.

Bái Dạ đang tính toán lấy khoảng cách Mạc Vô Kỵ còn có bao nhiêu bước, hắn bỗng nhiên dừng lại. Thậm chí nâng lên một chân đều quên bỏ xuống đến.

Hắn ngơ ngác nhìn Mạc Vô Kỵ, trong lòng hoàn toàn là sợ hãi. Nguyên bản Mạc Vô Kỵ ngồi bên Kiếm Khí Hà cư nhiên chậm rãi chìm vào dưới Kiếm Khí Hà.

Hắn dám khẳng định, Mạc Vô Kỵ cũng không phải là bởi vì thấy hắn sau đó, mới sợ tiến vào Kiếm Khí Hà, mà là Mạc Vô Kỵ luyện thể lại có tiến bộ, lúc này mới tiến vào Kiếm Khí Hà.

- Đờ cờ mờ mờ!

Một lúc lâu sau đó, Bái Dạ mới thở dài một tiếng, xoay người cấp tốc rời đi. Hắn biết hắn cũng không có cơ hội giết chết Mạc Vô Kỵ nữa, chính là Mạc Vô Kỵ từ bên trong Kiếm Khí Hà đi ra rồi, hắn cũng không có tư cách giết chết Mạc Vô Kỵ.

Một tu sĩ có thể đi vào Kiếm Khí Hà, có bao nhiêu đáng sợ? Hắn Bái Dạ tại kiếm ngục ngây người nhiều năm như vậy, vô số lần từ Kiếm Khí Hà mang nước, hắn so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng lúc này Mạc Vô Kỵ đáng sợ. Mạc Vô Kỵ cả Kiếm Khí Hà kiếm khí cũng không sợ hãi, còn có thể e ngại hắn bây giờ điểm ấy lực công kích?

...

- PHỐC!

Một đạo hầu kiếm khí như làm cho Mạc Vô Kỵ tim phổi xé mở đánh vào trên ngực Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ phun ra một ngụm máu huyết, cả người cũng cuốn đi ra ngoài. Đắm chìm trong luyện thể cùng trong tu luyện, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn thanh tỉnh lại.

Mạc Vô Kỵ đang muốn ngưng tụ linh nhãn, hắn ngạc nhiên mừng rỡ phát hiện thần niệm mình đã có thể tại thẩm thấu đi ra ngoài. Hắn ở vào đáy Kiếm Khí Hà, xung quanh toàn bộ là nước sông.

Tiến vào Kiếm Khí Hà, Mạc Vô Kỵ cũng không phải hoàn toàn không biết gì cả, chỉ là hắn hoàn toàn đắm chìm trong quá trình tu vi điên cuồng tăng lên mà thôi.

- PHỐC!

Lại là một đạo kiếm khí đánh vào ngực Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ lần nữa bay đi.

Lần này Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt ổn định thân hình, hắn rốt cục thấy rõ ràng là chuyện gì xảy ra. Hắn cách chuôi trường kiếm cắm ở đáy sông chỉ có hơn mười bước, mà thanh trường kiếm kia là nguồn suối của Kiếm Khí Hà kiếm khí, trước hắn đi vào là gần quá, lúc này mới bị kiếm khí bị thương nặng. Dù cho hắn hiện tại thần thể tầng 6, tới gần nơi này thanh trường kiếm, vẫn là con kiến hôi bình thường tồn tại.

Mạc Vô Kỵ thử thần niệm tới gần thanh trường kiếm kia, vừa mới tới gần, thần niệm của hắn đã bị kiếm khí cắn nuốt không còn một mảnh. Thần niệm bị chém rơi bộ phận, Mạc Vô Kỵ cố nén thổ huyết dày vò, lại một lần nữa cũng lui ra ngoài.

Khoảng cách trường kiếm kia hơn mười trượng xa, Mạc Vô Kỵ rốt cục bình ổn lại.

thanh trường kiếm tuyệt đối không phải là thực lực của mình có thể bắt được, Mạc Vô Kỵ lúc này liền bỏ qua chính tâm tính của mình. Cũng

may hắn không tu kiếm, thanh trường kiếm lấy không được cũng không có bất cứ quan hệ gì.

Mạc Vô Kỵ tiếp tục rời khỏi hơn mười trượng sau đó, lúc này mới ngồi đáy sông bắt đầu tiếp theo tu luyện.

Kiếm Khí Hà đáy không biết đi thông nơi nào, Mạc Vô Kỵ cảm giác nơi này tiên linh khí thậm chí so với hắn tại Cực Trạch Hải tiên linh mạch ổ còn phải nồng nặc hơn, chí ít nơi này tiên linh khí đẳng cấp cao hơn một chút.

Nếu đến nơi này, há có thể không đầy đủ lợi dụng nơi này tiên linh khí? Hắn hiện tại Đại La Tiên hậu kỳ, muốn tu luyện tới Đại La Tiên viên mãn tùy thời có thể thăng cấp Tiên Vương, mới có thể cân nhắc rời đi.

Cách xa thanh trường kiếm kia sau đó, Mạc Vô Kỵ tu vi có bắt đầu cấp tốc tăng lên. Nồng nặc tiên linh khí cũng đủ hắn tu luyện hấp thu, Mạc Vô Kỵ vẫn là dùng hàng loạt lục phẩm tiên đan phụ trợ.

Làm một Đan Đế, Mạc Vô Kỵ biết lúc này dùng tiên đan phụ trợ tu luyện di chứng nhiều hơn, hắn đã không để ý tới khác, tăng lên tu vi cao hơn mọi chuyện.

Cũng may hắn vẫn còn là một cái thần thể tầng 6 luyện khí cường giả, chỉ cần tu vi tăng lên tới Đại La Tiên viên mãn, hắn có thể thông qua thời gian dài thân thể rèn luyện, thoát khỏi đan dược mang tới một phần di chứng.

Lại là 3 tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ mở mắt, một quyền đánh ra.

Chung quanh Kiếm Khí Hà thủy, tại dưới một quyền này của hắn, trực tiếp vỡ ra, kiếm khí cũng bị một quyền này đánh thành mảnh vụn.

Cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ Đại La Tiên lĩnh vực mở rộng đi ra ngoài, vòng xoáy lĩnh vực để cho chung quanh Kiếm Khí Hà kiếm khí

trực tiếp ngưng tụ tới một chỗ.

Tại hắn lĩnh vực diện tích trong vòng ba trượng, lại không có kiếm khí.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nhìn thoáng qua xa xa thanh trường kiếm kia, nếu mà lại cho hắn một ít thời gian, thậm chí chỉ cần năm sáu năm, hắn liền có nắm chắc ở chỗ này thăng cấp đến thần thể tầng bảy. Đáng tiếc, hắn không chờ được lâu như vậy, hắn nhất định phải tìm kiếm lối ra rời đi.

Kiếm Khí Hà đáy không có nửa điểm nước bùn, tất cả đều là cứng rắn nham thạch. Mạc Vô Kỵ tại đáy sông chạy đi, không có bất kỳ ngăn cản.

Hắn Đại La Tiên lĩnh vực cũng không có thu liễm, vẫn giang rộng ra.

Chỉ có thần niệm có thể mở rộng, mới có thể mở rộng lĩnh vực. Tại đáy Kiếm Khí Hà không ngừng rèn luyện, thần niệm của Mạc Vô Kỵ đã có thể mở rộng ra mười trượng phạm vi. Hắn lĩnh vực phạm vi trong vòng ba trượng, kiếm khí tất cả đều có thể bị hắn cuốn đi.

Nếu là hắn thực sự có thể tại đáy Kiếm Khí Hà tìm được lối ra, vậy hắn nhất định phải lại đem Bình Phạm mọi người toàn bộ mang đi. Trừ hắn ra, người còn lại muốn đi vào Kiếm Khí Hà, vậy nhất định phải tại dưới hắn lĩnh vực bảo vệ.

Một ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ đình chỉ chạy vội. Hắn cảm giác được loại này không hề mục tiêu tại Kiếm Khí Hà chạy vội, căn bản là tìm không được lối ra.

Kiếm Khí Hà đáy dường như cùng Vô Sinh Hà giống nhau, vô biên vô hạn, thần niệm của hắn ở chỗ này mở rộng lại là hữu hạn, giả như hắn không hề mục tiêu chạy loạn như vậy, cũng rất nhiều năm sau đó, hắn vẫn như cũ tìm không được lối ra.

Mạc Vô Kỵ lúc này nhớ tới người là Bái Dạ, muốn tại phía dưới Kiếm Khí Hà tìm được lối ra, chỉ có Bái Dạ mới có thể.

Người kia giỏi về Thiên Cơ thôi diễn, theo Mạc Vô Kỵ Bái Dạ mới càng phù hợp Thiên Cơ Tông tu sĩ thân phận.

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến liền làm, hắn không chút do dự chạy ra khỏi Kiếm Khí Hà, hắn muốn đem Bái Dạ bắt đến, sau đó để cho Bái Dạ thôi diễn Kiếm Khí Hà lối ra tới cùng ở địa phương nào.

...

Kiếm ngục bên trong một mảnh rừng đá nhỏ, Bái Dạ lui ở trong phía dưới một cây cột đá dựng thẳng, nhãn thần có chút đơ đơ, không biết hắn trong lòng suy nghĩ cái gì, vừa không có luyện thể cũng không có tu luyện. Mấy tháng qua, Mạc Vô Kỵ tiến vào Kiếm Khí Hà cái loại này hình ảnh vẫn như cũ tại trước mắt hắn chớp động, để cho hắn vừa sợ lại vừa ham.

- Bái Dạ, ngươi thật là biết tìm a, cư nhiên tìm được loại địa phương tốt này.

Một cái thanh âm đột ngột cắt đứt Bái Dạ tư tự, hắn bỗng đứng lên khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ chậm rãi đi tới.

- Mạc tông chủ, trước đây ngươi nói buông tha ta, lẽ nào ngươi muốn không giữ lời?

Nếu mà không phải là thấy Mạc Vô Kỵ tiến vào qua Kiếm Khí Hà, Bái Dạ lúc này thấy Mạc Vô Kỵ tuyệt đối trở về ngạc nhiên mừng rỡ. Mà bây giờ, trong lòng hắn chỉ có kinh hoàng, hắn rất khó hiểu Mạc Vô Kỵ là thế nào tìm tới.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Ta đã dự định buông tha ngươi, bất quá ngươi ở đây mấy tháng trước đi Kiếm Khí Hà đã muốn len lén ám toán ta, đừng quên ta độ

lượng là rất nhỏ.

Bái Dạ đầu óc ông một cái, Mạc Vô Kỵ lúc đó rõ ràng đang bế quan, hắn là làm sao mà biết được?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 710: Bái Dạ Trong Lòng Có Bóng Ma

- Ngươi làm sao tìm được ta?

trong lòng Bái Dạ bỗng nhiên có chút sợ hãi, tại bên trong kiếm ngục muốn tìm một người, đó chính là giống như không có thần niệm đi biển rộng tìm kim.

Loại chuyện chật vật này, Mạc tông chủ trước mắt nói làm được liền làm đến, hắn theo bản năng rùng mình một cái. Giờ khắc này, trong lòng hắn chỉ có một loại tự giễu. Hắn vẫn còn nghĩ tới không thể bỏ qua cho đối phương, thậm chí suy nghĩ rời đi cái kia khốn sát trận sau đó, hắn liền có thể giết chết đối phương, hôm nay đối phương đột ngột ra hiện ở trước mặt hắn, hắn Bái Dạ cư nhiên không dám động thủ.

Đây là lần thứ hai, hắn đối với Mạc Vô Kỵ trong lòng dâng lên lòng sợ hãi. Lần đầu tiên, là hắn tận mắt thấy Mạc Vô Kỵ cư nhiên có thể tiến vào Kiếm Khí Hà, cái kia tràng cảnh là sâu đậm rung động hắn. Từ thấy Mạc Vô Kỵ tiến vào Kiếm Khí Hà đến bây giờ, trước mắt hắn vẫn là hình ảnh đó.

Không biết mới đúng là đáng sợ nhất, hắn không biết thực lực của Mạc Vô Kỵ rốt cuộc là cái gì, hắn không biết Mạc Vô Kỵ vì sao có thể tiến vào Kiếm Khí Hà, hắn đồng dạng không biết Mạc Vô Kỵ vì sao có thể dễ dàng tìm được hắn.

- Đây không phải là việc của ngươi, trước ngươi dự định ám toán ta, cho nên ta yêu cầu ngươi làm ra một phần bồi thường.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói.

Tại trước đây thả Bái Dạ rời đi khốn sát trận, Mạc Vô Kỵ liền thông qua Trữ Thần Lạc tại trên thân Bái Dạ hạ một đạo thần niệm ấn ký, hắn khẳng định Bái Dạ sẽ không phát hiện ra Trữ Thần Lạc thần niệm ấn ký.

Nếu như là tại bên ngoài kiếm ngục, Mạc Vô Kỵ muốn hạ ấn ký trên Bái Dạ loại này Tiên Đế chính là trò cười. Nơi này là kiếm ngục, trước đây Bái Dạ thân thể đều bị Mạc Vô Kỵ bổ ra, hắn tinh khí thần còn chưa đủ chính bản thân chữa thương dùng, ở đâu tại kiếm ngục tiêu hao bản thân thần niệm đi thăm dò xem quanh thân có hay không có thần niệm ấn ký? Dù là có tìm, dùng sứt mẻ Nguyên Thần của hắn tại kiếm ngục, cũng không nhất định có thể điều tra ra.

Cũng chính vì vậy, Bái Dạ tại bên Kiếm Khí Hà tiếp cận Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ liền cảm ứng được. Bái Dạ sát khí tới nhanh đi cũng nhanh, lúc đó Mạc Vô Kỵ ở vào thời khắc mấu chốt luyện thể, hắn thậm chí ngay cả ý nghĩ đuổi theo Bái Dạ cũng không có.

Nếu không phải lần này yêu cầu Bái Dạ hỗ trợ, hắn rời đi kiếm ngục cũng lười tới tìm tìm Bái Dạ.

- Ngươi muốn cái gì? Bị nhốt tại kiếm ngục nhiều năm như vậy, trên người ta không có bao nhiêu vật giá trị.

Bái Dạ đứng lên, kiêng kỵ nhìn Mạc Vô Kỵ.

Trên người hắn rất vật đáng tiền chính là của bát quái vòng tròn, cái bát quái vòng tròn này là bảo vật giúp hắn dựng thân, hắn tuyệt đối sẽ không giao cho Mạc Vô Kỵ.

- Trên người ngươi chút ít đồ này ta còn nhìn không thuận mắt, ta chỉ muốn ngươi giúp ta một chuyện. Ta tiến vào Kiếm Khí Hà sau đó, không cách nào tìm được phương vị đi ra, ngươi tinh thông thôi diễn chi đạo, ngươi giúp ta thôi diễn một cái Kiếm Khí Hà sinh cơ phương vị là tại địa phương nào.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Bái Dạ ngẩn ngơ, nếu không phải là hắn tận mắt thấy Mạc Vô Kỵ tiến vào Kiếm Khí Hà, hắn khẳng định cho rằng Mạc Vô Kỵ là tới lừa gạt hắn tiến vào Kiếm Khí Hà.

- Ta thực lực bây giờ còn không có cách nào tiến vào Kiếm Khí Hà.

Bái Dạ nghe được Mạc Vô Kỵ yêu cầu trái lại thở dài một hơi, thực lực của hắn hiện khi tiến vào Kiếm Khí Hà chính là muốn chết. Nếu không thể vào Kiếm Khí Hà, Mạc Vô Kỵ còn mạnh mẽ yêu cầu hắn tiến vào Kiếm Khí Hà, vậy hắn chỉ có thể đập nồi dìm thuyền đánh một trận.

- Ngươi xác định khả năng Kiếm Khí Hà là cửa ra lớn bao nhiêu?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi một câu.

Nói nói mấy câu sau đó, Bái Dạ trái lại lại đem sợ hãi trong lòng đối với Mạc Vô Kỵ buông ra một phần:

- Kiếm Khí Hà có 90% là kiếm ngục xuất khẩu(cửa ra), ta sẽ không thôi diễn sai. Về sau ta lại thôi diễn kiếm khí vòng xoáy, nơi đó có chút không rõ, tựa hồ là sinh lộ, vừa tựa hồ giữa sinh lộ che giấu tử lộ. Hơn nữa tử lộ cùng kiếm khí không có bao nhiêu quan hệ, để cho ta không có khả năng hiểu là, suy tính trúng bên trong kiếm khí vòng xoáy còn có sinh mệnh tồn tại.

Mạc Vô Kỵ nghe được Bái Dạ lời này, trái lại càng là tin tưởng Bái Dạ suy tính. bên trong Kiếm khí vòng xoáy đích xác có người tồn tại, hắn đã nhìn thấy.

- Bái Dạ, ta yêu cầu ngươi dẫn ta tiến vào Kiếm Khí Hà, đương nhiên ta sẽ dùng lĩnh vực bảo vệ ngươi. Trừ ngươi ra, còn có mọi người của tông môn ta cũng là cùng nhau tiến vào Kiếm Khí Hà. Đương nhiên, lối ra sẽ do ngươi suy tính.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Bái Dạ nói.

Bái Dạ sửng sốt, để cho hắn tiến vào Kiếm Khí Hà thôi diễn lối ra? Nếu trước mắt Mạc tông chủ không phải là mang một mình hắn, vậy thì không tồn tại vấn đề lừa dối hắn. Đây là nói, hắn có thể đi ra ngoài?

Nghĩ tới đây, Bái Dạ tâm tư lập tức liền linh hoạt hẳn lên, hắn đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Mạc tông chủ, tìm kiếm lối ra không có vấn đề, thế nhưng ta yêu cầu cùng các ngươi đi ra ngoài. Sau khi rời khỏi đây, ngươi không có khả năng động thủ với ta.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Có thể, ta còn có thể đáp ứng ngươi, sau khi rời khỏi đây mọi người ân oán xóa bỏ. Đương nhiên, nếu là ngươi dám... phạm ta Mạc Vô Kỵ, đừng trách ta không khách khí.

- Tốt, một lời đã định. Sau khi rời khỏi đây, chúng ta không tương phạm nhau.

Bái Dạ không chút do dự nói, hắn tái phạm Mạc Vô Kỵ? Hắn Bái Dạ cũng không phải ngu ngốc, đều đã đi ra ngoài, còn đi đắc tội đại địch đáng sợ như vậy?

...

- Tông chủ tìm được đường đi ra ngoài à?

Tại kiếm ngục trong hộ trận của Mạc Vô Kỵ, đám người Phỉ Lăng không thể tin được nhìn Mạc Vô Kỵ.Mạc Vô Kỵ đi ra ngoài một năm chưa có trở về, lần này đến liền nói tìm được đường đi ra ngoài, thế nào nghe có chút không thực tế a? Phải biết rằng trước lúc này, bao gồm Vi Tử Đạo ở bên trong, đông đảo Tiên Đế nhiều năm như vậy cũng không có tìm được đường đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được chính bản thân rời đi trong khoảng thời gian này, mọi người Nguyên Thần toàn bộ đều vững chắc xuống, về

phần thương thế trên thân thể, càng là một điểm đều không thấy được, trong lòng hắn cũng rất là thoả mãn. Xem ra Chí Thanh Đan vẫn có hiệu quả, loại này tiên đan tại bất kỳ địa phương nào đều là bảo vật tồn tại, huống chi hắn một lần liền lấy ra hơn mười bình.

- Không sai, ta đích xác tìm được đường đi ra ngoài. Không phải là các ngươi tìm không được, mà là bởi vì các ngươi không có cách nào tiến vào Kiếm Khí Hà.

Mạc Vô Kỵ đáp.

- Tông chủ, lối ra tại bên trong Kiếm Khí Hà?

Vi Tử Đạo hơi có chút kinh ngạc, trên thực tế hắn và rất nhiều người đều đoán được lối ra không ở Kiếm Khí Hà thì sẽ ở kiếm khí vòng xoáy. Thế nhưng là hai địa phương này đều không phải là bọn họ có thể đến gần, không muốn nói đi tìm lối ra, một khi tới gần đều có nguy hiểm tính mạng.

Mạc Vô Kỵ giải thích:

- Cụ thể phương vị ta còn không rõ ràng lắm, chúng ta có thể trước xuống sông. Phương vị sẽ do Bái Dạ suy tính, ta tin tưởng Bái Dạ điểm ấy vẫn là có thể làm được. Mọi người không cần lo lắng Kiếm Khí Hà kiếm khí, trong phạm vi ba trượng của ta lĩnh vực là khu vực an toàn. Mọi người xuống sông sau đó, chỉ cần không rời đi ta ba trượng phạm vi, cũng sẽ không có vấn đề.

Nghe được Bái Dạ suy tính, chính là Vi Tử Đạo cũng cảm thấy sẽ không sai. Bái Dạ suy tính năng lực thế nhưng là mọi người đều biết, trước đây Bái Dạ chính là suy tính tới Bình An Đằng Sơn gặp nguy hiểm, lúc này mới không muốn ở tại Bình An Đằng Sơn.

- Tông chủ, có nên hay không tìm được lối ra trước, rồi chúng ta lại đi vào?

Giản Minh Thành nhắc tới, hắn lo lắng Bái Dạ tử tại Kiếm Khí Hà dưới suy tính thời gian quá dài, sẽ làm tông chủ lĩnh vực không chịu nổi.

- Không cần.

Mạc Vô Kỵ lúc này nói:

- Chúng ta bây giờ sẽ đi Kiếm Khí Hà, về phần kiếm phù trên người các ngươi, hay là chờ ra kiếm ngục rồi lại nói. Ta tin tưởng dùng các vị năng lực, chỉ cần rời đi phiến kiếm ngục, có thể dễ dàng bỏ đi Đại Kiếm Đạo kiếm phù trói buộc.

Mạc Vô Kỵ không có suy tính năng lực, lại mơ hồ cảm giác được phiến sa mạc này cũng không phải là chỗ ở lâu. Ngược lại không phải là nói phiến sa mạc có vấn đề, mà là hắn không tin kiếm ngục.

bên trong Kiếm ngục xảy ra thảm hoạ Bình An Đằng Sơn, thủy chung là một cây gai trong lòng Mạc Vô Kỵ. Nếu như Bình An Đằng Sơn thật là một cái trái tim, vậy tên gia hỏa ẩn nấp tại kiếm ngục bên trong cũng thật là đáng sợ, một khi tên kia khôi phục lại, bọn họ một kẻ đều đi không xong.

Ngoại trừ Bình An Đằng Sơn di chứng ra, bên trong cái kiếm khí vòng xoáy kia luyện thể bộ xương khô cũng là một cái uy hiếp, những thứ này đều là Mạc Vô Kỵ không cách nào chống lại.

Trước hắn không có cách nào rời đi, chỉ có thể mang theo Bình Phạm đệ tử lui ở nơi sa mạc này, hiện tại hắn có năng lực rồi, hắn trước tiên chính là tốc độ nhanh nhất rời đi kiếm ngục.

- Tông chủ yên tâm, chỉ cần rời đi kiếm ngục, Đại Kiếm Đạo kiếm phù đối với chúng ta mà nói, chính là gãi ngứa.

Phỉ Lăng trung khí mười phần nói.

Hắn ngược lại không có chém gió, tại bên trong kiếm ngục qua nhiều năm như vậy, này kiếm phù trói buộc sớm đã bị mỗi người tra rõ ràng.

Sở dĩ không thể đi, thật sự là bởi vì tại bên trong kiếm ngục bọn họ không có cái năng lực kia, bởi vì chung quanh kiếm khí thật lợi hại, nguyên thần cùng hồn phách đều bị thương tổn, làm sao có thể đi rơi kiếm phù trói buộc?

Hiện tại Mạc Vô Kỵ cho nhiều Chí Thanh Đan như vậy, lại ở phiến sa mạc bãi thượng tu dưỡng, dù cho không ra kiếm ngục, qua một đoạn thời gian nữa, bọn họ cũng có thể rút kiếm ra phù trói buộc.

...

Mạc Vô Kỵ mang theo Bình Phạm một đám người đi ra, Bái Dạ sớm đã chờ ở bên ngoài. Hắn lúng túng đối với Vi Tử Đạo liền ôm quyền nói:

- Tử đạo tiên hữu, trước có điều đắc tội, còn xin tha tội.

Vi Tử Đạo thản nhiên nói:

- Không có gì, dù sao ta lúc đó là hổ rơi xuống đồng bằng thôi.

Bái Dạ trong lòng thầm giận, Vi Tử Đạo Tiên Đế hậu kỳ thì như thế nào? Nếu không phải Mạc Vô Kỵ xuất thủ, chính là Vi Tử Đạo không bị thương, hắn Bái Dạ cũng không sợ hãi, hiện tại cư nhiên mắng hắn là chó. Bất quá tại trước mặt Mạc Vô Kỵ, hắn vẫn còn là không có nói nhiều.

Chỉ cần có thể rời đi kiếm ngục cái chỗ này, tương lai gặp lại được Vi Tử Đạo hắn Bái Dạ tiếp tục giáo huấn. Không dám cùng Mạc Vô Kỵ đấu, lẽ nào ta Bái Dạ còn sợ ngươi Vi Tử Đạo thành sao.

Mạc Vô Kỵ không có nói nhiều, Vi Tử Đạo một cái Tiên Đế hậu kỳ, bị Bái Dạ nắm lấy cơ hội khi dễ một phen, hắn có thể cam tâm mới đúng là quái sự. Hai người kia sau khi rời khỏi đây, khẳng định sẽ tìm cơ hội tái đấu một phen, hắn mới không quản những thứ này.

Đoàn người rất nhanh liền đi tới bên Kiếm Khí Hà, cảm thụ được xung quanh vô cùng vô tận kiếm khí, dù cho biết tiến vào Kiếm Khí Hà

sau đó có Mạc Vô Kỵ lĩnh vực bảo vệ, trong lòng mọi người vẫn như cũ có chút bất an.

Ngoại trừ Mạc Vô Kỵ tới nơi này trễ nhất ra, kẻ nào không biết Kiếm Khí Hà đáng sợ? Không muốn nói tiến vào Kiếm Khí Hà, chính là ngón tay đụng tới nước sông Kiếm Khí Hà, cũng là hữu tử vô sinh.

- Xuống sông.

Mạc Vô Kỵ nhưng không có nửa điểm do dự, đi tới bờ sông sau đó, trực tiếp bước vào lòng sông.

Thấy Mạc Vô Kỵ thực sự có thể xuống sông, ngoại trừ Bái Dạ, cả Vi Tử Đạo cũng là trong lòng lay động không gì sánh được. Từ lúc tiến vào kiếm ngục tới nay, hắn liền không nghĩ tới còn có người có thể đi vào Kiếm Khí Hà.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 711: Rời Đi Kiếm Ngục

Hàn Thanh Như tu vi kém cỏi nhất, nàng theo sát bên người Mạc Vô Kỵ. Người còn lại cũng không dám chậm trễ, tông chủ thế nhưng đã nói, lĩnh vực an toàn chỉ có phạm vi ba trượng. Một khi bọn họ cao hơn ba trượng, có thể khẳng định Kiếm Khí Hà kiếm khí có thể đơn giản đưa bọn họ kéo thành hư vô.

Đoàn người đều là trong lòng run sợ tiến vào Kiếm Khí Hà, khi toàn thân bọn họ đều vào hết trong sông sau đó, cư nhiên phát hiện cũng không có bất kỳ kiếm khí nào ăn mòn, đều là mừng rỡ không thôi, một khắc lo lắng cuối cùng là để xuống.

Kiếm Khí Hà cũng không sâu, chờ mọi người toàn bộ tới rồi đáy sông sau đó, tiên nguyên trong lĩnh vực của Mạc Vô Kỵ ào ra, chung quanh nước sông trong nháy mắt tách ra, mọi người đứng ở bên trong đáy sông cứng rắn.

- Một thanh kiếm thật ngon!

Lúc này tất cả mọi người phát hiện chuôi trường kiếm cắm ở đáy sông.

Nhìn thấy thanh kiếm này, tất cả mọi người rõ ràng nguyên nhân kiếm ngục tồn tại, thì ra là do có thanh kiếm này tồn tại. Có thể tưởng tượng, thanh kiếm này là cỡ nào rất giỏi. Nếu là có thể đạt được thanh kiếm này, đây tuyệt đối là pháp bảo tuyệt đỉnh.

- Mọi người đừng xem, thanh kiếm này ta đều lấy không được, các ngươi liền không cần suy nghĩ nhiều. Bái Dạ, nhanh chóng suy diễn lối

ra, chúng ta tại Kiếm Khí Hà thời gian hữu hạn.

Mạc Vô Kỵ cắt đứt mọi người lòng tham.

- Ô kê con dê.

Bái Dạ cũng thu hồi ánh mắt tham lam, nhanh chóng lấy ra vòng tròn bát quái.

Tất cả mọi người cho rằng Mạc Vô Kỵ nói thời gian hữu hạn, là bởi vì thần niệm lĩnh vực của Mạc Vô Kỵ không có khả năng kéo dài. Nhưng không biết Mạc Vô Kỵ nói thời gian hữu hạn, mà là hắn cuối cùng cảm giác tiếp tục ở tại chỗ này không phải là cái gì chuyện tốt. Về phần thời gian ở lại bên trong Kiếm Khí Hà, dùng to lớn thức hải cùng ngưng thật tử khí hồ lớn của hắn, lĩnh vực mở rộng ra mấy tháng cũng sẽ không có chuyện gì, huống chi hắn còn có Trữ Thần Lạc.

Bái Dạ ngồi bên cạnh bát quái vòng tròn, không ngừng đánh võ quyết, đồng thời trong miệng nói lẩm bẩm.

Nửa nén hương sau đó, nguyên bản bát quái vòng tròn không có động tĩnh gì xuất hiện một phần nhạt yếu quang mang. Những thứ này nhạt yếu quang mang càng ngày càng sáng, sau đó dần dần di động tới một cái phương vị ngưng tụ.

Mạc Vô Kỵ nhãn tình sáng lên, hắn đã nhìn ra, Bái Dạ bát quái vòng tròn ngoại trừ công kích ra, còn là một cái phụ trợ pháp bảo phi thường rất giỏi.

Quả nhiên, một lúc lâu sau, điểm sáng toàn bộ ngưng tụ thành một bó, chỉ hướng về một cái phương vị.

Bái Dạ đứng lên nắm lên bát quái vòng tròn nói:

- Mạc tông chủ, liền dọc theo phương vị này đi qua là được.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Mọi người cẩn thận theo sau lưng ta, bên trong Kiếm Khí Hà kiếm khí rất mạnh, mặc kệ ngươi có là Tiên Đế không, một khi rời đi ta xung quanh ba trượng, liền rất có thể bị kiếm khí xé rách.

Mạc Vô Kỵ hoài nghi Bái Dạ vừa rồi cũng không có dùng suy tính thủ đoạn, bát quái vòng tròn có năng lực tìm kiếm cửa ra. Trước đây Bái Dạ bị nhốt tại bên trong bản thân khốn sát trận, vẫn như cũ có thể tại trong thời gian ngắn tìm được phá trận cửa ra. Nếu không phải hắn mau tay nhanh mắt lần nữa thay đổi khốn sát trận trận môn, lúc đó khốn sát trận rất có thể bị Bái Dạ đánh vỡ ra.

Bái Dạ sở dĩ đối với hắn có kiêng kỵ, đó là bởi vì Bái Dạ tại trong tay mình chưa hề chiếm được tiện nghi. Một khi để cho Bái Dạ biết, hắn có thể đánh vỡ bản thân khốn sát trận, Bái Dạ tuyệt đối sẽ không dễ nói chuyện như bây giờ. Mấy năm nay Bái Dạ bị nhốt tại bên trong kiếm ngục, ý chí cũng là bị mài đi rất nhiều. Tên này một khi đi ra ngoài, rất nhanh thì sẽ lần nữa khôi phục lòng tin.

Mạc Vô Kỵ đi lại rất là cấp tốc, người còn lại không dám chậm nửa bước, hầu như đều ở trong phạm vi một trượng quanh Mạc Vô Kỵ. Dù cho Mạc Vô Kỵ nói, ba trượng là khu vực an toàn, mọi người cũng đều cảm thấy càng tới gần Mạc Vô Kỵ lại càng an toàn.

...

ngoài sa mạc Mạc Vô Kỵ bố trí hộ trận, hai gã tu sĩ lén lút không ngừng đang nhìn lấm lét, một hồi lâu sau đó, một người trong đó mới lên tiếng:

- Khuông Dĩ, hình như không đúng a. Trước chúng ta mỗi lần kiểm tra, nơi này đều có tiên linh khí bị hấp thu, bên trong hắn là có người đang tu luyện, thế nào ngày hôm nay nơi này không có động tĩnh gì? Lẽ nào bọn họ đều đi rồi sao?

Đứng ở bên cạnh hắn tu sĩ được gọi là Khuông Dĩ cũng là mở to hai mắt nhìn tỉ mỉ quan sát, một hồi lâu sau đó hắn mới lên tiếng:

- Ngươi nói sợ rằng không sai, thật là có khả năng đi rồi.

- Chúng ta công kích thử cái hộ trận này xem?

- Hừ, nếu là những người đó không có đi, một khi công kích, đó là muốn chết sao? Hiện tại trở về đi nói cho chủ nhân, những người này khả năng đi rồi.

Hai người đang khi nói chuyện, nhanh chóng rút đi.

Hai người này chính là trước đây từ Bình An Đằng Sơn chạy ra, hai tên tu sĩ bởi vì thoát thân lựa chọn nhầm phe, bị Mạc Vô Kỵ đánh đuổi. Bọn họ rời đi phiến sa mạc sau đó, cư nhiên nhanh chóng xông về kiếm khí vòng xoáy.

Nếu là Mạc Vô Kỵ ở chỗ này, khẳng định sẽ hoài nghi ánh mắt mình. Hai tên gia hỏa này cả luyện thể cũng không có luyện qua, cư nhiên không chút do dự nhảy vào bên trong kiếm khí vòng xoáy, đây là muốn chết sao?

Hai người cũng không có muốn chết, cũng không có rơi xuống kiếm khí vòng xoáy dưới đáy, mà là đang ở trung gian địa phương, đã bị một cổ hấp lực cuốn đi. Sau một khắc, hai người liền xuất hiện ở bên trong một cái động phủ.

bên trong Động phủ ngồi ngay ngắn một người nam tử so với bộ xương khô không khá hơn bao nhiêu, tại bên người nam tử còn quỳ một người tu sĩ.

- Chủ nhân, Mạc Vô Kỵ dẫn đám người kia chạy rồi, trong phiến hộ trận, cũng không có người...

Khuông Dĩ tu sĩ lời còn chưa nói hết, thân hình bộ xương khô liền biến mất vô tung vô ảnh. Chỉ mấy chục hô hấp thời gian, khô lâu nam tử liền hạ xuống rơi vào trước hộ trận Mạc Vô Kỵ bố trí, đồng thời một cái tát vỗ xuống đi.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ hộ trận bị đập tứ phân ngũ liệt, biến mất vô tung vô ảnh. Tại hộ trong trận đâu còn có một người?

- Hay cho một cái gian trá tiểu tử, chỉ là mấy cái huyết thực muốn ở trước mặt ta rời khỏi, đừng có nằm mộng.

Bộ xương khô nam tử dương tay một cái, kiếm khí để cho Tiên Đế đều kiêng kỵ sợ, tại xung quanh bàn tay của hắn tạo thành một cái kiếm khí vòng tròn nhìn bằng mắt thường không thấy.

Sau một khắc, khô lâu này nam tử liền khiếp sợ nhìn chằm chằm Kiếm Khí Hà, có chút không dám tin tưởng tự lẩm bẩm:

- Lại có người có thể xuống sông? Còn có thể mang nhiều người như vậy xuống sông? Đây là cỡ nào rất giỏi công pháp luyện thể a...

Bộ xương khô nam tử cấp tốc vọt tới bên Kiếm Khí Hà, không chút suy nghĩ, trực tiếp nhảy xuống.

Kiếm Khí Hà có thể xé rách thân thể hồn phách, tại trước mặt khô lâu này nam tử này dường như cái gì cũng không tính.

Mặc dù hắn biết đám người Mạc Vô Kỵ không cách nào đi ra kiếm khí hà, trong lòng hắn vẫn như cũ rất là phẫn nộ. Bình An Đằng Sơn là cái lão quái kia, hắn không dám đi động. Bây giờ mấy cái con kiến hôi bị hắn nuôi dưỡng tại sa mạc bãi cũng dám chạy trốn. Tiếp tục như vậy, hắn lúc nào mới có thể đi ra ngoài?

Bởi vì hắn biết đạo kiếm khí sông rộng hơn, Mạc Vô Kỵ mấy người tiến vào Kiếm Khí Hà, hắn cũng không cách nào tìm được. Sớm biết thế như vậy, hắn cũng không cần nuôi con mẹ gì, trực tiếp bắt vào hết trong kiếm khí vòng xoáy được.

...

Ba canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ ngừng lại, bởi vì chùm tia sáng chỉ thị phương vị bát quái vòng tròn trong tay Bái Dạ đã biến mất.

- Bái Dạ, chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ cau mày hỏi.

Cái chỗ này hiển nhiên không phải là cửa ra, bởi vì nơi này xung quanh cùng Kiếm Khí Hà địa phương khác không có bất kỳ khác nhau. Dưới chân là cứng rắn nham thạch, xung quanh đều là nước sông bị lĩnh vực của Mạc Vô Kỵ ngăn trở.

Bái Dạ cũng có chút há hốc mồm, nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi, hắn nhanh chóng nói:

- Mạc tông chủ, chờ ta thử lại lần nữa nhìn xem.

Bái Dạ sau khi ngồi xuống, lần nữa điều khiển hắn bát quái vòng tròn. Đủ một canh giờ trôi qua, hắn bát quái vòng tròn đều không thể tụ lên chùm tia sáng nào. Bát quái vòng tròn bên trong sinh thành nhiều hơn nữa quang điểm, cũng là rất nhanh thì biến mất.

Tất cả mọi người dùng ánh mắt hoài nghi nhìn về phía Bái Dạ, Bái Dạ thật giống như không có nhìn thấy người chung quanh hoài nghi bình thường giống nhau, hắn vươn một tay đặt ở bát quái vòng tròn, cái tay còn lại không ngừng ngưng tụ thủ thế.

Mạc Vô Kỵ chăm chú nhìn Bái Dạ thủ thế, hắn khẳng định Bái Dạ lần này không phải là mượn bát quái vòng tròn chỉ thị phương vị, mà là thật sự đang suy tính phương vị. Bái Dạ thủ thế huyền ảo phức tạp, chính là Mạc Vô Kỵ loại này khai nhất mạch tông sư, cũng không cách nào thấy rõ tay hắn hàm nghĩa. Chỉ có thể cảm giác được Bái Dạ thủ thế ẩn chứa thiên địa đại đạo, mỗi một lần hoa động quỹ tích cùng mỗi một cái rung động đều mang một loại không cách nào nói đạo niệm khí tức.

Lại là hai canh giờ đi qua, Bái Dạ sắc mặt tái nhợt như một cái giấy trắng, hắn đình chỉ thủ thế, mở mắt nói:

- Mạc tông chủ, nơi này thật sự là cửa ra.

- Mọi người đứng sau lưng ta, ta đến xem.

Mạc Vô Kỵ cảm giác được Bái Dạ không có nói sai.

Chờ mọi người lùi phía sau, Mạc Vô Kỵ ngưng tụ ra linh nhãn.

Một cái mịt mờ hư không truyền tống văn xuất hiện ở trước mắt Mạc Vô Kỵ, cái này truyền tống văn huyền ảo phiền phức, ẩn chứa trong đó vô cùng vô tận trận đạo khí tức.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng như điên, quả nhiên là như vậy. Không nói cái cửa ra này, chính là cái truyền tống trận văn này ẩn chứa đại trận đạo niệm, liền cũng đủ hắn tại trên trận đạo tiến xa hơn một bước.

Mạc Vô Kỵ đem khởi đạo lạc điên cuồng vận chuyển, không ngừng thôi diễn ra huyền ảo truyền tống trận văn.

Thấy thân hình Mạc Vô Kỵ động cũng không động, mà đạo vận lại đang điên cuồng ba động, không người nào dám ở phía sau dùng thần niệm đi theo dõi Mạc Vô Kỵ. Bái Dạ càng là không dám nhúc nhích.

Mấy ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ rốt cục thở ra một hơi dài, bắt đầu ở trong hư không miêu tả trận văn.

thủ đoạn loại này lợi dụng trận văn miêu tả ra truyền tống trận, Mạc Vô Kỵ là lần đầu tiên tiếp xúc được, hắn khẳng định loại thủ đoạn này đối với hắn tương lai trận đạo có ý nghĩa phi thường lớn.

Lại là mấy ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ hội ra sau cùng một đạo trận văn.

Một cái cửa ra loáng thoáng xuất hiện ở trước mặt mọi người, tất cả mọi người là kích động vành mắt đỏ bừng. Bị vây ở kiếm ngục, còn thật

sự có lối ra.

Dù là mấy cái Tiên Đế, lúc này cũng kích động tim đập tốc độ tăng nhanh. Bọn họ chịu đủ rồi dày vò bên trong kiếm ngục này, trước không có cơ hội đi ra ngoài thì thôi, hiện tại cơ hội đang ở trước mặt, đâu còn có không kích động?

Bất quá không ai nhúc nhích, bởi vì Mạc Vô Kỵ vẫn không nói gì.

Mạc Vô Kỵ đóng hai mắt thật chặt, cũng không nói lời nào. Hắn tại sau khi miêu tả ra hư không truyền tống trận văn, cũng cảm giác được chính bản thân đối với trận đạo hiểu thêm một bước, tuyên bố hắn chính thức bước vào hàng ngũ thất cấp tiên trận tông sư.

Giờ khắc này, hắn đang chỉnh lý kiến thức chính bản thân đối với hư không trận văn am hiểu.

Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ mở mắt, quay đầu nói với mọi người:

- Cái này phải là cửa truyền tống đi ra, Vi Tử Đạo đi ra ngoài trước, tiếp theo là Niếp Trùng An, Tra Duệ, Tô Tử An, Phỉ Lăng, Vu Tái Quân, Đổng Sa, Lỗ Minh, Hải Chân Quỳ, Phàn Oa, Bái Dạ, Giản Minh Thành, Phỉ Lăng, Hàn Thanh Như, ta sẽ đi sau cùng.

Nghe được mình có thể đi ra ngoài, Bái Dạ trong lòng càng là kích động khó có thể kìm giữ. Hắn biết Mạc Vô Kỵ loại này an bài khẳng định có ý của hắn, dù sao cũng hắn không có định tìm chuyện, vừa ra đi lập tức đi ngay. Mạc Vô Kỵ hắn coi như là sợ, nếu như không có thần bí như Mạc tông chủ, đừng nói hắn không thể vào Kiếm Khí Hà, hắn dù là tiến đến tìm tới nơi này, cũng không cách nào mở ra cửa hư không truyện tống trận đó.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 712: Nghĩ Thông Suốt Hồng Liên Nơi Đi

Mạc Vô Kỵ là người cuối cùng rời đi Kiếm Khí Hà, hắn ở trên hư không hội chế ra truyền tống trận văn chẳng khác nào vừa học vừa làm, vốn là cực kỳ bạc nhược. Tại Mạc Vô Kỵ truyền tống đi không lâu, phiến trận văn liền biến mất sạch sẽ. Đồng thời biến mất, còn có truyền tống cánh cửa bị Mạc Vô Kỵ bố trí ra.

...

Mạc Vô Kỵ vừa rơi trên mặt đất cũng cảm giác được không đúng, trong lòng hắn thậm chí là trầm xuống, lẽ nào truyền tống nửa ngày vẫn là đang còn giữa kiếm ngục? Bởi vì hắn vẫn như cũ có thể cảm thụ được chung quanh kiếm khí.

Không đúng, những thứ này kiếm khí dường như cũng không có đáng sợ như bên trong kiếm ngục, trong đó kiếm ý khí tức càng rõ ràng.

- Tông chủ!

Mạc Vô Kỵ vừa ra đến, tất cả mọi người Bình Phạm vây quanh.

- Chúng ta còn giống như tại kiếm ngục, chung quanh đây đều là kiếm khí.

Niếp Trùng An trầm giọng nói.

- Ngươi thế nào vẫn chưa đi?

Mạc Vô Kỵ không trả lời Niếp Trùng An nói, đưa mắt hạ xuống rơi vào trên người Bái Dạ.

Bái Dạ liền ôm quyền:

- Mạc tông chủ, nơi này sợ rằng vẫn còn là kiếm ngục, bất quá là kiếm địa phương trong ngục kiếm khí tương đối nhẹ nhàng mà thôi, kiếm khí đối với thân thể thương tổn so với Bình An Đẳng Sơn còn phải nhỏ hơn.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ sớm quét đi ra ngoài, nơi này đối với thần niệm vẫn như cũ có chút hạn chế, cùng bên trong kiếm ngục bất đồng, nơi này thần niệm hạn chế tương đối yếu ớt.

- Tông chủ, ta cho rằng nơi này hẳn không phải là kiếm ngục.

Vừa lúc đó, Vi Tử Đạo bỗng nhiên nói:

- Nếu mà tại kiếm ngục, ta trói buộc kiếm phù không cách nào bỏ đi, trên thực tế ta vừa đến cái chỗ này, kiếm khí của ta trói buộc đã bị ta nhổ ra.

- Ta cũng vậy.

Giản Minh Thành nhanh chóng nói.

Niếp Trùng An có chút ngượng ngùng nói:

- Ta vừa mới mới rút ra.

Bái Dạ biến sắc, trước đây hắn bị Mạc Vô Kỵ đánh cho thương tích quá nặng, Nguyên Thần căn bản cũng không có khôi phục hoàn toàn như đám người Vi Tử Đạo, cho tới bây giờ hắn cư nhiên không có nhổ bản thân kiếm phù.

Đang nghe Vi Tử Đạo bọn người rút ra đi kiếm phù sau đó, hắn đối với Mạc Vô Kỵ vội vã liền ôm quyền:

- Đa tạ Mạc tông chủ xuất thủ cứu giúp, ta đi trước một bước.

Nói xong, Bái Dạ thân hình lóe lên, cấp tốc rời đi.

Mạc Vô Kỵ không có đi đuổi theo Bái Dạ, hắn và Bái Dạ không có gì đại thù hận, nếu mọi người lợi dụng lẫn nhau, vậy là tốt rồi.

- Vi hữu hộ nói không sai, nơi này xác thực không phải là trong ngục giam, nếu như ta không có đoán sai, nơi này hắn là một cái thí luyện tràng sở của Đại Kiếm Đạo, mọi người cùng đi theo ta.

Mạc Vô Kỵ nói.

Hắn khẳng định như vậy, là bởi vì hắn đã cảm thụ được truyền tống trận bàn mình bố trí ở bên ngoài Đại Kiếm Đạo.

- Tại Đại Kiếm Đạo?

Vi Tử Đạo quanh thân bỗng sát khí bốn phía, hắn bị Đại Kiếm Đạo bắt vào kiếm ngục nhận hết dằn vặt, nếu không phải Mạc Vô Kỵ, hắn sớm đã bỏ mạng ở kiếm ngục. Loại này thù hắn có thể không báo?

Không chỉ là Vi Tử Đạo, những người còn lại cũng sát khí sắc bén, hiển nhiên nghĩ giống Vi Tử Đạo, chỉ cần tông chủ ra lệnh một tiếng, bọn họ liền lập tức từ nơi này giết ra ngoài, lại đem Đại Kiếm Đạo giết một cái máu chảy thành sông.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được sát khí mãnh liệt, hắn hiển nhiên biết mọi người ý tứ. Trên thực tế hắn đối với Đại Kiếm Đạo cừu hận càng sâu, hắn đồng dạng rõ ràng, bây giờ không phải là lúc báo thù.

Hắn khoát tay chặn lại nói:

- Báo thù là nhất định phải báo, bây giờ còn không đến lúc đó. Các vị tại bên trong kiếm ngục rèn luyện nhiều năm như vậy, có thể khẳng định, chỉ cần tìm được nơi tốt tiên linh khí, các vị rất nhanh thì có thể thăng cấp. Chờ thực lực của mọi người đề thăng tới trình độ nhất định, còn có thời điểm chúng ta Bình Phạm thành lập đến không sai biệt lắm, liền có thể đến báo thù.

Mạc Vô Kỵ không đi báo thù đương nhiên không chỉ là nguyên nhân này, hắn biết rõ dùng bọn họ thực lực bây giờ, coi như là đánh Đại Kiếm Đạo một trở tay không kịp, cũng không cách nào tiêu diệt Đại Kiếm Đạo. Một khi bại lộ hắn đi ra tin tức, hắn sẽ phải chịu bao gồm Đại Kiếm Đạo, Lôi Tông, Đại Hạo Tiên Môn thậm chí còn có cái kia Tiêu Dao đế cung liên thủ vây giết.

Hắn thật vất vả mới xây dựng thế lực của mình, tự nhiên sẽ không tùy tiện liền tiêu hao hết. Dùng năng lực của hắn, muốn thăng cấp đến Đại Tiên đế, còn không biết có bao nhiêu năm. Hiện ở bên cạnh hắn có ba cái Tiên Đế, còn có một cái Chuẩn Đế. Thực lực như vậy, chính là Bình Phạm nền tảng.

Huống chi Mạc Vô Kỵ muốn báo thù không chỉ có riêng là giết chết Đại Kiếm Đạo cường giả, hắn muốn đem Đại Kiếm Đạo cái này truyền thừa tiêu diệt, muốn báo thù phải khôn ngoan. Nếu là bọn họ thực lực không mạnh, dù cho diệt Đại Kiếm Đạo, cũng sẽ phải chịu các tiên môn còn lại liên thủ áp chế.

Dựa theo đám người Vi Tử Đạo nghĩ, đó là trước hết giết một cái thống khoái, sau đó bỏ chạy. Mạc Vô Kỵ không muốn hiện đang động thủ, đám người Vi Tử Đạo cũng biết Mạc Vô Kỵ ý nghĩ.

- Tất cả do tông chủ định đoạt.

Vi Tử Đạo mặc dù là Đại Tiên đế, ở chỗ này thực lực cũng là mạnh nhất một cái, hắn tính tình cũng không kiêu ngạo.

Đã như vậy, mọi người theo ta đi thôi.

Mạc Vô Kỵ đoán không sai, nơi này thật là một cái thí luyện tràng sở của Đại Kiếm Đạo. Đại đa số tu luyện kiếm đạo đệ tử, đều có thể đến cái chỗ này cảm ngộ kiếm khí.

Kỳ thực nơi này kiếm khí cũng không phải cùng đoàn người Mạc Vô Kỵ cảm giác như vậy, không có lực sát thương không đáng giá nhắc tới.

Trên thực tế ở chỗ này, chính là Tiên Vương tiến đến, không cẩn thận cũng sẽ vẫn lạc.

Mạc Vô Kỵ nhóm người này tại kiếm ngục đáng sợ hơn ngây người nhiều năm như vậy, kẻ nào không phải từ chỗ kiếm khí ngang dọc bò ra? Đi tới loại địa phương này, đương nhiên không cảm thấy nguy cơ.

Sau nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ mang theo mọi người nghênh ngang từ nơi thử luyện đi ra, lại trực tiếp giết chết hai gã đệ tử Đại Kiếm Đạo trông giữ, sau đó tế xuất một con thuyền tầm thường phi thuyền, vô kinh vô hiểm từ Đại Kiếm Đạo rời đi.

...

Phá Toái Giới bên ngoài tầng thứ tư.

Bao gồm Thái Thượng Thiên Tấn Vũ ở bên trong vài Đại Tiên đế đô còn ở nơi này, đông đảo thương gia cũng ở cửa ra chỗ cùng đợi. Bởi vì Phá Toái Giới là bị mạnh mẽ mở ra, tuy đi qua một năm, nơi này vẫn là không cách nào có tiên nhân Tiên Vương tu vi trở lên tiến vào.

Chính như mọi người dự liệu bình thường giống nhau, hơn một năm qua, tại Phá Toái Giới tầng thứ tư phát hiện đông đảo bảo vật. Chẳng những phát hiện một chương Lạc Thư, còn phát hiện một cái Chân di thế giới, thậm chí nghe đồn có người thu được một quả Hỏa Nguyên Châu.

Thu được những tin tức này Tấn Vũ cũng không hiện lên nhiều hưng phấn, mà là nhíu mày. Dựa theo Thái Thượng Thiên cường giả suy đoán, Phá Toái Giới tầng thứ ba Phá Toái Khư bên trong Hoàng Kim Ốc bên trong đồ đạc là thật. Về sau rất nhiều cường giả tiến vào Phá Toái Khư sau đó, Hoàng Kim Ốc biến mất.

Mấy thứ này hẳn là đều có thể truyền tống đến tầng thứ tư, Nghiệp Hỏa Hồng Liên cũng là một cái trong số đó. Nghiệp Hỏa Hồng Liên loại này tuyệt thế chí bảo, chỉ cần xuất hiện ở tầng thứ tư, vậy thì rất nhanh sẽ bị phát hiện, vì sao đến bây giờ còn không có bị phát hiện?

Nghiệp Hỏa Hồng Liên một khi xuất hiện, xung quanh sẽ có cái nào thiên địa dị tượng ra theo? Loại bảo vật này xuất hiện địa phương, nhất định là tiên linh khí điên cuồng bị bao trùm đi qua...

Hiểu! Tấn Vũ bỗng nghĩ thông suốt một việc, đó chính là Nghiệp Hỏa Hồng Liên một khi xuất hiện, nhất định sẽ điên cuồng hấp thu chung quanh tiên linh khí. Phá Toái Giới tầng thứ tư bao nhiêu năm không có bị mở ra? Bên trong toàn bộ là nồng nặc tiên linh khí cùng tiên linh thảo.

Một khi Nghiệp Hỏa Hồng Liên hấp thu chung quanh tiên linh khí, xung quanh tự nhiên là tiên linh khí bạc nhược. Thậm chí một phần cao cấp tiên linh thảo bên trong tiên linh khí tức cũng sẽ bị Nghiệp Hỏa Hồng Liên cuốn đi, tạo thành héo rũ.

Tầng thứ tư mở ra, tiên nhân tiến vào đều có một cái tư duy theo quán tính, chính là nhất định phải đi địa phương tiên linh khí nồng nặc. Người đó đi trước này tiên linh khí yếu địa phương, Nghiệp Hỏa Hồng Liên chính là của người đó.

Tấn Vũ hít sâu một hơi, lớn tiếng nói:

- Gọi một cái tu sĩ từ tầng thứ tư đi ra lại đây, ta có lời muốn hỏi.

Tấn Vũ là Thái Thượng Thiên Đại Tiên đế, lại là người phụ trách lần này mở ra Phá Toái Giới tầng thứ tư, càng là Thái Thượng Thiên chiêu thu đệ tử khâm sứ. Hắn một câu nói, rất nhanh thì có một người nam tử vóc người không cao cường tráng bị dẫn tới trước mặt của hắn.

Đây là một cái Đại Chí Tiên, mới vừa từ bên trong Phá Toái Giới tầng thứ tư đi ra, thu hoạch một phần đẳng cấp không thấp tiên linh thảo. Bởi vì thu được một quả đỉnh cấp tiên linh quả, hắn chỗ xung yếu tấn công Đại La Tiên, lúc này mới lưu luyến không rời từ Phá Toái Giới tầng thứ tư bên trong đi ra.

- Ngươi tên là gì, cái nào tiên môn?

Đại Chí Tiên vừa qua đến, Tấn Vũ liền trực tiếp hỏi.

Nơi này người nào không biết Tấn Vũ là ai, Đại Chí Tiên nghe được là Thái Thượng Thiên cái này khâm sứ câu hỏi, kính cẩn cúi đầu đáp:

- Vãn bối Thông Huy, Vĩnh Anh Tiên Vực Đao Ngân Phong đệ tử.

Tấn Vũ gật đầu:

- Tốt lắm, ngươi tiến vào tầng thứ tư thời điểm, có đúng hay không cảm thụ được có một phương tiên linh khí tương đối bạc nhược?

Thông huy sửng sốt thần, ai có thể biết? Hắn sau khi tiến vào tự nhiên là lựa chọn tiên linh khí rất nồng nặc phương vị đi qua, về phần yếu địa phương nào có ở không đi thăm dò nhìn xem?

Tấn Vũ vừa nhìn thông huy biểu tình liền biết đối phương không rõ ràng lắm, hắn hận không thể một cước đem cái thùng cơm này đá thành mảnh vụn. Một người tu tiên, khi tiến vào bí cảnh sau đó, trước tiên không phải đi cướp đoạt bảo vật, mà là phải quan sát hoàn cảnh chung quanh, cả cái này đều không chú ý, tên này tương lai thành tựu cũng là có hạn.

- Vậy ngươi chú ý tới mọi người khi tiến vào tầng thứ tư sau đó, phương vị ít nhất đi là bên nào?

Tấn Vũ chỉ có thể lại hỏi.

- Ta này biết, tới gần bên trái, trên cơ bản không ai đi qua.

Thông huy vội vàng nói. Nói xong hắn dường như lại nghĩ tới:

- Được rồi, hình như đang đến gần bên trái phương vị, tiên linh khí tương đối bạc nhược.

- Tốt.

Tấn Vũ vỗ vỗ thông huy vai:

- Ngươi sẽ đi ngay bây giờ này tiên linh khí yếu bên trái, giúp ta tìm kiếm một món đồ, chỉ cần tìm được, ta sẽ dẫn ngươi đi Thái Thượng Thiên.

- A...

Thông huy nghe đến đây bảo đảm, hắn thiếu chút nữa ngây ngô rơi, sau đó là mừng như điên. Đi Thái Thượng Thiên, đây là hắn nằm mộng cũng muốn địa phương muốn đi a.

Hắn đi tới Phá Toái Giới tầng thứ tư, hoàn toàn là đến đánh đậu hũ, vô luận là tư chất của hắn hay là cái khác, đều không thể tiến vào Thái Thượng Thiên. Hiện tại Thái Thượng Thiên khâm sứ, Tấn Vũ đại trưởng lão nói có thể dẫn hắn đi Thái Thượng Thiên, cơ hội như thế nếu mà hắn bỏ lỡ, hắn chính là ngu ngốc.

- Tiền bối, là vật gì?

Thông huy vội vàng hỏi.

Tấn Vũ khoát khoát tay:

- Ngươi không cần hỏi, ngươi chỉ cần đi vào Phá Toái Giới tầng thứ tư, dọc theo tiên linh khí yếu phương vị tìm kiếm, chỉ cần tìm được, ngươi tất nhiên rõ ràng.

- Dạ, vãn bối đi vào.

Thông huy cấp thiết khom người thi lễ, xoay người nhanh chóng lần nữa vọt vào Phá Toái Giới tầng thứ tư.

Hắn cũng không biết Tấn Vũ sớm đã tại trên người hắn hạ thần niệm ấn ký, một khi hắn thấy Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Tấn Vũ là có thể biết.

Nhìn thông huy biến mất tại Phá Toái Giới tầng thứ tư, Tấn Vũ cũng là thở dài, đáng tiếc thực lực của hắn vẫn có hạn. Không có khả năng tại

mỗi một cái tiến vào tầng thứ tư nhân thân hạ ấn ký. Nếu không, làm sao có nhiều chuyện như vậy?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 713: Bình Phạm Lập Môn

- Tông chủ, nơi này là chỗ chúng ta Bình Phạm tiên môn lập tông?

Đứng ở vùng ven Cực Trạch Hải, Vi Tử Đạo sắc mặt có chút không đẹp.

Không muốn nói Vi Tử Đạo, Niếp Trùng An cùng Giản Minh Thành ba gã Tiên Đế phi thường nghi hoặc, chính là này mấy Tiên Tôn cùng Tiên Vương, cũng đều là sắc mặt quái dị.

Đối với phiến địa phương có đúng hay không Vĩnh Anh Tiên Vực, mọi người cũng không phải lưu ý. Bình Phạm lực lượng bây giờ, coi như là Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế Khuê Phong Vân tới rồi, cũng chỉ có thể cúi đầu lui đi xuống.

Bọn họ để ý là, nơi này không muốn nói tiên linh khí thiếu thốn, quả thực tựa cùng không có tiên linh khí bình thường giống nhau. Loại địa phương này làm sao thành lập tiên môn?

Mạc Vô Kỵ cũng không có nói ra nơi này là địa phương linh khí nồng nặc nhất toàn bộ Tiên Vực tiên, chỉ bằng mượn Cực Trạch Hải để tiên mạch tụ tập thánh địa, Bình Phạm ở chỗ này sẽ chỉ là càng ngày càng tràn đầy.

phía dưới Cực Trạch Hải rất có thể là nơi phù hợp thiên địa đại đạo tiên linh khí tụ tập, thậm chí có thể nói là Tiên Giới chi nhãn. Một khi ở chỗ này lập được tiên môn, vậy thì sẽ cuồn cuộn không ngừng tiên linh khí từ giữa thiên địa ngưng tụ lại đây. Giữa thiên địa tiên linh khí sẽ tái

sinh, tạo thành một cái tuần hoàn sau đó, chính là một cái bảo địa tiên linh khí vĩnh viễn không thiếu thốn.

Trừ phi có một ngày, toàn bộ Tiên Giới đều tiến vào thời đại mạt pháp.

- Không sai, nơi này là địa chỉ ta lựa chọn xây dựng tông môn. Tuy nói tại bên trong kiếm ngục mọi người đã thề nói, nếu mà đích xác không muốn lưu ở Bình Phạm, chỉ cần tương lai ngươi không làm ra sự tình tổn hại Bình Phạm, vẫn như cũ có thể tự nhiên rời đi, ta Mạc Vô Kỵ sẽ không ép ở lại.

Mạc Vô Kỵ nhẹ nhàng nói.

Địa phương này là tiên giới tốt nhất tiên linh thánh địa, nếu mà tên gia hỏa nào trong lòng đối với gia nhập Bình Phạm có đối lập, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn tận tình khuyên bảo lưu lại, lại không duyên cớ vô cớ lại đem chỗ tốt đưa ra, hắn lại không nợ người nào.

Hiện tại mọi người cho rằng gia nhập Bình Phạm là đang giúp hắn, là đang tuân thủ thệ ngôn hứa hẹn. Chỉ cần tiên môn tạo dựng lên sau đó, mọi người liền sẽ hiểu, gia nhập Bình Phạm là may mắn dường nào. Không phải là đang giúp hắn Mạc Vô Kỵ, mà là đang ở giúp chính bọn nó.

Vi Tử Đạo đã bình tĩnh trở lại, hắn chỉ cần tiến thêm một bước chính là Đại Tiên đế. Mấy năm nay tại kiếm ngục tích lũy, hắn tùy tiện tìm một chỗ đều có thể thăng cấp Đại Tiên đế. Nếu Mạc tông chủ lựa chọn cái chỗ này, vậy hắn cũng không có vấn đề.

Không ai rời khỏi Bình Phạm, đầu tiên là bởi vì mọi người đã thề. Làm một người tu đạo, đối với lời thề của mình vẫn là rất xem trọng. Cái nguyên nhân thứ hai là Mạc Vô Kỵ năng lực, đến bây giờ mới thôi, tông chủ cho cảm giác của bọn họ rất là thần bí.

Chẳng những cường đại, còn có bản lĩnh.

Ngoại trừ tông chủ ra, ai dám chủ động tiến vào kiếm ngục?

Tại kiếm ngục bên trong, ai có thể làm ra nhiều Chí Thanh Đan như vậy? Tông chủ có thể. Người nào có thể tiến vào Kiếm Khí Hà? Tông chủ có thể. Bọn họ bị giam vào kiếm ngục qua nhiều năm như vậy, ai có thể giúp bọn hắn rời đi? Vẫn là Mạc tông chủ.

- Tốt, nếu mọi người nguyện ý ở lại Bình Phạm, vậy ta liền nói một chút Bình Phạm tiên môn quy hoạch.

Mạc Vô Kỵ cao giọng nói:

- Tuy ta Bình Phạm tiên môn là muốn trở thành Tiên Giới đệ nhất môn tồn tại, nhưng chúng ta thủ kỳ quy hoạch cũng sẽ không rất lớn. Ta quyết định Bình Phạm tiên môn từ nơi này làm tiết điểm, hướng vào phía trong lục kéo dài 8 ngàn dặm, hướng Cực Trạch Hải kéo dài hai nghìn dạm. Tạm thời dùng diện tích vạn dặm làm giới vực, thành lập tông môn doanh trại. Đồng thời lại đem Bình Phạm tông môn ngoại vi năm vạn dặm đưa vào tông môn địa bàn...

Nói lời trong lòng, bên trong một vạn dặm tiên môn doanh trại, tại Tiên Giới chỉ có thể coi như là tiểu môn hộ. Chính là Mạc Vô Kỵ lại đem Bình Phạm tiên môn ngoại vi năm vạn dặm mà nhét vào Bình Phạm địa bàn, vậy cũng xa xa không tính là Đại Tiên Môn.

Chân chính Đại Tiên Môn, khoảng cách giữa hai cái Đại Tiên ngọn núi đó chính là vạn dặm. Mà đồng nhất cái tiên môn, không biết có bao nhiêu tiên ngọn núi cấu thành. Mạc Vô Kỵ lại đem chiếm đất biên giới là năm vạn dặm, cũng là bất đắc dĩ, lại xa một chút, vậy sẽ phải cùng Phong Xuyên Tiên Thành tranh đoạt địa bàn. Mạc Vô Kỵ không sợ Phong Xuyên Tiên Thành, hắn cũng không muốn cướp đoạt cái khác tiên thành địa bàn như vậy. Hắn chuẩn bị chờ Bình Phạm thành lập không sai biệt lắm, chủ động đi tìm Phong Xuyên Tiên Thành thành chủ thương lượng. Tương lai Bình Phạm, là phải trở thành một địa vực, chính là mấy vạn dặm còn xa xa thiếu.

- Tông chủ, địa bàn của chúng ta có đúng hay không nhỏ chút nha.

Phỉ Lăng bây giờ là Mạc Vô Kỵ trung thực người làm, hắn tất cả điểm xuất phát cũng là vì tông môn cùng tông chủ cân nhắc.

Người còn lại cũng đều nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ, phải biết rằng trước đây tông chủ thế nhưng là nói muốn đem Bình Phạm thành lập trở thành Tiên Giới đệ nhất tiên môn. Trên thực tế Bình Phạm bây giờ Tiên Đế cùng Chuẩn Đế cộng lại, cao tầng thực lực đích thật là có thể tiến vào đỉnh cấp tiên môn hàng ngũ.

Thế nhưng là chính là một vạn dặm địa bàn, nói là đệ nhất tiên môn, đó là muốn cười rơi hàm răng.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Bây giờ thật là nhỏ một chút, bất quá chúng ta trên địa bàn là có người phàm sinh hoạt. Ngoài ra, chúng ta còn phải đem Cực Trạch Hải mấy ngàn dặm thành lập trở thành tông môn doanh trại, cái này độ khó lớn hơn một chút. Tông môn doanh trại cùng khốn trận đều do ta đến bố trí, Phỉ Lăng ngươi và Niếp Trùng An đi ra ngoài mua tất cả bố trí tông môn tài liệu, bao gồm một phần tài liệu bố trí pháp trận. Vi hữu hộ ngươi mang theo Tra Duệ cùng Vu Tái Quân đi xây dựng Bình Phạm thương hội, chờ thương hội bắt đầu vận tác thời điểm, lại đem thương hội giao cho Vu Tái Quân, ngươi và Tra Duệ trở về tới giúp ta thành lập tông môn.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái nhẫn đưa cho Vi Tử Đạo:

- Trong này là thương hội sơ kỳ bán đấu giá tiên đan, chỉ cần những thứ này tiên đan lấy ra, Bình Phạm thương sẽ trở thành một trong đỉnh cấp đại thương hội.

- Tốt.

Vi Tử Đạo tiếp nhận giới chỉ, thần niệm tùy tiện quét một cái, nhất thời ngốc trệ hắn ra.

Hắn còn chưa từng thấy qua nhiều đỉnh cấp tiên đan như vậy, cả Lịch Tiên Vương Đan đều là dùng bình đến tính. Loại đỉnh cấp khan hiếm tiên đan này đi ra ngoài, nếu mà hắn vẫn không thể lại đem Bình Phạm thương hội thành lập trở thành Tiên Giới đỉnh cấp thương hội, hắn cũng quá yếu một chút.

- Tô Tử An, ngươi mang theo ngọc giản ta nhắn lại đi một chuyến Bình An Giác, lại đem ngọc giản giao cho Trác Bình An. Nếu là hắn không có bất kỳ ngôn ngữ nào lưu lại, ngươi liền trực tiếp trở về.

Mạc Vô Kỵ lần nữa lấy ra một cái ngọc giản đưa cho Tô Tử An.

Vi Tử Đạo rất nhanh thì sẽ thăng cấp đến Đại Tiên đế, bất quá Bình Phạm dựa vào Vi Tử Đạo một cái Đại Tiên đế đó là không đủ. Nếu là Trác Bình An nguyện ý tới nơi này, hắn không cần nhiều lời. Nếu là Trác Bình An không muốn tới nơi này, chính hắn đi cũng là không có dùng.

- Lỗ Minh ngươi phụ trách đi nhận người thành lập tông môn, chỉ dựa vào chúng ta mấy người này, thành lập Bình Phạm quá trì hoãn thời gian. Bất luận cái gì tiên nhân tu sĩ, chỉ cần nguyện ý gia nhập Bình Phạm tiên môn thành lập, cũng không cần keo kiệt. Nhớ kỹ, vòng ngoài kiến thiết đều phải dựa theo yêu cầu của ta.

Mạc Vô Kỵ biết Vĩnh Anh Tiên Vực cấp thấp tiên nhân sinh tồn thế nhưng là rất chật vật, nơi này tiên linh khí thiếu thốn, tài nguyên thiếu thốn. Đi trong hoàn cảnh ác liệt tìm kiếm tài nguyên, rất dễ toi mạng. Không đi ác liệt hoàn cảnh, lại rất khó khăn tại tiến bộ. Loại này tu kiến tông môn nhiệm vụ, tin tưởng rất nhiều người đều nguyện ý nhận.

Phân phó xong Lỗ Minh, Mạc Vô Kỵ lại giao cho Lỗ Minh một quả ngọc giản tông môn quy hoạch.

- Giản Minh Thành cùng Hàn Thanh Như, Hải Chân Quỳ phụ trách tuyển nhận đệ tử. Bình Phạm tiên môn chiêu thu đệ tử, vô luận tiên phàm, điều kiện tiên quyết là nhất định có một lòng hết sức chân thành, tuyệt không phải hạng người xảo trá độc ác.

- Đổng Sa ngươi mang theo Phàn Oa tạm thời canh giữ ở một mảnh, đồng thời cấm phụ cận người phàm tiếp tục xuống biển, để cho bọn họ hỗ trợ kiến thiết Bình Phạm vòng ngoài người phàm thành nội, thù lao gấp bội.

Từng cái nhiệm vụ được Mạc Vô Kỵ ban ra ngoài, chờ tất cả mọi người tiếp nhận nhiệm vụ sau đó, Mạc Vô Kỵ lại lấy ra hai bình Già Kiền Đan nói:

- Trong này Già Kiền Đan, một người một quả.

Đứng ở chỗ này, hoặc nhiều hoặc ít cùng Đại Kiếm Đạo có cừu oán. Một khi bị Đại Kiếm Đạo biết, bên trong kiếm ngục người đi ra rồi, đối với bọn họ mà nói cũng không phải chuyện tốt. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hắn thiếu nhất chính là thời gian. Chờ hắn lại đem Bình Phạm tạo dựng lên, đại trận thành lập xong, ai dám đến đối với Bình Phạm dong dài?

...

Tất cả mọi người sau khi rời đi, Mạc Vô Kỵ cũng nhanh chóng tiến vào Cực Trạch Hải. Hắn vừa ra tới là một hai năm thời gian, tuy nói hắn có đầy đủ nhiều Ích Cốc Đan lưu lại, hắn cũng lo lắng Phục Kinh Phượng cùng Liên Oanh Nhàn. Dù sao trước đây hắn lúc đi, hai người vẫn là một cái tầm thường người phàm mà thôi.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền tiến vào chính bản thân bố trí tới ẩn nấp cấm trận, tiên linh khí nồng nặc đến mức tận cùng xoắn tới, hiện ra tại Mạc Vô Kỵ trước mặt vẫn là rậm rạp chằng chịt tiên mạch cùng tiên tủy tinh.

Mạc Vô Kỵ một lòng nhất thời để xuống, vô luận là Phục Kinh Phượng hay là Liên Oanh Nhàn đều là đang tu luyện.

Phục Kinh Phượng càng là mở đi ra chín mươi ba nhánh mạch lạc, lúc này dĩ nhiên là Thoát mạch tầng chín thực lực. Chính bản thân sáng tạo công pháp, người khác có thể tu luyện, lúc này mới để cho Mạc Vô Kỵ thỏa mãn lớn nhất.

Phục Kinh Phượng so với chính mình năm đó phải kém một chút, bất quá loại tu luyện này tốc độ, Mạc Vô Kỵ hoài nghi coi như là chín sao thiên tài cũng không nhất định mạnh bằng hắn. Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng Phục Kinh Phượng sở dĩ tu luyện nhanh như vậy, trừ hắn ra lại đem hết thảy đều chỉ điểm cho hắn ra, còn có nơi này là Tiên Giới có quan hệ.

Nơi này chẳng những là Tiên Giới, còn là Tiên Giới tiên linh khí nồng nặc thánh địa. Nếu mà tại loại địa phương này tu luyện, Phục Kinh Phượng cũng không cách nào cấp tốc, vậy hắn suốt đời thành tựu cũng cứ như vậy mà thôi.

Mạc Vô Kỵ không có quấy rầy Phục Kinh Phượng tu luyện, thần niệm của hắn hạ xuống rơi vào trên người Liên Oanh Nhàn. Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị không dứt chính là, Liên Oanh Nhàn cư nhiên đả thông một trăm lẻ hai nhánh mạch lạc, thời khắc này tu vi càng là tại Đại La Tiên sơ kỳ.

Liên Oanh Nhàn công pháp đạo vận khí tức rất cổ quái, vừa có hắn Bất Hủ Phàm Nhân đạo vận khí tức, cũng có một loại hắn công pháp đạo vận căn bản cũng chưa từng gặp. Mạc Vô Kỵ khẳng định Liên Oanh Nhàn tu luyện cái loại này công pháp phi thường rất giỏi.

Lần này Liên Oanh Nhàn là thật sự Đại La Tiên sơ kỳ, bên trong nàng Tử Phủ tinh điểm cường hãn khí tức dường như cũng bắt đầu chậm rãi ra ngoài tràn đầy.

Mạc Vô Kỵ biết chính là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết lại trâu, nơi này tiên linh khí đáng sợ nữa, Liên Oanh Nhàn tư chất lại rất giỏi, ngắn ngủn

một hai năm thời gian, Liên Oanh Nhàn cũng không cách nào thăng cấp đến Đại La Tiên sơ kỳ. Nàng tu luyện tới Đại La Tiên sơ kỳ, đó là bởi vì tu vi ở lại nàng Tử Phủ bắt đầu thức tỉnh. Loại tu vi này phi thường đáng sợ, cư nhiên có thể cùng Bất Hủ Phàm Nhân Quyết dung hợp cùng một chỗ, nhanh chóng khôi phục Liên Oanh Nhàn tu vi.

Có thể nói thực lực của Liên Oanh Nhàn một bên là thông qua tu luyện tích góp tiên nguyên, một bên là thông qua Tử Phủ thả ra tiên nguyên. hai loại tiến độ dung hợp cùng một chỗ, nàng không hài lòng cũng không được.

Hiểu rõ đạo lý này sau đó, trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút bóng ma, hắn không biết phương thức này đối với Liên Oanh Nhàn tốt hay xấu. Một khi bản thân Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tu luyện tới tiên nguyên không cách nào cùng tiên nguyên trong thức hải thả ra hình thành cân đối, Liên Oanh Nhàn có một trăm cái mạng cũng không đủ đưa.

Mạc Vô Kỵ thở dài, loại chuyện này hắn vô lực giải quyết. Chẳng những là hắn, toàn bộ Tiên Giới sợ rằng không có có bất cứ người nào có thể giải quyết.

Mạc Vô Kỵ sờ sờ Tinh Khấu ở ngực, hắn quyết định chờ Liên Oanh Nhàn tu luyện sau khi kết thúc, lại đem cái này Tinh Khấu đeo ở ngực nàng.

Cái này Tinh Khấu phi thường rất giỏi, rất có thể sẽ cứu Liên Oanh Nhàn một mạng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 714: Tranh Đoạt Hồng Liên

- Tô sư tỷ, ta hiện tại miễn cưỡng có thể thu hồi Hồng Liên này, chỉ là không thể đi ra ngoài, một khi đi ra ngoài, nhất định sẽ bị người phát hiện.

Tại trong động một chỗ tiên linh khí thiếu thốn khe núi, Đậu Hóa Long tay rời đi Hồng Liên trước người, sắc mặt của hắn có chút tái nhợt, hiển nhiên vì thu Hồng Liên này, hắn hao tốn không ít tinh lực.

- Không sao cả, chúng ta tạm thời không đi ra. Phá Toái Giới mỗi một tầng đều phi thường rộng, chỉ cần chúng ta cẩn thận một chút, không có bắt được người chúng ta. Ngươi trước thu hồi Hồng Liên, chúng ta đổi chỗ khác, nơi này ngây ngô thời gian quá dài.

Tô Nhu Nhi gật đầu.

Đậu Hóa Long vẻ mặt áy náy nói:

- Tô sư tỷ, Hồng Liên này vốn phải là của ngươi, ngươi lại...

Hắn đích xác rất áy náy, hắn và Tô Nhu Nhi tiến đến là vì tìm kiếm tài nguyên tu luyện thăng cấp, kết quả Tô Nhu Nhi phụng bồi hắn trốn ở nơi này địa phương chim không có phân đã hơn một năm, không có bất kỳ thu hoạch gì. Tô Nhu Nhi sư tỷ thực lực so với hắn cao hơn nhiều, lại không muốn Nghiệp Hỏa Hồng Liên loại bảo vật này, lời như vậy nói ra, căn bản cũng không có người sẽ tin tưởng.

Không muốn nói hắn và Tô Nhu Nhi chỉ là sư tỷ đệ không có liên hệ máu mủ, thậm chí sư tỷ đệ cũng là tùy tiện gọi. Nếu không phải Mạc đại ca, hắn căn bản cũng không quen biết Tô Nhu Nhi. Trên thực tế đang

trong quá trình chạy trốn, Tô Nhu Nhi sư tỷ bằng vào kinh nghiệm phong phú liền cứu hắn nhiều lần. Lần này càng là cả Nghiệp Hỏa Hồng Liên cũng không muốn, để cho hắn.

Tô Nhu Nhi cười cười:

- Hóa Long sư đệ, nếu như là ta trước nhìn thấy, ta khẳng định thu lại. Nghiệp Hỏa Hồng Liên là ngươi trước nhìn thấy, tự nhiên là về ngươi sở hữu. Loại bảo vật này ý tứ là một cái duyên phận, nếu là vô duyên, mạnh mẽ thu lại cũng là uổng công.

Tô Nhu Nhi kiến thức so với Đậu Hóa Long phải nhiều, như Nghiệp Hỏa Hồng Liên loại bảo vật này, đích thật là người có duyên bản thân có. Mạnh mẽ thu nhập, chỉ hại nhân hại mình.

Nàng là có thể thu hồi Nghiệp Hỏa Hồng Liên, một khi tương lai Mạc tông chủ biết Nghiệp Hỏa Hồng Liên là Đậu Hóa Long phát hiện trước, nàng lại thu lại, nhất định sẽ đối với nàng vài phần kính trọng. Nàng thế nhưng là biết, Đậu Hóa Long đối với Mạc Vô Kỵ là trung thành và tận tâm. Không muốn nói Đậu Hóa Long, chính nàng cũng cực kỳ kính phục Mạc tông chủ.

- Ân, Hồng Liên này tương lai ta đưa cho đại ca, thực lực ta thấp bản thân có Nghiệp Hỏa Hồng Liên là chà đạp thứ tốt.

Nghiệp Hỏa Hồng Liên đều bị hắn thu lại, Đậu Hóa Long cũng không có nói sự tình lại đem Hồng Liên tặng cho Tô Nhu Nhi.

Tô Nhu Nhi lần nữa cười một cái nói:

- Chúng ta đi nhanh lên đi.

Nàng khẳng định Mạc tông chủ sẽ không cần Đậu Hóa Long Nghiệp Hỏa Hồng Liên, nàng tin tưởng mình tuyệt đối sẽ không nhìn lầm. Một tu sĩ vừa mới phi thăng không lâu, liền có thể trở thành bát phẩm Tôn

Cấp Đan Đế, có thể cùng mấy cái Tiên Đế đối kháng, loại khí phách này coi như là một trăm Nghiệp Hỏa Hồng Liên cũng đổi không được.

Chính là bởi vì nàng hiểu Mạc Vô Kỵ, nàng mới sẽ tin tưởng Mạc Vô Kỵ có thể thành lập được một cái tông môn hoành tráng, cũng tin tưởng Mạc Vô Kỵ sẽ không cần bảo vật của Đậu Hóa Long.

- Tốt, chúng ta đi...

Đậu Hóa Long lời còn chưa nói hết, đã nhìn thấy Tô Nhu Nhi biến sắc, lập tức giơ tay lên đánh ra hơn mười đạo cấm chế.

- Tô sư tỷ...

- Có người tới rồi.

Tô Nhu Nhi truyền âm cho Đậu Hóa Long đồng thời, ngăn trở Đậu Hóa Long nói chuyện.

Nàng kinh nghiệm trốn chết phong phú, có người xuất hiện ở đây phiến khe núi chỗ, nàng lúc này liền phát hiện.

Người tới chính là Đao Ngân Phong Thông Huy, mặc dù hắn là Đại Chí Tiên đỉnh phong, trên thực tế tư chất của hắn cũng không cao. Hắn có thể đến bây giờ có thành tựu này, hầu như có 99% thời gian đều bên trong bế quan vượt qua. Còn có một chút thời gian, đều là đi hỏi tỷ hắn lấy tài nguyên tu luyện. Tỷ tỷ của hắn Thông Viện, chính là thê tử của Đao Ngân Phong phong chủ Câu Lệ Dương. Nếu không, dùng Thông Huy điểm ấy tư chất, lại bế quan, cũng không cách nào tu luyện tới Đại Chí Tiên đỉnh phong.

Đừng xem Tô Nhu Nhi tuổi tác xa xa không có lớn = Thông Huy, trên thực lực cũng là xa xa không bằng Thông Huy, bàn về kinh nghiệm tránh né cùng trốn chết, Thông Huy thúc ngựa cũng đuổi không kịp Tô Nhu Nhi.

Cho nên Đại Chí Tiên Thông Huy bị Tô Nhu Nhi phát hiện, hắn vẫn còn đang từ từ đi qua khe núi cách đó không xa.

Tô Nhu Nhi cũng là lòng nóng như lửa đốt, nàng biết chỉ cần Thông Huy có kinh nghiệm một điểm nữa, hoặc là lại cẩn thận một chút, bọn họ chỗ ở này cũng sẽ bị phát hiện. Nàng điểm ấy trận đạo thủ đoạn bố trí ẩn nấp pháp trận, vết tích quá nặng, hiệu quả ẩn nấp cũng là quá kém.

Lúc này Thông Huy vốn muốn đi vào khe núi đột ngột ngừng lại, giơ tay lên một quyền đánh vào trên một tảng đá lớn bên cạnh thân.

Cự thạch vỡ ra, một viên hòn đá lớn chừng quả đấm ra hiện ở trên tay hắn, trung gian tảng đá có bảy đóa hình dạng nhàn nhạt hỏa diễm.

- Đây là bảy hoa Diễm Tâm Thạch?

Thông Huy kích động trong lòng phanh phanh nhảy loạn, hắn thật không ngờ chính bản thân sẽ tìm được Thất hoa Diễm Tâm Thạch. Trước hắn tại Phá Toái Giới tầng thứ tư một năm thu hoạch, cũng không nhất định bằng một quả Diễm Tâm Thạch giá trị.

Chẳng lẽ này Thái Thượng Thiên tiền bối muốn mình tìm kiếm chính là cái này Diễm Tâm Thạch? Không đúng, khẳng định không phải. Bởi vì nếu mà không phải là của mình thần niệm thẩm thấu đến bên trong cự thạch, căn bản là không cách nào phát hiện cái này Diễm Tâm Thạch. Vô luận có đúng hay không, mình cũng là giàu rồi.

Thông Huy vừa mới muốn đem Diễm Tâm Thạch thu hồi, đã nhìn thấy một đạo nhân ảnh đang đến gần. Hắn nhanh chóng thân hình lóe lên, cấp tốc bỏ chạy.

Bóng người kia rất nhanh thì phát hiện Thông Huy, cũng theo đuổi lại đây.Thông Huy thần niệm quét phía sau đuổi theo tên gia hỏa tu vi cũng là Đại Chí Tiên sau đó, hắn trái lại ngừng lại. Hắn Đại Chí Tiên hầu như muốn viên mãn, há có thể e ngại đối phương một cái Đại Chí Tiên?

Hắn chỗ ở là một cái khô khốc hồ nước...

Nguyên bản Thông Huy chỉ là muốn tra nhìn một chút chung quanh địa thế, đợi lát nữa đánh nhau, hắn có thể mượn địa hình. Khi thần niệm của hắn hạ xuống rơi vào trong hồ bên trong, cả người hắn đều ngốc trệ hắn ra, lập tức liền điên cuồng vọt đi xuống. Giờ khắc này, chính là gần đến người kia Đại Chí Tiên, cũng bị hắn vứt sang một bên.

Hắn tại trong hồ bên trong cảm nhận được một loại Viễn Cổ huyền ảo tiên thiên đại đạo khí tức, dường như nơi này có một loại Tiên Thiên bảo vật.

Đồ đạc bị người lấy đi, hơn nữa còn có một loại thuần túy đến mức tận cùng hỏa thuộc tính khí tức. Dù cho hắn không phải là hỏa thuộc tính Linh Căn, lúc này cũng muốn theo dõi đại đạo huyền ảo trong đó. Đây tuyệt đối không phải là hắn vừa bảy hoa Diễm Tâm Thạch có thể so sánh...

Nghiệp Hỏa Hồng Liên, nhất định là Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Thông Huy con ngươi đều đỏ, Phá Toái Giới tầng thứ tư có Nghiệp Hỏa Hồng Liên sự tình, ngu ngốc cũng đã nghe nói qua. Hắn chưa từng thấy qua Nghiệp Hỏa Hồng Liên, không có nghĩa là hắn không có kiến thức. Hắn dầu gì cũng là cái Đại Chí Tiên, Nghiệp Hỏa Hồng Liên loại này Tiên Thiên bảo vật hắn há có thể không biết?

- Đem đồ vật giao ra đây.

Một cái thanh âm băng hàn vang lên, để cho Thông Huy đánh cái giật mình.

Tại trước mắt hắn cách đó không xa địa phương đứng một người tóc dài nam tử, chính là Đại Chí Tiên vừa rồi đuổi theo hắn.

- Thứ gì?

Thông Huy trong lòng trầm xuống, tỉnh táo lại. Hắn lúc này hoàn toàn hiểu rõ Thái Thượng Thiên Đại Tiên đế muốn hắn tới tìm cái gì, nhất định là Nghiệp Hỏa Hồng Liên. Nói cách khác, hắn chiếm được Nghiệp Hỏa Hồng Liên, cũng không phải của chính hắn.

Tóc dài nam tử cười lạnh một tiếng:

- Ngươi rất tốt, cư nhiên cũng có thể nghĩ đến Nghiệp Hỏa Hồng Liên phương vị tại chỗ tiên linh khí thiếu thốn. Nếu không phải ta nghĩ vậy, tiếp qua mấy tháng, sợ rằng không có ai biết là ngươi lấy đi Hồng Liên.

Nơi này tiên linh khí so với lúc trước Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long tới thời điểm còn nồng nặc hơn không ít, tại nam tử tóc dài nghĩ đến, tiếp qua mấy tháng, địa phương khác tiên linh khí vọt tới, nơi này sẽ cùng địa phương khác không có bao nhiêu khác nhau.

Thông Huy kích động cùng hưng phấn triệt để biến mất, hắn thậm chí có chút kinh khủng. Nếu mà hắn thực sự bắt được về Nghiệp Hỏa Hồng Liên, ngược lại cũng thôi, dù sao cũng vật này là phải cho Thái Thượng Thiên Tấn Vũ Đại Tiên đế. Hắn tin tưởng nếu như mình len lén không nộp ra Nghiệp Hỏa Hồng Liên, hắn sẽ chết không có chỗ chôn...

Len lén giấu Nghiệp Hỏa Hồng Liên? cũng không phải là không thể được a, một khi hắn bản thân có Nghiệp Hỏa Hồng Liên, liền núp ở Phá Toái Giới tầng thứ tư tu luyện, chờ thực lực của hắn cường đại sau đó, hắn lại đi ra. Bản thân có Nghiệp Hỏa Hồng Liên, hắn há lại sợ chính bản thân không cách nào trở thành Tiên Đế? Nghiệp Hỏa Hồng Liên loại này thiên địa bảo vật, dựa vào cái gì phải giao cho Thái Thượng Thiên?

- Giao hay không giao?

Nam tử tóc dài quanh thân lĩnh vực cuồn cuộn nổi lên, đã đem Thông Huy bao ở trong đó, cũng trong lúc đó, pháp bảo của hắn tế đi ra rồi. Nếu không phải Thông Huy thực lực mạnh hơn so với hắn, hắn nói không chừng đều động thủ.

Thông Huy đánh rùng mình, chính bản thân đang suy nghĩ gì a? Hắn căn bản cũng không có Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Thế nhưng là đối phương tin tưởng sao? Trong lòng hắn bỗng dâng lên một đạo sát khí, chỉ có giết đối phương, hắn mới có thể trong sạch. Nếu không, dù cho hắn đi ra ngoài, đối phương cũng sẽ đưa tin tức hắn thu được Nghiệp Hỏa Hồng Liên truyền đi, đến lúc đó chính là to lớn tai nạn. Khi đó, không ai sẽ nghe hắn giải thích.

Động thủ, Thông Huy nghĩ thông suốt điểm ấy sau đó, trong tay Lưu Ly ngọn đèn hóa thành một mảnh thanh quang cuốn đi ra ngoài. Đồng thời lĩnh vực toàn lực thi triển, hắn nhất định phải đánh nhanh thắng nhanh.

- Đã sớm biết ngươi không cam lòng.

Người nam tử tóc dài nhe răng cười một tiếng, đồng dạng đánh ra bản thân pháp bảo.

...

Bình Phạm đã bắt đầu đang xây dựng, Mạc Vô Kỵ cũng vẫn đang luyện chế trận kỳ bố trí các loại pháp trận. Mặc dù hắn vẫn không thể luyện chế ra thất phẩm tiên khí, thế nhưng thủ đoạn hắn luyện chế trận kỳ rất tốt. Phối hợp thủ đoạn trận văn hắn vừa mới lĩnh ngộ, hắn tin tưởng chỉ cần cho hắn thời gian, hắn liền có thể tại xung quanh Bình Phạm bố trí một cái hộ trận cấp 7.

Mạc Vô Kỵ phụ trách bố trí bên trong Cực Trạch Hải, về phần tông môn kiến tạo trên đất bằng, đều giao cho Lỗ Minh.

Vi Tử Đạo đã đem thương hội sơ bộ xây dựng lên, vẫn đi theo Mạc Vô Kỵ bên người hỗ trợ, thương hội chuyện giao cho Tra Duệ cùng Vu Tái Quân. Mạc Vô Kỵ trình độ trận đạo không sai, nhưng thực lực quá thấp một chút. Hắn muốn lại đem Cực Trạch Hải thành lập trở thành Bình Phạm tiên môn doanh trại, nhất định phải có Tiên Đế xuất thủ.

Cũng may Bình Phạm thương hội bởi vì Mạc Vô Kỵ lấy ra đại lượng khan hiếm tiên đan, để cho Bình Phạm cấp tốc tụ tập đống lớn tiên tài, những tiên tài này rất nhanh thì được truyền tống trở về Cực Trạch Hải vùng ven nơi ở tạm thời, bởi Mạc Vô Kỵ cùng Vi Tử Đạo sử dụng.

Lại đem mấy ngàn dặm hải vực thành lập thành tông môn doanh trại, đối với một phàm nhân tầm thường mà nói, đây có lẽ là thiên phương dạ đàm. Đối với Mạc Vô Kỵ cùng Vi Tử Đạo mà nói, chỉ cần có đầy đủ tài liệu, đó cũng không phải chuyện phi thường phức tạp.

Tảng lớn ngọn núi bị Vi Tử Đạo xoắn tới, tại dưới thủ đoạn trận đạo Mạc Vô Kỵ lại đem Cực Trạch Hải vùng ven mấy ngàn dặm liên kết thành một mảnh.

To lớn mênh mông tiên môn hình thức ban đầu càng ngày càng rõ ràng, chỉ một hai tháng, Vi Tử Đạo liền thích nơi này. Mạc tông chủ đối với tiên môn quy hoạch thật sự là quá giỏi, hắn khẳng định một khi Bình Phạm tiên môn tạo dựng lên, sẽ là tiên môn đẹp nhất Tiên Giới, không có một trong. Tiếc nuối duy nhất, chính là chỗ này tiên linh khí thiếu thốn.

Hôm nay Mạc Vô Kỵ đang cùng Vi Tử Đạo bố trí tiên sơn trong hải vực, Đổng Sa canh giữ ở vùng ven Cực Trạch Hải cấp thiết chạy tới bẩm:

- Tông chủ, đã xảy ra chuyện, Tô Tử An đi Bình An Giác trọng thương quay về...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 715: Cường Đại Tiên Tôn Sơ Kỳ

Mạc Vô Kỵ nắm lên vài viên thuốc đưa vào Tô Tử An trong miệng, sắc mặt rất là xấu xí. Nói rõ ràng hơn một phần, Tô Tử An không phải là mình trốn về, mà là bị người đưa trở về.

Là Trác Bình An thủ hạ một người Tiên Vương đưa trở về, hắn lại đem Tô Tử An đưa sau khi trở về lập tức liền đi, căn bản cũng không có lưu lại.

Lúc này Tô Tử An thương thế rất lợi hại, chẳng những là thức hải bị thương, cả Nguyên Thần cũng bị thương. Có thể nói không phải là Mạc Vô Kỵ có Chí Thanh Đan, Tô Tử An loại thương thế này thật đúng là khả năng bị phế.

Chí Thanh Đan cường đại hiệu quả rất nhanh thì hiển hiện ra, Tô Tử An Nguyên Thần bắt đầu ngưng tụ, hắn mở mắt thấy Mạc Vô Kỵ hậu tâm trong buông lỏng. Mạc Vô Kỵ phất tay ý bảo hắn trước chữa thương rồi lại nói.

Hai canh giờ sau đó, sắc mặt tái nhợt Tô Tử An đi ra khỏi phòng.

- Thương thế hiện tại làm sao?

Mạc Vô Kỵ không có dùng thần niệm đi quét Tô Tử An.

- Đa tạ tông chủ tiêu hao quý giá tiên đan, lại tu dưỡng một đoạn thời gian, thương thế của ta liền có thể biến mất.

Tô Tử An giọng nói rất là tôn kính.

Hắn thương thế của mình tự mình biết, nếu mà không phải là gia nhập Bình Phạm, làm Mạc tông chủ thủ hạ, hắn thương thế kia sợ rằng lại cũng khó mà khang phục. Chính là bị hắn tìm được đỉnh cấp tiên tài, thương thế của hắn muốn khôi phục cũng không phải chuyện một ngày hai ngày, có lẽ là mấy vạn năm, có lẽ là vài trăm vạn năm.

Hắn là Tiên Tôn hậu kỳ, cũng không phải trường sinh bất tử, đồng dạng có thọ nguyên hạn chế. Có lẽ tới rồi một ngày nào đó, thương thế của hắn còn không có khang phục, thọ nguyên đã đến.

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu nói:

- Lần này khổ cực ngươi, ngươi Tiên Tôn hậu kỳ thực lực, làm sao lại bị thương? Là ai ra tay?

Mạc Vô Kỵ khẳng định không phải là Trác Bình An động thủ đánh, hắn và Trác Bình An quan hệ coi như là không sai, trước đây hắn đối với Trác Bình An cũng không có nói. Lại nói tiếp, chỉ có Trác Bình An nợ hắn. Trác Bình An không muốn rời đi Bình An Giác, cũng sẽ không đả thương Tô Tử An. Rồi lại nói một khi Trác Bình An động thủ, Tô Tử An cũng không là trọng thương trở về, mà là không có mệnh trở về.

Về phần Tô Tử An nói năng lỗ mãng chọc giận Trác Bình An, Mạc Vô Kỵ càng là không tin. Tại bên trong các cường giả dưới tay hắn, Tô Tử An già nhất thành ổn trọng, tuyệt sẽ không làm sự tình chọc giận Trác Bình An loại này Đại Tiên đế.

- Bình An Giác bị người diệt trừ, nơi đó bây giờ là một mảnh phế tích. Ta còn dự định vào xem, liền gặp phải một người cường giả Tiên Tôn sơ kỳ...

- Chờ một chút...

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên ngăn trở Tô Tử An nói:

- Ngươi sẽ không nói ngươi bị người trọng thương là cái kia Tiên Tôn sơ kỳ tên gia hỏa đánh sao??

Tô Tử An trên mặt lộ ra xấu hổ biểu tình, lại gật đầu:

- Ta đích xác là bị hắn đả thương nặng, hơn nữa ta khẳng định này người bước vào Tiên Tôn sơ kỳ cũng không lâu. Ta mặc dù đang Tiên Giới thực lực bình thường giống nhau, cường đại Tiên Tôn ta còn là biết một chút, người này ta chưa từng thấy qua.

Mạc Vô Kỵ trên mặt lộ ra ngưng trọng biểu tình, thực lực của Tô Tử An hắn chưa thấy qua, nhưng Tô Tử An là tiên tôn hậu kỳ, lại ở bên trong kiếm ngục rèn luyện nhiều năm như vậy, cư nhiên không bằng một cái Tiên Tôn sơ kỳ, còn bị tình cảnh người ta đả thương nặng hầu như phải bỏ mạng, Tiên Tôn sơ kỳ này có bao nhiêu đáng sợ?

- Ngươi lại đem tướng mạo người kia miêu tả một cái, nhất định phải cặn kẽ rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói.

- Dà.

Tô Tử An thoáng suy tư một chút, liền giơ tay lên ở trên hư không bên trong vẽ ra bức họa một nhân vật.

Đây là một nam tử thoạt nhìn tuổi cũng không lớn, vóc người trung đẳng, sắc mặt vàng như nến. Chân đeo giày ma mặc áo gai, ánh mắt sắc bén, phía sau còn đeo một thanh kiếm không vỏ.

- Thì ra là hắn.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên dâng lên một loại bức thiết khát vọng, hắn phải nhanh vọt vào Tiên Vương cảnh giới. Đáng tiếc là, dù cho hắn lại là Đại La Tiên viên mãn, có nhiều hơn nữa tiên đan, lại tự nghĩ ra truyền thừa. Hắn căn cơ vẫn như cũ quá mỏng yếu, vẫn chạm sờ không tới cảnh

giới Tiên Vương. Nếu không, hắn thà rằng trước thăng cấp Tiên Vương, lại đến thành lập Bình Phạm tiên môn.

- Tông chủ ngươi quen biết người này?

Tô Tử An liền vội vàng hỏi.

Đại Kiếm Đạo bị diệt môn, Hoàng Sát cũng không có xuất thủ. Hơn nữa Hoàng Sát tu vi tiến bộ rất nhanh, trong thời gian ngắn liền từ một cái vừa mới phi thăng tiên nhân, thăng cấp tới rồi Tiên Tôn.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Các ngươi không biết người này cũng bình thường, người này gọi Hoàng Sát, đến từ Đại Kiếm Đạo, tại Tiên Giới quật khởi thời gian cũng không lâu. Cực kỳ thích giết chóc, rất là cường đại.

- Lại là Đại Kiếm Đạo, ta đi giết người này.

Vi Tử Đạo nhãn thần lạnh lẽo, sát khí hiện lên.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Bình An Giác hủy diệt rất có thể cùng Đại Kiếm Đạo có quan hệ, Hoàng Sát người này cực kỳ gian trá. Vi Hữu Hộ đi qua cũng không nhất định có thể thấy người này, hắn sẽ không cùng Vi Hữu Hộ động thủ. Chờ hắn xuất hiện, đó chính là nói Vi Hữu Hộ bị Đại Kiếm Đạo Tiên Đế vây. Thù phải báo, không phải là hiện tại.

- Tông chủ ra mắt người này?

Vi Tử Đạo hỏi.

Đối với Hoàng Sát Mạc Vô Kỵ quá rõ, ban đầu ở Chư Thần Tháp muốn giết hắn, kết quả bị Linh Lộc Nam ngăn trở. Lại nói tiếp, hắn còn thiếu nợ Linh Lộc Nam một cái nhân tình. Đáng tiếc Linh Lộc Nam bị vây ở Chư Thần Tháp, sinh tử chẳng biết.

- Đúng vậy, sư phụ hắn Tát Kiếm cùng hắn sư đệ Nghê Củ đều là bị ta giết chết. Cho nên người này thời thời khắc khắc nếu muốn giết ta.

Mạc Vô Kỵ nói.

- A...

Tô Tử An sửng sốt, lập tức liền lần nữa hướng Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ:

- Đa tạ tông chủ vì Thiên Cơ Tông báo thù.

Tô Tử An đương nhiên biết Thiên Cơ Tông là ai tiêu diệt, nếu không phải Tát Kiếm thỉnh cầu một Chuẩn Đế của Đại Kiếm Đạo xuất thủ, hắn há có thể bị đưa vào bên trong kiếm ngục?

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Tô trưởng lão không cần khách khí với ta, ta tại tu chân giới vốn chính là Thiên Cơ Tông tông chủ, chỉ là tới Tiên Giới sau đó mới muốn thành lập một cái bao gồm cả Thiên Cơ Tông trước đây ở bên trong Bình Phạm tiên môn.

Tô Tử An nhất thời ngốc trệ hắn ra, một hồi lâu hắn mới giật mình hỉ lần nữa khom người thi lễ nói:

- Tử an ra mắt tông chủ, xin tông chủ vì Thiên Cơ Tông làm chủ.

Vốn Tô Tử An không dám nhiều lời Thiên Cơ Tông sự tình, hiện tại biết Mạc Vô Kỵ là Thiên Cơ Tông tông chủ, hắn tự nhiên sẽ không lại có cái gì cố kỵ. Trong lòng hắn cấp thiết nhất chính là muốn trùng kiến Thiên Cơ Tông, mà không phải Mạc Vô Kỵ nói tại trong vòng Bình Phạm thành lập Thiên Cơ Tông.

Mạc Vô Kỵ than thở:

- Tử An trưởng lão, ta hiểu rõ ý tứ của ngươi. Kỳ thực lúc ban đầu thời điểm, ta là dự định tại Tiên Giới trùng kiến Thiên Cơ Tông. Thế nhưng là tại ta bước vào một cái cảnh giới mới sau đó, ý nghĩ của ta bỗng nhiên có rồi thay đổi, ta muốn thành lập một cái tông môn lớn hơn hắn...

- Tông chủ, Thiên Cơ Tông cũng có thể thành lập lớn hơn nữa a.

Tô Tử An liền vội vàng nói.

Mạc Vô Kỵ xua tay ý bảo Tô Tử An tạm thời không cần nói, hắn tiếp tục nói:

- Trước chỉ là có một loại bức thiết khát vọng, không muốn trùng kiến Thiên Cơ Tông, thậm chí sinh ra thành lập một cái từ đầu đến cuối đều là bản thân ta truyền thừa tông môn. Khi đó ta còn không có hoàn toàn giác ngộ lại đây, phải biết rằng ta quyết định một việc sau đó, rất ít sẽ đi dao động. Chỉ có ở nơi này tông môn thành lập, ta dao động. Trước ta cho là bởi vì tự ta nguyên nhân dao động, thẳng đến ta bị thương nặng lần nữa niết bàn sau đó, ta dần dần hiểu trong đó ý nghĩa.

- Là cái gì?

Tô Tử An theo bản năng hỏi.

- Tại ta bị thương nặng thiếu chút nữa vẫn lạc, sau đó lại một lần hoàn thiện đạo của mình sau đó ta mơ hồ bắt đầu hiểu rõ, Thiên Cơ Tông không thích hợp trở thành tiên môn. Chúng ta còn không có hơn hắn cái thiên địa này, vẫn như cũ tại đây dưới một mảnh thiên địa quy tắc cảm ngộ quy tắc chi đạo. Đây hết thảy, cũng có thể nói là một loại thiên cơ. Vọng ngôn thành lập Thiên Cơ Tông, thực sự buồn cười. Cho nên nói chỉ cần chúng ta còn không có hơn hắn phiến thiên địa, còn đang ở phiến thiên địa cảm ngộ quy tắc, Thiên Cơ Tông liền đã định trước sẽ tán loạn.

Mạc Vô Kỵ giọng nói rất thấp nặng trĩu, hắn cũng là chậm rãi hiểu rõ đạo lý này. Lúc ban đầu hắn rất khát vọng thành lập Thiên Cơ Tông, về

sau hắn đạo dần dần hoàn thiện, hắn bắt đầu chống lại thành lập Thiên Cơ Tông, thậm chí tìm cho mình đông đảo lý do. Cho tới bây giờ, hắn gần bước vào Tiên Vương cảnh giới, đạo dần dần hoàn thiện, lúc này mới mơ hồ hiểu đại đạo ý nghĩa trong đó.

Vì sao Tu Chân Giới Thiên Cơ Tông càng ngày càng xuống dốc, sau cùng bị người tiêu diệt. Tới rồi Tiên Giới sau đó, Thiên Cơ Tông vẫn là càng ngày càng xuống dốc, cuối cùng vẫn là bị diệt? Mông lung trong thật giống như có một loại đạo niệm, để cho Thiên Cơ Tông không cách nào tồn tại.

- Thế nhưng là Thiên Cơ Tông đệ nhất đương nhiệm tông chủ Viên Y tiền bối phát hiện Thiên Cơ bia...

Không đợi Tô Tử An đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ liền nói:

- Có lẽ cái kia bia cũng không phải muốn Viên Y tông chủ thành lập tông môn, mà là có mặt khác hàm nghĩa.

Tô Tử An cũng trầm mặc xuống, Mạc tông chủ nói không thể nói không đúng. Thiên Cơ Tông dường như từ thành lập sau đó, liền bắt đầu đi hướng xuống dốc. Viên Y tông chủ sau cùng cũng không có phá được thiên cơ bí mật.

- Chờ Bình Phạm thành lập được rồi sau đó, Thiên Cơ Tông đang ở bên trong Bình Phạm tông môn chiếm giữ một cái ngọn núi, đổi tên Thiên Phong.

Mạc Vô Kỵ cảm nhận được Tô Tử An thất lạc.

Hắn không cách nào tiếp tục khuyên nói cái gì, chỉ nói rằng:

- Ta lập tức nắm chặt thời gian lại đem Bình Phạm ngoại vi hộ trận bố trí, sau đó ta phải đi ra ngoài một chuyến. sự tình thành lập Bình Phạm, giao cho Vi Hữu Hộ phụ trách. Tử An trưởng lão thương thế bình phục

sau đó, hiệp trợ Vi Hữu Hộ cùng Lỗ Minh thành lập Bình Phạm tiên môn.

- Tông chủ nếu muốn đi ra ngoài, sao không để cho Giản Minh Thành cùng ngươi cùng nhau?

Vi Tử Đạo cảm thấy Mạc Vô Kỵ đi ra ngoài hắn là muốn tìm cơ hội thăng cấp Tiên Vương, hắn muốn để cho Giản Minh Thành bồi Mạc Vô Kỵ cùng nhau, cũng tốt có một cái hộ pháp.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại nói:

- Ta muốn tìm cơ hội đi thăng cấp Tiên Vương, Minh thành hiện tại bề bộn nhiều việc, không có khả năng bởi vì ta làm trễ nãi tông môn xây dựng thời gian.

Mạc Vô Kỵ mơ hồ cảm giác Bình Phạm này tông môn thành lập, đối với hắn có ý nghĩa lớn vô cùng. Về phần cụ thể ý nghĩa ở địa phương nào, hắn cũng không nói lên được.

- Tông chủ, ngươi phải tìm cơ hội thăng cấp Tiên Vương, ta cầm một món đồ cho ngươi.

Tô Tử An nghe nói Mạc Vô Kỵ muốn đi ra ngoài tìm cơ hội thăng cấp Tiên Vương, nhanh chóng lấy ra một cái ngọc giản bắt đầu khắc.

Nửa nén hương sau đó, Tô Tử An lại đem ngọc giản đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Tông chủ, ngươi nói hắn là đúng, Thiên Cơ Tông không tồn tại nữa, sau này chỉ có Bình Phạm.

Mạc Vô Kỵ gật đầu tiếp nhận ngọc giản, đối với Tô Tử An có thể nghĩ rõ ràng chuyện này, trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng rất là vui vẻ. Thần niệm của hắn thẩm thấu vào ngọc giản, lập tức ngẩn ngơ, khiếp sợ nhìn Tô Tử An.

- Ngươi làm sao lại biết?

Mạc Vô Kỵ không thể tin được hỏi Tô Tử An, bởi vì trên ngọc giản Tô Tử An cho hắn cư nhiên khắc lại một bộ địa đồ. Mặt trên bản đồ giải thích cũng là khu vực này rất có thể là nơi không rõ trên lệnh bài tông chủ màu trắng.

- Đây là thứ năm đó khai sơn tổ sư vẫn lạc sau đó lưu lại, tại Thiên Cơ Tông cũng chỉ có rất ít người biết. Mỗi đời truyền thừa, cũng sẽ không cao hơn ba người.

Tô Tử An giải thích.

Mạc Vô Kỵ hiểu được, thực lực của Tô Tử An tại Thiên Cơ Tông rất có thể là số một số hai, hắn có thể được biết mấy tin tức này cũng bình thường.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 716: Người Không Tiên Phàm

Tại dưới đông đảo cường giả đồng tâm hiệp lực, cộng thêm Mạc Vô Kỵ lại là đỉnh cấp trận Đạo Tông sư, Bình Phạm tiên môn chỉ tốn một năm không tới, liền hoàn toàn xây xong.

Bởi vì Bình Phạm tiên môn có một bộ phận tại hải vực, xây tương đương hao tâm tốn sức, nếu không, chỉ cần 5 tháng, liền có thể hoàn thành.

Thời khắc này Bình Phạm tiên môn chiếm cứ diện tích vạn dặm, đồng thời lại đem tông môn bên ngoài năm vạn dặm địa bàn cũng quy hoạch xong. Phong Xuyên Tiên Thành tuy rằng rất là khó chịu Bình Phạm cái tiên môn này đột ngột xây dựng địa bàn ở hậu hoa viên của mình, thế nhưng là Phong Xuyên Tiên Thành thành chủ tại Tiêm Giác Tiên Khư chưa có trở về, hơn nữa Bình Phạm tiên môn tùy tiện ra tới một người người tựa hồ cũng là tiên tôn thực lực, Phong Xuyên Tiên Thành trong lúc nhất thời không dám lộn xộn, chỉ có thể chờ thành chủ Đổng Thương Liệt trở về.

Mạc Vô Kỵ tại bên ngoài Bình Phạm tiên môn bố trí thế nhưng là thất cấp tiên trận, Thất chuyển Bình Phạm đại trận.

Hộ tông pháp trận tên là Mạc Vô Kỵ đặt, đây là hắn chính bản thân am hiểu dựa theo đối với các loại tiên cấp hộ trận, hơn nữa hắn đối với kiếm ngục bên trong Kiếm Khí Hà hư không trận hoa văn am hiểu, bố trí một cái đỉnh cấp hộ trận. Cái này hộ trận tập khốn trận, sát trận, ngự trận, ảo trận, ẩn trận, cấm trận làm một thể, duy nhất không có chính là tụ linh trận.

Bình Phạm tiên môn liền có một cái uẩn hợp thiên địa đại đạo Tụ Linh đại trận, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không cần bố trí lại cái gì tụ linh trận, hắn chỉ cần lại đem này thiên nhiên tụ tập tới được tiên linh khí hướng dẫn ra liền có thể.

Tại Bình Phạm tiên môn bên ngoài, là một cái mười mấy trượng rộng đường đá xanh, con đường này có chừng vạn dặm. hai bên Đường, sớm bị trồng hai hàng đỉnh cấp tiên chương mộc.

Tiên chương mộc là tiên giới tông môn trồng đỉnh cấp tiên mộc, loại này tiên mộc chẳng những thẳng tắp có rộng lớn tán cây, còn tản mát ra thấm vào ruột gan mùi thơm ngát khí tức.

Tại đá xanh đường cùng tiên chương mộc bên ngoài, là một cái bề rộng chừng hơn mười trượng hộ tông sông. Con sông này không phải là vì bảo hộ tông môn an toàn, mà là vì phụ trợ tông môn phong cảnh. Tại con sông này ngoại vi, là Bình Phạm mở đi ra vô số ruộng tốt.

Những thứ này ruộng tốt là cho ở tại Bình Phạm trong tiên môn phàm tục người trồng trọt, trước đây Cực Trạch Hải vùng ven ngư dân, tất cả đều bị thiên vào Bình Phạm tiên môn trong vòng.

Tại Bình Phạm tiên môn trong vòng, có mấy cái to lớn khu vực, phàm vực, Tiên Vực, người phàm giao dịch vực, tiên nhân giao dịch vực, tiên phàm giao dịch vực.

Những thứ này vực bất luận kẻ nào đi cũng không có điều kiện hạn chế, người phàm có thể tiến vào tiên nhân vực, tiên nhân cũng thế có thể tiến vào phàm nhân vực.

Sở hữu tiến vào Bình Phạm tiên môn, chỉ có thể từ cửa chính tiến vào, tới gần Cực Trạch Hải bộ phận, đã bị pháp trận che lại. Đừng xem Bình Phạm tiên môn đi trên đất bằng chỉ là chiếm đất năm vạn dặm, nhưng mà tới gần Cực Trạch Hải địa phương, diện tích trăm vạn trong đều bị Bình Phạm vòng lên. Cực Trạch Hải tức thì bị Bình Phạm tiên môn mệnh danh là Bình Phạm Cực Trạch Hải, hoa vì tông môn tư hữu

lĩnh vực. Chỉ cần là tại Cực Trạch Hải bên trong, đó chính là tiến vào Bình Phạm tiên môn địa bàn.

Tại Bình Phạm tiên môn lối vào, có một khối to lớn tấm bia đá, trên tấm bia đá viết:

- Đạo hữu cao thấp, nhân vô tiên phàm!

Đi lên nữa, là hai cái treo trên không bay múa chữ lớn, Bình Phạm.

...

Bình Phạm tông môn tạm thời ngọn núi cao nhất, Vi Tử Đạo cùng Niếp Trùng An, Giản Minh Thành, tra duệ, hạt tía tô an, Phỉ Lăng đám người đứng ở to lớn tông môn trên quảng trường, khi bọn hắn sau đó, là khí thế to lớn tông môn đại điện. Khi bọn hắn trước, là mênh mông vô bờ bao la hùng vĩ biển rộng, xem chính là vui vẻ thoải mái. Thân thủ tạo dựng lên đẹp như thế tiên môn, tất cả mọi người là cực kỳ thoả mãn.

Trước nơi này không phải là hải vực chính là sa mà, hiện tại biến thành thanh sơn lục thủy, từng ngọn ngọn núi ngật đứng lên, tạo thành từng cái một tiên gia thánh địa.

Tuy tiện nơi này còn không có để đặt tiên cầm lại đây, mọi người cũng có thể nghĩ ra được lại đem tới nơi này mỹ lệ hình ảnh.

- Tông chủ thực sự là cường đại, lại muốn tới rồi lại đem Cực Trạch Hải xem như tông môn một bộ phận, tạo dựng lên như vậy bao la hùng vĩ xinh đẹp tông môn. Tương lai chờ chúng ta dời đến càng xinh đẹp hơn tiên ngọn núi, Bình Phạm tiên môn lại đem bộc phát tráng lệ.

Tra duệ tâm duyệt thần phục nói.

Hắn là từ đáy lòng kính phục Mạc Vô Kỵ cái này tông chủ, tại trong mắt hắn, tông chủ toàn thân đều là bản lĩnh.

Niếp Trùng An hít miệng:

- Chỉ có cũng thế không được tốt, hơn nữa...

Nghe được Niếp Trùng An nói, tất cả mọi người trầm mặc xuống, Niếp Trùng An nói mọi người lòng biết rõ. Này chính là chỗ này tiên linh khí thật sự là quá thiếu thốn, dù cho lại đem tông môn thành lập xinh đẹp nữa. Không có tiên linh khí, cũng là một cái phong cảnh thắng cảnh mà thôi. Tiên linh khí có hay không nồng nặc, mới đúng là một cái tông môn đặt chân căn bản nhất đồ đạc.

Vi Tử Đạo cũng là khẽ thở dài một cái, Tiên Giới tiên linh khí tốt tiên mạch nơi, sớm đã bị người thành lập tiên môn. Đâu còn có thể chờ tới bây giờ Bình Phạm đi thành lập tông môn?

Tông chủ lựa chọn ở chỗ này thành lập tông môn, cũng là hết cách sự tình.

...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng rất là bức thiết, Bình Phạm ngoài mặt thành lập hoàn thành, chỉ có hắn biết Bình Phạm tiên môn còn kém một bước chưa hoàn thành.

Đó chính là dẫn tiên linh khí tiến vào tiên môn trong vòng, chỉ cần hắn lại đem tiên linh khí dẫn vào hộ trận cùng tiên môn các nơi, hắn liền hoàn toàn bố trí xong Bình Phạm tiên môn. Lúc này, hắn mới có thể rời đi Bình Phạm.

Mạc Vô Kỵ tiến vào Cực Trạch Hải đáy biển thời điểm, hắn kinh ngạc phát hiện Phục Kinh Phượng đã Trúc Linh tầng bốn, mà Liên Oanh Nhàn tiến độ dường như chậm lại. Chính là như vậy, Liên Oanh Nhàn cũng là Đại La Tiên viên mãn, cùng thực lực của hắn tương đương.

Mạc Vô Kỵ vẫn là tương đối hài lòng, hai người bế quan hắn là rất nhanh thì phải kết thúc, hắn lưu cho Phục Kinh Phượng Ích Cốc Đan cũng gần dùng xong. Đã như vậy, hắn đơn giản tại dẫn động tiên linh khí sau đó, chờ hai người xuất quan lại đi tìm Tiên Vương cơ hội.

Từng cái một hư không trận văn bị Mạc Vô Kỵ khắc tại trong hư không, tình cờ mới bỏ lại vài tấm trận kỳ.

Đã trải qua Bình Phạm tiên môn hộ trận bố trí, Mạc Vô Kỵ trận đạo cảnh giới trở lên một cái cấp độ, tuy tiện còn không có đạt được bát cấp tiên trận tông sư hàng ngũ, hắn đối với hư không trận văn hiểu càng là thấu triệt.

Hư không trận văn là một loại mới khái niệm, chính là tại Tiên Giới, đại đa số tiên trận sư bố trí pháp trận, cũng muốn dùng trận kỳ. Mạc Vô Kỵ hư không trận văn thay thế đông đảo trận kỳ cùng trận cơ khắc, loại thủ đoạn này, tại Tiên Giới còn không có người có thể hiểu.

Có thể nói, hắn bố trí tới thất cấp hộ trận bảy chuyển Bình Phạm đại trận, còn thật không có mấy người tiên trận sư có thể phá vỡ, trừ phi là cứng rắn tấn công.

Cứng rắn tấn công bảy chuyển Bình Phạm đại trận, đó chính là một chuyện tiếu lâm. Bình Phạm tiên môn dưới Cực Trạch Hải tiên linh khí sung túc, Bình Phạm lại có vài Tiên Đế Tiên Tôn, dưới loại tình huống này, nếu mà hắn đại trận còn bị người công phá, vậy hắn cũng quá mức vô năng.

Trừ phi công kích bảy chuyển Bình Phạm đại trận Tiên Đế cộng lại cao hơn mười cái, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng Đại Kiếm Đạo cùng Lôi Tông, Đại Hạo Tiên Môn Tiên Đế cộng lại cũng không có khả năng có mười cái. Huống chi hắn sẽ ở mấy cái này tiên môn tỉnh ngộ lại trước, trước tiêu diệt một cái.

...

Ngọn núi cao nhất thượng nguyên bản muốn khuyên giải mọi người vài câu Vi Tử Đạo thân thể bỗng chấn động, lập tức không thể tin được bốn phía kiểm tra.

Chẳng những là Vi Tử Đạo, người còn lại cũng thế đều là khiếp sợ chung quanh kiểm tra.

Bởi vì giờ khắc này nồng nặc tiên linh khí tràn ngập lại đây, bọn họ khẳng định, chính là cao cấp nhất tiên môn, cũng không có thể có loại này nồng nặc tiên linh khí vọt tới. Hơn nữa tiên linh khí còn đang không ngừng kéo dài tràn ngập, chậm rãi bao phủ toàn bộ Bình Phạm tiên môn.

- Ta đã hiểu...

Vi Tử Đạo tỉnh ngộ lại, hắn liền nói Mạc tông chủ nhân vật như vậy, há có thể tại một cái tầm thường địa phương thành lập tông môn?

Vốn Bình Phạm tiên môn để cho người mừng rỡ không phải là nơi này xinh đẹp, mà là nơi này tiên linh khí so với bất kỳ địa phương nào đều muốn phải nồng nặc. Hắn không biết Mạc tông chủ là làm sao làm được, hắn cũng không muốn biết, hắn chỉ biết mình bây giờ là Bình Phạm bên phải hộ tôn.

- Ha ha ha, quả nhiên là đệ nhất tiên môn.

Vẫn cũng không muốn nói nhiều Giản Minh Thành lúc này cũng là cười ha ha, hắn chuyện đã đáp ứng, tự nhiên sẽ không đổi ý. Nhưng hắn nghĩ đến mình là Bình Phạm người, còn muốn đi ra ngoài tìm nơi tu luyện, trong lòng cuối cùng là có chút tiếc nuối.

Hôm nay tông chủ đưa tới như vậy nồng nặc tiên linh khí, cộng thêm Bình Phạm tiên môn đông đảo cường giả, Bình Phạm muốn trở thành đệ nhất tiên môn đích thật là thời gian vấn đề.

- Ta cảm ngộ tới rồi đại đạo cơ hội, đi trước một bước.

Niếp Trùng An dưới sự kích động, trực tiếp liền xông ra ngoài, hắn xông về bản thân tạm thời tiên ngọn núi, hắn muốn ở nơi đó thăng cấp Tiên Đế trung kỳ.

Gần như là Niếp Trùng An rời đi đồng thời, Vi Tử Đạo mọi người đều rời đi. Chẳng những là Niếp Trùng An cảm ngộ tới rồi thăng cấp cơ hội, Vi Tử Đạo cũng thế cảm ngộ tới rồi to lớn cảnh giới Tiên Đế, hắn cần phải đi bế quan. Giản Minh Thành cũng là cảm ngộ tới rồi Tiên Đế trung kỳ triệu hoán, chính là Phỉ Lăng cũng bức thiết phải đi trùng kích Tiên Tôn hậu kỳ.

Trên thực tế, những người này ở đây kiếm ngục bên trong sau khi ra ngoài tích lũy đều tới rồi trạng thái tột cùng, sở dĩ vẫn không có thể đột phá, thật sự là bởi vì nơi này tiên linh khí quá mức thiếu thốn. Hiện tại Mạc Vô Kỵ đưa tới như vậy nồng nặc tiên linh khí, đột phá cảnh giới bất quá là chuyện quá khứ.

...

Mạc Vô Kỵ vừa mới lại đem tiên linh khí hướng dẫn đi ra ngoài, còn chưa kịp phong bế phiến tiên mạch nơi, một loại hoàn toàn hiểu ra liền xông lên đầu.

Hắn nhìn thấy giữa thiên địa càng rộng lớn đại đạo, hắn cảm nhận được một loại mênh mông vô biên khí tức thiên địa, càng là hiểu ra tới rồi một loại thuộc về mình đại đạo đường đi.

Mạc Vô Kỵ cả người chấn động, hắn hầu như muốn ngửa mặt lên trời thét dài.

Cho tới nay, hắn vô luận như thế nào hướng dẫn tiên linh khí tu luyện, vô luận như thế nào lợi dụng bắt đầu đạo lạc, hắn liền là không thể cảm ngộ đến Tiên Vương cảnh giới tầng kia tu vi ngăn cách.

Ngày hôm nay hắn vừa mới lại đem Bình Phạm tiên môn bố trí xong, lại đem tiên linh khí hướng dẫn hoàn tất, hắn liền cảm ngộ tới rồi Tiên Vương cảnh giới ngăn cách.

Hắn thiếu hụt, chỉ là đi ra ngoài độ kiếp mà thôi. Hắn Mạc Vô Kỵ tu luyện tới hiện tại, thần thể tầng 6 thân thể cường độ, độ kiếp với hắn mà

nói, tựa cùng hô hấp bình thường vậy đơn giản.

- Thì ra là như vậy.

Mạc Vô Kỵ thở ra một hơi dài, hắn rốt cuộc hiểu rõ vì sao chính bản thân trước không có khả năng cảm ngộ đến Tiên Vương cảnh giới. Đó là bởi vì hắn đạo chưa hoàn thành, hắn mở ra vô Linh Căn phàm tục tu luyện một đường, một đường chẳng khác nào truyền thừa của hắn chi đạo.

Mông lung trong, hắn cũng cảm ứng được chính bản thân hắn là đưa hắn đạo truyền thừa tiếp. Mà loại này vô hình trung hứa hẹn, là được hắn nói tiết điểm.

Một cái truyền thừa đại đạo, không là một người có thể hoàn thành, dù cho hắn Mạc Vô Kỵ cường đại hơn nữa, lợi hại hơn nữa, hắn cũng không cách nào một người lại đem bản thân đại đạo vĩnh viễn truyền thừa dưới. Hắn chỉ có thành lập Bình Phạm, thành lập thuộc về mình đại đạo truyền thừa, hắn mới có thể lần nữa niết bàn tiến bộ.

Ngày hôm nay, hắn đã làm xong, hắn cũng hiểu. Đó chính là chỉ có truyền thừa tiếp, mới thật sự là đạo.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 717: Gia Nhập Đoạt Hồng Liên

- Sư huynh, ngươi đã trở về...

tiếng kêu Liên Oanh Nhàn để cho trong cảm ngộ Mạc Vô Kỵ lấy lại tinh thần, hắn thấy vẻ mặt ngạc nhiên mừng rỡ Liên Oanh Nhàn đã đi tới. So với trước, Liên Oanh Nhàn trên người nhiều hơn một loại càng thêm không nói được phiêu dật khí tức.

- Oanh Nhàn sư muội, chúc mừng ngươi tu luyện thành công. Làm sao? Ngươi có đúng hay không đã nhớ một vài thứ?

Mạc Vô Kỵ cũng là vui vẻ nói.

May mà trước đây không có thu Liên Oanh Nhàn làm đệ tử, nếu không, hắn sau này nhất định sẽ rất là xấu hổ, Liên Oanh Nhàn lai lịch tuyệt đối không đơn giản.

Liên Oanh Nhàn lắc đầu:

- Ta mạch lạc mở cao hơn chín mươi chín nhánh sau đó, tu vi liền bắt đầu điên cuồng dâng lên, có đôi khi thậm chí vài ngày liền có thể thăng cấp một cái cấp độ, mấy ngày nay dường như lại chậm lại.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn suy đoán Liên Oanh Nhàn hắn là giống như hắn, sắp tới lại đem thăng cấp Tiên Vương thời điểm, yêu cầu một phần cơ duyên.

- Ngươi đi lại đem kinh Phượng gọi ra, nơi này ta sắp sửa phong bế, sau này không cần phải ở chỗ này tu luyện.

Mạc Vô Kỵ nói. Cái chỗ này tương lai trừ hắn ra, sẽ không có nữa người tiến đến, nơi này sẽ trở thành Bình Phạm tiên linh khí cung cấp nguyên chỗ, cũng là Bình Phạm địa phương trọng yếu.

- Tốt.

Liên Oanh Nhàn nhanh đi gọi Phục Kinh Phượng, nàng cũng không có hỏi nguyên nhân, nàng tu vi tới rồi Đại La Tiên, trong tiềm thức cũng không có gì phi thường rất giỏi ý nghĩ. Tại cảm giác của nàng bên trong, nàng vẫn là cái sinh hoạt tại bờ biển ngư dân.

- Sư phụ, ngươi đã trở về.

Phục Kinh Phượng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, mừng rỡ tình cảm bộc lộ trong lời nói. Kỳ thực hắn trong quá trình tu luyện, đi ra qua vài lần, chỉ là mỗi lần đi ra sư phụ cũng không tại, Liên Oanh Nhàn cũng vẫn đang bế quan, hắn chỉ có tiếp tục tu luyện.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Không sai, tiến độ tạm được, đi thôi, Bình Phạm tiên môn đã thành lập được rồi, sau này ngươi và Oanh Nhàn không cần phải ở chỗ này tu luyện.

...

Bình Phạm tiên môn thành lập được rồi, đối với Liên Oanh Nhàn cùng Phục Kinh Phượng mà nói, cũng không có gì khái niệm. Khi hai người đứng ở Bình Phạm tiên môn ngọn núi cao nhất, cảm thụ được mênh mông bàng bạc tiên môn khí thế, cảm thụ được xa hoa lộng lẫy tiên cảnh thánh địa, hai người đều ngây dại. Đến lúc này, hai người mới hiểu được Mạc Vô Kỵ nói Bình Phạm tiên môn thành lập được rồi, là có ý gì.

- Tông chủ!

Tô Tử An cùng Tra Duệ thấy Mạc Vô Kỵ xuất hiện, nhanh chóng lại đây thi lễ, giọng nói kích động. Cho tới bây giờ, hai người vẫn như cũ còn không cách nào từ nồng nặc tiên linh khí trong rung động tỉnh táo lại.

Bọn họ lần đầu tiên cảm nhận được Bình Phạm tiên môn bất đồng, cái khác tiên môn, tiên linh khí nồng nặc địa phương cũng không yếu. Nhưng những địa phương kia phần lớn là tông môn trưởng lão hoặc là một phần tông môn cường giả bế quan nơi, tại Bình Phạm Tiên Vực, hầu như sở hữu địa phương đều là tiên linh khí nồng nặc, không có bất kỳ khác biệt.

Mạc Vô Kỵ cũng rất là thoả mãn, Bình Phạm tiên môn thành lập, coi như là hoàn thành hắn một cái nguyện vọng, cũng để cho hắn đạo có thể truyền thừa tiếp.

- Chờ chúng ta đem Đại Kiếm Đạo tiêu diệt, lại đem Đại Kiếm Đạo tiên ngọn núi toàn bộ chuyển qua chúng ta Bình Phạm đến, đến lúc đó các ngươi có thể tự lựa chọn tiên ngọn núi ở lại.

Mạc Vô Kỵ cảm thấy Bình Phạm đỉnh cấp tiên ngọn núi quá ít, còn không cách nào biểu diễn ra to lớn khí thế.

Thần niệm của hắn đã quét Vi Tử Đạo bọn người bắt đầu đang trùng kích cảnh giới, Tô Tử An cùng Tra Duệ muốn thăng cấp liền là tiên đế, hai người bây giờ còn chưa có cái kia cơ duyên, cho nên mới ở tại chỗ này.

- Tông chủ, chúng ta lúc nào đi tiêu diệt Đại Kiếm Đạo.

Tô Tử An vội vàng hỏi, sở hữu Bình Phạm người lớn nhất cừu địch chính là Đại Kiếm Đạo. Tô Tử An cùng Đại Kiếm Đạo càng là thù sâu như biển, Tiên Giới Thiên Cơ Tông chính là Đại Kiếm Đạo tiêu diệt.

Mạc Vô Kỵ trầm ngâm một chút nói:

- Chờ ta thăng cấp Tiên Vương, sau đó ta ra đi tìm Bình an Tiên Đế. Vô luận có hay không tìm được, ta lúc trở lại, chính là thời điểm Đại Kiếm Đạo diệt vong.

Mạc Vô Kỵ vốn là muốn đi tìm Thiên Cơ Tông tông chủ trên lệnh bài mơ hồ tranh vẽ nơi, chủ yếu là vì tìm kiếm Tiên Vương cơ hội. Hiện tại hắn thành lập được rồi Bình Phạm tiên môn, Tiên Vương cảnh giới đã chạm tới, hắn liền không cần phải gấp gáp đi qua, hắn muốn trước thăng cấp Tiên Vương rồi lại nói.

Về phần tìm kiếm bình an Tiên Đế, một cái là bởi vì hắn yêu cầu Trác Bình An Đại Tiên đế như vậy, thứ nhì là hắn cũng lo lắng Trác Bình An sẽ nguy hiểm.

Nghe được tông chủ phải đi thăng cấp Tiên Vương, Tra Duệ nhanh chóng nói:

- Tông chủ, ta mới vừa từ Tái quân sư muội nơi đó nhận được tin tức, Phá Toái Giới tầng thứ tư xuất hiện Nghiệp Hỏa Hồng Liên. Nếu là tông chủ đối với Nghiệp Hỏa Hồng Liên có hứng thú, liền tạm thời không có khả năng thăng cấp Tiên Vương. Nghe nói Phá Toái Giới tầng thứ tư Tiên Vương là không vào được.

- Nghiệp Hỏa Hồng Liên xuất hiện?

Mạc Vô Kỵ kinh thanh hỏi.

Nghiệp Hỏa Hồng Liên loại bảo vật này Mạc Vô Kỵ tự nhiên rõ ràng, chính là ở địa cầu trong truyền thuyết, loại bảo vật này cũng là đỉnh cấp chí bảo, nghe đồn là Tiên Thiên bảo vật.

Tra Duệ khẳng định nói:

- Đúng vậy, Tái quân sư muội vẫn ở bên ngoài chủ trì thương hội công việc, cho nên tin tức rất rộng hiện lên. Lúc đó Đao Ngân Phong Thông huy cùng chuyển hồn đạo Phỉ tác đồng thời phát hiện Nghiệp Hỏa

Hồng Liên, hai người tại Phá Toái Giới tầng thứ tư một hồi đại chiến. Kết quả bởi vì có người xuất hiện, hai người mới cấp tốc bỏ chạy. Hiện tại toàn bộ Phá Toái Giới tầng thứ tư đều đang tìm Thông huy cùng Phỉ Tác hai người.

- Ta đi trước Phá Toái Giới.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự thay đổi chủ ý.

Nghiệp Hỏa Hồng Liên loại vật này có thể gặp gặp một lần chính là cơ duyên, hắn chẳng những gặp một lần, còn lần nữa nghe nói. Loại bảo vật này hắn không biết còn chưa tính, nếu biết, vậy hắn liền sẽ không bỏ qua.

Thăng cấp Tiên Vương sự tình, lúc nào đều có thể.

- Tử An, sau khi ta rời đi, ngươi tạm đại phó tông chủ vị, giúp ta quản lý Bình Phạm tất cả sự vụ. Chờ Vi hữu hộ mấy người thăng cấp sau khi thành công, lại đem ta nói nói cho bọn hắn biết, nhất định phải bảo đảm Bình Phạm tiên môn ổn định.

Nói xong Mạc Vô Kỵ lại lấy ra hai quả trận kỳ cùng một cái ngọc giản đưa cho Tô Tử An:

- hai quả trận kỳ này là tiên cánh cửa hộ trận mở ra trận kỳ, một âm một dương. Miếng ngọc giản này là Bình Phạm tông môn tôn chỉ cùng tông môn đi lại luật lệ, bất luận kẻ nào đều phải tuân thủ, không tồn tại tiên phàm phân biệt. Còn có muốn tại Bình Phạm định cư, nhất định phải nghiêm ngặt dựa theo ta quy định trình tự đến.

- Dà!

Tô Tử An kính cẩn nhận lấy trận kỳ cùng ngọc giản, hắn nhìn thấy tông cửa Nhân vô tiên phàm' sau đó, liền biết tông chủ lý niệm.

- Tra trưởng lão, ngươi lập tức tìm về Tái quân. Ta Bình Phạm nếu kiến thành, tương lai đấu giá hội cùng một phần thương chuyện lui tới,

đều đặt ở Bình Phạm bên trong.

- Dà, tông chủ.

Tra Duệ cũng nhanh chóng khom người đáp.

Từ tông chủ tiến vào Bình An Đẳng Sơn tới nay, hắn tận mắt thấy tông chủ là như thế nào làm, Bình Phạm là như thế nào đi bước một lên. Đối với tông chủ nói, hắn sẽ không chút do dự đi chấp hành,

- Tử an, hai vị này một là ta sư muội Liên Oanh Nhàn, còn có một cái là của ta đệ tử thân truyền Phục Kinh Phượng. Lúc ta không có mặt, ngươi an bài một chút. Oanh Nhàn, kinh Phượng, tới gặp qua hai vị tiền bối. Tô Tử An, Bình Phạm phó tông chủ. Tra Duệ, Bình Phạm ngoại sự trưởng lão.

Mạc Vô Kỵ vốn muốn mang Liên Oanh Nhàn cùng Phục Kinh Phượng đi tham quan học tập hắn lôi kiếp, hiện tại Nghiệp Hỏa Hồng Liên xuất hiện, hắn nhất định phải lại đem lôi kiếp phóng ở phía sau.

- Ra mắt tô phó tông chủ, ra mắt tra trưởng lão.

Liên Oanh Nhàn cùng Phục Kinh Phượng cũng từ rung động ban đầu bên trong tỉnh táo lại, nhanh chóng tiến lên chào.

Nghe được Phục Kinh Phượng là đệ tử thân truyền của tông chủ, Liên Oanh Nhàn là tông chủ sư muội, vô luận là Tô Tử An cùng Tra Duệ cũng không dám chậm trễ.

- Ta đi trước.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cấp thiết, tại vội vã ăn nói sau đó, thân hình lóe lên, đã từ Bình Phạm tiên môn ngọn núi cao nhất biến mất.

Tô Tử An tâm tình kích động, hắn thật không ngờ tông chủ cư nhiên lại đem chuyện trọng yếu như vậy giao cho hắn, hắn nhất định không có

khả năng cô phụ tông chủ kỳ vọng, nhất định nghiêm ngặt dựa theo tông chủ cho hắn luật lệ đi làm.

Tô Tử An nghĩ tới đây, thần niệm đã hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ cho hắn trên ngọc giản, lập tức sắc mặt chính là biến đổi.

- Làm sao vậy?

Tra Duệ thấy Tô Tử An sắc mặt biến hóa, nhanh chóng dò hỏi.

Tô Tử An sắc mặt có chút trắng bệch nói:

- Tông chủ cư nhiên để cho sở hữu thu được Bình Phạm ở người bình đẳng, vô luận tiên phàm...

Còn có một câu hắn không có nói ra, đó chính là nếu mà tiên nhân vô duyên vô cớ giết một phàm nhân, là phải đền mạng. Chính là đưa ra chúng sinh bình đẳng Phật môn cũng không dám nói lời này, bọn họ tối đa ngoài mặt trách cứ vài câu, sau đó mượn cớ dùng đại phật pháp hóa giải người giết người khí tức tàn bạo.

Tra Duệ vỗ vỗ Tô Tử An vai:

- Tử an, cứ dựa theo tông chủ ý tứ đi làm. Tông chủ nói, chúng ta bây giờ không hiểu được, nhưng tông chủ đến bây giờ mới thôi, có sai lầm hay không qua?

Nhìn khí tượng mênh mông muôn vàn Bình Phạm tiên môn, Tô Tử An kiên định gật đầu, hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ lại đem nhiệm vụ này giao cho hắn, cũng là bởi vì tin tưởng hắn Tô Tử An có thể làm được.

...

Mạc Vô Kỵ đích xác tin tưởng Tô Tử An có thể giúp hắn xem trọng gia, Tô Tử An tu vi chưa tính là cao nhất, chỉ có Tiên Tôn hậu kỳ. Thế nhưng Tô Tử An có một chút tốt, hắn làm việc cực kỳ cẩn thận ổn trọng, không có đại đa số tiên nhân cái loại này cao ngạo tính nết. Từ Tô Tử An

có thể lại đem tiến vào kiếm ngục mấy cái Thiên Cơ Tông đệ tử đều hoàn hảo vô khuyết mang ra khỏi đến, cũng có thể thấy được đến.

Trọng yếu hơn là Tô Tử An đối với hắn phi thường trung tâm, điểm này Mạc Vô Kỵ cũng thế có thể cảm thụ đi ra, có lẽ là bởi vì hắn vốn chính là Thiên Cơ Tông tông chủ.

Những nguyên nhân này chung vào một chỗ, Mạc Vô Kỵ mới yên tâm lại đem Bình Phạm giao cho Tô Tử An, hắn nhanh chóng đi tới Phá Toái Giới.

...

Phá Toái Giới tầng thứ tư một mảnh sa mạc chỗ, Đậu Hóa Long cùng Tô Nhu Nhi sắc mặt đều rất là tái nhợt.

Không biết là nguyên nhân gì, trước một hai năm cũng không có người đến phiến địa phương, gần nhất có quá nhiều người tràn tới, hai người hầu như muốn tránh cũng không được.

- Sư tỷ, chúng ta làm sao bây giờ?

Đậu Hóa Long trong lòng phi thường lo lắng, nếu không phải là bọn họ trước hết tới đây phiến địa phương, bọn họ sớm bị người phát hiện. Hiện tại người tới nơi này càng ngày càng nhiều, muốn phát hiện bọn họ cũng bất quá là chuyện sớm hay muộn.

- Những người này không phải là bởi vì chúng ta tới đây bên trong, chúng ta tận lực đi tiên linh khí nồng nặc phương hướng đi qua...

- Nhưng là bây giờ người tới đều là từ tiên linh khí nồng nặc phương hướng tới được, chúng ta đi qua, đó chính là vừa lúc bị đụng tới a.

Đậu Hóa Long không đợi Tô Nhu Nhi đem lời nói cho xong, liền vội vàng nói.

Tô Nhu Nhi làm sao không biết đạo lý này, thế nhưng là nàng và Đậu Hóa Long thật là không đường có thể đi. Đây là những người đó không phải là vì hai người bọn họ tới, nếu không, hai người sớm đã bị người ngăn cản.

- Sư tỷ, nếu không chúng ta lại đem Nghiệp Hỏa Hồng Liên vứt bỏ sao?.

Đậu Hóa Long theo Tô Nhu Nhi thời gian dài như vậy, tự nhiên cũng biết trên người hắn mang theo Nghiệp Hỏa Hồng Liên, sớm muộn sẽ bị phát hiện.

Dù sao hắn chỉ là lại đem Nghiệp Hỏa Hồng Liên giấu đi, cũng không có luyện hóa Nghiệp Hỏa Hồng Liên. Bất kỳ khí tức gì tiết lộ, đều có thể để cho bọn họ bại lộ tại trước mắt bao người.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 718: Tán Tu 2705 Tái Hiện

- Ha ha ha, rất biết trốn a, cư nhiên núp ở loại địa phương này chim không có phân vài năm. Nếu không phải Nghiệp Hỏa Hồng Liên bại lộ ở chỗ này, bản tiên còn tìm không được hai con kiến hôi các ngươi...

Một cái thanh âm cười ha ha làm Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long sợ ngây người.

Phó Chấn Tùng một thân tiên bào màu đỏ đã xuất hiện ở trước mặt hai người, Đậu Hóa Long cùng Tô Nhu Nhi cũng cảm giác được như rơi vào vết nứt, cả người từng đợt lạnh lẽo.

tiếng cười của Phó Chấn Tùng bỗng nhiên dừng lại, hắn dường như nhớ ra cái gì đó, giọng nói chuyển hướng run rẩy:

- Các ngươi vẫn trốn ở chỗ này, không phải là hai người các ngươi tìm được...

Phó Chấn Tùng bị ý nghĩ của chính mình sợ ngây người, hắn thậm chí cảm giác mình nghĩ rất có thể là thực sự.

Hiện tại toàn bộ Phá Toái Giới đều đang đồn, Nghiệp Hỏa Hồng Liên tại tầng thứ tư xuất hiện vị trí xung quanh tiên linh khí thiếu thốn. Hắn truy sát hai con kiến hôi Thiên Cơ Tông, ngay từ đầu liền núp ở loại địa phương này tiên linh khí thiếu thốn, người nào có thể xác định Nghiệp Hỏa Hồng Liên không phải là bị bọn họ lấy đi?

Lập tức Phó Chấn Tùng chính bản thân liền lắc đầu, ngoại giới nghe đồn rất là rõ ràng, hai gã Đại Chí Tiên đồng thời nhìn thấy Nghiệp Hỏa

Hồng Liên, kết quả hai người này vung tay, lúc này mới đưa tới sự chú ý của người khác.

- Đi tìm chết sao?.

Phó Chấn Tùng vừa vung tay, một đạo màu bạc sạn mang liền cuốn về phía Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long hai người.

Tô Nhu Nhi điên cuồng thiêu đốt máu huyết, sau đó tế xuất Lam Nga Thứ. Tại dưới Phó Chấn Tùng màu bạc sạn mang, Tô Nhu Nhi Lam Nga Thứ thật giống như một điểm huỳnh hỏa.

- Ầm!

Lam Nga Thứ lam bị nuốt hết, Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long đồng thời té bay ra ngoài.

Từ đầu đến cuối, Đậu Hóa Long cả cơ hội xuất thủ cũng không có.

Một đạo rãnh máu từ cằm Tô Nhu Nhi chảy ra, trực tiếp xẹt qua ngực của nàng. Máu tươi trong thời gian ngắn nhiễm đỏ thân thể Tô Nhu Nhi.

- Hóa long, ta đánh không lại người này, ta kéo chân hắn một hồi, ngươi mau trốn...

Tô Nhu Nhi sắc mặt có chút tái nhợt, giọng nói cũng rất là gấp.

Đậu Hóa Long không chút do dự nói:

- Ta tuyệt không trốn, coi như là liều mạng, ta cũng phải cho tên súc sinh này...

- Câm miệng.

Tô Nhu Nhi thở gấp gáp một tiếng:

- Hắn là Đại Ất Tiên, liều mạng cũng vô dụng...

Tô Nhu Nhi không có tiếp tục nói hết, nàng biết nói thêm gì đi nữa cũng là uổng công, nàng ngày hôm nay cùng Đậu Hóa Long đều đi không xong.

Phó Chấn Tùng đã đi tới, cười hắc hắc nói:

- Ngày hôm nay nếu mà còn có thể để cho hai con kiến hôi ngươi rời khỏi, ta Phó Chấn Tùng...

Phó Chấn Tùng nói đột ngột dừng lại, hắn nhìn thấy một người thanh niên mặc áo trắng đã đi tới. Mặc dù là tại tùy thời đều có người ám toán Phá Toái Giới tầng thứ tư, áo trắng thanh niên vẫn như cũ hình như dễ dàng tản bộ bình thường vậy. Để cho Phó Chấn Tùng kinh hoàng chính là, người áo trắng thanh niên này toàn thân thật giống như ẩn chứa một loại cắn trời xé đất kinh khủng khí tức, tùy tiện một cái đầu ngón tay đều có thể dễ dàng đưa hắn xé rách thành thành mảnh nhỏ.

Áo trắng thanh niên quét mắt vào trên mặt của hắn, hắn cảm thấy một loại hàn ý, thậm chí theo bản năng rùng mình một cái. Hắn biết tại Phá Toái Giới tầng thứ tư tối đa chỉ có thể vào đến Đại La Tiên viên mãn, người này một cái ánh mắt khiến cho hắn đánh rùng mình một cái, hắn hoài nghi coi như là Tiên Vương cũng không nhất định là đối thủ của đối phương.

Cũng may áo trắng thanh niên cũng không có nhìn nhiều hắn, dường như tại thanh niên này trong mắt, hắn Phó Chấn Tùng chính là một cái con kiến hôi bình thường vậy đồ đạc.

Áo trắng thanh niên ánh mắt từ trên người Tô Nhu Nhi quét tới, lập tức ánh mắt của hắn định trụ.

Một loại phát ra từ nội tâm cộng minh cùng rung động ra hiện ở trong mắt hắn, hắn gần như là mắt không chớp nhìn Tô Nhu Nhi.

Có lẽ trước mắt nữ tử này không là xinh đẹp nhất, thế nhưng là nàng loại nhu hòa mỹ mang theo một loại học thức không cách nào dùng ngôn

ngữ hình dung tại đáy lòng hắn tạo ra một đạo vết tích. Tuy sắc mặt của nàng tái nhợt, vẫn như cũ không cách nào che lấp nàng loại khí chất này. Hắn lần đầu tiên động lòng đối với một nữ tử, đây là nữ tử duy nhất từ khi hắn xuất đạo tới nay, để cho hắn động tâm.

- Ngươi tên là gì?

thanh niên Áo trắng bỗng nhiên giọng nói nhu hòa hỏi.

- Tô Nhu Nhi.

Tô Nhu Nhi miễn cưỡng đứng lên, cẩn thận lui về phía sau, áo trắng nam tử rất cường đại, thế nhưng là nàng lại chỉ muốn sớm một chút rời đi nơi này.

Cảm thụ được Tô Nhu Nhi yếu đuối cùng kinh hoảng, áo trắng nam tử trong lòng dâng lên một loại dục vọng mãnh liệt, hắn không cách nào phân rõ đây là một loại giữ lấy hay là một loại bảo hộ hoặc là thứ khác.

Hắn chậm rãi quay đầu lại, đưa mắt rơi vào Phó Chấn Tùng, giọng nói băng hàn nói:

- Nàng bị ngươi đả thương?

Phó Chấn Tùng giọng nói có chút sợ hãi, nhanh chóng nói:

- Tiền bối, ta...

Phó Chấn Tùng cảm nhận được một loại nổ tung bén nhọn khí tức, hắn thậm chí có một loại hít thở không thông, loại này sợ hãi hít thở không thông để cho hắn hầu như muốn quỳ trên mặt đất.

- Đi mau.

Tô Nhu Nhi lôi kéo Đậu Hóa Long, điên cuồng lui về phía sau bỏ chạy. Tuy áo trắng nam tử cứu nàng, đối với nàng dường như phi thường có hảo cảm, thế nhưng là trong lòng nàng lại có một loại sợ hãi. Nàng tại

trong mắt áo trắng nam tử cảm nhận được một loại mãnh liệt muốn chiếm làm của riêng, loại dục vọng này làm cho nàng kinh hồn táng đảm.

- Tiền bối, bọn họ đi rồi...

Thấy Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long cấp tốc bỏ chạy, Phó Chấn Tùng nhanh chóng nói. Hắn hi vọng nam tử áo trắng có thể đuổi theo hai người Tô Nhu Nhi, buông tha hắn.

- Ta biết, bởi vì ngươi đả thương nàng, cho nên ngươi phải đền mạng.

Áo trắng nam tử thản nhiên nói, hắn cũng không có đi đuổi theo Tô Nhu Nhi, hắn biết chỉ cần hắn nguyện ý, tùy thời đều có thể đuổi tới Tô Nhu Nhi.

Nghe được áo trắng nam tử muốn giết mình, Phó Chấn Tùng cấp thiết kêu lên:

- Tiền bối, ngươi không thể giết ta. Ta là đệ tử Kính Không Tiên Đạo, cũng là thương hội quản sự của Kính Không Tiên Đạo tại Tiêm Giác Tiên Khư.

Áo trắng nam tử lạnh lùng cười:

- Kính Không Tiên Đạo rất rất giỏi sao? Ngươi chết rồi sau đó đi nói cho Kính Không Tiên Đạo, người giết ngươi là Lôi Hồng Cát.

Phó Chấn Tùng còn đang suy nghĩ ai là Lôi Hồng Cát, một đạo Lôi Kiếm còn như điện chớp bắn lại đây, hắn rõ ràng nhìn thấy đạo Lôi Kiếm, chính là tránh không khỏi.

- PHỐC!

Huyết quang hiện lên, Phó Chấn Tùng thậm chí mình cũng nghe thấy được mùi khét trên người mình bị Lôi Kiếm đục lỗ, trong mắt hắn tràn đầy tuyệt vọng, nhưng chỉ có không muốn nhắm mắt lại, hắn không cam lòng a.

- Ba ba ba!

Vài đạo tiếng vỗ tay vang lên, Lôi Hồng Cát bỗng ngẩng đầu, một nho sĩ mặt đen chậm rãi đi tới, trên mặt nho sĩ còn có một đạo dấu vết.

Người này thật quen thuộc, Lôi Hồng Cát nhíu mày. Một cái phổ phổ thông thông nho sĩ, thoạt nhìn thật giống như người phàm bình thường giống nhau, quanh thân tiên linh vận khí tức cũng không rõ ràng.

- Không sai a, Lôi Kiếm dùng lưu loát hơn cả ta, nghe nói ngươi tiến vào Lôi Tông, Lôi Cốc Vân lão thất phu kia có dạy ngươi mấy chiêu lôi hệ thần thông hay không?

Mặt đen nho sĩ đi tới phụ cận.

Để cho Phó Chấn Tùng kinh hoàng Lôi Hồng Cát, tại trong mắt mặt đen nho sĩ dường như cũng không có vẻ đáng sợ.

- Ngươi rốt cuộc là người nào?

Lôi Hồng Cát lạnh lùng hỏi, mặc dù hắn biết mình thực lực khẳng định mạnh hơn so với phương, nhưng hắn chính là có một loại cảm giác quái dị, đối phương không phải là hạng người đơn giản, hắn dường như còn có chút quen thuộc.

- Ta là ai đợi lát nữa rồi lại nói, ngược lại ngươi giết người này ta quen biết, Kính Không Tiên Đạo Phó Chấn Tùng. Nghe nói tên này tại Tiêm Giác Tiên Khư làm quản sự, năm đó ta còn tha hắn một mạng, không nghĩ tới bị ngươi giết, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ lại đem chuyện tốt nói ra. Đối mặt các ngươi Lôi Tông, Kính Không Tiên Đạo chỉ là một cái con kiến hôi. Được rồi, thời điểm Lôi Tông diệt Kính Không Tiên Đạo, đừng quên kêu lên ta, ta đi xem náo nhiệt... Nga, ngược lại quên, ngươi còn chưa nhất định có thể rời đi nơi này.

Mặt đen nho sĩ thật giống như nói việc nhà bình thường giống nhau, chậm rãi mà nói.

Lôi Hồng Cát thở dài một hơi, hắn đã nhận ra người trước mắt là ai:

- Ta nói ai dám tại trước mặt ta Lôi Hồng Cát lớn lối như thế, thì ra là ngươi, mặt lol tán tu 2705.

Mặt đen nho sĩ cười ha ha một tiếng:

- Lôi Hồng Cát, người biết ta là tán tu 2705 ngược lại không phải là rất nhiều, người biết ta gọi là Mạc Vô Kỵ cũng không ít.

Mạc Vô Kỵ nói xong, tay lướt qua một cái.

hình tượng mặt đen nho sĩ biến mất vô tung vô ảnh, hình tượng Mạc Vô Kỵ vốn có xuất hiện ở trước mặt Lôi Hồng Cát. Hắn dường như bỗng cao hơn rất nhiều, thân thể hoàn mỹ thật giống như đao khắc bình thường giống nhau, để cho Lôi Hồng Cát cũng có chút đố kị. Cặp mắt kia sáng sủa hầu như muốn đem nội tâm của người ta nhìn thấu. Lôi Hồng Cát vẫn cho rằng bản thân đã rất là đẹp trai, đáng tiếc hết lần này tới lần khác ánh mắt của hắn có chút hẹp dài, phá hủy toàn thể mỹ cảm, không thể so với thằng trước mặt được.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng thoạt nhìn rất là tầm thường, Lôi Hồng Cát hết lần này tới lần khác cảm giác được một loại cường đại áp lực, hắn thật giống như nhìn thấy đối thủ chung thân giống nhau, cùng khi trước Phó Chấn Tùng, có một loại hít thở không thông. Bất quá hắn biết đây là một loại ảo giác, đó là bởi vì cho tới nay, Mạc Vô Kỵ cho hắn áp lực quá lớn, làm cho cừu hận của hắn quá sâu.

- Mạc Vô Kỵ, nếu đã gặp ở chỗ này, vậy thù mới hận cũ liền cùng tính một lượt sao?.

giọng nói Lôi Hồng Cát trái lại bình tĩnh hơn, hắn và Mạc Vô Kỵ thù sâu như biển, chỉ khi nào một phương bị giết mới đúng là chấm dứt.

Lúc này trong lòng hắn trái lại có chút cảm tạ, cảm tạ trước đây ba Đại Tiên đế một cái Chuẩn Đế vây giết Mạc Vô Kỵ không có thành

công. Nếu không, đâu đến phiên hắn Lôi Hồng Cát thân thủ báo thù?

Lôi Hồng Cát vừa vung tay, một thanh lôi chùy cực đại xuất hiện ở trong tay của hắn. Lúc này không chỉ là Lôi Hồng Cát quanh thân lôi quang lóe ra, chính là lôi chùy của hắn cũng là lôi quang lóe ra.

Cuồng bạo khí tức trong nháy mắt tràn ngập một mảnh không gian chung quanh đây, một phần cỏ dại tại đây dưới lôi thuộc tính khí tức, trực tiếp héo rũ hóa thành tro bụi.

Lĩnh vực như lợi kiếm bình thường vậy trong nháy mắt mở rộng, cuốn về phía Mạc Vô Kỵ.

Trong mắt Mạc Vô Kỵ lộ ra ngưng trọng, hắn và Lôi Hồng Cát là lần đầu tiên giao thủ, nhưng Lôi Hồng Cát hắn cũng không xa lạ gì. Hắn mơ hồ cảm giác được Lôi Hồng Cát mỗi lần tấn cấp một, thực lực sẽ điên cuồng tăng lên.

Cảm thụ được lĩnh vực Lôi Hồng Cát lợi kiếm bình thường vậy cuồng cuốn tới, Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực không chút do dự mở rộng đi ra ngoài.

- Ầm!

trong lĩnh vực của Lôi Hồng Cát từng đạo Lôi Kiếm, tại giữa Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực ở nổ tung, lôi quang nổ tung, văng lên lôi mang khắp trời.

Xa xa tu sĩ đi ngang qua cảm nhận được bên này kinh khủng khí tức tử vong, đều đi vòng qua.

trong mắt Lôi Hồng Cát bắn ra một loại cuồng nhiệt, không chỉ là báo thù, mà là một loại khát vọng. Từ khi hắn bước vào Chân Hồ Cảnh sau đó, hắn chưa từng gặp qua đối thủ. Không có ai biết bí mật của hắn, bởi vì tư chất của hắn là mỗi thời mỗi khắc đều đang tinh luyện, đều đang

tăng lên. Nói cách khác, chung quy có một ngày, tư chất của hắn sẽ là đệ nhất cả vũ trụ.

Chính vì vậy, hắn mới muốn biết Mạc Vô Kỵ tới cùng có bí mật gì, cư nhiên có thể tu vi ngang bằng hắn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 719: Số Mệnh Quyết Đấu

Về phần Mạc Vô Kỵ là không phải là đối thủ của hắn, Lôi Hồng Cát căn bản không có suy nghĩ nhiều. Đối thủ của Lôi Hồng Cát cho tới bây giờ đều không phải là đối thủ cùng giai, dù là Tiên Vương, hắn giết chết cũng không phải một.

Trước đây Mạc Vô Kỵ tại trong tay mấy tên Tiên Đế chạy trốn, hắn cũng hỏi rất rõ ràng, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ có một cái Tiên Khôi Đại Tiên đế. Trọng yếu hơn là, vài tên Đại Tiên đế đô không muốn giết Mạc Vô Kỵ, nói cách khác trước đây Mạc Vô Kỵ bị công kích, mấy cái Đại Tiên đế đều lưu thủ. Chỉ là không có nghĩ đến Mạc Vô Kỵ thân thể cường độ cư nhiên có thể dẫn đi mấy Đại Tiên đế lực công kích lượng xé mở hư không.

Lôi chùy lần nữa bị Lôi Hồng Cát tế xuất, trong hư không tiếng sấm nổ vang, diện tích trăm dặm toàn bộ bao phủ ở trong một mảnh lôi hồ lóe ra.

Mạc Vô Kỵ trương tay đánh ra Bán Nguyệt Trọng Kích, khắp trời cuồng sa bao trùm ra ngoài, cuồng sa trong thời gian ngắn liền hóa thành kích mang, bày khắp trăm dặm.

- Ầm!

Bàng bạc lôi hồ cùng kích mang khắp trời đánh vào cùng một chỗ, nổ tung trên không, từng mảnh một khe rãnh bị cày ra, khí thế kinh tâm.

- PHỐC PHỐC PHỐC!

Hơn mười đạo kích mang từ bên trong Lôi Võng tràn ra, đâm vào bên ngoài thân Lôi Hồng Cát, chỉ lộ ra vài đạo vết máu mà thôi.

Cùng lúc đó, Lôi Hồng Cát nhìn thấy càng nhiều hơn lôi hồ hạ xuống rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ.

Lôi Hồng Cát khóe miệng tràn ra một tia châm chọc, hắn biết những thứ này lôi hồ không thể làm cho Mạc Vô Kỵ bị thương nặng. Chỉ cần có thể lại đánh bị thương Mạc Vô Kỵ, hắn liền sẽ từ từ dùng lôi hồ lại xé rách Mạc Vô Kỵ một tấc một tấc.

Thế nhưng sau một khắc Lôi Hồng Cát liền ngốc trệ hắn ra, Mạc Vô Kỵ kích mang còn đang ở trên người hắn lưu lại một chút ngắn ngủi vết máu, mà hơn mười đạo lôi hồ đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, cả nửa điểm gợn sóng cũng không có xuất hiện. Thậm chí ngay cả quần áo của Mạc Vô Kỵ cũng không có nhăn.

Lôi Hồng Cát khóe mắt một trận co rút lại, Mạc Vô Kỵ có thể dời đi mấy cái Đại Tiên đế tiện tay một kích, đã nói lên Mạc Vô Kỵ là một cái luyện thể cường giả. Hắn nghĩ không ra Mạc Vô Kỵ luyện thể cường hãn như vậy, cư nhiên đối với hắn khắp trời Lôi Võng không thèm để ý chút nào. Hắn nhưng là phi thường rõ ràng bản thân Lôi Võng lợi hại, một đạo lôi hồ hạ xuống, chính là Tiên Vương cũng phải bị xé mở một đạo vết thương a.

Lôi Hồng Cát ngưng trọng, Mạc Vô Kỵ là tên gia hỏa duy nhất có thể ở cùng giai đối kháng hắn. Trước Mạc Vô Kỵ dùng vòng xoáy lĩnh vực xé ra hắn Lôi Kiếm lĩnh vực, hắn còn chưa phải là đặc biệt khiếp sợ, lần này cảm nhận được Mạc Vô Kỵ thân thể cường độ, hắn bắt đầu lại đem Mạc Vô Kỵ xem như một đối thủ chân chính.

Lôi chùy lần nữa cuồn cuộn nổi lên, còn không có tế xuất, trong hư không liền truyền đến tiếng nổ vang. Không gian trở nên đè nén, thật giống như toàn bộ không gian cũng sẽ ở bên trong tiếng sấm vỡ vụn.

Mạc Vô Kỵ cũng thận trọng, mới vừa giao thủ, hắn cũng không có cảm giác mình đại mạc thần thông chiếm cứ thượng phong. Nếu là Đại la tiên viên mãn bình thường, hắn đại mạc thần thông sớm đã đem đối phương trói buộc lại, kế tiếp chỉ có thể đứng ở hắn trong lĩnh vực mặc cho hắn cắt xẻ.

Mà Lôi Hồng Cát trăm dặm Lôi Võng nổ vang, chẳng những đơn giản suy yếu đại mạc kích mang của hắn, còn có thể ước thúc hắn lĩnh vực cường độ.

Trước này hơn mười đạo lôi hồ ầm ở trên người cũng không phải là Mạc Vô Kỵ cố ý, đó là bởi vì hắn lĩnh vực bị đối phương Lôi Kiếm lĩnh vực cùng trăm dặm Lôi Võng liên thủ xé ra.

Nếu như nói Lôi Hồng Cát trăm dặm Lôi Võng chỉ là cho Mạc Vô Kỵ một loại thị uy, một chùy còn không có tế xuất tới, mới thật sự là sát chiêu. Trầm muộn nổ vang vô hình vô nguyên, không phải là thanh âm công kích, hết lần này tới lần khác có thể cho người cảm thụ được một loại áp lực cùng uy hiếp.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh trở lại, Lôi Hồng Cát có cường đại tự tin, hắn có kiêu ngạo thuộc về mình. Có thể nói từ hắn tìm được bản thân phàm nhân đạo tới nay, hắn liền chưa bao giờ bại bởi kẻ cùng giai qua.

Bán Nguyệt Trọng Kích ở trên hư không chậm rãi họa xuất một cái hình cung, theo hình cung họa xuất, lôi chùy cuồn cuộn nổi lên nặng nề tiếng sấm ầm âm đang bị suy yếu.

Một đạo sông dài dường như đến từ vô tận hư không hạ xuống, tại bên trong nổ vang tiếng sấm hóa thành một đạo thật dài sông dài kích mang.

Kích mang như Ngân Hà bình thường vậy đánh rớt, dùng xé rách hư không khí thế lại đem Lôi Hồng Cát bao phủ lại. Chính là tiên nhân tại ngoài mấy trăm dặm xem cuộc chiến, đều có thể đủ cảm thụ được đạo này kích mang sát ý. Sát ý không có nửa điểm che lấp, bộc lộ.

Lôi Hồng Cát sắc mặt bình tĩnh, trong hư không nặng nề tiếng sấm cũng biến mất, thay vào đó là một thanh lôi chùy như Thương Khung vỡ vụn mà rơi xuống.

Xa xa vài tên xem cuộc chiến tiên nhân, cảm nhận được kinh khủng này lôi chùy hạ xuống áp lực khí tức, tại chỗ chính là vài đạo máu tươi phun ra, nhanh chóng lui về phía sau. Loại này kinh khủng chiến đấu, thực lực của bọn họ cả tới gần quan chiến cũng không có tư cách.

Lôi Hồng Cát chẳng những sắc mặt bình tĩnh, chính là nhãn thần cũng tỉnh táo như ao tù nước đọng, còn chưa bao giờ có đối thủ cùng giai có thể ngăn trở thần thông lôi chùy vạn quân của hắn.

Không muốn nói Mạc Vô Kỵ chỉ là một Đại La Tiên, chính là Tiên Vương thì như thế nào? Tại dưới lôi chùy vạn quân, cũng chỉ có gắt gao mà chết.

Hắn thừa nhận Mạc Vô Kỵ một kích sông dài rất đáng sợ, đáng sợ nữa, cũng không cách nào cùng lôi chùy vạn quân thần thông so sánh.

Bầu trời trong nháy mắt ảm đạm xuống, nổ vang chi âm vang lên lần nữa, đẹp mắt bén nhọn kích mang cũng bộc phát chói mắt.

sông dài từ hư không hạ xuống rốt cục cùng lôi chùy kinh khủng đánh vào cùng một chỗ!

- Rầm rầm ầm!

- Răng rắc!

Giờ khắc này, thật giống như toàn bộ thế giới đều bị nổ tung.

Sông dài bị một chùy này oanh tứ phân ngũ liệt, sông dài kích mang khắp trời nổ tung. Mà lôi chùy chỉ chậm một cái, liền lần nữa ầm xuống.Mạc Vô Kỵ há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, sông dài thần thông cư nhiên không đỡ được đối phương lôi chùy, Mạc Vô Kỵ

trong lòng khiếp sợ, trong mắt chiến đấu hỏa diễm trái lại tăng vọt hắn lên.

Từ hắn tu luyện thành công tới nay, còn chưa từng thấy qua cường giả như Lôi Hồng Cát. Tu vi giống như hắn, mà thực lực cư nhiên đáng sợ như thế. Chỉ có cùng người như thế chiến đấu, mới có ý nghĩa.

Lôi Hồng Cát mạnh mẽ lại đem đến yết hầu một ngụm máu tươi nuốt xuống, trong lòng hắn cũng kinh hãi. Hắn không biết Mạc Vô Kỵ sông dài có đúng hay không thần thông lợi hại nhất của đối phương, hắn biết rõ bản thân lôi chùy vạn quân coi như là một trong các thần thông đáng sợ nhất của hắn.

Dựa theo ý nghĩ của hắn, lôi chùy tại nổ nát Mạc Vô Kỵ sông dài kích mang sau đó, không có nửa điểm nhất thời chậm lại, sẽ trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ xé rách trở thành mảnh vụn.

Thế nhưng là hắn nhìn thấy cái gì? Lôi chùy đích xác xé rách Mạc Vô Kỵ sông dài, lôi chùy cư nhiên dừng một chút. Vạn quân lôi chùy bao phủ không gian xuất hiện vết nứt cùng khoảng cách, cái này vết nứt cùng khoảng cách cũng đủ Mạc Vô Kỵ bỏ chạy.

trong lòng Lôi Hồng Cát cho tới bây giờ cũng không có giống như bây giờ sát ý cường liệt, Mạc Vô Kỵ cường đại như vậy, hắn nhất định phải giết chết Mạc Vô Kỵ vào hôm nay.

Một thanh trường kiếm nhìn như tầm thường bị Lôi Hồng Cát tế xuất, trường kiếm cuồn cuộn nổi lên một đạo bạch mang, Lôi Hồng Cát khẳng định Mạc Vô Kỵ sẽ rút đi, chỉ cần Mạc Vô Kỵ lẩn trốn, trường kiếm của hắn sẽ đem Mạc Vô Kỵ kéo thành mảnh vụn.

Thiên Cơ Kiếm? Mạc Vô Kỵ ánh mắt Ngưng lại, Lôi Hồng Cát trường kiếm vừa lấy ra, hắn liền cảm nhận được Thiên Cơ Kiếm khí tức.

Bất quá vô luận Lôi Hồng Cát có đúng hay không sẽ tế xuất Thiên Cơ Kiếm, Mạc Vô Kỵ đều chưa từng có dự định rút đi. Hắn không cho là

sông dài của mình không bằng đối phương, là bởi vì hắn lĩnh ngộ với sông dài còn chưa đạt tới.

Lúc này sông dài tán loạn, Mạc Vô Kỵ há có thể để cho Lôi Hồng Cát kiêu ngạo. Hắn cũng không có nhúc nhích, nhìn chằm chằm vạn quân lôi chùy rơi xuống, chính là một quyền đánh ra.

Liệt Vực Quyền, quyền đầu mang theo lĩnh vực.

Mạc Vô Kỵ cũng không tin, quả đấm của hắn đánh không xong đối phương lôi chùy.

Lôi Hồng Cát thấy Mạc Vô Kỵ không lùi, lúc này sửng sốt, lập tức thấy Mạc Vô Kỵ cư nhiên một quyền đánh về phía bản thân vạn quân lôi chùy, hắn cười ha ha.

Vô luận là Mạc Vô Kỵ đại danh, hay là tán tu 2705 đại danh hoặc là thân phận của Tinh Chủ Tinh Đế Sơn, vậy cũng là tồn tại như sấm bên tai. Theo lý thuyết sẽ không ngu xuẩn như vậy, ngày hôm nay Mạc Vô Kỵ lại làm ra hành động ngu xuẩn như vậy, hắn há có thể không tha tiếng cuồng tiếu. Hắn khẳng định, Mạc Vô Kỵ thân thể cường đại hơn nữa, cũng không cách nào dùng nắm đấm đối kháng vạn quân lôi chùy.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có lưu ý Lôi Hồng Cát cuồng tiếu, hắn Liệt Vực Quyền mang theo từng đạo lĩnh vực khí tức, cuồn cuộn nổi lên bén nhọn tiên nguyên khí thế đánh vào hạ xuống lôi chùy.

- Ầm!

Cuồng bạo va chạm nổ vang nổ tung, giống như trước lôi chùy đánh bể Mạc Vô Kỵ sông dài bình thường giống nhau, lôi chùy khắp trời lôi quang vào giờ khắc này trực tiếp tán loạn rơi.

Vạn quân lôi chùy tiên nguyên cũng trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ một quyền này xé mở, lôi chùy kịch liệt thu nhỏ lại.

Lôi Hồng Cát liền cảm thấy một cổ khí tức nổ lên đưa hắn ngũ tạng lục phủ đều muốn phải xé mở, hắn lại cũng không thể chịu đựng được ở cái loại này kinh khủng bạo tấn công phản phệ, đồng dạng há mồm là một đạo máu tươi phun ra, cả người té bay ra ngoài.

Tại hắn bay rớt ra ngoài đồng thời, hắn nhìn thấy bản thân lôi chùy bị Mạc Vô Kỵ một quyền đánh bay.

Giờ khắc này, Lôi Hồng Cát trong lòng tràn đầy kinh hãi, hắn không còn có cái loại này cuồng tiếu tâm tình như trước. Hắn còn chưa từng thấy qua có ai có thể đủ dùng nắm đấm đánh vỡ ra hắn vạn quân lôi chùy thần thông, thân thể này phải cường hãn cỡ nào?

- Bành!

Lôi Hồng Cát rốt cục dừng lại thân hình, trước tiên trương tay lại đem lôi chùy thu vào trong tay. Hắn không có công kích Mạc Vô Kỵ nữa, mà là kiêng kỵ nhìn Mạc Vô Kỵ đứng ở xa xa. Hắn lần đầu tiên nhận thức được thực lực của Mạc Vô Kỵ, đó là nửa điểm đều không yếu so với hắn, thậm chí còn cường hãn hơn một phần.

Tại giải đất giữa hắn và Mạc Vô Kỵ chiến đấu, sớm bị đánh thành đáng sợ khe rãnh.

Mạc Vô Kỵ lau mép một cái vết máu, dương tay một cái, trường kích hạ xuống rơi vào lòng bàn tay của hắn. Hắn bình tĩnh nhìn thoáng qua Lôi Hồng Cát, trường kích trong tay lần nữa cuộn lên.

Lôi Hồng Cát thật là đáng sợ, nếu mà có thể, hắn ngày hôm nay rất muốn lại đem Lôi Hồng Cát giết chết ở chỗ này. Cho nên dù cho lúc này nội phủ hắn bị thương, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không chút do dự thi triển ra mặt trời lặn thần thông. Mặt trời lặn chơi không lại Lôi Hồng Cát, hắn còn có sát thủ sau cùng, tàn hố.

Thần niệm của hắn cùng tiên nguyên tiêu hao hầu như không còn, hắn còn có Trữ Thần Lạc cùng Trữ Nguyên Lạc, hắn cũng không tin chơi

không lại Lôi Hồng Cát.

Lôi Hồng Cát trong nháy mắt cũng cảm giác được không gian tiêu điều hẳn lên, thật giống như gần hủy diệt bình thường giống nhau, tràn đầy xuống dốc khí tức. Không gian rõ ràng không có thái dương, hắn hết lần này tới lần khác cảm nhận được một vòng mặt trời lặn. Hắn thậm chí thấy tính mạng của mình thật giống như này một vòng mặt trời lặn không nhìn thấy bình thường giống nhau, chỉ cần mặt trời lặn xuống, tính mạng của hắn cũng sẽ héo rũ.

Lôi Hồng Cát biết đây là ảo giác, Mạc Vô Kỵ dù mạnh, còn cường đại hơn không tới tình cảnh có thể giết hắn. Bất quá hắn không muốn đánh nữa, bởi vì hắn biết mình cũng chơi không lại Mạc Vô Kỵ.

- Chung quy có một ngày, ta Lôi Hồng Cát sẽ đích thân giết chết ngươi.

Lôi Hồng Cát nói xong, thân hình lung lay một cái, trực tiếp biến mất vô tung vô ảnh.

Mạc Vô Kỵ thu hồi Bán Nguyệt Trọng Kích, hắn không có đuổi theo, chỉ cần Lôi Hồng Cát quyết tâm muốn chạy trốn, hắn hiện tại không thể giết chết được đối phương.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 720: Phá Toái Giới Tầng Thứ Tư Cố Nhân

Lôi Hồng Cát chạy trốn, sau đó Mạc Vô Kỵ cũng không có dừng lại chỗ cũ, đi chỗ khác. Hắn nghe ngóng, kẻ đạt được Nghiệp Hỏa Hồng Liên là một người Đại Chí Tiên, nghe nói còn là người của Đao Ngân Phong.

Mạc Vô Kỵ cùng Đao Ngân Phong vốn là có khoảng cách, rồi lại nói Nghiệp Hỏa Hồng Liên loại bảo vật này, không muốn nói là Đao Ngân Phong đạt được, coi như là người của Thái Thượng Thiên đạt được, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, chỉ cần có cơ hội, hắn sẽ không bỏ qua.

Nghiệp Hỏa Hồng Liên thuộc về bảo vật hỏa thuộc tính, Mạc Vô Kỵ thậm chí lại đem Thanh Câm Chi Tâm bám vào nơi cổ tay. Thanh Câm Chi Tâm lúc này là thất phẩm tiên diễm, đối với bảo vật hỏa thuộc tính cực kỳ mẫn cảm. Một khi phụ cận có Nghiệp Hỏa Hồng Liên xuất hiện, dù cho bị người khác cất giấu, Thanh Câm Chi Tâm cũng có thể mơ hồ bắt lấy đến.

Mạc Vô Kỵ khẳng định vô luận là ai bắt được Nghiệp Hỏa Hồng Liên, cho dù là Lôi Hồng Cát đỉnh cấp cường giả loại này, cũng không có khả năng tại thời gian ngắn ngủn một hai năm liền đem Thanh Câm Chi Tâm hoàn toàn luyện hóa.

...

Cũng trong lúc đó, Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long lại ngừng lại, hai người một đường cấp bách lẩn trốn, nơi này hắn là vượt ra khỏi phạm vi thần niệm một cái Đại La Tiên.

- Sư tỷ, tiếp tục ở lại trong này quá nguy hiểm, nếu không chúng ta mạo hiểm đi ra ngoài, nói không chừng...

Đậu Hóa Long lời còn chưa nói hết, đã bị Tô Nhu Nhi ngừng, Tô Nhu Nhi thương thế còn không có khang phục, sắc mặt vẫn như cũ có chút tái nhợt. Nàng đối với Đậu Hóa Long khoát khoát tay:

- Hóa long, ngươi nghĩ quá ngây thơ. Chỉ cần chúng ta chân trước bước ra Phá Toái Giới tầng thứ tư, phía sau sẽ bị người phát hiện.

Tô Nhu Nhi thế nhưng là biết thực lực của Đậu Hóa Long, dùng thực lực của Đậu Hóa Long muốn hoàn toàn ẩn nấp Nghiệp Hỏa Hồng Liên, không có trăm năm, cũng rất khó. Đương nhiên, chân chính luyện hóa, có lẽ phải không có thời gian dài như vậy, dù sao thực lực của Đậu Hóa Long cũng là mỗi thời mỗi khắc đều đang tăng lên, luyện hóa Nghiệp Hỏa Hồng Liên thời gian sẽ dần ngắn lại.

Đậu Hóa Long không có cách nào hoàn toàn ẩn nấp Nghiệp Hỏa Hồng Liên khí tức, tại Phá Toái Giới tầng thứ tư còn không có mấy người người có thể phát hiện, nhưng một khi ra Phá Toái Giới, vậy Tiên Đế lập bên ngoài tức liền có thể phát hiện Nghiệp Hỏa Hồng Liên trên người Đậu Hóa Long.

Không muốn nói Tiên Đế, chính là Tiên Tôn thậm chí là Tiên Vương, cũng có thể cảm thụ được Nghiệp Hỏa Hồng Liên khí tức.

- Sư tỷ của ngươi nói rất đúng, ta thấy ngươi quá ngây thơ. Đồ đạc bắt được về, nên trốn đi, chung quanh rêu rao cũng không là chuyện tốt.

Một cái thanh âm nhàn nhạt nhận Tô Nhu Nhi nói.

- Người nào?

Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long trong lòng trầm xuống lần nữa, hai người tuy rằng không hiểu vì sao Đại La Tiên giết Phó Chấn Tùng không có truy sát lại đây, bọn họ đều rất rõ ràng thực lực của chính mình ở bên

trong này chính là con kiến hôi. Bất kể là ai đến, hai người đều không có thực lực gì phản kháng.

- Cốt Phi Ý.

Tiếng trả lời vang lên, một đạo nhân ảnh xuất hiện ở trước mặt hai người.

Người này rất đen, thoạt nhìn giống như một con mực không có rửa sạch sẽ bình thường giống nhau. Để cho Tô Nhu Nhi kinh hoàng chính là, người này quanh thân một mảnh âm lãnh, giữa âm lãnh lại tình cờ xen lẫn một phần khí tức mặt trời chói chang.

Tô Nhu Nhi không nói gì, nàng biết nói cái gì nữa đều là phí công.

- Nói thật đi để cho người ta rất khó chịu, nhưng ta còn là muốn nói cho các ngươi biết hai người một việc thực. Chính là các ngươi tại bên trong Phá Toái Giới này, có thể cảm nhận được các ngươi trên người có hỏa thuộc tính bảo vật chí ít cũng có một hai trăm người.

Cốt Phi Ý lĩnh vực lại đem Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long bao phủ, tuy giọng nói bình thường, Tô Nhu Nhi vẫn như cũ có thể cảm thụ được trong đó kích động cùng cấp thiết.

- Đồ đạc giao ra đây.

Cốt Phi Ý cũng không có động thủ, mà là không ngừng mở rộng lĩnh vực muốn lại đem hết thảy chung quanh khí tức đều che lại. Hắn không phải là không dám động thủ, tại trong mắt hắn Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long chính là con kiến hôi bình thường vậy tồn tại. Hắn lo lắng là tự mình động thủ trong nháy mắt, đối phương tiết lộ khí tức Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Bởi vì hắn khẳng định Nghiệp Hỏa Hồng Liên đang ở trên người Đậu Hóa Long, có ít nhất một câu nói hắn không có nói sai. Chỉ cần người bản thân có hỏa thuộc tính hai cái hoặc là tu luyện âm lãnh thuộc tính

công pháp, rất dễ liền có thể cảm nhận được trên người Đậu Hóa Long có cổ quái. Hắn cảm nhận được trên người Đậu Hóa Long cổ quái, cộng thêm nghe được Đậu Hóa Long cùng Tô Nhu Nhi đối thoại, hắn khẳng định Nghiệp Hỏa Hồng Liên đang ở chỗ Đậu Hóa Long.

Tô Nhu Nhi hít một hơi thật sâu:

- Đồ đạc có thể cho ngươi, ngươi phải thề để cho hai ta rời đi.

Cốt Phi Ý trong lòng mừng như điên, không chút do dự nói:

- Tốt, ta thề cho các ngươi rời đi, đồ đạc cầm đến.

Cốt Phi Ý nói chuyện không có nửa điểm chần chờ, trong lòng hắn mừng như điên đồng thời, đã châm chọc Tô Nhu Nhi. Nếu biết Nghiệp Hỏa Hồng Liên hạ lạc, hai người này còn muốn rời khỏi, quả thực chính là nằm mơ.

...

Mạc Vô Kỵ đột nhiên ngừng lại, hắn thấy hai gã Huyền Tiên sơ kỳ tu sĩ đang giằng co, mà một người trong đó mặt đầy râu, là người hắn vẫn muốn tìm không có tìm được.

- Phô Tử đại sư, đã lâu không gặp, không nghĩ tới có thể ở chỗ này thấy ngươi.

Mạc Vô Kỵ một bước liền hạ xuống rơi vào trước mặt hai gã giằng co Huyền Tiên.

Trong lòng hắn càng là thất kinh Phô Tử tu vi tiến bộ quá nhanh, trong thời gian ngắn, cư nhiên thăng cấp tới rồi Huyền Tiên sơ kỳ. Hắn cũng không nhận ra chính bản thân thăng cấp tới rồi Đại La Tiên, Phô Tử đại sư đám người liền cũng sắp Đại Chí Tiên.

Tiên Giới tài nguyên thiếu thốn, hơn nữa mỗi một bước đều là tiên nguyên chồng chất ngưng tụ. Cho nên mỗi lần thăng cấp tu luyện cái

mấy nghìn năm thậm chí mấy vạn năm cũng không phải chuyện kỳ quái. Không phải là mỗi người đều giống hắn cùng với Lôi Hồng Cát nghịch thiên như nhau.

Lúc này mới bao lâu thời gian? Phô Tử đại sư đều đã Huyền Tiên sơ kỳ?

- Mạc tông chủ...

Phô Tử đại sư thấy Mạc Vô Kỵ thời điểm nhất thời liền ngốc trệ hắn ra, tên Mạc Vô Kỵ như sấm bên tai, hắn há có thể không có nghe nói qua.

Thế nhưng là người hắn không muốn gặp nhất chính là Mạc Vô Kỵ, dù cho hắn và Mạc Vô Kỵ ban đầu ở Bán Tiên Vực là đồng cam cộng khổ tới được.

Người kia cùng Phô Tử đại sư giằng co Huyền Tiên không có cảm thụ được thực lực của Mạc Vô Kỵ, nhưng hắn thấy Phô Tử đại sư kinh hoàng như vậy, liền biết trước mắt người này không đơn giản, hắn không chút do dự xoay người bỏ chạy, trong nháy mắt liền biến mất.

Mạc Vô Kỵ không có đi quản Huyền Tiên kia bỏ chạy, ánh mắt của hắn chăm chú vào trên người Phô Tử. Trước đây bọn họ một đám người đi tới Vĩnh Anh Giác, kết quả Lâu Xuyên Hà cùng Gia Khí bị người ám toán, bàn tính thiếu chút nữa chết ở anh Biên Thành, Đồng Thịnh bị người vây giết tung tích không rõ, để cho Mạc Vô Kỵ hoài nghi người chính là Phô Tử.

- Tông chủ, ngươi nghe ta giải thích, chuyện lúc ban đầu cùng ta không có quan hệ, ta đích xác chiếm được Độ Tiên Hạm, nhưng có thể ta không có làm ra cái gì phản bội đồng bạn sự tình.

Đang khi nói chuyện, Phô Tử đã lấy ra một cái nhẫn ném cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận giới chỉ, còn chưa kịp dùng thần niệm quét đi vào, sắc mặt chính là biến đổi, lập tức thân hình lóe lên, trong nháy mắt liền từ phía trước Phô Tử biến mất.

Phô Tử sửng sốt, sau đó chính là mừng như điên, hắn không chút do dự lấy ra một quả bùa chú bỏ chạy. trước khi thăng cấp đến Tiên Đế, hắn vĩnh viễn không muốn gặp lại Mạc Vô Kỵ.

Hắn cũng không biết Mạc Vô Kỵ vì sao đột nhiên rời đi, nhưng hắn rõ ràng tại, đây là cơ hội duy nhất để hắn sống.

...

- PHỐC!

Đậu Hóa Long phun ra một ngụm tiên huyết, bộ phận tạng phủ mảnh vụn đều theo một đoàn máu tươi phun ra ngoài. giới chỉ Trong tay hắn cũng vào giờ khắc này nổ tung...

- Đồ không biết nặng nhẹ...

Cốt Phi Ý tức giận quát lên, hắn mới vừa mới nhìn thấy Đậu Hóa Long từ trong giới chỉ xuất ra một quả truyền tin châu, còn tưởng rằng Đậu Hóa Long muốn đem tin tức truyền tống đi ra ngoài, lúc này mới vội vàng giữa đó phách xé rách Đậu Hóa Long giới chỉ. Nếu không phải hắn không có thấy Nghiệp Hỏa Hồng Liên, hắn vừa rồi đã trực tiếp giết Đậu Hóa Long.

- Đồ đạc ở địa phương nào?

Lại đem Đậu Hóa Long giới chỉ bổ ra sau đó, hắn mới phát hiện bên trong chiếc nhẫn này cũng không có Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Đậu Hóa Long giới chỉ vỡ ra, đồ vật bên trong hoàn toàn hóa thành bột mịn. Bất quá Cốt Phi Ý khẳng định Nghiệp Hỏa Hồng Liên loại vật này nếu mà tại trong giới chỉ Đậu Hóa Long, tuyệt đối sẽ không có tổn thương.

- Ngươi muốn làm cái gì?

thanh âm băng hàn của Mạc Vô Kỵ truyền đến.

Cảm thụ được chính bản thân quanh thân trói buộc trong nháy mắt biến mất, Đậu Hóa Long cùng Tô Nhu Nhi lần nữa chuẩn bị bỏ chạy. Hai người lập tức đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, nhất thời ngạc nhiên mừng rỡ.

- Đây là sự tình của ta Thiên Ma Sơn, các hạ không nên gây chuyện vào thân.

Cốt Phi Ý giọng nói có chút âm trầm, hắn có chút hối hận, hắn là trực tiếp giết Đậu Hóa Long, sau đó mang đi thi thể. Thứ tốt lúc nào cũng phải bốc lên một phần phiêu lưu, kết quả hắn vì che đậy phiêu lưu, trái lại đưa tới phiêu lưu.

Mạc Vô Kỵ vẫn không có động thủ, hắn cũng có thể cảm thụ đi ra, thực lực của Mạc Vô Kỵ rất đáng sợ, thậm chí không kém hắn.

- Đại ca...

- Mạc sư huynh!

Đậu Hóa Long cùng Tô Nhu Nhi có một loại kích động tìm sống trong cõi chết, bọn họ thật không ngờ có thể ở chỗ này thấy Mạc Vô Kỵ.

- Các ngươi trước hết chờ một chút, ta cùng người này tính một chút sổ sách.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên chính là một đạo ẩn nấp cấm chế hạ xuống rơi vào trên người Đậu Hóa Long.

Đậu Hóa Long trên người có một loại Tiên Thiên hỏa thuộc tính khí tức, Mạc Vô Kỵ thứ nhất là cảm nhận được. Loại khí tức này thuần hậu trình độ so với hắn Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh nửa điểm cũng không yếu, không phải là Nghiệp Hỏa Hồng Liên mới đúng là quái sự.

- Răng rắc!

Cốt Phi Ý quanh thân lĩnh vực nghiền nát, sau một khắc, hắn liền cảm thụ được mình bị một loại vòng xoáy lĩnh vực mang theo bao lấy.

Cốt Phi Ý sắc mặt có chút tái nhợt hắn lên, hắn Đại La Tiên hậu kỳ, theo lý thuyết tại Phá Toái Giới tầng thứ tư không sợ hãi mới đúng. Hiện tại Mạc Vô Kỵ lĩnh vực thi triển một cái, hắn liền biết tại Mạc Vô Kỵ trước mặt, hắn căn bản cũng không kham nổi một kích.

- Nếu hai vị này là người quen biết của ông bạn, vậy coi như ta trước đây thất lễ, cáo từ.

Cốt Phi Ý xoay người liền muốn rời khỏi.

- Tới rồi còn muốn đi sao?

Mạc Vô Kỵ thanh âm mang theo sát ý.

Cốt Phi Ý trong lòng lạnh lẽo, lập tức nói:

- Tiên hữu quá mức bá đạo một chút sao?, ta Thiên Ma Sơn tuy rằng không phải là Đại Tiên Môn quan trọng, cũng không phải bất luận kẻ nào đều có thể khi dễ. Các hạ đích xác có thể giết ta Cốt Phi Ý, thế nhưng tại trong nháy mắt ta vẫn lạc, Thiên Ma Sơn thì sẽ biết ta chết do người phương nào.

Mạc Vô Kỵ thật giống như không có nghe được Cốt Phi Ý nói bình thường giống nhau, vẫn như cũ lạnh lùng nói:

- Cốt Cưu Thì là gì của ngươi?

- Đó là đường huynh của ta.

Cốt Phi Ý nghe được Mạc Vô Kỵ nhắc tới Cốt Cưu Thì, hắn không chút do dự nói. Chỉ cần biết hắn đường huynh vậy thì dễ làm, hắn đường huynh thế nhưng là Tiên Vương trung kỳ, thực lực cường hãn không gì

sánh được. Chính vì hắn tướng mạo cùng hắn đường huynh không sai biệt lắm, da thịt đen kịt, thân mang âm dương, đường huynh rất là coi trọng hắn.

- Tốt lắm, qua nhiều năm như vậy, cuối cùng là có thể thu một điểm lợi tức.

Mạc Vô Kỵ nói xong, dương tay một cái, một cái tiên nguyên bàn tay to xuyên khoảng cách, nắm cổ Cốt Phi Ý.

Năm đó ở đáy Vô Sinh Hà, hắn bị Lý Khuynh Cô cùng Cốt Cưu Thì xem như người chịu tội thay, dùng âm dương mang cắn nuốt. Nếu không phải hắn có Sinh Cơ Lạc, thi cốt hắn sớm cũng không có.

Mặc dù hắn cũng bởi vậy lĩnh ngộ được bản thân tuyệt thế đại thần thông Sinh Tử Luân, thế nhưng thù này hắn nhưng sẽ không quên. Cho tới nay, hắn cũng không biết hai người này đến từ nơi nào, ngày hôm nay cuối cùng là đã biết Cốt Cưu Thì đến từ Thiên Ma Sơn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 721: Không Trốn Hẳn Phải Chết

Cốt Phi Ý trong lòng lạnh lẽo, một loại tuyệt vọng tràn ngập trong đầu của hắn. Từ bắt đầu tu luyện tới nay dựng đứng cái loại lòng tin này, giờ khắc này nghiền nát không còn một mảnh.

Hắn không phải sợ chết, mà là cảm thấy bản thân không chịu nổi một kích.

Hắn dầu gì cũng là một cái Đại La Tiên hậu kỳ, cư nhiên bị một người dưới Tiên Vương như bóp con gà con bình thường vậy bóp chết, loại chênh lệch này để cho hắn không cách nào tiếp nhận.

Phải biết rằng Tiên Vương thế nhưng là vào không được Phá Toái Giới tầng thứ tư, muốn đến Phá Toái Giới tầng thứ tư đến, tu vi nhất định là dưới Tiên Vương. Nói cách khác tên gia hỏa dễ dàng nghiền ép hắn lĩnh vực, nắm cổ hắn tối đa chỉ là Đại La Tiên viên mãn. Chênh lệch to lớn với một tu sĩ cùng cảnh giới như thế, tín niệm của hắn há có thể không phá vỡ?

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ tiên nguyên vừa phun, Cốt Phi Ý cả người đều hóa thành huyết vụ.

Hắn nghĩ là rất tốt, tại một khắc kia hắn bỏ mình, nguyên thần của hắn sẽ đưa một khắc tình cảnh hắn trước khi chết truyền tống đến linh hồn bài của hắn, dù cho đối phương là tiên vương, tràng cảnh vẫn như cũ có thể truyền tống. Đáng tiếc là Mạc Vô Kỵ cả cơ hội này cũng không có

cho hắn, Mạc Vô Kỵ không phải là Tiên Vương, thủ đoạn của hắn so với Tiên Vương còn đáng sợ hơn hơn.

- Đại ca, ta bắt được Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Đậu Hóa Long kích động nói, thanh âm của hắn có chút suy yếu, vẫn như cũ khó có thể che giấu hắn vô cùng kích động tâm tình.

Mạc Vô Kỵ lấy ra hai viên thuốc, trực tiếp đưa vào trong miệng Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long, thực lực của hắn đập vào mắt liền đã nhìn ra Đậu Hóa Long cùng Tô Nhu Nhi thương thế cũng không nhẹ.

- Đại ca, ta đem Hồng Liên cho ngươi.

Đậu Hóa Long không chút do dự vỗ một nhịp vào Tử Phủ, một đóa xinh đẹp Hồng Liên xuất hiện ở trong hư không.

Mạc Vô Kỵ không đợi Hồng Liên khí tức ra ngoài tràn ra đi, trực tiếp đem Hồng Liên đưa vào Bất Hủ Giới. Mạc Vô Kỵ biết, một khi Hồng Liên tiết lộ, hắn cũng rất khó mang Hồng Liên đi ra ngoài.

- Đi thôi, cái khác đợi lát nữa rồi lại nói, Hồng Liên là ngươi lấy được, đó là ngươi cơ duyên, chờ ngươi tới rồi tông môn sau đó, ta sẽ đem Hồng Liên cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi nói, hắn cũng bội phục Đậu Hóa Long vận khí. Nhiều cường giả như vậy tiến vào Phá Toái Giới tranh đoạt Hồng Liên, kết quả lại bị Đậu Hóa Long chiếm được. Càng vận khí là, người khác dường như còn không biết.

Thực lực của Đậu Hóa Long, nói không chừng tại toàn bộ Phá Toái Giới, cũng là thấp nhất.

- Đại ca, ta tu vi quá thấp, không có khả năng...

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay, cắt đứt Đậu Hóa Long nói:

- Mỗi người đều là tu vi thấp tới được, ngươi bây giờ tu vi thấp cũng không có nghĩa là tương lai tu vi thấp. Cái khác nói, chúng ta đi ra ngoài rồi lại nói, rời khỏi nơi này trước.

Nếu là Nghiệp Hỏa Hồng Liên bị người Đao Ngân Phong chiếm được, Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ gia nhập hàng ngũ tranh đoạt. Thế nhưng Đậu Hóa Long chiếm được Nghiệp Hỏa Hồng Liên, hắn chỉ có vì Đậu Hóa Long vui vẻ.

- Mạc sư huynh, tông môn tạo dựng lên?

Tô Nhu Nhi ngạc nhiên mừng rỡ hỏi.

- Đúng vậy, bất quá tông môn tên đổi thành Bình Phạm. Thiên Cơ Tông Tô Tử An, Lỗ Minh, Hải Chân Quỳ, Phàn Oa tất cả đều đang ở tông môn.

Mạc Vô Kỵ vừa cười vừa nói.

Trước hắn thu lưu Tô Nhu Nhi đích thật là có một đại bộ phận đồng tình ở trong đó, đương nhiên còn có Tô Nhu Nhi cũng thuộc về với Thiên Cơ Tử tông đệ tử nhân tố. Hiện tại hắn đối với Tô Nhu Nhi cái nhìn hoàn toàn bất đồng, Tô Nhu Nhi hiển nhiên là một người rất có chính bản thân nguyên tắc. Nếu không, Đậu Hóa Long cũng sẽ không sống đến bây giờ, Nghiệp Hỏa Hồng Liên cũng sẽ không tại trên người Đậu Hóa Long.

Đồng dạng tình cảnh, Phô Tử liền làm hoàn toàn bất đồng. Phải biết rằng so với Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Độ Tiên Hạm căn bản cũng không giá trị nhắc tới. Mặc dù hắn còn chưa kịp tại trên người Phô Tử làm thần niệm ấn ký, Phô Tử liền trốn. Hắn cũng không có hỏi ra Phô Tử có đúng hay không là kẻ phản bội, trong lòng hắn đã có một phần đáp án.

Phô Tử nếu mà không thẹn với lương tâm, hắn cũng sẽ không chạy trốn.

- A... Tô trưởng lão còn sống...

Tô Nhu Nhi kích động kinh ngữ, đối với tông môn có đúng hay không gọi là Thiên Cơ Tông nàng kỳ thực cũng không thèm để ý. Tông môn Tô trưởng lão còn sống, mới là tin tức tốt nhất.

- Ầm!

Một tiếng kịch liệt rung động vang lên, Mạc Vô Kỵ bỗng ngẩng đầu nhìn về phía phương hướng tây bắc.

- Dường như không phải là chiến đấu động tĩnh.

Đậu Hóa Long cùng Tô Nhu Nhi đồng thời nghe được tiếng nổ vang, Đậu Hóa Long có chút cẩn thận nói.

- Đi qua nhìn một chút, hai người các ngươi theo sát ta.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

Nếu là thứ khác, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng sẽ không nói lời này, Nghiệp Hỏa Hồng Liên chiếm được, đối với mấy người bọn hắn mà nói, nhanh đi ra ngoài mới đúng là chính sự. Phá Toái Giới tầng thứ tư quý báu nhất đồ đạc, có lẽ chính là Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Vừa rồi một tiếng nổ vang, Mạc Vô Kỵ cảm nhận được một loại quen thuộc khí tức, Lạc Thư khí tức.

Mạc Vô Kỵ trên người bây giờ còn có một chương Lạc Thư, hắn biết rõ một khi Lạc Thư tề tựu có bao nhiêu đáng sợ. Dù cho không có tề tựu, cũng là bảo vật không có gì sánh kịp. Loại vật này một khi xuất hiện, hắn há có thể bỏ qua?

- Mạc sư huynh, ta còn có một việc muốn nói cho ngươi.

Tô Nhu Nhi Đi theo bên người Mạc Vô Kỵ, cấp tốc lẩn trốn nói.- Chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ mặc dù đang trả lời Tô Nhu Nhi nói, thần niệm của hắn đã quét nổ tung tràng cảnh. Lại là một cái phế tích cùng Phá Toái Giới tầng thứ ba Phá Toái Khư không sai biệt lắm, cái này phế tích hiển nhiên là bị pháp trận ẩn nấp lại.

Trước nghiền nát phế tích, tụ tập chí ít một hai trăm người, mới vừa nổ tung chính là một hai trăm người cùng nhau đánh vỡ ra đại trận nổ tung.

Lạc Thư khí tức chính là từ bên trong phế tích thẩm thấu đi ra, hiển nhiên bắt lấy loại này đỉnh cấp pháp bảo khí tức không phải là một mình hắn.

Tại đồng thời hỏi chuyện gì, Mạc Vô Kỵ xuất ra hai quả Già Kiền Đan đưa cho Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long:

- Các ngươi trước đem Già Kiền Đan ăn, sau đó biến hóa một cái dung mạo. Chờ đến tông môn, khôi phục lại.

Mạc Vô Kỵ tự mình cũng là đổi qua một cái khuôn mặt, lại huyễn hóa thành tán tu 2705 dáng dấp.

Mạc Vô Kỵ cũng không lo lắng Lôi Hồng Cát sẽ bại lộ thân phận của hắn, trước đánh một trận nếu là Lôi Hồng Cát thắng hắn, Lôi Hồng Cát rất có thể sẽ nói cho Lôi Tông cường giả, ngăn ở Phá Toái Giới tầng thứ tư lối ra, vây giết hắn Mạc Vô Kỵ.

Hiện tại Lôi Hồng Cát thua, dùng Lôi Hồng Cát loại này thiên tài tuyệt thế tên gia hỏa, nếu mà không có khả năng dựa vào lực lượng của chính mình đến chiến thắng hắn Mạc Vô Kỵ, Lôi Hồng Cát liền không đáng hắn vừa ý, bởi vì thành tựu của hắn hữu hạn, cũng tuyệt đối sẽ không có thành tựu của ngày hôm nay.

Cho nên Mạc Vô Kỵ khẳng định Lôi Hồng Cát sẽ tự mình đòi nợ, đây là một loại lòng tin thành lập, cũng là một loại đối với mình đại đạo đạo đọc thành lập. Đổi thành hắn, hắn sẽ như vậy. Muốn một cường giả cùng

cảnh giới hắn đánh không lại, hắn cũng sẽ dựa vào lực lượng của chính mình đòi nợ.

Tô Nhu Nhi nuốt vào Già Kiền Đan biến ảo một cái dung mạo của mình, rồi mới lên tiếng:

- Mấy năm nay ta cùng hóa Long sư đệ vẫn núp ở Anh Thủy Tiên Thành, vốn ta muốn đi bái phỏng một cái Ôn Liên Tịch sư tỷ. Về sau ta mới biết được, Anh Thủy Tiên Thành bị người giám thị, Anh Thủy Tiên Thành thành chủ hình như không thể ra khỏi Anh Thủy Tiên Thành...

Mạc Vô Kỵ chau mày, Anh Thủy Tiên Thành hiện tại hắn là Thượng tiên thành, ai dám giám thị Anh Thủy Tiên Thành? Bất quá phụ thân của Ôn Liên Tịch Ôn Hầu tu vi dường như quá thấp một chút. Chờ lần này sau khi rời khỏi đây, tranh thủ đi Anh Thủy Tiên Thành xem, dù sao Ôn Liên Tịch một nhà coi như là không sai.

...

Anh Thủy Tiên Thành.

Tại Vĩnh Anh Tiên Vực, cái này tiên thành thật sự là tầm thường. Trước cũng bởi vì tới gần Vĩnh Anh Giác, nơi này còn có chút tầm quan trọng về địa lý. Về sau Vĩnh Anh Giác bị phế, Anh Thủy Tiên Thành trực tiếp thành thành thị vùng ven nhất.

Nếu không phải tại Vĩnh Anh Tiên Vực đan dược đạo thi đấu, Anh Thủy Tiên Thành bằng vào thực lực của Mạc Vô Kỵ, cứng rắn lại đem một cái Hạ tiên thành thăng làm Thượng tiên thành, nơi này càng là không người nào biết.

Anh Thủy Tiên Thành thành chủ Ôn Hầu, lúc này ngồi trong phủ thành chủ, trên mặt tất cả đều là mệt mỏi cùng lo lắng, chính là nhãn thần cũng lộ ra rất là tiều tụy. Ở trên bàn trước mặt hắn, để một cái thiệp mời đỏ tươi. Tay hắn hạ xuống rơi vào thiếp mời, gân xanh lộ ra, cho thấy nội tâm hắn không bình tĩnh.

Mấy năm trước Anh Thủy Tiên Thành thăng cấp đến Thượng tiên thành, miễn đi một tràng tai nạn. Nguyên bản Ôn Hầu cho rằng Anh Thủy Tiên Thành sẽ lại lên một tầng cao, trở nên tốt hơn. Hắn cũng sẽ ở trong khoảng thời gian ngắn thăng cấp đến Tiên Tôn, thế nhưng là mấy năm nay đi qua, tu vi của hắn liên cả một chút cũng không có lên cao, vẫn như cũ vẫn còn là trước đây hình dạng. Không phải là hắn tư chất không được, mà là Anh Thủy Tiên Thành thậm chí ngay cả Hạ tiên thành địa vị đều so ra kém.

Ngồi ở bên cạnh chính là thê tử của hắn Yến Thiên Linh cùng bằng hữu tốt nhất Đàm Lương, trước đây bởi vì cùng vài tên Đan Đế tham khảo đan đạo, Đàm Lương đan đạo trình độ lại lên một tầng cao, lúc này đã ngũ phẩm Đan Vương.

- Ôn Hầu, Liên Tịch đi Tiêm Giác Tiên Khư, một khi nàng bị Thái Thượng Thiên chọn trúng, dù cho người kia thăng cấp tới rồi Tiên Đế, cũng không dám đối với chúng ta thế nào.

Yến Thiên Linh trong lòng thầm than, nhỏ giọng khuyên nhủ.

Cái hồng thiếp này, chính là thiệp mời của Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế Khuê Phong Vân thăng cấp Tiên Đế sau đó đưa tới. Tại giữa bảy đại Tiên Vực, chỉ có Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế Khuê Phong Vân rất có tiếng mà không có miếng, bởi vì hắn không phải là Tiên Đế. Vốn mượn đan dược đạo thi đấu, Khuê Phong Vân muốn đem bên trong Uẩn Tiên Tiên Cốc một quả Đế Đạo Quả ngắt lấy đi ra, kết quả bị Mạc Vô Kỵ cướp đi.

Đã không còn Đế Đạo Quả, hắn chỉ có thể cùng ngoan ngoãn tôn tử bình thường giống nhau, điên cuồng bế quan tu luyện. Cũng may hắn lấy được Hồng Mông Sinh Tức cuối cùng vẫn là giúp hắn, cuối cùng để cho hắn Chứng Đạo thành công, bước vào Tiên Đế hàng ngũ.

Anh Thủy Tiên Thành Ôn Hầu cùng Mạc Vô Kỵ quan hệ mật thiết nhất, bởi vì Anh Thủy Tiên Thành thăng cấp Thượng tiên thành, chính là nhờ Mạc Vô Kỵ mang tới. Mạc Vô Kỵ mang đi Khuê Phong Vân Đế

Đạo Quả, Khuê Phong Vân trực tiếp giám thị Ôn Hầu một nhà. Sở dĩ không có giết chết Ôn Hầu, đó là bởi vì hắn còn không có thăng cấp Tiên Đế. Cộng thêm Mạc Vô Kỵ những năm gần đây, danh tiếng quá thịnh, để cho hắn trong lúc nhất thời không dám động thủ.

Hiện tại hắn thăng cấp tới rồi Tiên Đế, lại nghe nói Mạc Vô Kỵ bị vài Đại Tiên đế liên thủ đánh thành mảnh vụn, hắn đệ nhất muốn tiêu diệt chính là Ôn Hầu.

Hắn Khuê Phong Vân đương nhiên sẽ không đích thân đến Anh Thủy Tiên Thành giết một nhà Ôn Hầu, dù là muốn giết, cũng là Ôn Hầu một nhà đưa đến trước mặt của hắn. Cho nên, tờ thiệp mời này liền xuất hiện ở trước mặt Anh Thủy Tiên Thành Ôn Hầu. Thiệp mời không phải là mời khách, là để cho Ôn Hầu một nhà đi chịu chết.

Ôn Hầu thở dài:

- Liên Tịch có thể chạy ra Anh Thủy Tiên Thành ta đã rất hài lòng, gia nhập Thái Thượng Thiên, ai, sao mà khó khăn a. Trước đây cho là ta Anh Thủy Tiên Thành thăng cấp tới Thượng tiên thành, sẽ cá nhảy long môn, bây giờ mới biết, vẫn là ngắm hoa trong sương mù.

Yến Thiên Linh khẽ nhíu mày:

- Ôn Hầu, trước đây nếu không phải Mạc Đan Sư, chúng ta Ôn gia tại nhiều năm trước chỉ sợ cũng không còn.

Ôn Hầu lắc đầu:

- Thiên linh, ta không phải là trách Mạc Đan Sư, hắn đối với ta Ôn gia chỉ có ân, ta há có thể trách hắn? Ta chỉ là cảm thán ta Ôn gia vận mệnh mà thôi.

Đàm Lương bỗng nhiên nói:

- Ôn huynh, ta cho rằng cùng với ngồi chờ chết, không bằng chạy ra Anh Thủy Tiên Thành.

- Chạy ra Anh Thủy Tiên Thành?

Ôn Hầu khiếp sợ nhìn Đàm Lương, hắn chưa hề nghĩ tới chạy trốn. Bị nhiều cường giả như vậy vây quanh, hắn từ nơi này trốn? Huống chi phía ngoài hộ trận Anh Thủy Tiên Thành, hiện tại cũng không phải hắn có thể khống chế.

- Không trốn hắn phải chết, trốn còn có một tuyến hi vọng.

Đàm Lương kiên định nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 722: Vô Tình Nữ Nhân

- Tốt, ta nữ nhi Liên Tịch đã đi Phá Toái Giới, có thể không tiến vào Thái Thượng Thiên liền xem chính nàng cơ duyên. Ta Ôn Hầu cũng không phải ngồi chờ chết, liền nghe đàm huynh nói như vậy, chúng ta chạy ra Anh Thủy Tiên Thành.

Ôn Hầu bỗng đứng lên, giọng nói lộ ra có chút gấp.

Tại dưới Khuê Phong Vân dư uy, hắn đích xác là không dám trốn. Tuy biết rõ đi Vĩnh Anh tiên thành không có mệnh sống, trước hắn vẫn là ôm một đường hi vọng, Khuê Phong Vân sẽ không giết hắn. Một khi chạy trốn, vậy hắn một cái Tiên Vương sợ rằng rất khó thoát đi Khuê Phong Vân truy sát, nếu là bị bắt được, đó là sống không bằng chết.

Chính vì vậy, hắn mới vẫn không dám chạy trốn đi.

Hiện tại Đàm Lương nói cảnh cáo hắn, nếu mà không trốn, ảo tưởng của hắn chưa hắn có thể trở thành sự thật.

Đàm Lương cũng đứng lên:

- Ôn huynh, nếu quyết định muốn chạy trốn, chúng ta đây đã nghĩ tốt sách lược. Tại Anh Thủy Tiên Thành có hai gã Tiên Vương hậu kỳ, còn có khốn sát trận phong tỏa toàn bộ Anh Thủy Tiên Thành. Một khi chúng ta kinh động bọn họ, khốn sát trận một kích phát, coi như là chúng ta có Tiên Tôn, chạy không thoát Anh Thủy Tiên Thành. Ý của ta là, mời hai gã Tiên Vương này đến phủ thành chủ làm khách, sau đó...

Đàm Lương giọng nói bên trong mang theo một tia ngoan lệ, chỉ cần tiêu diệt hai cái Tiên Vương, cái khác đều dễ nói.

...

- Cút ngay!

Mạc Vô Kỵ mới vừa mang theo Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long đi tới chỗ phế tích, một người tu sĩ liền cấp thiết một quyền đánh về phía Mạc Vô Kỵ, muốn ngăn trở Mạc Vô Kỵ.

Chỉ là quả đấm của hắn vừa mới đánh ra, đã bị Mạc Vô Kỵ giơ tay lên bắt, tiếp theo Mạc Vô Kỵ chính là một cước đạp tới, miệng tên tu sĩ này trực tiếp phun máu tươi, bị Mạc Vô Kỵ đạp bay ra ngoài.

Bất quá lúc này không ai lưu ý những thứ này, cái này ẩn nấp hộ trận bị phá ra, tất cả mọi người điên cuồng vọt vào bên trong phế tích, đâu còn sẽ để ý chuyện khác.

Mạc Vô Kỵ sớm đã cảm nhận được Lạc Thư khí tức, người còn lại đồng dạng cảm nhận được Lạc Thư khí tức.

mảnh phế tích cũng không nhỏ so với Phá Toái Giới tầng thứ ba Phá Toái Khư, bởi vì Lạc Thư khí tức quá mức rõ ràng, hầu như tất cả mọi người không chần chờ xông về một cái phương hướng.

Rất nhanh mọi người liền đều lần nữa tụ tập cùng nhau, tất cả mọi người dừng ở trước một tòa miếu thờ. Ngoài miếu có phòng ngự đại trận bảo vệ, trước cửa miếu còn có mấy cái chữ lớn loang lổ tang thương, Lạc Thần Miếu.

Lạc Thư khí tức chính là từ nơi này trong miếu tản mát đi ra, thần niệm lại thẩm thấu không đi vào.

- Lạc Thư ở trong miếu nơi này, hơn nữa còn không chỉ một chương...

- Chúng ta liên thủ công kích, cái này phòng ngự đại trận so với phía ngoài kém xa lắc.

- Pháp trận mở ra, Lạc Thư phân phối thế nào?

...

Mọi người nghị luận ầm ĩ, người tới càng ngày càng nhiều, cư nhiên không ai đi công kích cái này hộ trận.

- Đại ca, những người này đều muốn làm ngư ông thủ lợi.

Đậu Hóa Long thương thế lúc này hoàn toàn bình phục, cùng với Mạc Vô Kỵ, hắn cũng không có lo lắng cùng sợ hãi.

Tại trong mắt hắn, sẽ không có chuyện đại ca không giải quyết được.

Mạc Vô Kỵ còn chưa lên tiếng, một thanh âm vẫn lạnh lùng nói:

- Tránh ra, ta đến công kích.

Đoàn người tự động tách ra, lúc này có người chủ động công kích cái này hộ trận miếu thờ, mọi người cao hứng còn không kịp, người nào sẽ ngu ngăn cản?

Đi tới miếu thờ trước nam tử lại là một thanh niên, thoạt nhìn rất là thật thà phúc hậu, tóc dài kết thành tiên nhân kế, lông mày rậm mắt to, vóc người rất là cao to, vừa nhìn cũng biết là một cái tán tu.

- Người này thật là ngu ngốc a, quá đàng hoàng, lại muốn chủ động công kích Lạc Thần Miếu hộ trận.

Đậu Hóa Long lắc đầu, thật sự là nghẹn lời nói.

Tô Nhu Nhi lại nói:

- không nhất định, rất nhiều người cũng không thể chỉ nhìn bên ngoài.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo, ý bảo Đậu Hóa Long không cần nhiều nói. Người thanh niên này có dũng khí chủ động đứng ra đơn độc công kích miếu thờ hộ trận, tuyệt đối không phải là đứa ngốc.

Mạc Vô Kỵ có thể rõ ràng cảm thụ được thanh niên này quanh thân hùng hậu tiên nguyên khí tức, đây là một cường giả Đại La Tiên tột cùng. Hơn nữa đối phương có mười phần nắm chặt tại Lạc Thần Miếu bị đập mở ra sau đó, có thể cướp đi Lạc Thư.

Có loại này nắm chặt, mới chủ động đứng ra công kích, tuyệt đối không phải là cái gì ngu ngốc.

- Hóa long, Nhu nhi hai người các ngươi lui ra phía sau, ta cũng đi công kích.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói, Lạc Thư loại vật này, xuất hiện ở trước mắt hắn, hắn há có thể buông tha.

áo lam thanh niên có mười phần nắm chặt, hắn Mạc Vô Kỵ cũng có đầy đủ nắm chặt có thể cướp được Lạc Thư.

Áo lam thanh niên pháp bảo là một món cổ phiên, cổ phiên còn không có vung lên, đang ở không gian cuồn cuộn nổi lên từng trận nổ vang chi âm.

Một phần tu sĩ biết hàng đều rút lui, rất nhiều người đều đã nhìn ra thanh niên này muốn chủ động công kích Lạc Thần Miếu không đơn giản.

Mạc Vô Kỵ cũng đã nhìn ra đối phương không đơn giản, hắn đang muốn cũng tế ra bản thân pháp bảo, lại phát hiện Lạc Thần Miếu phòng ngự hộ trận cư nhiên tự động mở ra.

Một người nữ tử dung nhan tuyệt sắc xinh đẹp đứng ở trước Lạc Thần Miếu, tiên vận tư thái, thật giống như tùy thời tùy khắc phải theo gió bay lên bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ nhất thời ngây người, hắn quen biết người nữ nhân này.

Chẳng những Mạc Vô Kỵ ngây người, người còn lại cũng có chút ngây người. Không ai sẽ nghĩ tới bên trong cái này cổ miếu cư nhiên

xuất hiện một nữ tử, hơn nữa từ phía ngoài nơi này cổ miếu hộ trận nhìn xem, dường như Phá Toái Giới tầng thứ tư còn chưa mở ra, cô gái này đã ở bên trong cổ miếu.

cô gái Áo trắng xinh đẹp ánh mắt từ trên người mọi người đảo qua, nàng dường như cố ý tại trên người Mạc Vô Kỵ dừng lại lâu thời gian mấy hơi thở, mới chậm rãi nói:

- Các vị là tới đoạt Lạc Thư của ta sao?

- Lạc Thư là thiên địa chí bảo, nếu mọi người gặp, tự nhiên là lấy ra công bằng cạnh tranh.

Một người Đại La Tiên sơ kỳ tiên nhân không chút do dự nói, giọng nói mang theo một tia khát vọng. Vô luận cô gái này là ai, hắn cũng không sợ hãi. Hắn nhưng là đến từ Chư Thần Tiên Vực đỉnh cấp tông môn, chỉ là một nữ tử lạ hoắc, cũng xứng bản thân có Lạc Thư?

Xinh đẹp làm sao? Có thể làm cơm ăn sao?

Đại La Tiên sơ kỳ lời còn chưa dứt, không gian chung quanh ngay lập tức lạnh xuống, mọi người theo bản năng lui về phía sau, tiếp theo một đạo bạch mang bắn ra.

Đại La Tiên sơ kỳ cũng cảm giác được lạnh lùng sát khí bao phủ lại hắn, hắn muốn điên cuồng lui về phía sau, chỉ là hắn quanh thân tựa hồ bị không gian băng hàn đông lạnh lại bình thường giống nhau, chỉ là đong đưa một chút, đã bị một đạo lụa trắng đi qua Tử Phủ, khí tuyệt. tại chỗ

- Là Tá Lan An...

Một cái thanh âm kinh hoàng ở trong đám người vang lên.

Tiếp theo tất cả mọi người theo bản năng lui về phía sau, thanh âm này kinh hoàng chỉ nói một cái tên, phần lớn mọi người rõ ràng hắn muốn nói gì. Tá Lan An là đệ tử Chư Thần Tiên Vực đỉnh cấp Đại Tiên

Môn Thần Nguyệt tiên môn, thực lực rất cường đại. Loại này cường đại đệ tử, tại trước mặt cô gái này cả một chiêu cũng không có chống đỡ nỏi, bạch y nữ tử có bao nhiêu đáng sợ.

Một phần tiên nhân tu vi yếu một chút đã bắt đầu rút lui, chuẩn bị rời đi.

- Nếu tới rồi, nào có dễ dàng như vậy đi đâu nè? Bạch y nữ tử nói xong, hai tay hơi chao đảo một cái, tảng lớn lụa trắng liền phô thiên cái địa bao phủ đi ra ngoài.

Các tu sĩ đều cảm giác được xung quanh kết băng, bọn họ giờ khắc này mỗi đi một bước, đều là một loại gian nan.

Từng đạo lệ mang như thất luyện bình thường vậy bắn ra, từng cái một thê lương kêu thảm tiếng vang lên. Chỉ một lát sau thời gian, nơi này có chừng trên trăm tiên nhân bị giết, chỉ có số rất ít Đại La Tiên dùng đỉnh cấp bùa chú bỏ chạy.

- Ầm!

Bạch y nữ tử thất luyện rốt cục bị ngăn cản, mọi người cảm thụ được chung quanh đóng băng không gian buông lỏng, tất cả mọi người dư lại là điên cuồng ra ngoài lẩn trốn, không có ai nguyện ý lưu lại nhìn thêm một cái.

Hô hấp thời gian, nơi này trốn chỉ còn lại có bốn người.

Mạc Vô Kỵ đứng ở nơi đó không hề động, ở bên cạnh hắn còn có Đậu Hóa Long cùng Tô Nhu Nhi.

- Ngươi rất tốt, cư nhiên có thể ngăn ở công kích của ta, còn hóa giải ta đóng băng không gian.

Bạch y nữ tử ánh mắt hạ xuống rơi vào người thanh niên thật thà phúc hậu lúc ban đầu chuẩn bị công kích Lạc Thần Miếu hộ trận, vừa rồi công kích của nàng chính là bị thanh niên này ngăn trở.

- Ngươi cũng rất tốt, một cái Tiên Vương có thể tiến vào Phá Toái Giới tầng thứ tư.

nam tử thật thà phúc hậu căn bản cũng không có lưu ý bạch y nữ tử lợi hại, giọng nói vẫn như cũ tỉnh táo:

- Nếu Lạc Thư là có chủ, vậy thì thôi, cáo từ.

Nói xong, thanh niên ấy xoay người rời đi.

Bạch y nữ tử cười lạnh một tiếng:

- Ngươi còn muốn đi sao?

- Ha ha ha!

nam tử thật thà phúc hậu cười ha ha:

- Ta Mông Ấn Tam muốn đi, dù là Tiên Đế cũng ngăn không được, ngươi chỉ là một Tiên Vương cũng dám ngăn cản ta Mông Ấn Tam, có dũng khí ngươi liền ngăn thử xem một chút.

Đang khi nói chuyện, Mông Ấn Tam thân hình lóe lên, trong nháy mắt biến mất.

Mông Ấn Tam? Mạc Vô Kỵ không nghĩ tới hắn lại ở chỗ này gặp phải Mông Ấn Tam. Tuy Mông Ấn Tam không biết hắn, hắn cũng không biết Mông Ấn Tam, hắn đối với Mông Ấn Tam cái tên này thật sự là quá quen thuộc.

Tên này bị bắt vào Bán Nguyệt Ngục, kết quả hắn trái lại lại đem người thủ hộ Bán Nguyệt Ngục giết chết, còn thong dong rời khỏi. Chỉ bằng mượn điểm này, Mạc Vô Kỵ liền khẳng định Mông Ấn Tam này không phải là người bình thường. Hắn trong giới chỉ còn có giới thiệu liên quan tới Mông Ấn Tam, đó là Bán Nguyệt Ngục chấp sự viết:

- Mông Ấn Tam, tính tình thật thà chất phác, Xích Lôi tinh tu sĩ, Vĩnh Anh lịch 845 hội kỷ 14/06/3111 thăng cấp Thiên Tiên. tu sĩ hệ Thổ, thiên tài năm sao, từ tu luyện lên bước vào Thiên Tiên cảnh, thời gian sử dụng một trăm chín mươi sáu năm lẻ chín tháng mười bảy ngày. Ngoài tư chất có tư cách tiến vào Vĩnh Anh Bán Nguyệt Ngục, với thăng cấp Thiên Tiên cùng năm tiến vào Vĩnh Anh ngục thứ mười một, Bán Nguyệt Ngục phòng ba mươi mốt. Anh lịch 845 hội kỷ 2/7/3224, muốn hạ huyết thệ...

Không có viết nữa, là bởi vì viết đến nơi đây, chấp sự đã bị Mông Ấn Tam ám toán giết chết.

nữ tử bạch y không biết là tin Mông Ấn Tam nói, hay là lo lắng cái khác, cư nhiên thật không có hạ thủ.

- Mạc Vô Kỵ, đã lâu không gặp, nhân sinh thực sự là vô thường a, không nghĩ tới chúng ta còn có thể tại Phá Toái Giới gặp nhau. Ngươi là nam tử duy nhất để cho ta hối hận qua mấy ngày, cho nên ta ngày hôm nay không giết ngươi, hai người bên cạnh ngươi ta cũng không giết, ngươi đem hai chương Lạc Thư của ta đưa cho ngươi, lấy ra trả cho chị đi.

Bạch y nữ tử nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Mạc Vô Kỵ cũng là nhãn thần lạnh lẽo, hắn thật không ngờ Mộ Dung Tương Vũ sẽ không biết xấu hổ như thế. Không giết mình, lại là vì mình từng làm cho nàng hối hận vài ngày. Về phần trước đây chính bản thân cứu mạng nàng, người nữ nhân này là nửa lời không đề cập tới, hiển nhiên nàng không phải là không nguyện ý nói, mà là căn bản cũng không có để ở trong lòng.

Vô tình tông môn đào tạo, quả nhiên là vô tình đến cực độ. Không đề cập tới ân cứu mạng cũng thì thôi, còn muốn thu hồi thù lao cứu mạng, hai chương Lạc Thư.

Nếu như nói lần trước hắn thấy Mộ Dung Tương Vũ thì, Mộ Dung Tương Vũ còn có một chút một chút tình cảm, vậy bây giờ người nữ

nhân này đã hoàn toàn máu lạnh như băng.

Đối với Mộ Dung Tương Vũ có thể nhận ra hắn, Mạc Vô Kỵ cũng không kỳ quái. Mộ Dung Tương Vũ khẳng định đã đem Lạc Thư toàn bộ luyện hóa, mặc kệ nàng là như thế nào làm được, trên người mình có khí tức luyện hóa Lạc Thư. Cộng thêm chính bản thân mới vừa mới nhìn thấy ánh mắt của nàng kinh ngạc, nàng nhận ra mình cũng không phải là chuyện kỳ quái gì.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 723: Cường Đại Lạc Thư

- Đích thật là ngoài dự liệu của ta, ngươi cư nhiên có thể tại Phá Toái Giới tầng thứ tư thăng cấp Tiên Vương. Thảo nào trước đây ngươi thu được Lạc Thư sau đó không ai có thể bắt được ngươi, thì ra ngươi căn bản cũng không có đi ra ngoài, trái lại đi tới Phá Toái Giới tầng thứ tư.

Mạc Vô Kỵ giọng nói rất là bình thường, nếu như nói trước hắn còn đem Mộ Dung Tương Vũ xem như một cái cố nhân coi như là quen biết, hiện tại Mộ Dung Tương Vũ trước mắt hắn chính là một người xa lạ.

Mộ Dung Tương Vũ sắc mặt lạnh lẽo, lạnh giọng nói:

- Đó là của ta chuyện, sự kiên nhẫn của ta có hạn, khuyên ngươi đem Lạc Thư trả lại cho ta nhanh lên một chút, bằng không đừng trách ta giở mặt.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Mộ Dung Tương Vũ, ngươi còn có mặt mũi nói câu đó sao, ta đâu có ngu đem Lạc Thư trả lại cho ngươi? Trước đây nếu không phải nhờ ta, ngươi cả bìa Lạc Thư đều không còn. Ta cứu ngươi đồng thời giúp ngươi bảo vệ bảy chương Lạc Thư, đó là ta rộng lượng. Đổi thành người khác, xương bột phấn của ngươi sớm cũng đã mất. Hai chương Lạc Thư là thứ ngươi báo ân cứu mạng, nói cách khác, coi như là trước đây ngươi đem cả bảy chương Lạc Thư toàn bộ cho ta, cũng không quá đáng. Hôm nay cư nhiên hỏi ta muốn đòi lại Lạc Thư, ngươi nói ngươi có biết xấu hổ hay không?

Mạc Vô Kỵ lời này nhưng thật không có nói mò, đổi thành bất cứ người nào, coi như là cứu Mộ Dung Tương Vũ, cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua Lạc Thư. Mộ Dung Tương Vũ dùng bảy chương Lạc Thư đổi mệnh, đó là chuyện thiên kinh địa nghĩa. Mộ Dung Tương Vũ chỉ đem hai chương Lạc Thư cho Mạc Vô Kỵ, đã tính là phi thường quá phận, bây giờ còn muốn cho Mạc Vô Kỵ trả lại cho nàng, đích xác coi như là không biết xấu hổ. Mạc Vô Kỵ cứu Mộ Dung Tương Vũ đích xác không phải là vì Lạc Thư, nếu không phải Mộ Dung Tương Vũ không biết xấu hổ như thế, hắn không phải là người thích đem loại này ân huệ đeo ở bên mép.

Đáng tiếc Mộ Dung Tương Vũ không nghĩ như vậy, Mạc Vô Kỵ cứu nàng là hẳn là nên, bởi vì nàng nên đứng ở chỗ cao nhất, nàng nên được người khác tôn kính. Về phần nàng cầm hai chương Lạc Thư cho Mạc Vô Kỵ, đó là trước đây nàng không hiểu chuyện, hiện tại há có thể không cầm về?

Không muốn nói ở chỗ này nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, chính là không có thấy Mạc Vô Kỵ, nàng tương lai cũng sẽ tìm kiếm Mạc Vô Kỵ khắp nơi, lại đem Lạc Thư đòi về.

Nàng so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng Lạc Thư đáng sợ, nếu như nói luyện hóa chương một Lạc Thư là một trăm điểm lợi hại, luyện hóa hai chương Lạc Thư liền biến thành hai trăm điểm, 3 chương Lạc Thư liền hóa thành bốn trăm điểm...

Loại cường đại này tăng lên gấp bội, nàng bất quá mới Tiên Vương sơ kỳ, nhưng nàng khẳng định, dù là Tiên Vương hậu kỳ nàng cũng có thể đánh một trận. Nguyên nhân chính là nàng luyện hóa năm chương Lạc Thư, Lạc Thư bác đại tinh thâm, đại đạo khí tức mênh mông như biển khói, loại bảo vật này chỉ có nàng Mộ Dung Tương Vũ mới xứng có được.

Trước đây nàng thực lực không tính là mạnh nhất, nàng lại chiếm được Lạc Thư, vậy đã nói rõ Lạc Thư thiên kinh địa nghĩa thuộc về của

nàng.

- Ngươi muốn chết...

Mộ Dung Tương Vũ kiên trì hao hết, giơ tay lên cuồn cuộn nổi lên một đạo tia lăng màu trắng, tia lăng biến ảo thành muôn vàn băng hàn bao hướng về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ tay vung lên một cái, trực tiếp lại đem Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long đẩy ra khỏi vòng chiến, tiếp theo tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích.

Vòng xoáy lĩnh vực trong thời gian ngắn liền mở rộng đi ra ngoài, băng hàn xung quanh bị Mộ Dung Tương Vũ giam cầm không gian vào giờ khắc này phát sinh ca ca âm hưởng như thực chất bình thường vậy.

Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích hóa thành sông dài kích mang bổ tới, không muốn nói Mạc Vô Kỵ đã sớm xem Mộ Dung Tương Vũ trở thành người xa lạ, dù là người quen, thực lực của hắn cũng không có tư cách tại trước mặt Mộ Dung Tương Vũ lưu tình.

Mộ Dung Tương Vũ cảm thụ được bản thân băng hàn lĩnh vực thốn thốn vỡ vụn, trong lòng bỗng sợ hãi. Nàng thế nhưng là Tiên Vương cảnh giới, lĩnh vực càng là đặc biệt băng hàn lĩnh vực. Dù cho Mạc Vô Kỵ là tiên vương, cũng không cách nào trực tiếp dùng lĩnh vực khuấy vỡ lĩnh vực của nàng.

Sự thực lại là lĩnh vực của nàng tại trước mặt của Mạc Vô Kỵ chưa đủ nhìn, dễ dàng đã bị vòng xoáy lĩnh vực của Mạc Vô Kỵ cắn nát.

Bởi vì nàng biết công pháp của Mạc Vô Kỵ có chút cổ quái, rất khó nhìn ra tu vi. Cho nên tại trước khi nàng động thủ, nàng khẳng định Mạc Vô Kỵ tối đa bất quá là một cái Đại Ất Tiên mà thôi. Lại đem Mạc Vô Kỵ nhìn xem thành Đại Ất Tiên, nàng coi như là rất coi trọng Mạc Vô Kỵ.

Dù sao lúc này mới vài năm, không có khả năng mỗi người đều giống như nàng, bản thân có Lạc Thư loại bảo vật này. Lạc Thư bên trong thế nhưng là có thế giới, Lạc Thư thế giới chẳng những có thể chồng không gian, còn có thể chồng thời gian. Nàng thăng cấp đến Tiên Vương, cũng không phải là vài năm, mà là dùng thời gian bên trong Lạc Thư gia tốc.

Nhưng bây giờ Mạc Vô Kỵ biểu hiện ra thực lực, há chỉ là Đại Ất Tiên? Đây là Tiên Vương cũng không gì hơn cái này a.

Lĩnh vực nghiền nát, Mộ Dung Tương Vũ cũng không dám... xem Mạc Vô Kỵ như con kiến hôi nữa. Hai tay huyễn hóa ra vô cùng thủ quyết, tiếp theo chương một Lạc Thư bị nàng tế xuất.

Lạc Thư trong nháy mắt hóa thành một tòa cầu đá vòm, cầu đá vòm dường như muốn đem Mạc Vô Kỵ lĩnh vực hoàn toàn cắn nuốt hết.

Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được bản thân vòng xoáy lĩnh vực bị dưới cầu đá vòm đẩy động cuốn đi, sau một khắc tựa cùng băng hàn lĩnh vực của Mộ Dung Tương Vũ giống nhau thốn thốn vỡ vụn.

Mạc Vô Kỵ tiên nguyên tuôn ra, Ngân Hà kích mang càng là điên cuồng tụ tập, hóa thành một đạo thất luyện hạ xuống.

Sông dài thần thông sở dĩ không có giết chết Lôi Hồng Cát vạn quân lôi chùy, không phải là bởi vì Lôi Hồng Cát vạn quân lôi chùy lôi hệ thần thông cường đại, mà là bởi vì Lôi Hồng Cát vạn quân lôi chùy không chỉ là lôi hệ thần thông càng là Lực Lượng Thần Thông. Hắn sông dài chưa hoàn thiện, lúc này mới bị vạn quân lôi chùy lực lượng xé mở. Về sau hắn dùng Liệt Vực Quyền đánh nát vạn quân lôi chùy.

Hắn không có lĩnh ngộ được lực lượng phép tắc, cũng không có Lực Lượng Thần Thông. Bất quá hắn Liệt Vực Quyền đồng dạng mang theo lực lượng đạo vận khí tức, cùng vạn quân lôi chùy có hiệu quả tương tự.

Mạc Vô Kỵ nhưng không tin Mộ Dung Tương Vũ bằng được Lôi Hồng Cát, cũng bản thân có cường hãn vô cùng lực lượng, thậm chí biết

thi triển Lực Lượng Thần Thông.

- Ầm! Răng rắc!

Sông dài trút xuống xuống, hạ xuống rơi vào cầu đá vòm của Mộ Dung Tương Vũ, cầu đá vòm phát sinh một tiếng răng rắc vỡ vụn, biến mất.

Một đạo vết máu từ mi tâm Mộ Dung Tương Vũ mở rộng chảy xuống, thẩm thấu ra một phần giọt máu, khiến người ta một loại mỹ cảm thê lương bi ai.

Mộ Dung Tương Vũ quanh thân sát khí càng là lăng lệ:- Ta nói ngươi sao mà can đảm như vậy, thì ra cũng đã thăng cấp tới Tiên Vương. Xem ra ngươi cũng đã luyện hóa Lạc Thư, dùng thời gian quy tắc bên trong Lạc Thư. Đã như vậy, liền đi chết đê.

Mộ Dung Tương Vũ quát một tiếng chói tai, to lớn bàng bạc rất nặng khí tức phô thiên cái địa nghiền ép hướng về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cảm giác được hô hấp của mình đều có chút trở ngại, giờ khắc này đạo vận của hắn dường như hoàn toàn bị loại khí tức này ngăn chặn rất nặng, chính là thức hải cũng nhất thời chậm lại. Đó là một loại xa cổ văn hóa lắng đọng nghiền ép, là một loại khí tức mênh mông lịch sử nghiền ép.

Đây là đại thần thông bản chất bên trong Lạc Thư, trong lòng Mạc Vô Kỵ nôn nóng bất an, tại dưới nghiền ép, hắn thậm chí cảm thấy bản thân nhỏ bé.

Quyết không thể để cho người nữ nhân này tiếp tục nữa, trong lòng Mạc Vô Kỵ dâng lên vô tận sát khí. Bản thân con mẹ Tiên Vương này có năm chương Lạc Thư thì ngon à, hắn cũng muốn giết.

Trữ Thần Lạc cùng Trữ Nguyên Lạc điên cuồng vận chuyển, hai tay Mạc Vô Kỵ chậm rãi chuyển động, tốc độ của hắn so với Mộ Dung

Tương Vũ chậm hơn nhiều.

Từng đạo sinh tử khí tức từ trong tay của hắn chậm rãi thẩm thấu đi ra, đây là đỉnh cấp thần thông của Mạc Vô Kỵ, Sinh Tử Luân.

Dưới tình huống như vậy thi triển Sinh Tử Luân, Mạc Vô Kỵ đã sớm đem sinh tử của mình không để ý. Nếu để cho Mộ Dung Tương Vũ cường giả loại này đi ra ngoài, một khi gặp Sầm Thư Âm, đó chính là một loại tai nạn. Bởi vì hắn còn có một chương Lạc Thư, đang ở trên người Sầm Thư Âm.

Chính là bởi vì như vậy, Mạc Vô Kỵ mới nổi lên sát khí.

Sinh Tử Luân khí tức tử vong vừa thẩm thấu đi ra, Mộ Dung Tương Vũ liền cảm nhận được, thân thể của nàng hơi chấn động một chút. Nàng thật sự là không nghĩ ra, tại dưới bản thân năm chương Lạc Thư đại đạo áp chế, Mạc Vô Kỵ vì sao còn có thể phản kháng? Nhưng cái loại khí tức tử vong này làm cho nàng kinh hoàng, nàng cảm thụ được loại khí tức này tại giữa nàng và Mạc Vô Kỵ vờn quanh, cuối cùng giữa nàng và Mạc Vô Kỵ nhất định phải chết một người.

Mộ Dung Tương Vũ có chút do dự, nàng rất rõ ràng, nàng bây giờ cả một phần vạn uy lực của Lạc Thư đều không thể phát huy được, nếu mà chết ở nơi này, đây chẳng phải là oan uổng?

Lạc Thư tại trên người Mạc Vô Kỵ, nàng tùy thời đều có thể cầm về. Nàng cũng không tin Mạc Vô Kỵ tu vi tiến bộ còn nhanh hơn so với nàng, chờ nàng thăng cấp đến Tiên Tôn thời điểm, Mạc Vô Kỵ còn đang ở Tiên Vương, khi đó nàng lại tới thu thập Mạc Vô Kỵ.

Nghĩ tới đây Mộ Dung Tương Vũ dương tay một cái, năm chương Lạc Thư tất cả đều bị nàng thu hồi, sau một khắc nàng thân hình mở ra, liền biến mất vô tung vô ảnh tại chỗ.

Đáng tiếc nàng không biết Phá Toái Giới tầng thứ tư chỉ có dưới Tiên Vương mới có thể tiến vào, Mạc Vô Kỵ bây giờ còn chưa có thăng cấp

Tiên Vương. Nếu là nàng biết Mạc Vô Kỵ không có thăng cấp Tiên Vương liền có thể cùng nàng chống lại, có lẽ nàng ngày hôm nay cũng sẽ không đi nữa.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, tuy nói hắn rất muốn giết Mộ Dung Tương Vũ, trong lòng hắn phi thường rõ ràng, hắn không giết nổi a.

Không phải thực lực của hắn không bằng Mộ Dung Tương Vũ, mà là pháp bảo của hắn không bằng Mộ Dung Tương Vũ. Nếu mà Mộ Dung Tương Vũ không có năm chương Lạc Thư, dù cho Mộ Dung Tương Vũ là tiên vương, hắn có thể giết chết đối phương. Nhưng năm chương Lạc Thư quá mức cường đại, cường đại đến hắn căn bản là không cách nào ngăn trở a.

Giả như Mộ dung Tương Vũ không trốn, sau cùng rất có thể là hắn bị chết vì phản phệ. May là tại lần chiến đấu này hắn thu hoạch phi thường phong phú, chờ bế quan sau đó, lần sau gặp mặt, hắn tuyệt sẽ không như ngày hôm nay, bị Lạc Thư nghiền ép.

- Đại ca, người nữ nhân này tu vi tăng lên thật nhanh.

Thấy Mộ Dung Tương Vũ rời khỏi, Đậu Hóa Long vội vàng đã đi tới, hắn biết Mộ Dung Tương Vũ.

Tô Nhu Nhi cũng đã đi tới, ánh mắt của nàng so với Đậu Hóa Long cao hơn nhiều, nàng đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ không phải là đánh không lại Mộ Dung Tương Vũ, mà là pháp bảo không có lợi hại bằng Lạc Thư.

- Đi, chúng ta bây giờ trở về đi, nơi này không phải là chỗ ở lâu.

Mạc Vô Kỵ ngưng trọng nói.

Hắn đích thật là tự nghĩ ra đạo, thế nhưng là hắn đạo còn xa xa chưa hoàn thiện. Lần này tới Phá Toái Giới tầng thứ tư, liền gặp mấy cái đối thủ cường đại.

Không nói Lôi Hồng Cát nghịch thiên, chính là cái kia Mông Ấn Tam cũng không đơn giản, còn có Mộ Dung Tương Vũ bản thân có năm chương Lạc Thư tu vi tới rồi Tiên Vương cảnh.

...

Chính như Mạc Vô Kỵ dự liệu, hắn mang theo Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long từ Phá Toái Giới tầng thứ tư lúc đi ra, cũng không có bị ngăn cản. Mặc dù bọn hắn vừa ra đến, thì có mấy đạo đỉnh cấp thần niệm quét tới, lại căn bản không có người lại đem mấy người bọn hắn để ở trong lòng.

Mãi cho đến rời đi Tiêm Giác Tiên Khư, ngồi trên Phi Toa của Mạc Vô Kỵ, Đậu Hóa Long cùng Tô Nhu Nhi mới thở phào nhẹ nhõm.

- Hóa long, ta phải đi một chuyến tới Anh Thủy Tiên Thành. Nghiệp Hỏa Hồng Liên chờ ta tới tông môn sau đó sẽ cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ lo lắng Đậu Hóa Long tạm thời không cách nào che lấp Nghiệp Hỏa Hồng Liên khí tức, bị người khác phát hiện. Một khi bị người biết Nghiệp Hỏa Hồng Liên tại trên người Đậu Hóa Long, hậu hoạn đúng là vô cùng vô tận.

Đậu Hóa Long còn chưa lên tiếng, Tô Nhu Nhi chủ động nói:

- Sư huynh, Hóa long bây giờ còn mới Kim Tiên. Ta cho là hắn muốn sử dụng Nghiệp Hỏa Hồng Liên, ít nhất phải đến Tiên Vương cảnh giới. Nghiệp Hỏa Hồng Liên không bằng sư huynh dùng trước, phòng ngừa lần sau gặp lại nữ nhân kia.

Tô Nhu Nhi không có lại đem Đậu Hóa Long xem thành người ngoài, chính vì vậy, nàng mới có thể nói chuyện như vậy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 724: Mạnh Phách Anh Thủy Tiên Thành

- Đúng, đúng. Đại ca, ta hiện tại tu vi kém như vậy, có Hồng Liên cũng vô dụng, đại ca trước tiên dùng đi.

Đậu Hóa Long nhanh chóng nói.

Với hắn mà nói, không có đại ca Mạc Vô Kỵ, hắn Đậu Hóa Long nói không chừng đều ở đây Tiêm Giác Tiên Khư hóa thành xương khô. Rồi lại nói, Nghiệp Hỏa Hồng Liên hắn vốn là dự định đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Đây là hai việc khác nhau, Hóa Long ngươi hắn là biết Mộ Dung Tương Vũ sao?.

- Tự nhiên biết, nữ nhân kia có mắt không tròng, lấy oán trả ơn, là một kẻ mười phần đê tiện.

Đậu Hóa Long đối với Mộ Dung Tương Vũ cùng Mạc Vô Kỵ chuyện giữa, có hiểu một chút. Hắn cũng sẽ không lưu ý Mộ Dung Tương Vũ là ai, chỉ cần đối với đại ca Mạc Vô Kỵ động thủ, chính là cừu nhân của hắn.

Mạc Vô Kỵ không nói gì:

- Hóa Long ta không phải là nói nhân phẩm của nàng, ta sẽ nói cho ngươi biết người nữ nhân này thế nào trở nên lợi hại như vậy. Người nữ nhân này tư chất kỳ thực cũng không cao, căn cứ ta đạt được tin tức, nàng chỉ là sáu sao tư chất mà thôi. thiên tài cao hơn nàng vô số kể, ta

khẳng định Lôi Hồng Cát so với tư chất của nàng cao cũng không chỉ gấp mười lần.

Muốn nói công pháp, kỳ thực Thái Thượng Đạo tông công pháp trong mắt của ta càng là rác rưởi bên trong rác rưởi, ta còn chưa từng thấy qua có khí nhân đạo công pháp có thể thu được Thiên Đạo thừa nhận. Người nữ nhân này mấy năm trước tu vi cũng bất quá là mới Huyền Tiên mà thôi, mà bây giờ người nữ nhân này lại là Tiên Vương. Nhu nhi sư muội tư chất không kém, lại đạt được nhiều tài nguyên tu luyện như vậy, cũng là mới Huyền Tiên, ngươi nói lẽ nào Mộ Dung Tương Vũ tư chất cao như vậy?

Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long đều trầm mặc xuống, đặc biệt Đậu Hóa Long, hắn tại biết Mộ Dung Tương Vũ là tiên vương thời điểm, thế nhưng là kinh thiếu chút nữa lại đem cằm rớt xuống. Trước Mộ Dung Tương Vũ bất quá là đi theo một đám thiên tài phía sau vuốt mông ngựa tiểu nữ nhân mà thôi, tu vi so với hắn cũng cao hơn không bao nhiêu, lúc này mới bao nhiêu thời gian, nàng cư nhiên thăng cấp tới rồi Tiên Vương.

- Đại ca không phải nói nàng không có rời đi Phá Toái Giới sao? Rất có thể người nữ nhân này tìm được cao cấp nhất bảo vật, vừa tìm được tu luyện thánh địa.

Đậu Hóa Long chần chờ một chút nói.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Dùng Mộ Dung Tương Vũ tư chất, dù cho nàng tìm được cho dù tốt tu luyện nơi cùng tài nguyên tu luyện. Cũng không cách nào tại ngắn ngủn mấy năm thời gian, bước vào Tiên Vương cảnh giới.

- Nàng lẽ nào bị đoạt xá?

Tô Nhu Nhi cũng nổi lên nghi ngờ, ý tưởng của nàng cùng Đậu Hóa Long bình thường giống nhau, cho rằng Mộ Dung Tương Vũ chiếm

được rất nhiều thứ tốt.

Mạc Vô Kỵ thoáng dừng một chút nói:

- Không, nàng khẳng định không có bị đoạt xá. Ta hoài nghi nàng hoàn toàn luyện hóa năm chương Lạc Thư, nghe đồn Lạc Thư có không gian thế giới. Đã có không gian, ta tin tưởng cũng liền có thời gian. Ta tại cảm ngộ đến không gian trói buộc thần thông sau đó, đối với thời gian quy tắc cũng có chút lý giải. Ta hoài nghi bên trong Lạc Thư có gia tốc thời gian, nói cách khác thời gian nàng tu luyện rất có thể là chúng ta gấp mấy lần thậm chí mấy chục lần.

Mộ Dung Tương Vũ mặc dù có thể có thành tựu này, là bởi vì nàng mấy năm nay vẫn nhào vào bên trong Lạc Thư, đối với Lạc Thư bên trong ẩn chứa một phần Thiên Đạo quy tắc có lý giải sâu. Hóa Long, mỗi một món Tiên Thiên bảo vật đều không phải là đơn giản tồn tại. Nghiệp Hỏa Hồng Liên không kém so với Lạc Thư, ngươi cũng có lẽ bây giờ còn không dùng được, thế nhưng Hồng Liên đặt ở trên người ngươi ngươi chậm rãi đi nghiên cứu, so với đặt ở trên người ta phải tốt hơn rất nhiều.

- Thế nhưng là...

Thấy Đậu Hóa Long còn muốn lên tiếng, Mạc Vô Kỵ ngăn trở Đậu Hóa Long:

- Ta đạo là ta tự nghĩ ra, ta thần thông cũng là bản thân ta thông qua các loại thiên địa quy tắc lục lọi đi ra. Nhưng đến bây giờ, ta nắm trong tay đồ đạc còn đều rất rải rác, cũng cũng không cách nào nối liền hẳn lên. Một khi chờ ta thăng cấp đến Tiên Vương, ta các loại thần thông sẽ dung hợp được. Bản thân đại đạo cũng sẽ lại bước vào một cái đẳng cấp mới, tới khi đó, coi như là Mộ Dung Tương Vũ so với bây giờ còn cao một cái đẳng cấp to lớn, cũng không cách nào mượn Lạc Thư đến áp chế ta. Trừ phi nàng có thể thu được Lạc Thư hoàn chỉnh, trên thực tế căn bản cũng không khả năng.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng đạo của mình, một khi chờ hắn bước vào Tiên Vương cảnh, hắn thần thông lại có một cái dung hợp quá trình. Đến lúc đó thực lực của hắn tuyệt không phải chỉ là để thăng cấp Tiên Vương đơn giản như vậy, đây cũng là nguyên nhân hắn cũng không sợ Mộ Dung Tương Vũ.

Mà thăng cấp Tiên Vương với hắn mà nói, tùy thời thời khắc đều có thể. Trước nếu không phải Mộ Dung Tương Vũ năm chương Lạc Thư chế trụ hắn, hắn thậm chí sẽ thử tại Phá Toái Giới tầng thứ tư thăng cấp Tiên Vương.

Mạc Vô Kỵ nói những lời này mục đích chính là nói cho Đậu Hóa Long, hắn không cần Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Nếu như Nghiệp Hỏa Hồng Liên là của hắn, cũng được. Nghiệp Hỏa Hồng Liên là của Đậu Hóa Long, hắn không nghĩ quá mức ỷ lại Nghiệp Hỏa Hồng Liên, đối với hắn tương lai không có bao nhiêu chỗ tốt.

- Dà, đại ca, ta đã hiểu.

Đậu Hóa Long nghe rõ Mạc Vô Kỵ nói.

...

Một ngày sau đó, Phi Toa đã đến gần Anh Thủy Tiên Thành.

- Hai người các ngươi rời đi Anh Thủy Tiên Thành, Anh Thủy Tiên Thành có biến cố gì không?

Đang đến gần vị trí Anh Thủy Tiên Thành, Mạc Vô Kỵ lại đem tốc độ Phi Toa chậm lại.

Giờ khắc này ở bên trong thần niệm của Mạc Vô Kỵ, Anh Thủy Tiên Thành khốn sát trận hoàn toàn mở ra, hơn nữa ở trong đó không ngừng truyền ra từng trận kịch liệt tiên nguyên ba động, hiển nhiên là có người đại chiến.

- Chính là phủ thành chủ bị người giám thị, không có biến cố.

Tô Nhu Nhi lập tức đáp.

Mạc Vô Kỵ ngừng Phi Toa, trầm giọng nói:

- Anh Thủy Tiên Thành đang đại chiến, dường như có người bị vây ở bên trong, ta hoài nghi rất có thể là Ôn Hầu muốn chạy trốn, người giám thị hắn phát hiện. Hai người các ngươi liền ở bên ngoài chờ ta, nếu có cái gì khẩn cấp tình huống, lập tức dùng truyền tin châu cùng ta liên hệ, ta đơn độc đi Anh Thủy Tiên Thành xem.

- Đại ca ngươi phải cẩn thận một chút, Nhu nhi sư tỷ nói giám thị Anh Thủy Tiên Thành đều là Tiên Vương cường giả.

Đậu Hóa Long đối với Mạc Vô Kỵ có lòng tin, nhưng cũng biết đại ca còn không có thăng cấp Tiên Vương.

- Không cần lo lắng.

Mạc Vô Kỵ nói xong, lại đem Phi Toa giao cho Tô Nhu Nhi, thân hình chớp động, đã hạ xuống rơi vào bên ngoài Anh Thủy Tiên Thành.

Hắn không tin mỗi một cái Tiên Vương đều như Mộ Dung Tương Vũ vậy, có nghịch thiên số mệnh, có thể thu được năm chương Lạc Thư.

Cùng Mộ Dung Tương Vũ đối chiến, hắn mất đi tiên cơ, bị Lạc Thư bao lại. Lui một vạn bộ mà nói, chính là có người có cơ duyên như Mộ Dung Tương Vũ, thu được bảo vật giống như Lạc Thư, hắn cũng có thể dẫn động lôi kiếp. Hắn Tiên Vương lôi kiếp, cũng không phải là bình thường Tiên Vương có thể ngăn trở.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đây là hắn lần đầu tiên tới Anh Thủy Tiên Thành. Lần đầu tiên tới Anh Thủy Tiên Thành, đã bị Anh Thủy Tiên Thành hộ trận cùng khốn sát trận ngăn trở.

Anh Thủy Tiên Thành khốn sát trận bất quá là cấp năm tiên trận mà thôi, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, loại tiên trận này thật sự là chưa đủ nhìn.

Bán Nguyệt Trọng Kích tế xuất, một đạo kích ảnh trực tiếp đập hướng về Anh Thủy Tiên Thành khốn sát trận.

Loại này khốn sát trận hắn có thể tại mười mấy hô hấp thời gian toàn bộ phá vỡ sạch sẽ, bất quá trực tiếp đập nát càng là lộ ra gọn nhẹ.

- Ầm!

Một đạo kích mang mang theo muốn đem Anh Thủy Tiên Thành phách vỡ thành hai mảnh uy thế hạ xuống, chỉ một cái, liền trực tiếp lại đem trận cơ Anh Thủy Tiên Thành khốn sát trận bổ ra, kích mang một quặn, Anh Thủy Tiên Thành hộ thành đại trận cũng ở đây cũng trong lúc đó phát sinh răng rắc, trực tiếp hóa thành mảnh vụn.

...

Anh Thủy Tiên Thành phủ thành chủ, Ôn Hầu cả người là máu, chính giữa mi tâm một đạo vết máu nứt ra, chỉ thiếu chút xíu nữa, liền có thể lại đem sọ đầu của hắn chém thành hai khúc.

Ở bên cạnh hắn, Đàm Lương một cái cánh tay đã biến mất, ngã ngồi trên mặt đất sắc mặt tái nhợt đáng sợ. Thê tử Yến Thiên Linh bị thương nặng tại thân, tiên nguyên tiêu hao quá mức, cả tay đều run nhè nhẹ.

- Xin lỗi, Ôn Hầu, kế hoạch của ta thất bại.

Đàm Lương giọng nói có chút cô đơn, hắn thăng cấp ngũ phẩm Tiên Đan Vương không lâu, còn chưa kịp bước vào đẳng cấp cao hơn, ngày hôm nay liền phải bỏ mạng ở chỗ này.

Ôn Hầu trong mắt cũng là tràn đầy tuyệt vọng, nếu mà không phải thành chủ phủ này còn có vài đạo hộ trận, bọn họ hiện tại đã thành tù nhân. Nhưng chính là như vậy, lại có thể kiên trì bao lâu đâu nè?

- Cái này cũng không trách ngươi, chỉ trách ta cũng thật không ngờ bọn họ sẽ có hai cái Tiên Vương hậu kỳ, còn có một Tiên Vương trung kỳ.

Ôn Hầu xuất ra vài viên thuốc vừa mới nuốt vào, phủ thành chủ hộ trận liền lần nữa truyền đến đánh thanh âm.

Hộ trận trận cơ phát ra tiếng rắc rắc âm vang, đứng ở trong phủ thành chủ có thể rõ ràng nghe. Có thể tưởng tượng đạt được, phủ thành chủ hộ trận kiên trì không được bao lâu. Một khi phủ thành chủ hộ trận bị đập vỡ, chờ đợi bọn hắn đúng là vận mệnh đáng sợ nhất.

- Ôn Hầu, ta đi trước một bước.

Yến Thiên Linh trong mắt xuất hiện tuyệt vọng, nàng so với ai khác đều rõ ràng, một khi nàng bị bắt được Vĩnh Anh tiên thành, chờ đợi nàng đúng là đáng sợ vận mệnh.

Ôn Hầu vừa định muốn nói nói, chợt nghe đến "Ầm" một tiếng nổ vang, ngay cả toàn bộ Anh Thủy Tiên Thành vào giờ khắc này đều có chút run rẩy hẳn lên.

Ba người hai mặt nhìn nhau, điều này hiển nhiên là ngoài hộ trận Anh Thủy Tiên Thành bị người công kích. Anh Thủy Tiên Thành ngoại trừ Thiên Đế Khuê Phong Vân ra, còn có ai dám ở chỗ này động Anh Thủy Tiên Thành hộ trận?

Nguyên bản Yến Thiên Linh muốn tự sát bỗng xông về cửa vào, Ôn Hầu nhanh chóng giữ nàng lại:

- Ngươi không muốn sống nữa?.

Lúc này tại hộ trong trận, còn có thể bảo trụ an toàn, một khi ra hộ trận, đó chính là dê vào miệng cọp.

- Nhất định là Liên Tịch đã trở về, ta phải báo cho nàng đi nhanh lên.

Yến Thiên Linh điên cuồng kêu lên, nàng chết còn chưa tính, Liên Tịch là hy vọng duy nhất của vợ chồng bọn họ, nếu mà trở về bỏ mạng ở nơi này, nàng chết cũng không nhắm mắt.

- Không phải là Liên Tịch.

Đàm Lương miễn cưỡng đứng lên:

- Thực lực của Liên Tịch không có khả năng có mạnh như vậy.

Anh Thủy Tiên Thành ra ngoài hộ trận dầu gì cũng là cấp năm tiên trận, còn có Vĩnh Anh Tiên Vực cường giả đến bố trí cấp năm khốn sát trận. Loại này đại trận, Ôn Liên Tịch coi như là nhận công kích một ngày, có lẽ đều không thể để cho đại trận chiến động một cái.

Vừa rồi này kịch liệt rung động, hẳn là đại trận bị đập nứt ra động tĩnh.

Yến Thiên Linh cũng hồi thần lại, mới tỉnh ngộ lại, thực lực của Ôn Liên Tịch còn không cách nào lay động cái này hộ trận.

Nàng hơi thở phào nhẹ nhõm, lại nghi ngờ hỏi:

- Vậy là ai sẽ tới nơi này cứu chúng ta?

Ôn Hầu than thở:

- Cũng không nhất định là tới cứu chúng ta, vô luận như thế nào, đây đối với chúng ta chỉ có lợi. Một khi mấy cái Tiên Vương vây khốn chúng ta rời đi, chúng ta lập tức bỏ chạy đi.

- Ngươi là người phương nào, vì sao công kích ta Anh Thủy Tiên Thành hộ trận?

Mạc Vô Kỵ một kích bổ ra Anh Thủy Tiên Thành hộ trận, một người Tiên Vương cường giả tóc ngắn liền hạ xuống rơi vào trước mặt của hắn.

Mạc Vô Kỵ cả lời đều lười nói, trường kích lần nữa cuốn đi, trực tiếp bổ về phía người Tiên Vương hậu kỳ này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 725: Tiên Vương

Tiên Vương kia thấy Mạc Vô Kỵ nói cũng không nói liền động thủ, trong lòng giận điên lên, hắn dầu gì cũng là người Thiên Đế cung. Tại Vĩnh Anh Tiên Vực, vẫn chưa có người nào có tư cách không nói lời nào liền động thủ với hắn.

Dù cho đối phương đến từ đại tông môn quan trọng, cũng phải cho Thiên Đế cung một cái mặt mũi. Hơn nữa hắn khẳng định đối phương không phải là Tiên Tôn, chỉ là một Tiên Vương cũng dám càn rỡ.

Một mặt gương đồng bị hắn tế xuất, cuồn cuộn nổi lên tảng lớn cảnh mang cuốn về phía Mạc Vô Kỵ. Hắn cũng không biết, Mạc Vô Kỵ hiện tại cả Tiên Vương đều không tới.

- Ầm!

Bán Nguyệt Trọng Kích kích mang cùng kính quang của đối phương đánh vào cùng một chỗ, xung quanh tảng lớn kiến trúc bị san thành bình địa. Mạc Vô Kỵ thức hải một trận cuồn cuộn, chỉ một chiêu hắn liền biết mình tiên nguyên cường độ không bằng đối phương. Đây ít nhất là một cái Tiên Vương hậu kỳ.

Mạc Vô Kỵ ý niệm trong đầu mới vừa đến nơi đây, lại có một người lão giả gầy yếu vọt tới.

- Vị hành, lại đây hỗ trợ, người này không đơn giản, rất có thể là một nửa bước Tiên Tôn.

Tiên Vương hậu kỳ cùng Mạc Vô Kỵ động thủ, không chút nào phát hiện Mạc Vô Kỵ cả Tiên Vương cũng chưa tới. Hắn thấy, Mạc Vô Kỵ

xuất thủ cường đại như vậy, thần niệm thậm chí so với hắn còn mạnh hơn, không phải là Tiên Vương viên mãn mới đúng là quái sự.

Đây cũng là một Tiên Vương hậu kỳ, thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét xa hơn chỗ còn có một Tiên Vương trung kỳ cấp tốc lại đây, trong tay còn đang nắm vài tấm trận kỳ. Hiển nhiên đây là một tiên trận sư, hắn muốn Tu bổ hộ trận nổ nát.

Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực không giữ lại chút nào mở rộng đi ra ngoài, tại hai gã Tiên Vương toàn bộ tiến vào hắn lĩnh vực đối với hắn tế xuất pháp bảo, hắn lại đánh ra một đạo lôi hồ trực tiếp bổ về phía người kia Tiên Vương trung kỳ, đồng thời lấy ra 3 miếng Lịch Tiên Vương Đan đưa vào trong miệng.

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết điên cuồng nghịch chuyển, Mạc Vô Kỵ bắt đầu trùng kích cảnh giới Tiên Vương.

Hắn biết rõ, đối mặt ba cái Tiên Vương, hắn nếu mà không tiến vào Tiên Vương cảnh giới, căn bản cũng không phải là đối thủ.

- Ầm!

Hai gã Tiên Vương hậu kỳ pháp bảo xé ra Mạc Vô Kỵ lĩnh vực, trong đó một đạo thương mang trực tiếp đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lại thờ ơ, vẫn như cũ đang điên cuồng bao trùm tiên linh khí.

- Người này đang ở lúc xung yếu tấn công Tiên Tôn, nhanh chóng động thủ...

Về sau, người kia Tiên Vương đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ cử động, trong lòng kinh hãi đồng thời cũng là tức giận không thôi.

Lại dám tại trong đấu pháp trùng kích cảnh giới, đây quả thực cũng không biết chữ chết viết như thế nào.

- Không đúng, hắn đánh không phải là Tiên Tôn, mà là Tiên Vương...

Khi cảm thụ được Mạc Vô Kỵ đạo vận ba động thì, về sau người này Tiên Vương lần nữa đổi giọng. Chỉ là lời của hắn nói phân nửa, liền không dám nói tiếp. Trùng kích Tiên Vương, điều này sao có thể? Một cái Đại La Tiên có thể kháng trụ hai cái Tiên Vương hậu kỳ công kích? Đây là trò cười.

- PHỐC!

Tiên Vương kính quang rốt cục hóa thành một bó, xông phá Mạc Vô Kỵ lĩnh vực đánh vào ngực hắn, kính quang cuồn cuộn nổi lên một đoàn vết máu.

Nhưng mà người Tiên Vương này nhưng có chút dại ra, theo lý thuyết hắn tụ đạo kính đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, dù cho Mạc Vô Kỵ là tiên tôn, cũng sẽ xé rách thân thể Mạc Vô Kỵ. Mà bây giờ hắn cảnh mang chỉ lộ ra một đạo vết máu?

Đi nhanh lên, nếu trong khoảng thời gian ngắn không giết chết Mạc Vô Kỵ, vậy thì không thể kéo dài. Hai gã Tiên Vương hậu kỳ tuyệt đối không muốn rơi vào Mạc Vô Kỵ lôi kiếp.

Mạc Vô Kỵ vốn là dự định mượn lôi kiếp giết chết mấy cái này Tiên Vương, há có thể để cho đối thủ liền đi? Hắn vòng xoáy lĩnh vực càng là điên cuồng bao trùm đi ra ngoài, cuốn lấy hai gã Tiên Vương muốn bỏ chạy.

- Rầm rầm rầm rầm!

Mấy đạo nổ vang ở trên trời nổ tung, hơn mười đạo lôi hồ trong nháy mắt phách rơi xuống. Mạc Vô Kỵ vốn là chạm tới Tiên Vương cảnh giới, giờ khắc này ở dưới 3 miếng Lịch Tiên Vương Đan trùng kích, cái loại này cuồng bạo tiên nguyên cường độ hầu như muốn đem Mạc Vô Kỵ thân thể xé rách. Tiên Vương ngăn cách trong nháy mắt đã bị Mạc Vô Kỵ đánh vỡ ra, lôi kiếp cũng ngay lập tức xuống.

Dù là người kia Tiên Vương trung kỳ chuẩn bị đi bố trí hộ trận, bởi vì Mạc Vô Kỵ đối với hắn công kích, cũng bị quấn vào lôi kiếp.

Lôi kiếp dù là bất luận cái gì tiên nhân, bình thường thời điểm có người độ kiếp, không người nào dám công kích. Một khi công kích, cũng sẽ bị lôi kiếp khóa lại, vô luận ngươi là tu vi gì, cũng sẽ bị lôi kiếp cho thành là khiêu khích.

Đồng dạng không người nào dám độ kiếp tại trước mặt đối thủ, bởi vì vô luận ngươi rất cường đại, sau khi độ kiếp đều là hư nhược, lúc này đối thủ so với ngươi yếu hơn nhiều, cũng có thể dễ dàng giết chết ngươi.

- Đây rốt cuộc là cái gì lôi kiếp?

Bị lôi kiếp hồ bao phủ lại, ba gã Tiên Vương đều ngốc trệ hắn ra, chính là Tiên Tôn lôi kiếp, cũng không có một lần tính chất hơn mười đạo hạ xuống, hơn nữa mỗi một đạo lôi kiếp đều lớn hơn nhiều so với chân chính Tiên Tôn lôi kiếp hồ.

- PHỐC PHỐC PHỐC!

Vài đạo huyết vụ bị lôi hồ đánh văng ra ngoài, ba gã Tiên Vương tại dưới lôi kiếp hồ như phiêu diêu lục bình bình thường giống nhau. Lúc này, không muốn nói đi công kích Mạc Vô Kỵ, bọn họ duy nhất có thể làm, chỉ là tế ra phòng ngự pháp bảo, chống đối lôi kiếp hồ điên cuồng rơi xuống.

Mạc Vô Kỵ cũng có chút lăng thần, hắn chuẩn bị chờ lôi kiếp hồ hạ xuống, nhân cơ hội hiệp trợ lôi kiếp giết chết ba tên này. Dù sao hắn là thần thể tầng 6, Tiên Vương lôi kiếp với hắn mà nói căn bản cũng không tính cái gì.

Sự thực để cho hắn có chút không nói gì, dưới lôi kiếp của hắn, ba cái Tiên Vương chỉ có thể miễn cưỡng chống đối. Phải biết rằng đây là đợt thứ nhất lôi kiếp hồ, phía sau lôi kiếp hồ sẽ càng đáng sợ hơn.

...

Yến Thiên Linh cảm nhận được xung quanh không gian biến hóa, cộng thêm âm thanh rầm rầm tiếng sấm, nàng có chút nghi ngờ hỏi:

- Ôn Hầu, thế nào như là có người đang độ kiếp?

- Đi ra xem một chút, có thể hay không chạy trốn, có lẽ đây là cơ hội duy nhất.Ôn Hầu không chút do dự nói.

Phủ thành chủ phòng ngự hộ trận bị mở ra, ba người nắm pháp bảo cấp tốc phi ra.

Anh Thủy Tiên Thành hộ trận vốn là bị Mạc Vô Kỵ đánh vỡ ra, Ôn Hầu vừa mở ra phủ thành chủ hộ trận, ba người thần niệm liền quét Mạc Vô Kỵ cùng ba gã Tiên Vương đang ở dưới lôi kiếp.

Ôn Hầu mừng rỡ:

- Đàm huynh, thiên linh, thực sự là cơ hội tốt trời ban. Anh Thủy Tiên Thành khốn sát trận bị phá ra, hơn nữa ba gã này vây khốn chúng ta đều bị lôi kiếp khóa lại, trong lúc nhất thời căn bản là ra không được, chúng ta phải đi sớm.

Đang khi nói chuyện, Ôn Hầu đã tế xuất phi hành pháp bảo.

Anh Thủy Tiên Thành hộ trận bị phá ra, phi hành pháp bảo không còn có cấm không hạn chế, có thể trực tiếp lao ra Anh Thủy Tiên Thành.

Yến Thiên Linh hơi hơi nhíu mày nói:

- Ôn Hầu, người này có lẽ là tới cứu chúng ta, nếu như chúng ta rời khỏi lúc này, chẳng phải là quá mức hèn hạ một điểm?

Đàm Lương vẫn đang quan sát chiến đấu bên trong lôi kiếp, lúc này mới lên tiếng:

- Ta đã hiểu, người kia khả năng cứu của chúng ta chắc cũng là Tiên Vương. Hắn khả năng không phải là ba gã Tiên Vương đối thủ, lúc này mới đưa tới Tiên Tôn lôi kiếp, dùng lôi kiếp vây khốn ba người...

- Hình như không phải là Tiên Tôn lôi kiếp a...

Ôn Hầu ngẩng đầu nhìn không ngừng ầm rơi xuống, không có chừng mực lôi hồ, nghi ngờ nói.

Hắn vượt qua Tiên Vương lôi kiếp, có thể cảm nhận được loại này lôi kiếp đạo vận khí tức cùng Tiên Vương lôi kiếp cùng loại. Thế nhưng là Tiên Vương lôi kiếp nào có loại đáng sợ này? Nếu mà Tiên Vương lôi kiếp đáng sợ như vậy, hắn năm đó sớm đã bị giết chết. Không muốn nói hắn, liền là cả Tiên Giới, cũng không có mấy người Đại La Tiên có thể vượt qua loại này Tiên Vương lôi kiếp.

- Bốn người đều đang chống cự lôi kiếp, người này xuất thủ dường như không có gặp nguy hiểm.

Ôn Hầu cũng không biết Mạc Vô Kỵ không phải là đang chống cự lôi kiếp, mà là đang ở hấp thu lôi nguyên vững chắc bản thân Tiên Vương cảnh giới, đồng thời cảm ngộ bản thân đại đạo.

Loại này lôi kiếp với hắn mà nói luyện thể đều lại ít một chút, hắn đâu cần phải chống lại. Chân chính đang chống cự lôi kiếp hồ chính là ba gã Tiên Vương bị hắn cuốn vào.

- Chúng ta đây ở trong nơi này chờ một lát, chờ lôi kiếp qua đi, chúng ta cũng tốt giúp một cái.

Yến Thiên Linh kiên định nói.

- Ta lưu lại liền có thể, thiên linh ngươi và đàm huynh đi trước.

- Nếu lưu lại, vậy mọi người hãy cùng lưu lại.

Không đợi Ôn Hầu đem lời nói cho xong, Đàm Lương liền không chút do dự cự tuyệt đề nghị đi trước.

...

Mạc Vô Kỵ cũng không có công kích, hắn nhắm mắt ngồi giữa lôi hồ, cảm thụ được một loại đạo vận khí tức tại quanh người vờn quanh. Tu vi của hắn cũng ở phía sau không ngừng lên cao, đang tăng lên.

Từng cái một thần thông giờ khắc này tại bên trong ý niệm của hắn thăng hoa mượt mà cùng hoàn thiện, Mạc Vô Kỵ từ mở ra người phàm mạch lạc tu luyện đại đạo tới nay, cho tới bây giờ cũng không có một khắc như như bây giờ, đối với thần thông cùng đạo vận của mình có một loại rõ ràng thấu triệt hiểu ra.

Rất nhiều trước mơ mơ hồ hồ đạo niệm, vào giờ khắc này cũng rõ ràng.

Hắn cũng cảm giác được ý niệm của mình một mảnh trong suốt, một loại mênh mông khí thế tại trên người hắn ngưng tụ, điên cuồng tăng lên tiên nguyên cùng thần niệm để cho hắn biết rõ thực lực của chính mình bước vào một cái đẳng cấp mới. Hắn chậm rãi mở mắt, trong mắt trái lại bình tĩnh trở lại.

Tu vi càng cao, hiểu càng nhiều, Mạc Vô Kỵ mới hiểu được chính bản thân càng bé nhỏ không đáng kể. Lôi kiếp dần dần tiêu tán đi xuống, Mạc Vô Kỵ lại rõ ràng, khi chưa tới cuối đại đạo, hắn bất quá lại bước ra một bước mà thôi.

- Ngươi rốt cuộc là người nào?

Lôi kiếp hồ rốt cục ngừng lại, ba gã Tiên Vương bị lôi hồ đánh tới nửa cái mạng có chút kinh hoàng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ. Câu hỏi chính là người kia Tiên Vương hậu kỳ trước hết ngăn cản Mạc Vô Kỵ.

- Vị tiên hữu này, chúng ta tới tự Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế cung, ta nghĩ mọi người nước sông không phạm nước giếng. Trước có chút hiểu lầm không tính là cái gì, không bằng mọi người ai đi đường nấy.

Nói ra câu nói này là Vị hành, hắn cũng là một người Tiên Vương hậu kỳ, cái thứ hai đi tới nơi này, chỉ đối với Mạc Vô Kỵ tế xuất một chiêu, liền lâm vào lôi kiếp hồ.

Sau cùng bị Mạc Vô Kỵ lôi vào người kia Tiên Vương trung kỳ không nói gì, hắn chỉ là lấy ra vài viên thuốc đưa vào trong miệng.

Ba người chật vật không chịu nổi, toàn thân một mảnh cháy đen, lôi kiếp mới vừa thật sự là quá mức đáng sợ.

Ba người cũng không có chạy trốn, không là bọn hắn không muốn đi, mà là không dám đi. Vừa rồi lôi kiếp đáng sợ như vậy, ba người bọn họ hầu như đưa đi nửa cái mạng, mà đưa tới lôi kiếp hồ Mạc Vô Kỵ lại phong khinh vân đạm, toàn thân dường như không có gì thương tổn.

Chỉ là mặt ngoài mà thôi, càng để cho bọn họ kiêng kỵ là, vừa rồi Mạc Vô Kỵ không có độ kiếp liền đáng sợ như thế, hiện tại độ kiếp đi qua, đó là tăng lên một cái to lớn đẳng cấp. Cường giả loại này, ba người bọn họ thật sự là không dám chạy trốn đi.

Mạc Vô Kỵ quét mắt tới ba người, hắn biết ba người này có thể hoàn hảo không tổn hao gì như vậy, còn phải cảm tạ hắn. Hắn vì vững chắc tu vi, hút lấy đi rất nhiều lôi nguyên, để cho lôi kiếp uy lực giảm xuống không ít.

- Khuê Phong Vân bảo cho các ngươi tới nơi này, hắn là gần bước vào Tiên Đế cảnh giới sao?? Hoặc là hắn đã bước vào Tiên Đế cảnh giới?

Mạc Vô Kỵ đột nhiên hỏi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 726: Cầu Viện

- Dà, Thiên Đế đã Chứng Đạo, chúng ta tới đây để đưa thiệp mời.

Vị Hành kính cẩn nói.

Mạc Vô Kỵ lạnh nhạt nói:

- Coi như hắn cũng có thể bước vào Tiên Đế hàng ngũ...

Chỉ nói nửa câu, trường kích của Mạc Vô Kỵ liền hóa thành một đạo bán hồ kích mang, kích mang nổ tung sát khí trong nháy mắt bao phủ lại ba gã Tiên Vương.

Mạc Vô Kỵ sát khí xuất hiện, ba gã Tiên Vương đồng thời cảm nhận được Mạc Vô Kỵ sát ý, ba người lập tức liền muốn rút đi.

Nếu như Mạc Vô Kỵ còn là Đại La Tiên, hắn tối đa chỉ có thể bao lại một người trong đó. Hiện tại hắn thăng cấp tới Tiên Vương, thực lực và trước có rồi thực chất tính chất biến hóa. Tại kích mang họa xuất, không gian trói buộc cũng là đột ngột khóa lại một mảnh không gian.

Trong nháy mắt này, ba gã Tiên Vương tất cả đều bị Mạc Vô Kỵ trói buộc lại. Tuy thời gian này chỉ có một hơi thở mà thôi, một hơi thở cũng đủ Mạc Vô Kỵ giết ba người bọn họ mấy lần.

- PHỐC PHỐC!

Hai đạo tia máu nổ tung, hai cái nhẫn hạ xuống rơi vào trong tay Mạc Vô Kỵ.

người kia Tiên Vương trung kỳ còn sót lại sững sờ nhìn hai bộ xác nằm trên đất đã không còn nửa điểm khí tức, cũng không có Nguyên Thần, một hồi lâu mới phản ứng được, run giọng kêu lên:

- Tiền bối...

Hắn cũng không nhận ra Mạc Vô Kỵ không có thể giết chết hắn, mà là bởi vì Mạc Vô Kỵ lưu thủ, hắn mới còn sống.

- Giới chỉ cho ta.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói.

Người này Tiên Vương trung kỳ không có nửa điểm phản kháng, trực tiếp bắt ra chiếc nhẫn của mình đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lại đem 3 cái nhẫn toàn bộ thu lại sau đó, rồi mới lên tiếng:

- Biết ta vì sao không giết ngươi sao? Bởi vì ta yêu cầu ngươi giúp ta đưa cái tin cho Khuê Phong Vân. Năm đó ta có một chút nhỏ sổ sách cùng hắn phải xem xét một cái, chỉ là ta lười đi Vĩnh Anh tiên thành, để cho hắn đến địa bàn của ta tìm ta. Nhớ kỹ, địa bàn của ta gọi là Bình Phạm, một cái tiên môn mới vừa dựng lên.

- Dà, dà, vãn bối nhất định đưa tin.

Người này Tiên Vương trung kỳ nhanh chóng nói, hắn lo lắng Mạc Vô Kỵ đột nhiên thay đổi chủ ý.

- Cút đi.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên thu hồi bản thân Bán Nguyệt Trọng Kích.

Tiên Vương trung kỳ cả quay đầu lại nhìn một cái cũng không dám, thân hình lóe lên, trong thời gian ngắn liền từ Anh Thủy Tiên Thành bỏ chạy. Với hắn mà nói, cái mạng này là nhặt được.

- Đa tạ tiền bối ân cứu mạng.

Thấy Mạc Vô Kỵ dễ dàng liền giết hai gã Tiên Vương hậu kỳ, dù là Ôn Hầu trong lòng cũng còn sợ hãi, hắn và Yến Thiên Linh, Đàm Lương ba người nhanh chóng tiến lên đây cảm tạ.

Tuy Ôn Hầu hoài nghi Mạc Vô Kỵ độ chính là Tiên Vương lôi kiếp, nhưng hắn thực sự là không tin một cái Tiên Vương có thể ngăn chặn ba gã Tiên Vương. Hơn nữa vừa rồi người kia Tiên Vương trung kỳ Mạc Vô Kỵ để cho chạy, cũng kính cẩn tôn xưng Mạc Vô Kỵ là tiền bối, hắn không dám càn rỡ.

Mạc Vô Kỵ khôi phục diện mạo như cũ, cười nói:

- Ôn thành chủ, Đàm Đan Sư, ta cũng không phải là tiền bối.

- Mạc Đan Sư...

Ôn Hầu ba người khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ, bọn họ thật sự là không nghĩ ra Mạc Vô Kỵ vì sao cường đại như vậy.

Mặc dù bọn hắn bị giám thị tại Anh Thủy Tiên Thành, sự tình Mạc Vô Kỵ bị mấy cái Đại Tiên đế vây giết, bọn họ vẫn có nghe thấy. Trên thực tế cả nhà bọn họ bị Khuê Phong Vân vây hãm, cũng cùng Mạc Vô Kỵ có quan hệ.

Trước đây Khuê Phong Vân Đế Đạo Quả bị Mạc Vô Kỵ cướp đi, Khuê Phong Vân không làm gì được Mạc Vô Kỵ, chỉ có thể lại đem tức giận trút tại những người cùng Mạc Vô Kỵ có quan hệ. Mạc Vô Kỵ trợ giúp Anh Thủy Tiên Thành tại đan dược đạo thi đấu thượng thu được thứ tự, Anh Thủy Tiên Thành trái lại thăng cấp Thượng tiên thành, Khuê Phong Vân há có thể nuốt xuống khẩu khí này, buông tha một nhà Ôn Hầu?

- Đã lâu không gặp.

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói.

- Thật là Mạc Đan Sư!

Đàm Lương mừng rỡ kêu lên, lập tức lần nữa khom người thi lễ:

- Mạc Đan Sư, không đúng, phải gọi ngươi Mạc Đan Đế. Ta Đàm Lương có thể bước vào ngũ phẩm Tiên Đan Vương, hoàn toàn là ngươi dìu dắt. Ngày hôm nay Mạc Đan Đế vừa cứu tính mạng của ta, loại này đại ân, ta Đàm Lương có lẽ cả đời này đều không thể báo đáp.

Nếu như nói trước đây Mạc Vô Kỵ từ trong tay mấy Đại Tiên đế chạy trốn, Đàm Lương còn có chút không rõ, vậy hôm nay Mạc Vô Kỵ dễ dàng giết hai gã Tiên Vương hậu kỳ, hắn đã đã nhìn ra, Mạc Vô Kỵ là thật rất cường đại. Loại cường đại tiên nhân này, hắn chỉ là một Đại La Tiên hậu kỳ làm sao hỗ trợ?

Nếu là nói hắn biết luyện đan, vậy người ta thế nhưng là Đan Đế, hắn càng là chỉ có thể trông ngoài bóng lưng.

- Mạc tiền bối, đa tạ ngươi vừa cứu một nhà chúng ta.

Yến Thiên Linh đã đi tới, cũng kính cẩn thi lễ nói.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay nói:

- Mọi người không nên khách khí, ta và Liên Tịch ngang hàng tương giao, mọi người vẫn là gọi ta Mạc Đan Sư là tốt rồi. Ta đã thành lập một tiên môn, nếu mà mấy vị nguyện ý, có thể gia nhập Bình Phạm tiên môn của ta. Đương nhiên, không gia nhập Bình Phạm, cũng có thể tại chỗ của ta định cư. Khuê Phong Vân mạnh hơn nữa, còn không dám đi tiên môn của ta động thủ.

Mạc Vô Kỵ lời này cũng không phải là chém gió, Bình Phạm có mấy Tiên Đế. Hơn nữa hắn phỏng chừng Vi Tử Đạo hắn là đã bước vào cảnh giới Đại Tiên đế, Bình Phạm loại thực lực cường đại này, mười cái Khuê Phong Vân đi cũng là chịu chết.

- Đa tạ Mạc tông chủ, chúng ta nguyện ý gia nhập Bình Phạm tiên môn.

Ôn Hầu không chút do dự nói.

Hắn đoán được Mạc Vô Kỵ thành lập Bình Phạm có thể là đối kháng với Đại Kiếm Đạo, Lôi Tông vài Đại Tiên Môn, hắn vẫn là lựa chọn gia nhập Bình Phạm. Hắn dầu gì cũng là một cái Tiên Vương hậu kỳ, hắn là có thể giúp một vài việc.

Về phần Bình Phạm bị vài Đại Tiên Môn tiêu diệt, sẽ liên lụy đến bọn họ, Ôn Hầu đơn giản không thèm nghĩ nữa. Không có Mạc Vô Kỵ, một nhà hắn sớm đã bị diệt đầu khớp xương bột phấn cũng không còn, còn có cái gì để do dự?

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Tốt, vậy chúng ta bây giờ trở về Bình Phạm.

...

Nghe Mạc Vô Kỵ nói Bình Phạm tiên môn đang ở Vĩnh Anh Tiên Vực, đám người Ôn Hầu cũng là thầm than. Đích xác, Tiên Giới địa phương tốt càng ngày càng ít. Có thể thành lập tiên môn, ngoại trừ Vĩnh Anh ra, còn có nơi nào? Đáng tiếc là, Vĩnh Anh địa bàn là có, chính là không có tiên linh khí. Tại bên trong bảy đại Tiên Vực, Vĩnh Anh Tiên Vực tiên linh khí là thiếu thốn nhất.

Khi đám người Ôn Hầu đi tới ngoài Bình Phạm tiên môn, thấy hai bên đường rộng đá xanh là mênh mông vô bờ ruộng tốt thì, đều là ngây dại.

Đây rốt cuộc là tiên môn, hay là nông thôn?

Không đúng, nơi này tiên linh khí dường như so với Anh Thủy Tiên Thành còn phải nồng nặc hơn. Bên trong ruộng tốt trồng dường như cũng không hoàn toàn là thông thường cây thóc...

Đích thật là có Thiên Dung Mễ yêu cầu tiên linh khí rất nhiều mới có thể lớn, thế nhưng càng nhiều hơn chính là cái gì?

Tiên Nguyên Thảo, Minh Chân Thảo, Ngân Hoàn Văn Hoa... Thậm chí còn có tứ phẩm tiên linh thảo Tiên nam.

- Á đù! Cái chỗ này...

Đàm Lương tự lẩm bẩm, hắn hoài nghi nơi này có phải là Vĩnh Anh Tiên Vực hay không. Nếu như là Vĩnh Anh Tiên Vực, há có thể có loại tiên cảnh thánh địa này? Loại này thánh địa có thể vô biên vô hạn trồng tiên linh thảo tiên linh, ở đâu chờ Mạc Vô Kỵ cho tới hôm nay đến chiếm giữ?

- Chữ tốt...

Ôn Hầu ngơ ngẩn nhìn hai cái chữ lớn trôi lơ lửng ở trên không, Bình Phạm. Hắn cảm giác được hai chữ này ẩn chứa một loại đạo vận, loại đạo vận này dường như chính là trong vũ trụ rất tầm thường vạn vật, nhưng lại bao hàm một loại khí tức hơn hắn vạn vật.

Chí ít hắn không cách nào lĩnh hội đại đạo khí tức trong đó.

Mạc Vô Kỵ cười cười, tiện tay đánh ra hơn mười tầng đạo vận thủ quyết. hai chữ Bình Phạm trôi lơ lửng ở trên không lần nữa có biến hóa, không chỉ như thế, khối cự thạch tại trước mặt tông môn với tám chữ lớn cũng có biến hóa.

- Đạo hữu cao thấp, nhân vô tiên phàm.

Ôn Hầu yên lặng cảm thụ được mấy chữ này có rồi biến hóa, trong lòng bỗng nhiên sinh ra một loại nhỏ bé. Phải biết rằng, thời điểm hắn đối mặt Tiên Đế, cũng không có loại này nhỏ bé. Nói cách khác loại đạo này, thậm chí vượt qua Tiên Đế.

- Đây là Bình Phạm tiên môn, mọi người vào đi thôi.

Mạc Vô Kỵ khách khí đưa tay nói.

Ôn Hầu cảm thụ không có sai, chỉ có Mạc Vô Kỵ tự mình biết, theo tu vi của hắn cường đại, bên ngoài tông môn bao gồm 2 chữ Bình Phạm, đạo vận của mười chữ đó sẽ tiếp tục phát sinh biến hóa. Hiện tại hắn còn cần đem chính bản thân cảm ngộ đến Bất Hủ Phàm Nhân đạo vận đưa vào bên trong mấy chữ này, đợi thực lực của hắn tiến thêm một bước, theo thực lực của hắn biến hóa, hắn không cần trở lại tông môn, đạo vận của mấy chữ này cũng sẽ theo tu vi của hắn không ngừng biến hóa.

Nếu là có một ngày đại đạo của hắn vượt qua một phương này thế giới, vậy mấy chữ này sẽ như nhau hơn hắn một phương thế giới này.

Tại Tiên Giới, người mạnh mẽ hơn Mạc Vô Kỵ nhiều không kể xiết. Nhưng có thể giống như Mạc Vô Kỵ, để cho mình Bất Hủ Phàm Nhân đại đạo ẩn chứa tại trong chữ, thật đúng là không tìm ra được.

Bởi vì, phương đạo này chính là hắn chế tạo ra. Mười chữ đó, chính là truyền thừa của hắn.

- tiên linh khí thật là nồng nặc.

Yến Thiên Linh nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ, Vĩnh Anh Tiên Vực nàng trên cơ bản đều đã đi hết, Cực Trạch Hải càng là chỗ có tiên linh khí yếu nhất. Cái chỗ này làm sao có thể có loại này nồng nặc tiên linh khí? Nếu như nói ngoài cửa Bình Phạm tiên linh khí nồng nặc bọn họ còn có thể lý giải, tiến vào trong tiên môn, loại này nồng nặc tiên linh khí vượt qua tưởng tượng của bọn họ.

- Tông chủ!

Tô Tử An đã tại trước tiên ra nghênh tiếp Mạc Vô Kỵ.

Đi theo bên người Tô Tử An còn có một nam tử trẻ tuổi, nam tử trẻ tuổi chỉ có Tiên Vương trung kỳ thực lực.

- Tiêu Sướng ra mắt Mạc tông chủ.

Thấy Mạc Vô Kỵ, nam tử trẻ tuổi kia chủ động đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ.

Không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi, Tô Tử An liền nhanh chóng giải thích:

- Tông chủ, đây là Tiêu Sướng. Trước đây ta đi Bình An Giác chính là nhờ hắn cứu.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền hiểu được, trước đây Tô Tử An đi Bình An Giác bị cường giả công kích, thiếu chút nữa chết. Nghe nói bị một cái Tiên Vương đưa về đến, chỉ là Tiên Vương kia đem Tô Tử An đưa về đến liền đi, không nghĩ tới hắn lần nữa đi tới Bình Phạm tiên môn.

- Ta biết ngươi, đa tạ ngươi trước đây lại đem Tô trưởng lão đưa về. Ngươi biết Trác huynh hiện ở nơi nào sao?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hoàn lễ nói.

- Tiêu Sướng khẩn cầu Mạc tông chủ xuất thủ cứu sư phụ ta một hồi.

Nghe được Mạc Vô Kỵ câu hỏi Tiêu Sướng khom người nói, giọng nói mang theo một loại chờ đợi khẩn cầu.

- Ngươi là đệ tử của Trác huynh?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi thăm một câu.

Tiêu Sướng nhanh chóng nói:

- Sư phụ chê ta ngu dốt, chỉ là thu ta làm đệ tử ký danh.

- Tông chủ, Tiêu Sướng tới nơi này đã mấy ngày, hắn mang đến lời nhắn của Trác tiền bối.

Tô Tử An vội vàng giải thích.

Mạc Vô Kỵ không có lập tức hỏi Tiêu Sướng, hắn biết loại chuyện này khẳng định không thích hợp nói ở đây, hắn đem đám người Ôn Hầu

giới thiệu cho Tô Tử An, lại giới thiệu Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long.

- Tô Nhu Nhi ra mắt tô sư bá, sư phụ ta hàng ngày nhắc tới ngài...

Thấy Thiên Cơ Tông Tô Tử An, Tô Nhu Nhi vành mắt đỏ lên, thiếu chút nữa rơi lệ.

- Ta biết ngươi, ngươi là đệ tử của úc tiệp, không nghĩ tới ngươi còn sống, ai...

Tô Tử An nghĩ đến Thiên Cơ Tông tứ phân ngũ liệt, trong lòng chính là từng trận bi ai.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 727: Thái Thượng Thiên Lệnh Triệu Tập

Thấy tràng diện bầu không khí có chút sa sút, Ôn Hầu vội vàng tiến lên ôm quyền nói:

- Tô trưởng lão, ta ngưỡng mộ đại danh của ngươi đã lâu. Không nghĩ tới hôm nay có thể ở Bình Phạm gặp Tô trưởng lão, thực sự là vinh hạnh.

Mạc Vô Kỵ vừa rồi hướng Tô Tử An giới thiệu qua Ôn Hầu, chỉ là Tô Tử An cũng không nhận ra Ôn Hầu. Thiên Cơ Tông dầu gì, cũng là một cái tông môn, hắn Tô Tử An cũng là tông môn đại trưởng lão. Mà Ôn Hầu mặc dù nói là một cái thành chủ, đó bất quá là thành chủ hạ tiên thành nhỏ của Vĩnh Anh Tiên Vực - một cái Tiên Vực kém cỏi nhất trong bảy đại Tiên Vực mà thôi.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Chuyện đã qua coi như xong đi, lần này chờ Vi Hữu Hộ xuất quan sau đó, chúng ta đi lại đem Đại Kiếm Đạo tận diệt. Tử An, ngươi phụ trách lại đem đám người Ôn Hầu an bài một chút. Ôn Hầu sau này sẽ là chấp sự của phàm vực trong Bình Phạm tiên môn.

- Dà, tông chủ.

Tô Tử An nhanh chóng đáp.

Ôn Hầu cũng là trong lòng cảm thán, Tô Tử An địa vị hắn là phi thường rõ ràng, Tiên Tôn hậu kỳ, Thiên Cơ Tông đại trưởng lão. Hiện tại đã ở bên trong tông của Mạc Vô Kỵ, cộng thêm Bình Phạm tiên linh khí nồng nặc như vậy, đây quả thực là một cái thánh địa tu đạo. Mạc Vô Kỵ

chính bản thân càng là một cái bát phẩm Tiên Đế, có thể tưởng tượng, tương lai Bình Phạm tuyệt đối sẽ nổi tiếng.

Loại này thánh địa, tương lai nhất định là kín người hết chỗ. Hắn có thể lúc này liền gia nhập Bình Phạm, thậm chí còn là một cái chấp sự, thực sự hắn là cảm tạ con gái của mình Liên Tịch, quen biết Mạc Vô Kỵ một cái nghịch thiên tồn tại như vậy.

- Tử An, Thanh Như sư tỷ xuất quan rồi sao?

Mạc Vô Kỵ hỏi lần nữa.

Hàn Thanh Như tại thời điểm Bình Phạm tiên môn thành lập đến một nửa, liền lựa chọn một tiên phong bế quan, Mạc Vô Kỵ đi tìm nàng vài lần cũng không có nhìn thấy.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, điều này có quan hệ tới hắn. Ban đầu ở kiếm ngục, hắn mặc dù không có cự tuyệt Hàn Thanh Như một cách rõ ràng, nhưng cũng không có đáp lại Hàn Thanh Như. Về sau từ kiếm ngục sau khi ra ngoài, hắn cũng vẫn không có nói chuyện này.

Hàn Thanh Như dầu gì cũng là một nữ tử, nàng tự nhiên có ý nghĩ của chính mình. Nàng lựa chọn bế quan dĩ nhiên là muốn tăng lên tự thực lực, cũng có ý tránh né mình.

- Còn không có.

Tô Tử An thoáng biết một chút quan hệ giữa Hàn Thanh Như cùng Mạc Vô Kỵ, không nhiều lời.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái nhẫn đưa cho Tô Tử An:

- Tử an, Thanh Như nếu mà xuất quan rồi, ta không ở tiên môn, ngươi giúp ta đem cái giới chỉ này cho nàng.

- Dà.

Tô Tử An tiếp nhận giới chỉ, do dự một chút còn nói thêm:

- Tông chủ, nếu là muốn đi trợ Trác tiền bối, ta cảm thấy không bằng chờ Vi Hữu Hộ xuất quan sau đó rồi lại đi?

Tô Tử An là lo lắng thực lực của Mạc Vô Kỵ qua thấp, cả Trác Bình An loại này Đại Tiên đế cũng xuất hiện nguy hiểm, hắn rất không muốn Mạc Vô Kỵ đơn độc đi mạo hiểm. Một khi Mạc Vô Kỵ xảy ra chuyện gì, vậy Bình Phạm loại này cục diện thật tốt liền lần nữa thất bại trong gang tấc.

Nếu không phải Trác Bình An đệ tử ký danh Tiêu Sướng đối với hắn có ân cứu mạng, hắn đều mở miệng khuyên bảo tông chủ không nên đi.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Không cần lo lắng, ta sau khi rời khỏi đây, nơi này giao cho ngươi. Chờ Vi Hữu Hộ xuất quan sau đó, nói cho hắn biết. Đó chính là bất luận cá nhân hoặc là thế lực nào có dũng khí xâm phạm ta Bình Phạm, đều tiêu diệt.

Bình Phạm vừa mới tạo dựng lên, bây giờ còn không nổi danh, người tới nơi này tống tiền không nhiều lắm. Một khi chờ Bình Phạm tiên môn nổi danh, đông đảo thế lực sẽ chỉ là như bầy sói nghe thấy được máu tanh bình thường giống nhau, chen chúc tới. Chỉ có ra tay thẳng, không chút lưu tình, mới có thể để cho Bình Phạm tiên môn uy vọng càng thịnh.

Đối với an nguy của mình, Mạc Vô Kỵ cũng không lo lắng. Cho dù là đối mặt Đại Tiên đế, hắn cũng có cơ hội rời khỏi. Không nói hắn bây giờ còn là thần thể tầng 6, sự thực hắn tại thăng cấp Tiên Vương sau đó, đối với Phong Độn lĩnh ngộ lại trở lên một tầng.

Tuy còn không có thi triển qua, Mạc Vô Kỵ lại chạm tới phong Di vùng ven.

Hắn không tin còn có thể bị mấy cái Đại Tiên đế vây quanh, chính là bị mấy cái Đại Tiên đế vây quanh, dùng hắn thần thể cộng thêm phong Di, cũng có thể chạy thoát một mạng. Về phần trọng thương, chỉ cần hắn còn có một hơi thở, hắn sẽ không phải chết.

- Ta hiểu rõ.

Tô Tử An đáp, hắn đích xác hiểu rõ. Thiên Cơ Tông vì sao bị người tiêu diệt, còn chưa phải là thực lực quá kém, làm việc sợ hãi rụt rè. Nếu không, coi như là Thiên Cơ Tông không có Tiên Đế, Đại Kiếm Đạo cũng không có thể nói diệt liền tiêu diệt. Huống chi lúc đó khởi xướng tiêu diệt Thiên Cơ Tông, bất quá là một cái nho nhỏ Tiên Tôn của Đại Kiếm Đạo mà thôi.

Bình Phạm có đủ thực lực, nếu mà đối mặt uy hiếp cũng sợ hãi rụt rè, căn bản cũng không cần người khác tới diệt, qua mấy năm cũng sẽ suy sụp rơi.

...

Chờ Tô Tử An lại đem Ôn Hầu đoàn người mang đi an bài, sau đó Mạc Vô Kỵ lại đem Tiêu Sướng dẫn tới an tĩnh tân khách thất.

- Tiêu tiên hữu, Trác huynh tới cùng gặp chuyện gì, ngươi tỉ mỉ nói đến.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, người có thể đối với Trác Bình An uy hiếp, hắn chính diện lấy cứng đối cứng là không dùng được.

Tiêu Sướng tuy rằng cảm giác Mạc Vô Kỵ rất là tầm thường, bất quá nghĩ đến sư phụ đối với người trẻ tuổi trước mắt này tôn sùng, còn có Mạc Vô Kỵ trong thời gian ngắn là được một cái Đại Tiên Môn tông chủ, điều này làm cho hắn đối với lời của sư phụ có một phần chờ mong.

- Trước đây Đại Kiếm Đạo Dịch Minh Hồ cùng Lôi Tông Lôi Cốc Vân liên thủ đem sư phụ ta đánh thành trọng thương, sư phụ ta chạy trốn

sau đó, hai người bọn họ một đường truy sát đi qua. Mà cùng bọn họ cùng đi còn có một cái Tiên Tôn sơ kỳ, gọi là Hoàng Sát. Hắn hủy diệt toàn bộ Bình An Giác tại sau khi sư phụ ta chạy trốn. Bình An Giác mọi người, không có một ai có thể chạy ra lòng bàn tay của hắn, toàn bộ bị giết...

- Ngươi làm thế nào biết? Lại là như thế nào trốn ra?

Mạc Vô Kỵ biết Hoàng Sát người này cực kỳ thích giết chóc, giết chết người vô tội của Bình An Giác, là tuyệt đối có khả năng.

Bình An Giác tại Tiên Giới vẫn là chỗ lánh nạn, bình thường Tiên Giới tu sĩ, chỉ cần chạy trốn tới Bình An Giác, sẽ chỉ là bình yên vô sự. Trên thực tế Bình An Giác ngoại trừ một phần tu sĩ trốn tới ra, còn có một ít tu sĩ đi ngang qua. Không nghĩ tới lần này cư nhiên bị Hoàng Sát giết sạch, Hoàng Sát này cũng là đủ hung ác. Không biết trước đây hắn tại Bình An Giác quen biết Cái Quang Di ba người có xảy ra chuyện không.

Tiêu Sướng giải thích:- Ta bởi vì là sư phụ đệ tử ký danh, chủ động yêu cầu tại đáy biển bảo vệ cho trận môn hộ trận. Đồng thời công pháp của ta cũng thích hợp tại đáy biển tu luyện, bởi vì có quản chế đại trận, cho nên Bình An Giác phát sinh mọi chuyện, ta đều nhìn rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ có thêm một tia thưởng thức với Tiêu Sướng, Trác Bình An chỉ là thu Tiêu Sướng làm đệ tử ký danh, Tiêu Sướng lại lại đem Trác Bình An trở thành chân chính sư phụ. Chẳng những chủ động yêu cầu quanh năm bảo vệ trận cơ ở đáy biển, tại Trác Bình An gặp chuyện không may sau đó, còn vẫn nghĩ đến cứu Trác Bình An. Đổi thành bình thường tu sĩ, nói không chừng sớm tìm cơ hội bỏ chạy.

Khó trách hắn có thể cứu Tô Tử An, hắn là thời điểm Tô Tử An đến, Tiêu Sướng vẫn như cũ canh giữ ở đáy biển, muốn xem một chút có cơ hội hay không.

- Ngươi nói tiếp.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, nhận rồi Tiêu Sướng giải thích.

- sau khi Hoàng Sát đi, ta cứu được Tô tiền bối đang tìm sư phụ ta. Sư phụ ta thường xuyên cùng ta nói, kẻ rất đáng giá kết giao bằng hữu chính là Mạc tông chủ ngài. Ta nghe được Tô tiền bối là ngài phái đi tìm sư phụ ta, ta liền đem Tô tiền bối đưa đến nơi này đến, sau đó mới quay lại đi tìm sư phụ ta.

Tiêu Sướng trong lời nói rõ ràng lộ ra cực độ lo lắng:

- Sư phụ ta một đường lưu lại một phần vết tích, chờ ta tìm được vết tích biến mất, không còn có nửa điểm tung tích. Trước đây sư phụ ta cùng ta nói rồi, nếu mà hắn xảy ra chuyện, chỉ có một người nguyện ý cứu hắn...

Tiêu Sướng không có tiếp tục nói hết, mà là dùng chờ đợi ánh mắt nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đứng lên:

- Được Trác huynh coi trọng, tiêu tiên hữu, ngươi bây giờ liền mang ta đến vị trí sư phụ ngươi mất tích, ta đi tra xét một chút.

Tiêu Sướng còn chưa kịp đáp lời, cửa vào liền truyền đến Phỉ Lăng nói:

- Tông chủ, Thái Thượng Thiên có lệnh triệu tập tới nè.

Thái Thượng Thiên? Mạc Vô Kỵ có chút ngây người. Hắn Bình Phạm thành lập mới bao lâu? Hắn và Thái Thượng Thiên có cái quan hệ đéo gì đâu? Thái Thượng Thiên cư nhiên lại đem lệnh triệu tập đưa đến Bình Phạm tiên môn, đây là ý gì?

- Chúc mừng ngươi bước vào Tiên Tôn hậu kỳ.

Mạc Vô Kỵ mở cửa cấm chế, nhìn đứng ở cửa Phỉ Lăng nói.

- Đa tạ tông chủ, nếu mà không theo chân tông chủ, ta muốn bước vào hậu kỳ, còn không biết cần bao nhiêu năm.

Phỉ Lăng mừng rỡ nói. Hắn là nói lời thật lòng, không có Mạc Vô Kỵ trợ giúp, hắn dù là tại bên trong kiếm ngục đi ra, cũng không có nhanh như vậy bước vào Tiên Tôn hậu kỳ.

Huống hồ không có Mạc Vô Kỵ, hắn cả kiếm ngục đều ra không được.

- Thái Thượng Thiên lệnh triệu tập nói cái gì?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

Phỉ Lăng đáp:

- Thái Thượng Thiên yêu cầu một tháng sau, tông chủ của các tông môn bảy đại Tiên Vực đều phải đến Tiêm Giác Tiên Khư hội tụ, cộng thương đại sự.

Mạc Vô Kỵ chau mày, Thái Thượng Thiên và cái lờ gì đó, hắn căn bản cũng không có để ở trong lòng. Hắn Bình Phạm thành lập cũng không có chuyện của Thái Thượng Thiên, thế nhưng là hắn lại biết, hiện ở phía sau căn bản cũng không thể cùng Thái Thượng Thiên xích mích. Trừ phi hắn Bình Phạm tiên môn không muốn sống, nếu không, hắn tiên môn có Đại Tiên đế cũng chưa đủ tầm.

- Vi Hữu Hộ bế quan như thế nào roài?

Mạc Vô Kỵ cân nhắc một chút, cảm thấy hay vẫn là muốn đi một chuyến Tiêm Giác Tiên Khư.

Thật sự là bởi vì thực lực của Thái Thượng Thiên quá mức đáng sợ, nếu như nói Tiên Giới các Đại Tiên vực không liên quan gì, vậy Thái Thượng Thiên chính là kẻ thống trị bảy đại Tiên Vực.

Đừng nói hắn vừa mới thành lập Bình Phạm tiên môn, chính là bảy đại Tiên Vực đứng đầu nhất tiên môn, cũng không dám lật mánh khóe với Thái Thượng Thiên. Một khi hắn đứng ra phản kháng Thái Thượng Thiên, cũng sẽ bị xem như phản đồ điển hình.

- Đa tạ tông chủ, ta đã thành công bước vào Đại Tiên đế.

Tiếng cười của Vi Tử Đạo ha ha truyền đến, trong tiếng cười tràn đầy sung sướng cùng khoái ý.

- Chúc mừng Vi Hữu Hộ.

Mạc Vô Kỵ cũng là mừng rỡ không thôi, Vi Tử Đạo thăng cấp Đại Tiên đế, đối với Bình Phạm mà nói, đây là một đại sự đỉnh cấp.

Phỉ Lăng cũng nhanh chóng khom người thi lễ:

- Chúc mừng Vi Hữu Hộ bước vào Đại Tiên đế.

Có rồi một Đại Tiên đế, Mạc Vô Kỵ mới cảm giác được Bình Phạm mới chính thức sừng sững ở tại Tiên Giới, hắn nhìn Phỉ Lăng hỏi:

- Thái Thượng Thiên lệnh triệu tập có còn cái khác yêu cầu hay không?

- Đã không còn, chỉ nói là một cái tông chủ tối đa có thể mang một người trưởng lão, hai gã đệ tử đi tới tham gia đại hội.

Phỉ Lăng kính cẩn nói.

- Tốt, Vi Hữu Hộ, ngươi chuẩn bị một chút. Ta đi một chuyến Bình An Giác, chờ ta trở lại sau đó, nếu mà thời gian tới kịp, đi ngay lại tiêu diệt Đại Kiếm Đạo, sau đó đi Tiêm Giác Tiên Khư. Nếu mà không kịp, đi ngay Tiêm Giác Tiên Khư, trở về lại diệt Đại Kiếm Đạo.

Mạc Vô Kỵ lúc này nói.

Tiêu diệt một cái đỉnh cấp Đại Tiên Môn, từ trong miệng Mạc Vô Kỵ nói ra, thật giống như thuận lợi làm một việc bình thường vậy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 728: Muốn Diệt Đại Kiếm Đạo

Mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ được Tiêu Sướng dẫn đường dừng ở một nơi Đại Hoang Hải Vực.

- Sư phụ ta chính là biến mất ở chỗ này, vô luận ta dùng bất kỳ phương pháp nào sư phụ lưu lại, cũng không cách nào tìm được sư phụ nửa điểm tin tức.

Tiêu Sướng chỉ vào trước mắt một mảnh trống trải ngoài khơi, lo lắng nói.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, phiến địa phương hắn rất quen thuộc. Trước đây hắn và Hàn Lung tại Đại Hoang Hải Vực gặp Vô Bản phu phụ, tại thời điểm hắn muốn giết Cẩu Vô Ngọc, Khuông Bản Hầu dùng một bí mật trao đổi Cẩu Vô Ngọc mạng nhỏ. Bí mật này chính là lối đi bí mật rời Tiên Giới.

Bí mật này thông đạo đang ở bên trong Đại Hoang Hải Vực, hơn nữa đang ở trước mắt hắn cách đó không xa địa phương. Trác Bình An ở phụ cận đây biến mất, rất có thể là từ cái lối đi kia rời đi Tiên Giới.

Trước đây Mạc Vô Kỵ đều dự định qua, nếu mà đắc tội cường giả thật sự là nhiều lắm, không chỗ nào có thể đi nói, hắn liền từ cái lối đi này rời đi.

Nhưng là bây giờ, hắn tại Tiên Giới còn có quá nhiều chuyện không có làm, quá nhiều lo lắng còn đây, hắn không có cách nào cứ như vậy rời đi.

Trác Bình An là bằng hữu của hắn, nếu mà khả năng, hắn nguyện ý tiêu hao lớn nhất tinh lực đi cứu. Bất quá bây giờ muốn rời khỏi Tiên Giới, đi một cái địa phương không biết có thể trở về hay không để cứu Trác Bình An, hắn không có cách nào làm được. Sầm Thư Âm còn không có tìm được, Yên Nhi bây giờ còn chưa có tin tức, hắn làm sao có thể cứ như vậy rời đi Tiên Giới?

- Tiêu tiên hữu, cái chỗ này ta hiểu một chút. Từ nơi này lại đi vào càng chỗ sâu địa phương, dùng ta thực lực bây giờ còn làm không được. Chỉ có thể chờ ta tu vi tăng lên nữa một bước sau đó, mới có thể đi tìm kiếm Trác huynh.

Mạc Vô Kỵ thành thật nói.

Mặc dù hắn không có vạch chính là nơi này đi thông Tiên Giới thông đạo, hắn cũng uyển chuyển nói cho Tiêu Sướng, hiện tại hắn không cách nào hỗ trợ.

Tiêu Sướng nhãn thần buồn bã, hắn tuy rằng tìm được Mạc Vô Kỵ, kỳ thực cũng chỉ là chạm vận khí mà thôi. Trên thực tế hắn cũng không cho là Mạc Vô Kỵ thực sự có thể cứu sư phụ hắn, hắn tại tận lực lượng của chính mình hỗ trợ, không hơn.

Mạc Vô Kỵ kỳ thực nói không sai, từ nơi này lại hướng bên trong đi nói, đó là trong chỗ sâu Đại Hoang Hải Vực. Đại Hoang Hải Vực trong chỗ sâu, đỉnh cấp Tiên Yêu dày đặc, không cẩn thận sẽ chỉ là biết rơi vào yêu thú vây giết. Hắn cũng không biết, Mạc Vô Kỵ nói không phải là yêu thú, mà là rời đi Tiên Giới.

- Đa tạ Mạc tông chủ.

Mặc dù biết Mạc Vô Kỵ không cách nào xuất thủ giúp một tay, Tiêu Sướng vẫn như cũ cảm tạ Mạc Vô Kỵ tới nơi này một chuyến.

- Tiêu tiên hữu nếu là không ngại, có thể đi Bình Phạm tiên môn tu luyện.

Mạc Vô Kỵ cũng có chút áy náy, cái chỗ này hắn lại sẽ đến, không phải là hiện tại.

Tiêu Sướng lần nữa liền ôm quyền:

- Đa tạ Mạc tông chủ, ta dự định đi Tiên Giới chung quanh đi dạo, nói không chừng ngày nào đó không có chỗ đi, sẽ tới tìm nơi Mạc tông chủ nương tựa.

Tiêu Sướng lời nói dịu dàng cự tuyệt đi Bình Phạm tiên môn mời, cùng Mạc Vô Kỵ cáo từ sau đó, đơn độc rời đi.

...

Sáu ngày sau, Mạc Vô Kỵ về tới Bình Phạm tiên môn. Hắn đem Nghiệp Hỏa Hồng Liên giao cho Đậu Hóa Long sau đó, trước tiên lại gọi Vi Tử Đạo cùng Tô Tử An lại đây.

Lần này tìm kiếm Trác Bình An không có làm lỡ bao nhiêu thời gian, dù sao Trác Bình An khả năng rời đi Tiên Giới, lại tìm kiếm đi xuống là lãng phí thời gian.

- Giản Minh Thành cùng Niếp Trùng An có hay không xuất quan?

Vi Tử Đạo cùng Tô Tử An vừa đến, Mạc Vô Kỵ liền mở miệng hỏi Bình Phạm tiên môn hai gã khác Tiên Đế.

Vi Tử Đạo vẫn đang chờ Mạc Vô Kỵ trở về, nếu không phải Mạc Vô Kỵ có chuyện trước đây, hắn cũng không nhịn được tự mình đi tiêu diệt Đại Kiếm Đạo. Năm đó Đại Kiếm Đạo giết hắn đạo lữ, đoạt hắn đàn tràng, còn đem hắn đưa vào kiếm ngục, loại này thâm cừu đại hận, hắn thời khắc đều sẽ không quên.

- Minh thành xuất quan rồi, đã thành công bước vào Tiên Đế trung kỳ, Trùng an còn có một đoạn thời gian.

Vi Tử Đạo cấp tốc đáp.

Vi Tử Đạo đang khi nói chuyện, Giản Minh Thành, Tra Duệ, Lỗ Minh, Phỉ Lăng một đám người đã cấp tốc đi vào phòng nghị sự, ngay cả vừa mới gia nhập Bình Phạm tiên môn không lâu là Ôn Hầu cũng ở trong đó. Giản Minh Thành khí tức quanh người dâng trào, quả nhiên là bước vào Tiên Đế trung kỳ.

- Tốt, Vi Hữu Hộ cùng Minh thành, Tra Duệ trưởng lão, Phỉ Lăng, Lỗ Minh theo ta cùng đi Đại Kiếm Đạo, tông môn sự vụ giao cho Tử an.

Mạc Vô Kỵ biết thời gian còn tương đối gấp, quyết định lập tức đi lại đem Đại Kiếm Đạo tiêu diệt.

Tô Tử An đứng lên:

- Tông chủ, chuyện khác ta không đi thì thôi, thế nhưng Đại Kiếm Đạo diệt Thiên Cơ Tông, nếu là ta không đi, trong lòng ta sẽ có một đạo khảm.

Mạc Vô Kỵ biết Tô Tử An đối với Đại Kiếm Đạo diệt Thiên Cơ Tông sự tình vẫn canh cánh trong lòng, lần này Bình Phạm tiên môn quật khởi, muốn tiêu diệt Đại Kiếm Đạo, hắn hiển nhiên không muốn bỏ qua.

Mạc Vô Kỵ đưa mắt hạ xuống rơi vào Phỉ Lăng trên người, không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Phỉ Lăng liền chủ động nói:

- Tông chủ, lần này diệt Đại Kiếm Đạo ta nhất định phải đi. Thù này không báo, ta cùng Tô sư huynh như nhau, sẽ có bóng ma.

- Đã như vậy, tông môn tạm thời giao cho Ôn Hầu trông nom. Chờ diệt Đại Kiếm Đạo sau đó, Tử an trở về lại cùng Ôn Hầu giao tiếp.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác nói.

- Dà, Ôn Hầu nhất định sẽ không để cho tiên môn có bất kỳ ngoài ý muốn.

Ôn Hầu nhanh chóng tiến lên kính cẩn đáp.

Tại Bình Phạm tiên môn mới ngắn ngủi hơn mười ngày, Ôn Hầu trong lòng đã như kinh đào hãi lãng bình thường giống nhau. Nếu như nói mới vừa tiến vào Bình Phạm tiên môn thời điểm, hắn chỉ là ngạc nhiên nơi này mênh mông vô bờ tiên linh thảo bình nguyên, ngạc nhiên nơi này nồng nặc tiên linh khí, ngạc nhiên nơi này tiên nhân cùng người phàm bình đẳng cùng tồn tại.

Vậy bây giờ thực lực của Bình Phạm càng làm cho hắn lay động, đồng thời cũng hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ không sợ Khuê Phong Vân. Khuê Phong Vân lên cấp Tiên Đế, cũng chỉ có thể tại trên đầu hắn Ôn Hầu diễu võ dương oai, dám đến Bình Phạm, đó chính là muốn chết.Càng biết Bình Phạm tiên môn cường đại, Ôn Hầu trong lòng đối với Mạc Vô Kỵ thì càng kính cẩn cùng cảm thán.

Đáng tiếc năm đó Mạc Đan Sư không có đồng ý vợ hắn đề nghị, nếu không, Mạc tông chủ chính là hắn Ôn Hầu con rể.

- Tông chủ, Đại Kiếm Đạo không thể khinh thường. Bọn họ có ít nhất ba gã Tiên Đế, ngoại trừ Đại Tiên đế Dịch Minh Hồ ra, ta biết còn có một thái thượng trưởng lão, tu vi hắn là tại Tiên Đế trung kỳ cùng hậu kỳ giữa đó bồi hồi. Có một cái người trẻ tuổi gọi Phong Kiên, tại trước khi ta tiến vào kiếm ngục không lâu Chứng Đạo Tiên Đế.

Giản Minh Thành tuy rằng cũng bức thiết muốn đem Đại Kiếm Đạo tiêu diệt, hắn vẫn tương đối có lý trí.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Minh thành nói không sai, bất quá bây giờ không cần lo lắng. Ta biết Dịch Minh Hồ cùng Lôi Cốc Vân đuổi theo giết Trác Bình An, nếu như ta không có đoán sai, hai người kia trong ngắn hạn cũng sẽ không trở về. Cho nên, lực lượng của chúng ta chiếm giữ ưu thế.

Đại Hoang Hải Vực thông đạo xuất hiện, Trác Bình An trốn tiến vào rồi, nếu mà Dịch Minh Hồ cùng Lôi Cốc Vân đuổi theo ở phía sau, không có lý do gì không đi vào.

- Tông chủ, sự tình diệt Đại Kiếm Đạo, há có thể ít đi ta Niếp Trùng An.

Niếp Trùng An thanh âm mừng rỡ truyền đến, tiếp theo khí tức cường đại tràn ngập toàn bộ phòng họp.

Niếp Trùng An vừa mới vọt vào Tiên Đế trung kỳ, quanh thân đạo vận vẫn chưa có hoàn toàn thu liễm.

Mạc Vô Kỵ cao hứng đứng lên:

- Có Trùng An gia nhập, chúng ta lần này tất thắng không thể nghi ngờ, đi, bây giờ sẽ đi ngay Đại Kiếm Đạo.

...

Đại Kiếm Đạo, La Lăng Tiên Vực đỉnh cấp tiên môn.

Nếu như nói muốn tại La Lăng Tiên Vực tuyển ra mười cái cao cấp nhất tiên môn, Đại Kiếm Đạo khẳng định ở trong đó. Nếu là tuyển ra năm đỉnh cấp tiên môn, Đại Kiếm Đạo vẫn như cũ ở trong đó.

Đại Kiếm Đạo kiếm tu trên cơ bản cũng có thể dễ dàng đánh bại cùng giai tồn tại, cho nên Đại Kiếm Đạo tại La Lăng Tiên Vực danh tiếng cực kỳ vang dội.

Mạc Vô Kỵ đây là lần thứ hai đi tới Đại Kiếm Đạo, lần đầu tiên hắn tới, là đi Dịch Kiếm cốc, là cố ý đi kiếm ngục.

Lần này tới nơi này, hắn là vì diệt Đại Kiếm Đạo. Đứng ở bên ngoài Đại Kiếm Đạo hộ trận, nhìn Đại Kiếm Đạo bên trong muôn hình vạn trạng Đại Kiếm Phong, trong lòng Mạc Vô Kỵ cảm khái không thôi.

- Trước đây lúc đi ra, nếu không phải bản tôn thương thế chưa phục, trước đây ta liền muốn tại cái chỗ này giết một cái sạch sẽ.

Vi Tử Đạo đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ, nhìn muôn hình vạn trạng Đại Kiếm Đạo, giọng căm hận nói.

- một cái khí thế bàng bạc tiên môn như vậy, cư nhiên cất giấu quá nhiều dơ bẩn cùng xấu xa.

Tô Tử An siết chặt nắm tay.

Thiên Cơ Tông bị Đại Kiếm Đạo tiêu diệt thật sự là oan uổng cực kỳ, chính là bởi vì như vậy, Tô Tử An lúc này mới trong lòng khó có thể dẹp loạn.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Vô luận cái này tiên môn khí thế to lớn làm sao, sau ngày hôm nay cái tiên môn này sẽ không còn tồn tại.

Nghĩ đến trước đây mình bị Dịch Minh Hồ đám người ám toán, Đại Hoang bị đập tứ phân ngũ liệt, trong lòng Mạc Vô Kỵ sát khí liền bộc phát nồng nặc.

Trước đây Đại Hoang bị đánh chết, hắn liền thề muốn tiêu diệt rơi Đại Kiếm Đạo, Lôi Tông cùng Đại Hạo Tiên Môn. Hắn ngày hôm nay rốt cuộc đã tới, có thể vì Đại Hoang báo thù.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lấy ra một cái ngọc bàn, lấy ra Đại Hoang mô phỏng khí linh, lại đem Đại Hoang mô phỏng khí linh đặt ở ngọc bàn trung gian, lại dùng cấm chế bảo vệ ngọc sau cái bàn nói:

- Đại Hoang, ngày hôm nay khiến cho ngươi nhìn tận mắt ta làm sao báo thù cho ngươi.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ xoay người đối với sớm đã sát khí bén nhọn mọi người nói:

- Các vị đều nhận được Đại Kiếm Đạo hãm hại, hiện tại đều là Bình Phạm người. Tại trước khi tiêu diệt Đại Kiếm Đạo, ta muốn dong dài vài

câu. Vô luận bất kỳ một cái nào tiên môn, hành sự phải không thẹn với lòng, không thể ỷ lớn hiếp nhỏ, đây cũng là Bình Phạm tiên môn tôn chỉ. Trước mắt Đại Kiếm Đạo chính là tấm gương, ta không hy vọng tương lai Bình Phạm rơi giống như Đại Kiếm Đạo kết cục. Nhớ kỹ một câu nói, đắc đạo, giúp đỡ nhiều! Tu luyện là tu thần thông, cũng là tu tự thân.

Mọi người trong lòng đều là ám run sợ, cho dù là Vi Tử Đạo cùng Giản Minh Thành cũng đều lặng lẽ không nói gì. Mạc Vô Kỵ nói là chân thật, Đại Kiếm Đạo hạng lợi hại, hạng cuồng vọng? Ngày hôm nay bọn họ một cái vừa mới ngật đứng lên tiên môn cũng tới diệt Đại Kiếm Đạo. Nếu mà Đại Kiếm Đạo trước đây không đắc tội nhiều cường giả như vậy, sẽ có ngày hôm nay? Người nào có thể xác định, tương lai sẽ không có người đi diệt bọn họ? Cho nên, tại tu đạo đồng thời, cũng phải tu thân.

- Mạc tông chủ, ta chờ ngươi thật lâu, ngày hôm nay rốt cục đợi được, ha ha ha ha.

Một cái cười ha ha thanh âm truyền đến, tiếp theo một người nam tử gầy yếu đi ra, đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

- Bái Dạ, thế nào, ngươi muốn phải giúp Đại Kiếm Đạo xuất đầu sao?

Vi Tử Đạo khó chịu nhất chính là cái này tên gia hỏa, trước đây thừa dịp hắn hư nhược thời điểm đối với hắn tiến hành ám toán.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại, dừng lại Vi Tử Đạo nói, nhìn Bái Dạ nói:

- Bái tiên hữu, ngươi tinh thông suy tính, hắn là cố ý ở chỗ này chờ chúng ta, sau đó cùng đi đối với Đại Kiếm Đạo động thủ sao??

- Mạc tông chủ minh giám, không sai, đều bị Đại Kiếm Đạo ám toán thù này há có thể không báo? Chỉ là ta thế đơn lực bạc, chỉ có thể chờ ngày hôm nay, cũng may Mạc tông chủ không để cho ta thất vọng.

Bái Dạ giọng nói kính cẩn, hắn ăn xong thua thiệt của Mạc Vô Kỵ, nếu không phải Mạc Vô Kỵ thủ hạ lưu tình, hắn sớm đã bị giết chết. Coi như là sau khi ra ngoài, hắn cũng chỉ là lại đem thương thế của mình khôi phục, cũng không có bước vào Tiên Đế hậu kỳ. Trên thực tế hắn nội tình sớm liền có thể bước vào Tiên Đế hậu kỳ, bởi vì Mạc Vô Kỵ xuất thủ quá nặng, hắn mới vẫn tại Tiên Đế trung kỳ bồi hồi.

Cho nên đối với Mạc Vô Kỵ, hắn trong lòng còn sợ hãi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 729: Đại Kiếm Đạo Ngạo Khí

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Bái Dạ, hắn không có suy tính năng lực như Bái Dạ, bất quá hắn rất là hoài nghi động cơ của Bái Dạ.

Bái Dạ cùng Đại Kiếm Đạo có cừu oán, đây là sự thực. Muốn nói Bái Dạ sẽ chờ bọn họ đi tới cùng nhau giết vào Đại Kiếm Đạo báo thù, Mạc Vô Kỵ thật là có chút hoài nghi.

Bái Dạ người này Mạc Vô Kỵ tính là có chút lý giải, cẩn thận, hơn nữa có tâm cơ. Nếu có Bình Phạm tiên môn báo thù cho hắn, hắn tuyệt đối sẽ không chính bản thân đến một chuyến. Hắn chỉ biết trốn ở một bên xem cuộc vui, có cá lọt lưới, có lẽ hắn sẽ ra tay.

Huống hồ dùng thực lực cùng nội tình của hắn, chỉ cần qua một đoạn thời gian nữa, sẽ chỉ là thăng cấp Tiên Đế hậu kỳ. Hắn dù là muốn nhúng tay chuyện báo thù, cũng sẽ không tại trước khi bản thân nội tình chưa có chuyển hóa thành thực lực.

Cho nên nói, Bái Dạ đột nhiên gia nhập, có chút cổ quái.

- Tốt, bái tiên hữu tựa cùng chúng ta cùng nhau ra tay với Đại Kiếm Đạo. Đương nhiên, có mấy lời ta muốn nói ở phía trước, một khi Đại Kiếm Đạo có Tiên Đế xuất thủ, còn xin bái tiên hữu đừng ngồi yên.

Mạc Vô Kỵ không biết Bái Dạ đánh cái gì chú ý, vô luận như thế nào, Bái Dạ gia nhập cũng là tăng cường thực lực, hắn cuối cùng sẽ không trợ giúp Đại Kiếm Đạo.

- Đương nhiên, lần này diệt Đại Kiếm Đạo, ta Bái Dạ cũng theo Mạc tông chủ như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Bái Dạ không chậm trễ bảo đảm nói.

Thực lực của Mạc Vô Kỵ hắn cũng không phải phi thường rõ ràng, có một chút Bái Dạ rất rõ ràng, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối là một thần thể luyện thể. Chỉ cần nghĩ đến Mạc Vô Kỵ có thể tiến vào Kiếm Khí Hà, thậm chí bảo vệ lấy bọn họ từ Kiếm Khí Hà đi ra, trong lòng hắn thì có một ngọn núi lớn, lại cũng vượt qua không nổi.

- Là ai tại Đại Kiếm Đạo ta lén lút, trong vòng 3 hơi thở không lăn, tất cả đều sẽ bị chém giết.

Mạc Vô Kỵ một đám người đứng ở bên ngoài Đại Kiếm Đạo, rốt cục đưa tới Đại Kiếm Đạo tu sĩ cảnh giác.

- Bái tiên hữu, động thủ đi.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói.

- Tốt.

Bái Dạ hư không một bước bước ra đi, giơ tay lên chính là một đạo thủ nhận. Đại La Tiên canh cổng của Đại Kiếm Đạo còn không có phản ứng kịp, đã bị Bái Dạ lưỡi mang xé rách thành mảnh nhỏ.

Bái Dạ tiếp theo liền tế xuất bản thân bát quái vòng tròn đánh về phía Đại Kiếm Đạo hộ trận.

Mạc Vô Kỵ lập tức truyền âm cho mấy người Vi Tử Đạo, một khi Đại Kiếm Đạo bị diệt, trước tiên phải thu Đại Kiếm Đạo điển tịch, tiên linh mạch cùng kho hàng và tiên linh thảo Dược Viên.

Ngoại trừ những thứ này trọng yếu nhất còn có một chút, đó chính là Đại Kiếm Đạo tiên phong nhất thiết phải toàn bộ lấy đi, không thể để cho Bái Dạ chiếm tiện nghi.

Đại Kiếm Đạo sừng sững tại Tiên Giới vô số năm Đại Tiên Môn, nội tình thâm hậu. Bình Phạm tiên môn vừa mới thành lập, mặc dù có uẩn

hợp Thiên Đạo khí tức tiên linh khí căn cơ, nội tình tới cùng quá mỏng yếu. Hiện tại diệt Đại Kiếm Đạo, chính là vì tăng cường nội tình cho Bình Phạm.

Theo Bái Dạ xuất thủ, Mạc Vô Kỵ lấy ra hơn mười tấm trận kỳ bỏ lại, đồng thời quát lên:

- Đi theo ta xuất thủ.

Mạc Vô Kỵ là thất cấp tiên trận tông sư, dưới sự chỉ điểm của hắn, Đại Kiếm Đạo hộ trận tuy rằng cường đại, cũng đỡ không được bốn gã Tiên Đế, còn có Chuẩn Đế cùng Tiên Tôn đồng loạt ra tay.

Chỉ vài hơi thở thời gian, Đại Kiếm Đạo hộ trận liền phát sinh từng trận âm hưởng rắc rắc.

Vài đạo khe nứt xuất hiện ở hư không, tuy xung quanh khe nứt không có gì cả, mọi người rõ ràng, đây là Đại Kiếm Đạo hộ tông đại trận đang vỡ ra.

Bén nhọn tiếng kêu to âm tại chung quanh Đại Kiếm Đạo tông môn vang lên, tiếp theo hơn mười đạo độn quang vọt ra. Vỡ ra hộ trận cũng đình chỉ tiếp tục khuếch tán, bắt đầu chữa trị.

- Mọi người tiếp tục công kích, đây là Đại Kiếm Đạo tiên trận sư dùng tiên linh mạch chồng chất vá lại, chờ ta làm một chút sự tình sau đó, ta đến xử lý liền có thể.

Mạc Vô Kỵ nói xong, trực tiếp bước vào trong hư không, giơ tay lên lấy ra từng viên trận kỳ ném đi xuống.

Hắn cư nhiên quên mất một món chuyện trọng yếu phi thường, tại trước khi cắn nuốt Đại Kiếm Đạo, cư nhiên không có bố trí cấm chế cấm không. Hắn nhất định phải khóa lại Đại Kiếm Đạo tất cả truyền tống trận thông đạo, không cho phép Đại Kiếm Đạo tu sĩ thông qua thủ đoạn phi hành rời đi tiên môn.

Không động thủ thì thôi, nếu lựa chọn động thủ, vậy hắn liền phải một lưới bắt hết.

Đại Kiếm Đạo tu sĩ đều sợ ngây người, bọn họ nhưng chưa hề nghĩ tới còn có người dám đối với Đại Kiếm Đạo động thủ. Thẳng đến sau khi tông môn đệ nhất cấp Cảnh kỳ xuất hiện, bọn họ mới tỉnh ngộ lại, thật sự có người dám động thủ đối với Đại Kiếm Đạo.

Đổi thành bình thường tiên môn, tiên môn bị người công kích, vậy chỉ có kinh hoàng cùng khủng hoảng, hận không thể nhanh lên một chút chạy trốn. Đối với Đại Kiếm Đạo tiên nhân mà nói, bọn họ phản ứng đầu tiên không phải là chạy trốn, mà là hưng phấn.

Không sai, là thật hưng phấn.

Đại Kiếm Đạo lấy kiếm là đạo, chú trọng chính là vĩnh không thối lui, quyết chí tiến lên. Đại Kiếm Đạo Đại Kiếm Phong bên trong lưu lại kiếm khí đạo vận nói cho mỗi một cái Đại Kiếm Đạo tu sĩ, kiếm đạo, chính là sát phạt chi đạo. Xuất kiếm, không chút lưu tình.

Chỉ có để cho tất cả đối thủ, tại dưới kiếm trở thành vong hồn, tại dưới kiếm cầu xin tha thứ, mới đúng là Đại Kiếm Đạo chân lý. Tại Đại Kiếm Đạo, chỉ có cường giả, không có người yếu.

Kiếm, vạn khí đứng đầu, há có thể có cúi đầu trốn chết nói đến?

- Hạc tông chủ, để cho chúng ta giết ra ngoài. Ta Đại Kiếm Đạo lúc nào yêu cầu dựa vào tu bổ tông môn hộ trận đến chống lại địch oanh kích Đại Kiếm Đạo ta?

Một người nam tử trẻ tuổi thân vác thiết kiếm, kiêu ngạo bất tuân đi tới bên người một người mặc áo bào tro lão giả, giọng nói thật là có chút bất kính nói.

Áo xám lão giả này gọi Hạc Thiên Lâm, Dịch Minh Hồ rời đi Đại Kiếm Đạo sau đó, hắn chính là đại tông chủ.

Mà giờ khắc này hắn đang cùng một người trưởng lão khác, liên thủ tu bổ Đại Kiếm Đạo hộ trận.Nói chuyện bất kính nam tử trẻ tuổi gọi Công Lương Dạ, hắn rất là anh tuấn, kiếm mi lãng mục vóc người thon dài. Tại Đại Kiếm Đạo hắn tiêu chí không phải là anh tuấn, là sau lưng của hắn này một thanh thiết kiếm. Đối với Công Lương Dạ mà nói, hắn tự hào cũng không phải của hắn tướng mạo, ngoại trừ tư chất của hắn cùng thực lực, đồng dạng, còn có sau lưng chuôi thiết kiếm này.

Tại Đại Kiếm Đạo, tất cả mọi người cho là hắn là đỉnh cấp thiên tài gần với Phương Thập Giang cùng Hoàng Sát. Nhưng Công Lương Dạ không cho là như vậy. Hắn cho là mình mới đúng là Đại Kiếm Đạo đệ nhất thiên tài, hắn sở dĩ không có Phương Thập Giang cùng Hoàng Sát nổi danh như vậy, là bởi vì hắn vẫn không có đi ra ngoài dương danh.

Không giống Hoàng Sát cùng Phương Thập Giang, vẫn ở bên ngoài dương danh, cho nên danh khí mới so với hắn to lớn. Tuổi tác của hắn so với Phương Thập Giang không lớn hơn bao nhiêu, cũng là Tiên Vương trung kỳ.

Lần này lại có người dám mạo phạm Đại Kiếm Đạo, ngày hôm nay chính là hắn Công Lương Dạ dương danh thời điểm. Ngày hôm nay hắn muốn giết một cái máu chảy thành sông, sau đó đi Tiêm Giác Tiên Khư một hồi thiên hạ thiên tài.

- Câm miệng.

Đang ở giữ gìn hộ trận râu dài nam tử hướng về phía Công Lương Dạ quát một tiếng, giọng nói vô cùng phẫn nộ.

Công Lương Dạ rất là khó chịu, chỉ là hắn cũng biết người quát hắn là ai. Đại Kiếm Đạo thái thượng trưởng lão Vạn Xuyên, Chuẩn Đế cường giả, cũng là Đại Kiếm Đạo đệ nhất tiên trận sư. Tại Đại Kiếm Đạo, Vạn Xuyên địa vị rất cao, gần với vài tên Tiên Đế, thậm chí so với đại tông chủ Hạc Thiên Lâm địa vị cao hơn.

Cho nên đối mặt Vạn Xuyên quát, Công Lương Dạ chỉ có thể đè nén bản thân hỏa khí giải thích:

- Vạn Thái thượng, ta Đại Kiếm Đạo lập phái tới nay, đã sợ qua người phương nào? Ta Đại Kiếm Đạo lấy kiếm lập phái, lấy kiếm dương oai, lấy kiếm minh ý. Lẽ nào tông chủ rời đi tông môn, chúng ta xuất liên tục kiếm can đảm cũng không có sao?

Vạn Xuyên thở dài một hơi, lần nữa ném ra vài tấm trận kỳ, nhìn chằm chằm Công Lương Dạ chậm rãi nói:

- Công Lương Dạ, ta biết ngươi ở Đại Kiếm Đạo đều là một trong mấy cái đỉnh cấp thiên tài. Dùng thực lực của ngươi, sợ rằng thiếu chút nữa Tiên Tôn cũng không phải là đối thủ của ngươi.

Công Lương Dạ nghe nói như thế, ngạo nghễ dương mi, hắn không cần phải khiêm tốn. Bởi vì Vạn Xuyên nói là sự thực, thực lực của hắn đích xác có thể giết chết một phần thông thường Tiên Tôn. Đây chính là hắn nội tình, cũng là Đại Kiếm Đạo nội tình.

- Thế nhưng là, ngươi biết lần này tới người là ai chăng?

Vạn Xuyên giống như muốn lại đem trong lòng tích tụ toàn bộ thở ra bình thường giống nhau, hô to một hơi thở nói.

- Vô luận là ai, dám can đảm mạo phạm ta Đại Kiếm Đạo, một chữ, chết.

Công Lương Dạ ngạo nghễ nói, hắn không thích sợ hãi rụt rè.

- Ha ha ha...

Vạn Xuyên bị Công Lương Dạ ngạo nghễ tức giận cười ha ha, đưa tay chỉ Công Lương Dạ thậm chí có chút nói không ra lời. Đủ qua mấy hơi thở, hắn mới chậm lại giọng của mình nói:

- Lần này người tới là Mạc Vô Kỵ, hắn mang đến...

Vạn Xuyên còn không nói ra Mạc Vô Kỵ mang đến mấy cái Tiên Đế, Công Lương Dạ liền lạnh lùng nói:

- Coi như là thiên vương tới rồi, có dũng khí ầm ta Đại Kiếm Đạo hộ trận, khiêu khích ta Đại Kiếm Đạo, ta cũng sẽ không lùi bước. Ta Đại Kiếm Đạo lấy kiếm bó sát thân, có chết mà thôi.

- Tốt, tốt, tốt...

Vạn Xuyên tức giận đơn giản đình chỉ tiếp tục bố trí hộ trận, lạnh lùng nói:

- Mạc Vô Kỵ này tại nhiều năm trước đã bị dịch tông chủ, Lôi Cốc Vân, Kim Vũ Sinh còn có Quảng Hưng vây giết qua. Ngươi đã cường đại như vậy, hãy để cho ngươi đi đối phó hắn sao?.

- Vạn trưởng lão thật đúng là để mắt ta, ta bất quá là một cái Tiên Vương trung kỳ, ngươi lại làm cho ta đi đối phó một cái Đại Tiên đế.

Công Lương Dạ vẫn không phải là đang bế quan, chính là tại bên trong bí cảnh giết chóc, hắn còn thật không có nghe nói qua Mạc Vô Kỵ là ai.

Trong ý nghĩ của hắn, có thể ở trong tay bốn cái Tiên Đế chạy trốn, hiển nhiên là Đại Tiên đế.

- Sai, Mạc Vô Kỵ này chẳng những không phải là Đại Tiên đế, thậm chí khả năng cả Tiên Vương đều không phải. Coi như là hắn tu vi mau nữa, ta hoài nghi hắn cũng bất quá là mới vừa bước vào Tiên Vương cảnh. Năm đó hắn cũng là mượn thủ đoạn trốn ra bốn gã cường giả vây giết, đương nhiên hắn cũng mất đi một cái Đại Tiên đế Tiên Khôi.

Vạn Xuyên giọng nói băng hàn, bởi vì hộ trận không có hắn chữa trị, dựa vào Hạc Thiên Lâm một người, cũng chỉ là duy trì không có tiếp tục vỡ ra mà thôi.

- Tốt, người này liền giao cho ta Công Lương Dạ.

Nghe được Mạc Vô Kỵ tối đa cũng bất quá là một cái Tiên Vương, Công Lương Dạ không chút do dự đáp.

Hắn là Đại Kiếm Đạo Tiên Vương, nếu mà còn sợ một cái Tiên Vương, hắn còn không bằng đập đầu vào đống cứt chết cho rồi.

...

Mạc Vô Kỵ hạ xuống, hắn trong lòng cũng là thở phào nhẹ nhõm, tại hắn bố trí cấm chế cấm không thời điểm, cư nhiên không ai chạy trốn, cực kỳ ngoài dự liệu của hắn. Mạc Vô Kỵ cũng không biết, tu sĩ Đại Kiếm Đạo giống như Công Lương Dạ nhiều lắm.

Những người này một kiếm nơi tay, căn bản là không sợ hãi chút nào. Trên thực tế cũng là như vậy, nghe được Đại Kiếm Đạo tu sĩ lại đây, đại đa số mọi người là chủ động tách ra. Từ xa xưa tới nay, dưỡng thành Đại Kiếm Đạo tu sĩ cường giả tâm tính, coi rẻ tất cả cùng giai. Nếu mà không phải là đại tông chủ Hạc Thiên Lâm cùng trưởng lão Vạn Xuyên khóa lại đại trận, Đại Kiếm Đạo tiên nhân sớm lao tới liều mạng.

- Tông chủ, cái này hộ trận có người chữa trị, trong khoảng thời gian ngắn còn không cách nào đánh vỡ ra.

Thấy Mạc Vô Kỵ hạ xuống, Vi Tử Đạo lập tức nói.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Các ngươi thối lui, để ta đến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 730: Thiên Tài Tiên Vương Quyết Đấu

Cái hộ trận này đích xác rất mạnh, hầu như phải tiếp cận chuẩn cửu cấp. Bất quá lúc này đã bị đập gần nứt ra, Mạc Vô Kỵ tin tưởng chỉ cần hắn có thể ở bên trong thời cơ chính xác, một kích đánh vào trận cơ hộ trận, hộ trận liền sẽ trực tiếp vỡ ra. Tuy đám người Vi Tử Đạo tu vi so với hắn mạnh hơn, có thể chuẩn xác tìm được hộ trận trận cơ, chỉ có hắn.

Mạc Vô Kỵ trương tay lấy ra Bán Nguyệt Trọng Kích, một bên Bái Dạ thấy Mạc Vô Kỵ xuất kích, theo bản năng rùng mình một cái, lui về phía sau hai bước. Trước đây hắn chính là bị Mạc Vô Kỵ một kích bổ ra, thân thể bị chém thành hai nửa. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ thủ hạ lưu tình, hắn Bái Dạ đâu còn có mệnh?

Ánh mắt nhìn chằm chằm Đại Kiếm Đạo hộ trận này một đạo sâu đậm vết nứt, Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, một loại xé rách thiên địa khí thế tại quanh thân Mạc Vô Kỵ vờn quanh. Giờ khắc này, chính là Đại Tiên đế Vi Tử Đạo cũng có chút kinh hãi lui về sau một bước.

Trước đây Mạc Vô Kỵ động thủ đối với Bái Dạ, hắn nhìn rõ ràng. Lúc này Mạc Vô Kỵ lần nữa ngưng tụ khí thế, hắn biết thực lực của Mạc Vô Kỵ so với lúc trước mạnh hơn cũng không chỉ gấp mười lần. Thực lực mạnh là một chuyện, trọng yếu hơn là Mạc Vô Kỵ đạo vận khí tức lần nữa kéo lên, chí ít hắn không cách nào nhìn ra Mạc Vô Kỵ trường phái.

Đồng thời hắn cũng càng là rõ ràng, Mạc Vô Kỵ còn không có bước vào Tiên Đế, thậm chí còn không có bước vào Tiên Tôn.

Tuy như vậy, Vi Tử Đạo không cho là mình cùng Mạc Vô Kỵ đối chiến, liền có thể lưu lại Mạc Vô Kỵ. Với hắn mà nói Mạc tông chủ quá mức thần bí, thử nghĩ người nào có thể đi vào Kiếm Khí Hà? Chỉ có Mạc tông chủ có thể. Mạc tông chủ chẳng những có thể tiến vào Kiếm Khí Hà, còn có thể bên trong Kiếm Khí Hà đưa bọn họ một đám người từ kiếm ngục ra ngoài. Hắn khẳng định mình coi như là có thể chiến thắng Mạc tông chủ, cũng không cách nào lưu lại Mạc tông chủ.

Hết thảy những thứ này nói cho Vi Tử Đạo, chính là bởi vì Mạc Vô Kỵ không có bước vào Tiên Tôn, lúc này mới đáng sợ. Nếu là Mạc Vô Kỵ hiện tại đều là Tiên Đế, vậy Mạc Vô Kỵ cũng không có đáng sợ như vậy.

Mạc Vô Kỵ không có bước vào Tiên Đế liền lợi hại như vậy, một khi bước vào Tiên Đế, tại Tiên Giới còn có ai là đối thủ của hắn? Đối với Mạc Vô Kỵ người như thế có hay không có thể Chứng Đạo Tiên Đế, Vi Tử Đạo tuyệt không nghi ngờ.

Không muốn nói hắn Vi Tử Đạo tại Bình Phạm tiên môn, chính là hắn không ở Bình Phạm tiên môn, hắn cũng tận lực không đi đắc tội người như Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ khí thế rốt cục ngưng tụ tới đỉnh phong, Bán Nguyệt Trọng Kích họa xuất.

Một đạo sóng gợn mắt thường đều có thể nhìn thấy ở trên hư không ngưng tụ ra đến, không có kinh thiên động địa âm hưởng và khí thế, cũng không có sát ý xé rách thiên địa.

Chính là một đạo bình bình đạm đạm sóng gợn như vậy bị Mạc Vô Kỵ họa xuất, mà khi mọi người thần niệm đi quét đạo sóng gợn này, tất cả mọi người thần niệm đều bị đạo này sóng gợn cắn nuốt hết.

- Ầm!

Đủ qua vài hơi thở thời gian, đạo sóng gợn bỗng nhiên tán loạn ra, họa xuất một đạo cắn trời xé đất kích mang lạch trời.

Đạo này kích mang lạch trời thật giống như nẩy mầm bình thường giống nhau, điên cuồng tăng vọt, trong thời gian ngắn liền đem hết thảy chung quanh vỡ ra.

- Răng rắc!

Đại Kiếm Đạo hộ trận trực tiếp nghiền nát rơi, một đạo hơn trăm trượng kích mang khe rãnh xuất hiện ở trước mặt mọi người. Từ dưới chân mọi người vẫn kéo dài đến bên trong tông môn Đại Kiếm Đạo, Đại Kiếm Đạo tông môn giờ khắc này giống như tiểu nương bị lột cởi hết quần áo bình thường giống nhau, nằm ở trước mặt mọi người.

Tràng diện trong lúc nhất thời yên lặng lại, tất cả mọi người nhìn đạo kích mang tàn hố trăm trượng, một bên đạo tàn hố là vô số tu sĩ Đại Kiếm Đạo, một bên là Bình Phạm tu sĩ chuẩn bị vọt vào Đại Kiếm Đạo.

Tàn hố liền thực sự hình như tại nẩy mầm, vẫn như cũ tại vỡ ra, sinh trưởng. Vài tên Đại Kiếm Đạo tu vi yếu một chút tu sĩ, bởi vì tới gần nơi này một đạo tàn hố gần quá, trực tiếp bị kích mang tàn hố tiếp tục mở rộng xé rách.

Nguyên bản Đại Kiếm Đạo đệ tử khí thế cường thịnh, tại dưới Mạc Vô Kỵ một kích tàn hố, khí thế lập tức bị ép xuống.

Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi, đây là hắn tại bên trong Chư Thần Thiên Tiệm lĩnh ngộ một chiêu thần thông, tàn hố. Đạo thần thông này hắn chỉ dùng qua một lần, bởi vì không có hoàn toàn lĩnh ngộ. Lần này thăng cấp Tiên Vương sau đó, hắn đối với sở hữu thần thông cảm ngộ trở lên một tầng, lúc này mới thi triển ra một thức thần thông này.

Bái Dạ rùng mình một cái, trong lòng đối với Mạc Vô Kỵ càng là kiêng kỵ. Hắn biết Mạc Vô Kỵ tu vi so với hắn thấp hơn, nhưng là bây

giờ cho hắn một vạn cái lá gan hắn cũng không dám động thủ đối với Mạc Vô Kỵ.

- Giết!

Vi Tử Đạo thứ nhất phục hồi tinh thần lại, ánh mắt từ bên trong tàn hố rời đi, một bước liền bước vào Đại Kiếm Đạo tiên môn, trương tay hóa thành muôn vàn sát mang.

Vi Tử Đạo động thủ, người của Bình Phạm tiên môn đều vọt vào.

Tuy Đại Kiếm Đạo nhiều người, thế nhưng là Bình Phạm lần này đã tới ba Tiên Đế, cộng thêm Bái Dạ, đó chính là bốn gã Tiên Đế. Phó tông chủ Hạc Thiên Lâm gần như là tại trước tiên, đã bị Bái Dạ chém giết.

- Người nào dám đến Đại Kiếm Đạo ta kiêu ngạo?

Một cái thanh âm tức giận từ hư không truyền đến, tiếp theo một người lão giả râu bạc trắng nhảy qua khoảng không xuống. Tại sau lưng lão giả, còn có một nam tử trẻ tuổi thân vác trường kiếm.

- Hai người là Đại Kiếm Đạo thái thượng trưởng lão Cối Kiếm Thương, nhìn xem người này hẳn là tiến vào Tiên Đế hậu kỳ. Còn có cái kia nam tử trẻ tuổi, là Đại Kiếm Đạo tân tấn Tiên Đế Phong Kiên, người này cực giỏi.

Giản Minh Thành nhanh chóng nói.

Mạc Vô Kỵ liền nói ngay:

- Bái Dạ, ngươi đi ngăn cản Phong Kiên. Vi Tử Đạo, ngươi đối phó Cối Kiếm Thương. Ngươi giết Cối Kiếm Thương sau đó, trợ giúp Bái Dạ giết Phong Kiên. Giản Minh Thành cùng Niếp Trùng An đem nơi này Chuẩn Đế cùng Tiên Tôn liên can con kiến hôi toàn bộ tiêu diệt.

Có lẽ trong này có rất nhiều người vô tội, bất quá nếu sinh sống ở Đại Kiếm Đạo, cũng đừng trách hắn Mạc Vô Kỵ không khách khí.

Diệt cỏ không diệt tận gốc, loại chuyện này Mạc Vô Kỵ sẽ không phạm phải. Lấy đức báo oán, càng không phải là hắn Mạc Vô Kỵ có thể làm được. Vừa nghĩ tới Đại Hoang bị đập vỡ, Hàn Thanh Như tại bên trong kiếm ngục bị kiếm khí cắt xẻo chỉ có xương khô, Mạc Vô Kỵ trong lòng liền có một loại lửa giận vô danh. Về phần hắn bị vài Tiên Đế vây giết, cũng chỉ còn lại có xương khô, hắn thấy, ngược lại là thứ yếu.

- Ngươi chính là Mạc Vô Kỵ, ngày hôm nay dù là ta Đại Kiếm Đạo bị hủy diệt, ta cũng sẽ trước hết giết ngươi.

Công Lương Dạ cũng bị Mạc Vô Kỵ này một kích lại càng hoảng sợ, cũng may Mạc Vô Kỵ tuổi tác để cho hắn khẳng định, Mạc Vô Kỵ đích xác không phải là Tiên Tôn.Chỉ cần không phải Tiên Tôn, ở trước mặt hắn liền chưa đủ nhìn. Hắn cũng đã nhìn ra ngày hôm nay Đại Kiếm Đạo tình thế dường như cũng không phải tốt như khí thế của hắn, Đại Kiếm Đạo hiện tại chỉ có hai gã Tiên Đế tại đây, còn đối với phương tới bốn gã Tiên Đế.

- Cút ngay.

Mạc Vô Kỵ nào có ở không dây dưa cùng Công Lương Dạ, trong lòng hắn nóng nảy là Đại Kiếm Đạo tàng kinh các còn có Đại Kiếm Đạo rộng lượng tài nguyên.

Năm đó Đại Kiếm Đạo thiếu chút nữa giết hắn và Hàn Thanh Như, còn phá hủy Đại Hoang, hắn nếu mà chỉ là tiêu diệt Đại Kiếm Đạo, mà không có thu một điểm lợi tức, cả Mạc Vô Kỵ mình cũng cảm thấy có lỗi với tự mình.

Công Lương Dạ là ai, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có để ở trong lòng. Với hắn mà nói, dưới Tiên Tôn, hắn cũng sẽ không lưu ý.

Bán Nguyệt Trọng Kích tùy ý họa xuất một đạo kích ảnh, Mạc Vô Kỵ tiếp theo chính là một quyền đánh ra. Một đạo kích ảnh thoạt nhìn rất là sắc bén đáng sợ, trên thực tế căn bản cũng không phải là sát chiêu của Mạc Vô Kỵ, Liệt vực quyền mới đúng là sát thủ. Theo Mạc Vô Kỵ,

Công Lương Dạ mạnh hơn nữa, hắn một quyền này cũng có thể đem đối phương đánh cho bị thương, chờ hắn rời đi, kích ảnh hồi mang, có thể trực tiếp thu mạng nhỏ của Công Lương Dạ.

Công Lương Dạ cũng không có đem Mạc Vô Kỵ nhìn ở trong mắt, tại trong mắt hắn bất luận cái gì Tiên Vương đều là con kiến hôi. Mặc dù hắn tự mình cũng là tiên vương, hắn cho là mình Tiên Vương cảnh giới cùng người khác Tiên Vương hiển nhiên là không đồng dạng như vậy.

Thiết kiếm tế xuất, quét ra một đạo đen sẫm kiếm quang.

Tại toàn bộ Đại Kiếm Đạo, chỉ có Công Lương Dạ kiếm quang là màu đen. Không phải là bởi vì Công Lương Dạ công pháp bất đồng người khác, là bởi vì hắn có một thanh thiết kiếm.

- Ca!

Màu đen kiếm quang cùng kích mang đánh vào cùng một chỗ, hư không nổ tung.

Kích mang lạnh lùng sát khí xâm nhập lĩnh vực, Công Lương Dạ trong lòng bỗng sợ hãi, hắn biết mình đã xem thường Mạc Vô Kỵ. Dựa theo kinh nghiệm hắn nhất quán giết chóc, lúc này, hắn thiết kiếm sẽ quán ra một đạo màu đen kiếm khí đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Thế nhưng lúc này, hắn cũng không dám. Hắn thiết kiếm thu hồi, hóa thành một vòng lại một vòng kiếm khí hàng rào.

- Ầm!

Liệt Vực Quyền đánh vào thiết kiếm hàng rào, thiết kiếm hàng rào trực tiếp tán loạn ra. Công Lương Dạ tại chỗ phun ra một đạo máu tươi, cấp tốc rút lui.

Mạc Vô Kỵ dừng bước, Công Lương Dạ tan tác như hắn dự đoán, sau đó hắn tiện tay thu Công Lương Dạ mạng nhỏ sự tình không có xuất hiện.

- Không nghĩ tới, Đại Kiếm Đạo ngoại trừ Hoàng Sát ra, còn có Tiên Vương như này. Ngươi rất tốt, đã như vậy, thì ăn thêm của ta một kích.

Lần này Mạc Vô Kỵ không có lại lưu thủ, vòng xoáy lĩnh vực cuồng cuốn đi ra ngoài, trường kích hóa thành một đạo sông dài trực tiếp đánh tới.

Xuất thủ chính là thần thông, đối mặt Công Lương Dạ loại này cường đại Tiên Vương, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn đem thời gian lãng phí ở nơi này.

Công Lương Dạ trong lòng lạnh lẽo một mảnh, hắn cho rằng Tiên Giới Tiên Vương không còn có ai là đối thủ của hắn nữa. Ngày hôm nay hắn tùy tiện gặp phải một cái Tiên Vương, đã hầu như nghiền ép hắn.

Lẽ nào hắn cho tới nay đều ở đây ếch ngồi đáy giếng? Phía ngoài cường giả đều là lợi hại như vậy?

Không đợi Công Lương Dạ hồi thần, Mạc Vô Kỵ trường kích lần nữa cuốn tới, hóa thành một đạo Ngân Hà hạ xuống.

Công Lương Dạ cố nén tiên nguyên quay cuồng, muốn đánh ra hắc kiếm, lập tức cũng cảm giác được chính bản thân lâm vào một cái vòng xoáy vũng bùn.

Công Lương Dạ trong nháy mắt liền hiểu được, đối phương cường đại không chỉ là thần thông, còn có loại đáng sợ này vòng xoáy lĩnh vực. Có thể tưởng tượng, một khi hắn tránh không thoát được loại này vòng xoáy lĩnh vực, hắn sẽ trực tiếp bị một đạo Ngân Hà hạ xuống này xé rách trở thành hai nửa.

Công Lương Dạ điên cuồng thiêu đốt bản thân tiên nguyên, cuồng bạo kiếm khí cấp tốc chồng, tại quanh người hắn như nhau tạo thành một vòng lại một vòng kiếm khí lĩnh vực.

- Ầm!

Hai đạo lĩnh vực đánh vào cùng nhau, Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực rốt cục bị ngăn trở.

Công Lương Dạ còn chưa kịp thở phào một cái, thiết kiếm của hắn liền phát sinh một trận tiếng rắc rắc âm vang, thiết kiếm biến ảo kiếm mạc bị Mạc Vô Kỵ sông dài bổ ra, sông dài trực tiếp hạ xuống, đánh vào đỉnh đầu Công Lương Dạ.

Hắc ám vọt tới, Công Lương Dạ trong lòng bỗng nhiên phát lên một loại bi ai. Hắn cư nhiên bại bởi một cái Tiên Vương, hơn nữa còn chết trong tay Tiên Vương đó.

- Ngươi là nửa bước Tiên Tôn đúng hay không?

Công Lương Dạ chỉ còn lại có một bên thân thể vẫn như cũ nhịn không được hỏi một câu.

- Không có, ta vừa mới thăng cấp Tiên Vương không tới một tháng...

Mạc Vô Kỵ nhìn tại phân thượng Công Lương Dạ gần chết đi, ăn ngay nói thật.

ánh mắt Công Lương Dạ cấp tốc ảm đạm xuống, hắn chết có chút không cam lòng. Hắn trước khi chết hiểu bản thân không đủ, hắn và Mạc Vô Kỵ không là thật chênh lệch lớn như vậy, mà là hắn thiếu khuyết kinh nghiệm chiến đấu cùng tiên nhân. Hắn tại bên trong bí cảnh giết chóc, ý nghĩa cũng không có lớn như hắn tưởng tượng vậy.

Mạc Vô Kỵ dãy tay một cái, thu vào giới chỉ cùng thiết kiếm của Công Lương Dạ. Thần niệm của hắn theo bản năng quay đầu lại quét một cái, lúc này mới kinh dị phát hiện, mới trong thời gian ngắn, Bái Dạ đã không thấy tăm hơi rồi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 731: Bái Dạ Mục Đích

Kẻ đại chiến cùng Phong Kiên đổi thành Giản Minh Thành, hơn nữa tràng diện Bình Phạm cũng không phải thật tốt.

Lúc này Mạc Vô Kỵ mới hiểu được vì sao Đại Kiếm Đạo kiếm tu từng kẻ một lỗ mũi hếch lên giời, bọn người kia kiếm đạo đích thật là lợi hại.

Vi Tử Đạo Đại Tiên đế thực lực, tại bên trong kiếm ngục lại rèn luyện thời gian dài như vậy, lúc này cũng bất quá là cùng Cối Kiếm Thương dây dưa một chỗ, thậm chí không có chiếm thượng phong rõ ràng.

Đồng dạng Giản Minh Thành Tiên Đế trung kỳ, còn luyện thể, tại trước mặt Phong Kiên cũng là chiếm không được tiện nghi. Phải biết rằng Phong Kiên bất quá là một cái Tiên Đế sơ kỳ mà thôi.

Nếu không phải hắn bên này có thêm Tiên Đế trung kỳ Niếp Trùng An, hoặc là nói nếu không phải lần này Dịch Minh Hồ không ở Đại Kiếm Đạo, lần này tới diệt Đại Kiếm Đạo chính là một chuyện tiếu lâm.

Bình Phạm nội tình vẫn còn là quá mức bạc nhược, trong lòng Mạc Vô Kỵ lửa giận Bái Dạ vô sỉ, đồng thời Tiên Vương lĩnh vực cũng không hạn chế mở rộng đi ra ngoài. Muốn đánh phácân đối để cho Bình Phạm nhanh lên một chút thắng lợi, hắn nhất định phải động thủ.

Lĩnh vực mở rộng, Mạc Vô Kỵ trương tay liền vỗ ra từng đạo Lôi Võng, Bán Nguyệt Trọng Kích cũng hóa thành một mảnh kích mang đánh về phía vài Chuẩn Đế cùng Tiên Tôn vây quanh Niếp Trùng An.

Dùng Niếp Trùng An Tiên Đế trung kỳ, muốn giết Đại Kiếm Đạo Chuẩn Đế phải nói là rất đơn giản. Nhưng Đại Kiếm Đạo vài Chuẩn Đế cùng vài tên đỉnh cấp Tiên Tôn, hết lần này tới lần khác liền hợp thành một cái kiếm trận, cái kiếm trận này vây khốn Niếp Trùng An.

Đáng tiếc Bái Dạ tên khốn kiếp này đi rồi, nếu là Bái Dạ không đi, lúc này chính là thời điểm thu gặt đệ tử Đại Kiếm Đạo mạng nhỏ.

Duy nhất tràng diện chiếm thượng phong chính là Tra Duệ, Tra Duệ Chuẩn Đế thực lực, cùng hắn đối kháng là Tiên Vương cùng Tiên Tôn, trên cơ bản không có lợi. Ngay cả Phỉ Lăng cùng Tô Tử An thăng cấp Tiên Tôn hậu kỳ, cũng không có chiếm giữ bao nhiêu thượng phong.

Nguyên bản dây dưa ở tràng diện, tại Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực gia nhập sau đó, trong nháy mắt liền chuyển hoán lại đây. Tiếp theo từng đạo Lôi Võng ầm xuống, Đại Kiếm Đạo tu sĩ dưới Tiên Vương tại dưới Lôi Võng không có nửa điểm sức phản kháng.

Mạc Vô Kỵ tiếp theo lại là họa xuất một cái huyền ảo hư không vết tích tráo hướng về phía Phong Kiên, sau đó một quyền đánh ra. Nguyên bản Phong Kiên cùng Giản Minh Thành chính là lực lượng tương đương, thực lực của Mạc Vô Kỵ xa không bằng Phong Kiên. Mạc Vô Kỵ tại Phong Kiên cùng Giản Minh Thành giằng co thời điểm, đột nhiên cho Phong Kiên một cái không gian trói buộc, lại là một đạo Liệt Vực Quyền, Phong Kiên lập tức liền cảm nhận được áp lực.

Thuyền không thêm gánh, gánh không thêm cân, chính là cái đạo lý này.

Mạc Vô Kỵ không gian trói buộc cũng không thể khóa lại Phong Kiên nửa hơi thời gian, thậm chí Mạc Vô Kỵ một quyền kia cũng bị Phong Kiên đơn giản ngăn trở. Bất quá đây đối với Giản Minh Thành đã đủ rồi, tại Phong Kiên ngăn cản Mạc Vô Kỵ Liệt Vực Quyền đồng thời, cửu mặt kim qua của hắn rốt cục xé ra Phong Kiên lĩnh vực, đánh vào Phong Kiên mi tâm.

Phong Kiên dù đầu lại cứng rắn, cũng bị đạo cửu mặt kim qua này đập nát. Phong Kiên Nguyên Thần trong nháy mắt tràn ra, liền muốn bỏ chạy.

Mạc Vô Kỵ sớm đã chờ ở một bên, Lôi Võng tế xuất, một đạo lớn Lôi Kiếm trực tiếp xuyên qua Phong Kiên Nguyên Thần.

Hắn đánh không lại Phong Kiên loại này Tiên Đế, hắn Lôi Kiếm đối với Nguyên Thần đó là khắc tinh sát thủ.

- Minh thành, lại đem con kiến hôi còn lại giải quyết hết, lại đi giúp Vi Hữu Hộ.

Mạc Vô Kỵ tại vội vàng phá vỡ cục diện sau đó, lưu lại một câu, thân hình lóe lên liền biến mất ở trong chỗ sâu Đại Kiếm Đạo.

Hắn trì hoãn thời gian quá nhiều, hắn cũng không muốn vì Bái Dạ làm áo cưới.

Chỉ mấy thời gian, Mạc Vô Kỵ liền hạ xuống rơi vào Đại Kiếm Đạo ngọn núi cao nhất, vùng ven tàng kinh các. Cũng may tàng kinh các cấm chế hoàn hảo không tổn hao gì, có thể thấy được Bái Dạ không phải là vì tàng kinh các mà đến.

Mạc Vô Kỵ không có lập tức đi động tàng kinh các, chỉ là lấy ra hơn mười đạo trận kỳ, tại tàng kinh các bên ngoài lại bố trí một đạo hộ trận, cấp tốc vọt vào tông môn càng sâu chỗ. Bình thường tiên môn tàng kinh các đều là địa phương phòng thủ nghiêm mật nhất, tuy hiện tại Đại Kiếm Đạo trống rỗng, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn bởi vì thu tàng kinh các, mà cho Bái Dạ nhiều thời gian hơn.

Vừa đến Đại Kiếm Đạo tông môn đại điện, Mạc Vô Kỵ liền giơ tay lên họa xuất mấy đạo huyền ảo văn lộ.

Không gian xuất hiện một cái cái bóng mơ hồ, cái bóng mơ hồ này lóe lên rồi biến mất, hướng phía một phương hướng trong đó cấp tốc bỏ

chạy.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm mắng Bái Dạ lão hồ ly này, hắn cư nhiên lại đem dọc theo đường đi dấu vết lưu lại cũng xóa đi. Nếu không phải hắn nắm trong tay không gian trận văn lại là một cái tiên trận tông sư, cộng thêm bản thân có chính bản thân đối với thiên địa đại đạo am hiểu, vậy hôm nay hắn liên cả mơ hồ vết tích cũng không phát hiện được.

...

Mạc Vô Kỵ giết Phong Kiên mới đi, tràng diện trong nháy mắt đã bị xoay quay lại. Giản Minh Thành vọt vào kiếm trận, kiếm trận trong nháy mắt tan tác, hắn và Niếp Trùng An đồng loạt ra tay. Tại trước mặt hai gã Tiên Đế trung kỳ, vừa không có kiếm trận, còn lại Chuẩn Đế, Tiên Tôn, Tiên Vương các loại kiếm tu, tựa cùng con kiến hôi không có bất kỳ khác nhau.

Đại Kiếm Đạo đích thật là mạnh, nhưng cũng có một cái hạn độ, để cho một cái chuẩn Tiên Tôn đi đối phó Tiên Đế trung kỳ, dù là Mạc Vô Kỵ cũng không đối phó được.

Nơi này người tới, kẻ nào không phải là bị Đại Kiếm Đạo kiếm ngục dằn vặt chết đi sống lại, hiện tại có cơ hội lại đây báo thù, không có ai lưu thủ. Tại cân đối cục diện bị đánh phá sau đó, còn dư lại chỉ có giết chóc.

Khi những Đại Kiếm Đạo tu sĩ bị giết sạch sau đó, Cối Kiếm Thương mạnh hơn nữa, cũng không cách nào đối mặt ba gã Tiên Đế vây giết. Đại Kiếm Đạo sớm bị Mạc Vô Kỵ khốn trận vây khốn, Cối Kiếm Thương cũng không cách nào vội vàng bỏ chạy, hắn chỉ có thể gặp phải kết cục hy sinh.

- Minh thành, ngươi và Trùng an lập tức đi thu Đại Kiếm Đạo tàng kinh các, cùng một phần tiên linh thảo tài nguyên, ta đi thu các Đại Tiên ngọn núi. Còn lại Bình Phạm đệ tử tại tử an dưới sự hướng dẫn, lại đem

Đại Kiếm Đạo có thể tiêu diệt toàn bộ tiêu diệt, có thể mang đi toàn bộ mang đi.

Vi Tử Đạo biết diệt Đại Kiếm Đạo sự tình càng nhanh càng tốt, một khi bị tiên môn khác biết, đó chính là một cái đại phiền toái.

Chờ Đại Kiếm Đạo bị tiêu diệt, người ta muốn nói gì thì nói, chẳng lẽ còn có người dám đánh Bình Phạm tiên môn?

...

Đại Kiếm Đạo sâu vô biên, Mạc Vô Kỵ một đường mau chóng đuổi, hơn một canh giờ sau đó, hắn mới tại dưới nền đất Đại Kiếm Phong trên thềm đá nhìn thấy thân ảnh Bái Dạ.

Bái Dạ một đường đi, một đường xóa đi bản thân đi lại vết tích. Cơ mà Mạc Vô Kỵ đạo là chính bản thân chế tạo ra, hắn dù xóa không gian vết tích, tại một nén nhang trong vòng, cũng không cách nào triệt để mê hoặc Mạc Vô Kỵ. Thậm chí Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm xuất hiện ở hắn quanh người, hắn cũng vẫn như cũ không biết.

Đại Kiếm Phong dưới thềm đá cực kỳ dài, Mạc Vô Kỵ đoán chừng một chút, có chừng hơn chín ngàn bậc thang.

Bái Dạ dường như đã tới bình thường giống nhau, ven đường rất tinh tường, hắn dùng tốc độ nhanh nhất liền xông qua cái này bậc thang, hạ xuống rơi vào trước một cánh cửa đá khổng lồ.

Đến nơi này, Bái Dạ dường như thở phào nhẹ nhõm, hắn cư nhiên từ trong giới chỉ lấy ra một thanh chìa khóa, sau đó lại đem cái chìa khóa cắm tới bên trong lỗ khóa cửa đá.

Cửa đá phát sinh từng đợt ca ca âm hưởng, từ từ mở ra.

Hai khối dạ minh châu lớn chừng quả đấm lại đem một cái không lớn thạch điện chiếu xạ rõ ràng, tại chính giữa thạch điện là một cái đàn tế. Tế chung quanh đài có cấm chế, cấm chế trung gian che chở chính là

một thanh trường kiếm nhìn như tầm thường. Bởi vì cấm chế ngăn trở, thần niệm của Mạc Vô Kỵ không cách nào thấm vào.

Bái Dạ quay người lại liền muốn đóng cửa lên, chỉ là hắn há to miệng ngơ ngẩn nhìn đứng ở cửa đá bên Mạc Vô Kỵ, một lát cũng không nghĩ ra Mạc Vô Kỵ là thế nào đi theo hắn.

- Ba ba!

Mạc Vô Kỵ vổ tay hai cái, thản nhiên nói:

- Bái Dạ, ngươi tính toán đích thật là cao hơn người một bậc a. Lại đem mọi người Đại Kiếm Đạo giao cho chúng ta Bình Phạm, sau đó ngươi tới nơi này thu hoạch chỗ tốt. Chúng ta giúp ngươi ngăn cản tai họa, ngươi đến phát tài, cao, thật sự là cao.

Bái Dạ lúng túng nhìn Mạc Vô Kỵ, cười khan hai tiếng nói:

- Mạc tông chủ đừng có hiểu lầm ta, ta bởi vì Mạc tông chủ dẫn người đến diệt Đại Kiếm Đạo...

- Cho nên cảm tạ ta, muốn lại đem thanh kiếm này đưa cho ta, đúng hay không? Lại sợ chuyện ta biết trước, muốn phải cho ta một kinh hỉ, đúng hay không?

Mạc Vô Kỵ mặt mang nụ cười nhìn Bái Dạ, đồng thời làm xong động thủ chuẩn bị.

Thanh kiếm này để cho Bái Dạ mạo hiểm thương thế đều chưa có hoàn toàn phục hồi như cũ, còn có bị chính bản thân chán ghét mà phiêu lưu đến, khẳng định không tầm thường.

- A...

Bái Dạ a một tiếng, có chút rối rắm, nếu như là thứ khác, hắn cho liền cho, thế nhưng thanh kiếm này nhưng không phải chuyện đùa.

Hắn cũng không dám cùng Mạc Vô Kỵ động thủ, thật sự là bởi vì Mạc Vô Kỵ cho hắn bóng ma quá mức cường đại. Dù cho hắn có thể đánh thắng được Mạc Vô Kỵ, hắn cũng không dám động thủ a. Mạc Vô Kỵ là một cái thần thể luyện thể cường giả, hắn so với Mạc Vô Kỵ tu vi cao tới đâu hơn, cũng không cách nào tại trong khoảng thời gian ngắn trực tiếp tiêu diệt Mạc Vô Kỵ.

Chỉ cần Mạc Vô Kỵ có thể cuốn lấy hắn, sau một khắc đám người Vi Tử Đạo liền sẽ tới, đưa hắn Bái Dạ đánh đầu khớp xương bột phấn cũng không có. Huống hồ, hắn vẫn hoài nghi mình không phải là đối thủ của Mạc Vô Kỵ.

- Mạc tông chủ, Đại Kiếm Đạo còn có rất nhiều địa phương tốt, danh kiếm nhiều không kể xiết. Ta chỉ là thích thanh kiếm này, nếu là Mạc tông chủ muốn mà nói...

Bái Dạ nói còn chưa dứt lời, Mạc Vô Kỵ đã đi rồi đi qua, giơ tay lên liền xé rách cấm chế, tay vung lên một cái, kiếm trên tế đài đã bị hắn thu hồi.

Bái Dạ trong mắt tràn đầy khát vọng cùng thất lạc, vì thanh kiếm này, hắn chịu nhiều khổ như vậy, kết quả vẫn là không lấy được. Tại thời điểm Mạc Vô Kỵ thu hồi trường kiếm, hắn thực sự muốn động thủ, lý trí của hắn để cho hắn dừng lại ý động thủ.

Bái Dạ cùng người khác bất đồng, Vi Tử Đạo tiến vào kiếm ngục là bởi vì Đại Kiếm Đạo nhìn trúng Vi Tử Đạo đàn tràng. Tô Tử An đám người tiến vào kiếm ngục, đều là bởi vì Đại Kiếm Đạo muốn tiêu diệt người ta tiên môn. Đại Kiếm Đạo lại đem Bái Dạ đưa vào kiếm ngục, là bởi vì Bái Dạ muốn trộm thanh kiếm này.

Cho nên tại hết thảy người tiến vào kiếm ngục, Bái Dạ coi như là tên gia hỏa trừng phạt rất đúng tội.

Bái Dạ biết, vật tới trong tay Mạc Vô Kỵ, hắn còn muốn lấy về, vậy đơn giản so với lên trời còn khó hơn.

A đù, không đúng a, theo lý thuyết Mạc Vô Kỵ không có khả năng dễ dàng thu lên thanh kiếm này như vậy. Thanh kiếm này mặc dù bị trốn ở chỗ này, là bởi vì Đại Kiếm Đạo không có người có thể dùng nó, Mạc Vô Kỵ tại sao có thể tùy tùy tiện tiện đã thu lên thanh kiếm này?

Lẽ nào thanh kiếm này là giả?

- Mạc tông chủ, có thể hay không lại đem ngươi thu lại thanh kiếm kia cho ta xem?

Bái Dạ cực kỳ khát vọng nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng cười:

- Bái Dạ, xem kiếm không vội, chúng ta có thể tính một cái sổ sách. Trước mọi người nói xong, cùng nhau đối phó Đại Kiếm Đạo, kết quả ngươi lại đem Đại Kiếm Đạo ném cho ta Bình Phạm tiên môn, chính bản thân đến phát tài, tựa hồ là ngươi trước vi phạm mọi người hợp tác nghị định.

- Mạc tông chủ, trước là ta không đúng. Ta có thể nói cho Mạc tông chủ, lai lịch thanh kiếm này. Ta chỉ hy vọng cùng Mạc tông chủ cùng với hòa bình phạm tiên môn là bằng hữu, không là địch nhân.

Bái Dạ cấp tốc hiểu rõ ràng trước mặt lợi hại, kiếm bị Mạc Vô Kỵ lấy đi, hắn đoạt không được. Nếu mà lại bởi vậy gây hấn với Mạc Vô Kỵ, đó là cái được không bù đắp đủ cái mất.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 732: Côn Ngô

Thấy mặt Mạc Vô Kỵ không chút thay đổi, cũng không nói lời nào. Bái Dạ hiểu rõ, chính mình len lén tới lấy kiếm đã chọc giận Diệp Mặc. (vkl thằng tác giả viết nhầm, bố để nguyên nhé! =))).

- Mạc tông chủ, trước là lỗi của ta, ta xin lỗi.

Bái Dạ giọng nói lộ ra rất là thành khẩn.

Mạc Vô Kỵ biết người như thế nói chuyện căn bản cũng không thể tin tưởng, hắn nghĩ là có nên dạy dỗ Bái Dạ một bận không.

- Mạc tông chủ, ta bây giờ là trưởng lão Chuyển Hồn Đạo. Đương nhiên, ta biết Chuyển Hồn Đạo tại Mạc tông chủ trước mặt cái gì đều không phải là, bất quá lần này đích thật là ta không đúng.

- Ngươi gia nhập Chuyển Hồn Đạo?

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc hỏi.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên biết Bái Dạ nói ý tứ, đây là tự nói với mình, hắn Bái Dạ hiện tại cũng là có hậu trường. Thực lực của Chuyển Hồn Đạo tuy rằng không bằng Đại Kiếm Đạo, tại Ma vực cũng là nhất đẳng một Đại Tiên Môn.

Mạc Vô Kỵ là Bình Phạm tông chủ, tự nhiên không sẽ vì chút chuyện nhỏ này đi cùng Chuyển Hồn Đạo kết thành hận thù.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ gật gật đầu nói:

- Nhìn xem tại phân thượng mọi người quen biết một hồi, ta lại tha thứ ngươi một lần. Lại đem thứ ngươi biết nói hết ra sao?, hi vọng để cho ta thoả mãn.

- Mạc tông chủ yên tâm, ta nhất định là sẽ không dấu diếm nửa điểm tin tức.

Nghe được Mạc Vô Kỵ buông tha truy cứu trách nhiệm cho mình, Bái Dạ cuối cùng là thở dài một hơi.

Hắn nói ra Chuyển Hồn Đạo, cũng chỉ là để cho Mạc Vô Kỵ có thêm chút kiêng kỵ mà thôi. Trên thực tế hắn cũng biết, Chuyển Hồn Đạo vẫn không thể uy hiếp Mạc Vô Kỵ, người ta Bình Phạm tiên môn tuy mới thành lập, cơ mà người ta thực lực mạnh a. Đại Kiếm Đạo gần bị diệt, đang ở trước mắt.

Đích xác, Mạc Vô Kỵ có số mệnh, tiến vào kiếm ngục, lại đem vài tên Tiên Đế cường giả đều kéo vào Bình Phạm tiên môn. Thế nhưng số mệnh cũng là một loại thể hiện của thực lực, huống chi, có mấy người có thể làm được như Mạc Vô Kỵ. Chẳng những có thể từ kiếm ngục đi ra, sau khi ra ngoài còn lập tức liền thành lập một cái Đại Tiên Môn, tiên môn thực lực cường đại đến tình cảnh có thể tiêu diệt Đại Kiếm Đạo.

Bái Dạ liền nhắc nhở chính bản thân, nếu mà không phải là chuyện đặc biệt, hắn tận lực không nên đi đắc tội Mạc Vô Kỵ.

Bái Dạ thở dài một hơi nói:

- Mạc tông chủ vừa mới lấy được thanh kiếm kia gọi là Côn Ngô kiếm...

- Côn Ngô?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ nói:

- Tên này thế nào nghe có chút quen thuộc?

Bái Dạ cười cười:

- Thảo nào Mạc tông chủ nghe có chút quen thuộc, bởi vì bên trong thập đại Thượng Cổ thần kiếm, thì có Côn Ngô kiếm.

- thập đại Thượng Cổ thần kiếm nào?

Mạc Vô Kỵ theo bản năng hỏi, trên thực tế lúc này hắn đã có một phần khái niệm.

- Chính là Côn Ngô, Chỉ Thiên, Thanh Bình, Nguyên Đồ, Tru Tiên, Lục Tiên, A Tỳ, Hãm Tiên, Tuyệt Tiên, Trảm Yêu thập đại thần kiếm.

Bái Dạ trả lời ngược lại cặn kẽ, chỉ có chính hắn rõ ràng, trong Côn Ngô kiếm còn ẩn nấp một cái to lớn bí mật.

Loại chuyện này hắn tuyệt đối sẽ không nói cho Mạc Vô Kỵ, thậm chí thập đại thần kiếm mỗi một thanh kiếm đều có thể cùng Tiên Thiên Pháp Bảo đối kháng. Hắn sở dĩ không nói, trong lòng vẫn tồn tại một phần chờ đợi, chờ đợi có một ngày hắn có thể lấy trở về Côn Ngô kiếm. Tuy loại khả năng này tính chất phi thường thấp, hắn Bái Dạ vẫn như cũ sẽ không bỏ rơi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Thì ra là thế, ta dường như nghĩ tới.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là không bình tĩnh, trước xuất hiện Nghiệp Hỏa Hồng Liên, hiện tại lại xuất hiện Tru Tiên tứ kiếm thậm chí còn có Nguyên Đồ A Tỳ những cái tên quen thuộc này. Cộng thêm hắn mình chính là từ địa cầu tới, hắn rất là hoài nghi, trên địa cầu rất nhiều truyền thuyết thần thoại cũng không phải là chém gió.

- Đã như vậy, bái tiên hữu cứ tự nhiên đi dạo đê.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ sớm đã quét phiến địa phương đã không còn thứ khác, chỉ có một thanh Côn Ngô kiếm này.

trong mắt Bái Dạ cấp tốc hiện lên một tia không cam lòng, vẫn như cũ hướng Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói một tiếng cáo từ sau đó, cấp tốc lui ra ngoài, đảo mắt liền biến mất.

Hắn rất muốn dò hỏi một chút Mạc Vô Kỵ là làm sao tìm được hắn, sau cùng vẫn là nhịn được, hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ sẽ không nói cho hắn biết.

Mạc Vô Kỵ lần nữa lúc đi ra, cả Đại Kiếm Phong đều bị Vi Tử Đạo thu vào, Bình Phạm tiên môn càn quét đã gần xong.

- Tông chủ, đây là từ trên người Đại Kiếm Đạo trưởng lão Cối Kiếm Thương lấy được một cái Tiểu Thế Giới, Đại Kiếm Đạo các Đại Tiên Phong, còn có tiên linh thảo, trong tàng kinh các các loại điển tịch, cùng với Đại Kiếm Đạo chủ yếu tiên linh mạch cùng hết thảy giới chỉ đều ở trong đó.

Vi Tử Đạo thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, trước tiên lại đây, lại đem một quả hạt châu đưa cho Mạc Vô Kỵ.

đám người Giản Minh Thành cũng đều vây quanh, Đại Kiếm Đạo càn quét triệt để kết thúc.

- Tàng kinh các có hay không xuất hiện cái gì ngoài ý muốn?

Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi.

- Có một cái con cửu cấp Tiên Yêu, bị ba người chúng ta liên thủ giết chết.

Niếp Trùng An đáp.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, đem Tiểu Thế Giới trong tay đưa cho Tô Tử An:

- Tử an, các ngươi hiện tại đều trở về, để cho Minh thành hộ tôn cùng Trùng an hộ tôn phối hợp ngươi, lại đem tiên phong để đặt tại vị trí chúng ta Bình Phạm tiên môn chuẩn bị xong. Tiên linh thảo trồng đến

tiên dược trong vườn, lại đem những thứ điển tịch này giấu kín tại trong Bình Phạm tàng kinh các. Ta muốn cùng Vi Hữu Hộ đi một chuyến Tiêm Giác Tiên Khư.

Dừng một chút, Mạc Vô Kỵ lại tiếp tục nói bổ sung:

- Ta phải nhắc nhở mọi người một việc, đó chính là vô luận bất cứ địch nhân nào đến phạm, trước tiên kích hoạt tông môn hộ trận. Trước khi không có biết rõ ràng so sánh thực lực, không nên khinh địch xuất chiến.

Đại Kiếm Đạo diệt vong, cho Mạc Vô Kỵ một cái cảnh báo. Nếu mà bọn họ ngay từ đầu đến phạm thời điểm, Đại Kiếm Đạo lựa chọn đóng tiên môn hộ trận, đúng lúc cầu viện, Đại Kiếm Đạo rất có thể sẽ không bị tiêu diệt. Đại Kiếm Đạo diệt vong, có rất to lớn một phần là bởi vì Đại Kiếm Đạo quá mức tự đại.

- Dà!

Tô Tử An đám người khom người thi lễ, đoàn người cấp tốc rời đi Đại Kiếm Đạo, lưu lại một thương di phế tích trước mắt.

...

Tiêm Giác Tiên Khư, trước đây cũng không có náo nhiệt giống như bây giờ.

Cho dù là phía trước vài lần Phá Toái Giới mở ra, cũng không có nhiều người như hôm nay.

Lúc này Tiêm Giác Tiên Khư gần như là kín người hết chỗ, bởi vì Thái Thượng Thiên khâm sứ triệu tập bảy đại Tiên Vực hết thảy cũng có chút danh khí tiên môn, Đại Tiên thành thành chủ, bảy đại Tiên Vực Thiên Đế cùng nhau tụ tập ở chỗ này.

Cho nên lúc này, có thể ở Tiêm Giác Tiên Khư tìm một chỗ ở lại, coi như là rất tốt.

Về phần tại sao Thái Thượng Thiên khâm sứ bỏ qua tiếp tục thủ hộ tại bên ngoài Phá Toái Giới tầng thứ tư, nguyên nhân hầu như đều truyền khắp toàn bộ Tiêm Giác Tiên Khư.

Bởi vì Nghiệp Hỏa Hồng Liên rời đi Tiêm Giác Tiên Khư, bị người ta mang đi. Trước đây hai gã Đại Chí Tiên bị hoài nghi đạt được Nghiệp Hỏa Hồng Liên, cũng sớm đã bị người ngăn chặn, kết quả là hai người này đều không có được Nghiệp Hỏa Hồng Liên. Căn cứ lời khai Đao Ngân Phong Đại Chí Tiên, hắn tới giữa hồ khô cạn thời điểm, Nghiệp Hỏa Hồng Liên cũng đã không ở đó.

Có lẽ người khác còn có chút hoài nghi lời khai này, Thái Thượng Thiên khâm sứ Tấn Vũ cũng không có nửa phần hoài nghi. Thông Huy chính là hắn phái đi vào, trên người thông huy có thần niệm của hắn ấn ký. Nếu mà thông huy chiếm được Nghiệp Hỏa Hồng Liên, hắn sẽ trước tiên biết.

...

Vi Tử Đạo cùng Mạc Vô Kỵ tới Tiêm Giác tiên khư sau đó, trước tiên đi ngay hỏi tức sạn. Bọn họ liên tiếp hỏi thăm hơn mười tức sạn cùng tửu lâu, đều là không có nơi ở. Lần này tới Tiêm Giác Tiên Khư người thật sự là nhiều lắm, nhiều liên cả nơi ở cũng không có.

- Tông chủ, khả năng chúng ta phải đi công hội ở.

Vi Tử Đạo cũng có chút bất đắc dĩ.

Ngược lại không phải là nói ở tại đại công hội không được, mà bọn hắn bây giờ đại biểu là Bình Phạm tiên môn, nếu mà ở tại công hội, Bình Phạm tiên môn liền thấp đi uy thế.

Cái tụ hội này mặc dù là Thái Thượng Thiên phát lên, trên thực tế các Đại Tiên Môn cũng có mỗi người đọ sức một phen ý tứ. Cho dù là một cái nho nhỏ nơi ở, mọi người cũng cũng sẽ không mất đi mặt mũi.

Nếu như là chính bản thân Mạc Vô Kỵ, hắn căn bản là không có vấn đề, ở tại bất kỳ địa phương nào cũng được. Hiện tại hắn là Bình Phạm tiên môn tông chủ, hắn hết thảy đều quan hệ đến Bình Phạm tiên môn mặt mũi. Nếu là hắn ngày hôm nay ném đi mặt mũi, tương lai Bình Phạm tiên môn đệ tử đi ra, người khác sẽ nói trước đây Tiêm Giác Tiên Khư tiên môn tụ hội, các ngươi tông chủ đều ngủ ở lối đi bộ.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không đi ở công hội, hắn khoát tay chặn lại:

- Không cần lo lắng, ta ở chỗ này còn có một cái đan các, chúng ta bây giờ đi tới đan các.

...

- Tông chủ, nơi này dường như có chủ.

Khi Mạc Vô Kỵ mang theo Vi Tử Đạo đứng ở bên ngoài Thiên Cơ Đan Các thì, Vi Tử Đạo nhìn cửa thẻ bài nghi ngờ hỏi.

Thảo nào Vi Tử Đạo nghi hoặc, trên thực tế tại Tiên Giới cùng phàm tục giới địa bàn trên căn bản là đã bị bảo vệ. Bất luận kẻ nào, vô luận ngươi cường đại cỡ nào, cũng không có thể tùy ý đi chiếm giữ người khác địa bàn. Thật giống như một cái tu sĩ ra ngoài, động phủ của hắn chỉ cần có thủ tục, vậy thì vẫn như cũ thuộc về tu sĩ này. Tại trong lúc hắn ra ngoài, nếu là có người chiếm giữ hắn động phủ, chính là sinh tử đại thù.

Loại này cừu hận thật giống như Bình Phạm tiên môn cùng Đại Kiếm Đạo bình thường giống nhau, đây là một phương tiêu diệt sau đó mới bỏ qua cừu hận.

Mà giờ khắc này Thiên Cơ Đan Các lại treo một cái "Tiêu Dao bách bảo các" danh tiếng, rõ ràng nơi này đã bị người chiếm.

- Lại đem chiêu bài này đập.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

Vi Tử Đạo tự nhiên không sợ, Mạc Vô Kỵ lên tiếng, hắn hư không vừa vung tay, năm chữ treo ở trước lầu các liền hóa thành mảnh vụn.

Mạc Vô Kỵ cũng là tay dãy một cái, bách bảo các các loại cấm chế hộ trận biến mất không còn một mảnh.

- Người nào dám đụng đến ta bách bảo các?

Một cái ngoan lệ thanh âm truyền ra, tiếp theo một người Đại Chí Tiên mặt trắng liền vọt ra.

- Ba!

Vi Tử Đạo hư không một cái tát, Đại Chí Tiên trực tiếp bị Vi Tử Đạo đánh bay đi. Răng rơi đầy đất, há mồm chính là một búng máu phun ra.

Nếu không phải Tiêm Giác Tiên Khư hiện tại không có khả năng động sát khí, cái này nho nhỏ Đại Chí Tiên sớm đã bị Vi Tử Đạo giết.

- Mạc Đan Sư?

Một cái thanh âm vô cùng khiếp sợ kêu lên, tiếp theo một người nữ tử mặc quần xì líp màu vàng xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, khẽ mỉm cười nói:

- Mộc tình tiên hữu, đã lâu không gặp a.

Trầm Mộc Tình cắn môi một cái, Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở nơi này, nàng đích thật là rất khiếp sợ. Nàng rất muốn khuyến cáo Mạc Vô Kỵ sớm một chút rời đi nơi này, chỉ là nàng không biết phải nói như thế nào. Mạc Vô Kỵ sự tình nàng cũng đã nghe nói qua một phần, cũng biết nhà thương lâu này là của Mạc Vô Kỵ. Hiện tại Mạc Vô Kỵ trở về, nhất định là muốn đòi thương lâu. Lẽ nào hắn không biết, tại Tiêm Giác Tiên Khư tùy thời tùy khắc cũng sẽ lấy mạng của hắn sao?

- Mạc Đan Sư...

Trầm Mộc Tình do dự một chút, không biết nên mở miệng như thế nào.

Lúc này Đại Chí Tiên bị Vi Tử Đạo một cái tát đánh bay đã phát ra tín hiệu cửa hàng bị tập kích xin giúp đỡ, mấy đạo thân ảnh nhanh chóng hạ xuống.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 733: Lôi Đại Vũ Tiểu

Trầm Mộc Tình thấy mấy người này lại đây, trong lòng thở dài, nàng biết mình nói cái gì nữa cũng không còn kịp rồi.

- Chuyện gì xảy ra?

Nam tử cầm đầu là một người Tiên Vương, hắn vừa tới nơi này liền lớn tiếng quát lên. Cửa hàng này là của Tiêu Dao đế cung, vô luận như thế nào, hắn cũng sẽ cho Tiêu Dao đế cung một cái công đạo.

- Chủ sự đại nhân, bọn họ đập bảng hiệu của cửa hàng chúng ta, bảo là chiến dịch dọn dẹp vỉa hè cho người đi bộ cái con mẹ gì đó, còn ỷ vào tu vi mạnh hơn ta, động thủ đánh ta. Ahuhu!

Đại Chí Tiên thấy chấp pháp giả của Tiêm Giác Tiên Khư lại đây, nhanh chóng lại đây, kính cẩn thi lễ sau đó tố cáo.

Người Tiên Vươngđem ánh mắt hạ xuống rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, lập tức trong lòng chính là cả kinh, hắn quen biết Mạc Vô Kỵ.

Trước đây Tiêu Dao đế cung Lôn Thải Tiên Đế tại Tiêm Giác Tiên Khư phát lệnh truy nã Mạc Vô Kỵ, hắn há có thể không biết tướng mạo Mạc Vô Kỵ?

Mạc Vô Kỵ này thật không đơn giản, bát phẩm Đan Đế, tại dưới ba gã Đại Tiên đế cùng một người Tiên Đế vây công, vẫn như cũ thong dong rời khỏi. Hôm nay lần nữa về tới Tiêm Giác Tiên Khư, nếu như nói Mạc Đan Sư này là đi tìm cái chết, hắn tuyệt đối sẽ không tin tưởng.

Mạc Vô Kỵ chỉ số thông minh nếu mà thấp chỉ có điểm ấy, không biết đã bị người ta giết bao nhiêu lần.

Đồng thời Tiên Vương cũng phi thường hiểu rõ, vì sao Mạc Vô Kỵ muốn động thủ hủy đi cửa hàng thẻ bài. Vì cái chỗ này vốn chính là của Mạc Vô Kỵ.

Chỉ là Tiên Vương cũng biết, tên gia hỏa cáo trạng là người của Tiêu Dao đế cung. Hắn không muốn đắc tội Mạc Vô Kỵ, cũng không nghĩ đắc tội Tiêu Dao đế cung. Về phần trước không phân tốt xấu định làm có lợi Tiêu Dao đế cung, lúc này hoàn toàn biến mất. Với hắn mà nói, bây giờ là làm sao không quan trọng.

Nghĩ tới đây, người Tiên Vương chau mày đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Vị tiên hữu này, vì sao phải đập cửa hàng của người ta zạ? Có phải là lỡ tay đánh nhầm hok zạ?

Hắn chỉ có thể làm bộ không biết Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ không muốn nói hắn, chính là thành chủ Tiêm Giác Tiên Khư cũng không thể trêu vào. Đồng dạng, hắn cũng không thể trêu vào Lôn Thải đại đế.

- Bởi vì nó là của ta.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Người này không có đi qua sự đồng ý của ta, ở cửa hàng của ta buôn bán, ta đương nhiên phải đập thẻ bài.

- Ngươi nói bậy, cửa hàng này là của Đan Đạo Tiên Minh quách chấp sự đưa cho ta.

Đại Chí Tiên tức giận nói, mặc dù hắn không hiểu vì sao Tiêm Giác Tiên Khư chấp sự đối với Mạc Vô Kỵ khách khí như vậy. Theo lý thuyết, đối với người mới biết hắn là Tiêu Dao đế cung, lập tức sẽ cho ra kết quả xử lý mới đúng a.

Bởi vì tiên thành chấp pháp khách khí với Mạc Vô Kỵ, hắn tại nói xong câu đó, còn cố ý đưa ra một đạo tin tức.

Không lâu sau, Quách Kỳ liền nhanh chóng tới, nàng đang muốn hỏi người này Đại Chí Tiên là chuyện gì xảy ra, phải cấp thiết yêu cầu nàng tới được như vậy, đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ.

- Mạc Đan Sư...

Quách Kỳ kinh thanh gọi một câu, trong nháy mắt liền hiểu là chuyện gì xảy ra.

Cái cửa hàng này là trước đây nàng đưa cho Mạc Vô Kỵ, về sau Tiêu Dao đế cung truy sát Mạc Vô Kỵ, phá hủy cái tiệm này. Lại về sau, truyền ra Mạc Vô Kỵ bị vài Đại Tiên đế vây công, bỏ mạng ở trong hư không. Theo nàng, Mạc Vô Kỵ dù là không có vẫn lạc, cũng không dám lại trở về. Cho nên nàng liền đem cái (cửa hàng) này chuyển giao cho Tiêu Dao đế cung, một cái nho nhỏ Đại Chí Tiên, mục đích chủ yếu là kết giao Tiêu Dao đế cung.

Nhưng không nghĩ tới, Mạc Vô Kỵ chẳng những không có chết, thật đúng là đã trở về, còn là quang minh chính đại trở về. Lúc này Quách Kỳ thật đúng là ảo não không gì sánh được, biết sớm như vậy, nàng trước đây thà rằng mượn cớ đây là đất quy hoạch, không có sổ đỏ, làm cớ cự tuyệt Tiêu Dao đế cung mẹ cho rồi. Dù cho cái chỗ này để cho người Tiêu Dao đế cung mạnh mẽ chiếm lấy đi, cũng tốt gấp một vạn lần so với nàng tặng.

- Quách chấp sự, đây là có chuyện gì? Có chuyện gì, ta Tiêu Dao đế cung cũng tiếp.

Đại Chí Tiên cũng đã nhìn ra một phần cổ quái.

Mạc Vô Kỵ không trả lời Quách Kỳ ân cần thăm hỏi, cái cửa hàng này hắn có sổ đỏ, trong tay còn có giấy tờ nhà đất. Quách Kỳ lại đem miếng đất này đưa cho hắn, hắn rất cảm kích, cũng vì Quách Kỳ luyện

chế rất nhiều tiên đan, nâng đỡ Đan Đạo Tiên Minh người chuyển giao cho Quách Kỳ. Với hắn mà nói, nhân tình còn không sai biệt lắm.

Quách Kỳ cư nhiên lại đem địa phương của hắn tặng người khác, điều này làm cho hắn có chút khó chịu. Nếu như chỉ là như vậy, đây cũng là mà thôi, dù sao một cái cửa hàng không tính là cái gì. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, khó chịu nhất chính là, Quách Kỳ lại đem cửa hàng này đưa cho Tiêu Dao đế cung.

Phải biết rằng hắn và Tiêu Dao đế cung thế nhưng là cừu hận cực đại, Tiêu Dao đế cung giết mấy người của hắn Thiên Cơ Đan Các, lại khắp thế giới đuổi giết hắn. Còn đi Ma Nguyệt Tiên Môn giáo huấn Lâm Cô và sư phụ Lâm Cô, sau cùng lại đem Vấn Nguyệt Phong đều diệt, loại thù này hắn tự nhiên sẽ không quên.

Hắn và Lôn Thải đại đế thù hận toàn bộ Tiên Giới đều biết, hắn cũng không tin Quách Kỳ không biết. Từ một kiện sự này hắn liền nhìn ra, Quách Kỳ người như thế, có thể cùng nàng làm việc buôn bán, không có khả năng cùng nàng trở thành bằng hữu.

- Mạc Đan Sư, cái cửa hàng này...

Quách Kỳ có chút không biết làm thế nào nói nữa, nếu mà nàng biết Mạc Vô Kỵ còn có thể trở lại, nàng xác định vững chắc không biết làm loại chuyện não tàn này.

Cửa hàng tặng đi, kết quả còn đắc tội người.

Thấy Mạc Vô Kỵ mặt không chút thay đổi, Quách Kỳ biết nàng không cách nào được Mạc Vô Kỵ tha thứ, không thể làm gì khác hơn là nói với Tiêu Dao đế cung Đại Chí Tiên:

- Cái cửa hàng này thật là của Mạc Đan Sư, chuyện này là ta làm không đúng, ta nguyện ý cho ra bồi thường...

Đại Chí Tiên rốt cục đã hiểu nguyên nhân trong đó, hắn kinh dị không thôi nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi, ngươi chính là Mạc Vô Kỵ?

- Không sai, ta chính là Mạc Vô Kỵ, cút đi, có chuyện gì để cho Lôn Thải tới tìm ta.

Mạc Vô Kỵ đi tới, vung tay lên, Đại Chí Tiên trực tiếp bị văng ra rất xa.

Người Tiên Vương chấp pháp giả thấy Mạc Vô Kỵ tiến vào cửa hàng, đơn giản xua tay nói:- Các ngươi đã giải quyết ân oán tư nhân, chuyện này đến đây chấm dứt.

Nói xong câu đó, Tiên Vương chấp pháp cả nửa cái chữ cũng không muốn nhiều lời, cấp tốc xoay người rời đi, tiếp theo hắn cùng đi vài người cũng nhanh chóng rời đi.

Người Đại Chí Tiên cảm nhận được thực lực Mạc Vô Kỵ, căn bản cũng không có dũng khí đi lên nữa nói cái gì nữa. Hắn nhanh chóng rút đi, trước tiên lấy ra truyền tin châu gửi đi một đạo tin tức trở về. Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở Tiêm Giác Tiên Khư sự tình, nhất định phải truyền tống đến trong tay đại đế.

Trong cửa hàng vài tên tiểu nhị thấy chưởng quỹ đều đều chạy thoát, nhanh chóng đều trốn ra cửa hàng. Những thứ này tiểu tốt, Mạc Vô Kỵ căn bản sẽ không lưu ý.

Người chung quanh thấy không có náo nhiệt hãy nhìn, đều rời đi. Bất quá trước đây Mạc Đan Sư bị Tiêu Dao đế cung Lôn Thải đại đế đuổi ra Tiêm Giác Tiên Khư lần nữa đã trở về tin tức này, nhanh chóng truyền khắp toàn bộ Tiêm Giác Tiên Khư.

Quách Kỳ sắc mặt có chút tái nhợt nhìn một chút cửa hàng, cuối cùng vẫn không có đi vào xin lỗi, nàng biết, hữu nghị cùng Mạc Vô Kỵ tạo

dựng lên triệt để biến mất không còn.

...

- Mạc Đan Sư...

Trầm Mộc Tình tiếp theo Mạc Vô Kỵ cùng Vi Tử Đạo đi vào cửa hàng, nàng rất là xem trọng Mạc Vô Kỵ, hơn nữa trước đây Mạc Vô Kỵ còn giúp nàng. Cho nên nàng còn là muốn khuyên bảo Mạc Vô Kỵ, nhanh chóng nhân cơ hội đi sớm một chút.

- Ngươi là lo lắng Lôn Thải sẽ trở về tới tìm ta phiền phức sao?

Mạc Vô Kỵ thấy Trầm Mộc Tình, trong lòng cũng là có chút ấm áp, vô luận Trầm Mộc Tình là lõi đời hay là nhiệt tâm, nàng đích thật là thực sự lo lắng cho mình.

Trầm Mộc Tình gật đầu:

- Đúng vậy, trừ hắn ra, còn có vài Đại Tiên Môn. Huống hồ, mấy cái Đại Tiên đế này hắn là đều đến Tiêm Giác Tiên Khư.

- Không cần lo lắng những thứ này, ta năm đó còn không sợ Lôn Thải, hiện tại tự nhiên cũng sẽ không sợ hắn. Ngược lại ngươi, lúc này mới mấy năm không gặp, đã là Đại Ất Tiên trung kỳ, chúc mừng a.

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói.

Trầm Mộc Tình lắc đầu:

- Ta đây một chút bé nhỏ không đáng kể tiến bộ, tại Mạc Đan Sư trước mặt không đáng giá nhắc tới...

Thấy Trầm Mộc Tình giọng nói có chút do dự, Mạc Vô Kỵ biết nàng hắn là có lời gì muốn nói:

- Mộc tình tiên hữu, chúng ta coi như là bạn cũ, có lời gì cứ nói thẳng đi.

Trầm Mộc Tình nghe được Mạc Vô Kỵ nói, thản nhiên cười:

- Là ta không đúng, là như vậy, tiên môn sư tổ ta muốn gặp mặt Mạc Đan Sư. Năm đó ta cùng sư tổ nói lên chuyện của ngươi sau đó, sư tổ liền nói tương lai ngươi nhất định bất phàm, muốn gặp ngươi. Đáng tiếc là về sau xuất hiện một loạt chuyện, sư tổ cũng cực kỳ đáng tiếc, lúc đó nàng thậm chí dự định đi tới. Không nghĩ tới Mạc Đan Sư cát nhân thiên tướng, nếu mà sư tổ biết, nhất định sẽ mừng rỡ phi thường.

Mạc Vô Kỵ chợt nhớ tới Trầm Mộc Tình xuất từ Phiêu Hoa Tiên Cốc, Phiêu Hoa Tiên Cốc sư tổ là ai, hắn căn bản là không rõ được. Hắn chỉ có thể áy náy hỏi:

- Mộc tình tiên hữu, sư tổ ngươi là ai, ta còn không biết.

Trầm Mộc Tình cười khúc khích:

- Mạc sư huynh, vẫn là gọi ta Mộc tình sao?, tiên hữu nghe có chút là lạ. Trên thực tế Phiêu Hoa Tiên Cốc sư tổ là ai, còn thật không có mấy người biết. Ngươi biết Vấn Lan Nữ Đế sao?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta biết a, nghe đồn năm đó Vấn Lan Nữ Đế Huyền Hà vấn đạo, sáng lập Huyền Hà Tiên Tông, lẽ nào...

Trầm Mộc Tình gật đầu:

- Mạc sư huynh ngươi đoán đúng, Phiêu Hoa Tiên Cốc kỳ thực cũng là Vấn Lan sư tổ một tay bảo vệ lên. Năm đó thành lập Phiêu Hoa Tiên Cốc chính là Phiêu Hoa tiên tử, phiêu Hoa tiên tử chính là nữ nhi của Vấn Lan tổ sư. Nàng bởi vì cùng Vấn Lan tổ sư cái nhìn có chút không hợp nhau, lúc này mới rời đi Huyền Hà Tiên Tông, thành lập Phiêu Hoa Tiên Cốc.

Chỉ là Phiêu Hoa Tiên Cốc vẫn chưa có hoàn toàn tạo dựng lên, phiêu Hoa tiên tử liền xảy ra chuyện. Vấn Lan sư tổ rất hối hận, không nên để

cho con gái của mình giận dỗi rời đi, nàng vì hoàn thành nữ nhi tâm nguyện, vẫn như cũ lại đem Phiêu Hoa Tiên Cốc thành lập.

Mạc Vô Kỵ không có hỏi vì sao phiêu Hoa tiên tử muốn rời khỏi Huyền Hà Tiên Tông, hắn chỉ nói rằng:

- Đa tạ Vấn Lan tiền bối vừa ý, nếu mà lần này đại hội có thể gặp phải Vấn Lan tiền bối, ta nhất định sẽ đi thăm hỏi một cái.

- Đa tạ Mạc sư huynh, Vấn Lan tổ sư lần này cũng tới Tiêm Giác Tiên Khư, ngươi và Vấn Lan tổ sư khẳng định sẽ gặp phải.

Trầm Mộc Tình vội vàng cao hứng nói.

Bởi vì là lão bằng hữu, Mạc Vô Kỵ cùng Trầm Mộc Tình trò chuyện phi thường khoái trá.

Trầm Mộc Tình cáo từ sau đó, Mạc Vô Kỵ cũng lần nữa lại đem cửa hàng hộ trận bố trí một cái, hắn không có bố trí thất cấp hộ trận, chỉ là bố trí một cái cấp năm hộ trận.

Một cái cửa hàng nho nhỏ, có cấp năm tiên trận bảo vệ, tại toàn bộ Tiêm Giác Tiên Khư mà nói, đều coi như là rất giỏi rồi.

Người nhiều hơn để ý không phải là hộ trận cái cửa hàng này, bọn họ muốn xem náo nhiệt. Mạc Đan Sư cùng Tiêu Dao đế cung có cừu oán, hiện tại Mạc Đan Sư đã trở về, Lôn Thải đại đế nhất định sẽ đến tìm phiền toái. Chính là Lôn Thải không đến tìm phiền toái, còn lại vài Đại Tiên Môn cũng đến tìm phiền toái, bọn họ muốn xem náo nhiệt.

Kết quả để cho rất nhiều muốn người xem náo nhiệt thất vọng, hai ngày đều đi qua, không muốn nói Lôn Thải đại đế, dù là Đại Kiếm Đạo, Lôi Tông cùng Đại Hạo Tiên Môn loại này tiên môn muốn thời thời khắc khắc giết chết Mạc Vô Kỵ cũng không có xuất hiện.

Mà lúc này ngày Thái Thượng Thiên tụ hội đã đến, địa điểm vẫn là hoa viên Tiêm Giác Tiên Khư.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 734: Làm Liền Có Người Biết

Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên, vốn chính là nơi tụ hội nổi danh nhất Tiêm Giác Tiên Khư. Nơi này chẳng những rộng mở xinh đẹp, hoàn cảnh cũng tốt. Lúc này hoa viên Tiêm Giác Tiên Khư, tức thì bị xây xong một cái lộ thiên thức đại điện.

Mạc Vô Kỵ cùng Vi Tử Đạo tiến vào Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên, nơi này sớm đã tới rồi đông đảo người. Mọi người ba năm một đám tụ tập cùng một chỗ, trò chuyện một phần Tiên Giới bát quái hoặc là đã lâu không gặp bằng hữu lẫn nhau tự thuật một phần hữu nghị.

Mạc Vô Kỵ nổi tiếng toàn bộ Tiên Giới, người biết của hắn tự nhiên rất nhiều, bất quá số người đi lên cùng hắn chào hỏi lại không có mấy ai.

- Mạc Đan Sư, đã lâu không gặp a.

Một cái thanh âm thanh thúy truyền đến, Mạc Vô Kỵ hơi lộ ra nghi hoặc, lại còn có người có dũng khí hướng hắn chào hỏi.

Chờ hắn thấy rõ ràng người vừa tới, ngược lại bình thường trở lại. Thanh Tiên Lâu Thanh Dương, Thanh Tiên Lâu bản thân chính là thực lực mạnh mẽ. Thanh Dương bản thân càng là tuyệt thế cường giả, cộng thêm con gái của nàng Thanh Nhược Nguyệt được Thái Thượng Thiên chọn đi, còn thật không có tiên môn có dũng khí không khách khí bởi vì nàng và mình chào hỏi liền.

Nữ tử đứng ở bên người Thanh Dương Mạc Vô Kỵ cũng biết, Mạc Tiên Mạch. Tuy đều họ Mạc, đối với Mạc Tiên Mạch này, Mạc Vô Kỵ lại không có hảo cảm gì.

- Đúng vậy, đã lâu không gặp. Thanh lâu chủ tu vi lại lên một tầng cao, thật đáng mừng a.

Mạc Vô Kỵ cười cười đáp.

Hắn biết rõ Thanh Dương cùng hắn lên tiếng chào, không phải là bởi vì cùng hắn quan hệ thật tốt. Mà là người ta vài lần tìm tới, nhìn trúng bản thân trình độ đan đạo, hơn nữa cùng mình chào hỏi không có áp lực lúc này mới đi lên mà thôi.

- Thanh di...

Lại là một cái thanh âm êm tai truyền đến, hai gã thiếu nữ xinh đẹp đã đi tới.

thiếu nữ đi ở phía trước chẳng những xinh đẹp, hơn nữa hồn nhiên rực rỡ, vừa nhìn chính là loại nữ tử không chút tâm cơ nào. Hơn nữa hơi lộ ra mảnh mai xinh đẹp dung mạo, để cho người ta nhịn không được đi thương tiếc.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn thấy người thiếu nữ này, trong lòng thiếu chút nữa sát khí dâng lên, muốn động thủ lại đem người thiếu nữ này giết. Cũng may hắn cuối cùng là nhịn được sát khí của mình, đưa mắt hạ xuống rơi vào trên người cô gái sau lưng kia.

Nữ tử này chân mày hơi dày đặc, lại không xấu, giữa hai lông mày dường như có chút vẻ u sầu.

- Mân Mân, Nghê Ny, đã lâu chưa thấy các ngươi, không nghĩ tới tu vi tiến bộ nhanh như vậy.

Thanh Dương ngạc nhiên mừng rỡ nói.

- Ta tu vi cũng không có nhúc nhích, ngược lại Mân Mân tiến bộ mới nhanh.

nữ tử chân mày hơi lộ ra thô cuồng nói.

Mạc Vô Kỵ biết nàng nói là chính xác, trước đây hắn thấy Mân Mân này thì, Mân Mân này còn mới Đại Ất Tiên sơ kỳ, hiện tại đều Đại Chí Tiên trung kỳ. Sợ rằng chín sao tư chất, tiến bộ cũng không có nhanh như vậy. Ngoại trừ Lôi Hồng Cát, Mân Mân này là nữ nhân tu luyện tiến bộ nhanh nhất hắn gặp.

Thanh Dương nói vài câu sau đó, dường như cảm giác mình cô quạnh Mạc Vô Kỵ, nhanh chóng nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Đan Sư, hai vị này là Tiên Vũ Kiếm Phái Vũ Mân cùng Điền Nghê Ny...

- Thanh di, so với các thiên tài này, ta kém xa lắc.

Thiếu nữ ngây thơ nhanh chóng đỏ mặt nói, nói xong, còn có chút bất an nắm bản thân vạt áo, dường như không dám ngẩng đầu nhìn Mạc Vô Kỵ.

Bà cô kia cười ha ha:

- Mân Mân, tương lai ngươi phải ra khỏi tiên môn, tính cách phải hơi chút đại khí một điểm. Ta giới thiệu cho ngươi một chút, đây là Mạc Đan Sư, là một người Đan Đế. Năm đó giả như không phải là Nhược Nguyệt đi Thái Thượng Thiên, ta đều dự định lại đem Nhược Nguyệt giới thiệu cho Mạc Đan Đế...

Nói đến đây, Thanh Dương dường như nhớ ra cái gì đó, nàng đưa mắt từ trên người Mạc Vô Kỵ cùng Vũ Mân vòng vo vài cái, bỗng nhiên mang theo một phần đùa cho vui thôi giọng nói nói:

- Mạc Đan Sư, Vũ Mân chẳng những tư chất tốt, cũng là thiên tài sáu sao. Thế nào, có muốn ta lại đem Mân Mân giới thiệu cho ngươi hay không?

Mạc Vô Kỵ vẫn không nói gì, hắn đã nhìn thấy nữ tử đứng sau lưng Vũ Mân kia sắc mặt có chút không được dễ nhìn.

- Thanh di...

Vũ Mân thấp giọng gọi một câu, đầu càng là thấp xuống, mặt đỏ rần đến vành tai.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng nói:

- Ta Mạc Vô Kỵ cả đời đánh lưu manh, cũng không dám nghĩ tới loại nữ nhân này.

Vũ Mân nguyên bản đỏ bừng mặt một cái liền trở nên tái nhợt, nước mắt tại bên trong vành mắt của nàng mắt chỉ chuyển động, liền thiếu chút xíu nữa chảy xuống.

Thanh Dương sắc mặt cũng khó xem, nàng muốn kết giao Mạc Vô Kỵ, là bởi vì tiềm lực Mạc Vô Kỵ. Nhưng nàng Thanh Tiên Lâu cũng không phải quỳ trên mặt đất nịnh bợ hắn Mạc Vô Kỵ, Thanh Tiên Lâu có tự tôn của Thanh Tiên Lâu. Ngươi Mạc Vô Kỵ có thể không đồng ý, ngươi dùng uyển chuyển mượn cớ cự tuyệt cũng có thể.

Thế nhưng ngươi dùng lời như vậy nói ra, chẳng những là để cho một cái thiếu nữ xấu hổ vô cùng, thậm chí để cho Thanh Tiên Lâu đều trở thành trò cười của Tiên Giới.

Nếu không phải nàng còn muốn bảo lưu một điểm phong độ, không muốn cùng Mạc Vô Kỵ kết thù kết oán, nàng đã xoay người rời đi.

Thẳng đến lúc này, Thanh Dương mới hiểu được vì sao Mạc Vô Kỵ có nhiều kẻ địch như vậy. Dùng Mạc Vô Kỵ loại này tự cao tự đại tên gia hỏa, cừu gia không nhiều mới đúng là quái sự. Đây là vì tính cách nàng không thèm so đo, đổi thành một người tính cách so đo mà nói, đã cùng Mạc Vô Kỵ kết làm cừu gia.

- Mạc Đan Sư thậy là uy phong a, chẳng những biết ám toán ân nhân, còn có thể khi dễ nhỏ yếu.

Cười lạnh một tiếng, đi tới là một người nam tử anh tuấn mặt như quan ngọc, cực kỳ.

Để cho Mạc Vô Kỵ cảm thán chính là, người kia thoạt nhìn tuổi cũng không lớn, cũng đã là Chuẩn Đế thực lực.

- Sư thúc, Mạc Đan Sư cũng sẽ không là loại người như vậy...

Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp nói chuyện, sau lưng nam tử anh tuấn một cô gái trẻ tuổi thì nói nhanh lên nói.

Mạc Vô Kỵ bừng tỉnh hiểu được, thì ra tên này là Chư Thần Tiên Tông, thảo nào nhìn mình không vừa mắt.

Hiện tại Tiên Giới nghe đồn Chư Thần Tiên Tông Linh Lộc Nam cứu hắn, kết quả hắn còn ám toán Linh Lộc Nam. Trên thực tế chỉ có hắn biết, hắn căn bản cũng không có ám toán Linh Lộc Nam, chẳng những không có ám toán, hắn còn nghĩ biện pháp cứu Linh Lộc Nam, chỉ là hắn năng lực hữu hạn mà thôi.

Nữ tử nói mình không phải là người như thế, Mạc Vô Kỵ cũng quen biết, Nại Hà.

Trước đây chính bản thân tại tu chân giới thấy nàng, bản thân cả lực lượng chống đỡ cũng không có. Hôm nay mình là Tiên Vương, còn đối với phương còn mới là Đại Ất Tiên hậu kỳ.

Coi như, Nại Hà tu vi tiến bộ rất nhanh, chỉ là mau nữa, cùng hắn so sánh còn chưa đủ tầm. Tu vi so với hắn tiến bộ còn nhanh hơn, Mạc Vô Kỵ đến bây giờ chỉ là gặp một kẻ, chính là cái kia Lôi Hồng Cát. Nga, không đúng, hiện tại nhiều hơn một cái Mân Mân. Người nữ nhân này tuy nói tốc độ tu luyện không có nhanh như hắn, có thể ở vài năm liền từ Đại Ất Tiên sơ kỳ tới rồi Đại Chí Tiên trung kỳ, phi thường đáng sợ.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh đã nghĩ thông suốt, người nữ nhân này tuyệt đối có đại bí mật, bằng không không có khả năng tiến bộ nhanh như vậy.

- Ngươi biết cái gì? Người khác e ngại hắn Mạc Vô Kỵ, ta Chư Thần Tiên Tông cũng không sợ.

Nam tử anh tuấn lớn tiếng nói.

Nói xong, nam tử anh tuấn nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ tiếp tục nói:

- Mạc Vô Kỵ, nếu như ta có chứng cớ, ta hiện tại liền đối với ngươi động thủ.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, nhìn tại mặt mũi Linh Lộc Nam, hắn lười đi để ý tới người kia.

Thanh Dương nhìn thoáng qua Vũ Mân cúi đầu rơi lệ, hừ một tiếng nói:

- Mạc Đan Sư đích thật là ưu tú, nhưng là phải suy tính một chút người khác cảm thụ, nếu là đúng đề nghị của ta không thích, nói thẳng không là được rồi, hà tất hùng hổ doạ người đả thương người như vậy?

Nếu như là những người khác, Mạc Vô Kỵ coi như là không quen nhìn, cũng sẽ không dùng loại giọng nói này. Chỉ là cái này Vũ Mân ám toán toàn tâm toàn ý là bằng hữu của nàng, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ nhớ lại bản thân tao ngộ. Có thể nói, hắn ghét nhất chính là loại nữ nhân này.

- Thanh lâu chủ đương nhiên không biết người nữ nhân này đã làm cái gì, cho nên cảm thấy ta nói không thích hợp.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ giải thích một câu, là cảm thấy Thanh Dương tuy rằng tất cả lợi ích là hơn hết, coi như là một người có thể kết giao. Bình Phạm tiên môn thành lập, dù cho không thể nhận lấy được bằng hữu, cũng không có thể kiếm quá nhiều địch nhân.

Thanh Dương chau mày:

- Mạc Đan Sư, Mân Mân không thích rườm rà, thậm chí ngay cả cùng nam tử cùng nhau nói nhiều một câu đều mặt đỏ, nàng đã làm cái gì?

Mạc Vô Kỵ nếu mà tại chỗ thừa nhận sai lầm, nàng cảm thấy Mạc Vô Kỵ coi như là có chút tha thứ. Hiện tại Mạc Vô Kỵ cư nhiên kiếm cớ, triệt để để cho Thanh Dương khinh thường Mạc Vô Kỵ, tuy Mạc Vô Kỵ bản lĩnh 99% mọi người chung quy cả đời đều không thể đạt được, cơ mà nhân phẩm thực sự không dám khen tặng.

Mạc Vô Kỵ nhìn lướt qua thiếu nữ này như chim sợ cành cong, thản nhiên nói:

- Tìm loại nữ nhân này làm đạo lữ, ta lo lắng có một ngày ta đang giúp nàng luyện đan, nàng sẽ ở sau lưng ta đâm một đao thì bỏ mẹ...

Mạc Vô Kỵ nói câu nói này, nghĩ đến bản thân tao ngộ, trong lòng bộc phát bi phẫn không dứt. Cho tới hôm nay, hắn vẫn đéo thể nào hiểu được, tại sao Hạ Nhược Nhân muốn ám toán hắn, chọc hắn một đao kia.

Chính vì vậy, hắn thấy Vũ Mân ám toán Điền sư huynh toàn tâm toàn ý vì nàng là lúc, mới phát lên sát khí.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Vũ Mân tay run một cái, trong lòng nàng kinh hãi không dứt. Nàng khẳng định chính bản thân giết chết Điền Trọng Phù không có ai biết, Mạc Vô Kỵ là làm sao mà biết được? Lẽ nào lúc đó hắn ở một bên? khả năng không lớn a, nàng tuyệt đối sẽ không phạm loại sai lầm cấp thấp này.

Vũ Mân bỗng nhiên nức nở ra, bụm mặt xoay người liền muốn chạy nhanh.

Thanh Dương giơ tay lên kéo lại Vũ Mân, mặt lạnh nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Đan Sư, có đôi khi lời không thể nói lung tung. Ngươi rất mạnh ta thừa nhận, thế nhưng là Vũ Mân là bà con xa chất nữ của ta, sự

tình hôm nay ngươi không giải thích rõ, chính là ta không nói lời nào, Tiên Vũ Kiếm Phái cũng sẽ không bỏ qua như thế.

Cân nhắc đến địa vị và mặt mũi của Mạc Vô Kỵ, nàng không có nói thẳng để cho Mạc Vô Kỵ nói xin lỗi.

Một cái thanh âm khàn khàn truyền đến:

- Không sai, chuyện này nếu mà Mạc Đan Sư không cho ra một cái giải thích hợp lý, ta Tiên Vũ Kiếm Phái tuy rằng không đáng Mạc Đan Sư nhắc tới, cũng sẽ không bỏ qua. Ta cũng hướng Mạc Đan Sư giới thiệu một chút, bản tôn Tiên Vũ Kiếm Phái môn chủ, Khúc Thương.

Người đến là một lão giả tóc trắng, tuy thanh âm khàn khàn, Mạc Vô Kỵ vừa nhìn liền biết đây là một cái Tiên Đế sơ kỳ. Xem ra Tiên Vũ Kiếm Phái cũng không yếu, lại còn có Tiên Đế.

Mạc Vô Kỵ rất muốn giết Vũ Mân, cũng cũng không muốn đắc tội Tiên Vũ Kiếm Phái, hắn thản nhiên nói:

- Năm đó ở Phá Toái Giới tầng thứ ba, ta tận mắt thấy nữ nhân Mân Mân gì đó, ám toán sư huynh đang vì nàng tìm kiếm đan dược chữa thương, lúc đó nàng gọi Điền ca. Cho nên ta chỉ biết là sư huynh nàng họ Điền, ta cái khác cũng không biết. Ta hận nhất chính là loại nữ nhân này mặt như hoa đào, tâm như con bò cạp.

Tràng diện trong lúc nhất thời yên tĩnh, một hồi lâu nữ tử được gọi là Điền Nghê Ny mới khiếp sợ nhìn chằm chằm Vũ Mân thì thào hỏi:

- Ca ca ta là do ngươi giết? Vì sao? Vì sao...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 735: Vì Sao Vũ Mân Diệt Khẩu

Vũ Mân ngẩng đầu lên, vành mắt đỏ bừng, xung quanh tất cả đều là nước mắt, nàng thê lương bi ai nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc Đan Sư, ta và ngươi không thù không oán, ngươi tại sao muốn vu oan cho ta như vậy?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ngươi cũng biết ta và ngươi không thù không oán a, nếu không thù không oán, ta vu oan ngươi làm cái gì? Đừng... cãi chày cãi cối nữa, nếu không ta liền đem hình ảnh Thủy Tinh Cầu ngay lúc đó lấy ra, để cho mọi người thấy rõ ràng. Lúc đó ngươi và họ Điền liên thủ giết một cái tu sĩ trung niên, sau đó ngươi làm bộ trúng độc, tại thời điểm họ Điền tìm kiếm Giải Độc Đan cho ngươi, ngươi đột nhiên phía sau hạ thủ.

- Vũ Mân, Điền Trọng Phù là ngươi giết?

Khúc Thương rốt cục cảm thấy không đúng, quay đầu lớn tiếng quát hỏi.

- Ta, ta....

Vũ Mân nước mắt rơi như mưa, nàng một chữ cũng không có nói, thế nhưng là trên mặt cái loại này ủy khuất biểu tình, so với nói bất luận cái gì nói cũng có lực sát thương hơn.

- Mạc Đan Sư, chính là danh tiếng ngươi bên ngoài, đối với Vũ Mân mà nói cũng là một cái tiền bối. nói chuyện vô căn cứ như vậy, có đúng hay không quá mức qua loa?

Khúc Thương cảm nhận được Vũ Mân ủy khuất, bất quá hắn lần này giọng nói chuyện cùng trước có rồi một phần biến hóa, hiển nhiên vẫn còn có chút hoài nghi Vũ Mân.

Lần này Thanh Dương không có vì Vũ Mân nói chuyện, nàng là người Thanh Tiên Lâu, cái gì mánh khoé chưa từng thấy qua. Vừa rồi Mạc Vô Kỵ nói Vũ Mân giết Điền Trọng Phù, Vũ Mân tay run một cái, tim đập trong nháy mắt tăng nhanh, nàng liền biết chuyện này khả năng là sự thật.

Trong lòng nàng âm thầm thở dài, quả nhiên là biết người biết mặt nhưng không biết lòng. Cả Vũ Mân mà nàng cảm thấy thiện lương vô tội, hết lần này tới lần khác tàn nhẫn như vậy. Đây càng là nói rõ, lúc đó Vũ Mân cùng Điền Trọng Phù nhìn thấy bảo vật cao cấp nhất, nếu không, sẽ không xuất hiện loại chuyện này.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lấy ra một thủy tinh cầu, Thủy Tinh Cầu bên trong rõ ràng hình ảnh xuất hiện ở trước mặt mọi người. Vũ Mân giết Điền Trọng Phù một màn rõ ràng, cùng Mạc Vô Kỵ nói nửa điểm không sai.

Mọi người không còn có nửa điểm hoài nghi.

Điền Nghê Ny xé rách hét lên một tiếng, lấy ra trường kiếm liền đâm về phía Vũ Mân.

Chính là Vũ Mân bất động, tu vi của Điền Nghê Ny và Vũ Mân cũng chênh lệch nhiều lắm. Chỉ là không cần Vũ Mân động thủ, Khúc Thương liền giơ tay lên cuốn đi trường kiếm của Điền Nghê Ny.

Lập tức Khúc Thương cau mày nói:

- Nghê Ny, sự tình tông môn trở về nói, ta sẽ cho ngươi một lời giải thích.

Nói xong, Khúc Thương nói với trung niên nam tử sau lưng:

- Lại đem Vũ Mân áp giải về tiên môn.

Đối với Mạc Vô Kỵ, Khúc Thương là không có nửa phần cảm kích. Mạc Vô Kỵ đem Vũ Mân gièm pha tiết lộ ra, đây là bôi đen danh dự Tiên Vũ Kiếm Phái. Nếu không phải Mạc Vô Kỵ quá mức thần bí, cả vài Đại Tiên đế vây giết cũng không có chết, hắn thậm chí đang suy nghĩ có nên hay không len lén giết chết Mạc Vô Kỵ.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, hắn biết Vũ Mân sẽ không có bất cứ chuyện gì. Nơi này chân chính nếu muốn giết Vũ Mân, có lẽ chỉ có hai người. Một là hắn, một là Điền Nghê Ny.

Đối với Tiên Vũ Kiếm Phái mà nói, bọn họ sẽ không làm gì Vũ Mân. Mang về, nhiều nhất là giam giữ một đoạn thời gian sẽ chỉ là thả ra. Dù sao Vũ Mân tư chất cường đại như vậy, tiên môn cân nhắc thế nhưng là rất đơn giản.

Điền Nghê Ny tức giận cả người phát run, nàng muốn nói chuyện, thế nhưng là một câu nói đều nói không nên lời. Nàng biết, một khi Vũ Mân bị mang về tiên môn, nàng cả đời này cũng đừng nghĩ báo thù.

Đối với tông môn mà nói, Vũ Mân có quá nhiều hậu trường, mà nàng bất quá là một đệ tử bình thường nhất mà thôi. Không ai sẽ vì ca ca của nàng chết oan, đi trợ giúp nàng.

- Tông chủ, xin làm chủ cho Nghê Ny cùng ca ca ta.

Điền Nghê Ny không chút do dự quỳ xuống, chính là lệ rơi đầy mặt khẩn cầu nói.

Khúc Thương sắc mặt trầm xuống:

- Có chuyện gì trở về tông môn rồi lại nói, nơi này khóc sướt mướt, mất mặt xấu hổ.

Nói xong, Khúc Thương quay đầu đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Đa tạ Mạc Đan Sư lại đem chuyện này vạch trần ra, Mạc Đan Sư có lại đem này Thủy Tinh Cầu đưa cho ta thể không, chúng ta trở về phán đoán một cái, sau đó định tội.

Mạc Vô Kỵ há có thể không biết Khúc Thương ý tứ, đây là muốn đưa hắn Thủy Tinh Cầu lấy đi, sau đó phá hủy, tái phát ra một cái thông cáo, bản thân Thủy Tinh Cầu là giả tạo. Nói như vậy, Tiên Vũ Kiếm Phái liền có thể bảo trụ Vũ Mân thiên tài đệ tử này.

Mạc Vô Kỵ chỉ đã đoán đúng một điểm, Khúc Thương chẳng những muốn bảo trụ thiên tài Vũ Mân, đồng dạng cũng muốn mượn hơi người phía sau Vũ Mân.

- Ngươi là thằng lol nào, cũng xứng hỏi lấy đồ đạc của ta, lăn xuống.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ khinh bỉ Khúc Thương, không chút do dự mắng.

Khúc Thương sắc mặt tái xanh, sát khí nhất thời tràn đầy đi ra. Cũng may hắn rất nhanh liền tỉnh táo lại, nhịn được bản thân sát ý. Mạc Vô Kỵ nếu mà dễ giết như vậy, này cũng sẽ không xuất hiện ở chỗ này. Cũng sẽ không bị mấy cái Đại Tiên đế vây giết, mà bình yên vô sự.

Hắn Khúc Thương tuy rằng cũng là một Tiên Đế sơ kỳ, cùng Dịch Minh Hồ và Lôi Cốc Vân những Đại Tiên này đế so với, hắn cả một cái con kiến hôi cũng không tính.

- Tông chủ, cầu ngươi làm chủ cho huynh muội ta.

Điền Nghê Ny lần nữa tựa đầu sứt mẻ ở trên mặt đất, máu tươi thậm chí đều chảy xuống.

Khúc Thương hừ lạnh một tiếng, vung tay lên, một đạo tiên nguyên liền muốn đem Điền Nghê Ny đẩy bay ra xa. Hắn vừa tức giận Vũ Mân ẩn nấp sâu như thế, vừa giận Điền Nghê Ny chẳng phân biệt được trường

hợp. Không nói Vũ Mân là tiên môn đỉnh cấp thiên tài, chính là người phía sau Vũ Mân, là ai, nói giết liền giết sao?

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, đồng dạng là một đạo tiên nguyên đánh ra. Khúc Thương tiên nguyên trong nháy mắt bị Mạc Vô Kỵ ngăn trở, lập tức Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:- Ta rốt cục kiến thức quý môn lợi hại, chẳng những không xử trí đệ tử phạm tội, trái lại đối phó khổ chủ vô tội.

- Đây là sự tình của ta Tiên Vũ Kiếm Phái, Mạc Đan Sư quản hắn quá rộng sao??

Khúc Thương lạnh giọng nói.

MVK cười ha ha một tiếng:

- Ta hết lần này tới lần khác xía vào đó, không muốn nói trước đây Điền huynh cùng ta quan hệ không cạn, chỉ là vì muội muội của Điền huynh, chuyện này ta cũng phải xía vào.

Mạc Vô Kỵ thấy Điền Nghê Ny vô vọng, trong lòng bỗng nhiên xuất hiện một bóng người, cô gái kia là Văn Hiểu Kỳ.

Hắn biết Văn Hiểu Kỳ thầm mến hắn, thậm chí vì hắn liều lĩnh.

Văn Hiểu Kỳ vẫn tại sau lưng của hắn yên lặng quan tâm hắn, hắn có một phần nhu cầu, căn bản cũng không cần hắn nói chuyện, chỉ cần Văn Hiểu Kỳ biết, cũng sẽ chủ động giúp hắn làm thỏa đáng. Thế nhưng là khi đó, tâm tư của hắn sớm đã bị Hạ Nhược Nhân lấp đầy, đâu còn có thể lo lắng tới Văn Hiểu Kỳ.

Hắn chết sau đó, phỏng chừng người thương tâm nhất hắn là Văn Hiểu Kỳ, hắn trước đây không có xem ở trong mắt. Nếu mà hắn cũng có phần mộ nói, người vì hắn lập bia nhất định chỉ có Văn Hiểu Kỳ, hàng năm đi thăm hắn, cũng nhất định chỉ có Văn Hiểu Kỳ. Chỉ có giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ mới biết được trong đó trân quý. Đáng tiếc hắn không

cách nào trở về tới địa cầu, nếu mà trở về tới địa cầu, hắn vô luận như thế nào cũng phải làm cho Văn Hiểu Kỳ vui vẻ.

Chỉ có mất đi, mới biết được trân quý.

Mạc Vô Kỵ quyết định trợ giúp Điền Nghê Ny, là bởi vì tao ngộ của Điền Trọng Phù cùng hắn quá giống. Điền Nghê Ny cùng Văn Hiểu Kỳ quan tâm, vậy cũng không sai biệt lắm. Bất đồng duy nhất chính là, Điền Nghê Ny đối với Điền Trọng Phù quan hệ là quan tâm của muội muội đối với ca ca mà thôi.

Huống hồ dùng kinh nghiệm Mạc Vô Kỵ lão đạo, hắn há có thể không biết Vũ Mân sở dĩ giết Điền Trọng Phù, nhất định là bởi vì một món trọng bảo. Ngày hôm nay hắn có lẽ không cách nào trợ giúp Điền Nghê Ny giết Vũ Mân, hắn lại có thể giúp Điền Nghê Ny lại đem đồ đạc của ca ca nàng cầm về.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói cùng Điền huynh quan hệ không cạn, mọi người trong lòng đều hiểu rõ. Trước Mạc Vô Kỵ còn nói không biết Điền Trọng Phù, hiện tại còn nói quan hệ không cạn, đây là kiếm cớ xuất thủ.

- Ha ha...

Khúc Thương cười ha ha, một thanh trường kiếm tại đỉnh đầu của hắn trôi lơ lửng:

- Ta liền xem Mạc Đan Sư là như thế nào quản chuyện của ta Tiên Vũ Kiếm Phái.

Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên, bỗng nhiên hạ xuống rơi vào bên người Vũ Mân, trương tay liền chộp tới vú của Vũ Mân, ấy chết… chộp nhầm… là chộp tới giới chỉ của Vũ Mân.

Khúc Thương tại sau khi biết Vũ Mân giết Điền Trọng Phù, cũng đoán được trên người Vũ Mân khả năng có đỉnh cấp bảo vật, nếu không, Vũ Mân sẽ không giết người đoạt bảo, hoặc là sát nhân diệt khẩu. Trên

thực tế chẳng những là Khúc Thương, người còn lại đều biết, chỉ là không có lý do động thủ mà thôi.

Tại trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ động thủ, Khúc Thương liền muốn ngăn cản Mạc Vô Kỵ. Chỉ là Khúc Thương vừa mới khẽ động, hắn cũng cảm giác được một cổ sát khí cường đại bao phủ lại hắn. Hắn dám khẳng định, chỉ cần hắn có dũng khí nhúc nhích, cái mạng nhỏ của mình ở dưới nơi này sát khí, không có nửa điểm năng lực phản kháng.

Chờ hắn thoáng dừng một chút sau đó, Mạc Vô Kỵ đã lấy đi giới chỉ của Vũ Mân.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ lập tức liền xé rách cấm chế của Vũ Mân, thọt vào trong giới chỉ. Khi hắn thấy mấy thứ đồ trong giới chỉ, chính là hắn cũng không nhịn được trong lòng chấn động mãnh liệt.

Trong giới chỉ có một cái tiểu Đỉnh chỉ có năm tấc, thế nhưng là tiểu đỉnh kia lại thẩm thấu ra một loại Hỗn Độn khí tức không thua gì Nghiệp Hỏa Hồng Liên. Điều này thì thôi, hắn lại còn tại trong giới chỉ nhìn thấy hai chương Lạc Thư.

Thảo nào người nữ nhân này tu vi tiến bộ nhanh như vậy, cư nhiên thu được loại bảo vật này. Cũng khó trách người nữ nhân này muốn giết người diệt khẩu, loại vật này thật sự là quá mức nghịch thiên một chút.

Đồng thời trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng rất là kính phục người nữ nhân này số mệnh, nếu mà không phải là gặp phải hắn kẻ chuyên xen vào việc của người khác, người nữ nhân này tương lai thành cũng sẽ không thấp so với Mộ Dung Tương Vũ.

Khúc Thương kiêng kỵ nhìn thoáng qua Vi Tử Đạo, lúc này, hắn đã khẳng định Vi Tử Đạo là Tiên Đế càng cường đại hơn hắn.

- Mạc Đan Sư quả nhiên thật là thủ đoạn, cư nhiên cướp đoạt một cái hậu bối đồ đạc.

Khúc Thương cười nhạt châm chọc nói.

- Tông chủ, Điền Nghê Ny từ hôm nay trở đi không còn là đệ tử Tiên Vũ Kiếm Phái, đa tạ những năm gần đây Tiên Vũ Kiếm Phái giáo dục cho đệ tử.

Điền Nghê Ny tại tông chủ không để ý ca ca cái chết, muốn bảo trụ Vũ Mân sau đó, trong lòng hoàn toàn lạnh xuống. tông môn như thế, nàng ở lại còn có ý nghĩa gì?

- Hừ!

Khúc Thương sát khí lần nữa phát lên, hắn không cách nào làm gì Mạc Vô Kỵ, còn có thể không làm gì được tông môn một cái nho nhỏ Đại Ất Tiên đệ tử sao?

Chỉ là không đợi hắn nói chuyện, thanh âm Mạc Vô Kỵ liền vang lên:

- Điền sư muội, nếu là ngươi không ngại, có thể gia nhập tiên môn của ta, ta gần nhất cũng vừa mới vừa thành lập một cái tiên môn.

Đồng thời Mạc Vô Kỵ truyền âm cho Điền Nghê Ny:

- Vũ Mân đồ đạc rất có thể là của ca ca ngươi, chờ rời đi nơi này sau đó, ta sẽ lại đem đồ đạc giao cho ngươi.

- Đa tạ Mạc tông chủ, đệ tử nguyện ý.

Điền Nghê Ny lập tức như Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ, đồng thời đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ.

Nàng cũng rõ ràng, Mạc Vô Kỵ sẽ giúp nàng, cũng không cách nào ở chỗ này giết Vũ Mân. Nàng muốn chính bản thân báo thù, tương lai chờ nàng thực lực cao, nàng sẽ vì ca ca báo thù.

- Ha ha, cướp đoạt một vãn bối, ta Khuê Phong Vân ngày hôm nay coi như là kiến thức.

Thanh âm của Khuê Phong Vân vang lên, Mạc Vô Kỵ biết, tên này không dám đơn độc đi Bình Phạm tìm hắn, lần này muốn lại đem Tiên Vũ Kiếm Phái kéo về 1 phe, đồng loạt ra tay.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 736: Hoàng Sát Cáo Trạng

Khúc Thương đang trong lửa giận thấy Khuê Phong Vân đi ra, giật mình, nhanh chóng tiến lên ôm quyền nói:

- Đa tạ Phong Vân Thiên Đế nói thẳng, cũng chúc mừng Phong Vân Thiên Đế bước vào đế cảnh.

- Ta cũng không tin thế giới này còn không có công lý, ta Khuê Phong Vân tu vi tuy rằng yếu, cũng không quen nhìn loại chuyện này.

Khuê Phong Vân nói xong, hướng xung quanh ôm một cái quyền:

- Các vị tiên hữu, nguyện ý nói công đạo, mời đứng ra. Hắn Mạc Vô Kỵ đan đạo mạnh hơn nữa, cũng không thể lấy thúng úp voi.

Dựa theo Khuê Phong Vân ý nghĩ, Mạc Vô Kỵ bị vài Đại Tiên đế vây giết, hiện tại hắn Tiên Đế này đứng ra, lại có Khúc Thương Tiên Đế ở một bên, nhất định có một nhóm lớn người đứng ra. Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa, ngày hôm nay ở chỗ này cũng chiếm không được tốt. Không sai, nơi này thật là Thái Thượng Thiên triệu tập tụ hội, không cho phép giết chóc. Bất quá pháp không trách chúng, một khi mọi người cùng nhau đối phó Mạc Vô Kỵ, Thái thượng thiên cũng sẽ không nói cái gì.

Coi như là không có người đứng ra, Lôi Tông, Đại Kiếm Đạo cùng Đại Hạo Tiên Môn cùng với Tiêu Dao đế cung cũng sẽ đứng ra.

Thế nhưng là để cho Khuê Phong Vân nghi ngờ là, hắn hô lên sau đó, dĩ nhiên cũng không có người đứng ra. Hắn thậm chí chủ động đưa mắt hạ xuống rơi vào Chư Thần Tiên Tông người kia Chuẩn Đế, trước người

này Chuẩn Đế đứng ra quát lớn Mạc Vô Kỵ, hắn thế nhưng là ở một bên thấy rõ. Hiện tại thậm chí ngay cả hắn cũng giả vờ không biết.

Nhắc tới vài tiên môn toàn bộ đều là phẫn nộ việc Vũ Mân diệt khẩu, hắn Khuê Phong Vân căn bản cũng không tin tưởng.

Càng làm cho Khuê Phong Vân không hiểu là, cả Đại Hạo Tiên Môn cùng Lôi Tông còn có Đại Kiếm Đạo cũng không có đứng ra. Lẽ nào tại chính bản thân bế quan mấy ngày này, còn có chuyện gì là hắn Khuê Phong Vân không biết?

Điều này cũng không có thể trách hắn, hắn đến Tiêm Giác Tiên Khư tương đối sớm, sau đó hắn vẫn đang bế quan. Xuất quan rồi liền đi tới Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên, thật là có rất nhiều chuyện không biết. Nếu là không có sự tình Mạc Vô Kỵ tiêu diệt Đại Kiếm Đạo, hắn đứng ra đầu lĩnh, thật là có rất nhiều người nguyện ý đứng ra. Chỉ là hiện tại, đại tông môn trên cơ bản đều biết, tiểu tông môn không muốn đắc tội Mạc Vô Kỵ người như thế.

Không đúng, hắn hình như không có thấy người của Đại Kiếm Đạo. Ngược lại Lôi Tông cùng Đại Hạo Tiên Môn có người tới rồi, cũng không có thấy Lôi Cốc Vân cùng Kim Vũ Sinh.

Cũng may hắn rốt cục nhìn thấy một người quan hệ không tệ, Chuyển Hồn Đạo tông chủ Lục Tử Đình. Lục Tử Đình trước đây cùng hắn liên thủ đi qua bí cảnh, chỉ là Lục Tử Đình tư chất tốt hơn hắn, lại là đứng đầu một phái, hôm nay đều đã là Tiên Đế trung kỳ, mà hắn còn trước đây không lâu vừa mới mới vừa Chứng Đạo Tiên Đế.

- Tử đình!

Khuê Phong Vân nhãn tình sáng lên, lúc này tiến lên chào hỏi một câu. Lập tức hắn đã nhìn thấy phía sau Lục Tử Đình là một người nam tử gầy yếu, người này khí tức dường như tuyệt không yếu so với Lục Tử Đình.

Lục Tử Đình một thân áo trắng, thoạt nhìn hào hoa phong nhã, lúc này cũng là đáp lễ ôm quyền, sau đó cảm thán nói:

- Phong vân, chúng ta có bao nhiêu năm không gặp mặt a?

- Mạc tông chủ.

Để cho Khuê Phong Vân cau mày là, hắn còn chưa kịp chào hỏi người này nam tử gầy yếu phía sau Lục Tử Đình, tên nam tử này liền chủ động đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ, ôm quyền ân cần thăm hỏi.

Khuê Phong Vân sắc mặt có chút khó coi:

- Tử đình, người kia là ai?

Hắn cảm giác gầy yếu nam tử hắn có chút quen thuộc, chỉ là trong lúc nhất thời nghĩ không ra mà thôi.

- Bản đế Bái Dạ, sùng bái Mạc tông chủ nhất. Nếu là ngươi muốn tìm Mạc tông chủ phiền phức, đừng trách bản đế xuất thủ a.

Bái Dạ cười hắc hắc, nhìn Khuê Phong Vân không nhanh không chậm nói.

Hiển nhiên Bái Dạ nói xuất thủ không phải là trợ giúp hắn Khuê Phong Vân, mà là trợ giúp Mạc Vô Kỵ.

Bái Dạ tâm tư Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, người kia thích nhất đầu cơ trục lợi. Hắn biết Khuê Phong Vân cùng mình không đánh nổi, lúc này mới cố ý nói như vậy.

Khuê Phong Vân sắc mặt có chút khó coi, Bái Dạ danh tiếng hắn nghe nói qua, biến mất qua một đoạn thời gian, không nghĩ tới xuất hiện lần nữa cư nhiên đối với Mạc Vô Kỵ tôn kính như vậy. Hắn đang muốn nói chuyện với Lục Tử Đình, Lục Tử Đình tựa hồ nghe tới rồi cái gì, sắc mặt hơi đổi một chút, sau đó lúng túng đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền. Sau đó hắn dường như lại nhìn thấy một cái người quen, vội vã cùng

Khuê Phong Vân chào hỏi một tiếng, cấp tốc rời đi xem ra phải đi chào hỏi người quen.

Lôn Thải đại đế đứng ở góc xa vẫn quan sát đến nơi này khóe miệng co quắp vài cái, hắn tự nhiên biết Lục Tử Đình hắn là vừa mới đạt được tin tức Đại Kiếm Đạo bị diệt, lúc này mới bỏ lại Khuê Phong Vân xoay người rời đi.

Vốn hắn là dự định nếu mà Khuê Phong Vân thật có thể mượn hơi đại đa số cường giả vây công Mạc Vô Kỵ nói, hắn liền xuất thủ. Không nghĩ tới Khuê Phong Vân cả một cái minh hữu cũng không có kéo được, xem ra Mạc Vô Kỵ dẫn người tiêu diệt Đại Kiếm Đạo sự tình đã bị đông đảo tiên môn biết.

- Thái Thượng Thiên khâm sứ vũ tôn đến.

Một tiếng gọi để cho Khuê Phong Vân cấp tốc tìm được bậc thang, hắn không như trước nhớ chính bản thân vừa mới còn nói qua sự tình liên thủ với Tiên Vũ Kiếm Phái, cấp tốc xoay người rời đi. Hắn khẳng định mấy ngày nay xảy ra chuyện gì, chuyện này hắn hiện tại còn không biết.

- Các vị mời an vị.

Tấn Vũ mặt mang dáng tươi cười, bình tĩnh, dường như căn bản cũng không phải là đến hỏi Nghiệp Hỏa Hồng Liên việc, mà là thật cùng mọi người tụ hội đến.Thái Thượng Thiên khâm sứ tới rồi, không người nào dám nhiều lời. Khúc Thương nhân cơ hội lôi kéo Vũ Mân hầu như lại đem máu đều nặn ra tới cấp tốc lui về phía sau, hắn đồng dạng không muốn cùng Mạc Vô Kỵ đối nghịch. Cả Bái Dạ loại này cường giả biến mất đã lâu, cũng cùng Mạc Vô Kỵ có quan hệ, hắn cũng không muốn liên lụy toàn bộ Tiên Vũ Kiếm Phái.

Đây là hắn không có nhận ra Vi Tử Đạo, nếu là nhận ra Vi Tử Đạo, có lẽ trong lòng hắn càng là sợ hãi.

- Đại Kiếm Đạo đệ tử Hoàng Sát ra mắt khâm sứ, mời khâm sứ làm chủ cho ta Đại Kiếm Đạo.

Một người mặc áo gai, chân mang giày gai bỗng nhiên đi ra, khom người quỳ một gối xuống trên mặt đất.

Tấn Vũ khẽ nhíu mày, lập tức nói:

- Đại Kiếm Đạo ta biết, cái kia Phương Thập Giang khá vô cùng. Có lời gì, liền đứng lên nói đi.

- Dà.

Hoàng Sát đứng lên, đột nhiên đưa tay chỉ Mạc Vô Kỵ nói:

- Bẩm báo khâm sứ đại nhân, người này gọi Mạc Vô Kỵ, thành lập Bình Phạm tiên môn. Tại mấy ngày trước, hắn mang Bình Phạm tiên môn tiêu diệt ta Đại Kiếm Đạo, lại đem vô số đệ tử ta Đại Kiếm Đạo chém giết, cướp đoạt ta Đại Kiếm Đạo tất cả tiên phong cùng tài nguyên. Bực này cường đạo tại Tiên Giới, Tiên Giới lại cũng khó mà an bình, mời ngài làm chủ cho ta Đại Kiếm Đạo, vì Tiên Giới làm chủ.

Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên trong nháy mắt yên lặng lại, Mạc Vô Kỵ Bình Phạm tiên môn tiêu diệt Đại Kiếm Đạo, chỉ có mấy cái Đại Tiên Môn biết. Rất nhiều tiên môn cũng không biết chuyện này, bây giờ bị người công khai nói ra, mọi người mới cảm giác được lạnh buốt.

Đại Kiếm Đạo là cái gì tiên môn, tại toàn bộ Tiên Giới cũng là đỉnh cấp tiên môn. Bên trong nhân tài xuất hiện lớp lớp, tinh tu kiếm đạo, gần như là cùng giai vô địch tiên môn, cư nhiên bị người ta tiêu diệt.

Khuê Phong Vân rùng mình một cái, hắn rốt cuộc hiểu rõ vấn đề xảy ra ở địa phương nào. Mạc Vô Kỵ cả Đại Kiếm Đạo cũng tiêu diệt, thảo nào không sợ hắn cái này nho nhỏ Thiên Đế. May là hắn cẩn thận, cũng không có đi Bình Phạm tiên môn, nếu không, hắn đã chết còn không biết chết như thế nào.

Tuy các Đại Tiên vực Thiên Đế đều là đã được Thái Thượng Thiên bảo vệ, Khuê Phong Vân cũng không dám tiếp tục đi cùng người như Mạc Vô Kỵ đối nghịch, hắn có chút hối hận trước không có điều tra rõ liền đứng ra. Bất quá lập tức hắn liền bình tĩnh trở lại, chính là hắn không đứng ra, hắn và Mạc Vô Kỵ giữa đó cừu hận cũng không cách nào tiêu tan.

Lôi Tông cùng Đại Hạo Tiên Môn đại biểu thấy thế cũng nhanh chóng đứng dậy, cùng nhau khom người thi lễ nói:

- Mời khâm sứ làm chủ cho chúng ta.

- Các ngươi lại có chuyện gì?

Tấn Vũ có chút cau mày, hắn không muốn quản việc này, những thứ này chuyện hư hỏng cùng hắn không hề quan hệ. Hắn để ý là, mình có thể không có khả năng tìm được Nghiệp Hỏa Hồng Liên tin tức. Hắn cũng biết, làm một khâm sứ, có người đứng ra, hắn nhất định phải xen vào.

Lôi Tông đại biểu là một người Tiên Đế sơ kỳ, hắn cấp tốc lại đem Lôi Tông trước đây cùng Mạc Vô Kỵ bởi vì một sự tình từng có mâu thuẫn nói ra, đồng thời nói Mạc Vô Kỵ vừa mới tiêu diệt Đại Kiếm Đạo, bước tiếp theo không phải là Lôi Tông chính là Đại Hạo Tiên Môn.

Tấn Vũ gật đầu, đưa mắt hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ trên người:

- Mạc tông chủ, sự thực là như vậy sao?

Mạc Vô Kỵ cũng không phải nhiều lo lắng, hắn đã nhìn ra Tấn Vũ tựa hồ đối với bọn họ tiên môn nội đấu sự tình cũng không quan tâm:

- Bẩm khâm sứ, nguyên nhân mọi chuyện là do Đại Kiếm Đạo Dịch Minh Hồ, Lôi Tông Lôi Cốc Vân cùng Đại Hạo Tiên Môn Kim Vũ Sinh ba người liên thủ vây công ta, cũng may vận khí ta tốt, chạy thoát một mạng. Bọn họ thấy ta chạy thoát, liền bắt sư tỷ ta vốn vô tội, đưa nàng

vào kiếm ngục – nơi ăn thịt người, loại đại thù này ta há có thể không báo sao?

Đại Khôn Phật Tông không có nhảy ra, Mạc Vô Kỵ đơn giản cũng không có đem Đại Khôn Phật Tông kéo vào.

Thấy khâm sứ dường như đang cau mày trầm tư, một bên Vũ Mân liền muốn lao tới. Chỉ là nàng vừa mới động đã bị một cổ lực lượng khóa lại, lập tức nàng liền nghe được tông chủ truyền âm quát lớn:

- Vũ Mân, ngươi không muốn sống, ta Tiên Vũ Kiếm Phái còn muốn sống.

Không đợi Vũ Mân nói chuyện, Khúc Thương cứ tiếp tục truyền âm nói:

- Ta biết ngươi muốn nói điều gì, vô luận ngươi mất là cái gì bảo vật, chỉ cần ngươi nói ra, vậy cũng không cầm về được. Mà Mạc Vô Kỵ chỉ cần lại đem bảo vật giao ra, hắn một chút sự tình cũng không có. Ngươi suy nghĩ một chút, Mạc Vô Kỵ cả Đại Kiếm Đạo đều tiêu diệt, ngươi cho là hắn sẽ không diệt ta Tiên Vũ Kiếm Phái? Ngươi xem khâm sứ hình dạng, sẽ vì Đại Kiếm Đạo tiêu diệt Mạc Vô Kỵ sao?

Những lời này thật giống như nước đá tưới lên đỉnh đầu Vũ Mân, nàng trong nháy mắt tỉnh táo lại. Chính như Khúc Thương nói, nàng đích thật là muốn lao ra đến vạch trần Mạc Vô Kỵ đoạt đi bảo vật. Nàng thậm chí muốn đem bảo vật của mình nói ra, chính là nàng không chiếm được, Mạc Vô Kỵ cũng đừng nghĩ đạt được.

Bây giờ nghe tông chủ giáo huấn, nàng mới hiểu được hậu quả có bao nhiêu nghiêm trọng. Đầu tiên bảo vật đặt ở trên người Mạc Vô Kỵ, nàng nói không chừng còn có một tia cơ hội. Bảo vật một khi bị Thái Thượng Thiên lấy đi, nàng liền không có cơ hội. Thứ yếu, một khi bảo vật bị Thái Thượng Thiên lấy đi, Mạc Vô Kỵ rất có thể sẽ tiêu diệt Tiên Vũ Kiếm Phái cho hả giận.

Nếu như là trước, nàng chắc chắn sẽ không cho là thật, hiện tại Đại Kiếm Đạo đều bị Mạc Vô Kỵ diệt, Mạc Vô Kỵ muốn tiêu diệt một cái Tiên Vũ Kiếm Phái, này căn bản cũng không phải là vấn đề.

- Chuyện này là song phương đều có sai, ta Tiên Giới tôn chỉ là chung sống hoà bình, ta hi vọng tương lai đừng có phát sinh những chuyện tương tự nữa. Mạc tông chủ, chuyện này liền dừng ở đây, không cần tiếp tục động thủ đối với Lôi Tông cùng Đại Hạo Tiên Môn.

Tấn Vũ thản nhiên nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 737: Manh Mối

Đối với khâm sứ hắn mà nói, Bình Phạm thay thế Đại Kiếm Đạo cũng không có bao nhiêu quan hệ, chí ít không ảnh hưởng tới lợi ích của hắn. Hắn tự nhiên không sẽ vì một cái tiên môn bị diệt, sau đó đi đắc tội một cái tiên môn đang dâng lên.

Mạc Vô Kỵ vốn là dự định lần tụ hội này sau đó, tiện đường lại đem Lôi Tông tiêu diệt. Chỉ là hiện tại Thái Thượng Thiên khâm sứ lên tiếng, hắn biết mình diệt không được, chí ít tại thực lực của hắn không có cường đại trình độ nhất định thì, hắn thì không cách nào tiêu diệt.

Đã như vậy hắn cũng không cần phải cùng Thái Thượng Thiên khâm sứ đối nghịch, nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền giọng nói khiêm tốn nói:

- Khâm sứ lên tiếng, ta Bình Phạm tiên môn tự nhiên là đều phải tuân theo. Chỉ cần Lôi Tông cùng Đại Hạo Tiên Môn không chủ động khiêu khích ta Bình Phạm, ta cũng sẽ không vô duyên vô cớ đi xuống tay với bọn họ.

Tất cả mọi người đã hiểu Mạc Vô Kỵ không phải thật tâm không động thủ, mà là chỉ rõ sẽ không vô duyên vô cớ động thủ. Vậy nếu là hữu duyên cố ý đâu nè?

Người khác đều đã hiểu, Tấn Vũ tự nhiên cũng đã hiểu, hắn khẽ mỉm cười, lòng nói Mạc Vô Kỵ này cũng là một nhân vật a. Lời nói thực sự, Mạc Vô Kỵ này cũng là nằm trong danh sách của hắn. Còn tuổi nhỏ lại là một cái bát phẩm Đan Đế, đây tuyệt đối là một tên gia hỏa có bí mật.

Đại Kiếm Đạo bị diệt, hắn Tấn Vũ há có thể không biết? Coi như là hắn vẫn canh giữ ở Phá Toái Giới tầng thứ tư, loại chuyện này hắn cũng biết. Chính là bởi vì Mạc Vô Kỵ là bát phẩm Đan Đế, lại là thành lập tiên môn có thể tiêu diệt Đại Kiếm Đạo, hắn mới mời Mạc Vô Kỵ đến nơi này.

Vốn hắn còn dự định trước dò hỏi một chút Mạc Vô Kỵ là ai, mượn cơ hội này cùng Mạc Vô Kỵ nhận thức một chút. Không nghĩ tới Hoàng Sát cáo trạng trước, hắn chỉ có thể giải quyết việc chung.

- Tốt, đã như vậy, chuyện này kết thúc ở đây. Hoàng Sát, tiên môn ngươi bị hủy, cũng là một chuyện bi. Như vậy đi, lần này ta đi Thái Thượng Thiên, ngươi liền cùng đi với ta tới Thái Thượng Thiên. Hi vọng tương lai ngươi có thể trở về Tiên Giới, lại đem Đại Kiếm Đạo một lần nữa tạo dựng lên.

Tấn Vũ vừa không có trách cứ Mạc Vô Kỵ, cũng không có đối với Hoàng Sát bỏ đá xuống giếng, chẳng những lại đem Hoàng Sát dẫn tới Thái Thượng Thiên, còn sự chấp thuận tương lai Hoàng Sát trùng kiến Đại Kiếm Đạo.

- Dà, Hoàng Sát vâng theo khâm sứ chi mệnh.

Hoàng Sát kính cẩn lần nữa thi lễ, sau đó đứng ở phía sau Tấn Vũ.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên cảm giác được lạnh lẽo, hắn cư nhiên sinh ra một cái ý niệm trong đầu đến, đó chính là Hoàng Sát căn bản cũng không có trông cậy vào Tấn Vũ Thái Thượng Thiên khâm sứ này sẽ giúp Đại Kiếm Đạo báo thù. Hoàng Sát cũng biết, để cho Thái Thượng Thiên chuyện báo thù không hiện thực. Hắn sở dĩ đứng ra, là muốn đi vào Thái Thượng Thiên.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút Hoàng Sát, thấy Hoàng Sát bộ dạng phục tùng buông xuống mắt đứng ở nơi đó, dường như cũng không có nghĩ quá nhiều. Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ lại cảm thấy người kia có chút đáng sợ.

Thái Thượng Thiên không cho phép Tiên Vương bên trên tu sĩ tiến vào, chính là chiêu thu đệ tử, trên cơ bản đều là dưới Tiên Vương.

Từ trên lý thuyết nói, Hoàng Sát là không có cơ hội tiến vào Thái Thượng Thiên. Thế nhưng là sự tình hôm nay một nói ra, nếu mà Tấn Vũ cũng không có cho Hoàng Sát bất luận cái gì bồi thường, vậy hắn chính là đối với người cáo trạng không có ăn nói. Mà hắn duy nhất có thể cho Hoàng Sát, chính là để cho Hoàng Sát đi Thái Thượng Thiên. Dù sao toàn bộ Đại Kiếm Đạo, chỉ còn lại có một mình hắn.

Nói cách khác nói, đây hết thảy đều là Hoàng Sát tính toán trước.

Tấn Vũ lúc này mới cười nói với mọi người:

- Phá Toái Giới tầng thứ tư mở ra cũng có một đoạn thời gian, trong khoảng thời gian này chúng ta chọn lựa đại lượng đệ tử ưu tú, những đệ tử này sẽ theo ta cùng nhau đi tới Thái Thượng Thiên.

Một trận nhiệt liệt hoan hô truyền đến, hiển nhiên rất nhiều tiên môn đều có đệ tử được chọn.

Tấn Vũ tiếp tục nói:

- Ta cũng gần rời đi nơi này, đi tới Thái Thượng Thiên. Thế nhưng có một việc ta rất là tiếc nuối, đó chính là Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Nói đến đây Tấn Vũ ánh mắt từ trên người mọi người quét tới, giọng nói trở nên thong thả:

- Nghiệp Hỏa Hồng Liên quan hệ rất lớn, có lẽ rất nhiều người không hiểu, thế nhưng ta muốn nói cho mọi người là chúng ta Tiên Giới cũng không phải an ổn tu luyện Thiên Đường. Thái Thượng Thiên tài nguyên tu luyện đích xác phải so với Tiên Giới cao hơn gấp mấy lần, thế nhưng Thái Thượng Thiên sở dĩ tại bên trên Tiên Giới, là bởi vì Thái Thượng Thiên còn đang vì Tiên Giới chống đối các loại nguy hiểm tại ngoại.

- Xin hỏi khâm sứ tôn thượng, vậy lần này tuyển nhận thiên tài đệ tử, cũng là bởi vì cái này sao?

Có người cẩn thận hỏi lên.

Hiển nhiên hắn có so sánh tương đối người thân cận tiến vào Thái Thượng Thiên, muốn còn muốn hỏi có hay không nguy hiểm.

Tấn Vũ giọng nói đạm mạc nói:

- Ta biết ý tứ của ngươi, thế nhưng ta muốn nói cho ngươi biết là, những thiên tài đệ tử này còn không cách nào vì Thái Thượng Thiên hỗ trợ. Bọn họ chỉ là hậu bị lực lượng cho Thái Thượng Thiên, Thái Thượng Thiên cường giả đi ngăn cản những thứ này ngoại lai xâm lược, thế nhưng Thái Thượng Thiên cường giả cũng sẽ vẫn lạc. Nếu như không có người nối nghiệp, Thái Thượng Thiên sớm muộn cũng bị cắn nuốt hết.

Nói đến đây, Tấn Vũ giọng nói có chút băng hàn hẳn lên:

- Ngươi cho là Thái Thượng Thiên không còn, Tiên Giới còn có thể tồn tại? Tại nguy hiểm đến lúc đó, tu vi cường đại mới đúng là thực tế nhất. Đương nhiên mọi người cũng không nên bi quan, bởi vì chúng ta là tiên môn chính đạo, vẫn là chiếm cứ ưu thế. Bây giờ không phải là lúc ngoại lai xâm lấn có thể tiến vào chúng ta Thái Thượng Thiên, mà là chúng ta Thái Thượng Thiên cường giả muốn đi vào địa bàn đối phương.

Nghe đến đó, mọi người tựa hồ cũng nóng bỏng.

Tấn Vũ giọng nói cũng tăng lên không ít:

- Đồng thời ngày hôm nay ta còn muốn nói cho mọi người một món chuyện trọng yếu phi thường.

Trong hoa viên càng là im ắng, hầu như liên cả một cây châm rơi trên mặt đất cũng có thể nghe. Tất cả mọi người tại quan tâm Tấn Vũ cái này khâm sứ nói chuyện trọng yếu là cái gì.

Tấn Vũ giọng nói càng là hòa hoãn nói:

- Hiện nay ta toàn bộ Tiên Giới và TTT, tu vi cường đại nhất là Xương Lạc Đạo Đế của chúng ta, tu vi của ngài đã vượt qua Đại Tiên Đế, tiến vào một cái đẳng cấp mới.

Xương Lạc Đạo Đế ai cũng biết, đó là chúa tể Thái Thượng Thiên, cũng là chúa tể cả Tiên Giới, Tử Xương Lạc.

- Thế nhưng là ta muốn nói cho mọi người là, tuy Thái Thượng Thiên tài nguyên kinh người, tiên linh đạo vận càng là vô cùng vô tận, thế nhưng là Xương Lạc đại đế lại cũng không cách nào tiến thêm một bước.

- Vì sao?

Có người theo bản năng hỏi lên.

Tấn Vũ thở dài một tiếng nói:

- Đó là bởi vì chúng ta bị thiên địa vũ trụ quy tắc hạn chế, bị thiên đạo áp lực. Trừ phi chúng ta có thể lao ra phương này thiên địa, tiến vào đẳng cấp cao hơn giới vực. Thế nhưng là những chỗ này chúng ta ra không được, Tiên Giới bên ngoài bị tinh không các tộc bảo vệ. Nếu mà không có thể đột phá những chỗ này, chúng ta lại vĩnh viễn chỉ có thể đứng tại tầng thứ này. Chờ tương lai các tộc khác tìm được giới vực cao hơn, cường đại lên là lúc, chúng ta Tiên Giới lưu lạc.

Nhỏ giọng nghị luận truyền đến, hiển nhiên có thể đứng ở chỗ này, đều là Tiên Giới tinh anh. Bọn họ không cho là Tấn Vũ là nói mò, việc này không có cần phải nói mò.

Tấn Vũ lần nữa than thở:

- Nghiệp Hỏa Hồng Liên bị người lấy đi, thế nhưng là ta muốn nói cho ngươi biết là, coi như là ngươi lấy đi Nghiệp Hỏa Hồng Liên cũng vô ích. Dù cho tư chất ngươi cao tới đâu, bởi vì không cách nào đột phá Tiên Đế. Cho nên sở dĩ ta tìm kiếm Nghiệp Hỏa Hồng Liên không phải

vì bản thân ta, mà là giao cho Xương Lạc Đạo Đế bảo vệ Thái Thượng Thiên. Ta ở chỗ này hứa hẹn nếu là có người giao ra Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Thái Thượng Thiên thập đại thần cảnh tu luyện thánh địa, có của ngươi một phần. Vô luận tư chất của ngươi làm sao, đều nhất định cho ngươi thăng cấp Đại Tiên Đế, ta Tấn Vũ có dũng khí thề bảo đảm...

Mọi người cũng hút hơi lạnh, Tiên Giới Đại Tiên Đế có thể đếm được trên đầu ngón tay, mỗi một cái đều là danh chấn nhất phương tồn tại. Coi như là chiếm được Nghiệp Hỏa Hồng Liên, cũng không nhất định có thể thăng cấp Đại Tiên Đế. Tấn Vũ loại này bảo đảm, đó chính là ý nghĩa vô số thiên tài địa bảo.

Tấn Vũ ánh mắt lần nữa từ trên mỗi người đảo qua, giọng nói càng là sục sôi:

- Nếu là ngươi không có được Nghiệp Hỏa Hồng Liên, ngươi chỉ cần cung cấp Nghiệp Hỏa Hồng Liên ở nơi nào, ngươi cũng có thể đạt được thập đại thần cảnh tu luyện thánh địa, như nhau có thể bảo đảm ngươi thăng cấp Đại Tiên Đế, đồng thời đạt được Xương Lạc Đạo Đế cảm ngộ đạo vận Thủy Tinh Cầu.

Loại điều kiện này bất cứ người nào đều tâm nhiệt đỏ mắt, có thể nhường cho Tấn Vũ thất vọng là theo thời gian trôi đi, lại không có ai đứng ra nói biết Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Tấn Vũ trong lòng rất là không cam lòng, hắn khẳng định tiên nhân mang đi Nghiệp Hỏa Hồng Liên, bản thân có đỉnh cấp thế giới, thế giới này vượt ra khỏi Tiểu Thế Giới phạm vi, rất có thể là diễn sinh sinh mạng thế giới. Nếu không, hắn không có khả năng không phát giác được.

- Khâm sứ tôn thượng, ta có một tin tức không biết có hữu dụng hay không.

Một người Đại La Tiên mặt dài đứng dậy, giọng nói kính cẩn nói.

- Nói mau.

Tấn Vũ cấp tốc nói, trong mắt của hắn mang theo một phần kích động.

Đại La Tiên này giọng nói càng là kính cẩn nói:

- Trước đây tiến vào Phá Toái Giới tầng thứ tư thời điểm, ta nhìn thấy hai gã tu vi thấp tu sĩ hướng này tiên linh khí yếu phương hướng trốn đi. Lúc đó ta cũng không có để ý, bởi vì bọn họ tu vi thấp, tự nhiên không dám đi địa phương tốt cùng người cướp đoạt đồ đạc. Về sau ta nghe nói Nghiệp Hỏa Hồng Liên xuất hiện ở tiên linh khí yếu vị trí, lúc này mới có chút hoài nghi.

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, trong lòng lập tức chính là trầm xuống. Tên này nói chính là Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long, nếu là tên này lại đem hai người bức họa vẽ ra, vậy thì xong đời.

Hắn Bình Phạm mạnh hơn nữa, cũng không cách nào cùng Thái Thượng Thiên lật mánh khóe, chí ít bây giờ còn chưa có biện pháp lật mánh khóe.

Đại La Tiên này không dám khẳng định, Tấn Vũ là Đại Tiên Đế, hắn một nghe nói như thế, hầu như có 90% khẳng định hai cái tu vi thấp tu sĩ khả năng phát hiện Nghiệp Hỏa Hồng Liên, sau đó mang đi Hồng Liên.

Tấn Vũ ép buộc chính bản thân tỉnh táo lại, tận lực chậm lại giọng của mình:

- Ngươi lại đem hai người kia dung mạo cặn kẽ vẽ ra, không nên có nửa điểm sai. Vô luận đúng sai, chuyện này ngươi đều cũng có công lao lớn.

Đại La Tiên này sợ hãi nói:

- Vãn bối xấu hổ, lúc đó vì cướp đoạt càng nhiều hơn thứ tốt, dĩ nhiên không có lại đem hai người kia để ở trong lòng. Cho nên cũng không có chú ý hai người này tướng mạo, chỉ biết là hai người này một nam một

nữ. Nam tử dường như hơi gầy, nữ tử vóc người cao gầy, tóc dài kết thành tiên nữ kế...

Đại La Tiên nói đến đây dừng lại, nỗ lực hồi tưởng ký ức trong đầu đối với hai người.

nNười trong hoa viên Tiêm Giác Tiên Khư ngược lại cảm thấy như thường, Phá Toái Giới tầng thứ tư vừa mới mở ra, ai còn sẽ để ý những người khác? Mọi người đều là điên cuồng nhằm phía tiên linh khí rất nồng nặc địa phương, sau đó cướp đoạt càng đồ tốt. Đại La Tiên này có thể chú ý tới hai cái con kiến hôi tu vi thấp đi phương hướng tiên linh khí thiếu thốn, đã coi như là quan sát tương đối cẩn thận.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 738: Vấn Lan Nữ Đế

Đi qua ký hồi tưởng, người này Đại La Tiên cuối cùng là vẽ ra bóng lưng Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long, Mạc Vô Kỵ ngược lại là thoáng thở phào nhẹ nhõm.

Người này Đại La Tiên ký ức hiển nhiên không chính xác, vẽ ra tới bóng lưng độ tương tự phi thường thấp.

Tấn Vũ ánh mắt từ nơi này trên bức họa quét tới, gật đầu đối với Đại La Tiên nói:

- Ngươi có thể cùng đi với ta Thái Thượng Thiên.

Nói xong, hắn lại nhìn đông đảo tu sĩ Tiêm Giác Tiên Khư trong hoa viên nói:

- Ta còn vài ngày mới rời đi, bất luận kẻ nào, chỉ cần có tin tức hai người này, đều có thể tới tìm ta. Đương nhiên, ngày hôm nay lại đem mọi người triệu tập tới nơi này còn có chuyện thứ ba là, đó chính là Thái Thượng Thiên quyết định bán ra 6 tấm đế đạo đan...

Tấn Vũ những lời này nói ra, Tiêm Giác Tiên Khư bầu không khí cuối cùng đã tới cao trào. Hầu như tất cả mọi người đang nghị luận, mỗi người trong mắt đều tràn ngập lấy khát vọng.

Đế đạo đan, cửu phẩm tiên đan.

Nghe đồn đây là tiên đan bởi Đế Đạo Quả luyện chế ra tới, dùng nhiều loại đỉnh cấp tiên linh thảo. Đế Đạo Quả là vật gì? Này là có thể để cho Chuẩn Đế Chứng Đạo Tiên Đế đỉnh cấp tiên linh quả.

Tại Tiên Giới, tu luyện tới cực hạn liền là tiên đế, cho dù là Đại Tiên đế, cũng là một cái Tiên Đế.

Huống hồ đế đạo đan so với Đế Đạo Quả còn trân quý hơn, Đế Đạo Quả để cho người ta Chứng Đạo Tiên Đế dù sao tỷ lệ cũng chưa tính là phi thường lớn, mà đế đạo đan lại đem Chứng Đạo Tiên Đế tỷ lệ tăng lên gấp đôi. Thế nhưng là đế đạo đan người thường có thể luyện chế ra tới sao? Đó là yêu cầu đỉnh cấp cửu phẩm Đan Đế.

Thái Thượng Thiên có bao nhiêu cửu phẩm Đan Đế không có ai biết, nhưng tất cả mọi người rõ ràng Tiên Giới là không có cửu phẩm Đan Đế. Nghe đồn Tiên Giới đan đạo trình độ cao nhất, chính là Đan Đạo Tiên Minh minh chủ Tiêu Lễ Thế. Ngoài ra, chính là Mạc Vô Kỵ nghe đồn bên trong.

Đều nghe đồn Mạc Vô Kỵ là bát phẩm Đan Đế, bất quá Tiêu Lễ Thế là bát phẩm Đan Đế người người đều biết, mà Mạc Vô Kỵ là bát phẩm Đan Đế, phần lớn là nghe đồn mà thôi.

Nếu mà có thể đạt được một quả đế đạo đan, đó là chuyện người tu đạo khát vọng nhất.

Chính là Mạc Vô Kỵ cũng có chút kích động, hắn không phải là khát vọng đạt được đế đạo đan thăng cấp Đan Đế, mà là hắn khát vọng đạt được một quả đế đạo đan, từ đó thu được đế đạo đan phương pháp luyện đan.

Từ một viên thuốc bên trong thu được phương pháp luyện đan, nghe rất là khoa trương, Mạc Vô Kỵ lại biết với hắn mà nói cũng không phải không có khả năng.

Hắn có Trữ Nguyên Lạc có Trữ Thần Lạc, còn có Khởi đạo lạc. ba loại mạch lạc, khiến cho hắn đứng ở người khác còn chưa đạt tới cao phong bên trên. Người khác không làm được chuyện, hắn có thể thông qua ba loại mạch lạc đến thực hiện.

Mạc Vô Kỵ cũng là có chút cảm thán, khó trách hắn bát phẩm Đan Đế, dường như cũng không có tại Thái Thượng Thiên khiến cho cái gì oanh động, thì ra Thái Thượng Thiên cả luyện chế đế đạo đan cửu phẩm Đan Đế cũng có.

Tấn Vũ khoát tay áo, chờ ầm ĩ cùng nóng bỏng tiếng nghị luận nhỏ xuống, rồi mới lên tiếng:

- Đế đạo đan thu được có ba cách, đệ nhất chính là cung cấp Nghiệp Hỏa Hồng Liên nơi đi, hoặc là tìm được một nam một nữ trước kia. Thứ hai, chỉ dùng Hư Không Niết Bàn Căn trao đổi. Thứ ba, chỉ dùng một phần đỉnh cấp tài liệu hoặc là bảo vật trao đổi. Có tiên hữu xuất ra cực phẩm tiên linh mạch, nếu có hai nhánh trở lên, cũng có thể cân nhắc trao đổi.

Tất cả mọi người tỉnh táo lại, ba cái điều kiện, chỉ có điều thứ nhất tìm được một nam một nữ kia trái lại tương đối đơn giản một điểm. Còn lại hai cái điều kiện, cái nào không phải là ngắm hoa trong sương mù? Hư Không Niết Bàn Căn, loại vật này so với Đế Đạo Quả còn trân quý hơn, làm sao đi kiếm? Cực phẩm tiên linh mạch, bất luận cái gì một cái đều là tồn tại trong truyền thuyết, nơi nào hai nhánh trở lên. Về phần này đỉnh cấp tài liệu hoặc là bảo vật, không cần hỏi, cũng không phải tầm thường đồ đạc có thể xưng.

Diệp Mặc trên người thứ tốt rất nhiều, Ức Niên Tiên Mộc Tủy, Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ cũng thế không muốn lấy ra, mấy thứ này một khi bại lộ, đều không phải là cái gì chuyện tốt.

- Mạc sư huynh, ta trước còn lo lắng cho ngươi đâu nè, không nghĩ tới ngươi lại là môn chủ Bình Phạm tiên môn.

Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ lấy làm sao lấy được đế đạo đan thời điểm, Trầm Mộc Tình lại tới bên người.

- Cám ơn ngươi.

Mạc Vô Kỵ cười cười, hắn biết Trầm Mộc Tình là thật vì hắn có chút bận tâm.

- Diệp đại ca, sư tổ ta muốn gặp ngươi, hiện tại ngươi có rãnh không? Chỉ là sư tổ ta bây giờ không có ở đây hoa viên, mà là đang ở Tiên Tiệm tiên tức lâu.

Trầm Mộc Tình có chút thấp thỏm hỏi.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút sáu bình ngọc đặt ở trước mặt Tấn Vũ, trong lòng có chút tiếc nuối. Không muốn xuất ra thứ tốt, vậy dĩ nhiên là trao đổi không tới đế đạo đan.

Dù sao cũng là trao đổi không tới đế đạo đan, Mạc Vô Kỵ đơn giản để ở một bên nói:

- Có thời gian, đã như vậy, Mộc tình sư muội liền dẫn đường sao?.

Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên tất cả mọi người nhìn chằm chằm đế đạo đan, Mạc Vô Kỵ mấy người rời đi, ngoại trừ mấy tên gia hỏa cùng Mạc Vô Kỵ có đại thù, còn thật không có người sẽ để ý.

Tấn Vũ cũng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ rời đi, hắn đồng dạng không có để ở trong lòng.

...

Sừng nhọn tiên tức lâu coi như là một trong Tiêm Giác Tiên Khư xa hoa nhất tiên tức lâu, Trầm Mộc Tình mang theo Mạc Vô Kỵ ba người đi thẳng tới tiên lâu cao cấp nhất căn phòng.

Mạc Vô Kỵ mặc dù là Bình Phạm tiên môn môn chủ, hắn mang theo Vi Tử Đạo đi tới Tiêm Giác Tiên Khư sau đó, cả chỗ ở cũng tìm không được. Mà Trầm Mộc Tình sư tổ có lẽ sẽ không tới sớm hơn so với Mạc Vô Kỵ, nàng nhưng có thể tại xa hoa nhất tiên tức lâu bên trong cao cấp nhất căn phòng ở.

Đây là tiên môn nội tình chênh lệch, bất quá chờ Bình Phạm tiên môn tiêu diệt Đại Kiếm Đạo tin tức truyền đi sau đó, tương lai Mạc Vô Kỵ đi tới nơi này, cũng thế có thể không cần lo lắng nơi ở.- Sư tổ, Mạc đại ca tới rồi.

Trầm Mộc Tình đứng ở cửa vào kính cẩn nói.

Mạc Vô Kỵ thấy trong phòng ngồi hai người, ngồi ở chính diện là một người nữ tử thoạt nhìn rất trẻ tuổi. Nữ tử tướng mạo bình thường, lại khiến người ta một loại dung nhập thiên địa cảm giác. Mạc Vô Kỵ suy đoán, cô gái trẻ tuổi phải là Trầm Mộc Tình tổ sư.

Ngồi bên cạnh là một người cường tráng nam tử, râu tóc bạc trắng, nhãn thần cực kỳ sắc bén, quanh thân tản mát ra cường đại đạo vận khí thế. Mạc Vô Kỵ nhãn thần thoáng Nhất Ngưng, thực lực của người này sợ rằng so với Vi Tử Đạo còn mạnh hơn.

Trầm Mộc Tình dường như cũng không biết người này râu tóc bạc trắng cường tráng nam tử, nàng không nhìn ra râu tóc bạc trắng nam tử thực lực, chỉ là thăm hỏi một câu sau đó, liền đứng ở một bên.

Cô gái trẻ tuổi ánh mắt chỉ là tại Mạc Vô Kỵ ba người trên người thoáng quét một cái, liền đứng lên, cười tủm tỉm nói:

- Ngưỡng mộ đã lâu Mạc Đan Đế đại danh, hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền.

Mạc Vô Kỵ khí tức quanh người không hiện, chính là Tấn Vũ khi chưa có cùng Mạc Vô Kỵ động thủ, cũng không thể minh xác Mạc Vô Kỵ thực lực chân chính. Mạc Vô Kỵ lại cảm thấy cái này cô gái trẻ tuổi nhìn thấu tu vi của mình, điều này làm cho hắn rất là khiếp sợ.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, cô gái trẻ tuổi liền lần nữa cười nói với Vi Tử Đạo:

- Vị này hắn là Tiên Giới đại danh đỉnh đỉnh Tiên Đế tán tu Vi Tử Đạo, mọi người nhanh chóng mời ngồi.

Vi Tử Đạo vội vàng thi lễ một cái, nói:

- Tử đạo ra mắt Vấn Lan tiên tử.

Tuy Vi Tử Đạo cũng quen biết cái kia râu tóc bạc trắng nam tử, thế nhưng đối phương không đứng lên, hắn cũng lười đi chào hỏi. Đối phương địa vị cao hơn hắn thì như thế nào? Hắn dầu gì cũng là một cái Đại Tiên đế.

Ngược lại Vấn Lan Tiên Đế thật không đơn giản, muốn thực sự là coi như nói, nàng thậm chí là Vi Tử Đạo tiền bối. Vi Tử Đạo xa không có Chứng Đạo Tiên Đế, người ta liền khai sáng Huyền Hà Tiên Tông.

- Mạc Vô Kỵ ra mắt Vấn Lan tiền bối.

Mạc Vô Kỵ cũng là liền ôm quyền, Vấn Lan Tiên Đế danh tiếng hắn sớm đã như sấm bên tai. Một cái có thể từ Huyền Hà vấn đạo nữ tử, tư chất cùng ngộ tính cường đại cỡ nào? Hơn nữa người ta như vậy một cái tiền bối, cư nhiên đứng lên ân cần thăm hỏi hắn, hắn không có khả năng vô lễ.

Về phần một bên râu tóc bạc trắng nam tử, Mạc Vô Kỵ đã nhìn ra thực lực của hắn kinh người, thế nhưng loại này lão tử đệ nhất thiên hạ vừa không có lễ phép tên gia hỏa, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không để ý tới.

Đi theo Mạc Vô Kỵ bên người Điền Nghê Ny nhanh chóng cũng khom người thi lễ:

- Điền Nghê Ny ra mắt Vấn Lan tiền bối.

Mạc Vô Kỵ cùng Vi Tử Đạo cũng không có cùng râu tóc bạc trắng nam tử chào hỏi, nàng tự nhiên cũng tiếp theo học tập.

Vấn Lan Tiên Đế cười cười, chờ Mạc Vô Kỵ ba người sau khi ngồi xuống mới lên tiếng:

- Ta đến cùng các ngươi giới thiệu một chút, vị này chính là Đại Tự Tại Tiên Vực Tự Tại Thiên Đế.

Nghe được Vấn Lan Tiên Đế giới thiệu, Tự Tại Thiên Đế lúc này mới ừ một tiếng, đối với Mạc Vô Kỵ mấy người thoáng gật đầu một cái, dường như cũng không tính toán Mạc Vô Kỵ trước không thi lễ động tác.

Mạc Vô Kỵ ngược lại âm thầm cẩn thận, Tự Tại Thiên Đế này hắn cũng rõ ràng. Đại Tự Tại Tiên Vực Thiên Chủ, gọi La Tự Tại. Tiêm Giác Tiên Khư trước chính là Đại Tự Tại Tiên Vực, bởi vì là (vì) Tự Tại Thiên Đế này nhất tâm bế quan, căn bản cũng không xử lý công việc vụ, lúc này mới để cho Tiêm Giác Tiên Khư từ từ biến thành độc lập một cái tiên thành.

Âm thầm cẩn thận cũng thì thôi, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không quá mức lưu ý. Đại Tiên đế hắn đã gặp cũng không phải một cái hai cái, bên cạnh hắn liền có một cái, Thiên Đế hắn cũng đã gặp mấy cái. Bàn về thân phận, hắn là Bình Phạm tiên môn môn chủ, còn là một cái bát phẩm Đan Đế, địa vị cũng không thấy liền so với La Tự Tại thấp.

- Mạc Đan Đế, kỳ thực ta cùng Tự Tại Thiên Đế vừa mới cũng là từ Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên đi ra...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, hắn vừa rồi vẫn tại Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên, cư nhiên không có phát hiện hai người kia. Có thể thấy được những thứ này đỉnh cấp cường giả đều có thủ đoạn của mình, nếu mà không muốn để cho hắn phát hiện, hắn thật đúng là sẽ bỏ qua.

- Bởi vì tại Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên ra mắt ngươi một lần, cho nên lúc này mới hạ quyết tâm để cho Mộc tình mang ngươi tới nơi này.

Vấn Lan Tiên Đế giọng nói nhu hòa nói.

- Tiền bối mời nói.

Mạc Vô Kỵ biết Vấn Lan loại này nghe tiếng toàn bộ Tiên Giới Tiên Đế đưa hắn gọi tới, tuyệt đối không phải là vì nói vài câu thưởng thức hắn Mạc Vô Kỵ thì thôi.

Vấn Lan Tiên Đế dường như rất thưởng thức Mạc Vô Kỵ loại này gọn gàng dứt khoát tính cách, thanh bằng nói:

- Ta cảm thụ qua tu vi của ngươi còn có tư chất của ngươi, để cho ta khiếp sợ là, ta cư nhiên không có cách nào tìm được truyền thừa của ngươi đến từ phương nào. Hơn nữa ta đồng dạng không có cách nào cảm thụ được tư chất của ngươi...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, Vấn Lan tại vừa quan sát tư chất của hắn cùng tu vi truyền thừa, hắn cư nhiên nửa điểm cũng không có cảm thấy được. Nếu mà Vấn Lan muốn động thủ với hắn nói, có đúng hay không nói hắn cả năng lực phản kháng cũng không có?

Nghĩ tới đây, trong lòng Mạc Vô Kỵ chính là lạnh lẽo, hắn dầu gì cũng là một đỉnh cấp Tiên Vương sao?, lẽ nào cùng Vấn Lan chênh lệch thật to lớn như vậy?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 739: Kẻ Thủ Hộ Tiên Giới

Dường như cảm nhận được Mạc Vô Kỵ khiếp sợ, Vấn Lan liền vội vàng nói:

- Ta đối với trong thiên địa quy tắc đạo vận biến hóa tương đối mẫn cảm, thậm chí người tu vi so với ta mạnh hơn, ta cũng có thể mơ hồ bắt lấy đến trong đó đạo vận khí tức. Tiên Giới cái kia Huyền Hà không biết treo đã bao nhiêu năm, ta nhưng có thể từ trong đó cảm thụ được Huyền Hà bản nguyên, sau đó cảm ngộ tới rồi thuộc về mình đại đạo. Hôm nay, cái kia Huyền Hà đã thành pháp bảo của ta.

Mạc Vô Kỵ chỉ biết là Vấn Lan Tiên Đế là cảm ngộ Huyền Hà vấn đạo, hắn còn thật không biết Tiên Giới thật sự có một cái Huyền Hà, hơn nữa này Huyền Hà hoàn thành Vấn Lan Tiên Đế pháp bảo. Vô luận như thế nào, cũng đó có thể thấy được Vấn Lan Tiên Đế tư chất kinh người đáng sợ.

Vấn Lan Tiên Đế nói xong, giơ tay lên rạch một cái, một đạo màu bạc sông đứng chảy ngược trên không trung. Tuy màu bạc sông chỉ là mê ngươi phiên bản, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ ở trong đó cảm nhận được mênh mông muôn vàn khí tượng, vô cùng tự nhiên bản nguyên. Sông dài thật giống như đến từ xa vời, đi đi vô tận hư không.

Chỉ là liếc mắt, hắn cũng cảm giác được chính bản thân đối với thần thông sông dài quen biết có một cái khái niệm mới. Hắn tế xuất sông dài chỉ có sông dài biểu hiện, xác thực thiếu một loại sông dài bản nguyên. Đồng thời cũng xác thực ít đi cái loại này vô cùng tận đại đạo khí tức, khí phách không đủ.

Loại này cảm ngộ để cho Mạc Vô Kỵ đối với sông dài thần thông hiểu, tăng lên một tầng. Hắn thậm chí muốn tế xuất một cái sông dài thử xem một chút, cái loại này lăn xuống lăn xuống sông dài uy lực làm sao.

Trước đây hắn sông dài không cách nào chống đối Lôi Hồng Cát lôi chùy vạn quân, hôm nay chính là Lôi Hồng Cát cùng thực lực của hắn cũng thế, hắn tin tưởng mình mới cảm ngộ sông dài thần thông, cũng có thể cùng Lôi Hồng Cát lôi chùy vạn quân chống lại.

Vấn Lan Tiên Đế thu hồi bản thân Huyền Hà, khẽ mỉm cười, cứ như vậy nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, đối với Vấn Lan Tiên Đế một khom người:

- Đa tạ tiền bối chỉ điểm, vãn bối thu hoạch rất khá.

Vấn Lan Tiên Đế Huyền Hà cũng thế ẩn chứa vạn vật tự nhiên chi đạo, cho Mạc Vô Kỵ thu hoạch tuyệt đối không chỉ một sông dài thần thông đơn giản như vậy. Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ nếu là còn không biết Vấn Lan Tiên Đế là có ý muốn chỉ điểm hắn, hắn liền quá ngu dại.

Vấn Lan nhu hòa nói:

- Ta nghe nói ngươi có một chiêu sông dài thần thông, cho nên tế xuất Huyền Hà cho ngươi cảm ngộ một cái. Trên thực tế chúng ta đạo hữu chỗ tương đồng, ta đạo đến từ chính đối với thiên địa tầm thường vạn vật cảm ngộ, mà ngươi đạo dường như càng thêm bình thường. Tất cả mọi người rõ ràng, càng bình thường đồ đạc Chứng Đạo càng không đơn giản, bởi vì trong đó có thể diễn sinh ra vô cùng khả năng thiên địa đại đạo.

- Vãn bối thẹn thùng, tại Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên tiền bối đang quan sát vãn bối, vãn bối cư nhiên hoàn toàn không biết gì cả.

Mạc Vô Kỵ là thật có chút thẹn thùng nói.

Vấn Lan cười cười:

- Bởi vì chúng ta đạo tiếp cận, ngươi lúc đó lực chú ý tại Đan Đạo Tiên Minh Tiêu Lễ Thế, Tiêu Dao đế cung Lôn Thải trên người. Cộng thêm ta đối với ngươi không có ác ý, cho nên ngươi mới không có cảm thấy được ta đang quan sát ngươi.

- Mời tiền bối làm rõ.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ nghi hoặc cởi ra, cộng thêm lại từ Vấn Lan Tiên Đế nơi này chiếm được một phần chỗ tốt, cũng sẽ không quanh co, trực tiếp hỏi Vấn Lan Tiên Đế gọi hắn tới làm cái gì.

Vấn Lan Tiên Đế đột nhiên hỏi:

- Mạc Đan Đế biết vì sao lần này Thái Thượng Thiên đến chiêu thu đệ tử, trực tiếp thấp xuống tiêu chuẩn, thậm chí lại đem tiêu chuẩn rớt xuống để cho người ta không dám mức tưởng tượng? Còn có trước Thái Thượng Thiên vẫn đối với Tiên Giới tài nguyên cũng không để bụng, vì sao lần này cần điên cuồng thu thập Phá Toái Giới tiên linh thảo?

- Vãn bối ngu dốt, còn xin tiền bối làm rõ. Tiền bối mời trực tiếp xưng hô ta Vô Kỵ là được, Đan Đế thực sự không dám nhận.

Vấn Lan Tiên Đế thứ nhất là cho hắn một cái tốt chỗ, trong lòng Mạc Vô Kỵ đối với Vấn Lan rất là tôn kính.

- Cũng tốt, nếu mà Vô Kỵ ngươi không ngại, liền kêu ta là sư tỷ sao?. Tương lai ngươi thành tựu so với ta xa xa lớn hơn, cũng không cần gọi tiền bối.

phương thức nói chuyện của Vấn Lan để cho Mạc Vô Kỵ rất là dễ dàng, không có nửa điểm quanh co khúc khuỷu. Chỉ có loại này chân thành đối thoại, mới có thể để cho Mạc Vô Kỵ cảm thấy thư thái. Nếu không, hỏi không tới 3 câu, Mạc Vô Kỵ sẽ chỉ là đứng dậy cáo từ.

Sau khi nói xong, Vấn Lan nói tiếp:

- Gần đây Thái Thượng Thiên xảy ra một phần biến cố, trước Tấn Vũ nói tuy nói có chút không thật, cũng không hoàn toàn đúng nói dối. Thái Thượng Thiên phiến địa phương phải có ngoại tộc nhìn trúng, muốn chiếm giữ nơi này. Từ tình huống trước mắt đến xem, Thái Thượng Thiên vẫn là chiếm cứ ưu thế.

- Thái Thượng Thiên phóng thấp yêu cầu, thu nhiều như vậy Tiên Giới thiên tài đệ tử là vì thế nào?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Hắn có lo lắng lý do, Ôn Hầu là người của hắn Bình Phạm. Hắn cũng biết Ôn Liên Tịch rất có thể tiến vào Thái Thượng Thiên, nếu là Thái Thượng Thiên thu đệ tử có ác ý, hắn sẽ nghĩ biện pháp để cho Ôn Liên Tịch đi Bình Phạm tiên môn.

Vấn Lan không có trực tiếp trả lời Mạc Vô Kỵ nói, mà là hỏi:

- Chẳng biết Vô Kỵ có thể hay không nghe nói qua tiên dịch lý học?

- Nghe nói qua, hơn nữa ta còn quen biết một người trong đó gọi Bái Dạ, người này suy tính năng lực rất cường đại, hắn là nghiên cứu qua tiên dịch lý học.

Mạc Vô Kỵ vội vàng đáp.

Vấn Lan nói:

- Bái Dạ đích xác có suy tính năng lực rất cường đại, bất quá bản lĩnh của hắn đại thể thành lập tại hắn cái kia bát quái vòng tròn pháp bảo, không coi là chân chính dịch đạo cường giả. Tiên Giới chân chính dịch đạo suy tính cường giả, chính là Đại Tự Tại Tiên Vực Tự Tại tiên hữu. Tự Tại tiên hữu đã đem tiên dịch lý học, tăng lên tới một cái đẳng cấp mới.Mạc Vô Kỵ mấy người lúc này mới chợt hiểu lại đây, thì ra La Tự Tại còn là tiên dịch lý học cường giả.

Vấn Lan Tiên Đế thở dài một tiếng:

- Căn cứ Tự Tại tiên hữu suy tính, Tiên Giới gần lần nữa gặp phải tan rã. So với trước đây thập đại Tiên Vực nghiền nát trở thành bảy đại Tiên Vực cộng thêm một cái sứt mẻ không hoàn toàn Minh vực càng thêm nghiêm trọng hơn.

Mạc Vô Kỵ kinh dị nhìn thoáng qua La Tự Tại, lẽ nào người kia sở dĩ mặc kệ Đại Tự Tại Tiên Vực, cắm đầu khổ tu, là bởi vì biết Tiên Giới sẽ lần nữa tan rã a.

- Lần này Tiên Giới tai nạn từ Thái Thượng Thiên mà đến, bởi vì Thái Thượng Thiên chọc phải tồn tại không nên chọc, chờ Thái Thượng Thiên lưu lạc sau đó, kế tiếp liền đến phiên Tiên Giới. Đương nhiên, Thái Thượng Thiên không đi trêu chọc người khác, người khác sớm muộn cũng sẽ tìm lại đây. Thái Thượng Thiên lần này tuyển nhận đông đảo đệ tử đi qua, là muốn đem những đệ tử này toàn bộ đưa vào chư thần tàn vực tử luyện...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, vội vàng hỏi:

- Chư thần tàn vực tử luyện là có ý gì?

Vấn Lan Tiên Đế giọng nói có chút thương cảm nói:

- Chư thần tàn vực nghe đồn là Thần giới chiến trường một mảnh tàn vực, bên trong toàn bộ là các loại nguy cơ, đồng dạng cũng có các loại đại đạo cảm ngộ. Bình thường giống nhau đi vào thử luyện đệ tử, tử vong cơ hội là 60% trở lên. Phải biết rằng Thái Thượng Thiên đi chư thần tàn vực thử luyện thời gian bất quá là một năm đến ba năm mà thôi, mà lần này tử luyện, Thái Thượng Thiên cư nhiên lại đem chư thần tàn vực đóng hẳn lên, chỉ có sống quá mười năm đệ tử mới có thể tiếp tục bồi dưỡng.

Đương nhiên sống sót đệ tử, rất có thể tiến vào Thái Thượng Thiên thập đại thần cảnh tu luyện thánh địa. Ai, dùng chư thần tàn vực đáng sợ, 10 năm qua, có thể sống được tới sợ rằng 10 không tồn một. Lần này tiến vào Thái Thượng Thiên thiên tài đệ tử, gần như là ta Tiên Giới sở hữu

đỉnh cấp thiên tài. Một khi những người này toàn bộ vẫn lạc, Tiên Giới đâu còn có thời gian tới? Chờ nhiều năm sau này, Thái Thượng Thiên bị hủy diệt, ngoại tộc tiến vào Tiên Giới, Tiên Giới thậm chí ngay cả một cái có thể đi đầu chống cự người đều tìm không ra đến.

- Không phải là còn có này một phần mười sao? Có thể ở chư thần tàn vực sống sót, một phần mười hẳn là rất giỏi rồi sao??

Một bên Vi Tử Đạo nghi ngờ hỏi.

Vấn Lan Tiên Đế chậm rãi lắc đầu:

- Tử đạo tiên hữu chỉ biết thứ nhất, mà chẳng biết thứ hai. một phần mười sống sót tu sĩ, đang bị đưa đến thánh địa tu luyện sau một thời gian ngắn, sẽ trực tiếp tiến vào cùng dị tộc tranh chấp trong chiến trường đi. Đối với Thái Thượng Thiên mà nói, chỉ có máu tẩy lễ mới có thể chùy luyện ra cường giả chân chính. Đám này bị đưa đến trên chiến trường tu sĩ, sau cùng sống sót lại là 10 không tồn một. Đích xác có những người sẽ trở thành cường giả, nhưng này hoàn toàn là dùng Tiên Giới nguyên khí cùng máu huyết làm đại giới trả giá.

Mạc Vô Kỵ yên lặng không nói gì, một lúc lâu mới lên tiếng:

- Tuy rằng ta biết Vấn Lan sư tỷ nói rất đúng, nhưng có thể ta lực lượng thiếu, không cách nào ngăn cản loại chuyện này.

Vấn Lan Tiên Đế giải thích:

- Vô Kỵ, không phải là bảo ngươi đi ngăn cản. Tuy cho tới bây giờ, Thái Thượng Thiên còn chiếm cứ ưu thế, thế nhưng Thái Thượng Thiên cũng biết tương lai không có người bảo hộ đi ra, Thái Thượng Thiên cùng Tiên Giới cuối cùng sẽ tiêu diệt. Thái Thượng Thiên cũng có người thông thấu tiên dịch đại đạo, bọn họ suy tính ra hai người đối với tương lai Thái Thượng Thiên cùng Tiên Giới vô cùng trọng yếu.

Lúc này Vi Tử Đạo biểu tình cũng ngưng trọng, hắn tuyệt đối sẽ không cho rằng Vấn Lan Tiên Đế là đang nói mò:

- Vấn Lan tiên tử nói là Thái Thượng Thiên suy đoán ra tới người thủ hộ Tiên Giới cùng Thái Thượng Thiên?

Đây không phải là cách nói hư vô mờ ảo, Thiên Đạo có định số. Nếu là tiên đạo không nên tuyệt, sẽ có người bảo hộ đi ra.

Vấn Lan Tiên Đế ngưng trọng nói:

- Đúng vậy, hai người kia là một nam một nữ, tương lai Tiên Giới an nguy sẽ thắt ở trên hai người này. Nam tử gọi Lôi Hồng Cát, nữ tử gọi Kế Nguyệt. Để cho ta kỳ quái là, Kế Nguyệt tư chất dường như rất thấp.

Vấn Lan nói đến đây, dường như nhíu mày một cái.

Mạc Vô Kỵ bừng tỉnh hiểu được, khó trách hắn nghe nói Lôi Hồng Cát cùng Kế Nguyệt sớm bị Tấn Vũ vừa ý, mang ở tại bên người.

- Vấn Lan sư tỷ, cũng không lớn khả năng sao??

Mạc Vô Kỵ hơi có chút cau mày nói. Không phải là hắn không tin Lôi Hồng Cát cùng Kế Nguyệt hai người, mà là hắn thật sự là lý giải hai người này là món hàng gì.

Vô luận Lôi Hồng Cát hay là Kế Nguyệt, đều chính là nhân vật ích kỷ tới cực điểm. Loại này ích kỷ nhân vật sẽ trở thành Tiên Giới tương lai dựa vào, hắn căn bản cũng không tin tưởng. Nếu mà lại đem Tiên Giới tiêu diệt, Lôi Hồng Cát cùng Kế Nguyệt sẽ bước vào đẳng cấp cao hơn, Mạc Vô Kỵ khẳng định hai người này sẽ không chút do dự làm.

Vấn Lan chính sắc nói:

- Đúng vậy, ta mời Tự Tại đạo hữu cũng suy tính qua, Tiên Giới đích xác ứng với tại trên người hai người này. Ta ngày hôm nay mời ngươi tới có hai chuyện, chuyện thứ nhất là muốn hỏi ngươi một cái sự tình liên

quan tới Lôi Hồng Cát. Ngươi dường như cùng Lôi Hồng Cát quen biết, ngươi biết quá khứ của hắn sao?

- Vấn Lan sư tỷ, làm sao ngươi biết ta cùng Lôi Hồng Cát quen biết?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Vấn Lan khẽ mỉm cười, giọng nói bình hòa nói:

- Ngươi và Lôi Hồng Cát tại Phá Toái Giới tầng thứ tư đại chiến, mộc tình đã xem, nàng ghi lại ngay lúc đó hình ảnh, tuy ngươi dung mạo tương đối không rõ, mộc tình vẫn nhận ra ngươi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than, thảo nào Vấn Lan Tiên Đế biết mình có sông dài thần thông, thì ra vấn đề ra ở chỗ này a.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 740: Cự Tuyệt

Mạc Vô Kỵ cảm tạ Vấn Lan Tiên Đế chỉ điểm hắn, hồi đáp:

- Vấn Lan sư tỷ, ta đích xác là quen biết Lôi Hồng Cát. Người này tư chất ta là phi thường kính phục, chí ít so với ta phải tốt hơn rất nhiều...

- Vô Kỵ, ngươi là làm thế nào biết Lôi Hồng Cát tư chất mạnh hơn ngươi? Lời nói thực sự, tuy rằng ta không có khả năng phi thường chính xác nhìn thấu của ngươi truyền thừa lai lịch, nhưng cũng biết tư chất của ngươi tại Tiên Giới có rất ít người có thể so sánh được. Nếu không, ngươi sẽ không còn tuổi nhỏ liền bước vào Tiên Vương cảnh. Lôi Hồng Cát, tối đa cũng bất quá cùng ngươi không sai biệt lắm, thậm chí còn không có bước vào Tiên Vương cảnh.

Vấn Lan Tiên Đế không đợi Mạc Vô Kỵ nói xong, liền nghi ngờ hỏi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng rất là bất đắc dĩ, nói tư chất của hắn có thể cùng Lôi Hồng Cát so đấu, đó là quá để mắt hắn. Không muốn nói Lôi Hồng Cát, tùy tiện bất kỳ một cái nào tu sĩ, tư chất cũng mạnh hơn hắn. Bởi vì hắn căn bản cũng không có tư chất, cũng chính là một người không có Linh Căn.

Đứng một bên, Trầm Mộc Tình trong lòng bộc phát lay động, trước đây nàng liền biết Mạc Vô Kỵ không đơn giản, trên thực tế nàng không có đoán sai, Mạc Vô Kỵ há chỉ là không đơn giản? Cả chín sao thiên tài tại trước mặt Mạc Vô Kỵ cũng phải đi vòng lên. Nại Hà lai lịch to lớn sao?, phía trước đi Phá Toái Giới truyền tống tháp, cũng không dám cùng nàng cướp đoạt chỗ ngồi, cũng là bởi vì Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ là Đan Đế, trong thời gian ngắn thăng cấp đến Đại La Tiên cũng đủ để cho nàng không thể tưởng tượng nổi, mà bây giờ Mạc Vô Kỵ cư nhiên lại bước vào Tiên Vương. Nàng Trầm Mộc Tình dầu gì cũng là một cái Thiên Tài 7 sao, tu vi tiến độ cùng Mạc Vô Kỵ so với, đó chính là vô cùng thê thảm.

Nàng không khỏi nghĩ tới Mộ Dung Tương Vũ, người nữ nhân này đơn giản là có mắt không tròng, cư nhiên lại đem Mạc Vô Kỵ loại thiên tài này quăng mất, đi đút lót một phần rác rưởi. Nếu như là nàng nói, nàng thủ hộ còn không kịp...

Trầm Mộc Tình nghĩ tới đây trộm nhìn lén Mạc Vô Kỵ, trong lòng buồn bã, nàng biết mình tư dung tuy rằng không xấu, muốn để cho Mạc Vô Kỵ nhớ ở trong lòng, còn có chút trở ngại.

Trầm Mộc Tình hối hận, cũng không biết Mộ Dung Tương Vũ tu vi hiện tại so với Mạc Vô Kỵ cao hơn một phần. Người ta sớm Tiên Vương, bây giờ nói bất định cũng mau Tiên Vương trung kỳ.

Mạc Vô Kỵ thành thực nói:

- Ta bởi vì có chút cơ duyên, lúc này mới bước vào Tiên Vương cảnh giới, mà Lôi Hồng Cát tuổi tác cũng sẽ không lớn hơn ta bao nhiêu, tốc độ tu luyện của hắn so với ta phải nhanh hơn. Ta hoài nghi nếu mà không phải là vì tiến vào Phá Toái Giới tầng thứ tư, người này rất có thể sớm đã bước vào Tiên Vương cảnh giới. Coi như là như vậy, hắn từ Phá Toái Giới vừa ra đến, liền lập tức sẽ bước vào Tiên Vương cảnh. Cho nên sở dĩ ta hiểu hắn như thế, là bởi vì chúng ta đến từ một cái Tu Chân Giới.

- Thì ra là thế, ngươi nói tiếp.

Vấn Lan Tiên Đế gật đầu.

Vi Tử Đạo trong lòng cũng thế lay động, hắn vẫn hoài nghi Mạc Vô Kỵ không có thăng cấp Tiên Vương. Chỉ là hắn đạo không bằng Vấn Lan Tiên Đế, không nhìn ra Mạc Vô Kỵ tu vi thật sự, cho nên vẫn không dám

xác định, bây giờ mới biết Mạc Vô Kỵ cũng là mới vừa thăng cấp Tiên Vương. Bởi vậy có thể thấy được hắn cái này tông chủ cường đại cỡ nào, năm đó một cái không tới Tiên Vương tu sĩ, gắng gượng đưa bọn họ từ kiếm ngục mang ra khỏi, hôm nay còn sáng lập Bình Phạm tiên môn.

Mạc Vô Kỵ tiếp tục nói:

- Lôi Hồng Cát người này quá mức ích kỷ, ta cho rằng thực lực của hắn tương lai có lẽ có thể ngang dọc Tiên Giới, thế nhưng là hắn ý chí chưa chắc sẽ xem việc bảo vệ Tiên Giới làm nhiệm vụ của mình. Nếu mà lại đem Tiên Giới tương lai đặt ở trên người người này, chỉ sợ là uống rượu độc giải khát.

Mạc Vô Kỵ lời nói này rất rõ ràng, tương lai nếu là có đồ đạc để cho Lôi Hồng Cát động tâm, có lẽ hắn sẽ đi đầu tiêu diệt Tiên Giới. Về phần thủ hộ Tiên Giới, đó chính là một chuyện tiếu lâm.

Vấn Lan Tiên Đế khẽ mỉm cười:

- Vô Kỵ như thế quá lo lắng, nếu là tương lai Lôi Hồng Cát có tư cách bảo vệ Tiên Giới, hắn sẽ không đưa Tiên Giới vào tình thế đó. Bởi vì hiện tại hắn không ở vào cái vị trí kia, cho nên ngươi thấy chỉ là bản tính của hắn. Tại Tiên Giới, nỗ lực tăng lên thực lực của chính mình trong quá trình, mỗi người đều có bản tính của mình, thậm chí làm ra một phần không ngờ sự tình. Nhưng một khi đối mặt trái phải rõ ràng, thậm chí nói sinh tồn địa phương gần bị hủy thời điểm, ta tin tưởng bất cứ người nào cũng biết phải làm sao.

Vấn Lan Tiên Đế không có nói tiếp, nàng cho rằng Mạc Vô Kỵ hiện tại sẽ không hiểu. Chỉ có xảy ra cao độ nhất định, đứng ở vị trí nhất định, mới có hiểu rõ mấy thứ này. không chỉ là nàng nói trái phải rõ ràng, mà là một loại đạo.

Lôi Hồng Cát tại Tiên Giới đắc đạo, hắn nhất định phải phải bảo vệ ở Tiên Giới, nếu không, hắn chính là phủ định đối với đạo của mình.

Mạc Vô Kỵ có chút không nói gì, hắn cũng không có đi phản đối Vấn Lan Tiên Đế nói. Loại này hư vô phiêu miểu sự tình, hắn không cần phải muốn cùng Vấn Lan Tiên Đế đối nghịch.

Vốn hắn còn muốn nói một chút Kế Nguyệt cũng ích kỷ như thế, hiện tại hắn không có hứng thú nhắc lại người nữ nhân này.

- Kỳ thực ta cho rằng Vô Kỵ ngươi cũng là có tư cách được trọng điểm bồi dưỡng, đáng tiếc là Thái Thượng Thiên vô cùng tin tưởng dịch đạo suy tính kết luận.

Vấn Lan Tiên Đế thở dài.

Vẫn không nói gì, La Tự Tại bỗng nhiên nói:

- Cho nên mới cảm thấy Lôi Hồng Cát gặp vận may, trong lòng không vui sướng mà thôi.

Mạc Vô Kỵ sửng sốt thần, đây là ý gì? Lôi Hồng Cát được chọn trúng làm Tiên Giới cùng Thái Thượng Thiên người thủ hộ, hắn có cái gì không thoải mái? Rồi lại nói hắn và La Tự Tại này cũng không có cái gì liên quan a, tại sao phải nhằm vào hắn?

Vấn Lan Tiên Đế liền vội vàng nói:

- Vô Kỵ, ngươi không cần để ý Tự Tại tiên hữu thái độ, bởi vì hắn có một người bạn tốt gọi là Cối Kiếm Thương.

Mạc Vô Kỵ bừng tỉnh hiểu được, Cối Kiếm Thương không phải là Đại Kiếm Đạo thái thượng trưởng lão sao? Kết quả bị hắn Bình Phạm giết chết. Thảo nào Tự Tại Thiên Đế này đối với hắn vẫn ôn hoà, thì ra vấn đề ra ở chỗ này.

- Ngươi yên tâm, ta sẽ không bởi vì Cối Kiếm Thương đối với ngươi có ý tưởng gì khác. Tông môn giữa đó ân oán không có quan hệ gì với ta, Cối Kiếm Thương nếu tại Đại Kiếm Đạo, liền phải tiếp nhận cái này vận mệnh. Ta chỉ là ăn ngay nói thật.

La tự tại vì mình giải thích một câu.

Về phần thật hay giả, liền không có ai biết.

Vấn Lan Tiên Đế tiếp tục giảng hòa nói:

- Vô Kỵ, tuy Tự Tại tiên hữu nói là vui đùa, bất quá cũng là sự thật. Lôi Hồng Cát bị Thái Thượng Thiên mang đi, bản thân sẽ có vô cùng vô tận tài nguyên tu luyện. Thái Thượng Thiên có thập đại thần cảnh tu luyện thánh địa, có thể dự cảm, Lôi Hồng Cát sẽ trong thời gian ngắn nhất vượt qua tất cả cản trở, đứng ở tột cùng nhất. Thế nhưng ta cảm giác Vô Kỵ ngươi đạo không giống bình thường, hơn nữa tư chất cũng không giống bình thường. Cho nên ta hi vọng dùng hết năng lực của chúng ta, cũng giúp ngươi trong thời gian ngắn nhất bước vào đế cảnh, đây là chuyện thứ hai ta ngày hôm nay tìm tới ngươi...

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Vấn Lan sư tỷ? Không phải nói này Lôi Hồng Cát là thiên mệnh người thủ hộ Tiên Giới sao? Vì sao còn muốn hỗ trợ ta?

Vấn Lan Tiên Đế than thở:

- Lôi Hồng Cát cùng Kế Nguyệt đều là Thái Thượng Thiên bồi dưỡng, Thái Thượng Thiên tuy rằng trong miệng nói là vì giữ gìn Tiên Giới cùng Thái Thượng Thiên. Thế nhưng là một khi chờ đến ngày đó, Thái Thượng Thiên không có năng lực bận tâm Tiên Giới, bọn họ tuyệt đối sẽ không để cho Lôi Hồng Cát cùng Kế Nguyệt bọn họ bồi dưỡng đến Tiên Giới hỗ trợ. Chúng ta đây là phòng ngừa chu đáo.

Mạc Vô Kỵ hiểu được:

- Vấn Lan sư tỷ, mấy năm trước, ngươi liền nói dự định gặp ta một mặt, lẽ nào khi đó ngươi đã có loại này dự định?

Vấn Lan Tiên Đế lắc đầu:

- Không có, lúc đó ta chỉ là nghe nói ngươi đan đạo kinh người, muốn lại đem ngươi bồi dưỡng thành một người phụ trợ. Đan Đạo Tiên Minh tuy rằng có rất nhiều người đan đạo trời cho, có thể để cho ta cảm thấy hài lòng thật đúng là không tìm ra được. Lần này ngươi có thể cùng Lôi Hồng Cát chiến thành ngang tay, ta lúc này mới phát hiện ngươi không chỉ là đan đạo cường đại.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười thầm, cùng Lôi Hồng Cát chiến thành ngang tay? Trước đây Lôi Hồng Cát rõ ràng là đánh không lại hắn chạy thoát cơ mà.

Vấn Lan Tiên Đế dường như cảm nhận được Mạc Vô Kỵ tâm tính, chính sắc nói:

- Vô Kỵ, Lôi Hồng Cát ta đơn độc ra mắt. Trước Đại La Tiên đánh một trận, ngươi thật sự là chiếm cứ một chút thượng phong. Nhưng ta khẳng định, một khi Lôi Hồng Cát thăng cấp Tiên Vương sau đó, thực lực của hắn sẽ đáng sợ tăng lên xu thế, đến lúc đó chỉ sợ ngươi không còn là đối thủ của hắn. Hơn nữa trước đây hắn và ngươi đấu pháp thời điểm, cũng không có đem hết toàn lực, còn có sát chiêu không có xuất ra, đây là ngươi không biết.

- Đa tạ Vấn Lan sư tỷ nhắc nhở.

Mạc Vô Kỵ thi lễ nói cảm tạ.

Mặc dù hắn cho rằng hiện tại Lôi Hồng Cát tuyệt đối vẫn đánh không lại hắn, hắn cũng không cần phải ở chỗ này nói ra. Lôi Hồng Cát có sát thủ không có lấy ra, lẽ nào hắn sẽ không có sát thủ sao? Nếu không phải sợ tại Phá Toái Giới tầng thứ tư trọng thương bị vây công, hắn còn có Sinh Tử Luân đâu nè.

Thấy Mạc Vô Kỵ khiêm tốn tiếp nhận, Vấn Lan rất là hài lòng nói:

- Vô Kỵ, trong này có một cái khó xử, đó chính là chỗ kia tu luyện thánh địa là của Tự Tại tiên hữu, ta có thể cung cấp cho ngươi ngoại trừ

các loại thiên địa bảo vật ra, chỉ có các loại thần thông công pháp. Cho nên, ngươi cần muốn đi Đại Tự Tại Tiên Vực tu luyện. Mà Tự Tại tiên hữu yêu cầu duy nhất chính là ngươi có thể bái ông ta làm thầy.

Trầm Mộc Tình nghe đến đó, trong lòng thầm than. Nàng cho rằng sư tổ cũng không biết Mạc Vô Kỵ, đệ nhất Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không cho rằng tới rồi Tiên Vương sau đó liền so ra kém Lôi Hồng Cát, thứ hai Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không bái La Tự Tại làm sư. Nàng tiếp xúc qua Mạc Vô Kỵ nhiều lần, đối với Mạc Vô Kỵ lý giải so với chính mình sư tổ càng thêm thấu triệt.

Mạc Vô Kỵ nhìn La Tự Tại đang ngắt nhéo râu mép, trong lòng có chút không nói gì. Không muốn nói hắn Bình Phạm tiên môn chính là tu luyện thánh địa, dù cho Bình Phạm tiên môn không phải là tu luyện thánh địa, hắn cũng sẽ không bái La Tự Tại vi sư. Hắn bái La Tự Tại vi sư, hắn Bình Phạm tính là cái gì? Vi Tử Đạo đám người dùng cái gì để mà ở chung?

- Đa tạ Vấn Lan sư tỷ, ta tạm thời còn không có ý nghĩ bái sư.

Mạc Vô Kỵ lúc này cự tuyệt, không có nửa điểm chừa đường sống.

Vấn Lan Tiên Đế sửng sốt, theo nàng, Tiên Giới bất kỳ một cái nào tiên nhân, đều là tài nguyên tu luyện làm gốc. Mạc Vô Kỵ thành lập Bình Phạm, giống nhau là vì tài nguyên tu luyện, thậm chí Mạc Vô Kỵ tiêu diệt Đại Kiếm Đạo, cũng là vì tài nguyên tu luyện. Theo lý thuyết, Mạc Vô Kỵ không có khả năng cự tuyệt nàng mới đúng.

- Vô Kỵ, khả năng ta mới vừa rồi không có nói rõ ràng. Tự Tại tiên hữu cái kia tiên tủy trì thánh địa, nửa điểm cũng sẽ không kém so với Thái Thượng Thiên thập đại tu luyện thánh địa, thậm chí còn hơn. Hơn nữa ta bên này tiên linh thảo trợ giúp, dùng tư chất của ngươi, coi như là trong vòng ngàn năm bước vào Tiên Đế cảnh giới, cũng không phải không có khả năng.

Vấn Lan nhanh chóng giải thích.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, lần nữa đối với Vấn Lan Tiên Đế liền ôm quyền:

- Đa tạ Vấn Lan sư tỷ lần này đối với ta chỉ điểm và hảo ý, ta tạm thời vẫn là không có có dự định bái sư. Tương lai nếu có chỗ yêu cầu ta Mạc Vô Kỵ hỗ trợ, chỉ cần truyền cái tin cho ta là được rồi. Vô Kỵ cáo từ.

Mạc Vô Kỵ cáo từ, đi theo Mạc Vô Kỵ bên người, Vi Tử Đạo cùng Điền Nghê Ny cũng đến thi lễ cáo từ.

- Thực sự là không bik tán thưởng, không biết trời cao đất dày.

Mạc Vô Kỵ mấy người đi rồi, La Tự Tại mới hừ lạnh một tiếng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 741: Thu Đồ Đệ

Mạc Vô Kỵ thậm chí không có đi tiệm của mình các, rời đi tức lâu sau đó, lập tức rời đi Tiêm Giác Tiên Khư.

Vô luận là Tấn Vũ đang điều tra Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long, hay là Vấn Lan Tiên Đế nói, cũng làm cho Mạc Vô Kỵ cảm nhận được một loại bức thiết, hắn yêu cầu tăng nhanh tốc độ tăng lên thực lực của chính mình. Còn có một cái, đó chính là Mạc Vô Kỵ hy vọng có thể nhanh lên một chút trở lại Bình Phạm tiên môn, nói cho Ôn Hầu. Để cho Ôn Hầu phát một đạo tin tức cho Ôn Liên Tịch, đừng đi Thái Thượng Thiên.

Hắn biết Thái Thượng Thiên lần này chiêu thu đệ tử điều kiện tuy rằng phóng rất thấp, nhưng cũng không ép buộc. Chỉ cần Ôn Liên Tịch không muốn đi, dù cho nàng đủ điều kiện, Thái thượng thiên cũng sẽ không ép buộc. Dù sao, muốn đi Thái Thượng Thiên quá nhiều người.

- Đa tạ Mạc đại ca nói cho ta biết là ai hại anh ta.

Mãi cho đến trên phi thuyền, Điền Nghê Ny mới lại đây hướng Mạc Vô Kỵ nói lời cảm tạ.

Mạc Vô Kỵ cười cười, lại đem Vũ Mân giới chỉ đưa cho Điền Nghê Ny nói:

- Ta cũng chỉ là trùng hợp nhìn thấy, ta phỏng chừng lúc đó Vũ Mân sở dĩ sẽ đối với ca ca ngươi diệt khẩu, cũng là bởi vì đồ đạc trong giới chỉ. Ta nhìn một chút, đồ vật bên trong đích thật là không phải chuyện đùa, hiện tại mấy thứ này giao cho ngươi đi.

Vũ Mân liền vội vàng nói:

- Mấy thứ này ta không thể nhận, đây vốn chính là tông chủ đoạt lại, cũng không phải thuộc về ta. Mấy thứ này liền ở lại tông chủ nơi này đi.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Ngươi hẳn là không biết bên trong là vật gì sao?, coi như là ta, cũng khát vọng mấy thứ này. Có rồi mấy thứ này, tương lai ngươi sẽ bước vào đẳng cấp cao hơn.

Một bên Vi Tử Đạo cũng đều là cực kỳ bội phục Mạc Vô Kỵ, hắn không biết trong giới chỉ là vật gì, thế nhưng có một chút hắn có thể khẳng định, trong giới chỉ đồ đạc không phải chuyện đùa. Thứ này vốn chính là Mạc Vô Kỵ đoạt lại, hơn nữa cũng không nhất định là đồ đạc của Điền Nghê Ny ca ca, Mạc Vô Kỵ cư nhiên nguyện ý lại đem đồ đạc đưa ra đến, loại này ý chí hắn liền không so được.

Nghĩ tới đây, Vi Tử Đạo trong lòng thầm than. Có lẽ đây chính là nguyên nhân hắn vì sao không bằng Mạc Vô Kỵ sao?, tại lấy hay bỏ bên trên cực kỳ có nguyên tắc. Nếu đổi lại là hắn, có thể cứu Điền Nghê Ny đã coi như là đại ân, mấy thứ này làm của riêng, là chuyện thiên kinh địa nghĩa.

Điền Nghê Ny chậm rãi nói:

- Tư chất của ta phi thường bình thường, trước đây là bởi vì thu được một phần cơ duyên, mới có thể miễn cưỡng nhảy vào Đại Ất Tiên. Dùng tư chất của ta, cố gắng nữa cũng chỉ có thể dừng ở đây. Coi như là tông chủ lại đem cho dù tốt bảo vật cho ta, đó cũng là vì người khác làm áo cưới. Trừ phi ta cả đời không rời đi Bình Phạm tiên môn.

Mạc Vô Kỵ sửng sốt, Điền Nghê Ny nói không phải không đúng a. Hắn có thể cảm thụ được Điền Nghê Ny quanh thân linh vận cũng không phải vô cùng rõ ràng, có thể thấy được Điền Nghê Ny tư chất là thật bình

thường. Dùng Vũ Mân trong giới chỉ đồ đạc, Điền Nghê Ny xuất ra đi chẳng những là vì hắn người làm áo cưới, còn là hại nàng.

- Ta biết tông chủ là người quang minh lỗi lạc, nếu mà tông chủ không ngại nghê ny, Nghê Ny nguyện ý bái tông chủ vi sư.

Điền Nghê Ny khom người tới đất, giọng thành khẩn.

Mạc Vô Kỵ có chút lúng túng nói:

- Ta một chút tu vi, làm sao làm sư phụ của ngươi. Vi Hữu Hộ đã là Đại Tiên đế, không bằng ta giới thiệu ngươi bái Vi Hữu Hộ vi sư làm sao?

Điền Nghê Ny lần nữa quỳ rạp xuống đất:

- Nghê Ny nguyện ý bái tông chủ vi sư...

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ cùng Vi Tử Đạo đều lúng túng, Vi Tử Đạo dầu gì cũng là một cái Đại Tiên đế, thấy thế chỉ có thể tằng hắng một cái:

- Ai za, đu ma, đau bụng quá! Ta đi toilet phát.

Nói xong, Vi Tử Đạo cấp tốc từ boong tàu đi xuống, ra sau boong phi thuyền.

Mạc Vô Kỵ cũng là xấu hổ, ngay mặt cự tuyệt một cái Đại Tiên đế vi sư, Điền Nghê Ny này cũng là... Không đúng, đây không phải là học mình sao?? Chính bản thân trước đây không lâu vừa mới cự tuyệt bái La Tự Tại vi sư.

- Nói đi, ngươi vì sao nhất định phải bái ta làm thầy?

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là hỏi.

Điền Nghê Ny ngẩng đầu nóng bỏng nói:

- Bởi vì ta tin tưởng Vấn Lan Tiên Đế, năm đó Vấn Lan Tiên Đế tư chất cũng không phải Tiên Giới đệ nhất, thế nhưng là nàng xem người ánh mắt cũng là Tiên Giới đệ nhất. Vấn Lan Tiên Đế xem trọng tông chủ như vậy, nói đúng là tông chủ tương lai thành tựu phi thường cao. Huống hồ ta tin tưởng tông chủ nói...

- Ngươi tin tưởng ta nói cái gì?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Điền Nghê Ny đáp:

- Tông chủ nói mình tư chất không cao, xa xa so ra kém Lôi Hồng Cát, ta tin tưởng.

Mạc Vô Kỵ im lặng xoa xoa cái trán:

- Lẽ nào ta không thể khiêm tốn một chút không? Ngươi cả cái này cũng tin tưởng. Rồi lại nói, ta tư chất càng kém, càng không có tiền đồ gì, ngươi muốn bái ta làm thầy làm gì?

Điền Nghê Ny lắc đầu:

- Không, ta tin tưởng tông chủ không phải là khiêm tốn, mà là tư chất thực sự không bằng Lôi Hồng Cát. Tông chủ tư chất không bằng Lôi Hồng Cát, cũng có thể cùng Lôi Hồng Cát chạy song song, có thể thấy được tông chủ đạo pháp truyền thừa xa xa thắng Lôi Hồng Cát. Tư chất của ta cũng rất kém cỏi, chỉ có bái tại tông chủ môn hạ, mới có cơ hội trở lên một tầng.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thất kinh, hắn thế mới biết chính bản thân xa xa xem thường Điền Nghê Ny. Bản thân một câu nói, cư nhiên làm cho nàng suy tính nhiều như vậy.

Liền từ điểm này hắn là có thể nhìn ra, Điền Nghê Ny tuyệt đối không đơn giản. Tâm tư phi thường trong sáng, hơn nữa nghĩ cũng rất xa.

Như vậy một cái tinh xảo đặc sắc nữ tử, thực sự chưa từng có hoài nghi tới Vũ Mân? Dù sao lúc đó tại Phá Toái Giới tầng thứ ba, Vũ Mân cùng ca ca nàng thế nhưng là tổ đội.

Dường như biết Mạc Vô Kỵ đang suy nghĩ gì, Điền Nghê Ny lần nữa tiếng khóc nói:

- Kỳ thực ta ban đầu cũng có chút hoài nghi ta ca ca vẫn lạc cùng Vũ Mân có chút quan hệ, thế nhưng là ta không dám đi điều tra, thậm chí không dám hỏi, cũng không dám rời đi tông môn. Nếu là Vũ Mân biết ta có chút hoài nghi nàng, hoặc là ta vô duyên vô cớ rời đi tông môn, ta sớm đã bị giết...

Mạc Vô Kỵ giọng nói có chút lạnh hẳn lên:

- Nói như vậy, ngươi muốn ra tiên vũ kiếm phái ý nghĩ sớm đã có, lần này chỉ là mượn ta danh tiếng sau đó lợi dụng ta mà thôi.

Điền Nghê Ny cúi đầu nói:

- Đúng vậy, ta biết tông chủ không sợ tiên vũ kiếm phái. Cơ hội lần này bỏ lỡ, ta lại muốn rời khỏi tiên vũ kiếm phái, còn không biết đợi được khi nào. Ta nguyện ý tiếp nhận tông chủ bất kỳ trừng phạt nào, chính là giết ta, ta cũng không hề oán hận.

- Ngươi ở đây bên người Vũ Mân, là muốn ám toán nàng?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Điền Nghê Ny lắc đầu:

- Ta chỉ là vì tự bảo vệ mình, ta cũng không xác định ca ca ta chính là nàng ám toán. Ta hoài nghi nàng là bởi vì nàng và ca ca ta ngầm quan hệ khá vô cùng, người khác không biết tiến vào Phá Toái Giới tầng thứ ba nàng và ca ca ta cùng một chỗ, ta phi thường rõ ràng. Thế nhưng là ca ca ta vẫn lạc sau đó, nàng chưa hề tới tìm ta, hay vẫn còn là ta tìm cơ hội tiếp cận nàng, sau đó chậm rãi lấy lòng nàng.

Mạc Vô Kỵ trầm ngâm một lát nói:

- Ngươi đứng lên sao?, ta thu ngươi làm đệ tử.

Chần chờ một chút, Mạc Vô Kỵ lại than thở:

- Ta cũng không biết thu ngươi làm đệ tử là đúng hay sai.

Mạc Vô Kỵ là thật không biết, hắn cảm giác Điền Nghê Ny tính toán tâm quá nặng. Nhưng hắn cũng chỉ có thể thu Điền Nghê Ny làm đệ tử. Nếu mà hắn không thu Điền Nghê Ny làm đệ tử, Điền Nghê Ny chỉ sợ sẽ không tiếp tục ở lại Bình Phạm. Chỉ cần Điền Nghê Ny không để lại tại Bình Phạm, Điền Nghê Ny hắn phải chết không thể nghi ngờ. Không muốn nói hoài nghi Điền Nghê Ny trên người có bảo vật người, chính là Vũ Mân cũng sẽ không bỏ qua Điền Nghê Ny.

Nói cách khác Điền Nghê Ny ngày hôm nay nhất định phải bái hắn làm thầy, hoặc là lại đem nàng đường sống ngăn chặn. Tên đệ tử này chẳng những tính toán mạnh, còn đối với mình rất nhất quyết.

- Đa tạ sư phụ thu lưu, đệ tử phát thệ sẽ không để cho sư phụ tương lai thất vọng.

Điền Nghê Ny nhanh chóng quỳ rạp xuống đất, dập đầu mấy cái âm vang đầu.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, lại đem hai chương Lạc Thư cùng một cái tiểu Đỉnh trong giới chỉ đem ra, nói:

- Hai chương Lạc Thư cùng cái này tiểu Đỉnh đều là phi thường rất giỏi đồ đạc, tiểu Đỉnh thậm chí có thể so sánh với Nghiệp Hỏa Hồng Liên. Ta hoài nghi Vũ Mân sở dĩ có thể nhanh như vậy tiến vào Đại Chí Tiên, chính là cùng cái này tiểu Đỉnh có quan hệ. Lạc Thư không được đầy đủ, ta liền thu lại. Tương lai thành tựu của ngươi cao bao nhiêu, vẫn là xem cái này tiểu Đỉnh. Tiểu Đỉnh ta không thu, chính ngươi giữ lại.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ thu hồi hai chương Lạc Thư, lại đem tiểu Đỉnh cùng giới chỉ đều đưa cho Điền Nghê Ny.

Điền Nghê Ny cũng chấn kinh rồi, nàng biết Vũ Mân cướp đoạt đồ đạc rất rất giỏi, không nghĩ tới dĩ nhiên rất giỏi đến loại trình độ này. Lạc Thư, tiểu Đỉnh có thể so sánh với Nghiệp Hỏa Hồng Liên...

Thảo nào Thái Thượng Thiên muốn tới Phá Toái Giới tầng thứ tư, Phá Toái Giới này bên trong bảo vật thật sự là thật là đáng sợ một điểm.

- Sư phụ, ta sợ rằng không gánh nổi thứ này.

Điền Nghê Ny phản ứng kịp.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Ngươi chỉ để ý tại Bình Phạm tu luyện, có tiểu đỉnh này phụ trợ, tương lai ngươi chung quy có thể dương danh. Tại trước ngươi ta có một cái đệ tử gọi Phục Kinh Phượng, còn có ba cái đệ tử ký danh, Lâu Nguyệt Sương, Bàn Vũ cùng Bàn Hiệt. Ngươi tính là đệ tử chính thức thứ hai của ta. Ta đây một môn công pháp là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, là thuộc về ta tự nghĩ ra. Môn công pháp này tu luyện cùng cái khác công pháp chỗ bất đồng là, không cần bất luận cái gì Linh Căn liền có thể tu luyện...

Nghe Mạc Vô Kỵ truyền đạo, Điền Nghê Ny sợ ngây người.

So với Lạc Thư cùng tiểu Đỉnh, Mạc Vô Kỵ truyền nàng đạo mới đúng làm cho nàng rung động. Không cần Linh Căn tu luyện, mở mạch lạc, Bất Hủ Phàm Nhân Quyết...

Mỗi một câu nói cũng sẽ ở trong đầu nàng nổ tung, càng thêm làm cho nàng không cách nào bình tĩnh trở lại chính là, sư phụ nàng cư nhiên là tổ sư khai sáng một môn đạo mới, đây là nói nàng Điền Nghê Ny là môn đại đạo đời thứ hai truyền thụ.

Điền Nghê Ny chậm rãi hít sâu một hơi, nàng âm thầm quyết định, nhất định không cô phụ sư phụ kỳ vọng. Đồng thời nàng cũng là đối với quyết định của chính mình càng là cảm giác được may mắn, may mà nàng bái tông chủ làm thầy.

...

Trở lại Bình Phạm tiên môn, Mạc Vô Kỵ lại đem nguyên nhân Thái Thượng Thiên chiêu thu đệ tử nói cho Ôn Hầu sau đó, vẫn luôn dạy Điền Nghê Ny mở mạch lạc.

Mạc Vô Kỵ cũng có chút bận tâm, hắn sợ Tấn Vũ thực sự biết được ban đầu ở Phá Toái Giới tầng thứ tư kẻ đi tới tiên linh khí bạc nhược phương hướng là Tô Nhu Nhi cùng Đậu Hóa Long.

Một tháng sau, khi Mạc Vô Kỵ được biết Tấn Vũ mang theo đông đảo thiên tài đệ tử rời đi Tiên Giới đi tới Thái Thượng Thiên sau đó, hắn mới hoàn toàn yên lòng.

Bình Phạm tiên môn tại sau khi được dời tới Đại Kiếm Đạo hàng loạt tiên phong sau đó, khí thế càng là hơn xa từ trước. Theo đó Bình Phạm thương hội đánh ra hàng loạt đỉnh cấp tiên đan, Bình Phạm tiên môn tiên linh khí nồng nặc tin tức truyền ra, Bình Phạm tiên môn danh tiếng đại chấn, càng ngày càng nhiều tiên nhân đều đi tới Bình Phạm. Cùng lúc đó, càng nhiều người phàm sinh hoạt tại Cực Trạch Hải vùng ven lúc nghe Bình Phạm Tiên Vực tiên phàm bình đẳng sau đó, cũng đều đi tới Bình Phạm tiên môn.

Mạc Vô Kỵ đợi sắp tới ba tháng thời gian, cũng không có bất kỳ tin tức nào của Sầm Thư Âm sau đó, hắn rời đi Bình Phạm, bắt đầu tìm kiếm Sầm Thư Âm khắp nơi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 742: Thư Âm Hạ Lạc

Địa phương thứ nhất Mạc Vô Kỵ đến chính là Ma Nguyệt Tiên Môn, ban đầu là Lâm Cô dẫn hắn đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, hắn bị lực lượng phía dưới Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì lôi kéo đi xuống, cũng đem Sầm Thư Âm giao cho Lâm Cô chiếu cố.

Hôm nay hắn tại Cực Trạch Hải cao điệu thành lập Bình Phạm như vậy, sau đó cao điệu tiêu diệt Đại Kiếm Đạo, cũng có tuyên truyền ý tứ ở trong đó. Chỉ cần Lâm Cô cùng Sầm Thư Âm nghe được Bình Phạm, nghe được tên của hắn, liền sẽ tìm tới Bình Phạm tiên môn.

Chỉ là hắn Bình Phạm tiên môn thành lập lâu như vậy, Lâm Cô cùng Sầm Thư Âm vẫn không có đến, hắn chỉ có thể đi ra ngoài tìm. Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, tại mênh mông Tiên Giới tìm kiếm Sầm Thư Âm, tựa cùng biển rộng tìm kim không có gì khác nhau.

Bởi vì kiêng kỵ danh tiếng Mạc Vô Kỵ, Ma Nguyệt Tiên Môn cho phép Mạc Vô Kỵ tiến vào trong tiên môn.

Lâm Cô vốn đang ở Ma Nguyệt Tiên Môn Vấn Nguyệt Phong, về sau bị Tiêu Dao đế cung Lôn Thải bức bách, Vấn Nguyệt Phong phong chủ Thạch Cốc Lan bị thương nặng chạy trốn.

Mạc Vô Kỵ lần nữa đi tới Vấn Nguyệt Phong sau đó, nơi này vẫn như cũ còn là một mảnh rách nát. Hắn căn bản cũng không cần hỏi người của Ma Nguyệt Tiên Môn, cũng biết Thạch Cốc Lan cùng Lâm Cô đều chưa có trở về.

Tại Vấn Nguyệt Phong tìm tòi một phen sau đó, Mạc Vô Kỵ không có được bất luận cái gì hữu dụng tin tức, chỉ có thể buồn vô cớ rời đi Ma Nguyệt Tiên Môn, cái địa phương thứ hai hắn muốn đi là Tiêu Dao đế cung.

Cung chủ Tiêu Dao đế cung Lôn Thải đại đế cùng Mạc Vô Kỵ có đại thù, Ma Nguyệt Tiên Môn Vấn Nguyệt Phong cũng là Lôn Thải đại đế hủy diệt. Mạc Vô Kỵ rất hoài nghi Lôn Thải đại đế có hay không phái người canh giữ ở bên ngoài Lục Luân Khư chờ Lâm Cô cùng Sầm Thư Âm, tuy loại khả năng này tính chất không lớn, hắn vẫn còn là muốn tới tìm kiếm Lôn Thải. Bởi vì nếu mà Sầm Thư Âm rơi vào trong tay Lôn Thải, Lôn Thải nhất định phải dùng Sầm Thư Âm áp chế hắn.

Mạc Vô Kỵ đã tới Chư Thần Tiên Vực, trước đây hắn đến địa phương là Thiên Tiệm Tiên Thành cùng Chư Thần Thiên Tiệm. Đối với Chư Thần Tiên Vực mà nói, đây là vùng ven giải đất.

Lôn Thải Tiêu Dao đế cung ở vào khu vực Chư Thần Tiên Vực phong cảnh rất duyên dáng, Mạc Vô Kỵ còn không có tới gần Tiêu Dao đế cung, liền có thể cảm thụ được cái loại này nồng nặc tiên linh khí.

Tiêu Dao đế cung thành lập tại Chư Thần Tiên Vực Tiêu Dao sơn, tại Chư Thần Tiên Vực nơi này cũng coi là một trong thập đại tiên cảnh thánh địa.

- Lôn Thải lão thất phu, nếu không ra, đừng trách bản tôn lại đem ngươi đập nát cửa.

Mạc Vô Kỵ còn chưa tới bên ngoài Tiêu Dao đế cung, một cái thanh âm mắng to liền truyền tới.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cực kỳ nghi hoặc, tên này là ai a? Lại dám tại cửa Tiêu Dao đế cung chửi ầm lên.

Tuy rằng hắn đến Tiêu Dao đế cung tìm kiếm Lôn Thải, dùng thực lực của hắn bây giờ, hắn cũng không có dự định tiến vào Tiêu Dao đế

cung. Tại Tiêu Dao đế ngoài cung mặt, Lôn Thải không dám làm gì hắn. Coi như là muốn động thủ, hắn bằng vào Phong Độn thủ đoạn cũng có thể thong dong rời khỏi. Một khi tiến vào Tiêu Dao đế cung, vậy cái mạng nhỏ của hắn cũng không tại hắn trên người mình.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp vượt qua đến một tòa cầu đá vòm ngoài Tiêu Dao đế cung, hạ xuống rơi vào cửa Tiêu Dao đế cung.

Tiêu Dao đế cung cửa cung toàn bộ là tiên ngọc xây đi ra, ngay cả hai bên tông môn cây cũng là lục cấp tiên thực.

Tại trên quảng trường phía dưới tiên ngọc bạch ngọc, đứng đó một người đầu đà chân trần tay bắt thất khổng thiền trượng. Đầu đà tóc dài bị tùy ý hệ ở trên đầu, thoạt nhìn có chút giống một cái Tiên Giới nhân lưu lạc.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, xem ra kẻ mắng Lôn Thải Tiên Đế chính là đầu đà này. Thảo nào tên này dám ở chỗ này chửi ầm lên, Mạc Vô Kỵ cảm thụ được đầu đà tu vi đồng dạng là Đại Tiên Đế.

- Đại Ngưng hòa thượng, đừng cho là ta Lôn Thải sợ ngươi, ta chỉ là không cùng ngươi tính toán mà thôi.

Tiêu Dao đế cung đại môn rốt cục mở ra, một người nam tử đầu đội mũ cao vóc người cao gầy đi ra, chính là Lôn Thải.

- Mạc tông chủ, ta Tiêu Dao đế cung cùng ngươi nước sông không phạm nước giếng, ngươi tới làm cái gì?

Lôn Thải tại quát lớn đầu đà, ánh mắt lại nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Đừng xem Mạc Vô Kỵ chỉ có Tiên Vương thực lực, muốn nói kiêng kỵ, Mạc Vô Kỵ đối với Mạc Vô Kỵ kiêng kỵ so với kia cái Đại Tiên Đế đầu đà càng sâu.

Tiêu Dao đế cung mạnh hơn nữa, cũng sẽ không mạnh hơn Đại Kiếm Đạo. Nói trắng ra là, Tiêu Dao đế cung chân chính cường đại chính là hắn Lôn Thải một người mà thôi. Trừ hắn ra Lôn Thải, Tiêu Dao đế cung không còn có cái thứ hai Tiên Đế.

Thế nhưng người ta Bình Phạm tiên môn, ngoại trừ Đại Tiên Đế Vi Tử Đạo ra, nghe nói còn có hai cái Tiên Đế trung kỳ. Thực lực như vậy, cho dù là Lôi Tông cũng không dám tùy tiện đi khiêu khích.

Tại Tiêm Giác Tiên Khư hoa viên, Lôn Thải thế nhưng là chính tai nghe được Thái Thượng Thiên khâm sứ nói Bình Phạm tiên môn tiêu diệt Đại Kiếm Đạo là tông môn va chạm, không đến nơi đến chốn nói vài câu sau này đừng như vậy thì thôi. Nói trắng ra là, cũng là bởi vì thực lực của Bình Phạm hơi lớn.

- Mạc tông chủ? Ngươi là tông chủ phái nào? Hòa thượng ta tại sao không có nghe nói qua?

Gọi Đại Ngưng đầu đà nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn rất nghi hoặc Mạc Vô Kỵ là ai, cả Lôn Thải đều có chút kiêng kỵ.

- Ta vừa mới thành lập một cái tiên môn, tiên hữu không có nghe nói qua cũng là như thường.

Mạc Vô Kỵ đáp, hắn rất muốn biết Đại Ngưng này đến từ phương nào, lại có bực này thực lực. Bất quá tên này rõ ràng là một đầu đà tóc dài, hết lần này tới lần khác muốn tự xưng hòa thượng.

Tuy đầu đà cũng miễn cưỡng có thể coi như là hòa thượng, Mạc Vô Kỵ chính là cảm thấy Đại Ngưng này không tính là hòa thượng.

Đại Ngưng ngược lại không có tiếp tục xoắn xuýt Mạc Vô Kỵ tiên môn, mà là hỏi:

- Ngươi cũng vậy tìm đến Lôn Thải cái này lão thất phu phiền toái? Có muốn hay không chúng ta liên thủ đánh vào?

Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp đáp lời, Lôn Thải liền lớn tiếng quát lên:

- Đại Ngưng hòa thượng, ta và ngươi nói qua nhiều lần, ngươi đồ đệ Nhất Ngưng mất tích không có quan hệ gì với ta. Nếu mà ngươi nhất định phải động thủ, ta Tiêu Dao đế cung cũng không sợ hãi ngươi Thất Phật Đại Thiện Tự.

Lôn Thải tại hướng Đại Ngưng hòa thượng giải thích, vẫn là kiêng kỵ nhìn Mạc Vô Kỵ. Với hắn mà nói, uy hiếp Tiêu Dao đế cung không phải là Đại Ngưng hòa thượng, mà là Mạc Vô Kỵ.

Thất Phật Đại Thiện Tự không có khả năng đến huyết tẩy Tiêu Dao đế cung, mà trước mắt cái này Mạc tông chủ còn thật sự có khả năng. Đối với Mạc Vô Kỵ, Lôn Thải là sâu đậm kiêng kỵ. Có thể nói Mạc Vô Kỵ là hắn nhìn lớn lên, lúc ban đầu thời điểm, hắn còn có thể uy hiếp Mạc Vô Kỵ. Tới rồi phía sau, hắn liền phát hiện, vô luận là hắn hay là hắn Tiêu Dao đế cung, cũng không bị người ta xem ở trong mắt.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút buồn cười, cái này đầu đà ngược lại có cá tính. Tên của hắn là Đại Ngưng, hắn đồ đệ tên gọi Nhất Ngưng.

Cái kia Nhất Ngưng hòa thượng Mạc Vô Kỵ ngược lại đã ra mắt, ban đầu ở Phá Toái Giới tầng thứ ba thời điểm, Nhất Ngưng hòa thượng còn mời qua hắn uống rượu.

- Lôn Thải tiểu nhi chớ có nguỵ biện, bản tôn lấy được tin tức là ngươi Tiêu Dao đế cung người đuổi giết đệ tử ta, đưa hắn đuổi tới bên trong Đại Hoang Hải Vực.

Đại Ngưng lạnh lùng nói.

Nói xong, trong tay hắn thất khổng thiền trượng vung lên…

Chỉ là tay vung lên một cái, Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được một cổ trời long đất lở khí thế gào thét mà đến. phía ngoài Tiêu Dao đế cung hai

gốc cây lục cấp tiên thực kịch liệt lắc lư hắn lên, dường như cũng bị bẻ gãy bình thường giống nhau.

Lôn Thải biến sắc, tiện tay lấy ra một thủy tinh cầu nói:

- Đuổi theo ngươi đệ tử tiến vào Đại Hoang Hải Vực là người của ta Tiêu Dao đế cung không sai, nhưng ta cũng không biết chuyện. Đây là lúc đó ta Tiêu Dao đế cung đệ tử bị Đại Hoang Hải Vực vòng xoáy cuốn đi đồng thời phát trở về hình ảnh.

bên trong Thủy Tinh Cầu xuất hiện một cái vòng gió xoáy, bên trong vòng xoáy xuất hiện mấy đạo nhân ảnh. Mạc Vô Kỵ quen biết Nhất Ngưng, Nhất Ngưng đích xác ở trong đó. Chỉ một lát sau thời gian, mấy đạo nhân ảnh liền biến mất vô tung vô ảnh, bị vòng xoáy cuốn đi.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt cũng là biến đổi, hắn cư nhiên thấy một người trong đó bóng lưng hình như là Lâm Cô. Một người khác bóng lưng bị Lâm Cô ngăn trở, dường như cũng là một nữ tử.

Cùng với Lâm Cô, không phải tính Sầm Thư Âm sao?

- Lôn Thải, ngươi quả nhiên là lão thất phu. Có phải là ngươi người Tiêu Dao đế cung đuổi giết ta thê tử hay không, sau đó lại đem các nàng bức tiến bên trong Đại Hoang Hải Vực vòng xoáy?

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, Bán Nguyệt Trọng Kích cũng xuất hiện ở trong tay.

Lôn Thải lạnh lùng nói:

- Mạc Vô Kỵ, ta Tiêu Dao đế cung đích xác không bằng ngươi Bình Phạm, bất quá ta Lôn Thải cũng không phải bùn bóp. Ngươi muốn động thủ ta Tiêu Dao đế cung phụng bồi, nhưng nếu là ngươi muốn tìm người nói, bản đế khuyên ngươi nhanh chóng đi cho thỏa đáng.

Lôn Thải nói chuyện khí thế rất mạnh, trên thực tế hắn đã tại tỏ ra yếu kém, hắn không hy vọng Mạc Vô Kỵ đối với Tiêu Dao đế cung động

thủ. Hắn quyết định lại đem Mạc Vô Kỵ khuyên đi rồi, lập tức đi Đại Hạo Tiên Môn cùng Lôi Tông tìm kiếm kết minh.

Mạc Vô Kỵ đã hiểu được, nhìn chằm chằm Lôn Thải lạnh giọng nói:

- Lôn Thải, có đúng hay không trước đây người của ngươi đuổi theo Lâm Cô cùng Thư Âm, sau đó bị Nhất Ngưng nhìn thấy, xuất thủ ngăn cản. Cho nên các ngươi Tiêu Dao đế cung muốn chém tận giết tuyệt, kết quả gặp Đại Hoang Hải Vực vòng xoáy?

Lôn Thải biết chuyện này giấu diếm nữa cũng dấu không được, hắn đơn giản bình thản nói:

- Không sai, trước đây đích thật là một hồi chuyện như vậy. Thế nhưng ta muốn nói là, chuyện này ta căn bản liền không biết, là thủ hạ ta người muốn lấy lòng ta, một mình đi làm. Ta Lôn Thải cũng không sợ hãi bất luận kẻ nào bất kỳ thủ đoạn nào, đối với phó ta Tiêu Dao đế cung, tùy tiện lại đây chính là.

- Lão thất phu, lại đem Thủy Tinh Cầu vị trí cụ thể nói ra.

Đại Ngưng nghe được chuyện ngọn nguồn sau đó, giận điên lên, nếu không phải hắn vội vã muốn đi tìm tìm đệ tử, hắn lập tức liền muốn động thủ.

Lôn Thải vừa vung tay, một cây thông thiên hỏa trụ xuất hiện ở trước người, hắn phỏng chừng sự tình hôm nay khó có thể thiện, đơn giản tế xuất bản thân pháp bảo:

- Ta nói rồi không phải là ta chỉ thị làm, chỗ đó ta căn bản liền không biết.

- Mạc tiên hữu, không bằng chúng ta cùng nhau động thủ, lại đem Tiêu Dao này đế cung tiêu diệt?

Đại Ngưng lúc này sát khí sắc bén, hắn cũng biết mình không cách nào nghiền ép Lôn Thải đại đế, đơn giản lại đem Mạc Vô Kỵ dụ dỗ.

Mạc Vô Kỵ lòng nóng như lửa đốt, hắn biết Lôn Thải câu nói mới vừa rồi kia là thật nói, vòng xoáy kia kỳ thực chính là thông đạo rời đi Tiên Giới.

Hắn lần đầu tiên thu được tin tức này là từ không vốn phu phụ trên người lấy được, lần thứ hai Trác Bình An mấy người chắc cũng là từ cái lối đi này rời đi. Lần này hắn là lần thứ ba biết có người tiến vào cái này vòng xoáy thông đạo, hơn nữa trong đó còn có Sầm Thư Âm.

Hắn vội vã sớm một chút qua đi tìm Thư Âm, ai biết đối diện cái lối đi kia là cái gì đồ chơi?

- Đại Ngưng tiên hữu, ta biết chỗ đó. Tiêu Dao đế cung lúc nào đều có thể đến diệt, hiện tại ta cần phải nhanh đi cứu người.

Mạc Vô Kỵ lo lắng truyền âm cho Đại Ngưng nói.

Đại Ngưng nghe được Mạc Vô Kỵ nói biết Đại Hoang Hải Vực cái này vòng xoáy vị trí, mặt hiện lên sắc mặt vui mừng, lúc này nói:

- Tốt, chúng ta bây giờ đi ngay.

Nói xong, hắn lại quay đầu lại trừng mắt Lôn Thải phun một bãi nước miếng:

- Lão thất phu, suốt ngày giả vờ đệ nhất, chung quy có một ngày bản tôn sẽ trở về lại đem địa phương rác rưởi này của ngươi đạp bằng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 743: Bảy Kinh Phật

- Mạc Vô Kỵ, ngươi không có gạt ta chớ?, ngươi có phải là thật biết vị trí chỗ đó tại Đại Hoang Hải Vực hay không?

Rời đi Tiêu Dao đế cung, Đại Ngưng hòa thượng vẫn là không yên lòng một lần lại một lần hỏi Mạc Vô Kỵ.

Nếu là bình thường, Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ cùng Đại Ngưng hòa thượng trao đổi nhiều một chút, thậm chí sẽ dò hỏi một chút, vì sao đồ đệ của hắn gọi Nhất Ngưng hắn gọi Đại Ngưng. Chỉ là hiện tại trong lòng Mạc Vô Kỵ lo lắng không dứt, nếu là Sầm Thư Âm cùng Lâm Cô từ Đại Hoang Hải Vực cái lối đi kia tiến vào Tu Chân Giới cấp thấp, ngược lại cũng ok. Vạn nhất đi một cái cao cấp mặt biên, thậm chí là dị tộc mặt biên, đó cũng không phải là chuyện gì tốt.

Cho nên Mạc Vô Kỵ gửi đi cho Tô Tử An, Vi Tử Đạo mấy người tin tức sau đó, nói cho bọn hắn biết chính bản thân có thể sẽ rời đi một đoạn thời gian, sau đó chính là cắm đầu chạy đi, ngay cả Đại Ngưng hòa thượng hỏi, cũng chỉ là trả lời có lệ vài cái.

Bình Phạm tiên môn tuy tiện vừa mới thành lập, tiên môn có mấy cái Tiên Đế, tại Tiên Giới đặt chân sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

Đại Ngưng hòa thượng đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ không muốn nói chuyện, cũng chỉ có thể câm miệng. Trong lòng hắn là âm thầm khiếp sợ tốc độ cùng sự chịu đựng của Mạc Vô Kỵ.

Hắn thấy, Mạc Vô Kỵ tu vi khẳng định không có đến Tiên Đế. Sở dĩ để cho Lôn Thải kiêng kỵ, đó là bởi vì phía sau Mạc Vô Kỵ có một cái

tiên môn.

Hiện tại đi theo Mạc Vô Kỵ một đường cấp bách lẩn trốn, hắn bắt đầu hoài nghi ý kiến của mình. Dùng tu vi của hắn cùng độn thuật, đi theo Mạc Vô Kỵ phía sau cũng phải xuất lực, nếu không, hắn rất nhanh thì sẽ bị bỏ rơi. Điều này cũng thôi, theo lý thuyết Mạc Vô Kỵ tốc độ như thế cấp bách lẩn trốn, thời gian dài, nhất định sẽ chậm lại.

Nhưng Đại Ngưng hòa thượng rất nhanh thì phát hiện, vô luận nhiều khoảng cách dài cấp bách lẩn đi, tốc độ của Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm chậm lại. Ngoại trừ ngồi truyền tống trận sẽ dừng lại thở dốc một hồi ra, lúc khác, hắn đều ở tốc độ cao nhất cấp bách lẩn đi.

- Mạc Vô Kỵ, Phong Độn Thuật của ngươi, không đúng, hắn là môn lẩn trốn thần thông phi thường rất giỏi, có thể dạy ta hay không?

Khi tiến vào Tây Tiệm Hải sau đó, Đại Ngưng hòa thượng rốt cục nhịn không được nói.

Mạc Vô Kỵ thật sự là nghẹn lời, để cho người ta tùy tiện lại đem bản thân đỉnh cấp thần thông truyền thụ ra ngoài, cũng chỉ có hòa thượng này.

Tuy nói dọc theo đường đi nói chuyện phiếm không nhiều lắm, Mạc Vô Kỵ cũng đại thể lý giải Đại Ngưng này hòa thượng là một hạng người gì, hắn đơn giản nói:

- Hòa thượng, ngươi Thất Phật Đại Thiện Tự truyền thừa là cái gì a?

- Thất Phật Kinh a, cái này Tiên Giới tất cả mọi người biết, ngươi cư nhiên không biết, thật sự là kiến thức hạn hẹp.

Đại Ngưng hòa thượng giọng nói lộ ra cực kỳ ngạc nhiên.

Mạc Vô Kỵ nghiêm nghị gật đầu:

- Ta nhớ ra rồi, đích thật là Thất Phật Kinh. Phật Kinh này phi thường rất giỏi, nghe nói tại Phật giới coi như là nhất đẳng một Phật đạo công pháp.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có nghe nói qua Thất Phật Kinh, Thất Phật Đại Thiện Tự danh tiếng Mạc Vô Kỵ cũng là nghe nói qua, một trong Phật vực đỉnh cấp tiên môn. Loại này tiên môn, truyền thừa công pháp tự nhiên không thấp.

Đại Ngưng dương dương đắc ý cười nói:

- Đó còn cần phải nói, Thất Phật Kinh không chỉ là tại Phật vực, liền là cả Tiên Giới, cũng là tiếng tăm lừng lẫy tồn tại. Ngươi biết Phật môn tam đại chí bảo sao?

Mạc Vô Kỵ lập tức hứng thú:

- Ta nghe nói qua bài danh thứ ba chính là Đại Khôn Phật Đăng, đệ nhất và thứ hai cũng không phải biết.

Đại Ngưng hòa thượng cười hắc hắc:

- Xếp hàng thứ nhất chính là Nhất Phật Liên Thai, bài danh thứ hai chính là của ta Thất Phật Đại Thiện Tự Thất Phật Kinh.

Mạc Vô Kỵ vốn cho rằng Thất Phật Kinh chỉ là một phi thường tốt truyền thừa công pháp mà thôi, không nghĩ tới lại là một trong Phật môn tam đại chí bảo. Thảo nào Thất Phật Đại Thiện Tự có danh tiếng lớn như vậy, cư nhiên bản thân có một trong Phật môn tam đại chí bảo Thất Phật Kinh. Thất Phật Kinh có đúng hay không là pháp bảo Mạc Vô Kỵ không biết, nhưng Mạc Vô Kỵ cho rằng làm truyền thừa bảo vật, Thất Phật Kinh khẳng định so với hai loại bảo vật khác càng thêm thích hợp tông môn.

- Vậy ngươi có thể đem Thất Phật Kinh truyền thụ cho ta hay không? Ta cũng không cần của các ngươi cái kia nguyên bản kinh thư, ngươi chỉ

cần lại đem nội dung nói cho ta biết là được rồi.

Mạc Vô Kỵ nghiêm trang nói.

Đại Ngưng hòa thượng trừng mắt:

- Này sao có thể, Thất Phật Kinh thế nhưng là ta Thất Phật Đại Thiện Tự lập phái bảo vật, cùng Phong Độn của ngươi thần thông hoàn toàn là hai việc khác nhau.

- Nga...

Mạc Vô Kỵ ồ một tiếng, lười đi để ý tới Đại Ngưng hòa thượng.

Đại Ngưng hòa thượng thấy Mạc Vô Kỵ không có phản ứng, gãi đầu một cái nhỏ giọng nói:

- Mạc Vô Kỵ, nếu không chúng ta len lén trao đổi. Ngươi không cần nói cho người khác ta đem Thất Phật Kinh truyền thụ cho ngươi, có được hay không?

Mạc Vô Kỵ trước thật đúng là đùa cho vui thôi, hắn biết Đại Ngưng hòa thượng sẽ không lại đem Thất Phật Kinh truyền hắn, trên thực tế hắn lúc ban đầu cũng không có dự định qua học tập Phật đạo. Không nghĩ tới hòa thượng này thật đúng là dám cùng hắn trao đổi, lá gan này không phải là bình thường a.

Thất Phật Kinh loại bảo vật này, kia sợ không phải nguyên bản, chỉ là kinh Phật nội dung cũng phi thường rất giỏi. Nếu đối phương trao đổi, hắn có cái gì không bỏ được? Tuy nói hắn Phong Độn thần thông đi qua hắn Khải đạo lạc thôi diễn cùng biến hóa, đã tạo thành đặc biệt một môn thần thông, coi như là so với Tiên Giới bất luận cái gì một môn thần thông, Phong Độn đều không thua gì. Mạc Vô Kỵ vẫn còn nguyện ý dùng Phong Độn trao đổi Thất Phật Kinh.

Cho tới nay, hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết chủ yếu là thiên địa đạo, hắn còn chưa hề tiếp xúc qua Phật đạo. Phật đạo tuy rằng cũng là bên

trong thiên địa đạo, lại có một loại đại trí tuệ ở trong đó.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự lại đem chính bản thân khắc Phong Độn ngọc giản đưa cho Đại Ngưng hòa thượng, Đại Ngưng hòa thượng nắm ngọc giản thần niệm liền quét đi vào, rất nhanh hắn liền ngạc nhiên mừng rỡ vò đầu bứt tai.

- Lại còn có thể hô phong, rất giỏi, lợi hại, lợi hại...

Đại Ngưng chỉ biết là gọi lợi hại, hoàn toàn quên mất lại đem Thất Phật Kinh giao cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không lo lắng, hắn chỉ là tăng nhanh tốc độ, Đại Ngưng hòa thượng rất nhanh cũng cảm giác được cật lực. Hắn nhanh chóng xuất ra một quả ngọc giản phong cách cổ xưa đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Vô Kỵ, đây là Thất Phật Kinh, ngươi một bên xem vừa đi, đừng gấp gáp như vậy. Nhớ kỹ a, đừng nói là ta truyền thụ Thất Phật Kinh cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ cũng không có nhìn xem Thất Phật Kinh, chỉ là lại đem Thất Phật Kinh thượng cấm chế đi, ném vào chiếc nhẫn của mình nói:

- Hòa thượng, các ngươi Thất Phật Đại Thiện Tự bên trong Thất Phật Kinh có đúng hay không còn là một món đỉnh cấp pháp bảo? Lúc nào ta đi Thất Phật Đại Thiện Tự, ngươi cầm cho ta xem a?

Đại Ngưng hòa thượng vội vàng xua tay nói:

- Không được, không được, đây tuyệt đối không được.

Đang khi nói chuyện, hắn đem trong tay Phong Độn thần thông thu vào. Hắn lo lắng Mạc Vô Kỵ đột nhiên đổi ý, lại không cùng hắn trao đổi.

Mạc Vô Kỵ cũng biết điều đó không có khả năng, không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi Thất Phật Kinh một phần đặc thù, Đại Ngưng hòa thượng liền thấp giọng nói:

- Mạc Vô Kỵ, ta cho ngươi biết a, kỳ thực Thất Phật Kinh đã mất tích, không ở chúng ta Thất Phật Đại Thiện Tự.

- Mặc kệ mất tích không mất tung, ta lại không muốn các ngươi Thất Phật Kinh nguyên bản.

Mạc Vô Kỵ nhìn xem Đại Ngưng hòa thượng tặc hề hề dáng dấp, hắn cư nhiên không phân rõ vừa rồi Đại Ngưng hòa thượng nói thật hay giả.

Đại Ngưng hòa thượng cho Mạc Vô Kỵ cảm giác chính là, hòa thượng này thoạt nhìn trung hậu thành thật, hơn nữa không có lòng dạ, kỳ thực tuyệt đối là một tên gia hỏa gian trá.

- Hòa thượng, lần trước Thái Thượng Thiên khâm sứ đến tuyển nhận chín sao thiên tài, ta nghe nói đệ tử của ngươi Nhất Ngưng bị Thái Thượng Thiên chiêu thu đi. Hắn không có cùng đi sao?

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục nói Thất Phật Kinh sự tình, mà là thuận miệng hỏi một câu.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Đại Ngưng hòa thượng sắc mặt lập tức trầm xuống:

- Nếu không phải Lôn Thải cái này lão thất phu, để cho Nhất Ngưng bỏ lỡ cơ hội đi Thái Thượng Thiên, Nhất Ngưng lúc này nói không chừng là Tiên Vương. Mạc Vô Kỵ, đến lúc đó ta phải đi giáo huấn Lôn Thải, ngươi có muốn cùng đi hay không?

- Có thể cùng đi, bất quá chúng ta đã đến.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại.

- Nơi này?

Đại Ngưng hòa thượng nghi hoặc nhìn trước mắt tầm thường ngoài khơi, rất là không hiểu nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Nơi này không có có cái gì a, ngươi xác định là ở chỗ này?

- Ta xác định, chúng ta ở chỗ này chờ một đoạn thời gian.

Mạc Vô Kỵ khẳng định nói, hắn suy đoán cái lối đi này có thể dùng trận kỳ mở ra, chỉ là hắn lấy được thủy tinh phương vị chỉ là một chỗ mà thôi, cũng không có gì thủ đoạn khác.

Đại Ngưng hòa thượng xác nhận Mạc Vô Kỵ không có lừa gạt hắn, đơn giản hạ xuống rơi vào bản thân trên phi thuyền, lại lấy ra thần thông Mạc Vô Kỵ trao đổi cho hắn Phong Độn, bắt đầu nồng nhiệt nghiên cứu.

...

Nửa tháng thời gian trôi qua rất nhanh, Mạc Vô Kỵ cùng Đại Ngưng hòa thượng chỗ ở một phương hải vực vẫn là bình tĩnh vô sóng. Chính là nhất tâm đắm chìm trong Phong Độn thần thông - Đại Ngưng hòa thượng, cũng không nhịn được thu hồi ngọc giản nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi không phải là đang chơi đùa ta chứ?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ như nhau chờ nóng lòng, hắn nào có ở không đi về phía Đại Ngưng giải thích, thuận miệng nói:

- Ngươi cảm thấy ta là tiêu khiển ngươi, ngươi liền trở về đi, không ai bảo ngươi phải ở lại chỗ này.

Đại Ngưng hòa thượng lúng túng cười cười, đang muốn lúc nói xong, không gian bỗng nhiên từng đợt ba động truyền đến.

- Có người đang truy sát...

Đại Ngưng hòa thượng lập tức nói.

Không cần Đại Ngưng hòa thượng nhắc nhở, Mạc Vô Kỵ cũng cảm thấy có người ở truy sát, chẳng những có không gian ba động, còn có nồng nặc sát khí.

- Mạc huynh đệ, ra tay giúp ta một cái.

Một cái thanh âm quen thuộc truyền đến, không đợi Mạc Vô Kỵ nghĩ rõ ràng cái thanh âm này là ai, thanh âm này liền nói lần nữa:

- Không đúng, ngươi không phải là đối thủ của hắn...

Thanh âm này nói xong, trực tiếp vòng vo một cái phương hướng, dường như muốn từ bên cạnh chạy trốn.

Mạc Vô Kỵ lại đã hiểu cầu cứu người là ai, thân hình lờ mờ kia phía trước trốn đi cầu cứu, hiển nhiên là thân thể còn chưa có phục hồi như cũ. Ở phía sau đuổi theo là một người nam tử da thịt đen kịt, cả người mang theo âm khí.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích, xuất thủ chính là một đạo mặt trời lặn bổ về phía đen nhánh kia da đen nam tử.

Một đạo xé rách không gian sông dài từ hư không hạ xuống, chụp hướng da đen nam tử cả người âm khí. Tại trước khi sông dài tế xuất, không gian còn là không gian, biển rộng vẫn còn là biển rộng.

Tại sông dài tế xuất sau đó, không gian cùng biển rộng đều hóa thành một cái màu bạc sông dài, sông dài đến từ vô tận hư không, rơi hướng Viễn Phương không hề giới hạn. Rõ ràng là một cái màu bạc kích mang, tại trong mắt người khác lại thành một cái Ngân Hà cuốn đi hết thảy rơi thẳng xuống.

Đi qua Vấn Lan Tiên Đế chỉ điểm sau đó, Mạc Vô Kỵ sông dài xu hướng đại thành. Dù cho thực lực của hắn còn mới đúng là Tiên Vương, đạo sông dài hạ xuống này, vẫn như cũ tràn đầy mênh mông khí tức.

- Mạc Vô Kỵ, thực sự là thật là thần thông. Ta giúp ngươi một cái, đợi lát nữa ngươi nhất định phải đem thần thông này dạy cho ta.

Nhìn thấy đạo này màu bạc sông dài hạ xuống sau đó, Đại Ngưng hòa thượng liền mừng rỡ kêu lên, lập tức thiền trượng trong tay hắn không chút do dự góc bổ về phía da đen nam tử cả người âm khí.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 744: Thất Minh Điện Câu Hồn Vương

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ sông dài khí thế kia vô biên thật giống như đánh vào đỉnh núi cứng rắn nhất, sông dài ý cảnh trong nháy mắt tan rã không còn, vô cùng vô tận kích mang vỡ tan ra, mà ngọn núi kia lại nửa điểm tổn thương cũng không có.

Cuồng bạo tiên nguyên lực lượng tràn tới, Mạc Vô Kỵ há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, lập tức hắn cũng cảm giác được bản thân mạch lạc bắt đầu vỡ ra, sinh cơ thật giống như gặp một cái vòng xoáy màu đen bình thường giống nhau, cũng bị cuốn đi.

Chỉ một chiêu, còn chưa kết thúc, cường đại suy yếu cảm liền tràn tới.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm kinh hãi, tên này rốt cuộc là tu vi gì? Thực lực của hắn dùng cường đại sông dài ầm tới, thật giống như trứng gà đập vào tảng đá.

Nhanh chóng lui lại, nếu không phải lui lại, sau một khắc hắn cũng sẽ bị loại này cuồng cuốn tiên nguyên cuồn cuộn nổi lên, khó giữ được cái mạng nhỏ này. Thế nhưng là sau một khắc, Mạc Vô Kỵ liền biết mình suy nghĩ nhiều, tuy nam tử da đen còn không có động thủ với hắn, hắn nhưng căn bản lui lại không được.

Cường đại lĩnh vực quấn lấy hắn, hắn dĩ nhiên chỉ có thể chờ chết, cái loại này cảm giác vô lực để cho Mạc Vô Kỵ có một loại sâu đậm thất bại.

Hắn đã từng cho rằng chính bản thân lên cấp Tiên Vương, thậm chí có thể đối kháng cùng Tiên Tôn bình thường yếu một chút, tại gặp phải cường giả chân chính sau đó, Mạc Vô Kỵ mới hiểu được, chính bản thân còn là kém đáng sợ.

- Ầm!

Lại là một đạo tiên nguyên nổ bể ra, Mạc Vô Kỵ cả người buông lỏng, hắn nhìn thấy Đại Ngưng thiền trượng xé rách lĩnh vực nam tử da đen.

- Đa tạ hòa thượng.

Mạc Vô Kỵ cấp tốc trốn ra đối phương lĩnh vực không gian, hắn khẳng định cái này da đen đầy người âm khí tên gia hỏa là một Đại Tiên Đế, một cái Đại Tiên Đế phi thường cường đại.

- Mạc Vô Kỵ mau giúp một tay, ta một người đánh không lại tên này, tên này là trong cái quan tài nào mọc ra, thế nào mạnh mẽ như vậy?

Đại Ngưng thiền trượng cuồn cuộn nổi lên tiên nguyên ba đào, hầu như lại đem diện tích hơn mười dặm đều khống chế lại, vẫn như cũ đang nói đánh không lại tên gia hỏa này cả người âm khí hắc.

Mạc Vô Kỵ đâu dùng Đại Ngưng hòa thượng nói chuyện, hắn vòng xoáy lĩnh vực trực tiếp chồng tới rồi Đại Ngưng hòa thượng lĩnh vực. So với người khác lĩnh vực, Mạc Vô Kỵ lĩnh vực có thể tùy ý chồng.

Quả nhiên, tuy đen kịt âm khí nam tử lĩnh vực có thể xé rách Đại Ngưng hòa thượng lĩnh vực không gian, tại Mạc Vô Kỵ lĩnh vực chồng đi lên sau đó, hắn lĩnh vực lập tức đã bị ngăn chặn.

- Hảo huynh đệ, ngươi cái này lĩnh vực không tồi, chờ chơi xong cái này hắc quỷ, ngươi dạy ta a.

Đại Ngưng hòa thượng một bên điên cuồng bao trùm ra tiên nguyên cùng đối phương đánh thành một đoàn, còn vừa không quên muốn Mạc

Vô Kỵ dạy hắn lĩnh vực.

Mạc Vô Kỵ không có thời gian đi để ý tới Đại Ngưng hòa thượng, hắn biết cái này hắc Quỷ lợi hại, thực lực của hắn tuy rằng cường đại, so với hắc quỷ, kém không phải là một điểm hai điểm.

Hắn lấy ra vô số trận kỳ, không ngừng ở chung quanh không gian bố trí khốn sát trận. Trong lòng Mạc Vô Kỵ có một loại dự cảm, nhất định phải giết cái này hắc quỷ, bằng không hậu hoạn vô cùng. Hắn tu vi không đủ, hắn hiện tại cường đại nhất không phải là tu vi, mà là đan đạo cùng trận đạo. Đan đạo không cách nào thể hiện ở chiến đấu, trận đạo hoàn toàn có thể.

- Ngươi là người phương nào, chỉ là một Tiên Vương, cư nhiên tại ta âm vực xé rách, không hư hao chút nào?

Hắc quỷ thấm lòng người thanh âm truyền đến, tuy Mạc Vô Kỵ tu vi phi thường kém, hắn vẫn không có lưu ý Đại Ngưng, mà là đưa mắt hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ.

Hắn hai con mắt, thật giống như hai ngọn ảm đạm đèn lồng bình thường giống nhau, bắn ra quang mang dị dạng thấm lòng người.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, tu vi của hắn mặc dù yếu, thế nhưng là hắn thần thể tầng 6 thân thể, chính là lĩnh vực liền muốn đưa hắn xé rách, hắn chẳng phải là quá rác rưởi?

Lúc này nam tử được Mạc Vô Kỵ cứu người kia thân thể còn không có phục hồi như cũ cũng hồi thần lại, hắn tại tại chỗ chỉ nghỉ ngơi mấy hơi thở, liền gia nhập chiến đoàn, đồng thời kêu lên:

- Mạc huynh đệ, ngươi lại giúp ta một lần.

Mạc Vô Kỵ lúc này khốn sát trận đã thành hình, hắn cũng không có trực tiếp khởi động khốn sát trận, mà là tiếp tục tại bên ngoài khốn sát trận lại bắt đầu hư không khắc hư không trận văn, hắn còn muốn phải

tiếp tục bố trí một cái cắn nuốt trận người bình thường đều không phát hiện được.

- Ha ha, tiền bối khách khí. Ban đầu ở Phá Toái Giới tầng thứ ba, nếu không phải ngươi chỉ điểm ta cùng bảo hộ ta, có lẽ ta sớm bỏ mạng ở Hoàng Kim Ốc, hoặc là bỏ mạng ở trong sương mù. Ngày hôm nay may mắn gặp dịp, xuất thủ vốn là nên, ta còn không biết tiền bối xưng hô như thế nào.

Mạc Vô Kỵ ha ha cười nói.

Thân thể này loáng thoáng nam tử, chính là Mạc Vô Kỵ khi tiến vào Phá Toái Giới tầng thứ ba thời điểm, nhìn thấy cái kia pho tượng. Lúc đó Mạc Vô Kỵ lại đem pho tượng kia lần nữa dựng đứng, thậm chí giúp pho tượng tìm được bộ phận tứ chi.

Về sau tại Hoàng Kim Ốc, một thanh âm nhắc nhở Mạc Vô Kỵ, đồng thời còn cứu Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ lúc đó liền hoài nghi, là pho tượng kia bị được đẩy lên cứu hắn.

Ngày hôm nay hắn nghe được thanh âm quen thuộc, nhìn thấy cái này loáng thoáng thân thể nam tử còn không có phục hồi như cũ, hắn liền biết mình không có tính sai, hai người kia đích thật là một.

- Mạc huynh đệ, đừng gọi ta tiền bối, ta gọi Cổ Vĩnh Tiêu. Ôn chuyện nói đợi lát nữa rồi lại nói, người này lai lịch không giống bình thường, ngày hôm nay nhất định phải liền đem hắn giết chết, bằng không hậu hoạn vô cùng.

Cổ Vĩnh Tiêu vừa nói chuyện, một bên tế xuất một đôi bút, điên cuồng đánh về phía nam tử da đen.- Hắc quỷ thế nào lợi hại như vậy? Tên này rốt cuộc là người nào? Không cứng rắn diệt có cái gì hậu hoạn?

Đại Ngưng hòa thượng một bên điên cuồng tấn công, còn một bên hỏi Cổ Vĩnh Tiêu.

Cổ Vĩnh Tiêu dồn dập hồi đáp:

- Không sai, người này thật đúng là một cái hắc quỷ. Hắn gọi Nguyên Kiệt, là Thất Minh Điện Câu Hồn Vương.

- Cái gì, hắc quỷ lại là Thất Minh Điện một trong bảy vương?

Đại Ngưng hòa thượng nghe đến đây sau đó, công kích rõ ràng lần nữa tăng lên một cấp bậc, hiển nhiên là muốn liều mạng.

Mạc Vô Kỵ không biết Thất Minh Điện là cái gì, hắn chỉ là có một loại cảm giác, tuyệt đối không thể thả đi Nguyên Kiệt này. Hắn cảm nhận được Nguyên Kiệt trên người âm khí, theo bản năng bắt đầu ở bên trong bản thân khốn sát trận gia nhập lôi hồ công kích.

- Kiệt kiệt...

Nguyên Kiệt bỗng nhiên phát sinh từng trận kiệt kiệt thanh âm, quanh thân khí thế bỗng nhiên tăng vọt:

- Nếu muốn giết ta Câu Hồn Vương, đừng có nằm mộng...

Tên này muốn chạy đi, Nguyên Kiệt khí thế kéo lên, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được.

Hắn không chút do dự phát động bản thân khốn sát trận, đồng thời càng là tăng nhanh khắc cắn nuốt trận trận văn. Từng đạo lôi văn bị hắn sáp nhập vào trong cắn nuốt trận.

- Ầm!

Nguyên Kiệt chỉ là va chạm, liền xé rách Mạc Vô Kỵ khốn sát trận, khắp trời lưỡi mang cùng kiếm khí đối với Nguyên Kiệt mà nói, thật giống như gãi ngứa.

Thế nhưng này sau cùng một sóng lôi hồ, lại làm cho hắn dừng lại. Tuy lôi hồ như nhau không thể để cho Nguyên Kiệt bị thương nặng,

nhưng ở trên màu da đen của hắn lưu lại từng đạo vết tích.

Nguyên Kiệt vội vã bỏ chạy, lĩnh vực của hắn tại ba người lĩnh vực xé rách phá vỡ.

- PHỐC!

Gần như là tại Nguyên Kiệt nhất thời chậm lại ở đồng thời, Đại Ngưng hòa thượng thiền trượng liền trực tiếp tại bên hông Nguyên Kiệt mang theo một mũi màu xám tro vết máu.

Cổ Vĩnh Tiêu như nhau không có sai qua cơ hội, hai chi màu đen bút trực tiếp một chút vào Nguyên Kiệt huyệt Thái Dương.

Nguyên Kiệt thê lương quát to một tiếng, trong tay xích sắt trực tiếp đi qua vai Đại Ngưng hòa thượng. Đại Ngưng hòa thượng cũng có một sự dẻo dai, chẳng những không lùi, trong tay thiền trượng lần nữa hóa thành nửa vòng sạn hồ dài mấy trăm trượng. Sạn hồ tại hắn và Mạc Vô Kỵ trong chồng lĩnh vực, trực tiếp khóa lại Nguyên Kiệt trốn chết không gian.

Từng tiếng Phật hiệu từ trong sạn hồ truyền đến, kia sợ không phải nhằm vào Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cảm nhận được một thanh chuôi búa tạ đánh vào trong chỗ sâu buồng tim của mình. Trong lòng hắn thất kinh, hòa thượng này thật sự là lợi hại cực kỳ.

Hiển nhiên giờ khắc này Đại Ngưng hòa thượng thi triển đòn sát thủ, hắn tại biết Nguyên Kiệt lai lịch sau đó, đối với Nguyên Kiệt sinh sát khí.

Nguyên Kiệt xích sắt bỗng nhiên nổ tung, hóa thành một vòng lại một vòng Tiểu Tác liên lại đem mấy trăm trượng dài sạn hồ khóa lại, Phật hiệu trong nháy mắt hạ thấp xuống tới. Nguyên Kiệt thân thể như nhau nổ tung, một đạo nhạt yếu bóng dáng lần nữa liền xông ra ngoài.

Nếu mà không biết Mạc Vô Kỵ bố trí khốn sát trận có lợi hại như vậy, hắn còn chưa nhất định đi vội vã, coi như là phải đi, cũng là chậm rãi. Hiện tại hắn cảm nhận được Mạc Vô Kỵ khốn sát trận đáng sợ, một khi hắn lần nữa bị lôi hồ vây khốn nửa hơi, tại Đại Ngưng hòa thượng cùng Cổ Vĩnh Tiêu liên thủ, hắn mạng nhỏ sẽ chôn vùi ở chỗ này.

- Ca ca ca ca!

Từng đạo Lôi Võng nổ tung, những thứ này bên trong Lôi Võng xuất hiện bỏ đi một tầng thân thể Nguyên Kiệt.

Mạc Vô Kỵ đạo thứ hai cắn nuốt trận vừa mới bố trí xong, liền khóa lại Nguyên Kiệt thân thể. Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng âm thầm kinh hãi, bỏ đi thân thể bảo trụ chính bản thân Nguyên Thần tu sĩ hắn thấy nhiều rồi. Cùng Nguyên Kiệt như vậy, bỏ đi tầng thứ nhất thân thể, lại còn có tầng thứ hai thân thể tên gia hỏa, hắn vẫn là lần đầu tiên thấy.

Ngày hôm nay nếu không phải cùng Đại Ngưng hòa thượng, gặp phải Nguyên Kiệt loại này cường hãn chủ, hắn ngoại trừ chạy trốn, không có con đường thứ hai.

Đại Ngưng hòa thượng cùng Cổ Vĩnh Tiêu bán chút thời gian cũng không có trì hoãn, cùng điên cuồng đánh tới. Thiền trượng cùng bút ảnh đồng thời ầm xuống, Nguyên Kiệt thê lương kêu to:

- Các ngươi dám giết ta...

- Ầm!

Vô luận có dám hay không giết, Đại Ngưng hòa thượng cùng Cổ Vĩnh Tiêu công kích đã qua đến, Nguyên Kiệt đệ nhị trọng thân thể lần nữa bị đập nứt ra.

Đại Ngưng hòa thượng thiền trượng lúc này cũng đem liên khóa của Nguyên Kiệt xé mở, một ngọn lửa màu vàng nhạt phun ra, Nguyên Kiệt đã không còn nửa điểm sinh cơ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 745: Thất Giới Thạch

- Tên này thật là lợi hại, lại có hai thân thể. Ngày hôm nay nếu như hòa thượng một người, hòa thượng không ăn được thì bỏ đi. Mạc Vô Kỵ, ta trước chữa thương, ngươi và ngươi lão bằng hữu ôn chuyện đi.

Đại Ngưng hòa thượng thu hồi vật sở hữu của Nguyên Kiệt, hắc hắc nói.

Nói xong, hắn căn bản cũng không chờ Mạc Vô Kỵ trả lời, trực tiếp hư không một bước, bước vào phi thuyền của hắn.

Mạc Vô Kỵ biết tên này là sợ hắn muốn có Nguyên Kiệt giới chỉ, lúc này mới sớm tránh ra. Trên thực tế Mạc Vô Kỵ cũng không định muốn phân đồ đạc trong giới chỉ, hắn thậm chí còn rất cảm kích Đại Ngưng hòa thượng, ngày hôm nay nếu không phải là có Đại Ngưng hòa thượng, hắn chỉ có chạy trốn. Cứu không nổi Cổ Vĩnh Tiêu không nói, còn nhiều hơn một cừu gia cường đại.

- Mạc huynh đệ, ngươi vừa cứu ta một lần. Lần này nếu không phải là ngươi, ta khẳng định không có mệnh.

Cổ Vĩnh Tiêu đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói cảm tạ.

Mạc Vô Kỵ lo lắng nói:

- Cổ huynh, thân thể ngươi dường như tai hoạ ngầm rất lớn a, ngươi nhanh chóng tìm địa phương đi khôi phục thân thể sao?.

Cổ Vĩnh Tiêu thân thể loáng thoáng, dường như tùy thời có tán loạn có khả năng.

Cổ Vĩnh Tiêu cũng là gật đầu:

- Chuyện của ta lần sau lại cùng ngươi nói, ta lập tức phải về Lục Luân Khư Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì dung hợp thân thể cùng hồn phách. Ta phải nhắc nhở ngươi một việc, ngươi vừa mới tham dự vây giết Nguyên Kiệt. Nguyên Kiệt người này lai lịch không giống bình thường, tu vi của ngươi còn thấp, tuyệt đối không có khả năng trở lại tông môn đi, nếu là ngươi đi trở về, các ngươi tiên môn sẽ bị tiêu diệt.

- Người này tại trên người ta làm ấn ký?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, thần niệm nhanh chóng quanh thân dạo qua một vòng, chỉ là một vòng xuống tới, hắn không có phát hiện bất luận cái gì thần niệm ấn ký.

- Ta cũng không biết.

Cổ Vĩnh Tiêu than thở:

- Thất Minh Điện rất quỷ dị, chỉ cần giết người của bọn họ, hắn liền có thể tìm được ngươi. Về phần thông qua thủ đoạn gì ta không rõ ràng lắm. Ta kiến nghị ngươi đi Phá Toái Giới tầng thứ tư, trốn ở bên trong đừng đi ra. Nếu mà có thể, ngươi có thể đi Thái Thượng Thiên tránh một chút. Bằng hữu đó của ngươi đối với Thất Minh Điện có chút lý giải, đến lúc đó ngươi dò hỏi một chút hắn. Ta chỗ này còn có 3 chương Lạc Thư đưa cho ngươi, chúng ta sau này gặp lại sau, ta nhất định phải nhanh lên một chút đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì. Lại kéo dài xuống, ta cũng không kiên trì nổi.

- Thứ này quá trân quý, ta không có khả năng lấy.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng cự tuyệt, đồng thời xuất ra một cái nhẫn đưa cho Cổ Vĩnh Tiêu nói:

- Cổ huynh, bên trong chiếc nhẫn này có một chút Minh Tâm Thần Hoa cùng Chí Thanh Đan do ta luyện chế, ngươi dung hợp Nguyên Thần

cùng thân thể, hắn là dùng được.

- Á đù! Dĩ nhiên là Minh Tâm Thần Hoa? Thứ này ta vẫn muốn tìm, đáng tiếc tìm không được, ngươi lại giúp ta một lần.

Cổ Vĩnh Tiêu kích động nắm giới chỉ:

- Đa tạ ngươi, ngươi người huynh đệ này ta Cổ Vĩnh Tiêu xin nhận. Huynh đệ chúng ta cũng không cần nói lời khách khí, ta phải nhanh đi. Nhớ kỹ lời ta, và Lạc Thư tổng cộng có mười ba chương, ngươi một khi thu đủ mười ba chương Lạc Thư, chỉ cần ngươi bước vào Tiên Đế, cho dù là sơ kỳ, ngươi cũng không sợ Thất Minh Điện...

Nhìn trong tay 3 chương Lạc Thư, Mạc Vô Kỵ rất là kính phục Cổ Vĩnh Tiêu rộng rãi. Lạc Thư loại bảo vật này hắn há có thể không biết? Bảo vật như vậy, Cổ Vĩnh Tiêu nói đưa liền đưa. Trước đây hắn cứu Mộ Dung Tương Vũ mạng nhỏ, vì Mộ Dung Tương Vũ bảo vệ bảy chương Lạc Thư. Trên thực tế nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ loại tính cách này, đổi thành tuyệt đại đa số tiên nhân, bảy chương Lạc Thư cũng không có phần của Mộ Dung Tương Vũ.

Loại này ân tình, Mộ Dung Tương Vũ cũng bất quá là tặng hai chương Lạc Thư cho hắn bồi thường, về sau còn muốn lại đem ân cứu mạng hai chương Lạc Thư đòi về.

Mười ba chương Lạc Thư trong tay hắn có 3 chương, cộng thêm 3 chương, đó chính là 6 chương Lạc Thư.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận lại đem 3 chương Lạc Thư thu vào chiếc nhẫn của mình, chờ lúc nhàn rỗi thời điểm, hắn quyết định lại đem 6 chương Lạc Thư toàn bộ luyện hóa. Thu đủ mười ba chương Lạc Thư sợ rằng có chút khó khăn, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, có rồi 6 chương Lạc Thư, cộng thêm Sầm Thư Âm nơi đó một chương, đó chính là bảy chương Lạc Thư.

Mộ Dung Tương Vũ dù cho lại đem còn lại Lạc Thư thu thập toàn bộ, cũng ít hơn 1 chương so với hắn.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ muốn dò hỏi một chút Đại Ngưng hòa thượng Thất Minh Điện là lai lịch gì, một cái nhạt yếu vòng xoáy từ cách đó không xa trên mặt biển cuồn cuộn nổi lên.

Lúc ban đầu thời điểm, cái này vòng xoáy còn chưa phải là rất rõ ràng, chỉ mười mấy hơi thở, cái này vòng xoáy liền biến thành một cái to lớn vô phách vòng xoáy, thần thức lọt vào đi lập tức cũng sẽ bị cuốn đi.

- Ha ha, thông đạo xuất hiện. Mạc Vô Kỵ, hòa thượng đi trước một bước...

Đại Ngưng hòa thượng gọi một câu sau đó, thu hồi phi thuyền cả người trực tiếp đầu nhập vào cái kia vòng xoáy.

Mạc Vô Kỵ muốn còn muốn hỏi một câu nói thời gian, hắn đều không có ở lại đến.

Mạc Vô Kỵ thật sự là nghẹn lời, hắn biết Đại Ngưng hòa thượng ý tứ, đây là sợ mình và hắn phân đồ vật bên trong Nguyên Kiệt giới chỉ. Xem ra Nguyên Kiệt trong giới chỉ thứ tốt không ít, nếu không, hòa thượng này sẽ không cả sông dài thần thông cùng vòng xoáy lĩnh vực cũng không muốn học, liền trốn.

Tuy Mạc Vô Kỵ cũng muốn nhanh lên một chút tiến vào cái này thông đạo rời đi Tiên Giới, hắn vẫn còn là nhanh chóng tiến lên lại đem chính bản thân bố trí khốn sát trận trận kỳ cùng vết tích toàn bộ cuốn đi. Không biết làm thế nào, giết Nguyên Kiệt này sau đó, hắn thủy chung có một cảm giác sợ hết hồn hết vía, hắn không muốn để lại nửa điểm vết tích.Mạc Vô Kỵ vừa mới lại đem chung quanh đây thanh lý sạch sẽ, cũng cảm giác được một cổ khí tức âm lãnh khóa lại hắn. Cái loại này khí tức càng ngày càng lớn mạnh, để cho Mạc Vô Kỵ hoài nghi hắn không đi nữa, hắn sẽ vĩnh viễn đi không xong.

Đến lúc này Mạc Vô Kỵ đâu còn dám có nửa điểm chần chờ, hắn không chút do dự cuồn cuộn nổi lên tiên nguyên, trực tiếp vọt vào trong vòng xoáy.

Nửa nén hương sau đó, một đạo cái bóng mơ hồ xuất hiện ở địa phương vừa rồi tranh đấu. Chỉ là lúc này Đại Hoang Hải Vực vòng xoáy đã biến mất.

...

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào vòng xoáy, một cổ mạnh mẽ tuyệt đối lực lượng liền đem hắn cuốn đi, tuy không cách nào thương tổn Mạc Vô Kỵ thân thể, Mạc Vô Kỵ căn bản là không cách nào làm gì cổ lực lượng này.

Giờ khắc này Mạc Vô Kỵ liền cảm giác mình dường như chuyển kiếp vô số thời không khoảng cách, một cái lại một cái tràng cảnh cùng không gian tại trong đầu của hắn chuyển hoán.

Cũng không biết qua bao lâu, dòng lực lượng bao trùm yếu bớt xuống. Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ổn định thân thể của chính mình, thần niệm quét đi ra ngoài.

Một khối bình thạch nửa bụi nửa trắng thật lớn dừng ở trong hư không, xám trắng bình thạch trống rỗng. Mạc Vô Kỵ trực tiếp hạ xuống rơi vào bên trên bình thạch.

Một cổ cực độ cảm giác bị đè nén xông lên đầu, thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét đi ra ngoài, lại phát hiện thần niệm của hắn tựa hồ bị thứ gì ngăn trở bình thường giống nhau, căn bản là quét không đi ra. Tuy thần niệm không cách nào quét ra đi, ánh mắt của hắn nhưng có thể rõ ràng thấy bảy hư không đen nhánh vô tận.

bảy đen kịt vô tận hư không phân loại tại bảy phương vị xám trắng cự thạch, thoạt nhìn cực kỳ rõ ràng. Ánh mắt nhìn cho người cảm giác chính là, tiến vào bất kỳ một cái nào phương vị, đều là một cái vô tận giới diện. Dưới chân hắn xám trắng cự thạch còn có ba chữ, Thất giới thạch.

Mạc Vô Kỵ có chút trợn tròn mắt, hắn khẳng định bảy phương vị mỗi một cái phương vị đều là bất đồng giới diện, hắn hắn là đi cái nào?

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới Bái Dạ, nghĩ tới La Tự Tại. Nếu mà hắn cũng có dịch đạo suy tính bản lĩnh, có lẽ hắn có thể ở chỗ này thôi diễn một cái.

Người quả nhiên là nghệ nhiều không áp thân, Mạc Vô Kỵ suy nghĩ hồi lâu, chỉ có thể thở dài, nhắm mắt lại vọt vào trước mắt thoạt nhìn dường như gần nhất bên trong cái lối đi kia.

Một loại cực độ ngất xỉu cảm giác truyền đến, dù cho Mạc Vô Kỵ thức hải cường hãn không gì sánh được, cũng chỉ có thể cảm nhận được các loại không gian ở trước mắt hắn không ngừng chuyển hoán. Mỗi lần thần niệm của hắn mở rộng đi ra ngoài, trong nháy mắt kế tiếp hắn liền lần nữa tiến vào một cái không gian mới. Mà thần niệm trước mở rộng đi ra biến mất vô tung vô ảnh.

Cũng không biết qua bao lâu, Mạc Vô Kỵ cảm giác hai chân hạ xuống rơi vào thực địa. Tuy loại chấn động này rất mạnh, chỉ là so sánh với Mạc Vô Kỵ thân thể cường hãn mà nói, cũng không coi vào đâu.

Từng đạo âm khí bức người gió lạnh quét tới, Mạc Vô Kỵ lĩnh vực lập tức mở rộng ra, thần niệm cùng ánh mắt đồng thời quét đi ra ngoài.

Đây là một mảnh sa mạc cánh đồng hoang vu căn bản là nhìn không thấy giới hạn, trên sa mạc cánh đồng hoang vu là rậm rạp chằng chịt các loại cổ xưa thi cốt. Còn có vô số binh khí, pháp bảo mảnh vụn... không biết là tài liệu gì luyện chế bỏ đi.

Một loại tiêu sát khí tức tràn ngập đến, Mạc Vô Kỵ liền cảm giác mình đưa thân vào một cái Viễn Cổ chiến trường bình thường giống nhau, tuy tiện xung quanh phi thường trống trải, thậm chí bên trong hoang dã cũng không có mấy cây còn sống cỏ dại, hắn hết lần này tới lần khác có thể cảm thụ được cái loại này tư thế hào hùng to tràng diện cùng vô tận giết chóc.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, hắn biết đây tuyệt đối không phải là ảo giác. một mảnh sa mạc cánh đồng hoang vu, chính là một cái chiến trường.

Hơn nữa nơi này còn chưa phải là tầm thường người phàm chiến trường, là một cái chiến trường có tiên nhân tham dự.

Mạc Vô Kỵ cúi người xuống nhặt lên một khối pháp bảo mảnh vụn, hắn kinh dị phát hiện pháp bảo này mảnh vụn cũng không phải khoáng thạch luyện chế, mà là yêu thú xương cốt nào đó luyện chế.

Mạc Vô Kỵ dầu gì cũng là một cái lục phẩm tiên khí đại sư, dưới sự chỉ điểm của Hứa Tục Nhân, hắn luyện khí trình độ lên cao thật nhanh.

Nếu không phải chuyện khi trước nhiều lắm, lại nhất tâm muốn tinh nghiên trận đạo, hắn bây giờ nói bất định đều là thất phẩm tiên khí đại sư.

Bầu trời không có thái dương, giống như là trời đầy mây bình thường giống nhau, bốn phía đều là mênh mông một mảnh. Mạc Vô Kỵ căn bản liền không biết hắn hắn là đi tới cái nào phương vị.

Tại tại chỗ đứng lặng đủ một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ chợt nghe một trận loáng thoáng tiếng sát phạt âm truyền đến.

Xa xa còn có người chiến đấu? Mạc Vô Kỵ cấp tốc chui qua. Sau nửa canh giờ, hắn vẫn như cũ chỉ có thể nghe mơ hồ sát phạt, mà không nhìn thấy bất kỳ chiến đấu nào tràng cảnh.

Chẳng lẽ là ảo giác? Mạc Vô Kỵ lập tức ngưng tụ lại linh nhãn. Linh nhãn đầu cùng, một cái cực kỳ to tràng diện ra hiện ở trước mắt hắn.

Xa xôi cánh đồng bát ngát, vô số người đồng thời đánh nhau. Mạc Vô Kỵ nhìn thấy tiên nhân, nhìn thấy yêu thú đàn, nhìn thấy chính là tu sĩ cả người tràn ngập lấy ma khí...

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ nhớ lại ban đầu ở Chân Mạch Đại Lục thời điểm tình cảnh, Chân Tinh tu sĩ cùng Chân Tinh ra dị tộc cắn nuốt cùng một chỗ, chính là loại tình cảnh này.

So ra, cảnh tượng trước mắt càng làm cho người lay động.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì xác định, trên chiến trường người tu vi mạnh mẽ hơn hắn còn nhiều, vì sao không ai bay đến không trung chiến đấu? Lẽ nào nơi này cấm khoảng không?

Mạc Vô Kỵ lập tức hư không nhảy một bước, lập tức sắc mặt của hắn liền khó xem. Nơi này thật là cấm khoảng không, hắn cư nhiên không phát hiện được. Chỉ có thử qua một lần, mới biết được nơi này là không có khả năng bay. Cũng may hắn còn có Phong Độn Thuật, còn có thuấn di, nếu không, tại cái chỗ này sinh tồn, thật là có rất lớn áp lực.

Trước Mạc Vô Kỵ hi vọng Thư Âm là cùng hắn lựa chọn một cái giới diện, lúc này Mạc Vô Kỵ chỉ có một hi vọng, đó chính là Sầm Thư Âm đừng có tới nơi này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 746: Thiên Ngoại Thiên Hành Lang

Thê lương kèn lệnh cùng chém giết loạn cào cào, đoàn người tựa cùng cắt lúa mạch bình thường giống nhau, một nhóm một nhóm lại ngã xuống.

Mạc Vô Kỵ thấy nhân tộc tiên nhân một phương bắt đầu bại lui, đối thủ dường như cũng không có ham đuổi, chỉ là đuổi theo ra đi hơn mười dặm liền bắt đầu thu thập chiến lợi phẩm.

Chiến lợi phẩm rất nhanh thì bị lấy đi, chỉ để lại đầy đất thi thể. Chiến trường trống trải ra, thậm chí ngay cả một con chim tước bay qua cũng không có, lộ ra im ắng giống như chết.

Mạc Vô Kỵ thu hồi ánh mắt, có chút do dự bất định. Hắn không biết có nên hay không là đi chỗ nhân tộc tiên nhân, hay là cần phải đơn độc rời đi cái chiến trường này để cho hắn có chút không xác định.

Suy nghĩ nửa ngày, Mạc Vô Kỵ cuối cùng hạ quyết tâm, hắn đi trước nhân tộc tiên nhân bên kia, tốt xấu hắn cũng là một thành viên nhân tộc. Chí ít hắn trước phải biết rõ ràng đây là địa phương nào mới được.

Mạc Vô Kỵ thu hồi linh nhãn, Trữ Thần Lạc thần niệm mở rộng đi ra ngoài. Lại là nửa canh giờ trôi qua, Mạc Vô Kỵ đã đến ngoại vi trước đây không lâu chiến trường.

Trong không khí còn lưu lại huyết khí, nửa canh giờ trước chém giết dường như liền ở bên tai.

Nhìn thi thể bị vứt bỏ trong cánh đồng hoang vu, trong lòng Mạc Vô Kỵ cảm thán mạng người quả nhiên là rất tiện.

Vô luận là bên chiến thắng hay phương chiến bại, chỉ cần là bỏ mình, thi thể đều là tại cánh đồng hoang vu này. Bị thanh lý đi, bất quá là một phần pháp bảo cùng tài nguyên tu luyện mà thôi.

Mạc Vô Kỵ đang muốn nhặt lên một thanh đao khí chặt đứt kiểm tra một chút, Trữ Thần Lạc trải đi ra thần niệm bỗng nhiên di chuyển một cái.

Có người? Mạc Vô Kỵ cấp tốc lui về phía sau mười mấy trượng, Bán Nguyệt Trọng Kích đã hạ xuống rơi vào trong tay.

Rất nhanh hắn liền phát hiện một người Hắc y nhân nằm nghiêng trên mặt đất, từ trên y phục phán đoán, Hắc y nhân kia hẳn là thuộc về yêu tộc nhất phương. Người này khí tức cực độ không ổn định, hiển nhiên tùy thời tùy khắc đều có thể vẫn lạc.

Mạc Vô Kỵ đi tới, hắn thấy rõ ràng, lại là một nữ tử. Vốn tóc bị nàng buộc thành tinh không kế, bởi vì hỗn chiến, lúc này hoàn toàn rơi lả tả ra. Áo khoác bị xé rách, eo thon vừa nhìn cũng biết là nữ tử xinh đẹp rùi. Ahihi

Lúc này nàng cả người tất cả đều là vết máu, trên mặt cũng bị vết máu che đi hơn phân nửa, vết thương trí mạng xuất hiện ở nàng trước ngực. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ rơi ở phía trên, có thể rõ ràng cảm thụ được vết thương của nữ tử này có một loại tử vong đạo vận khí tức. Nếu mà không trị liệu, cô gái này sẽ không kiên trì được bao lâu.

Dường như cảm nhận được Mạc Vô Kỵ đến, cô gái này giùng giằng ngẩng đầu nhìn liếc mắt Mạc Vô Kỵ. Khi nàng thấy rõ ràng Mạc Vô Kỵ là một nhân tộc tiên nhân sau đó, nàng trong mắt hiện lên một chút tuyệt vọng. Thậm chí ngay cả tay nàng cầm đan dược muốn đưa vào trong miệng cũng bắt đầu run rẩy.

Mạc Vô Kỵ thấy rõ ràng đan dược chữa thương trong tay cô gái này, là một quả tầm thường Tiểu Vũ Lâm Đan. Loại đan dược này chỉ có thể khôi phục một chút tiên nguyên, đối với cô gái này thương thế không có

nửa điểm trợ giúp. Hơn nữa cô gái này chiếc nhẫn trữ vật cũng không có, không biết viên thuốc này của nàng là từ đâu tới.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một quả Thanh Bồ Đan, đưa vào trong miệng cô gái.

Cô gái áo đen bị thương nặng thấy Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên không có giết nàng, ngược lại là cho nàng một viên thuốc, điều này làm cho nàng cực kỳ khiếp sợ. Bất quá nàng lập tức liền nuốt vào đan dược của Mạc Vô Kỵ, lập tức vẻ mặt rung động nhìn Mạc Vô Kỵ.

Vết thương trên người Nàng lấy mắt thường nhìn thấy tốc độ khôi phục, khí tức tử vong di bố tại trên vết thương nhanh chóng tán loạn, đảo mắt liền biến mất.

Chỉ không tới nửa nén hương, cô gái áo đen này liền ngồi dậy, nàng tiện tay lau một cái dấu máu trên mặt, lộ ra một cái mỹ lệ dung nhan hơi tái nhợt.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm khen, nữ tử này coi như là so với Kế Nguyệt cũng sẽ không thua kém, thậm chí so với kiểu cách Kế Nguyệt, nữ tử này càng là thuận mắt hơn rất nhiều. Xem ra yêu tộc cũng không phải toàn bộ là dáng dấp cổ quái a.

- Ngươi đây là Thanh Bồ Đan? Thất phẩm tiên đan?

Cô gái áo đen vẻ mặt khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ.

Tại cái chỗ này, một quả Thanh Bồ Đan đó chính là một cái mạng. Mà người này cư nhiên dùng Thanh Bồ Đan cứu nàng, đây quả thực...

- Không sai, là Thanh Bồ Đan, chỉ là viên thuốc này không phải là cho không ngươi ăn, ta muốn...

- Ngươi giết ta đi.

Nữ tử bỗng nhiên nhắm hai mắt lại.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn yêu tộc nữ tử, rất là không hiểu hỏi:

- Ta giết ngươi làm gì?

Nữ tử mở mắt, khóe mắt mang theo một tia nhàn nhạt châm chọc, dùng giọng nói có chút không cam lòng nói:

- Ta có thể chết, có thể vứt bỏ bất kỳ vật gì, duy nhất không thể lấy ra, chính là thân thể thuần khiết của ta.

Cô gái thanh âm mang theo một tia khàn khàn, lại phi thường dễ nghe.

Mạc Vô Kỵ im lặng nói:

- Ta nghĩ là cô hiểu lầm ta, ta chỉ là muốn muốn hỏi thăm ngươi một cái, đây là địa phương nào? Cái giới vực này thuộc về cái gì giới? Còn có ngày hôm nay ta nhìn thấy nhân yêu song phương đại chiến, tới cùng là bởi vì chuyện gì?

- Ngươi là người từ ngoài đến?

Nữ tử rốt cuộc hiểu rõ đến, kinh dị không dứt đánh giá Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không có giấu diếm:

- Không sai, ta là người từ ngoài đến, ta coi như là nhân tộc tiên nhân. Đang chuẩn bị đi nhân tộc bên kia hỏi một chút, gặp ngươi thuận tiện cứu ngươi một mạng, sau đó sớm dò hỏi một chút tình huống cụ thể.

Nữ tử thở dài một hơi, nhìn về phía Mạc Vô Kỵ ánh mắt có chút đồng tình:

- Đa tạ ngươi dùng Thanh Bồ Đan cứu ta, ta gọi Lâu Tự. Nơi này là Thiên Ngoại Thiên hành lang, đi tới nơi này ta không biết ngươi là vận khí hay là...

Lâu Tự không có nói tiếp, hiển nhiên cho rằng Mạc Vô Kỵ vận khí rất thấp.

- Thiên Ngoại Thiên hành lang? Tại sao có thể có tên kỳ cục như vậy?

Mạc Vô Kỵ bộc phát nghi hoặc.

Lâu Tự nhìn một chút chung quanh chiến trường:

- Chúng ta hay là đổi chỗ khác nói chuyện sao?, nơi này không phải là chỗ ở lâu. Ngươi chờ ta một chút, ta nghe một chút.

Mạc Vô Kỵ vẫn không nói gì, Lâu Tự liền ngã nhào xuống đất, một cái lỗ tai dán trên mặt đất, dường như đang nghe thứ gì.

Chỉ là sau một lát, hai đạo nhân ảnh liền nhanh chóng xông về Mạc Vô Kỵ bên này. Rất rõ ràng, hai người này là một kẻ đang lẩn trốn một kẻ đang đuổi theo. Trốn chính là một cái yêu tộc tu sĩ, đuổi là một nhân tộc tu sĩ.

Mạc Vô Kỵ vừa mới biện nhận ra hai người này, một đạo đen sẫm quang mang liền bắn về phía hắn. Xuất thủ là người kia yêu tộc, hắn dường như cảm giác được Mạc Vô Kỵ tu vi bình thường, đạo này ô mang hiển nhiên là muốn lấy Mạc Vô Kỵ mạng nhỏ.

Mạc Vô Kỵ giận điên lên, hắn cả Bán Nguyệt Trọng Kích cũng không có tế xuất, không có nửa điểm do dự chính là một quyền đánh ra. Rất thông thường một quyền, chỉ là người này yêu tộc trốn chạy tu vi cũng bất quá là nửa bước Tiên Vương cấp độ mà thôi, Mạc Vô Kỵ một quyền này trực tiếp lại đem thần hồn của hắn đều đánh bể, bay ngược trở về.

Không đợi yêu tộc rơi xuống đất, người kia truy sát tới được nhân tộc tiên nhân đã một kiếm cắt đầu người này yêu tộc.

- Vừa rồi đa tạ ngươi, giúp ta ngăn cản người kia.

Người này nhân tộc tiên nhân trước tiên liền đem yêu tộc giới chỉ lấy đi, lúc này mới hướng Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, không có nói nhiều. Trên thực tế tại trước khi nhân tộc tiên nhân động thủ, Mạc Vô Kỵ đã một quyền đánh giết người kia yêu tộc Đại La Tiên. Chỉ là Mạc Vô Kỵ đối với một cái nửa bước Tiên Vương tu sĩ giới chỉ không có nửa điểm hứng thú mà thôi.

Người này nhân tộc tiên nhân hẳn là không có phát hiện Lâu Tự nằm tại bên trong người chết chồng chất, nếu không hắn nói không chừng tiếp tục động thủ.

- A đù...

Người này tiên nhân lập tức nhìn thấy Bán Nguyệt Trọng Kích trong tay Mạc Vô Kỵ. Trước Mạc Vô Kỵ cảm nhận được Lâu Tự ba động, Bán Nguyệt Trọng Kích tế xuất sau đó, cũng không có thu lại.

Mạc Vô Kỵ thấy được đối phương trong mắt tham lam ánh mắt, hắn tiện tay lại đem Bán Nguyệt Trọng Kích thu vào. Hắn mới vừa tới nơi này, còn không muốn giết người tộc tiên nhân.

- Ngươi mới vừa Bán Nguyệt Kích không sai, có thể cho ta xem không.

Người này tiên nhân đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, trong mắt thu hồi tham lam.

Mạc Vô Kỵ cho tới nay liền bị đuổi giết, cả Tiên Đế đều đối diện không chỉ một, người này bất quá chỉ là một Tiên Vương sơ kỳ. Về điểm này sát khí hơi chút một bại lộ, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được.

- Xin lỗi, là pháp bảo của ta, không cho người khác xem đc.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt.

Tại Tiên Giới, nếu mà hai người không quen gặp phải, có dũng khí tùy tiện bảo đối phương lại đem thần thông hoặc là pháp bảo giao ra đây, đó là lớn nhất khiêu khích.

Đừng xem Đại Ngưng hòa thượng lúc nào cũng hỏi Mạc Vô Kỵ muốn thần thông, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ biết hắn là ai. Đổi thành một cái người xa lạ, trực tiếp sẽ đối với phương giao ra thần thông, đó chính là muốn khiêu chiến.

- Mắt ngươi mù à?

Tiên Vương sơ kỳ thấy Mạc Vô Kỵ lại còn nói không cho người khác cái nhìn bảo, sát khí nhất thời ra ngoài tràn đầy, trực tiếp chỉ huân chương ở ngực trái mình quát lên.

Mạc Vô Kỵ đâu sẽ còn tiếp tục cùng người kia dong dài, Bán Nguyệt Trọng Kích họa xuất một đạo kích mang, đồng thời lĩnh vực lại đem người này Tiên Vương khóa lại.

Người này Tiên Vương thấy Mạc Vô Kỵ còn dám động thủ, trên mặt sát khí đều tạo thành thực chất. Hắn trường kiếm trong tay vừa mới họa xuất một vòng kiếm quang, cũng cảm giác được một cổ sát khí từ bên chân tràn tới.

Không tốt, có người trốn trên mặt đất đánh lén hắn. Người này Tiên Vương lập tức liền muốn né ra dưới chân đánh lén, chỉ là Mạc Vô Kỵ lĩnh vực hoàn toàn bao phủ lại hắn.

Chờ hắn hiểu rõ Mạc Vô Kỵ tu vi xa xa mạnh hơn hắn thời điểm:

- PHỐC!

Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích kích mang xẹt qua, lại đem người này Tiên Vương trung kỳ xé rách trở thành hai nửa.

Lâu Tự nhảy lên một cái, có chút lo lắng nhìn Mạc Vô Kỵ.

- Vừa rồi đa tạ ngươi hỗ trợ.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, dù cho Lâu Tự không ra tay, hắn muốn giết một Tiên Vương sơ kỳ, còn không phí chuyện gì.

Lâu Tự thở dài nói:

- Ngươi gần như là không còn đường có thể đi, ngươi giết yêu tộc người, lại giết tộc người. Tại Thiên Ngoại Thiên hành lang, ngươi...

Mạc Vô Kỵ cau mày hỏi:

- Ngươi sẽ mật báo?

Lâu Tự lắc đầu:

- Cái chỗ này rất quái dị, chỉ cần ngươi giết yêu tộc, ngươi đi yêu tộc địa bàn, hộ trận sẽ phát ra cảnh báo. Đồng dạng, ngươi giết nhân tộc tiên nhân, nếu mà ngươi đi nhân tộc địa bàn, hộ trận như nhau sẽ phát ra cảnh báo.

Mà Thiên Ngoại Thiên hiện tại chỉ có yêu tộc cùng nhân tộc, còn lại ví dụ như Ma tộc, Minh tộc tu sĩ đều là phụ thuộc vào hai địa phương này.

- Không có biện pháp giải quyết?

Nghe được Lâu Tự nói, Mạc Vô Kỵ thật là có chút hết chỗ nói rồi. Hắn vừa mới biết rõ ràng đây là địa phương nào, liền không chỗ có thể đi.

- Duy nhất biện pháp giải quyết, đó chính là ngươi đi nhân tộc giải thích ngươi tại sao muốn sát nhân tộc tiên nhân. Sau đó giao ra chiếc nhẫn của ngươi cùng tất cả đồ đạc, chờ cường giả nhân tộc phán quyết.

Lâu Tự mặc dù đang nói biện pháp, trong lòng nàng rất rõ ràng, dùng Mạc Vô Kỵ người như vậy cả một thanh pháp bảo đều không giao ra,

biện pháp này coi như là chưa nói. Huống hồ người vừa rồi Mạc Vô Kỵ giết còn có chút lai lịch.

- Những thứ này đợi lát nữa rồi hãy nói, ngươi trước theo ta, nơi này không có khả năng lưu lại nữa.

Lâu Tự không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, lựa chọn một cái phương hướng, nhanh chóng đi qua.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 747: Vũ Trụ Bích

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi hai người giới chỉ, đi theo Lâu Tự.

Lâu Tự tốc độ cực nhanh, nửa ngày sau đó, nàng liền mang theo Mạc Vô Kỵ tiến vào một mảnh khu vực thành thị phồn hoa. Phường thị bên ngoài đeo mấy cái chữ lớn, Thiên Ngoại Thiên hành lang phường thị.

Trước khi tiến vào phường thị, Lâu Tự liền lấy ra một mảnh khăn đen che khuất dung mạo, xem ra nàng cũng biết dáng dấp của mình có chút tai họa.

Mạc Vô Kỵ nhìn khu phố phường người ta lui tới, kinh dị phát hiện nơi này có yêu tộc, nhân tộc, Ma tộc còn có một vài chủng tộc hắn cũng không nhận biết.

Không đợi hắn hỏi Lâu Tự, hai gã tu sĩ nguyên bản đang tranh luận đột nhiên ra tay tàn nhẫn. Người chung quanh đều tránh ra, rất nhanh người kia nhân tộc tu sĩ bị đập giết. Mặt khác người kia yêu tộc tu sĩ nắm lên nhân tộc tu sĩ giới chỉ, cấp tốc lẩn trốn nơi này.

Toàn bộ quá trình không có bất kỳ người nào đứng ra nói chuyện, cũng không có bất kỳ người nào quản.

- Lâu Tự, ngươi không phải nói ta không thể tới Thiên Ngoại Thiên hành lang sao? Ngươi dẫn ta tới nơi này là có ý gì? Nơi này tại sao là một cái phường thị, loại người gì cũng có?

Mạc Vô Kỵ có chút đề phòng hỏi.

Lâu Tự cũng không thèm để ý đi vào phường thị, phóng thấp giọng nói:

- Ta nói là ngươi không thể đi nhân tộc khu vực hoặc là yêu tộc khu vực, nơi này là Thiên Ngoại Thiên hành lang phường thị, vô luận bất cứ lúc nào, vô luận là chủng tộc gì đều có thể đến. Mọi người tới nơi này chỉ có một mục đích, đó chính là giao dịch. Ngươi mới vừa mới nhìn thấy hai người ra tay tàn nhẫn sao?? Đó là bởi vì giao dịch không có đạt thành.

- Ở chỗ này giao dịch đạt không thành, còn có thể tùy tiện sát nhân?

Mạc Vô Kỵ đại hãn.

Lâu Tự cười lạnh nói:

- nơi này chính là địa phương cá lớn nuốt cá bé, người mạnh là vua. Bất quá cùng ngày hôm nay như vậy sát nhân tình huống cũng không phải thấy nhiều, đại bộ phận người đánh không lại sẽ bỏ chạy. Coi như là phát sinh giết chết tình huống của đối thủ, cũng là phát sinh ở dị tộc.

- Này nếu là như vậy, ai còn dám ở chỗ này đến giao dịch?

Mạc Vô Kỵ càng là không giải thích được.

Lâu Tự bình tĩnh nói:

- Tại Thiên Ngoại Thiên phường thị việc buôn bán, đó là có tín dự, ví dụ như ngươi ở đây phường thị ép mua ép bán, chỉ cần cao hơn ba lần, liền không cho phép tiến vào phường thị. Nơi đó còn có một cái phường thị màn hình thông báo, mặt trên đều cũng có danh sách người ở chỗ này ép mua ép bán. Rất nhiều người giao dịch, đều có thể nhìn một chút độ uy tín của ngươi. Dưới tình hình chung, mọi người sẽ tới cố định quầy hàng hoặc là thương lâu giao dịch, như vừa rồi như vậy tùy tiện ven đường giao dịch, dễ dàng nhất xảy ra vấn đề.

Một khi xảy ra vấn đề, sống sót hoặc là lưu lại người hắn là đi chỗ phường thị giao dịch quản lý giải thích rõ, rốt cuộc là vấn đề gì. Một khi không giải thích, như vừa rồi cái kia yêu tộc tu sĩ chạy trốn, trên căn bản là sẽ không lại tiến vào phường thị, hắn cũng sẽ không được phép tiến vào.

Mạc Vô Kỵ trái lại thở phào nhẹ nhõm nói:

- Nếu ta không thể đi nhân tộc Địa Giới cũng không có thể đi yêu tộc Địa Giới, ta ở tại chỗ này cũng có thể sao??

Lâu Tự nhàn nhạt nói:

- Không có ích lợi gì, nơi này là phường thị, ở tại chỗ này cao hơn ba ngày, cũng sẽ bị mời đi ra ngoài. Trừ phi ngươi ở nơi này có cố định sản nghiệp, nói cách khác ngươi ở nơi này có cố định thương lâu, cố định cửa hàng. Nơi này cố định thương lâu hoặc là cửa hàng người bình thường căn bản là mua không nổi, cho dù là mua được, cũng không thủ được. Ngươi có lẽ sẽ nói ba ngày sau, ngươi đi vào nữa. Lẽ nào ngươi cứ như vậy ra ra vào vào? Không tu luyện? Nếu mà không tu luyện, Thiên Ngoại Thiên hành lang sẽ không có nổi danh như vậy.

- Ngươi câu nói sau cùng kia là có ý gì?

Mạc Vô Kỵ không giải thích được hỏi.

Lâu Tự giải thích:

- Thiên Ngoại Thiên hành lang sở dĩ nổi danh, là nơi này có thể sản xuất một loại kêu Thanh Tinh mảnh nhỏ đồ đạc. Loại vật này ẩn chứa cường đại Thiên Đạo đạo vận, nếu mà dùng loại vật này tu luyện, hiệu quả so với cao cấp nhất tiên tinh còn tốt hơn rất nhiều. Cho nên ở lại Thiên Ngoại Thiên hành lang, chỉ cần có thể sống sót, tu vi sẽ chỉ là cọ cọ tăng lên.

Mạc Vô Kỵ đang muốn hỏi Thanh Tinh là cái gì, đã nhìn thấy một người nam tử cùng một chủ quầy hàng đang giao dịch, nam tử kia lấy ra đồ đạc giao dịch lại là một quả Bách Lạc Vô Diệp Quả.

Bách Lạc Vô Diệp Quả đây chính là bát cấp tiên linh quả a, còn là khan hiếm bát cấp tiên linh quả. Loại này tiên linh quả tại Tiên Giới, bình thường đều là tại đấu giá hội ra không có, hiện tại tùy tùy tiện tiện xuất hiện ở sạp đầu đường.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, hắn nghe nam tử có Bách Lạc Vô Diệp Quả muốn giao dịch một quả Tiên Tân Đan. Tiên Tân Đan hắn có, đây là một loại chữa thương đan dược, hiệu quả so với hắn vừa mới cho Lâu Tự Thanh Bồ Đan kém nhiều hơn. Chỉ là một loại ngũ phẩm chữa thương tiên đan mà thôi, không muốn nói một quả, coi như là một lọ, cũng đổi không tới một quả Bách Lạc Vô Diệp Quả.

Bách Lạc Vô Diệp Quả là bát cấp tiên linh quả thưa thớt, có thể luyện chế Tiên lạc niết bàn đan. Tại Tiên Giới, tiên lạc niết bàn đan thậm chí có thể nói là đan dược tốt nhất chữa trị Linh Lạc điều kiện. Giá trị hoàn toàn không phải là ngũ phẩm tiên đan Tiên Tân Đan có thể so sánh với.

- Cho ngươi tối đa là hai quả Tịnh tịch đan, đổi lấy Tiên Tân Đan còn kém một chút.

Quầy hàng lão bản có chút không sao cả nói.

Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa phun ra ngoài, một quả bát cấp tiên linh thảo Bách Lạc Vô Diệp Quả, lại có người ta nói tối đa chỉ có thể đổi lấy hai quả Tịnh tịch đan tứ phẩm chữa thương tiên đan. Nếu có người dám trước hắn mặt nói như vậy, hắn một cước liền đá ra ngoài.

Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, này bản thân có Bách Lạc Vô Diệp Quả tên gia hỏa lại còn đang suy nghĩ, dường như hai quả tịnh tịch đan cũng không phải không được.

- Chờ một chút...

Mạc Vô Kỵ lập tức liền muốn tiến lên nói chuyện, trên người hắn có Tiên Tân Đan. Nếu chủ sạp không đổi, hắn có thể dùng một quả Tiên Tân Đan đổi lấy Bách Lạc Vô Diệp Quả, loại này một vốn bốn lời sự tình, đứa ngốc mới không làm.

- Đi nhanh.

Không đợi Mạc Vô Kỵ đi qua giao dịch, Lâu Tự liền lôi kéo Mạc Vô Kỵ cấp tốc rời đi.

Mạc Vô Kỵ mặc dù có chút không giải thích được, lại cũng không nói thêm gì. Lâu Tự ở chỗ này thời gian dài hơn so với hắn, các trường hợp so với hắn phải hiểu hơn.

Chờ đến một cái không người góc sau đó, Lâu Tự mới thấp giọng hỏi:

- Ngươi là không phải là muốn giao dịch lấy Bách Lạc Vô Diệp Quả?

- Đúng vậy, làm sao vậy?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Lâu Tự thở dài nói:

- Nếu mà ngươi thực sự lại đem này người gọi ra giao dịch, ngươi nhất định phải chết. Đệ nhất ngươi đắc tội cái kia chủ sạp, có thể ở chỗ này bày sạp, không có mấy người đơn giản. Thứ hai người khác biết trên người ngươi có Tiên Tân Đan, dùng thực lực của ngươi, ở chỗ này sợ rằng có một đống người thà rằng không đến phường thị, cũng muốn lại đem đồ đạc trên người ngươi cướp đi. Còn có trước ngươi cho ta tấm Thanh Bồ Đan kia, đó là vô giá, toàn bộ Thiên Ngoại Thiên hành lang cũng không có mấy viên. Cho nên ngươi nghìn vạn đừng tiết lộ ra ngoài, một khi tiết lộ, ngươi như nhau chỉ có một con đường chết.

- Có ý tứ gì?

Mạc Vô Kỵ càng phát giác Thiên Ngoại Thiên hành lang có chút quái dị.

Lâu Tự giải thích:

- Ở chỗ này không thiếu Thanh Tinh, không thiếu các loại quý hiếm khoáng thạch, không thiếu các loại quý hiếm tiên linh thảo, thiếu nhất chính là Luyện Khí Sư, Luyện Đan Sư. Cộng thêm nơi này hầu như mỗi qua một đoạn thời gian thì có một hồi đại chiến, các loại chữa thương đan dược và pháp bảo là khan hiếm nhất. Luyện Đan Sư thoáng nổi danh một chút, đều mất tích không giải thích được.

- Vậy đỉnh cấp khan hiếm khoáng thạch cùng tiên linh thảo đến từ nơi nào?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

- Đến từ Vũ Trụ Bích.

Lâu Tự bình tĩnh đáp, nói xong cũng không chờ Mạc Vô Kỵ hỏi lại liền tiếp tục nói:

- Vũ Trụ Bích chính là chiến trường trên hư không trước ngươi nhìn thấy kia, mỗi qua hai đến ba năm, phiến hư không trên chiến trường này sẽ xuất hiện một cái thông đạo vô cùng vô tận. Thông đạo không biết là vật gì, chỉ biết là tại cuối lối đi xoắn tới vô cùng vô tận Toái Thanh Tinh, còn có các loại đỉnh cấp tiên linh thảo, cao cấp tài liệu luyện khí, thậm chí còn có các loại đỉnh cấp pháp bảo.

- Ngươi nói đỉnh cấp tiên linh thảo còn có các loại tài liệu, chính là cái vũ trụ bích kia đi lên?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên hỏi.

- Không sai.

Lâu Tự gật đầu:

- Mỗi lần Vũ Trụ Bích mở ra, bên trong vách đá bên liền bám vào đầy vô số đỉnh cấp tiên linh thảo cùng Toái Thanh Tinh. Mỗi lúc này, vô luận là chủng tộc gì tu sĩ, đều có thể vọt vào bên trong Vũ Trụ Bích, cướp đoạt những thứ này tiên linh thảo còn có các loại bảo vật.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, một hồi lâu sau đó mới hỏi:

- Vậy nếu như đi qua Vũ Trụ Bích thông đạo này, là địa phương nào có người biết không?

- Không ai có thể đi xuyên qua, chỉ biết là tới rồi thời gian nhất định sau đó, cái lối đi này cũng sẽ bị đóng. Hết thảy ở mọi người bên trong sẽ bị cuốn đi ra, nhét vào sa mạc cánh đồng hoang vu chiến trường. Chiến trường sa mạc cánh đồng hoang vu cũng là như thế mà có, mỗi lần sau khi Vũ Trụ Bích kết thúc, đều có thể bạo phát điên cuồng đại chiến. Song phương cướp đoạt Vũ Trụ Bích thu hoạch...

Mạc Vô Kỵ lần nữa cắt đứt Lâu Tự hỏi:

- Ta trước nhìn thấy đại chiến, còn ngươi nữa thụ thương, cũng là bởi vì xuất hiện Vũ Trụ Bích, mọi người tranh đoạt tiên linh thảo loại bảo vật sau đó sao?

- Không phải.

Lâu Tự lắc đầu:

- Bởi vì Vũ Trụ Bích có đôi khi một năm xuất hiện một lần, có đôi khi hai ba năm xuất hiện một lần. Về sau thời điểm không có Vũ Trụ Bích xuất hiện, song phương vì cướp đoạt tài nguyên lẫn nhau, cũng sẽ khởi xướng đại chiến. Trước ngươi nhìn thấy, đây chính là vì cướp đoạt tài nguyên mà tạo thành đại chiến.

Thấy Mạc Vô Kỵ dường như cũng không phải rất rõ ràng, Lâu Tự lại giải thích:

- Vũ Trụ Bích mở ra sau đó, vô luận ngươi là ai, vô luận ngươi ở đây Vũ Trụ Bích bên trong cướp được bao nhiêu đồ đạc, chỉ cần ngươi còn sống rời đi chiến trường, vật kia là thuộc về ngươi. Bất quá ngươi yêu cầu giao nộp phần nhỏ cho khu vực ngươi ở, làm phí dụng mà thôi. Mỗi lần chiến tranh, đều là song phương cướp đoạt thời điểm. Chiến lợi phẩm yêu cầu phân ra một bộ phận cho mỗi người khu vực. Kỳ thực rất nhiều tiên linh thảo cùng khoáng thạch đều phi thường trân quý, trên thực tế tại Thiên Ngoại Thiên hành lang, chân chính trân quý là Thanh Tinh.

Mạc Vô Kỵ lần này hiểu, nói trắng ra là loại này đại chiến, là thượng tầng tài nguyên tu luyện chưa đủ, phát khởi một loại tiêu hao chiến đấu.

Lần thứ hai nghe được Thanh Tinh, Mạc Vô Kỵ chợt nhớ tới tinh thạch dùng điều khiển Đại Hoang. Này lúc đó chẳng phải màu xanh tinh thạch sao? Lẽ nào đó chính là Thanh Tinh? Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lấy ra một cái nhẫn, thần niệm trực tiếp xé mở cấm chế, quét đi vào.

Khi từng viên tinh thạch màu xanh nhạt xuất hiện ở bên trong thần niệm của Mạc Vô Kỵ thì, Mạc Vô Kỵ trong lòng mừng như điên. Đây chính là tinh thạch hắn cần, loại vật này chẳng những là Đại Hoang dùng tinh thạch, đồng dạng đối với tu luyện của hắn cũng vô cùng có lợi. Đừng nhìn hắn tại Tiên Giới dùng tiên tinh tốc độ tu luyện cũng không nhanh, nếu có loại này tinh thạch, hắn có nắm chắc dùng tốc độ nhanh nhất vượt qua Tiên Vương cấp độ.

Thiên Ngoại Thiên hành lang, thật đúng là một cái địa phương tốt. Mạc Vô Kỵ đi tới nơi này sau đó, lần đầu tiên cảm giác nơi này không sai.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 748: Tay Mơ Thiên Ngoại Thiên Phường Thị

- Lâu Tự tiên hữu, ngươi biết làm sao mới có thể tại đây phường thị lấy được cửa hiệu mặt tiền sao?

Mạc Vô Kỵ tại hiểu rõ Thiên Ngoại Thiên hành lang là một cái tu luyện thánh địa sau đó, trong lòng càng là bức thiết cần phải ở chỗ này đặt chân.

Đang cùng Nguyên Kiệt đánh một trận sau đó, hắn bộc phát rõ ràng thực lực của chính mình thấp quá mức.

Lâu Tự có chút hơi khó nhìn một chút Mạc Vô Kỵ, do dự một chút mới lên tiếng:

- Biện pháp không phải là không có, chỉ là biện pháp rất khó. Thứ nhất biện pháp là xuất ra phi thường đồ tốt giao cho Thiên Ngoại Thiên phường thị cửa hàng quản sự, mời bọn họ hỗ trợ. Bọn họ là rõ ràng nhất cái gì cửa hàng gần hết hạn, hoặc là cái gì cửa hàng gần bị thu hồi.

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc hỏi:

- Lẽ nào nơi này cửa hàng chỉ có quyền kinh doanh? Quyền sở hữu còn đang ở cửa hàng quản lý?

Lâu Tự lắc đầu:

- Không phải là, nơi này cửa hàng một khi có, sẽ trực tiếp thuộc về tài sản riêng người chủ. Thế nhưng một khi người chủ ba năm chưa có trở lại Thiên Ngoại Thiên phường thị, vậy cửa hàng sẽ trực tiếp sẽ bị Thiên Ngoại Thiên phường thị cửa hàng quản lý thu hồi, bán trao tay hoặc là

cho người khác mướn. Ngoài ra, còn có một ít người muốn rời khỏi Thiên Ngoại Thiên phường thị, bọn họ sẽ sớm mời cửa hàng quản sự đưa cửa hàng bán ra đi ra ngoài.

Bất quá ta phải nhắc nhở ngươi là, những thứ này cửa hàng quản sự mỗi một người đều là kẻ không có lương tâm. Bọn họ chỉ nhận được chỗ tốt, cho dù là hai người đồng thời cho thứ tốt cho bọn hắn, bọn họ cũng sẽ nhiều lần tăng giá, lại đem cửa hàng bán cho bên trả giá cao hơn. Về phần ra giá thấp, bọn họ là sẽ không trả tiền cọc. Đợi được lần sau có cửa hàng thời điểm xuất thủ, ngươi lần trước giao tiền toàn bộ trở thành phế thải, yêu cầu một lần nữa lại giao tiền cho bọn hắn.

Quả nhiên xã hội đen a, trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm mắng, hắn không thể làm gì khác hơn là tiếp tục hỏi:

- Loại thứ hai biện pháp là cái gì?

- Loại thứ hai biện pháp đó chính là ngươi tại biết thời điểm cửa hàng gần bán ra, chủ động cùng cửa hàng người chủ câu thông mua, từ cửa hàng người chủ này. Biện pháp này tương đối khó khăn, bởi vì nơi này cửa hàng trên cơ bản cũng không có trống không. Còn có một loại có khả năng biện pháp, đó chính là mỗi lần Vũ Trụ Bích xuất hiện, Thiên Ngoại Thiên phường thị đều có một chút trống không cửa hàng đi ra, liền xem ngươi có thể cướp được hay không.

Lâu Tự giải thích.

Mạc Vô Kỵ lập tức hứng thú, vội vàng hỏi:

- Vì sao Vũ Trụ Bích xuất hiện, thì có cửa hàng trống không?

Lâu Tự than thở:

- Bởi vì nơi này hết thảy tài nguyên tu luyện đều là đến từ Vũ Trụ Bích, một khi Vũ Trụ Bích xuất hiện, cho dù là chủ cửa hàng, cũng sẽ đi Vũ Trụ Bích cướp đoạt đồ đạc. Rất nhiều tại Vũ Trụ Bích cướp đoạt đồ

cửa hàng trải chủ liền bỏ mạng ở Vũ Trụ Bích, hoặc là bỏ mạng ở sa mạc cánh đồng hoang vu chiến trường. Bọn họ vẫn lạc sau đó, cửa hàng trước tiên là trống không, chỉ cần ngươi có thể tại trước khi phường thị cửa hàng quản sự đến tới chiếm giữ cửa hàng, vậy ngươi liền có cơ hội lấy được cửa hàng.

- Lẽ nào cửa hàng quản sự không thu trở về?

- Bọn họ sẽ thu hồi, ngươi chỉ cần nói người vẫn lạc là bằng hữu của ngươi hoặc là đồng môn là được rồi. Tuy mọi người đều biết ngươi là giả, nhưng bởi vì ngươi thứ nhất chiếm cứ cửa hàng, cũng không có ai lấy đi.

-...

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn có chút hết chỗ nói rồi, cư nhiên là một cái thế giới như vậy.

- Đa tạ ngươi cứu ta, đáng tiếc ta không giúp được ngươi, ta phải về Thiên Ngoại Thiên yêu tộc hành lang. Ta còn phải nhắc ngươi một cái, coi như là ngươi chiếm cứ cửa hàng, không có nhất định thực lực, cũng rất khó lâu dài.

Lâu Tự tuy rằng rất muốn giúp Mạc Vô Kỵ, đáng tiếc thực lực của nàng hữu hạn, cũng không cách nào đến giúp Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền:

- Lâu Tự tiên hữu, ngươi đã giúp ta rất nhiều, ta gọi Mạc Vô Kỵ.

Dừng một chút, Mạc Vô Kỵ lại tiếp tục nói:

- Lâu Tự tiên hữu, ta xem ngươi dường như cũng không phải yêu tộc, công pháp tu luyện khí tức cũng cùng yêu tộc không quan hệ, vì sao phải ở lại yêu tộc?

Lâu Tự thở dài nói:

- Ta mới vừa tới thời điểm, có một người tu sĩ muốn cướp đoạt đồ của ta, kết quả ta đã giết hắn. Ngươi biết, giết tộc người tiên nhân, vậy chỉ có thể đi yêu tộc. Về sau ta ở tại yêu tộc khu vực, mỗi lần tại Vũ Trụ Bích tư nguyên cướp đoạt đại chiến, đều là cùng nhân tộc tiên nhân đại chiến, ta đã không có đường lui. Ta kỳ thực vẫn rất muốn rời đi Thiên Ngoại Thiên hành lang, thế nhưng là rời đi nơi này cũng không phải là một chuyện đơn giản. Mạc tiên hữu, lần nữa cảm tạ ân cứu mạng của ngươi, cáo từ.

- Chờ một chút, ta chỗ này có giới chỉ, cho ngươi một quả sao?.

Mạc Vô Kỵ thấy Lâu Tự trong tay dường như cũng không có giới chỉ, hắn vừa mới còn thu được hai cái nhẫn.

- Không cần, ta còn ẩn dấu một quả, ngươi đã giúp ta rất nhiều. Còn có, ngươi có thể xung đột cùng chủ sạp vỉa hè, nhưng nghìn vạn không nên xung đột cùng chủ cửa hàng.

Nói xong, Lâu Tự nhanh chóng rời đi phường thị, biến mất ở phía xa.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cảm thán, hắn có thể nhìn ra được, Lâu Tự đích thật là không giúp được hắn. Không muốn nói giúp hắn, chính là Lâu Tự mình cũng là thời thời khắc khắc tại bên bờ sinh tử bồi hồi. Mạc Vô Kỵ đối với Lâu Tự rất có hảo cảm, hắn không biết Lâu Tự có giới chỉ hay không, có một chút hắn có thể khẳng định, Lâu Tự là bởi vì mình cứu mạng của nàng, mà nàng không giúp được hắn, lúc này mới rất là xấu hổ rời đi.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ còn có một việc còn muốn hỏi Lâu Tự, đó chính là sa mạc cánh đồng hoang vu chiến trường vì sao không ai ở, đáng tiếc là Lâu Tự đi có chút cấp thiết, hắn còn chưa kịp hỏi.

Mạc Vô Kỵ quyết định hay là chính bản thân đi tìm một cái cửa hàng, trên người hắn có không ít tiên tinh, tuy dựa theo Lâu Tự nói, Thiên Ngoại Thiên phường thị cửa hàng rất khó tìm đến, thế nhưng hắn vẫn còn là muốn hỏi từng nhà một xem. Vạn nhất bị hắn hỏi được một nhà

đâu nè?Mạc Vô Kỵ thứ nhất đi vào chính là một cửa hàng thu mua các loại tài liệu, cửa hàng không coi là nhỏ, người bên trong cũng rất nhiều. Tuy Mạc Vô Kỵ phỏng chừng cái cửa hàng này sẽ không ra bán, hắn hay là tìm được trải chủ hỏi thăm một phen.

Nghe được Mạc Vô Kỵ là tới mua mua cửa hàng, gương mặt chủ ghét bỏ, tay trực tiếp ra bên ngoài khua, cả trả lời Mạc Vô Kỵ đều lười trả lời.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn tiếp tục đi nhà thứ hai cửa hàng hỏi. Quả nhiên cùng Lâu Tự đoán bình thường giống nhau, Mạc Vô Kỵ liên tiếp hỏi thăm hai mươi chín cửa hàng, hầu như không có một cửa tiệm nguyện ý ngồi xuống cùng Mạc Vô Kỵ nói hơn một câu. Không phải là trực tiếp phất tay để cho Mạc Vô Kỵ cút đi, chính là vô lễ, mở miệng bảo Mạc Vô Kỵ cút đi.

Dù cho Mạc Vô Kỵ vô cùng cẩn thận, hắn chẳng kiêng nể tại Thiên Ngoại Thiên phường thị hỏi cửa hàng như vậy, vẫn như cũ đưa tới Thiên Ngoại Thiên phường thị cửa hàng người quản lý cảnh giác. Tại trước khi hai gã cửa hàng người quản lý ngăn cản Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ tiến vào cửa hàng thứ ba mươi.

Mạc Vô Kỵ cũng nhìn thấy này hai gã cửa hàng người quản lý, hắn quyết định đây là sau cùng một cửa tiệm chính bản thân hỏi, một khi cửa hàng này cũng là mua thất bại, hắn sẽ đi Thiên Ngoại Thiên phường thị cửa hàng quản lý. Nếu như là thông qua phía chính phủ cũng không có cách nào lấy được cửa hàng, hắn đi ngay sát vách cánh đồng hoang vu chiến trường. Sa mạc cánh đồng hoang vu chiến trường trống trải vô biên, rất giỏi chính là tại phía dưới cánh đồng hoang vu chiến trường đào một cái động phủ mà thôi.

Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ có chút lo lắng là, hắn không có hỏi Lâu Tự, vì sao sa mạc cánh đồng hoang vu chiến trường không có người ở.

Vừa tiến vào cửa hàng này, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy rực rỡ muôn màu pháp bảo, đủ loại đều có. Rất nhiều pháp bảo đều là yêu thú xương cốt chế ra, những thứ này pháp bảo đều không ngoại lệ đều là chế tác

đơn giản, cho dù là lục phẩm tiên khí, cũng chỉ là bằng vào tài liệu nghịch thiên tạo nên.

Loại pháp bảo này chế tác đơn giản, năng lực công kích bình thường giống nhau, hơn nữa không cách nào giúp người thi triển thần thông đạo pháp.

Chân chính tốt pháp bảo, Mạc Vô Kỵ gần như là một món cũng không có nhìn thấy. Mạc Vô Kỵ không cần hỏi, cũng có thể đoán được, pháp bảo nơi này đều là chiến trường thu được, nơi này là tay buôn bán đồ dùng rồi.

Cửa hàng không lớn, chỉ có một nam tử trung niên ngồi ở chỗ kia chán đến chết, hắn thấy Mạc Vô Kỵ tiến đến, lười biếng hỏi:

- Muốn mua pháp bảo gì?

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Xin hỏi ông chủ cửa hàng có ở đó hay không?

- Ta đây, lẽ nào ngươi có làm ăn lớn?

Trong cửa hàng tiểu nhị nghe được Mạc Vô Kỵ nói, tinh thần phấn chấn, lập tức đứng lên.

- Ta muốn xin hỏi một chút phụ cận đây có hay không cửa hàng bán ra?

Mạc Vô Kỵ khách khí dò hỏi.

- Ngươi muốn mua cửa hàng?

Trong cửa hàng người kia trợn to hai mắt nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ trên dưới quan sát, một hồi lâu mới tiếp tục hỏi:

- Ngươi có thể ra bao nhiêu đồ đạc?

- Ngươi có đúng hay không muốn giao dịch cửa hàng?

Mạc Vô Kỵ cũng không nói gì chính bản thân muốn trả bao nhiêu đồ đạc, hắn nhìn thấy chủ cửa hàng trong mắt tham lam.

Người chủ này tu vi Mạc Vô Kỵ có thể thấy được, hắn là tại Tiên Vương trung kỳ. Hơn nữa cái này tăng lên tốc độ thật nhanh, đạo vận cũng không phải rất ổn định. Mạc Vô Kỵ hoài nghi hắn tại Đại La Tiên viên mãn, đã có thể giáo huấn tên này.

- Không sai ta đích xác là muốn bán ra cửa hàng này, nhưng ta trước phải nhìn đồ đạc ngươi có thể cho.

Người chủ ánh mắt có chút lóe ra.

Mạc Vô Kỵ xuất ra hai cái bình ngọc cùng một cái thật dài hộp ngọc nói:

- Đây là một lọ hạng nhất Thanh Bồ Đan, tổng cộng 6 tấm cùng một lọ Ức Niên Tiên Mộc Tủy. Trong hộp là một món cửu phẩm tiên khí, ly lôi thương.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ còn cố ý mở ra một cái trường hộp ngọc, một thanh trường thương lôi quang bốn phía, đạo vận lưu chuyển nằm ở trong đó.

Ly lôi thương là Mạc Vô Kỵ từ Lôi Tông Kỳ Quân Ất trong tay lấy được chiến lợi phẩm, Kỳ Quân Ất thế nhưng là Lôi Tông Tiên Đế trung kỳ cường giả, pháp bảo của hắn tự nhiên không kém.

Thấy Mạc Vô Kỵ lấy ra đồ đạc, người này nam tử trung niên nuốt một cái nước bọt. Mạc Vô Kỵ báo giá không phải là quá thấp, mà là quá cao. Trên thực tế bên trong mấy thứ này theo Mạc Vô Kỵ có giá trị nhất chính là Ức Niên Tiên Mộc Tủy, thế nhưng tại chủ cửa hàng này xem ra, Ức Niên Tiên Mộc Tủy là không đáng giá tiền nhất.

Đáng giá tiền nhất chính là Mạc Vô Kỵ một lọ hạng nhất Thanh Bồ Đan, cùng một thanh cửu phẩm tiên khí ly lôi thương.

Tại sa mạc cánh đồng hoang vu cái chỗ này Thanh Bồ Đan mỗi một tấm đều là một cái mạng, về phần cửu phẩm tiên khí, vậy càng là hắn tha thiết ước mơ đồ đạc. Hắn nơi này các loại pháp bảo mặc dù nhiều, nhưng phần lớn đều là một phần rác rưởi đồ đạc.

Người chủ cửa hàng không tự chủ được đưa tay đưa về phía này một lọ Thanh Bồ Đan.

Mạc Vô Kỵ không đợi tay của đối phương đụng tới Thanh Bồ Đan, mang tay vung lên một cái, liền đem một lọ Thanh Bồ Đan cuốn đi, đồng thời nhàn nhạt hỏi:

- Cửa hàng có muốn hay không giao dịch? Muốn bán, vật kia sẽ là của ngươi, không bán, ta liền đi.

Người chủ thanh tỉnh xuống tới, từ đầu đến cuối hắn đều không nghĩ tới bán ra cửa hàng, hắn muốn Mạc Vô Kỵ đồ đạc bất quá là bởi vì cửa hàng pháp bảo của hắn sinh ý thực sự không được tốt lắm. Đột nhiên gặp phải Mạc Vô Kỵ một cái tay mơ như vậy, hắn há có thể không làm thịt một đao? Một tay mơ tại Thiên Ngoại Thiên phường thị hỏi có cửa hàng bán ra hay không, không phải là vừa tới, đó mới là quái sự.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 749: Vũ Trụ Bích Mở Ra

- Cửa hàng giao dịch...

Nam tử cố nén dục vọng cướp đoạt, khô khốc nói.

Tại Thiên Ngoại Thiên phường khu phố, chủ cửa hàng không có khả năng cướp đoạt khách nhân đồ đạc, bằng không là không cho phép ở chỗ này mở cửa hàng.

- Vậy đem giấy tờ nhà đất cửa hàng lấy ra thay đổi thần niệm khí tức chủ ấn sao?.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Tu Chân Giới rất nhiều cửa hàng giấy tờ nhà đất vẫn là lấy tên cùng thân phận đến phân biệt, mà ở Tiên Giới, cửa hàng giấy tờ nhà đất là lấy thần niệm khí tức dấu vết đến phân biệt. Nếu mà muốn thay đổi thần niệm khí tức dấu vết, nhất định phải phải đạt được song phương đồng ý, nếu không, người mua thần niệm là ấn không được vào giấy tờ nhà đất.

- Có thể.

Nam tử lấy ra ngọc giản giấy tờ nhà đất đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi đưa vào ngươi thần niệm khí tức, lại đem ngọc giản cho ta, ta đồng ý liền có thể.

Mạc Vô Kỵ không có để ý, bởi vì giấy tờ nhà đất giao dịch đích thật là như vậy. Hắn tiếp nhận ngọc giản, tại trên giấy tờ đất ký lên bản thân

thần niệm khí tức. Lại đem giấy tờ nhà đất ngọc giản đưa cho đối phương, toàn bộ quá trình thần niệm của Mạc Vô Kỵ vẫn trên ngọc giản.

Đối phương đồng ý thần niệm khí tức của hắn trở thành chủ giấy tờ nhà đất mới, hắn nhìn rõ ràng.

Đối phương hiển nhiên cũng biết Mạc Vô Kỵ ý tứ, hắn ngược lại không có ở phía trên này lừa gạt..., trực tiếp đồng ý song phương giấy tờ nhà đất dời đi, cho phép thần niệm của Mạc Vô Kỵ khí tức trở thành chủ cửa hàng.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ cảm thụ được những thứ này, mới thu hồi thần niệm.

- Cửa hàng giấy tờ nhà đất tạm thời phóng ở chỗ này của ta, chờ ngươi lại đem đồ đạc cho ta sau đó, ta lại đem giấy tờ nhà đất cho ngươi.

Người này chủ tiệm dường như có chút không quá tin tưởng Mạc Vô Kỵ, tại cửa hàng giấy tờ nhà đất thần niệm đổi chủ sau đó, giấy tờ nhà đất đã thuộc về Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ có chút cau mày, hắn mơ hồ cảm giác được không thích hợp. Không bằng đối phương chỉ là một đạo vận bất ổn Tiên Vương, Mạc Vô Kỵ cũng không lo lắng. Hắn trực tiếp xuất ra cái bọc kia lấy hộp ngọc chứa ly lôi thương đưa cho đối phương nói:

- Chuôi này cửu phẩm tiên khí trước giao cho trong tay của ngươi, hiện tại lại đem giấy tờ nhà đất cho ta. Sau đó ta đem dư hai món đồ giao cho ngươi.

Cửu phẩm tiên khí ly lôi thương, tại Tiên Giới so với một lọ Thanh Bồ Đan giá trị cao hơn ra vô số lần. Bất quá nơi này không phải là Tiên Giới, nơi này là Thiên Ngoại Thiên hành lang. Mạc Vô Kỵ tới nơi này không lâu sau, cũng biết ở chỗ này chữa thương đan dược có giá trị nhất.

- Hừ!

Cửa hàng chủ tiệm lại đem trường thương thu hồi sau đó, sắc mặt lạnh lẽo:

- Đem dư hai món đồ gì đó đều cầm đến, nếu là giao dịch, ngươi liền phải tuân thủ giao dịch quy tắc.

Mạc Vô Kỵ liền biết chủ tiệm muốn đùa giỡn thiêu thân, theo lý thuyết cửa hàng giấy tờ nhà đất đứng đầu thần niệm thay đổi qua, cửa hàng này hắn là của hắn, hắn không hiểu vì sao chủ cửa hàng này cứng rắn như thế. Lẽ nào trong này có cái gì hắn không biết quy tắc? Đáng tiếc là Lâu Tự đi rồi, hắn không có ai hỏi.

Mạc Vô Kỵ không có cùng đối phương dây dưa, lần nữa lấy ra hai cái bình ngọc đưa cho đối phương nói:

- Đây là Thanh Bồ Đan cùng Ức Niên Tiên Mộc Tủy, lại đem cửa hàng giấy tờ nhà đất cho ta đi.

lần thứ hai xuất ra hai cái bình ngọc cũng là trống không, đã biết đối phương muốn đùa giỡn thiêu thân, dù cho có thể dễ dàng giết chết đối phương, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn lại đem đồ đạc đặt ở trong tay của đối phương.

Chủ tiệm cũng không có cảm thấy Mạc Vô Kỵ cho cho hắn bình ngọc tróng, hắn không có thời gian đi mở ra bình ngọc cấm chế, tiện tay lại đem hai cái bình ngọc thu lại thản nhiên nói:

- Ngươi đã không muốn lại đem đồ đạc cho ta, giao dịch chấm dứt sao?.

- Ngươi nói cái gì?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ sát khí xảy ra, vô luận là kiếp trước ở địa cầu hay là kiếp này đang tu luyện thế giới, Mạc Vô Kỵ cũng chưa từng gặp qua tên gia hỏa không biết xấu hổ như thế.

- Ta nói ta không muốn cùng ngươi giao dịch.

Chủ tiệm lạnh lùng nói.

Trong lòng hắn cười nhạt, chỉ là một tay mơ, cả quy tắc cũng không biết rõ liền dám đến giao dịch cửa hàng.

Tại Thiên Ngoại Thiên phường thị, cửa hàng giấy tờ nhà đất giao dịch đối với chủ cửa hàng là có ưu thế tuyệt đối, bởi vì coi như là song phương giao dịch cửa hàng giấy tờ nhà đất thần niệm chủ ấn, cái này chủ ấn cũng chỉ là có hiệu lực tại ba ngày sau. Mà ba ngày nay ngày thứ hai cùng ngày thứ ba, chỉ cần cửa hàng chủ tiệm không muốn trao đổi, tùy thời có thể đơn phương đem giấy tờ nhà đất của cửa hàng đổi trở về thần niệm chủ ấn.

Nói cách khác, thần niệm của Mạc Vô Kỵ tại mai kia liền có thể bị đối phương đuổi đi, cửa hàng vẫn là của chủ tiệm trước.

Sở dĩ ngày đầu tiên không thể bỏ đi, đó là cho bên mua một chút nhỏ quyền lợi.

Cho nên nói nơi này giao dịch cửa hàng đều là ngày đầu tiên song phương giao dịch cửa hàng giấy tờ nhà đất thần niệm chủ ấn, ngày thứ ba có hiệu lực sau đó, người mua mới có thể đem tài vật mua cửa hàng giao cho chủ cửa hàng.

Mạc Vô Kỵ không hiểu cái này, hắn tại vừa mới trao đổi hết thần niệm chủ ấn sau đó, liền đem đồ đạc cho đối phương, đối phương tự nhiên có thể tùy thời đổi ý.

Đang ở Mạc Vô Kỵ muốn tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích động thủ giết chết đối phương, sau đó lẩn trốn vào sa mạc cánh đồng hoang vu, tiếng kèn âm hưởng thê lương tới cực điểm vang lên.

Sau một khắc toàn bộ Thiên Ngoại Thiên phường thị thật giống như sôi trào bình thường giống nhau, thần niệm của Mạc Vô Kỵ thấy vô số tu sĩ điên cuồng liền xông ra ngoài. Chính là này hai tên quản lý ngăn ở cửa hàng bên ngoài, chuẩn bị chờ Mạc Vô Kỵ sau khi rời khỏi đây mang đi

Mạc Vô Kỵ cũng giống như điên chạy ra khỏi Thiên Ngoại Thiên phường thị.

- Vũ Trụ Bích cư nhiên mở ra...

Người này chủ tiệm tự lẩm bẩm một tiếng, lập tức tay vung lên một cái, lại đem hết thảy pháp bảo trong cửa hàng cuốn vào giới chỉ, ngạc nhiên mừng rỡ liền xông ra ngoài, cả Mạc Vô Kỵ tại trong cửa hàng cũng không có đi xía vào.

Trên thực tế, tại Thiên Ngoại Thiên phường khu phố chủ tiệm, bình thường rất ít tại trong cửa hàng để đặt bao nhiêu thứ tốt. Cho nên tại Vũ Trụ Bích mở ra sau đó, cũng không người nào nguyện ý đi đánh cướp nơi này cửa hàng. Nơi này hết thảy cửa hàng đáng giá tiền nhất chính là một vị trí, cái khác đều không bao nhiêu tiền.

Vị trí không ai đánh cướp đi, chỉ cần còn sống trở về, cửa hàng của ngươi liền vẫn là của ngươi.

Mạc Vô Kỵ vốn muốn giết chết chủ tiệm pháp bảo các này, tại biết Vũ Trụ Bích mở ra sau đó, hắn lập tức liền bỏ đi chú ý. Hắn không chút do dự theo cửa hàng này chủ liền xông ra ngoài, hắn chính là muốn giết đối phương, cũng không lại ở chỗ này động thủ.

Căn cứ Lâu Tự giới thiệu, tại trước khi cướp đoạt Vũ Trụ Bích, là sẽ không phát sinh đại chiến. Tất cả mọi người là như ong vỡ tổ vọt vào Vũ Trụ Bích, bình thường vậy đại chiến đều là tại sau khi Vũ Trụ Bích cướp đoạt kết thúc mới phát sinh.

Chỉ nửa nén hương không tới, người chủ tiệm liền chạy ra khỏi Thiên Ngoại Thiên phường thị, tiến vào sa mạc cánh đồng hoang vu. Lúc này sa mạc cánh đồng hoang vu trong khắp nơi đều là người, tất cả mọi người nhằm phía một cái phương vị.

Mạc Vô Kỵ vừa ra Thiên Ngoại Thiên phường thị, trực tiếp một cái không gian thuấn di hạ xuống rơi vào bên người chủ cửa hàng, một

quyền liền đánh ra.

Xuất thủ chính là Liệt Vực Quyền, hắn phải nhanh một chút giết chết tên này, sau đó cũng đi Vũ Trụ Bích chơi.

Không gian tiên nguyên ba động, người chung quanh lập tức liền cảm nhận được. Tất cả mọi người đều tránh ra, sau đó tiếp tục đi tới, không ai dừng lại nhìn xem nguyên nhân gì.

Trên thực tế tại Vũ Trụ Bích mở ra sau đó, từ trên trời ngày phường thị nhằm phía Vũ Trụ Bích quá nhiều người, cũng có rất nhiều chủng tộc. Dưới tình hình chung, không ai sẽ ở đi tới Vũ Trụ Bích trên đường động thủ. Bởi vì tất cả mọi người rõ ràng, mỗi lần Vũ Trụ Bích mở ra, chính là một hồi thịnh yến. Trong tràng thịnh yến này, bất luận kẻ nào đều có thể đạt được chỗ tốt, bởi vì bên trong Vũ Trụ Bích thứ tốt mọi người căn bản là cầm không được, nếu cầm không xong, cần gì phải tại cướp đoạt trước động thủ?

Tình cờ có động thủ, vậy cũng là có thâm cừu đại hận. Cho nên Mạc Vô Kỵ vừa động thủ, người chung quanh cấp tốc lẩn trốn ra, không ai sẽ đi quản Mạc Vô Kỵ động thủ cùng ai.

- Ngươi muốn chết, bản vương vốn muốn tha cho ngươi một mạng, không nghĩ tới ngươi muốn tìm chết...

Người này chủ tiệm cảm thụ được Mạc Vô Kỵ một quyền này, nhất thời giận điên lên.

Hắn không phải là muốn tha Mạc Vô Kỵ một mạng, mà là hiện tại với hắn mà nói chuyện trọng yếu nhất, chính là đi tới Vũ Trụ Bích phát tài. Ở nơi này phát tài khẩn trương thời khắc, Mạc Vô Kỵ cái này con kiến hôi lại dám động thủ với hắn.

Người chủ tiệm trực tiếp tế xuất một thanh trường đao, hắn muốn tại thời gian ngắn nhất giết chết Mạc Vô Kỵ. Vũ Trụ Bích bên trong bảo vật

là nhiều, ai cũng rõ ràng, đi càng muộn, cướp đoạt đồ đạc lại càng ít, cướp được đồ đạc cũng càng kém.

- Kéo!

Chủ tiệm lĩnh vực còn không có mở rộng đi ra, Mạc Vô Kỵ một quyền này liền trực tiếp nứt ra hắn lĩnh vực, hắn trường đao đao mang tiên nguyên như nhau không có tụ tập lại, Liệt Vực Quyền bá đạo tiên nguyên liền trực tiếp lại đem đao mang nổ tung.

- Ầm!

Tiên nguyên tán loạn, người này Tiên Vương trường đao mới tế xuất phân nửa, đã bị Mạc Vô Kỵ một quyền đánh bay.

Trước mắt người này ít nhất là một người Tiên Tôn, chủ tiệm lúc này liền hiểu rõ hắn nhìn lầm rồi thực lực của Mạc Vô Kỵ.

- Dừng tay, đồ đạc của ta cho ngươi.

Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ có thực lực giết mình, người này Tiên Vương chủ tiệm đâu còn muốn muốn phải tiếp tục cùng Mạc Vô Kỵ đánh?

Mạc Vô Kỵ thật giống như không có nghe được lời của đối phương, một đạo không gian trói buộc khóa lại người này Tiên Vương không gian lĩnh vực, Liệt Vực Quyền triệt để nổ tung.

- Bành!

Người Tiên Vương chủ tiệm không có lại đem Mạc Vô Kỵ để ở trong mắt, tại mất đi lĩnh vực sau đó, bị Mạc Vô Kỵ một quyền đánh vỡ ngực.

Huyết vụ nổ tung, Mạc Vô Kỵ trương tay lại đem đối phương giới chỉ đoạt lấy, giơ tay lên chính là hai đạo lôi điện đập tới. Người này chủ tiệm Nguyên Thần mới ló đầu ra, đã bị Mạc Vô Kỵ lôi hồ đập vỡ thành hư vô. Từ khi Mạc Vô Kỵ xuất thủ, đến người Tiên Vương chủ tiệm bị giết

chết, trước sau mới hai chiêu, hoặc là nói người này chủ tiệm trước sau chỉ là tung ra một chiêu.

Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ uy thế, người phía sau tới được càng là đều tránh ra. Không ai sẽ quản loại này nhàn sự, lúc này ánh mắt mọi người đều ở trên Vũ Trụ Bích.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 750: Cướp Đoạt Thịnh Yến

Sau nửa canh giờ, trong thần niệm của Mạc Vô Kỵ xuất hiện một cái vòng xoáy hắc động vô biên vô tận. Hắc động từ hư không kéo dài xuống, vô số tu sĩ điên cuồng vọt vào trong hắc động này. Mạc Vô Kỵ thậm chí có thể tình cờ thấy một hai gốc cây tiên linh thảo không có bị người lấy đi từ trong hắc động rớt xuống đất, bất quá lúc này không ai đi nhặt vài bụi tiên linh thảo này, đều là giống như điên vọt vào trong hắc động.

Thì ra đây chính là Vũ Trụ Bích, bên trong Vũ Trụ Bích này không biết tại sao phải có nhiều đỉnh cấp bảo vật như vậy.

Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên, mượn Phong Độn Thuật dùng tốc độ nhanh nhất vọt vào Vũ Trụ Bích vòng xoáy này từ hư không kéo dài xuống.

Vừa tiến vào hắc động vòng xoáy, Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được một cổ xoay tròn đẩy mạnh lực lượng đánh tới, hắn lần đầu tiên tiến đến, không có thói quen, thiếu chút nữa bị đẩy đi ra ngoài.

Chỉ là trong thời gian ngắn, Mạc Vô Kỵ thành thói quen lực lượng trong này.

Mạc Vô Kỵ trước tiên liền mở rộng xuất thần niệm, lập tức hắn liền phát hiện vô luận là của Trữ Thần Lạc thần niệm hay là thức hải thần niệm, đều là nửa điểm đều mở rộng không đi ra.

Cũng may ánh mắt của hắn còn có thể nhìn thấy đồ đạc chung quanh một trượng phạm vi, vô số tu sĩ đều là điên cuồng đi lên hướng. Có vài

tấm Thanh Tinh cùng khoáng thạch từ bên người Mạc Vô Kỵ phớt qua đi, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên liền đem Thanh Tinh cùng khoáng thạch thu vào trong giới chỉ.

Tới rồi lúc này, Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hiểu rõ, vì sao Vũ Trụ Bích sẽ sinh ra đại chiến. đồ vật bên trong thật sự là nhiều lắm, mỗi một dạng đều có quan hệ cùng tu luyện.

Chỗ như vậy, một khi xuất hiện, không làm cho đại chiến mới đúng là quái sự.

Lại là vài bụi tiên linh thảo đến, Mạc Vô Kỵ lần này không có đi nhặt mấy thứ này, mà là huy động tiên nguyên, tăng nhanh tốc độ xông lên.

Hắn chỗ ở bất quá là Vũ Trụ Bích ngoại vi, tại Vũ Trụ Bích ngoại vi đều có nhiều như vậy thứ tốt, vậy càng bên trong địa phương thứ tốt tự nhiên là càng nhiều.

Tu sĩ nghĩ như Mạc Vô Kỵ hiển nhiên rất nhiều, mọi người đều là điên cuồng đi lên hướng, chỉ có đến bên người bảo vật mới có thể tiện tay bắt vào giới chỉ. Ở bên trong này, không có bất kỳ người nào chiến đấu, trong này bảo vật nhiều không kể xiết, người nào sẽ đem thời gian chiến đấu?

Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ liền phát hiện càng lên cao, Vũ Trụ Bích xoay tròn đẩy mạnh lực lượng lại càng lớn. Không chỉ như thế, đi lên tiên nhân tiêu hao tiên nguyên cũng càng nhiều. Tiếp tục như vậy nói, rất nhanh thì sẽ tiên nguyên hao hết, sau cùng phải bị tống ra Vũ Trụ Bích.

Tuy còn không có chân chính bắt đầu nhặt Vũ Trụ Bích đồ đạc, Mạc Vô Kỵ đã hiểu rõ, tại cái chỗ này, thực lực càng mạnh, thu hoạch lại càng lớn.

Thật giống như bên trong một cái chảy xuống chảy xuống dòng suối nhỏ, có vô số con cá đi ngược chiều bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ tuy có Trữ Nguyên Lạc, cũng không dám dễ dàng lại đem bản thân tiên nguyên tiêu hao hầu như không còn. Hắn lần đầu tiên tới cái chỗ này cũng hiểu rõ, nếu là hắn bị Vũ Trụ Bích xoay tròn đẩy mạnh lực lượng xông ra, vậy hắn coi như là lần thứ hai tiến vào rồi, cũng chỉ có thể đi ở phía sau nhặt một phần nước canh của người khác uống một chút.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng thả chậm tốc độ của mình, đồng thời mở rộng đi ra ngoài bản thân vòng xoáy lĩnh vực.

Rất nhanh, Mạc Vô Kỵ liền ngạc nhiên mừng rỡ phát hiện, một khi hắn vòng xoáy lĩnh vực điều chỉnh đến một cái tốc độ tần suất bằng với Vũ Trụ Bích vòng xoáy lực lượng đẩy mạnh, hắn bị lực lượng đẩy mạnh giảm bớt rất nhiều.

Có sự phát hiện này, tốc độ của Mạc Vô Kỵ cấp tốc tăng lên. Chỉ nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ liền vượt ra khỏi top các tu sĩ. Bên cạnh hắn tu sĩ càng ngày càng ít, hơn nữa có thể vọt tới chỗ cao vòng xoáy Vũ Trụ Bích, thực lực đều mạnh mẽ hơn Mạc Vô Kỵ nhiều lắm. Bọn họ dường như cũng đua đéo lại Mạc Vô Kỵ, mặc cho Mạc Vô Kỵ từ bên cạnh bọn họ tiến lên.

khi Ở chung quanh đã không có người, Mạc Vô Kỵ bắt đầu thu chung quanh Thanh Tinh cùng tiên linh thảo, hắn căn bản là lười nhận rõ, chỉ cần cảm thấy tốt, trực tiếp cuồn cuộn nổi lên đưa vào chiếc nhẫn của mình.

Đáng tiếc là, ánh mắt của hắn chạm đến phạm vi quá nhỏ, chỉ có trên dưới một trượng. Nếu là hắn có thể thấy càng xa xa đồ đạc, hắn thu hoạch lần này lại không cách nào đánh giá, một trượng phạm vi cả độ rộng một phần ngàn Vũ Trụ Bích sợ rằng cũng chưa tới.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ trực tiếp ngưng tụ ra linh nhãn.

Lập tức Mạc Vô Kỵ liền ngạc nhiên mừng rỡ hắn lên, bên trong linh nhãn xuất hiện vô số đá xanh bay múa, tài liệu luyện khí, các loại tiên

linh thảo, thậm chí còn có một chút pháp bảo...

Đương nhiên còn có một ít tu sĩ xông vào trước mặt hắn, Mạc Vô Kỵ đơn giản lần nữa tăng nhanh tốc độ.

Hắn có vòng xoáy lĩnh vực, lại có Trữ Nguyên Lạc thậm chí còn có đại lượng khôi phục tiên nguyên tiên đan, cần gì phải ăn nước rửa chân người khác?

Mạc Vô Kỵ thậm chí thấy một người tu sĩ tại chính bản thân xông lên sau đó, khóe mắt còn có chút châm chọc, trong lòng hắn thầm nghĩ, đây nhất định là đố kị chính bản thân xông cao.

Một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ linh nhãn thấy không còn có tu sĩ khác, hắn bắt đầu thu những bảo vật này.

Mạc Vô Kỵ bắt đầu chọn, bình thường tỉ lệ tốt một chút Thanh Tinh, tiên linh thảo tốt một chút, khoáng thạch tài liệu cùng với hoàn chỉnh pháp bảo đều bị hắn cuốn đi. Đồ cùi, liền trực tiếp hắn để lọt đi qua, cho người khác nhặt.Một ngày thời gian trôi qua rất nhanh, Mạc Vô Kỵ càng lên càng cao, nhặt lên bảo vật càng càng ngày càng nhiều. Tới lúc này trong lòng Mạc Vô Kỵ trái lại nhiều một chút quái dị, hắn cảm giác mình nhặt được không phải là bảo vật, mà là rác rưởi.

Bởi vì hắn nhặt được Thanh Tinh đều là tàn phá hoặc là mảnh nhỏ, tiên linh thảo cũng đều là cao cấp, thật có chút tiên linh thảo hiển nhiên là bị người chọn lựa ra tùy ý vứt. Thậm chí còn có thương tích vết ở phía trên. Về phần luyện khí tài liệu khoáng thạch, tuy cũng đều là một phần thất cấp trở lên tiên tài, nhưng rất nhiều đều là bên góc. Ngay cả pháp bảo, đều là tiên khí luyện chế tương đối thô ráp, tình cờ một hai kiện vượt qua tiên khí bảo vật, pháp bảo đạo vận khí tức hiển nhiên cũng là không quá ngon.

Chẳng lẽ là có một người tại đối diện ném rác rưởi, bọn họ bất quá đang đứng đối diện cống rác mà thôi?

Ý tưởng này để cho Mạc Vô Kỵ có chút không nói gì, mặc dù hắn nhặt được đồ đạc đều không phải là rất hoàn chỉnh, nhưng cũng không phải rác rưởi. Liền lấy những Thanh Tinh đó mà nói sao?, mỗi một khối đều tốt hơn so với tốt nhất tiên tinh...

Nghĩ đến cái chỗ này, Mạc Vô Kỵ chấn động, hắn nhớ lại Bán Tiên Vực bên trong tiên tinh mảnh nhỏ, cũng chính là Toái tiên tinh, tình cảnh này tương tự?

Lẽ nào bên trên Tiên Giới, còn thật sự có một cái giới vực đẳng cấp cao hơn?

Không đúng, Tiên Giới bên trên đích xác có một cái đẳng cấp cao hơn giới vực, cái này giới vực hắn biết a, chính là Thái Thượng Thiên. Mạc Vô Kỵ lắc đầu, muốn nói Thái Thượng Thiên sẽ đem mấy thứ này vứt bỏ, hắn là người thứ nhất không tin. Những thứ kia, mặc dù không có đặc biệt đỉnh cấp bảo vật, tuyệt đại đa số tiên linh thảo cùng tiên tài đều so với cao cấp hơn Phá Toái Giới. Nếu là Thái Thượng Thiên giàu có như vậy, cũng sẽ không nhìn chằm chằm Phá Toái Giới ít đồ này.

Chỉ cần mình có thể tu luyện là được, quản nhiều như vậy làm gì?

Mạc Vô Kỵ bắt đầu chuyên tâm thu các loại bảo vật, hắn chủ yếu là thu thập Thanh Tinh làm chủ, Thanh Tinh là tinh thạch có thể trực tiếp để cho thực lực của hắn đề cao tu luyện, loại vật này đối với hắn tác dụng có trực quan.

Theo Mạc Vô Kỵ càng ngày càng đi lên, hắn thậm chí đang suy nghĩ, nếu là mình thực sự chạy ra khỏi Vũ Trụ Bích này, tới rồi đối diện, không biết là một dạng thế giới gì?

Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, Vũ Trụ Bích vòng xoáy lực lượng bỗng nhiên tăng lớn. dòng tăng lớn lực lượng lại đem Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực không có nửa phần khoảng cách xé mở, lực lượng cuồng bạo ầm đến, trực tiếp đánh vào ngực Mạc Vô Kỵ.

Dù cho Mạc Vô Kỵ lại huy động tiên nguyên, cũng không cách nào ngăn cản cổ lực lượng này bao trùm, hắn cũng cảm giác được chính bản thân như một viên thiên thạch bình thường giống nhau, kịch liệt rớt xuống.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ hoảng hốt, điên cuồng vận chuyển tiên nguyên, muốn ngăn cản dòng đưa hắn hướng đi xuống lực lượng.

Đáng tiếc hết thảy đều là vô dụng công, hắn vẫn như cũ không cách nào ngăn cản nửa phần.

- Ầm!

Một cái to lớn hố lõm bị hắn đánh vỡ ra, Mạc Vô Kỵ cả người đều tốt như tản khung xương bình thường giống nhau, một loại xé rách đau đớn truyền đến.

Bị Vũ Trụ Bích lao ra ngoài, trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm kinh hãi. Dùng hắn thần thể tầng 6 luyện thể thực lực, vừa rồi đều thiếu chút nữa té chết. Nếu là hắn không có tiến vào thần thể, chính là lần này bị lao tới, hắn nhất định phải chết.

Sương mù không gian, Mạc Vô Kỵ rốt cục phát hiện, bị bao trùm đi ra không phải là một mình hắn, hầu như hết thảy tu sĩ đều bị bao trùm đi ra. Sương mù không gian là tràn ngập bụi đất cùng đá vụn cặn bã.

Vũ Trụ Bích đã đến giờ, đây là Mạc Vô Kỵ ý nghĩ đầu tiên. Quả nhiên hắn mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, đã nhìn thấy vô cùng vô tận bảo vật từ Vũ Trụ Bích tán lạc xuống, rơi tại chung quanh. Hắn và Mạc Vô Kỵ bình thường giống nhau, bị Vũ Trụ Bích lao tới tu sĩ đều giằng co, bắt đầu điên cuồng cướp đoạt bảo vật.

Một phần tu sĩ giống như Mạc Vô Kỵ, bò rất cao bởi vì thụ thương nặng hơn, trong lúc nhất thời không có đứng lên, kết quả bị người đánh trộm, cả giới chỉ cũng bị cướp đi.

Một người Đại La Tiên thấy Mạc Vô Kỵ dường như không có trước tiên đứng lên, trực tiếp chính là một đạo kiếm quang tráo hướng về phía Mạc Vô Kỵ. Chỉ là tại trước khi hắn giết chết Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đã nhảy lên, đồng thời một quyền đánh ra. Đồng thời giết chết người này Đại La Tiên, MVK cuốn đi giới chỉ của hắn.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hiểu rõ, vì sao hắn có thể bò lên cao nhất. Không chỉ là hắn vòng xoáy lĩnh vực ở chỗ này mạnh nhất, mà là bởi vì rất nhiều người cũng không dám bò rất cao giống như hắn. Một khi tại Vũ Trụ Bích bên trong bò rất cao, tại thời điểm Vũ Trụ Bích đóng, sẽ bị cường đại quán tính lực lượng ngã xuống. Coi như là Tiên Đế, tại dưới loại đáng sợ lực lượng, cũng sẽ bị thương nặng, thậm chí bỏ mình.

Mạc Vô Kỵ xoa đầu mình, thầm nghĩ quả nhiên là người không biết không sợ a, hắn bởi vì vô tri hết thảy có dũng khí leo đến địa phương cao hơn. Trên thực tế nếu như không phải của hắn thân thể sớm đã thăng cấp tới rồi thần thể, thậm chí là thần thể tầng 6, vậy hắn hiện tại chính là một bãi thịt nát. Thảo nào thấy hắn đi lên, có người dùng ánh mắt châm chọc nhìn hắn. Đó không phải là đố kị, đó là nhìn hắn tìm đường chết a.

Thấy đông đảo người còn đang cướp đoạt các loại bảo vật, Mạc Vô Kỵ không có gia nhập trong đó, hắn bởi vì có linh nhãn bò lại cao, lấy được thứ tốt đã đủ nhiều.

Rời khỏi nơi này trước rồi lại nói, cái kia cửa hàng chủ tiệm đã bị hắn giết chết, dựa theo Lâu Tự nói cho hắn biết quy tắc, chỉ cần hắn là kẻ thứ nhất tới rồi cửa tiệm kia, lại đem tiệm kia chiếm giữ, cửa hàng chính là của hắn.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ thân hình mở ra, cấp tốc bỏ chạy.

Chỉ là hắn vừa mới trốn ra không tới trăm dặm, đã bị một cổ lực lượng ngăn trở. Không đợi Mạc Vô Kỵ kiểm tra đây là cái gì lực lượng chặn hắn, phía sau tiếng chém giết chói tai liền truyền đến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 751: Một Mảnh Hỗn Chiến

Mạc Vô Kỵ khiếp sợ thấy đại chiến lại một lần nữa triển khai, vô số người chém giết cùng một chỗ. Quả nhiên là nhân tộc cùng yêu tộc đồng thời đánh nhau, các tộc còn lại có chút là tộc người, có chút là yêu tộc. Toàn bộ đại chiến tràng diện hỗn loạn, như Địa Ngục giống nhau.

Quả nhiên mỗi lần Vũ Trụ Bích mở ra sau đó, thì có đại chiến. Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, một cổ lực lượng mạnh mẽ tuyệt đối đánh vào phía sau lưng của hắn, trực tiếp đưa hắn đánh vào chiến trường.

Mạc Vô Kỵ không kịp quan sát phía sau là lực lượng gì đưa hắn đánh vào chiến trường, vài đạo công kích quang mang từ phía sau hắn quét tới. Mạc Vô Kỵ chỉ có thể tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích chống đối những thứ này quang mang pháp bảo đánh tới, hắn chỉ là ngăn trở những thứ này, cũng không có dự định chủ động phản kích.

Nếu là vài người, hắn giết cũng đc. Nơi này cường giả vô số, các tộc tiên nhân ngàn vạn, hắn căn bản là giết không hết. Hơn nữa hắn giết qua nhân tộc tu sĩ, cũng từng giết yêu tộc tu sĩ, hai bên đều không thuộc về. Hắn mình bây giờ cũng không phân rõ, yêu tộc cùng nhân tộc rốt cuộc là thế nào phân chia ra.

Mạc Vô Kỵ tận lực đi vào vùng ven, trong thời gian ngắn quan sát, hắn đã đã nhìn ra. Nhân tộc bên này tiên nhân quanh người có nhàn nhạt màu vàng vờn quanh, Mạc Vô Kỵ đặc biệt chú ý một tên nhân tộc tiên nhân cường giả trong đó, mỗi khi hắn giết một người yêu tộc tu sĩ, cổ tay hắn vòng khuyên ngọc bài liền có một đạo vết tích. Căn cứ đối thủ mạnh yếu hắn giết chết, một đạo vết tích khí tức này mạnh yếu cũng bất đồng.

Mà yêu tộc tiên nhân quanh người là màu xanh nhàn nhạt vờn quanh, mỗi một yêu tộc tiên nhân trên cổ tay đồng dạng có một cái vòng khuyên ngọc bài. Cùng nhân tộc tiên nhân giống nhau, bọn họ mỗi khi giết một người, vòng khuyên ngọc bài liền hiện ra một đạo vết tích.

Rất hiển nhiên, những thứ này vết tích chờ sau khi chiến đấu kết thúc, đều cũng có phần thưởng. Mạc Vô Kỵ trên cổ tay không có bất kỳ vòng khuyên ngọc bài nào, hắn càng là không muốn gia nhập hai bên này đi chiến đấu.

Mạc Vô Kỵ một bên lui ra phía sau tự bảo vệ mình, vừa quan sát tiên nhân không có vòng khuyên ngọc bài.

Một hồi lâu sau đó hắn mới nhìn thấy một người giống như hắn, cũng là tu sĩ không có vòng khuyên ngọc bài, lúc này người kia tiên nhân cũng là muốn lui về phía sau. Thế nhưng là hắn cư nhiên bị vài nhân tộc cùng vài tên yêu tộc đồng thời vây công. Chỉ một lát sau thời gian, hắn đã bị chém giết.

Mạc Vô Kỵ phát hiện chém giết hắn ở trong người kia nhân tộc tiên nhân vòng khuyên ngọc bài cư nhiên nhiều hơn hai đạo vết tích, hơn nữa hai đạo dấu vết khí tức còn rất mạnh.

Cư nhiên phần thưởng một đạo vết tích, xem ra cái này chiến trường căn bản cũng không cho phép tu sĩ vừa không thuộc về nhân tộc cũng không thuộc về yêu tộc tồn tại.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ mình một chút quanh thân khí tức, lại là nhàn nhạt vàng xanh, đây là nói hắn vừa giết người tộc tiên nhân cũng giết yêu tộc tiên nhân. Bất luận kẻ nào giết hắn, đều có gấp đôi phần thưởng.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ vừa mới biết rõ ràng điểm ấy, lại là vài đạo sát khí đánh về phía hắn. Lúc này Mạc Vô Kỵ lại đi phản công, trừ phi hắn ngu ngốc, hắn không chút do dự bỏ chạy.

Vài tên tu sĩ công kích Mạc Vô Kỵ, nhìn thấy Mạc Vô Kỵ sau khi biến mất cũng không có truy sát.

Chỉ là Mạc Vô Kỵ vừa mới dừng lại, lại vài đạo tấn công đánh chết đến. Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than, hắn biết lần này đại chiến hắn khó có thể an ổn. Cũng may hắn còn có Phong Độn Thuật cùng không gian thuấn di, nếu không, một khi bị vây quanh, hắn chỉ có chờ chết.

Lúc này, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu được, vì sao nơi này không cho phép phi hành, là không cho phép bất luận kẻ nào chạy trốn. Đồng thời hắn cũng biết rõ trước ngăn cản hắn rời đi là cái gì, hắn là một cái khốn trận. Cái khốn trận này rất quỷ dị, dường như theo Vũ Trụ Bích ra hiện ra hiện.

Nếu là hắn suy đoán chính xác, chờ trận sau khi chiến đấu kết thúc, cái kia khốn trận cũng liền kết thúc. trước khi chiến đấu kết thúc, tham gia Vũ Trụ Bích cướp đoạt, nhất định phải tham gia đại chiến.

Thảo nào đi tới Thiên Ngoại Thiên hành lang, phải gia nhập trong đó một phương, nếu không, tại đây loại đại chiến bên trong tuyệt đối khó có thể may mắn tránh khỏi. Chính là hắn có Trữ Thần Lạc cùng Trữ Nguyên Lạc, còn có một cặp khôi phục tiên đan. Như vậy không ngừng chạy trốn tứ phía, cũng mệt mỏi quá sức.

Đáng tiếc là những thứ này quy tắc hắn cũng không biết, nếu là người bình thường biết những thứ này quy tắc, sợ rằng chỉ biết núp ở Thiên Ngoại Thiên phường thị không dám tới nơi này cướp đoạt đồ đạc sao?? Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hắn coi như là đã biết những thứ này quy tắc cũng tới xem, Vũ Trụ Bích loại này chỗ tốt, hắn nếu mà không đến, vậy cũng quá xin lỗi hắn tới nơi này đi một vòng.

Hỗn chiến càng ngày càng hỗn loạn, không có bất kỳ quy tắc nào khác cùng chiến trận để nói, mọi người đều là lẫn nhau cắn nuốt cùng một chỗ.

Nếu như là làm một người đứng xem không rõ nhân quả, Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ khinh bỉ loại này chiến đấu. Loại này chiến đấu quả thực chính là nhược trí chiến đấu, trên cơ bản chính là đơn đả độc đấu, giết lung tung một mạch.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không sẽ khinh bỉ loại này chiến đấu, bởi vì hắn biết loại này chiến đấu tất nhiên là như vậy. Mọi người đều là tại Vũ Trụ Bích cướp đoạt bảo vật đi ra, sau đó hỗn chiến với nhau. Loại này chiến đấu cũng không phải chân chính hai quân đội đối chọi, tuy rằng nhân số không ít, đều là ngươi bên trong có ta ta bên trong có ngươi, căn bản không cách nào hình thành chiến trận.

Huống hồ loại này đại chiến theo đuổi chỉ sợ cũng không phải là cái gì thắng lợi, mà là theo đuổi đó cướp đoạt tài nguyên càng nhiều. Tu luyện giả ích kỷ, tại đây bên trong đại chiến thể hiện vô cùng nhuần nhuyễn.

Đại chiến đủ giằng co một ngày, lúc này mới lục tục tách ra. Mạc Vô Kỵ cũng là mồ hôi đầm đìa, hắn không có giết một người nào, so với chiến đấu một ngày tu sĩ càng là khổ cực gấp trăm lần. Tại toàn bộ trong lúc chiến đấu, hắn sẽ không có dừng lại, vẫn tại chạy trốn.

Chỉ cần hắn có dũng khí hơi chút dừng lại một cái, hắn sẽ chỉ là biết rơi vào hỗn chiến. Giả như hắn không phải là thần thể, pháp bảo công kích quang mang không ngừng từ trên người hắn xẹt đi qua, liền đem hắn xé rách mình đầy thương tích.Nhìn người của hai bên cấp tốc thu binh rút đi, Mạc Vô Kỵ biết đây là một hồi lực lượng tương đương chiến đấu, hắn cũng nhanh chóng lựa chọn phương hướng phường thị cấp tốc chui qua.

Quả nhiên cùng Mạc Vô Kỵ dự liệu giống nhau, tại sau khi chiến đấu kết thúc, trăm dặm vùng ven cái kia khốn trận biến mất vô tung, hắn rất nhẹ nhàng liền xông ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ thầm thở dài một hơi, hắn tăng nhanh tốc độ của mình. Nếu không phải hắn có Trữ Thần Lạc cùng Trữ Nguyên Lạc, lại là thần

thể luyện thể, ngày hôm nay hắn không chết cũng phải mất lớp da.

Một người nam tử nhân tộc bên này mặc tiên bào huyền sắc nhìn chằm chằm phương hướng Mạc Vô Kỵ biến mất, cau mày trầm tư. Mạc Vô Kỵ trên người vàng xanh đều có, có thể thấy được Mạc Vô Kỵ chẳng những giết người tộc tiên nhân còn giết yêu tộc tiên nhân. Những thứ này cũng không để cho ý hắn ra ngoài, để cho hắn ngoài ý muốn là, như Mạc Vô Kỵ như vậy, giết người của hai bên, trên tay không có vòng khuyên ngọc bài, cư nhiên có thể chống được chiến đấu kết thúc.

Theo lý thuyết loại này chiến đấu, tên gia hỏa trong tay không có vòng khuyên ngọc bài, hai bên đều không thuộc về, sẽ chết nhanh nhất. Đáng tiếc là, hắn chú ý tới Mạc Vô Kỵ, chiến đấu đã kết thúc. Cho nên hắn cũng không biết Mạc Vô Kỵ đáng sợ Phong Độn Thuật, nếu không, hắn nói không chừng đều đuổi theo.

...

Mạc Vô Kỵ chạy tới Thiên Ngoại Thiên phường thị, chỉ có vài người linh tinh đến, Mạc Vô Kỵ trước tiên đi tới nhà kia pháp bảo các. Nhà này pháp bảo các chủ tiệm sớm bị hắn giết chết, coi như là không muốn giấy tờ nhà đất cửa hàng, dựa theo Lâu Tự cách nói, cửa hàng này cũng là của hắn.

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào cửa hàng liền đem cửa hàng này hộ trận toàn bộ bỏ đi, sau đó đổi lại một cái mới hộ trận. Chờ hắn lại đem hộ trận bố trí không sai biệt lắm, phía ngoài phường thị tiếng động lớn tiếng ồn ào âm dần dần lớn lên. Mạc Vô Kỵ biết, đây là người đi Vũ Trụ Bích lục tục đã trở về.

Không đợi Mạc Vô Kỵ dùng hộ trận lại đem cửa hàng khóa lại, cửa hàng đại môn đã bị người đâm thủng.

- Ngươi là người phương nào?

Tiến vào cửa hàng là một người nam tử hơi lộ ra gầy yếu, hắn đứng ở cửa vào nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ cau mày hỏi.

- Cửa hàng này đã chuyển nhượng cho ta, ta là chủ cửa hàng.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói. Nam tử gầy yếu Tiên Vương sơ kỳ thực lực, so với chủ cũ còn yếu hơn một phần, Mạc Vô Kỵ còn thật không có xem ở trong mắt.

Nam tử gầy yếu lại nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ xem một hồi lâu, bỗng nhiên cười ha ha nói:

- Ngươi muốn thừa dịp Mao Hồ bị giết trước tiên đến chiếm giữ cửa hàng?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, ta thật đúng là nghĩ như thế này.

- Cho ngươi một cái lời khuyên, sớm một chút tránh ra nơi này, nếu không, ngươi cả mệnh cũng không còn.

Dường như nhìn ra Mạc Vô Kỵ đang nghĩ như thế, người này nam tử gầy yếu không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời liền giọng nói lạnh lùng nói.

Tuy Mạc Vô Kỵ còn chưa phải là rất rõ ràng quy tắc của nơi này, hắn lại sẽ không dễ dàng lại đem địa phương chính bản thân sống nhường ra đi. Tại sa mạc cánh đồng hoang vu trên chiến trường chiến đấu qua, Mạc Vô Kỵ đã mơ hồ có chút hiểu rõ, cái kia chiến trường dường như rất là quỷ dị. Nếu không phải ở chỗ này cái phường thị, đơn độc đi chiến tràng, có lẽ hắn gặp phải nguy hiểm sẽ càng nhiều hơn một chút.

- Cho ngươi 3 hơi thở thời gian, rời đi cửa hàng của ta, bằng không đừng trách ta động thủ.

Mạc Vô Kỵ giọng nói cũng ác liệt hắn lên, loại địa phương này hiển nhiên là nơi người yếu đấu loại cường giả sinh tồn. Không có thực lực, dù cho hắn quỳ trên mặt đất, cũng không có bất kỳ tác dụng gì.

Nam tử gầy yếu châm chọc nhìn lướt qua Mạc Vô Kỵ, bỗng nhiên xuất thủ vỗ vào một cái phù ấn cạnh cửa cửa hàng.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được không gian một trận nhỏ nhẹ ba động, hắn lập tức liền hiểu đây là có chuyện gì, hắn là một cái trang bị báo cảnh sát, trước hắn cư nhiên không có chú ý tới.

Quả nhiên, rất nhanh thì có hai đạo nhân ảnh nhanh chóng đến, một người trong đó đã là Tiên Tôn sơ kỳ, một người khác là Tiên Vương hậu kỳ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 752: Điên Cuồng Tu Luyện

Nơi này tài nguyên tu luyện phong phú, Tiên Tôn cũng không ngạc nhiên. Mạc Vô Kỵ tin tưởng, hắn chỉ cần bế quan một đoạn thời gian, hắn cũng sẽ là một Tiên Tôn.

Hai đạo nhân ảnh tốc độ cực nhanh, Mạc Vô Kỵ vừa mới quét hai người này, hai người đã hạ xuống rơi vào trong cửa hàng của Mạc Vô Kỵ. Trong đó người kia Tiên Tôn cường giả lạnh lùng nhìn lướt qua Mạc Vô Kỵ, lúc này mới hừ một tiếng nói:

- Người nào không tuân quy củ?

Nam tử gầy yếu khom người:

- Hai vị chấp sự đại nhân, là cửa hàng của ta, ta bán ra cho Mao Hồ, đồng thời ước định, một khi Mao Hồ vẫn lạc, cửa hàng này sẽ tự động trả lại cho ta...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, lại còn có loại này ước định.

- Ta biết được tin dữ Mao Hồ ngã xuống, tới nơi này kế thừa cửa hàng thuộc về của ta, không nghĩ tới lại có người đi đầu chiếm cứ chỗ của ta.

Người này nam tử gầy yếu nói xong, còn trực tiếp lấy ra một cái ngọc giản ký hợp đồng.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ đi đầu quét ngọc giản kia, quả nhiên là cùng Mao Hồ ước định. Cảm thụ được ước định phía trên thần niệm khí tức, Mạc Vô Kỵ biết ngọc giản này không phải là giả.

Tiên Tôn chấp sự lại đem ngọc giản tiếp nhận thần niệm quét một cái, đem ngọc giản trả lại cho nam tử gầy yếu, nhìn Mạc Vô Kỵ giọng nói băng hàn:

- Ngươi hắn là nghe nói nơi này cửa hàng một khi chủ tiệm vẫn lạc, người nào chiếm giữ trước là được sao?? Như vậy ta ngày hôm nay sẽ nói cho ngươi biết. Dù cho điều quy củ này tồn tại, ngươi cũng không có tư cách. Bởi vì phải là người tại khu phố ngây ngô đủ năm năm trở lên mới có thể làm như vậy, nếu như ta không có đoán sai, ngươi tới nơi này cả một tháng cũng chưa tới.

Mạc Vô Kỵ sửng sốt, trong lòng thầm mắng Lâu Tự bẫy người. Cả loại này điều khoản chủ yếu hạn chế đều không nói cho hắn, đây không phải là hại hắn sao?

- Chính bản thân phế bỏ đan điền, sau đó giao ra tất cả mọi thứ, theo chúng ta đi sao?.

Tiên Tôn chấp sự giọng nói càng là xem thường. Cả quy củ Thiên Ngoại Thiên phường thị cũng không biết rõ, đi học người khác tới đoạt cửa hàng.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Nói như vậy, dù là ta mua cửa hàng cũng không được? Hay là nói ta không có tư cách mua?

Trên thực tế đây cũng là điều Mạc Vô Kỵ lo lắng, nếu là có một nội quy đã định chưa ngây ngô đủ bao nhiêu năm, liền không cho phép mua cửa hàng, hắn cũng chỉ có thể chạy.

- Mua cửa hàng bất luận kẻ nào đều có thể, chỉ cần ngươi có thể xuất ra giấy tờ nhà đất chủ ấn mua cửa hàng từ trong tay Mao Hồ, nơi này là thuộc về ngươi.

Lần này nói chuyện là người kia Tiên Vương hậu kỳ.

Trên thực tế ngoại trừ Mạc Vô Kỵ ra, mấy người còn lại đều khẳng định Mạc Vô Kỵ không có cửa hàng giấy tờ nhà đất. Tại Thiên Ngoại Thiên phường thị cửa hàng, không phải là đặc thù nguyên nhân, ai muốn bán ra đi ra ngoài? Mao Hồ không có khả năng trước khi đi Vũ Trụ Bích lại đem cửa hàng bán ra đi ra ngoài, bởi vì một khi Vũ Trụ Bích mở ra sau đó, các cửa hàng đều là thời điểm rất náo nhiệt.

Mạc Vô Kỵ hơi thở phào nhẹ nhõm, mặc dù hắn không hiểu vì sao Mao Hồ tại giao dịch giấy tờ nhà đất chủ ấn sau đó còn dám đổi ý, nhưng bây giờ nơi cửa hàng giấy tờ nhà đất chủ ấn đích thật là của hắn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lấy ra giấy tờ nhà đất đặt ở trên quầy nói:

- Đây là cửa hàng giấy tờ nhà đất chủ ấn của ta.

Ngoại trừ Mạc Vô Kỵ ra, ba đạo thần niệm đồng thời thẩm thấu đến tờ sổ đỏ. Giấy tờ nhà đất chủ ấn đã qua ba ngày, phía trên cửa hàng chủ tiệm sớm đã đổi thành thần niệm khí tức của Mạc Vô Kỵ.

Thấy rõ ràng nơi này thật là Mạc Vô Kỵ mua, người Tiên Tôn kia sắc mặt đen xuống, giơ tay lên một cái tát lại đem nam tử gầy yếu đánh bay, đồng thời hừ lạnh nói:

- Mang đi.

Nam tử gầy yếu cũng sợ ngây người, hắn không nghĩ tới Mao Hồ lại dám lại đem nơi này bán đi. Bởi vì giấy tờ nhà đất chủ ấn không làm giả được, đích thật là Mao Hồ bán đi.

- Chuyện mới vừa rồi là chúng ta không đúng, ngươi nếu là chủ tiệm mới, vậy thì yêu cầu giao nạp tinh thạch làm thuế sử dụng diện tích cửa hàng.

Người Tiên Tôn cư nhiên hướng Mạc Vô Kỵ ôm quyền áy náy một câu.

- Bao nhiêu một năm?

Mạc Vô Kỵ lập tức hỏi.

Người Tiên Tôn sửng sốt một chút, người bình thường đều là dựa theo tháng giao nạp, trước mắt chủ tiệm mới quả nhiên là mới tới, còn hỏi bao nhiêu một năm. Hắn có chút hoài nghi Mạc Vô Kỵ giấy tờ nhà đất là như thế nào ký kết, chỉ là coi như là biết quá trình ký kết có cổ quái, hắn cũng sẽ không đi thăm dò, loại chuyện này tại Thiên Ngoại Thiên phường thị không quan trọng.

- Một năm hai nghìn quy tắc Thanh Tinh.

Tiên Tôn chấp sự vẫn là trả lời Mạc Vô Kỵ.

- Vậy tiếp theo mấy năm thì sao nữa?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

- Hai năm ba nghìn tám trăm quy tắc Thanh Tinh, ba năm: năm ngìn ba trăm quy tắc Thanh Tinh...- Ta giao ba năm.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự mang ra một đống Thanh Tinh nói.

Hắn biết cái gì là quy tắc Thanh Tinh, bởi vì tại bên trong Vũ Trụ Bích lấy được Thanh Tinh lớn nhỏ không đồng nhất, phường thị quy định làm lưu thông Thanh Tinh cụ thể lớn nhỏ. Cho nên hắn vung ra những Thanh Tinh này, đã loại bỏ loại cực nhỏ, loại bự quá thì phá nhỏ ra.

Người này Tiên Tôn chấp sự nao nao, hắn thế nhưng là rất rõ ràng, đừng xem Thiên Ngoại Thiên phường thị các loại cửa hàng san sát. Chân chính có thể một lần xuất ra năm sáu k Thanh Tinh, cũng không có mấy người.

Số rất ít chủ tiệm có thể lấy ra, cũng sẽ không làm như vậy, bọn họ sẽ đem những Thanh Tinh này dùng để tu luyện, tăng lên thực lực của

chính mình mới đúng là đệ nhất trọng yếu. Trước mắt chủ cửa hàng này hiển nhiên đến Thiên Ngoại Thiên phường thị không có bao nhiêu lâu, không lại đem những Thanh Tinh này lưu lại tu luyện, trái lại một lần xuất ra nhiều như vậy, quả nhiên là có chút lai lịch.

Mạc Vô Kỵ mua cửa hàng thủ tục hợp pháp, về phần Thanh Tinh lai lịch, tại Thiên Ngoại Thiên hành lang bất kỳ chỗ nào, cũng sẽ không có người đi điều tra.

Tiên Tôn thu hồi Mạc Vô Kỵ Thanh Tinh, xuất ra một cái ngọc giản khắc dấu vết thu ba năm Thanh Tinh ném cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Đây là bằng chứng thu Thanh Tinh, còn có một chút phí dụng còn lại, ngươi có thể tại ba năm sau đó một lần giao nạp. Chuyện lúc trước quấy rầy.

Người này Tiên Tôn chấp sự nói xong cùng người kia Tiên Vương mang theo nam tử gầy yếu cấp tốc rời đi cửa hàng của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ hơi thở phào nhẹ nhõm, hắn sở dĩ giao nạp ba năm cửa hàng phí dụng, là muốn bế quan tu luyện. Hắn cũng thật không ngờ chuyện đơn giản như vậy liền giải quyết rồi. Sớm biết thế cửa hàng giấy tờ nhà đất có uy lực lớn như vậy, hắn còn nói cái rắm a.

Bất quá Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền tỉnh táo lại, hắn hiện tại đã có chỗ đặt chân, sự tình đệ nhất phải làm không phải là buôn bán, mà là đóng cửa hàng bắt đầu bế quan tu luyện.

Biết cửa hàng của mình người khác cũng không đoạt đi được, Mạc Vô Kỵ bắt đầu ở xung quanh cửa hàng bố trí cường đại hơn khốn sát trận cùng hộ trận. Đồng thời lại đem cửa cái phù ấn báo cảnh sát cũng dùng hộ trận đã khống chế hắn lên, hắn hiện tại sẽ không đi báo cảnh sát, hắn cần chính là bế quan.

Đoạn thời gian gần nhất, toàn bộ Thiên Ngoại Thiên phường thị đều là cực kỳ náo nhiệt. Vũ Trụ Bích vừa mới đóng, đông đảo tiên nhân

mang theo thu hoạch của mình đến Thiên Ngoại Thiên phường thị giao dịch.

Tại Thiên Ngoại Thiên khu phố, duy nhất không mở rộng cửa làm ăn, chỉ có pháp bảo các của Mạc Vô Kỵ.

...

Mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ lại đem bản thân pháp bảo các dùng các loại hộ trận bảo vệ, mới trở lại gian phòng trên lầu bắt đầu chỉnh lý thu hoạch của mình.

Đoạn thời gian gần nhất, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói thu hoạch lớn nhất là 6 chương Lạc Thư. Hắn cần phải nhanh một chút luyện hóa 6 chương Lạc Thư, trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng rất rõ ràng, tu vi của hắn càng cao, tốc độ luyện hóa Lạc Thư sẽ chỉ là càng nhanh. Lạc Thư chờ sau khi hắn tu luyện kết thúc, bắt đầu luyện hóa.

Ngoại trừ 6 chương Lạc Thư ra, còn có một chuôi Côn Ngô kiếm. Mạc Vô Kỵ dự định lần này bế quan, lại đem Côn Luân kiếm cũng luyện hóa.

Tại địa phương này cường giả xuất hiện lớp lớp, tu vi của hắn chính là một cái đống cặn bã.

Vũ Trụ Bích thu hoạch cũng được Mạc Vô Kỵ sửa sang lại, bởi vì Mạc Vô Kỵ tiến vào Vũ Trụ Bích cao nhất địa phương, gần như là cướp đoạt trực tiếp tài nguyên, cho nên hắn thu hoạch Thanh Tinh mảnh nhỏ cũng không dưới mười vạn khối. Các loại Tiên Giới thất cấp đến cửu cấp tiên linh thảo hầu như đều có, ngoại trừ một phần khan hiếm quá mức trân quý, ví dụ như Bất Diệt Thánh Trúc, Đế Đạo Quả mấy thứ này không có ra, đại đa số đều có. Còn có một chút tiên linh thảo, Mạc Vô Kỵ đều không nhận ra.

Về phần tài liệu luyện khí, vậy càng là nhiều loại. Đương nhiên những thứ này tài liệu luyện khí đẳng cấp tuy rằng đều là cao cấp, cùng

tiên linh thảo như nhau, thiếu khuyết một phần đỉnh cấp đồ đạc rất khan hiếm. Về phần pháp bảo, để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ là một chiếc phi thuyền.

Hắn cảm giác chiếc phi thuyền này đẳng cấp vượt qua cửu phẩm tiên khí, chỉ là kỹ thuật người luyện khí không ra sao, thoạt nhìn cũng bất quá mới miễn cưỡng tiếp cận chân chính cửu phẩm tiên khí phi thuyền. Mà tài liệu luyện chế phi thuyền, Mạc Vô Kỵ suy đoán nếu mà để Hứa Tục Nhân đi luyện chế, nói không chừng đều luyện chế được tiên phẩm phi thuyền cao hơn.

Lại đem những thu hoạch này đồ đạc toàn bộ sửa sang xong sau đó, Mạc Vô Kỵ mới xuất ra lò luyện đan bắt đầu luyện đan. Trước khi tu luyện, hắn muốn chuẩn bị cho tốt hết thảy đồ đạc cần.

Lại là một tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ ở trong phòng bố trí một cái ẩn linh trận, lúc này mới xuất ra một đống Thanh Tinh và các bình đan dược. Hắn chuẩn bị toàn lực tu luyện, không đề thăng tu vi, hắn chuyện gì cũng không làm được.

Giả như hắn bây giờ là Tiên Đế, hắn đâu cần núp ở Thiên Ngoại Thiên phường thị? Hắn sẽ trực tiếp đi Thiên Ngoại Thiên nhân tộc hành lang nhìn một cái.

Thanh Tinh Mạc Vô Kỵ trước đây có được vài tấm, chỉ là loại vật này là lương thực của Đại Hoang, mặc dù hắn rất muốn dùng Thanh Tinh tu luyện, nhưng vẫn không bỏ được. Hiện tại hắn trên người có mười vạn tấm Thanh Tinh, cuối cùng là có thể thoả thích tu luyện.

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết một khi nghịch chuyển, tại dưới Thanh Tinh nguyên khí trùng kích, gần như là trong thời gian ngắn một trăm lẻ tám cái tiểu chu thiên liền hoàn thành dung hợp. Tại đại chu thiên hình thành đồng thời, Thanh Tinh quanh người Mạc Vô Kỵ nồng nặc nguyên khí điên cuồng bị Mạc Vô Kỵ bao trùm đi.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền cảm nhận được bất đồng, cùng trước hắn nghĩ như nhau, trong Thanh Tinh tiên linh khí càng thêm tinh thuần, ẩn chứa thiên địa đạo vận khí tức cũng càng thêm rõ ràng.

Chỉ không tới 10 ngày, Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được tu vi của mình gần đột phá Tiên Vương trung kỳ. Không chỉ như thế, hắn đối với thần thông của mình lần nữa có rồi cảm ngộ mới.

- Răng rắc!

Theo vài cái Thanh Tinh hóa thành mảnh vụn, Mạc Vô Kỵ tu vi phá tan Tiên Vương sơ kỳ, thăng cấp tới rồi Tiên Vương trung kỳ.

Dù cho Mạc Vô Kỵ là một bát phẩm Đan Đế, Bình Phạm tiên môn tiên linh khí nồng nặc cực hạn, Mạc Vô Kỵ muốn từ Tiên Vương sơ kỳ bước vào Tiên Vương trung kỳ, cũng không phải ngắn ngủi mấy ngày có thể làm được. Hắn thậm chí yêu cầu mấy năm thậm chí hơn mười năm. Mà bây giờ, hắn lần đầu tiên sử dụng Thanh Tinh tu luyện, cư nhiên chỉ có mấy ngày liền vượt qua Tiên Vương sơ kỳ, đi tới Tiên Vương trung kỳ. Trong đó thậm chí ngay cả một viên thuốc đều không dùng.

Cảm nhận được Thanh Tinh nghịch thiên hiệu quả, Mạc Vô Kỵ càng là lần nữa lấy ra một đống Thanh Tinh, không có cố kỵ nào nữa điên cuồng bao trùm nguyên khí bên trong Thanh Tinh tu luyện. Thời gian cấp tốc trôi qua, tu vi của Mạc Vô Kỵ cũng cấp tốc tăng lên.

Tiên Vương trung kỳ đỉnh phong, viên mãn.....

Thăng cấp … Tiên Vương hậu kỳ!!!

Buff buff buff…

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 753: Lại Tương Trợ

Lâu Tự đầu tóc có chút xốc xếch lại lần nữa vọt vào Thiên Ngoại Thiên phường thị, khi một khắc kia tiến vào phường thị, nàng hơi thở phào nhẹ nhõm, chí ít lại có thể ngây ngô ba ngày.

Lúc này trên mặt Lâu Tự mang khăn che mặt màu đen, tiên nguyên khí tức bất ổn, hiển nhiên có thương tích chưa lành.

Thế nhưng sau một khắc, trên mặt nàng liền lần nữa hiện ra tuyệt vọng. Một người nữ tử vóc người cao gầy, sắc mặt hơi lộ ra tái nhợt đi về phía nàng. Nói là nữ tử, còn không bằng nói là bê đê càng thỏa đáng hơn. Ả kia bản thân có bộ ngực cuộn trào mãnh liệt, lại rõ ràng có yết hầu.

- Lâu Tự, ngươi là muốn ta ở chỗ này động thủ bắt ngươi, hay là tự theo ta rời đi?

Người này đi về chỗ Lâu Tự, khóe miệng mang theo một tia cười chế giễu. Thanh âm của hắn rất là quái dị, ồm ồm lại có một tia dài nhọn dọa người.

Lâu Tự thậm chí cảm thụ được chân của mình đều đang phát run, cả người đều nổi lên da gà. Giờ khắc này, nàng liền cảm giác mình đang trần truồng không còn một chút quần áo đứng trước mặt ở một đám sâu lông nhúc nhích cực kỳ ác tâm.

Nàng rất rõ ràng lai lịch của người này, Thiên Ngoại Thiên Yêu Vực hành lang - âm dương Tiên Tôn - Cập Tê. Nói rõ một chút, đây là một kẻ lưỡng tính. Người này rất thích chơi/thông xong rồi giết, nam nữ tu sĩ bị hắn dằn vặt chết đi vô số kể.

Lâu Tự tại nửa tháng trước không cẩn thận bị người này nhìn thấy dung mạo, sau đó chính là liên tục chạy trốn. Trong quá trình trốn chết nàng còn giết một người Tiên Vương sơ kỳ của Yêu Vực, càng làm cho nàng không còn nơi nào để đi.

Tất cả bất đắc dĩ, Lâu Tự chỉ có thể chạy trốn tới Thiên Ngoại Thiên phường thị. Thế nhưng là Thiên Ngoại Thiên khu phố tối đa chỉ có thể ngây ngô ba ngày, còn không cách nào tìm kiếm tức lâu ở lại, đương nhiên nơi này cũng không có tức lâu. Ba ngày sau, nhất định phải rời đi Thiên Ngoại Thiên phường thị, ít nhất phải mười hai canh giờ sau đó mới có thể lần nữa tiến vào Thiên Ngoại Thiên phường thị. Trừ phi có tình huống đặc biệt, cũng cần phải nói rõ ràng với phường thị người quản lý.

Lâu Tự hiển nhiên không có tình huống đặc biệt, nàng chỉ có thể ngây ngô đầy ba ngày lại đi ra trốn một ngày, sau đó lại tiến vào núp ba ngày. Biết rõ đây không phải là biện pháp, Lâu Tự cũng tất cả bất đắc dĩ. Tại Thiên Ngoại Thiên hành lang, không thể đi yêu tộc hành lang không thể đi nhân tộc hành lang, chỉ có thể ở lại Thiên Ngoại Thiên phường thị.

Nàng nhớ lại Mạc Vô Kỵ trước kia, không nghĩ tới lúc này mới ngắn ngủn hơn hai năm thời gian, nàng liền rơi xuống hoàn cảnh giống Mạc Vô Kỵ vậy. Không biết Mạc Vô Kỵ hiện tại như thế nào? Hay là đã phơi xác roài?

- Ngươi động thủ giết ta đi.

Lâu Tự lạnh lùng nhìn chằm chằm Cập Tê trước mắt, nàng thà rằng ở chỗ này bị giết, cũng không muốn theo người này không âm không dương để nhận hết dằn vặt, sau cùng buồn nôn mà chết.

Cập Tê cười nhạt:

- Sẽ không đâu nà, ta thích ngươi như vậy nà, làm sao có thể động thủ nà? Ta đi theo ngươi nà, chờ ngươi nguyện ý đi ra nà, rùi mình cùng đi nà.

Trong lòng Lâu Tự trầm xuống, nàng há có thể không biết ý nghĩ Cập Tê.

Thiên Ngoại Thiên khu phố đích xác có thể động thủ, nhưng một khi động thủ sau đó, liền phải đi nói rõ nguyên nhân. Cập Tê không có bất kỳ lý do động thủ với Lâu Tự, hắn không có khả năng nói rõ nguyên nhân. Không nói rõ nguyên nhân, cũng sẽ bị Thiên Ngoại Thiên phường thị liệt vào người không được hoan nghênh. Cập Tê hiển nhiên không muốn như vậy, Thiên Ngoại Thiên phường thị đối với hắn rất trọng yếu.

Cập Tê đi theo nàng, đó là biết nàng nhất định sẽ tại ba ngày sau rời đi phường thị. Một khi nàng rời đi phường thị, nàng sẽ không cách nào chạy trốn.

Lâu Tự không có tiếp tục nhìn Cập Tê, tuy Cập Tê thoạt nhìn còn có chút giống người, nhưng nàng hết lần này tới lần khác cảm thấy buồn ói tới cực điểm.

Lúc này, nàng chỉ có thể mờ mịt đi tới Thiên Ngoại Thiên phường thị, trong lòng nghĩ có phải là ba ngày sau, nên tự sát ở chỗ này?

Cập Tê mạnh hơn nữa, cũng không có thể ngăn cản nàng tự vẫn sao??

Nửa ngày dường như rất nhanh thì đi qua, Lâu Tự ngừng lại, nàng cô đơn nhìn phường thị náo nhiệt, trong lòng suy nghĩ sống lâu hai ngày cùng hiện tại tự sát có cái gì khác nhau? Bị một con sâu lông ác tâm nhìn chằm chằm liên tục, mỗi một hơi thở đều nhận hết dày vò.

Cập Tê với thanh âm dài nhọn, không nhanh không chậm lần nữa truyền đến:

- Ngươi có thể tự sát, ta có lẽ không ngăn cản được, thế nhưng ta khẳng định có thể ngăn cản ngươi tự hủy thân thể. Chỉ cần ngươi không có phá huỷ thân thể, ta liền có thể mang ngươi trở về, hắc hắc, ta sẽ luyện chế ngươi trở thành một con búp bê tình ái, mỗi ngày để cho ta hưởng dụng sự sung sướng. Ahihi!

Lâu Tự rùng mình một cái, một loại lạnh lẽo từ lòng bàn chân đến đỉnh đầu thẩm thấu tới toàn thân.

Một lúc lâu sau đó, dòng lạnh lẽo này vẫn như cũ quanh quẩn bên trong thân thể của nàng. Ánh mắt của nàng nhìn một chút chung quanh, sau đó chậm rãi đi tới cửa vào một nhà pháp bảo các, ngồi xuống.

Nơi này nhiều cửa hàng như vậy, chỉ pháp bảo các này không có mở cửa. Nàng liên tục chạy nhiều ngày như vậy cũng không có ngồi xuống nghỉ ngơi, lúc này không chỉ là thân thể mệt mỏi, mà là tinh thần của nàng mệt mỏi đến mức không muốn đứng lên.

- Két!

Vào lúc này đại môn của Pháp bảo các bỗng mở ra.

Lâu Tự theo bản năng ngẩng đầu lên, khi nàng thấy rõ ràng người mở ra đại môn là lúc, cả người nàng đều ngốc trệ hẳn ra.

Thanh niên áo lam đứng ở sau lưng nàng đây, nàng quen biết, là Mạc Vô Kỵ - kẻ vừa giết người tộc tiên nhân cũng giết yêu tộc tiên nhân, trước đây tựa cùng nàng hiện tại, không có chỗ nào để đi.

- Lâu Tự, cô sao lại ngồi bên ngoài cửa hàng của ta? Cô biết ta ở chỗ này sao?

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc nhìn Lâu Tự ngồi dưới đất đang ngửa đầu nhìn hắn.

So với hai năm trước hắn lần đầu tiên nhìn thấy Lâu Tự, Lâu Tự dường như có chút chậm chạp.

- Mạc Vô Kỵ, đây thật là cửa hàng của ngươi?

Lâu Tự phản ứng kịp, nhảy lên một cái, kinh dị không dứt hỏi.

Mạc Vô Kỵ cư nhiên thật sự ở chỗ này lấy được cửa hàng, điều này sao có thể?

Mạc Vô Kỵ sống tới ngày nay, hoàn toàn là tại bên trong máu và lửa rèn luyện ra. Hắn vừa nhìn thấy Lâu Tự trạng thái, thần niệm lại quét tên gia hỏa cách đó không xa đang nhìn chằm chằm Lâu Tự, Mạc Vô Kỵ liền biết, Lâu Tự đang bị người theo dõi.

Vô luận như thế nào, Lâu Tự coi như là một người bạn của hắn. Thiên Ngoại Thiên phường thị còn là nhờ nàng dẫn hắn tới, rất nhiều quy tắc đều là nàng nói cho hắn biết. Tuy Lâu Tự nói quy tắc rất không đầy đủ, thiếu chút nữa để cho hắn chịu thiệt, trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng vẫn phi thường cảm kích Lâu Tự.

Nếu gặp, hắn tự nhiên phải giúp một cái.

- Đúng vậy, là cửa hàng của ta, vào uống chén nước chè rồi nói.Mạc Vô Kỵ cười ha hả nói, hắn trước đây không lâu đã là Tiên Vương viên mãn, lúc này vững chắc tu vi đang chuẩn bị tìm kiếm địa phương đi độ kiếp. Không nghĩ tới vừa mở cánh cửa đã nhìn thấy Lâu Tự.

- Tốt, tốt...

Lâu Tự cả người buông lỏng nhanh chóng muốn đi vào cửa hàng của Mạc Vô Kỵ, nàng sợ còn bị thằng biến thái kia nhìn chằm chằm nữa, nàng sẽ điên mất.

- Ế?! Chờ tí...

Cập Tê bước một bước tiến lên ngăn cản Mạc Vô Kỵ và Lâu Tự.

Hắn cũng thật không ngờ, Lâu Tự cư nhiên tại Thiên Ngoại Thiên phường thị còn quen biết một chủ tiệm cửa hàng. Biết sớm như vậy, hắn đã trực tiếp động thủ mang đi Lâu Tự. Tại Thiên Ngoại Thiên phường thị lưu lại sổ đen tối đa ba năm, hắn liền có thể thông qua phương thức khác đem bản thân sổ đen thủ tiêu rơi.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn chằm chằm Cập Tê:

- Ngươi có chuyện gì?

- Ta muốn đi vào mua pháp bảo.

Cập Tê nhãn châu xoay động, nhìn chằm chằm chiêu bài của pháp bảo các nói.

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào cửa hàng này liền bắt đầu bế quan tu luyện, hắn ngoại trừ sửa chữa qua nơi này hộ trận, cái khác bao gồm tên cửa hàng cũng không có đổi.

- Cửa hàng của ta còn chưa khai trương, không tiễn nha. Bí bi!

Mạc Vô Kỵ nói xong, liền muốn đóng cửa quán, hắn hỏi trước một chút trạng huống cụ thể của Lâu Tự, lại đi ra độ kiếp.

- Tốt lắm, vậy ngươi đem nữ tử này giao cho ta, đây là nô lệ ta mua, trước không cẩn thận bị nàng bỏ trốn tới Thiên Ngoại Thiên phường thị. Nếu là ngươi nhất định muốn can thiệp chuyện của ta, vậy thì suy nghĩ một chút cửa hàng của ngươi tại Thiên Ngoại Thiên phường thị còn có thể mở ra bao lâu.

Cập Tê đơn giản lớn tiếng quát lên.

- Cút xuống đê!

Mạc Vô Kỵ không chút do dự hét lên một tiếng, đồng thời ném ra một quả trận kỳ lại mở ra cửa hàng hộ trận của mình.

Nếu là ở địa phương khác, Mạc Vô Kỵ sớm đã động thủ. Đừng xem Cập Tê Tiên Tôn trung kỳ, Mạc Vô Kỵ tin tưởng mình có mười phần nắm chắc giết chết hắn. Bất quá hắn không muốn tại Thiên Ngoại Thiên phường thị lưu lại bất luận cái gì ấn tượng xấu, cái chỗ này là nơi hắn bế quan.

Hắn muốn rời khỏi Thiên Ngoại Thiên phường thị đi Thiên Ngoại Thiên nhân tộc hành lang, này nhất định phải phải có nhất định thực lực, ít nhất phải là Tiên Tôn trung - hậu kỳ mới có thể đi.

- Á đù! Ngươi...

Thấy Mạc Vô Kỵ lại đem hộ trận bảo vệ, cửa hàng đóng cửa lên, Cập Tê giận điên lên. Hắn đồng dạng không dám động thủ công kích hộ trận.

Một khi hắn công kích Mạc Vô Kỵ hộ trận, vậy hắn thật đúng là tương đối phiền toái rồi.

...

- Mạc đại ca, ngươi thực sự ở chỗ này tìm được cửa hàng?

Vừa tiến vào cửa hàng, Lâu Tự liền lần nữa nhịn không được ngạc nhiên mừng rỡ hỏi.

Đã không còn tên biến thái kia nhìn chằm chằm, Lâu Tự cả người dễ dàng, thậm chí ngay cả ý nghĩ cũng khôi phục rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Năm đó vận khí tương đối khá, vừa lúc gặp phải có người bán ra cửa hàng. Cô nói một chút ngươi là chuyện gì xảy ra sao?? Thế nào tiều tụy như vậy, trạng thái tinh thần cũng tương đối uể oải, thậm chí còn có thương tích tại thân?

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ lần nữa lấy ra một quả Thanh Bồ Đan đưa cho Lâu Tự.

Lâu Tự mau chóng đem đan dược đẩy trở về:

- Thương thế của ta không cần đan dược, qua một chút thời gian sẽ từ từ khang phục. Loại đan dược này trân quý, đừng vì ta mà lãng phí.

Nàng cảm giác được, Mạc Vô Kỵ dường như rất giàu có. Hơn nữa nàng cũng đã hiểu Mạc Vô Kỵ không muốn nói lai lịch của cái cửa hàng này, lúc này mới chủ động lại đem chủ đề chuyển hướng.

Mạc Vô Kỵ lại lần nữa lại đem đan dược đặt ở trên tay Lâu Tự:

- Ta có thể tới nơi này, đó là nhờ cô chỉ đường. Loại đan dược này với ta mà nói cũng không tính là cái gì.

Cảm giác Mạc Vô Kỵ cũng không phải nói láo, Lâu Tự lúc này mới tiếp nhận đan dược cảm tạ một câu lại đem đan dược đưa vào trong miệng. Dựa theo bản ý của nàng, loại đan dược này nàng nhất định là sẽ không ăn. Nhưng nàng lại không được tiện, tại trước mặt Mạc Vô Kỵ đem đan dược cất đi.

Đan dược tan ra, Lâu Tự cảm giác được thương thế của mình cấp tốc tiêu tán, nàng mới lên tiếng:

- Bên ngoài người kia tên là Cập Tê, là một tên bê đê già dê biến thái, mấy năm nay nam nữ tiên nhân bị hủy ở trong tay hắn vô số kể. Một khi bị người này mang đi, vậy thì sẽ hoàn toàn biến mất trên thế giới này. Cho nên hắn còn có một cái biệt hiệu, ác tâm sâu lông. Ta là bởi vì không cẩn thận, bị hắn nhìn thấy dung mạo, lúc này mới chọc phải đại họa. Nếu không phải ngươi đột nhiên mở ra cửa tiệm, ta cũng không biết phải làm gì? Tại trước mặt loại biến thái này, ta ngay cả dũng khí tự sát cũng không có.

Thì ra là như vậy, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý nói:

- Cô tạm thời cứ lưu lại ở chỗ này của ta, chờ ta đi ra ngoài dụ hắn đi, sau đó cô hãy ra nha?.

Dẫn đi là giả, Mạc Vô Kỵ dự định ra đi làm thịt thằng biến thái này. Hắn vừa nhìn đã là cả người không thoải mái rồi, phải đi thông chết mẹ nó.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 754: Vũ Trụ Công Cộng Khu Vực

Lâu Tự lắc đầu:

- Ta không còn chỗ nào để đi, ta bị yêu nhân kia nhìn chằm chằm, lại giết một người Tiên Vương yêu tộc...

Lâu Tự không có tiếp tục nói hết, nàng có chút khát vọng nhìn Mạc Vô Kỵ. Tình huống nàng bây giờ cùng Mạc Vô Kỵ trước đây y chang, nếu mà Mạc Vô Kỵ không ra tay cứu nàng, nàng chỉ có thể chờ chết.

Mạc Vô Kỵ đã hiểu tình huống của Lâu Tự, hắn xuất ra một cái ngọc giản nói:

- Đây là giấy tờ nhà đất cửa hàng của ta, cô ký vào đi, tạm thời liền làm ô sin cho cửa hàng của ta đê?.

Mạc Vô Kỵ loại này cửa hàng, tại Thiên Ngoại Thiên khu phố có thể tuyển nhận hai tiểu nhị, một khi đc tuyển làm tiểu nhị, tiểu nhị liền có tư cách ở lại Thiên Ngoại Thiên khu phố.

- Đa tạ Mạc đại ca.

Lâu Tự mừng rỡ kêu lên, dù sao Mạc Vô Kỵ giúp nàng rất nhiều, liên tục hai quả Thanh Bồ Đan cũng không phải là người bình thường có thể lấy ra. Lại cầu xin Mạc Vô Kỵ, chính nàng đều có chút quá không biết xấu hổ.

Vô luận thật ngại, nàng cũng không cách nào cự tuyệt hảo ý của Mạc Vô Kỵ, nhanh chóng tại giấy tờ nhà đất của Mạc Vô Kỵ lưu lại bản thân ấn ký. Lúc này, nàng căn bản là không còn đường để đi.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Không cần khách khí, ta phải đi ra ngoài một chút, cô ở lại trong cửa hàng tu luyện sao?.

- A...

Lâu Tự kinh ngạc một tiếng, lập tức liền nói nhanh:

- Hiện tại nghìn vạn không nên đi ra ngoài, âm dương Tiên Tôn còn ở bên ngoài, hắn là Tiên Tôn trung kỳ.

Lâu Tự không rõ ràng lắm tu vi cụ thể của Mạc Vô Kỵ, nhưng nàng biết Mạc Vô Kỵ nhất định là một Tiên Vương, rất có thể là Tiên Vương trung kỳ. Dù cho Mạc Vô Kỵ Tiên Vương hậu kỳ, đối mặt Tiên Tôn trung kỳ Cập Tê, còn kém khá xa.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc:

- Không cần lo lắng, ta chỉ sợ hắn không đến.

Vừa mới tu luyện tới Tiên Vương cực hạn, Mạc Vô Kỵ rất muốn tại trước khi thăng cấp Tiên Tôn, tìm một cường giả chiến một hồi.

- Vậy ta đi cùng với ngươi sao?.

Lâu Tự nghe được Mạc Vô Kỵ kiên quyết, đơn giản nói.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là giải thích:

- Ta đã cảm ngộ đến Tiên Tôn bình cảnh, chuẩn bị đi ra ngoài độ kiếp.

Lâu Tự ngẩn ra, đi độ kiếp thăng cấp Tiên Tôn? Tuy Thiên Ngoại Thiên hành lang thứ tốt không ít, rất nhiều người ở chỗ này thăng cấp rất nhanh, nhưng đó cũng là so sánh với đồng nhất cảnh giới mà nói. Nói thí dụ như ngươi Tiên Vương sơ kỳ cảnh giới, lại rất nhanh thăng cấp Tiên

Vương viên mãn. Tiên Tôn sơ kỳ, sẽ rất nhanh thăng cấp Tiên Tôn viên mãn.

Nhưng mà Tiên Vương đến Tiên Tôn, từ Tiên Tôn đến Tiên Đế, vẫn là khe rãnh khó có thể vượt qua. Không phải là bởi vì cái khác, là bởi vì Lịch Tiên Vương Đan cùng Nguyên Cực Tôn Đan. Đại La Tiên thăng cấp Tiên Vương, yêu cầu Lịch Tiên Vương Đan, Tiên Vương thăng cấp Tiên Tôn yêu cầu Nguyên Cực Tôn Đan.

Tại Vũ Trụ Bích, ngược lại cũng có linh quả Lịch Tiên Vương Đan đạo quả luyện chế ra Lịch Tiên Vương Đan và tiên linh thảo chủ yếu Cổ Đế hoa luyện chế Nguyên Cực Tôn Đan. Thế nhưng là có mấy thứ này vẫn chưa có khả năng thăng cấp a, còn nhất định phải lại đem mấy thứ này biến thành đan dược mới được.

Thiên Ngoại Thiên hành lang, khan hiếm nhất chính là các loại tiên đan. Chứ đừng nói chi là như Lịch Tiên Vương Đan, Nguyên Cực Tôn Đan loại này đẳng cấp tiên đan.

Cũng may Lâu Tự rất nhanh thì phản ứng kịp:

- Mạc đại ca, ngươi tại chỗ xung yếu tấn công Tiên Tôn, ta càng là phải cùng đi với ngươi. Độ kiếp không ai hộ pháp có thể không thành công, ta giúp ngươi hộ pháp.

Mạc Vô Kỵ có chút bất đắc dĩ, hắn biết Lâu Tự nói là tình huống bình thường. Dưới tình huống bình thường, độ kiếp đích thật là cần người hộ pháp. Nhưng hắn độ kiếp sẽ sợ lôi kiếp sao? Không muốn nói hắn có thể hấp thu lôi nguyên, coi như là không có thể hấp thu lôi nguyên, hắn thân thể tầng 6 luyện thể thực lực, cái gì lôi kiếp có thể thương tổn hắn?

- Cô không sợ thằng bê đê biến thái ngoài kia?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi Lâu Tự một câu.

Lâu Tự lại là không tự chủ rùng mình một cái, lập tức nói:

- Ta có sợ, nhưng Mạc đại ca muốn đi ra ngoài độ kiếp, ta cũng nhất định phải cùng đi.

Mạc Vô Kỵ lần này hiểu được, một khi hắn chết ở tại trong tay âm dương Tiên Tôn, cái cửa hàng này sẽ bị bắt đi. Cửa hàng không còn, nàng Lâu Tự sẽ lần nữa gặp phải cục diện như trước.

- Cô có thể lại đem cửa hàng của ta chiếm đi, như vậy cô sẽ thành chủ tiệm á.

Mạc Vô Kỵ cười ha hả nói. Hắn suy đoán trước là Lâu Tự không có biết rõ ràng quy tắc, cho nên mới phạm phải loại sai lầm này.

Lâu Tự thấp giọng nói:

- Xin lỗi a, Mạc đại ca. Trước bản thân ta còn không có biết rõ ràng quy củ nơi này chiếm giữ cửa hàng, mới nói cho ngươi thế này.

- Haha! Ta chỉ đùa một chút mà thôi.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện đã đi ra cửa hàng.

Lâu Tự theo sát Mạc Vô Kỵ đi ra cửa hàng, nàng bây giờ mạng nhỏ là dính liền với Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ sống, nàng liền có cơ hội sống sót, Mạc Vô Kỵ chết, nàng cũng chỉ có thể chết theo.

- Mạc đại ca, ta biết có một cửa hàng có Cổ Đế hoa. Tuy rằng chúng ta không cách nào đem Cổ Đế hoa biến thành Nguyên Cực Tôn Đan, nhưng có thể tăng lên một chút tỷ lệ thăng cấp Tiên Tôn.

Lâu Tự sau lưng Mạc Vô Kỵ nhỏ giọng nói.Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Cô không cần lo lắng, được rồi, ta gần nhất bế quan hai năm, Thiên Ngoại Thiên hành lang có chuyện gì mới mẻ không?

- Ta nghe nói nhân tộc bên kia tới rồi một thiên tài tuyệt thế, hắn là một Lôi Tu. Lôi Tu đó cư nhiên tại Tiên Vương trung kỳ, liền giết một người Tiên Tôn sơ kỳ. Cái này cũng chưa tính, nghe nói ngắn ngủi hai năm, hắn liền thăng cấp tới Tiên Tôn sơ kỳ rồi...

- Người đó tên gì?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, nhanh chóng cắt đứt Lâu Tự nói.

- Lôi Hồng Cát.

Trong mắt Lâu Tự lộ ra vẻ sùng bái cùng ước ao, tại Tiên Vương trung kỳ liền có thể giết chết Tiên Tôn sơ kỳ, đây quả thực là nghịch thiên. Nhưng này loại nghịch thiên còn chưa tính là đáng sợ nhất, đáng sợ nhất là, dùng hai năm, liền từ Tiên Vương thăng cấp tới rồi Tiên Tôn, cho người khác nghĩ cũng không dám nghĩ.

Mạc Vô Kỵ dừng lại cước bộ, tự lẩm bẩm một câu:

- Lẽ nơi này nào chính là cái kia chiến trường mà Thái Thượng Thiên nói? không đúng a...

Đối với tốc độ tu luyện của Lôi Hồng Cát, Mạc Vô Kỵ trái lại cảm thấy như thường. Lôi Hồng Cát là tên gia hỏa tu luyện nhanh nhất hắn gặp, đương nhiên không tính hắn.

- Ngươi nói Thái Thượng Thiên?

Lâu Tự nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ngươi nghe nói qua Thái Thượng Thiên?

Lâu Tự đáp:

- Đương nhiên nghe nói qua a, Thái Thượng Thiên chỉ là một cái Tiên Giới vị diện tại một phương vũ trụ này tranh đoạt mà thôi... Được rồi,

Lôi Hồng Cát hình như liền là đến từ Thái Thượng Thiên. Ngoại trừ Lôi Hồng Cát, còn có một người tên Lai Vấn. Trên người hắn lại có một chương Lạc Thư, người này cũng là từ Thái Thượng Thiên tới. Tại bên trong một lần đấu pháp, hắn để Lạc Thư bại lộ, cho nên hắn chỉ có thể lựa chọn lại đem bản thân Lạc Thư bán đấu giá ra, nghe nói đấu giá hội tại một tháng sau...

- Cái gì?

Vốn nghe đến đó có thể cùng Thái Thượng Thiên câu thông, Mạc Vô Kỵ cũng có chút khó mà tự chủ. Bây giờ nghe Lạc Thư, trong lòng Mạc Vô Kỵ càng là kích động không thôi, sau cùng chương một Lạc Thư cư nhiên xuất hiện.

Mạc Vô Kỵ biết Lạc Thư có mười ba chương, hắn có 6 chương, chương một giao cho Sầm Thư Âm. Còn có năm chương tại trên người Mộ Dung Tương Vũ. Sau cùng một chương Lạc Thư Mạc Vô Kỵ biết là từ Phá Toái Giới tầng thứ tư đi ra, lúc đó hắn tiến vào Phá Toái Giới tầng thứ tư, chợt nghe nói Phá Toái Giới tầng thứ tư xuất hiện một chương Lạc Thư cùng Hỏa Nguyên Châu. Đương nhiên chương Lạc Thư sau cùng bị người nào lấy đi, Mạc Vô Kỵ không rõ ràng lắm.

Hiện tại hắn mới biết được, chương Lạc Thư cư nhiên bị một người tên là Lai Vấn lấy đi, tên kia còn thông qua Thái Thượng Thiên tới nơi này chiến trường vũ trụ, sau cùng vì bảo mệnh tiết lộ Lạc Thư. Lạc Thư loại vật này một khi bị tiết lộ, thực lực không đủ, vậy chỉ có thể giao cho đấu giá hội, bằng không chính là bùa đòi mạng.

Dựa theo kế hoạch của Mạc Vô Kỵ, chờ hắn thăng cấp Tiên Tôn sau đó, hắn liền sẽ bắt đầu luyện hóa Lạc Thư cùng Côn Ngô kiếm.

Hiện tại xuất hiện lần nữa Lạc Thư, hắn tuyệt đối không thể bỏ qua. Mạc Vô Kỵ có một loại cảm giác, một khi hắn bỏ lỡ một chương này Lạc Thư, hắn muốn tìm thêm đến, sẽ rất khó.

Hắn và Lâu Tự nói chuyện với nhau chỉ có mấy câu, hắn liền từ bên trong lời nói của Lâu Tự nghe được mấy cái yếu điểm. Thái Thượng Thiên tại trong một phương này tranh đoạt vũ trụ, căn bản cũng không là cái gì, chỉ là một cái Tiên Giới vị diện mà thôi. Nói cách khác, Tiên Giới vị diện cùng Thái Thượng Thiên như vậy còn có rất nhiều. Giả như Lạc Thư bị vị diện khác đấu giá đi, hắn đi chỗ nào tìm kiếm một chương Lạc Thư này đây?

- Sớm biết thế không giết người kia tộc tiên nhân thì tốt rồi, hiện tại cả tộc người hành lang đều không qua được, làm sao đi đấu giá hội?

Mạc Vô Kỵ cau mày thở dài.

- Mạc đại ca ngươi muốn đi đấu giá hội?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đúng vậy, đấu giá hội này có đúng hay không tổ chức tại Thiên Ngoại Thiên nhân tộc hành lang địa vực? Nếu như ta muốn đi nhân tộc địa vực, còn có biện pháp khác không?

Lâu Tự nhanh chóng lắc đầu nói:

- Mạc đại ca, đấu giá hội cũng không phải tại khu vực của nhân tộc tổ chức. Mà là tổ chức ở một vị trí công cộng lĩnh vực của không gian vũ trụ các tộc. Thế nhưng muốn đi qua, vẫn là phải từ Thiên Ngoại Thiên hành lang đi qua. Vô luận là từ nhân tộc hành lang hay là yêu tộc hành lang, đều có thể đến địa phương tổ chức đấu giá hội.

- Là sao?

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc nhìn Lâu Tự.

Lâu Tự giải thích:

- Thiên Ngoại Thiên hành lang nhưng thật ra là một cái hành lang trôi lơ lửng tại vũ trụ trong hư không, hành lang này không có đầu cùng. Yêu

tộc chiếm cứ một bên hành lang, nhân tộc chiếm cứ bên kia hành lang. Tại nhân tộc cùng yêu tộc khu vực, đều có một cái truyền tống trận, cái truyền tống trận này chính là đi thông chân chính vũ trụ khu vực. Thiên Ngoại Thiên hành lang 99% mọi người, đều là từ truyền tống trận đi lên.

Sở dĩ nói 99%, Lâu Tự khẳng định Mạc Vô Kỵ không phải từ truyền tống trận Thiên Ngoại Thiên hành lang. Nếu không, Mạc Vô Kỵ không có khả năng cả những thứ này cũng không biết.

Mạc Vô Kỵ cau mày nói:

- Coi như là như vậy, ta vẫn không thể rời đi Thiên Ngoại Thiên hành lang a. Ta giết yêu tộc, cũng từng giết nhân tộc, hai bên đều có cừu hận.

Lâu Tự cười cười nói:

- Nếu mà Mạc đại ca không phải là chủ tiệm Thiên Ngoại Thiên phường thị, tự nhiên là không cách nào đi qua. Hiện tại Mạc đại ca là chủ tiệm, liền không có vấn đề. Thiên Ngoại Thiên phường thị bất luận cái gì chủ tiệm, đều có thể từ khu vực yêu tộc hoặc là nhân tộc ngồi truyền tống trận tiến vào khu vực vũ trụ công cộng. Vô luận là yêu tộc hay là tộc người, đều không được động thủ đối với Thiên Ngoại Thiên phường thị chủ tiệm. Duy nhất không tốt chính là, giá cả phi thường cao, là gấp mười lần người thường.

Mạc Vô Kỵ tinh thần chấn động:

- Còn có loại này chỗ tốt a, đi, nhanh đi ra ngoài độ kiếp, độ kiếp hoàn tất sau đó, ta sẽ đi vũ trụ công cộng khu vực chơi một phen.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói đi khu vực vũ trụ công cộng, không chỉ là muốn tham gia đấu giá Lạc Thư đấu giá hội, hắn đồng thời cũng muốn hỏi thăm một chút tin tức về Lâm Cô và Thư Âm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 755: Chiến Tiên Tôn

Xa xa, âm dương Tiên Tôn Cập Tê sắc mặt âm tình bất định, thấy Mạc Vô Kỵ và con bé xinh đẹp kia lại dám rời cửa hàng đi ra ngoài Thiên Ngoại Thiên phường thị, trong lòng nhất thời mừng rỡ. Một nam một nữ này hắn đều muốn, dám cùng hắn đối nghịch, hắn sẽ làm cho đôi nam nữ hiểu rõ, hắn Cập Tê là ai.

- Mạc đại ca, chúng ta có nên đợi lát nữa đi ra ngoài hay không, tên bê đê kia cứ nhìn chúng ta chằm chằm.

Tuy Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không sợ hãi Cập Tê, thế nhưng là Lâu Tự lại thời thời khắc khắc sợ hãi tên gia hỏa bê đê kia.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc:

- Chỉ sợ hắn không đến.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đi hướng bên ngoài phường thị. Lâu Tự hết cách, nàng chỉ có thể đi theo sát Mạc Vô Kỵ.

- Được rồi, Lâu Tự, ta còn có một việc hỏi cô một cái. Thiên Ngoại Thiên hành lang sa mạc cánh đồng hoang vu rộng vô biên, có bao nhiêu người đều có thể chứa, vì sao không ai núp ở sa mạc cánh đồng hoang vu?

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là lại đem trong lòng cái nghi vấn này hỏi lên.

Lâu Tự lắc đầu nói:

- Nguyên nhân cụ thể ta không biết, ta chỉ biết là hết thảy người núp ở sa mạc cánh đồng hoang vu, vô luận thực lực mạnh bao nhiêu, đều không chống nổi 10 ngày. 10 ngày sau sẽ chỉ là biết biến mất vô tung vô ảnh. Chỉ có cái loại này không bờ bến đại chiến, mới có thể còn sống tại sa mạc cánh đồng hoang vu. Trên thực tế ta đến bây giờ đều có chút kỳ quái, ngươi là thế nào đến sa mạc cánh đồng hoang vu?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn có chút sợ hãi Lâm Cô cùng Thư Âm bị truyền đưa đến sa mạc cánh đồng hoang vu.

- Mạc đại ca, càng đi về phía trước liền tiến vào sa mạc cánh đồng hoang vu, chúng ta muốn đi nơi nào sao?

Lâu Tự cắt đứt Mạc Vô Kỵ trầm tư.

- Vào đi thôi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn khẳng định bản thân Tiên Tôn lôi kiếp phi thường đáng sợ, loại đáng sợ này lôi kiếp, chỉ có độ tại sa mạc cánh đồng hoang vu.

Mạc Vô Kỵ cùng Lâu Tự mới vừa đi ra chưa tới một canh giờ, cũng mới rời đi Thiên Ngoại Thiên phường thị xa hơn một chút một phần, Cập Tê liền nhanh chóng ngăn ở phía trước hai người Mạc Vô Kỵ cùng Lâu Tự:

- Ta rất là bội phục dũng khí của ngươi, ngươi tối đa hắn là Tiên Vương sao?? Lại dám ở trước mặt ta cướp người, còn dám lại đem ta dẫn tới sa mạc cánh đồng hoang vu.

Cập Tê chắp hai tay sau lưng, lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, trong lòng hắn thật sự là có chút ngạc nhiên Mạc Vô Kỵ vì sao có loại dũng khí này. Hắn sở dĩ suy đoán Mạc Vô Kỵ tối đa bất quá Tiên Vương, đó là bởi vì hắn cảm thụ được Mạc Vô Kỵ tuổi tác cũng không lớn.

Cập Tê có một loại bản lĩnh coi như là Tiên Đế cũng không nhất định có, hắn có thể liếc mắt liền nhìn ra đối phương đại thể tuổi tác. Mạc Vô Kỵ tuổi tác hắn thấy tuyệt đối không có cao hơn trăm tuổi, tại tu chân giới mà nói, là trẻ con mới vừa ra đời. Hắn suy đoán Mạc Vô Kỵ là Tiên Vương, đó là lại đem Mạc Vô Kỵ xem thành thiên tài trong thiên tài.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, Bán Nguyệt Trọng Kích liền xuất hiện ở trong tay của hắn, đồng thời than thở:

- Ta cũng có chút bội phục ngươi, thật đúng là dám đuổi theo.

Mạc Vô Kỵ thật có chút bội phục Cập Tê này, người bình thường nhìn thấy mình không chút kiêng kỵ tiến vào sa mạc cánh đồng hoang vu, sẽ chỉ là cân nhắc có muốn đuổi theo giết hay không. Mà người kia cư nhiên thực sự đuổi tới sa mạc cánh đồng hoang vu, nói tên này tài cao mật lớn hay là đồ ngu?

Một bên Lâu Tự cũng nhanh chóng tế xuất bản thân pháp bảo, khẩn trương nhìn chằm chằm Cập Tê.

- Ngươi thế nào còn chưa động thủ?

Thấy Mạc Vô Kỵ chỉ chỉ là tế xuất pháp bảo sẽ không có cái khác, Cập Tê trái lại có chút kinh ngạc.

- Động thủ cái gì?

Mạc Vô Kỵ nếu mà không phải là muốn thử xem chính bản thân Tiên Vương hậu kỳ có thể hay không giết chết một cái Tiên Tôn trung kỳ, hắn đều trực tiếp bắt đầu điều động lôi kiếp xuống.

- Ngươi đem ta dẫn tới nơi này chẳng lẽ không phải vì bố trí khốn trận đối phó ta? Lẽ nào ngươi là một Tiên Tôn sao?

Cập Tê có chút vô cùng kinh ngạc.

Cập Tê cũng không phải đồ ngu, cũng không phải cái loại này tên gia hỏa chân chính tự đại. Hắn nhìn thấy Mạc Vô Kỵ cửa hàng ngoài hộ trận, liền suy đoán Mạc Vô Kỵ hắn là một cái trận pháp sư. Mạc Vô Kỵ sở dĩ đưa hắn dẫn tới nơi này, là muốn bố trí khốn sát trận đối phó hắn.

Hắn Cập Tê mình chính là một cái trận pháp sư, há có thể e ngại Mạc Vô Kỵ khốn trận?

Bởi vì Mạc Vô Kỵ nếu mà không phải là bố trí khốn trận, liền căn bản cũng không có cơ hội chiến thắng hắn. Dù cho hắn nhìn lầm Mạc Vô Kỵ tu vi, Mạc Vô Kỵ cũng tuyệt đối không thể nào là Tiên Đế. Không muốn nói một Tiên Đế không có khả năng tại Thiên Ngoại Thiên phường thị bày sạp, một cái Tiên Đế sẽ đối với phó hắn Cập Tê, căn bản cũng không cần đưa hắn dẫn tới nơi này. Về phần Mạc Vô Kỵ là Tiên Tôn, hắn hoàn toàn không có để ở trong lòng.

Tên này năng lực quan sát cẩn thận, cư nhiên từ bên ngoài tiệm của hắn liền suy đoán ra bản thân tinh thông trận pháp. Chính bản thân sẽ đối với phó hắn liền phải dùng trận pháp? Tên này tự cảm giác cũng quá cao một chút.

Mạc Vô Kỵ lại cũng lười nói nhảm, vòng xoáy lĩnh vực điên cuồng bao trùm đi ra ngoài, trong tay Bán Nguyệt Trọng Kích họa xuất khắp trời cuồng sa.

Mạc Vô Kỵ vừa ra tay, Cập Tê sắc mặt liền ngưng trọng, hắn đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ đích thật là có chút thực lực. Loại này vòng xoáy lĩnh vực hắn chính là lần đầu tiên gặp phải, không chỉ như thế, Bán Nguyệt Trọng Kích biến ảo thành như đại mạc khắp trời kích ảnh cũng không phải tầm thường thần thông.

Lúc này hắn cũng hiểu rõ Mạc Vô Kỵ đưa hắn tới đây, là thật muốn chính diện đánh bại hắn. Hắn Cập Tê bái kiến rất nhiều cuồng nhân, vẫn là lần đầu tiên thấy Mạc Vô Kỵ loại này cuồng nhân. Người như thế Cập Tê rất thích, hắn đã lâu không có hưởng qua tư vị cường giả chân chính.

Một đôi nam nữ kia hắn đều muốn có, hắn sẽ cho một đôi nam nữ bik, hắn Cập Tê là cường đại nhất nam nhân cũng là nữ nhân lợi hại nhất.

Một đạo hình tròn pháp bảo bị Cập Tê tế xuất, cuồn cuộn nổi lên khắp trời tiên nguyên khí tức. Cũng trong lúc đó Cập Tê lĩnh vực như ba đào bình thường giống nhau đánh về phía Mạc Vô Kỵ lĩnh vực, hắn muốn nghiền ép Mạc Vô Kỵ lĩnh vực.

Thế nhưng Cập Tê rất nhanh thì phát hiện, dù cho hắn là Tiên Tôn trung kỳ, hắn lĩnh vực vẫn như cũ không cách nào đột phá nửa phần Mạc Vô Kỵ lĩnh vực, chứ đừng nói chi là nghiền ép.

pháp bảo Hình tròn vừa tế xuất, Mạc Vô Kỵ liền nhận ra, lại là một cái bàn trang điểm.

Mạc Vô Kỵ tu đạo đến nay, vẫn là lần đầu tiên thấy có người dùng bàn trang điểm làm pháp bảo.

Bàn trang điểm thật giống như một mặt Lưu Ly tường bình thường giống nhau, lại đem Bán Nguyệt Trọng Kích quang mang của Mạc Vô Kỵ như thủy ngân vậy toàn bộ ngăn trở. Khắp trời kích mang nổ tung, tại bên trong hai người lĩnh vực không ngừng nổ tung, không có một chút có thể đi qua bàn trang điểm của Cập Tê.

Lâu Tự đứng ở một bên muốn xuất thủ mờ mịt phát hiện, nàng căn bản không có cơ hội xuất thủ. Vô luận là đối mặt Mạc Vô Kỵ hay là đối mặt Lâu Tự, nàng hình như đều kém quá xa.

- Ầm!

Khí thế đã hết cuồng sa kích mang nổ tung, tiên nguyên đụng nhau, Mạc Vô Kỵ trực tiếp té bay ra ngoài, người còn trên không trung liền kêu lên:

- Lâu Tự đứng ở phía ngoài cùng.

Lâu Tự trong mắt hiện lên một chút ảm đạm, nàng và Mạc Vô Kỵ đều là Tiên Vương, mà Mạc Vô Kỵ cùng Cập Tê đối chiến, nàng dĩ nhiên nửa điểm mang đều không giúp được. Không chỉ như thế, nàng còn phải đứng xa một chút, miễn cho liên lụy Mạc Vô Kỵ.

- Nếu mà ngươi chỉ có chút bản lĩnh này, vậy tối nay liền ở trên giường cho ta thông đít sao?.

Cập Tê dài nhọn tiếng cười truyền đến, bàn trang điểm huyễn hóa thành một phương thế giới, một phương này thế giới thật giống như một cái miệng to bình thường giống nhau, muốn đem Mạc Vô Kỵ hoàn toàn bao ở trong đó.

Mạc Vô Kỵ thét dài một tiếng, Bán Nguyệt Trọng Kích từ hư không phách xuống. Một đạo sông dài cuốn tới, đây mới là chân chính thần thông. Trước một chiêu kia khắp trời cuồng sa bất quá là Mạc Vô Kỵ tùy ý thi triển đơn giản hoá đại mạc, hắn chủ yếu là thử thực lực tiên nguyên của mình một chút cùng Tiên Tôn trung kỳ tới cùng kém bao nhiêu.

Sự thực cũng không có để cho Mạc Vô Kỵ thất vọng, tiên nguyên của hắn nửa điểm không yếu so với Cập Tê. Trong đó tiên nguyên chi tinh khiết còn phải hơn xa với đối thủ, không nói tiên nguyên, chính là của hắn thức hải cũng so với phương rộng hơn.

Đối thủ duy nhất mạnh mẽ hơn hắn chính là Tiên Tôn đạo vận, bất quá đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, căn bản là không coi là chênh lệch gì. So về đạo, hắn Mạc Vô Kỵ làm lại đều sẽ không cảm thấy kém so với người khác.

Cập Tê bàn trang điểm chính là một cái thế giới, thế giới này là Cập Tê thần thông đạo vận biến thành. Trong đó hữu sơn hữu thủy, có phong có vũ... Bất luận kẻ nào, chỉ cần bị thế giới của hắn bao lấy, sẽ sống ở dưới hắn Cập Tê đạo niệm.

Đáng tiếc hắn gặp Mạc Vô Kỵ, một người mở đường sáng lập ra người phàm tiên đạo.

Sông dài hóa thành ngân mang, thật giống như một con sông dính đầy màu bạc tại màu xám tro không trung họa xuất một cái trường tuyến vô biên vô tận màu bạc.

Cập Tê bàn trang điểm thế giới rất hoàn mỹ, đáng tiếc tại dưới Mạc Vô Kỵ đạo này màu bạc trường tuyến, bàn trang điểm thế giới tản mát ra Lưu Ly tia sáng liền xuất hiện một đạo khe hở.

Khe hở kia rất nhỏ nhỏ, thế nhưng là khe hở thật nhỏ, cũng đủ để cho bàn trang điểm thế giới khí tức tiết lộ ra. Bàn trang điểm thế giới cấp tốc thay đổi, nước từ trên núi chảy xuống héo rút hắn lên, mưa gió dần dần tiêu tán đi.

Bàn trang điểm vẫn là một cái bàn trang điểm, sông dài lại bộc phát rõ ràng.

Cập Tê bàn trang điểm thế giới thoạt nhìn rất hoàn mỹ, chỉ là biểu hiện mà thôi. Tại Mạc Vô Kỵ trong mắt, Cập Tê Tiểu Thế Giới này toàn thân đều là lỗ thủng. Nếu mà Cập Tê dùng cái khác pháp bảo đối chiến hắn, còn có thể cùng hắn dây dưa một hồi. Dùng thế giới pháp bảo cùng hắn Mạc Vô Kỵ chiến đấu, đó chính là múa rìu qua mắt thợ.

- Đù! Ngươi là Tiên Tôn viên mãn...

Cập Tê kinh thanh kêu lên, dù cho Mạc Vô Kỵ cùng thần thông của hắn đánh vào cùng một chỗ, lĩnh vực va chạm, hắn cũng nhìn không ra tu vi thật sự của Mạc Vô Kỵ. Thế nhưng tùy ý một đạo Ngân Hà thần thông, liền trực tiếp bổ ra thế giới của hắn, đây ít nhất là Tiên Tôn viên mãn thực lực, thậm chí là Tiên Đế. Nếu không phải hắn biết Tiên Đế không có khả năng tại phường thị mở cửa hàng, hắn đều cho rằng Mạc Vô Kỵ là Tiên Đế.

Sông dài chiếu nghiêng xuống, Cập Tê cũng không dám... có bất kỳ xem thường Mạc Vô Kỵ nữa, cuồn cuộn tiên nguyên tràn vào bàn trang điểm, lĩnh vực càng là thiêu đốt bình thường vậy cuộn trào mãnh liệt cuốn đi ra ngoài.

Dù cho Mạc Vô Kỵ Tiên Tôn hậu kỳ, cũng không có khả năng đưa hắn ép thành bộ dáng như vậy, duy nhất khả năng, chính là Mạc Vô Kỵ là Tiên Tôn viên mãn.

- Ầm!

Sông dài nổ tung, chung quanh bàn trang điểm Lưu Ly quang mang cũng vào giờ khắc này tan rã không còn. Cuồng bạo tiên nguyên cùng lĩnh vực đồng thời nổ tung, địa phương hai người chiến đấu hóa thành khe rãnh to lớn.

Cập Tê miệng phun máu tươi, bay rớt ra ngoài.

Tuy Cập Tê thế giới theo Mạc Vô Kỵ rất bình thường, nhưng Cập Tê cường đại tiên nguyên bao trùm đến, Mạc Vô Kỵ vẫn là cảm thụ được ngực quay cuồng, to lớn thức hải cũng là từng đợt ba động.

Mạc Vô Kỵ càng là hào hùng dâng lên, hư không một bước bước ra, trường kích lần nữa hóa thành một đạo kích mang gần nghìn trượng bổ về phía Cập Tê.

Hắn đã biết thực lực của mình, dù cho hắn còn không có bước vào Tiên Tôn, lúc này dù là Tiên Tôn hậu kỳ đến hắn cũng không sợ hãi. Trừ phi là Hoàng Sát hoặc là Lôi Hồng Cát loại nghịch thiên này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 756: Độc Nhất Vô Nhị Tiên Tôn Kiếp

- Xí muội! Dừng tay! Chờ chút tao rớt dép!

Cập Tê vội vã kêu to, lúc này hắn nhìn thấy kích mang phô thiên cái địa đánh xuống, giờ khắc này bên trong ý niệm của hắn toàn bộ là đạo kích mang này. Chính là Cập Tê cũng biết tín niệm của mình đã bể nát.

Nếu mà Cập Tê liều mạng cùng Mạc Vô Kỵ, thi triển ra bản thân hết thảy thần thông, Mạc Vô Kỵ coi như là giết hắn, cũng sẽ không dễ dàng như vậy. Hiện tại hắn bị một đạo sông dài của Mạc Vô Kỵ xé rách thế giới bàn trang điểm sau đó, ý chí hắn đã lạnh lẽo. Tiềm thức cho rằng thực lực của Mạc Vô Kỵ hơn xa cho hắn, cộng thêm nơi này không cách nào phi hành bỏ chạy, hắn mất đi ý chí chiến đấu.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không dừng tay, Cập Tê lĩnh vực tại dưới kích mang trực tiếp tán loạn, Cập Tê tức thì bị trường kích xé rách nát bấy.

Lâu Tự ngơ ngẩn nhìn Cập Tê bị một kích của Mạc Vô Kỵ xé rách trở thành mảnh vụn, một lát cũng không có phục hồi tinh thần lại.

Cập Tê dầu gì cũng là âm dương Tiên Tôn nổi tiếng yêu tộc, còn là một Tiên Tôn trung kỳ, dầu gì, cũng không đến mức đơn giản như vậy đã bị Mạc Vô Kỵ giết chết sao??

Nàng chợt nhớ tới thiên tài tiên nhân Lôi Hồng Cát, Lôi Hồng Cát dùng Tiên Vương trung kỳ giết chết Tiên Tôn sơ kỳ, đã nghe tiếng tại một phương này vũ trụ. Bởi vì từ trước tới nay, thiên tài như Lôi Hồng

Cát, đó là có thể đếm được trên đầu ngón tay. Mà nếu quả như Lôi Hồng Cát là đỉnh cấp thiên tài, vậy Mạc Vô Kỵ là cái gì?

- Có phải cô cảm thấy ta giết chết thằng bê đê này rất đơn giản đúng không?

Mạc Vô Kỵ đã đi tới hỏi.

Lâu Tự theo bản năng gật đầu, trong lòng nàng đích thật là cho rằng Mạc Vô Kỵ giết chết Cập Tê rất đơn giản, trên thực tế chiến đấu tràng diện cũng không có cục diện giằng co.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Tu sĩ đấu pháp, tiên nguyên hùng hậu cùng vận dụng linh hoạt mới là chủ yếu nhất, nhưng đã trên Tiên Vương sau đó, tiên nguyên chỉ là thứ yếu.

- Vậy là cái gì chủ yếu?

Lâu Tự thuận miệng hỏi.

- So với tiên nguyên trọng yếu hơn là thần niệm mạnh yếu, thức hải lớn nhỏ. Thế nhưng trong mắt của ta, những thứ này đều không phải là nhân tố chủ yếu quyết định thắng bại. Nếu là hai người đẳng cấp không kém nhiều, nguyên nhân quyết định thắng bại chủ yếu là đạo.

Mạc Vô Kỵ hòa hoãn nói.

- Đạo?... Đạo cái lù?

Lâu Tự có chút không giải thích được, theo nàng, tiên nguyên càng cường đại, thực lực cũng càng cường đại, thần niệm càng cường đại, thần thông sẽ càng cường đại. Đạo chỉ là cảm ngộ của mỗi một cái tu sĩ đối với thiên địa quy tắc, mỗi một tu sĩ đều có đạo thuộc về mình. Loại vật này không thể nói không ảnh hưởng tới chiến đấu, căn cứ Lâu Tự

hiểu, phải nói là ảnh hưởng yếu nhất trong chiến đấu. Đạo là thể hiện tu luyện, là nhận thức mình theo đuổi.

- Tu luyện tới trình độ nhất định, đấu chính là đạo pháp. Đạo phía trước, pháp ở phía sau. Thằng mặt lol kia bằng vào tài nguyên Thiên Ngoại Thiên hành lang mạnh mẽ tăng lên tới cảnh giới Tiên Tôn, đạo cơ bất ổn. Trên thực tế Tiên Vương mạnh mẽ hơn hắn, ta biết đến đã có mấy người.

Mạc Vô Kỵ nói ra lời nói này, có ý chỉ điểm Lâu Tự, nhưng khó là ở không có bản thân cảm ngộ trong đó.

Tại Thiên Ngoại Thiên hành lang cái chỗ này, tu vi tăng lên thật là nhanh chóng nhất, nơi này tai hại cũng là rõ ràng. Hắn từ trên người Cập Tê rõ ràng cảm nhận được điểm này, dù cho đạo của hắn là chính bản thân sáng tạo, hắn cũng không có thể tại cái chỗ này chỉ biết tu luyện.

- Đa tạ Mạc đại ca đã chỉ điểm.

Lâu Tự đã hiểu rõ, Mạc Vô Kỵ là đang thông qua tự thân lĩnh hội để chỉ điểm cho nàng.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Cô giúp ta hộ pháp đi, canh chừng đôi dép lào cho ta, kẻo lát độ kiếp bị chôm mất thì toi.

Trên thực tế đạo lý hắn chỉ điểm cho Lâu Tự, tuyệt đại đa số mọi người đều hiểu. Nhưng tiên nhân đối mặt đông đảo tài nguyên, có thể ngăn chặn chính bản thân dục vọng thăng cấp, kỳ thực cũng không nhiều.

Nếu như không có Lâu Tự đến, Mạc Vô Kỵ dễ dàng giết chết Cập Tê, hắn sẽ ở sau khi thăng cấp Tiên Tôn lựa chọn bế quan. Ngoại trừ luyện hóa 6 chương Lạc Thư ra, hắn còn phải tiếp tục tu luyện, ít nhất phải tới rồi Tiên Tôn hậu kỳ mới sẽ xuất quan.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ thay đổi ý nghĩ của chính mình, hắn quyết định tại thăng cấp Tiên Tôn sau đó, không điên cuồng thăng cấp nữa, mà là lắng đọng đạo cơ của mình, ngưng thật bản thân đại đạo. Còn là bởi vì Thiên Ngoại Thiên hành lang cái chỗ này thực lực không có khả năng quá thấp, nếu không, hắn hiện tại cả Tiên Tôn cũng không có ý định đi trùng kích.

...

Một đống chồng chất Thanh Tinh, tiên tinh, thậm chí là tiên mạch cùng tiên tinh tủy bị Mạc Vô Kỵ vung ra, Mạc Vô Kỵ bắt đầu bố trí Tụ Linh đại trận.

Một bên Lâu Tự nhìn mà hết hồn, Mạc Vô Kỵ là lúc nào đến Thiên Ngoại Thiên hành lang, nàng rõ ràng nhất. Lúc này mới bao lâu thời gian? Mạc Vô Kỵ bố trí tụ linh trận xuất ra Thanh Tinh đều là dùng con số hàng vạn. Thiên Ngoại Thiên hành lang mặc dù nhiều tài nguyên, cũng không đến mức nhiều khắp nơi chỗ đều là Thanh Tinh a. Người và người thật là không thể so sánh, nàng cũng là một Tiên Vương, so với Mạc Vô Kỵ đi tới Thiên Ngoại Thiên phường thị sớm hơn. Nhưng nàng mỗi một tấm Thanh Tinh đều là tại Vũ Trụ Bích điên cuồng cướp đoạt được, mỗi lần cướp đoạt sau đó, còn phải điên cuồng liều mạng cùng vô số đối thủ.

Mạc Vô Kỵ lúc này đã tại bắt đầu trùng kích hàng rào Tiên Tôn, Thanh Tinh tu luyện chẳng những tốc độ nhanh, còn có thể để cho người ta mau hơn chạm tới bất luận cái gì cảnh giới. Nếu là có các loại đỉnh cấp trùng kích tiên đan, tại Thiên Ngoại Thiên hành lang cái chỗ này, thăng cấp đích thật là rất dễ dàng.

Duy nhất để cho Lâu Tự không hiểu là, vì sao Mạc Vô Kỵ còn phải vung ra tiên mạch cùng tiên tinh mấy thứ này. Nàng biết Thanh Tinh, Thanh Tinh tu luyện hiệu quả phải xa xa mạnh hơn tất cả tiên linh tinh thạch.

Thấy Mạc Vô Kỵ bắt đầu trùng kích Tiên Tôn, Lâu Tự ở một bên vì Mạc Vô Kỵ hộ pháp là thật ngốc trệ hắn ra, nàng còn chưa từng thấy qua có người điên cuồng hấp thu Thanh Tinh như Mạc Vô Kỵ vậy. Thanh Tinh nguyên khí bị rút ra cuồn cuộn nổi lên, tại đỉnh đầu của hắn tạo thành một cái vòng xoáy to lớn.

Không đúng, Lâu Tự nhìn kỹ thì mới phát hiện đó không phải là một cái vòng xoáy to lớn mà là hơn một trăm cái vòng xoáy nhỏ, sau đó những vòng xoáy này lại dung hợp trở thành một vòng xoáy lớn, sau đó liên miên không ngớt bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi.

Lâu Tự cũng hút 1 hơi lạnh, nàng rốt cuộc hiểu rõ Mạc Vô Kỵ tại sao muốn vung ra tiên mạch cùng tiên tinh thạch. Dùng Mạc Vô Kỵ loại này cuồng cuốn tiên linh khí tràng diện, Thanh Tinh nhiều hơn nữa cũng không đủ hắn tiêu hao.

Vô cùng vô tận thiên địa đại đạo khí tức vờn quanh tại quanh người Mạc Vô Kỵ, khí thế càng ngày càng cường thịnh đã ngưng tụ ở bên người Mạc Vô Kỵ. Lâu Tự rõ ràng, chỉ cần Mạc Vô Kỵ có Nguyên Cực Tôn Đan, Mạc Vô Kỵ thăng cấp Tiên Tôn sẽ không lo lắng chút nào.

- Rầm rầm ầm!

Từng đạo tiếng sấm nổ tung, vô cùng vô tận lôi hồ thô to ầm ầm đánh xuống.

Lâu Tự kinh hãi cấp tốc lui ra sau, nàng là thật e ngại. Tiên Tôn độ kiếp nàng không phải là chưa có bái kiến, hơn nữa bái kiến còn chưa phải là một lần. Hiện tại Mạc Vô Kỵ đây thật là Tiên Tôn độ kiếp? Coi như là Tiên Đế độ kiếp, cũng sẽ không đáng sợ cùng lăng loạn như vậy sao??

Tiên Tôn độ kiếp, mỗi một đợt lôi hồ tối đa cũng sẽ không cao hơn mười tám đạo, mà Mạc Vô Kỵ một sóng lôi hồ hạ xuống là bao nhiêu? mấy trăm đạo cũng không dừng lại. Không chỉ như thế, những thứ này lôi kiếp hồ mỗi một đạo cũng đáng sợ không gì sánh được...

Loại này lôi kiếp không muốn nói là Tiên Vương viên mãn, liền là Tiên Đế cũng không thể vượt qua sao??

Lâu Tự nhìn hết hồn, vô cùng vô tận lôi hồ đã ầm rơi xuống trên người Mạc Vô Kỵ. Lâu Tự thậm chí tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, nàng đến hộ pháp cũng không cách nào dưới tình huống như vậy cứu Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cũng là lại càng hoảng sợ, hắn biết lôi kiếp của mình rất lợi hại, hắn cũng không có để ở trong lòng. Chính là Mạc Vô Kỵ tuyệt không nghĩ tới, lôi kiếp lại biến thái đến loại tình trạng này.

Hắn độ kiếp cùng người khác độ kiếp bất đồng, hắn cho tới bây giờ đều không cần pháp bảo chống lại, cũng không mặc hộ giáp. Lần này Mạc Vô Kỵ cảm giác mình có chút thất sách.

Trong thời gian ngắn, vô tận lôi hồ tất cả đều đánh vào trên người của hắn. Mạc Vô Kỵ chẳng những là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết nghịch chuyển đến cực hạn, chính là công pháp luyện thể cũng vận chuyển tới cực hạn.

- PHỐC PHỐC PHỐC!

Tuy Mạc Vô Kỵ hấp thu lôi hồ cùng chống lại sét đánh đã tới trình độ biến thái, tại thời điểm lôi hồ không bờ bến tụ tập lại đánh vào trên người của hắn, máu thịt của hắn vẫn như cũ bị đập rách, bộ xương thốn thốn vỡ vụn.

Một bên Lâu Tự vừa mới mở mắt, đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ thảm trạng, nàng lần nữa nhắm hai mắt lại, trong lòng thầm than không dứt. Hiện tại nàng có thể làm chỉ có thể là chờ Mạc Vô Kỵ chết sau đó, mang theo di thể Mạc Vô Kỵ rời đi nơi này. Phát tài rồi, Ahihi!

Tại trong nháy mắt lôi hồ đánh vào thân thể mình, Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được bản thân tiên nguyên đang điên cuồng dâng lên, trong thức

hải hồ lớn màu tím cũng là mở rộng lên gấp mấy lần. thân thể thật lâu cũng không có tiến bộ cũng bắt đầu lần nữa rèn luyện...

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ chuẩn bị tế xuất pháp bảo, lập tức đình chỉ cử động của mình, hắn lấy ra vài viên đan dược chữa thương nuốt vào, đồng thời càng là điên cuồng vận chuyển bản thân công pháp luyện thể, cũng điên cuồng trùng kích Tiên Tôn cảnh giới ngăn cách. Đây chẳng những là cơ hội hắn trùng kích Tiên Tôn, còn là cơ hội hắn thăng cấp thần thể hậu kỳ. Cơ hội như thế, Mạc Vô Kỵ há có thể buông tha?

- Rầm rầm rầm rầm!

Mạc Vô Kỵ xương cốt vừa mới chữa trị, càng dày đặc lôi kiếp hồ khổng lồ ầm ầm xuống.

Lâu Tự khiếp sợ mở mắt, theo lý thuyết đợt thứ nhất lôi kiếp, Mạc Vô Kỵ đã ngỏm, đợt thứ hai lôi kiếp hồ không nên hạ xuống mới đúng? Lẽ nào Mạc Vô Kỵ còn không có không có vẫn lạc?

- Ca ca, ầm!

Gần như là lôi hồ nện ở trên người Mạc Vô Kỵ đồng thời, Mạc Vô Kỵ xé ra Tiên Tôn tu vi ngăn cách, hắn luyện thể cũng xông qua tầng 6 thăng cấp tới rồi thần thể tầng bảy.

Một loại Tiên Tôn khí tức cường hãn đến mức tận cùng dâng trào cuồn cuộn tại quanh người Mạc Vô Kỵ, đợt thứ hai lôi kiếp hồ vừa mới xé rách xương cốt liền bắt đầu cấp tốc chữa trị, xương cốt không có bị xé rách, lôi hồ lại cũng không làm gì được. Không đợi Mạc Vô Kỵ vững chắc tu vi của mình, đợt thứ ba lôi kiếp liền ầm ầm xuống.

Đợt thứ ba lôi kiếp chẳng những cường hãn hơn so với đệ nhất và đợt thứ hai lôi kiếp, càng là mang theo một loại điên cuồng diệt sạch khí tức. U tối không gian thật giống như nứt ra bình thường giống nhau, lôi hồ bị đánh phá, hết thảy lôi nguyên đều hóa thành lôi hồ hạ xuống.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, cư nhiên vọt vào trong một sóng lôi hồ phía trước nhất, một quyền đánh ra.

Giờ khắc này, trong lòng hắn có một loại điên cuồng, thậm chí khát vọng vọt vào lôi hồ điểm tụ tập khởi nguyên, một quyền đập xuống.

- Răng rắc!

Lôi hồ nổ tung, tuy đều mạnh hơn so với phía trước hai sóng lôi hồ cộng lại, Mạc Vô Kỵ trái lại không hư hại chút nào. không chỉ là Mạc Vô Kỵ bước vào Tiên Tôn cảnh, mà là thần thể tầng bảy của hắn cường hãn.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ từ không trung hạ xuống, hai chân trên mặt đất đánh ra một cái hố sâu.

Sa mạc cánh đồng hoang vu khôi phục vẻ mặt vốn có, lần nữa trở nên mù mịt một mảnh, lôi kiếp hồ biến mất. Mạc Vô Kỵ có chút không cam lòng nhìn hư không u tối, lúc này hắn khát vọng lại đến thêm mấy đợt lôi kiếp, để cho hắn vững chắc thực lực của chính mình.

Hắn vừa mới bước vào Tiên Tôn cảnh giới, luyện thể cũng bước vào thần thể tầng bảy, nhưng không có lôi hồ đến nghiệm chứng. Tiên Tôn lôi kiếp chỉ có 3 đợt, phỏng chừng cũng chỉ một mình hắn.

Lâu Tự có chút ngây người, nàng ngơ ngẩn nhìn Mạc Vô Kỵ quần áo tả tơi, cu rơi tòng teng, đứng ở cánh đồng sa mạc hoang vu vô tận ngửa đầu nhìn hư không, thậm chí không thể tin được hai mắt của mình: cu to vãi!

Nàng lần đầu tiên thấy lôi kiếp của Tiên Tôn còn đáng sợ hơn so với lôi kiếp Tiên Đế đều, nàng lần đầu tiên thấy Tiên Tôn lôi kiếp chỉ có 3 đợt lôi hồ. Nàng chính là lần đầu tiên thấy, loại lôi kiếp này lại còn có người vượt qua, dường như còn chưa làm hắn đã ngứa?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 757: Cầu Phú Quý Trong Hiểm Nguy

- Chúc mừng Mạc đại ca bước vào tôn cảnh.

Thấy Mạc Vô Kỵ thu hồi ánh mắt, Lâu Tự nhanh chóng đè xuống nội tâm lay động, tiến lên chúc mừng.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Dùng tư chất của cô, không cần bao lâu, cũng sẽ giống như ta, bước vào tôn cảnh. Hiện tại tên bê đê kia đã bị ta giết chết, cô muốn ở lại Thiên Ngoại Thiên phường thị, hay là cùng đi với ta tới khu vũ trụ công cộng?

Lâu Tự thở dài nói:

- Ta sớm liền muốn rời khỏi Thiên Ngoại Thiên hành lang, chỉ là vẫn không có Thanh Tinh. Như ta, tại Thiên Ngoại Thiên hành lang ngây người cao hơn năm năm, muốn rời khỏi nơi này, nhất định phải trước tiên hướng yêu tộc giao nộp một vạn Thanh Tinh làm cống hiến Thanh Tinh. Sau đó còn có hai nghìn Thanh Tinh làm truyền tống phí, thế nhưng là ta hết thảy tài sản cộng lại, cũng không có có nhiều Thanh Tinh như vậy.

Mạc Vô Kỵ nghe được Lâu Tự nói, sắc mặt có chút khó coi.

Lâu Tự trước nói làm chủ tiệm Thiên Ngoại Thiên phường thị, muốn rời khỏi Thiên Ngoại Thiên hành lang, giá tiền cưỡi truyền tống trận là mười lần, hắn làm gì có nhiều Thanh Tinh như vậy? Huống hồ hắn cũng không có Thanh Tinh trợ giúp Lâu Tự.

- Ta cũng không có nhiều Thanh Tinh như vậy.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ.

Một vạn hai ngàn Thanh Tinh mười lần, cộng lại chính là hơn mười vạn Thanh Tinh.

Lâu Tự nhanh chóng nói:

- Mạc đại ca, ta là tiểu nhị của ngươi, ngươi đi truyền tống trận, chỉ cần mang cho ta liền có thể, không cần trả thêm Thanh Tinh. Ngươi là chủ tiệm Thiên Ngoại Thiên phường thị, yêu cầu hai vạn năm ngàn Thanh Tinh liền có thể ngồi truyền tống trận tiến vào khu vũ trụ công cộng. Đương nhiên, lúc đi chúng ta nhất định phải từ nhân tộc đi. Từ yêu tộc đi, bọn họ nói không chừng sẽ đòi ta một vạn cống hiến Thanh Tinh.

Hơn hai vạn? Mạc Vô Kỵ lập tức liền hiểu được, hắn không phải là yêu tộc cũng không phải nhân tộc, cho nên không cần giao nộp bất luận cái gì cống hiến.

Thế nhưng là trên người hắn không muốn nói hai vạn Thanh Tinh, hai trăm Thanh Tinh cũng không có a, hắn trước có cộng lại bất quá hơn mười vạn Thanh Tinh. Bế quan dùng hết bảy tám vạn, sau đó độ kiếp dùng hết hơn ba vạn. Trên người Thanh Tinh cộng lại, chỉ có chừng trăm tấm mà thôi.

Lâu Tự vừa nhìn Mạc Vô Kỵ biểu tình, liền biết hơn hai vạn Thanh Tinh Mạc Vô Kỵ cũng không có, nàng do dự một chút nói:

- Mạc đại ca, nếu mà ngươi không muốn trở lại, có thể lại đem cửa hàng bán ra.

- Cô không dự định trở về nữa?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Lâu Tự hỏi, hắn vừa nghe Lâu Tự nói liền biết Lâu Tự sau khi đi không dự định lại trở về.

Lâu Tự gật đầu:

- Ân, trước đây ta vì giúp người, lúc này mới tiến vào Thiên Ngoại Thiên hành lang tham gia yêu tộc đại quân. Về sau ta mới biết được, đến dễ, rời đi quá khó khăn.

- Có ý tứ gì?

Mạc Vô Kỵ có chút không giải thích được.

Lâu Tự giải thích:

- Vũ trụ công cộng khu có đông đảo chủng tộc tập trung cùng nhau, ở tại phiến địa phương này, tuy rằng không cần tham gia Vũ Trụ Bích cướp đoạt đại chiến, cũng yêu cầu giao nộp thuê phí dụng. Một người bạn của ta bởi vì phải bế quan tu luyện, chẳng những yêu cầu nhiều Thanh Tinh, tu luyện cũng cần đại lượng, cho nên hắn vay mượn rất nhiều Thanh Tinh.

Những Thanh Tinh này hắn không có cách nào trả, muốn phải trả những thứ này, đường tắt duy nhất chỉ có thể đi Thiên Ngoại Thiên hành lang cướp đoạt Vũ Trụ Bích tài nguyên. Lúc đó hắn đang ở thời khắc mấu chốt tu luyện, ta liền thay mặt hắn tới Vũ Trụ Bích. Không nghĩ tới ta thứ nhất là là mấy năm, hiện tại không muốn nói rời đi Thiên Ngoại Thiên hành lang, dù là sống tiếp, cũng càng ngày càng gian nan.

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên nhìn Lâu Tự, hắn thật không ngờ bây giờ còn có tiên nhân như Lâu Tự loại đạo đức tốt này. Chẳng khác nào với thay người khác nhập ngũ, xem ra Lâu Tự cùng người bạn này của nàng quan hệ rất không bình thường. Vũ Trụ Bích nguy hiểm, dễ chết a. Chắc là người yêu rồi.

- Vậy ngươi cướp được Thanh Tinh làm sao đưa đến trong tay của hắn?

Mạc Vô Kỵ tiếp tục dò hỏi.

Lâu Tự lại thở dài một hơi:

- Ta đến chính là được thương lâu bằng hữu ta mượn tiền giới thiệu, nhà thương lâu này rất khổng lồ, tại nhân tộc hành lang cùng yêu tộc hành lang đều có chi nhánh. Ở chỗ này bảy năm, tham gia bốn lần cướp đoạt Vũ Trụ Bích tài nguyên. Mỗi lần thu hoạch đều là giao nộp một bộ phận cho yêu tộc, xuất ra một bộ phận giao cho mượn tiền thương lâu phân bộ trả nợ, lại mang một bộ phận cho bằng hữu ta, còn dư lại một bộ phận mới đúng là tài nguyên ta tu luyện.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than, hắn không có nói tiếp cái gì. Hắn khẳng định Lâu Tự người bạn này rất yếu, tu luyện tới lại then chốt, cũng không có khả năng liên tục then chốt bảy tám năm. Nếu mà người bạn này không sai, sớm đến Thiên Ngoại Thiên hành lang gặp nàng. Loại này để cho Lâu Tự bảy tám năm ở chỗ này vì hắn tìm kiếm tài nguyên tu luyện, hiển nhiên là một loại lợi dụng.

- Lâu Tự, trên người ta bây giờ không có Thanh Tinh. Ta ngược lại nghĩ tới một cái biện pháp, nếu ta lập tức muốn rời khỏi Thiên Ngoại Thiên phường thị, vậy ta ở nơi này phường thị mở rộng cửa buôn bán. Ta luyện đan, cô giúp ta trông tiệm. Ta nghĩ chỉ cần không phải quanh năm sinh ý, sẽ không có ảnh hưởng bao lớn.

Mạc Vô Kỵ nói.

Thiên Ngoại Thiên phường thị cái cửa hàng này hắn là tuyệt đối sẽ không bán đi, cái chỗ này thế nhưng là điều kiện tốt nhất tụ tập tài nguyên tu luyện, một khi hắn bán đi, muốn mua về liền không dễ dàng. Dù cho tương lai không trở lại, cũng không có quan hệ.

- Ngươi là một cái Đan Đế?

Lâu Tự lập tức kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ, trong giọng nói mang theo mãnh liệt không thể tin được.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ không phải là Đan Đế, làm sao tùy ý xuất ra thất phẩm Thanh Bồ Đan cho nàng?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, ta đích xác là một cái Đan Đế. Ta tin tưởng dùng đan đạo trình độ của ta, muốn tại Thiên Ngoại Thiên phường thị nhanh chóng kiếm lấy một khoản Thanh Tinh, hẳn là rất nhanh.

Lâu Tự hít một hơi thật sâu, nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc đại ca, nếu mà ngươi tin tưởng lời của ta, liền không nên ở chỗ này luyện đan bán ra, nếu không hậu hoạn vô cùng. Ngươi biết vì sao Thiên Ngoại Thiên phường thị Luyện Đan Sư cùng Luyện Khí Sư rất thưa thớt như vậy, chính là có mấy cái cũng là tan đàn xẻ nghé sao?

- Như thế nào?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng hỏi.

Lâu Tự theo bản năng phóng thấp giọng nói:

- Bởi vì Luyện Đan Sư cùng Luyện Khí Sư khá một chút đều có thể bị dụ dỗ dọa dẫm khuyên đi, nếu mà thật sự là khuyên không đi, qua một đoạn thời gian, Luyện Đan Sư này hoặc là Luyện Khí Sư sẽ chỉ là biết biến mất.

- Những người này đều bị giết?

Mạc Vô Kỵ lại càng hoảng sợ, lẽ nào nơi này cấm Đan Sư và Luyện khí sư?

- Không có, nơi này Luyện Đan Sư cùng Luyện Khí Sư chỉ có một một số ít bị giết, đại bộ phận đều bị các tộc cường giả bắt đi, vì bọn họ luyện đan cùng luyện khí. Mà những thứ này đan khí sư trên cơ bản đều ở đây vũ trụ công cộng khu trong phường thị, bọn họ luyện chế ra đan

dược và tiên khí, cũng trên cơ bản đều cho nhân tộc hoặc là yêu tộc khống chế được.

Lâu Tự giải thích.

Không cần Lâu Tự tiếp tục giải thích, Mạc Vô Kỵ đã hiểu được. Nhân tộc cùng yêu tộc mấy năm liên tục đại chiến, cần đan dược và pháp bảo là vô số kể. Vì tăng lực ngưng tụ, những người này cướp đoạt Vũ Trụ Bích tư nguyên nắm trong tay, nhất định phải phải nắm trong tay trước đan dược và pháp bảo. Cũng giống như chiến tranh phải có thuốc men và vũ khí.

Luyện Đan Sư cùng Luyện Khí Sư vốn lại ít, Thiên Ngoại Thiên hành lang nơi này thì có nhiều như vậy người, nếu mà cộng thêm vũ trụ công cộng, người thì càng thêm là vô số kể. Nhiều người như vậy, nhiều hơn nữa đan dược và pháp bảo, cũng là cung không đủ nhu cầu.

Ngoại trừ những nguyên nhân này, Thiên Ngoại Thiên phường thị nói không chừng cũng là một cái thế lực. Cái thế lực này phải có bản thân thương lâu, bọn họ thương lâu bên trong khẳng định có rất nhiều đan dược và pháp bảo. Nếu mà Thiên Ngoại Thiên hành lang khắp nơi đều là Luyện Khí Sư cùng Luyện Đan Sư, bọn họ sức cạnh tranh liền trực tiếp giảm xuống.

- Lâu Tự, Thiên Ngoại Thiên phường thị có đúng hay không có một nhà thương lâu đan dược tương đối đầy đủ hết, là Thiên Ngoại Thiên phường thị chính bản thân mở?

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến liền hỏi lên.

- Xem ra ngươi cũng biết, Thiên Ngoại Thiên phường thị đích xác có một nhà thương lâu đan dược và pháp bảo rất đầy đủ, thế nhưng giá cả thực sự làm người ta sợ. Nghe nói là một người rất có lai lịch, bất quá ta khẳng định cùng ngươi nói, không phải là Thiên Ngoại Thiên phường thị chính bản thân mở.

Lâu Tự đáp.

Mạc Vô Kỵ suy nghĩ một hồi lâu mới lên tiếng:

- Cầu phú quý trong hiểm nguy, nếu mà chân tay co cóng, chung quy sẽ bị hạn chế. Ta sẽ đi ngay bây giờ Thiên Ngoại Thiên phường thị lại đem đan các khai trương hắn lên, chính cô quyết định, nếu mà cùng ta làm một trận, vậy thì cùng đi, nếu mà cô có lo lắng, vậy trước tiên đi chỗ nhân tộc chờ ta.

Mạc Vô Kỵ cũng là tất cả bất đắc dĩ, Vũ Trụ Bích có đôi khi phải nhiều năm mới ra một lần, chí ít hắn tới nơi này hơn hai năm mới nhìn thấy một lần Vũ Trụ Bích. Mà Thiên Ngoại Thiên trong phường thị bảo vật thật sự là nhiều lắm, một khi hắn rời đi, muốn tìm thêm đến loại này địa phương tốt thu thập tài liệu cùng Thanh Tinh, đó chính là nằm mơ. Hắn khẳng định coi như là tại vũ trụ công cộng khu, cũng không có khả năng có loại chuyện tốt này. Mà một khi hắn an định lại, cần tài nguyên tu luyện thật là đáng sợ, không có Thanh Tinh, dùng tiên tinh tu luyện, phải tới lúc nào?

- Mạc đại ca, ta và ngươi làm một trận.

Lâu Tự hầu như không có nửa điểm cân nhắc liền hồi đáp.

Tại Thiên Ngoại Thiên phường thị trong những năm này, nàng không biết bao nhiêu lần thiếu chút nữa chết đi. Nếu mà không phải là nàng liều mạng như vậy, nàng Lâu Tự đến bây giờ còn là một Đại La Tiên.

...

Thiên Ngoại Thiên phường thị trước sau như một náo nhiệt, chỉ có số người cực ít chú ý tới, tại Thiên Ngoại Thiên trong phường thị đóng cửa hai ba năm một cái pháp bảo các khai trương.

Cái này pháp bảo các đổi thành người phàm đan dược các, bên trong đan dược các cư nhiên bán ra có tứ phẩm đến lục phẩm tiên đan. Cái này

cũng chưa tính, nhà này người phàm đan dược các còn luyện đan theo yêu cầu. Tuy luyện đan giá cả hơi cao, muốn thu lấy 60% phí dụng, thế nhưng là so với cái khác cửa hàng, nơi này quả thực chính là rẻ vãi lều rồi.

Tại Thiên Ngoại Thiên hành lang, thứ không thiếu nhất là cái gì? Các loại cao cấp tiên linh thảo cùng Thanh Tinh cùng với vô số loại tài liệu, khan hiếm nhất chính là tiên đan cùng pháp bảo, càng thêm khan hiếm chính là Luyện Đan Sư.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 758: Đan Dược Các Sốt Xình Xịch

- Thiên Ngoại Thiên phường vốn là một đan dược các phàm nhân, bên trong đan dược đều là thượng đẳng cùng hạng nhất, đan dược trị thương càng là nhiều không kể xiết.

- Ha ha, phỏng chừng lại là một cái Di Phi Đan Khí Các khác mà thôi. Thứ tốt là nhiều, mà ngươi mua không nổi.

- Ờ, lần trước ta đi Di Phi Đan Khí Các mua một quả tịnh tịch đan. Chỉ là một quả tứ phẩm đan dược trị thương, muốn ta một gốc cây cửu cấp ly hỏa nam chi không nói, còn muốn lấy của ta năm tấm Thanh Tinh. Mấy thứ này ta tại chỗ cũ, có thể đổi lấy hơn mười bình cửu phẩm tiên đan.

- Không phải, người phàm đan dược các là thật có thứ tốt, giá cả còn tiện nghi. Ta mua một lọ Ngọc Hành Kim Đan, giá chỉ mười tấm Thanh Tinh...

- Đây tuyệt đối không có khả năng, Ngọc Hành Kim Đan là ngũ phẩm chữa thương tiên đan, một quả cũng không chỉ 10 tấm Thanh Tinh, phải có tiên linh thảo giao nộp mới có thể mua. Ngươi đừng gạt người.

- Vương Lộ không có gạt người, ta cũng đã đi. Thậm chí còn mua được một quả Thanh Bồ Đan, đều là hạng nhất. Nơi đó tiện nghi nhất không phải là đan tốt, mà là đại nhân luyện đan, đáng tiếc ta trước tiên linh thảo đều bị giao dịch đi rồi, nếu không, nơi đó thất phẩm tiên đan cũng có thể luyện chế, hơn nữa không thu một quả Thanh Tinh, chỉ lấy 60% phí dụng luyện đan.

...

Nghị luận tương tự, tại các nơi Thiên Ngoại Thiên hành lang đều có.

Bởi vì những nghị luận này, vô số tiên nhân ùa ra về Thiên Ngoại Thiên hành lang phường thị, vô luận là Thiên Ngoại Thiên hành lang nhân tộc hành lang hay là yêu tộc hành lang. Những người này tiến vào Thiên Ngoại Thiên phường thị, chỉ có một mục đích, chính là thẳng đến người phàm đan dược các.

Trước mặc kệ nghe đồn thật hay giả, đến nhìn một chút cuối cùng không phải là chuyện xấu. Vạn nhất là thực sự, có thể mua được vài tấm đan dược trị thương, thậm chí có thể mời người luyện chế một lò đan dược, đó chính là thêm một cái mạng a.

...

Người phàm đan dược các, Lâu Tự đều có chút ngây người, nhiều người vọt tới như vậy, nàng cũng không có dự liệu được. tốc độ truyền bá cũng quá nhanh rùi, bọn họ người phàm đan các mới treo biển hành nghề hai ba ngày mà thôi, người nào đều tới. Phải biết rằng nàng và Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có làm bất luận cái gì PR tuyên truyền.

Tuy nàng yêu cầu mọi người bắt đầu xếp hàng, thế nhưng là đội ngũ kia vẫn là xếp hàng rất dài để chờ tới lượt. Hơn nữa người xếp hàng bắt đầu chen chúc, rất nhiều người vì để xếp ở phía trước, thậm chí không tiếc động thủ.

Lâu Tự cho tới bây giờ cũng không có trải qua loại chuyện này, đối mặt nhiều tiên nhân tu sĩ như vậy đi cầu đan, nàng trong lúc nhất thời không biết như thế nào cho phải.

Cũng may Mạc Vô Kỵ đứng ra, hắn đứng ở cửa tiệm đan các ôm quyền đối với đông đảo xếp hàng tiên nhân nói:

- Ta người phàm đan dược các căn cứ vì hỗ trợ cho hết thảy Thiên Ngoại Thiên hành lang tiên nhân, lúc này mới dùng phương thức khai trương giá siêu mềm, hàng chất lượng. Thế nhưng mọi người chen chúc ở chỗ này như vậy, đích xác ảnh hưởng phường thị. Một khi chấp sự phường thị can thiệp, người phàm đan các của ta chỉ có thể đóng cửa rời đi.

- Ai dám bắt đan các của TruyệnYY đóng cửa, ta sẽ thứ nhất đứng ra đập chết mẹ nó.

- Ta cũng éo cho phép đâu nha.

- Ai tới đóng người phàm đan dược các, ta thông chết con pà nó luôn.

...

Các loại thanh âm vang lên, trong lòng Mạc Vô Kỵ bộc phát hài lòng, hắn muốn chính là cái hiệu quả này. Thế nhưng trên mặt hắn lại lộ ra nặng nề biểu tình nói:

- Như vậy đi, ta có một cái phương án, mỗi một người muốn giao dịch cùng người phàm đan dược các, hãy tự động rút ra một cái số thứ tự.

- Đâu ra số thứ tự?

Có tu sĩ cấp bách không đợi Mạc Vô Kỵ đem lời nói cho xong, liền vội vàng hỏi.

Mạc Vô Kỵ lại dùng tay đè ép áp thanh âm huyên náo:

- Các vị, đợi lát nữa ta sẽ tại cửa tiệm của ta bố trí một cái pháp trận lấy số, bất cứ người nào chỉ cần xuất ra 10 tấm Thanh Tinh đưa vào bên trong pháp trận, đều có thể lĩnh được một số thứ tự. Pháp trận sẽ dựa theo số thứ tự kêu tên, gọi vào trực tiếp tới cửa hàng giao dịch. Mọi người yên tâm, 10 tấm Thanh Tinh không phải là cho ta, mà là ngươi tạm

thời gởi lại ở chỗ này của ta, chờ đến phiên ngươi thời điểm, 10 tấm Thanh Tinh tính thành bộ phận dự chi để ngươi giao dịch.

Mạc Vô Kỵ một chiêu này tự nhiên là áp dụng hệ thống xếp hàng đơn giản nhất trên địa cầu, nếu không, nhiều người như vậy chen chúc tại cái chỗ này. Dù cho không làm khó chuyện, cũng chẳng khác nào đưa cớ cho người quản lý Thiên Ngoại Thiên phường thị. Huống hồ nhiều chủng tộc người tu tiên đều chen chúc ở chỗ này như vậy, có thể không nháo sự mới đúng là quái sự.

Đương nhiên, sở dĩ làm cái hệ thống xếp hàng, Mạc Vô Kỵ còn có tác dụng càng sâu hơn.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ lời vừa nói ra, liền đưa tới đông đảo đồng ý. Mọi người tới nơi này không phải là vì gây chuyện, mỗi người đều khát vọng có thể giao dịch đan dược mình muốn.

Mạc Vô Kỵ một cái thất cấp tiên trận tông sư, chỉ dùng gần nửa nén hương thời gian, liền bố trí một cái hệ thống xếp hàng.

Đông đảo tiên nhân, chỉ cần ném vào 10 tấm Thanh Tinh tiến vào trong đó, là có thể thu hoạch một quả ngọc bài thật mỏng. Sau đó tiên nhân thu được ngọc bài có thể tạm thời rời đi, không cần tiếp tục xếp hàng. Chờ cửa hàng gọi vào số thứ tự sau đó, ngươi liền có thể tiến vào người phàm đan các tiến hành giao dịch.

Hệ thống xếp hàng vừa ra, quả nhiên đông đảo xếp hàng người tán đi, tuy mọi người tại phụ cận, nhưng không ai tiếp tục xếp hàng.

Chính như Mạc Vô Kỵ nói, một lát nữa thời gian, người phàm đan các liền truyền ra một tiếng đọc số thứ tự, tiên nhân được gọi số lập tức liền có thể tiến vào cửa hàng giao dịch.

...

- Mạc đại ca, biện pháp này thực sự là tốt. Nếu không, Thiên Ngoại Thiên phường thị rất nhanh thì có thể tìm được cớ lại đem cửa hàng chúng ta đóng.

Thấy đan dược các cửa vào rất nhanh thì trật tự hẳn lên, Lâu Tự kính phục vô cùng nói, nàng trong lúc nhất thời liền không cách nào nghĩ đến biện pháp này. Hoặc là nói nàng nghĩ tới biện pháp này, cũng không cách nào bố trí một cái pháp trận xếp hàng như vậy.

Sự lo lắng của nàng là có đạo lý, một khi mọi người xếp hàng thời gian quá dài, rất có thể sẽ tranh đấu xếp hàng vị trí.

- Cô bây giờ liền phụ trách giúp ta thu tiên tinh, tiên tài, cho bọn hắn đan dược là được.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc, hắn biết kế sách mình thành công rồi.

- Mạc đại ca, ngươi tại sao phải nhường bọn họ trước giao nộp 10 Thanh Tinh đâu nè? Nếu là sau cùng không kịp giao dịch, chúng ta lại lui về liền lãng phí thời gian.

Đây là Lâu Tự không hiểu địa phương.

Nếu mà giao nộp 10 Thanh Tinh liền biến thành của đan các, còn có thể hiểu. Thế nhưng là 10 Thanh Tinh chỉ là một cái dự chi phí mà thôi, trước khi chưa có giao dịch, cũng không thuộc về đan các.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Bởi vì ta để cho những người này giao nộp Thanh Tinh, những người này chẳng khác nào đứng ở chúng ta bên này. Phường thị coi như là muốn động thủ, cũng phải cân nhắc một chút.

Đây mới là mục đích của Mạc Vô Kỵ, dùng dự chi phí 10 Thanh Tinh lại đem hết thảy muốn tới giao dịch tiên nhân liên hợp lại. Hiện tại hắn thu hàng loạt Thanh Tinh, phường thị muốn tới gây chuyện, thứ nhất

không đồng ý không phải là hắn, mà là tiên nhân giao nộp Thanh Tinh cầm số thứ tự.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ không có lại đem 10 tấm Thanh Tinh làm của riêng, là bởi vì hắn cũng biết, tại Thiên Ngoại Thiên phường thị nơi này tiên nhân, tuy rằng lấy được tài nguyên rất nhiều, nhưng rất là khổ. Bọn họ vì mỗi một tấm Thanh Tinh, đều có thể điên cuồng đi ra ngoài liều mạng. Mỗi lần Vũ Trụ Bích mở ra, đối với bọn họ mà nói vừa là cướp đoạt tài nguyên tu luyện cơ hội, đồng dạng cũng là thời điểm chuẩn bị toi mạng.

Hắn yêu cầu Thanh Tinh tu luyện, cái khác tiên nhân cũng yêu cầu Thanh Tinh tu luyện. Hắn có thể điên cuồng kiếm lấy Thanh Tinh, nhưng hắn sẽ không lại đem tâm đen cùng than đá bình thường giống nhau.

Lâu Tự cũng không đần, Mạc Vô Kỵ vừa đề tỉnh, nàng liền hiểu được. Cũng thoáng yên tâm một phần, loại này lửa nóng sinh ý, muốn không làm cho người khác chú ý, tuyệt đối không có khả năng.

...

Có rồi hệ thống kêu tên, người phàm đan dược các sinh ý cấp tốc hắn lên, từng viên Thanh Tinh, một gốc cây gốc cây các loại các dạng tiên linh thảo chảy vào túi tiền của Mạc Vô Kỵ. Cùng lúc đó, từng viên đan dược từ người phàm đan dược các đưa ra đi, tới trong tay mỗi một vị tiên nhân.

Mỗi một tiên nhân đến người phàm đan dược các, đều là xuất ra 10 tấm Thanh Tinh, trước lĩnh số thứ tự, sau đó liền ở một bên chuyển động chờ kêu tên kêu tới mình.

Theo lý thuyết theo từng cái một tiên nhân giao dịch qua, ở lại trong phường thị người sẽ càng ngày càng ít. Mà trên thực tế là, càng nhiều người giao dịch trôi qua, người tới càng nhiều.

Thiên Ngoại Thiên phường thị rất nhanh thì xuất hiện cò, có một loại công việc là không cần người khác truyền thụ cho, mà sẽ tự hình thành.

Một phần tại người phàm đan dược các phía ngoài làm cò, một lần liền kêu ra hơn mười số thứ tự, sau đó ra giá cao lại bán cho người sau.

Những cái này Mạc Vô Kỵ không biết, chính là biết, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không đi quản. Hắn bây giờ là đang điên cuồng luyện đan, hắn giờ phút này chẳng những là bát phẩm tiên đan, chính là cửu phẩm tiên đan ra hắn cũng ráng mà luyện.

Nhìn từng bình giao dịch tiên đan bị đưa ra đến, Lâu Tự đã chết lặng. Nàng không phải là người không có kiến thức, Đan Đế như Mạc Vô Kỵ ở đây, nàng là thật không có bái kiến. Nào có Đan Đế luyện đan nhanh như Mạc Vô Kỵ vậy? Ngoại trừ cửu phẩm tiên đan tạm thời không có luyện chế ra được, bát phẩm tiên đan cũng là cấp tốc bị luyện chế tốt truyền tống đi ra.

...

Di Phi Đan Khí Các.

Nếu như nói Thiên Ngoại Thiên trong phường thị còn có một địa phương tương đối khá đan dược pháp bảo bán ra, này nhất định là Di Phi Đan Khí Các.

Tại Di Phi Đan Khí Các tiên đan từ nhất phẩm đến cửu phẩm đều có, tiên khí cũng từ nhất phẩm đến cửu phẩm đều có.

Theo lý thuyết nơi này sinh ý hắn là hay nhất mới đúng, thế nhưng Di Phi Đan Khí Các chỉ có tại Vũ Trụ Bích mở ra sau đó đoạn thời gian đó phi thường náo nhiệt. Lại sau đó, liền từ từ rơi vào bình thường. Không phải là nơi này chủng loại không được đầy đủ, cũng không phải nơi này đan dược không tốt, mà là bởi vì những thứ kia giá cả rất cao, giá cao đại đa số từ Vũ Trụ Bích trở về tiên nhân, tối đa chỉ có thể đến một hai chuyến. Mỗi lần tới, còn phải áp chế bản thân mua sắm dục vọng.

Loại tình huống này đối với Di Phi Đan Khí Các mà nói cũng không tính là cái gì, bởi vì mỗi lần Vũ Trụ Bích mở ra sau đó đầu to đều bị bọn

họ kiếm đi rồi.

Nhưng bây giờ Thiên Ngoại Thiên phường thị đột nhiên xuất hiện một nhà đan dược các sinh ý so với Di Phi Đan Khí Các náo nhiệt vô số lần, không thể được Di Phi Đan Khí Các dễ dàng tha thứ. Bọn họ tại Thiên Ngoại Thiên phường thị làm ăn buôn bán, không phải là vì cùng cái khác cửa hàng cạnh tranh, mà là đến độc bá Thiên Ngoại Thiên phường thị, là tới làm buôn bán độc nhất vô nhị.

Người phàm đan dược các bất quá khai trương mới bốn ngày, Di Phi Đan Khí Các liền triệu tập hội nghị mấy năm cũng không có.

Người đến tham gia hội nghị cũng không nhiều, tổng cộng chỉ có bốn người. Di Phi Đan Khí Các chủ tiệm, Mân Trình, Tiên Tôn hậu kỳ thực lực. Di Phi Đan Khí Các hộ pháp, Cuồng Cẩn, Tiên Tôn hậu kỳ thực lực. Di Phi Đan Khí Các đối ngoại chấp sự, Văn Lệ, Tiên Tôn trung kỳ. Di Phi Đan Khí Các các đối nội chấp sự, Nhiễm Ngọc Thủy, Tiên Vương hậu kỳ, cũng là nữ tử duy nhất.

- Người phàm đan dược các có lai lịch gì?

Mân Trình vừa tiến đến liền ra hỏi, ngữ khí của hắn nghe rất là bình tĩnh, cái loại này sát khí ai cũng có thể nghe được.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 759: Tìm Tới Cửa

- Người này là Mạc Vô Kỵ, hai năm trước đột nhiên đi tới Thiên Ngoại Thiên hành lang, hắn bởi vì đồng thời giết yêu tộc cùng nhân tộc tiên nhân, không cách nào đặt chân, lúc này mới tại chung quanh Thiên Ngoại Thiên phường thị hỏi có cửa hàng bán ra hay không. Có thể thấy được người này hắn là không hiểu Thiên Ngoại Thiên phường thị quy củ, mới hỏi như vậy. Kỳ quái là, Mao Hồ thật đúng là lại đem cửa hàng bán ra cho hắn.

Tại sau đó, Vũ Trụ Bích liền xuất hiện. Mạc Vô Kỵ cũng đi Vũ Trụ Bích, đồng thời còn sống. Phỏng chừng người này tại Vũ Trụ Bích thu được rất nhiều chỗ tốt, trở lại một cái liền bắt đầu bế quan. Thẳng đến lần này xuất quan, cửa hàng của hắn mới khai trương.

Di Phi Đan Khí Các đối ngoại chấp sự, Văn Lệ đứng lên trả lời.

Tuy rằng Văn Lệ không có nghe được sự tình Mạc Vô Kỵ thăng cấp Tiên Tôn, lại trên cơ bản coi như là biết sự tình Mạc Vô Kỵ hai năm qua làm ở Thiên Ngoại Thiên phường thị.

- Nói như vậy, người này không hề có lai lịch?

Mân Trình sát khí bỗng nhiên nhạt yếu xuống tới.

Di Phi Đan Khí Các cô gái kia đứng lên, nàng kính cẩn thi lễ một cái đối với Mân Trình nói:

- Các chủ, người này sợ rằng không cách nào luyện đan cho chúng ta.

Nàng hoàn toàn hiểu rõ Mân Trình ý tứ, là muốn lại đem Mạc Vô Kỵ mang tới Di Phi Đan Khí Các luyện đan.

Mân Trình hừ lạnh một tiếng:

- Cái đó không phải do hắn, chỉ là một ngoại lai tán tu muốn tại Thiên Ngoại Thiên phường thị chiếm tiện nghi của Di Phi Đan Khí Các, hắn còn non lắm.

Tên nữ tử này mặc dù mới là Tiên Vương thực lực, cũng là người nhiều mưu trícủa Di Phi Đan Khí Các, gọi Nhiễm Ngọc Thủy. Nàng nghe được Các chủ Mân Trình nói, trong lòng thầm than, tiếp tục nói:

- Các chủ, tại mấy ngày trước bên cạnh hắn có một nữ tử tên Lâu Tự bị âm dương Tiên Tôn nhìn trúng định bắt về hấp diêm. Kết quả Mạc Vô Kỵ mang theo Lâu Tự rời đi Thiên Ngoại Thiên phường thị, mà lúc trở lại, âm dương Tiên Tôn không thấy, chỉ có Mạc Vô Kỵ và cô gái kia.

- A đù! Hắn giết âm dương Tiên Tôn?

Văn Lệ cũng không có điều tra ra sự tình Mạc Vô Kỵ giết âm dương Tiên Tôn Cập Tê, nghe được Nhiễm Ngọc Thủy nói ra chuyện này, lập tức ngạc nhiên hỏi.

Nhiễm Ngọc Thủy gật đầu:

- Tuy rằng ta không có tận mắt thấy, nhưng có thể ta biết âm dương Tiên Tôn là ai, người này tuyệt đối sẽ không vô duyên vô cớ buông tha mục tiêu của mình. Nếu hắn không có đến, đó chính là nói Mạc Vô Kỵ này đích thật là giết âm dương Tiên Tôn. Lâu Tự nữ tử ta cũng điều tra qua, chỉ có Tiên Vương thực lực, tuyệt đối không giúp được gì. Có thể thấy được âm dương Tiên Tôn là do một mình Mạc Vô Kỵ giết chết.

Mân Trình nhíu mày, có chút bất mãn nhìn thoáng qua Văn Lệ. Việc này vốn là Văn Lệ điều tra, kết quả Văn Lệ còn không có biết nhiều bằng Nhiễm Ngọc Thủy.

Một lát sau hắn mới nói với Nhiễm Ngọc Thủy:

- Ngọc thủy, ngươi và Cuồng Cẩn cùng đi nói chuyện với hắn.

Cuồng Cẩn đứng lên, hắn Tiên Tôn viên mãn thực lực, tại bốn người này coi như là mạnh nhất.

Nhiễm Ngọc Thủy do dự một chút nói lần nữa:

- Các chủ, ta cho rằng hay là báo cáo một cái...

Mân Trình khoát tay chặn lại, cắt đứt Nhiễm Ngọc Thủy nói:

- Dù cho Mạc Vô Kỵ có thể mượn thủ đoạn giết âm dương Tiên Tôn, cũng bất quá là Tiên Tôn hậu kỳ mà thôi. Và âm dương Tiên Tôn một điểm nguyên khí toàn bộ đánh mất ở tại chuyện ô yên chướng khí, suốt ngày chịch với thông, coi như là một Tiên Tôn trung kỳ bình thường, hắn cũng không phải là đối thủ. Ngươi và Cuồng Cẩn đi trước cùng hắn can thiệp một cái, nếu mà hắn không tán thưởng, vậy hãy để cho Cuồng Cẩn thu thập hắn. Nếu chỉ là một người không có hậu trường từ ngoài đến, ta phải mời ra đế cấp, Mân Trình ta cũng quá mất mặt rồi.

- Dà.

Nhiễm Ngọc Thủy không dám ở nói nhiều, hắn biết người khác tại Thiên Ngoại Thiên phường thị không dám động thủ, Di Phi Đan Khí Các động thủ vẫn là có thể dễ dàng giải quyết.

...

Mạc Vô Kỵ đau nhức cũng vui sướng lấy, hắn khai trương luyện đan, đích thật là chuẩn bị kiếm một khoản liền đi. Nhưng sự thực lại làm cho hắn mừng như điên không dứt, so với Vũ Trụ Bích mở ra, hắn hiện tại kiếm còn nhiều hơn.

Tuy Vũ Trụ Bích bên trong thứ tốt rất nhiều, hắn cũng có thể vọt tới phía trên cùng. Đáng tiếc là phạm vi hắn chạm đến vẫn là quá nhỏ, thậm

chí cũng chưa tới ngay cả một phần trăm Vũ Trụ Bích. Vũ Trụ Bích bên trong nhiều như vậy thứ tốt, hắn mới chạm đến đến điểm ấy phạm vi, tự nhiên sẽ bỏ qua quá nhiều bảo vật.

Mà người phàm đan dược các khai trương mới ngắn ngủn vài ngày, trên người của hắn Thanh Tinh đã vượt qua mười vạn. Các loại các dạng tiên linh thảo càng là nhiều không kể xiết, đan dược là càng giao dịch càng nhiều, cũng là bởi vì hắn có thể luyện đan.

Càng làm cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ là, hắn thu được hai gốc cây Vấn Chân Đế Tâm Hoa. Vấn Chân Đế Tâm Hoa thế nhưng là cửu cấp tiên linh thảo cực kỳ thưa thớt, tại trận đạo Tiên Đế tiên linh thảo, gần với Đế Đạo Quả.

Loại này hoa không có khả năng đơn độc dùng như Đế Đạo Quả, nhất định phải luyện chế thành là Đế Chân đan. Đế Chân đan là cửu phẩm tiên đan, đối với Tiên Tôn viên mãn tiên nhân có mê hoặc không có gì sánh kịp. Bởi vì cái này loại tiên đan có thể làm cho người cảm ngộ đế cảnh, có tỷ lệ rất lớn vượt qua Tiên Tôn, Chứng Đạo Tiên Đế.

Đế Chân đan phụ trợ tiên linh thảo Mạc Vô Kỵ sớm đã thu được, cộng thêm hắn không ngừng luyện chế các loại thất phẩm, bát phẩm tiên đan. Mạc Vô Kỵ tin tưởng, chỉ cần lại cho hắn một đoạn thời gian, hắn liền xác định vững chắc có thể luyện chế ra cửu phẩm tiên đan. Một khi chờ hắn có thể luyện chế ra cửu phẩm tiên đan, vậy hắn liền có thể lại đem hai gốc cây Vấn Chân Đế Tâm Hoa hóa thành Đế Chân đan.

Cửu phẩm Đan Đế sở dĩ rất thưa thớt, là bởi vì thời điểm luyện chế cửu phẩm tiên đan, phải dung nhập đạo niệm. Bình thường Đan Đế, nếu mà đối với thiên địa đại đạo cảm ngộ không đủ, chung quy cả đời cũng không cách nào tiến vào cửu phẩm Đan Đế cảnh giới. Cho dù là may mắn tiến vào cửu phẩm Đan Đế cảnh, cũng không cách nào luyện chế ra Đế Chân đan loại này đan dược có thể cung cấp cho Tiên Tôn viên mãn thăng cấp Tiên Đế.

Mạc Vô Kỵ đạo là chính bản thân chế tạo ra người phàm đại đạo, hắn bước vào tôn cảnh sau đó, đối với thiên địa đạo vận hiểu cùng cảm ngộ càng là cực kỳ khắc sâu. Hắn tin tưởng, chỉ cần đan đạo trình độ của mình tới rồi, hắn liền có thể luyện chế ra Đế Chân đan.

Dựa theo tốc độ hắn bây giờ vơ vét của cải, Mạc Vô Kỵ khẳng định chính bản thân ba tháng sau, liền thực sự có thể như Lâu Tự nói, lại đem cửa hàng của hắn bán đi. Bởi vì khi đó, hắn đã có đầy đủ tài nguyên cung cấp cho hắn tu luyện, căn bản cũng không cần tiếp tục tới nơi này mở tiệm nữa.

- Số 7716, mời vào vào cửa hàng giao dịch.

Người phàm đan dược các hộ trận gọi ra một số mới, một người nam tử hơi lộ ra già nua kích động vọt tới, liền muốn bước vào đan dược các.

- Ngươi chờ một chút.

Một cái thanh âm lạnh lùng quát người này già nua nam tử, theo đó một nam một nữ ngăn ở phía trước người này già nua nam tử.

- Ta là số 7716, vẫn chờ tới bây giờ, các ngươi dựa vào cái gì bảo ta chờ một lát...

Già nua nam tử mới vừa vừa mới nói nửa câu, liền đột ngột câm miệng. Hắn mặt mang kinh hoàng nhìn trước mắt một nam một nữ, hai người này hắn biết. Nữ tử là Di Phi Đan Khí Các Nhiễm Ngọc Thủy, nam tử là Di Phi Đan Khí Các hộ pháp Cuồng Cẩn.

Không muốn nói Nhiễm Ngọc Thủy là Tiên Vương hậu kỳ, cũng không phải hắn có thể đối kháng. Cuồng Cẩn càng là Tiên Tôn viên mãn, gần Chuẩn Đế tồn tại, hắn nào dám nói nhảm?

- Bái kiến nhiễm chấp sự, cuồng hộ pháp...

Già nua nam tử nhanh chóng thi lễ, trước hắn vẫn xếp hàng, thật vất vả đếm tới bản thân thời điểm, cư nhiên tới hai kẻ hung ác như vậy.

Nhiễm Ngọc Thủy cùng Cuồng Cẩn cũng không để ý gì tới đáp lại nam tử già nua, trực tiếp đi vào đan dược các.

- Xin lấy ra số thứ tự.

Lâu Tự đã nhìn thấy một màn này, nàng đưa tin cho Mạc Vô Kỵ đồng thời, cũng chỉ có thể thông qua loại phương pháp này để cho hai người dừng lại. Hai người kia nàng biết, hai người này vừa đến, Lâu Tự trong lòng cũng có chút lo lắng, nàng suy đoán Di Phi Đan Khí Các muốn tới đập phá.

- Ta là Di Phi Đan Khí Các Nhiễm Ngọc Thủy, vị này chính là chúng ta đan khí các hộ pháp Cuồng Cẩn. Chúng ta có việc gấp yêu cầu gặp Mạc Các chủ.

Nhiễm Ngọc Thủy gọn gàng dứt khoát nói.

Lâu Tự trong lòng lo lắng, lại nghe được Mạc Vô Kỵ nói truyền đến:

- Để cho Cuồng Cẩn hộ pháp lên đây đi, những người khác trước chờ một chút.

Nhiễm Ngọc Thủy sắc mặt lạnh lẽo, điều này hiển nhiên là ra oai phủ đầu cho nàng. Bất quá nàng đang điều tra qua Mạc Vô Kỵ sau đó, liền biết Mạc Vô Kỵ không phải là hạng người đơn giản, nếu không, nàng cũng sẽ không yêu cầu Mân Trình lại đem sự tình Mạc Vô Kỵ báo cáo đi ra ngoài.

- Cuồng hộ pháp, ngươi đi tới mời Mạc Các chủ đi một chuyến tới chúng ta Di Phi Đan Khí Các, ta ở chỗ này chờ ngươi.

Nhiễm Ngọc Thủy tâm niệm chỉ là thoáng vừa chuyển, liền đem hết lửa giận ẩn nấp.

- Tốt.

Cuồng Cẩn tuy rằng không thích nói nhiều, lại rất rõ ràng định vị của mình, hắn tại Di Phi Đan Khí Các chính là một cái tay chân. Vừa rồi Nhiễm Ngọc Thủy nói, chính là để cho hắn đi tới mạnh mẽ mang đi cái này Các chủ. Nếu không, đàm phán căn bản cũng không cần hắn, hắn cũng sẽ không đàm phán.

Cuồng Cẩn gần như là nửa bước liền hạ xuống rơi vào bên ngoài Mạc Vô Kỵ đan phòng, không đợi hắn nói chuyện, Mạc Vô Kỵ liền mở ra đan phòng, một cổ nồng nặc đan dược khí tức truyền đến, Cuồng Cẩn không hiểu đan dược, cũng có thể cảm giác được, những khí tức đan dược này đều là đỉnh cấp đan dược phát ra.

- Vào đi.

Mạc Vô Kỵ thanh âm truyền ra, Cuồng Cẩn theo bản năng đi vào phòng luyện đan, sau một khắc phòng luyện đan cấm chế đã bị đánh lên.

Nguyên bản Cuồng Cẩn định trực tiếp động thủ, lúc này dĩ nhiên có chút kiêng kỵ, hắn đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền:

- Mạc Đan Sư vì sao phải gặp ta?

- Bởi vì ngươi là Tiên Tôn viên mãn.

Mạc Vô Kỵ thả xuống dược liệu, nhìn Cuồng Cẩn nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 760: Cửu Phẩm Đan Đế

Bởi vì Mạc Vô Kỵ lớn tiếng doạ người cộng thêm ngôn ngữ chiếm chủ động, Cuồng Cẩn còn không có nghĩ ra là nên trước tiên nói vài câu hay là động thủ, hiện tại Mạc Vô Kỵ lại không giải thích được nói một câu: bởi vì hắn là Tiên Tôn viên mãn.

- Có ý gì?

Cuồng Cẩn có chút ngây người nhìn Mạc Vô Kỵ, trong lúc nhất thời quên mất sự tình muốn động thủ.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Cuồng tiên hữu, ngươi hắn là tới bắt ta đi Di Phi Đan Khí Các sao??

-...

Cuồng Cẩn chỉ có thể nhìn Mạc Vô Kỵ, lòng nói đã biết còn bình tĩnh như thế? Người khác không dám động thủ ở Thiên Ngoại Thiên phường thị, Di Phi Đan Khí Các nhưng có thể không chút kiêng kỵ động thủ ở chỗ này.

Mạc Vô Kỵ biết Cuồng Cẩn không có trả lời, hắn không nhanh không chậm nói:

- Mấy ngày trước, yêu tộc âm dương Tiên Tôn tìm tới ta...

- Ta biết, ngươi giết âm dương Tiên Tôn Cập Tê.

Cuồng Cẩn cuối cùng là biết không có thể để cho Mạc Vô Kỵ tiếp tục chiếm giữ chủ động, hắn đột ngột cắt đứt Mạc Vô Kỵ nói:

- Âm dương Tiên Tôn nếu như vô tình gặp hắn, ta không cần nửa nén hương liền có thể giết chết hắn.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, bình tĩnh nói:

- Lúc đó ta dùng một chiêu liền giết hắn.

Cuồng Cẩn sắc mặt trầm xuống, Mạc Vô Kỵ coi như là Tiên Tôn viên mãn, cũng không cách nào một chiêu giết chết âm dương Tiên Tôn. Cập Tê người này Cuồng Cẩn biết, tuy trầm mê với các loại hoan ái bệnh hoạn, dù sao cũng là một Tiên Tôn, hơn nữa nghe nói người này còn có một cái rất thế giới đặc thù. Một khi bị người này chụp vào thế giới, rất khó sống.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Xác thực mà nói, ta còn đi mấy bước, sau đó một chiêu tiêu diệt hắn.

Cuồng Cẩn hừ lạnh một tiếng, quanh thân sát khí bốn phía, hiển nhiên sẽ không cho rằng Mạc Vô Kỵ thực sự có thể một chiêu giết chết âm dương Tiên Tôn Cập Tê.

Mạc Vô Kỵ lúc đó giết âm dương Tiên Tôn tự nhiên không chỉ một chiêu, bất quá cũng mới mười mấy hô hấp liền giết chết Cập Tê. Mạc Vô Kỵ nói nhưng không có nửa điểm khuyếch đại, thậm chí còn rút nhỏ.

Lúc đó Mạc Vô Kỵ giết Cập Tê, hắn vẫn còn là Tiên Vương cảnh giới. Hiện tại hắn thăng cấp Tiên Tôn, nếu giết Cập Tê, một chiêu thật đúng là không phải là khuyếch đại.

- Ta thiếu khuyết một kẻ Tiên Đế cảnh giới giúp đỡ, cho nên mới phải đem ngươi kêu đến, cho ngươi một cái cơ hội. Đương nhiên, nếu là ngươi không muốn có cơ hội này, tùy tiện động thủ. Ta tin tưởng ngươi rất nhanh thì có thể nhìn thấy Cập Tê... Không đúng, ngươi hắn là không thấy được Cập Tê, bởi vì hắn đã thần hồn câu diệt.

Mạc Vô Kỵ giọng nói bình tĩnh, để lộ ra cường đại tự tin.

Tuy Mạc Vô Kỵ lĩnh vực còn không có mở rộng đi ra, Cuồng Cẩn vẫn như cũ cảm nhận được một loại vô hình áp lực, có như vậy trong nháy mắt, hắn thậm chí hoài nghi Mạc Vô Kỵ nói là thật.

- Ta không phải là Tiên Đế.

Cuồng Cẩn hít sâu một hơi, sát khí thoáng thu liễm, hắn lĩnh vực tuy nói vẫn mơ hồ bao phủ lại không gian chung quanh, trong lòng hắn nhưng có chút kiêng kỵ. Đồng thời trong lòng hắn cũng rất là bội phục Mạc Vô Kỵ to gan, hắn là đến động thủ, Mạc Vô Kỵ cư nhiên chiêu nạp hắn. Đổi thành bất cứ người nào, cũng không dám nghĩ như vậy.

Mạc Vô Kỵ ngạo nghễ nói:

- Ta biết ngươi không phải là Tiên Đế, chỉ cần theo ta, ngươi sẽ là Tiên Đế.

- Ngươi là cửu phẩm Đan Đế? Có thể luyện chế Đế Chân Đan?

Cuồng Cẩn bật thốt lên hỏi.

Tại Thiên Ngoại Thiên hành lang, tiên linh thảo có thể cho Tiên Tôn bước vào Tiên Đế chỉ có Vấn Chân Đế Tâm Hoa. Mà Vấn Chân Đế Tâm Hoa chỉ có thể luyện chế Đế Chân Đan.

Về phần thăng cấp Tiên Đế tốt hơn tiên đan, cửu phẩm tiên đan đế đạo đan, tại cái chỗ này là không có khả năng lấy được. Thiên Ngoại Thiên hành lang thứ tốt tuy nhiều, cũng không có Đế Đạo Quả.

- Không sai, ta là cửu phẩm Đan Đế.

Mạc Vô Kỵ vẫn là một bộ ngạo nghễ hình dạng, hắn biết rõ những tiên nhân này là cái gì tính tình. Nếu là ngươi trả lời ấp a ấp úng, cho người ấn tượng đó chính là ngươi trong lòng không yên.

- Ngươi nói ta là Tiên Tôn viên mãn, cho nên ngươi muốn ta giúp ngươi làm việc? Sau đó ngươi có thế để cho ta Chứng Đạo đế cảnh?

Cuồng Cẩn cuối cùng là hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ nói bởi vì hắn Tiên Tôn viên mãn.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ngươi nói không sai, nếu mà ngươi không phải là Tiên Tôn viên mãn, ta cũng lười lãng phí thời gian. Ngươi cho là bằng vào ngươi Tiên Tôn viên mãn, liền có thể lưu lại ta? Không muốn nói ngươi, coi như là các ngươi phường thị mấy cái Tiên Tôn toàn bộ đến, ta phải đi cũng dễ dàng thông hết. Năm đó bốn Tiên Đế ngăn cản ta, thậm chí còn có ba gã Đại Tiên Đế, ta vẫn là thong dong rời khỏi. Đừng nói các ngươi chỉ là mấy cái Tiên Tôn.

- Ta không biết làm ăn, không thể giúp ngươi cái gì.

Cuồng Cẩn giọng nói hòa hoãn rất nhiều.

Trong lòng hắn cũng là đang cuồng loạn, Tiên Đế a, Tiên Đế...

Hắn gia nhập Di Phi Đan Khí Các vì cái gì? Không phải là vì Chứng Đạo Tiên Đế sao? Nhưng hắn tại Di Phi Đan Khí Các làm mấy trăm năm tay chân, Thanh Tinh ngược lại thu hoạch không ít, những năm gần đây không muốn nói Chứng Đạo Tiên Đế, ngay cả Đế Chân Đan cũng không có nhìn thấy một quả.Mạc Vô Kỵ vừa nghe Cuồng Cẩn nói, liền biết đã hấp dẫn. Hắn từ Lâu Tự đã từng đạt được một phần tin tức liên quan tới Di Phi Đan Khí Các, biết Di Phi Đan Khí Các cũng không phải Thiên Ngoại Thiên phường thị. Hơn nữa Di Phi Đan Khí Các tại Thiên Ngoại Thiên phường thị, cũng chỉ có mấy Tiên Tôn mà thôi. Một người Tiên Tôn cường đại nhất chính là Cuồng Cẩn, Cuồng Cẩn tính tình ngôn ngữ không nhiều lắm, gia nhập Di Phi Đan Khí Các, mục đích chủ yếu chính là vì lên Tiên Đế.

Mạc Vô Kỵ khẳng định Di Phi Đan Khí Các không có khả năng có tiên đan Chứng Đạo Tiên Đế đế cấp cho Cuồng Cẩn, cho nên hắn mới có ý chiêu hàng Cuồng Cẩn một phen.

Sở dĩ làm như vậy, Mạc Vô Kỵ biết đám người luyện đan tối đa chỉ có thể giúp hắn hô hào. Một khi đế cấp cường giả tới rồi, hắn và Lâu Tự hai người lộ ra đơn bạc một điểm, hắn nhất định phải tìm một cường giả. Tìm một cường giả, không phải là vì cùng Di Phi Đan Khí Các Tiên Đế đơn đả độc đấu, mà là trợ giúp hắn ổn định thất cấp khốn sát tiên trận.

Dùng thực lực của hắn bây giờ cùng trình độ trận đạo, cho dù là Tiên Đế hậu kỳ, bị hắn vây khốn, lại có một cái Cuồng Cẩn hỗ trợ, hắn cũng có khả năng giết chết đối phương.

Nếu là không thành công mà nói, hắn sẽ cân nhắc có nên hay không sớm một chút rời đi Thiên Ngoại Thiên phường thị. Hắn không phải sợ Cuồng Cẩn, mà là sợ có Tiên Đế tới nơi này.

- Ta không hy vọng tại thời điểm luyện đan, có chút cá tôm nhỏ đến quấy rầy ta. Ngươi Chứng Đạo Tiên Đế sau đó, có thể giúp ta hộ pháp.

Mạc Vô Kỵ đáp.

Cuồng Cẩn lại cũng không cách nào bình tĩnh, nếu là Mạc Vô Kỵ thực sự có thể cho hắn Đế Chân Đan, hắn há lại sẽ tiếp tục ở lại Di Phi Đan Khí Các.

- Ngươi xác định là cửu phẩm Đan Đế, có thể luyện chế ra Đế Chân Đan cho ta?

Cuồng Cẩn nhịn không được lần nữa hỏi thăm một câu.

Mạc Vô Kỵ không có lại để ý tới Cuồng Cẩn, mà là tiếp tục cầm lấy một gốc cây tiên linh thảo vừa rồi bỏ xuống này.

Mạc Vô Kỵ loại này diễn xuất, trái lại để cho Cuồng Cẩn càng là xác định Mạc Vô Kỵ là cửu phẩm Đan Đế. Một cái cửu phẩm Đan Đế có thể

chiêu nạp hắn Cuồng Cẩn, coi như là kéo xuống tư thái. Hắn nhiều lần hỏi, chẳng phải là để người ta khó chịu?

- Mạc Đan Đế, ta chỉ là làm hộ pháp tại Di Phi Đan Khí Các, thậm chí không phải là đan khí các tiểu nhị. Ta nguyện ý gia nhập Phàm Nhân Đan Dược Các, làm việc cho ngươi.

Cuồng Cẩn trong thời gian ngắn nhất liền làm ra quyết định.

Dừng một chút, Cuồng Cẩn tiếp tục nói một câu:

- Một khi ta không quay về, rất nhanh thì có Tiên Đế đến.

Hắn tiến vào Di Phi Đan Khí Các chính là vì Đế Chân Đan, mà sự thực chứng minh, Di Phi Đan Khí Các cũng không có đưa hắn xếp vào đối tượng bồi dưỡng, hắn Cuồng Cẩn nhiều nhất chỉ là một kẻ tay chân mà thôi. Đối mặt Mạc Vô Kỵ mời chào, hắn chỉ cần không ngốc liền biết lựa chọn.

Mạc Vô Kỵ vẫn là không nói gì, vẫn như cũ kiểm tra tiên linh thảo.

Cuồng Cẩn có chút ngây người, cũng may hắn mấy năm nay đã gặp cuối cùng là không ít, rất nhanh liền hiểu Mạc Vô Kỵ ý tứ, Mạc Đan Đế đây là muốn hắn phát thề.

Cuồng Cẩn có chút do dự, hắn gia nhập Di Phi Đan Khí Các chính là tùy thời có thể rời đi. Làm một Tiên Tôn cường giả gần Chứng Đạo Tiên Đế, hắn không lớn muốn tùy tùy tiện tiện liền thề. Huống chi, một khi Di Phi Đan Khí Các Tiên Đế đến, hắn Cuồng Cẩn nhưng chưa đủ nhìn.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nói:

- Ta không cần ngươi phát cái gì thệ ngôn khác, ngươi chỉ cần thệ ngôn theo ta 100 năm thời gian, trăm năm sau đó, ngươi có thân tự do. Ngươi có thể tiếp tục theo ta, gia nhập tiên môn của ta, cũng có thể chính bản thân rời đi. Về phần Di Phi Đan Khí Các Tiên Đế, ta có biện pháp đối phó.

Đơn giản như vậy? Cuồng Cẩn thậm chí có chút không dám tin tưởng. 100 năm thời gian, đối với một cái Tiên Tôn mà nói chỉ là bế quan một lần mà thôi, dù cho thệ ngôn lại độc, cũng không tính là cái gì. Mạc Vô Kỵ nói hắn có biện pháp đối phó Tiên Đế, Cuồng Cẩn ngược lại không có hoài nghi. Mạc Vô Kỵ một cái cửu phẩm Đan Đế, địa phương nào không có khả năng sống? Ở tại chỗ này chờTiên Đế muốn chết, hắn tin tưởng Mạc Vô Kỵ chỉ cần không ngốc, cũng sẽ không làm như vậy.

Cơ hội đang ở trước mặt, Cuồng Cẩn đâu còn có thể bỏ qua:

- Ta Cuồng Cẩn thề, chỉ cần Mạc Đan Sư có thể cho ta một quả Đế Chân Đan, trong vòng trăm năm ta nhất định theo tại Mạc Đan Sư, ở tình huống không tổn hại tính mạng mình cùng đại đạo, nghe theo Mạc Đan Sư phân phó. Nếu như vi này thề, lôi kiếp mà vong.

- Tốt, cuồng tiên hữu, ngươi làm một cái lựa chọn chính xác. Ta không phải là cho ngươi một quả Đế Chân Đan, chỉ cần ngươi không Chứng Đạo Tiên Đế, hai quả 3 miếng ta đều có thể cho ngươi. Ngươi đi ngay bây giờ nói cho cái kia nữ nhân Di Phi Đan Khí Các cùng ngươi đi, ngươi là người của Phàm Nhân Đan Dược Các. Về phần Đế Chân Đan, một tháng sau sẽ cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng đứng lên.

Sở dĩ muốn một tháng, bởi vì Mạc Vô Kỵ bây giờ còn không phải là cửu phẩm Đan Đế. Cái này cũng không ảnh hưởng Mạc Vô Kỵ, dùng hắn người phàm đại đạo diễn hóa tới luyện đan truyền thừa, tại nhiều tiên linh thảo trợ giúp như vậy, hắn mỗi ngày luyện đan, một tháng sau còn không thăng cấp cửu phẩm Đan Đế, hắn cũng quá vô dụng.

Người phàm đại đạo ý tứ là tất cả phàm vật đều có thể hóa thành tiên linh, thật giống như bản thân hắn chính là một phàm nhân bình thường giống nhau, hiện tại hắn vẫn như cũ tu luyện đến Tiên Tôn cảnh giới.

Một khi người phàm đại đạo đại thành đan đạo, trên lý thuyết nói, chính là ven đường từng ngọn cây cọng cỏ, đều có thể tùy ý luyện chế ra

đỉnh cấp tiên đan.

- Dà.

Cuồng Cẩn đè nén nội tâm mừng như điên khom người thi lễ, nhiên sau đó lui ra ngoài. Một tháng sau hắn liền có thể bắt được Đế Chân Đan, đây đối với trước hắn mà nói, quả thực chính là nằm mơ.

.....

- Cuồng hộ pháp, ngươi không hề động thủ?

Nhìn Cuồng Cẩn đi tới, Nhiễm Ngọc Thủy nghi ngờ truyền âm hỏi.

Cuồng Cẩn giọng nói bình tĩnh nhìn Nhiễm Ngọc Thủy nói:

- Nhiễm chấp sự, ta quyết định ở lại Phàm Nhân Đan Dược Các. Ngươi trở về giúp ta nói một chút cùng Mân Các chủ, đa tạ mấy năm nay Di Phi Đan Khí Các trợ giúp ta.

Cuồng Cẩn phía sau câu nói kia hoàn toàn là bực tức nói, mấy năm nay Di Phi Đan Khí Các đối với hắn là không có trợ giúp, hắn ngược lại giúp rất nhiều chuyện. Những lời này mang về, hắn tin tưởng Mân Trình sẽ hiểu ý tứ của hắn.

- Oát đờ phắc?

Nhiễm Ngọc Thủy khiếp sợ nhìn chằm chằm Cuồng Cẩn, nàng căn bản cũng không có nghĩ tới Cuồng Cẩn tìm nơi nương tựa lại là Phàm Nhân Đan Dược Các này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 761: Cửu Phẩm Đan Đế Khó Khăn

Chỉ thời gian mấy hơi thở, Nhiễm Ngọc Thủy liền hiểu lựa chọn của Cuồng Cẩn. Đổi thành nàng, nàng cũng sẽ lựa chọn như vậy. Cuồng Cẩn gia nhập Di Phi Đan Khí Các mục đích của duy nhất chính là vì Chứng Đạo Tiên Đế, năm đó Cuồng Cẩn tới là Tiên Tôn viên mãn, mấy trăm năm đi qua, hắn vẫn còn là Tiên Tôn viên mãn.

Mấy năm nay Cuồng Cẩn lấy được rất nhiều tài nguyên tu luyện, nói lời trong lòng, nàng Nhiễm Ngọc Thủy so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, Cuồng Cẩn thu hoạch đại bộ phận là chính hắn từ Vũ Trụ Bích cướp đoạt mà đến. Về phần Cuồng Cẩn cần Đế Chân Đan, Di Phi Đan Khí Các hắn là không có nói qua.

- Ta đã biết, cuồng đại ca chính ngươi bảo trọng nhiều, cáo từ.

Nhiễm Ngọc Thủy rất nhanh liền thu thập lòng mình, cả xưng hô cũng sửa lại.

Cuồng Cẩn nhìn Nhiễm Ngọc Thủy đi ra đan dược các, lúc này mới quay đầu nói với Lâu Tự:

- Ngươi biết nàng bảo ta bảo trọng câu nói kia là có ý gì sao?

Lâu Tự theo bản năng lắc đầu, nàng còn khiếp sợ tại Cuồng Cẩn đảo mắt là người của Phàm Nhân Đan Dược Các.

Cuồng Cẩn giọng nói hơi lộ ra có chút trầm trọng nói:

- Ta gia nhập Phàm Nhân Đan Dược Các, Di Phi Đan Khí Các hắn là rất nhanh thì sẽ có đế cấp cường giả tới đây.

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ nói, hắn có biện pháp đối phó Di Phi Đan Khí Các Tiên Đế, Cuồng Cẩn vẫn như cũ rất là lo lắng. Chính như Mạc Vô Kỵ trước nghĩ như nhau, cầu phú quý trong hiểm nguy, hắn vì bước vào Tiên Đế cảnh giới, cũng liều mạng lưu lại.

Nếu là hắn tới nơi này nguy hiểm gì đều không cần gánh chịu, Mạc Vô Kỵ cũng không có khả năng cho hắn Đế Chân Đan.

- A...

Lâu Tự trên mặt nhất thời lộ ra kinh sắc, ngay cả Cuồng Cẩn gia nhập Phàm Nhân Đan Dược Các lay động, đều bị nàng để ở một bên đi. Lúc này nàng rất muốn khuyên Mạc Vô Kỵ lập tức rời đi, nhưng nàng biết Mạc Vô Kỵ sẽ không đồng ý. Phàm Nhân Đan Dược Các bây giờ đáng sợ lợi nhuận là nàng qua tay, nàng há có thể không biết?

Mạc Vô Kỵ gần rời đi Thiên Ngoại Thiên phường thị, nơi này nhiều tình cảnh như vậy cùng các loại đỉnh cấp tiên linh thảo, luyện khí bảo vật, tự nhiên sẽ không tùy tùy tiện tiện liền đi.

....

- Cái gì?

Mân Trình bỗng đứng lên, kinh sợ nhìn Nhiễm Ngọc Thủy. Cuồng Cẩn thế nhưng là tay chân mạnh nhất của Di Phi Đan Khí Các tại Thiên Ngoại Thiên phường thị, cư nhiên bị Mạc Vô Kỵ lừa đi Phàm Nhân Đan Dược Các.

Nhiễm Ngọc Thủy liền ôm quyền nói:

- Các chủ, ta hoài nghi này Mạc Vô Kỵ cũng là một cái đỉnh cấp Tiên Tôn cường giả. Thực lực của chúng ta bây giờ nhiều nhất chỉ là cùng hắn không sai biệt lắm mà thôi, ta kiến nghị lại đem chuyện này báo lên, mời đế cảnh cường giả đến hỗ trợ.

Mân Trình tỉnh táo lại, hắn chủ động nói với Nhiễm Ngọc Thủy:

- Ngọc thủy chấp sự, trước là lỗi của ta, không có nghe lấy ý kiến của ngươi. Ta đây liền đem chuyện này báo lên...

Mân Trình sắc mặt cực kỳ khó coi, Nhiễm Ngọc Thủy cùng Văn Lệ đều biết đây là cái gì nguyên nhân. Tại Thiên Ngoại Thiên phường thị Di Phi Đan Khí Các nói trắng ra là, bất quá là địa phương đế cấp cường giả thu liễm tài nguyên tu luyện mà thôi. Đế cấp cường giả trên cơ bản đều đang bế quan, hoặc là du đãng trong vũ trụ.

Di Phi Đan Khí Các cầu viện, đế cấp cường giả muốn muốn đi qua, nhanh nhất cũng phải chừng một tháng. Vạn nhất một tháng sau, Các chủ Phàm Nhân Đan Dược Các đi rồi, vậy hắn Mân Trình sẽ tiếp nhận lớn nhất trách nhiệm.

- Cuồng Cẩn sở dĩ phải đi Phàm Nhân Đan Dược Các, hắn là hắn đối với tiếp tục ở tại chỗ này không có lòng tin. Ngọc thủy chấp sự, ngươi cho rằng là không phải là Mạc Đan Sư hứa hẹn cho hắn Đế Chân Đan?

Mân Trình tỉnh táo lại sau đó, bắt đầu hoài nghi nguyên nhân Cuồng Cẩn rời đi Di Phi Đan Khí Các.

Nhiễm Ngọc Thủy rất rõ ràng Cuồng Cẩn vì sao ở lại Di Phi Đan Khí Các, lúc này Mân Trình hỏi, nàng lập tức liền nói:

- Các chủ, dùng Cuồng Cẩn địa vị bây giờ cùng truy cầu, nếu như không có Đế Chân Đan, hắn rất khó phản bội Di Phi Đan Khí Các. Nếu như ta không có đoán sai, cuồng hộ pháp rời đi có rất có thể là bởi vì Đế Chân Đan.

Nhiễm Ngọc Thủy đối với Cuồng Cẩn ấn tượng cũng không xấu, thậm chí có một loại đồng bệnh tương liên cảm xúc. Cuồng Cẩn tại Di Phi Đan Khí Các vật vã lên xuống, không muốn nói Đế Chân Đan, coi như là Vũ Trụ Bích thu hoạch được đồ đạc, có đôi khi cũng phải cầm một chút ra. Mà mấy thứ này, trên cơ bản đều bị đế cấp cường giả phía sau Di Phi Đan Khí Các cuốn đi. Chính nàng cũng giống như vậy, nàng ở

chỗ này nhiều nhất cũng là một cái công cụ vì cường giả lấy Thanh Tinh mà thôi.

Di Phi Đan Khí Các nhiều hơn nữa lợi nhuận, cùng các nàng quan hệ đều không phải là rất lớn. Không muốn nói nàng, chính là Các chủ Mân Trình, cũng chỉ có thể thu hoạch trong đó số rất ít.

- Mạc Vô Kỵ là cửu phẩm Đan Đế?

Mân Trình rung động nhìn chằm chằm Nhiễm Ngọc Thủy, hắn suy đoán Mạc Vô Kỵ hắn là Đan Đế, tối đa cũng bất quá là một cái bát phẩm Đan Đế. Thực ra mà nói, tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ một phương này, bát phẩm Đan Đế còn là không ít, cửu phẩm Đan Đế vậy thì chỉ đếm trên đầu ngón tay. Hơn nữa tuyệt đại đa số cửu phẩm Đan Đế cũng không muốn luyện đan, bọn họ sẽ đem nhiều thời gian hơn dùng vào tu luyện.

Đừng xem bát phẩm Đan Đế cùng cửu phẩm Đan Đế chỉ có một cảnh giới chênh lệch, trên thực tế bát phẩm Đan Đế cùng cửu phẩm Đan Đế khoảng cách là lạch trời. 99% bát phẩm Đan Đế cả đời cũng không cách nào bước vào cửu phẩm Đan Đế. Bởi vì bọn họ không cách nào lại đem thiên địa đại đạo đạo vận luyện chế đến bên trong tiên đan đi. Cho nên nói cửu phẩm Đan Đế, 100% đều là Tiên Đế cường giả, hơn nữa đều là Đại Tiên Đế đối với thiên địa đại đạo cảm ngộ phi thường sâu.

Nhiễm Ngọc Thủy lắc đầu:

- Hắn là không khả năng, Mạc Vô Kỵ tuổi còn trẻ không gì sánh được, tu vi khẳng định không là Tiên Đế, chứ đừng nói chi là là Đại Tiên Đế. Hắn có thể trở thành là bát phẩm Đan Đế đã coi như là nghịch thiên. Hắn sở dĩ có Đế Chân Đan, ta tin tưởng hắn là hắn lấy được truyền thừa chỗ lấy được. Bởi vì tới đơn giản cộng thêm lại tuổi còn trẻ, lúc này mới cho rằng dùng một quả Đế Chân Đan thu một cái Tiên Tôn viên mãn tu sĩ là sự tình có lợi.

Mân Trình cũng gật đầu, hắn cũng suy đoán khả năng không lớn. Cửu phẩm Đan Đế cái nào không phải là hạng người tiếng tăm lừng lẫy, há có

thể vùi ở trong một cái phường thị? Cho dù là Thiên Ngoại Thiên phường thị, cũng không có khả năng.

...

Liên tiếp mấy ngày ngày, Mạc Vô Kỵ đều đang điên cuồng luyện đan, kiếm lấy tiên tinh.

Tại Mạc Vô Kỵ tiện tay đều có thể luyện chế ra hạng nhất bát phẩm tiên đan sau đó, Mạc Vô Kỵ bắt đầu luyện chế cửu phẩm tiên đan.

Vốn tại Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, dùng hắn người phàm đan đạo, cộng thêm nhiều như vậy đỉnh cấp tiên linh thảo, hắn muốn luyện chế cửu phẩm tiên đan chỉ là luyện nhiều tập vài lô dược liệu mà thôi.

Khi Mạc Vô Kỵ liên tiếp thất bại mười bảy lô cửu phẩm tiên đan, hắn biết mình hắn là nghĩ sai rồi. Cửu phẩm tiên đan luyện chế tuyệt đối không phải là như bát phẩm tiên đan vậy, quen thuộc lại dung hợp bản thân người phàm đan đạo liền có thể.

Nếu mà không phải là tại Thiên Ngoại Thiên phường thị, hắn có bao nhiêu giàu có, lúc này sợ là cũng phá sản. Phá sản là một chuyện, chủ yếu là hắn căn bản là tìm không được nhiều cửu cấp tiên linh thảo như vậy để luyện tập.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục luyện chế cửu phẩm tiên đan, hắn hoài nghi đan đạo của mình cũng tồn tại một chút vấn đề. Bởi vì hắn sau cùng bảy lô cửu phẩm tiên đan, sau cùng đều là thất bại tại đồng dạng một chỗ, chính là thời điểm Ngưng Đan. Đáng tiếc là hắn không có sư phụ, nếu có một cái cửu phẩm Đan Đế sư phụ, Mạc Vô Kỵ tin tưởng mình khẳng định sẽ được giải quyết rất nhanh vấn đề.

Tròn tốn ba ngày, Mạc Vô Kỵ vẫn không có tìm ra chân chính phương án giải quyết. Hắn thấy, hắn luyện đan thủ pháp cùng các bước cũng không thành vấn đề. Vấn đề duy nhất, chính là sau cùng không thành được đan.

Lần nữa lấy ra hơn mười loại tiên linh thảo bao gồm Thiên Tịch Thảo ở bên trong, Mạc Vô Kỵ dọn dẹp lò luyện đan, hắn vẫn như cũ muốn phải tiếp tục luyện chế Tịch Trần Tiên Đan.

Tại Mạc Vô Kỵ lý niệm, thực tiễn mới đúng là đường ra duy nhất. Không nghĩ ra được nguyên nhân, hắn cũng chậm chậm thông qua chính bản thân luyện đan sẽ ra.

Tịch Trần Tiên Đan là cửu phẩm chữa thương tiên đan, loại này tiên đan tại trong Thiên Ngoại Thiên phường thị cũng là một loại tiên đan trân quý nhất. Thiên Ngoại Thiên phường thị tràn ngập lấy các loại chiến đấu, cửu phẩm chữa thương tiên đan giá trị có thể tưởng tượng.

Tiên tài bị Mạc Vô Kỵ đề luyện ra, hắn đan đạo phát triển đến bây giờ, sớm đã không chỉ là đơn giản luyện đan thủ quyết cùng tinh luyện Đan Quyết. Dược dịch bên trong lò luyện đan, mỗi một tia dược tính cùng khí tức đều ở dưới sự khống chế thần niệm của hắn.

Tuy Mạc Vô Kỵ hiện tại chỉ cần nửa canh giờ liền có thể thu đan, hắn vẫn như cũ dùng một canh giờ.

Trước mỗi lần thất bại đều là thu đan sau đó đan dược vỡ vụn, Mạc Vô Kỵ vết xe đổ, lần này đơn giản tại thu Đan Quyết cùng đan dịch dung hợp sau đó, chọn dùng trói buộc không gian thủ đoạn, mạnh mẽ lại đem đan dược dung hợp được.

- Ca ca rắc...

Lại là vài viên thuốc vỡ vụn.

Cùng trước bất đồng là, lần này Mạc Vô Kỵ mang ra quả thứ nhất cửu phẩm tiên đan.

Tịch Trần Tiên Đan nằm ở lòng bàn tay Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm đan khí, chỉ có một loại không khí trầm lặng thuốc cặn bã khí tức. Rất hiển nhiên, là một quả phế đan.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt nhìn mình chằm chằm phế đan trong tay, hoàn toàn không biết thời gian đang nhanh chóng trôi qua.

Một ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ dường như nghĩ thông suốt cái gì, bỗng nhiên tự nói nói:

- Ta nghĩ ta hẳn là hiểu rõ là nguyên nhân gì.

Cửu phẩm tiên đan là câu thông thiên địa đại đạo tiên đan, mà hắn chỉ dùng tầm thường thủ đoạn đi luyện chế, coi như là miễn cưỡng thành đan, cũng thiếu thiếu một loại thiên địa đạo vận. Hoặc là nói, không có bất kỳ quy tắc nào khác. Cửu phẩm tiên đan nhất định là một loại đan dược mang theo thiên địa quy tắc, chỉ có sáp nhập vào thiên địa quy tắc đạo vận, mới có thể luyện chế ra cửu phẩm tiên đan.

Mạc Vô Kỵ thật dài thở dài một hơi, nếu mà hắn không phải là người phàm đại đạo người sáng tạo, hắn nhất định sẽ buông tha tiếp tục luyện chế cửu phẩm tiên đan. Bởi vì hắn biết mình lãng phí nhiều hơn nữa cửu cấp tiên linh thảo, cũng không cách nào luyện chế ra chân chính cửu phẩm tiên đan.

Loại này tiên đan ít nhất phải Tiên Đế cấp bậc cường giả mới có thể luyện chế, chỉ có Chứng Đạo Tiên Đế mới có thể cảm ngộ đến cái loại này thiên địa quy tắc. Mới có khả năng lại đem chính bản thân cảm ngộ đến thiên địa quy tắc, trong thiên địa đạo vận khí tức dung nhập vào bên trong tiên đan. Hơn nữa mỗi một cái Đan Đế luyện chế ra tới cửu phẩm tiên đan đều không giống nhau, cho dù là đồng nhất loại cửu phẩm tiên đan, bất đồng Đan Đế luyện chế ra đến, hiệu quả cùng đẳng cấp cũng là bất đồng.

Hắn Mạc Vô Kỵ không phải là dùng Tiên Đế thân phận thăng cấp Đan Đế, cho nên trước hắn không cách nào hiểu rõ cái loại này đạo lý. Nếu không phải dùng không gian trói buộc mạnh mẽ luyện chế ra một quả cửu phẩm phế đan, hắn hiện tại vẫn như cũ không hiểu.

Hắn không phải là Tiên Đế, cũng là một người sáng lập đại đạo cả Tiên Đế cũng không bằng, đạo của hắn từ ban đầu liền là một loại tìm kiếm thiên địa quy tắc đường xá. Cái khác cửu phẩm Đan Đế có thể lại đem chính bản thân cảm ngộ đến thiên địa quy tắc đạo vận dung nhập cửu phẩm tiên đan, hắn có thể lại đem bản thân người phàm đại đạo dung nhập vào bản thân cửu phẩm tiên đan.

Hiểu rõ đạo lý này sau đó, Mạc Vô Kỵ không chút do dự lần nữa lấy ra một lò Tịch Trần Tiên Đan dược liệu, dùng thủ pháp cực kỳ nhanh chóng bắt đầu tinh luyện dược liệu, dung hợp đan dịch...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 762: Tiên Đế Đến

Không tới nửa canh giờ, mùi thơm ngát nhàn nhạt liền truyền ra, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên dãy một cái, 6 tấm đan dược lớn nhỏ giống y hệt nhau mượt mà hạ xuống rơi vào bình ngọc bên cạnh.

Mạc Vô Kỵ kích động cả hỏa diễm cũng không có thu, trực tiếp đổ ra một quả Tịch Trần Tiên Đan tại lòng bàn tay của mình. Nếu như ẩn nhược vô đạo vận khí tức lưu chuyển, coi như là Mạc Vô Kỵ còn không có ăn một quả thử xem, cũng biết đây là đỉnh cấp cửu phẩm tiên đan.

Rốt cục thành một người cửu phẩm Đan Đế chính thức, Mạc Vô Kỵ càng rõ ràng hắn bất đồng cùng cửu phẩm Đan Đế khác.

Dưới tình hình chung, vừa đến tam phẩm tiên đan đầy đan đều là mười tám tấm, tứ đến lục phẩm tiên đan đầy đan đều là mười hai tấm. Thất phẩm cùng bát phẩm tiên đan, đầy đan đều là 6 tấm, mà cửu phẩm tiên đan đầy đan là 3 miếng. Hiện tại hắn luyện chế ra tới một lò Tịch Trần Tiên Đan lại là 6 tấm, hiển nhiên hắn vượt qua bình thường cửu phẩm Đan Đế.

Mạc Vô Kỵ biết mình hơn hắn bình thường cửu phẩm Đan Đế, cũng không phải là bởi vì hắn so với người khác tư chất tốt hơn, mà là hắn mở người phàm đại đạo không giống bình thường.

Đồng thời Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng cửu phẩm Đan Đế gian nan, dùng hắn người phàm đan đạo truyền thừa, nếu không phải mượn một vài... lĩnh ngộ đối với không gian pháp tắc, hắn sợ rằng hiện tại cũng không cách nào bước vào cửu phẩm Đan Đế, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ thay đổi ý tưởng ban đầu của chính bản thân.

Dựa theo hắn vốn ý nghĩ, hắn là không ngừng luyện chế đan dược, chờ có thể luyện chế cửu phẩm tiên đan thời điểm, liền nói giá cả cao.

Hiện tại hắn biết, coi như là hắn có thể luyện chế cửu phẩm tiên đan, hắn cũng không có thể đối ngoại mặt nói mình có thể luyện chế cửu phẩm tiên đan. Một khi tin tức hắn là cửu phẩm Đan Đế truyền đi, hắn sợ rằng khoảng cách mất đi tự do đã không xa.

Một cái cửu phẩm Đan Đế gian nan như vậy, hắn trở thành cửu phẩm Đan Đế, không ai đưa hắn mang đi đó mới là quái sự.

Lại là hơn mười ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ luyện chế các loại các dạng cửu phẩm tiên đan. Mặc dù biết cửu phẩm tiên đan yêu cầu dung nhập đạo của mình vận, dung nhập chính bản thân đối với thiên địa quy tắc hiểu. Mạc Vô Kỵ trong quá trình luyện chế cửu phẩm tiên đan, vẫn như cũ còn hàng ngày thất bại.

Mạc Vô Kỵ đối với lần này cũng không thèm để ý, hắn biết rõ điều này cần không ngừng luyện tập.

Lại là mấy ngày đi qua, thẳng đến Mạc Vô Kỵ luyện chế cửu phẩm tiên đan xác xuất thành công vô hạn tiếp cận trăm phần trăm, lại luyện chế thành công đi ra một lò Đế Chân Đan, mới đi ra khỏi phòng luyện đan.

- Các chủ.

Cuồng Cẩn và Lâu Tự cùng nhau tại quầy hàng hỗ trợ thu tiên linh thảo cùng Thanh Tinh, thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, nhanh chóng kính cẩn kêu lên.

Đan Đế, so với hắn chỉ là một Tiên Tôn viên mãn địa vị cao hơn nhiều.

Ở chỗ này hơn nửa tháng thời gian, Cuồng Cẩn cũng hoàn toàn hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ không muốn rời đi, nơi này thu liễm Thanh Tinh tốc

độ quả thực chính là mới nghe lần đầu.

Chẳng những là thu liễm Thanh Tinh tốc độ đáng sợ, một phần đỉnh cấp tiên linh thảo cùng luyện khí tiên tài bình thường căn bản là không thấy được tất cả đều có.

Hơn nữa tới nơi này giao dịch tiên nhân yêu cầu càng ngày càng cao, từ thất phẩm dưới tiên đan, đến thất phẩm tiên đan cùng bát phẩm tiên đan. Duy nhất để cho hắn tiếc nuối là, mặc dù hắn nhận rất nhiều cửu phẩm tiên đan luyện chế ra. Kết quả Mạc Vô Kỵ lấy ra đều là bát phẩm tiên đan thay thế.

Cũng may tại Thiên Ngoại Thiên phường thị thiếu hụt nhất chính là các loại cao cấp tiên đan, cho dù là bát phẩm tiên đan, tiên nhân xuất ra đỉnh cấp tiên tài cũng đều không nói nhảm tất cả đều nhận lấy. Bọn họ cũng biết, nếu mà không muốn giao dịch, Phàm Nhân Đan Dược Các lập tức liền có thể trả cho bọn hắn Thanh Tinh cùng dược liệu. Không có người nào nguyện ý làm như vậy.

Không có cửu phẩm tiên đan đi ra, Cuồng Cẩn thì không thể khẳng định Mạc Vô Kỵ có đúng hay không là cửu phẩm Đan Đế, dù sao cửu phẩm Đan Đế quá mức khan hiếm.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái bình ngọc đưa cho Cuồng Cẩn nói:

- Cuồng tiên hữu, ngươi đi trước cảm ngộ đế cảnh, nếu mà thất bại, một tháng sau, ta sẽ cho ngươi một lần cơ hội nữa.

- Đây là Đế Chân Đan, ngươi thật là cửu phẩm Đan Đế...

Cuồng Cẩn kích động hai tay tiếp nhận bình ngọc Mạc Vô Kỵ cho, dù cho hắn tu luyện vô số năm, lúc này cũng khó mà tự chủ.

Đế cảnh, trước hắn vẫn muốn, lại căn bản cũng không có cơ hội đi cảm ngộ cảnh giới. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ còn nói, nếu như thất bại lần này, một tháng sau hắn còn có cơ hội.

Thử nghĩ hắn tại Di Phi Đan Khí Các đã bao nhiêu năm? Chính là vì một quả Đế Chân Đan, nhưng hắn cũng không có được. Sở dĩ còn ở lại Di Phi Đan Khí Các, đó là bởi vì hắn biết rõ muốn có được Đế Chân Đan nhiều gian khó khó khăn. Hoặc là nói, cửu phẩm Đan Đế là khan hiếm cỡ nào.

Hiện tại hắn đến Phàm Nhân Đan Dược Các mới chính là chừng hai mươi ngày, hắn liền được một quả Đế Chân Đan. Chỉ có trong lòng hắn rõ ràng, mình là cỡ nào mừng rỡ cùng kích động.

- Dà, đa tạ Các chủ, ta Cuồng Cẩn tối đa chỉ cần hai mươi ngày, là có thể trở về.

Cuồng Cẩn cuối cùng là ổn định tâm thần, bình phục một cái giọng của mình nói.

Thăng cấp đế cảnh hiển nhiên những thời giờ này là không được, Cuồng Cẩn hi vọng chính bản thân thăng cấp đế cảnh sau đó, có thể trở về đến vững chắc tu vi của mình.

- Ngươi không cần lo lắng, chỉ để ý tìm địa phương đi độ kiếp. Coi như là Tiên Đế tới rồi, Phàm Nhân Đan Dược Các của ta cũng có thể kiên trì một hai tháng.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười nói.

Mạc Vô Kỵ thật đúng là không phải là chém gió, hắn tin tưởng coi như là Tiên Đế cũng không dám không chút kiêng kỵ tại Thiên Ngoại Thiên phường thị động thủ. Chờ Cuồng Cẩn rời đi Thiên Ngoại Thiên phường thị đi tìm cảm ngộ Tiên Đế chỗ sau đó, hắn sẽ chỉ là tại bên ngoài bản thân đan các tiếp tục thêm bố một hai cái khốn sát trận cùng đỉnh cấp phòng ngự trận.Dùng thực lực của hắn bây giờ, cộng thêm thất cấp khốn giết tiên trận, còn bởi vì tại Thiên Ngoại Thiên trong phường thị, Mạc Vô Kỵ hoài nghi coi như là nửa năm thời gian, hắn cũng bình yên vô sự.

Hắn cũng không nói gì phải đi giúp Cuồng Cẩn hộ pháp, Cuồng Cẩn muốn cảm ngộ Tiên Đế, nhất định phải tìm một địa phương cực kỳ hẻo lánh. Dùng Cuồng Cẩn tại Thiên Ngoại Thiên hành lang ngây người thời gian dài như vậy, tìm kiếm một cái địa phương như vậy hắn là rất dễ.

Huống hồ hắn còn có chuyện trọng yếu hơn muốn làm, nếu mà Cuồng Cẩn thăng cấp Tiên Đế sau đó không trở lại, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói cũng không có tổn thất bao lớn, bất quá một quả Đế Chân Đan mà thôi. Đế Chân Đan đối với người khác mà nói là vô thượng chí bảo, thậm chí là suốt đời đều không cầu được một quả. Đối với hiện tại Mạc Vô Kỵ mà nói, thật đúng là không tính là cái gì. Trong khoảng thời gian này, hắn Vấn Chân Đế Tâm Hoa liền được không dưới 10 gốc cây.

- Ngoài ra ta phải nhắc nhở ngươi là, dù cho ngươi thăng cấp đế cảnh sau đó vi phạm thệ ngôn ta cũng không thèm để ý. Thế nhưng ngươi tuyệt đối không có khả năng tiết lộ ta là cửu phẩm Đan Đế, một khi tiết lộ, ta Mạc Vô Kỵ thề người thứ nhất phải diệt chính là ngươi.

Mạc Vô Kỵ suy nghĩ một chút lại bổ sung một câu.

Cuồng Cẩn chính sắc kính cẩn nói:

- Cuồng Cẩn ghi nhớ Các chủ nói, tuyệt sẽ không tùy tiện nói lung tung.

So với Mạc Vô Kỵ, Cuồng Cẩn rõ ràng hơn cửu phẩm Đan Đế khan hiếm. Nếu là có người biết Phàm Nhân Đan Dược Các Các chủ là cửu phẩm Đan Đế, đây mới là thật chuyện xấu, dù sao hắn sau này còn phải ở chỗ này làm việc.

Lui một vạn bước mà nói, dù cho hắn có dũng khí không để ý thệ ngôn rời đi, hắn cũng không dám tiết lộ sự tình Mạc Vô Kỵ là cửu phẩm Đan Đế. Một cái cửu phẩm Đan Đế năng lượng là bao lớn, hắn há có thể không biết. Đắc tội cửu phẩm Đan Đế, hắn Cuồng Cẩn trừ phi không lộ diện, một khi lộ diện, đó chính là muốn chết.

Nhìn Cuồng Cẩn mang theo tâm tình kích động rời đi, Lâu Tự mới kinh dị không thôi hỏi:

- Mạc đại ca, ngươi thực sự cho hắn một quả Đế Chân Đan?

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Không sai, không tính là cái gì. Chờ sau khi chuyện bên này kết thúc, ta sẽ cho cô thù lao xứng đáng, trong đó có Nguyên Cực Tôn Đan và Đế Chân Đan luôn. Ahihi, thix hăm?

Lâu Tự trợ giúp hắn rất lớn, không có Lâu Tự, hắn căn bản cũng không có tinh lực nhất tâm luyện đan tụ tập Thanh Tinh, chứ đừng nói chi là trong thời gian ngắn ngủi như thế bước vào Đan Đế.

- Ta cũng có sao?

Tuy đồ đạc còn chưa tới tay, Lâu Tự trong lòng đã phanh phanh nhảy loạn hắn lên. hai loại tiên đan này, vậy cũng là có thể gặp không thể cầu. Nàng bởi vì quen biết một cái Đan Đế, lại có cơ hội thu được loại bảo vật này.

Về phần Mạc Vô Kỵ nói thật giả, nàng từ không nghi ngờ. Cùng Mạc Vô Kỵ cùng nhau hợp tác trong khoảng thời gian này, nàng phi thường rõ ràng Mạc Vô Kỵ là hạng người gì.

- Đương nhiên, hiện tại ta cần chính là tại bên ngoài đan dược các của chúng ta bố trí mấy cái đại trận.

Mạc Vô Kỵ cười nói.

...

Lúc này một người nam tử vóc người trung đẳng, mặt trắng không râu bước vào Thiên Ngoại Thiên trong phường thị, sắc mặt của hắn có chút âm trầm xấu xí.

Tên nam tử này vừa mới bước vào phường thị, Di Phi Đan Khí Các Mân Trình liền mang theo Văn Lệ cùng Nhiễm Ngọc Thủy tiến lên đón:

- Mân Trình bái kiến Đô trưởng lão.

Mân Trình giọng nói kính cẩn, lúc nói xong, thắt lưng đều thiếu chút nữa cong tới đất rồi.

Tên nam tử này hừ lạnh một tiếng:

- Không có thứ hữu dụng, chỉ là một kẻ luyện đan ngươi cũng không có cách nào chế trụ, còn có mặt mũi cầu đến thương hội đi.

nam tử mặt trắng không râu là thương hội Tiên Đế trưởng lão Đô Hoành, trong lòng hắn sở dĩ khó chịu, là bởi vì hắn đang thời khắc khẩn trương bế quan trùng kích Tiên Đế trung kỳ. Lúc này mỗi một hơi thở với hắn mà nói đều là giá trị thiên kim, hết lần này tới lần khác lúc này, hắn lại muốn tới Thiên Ngoại Thiên phường thị xử lý loại này rác rưởi việc vặt, hắn há có thể cao hứng?

Hắn không đến còn không được, ai bảo hắn tại bên trong thương hội Tiên Đế tu vi thấp nhất, địa vị thấp nhất?

- Dà, dà...

Mân Trình nào dám có nửa phần phản bác, chỉ có thể không ngừng gật đầu.

- Nhanh lên một chút mang ta đi tới cái gì chó má Phàm Nhân Đan Dược Các, bản đế không lại đem chủ nơi này bẻ xương lột da, bản đế trong lòng không thoải mái mà.

Đô Hoành hừ một tiếng, đối với Mạc Vô Kỵ của Phàm Nhân Đan Dược Các càng là lửa giận. Chỉ là một con kiến hôi, cũng xứng để cho hắn bỏ thời gian đến Thiên Ngoại Thiên phường thị.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 763: Phàm Nhân Đan Dược Các Nguy Cơ

- Mạc đại ca, ngươi nghỉ ngơi một hồi.

Lâu Tự thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, nhanh chóng đứng lên nói.

Từ khi Cuồng Cẩn rời đi đan các tìm kiếm địa phương Chứng Đạo Tiên Đế sau đó, nửa tháng đến, Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên đi ra phòng luyện đan.

- Tốt, chúng ta nghỉ ngơi một ngày, Lâu Tự ngươi cũng nghỉ ngơi một chút.

Mạc Vô Kỵ rất là vui vẻ.

Trong thời gian ngắn, không nói các loại đỉnh cấp tiên linh thảo cùng tiên tài, chính là Thanh Tinh trên người Mạc Vô Kỵ liền đã có hai ba trăm vạn, bộ phận giàu có tiên nhân một lần liền giao dịch mấy vạn Thanh Tinh. Trong lòng hắn càng là cảm thán Thiên Ngoại Thiên hành lang giàu có, chỉ cần ở chỗ này luyện cái một năm đan, hắn đi chỗ nào tu luyện, cũng sẽ không thiếu khuyết tài nguyên tu luyện.

- Ta không mệt mỏi, chỉ làm một ít công việc đơn giản nhất mà thôi.

Lâu Tự liền vội vàng nói, đối với nàng mà nói đích thật là công tác đơn giản nhất, thu thu tiên linh thảo cùng Thanh Tinh, sau đó cho ra đan dược là được.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Vậy cô tiếp tục thu tiên linh thảo cùng Thanh Tinh, ta hai ngày nữa sẽ trở về.

- Mạc đại ca, ngươi muốn đi ra ngoài?

Lâu Tự ngạc nhiên hỏi.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một quả trận kỳ đưa cho Lâu Tự:

- Đây là kích phát trận kỳ, nếu có người dám làm loạn, cô trực tiếp kích phát khốn sát trận. Vừa kích phát sát trận, ta rất nhanh sẽ biết.

- Dà.

Lâu Tự không biết Mạc Vô Kỵ muốn ra đi làm cái gì, lại biết nàng hay nhất không nên hỏi nhiều.

Mạc Vô Kỵ cũng không có giải thích cho Lâu Tự, hắn sở dĩ đi ra ngoài, là bởi vì thần niệm nhìn thấy người của Di Phi Đan Khí Các đang nghênh tiếp một người Tiên Đế sơ kỳ. Nghênh đón người kia Tiên Đế sau đó, bay thẳng đến địa phương của hắn mà đến.

Rất hiển nhiên, Tiên Đế kia là hậu trường của Di Phi Đan Khí Các, qua tới nơi này cũng là chuẩn bị chơi hắn Phàm Nhân Đan Dược Các.

Vốn Mạc Vô Kỵ cho rằng, Di Phi Đan Khí Các ít nhất phải phái hai ba cái Tiên Đế đến, dù cho chỉ có một Tiên Đế đến, tu vi cũng tuyệt đối không phải là Tiên Đế sơ kỳ. Không phải là Đại Tiên Đế, cũng có thể là Tiên Đế hậu kỳ mới đúng.

Hôm nay đối phương cư nhiên chỉ phái một cái Tiên Đế sơ kỳ đến, Mạc Vô Kỵ có chút không nói gì, đây cũng quá khinh thường hắn Phàm Nhân Đan Dược Các, hắn khốn sát trận cũng không phải là đối phó Tiên Đế sơ kỳ.

...

- Mạc Vô Kỵ?

Mạc Vô Kỵ lộ diện một cái, Nhiễm Ngọc Thủy liền nhận ra được. Tuy nàng chưa từng thấy qua Mạc Vô Kỵ, nhưng Mạc Vô Kỵ thành lập Phàm Nhân Đan Dược Các, tranh đoạt Di Phi Đan Khí Các sinh ý, nàng sớm đã đem Mạc Vô Kỵ điều tra rõ ràng. Đương nhiên, nàng có thể điều tra cũng chỉ là Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở Thiên Ngoại Thiên hành lang sau đó mọi chuyện.

- Ngươi chính là Mạc Vô Kỵ? Bát phẩm Đan Đế? Các chủ Phàm Nhân Đan Dược Các?

Đô Hoành ngừng lại, trên dưới quan sát Mạc Vô Kỵ một lần, giọng nói lạnh lùng nói.

Sau khi nói xong, hắn càng là lạnh lùng nhìn chòng chọc Mân Trình. Dù cho hắn nhìn không ra Mạc Vô Kỵ thực lực cụ thể, hắn cũng khẳng định Mạc Vô Kỵ không có bước vào Tiên Đế. không cần từ địa phương khác tham khảo, chỉ cần cảm thụ một chút Mạc Vô Kỵ tuổi tác, hắn liền biết Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không thể nào là Tiên Đế.

Tu sĩ trẻ tuổi như vậy nhiều nhất là Tiên Tôn, cư nhiên để cho Mân Trình bó tay hết cách, còn phải cầu viện Di Phi Thương Hội.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Không sai, ta chính là Mạc Vô Kỵ. Tránh ra, chó ngoan không cản đường.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ từ giữa mấy người nhảy đi qua.

Văn Lệ nhãn thần lạnh lẽo, liền muốn động thủ, lại bị Đô Hoành ngăn cản:

- Thì ra là một tên gia hỏa kiêu ngạo đã quen, cũng đúng, dù sao một cái Đan Đế tại bất kỳ địa phương nào đều là người khác quỳ gối tồn tại.

Mân Trình, ngươi làm một phường thị phường chủ, cũng quá cẩn thận rồi một chút sao?? Lại bị một người như vậy hù, trái lại không dám nhúc nhích. Lần này ta cho ngươi một cái cơ hội, một hồi ta sẽ dẫn đi cái kia họ Mạc...

Mân Trình nhanh chóng kính cẩn nói:

- Dà, đây là của ta sai lầm, đa tạ Đô trưởng lão khoan dung độ lượng. Ta cũng biết Đô trưởng lão chuyện nhiều lắm, không có thời gian lưu lại uống một chén linh trà. Đây là chúng ta một điểm tâm ý, còn xin Đô trưởng lão nghìn vạn không nên cự tuyệt.

Nói xong, Mân Trình hai tay cầm một cái nhẫn đưa cho Đô Hoành. Trong lòng hắn đang rỉ máu, đồng thời thầm hận Mạc Vô Kỵ cái này hồn Đan Sư. Lúc nào không tốt đi ra ngoài, hết lần này tới lần khác hiện tại đi ra ngoài?

Hắn tại Di Phi Đan Khí Các len lén kiếm một chút Thanh Tinh xuống tới cũng không dễ dàng gì, lần này phải đưa đi ra ngoài.

Đô Hoành tiếp nhận giới chỉ, sắc mặt hòa hoãn một phần:

- Cứ như vậy đi, nếu như có rỗi rãnh, ta sẽ lại trở về chuyển một cái.

- Dà, đa tạ Đô trưởng lão.

Mân Trình lần nữa khom người cảm tạ.

Trước Đô Hoành trưởng lão nói mang đi họ Mạc, là không nhất định đã trở về. Hiện tại còn nói có thời gian sẽ trở về chuyển một cái, đó là nhìn xem tại phân thượng đồ đạc bên trong cái giới chỉ này, thuận tiện trở về hỗ trợ giải quyết một cái Cuồng Cẩn.

- Các chủ, ta cuối cùng là cảm thấy có chút quái dị, Mạc Vô Kỵ vì sao vừa mới lúc này đi ra ngoài? có cái gì không đúng a.

Nhìn Đô Hoành rời đi, Nhiễm Ngọc Thủy lúc này mới có chút nghi ngờ nói.

Mân Trình thở dài:

- Một cái bát phẩm Đan Đế mà thôi, cứ cho mình là thiên hạ lão tử đệ nhất thôi. Ta trước xác thực là có chút quá cẩn thận, sớm biết thế mấy người chúng ta trực tiếp vọt vào Phàm Nhân Đan Dược Các, đâu có nhiều như vậy chuyện hư hỏng. Ta Mân Trình tại Thiên Ngoại Thiên hành lang cẩn thận đã quen, lần này cư nhiên bị mổ vào mắt. Đi thôi, chờ Đô trưởng lão trở về lại đối phó Phàm Nhân Đan Dược Các.

Nhiễm Ngọc Thủy cùng Văn Lệ đều biết Mân Trình ý tứ, không phải nói bọn họ bây giờ đối phó không được Phàm Nhân Đan Dược Các, mà là lo lắng Đô Hoành sau khi trở về sẽ trách tội bọn họ.

Phàm Nhân Đan Dược Các có một cái bát phẩm Đan Đế, cộng thêm gần nhất sinh ý không sai, bên trong thứ tốt hẳn là không ít. Hẳn nhất định phải đợi được Đô Hoành trưởng lão trở về mới động thủ, miễn cho bị Đô Hoành trưởng lão nói hẳn tham lam đồ đạc.

Nhiễm Ngọc Thủy không nói gì, nàng đang suy nghĩ cái kia Mạc Vô Kỵ. Nếu mà cái kia Mạc Vô Kỵ Đan Đế ngu ngốc như vậy, Cuồng Cẩn sẽ bị hẳn vài ba câu nói gia nhập Phàm Nhân Đan Dược Các? Nàng có chút hoài nghi Cuồng Cẩn bây giờ không có ở đan các, mà là đi ra ngoài liên thủ với Mạc Vô Kỵ mai phục Đô trưởng lão.

Chỉ là nàng tu vi kém cỏi nhất, căn bản cũng không có ngữ quyền. Nếu mà không phải là bởi vì đầu óc của nàng coi như tốt, nơi này nàng làm gì có cơ hội nói chuyện?

...

Chính giữa Thiên Ngoại Thiên phường thị một chỗ đại sảnh vòng tròn, một người nam tử vóc người hơi mập đang đứng trước một người nam tu sắc mặt vàng như nến cao gầy.

Nếu là luận trong Thiên Ngoại Thiên phường thị hiện nay quyền lực của người nào lớn nhất, vậy hiển nhiên là người nam tử sắc mặt hơi lộ ra vàng như nến này. Hắn gọi Đằng Phỉ Ngôn, Thiên Ngoại Thiên phường thị phường phủ phủ chủ. Nơi này cũng là phường phủ Thiên Ngoại Thiên phường thị, phủ chủ là quản lý tất cả sự vụ của toàn bộ phường thị.

Thiên Ngoại Thiên phường thị phường phủ cấu thành tương đối phức tạp, thực lực có thể coi như là một người cường đại nhất. Chỉ là bởi vì trong đó cấu thành phức tạp, lúc này mới có Di Phi Thương Hội loại này thương hội tại trong phường thị trắng trợn vớt chỗ tốt.

Phường phủ phủ chủ tại Thiên Ngoại Thiên phường thị quyền lực lớn nhất, bất quá cũng là chỉ là một cái làm việc địa phương mà thôi. Phường phủ phía sau, là xen kẽ thế lực kết cấu.

Đằng Phỉ Ngôn vừa mới bước vào Tiên Đế cảnh không lâu, cho nên tại Thiên Ngoại Thiên phường đảm nhiệm phủ chủ thời gian cũng không dài. Thiên Ngoại Thiên phường thị phủ chủ phải là Tiên Tôn đảm nhiệm, vị trí này nước béo rất lớn, tuyệt đại đa số Tiên Tôn đảm nhiệm phường phủ chủ, ở chỗ này đều có thể đủ bước vào Tiên Đế. Một khi bước vào Tiên Đế, bọn họ liền sẽ rời đi nơi này, sau đó có phủ chủ mới đến.

- Lang Tất chấp sự, ngươi là nói Di Phi Thương Hội - Đô Hoành tới rồi, này Mạc Vô Kỵ vừa lúc rời đi phường thị?

Đằng Phỉ Ngôn trầm mặc một lúc lâu, lúc này mới hỏi ngược một câu.

Nam tử hơi mập đứng ở trước mặt Đằng Phỉ Ngôn gọi Lang Tất, chính là Thiên Ngoại Thiên phường thị phường phủ đệ nhất chấp sự, cũng là người phường phủ gần với Đằng Phỉ Ngôn. Đằng Phỉ Ngôn rời đi phường thị, theo lý thuyết phường chủ tiếp theo hẳn là đến phiên hắn. Trên thực tế vô luận là Đằng Phỉ Ngôn hay là Lang Tất đều rõ ràng, cái vị trí kia tuyệt đối không tới phiên Lang Tất.

Thiên Ngoại Thiên phường thị phủ chủ vị trí nước béo lớn nhất, vị trí này quá nhiều người nhìn chằm chằm.

Lang Tất kính cẩn nói:

- Đúng vậy, ta hoài nghi này Mạc Vô Kỵ hắn là cố ý, nói không chừng Cuồng Cẩn sớm đã len lén rời đi phường thị, sau đó hắn và Cuồng Cẩn muốn ám toán Đô Hoành. Theo lý thuyết điểm đạo lý này Đô Hoành cũng biết mới đúng là, không nghĩ tới Đô Hoành cư nhiên cũng đi theo.

Đằng Phỉ Ngôn cười lạnh một tiếng:

- Ngươi cho rằng Đô Hoành bước vào Tiên Đế là ngu ngốc sao? Hắn sẽ không biết Mạc Vô Kỵ cùng cái kia Cuồng Cẩn đang mai phục hắn?

- Ta nghĩ Đô Hoành hắn là căn bản cũng không có lại đem hai người này liên thủ để ở trong lòng sao?.

Lang Tất đáp, chỉ có cái này giải thích mới hợp lý. Nếu không, một cái Tiên Đế há có thể không biết Mạc Vô Kỵ là dẫn hắn đi ra ngoài?

- Ngươi sai rồi, Đô Hoành sở dĩ cùng đi ra ngoài, đích thật là không đem này Mạc Vô Kỵ xem ở trong mắt, nguyên nhân trọng yếu hơn là bởi vì Mạc Vô Kỵ trên người có tài nguyên tu luyện ta ngươi cũng không dám tưởng tượng. Đáng tiếc, tên này hết lần này tới lần khác muốn tìm chết, cư nhiên bị Đô Hoành độc chiếm.

Đằng Phỉ Ngôn thở dài.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ không đi ra ngoài, này Mạc Vô Kỵ giới chỉ sẽ bị giao ra đây, sau đó đồ vật bên trong sẽ đi qua Mân Trình thống kê. Cứ như vậy, Đô Hoành liền không cách nào thu hoạch chỗ tốt lớn nhất. Đáng tiếc là Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác tìm đường chết.

Về phần Mạc Vô Kỵ trên người thứ tốt, Đằng Phỉ Ngôn làm Thiên Ngoại Thiên phường thị phủ chủ hắn há có thể không rõ ràng lắm? Mỗi ngày vô số tiên nhân đi tới Phàm Nhân Đan Dược Các giao dịch. Coi

như là cái gì cũng không giao dịch, chỉ xếp hàng 10 tấm Thanh Tinh, Phàm Nhân Đan Dược Các liền thu hoạch không dưới mấy chục vạn Thanh Tinh.

Nếu là mỗi người cùng Phàm Nhân Đan Dược Các giao dịch đều cao hơn một trăm Thanh Tinh, vậy Mạc Vô Kỵ trên người có ít nhất một hai trăm vạn. Mà trên thực tế Đằng Phỉ Ngôn khẳng định mỗi người giao dịch đều không chỉ một trăm, bởi vì Phàm Nhân Đan Dược Các đan dược so sánh với địa phương khác, thật sự là quá tiện nghi.

Cái này cũng chưa tính, còn có các loại tiên linh thảo, cao cấp tiên tài các loại.

Đang ở lúc Đằng Phỉ Ngôn còn đang ghen tỵ Đô Hoành một cái liền thu hoạch hàng loạt tài nguyên tu luyện, trong tay Lang Tất truyền tin châu sáng lên một cái, một đạo tin tức truyền tới.

Lang Tất thần niệm đảo qua nhanh chóng nói:

- Phủ chủ, vừa rồi truyền đến tin tức, Phàm Nhân Đan Dược Các bị vây. Thiên Ngoại Thiên phường thị các cửa hàng khác cho rằng Phàm Nhân Đan Dược Các ăn mảnh, sỉ nhục bọn họ sinh ý toàn bộ giảm đi.

Đằng Phỉ Ngôn cười lạnh một tiếng, sỉ nhục? Nếu như không có Phàm Nhân Đan Dược Các, rất nhiều tại Thiên Ngoại Thiên hành lang tiên nhân, tuyệt đối sẽ không cầm ra bản thân hàng trữ ra giao dịch.

- Đi, đi qua xem một chút.

Đằng Phỉ Ngôn bỗng đứng lên nói.

Hắn biết Phàm Nhân Đan Dược Các còn có một cái tiểu nhị, trên người tiểu nhị vậy cũng có bộ phận giao dịch Thanh Tinh, hắn gần muốn rời khỏi phường thị, nên từ Phàm Nhân Đan Dược Các này thu hoạch một chút chỗ tốt sao?. Thừa dịp cơ hội như thế, Đô Hoành lại không đến, hắn không động thủ còn chờ khi nào?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 764: Cùng Tiên Đế Đánh Một Trận

Mạc Vô Kỵ vừa ra Thiên Ngoại Thiên phường thị, tốc độ liền nhanh chóng tăng nhanh. Hắn sở dĩ có dũng khí đem Đô Hoành dẫn Thiên Ngoại Thiên phường thị, là muốn biết chính bản thân bước vào Tiên Tôn sau đó, thực lực tới cùng tại cái đẳng cấp gì.

Vạn nhất hắn không phải là đối thủ của Đô Hoành, dùng Phong Độn Thuật, cũng có thể thong dong rời khỏi.

Ra Thiên Ngoại Thiên phường thị mới không tới nửa canh giờ, Đô Hoành vẫn cùng sau lưng Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên, trực tiếp vượt qua hơn mười dặm khoảng cách, hạ xuống rơi vào trước người Mạc Vô Kỵ.

- Không cần đi mai phục, gọi đồng bạn của ngươi ra sao?, ta khỏi phải tiếp tục đuổi nữa.

Đô Hoành giọng nói bình thản nói, hắn thậm chí ngay cả pháp bảo cũng không có tế xuất.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, trương tay lấy ra Bán Nguyệt Trọng Kích:

- Ngươi thực sự là rất không thú vị, ta còn muốn rời đi Thiên Ngoại Thiên phường thị xa hơn một chút, cư nhiên sớm như vậy liền muốn chết.

Đô Hoành chau mày, hắn phát hiện mình đoán dường như có một chút không đúng. Trước mắt Đan Đế này hình dạng, đâu như phải mai phục? Đây rõ ràng là muốn cùng hắn cứng đối cứng, lẽ nào đối phương cũng là một cái Tiên Đế?

- Ngươi là Tiên Đế?

Đô Hoành sắc mặt ngưng trọng, vung tay lên, một cây trường tiên đen sẫm xuất hiện ở cổ tay của hắn.

Không chỉ như thế, trước ngực của hắn thậm chí xuất hiện một mặt tiên lá chắn.

Mạc Vô Kỵ dám nói lời như vậy, hiển nhiên cũng là một cái Tiên Đế, hắn không quá tin tưởng một cái Tiên Tôn dám cùng hắn đơn đả độc đấu.

- Nói nhảm nhiều quá, xem kích.

Mạc Vô Kỵ hư không một bước bước ra, trong tay Bán Nguyệt Trọng Kích như một tòa to lớn ngọn núi sụp đổ bình thường giống nhau bổ về phía Đô Hoành.

- Ngươi cư nhiên thực sự là Tiên Tôn?

Đô Hoành có chút trợn tròn mắt, Mạc Vô Kỵ một kích tuy rằng khí thế cường đại, nhưng vừa ra tay, hắn liền biết Mạc Vô Kỵ cũng không phải Tiên Đế.

Tiên Đế xuất thủ, có đạo vận khí tức của mình, ẩn chứa thiên địa quy tắc, thần thông cũng kéo theo thiên địa quy tắc xu thế. Cho nên nói, một cái Tiên Vương có thể có thể khiêu chiến Tiên Tôn, thế nhưng một cái Tiên Tôn tuyệt đối không có khả năng khiêu chiến Tiên Đế. Tiên Tôn dựa vào chính mình tiên nguyên hùng hậu trình độ, mà Tiên Đế lại có thiên địa chi thế.

Lập tức hắn chính là tức giận vô cùng, chỉ là một Tiên Tôn cư nhiên thực sự có dũng khí đưa hắn dẫn đến một mình đấu. Tên này là luyện đan lại đem đầu óc luyện phá hư sao? Thua thiệt hắn còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ giả heo ăn thịt hổ, thì ra là một cái tên điên. Thật không biết cái tên điên này là như thế nào trở thành Đan Đế. Có lẽ bình thường bên

cạnh hắn người bảo vệ nhiều lắm, bây giờ không có người khác bảo hộ, hắn vẫn như cũ cho là mình là đệ nhất thiên hạ.

- Ngu ngốc...

Đô Hoành im lặng trực tiếp thu hồi tấm chắn, Tiên Đế lĩnh vực cuồng cuốn ra, một loại uẩn hợp thiên địa đại thế quy tắc khóa lại phương này không gian. Nếu là truyền đi hắn đối phó một cái Tiên Tôn còn phải sớm tế xuất công kích pháp bảo cùng phòng ngự pháp bảo, hắn Đô Hoành có còn mặt mũi hay không?

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, vòng xoáy lĩnh vực cũng ở đây trong thời gian ngắn cuồng cuốn ra. Hắn lĩnh vực sở dĩ không có trước tiên cuốn ra, chính là muốn để cho Đô Hoành khinh thị một cái hắn. Hắn đích xác không phải là Tiên Đế, còn không có lĩnh ngộ vung tay lên liền uẩn hợp thiên địa quy tắc xu thế, mượn thiên địa phát uy. Nhưng hắn có bản thân đại đạo, không muốn nói Tiên Tôn, chính là hắn tại vừa mới bước vào tu tiên, thì có bản thân thiên địa đạo thế.

- Rầm rầm ầm! Răng rắc! Ca ca ca...

Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực cùng Đô Hoành lĩnh vực đụng vào nhau, lại đem không gian chung quanh trực tiếp nổ tung.

Đô Hoành tâm thần vừa nhảy, hắn cư nhiên cảm giác mình Tiên Đế lĩnh vực tại dưới đối phương vòng xoáy lĩnh vực thốn thốn liệt vỡ ra, không đợi hắn làm ra phản ứng, kích mang như thực chất bình thường vậy ầm ầm hạ xuống.

Phía sau Đô Hoành xuất mồ hôi lạnh cả người, lúc này nếu mà hắn không biết Mạc Vô Kỵ không phải là một cái thông thường Tiên Tôn, hắn liền tu luyện uổng phí đã nhiều năm như vậy. Không có thăng cấp Tiên Đế, cư nhiên tại bản thân thiên địa quy tắc chi thế trung hành động như thường, thậm chí có thể dùng lĩnh vực xé mở hắn lĩnh vực. Tại Mạc Vô Kỵ trong lĩnh vực, hắn có thể cảm nhận được một loại rất tầm thường, nhưng lại khó khăn nhất hiểu thiên địa quy tắc đại đạo. Hiển

nhiên hắn Tiên Đế đạo thế tại Mạc Vô Kỵ trước mặt chiếm không được bất luận cái gì tiện nghi.

Đô Hoành biết không kịp lại tế xuất tấm chắn, trường tiên trong tay huyễn hóa thành một cái Cự Long, miệng long triển khai nuốt hướng về phía này bàng bạc kích mang, đuôi rồng đong đưa quét về Mạc Vô Kỵ.

- Ầm...

Liên miên không ngớt tiên nguyên lần nữa ở chung quanh không gian nổ tung, trong cánh đồng sa mạc hoang vu cát bụi tràn ngập, chỉ có tiếng vọng bùng nổ vang tại đây tràn ngập.

Cuồng bạo tiên nguyên đụng vào trong lĩnh vực Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ ngực đau vl, thiếu chút nữa phun ra một ngụm tiên huyết.

Mạc Vô Kỵ biết cùng cường giả so với hắn tu vi cao quá nhiều chiến đấu, tuyệt không thể để cho đối phương phục hồi tinh thần lại, một khi làm cho đối phương phục hồi tinh thần lại, tạo thành giằng co, với hắn mà nói khẳng định không phải là cái gì chuyện tốt.

Mạc Vô Kỵ cố kìm nén lại thổ huyết xung động, cả người đều nhào vào trong lĩnh vực Đô Hoành Tiên Đế, đồng thời một quyền đánh ra. Đô Hoành quy tắc đại đạo hù dọa Tiên Tôn khác có thể, muốn bằng vào thiên địa uy thế ngăn chặn hắn Mạc Vô Kỵ, vậy thì đừng có nằm mộng.

Đô Hoành bởi vì xem thường Mạc Vô Kỵ, hắn Tiên Đế lĩnh vực vốn là bị Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực xé mở, hiện tại Mạc Vô Kỵ lần nữa một quyền Liệt vực. Đô Hoành lĩnh vực lập tức lần nữa rạn nứt, một cổ Phá Toái Hư Không tiên nguyên tập bao đến.

Cảm thụ được bản thân Tiên Đế khí tức đối với Mạc Vô Kỵ nửa điểm ảnh hưởng cũng không có, Đô Hoành hét lên một tiếng, tấm chắn vội vàng tế xuất, trường tiên trong tay lần nữa một quyển, hóa thành một đạo đen sẫm sắc bén roi ảnh bổ về phía Mạc Vô Kỵ. Đồng thời thần niệm của

hắn biến thành thực chất, mạnh mẽ bao lấy Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích.

Bán Nguyệt Trọng Kích bị Đô Hoành thần niệm bao lấy đồng thời, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được, trong lòng hắn kinh hãi.

Hắn đã từng đạt được Tinh Hải Thần Quyết, đây là một bộ công pháp rèn luyện thức hải. Tuy Mạc Vô Kỵ còn không có toàn lực học môn công pháp này, hắn đối với bộ công pháp kia đã có một cái bước đầu hiểu. Bộ công pháp kia không chỉ là rèn luyện thức hải, một khi thức hải lớn mạnh đến trình độ nhất định, thần niệm không còn là phụ trợ thủ đoạn, mà là biến thành một loại công kích thủ đoạn.

Thần niệm biến thành công kích thủ đoạn, so với tiên nguyên hình thành pháp thuật công kích, mạnh hơn vô số lần.

Đáng tiếc là Mạc Vô Kỵ cho tới nay đều là bận.. bôn ba, tu vi của hắn mặc dù đang tăng lên, công kích thủ đoạn cũng không tính phong phú. Trên người hắn thứ tốt nhiều, cũng vẫn luôn là không có thời gian đi luyện hóa, đi nghiên cứu.

Hiện tại hắn Bán Nguyệt Trọng Kích bị Đô Hoành thần niệm khóa lại, Mạc Vô Kỵ biết hắn ăn thua thiệt lớn. Hắn không có Nguyên Thần, nhưng bàn về thức hải, hắn khẳng định thức hải của mình so với Tiên Đế sơ kỳ Đô Hoành cường đại hơn. Hiện tại Đô Hoành cư nhiên có thể dùng thần niệm khóa lại công kích của hắn pháp bảo, thức hải của hắn cường đại như vậy cư nhiên không có tác dụng.

Đáng tiếc hiện tại căn bản cũng không phải là lúc cân nhắc những thứ này, Đô Hoành trường tiên hóa thành đen sẫm lưỡi mang bóng dáng khi tiến vào Mạc Vô Kỵ lĩnh vực sau đó bỗng nhiên nổ tung. Hóa thành vô số bén nhọn đen sẫm roi ảnh, mặc dù là trường tiên hình thành, hết lần này tới lần khác có một loại cực hạn xé rách khí tức, dễ dàng liền phá vỡ Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ Liệt Vực Quyền triệt để xé rách Đô Hoành lĩnh vực, đánh vào Đô Hoành tấm chắn, cường đại tiên nguyên tại Đô Hoành trong cơ thể nổ tung, Đô Hoành cũng không nhịn được nữa há mồm chính là một đạo máu tươi.

Nhưng Đô Hoành sắc mặt ngoan lệ, cũng không có nửa điểm ba động. Hắn biết hắn chỉ là thụ thương, kế tiếp Mạc Vô Kỵ sẽ bị hắn xé rách thân thể. Chính là Nguyên Thần, tại dưới hắn nứt ra thần tiên, cũng chỉ có thể tán loạn.

Đến lúc này, chính là Đô Hoành cũng không khỏi không bội phục Mạc Vô Kỵ có một cổ ngoan kính. Nếu là Mạc Vô Kỵ có thể trên đường thu hồi một quyền kia, vậy thì không đến mức bị hắn Liệt thần tiên xé rách thân thể. Đương nhiên, cái này cũng tại trong vòng mưu hại của hắn, chỉ cần Mạc Vô Kỵ thu quyền tránh né, hắn nứt ra thần tiên ảnh sẽ hóa thành nứt ra thần sát trận. Mạc Vô Kỵ cũng bất quá là chết chậm một chút mà thôi.

Như Đô Hoành dự liệu giống y hệt nhau, hắn Liệt thần tiên lưỡi trực tiếp xuyên qua Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực, bao phủ lại Mạc Vô Kỵ toàn thân cao thấp.

- PHỐC PHỐC PHỐC PHỐC!

Từng đạo huyết vụ tràn ra, Mạc Vô Kỵ đã từ Đô Hoành thần niệm phong tỏa lần nữa bắt trở về Bán Nguyệt Trọng Kích.

Từng đạo vết máu chính là hắn trên người biểu bắn ra, giờ khắc này, trên mặt của hắn đều bị Đô Hoành Liêt thần tiên ảnh bổ trúng.

- Á đù Ngươi cư nhiên không có việc gì?

Đô Hoành đồng thời cũng bắt được Liệt thần tiên, đờ đẫn nhìn Mạc Vô Kỵ.

Trong ý nghĩ của hắn, Mạc Vô Kỵ thân thể sẽ dưới Liệt thần tiên trực tiếp tán loạn, hóa thành huyết vụ. Mà không phải từng đạo vỡ ra vết máu.

Đừng xem Mạc Vô Kỵ toàn thân đều như huyết nhân giống nhau, Đô Hoành so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, Mạc Vô Kỵ thương thế so với thương thế của hắn nhỏ hơn nhiều lắm.

Hắn mạnh mẽ lấy cứng đối cứng Mạc Vô Kỵ một quyền, chính là vì để cho Mạc Vô Kỵ thân thể tán loạn. Nhưng bây giờ chỉ mang ra hơn mười đạo vết máu, không hơn. Loại này bị thương ngoài da, đối với một vị tiên nhân mà nói, tựa cùng gãi ngứa không sai biệt lắm.

Mạc Vô Kỵ trong mắt tỉnh táo như một giếng nước trong, hắn căn bản cũng không có trả lời Đô Hoành, Bán Nguyệt Trọng Kích hóa thành một đạo sông dài hạ xuống.

- Ngươi là thần cảnh hậu kỳ?

Đô Hoành bỗng nhiên hiểu là chuyện gì xảy ra, chỉ có thần cảnh hậu kỳ, mới có thể dưới roi của hắn bình yên vô sự. Chỉ có luyện thể cường giả, mới dám cùng hắn cùng bị thương.

Dù cho cũng không có hạ xuống rơi vào rõ ràng hạ phong, Đô Hoành trong lòng bỗng nhiên có thêm một tia sợ hãi. Hắn là một cái Tiên Đế, đã biết các loại thiên tài nhiều không kể xiết, thế nhưng là hắn chưa từng thấy qua một thần thể người luyện thể, không muốn nói thần thể hậu kỳ.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ cùng hắn cứng đối cứng hợp lại, dù cho hắn là Tiên Đế sơ kỳ, hắn cũng hợp lại bất quá một cái thần thể hậu kỳ a.

Sông dài từ hư không xuống, hóa thành màu bạc bạch mang, bạch mang bao phủ lại Đô Hoành tất cả không gian, bao gồm hắn lĩnh vực.

- Liệt thần...

Đô Hoành sắc mặt dữ tợn, Liệt thần tiên lần nữa bị tế xuất. Đen sẫm trường tiên thật giống như khối băng bình thường giống nhau, bỗng nhiên hòa tan ra. Từng đạo màu đen khí tức trong thời gian ngắn tràn ngập hai người đấu pháp không gian, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được bản thân thần niệm một trận dừng lại, toàn bộ thức hải đều xâm nhập trong loại này đen sẫm.

Đây là thần thông xé rách Nguyên Thần? Mạc Vô Kỵ lập tức liền hiểu được. Vũ trụ mênh mông, quả nhiên là có vô cùng thủ đoạn. Cư nhiên có thể đang đánh đấu bên trong xé rách tu sĩ Nguyên Thần, đáng tiếc tên này gặp hắn.

Hắn không có Nguyên Thần, lại bản thân có mênh mông vô biên to lớn thức hải, to lớn trong thức hải còn có một cái hồ lớn màu tím.

Màu tím hồ lớn tử khí tản ra, này tràn ngập ý niệm bên trong đen sẫm tại trong nháy mắt đã bị cuốn đi. Có tử khí hồ lớn, coi như là có Nguyên Thần, Đô Hoành nứt ra thần cũng không làm gì được Mạc Vô Kỵ, huống chi Mạc Vô Kỵ còn không có Nguyên Thần.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ cuốn đi Đô Hoành thần khí đồng thời, lần nữa một quyền đánh ra. Chỉ là một quyền này mới đánh phân nửa, quả đấm của hắn liền đột ngột dừng lại, sắc mặt đờ đẫn hắn lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 765: Cường Đại Nhất Tiên Tôn

Đô Hoành thấy quả đấm Mạc Vô Kỵ dừng lại, sắc mặt đờ đẫn, trong lòng rốt cục thở phào nhẹ nhõm. Nếu là hắn Liệt Thần thần thông còn không cách nào vỡ ra nguyên thần của đối phương, hắn ngày hôm nay chỉ có thể rút đi. Hắn Liệt Thần coi như là Tiên Đế trung kỳ cũng từng giết, Mạc Vô Kỵ chỉ là một Tiên Tôn tuyệt đối đỡ không được. Hiện tại xem ra, đối phương quả nhiên là không đỡ được Liệt Thần thần thông.

- Con kiến hôi, hãy chết đi cho ta.

Đô Hoành một bước liền nhảy qua tới trước người Mạc Vô Kỵ, trương tay liền chộp tới Mạc Vô Kỵ mi tâm.

Mạc Vô Kỵ trẻ tuổi như vậy, chẳng những là một cái bát phẩm Đan Đế, còn là Tiên Tôn cường đại như vậy, thậm chí là thần thể hậu kỳ luyện thể. Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ trên người có bí mật, bí mật còn không nhỏ. Lần này tới Thiên Ngoại Thiên phường thị để cho hắn ăn một phần da thịt nổi khổ, cũng đáng giá.

Tại Đô Hoành tay khoảng cách Mạc Vô Kỵ mi tâm còn có mấy thước là lúc, hắn bỗng nhiên cảm giác được quanh thân không gian một trận dừng lại, thân thể hắn tại đây một hơi thở thời gian đột ngột bị cố định.

- Chết mẹ, bị lừa.

Đô Hoành trong nháy mắt liền hiểu được, hắn Liệt Thần thần thông cũng không có ảnh hưởng đến nguyên thần của đối phương. Đối phương một quyền kia sở dĩ đột ngột dừng lại, đó là bởi vì đối phương một

quyền này là không gian trói buộc thần thông, căn bản cũng không cần đánh ra đến.

Đô Hoành nghĩ một điểm cũng không có sai, Mạc Vô Kỵ một quyền kia chính là không gian trói buộc thần thông. Hắn biết dù cho hắn là một cái Tiên Tôn, loại này thần thông cũng chỉ có thể trói buộc lại Đô Hoành nửa hơi thời gian. Có nửa hơi như vậy đủ rồi, vì thời điểm này sông dài của hắn sớm đã xé rách Đô Hoành thân thể.

Một loại khí tức tử vong tràn tới, Đô Hoành con ngươi đỏ bừng, hét lên một tiếng:

- Nổ cho ta...

- PHỐC!

Màu bạc sông dài hạ xuống, Đô Hoành cả người tại dưới Mạc Vô Kỵ sông dài thần thông đều hóa thành mảnh vụn.

- Ầm!

Cũng trong lúc đó, Đô Hoành Liệt Thần tiên vỡ ra tới.

Khí tức kinh khủng tràn ngập toàn bộ không gian, một cổ lực lượng cường hãn vọt tới, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được chính bản thân cả người đều bị thiết chùy nặng nhất đánh trúng.

Sa mạc cánh đồng hoang vu đá vụn vỡ ra, Mạc Vô Kỵ trực tiếp bị đập xuống dưới đất, quanh người hắn bộ xương vỡ vụn thanh âm chính là mình đều có thể rõ ràng nghe.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là thở phào nhẹ nhõm, hắn biết nếu như mình không phải là thần thể hậu kỳ, Đô Hoành trước khi chết tự bạo Liệt Thần tiên đã giết chết hắn. Chính là không có giết chết hắn, cũng hủy diệt thân thể của hắn.

Có thể coi là hắn là thần thể hậu kỳ, hắn vẫn như cũ bị thương nặng. Xét đến cùng, là bởi vì hắn tu vi và Đô Hoành chênh lệch quá xa.

Mạc Vô Kỵ lấy ra vài viên thuốc nuốt vào, thần niệm lập tức bao phủ lại xung quanh không gian. Một cái Nguyên Thần cực kỳ hư nhược bị Mạc Vô Kỵ bắt lấy đến, Mạc Vô Kỵ tiên nguyên duỗi bàn tay, Nguyên Thần này đã bị hắn bóp chặt.

- Thả ta một con đường sống, có bất kỳ điều kiện gì ngươi cứ việc nói ra.

Đô Hoành Nguyên Thần lúc này cực kỳ suy yếu, hắn rất muốn thừa dịp tự bạo Liệt Thần tiên chạy trốn, đáng tiếc Mạc Vô Kỵ sông dài thần thông thật là đáng sợ một chút. Thần thông chẳng những vỡ vụn thân thể của hắn, còn đem nguyên thần hồn niệm của hắn không ngừng tước đi.

Quả nhiên không đợi hắn chạy trốn, Mạc Vô Kỵ đã đem hắn bắt. Trong lòng hắn rất là hối hận, không nên tới nơi này làm việc xấu, người dám ở Thiên Ngoại Thiên phường thị mở ra đan các đoạt mối làm ăn, sẽ đơn giản? Đồng thời hắn cũng rất rõ ràng, chính bản thân ngày hôm nay rất khó bảo trụ một mạng.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói:

- Bất luận người nào muốn mạng ta, ta cũng sẽ không lưu thủ. Huống chi, ngươi cả giới chỉ cùng pháp bảo cũng nổ, ta không biết có thể tìm tới lý do gì buông tha ngươi.

Đô Hoành trong lòng trầm xuống:

- Mạc Vô Kỵ, nếu như ta không phải là bức thiết muốn giết ngươi, trúng gian kế của ngươi, ngươi coi như là mạnh hơn nữa, cũng không giết chết ta. Thực lực của ta thậm chí ngay cả Tiên Đế trung kỳ cũng có thể giết chết, so với Cuồng Cẩn mạnh hơn nhiều. Hiện tại ta có thể dùng linh hồn thề, chỉ cần ngươi bảo trụ...

Mạc Vô Kỵ cắt đứt Đô Hoành nói:

- Nếu không phải sợ bị thần thông phản phệ, ta sớm đã dùng Sinh Tử Luân giết chết ngươi, còn có thể đợi được ngươi tự bạo Liệt Thần tiên?

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ tiên nguyên căng thẳng, Đô Hoành Nguyên Thần trực tiếp tán loạn ra, hóa thành hư vô.

Câu nói sau cùng kia Mạc Vô Kỵ còn thật không có lừa gạt Đô Hoành, hắn lo lắng Đô Hoành thực lực quá mạnh mẽ, chính bản thân thi triển Sinh Tử Luân sẽ phản phệ đến chính bản thân.

Bất quá đã trải qua ngày hôm nay cùng Tiên Đế đánh một trận, Mạc Vô Kỵ càng là rõ ràng, hắn hiện tại không cấp thiết nhất tiếp tục tăng lên tu vi, mà là mau chóng ở trong chiến đấu đầy đủ lợi dụng bản thân thần niệm.

Giả như thần niệm của hắn cũng có thể tham dự đấu pháp, ngày hôm nay hắn giết Đô Hoành sẽ dễ dàng rất nhiều. Còn có thần thông Sinh Tử Luân, nếu mà có thể thoáng biến hóa một cái, sẽ trở thành đại sát khí. Có đôi khi cũng không phải một lần lại đem đối phương giết chết chính là cường đại, ngược lại, nếu mà có thể tại đấu pháp có thể dùng được Sinh Tử Luân làm cho đối phương bị thương nặng, cũng là đỉnh cấp thần thông.

...

Thiên Ngoại Thiên phường thị Phàm Nhân Đan Dược Các, mấy nghìn chủ cửa hàng tụ tập ở chỗ này, yêu cầu Phàm Nhân Đan Dược Các Các chủ đứng ra ăn nói, nếu không, bọn họ lại đem sẽ trực tiếp đánh vào Phàm Nhân Đan Dược Các.

- Phủ chủ, hiện tại muốn đi qua sao?

Đứng bên ngoài, Lang Tất nhỏ giọng hỏi Đằng Phỉ Ngôn bên người.

Đằng Phỉ Ngôn cười nhạt:

- Tự nhiên không cần, chờ Phàm Nhân Đan Dược Các bị đập vỡ, đồ đạc bị cướp thời điểm, chính là lúc chúng ta đi qua.

Lâu Tự cũng có chút dại ra, hiện tại toàn bộ Phàm Nhân Đan Dược Các chỉ có một mình nàng, đối mặt nhiều như vậy chủ tiệm muốn xông vào Phàm Nhân Đan Dược Các, coi như là nàng lại đem khốn sát trận mở ra, cũng không đỡ được a.

- Các vị nghe ta một lời...

Tuy Lâu Tự trong lòng thấp thỏm bất an, lúc này nàng cũng chỉ có thể đứng ra.

Cuộn trào mãnh liệt kích động chủ tiệm, tuy rằng còn không có mạnh mẽ công kích Phàm Nhân Đan Dược Các, Lâu Tự rõ ràng cũng không kiên trì bao lâu. Chỉ cần có một lời hô hoán, mọi người sẽ đồng loạt mà lên.

Lâu Tự vận đủ tiên nguyên nói, để cho cuộn trào mãnh liệt kích động đoàn người thoáng nhất thời chậm lại một cái, nàng nhanh chóng nắm lấy thời cơ lớn tiếng nói:

- Phàm Nhân Đan Dược Các của ta vì là các vị tiên hữu mua đan dược và đến đây tìm kiếm luyện đan, Di Phi cửa hàng đố kị chúng ta giúp mọi người, bọn họ không kiếm được Thanh Tinh, lòng dạ hiểm độc lúc này mới muốn công kích ta Phàm Nhân Đan Dược Các. Một khi ta Phàm Nhân Đan Dược Các bị oanh kích, không muốn nói mọi người sau này không có khả năng ở chỗ này mua tiên đan giá rẻ, coi như là các tiên hữu giao nộp Thanh Tinh, cũng là giỏ trúc múc nước không cách nào thu hồi Thanh Tinh thuộc về chính các ngươi...

Chỉ nói những Lâu Tự này liền ngừng lại, những lời này đều là Mạc Vô Kỵ giao phó cho nàng. Nếu mà những lời này không được, nàng liền mở ra khốn sát trận, sau đó tự bảo vệ.

Mạc Vô Kỵ cũng biết Lâu Tự không phải là một người biết ăn nói, cho nên dạy nàng những lời này sau đó đã không có dạy cái khác. Nếu như là chính hắn, coi như là đoạn văn này không có khả năng ngăn cản đông đảo chủ tiệm, hắn còn nói cái khác.

Quả nhiên, Lâu Tự nói vừa mới nói xong, Phàm Nhân Đan Dược Các phía ngoài mấy nghìn tiên nhân chờ tiên đan đồng dạng cuộn trào mãnh liệt hắn lên. Bọn họ đều là nộp Thanh Tinh, một khi Phàm Nhân Đan Dược Các bị đập, bọn họ Thanh Tinh chạy đi đâu đòi về?

Theo mấy nghìn nộp Thanh Tinh tiên nhân đứng ra, một phần tiên nhân đến đây muốn mua đan dược cũng gia nhập trong đó.

Đám chủ tiệm nhất thời có chút trợn tròn mắt, bọn họ căn bản cũng không có nghĩ đến Phàm Nhân Đan Dược Các còn có thể phát động ra lực lượng cường đại như vậy.

Những người này đến đây tìm kiếm Phàm Nhân Đan Dược Các luyện đan cũng không có một cái dễ đối phó, toàn bộ là tinh anh tại trên Vũ Trụ Bích chiến trường cướp đoạt sống sót.

Một phần chủ tiệm muốn đục nước béo cò cửa hàng lặng lẽ rút đi, những chủ tiệm cửa hàng vốn là không có nhiều bằng số người đến đây Phàm Nhân Đan Dược Các luyện đan, một số người rút đi, lập tức liền đưa tới phản ứng dây chuyền. Trong thời gian ngắn, đám chủ tiệm tụ tập lại cửa hàng liền toàn bộ rút đi.

Một hồi thoạt nhìn rất là cuộn trào mãnh liệt cướp đoạt bạo động, còn chưa nổi dậy, bởi vì nói mấy câu mà tán loạn.

Xa xa quan sát Đằng Phỉ Ngôn sắc mặt có chút âm trầm, đứng ở bên người Đằng Phỉ Ngôn, Lang Tất thở dài nói:

- Phàm Nhân Đan Dược Các cái này Các chủ thật đúng là không đơn giản a, thì ra hắn đòi người xếp hàng thu 10 tấm Thanh Tinh còn có cái này tác dụng.

Lang Tất đích thật là có chút cảm thán, Lâu Tự đứng ra nói chuyện, hắn còn tưởng rằng Lâu Tự là muốn cho những chủ tiệm này một cái công đạo. Bất quá hắn biết rõ, dù cho Phàm Nhân Đan Dược Các hứa hẹn lập tức dọn đi, cũng ăn nói không được. Để cho hắn không có nghĩ tới là, Lâu Tự chẳng những không có cúi luòn, trái lại mắng to những thứ này chủ tiệm một lần.

- Lang Tất, nếu mà Mạc Vô Kỵ trở về phường thị, ngươi mời hắn tới gặp phường phủ một cái, ta muốn gặp người này.

Đằng Phỉ Ngôn không trả lời Lang Tất, nói chỉ là một câu không liên quan gì nói.

- Đô Hoành ta biết, mặc dù là Tiên Đế sơ kỳ, nhưng hắn vô hạn tiếp cận Tiên Đế trung kỳ, thậm chí nghe nói hắn Liệt Thần tiên giết qua một người Tiên Đế trung kỳ cường giả. Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa...

Lang Tất không có nói tiếp, hắn biết Đằng Phỉ Ngôn biết ý tứ của hắn.

Đằng Phỉ Ngôn cười lạnh một tiếng nói:

- Mạc Vô Kỵ cả đám chủ tiệm khác liên hợp lại bạo động cũng có thể nghĩ ra được, hắn sẽ nghĩ không ra thực lực của Đô Hoành? Nếu hắn biết thực lực của Đô Hoành, còn dám lại đem Đô Hoành mang ra khỏi Thiên Ngoại Thiên phường thị, ngươi nói là vì sao? Không phải là Đô Hoành kém, mà là Đô Hoành giống như ta, trước căn bản cũng không có đem Mạc Vô Kỵ này xem ở trong mắt. Đổi thành ta, nếu mà xác định thực lực của Mạc Vô Kỵ không là Tiên Đế, ta cũng sẽ theo Mạc Vô Kỵ rời đi phường thị.

Làm một Tiên Đế, Đằng Phỉ Ngôn há có thể không rõ ràng lắm khe rãnh giữa Tiên Tôn cùng Tiên Đế đó là khác nhau trời vực? Nếu mà Mạc Vô Kỵ thật là dùng thực lực Tiên Tôn giết chết Đô Hoành, vậy hắn chỉ sợ là Tiên Tôn cường đại nhất trong một phương vũ trụ này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 766: Phủ Chủ Kết Giao

Đằng Phỉ Ngôn đang nói, Lang Tất liền lần nữa nhận được một cái tin tức, thần niệm của hắn đảo qua, lập tức biến sắc nói:

- Phủ chủ, Mạc Vô Kỵ thực sự đã trở về.

- Cái gì?

Đằng Phỉ Ngôn bỗng đứng lên, trong mắt hắn tất cả đều là kinh sợ.

Mặc dù hắn suy đoán Mạc Vô Kỵ đem Đô Hoành dẫn đi hắn không sợ hãi Đô Hoành, thậm chí có thể giết chết Đô Hoành. Thế nhưng là một khi Mạc Vô Kỵ thực sự trở về, còn là thời gian ngắn ngủi như vậy trở về, hắn vẫn là lay động không gì sánh được.

Nếu mà qua rất nhiều ngày Mạc Vô Kỵ trở về, hoặc là nói là Đô Hoành bị mê hoặc, sau cùng trúng Mạc Vô Kỵ ám toán. Như vậy trong thời gian ngắn, thậm chí một ngày cũng chưa tới, Mạc Vô Kỵ liền trở lại, vậy chỉ có một khả năng. Mạc Vô Kỵ cùng Đô Hoành cứng đối cứng đấu pháp một hồi, kết quả Đô Hoành thua.

- Ngươi đi mời hắn, cứ nói ta mời.

Đằng Phỉ Ngôn rất nhanh thì khôi phục bình tĩnh, trầm giọng nói.

- Tốt, ta sẽ đi ngay bây giờ, chỉ lo lắng hắn không sẽ tới.

Lang Tất sắc mặt cũng ngưng trọng, trong lòng hắn đối với Mạc Vô Kỵ cũng là có thêm một chút kiêng kỵ.

Hắn thấy, Mạc Vô Kỵ lợi hại hơn nữa, cũng không dám đan thương thất mã đến phường phủ. Vạn nhất phường phủ ám toán hắn, hắn liền không thể ly khai. Hơn nữa chuyện này còn không có ai sẽ vì hắn giải oan, chết mất cũng là đáng đời.

Đằng Phỉ Ngôn nhàn nhạt nói:

- Nếu không đến vậy đã nói rõ người này tuy rằng lợi hại, còn không đáng ta kết giao.

Nhìn Lang Tất đi ra ngoài, Đằng Phỉ Ngôn bỗng nhiên cảm giác mình đối sách cũng không nhất định chính xác. Đổi thành bất kỳ một cái nào Đan Đế kiếm lấy tuyệt bút Thanh Tinh, cũng không dám đến hắn chỗ ở. Dùng điều phán đoán Mạc Vô Kỵ này có đúng hay không đáng giá tính toán, có chút không thích hợp. Chính bản thân có nên hay không tự mình đi qua một chuyến?

Quên đi, Đằng Phỉ Ngôn do dự một chút, vẫn lắc đầu một cái. Thiên Ngoại Thiên hành lang có người có bản lĩnh nhiều hơn, hắn Đằng Phỉ Ngôn tốt xấu là một Tiên Đế, đi bái phỏng một cái chủ tiệm, có chút mất thân phận.

...

- Mạc đại ca, ngươi đã trở về.

Lâu Tự thấy Mạc Vô Kỵ đi vào đan các, ngạc nhiên mừng rỡ tiến lên đón, sau đó không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi, liền chủ động lại nói ra sự tình trước đây không lâu đông đảo cửa hàng vây công Phàm Nhân Đan Dược Các.

Mạc Vô Kỵ nghe nói các cửa hàng trùng kích Phàm Nhân Đan Dược Các, trong lòng ngược lại là thở phào nhẹ nhõm. Chuyện này vốn là tại trong dự liệu của hắn, hắn lo lắng nhất chính là Di phi đan dược các dẫn đầu làm chuyện này. Nếu như là thế, Lầu Tự tuyệt đối không có khả năng dễ dàng như vậy liền có thể giải quyết.

Đừng xem đông đảo tiên nhân yêu cầu Phàm Nhân Đan Dược Các luyện đan đứng ra kêu gào, một khi di không phải đan dược các dẫn đầu có tổ chức trùng kích Phàm Nhân Đan Dược Các, lại tới một người Tiên Đế làm chỗ dựa vững chắc nói, đám tiên nhân đến đây luyện đan sẽ chỉ là năm bè bảy mảng. Tới rồi khi đó, hắn có lẽ thực sự chỉ có thể rời khỏi Thiên Ngoại Thiên phường thị.

Cũng may Di Phi đan dược các Tiên Đế quá ngạo khí, xem thường dùng loại thủ đoạn này đến, muốn cường thế nghiền ép Phàm Nhân Đan Dược Các, kết quả bị hắn giết chết.

- Ân, cô tiếp tục thu Thanh Tinh, chúng ta hai tháng sau sẽ rời đi nơi này.

Mạc Vô Kỵ quyết định kiếm lại hai tháng Thanh Tinh, liền rời đi Thiên Ngoại Thiên phường thị.

- Mạc các chủ, phủ chủ chúng ta cho mời, không biết Mạc các chủ có rãnh hay không?

cửa vào Đan dược các truyền đến thanh âm của một nam tử.

- Lâu Tự bái kiến Lang chấp sự.

Lâu Tự nhanh chóng tiến lên chào người tới.

Lập tức lại nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đại ca, vị này chính là Thiên Ngoại Thiên phường thị phường phủ Lang Tất chấp sự, Thiên Ngoại Thiên phường thị tất cả sự vụ đều là lang chấp sự chủ đạo.

Thiên Ngoại Thiên phường thị phường phủ Mạc Vô Kỵ biết, phủ chủ Đằng Phỉ Ngôn Mạc Vô Kỵ cũng đã nghe nói qua. Biết Đằng Phỉ Ngôn hắn là vừa mới thăng cấp Tiên Đế không lâu, theo lý thuyết rất nhanh thì sẽ rời đi Thiên Ngoại Thiên phường thị.

Hắn và Đằng Phỉ Ngôn không có bất kỳ giao tình gì, hơn nữa cửa hàng của hắn cũng là chính quy thủ tục thu vào tay. Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng, hắn muốn tại Thiên Ngoại Thiên phường thị tiếp tục việc buôn bán, thì không thể đắc tội phủ chủ này.

- Lâu Tự, cô tiếp tục thu tiên tài cùng Thanh Tinh. Phủ chủ cho mời, không có khả năng chậm trễ, ta rất nhanh thì sẽ trở về.

Mạc Vô Kỵ tại trong nháy mắt liền làm ra quyết định.

- Dà, Mạc đại ca.

Lâu Tự nhanh chóng đáp.

- Lang chấp sự, xin dẫn đường sao?.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, cười tủm tỉm nói.

- A... Tốt, Mạc các chủ đi theo ta.

Lang Tất đều chuẩn bị Mạc Vô Kỵ cự tuyệt, hắn thật không ngờ, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có cự tuyệt, trực tiếp để cho hắn dẫn đường.

Hiện tại Phàm Nhân Đan Dược Các Mạc các chủ này trên người có bao nhiêu thứ tốt, người nào không biết? Hắn căn bản là không làm rõ được Mạc Vô Kỵ lòng tin từ đâu tới đây? Liền khẳng định như vậy phủ chủ sẽ không động thủ với hắn?

Mạc Vô Kỵ tuy rằng chỉ có Tiên Tôn sơ kỳ, hắn thật đúng là không sợ Đằng Phỉ Ngôn. Hắn khẳng định thực lực của Đằng Phỉ Ngôn không bằng Tiên Đế bị hắn giết chết của Di Phi Đan Khí Các, hắn có gì phải sợ.

Dùng khốn trận? Hắn một cái thất cấp tiên trận tông sư sao lại e ngại khốn trận?

...

Di Phi Đan Khí Các, Các chủ Mân Trình sắc mặt có chút tái nhợt. Hắn mới vừa mới vừa nhận được tin tức, Phàm Nhân Đan Dược Các Mạc Vô Kỵ đã trở về, ngoại trừ quần áo thay đổi một bộ ra, cái khác không hư hao chút nào.

Mạc Vô Kỵ trở về không phải là trọng điểm, trọng điểm là hắn Di Phi Thương Hội Đô Hoành trưởng lão chưa có trở về.

- Các ngươi cho rằng Đô Hoành trưởng lão vì sao chưa trở về?

Mân Trình mặc dù đang hỏi Văn Lệ cùng Nhiễm Ngọc Thủy, ánh mắt của hắn cũng là hạ xuống rơi vào trên người Nhiễm Ngọc Thủy.

Nhiễm Ngọc Thủy trong lòng thầm than, nàng suy đoán này Đô Hoành trưởng lão rất có thể đã xảy ra chuyện. Bất quá lời như vậy nàng là sẽ không nói, vạn nhất Đô Hoành trưởng lão không có chuyện, nàng trái lại suy đoán Đô Hoành trưởng lão gặp chuyện không may, vậy đối với nàng không có nửa điểm tốt.

- Ta nghĩ trước đây ngọc thủy chấp sự lo lắng là chính xác, rất có thể Đô Hoành trưởng lão bị này Mạc Vô Kỵ ám toán.

Văn Lệ nghĩ đến liền nói ra.

Nhiễm Ngọc Thủy thấy Mân Trình vẫn nhìn nàng, không thể làm gì khác nói:

- Mạc Vô Kỵ đi ra ngoài mới một ngày không tới liền trở lại, theo lý thuyết hắn chính là ám toán Đô Hoành trưởng lão cũng không có nhanh như vậy, trừ phi hắn chính diện đánh với Đô Hoành trưởng lão. Đô Hoành trưởng lão là Tiên Đế cường giả, Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa cũng là đan đạo mạnh, cho dù là liên thủ với Cuồng Cẩn, vậy cũng ám toán không được Đô Hoành trưởng lão...

Nhiễm Ngọc Thủy không có đem lời nói cho xong, nàng không biết phải nói như thế nào đi xuống.

- Zậy Đô Hoành trưởng lão vì sao chưa có trở về? Chúng ta bây giờ phải nên làm như thế nào?

Mân Trình hỏi tới.

Hắn không biết là nên tiếp tục chờ, hay là cần phải lập tức báo cáo Di Phi Thương Hội.

Nhiễm Ngọc Thủy cùng Văn Lệ đều không nói thêm gì nữa, loại vấn đề này một cái xử lý không tốt, bọn họ xui xẻo nhất. Vạn nhất bọn họ báo lên, kết quả Đô Hoành không có việc gì, vậy bọn họ chẳng những vô năng, còn đắc tội Đô Hoành trưởng lão. Nếu như Đô Hoành xảy ra sự tình, bọn họ không trên báo, kết quả không khá hơn bao nhiêu.

- Ta đi bái phỏng một cái Mạc Vô Kỵ, hai ngươi cũng cùng đi.

Mân Trình hiển nhiên cũng biết trong này lợi hại, hắn đơn giản đứng lên nói. Chỉ có tại Mạc Vô Kỵ nơi đó, mới có thể nghe được Đô Hoành trưởng lão tin tức.

...

- Ha ha, Mạc các chủ, ngưỡng mộ đại danh đã lâu.

Đằng Phỉ Ngôn thấy Mạc Vô Kỵ thật cùng Lang Tất cùng đi vào phường phủ, trong lòng liền biết Đô Hoành là thật bị Mạc Vô Kỵ giết chết. Hơn nữa trước mắt Mạc Vô Kỵ này tuyệt đối không sợ hắn, nếu không, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không đến phường phủ.

Tại Mạc Vô Kỵ bước vào phường phủ trong nháy mắt đó, Đằng Phỉ Ngôn liền quyết định muốn giao hảo với Mạc Vô Kỵ. Vô luận Mạc Vô Kỵ có đúng hay không Tiên Đế, tại Mạc Vô Kỵ tuổi tác như vậy thì có loại thành tựu này, tuyệt đối không đơn giản. Dù sao cũng hắn gần rời đi phường thị, cường giả loại này nhiều kết giao một cái cuối cùng là chuyện tốt, huống chi, Mạc Vô Kỵ còn là một cái phẩm Đan Đế.

- Mạc Vô Kỵ bái kiến đằng phủ chủ.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền, chào hỏi một câu.

- Đến đến đến, còn khách khí làm gì, mời ngồi.

Đằng Phỉ Ngôn lại đem Mạc Vô Kỵ dẫn tới chỗ ngồi ngồi xuống, sau đó từ trong giới chỉ lấy ra đỉnh cấp tiên linh rượu giúp Mạc Vô Kỵ rót một chén.

Làm xong những thứ này, Đằng Phỉ Ngôn bưng ly rượu lên chủ động uống một hơi cạn sạch:

- Ta bởi vì tiếp đãi một người sứ giả Thiên Ngoại Thiên vũ trụ tới, nếu không, ta nhất định đi Phàm Nhân Đan Dược Các bái phỏng Mạc các chủ. Chén rượu này ta tự phạt.

- Không dám.

Mạc Vô Kỵ nói một câu sau đó, không chút do dự lại đem rượu rượu trong ly uống một hơi cạn sạch.

Đằng Phỉ Ngôn trong lòng ngẩn ra, hắn khẳng định vừa rồi Mạc Vô Kỵ không có dùng thần niệm quan sát, cũng không có len lén kiểm tra rượu có độc hay không.

Cũng không có làm gì, liền dám uống rượu của hắn? Đây là tin tưởng hắn Đằng Phỉ Ngôn quang minh, hay là vô cùng cuồng vọng tự tin? Nghĩ đến Mạc Vô Kỵ mang theo Đô Hoành rời đi phường thị sự tình, Đằng Phỉ Ngôn rất nhanh thì khẳng định, Mạc Vô Kỵ không phải là cuồng vọng, là thật không sợ hắn hạ độc.

Đằng Phỉ Ngôn càng là quyết định, nhất định phải kết giao Mạc các chủ này. Lúc này hắn đã có chút hối hận, không nên để cho Lang Tất lại đem Mạc Vô Kỵ mang tới nơi này, hắn hắn là chính bản thân đi bái phỏng một cái.

- Mạc huynh nếu không phải chú ý, liền kêu ta là Phi Văn sao?, Phi Văn là niên hiệu của ta.

Đằng Phỉ Ngôn mặt mày hớn hở nói, hắn chủ động lại đem Mạc Vô Kỵ cùng hắn đặt ở một cái cấp độ.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ôm quyền:

- Dà, có thể thu được Phi Văn huynh mời, Mạc Vô Kỵ cảm giác vinh hạnh sâu sắc.

- Ha ha...

Đằng Phỉ Ngôn cười ha ha một tiếng, rất là thoả mãn Mạc Vô Kỵ xưng hô:

- Mạc huynh có đúng hay không gần đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ?

Mạc Vô Kỵ biết mình ý nghĩ phải có rất nhiều người đều đoán được, phát một khoản liền đi, Đằng Phỉ Ngôn có thể đoán được cũng chẳng có gì lạ. Hắn lập tức nói:

- Đúng vậy, ta chuẩn bị đi vũ trụ công cộng khu, nghe nói nơi đó sinh ý dễ làm hơn một phần.

Đằng Phỉ Ngôn gật đầu nói:

- Mạc huynh nói không sai, vũ trụ công cộng khu chính là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cộng đồng khu vực, cái chỗ này thích hợp tu luyện hơn cùng trường kỳ ở lại, hàng ngày có đỉnh cấp bảo vật xuất hiện. Chỉ là muốn tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ công cộng khu vực tìm một cửa hàng, cũng là không dễ dàng.

Đối với Đằng Phỉ Ngôn người như thế, Mạc Vô Kỵ là không có dự định thâm giao, hắn biết Đằng Phỉ Ngôn cùng hắn giao tình hoàn toàn thành lập tại thực lực của hắn. Đây không phải là một bằng hữu có thể cộng hoạn nạn.

Bây giờ nghe Đằng Phỉ Ngôn nói, trong lòng Mạc Vô Kỵ ngược lại khẽ động. Có đôi khi không phải là cộng hoạn nạn bằng hữu cũng phải

kết giao mấy cái, mọi người cho nhau thu lợi ích mà thôi. Đằng Phỉ Ngôn lời mới vừa nói, Mạc Vô Kỵ tự nhiên là trong lòng rõ ràng, đây là muốn kết giao hắn.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đứng lên, lần nữa liền ôm quyền nói:

- Còn xin Phi Văn huynh chỉ giáo.

Đằng Phỉ Ngôn khẽ mỉm cười:

- Chỉ giáo không dám, ta cùng Mạc huynh mới quen đã thân, giúp điểm ấy vô luận như thế nào ta cũng phải giúp một cái. Ta tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ sở gọi là Thiên Ngoại Tiên Minh, Mạc huynh tới rồi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ sau đó, có thể trực tiếp đi tìm ta.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 767: Cuồng Cấn Chứng Đạo, Đan Các Nguy Cơ

Mạc Vô Kỵ vừa mới trở lại Phàm Nhân Đan Dược Các, Lâu Tự liền truyền đến tin tức, Di Phi đan dược các Các chủ Mân Trình và nội ngoại chấp sự Văn Lệ, Nhiễm Ngọc Thủy trước tới bái phỏng.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự để cho Lâu Tự từ chối, hắn căn bản cũng không muốn gặp những người này. Hắn biết rõ bọn người kia tới làm gì, hỏi thăm tin tức cư nhiên nghe được trên đầu hắn rồi.

- Mân Các chủ, hai vị chấp sự, ta gia Các chủ gần nhất bế quan đến thời điểm quan trọng, trong vòng nửa tháng không có khả năng gặp khách.

Lâu Tự chiếm được Mạc Vô Kỵ phân phó, trực tiếp tại bên ngoài đan dược các cự tuyệt chờ Mân Trình ba người.

Mân Trình sắc mặt tức giận xanh xám, hắn thực sự rất muốn trực tiếp đánh vỡ ra Mạc Vô Kỵ đan dược các, đáng tiếc hắn không dám.

Không muốn nói Đô Hoành trưởng lão mất tích có đúng hay không cùng Mạc Vô Kỵ có quan hệ, chính là hắn mới vừa vừa lấy được tin tức Mạc Vô Kỵ tại phường thị phủ chủ nơi đó ngồi nửa ngày, hắn cũng không dám lộn xộn.

- Đã như vậy, vậy ta nửa tháng sau lại tới bái phỏng.

Mân Trình đối với Lâu Tự hừ lạnh một tiếng, nói xong xoay người rời đi.

- Các chủ, ta nghĩ hay là báo cáo một chút đi.

Khi biết Mạc Vô Kỵ cùng Thiên Ngoại Thiên phường thị phủ chủ có kết giao sau đó, Văn Lệ cũng có chút lo lắng.

Mân Trình trầm mặc một hồi nói:

- Đợi một ngày nữa, một ngày sau đó Đô trưởng lão không có tin tức, lập tức trở về báo trở về.

...

Mạc Vô Kỵ giờ khắc này điên cuồng luyện đan, hắn đã thành cửu phẩm Đan Đế, luyện chế bình thường vậy tiên đan tốc độ lần nữa lên cao.

Nhóm lớn Thanh Tinh, cao cấp tiên linh thảo, tài liệu luyện khí đều không ngừng chảy vào trong giới chỉ Mạc Vô Kỵ.

Chỉ là Lâu Tự giao dịch nhiều lắm, dù cho tốc độ Mạc Vô Kỵ luyện đan tăng gấp bội, tích lũy được tài liệu luyện đan vẫn là càng ngày càng nhiều.

Tuy chính bản thân trên thế giới chồng chất Thanh Tinh sớm đã cao hơn năm trăm vạn, Mạc Vô Kỵ cũng biết không có thể tiếp tục như vậy, nếu không, hai tháng sau hắn căn bản là không cách nào rời đi nơi này.

Mạc Vô Kỵ đình chỉ luyện đan, hắn bắt đầu nghiên cứu Tinh Hải Thần Quyết. Nghiên cứu Tinh Hải Thần Quyết, Mạc Vô Kỵ là muốn nhìn một chút bản thân thần niệm có thể hay không chia làm mấy bộ phân. Chỉ cần thần niệm có thể chia làm đơn độc mấy bộ phân, hơn nữa không ảnh hưởng cho nhau, hắn liền có thể đồng thời khống chế hai lô, thậm chí luyện chế hai lô trở lên đan dược.

Mạc Vô Kỵ tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết là thông qua mạch lạc Chu Thiên nghịch chuyển, hắn phàm nhân đạo thành hình sau đó, tạo thành bắt đầu đạo lạc.

Hiện tại hắn bắt đầu căn cứ Tinh Hải Thần Quyết thôi diễn đồng thời luyện chế vài lô đan dược, bắt đầu đạo lạc lập tức liền tiến vào quên mình thôi diễn.

Tinh Hải Thần Quyết chẳng những có thể rèn luyện thức hải, vẫn là có thể hình thành pháp thuật thần thông. Bởi vì bắt đầu đạo lạc thôi diễn, Mạc Vô Kỵ chìm đắm trong đó sau đó, sớm đã quên mất ý nghĩ chỉ thôi diễn hai ba ngày.

Hơn nửa tháng rất nhanh thì đi qua, mà hơn nửa tháng, Mạc Vô Kỵ không có luyện chế một lọ đan dược đi ra.

Bởi vì Lâu Tự không có nhận được Mạc Vô Kỵ báo tin, nàng vẫn như cũ hẹn giao dịch. Thẳng đến Phàm Nhân Đan Dược Các bên ngoài người chờ tiên đan càng ngày càng nhiều, nàng cảm thấy không đúng, cũng không dám tiếp tục nhận đan.

Chỉ là nàng gửi đi cho Mạc Vô Kỵ tin tức, một đạo cũng không có trở về cho nàng.

Nàng có thể cảm thụ được trên người Mạc Vô Kỵ truyền tới liên miên đạo vận khí tức, chính là bởi vì như vậy, nàng mới không dám quấy rầy Mạc Vô Kỵ. Vô luận là bế quan, hay là cảm ngộ, tối kỵ là bị người quấy rầy.

Nếu mà Lâu Tự tiếp tục nhận đan, chỉ là nói cho này đến đây luyện đan tiên nhân, Các chủ đang bế quan, người giao nộp Thanh Tinh chờ giao dịch phải đợi một đoạn thời gian, chuyện kia còn chưa phải là rất lớn.

Đáng tiếc là, Lâu Tự chưa hề nghiên cứu qua tâm lý học. Nàng đình chỉ nhận đan, còn shutdown máy bốc vé. Cộng thêm hơn nửa tháng, Phàm Nhân Đan Dược Các không có một viên thuốc đi ra, điều này làm cho rất nhiều tiên nhân giao nộp Thanh Tinh có chút náo động lên.

Phàm Nhân Đan Dược Các cùng Di Phi Đan Khí Các có tranh cãi, hiện tại Phàm Nhân Đan Dược Các đột nhiên không giao đan đi ra, ai biết có đúng hay không Phàm Nhân Đan Dược Các Các chủ bị Di Phi Đan Khí Các giết chết?

tiên nhân vây quanh ở Phàm Nhân Đan Dược Các bên ngoài chờ đan dược, tại Lâu Tự đóng xếp hàng pháp trận, lại cũng không cách nào nhẫn nại.

Hết thảy giao nộp Thanh Tinh tiên nhân đều chen tại bên ngoài Phàm Nhân Đan Dược Các, kêu gào lấy để cho Phàm Nhân Đan Dược Các Các chủ đứng ra cho một câu trả lời hợp lý.

Hộ trận còn không có bị công kích, mấy nghìn hơn vạn người tràn tới, Phàm Nhân Đan Dược Các hộ trận cũng có chút rung động.

Lâu Tự chân tay luống cuống, nhiều người như vậy chen ở chỗ này, mỗi người chỉ cần công kích một lần, Phàm Nhân Đan Dược Các cũng sẽ hóa thành bột mịn.

- Các vị tiên hữu xin chờ một chút, chúng ta Các chủ đang nghiên cứu một loại tiên đan mới...

Lâu Tự lời còn chưa nói hết, đã bị một cái thô cuồng thanh âm cắt đứt:

- Lâu chấp sự, chúng ta đều là đi cầu đan. Mạc các chủ nghiên cứu đan dược mới chúng ta không có ý kiến, chúng ta chỉ quan tâm có thể hay không lại đem chúng ta đan dược giao dịch trước cho chúng ta?

- Đúng, chúng ta cũng đều là giao nộp Thanh Tinh.

- Ít nhất phải để Mạc các chủ cho chúng ta một câu trả lời hợp lý.

...

- Ầm!

Lúc ban đầu thời điểm, mọi người chỉ là bảy miệng tám lời kêu, tới rồi phía sau, có người dứt khoát tế xuất pháp bảo công kích Phàm Nhân Đan Dược Các phòng ngự pháp trận.

- Chờ một chút...

Lâu Tự cấp thiết kêu lên:

- Chúng ta Các chủ hiện tại đang bế quan, không có khả năng cắt đứt, nếu mà ngươi cảm thấy ngươi giao nộp Thanh Tinh, ta có thể lại đem Thanh Tinh trả lại cho ngươi.

Lâu Tự cũng rõ ràng, lúc này nghìn vạn không thể để cho người công kích cửa hàng.Tại nàng nói chuyện đồng thời, lại là vài đạo pháp bảo quang mang đánh vào hộ trận, hộ trận hoảng động kịch liệt.

Phàm Nhân Đan Dược Các hộ trận chia làm hai tầng, tầng thứ nhất là Thiên Ngoại Thiên phường thị tự mang hộ trận. Cái này hộ trận rất thấp cấp, tùy tiện công kích vài cái, liền kịch liệt hoảng động. Phía sau mới đúng là Mạc Vô Kỵ chính bản thân bố trí thất cấp hộ trận, loại này hộ trận mang theo khốn sát hiệu quả, một khi bị công kích, sẽ chỉ là lại đem người công kích cuốn vào.

- Chúng ta chờ thời gian dài như vậy, người nào hiếm lạ ngươi lui chúng ta Thanh Tinh? Muốn trả cũng phải gấp đôi, nếu không mà nói cho chúng ta đan dược.

- Đúng, người nào hiếm lạ ngươi trả Thanh Tinh.

- Rầm rầm rầm rầm!

Lâu Tự nói đưa tới càng thêm kịch liệt công kích.

Phàm Nhân Đan Dược Các phía ngoài hộ trận đẳng cấp vốn là thấp, hơn mười đạo công kích vừa rơi xuống ở phía trên, liền phát sinh kịch liệt tiếng rắc rắc âm, Phàm Nhân Đan Dược Các phía ngoài hộ trận bị trực tiếp xé rách.

Lầu tự đang muốn mạnh mẽ đánh thức Mạc Vô Kỵ, một cổ cường đại khí tức bao phủ xuống tới, đồng thời một tiếng hừ lạnh truyền đến mỗi người bên tai:

- Ai dám dương oai tại Phàm Nhân Đan Dược Các?

Mọi người cũng cảm giác được toàn bộ thiên địa đều đổ sập xuống bình thường giống nhau, đè nén tâm thần của mình, thần niệm vào giờ khắc này cũng không cách nào mở rộng đi ra ngoài.

Tiên Đế cường giả? Không sai, tuyệt đối là Tiên Đế cường giả. Không phải là Tiên Đế cường giả, nơi nào loại này khí tức kinh khủng.

- Cuồng hộ pháp...

Lâu Tự thấy tu sĩ tách ra đoàn người đi tới, ngạc nhiên mừng rỡ gọi một câu. Lập tức nàng liền hiểu được, Cuồng Cẩn Chứng Đạo Tiên Đế thành công, thành một người chân chính Tiên Đế cường giả.

- Lâu sư muội, ta không thích tiếng xưng hô hộ pháp này, trực tiếp gọi sư huynh sao?. Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra a?

Tuy mới hơn một tháng, Cuồng Cẩn lời nói liền một loại tự tin và khí thế như bẩm sinh tới.

- Chúc mừng sư huynh Chứng Đạo đế cảnh.

Lâu Tự nhanh chóng khom người thi lễ, vô luận Cuồng Cẩn làm sao khiêm tốn, nàng chỉ là một Tiên Vương cũng không dám tại Tiên Đế trước mặt sơ suất.

Cuồng Cẩn gật đầu, tuy bước vào Tiên Đế đã hơn nửa tháng, hắn vẫn như cũ khó có thể ức chế nội tâm cái loại này thỏa mãn đối với đạo theo đuổi một loại mừng rỡ.

Đây là vô số năm truy cầu, một khi lên đỉnh cái loại này nhìn hết các ngọn núi nhỏ cảm giác.

Lâu Tự nhanh chóng giải thích:

- Mạc đại ca đột nhiên tại nửa tháng trước bế quan, hơn 1/2 tháng, chúng ta Phàm Nhân Đan Dược Các cũng không có đưa ra đi tiên đan, những người này đều là đặt tiên đan giao dịch.

Cuồng Cẩn trong nháy mắt liền hiểu là chuyện gì xảy ra, hắn lập tức ôm quyền nói:

- Các vị mời sau đó, ta đi hỏi một chút Các chủ.

- Chờ một chút, cuồng sư huynh...

Lâu Tự nhanh chóng ngăn cản Cuồng Cẩn:

- Mạc đại ca đang bế quan cảm ngộ, vạn nhất cắt đứt nói, ta lo lắng sẽ đối với Mạc đại ca tạo thành to lớn ảnh hưởng.

Cuồng Cẩn hơi khẽ cau mày, hắn Chứng Đạo Tiên Đế sau đó, thì có này một loại cao cao tại thượng cảm giác, cái loại cảm giác này là Tiên Đế cảnh cùng bẩm sinh tới. Chính vì vậy, trước hắn căn bản cũng không có nghĩ tới Mạc Vô Kỵ vì sao không ra được.

Lâu Tự nói nhắc nhở hắn, hắn coi như vẫn là Mạc Vô Kỵ thủ hạ. Cuồng Cẩn hít một hơi thật sâu, mặc dù nói theo một người cửu phẩm Đan Đế chưa tính là quá mất mặt, hắn dù sao cũng là một cái Tiên Đế.

May là, hắn chỉ là hứa hẹn trăm năm. Hơn nữa hắn thề cũng đã nói, tại không ảnh hưởng tính mạng mình cùng đại đạo tình huống dưới tuân thủ hứa hẹn. Một khi Mạc Vô Kỵ ảnh hưởng đến hắn đại đạo, hắn có thể rời đi.

Vừa nghĩ tới chính bản thân đối với một cái Tiên Tôn thề, theo ngoài trên dưới, Cuồng Cẩn trong lòng cũng có chút không được tự nhiên. Bất quá nếu đã thề qua, hắn Cuồng Cẩn sẽ chỉ là tuân thủ, chính là trăm năm với hắn mà nói, bế quan một lần mà thôi.

- Các vị tiên hữu, Mạc các chủ còn đang bế quan. Các vị yên tâm, tại Phàm Nhân Đan Dược Các giao nộp Thanh Tinh, ta tin tưởng Các chủ sẽ không để cho mọi người tay không mà đi. Nếu là có người ở chỗ này nháo sự, cũng đừng trách ta Cuồng Cẩn không khách khí.

Đang khi nói chuyện, Cuồng Cẩn Tiên Đế khí tức mở rộng đi ra ngoài, vài kẻ đứng gần quá, tu vi yếu một chút tại dưới khí tức này nghiền ép, trực tiếp phun ra một ngụm máu huyết.

Lâu Tự thở dài, nàng đối với Cuồng Cẩn cũng không biết, nàng cảm thấy Cuồng Cẩn loại thủ đoạn này không thể làm. Dù sao những người này là đi cầu đan, còn thanh toán Thanh Tinh, Cuồng Cẩn không nên dùng tu vi khí tức áp chế người khác. Phàm Nhân Đan Dược Các mở ra cho tới hôm nay, bằng vào chính là danh tiếng.

- Vậy ta muốn lấy lại Thanh Tinh cũng không thể được?

Trong đám người đã có người kêu lên.

Tới nơi này tu sĩ, cái nào không phải là tại bên trong Thi Sơn biển máu đi ra? Cuồng Cẩn khí tức duỗi một cái bày ra đi, rất nhiều người cũng cảm giác được, Cuồng Cẩn đã là Tiên Đế.

Phàm Nhân Đan Dược Các có một cái Tiên Đế, không có người nào có dũng khí gây chuyện.

- Không được...

Cuồng Cẩn vừa mới trả lời hai chữ, chợt nghe đến Lâu Tự nói:

- Có thể, mỗi một bằng hữu rút Thanh Tinh tiên hữu, đều có thể có nhiều đến hai quả Thanh Tinh bồi thường. Xin mọi người cầm số thứ tự dựa theo trật tự đến.

Lâu Tự cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, tại nàng cho rằng Cuồng Cẩn thái độ quá mức cường ngạnh thời điểm, nàng nhận được Mạc Vô Kỵ truyền âm.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt bình tĩnh, hắn vừa mới thôi diễn ra một môn thần thông mới, phân thần thủ đoạn. Chính là có thể lại đem bản thân thần niệm chia làm hai đạo, hai đạo có thể đơn độc luyện chế hai lô tiên đan. Không chỉ có như vậy, tách ra thần niệm thậm chí có thể đồng thời khống chế hai loại bất đồng thần thông.

Hắn không có nửa điểm mừng rỡ, Cuồng Cẩn thái độ hắn đã thấy. Đây là thăng cấp Tiên Đế sau đó, cảm thấy theo chính bản thân ủy khuất. Vốn đang muốn phải tiếp tục dựa vào Cuồng Cẩn ở chỗ này ở lâu hơn một tháng, Mạc Vô Kỵ tạm thời thay đổi kế hoạch, hắn quyết định lại đem những thứ này ra luyện chế hoàn tất, lập tức liền rời đi phường thị.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 768: Lâm Chiến An Bài

Phàm Nhân Đan Dược Các xuất hiện một Tiên Đế, không còn có người nào dám nháo sự. Hôm nay Lâu Tự quyết định trả Thanh Tinh, hơn nữa mỗi người còn có thể nhiều bổ hai quả Thanh Tinh, tự nhiên là không ai khác thường nghị.

Trong thời gian ngắn, mọi người cứ dựa theo trật tự xếp hàng, bắt đầu nộp lên xếp hàng số thứ tự, sau đó lĩnh Thanh Tinh.

Bất quá vẫn có một phần nhỏ tiên nhân nguyện ý tiếp tục chờ, không có đi xếp hàng nhận Thanh Tinh. 10 tấm Thanh Tinh đối với bọn họ mà nói không tính là cái gì, cầu một cái bát phẩm Đan Đế luyện đan, đó mới là đại sự.

- Cuồng Cẩn bái kiến Các chủ, đa tạ Các chủ toàn thành ta đại đạo, ta Chứng Đạo đế cảnh.

Cuồng Cẩn đi tới cửa phòng Mạc Vô Kỵ, giọng nói vẫn như cũ kích động không thôi nói.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Chúc mừng cuồng tiên hữu, ta còn muốn phải tiếp tục luyện đan một đoạn thời gian, trong khoảng thời gian này cuồng tiên hữu mời hỗ trợ chiếu cố một chút Phàm Nhân Đan Dược Các.

- Các chủ yên tâm, Di Phi Đan Dược Các chỉ cần không phải Tiên Đế trung hậu kỳ cường giả đến, ta Cuồng Cẩn nhất định sẽ không để cho bọn họ hư hao đan dược các tí nào.

Cuồng Cẩn cao giọng nói, trong giọng nói mang theo cường đại tự tin. Hắn cũng tin tưởng Di Phi Thương Hội không sẽ phái ra Tiên Đế hậu kỳ.

- Tốt, vậy thì khổ cực cuồng tiên hữu.

Mạc Vô Kỵ sau khi nói xong, không còn tiếp tục nói nhiều.

Vốn Mạc Vô Kỵ là dự định xuất ra bộ phận cửu phẩm tiên đan cho Cuồng Cẩn vững chắc tu vi, hiện tại hắn hoàn toàn đã không còn loại ý nghĩ này.

Cuồng Cẩn không phải là người có thể mang vào Bình Phạm tiên môn, Mạc Vô Kỵ từ Cuồng Cẩn trước câu nói kia liền đã hiểu. Cuồng Cẩn sau khi trở về thậm chí không có hỏi Lâu Tự bất luận mình đang làm cái gì, liền muốn đến mở phòng hắn, còn muốn hỏi hắn là nguyên nhân gì.

Lâu Tự một cái Tiên Vương đều biết bế quan cảm ngộ không có khả năng bị đánh khuấy, Cuồng Cẩn há có thể không biết? Hắn làm như vậy ngược lại không phải là nói cố ý, mà là bởi vì hắn vừa mới bước vào Tiên Đế cảnh, lòng dạ còn cao hơn trời. Tại trong tiềm thức hắn, nói không chừng cho rằng dưới Tiên Đế tất cả đều con kiến hôi.

Vô luận là Cuồng Cẩn áp lực thời gian quá dài, hay là đột ngột bước vào Tiên Đế sau đó lòng tự tin tăng vọt, không nghĩ tại dưới người, Mạc Vô Kỵ đều không cần người như thế.

Mạc Vô Kỵ cũng biết mình thiếu sót, không phải là mỗi một Tiên Đế đều như người bên trong kiếm ngục ra tới. Kiếm ngục Tiên Đế, vô luận là Vi Tử Đạo, Niếp Trùng An hay là Giản Minh Thành, vậy cũng là tồn tại kề cận cái chết không ngừng bồi hồi vô số năm.

Bởi vì bọn họ trải qua, bọn họ mới biết được một cái tầm thường Tiên Đế cũng không phải là cái gì không ai bì nổi tồn tại.

Cuồng Cẩn cảm giác được Mạc Vô Kỵ giọng nói có chút bình thường, hắn cũng không thèm để ý, trăm năm mà thôi, với hắn mà nói ngay lập tức mà qua.

Khi chưa có thăng cấp Tiên Đế, không muốn nói trăm năm, coi như là vạn năm, có một quả Đế Chân Đan, hắn cũng đồng ý. Trong lòng cơ Tiên Đế sau đó, hắn so sánh chính bản thân giá trị không như trước nữa là trước đây cái kia Tiên Tôn Cuồng Cẩn, mà là Tiên Đế Cuồng Cẩn.

Mấy nghìn tiên nhân nhận Thanh Tinh rất nhanh thì xong, rời đi Phàm Nhân Đan Dược Các.

Dư xuống tu sĩ thu hoạch tốt hơn tin tức, đó chính là Mạc các chủ bắt đầu luyện đan. Theo từng bình tiên đan bị giao dịch đi ra, những tiên nhân này không có yêu cầu cầm lại Thanh Tinh đều là mừng rỡ không thôi.

Tiên nhân trả Thanh Tinh thấy thế đều là âm thầm hối hận, mỗi một người đều chuẩn bị tiếp tục giao ra Thanh Tinh xếp hàng. Đáng tiếc để cho bọn họ hối hận không thôi tin tức là, Phàm Nhân Đan Dược Các không tiếp nhận luyện đan mới nữa.

Nếu không phải Phàm Nhân Đan Dược Các còn có một Tiên Đế, những tu sĩ này thậm chí đều muốn phải nháo dậy rồi.

Ngắn ngủi mấy ngày, Mạc Vô Kỵ liền đem hết thảy đan toàn bộ luyện chế hoàn tất, quyết đoán đình chỉ luyện đan.

Trên người hắn hiện tại cao cấp tiên linh thảo vô số, còn có sắp tới bảy triệu Thanh Tinh. Nhiều như vậy tài nguyên tu luyện, hắn hiện tại cần nhất phải làm không phải là giúp người khác luyện đan, mà là tăng lên thực lực của chính mình.

- Mạc đại ca, chúng ta bây giờ phải đi vũ trụ công cộng khu sao?

Thấy Mạc Vô Kỵ đi ra đan phòng, Lâu Tự mừng rỡ hỏi.

Cuồng Cẩn cũng ở một bên nóng bỏng nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn biết Mạc Vô Kỵ trên người có bao nhiêu Thanh Tinh. Những Thanh Tinh này chỉ cần xuất ra hai thành cho hắn, hắn sẽ chỉ là biết hoàn toàn vững chắc Tiên Đế sơ kỳ.

Mạc Vô Kỵ đang muốn nói chuyện, trên cổ tay truyền tin châu sáng lên một cái.

- Mạc đại ca, có chuyện gì không?

Lâu Tự rất là cẩn thận tỉ mỉ, Mạc Vô Kỵ thấy truyền tin châu tin tức sau đó, sắc mặt có chút không đẹp.

- Di Phi Đan Khí Các tới rồi ba gã Tiên Đế, một cái Tiên Đế hậu kỳ, một người Tiên Đế trung kỳ, một người Tiên Đế sơ kỳ.

Mạc Vô Kỵ thanh âm có chút trầm thấp.

Cuồng Cẩn trong lòng vừa nhảy, hắn Chứng Đạo Tiên Đế sau đó thực lực bạo tăng, lòng tự tin điên cuồng tăng lên, nhưng cũng không phải ngu ngốc. Coi như là hắn tương đối cường đại, cũng sẽ không là đối thủ của bất kỳ người nào trong ba người này.

Hắn bất quá là vừa mới thăng cấp Tiên Đế mà thôi, không nói Di Phi Thương Hội phái tới Tiên Đế trung kỳ cùng Tiên Đế hậu kỳ, liền là Tiên Đế sơ kỳ chỉ sợ cũng không phải là hắn có thể cứng đối cứng. Đơn giản Tiên Đế, Di Phi Đan Dược Các có thể phái tới nơi này?

- Các chủ, chúng ta bây giờ phải làm gì?

Cuồng Cẩn có chút lo lắng nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn sợ nhất Mạc Vô Kỵ không biết Tiên Đế cường đại, muốn mượn khốn sát trận nơi này liều mạng.

- Hai người các ngươi thấy làm sao?

Mạc Vô Kỵ không có trực tiếp trả lời, hắn cũng là có chút nghi hoặc, lần này Di Phi Thương Hội người tới dường như rất nhanh.

Cuồng Cẩn ngưng trọng nói:

- Di Phi Thương Hội thực lực rất cường đại, bằng không không có khả năng tại Thiên Ngoại Thiên phường thị đặt chân. Lần này đối phương đến ba gã Tiên Đế, ý nghĩ của ta là sớm một chút rời đi phường thị.

Hắn thấy, Di Phi Thương Hội tối đa phái ra vừa đến hai gã tầm thường Tiên Đế liền phi thường rất giỏi. Hắn là thật thật không ngờ Di Phi Thương Hội một lần phái ra ba gã Tiên Đế, còn có một danh Tiên Đế hậu kỳ. Bởi vì hắn không biết Mạc Vô Kỵ chém giết qua một người Tiên Đế của Di Phi Thương Hội, mới phát giác được quái dị.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, một khi bọn họ lập tức rời đi phường thị, nếu mà hắn thật là một cái tầm thường Tiên Tôn, vậy chờ hắn và Lâu Tự chính là tử lộ. Cuồng Cẩn dù sao cũng là Tiên Đế, rời đi phường thị sau đó, có cơ hội đào tẩu. Mạc Vô Kỵ nhưng không tin Cuồng Cẩn sẽ lưu lại, cùng bọn họ cùng tồn vong.

Hắn tin tưởng Cuồng Cẩn cũng không biết sự tình mình giết qua Di Phi Thương Hội một người Tiên Đế, thậm chí không biết hắn và Đẳng Phỉ Ngôn từng có kết giao. Nếu không, hắn cũng sẽ không ở trước mặt mình tự tin như vậy.

Lâu Tự không nói gì, vô luận là đi hay ở, nàng Tiên Vương thực lực cũng là bia đỡ đạn mà thôi.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái nhẫn đưa cho Lâu Tự nói:

- Lâu Tự, cô đi tìm Đẳng Phỉ Ngôn phường thị phủ chủ.

- Các chủ, ngươi muốn tìm phủ chủ hỗ trợ?

Cuồng Cẩn ngạc nhiên hỏi. Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ ý nghĩ căn bản là không thể thực hiện được, Đằng Phỉ Ngôn tuyệt đối không có khả năng đến bãi nước đục này.

Lâu Tự tiếp nhận giới chỉ, cũng là có chút lo lắng nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc đại ca, sợ rằng không được a. Mấy thứ này đưa cho hắn, phỏng chừng cũng là...

Lâu Tự không có nói tiếp, Mạc Vô Kỵ cùng Cuồng Cẩn đều hiểu ý của nàng, đó chính là chiếc nhẫn này đồ đạc toàn bộ đưa cho Thiên Ngoại Thiên phường thị phủ chủ, cũng không cách nào mời được Đằng Phỉ Ngôn.

- Cô cứ trực tiếp đi qua sao?.

Mạc Vô Kỵ nói đơn giản một câu sau đó, lại truyền âm cho Lâu Tự nói:

- Bên trong chiếc nhẫn có hai cái ngọc giản, một quả là của cô, một quả cô hãy đưa cho Đằng Phỉ Ngôn. Cô trước tiên xem ngọc giản, rồi lại đi phường phủ.

- Dà.

Lâu Tự nghe được Mạc Vô Kỵ truyền âm, lập tức lên tiếng, cấp tốc rời đi đan các, nàng tin tưởng Mạc Vô Kỵ sẽ không hại nàng.

Lâu Tự vừa ra đi, Mạc Vô Kỵ lập tức ra lại vài cái trận kỳ ném ra ngoài.

- Các chủ, chúng ta phải ở chỗ này đối kháng ba cái Tiên Đế?

Thấy Mạc Vô Kỵ tế xuất trận kỳ, Cuồng Cẩn làm sao không biết Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, khiếp sợ hỏi.

- Ờ, đợi lát nữa bọn họ tới, ta phụ trách khống chế khốn sát trận, ngươi nghe lời của ta động thủ. Ngươi yên tâm, coi như là sau cùng không địch lại, chúng ta cũng có thể chạy.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói.

Vừa nghe Mạc Vô Kỵ giọng nói, Cuồng Cẩn liền rõ ràng, Mạc Vô Kỵ là quyết tâm muốn động thủ. Hắn thở dài, hoàn hảo chính bản thân bước vào đế cảnh, coi như là không địch lại, đến lúc đó cũng có thể thong dong rời khỏi, bằng không chết như thế nào cũng không biết. Hắn lập thề cũng đã nói, nếu mà nguy hiểm cho đến tính mạng của hắn, hắn sẽ không lại tuân thủ hứa hẹn. Mạc Vô Kỵ không có bước vào đế cảnh, hắn không biết Tiên Đế cường đại, huống chi là Tiên Đế hậu kỳ?

...

Lâu Tự dùng tốc độ nhanh nhất chạy ra khỏi Phàm Nhân Đan Dược Các, sau đó thần niệm quét vào giới chỉ.

Trong giới chỉ một đống Thanh Tinh, phỏng chừng đều có một hai chục vạn, còn có mấy chục bình ngọc. Thậm chí còn có vài cái ngọc giản, trên đó viết chính là thần thông công pháp.

Lâu Tự tu luyện trên cơ bản là dựa vào chính mình dốc sức làm, từ khi lẩn trốn vào Thiên Ngoại Thiên phường thị trợ giúp Mạc Vô Kỵ tới nay, nàng thậm chí không có tu luyện qua, trên người cũng không có cái gì tài nguyên tu luyện. Hiện tại đột ngột nhiều tài nguyên tu luyện đặt ở trước mặt nàng như vậy, chính là trong lòng nàng cũng có chút phanh phanh nhảy loạn. Nàng nhiều năm thu hoạch cộng lại, cũng bất quá là số lẻ trong đống này.

Bất quá nàng rất rõ ràng, những thứ này tài nguyên tu luyện không phải là cho nàng, hắn là Mạc Vô Kỵ để nàng đưa cho phường thị phủ chủ Đẳng Phỉ Ngôn. Trước đây Mạc Vô Kỵ cứu nàng hai lần, vô luận phủ chủ có xuất thủ hỗ trợ hay không, nàng cũng sẽ đem vật này đưa đến nơi.

Lâu Tự xuất ra tấm ngọc giản Mạc Vô Kỵ đưa cho nàng, thần niệm của Mạc Vô Kỵ ấn ký liền từ ngọc giản truyền đến:

- Lâu Tự, cảm tạ cô trợ giúp ta đoạn time này. bên trong giới chỉ này tài nguyên tu luyện là ta để lại cho cô, không phải là cho người khác. Vốn dựa theo kế hoạch của ta, ta dự định sau khi kết thúc luyện đan sẽ dẫn cô đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ. Chỉ là lần này đối thủ tới quá mạnh mẽ, chính là ta tự mình cũng khó có thể tự bảo vệ mình, đợi được thời điểm chạy trốn, ta khả năng không thể lo cho cô chu toàn.

Cho nên, ta nhờ cô tới trước phường phủ phủ chủ chỗ. Đằng phủ chủ cùng ta coi như là có chút giao tình, hắn đã gần rời đi phường thị đi tới Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, ta tin tưởng hắn sẽ mang cô cùng đi.

Mạc Vô Kỵ cũng là tất cả bất đắc dĩ, nếu mà chỉ có hai gã Tiên Đế đến, Mạc Vô Kỵ khả năng còn có thể lưu lại Lâu Tự. Ba gã Tiên Đế đến, Mạc Vô Kỵ chỉ là một Tiên Tôn sơ kỳ, cộng thêm Cuồng Cẩn cũng sẽ không liều mạng. Một khi không địch nổi, hắn muốn chạy trốn vào sa mạc cánh đồng hoang vu, cho nên rất khó bảo trụ Lâu Tự.

Đằng Phỉ Ngôn dầu gì cũng là một phủ chủ, bây giờ muốn kết giao hắn, Mạc Vô Kỵ tin tưởng mời Đằng Phỉ Ngôn làm chút chuyện này, hắn là vẫn là có thể.

Một cái phường thị phủ chủ, lại đem Lâu Tự mang tới Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, không tính là đại sự gì. Loại này tiện tay có thể giúp một cái, lưu lại một cái nhân tình cho hắn, trừ phi Đằng Phỉ Ngôn trước mời hắn là giả, bằng không tuyệt đối sẽ không có vấn đề. Huống hồ tin tức Di Phi Thương Hội ba gã Tiên Đế tới, cũng là Đằng Phỉ Ngôn truyền cho hắn.

Lâu Tự có chút dại ra thu hồi ngọc giản, nàng giờ mới hiểu được bên trong chiếc nhẫn này một đống tài nguyên tu luyện lại là của nàng.

Trước Mạc đại ca cũng đã nói, sẽ cho nàng tài nguyên tu luyện, Lâu Tự thật không ngờ bộ phận tài nguyên tu luyện này nhiều như vậy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 769: Dùng Một Chọi Ba

Di Phi Đan Khí Các lầu chính, Các chủ Mân Trình mang theo Văn Lệ cùng Nhiễm Ngọc Thủy kính cẩn đứng ở đầu dưới.

Ở phía trên ngồi hai nam một nữ, trung gian là một người nam tử mắt tam giác, không nhìn ra tuổi, tóc bụi hồng, quanh thân khí thế dâng trào, có một loại khôn kể đạo vận lưu chuyển.

Tại bên trái tóc đỏ nam tử, là một người phụ nữ dung mạo không tính là xuất chúng, phía bên phải là một người lão giả hơi lộ ra mập mạp.

Mân Trình đứng ở phía dưới, thấp thỏm bất an trong lòng. Văn Lệ cùng Nhiễm Ngọc Thủy chỉ biết là ba người này là Di Phi Thương Hội ba gã Tiên Đế, hắn thế nhưng là biết ba người này theo hầu.

Đặc biệt trung gian người kia bụi tóc đỏ nam tử mắt tam giác, người này gọi Âu Triệu Hà, tuyệt đối là một tên gia hỏa tính khí táo bạo nhất. Ở trước mặt hắn không có đạo lý, chỉ có sống hoặc là chết. Thực lực của hắn cũng là mạnh nhất bên trong mấy người, Tiên Đế hậu kỳ.

Mân Trình nghe nói trước đây Âu Triệu Hà cùng hắn một cái tương giao bằng hữu nhiều năm hợp tác tìm kiếm một chỗ di tích, kết quả bởi vì một món đồ phân phối nhất thời nói không thích hợp, Âu Triệu Hà trực tiếp xuất thủ giết chết hắn người bạn kia. Chỉ chuyện này, liền biết người này thô bạo. Tại Thiên Ngoại Thiên trong vũ trụ, chết ở trong tay hắn ngoại lai tiên nhân vô số kể.

Người kia thiếu phụ là thực lực bài danh thứ hai trong ba người, Tiên Đế trung kỳ. Mân Trình chỉ biết là cô gái này gọi Lăng Dung, năm đó vì

Chứng Đạo, giết tất cả người sợ hãi bên người. Đừng xem hiện tại nàng chân mày rủ xuống, cả người lẫn vật vô hại hình dạng, cũng là một nhân vật hung ác vì tu luyện hết thảy đều có thể buông tha.

Ngược lại này hơi lộ ra mập mạp lão giả Mân Trình không phải là rất quen thuộc, chỉ biết là người này gọi Đức Bình Sa.

- Ngươi xác định Đô Hoành cùng này Mạc Vô Kỵ rời đi phường thị sau đó, chỉ hơn nửa ngày thời gian, Mạc Vô Kỵ liền trở lại?

Câu hỏi chính là ngồi ở chính giữa Âu Triệu Hà.

Mân Trình nhanh chóng kính cẩn hồi đáp:

- Trở về Âu trưởng lão, đúng là như thế.

Âu Triệu Hà gật đầu, sau đó đứng lên:

- Đi thôi, ta ngược lại muốn xem Mạc Vô Kỵ này có thủ đoạn gì, cư nhiên ám toán ta Di Phi Thương Hội một người Tiên Đế.

Ba gã Tiên Đế hiển nhiên dùng Âu Triệu Hà làm chủ, Âu Triệu Hà đứng lên sau đó, hai người khác cũng đi theo đứng lên.

- Ba vị trưởng lão, Cuồng Cẩn đã là Tiên Đế.

Nhiễm Ngọc Thủy tu vi thấp nhất, vốn không có nàng nói chuyện đường sống, nàng xem thấy Âu trưởng lão căn bản cũng không có lại đem Mạc Vô Kỵ nhìn ở trong mắt, nhịn không được run lẩy bẩy nói một câu.

Trước đây Đô Hoành cũng là bởi vì xem thường Mạc Vô Kỵ, kết quả hiện tại còn không biết là là chết sống.

- Có thể sống tiếp, mới là Tiên Đế.

Âu Triệu Hà giọng nói có chút hàn ý.

Không muốn nói một Tiên Đế sơ kỳ, coi như là đồng dạng Tiên Đế hậu kỳ, Âu Triệu Hà hắn cũng không sợ hãi.

...

- Các chủ, ta lo lắng hai người chúng ta không cách nào thủ bao lâu a.

Cuồng Cẩn giọng nói có chút do dự, Mạc Vô Kỵ loại này tư thế, một khi bị vây khốn, hắn đã có thể triệt để không trốn thoát được. Hắn Cuồng Cẩn đích thật là hứa hẹn trăm năm, nhưng hắn không phải là bán mạng.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một quả trận kỳ đưa cho Cuồng Cẩn nói:

- Cuồng tiên hữu, nơi này hết thảy pháp trận đều là ta bố trí. Coi như là sau cùng không địch lại, chúng ta cũng có cơ hội bỏ chạy. Cái này trận kỳ là sinh môn trận kỳ, một khi xuất hiện nguy cơ tình huống, ngươi bỏ lại trận kỳ, có thể từ sinh môn bỏ chạy.

Đối mặt ba gã Tiên Đế, Mạc Vô Kỵ cũng không cách nào bảo đảm đến lúc đó hắn còn có cơ hội nhắc nhở Cuồng Cẩn chạy trốn. Cho nên sớm cho Cuồng Cẩn một quả trận kỳ, một khi thực sự không địch nổi, không có khả năng cho Cuồng Cẩn sinh lộ.

Hắn đích xác là cùng vài tên Đại Tiên Đế chiến đấu qua, nhưng cái loại này chiến đấu với hắn mà nói không có bất kỳ tham khảo ý nghĩa. Bởi vì hắn căn bản cũng không có sức đánh trả.

- Tốt.

Nắm trận kỳ Mạc Vô Kỵ cho, Cuồng Cẩn cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm.

Thấy Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ đang không ngừng bố trí trận kỳ, Cuồng Cẩn không thể làm gì khác hơn là chủ động nói:

- Các chủ, ngươi có thể không cho ta mượn một chút Thanh Tinh, ta mới vừa thăng cấp Tiên Đế, cảnh giới còn có chút không ổn định nè.

- Đương nhiên có thể.....

Mạc Vô Kỵ mới vừa vừa mới nói bốn chữ này, phường thị phía ngoài hộ trận liền phát sinh một trận nổ vang.

Cuồng Cẩn khẩn trương nhìn Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ há có thể không biết Cuồng Cẩn ý tứ. Tên này là đang chờ hắn xuất ra tài nguyên tu luyện đâu nè.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, cầm chính bản thân một quả Đế Chân Đan, chuyện gì cũng không có làm, liền lại đòi Thanh Tinh.

Rồi lại nói, coi như là cho ra Thanh Tinh, cũng là hắn Mạc Vô Kỵ mà nói nói, cũng không phải là ngươi Cuồng Cẩn chủ động nói. Trước đây hắn thu Cuồng Cẩn thời điểm cũng không có nói phải cung cấp miễn phí tài nguyên tu luyện, nói chỉ là để cho Cuồng Cẩn bước vào đế cảnh mà thôi.

Chỉ cần tận tâm tận lực giúp hắn, mình có thể bạc đãi Cuồng Cẩn sao?

- Cuồng tiên hữu, toàn lực công kích màu đỏ trận kỳ đến mức.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, trực tiếp ném ra vài cái trận kỳ, trong đó có một quả màu đỏ trận kỳ.

Trên thực tế tại Mạc Vô Kỵ nói bốn chữ đương nhiên có thể này, hắn liền biết Di Phi Thương Hội Tiên Đế tới rồi. Hắn lại giết chết Di Phi Thương Hội một cái Tiên Đế, hắn suy đoán lần này Di Phi Thương Hội Tiên Đế đến, hắn là trực tiếp động thủ.

Trên thực tế hắn quả nhiên không có đoán sai, Tiên Đế hậu kỳ thứ nhất động thủ đánh một cái hắn ngoại vi khốn sát trận.

- Đây là một cái khốn trận đẳng cấp không thấp...

Âu Triệu Hà vừa động thủ, Lăng Dung liền lớn tiếng nói.

Nàng tinh thông trận đạo, đã là một cái cấp năm tiên trận sư.

Âu Triệu Hà cười lạnh một tiếng:

- Khốn trận thì như thế nào? Chỉ là một con kiến hôi, cũng muốn dùng khốn trận...

Âu Triệu Hà thanh âm một trận dừng lại, hắn phát hiện bởi vì mình công kích một cái, vị trí của chỗ hắn liền bỗng nhiên biến hóa. Xung quanh biến thành một mảnh mưa lất phất khí tức, loáng thoáng sát khí tại sát trận giữa dòng chuyển.

- Đây là một cái thất cấp sát trận, mọi người theo ta công kích cùng một nơi, trước lui ra ngoài rồi lại nói...

Âu Triệu Hà sắc mặt đã có chút khó coi.

Trước hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ không thể nào là một cái cao cấp trận pháp tông sư, một cái Tiên Tôn, cộng thêm là bát phẩm Đan Đế, tuổi nghe đồn lại không lớn. Người như thế coi như là thiên tài đi nữa, cũng không có khả năng đồng thời là tiên trận tông sư cùng Đan Đế. Bởi vì tiên trận sư là rất tiêu hao thời gian, không có một lần thăng cấp đều là vô số năm tháng chồng chất mà đến, so với Luyện Đan Sư càng thêm gian nan.

Đặc biệt thất cấp trở lên tiên trận, đó là vô số phiền phức đạo vận cùng đỉnh cấp tài liệu thậm chí là thiên địa quy tắc chồng. Cho dù là Tiên Đế, muốn trở thành thất cấp tiên trận sư, cũng cần năm tháng chồng chất, đồng thời sẽ đối với đại đạo cảm ngộ vượt xa người bình thường.

Về phần thất cấp dưới tiên trận, tại ba người bọn họ trước mặt căn bản cũng không đủ nhìn. Nhưng trước mắt hết lần này tới lần khác là một cái thất cấp sát trận, nằm ngoài dự đoán của hắn.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Ba người công kích pháp bảo đồng thời đánh vào một nơi, toàn bộ không gian phát sinh từng trận kịch liệt rung động. Không đợi ba người phục hồi tinh thần lại, một đạo màu lửa đỏ đao mang liền đánh xuống tới.

- Không đúng, không chỉ là sát trận, còn có khốn trận cùng ảo trận...

Lăng Dung là cấp năm tiên trận đại sư, tuy nàng không cách nào bố trí đi ra thất cấp tiên trận, kiến thức vẫn còn có chút.

Không đợi Lăng Dung nhắc nhở, Âu Triệu Hà cũng biết đây không phải là một cái đơn giản khốn sát trận. Trong tay hắn huyền dương ấn hóa thành một tòa ngọn núi to lớn, cũng đập về.

- Răng rắc!

Nhỏ nhẹ tiếng rắc rắc âm truyền đến, Cuồng Cẩn trong lòng cả kinh, còn chưa kịp kiểm tra là cái gì phát ra thanh âm, một món đại ấn như to lớn ngọn núi liền đánh về phía bát quái viêm đao của hắn.

- PHỐC!

Cuồng Cẩn tại chỗ chính là một ngụm máu tươi phun ra, không đợi Mạc Vô Kỵ xuất ra đan dược trị thương cho hắn, trong tay hắn trận kỳ liền ném ra ngoài. Một đạo tia sáng truyền đến, Cuồng Cẩn nhanh chóng chạy ra khỏi tia sáng, thoáng qua biến mất.

Chỉ một chiêu hắn liền bị thương, hơn nữa cái loại này cường đại tiên nguyên phản phệ, tu vi tuyệt đối mạnh mẽ hơn hắn nhiều lắm, Cuồng Cẩn khẳng định hắn tiếp tục lưu lại đi chỉ có thể chờ chết. Hơn nữa hắn nghe được nhỏ nhẹ tiếng rắc rắc âm, Cuồng Cẩn đâu còn dám lưu lại đi, tiếng rắc rắc này hiển nhiên là khốn sát trận vỡ ra thanh âm.

dính đến tính mạng của hắn, hắn Cuồng Cẩn chỉ là xuất thủ giúp một tay trăm năm, cũng sẽ không vì Mạc Vô Kỵ bán mạng.

Cuồng Cẩn bỏ chạy đồng thời, sát trận bên trong hơn mười đạo lưỡi mang trực tiếp quét về Âu Triệu Hà. Từng đạo vết máu tại bên người Âu Triệu Hà tràn ra, Âu Triệu Hà vội vàng lui về phía sau.

Lúc này Mạc Vô Kỵ khí sắc mặt tái xanh, hắn biết Cuồng Cẩn sẽ đi, nhưng cũng thật không ngờ còn chưa có bắt đầu, Cuồng Cẩn đã bỏ chạy. Nếu mà Cuồng Cẩn không trốn, hắn tuyệt đối sẽ làm cho Âu Triệu Hà bị thương nặng.

Đáng tiếc Cuồng Cẩn chạy thoát, hắn chỉ có thể chính bản thân tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích một kích bổ xuống.

Đây là khốn sát trận Mạc Vô Kỵ bố trí, chính hắn cũng không dám không chút kiêng kỵ bổ ra Bán Nguyệt Trọng Kích. Nếu mà Cuồng Cẩn động thủ, hắn còn có thể dùng trận kỳ khống chế một chút, hiện tại Cuồng Cẩn chạy trốn, hắn không có khả năng tùy thời khống chế khốn sát trận, hiệu quả lập tức liền giảm.

- Ầm!

Kích mang hạ xuống, đánh vào Âu Triệu Hà huyền dương ấn, chỉ là để cho Âu Triệu Hà nhiều một chút đơn giản ngoại thương mà thôi.

- Toàn lực xuất thủ, Tiên Đế chạy rồi.

Cuồng Cẩn chạy trốn, Lăng Dung lúc này liền cảm thấy được, thuần âm tia mang biến ảo thành một vòng lại một vòng hư không vũ trụ hoàn ảnh bao lấy Mạc Vô Kỵ.

Đức Bình Sa hiển nhiên cũng không sai qua loại này cơ hội tốt, hắn ám linh trảo đã tế xuất.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, lần nữa ném ra một quả trận kỳ, trước mắt khốn sát trận lại là biến đổi, vô cùng lôi hồ xen lẫn lưỡi mang phô thiên cái địa cuốn về phía ba người.

Nơi này còn là khốn sát trận của hắn, nếu mà không phải của hắn khốn sát trận, Mạc Vô Kỵ lúc này chỉ có thể có bao xa trốn rất xa.

Một đạo không gian trói buộc lực lượng truyền đến, Mạc Vô Kỵ chỉ là nhìn thấy một vòng lại một vòng hoàn ảnh, hắn còn chưa kịp tránh ra, ám linh trảo liền trực tiếp từ ngực của hắn xé mở một đạo miệng máu.

Mạc Vô Kỵ thét dài một tiếng, hắn biết hôm nay chỉ có thể phòng thủ, ngày hôm nay không muốn nói giết một cái đủ, hắn chạy trốn cũng đã thành vấn đề.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 770: Điên Cuồng Chiến Đấu

Bên trong Khốn sát trận, một vòng âm dương ấn ký bị Mạc Vô Kỵ họa xuất, cũng trong lúc đó hơn mười tấm trận kỳ cũng cùng nhau bị Mạc Vô Kỵ ném ra ngoài.

Một loại khí tức tử vong giờ khắc này bao trùm một mảnh không gian.

- Đây là thần thông gì?

Âu Triệu Hà khiếp sợ nhìn trước mắt không gian, thậm chí quên mất huyền dương ấn đã đả thương nặng Mạc Vô Kỵ.

Trong không gian một mảnh xám trắng, một bên là sống một bên là chết. Xám trắng điên cuồng xoay tròn, hắn liền cảm giác mình tại trong lúc sinh tử trao đổi. Tùy thời tùy khắc hắn đều có thể bị này màu xám tro khí tức tử vong cuốn đi, hắn dường như cũng có thể tại đây trong xám trắng tìm được sinh lộ.

Lăng Dung cùng Đức Bình Sa không có cảm thụ được xám trắng sinh tử không gian, nhưng bọn họ vẫn cảm nhận được một loại kinh khủng thô bạo, thật giống như sau một khắc, một mảnh địa phương cũng bị xé rách bình thường giống nhau.

Nếu mà bọn họ có thể rời đi, giờ khắc này, bọn họ sớm bỏ chạy. Dù là Đức Bình Sa mới chụp MVK 1 phát cũng điên cuồng thu hồi công kích pháp bảo, một món phòng ngự chuông lớn bị hắn tế xuất.

Chỉ cần không phải ngu, mấy người đều biết Mạc Vô Kỵ muốn liều mạng, đây là tự bạo thất cấp tiên trận a, hơn nữa còn là liên tiếp mấy cái

thất cấp tiên trận.

Nếu là có lựa chọn, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không tự bạo thất cấp tiên trận. liên tiếp thất cấp tiên trận tự bạo, coi như là hắn thần thể tầng bảy, cũng không nhất định có thể đỡ nổi. Về phần trốn vào thế giới của mình, Mạc Vô Kỵ càng là không dám. Thế giới của hắn căn bản cũng không có hoàn thiện, đối mặt thất cấp tiên trận tự bạo, có thể không tổn hạ đến hắn còn thật không dám khẳng định. Hắn không dám đi thử.

Hắn đạo bên trong thế giới chỉ biết hình thành một lần, một khi thế giới vỡ ra, hắn rất có thể lại cũng không cách nào hình thành thế giới của mình. Dù cho thế giới của hắn có thể lần nữa hình thành, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn thử. Hắn có thứ tốt toàn bộ tại thế giới của mình, một khi bạo liệt, hắn liền hoàn toàn bắt đầu lại từ đầu.

Nếu mà nhất định phải tránh né loại này liên miên tiên trận tự bạo, Mạc Vô Kỵ cũng không phải là không có thủ đoạn, hắn còn có một chương Lạc Thư đã luyện hóa bộ phận. Nhưng hắn cũng không có thể tránh né, liên tiếp thất cấp tiên trận tự bạo, khẳng định chơi không lại ba cái Tiên Đế trước mắt. Muốn muốn tiêu diệt bọn người kia, hắn liền phải tại thời điểm tiên trận tự bạo xuất thủ. Bằng không, tự bạo tiên trận không có bất kỳ ý nghĩa gì. Cho nên có Lạc Thư bảo vệ, Mạc Vô Kỵ cũng không có thể vẫn núp ở trong Lạc Thư.

Bởi vì Âu Triệu Hà uy hiếp cho hắn lớn nhất, Mạc Vô Kỵ tại tự bạo vài đạo khốn sát trận, đối với Âu Triệu Hà thi triển Sinh Tử Luân.

Tại Sinh Tử Luân bao phủ lại Âu Triệu Hà, Âu Triệu Hà cũng đồng thời tế xuất phòng ngự pháp bảo, huyền dương ấn điên cuồng đập hướng về Mạc Vô Kỵ.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Thất cấp tiên trận liên miên nổ tung, kinh khủng nổ tung cuồn cuộn nổi lên!

Sinh Tử Luân cũng trong nháy mắt khóa lại Âu Triệu Hà, Âu Triệu Hà sinh cơ trong nháy mắt này bị điên cuồng đào đi.

Thẳng đến lúc này, Âu triệu luân mới hiểu được mình làm một món chuyện ngu xuẩn. Hắn vừa rồi căn bản cũng không nên công kích Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ Sinh Tử Luân hiển nhiên là sinh tử thần thông. Nếu mà hắn không có thực lực trực tiếp giết chết Mạc Vô Kỵ, hắn chỉ bảo vệ chính bản thân là được rồi.

Một khi hắn bảo vệ chính bản thân, Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể tại thần thông phản phệ. Dùng thực lực của Mạc Vô Kỵ, cộng thêm khốn sát trận tự bạo, hiển nhiên hắn không cách nào trực tiếp giết chết Mạc Vô Kỵ. Lựa chọn tốt nhất chính là tăng mạnh phòng ngự của mình, hắn lại phân ra một bộ cùng tinh lực đi công kích đối phương, đây không phải là ngu xuẩn là cái gì?

Không gian bắt đầu hỗn loạn, thậm chí có từng đạo rất nhỏ không gian vết rạn bị xé mở. Mạc Vô Kỵ là một đỉnh cấp thất cấp tiên trận tông sư, cộng thêm chính hắn tại pháp trận bên trong kíp nổ pháp trận, lại là liên hoàn mấy đạo thất cấp tiên trận, loại này nổ tung uy lực thậm chí so với bát cấp tiên trận mạnh hơn.

Âu Triệu Hà là Mạc Vô Kỵ đệ nhất đối tượng đối tượng, đang nổ trong quá trình thậm chí thi triển Sinh Tử Luân. Tại Âu Triệu Hà sinh cơ bị Sinh Tử Luân bay nhanh cuốn đi đồng thời, còn có liên miên tiên trận nổ tung kéo tới.

- Răng rắc!

Âu Triệu Hà huyền dương ấn cũng ở đây trong nháy mắt đánh vào Mạc Vô Kỵ Lạc Thư, Lạc Thư vốn là chưa có hoàn toàn luyện hóa, bị Âu Triệu Hà huyền dương ấn ầm, trực tiếp xuất hiện một đạo khe hở. Vô cùng nổ tung khí tức đánh vào thần thức Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ há mồm phun ra một đạo máu tươi, bộ xương thốn đứt từng khúc nứt ra.

Đổi thành bình thường tiên nhân, lúc này hắn là trước tiên kích phát Lạc Thư, sau đó lại đem khốn sát trận tự bạo ngăn cản ở bên ngoài. Mạc Vô Kỵ lại trước tiên chạy ra khỏi Lạc Thư phòng ngự, tại Sinh Tử Luân chết ý cùng khốn sát trận tự bạo lực lượng cấp tốc đào đi Mạc Vô Kỵ sinh cơ, Mạc Vô Kỵ lần nữa một quyền đánh ra.

Mạc Vô Kỵ thời điểm cảm ngộ Sinh Tử Luân, tu vi quá thấp, tuy tiện phía sau có bao nhiêu thứ thần thông cảm ngộ bù đắp, Sinh Tử Luân vẫn như cũ xa chưa hoàn thiện. Đối mặt tu vi xa xa cao hơn hắn Âu Triệu Hà, Sinh Tử Luân bắt đầu phản phệ. Đây là Âu Triệu Hà bị nhốt sát trận tự bạo điên cuồng công kích, nếu không, Mạc Vô Kỵ cảm giác mình thi triển Sinh Tử Luân chính là một khắc hắn chết đi kia. Dù là hắn có Sinh Cơ Lạc, cũng không kịp bù đắp.

Âu Triệu Hà phòng ngự pháp bảo vội vàng tế xuất, hắn phòng ngự pháp bảo đẳng cấp không thấp, tại Mạc Vô Kỵ khốn sát trận tự bạo, vẫn như cũ bị xé mở. Lúc này xương cốt hắn thốn thốn vỡ vụn, Âu Triệu Hà rất rõ ràng, giờ khắc này hắn đã mất đi năng lực công kích.

Âu Triệu Hà trong lòng ngược lại là thở phào nhẹ nhõm, hắn biết mình mạng nhỏ đã được bảo vệ. Bởi vì tử ý đào đi sinh cơ đã bị hắn ngăn trở, hắn sinh cơ điên cuồng yếu bớt đã không còn đáng sợ.

Hắn đồng thời cũng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ Lạc Thư, lúc này trong lòng hắn chỉ có lửa nóng. Cả Lạc Thư loại bảo vật này đều có, xem ra lần này tới đến Thiên Ngoại Thiên phường thị hắn đã không thua thiệt.Tại đây dưới tự bạo, Mạc Vô Kỵ lại rất cũng chỉ có thể núp ở Lạc Thư. Chỉ cần chờ hắn tránh thoát đạo này thần thông cùng liên miên khốn sát trận tự bạo, hắn sẽ ở trước tiên giết chết Mạc Vô Kỵ lấy đi tất cả đồ đạc.

Âu Triệu Hà tư tưởng cũng chỉ là đến nơi đây mới thôi, hắn cảm nhận được một cổ kinh khủng tiên nguyên khí tức đập hướng về hắn. Mà giờ khắc này, hắn huyền dương ấn còn không có thu hồi lại, hắn phòng ngự pháp bảo vừa mới vỡ vụn, thương thế của hắn còn không có khôi phục.

Hắn thấy Mạc Vô Kỵ thu hồi Lạc Thư, một quyền như 1 huyết nhân bình thường giống nhau đánh về phía hắn. Khốn sát trận tự bạo lực lượng, không ngừng tại quanh thân Mạc Vô Kỵ mang đi từng mảnh một huyết nhục. Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ trong mắt cái loại này sát khí, để cho Âu Triệu Hà cảm giác được kinh hãi.

Người nọ điên sao? Tại thất cấp liên hoàn khốn sát trận tự bạo tình huống, lại dám thu hồi phòng ngự pháp bảo Lạc Thư?

Lại cho hắn một hơi thở thời gian, chỉ cần có một hơi thở thời gian, hắn liền có thể khóa lại Sinh Tử Luân tử ý, hắn liền có thể phản kích Mạc Vô Kỵ.

Đáng tiếc là, không muốn nói một hơi thở thời gian, Mạc Vô Kỵ cả nửa hơi thời gian cũng sẽ không cho hắn. Liệt Vực Quyền đã xé mở vốn là tàn phá lĩnh vực, đánh vào trên người của hắn.

- Răng rắc!

Âu Triệu Hà rõ ràng nghe thấy mình thân thể hỏng mất thanh âm, trong mắt hắn hiện lên một chút tuyệt vọng, nếu mà biết mình sẽ chết tại trong tay một cái nho nhỏ Tiên Tôn, hắn tuyệt đối sẽ không đến cái chỗ này. Coi như là muốn tới, hắn cũng không có thể bị cuốn vào bên trong khốn sát trận. Giờ khắc này, hắn hoàn toàn hiểu vì sao Đô Hoành chưa có trở về, bởi vì Đô Hoành đã bị người này giết.

Hắn cũng hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ có dũng khí thu hồi pháp bảo, người này nhất định là một cái thần thể hậu kỳ luyện thể cường giả. Một cái thần thể hậu kỳ luyện khí cường giả, tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ địa phương nào không có tài nguyên tu luyện? Cư nhiên trốn ở chỗ này mở cửa hàng, cái người điên này...

- Buông tha ta, ta có chuyện muốn nói...

Âu Triệu Hà thân thể hoàn toàn hỏng mất, một đạo rõ ràng Nguyên Thần tràn ra.

Mạc Vô Kỵ cả nửa câu đều lười, một đạo lôi thương đánh tới, Âu Triệu Hà Nguyên Thần triệt để tiêu tiêu diệt.

Chơi xong Âu Triệu Hà trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ thậm chí không có đi nhặt chiếc nhẫn trữ vật trên đất, Bán Nguyệt Trọng Kích liền bổ về phía Lăng Dung.

Dựa theo sách lược của Mạc Vô Kỵ, nếu có cơ sẽ tiêu diệt Âu Triệu Hà, hắn sẽ trước tiên lại giết chết Tiên Đế sơ kỳ Đức Bình Sa. Thế nhưng là Đức Bình Sa tuy chỉ có Tiên Đế sơ kỳ, lại có một kiện phòng ngự pháp bảo so với Lăng Dung tốt hơn. Tuy thất cấp khốn sát trận liên miên tự bạo đưa hắn phòng ngự pháp bảo xé rách, thế nhưng là Đức Bình Sa chỉ là bị thương nặng mà thôi.

Gần như là tại Đức Bình Sa lao ra tự bạo khốn sát trận trong nháy mắt, hắn liền trực tiếp phát động độn thuật, biến mất vô tung vô ảnh.

Mạc Vô Kỵ cũng là thở phào nhẹ nhõm, nếu mà Đức Bình Sa không trốn, hắn tuyệt đối sẽ không động thủ với Lăng Dung. Hắn cũng biết Đức Bình Sa tại sao muốn trốn, đó là bởi vì Đức Bình Sa tại vừa mới giãy hắn tự bạo khốn sát trận, đã nhìn thấy một quyền của mình giết chết Âu Triệu Hà. Tên này bị chính bản thân dọa sợ.

Nếu Đức Bình Sa chạy thoát, Mạc Vô Kỵ tự nhiên là công về phía Lăng Dung. Không phải là hắn không muốn trốn, mà là hắn lo lắng cho mình trốn không thoát. Lúc này hắn bản thân bị trọng thương, một khi chạy trốn, tuyệt đối sẽ bị Tiên Đế này trung kỳ tìm được kẽ hở. Cái chỗ này là Thiên Ngoại Thiên hành lang, hắn không cho là mình so với phương còn phải quen thuộc hơn.

Trọng yếu hơn là, hắn còn có một cái nhẫn không có nhặt đi, một cái Thiên Ngoại Thiên vũ trụ Tiên Đế hậu kỳ, trong giới chỉ chắc chắn sẽ không kém. Ngoài ra, còn có Lâu Tự cũng không có rời đi phường thị. Giả như hắn bỏ chạy, ai biết Đằng Phỉ Ngôn có thể thay đổi hay không, lại đem Lâu Tự đưa cho nữ nhân trước mắt này cho hả giận?

Chỉ có hắn chiến thắng, dù cho hắn không gặp Đằng Phỉ Ngôn, Đằng Phỉ Ngôn cũng sẽ kiêng kỵ hắn một chút.

- PHỐC!

Lăng Dung phòng ngự pháp bảo bị nhốt sát trận nổ tung, há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra. Tuy nàng Tiên Đế trung kỳ, nàng không có Mạc Vô Kỵ loại này biến thái thân thể. Tại pháp bảo bị nhốt sát trận tự bạo xé rách sau đó, nàng tại chỗ liền thụ thương.

Cũng may hiện tại khốn sát trận tự bạo uy lực bắt đầu yếu bớt, chỉ là nàng chưa kịp thở dài khẩu khí, Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích liền phách xuống.

Lăng Dung trong lòng thầm hận, nếu mà Đức Bình Sa không trốn đi mà nói, nàng liên thủ với Đức Bình Sa, xác định vững chắc có thể giết chết Mạc Vô Kỵ. Bởi vì Mạc Vô Kỵ cũng bị thương nặng, nàng xem rõ ràng. Hết lần này tới lần khác Đức Bình Sa chạy thoát, làm cho nàng một người ứng phó Mạc Vô Kỵ.

Vạn trượng kích mang trực tiếp phách xuống, Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực điên cuồng mở rộng đi ra ngoài quấn lấy Lăng Dung.

Nếu như là trước, Mạc Vô Kỵ động thủ còn có thể có một chút cố kỵ, hắn còn không muốn thương tổn địa bàn Thiên Ngoại Thiên phường thị. Hiện tại Di Phi Thương Hội Tiên Đế chủ động giết tới cửa vào nhà hắn, hắn lại cũng không cố kỵ chút nào. Về phần còn lại cửa hàng có đúng hay không bị kích mang lan đến, Mạc Vô Kỵ không để ý. Nơi này các cửa hàng khác vốn là bỏ đá xuống giếng qua, có cái gì để ý?

Về phần phường thị muốn tìm hắn tính sổ, hắn không sợ. Coi như là muốn tìm, cũng là tìm Di Phi Thương Hội trước.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 771: Phường Thị Hủy Diệt

- Muốn chết à!

Lăng Dung tiêm lệ hét một tiếng, thậm chí ngay cả y phục của mình toàn bộ bị xé rách đều không để ý, trong tay thuần âm tia mang hóa thành từng mảnh một âm lãnh không gian. Nàng muốn đem Mạc Vô Kỵ khóa tại trong không gian, sau đó bắt lại Mạc Vô Kỵ, một tấc một tấc xé rách, một tấc một tấc sưu hồn.

- Bành!

Bán Nguyệt Trọng Kích vạn trượng kích mang đánh vào tảng lớn âm lãnh không gian, chỉ là nứt ra một đạo kích mang khe hở, thế nhưng đạo này khe hở rất nhanh thì khôi phục lại.

Lăng Dung càng là phun ra một ngụm máu huyết, thuần âm tia mang trực tiếp bỗng nhiên nổ tung, hóa thành hàng tỉ thật nhỏ âm hàn sợi tơ. Những thứ này sợi tơ dĩ nhiên xiên qua Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực, điên cuồng đem không gian vốn là khóa lại không ngừng nén.

Mạc Vô Kỵ thất kinh, hắn lúc này trọng thương, tu vi cũng xa xa so ra kém Lăng Dung, cộng thêm khốn sát trận tự bạo cũng biến mất. Theo lý thuyết người nữ nhân này chỉ cần ổn định, hắn sớm muộn sẽ bị vây khốn. Không nghĩ tới người nữ nhân này lúc này đối phó hắn, cư nhiên điên cuồng thiêu đốt máu huyết. Chẳng những cẩn thận, thậm chí so với hắn còn phải liều mạng hơn.

Một loại cực độ cảm giác nguy cơ giác truyền đến, Mạc Vô Kỵ có một loại dự cảm, một khi đối phương âm hàn sợi tơ xâm nhập trong cơ

thể hắn, dù cho chỉ có một cái, hắn ngày hôm nay cũng chỉ có thể chờ chết. Bây giờ đối với phương hàng tỉ âm hàn sợi tơ đã bắt đầu hòa tan hắn lĩnh vực, nếu mà hắn không áp dụng biện pháp, sớm muộn sẽ rơi trong tay người nữ nhân này.

Người nữ nhân này so với hắn còn điên cuồng hơn, rời khỏi nơi này trước rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên liền muốn thuấn di rời đi, sớm tại tu chân giới thời điểm, hắn liền đối với không gian thuấn di có nhất định hiểu, lúc này hắn trở thành Tiên Tôn, đối với không gian thuấn di hiểu càng là thấu triệt.

Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì trợn tròn mắt, hắn không gian chung quanh bị này vô cùng vô tận tơ tằm khóa lại, không chỉ là hắn vòng xoáy lĩnh vực bị xuyên, cả tất cả không gian quy tắc tựa hồ cũng bị âm hàn khí tức tan rã.

Mạc Vô Kỵ lại cũng không kịp đoái hoài dời đi, giờ khắc này trong cơ thể hắn sinh cơ cũng điên cuồng thiêu đốt, thọ nguyên cấp tốc biến mất. Da thịt của hắn ngay lập tức trở nên già nua, tóc trở nên xám trắng hắn lên.

Một vòng vô cùng sát ý kích mang dung hợp thành ảm đạm mặt trời lặn từ hư không hạ xuống, vô cùng vô tận âm hàn tơ tằm cấp tốc co rút.

Thần thông mặt trời lặn!

Mạc Vô Kỵ thăng cấp Tiên Vương sau đó liền hiểu vì sao hắn mặt trời lặn thần thông không có lợi hại như tưởng tượng, không phải là mặt trời lặn môn thần thông này không ngon, mà là hắn tiên nguyên đạo vận không đủ, năm tháng cảm ngộ không đủ.

Lúc này hắn thiêu đốt thọ nguyên máu huyết, năm tháng điên cuồng biến mất, tiên nguyên trong nháy mắt tụ tập, mặt trời lặn lần nữa hạ xuống, lúc này liền tan rã Lăng Dung muôn vàn lùa tơ tằm thần thông.

Dù cho Mạc Vô Kỵ còn không có tại bên trong bản thân mặt trời lặn thần thông dung nhập ý cảnh, Mạc Vô Kỵ cấp tốc biến mất năm tháng cùng hạ xuống tà dương dung hợp cùng một chỗ, đã ngưng tụ thành một đạo lại một đạo thê lương bi ai tử vong đạo vận.

Lăng Dung có chút ngây người, nàng dường như nhìn thấy vô số năm sau này, chính bản thân không cách nào bước vào đẳng cấp cao hơn, thọ nguyên gần tiêu hao hầu như không còn một khắc kia. Nàng nhìn thấy chính bản thân chém hết mọi thân tình, cuối cùng vẫn là không cách nào tránh thoát năm tháng ăn mòn, không cách nào chứng được bản thân vô thượng đại đạo.

Dưới ảm đạm mặt trời lặn, nàng vô luận có bao nhiêu dứt khoát, vô luận có bao nhiêu kiên định, sau cùng vẫn là một vốc đất vàng.

Đây là thiêu đốt năm tháng đại thần thông, mình tuyệt đối ngăn cản đéo đc. Nàng rất điên cuồng, trước mắt Mạc Vô Kỵ này còn phải điên cuồng hơn.

Nhanh chóng rút đi.

Lăng Dung lại cũng không kịp đoái hoài giết Mạc Vô Kỵ, thuần âm tia mang quyển đi, liền muốn từ dưới mặt trời lặn mạnh mẽ xé mở một cái đường lui.

Mạc Vô Kỵ tóc bộc phát xám trắng, khí tức bộc phát héo rũ, thế nhưng hắn thật giống như không có thấy Lăng Dung thuần âm tia mang đã xé ra hắn mặt trời lặn không gian. Hắn thậm chí ngay cả ánh mắt đều đóng lại, tiện tay họa xuất một cái Sinh Tử Luân ấn.

Giáp ấn hạ xuống, bao lại Lăng Dung muốn bỏ chạy.

Sinh Tử Luân, một sống một chết.

Giờ khắc này Lăng Dung liền biết mình không nên chạy trốn, nàng hắn là cùng Mạc Vô Kỵ liều mạng. Nàng cảm giác được Mạc Vô Kỵ

Sinh Tử Luân ấn không đầy đủ, nếu mà nàng không trốn đi, thậm chí có khả năng để cho Sinh Tử Luân phản phệ đối phương.

Đáng tiếc là, tại đây trong chiến đấu, một cái rất nhỏ sai lầm cũng không cách nào bù đắp.

Lăng Dung trên mặt dần hiện ra ngoan tuyệt, giờ khắc này, nàng cư nhiên không đi ngăn cản mặt trời lặn thần thông, cũng không đi ngăn cản Sinh Tử Luân ấn.

Nàng cư nhiên điên cuồng tụ tập bản thân tiên nguyên, đồng dạng bắt đầu thiêu đốt tính mạng của mình.

Trong không gian khí tức tử vong trong nháy mắt tràn ngập, Mạc Vô Kỵ bỗng mở mắt, hắn nguyên bản liền khô cạn, sắc mặt càng là tái nhợt khó xem. Hắn thật không ngờ người nữ nhân này cư nhiên không nghĩ bỏ chạy, lại muốn tự bạo. nữ nhân điên là theo hắn học sao?

Theo lý thuyết người nữ nhân này bỏ chạy, hắn nói không chừng còn không giữ lại nguyên thần của đối phương.

Mạc Vô Kỵ lúc này đâu còn dám lại dừng lại nửa hơi? Hắn cả Lạc Thư cũng không kịp tế xuất, tiện tay nắm lên trên đất giới chỉ, liền muốn Phong Độn dời. Người nữ nhân này tự bạo, hắn cũng không muốn chôn cùng.

- Ầm!Cuồng bạo khí tức tại Phàm Nhân Đan Dược Các bên ngoài vỡ ra, hết thảy chung quanh bị toàn bộ xé rách rơi.

Từng lớp từng lớp cửa hàng hủy diệt, một phần tiên nhân tới gần muốn xem cuộc chiến tại đây dưới tự bạo trực tiếp thần hồn câu diệt, Thiên Ngoại Thiên phường thị lấy mắt thường nhìn thấy tốc độ bị xé rách rơi. Loại này hủy diệt vẫn như cũ tại khuếch tán, một cái Tiên Đế tự bạo, hơi chút yếu một chút quy tắc, cả tinh cầu đều muốn phải bể mất.

Tuy vô số tiên nhân muốn trốn ra bên ngoài, vẫn như cũ có tảng lớn tu vi yếu một chút không kịp bỏ chạy, bị cuốn vào Tiên Đế tự bạo.

Xa xa xem cuộc chiến, Đằng Phỉ Ngôn trước tiên liền hạ xuống rơi vào khe rãnh lớn vô cùng sau đại chiến này, sắc mặt hắn có chút khó coi nhìn rãnh sâu hoắm, trong lòng càng nhiều hơn chính là lay động cùng hàn ý.

Từ thời điểm Mạc Vô Kỵ bảo Lâu Tự tìm hắn, hắn liền đứng ở bên ngoài quan chiến.

Mạc Vô Kỵ kích phát khốn sát trận, lại đem Di Phi Thương Hội ba gã Tiên Đế khốn đi vào, sau đó Cuồng Cẩn chạy trốn, sau đó là Mạc Vô Kỵ tự bạo liên tục khốn sát trận, dùng đáng sợ thần thông chém giết Âu Triệu Hà, rồi đến Đức Bình Sa chạy trốn, Mạc Vô Kỵ đại chiến Lăng Dung, sau cùng đến Lăng Dung tự bạo, Mạc Vô Kỵ tung tích hoàn toàn không có, Thiên Ngoại Thiên phường thị bị hủy diệt...

Trên thực tế tại Lâu Tự đi tìm hắn, hắn liền dự định lại đem Lâu Tự giao cho Di Phi Thương Hội. Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ không cách nào chống đối Di Phi Thương Hội ba gã Tiên Đế, một khi Mạc Vô Kỵ vẫn lạc, Mạc Vô Kỵ nhân tình này có hay không đều là bỏ.

Nhưng trên thực tế là, Mạc Vô Kỵ dùng một chọi ba, vô luận có đúng hay không dùng chiến lược, Mạc Vô Kỵ đều có đơn độc chém giết một người thực lực Tiên Đế.

Chiến đấu kết quả là Di Phi Thương Hội ba gã Tiên Đế đã chết hai người, Mạc Vô Kỵ lại không chết.

Mạc Vô Kỵ hiện tại tung tích hoàn toàn không có, Đằng Phỉ Ngôn khẳng định Mạc Vô Kỵ không phải là bởi vì bỏ mình tung tích mới hoàn toàn không có, mà là trốn đi rồi.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ lưu lại cùng ba gã Tiên Đế cố chống đỡ, Đằng Phỉ Ngôn còn có chút hoài nghi. Hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ mặc dù

không có đến Tiên Đế, hắn là có thể thong dong rời khỏi mới đúng là. Hắn rất là không hiểu, vì sao Mạc Vô Kỵ muốn lưu lại chiến một hồi.

Hiện tại hắn hiểu, trận này không chỉ là Mạc Vô Kỵ muốn trước khi đi dạy dỗ Di Phi Thương Hội một trận, càng nhiều hơn chính là cho hắn Đằng Phỉ Ngôn nhìn.

Đằng Phỉ Ngôn thở dài thật dài một hơi, vô luận Mạc Vô Kỵ có đúng hay không làm cho hắn nhìn, hắn cũng sẽ không động tới Lâu Tự. Lâu Tự vốn chính là một nhân vật râu ria, hắn không cần phải vì một cái Lâu Tự trở mặt cùng Mạc Vô Kỵ một kẻ hung ác tiềm lực kinh người như vậy.

Người ta cả Tiên Đế hậu kỳ Âu Triệu Hà cũng có thể giết, thảo nào trước cùng Đô Hoành cùng đi ra ngoài rất nhanh thì trở về. Hắn Đằng Phỉ Ngôn vừa mới thăng cấp Tiên Đế, còn thật không có bị người ta để ở trong mắt.

- Đằng phủ chủ, Mạc các chủ hắn...

Lâu Tự cẩn thận đi tới Đằng Phỉ Ngôn phía sau, giọng nói rất là kính cẩn.

Đằng Phỉ Ngôn vung tay lên nói:

- Mạc các chủ không có việc gì ngươi yên tâm, ngược lại Di Phi Thương Hội dám ở ta Thiên Ngoại Thiên phường thị công nhiên nháo sự, chuyện này sẽ không cứ như vậy kết thúc. Lâu Tự, ta hiện tại liền muốn rời khỏi nơi này, ngươi thuận tiện theo ta cùng đi vũ trụ Thiên Ngoại Thiên sao?.

Nếu là Mạc Vô Kỵ bị giết, Di Phi Thương Hội tại phường thị nháo sự, cuối cùng bất quá là bồi thường một điểm Thanh Tinh, nhất định là chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ một người liền giết chết Di Phi Thương Hội ba gã Tiên Đế, Thiên Ngoại Thiên phường thị đều bị hủy diệt, chuyện này phường thị tuyệt đối sẽ không liền đơn giản quên đi.

...

Mạc Vô Kỵ còn không có lao ra Lăng Dung tự bạo phạm vi, một cổ kinh khủng tiên nguyên lực lượng liền đánh vào Mạc Vô Kỵ sau lưng.

Dù cho cảm giác mình cả người đều vỡ vụn, Mạc Vô Kỵ rất muốn thi triển Phong Độn Thuật, đáng tiếc không gian bị Lăng Dung khóa lại, hắn căn bản là không có bất kỳ biện pháp nào thi triển Phong Độn Thuật.

Một đạo thật nhỏ không gian liệt phùng xuất hiện ở trước mặt, Mạc Vô Kỵ ngưng tụ lại Trữ Nguyên Lạc toàn bộ tiên nguyên điên cuồng một quyền đánh vào trong khe, khe nứt xé mở trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ trực tiếp vọt vào. Hắn biết rõ hắn bị thương nặng như thế, ở lại trong phường thị chỉ có một con đường chết. Trốn vào không gian liệt phùng, hắn còn có sống cơ hội.

- Bành!

Kịch liệt va chạm lần nữa đánh vào trên người, Mạc Vô Kỵ ý thức cũng bắt đầu mông lung. Xung quanh từng đợt hoang vắng cùng yên lặng tử khí xoắn tới, Mạc Vô Kỵ rõ ràng, hắn lần nữa hạ xuống rơi vào sa mạc cánh đồng hoang vu. Lúc này, hắn tuyệt đối không có khả năng hôn mê, nếu mà đã hôn mê hắn sẽ không có cơ hội tỉnh nữa.

Sinh Cơ Lạc héo rũ, Trữ Nguyên Lạc chỉ có một tia tiên nguyên, cũng may Trữ Thần Lạc còn có thần niệm, Mạc Vô Kỵ trước tiên tiến vào bản thân Bất Hủ Giới.

- Đại gia, ngươi lại bị thương?

Thấy Mạc Vô Kỵ thương tích đầy mình, bộ xương tận nứt ra, Súy Oa đã ba cấp Tiên Yêu thú nhanh chóng vội vã chạy tới.

- Mau chóng đem Hồng Mông Sinh Tức lấy mở ra...

Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi, nói xong câu đó trực tiếp hôn mê đi. Liền đem Bất Hủ Giới mang vào dưới đất, hắn đều không thể làm được.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 772: Vũ Trụ Giác Thế Lực

Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, là vô số giới diện giao nhau địa phương, nghe đồn chỉ có cái chỗ này mới có thể rời đi Tiên Giới giới diện, đi tới đẳng cấp cao hơn địa phương. Hơn nữa rất nhiều Tiên Đế đỉnh phong đi tới nơi này sau đó, đích xác có thể cảm ngộ đến cao hơn Tiên Đế đẳng cấp đạo vận, tu vi thực lực là tiến hơn một bước.

Các giới diện tu luyện giả, vì tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ chiếm giữ có lợi địa vực, để tương lai dễ dàng hơn tiến vào đẳng cấp cao hơn giới diện, tại đây một mảnh địa phương hỗn chiến không ngớt.

Quanh năm hỗn chiến sau đó, Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cũng liền tạo thành một cái địa phương rất kỳ lạ. Các to lớn giới diện tại hỗn chiến cướp đoạt địa bàn thời điểm, cũng cho nhau giao dịch.

Trường mà lâu chi, tại vũ trụ Thiên Ngoại Thiên ngoại vi liền tạo thành một cái công cộng khu vực. Tuy tiện cái này công cộng khu vực cũng hàng ngày có đánh giết tình huống xuất hiện, so với việc toàn bộ Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, nơi này coi như là rất ôn hòa địa phương.

phiến địa phương chính là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ công cộng khu vực, cũng gọi là Vũ Trụ Giác.

Các loại chủng tộc, các loại giới diện tu luyện giả, đều có thể tại Vũ Trụ Giác giao dịch. Cũng chính vì vậy, Vũ Trụ Giác là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ phồn hoa nhất cũng là bảo vật nhiều nhất địa phương. Đồng thời Vũ Trụ Giác cũng là các tộc thế lực ảnh thu nhỏ, người nào tại Vũ Trụ Giác doanh trại hoặc là thương lâu càng nhiều, người đó tại Thiên Ngoại Thiên trong vũ trụ thế lực chính là lớn nhất.

Tại Thiên Ngoại Thiên Vũ Trụ Giác bên trong, bảo vật chủ yếu nhất nguồn gốc có tam địa phương, đệ nhất chính là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ vòng ngoài Liệt Khư, thứ nhì là Thiên Ngoại Thiên bí cảnh, thứ ba chính là Thiên Ngoại Thiên hành lang.

Thiên Ngoại Thiên hành lang tài nguyên chủ yếu là nguồn gốc với Vũ Trụ Bích, trên thực tế cái chỗ này thứ tốt mới là ít nhất. Duy nhất đáng giá xưng đạo chính là Thanh Tinh, ngoại trừ Thanh Tinh bên ngoài, thứ khác đẳng cấp tuy rằng không thấp, lại không có gì đỉnh cấp kinh thiên bảo vật.

Thế nhưng Thiên Ngoại Thiên hành lang đích thật là chủ yếu tài nguyên tu luyện làm ra, đừng xem tại Thiên Ngoại Thiên hành lang có một cái Thiên Ngoại Thiên phường thị, trên thực tế Vũ Trụ Bích đi ra tài nguyên tu luyện tuyệt đại đa số đều chảy vào tới rồi Vũ Trụ Giác.

Ngoài mặt tại Thiên Ngoại Thiên hành lang thu thập tài nguyên tu luyện thị tộc người cùng yêu tộc, trên thực tế cũng không phải là bởi vì hai cái này chủng tộc cường đại nhất, có thể chiếm giữ Thiên Ngoại Thiên nhìn chằm chằm Vũ Trụ Bích.

Mà là bởi vì Thiên Ngoại Thiên hành lang nghìn năm một vòng đổi, mỗi qua nghìn năm đều có hai cái chủng tộc làm làm đại biểu đến chiếm giữ Thiên Ngoại Thiên hành lang cướp đoạt Vũ Trụ Bích tài nguyên tu luyện. Lần này chiếm giữ Thiên Ngoại Thiên hành lang thị tộc người cùng yêu tộc, tại đây trong vòng ngàn năm, chủng tộc khác nếu như muốn tiến vào Thiên Ngoại Thiên hành lang thu hoạch Vũ Trụ Bích bảo vật, nhất định phải muốn gia nhập nhân tộc cùng yêu tộc.

Tại đây thời gian ngàn năm, vô luận ngươi là gia nhập nhân tộc hay (vẫn, còn) là gia nhập yêu tộc, đều phải trợ giúp ngươi gia nhập bộ tộc đánh một trận tới cùng.

Trên thực tế hết thảy đến Thiên Ngoại Thiên hành lang tìm kiếm tài nguyên tu luyện tiên nhân, vô luận là gia nhập nhân tộc hay (vẫn, còn) là yêu tộc, đều là cực kỳ thê thảm. Một khi đi tới Thiên Ngoại Thiên hành

lang, trên cơ bản liền cũng khó mà trở lại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ. Này trở về truyền tống phí dụng, căn bản cũng không phải là người bình thường phó được(phải) lên. Ngươi ở đây Thiên Ngoại Thiên hành lang ngây ngô thời gian càng dài, càng khó dùng rời đi.

Theo lý thuyết tại Thiên Ngoại Thiên hành lang thường xuyên có Vũ Trụ Bích mở ra, tài nguyên tu luyện không lo, có trở về hay không cũng không có quan hệ.

Kỳ thực căn bản cũng không phải là như vậy, không muốn nói tại Thiên Ngoại Thiên hành lang qua một đoạn thời gian thì có đại chiến, tuyệt đại đa số đại chiến đều là vô duyên vô cớ, thuần túy là vì tiêu hao sinh mệnh tranh đoạt tài nguyên tu luyện. Tại cái chỗ này, đại thể tiên nhân đều là chết vào chiến trường.

Chính là không có loại này vì Vũ Trụ Bích cướp đoạt đại chiến, tại Thiên Ngoại Thiên hành lang thời gian ngây ngô dài quá cũng sẽ bị tiêu tiêu diệt đạo cơ.

Thiên Ngoại Thiên hành lang sa mạc cánh đồng hoang vu khắp nơi đều là một loại niết hóa tu luyện đạo cơ tịch mịch tử khí khí tức, mấy năm liên tục đại chiến, nơi này tử khí càng để lâu càng nhiều, tại cái chỗ này ngoại trừ vừa tới thời điểm, tu vi sẽ (biết) đột nhiên tăng mạnh. Một khi thượng thời gian đợi lâu, đều có thể vĩnh cửu dừng lại tại một chỗ, lại cũng không cách nào tiến thêm.

Đây cũng là vì sao không có Tiên Đế nguyện ý ở lại Thiên Ngoại Thiên hành lang, tại cái chỗ này, coi như là Tiên Đế, thời gian dài cũng sẽ niết Hóa Đạo cơ, cái được không bù đắp đủ cái mất.

Đằng Phỉ Ngôn cùng Cuồng Cẩn mặc dù có thể bước vào đế cảnh, chủ nếu là bởi vì hai người này quanh năm đều là đứng ở Thiên Ngoại Thiên phường thị, căn bản sẽ không đi chiến trường, nhiều nhất là tại Vũ Trụ Bích mở ra thời điểm cướp đoạt một cái tài nguyên tu luyện.

Loại này mệnh tu sĩ lại có bao nhiêu? Đại bộ phận tu sĩ luôn luôn sẽ chỉ là biết đi Thiên Ngoại Thiên hành lang sa mạc cánh đồng hoang vu đại chiến một trận.

Chính là Đẳng Phỉ Ngôn cùng Cuồng Cẩn loại này tốt số tiên nhân, nếu là ở Thiên Ngoại Thiên hành lang ngây ngô thời gian quá dài, cũng sẽ mất đi Chứng Đạo cơ hội.

Cuồng Cẩn tốt số, mới ngây người mấy trăm năm liền gặp cửu phẩm Đan Đế Mạc Vô Kỵ. Đợi lát nữa một đoạn thời gian, cho dù là hắn gặp Mạc Vô Kỵ, cũng không thấy có thể ở chỗ này Chứng Đạo. Đẳng Phỉ Ngôn càng là phường thị phủ chủ, tài nguyên tu luyện nhiều không kể xiết, lúc này mới Chứng Đạo đế cảnh. Hắn Chứng Đạo đế cảnh sau đó, cũng nhất định phải nhanh chóng rời đi nơi này.

...

Thái Thượng Thiên chính là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ một cổ nhân tộc thế lực, trên thực tế Thái Thượng Thiên mới vừa tới đến vũ trụ Thiên Ngoại Thiên thời điểm, còn có một định thực lực. Theo mấy năm liên tục chinh chiến, Thái Thượng Thiên đông đảo có tư chất thiên tài tiên nhân bị vùi đầu vào Thiên Ngoại Thiên hành lang trong chiến trường. Những thứ này tiến vào Thiên Ngoại Thiên hành lang chiến trường tiên nhân, trên cơ bản đều bị tiêu hao hết.

Thực lực của Thái Thượng Thiên cũng vì cái này chậm rãi yếu hóa, lúc này Thái Thượng Thiên so với vừa mới đến Thiên Ngoại Thiên vũ trụ thời điểm, chiếm cứ địa phương ít đi thập phần chi cửu, chỉ có một tầm thường vũ trụ thành mà thôi, liên cả Vũ Trụ Giác doanh trại cũng bị người đoạt đi.

Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành, chính là Thái Thượng Thiên tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ duy nhất doanh trại.

Giờ khắc này ở Thái Thượng Thiên tiên lòng dạ trong điện, một người mặt không thay đổi nam tử trung niên đang rũ mắt ngồi ở vị trí

đầu. Tại hai bên phân biệt ngồi hơn mười người, mỗi người quanh thân đều là khí tức dâng trào, tu vi kém nhất cũng là Tiên Tôn hậu kỳ.

Người này nam tử trung niên gọi Bình Ly Thương, Tiên Đế viên mãn cảnh giới, cũng là Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành thành chủ. Tại Thái Thượng Thiên, địa vị của hắn gần với Đạo Đế Tử Xương Lạc. Tất cả mọi người rõ ràng, hắn là là (vì) Tử Xương Lạc làm việc, nghe theo với Tử Xương Lạc tất cả mệnh lệnh.

- Tái Dương, ngươi lại đem Thiên Ngoại Thiên hành lang phường thị bị hủy diệt tình huống cụ thể nói rõ ràng, còn có người kia tộc Đan Đế bức họa cũng miêu tả đi ra.

Bình Ly Thương giọng nói chuyện tựa cùng vẻ mặt của hắn như nhau, không hề ba động.

- Là.

Một người hơi lộ ra gầy yếu lão giả đứng lên, liền ôm quyền nói:

- Lúc đó là có một cái gọi Mạc Vô Kỵ Đan Đế tại Thiên Ngoại Thiên phường thị kinh doanh một nhà Phàm Nhân Đan Dược Các, người này là bát phẩm Đan Đế, luyện chế ra tới tiên đan giá cả lại xa xa thấp hơn Di Phi Đan Khí Các. Cho nên đưa tới Di Phi Đan Khí Các bất mãn, cuối cùng Di Phi Đan Khí Các Các chủ báo lên Di Phi Thương Hội...

- Di Phi Đan Khí Các có bốn gã Tiên Tôn, lại muốn báo cáo thương hội?

Một người ngồi Bình Ly Thương thành chủ bên cạnh cô gái trẻ tuổi nghi ngờ hỏi ngược một câu.

Tái Dương giải thích:

- Tuy rằng Mạc Vô Kỵ này là một cái bát phẩm Đan Đế, nhưng hắn nên được tới rồi phi thường tốt truyền thừa, cư nhiên dùng một quả Đế Chân Đan xúi giục Di Phi Đan Khí Các Tiên Tôn viên mãn Cuồng Cẩn,

còn nghe đồn hắn tại giết âm dương Tiên Tôn Cập Tê. Di Phi Đan Khí Các Mân Trình tính cách cẩn thận, lúc này mới báo lên thương hội.

Bình Ly Thương gật đầu:

- Chuyện này ta biết, ngươi nói tiếp.

Thái Thượng Thiên thế lực mặc dù đang Thiên Ngoại Thiên vũ trụ bị không hạn chế nén, tại Thiên Ngoại Thiên phường thị cũng là có chính bản thân cửa hàng. Di Phi Thương Hội phái ra một cái Tiên Đế đi Thiên Ngoại Thiên phường thị, hắn nghe nói qua, chỉ là căn bản cũng không có coi ra gì mà thôi. Hắn thấy, cái kia Phàm Nhân Đan Dược Các muốn chết, Di Phi Thương Hội phái ra Tiên Đế sau đó, Phàm Nhân Đan Dược Các liền triệt để không còn.

- Di Phi Thương Hội phái ra cái kia Tiên Đế gọi Đô Hoành, không nghĩ tới Đô Hoành đi Thiên Ngoại Thiên phường thị sau đó, liền biến mất vô tung vô ảnh, hắn là bị này Mạc Đan Đế chém giết...

Một thanh âm cắt đứt Tái Dương nói:

- Đô Hoành ta biết, Tiên Đế sơ kỳ đỉnh phong, coi như là bình thường vậy Tiên Đế trung kỳ cũng không nhất định là đối thủ của hắn, này Mạc Vô Kỵ chỉ là một Đan Đế mà thôi, có thể giết Đô Hoành? Chẳng lẽ là này Cuồng Cẩn Chứng Đạo Tiên Đế sau đó hỗ trợ?

Tái Dương tiếp tục nói:

- Trước ta cũng hoài nghi, về sau truyền ra Di Phi Thương Hội lần nữa phái ra ba gã Tiên Đế, Âu Triệu Hà, Lăng Dung, Đức Bình Sa đi Thiên Ngoại Thiên phường thị. Ba người này vây Phàm Nhân Đan Dược Các, đã Chứng Đạo Tiên Đế Cuồng Cẩn trong lòng e ngại, vừa mở chiến liền chạy ra Thiên Ngoại Thiên phường thị. Này Mạc Vô Kỵ một người đối phó ba gã Tiên Đế, kết quả tại tự bạo hộ trận sau đó, chém giết Âu Triệu Hà cùng Lăng Dung hai người, chỉ có Đức Bình Sa xem thời cơ,

sớm cho kịp chạy về Thiên Ngoại Thiên vũ trụ. Có thể thấy được trước đây Đô Hoành bị giết, hắn là không có quan hệ gì với Cuồng Cẩn.

Một trận cũng hút hơi lạnh thanh âm truyền đến, Mạc Vô Kỵ là ai mọi người không biết, thế nhưng là này Âu Triệu Hà cùng Lăng Dung là ai, nơi này không ai không biết.

Âu Triệu Hà là Tiên Đế hậu kỳ, thực lực mạnh mẽ là Vũ Trụ Giác đi ngang tồn tại, này Lăng Dung càng là một cái lãnh huyết Tiên Đế, thực lực như nhau cường đại. Cư nhiên chết ở Phàm Nhân Đan Dược Các một cái Đan Đế trong tay, cái này cũng nghe nói quá kinh người một chút.

Tái Dương thanh âm lần nữa truyền ra:

- Thiên Ngoại Thiên phường thị cũng là trận chiến ấy bên trong bị san thành bình địa, Mạc Vô Kỵ cũng là biến mất. Lúc này ở Vũ Trụ Giác bên trong, phường thị phương diện đang cùng Di Phi Thương Hội can thiệp, yêu cầu Di Phi Thương Hội bồi thường Thiên Ngoại Thiên phường thị tổn thất.

- Có thể có này Mạc Vô Kỵ hình ảnh?

Bình Ly Thương giọng nói càng là trầm thấp.

Tái Dương giơ tay lên ở trên hư không vẽ một cái, một người áo lam thanh niên hình ảnh xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Ngồi rất góc chỗ một người kim áo lót nam tử thấy cái này bức họa, lập tức nắm chặt nắm tay, chỉ một hơi thở thời gian không tới, hắn liền đem bản thân phẫn nộ cùng kích động hoàn toàn ẩn nấp.

- Có thể có người bái kiến người này?

Bình Ly Thương ánh mắt quét về trong đại điện mọi người.

Không ai đứng đứng lên mà nói, hiển nhiên là nơi này không ai quen biết Mạc Vô Kỵ.

- Nếu không ai quen biết hắn, vậy lần này nghị sự liền đến nơi đây, Duẩn Lâm, ngươi cùng ta đi một chuyến Thiên Ngoại Tiên Minh.

Bình Ly Thương đứng lên.

- Dà.

Đi theo tới là ngồi Bình Ly Thương bên người một nữ tử, trước chính là nàng hỏi lại Tái Dương Di Phi Đan Khí Các tại sao muốn báo cáo thương hội.

Trong đại điện cường giả đều đứng lên, tất cả mọi người rõ ràng, Bình Ly Thương là muốn tại khoảng thời gian này tìm kiếm Thiên Ngoại Tiên Minh trợ giúp, tranh thủ tại Vũ Trụ Giác làm một cái doanh trại. Thái Thượng Thiên đại biểu nhân tộc vốn tại Vũ Trụ Giác là có một cái doanh trại, theo các tộc cường thế quật khởi, thực lực của Thái Thượng Thiên yếu bớt, hiện tại trực tiếp bị đuổi ra khỏi Vũ Trụ Giác.

Tại Vũ Trụ Giác không có điểm dừng chân, nhất định phải bị đào thải ra khỏi Thiên Ngoại Thiên trung tâm vũ trụ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 773: Súy Oa Mặt Lìn

- Dực Nhân, ngươi quen biết Mạc Vô Kỵ?

Vừa đi ra khỏi đại điện, một người nam tử trẻ tuổi liền nhìn chằm chằm tên áo kim hỏi.

- A...

Áo kim kinh ngạc một tiếng, lập tức liền biết trước cử động của mình bị ca ca đã biết. Hắn do dự một chút, không trả lời.

Nam tử trẻ tuổi hiển nhiên biết áo kim ý tứ, hắn cười nhạt:

- Bởi vì này người ta cũng quen biết, hơn nữa còn biết hắn đến từ nơi nào.

Dực Nhân áo kim nghe nói như thế, trong mắt nhất thời toát ra quang mang, vội vàng hỏi:

- Đại ca, người kia là ai? Tới cùng đến từ phương nào?

Nam tử trẻ tuổi giọng bình tĩnh nói:

- Ngươi tới cùng bởi vì chuyện gì đối với người này tức giận như thế? Nói đi.

Dực Nhân lần này không do dự, nghiến răng nói:

- Trước đây ta ở trên hư không thử luyện, tìm được một cái sứt mẻ tinh cầu, bên trong sứt mẻ tinh cầu có chí ít 10 tấm Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh...

- Cái gì?

Nam tử trẻ tuổi kinh dị một tiếng, lúc này liền biết nơi này không phải chỗ nói chuyện, nhanh chóng lôi kéo áo kim cấp tốc từ phủ thành chủ bỏ chạy ra ngoài.

Sau nửa canh giờ, tại trong gian phòng một chỗ tức lâu, nam tử trẻ tuổi mới ngưng trọng hỏi:

- Dực Nhân, ngươi lại đem cặn kẽ quá trình nói ra.

Sự thực nam tử trẻ tuổi đã có cảm giác xấu, Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh hắn không có bị đệ đệ của mình thu vào tay.

Dực Nhân vẫn như cũ không cách nào bình tĩnh nói:

- Lúc đó chính là cái tên kia, hắn cũng phát hiện hỏa mẫu tinh, tại biết không phải là đối thủ của ta, hắn lại cướp đi chúng ta đánh vỡ một khối tinh cầu mảnh nhỏ. Này hỏa mẫu tinh toàn bộ tại bên trong tinh cầu mảnh nhỏ, ta vẫn đang tìm hắn, không nghĩ đến người này cư nhiên đi tới Thiên Ngoại Thiên hành lang.

- Hắn không phải là đối thủ của ngươi?

Nam tử trẻ tuổi kinh dị nhìn Tấn Dực Nhân:

- Dựa theo trước Tái Dương nói, người này có thể chém giết Tiên Đế há có thể không phải là đối thủ của ngươi? Ngươi bất quá mới Tiên Tôn hậu kỳ mà thôi. Hơn nữa trước đây ta nhìn thấy hắn thời điểm, bên cạnh hắn còn có Tiên Đế hậu kỳ cường giả che chở. Không chỉ như thế, người này còn đang ở Tiên Giới thành lập một cái tiên môn, ta hiện đang suy đoán hắn hắn là Tiên Đế cường giả, làm sao có thể không phải là đối thủ của ngươi?

Nam tử trẻ tuổi còn lại chính là Tấn Vũ, lúc đó là khâm sứ do Thái Thượng Thiên phái đến Tiêm Giác Tiên Khư. người áo kim là đệ đệ của hắn Tấn Dực Nhân, năm đó cùng Mạc Vô Kỵ tại trong tinh không vì

mười một tấm Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh đại chiến một hồi, kết quả bị Mạc Vô Kỵ đoạt đi rồi hỏa mẫu tinh.

Tấn Dực Nhân khẳng định nói:

- Ta tuyệt đối không có nhìn lầm, lúc đó hắn tối đa bất quá là Huyền Tiên. Ta lúc đó là Tiên Tôn sơ kỳ, bởi vì bị thiên địa quy tắc ngăn chặn, vẫn như cũ mạnh hơn hắn, bằng không hắn cũng sẽ không chạy trốn. Đại ca, người này rốt cuộc là người nào?

Tấn Vũ sắc mặt lãnh lệ:

- Chỉ là một Tiên Giới tân môn lại dám cướp ta tấn gia rồi, người này muốn chết. Hắn gọi Mạc Vô Kỵ, tại Tiên Giới Vĩnh Anh Tiên Vực thành lập một cái Bình Phạm tiên môn, đích thật là một cái Đan Đế. Trước đây nếu là biết người này tranh đoạt ta tấn gia Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, ta nhất định phải lại đem Bình Phạm tiên môn san bằng. Đù, không đúng...

Tấn Vũ bỗng nhiên nhìn Tấn Dực Nhân nói:

- Dực Nhân, trước đây ngươi nói hắn nhất định là tại Huyền Tiên thực lực, lúc này mới bao nhiêu thời gian? Ngươi ban đầu là Tiên Tôn sơ kỳ, dùng tư chất của ngươi cùng tài nguyên tu luyện, hiện tại cũng bất quá là Tiên Tôn hậu kỳ. Mạc Vô Kỵ làm sao có thể từ Huyền Tiên thăng cấp đến Tiên Đế?

Huynh đệ nhìn nhau, hai người đều không nói gì, bọn họ đều hiểu ý của đối phương, đó chính là Mạc Vô Kỵ trên người có đại bí mật. Chỉ có đại bí mật, mới có thể làm cho Mạc Vô Kỵ trong thời gian ngắn thăng cấp đến Tiên Đế cảnh giới.

- Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh xung quanh hư không ngươi có hay không tiếp tục tìm kiếm một lần?

Tấn Vũ tiếp tục dò hỏi.

Tấn Dực Nhân gật đầu:

- Ta tìm kiếm qua, hơn nữa tìm được một chỗ tên là Thần Diễm Tinh tinh cầu, Thần Diễm Tinh nòng cốt liền là một quả Hỏa Nguyên Châu. Lúc đó ta muốn luyện hóa cái tinh cầu kia, kết quả lại có một người điên thủ hộ tinh cầu cùng ta liều mạng. Ta chế trụ này người điên không có giết hắn, lúc đó ta là chuẩn bị luyện hóa Thần Diễm Tinh sau đó, ép hỏi một chút hắn quen biết Mạc Vô Kỵ không. Không nghĩ tới ta còn không có triệt để luyện hóa Thần Diễm Tinh, người điên đó liền bỗng nhiên tự bạo, kết quả tấm Hỏa Nguyên Châu này ta còn chưa tới tay, liền bay đi rồi. Trước ta không biết tên kia đến từ nơi nào, hiện tại đã biết, ta há có thể buông tha hắn?

Tấn Dực Nhân lại đem Hỏa Nguyên Châu dật đi cũng về tập tới trên người Mạc Vô Kỵ.

Tấn Vũ khoát tay chặn lại:

- Không vội, bây giờ còn không thể đi động tông môn hắn. Một khi chúng ta đi động hắn tông môn, nói không chừng sẽ truyền tới Thái Thượng Thiên. Hiện tại trọng yếu nhất là lại đem Mạc Vô Kỵ này bắt, ép hỏi ra trên người của hắn bảo vật. Giết chết Mạc Vô Kỵ, đến lúc đó lại hủy diệt hắn tiên môn liền có thể.

- Tốt, đại ca. Mạc Vô Kỵ trên người thứ tốt hắn là không ít, chỉ muốn tiêu diệt hắn, chúng ta chia đều.

Tấn Dực Nhân lập tức nói.

...

Mạc Vô Kỵ vốn chính là thần thể tầng bảy, lại có Hồng Mông Sinh Tức tương trợ, hơn nữa hắn Sinh Cơ Lạc cũng đang không ngừng Chu Thiên vận chuyển. Tại thế giới của mình, Mạc Vô Kỵ chỉ dùng hơn một tháng thời gian liền mở mắt, thương thế trên cơ bản khôi phục.

Vì đối phó Lăng Dung, hắn hầu như thiêu đốt toàn bộ thọ nguyên cùng sinh cơ. Nếu không phải hắn có Hồng Mông Sinh Tức, hơn nữa có

Sinh Cơ Lạc, hắn đã bỏ mình. Cho nên thương thế của hắn không còn, thân thể hắn vẫn như cũ gầy như que củi, tóc vẫn là một mảnh xám trắng.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ngồi dậy, thần niệm thẩm thấu ra Bất Hủ Giới. Lập tức liền biết, hắn quả nhiên còn đang ở Thiên Ngoại Thiên hành lang sa mạc cánh đồng hoang vu.

Có khả năng Thiên Ngoại Thiên hành lang một phương này hư không rất khó bị triệt để xé mở, trước đây hắn thế nhưng là biết mình tiến vào Hư Không Liệt Phùng.

- Đại gia, lần sau đánh nhau lại đem ta gọi đi ra ngoài, bình thường vậy ta cũng không sợ hãi.

Súy Oa thấy Mạc Vô Kỵ ngồi dậy, hớt ha hớt hải chạy tới.

Mạc Vô Kỵ mặc kệ đáp lại Súy Oa, Súy Oa theo hầu hắn là tốt, là Huyết Hắc Nghĩ Văn huyết mạch tuyệt đối là một cái đỉnh cấp thần thú. Chỉ là bây giờ đẳng cấp quá thấp, còn mới ba cấp Tiên Yêu thú...

Không đúng, thần niệm của Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào Súy Oa trên người sau đó, lập tức liền phát hiện Súy Oa muốn độ kiếp:

- Súy Oa, ngươi chuẩn bị độ kiếp thăng cấp tứ cấp tiên thú?

Súy Oa tại thăng cấp đến cửu cấp yêu thú sau đó vượt qua một lần lôi kiếp, sau đó liền không còn có vượt qua lôi kiếp, vẫn thăng cấp tới rồi ba cấp Tiên Yêu thú viên mãn.

Súy Oa ngượng ngùng nói:

- Trong này quy tắc không được đầy đủ, ta không cách nào bước vào tứ cấp Tiên Yêu, cần đi ra ngoài độ kiếp.

Mạc Vô Kỵ tay dãy một cái, trực tiếp cuốn Súy Oa từ bên trong Bất Hủ Giới đi ra, hạ xuống rơi vào sa mạc cánh đồng hoang vu, đồng thời

ném ra một cái tiên linh mạch và vài k Thanh Tinh, bố trí một cái tụ linh trận:

- Nhanh đi độ kiếp.

- Dà, đại gia.

Súy Oa cấp thiết vọt vào bên trong tụ linh trận, chỉ nửa nén hương không tới, liền đưa tới lôi kiếp nổ vang.

Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi, xé rách hư không cũng không có rời đi Thiên Ngoại Thiên hành lang, hắn liền biết mình trong khoảng thời gian ngắn thì không cách nào rời đi nơi này. Về phần đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, Mạc Vô Kỵ còn không có lớn lối như vậy. Hắn giết ba gã Di Phi Thương Hội Tiên Đế, một khi tại vũ trụ Thiên Ngoại Thiên lộ diện, hắn khẳng định sau một khắc cũng sẽ bị vô số cường giả vây quanh, khi đó, hắn chỉ có thể chờ chết.

Ban đầu ở trong Thiên Ngoại Thiên phường thị, hắn mượn mấy đạo khốn sát trận tự bạo, lại thiêu đốt toàn bộ thọ nguyên rồi mới miễn cưỡng trốn một mạng. Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, hắn mặc dù có thể sống sót, chủ yếu vẫn là dựa vào cường hãn thân thể, nếu không, hắn dựa vào cái gì có thể ở bên trong một cái Tiên Đế trung kỳ tự bạo sống?

Tại Thiên Ngoại Thiên phường thị đánh một trận, Mạc Vô Kỵ càng là rõ ràng hiểu khuyết điểm của mình, hắn thần thông cũng không nhiều, phần lớn đều không phải là phi thường hoàn thiện, còn có chút tán loạn. Cộng thêm hắn cho tới nay đều không có cơ hội tu luyện, hắn quyết định tại ở chỗ này lại đem thần thông của mình hoàn thiện một cái, đồng thời để cho tu vi gần hơn một bước.

Thanh Tinh trên người hắn có nhiều, tiên đan hắn không thiếu. Duy nhất để cho hắn lo lắng là nghe nói sa mạc cánh đồng hoang vu không có khả năng ở lâu, một khi ở lâu sẽ chỉ là bỏ mạng ở trong đó.

Chỉ là Mạc Vô Kỵ hiện tại căn bản cũng không có địa phương có thể đi, hắn chỉ có thể ở lại sa mạc cánh đồng hoang vu.

- Rầm rầm ầm!

Ba đạo màu xanh tiếng sấm ầm xuống, Mạc Vô Kỵ đang muốn nhìn một chút Súy Oa tới cùng có bản lĩnh gì, hắn khiếp sợ thấy Súy Oa cư nhiên phóng lên cao, mở ra miệng khổng lồ nuốt hướng về phía ba đạo tiếng sấm.

Con muỗi này đầu óc có vấn đề hay là cường đại thật như vậy? Mạc Vô Kỵ trợn mắt hốc mồm. Coi như là hắn thần thể luyện thể, có thể hấp thu tất cả linh nguyên bao gồm lôi nguyên, tại thời điểm độ kiếp, cũng không có điên cuồng như Súy Oa vậy.

- PHỐC PHỐC PHỐC!

Vài đạo huyết quang nổ tung, Mạc Vô Kỵ im lặng vò trán, con muỗi mặt lìn này đầu óc thật sự có vấn đề.

Đi theo lại là 6 Đạo đạo tiếng sấm hạ xuống, cộng thêm bị Súy Oa nuốt vào ba đạo, 9 đạo lôi kiếp hồ hầu như lại đem Súy Oa ngũ tạng lục phủ đều hoàn toàn xé rách, đợt thứ nhất lôi kiếp liền đem Súy Oa đánh vào trong chỗ sâu dưới đất.

Súy Oa nhanh chóng nuốt vào vài viên chữa thương tiên đan, trong lòng phiền muộn không gì sánh được.

Đại gia độ kiếp thời điểm nó cũng đã xem qua, đó là bay thẳng hắn lên dùng nắm đấm lấy cứng đối cứng lôi kiếp hồ, nó Súy Oa là cái gì xuất thân? Là huyết mạch Huyết Hắc Nghĩ Văn a, đây chính là tồn tại cường đại cả Tiên Thiên bảo vật đều có thể ăn, nuốt vài đạo lôi hồ còn không phải đơn giản cực kỳ sao.

Hiện thực nói cho nó biết, nó khoảng cách ăn được lôi còn kém cách xa vạn dặm. Nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ cho nó chữa thương tiên

đan cường đại, chính là đợt thứ nhất lôi kiếp đã đánh tan xác nó.

- Rầm rầm ầm!

Đợt thứ hai lôi hồ lần nữa hạ xuống, lần này Súy Oa không có vô tri như đợt thứ nhất lôi kiếp hạ xuống, nó nhanh chóng phun ra từng đạo tường lửa màu đen.

Lôi hồ đánh vào tường lửa, lại đem tường lửa kéo tứ phân ngũ liệt, bất quá đã trải qua tường lửa sau đó, lôi kiếp lại rơi vào trên người Súy Oa, đã yếu bớt mấy cái đẳng cấp.

Mạc Vô Kỵ thở một hơi, thằng mặt lìn này cuối cùng không có tiếp tục ăn hại nữa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 774: Thôn Phệ Niết Hóa Tử Khí

Đợt thứ ba lôi kiếp còn không có xuống, khí thế trên người Súy Oa liền điên cuồng lên cao, Mạc Vô Kỵ biết Súy Oa muốn lên cấp. Dựa theo Súy Oa loại này xu thế độ kiếp, lôi kiếp đối với Súy Oa hẳn không có bao nhiêu uy hiếp.

Quả nhiên, theo Súy Oa khí thế lên cao, sóng lôi kiếp thứ ba thứ tư hồ chỉ rỉa đi ít lông trym của nó mà thôi.

Thứ năm sóng lôi kiếp còn không có hạ lạc, Mạc Vô Kỵ liền biết lôi kiếp hồ phía sau đối với Súy Oa ảnh hưởng không lớn.

Đang ở Mạc Vô Kỵ cho rằng Súy Oa lần này lôi kiếp đã xong thì, hắn bỗng nhiên cảm giác được không gian chung quanh khí tức có rồi một phần biến hóa. Chỉ là tại cái chỗ này, thần niệm của hắn căn bản là không cách nào quét tới cùng biến hóa gì.

Mạc Vô Kỵ thấy Súy Oa lần nữa há mồm ra, hắn không hề nghĩ ngợi, trực tiếp ngưng tụ linh nhãn.

dưới Linh nhãn, từng đạo u ám khí tức thần niệm đều quét không tới bị Súy Oa như cự kình hút thủy bình thường giống nhau cuốn đi. Không gian chung quanh dường như có rồi một phần biến hóa, chí ít Mạc Vô Kỵ cảm giác được thư thích rất nhiều, đã không còn trước cái loại này cảm giác đè nén.

Lại là mấy đợt lôi kiếp hồ hạ xuống, Súy Oa trực tiếp thăng cấp tứ cấp Tiên Yêu thú, phía sau mấy đợt lôi kiếp quả nhiên đối với nó không có nửa điểm ảnh hưởng. Chỉ là vô luận là đang độ kiếp, hay là sau khi độ

kiếp, Súy Oa đều là giương miệng đang điên cuồng bao trùm khí tức chung quanh.

Tại dưới Mạc Vô Kỵ linh nhãn, u ám khí tức này mang theo âm lãnh áp lực thậm chí có một loại cảm giác niết Hóa Đạo cơ, hoàn toàn là một loại tử khí.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên khẽ động, hắn một bước hạ xuống rơi vào bên người Súy Oa.

Súy Oa nhanh chóng đình chỉ hấp thu loại này u ám khí tức, ngượng ngùng nói:

- Đại gia, ta bây giờ là tứ cấp tiên yêu thú rùi nhoa.

Nó lo lắng Mạc Vô Kỵ mắng nó là thằng mặt lìn, lại dám thôn phệ lôi kiếp hồ.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Ngươi tiếp tục thôn phệ u ám khí tức mới vừa rồi đi.

- Tốt, loại khí tức này mùi vị không tệ đâu nè, ta ăn sau đó cảm giác trên thực lực thăng rất nhanh.

Súy Oa nghe được Mạc Vô Kỵ không phải là mắng hắn, lập tức đắc ý nói.

Nói xong nó dường như cảm giác được đại gia tâm tình không tốt, không dám nói nhảm, lần nữa hé miệng hút một cái.

Lần này Mạc Vô Kỵ cảm thụ được càng thêm rõ ràng, Súy Oa đích xác có thể thôn phệ cái loại này áp lực u ám khí tức. Theo Súy Oa không ngừng thôn phệ loại khí tức này, Mạc Vô Kỵ càng phát ra cảm giác được không gian chung quanh rõ ràng. Trước thần niệm tảo động có chút không rõ, tại Súy Oa cắn nuốt loại khí tức này sau đó, thần niệm ảnh

hưởng cấp tốc hạ thấp. Mạc Vô Kỵ thậm chí hoài nghi, một khi Súy Oa cắn nuốt hết thảy âm lãnh u ám khí tức nơi này, cấm không sẽ biến mất.

Súy Oa cũng không biết làm sao làm được, cư nhiên có thể lại đem xung quanh này u ám khí tức âm lãnh hấp thu đến. Coi như là thực lực của Mạc Vô Kỵ mạnh hơn Súy Oa, hắn cũng chỉ có thể cảm nhận được mà thôi, căn bản là không cách nào chạm đến.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ thử hạ xuống rơi vào u ám khí tức Súy Oa hút, lập tức hắn chính là chấn động, chỉ một lát sau thời gian, hắn cũng cảm giác được bản thân mạch lạc có chút nhất thời chậm lại.

- Ta đã hiểu.

Mạc Vô Kỵ tự lẩm bẩm.

Hắn hiểu rõ vì sao nơi này có nhiều Tiên Đế, cũng hiểu vì sao có người tiến vào Thiên Ngoại Thiên hành lang sa mạc cánh đồng hoang vu sau đó, sẽ rất nhanh biến mất.

Tại đây phiến sa mạc trong cánh đồng hoang vu có cường đại niết hóa tu vi đạo cơ tử khí, chính là Súy Oa ăn cái loại này u ám âm lãnh khí tức. Loại khí tức này bị Súy Oa thôn phệ đi, xung quanh không gian đối với tu sĩ mà nói liền lộ ra dễ dàng không ít.

Tu sĩ bình thường nếu như không có Bất Hủ Giới, tại loại địa phương này, coi như là không tu luyện, cũng không kiên trì được bao lâu. Bởi vì tu vi sẽ không ngừng bị ăn mòn rơi, đạo cơ sẽ ở loại địa phương này bị niết hóa.

Thiên Ngoại Thiên phường thị sở dĩ có thể sinh tồn, đó là bởi vì tại Thiên Ngoại Thiên phường thị phiến địa phương không có loại này u ám khí tức, hoặc là nói loại khí tức này cực kỳ rất thưa thớt.

Mạc Vô Kỵ thử tiếp tục hấp thu loại khí tức này tu luyện, hắn muốn biết loại này u ám khí tức đối với linh căn của hắn cùng mạch lạc niết

hóa có bao nhiêu lợi hại.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền ngạc nhiên mừng rỡ phát hiện, tuy tiện loại khí tức này vừa mới bị hắn sau khi hấp thu có nhất thời chậm lại, thế nhưng đi ngang qua hóa độc lạc sau đó, những thứ này khí tức tất cả đều bị chuyển hóa thành tiên linh khí, một số ít vô cùng niết Hóa Đạo cơ âm u tử khí bị trực tiếp quẳng đi. Nói cách khác, hắn coi như là không có Bất Hủ Giới, cái chỗ này cũng không làm gì được hắn.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ tu luyện nơi, lúc này hoàn toàn an tâm. Hắn Bất Hủ Giới không hoàn toàn, không có khả năng cảm ngộ thiên địa đạo tắc. Nếu nơi này đối với hắn tu luyện không có bất kỳ ảnh hưởng, vậy hắn tự nhiên phải ở chỗ này tu luyện.

Một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ mang theo Súy Oa tiến vào trong chỗ sâu dưới đất. Tại Thiên Ngoại Thiên hành lang dưới đất trong chỗ sâu, hắn bố trí một cái động phủ. Súy Oa cũng không có tiến vào Bất Hủ Giới, tại một đống Thanh Tinh, tiên tinh cùng các loại tiên đan điên cuồng hấp thu phiến địa phương u ám khí tức. Thực lực của nó cũng đang nhanh chóng tăng trưởng.

Mạc Vô Kỵ chuyện thứ nhất không phải là tu luyện, hắn mở ra chiếc nhẫn trữ vật của Âu Triệu Hà. Trên triệu Thanh Tinh tuy rằng so ra kém hắn, tuyệt đối coi như là giàu có. Ngoại trừ trăm vạn Thanh Tinh, Mạc Vô Kỵ tại trong giới chỉ Âu Triệu Hà còn tìm được hơn mười loại đỉnh cấp tài liệu luyện khí, càng là tìm được một món cửu phẩm phi hành tiên khí tiêu không thuyền.

Huyền dương ấn càng là một món vượt qua cửu phẩm tiên khí, Mạc Vô Kỵ còn không có luyện hóa, cũng biết thứ này sẽ không yếu so với Bán Nguyệt Trọng Kích.

Tuy không có bảo vật gì kinh thiên động địa, cái giới chỉ này thu hoạch đã làm cho Mạc Vô Kỵ vô cùng thoả mãn.

Lại đem tất cả mọi thứ chỉnh lý một phen, Mạc Vô Kỵ lấy ra 6 chương Lạc Thư. Hắn biết vài chương Lạc Thư là Mộ Dung Tương Vũ cấp thiết nhất cần, bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không có dự định lại đem những Lạc Thư này giao cho Mộ Dung Tương Vũ. Nếu như là Sầm Thư Âm hoặc là Hàn Thanh Như yêu cầu Lạc Thư, Mạc Vô Kỵ không chút do dự xuất ra 6 chương Lạc Thư. Về phần Mộ Dung Tương Vũ, vậy cũng đừng nghĩ.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ cực kỳ cường hãn, cộng thêm lại có Trữ Thần Lạc, tại Tiên Tôn cảnh giới luyện hóa Lạc Thư, tốc độ so với trước đây không biết nhanh gấp bao nhiêu lần.

Từng tầng một Tiên Thiên cấm chế bị Mạc Vô Kỵ mở ra, Mạc Vô Kỵ cũng hoàn toàn sáp nhập vào trong quá trình luyện hóa Lạc Thư.

...

Vũ Trụ Giác - Vũ ngoại tiên tức lâu, tại Vũ Trụ Giác coi như là quan trọng tiên tức lâu.

Nhà này tiên tức lâu hậu trường là ai, không có ai biết, thế nhưng nhà này tiên tức lâu tín dự tại Vũ Trụ Giác vẫn là phi thường tốt. Bất luận cái gì ân oán, chỉ cần đi vào nhà này tiên tức lâu, cũng sẽ không có người tìm ngươi phiền phức. Hơn nữa tại đây thương nghị cách âm cấm chế tại toàn bộ Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cũng là số một, ở chỗ này thương nghị bất cứ chuyện gì, cũng sẽ không bị tiết lộ.

Giờ khắc này ở trong một cái bậc trung gian phòng của vũ ngoại tiên tức lâu, hai gã nam tử trung niên ngồi ở trong đó. Hai người đều không nói gì, dường như đang chờ người nào.

Quả nhiên nửa nén hương không tới, cửa cấm chế di chuyển một cái, lập tức tiến đến một người lão giả.

Lão giả vừa tiến vào phòng kín, theo tay đánh lên phòng kín cấm chế, đồng thời một khom người nói:

- Phí Thành bái kiến hai vị thiếu chủ.

- Thành Bá nhanh chóng mời ngồi.

Hai gã đang ngồi nam tử trung niên đều đứng lên, vẻ mặt tươi cười.

hai gã nam tử trung niên chính là tấn nhà Tấn Vũ cùng Tấn Dực Nhân, tại Vũ Trụ Giác cái chỗ này, rất nhiều người đến đều là mang theo mặt nạ, bọn họ tự nhiên cũng đeo mặt nạ.

Lão giả là Tấn Vũ nhà quản sự, tấn Phí Thành. Biết hai vị thiếu chủ tìm hắn đến có việc, như nhau đeo mặt nạ.

- Dà, hai vị thiếu chủ xin phân phó.

Tấn Phí Thành ngược lại không có để ý, cũng là ngồi xuống. Tấn Vũ cùng Tấn Dực Nhân đều là hắn nhìn lớn lên, ở trong lòng hắn vốn chính là người một nhà.

- Thành Bá, ngươi trước nhìn một cái đấu pháp hình ảnh.

Tấn Vũ nói xong, xuất ra một thủy tinh cầu, tiện tay đánh ra mấy đạo thủ ấn, một cái đấu pháp hình ảnh hơi lộ ra mơ hồ xuất hiện ở không trung.

Hiển nhiên chính là Mạc Vô Kỵ cùng Di Phi Thương Hội ba gã Tiên Đế đấu pháp hình ảnh, tuy tiện mấy người diện mạo không phải là rất rõ ràng, thế nhưng là đấu pháp quá trình lại cực kỳ sáng tỏ.

- Đây là Mạc Vô Kỵ Đan Sư? Nghe đồn hắn giết Di Phi Thương Hội ba gã Tiên Đế...

Tấn Phí Thành thấy đấu pháp hình ảnh kinh dị nói.

Tấn Vũ gật đầu:

- Đúng vậy, Thành Bá, ngươi là Tiên Đế hậu kỳ, thực lực phải cùng cái kia Âu Triệu Hà không sai biệt lắm. Ngươi nhận thức thực lực của

Mạc Vô Kỵ làm sao?

- Hai vị thiếu gia sẽ đối với phó người này?

Tấn Phí Thành một nghe nói như thế, liền hiểu được.

Tấn Dực Nhân hừ một tiếng nói:

- Người này từ trong tay của ta tranh đoạt ta tấn gia bảo vật, không giết người này khó bình tâm khí.

Tấn Vũ bình tĩnh nói:

- Tại trước mặt Thành Bá không có gì không thể nói, người này tranh đoạt Dực Nhân chí ít 10 tấm Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, hơn nữa trên người hắn còn có tu luyện đại bí mật. Ngoài ra, lần này hắn tại Thiên Ngoại Thiên phường thị cuốn đi bảy tám trăm vạn Thanh Tinh, còn có các loại đỉnh cấp tiên linh thảo, khoáng thạch.

Tấn Phí Thành nghe nói như thế, cũng hít một hơi hơi lạnh, bảy tám trăm vạn Thanh Tinh, coi như là tại Vũ Trụ Giác, coi như là đỉnh cấp giàu có.

Biết hai vị thiếu gia ý nghĩ sau đó, tấn Phí Thành trầm giọng nói:

- Căn cứ đấu pháp hình ảnh, hắn chắc còn ở Thiên Ngoại Thiên hành lang. Thiên Ngoại Thiên hành lang hư không thì không cách nào xé rách, hắn từ khe nứt chạy trốn, trong ngắn hạn căn bản là không cách nào trở lại nhân tộc hành lang hoặc là yêu tộc hành lang. Hắn chỗ ở phạm vi hắn là hành lang tây hoang dãy.

Ngũ Hành Hỗn Độn mẫu tinh có ức chế Thiên Ngoại Thiên hành lang niết Hóa Đạo cơ tử khí tác dụng, cho nên người này trong ngắn hạn tu vi và sinh mệnh cũng sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng gì. Cộng thêm hắn đắc tội Di Phi Thương Hội, cho nên trong ngắn hạn sẽ không đi yêu tộc hành lang, hoặc là nhân tộc hành lang, lại không biết đến Vũ Trụ Giác. Để đối

với phó người này, chúng ta chỉ cần đi hành lang tây hoang một mảnh liền có thể.

Tấn Vũ gật đầu, tấn Phí Thành phân tích cùng hắn nghĩ như nhau.

- Căn cứ quá trình người này đấu pháp, người này là mượn khốn sát trận tự bạo mới giết Âu Triệu Hà cùng Lăng Dung, có thể thấy được người này là một tiên trận đại sư, đồng thời còn là một cái luyện thể cường giả, ta phỏng chừng người này hắn là thần thể hậu kỳ luyện thể cường giả. Muốn đối với phó người này, thì không thể tại bên trong hắn khốn sát trận.

Tấn Phí Thành giọng nói ngưng trọng.

Tấn Vũ nói:

- Không sai, thế nhưng người này thực lực hắn không phải là rất cao, ta hoài nghi hắn thậm chí còn không có bước vào đế cảnh.

Tấn Phí Thành lắc đầu:

- Hắn có hay không bước vào đế cảnh cũng không trọng yếu, quan trọng là... Thực lực của hắn, thực lực của hắn hắn là tại trên dưới Tiên Đế trung kỳ. Nếu mà không mượn khốn trận tự bạo, hắn không phải là đối thủ của Vũ thiếu gia.

- Ta biết hắn không phải là đối thủ của ta, thế nhưng người này cực kỳ mưu mẹo, ta gọi Thành Bá đến, là như thế nào đưa hắn vây khốn, để cho hắn không cách nào chạy trốn.

Tấn Vũ trầm giọng nói.

- Việc này dễ, ngươi chỉ cần đi trước mượn một món đồ. Hiện tại khó khăn nhất chính là tìm được trước người này.

Tấn Phí Thành cười nhạt.

Tấn Vũ nhãn tình sáng lên, hắn hiểu ý tứ Thành Bá.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 775: Cổ Quái Thần Thông

Thiên Ngoại Thiên hành lang sa mạc cánh đồng hoang vu, Mạc Vô Kỵ cùng Súy Oa vẫn luôn đang bế quan. Dưới nền đất trong chỗ sâu cũng bị mấy đạo hộ trận của Mạc Vô Kỵ bảo vệ, cả ẩn nấp trận cùng ẩn linh trận cũng đều là thất cấp tiên trận.

Về phần là có người đến tìm kiếm mình hay không, Mạc Vô Kỵ là căn bản cũng không lưu ý. Kỳ thực Mạc Vô Kỵ khẳng định sẽ có người tới tìm hắn, hắn giết chết ba gã Tiên Đế của Di Phi Thương Hội, Di Phi Thương Hội không tới tìm hắn mới đúng là quái sự. Không muốn nói Di Phi Thương Hội, chính là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cái khác cường giả, cũng có thể có người sẽ đến Thiên Ngoại Thiên hành lang tìm kiếm hắn.

Hắn tại Thiên Ngoại Thiên hành lang cuốn đi nhiều Thanh Tinh cùng chồng chất như núi các loại đỉnh cấp tiên linh thảo, tại loại này thế giới cường giả vi tôn tham lam, không ai muốn cướp Thanh Tinh cùng tiên linh thảo trên người của hắn mới đúng là quái sự.

Sở dĩ không thèm để ý, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ khẳng định không có khả năng không ai có thể tìm được dưới sa mạc cánh đồng hoang vu hơn mười vạn mét. Sa mạc cánh đồng hoang vu nơi này tràn ngập lấy vô cùng vô tận thôn phệ đạo cơ tử khí, loại này tử khí chồng chất hắn lên, càng đi dưới đất lại càng nghiêm trọng. Không có bất cứ người nào thần niệm có thể thẩm thấu tới dưới đất hơn mười vạn mét, đổi thành hắn không có hóa độc lạc, hắn cũng không thể.

Tại cái chỗ này, thần niệm có thể thẩm thấu tới đất dưới vạn mét đã tính là cường giả bên trong cường giả. Hơn nữa tại sa mạc cánh đồng hoang vu loại địa phương này tìm kiếm thời gian tuyệt đối không có khả

năng quá dài, một khi quá dài, vậy ngay cả đạo cơ đều có thể bị niết hóa rơi.

Về phần Súy Oa thôn phệ tử khí, đối với vô biên vô tận Thiên Ngoại Thiên hành lang sa mạc cánh đồng hoang vu mà nói, căn bản là muối bỏ biển. Hoàn toàn sẽ không ảnh hưởng đến một phương này không gian Mạc Vô Kỵ bế quan.

Trừ phi có người giống như hắn, cũng bản thân có hóa độc lạc, không sợ nơi này niết hóa Đạo cơ u ám tử khí.

...

Hà Tây Hành Tu Hội, Vũ Trụ Giác hung danh hiển hách địa phương.

Nếu như nói tại Vũ Trụ Giác còn có một cái địa phương có thể công khai sát nhân, đó chính là Hà Tây Hành Tu Hội. Tại Hà Tây Hành Tu Hội, ngươi có thể không một lời hợp liền rút đao chém đối diện, người nào thắng người đó sống sót.

Hà Tây Hành Tu Hội nổi danh nhất không phải là nơi này có thể tùy ý công khai sát nhân, đầu tiên là Hà Tây Hành Tu Hội hội chủ An Tuyết Thịnh. An Tuyết Thịnh rất nhiều người cũng gọi hắn là An Huyết Thịnh, người này chỉ có Tiên Đế trung kỳ tu vi. Thế nhưng nếu mà tại Vũ Trụ Giác tìm ra mười cái hung ác cường giả, hắn khẳng định ở trong đó. Hắn động sát cơ, coi như là Đại Tiên Đế ở trước mặt hắn cũng không cách nào sống.

Thứ nhì là Hà Tây thương hội đệ nhất pháp bảo La Thiên Võng, chỉ cần tế xuất La Thiên Võng, còn không có người nào có thể rời khỏi. Vô luận ngươi có bất kỳ độn thuật nào, coi như là ngươi thủ đoạn chạy trốn mạnh hơn nữa, một khi La Thiên Võng tế xuất, ngươi cũng chỉ có chờ chết.

La Thiên Võng là tượng trưng của Hà Tây thương hội, cái lưới này là thứ ai cũng có thể mượn, chỉ cần ngươi có lai lịch, có Thanh Tinh, ngươi

liền có tư cách tại Hà Tây thương hội mượn La Thiên Võng. Đương nhiên người bình thường là mượn không nổi, bởi vì mượn đi La Thiên Võng cần mười vạn Thanh Tinh một ngày. Ngoài ra, còn phải có đỉnh cấp tiền cọc.

An Tuyết Thịnh cho tới bây giờ đều không lo lắng La Thiên Võng sẽ bị người mượn không trả, bởi vì La Thiên Võng không có khả năng bị luyện hóa, một khi ngươi luyện hóa, An Tuyết Thịnh lập tức liền có thể cảm thụ được, trước tiên lại đem La Thiên Võng thu hồi.

Có bất kỳ người dám can đảm luyện hóa La Thiên Võng, bước tiếp theo thế lực đó chẳng khác nào diệt vong. Không nói An Tuyết Thịnh chính là một cái cường giả càn quét Đại Tiên Đế, tại bên trong Hà Tây Hành Tu Hội cường giả như mây, hơn nữa La Thiên Võng, bất kỳ thế lực nào cũng cũng sẽ bị giết chết.

Tấn Vũ cùng Tấn Dực Nhân, Tấn Phí Thành ba người vừa đi vào Hành Tu Hội, một loại bén nhọn sát khí liền đập vào mặt. Dù cho Tấn Dực Nhân quanh năm tại vũ trụ tinh không thử luyện, vẫn như cũ cảm giác được rất là không khỏe.

- Chuyện gì?

Một người nữ tử ánh mắt cực kỳ lợi hại ngăn cản lối đi Tấn Vũ ba người.

Tấn Vũ chỉ biết là Hà Tây Hành Tu Hội có La Thiên Võng có thể cho mượn, nhưng không biết mượn ra tay tiếp theo là như thế nào. Lúc này bị người ngăn cản, hắn chỉ có thể đánh ra một đạo cách âm cấm chế ôm quyền nói:

- Ta muốn mượn La Thiên Võng.

- Mời đi, nửa tháng sau lại đến. La Thiên Võng đã bị người mượn đi, nửa tháng sau mới có thể trả.

Nữ tử nhìn chằm chằm Tấn Vũ bình tĩnh nói.

Tấn Vũ trong lòng trầm xuống, ánh mắt của hắn hạ xuống rơi vào trên người Tấn Phí Thành, Tấn Phí Thành gật đầu, ba người cấp tốc xoay người rời đi Hành Tu Hội.

- Đồ đạc không cho mượn, chúng ta bây giờ đi ngay Thiên Ngoại Thiên hành lang.

Vừa ra Hành Tu Hội Tấn Vũ liền dồn dập nói.

Ba người đều hiểu, muốn phải bắt được Mạc Vô Kỵ cái này bát phẩm Đan Đế, không phải là chỉ có huynh đệ bọn họ ba người. Coi như là người khác không biết trên người Mạc Vô Kỵ có đỉnh cấp Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, Mạc Vô Kỵ tại Thiên Ngoại Thiên phường thị thu hoạch, cũng đủ để cho mọi người đỏ mắt. Bọn họ có thể nghĩ đến Mạc Vô Kỵ trên người có thứ tốt, người khác tự nhiên cũng có thể nghĩ đến.

...

Tới rồi Tiên Tôn cảnh giới sau đó, Mạc Vô Kỵ bắt đầu luyện hóa Lạc Thư mới biết được, Lạc Thư uyên bác mênh mông xa xa không phải là mặt ngoài cái loại này phòng ngự hiệu quả. Lạc Thư hiệu quả lớn hơn, là đối với đạo một loại cảm ngộ, đối với công pháp thần thông một loại mượt mà.

Lạc Thư bên trong âm dương rắc rối, Ngũ Hành nghịch vận, ẩn chứa vô cùng vô tận biến hóa chi đạo. Mỗi một chương Lạc Thư đều có một trăm lẻ tám đạo Tiên Thiên cấm chế, Mạc Vô Kỵ lại đem chương 1: Lạc Thư luyện hóa đến tám mươi mốt đạo cấm chế sau đó, một loại mới hiểu ra xuất hiện ở trong Mạc Vô Kỵ ý niệm. Giờ khắc này Mạc Vô Kỵ thậm chí không cần khải đạo lạc, liền hiểu rõ chính bản thân thôi diễn đi ra mạch lạc tu luyện thủ đoạn, cư nhiên tại bên trong Lạc Thư có thể tìm được một chút quỹ tích.

Tại chương một Lạc Thư bị luyện hóa đến tám mươi mốt đạo cấm chế sau đó, vô luận Mạc Vô Kỵ làm sao luyện hóa, tốc độ liền như ốc sên bình thường giống nhau. Mạc Vô Kỵ biết, thực lực của hắn hữu hạn, cùng với tốn thời gian luyện hóa Lạc Thư càng nhiều hơn cấm chế còn không bằng luyện hóa còn lại vài chương Lạc Thư.

Chương tiếp theo Lạc Thư cấm chế bị Mạc Vô Kỵ luyện hóa, các loại đạo vận khí tức bị Mạc Vô Kỵ bắt lấy đến, giờ khắc này hắn không có thôi diễn trận đạo, hắn trận đạo đã tại vô thanh vô tức dâng lên.

Ngũ Hành, Cửu Cung, thời gian, không gian...

Theo chương 6: Lạc Thư bị Mạc Vô Kỵ luyện hóa đến thứ tám mươi mốt đạo cấm chế, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên vừa nhấc tay, vốn là không gian trói buộc vào giờ khắc này càng thêm rõ ràng, hắn đối với không gian hiểu lại lên một tầng cao. Giờ khắc này Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hiểu rõ vì sao Mộ Dung Tương Vũ có thể ở Phá Toái Giới tu luyện nhanh như vậy, nàng là mượn Lạc Thư xây dựng một cái không gian thời gian thông đạo. Tại cái bên trong không gian này, thời gian sẽ cùng ngoại giới thời gian hình thành thác vị. Đây là một loại quy tắc mới, cái này quy tắc không thuộc về thiên địa quy tắc, thuộc về Lạc Thư ngưng tụ ra tới quy tắc. Tại đây bên trong quy tắc tu luyện mấy năm thời gian, có lẽ bên ngoài một năm cũng không có đi qua.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, hắn cũng hiểu vì sao Mộ Dung Tương Vũ bức thiết như vậy yêu cầu lại đem hết thảy Lạc Thư tìm đầy đủ hết. Vì cái này Lạc Thư thời gian quy tắc bên trong tu luyện tuy rằng gia tốc, nhưng bởi vì Lạc Thư không được đầy đủ, cộng thêm năm chương Lạc Thư Mộ Dung Tương Vũ đều chưa có hoàn toàn luyện hóa, tạo thành đại đạo đạo cơ bất ổn.

Trường kỳ đi xuống, Mộ Dung Tương Vũ rất có thể rơi vào ma đạo. Đây là một mặt truy cầu tốc độ tu luyện, hoàn toàn quên mất tự thân đạo cơ.

Mạc Vô Kỵ thầm than, đổi thành hắn mà nói, hắn tuyệt đối sẽ không dùng loại này không hoàn toàn thời gian thông đạo đi gia tốc tu luyện. Hắn sẽ mượn Lạc Thư đi cảm ngộ thần thông của mình, làm mượt mà công pháp tu luyện của mình.

Nếu mà Mộ Dung Tương Vũ có thể hiểu ra, còn kịp. Chỉ cần nàng dùng Lạc Thư đi làm mượt mà công pháp và thần thông tu luyện của mình, tương lai sự thành tựu của nàng sẽ không thể khinh thường. Bằng không nàng chỉ có thể trở thành là người trong ma đạo, tu luyện mau nữa, cũng khó đến một cái đỉnh phong.

Ngoài ra, 6 chương Lạc Thư còn có thể cấu thành một cái cường đại phòng ngự không gian. Mộ Dung Tương Vũ dùng Lạc Thư xây dựng công kích thần thông, Mạc Vô Kỵ lại trực tiếp bỏ qua. Coi như là cần Lạc Thư xây dựng công kích thần thông, hắn cũng muốn đem Lạc Thư thu thập đầy đủ hết rồi lại nói.

6 chương Lạc Thư liền cho Mạc Vô Kỵ cảm giác mênh mông như biển, một khi mười ba chương Lạc Thư toàn bộ...

Mạc Vô Kỵ thở dài, thảo nào lúc đó Mộ Dung Tương Vũ vô tình như vậy, đồ đạc đã đưa ra tặng cũng muốn thu hồi lại. mười ba chương Lạc Thư nếu mà tụ hắn lên, uy lực sẽ lớn bao nhiêu?

Vài chương Lạc Thư luyện hóa hơn phân nửa bị Mạc Vô Kỵ thu vào, Côn Ngô kiếm Mạc Vô Kỵ tạm thời không có đi động. Hắn bắt đầu thôi diễn thần thông của mình.

Đến bây giờ mới thôi, Mạc Vô Kỵ cường đại nhất thần thông vẫn như cũ coi như là Sinh Tử Luân. STL của hắn có nhược điểm cực lớn, ngoài sinh tử một cái đó là đánh với cường giả thời điểm rất dễ tạo thành tử khí phản phệ. Thứ hai Sinh Tử Luân chỉ có sống và chết, cái này thần thông quá mức tột cùng. Dựa theo Mạc Vô Kỵ phàm nhân đạo pháp lý luận, càng tột cùng uy lực càng lớn, nhược điểm đồng dạng càng lớn. Nếu mà không phải là hắn có Sinh Cơ Lạc, nó chính là một cái thần thông hoàn toàn không tác dụng.

Mạc Vô Kỵ hai tay dãy một cái, một cái hư hóa Sinh Tử Luân ấn ra hiện ở trước mặt của hắn.

trước giáp ấn, một sống một chết, lại không có đường của hắn.

Mạc Vô Kỵ nhắm lại hai mắt, cả người ý niệm đều thẩm thấu tới rồi bên trong Sinh Tử Luân, giờ khắc này hắn bắt đầu đạo lạc cũng điên cuồng nghịch chuyển hắn lên.

Thôi diễn hoàn thiện Sinh Tử Luân thần thông, tuyệt đối không phải là cùng luyện hóa Lạc Thư như vậy, chỉ cần có thời gian là được. Sinh Tử Luân ấn không cẩn thận sẽ chỉ là phản phệ, tạo thành thần hồn câu diệt.

Mạc Vô Kỵ thủ thế không ngừng ngưng tụ ra đến các loại ấn ký, Sinh Tử Luân ấn ở trên hư không bên trong không ngừng biến hóa, trong không gian tử khí cùng sinh cơ đã lưu chuyển không thôi.

Cũng không biết qua bao lâu, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên chấn động, hắn rõ ràng cảm nhận được chung quanh tử khí không ngừng bị Sinh Tử Luân cuốn đi.

Sinh Tử Luân đạo vận cấp tốc phát sinh biến hóa, tử khí rõ ràng, sinh cơ bị Mạc Vô Kỵ nắm trong tay mình.

Mạc Vô Kỵ mở mắt khiếp sợ nhìn bị hắn huyễn hóa ra tới Sinh Tử Luân ấn, trước kia thi triển ra, chỉ có tột cùng sống và chết, vô luận sinh tử hắn cũng không thể nắm trong tay. Hiện tại Sinh tử luân cư nhiên nhiều hơn một đạo có thể cho hắn nắm trong tay sinh cơ.

Nguyên nhân cũng là bởi vì Sinh Tử Luân có thể thôn phệ chung quanh tử khí, tại đây một mảnh trong không gian, cái khác không nhiều lắm, nhiều nhất chính là niết hóa Đạo cơ tử khí. Theo Sinh Tử Luân thôn phệ tử khí càng nhiều, Sinh Tử Luân dường như càng phát ra mạnh mẽ và rõ ràng.

Có thể tu luyện thần thông? Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh. Tại hắn ấn tượng cùng cảm quan, chỉ có sinh mạng thể mới có tu luyện có khả năng. Thần thông là chế tạo ra, là một loại đồ đạc đạo vận cùng nguyên lực kết hợp bị thần niệm khống chế. Loại vật này chỉ có tại tu vi thay đổi cao, cảm ngộ thay đổi sâu sau đó, uy lực mới có thể tăng cường.

Hiện tại hắn thần thông cư nhiên có thể hấp thu tử khí tăng lên uy lực, không phải có thể tu luyện là cái gì?

Một cái thần thông có thể tu luyện, ý vị này cái này thần thông sớm muộn sẽ sinh ra linh tính, Mạc Vô Kỵ theo bản năng rùng mình một cái. Hắn nhanh chóng vừa vung tay, một đạo tử khí giáp ấn đánh ra.

Rõ ràng nắm trong tay về tới Mạc Vô Kỵ ý niệm, hắn rất rõ ràng cảm giác được sinh tử luân của mình không như trước nữa là một sống một chết. Mà là hắn có thể cho Sinh Tử Luân dùng tử ấn phong tỏa đối phương, sinh cơ thuộc về chính bản thân hắn.

- Thở dài! Phèo…

Mạc Vô Kỵ để tay xuống, hắn lúc nào cũng cảm thấy có chút quái dị.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 776: Vũ Trụ Giác Luận Đạo Đài

Bất kể có phải là rất quái dị hay không, Mạc Vô Kỵ cũng biết Sinh Tử Luân thần thông cùng trước đã có biến chất. Không nói loại này thần thông có thể chính bản thân hấp thu tử khí tăng cường uy lực, đồng thời hắn bây giờ ó Sinh Tử Luân không như trước nữa là một sống một chết. Sinh Tử Luân có lẽ không cách nào để cho đối thủ quá cường đại trực tiếp vẫn lạc, nhưng có thể cắn nuốt hết sinh cơ đối thủ.

Không đúng, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, nguyên bản không dự định tiếp tục mô phỏng Sinh Tử Luân, hắn lần nữa họa xuất Sinh Tử Luân. Đồng thời giáp ấn tế xuất, không gian sinh tử chuyển hoán.

Bởi vì không có đối thủ, Sinh Tử Luân rất nhanh thì lần nữa tiêu tán, Mạc Vô Kỵ cảm giác được Sinh Tử Luân lại cường đại hơn một phần.

Lúc này Mạc Vô Kỵ là thật có chút lo lắng, hắn rõ ràng bắt lấy đến Sinh Tử Luân chẳng những có thể thôn phệ tử khí, hơn nữa tại trong quá trình đối địch một khi thi triển Sinh Tử Luân, Sinh Tử Luân còn có thể lại đem thôn phệ sinh cơ hóa thành tử khí tiếp tục lớn mạnh.

Nói cách khác, nếu mà hắn có đầy đủ thần niệm, không ngừng đối với một người thi triển Sinh Tử Luân, cái tên kia coi như là mạnh hơn nữa cũng sẽ bị giết chết. Bởi vì mỗi một lần thi triển Sinh Tử Luân, đối thủ sinh cơ cũng sẽ bị Sinh Tử Luân cắn nuốt hết hóa thành tử khí, những thứ này tử khí lại tăng cường Sinh Tử Luân. Cái đó và bình thường vậy thần thông lặp lại thi triển, uy lực yếu bớt vừa hay tương phản.

Tuy đây là trên lý thuyết, bởi vì đối thủ cường đại không có khả năng để cho hắn vẫn thi triển Sinh Tử Luân, đồng dạng, hắn cũng không có nhiều thần niệm như vậy để không ngừng thi triển Sinh Tử Luân. Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cảm giác mình cái thần thông này từ một cái tột cùng đi hướng một cái tột cùng khác.

Mạc Vô Kỵ coi như là tổ sư sáng lập Bất Hủ Phàm Nhân đạo, so với người bình thường rõ ràng hơn loại này thần thông đáng sợ. Loại này thần thông một khi lớn đến trình độ nhất định, phản phệ chủ nhân cũng không phải không có khả năng.

Vô luận như thế nào, STL của hắn bây giờ còn không cách nào đối với hắn có bất kỳ ảnh hưởng gì, Mạc Vô Kỵ đơn giản không có tiếp tục nghiên cứu Sinh Tử Luân, mà là bắt đầu thôi diễn bản thân kích đạo thần thông.

Bán Nguyệt Trọng Kích hiện tại có bốn đạo thần thông, đều là chính hắn lĩnh ngộ đi ra. Theo thứ tự là: đại mạc cùng Tấn Dực Nhân đối chiến thời điểm lĩnh ngộ, sông dài, mặt trời lặn, tại Chư Thần Thiên Tiệm lĩnh ngộ tàn hố.

Đại mạc thần thông vô cùng đơn giản, mặc dù là một cái thần thông AOE, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng tại thời điểm đấu với cường địch, loại này thần thông còn kém một cây đuốc. Ngược lại sông dài thần thông bởi vì có Vấn Lan Nữ Đế trợ giúp, trở thành hắn một trong đòn sát thủ. Mặt trời lặn thần thông Mạc Vô Kỵ vẫn không có triệt để hoàn thiện, cái thần thông này là một ý cảnh thần thông cường đại nhất của Mạc Vô Kỵ.

Đại mạc thần thông sở dĩ đơn giản, là bởi vì vốn là một cái ý cảnh thần thông, hắn hiện tại thi triển ra thuần túy là kích mang ngưng tụ.

Mạc Vô Kỵ tại sau khi luyện hóa đại bộ phận 6 chương Lạc Thư, trận đạo trình độ sớm đã không phải là như trước đây, hắn đơn giản lại đem bản thân trận đạo dung hợp ở tại đại mạc thần thông.

Ở trước mắt Mạc Vô Kỵ, một mảnh thu nhỏ lại đại mạc kích mang bị huyễn hóa ra đến, những thứ này kích mang hóa thành đại mạc sau đó, trong nháy mắt liền ngưng tụ thành vô cùng trận kỳ. Tuy những thứ này kích mang trận kỳ mỗi một cái đều cấp rất thấp, vô cùng trận kỳ dung hợp cùng một chỗ, người bình thường cũng mơ tưởng từ trong đại mạc chạy trốn.

bên trong Đại mạc kích mang biến ảo trận kỳ tại Mạc Vô Kỵ thôi diễn bên trong không ngừng khuếch tán, sau đó lại không ngừng ngưng tụ biến hóa, vô cùng vô tận sát thế một đạo tiếp theo một đạo thay đổi...

Sau đó sẽ là sông dài cùng mặt trời lặn, Mạc Vô Kỵ muốn lại đem ba đạo ý cảnh thần thông cùng trận đạo của hắn dung hợp.

Đây đã là năm thứ ba Mạc Vô Kỵ tại dưới nền đất sa mạc cánh đồng hoang vu, Súy Oa bởi vì hấp thu hàng loạt niết hóa tử khí, cộng thêm một đống tiên mạch cùng Thanh Tinh, sớm đã đến tứ cấp Tiên Yêu thú đỉnh phong.

Nó đang muốn cùng Mạc Vô Kỵ nói một chút, chuẩn bị đi tới độ kiếp. Chỉ là ánh mắt của nó vừa mới hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ đại mạc trận kỳ, ý chí đã bị đại mạc cuốn đi.

Tại trước mặt nó là một mảnh hoang vắng đại mạc, đại mạc rất là thê lương tịch mịch. Nhưng sau một khắc, thê lương tịch mịch đại mạc bỗng nhiên gầm hét lên, vô cùng vô tận cát vàng cuồn cuộn nổi lên, tạo thành một bộ thê mỹ hình ảnh. Hết thảy trước mắt đều mơ hồ, Súy Oa nhìn thấy cát vàng bên trong đại mạc hóa thành từng đạo bén nhọn sa lưỡi, những thứ này sa lưỡi trực tiếp khóa lại tâm thần nó.

Đang ở Súy Oa muốn bước vào đại mạc trong thì, khắp trời cát vàng đột nhiên biến mất vô tung vô ảnh, một đạo xé rách kích mang tại trước mắt Súy Oa nổ tung.

Một đạo quang mang hầu như muốn xé rách không gian tại Súy Oa trước mắt nổ tung, một đạo khe rãnh mấy vạn trượng vô thanh vô tức

kéo dài dưới đất.

Súy Oa đúng lúc dừng lại cước bộ, lạnh lùng sát khí hầu như muốn đem mi tâm nó bổ ra.

- Ngươi tự đi độ kiếp, đây là tài nguyên tu luyện của ngươi.

Mạc Vô Kỵ thanh âm kịp thời hạ xuống rơi vào bên tai Súy Oa, đồng thời một cái nhẫn ném cho Súy Oa.

Súy Oa lúc này đâu còn dám tiếp tục ở tại chỗ này nhìn xem Mạc Vô Kỵ biểu diễn thần thông, không chút suy nghĩ trực tiếp chui đi ra ngoài. Nó phải thêm rất nhanh độ tu luyện, nếu không mà nói nó cao quý huyết mạch truyền thừa cũng phải khoảng cách với đại gia càng ngày càng xa.

Mạc Vô Kỵ không có để ý Súy Oa, hắn rất là hài lòng nhìn trước mắt trong lòng đất kéo dài một cái khe rãnh, biết tàn hố thần thông của mình lại lên một tầng cao.

Nếu như nói đại mạc, sông dài cùng mặt trời lặn là ý cảnh thần thông, vậy tàn hố liền là chân chính pháp lực thần thông.

Tại đại mạc thần thông cùng trận đạo dung hợp cùng một chỗ sau đó, trận đạo trình độ của hắn cũng trực tiếp vượt qua thất cấp đi tới bát cấp. Nếu là trước đây hắn tại Thiên Ngoại Thiên phường thị, trận đạo trình độ cùng thần thông trình độ có bộ dáng bây giờ, ba người Tiên Đế kia một tên cũng trốn không thoát.

Sau này bốn môn thần thông liền gọi là: Trọng Kích Tứ Đạo, đại mạc, sông dài, mặt trời lặn và tàn hố. Nếu là tương lai còn có kích đạo thần thông mới ra, cứ dựa theo chữ số tăng lên, đơn giản sáng tỏ.

- Rầm rầm ầm!

Phía ngoài lôi kiếp thanh âm truyền đến, thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét đi ra ngoài, lập tức liền biết điểm ấy lôi kiếp đối với Súy Oa không có bất kỳ uy hiếp.

Hắn không để ý tới Súy Oa độ kiếp, cũng là một quyền đánh ra. Đây là Mạc Vô Kỵ duy nhất quyền đạo thần thông, Liệt Vực Quyền. Thiên Ngoại Thiên hành lang cái này cánh đồng hoang vu không phải là chỗ ở lâu, hắn muốn rời đi nơi này, nhất định phải phải không ngừng tăng cường thực lực của chính mình, Súy Oa cũng giống như vậy.Một quyền này, không gian chung quanh dường như nhiều một chút rung động sóng gợn. Mạc Vô Kỵ nhãn tình sáng lên, hắn biết rõ đây là cái gì, đây là Liệt Vực Quyền Liệt vực.

Trước hắn Liệt Vực Quyền cũng có thể vỡ ra đối thủ lĩnh vực, thế nhưng cái loại này Liệt vực cường độ tuyệt đối sẽ không có đáng sợ như bây giờ, đây là tạo thành từng đạo nứt ra vực văn.

- Ầm!

Trầm muộn nổ vang truyền đến, khoảng cách Mạc Vô Kỵ mười mấy trượng dưới nền đất không gian bị trực tiếp nổ tung, cứng rắn đá vụn hóa thành hư vô.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay, hắn biết không được đầy đủ là bởi vì hắn thực lực tăng cường, mà là bởi vì hắn luyện hóa bộ phận Lạc Thư sau đó, đối với Liệt vực có sự hiểu mới. Cũng là bởi vì hắn đại thức hải cuồng tăng, đối với thần thông vận dụng càng là mượt mà cùng ngắn gọn.

Trong thức hải màu tím hồ lớn quả nhiên là đồ tốt, trong lòng Mạc Vô Kỵ cảm khái không thôi. Hắn không có thử lại nghiệm thần thông của mình, vài đạo thần thông này với hắn mà nói tạm thời đủ rồi.

Mạc Vô Kỵ bắt đầu tu luyện Tinh Hải Thần Quyết, nghiên cứu hắn cái kia phân thần thủ đoạn. Phân thần thủ đoạn trước kia là bị Mạc Vô Kỵ dùng để luyện đan, bất quá Mạc Vô Kỵ cho rằng loại thủ đoạn này dùng để công kích nhất định là càng thêm sắc bén.

Hắn bản thân có Chí Thanh Đan, có thể dùng đến tu luyện Tinh Hải Thần Quyết, ngưng luyện thức hải tăng cường thần niệm.

Trước Mạc Vô Kỵ cũng không có chân chính tốn thời gian đi nghiên cứu Tinh Hải Thần Quyết, lúc này hắn bắt đầu chăm chú nghiên cứu Tinh Hải Thần Quyết sau đó, mới biết được Tinh Hải Thần Quyết chia làm năm tầng. Tầng thứ nhất ngưng luyện Nguyên Thần, để cho Nguyên Thần dùng thần niệm công kích.

Đây thật là rất đáng sợ, Mạc Vô Kỵ không Tu Nguyên thần, cũng không có Nguyên Thần. Hắn cũng biết Nguyên Thần chỉ là tiêu chí tu sĩ nói thể tồn tại, không phải nói Nguyên Thần không có khả năng mở rộng thần niệm, nhưng cũng không có Tinh Hải Thần Quyết đáng sợ như vậy, Nguyên Thần có thể dùng thần niệm công kích.

Hết thảy tu sĩ sau khi chết, Nguyên Thần thời điểm suy yếu nhất, cho nên nói rất nhiều tu sĩ nếu như không có thủ đoạn Nguyên Thần chạy trốn, thân thể bị hủy, vậy cũng chỉ có thể chờ chết.

Một khi tu luyện Tinh Hải Thần Quyết, dù cho là tầng thứ nhất ngưng luyện Nguyên Thần, cũng để cho tu sĩ bể nát thân thể có bỏ chạy cơ hội.

Tầng thứ hai thần niệm hóa lưỡi, đây mới thực là thần niệm công kích. Hóa lưỡi chỉ là nói đơn giản pháp, mạnh lớn một chút còn có thể hóa thành thần thông.

Tầng thứ ba Liệt Thần phân thân, tầng này càng là lợi hại, đây quả thực là giống chém thi thành đạo. Một khi Liệt Thần, chẳng khác nào tu luyện được phân thân.

...

Mạc Vô Kỵ biết thứ này hắn căn bản cũng không thể hoàn toàn tham khảo, hắn không có Nguyên Thần. Công pháp của hắn cùng công pháp tầm thường tu luyện Nguyên Thần hoàn toàn bất đồng, còn là Nghịch Tu.

Cũng may hắn có to lớn thức hải, hắn rất nhanh thì lại đem tầng thứ nhất đổi thành ngưng luyện to lớn thức hải. thay đổi biến đổi, Mạc Vô

Kỵ căn bản cũng không cần tu luyện, cũng đã là tầng thứ nhất viên mãn.

Nếu là luận thức hải cường đại, Đại Tiên Đế cũng không nhất định hơn hắn. Hắn chẳng những có to lớn thức hải, tại trong thức hải còn có một cái tử khí hồ lớn lớn vô cùng.

Tầng thứ hai thần niệm hóa lưỡi chỉ là vận dụng thần niệm mà thôi, chỉ cần thần niệm cường đại đến trình độ nhất định, liền hoàn toàn không có vấn đề.

Mạc Vô Kỵ bế quan thôi diễn tu luyện thần thông, Súy Oa độ kiếp sau này tự giác trở về tiếp tục thôn phệ tử khí cùng Thanh Tinh tu luyện. Súy Oa có thể cảm giác được, đại gia lần này xuất quan sau đó liền sẽ rời đi nơi này. Nó rất không muốn tiếp tục ở lại Bất Hủ Giới, muốn cầu xin đại gia mang nó đi ra, chỉ có thể lại đem thực lực của chính mình đề thăng tới cảnh giới có thể bang trợ đại gia.

...

Vũ Trụ Giác nơi lớn nhất tụ tập chính là Thiên Ngoại Thiên đạo trường.

Dưới tình hình chung, Thiên Ngoại Thiên đạo trường đều là giải quyết phân tranh, còn có chính là địa phương tổ chức chuyện trọng đại. Tại Thiên Ngoại Thiên đạo trường vùng ven, có một cái luận đạo đài.

Một khi tại Vũ Trụ Giác có phân tranh, song phương không thể ở đường phố tranh đấu, vậy chỉ có đi hai cái địa phương, một là Hà Tây Hành Tu Hội, còn có một cái chính là đi luận đạo đài.

Hà Tây Hành Tu Hội tuy là biện pháp tốt giải quyết vấn đề, cái chỗ này đi vào quyết đấu, người bị giết có một nửa đồ đạc phải nộp lên cho Hà Tây Hành Tu Hội, hơn nữa quyền phân phối còn đang ở Hành Tu Hội. Ngoài ra, người thắng còn phải trên danh nghĩa tại Hà Tây Hành Tu Hội. Đương nhiên, rất nhiều người ước gì tại Hà Tây Hành Tu Hội trên

danh nghĩa, bởi vì trên danh nghĩa của Hành Tu Hội sau đó chỗ tốt nhiều lắm. Nhưng đại đa số người có phân tranh, đều sẽ chọn luận đạo đài.

Luận đạo đài cũng không phải là nói có hai người tranh cãi đi tới cãi nhau, mà là đi tới chỉ có một người xuống được. đạo pháp của người nào cao, người đó liền sống, vật sở hữu của người chết đi tất cả thuộc về người thắng. Tại luận đạo đài luận đạo còn có một cái chỗ tốt, đó chính là dương danh.

Tại Vũ Trụ Giác loại địa phương này, danh khí là càng lớn càng tốt.

Giờ khắc này ở chung quanh Thiên Ngoại Thiên đạo trường luận đạo đài, sớm đã vây đầy tiên nhân xem náo nhiệt, bởi vì ngày hôm nay có hai người ở chỗ này luận đạo.

Người thường luận đạo cũng thì thôi, cũng bất quá là một sống một chết mà thôi. Ngày hôm nay trong hai người luận đạo, có một người thế nhưng là không giống tầm thường, là một trong Vũ Trụ Giác tam đại Tiên Vương Ô Lễ. Người này là thiên tài tuyệt thế của Thần Tộc, Tiên Vương hậu kỳ, lại là tồn tại có thể dễ dàng chém giết Tiên Tôn tột cùng.

Tiên Vương muốn chết tại trước mặt Ô Lễ đến từ nhân tộc, còn là một nữ tử.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 777: Mạc Vô Kỵ Xuất Quan

Một người thanh niên vóc người cực cao, màu da trắng nõn bình bộ nhảy lên luận đạo đài. Dễ thấy nhất chính là trán của hắn có một đạo tinh vết, đạo tinh vết này đã vô cùng rõ ràng.

Người thanh niên này chỉ vừa đứng trên luận đạo đài, khí thế bàng bạc liền bao trùm đi ra ngoài.

Trong đám người từng đợt tiếng nghị luận truyền ra.

- Thảo nào là tam đại Tiên Vương, loại khí thế này ta đi tới cũng khẳng định thua.

- Ha ha, đổi thành ngươi, ngươi sợ rằng tại dưới loại khí thế này bò lên đài đều là vấn đề.

- Ô Lễ nghe nói tại Thần Tộc đều rất có địa vị, cho dù là Tiên Đế nhìn thấy hắn, cũng phải khách khí vài câu. Người nữ tử kia tên gì? Tiêu Tiểu Vũ sao?, cư nhiên muốn chết.

- Ngươi không hiểu liền chớ nói lung tung, là Ô Lễ yêu cầu cùng Tiêu Tiểu Vũ luận đạo, nghe nói là vì mạo phạm hắn.

...

Mọi người nghị luận, một cô gái trẻ sắc mặt có chút tái nhợt chậm rãi đi lên luận đạo đài, chính nàng đều rõ ràng, đây là nàng sau cùng vài bước đi.

dưới đài Luận đạo một người thiếu nữ xinh đẹp mắt to cấp bách đều muốn khóc, thế nhưng là nàng lại bất lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn Tiểu Vũ tỷ đi chịu chết. Không muốn nói Tiểu Vũ tỷ mới Tiên Vương sơ kỳ, dù cho Tiểu Vũ tỷ Tiên Tôn, tại trước mặt Thần Tộc Ô Lễ cũng là chịu chết a.

Nếu là Mạc Vô Kỵ ở chỗ này, hắn nhất định sẽ quen biết thiếu nữ xinh đẹp mắt to. Trước đây hắn dùng Đại Hoang thân phận quen biết Viêm Nguyệt Dung, mà nữ tử kia lên đài tỷ đấu gọi là Tiêu Tiểu Vũ. Vô luận Viêm Nguyệt Dung hay là Tiêu Tiểu Vũ, cho Mạc Vô Kỵ ấn tượng đều là phi thường thiện lương.

Bởi vì Thái Thượng Thiên hấp thu thiên tài điều kiện trở nên vô hạn rộng, cả Viêm Nguyệt Dung cùng Tiêu Tiểu Vũ đều có thể đủ đi tới Thiên Ngoại Thiên vũ trụ.

Thấy Tiểu Vũ tỷ đi hướng lôi đài, Viêm Nguyệt Dung rốt cục nhịn không được vọt tới xa xa trước mặt một người nam tử trẻ tuổi xem cuộc chiến, quỳ rạp xuống đất khóc thút thít nói:

- Công Thâu đại ca, van cầu anh cứu tiểu Vũ tỷ tỷ, nàng đi tới là chịu chết a.

nam tử trẻ tuổi vốn đứng ở góc chỗ quan chiến, không ai thấy. Hiện tại Viêm Nguyệt Dung xông lại quỳ rạp xuống đất như vậy, lập tức liền hấp dẫn đông đảo ánh mắt.

Nam tử trẻ tuổi hừ lạnh một tiếng:

- Đây là bình thường luận đạo, lẽ nào ta còn có thể vi phạm quy củ Vũ Trụ Giác sao? Tránh ra.

Viêm Nguyệt Dung càng là thút thít nói:

- Công Thâu đại ca, anh là đệ tử Thái Thượng Thiên Đạo Đế, khẳng định có thể nói được. Tiểu Vũ tỷ tỷ cũng là bởi vì anh, lúc này mới bị Ô

Lễ phát hiện...

- Lăn xuống!

Nghe được Viêm Nguyệt Dung càng nói càng khó nghe, nam tử trẻ tuổi trực tiếp là một cước lại đem Viêm Nguyệt Dung chỉ có tu vi Đại Ất Tiên đá bay.

Nếu mà không phải là Vũ Trụ Giác không có khả năng tùy tiện sát nhân, hắn đều trực tiếp giết chết nữ nhân này không biết tốt xấu. Hắn Công Thâu Hướng dầu gì cũng là Thái Thượng Thiên Đạo Đế đệ tử thân truyền, Viêm Nguyệt Dung này cư nhiên phá hư mặt mũi của hắn. làm ầm ĩ, ai cũng biết là bởi vì hắn Công Thâu Hướng, lúc này mới làm cho Tiêu Tiểu Vũ đi luận đạo.

Vũ Trụ Giác nhiều tiên nhân tộc người, Viêm Nguyệt Dung cầu đến trên đầu hắn, hắn Công Thâu Hướng sau này mặt mũi để vào đâu?

Viêm Nguyệt Dung lần nữa bò dậy, khóc xông về chỗ Công Thâu Hướng, nàng biết đây là người duy nhất có thể bang trợ nàng ngăn cản để cho Tiểu Vũ tỷ luận đạo.

Thấy Viêm Nguyệt Dung lại một lần nữa vọt tới, Công Thâu Hướng sắc mặt tức giận xanh xám, không đợi Viêm Nguyệt Dung nói chuyện, liền lạnh lùng nói:

- Viêm Nguyệt Dung, từ giờ trở đi, ngươi không phải là nhân tộc tu sĩ. Bởi vì ngươi cùng Tiêu Tiểu Vũ tự dưng gây chuyện thị phi, kéo cừu địch cho nhân tộc, ta đại biểu Thái Thượng Thiên lại đem ngươi đuổi ra khỏi nhân tộc.

Viêm Nguyệt Dung thân hình chấn động, cả người đều lạnh như băng xuống.

Đuổi ra nhân tộc, ý vị là nàng ngoại trừ chờ chết ra, liền là trở thành tiên nô. Hơn nữa nàng vẫn không thể rời đi Vũ Trụ Giác, trước một hơi

thở rời đi, sau đó một hơi thở nàng liền hoàn toàn bị người mang đi buôn bán.

Tại Tiên Giới, nàng là cô gái được chiều chuộng ở Cảnh lô Sơn Trang. Nàng có ông cố Viêm Thiêm càng là Tiên Tôn cường giả, đi lại Tiên Giới, bên người nàng ngoại trừ tiểu Vũ tỷ tỷ còn có Thiên bá.

Ở chỗ này, nàng chả là cái đinh gì.

Luận đạo trên đài Ô Lễ cùng Tiêu Tiểu Vũ đã đứng ở hai bên, một phần tiên nhân quan tâm Viêm Nguyệt Dung, cũng đưa mắt hạ xuống rơi vào trên luận đạo đài.

- Nhìn tại ngươi cho ta mang đến Tiên Thiên thần Hỏa Linh Căn, ta cho ngươi động thủ trước.

Ô Lễ thậm chí ngay cả pháp bảo cũng không có tế xuất, nhàn nhạt nhìn Tiêu Tiểu Vũ nói.

Tiêu Tiểu Vũ lạnh lùng nhìn Ô Lễ, bỗng nhiên khí tức quanh người cuồng bạo.

- Muốn tự bạo, đừng có nằm mộng.

Ô Lễ giận điên lên, lĩnh vực cuốn ra, trương tay một đạo lưỡi mang bổ về phía Tiêu Tiểu Vũ.

Nguyên bản hai tay Tiêu Tiểu Vũ tự bạo hóa thành muôn vàn màu đỏ tuyến mang chụp về phía Ô Lễ, không gian đều tràn đầy cực nóng.

Ô Lễ trái lại nở nụ cười:

- Không sai, có chút tâm cơ, chỉ là cùng ta so với, ngươi kém quá xa...Hắn chỉ giơ tay lên tùy ý vung lên, cực nóng tuyến mang liền biến mất không còn một mảnh. Một đạo tia máu từ mi tâm Tiêu Tiểu Vũ rạch ra, một đường huyết vụ nhìn bằng mắt thường không thấy bị Ô Lễ trương tay nắm lên, trong nháy mắt biến mất tại trong lòng bàn tay Ô Lễ.

- Phác thông!

Tiêu Tiểu Vũ ngã nhào xuống đất, đã là một thi thể không hề sinh cơ.

Trong đám người phát sinh một trận thổn thức thanh âm, tuy mọi người đều biết Tiêu Tiểu Vũ cùng Ô Lễ luận đạo, căn bản cũng không phải là một cái cấp độ, lúc này mới một chiêu cũng chưa tới đã bị Ô Lễ chém giết, vẫn như cũ để cho rất nhiều người chưa thỏa mãn.

Sở dĩ chưa thỏa mãn, đó là bởi vì mọi người muốn nhìn một chút Ô Lễ nghịch thiên thần thông. Đáng tiếc là, người ta không muốn nói thần thông, cả tiện tay thủ đoạn cũng không có thi triển ra.

Một loại khí tức cường đại tại quanh thân Ô Lễ cuồn cuộn nổi lên, tinh vết trên trán bỗng nhiên nổi lên từng đạo thanh mang, lập tức hắn một bước liền ra luận đạo đài. Hắn thôn phệ thần linh căn tiến thêm một bước, ngày hôm nay cũng là thời điểm hắn bước vào Tiên Tôn.

Ngắn ngủi luận đạo kết thúc, người chung quanh đều tán đi. Chỉ có Viêm Nguyệt Dung như cái xác không hồn bình thường giống nhau, đờ đẫn đứng ở luận đạo bên đài duyên.

Vài nhân tộc tiên nhân quen biết Viêm Nguyệt Dung, lúc này cũng không dám tiến lên nói chuyện. Tất cả mọi người rõ ràng, Viêm Nguyệt Dung triệt để xong đời. Tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cái chỗ này bị đuổi ra chủng tộc, ngoại trừ chờ chết còn có thể làm cái gì? Chết có lẽ đều là vận khí, vận khí không tốt, bị người nô dịch trở thành tiên nô, thần hồn đều bị giam cầm, vậy thì cả chết cũng không bằng.

Thẳng đến một lúc lâu sau đó, Viêm Nguyệt Dung lúc này mới đi tới trước mặt một vị tiên nhân dọn dẹp luận đạo đài quỳ xuống.

Người kia tiên nhân hiển nhiên cũng biết Viêm Nguyệt Dung ý tứ, thở dài nói:

- Đem thi thể bằng hữu ngươi nhanh lên một chút mang đi sao?.

...

Ầm!

Thiên Ngoại Thiên hành lang, trong chỗ sâu sa mạc cánh đồng hoang vu tuôn ra một đạo kịch liệt nổ vang, mấy ngàn dặm sa mạc toàn bộ bị nổ tung, Mạc Vô Kỵ từ dưới nền đất vọt ra, hạ xuống rơi vào sa mạc.

20 năm bế quan, hắn chẳng những hoàn thiện bản thân hết thảy thần thông, càng là sáng tạo ra Thần Niệm Tam Tiễn.

Bế quan 20 năm, để cho Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ cùng tự hào, không phải là hắn dùng hơn hai trăm vạn Thanh Tinh cùng vô số tiên đan tu luyện tới Tiên Tôn hậu kỳ, cũng không phải hoàn thiện hết thảy thần thông, mà là Thần Niệm Tam Tiễn.

tam tiễn là Mạc Vô Kỵ chính bản thân sửa chữa Tinh Hải Thần Quyết tầng hai viên mãn sau đó, diễn sinh ra được.

Mỗi một tiễn đều là thần niệm ngưng tụ ra đến, mỗi một tiễn đều có thể tụ lại không gian sát thế, phong tỏa đối thủ, vô ảnh vô hình. Duy nhất nhược điểm chính là loại này thần thông đối với thần niệm yêu cầu quá lớn, chẳng những đối với thần niệm cường độ yêu cầu to lớn, chính là đối với thức hải yêu cầu lớn bằng.

Tầm thường tiên nhân, dù cho biết thần thông như thế, một khi thi triển ra loại này thần niệm tiễn cũng sẽ để cho thức hải của mình hỏng mất, bởi vì thức hải căn bản cũng không có thể tiếp nhận cái loại này kinh khủng xé rách áp lực cùng cuồng bạo sát thế.

- Đại gia, chúng ta sẽ rời đi nơi này sao?

Súy Oa rất là đắc ý chạy tới. 20 năm, nó cũng không có uổng phí. Lúc này đã lục cấp Tiên Yêu thú, chỉ cần lại nhảy qua một bước liền trở thành thất cấp Tiên Yêu thú.

Tuy nơi này tử khí đối với Súy Oa mà nói tốt lắm, thôn phệ sau đó tu vi thăng cấp thật nhanh, thế nhưng là Súy Oa cũng không muốn tiếp tục tu luyện. đồ dù tốt, liên tục cắn nuốt vài thập niên, cũng sớm chán ngấy.

- Chính ngươi đi một bên ngưng luyện một cái thần thông, ta còn phải chờ một đoạn thời gian.

Mạc Vô Kỵ nói xong, lần nữa vung ra một đống Thanh Tinh cùng một cái thượng phẩm tiên linh mạch.

Tới hắn trình độ này, bình thường tiên tinh đối với hắn tu luyện hiệu quả đó là cực kỳ bé nhỏ, trừ phi hắn nguyện ý tốn hàng loạt thời gian đi tiêu hao. Đối với hắn hữu dụng chỉ có Thanh Tinh cùng tiên mạch.

Mạc Vô Kỵ thời khắc này thực lực, coi như là Tiên Đế hậu kỳ tới rồi, hắn cho là mình cũng có thể dễ dàng giết chết. Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không có sơ suất, hắn vẫn như cũ cảm thấy thực lực của chính mình còn kém một chút. Ít nhất phải đến Tiên Tôn đỉnh phong sau đó, hắn mới có thể đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ coi như là tu luyện, hắn cũng sẽ không trong lòng đất đi bế quan. Tại sa mạc cánh đồng hoang vu bế quan tu luyện, vẫn chưa có người nào dám đến động thủ với hắn.

Trước thời điểm Mạc Vô Kỵ trong lòng đất bế quan, Súy Oa còn không cảm thấy, lúc này Mạc Vô Kỵ tại sa mạc cánh đồng hoang vu tu luyện, Súy Oa mới biết được nó điểm này hấp thu Thanh Tinh thủ đoạn cùng đại gia so với, kém cách xa vạn dặm.

Hơn một trăm vạn Thanh Tinh cùng tiên mạch tổ hợp hắn lên tài nguyên tu luyện, tại dưới Mạc Vô Kỵ nghịch chuyển đại chu thiên, trực tiếp tạo thành một cái vòng xoáy như cự kình hút nước. Những nguyên khí này điên cuồng tràn vào Mạc Vô Kỵ mạch lạc.

Lúc này Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không cần đi hoàn thiện thần thông, nhất tâm tu luyện, cho dù là một bên Súy Oa cũng có thể thấy

Mạc Vô Kỵ khí thế đang không ngừng kéo lên.

Ngắn ngủi nửa năm thời gian, Mạc Vô Kỵ chung quanh Thanh Tinh cùng tiên mạch tiêu hao không còn, Mạc Vô Kỵ một tiếng thét dài đứng lên, thực lực của hắn đi tới Tiên Tôn đỉnh phong.

- Súy Oa, đi vũ trụ Thiên Ngoại Thiên chơi nào.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, thậm chí ngay cả phi hành pháp bảo đều lười tế xuất, trực tiếp tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích.

Hắn lần này đi vũ trụ Thiên Ngoại Thiên chính là lập uy, không đúng, hắn là đi gây chuyện. Năm đó Di Phi Thương Hội ép hắn trốn vào Thiên Ngoại Thiên hành lang sa mạc cánh đồng hoang vu, ép hắn tự bạo bản thân Phàm Nhân Đan Dược Các. Thậm chí còn tại sa mạc cánh đồng hoang vu tìm kiếm tung tích của hắn.

Những thứ này thù, hắn Mạc Vô Kỵ đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ sẽ chậm chậm tính. Cho nên, hắn trực tiếp đạp Bán Nguyệt Trọng Kích đi qua, chính là muốn kiêu ngạo.

- Đại gia, ta cảm thấy chúng ta hắn là đi trước Thiên Ngoại Thiên phường thị phát tài một khoản.

Súy Oa hưng phấn rơi xuống Bán Nguyệt Trọng Kích nói, nó thích nhất chính là kiêu ngạo gây sự. Mấy năm nay tại bên trong Bất Hủ Giới, nhưng làm nó nghẹn chết mất.

Súy Oa thế nhưng là biết chỗ tốt của Thanh Tinh, nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ cung cấp hàng loạt Thanh Tinh cho nó, nó hấp thu tử khí nuốt tiên đan hơn nữa, cũng không cách nào tại ngắn ngủn 20 năm liền bước vào hàng ngũ lục cấp Tiên Yêu thú.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 778: Cướp Đoạt Di Phi Đan Khí Các

- Ha ha...

Mạc Vô Kỵ vỗ mông Súy Oa nói:

- Ngươi nói không sai, chúng ta phải đi qua Thiên Ngoại Thiên phường thị kiếm chút cháo.

Thiên Ngoại Thiên phường thị, các cửa hàng khác hắn không có cách nào động, nhưng còn có một cái Di Phi Đan Khí Các, cái đan khí các này hắn có thể đi tới kiếm một khoản. 20 năm bế quan, Thanh Tinh trên người của hắn cộng lại cũng bất quá là hai trăm vạn, đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ nếu mà phát hiện thứ tốt, vậy cũng phải cần một đống Thanh Tinh.

- Đại gia thực sự là anh minh...

Nghe được bản thân kế sách vừa nói ra, đã được Mạc Vô Kỵ tiếp thu, Súy Oa đắc ý mông đít hầu như muốn vểnh cả lên trời.

Chỉ là một câu nói sau của Mạc Vô Kỵ lập tức liền đem nó đánh vào địa ngục:

- Súy Oa, ta nghĩ kỹ rồi. Lần này chúng ta đi đoạt đồ đạc, cho nên tạm thời ngươi không nên bại lộ, trước ở lại Bất Hủ Giới, chờ ta đi Thiên Ngoại Thiên thế giới lại đem ngươi mang ra khỏi.

- A...

Súy Oa lúc này liền trợn tròn mắt, nó thật vất vả uy phong một chút, hơn nữa còn xuất ra một cái chủ ý kinh thiên, không nghĩ tới đại gia cư nhiên không mang theo nó chơi. qua sông chặt cầu cũng quá nhanh một điểm sao?:

- Đại gia, chúng ta đi Thiên Ngoại Thiên phường thị, ai dám dong dài ta chính là một ngụm hút khô hắn. Đại gia xuất kích ra, những Tiên Đế đó đều sẽ sợ tè ra quần, ta còn có thể giúp đại gia hò hét trợ uy...

- Đừng nói nhảm, nhanh chóng đi vào, nếu không, ta sẽ tính toán lại việc dẫn ngươi đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không để ý Súy Oa nói nhảm.

Nghe được Mạc Vô Kỵ thậm chí đang suy nghĩ có nên mang nó đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ hay không, Súy Oa đâu còn dám nói nhảm, dù cho nó trong lòng rất không hài lòng, cũng không dám tại đại gia trước mặt biểu đạt ra, không thể làm gì khác hơn là nhanh chóng nói:

- Đại gia, ta đột nhiên cảm giác được Thiên Ngoại Thiên phường thị cũng không có gì hay, chờ đến Thiên Ngoại Thiên vũ trụ ta trở ra được rồi. Đại gia hay là lại đem ta đưa đến bên trong Bất Hủ Giới đi, tuy rằng tu vi của ta rất lợi hại, ta còn là cố gắng một điểm nữa, tranh thủ đến giúp càng nhiều hơn...

Mạc Vô Kỵ không đợi Súy Oa nói cho xong, liền đem Súy Oa đưa vào Bất Hủ Giới. Hắn tự nhiên biết Súy Oa ý tứ, đó là nói chờ đến Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, đừng quên lại đem nó mang ra khỏi.

Mạc Vô Kỵ cũng không nhằm vào Súy Oa, mà là hắn cảm giác mình phải đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, đích thật là không có khả năng gọn gàng dứt khoát bại lộ chính bản thân tranh đoạt Di Phi Đan Khí Các.

Coi như là Di Phi Thương Hội năm đó vây giết qua hắn, muốn phát tài còn chưa nên đem nhược điểm cho người khác. Hắn có thể đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ công nhiên tìm kiếm Di Phi Thương Hội, lại không

thể nói cho mọi người, trước lúc này hắn đã tranh đoạt Di Phi Đan Khí Các. Dù cho tất cả mọi người có thể đoán được Di Phi Đan Khí Các là hắn Mạc Vô Kỵ cướp đoạt, hắn cũng nhất thiết phải chiếm lý do.

Hắn lợi hại hơn nữa cũng chỉ có một người, Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cái chỗ này Đại Tiên Đế khẳng định rất nhiều, hắn có khả năng tiêu diệt một cái hai tên, chẳng lẽ còn có khả năng giết một đống lớn? Chỉ cần hắn không bại lộ chính bản thân cướp đoạt Di Phi Đan Khí Các, dù cho thế lực khác biết là hắn làm, cũng sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt.

Có ít thứ mọi người đều biết, nhưng phải cho mọi người một cái cớ giả vờ không biết.

...

Thiên Ngoại Thiên phường thị, năm đó đại chiến vết tích sớm không nhìn thấy, lúc này Thiên Ngoại Thiên phường thị lần nữa thành lập.

Mạc Vô Kỵ dùng một quả Già Kiền Đan dịch dung trở thành một danh nam tử gầy yếu đi vào phường thị, thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét ra đi, rất nhanh thì thấy Phàm Nhân Đan Dược Các của hắn cửa hàng lần nữa tạo dựng lên. Để cho hắn nghi ngờ là, cái cửa hàng này cư nhiên không có bị bán ra đi ra ngoài.

Dựa theo Thiên Ngoại Thiên phường thị quy tắc, chỉ cần 3 năm hắn chưa có trở về, cái cửa hàng này phường thị liền có thể thu hồi. Mạc Vô Kỵ suy đoán, phường thị này sở dĩ không có bán ra đi ra ngoài, hắn là cùng Đẳng Phỉ Ngôn có quan hệ. Bởi vì mình không có tin tức, Đẳng Phỉ Ngôn muốn kết giao hắn, bỏ một cái cửa hàng bên góc ở chỗ này, phường thị cũng sẽ không thua thiệt bao nhiêu.

Vạn nhất hắn đã trở về, đó chính là một cái nhân tình rất lớn.

Mạc Vô Kỵ không có đi cửa hàng của mình, hắn trực tiếp đi vào Di Phi Đan Khí Các. Đã không còn Phàm Nhân Đan Dược Các, Di Phi Đan Khí Các vẫn là sinh ý không sai. Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào cửa hàng liền

nghe được một phần tin tức, gần nhất một lần Vũ Trụ Bích chính là một năm trước xuất hiện.

- Ta có một quả đỉnh cấp bảo vật muốn bán, không biết Các chủ có ở đó hay không?

Mạc Vô Kỵ vừa tới nơi này liền đối với trong điếm một người tiểu nhị nói.

- Đồ đạc lấy ra xem một chút.

tiểu nhị không nhanh không chậm nói.

Tại Thiên Ngoại Thiên phường thị nơi này, hàng ngày có thứ tốt, ví dụ như cửu cấp tiên linh thảo, cửu cấp luyện khí tiên tài. Nhưng tuyệt đối không có đặc biệt kinh diễm bảo vật, Mạc Vô Kỵ nói đỉnh cấp bảo vật, tối đa cũng bất quá là cửu cấp tiên vật mà thôi.

- Ba!

Mạc Vô Kỵ một nhịp vỗ tan quầy hàng, đem quầy hàng đan khí các trực tiếp đập thành mảnh nhỏ:

- Càn rỡ, ngươi chỉ là một tiểu nhị có tư cách gì nhìn xem tiên tài của bản tôn?

Tuy hơn hai mươi năm trước Di Phi Thương Hội tại Thiên Ngoại Thiên phường thị tổn thất vài tên Tiên Đế, nhưng nội tình Di Phi Thương Hội vẫn còn. Có mấy người dám phách lối ở Thiên Ngoại Thiên phường thị Di Phi Đan Khí Các? Ngay cả Thiên Ngoại Thiên phường thị thế lực lớn như vậy, năm đó cũng chỉ là để cho Di Phi Thương Hội bồi thường trùng kiến phường thị tài liệu cùng Thanh Tinh mà thôi.

Di Phi Đan Khí Các tiểu nhị cũng bị Mạc Vô Kỵ kiêu ngạo sợ ngây người, chính là năm đó Phàm Nhân Đan Dược Các Mạc Vô Kỵ cùng Di Phi Đan Khí Các khai chiến, cũng là Di Phi Đan Khí Các chủ động tìm

đi qua. Như bây giờ, có người ở đan khí các khiêu chiến, đây là hắn lần đầu tiên thấy.

Một phần tiên nhân tại bên trong đan khí các cũng giật nảy mình, rất nhanh những tiên nhân này liền phản ứng kịp, đều là hưng phấn thối lui, chuẩn bị xem cuộc vui.

Tại Thiên Ngoại Thiên hành lang một mảnh, có mấy ai sợ chết? tiên nhân nào không phải là đã trải qua vô số lần tìm được đường sống trong chỗ chết sống sót cứng cỏi hạng người, loại này náo nhiệt người nào cũng không muốn bỏ qua.

- Thật can đảm, lại dám đến ta Di Phi Đan Khí Các nháo sự, ta Vũ Hình cũng muốn xem cu ngươi có to như ta hay không.

Tiếng bên trong hừ lạnh, một người nam tử nho nhã đột ngột xuất hiện ở lầu một Di Phi Đan Khí Các. Hắn đã đã nhìn ra, nam tử gầy yếu trước mắt này bất quá là vừa mới bước vào tôn cảnh mà thôi.

Mạc Vô Kỵ biết Các chủ Di Phi Đan Khí Các vốn gọi Mân Trình, hắn là một cái Tiên Tôn hậu kỳ cường giả, trước mắt Vũ này Hình đã là Tiên Đế sơ kỳ cảnh giới. Mạc Vô Kỵ ý niệm trong đầu vừa chuyển, liền hiểu là chuyện gì xảy ra. Năm đó Mân Trình nháo xảy ra sự tình, kết quả bị phạt đi rồi. Di Phi Thương Hội sợ ra lại chuyện, lần này phái một người Tiên Đế sơ kỳ đến, có thể thấy được Di Phi Đan Khí Các tại lần trước sự kiện sau đó, hấp thụ một phần giáo huấn.

- Ta là đến giao dịch đồ...

Mạc Vô Kỵ nói còn chưa dứt lời, dường như đã bị một cổ cường đại Tiên Đế khí thế áp chế, thậm chí câu nói kế tiếp đều cũng không nói ra được.

Vũ Hình hừ lạnh một tiếng:

- Vô luận ngươi là ai, tới làm gì, dám ở Di Phi Đan Khí Các ta nháo sự, cũng chỉ có một con đường, chết...

Mạc Vô Kỵ giùng giằng lấy ra một cái hộp ngọc thảy qua nói:

- Ngươi tổn thất ta lập tức liền bồi thường, ngươi xem trước một chút đồ đạc rồi lại nói...

Vũ Hình khóe mắt lộ ra xem thường, bất quá thần niệm của hắn quét hộp ngọc sau đó, trong lòng chấn động mãnh liệt, lập tức vừa vung tay liền đem hộp ngọc cuồn cuộn nổi lên, biến mất.

- Đù! Ngươi cướp đoạt đồ của ta?

Mạc Vô Kỵ sắc mặt đại biến nói.

- Ha ha, ta Di Phi Đan Khí Các sẽ cướp đoạt vật của ngươi? Ngươi nho nhỏ một cái con kiến hôi dám đến Di Phi Đan Khí Các ta nháo sự, hãy để mệnh lại sao?.

Vũ Hình trong lòng phẫn nộ sớm đã hóa thành ngạc nhiên mừng rỡ, hắn thật không ngờ Mạc Vô Kỵ sẽ xuất ra một quả Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh đi ra.

Theo những lời này nói xong, cuồng bạo Tiên Đế lĩnh vực quấn lấy Mạc Vô Kỵ, một thanh hồng thước phong tỏa một phương này không gian.

người có thể ở Thiên Ngoại Thiên hành lang sống sót, không có mấy ai ngu ngốc. Thấy Vũ Hình trực tiếp bắt đi Mạc Vô Kỵ hộp ngọc, lập tức liền muốn giết Mạc Vô Kỵ, người nào không biết đồ đạc bên trong hộp ngọc kia không phải chuyện đùa? Nếu mà bình thường đồ đạc, sợ rằng Vũ Hình không làm vậy đâu.

Loại chuyện này mọi người đều biết, hiển nhiên không có người nói ra.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, mặc dù hắn có thể trực tiếp động thủ, lâu dài thói quen hãy để cho hắn trước tiên tìm tìm một cái lấy cớ rồi lại nói.

Cường đại vòng xoáy lĩnh vực trong nháy mắt liền nghiền ép trở về, không gian chung quanh trực tiếp ngưng đọng. Ở vào trong không gian Vũ Hình biến sắc, hắn rõ ràng nhất chính bản thân bị cái gì, hắn Tiên Đế lĩnh vực tại dưới đối phương lĩnh vực cư nhiên thốn thốn vỡ vụn, một loại tử vong cảm giác đè nén giác truyền đến.

- Xí-muối...

Vũ Hình chỉ nói một chữ, đã bị khí thế vô cùng vô tận ngập trời ngăn chặn. Lúc này hắn nếu mà không biết Mạc Vô Kỵ là một cái đỉnh cấp cường giả, cố ý giả heo ăn thịt hổ tới nơi này chém gió mượn cớ, hắn chính là thật heo.

- Bành!

lĩnh vực Vũ Hình trực tiếp mở tung, một đạo cuồng bạo tiên nguyên tại quanh người hắn nổ tung.

giữa Huyết vụ, một cái nhẫn bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi.

- Rầm rầm ầm!

Từng đạo tiên nguyên nổ tung tại bên trong Di Phi Đan Khí Các nổ tung, vài tên chấp sự Di Phi Đan Khí Các tất cả đều bị Mạc Vô Kỵ đánh giết, hết thảy giới chỉ đều bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi.

thời điểm Thiên Ngoại Thiên phường thị chấp sự Lang Tất đi tới Di Phi Đan Khí Các, nơi này chỉ còn lại một mảnh phế tích.

tiên nhân vây xem hiện tại đều phi thường rõ ràng, Mạc Vô Kỵ chính là đến đoạt đồ. Tuy Mạc Vô Kỵ lấy ra bảo vật, trước hết để cho Di Phi Đan Khí Các Vũ Hình sinh ra lòng tham lam, cũng không cách nào che giấu Mạc Vô Kỵ là cố ý đến cướp đoạt đồ.

Thẳng đến Mạc Vô Kỵ rời đi đã lâu, tu sĩ xung quanh đứng xem vẫn là vẻ mặt lay động. Một Tiên Đế, cư nhiên bị người giết chết = một quyền. tên gia hỏa này giết chết Tiên Đế chẳng lẽ là vượt qua Đại Tiên Đế sao? Thậm chí là Đạo Đế tồn tại?

...

Mạc Vô Kỵ lúc này đã khôi phục diện mạo như trước, cầm Bán Nguyệt Trọng Kích múa máy nhanh chóng đi tới Thiên Ngoại Thiên nhân tộc hành lang.

Tuy nói Mạc Vô Kỵ không có mang Súy Oa đi nháo Thiên Ngoại Thiên phường thị Di Phi Đan Khí Các, có thể lần nữa rời đi Bất Hủ Giới, Súy Oa vẫn là rất thỏa mãn.

- Đại gia, ngươi vừa mới tiêu diệt Di Phi Đan Khí Các, bây giờ đi ngay Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, sợ rằng người khác đều có thể đoán được.

Súy Oa ngồi ở trên Bán Nguyệt Trọng Kích, nỗ lực muốn để cho tầm quan trọng của mình vượt trội một phần.

- Ngươi nghĩ rằng chúng ta qua một thời gian ngắn đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ người khác cũng không biết?

Mạc Vô Kỵ nói.

Hắn vốn chính là bịt tai trộm chuông, vô luận hắn qua bao lâu thời gian đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ hay là không đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, chuyện này đều sẽ có người đoán được là hắn làm.

Cướp đoạt Di Phi Đan Khí Các thu hoạch để cho Mạc Vô Kỵ phi thường hài lòng, chỉ trong giới chỉ Vũ Hình, Mạc Vô Kỵ liền thu hoạch sắp tới ba trăm vạn Thanh Tinh. Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng những Thanh Tinh này hắn là tài sản của Di Phi Đan Khí Các, không phải là cá nhân Vũ Hình, hắn căn bản cũng không lưu ý. Ngoại trừ những Thanh Tinh

này, còn có hàng loạt đỉnh cấp tiên linh thảo cùng tiên tài. Điều này làm cho tổng số Thanh Tinh của Mạc Vô Kỵ tăng đến năm trăm vạn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 779: Vũ Trụ Giác

- Vị tiên hữu này mời dừng lại, nơi này là Thiên Ngoại Thiên nhân tộc hành lang, không cho phép phi hành.

Mạc Vô Kỵ vừa tới trước nhân tộc hành lang hộ trận, đã bị một người Tiên Tôn ngăn cản.

Mạc Vô Kỵ không muốn ở chỗ này khai chiến, thu hồi Bán Nguyệt Trọng Kích.

Người này Tiên Tôn trong lòng lay động không gì sánh được, hắn khách khí như vậy cũng là bởi vì kiêng kỵ Mạc Vô Kỵ đang bay. Ngoại trừ số rất ít phi hành pháp bảo, vũ trụ Thiên Ngoại Thiên hành lang căn bản cũng không thể bay hành. Trước mắt tên gia hỏa này thoạt nhìn tu vi dường như cũng không cao, cư nhiên có thể ở chỗ này phi hành.

Dù cho cái chỗ này đến gần rồi nhân tộc hành lang, cũng không phải một chuyện đơn giản.

- Ta muốn mượn Thiên Ngoại Thiên nhân tộc hành lang truyền tống trận đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ một chuyến, xin hỏi bằng hữu, làm sao đi?

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền hỏi.

Phía trước là tộc người hành lang hộ trận, Mạc Vô Kỵ đến nơi đây cũng không có phát hiện hộ trận phát ra cảnh báo, đây là nói giai đoạn nguy hiểm hắn giết người tộc tiên nhân sớm đã vượt qua. Trên thực tế chính là phát ra cảnh báo, Mạc Vô Kỵ cũng là không sợ. Thực lực của hắn bây giờ cũng có thể giết cả Đại Tiên Đế, làm sao lưu ý cái khác.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, tại Thiên Ngoại Thiên hành lang rất ít là có Tiên Đế.

Người Tiên Tôn này ngăn cản Mạc Vô Kỵ nhất thời ngây dại, nơi nào khiêu khích như vậy? Truyền tống trận là muốn dùng thì dùng sao? Nếu không phải Mạc Vô Kỵ cường thế bay tới khí thế, hắn nói không chừng đã động thủ.

Mạc Vô Kỵ thấy đối phương không nói gì, trương tay lấy ra một quả ngọc bài ném qua đi nói:

- Ta là chủ tiệm Thiên Ngoại Thiên phường thị.

Người này Tiên Tôn vừa nhìn tên ngọc bài cùng cửa hàng, trong lòng cả kinh, tên này không phải là Mạc Vô Kỵ sao?

Mạc Vô Kỵ năm đó giết mấy cái Tiên Đế, chuyện này người nào không biết?

Không đợi người này Tiên Tôn lại đem ngọc bài trả cho Mạc Vô Kỵ, một đạo tin tức hạ xuống rơi vào cổ tay hắn truyền tin châu, tin tức rất đơn giản, tại trước đây không lâu có một người nam tử gầy yếu tới Thiên Ngoại Thiên phường thị Di Phi Đan Khí Các, giết Vũ Hình Tiên Đế, đoạt đi rồi Di Phi Đan Khí Các đồ đạc.

Người Tiên Tôn này cả người đánh cái giật mình, tuy Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn cười tủm tỉm, không có nửa điểm dáng vẻ gầy yếu, nhưng nếu hắn không đoán ra được Di Phi Đan Khí Các chính là Mạc Vô Kỵ trước mắt này san bằng, hắn cũng quá ngu dại.

- Thì ra là Mạc các chủ, nhanh chóng mời vào. Từ nơi này sau khi tiến vào, trực tiếp đi phía trước đi qua, lướt qua nhân tộc hành lang, liền có thể thấy một cái quảng trường to lớn, trong quảng trường chính là truyền tống trận.

Người Tiên Tôn này mau chóng đem ngọc bài trả cho Mạc Vô Kỵ, giọng nói rất là khách khí.

Mạc Vô Kỵ vừa mới san bằng Di Phi Đan Khí Các, giết một người Tiên Đế, nếu như nói Mạc Vô Kỵ không dám giết hắn chỉ là một Tiên Tôn, chính hắn cũng không tin.

- Đa tạ.

Mạc Vô Kỵ thu hồi ngọc bài, cấp tốc tiến vào hộ trận, căn bản cũng không có nửa điểm lưu ý, Phong Độn Thuật cuồn cuộn nổi lên một đạo vi phong, cấp tốc đi qua nhân tộc hành lang.

Thấy Mạc Vô Kỵ không hề động bản thân, người này Tiên Tôn thở dài một hơi thật dài, hắn thậm chí cảm giác sau lưng của mình đều có mồ hôi lạnh ra. Hắn lần đầu tiên nhìn thấy tên gia hỏa to gan lớn mật như ri, giết bốn gã Tiên Đế Di Phi Đan Khí Các, cư nhiên quang minh chính đại đi tới Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, lá gan này cũng quá lớn một chút sao?.

...

Chỉ hơn nửa nén nhang thời gian, Mạc Vô Kỵ liền hạ xuống rơi vào trên một cái quảng trường to lớn.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, một người Đại La Tiên quản lý truyền tống trận đã đi tới, kính cẩn nói:

- Mạc các chủ mời lên truyền tống trận.

- Bao nhiêu Thanh Tinh?

Mạc Vô Kỵ không có dự định ngồi truyền tống trận Bá Vương.

- Mạc các chủ thế nhưng là tiền bối ta ngưỡng mộ, sao có thể thu Thanh Tinh?

Người Đại La Tiên này giọng nói bộc phát kính cẩn hắn lên.

- Vậy thì đa tạ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn biết làm chủ chuyện này không phải là do Đại La Tiên. Hắn là nhân tộc hành lang cường giả lo lắng hắn ở chỗ này làm loạn, muốn nhanh đưa hắn đi. Sở dĩ làm như vậy, cho là hắn Mạc Vô Kỵ một kẻ kiêu ngạo không gì sánh được, như tên côn đồ không một lời hợp liền động thủ, đây là không cho hắn mượn cớ động thủ.

Mạc Vô Kỵ thật sự là nghẹn lời, đối với loại chuyện này hắn cũng lười giải thích, trực tiếp cảm tạ một câu liền nhảy lên truyền tống trận.

Truyền tống trận bạch mang cuồn cuộn nổi lên, chỉ một cái hô hấp thời gian, Mạc Vô Kỵ liền hạ xuống rơi vào thực địa. Hắn chỗ ở là một cự thạch trôi lơ lửng bằng phẳng, chính giữa cự thạch có ba cái truyền tống trận.

Cự thạch vùng ven đứng sững một ấn ký cao lớn khắc gỗ, trên đó viết, Thiên Ngoại Thiên hành lang truyền tống trận.

trên Cự thạch còn không ít, Mạc Vô Kỵ đi ra truyền tống trận, thấy hai con đường. Một cái đi thông Vũ Trụ Giác, mặt khác một cái tựa hồ bị ngăn lại. Hai con đường đều là trôi lơ lửng ở trên hư không, vẫn dọc theo ra.

Tuy tại Thiên Ngoại Thiên trên hành lang, Mạc Vô Kỵ thần niệm liền có thể thoả thích mở rộng, nhưng tới rồi cái chỗ này sau đó, Mạc Vô Kỵ mới cảm giác được càng là dễ dàng. Hiển nhiên nơi này đối với thần niệm không còn át chế, cái loại này niết Hóa Đạo cơ tử khí, nơi này cũng là nửa điểm cũng không có. Duy nhất hạn chế, là nơi cuối đường có thần thức cấm chế.

Vũ Trụ Giác Mạc Vô Kỵ đã nghe qua, hắn biết cũng không tỉ mỉ, chỉ đại khái hiểu Vũ Trụ Giác chính là một chỗ vũ trụ công cộng khu vực.

Tới rồi cái chỗ này, Mạc Vô Kỵ không có lại đi hỏi thăm. Hắn trực tiếp đi tới Vũ Trụ Giác, nếu mà Lâu Tự không có rời đi, vậy cũng tại Vũ

Trụ Giác.

Từ truyền tống trận ngôi cao đến Vũ Trụ Giác khoảng cách cũng không xa, tốc độ của Mạc Vô Kỵ cũng chỉ là nửa nén hương thời gian. Đây là hắn không có phi hành, muốn bay, tối đa hai ba phút đồng hồ.

Một cái tiên lục khí thế bàng bạc hư không xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, chung quanh tiên lục hộ trận tuyệt đối là cao cấp nhất tiên trận. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét một cái, liền biết hắn một khi bị loại này tiên trận vây khốn, cũng là khó có thể chạy trốn.

Hắn bây giờ còn là một bát cấp tiên trận tông sư, có thể nhìn ra cái này cửu cấp tiên trận, lại không nhất định có thể phá ra.

Tại bầu trời hộ trận, có ba chữ lớn trôi lơ lửng tang thương, Vũ Trụ Giác.

Mạc Vô Kỵ chỉ là do dự chỉ chốc lát, liền bước vào Vũ Trụ Giác trận môn. Vũ Trụ Giác thế lực đông đảo, hắn tin tưởng sẽ không bởi vì hắn cùng Di Phi Thương Hội mâu thuẫn, là có thể phát động Vũ Trụ Giác hộ trận đến vây khốn hắn. Nếu mà Di Phi Thương Hội năng lực thật có lớn như vậy, hắn năm đó cũng không đến mức có thể tranh đoạt, còn có thể Thiên Ngoại Thiên phường thị vơ vét của cải một hai tháng.

Vừa tiến vào hộ trận, nồng nặc tiên linh khí cuốn tới, tuy rằng những thứ này tiên linh khí đối với Mạc Vô Kỵ tu luyện căn bản cũng không có nhiều chỗ đại dụng, trong lòng Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ rất là kinh ngạc, phía dưới này phải chôn bao nhiêu tiên linh mạch? Loại này tiên linh khí hầu như muốn tiếp cận Bình Phạm tiên môn của hắn.

Rộng mở vô cùng đường phố cùng san sát cửa hàng xuất hiện ở trong tầm mắt Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ càng là thở phào nhẹ nhõm. thế lực của nơi này nhiều lắm, tuyệt đối sẽ không liên hợp lại đối phó hắn.

Vốn Mạc Vô Kỵ cho là hắn vừa tiến vào vũ trụ công cộng khu cũng sẽ bị Di Phi Thương Hội vây quanh, để cho hắn không có nghĩ tới là, cho

tới bây giờ, cũng không có người của Di Phi Thương Hội xuất hiện. Thảo nào năm đó Di Phi Thương Hội phái người đi phường thị, cũng trì hoãn thời gian dài như vậy.

Mạc Vô Kỵ biết Di Phi Thương Hội nhất định sẽ tìm hắn, chỉ là chuyện sớm hay muộn. Hắn căn bản cũng không sợ hãi, trên thực tế Di Phi Thương Hội không tìm hắn, hắn cũng sẽ tìm tới Di Phi Thương Hội.

Tới rồi Vũ Trụ Giác, hắn còn có rất nhiều chuyện muốn làm, trước tìm một nhà tức lâu ở rồi lại nói.

- Đại gia, cái chỗ này thật đúng là náo nhiệt.

Súy Oa nhìn thấy như vậy địa phương náo nhiệt, sớm đã kích động không được. Nó rất khát vọng Mạc Vô Kỵ nói một câu, chính ngươi đi dạo một chút. Đáng tiếc là, nó nói gì, Mạc Vô Kỵ đều lười trả lời.

- Bằng hữu thế nhưng là Mạc Vô Kỵ Các chủ.

Một người nam tử trung niên mặc áo xanh đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ khách khí ôm quyền hỏi một câu.

- Không sai, chính là ta.

Mạc Vô Kỵ nhìn trước mắt người trung niên này nam tử, giọng nói rất là bình tĩnh, trong lòng hắn đang suy đoán người nọ là người của Thiên Ngoại Thiên phường thị.

Người này nam tử áo xanh lập tức lộ ra nhiệt tình biểu tình:

- Đó thật là thật tốt quá, ta là một chấp sự của Di Phi Thương Hội, phó hội chủ của chúng ta cho mời Mạc các chủ đi tới làm khách.

Mạc Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng:

- Ngươi Di Phi Thương Hội là cái gì? Cũng có tư cách mời ta sao?

Người này nam tử áo xanh sắc mặt cứng đờ, chờ hắn tỉnh hồn lại, Mạc Vô Kỵ sớm đã từ bên cạnh hắn đi xa. Hắn nhìn chằm chằm bóng lưng Mạc Vô Kỵ, trong lòng cười nhạt, nếu không phải Di Phi Thương Hội vài Tiên Đế không ở Vũ Trụ Giác, chỉ là một Mạc Vô Kỵ còn có cơ hội đi vào đây sao?

Coi như là ngươi Mạc Vô Kỵ phách lối nữa, đoạt Di Phi Thương Hội đan khí các, cũng phải nhổ ra gấp bội.

Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ đứng ở bên ngoài một nhà xa hoa tiên tức lâu, Thính Đạo Tiên Lâu.

Tạm thời liền ở tại nhà này tiên tức lâu, Mạc Vô Kỵ đang muốn tiến vào tiên tức lâu, đã nhìn thấy bên ngoài tiên tức lâu to lớn trận pháp trên màn hình thông báo xuất hiện một cái bóng lưng mơ hồ của một nữ tử yểu điệu.

Tại dưới bóng lưng này còn có giới thiệu vắn tắt:

- Đỉnh cấp tiên nô, xinh đẹp tuyệt sắc, lựa chọn tốt nhất làm thuần âm lô đỉnh. Muốn bản thân có, mời đêm nay đi tới Thiên Trụ đấu giá hội.

Mạc Vô Kỵ cước bộ một trận dừng lại, trong lòng bỗng nhiên đã có một loại sợ hãi, hắn cư nhiên phát hiện bóng lưng nữ tử này hắn rất quen thuộc. Giờ khắc này, hắn cả tay đều có chút run rẩy hắn lên, hắn sợ hãi cái bóng lưng này chính là Sầm Thư Âm.

Sầm Thư Âm tư sắc nếu mà rơi vào Vũ Trụ Giác, bị người khác bắt lại xem như tiên nô bán ra cũng không là chuyện kỳ quái gì.

Đang ở lúc Mạc Vô Kỵ muốn phải tiếp tục xác nhận một chút, cái bóng lưng kia nhảy tới, hình ảnh xuất hiện một cái da cuốn, da cuốn dưới giới thiệu:

- Đỉnh cấp thần thông chạy trốn bằng đường thuỷ, chỉ cần ngươi bản thân có môn thần thông này, vũ trụ ngươi đều có thể đi được...

- Vị tiền bối này, muốn ở tức sạn?

Một người tiểu nhị thoạt nhìn rất là cơ trí xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, cười tủm tỉm kính cẩn hỏi.

- Không sai.

Mạc Vô Kỵ ép buộc chính bản thân bình tĩnh lại, hắn biết đừng nhìn hắn có thể không quản bình thường vậy Tiên Đế, hiện tại hắn còn chưa có tư cách khiêu chiến toàn bộ Vũ Trụ Giác. Hắn phẫn nộ, nôn nóng đi nữa, cũng chỉ có thể áp chế xuống. Huống hồ cái bóng lưng kia tương đối không rõ, hắn còn không dám khẳng định có đúng là Sầm Thư Âm hay không.

Nếu như là Sầm Thư Âm, hắn thì càng phải tĩnh táo. Bằng không người không cứu được, chính hắn đều có thể rơi vào bẫy. Dù cho Vũ Trụ Giác thế lực lại san sát, công khai phá hư đấu giá hội, cũng sẽ bị vây công.

Nghe được Mạc Vô Kỵ muốn ở tức lâu, người này tiểu nhị lập tức liền tinh thần tỉnh táo:

- Tiền bối thế nhưng là chọn đúng rồi, chúng ta Thính đạo tiên lâu tuyệt đối là toàn bộ Vũ Trụ Giác cao cấp nhất tiên tức lâu...

- Ta muốn một căn phòng tương đối rộng, mặt khác cho ta một quả ngọc giản giới thiệu Vũ Trụ Giác. Được rồi, còn có đêm nay Thiên Trụ đấu giá hội Poster giới thiệu ta cũng muốn một cái.

Mạc Vô Kỵ cắt đứt người này tiểu nhị nói.

tiểu nhị nghe được Mạc Vô Kỵ nói chính là một trận dừng lại, chần chờ một hồi lâu mới lên tiếng:

- Tiền bối, lần này Thiên Trụ đấu giá hội bán đấu giá bởi vì có thứ tốt đi ra, cho nên Poster rất là hút hàng. Một cái Poster chỗ ngồi tầm thường đấu giá hội, cũng cần năm trăm Thanh Tinh...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 780: Tiên Nô

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, thật là đắt. Trước đây hắn kiếm một quả Thanh Tinh cũng là xem như Bảo vật, nơi này một cái vào bàn cuốn liền muốn năm trăm Thanh Tinh. Đừng nhìn hắn trên người có mấy triệu Thanh Tinh, đó là bởi vì hắn làm một Đan Đế tại phường thị kiếm một khoản, cộng thêm vừa mới lại từ Di Phi Thương Hội đòi một khoản nợ nần về. Nếu là đúng một tiên nhân tầm thường đến Vũ Trụ Giác mà nói, năm trăm Thanh Tinh rất nhiều.

- căn phòng khá một chút là giá thế nào.

Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa cắt đứt tiểu nhị nói.

- Có căn phòng hai mươi Thanh Tinh cả đêm, tiên linh khí nồng nặc, có thể quan sát bên Vũ Trụ Giác. Trong phòng còn có hai cái phòng tu luyện cùng một cái phụ luyện thất. Đương nhiên tiện nghi một chút cũng có, ví dụ như 10 Thanh Tinh và loại năm Thanh Tinh cả đêm...

Tiểu nhị cảm giác được Mạc Vô Kỵ tựa hồ là một tên gia hỏa tính khí có chút vội vàng xao động, nói những lời này là một hơi thở nói ra.

Quả nhiên không phải là người bình thường ở được, hắn tại Thiên Ngoại Thiên phường thị giúp người luyện đan tiền cọc cũng bất quá 10 tấm Thanh Tinh mà thôi.

Mạc Vô Kỵ cũng không có lưu ý, hắn tu luyện cũng không dựa vào khoảng một nghìn tấm Thanh Tinh. Chờ tiểu nhị nói xong, hắn trương tay lấy ra một ngàn một trăm năm mươi Thanh Tinh nói:

- Cho ta poster giới thiệu Thiên Trụ đấu giá hội, căn phòng hai mươi Thanh Tinh cả đêm ta muốn ở một tháng. Dư năm mươi Thanh Tinh là tiền boa cho ngươi.

- A... đù!

Tiểu nhị bị niềm vui lớn đập trúng, chỉ chốc lát là hắn liền phản ứng kịp, nhanh chóng thu hồi Thanh Tinh càng là kính cẩn nói:

- Tiền bối yên tâm, tiểu tu nhất định giúp tiền bối làm ổn thỏa đâu ra đấy.

Năm mươi Thanh Tinh a, đây chính là thu hoạch lớn nhất một khoản khen thưởng của hắn.

...

tiểu nhị không có nói mò, chẳng những giúp Mạc Vô Kỵ tại Thính Đạo Tiên Lâu an bài tốt gian phòng, còn giúp Mạc Vô Kỵ lấy được một cái chỗ ngồi đấu giá hội hàng 3x.

Mạc Vô Kỵ trước tiên lại đem gian phòng của mình đánh lên các loại cấm chế trận pháp, sau đó mang theo Súy Oa đi tới đấu giá hội. Dù cho khoảng cách đấu giá hội còn có một hai canh giờ, Mạc Vô Kỵ cũng là cấp thiết không dứt.

Nếu như không phải thực lực của hắn còn chưa đủ, hắn sẽ trực tiếp đi Thiên Trụ đấu giá hội công nhiên hỏi thăm. Một khi xác nhận là Sầm Thư Âm, hắn sẽ lập tức động thủ.

Đấu giá hội trận hiện ra hình phễu, tại vị trí giữa có một cái ngôi cao to lớn ngọc thạch. Ở trên nơi này ngọc thạch ngôi cao biểu diễn bất luận cái gì vật phẩm, người xung quanh đều có thể nhìn rõ ràng.

Đấu giá hội còn chưa có bắt đầu, Mạc Vô Kỵ lấy ra ngọc giản giới thiệu vắn tắt Vũ Trụ Giác tiểu nhị đưa tới, bắt đầu xem lướt qua. Chỉ thời

gian một nén nhang, Mạc Vô Kỵ đã có một cái đại khái ấn tượng về Vũ Trụ Giác.

Tại Vũ Trụ Giác nơi này có ít nhất trên trăm chủng tộc tập trung, nghe đồn cái chỗ này là cửa vào đi thông cao cấp giới diện. Tu luyện đến Tiên Đế muốn gần hơn một bước, chỉ có thể từ nơi này rời đi. Nếu không, chỗ giới diện quy tắc quá thấp, tu sĩ thiên tài đi nữa cũng không cách nào tiến thêm.

Mà ở Vũ Trụ Giác cường đại nhất chủng tộc có Yêu tộc, Thần Tộc, Ma tộc, di sinh tộc, huyết tộc, hải tộc, linh tộc vân vân... Nhân tộc trước đây cũng là một trong cường đại chủng tộc, chỉ là tại Thiên Ngoại Thiên trong vũ trụ liên chiến liên bại, lại đem địa bàn trước đây mất đi không sai biệt lắm, hiện tại cả Vũ Trụ Giác doanh trại cũng không có, chỉ có một Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành. Hoàn toàn trở thành chủng tộc vùng ven.

Thiên Ngoại Thiên vũ trụ tài nguyên tu luyện cùng bảo vật chủ yếu nguồn gốc trừ ra Vũ Trụ Bích, còn có vũ trụ vòng ngoài Liệt Khư cùng Thiên Ngoại Thiên bí cảnh.

Dưới so sánh, Vũ Trụ Bích đồ đạc là rất tầm thường. Nói rất tầm thường không phải là bởi vì những thứ kia giá trị thấp nhất, mà là bởi vì những thứ kia không có kém nhất, cũng không có cái gì tốt nhất.

Tốt nhất bảo vật, đại đa số xuất từ bên trong Liệt Khư, nghe đồn Liệt Khư bên trong cả Tiên Thiên bảo vật mảnh nhỏ cũng có.

Trong ngọc giản còn cố ý gợi ý, tại bên trong Vũ Trụ Giác sinh tồn, rất không có khả năng đắc tội vài đại chủng tộc cùng thế lực, ngoại trừ cường đại chủng tộc ra, còn có một chút thương hội, phường thị, tổ chức nữa.

Di Phi Thương Hội bất ngờ tại nhóm một trong những thế lực không thể đắc tội.

Mạc Vô Kỵ thu hồi ngọc giản có chút cau mày, hắn không phải là e ngại Di Phi Thương Hội. Hắn Tiên Tôn đỉnh phong, khoảng cách viên mãn còn có một bước xa. Chính là Đại Tiên Đế tới nơi này, Mạc Vô Kỵ cũng không sợ hãi. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ cũng rất rõ ràng, hắn cách đỉnh cấp cường giả còn một đoạn đường rất dài.

Không phải là hắn không muốn thăng cấp Tiên Đế sau đó lại đến, mà là hắn phi thường hiểu đạo của mình. Ngắn ngủi vài chục năm bước vào Tiên Tôn viên mãn, đã quá nhanh. Lúc này hắn có nữa tài nguyên, thiên tài đi nữa, cũng không cách nào lập tức bước vào Tiên Đế cảnh giới.

Vốn hắn căn bản cũng không sợ hãi, hắn lẻ loi một mình qua lại tự do, coi như là tiến vào hư không cũng không hề sợ hãi. Hiện tại hắn lo lắng đêm nay tiên nô đấu giá hội là Thư Âm, nếu như là Thư Âm, vậy hắn không thể dùng kế hoạch lúc trước như vậy, trực tiếp đánh vào Di Phi Thương Hội.

Huống hồ thông qua giới thiệu vắn tắt ngọc giản, Mạc Vô Kỵ càng là rõ ràng Vũ Trụ Giác không có khả năng tùy tiện động thủ. Trừ phi người khác khiêu khích đến ngươi, đối với ngươi động thủ trước, ngươi mới có thể xuất thủ.

Một lúc lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ mới thở dài, vẫn là thực lực không đủ a. Dù cho tu vi của hắn tiến độ nghịch thiên không có khả năng lại nghịch thiên, hắn vẫn còn là cảm nhận được khiếm khuyết.

Theo thời gian trôi qua, người đấu giá hội càng ngày càng nhiều. Rất nhanh xung quanh Mạc Vô Kỵ liền ngồi đầy các loại tu sĩ khí tức khác nhau.

Lại qua thời gian một nén nhang, trung gian đấu giá hội trận ngọc thạch ngôi cao sáng lên, một người nữ tử mặc quần xì líp màu xanh xinh đẹp đi tới. Mạc Vô Kỵ không cần thần niệm quét, cũng có thể nhìn ra nữ tử này tu vi khoảng chừng Đại La Tiên.

- Hoan nghênh Thiên Ngoại Thiên vũ trụ khách nhân tôn quý khắp nơi đi tới chúng ta Thiên Trụ đấu giá hội trận, ta là người chủ trì lần này đấu giá hội Y La Nhi. Hôm nay là ta Thiên Trụ thương hội hàng năm lớn nhất một lần đấu giá hội, bởi vì Thiên Ngoại Thiên bí cảnh vừa mới đóng, cho nên lần này đấu giá hội lại có lớn vô cùng ngạc nhiên mừng rỡ dâng hiến cho mọi người.

Y La Nhi nói xong cúi người hành lễ.

Hội trường an tĩnh lại, không cần Y La Nhi nói, mọi người cũng đều biết lần đấu giá này sẽ có đông đảo thứ tốt. Xem lần này Thiên Trụ đấu giá hội tuyên truyền thì đã biết, toàn bộ Vũ Trụ Giác khắp nơi đều là Thiên Trụ đấu giá hội bố cáo.

Mạc Vô Kỵ ép buộc chính bản thân tỉnh táo lại, hắn tới nơi này không phải là vì các loại bảo vật.

- Lần này bán đấu giá chủ yếu đấu giá phương thức là Thanh Tinh và thượng phẩm tiên mạch, không thu tiên tinh. Nếu là gửi bán vật phẩm, có thể dùng vật phẩm đấu giá, ai thắng sẽ do người gửi bán phán định. Hiện tại kiện vật phẩm thứ nhất bắt đầu đấu giá, đây là một đạo thần thông, thần thông tên là Song Điệp Lãng Đào...

Y La Nhi vừa mới nói ra tên Song Điệp Lãng Đào, Mạc Vô Kỵ chợt nghe đến xung quanh có rất nhỏ tiếng nghị luận.

Mặc dù hắn không có nghe nói qua, cũng có thể đoán được thần thông lai lịch cũng không nhỏ.

Y La Nhi đúng lúc giải thích nghi hoặc:

- Ta tin tưởng rất nhiều người đều đoán được cái này thần thông là của ai, không sai, là năm đó hải tộc đệ nhất cường giả Chiêm Bồng đại đế, thi triển ra có uy thế khuynh hải. Môn thần thông này giá bắt đầu là một vạn thanh tệ, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một nghìn.

- Một vạn một ngàn...

- Một vạn hai nghìn...

...

Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ Chiêm Bồng đại đế sau cùng xuất hiện vấn đề gì, tại sao muốn lại đem bản thân thần thông giữ nhà lấy ra bán ra, giá cả đã vọt tới 3 vạn thanh tệ.

Tuy Mạc Vô Kỵ trên người có hơn năm trăm vạn Thanh Tinh, tại nghe đến mấy người này báo giá sau đó, cũng biết mình thật đúng là chưa tính là giàu có.

Sau cùng môn thần thông này bị người dùng 3 vạn 7 k thanh tệ cướp đi.

Lại là một quả hộp ngọc truyền đưa đến trước mặt Y La Nhi, Y La Nhi lại đem truyền đưa tới hộp ngọc giơ lên trong vắt tiếng nói:

- kiện thứ hai đấu giá đồ đạc phi thường thưa thớt, ta tin tưởng rất nhiều người cũng là vì món bảo vật này mà đến. Món bảo vật này đến từ thiên ngoại thiên bí cảnh, là một đôi hư không huyễn sí...

Quả nhiên hư không huyễn sí hai chữ vừa nói ra, không khí của hiện trường càng là nhiệt liệt lên. Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là cả kinh, thứ này hắn biết a.

Hư không huyễn sí kỳ thực chính là cao cấp nhất tiên tài, căn bản cũng không cần Luyện Khí Sư luyện chế, bất luận kẻ nào đạt được đều có thể luyện hóa thành cánh. Đôi cánh thời điểm không cần có thể trực tiếp ẩn nấp, biến ảo trở thành hư vô. Một khi dùng, tùy thời có thể huy động, vô cùng linh hoạt.

Trọng yếu nhất là, loại này hư không huyễn sí còn có thể thăng cấp. Sau này chỉ cần lấy được tốt hơn bảo vật, là có thể để cho hư không huyễn sí không ngừng thăng cấp.

Người nào a, cư nhiên lại đem loại bảo vật này cũng lấy ra bán đấu giá, đây là thiếu Thanh Tinh thiếu đến mức nào?

- Hư không huyễn sí giá bắt đầu là mười vạn Thanh Tinh, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một vạn.

Y La Nhi nói vừa xong, trên màn hình thông báo, giá cả cũng không ngừng biến hóa.

Trong thời gian ngắn liền từ mười vạn tăng tới rồi ba mươi vạn, lúc này mới chậm lại.

Mạc Vô Kỵ thầm than, thứ này kỳ thực hắn cũng rất muốn. Mấy chục vạn Thanh Tinh Mạc Vô Kỵ cũng ra được, nhưng hắn không muốn lãng phí một quả Thanh Tinh đấu giá thứ khác trước khi nhìn thấy tiên nô. Mạc Vô Kỵ cũng suy đoán một cái tiên nô giá cả sẽ không cao hơn một vạn, nhưng hắn nhất định phải tính toán bất luận cái gì ngoài ý muốn đều vào trong tay mình.

Hư không huyễn sí rất nhanh thì dùng giá cả ba mươi bảy vạn Thanh Tinh, cộng thêm 6 nhánh tiên linh mạch bị người đấu giá đi rồi.

Thứ ba đấu giá đồ đạc là một món đỉnh cấp phi hành pháp bảo, bán cực phẩm tiên khí, giá bắt đầu là năm nghìn Thanh Tinh. Sau cùng bị người dùng một vạn 4k Thanh Tinh mua đi.

Thứ tư thứ năm thứ sáu món đồ gì đó không phải là cực kỳ thưa thớt đỉnh cấp tiên tài, chính là thần khí vượt qua cực phẩm tiên khí đẳng cấp. Vô luận là tài liệu hay là thần khí, Mạc Vô Kỵ đều là không có hứng thú. thần khí đều là từ bên trong Vũ Trụ Bích giành được, mặc dù nói là thần khí, kỳ thực đều là tàn phá, thậm chí còn không bằng đỉnh cấp tiên khí.

Hiển nhiên biết điểm này không phải là một người Mạc Vô Kỵ, hạ phẩm thần khí ngụy trang, vẫn như cũ không thể để cho đông đảo người đấu giá xuất ra càng nhiều hơn Thanh Tinh.

- Kế tiếp chúng ta muốn đấu giá là một người tiên nô....

Y La Nhi nói để cho Mạc Vô Kỵ lập tức lên tinh thần, ánh mắt cũng không chuyển nhìn chằm chằm trên đài đấu giá.

Đối với một cái tiên nô bán ra, kỳ thực cũng không có bao nhiêu người quan tâm, tiên nô trên thực tế đi lên loại này đấu giá hội, hoàn toàn là lãng phí thời gian mọi người. Muốn tiên nô, có thể đi Vũ Trụ Giác chợ tiên nô, nơi đó cái gì tiên nô không có?

Y La Nhi dường như biết mọi người không có hứng thú, mặt mang nụ cười nói:

- Vị Tiên này nô cũng không phải là tầm thường tiên nô, nàng chẳng những là một vị phi thường xinh đẹp tiên nữ, còn là thuần âm thể chất. Những thứ này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là tiên nô còn là ẩn thủy linh căn...

Nguyên bản đấu giá hội trận còn không nóng bỏng nghe thấy ẩn thủy linh căn bốn chữ này sau đó, lập tức liền ầm ĩ lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 781: Từ Đâu Ra Kẻ Lỗ Mãng

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là trầm xuống, ẩn Linh Căn có đôi khi cả đời đều không thể hiển lộ ra. Một khi hiển lộ ra, ở thế giới tu luyện, tuyệt đối sẽ bị xem như hàng hóa.

Ẩn Linh Căn là đối tượng tốt nhất đoạt xá, cũng là lô đỉnh tốt nhất. Về phần ẩn thủy linh căn, vậy càng là có thể ức chế tuyệt đại đa số tẩu hỏa nhập ma.

Trong tu luyện tẩu hỏa nhập ma là hiện tượng bình thường, đặc biệt thời điểm tu luyện thần thông, rất dễ xé rách kinh mạch bạo liệt Linh Lạc, ẩn thủy linh căn nhưng có thể hoàn toàn giải quyết vấn đề này.

Thế nhưng ẩn thủy linh căn một khi bắt đầu tu luyện thủy thuộc tính công pháp, ẩn Linh Căn giá trị liền triệt để tiêu tán. Hơn nữa ẩn Linh Căn vô luận trước kia là cái gì Linh Căn, chỉ cần tại sau khi ẩn Linh Căn xuất hiện tu luyện ẩn Linh Căn công pháp, Linh Căn trước kia đều có thể niết hóa. Đồng thời tư chất cũng lên cấp làm Thuần linh căn.

Cho nên bình thường tại biết mình là ẩn Linh Căn sau đó, hầu như tất cả mọi người sẽ chọn nhanh chóng tu luyện ẩn Linh Căn thuộc tính công pháp. Đây là vì chính bản thân thăng cấp nhanh hơn, cũng là vì tự bảo vệ mình. Ẩn Linh Căn tu luyện, vậy thì không phải là ẩn Linh Căn.

Y La Nhi mặt mang dáng tươi cười nói:

- Ta tin tưởng mọi người đều biết giá trị ẩn Linh Căn, đặc biệt ẩn thủy linh căn. Người này tiên nô ẩn Linh Căn vừa mới xuất hiện liền bị phát hiện, đến bây giờ còn không có tu luyện qua.

Đang khi nói chuyện, trước mắt Y La Nhi ngôi cao lần nữa bạch quang nhanh chóng di chuyển một cái. Một người nữ tử mặc váy màu lam nhạt bị truyền đưa tới, mọi ánh mắt đều hạ xuống rơi vào trên người cô gái này, mọi người đều biết đây chính là tiên nô vừa rồi trong miệng Y La Nhi nói.

- Người tiên nô này giá quy định mười vạn Thanh Tinh, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một vạn, hiện tại bắt đầu đấu giá.

Y La Nhi cũng đúng lúc nói.

Vừa nhìn thấy nữ nô, Mạc Vô Kỵ liền biết đây không phải là Sầm Thư Âm. Mạc Vô Kỵ thở dài, tuy rằng không phải là Sầm Thư Âm, nữ nô nọ hắn cũng quen biết.

Mạc Vô Kỵ còn nhớ rõ nàng tên Viêm Nguyệt Dung, năm đó còn là một thiếu nữ thanh thuần khả ái. Tâm địa rất là thiện lương, vẫn đi theo bên người nàng cô gái kia gọi Tiêu Tiểu Vũ, cũng là một nữ tử rất hiền lành. Trước đây hắn dùng thân phận của Đại Hoang xuất hiện, một cái thuần túy người phàm, Tiêu Tiểu Vũ cũng không có mạnh mẽ cướp đoạt Lịch Tiên Vương Đan của hắn.

Viêm Nguyệt Dung này càng là vì thương xót một vài người phàm, chủ động đi cứu bọn họ.

Không muốn nói Mạc Vô Kỵ đối với Viêm Nguyệt Dung cùng Tiêu Tiểu Vũ cảm quan tốt lắm, lại xem hai người trở thành bằng hữu. Chỉ xét thiếu nữ này năm đó thiện lương, hắn cũng sẽ không đứng nhìn. Thanh Tinh không còn có thể lại nghĩ biện pháp, người không còn cũng không tìm về được.

Viêm Nguyệt Dung sắc mặt tái nhợt chết lặng, dường như cả linh hồn đều biến mất không thấy. Mạc Vô Kỵ biết, dù cho hắn xuất thủ cứu Viêm Nguyệt Dung, thiếu nữ trước đây xinh đẹp khả ái cũng sẽ không trở lại nữa.

Hắn nhớ lại Tĩnh Tâm Am Tố Tịch, Tố Tịch biến hóa hắn đã tận mắt thấy, năm đó khả ái tiểu tiên ni chỉ có thể vĩnh viễn tồn tại ở ký ức. Có thể thấy được tại tu chân thế giới cá lớn nuốt cá bé, rất nhiều thứ đều đang chậm rãi biến mất.

Trong thời gian ngắn, giá cả của Viêm Nguyệt Dung liền đưa lên đến ba mươi vạn Thanh Tinh. Một cái ẩn thủy linh căn giá trị liền khó có thể đánh giá, không muốn nói Viêm Nguyệt Dung thoạt nhìn còn thanh thuần mỹ lệ như vậy. Coi như là làm lô đỉnh, cũng là cực phẩm.

- Bản đế ra bốn mươi vạn Thanh Tinh!

Một cái thanh âm băng hàn từ trong gian phòng truyền đến, tuy chỉ là thanh âm, băng hàn khí tức thật giống như làm cho cả bán đấu giá đại sảnh nhiệt độ đều thấp xuống rất nhiều.

Đấu giá một cái liền ổn định lại, không còn có người tăng giá. Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, đệ nhất bốn mươi vạn Thanh Tinh giá cả xác thực rất ngoại hạng, thứ hai rất nhiều người đều kiêng kỵ tên gia hỏa kiêu ngạo báo giá kia.

Tại đây đấu giá hội trận, bình thường báo giá chỉ cần lại đem bản thân giá cả viết đến trước mặt báo giá bài, giá cả tự động sẽ biểu hiện đến màn hình đấu giá hội.

Người này nói thẳng ra bản thân báo giá, chính là nói cho người khác biết không cho phép cùng hắn cạnh tranh.

Ngoại trừ Mạc Vô Kỵ ra, đấu giá hội tuyệt đại đa số người đều biết cái này băng hàn thanh âm là ai. Hà Tây Hành Tu Hội phó hội chủ, Lãnh Nhâm.

Người này giết chóc như ma, căn bản cũng không đem tính mạng của người khác nhìn ở trong mắt. Cộng thêm lại là Hà Tây Hành Tu Hội loại này hung danh hiển hách địa phương, càng là máu tươi đầy tay.

Lãnh Nhâm tại sao muốn dùng nhiều tiền mua tiên nô, mọi người cũng biết, là bởi vì Lãnh Nhâm tại Liệt Khư bị thương nặng, Linh Lạc không cách nào chữa trị. Hắn mua tiên nô chỉ có một mục đích, chuẩn bị dùng đoạt xá.

Đối mặt một kẻ hung ác như vậy, người khác dù còn muốn tiên nô, cũng sẽ không đi đấu giá. Nếu không sẽ đắc tội một cái không hề cố kỵ cường giả. Coi như là Thiên Trụ đấu giá hội, cũng không dám đắc tội Hà Tây Hành Tu Hội Lãnh Nhâm này.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự tại trước bàn báo giá bài viết một cái giá bốn mươi lăm vạn Thanh Tinh, hắn cũng không biết Lãnh Nhâm là ai. Dù biết, hắn cũng muốn báo giá.

Y La Nhi thanh âm thanh thúy động nhân:

- Hai mươi chín hào phòng kín báo giá bốn mươi vạn Thanh Tinh, bốn mươi vạn Thanh Tinh lần đầu tiên...

Mạc Vô Kỵ sửng sốt, không thích hợp a, hắn vừa rồi báo giá bốn mươi lăm vạn Thanh Tinh, chuyện gì xảy ra? Này báo giá màn hình cư nhiên không có hiện ra? Lẽ nào cái này báo giá hư?

Bất quá Mạc Vô Kỵ lập tức liền loại bỏ loại khả năng này, thứ này nhưng không phải là cái gì điện tử sản phẩm, tuyệt đối không tồn tại chuyện trên đường bị hư.

- Bốn mươi vạn Thanh Tinh lần thứ hai!

Mạc Vô Kỵ đang muốn lớn tiếng kêu giá, báo giá màn hình giá cả cư nhiên đột nhiên biến hóa, từ bốn mươi vạn Thanh Tinh biến thành bốn mươi hai vạn Thanh Tinh.

Mạc Vô Kỵ có chút cau mày, hắn biết cái giá tiền này không phải là hắn báo.

Quả nhiên, bốn mươi hai vạn Thanh Tinh báo giá đi ra, Y La Nhi lập tức liền nói:

- Có người tăng giá đến bốn mươi hai vạn Thanh Tinh, nếu như không có giá tiền cao hơn, vậy...

- Chờ một chút, người phương nào muốn cướp đoạt ta Lãnh Nhâm sinh cơ?

Hai mươi chín hào phòng kín băng hàn thanh âm vang lên lần nữa.

Một cái thanh âm lười biếng truyền ra:

- Bản tôn Ô Lễ, ngươi có thể đánh tới ta chỗ này.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, nguyên bản Lãnh Nhâm khí thế hung hăng cư nhiên tại nghe đến thanh âm này sau đó không hé răng nữa. Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là xem thường, thì ra là một tên giả tạo.

- Bốn mươi hai vạn Thanh Tinh lần đầu tiên...

Mạc Vô Kỵ không đợi Y La Nhi kêu lên lần thứ hai, lại ở trước mặt báo giá bài viết xuống bốn mươi lăm vạn Thanh Tinh, sau đó ấn xuống một cái báo giá.

Để cho hắn tức giận là, lần này giá cả lại vẫn không báo lên. Mạc Vô Kỵ trải qua chuyện nhiều lắm, đến lúc này hắn nếu mà không biết đây là bán đấu giá phương phá rối, hắn cũng quá ngu dại. Có thể thấy được ban tổ chức bán đấu giá đối với Lãnh Nhâm cùng Ô Lễ đều rất kiêng kỵ, một khi hai cái này xuất thủ bán đấu giá, liền hạn chế người khác đấu giá.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là trơ trẽn, chỉ điểm ấy năng lực mở đấu giá hội ccc gì?

- Bốn mươi hai vạn Thanh Tinh lần thứ hai.

- Bốn mươi lăm vạn Thanh Tinh!

Mạc Vô Kỵ không chút do dự cắt đứt Y La Nhi nói, đồng thời lớn tiếng báo giá, thanh âm của hắn tuy rằng không phải là âm lãnh như Lãnh Nhâm vậy, vẫn truyền khắp toàn bộ đấu giá hội trận.

Hội trường một mảnh yên lặng, Ô Lễ là ai, người nào không biết? Không muốn nói Ô Lễ là Thần Tộc thiên tài, chính là tại toàn bộ Vũ Trụ Giác, Ô Lễ cũng là tồn tại không người nào dám trêu.

Hà Tây Hành Tu Hội phó hội chủ Lãnh Nhâm loại này hung danh hiển hách tên gia hỏa, cũng không dám đối với Ô Lễ làm sao, thậm chí không dám ra giá tranh chấp, hiện tại đấu giá hội trận cả phòng kín cũng không có tên gia hỏa nào dám kêu giá. Đây là muốn chết, hay là tìm chết đâu nè?

Ô Lễ một tiếng hừ lạnh, không đợi hắn nói chuyện, Mạc Vô Kỵ liền lần nữa cao giọng nói:

- Xin hỏi bán đấu giá phương, vì sao ta báo giá bài không có thể hiện báo giá, cần ta nói giá cả ra?

Y La Nhi đều bị Mạc Vô Kỵ dọa sợ, đây là tên gia hỏa không biết trời cao đất dày nơi nào tới? Lại dám cạnh tranh cùng Thần Tộc Ô Lễ?

- Chuyện gì xảy ra? Lẽ nào Thanh Tinh của ta là giả? Cả một người trả lời cũng không có, ta báo giá cả ra, vì sao không hiện lên màn hình?

Mạc Vô Kỵ giọng nói nghiêm nghị, Ô Lễ hừ lạnh hắn mới không quản.

Hắn đã đắc tội Di Phi Thương Hội, cùng lắm thì đắc tội một cái thế lực nữa.

- A...

Y La Nhi cuối cùng là phản ứng kịp, nhanh chóng nói:

- Hắn là báo giá bài tạm thời xảy ra vấn đề, ngươi có thể lại báo một lần.

Trên thực tế không đợi Mạc Vô Kỵ báo, màn hình trận pháp quản chế lớn đã xuất hiện giá cả của Mạc Vô Kỵ, bốn mươi lăm vạn Thanh Tinh.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng rất rõ ràng, hắn là chính bản thân đứng ra, cho nên chuyện này Thiên Trụ đấu giá hội không muốn xen vào nữa.

- Bốn mươi sáu vạn Thanh Tinh.

Giá cả một nảy sinh cái mới liền truyền đến thanh âm Ô Lễ:

- Tên gia hỏa kia báo giá, lá gan của ngươi rất to a.

Mạc Vô Kỵ ở đâu để ý tới Ô Lễ, trực tiếp báo giá năm mươi vạn Thanh Tinh. Đồng thời trong lòng hắn cũng đối với Thiên Trụ đấu giá hội này thật sự là nghẹn lời, lại đem đấu giá hội chạy đến phân thượng này, coi như là thê thảm. Nếu mà không phải là cái này đấu giá hội đồ đạc tốt lắm, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng căn bản cũng không khả năng có nhiều người như vậy đến.

- Tốt, có dũng khí, còn giàu có.

Ô Lễ thanh âm băng hàn như Lãnh Nhâm, hắn không có tiếp tục báo giá.

Cho dù là Thần Tộc con cưng, lại là Vũ Trụ Giác danh nhân, Ô Lễ một lần xuất ra mấy chục vạn Thanh Tinh cũng là sự tình thương gân động cốt.

Hắn sở dĩ muốn Viêm Nguyệt Dung, chỉ có một nguyên nhân, Viêm Nguyệt Dung là ẩn Linh Căn, loại này Linh Căn bị hắn cắn nuốt, hiệu quả không kém so với hắn thôn phệ những Tiên Thiên thần linh căn đó. Nếu mà không phải là bởi vì các quy củ đấu giá hội, lai lịch mạnh hơn nữa, cũng không thể ngay từ đầu sẽ dùng thân phận áp chế người khác

báo giá, hắn tại ngay từ đầu sẽ dùng tên Ô Lễ ngăn cản người khác đấu giá.

- Năm mươi vạn Thanh Tinh lần một, năm mươi vạn Thanh Tinh hai lần...

Y La Nhi thanh âm đều có chút run rẩy, hắn lo lắng Ô Lễ sẽ phách lối tại đấu giá hội đánh nhau. Một khi nói như vậy, nàng lần này chủ trì đấu giá hội liền triệt để xong đời.

Cũng may chuyện làm cho nàng lo lắng không có xuất hiện, nàng cũng lo lắng hãi hùng nói ra sau cùng nói mấy câu:

- Năm mươi vạn Thanh Tinh lần ba, chúc mừng bằng hữu hai mươi tám bài một trăm ba mươi sáu hào, thu được người tiên nô này...

Mặt không thay đổi, Viêm Nguyệt Dung rất nhanh thì bị mang tới bên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ dùng túi trữ vật trả năm mươi vạn Thanh Tinh.

Tuy đấu giá hội trận đã không còn tiếng nghị luận, Mạc Vô Kỵ đã cảm thụ được đông đảo thần niệm quét tới. Không chỉ như thế, càng nhiều hơn ánh mắt đều hạ xuống rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ. Mọi người muốn biết, kẻ lỗ mãng này rốt cuộc là từ đâu tới.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 782: Luận Đạo Khiêu Chiến

Viêm Nguyệt Dung thần tình đờ đẫn, căn bản cũng không nhận ra Mạc Vô Kỵ chính là Đại Hoang trước đây.

Mạc Vô Kỵ đến đấu giá hội vốn chính là vì chuyện này, hiện tại Viêm Nguyệt Dung đến, hắn đã không dự định ở tại chỗ này.

Đang ở lúc Mạc Vô Kỵ chuẩn bị rời đi, một cái thanh âm bình thản truyền đến:

- Vị tiên hữu này quả nhiên quyết đoán, không biết vị tiên hữu này có thể giữ lá gan hiện tại cùng ta Ô Lễ đi Thiên Ngoại Thiên đạo trường luận đạo đài, luận đạo một phen? Ta Ô Lễ cũng ở nơi đây chính thức hướng ngươi phát ra luận đạo chiến.

Đấu giá hội đại điện vô cùng an tĩnh, những năm gần đây Ô Lễ mượn thủ đoạn luận đạo không biết tại Vũ Trụ Giác giết bao nhiêu thiên tài tiên nhân.

Ô Lễ chủ động tìm kiếm Mạc Vô Kỵ luận đạo mục đích, coi như là ngu ngốc đều biết.

Nguyên bản Viêm Nguyệt Dung đờ đẫn nghe được hai chữ luận đạo, bỗng nhiên kinh hô một tiếng:

- Đừng luận đạo.

Mạc Vô Kỵ không biết Ô Lễ thực lực cụ thể, bất quá hắn đến Vũ Trụ Giác liên cả Di Phi Thương Hội cũng muốn khiêu chiến, há có thể e ngại một cái Ô Lễ luận đạo.

Tại Vũ Trụ Giác Thiên Ngoại Thiên luận đạo đài phi thường minh xác quy định, luận đạo khiêu chiến nhất định phải khiêu chiến cao hơn tự mình hoặc là cùng mình cùng cảnh đẳng cấp đối thủ. Nếu có người khiêu chiến ngươi, ngươi không dám ứng chiến, vậy ngươi nhất định phải lập tức rời đi Vũ Trụ Giác. Trăm năm trôi qua, mới cho phép ngươi lần nữa trở lại Vũ Trụ Giác.

Hắn cũng phi thường rõ ràng Ô Lễ muốn tìm hắn luận đạo là có ý gì, nếu mà hắn không đáp ứng, vậy liền không có tư cách tại Vũ Trụ Giác, lập tức cũng sẽ bị đánh đuổi.

Một khi hắn bị đánh đuổi, Ô Lễ sẽ trước tiên rời đi Vũ Trụ Giác, tại Vũ Trụ Giác bên ngoài giết hắn. Nếu mà hắn có dũng khí đáp ứng, Ô Lễ sẽ chỉ là tại trên luận đạo đài giết hắn. Ô Lễ cả tên của hắn đều lười hỏi, hiển nhiên là đưa hắn Mạc Vô Kỵ nhìn thành người chết.

- Như ngươi mong muốn.

Mạc Vô Kỵ giọng nói bình tĩnh:

- Luận đạo đài gặp lại nha.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ suy đoán Ô Lễ sở dĩ không kịp chờ đợi lập tức muốn tìm hắn luận đạo, đó chính là lo lắng hắn sẽ đem Viêm Nguyệt Dung tu luyện thủy thuộc tính công pháp.

- Ahhaha! Tốt, có chút dũng khí.

Ô Lễ cười ha ha một tiếng.

Ô Lễ bức thiết như vậy muốn cùng Mạc Vô Kỵ luận đạo, chính là lo lắng Mạc Vô Kỵ không đồng ý, trái lại để cho Viêm Nguyệt Dung tu luyện thủy thuộc tính công pháp. Nếu mà Viêm Nguyệt Dung bắt đầu tu luyện, dù là hắn giết Mạc Vô Kỵ, cũng đoạt không lại đồ đạc hắn cần.

- Kế tiếp chúng ta muốn đấu giá là một quả Liệt Khư địa đồ ngọc giản, nghe đồn trong ngọc giản này có một gốc cây đỉnh cấp Đạo Quả

Thụ...

thanh âm Y La Nhi đúng lúc vang lên.

Tất cả mọi người rõ ràng, Y La Nhi là muốn thông qua loại này đổi chủ đề biện pháp giảm thiểu xung đột. Ô Lễ lai lịch đấu giá hội đắc tội không nổi, Mạc Vô Kỵ tuy rằng còn không có ai biết, thế nhưng có thể xuất ra nhiều Thanh Tinh như vậy, dám cùng Ô Lễ đối nghịch, người nào dám khẳng định người ta liền nhất định là kẻ lỗ mãng?

Mạc Vô Kỵ đều dự định đi ra ngoài, Y La Nhi nói để cho hắn ngừng lại.

Mạc Vô Kỵ là khi tiến vào Thiên Ngoại Thiên phường thị sau đó mới biết được Đạo Quả Thụ, đã từng có một vị tiên nhân đến cùng hắn giao dịch tiên đan, liền lấy ra một quả linh thảo giới thiệu vắn tắt, trong đó có đơn giản trình bày và phân tích liên quan tới đạo quả. Đạo quả là ẩn chứa thiên địa quy tắc một loại tiên linh quả, thậm chí là vượt qua tiên linh quả cấp độ.

Nghe đồn loại vật này mới đúng là thiên địa dị bảo để cho người ta cảm ngộ đẳng cấp cao hơn, không muốn nói Mạc Vô Kỵ vốn là dự định đi một chuyến Liệt Khư. Chính là hắn không đi, loại này Đạo Quả Thụ ngọc giản, hắn cũng sẽ không bỏ qua.

Chẳng những là Mạc Vô Kỵ, trong đại điện đấu giá hội người còn lại nghe được Đạo Quả Thụ, cũng đều là tinh thần phấn chấn, hoàn toàn quên mất vừa rồi Mạc Vô Kỵ cùng Ô Lễ luận đạo.

- Miếng ngọc giản này giá bắt đầu là năm vạn Thanh Tinh, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn năm nghìn...

- 6 vạn Thanh Tinh.

Y La Nhi nói còn không có hạ xuống, một cái thanh âm đột ngột liền cắt đứt Y La Nhi nói.

Nguyên bản nghe được Đạo Quả Thụ có chút xao động đấu giá hội đại sảnh lần nữa an tĩnh lại, tuy màn hình báo giá không có giá cả, trong đại điện tất cả mọi người biết ai vậy báo giới, Thần Tộc Ô Lễ.

Ô Lễ mới vừa từ nơi Mạc Vô Kỵ nín tức cành hông, lúc này coi như là còn muốn miếng ngọc giản này, cũng không dám tăng giá, trừ phi muốn chết không sai biệt lắm.

Y La Nhi sắc mặt có chút khó coi, Ô Lễ điều này hiển nhiên là phạm quy. Dựa theo cam chịu quy củ, Ô Lễ coi như là muốn báo giá, cũng cần chờ một lát, hoặc là báo giá sau 10 phòng đầu tiên. Hiện tại một người cũng không có báo giá, hắn liền bắt đầu dùng thân phận của mình báo giá, đây là phạm quy. Huống hồ đây là hắn lần thứ hai.

Thiên Trụ thương hội người lúc này trong lòng cũng là khó chịu, bọn họ cũng biết, lúc này đứng ra chỉ trích Ô Lễ, đó chính là cùng Thần Tộc nháo cương. Ô Lễ nhất định sẽ rời đi trước đấu giá hội, phía sau Thiên Trụ thương hội liền không dễ chịu lắm.

Không ai tiếp tục báo giá, qua một hồi lâu, Y La Nhi mới khô khốc nói:

- Có người báo giá 6 vạn Thanh Tinh, có còn giá tiền cao hơn hay không? Lục vạn Thanh Tinh lần đầu tiên...

Trong lòng nàng cũng rất là sợ hãi, nàng phát hiện mình sai rồi, không nên tự chủ trương dùng phương thức bán đấu giá tiếp theo món vật phẩm ngắt lời Ô Lễ cùng người khác nháo sự. Miếng ngọc giản này vốn cao giá hơn bán đi, hiện tại giá cả căn bản là không thể đi lên, chờ đấu giá hội sau khi kết thúc, kết cục của nàng tuyệt đối là thật đáng buồn.

- 6 vạn năm ngàn Thanh Tinh.

Mạc Vô Kỵ thanh âm truyền ra, từ trong thanh âm hắn không nhanh không chậm, ai cũng có thể nghe ra, chỉ cần Ô Lễ có dũng khí tiếp tục báo giá, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ tiếp tục tăng giá.

Y La Nhi sợ không có dám nói, trong đại điện tiên nhân trái lại cảm thấy như thường, Mạc Vô Kỵ vô luận có đúng hay không hắn phải chết, hắn và Ô Lễ không còn có cứu vãn đường sống.

- Vậy thì đa tạ ngươi, dùng 6 vạn năm ngàn Thanh Tinh giúp ta mua một khối địa đồ ta rất muốn.

Ô Lễ thanh âm vẫn như cũ rất là bình tĩnh.

Tất cả mọi người rõ ràng hắn là có ý gì, coi như là ngọc giản địa đồ tới rồi Mạc Vô Kỵ trong tay, sau cùng cũng là của hắn Ô Lễ.

- 6 vạn năm ngàn Thanh Tinh một lần...

Y La Nhi thanh âm có chút run rẩy, thậm chí ngay cả chân của nàng đều có chút run rẩy. Lần đấu giá này, nàng phạm vào sai lầm lớn.

Thẳng đến Y La Nhi liên tục báo giá ba lần, cũng không có ai tăng giá. Mọi người rõ ràng, miếng ngọc giản này coi như là Ô Lễ dự định, ai dám tăng giá?

Ngọc giản rất nhanh thì đưa đến trong tay Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ vừa mới lại đem Thanh Tinh trả hết, Ô Lễ thanh âm đang ở cửa vào truyền đến:

- Ta tại luận đạo đài chờ ngươi.

Rất nhiều tiên nhân tới tham gia đấu giá hội, nghe Ô Lễ nói sau đó, thậm chí cũng rời đi đấu giá hội đi theo ra ngoài.

Những người này đều muốn biết, Mạc Vô Kỵ rốt cuộc là thần thánh phương nào, lại dám cùng Ô Lễ đối nghịch.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự mang theo Viêm Nguyệt Dung cấp tốc rời đi đấu giá hội đại điện, hắn cũng không có để ý tới Ô Lễ có đúng hay không tại luận đạo đài chờ hắn, hắn trực tiếp về tới Thính Đạo Tiên Lâu.

...

Về đến phòng, Mạc Vô Kỵ chỉ hao tốn không tới một phút liền cởi ra cấm chế trên người Viêm Nguyệt Dung, đồng thời lại đem một quả thanh thần đan đưa vào trong miệng Viêm Nguyệt Dung.

Viêm Nguyệt Dung nhảy lên một cái, có chút hoảng sợ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi là ai, ta ở nơi nào...

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói:

- Ngươi không biết ta rồi, tiểu Vũ đại muội tử đâu nè?

- A...

Viêm Nguyệt Dung kinh hô một tiếng, lập tức liền nghĩ tới:

- Ngươi là, là...

Nàng nhận ra Mạc Vô Kỵ là ai, thế nhưng là nàng thực sự không thể tin được.

Mạc Vô Kỵ nhu hòa nói:

- Không sai, ta chính là Đại Hoang a, năm đó ở Y hải thương hội...

- Ngươi thật là Đại hoang, vậy làm sao...

Viêm Nguyệt Dung rốt cuộc hiểu rõ nàng không có đoán sai, bởi vì chỉ có Đại Hoang cái người phàm này gọi tiểu Vũ tỷ tỷ là đại muội tử.

- Ngươi làm sao lại rơi xuống đấu giá hội? Hơn nữa còn bại lộ ẩn thủy linh căn? Bên cạnh ngươi Tiêu Tiểu Vũ cùng Vũ thiên đâu nè?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Viêm Nguyệt Dung rốt cục phục hồi tinh thần lại, nhớ lại chính bản thân trước tao ngộ, nhất thời oa một tiếng khóc lên.

Nàng vẫn luôn là sủng nhi, thế nhưng là tại Vũ Trụ Giác đoạn thời gian đó, vậy đơn giản chính là trải qua Địa Ngục bình thường vậy.

- Cảm ơn ngươi, Đại Hoang ca ca, nếu mà nếu không phải là ngươi, ta Viêm Nguyệt Dung liên cả Luân Hồi đều không có cơ hội.

Viêm Nguyệt Dung quỳ rạp xuống đất, giọng nói thê lương bi ai. Nàng mơ hồ nhớ lại đấu giá hội sự tình, Đại Hoang vì sao có bản lĩnh lớn như vậy, đã hữu ý vô ý bị nàng bỏ qua.

Mạc Vô Kỵ lại đem Viêm Nguyệt Dung kéo lên, ôn hòa nói:

- Ngươi cẩn thận nói nghe một chút, không cần lo lắng.

- Là Thần Tộc cái kia Ô Lễ, hắn vừa ý tiểu Vũ tỷ tỷ Tiên Thiên thần Hỏa Linh Căn, hắn muốn thôn phệ tiểu Vũ tỷ tỷ Tiên Thiên thần Hỏa Linh Căn, liền nói tiểu Vũ tỷ tỷ mạo phạm hắn, hắn muốn cùng tiểu Vũ tỷ tỷ luận đạo. Ta cùng Tiểu Vũ tỷ lại không dám đơn độc rời đi Vũ Trụ Giác, Vũ Trụ Giác vừa không có người ra tay giúp chúng ta...

- Ba.

Mạc Vô Kỵ một nhịp bàn trà, tức giận nói:

- Ô Lễ là một Tiên Tôn tu sĩ, cư nhiên không biết xấu hổ như thế, hướng Tiểu Vũ muội tử chỉ có Tiên Vương cảnh giới luận đạo.

Mạc Vô Kỵ không biết Tiêu Tiểu Vũ cụ thể cảnh giới, nhưng năm đó một quả Lịch Tiên Vương Đan là hắn cho Tiêu Tiểu Vũ. Hắn khẳng định Tiêu Tiểu Vũ tư chất cho dù tốt, hiện tại cũng không có khả năng thăng cấp Tiên Tôn. Vừa rồi Ô Lễ rời đi đấu giá hội, thần niệm của Mạc Vô Kỵ sớm đã quét cái tên kia, là một cái Tiên Tôn sơ kỳ cường giả.

Viêm Nguyệt Dung nức nở nói:

- Lúc đó cái kia Ác Ma còn không có thăng cấp Tiên Tôn, coi như là cùng Tiểu Vũ tỷ cùng cảnh. Hắn là cắn nuốt tiểu Vũ tỷ tỷ Tiên Thiên thần Hỏa Linh Căn sau đó, mới bước vào Tiên Tôn cảnh giới. Ta tận mắt thấy tiểu Vũ tỷ tỷ bị hắn bắt mở ra Tử Phủ...

- Vậy ngươi tại sao bị người bán đấu giá tiên nô?

Mạc Vô Kỵ cau mày hỏi.

Hắn hiện tại cũng biết một phần Vũ Trụ Giác quy tắc, tuy nhân tộc hiện tại địa vị thấp, theo lý thuyết Viêm Nguyệt Dung có nhân tộc thân phận, coi như là lại cúi xuống, cũng không đến mức bị bán đấu giá. Người khác nhìn thấy Viêm Nguyệt Dung ẩn thủy linh căn, có khả năng lặng lẽ mang đi, lại sẽ không tùy tiện lấy ra đấu giá.

- Ô Lễ muốn thôn phệ tiểu Vũ tỷ tỷ Tiên Thiên thần Hỏa Linh Căn, ta cầu tới Công Thâu Hướng...

- Chờ một chút, Công Thâu Hướng là ai?

Mạc Vô Kỵ cắt đứt Viêm Nguyệt Dung nói.

Viêm Nguyệt Dung sắc mặt tái nhợt nói:

- Hắn là đệ tử thứ sáu của Đạo Đế Thái Thượng Thiên Tử Xương Lạc, Tiên Tôn hậu kỳ thực lực. Lúc đó hắn cũng đang quan sát luận đạo, ta cầu hắn xuất thủ cứu Tiểu Vũ tỷ, hắn dĩ nhiên lại đem ta đuổi ra khỏi nhân tộc, ta không như trước nữa là thân phận tộc người...

Mạc Vô Kỵ sắc mặt lạnh xuống, hắn đoán được Công Thâu Hướng tại sao muốn làm như vậy, thế nhưng là hắn Công Thâu Hướng chỉ là một Tiên Tôn, có tư cách gì lại đem Viêm Nguyệt Dung đuổi đi ra nhân tộc? Hắn cho mình là khởi nguyên đại đế của tộc người sao?

- Công Thâu Hướng này ta sau này sẽ đi tìm hắn, hiện tại chúng ta đi trước Thiên Ngoại Thiên luận đạo đài, ta ngược lại muốn nhìn Ô Lễ này có bản lĩnh gì mà dám cùng ta luận.

Mạc Vô Kỵ đứng lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 783: Ăn *** Rồi

Viêm Nguyệt Dung nghe được Mạc Vô Kỵ muốn cùng Ô Lễ đi luận đạo đài luận đạo, nhanh chóng kêu lên:

- Đại Hoang ca, ngươi nghìn vạn không thể đi luận đạo đài, Ô Lễ này ban đầu là một trong Vũ Trụ Giác tam đại Tiên Vương. Tại Tiên Vương cảnh giới liền giết qua Tiên Tôn tột cùng tồn tại, lúc này hắn thăng cấp Tiên Tôn, coi như là Tiên Đế cũng có thể giết...

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Không sao hết, đi, thù này ta giúp Tiểu Vũ muội tử báo. Được rồi, di thể Tiểu Vũ muội tử ở nơi nào?

Viêm Nguyệt Dung vành mắt đỏ lên:

- Chiếc nhẫn của ta cũng bị người lấy đi, Tiểu Vũ tỷ di thể tại chiếc nhẫn của ta.

- Người lấy đi giới chỉ của ngươi có biết không? Là chuyện xảy ra khi nào?

Mạc Vô Kỵ hỏi, hắn là một người phi thường nhớ tình bạn cũ.

Tiêu Tiểu Vũ cùng Viêm Nguyệt Dung đều coi như là hắn người phàm thân phận giao bằng hữu, loại này bằng hữu hắn càng là vừa ý. Tiểu Vũ gặp chuyện không may, hắn không biết còn chưa tính, nếu đã biết, hơn nữa đang ở trước mắt phát sinh, Mạc Vô Kỵ há có thể mặc kệ.

- Là hơn nửa năm trước, người kia tướng mạo rất hung hãn, trên người sát khí rất máu tanh.

Viêm Nguyệt Dung bây giờ nói đến cái tên kia, cũng không nhịn được rùng mình một cái.

Nếu mà không phải là ẩn thủy linh của nàng căn đột nhiên tỉnh ngộ, nàng tại hơn nửa năm trước đã bị cái tên kia dằn vặt chết mất. Bởi vì nàng ẩn thủy linh căn thức tỉnh, nàng mới có thể bị đưa đến đấu giá hội.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, người này đem Viêm Nguyệt Dung giao cho Thiên Trụ đấu giá hội, chờ giết chết Ô Lễ sau đó, hắn sẽ trực tiếp đi đấu giá hội hỏi.

- Trên người ngươi khí tức hỗn loạn, hẳn là thời gian dài không có tu luyện, tâm thần bị áp lực tạo thành. Ta đi cùng Ô Lễ luận đạo, ngươi ở tại chỗ này tu luyện chờ ta. Cái giới chỉ này cho ngươi, bên trong có một chút tài nguyên tu luyện.

Mạc Vô Kỵ nói xong, lấy ra một cái nhẫn đưa cho Viêm Nguyệt Dung.

Viêm Nguyệt Dung vừa nghe Mạc Vô Kỵ nói, liền biết mình là không cách nào khuyên bảo Đại Hoang ca không nên đi luận đạo. Nàng không chút do dự nói:

- Đại Hoang ca, ta cùng đi với ngươi. Chính là ở tại chỗ này, ta cũng không có tâm tư tu luyện. Ta đi xem Đại Hoang ca thay Tiểu Vũ tỷ báo thù.

Mạc Vô Kỵ nghĩ cũng phải, hắn biết Viêm Nguyệt Dung ý nghĩ, một khi hắn luận đạo thất bại, Viêm Nguyệt Dung vẫn là không chạy thoát tiên nô vận mệnh.

- Đã như vậy, chúng ta đi thôi.

Mạc Vô Kỵ thuận lợi lại đem giới chỉ đưa cho Viêm Nguyệt Dung.

...

Thiên Ngoại Thiên đạo trường, đã lâu không có náo nhiệt như thế này. Nguyên nhân đương nhiên rất đơn giản, Ô Lễ thăng cấp Tiên Tôn sau đó, lần đầu tiên cùng người khác luận đạo.

Từ khi Ô Lễ đi tới Vũ Trụ Giác sau đó, cùng người khác luận đạo số lần không dưới 100, mỗi lần luận đạo thời gian dài nhất cũng sẽ không cao hơn nửa nén hương, thật sự là bởi vì Ô Lễ quá cường đại.

Thiên ngoại tức lâu, đây là tức lâu gần thiên ngoại đạo trường nhất.

Giờ khắc này ở tầng đỉnh thiên ngoại tức lâu ngồi hai người, một người râu dài lão giả, khí tức quanh người thu liễm, thoạt nhìn tựa cùng Mạc Vô Kỵ bình thường giống nhau, cực kỳ tầm thường. Đổi thành bất cứ người nào thấy tên lão giả này, cũng tuyệt đối sẽ không lại đem lão giả này xem như người yêu tộc.

Trên thực tế lão giả này chẳng những là yêu tộc xuất thân, hơn nữa còn là yêu tộc đỉnh cấp cường giả, Kế Khô. Kế Khô bước vào Đại Tiên Đế cao hơn trăm vạn năm, tuy chưa từng có người cùng hắn động thủ, rất nhiều người đều suy đoán Kế Khô đã bước vào Đạo Đế cấp độ.

Một người khác mặt trắng không râu, vóc người trung đẳng, thoạt nhìn khí chất rất là văn nhã.

Nam tử này ngồi ở chỗ này dường như cũng không có cái gì khí thế, trên thực tế người biết hắn không có người nào có dũng khí ở trước mặt hắn càn rỡ. Người này gọi Phong Hoảng, Vũ Trụ Giác đạo chủ.

Phong Hoảng nổi danh không phải là bởi vì quen biết nhiều, cũng không phải là bởi vì hắn là Vũ Trụ Giác đạo chủ. Mà là bởi vì hắn còn có một cái thân phận, Thiên Ngoại Thiên vũ trụ một trong năm Đại Tiên Đế.

Tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cái chỗ này, không biết bao nhiêu chủng tộc tập trung ở nơi này, có thể gọi ra tên chủng tộc thì có trên trăm.

Nhiều chủng tộc như vậy tụ tập ở chỗ này, cộng thêm nơi này tài nguyên tu luyện phong phú, Tiên Đế căn bản cũng không phải là cái gì ly kỳ cao thủ. Chính là Đại Tiên Đế, tại phiến địa phương đây cũng rất nhiều.

Thiên Ngoại Thiên năm Đại Tiên Đế, tự nhiên là năm tên Tiên Đế mạnh nhất nơi này. Phong Hoảng có thể xếp vào năm Đại Tiên Đế, tự nhiên là cường hãn phi thường.

- Ha ha, lần này Ô Lễ hắn là coi như là đá phải thiết bản. Dùng Mạc Vô Kỵ tính nết, Ô Lễ này sợ rằng rất khó sống, chỉ có thể nói hắn quá kiêu ngạo, cả lai lịch tu sĩ cùng hắn luận đạo cũng không điều tra một chút.

Kế Khô nhìn thoáng qua đạo trường thượng luận đạo đài, không nhanh không chậm bưng ly rượu lên uống một ngụm.

Phong Hoảng khẽ mỉm cười:

- Kế huynh khả năng không hiểu nhiều Ô Lễ này, ta dám khẳng định hắn chẳng những biết Mạc Vô Kỵ lai lịch, còn cặn kẽ điều tra qua Mạc Vô Kỵ.

Kế Khô sửng sốt, có chút hoài nghi nói:

- Mạc Vô Kỵ nhiều năm trước liền giết Di Phi Thương Hội hai gã Tiên Đế, trước đây không lâu lại ở Thiên Ngoại Thiên phường thị giết Vũ Hình Tiên Đế, Ô lễ nhưng vẫn là Tiên Tôn sơ kỳ mà thôi, dựa vào cái gì cùng Mạc Vô Kỵ luận đạo?

- Lòng tin.

Phong Hoảng bình tĩnh nói:

- Người khác đều nói Ô Lễ là một trong Vũ Trụ Giác tam đại Tiên Vương, trên thực tế ta cho rằng Ô Lễ là Vũ Trụ Giác đệ nhất Tiên Vương. Hơn nữa hắn việc làm, xa không cuồng bạo giống hắn biểu hiện ra lớn lối như vậy. Ngươi xem hắn mỗi lần tìm người luận đạo, cho tới bây giờ đều cũng có mục đích. Hắn mỗi lần luận đạo sau đó, tư chất của hắn cùng lòng tin đều có thể lên cao một cấp bậc. Không chỉ như thế, hắn còn ở Vũ Trụ Giác có được danh tiếng lớn như vậy.

Những năm gần đây, ta chưa từng thấy qua Thần Tộc có người đứng ra vì Ô Lễ làm chỗ dựa, Ô Lễ vẫn như cũ lẫn vào phong sinh thủy khởi, không người nào dám trêu chọc. Đây là khiến người ta một loại tâm lý ám chỉ, hắn Ô Lễ vô luận là ở Thần Tộc hay là Vũ Trụ Giác, đều là mạnh nhất. Có thể thấy được một khi tương lai Vũ Trụ Giác bắt đầu tranh đoạt, Ô Lễ sẽ chỉ là biết bản thân có cực lớn nhân khí.

- Mạc Vô Kỵ tới rồi...

Phong Hoảng cũng uống một chén rượu, nói một câu Mạc Vô Kỵ tới rồi lại tiếp tục nói:

- Ô Lễ có dũng khí khiêu chiến Mạc Vô Kỵ, chính là cho là hắn tự mình cũng có thể dễ dàng tiêu diệt Tiên Đế sơ kỳ, hơn nữa cùng giai vô địch. Về phần năm đó Mạc Vô Kỵ dùng mấy đạo khốn sát trận tự bạo giết chết Âu Triệu Hà cùng Lăng Dung, phỏng chừng căn bản cũng không có bị Ô Lễ xem ở trong mắt. Đáng tiếc, lần này hắn đích xác là tìm nhầm người rồi.

...

Phong Hoảng cùng Kế Khô người như thế biết lai lịch Mạc Vô Kỵ, cũng biết mấy năm nay Mạc Vô Kỵ đã làm cái gì, tại Thiên Ngoại Thiên đạo trường rất nhiều người đều là không biết.

Lúc này trên đài luận đạo Ô Lễ sớm đã khoanh tay đứng ở nơi đó, nơi nào nửa điểm hỏa khí cùng kiêu ngạo? Thật giống như hắn đang xem

mặt trời mọc mặt trời lặn bình thường giống nhau, toàn thân đều lộ ra một mảnh an tường.

- người kia hắn là không dám tới sao?? Đến bây giờ còn chưa có thấy đâu?

- một tên nhát cáy thôi, tại Vũ Trụ Giác rất không thiếu hụt chính là cái loại này.

- Ô Lễ tiền bối thật sự là quá cường đại, tuy mỗi lần luận đạo đều rất nhanh kết thúc, ta đều có thể cảm thụ được cường đại đạo vận...

- Đó là khẳng định, ta kỳ quái là vì sao lần này các thương hội sòng bạc lớn cũng không có cho tỷ lệ cược nhể?

- người nọ đã đến...

Theo có người hô lên, Thiên Ngoại Thiên đạo trường yên tĩnh lại, tất cả mọi người đưa mắt từ trên đài luận đạo chuyển qua đi tới trên người Mạc Vô Kỵ. Về phần Viêm Nguyệt Dung theo sau lưng Mạc Vô Kỵ, trực tiếp bị người bỏ qua rớt.

Viêm Nguyệt Dung là ẩn thủy linh căn, mọi người đứng xem xem ra, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì sẽ bị Ô Lễ chém giết, Viêm Nguyệt Dung sớm muộn sẽ là của Ô Lễ.

- Nguyệt Dung sư muội, ngươi ở nơi này chờ ta, ta đi luận đạo rất nhanh thôi.

Mạc Vô Kỵ mang theo Viêm Nguyệt Dung đi tới, người chung quanh tự giác nhường ra một con đường.

Viêm Nguyệt Dung hít thở sâu một cái, kiên định nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Đại Hoang ca, ngươi đi đi, ta ở chỗ này chờ ngươi, ta không sợ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hư không một bước nhảy lên luận đạo đài, đứng ở trước người Ô Lễ.

Hắn trong lòng cũng là cảm thán, dường như từ khi bắt đầu tu luyện tới nay, hắn vs đối thủ nào cảnh giới cũng mạnh hơn hắn một hai cấp độ. Ngày hôm nay hắn vẫn là lần đầu tiên đối mặt 1 tên gia hỏa tu vi so với hắn yếu hơn. Xem ra tên này lòng tự tin rất cao a, Tiên Tôn sơ kỳ liền khiêu chiến hắn Tiên Tôn đỉnh phong.

- Nếu mà ngươi bước vào Tiên Đế, có lẽ ngươi còn có một chút cơ hội cùng ta mặt đối mặt. Đáng tiếc, ngươi rất là không lý trí.

Ô Lễ nhìn Mạc Vô Kỵ giọng nói bằng phẳng ấm áp, không có nửa điểm kiêu ngạo như ở đấu giá hội.

Mạc Vô Kỵ vui vẻ, nói lời trong lòng, cùng cảnh giới tu sĩ, hắn còn chưa từng có bại bởi người nào qua. một người tiếp cận hắn nhất, chính là Lôi Hồng Cát. Trước đây hai người đều là Đại La Tiên viên mãn, kết quả Lôi Hồng Cát cũng phải chạy trốn. Ô Lễ này là ai, tự tin còn hơn hắn?

Ô Lễ nhàn nhạt nói:

- Cùng cảnh giới luận đạo với ta, chưa từng có kẻ trước mặt ta sống đi xuống luận đạo đài...

Mạc Vô Kỵ lười cùng tên này dong dài, vừa vung tay Bán Nguyệt Trọng Kích rơi ở lòng bàn tay, trọng kích tại trên không trung mang ra hình cung bán nguyệt, giọng nói băng hàn:

- Dong dài hãy chờ nói ở lúc Luân Hồi đi, hơn nửa năm trước Tiểu Vũ muội tử vẫn lạc ở chỗ này, ngày hôm nay ta báo thù vì Tiểu Vũ muội tử...

Nhàn nhạt kích mang sát ý cuốn đi ra, Ô Lễ bước ra nửa bước hư không, quanh thân lĩnh vực liền trực tiếp cuốn về phía Mạc Vô Kỵ, giờ

khắc này, toàn bộ luận đạo đài hô hấp đều chật vật. Mạc Vô Kỵ có thể vượt cấp giết Tiên Đế sơ kỳ thì như thế nào? Hắn Ô Lễ vừa mới thăng cấp Tiên Tôn sơ kỳ, hắn đồng dạng đã giết qua Tiên Đế sơ kỳ.

Một vòng đại ấn màu vàng bị Ô Lễ tế xuất, trong thời gian ngắn liền che đậy một phương này không gian luận đạo đài.

Mạc Vô Kỵ chính là một kích họa xuất, Trọng Kích Tứ Đạo đạo thần thông thứ hai - sông dài. Sau khi bế quan 20 năm, Mạc Vô Kỵ vô luận là đối với đại mạc, sông dài hay là mặt trời lặn lĩnh ngộ cực kỳ đồng đều.

Trọng Kích Tứ Đạo bây giờ là một cái liên hoàn ý cảnh thần thông, đạo thứ nhất thần thông đại mạc là biến ảo hàng tỉ trận kỳ.

Đối phó Ô Lễ một cái Tiên Tôn sơ kỳ như vậy, Mạc Vô Kỵ thật đúng là lười chăm chú. Biến ảo hàng tỉ trận kỳ? Ô Lễ hắn quá đề cao chính hắn rồi. Nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ biết Ô Lễ khẳng định không giống tầm thường, hắn cả sông dài đều lười thi triển ra.

Màu bạc sông dài hư không hạ xuống, trong thời gian ngắn liền đem toàn bộ luận đạo đài không gian sát thế bao trùm, hóa thành một đạo lụa trắng thê lương sát ý.

Giờ khắc này, Ô Lễ lĩnh vực ngay lập tức tiêu tán, sát khí lấp đầy hết thảy khe hở chung quanh Ô Lễ. Ô Lễ biến sắc, hắn lần đầu tiên phát hiện mình quá sơ suất. Trước mắt Mạc Vô Kỵ này tuyệt đối không phải là kẻ chỉ có thể chém giết Tiên Đế sơ kỳ, chỉ sợ cũng coi như là Đại Tiên Đế đến, tên này cũng có thể dễ dàng chém giết.

Chỉ nửa chiêu, hắn liền biết mình lần này là thật đá phải tấm sắt rồi, ăn *** rồi, hắn coi như là ra hết thủ đoạn, cũng không phải đối thủ của đối phương.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 784: Mặt Trời Lặn

- Dừng tay, ta là thiếu chủ Thần Tộc, ngươi giết ta trên trời dưới đất cũng đi không xong...

Ô Lễ lớn tiếng quát lên, mặc dù hắn còn có thủ đoạn chạy trốn, nhưng hắn thực sự không muốn dùng cấm thuật thiêu đốt đạo cơ của mình. Một khi hắn làm như vậy, hắn sẽ khó khôi phục tư chất thật vất vả tích lũy. Hơn nữa sau này, hắn không như trước nữa có thể thôn phệ thần căn tăng lên tư chất.

Huống chi, hắn đã hạ đòn sát thủ, hắn đòn sát thủ chính là đoạn sa.

Ở trên hư không có một loại hoa cực kỳ thưa thớt, loại này hoa liền kêu đoạn sa hoa. Đoạn sa hoa không có đẳng cấp, mở ra tại trong hư không, thê tươi đẹp mỹ lệ. Một khi luyện chế thành đoạn sa, vậy thì hắn phải chết không thể nghi ngờ. Đoạn sa danh tiếng rất lớn, có thể có được đoạn sa cũng là lác đác không có mấy ai. Bởi vì trồng hoa này, thật sự là quá ít quá ít.

Đoạn sa không phải là thần thông, so với bất luận cái gì thần thông cũng đáng sợ hơn. Đây là một loại kịch độc không có giải dược, nghe đồn người trúng Đoạn sa, vô luận ngươi là ai, có thực lực rất mạnh, dù cho ngươi là Đạo Đế, cũng sẽ hóa thành cát mịn, sau cùng biến mất vô tung vô ảnh.

Ô Lễ sở dĩ dám ở Vũ Trụ Giác không ngừng khiêu chiến các loại cường giả, xông lên danh tiếng lớn như vậy. Trừ ra hắn có thủ đoạn nhất định có thể bỏ chạy, còn có chính là đoạn sa.

Chỉ là cho tới nay, hắn chưa hề gặp qua ai có thể để cho hắn thi triển cấm thuật bỏ chạy, cũng chưa từng có đối thủ để cho hắn tung ra đoạn sa.

Ô Lễ tại biết thực lực của Mạc Vô Kỵ mạnh hơn hắn, hắn lại không muốn thi triển cấm thuật bỏ chạy sau đó, đang gọi Mạc Vô Kỵ dừng tay đồng thời, trước tiên tế xuất Đoạn sa.

Dù cho đoạn sa lại hi hữu, trân quý nữa, cũng không có trọng yếu bằng mạng nhỏ.

Dừng tay? Mạc Vô Kỵ thật giống như không có nghe được lời của đối phương, hắn cho tới bây giờ cũng sẽ không dừng tay thời điểm đang cùng địch nhân đối chiến.

- Răng rắc!

Sông dài thật giống như sắt chém đậu hũ bình thường giống nhau, lại đem Ô Lễ đại ấn màu vàng mở ra, xé rách Ô Lễ lĩnh vực.

Làm sao có thể? Ô Lễ thấy Mạc Vô Kỵ tại hắn đoạn sa không phản ứng chút nào, sắc mặt chợt biến. Lúc này hắn đâu còn có thể cân nhắc cấm thuật đối với hắn có ảnh hưởng? Từng đạo Linh Căn đạo vận bị bốc cháy lên, hắn cả người cũng bắt đầu hư ảo.

- PHỐC!

Sông dài hạ xuống, Ô Lễ hư ảo thân thể ngưng thật hắn lên.

Một đạo huyết vụ nổ tung, thân thể ngưng thật hóa thành hai nửa.

- Không...

Ô Lễ bị bổ ra vẫn như cũ phát sinh một tiếng thê lương, hắn tuyệt không tin mình sẽ chết như vậy, hắn tuyệt không tin còn có người có thể chống đối đoạn sa kịch độc, thế nhưng là hắc ám rất nhanh thì cuốn tới. Hắn cũng không có cơ hội đi tìm đáp án nữa.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, liền đem Ô Lễ giới chỉ cuốn đi, một đoàn hỏa diễm ném ra ngoài, cả người Ô Lễ đều hóa thành hư vô, chỉ có một quả đại ấn bị Mạc Vô Kỵ bổ ra lẻ loi hạ xuống rơi vào một góc luận đạo đài.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là âm thầm khiếp sợ, đừng nhìn hắn giết Ô Lễ vô cùng dễ dàng. Trên thực tế nếu mà hắn không có hóa độc lạc, hắn đã xong đời. Ô Lễ này thậm chí ngay cả đoạn sa kịch độc đều có, loại kịch độc này không muốn nói không có giải dược, chính là có giải dược, ai có thể tại đấu pháp kịp dùng?

Toàn bộ Thiên Ngoại Thiên đạo trường một mảnh an tĩnh, trên luận đạo đài cùng Ô Lễ luận đạo, cũng chỉ có một chiêu, chuyện này cũng không ngạc nhiên. Bởi vì Ô Lễ đã cùng rất nhiều người luận đạo, sau cùng đều là một chiêu liền xong xuôi.

Nhưng vậy cũng là Ô Lễ một chiêu tiêu diệt đối phương, mà không phải đối phương một chiêu tiêu diệt Ô Lễ.

Lập tức rất nhiều người liền nghĩ đến hậu quả chuyện này, tuy Ô Lễ tại Vũ Trụ Giác, cho tới bây giờ cũng không có ai vì hắn xuất đầu qua, đó là bởi vì hắn Ô Lễ không cần người khác xuất đầu. Hiện tại Ô Lễ bị giết, vậy thì không phải là sự tình đơn giản. Rất nhiều người đều đoán được thân phận của Ô Lễ không đơn giản, hơn nữa đến từ Thần Tộc.

Thần Tộc một người thân phận không đơn giản tại luận đạo đài bị giết, chuyện này há có thể bỏ qua?

Nếu mà luận đạo đài thật có công bằng công chính như vậy, cũng là thôi. Trên thực tế ngu ngốc cũng biết, bất kể là luận đạo đài hay là Vũ Trụ Giác, cho tới bây giờ đều không phải là cái gì công bình địa phương.

...

- Thật mạnh.

Thiên ngoại tức lâu trong gian phòng tầng cao nhất, Kế Khô nắm bản thân râu dài, hồn nhiên quên mất chén rượu nguyên bản muốn đưa đến bên mép.

Ngồi đối diện hắn là Vũ Trụ Giác đạo chủ Phong Hoảng cũng hít một hơi lạnh:

- Đích xác thật mạnh.

Một lúc lâu sau đó, Kế Khô mới chậm rãi nói:

- Người này coi như là không bằng ta, cũng chênh lệch không xa.

Trước hắn đoán được Mạc Vô Kỵ sẽ thắng, lại đoán không được Mạc Vô Kỵ thắng được dứt khoát như vậy. Hắn còn dự định chờ Mạc Vô Kỵ luận đạo đài thắng rồi sau đó, đi tìm Mạc Vô Kỵ làm một chút phiền toái nhỏ.

Mượn cớ đương nhiên là trước đây Mạc Vô Kỵ là giết âm dương Tiên Tôn, Mạc Vô Kỵ giàu có như vậy, hắn cũng có thể từ trên người Mạc Vô Kỵ kiếm một chút Thanh Tinh dùng. Nói như vậy, hắn vừa chiếm được Thanh Tinh, cũng thuận tiện cho Thần Tộc làm một cái nhân tình.

Hiện tại hắn trực tiếp bỏ đi bản thân cái ý nghĩ này, Mạc Vô Kỵ dù không bằng hắn, cũng không kém so với hắn bao nhiêu, hắn không cần phải vì một chút Thanh Tinh đi đắc tội người như vậy.

Phong Hoảng không nói gì, hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ mạnh hơn Kế Khô. Đáng tiếc là này Ô Lễ quá yếu, hắn chỉ nhìn thấy một đạo thần thông của Mạc Vô Kỵ, sông dài. đạo thần thông đó hắn đã từng thấy qua, chỉ là tại Thủy Tinh Cầu. Ngày hôm nay nhìn thấy thật thật tại tại sông dài, hắn đang suy nghĩ nếu như mình tại dưới đạo này thần thông, hắn phải làm thế nào tránh né.

...

- Ngươi dám giết lễ thiếu chủ...

Một tiếng bi rống truyền ra, ba đạo nhân ảnh xông lên luận đạo đài.Ba người mặt ngoài thoạt nhìn đều là tầm thường tiên nhân, thế nhưng là ba người này đi đứng, cuồng bạo khí thế bao trùm đi ra ngoài, coi như là Viêm Nguyệt Dung tu vi kém nhất cũng biết ba người này toàn bộ là Tiên Đế.

Viêm Nguyệt Dung còn chưa kịp yên lặng tế bái Tiểu Vũ tỷ, sắc mặt liền trắng bệch như tờ giấy, ba gã Tiên Đế vây giết một người Đại Hoang ca, Đại Hoang chính là có bản lĩnh thông thiên triệt địa cũng phải bỏ mạng ở chỗ này.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nhìn ba gã Tiên Đế, hai Tiên Đế sơ kỳ, một cái Tiên Đế trung kỳ, nói lời trong lòng, hắn thật đúng là không để vào mắt. Hắn nghĩ là, muốn bao nhiêu kiêu ngạo, mới có thể nói ra lời như vậy?

trên Luận đạo đài, chỉ có thể để cho Ô Lễ giết người khác, người giết Ô Lễ chính là tội đồ.?

- Giết!

Ba người hầu như đồng thời một tiếng gầm lên, mấy đạo quang mang liền khóa lại tất cả không gian.

dưới Luận đạo đài đông đảo vây xem tiên nhân đều là cấp tốc lui về phía sau, vài tên Tiên Đế trực tiếp xé rách luận đạo trên đài cấm chế cửa vào, Tiên Đế lĩnh vực khí thế cường đại như vậy, để cho bọn họ phải lui về phía sau.

Ngoại trừ lui về phía sau, càng nhiều hơn chính là thở dài. Đều biết Mạc Vô Kỵ chết chắc rồi, ba gã Tiên Đế vây công Mạc Vô Kỵ một người, có sống mới đúng là quái sự.

Hơn nữa Tiên Đế được Thần Tộc phái tới hóa thành tầm thường tiên nhân ở chung quanh chuyển động bảo hộ Ô Lễ, có thể yếu mới đúng là quái sự.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, vòng xoáy lĩnh vực như sóng dữ bình thường vậy cuồng cuốn đi ra ngoài, dù cho đối phương là ba gã Tiên Đế, hắn lĩnh vực cũng tuyệt đối không sợ. Trừ phi ba gã Tiên Đế có thể chồng lĩnh vực.

- Rầm rầm ầm!

Lĩnh vực đánh vào cùng một chỗ, tiên nguyên nổ tung, thậm chí có có chút đạo vận bắt đầu tràn ra.

Ba gã Tiên Đế phẫn nộ xông lên trong lòng bỗng sợ hãi, ba người bọn họ lĩnh vực xác thực không có khả năng chồng, nhưng dù không thể chồng, dầu gì cũng là ba gã Tiên Đế sao?.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ một người lĩnh vực liền hoàn toàn chặn ba người bọn họ lĩnh vực, cái loại này vòng xoáy lĩnh vực như sóng biển bình thường giống nhau cuốn tới, để cho bọn họ phải phân ra một phần tinh thần phòng ngừa lĩnh vực của mình bị Mạc Vô Kỵ trực tiếp xé rách. Một khi lĩnh vực bị xé rách, một phương này không gian sẽ triệt để trở thành Mạc Vô Kỵ hậu hoa viên.

Ba người đều bình tĩnh lại, bọn họ biết Mạc Vô Kỵ chém giết Ô Lễ là thật có thực lực, không phải là đánh lén hay vận khí tốt. Nếu mà bọn họ lại nổi giận, nói không chừng sẽ lật thuyền trong mương.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không để ba người liên thủ thành hình, kích mang hóa thành vô biên vô tận đại mạc.

Từng mảnh một kích mang phô thiên cái địa cuốn tới, thật giống như hàng tỉ trận kỳ lại đem toàn bộ luận đạo đài toàn bộ che đậy. Đại mạc bên trong kích mang trải mở ra, lại cấp tốc hóa thành từng đạo trăm trượng cao lãng sa, những thứ này lãng sa vượt qua mấy người lĩnh vực, phô thiên cái địa bao trùm hướng ba gã Tiên Đế.

Vừa động thủ, ba gã Tiên Đế cũng cảm giác bọn họ ở vào trong cuồng phong cự lang vô biên biển rộng. Trước mắt đây không phải là

cống ngầm mà là cuồng nộ biển rộng, bọn họ cũng không phải là cái gì thuyền, hiện tại chỉ là tấm ván gỗ mà thôi.

Hải và sa hỗn hợp cùng một chỗ, sau một lát, bọn họ thậm chí không phân rõ đây là biển rộng hay là sa mạc.

- Đây là ý cảnh thần thông, là người này kích mang biến thành, trực tiếp động thủ...

Người kia Tiên Đế trung kỳ Tiên Đế trước hết hiểu ra đến, nói xong một câu nói sau đó, một gốc cây bụi mây khổng lồ từ trong tay hắn phát lên, trong thời gian ngắn, bụi mây khổng lồ liền hóa thành khắp trời đăng ảnh cuốn về phía Mạc Vô Kỵ.

Hai gã Tiên Đế còn lại đồng thời tỉnh ngộ lại, một mặt ấn kỳ màu đen bao lấy không gian Mạc Vô Kỵ, một thanh chùy lớn cùng đánh về phía đỉnh đầu Mạc Vô Kỵ!

Ba người phối hợp hiển nhiên không phải là một lần hai lần, động thủ đến cực kỳ thông thạo.

Mạc Vô Kỵ xây dựng đại mạc không gian bắt đầu phát sinh từng trận vỡ ra thanh âm, bụi mây khổng lồ tại trước mặt Mạc Vô Kỵ trực tiếp tạo thành một cái đăng thủ to lớn.

Chỉ cần Mạc Vô Kỵ có dũng khí nhảy tới trước một bước, đăng thủ sẽ tóm Mạc Vô Kỵ. Một khi Mạc Vô Kỵ lui về phía sau, tại ấn kỳ không gian, Mạc Vô Kỵ sẽ trực tiếp bị chùy lớn đánh thành mảnh vụn.

Mạc Vô Kỵ dường như chút nào đều không thèm để ý, vẫn là phất tay xuống, sông dài lần nữa rơi xuống.

Tiên Đế trung kỳ hừ lạnh một tiếng, đạo thần thông đó hắn kiến thức qua. đạo thần thông mạnh hơn nữa, cũng bất quá để cho bọn họ bị thương nặng. Bọn họ chính là bị bị thương nặng, cũng phải nổ nát kẻ giết thiếu chủ, sau đó câu đi hồn phách của hắn.

Sông dài thê mỹ, còn chưa hạ xuống, liền trực tiếp lại đem ấn kỳ tỏa định không gian xé mở, mà đại chùy kia cũng chậm lại.

- Ầm!

Đại mạc cuồng sa rốt cục cuốn tới, ba gã Tiên Đế toàn thân không còn có ổn định. Cũng trong lúc đó, hai đạo đằng ảnh từ ngực Mạc Vô Kỵ đi qua.

Một loại màu xám tro tử khí cuốn tới, Tiên Đế trung kỳ bị đại mạc ầm thương, lại không kinh sợ mà còn lấy làm mừng. Mạc Vô Kỵ chỉ cần bị hắn thần đằng đi qua, sẽ chờ sinh cơ bị hút đi, thân thể tán loạn sao?.

Lập tức hắn cũng có chút lăng thần, Mạc Vô Kỵ dường như chút nào cũng không có bị ảnh hưởng, đồng thời một quyền đánh ra.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ quả đấm đánh vào này chùy lớn, xương tay gãy. Chùy lớn đồng dạng bị Mạc Vô Kỵ đánh bay.

Người kia Tiên Đế trung kỳ lập tức liền kêu lên:

- Hắn bị thần đằng khóa lại, chúng ta chỉ cần bảo vệ chính bản thân liền có thể, không cần cùng hắn đối công...

Người này Tiên Đế lời còn chưa dứt liền dừng lại đến, hắn hoảng sợ nhìn một vòng tà dương hạ xuống, hắn liền cảm giác tính mạng của mình cùng tà dương dung hợp lại cùng nhau vậy, theo tà dương hạ xuống, tính mạng của hắn cũng sẽ kết thúc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 785: Phá Hủy Luận Đạo Đài

Ầm! Tà dương nổ tung, ba gã Tiên Đế đồng thời cảm thụ được lĩnh vực của mình nghiền nát, đạo vận tán loạn.

Người này quá mạnh mẽ, nhanh chóng rút đi, lúc này ba người dần hiện ra đồng dạng ý niệm trong đầu.

- Răng rắc!

Sa lãng như ba đào bình thường vậy bỗng nhiên vỡ ra, đã không còn lĩnh vực bảo vệ, ba gã Tiên Đế trực tiếp bị sa lãng xé rách.

Hai gã Tiên Đế sơ kỳ thân thể trực tiếp tán loạn, bọn họ Nguyên Thần vừa mới tràn ra, đã bị đại mạc kích mang cắn nuốt.

Người kia Tiên Đế trung kỳ thực lực mạnh hơn một phần, tuy bị lãng sa xé ra thân thể, vẫn như cũ còn có một đường cơ hội rút đi. Bất quá Mạc Vô Kỵ không có lại cho hắn cơ hội, khắp trời đại mạc biến mất, hóa thành một đạo vô cùng kích mang.

đạo kích mang giống như muốn xé mở không gian, tại trong không gian mang ra khỏi một đạo sứt mẻ lạch trời bình thường giống nhau, khí thế bàng bạc vô biên.

Kích mang xẹt qua thân thể Tiên Đế này trung kỳ, người này Tiên Đế trung kỳ cả năng lực hoàn thủ cũng không có. Ánh mắt hắn chậm rãi nhắm lại, hắn trước khi chết nghĩ không phải là Mạc Vô Kỵ cuối cùng một đạo thần thông tàn hố, trên thực tế hắn căn bản cũng nghĩ không ra vì sao sau cùng Mạc Vô Kỵ còn phải tế xuất một đạo tàn hố thần thông.

Sự thực tại tà dương hạ xuống sau đó, hắn đã không có bất luận năng lực phản kháng.

Hắn cũng không nghĩ là Thần Tộc cùng một cường giả như vậy kết thành hận thù, sau cùng sẽ như thế nào.

Hắn nghĩ là Mạc Vô Kỵ này đạo thứ nhất thần thông đại mạc, một đạo thần thông này tế xuất sau đó thoạt nhìn cũng không có đáng sợ như sông dài, cũng không có kinh diễm như mặt trời lặn. Tại ba người bọn họ sau cùng toàn bộ bị đại mạc kích mang xé rách thân thể thì, hắn rốt cuộc hiểu rõ, đại mạc thần thông từ vừa mới bắt đầu tế xuất liền tồn tại, tùy thời tùy khắc đều trói buộc bọn họ khí tức, vẫn nhìn bọn hắn chằm chằm. Chỉ cần bọn họ có một chút sơ hở, đại mạc sẽ chỉ là biết điên cuồng bạo phát, trực tiếp đưa bọn họ xé rách thành hư vô.

- Thật là mạnh mẽ liên hoàn ý cảnh thần thông...

Người này Tiên Đế trung kỳ nhắm hai mắt lại, hắn cả Nguyên Thần cũng không có tràn ra, hắn biết tràn ra Nguyên Thần bất quá làm cho đối phương giết thêm một lần mà thôi, còn không bằng trực tiếp đi Luân Hồi.

...

- Thật là mạnh mẽ liên hoàn thần thông!

Kế Khô thấy Mạc Vô Kỵ trong thời gian ngắn liên giết ba gã Tiên Đế, cũng hút hơi lạnh than thở:

- Ta trước nói sai rồi, ta hắn là không phải là đối thủ của hắn.

Phong Hoảng trầm mặc không nói, thực lực của hắn mạnh hơn Kế Khô, nhãn lực cũng cao hơn Kế Khô một phần. Hắn đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ ba đạo thần thông là liên hoàn ý cảnh thần thông, mà không chỉ là liên hoàn thần thông.

- Phong huynh, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không cần tế xuất đạo thứ tư thần thông, liền có thể giết người cuối cùng, vì sao hắn còn muốn bại lộ thần thông của mình, tiếp tục tế xuất đạo thứ tư thần thông?

Kế Khô rất là nghi ngờ hỏi một câu.

Hắn thấy, Mạc Vô Kỵ thi triển đại mạc, sông dài cùng mặt trời lặn ba đạo liên hoàn thần thông sau đó, đã chém giết hai gã Tiên Đế. Duy nhất còn dư lại cái kia Tiên Đế trung kỳ, cũng chỉ là một hơi thở mà thôi. Lúc này, lại tiêu hao khí lực tế xuất đạo thứ tư thần thông, bại lộ thủ đoạn của mình, thực sự cùng này Mạc Vô Kỵ danh tiếng có chút bất tương xứng.

Phong Hoảng thở dài nói:

- Ngươi xem một chút...

Không cần Phong Hoảng lại nói, Kế Khô đã thấy, luận đạo đài tại dưới Mạc Vô Kỵ đạo thứ tư thần thông tàn hố trực tiếp vỡ ra, hóa thành một mảnh phế tích.

- Ta đã hiểu.

Kế Khô kinh thanh nói.

Phong Hoảng rất là bất đắc dĩ nói:

- Điều này hiển nhiên là hắn châm chọc Vũ Trụ Giác, làm một cái có tiếng mà không có miếng luận đạo đài. Đơn giản mượn sau cùng một kích, lại đem luận đạo đài hóa thành hư vô.

Vũ Trụ Giác luận đạo đài đích thật là có tiếng mà không có miếng, nếu không Thần Tộc tam Đại Tiên Đế đi tới vây công Mạc Vô Kỵ, sớm đã có người ngăn trở, nhưng trên thực tế là, căn bản cũng không có người ngăn cản.

-...

Kế Khô im lặng nhìn luận đạo đài bên ngoài trở thành phế tích:

- Hắn chẳng lẽ không sợ tại Vũ Trụ Giác đắc tội quá nhiều người? Cả luận đạo đài cũng dám phế?

Phong Hoảng khổ tiếng nói:

- Ngươi xem hắn như là sợ đắc tội với người ta sao?

Kế Khô hiểu Phong Hoảng tâm tình, Phong Hoảng dầu gì cũng là Vũ Trụ Giác đạo chủ, Mạc Vô Kỵ đây là không chút do dự làm mất mặt a.

- Cũng đúng, người này giết Di Phi Thương Hội vài tên Tiên Đế, còn dám tới Vũ Trụ Giác, đã nói lên hắn căn bản cũng không sợ phiền phức. Nếu không, cũng sẽ không giết Ô Lễ. Phong huynh, nếu mà ngươi chống lại hắn, có thể hay không chế trụ người này?

Nói xong Kế Khô nhìn Phong Hoảng.

Phong Hoảng lắc đầu:

- Ta không có nắm chắc, kế huynh nếu như không có cần phải, ta kiến nghị ngươi đừng cho yêu tộc đi đắc tội hắn. Chỉ cần một lần giết không chết người này, yêu tộc mối họa vô cùng.

- Ta biết, bất quá hắn cũng còn là biết chú ý một phần quy tắc. Nếu không, hắn sớm tìm được Di Phi Thương Hội đi.

Kế Khô gật đầu.

Phong Hoảng cười lạnh một tiếng nói:

- Ta khẳng định, chờ một lát hắn sẽ chỉ là đánh tới Di Phi Thương Hội đi.

- Vì sao?

Kế Khô nghi hoặc nhìn Phong Hoảng. Theo lý thuyết Mạc Vô Kỵ muốn đối với phó Di Phi Thương Hội, căn bản sẽ không chờ tới bây giờ, hắn vừa đến Vũ Trụ Giác liền đánh tới.

- Bởi vì hắn hiện tại đã có lý do.

Phong Hoảng bình tĩnh nói.

Kế Khô không có lại hỏi, hắn cũng hiểu. Vũ Trụ Giác nếu quả như thật dựa theo quy tắc tới, vậy thời điểm hắn tại luận đạo trên đài cùng Ô Lễ luận đạo, thì không nên có Tiên Đế vây giết hắn. Đã có Tiên Đế vây giết hắn, vậy thì nói Vũ Trụ Giác căn bản cũng không nói quy củ.

Nếu Vũ Trụ Giác không nói quy củ, hắn Mạc Vô Kỵ còn có gì phải sợ.

Kế Khô bỗng nhiên cảm giác được có chút cảm giác mát, hắn rốt cuộc hiểu rõ vì sao Mạc Vô Kỵ sau cùng còn phải lãng phí một đạo thần thông đem luận đạo đài đánh bể. đầu tiên là thử Vũ Trụ Giác điểm mấu chốt, thứ nhì là nói cho người khác biết chớ trêu chọc hắn Mạc Vô Kỵ, thứ ba là biểu hiện ra một bộ kiêu ngạo, nếu là người kiêu ngạo, Di Phi Thương Hội đắc tội hắn, hắn lại đi tìm Di Phi Thương Hội chẳng phải là thiên kinh địa nghĩa.

...

Tuy Thiên Ngoại Thiên đạo trường rất nhiều người, cũng là im ắng không tiếng động. Đông đảo mọi người không biết Mạc Vô Kỵ lai lịch, đều ở đây bắt đầu hỏi thăm Mạc Vô Kỵ tin tức.

Mạc Vô Kỵ trương tay lại đem 3 cái nhẫn thu hồi, đồng thời lại nắm trong tay đẳng cây hấp thu hắn sinh cơ, thuần thục trừ đi ấn ký, trực tiếp phong ấn nhét vào trong giới chỉ.

Nếu mà không phải là hắn có Sinh Cơ Lạc, cây bụi đó thật đúng là trói buộc lại hắn. Một khi hắn bị trói buộc, gặp phải ba gã Tiên Đế, hắn

chỉ có thể chờ chết. Không muốn nói cái này cây bụi, chính là trước cái kia Đoạn Sa kịch độc, cũng để cho trong lòng Mạc Vô Kỵ càng là cẩn thận.

Vũ trụ mịt mờ, không biết bao nhiêu cường giả, không biết bao nhiêu thủ đoạn. Hắn có Sinh Cơ Lạc cùng hóa độc lạc, nếu là có một ngày có một loại thủ đoạn cả hắn không có khả năng hóa giải thì như thế nào?

Thần Tộc là một trong Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đỉnh cấp đại tộc, tuyệt đối có đông đảo Đại Tiên Đế. Một khi những Đại Tiên Đế đó đi tới Vũ Trụ Giác đem hắn vây khốn, hắn Mạc Vô Kỵ coi như là có ba đầu sáu tay cũng đi không xong.

Chính là bởi vì biết thực lực mình thiếu, Mạc Vô Kỵ lúc này mới mượn sau cùng một đạo thần thông đánh bể có tiếng mà không có miếng luận đạo đài. Chờ luận đạo đài vỡ vụn sau đó, hắn lập tức đi ngay tìm kiếm Di Phi Thương Hội. Cái chỗ này không phải là hắn chỗ ở lâu, nếu lập tức phải đi, vì sao không kiếm một khoản lại đi?

- Đại Hoang ca.

Thấy Mạc Vô Kỵ đi ra khỏi luận đạo đài đã trở thành phế tích, nhanh chóng tiến lên đón. Thanh âm của nàng đều kích động có chút run rẩy, Đại Hoang ca cư nhiên thật sự giúp tiểu Vũ tỷ tỷ báo thù.

- Nguyệt Dung, chúng ta lại đi một chỗ.

Mạc Vô Kỵ vừa cười vừa nói, hắn cả tức sạn đều lười trở về. Chuẩn bị đánh cướp Di Phi Thương Hội sau đó, lập tức đi ngay.

- Đại Hoang ca, ta với ngươi đi cùng nhau.

Viêm Nguyệt Dung đã sớm đem Mạc Vô Kỵ xem như đại ca của mình, không có Mạc Vô Kỵ, nàng Viêm Nguyệt Dung chỉ có một con đường chết.

- Tốt, sau này ngươi chính là muội muội của ta.

Mạc Vô Kỵ cao giọng nói, hắn biết Viêm Nguyệt Dung ở chỗ này căn bản cũng không có chỗ dựa vào, trừ mình ra nàng chỉ có thể chờ chết. Sở dĩ lớn tiếng nói, đó chính là nói cho người chung quanh, Viêm Nguyệt Dung là muội muội của hắn Mạc Vô Kỵ. Muốn đối phó Viêm Nguyệt Dung, liền hỏi trước một chút hắn Mạc Vô Kỵ.

Không cần Mạc Vô Kỵ lớn tiếng nói, đoàn người đã tách ra.

Dù cho có vài tên muốn cùng Mạc Vô Kỵ kết giao, lúc này cũng không dám tiến lên nói chuyện. Mạc Vô Kỵ vừa rồi giết là ai, Thần Tộc ba gã Tiên Đế cùng một người thiếu chủ. Ai dám ở phía sau đi nói chuyện với Mạc Vô Kỵ? Đó là thể hiện cùng Mạc Vô Kỵ có giao tình sao?

Tuy không người nào dám ở phía sau nói chuyện với Mạc Vô Kỵ, vẫn như cũ có đông đảo người nhìn Mạc Vô Kỵ, đều muốn biết Mạc Vô Kỵ gần đi chỗ nào? Một số người thậm chí nghĩ đến, một khi biết Mạc Vô Kỵ nơi ở, chờ Thần Tộc cường giả đến, lập tức liền nói cho Thần Tộc cường giả, ít nhất phải đến một cái báo tin tiền trà nước.

- Ta biết hắn là ai!

Trong đám người rốt cục có người cả kinh kêu lên.

- Người nào a?

Lập tức thì có mấy người hỏi.

- Chính là năm đó ở Thiên Ngoại Thiên phường thị mở ra một cái đan các Mạc Vô Kỵ, nghe nói năm đó hắn liền giết di Phi Đan Hội hai gã Tiên Đế...

- Đúng òi, chính là hắn, tại đến Vũ Trụ Giác, hắn dường như còn tiêu diệt Thiên Ngoại Thiên phường thị Di Phi Đan Khí Các. Giết Di Phi Thương Hội Tiên Đế Vũ Hình.

- Thật là lợi hại...

- Hắn nhất định là đi Di Phi Thương Hội, ngươi xem phương hướng hắn đi.

- Nhanh đi nhìn xem, lại có trò hay để nhìn. Di Phi Thương Hội mấy năm nay tại Thiên Ngoại Thiên phường thị cũng ăn no, Thiên Ngoại Thiên phường thị cái khác đan khí các căn bản cũng không cho phép có thứ tốt xuất thủ, lần này cuối cùng là chọc tới kẻ hung ác...

- Di Phi Thương Hội cũng không phải là Thần Tộc, Thần Tộc rất nhiều cường giả đều không ở nơi này, Di Phi Thương Hội cường giả nhưng đại bộ phận đều ở đây.

...

- Mạc các chủ...

Mạc Vô Kỵ ngươi mới vừa mới vừa đi tới trước Di Phi Thương Hội, một người nam tử áo xanh liền nhanh chóng tiến lên kính cẩn kêu.

Mạc Vô Kỵ biết người này nam tử áo xanh, là một cái chấp sự của Di Phi Thương Hội. Trước hắn mới vừa tiến vào Vũ Trụ Giác, chính là người này ngăn cản hắn, nói cái gì Di Phi Thương Hội phó hội chủ mời.

- Cút ngay.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên chính là một cái tát, người này chấp sự Tiên Vương tu vi, trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ một cái tát đánh ra đi hơn mười trượng xa, đánh vào trên mặt đất, tại chỗ phun ra một ngụm tiên huyết.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được mấy đạo cường đại thần niệm tại trên người hắn đảo qua, trong lòng hắn cười nhạt, Vũ Trụ Giác quả nhiên là một cái địa phương kỳ lạ, quét tuyết trước cửa. Cái này tốt, hắn thích.

Bán Nguyệt Trọng Kích tế xuất, hóa thành một đạo màu bạc kích mang đánh vào Di Phi Thương Hội trên cửa lầu.

- Răng rắc!

Di Phi Thương Hội bốn cái màu vàng chữ lớn tại dưới một kích hóa thành bụi, Di Phi Thương Hội đại môn lâu cũng trực tiếp bị đập nát bấy.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ một trận vui sướng, năm đó hắn tại Thiên Ngoại Thiên phường thị mở ra đan dược các, căn bản cũng không có trêu chọc Di Phi Thương Hội, Di Phi Thương Hội muốn đẩy hắn vào tử địa, ngày hôm nay hắn rốt cục có thể tới lấy điểm lợi tức.

- Dừng tay!

Lạnh lùng thanh âm sau đó, một người nam tử trung niên mặc tiên bào màu vàng hạ xuống rơi vào đầy đất mảnh vụn.

nam tử hoàng bào không có lập tức động thủ, mà là đối với Mạc Vô Kỵ lạnh giọng nói:

- Mạc các chủ, ngươi cũng không phải người không hề lai lịch, vì sao phải vô duyên vô cớ nổ nát cửa lâu ta Di Phi Thương Hội?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 786: Bồi Thường

Mạc Vô Kỵ mặc cho Bán Nguyệt Trọng Kích hư không trôi lơ lửng tại quanh người, lạnh giọng hỏi:

- Ngươi là kẻ nào?

- Bản đế Di Phi Thương Hội phó hội chủ Cú Xuyên.

Hoàng bào nam tử đang khi nói chuyện khí thế bao trùm đi ra, mặc dù hắn không muốn cùng Mạc Vô Kỵ động thủ, lại muốn để cho Mạc Vô Kỵ biết hắn Cú Xuyên là một cái Đại Tiên Đế.

Chỉ cần Mạc Vô Kỵ đối với hắn có điều cố kỵ liền tốt rồi, hắn Di Phi Thương Hội cũng không muốn tiếp tục cùng Mạc Vô Kỵ loại này người điên hỗ đấu. Dám giết Thần Tộc thiếu chủ, sát thần tộc Tiên Đế, không phải là người điên là cái gì? Huống chi, hiện tại Di Phi Thương Hội chứa nhiều cường giả căn bản cũng không có trở về.

Dựa theo Cú Xuyên ý nghĩ, tại hắn Đại Tiên Đế khí thế ngưng tụ sau đó, Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ có chút kiêng kỵ, sau đó thương lượng với hắn điều kiện.

Đáng tiếc hắn không phải là Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ liên cả nói nhảm đều lười nói, vòng xoáy lĩnh vực như nhau điên cuồng bao trùm đi ra ngoài, Bán Nguyệt Trọng Kích họa xuất một đạo xé rách kích mang ầm ầm xuống.

- Ngươi...

Cú Xuyên kinh sợ nảy ra, hắn thật không ngờ Mạc Vô Kỵ cư nhiên như thế chẳng cố quy củ. Cho tới nay Cú Xuyên đều đối với Vũ Trụ Giác quy củ rất là thoả mãn, bởi vì Vũ Trụ Giác chính là cường giả chỗ nói chuyện. Người yếu nếu mà dám ở Vũ Trụ Giác phá hư quy củ, lập tức thì có chấp pháp giả đi ra.

Ngày hôm nay Cú Xuyên đã có không đồng dạng như vậy ý nghĩ, Mạc Vô Kỵ tại hắn Di Phi Thương Hội trước lớn lối như thế, Vũ Trụ Giác cư nhiên đến bây giờ còn không ai đi ra. Như vậy chấp pháp giả tới có cái địt gì?

Vội vàng dưới, Cú Xuyên trực tiếp tế xuất một mặt gương đồng, mặt kiếng ngay lập tức huyễn hóa ra vạn thiên kim quang.

- Ầm!

Tàn hố xé rách Di Phi Thương Hội hộ trận, đánh vào Cú Xuyên lĩnh vực thượng.

Chính là Cú Xuyên mình cũng có thể nghe thấy lĩnh vực của mình tại nổ tung, to lớn tiên nguyên nổ tung truyền đến, có chút đạo vận khí tức lần nữa tràn ra.

Cú Xuyên trước mặt vạn thiên kim quang tán loạn mở ra, cường đại tiên nguyên đánh vào Cú Xuyên ngực, Cú Xuyên tại chỗ phun ra một đạo máu tươi, rút lui ra hơn mười trượng, rồi mới miễn cưỡng đứng thẳng.

Giờ khắc này Cú Xuyên trong lòng lạnh lẽo, hắn biết dù cho hắn là Đại Tiên Đế, hắn cũng không phải là đối thủ của Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ cường giả loại này, chỉ có Bình An Giác năm Đại Tiên Đế mới có thể ngăn cản. Hắn duy nhất có thể làm, chính là lại đem Mạc Vô Kỵ tha ở chỗ này, chờ đem nơi này đánh rối tinh rối mù thời điểm, Vũ Trụ Giác nhất định có người sẽ ra tới.

Mạc Vô Kỵ biết mình là chiếm cứ xuất thủ trước uy thế, lúc này hắn há có thể để cho Cú Xuyên hồi thần lại, lần nữa một bước bước ra, Bán Nguyệt Trọng Kích hóa thành muôn vàn kích mang, đồng thời một đạo thần niệm tiễn ý tại trong thức hải màu tím trong hồ lớn ngưng tụ.

Chỉ cùng Cú Xuyên giao thủ một lần, Mạc Vô Kỵ liền rõ ràng, hắn muốn trong thời gian ngắn giết chết Cú Xuyên phải dùng thần niệm tiễn ý, nếu không sắp sửa tha thời gian rất lâu. Hắn hiện tại không thích hợp tại Vũ Trụ Giác kéo dài thời gian.

Nguyên bản Cú Xuyên chuẩn bị điên cuồng tế ra bản thân giữ nhà thần thông, cảm giác được xung quanh lạnh lẽo, giờ khắc này hắn giống như bị một đạo khí tức tử vong nhìn thẳng, mà hắn cư nhiên tìm không được này khí tức tử vong đến từ nơi nào.

Nếu như nói trước Mạc Vô Kỵ thừa dịp trước tay để cho hắn ăn một điểm thua thiệt nói, vậy bây giờ Cú Xuyên phi thường rõ ràng, hắn căn bản là không cách nào lại đem Mạc Vô Kỵ tha ở chỗ này, chỉ cần này khí tức tử vong đánh văng ra ngoài, hắn Cú Xuyên chính là bỏ mình đạo tiêu thời điểm.

- Dừng tay!

Cú Xuyên điên cuồng kêu to.

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không thấy Cú Xuyên kêu to, ngươi bảo dừng tay liền dừng tay?

- Mạc tiên hữu, nơi này dù sao cũng là Vũ Trụ Giác, còn xin Mạc đạo hữu nhìn xem tại Phong Hoảng mặt mũi, tạm thời dừng tay.

Một cái giọng ôn hòa truyền đến.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, hắn trong thức hải ngưng tụ này một đạo thần niệm tiễn ý chậm rãi tiêu tán.

Chỉ là một loại khí tức, hắn liền biết người vừa tới thực lực sẽ không so với hắn thấp, hắn sẽ đối với chiến người này, sợ rằng lá bài tẩy đều muốn xuất ra đến. Đối mặt cường giả loại này, khi chưa có lợi ích tranh cãi tình huống dưới, hắn là không muốn đắc tội.

Huống chi hắn đến Di Phi Thương Hội không phải là vì sát nhân, mà là vì tài nguyên tu luyện. Cú Xuyên tại trong mắt hắn chính là một cái tầm thường Tiên Đế mà thôi, tùy thời đều có thể giết, Phong Hoảng này tuyệt đối không phải là hạng người đơn giản.

Không chỉ như thế, hắn cảm giác được Phong Hoảng này thần niệm có chút quen thuộc, nếu mà hắn không có đoán sai, trước hắn đấu pháp thời điểm, Phong Hoảng thần niệm hắn là thẩm thấu tới rồi luận đạo trên đài.

Thấy Mạc Vô Kỵ thu hồi sát thế, Cú Xuyên trong lòng cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, đối với một người nam tử tới ôm quyền nói:

- Đa tạ phong đạo chủ.

Lúc này, mặt mũi đều là thứ yếu. Cú Xuyên so với ai khác đều rõ ràng, nếu mà Phong Hoảng không đến, hắn chỉ có thể chờ chết.

Mạc Vô Kỵ nhìn thấy người vừa tới, tới là hai người, tự xưng Phong Hoảng nam tử mặt trắng không râu, thoạt nhìn khí chất rất văn nhã, Đại Tiên Đế thực lực. Bất quá Mạc Vô Kỵ khẳng định Đại Tiên Đế này rất không bình thường, so với cùng hắn đối chiến Cú Xuyên không biết cường đại hơn bao nhiêu.

Tại Phong Hoảng bên người còn có một danh râu dài lão giả, giống nhau là Đại Tiên Đế thực lực. Bàn về đạo vận vờn quanh, vẫn như cũ mạnh mẽ hơn Cú Xuyên.

Phong Hoảng đối với Cú Xuyên gật đầu, cười đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Mạc tiên hữu khả năng không biết ta, ta là Vũ Trụ Giác đạo chủ Phong Hoảng. Vị này chính là bạn tốt của ta, cũng là yêu tộc Đại Tiên Đế Kế Khô.

Kế Khô quan sát qua Mạc Vô Kỵ liên tục giết Thần Tộc ba gã Tiên Đế quá trình, đối với Mạc Vô Kỵ cực kỳ kiêng kỵ, lúc này Phong Hoảng giới thiệu, chủ động ôm quyền nói:

- Mạc tiên hữu thần thông kinh người, Kế Khô thật là kính phục.

- Thì ra là phong đạo chủ cùng kế tiên hữu, Mạc Vô Kỵ trước thất lễ, còn xin chuộc tội.

Mạc Vô Kỵ cũng là liền ôm quyền nói, hắn vừa mới đắc tội Thần Tộc cùng Di Phi Thương Hội. Hiện tại Phong Hoảng dường như không muốn đắc tội hắn, hắn tự nhiên cũng sẽ không tùy tùy tiện tiện đi đắc tội một cường giả như vậy. Người cường giả này còn là Vũ Trụ Giác đạo chủ.

- Ta đối với Mạc tiên hữu mộ danh đã lâu, chỉ là không biết vì sao Mạc các chủ muốn tại Vũ Trụ Giác nổ nát Di Phi Thương Hội môn lâu?

Phong Hoảng vẫn như cũ mặt mang nụ cười nói.

Trong lòng hắn cũng rất là bất đắc dĩ, dựa theo hắn vốn ý nghĩ, vậy hắn là tuyệt đối sẽ không như vậy hỏi, Di Phi Thương Hội tiêu diệt, mắc mớ gì đến hắn? Hắn nhiều nhất là mời Mạc Vô Kỵ đi đạo chủ phủ ngồi một chút.

Tái sinh vì Vũ Trụ Giác đạo chủ, hắn phải hỏi chuyện này.

- Phong đạo chủ, người này kiêu ngạo vô lễ, không nhìn ta Vũ Trụ Giác quy củ. Thứ nhất là đánh bể Di Phi Thương Hội môn lâu cùng hộ trận, mời đạo chủ cho ta Vũ Trụ Giác làm chủ, vì Di Phi Thương Hội làm chủ.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, một người thanh y nam tử vội vàng đi ra, khom người nói.

Cú Xuyên trong lòng trầm xuống, hắn biết chuyện xấu. Hắn há có thể không biết Phong Hoảng ý tứ, nếu mà Vũ Trụ Giác quy củ thật sự có dùng, này Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không đánh nát luận đạo đài.

Phong Hoảng dám ở quy củ nói chuyện, Mạc Vô Kỵ lập tức sẽ chỉ là nói luận đạo đài bị Thần Tộc ba gã Tiên Đế vây công sự tình. Người này Di Phi Thương Hội chấp sự chính là một cái đầu heo, Phong Hoảng là người này tốt áp chế, vậy hắn cũng không là Vũ Trụ Giác đạo chủ. Phong Hoảng sở dĩ đi ra không phải là vì hắn Di Phi Thương Hội, mà là phải đi ra.

Hắn cũng biết vì sao cái này chấp sự muốn nói như vậy, bởi vì trước Mạc Vô Kỵ một cái tát lại đem hàm răng của hắn toàn bộ đánh rớt, để cho hắn mặt hoàn toàn không có.

Phong Hoảng sắc mặt bình tĩnh, trong lòng hắn đang cười lạnh, có dũng khí áp chế hắn Phong Hoảng.

- Lăn xuống!

Cú Xuyên giơ tay lên chính là một cái tát, người này thanh y chấp sự vừa mới bị Mạc Vô Kỵ một cái tát đánh bay, hiện tại lần nữa bị Cú Xuyên một cái tát đánh bay, vừa mới trường lên miệng đầy hàm răng lại một lần nữa bị đập quang.

Đánh bay gã chấp sự này sau đó, Cú Xuyên không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, liền chủ động nói:

- Phong đạo chủ, lại nói tiếp chuyện này là ta Di Phi Thương Hội không đúng, trước ta Di Phi Đan Khí Các thấy Mạc các chủ tại Thiên Ngoại Thiên phường thị mở ra một cái đan dược các. Có chút đố kị Mạc các chủ, cho nên đi khiêu khích Mạc các chủ. Hiện ở đây Mạc các chủ tới cửa đòi bồi thường, ta đại biểu Di Phi Thương Hội cho Mạc các chủ làm một phần bồi thường.

Phong Hoảng vẫn như cũ rất là bình tĩnh, nếu mà Cú Xuyên không nói những lời này, hắn trực tiếp rời đi lười đi quản chuyện này. Hắn khẳng định coi như là ngày hôm nay xuất thủ, hắn cũng không giữ lại Mạc Vô Kỵ, nếu không giữ lại Mạc Vô Kỵ, cần gì phải vì một cái so le không đồng đều Di Phi Thương Hội đi đắc tội Mạc Vô Kỵ cường giả loại này?

Cú Xuyên nói xong trực tiếp lấy ra một cái nhẫn ném cho Mạc Vô Kỵ.

- Đinh đương!

Cái giới chỉ này vừa mới đưa ra đi, liền hạ xuống rơi vào Cú Xuyên dưới chân.

- Mạc các chủ là ý gì?

Cú Xuyên sắc mặt có chút khó coi, đồng thời cũng là âm thầm kinh hãi thần niệm của Mạc Vô Kỵ cường đại. Hắn giới chỉ đều đưa không đi ra.

- Ha ha, đây là nói ngươi trong giới chỉ đồ đạc căn bản cũng không đủ bồi thường trước đây Phàm Nhân Đan Dược Các.

Xa xa trong đám người truyền đến một câu nói.

Cú Xuyên trong lòng vừa nhảy, lẽ nào Mạc Vô Kỵ tại thời gian ngắn như vậy sẽ dùng thần niệm mở ra hắn giới chỉ? Cái này cũng thật là đáng sợ sao??

Chính là một bên Phong Hoảng trong lòng đều là vừa nhảy. Cú Xuyên lấy ra giới chỉ cũng có cấm chế, lúc này mới bao lâu thời gian, thần niệm của Mạc Vô Kỵ cư nhiên phá vỡ Cú Xuyên giới chỉ? Phong Hoảng bỗng nhiên cảm giác hắn đối với thực lực của Mạc Vô Kỵ lần nữa đánh giá thấp.

- Ha ha, vừa rồi vị kia tiên hữu nói không sai. Năm đó ta Phàm Nhân Đan Dược Các bên trong các loại tiên đan cùng tiên linh thảo một phần mười cũng không chỉ ba mươi vạn Thanh Tinh, kết quả ta đan dược các bị Di Phi Thương Hội nổ nát, một điểm bột phấn cũng không có tổn hạ đến. Chẳng lẽ một câu hội chủ là khi dễ ta chưa từng có bái kiến Thanh Tinh? Cũng là, ta nho nhỏ một cái đan dược các nơi nào Di Phi Thương Hội giàu có. Mấy chục vạn Thanh Tinh ta chỉ có cao hứng vài hơi thở.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, sát thế lại một lần nữa ở chung quanh ngưng tụ.

Hắn kiêng kỵ Phong Hoảng không sai, nhưng mà hôm nay Di Phi Thương Hội không xuất ra đầy đủ bồi thường, vậy cũng chớ trách hắn không khách khí.

Phong Hoảng cũng không nói gì, ba mươi vạn Thanh Tinh, đích xác quá ít. Mạc Vô Kỵ công phu sư tử ngoạm, ba trăm vạn Thanh Tinh cũng nhiều lắm một điểm.

- Ta cho.

Cú Xuyên cúi đầu, lần nữa lấy ra một cái nhẫn ném cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lần này thấy trong giới chỉ có ba trăm năm mươi vạn Thanh Tinh, còn có một chút thất cấp bát cấp tiên linh thảo. Mạc Vô Kỵ tiếp nhận giới chỉ, lạnh lùng nhìn Cú Xuyên nói:

- Nhìn xem tại phong đạo chủ mặt mũi, chuyện này liền dừng ở đây. Nếu là lần sau ngươi Di Phi Thương Hội tìm thêm đến trên đầu ta, cũng đừng trách ta sẽ không dễ nói chuyện như vậy.

- Ta Di Phi Thương Hội nhất định lại đem Mạc các chủ nói ghi nhớ trong lòng.

Cú Xuyên lạnh lùng nói.

Thấy bên này xong chuyện, Phong Hoảng lúc này mới liền ôm quyền nói:

- Mạc tiên hữu, không biết có thể hay không có thời gian, đi tức lâu ngồi xuống?

Mạc Vô Kỵ vội vã muốn rời khỏi Vũ Trụ Giác, tự nhiên không muốn cùng Phong Hoảng ở chỗ này lãng phí thời gian. Chỉ là không đợi hắn trả lời, Phong Hoảng cứ tiếp tục bổ sung nói:

- Mạc tiên hữu, Di Phi Thương Hội cùng Thần Tộc chứa nhiều cường giả trong khoảng thời gian ngắn sẽ không tới đến Vũ Trụ Giác, bởi vì bọn họ đi làm một chuyện.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động, đang muốn nói chuyện, chợt nghe đến bên người Viêm Nguyệt Dung nói:

- Đại Hoang ca, ta vừa rồi thu được người truyền âm, nói cho ta biết biết chỗ người bắt ta đi ở đâu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 787: Dương Danh Vũ Trụ Giác

- Ở địa phương nào?

Mạc Vô Kỵ lập tức hỏi.

- Tại Hà Tây Hành Tu Hội.

Viêm Nguyệt Dung vừa mới trả lời xong cũng cảm giác được không đúng, chẳng phải là muốn để cho Đại Hoang ca lại đi đắc tội Hà Tây Hành Tu Hội? Nàng nghe Tiểu Vũ tỷ nói, Hà Tây Hành Tu Hội hội chủ rất cường đại.

Nghĩ tới đây, nàng nhanh chóng nói:

- Đại Hoang ca, chúng ta hay là nhanh đi ra ngoài sao?, dù sao ta không sao car.

- Ngươi không cần lo lắng.

Mạc Vô Kỵ cho Viêm Nguyệt Dung một cái an ủi nhãn thần, lúc này mới đối với Phong Hoảng ôm quyền nói:

- Đa tạ phong đạo chủ, trước ta cần phải đi bàn bạc chuyện riêng.

Nghe được Thần Tộc cường giả trong thời gian ngắn không sẽ tới, Mạc Vô Kỵ liền không vội mà rời đi Vũ Trụ Giác. Hắn tin tưởng Phong Hoảng không cần phải lừa gạt hắn, hắn và Phong Hoảng giữa đó không có thù oán, Phong Hoảng cũng sẽ không vô duyên vô cớ tới đắc tội hắn.

- Mạc tiên hữu tự nhiên xin cứ tự nhiên.

Phong Hoảng mặt mỉm cười, rất có phong độ.

Viêm Nguyệt Dung nói, hắn sớm đã nghe được. Mạc Vô Kỵ đi Hà Tây Hành Tu Hội nháo sự, với hắn mà nói không có nửa phần ảnh hưởng. Hà Tây Hành Tu Hội vốn chính là một cái chảy máu địa phương, hội chủ An Tuyết Thịnh càng là cùng hắn nổi danh, giống nhau là một trong Vũ Trụ Giác năm Đại Tiên Đế. An Tuyết Thịnh không ở, Lãnh Nhâm ở chỗ này. So với An Tuyết Thịnh, Lãnh Nhâm cũng không yếu bao nhiêu. Hắn rất muốn biết Mạc Vô Kỵ cùng Lãnh Nhâm động thủ đến, ai hơn mạnh một phần.

Nguyên vốn tiên nhân chuẩn bị tán đi thấy Mạc Vô Kỵ mang theo Viêm Nguyệt Dung đi hướng Hà Tây Hành Tu Hội, lần nữa tụ họp đến.

...

- Nơi này là Hà Tây Hành Tu Hội, nếu mà không có chuyện gì, liền cút ra ngoài.

Một người áo xám nữ tử ngăn cản Mạc Vô Kỵ lối đi, nàng cũng không biết Mạc Vô Kỵ danh tiếng âm vang thấu toàn bộ Vũ Trụ Giác.

- Ta đi vào tìm một người.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói, trước mắt áo xám nữ tử để cho hắn có chút không thoải mái. Toàn thân mang theo một loại rất nặng sát khí, áo xám nữ tử giết quá nhiều người, hơn nữa hầu như mỗi ngày đều giết. Ánh mắt của nàng nhìn người, thật giống như tất cả mọi người là người chết bình thường giống nhau.

- Lăn xuống!

Áo xám nữ tử lần thứ hai gọi Mạc Vô Kỵ lăn xuống, đồng thời cả người sát khí bốn phía.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, chỉ cần hắn quay người lại, cô gái này sẽ chỉ là hạ sát thủ đối với hắn.

Vũ Trụ Giác quả nhiên là một cái kỳ lạ địa phương, nơi này không hề có đạo lý đáng nói, hắn chỉ là hỏi một câu, sẽ bị giết.

Lần này Mạc Vô Kỵ liên cả giải thích đều lười giải thích, một bước nhảy vào. Cô gái này cũng là mới vừa tế xuất trường kiếm, Mạc Vô Kỵ liền giơ tay lên một cái tát vỗ ra.

- Răng rắc!

Bộ xương vỡ vụn thanh âm vang lên, cô gái này há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, cả người trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ đánh bay, đánh vào bên tường hộ trận.

- Ngươi phế đi tu vi của ta...

áo xám nữ tử hầu như không thể tin được nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, lần nữa phun ra một búng máu.

Nàng tuy chỉ có Tiên Tôn sơ kỳ, thế nhưng là nàng giết người như ngóe, tuyệt không nương tay. Không nghĩ tới hôm nay bị người một cái tát đánh bay, cả tu vi đều bị phế bỏ. Lúc này nàng Linh Lạc vỡ ra, thức hải tán loạn.

- Mạc các chủ giết Lệ Sát Nữ!

Trong đám người truyền đến từng trận hút hơi lạnh.

áo xám nữ tử còn có một cái tên là Lệ Sát Nữ, tại Hà Tây Hành Tu Hội, Lệ Sát Nữ tu vi chưa tính là rất cao, mới Tiên Tôn sơ kỳ. Nhưng nàng giết người như ngóe, có thể nói Hà Tây Hành Tu Hội bất cứ người nào cũng không có giết nhiều = nàng.

Chỉ cần là tu vi so với nàng thấp hơn, không biết Hà Tây Hành Tu Hội quy củ, đi trước Hà Tây Hành Tu Hội, rất nhiều đều chết vào dưới kiếm nàng.

Rất nhiều người bởi vì nàng tu luyện chính là sát nhân chi đạo, chỉ có không ngừng giết chóc, mới có thể mượt mà nàng đại đạo.

- Tỷ tỷ, mối thù của ngươi rốt cục đã báo phân nửa.

Trong đám người, một người thiếu niên tóc rối bời nhìn Lệ Sát Nữ bị Mạc Vô Kỵ một cái tát hủy diệt tu vi, kích động đều đang run rẩy. Hắn thời thời khắc khắc nếu muốn giết rơi cái này điên cuồng nữ nhân, thế nhưng là thực lực của hắn so với Lệ Sát Nữ, kém quá xa.

- Ngươi dám phế tu vi của ta, ngươi lại dám phế bỏ tu vi của ta...

Lệ Sát Nữ lúc này vẫn như cũ không thể tin được bản thân Linh Lạc bị hủy, thức hải bị kéo, còn đang ngó chừng Mạc Vô Kỵ thì thào nói. Nơi này là Hành Tu Hội, nàng là Hành Tu Hội Lệ Sát Nữ, bây giờ bị người ta phế bỏ tu vi.

Mạc Vô Kỵ im lặng nhìn cái này áo xám nữ tử, hắn thật sự là không nghĩ ra, người nữ nhân này từ đâu tới cảm giác ưu việt. Nàng muốn giết người khác, còn không cho phép người khác phế bỏ nàng tu vi?

- Mạc các chủ, ta Hành Tu Hội đích thật là sát nhân địa phương, đó cũng là phải đến hành tu điện mới có thể. Mạc các chủ vừa vào ta Hành Tu Hội, đang ở ta Hành Tu Hội sát nhân, chẳng lẽ thật cho là mình là vũ trụ đệ nhất sao?

Một cái thanh âm có chút dọa người truyền đến, đi theo một người lão giả hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ trước người.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta biết ngươi, ngươi ở đây đấu giá hội muốn để cho muội muội ta trở thành tiên nô, hiện tại lại đến gây sự với ta, tốt lắm.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay Bán Nguyệt Trọng Kích xuất hiện ở trong tay của hắn, tại đấu giá hội hắn liền nghe được lão giả này là ai, Lãnh Nhâm, Hà Tây Hành Tu Hội phó hội chủ.

- Ha ha...

Lãnh Nhâm cười ha ha, trên mặt hắn không có nửa phần ý cười:

- Mạc Vô Kỵ, ta Hành Tu Hội vài tên Tiên Đế cũng không tại đây, ngươi chẳng lẽ cho là ta Hành Tu Hội liền sợ ngươi sao? Muốn đánh, ta Lãnh Nhâm phụng bồi.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ta lập lại lần nữa, ta đi tìm một người. Nếu là ngươi tránh ra, ta liền xem chuyện ngày hôm nay chưa từng xảy ra. Nếu như tiếp tục ngăn, vậy cũng chớ trách ta động thủ.

Không phải là Mạc Vô Kỵ không muốn đánh, mà là nơi này hắn chỉ có một người, còn phải mang theo Viêm Nguyệt Dung, nếu không, hắn sớm một kích đánh ra ngoài. Hắn còn phát hiện Lãnh Nhâm trên người tử khí vờn quanh, hiển nhiên là thọ nguyên phải đến, hắn cũng không muốn cùng người như thế liều mạng.

Lãnh Nhâm khuôn mặt trầm xuống, nói lời trong lòng hắn đồng dạng không muốn liều mạng cùng Mạc Vô Kỵ loại này kẻ lỗ mãng. Hắn vừa mới tại đấu giá hội chiếm được một quả tiên giáp quả, có thể cho hắn tăng thọ sáu mươi năm. sáu mươi năm nếu mà hắn có thể lợi dụng hữu ích, hắn nhất định có thể tìm được một thích hợp thân thể của hắn đoạt xá.

Một khi hắn đoạt xá, Hành Tu Hội cùng hắn lại không nhiều quan hệ. Lúc này, hắn có chút hối hận. Hối hận không nên nhanh như vậy liền rời đi đấu giá hội, hắn hắn là tiếp tục ở lại đấu giá hội, chờ Mạc Vô Kỵ sau khi đi trở ra.

Mạc Vô Kỵ tại Lãnh Nhâm do dự bên trong, đã mang theo Viêm Nguyệt Dung bước vào tầng hai hành tu điện.

Hà Tây Hành Tu Hội hành tu điện cực kỳ rộng mở, xung quanh càng là dùng Thanh Tinh bố trí Tụ Linh đại trận, thiên địa nguyên khí nồng nặc tới cực điểm, còn có một loại nhàn nhạt quy tắc khí tức ở trong đó.

Mạc Vô Kỵ chỉ đứng ở chỗ này một hồi, liền biết đây là tu luyện địa phương tốt.

Tại đại điện bốn phía có vô số cấm chế, mỗi một cái cấm chế bên trong đều có một người tu sĩ đang tu luyện. Ngoại trừ tu luyện tu sĩ, còn có thật nhiều tu sĩ cầm pháp bảo ngồi đại điện một vài chỗ cho nhau luận đạo.

Trong đại điện có nhàn nhạt máu tanh khí tức truyền ra, Viêm Nguyệt Dung nhỏ giọng tại Mạc Vô Kỵ bên tai nói:

- Ta nghe tiểu Vũ tỷ tỷ nói, cái chỗ này không một lời hợp liền muốn động thủ. Đừng xem hai người vừa mới còn luận đạo luận thật tốt, có lẽ sau một khắc hai người liền tế xuất pháp bảo đại chiến, người cuối cùng vẫn lạc.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, lập tức lấy ra hơn mười tấm trận kỳ ném đi xuống nói:

- Nguyệt Dung, ngươi xem một chút nơi này có người có bắt của ngươi ở trong đó không?

Mạc Vô Kỵ trận kỳ ném xuống sau đó, Hành Tu Hội đại điện một cái trở nên trong sáng hẳn lên, những tu sĩ bên trong cấm chế kia tu luyện cũng là nhìn một cái không sót gì.

- Chính là hắn.

Viêm Nguyệt Dung hầu như vừa vào mắt liền nhận ra người kia đầu tóc bù xù nam tử.

Mạc Vô Kỵ theo Viêm Nguyệt Dung chỉ hướng nhìn lại, quả nhiên là một cái cả người hiện đầy sát khí tên gia hỏa. Tướng mạo cũng phi

thường hung hãn, vừa nhìn chính là một cái kẻ hung ác. Chỉ là tu vi tại Mạc Vô Kỵ trước mặt còn chưa đủ tầm, chỉ là Tiên Vương đỉnh phong mà thôi.

Tuy tiện tại Hành Tu Hội tu luyện đều là kẻ hung ác, Mạc Vô Kỵ dùng trận kỳ trực tiếp xé ra hành tu điện đông đảo tu sĩ bế quan vị trí sau đó, lại cũng không có người động thủ. Rất không có nghĩa là ngu, Mạc Vô Kỵ dám ở Hành Tu Hội xé mở cấm chế, nói rõ là một cái đỉnh cấp cường giả.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ lên tiếng, trương tay trực tiếp bắt tới.

- Răng rắc!

Tên nam tử này cấm chế trực tiếp nghiền nát, sau một khắc Mạc Vô Kỵ tiên nguyên thủ ấn đã nắm cổ tên nam tử này đưa hắn ném đi ra.

- Ta tại Hành Tu Hội bế quan, chuyện gì chọc phải tiền bối?

Nam tử này vốn đang bế quan, Mạc Vô Kỵ xé rách hắn bế quan cấm chế, đưa hắn lấy ra đến, hắn còn không có phản ứng đến, hoặc là nói hắn còn không có thấy Viêm Nguyệt Dung.

Khi hắn nói xong câu đó sau đó, hắn đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ sau lưng Viêm Nguyệt Dung, trong lòng lập tức toát ra một cổ hàn khí. Căn bản cũng không chờ Mạc Vô Kỵ hỏi, liền nói nhanh:

- Tiền bối, ta lúc đó không biết tên nữ tử này, cũng không biết cô gái này cùng tiền bối quan hệ sâu xa, tiền bối như vậy giết ta, ta Áo Lộc không phục.

- Muội muội ta giới chỉ ở nơi nào?

Mạc Vô Kỵ lạnh giọng hỏi.

- Bên trong thi thể bị ta phá hủy, đồ đạc còn lại đều ở đây...

Nghe được Tiểu Vũ tỷ thi thể đều bị phá hủy, Viêm Nguyệt Dung lần nữa khóc lên.

Không đợi Áo Lộc đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ tiên nguyên thủ ấn chụp tới, Áo Lộc trực tiếp hóa thành một mũi huyết vụ.

- Chúng ta đi thôi.

Mạc Vô Kỵ thu hồi giới chỉ, trực tiếp mang theo Viêm Nguyệt Dung vành mắt sưng đỏ xẹt qua từ bên người Lãnh Nhâm sắc mặt tái xanh.

Cảm thụ được Lãnh Nhâm trên người hôi bại tử khí, Mạc Vô Kỵ hiểu Lãnh Nhâm vì sao không động thủ, đây là càng phải chết càng sợ chết. Nếu không, Lãnh Nhâm cũng sẽ không e ngại Thần Tộc Ô Lễ.

...

- Mạc tiền bối này thật là mạnh mẽ, cả Hà Tây Hành Tu Hội cũng không sợ hãi!

- Hắn là an hội chủ không ở sao??

- Ta khẳng định, coi như là an hội chủ tại, Mạc tiền bối cũng dám động thủ.

Trong thời gian ngắn, Mạc Vô Kỵ uy danh liền truyền khắp toàn bộ Vũ Trụ Giác. Mạc Vô Kỵ dùng nửa ngày từ Thiên Ngoại Thiên đạo trường luận đạo đài giết Di Phi Thương Hội, lại từ Di Phi Thương Hội giết Hà Tây Hành Tu Hội, muốn không biết Mạc Vô Kỵ đều khó khăn.

...

Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ mang theo Viêm Nguyệt Dung về tức lâu, Kế Khô ngồi ở thiên ngoại tức lâu trong gian phòng.

- Mạc tiên hữu khoái ý ân cừu, tâm vô trắc trở, Kế Khô kính phục không dứt.

Bốn người ngồi vào chỗ của mình sau đó, Kế Khô chủ động nói.

Mạc Vô Kỵ lại đứng lên, bưng ly rượu lên nói:

- Đa tạ phong đạo chủ cùng kế tiên hữu rộng lượng, cho phép ta tại Vũ Trụ Giác càn rỡ.

Hoa hoa cỗ kiệu người mang người, Phong Hoảng cùng Kế Khô tự nhiên biết Mạc Vô Kỵ là nói thật dễ nghe. Coi như là hắn Phong Hoảng cùng Kế Khô đồng thời xuất thủ, Mạc Vô Kỵ nên làm như thế nào khẳng định vẫn là phải làm sao.

- Mạc tiên hữu khách khí, mời ngồi.

Phong Hoảng liền vội vàng nói.

Mạc Vô Kỵ lần nữa sau khi ngồi xuống, trực tiếp hỏi:

- Phong đạo chủ, trước nghe ngươi nói Thần Tộc cùng Di Phi Thương Hội cường giả cũng không ở đây, không biết bọn họ đi nơi nào?

Chẳng những Di Phi Thương Hội cường giả không ở, chính là Hà Tây Hành Tu Hội Tiên Đế cường giả khẳng định cũng là không ở. Nếu không hắn tại Hà Tây Hành Tu Hội động thủ, đi ra tuyệt đối sẽ không chỉ có một Lãnh Nhâm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 788: Thần Tộc Cường Giả Trở Về

- Mạc tiên hữu cũng biết sau Đại Tiên Đế là cảnh giới gì?

Phong Hoảng không có trực tiếp trả lời Mạc Vô Kỵ nói, mà là hỏi một câu không liên quan gì nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ngược lại nghe nói qua, hắn là Đạo Đế sao?. Không phải nói Thái Thượng Thiên Tử Xương Lạc chính là một Đạo Đế sao? Giỏi hơn hết thảy Tiên Đế.

Phong Hoảng khinh thường nói:

- Tử Xương Lạc cũng chỉ có thể tại Thái Thượng Thiên này một mẫu ba phần mặt đất phách lối một chút, hắn dám đến Vũ Trụ Giác sao? Mạc tiên hữu, đừng xem ngươi ở đây Vũ Trụ Giác hủy diệt luận đạo đài, đánh Di Phi Thương Hội cùng Hà Tây Hành Tu Hội, trên thực tế cường giả tại Vũ Trụ Giác có thể dễ dàng bắt ngươi cũng không dưới số đếm trên đầu ngón tay.

Tuy Mạc Vô Kỵ không cho là như vậy, cũng biết Phong Hoảng không phải là không bẩn thỉu. Vũ Trụ Giác mạnh mẽ hơn hắn khẳng định có, hơn nữa còn không chỉ một là thật. Muốn nói dễ dàng bắt hắn, cũng quá coi thường hắn Mạc Vô Kỵ.

- Còn xin phong đạo chủ chỉ điểm.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ không cho là như vậy, giọng nói vẫn là rất khiêm tốn.

Phong Hoảng gật đầu, hắn lời mới vừa nói có chút trực tiếp, liền là muốn nhìn một chút Mạc Vô Kỵ có thể thành hay không lonws lên. Nếu mà Mạc Vô Kỵ phách lối cho rằng tại Vũ Trụ Giác có thể xưng vương xưng bá, vậy hắn cũng không cần phải tiếp tục kết giao, bởi vì cái này loại người tuyệt đối không lớn lên nổi.

- Mạc tiên hữu, Vũ Trụ Giác sở dĩ không ai đối với ngươi động thủ, một là rất nhiều cường giả cũng không tại ddaay. Cái thứ hai tại Vũ Trụ Giác thế lực xen kẽ bề bộn, quét tuyết trước cửa. Một phần thế lực ước gì ngươi đại náo Di Phi Thương Hội cùng Hà Tây Hành Tu Hội, đối thủ yếu bớt, thế lực của bọn họ sẽ chỉ là biết bành trướng. Đây cũng là vì sao ngươi phá hủy luận đạo đài, đối phó rồi Di Phi Thương Hội, cũng không có ai đi ra.

Đối với Phong Hoảng nói, Mạc Vô Kỵ vẫn là rất tán đồng. Hắn tại Di Phi Thương Hội động thủ thời điểm, liền biết Vũ Trụ Giác là một cái cái dạng gì kỳ lạ địa phương.

Phong Hoảng tiếp tục nói:

- Vừa rồi ta hỏi ngươi Đại Tiên Đế sau cảnh giới, cái cảnh giới kia ta cũng không biết, tuyệt đối không phải là Đạo Đế. Đạo Đế nghe dường như rất có cảnh giới, quá mức không rõ ràng, cùng Tiên Đế hầu như không có gì bản chất biến hóa. Nghe nói tại Tiên Đế viên mãn sau đó, chỉ có thu được bài vị, mới có thể tiến hơn một bước. Mạc tiên hữu, thần khí ngươi hắn nghe nói qua sao?.

Tuy Mạc Vô Kỵ cũng suy đoán Tiên Đế sau đó cũng không phải Đạo Đế, đang nghe Phong Hoảng nói sau đó, đối với cái này quen biết càng là rõ ràng, hắn liền vội vàng nói:

- Thần khí ta nghe nói qua, tại Thiên Ngoại Thiên hành lang Vũ Trụ Bích, hàng ngày có thần khí xuống tới. Nghe nói vượt qua tiên khí.

Phong Hoảng khẽ mỉm cười:

- Vũ Trụ Bích xuống những thần khí kia chỉ có thể nói là rác rưởi, thậm chí ngay cả tiên khí cũng không bằng. Đương nhiên, thần khí cùng bài vị mặc dù có thể dduowjc biết, cũng không phải có người đi qua bài vị chi giới, mà là bởi vì Vũ Trụ Bích hạ xuống vài thứ kia ẩn chứa tin tức. Lần này Vũ Trụ Giác hết thảy cường giả cũng không tại, là bởi vì có người ở trong hư không phát hiện một cái bài vị cường giả di tích, nghe nói nơi đó chẳng những có công pháp cao cấp hơn, chứng được bài vị thủ đoạn, còn có đỉnh cấp thần khí. Ngươi nói cái kia Tử Xương Lạc có đi qua ko.

Nếu không, vô luận là Di Phi Thương Hội hội chủ Thiên Nhất Tát hay là Hà Tây Hành Tu Hội An Tuyết Thịnh cũng sẽ không cho ngươi dễ dàng đi ra Vũ Trụ Giác. Được rồi, Thiên Nhất Tát chính là Đạo Đế, tuy Đạo Đế chưa tính là một cái cảnh giới, nhưng ít ra ta không phải là đối thủ của hắn.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ bỗng sợ hãi, hắn đều không phải là sợ đánh không lại Thiên Nhất Tát, mà là lo lắng Thiên Nhất Tát làm một Đạo Đế, rất có thể có tư cách để cho Vũ Trụ Giác khốn sát trận khởi động. Một khi Vũ Trụ Giác khốn sát trận vây khốn hắn, hắn thật đúng là rất khó bỏ chạy.

Xem ra, hắn nhất định phải nhanh chóng bước vào Tiên Đế cấp độ, nếu không, thủy chung chỉ có thể làm một con cờ.

- Đa tạ phong đạo chủ chỉ điểm.

Mạc Vô Kỵ đứng lên liền ôm quyền nói.

Phong Hoảng một cười nói:

- Ngươi ở trên luận đạo đài chém giết cái kia Ô Lễ, là Thần Tộc thiếu chủ, một tên có thể thôn phệ thần linh căn, thời khắc tinh lọc thăng cấp chính bản thân Linh Căn vô thượng thiên tài. Như vậy một thiên tài còn chưa trưởng thành lên, đã bị ngươi giết, ta sợ...

Phong Hoảng nói còn chưa dứt lời, một đạo truyền thư phi kiếm liền hạ xuống rơi vào trên tay của hắn.

Tuy Mạc Vô Kỵ tu luyện chính bản thân thôi diễn Tinh Hải Thần Quyết, rất dễ liền có thể phá vỡ đạo phi kiếm cấm chế này, hắn vẫn còn là không có làm như vậy.

Phong Hoảng thần niệm quét vào truyền thư phi kiếm, sắc mặt có chút khó coi, hơn nữa trầm mặc xuống.

Mạc Vô Kỵ không có do dự nữa, Trữ Thần Lạc thần niệm trực tiếp thẩm thấu đi qua, cấm chế tại thần niệm của hắn không hề có ngăn cản tác dụng.

Truyền thư phi kiếm nội dung rõ ràng bị Mạc Vô Kỵ thấy, mặt trên chỉ có một câu nói.

- Mời phong đạo chủ vô luận như thế nào cũng phải lưu lại cái kia Mạc Vô Kỵ nửa ngày, ta Thần Tộc bốn gã Đạo Đế sẽ ở trong vòng nửa ngày chạy tới Vũ Trụ Giác.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, một người Đạo Đế đều là hắn ngưỡng vọng tồn tại, bốn gã Đạo Đế, hắn có lẽ chỉ có thể chờ chết.

Mặc dù biết như vậy, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ là không nói gì, hắn muốn biết Phong Hoảng sẽ làm như thế nào.

- Phong huynh, chuyện gì?

Một bên Kế Khô nghi ngờ hỏi một câu.

Phong Hoảng than thở:

- Một điểm việc vặt, được rồi, Mạc tiên hữu, nếu không bận gì, không bằng đi ta đạo chủ phủ cùng uống một chén?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than, hắn biết Phong Hoảng lựa chọn rất như thường, trong lòng vẫn là có chút thất vọng. Vốn hắn dự định lại đem Phong Hoảng xem như bằng hữu, chuẩn bị đi Chứng Đạo Tiên Đế sau đó, liên thủ tại Vũ Trụ Giác đứng vững gót chân. Phong Hoảng cùng hắn gặp gỡ mục đích, hiển nhiên là trước đầu tư rồi lại nói. Đối với phiêu lưu, đó là nửa điểm cũng không muốn bốc lên.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, đối với Phong Hoảng cùng Kế Khô ôm quyền nói:

- Phong đạo chủ, Kế tiên hữu một phen tâm tình, lợi ích thu hoạch lương đa. Lần này cũng không quấy rầy phong đạo chủ, chúng ta sau này còn gặp lại.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ xoay người rời đi, cả nửa hơi đều không ngừng.

- Chờ một chút, Mạc tiên hữu. Ta trong phủ còn có một chút Vũ Trụ Bích thần khí, tuy rằng không tính là cái gì, cũng có thể theo dõi đến Tiên Đế bên trên cảnh giới một phần manh mối.

Phong Hoảng nhanh chóng ra kêu lên.Mạc Vô Kỵ quay đầu, trầm giọng nói:

- Phong đạo chủ hảo ý ta tâm lĩnh, ta hiện tại có chút việc cần phải đi tìm một người.

- Không biết Mạc tiên hữu muốn đi đâu?

Biết Mạc Vô Kỵ không lưu được, Phong Hoảng vẫn là hỏi.

- Chung quanh đi dạo sao?.

Những lời này nói xong thời điểm, Mạc Vô Kỵ đã mang theo Viêm Nguyệt Dung rời đi tức lâu.

- Thế nào?

Cảm thụ được Phong Hoảng sắc mặt có chút không đúng, Kế Khô lại hỏi một câu.

Phong Hoảng nhíu mày một cái nói:

- Thần Tộc để cho ta lưu lại Mạc Vô Kỵ, bọn họ nửa ngày trong vòng sẽ chạy tới Vũ Trụ Giác. Ta còn là xem thường Thần Tộc đối với Ô Lễ coi trọng, ta vốn dự định kết giao một phen Mạc Vô Kỵ, khiến cho hắn rời đi Vũ Trụ Giác. Chỉ cần Mạc Vô Kỵ sau khi rời đi Thần Tộc còn chưa tới, chuyện khác đều không có quan hệ gì với ta. Không nghĩ tới ta còn chưa kịp để cho Mạc Vô Kỵ rời đi, Thần Tộc liền truyền tin đến, đây là uy hiếp ta tới.

Phong Hoảng đích thật là muốn làm một cái phiêu lưu đầu tư, không nghĩ tới đầu tư của hắn quá trình còn chưa hoàn thành, Thần Tộc liền cho hắn truyền thư phi kiếm. Hiển nhiên Thần Tộc đối với hắn bản tính mò rất rõ ràng, đối với cái kia Ô Lễ cũng là phi thường coi trọng.

Kế Khô nghi hoặc nói:

- Mạc Vô Kỵ vội vã rời khỏi, sẽ không biết truyền thư phi kiếm nội dung chứ?

Phong Hoảng lắc đầu:

- Tuyệt không khả năng, vừa rồi không gian không có có thần niệm mở rộng ba động, coi như là có lời, phi kiếm này có cấm chế, cũng không phải đơn giản như vậy liền phá vỡ. Mạc Vô Kỵ là thất cấp tiên trận sư, cũng làm không được.

Phong Hoảng sở dĩ có dũng khí nói như vậy, là bởi vì trước Mạc Vô Kỵ phá vỡ Cú Xuyên giới chỉ cấm chế thời điểm, hắn cảm nhận được thần niệm của Mạc Vô Kỵ mở rộng cùng động tác. Vừa rồi, hắn căn bản cũng không có cảm thụ được bất luận cái gì thần niệm mở rộng động tác.

- Không cần quản Thần Tộc, Phong huynh vừa rồi đã lưu lại qua Mạc Vô Kỵ, là không giữ được. Lại lưu nói, vậy sẽ phải cùng Mạc Vô Kỵ động thủ.

Kế Khô an ủi.

Phong Hoảng thầm chấp nhận Kế Khô nói không có nói nữa, mới vừa quá trình hắn đã ghi lại. Thần Tộc truyền tin đến, hắn có thể giúp một cái, nhưng hắn tuyệt đối không có khả năng vì Thần Tộc một cái phi kiếm, đi cùng Mạc Vô Kỵ liều mạng tranh đấu.

...

Tại Mạc Vô Kỵ đi xuống tức lâu đồng thời, một chiếc phi thuyền pháp bảo nhanh chóng tiếp cận Vũ Trụ Giác.

Pháp bảo phi thuyền trên có bốn người, cầm đầu một người nam tử trên mặt mang theo hắc bạch văn lộ, cả người sát khí sắc bén, cường hãn khí thế hầu như muốn đem không gian chung quanh xé rách.

Đây là Thần Tộc Đạo Đế cường giả, Ô Vọng. Hắn không đơn thuần là Ô Lễ tổ tông, càng là Ô Lễ sư phụ.

- Vừa rồi chúng ta truyền phi kiếm cho Phong Hoảng, Phong Hoảng có thể hay không không ngăn trở, trái lại trực tiếp nói cho Mạc Vô Kỵ?

Nói chuyện là Ô Vọng bên người một người lão giả, da tay của hắn thật giống như vỏ cây bình thường giống nhau, thanh âm nói chuyện cũng như một cái bay hơi phong tương. Hắn khí tức quanh người vờn quanh, hiển nhiên tu vi sẽ không thấp so với Ô Vọng.

Ô Vọng lạnh lùng nói:

- Bất luận kẻ nào giết ta Thần Tộc thiếu chủ, cũng sẽ vội vã rời đi Vũ Trụ Giác. Phong Hoảng người này ta hiểu rõ vô cùng, hắn thích tâm lý. Nếu như ta không có phát phi kiếm cho hắn, hắn nói không chừng sẽ kết giao người này, sau đó để cho người này đi nhanh một chút.

Ta gửi đi tin tức cho hắn, hắn còn không có lá gan đó để lộ bí mật. Biết chúng ta nửa ngày mới đến, hắn sẽ ra tay lưu lại Mạc Vô Kỵ chí ít chừng nửa canh giờ, là đủ rồi. Dám giết ta Thần Tộc thiếu chủ cùng ba gã Tiên Đế, ta không lại đem người này bẻ xương lột da, thiêu cháy hồn phách, ta Ô Vọng liền uổng tu luyện nhiều năm như vậy.

...

- Đại Hoang ca, có đúng hay không Thần Tộc cường giả tới rồi?

Mạc Vô Kỵ mang theo chính bản thân cấp thiết nhanh chóng rời đi Vũ Trụ Giác, Viêm Nguyệt Dung cũng cảm nhận được một điểm không đúng.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đúng vậy, vừa rồi truyền thư trong phi kiếm nội dung là Thần Tộc để cho Phong Hoảng lưu lại ta nửa ngày, Thần Tộc bốn gã Đạo Đế liền sẽ tới.

Viêm Nguyệt Dung thở phào nhẹ nhõm:

- Hoàn hảo, nửa ngày chúng ta hoàn toàn có thể rời đi.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng nói:

- Nửa ngày? Ta khẳng định nếu có nửa canh giờ, coi như là phi thường rất giỏi. Thần Tộc đang lợi dụng Phong Hoảng ăn ý trong lòng, Phong Hoảng thấy nửa ngày, hoặc là sẽ không toàn lực xuất thủ ngăn cản ta, chỉ cần có thể lưu lại ta nửa canh giờ, chẳng khác nào hắn trợ giúp Thần Tộc tận lực. Ta khẳng định không cần nửa canh giờ, Thần Tộc sẽ xuất hiện tại Vũ Trụ Giác.

- A...

Viêm Nguyệt Dung lúc này mới phát hiện chính bản thân quá mức non nớt, lập tức vội vàng hỏi:

- Chúng ta đây đi chỗ nào?

- Đi Liệt Khư, ta có Liệt Khư ngọc giản, chỉ có tại Liệt Khư bước vào Tiên Đế sau đó, ta mới có tư cách trở về cùng những Đạo Đế đó luận đạo.

Mạc Vô Kỵ tế xuất tiêu không thuyền, mang theo Viêm Nguyệt Dung trực tiếp vừa vào mênh mông hư không, chỉ chốc lát liền biến mất vô tung vô ảnh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 789: Chiến Đạo Đế

Mạc Vô Kỵ rời đi không tới thời gian một nén nhang, một con thuyền màu xám tro liền hạ xuống rơi vào bên ngoài Vũ Trụ Giác.

- Là Thần Tộc Ô Vọng Đạo Đế cùng Luân Mạt Đạo Đế...

Trong phi thuyền người vừa hiện thân, Vũ Trụ Giác người bên ngoài liền nhận ra được, nhanh chóng nhường ra một bên.

Thần Tộc thế nhưng là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ mạnh nhất chủng tộc một trong, phi thuyền này bên trong một lần đi ra bao gồm Ô Vọng cùng với Luân Mạt bốn gã Đạo Đế, mọi người đều biết là bởi vì chuyện gì.

Thần Tộc thiếu chủ Ô Lễ tại Vũ Trụ Giác bị giết, Thần Tộc không bão nổi mới đúng là quái sự.

Ô Vọng mang theo Luân Mạt như vỏ cây bình thường vậy đi vào Vũ Trụ Giác, mà hai gã khác cường giả lại lưu tại Vũ Trụ Giác bên ngoài, hiển nhiên là vì phòng ngừa Mạc Vô Kỵ chạy trốn.

- Phong Hoảng bái kiến Ô Vọng Đạo Đế, Luân Mạt Đạo Đế.

Gần như là tại Ô Vọng mới vừa vừa đi vào Vũ Trụ Giác, Phong Hoảng liền vẻ mặt tươi cười tiến lên đón.

- Phong đạo chủ, không biết Mạc Vô Kỵ tại?

Ô Vọng giọng nói có chút hàn, tùy ý đối với Phong Hoảng ôm một cái quyền hỏi.

Phong Hoảng thở dài nói:

- Hắn quyết tâm phải đi, ta cũng không giữ lại hắn đc.

Phong Hoảng là đang ở Mạc Vô Kỵ rời đi Vũ Trụ Giác một hồi lâu sau đó, giờ mới hiểu được Thần Tộc đến tuyệt đối không cần nửa ngày. Mạc Vô Kỵ vội vã rời đi, hắn là đoán được phi kiếm truyền thư nội dung. Trong lòng hắn rất là kính phục Mạc Vô Kỵ, cư nhiên đoán được phi kiếm truyền thư nội dung. Đồng thời trong lòng hắn đã khinh bỉ Thần Tộc Ô Vọng, nếu mà không phát phi kiếm đến, hắn chẳng khác nào trong lúc vô ý giúp Thần Tộc lưu lại Mạc Vô Kỵ.

Kỳ thực Ô Vọng dự liệu không sai, Mạc Vô Kỵ giết Ô Lễ sau đó trước tiên liền muốn rời khỏi Vũ Trụ Giác. Nếu không phải hắn ngăn cản Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ sớm đã đi.

Bởi vì hắn nói cho Mạc Vô Kỵ Thần Tộc cường giả tạm thời sẽ không trở về, Mạc Vô Kỵ mới lưu lại. Kết quả Ô Vọng vẽ rắn thêm chân, làm lấy vẫn phi kiếm đến, phi kiếm còn vừa mới bị Mạc Vô Kỵ nhìn thấy.

- Cái gì?

Ô Vọng quanh thân sát khí nổ tung, băng hàn nhìn Phong Hoảng nói:

- Chẳng lẽ phong đạo chủ cho là ta Thần Tộc nói chuyện thật giống như đánh rắm bình thường giống nhau?

Phong Hoảng trong lòng cười nhạt, giọng nói vẫn như cũ bình tĩnh nói:

- Đạo Đế lời ấy sai rồi, ta Phong Hoảng bất quá là Vũ Trụ Giác nho nhỏ một cái đạo chủ mà thôi, còn không cách nào tác động người khác hành động. Nhưng ta Phong Hoảng coi như là vì Thần Tộc tận lực, cũng không cầu ô đạo chủ cảm tạ ta, cũng không dám tiếp nhận ô đạo chủ lửa giận.

Nói xong, Phong Hoảng lại đem một thủy tinh cầu ném cho Ô Vọng.

Ô Vọng nổi giận hỏa diễm thoáng tỉnh táo một điểm, hắn hiểu rõ ý tứ Ô Vọng nói. Ngươi Thần Tộc cường đại không sai, ta Phong Hoảng cũng không phải là người Thần Tộc. Ta giúp ngươi là tình cảm, không giúp ngươi cũng không là chuyện gì lớn lao.

Thần niệm của hắn rơi xuống Thủy Tinh Cầu, hắn thấy Mạc Vô Kỵ lúc đi, Phong Hoảng đích thật là có giữ lại Mạc Vô Kỵ, đúng là không giữ được. Trông cậy vào Phong Hoảng mạnh mẽ lưu lại Mạc Vô Kỵ, Ô Vọng biết không hiện thực. Hơn nữa hắn cũng hối hận, hắn biết là phi kiếm của mình để cho Mạc Vô Kỵ hạ quyết tâm rời đi. Hắn nào biết đâu rằng Mạc Vô Kỵ giết Ô Lễ không có lập tức đi? Nếu mà biết, hắn tuyệt đối sẽ không cho Phong Hoảng phi kiếm truyền tin.

- Vừa rồi lòng ta cấp bách Ô Lễ bị giết, vô cùng kích động một chút, còn xin phong đạo chủ nói cho ta biết, Mạc Vô Kỵ đi nơi nào?

Ô Vọng hít sâu một hơi, ôm quyền hỏi.

Trong lòng hắn có Tam Giang tứ hải phẫn nộ, không có bắt được Mạc Vô Kỵ, loại này phẫn nộ cũng không có cách nào phát tác ra.

Phong Hoảng vẻ mặt áy náy nói:

- Mạc Vô Kỵ đi nói tìm người, không nghĩ tới hắn trực tiếp rời đi Vũ Trụ Giác, tế xuất tiêu không thuyền của Âu Triệu Hà rời đi.

- Không biết phong đạo chủ cũng biết Mạc Vô Kỵ này đến từ nơi nào?

Mạc Vô Kỵ trước cho dù là hủy diệt rồi Di Phi Đan Khí Các, Thần Tộc cũng sẽ không để ý tới.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ giết Ô Lễ, Ô Vọng tự nhiên muốn điều tra Mạc Vô Kỵ.

Phong Hoảng biết Mạc Vô Kỵ đến từ nơi nào hắn là tốt lắm tra, mặc dù hắn đoán được một phần, vẫn như cũ nói:

- Ta còn thật không biết, ta cùng Mạc Vô Kỵ mới hàn huyên nói mấy câu.

Phong Hoảng rõ ràng Di Phi Thương Hội tuyệt đối điều tra qua Mạc Vô Kỵ lai lịch, chỉ là hắn mặc dù không có cùng Mạc Vô Kỵ trở thành bằng hữu, cũng không muốn đi đắc tội cường giả như vậy.

- Ô Đạo Đế, Mạc Vô Kỵ lai lịch ta cũng điều tra qua một phần, hắn là đến từ nhân tộc. Ô Đạo Đế chỉ còn muốn hỏi Tử Xương Lạc liền biết về người này.

Lãnh Nhâm thanh âm đúng lúc truyền đến.

- Nhân tộc.

Ô Vọng hừ lạnh một tiếng:

- Nếu hắn là đến từ nhân tộc, vậy nhân tộc cũng không cần tồn tại. Luân Mạt, ngươi triệu tập ta Thần Tộc đại quân, trước san bằng Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành, sau đó trực tiếp tiêu diệt Thái Thượng Thiên. Về phần Tiên Giới, vậy thì đem xem như địa phương ta Thần Tộc quyển dưỡng gia súc sao?.

- Dà.

Đi theo Ô Vọng phía sau người kia da như cây già lập tức đáp.

Không đợi người da cây già, trước ngăn ở cửa một người Thần Tộc cường giả vội vã đã đi tới, nói với Ô Vọng:

- Đại trưởng lão, vừa mới có tin tức đến, nói thấy Mạc Vô Kỵ đi Liệt Khư phương hướng, xem ra hắn là muốn trốn vào Liệt Khư bên trong:

- Tốt lắm, đối phó nhân tộc chuyện tạm thời áp hậu, trước đem Mạc Vô Kỵ bắt được rồi lại nói. Luân Mạt, ngươi trước đuổi theo, chúng ta sau đó sẽ tới.Ô Vọng thanh âm băng hàn.

- Dà.

Luân Mạt lên tiếng, phía sau đột ngột nhiều hơn một đôi cánh, hai cánh vung lên, lập tức liền từ tại chỗ biến mất vô tung vô ảnh.

Tốc độ của hắn nhanh nhất, cho nên Ô Vọng mới để cho hắn đi trước ngăn cản Mạc Vô Kỵ.

...

Mạc Vô Kỵ trong tay đến Liệt Khư ngọc giản địa đồ là từ trên người Ô Lễ lấy được, lần này hắn tại Vũ Trụ Giác thu hoạch tính là phi thường phong phú.

Không nói từ Di Phi Thương Hội thu được hơn ba trăm vạn Thanh Tinh cùng một đống tiên linh thảo, Ô Lễ trong giới chỉ Thanh Tinh cũng liền có sắp tới trăm vạn, các loại bảo vật càng là nhiều không kể xiết, một phần hộp ngọc hắn thậm chí còn không có mở ra.

Ngoài ra, còn có ba gã Thần Tộc Tiên Đế giới chỉ, những hắn này hiện khi chưa có không đi mở ra, chờ đến Liệt Khư sau đó, tìm một chỗ an tĩnh lại rồi lại nói.

Tiêu không thuyền là cửu phẩm phi hành pháp bảo, tốc độ cực kỳ cấp tốc. Ngắn ngủi một canh giờ, Mạc Vô Kỵ liền từ trên ngọc giản nhìn thấy Liệt Khư vị trí ấn ký.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, hắn xem qua Liệt Khư giới thiệu vắn tắt, biết chỉ cần đi vào Liệt Khư, dù cho Thần Tộc cường giả toàn bộ đi vào, cũng không nhất định có thể tìm tới hắn.

- Đại Hoang ca, còn bao lâu chúng ta có thể tiến vào...

Viêm Nguyệt Dung một câu nói chưa nói hết, một đạo bén nhọn sát ý trực tiếp đánh về phía Mạc Vô Kỵ tiêu không thuyền. Dù cho tiêu không thuyền có phòng ngự hộ trận, tại nơi cường đại không gian sát thế chèn ép, Viêm Nguyệt Dung cũng khó mà nói tiếp.

Không tốt, Mạc Vô Kỵ cùng Ô Lễ chiến đấu qua, còn giết qua ba gã Thần Tộc cường giả, lúc này đâu không biết là Thần Tộc đỉnh cấp cường giả tới rồi.

- Nguyệt Dung, nhanh chóng khống chế tiêu khoảng thuyền đi trước Liệt Khư, sau đó tìm một ẩn núp chỗ trốn chờ ta. Ta nếu như không có trở về, ngươi liền ở lại bên trong tu luyện...

Một câu nói chưa nói hết, Mạc Vô Kỵ liền chạy ra khỏi tiêu không thuyền, Bán Nguyệt Trọng Kích họa xuất một đạo mấy vạn trượng kích mang đánh về phía người vừa tới.

Viêm Nguyệt Dung phản ứng kịp thời điểm, tiêu không thuyền bị cuồng bạo tiên nguyên khí tức lao ra rất xa, thần niệm nàng đột ngột nhiều hơn một đạo thần niệm khí tức khống chế tiêu không thuyền, một quả Liệt Khư địa đồ ngọc giản liền hạ xuống rơi vào chân của nàng.

Viêm Nguyệt Dung tại trong nháy mắt liền phản ứng lại, nàng ở tại chỗ này chỉ là kéo chân sau Đại Hoang ca. Nàng không chút do dự khống chế tiêu không thuyền, nhanh chóng xông về Liệt Khư.

Thấy Viêm Nguyệt Dung quyết đoán rời đi, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ kích mang tại trong hư không vỡ ra một đạo màu bạc hư không vết tích, chỉ là hư không vết tích bị người đơn giản một quyền nổ nát. Kích mang nổ bể ra, ở trên hư không thật giống như muôn nghìn đóa hoa nỡ rộ bình thường giống nhau.

- Thảo nào có thể giết ta Thần Tộc ba gã Tiên Đế cùng thiếu chủ, quả nhiên có vài phần bản lĩnh.

Một người cả người như vỏ cây bình thường vậy lão giả xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ trước người, hắn giọng nói thật giống như gió xé bình thường giống nhau khó nghe không gì sánh được.

Sau lưng hắn, có một đôi cánh, có thể thấy được vậy đối với cánh mới đúng là nguyên nhân hắn có thể cấp tốc đuổi theo tới đây.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn có chút hoài nghi trước Phong Hoảng lưu hắn lại có phải là cố ý hay không. Nếu mà không phải là Phong Hoảng nói cho hắn biết, Thần Tộc cường giả tạm thời sẽ không tới, hắn tại Di Phi Thương Hội lấy được Thanh Tinh sau đó, liền sẽ rời đi Vũ Trụ Giác, sẽ không đi Hà Tây Hành Tu Hội lãng phí thời gian.

- Bản đế Luân Mạt, lại đem chiếc nhẫn của ngươi giao ra đây, ta có thể cân nhắc tha cho ngươi một lần...

Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, cây da lão giả cư nhiên không có tiếp tục động thủ, trái lại để cho hắn giao ra giới chỉ.

Mạc Vô Kỵ ý niệm trong đầu vừa chuyển, cũng biết là nguyên nhân gì. Tên này là đang kéo dài thời gian, không phải là hắn sợ chính bản thân mình, mà là sợ mình tiếp tục trốn.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ đâu còn có thể dong dài, Bán Nguyệt Trọng Kích hóa thành một mảnh đại mạc đánh tới, một đạo sông dài cũng ngay lập tức hạ xuống, sông dài vùng ven đi theo là một vòng tà dương...

Trọng Kích Tứ Đạo thần thông phía trước ba đạo ý cảnh thần thông, Mạc Vô Kỵ gần như là đồng thời thi triển ra. Hắn thức hải cường đại, thần niệm mạnh mẽ, cho dù là ba đạo ý cảnh thần thông, với hắn mà nói áp lực cũng không phải quá lớn.

Luân Mạt tuy tiện chỉ là ầm đánh một quyền, hơn nữa chỉ là phòng thủ một quyền, Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng hắn tiên nguyên hùng hậu còn không bằng Luân Mạt.

Nếu Luân Mạt cường đại như vậy, hắn ngoại trừ liều mạng ra, không có cách nào khác.

Bất quá hắn cũng không phải ổn thua chính là, hắn đại mạc có thể biến ảo trở thành khốn sát trận. Trước tại luận đạo trên đài, ba gã Tiên Đế thực lực quá yếu, hắn đại mạc uy lực cũng chưa hoàn toàn thi triển ra.

Ngoại trừ đại mạc bên ngoài, hắn vẫn còn là thần thể tầng bảy người luyện thể. Đương nhiên, hắn còn có cuối cùng đòn sát thủ, Thần Niệm Tam Tiễn cùng Sinh Tử Luân.

Luân Mạt là cường đại, lại lo lắng hắn chạy trốn, làm cho thực lực của hắn giảm đi. Đang phân vân, hắn có rất lớn cơ hội tiêu diệt Luân Mạt.

Thấy Mạc Vô Kỵ điên cuồng động thủ, Luân Mạt hừ lạnh một tiếng. Một gốc cây đại thụ xuất hiện ở đỉnh đầu của hắn, đại thụ rễ cây hoành quét tới, Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực thốn thốn liệt mở ra, hắn sông dài chỉ rơi xuống phân nửa, đã bị rễ cây trực tiếp xé rách.

Cường đại tiên nguyên phản phệ đánh trở về, Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được thức hải của mình tê rần, thiếu chút nữa chính là một đạo máu huyết phun ra.

Ba đạo ý cảnh thần thông duy nhất thành hình chính là đại mạc, chỉ là lần này Mạc Vô Kỵ đại mạc không có hình thành không bờ bến sóng biển, mà là tạo thành hàng tỉ trận kỳ. hàng tỉ kích mang hóa thành trận kỳ vừa vào hai người chiến đấu không gian.

Mạc Vô Kỵ không để ý, Bán Nguyệt Trọng Kích vung lên, nguyên bản mặt trời lặn trở thành tà dương bỗng nhiên hóa thành một vòng to lớn vô phách tinh cầu đánh xuống.

- Chút tài mọn!

Luân Mạt cười lạnh một tiếng, đại thụ vỡ ra, hình thành một đạo mộc sơn đánh về phía mặt trời lặn.

Màu đỏ tinh cầu hạ xuống, Mạc Vô Kỵ mặt trời lặn ý cảnh còn chưa thành hình, liền trực tiếp tán loạn. Mạc Vô Kỵ cũng không nhịn được nữa, há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra.

Luân Mạt đại thụ lần thứ hai vỡ ra, hóa thành một mảnh cây mạng lưới phong tỏa xung quanh không gian, hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ tại biết cùng hắn chênh lệch sau đó sẽ bỏ chạy.

Mạc Vô Kỵ không có bỏ chạy, hắn chẳng những không có bỏ chạy, trái lại nhảy tới trước một bước, một đạo thần niệm tiễn ý trực tiếp ngưng tụ ra đến, khí tức tử vong tràn ngập toàn bộ không gian lưới lớn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 790: Chém Giết Đạo Đế

- Đây là thần niệm tiễn ý...

Mạt Luân kinh nghiệm chiến trận, sống vô số năm, thần niệm của Mạc Vô Kỵ tiễn ý một phong tỏa hắn, hắn liền cảm nhận được.

Giờ khắc này, Mạt Luân trong lòng một mảnh băng lãnh. Mạc Vô Kỵ cùng hắn động thủ thời điểm, hắn liền biết Mạc Vô Kỵ không có Chứng Đạo Tiên Đế. Hắn căn bản cũng không có nghĩ đến chỉ là một Tiên Tôn, lại có thần niệm tiễn ý?

Mạt Luân thậm chí so với Mạc Vô Kỵ hiểu rõ hơn thần niệm tiễn ý đáng sợ, loại này tiễn ý một khi bắn ra vô hình vô niệm, chẳng những có thể ầm nứt ra thân thể, càng thêm lợi hại chính là, một khi thần niệm tiễn ý đạt tới trình độ nhất định sau đó, có thể xé rách thức hải.

Thần niệm tiễn ý sở dĩ đáng sợ, là bởi vì không cách nào chống đối. Trừ phi ngươi thần niệm cùng thức hải so với phương cường đại, còn phải cầm giữ có thần niệm phản kích thủ đoạn. Nếu không chỉ có thể cứng rắn chống đỡ, hoặc là có thần niệm pháp bảo.

Bình thường giống nhau Tiên Thiên Pháp Bảo hoặc là đỉnh cấp ngày kia pháp bảo đều có thần niệm ngăn cản thủ đoạn, có thể tại trong thức hải tế xuất. Nhưng này chút pháp bảo Mạt Luân như nhau cũng không có.

Người tu tiên, hội thần niệm công pháp cũng không có thiếu. Nhưng biết thần niệm tiễn ý hoặc là cường đại thần niệm thần thông, tuyệt đối là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Không gian đè nén, Mạt Luân điên cuồng ngưng tụ lĩnh vực của mình. Tại thần niệm của Mạc Vô Kỵ tiễn ý không có bắn ra trước, hắn căn bản cũng không có dũng khí tế xuất cái khác pháp bảo. Hắn cũng biết thần niệm tiễn ý có một cái trí mạng nhược điểm, đó chính là một khi thần niệm tiễn ý thần niệm nhanh như tên bắn ra, bắn ra thần niệm tiễn người sẽ ở vào tuyệt đối suy yếu trạng thái, lúc này chính là phản kích điều kiện tốt nhất thời khắc.

Mạt Luân chính là đang đợi giờ khắc này.

Thần niệm tiễn ý Mạc Vô Kỵ bình thường cũng thí nghiệm qua, biết bắn ra sau đó có một loại suy yếu, thế nhưng là hắn thức hải cường đại, căn bản cũng không có để ở trong lòng.

Khi Mạc Vô Kỵ lần này ngưng tụ thần niệm tiễn ý phong tỏa Mạt Luân thời điểm, hắn biết mình sai rồi. Thần niệm tiễn ý điên cuồng cuốn đi thần niệm của hắn cùng tiên nguyên, thậm chí ngay cả hắn sinh cơ đã ở bị bao trùm.

Chỉ trong thời gian ngắn, Mạc Vô Kỵ liền hiểu được, trước hắn thần niệm tiễn ý sở dĩ không có loại này điên cuồng cảm giác, đó là bởi vì hắn không có gặp phải Mạt Luân cường giả loại này. Còn có chính là, hắn không có mang lấy sát khí chân chính bắn ra bản thân thần niệm tiễn ý.

Một mũi tên này bắn ra, hắn nhất định chỉ là một đợi làm thịt sơn dương. Loại này thần niệm tiễn ý hắn có tam tiễn, nhưng này mũi tên thứ nhất thiếu chút nữa hút khô rồi hắn tất cả.

Theo thần niệm tiễn ý tụ tập sát ý càng nhiều, Mạc Vô Kỵ cảm giác được chính bản thân đứng thẳng đều càng gian nan. Hắn liều mạng khống chế được bản thân Trữ Thần Lạc cùng Trữ Nguyên Lạc, dù cho thức hải của hắn bởi vì cái này một mũi tên khô cạn, chỉ cần hắn còn có Trữ Thần Lạc, hắn liền có cơ hội.

Không gian chung quanh truyền đến một trận trống rỗng, Mạc Vô Kỵ trái lại thở dài một hơi. Thần niệm tiễn ý bắn ra, thật giống như lại đem

hắn hết thảy chung quanh đều cuốn đi.

- Răng rắc!

Trong hư không dường như truyền đến một tiếng thanh thúy xé rách, Mạt Luân biết đây là thần niệm tiễn ý của Mạc Vô Kỵ bắn đi ra.

- PHỐC!

Một đạo huyết quang tại Mạt Luân mi tâm nổ tung, Mạt Luân cũng cảm giác được bản thân Tử Phủ phát sinh một trận răng rắc âm hưởng.

Mạt Luân tự nhiên biết, đây là hắn Tử Phủ vỡ ra điềm báo. Bất quá hắn không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, bởi vì hắn biết Mạc Vô Kỵ chết chắc rồi. Chỉ cần thần niệm tiễn ý không có giết chết hắn, hắn là có thể bắt (nắm) khoảng cách giết chết Mạc Vô Kỵ. Về phần Tử Phủ vỡ ra, Thần Tộc có quá nhiều thiên tài địa bảo, có thể cho hắn chậm rãi khôi phục.

Một quả chỉ có 10 cm mộc đinh bị Mạt Luân tế xuất, trực tiếp đánh về phía Mạc Vô Kỵ trái tim.

Mạc Vô Kỵ cảm nhận được Mạt Luân mộc đinh, hắn không có đi ngăn cản, cũng không có đi tránh né. Hắn cũng biết mình không có cơ hội tránh né, đồng dạng không có cơ hội ngăn cản.

- Bành!

Mạt Luân toàn bộ đầu huyết nhục toàn bộ bị nổ tung, thoạt nhìn tựa như một cái máu dầm dề bộ xương khô. Hắn Tử Phủ vỡ ra tốc độ càng là cấp tốc, chính là Mạt Luân mình cũng có thể rõ ràng cảm thụ được.

Cũng trong lúc đó, mộc đinh đánh vào Mạc Vô Kỵ ngực trái, dù cho Mạc Vô Kỵ là thần thể tầng bảy, cũng bị một quả mộc đinh xé mở cơ thể, xương ngực nổ tung. Mộc đinh đang đến gần trái tim một li địa phương ngừng lại, cường đại tiên nguyên oanh kích, để cho Mạc Vô Kỵ trái tim xuất hiện từng đạo vết rạn.

Một loại tro tàn khí tức trong nháy mắt tràn ngập Mạc Vô Kỵ cả người, mở rộng hướng thức hải của hắn.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có để ý tới thương thế của mình, trong hư không nhảy qua hướng Mạt Luân, hai tay huyễn hóa ra vô số thủ quyết, một cái âm dương viên luân bị hắn đánh ra.

Thần thông, Sinh Tử Luân.

- Điều đó không có khả năng.

Như đầu lâu Mạt Luân khiếp sợ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, hắn thần mộc đinh đánh vào Mạc Vô Kỵ trên người, cư nhiên không có lại đem Mạc Vô Kỵ thân thể nổ tung. Lẽ nào đối phương còn là thần thể sao?

Thần thể cũng thì thôi, hắn là lần đầu tiên thấy bắn ra thần niệm tiễn ý người còn có thể tiếp tục thi triển cái khác thần thông.

Mạt Luân tại dưới thần niệm tiễn ý, thức hải rạn nứt, đầu đều nổ tung phân nửa, thực lực đại giảm. Hắn rất muốn đánh trả, nhưng một loại tràn đầy khí tức tử vong bao phủ lại hắn.

Giờ khắc này, hắn thật giống như tại tử khí trong giãy dụa, hắn sinh cơ cấp tốc bị đào đi, mà theo hắn sinh cơ bị đào đi, cái loại này phong tỏa cái chết của hắn khí càng phát ra mạnh mẽ và kinh khủng. Hắn Linh Lạc bị xé rách, Tử Phủ triệt để tan vỡ...

- Đây là thần thông gì...

Mạt Luân nói ra những lời này sau đó, tử khí giáp ấn trực tiếp đánh vào trên người của hắn, hết thảy đều cấp tốc từ trong thân thể hắn bị hút ra đi.

Hắn rất là không cam lòng, chính bản thân một cái đứng ở tột cùng cường giả, cư nhiên bị một cái nho nhỏ Tiên Tôn giết chết. Hơn nữa còn là thủ đoạn của hắn ra hết tình huống dưới giết chết. Hắn thậm chí còn có

một loại sợ hãi, Mạc Vô Kỵ một cái Tiên Tôn liền đáng sợ như thế, một khi lớn lên lại đem là như thế nào? Nếu mà hắn còn có thể động nói, lúc này hắn duy nhất muốn cần phải làm là truyền một đạo phi kiếm trở về cho Ô Vọng, không cần tiếp tục truy sát Mạc Vô Kỵ, không nên đi động nhân tộc...

- Sinh Tử Luân.

Mạc Vô Kỵ nói ra thần thông của mình, đáng tiếc là, Mạt Luân lại cũng không nghe được. Nguyên thần của hắn đều tiêu diệt ở tại Sinh Tử Luân ấn trong.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, cuồn cuộn nổi lên một cái nhẫn cùng một đôi cực nhỏ cánh. Mạt Luân vừa chết, này lưới lớn cũng hoàn nguyên thành một gốc cây dài hơn một thước cây cối, bị Mạc Vô Kỵ lấy đi.

Suy yếu cảm giác truyền đến, Mạc Vô Kỵ cũng không có lập tức bỏ chạy, hắn lấy ra vài viên thuốc nuốt vào, lúc này mới lần nữa cuốn đi Mạt Luân còn chưa tiêu tán đạo niệm khí tức.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ mang theo Mạt Luân thi thể thay đổi một cái phương hướng Phong Độn Thuật triển khai, cấp tốc rời đi.

...

Mạc Vô Kỵ rời đi mới nửa nén hương không tới, một chiếc phi thuyền liền dừng ở Mạc Vô Kỵ cùng Mạt Luân chiến đấu vị trí.

Ô Vọng thứ nhất đi ra phi thuyền, đang chiến đấu vị trí dừng lại thời gian rất lâu, lúc này mới lạnh giọng nói:

- Mạt Luân ở chỗ này ngăn cản cái kia Mạc Vô Kỵ, đồng thời chiến đấu một hồi. Mạc Vô Kỵ trốn, hắn không có lại đi Liệt Khư mà là thay đổi một cái phương hướng.....

Nói xong Ô Vọng nhắm mắt lại, thần niệm càn quét đi ra ngoài, rất nhanh hắn liền cảm nhận được Mạt Luân lưu lại đạo niệm khí tức, lập tức nói:

- Đi, Mạt Luân lưu lại ký hiệu, chúng ta một đường đuổi theo liền có thể, chỉ là một nhân tộc con kiến hôi, cũng dám giết ta Thần Tộc thiếu chủ. Ta sẽ cho hắn biết, cái gì mới đúng là hối hận.

Ô Vọng tiến vào phi thuyền, phi thuyền thay đổi một cái phương hướng, rất nhanh thì từ tại chỗ biến mất.

Mấy canh giờ sau đó, Ô Vọng sắc mặt càng ngày càng khó coi. Mạt Luân lưu lại ký hiệu càng lúc càng mờ nhạt, lúc này triệt để biến mất không thấy.

- Đại trưởng lão, Mạt Luân trưởng lão tốc độ tại ta Thần Tộc cũng là đệ nhất. Theo lý thuyết dùng Mạt Luân trưởng lão tốc độ cùng thực lực, muốn ngăn lại cái kia nho nhỏ nhân tộc con kiến hôi, sẽ không có vấn đề gì. Nhưng bây giờ chúng ta theo đuổi vài canh giờ, cũng không có bất kỳ dấu hiệu, ta sợ là...

Một người tóc ngắn nam tử trung niên đi tới Ô Vọng phía sau, giọng nói có chút ngưng trọng cùng lo lắng.

Ô Vọng hít một hơi thật sâu, trầm giọng nói:

- Ta bị lừa, nếu như ta không có đoán sai, Mạt Luân đã gặp phải người này độc thủ. Lần này là lỗi của ta, ta xem thường người này. Từ giờ trở đi, ta tuyệt sẽ không xem thường người này. Chúng ta không cần tiếp tục đuổi theo, lập tức quay đầu, đi Liệt Khư.

...

Mạc Vô Kỵ lúc này đã hoàn toàn đem Mạt Luân thi thể đốt hủy, lần nữa tha một cái đại loan, đi tới Liệt Khư bên ngoài.

Trong cơ thể hắn này tấm mộc đinh còn không có lấy xuống, ngực một tảng lớn bùng nổ địa phương vết máu loang lổ. Hắn vẫn đang chạy đường ở giữa, mộc đinh mang tới hôi bại tử khí căn bản cũng không có biện pháp đuổi đi.

Tuy có đỉnh cấp chữa thương tiên đan trợ giúp, sắc mặt của hắn cũng cực kỳ tái nhợt, toàn thân cao thấp đều lộ ra một loại tử khí. Đây là hắn có Sinh Cơ Lạc, đổi thành bất cứ người nào, sợ rằng sớm đã vẫn lạc.

Liệt Khư, là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ tam Đại Thánh Địa chỉ có, nơi này có vô cùng vô tận thứ tốt. Đồng dạng, nơi này cũng có vô cùng vô tận nguy hiểm. Một phần đến Thiên Ngoại Thiên vũ trụ tu sĩ, tuyệt đại đa số đều sẽ chọn Liệt Khư. Liệt Khư nguy hiểm to lớn, có ít nhất một điểm so với Thiên Ngoại Thiên hành lang tốt, đó chính là tại Liệt Khư bên trong không có chết khí. Ở chỗ này tu luyện, chỉ cần có tài nguyên, tiến bộ như nhau chính là bay nhanh.

Liệt Khư cũng không phải hư không tinh cầu, cũng không phải là cái gì hư không đại lục. Nó cửa vào chỉ là một cái hư không đại môn, thoạt nhìn như một cái hư không truyền tống trận. Trên thực tế cái này hư không đại môn đi vào rất dễ, bất luận kẻ nào đều có thể đi vào.

Ở trên hư không ngoài cửa lớn, còn có một cái tạm thời quảng trường.

Quảng trường này trên có đông đảo cửa hàng cùng một phần tức lâu, một phần tại Liệt Khư bên trong lịch luyện tu sĩ nếu như vô tình gặp hắn nguy hiểm, có thể từ Liệt Khư đi ra, đi tới trên quảng trường tiếp tế tiếp viện hoặc là nghỉ ngơi.

Mạc Vô Kỵ Phong Độn Thuật cực kỳ cấp tốc, hắn trực tiếp từ quảng trường đi qua, tiến vào bên trong Liệt Khư.

Tuy Mạc Vô Kỵ trên người mang theo một loại nhàn nhạt máu tanh khí tức, bất quá tại Liệt Khư bên trong tu sĩ không ai lưu ý. Loại chuyện này nhiều lắm, rất nhiều trốn tránh cừu địch truy sát tu sĩ, đều có thể

dùng loại này trốn chết phương thức cấp tốc trốn vào bên trong Liệt Khư.

...

Vừa tiến vào Liệt Khư, Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được một loại ban bác khí tức truyền đến. Tiên linh khí xác thực nồng nặc, nhưng nồng nặc tiên linh khí dường như cũng không thích hợp tu luyện, trong đó còn ẩn chứa các loại hỗn loạn khí tức.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, hắn vị trí địa phương cả cỏ xanh cũng không có một cây, liếc nhìn lại đều là liên miên chập chùng dãy núi, hoặc là các loại các dạng cái khe to lớn.

Mãnh liệt suy yếu cảm giác truyền đến, Mạc Vô Kỵ biết hắn hiện tại trọng yếu nhất không phải đi tìm kiếm Viêm Nguyệt Dung, mà là vội vàng từ nơi này tiến vào Liệt Khư trong chỗ sâu. Dùng trạng thái của hắn bây giờ, dù cho lại đem Thần Tộc cường giả bỏ qua rồi thật dài một đoạn, chỉ sợ cũng không cách nào bằng vào thực lực của chính mình né tránh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 791: Liệt Khư Trong Chỗ Sâu

Mạc Vô Kỵ lấy ra giới chỉ của Ô Lễ, Ô Lễ trong giới chỉ ngoại trừ đông đảo Thanh Tinh ra, còn có một tấm đỉnh cấp lẩn trốn phù.

Mạc Vô Kỵ đối với phù đạo không phải là rất tinh thông, nhưng mặt trên tờ phù lục này đạo vận lưu chuyển, Mạc Vô Kỵ cũng có thể khẳng định, đây ít nhất là một cái cửu phẩm tiên lẩn trốn phù.

Một ngụm máu huyết bị Mạc Vô Kỵ phun ra, lẩn trốn phù nổ tung một mảnh nhạt yếu màu xám tro quang mang, cuồn cuộn nổi lên Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt liền từ tại chỗ biến mất.

Một trận ngất xỉu cảm giác truyền đến, Mạc Vô Kỵ liền biết không tốt, hắn kích phát tấm bùa kia rất có thể không chỉ cửu phẩm tiên phù, nếu không, dù cho hắn bị thương nặng, cũng không đến mức ngất xỉu.

Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ bản thân thần trí có một phần thanh tỉnh, hắn biết rõ, một khi hắn bị hôn mê bị bùa chú đưa đến mặt đất, hắn liền nguy hiểm. Nơi này chính là Liệt Khư, không phải là cái gì thái bình địa phương.

Cũng không biết qua bao lâu, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được hai chân chấn động, đi theo hắn nghe được chính bản thân bộ xương gãy thanh âm. Đại não dường như bắt đầu thiếu dưỡng khí, Mạc Vô Kỵ không đợi chính bản thân đã hôn mê, trực tiếp lẩn trốn vào Bất Hủ Giới.

Vài hơi thở sau đó, một con báo nước mấy trượng hư không dưới thân, trực tiếp tiến vào vùng ven Bất Hủ Giới trong đầm nước.

...

Đã là lục cấp đỉnh phong Tiên Yêu, Súy Oa nhìn Mạc Vô Kỵ cả người bị thương nặng ngã vào Bất Hủ Giới, rất là bất đắc dĩ lẩm bẩm nói:

- Đại gia mỗi lần tiến đến hình như đều là hấp hối, cũng may có ta cái này anh minh thần võ Súy Oa, nếu không đại gia cũng không biết chết đi bao nhiêu lần. Ai, vật vã lên xuống là ta, bị mắng vẫn còn là ta.

Sớm đã thuần thục Súy Oa, lại đem Mạc Vô Kỵ dời đến dưới Hồng Mông Sinh Tức.

Dưới tình hình chung Súy Oa rất rõ ràng, chỉ cần lại đem Mạc Vô Kỵ đưa đến Hồng Mông Sinh Tức, lớn hơn nữa thương, cũng có thể khôi phục.

Thế nhưng mấy ngày sau, Súy Oa cảm giác được không được bình thường. Mạc Vô Kỵ địa phương khác thương thế dường như khôi phục, ngực dường như vẫn như cũ tại không ngừng chảy máu, hơn nữa còn có một loại hôi bại khí tức không ngừng chảy ra.

Không chỉ như thế, nó là lần đầu tiên cảm thụ được đại gia khí tức càng ngày càng yếu ớt, sinh cơ dường như còn đang ở tiêu tán.

Súy Oa dầu gì cũng là một cái gần bước vào thất cấp Tiên Yêu tên gia hỏa, đến lúc này nếu mà nó không biết Mạc Vô Kỵ xảy ra vấn đề, vậy cũng tu luyện uổng phí.

Trước tiên chạy đến bên người Mạc Vô Kỵ, Súy Oa thần niệm trực tiếp từ miệng vết thương thẩm thấu đi vào.

Một cái đinh xám tro dài 3 tấc màu bị Súy Oa bắt lấy đến, này tấm màu xám tro cái đinh xung quanh tản mát ra từng đợt hôi bại tử khí.

Thì ra là cái này cái đinh duyên cớ, Súy Oa không chút do dự chính là một ngụm, màu xám tro tử khí trực tiếp bị Súy Oa cuốn đi.

Sau một khắc Súy Oa liền trợn tròn mắt, màu xám tro khí tức bị cuốn đi sau đó, cái đinh này lần nữa tản mát ra mới hôi bại khí tức.

Thứ này khẳng định không đơn giản, Súy Oa mỏ nhọn trực tiếp cắn màu xám tro cái đinh, muốn lại đem cái này cái đinh rút ra. Đáng tiếc là, dù cho nó đem hết toàn lực, cũng không cách nào lay động cái này cái đinh mảy may. Nó có thể cắn cái đinh lại đem Mạc Vô Kỵ mang đi, cái đinh chính là khảm tại bên trong Mạc Vô Kỵ xương cốt không nhúc nhích.

- Ta phi! Thiên hạ còn có đồ đạc làm khó Súy Oa ta sao, ta ăn...

Súy Oa xì một tiếng khinh miệt, trực tiếp há mồm bắt đầu cắn mộc đinh phần đuôi.

Một đạo dấu vết mờ mờ xuất hiện ở bên trên mộc đinh, Súy Oa càng là không tức giận chút nào. Nó liền không tin mình ăn không xong một quả cái đinh, tại nó trong trí nhớ, nó tổ tông thế nhưng là cả Tiên Thiên Pháp Bảo đều ăn. Nó Súy Oa là là ai, là Huyết Hắc Nghĩ Văn huyết mạch truyền thừa. Đại gia nói, đó là một trong hồng hoang năm đại hung trùng.

Ngoan kính đi lên, Súy Oa lần nữa há mồm cắn được mộc đinh, thản nhiên đạo vận lưu chuyển dưới, mộc đinh lần này trực tiếp bị Súy Oa cắn rớt một cái góc.

Mộc đinh một cái góc bị Súy Oa táp tới sau đó, bao quanh hôi bại tử khí trong nháy mắt yếu bớt. Súy Oa càng là mỏ nhọn nhổ tới, tử khí bị nó toàn bộ cuốn đi, lần nữa đi theo vài hớp cắn.

Tấm mộc đinh thật giống như đường đậu bình thường giống nhau, bị Súy Oa răng rắc răng rắc vài hớp táp tới phân nửa, còn dư lại mộc đinh lại cũng không cách nào bám vào Mạc Vô Kỵ xương cốt, Súy Oa há mồm dãy một cái, trực tiếp nuốt tới rồi bụng.

Mộc đinh vừa đi, tại dưới Hồng Mông Sinh Tức, Mạc Vô Kỵ vết thương cấp tốc biến mất. Lúc này coi như là không có Hồng Mông Sinh Tức, chỉ cần Mạc Vô Kỵ Sinh Cơ Lạc, cũng có thể dễ dàng khang phục.

- Lộc cộc!

Súy Oa còn chưa kịp tới xem Mạc Vô Kỵ trạng huống, chợt nghe đến bụng của mình truyền đến một trận lộc cộc âm hưởng.

Đau đớn kịch liệt truyền đến, Súy Oa đau trên mặt đất không ngừng quay cuồng. Rất nhanh đụng của nó liền bành trướng, Súy Oa ngửa mặt té ngã, nhìn bụng mình phồng lên như cầu hét lớn:

- Không tốt, bụng của ta muốn nổ tung, thứ này thật là lợi hại.

...

Mạc Vô Kỵ lúc tỉnh lại, Súy Oa bụng đã xẹp xuống. Lúc này Súy Oa xung quanh đạo vận vờn quanh, hiển nhiên là lâm vào sâu đắng cấp ngủ say.

Mạc Vô Kỵ tiện tay ném ra một phần Thanh Tinh, trợ giúp Súy Oa bố trí một cái tụ linh trận, lúc này mới bắt đầu kiểm tra tình trạng của mình.

Súy Oa hỗ trợ cắn nuốt hết mộc đinh, Mạc Vô Kỵ là biết đến, chỉ là ý thức của hắn rất đục không rõ, chỉ có thể mơ hồ cảm thụ được. Hắn bị tấm mộc đinh đinh ở ngoại vi trái tim, nếu mà không phải là Súy Oa hỗ trợ cắn nuốt hết mộc đinh, dù cho hắn có Sinh Cơ Lạc, sau cùng chỉ sợ cũng là ngã xuống kết cục.

Tấm mộc đinh không biết là vật gì làm, cư nhiên đáng sợ như thế. Đáng tiếc Súy Oa thôn phệ mộc đinh thời điểm, hắn căn bản cũng không có biện pháp truyền ra ý niệm, nếu không, hắn sẽ làm Súy Oa lưu lại một chút nghiên cứu một chút.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ thẩm thấu ra ngoài, Bất Hủ Giới cư nhiên hạ xuống rơi vào một cái bên đầm nước. Cảm thụ được xung quanh

dường như không có gì nguy hiểm, Mạc Vô Kỵ cẩn thận từ Bất Hủ Giới bên trong đi ra.

Xung quanh tiên linh khí nồng nặc kinh người, Mạc Vô Kỵ hoài nghi ở chỗ này tu luyện thậm chí không kém so với dùng Thanh Tinh tu luyện.

Thanh Tinh đẳng cấp khẳng định so với tiên linh khí cao hơn, chỉ là hắn lấy được Thanh Tinh cũng đều là bên góc mảnh nhỏ, trong đó đạo vận quy tắc rất là không đầy đủ.

- Đạp!

Một tiếng để cho Mạc Vô Kỵ trái tim đều có chút chấn động truyền đến, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ẩn nấp thân hình núp ở một tảng đá lớn sau đó.

Không đợi Mạc Vô Kỵ quan sát được là cái gì yêu thú đến:

- Xôn xao!

một tiếng nổ vang, trước mắt hắn thủy đàm bỗng nhiên nổ lên, một cái đầu báo nước thật lớn chiều cao cao hơn ba trượng vọt ra.

Báo nước trực tiếp đánh về phía đi tới một đầu hắc vượn to lớn vô phách, báo nước vốn là chân khá lớn, hắc vượn hình thể ít nhất là gấp hai báo nước.

- Rầm rầm rầm rầm!

Báo nước cùng hắc vượn đụng vào nhau, không gian chung quanh đều phát ra từng trận kịch liệt hoảng động. Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng hút hơi lạnh, vô luận là báo nước hay là hắc vượn thực lực đều so với hắn mạnh hơn. Hai cái này to lớn vô phách tuyệt đối với không thua trước bị hắn liều mạng giết chết người kia Thần Tộc Đạo Đế, hắn tới cùng đi tới một cái địa phương nào a, nhiều cường đại yêu thú như vậy?

Mạc Vô Kỵ khẳng định này báo nước hắn là phát hiện hắn, chỉ là báo nước muốn xua đuổi đi hắc vượn, lúc này mới không có thời gian cùng hắn dong dài.

Mạc Vô Kỵ không có lựa chọn chạy trốn, hắn biết nếu mà hắn thực sự rơi xuống Liệt Khư chỗ sâu nhất, này khắp nơi đều là đỉnh cấp yêu thú. Vô luận hắn đi tới chỗ nào, cũng giống như vậy. Chỉ bất quá từ một cái yêu thú địa bàn xông vào đến một yêu thú khác địa bàn mà thôi.

Ở tại chỗ này, hắn còn có một đường sinh cơ. Báo nước cùng khỉ đột hiển nhiên lực lượng tương đương, đến lúc đó hai đầu yêu thú lưỡng bại câu thương, hắn mới có cơ hội.

Hắn dầu gì cũng là một kẻ giết qua Đạo Đế cường giả, đối phó một cái trọng thương yêu thú, hắn còn có thể chịu nổi.

Kịch liệt nguyên khí chợt nổ tung, xung quanh cát bay đá chạy một mảnh hỗn độn. Cao to cổ thụ bị hai đầu yêu thú trực tiếp đánh thành mảnh vụn, cự thạch hơn mười trượng cao cũng bị trực tiếp đẩy ra.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì hiểu được, đầm nước này bên trong có đỉnh cấp đại bảo, cho nên báo nước ngăn cản hắc vượn, không cho phép hắc vượn tới gần thủy đàm.

Dù cho biết bên trong đầm nước này có to lớn bảo, Mạc Vô Kỵ cũng không có động thủ. Hắn khẳng định một khi chính bản thân cướp đoạt bảo vật, báo nước trước tiên liền sẽ buông tha hắc vượn đến công kích hắn, đến lúc đó hắn chẳng khác nào vì hắc vượn làm áo cưới.

Mạc Vô Kỵ suy đoán vô luận là báo nước hay là hắc vượn đều thấy hắn, hai cái này ngoan lệ yêu thú hiện khi chưa có khoảng không để ý tới hắn mà thôi. Nghĩ đến sau này mình cũng phải ở chỗ này chiếm giữ một khu địa bàn, Mạc Vô Kỵ đơn giản tế xuất từng viên trận kỳ, bắt đầu bố trí khốn sát trận.

- PHỐC PHỐC PHỐC!

Máu tươi văng tứ phía, khỉ đột bên đầu đều bị báo nước đánh vỡ ra, mà báo nước bị khỉ đột xé ra cái bụng, ruột đều lòi ở bên ngoài.

Cuồng bạo chiến đấu từ từ rơi vào kết thúc, hắc vượn cả người bị thương nặng cảm thụ được chính bản thân không cách nào giết chết báo nước, mới chậm rãi rút đi.

Báo nước cũng không có đi đuổi theo hắc vượn, thậm chí không có đi nhìn mình bị thương nặng thân thể, trái lại lần nữa bay vọt lên đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, Bán Nguyệt Trọng Kích hóa thành một đạo xé rách kích mang bổ về phía báo nước, hắn chờ giờ khắc này thật lâu. Cái này thủy đàm không sai, sau này ở trong nơi này dựng thân.

- Ầm!

Trọng kích kích mang cùng báo nước thật lớn móng bóng dáng đập cùng một chỗ, một đạo huyết quang hiện ra, Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt rời khỏi, báo nước đại móng bị Mạc Vô Kỵ một kích ầm nứt ra.

Sau một khắc báo nước đã hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ khốn sát trận, Mạc Vô Kỵ trận kỳ không ngừng ném ra, báo nước tại khốn sát trận bên trong phát sinh điên cuồng rít gào.

Nếu là ở báo nước thời điểm cực thịnh, Mạc Vô Kỵ bát cấp khốn sát tiên trận chỉ có thể vây khốn báo nước một trận mà thôi, còn không cách nào lại đem đầu này báo nước làm sao. Hiện tại báo nước bị thương nặng, lại bị Mạc Vô Kỵ một đạo tàn hố phách xé rách móng cốt, bây giờ bị Mạc Vô Kỵ khốn sát trận vây khốn, Mạc Vô Kỵ không ngừng mượn khốn sát trận công kích, nó ngoại trừ rít gào ra, thật đúng là cái gì đều không làm được.

Một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ tiến vào khốn sát trận, trường kích trực tiếp lại đem báo nước tình trạng kiệt sức phách giết.

Giết chết báo nước, Mạc Vô Kỵ cũng không có lập tức tiến vào thủy đàm kiểm tra bảo vật, hắn bắt đầu ở ngoại vi đầm nước này bố trí phòng ngự hộ trận cùng khốn sát trận.

Hắn phải ở chỗ này tu luyện, đầu tiên muốn đem một mảnh địa phương trở thành của mình. Từ hôm nay trở đi, hắn cũng chẳng khác nào lĩnh chủ phiến địa phương.

Mạc Vô Kỵ căn bản liền không biết vị trí chính bản thân, hắn chỉ biết là hắn hiện tại không có cách nào rời đi nơi này, muốn rời khỏi nơi này, nhất định phải tiến thêm một bước.

Hai canh giờ sau đó, một mảnh thủy đàm bị Mạc Vô Kỵ phòng ngự trận cùng khốn sát trận toàn bộ ẩn nấp hắn lên. Hắn tin tưởng, dù là đỉnh cấp yêu thú đến, cũng có thể nhìn ra hắn bố trí khốn sát trận ý tứ là cái gì, đó là tuyên bố nơi này bây giờ là địa bàn của hắn.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ mới bước vào trong thủy đàm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 792: Tiên Giới Nguy Cơ

Hơi lấy một tia cảm giác mát đàm thủy một xâm nhập Mạc Vô Kỵ da thịt, dù cho Mạc Vô Kỵ còn không có tu luyện, đều cảm giác được cả người dường như buông lỏng một đoạn. Hắn thử vận chuyển một cái công pháp luyện thể, mát lạnh đàm thủy chợt bắt đầu cọ rửa tạp chất trong cơ thể hắn.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng như điên, hắn thật không ngờ cái thủy đàm này chính là bảo vật. Thủy đàm bên ngoài thoạt nhìn cùng tầm thường thủy đàm không có bất kỳ khác nhau, thần niệm rơi ở phía trên cũng không có bất kỳ dị thường. vừa tiến đến, Mạc Vô Kỵ liền rõ ràng biết, đầm nước này tuyệt đối là rèn luyện thân thể điều kiện chỗ tốt nhất, cũng không phải tầm thường thủy đàm.

Nếu mà tại bên trong đầm nước này cọ rửa mấy năm, sau đó sẽ đi luyện thể, hiệu quả tuyệt đối sẽ tiếp tục tăng một cái cấp độ. Hoặc là nói, luyện thể sau đó lại đến thủy đàm cọ rửa cũng giống như vậy.

Hắn bây giờ là thần thể tầng bảy luyện thể thực lực, tại cái chỗ này cũng có thể cọ rửa ra thân thể tạp chất, có thể thấy được đầm nước bên trong này hạng bất phàm.

Đầu báo nước quả nhiên biết hưởng thụ, cư nhiên tìm được như vậy một cái chỗ vậy. Mạc Vô Kỵ hoài nghi cái này thủy đàm nghịch thiên hiệu quả rất nhiều yêu thú cũng không biết, nếu không hắn là phân tranh không ngừng.

Không đúng, chí ít đầu hắc vượn hắn là biết, nếu không hắc vượn chạy tới làm cái gì?

Mạc Vô Kỵ đang nghĩ ngợi mình là không phải là lại đem đầm nước này toàn bộ đưa đến bản thân Bất Hủ Giới, trước mắt xuất hiện lướt qua một cái màu xanh.

Tại chính giữa đầm nước này dưới đáy địa phương lại có một gốc cây cây ăn quả, cây ăn quả xung quanh còn có một cái thiên nhiên ích thủy pháp trận, pháp trận này lại đem cây ăn quả cùng chung quanh đàm thủy tách ra.

Cây ăn quả kết liễu bảy tấm tiên quả trắng nõn như tuyết, Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào cây ăn quả xung quanh, nhàn nhạt hương vị truyền đến, Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt cũng cảm giác tinh thần phấn chấn.

Mạc Vô Kỵ đi vào ích thủy trong trận, khi hắn thấy rõ ràng đây là một gốc cây cái gì cây thì, trong lòng lay động không dứt, hắn đã hiểu vì sao hắc vượn muốn xông vào, mà báo nước muốn ngăn cản hắc vượn.

Này hắc vượn không phải là muốn cướp đoạt thủy đàm, mà là muốn cướp đoạt đáy đàm tiên quả. Mạc Vô Kỵ là một cái cửu phẩm Đan Đế, rất rõ ràng đây là cái gì tiên quả. Kiểu là một loại không cách nào định vị đẳng cấp tiên quả, kêu hình đạo quả.

Đối với yêu thú mà nói, đây là một loại cao cấp nhất tiên linh quả, bởi vì hình đạo quả có thể cho thập cấp Tiên Yêu thú hóa thành hình người đạo thể.

Yêu thú biến hóa kỳ thực cũng không trở ngại, rất nhiều yêu thú căn bản cũng không cần bước vào Tiên Yêu cảnh giới, tầm thường cửu cấp thời điểm liền có thể biến hóa, nhưng loại này biến hóa đối với yêu thú tu luyện cũng không có bao nhiêu trợ giúp.

Hình đạo quả lại bất đồng, nếu mà yêu thú mượn hình đạo quả nói, chẳng những biến hóa triệt để, còn có thể cùng nhân tộc tu sĩ như nhau, bản thân có thích hợp nhất cảm ngộ thiên địa đại đạo hình thể.

Mượn hình đạo quả biến hóa yêu thú, đang tu luyện cảm ngộ cùng dung hợp thiên địa quy tắc thượng sẽ không so với nhân tu kém, thân thể cường độ còn xa thắng nhân tộc tu sĩ.

Chính là bởi vì như vậy, mỗi một tấm hình đạo quả đối với yêu thú mà nói, đều là vô thượng chí bảo. Hình đạo quả hết lần này tới lần khác cực kỳ rất thưa thớt, lại rất là khó có được.

Nơi này xuất hiện một gốc cây gần thành thục hình Đạo Quả Thụ, mặt trên còn có bảy tấm hình đạo quả. Mạc Vô Kỵ coi như là dùng đầu ngón chân đều có thể nghĩ đến, một khi hình đạo quả thành thục, sẽ đưa tới bao nhiêu cường đại yêu thú mơ ước. Hình đạo quả thành thục sau đó, đây chính là hương vị bốn phía, đạo vận ngang dọc.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ không có Bất Hủ Giới, có lẽ hắn sẽ ở hình đạo quả bên ngoài không ngừng bố trí các loại ẩn nấp pháp trận, lại đem hình đạo quả ẩn nấp.

Hiện tại hắn có Bất Hủ Giới, hắn không chút do dự lại đem một gốc cây hình đạo quả dời đến bên trong bản thân Bất Hủ Giới. Hắn khi chưa có bước vào Tiên Đế, cũng không muốn tìm phiền toái cho mình.

Tại hình đạo quả thiên nhiên hộ trận vùng ven, còn có một nhánh đá xanh thông đạo. Đá xanh thông đạo hai bên cũng là bị ích thủy pháp trận tách ra, thần niệm của Mạc Vô Kỵ có thể quét, thanh thạch thông đạo thông đến một cái cũng không phải phi thường rộng mở động phủ bên trong.

Bên ngoài động phủ còn có một chút đơn sơ tụ linh trận, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất là khinh bỉ, hiển nhiên cái kia báo nước đối với trận đạo cũng không tinh thông.

Mạc Vô Kỵ tiến vào động phủ, trước tiên liền đem phía ngoài tụ linh trận thay đổi, đồng thời bố trí lại vài đạo hộ trận cùng khốn sát trận, lúc này mới lấy ra năm cái nhẫn.

Một cái nhẫn là của báo nước, còn có 4 cái nhẫn đều là Thần Tộc cường giả, bao gồm bị hắn giết chết ba người kia Thần Tộc Tiên Đế.

Báo nước trong giới chỉ chất đống các loại các dạng đỉnh cấp khoáng thạch tiên linh thảo, Thanh Tinh cũng không phải nhiều. Thế nhưng tiên linh thảo vô luận là đẳng cấp hay là tỉ lệ, đều so với Mạc Vô Kỵ tại Thiên Ngoại Thiên phường thị thu được tốt hơn nhiều lắm. Thậm chí hắn còn ở trong giới chỉ báo nước tìm được một quả Đế Đạo Quả, đây chính là đỉnh cấp tiên phẩm đạo quả.

Về phần tài liệu, ngoại trừ một đống cửu cấp tiên tài ra, Mạc Vô Kỵ còn tìm được vài loại hắn căn bản cũng không quen biết tài liệu. Quang từ trong tài liệu đạo vận nhìn xem, Mạc Vô Kỵ liền biết đây nhất định không phải là kém đồ đạc.

Thần Tộc này ba gã Tiên Đế trong giới chỉ, Mạc Vô Kỵ tổng cộng tìm được một trăm vạn tả hữu Thanh Tinh, về phần tài liệu cùng tiên linh thảo, đều bị Mạc Vô Kỵ chỉnh lý hắn lên đặt ở cùng nhau.

Để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ là giới chỉ người kia bị hắn dùng thần niệm tiễn ý giết chết Thần Tộc Đạo Đế, Thanh Tinh có chừng ba trăm vạn, cộng thêm các loại tài liệu đan dược công pháp, cái giới chỉ này quả thực chính là một cái kho hàng. Những thứ này đều không phải là để cho Mạc Vô Kỵ kích động, để cho Mạc Vô Kỵ kích động là, hắn tại cái giới chỉ này tìm được một khối Ngũ Hành nhưỡng.

Ngũ Hành nhưỡng tuyệt đối là bảo vật vô giá, loại này thổ nhưỡng chẳng những có thể đào tạo các loại đỉnh cấp tiên linh thảo, có giá trị nhất một điểm, đó chính là loại này thổ nhưỡng có thể luyện chế không gian Điền dược hoặc là Tiểu Thế Giới.

Về phần còn lại pháp bảo, Mạc Vô Kỵ tạm thời còn không muốn tốn thời gian đi luyện hóa. Chính là này một đôi cánh, Mạc Vô Kỵ cũng không có đi động. Hắn có Phong Độn Thuật, đối với cánh cũng không hứng thú lắm.

Nhiều như vậy thu hoạch, cộng thêm trên người mình vốn có Thanh Tinh cùng tài nguyên tu luyện, Mạc Vô Kỵ biết hắn tạm thời không cần tiếp tục ra đi tìm tài nguyên tu luyện. Mấy thứ này chính là để cho hắn bước vào Tiên Đế trung kỳ, cũng có thể là được rồi.

Một đống chồng chất Thanh Tinh bị Mạc Vô Kỵ lấy ra bố trí trở thành tụ linh trận, Tiên Tôn tột cùng thực lực với hắn mà nói, cũng bất quá là miễn cưỡng tự bảo vệ mình mà thôi. Hắn hiện tại đắc tội Thần Tộc cùng Hà Tây Hành Tu Hội, nhất định phải lần nữa lại đem thực lực của chính mình tăng lên một tầng. Với hắn mà nói, hiện đang tu luyện mới đúng là chuyện khẩn yếu nhất.

Về phần Viêm Nguyệt Dung, Mạc Vô Kỵ cũng không lo lắng. Viêm Nguyệt Dung trong giới chỉ hắn lưu lại rất nhiều đồ đạc, thậm chí ngay cả Lịch Tiên Vương Đan đều có. Viêm Nguyệt Dung chắc chắn sẽ không đi tới nơi này trong chỗ sâu Liệt Khư, nàng chỉ cần tìm được một cái ẩn núp địa phương bế quan tu luyện liền có thể.

...

Vũ Trụ Giác gần nhất bộc phát lộ ra đè nén, hoặc là nói đúng nhân tộc tu sĩ lộ ra đè nén.

Một năm trước Mạc Vô Kỵ tại Vũ Trụ Giác luận đạo trên đài chém giết Ô Lễ, hủy diệt rồi luận đạo đài. Cái này cũng chưa tính, Mạc Vô Kỵ còn giết Thần Tộc ba gã Tiên Đế, lại để cho Di Phi Thương Hội bồi thường mấy trăm vạn Thanh Tinh, đồng thời tại Hà Tây Hành Tu Hội phách lối phế bỏ Lệ Sát Nữ.

Bởi vì một năm trước vô luận là Di Phi Thương Hội, Hà Tây Hành Tu Hội hay là Thần Tộc cao thủ cũng không tại, cộng thêm Vũ Trụ Giác Phong Hoảng không muốn nhúng tay việc này, kết quả Mạc Vô Kỵ làm việc này sau đó, cư nhiên thong dong rời đi Vũ Trụ Giác.

Thần Tộc sau đó đuổi theo giết Mạc Vô Kỵ, về phần có đúng hay không truy sát tới rồi, Thần Tộc cũng không nói gì, cũng không có tin

tức gì đến.

Tại Mạc Vô Kỵ đại náo Vũ Trụ Giác sự kiện một năm sau, Thần Tộc chủ đạo, Vũ Trụ Giác bắt đầu tàn sát nhân tộc tu sĩ. Không chỉ như thế, Thần Tộc còn bắt đầu triệu tập đại quân, chuẩn bị công chiếm nhân tộc tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ duy nhất náu thân chỗ, Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành.

Tất cả mọi người hiểu rõ, Thần Tộc thiếu chủ Ô Lễ bị Mạc Vô Kỵ giết chết, Thần Tộc bắt đầu nổi đóa. Về phần Vũ Trụ Giác đối với Thần Tộc hành động không có nói nhiều, đó là bởi vì còn có Di Phi Thương Hội hội chủ Thiên Nhất Tát, Hà Tây Hành Tu Hội cường giả An Tuyết Thịnh hỗ trợ Thần Tộc tiêu diệt nhân tộc.

Tại Vũ Trụ Giác mọi người tộc tu sĩ đều chuyển đi, một phần đi chậm một chút, tất cả đều bị giết.

...

Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành, nơi này là nhân tộc tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ duy nhất chỗ sinh tồn. Lúc này Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành trong phủ thành chủ, một mảnh yên lặng.

Hầu như hết thảy tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ nhân tộc cường giả đều tập trung vào phủ thành chủ trong đại điện, cùng trước bất đồng là, lần này chủ trì đại hội không còn là Bình Ly Thương, mà là một người thanh niên Phượng mi. Người này thanh niên khí tức quanh người hầu như hoàn toàn ẩn nấp, để cho người ta nhìn không ra thực lực của hắn mạnh bao nhiêu.

Bất quá chỉ muốn nhìn ngồi hắn hạ thủ Bình Ly Thương, liền biết người này là Thái Thượng Thiên Đạo Đế Tử Xương Lạc.

Trong đại điện rất là áp lực, không có bất kỳ thanh âm gì, người ngồi trong đại điện đều đang đợi lấy.

Khoảng chừng nửa nén hương sau đó, một người trung niên Tiên Tôn tóc thưa thớt bước nhanh đi đến, đối với ngồi ở vị trí đầu Tử Xương Lạc khom người thi lễ sau đó nói:

- Đạo Đế ở trên, Mạc Vô Kỵ lai lịch đã điều tra rõ ràng. Này người đến từ Vĩnh Anh Tiên Vực, tại Vĩnh Anh Tiên Vực sáng lập một cái Bình Phạm tiên môn. Mạc Vô Kỵ cùng Đại Kiếm Đạo, Lôi Tông, Đại Hạo Tiên Môn tất cả đều có cừu oán. Bình Phạm tiên môn trước tiêu diệt Đại Kiếm Đạo, hơn nữa Bình Phạm tiên môn sở chỗ ngồi tựa hồ là một cái nơi có tiên linh mạch, tiên linh khí phi thường nồng nặc.

- Bình Phạm tiên môn?

Tử Xương Lạc lập lại một câu, cái này tiên môn hắn nghe nói qua. Nghe nói tiên môn môn chủ Mạc Vô Kỵ quật khởi rất nhanh, còn là một cái bát phẩm Đan Đế. Lúc đó hắn không có để ý, một cái bát phẩm Đan Đế tại trong mắt hắn cũng không tính là cái gì.

Một bên Tấn Vũ biết hắn nhất định phải nói chuyện, hắn trong lòng cũng là âm thầm khiếp sợ, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ lớn đến loại trình độ này. Ba gã Tiên Đế tại luận đạo đài vây giết hắn cũng không có giết chết, còn nghe nói Ô Vọng tự mình đi truy sát Mạc Vô Kỵ cũng không có kết quả. Xem ra trước đây hắn đi Thiên Ngoại Thiên hành lang tìm kiếm Mạc Vô Kỵ, vẫn còn có chút mạo hiểm.

Có thể thấy được Mạc Vô Kỵ trên người thứ tốt tuyệt đối không ít, đáng tiếc là chuyện bây giờ càng nháo càng lớn, đã không tới phiên hắn tấn gia ăn mảnh.

- Đạo Đế ở trên, Mạc Vô Kỵ này ta ngược lại cũng đã nghe nói qua. Bình Phạm tiên môn có một người Đại Tiên Đế, tầm thường Tiên Đế cũng có mấy cái. Tại Tiên Giới, Bình Phạm tiên môn thực lực xác thực coi như là đỉnh cấp. Chỉ là không nghĩ đến người này to gan lớn mật, tộc trêu chọc dưới như vậy mối họa. Ta nguyện ý xin đi giết giặc, dẫn người đi lại đem Bình Phạm tiên môn trước tiêu diệt.

Tấn Vũ đi tới ôm quyền nói.

Mạc Vô Kỵ trên người nhiều như vậy thứ tốt, lại tranh đoạt Tấn Dực Nhân Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, hắn tấn gia vô luận như thế nào cũng muốn đi làm một chút lợi tức.

Tử Xương Lạc khoát tay chặn lại:

- Bình Phạm tiên môn nhất định là phải tiêu diệt, hiện tại Thần Tộc đại quân gần công kích ta Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành, chuyện này tạm thời để sau.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 793: Vây Công Bình Phạm Tiên Môn

- Đạo Đế, ta nghĩ có lẽ chúng ta có thể lại đem Bình Phạm tiên môn này toàn bộ bắt lại, đưa đến Thần Tộc, để dẹp loạn Thần Tộc lửa giận.

Tấn Vũ nhanh chóng nói lần nữa, hắn bộc phát muốn chủ động đi Bình Phạm tiên môn, hắn hoài nghi Bình Phạm tiên môn có người biết Mạc Vô Kỵ hạ lạc. Nói như vậy, hắn vừa có thể tiêu diệt Bình Phạm tiên môn thu được chỗ tốt, có thể biết Mạc Vô Kỵ núp ở cái góc nào.

- Ngu xuẩn!

Một cái lạnh lùng thanh âm quát lên:

- Ta Tiên Giới chiếm cứ Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành sớm đã bị người mơ ước, lần này bất quá là bởi vì Thần Tộc tìm được mượn cớ mà thôi. Coi như là Thần Tộc không có tìm được mượn cớ, tại tiếp theo Thiên Ngoại Thiên hành lang đóng quân, tộc khác vẫn như cũ có thể mượn cớ.

Nói chuyện là một người nam tử trung niên mày kiếm, lộ ra có chút gầy gò.

Người trong đại điện đều biết người này, Thái Thượng Thiên Đại Tiên Đế Chủng Mân Tán, cũng là một trong Thái Thượng Thiên đình hộ... Chủng Mân Tán thực lực rất mạnh, bất quá làm người có chút cứng nhắc, ghét ác như thù, cho nên tại Thái Thượng Thiên cũng không có bao nhiêu bằng hữu.

Tấn Vũ lạnh lùng nhìn chằm chằm Chủng Mân Tán nói:

- Dùng Chủng đình hộ ý tứ, nói là Mạc Vô Kỵ giết Thần Tộc thiên tài thiếu chủ Ô Lễ, cũng không có rước lấy họa cho ta nhân tộc?

Chủng Mân Tán cười ha ha, sắc mặt của hắn lại càng thêm châm chọc, đồng thời đưa tay chỉ Tấn Vũ quát lên:

- Ta Tiên Giới nhân tộc cũng là bởi vì có ngươi loại này người nhu nhược, mới có thể tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ càng ngày càng bị đè ép, sau cùng núp ở nho nhỏ một cái tiên thành. Coi như là lui ở nơi này nho nhỏ tiên thành, có ngươi loại này người nhu nhược tại, sớm muộn cũng sẽ bị vứt bỏ.

Tử Xương Lạc sắc mặt có chút khó coi, nhãn thần thậm chí có chút băng lãnh. Tiên Giới nhân tộc mặc dù bị thôn phệ tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ chỉ có một nho nhỏ tiên thành, chủ yếu vẫn là bởi vì hắn Tử Xương Lạc.

Hắn tại vượt qua Đại Tiên Đế sau đó, cảm giác được chính bản thân sớm đã hơn hắn quy tắc tiên giới. Tại phát hiện Thái Thượng Thiên vũ trụ sau đó, hắn không cam lòng với Tiên Giới chiếm cứ to lớn khu vực, muốn chiếm cả Thiên Ngoại Thiên vũ trụ. Bởi vì lúc đó trong Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, nhân tộc coi như là một chủng tộc cường đại nhất.

Kết quả một phần tiểu tộc bắt đầu lại đem Thiên Ngoại Thiên vũ trụ xuất hiện tin tức nói cho cái khác đại tộc, kết quả Thần Tộc, yêu tộc, Ma tộc nhóm cường giả đều tham gia. Những thứ này tộc mạnh tham gia kết quả chính là, nhân tộc địa bàn bị dần dần thôn phệ, sau cùng chỉ có thể lưu thủ ở tại Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành.

Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành mặc dù có thể bảo tồn xuống tới, là bởi vì cái này tiên thành có một cái đỉnh cấp hộ trận, cái này hộ trận so với Vũ Trụ Giác hộ trận thậm chí mạnh hơn một phần. Cộng thêm chủng tộc khác đều đang điên cuồng cướp đoạt Thiên Ngoại Thiên vũ trụ tài nguyên tu luyện, nơi nào thời gian đi cùng nhân tộc đi liều mệnh? Dù sao tại Thiên Ngoại Thiên trong vũ trụ, Tiên Giới nhân tộc chỉ

còn lại có cái cuối cùng tiên thành, nếu mà tộc khác còn muốn cướp đoạt cái này tiên thành nói, rất có thể tạo thành Tiên Giới nhân tộc liều mạng.

Chính là bởi vì Tiên Giới chỉ còn lại có một cái tiên thành nguyên nhân chủ yếu là Tử Xương Lạc tạo thành, Chủng Mân Tán nhắc tới chuyện này thời điểm, sắc mặt của hắn mới xấu xí.

Tấn Vũ đối với Tử Xương Lạc liền ôm quyền, lúc này mới lạnh giọng nói với Chủng Mân Tán:

- Dựa theo ngươi cách nói, đó chính là Mạc Vô Kỵ hắn là nên giết Ô Lễ rước lấy họa, hắn là đi khiêu khích Hà Tây Hành Tu Hội, hắn là đi khiêu khích Di Phi Thương Hội? Hắn rước lấy họa, ta Tiên Giới nhân tộc nên là giúp hắn trả nợ đền mạng?

Chủng Mân Tán xem thường nói:

- Ô Lễ dùng luận đạo đài luận đạo danh nghĩa, giết chúng ta tộc bao nhiêu thiên tài? Ta biết đến có ít nhất hơn mười. Mà ngươi cư nhiên bởi vì Mạc Vô Kỵ giết Ô Lễ, muốn tiêu diệt rơi Bình Phạm tiên môn, sau đó đi bắt người Mạc Vô Kỵ tông môn đưa đến Thần Tộc cầu xin đối phương không động thủ. Tấn Vũ, đừng tưởng rằng ngươi tấn gia tại Di Phi Thương Hội có phần tử người khác không biết, ngươi căn bản cũng không xứng làm một nhân tộc tu sĩ, lại càng không xứng tại Thái Thượng Thiên.

- Được rồi, Chủng Mân Tán ngươi đi xuống.

Tử Xương Lạc giọng nói càng phát ra băng hàn.

Chủng Mân Tán đang nói tấn gia cùng Tấn Vũ, trên thực tế chính là đang đánh mặt hắn Tử Xương Lạc.

- Ầm!

Một trận lay động kịch liệt truyền đến, hầu như toàn bộ đại điện đều đang run rẩy.

Tử Xương Lạc bỗng đứng lên, sắc mặt của hắn có chút khó coi. Thần Tộc đại quân còn chưa tới, Thần Tộc cường giả đã tại oanh kích hộ trận. Đây quả thực là không có lại đem Tiên Giới nhân tộc để ở trong mắt.

...

Mạc Vô Kỵ sắc mặt như nhau có chút khó coi đình chỉ tu luyện, không phải là hắn không muốn tu luyện, mà là bế quan đã hơn một năm thời gian, Thanh Tinh dùng hết một hai trăm vạn, hắn cũng không cách nào chạm đến cùng cảm ứng được Tiên Đế cảnh giới. Không muốn nói Tiên Đế cảnh giới, chính là liên cả Chuẩn Đế cảnh giới cũng kém xa.

Hắn biết mình suy đoán biến thành sự thực, hắn tích lũy thời gian quá ngắn, dù cho tài nguyên tu luyện lại phong phú, Bất Hủ Phàm Nhân Quyết lại nghịch thiên, hắn cũng không cách nào tại trong ngắn hạn bước vào Tiên Đế cảnh giới.

Cũng may hơn một năm bế quan tu luyện, hắn tiên nguyên lần nữa ngưng thật rất nhiều, tới rồi Tiên Tôn viên mãn cảnh giới, thực lực so với trước lần nữa nhảy một mảng lớn.

Bất Hủ Giới bên trong, Súy Oa vẫn còn đang ngủ say ở giữa, bảy tấm hình đạo quả đã thành thục, bị Mạc Vô Kỵ dùng bảy cái hộp ngọc chứa lên.

Không cách nào tiến thêm một bước, Mạc Vô Kỵ dứt khoát đình chỉ tu luyện, phiến địa phương khắp nơi đều là yêu thú cường đại, hắn trong lúc nhất thời cũng không thể đi ra ngoài, đơn giản bắt đầu luyện khí.

Trên người hắn bây giờ tài liệu luyện khí chồng chất như núi, luyện khí ngoại trừ đề cao mình luyện khí trình độ bên ngoài, còn có thể đối với hắn đạo niệm tiến hành lắng đọng.

Đại đạo mà nói, luyện khí cũng thuộc về một loại tu đạo, Mạc Vô Kỵ biết hắn lúc này căn bản cũng không có thể cấp bách, càng nhanh đại đạo lại càng nhất thời chậm lại.

Thời gian dần dần trôi qua, Mạc Vô Kỵ bên người này tài liệu chất đống như núi chậm rãi thu nhỏ lại. Bên cạnh hắn tiên khí cũng dần dần chồng chất hắn lên, từ ngũ phẩm tiên khí đến lục phẩm tiên khí rồi đến thất phẩm tiên khí.

Lại là hai năm thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ đã miễn cưỡng có thể luyện chế ra cửu phẩm tiên khí thời điểm, bên cạnh hắn ngoại trừ hơn mười loại cao cấp nhất tiên tài ra, còn lại toàn bộ bị tiêu hao không còn.

Vài năm luyện khí, Mạc Vô Kỵ càng là cảm nhận được Bất Hủ Phàm Nhân Quyết chân chính bất phàm. Hóa mục nát thành thần kỳ, có lẽ những lời này mới có thể hoàn mỹ thuyết minh Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Đổi thành bất cứ người nào, dù cho có Hứa Tục Nhân chỉ điểm, cũng không có khả năng ngắn ngủi mấy năm thời gian liền từ lục phẩm Luyện Khí Sư bước vào cửu phẩm khí đế.

Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ tiếc nuối là, hắn vẫn còn là Tiên Tôn viên mãn. Tuy so với ba năm trước đây, hơi thở của hắn càng là mượt mà. Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, hắn vẫn như cũ còn không có chạm tới Tiên Đế cảnh giới, thậm chí ngay cả Chuẩn Đế cảnh giới cũng không vào đc.

Cũng may tại chỗ này còn có một cái thủy đàm, trong cái này đầm nước hắn có thể lại cọ rửa ba năm, nếu là 3 năm đã đến, hắn còn không cách nào cảm ngộ đến Tiên Đế cảnh giới, vậy coi như là mạo hiểm nguy hiểm, hắn cũng muốn rời khỏi cái chỗ này.Trong đầm nước thủy có chút lạnh, cũng không lạnh lẽo. Mạc Vô Kỵ ngồi thủy đàm đáy, toàn lực vận chuyển công pháp luyện thể. Cái này trong đầm nước cũng không thể để cho Mạc Vô Kỵ thân thể trở nên càng mạnh, lại có thể tại công pháp luyện thể, lại đem Mạc Vô Kỵ trong thân thể tạp chất chậm rãi cọ rửa đi ra.

Thân thể tạp chất càng thấp, chẳng những đối với đạo cảm ngộ càng sâu, tu luyện làm ít lời nhiều, chính là luyện thể cũng sẽ lên cao một cái cấp độ.

Tại Mạc Vô Kỵ hoàn toàn chìm đắm đến trong đầm nước cọ rửa thân thể mình, Bình Phạm tiên môn hộ trận đang bị hơn mười danh cường giả vây quanh.

Nếu là Mạc Vô Kỵ ở chỗ này, nhất định sẽ quen biết trong đó hai người, một là Tấn Vũ, còn có một cái chính là Tấn Dực Nhân.

Tại khoảng cách Bình Phạm tiên môn hộ trận chỗ xa hơn, một người cô gái tuyệt sắc đang đứng thẳng hư không. Nàng nhìn phía xa Bình Phạm tiên môn, trong lòng rất là nghi hoặc. Nàng là căn cứ bản thân Tinh Khấu tìm tới nơi này, thế nhưng là nàng rõ ràng là đã đem Tinh Khấu tặng cho Mạc Vô Kỵ, vì sao lúc này Tinh Khấu ở trên cổ của cô gái? Lẽ nào hắn mang cho gái rồi?

- Ầm!

Tấn Vũ đám người đã hoàn thành khốn sát trận bố trí, bắt đầu công kích Bình Phạm tiên môn.

- Dừng tay, ngươi Thái Thượng Thiên dựa vào cái gì công kích ta Bình Phạm tiên môn?

Tô Tử An tức giận hạ xuống rơi vào vùng ven hộ trận, lớn tiếng quát lên.

Vi Tử Đạo, Giản Minh Thành cùng Niếp Trùng An đều đứng ở bên người Tô trưởng lão. Tuy Tô Tử An khoảng cách Tiên Đế còn có cách một con đường, nhưng hắn là quyền tông chủ do Mạc Vô Kỵ chỉ định. Mạc Vô Kỵ không có ở đây, Tô Tử An chính là tông môn tông chủ.

- Bình Phạm tiên môn?

Tấn Dực Nhân lên tiếng cuồng tiếu:

- Mạc Vô Kỵ tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ phạm ngập trời hành vi phạm tội, Bình Phạm tiên môn còn muốn muốn tồn tại? Ta cho ngươi

biết, từ giờ trở đi Bình Phạm trong tiên môn một con chó cũng phải bị đào hồn luyện phách.

- Ầm!

Tấn Dực Nhân nói xong, Tấn Vũ lần nữa một tiếng quát chói tai, hơn mười Tiên Đế cùng Đại Tiên Đế tất cả đều tế xuất pháp bảo.

- Dừng tay!

Lại là một thanh âm vắng lặng truyền đến, lần này nói chuyện không phải là người Bình Phạm tiên môn, mà là một cô gái tuyệt sắc. Nàng đang đứng trước hơn mười danh Tiên Đế vây công Bình Phạm tiên môn, dĩ nhiên không có ai biết nàng là đến đây lúc nào.

- Tiêu diệt Bình Phạm tiên môn là Đạo Đế ý chỉ, ngươi là người phương nào? Có dũng khí tới nơi này ngăn cản?

Một người nam tử hoàng tu đứng dậy quát lên, đồng dạng là một người Đại Tiên Đế.

- Các ngươi muốn tiêu diệt Bình Phạm tiên môn, cùng Mạc Vô Kỵ có quan hệ gì?

Cô gái tuyệt sắc giọng nói rất là bình tĩnh.

Có lẽ là bởi cô gái tuyệt sắc đột ngột đi tới nơi này, vài tên Đại Tiên Đế đều không thể phát hiện. Hiện tại nàng hỏi, lập tức liền có người nói:

- Mạc Vô Kỵ là tông chủ Bình Phạm tiên môn, hắn tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ phạm ngập trời hành vi phạm tội, làm liên lụy tới toàn bộ Tiên Giới nhân tộc. Chính vì vậy, Đạo Đế mới hạ lệnh muốn tiêu diệt Bình Phạm tiên môn.

Cô gái tuyệt sắc nghe nói như thế, bỗng nhiên khoát tay chặn lại nói:

- Đã như vậy, vậy các ngươi đi thôi. Mạc Vô Kỵ là sư đệ của ta, Bình Phạm tiên môn ta không cho phép các ngươi tiêu diệt.

Tấn Vũ lần nữa lớn tiếng quát lên:

- Cái loz nè! Mọi người cùng nhau động thủ.

Hơn mười danh Tiên Đế hầu như đồng thời tế xuất pháp bảo đánh về phía nữ tử, khắp trời khí tức hủy diệt bao trùm đến, giờ khắc này coi như là Tô Tử An tại bên trong hộ trận đều cảm giác được không gian áp lực.

Cô gái tuyệt sắc cũng chỉ là tùy tay vung lên một cái, hơn mười món đỉnh cấp pháp bảo liền biến mất vô tung vô ảnh. Áp lực không gian ngập trời khí thế, cũng vào giờ khắc này tán loạn không gặp.

Cô gái thản nhiên nói:

- Các ngươi đi đi, nếu không, đừng trách ta động thủ.

Đang khi nói chuyện cô gái này cường đại lĩnh vực nghiền ép đến, hơn mười danh Tiên Đế cũng cảm giác được một cái thiết chùy đánh vào ngực, tất cả đều phun ra một đạo máu huyết, bay rớt ra ngoài.

Căn bản cũng không cần cô gái này nói lần thứ hai, hơn mười Tiên Đế nhanh chóng bỏ chạy, cả bản thân pháp bảo cũng không có dũng khí lấy. Bọn họ khẳng định, coi như là Đạo Đế Tử Xương Lạc, tại trước mặt cô gái này, cũng căn bản cũng không đủ tầm.

- Đa tạ tiền bối xuất thủ tương trợ, Bình Phạm tiên môn đại tông chủ Tô Tử An bái kiến tiền bối.

Tô Tử An nhanh chóng mở ra hộ trận tiến lên khom người thi lễ.

Cô gái tuyệt sắc gật đầu:

- Ta là Kỷ Ly, bởi vì gần phải rời đi nơi này, muốn thuận tiện gặp Mạc Vô Kỵ sư đệ một lần.

Kỷ Ly trời sinh tính ôn hòa, tính tình thiện lương, càng là không thích giết chóc. Cũng chính vì vậy, hơn mười người vây công Bình Phạm tiên môn, nàng cũng không có giết một tên nào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 794: Tam Bảo Phật Đế

- Bành!

Hộ trận bị va chạm làm thức tỉnh Mạc Vô Kỵ đang rèn luyện thân thể, hắn lập tức thay đổi y phục chạy ra khỏi thủy đàm, hạ xuống rơi vào vùng ven hộ trận.

Đứng ở phía ngoài hộ trận là ba người, một tên đại hán mặt đen trong đó mặt chữ điền thân cao một trượng có thừa. Hai người khác một là nữ tử tóc vàng vóc người nhỏ nhắn dung mạo xinh xắn, còn có một thanh niên, thanh niên kia vóc người thấp bé, thậm chí chỉ có phân nửa thân cao đại hán mặt đen, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng tối đa một thước năm trên dưới.

Này đại hán mặt đen Mạc Vô Kỵ biết, chính là con kia hắc vượn. Tên này không có lấy được hình đạo quả, cứ như vậy trực tiếp biến hóa.

- Là ngươi?

Đại hán mặt đen thấy Mạc Vô Kỵ kinh dị gọi một tiếng, trước đây hắn và Ly Trừ đại chiến thời điểm, thần niệm của hắn cũng thấy qua Mạc Vô Kỵ.

Hắn thấy, Ly Trừ dù cho bị thương nặng, muốn tiêu diệt Mạc Vô Kỵ một cái con kiến hôi như vậy, cũng là dễ dàng. Không nghĩ tới bây giờ Ly Trừ không ở đây, Mạc Vô Kỵ trái lại ở chỗ này. Việc này thực là rõ ràng, Ly Trừ bị Mạc Vô Kỵ giết chết.

- Không sai, là ta. Mấy vị vô duyên vô cớ oanh kích ta động phủ hộ trận, đây là ý gì?

Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút khó coi, quanh thân khí thế bỗng nhiên kéo lên hẳn lên, không gian chung quanh tại dưới Mạc Vô Kỵ khí thế, thậm chí đều có chút rung động.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, ba tên này mỗi người, kỳ thực đều là đỉnh cấp yêu thú. Vô luận tên nào đi ra, cũng sẽ không kém so với báo nước. Bất quá hắn cũng không sợ hãi chính là, hắn bế quan vài năm, tuy rằng còn không có bước vào Tiên Đế cảnh giới, thực lực so với trước đây thời điểm mới tới mạnh hơn rất nhiều. Cộng thêm nơi này là địa bàn của hắn, vùng ven toàn bộ là khốn sát trận.

Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ không thua Đại Tiên Đế khí thế, ba người đều theo bản năng lui về phía sau môt bước. Đồng thời đều là âm thầm kinh hãi, cũng biết thực lực của Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không thua ba người bọn họ bất kỳ một cái nào.

Nữ tử xinh đẹp cười khúc khích, ôm quyền nói:

- Vị đại ca này ở nơi này, nói vậy con báo ngu xuẩn kia đã không còn.

Mạc Vô Kỵ làm bộ kinh ngạc hình dạng nói:

- Ta còn thật không biết, khi ta tới, cảm thấy nơi này không sai, cũng không có người nào đến quấy rầy, liền đem nơi này xem như động phủ.

Muốn hắn thừa nhận giết chết Ly Trừ, đó là không có khả năng. Muốn đánh có thể, nhược điểm không có khả năng bị người bắt được.

Xinh đẹp nữ tử lần nữa cười nói:

- Không quan hệ, nếu đã thế, ta trước cùng ngươi giới thiệu một chút, ta là Hồ Thuần Thuần, đến từ Tiềm Uyên. Hai vị này là Viên Mạc đại ca đến từ Liệt Sơn cùng Kim Thiết Hạc đại ca đến từ Phượng Sào Chi Địa.

Mạc Vô Kỵ cũng là liền ôm quyền nói:

- Ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu, mấy vị nói vậy đều là cường giả nơi này, chỉ là ta còn là không hiểu vì sao cường giả mạnh mẽ công kích động phủ của ta.

Ngoại trừ hắc vượn Mạc Vô Kỵ có chút ngưỡng mộ đã lâu ra, Hồ Thuần Thuần cùng Kim Thiết Hạc Mạc Vô Kỵ cũng không biết là cái con gì. Có một chút Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, đó chính là ở chỗ này sinh tồn, tuyệt đối không có khả năng yếu đi khí thế. Ngày hôm nay mấy yêu thú cường đại công kích hắn động phủ hắn cứ tính như thế, vậy sau này sẽ rất khó ở chỗ này sinh tồn được.

- Còn chưa thỉnh giáo đạo hữu đại danh?

Hồ Thuần Thuần giọng nói nhu hòa khiêm tốn.

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói, đồng thời quanh thân sát khí kéo lên hắn lên. Nếu mà người nữ nhân này lại cố nói móc hắn, hắn liền trực tiếp động thủ.

- Mạc đại ca bớt giận, chuyện là như vầy, chúng ta tìm được một cái di tích tốt, còn thiếu khuyết một nhân tài có thể mở ra cái này di tích. Vốn là muốn phải tìm Ly Trừ cùng đi, Ly Trừ không ở, nếu mà Mạc đại ca nguyện ý, chúng ta bốn người cùng nhau tổ đội đi qua.

Hồ Thuần Thuần nhanh chóng nói.

Thì ra báo nước bị chính mình giết chết gọi Ly Trừ, Mạc Vô Kỵ không nhanh không chậm nói:

- Ta tới nơi này bất quá mấy năm mà thôi, tuy rằng tự tin cũng không tệ lắm, nhưng cũng sợ bị người ám toán. Nơi này cường giả như mây, mấy vị muốn phải tìm ta đây khách vãng lai tham gia, ta lá gan không lớn, không có biết rõ ràng thì không dám đi qua.

Kim Thiết Hạc thấp nhỏ bỗng nhiên nói:

- Mạc huynh, ngươi có thể đánh đuổi Ly Trừ, cũng sẽ không kém so với chúng ta bất cứ người nào. Không phải chúng ta không tìm người còn lại, vô luận là Điêu Ngoan hay là Bao Bố, đều là tên gia hỏa thích ăn độc thực. Cùng chúng ta cũng không hợp ý nhau, chúng ta lần này là thật tình mời ngươi cùng đi. Đương nhiên, nếu là Mạc huynh thực sự không nguyện ý, chúng ta cũng không bắt buộc.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được Kim Thiết Hạc giọng nói không giống như là lừa gạt hắn, huống chi mấy tên này hắn là tới tìm Ly Trừ.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Không biết có thể hay không nói cho một cái di tích này rốt cuộc là liên quan tới phương diện gì?

Kim Thiết Hạc ba người nhìn nhau một cái sau đó, Hồ Thuần Thuần nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đại ca, ta tin tưởng ngươi hẳn nghe nói qua Tam Bảo Phật Đế sao??

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là xấu hổ, hắn thật không có nghe nói qua cái gì Tam Bảo Phật Đế. Nghe Hồ Thuần Thuần ý tứ, Tam Bảo Phật Đế dường như rất nổi danh bình thường giống nhau.

- Này di tích nghe đồn chính là nơi Tam Bảo Phật Đế vẫn lạc.

Hồ Thuần Thuần tiếp tục nói.

- Hồ sư muội, ta đối với Tam Bảo Phật Đế thật đúng là không phải là rất rõ ràng, còn xin Hồ sư muội đơn giản cùng ta nói một chút.

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Hồ Thuần Thuần ba người sững sờ nhìn Mạc Vô Kỵ, theo bọn họ, vô luận Mạc Vô Kỵ là chủng tộc nào đi ra, cũng không thể không biết Tam Bảo Phật Đế.

Dùng thực lực của Mạc Vô Kỵ, chí ít tu luyện mấy vạn năm sao?? Một tu sĩ vài vạn năm lại không biết Tam Bảo Phật Đế?

Hồ Thuần Thuần rất nhanh thì phục hồi tinh thần lại, vô luận Mạc Vô Kỵ có đúng hay không biết Tam Bảo Phật Đế, nàng rất là kiên nhẫn giải thích:

- Năm đó ở yêu tộc đi ra một người tư chất tuyệt đỉnh tu sĩ, người này tên gì hiện tại đã không ai biết, hắn lưu lại tên chính là Tam Bảo Phật Đế. Bởi vì hắn có 3 món bảo vật, danh chấn vũ trụ. Người này xuất thân yêu tộc, tu luyện cũng là Phật đạo. Hơn nữa hắn đối với Phật đạo thông hiểu đạo lí, đạo niệm thâm hậu, tại trong thời gian ngắn ngủi liền bước vào Phật đạo đỉnh phong cảnh giới.

Lúc này, trước khi hắn rời đi yêu tộc đi còn lại trên trăm chủng tộc. Tại đây chút chủng tộc, hắn tiếp tục dung hợp bản thân Phật đạo, đồng thời không ngừng lại đem bản thân Phật đạo truyền thừa tiếp. Tam Bảo Phật Đế không biết lưu lại bao nhiêu truyền thừa, sau cùng biến mất tại trong mênh mông hư không. Chúng ta tìm được cái di tích kia, nghe đồn là nơi Tam Bảo Phật Đế trước đây bế quan. Nhưng là chúng ta hoài nghi, chỗ đó là chỗ Tam Bảo Phật Đế vẫn lạc.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Này Tam Bảo Phật Đế có 3 món danh chấn vũ trụ bảo vật, không biết là bảo vật gì?

- Là Nhất Phật Liên Thai, Thất Phật Kinh và Đại Khôn Phật Đăng.

Hồ Thuần Thuần đáp.

Mạc Vô Kỵ có chút ngây người, tam món đồ gì đó hắn đều nghe nói qua a. Này Đại Khôn Phật Đăng hắn còn bái kiến, không phải là trên người Tố Tịch sao? 3 món đồ gì đó là Tiên Giới Phật môn 3 đại chí bảo, tại sao là đồ đạc của Tam Bảo Phật Đế?

Thất Phật Kinh phục chế ngọc giản, trên người hắn thì có một phần, còn là cùng Đại Ngưng hòa thượng trao đổi. Bởi vì hắn tốc độ tu luyện vẫn rất là cấp tốc, thần thông của mình cũng không ít, cho nên không có đi xem qua Thất Phật Kinh. Không nghĩ tới bây giờ còn có người tìm hắn cùng đi tìm kiếm Thất Phật Kinh chủ nhân động phủ, Tam Bảo Phật Đế di tích.

Thấy Mạc Vô Kỵ trầm mặc không nói, Hồ Thuần Thuần lại tiếp tục nói:

- Tam Bảo Phật Đế tu luyện đến cực hạn, nghe nói hắn đã tìm được Đại Tiên Đế sau cảnh giới. Chúng ta bây giờ đều giống nhau gặp phải không cách nào tiến thêm một bước nan đề, nếu mà có thể tìm được Tam Bảo Phật Đế di tích, đối với chúng ta mà nói tuyệt đối so với đơn độc bế quan mấy vạn năm càng thêm có giá trị.

- Cảnh giới phía sau Đại Tiên Đế không phải là Đạo Đế sao?

Mạc Vô Kỵ cố ý hỏi, trước hắn thính phong hoảng nói qua căn bản cũng không phải là Đạo Đế.

Vẫn không nói gì Viên Mạc cười lạnh nói:

- Khi đó bọn họ tự sướng mà thôi, Đại Tiên Đế tương đương với chúng ta yêu tộc cửu cấp đỉnh phong cường giả. Dựa theo bọn họ cách nói, chúng ta yêu tộc cấp 10 chẳng khác nào Đạo Đế. Trên thực tế, cấp 10 cùng cửu cấp chỉ là có biến hóa về lượng, căn bản cũng không có chất thay đổi. Vọng ngôn Đạo Đế, thật là tức cười.

Không nghĩ tới Viên Mạc này lại còn có thể nói ra loại này có đạo lý, Mạc Vô Kỵ ngược lại đối với tên này vài phần kính trọng. Vô luận như thế nào, Tam Bảo Phật Đế di tích hắn đều muốn mau chân đến xem, chẳng những là 3 món bảo vật có hai kiện cùng hắn có chút liên quan, chính là hắn bây giờ cũng cắm ở Tiên Tôn cảnh giới, không cách nào tiến thêm. Hắn muốn biết Tam Bảo Phật Đế là như thế nào để cho Đại Tiên Đế tiến thêm một bước.

- Tốt, ta đồng ý, mọi người cùng nhau đi thôi.

Mạc Vô Kỵ không có do dự, đồng ý ba cái đại yêu thú mời.

Cùng mấy cái đại yêu thú này làm chút giao tình, đến lúc đó hắn muốn rời khỏi nơi này, cũng có mấy tên gia hỏa quen thuộc.

- Mạc huynh quả nhiên là hạng người hào sảng.

Kim Thiết Hạc tán dương một tiếng.

- Mạc tiên hữu, không biết ngươi ở đây Ly Trừ nơi này lấy được trái cây, có thể giao dịch một quả cho ta hay không?

Nghe được Mạc Vô Kỵ đồng ý cùng bọn họ cùng đi tìm kiếm Tam Bảo Phật Đế di tích, Viên Mạc bỗng nhiên truyền âm một câu cho Mạc Vô Kỵ.

Hình đạo quả loại vật này đối với Mạc Vô Kỵ mà nói giá trị kỳ thực cũng không lớn, trong lòng Mạc Vô Kỵ ngược lại rất rõ ràng, loại trái này đối với Viên Mạc nhất định là vô giá. Hắn không chút do dự truyền âm đi qua:

- Đương nhiên có thể, chờ lần này sau khi kết thúc di tích tìm kiếm, ta cùng Viên đạo hữu ngay mặt giao dịch.

- Tốt, tốt, đa tạ Mạc huynh, đa tạ Mạc huynh...

Viên Mạc truyền âm giọng nói đều có chút kích động, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ dễ nói chuyện như vậy. Sớm biết thế Mạc Vô Kỵ dễ nói chuyện như vậy, nơi này lại bị Mạc Vô Kỵ tranh đoạt, hắn sớm cứ tới đây giao dịch.

Trước hắn xuất ra một đống đồ đạc, muốn cùng Ly Trừ trao đổi một quả hình đạo quả, Ly Trừ cũng không muốn. Sau cùng vs hắn lưỡng bại câu thương.

- Hồ đạo hữu, còn xin ngươi ở phía trước dẫn đường. Từ đâu đến gần, chúng ta liền từ bên đó đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ cười tủm tỉm nói, hắn muốn thuận tiện dò hỏi một chút đường rời đi nơi này.

Hồ Thuần Thuần liền vội vàng nói:

- Cái này không thể được, Điêu Ngoan cùng Bao Bố hai người này chiếm cứ hai mảnh địa vực chẳng những to lớn còn khóa lại lối ra trong này. Nếu như thời điểm chúng ta đi ra, bị hai người này phát hiện, hai người này tuyệt đối sẽ không bỏ qua. Chúng ta từ địa bàn Viên đại ca cùng Kim đại ca đi, tuy nói đường vòng một chút, cũng sẽ không làm lỡ chuyện gì.

Mạc Vô Kỵ âm thầm cảnh giác, may mà hắn không có vội vã đi ra ngoài. Nhìn Hồ Thuần Thuần cùng Kim Thiết Hạc hai lần nhắc tới Điêu Ngoan cùng và cái gì mà Bao Bố, đều rất là kiêng kỵ, một khi hắn bị hai người này vây khốn, vậy thật không phải là chuyện gì tốt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 795: Tinh Không Hải Đảo

Hồ Thuần Thuần ở phía trước dẫn đường, Kim Thiết Hạc đi ở thứ hai, Mạc Vô Kỵ tại thứ ba, Viên Mạc đi ở sau cùng. Bốn người cũng không có tế xuất phi hành pháp bảo, mà là đang ở mặt đất cấp tốc phi hành.

Vô luận là Hồ Thuần Thuần hay là Kim Thiết Hạc tốc độ, đều là cực nhanh, thoạt nhìn thật giống như một đạo quang ảnh đảo qua.

Hồ Thuần Thuần sở dĩ đi nhanh như vậy, là muốn biết tốc độ của Mạc Vô Kỵ có đúng hay không mạnh như khí thế của hắn. Mấy người đi không tới nửa nén hương, vô luận là Hồ Thuần Thuần hay là Kim Thiết Hạc hoặc là Viên Mạc đều là trong lòng âm thầm kinh hãi. Vô luận là bọn hắn nhanh hay là chậm, hoặc là chuyển biến hoặc là bí mật đi, Mạc Vô Kỵ thật giống như nhàn nhã tản bộ bình thường giống nhau, không có nửa phần cật lực.

Bởi vậy có thể thấy được, không cần phi hành pháp bảo, ba người bọn họ tốc độ của người nào cũng không bằng Mạc Vô Kỵ. Giờ khắc này, Hồ Thuần Thuần thậm chí hoài nghi Mạc Vô Kỵ không phải tộc người, mà là xuất thân yêu tộc đối với tốc độ phi thường nhạy cảm.

- Viên đạo hữu, ta trước đấu pháp thời điểm, không cẩn thận đem chính bản thân một quả giới chỉ có địa đồ xé rách. Ngươi có còn Liệt Khư cặn kẽ bản đồ không gian ngọc giản hay không, cho ta một phần?

Mạc Vô Kỵ một bên cấp bách lẩn trốn, một bên nhỏ giọng hỏi Viên Mạc sau lưng.

- Liệt Khư địa đồ?

Viên Mạc kinh ngạc lập lại một câu, rồi mới lên tiếng:

- Thực sự là rất xin lỗi, Liệt Khư ta đều chưa từng đi, cũng không có địa đồ.

Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa liền ngừng lại, hắn chỉ cần không phải ngu ngốc, là có thể biết Ô Lễ lẩn trốn phù cũng không phải đưa hắn đưa đến trong chỗ sâu Liệt Khư. Nhưng nơi này có nhiều cường giả như vậy, tới cùng là địa phương nào?

- A, quên đi sao?, ta trước đây cùng người khác tranh đấu lẩn trốn đến nơi này, hiện tại cũng không nhận ra đường đi Liệt Khư.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất muốn biết hắn rốt cuộc là ở vị trí nào.

Viên Mạc bộc phát nghi ngờ hỏi:

- Mạc đạo hữu, vậy thì ngươi như thế nào đến được tinh không Tà Hải Đảo?

Nơi này là tinh không Tà Hải Đảo sao? Mạc Vô Kỵ cảm nhận được Viên Mạc nghi hoặc, hắn biết mình sợ rằng không có khả năng lại tiếp tục nói càn, nếu không đối phương nhất định có thể cảm thấy được.

Mạc Vô Kỵ thở dài nói:

- Ta bị tám gã Đạo Đế vây công, kết quả ta giết một người trong bọn họ sau đó, chỉ có thể dùng lẩn trốn phù chạy trốn. Rơi xuống địa phương chính là thủy đàm mà Ly Trừ ở, sự tình phía sau ngươi đều biết.

Mạc Vô Kỵ vô duyên vô cớ lại đem Đạo Đế vây công hắn tăng lên tám lần, để cho Viên Mạc nghe trong lòng bộc phát lay động kinh hãi. Hắn âm thầm may mắn, chính bản thân may là không có mạnh mẽ động thủ tìm đối phương cướp đoạt hình đạo quả, nếu mà làm, hắn Viên Mạc chết mất cũng không biết chết như thế nào.

- Mạc huynh, thần thông của ngươi thật sự là lợi hại, Viên Mạc kính phục không dứt.

Viên Mạc thật tâm thật ý nói.

Nếu như nói Mạc Vô Kỵ cùng một Đạo Đế đối chiến, kết quả giết đối phương, Viên Mạc là nửa điểm đều không kỳ quái. Thế nhưng muốn nói tám gã Đạo Đế vây công Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ còn có thể giết chết một người dùng lẩn trốn phù chạy trốn, vậy đơn giản thật là đáng sợ. Coi như là tinh không Tà Hải Đảo bát đại đế cũng không gì hơn cái này, chí ít hắn Viên Mạc không bằng.

Hắn ngược lại không có hoài nghi Mạc Vô Kỵ nói láo, Mạc Vô Kỵ giết Ly Trừ thế nhưng là sự thực. Hắn và Ly Trừ đánh nhau mấy lần, biết thực lực của Ly Trừ nửa phần cũng không thấp so với hắn. Mạc Vô Kỵ có thể giết chết Ly Trừ, là có thể giết chết hắn Viên Mạc.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Viên huynh, những thứ này đều không tính là cái gì, ta hiện tại làm sao mới có thể rời đi tinh không Tà Hải Đảo a? Ta vẫn là lần đầu tiên nghe nói tinh không Tà Hải Đảo.

Cái chỗ này Mạc Vô Kỵ nghe cũng không có nghe nói qua, hắn thế nào rời đi?

Viên Mạc có lẽ là rất muốn hình đạo quả trên người Mạc Vô Kỵ, kiên nhẫn nói:

- Mạc đạo hữu, tinh không Tà Hải Đảo ngươi tiến vào rồi lại muốn rời khỏi, sợ rằng có chút trở ngại. Ngươi biết Thiên Ngoại Thiên hành lang sao?

- Ta biết, cái chỗ này rất tốt, nghe nói hàng ngày có thứ tốt xuất hiện.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

Thật vất vả nói đến một cái địa phương hắn biết, hắn tự nhiên muốn nói dứt khoát một điểm.

Viên Mạc giải thích:

- Kỳ thực tinh không Tà Hải Đảo cùng Thiên Ngoại Thiên hành lang có chút cùng loại, chúng ta chỗ ở cái này đảo tại bên trên Tà Hải, mà Tà Hải lại ở trong tinh không, cho nên cái đảo này kêu là tinh không Tà Hải Đảo. Ngươi bây giờ tại bên trong đảo, chờ ra đảo sau đó, ngươi sẽ thấy tinh không Tà Hải là dạng gì.

- Viên huynh có địa đồ sao?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Viên Mạc xuất ra một cái ngọc giản đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc huynh, đây là tinh không Tà Hải Đảo địa đồ, kỳ thực cho ngươi chẳng khác nào như không có cho.

- Vì sao?

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận địa đồ không hiểu hỏi.

Viên Mạc than thở:

- Bởi vì tại tinh không Tà Hải Đảo có tám gã đỉnh cấp cường giả, tám gã cường giả này là bát đại đế. Tinh không Tà Hải Đảo có vô số cường đại yêu tu, kỳ thực cường đại nhất chính là bát đại đế. Bát đại đế hầu như lại đem toàn bộ tinh không Tà Hải một đại bộ phận đều dùng hộ trận bảo vệ, Tà Hải Đảo tức thì bị bảo vệ kín không kẽ hở. Bất luận kẻ nào muốn rời khỏi đều có thể kinh động bát đại đế, sau cùng bị giết. Nơi này là không cho phép bất luận kẻ nào rời đi.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, trong lòng bộc phát may mắn chính bản thân không có vội vàng lựa chọn bỏ chạy.

- Chúng ta đi ra ngoài như vậy, chẳng phải là sau cùng còn có thể bị phát hiện?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Viên Mạc cười hắc hắc:

- Ngươi này yên tâm, có Hồ Thuần Thuần dẫn đường, địa phương chúng ta đi đều là an toàn, hơn nữa chúng ta cũng không phải muốn rời khỏi tinh không Tà Hải, chỉ là đi trong tà hải tìm kiếm cơ duyên mà thôi. Đi Tà Hải tìm cơ duyên rất nhiều, đến lúc đó chỉ cần đem một phần chỗ tốt cho những người đó là được.

- Viên huynh, Điêu Ngoan cùng Bao Bố cũng là người bên trong bát đại đế?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Viên Mạc đáp:

- Đúng vậy, bọn họ cũng là thuộc bát đại đế, chỉ là hai người này rất khó nói chuyện. Còn tham lam không gì sánh được. Chúng ta lần này đi địa phương là địa bàn của Xích Nhãn quy, Xích Nhãn tại bên trong bát đại đế, coi như là rất dễ nói chuyện.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét Viên Mạc cho trên ngọc giản, khi hắn thấy cảnh tượng trên ngọc giản thì, cũng là âm thầm líu lưỡi.

Biển rộng Mạc Vô Kỵ nhìn nhiều lắm, nhưng tinh không Tà Hải Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên thấy, mặc dù là ngọc giản cũng là khí thế to lớn bàng bạc. tinh không Tà Hải hãy để cho Mạc Vô Kỵ kiến thức mênh mông trong tinh không kỳ lạ cảnh tượng, mênh mông vô bờ biển rộng trôi lơ lửng tại trong hư không, từ ngọc giản phương vị tranh vẽ xem lên, mênh mông biển rộng giống như là sườn dốc bình thường giống nhau nghiêng tại trong hư không.

Tại đây trong biển rộng nghiêng, có đông đảo hải đảo, trong đó có một cái điểm sáng đánh dấu, Mạc Vô Kỵ biết cái này điểm sáng hải đảo đánh dấu hẳn là chỗ ở bọn họ tinh không Tà Hải Đảo. Ngoài ra, trên ngọc giản còn đánh dấu một phần khu vực của bát đại đế.

Mạc Vô Kỵ lại đem ngọc giản thu vào, hẳn chuẩn bị chờ lúc nhàn rỗi thời điểm lại đem ngọc giản này cặn kẽ nhìn một chút. Ít nhất phải tìm được một cái lối ra an toàn, sau đó làm tốt vạn toàn chuẩn bị, mới có thể rời đi Tà Hải Đảo này.

Dọc theo đường đi Mạc Vô Kỵ thấy được đông đảo bên trong cấp thấp tiên linh thảo, thậm chí ngay cả thất cấp tiên linh thảo hẳn đều thấy qua, có thể thấy được Tà Hải Đảo này giàu có bao nhiêu.

Hồ Thuần Thuần hiển nhiên không phải là lần đầu tiên đi con đường này, nàng quẹo trái quẹo phải, vô cùng nhanh chóng.

Lại đi ước chừng sắp tới hơn nửa ngày thời gian, Hồ Thuần Thuần mới ngừng lại được, sau đó nhìn Mạc Vô Kỵ ba người nói:

- 3 vị đại ca, phía trước là địa bàn của Xích Nhãn đại ca. trên địa bàn Xích Nhãn đại ca có một cái hành đạo, mọi người có thể đi. Bất quá chúng ta muốn từ trên địa bàn Xích Nhãn đại ca tiến vào tinh không Tà Hải, cũng cần xuất ra một vài thứ. Ta cầm một cái thượng phẩm tiên mạch.

- Ta cũng bỏ ra một cái thượng phẩm tiên mạch.

Kim Thiết Hạc liền vội vàng nói.

Viên Mạc nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Mạc tiên hữu dự định ra cái gì bảo vật?

Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Dùng Thanh Tinh có thể chứ?

Tại bên trong cảm giác của hắn, Thanh Tinh nguyên khí nồng nặc cùng đẳng cấp đều so với tiên linh mạch cao hơn, thế nhưng tiên mạch đối với tiên nhân mà nói so với Thanh Tinh có càng thêm có tác dụng rộng khắp.

Hồ Thuần Thuần dừng một chút nói:

- Mạc đại ca, ngươi hay nhất dùng tiên linh mạch. Xích Nhãn đại ca tương đối dễ nói chuyện, chúng ta cũng không thể thua thiệt hắn. Ai biết sau này chúng ta còn có phải từ địa bàn Xích Nhãn đại ca mượn đường đi tinh không Tà Hải hay không?

Mạc Vô Kỵ bộc phát nổi lên nghi ngờ:

- Lẽ nào Thanh Tinh không tốt bằng tiên linh mạch?

Kim Thiết Hạc cười ha ha một tiếng nói:

- Đây chỉ là người của Thiên Ngoại Thiên vũ trụ các ngươi cho là như vậy, tại tinh không Tà Hải Đảo, còn thật không có người cho rằng Thanh Tinh tốt hơn so với tiên linh mạch. Thanh Tinh tốc độ tu luyện rất nhanh, hơn nữa nguyên khí đẳng cấp so với tiên nguyên khí thậm chí cao cấp hơn. Thế nhưng ngươi đừng quên, Thanh Tinh chỉ là cái khác tinh thạch bên góc mảnh nhỏ mà thôi, căn bản cũng không phải là hoàn chỉnh tinh thạch.

Loại vật này thiếu khuyết thiên địa đạo vận, cũng thiếu khuyết cảm ngộ đạo vận. Dùng Thanh Tinh tu luyện, duy nhất chỗ tốt chính là tốc độ nhanh. Chỗ hỏng cũng quá nhiều, tu sĩ hàng ngày dùng Thanh Tinh thăng cấp, rất dễ bị giữ tại một cái cảnh giới mãi cũng không tiến được. Thứ yếu hàng ngày dùng Thanh Tinh tu luyện, đối với đạo Pháp Thần thông cảm ngộ thấp hơn, bất lợi cho phát triển sau này.

Hồ Thuần Thuần bổ sung một câu nói:

- Thanh Tinh bên trong loại này mảnh nhỏ ẩn chứa đẳng cấp cao hơn thiên địa quy tắc, chúng ta không tới tầng thứ này, dùng Thanh Tinh hấp thu, chỉ có thể hấp thu nguyên khí trong đó mà thôi. Tu đạo tới rồi chúng ta trình độ này, mọi người rõ ràng, tu luyện chẳng những cần nguyên khí, còn cần thiên địa đạo tắc cảm ngộ.

Mạc Vô Kỵ khóe miệng có chút cay đắng, trên người hắn hơn mười triệu Thanh Tinh bị hắn xem như bảo vật, vẻn vẹn 3 nhánh cực phẩm tiên linh mạch bị hắn đặt ở bên trong Bất Hủ Giới. Thần Tộc cường giả hiển nhiên cũng không có lại đem tiên linh mạch nhìn ở trong mắt, cho nên hắn lấy được năm tấm Thần Tộc giới chỉ, cũng chỉ có 3 nhánh cực phẩm tiên linh mạch mà thôi. Phỏng chừng trung phẩm cùng thượng phẩm tiên linh mạch đều bị Thần Tộc dùng để bố trí tụ linh trận.

Cũng không biết hắn có khả năng bước vào Tiên Đế hay không, vẫn không cảm ứng được Tiên Đế cấp độ, có thể hay không bởi vì có quan hệ với dùng Thanh Tinh tu luyện.

- Vậy ta dùng một quả Đế Chân Đan có thể chứ?

Mạc Vô Kỵ không muốn cầm ra bản thân cực phẩm tiên linh mạch, hắn lần này trở về định dùng cực phẩm tiên linh mạch bế quan tu luyện, không dùng Thanh Tinh nữa.

- Ngươi có Đế Chân Đan?

Hồ Thuần Thuần kinh dị gọi một câu, lập tức không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, liền chủ động nói:

- Đế Chân Đan tự nhiên có thể, thứ này tại Tà Hải Đảo rất là trân quý.

Mạc Vô Kỵ hắn xuất ra một cái bình ngọc đưa cho Hồ Thuần Thuần nói:

- Ta hiện tại không dùng được vật này, liền cho ngươi tặng người sao?.

Hồ Thuần Thuần cũng không có để ý, tại nàng nghĩ đến, Mạc Vô Kỵ khẳng định sớm đã bước vào Tiên Đế. Một Tiên Đế cường đại, tự nhiên là không dùng được Đế Chân Đan. Làm cho nàng kính phục chính là, Mạc Vô Kỵ không tiếc xuất ra Đế Chân Đan, phải biết rằng Đế Chân Đan nhưng là vật phi thường có giá trị ở trên Tà Hải Đảo.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 796: Đối Chiến Một Trong Bát Đại Đế

Mấy người lại đem đồ đạc đều giao cho Hồ Thuần Thuần, tại dưới sự hướng dẫn của Hồ Thuần Thuần, rất nhanh liền đi tới một chỗ quảng trường to lớn trống trải.

Nói là quảng trường, kỳ thực Mạc Vô Kỵ thứ nhất là thấy đây thật ra là một cái bến tàu. Quảng trường ba mặt toàn bộ là nước biển, xung quanh đều là cấm chế pháp trận bảo vệ, hiển nhiên quảng trường này chính là tiến vào tinh không tà hải địa phương.

Trên quảng trường rất nhiều người, các loại hình dạng đều có, không có biến hóa yêu thú chiếm cứ gần một nửa, thậm chí còn có một chút nguyên sinh mộc vật đi thẳng tới trên quảng trường. Chân chính nhân tộc tu sĩ, Mạc Vô Kỵ dường như một cái cũng không có nhìn thấy.

Mạc Vô Kỵ mấy người theo sau lưng Hồ Thuần Thuần, tại quảng trường bến tàu vùng ven địa phương, Hồ Thuần Thuần lại đem tam nhánh thượng phẩm tiên linh mạch cùng một quả chân linh đan nộp đi tới.

- Di, còn có một tấm chân linh đan?

bên trong cửa sổ Thu tiền rời bến truyền đến một tiếng kinh ngạc.

- Người nào cầm chân linh đan đến?

Một cái thanh âm hùng hậu truyền đến, đi theo đi tới một người vóc người cường tráng phi phát nam tử.

Nam tử này cả người tràn đầy một loại xé rách hết thảy lực lượng, vóc người sẽ không so với Viên Mạc thấp bao nhiêu. Ngoài ra, nam tử này cái trán còn có mấy đạo bạch văn, hai cánh tay thật dài. Cao như vậy vóc người, hai cánh tay của hắn rũ xuống cũng khẳng định có thể qua đầu gối, thậm chí có thể mò lấy gót chân.

- Hồ Thuần Thuần bái kiến bao vực chủ.

Nhìn thấy qua tới nam tử, Hồ Thuần Thuần sắc mặt hơi đổi một chút, nhanh chóng khom người thi lễ.

Chẳng những là Hồ Thuần Thuần, chính là Viên Mạc cùng Kim Thiết Hạc cũng nhanh chóng khom người thi lễ. Mạc Vô Kỵ không biết người này, hắn nghe được Hồ Thuần Thuần nói bao vực chủ, tại cảm thụ được trên người người này cường hãn khí tức, liền đoán được đây chính là cái kia để cho Hồ Thuần Thuần đám người sợ hãi kiêng kỵ bát đại đế một trong Bao Bố.

Mạc Vô Kỵ không muốn đắc tội người này, đi theo Hồ Thuần Thuần ba người sau đó, cũng ôm một cái quyền.

- Tiểu hồ ly, ngươi rõ ràng từ địa bàn của ta rời bến gần hơn, vì sao phải bỏ gần tìm xa đến Xích Nhãn địa phương? Chẳng lẽ là khinh thường ta Bao Bố?

Cường tráng nam tử liếc mắt nhìn nhìn chằm chằm Hồ Thuần Thuần hừ một tiếng nói.

Hồ Thuần Thuần một trận dừng lại ngưng đọng, trong lúc nhất thời dĩ nhiên nói không ra lời, nàng cũng không thể nói mấy người chúng ta sợ ngươi, cho nên không dám từ địa bàn của ngươi qua sao??

- Ha ha! Bao Bố lão đệ, nếu tới chỗ của ta thế nào ngay cả chào hỏi cũng không nói một tiếng, làm hại ta còn tưởng rằng ngươi là đến đoạt địa bàn.

Một thanh âm cười ha ha truyền đến, đi theo đi tới là một người vóc người cũng không cao nam tử trung niên. Trung niên nam tử này sắc mặt cổ đồng, con ngươi có lướt qua một cái hồng quang loé lên.

Tuy vóc người của hắn so với Bao Bố phải thấp rất nhiều, thế nhưng là hắn vừa qua đến, Bao Bố này khí tức cường đại đã bị tan rã rơi.

Bao Bố là một trong bát đại đế, nam tử này vóc người không cao có thể dễ dàng không nhìn Bao Bố khí thế lĩnh vực, Mạc Vô Kỵ lúc này liền đoán được người này chắc cũng là một trong bát đại đế, Xích Nhãn Quy.

- Ta đuổi theo giết một người đi tới nơi này, đang muốn đi bái phỏng Xích Nhãn huynh nè, không nghĩ tới gặp người ta đuổi theo giết.

Bao Bố giống nhau là cười ha ha một tiếng nói.

- Nga, không biết Bao lão đệ muốn truy sát người phương nào?

Xích Nhãn Quy kinh ngạc hỏi.

Mạc Vô Kỵ đã đã nhìn ra, Bao Bố đối với Xích Nhãn Quy rất là kiêng kỵ, chí ít tại xưng hô, hắn không dám ở trước mắt Xích Nhãn Quy lớn.

- Đồ của ta bị người đánh cắp đi rồi, một đường đi theo khí tức đuổi theo đến, thẳng đến nơi đây mới tìm được một phần manh mối.

Bao Bố thản nhiên nói.

Mạc Vô Kỵ thấy Bao Bố lúc nói xong, ánh mắt quét về bọn họ bên này, trong lòng thầm nghĩ không tốt.

- Thứ gì?

Xích Nhãn Quy nghi ngờ hỏi.

Bao Bố giọng nói càng là tùy ý:

- Một phần không vật đáng tiền mà thôi, bên trong có vài tấm Đế Chân Đan...

- Đế Chân Đan?

Xích Nhãn Quy kinh dị không dứt, hắn tới chậm một phần, cũng không biết có một quả Đế Chân Đan đã thành vật của hắn.

Tại tinh không Tà Hải Đảo, các loại đẳng cấp tiên linh thảo cũng không thiếu, đỉnh cấp tiên linh thảo càng là chồng chất thành núi. Thế nhưng các loại đan dược lại cực kỳ khan hiếm, chứ đừng nói chi là cửu phẩm tiên đan Đế Chân Đan.

Loại đan dược này tại rất biết luyện đan Tiên Giới nhân tộc cũng là khan hiếm không dứt, ở nơi này trên hải đảo xuất hiện chính là kỳ tích.

Bao Bố chỉ đám người Mạc Vô Kỵ, giọng nói mang theo một tia lãnh ý nói:

- Vừa rồi Đế Chân Đan là các ngươi bốn người lấy ra sao?? Trước cùng đi với ta Thiên Sơn hạp nói nói rõ ràng sao?.

Xích Nhãn Quy cũng không rõ ràng lắm cụ thể nguyên nhân, hắn cảm giác được Bao Bố nói có cái gì không đúng, cũng không muốn không hề có đạo lý đi đắc tội Bao Bố.

Mạc Vô Kỵ thấy Hồ Thuần Thuần muốn nói chuyện, trong lòng liền biết không tốt. Hắn và Hồ Thuần Thuần mấy người bất quá là bèo nước gặp nhau, cùng đi tìm kiếm Tam Bảo Phật Đế tạm thời đội bạn mà thôi. Hồ Thuần Thuần lúc này nói chuyện, nhất định là phải đem ba người bọn họ nói đi ra ngoài, để cho mình đến thừa họa.

- Ta mà nói.

Mạc Vô Kỵ trước một bước tiến lên, lại đem Hồ Thuần Thuần ngăn ở phía sau.

Hồ Thuần Thuần thấy Mạc Vô Kỵ chủ động đứng ra, cũng không nói thêm gì nữa. Mạc Vô Kỵ lại trực tiếp truyền âm cho Viên Mạc hỏi:

- Viên huynh, ta ở địa bàn thuộc về cái nào đại đế?

Viên Mạc ngược lại cũng không thèm để ý, hắn biết Mạc Vô Kỵ là trong lúc vô ý xông vào tinh không Tà Hải Đảo, hiện tại Mạc Vô Kỵ hỏi, hắn lập tức truyền âm đáp:

- Ngươi giết Ly Trừ, đàm đó chính là địa bàn của ngươi. Tại tinh không Tà Hải Đảo, mỗi một cường giả đều có khu vực của mình, cũng không thuộc về bất kỳ một cái nào đại đế. Bất quá bát đại đế khu vực đều dựa vào gần tà hải, muốn rời bến đều phải đi qua bọn họ, bọn họ bản thân có phong phú nhất tài nguyên mà thôi.

Thì ra là thế, Mạc Vô Kỵ hiểu điểm này sau đó, lập tức ôm quyền nói:

- Xích Nhãn huynh, Bao Bố người này nói bậy, là nhìn trúng ta biết luyện đan, cho nên muốn muốn đem ta bắt trở về giúp hắn luyện đan mà thôi. Bởi vì Đế Chân Đan này là bản thân ta luyện chế, hắn coi đây là mượn cớ, quả thực chính là không biết xấu hổ.

- Ngươi biết luyện chế Đế Chân Đan?

- Ngươi là cửu phẩm Đan Đế?

Gần như là tại đồng thời, Xích Nhãn Quy cùng Bao Bố đều kinh dị ra. Chính là cùng Mạc Vô Kỵ cùng nhau Hồ Thuần Thuần ba người, cũng đều là vẻ mặt rung động nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Một cái cửu phẩm tiên đan đế có nhiều giá trị, người nào không rõ ràng? Tại tinh không Tà Hải Đảo, nếu mà ai là cửu phẩm Đan Đế, hoặc là người nào cầm giữ có một cái cửu phẩm Đan Đế, vậy hắn rất nhanh thì sẽ trở thành một mảnh đệ nhất thế lực.

- Ha ha!

Trước hết Bao Bố phản ứng kịp cười ha ha, lập tức nói:

- Mặc cho ngươi nói ba hoa chích choè, ngày hôm nay trộm đồ của ta, cũng phải cùng ta cùng đi. Xích Nhãn huynh, lần này ta Bao Bố phải tại địa bàn của ngươi mang đi một kẻ trộm, chỗ đắc tội, Bao Bố nhất định sẽ lại bồi tội.

Từ vừa rồi Bao Bố kinh ngạc trong tiếng, Xích Nhãn Quy đã hiểu, Bao Bố hắn là đang nói mò. Chỉ là hắn dầu gì cũng là một trong bát đại đế, lúc này Mạc Vô Kỵ còn chưa có xác định có đúng hay không cửu phẩm Đan Đế, hắn cũng không có thể tùy ý xuất thủ giúp một tay. Dù sao trên mặt nổi, Bao Bố vẫn là chiếm giữ đạo lý lớn.

Cảm thụ được Bao Bố cuồn cuộn nổi lên cuồng bạo khí thế, Hồ Thuần Thuần ba người đều lui về phía sau, Mạc Vô Kỵ nắm lên Bán Nguyệt Trọng Kích, vòng xoáy lĩnh vực điên cuồng cuốn ra, đồng thời lạnh lùng nói:

- Bao Bố, ngươi giết bằng hữu của ta Ly Trừ, tranh đoạt Ly Trừ giới chỉ cùng năm tấm Đế Đạo Quả. Dù cho ngươi không tới tìm ta, ta cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Bao Bố sửng sốt, hắn lúc nào giết qua Ly Trừ? Cướp đoạt qua Đế Đạo Quả của Ly Trừ a? Sau một khắc hắn liền phản ứng kịp, thật giống như hắn oan uổng Mạc Vô Kỵ vậy, đối phương cũng đối với hắn vu oan.

Lúc này Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích đã cuốn tới, thần thông tàn hố.

Một đạo xé rách không gian kích mang bị Mạc Vô Kỵ nén đến chỉ có vạn trượng, vạn trượng kích mang trực tiếp lại đem không gian chung quanh phong tỏa. Cuồn cuộn nổi lên um tùm sát ý, lúc này coi như là tại lĩnh vực ra Hồ Thuần Thuần mấy người cũng đều cảm thụ được một loại hàn ý dọa người.

- Ầm!

Kích mang còn chưa hạ xuống, Mạc Vô Kỵ cùng Bao Bố lĩnh vực liền đánh vào cùng nhau.

Để cho Bao Bố khiếp sợ là, tại hắn như vậy cuồng bạo lĩnh vực, đối phương lĩnh vực chỉ là bị đập tán loạn một phần, lập tức lại lần nữa phục hồi như cũ. Cái loại này vòng xoáy khí tức để cho hắn lĩnh vực trong lúc nhất thời không cách nào áp chế xung quanh không gian.

Bao Bố không kịp đi nghiên cứu Mạc Vô Kỵ lĩnh vực, xé rách thiên địa trọng kích kích mang dĩ nhiên hạ xuống. Dường như bất kỳ vật gì ngăn ở trước đạo này kích mang, đều có thể bị đạo này kích mang xé mở.

Hắn duỗi ra bản thân một cánh tay đánh về phía Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích, không gian truyền ra từng trận vết nứt thanh âm, vô luận là Mạc Vô Kỵ hay là Bao Bố lĩnh vực cũng bắt đầu vỡ ra.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thất kinh, hắn Bán Nguyệt Trọng Kích thế nhưng là tột cùng cửu phẩm tiên khí. Bao Bố dù cho luyện thể lợi hại hơn nữa, yêu thú truyền thừa trâu rối tinh rối mù, cũng không có thể dùng huyết nhục thân thể cùng hắn cửu phẩm tiên khí đối kháng sao??

Trước đây hắn cũng dùng nắm đấm đối phó qua người khác tiên khí, nhưng hắn đó là Liệt Vực Quyền, là một loại thần thông a. Bao Bố hiển nhiên không phải là thần thông, là thật dùng cánh tay đối kháng hắn Bán Nguyệt Trọng Kích.

- Ầm!

Một loại kịch liệt tiếng va chạm truyền ra, thậm chí mang theo pháp bảo nổ vang chi âm, tiên nguyên nổ tung, lĩnh vực tán loạn mở ra.

Bán Nguyệt Trọng Kích phản phệ trở về cường đại nguyên lực đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ bay ngược ra hơn mười trượng, rồi mới miễn cưỡng đứng thẳng. Thức hải của hắn không ngừng sôi trào, mạch lạc tiên nguyên hỗn loạn.

Một ngụm máu huyết bị Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ nuốt xuống, trong lòng hắn có chút lạnh lẽo, so với Bao Bố, hắn còn kém rất nhiều. Nếu như hôm nay hắn không nghĩ biện pháp, đây chính là nơi hắn chôn xương.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cuồn cuộn, Bao Bố trong lòng cũng lay động không dứt. Hắn thấy, một quyền này của hắn ít nhất phải lại đem Mạc Vô Kỵ đánh thành trọng thương. Đối phương cư nhiên chỉ là lui về phía sau hơn mười trượng liền ngừng lại, thậm chí ngay cả một búng máu cũng không có phun ra, có thể thấy được cái tên gia hỏa này tự xưng cửu phẩm Đan Đế, phi thường lợi hại.

Người khác cho là hắn tùy ý một quyền, Bao Bố nhưng là phi thường rõ ràng, cánh tay hắn chính là pháp bảo của hắn. Hắn đôi cánh tay so với bất luận cái gì cửu phẩm tiên khí cũng không kém, thậm chí càng mạnh.

So với pháp bảo, cánh tay của hắn là trên người mình, sử dụng càng là mượt mà như ý, không có nửa điểm nhất thời chậm lại. Hơn nữa hắn cảm giác được Mạc Vô Kỵ dường như cũng không có bước vào Tiên Đế cảnh giới, nếu mà hắn suy đoán là nói thật, tên trước mắt này thật sự là thật là đáng sợ. Hắn nhất định phải tại đối phương chưa lớn lên giết chết, nếu không, chờ đối phương thăng cấp Tiên Đế, hắn Bao Bố chỉ có thể chờ chết.

Nghĩ tới đây, Bao Bố quanh thân lĩnh vực cuồng cuốn, khí thế hầu như nhảy lên tới đỉnh phong, một bước rơi xuống trước người Mạc Vô Kỵ, liền muốn lần nữa động thủ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 797: Giao Long Vào Biển

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ trực tiếp hạ xuống rơi vào cấm chế quảng trường vùng ven bến tàu, hắn muốn nhìn một chút mình có thể tại vội vàng mở ra cấm chế này, trốn vào tinh không Tà Hải không.

Không trốn nói, vô luận như thế nào hắn cũng sẽ không là đối thủ của Bao Bố. Hắn có thể dùng thần niệm tiễn, nhưng Mạc Vô Kỵ cho rằng, coi như là hắn dùng thần niệm tiễn, cũng chơi không lại Bao Bố. Một khi dùng thần niệm tiễn, hắn sẽ ở vào cực độ suy yếu kỳ. Lúc đó, hắn là thịt cá của người khác.

- Chờ một chút.

Đang ở Mạc Vô Kỵ quyết định vứt bỏ một món cửu phẩm phòng ngự tiên khí, cứng rắn chịu Bao Bố một cái, sau đó xé mở hộ trận lẩn trốn đi, Xích Nhãn Quy gọi một câu.

Tại Xích Nhãn Quy nói ra chờ một chút, người đã trải qua hạ xuống rơi vào đối diện Bao Bố.

Khí thế cường đại bị Xích Nhãn Quy cuốn đi, Mạc Vô Kỵ cấp tốc lui về phía sau mấy trượng. Hắn vẫn như cũ chuẩn bị tùy thời xé rách hộ trận bỏ chạy, cái này hộ trận cũng không đến cửu cấp, hắn Trữ Thần Lạc vừa rồi kiểm tra một lần, có nắm chắc tại trong khoảng thời gian ngắn rời đi.

Xích Nhãn Quy thoạt nhìn dường như trung hậu một phần so với Bao Bố, cũng dễ nói chuyện một phần. Bất quá Mạc Vô Kỵ cho tới bây giờ

cũng không tin những thứ này, hắn chỉ tin tưởng thực lực của chính mình.

Chỉ có thực lực của chính mình cường đại hơn, mới có tư cách cùng những người này đối thoại.

- Xích Nhãn huynh, chẳng lẽ ngươi muốn nhúng tay huynh đệ sự tình?

Bao Bố sắc mặt có chút khó coi, hắn nhưng không có động thủ lần nữa.

Xích Nhãn Quy cũng sẽ không kém so với hắn, hơn nữa nơi này là Xích Nhãn Quy địa bàn. Bàn về tại Tà Hải Đảo lịch sử, hắn Bao Bố tuổi tác thêm gấp đôi cũng không như Xích Nhãn Quy trước mắt.

Xích Nhãn Quy cười ha ha một tiếng:

- Bao Bố huynh đệ ngươi lời nói này, chúng ta dầu gì cũng là bát đại đế, ta tự nhiên là giúp cho ngươi. Chỉ là địa bàn của ta cần phải để ý đạo lý, trước ta cho rằng người này thật trộm ngươi bảo vật, cho nên ta không ra tay. Thế nhưng là vừa rồi người này còn nói, ngươi giết bằng hữu của hắn Ly Trừ, lấy đi năm tấm Đế Đạo Quả, cái này gây khó khăn cho ta. Ta hiện tại cũng không biết lời của người nào là thật, của người nào nói là giả.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, trước lời hắn nói cùng việc làm tạo nên tác dụng. Hắn nói có thể luyện chế cửu phẩm tiên đan, vô luận là Xích Nhãn Quy hay là Bao Bố đều vội vã muốn đưa hắn đi. Về sau hắn biểu hiện ra nhưng mà đối kháng thực lực của Bao Bố, Xích Nhãn Quy đối với hắn càng là vừa ý, lúc này mới đứng ra giúp hắn một chút. Nếu như hắn không phải là cửu phẩm Đan Đế, Xích Nhãn Quy cái này hồ ly chắc chắn sẽ không đứng ra.

Bao Bố sắc mặt rất là âm trầm:

- Nói như vậy Bao huynh là muốn đem người trộm đồ ta mang đi? Nếu như Bao huynh thật làm như vậy nói, đừng trách ta mời còn lại mấy vị huynh đệ không nói một câu công bằng.

Xích Nhãn Quy vẻ mặt nụ cười nói:

- Bao huynh chẳng lẽ còn không biết ta Xích Nhãn sao? Ta há có thể làm loại chuyện này? Đương nhiên là nhìn xem vị huynh đệ này ý tứ, nếu mà hắn nguyện ý đi trong phủ ta ngồi một chút, ta tự nhiên cũng không thể cự tuyệt. Ta Xích Nhãn luôn luôn là háo khách, nếu không mà nói sẽ không có nhiều bằng hữu như vậy từ địa bàn của ta tiến vào Tà Hải. Nếu như hắn không đi trong phủ ta, ta cũng vậy hoan nghênh hắn lần sau lại đến.

- Còn chưa thỉnh giáo vị bằng hữu này xưng hô như thế nào?

Xích Nhãn Quy thật giống như không có thấy Bao Bố âm trầm sắc mặt bình thường giống nhau, đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

Mạc Vô Kỵ cũng là liền ôm quyền:

- Mạc Vô Kỵ, lần này đa tạ Xích Nhãn huynh trượng nghĩa nói công bằng.

- Đâu, ta Xích Nhãn liền thích công bằng công chính sự tình. Mạc huynh đệ bây giờ là muốn muốn đi trước nơi nào? Nếu là muốn đi ta trong phủ làm khách, ta Xích Nhãn nhất định là đối đãi như thượng khách.

Xích Nhãn Quy vẻ mặt tươi cười nói.

Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ muốn cầu hoà hắn cùng đi, bởi vì Mạc Vô Kỵ hiện tại không đường có thể đi. Nếu mà không đi hắn trong phủ, vậy chẳng khác nào chờ Bao Bố đi giết hắn.

Bao Bố cũng rất là bất đắc dĩ, hắn cũng biết Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ đi Xích Nhãn nơi đó. Chỉ cần đi vào Xích Nhãn trong phủ, hắn muốn lại

đem Mạc Vô Kỵ cái này cửu phẩm Đan Đế mang đi, vậy thì hầu như khả năng không lớn.

- Đa tạ Xích Nhãn huynh, ta dự định đi Tà Hải, đã nộp phí dụng rời bến. Chờ sau khi ta từ Tà Hải trở về, nhất định lại đến cảm tạ Xích Nhãn huynh.

Mạc Vô Kỵ lần nữa liền ôm quyền nói.

Xích Nhãn Quy nhất thời ngây ngẩn cả người, Mạc Vô Kỵ còn muốn đi Tà Hải? Đây là muốn muốn chết sao? Thế nhưng là hắn nói ở tại phía trước, lại không tốt lần nữa đổi ý.

Bao Bố cũng là mừng rỡ như điên, hắn muốn còn muốn đi mời còn lại mấy vị tới tìm Xích Nhãn Quy phiền toái. Dù sao một cái cửu phẩm tiên đan đế, nhưng là phi thường rất giỏi tồn tại. Tại Tà Hải Đảo cái chỗ này, bất kỳ một cái nào đại đế đều không thể bỏ qua.

Mạc Vô Kỵ không đợi Xích Nhãn Quy lại nói cái khác, chủ động xuất ra một cái hộp ngọc đánh cấm chế đưa cho Viên Mạc nói:

- Viên huynh, đồ đạc trước cho ngươi, sau này ta lại đi Liệt Sơn của ngươi cầm đồ của ta.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ đồng thời truyền âm cho Viên Mạc, Hồ Thuần Thuần, Kim Thiết Hạc ba người:

- Ta đi trước Tà Hải chờ các ngươi, chờ lại đem Bao Bố bỏ rơi sau đó chúng ta sẽ liên lạc lại.

Hồ Thuần Thuần ba người đều là ngây người nhìn Mạc Vô Kỵ từ hộ trận cấm chế lối ra chậm rãi tiến vào Tà Hải, đều là có chút không dám tin tưởng. Biết rõ Bao Bố sẽ truy sát, còn dám đi Tà Hải, đây quả thực là to gan lớn mật.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ vừa mới đi, Bao Bố liền đối với Xích Diễm quy ôm quyền nói:

- Xích Nhãn huynh, ta đang định đi Tà Hải đi dạo, tại đây cáo từ.

Bao Bố liên có lệ đều lười nói, trực tiếp đi theo phía sau Mạc Vô Kỵ tiến vào Tà Hải.

Hồ Thuần Thuần ba người không có đi vội vã, bọn họ cũng đều biết Xích Diễm quy sẽ hỏi thăm bọn họ Mạc Vô Kỵ lai lịch. Ngược lại Viên Mạc trong lòng rất là kích động, hắn thật không ngờ Mạc Vô Kỵ như vậy đạt đến một trình độ nào đó, cư nhiên sớm lại đem hình đạo quả cho hắn. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ ở trong lòng hắn hảo cảm đại thăng, này cái hộp ngọc hắn điều tra, sẽ không có cái gì thần niệm ấn ký các loại.

Đáng tiếc hắn không biết Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ muốn làm thần niệm ấn ký, coi như là Bao Bố cũng không nhất định có thể tra đi ra, đừng nói Viên Mạc.

...Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào Tà Hải, Phong Độn Thuật liền phát huy tới rồi cực hạn, một lát sau, hắn thật giống như một luồng hơi như gió, hoàn toàn biến mất ở tại trong chỗ sâu Tà Hải.

Đối với chạy ra Bao Bố truy sát, Mạc Vô Kỵ chưa hề hoài nghi tới. Chỉ cần đi vào Tà Hải, hắn cũng sẽ không lại đem Bao Bố để ở trong lòng, tiến vào Tà Hải hắn chính là giao long. Nếu không phải hắn cảm giác được thực lực của chính mình quá thấp, hắn thậm chí sẽ dừng lại bố trí mấy cái khốn sát trận, trốn ở một bên giết chết Bao Bố.

Đang cùng Bao Bố đối một quyền sau đó, Mạc Vô Kỵ sâu đậm cảm thụ được thực lực của Bao Bố quá mức đáng sợ, so với lúc trước hắn giết chết cái kia Thần Tộc Đạo Đế còn mạnh hơn. Cường giả loại này, coi như là hắn miễn cưỡng giết chết đối phương, cũng sẽ bị thương nặng. Tại cái chỗ này trọng thương chẳng khác nào vẫn lạc, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn cùng một cái yêu đế liều mạng.

Bao Bố gần như là theo gót chân Mạc Vô Kỵ tiến vào Tà Hải, hắn vừa tiến vào Tà Hải liền trợn tròn mắt. Xung quanh đâu còn có Mạc Vô Kỵ bóng dáng? Coi như là không gian cũng không thay đổi chút nào.

Dựa theo ý nghĩ của hắn, dù cho Mạc Vô Kỵ độn thuật mạnh hơn nữa, chỉ cần từ nơi này rời đi, hắn liền có thể căn cứ không gian một chút ba động tìm được Mạc Vô Kỵ. Nhưng bây giờ, ý nghĩ của hắn chính là một chuyện tiếu lâm.

Khi tiến vào Tà Hải chỗ sâu Mạc Vô Kỵ thấy biển rộng như sườn dốc như nhau, trong lòng càng là lay động không dứt. So với trong ngọc giản phương vị tranh vẽ, loại này trực diện Tà Hải càng làm cho hắn có thể cảm nhận được Tà Hải khí thế bàng bạc.

Trên địa cầu nhìn xem hải, thật giống như một cái độ cong. Bởi vì địa cầu là hình tròn, cho nên ngoài khơi cũng hiện ra hình tròn.

Mà nơi này nhìn xem hải, chính là mênh mông vô bờ bày ra đi ra to lớn sườn núi. Trên mặt biển ba quang lân lân, khiến người ta một loại mênh mông vô biên cảm xúc.

Biết Bao Bố tìm không được hắn, Mạc Vô Kỵ cũng không có vội vã rời đi. Tiến vào Tà Hải sau đó, hắn không bước vào Tiên Đế liền tuyệt đối sẽ không lại về Tà Hải Đảo.

Đủ hơn một canh giờ đi qua, Mạc Vô Kỵ mới cảm ứng được Viên Mạc vị trí, hắn không chút do dự chui qua.

Tại đây bên trên mênh mông vô bờ Tà Hải, Mạc Vô Kỵ Phong Độn Thuật là như cá gặp nước, tại trên biển bỏ chạy không có nửa điểm tung tích.

...

- Nếu không phát một đạo tin tức cho Mạc huynh đệ sao??

Tại ba người tiến vào Tà Hải trong chỗ sâu sau đó, Viên Mạc nhịn không được nói.

Hồ Thuần Thuần giọng nói lạnh nhạt:

- Viên đại ca, Mạc đại ca hiện tại đang bị Bao Bố truy sát. Chúng ta cho hắn phát tin tức, dường như không lớn thỏa đáng sao??

Còn có một câu Hồ Thuần Thuần không có nói ra, vạn nhất Mạc Vô Kỵ đã rơi xuống trong tay Bao Bố, lúc này cho Mạc Vô Kỵ phát tin tức, đó chính là để cho Bao Bố đi tìm đến. Dùng thực lực của Bao Bố, ba người bọn hắn chung vào một chỗ, cũng không nhất định là đối thủ.

- Thế nhưng là cái di tích kia yêu cầu bốn người mới có thể mở ra a.

Viên Mạc tính tình trực tiếp, hắn thu Mạc Vô Kỵ hình đạo quả, cảm thấy hắn là chờ Mạc Vô Kỵ cùng nhau.

Hồ Thuần Thuần đang muốn nói cái gì nữa, bỗng nhiên ba người truyền tin châu đồng thời sáng lên.

- Mạc huynh phát tin tức đến, hắn hỏi chúng ta ở địa phương nào.

Kim Thiết Hạc kinh dị một tiếng nói, hắn cũng cho rằng Mạc Vô Kỵ bị theo dõi, đó là dữ nhiều lành ít. Không nghĩ tới lúc này mới bao lâu thời gian, Mạc Vô Kỵ đã phát tin tức đến.

- Bao Bố tên kia âm hiểm xảo trá, có phải hay không là hắn bắt được Mạc huynh, sau đó...

Hồ Thuần Thuần một câu lời còn chưa nói hết, Mạc Vô Kỵ thanh âm liền truyền tới:

- Cũng may mấy vị không có đi bao xa, ta còn đuổi tới.

- Mạc huynh, làm sao ngươi biết chúng ta ở bên cạnh?

Kim Thiết Hạc giọng nói rất là kinh ngạc, Tà Hải mênh mông vô biên, muốn trong thời gian thật ngắn tìm được bọn họ, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Mạc Vô Kỵ đã đi tới ba người cách đó không xa, vừa cười vừa nói:

- Ta chỉ có thể nói là vận khí, ta vừa mới cho ba người các ngươi gửi đi tin tức, liền cảm nhận được bên này không gian ba động. Đến vừa nhìn, quả nhiên là ba người các ngươi.

Hồ Thuần Thuần cười khúc khích, thật giống như Mạc Vô Kỵ thật là vận khí bình thường giống nhau, cũng không thèm để ý nói:

- Mạc đại ca, ngươi đã đến rồi vừa lúc, chúng ta đang nghĩ ngợi như thế nào tìm ngươi, ngươi đã tới rồi. Hiện tại chúng ta bốn người tề tựu, vừa lúc đi qua. Lần này hay vẫn còn là ta đến dẫn đường, 3 vị đại ca cùng sau lưng ta liền có thể.

Đang khi nói chuyện, Hồ Thuần Thuần điều khiển bản thân phi hành pháp bảo. Mạc Vô Kỵ cũng tế xuất tiêu khoảng không thuyền, đi theo Hồ Thuần Thuần phía sau.

- Mạc huynh...

Viên Mạc lại đem phi hành pháp bảo khống chế được đi tới Mạc Vô Kỵ song song, muốn nói cái gì đó.

Mạc Vô Kỵ cười xua tay nói:

- Viên huynh, chúng ta mới quen đã thân, tương lai ta đi ngươi Liệt Sơn làm khách, ngươi có gì tốt tiên linh thảo cho ta một phần sao?.

- Mạc huynh thực sự là cửu phẩm Đan Đế?

Viên Mạc khiếp sợ hỏi, hắn cho rằng trước Mạc Vô Kỵ là vì thoát thân khoác lác.

- Không sai, đích thật là cửu phẩm Đan Đế.

Mạc Vô Kỵ không có khiêm tốn, Viên Mạc ba người thực lực hiển nhiên xa xa không bằng Bao Bố, hắn hoàn toàn theo kịp, cho nên không cần phải khiêm tốn nữa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 798: Tam Bảo Phật Đế Di Tích

Viên Mạc không có hỏi lại, trực tiếp xuất ra một cái nhẫn ném cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc huynh, đây là ta ở chỗ này lấy được một phần tiên linh thảo, bộ phận đưa cho ngươi, bồi thường trước đây ngươi cho ta tấm trái cây. Nếu mà ngươi có dư thừa đan dược, liền cho ta một hai bình.

Viên Mạc tính tình trực tiếp, cũng không phải đứa ngốc, còn sành sỏi. Hắn và Mạc Vô Kỵ gặp gỡ đoạn thời gian này sau đó tức liền biết Mạc Vô Kỵ cùng Hồ Thuần Thuần tính cách không giống nhau. Cùng Mạc Vô Kỵ người như thế gặp gỡ, đừng đùa giỡn tâm cơ, dùng thành đãi thành. Thật giống như trước đây Mạc Vô Kỵ trước cho hắn một quả hình đạo quả, nếu mà hắn có dũng khí giả vờ không biết, vậy hắn nhất định là một cái Ly Trừ tiếp theo.

Mạc Vô Kỵ người như thế, trước tiên ra thành ý của mình, đối phương chắc chắn sẽ không để cho hắn chịu thiệt.

Ba đồng bọn hợp tác, Mạc Vô Kỵ đối với Viên Mạc là thưởng thức nhất. Viên Mạc không giống Hồ Thuần Thuần tâm cơ đầy bụng, lại không như Kim Thiết Hạc lộ vẻ đề phòng. Không chỉ có như vậy, Viên Mạc còn rất là xem thời cơ.

Hiện tại quả nhiên, hắn không có nói hình đạo quả sự tình, Viên Mạc liền chủ động lấy ra một cái nhẫn cho hắn.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ rơi vào rồi Viên Mạc giới chỉ, lập tức liền thấy trong đó chồng chất như núi cao cấp tiên linh thảo, thấp nhất đều là

bát cấp. Trước hắn nói mò Bao Bố lấy đi Ly Trừ năm tấm Đế Đạo Quả, tại Viên Mạc trong giới chỉ thật đúng là nhìn thấy Đế Đạo Quả, tuy rằng chỉ có hai quả.

Phải biết rằng một quả Đế Đạo Quả tại Tiên Giới liền có thể khiến cho sóng to gió lớn, Viên Mạc một cái liền cho hai quả cho hắn. Về phần còn lại cái gì Bất Diệt Thánh Trúc, Vấn Chân Đế Tâm Hoa các loại, tại trong giới chỉ Viên Mạc như nhau có.

Hình đạo quả đối với yêu tộc mà nói, là đỉnh cấp vô thượng bảo vật. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, thật không đáng giá bao nhiêu tiền. Mạc Vô Kỵ trước đem hình đạo quả cho Viên Mạc tình huống, Viên Mạc lại còn có thể xuất ra nhiều như vậy đồ đạc trao đổi, có thể thấy được Viên Mạc là thật rất muốn giao hảo hắn. Cũng nói Viên Mạc không phải là cái loại độc địa hạng người, là một cái bằng hữu đáng giá kết giao.

Mạc Vô Kỵ thu hồi giới chỉ ôm quyền nói:

- Viên huynh, ngươi người bạn này ta Mạc Vô Kỵ xin nộp. Chờ ta luyện đan hoàn tất sau đó, nhất định mời Viên huynh tới lấy đan dược.

Hắn Bất Hủ Giới chưa hoàn thiện, Ly Trừ cái đầm nước kia cũng mang không đi, nếu kết giao Viên Mạc, mời Viên Mạc cũng tới địa bàn của hắn rèn luyện thân thể.

- Đa tạ Mạc huynh, có thể thu được Mạc huynh mời, là ta Viên Mạc vinh hạnh.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Viên Mạc mừng rỡ.

Hắn cũng không nhận ra Mạc Vô Kỵ là giả vờ khách khí, Ly Trừ cái đầm nước kia hắn liền chưa hề tới gần qua.

Hồ Thuần Thuần cùng Kim Thiết Hạc cảm giác được Mạc Vô Kỵ cùng Viên Mạc dường như có cái gì giao dịch, bất quá cùng bọn họ cũng

không có quan hệ, chỉ cần đến lúc đó mọi người đồng lòng hợp lực mở ra Tam Bảo Phật Đế di tích là được rồi.

Dọc theo đường đi Hồ Thuần Thuần gia tốc chạy đi, chính là Mạc Vô Kỵ đều có chút cảm thán Tà Hải rộng vô biên. Bọn họ đều đi rồi hơn mười ngày, căn cứ Viên Mạc nói, còn xa xa không có tiếp cận Tà Hải hộ trận.

Lại là năm ngày thời gian trôi qua, Hồ Thuần Thuần ngừng lại, quay đầu nói:

- Tới rồi, mọi người thu hồi phi hành pháp bảo, sau đó cùng ta đi xuống.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Hồ Thuần Thuần, hắn không biết Hồ Thuần Thuần là dựa vào cái gì tìm tới nơi này. Chính là nơi này Tà Hải một người trong chỗ tầm thường, căn bản cũng không có bất cứ dị thường nào.

Hồ Thuần Thuần rất nhanh thì giúp đám người Mạc Vô Kỵ giải thích khó hiểu, nàng lấy ra một cái mâm ngọc.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì tại mâm ngọc tìm được một vị trí, chính là chỉ hướng cái chỗ này.

Hồ Thuần Thuần không nói nhảm, trực tiếp kích phát rồi mâm ngọc, ngọc bài xung quanh tản mát ra từng trận phạm quang, nước biển chung quanh cấp tốc tản ra, một cái hư không trận môn xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Hồ Thuần Thuần trực tiếp bước vào hư không trận môn, Mạc Vô Kỵ ba người cũng không có lạc hậu, đi theo liền nhảy đi vào.

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được dưới chân mất cảm giác, không đợi hắn kiểm tra xung quanh, hai chân chính là rơi xuống thực địa.

Phía sau hư không trận môn cũng biến thành từng vòng mành mạc, dường như hoàn toàn là thủy mạc cấu thành. Trước lúc này, lại là một cái đại lộ kim chuyên xếp thành. Con đường này có chừng một trượng rộng, vẫn kéo dài đến xa xa. Mạc Vô Kỵ âm thầm sợ hãi than, không nói đâu xa, chính là những thứ này kim chuyên cũng không biết cần bao nhiêu.

Hồ Thuần Thuần chỉ vào phía sau thủy mạc vòng văn nói:

- Nơi này là đường đi ra ngoài, từ cái chỗ này lại bước ra là Tà Hải ngoài khơi. Nơi này không có ta mâm ngọc, không ai vào đc. Đương nhiên ta không phải là muốn khoe thành tích, ta Hồ Thuần Thuần nếu 3 tam vị đại ca đến, chính là bình đẳng hợp tác. Chỉ là trước khi hợp tác, ta cảm thấy còn có một việc cần nói rõ ràng.

- Thuần Thuần sư muội mời nói.

Kim Thiết Hạc thứ nhất ôm quyền nói, giọng nói hơi có chút kích động, nghĩ đến đây chính là Tam Bảo Phật Đế di tích, nói không chừng hắn tương lai sẽ trở thành một tồn tại không kém gì bát đại đế.

- Nơi này xác nhận là Tam Bảo Phật Đế di tích không sai, chỉ là Tam Bảo Phật Đế để lại bao nhiêu đồ đạc ở chỗ này chúng ta cũng không biết. Cho nên tại trước khi tìm kiếm di tích, chúng ta cần nói một cái làm sao phân phối vấn đề.

Hồ Thuần Thuần nói lần nữa.

Viên Mạc cũng gật đầu:

- Thuần Thuần sư muội nói không sai, loại chuyện này trước đó nói xong, miễn cho mọi người đến lúc đó tổn thương hòa khí.

Hồ Thuần Thuần nhìn về phía Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đại ca, ý của ngươi thế nào?

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói:

- Ta cũng tán thành trước nói rõ, nếu không như vậy đi, chờ mở ra di tích sau đó, nếu là có có thể phân phối đồ đạc, chúng ta bình quân phân phối, mọi cái khác đều bằng cơ duyên. Đương nhiên, Thuần Thuần sư muội dẫn đường có công, có thể được nhiều một phần.

- Ta tán thành Mạc huynh đệ ý tứ.

Viên Mạc thứ nhất nói.

- Ta cũng tán thành.

Kim Thiết Hạc nhanh chóng nói.

Hồ Thuần Thuần đối với ba người thi lễ một cái:

- Vậy thì đa tạ tam vị đại ca, hiện tại chúng ta trực tiếp dọc theo kim đường này đi đến cùng.

Trên thực tế Hồ Thuần Thuần biết, coi như là nàng không mang theo Mạc Vô Kỵ ba người tiến đến, nàng cũng không cách nào mở ra Tam Bảo Phật Đế di tích. Cái chỗ này, nàng đã tới cũng không phải là một lần.

Màu vàng đại đạo thật to có chừng mấy ngàn thước, Mạc Vô Kỵ một đường đi, thần niệm một đường cẩn thận hai bên quan sát. Hắn rất nhanh thì đã nhìn ra, cái chỗ này toàn bộ là các loại các dạng khốn sát trận. Những thứ này khốn sát trận hẳn là linh mạch bị đào đi rồi, hiện tại ở vào trạng thái tê liệt. Nếu không, bọn họ sẽ không đi nhẹ nhàng như vậy.

Mọi người đi, nửa nén hương cũng ngừng lại. Thấy cảnh tượng trước mắt, tất cả mọi người hiểu rõ vì sao Hồ Thuần Thuần muốn tìm người hỗ trợ.

Đây là một cái tứ môn nhất nguyên tiên trận, nếu nói 4 cửa nhất nguyên tiên trận chỉ là một phương thức mở ra mà thôi, loại này mở ra trận thường gặp, coi như là mọi người vừa mới tiếp xúc trận đạo rõ ràng. Cái này phương thức mở ra, nhất định phải có bốn người, đồng thời dùng

bất đồng nguyên lực gia trì tại một chỗ trận cơ. Chỉ có như vậy, mới có thể mở ra một cánh cửa bên trong bốn cái trận cơ.

Hồ Thuần Thuần coi như là đến một trăm lần, nàng đơn độc một người cũng không mở được cái cửa này.

Mạc Vô Kỵ trận đạo trình độ vô hạn tiếp cận tiên trận cửu cấp, thần niệm của hắn ở chung quanh đảo qua liền biết nơi này giống nhau là một cái khốn sát trận. tứ môn nhất nguyên tiên trận, chính là cái này khốn sát trận trận tâm. Một khi cái này trận tâm bị bốn người kích phát, khốn sát trận sẽ bị mở ra.

Về phần mở ra cái này khốn sát trận nguyên nhân, Mạc Vô Kỵ không biết, hắn lại biết hai điểm. Đệ nhất Tam Bảo Phật Đế cũng không phải một hạng người thiện lương, thứ hai cái này trận tâm bị kích phát sau đó, đại môn đích xác sẽ bị mở ra.

Bất quá những thứ này đều không trọng yếu, bởi vì nơi này tiên mạch bị đào không sai biệt lắm, bốn người kích phát cái này tứ môn nhất nguyên tiên trận chỉ có thể kích phát môn kia, không cách nào kích phát khốn sát trận.

- Cái trận này mọi người khẳng định đều đã biết, là tứ môn nhất nguyên. Chúng ta bây giờ bốn người, một người chiếm giữ một cái trận cơ, đồng thời kích phát cái này trận tâm.

Hồ Thuần Thuần nói xong đầu tiên đi tới một người trong đó trận cơ bên cạnh.

Mạc Vô Kỵ ba người cũng đều không nói nhảm, mỗi người đi tới một người trong đó trận cơ trước.

Bốn người đồng thời đưa ra tiên nguyên lực lượng, từng đạo nhạt yếu ánh sáng màu vàng từ bốn cái trận tâm cuồn cuộn nổi lên, ánh sáng màu vàng rất nhanh thì tại chính giữa tạo thành một đạo thực chất cái chìa

khóa. đạo cái chìa khóa vừa vào trung gian sau đó, bốn người trước mắt xuất hiện một cái loáng thoáng đại môn.

Đại môn rất nhanh thì ngưng thật hẳn lên, sau cùng từ từ mở ra, mang theo từng đợt chi nha thanh âm.

- Thành, mọi người đi vào.

Hồ Thuần Thuần thứ nhất vọt vào giữa đại môn.

Mạc Vô Kỵ Phong Độn Thuật nhanh hơn, tại Hồ Thuần Thuần vọt vào đại môn sau đó, hắn đã vượt qua Hồ Thuần Thuần, đồng thời lại đem một quả hòn đá màu xám tro thoạt nhìn rất là tầm thường cuồn cuộn nổi lên.

Cũng trong lúc đó Mạc Vô Kỵ thấy Hồ Thuần Thuần thu hồi một đóa hoa sen pháp bảo, Mạc Vô Kỵ thậm chí hoài nghi Hồ Thuần Thuần lấy đi hoa sen pháp bảo là một trong Tam Bảo Phật Đế - Phật hoa sen.

Kim Thiết Hạc thu hồi chính là một món cá gỗ màu vàng, Viên Mạc trực tiếp bắt được này một thanh thiền trượng.

Đại sảnh chính diện dường như chỉ có mấy thứ đồ, mà bên trái là một đống tiên linh khí nồng nặc tới cực điểm cực phẩm tiên mạch. Những thứ này cực phẩm tiên mạch chồng chất hẳn lên, có ít nhất năm sáu chục nhánh.

Bốn người cũng không có nhúc nhích cực phẩm tiên mạch, bởi vì mọi người nói xong rồi, có thể phân đồ đạc đến lúc đó mọi người muốn phân chia, trước cướp đi cũng không có cái gì tác dụng.

Hồ Thuần Thuần ho khan một tiếng nói:

- Xem ra lần này mọi người thu hoạch đều là không cạn a, hiện tại chúng ta liền đem những thứ này tiên mạch phân làm sao?

- Thuần Thuần sư muội, ngươi lấy được hắn là một Phật hoa sen sao?? Ta tuy rằng cũng nhận được một cái cá gỗ, bất quá chỉ là một món đơn giản pháp bảo mà thôi. So với Thuần Thuần sư muội đến, ta kém quá xa.

Kim Thiết Hạc cố ý nói.

Hồ Thuần Thuần cười khúc khích:

- Nơi này làm sao có thể có một Phật hoa sen loại bảo vật này, nếu có loại bảo vật này, Mạc đại ca thứ nhất tiến đến, hắn khẳng định trước lựa chọn hoa sen.

Mạc Vô Kỵ biết Kim Thiết Hạc ý tứ, đó chính là phân phối tiên mạch thời điểm, mọi người chia đều, đừng cho Hồ Thuần Thuần tiếp tục chiếm tiện nghi.

Mạc Vô Kỵ chủ động nói:

- Nơi này có sáu mươi mốt nhánh tiên mạch, chúng ta một người mười lăm nhánh, Thuần Thuần dẫn đường có công phân mười sáu nhánh.

- Ta đồng ý.

Viên Mạc thứ nhất nói.

- Ta cũng đồng ý.

Hồ Thuần Thuần nhanh chóng phụ họa nói, tuy nàng không hiểu Mạc Vô Kỵ vì sao không muốn hoa sen, nàng cảm giác Mạc Vô Kỵ lấy đi đồ đạc không đơn giản, đáng tiếc nàng không có chú ý tới mà thôi.

Mặc dù như thế, nàng vẫn như cũ cho là mình lấy được cái kia hoa sen hắn là bảo vật nơi này tốt nhất.

Kim Thiết Hạc tự nhiên không có khả năng khác thường nghị, sáu mươi mốt nhánh cực phẩm tiên linh mạch trong nháy mắt bị chia cắt không còn, tiên linh mạch phía sau xuất hiện một cái diện tích chỉ có một thước màu vàng phương cục gạch. Tại đây trung gian màu vàng cục gạch, còn có một cái động to bằng ngón tay.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 799: Thất Giới Chỉ

- Trong này khẳng định là đồ tốt.

Kim Thiết Hạc nhãn tình sáng lên, lộ ra có chút vội vàng nói. Bị hơn sáu mươi nhánh cực phẩm tiên linh mạch ngăn cản, đồ đạc kém mới đúng là quái sự.

Nói chuyện đồng thời, Kim Thiết Hạc đã lao tới cục gạch màu vàng. Chỉ là dùng thực lực của Tiên Yêu Kim Thiết Hạc cửu cấp đỉnh phong, vẫn như cũ không cách nào lay động khối cục gạch mảy may.

- Mọi người cùng nhau công kích.

Viên Mạc tế xuất một thanh nanh sói chùy nói.

Hồ Thuần Thuần cũng tế xuất một món vô chuôi hồng kiếm, Kim Thiết Hạc tế xuất chính là rộng lưng hậu đao. Hồ Thuần Thuần ba người chuẩn bị cường công, Mạc Vô Kỵ tự nhiên cũng lấy ra Bán Nguyệt Trọng Kích.

Mạc Vô Kỵ dùng thần niệm kiểm tra một phen, cái cục gạch này dường như cũng không phải là cái gì pháp trận khóa lại, cũng chỉ có thể cường công.

Bốn đạo pháp bảo toàn lực ầm ở phía trên, cuồng bạo tiên nguyên kích động mở ra, cả không gian chung quanh đều có chút hoảng động. Thế nhưng là này phương cục gạch cũng là vẫn không nhúc nhích, cả nửa điểm vết tích đều không tồn tại.

- Chỉ sợ cũng tính là chúng ta ầm cái mấy năm, cũng không cách nào đánh vỡ ra nơi này.

Viên Mạc giọng nói có chút trầm thấp nói.

Vừa rồi bốn người hầu như đều là toàn lực xuất thủ, cục gạch cũng vẫn không nhúc nhích, có thể thấy được đây không phải là oanh số lần nhiều liền có thể mở ra.

Tại bốn người đồng thời đánh vào cục gạch, Mạc Vô Kỵ cảm nhận được một loại khó diễn tả được khí tức quen thuộc. Vừa rồi một lúc tiến vào, hắn sở dĩ lựa chọn màu xám tro tảng đá, cũng là bởi vì màu xám tro tảng đá ẩn chứa một loại cùng loại Hồng Mông Sinh Tức khí tức.

Không chỉ như thế, hòn đá kia còn có một loại giống hắn Bất Hủ Giới, khai thiên ích địa cảm giác. Nếu không, hắn há có thể biết rõ này một đóa hoa sen có thể là Nhất Phật Liên Thai một trong tam chí bảo, còn lựa chọn tảng đá?

Mà cái cục gạch khi bọn hắn oanh kích sau đó, hắn lần nữa cảm nhận được cái loại này khai thiên ích địa khí tức, thậm chí còn có một loại hủy thiên diệt địa mơ hồ uy thế.

- Ta cảm giác cái chỗ này có chút cổ quái, vừa rồi ầm đi lên, dường như có một loại hủy diệt thiên địa khí tức bình thường giống nhau.

Hồ Thuần Thuần có chút kiêng kỵ nhìn này phương cục gạch nói.

Nàng lo lắng một khi ầm xảy ra chuyện, mấy người bọn hắn một cái đều đi không xong.

Kim Thiết Hạc lần nữa vung lên phía sau lưng đại đao nói:

- Cơ duyên cơ duyên, đương nhiên là phải đụng. Nơi này thật có hủy thiên diệt địa khí tức, người nào có thể xác định không phải là bảo vật đâu nè? Mọi người cùng nhau công kích nữa.

- Ầm!

Không đợi người khác phụ họa, hắn hậu bối đao lại một lần nữa đánh vào cục gạch.

So với lần trước bốn người đồng thời động thủ, lần này Kim Thiết Hạc một đao thậm chí ngay cả nửa điểm rung động đều chưa có.

- Tốt, chúng ta lại ầm vài lần.

Hồ Thuần Thuần cũng gật đầu.

Mạc Vô Kỵ cảm giác cái chỗ này hắn không phải là cứng rắn oanh, chỉ là hắn cũng không nghĩ ra biện pháp tốt. Hồ Thuần Thuần cùng Kim Thiết Hạc đều lựa chọn cường công, hắn cũng chỉ có thể tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích đi theo công kích.

Một ngày rất nhanh thì đi qua, bốn người không biết đánh bao nhiêu lần, cục gạch tựa cùng trước nhìn thấy giống y hệt nhau, mảy may không nhúc nhích.

- Ta quyết định không lấy pháp bảo này, cáo từ.

Viên Mạc đình chỉ công kích, đối với ba người Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói.

Sau khi nói xong, hắn rồi hướng Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Mạc huynh, đa tạ ngươi, có thời gian mời đi ta Liệt Sơn làm khách.

Mạc Vô Kỵ biết Viên Mạc đi vội vã vì sao, hắn là chiếm được hình đạo quả, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, Viên Mạc lần này trở về bế quan sau đó khẳng định có thể tiến thêm một bước.

Đối với thực lực của tinh không Tà Hải Đảo, Mạc Vô Kỵ cũng đại thể đã có một cái ấn tượng. Bát đại đế cũng đều là thập cấp Tiên Yêu thú cường giả, mà Viên Mạc chỉ là cửu cấp đỉnh phong Tiên Yêu cường giả.

- Tốt, nếu như có rãnh rỗi ta nhất định sẽ đi Liệt Sơn.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

Viên Mạc một bước bước ra cái này màu vàng đại điện, rất nhanh thì biến mất vô tung vô ảnh.

- Ai, ta cũng đi đây. Thứ này cùng ta vô duyên.

Kim Thiết Hạc thở dài, bốn người liên thủ đánh một ngày cũng không có hiệu quả, hiện tại Viên Mạc đi rồi, còn lại ba người bọn hắn, càng là không có khả năng hiệu quả. Hắn cũng gấp trở về luyện hóa này cá gỗ, cái kia cá gỗ để cho hắn cảm giác là một cái không gian pháp bảo, hắn hoài nghi cá gỗ bên trong có cái gì.

Viên Mạc cùng Kim Thiết Hạc đi rồi, Hồ Thuần Thuần một người cũng không dám cùng Mạc Vô Kỵ. Thực lực của Mạc Vô Kỵ nàng tận mắt bái kiến, đây chính là một cái tồn tại cùng Bao Bố liều mạng. Nàng Hồ Thuần Thuần tại trước mặt Bao Bố, đó là một con đường chết.

- Mạc đại ca, ta cũng phải đi, ngươi đi sao?

Hồ Thuần Thuần đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói một câu sau đó, không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, xoay người liền muốn rời khỏi.

Lần này tiến đến, nàng thu hoạch nhất phong phú, nàng lấy được đồ đạc rất có thể là Nhất Phật Liên Thai.

- Hồ sư muội chờ một chút...

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên mở miệng gọi một câu.

Hồ Thuần Thuần nghe được Mạc Vô Kỵ gọi nàng chờ một chút, càng là đề phòng lui về phía sau vài bước, ôm quyền cảnh giác hỏi:- Mạc đại ca, ngươi còn có cái gì phân phó sao?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Phân phó không dám nhận, chỉ là ta vừa rồi ở chỗ này không có lấy được thứ tốt gì, muốn nghiên cứu một chút cái cục gạch này. Ngươi có thể hay không lại đem mâm ngọc kia bán cho ta, dù sao cũng nơi này di tích cũng bị mất.

Hồ Thuần Thuần nghe thấy sự kiện, lập tức thở phào nhẹ nhõm nói:

- Cái này mâm ngọc đã không có tác dụng nữa, tặng cho Mạc đại ca sao?, tiểu muội cáo từ.

Hồ Thuần Thuần đem mâm ngọc trong tay ném cho Mạc Vô Kỵ, xoay người trong nháy mắt biến mất.

Nàng biết Mạc Vô Kỵ vì sao hỏi nàng muốn mâm ngọc, Mạc Vô Kỵ ở chỗ này nghiên cứu cục gạch, tự nhiên không thể để cho nàng lại đem mâm ngọc mang đi, một khi mâm ngọc đan đi rồi, nàng hướng Bao Bố mật báo làm sao bây giờ?

Bắt được mâm ngọc, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm. Hắn đích xác là lo lắng Hồ Thuần Thuần lại đem mâm ngọc giao cho Bao Bố, một khi hắn ở chỗ này nghiên cứu cục gạch, Bao Bố giết tiến đến, hắn chỉ có thể chờ chết. Trọng yếu hơn là, hắn hiện tại không dám rời đi. Tu vi của hắn mới Tiên Tôn viên mãn, trước không có bước vào Tiên Đế, hắn trở lại Tà Hải Đảo vẫn là một cái chữ chết.

Mạc Vô Kỵ thu hồi mâm ngọc, không có tiếp tục cường công cục gạch này, cục gạch khẳng định không phải là cứng rắn tấn công có thể thành. Hắn đưa tay dán tại cục gạch, bắt đầu mạnh mẽ luyện hóa.

Thời gian từng chút một đi qua, Mạc Vô Kỵ mấy người vừa rồi vào hải vực sớm đã khôi phục bình tĩnh. Chính là cả Bao Bố tìm kiếm Mạc Vô Kỵ, tại Tà Hải chạy hết tốc lực một tháng sau, phải bất đắc dĩ trở lại Tà Hải Đảo.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đã là liên tục luyện hóa hơn mười ngày thời gian, hắn đồng dạng phải buông xuống ý nghĩ tiếp tục luyện hóa.

Liên tiếp luyện hóa một tháng, hắn chỉ mơ hồ cảm giác được cục gạch trung gian lỗ nhỏ hắn là địa phương mở ra khối cục gạch này. Đáng tiếc vô luận hắn dùng tiên nguyên, hay là thần thông, đều không thể thông qua cái lỗ nhỏ này di động mảy may.

Mạc Vô Kỵ đều cơ hồ muốn buông tha, hắn chợt nhớ tới Thất Phật Kinh.

Nếu hắn tiên nguyên cùng thần thông đều không được, Phật đạo tiên nguyên có thể hay không có thể? Dù sao nơi này là Tam Bảo Phật Đế di tích.

Người khác không cách nào tu luyện ra ra Phật đạo nguyên lực, hắn vừa mới có thể. Bởi vì hắn trên người thì có Thất Phật Kinh, đây chính là một trong Phật môn tam bảo, hơn nữa còn là bảo vật Tam Bảo Phật Đế để lại.

Dù sao thực lực cũng không đề cao, hắn cũng không dám trở về, đơn giản xem Thất Phật Kinh.

Thất Phật Kinh khai thiên lại là một cái thần thông:

- Thất Phật Thần Thông, là chư pháp khoảng không tương, là cố không gian vô sắc, vô chịu muốn cảnh tượng...

Càng xem, trong lòng Mạc Vô Kỵ bộc phát lay động kinh dị. Thất Phật Kinh có đúng hay không liền giảng một loại thần thông Mạc Vô Kỵ không rõ ràng lắm, thế nhưng là môn thần thông này lại quá trâu bò một chút. Ý tứ của những lời này hắn biết rõ, đó chính là tu luyện thành Thất Phật Thần Thông, tất cả phép tắc đều là hư ảo, không gian tại trong mắt ngươi cũng là không có. Về phần tất cả thần niệm, thần thức, công kích, tại đây trước thần thông, đều là chưa đủ nhìn.

Đây là không nhìn không gian pháp tắc đại thần thông, nếu mà sớm biết thế Thất Phật Kinh chỉ là một môn thần thông như vậy, hắn sớm liền bắt đầu xem.

Nhưng khi Mạc Vô Kỵ lật xem qua môn thần thông này sau đó, sắc mặt của hắn liền lần nữa khó xem. Ngoại trừ khai thiên giảng thuật môn thần thông này, phía sau toàn bộ là Linh Lạc Chu Thiên Hành công phương thức.

Loại tu luyện này thủ đoạn, hắn thật đúng là không nhìn ở trong mắt. Tu luyện, hắn có bản thân Bất Hủ Phàm Nhân Quyết là được, cái khác cũng không có bị Mạc Vô Kỵ để ở trong mắt. Nếu như không có khai thiên thần thông, hắn hoặc là sẽ tu luyện Thất Phật Kinh thử xem một chút. Hiện tại đã có cái này thần thông, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không đọc phía sau Thất Phật Kinh.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại lần nữa nghiên cứu này Thất Phật Thần Thông, đây chính là một môn vượt qua không gian pháp tắc thần thông.

Lúc ban đầu, Mạc Vô Kỵ lại đem môn thần thông này đặt ra làm một quyển. Về sau hắn dần dần sửa chữa, hắn phát hiện môn thần thông này nếu mà ngưng tụ ra một chỉ, càng là đáng sợ.

- Rầm rầm ầm!

Từ Mạc Vô Kỵ bắt đầu tu luyện Thất Phật Kinh thần thông sau đó, trong này trong đại điện liền thời thời khắc khắc tràn ngập nổ vang chi âm.

Thời gian dần dần đi qua, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn đắm chìm trong một chỉ kia, hắn có một loại dự cảm, một khi một chỉ thành hình, thậm chí so với Sinh Tử Luân của hắn cũng không yếu hơn.

Đáng tiếc là, Mạc Vô Kỵ thủy chung cảm giác được bản thân một chỉ thiếu ít một chút đồ đạc.

- Ầm!

Khi Mạc Vô Kỵ lần nữa một chỉ lại đem một phương thạch đài đánh thành một mảnh mảnh vụn, hắn có chút thất lạc để tay xuống.

Lúc này, hắn cuối cùng là hiểu vì sao Đại Ngưng hòa thượng đại độ như vậy, lại đem Thất Phật Kinh cho hắn. Thất Phật Kinh mặc dù không là hàng giả, nhưng cũng tu luyện không được cái gì to lớn uy lực thủ đoạn.

Hắn ở chỗ này tu luyện một chỉ đều mấy tháng, vẫn như cũ cảm giác kém một cây đuốc. Cùng với tiếp tục ở đây trong lãng phí thời gian, còn không bằng xuất ra linh mạch tiếp tục trùng kích Tiên Đế cảnh giới.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nhìn một chút khối cục gạch kia hắn mất sắp tới gần nửa năm cũng không có làm mở phương, có chút không cam lòng một chỉ đánh tới.

Mấy tháng tu luyện, mặc dù không có tu luyện ra cái gì đại thần thông, một chỉ của hắn uy lực cũng không tệ lắm.

một chỉ vừa lúc đánh vào lỗ nhỏ cục gạch.

- Ầm!

- Răng rắc!

Một đạo khí tức huyền ảo dường như cùng một chỉ của Mạc Vô Kỵ liên hợp làm một, còn không có chờ Mạc Vô Kỵ phục hồi tinh thần lại, cục gạch hắn vẫn muốn mở ra lại không mở ra đc, cư nhiên tại dưới hắn một chỉ đánh vỡ ra.

Một quyển sách tản mát ra nhàn nhạt kim quang lẳng lặng nằm ở sau cục gạch.

Mạc Vô Kỵ lăng thần một cái, lập tức chính là mừng như điên. Lúc này hắn làm sao không biết tu luyện Thất Phật Kinh chính là cái chìa khóa mở ra cục gạch này?

Mạc Vô Kỵ không chút suy nghĩ, trực tiếp lại đem quyển sách ánh sáng màu vàng cầm trong tay. Trong lòng hắn đều đang suy đoán, đây nhất định là nguyên bản Thất Phật Kinh.

Quyển sách này cảm giác vào tay rất là kỳ quái, Mạc Vô Kỵ thậm chí không cách nào nói ra quyển sách này là nhẹ hay là nặng. Thế nhưng trong sách này mấy chữ để cho Mạc Vô Kỵ hiểu rõ, đây không phải là Thất Phật Kinh.

Tuy có một cái chữ Thất, ba chữ phía trên kia Mạc Vô Kỵ vẫn là biết, Thất Giới Chỉ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 800: Trong Cuộc Sống

Mở ra trang thứ nhất, là dựng thẳng năm chữ lớn đạo vận màu vàng, Nhất Chỉ Phá Thất Giới!

Dù cho Mạc Vô Kỵ còn không nhìn thấy nội dung phía sau, hắn đã cảm thụ được da đầu của mình có chút tê dại. Nhất Chỉ Phá Thất Giới? Vũ Trụ Giác còn có loại này thần thông?

Hắn tự nhận là Sinh Tử Luân cùng mình thần niệm tiễn ý thần thông đã tính là phi thường rất giỏi đại thần thông, nhưng tại trước mặt Nhất Chỉ Phá Thất Giới này, dường như có chút chưa đủ nhìn a.

Lần nữa mở ra, từng cái một chữ lớn màu vàng, thật giống như từng đạo khai thiên ích địa khí tức tản mát đi ra.

- Hỗn Độn mới bắt đầu, vũ trụ phá phân, hàng tỉ đạo niệm, tỷ vạn thế giới..... Đạo này là vì chư pháp không tương, là cố không gian vô sắc, vô chịu muốn cảnh tượng...

Mạc Vô Kỵ nhìn xem đến nơi đây rốt cuộc hiểu rõ Thất Phật Kinh là như thế nào tới, thì ra Thất Phật chỉ là Thất Giới Chỉ môn thần thông này bên trong diễn hóa xuất tới một bộ tu luyện công pháp, những thứ này đạo niệm hoàn toàn là sao chép.

Một cái thần thông diễn hóa xuất tới tu đạo công pháp, cư nhiên thành một trong Phật môn tam đại chí bảo. Mạc Vô Kỵ khẳng định Thất Giới Chỉ không phải là cái gì Phật môn thần thông, Tam Bảo Phật Đế cư nhiên tại bên trong Thất Giới Chỉ tróc ra Thất Phật Kinh, cho dù là sao chép, tên này coi như là một cái thiên tài trong thiên tài.

Vừa nghĩ tới cả Thất Phật Kinh cũng là bên trong Thất Giới Chỉ chép ra, Mạc Vô Kỵ đối với môn thần thông này càng là hứng thú tăng nhiều.

Hai nhánh cực phẩm tiên mạch bị Mạc Vô Kỵ tế xuất, Mạc Vô Kỵ cả người đều dung nhập vào Thất Giới Chỉ môn thần thông này. Lúc này chẳng những là đầu óc của hắn đang điên cuồng thôi diễn Thất Giới Chỉ, chính là bắt đầu đạo lạc cũng phối hợp còn lại một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc sáp nhập vào Thất Giới Chỉ tu luyện cùng thôi diễn.

Thời gian dần dần trôi đi, Mạc Vô Kỵ dưới thân cực phẩm linh mạch dần dần thu nhỏ lại, Mạc Vô Kỵ tu vi càng là bộc phát ngưng thật. Dù cho hắn thần thể tầng bảy luyện thể thực lực, cũng ở đây thôi diễn giữa năm tháng gầy gò đi xuống.

Từng tiếng nổ vang lần nữa tại trong đại điện vang lên, chỉ là so với trước Mạc Vô Kỵ tu luyện Thất Phật Kinh, loại này nổ vang càng là nhiều hơn một loại khí thế bàng bạc.

- Ca!

Lại là một tiếng bùng nổ âm hưởng lại đem thôi diễn bên trong Mạc Vô Kỵ kinh ngạc tỉnh lại, hắn nhìn một chút đại môn màu vàng xa xa bị hắn ầm đổ sập xuống, trong lòng vẫn không có bao nhiêu mừng rỡ.

Dùng hắn nghiên cứu Thất Giới Chỉ thời gian suy tính, hắn suy đoán chí ít qua hai ba năm thời gian. Mặc dù hắn Thất Giới Chỉ so với trước thời điểm nghiên cứu Thất Phật Kinh cường đại hơn nhiều lắm, thế nhưng Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng cái đó và phá thất giới so với cả muối bỏ biển cũng không tính.

Hắn Thất Giới Chỉ thủy chung thiếu ít đi một món đồ, chính là cái loại này khai thiên ích địa mênh mông khí thế...

Cái loại này khai thiên ích địa mênh mông... Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ tới chính bản thân ở bên trong này lấy được tảng đá màu xám tro,

hắn sở dĩ lựa chọn cái này màu xám tro tảng đá, cũng là bởi vì hòn đá kia bên trong ẩn chứa một loại khai thiên ích địa Hỗn Độn khí tức.

Lẽ nào hòn đá kia chính là đầu nguồn tu luyện Thất Giới Chỉ? Nếu thật là như vậy, Tam Bảo Phật Đế sẽ tốt như vậy? Lại đem hòn đá kia để ở chỗ này cho hắn tu luyện?

Vô luận có đúng hay không, Mạc Vô Kỵ vẫn là lấy ra tảng đá kia. Ở bên trong này sắp tới 4 năm, hắn còn không có thời gian đi nghiên cứu tảng đá này.

Tảng đá rất là tầm thường, thần niệm của Mạc Vô Kỵ một câu thông tảng đá kia, một loại mênh mông Hỗn Độn khí tức đã bị Mạc Vô Kỵ cảm thụ được, giờ khắc này bên trong ý niệm của hắn Thất Giới Chỉ càng là rõ ràng một phần.

Nhưng vẫn như cũ chỉ có hình không có thần, lại thiếu một loại xé rách giới vực vũ trụ khí thế.

Mạc Vô Kỵ không ngừng cảm thụ màu xám tro đá khí tức, nỗ lực để cho những thứ này khí tức đi dung hợp Thất Giới Chỉ hắn cảm ứng.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ thức hải bộc phát ra một trận kịch liệt rung động, lập tức hắn cảm thụ được bản thân Bất Hủ Giới cùng màu xám tro tảng đá dung hợp ở tại cùng nhau. Hắn mơ hồ hiểu vì sao Tam Bảo Phật Đế không cách nào tu luyện Thất Giới Chỉ, bởi vì hắn không có thế giới thuộc về mình.

Mênh mông bàng bạc đạo niệm khí tức dung hợp cùng một chỗ, Mạc Vô Kỵ thậm chí rõ ràng cảm nhận được Hỗn Độn vũ trụ khai thiên ích địa quá trình.

Giờ khắc này hắn Bất Hủ Giới càng là rõ ràng, mặc dù hắn Bất Hủ Giới Ngũ Hành không được đầy đủ, nhưng hắn Bất Hủ Giới bên trong

nhiều hơn một loại khởi nguyên lực lượng. tảng đá màu xám tro ngay lập tức thu nhỏ lại, sau cùng hoàn toàn tan rã không gặp.

Rõ ràng hiểu ra xông lên trong lòng Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, một chỉ đánh ra.

Không gian vào giờ khắc này biến mất, hết thảy chung quanh đều vào giờ khắc này biến mất.

Trong thiên địa đều vào giờ khắc này theo một chỉ tiêu tan thành mây khói, tất cả tựa hồ cũng tại dưới một chỉ tiêu diệt, phá huỷ.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ quanh người đại điện nổ tung, hết thảy cấm chế hóa thành bột mịn. Phía ngoài nước biển nhưng không cách nào tới gần nơi này một chỉ phạm vi mảy may, một đạo không gian bị một chỉ của Mạc Vô Kỵ đánh vỡ ra.

Lợi hại hơn nữa một chỉ cũng có thời điểm tiêu tán, một lúc lâu sau đó nước biển lần nữa khôi phục, không gian lần nữa trở về. Mạc Vô Kỵ nhắm mắt lại, cũng không có vọt tới trên mặt biển.

Khải đạo lạc có một loại càng sáng tỏ đồ đạc tại quanh quẩn, tuy giờ khắc này, hắn cả người suy yếu, thế nhưng là hắn vẫn như cũ không muốn đi động một phần một chút nào. Mặc cho này nước biển đưa hắn đè ép, hắn cũng không muốn bỏ qua giờ khắc này ngộ ra.

Thất Giới Chỉ quả nhiên có thể phá vỡ thất giới, hắn sở dĩ chỉ là phá vỡ một cái di tích, đó là bởi vì thực lực hắn không hoàn thiện.

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết điên cuồng nghịch chuyển, một trăm lẻ tám cái tiểu chu thiên trong nháy mắt tạo thành đại chu thiên, đại chu thiên lại đem bắt đầu đạo lạc bao vây lại, giờ khắc này đều ở đây vì phục vụ Mạc Vô Kỵ Khải đạo lạc.

Thuộc về Mạc Vô Kỵ bản thân Thất Giới Chỉ thần thông càng ngày càng rõ ràng, hắn hiện tại không có cách nào Nhất Chỉ Phá Thất Giới, thế nhưng là hắn một chỉ chậm rãi hình thành một loại đại thần thông có thể đánh ra bảy đạo Sát Giới mạnh.

Vừa rồi này một chỉ chỉ là phá vỡ cái này di tích, đây coi như là hắn vừa mới tu luyện thành Thất Giới Chỉ đạo thứ nhất Sát Giới. Chính là đạo này Sát Giới, hắn cũng có thể để cho Bao Bố cường giả loại này ăn no đòn.

Nếu là hắn một chỉ có thể liên tục đánh ra bảy đạo Sát Giới, không cần bảy đạo, chỉ cần liên tục đánh ra ba đạo Sát Giới, hắn liền có nắm chắc dùng tu vi bây giờ giết chết Bao Bố.

Tại Mạc Vô Kỵ cảm ngộ đến thuộc về mình Thất Giới Chỉ Sát Giới sau đó, ý niệm bên trong lần nữa có thêm một loại hiểu ra.

Thất Giới Chỉ bảy đạo Sát Giới lại có mơ hồ khái niệm, không chỉ như thế, hắn đã có thể thi triển ra đệ nhất Sát Giới cũng có tên, Nhân Thế Gian.

Mạc Vô Kỵ mới vừa vừa nghĩ đến Nhân Thế Gian tên này, thứ hai Sát Giới đến thứ bảy tên Sát Giới liền rõ ràng xuất hiện ở ý niệm của mình trong.

Thứ hai Sát Giới thiên địa, thứ ba Sát Giới tạo hóa, thứ tư Sát Giới âm dương, thứ năm Sát Giới vạn vật, thứ sáu Sát Giới hư vọng, thứ bảy Sát Giới về phàm.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, Thất Giới Chỉ này tại Bất Hủ Phàm Nhân Quyết diễn hóa, quả nhiên tạo thành vật thuộc về chính hắn. Chỉ cần nhìn xem Thất Giới Chỉ hình thành thứ bảy đạo Sát Giới, liền biết cùng hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết có quan hệ.

Mạc Vô Kỵ đạo pháp hoàn toàn là của mình, tuy mượn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hắn đối với bảy đạo tên Sát Giới vẫn như cũ cấp tốc hiểu ra.

Thả phù thiên địa vi lô hề, tạo hóa vi công; âm dương vi than hề, vạn vật vi đồng...

Người đang thế gian, cùng bị lô bên trong thiêu đốt đồng có cái gì khác nhau chớ? Vô luận là trong thiên địa vạn vật, hay là sinh linh, tất cả đều là bị thiêu đốt con kiến hôi, hoặc là tài liệu trợ giúp thiên địa thiêu đốt con kiến hôi.

Chỉ có oanh phá đây hết thảy trói buộc đạo đọc vô căn cứ, mới có thể phá vỡ thất giới, thu được tân sinh mới thuộc về mình, đây mới thực sự là tầm thường bình thường, mà không phải con kiến hôi thời khắc bị nghiền ép.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ quanh thân tiên nguyên dâng trào kích động, đạo niệm càng là chỗ xung yếu phá thức hải, tại quanh người hắn vờn quanh bất hủ.

Mạc Vô Kỵ một bước bước ra, hai bên nước biển tự động tách ra, hắn gần như là ngay lập tức liền hạ xuống rơi vào trên mặt biển Tà Hải. Thiên địa áp lực truyền đến, hơi thở của hắn càng ngày càng lớn mạnh.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, hắn thời khắc cũng không có cảm ứng được Tiên Đế cảnh giới, vào lúc này bị cảm ứng được.

Giờ khắc này, hắn không có dùng bất luận cái gì tiên đan, dù cho hắn còn có Đế Đạo Quả, cũng vô ích. Hắn cảm ứng được đạo thuộc về mình, đường thuộc về mình.

- Rầm rầm ầm!

Hơn mười đạo lớn lôi hồ ầm xuống, Mạc Vô Kỵ chẳng những không có tế xuất pháp bảo, trái lại phi thân lên, một quyền đánh ra.

Thiên địa vốn chính là to lớn lò luyện, hắn cần muốn tránh thoát lò luyện, tìm kiếm thế giới thuộc về mình.

- Răng rắc! Răng rắc!

Từng đợt thanh âm bộ xương bị xé rách truyền ra, chỉ đợt thứ nhất lôi hồ, liền đem Mạc Vô Kỵ oanh mình đầy thương tích.

Mạc Vô Kỵ thần thể tầng bảy luyện thể, tại đây dưới kinh khủng lôi kiếp, thật giống như giấy bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ vui mừng không sợ, thậm chí ngay cả đan dược cũng không có lấy ra, Sinh Cơ Lạc điên cuồng nghịch chuyển, lần nữa chạy ra khỏi ngoài khơi. thương tổn trên thân thể, càng làm cho hắn có thể kiên định ý chí của mình cùng khát vọng vật lộn.

Rầm rầm ầm! Lôi hồ càng thêm cuồng bạo, Mạc Vô Kỵ thân thể bề ngoài bị huyết vụ bao phủ, ánh mắt của hắn nhưng ngay cả nửa điểm biến hóa cũng không có, vẫn là xông lên đánh ra vài quyền.

Bị nghiền ép vậy là đủ rồi, hắn cần dùng thanh âm của mình nói chuyện.

Nắm tay lần nữa đánh vào bên trên lôi hồ, xương tay tiếp tục gãy.

Vô cùng vô tận tiên linh khí bị Mạc Vô Kỵ bao trùm đến, đợt thứ ba lôi hồ lần nữa hạ xuống trong nháy mắt, khí thế của hắn nhảy lên tới cực điểm.

- Sát!

Một loại thanh âm thiên địa đại đạo nghiền nát tại Mạc Vô Kỵ quanh thân chậm rãi vỡ ra, so với trước cường hãn cũng không chỉ gấp mười lần to lớn khí tức từ quanh thân Mạc Vô Kỵ mở rộng ra.

- Rầm rầm ầm!

Đợt thứ ba lôi hồ hạ xuống rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ nhãn thần càng ngày càng bình tĩnh, hắn biết mình đã bước vào Tiên Đế hàng ngũ, thành một cái Tiên Đế cường giả chân chính.

Tại bước vào Tiên Đế cảnh giới trong nháy mắt, hắn hiểu rõ đồ đạc trước vẫn không có hiểu ra. Trước hắn tại tu chân giới pháp kỹ Lôi Kiếm cùng Lôi Võng, vào giờ khắc này tất cả đều hóa thành thần thông của hắn.

Khi tiến vào Tiên Giới sau đó, Mạc Vô Kỵ cũng rất ít dùng lôi hệ thần thông chiến đấu. Không phải là bởi vì hắn không thích dùng, mà là bởi vì lôi hệ pháp kỹ đẳng cấp quá thấp. Hiện tại hắn bước vào Tiên Đế đồng thời, hắn pháp kỹ hóa thành thần thông. Từ nay về sau, hắn chẳng những có Trọng Kích Tứ Đạo, Liệt Vực Quyền, Sinh Tử Luân, không gian trói buộc, thần niệm tiễn ý còn có Thất Giới Chỉ cùng lôi hệ thần thông.

Khắp trời tiếng sấm liên miên phô thiên cái địa hạ xuống, Mạc Vô Kỵ thậm chí ngay cả ý nghĩ hoàn thủ đều lười, hắn mặc cho những thứ này tiếng sấm hạ xuống rơi vào trên người của mình, lại giơ tay lên lấy ra một cái cực phẩm tiên mạch lót đít rồi ngồi ở trên đó.

Lại là mấy đạo lôi hồ hạ xuống, Mạc Vô Kỵ mênh mông khí thế bàng bạc dần dần thu liễm, hắn lần nữa hồi phục nguyên dáng dấp một người tầm thường phàm nhân. Có lẽ chỉ có hai mắt hắn sáng chói nói cho người khác biết, hắn là một phàm nhân, cũng không phải một cái người phàm mặc cho người làm thịt.

- Gâu gâu!!!!!

Tiên mạch bị Mạc Vô Kỵ thu hồi, Mạc Vô Kỵ hú to một tiếng, tế xuất phi hành pháp bảo. Hắn phải đi tinh không Tà Hải Đảo, tìm người tính sổ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 801: Tinh Không Tà Hải Thành

Chỉ tốn ba bốn ngày, Mạc Vô Kỵ liền hạ xuống rơi vào bến tàu địa bàn Xích Nhãn Quy.

- Ngươi là Mạc Vô Kỵ... Cửu phẩm Đan Đế?

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào bến tàu, đã có người kinh thanh kêu lên.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn biết Xích Nhãn Quy nhất định sẽ để cho người ta lưu ý tung tích của hắn. Hiện tại hắn vừa hiện thân, thì có người ngăn cản hắn, nằm trong dự liệu. Nếu như không có người hỏi hắn, đó mới là quái sự.

Hắn khẳng định hiện tại hắn muốn đi, ngăn cản người của hắn lập tức liền sẽ động thủ, thẳng đến Xích Nhãn Quy đến.

- Không sai, ta chính là Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện liền muốn rời khỏi, hắn đối với Xích Nhãn Quy ấn tượng so với Bao Bố muốn tốt hơn một chút, bất quá nếu mà Xích Nhãn Quy có dũng khí mạnh mẽ ngăn cản hắn, đừng trách hắn không khách khí.

Ngăn cản hắn tên gia hỏa là một người nam tử tóc đỏ, phỏng chừng cũng là một yêu thú biến hóa. Tại lúc nói xong, Mạc Vô Kỵ đã thấy người này phát ra một đạo truyền thư phi kiếm.

truyền thư phi kiếm tốt nhất mang theo không gian truyền tống thủ đoạn, so với truyền tin châu tin tức tốc độ nhanh hơn.

- Mạc Đan Đế, đại đế nhiều lần nói qua ngươi, đối với ngươi vô cùng tôn sùng. Đại đế nhiều lần dặn dò qua, nói nhất định phải mời Mạc Đan Đế đi đại đế phủ làm khách.

Nam tử tóc đỏ nói chuyện có chút lo lắng, phỏng chừng hắn biết mình không phải là đối thủ của Mạc Vô Kỵ.

- Quên đi, ta không có rảnh, cáo từ.

Mạc Vô Kỵ vừa mới chuẩn bị đi, một đạo phi kiếm liền rơi xuống đến.

Nam tử tóc đỏ nắm lấy phi kiếm, lập tức liền nói:

- Đại đế đang tham gia tinh không Tà Hải Đảo đại hội, bát đại đế cùng tinh không Tà Hải Đảo cường giả đều ở đây, đại đế mời Mạc Đan Đế cùng đi. Đại đế còn nói, nếu mà Mạc Đan Đế không muốn đi cũng không có quan hệ, hắn lập tức liền tới đây đón Mạc Đan Đế.

Mạc Vô Kỵ ngược lại ngừng lại hỏi:

- Đây là cái gì đại hội? Nhiều cường giả tham gia như vậy.

Tóc hồng nhanh chóng nói:

- Là đã đến giờ tinh không Tà Hải Đảo mở ra hộ trận, bởi vì phải đi ra ngoài giao dịch, cho nên thông qua đại hội phân phối ra danh ngạch.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Lẽ nào rời đi Tà Hải, còn phải thông qua danh ngạch đi ra ngoài? Không phải là tùy thời thời khắc đều có thể đi ra ngoài?

Lần này đến phiên tóc hồng nghi ngờ, hắn cho rằng loại này rõ ràng sự tình Mạc Vô Kỵ nhất định là hiểu, cũng may hắn còn biết Mạc Vô Kỵ là người đại đế vừa ý, nhanh chóng hồi đáp:

- Tà Hải hộ trận nhưng thật ra là một cái thiên nhiên hộ trận, cái này hộ trận mỗi qua một đoạn thời gian sẽ chỉ là mở ra một lần. Ta Tà Hải Đảo tài nguyên phong phú, tiên linh khí nồng nặc, nhưng cũng có thật nhiều thiếu hụt đồ đạc. Cho nên thời điểm hộ trận mở ra, Tà Hải Đảo cường giả có thể rời đi Tà Hải Đảo đi ra ngoài giao dịch.

- Tại sao muốn hạn chế danh ngạch?

- Bởi vì Tà Hải Đảo thiên nhiên hộ trận là một mảnh không gian thác vị khu, hộ trận mở ra sau đó, yêu cầu cửu phẩm tiên linh quả Niết Không Quả mới có thể đi ra ngoài, mà tinh không Tà Hải Đảo mỗi lần sản xuất Niết Không Quả là có hạn...

Mạc Vô Kỵ đã hiểu được, trong lòng càng là âm thầm khiếp sợ. Niết Không Quả tuyệt đối là cao cấp nhất Tiên Giới tiên quả, loại vật này ẩn chứa không gian quy tắc khí tức a, có thể dùng cái này cảm ngộ không gian pháp tắc thần thông.

Ăn Niết Không Quả sau đó, đích thật là có thể tại trong khoảng thời gian ngắn cảm ngộ đến không gian biến hóa, nói như vậy thông qua không gian thác vị khu cũng sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào. Nhưng Tà Hải Đảo nhóm người này cư nhiên dùng Niết Không Quả đi qua không gian thác vị, đơn giản là con chuột ăn lúa mạch, đạp hư đồ đạc.

- Tốt, ta đi qua, ngươi lại đem không gian phương vị đại hội tổ chức cho ta.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

- A...

Nam tử tóc đỏ còn không có phản ứng đến, hắn đang suy nghĩ lấy Mạc Vô Kỵ cự tuyệt sau đó, hắn làm sao lưu lại Mạc Vô Kỵ, đâu ngờ tới Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có cự tuyệt.

Cũng may hắn trong nháy mắt liền phản ứng lại, mau chóng đem một quả địa đồ ngọc giản đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Đan Sư, trong ngọc giản bản đồ này có đường đi tới Tinh Không Tà Hải thành, Tinh Không Tà Hải thành chính là địa phương tinh không Tà Hải Đảo họp.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận ngọc giản, thuận miệng nói một câu:

- Đa tạ, cáo từ.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên, sớm đã từ nơi này một mảnh quảng trường biến mất. Người này tóc hồng tu sĩ âm thầm kinh hãi, hắn dầu gì cũng là một cái bát cấp Tiên Yêu, hắn khẳng định chính bản thân không đỡ đc Mạc Đan Sư này một cái tát. Tốt tại Mạc Đan Sư này đồng ý đi Tinh Không Tà Hải thành, để cho hắn thở phào nhẹ nhõm.

Mạc Vô Kỵ suy đoán nơi này khẳng định có đại tiên thành, hiện tại xem ra quả nhiên, cái kia Tinh Không Tà Hải thành hắn là trên cái đảo này tương đối lớn nơi tụ tập. Hắn gần rời đi tinh không Tà Hải Đảo, tại trước khi rời đi cũng muốn đi đoàn người tụ tập địa phương giao dịch một phen. Tinh không Tà Hải Đảo giàu có, Mạc Vô Kỵ thế nhưng là tràn đầy lĩnh hội.

Hắn lại đem nam tử tóc đỏ cho địa đồ ngọc giản cùng trước đây hỏi Viên Mạc muốn địa đồ ngọc giản so sánh một chút, trên cơ bản không sai biệt lắm.

Mạc Vô Kỵ cũng không có lập tức đi Tinh Không Tà Hải thành, mà là lựa chọn về trước chỗ ở của mình. Hắn cũng sẽ không cùng trước đây như Hồ Thuần Thuần quẹo trái quẹo phải, hắn trực tiếp từ gần nhất đường đi một đường gào thét mà qua.

Một phần cường đại thần niệm còn không có quét Mạc Vô Kỵ trên người, Mạc Vô Kỵ liền sớm đã rời đi.

Chỉ một canh giờ, Mạc Vô Kỵ phi hành pháp bảo liền dừng bên ngoài thủy đàm.

Tình cảnh trước mắt để cho Mạc Vô Kỵ sắc mặt âm trầm xuống, hắn bố trí hộ trận toàn bộ bị đánh nát. Trong đầm nước cũng bị tất cả đều cuốn đi, ngay cả dưới bùn đất thủy đàm đều bị đào sâu mấy trượng. Về phần hắn chỗ tu luyện, lúc này càng là biến mất vô tung vô ảnh.

- Anh là Mạc đại ca?

Một cái cảnh giác thanh âm truyền đến, đi theo một người nam tử thấp nhỏ tóc đen phi hành tới.

- Không sai, ta chính là Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thu liễm lửa giận của mình cùng sát khí, vô luận là ai hủy diệt rồi hắn động phủ, cũng đừng nghĩ hắn dễ nói chuyện.

- Mạc đại ca, Viên đại ca để cho ta ở tại chỗ này chờ ngươi. Viên đại ca nhắn lại cho ngươi, lập tức đi ngay Tà Hải đừng lại trở về. Bao Bố liên lạc còn lại mấy cường giả muốn giết ngươi, Xích Nhãn Quy cũng không có tâm tốt.

Nam tử tóc đen vội vàng nói.

Mạc Vô Kỵ biết nam tử tóc đen nói Viên đại ca là Viên Mạc, tại cái chỗ này, duy nhất cùng hắn có chút giao tình chính là Viên Mạc.

- Viên huynh hiện tại đi nơi nào?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Nam tử này nhanh chóng nói:

- Tinh Không Tà Hải thành đang thương thảo chuyện tinh không Tà Hải hộ trận mở ra, Viên đại ca cũng đi.

- Chỗ ở của ta là ai đánh nát?

- Là Bao Bố, hắn không có tìm được ngươi, trở về liền đem chỗ ở của ngươi đánh nát.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, xuất ra một cái bình ngọc đưa cho truyền tin nam tử nói:

- Đa tạ ngươi, là một quả Đế Chân Đan, có thể cho ngươi có cơ hội nhảy vào cửu cấp Tiên Yêu.

- Đế Chân Đan?

nam tử thấp bé mừng rỡ không thôi tiếp nhận bình ngọc, còn chưa kịp nói ra phát ra từ nội tâm cảm tạ, liền phát hiện trước mắt Mạc Vô Kỵ sớm đã đi xa.

- Bạn của Viên đại ca quả nhiên không giống bình thường.

Nam tử tự nói một câu sau đó, cấp tốc rời đi.

...

Mạc Vô Kỵ lại không có nửa điểm ẩn nấp, khống chế phi hành pháp bảo tại tinh không Tà Hải Đảo một đường gào thét mà qua, không kiêng nể gì cả.

Hắn biết rõ vô luận chính bản thân nhiều ẩn nấp, nhiều cẩn thận đi tới tinh không Tà Hải Đảo, cuối cùng vẫn là tránh không được một hồi đại chiến. Đã như vậy, hà tất ẩn nấp?

Tuyệt đại đa số Tiên Yêu thú tại Mạc Vô Kỵ đi qua mình bàn thời điểm, đều lựa chọn trầm mặc.

Cũng không phải hết thảy Tiên Yêu thú đều có loại này nhẫn tính chất, một rết có chừng mười trượng tại Mạc Vô Kỵ đi ngang qua địa bàn nó, trực tiếp mở rộng lĩnh vực mở ra miệng khổng lồ, dĩ nhiên muốn lại đem Mạc Vô Kỵ cùng phi thuyền của hắn đồng thời nuốt vào.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên chính là một đạo lôi bạo, một đạo tiếng sấm đánh vào trong miệng nó, rết muốn ói đều phun không ra. Đi theo oanh một tiếng nổ vang, rết thiếu chút nữa bị nổ thành hai đoạn.

Cũng may Mạc Vô Kỵ cũng không định giết chết nó, đánh thương nặng đầu này bát cấp đỉnh phong Tiên Yêu rết sau đó, vẫn là gào thét mà qua, tốc độ là nửa điểm cũng không có giảm bớt, thậm chí ngay cả rết hộ trận cũng bị hắn xé mở.

Dường như đã biết Mạc Vô Kỵ lợi hại, phía sau Mạc Vô Kỵ hầu như không có lại đã bị bất luận cái gì chặn lại. Hắn phi hành pháp bảo tốc độ khu tới rồi cực hạn, chỉ dùng một ngày, phi hành pháp bảo liền hạ xuống rơi vào ngoài cửa thành khí thế to lớn.

Từ tiến vào Tu Chân Giới sau đó, Mạc Vô Kỵ cũng rất ít thấy Tu Chân giả dùng thực vật thế thành trì, đại đa số tu chân thành thị hoặc là tiên thành đều là các loại hộ trận cấu thành.

Hiện tại hắn ở chỗ này lần nữa nhìn thấy thực thể cục gạch thạch tài liêu xây thành thành tường, khoảng không trên cửa thành to lớn, điêu khắc năm chữ lớn đạo vận lưu chuyển, Tinh Không Tà Hải thành.

Tại bên ngoài Tinh Không Tà Hải thành là một cái quảng trường, trong quảng trường là một cái lối đi, lối đi này đi thông Tinh Không Tà Hải thành cửa thành, lại đem to lớn quảng trường chia làm hai bộ phận.

Các loại chủng tộc tu sĩ lui tới, lộ ra phi thường náo nhiệt.

Mạc Vô Kỵ thu hồi bản thân phi hành pháp bảo, trực tiếp đi hướng Tinh Không Tà Hải thành cửa thành. Cũng trong lúc đó, thần niệm của hắn phô thiên cái địa thẩm thấu đi ra ngoài, ngay cả hắn Trữ Thần Lạc cũng không có nhàn rỗi.

Tại thời điểm Mạc Vô Kỵ gần đến thành cửa, cước bộ của hắn một trận dừng lại, bỗng ngừng lại. Hắn cảm nhận được Tinh Không Tà Hải thành hộ trận, đây là cửu cấp tiên trận.

Cửu cấp tiên trận tại trong mắt người khác rất rất giỏi, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý. Hắn kinh ngạc chính là tài liệu làm nên Tinh Không Tà Hải thành thành tường, loại tài liệu này căn bản cũng không phải là tầm thường đồ đạc, mà là cửu phẩm tiên tài, lôi hồn thạch.

Mạc Vô Kỵ hiện tại miễn cưỡng cũng có thể coi như là một cái cửu cấp khí đế, hắn tự nhiên rõ ràng cái gì là lôi hồn thạch.

Lôi hồn thạch tại Tiên Giới cũng so sánh tương đối rất thưa thớt, giá cả rất là cao. Loại vật này nếu mà dùng để luyện chế pháp bảo, dù cho không phải là lôi hệ tu sĩ dùng, cũng phi thường trân quý.

Lôi hồn thạch có mấy cái tác dụng, có thể trực tiếp ức chế thần niệm trói buộc Nguyên Thần. Ngoài ra, cùng khốn sát trận phối hợp, có thể hình thành đỉnh cấp lôi hệ công kích khốn sát trận.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm mắng, tinh không Tà Hải Đảo khốn kiếp thực sự là giàu có a, cư nhiên dùng lôi hồn thạch xây thành một thành trì.

Dùng lôi hồn thạch xây thành thành trì cũng thì thôi, rất làm giận chính là, tên gia hỏa chủ đạo cái này thế thành bản lĩnh nát vụn rối tinh rối mù. Nhiều tinh khiết lôi hồn thạch xây thành thành trì như vậy, cư nhiên chỉ là một lục phẩm tiên khí, thậm chí ngay cả thất phẩm cũng chưa tới. Hơn nữa cái này tiên khí còn không cách nào luyện hóa, chỉ có thể để ở chỗ này dùng như một thành trì. Nhiều nhất, cũng bất quá phối hợp phía ngoài cửu cấp tiên trận hình thành lôi hệ khốn sát trận, khóa lại tu sĩ Nguyên Thần, phát động lôi hệ sát trận mà thôi.

Nếu mà cái này lôi hồn thạch thành trì là cửu cấp tiên khí, Mạc Vô Kỵ thật đúng là muốn suy tính một chút có nên đi vào hay không, chính là muốn đi vào, cũng muốn làm một phần chuẩn bị. Một cái lục phẩm tiên khí không có khả năng luyện hóa, ở trong mắt Mạc Vô Kỵ, thật cùng rác rưởi không có bao nhiêu khác nhau.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 802: Ta Cũng Có Một Chút Oan Nho Nhỏ

Tuy không cần đặc biệt đi chuẩn bị cái gì, Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc vẫnlà thẩm thấu đi xuống, tại trong tinh không Tà Hải thành hộ trận bố trí từng đạo hư không trận văn.

Từ khi tại kiếm ngục kiếm hà lĩnh ngộ được hư không trận văn sau đó, Mạc Vô Kỵ đối với hư không trận văn bố trí càng mẫn cảm. Loại này hư không trận văn không chỉ có có thể bố trí tại trong hư không, còn có thể tùy ý bố trí tại nước biển, dưới đất … tất cả sự vật giữa đó.

Nếu là cân nhắc đến Mạc Vô Kỵ hư không trận văn thủ đoạn, coi như là tột cùng cửu cấp tiên trận sư đấu trận cùng Mạc Vô Kỵ, cũng không nhất định có thể thắng.

- Ha ha, Mạc huynh đệ, lão ca ta thế nhưng là tả phán hữu phán, rốt cục nhìn thấy ngươi.

Một cái to thanh âm truyền đến, đi theo mắt nhanh chóng hồng quang Xích Nhãn Quy liền vẻ mặt tươi cười tiến lên đón.

- Mạc huynh, ngươi thế nào tới nơi này?

Lại là một thanh âm truyền đến, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy Viên Mạc thân hình cao lớn.

Viên Mạc tiện vóc người vẫn như cũ cao to, lại không còn là trước đây hơn một trượng, tối đa cũng bất quá là chừng hai thước. Hơn nữa quanh thân đạo vận ngưng thật, liền từ điểm này Mạc Vô Kỵ liền biết Viên Mạc đã bước vào hàng ngũ thập cấp Tiên Yêu thú, cũng sẽ không yếu bao nhiêu so với Xích Nhãn Quy.

- Chúc mừng Viên huynh đắc đạo.

Mạc Vô Kỵ cũng là cười tiến lên ôm quyền thăm hỏi một câu.

Thăm hỏi Viên Mạc sau đó, Mạc Vô Kỵ mới đối với Xích Diễm quy ôm quyền nói:

- Xích Nhãn đại đế, đã lâu không gặp.

Đối với Viên Mạc cùng Xích Nhãn Quy Mạc Vô Kỵ hoàn toàn là bất đồng thái độ, Viên Mạc tính là bằng hữu của hắn, Xích Nhãn Quy chỉ có thể nói là quen biết mà thôi.

Xích Nhãn Quy thật giống như không biết Mạc Vô Kỵ đưa hắn phóng sau lưng Viên Mạc, vẫn như cũ cười nói:

- Tinh không Tà Hải Đảo đang ở cử hành đại hội, ta cùng Viên Mạc huynh đệ cố ý tới đón tiếp Mạc huynh. Mạc huynh đệ nếu mà không ngại, cũng có thể đi xem, được rồi bọn người Bao Bố biết ngươi đã đến rồi.

Mạc Vô Kỵ há có thể không biết Xích Nhãn Quy câu nói sau cùng ý tứ? Đó là đối với hắn tiến hành uy hiếp, chính là hắn Mạc Vô Kỵ nếu tới rồi liền không nên nghĩ chạy trốn. Bởi vì hắn một khi chạy trốn, Bao Bố lập tức sẽ chỉ là đi theo đuổi theo hắn.

- Mạc huynh, ngươi đi nhanh lên, Bao Bố mấy người đang chờ ngươi đi.

Viên Mạc lo lắng Mạc Vô Kỵ thực sự tiến vào Tà Hải thành, nhanh chóng truyền âm cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đối với Viên Mạc gật đầu, lúc này mới đối với Xích Diễm quy nói:

- Vậy thì thật là tốt a, ta nghe nói là hợp phân phối Niết Không Quả, vừa lúc đối với thứ này ta cũng có chút hứng thú, cùng đi chứ.

- Ha ha, Mạc huynh đệ quả nhiên hào sảng, mời.

Xích Diễm quy cười ha ha một tiếng, đưa tay dẫn tới. Trong lòng hắn đã ở khinh bỉ Mạc Vô Kỵ, chết đã đến nơi không cầu hắn Xích Nhãn, còn dám nói Niết Không Quả.

Viên Mạc chỉ có thể thở dài, hắn cũng không thể làm gì, lúc này Mạc Vô Kỵ chính là còn muốn chạy cũng đi không xong.

...

Từ tinh không Tà Hải thành cửa thành đến tinh không Tà Hải thành Tà Hải Đảo đại điện, có chừng mấy ngàn thước xa.

Dù cho Xích Nhãn Quy đi mau nữa, Mạc Vô Kỵ vẫn là không nhanh không chậm đi ở phía sau, cùng Viên Mạc tùy ý nói chuyện phiếm. Hắn cũng là mỗi một bước dưới thân, đều có thể thông qua Trữ Thần Lạc bố trí một đạo hư không trận văn. Xích Nhãn Quy thấy Mạc Vô Kỵ đi chậm, cũng chỉ có thể dừng lại một bên chờ Mạc Vô Kỵ, một bên tính toán làm sao từ Mạc Vô Kỵ lấy được chỗ tốt lớn nhất.

Mạc Vô Kỵ là cửu phẩm Đan Đế, có thể tưởng tượng, năm tháng sau này, Mạc Vô Kỵ nhất định tại bên trong vô cùng vô tận luyện đan vượt qua. Hắn đơn độc muốn tạm giữ Mạc Vô Kỵ đã khả năng không lớn, hắn cần chính là, tận lực để cho hắn lấy được cơ hội tối đa luyện đan.

Sắp tới thời gian một nén nhang, Mạc Vô Kỵ mới nhìn thấy Tà Hải Đảo đại điện.

Đại điện giống nhau là lôi hồn thạch luyện chế, tuy lôi quang đều bị ẩn nấp, bởi vì Luyện Khí Sư trình độ hữu hạn, Mạc Vô Kỵ vừa đến cửa đại điện, liền có thể cảm thụ được mãnh liệt lôi nguyên khí tức cùng áp lực.

- Mạc huynh đệ, mời vào.

Xích Nhãn Quy cực kỳ nhiệt tình lần nữa đưa tay.

Mạc Vô Kỵ không chút khách khí đi vào, đại điện rộng mở không gì sánh được, bố trí xa hoa. Hình tròn đại điện, chí ít ngồi hơn mười người. Mạc Vô Kỵ vừa tiến đến, trong đại điện mọi ánh mắt đều hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ trên người.

- Mạc Vô Kỵ, ta còn tưởng rằng ngươi không dự định từ Tà Hải trở về, ngươi đây là muốn đến trả đồ cho ta sao?

Bao Bố băng hàn thanh âm truyền đến, nhàn nhạt sát khí tại quanh người Mạc Vô Kỵ vờn quanh.

Xích Nhãn Quy lại cũng không thèm để ý Bao Bố sát ý, vẫn như cũ nói cười dịu dàng nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc huynh đệ, ta đến cùng ngươi giới thiệu một chút. Ta cùng Bao Bố ngươi quen biết, ta cũng không muốn nói nhiều. Ta liền từ Điêu Ngoan hướng ngươi giới thiệu, vị này khí vũ hiên giương cao chính là Điêu Ngoan...

Mạc Vô Kỵ thấy Xích Nhãn Quy chỉ vào là một người nam tử áo đen, nam tử này mũi ưng, mặt dài tai nhỏ, tên này vô luận nói như thế nào đều cùng khí vũ hiên giương cao không giống.

Mạc Vô Kỵ cũng là cảm thán, nếu để cho Xích Nhãn Quy cùng Điêu Ngoan này đứng ở trên đài tướng thanh biểu diễn, chỉ bằng mượn những lời này khẳng định có một trận tiếng vỗ tay.

-... Từ Điêu Ngoan bên người, theo thứ tự là Ngô Hách, Sâm Lan, Da Nhất Trọng, Bành Phí Nhi, Tiết Lô. Chúng ta tám người, tại tinh không Tà Hải Đảo miễn cưỡng có một cái danh hiệu, Tà Hải Đảo bát đại đế. Đương nhiên hiện tại Viên Mạc cũng theo sát chúng ta bước chân, bước vào hàng ngũ thập cấp.

Mạc Vô Kỵ tại Xích Nhãn Quy lúc giới thiệu, cũng đã chú ý tới. Ngô Hách một thân phi phục màu đỏ, quanh thân tràn sương mù nhàn nhạt,

hắn không cần thần niệm đi quét, cũng biết Ngô Hách nhất định là một tên gia hỏa con rết thành tinh.

Da Nhất Trọng cũng là tám người này duy nhất nhân tộc cường giả, tuy Mạc Vô Kỵ không biết tên này có đúng hay không xuất thân Tiên Giới, nhân tộc khí tức trên người của hắn vẫn như cũ có thể cho Mạc Vô Kỵ cảm thụ được.

Về phần này Sâm Lan, Mạc Vô Kỵ suy đoán đây cũng là Thần Tộc. Tên này một thân vỏ cây da thịt, tựa cùng Thần Tộc Đạo Đế bị hắn giết chết kia có chút cùng loại. Bành Phí Nhi da dẻ trắng nõn cực kỳ anh tuấn, Mạc Vô Kỵ đoán không được tên này rốt cuộc là đến từ một chủng tộc nào.

Được gọi là Tiết Lô, khí tức trên người tựa cùng tên của hắn bình thường giống nhau, tràn nhàn nhạt huyết khí. Mạc Vô Kỵ chưa từng thấy qua huyết tộc tu sĩ, cũng có thể đoán được tên này đoán chừng là huyết tộc xuất thân.

Người còn lại Xích Nhãn Quy không có giới thiệu, Mạc Vô Kỵ từ khí tức thượng cũng có thể thấy được, đều là một phần tu vi yếu một chút.

Kim Thiết Hạc cùng Hồ Thuần Thuần chưa có tới, không biết có phải hay không là còn không có luyện hóa pháp bảo hay là bởi vì chuyện khác.

Viên Mạc lôi kéo Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc huynh, ngồi ở bên cạnh ta sao?.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, không để ý tới đáp lại bắp, trực tiếp đi theo Viên Mạc đi tới trên một cái ghế ngồi xuống.

Thấy Mạc Vô Kỵ không có nửa phần biểu thị, trực tiếp ngồi xuống, Xích Nhãn Quy liền vội vàng nói:

- Các vị đạo hữu, vị này chính là Mạc huynh đệ ta nói, cửu phẩm Đan Đế tồn tại.

- Cửu phẩm Đan Đế quả nhiên không giống với, cái giá rất lớn a, cả Bao Bố huynh nói đều lười trả lời.

Điêu Ngoan thản nhiên nói.

Mạc Vô Kỵ biết Điêu Ngoan này khẳng định không giống tầm thường, nếu không, Xích Nhãn Quy cũng sẽ không là người thứ nhất giới thiệu, đám người Viên Mạc đối với hắn kiêng kỵ như vậy.

- Các vị đạo hữu, Mạc Vô Kỵ này trước trộm đồ của ta, ta còn không có tìm hắn tính sổ. Ngày hôm nay ta trước tìm hắn tính sổ, mời các vị làm chứng.

Bao Bố không có đợi được Mạc Vô Kỵ trả lời, đơn giản đứng lên.

Không có người nói chuyện, Mạc Vô Kỵ sau này là nhất định phải ở lại tinh không Tà Hải Đảo vì mọi người luyện đan. Trước lúc này, tự nhiên muốn cho người giáo huấn Mạc Vô Kỵ một trận, sau đó mới có thể lại đem Mạc Vô Kỵ linh hồn giam cầm hắn lên.

- Bao đại đế nói cực phải, chỉ là trước lúc này, ta cũng muốn nói vài câu.

một trong Bát đại đế Ngô Hách đứng lên ôm quyền nói, hắn giọng nói cực kỳ rách nát.

Bao Bố thấy Ngô Hách đứng lên, cũng nói:

- Đó là tự nhiên, Ngô huynh mời nói.

Ngô Hách chỉ vào Mạc Vô Kỵ lớn tiếng nói:

- Người này cực kỳ kiêu ngạo, đến tinh không Tà Hải thành trên đường không kiêng nể gì cả. Tinh không Tà Hải Đảo cấm chế của vài

bằng hữu bị người này một đường đi qua, đều oanh lung lay lắc lắc. người trong tộc Ta một con rết xám, đang đang bế quan, người này trực tiếp đánh bể nó hộ trận, sau đó còn dùng lôi cầu làm cho nó bị thương nặng. Mời các vị bình bình đạo lý, ta yêu cầu hắn bồi thường, có đúng hay không hắn là nên?

Mọi người nghe được Ngô Hách nói, đều cảm thấy thất sách. Mạc Vô Kỵ vì tinh không Tà Hải Đảo luyện đan là nhất định, thế nhưng là một cái cửu phẩm Đan Đế trong giới chỉ có bao nhiêu thứ tốt? Tại trước khi khóa cấm Mạc Vô Kỵ Nguyên Thần, nếu mà có thể trước đem đồ đạc trên người Mạc Vô Kỵ phân một điểm, đây tuyệt đối là một khoản to lớn.

- Tự nhiên hắn là, bên trong động phủ ta bảo vật cũng là bị người này trộm đi, người này quả nhiên là cực kỳ ác liệt.

Bao Bố thứ nhất hưởng ứng nói.

Hắn biết Ngô Hách cùng ý nghĩ với hắn, muốn trước đem Mạc Vô Kỵ đồ đạc chia hết.

- Mạc huynh đệ, lẽ nào đây là thật?

Xích Nhãn Quy giả vờ nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đích thật là thực sự, Xích Nhãn, lẽ nào tại Tà Hải Đảo còn có quy củ sao? Ta không cẩn thận xé rách một cái động phủ, tiện tay đả thương một con rết xám, cũng phải bồi thường? Ngươi biết, tại Tiên Giới ta một cái cửu phẩm Đan Đế đi tới chỗ nào đều là tồn tại người khác tôn kính a.

Mọi người âm thầm buồn cười, người này cửu phẩm Đan Đế, quả nhiên là tại Tiên Giới kiêu ngạo đã quen.

Không đợi Xích Nhãn Quy nói chuyện, một tiếng hừ lạnh truyền đến:

- Hừ, ta tinh không Tà Hải Đảo vẫn là địa phương công bằng công chính, bất luận kẻ nào coi như là thập phẩm Đan Đế mạo phạm quy củ, cũng phải đối xử bình đẳng. Mạc Vô Kỵ, ngươi còn có cái gì để nói?

Điêu Ngoan hừ lạnh một tiếng, đập bàn quát lên.

Lần này chính là Xích Nhãn Quy cũng thở dài, thì thào nói:

- Ai, Mạc huynh đệ ngươi vi phạm Tà Hải Đảo quy củ, ta cũng không giúp được ngươi a.

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc hỏi:

- Ta chỉ là phá hủy một phần cấm chế mà thôi, ta vừa không có hủy diệt hắn động phủ...

Điêu Ngoan lạnh lùng nói:

- Nếu mà ngươi phá hủy người khác động phủ, ngươi cho là ngươi còn có mệnh ở đây không?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ôm quyền:

- Thì ra phá hủy động phủ phải đền mạng nhỏ a? Vãi lều à nha, ta thật không biết nơi này lại là địa phương công bằng công chính. Đã như vậy ta nhất định phải bồi thường, nhất định phải bồi thường, không biết làm thế nào bồi thường?

- Nhìn xem tại phân thượng ngươi quen biết Xích Nhãn, lại đem chiếc nhẫn của ngươi giao ra đây sao?.

Ngô Hách thản nhiên nói.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ hầu như hai lời không có, liền đem chiếc nhẫn của mình đưa cho Ngô Hách.

Mạc Vô Kỵ lấy ra giới chỉ ngoại trừ một phần rác rưởi Tu Chân Giới linh thạch, không có gì cả. Bất quá hắn giới chỉ cấm chế rất mạnh, chính là Ngô Hách cũng đừng nghĩ trong khoảng thời gian ngắn phá vỡ.

Thấy Mạc Vô Kỵ chủ động giao ra giới chỉ, Bao Bố cũng ngồi xuống, kế tiếp là thời điểm hắn và Ngô Hách chia của.

- Các vị đại năng giả, mới vừa mới nghe được Tà Hải Đảo là địa phương công bằng công chính, ta an tâm. Ta bồi thường cũng là cam tâm tình nguyện. Hiện tại ta cũng có một chút oan khuất nho nhỏ, muốn dãi bày một cái, không biết có thể nói hay không đây? Haizz

Mạc Vô Kỵ sau khi giao ra giới chỉ, nói lần nữa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 803: Một Chỉ Nghiền Ép

Đại điện an tĩnh lại, tất cả mọi người ngạc nhiên nhìn Mạc Vô Kỵ, tên này là ở Tiên Giới được người tôn trọng quen, tới nơi này ngu ngốc sao? Công bằng công chính, tên này tu luyện thế nào đến Tiên Đế?

- Ha ha, Mạc Đan Sư tự nhiên có thể nói. Chúng ta tinh không Tà Hải Đảo chính là công bằng công chính, rất nhanh Mạc Đan Sư là có thể khắc sâu hơn cảm nhận được.

Ngô Hách cười ha ha nói, tâm tình của hắn hiện tại không sai. Một cái giới chỉ cửu phẩm tiên đan đế ở trong tay hắn, tâm tình của hắn muốn không tốt đều không được.

- Này thật sự là quá tốt, kỳ thực ta cũng là một người thích công đạo.

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ nói lấy, sau đó chỉ vào Bao Bố:

- Mấy năm trước ta đi Tà Hải sau đó, người này lại đem ta động phủ cấm chế xé rách, lại đem ta động phủ oanh nát, còn chưa tính. Ta lưu lại trong động phủ hơn chín ngàn nhánh cực phẩm tiên linh mạch, một cái cực phẩm tẩy tủy đàm cũng bị người này cuốn đi. Dựa theo vừa rồi Điêu Ngoan đại đế cách nói, đó là hắn là thù chém giết. Mời các vị đại đế chủ trì công đạo.

Hiện trường lần nữa nhanh chóng trầm lại, vài tên tu vi yếu một chút càng là tựa đầu thấp xuống, nếu mà không phải là không đủ tư cách nói, bọn họ thậm chí muốn lên tiếng cuồng tiếu. Hơn chín ngàn nhánh cực phẩm tiên linh mạch, tên này cho rằng tiên linh mạch là bùn ven đường đâu nè.

Ngô Hách nghiêm trang gật đầu:

- Mạc Đan Đế nói rất đúng, đích xác hắn là xử phạt Bao Bố huynh. Như vậy đi, chúng ta cho phép Mạc Đan Đế tùy ý xử trí Bao Bố huynh.

- Chuẩn mẹ, chúng ta cũng không có ý kiến.

vài đại đế còn lại cũng là đồng thời nói, Bao Bố khóe miệng tràn ra một tia châm chọc, cả mi mắt đều lười nhướng lên.

Mạc Vô Kỵ thấy Xích Nhãn Quy không có phụ họa, đối với tên này ngược lại ác cảm ít một chút.

- Đã như vậy, vậy ta liền không khách khí a.

Mạc Vô Kỵ cười tủm tỉm ôm quyền dạo qua một vòng.

một vòng còn không có chuyển hết, Mạc Vô Kỵ bỗng vừa vung tay, Bán Nguyệt Trọng Kích trực tiếp bị hắn tế xuất, cuồn cuộn nổi lên muôn vàn kích mang đánh về phía Bao Bố.

- Răng rắc!

trong đại điện tất cả bàn ghế tại dưới Mạc Vô Kỵ vô cùng kích mang, tất cả đều vỡ vụn.

Kinh khủng cuồng bạo sát ý trong nháy mắt tràn ngập không gian mỗi khắp ngõ ngách, giờ khắc này tại trong đại điện này tất cả mọi người cảm nhận được cái loại này vô cùng vô tận băng hàn sát ý, cả không gian tại đây dưới sát ý cũng bắt đầu sợ run.

Lúc này mọi người đâu còn nhớ được cái khác, đều mở rộng ra lĩnh vực của mình.

Chỉ là mọi người lĩnh vực duỗi một cái bày ra đến, khí tức cuồng bạo như vòng xoáy sóng biển bình thường vậy liền điên cuồng xông về mỗi người.

- Rắc rắc rắc!

Tuy cũng không có đứng mũi chịu sào, dưới Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực bao trùm, một phần tu sĩ yếu một chút lĩnh vực tất cả đều vỡ vụn. Vài tên vừa mới bước vào cửu cấp Tiên Yêu thú, càng là trương miệng phun ra một ngụm tiên huyết, sợ điên cuồng lui về phía sau.

Chính là bát đại đế lĩnh vực, tại dưới Mạc Vô Kỵ loại này vòng xoáy lĩnh vực trùng kích, cũng từng trận hoảng động. Mà Bao Bố đứng mũi chịu sào, lĩnh vực tức thì bị Mạc Vô Kỵ trực tiếp xé rách.

Bao Bố thầm nghĩ không tốt, hắn không có lại đem Mạc Vô Kỵ xem ở trong mắt, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ cư nhiên đáng sợ như thế. Vội vàng, hắn cư nhiên bị Mạc Vô Kỵ nghiền ép.

Mạc Vô Kỵ biết Bao Bố cùng hắn có khoảng cách, thế nhưng chênh lệch cũng sẽ không đến tình cảnh hắn dễ dàng nghiền ép Bao Bố. Lúc này hắn liền phải thừa dịp Bao Bố còn không có nhìn thẳng vào hắn, dùng tốc độ nhanh nhất chém giết Bao Bố, sau đó giết gà dọa khỉ.

- Rầm rầm ầm!

Phản ứng kịp, Bao Bố nhanh chóng mở rộng ra lĩnh vực, thế nhưng là hắn lĩnh vực vẫn là ngay lập tức bị cuốn đi, vô cùng tận kích mang đã phong tỏa hắn tất cả không gian.

Bao Bố trong kinh hoảng, trực tiếp nắm lên Càn Khôn câu.

Càn Khôn câu huyễn hóa thành vô cùng câu ảnh, muốn mạnh mẽ chống lên hắn lĩnh vực, trước phòng vệ Mạc Vô Kỵ rồi lại nói.

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ trọng kích kích mang đánh rớt, không có nửa điểm nhất thời chậm lại liền xé rách Càn Khôn câu vô cùng câu ảnh, Bao Bố quanh người không gian lại một lần nữa bị Mạc Vô Kỵ nắm trong tay.

- Mọi người ra tay giúp...

Bao Bố chỉ nói năm chữ, cũng cảm giác được thân thể mình bỗng nhiên bị trói buộc lại, sau một khắc hắn nhìn thấy một ngón tay.

Một loại thiên địa sụp xuống, hồng hoang bùng nổ khí tức đánh về trong Bao Bố toàn bộ ý chí. Nếu như nói hắn là con kiến hôi trong Nhân Thế Gian một giới, như vậy một chỉ liền nắm trong tay Nhân Thế Gian, trực tiếp vượt qua vô cùng hư không, chậm rãi nghiền ép hướng về phía hắn cái con kiến hôi này.

Giờ khắc này, một chỉ là chúa tể cả thiên địa, là vũ trụ mênh mông khởi nguyên. dưới một chỉ, hết thảy đều có thể niết diệt, hết thảy đều có thể biến mất.

- Không!

Bao Bố điên cuồng hí lên, hắn muốn thiêu đốt cả người máu huyết, chỉ vì thoát ra chỉ này. Thế nhưng là hắn máu huyết bị đọng lại, hắn hết thảy đều bị người nắm trong tay.

Nếu mà có một lần nữa, hắn Bao Bố tuyệt đối sẽ không đi khinh địch Mạc Đan Sư này.

Thế nhưng là hắn không cách nào sống một lần nữa, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn một chỉ mang tới hủy diệt từ từ nghiền ép đến trên người của hắn.Mạc Vô Kỵ một bước còn tại trong hư không, đang thi triển ra không gian trói buộc thần thông sau đó, cứ như vậy một chỉ nghiền đi ra ngoài, hắn muốn phải thử một chút nhìn xem bản thân Thất Giới Chỉ.

Một chỉ đánh ra, không gian chung quanh cũng bắt đầu vặn vẹo, bắt đầu biến hóa. Mạc Vô Kỵ thậm chí nhắm hai mắt lại, lúc này tất cả tại bên trong ý niệm của hắn trở nên rõ ràng.

Hắn thậm chí có một loại hiểu ra, dưới một chỉ, tất cả tất cả đều con kiến hôi, hắn một chỉ chính là chúa tể nắm trong tay Nhân Thế Gian,

nắm trong tay tất cả sinh mạng cân nhắc quyết định.

Dù cho Bao Bố là một trong bát đại đế, là tinh không Tà Hải Đảo đỉnh cấp cường giả, tại đây dưới một chỉ, cũng là con kiến hôi.

Thì ra là như vậy, Mạc Vô Kỵ mở mắt.

- Bành!

thân thể Bao Bố tất cả đều vỡ vụn, hóa thành một đạo huyết vụ biến mất tại chỗ cũ. Ngay cả Nguyên Thần, cũng ở dưới một chỉ biến mất vô tung vô ảnh.

Mạc Vô Kỵ trương tay lại đem giới chỉ cuồn cuộn thu vào, hắn đánh giá thấp bản thân Thất Giới Chỉ, dưới một chỉ căn bản cũng không cần trước thi triển không gian trói buộc thần thông.

Bởi vì dưới một chỉ này, tất cả không gian đều là Hư Vọng.

Mạc Vô Kỵ càng là rõ ràng hiểu rõ bên trong Thất Giới Chỉ "... Chư pháp không tương, không gian vô sắc..."

Tại đây một chỉ, tất cả phép tắc tất cả đều hư ảo, tất cả không gian đều có thể không nhìn.

Hắn Thất Giới Chỉ chỉ là đệ nhất Sát Giới Nhân Thế Gian, nếu là chờ hắn tu luyện thành Thất Sát giới, Thất Giới Chỉ có bao nhiêu đáng sợ?

Ban đầu ở cảnh giới Tiên Tôn, hắn thi triển Thất Giới Chỉ, hầu như bao trùm đi rồi cả người tiên nguyên cùng thần niệm. Hiện tại bước vào Tiên Đế, một chỉ chỉ là để cho sắc mặt của hắn hơi có chút tái nhợt mà thôi. Chỉ là không biết lại thi triển thần niệm tiễn ý, kết quả sẽ làm sao?

Mạc Vô Kỵ chậm rãi thở dài một hơi, lúc này mới quay đầu nói:

- Thật ngại, mới vừa mới ra tay hơi nặng một chút, hư hại một phần hoa hoa cỏ cỏ. Xin lỗi xin lỗi, ta nhất định sẽ bồi thường, ta biết mà, cái

chỗ này là công bằng công chính, chuyện bồi thường không cần mọi người nói.

Cho dù là Mạc Vô Kỵ nói xong, toàn bộ đại điện vẫn còn là một mảnh an tĩnh. Vài tên cửu cấp Tiên Yêu thú bị Mạc Vô Kỵ lĩnh vực lan đến thổ huyết, lúc này vẫn như cũ vẻ mặt kinh khủng.

Bảy đại đế bao gồm Điêu Ngoan ở bên trong, đều là cảm giác được tay đều có chút run rẩy, phía dưới quần đã ướt đẫm một mảnh.

Nếu mà đến lúc này bọn họ không hiểu chọc phải một cái dạng gì tồn tại, bọn họ cũng không xứng tại tinh không Tà Hải Đảo làm bát đại đế.

Một chỉ nghiền ép đánh giết Bao Bố, trước sau mới bao nhiêu thời gian? Bọn họ bảy đại đế vây công Bao Bố, cũng không cách nào tại trong khoảng thời gian ngắn giết chết Bao Bố, thậm chí sau cùng còn có thể để cho Bao Bố chạy trốn. Hiện tại Mạc Vô Kỵ một chỉ đánh giết Bao Bố, nói cách khác thực lực của Mạc Vô Kỵ có thể dễ dàng nghiền ép bọn họ bất kỳ một cái nào bên trong bát đại đế.

Điêu Ngoan cũng hít sâu một hơi, bên trong hắn mắt nhỏ có thêm một loại sâu đậm kiêng kỵ. Mặc dù như thế, hắn vẫn như cũ nói:

- Nói như vậy, Mạc Đan Đế là ỷ vào bản lĩnh, đến ta Tà Hải thành kiêu ngạo sát nhân sao?

Phục hồi tinh thần lại, hắn mơ hồ cảm giác Mạc Vô Kỵ giết Bao Bố là đánh lén, nếu mà bọn họ bảy đại đế cộng thêm còn lại cường giả toàn bộ vây công Mạc Vô Kỵ, chưa hắn thì không thể bắt Mạc Vô Kỵ.

- Thì ra ngươi lời mới vừa nói là đánh rắm a, người khác hủy động phủ của ta để cho ta bồi thường chính là nên, ta dựa theo ý ngươi nói giết Bao Bố, kẻ hủy ta động phủ ta, chính là kiêu ngạo. Tốt lắm, nếu là công bằng công chính như vậy, vậy ta dường như cũng không cần nói đạo lý...

Mạc Vô Kỵ nói đến một chữ cuối cùng, lại là một bước bước ra, một quyền đánh ra. Đây là Mạc Vô Kỵ thần thông, Liệt Vực Quyền.

Tại một quyền này ầm đi ra đồng thời, Mạc Vô Kỵ bố trí tới hư không trận văn đã phong tỏa Điêu Ngoan không gian chung quanh. Thất Giới Chỉ tiêu hao quá lớn, không có khả năng liên tục dùng, dù sao nơi này cường giả nhiều lắm.

Điêu Ngoan cảm thụ được Mạc Vô Kỵ sát ý, trong nháy mắt lui về phía sau, chỉ là hắn vừa mới lui về phía sau nửa bước, không gian liền xuất hiện một phần vặn vẹo biến hóa.

Điêu Ngoan không có biết hư không trận văn, cũng không biết Mạc Vô Kỵ vội vàng bố trí loại này hư không trận văn không có trận kỳ phối hợp chỉ có tác dụng dọa người, coi như là hắn tiếp tục rút lui, cũng sẽ không có nửa điểm nguy hiểm. Có Bao Bố vết xe đổ, nào dám tùy tiện đi chạm không gian? Hắn động cũng không dám động, cũng là một quyền đánh ra.

- Ầm!

Kinh khủng hỏa diễm ở trên hư không nổ tung, Điêu Ngoan cũng cảm giác được Mạc Vô Kỵ một quyền này bên trong dĩ nhiên mở rộng ra lĩnh vực, lĩnh vực của hắn vốn là bị Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực áp chế, mà Mạc Vô Kỵ một quyền này lĩnh vực lại trực tiếp trì hoãn một quyền này của hắn.

- Bành!

Kinh khủng hỏa diễm gia trì ở trên Liệt Vực Quyền, cuồng bạo tiên nguyên cộng thêm hỏa diễm trực tiếp lại đem một cái cánh tay của Điêu Ngoan hóa thành hư vô, Điêu Ngoan lại cũng không kịp đoái hoài trong hư không vặn vẹo trận văn, điên cuồng rút lui.

Mạc Vô Kỵ không có truy sát, hắn biết tiếp tục truy sát cũng chơi không lại Điêu Ngoan. Điêu Ngoan là bị hắn nghiền giết Bao Bố dọa sợ,

cho nên trong quá trình cùng hắn đấu pháp trước sợ. Chờ Điêu Ngoan lui ra phía sau, phát hiện hắn hư không trận văn cũng không thể tạo tác dụng, Điêu Ngoan liền sẽ hiểu được.

Mạc Vô Kỵ đối với một quyền Liệt vực này ngược lại rất hài lòng, hắn Liệt Vực Quyền thật lâu không có dung hợp Thanh Câm Chi Tâm. Hiện tại lần nữa dung hợp Thanh Câm Chi Tâm, dù cho Điêu Ngoan biết hắn trận văn giả, cũng sẽ bị chế. Khác biệt duy nhất, chỉ là Điêu Ngoan cánh tay không giữ lại được mà thôi.

Mạc Vô Kỵ cùng Điêu Ngoan chiến đấu vẫn là trong sát na, chờ mọi người phản ứng kịp sau đó, chiến đấu đã kết thúc, Điêu Ngoan bị Mạc Vô Kỵ đánh rớt một cánh tay.

Điêu Ngoan sắc mặt âm trầm, hắn cư nhiên bị Mạc Vô Kỵ dọa sợ, dẫn đến một cái cánh tay vứt bỏ. Lúc này hắn khẳng định nếu mà mọi người đồng tâm hiệp lực, vẫn là có thể giết chết Mạc Vô Kỵ. Hắn cũng là không nói gì thêm, hắn biết, sẽ không có người nào đứng ra phụ họa hắn. Đắc tội Mạc Vô Kỵ loại này kẻ hung ác nữa, hắn nói không chừng sẽ thật bị giết chết.

Một tiên quả không biết là dạng gì bị Điêu Ngoan nuốt vào, Điêu Ngoan cánh tay trong nháy mắt liền lần nữa hoàn nguyên. Tất cả mọi người rõ ràng, bởi vì cánh tay này thực lực của Điêu Ngoan giảm xuống rất nhiều, không có cái mấy chục vạn năm cũng đừng nghĩ phục hồi như cũ.

Mạc Vô Kỵ cười tủm tỉm nhìn mọi người im ắng không tiếng động, nói:

- Mọi người mời ngồi đi, chúng ta bây giờ nói một chút về sự tình Niết Không Quả.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 804: Tính Toán Mạc Vô Kỵ

Xích Nhãn Quy khô khốc nói:

- Mạc huynh nói là, hiểu lầm đã giải trừ, chúng ta hay là ngồi xuống từ từ nói chuyện.

Đảo mắt là hắn xưng hô liền từ Mạc huynh đệ đi tới Mạc huynh, trong lòng hắn cũng là kinh đào hãi lãng. Tại thu được Mạc Vô Kỵ lần nữa trở lại Tà Hải Đảo thời điểm, hắn không phải là không có nghĩ tới muốn đơn độc lại đem Mạc Vô Kỵ ở lại Tiểu Huyền võ sơn của hắn. Về sau hắn nghĩ đến Mạc Vô Kỵ trở lại Tà Hải Đảo, tin tức nhất định sẽ tiết lộ ra ngoài. Bao Bố là biết Mạc Vô Kỵ tồn tại, hắn lưu lại Mạc Vô Kỵ, rất có thể đắc tội còn lại bảy đại đế.

Cân nhắc đến những thứ này, hắn mới không có trở về mạnh mẽ lưu lại Mạc Vô Kỵ. Hiện ở trong lòng hắn chỉ có nghĩ mà sợ cùng may mắn, Mạc Vô Kỵ đáng sợ như thế, nếu mà hắn thực sự muốn lưu lại Mạc Vô Kỵ, phỏng chừng lúc này hắn Xích Nhãn Quy sớm đã biến mất từ thế giới này.

- Dà, dà...

Những người còn lại đều chính bản thân lấy ra ngồi đắng, về phần để cho Mạc Vô Kỵ bồi thường, vậy là không có ai dám nói.

Viên Mạc trong lòng là mừng rỡ không thôi, hắn thật không ngờ Mạc Vô Kỵ cư nhiên cường đại như vậy. Bất quá lúc này, hắn là sẽ không nói chuyện. Dù sao Mạc Vô Kỵ chiếm thượng phong, hắn không cần phải lại đi đắc tội người.

Chờ mọi người sau khi ngồi xuống, Mạc Vô Kỵ ánh mắt quét một cái. Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ ánh mắt quét tới, Ngô Hách phía sau lưng có chút cảm giác mát, hắn mới vừa rồi còn mạnh mẽ để cho Mạc Vô Kỵ lại đem giới chỉ giao ra đây, nếu mà Mạc Vô Kỵ tìm hắn phiền phức, làm sao bây giờ?

Lúc này coi như là ngu ngốc, Ngô Hách cũng biết Mạc Vô Kỵ cho hắn chiếc nhẫn là một quả rác rưởi mặt hàng. Bằng không, dùng Mạc Vô Kỵ người như thế há có thể như vậy thống khoái? Huống hồ Mạc Vô Kỵ lấy ra Bán Nguyệt Trọng Kích, hiển nhiên hắn còn có chiếc nhẫn trữ vật khác.

Nếu như nói trước hắn đạt được Mạc Vô Kỵ chiếc nhẫn trữ vật là như ngày tháng sáu uống một chén nước đá, hiện tại hắn cả người cũng không được tự nhiên, thật giống như ngồi nướng lô bên trong bị thiêu đốt bình thường giống nhau.

Không phải là còn muốn chút mặt mũi, hắn đều chủ động lại đem giới chỉ hoàn trả cho Mạc Vô Kỵ.

Đang ở Ngô Hách suy nghĩ làm sao lại đem giới chỉ hoàn trả cho Mạc Vô Kỵ thời điểm, trong đầu của hắn truyền đến Điêu Ngoan truyền âm:

- Ngô huynh, ngươi cho là ngươi lại đem giới chỉ cho người này, người này sẽ chỉ là biết quên đi sao? Hắn sẽ chém tận giết tuyệt. Bao Bố chính là ví dụ, Bao Bố căn bản cũng không có nghĩ tới muốn giết hắn, đối với người này chỉ là vấn trách một cái mà thôi, hiện tại kết cục làm sao? Ngươi cầm người này giới chỉ, trông cậy vào hắn buông tha ngươi, đó chính là người si nói mộng.

Buông tha không thiết thực ý nghĩ sao?, đợi lát nữa ra Tà Hải sau điện, chúng ta mượn Tà Hải Lôi Thành xuất thủ, chỉ cần chúng ta bảy người đồng tâm hiệp lực, hơn nữa Tà Hải thành khốn giết đại trận, đến lúc đó nhất định có thể giết chết hắn. Ta sẽ tiếp tục liên hệ mấy người còn lại, ngươi chỉ cần cam chịu liền tốt rồi...

Gần như là tại đồng thời, bao gồm Xích Nhãn Quy ở bên trong, còn lại năm người như nhau nhận được Điêu Ngoan truyền âm.

Xung quanh không gian ba động, Mạc Vô Kỵ há có thể không biết. Chỉ là thực lực của Điêu Ngoan rất cao, hắn không cách nào bắt lấy đến Điêu Ngoan truyền một ít gì nói. Chỉ muốn nhìn Da Nhất Trọng chuẩn bị đứng lên hướng hắn chào hỏi, chỉ là di chuyển một cái thân thể cũng không có động tĩnh, Mạc Vô Kỵ liền đoán được, phỏng chừng là chuẩn bị liên thủ đối phó hắn.

Dù cho như vậy, Mạc Vô Kỵ cũng là vui mừng không sợ. Tà Hải thành này là lôi hồn thạch luyện chế không sai, nhưng này lôi hồn thạch bị chà đạp. Tuy tiện có một cái cửu cấp tiên trận hộ thành, nhưng lôi hồn thạch kiến tạo Tà Hải thành đẳng cấp quá thấp. Hơn nữa hắn sớm có chuẩn bị, sớm đã bố trí một đống hư không trận văn. Một khi thực sự đánh nhau, hắn một cái bát cấp tiên trận đại sư hoàn toàn có nắm chắc khống chế được Tà Hải này thành đại trận. Chính là không khống chế được, hắn tự bảo vệ mình cũng là cũng đủ.

- Ngô Hách đạo hữu, không biết Niết Không Quả này ở địa phương nào a?

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên đưa mắt hạ xuống rơi vào trên người Ngô Hách.

Ngô Hách trong lòng thở dài, hắn rất không muốn Mạc Vô Kỵ để mắt tới hắn, hiện tại Mạc Vô Kỵ hỏi hắn, hắn còn không dám không trả lời. Một khi hắn không trả lời, đó chính là cho Mạc Vô Kỵ mượn cớ. Lúc này cho Mạc Vô Kỵ mượn cớ, hắn Ngô Hách cũng không có lá gan lớn như vậy.

Tà Hải thành trong đại điện, nhưng không có gì đỉnh cấp khốn sát trận. Dù cho phía ngoài khốn sát trận, hiện tại cũng không có cách nào phát động.

Tại Ngô Hách không biết phải làm thế nào lúc nói, một trong bát đại đế Thần Tộc cường giả Sâm Lan bỗng nhiên mở miệng nói:

- Mạc đạo hữu là ta Tà Hải Đảo một thành viên, tự nhiên bản thân có quyền lợi phân phối Niết Không Quả. Chỉ là chúng ta trước mỗi lần phân phối Niết Không Quả, đều tụ tập ở chỗ này tiến hành một phen giao dịch. Đương nhiên, Mạc đạo hữu nếu là không kịp đợi, chúng ta cũng có thể trước phân Niết Không Quả.

Sâm Lan lời vừa nói ra, Điêu Ngoan trong lòng chính là vui vẻ, người còn lại cũng đều hoàn toàn hiểu Sâm Lan ý tứ. Đây là đồng ý Điêu Ngoan ý nghĩ, chuẩn bị diệt trừ Mạc Vô Kỵ.

Tinh không Tà Hải thành tuy có liên khóa khốn giết đại trận, có thể câu thông lôi giết, thế nhưng cái này đại trận gần như là không mở ra. Dù sao tại tinh không Tà Hải Đảo, vô số năm qua thế lực sớm đã tạo thành cố định. Bát đại đế nắm trong tay Tà Hải Đảo, cái này tinh không Tà Hải thành đại trận đã ở bát đại đế khống chế.

Người nào cũng không có thể đơn độc khởi động cái này khốn giết đại trận, hiện tại Sâm Lan lên tiếng lưu lại Mạc Vô Kỵ, đó chính là muốn lợi dụng thời gian để cho người ta đi phát động cái này khốn giết đại trận.

Sở dĩ muốn lợi dụng thời gian, là bởi vì Bao Bố giới chỉ bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi. Bao Bố khống chế trận kỳ tại trong giới chỉ, không có khả năng cầm lại Bao Bố tấm trận kỳ này, cũng chỉ có thể tốn thời gian đi một lần nữa dùng cái khác phương thức khởi động khốn giết đại trận.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Ta đương nhiên không có vấn đề, chỉ là thời giờ của ta rất khẩn trương, nếu như không có thứ tốt nói, ta sợ không có khả năng ở chỗ này chờ lâu a.

Mạc Vô Kỵ cũng không biết muốn phát động Tà Hải thành khốn sát trận yêu cầu 8 tấm trận kỳ, nhưng hắn đoán được bọn người kia nhất định là muốn kéo dài thời gian. Kéo dài thời gian mục đích không phải là hai cái, một là dời đi Niết Không Quả, thứ hai vây khốn hắn mà thôi.

Niết Không Quả hắn căn bản cũng không sợ hãi dời đi, nếu mà cầm không được Niết Không Quả hắn sẽ dựa theo trình tự, đi bái phỏng mỗi một cái đại đế động phủ. Hắn liền không tin mình tại Tà Hải Đảo nháo như vậy, bọn họ không xuất ra Niết Không Quả.

Về phần vây khốn hắn, tối đa mượn Tà Hải thành cùng Tà Hải thành lôi hệ khốn sát trận mà thôi, hắn này càng là không sợ.

- Đó là tự nhiên, ta liền thả con săn sắt, bắt con cá rô sao?. Ta muốn giao dịch đồ đạc là một món bát cấp phòng ngự tiên trận trận bàn, cái trận bàn này gọi vạn nguyên hộ trận, ta yêu cầu đỉnh cấp công kích pháp bảo...

Chờ Mạc Vô Kỵ nói xong, Sâm Lan lại là người thứ nhất nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ sửng sốt, bát cấp tiên trận trận bàn mặc dù không tệ, nhưng đây coi như là thứ tốt gì? Tại trong mắt hắn, cái đó và rác rưởi liền không có bất kỳ khác nhau. Loại này trận bàn, hắn muốn mà nói, chỉ cần có tài liệu, hắn có thể luyện chế một đống lớn.

- Ta có một kiện bát phẩm tiên khí, lưu phi tiên thương. Nếu mà sâm huynh cảm thấy có thể, cái này trận bàn liền giao dịch cho ta.

Da Nhất Trọng vừa nghe đến bát cấp tiên trận trận bàn, liền nói nhanh.

- Ta ra một món cửu cấp Thiên Vực vòng, này của ta món pháp bảo chẳng những có thể công kích, vẫn có thể phòng ngự.

Mạc Vô Kỵ trong mắt dần hiện ra một tia không đổi phát giác kích động nói.

Chỉ là trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ liền phản ứng kịp. Sâm Lan bát cấp phòng ngự tiên trận bàn rác rưởi chỉ là nhằm vào hắn mà nói, hơn nữa hắn suy đoán Sâm Lan giao dịch mục đích tuyệt đối không phải là dùng bát cấp trận bàn đổi công kích pháp bảo. Mà là muốn nhìn một cái hắn Mạc Vô Kỵ có đúng hay không tinh thông trận đạo, nếu mà hắn Mạc Vô Kỵ tinh thông trận đạo, vậy đối với trận bàn này cũng sẽ không nóng bỏng như vậy.

Bởi vậy có thể thấy được, bọn người kia là thật muốn thông qua Tà Hải thành khốn sát trận vây khốn hắn.

Vô luận đoán đúng hay không, Mạc Vô Kỵ đều không chút do dự ra giá. Hắn giết chết Tiên Đế cũng không phải một cái hai cái, trong giới chỉ cửu cấp tiên khí cũng có vài món như vậy. Hắn mình chính là một cái cửu cấp khí đế, mặc dù là vừa mới bước vào, vậy cũng miễn cưỡng có thể luyện chế ra cửu cấp tiên khí.

Da Nhất Trọng trong mắt hiện lên một tia không cam lòng, sau cùng vẫn lắc đầu một cái, không có tiếp tục ra giá, lại đem trận bàn tặng cho Mạc Vô Kỵ.

- Tốt, cái phòng ngự trận bàn này chính là của Mạc đạo hữu.

Sâm Lan nói xong, không chút do dự đem trong tay trận bàn ném cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cũng là lấy ra cửu cấp Thiên Vực vòng thảy qua, trong lòng hắn cười nhạt, Thần Tộc này quả nhiên không phải là đồ tốt.

Tên này thật đúng là cẩn thận, biết hắn khẳng định không phải là cao cấp tiên trận sư, còn muốn dùng trận bàn tới thử hắn. Bởi vì một cái Đan Đế, liền yêu cầu vô số năm tháng cùng tài nguyên đi chồng chất. Trở thành một Đan Đế, muốn lại trở thành một tiên trận sư, này quá gian nan, có thể nói là ít khả năng.

Đáng tiếc tên này không biết hắn tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, trước đây khí đế Hứa Tục Nhân coi như hắn mặt nói qua, tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết người, vô luận là học khí đạo, học đan đạo hay là học trận, phù, đều là thoải mái nhất. Hơn nữa năng lực lĩnh ngộ cùng tốc độ đều là của người khác gấp mấy lần, trên thực tế cũng là như vậy. Hắn tu luyện tới nay, học tập những thứ này đều là có thể thông qua Khải Đạo Lạc suy một ra ba.

Cho nên hắn chẳng những biết trận đạo, khí đạo cũng không kém.

Mạc Vô Kỵ khẳng định Bao Bố không có đưa hắn tại thủy đàm động phủ tình huống nói ra, nếu không, Sâm Lan hắn là biết hắn là một cấp bậc không thấp tiên trận sư.

- Ta muốn giao dịch chính là một món cửu phẩm tiên tài kim cương huyễn sa, muốn muốn giao dịch một loại quyền loại thần thông...

Cái thứ hai đứng ra nói chuyện là Tiết Lô.

Mạc Vô Kỵ trong mắt dần hiện ra nồng đậm thất vọng, thậm chí còn lắc đầu.

Ngô Hách vẫn đang chú ý Mạc Vô Kỵ, thấy Mạc Vô Kỵ loại vẻ mặt này, trong lòng cả kinh, hắn liền biết Mạc Vô Kỵ đối với những thứ này giao dịch đồ đạc có chút nhìn không thuận mắt.

Chẳng những là Ngô Hách, bao gồm Điêu Ngoan ở bên trong muốn ám toán Mạc Vô Kỵ, đều có chút lo lắng. Nếu mà tiếp tục dùng loại này bình thường vậy đồ đạc giao dịch, sợ rằng Mạc Vô Kỵ không có nhiều kiên nhẫn như vậy.

Không có người nào cùng Tiết Lô giao dịch, lần này không đợi những người còn lại nói chuyện, Điêu Ngoan liền chủ động đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Mạc đạo hữu, trước thái độ của ta có chút không đúng. Thế nhưng Bao Bố là bằng hữu của ta, ta hy vọng có thể lại đem Bao Bố giới chỉ giao dịch trở về, mời Mạc Đan Sư ra giá...

Dừng một chút, Điêu Ngoan tiếp tục nói:

- Đương nhiên, nếu mà Mạc đạo hữu nguyện ý giao dịch, có thể tùy ý ra giá, điều kiện tiên quyết là Mạc Đan Sư không có khả năng lấy đi bất kỳ vật gì của Bao Bố huynh. Mạc đạo hữu nếu như muốn muốn giao dịch, này từ giờ trở đi thì không thể vận dụng thần niệm. Nếu không, chúng ta giao dịch trở thành phế thải.

Mọi người nghe nói như thế, cũng không có nói tiếp nói. Hiển nhiên mọi người hiểu rõ Điêu Ngoan ý tứ, Điêu Ngoan là muốn từ Bao Bố trong giới chỉ trực tiếp lấy ra trận kỳ, như vậy sẽ tiết kiệm hàng loạt thời gian.

Mạc Vô Kỵ không nghĩ tới Điêu Ngoan lại muốn hắn giới chỉ, vô luận Điêu Ngoan là ý tưởng gì, Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc đã là vượt qua Bao Bố giới chỉ cấm chế. Hắn vận dụng thần niệm người khác có thể nhận thấy được, nhưng Điêu Ngoan coi như là thông minh gấp mười lần, cũng sẽ không đoán được hắn có Trữ Thần Lạc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 805: Vui Vẻ Cả Làng Giao Dịch

Mạc Vô Kỵ coi như là một bát cấp tiên trận đại sư, lại là một cửu cấp khí đế. Bao Bố điểm ấy cấm chế trình độ tại trong mắt hắn căn bản cũng không đủ nhìn xem, huống chi Bao Bố sớm bị giết chết, cấm chế càng là buông lỏng.

Hắn thậm chí không có phá hư Bao Bố giới chỉ cấm chế, Trữ Thần Lạc thần niệm liền đi vòng qua cấm chế, nhìn thấy tất cả đồ đạc trong giới chỉ Bao Bố.

Có ít nhất bốn mươi nhánh tiên mạch, trong đó cực phẩm liền chiếm cứ phân nửa, còn có một cặp tiên linh thất cấp trở lên. Về phần lôi hồn thạch, đó là chất đống tựa cùng núi nhỏ bình thường giống nhau. Mạc Vô Kỵ hoài nghi bát đại đế tại một chỗ tìm được một cái lôi hồn thạch mỏ to lớn, lúc này mới phú quý dùng lôi hồn thạch xây thành, sau đó mỗi người đều phân một đống.

Khi Mạc Vô Kỵ thấy một gốc cây Hư Không Niết Bàn Căn, hắn rốt cuộc hiểu rõ vì sao Điêu Ngoan muốn giao dịch chiếc nhẫn của Bao Bố. Hư Không Niết Bàn Căn, đây là vô thượng chí bảo, là bảo vật không có đẳng cấp cực kỳ thưa thớt a. Nếu mà hắn không có niết bàn, hắn sẽ toàn lực đi trao đổi một gốc cây Hư Không Niết Bàn Căn.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự lại đem lôi hồn thạch cuốn đi 60%, lấy đi 10 nhánh cực phẩm tiên linh mạch, đồng thời lấy đi một nửa tiên linh thảo. Về phần Hư Không Niết Bàn Căn, hắn làm theo đưa vào bản thân Bất Hủ Giới.

Dùng thực lực của hắn bây giờ, lại đem Bất Hủ Giới tới gần giới chỉ, dùng Trữ Thần Lạc dời đi đồ đạc, không có người nào có thể thấy bất luận cái gì không thích hợp. Hắn tại thời điểm dời đi đồ, xung quanh cả nửa điểm thần niệm cũng không có ba động.

Sở dĩ còn để lại một đống đồ đạc, Mạc Vô Kỵ là muốn nhìn một chút Điêu Ngoan có thể ra đến giá bao nhiêu.

- Mạc đạo hữu suy tính làm sao?

Thấy Mạc Vô Kỵ không nói lời nào, Điêu Ngoan lần nữa hỏi thăm một câu.

Mạc Vô Kỵ xoa xoa cái trán, cau mày nói:

- Ngươi trước ra cái giá tiền, ta xem một chút hợp không, nếu mà không thích hợp ta sẽ không giao dịch. Dù sao ta đạt được chính là Bao Bố giới chỉ, Bao Bố coi như là một trong bát đại đế, trên người thứ tốt phỏng chừng cũng sẽ không ít so với ngươi sao?...

Nói đến câu nói này, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy một quả trận kỳ. Rất rõ ràng, là một quả khống chế hộ thành đại trận trận kỳ.

Mạc Vô Kỵ tu luyện đến nay, không biết đã trải qua bao nhiêu vây công cùng nguy hiểm. Cái này trận kỳ vừa ra hiện, hắn liền biết mình trước suy đoán Điêu Ngoan là vì này Hư Không Niết Bàn Căn mới muốn Bao Bố giới chỉ, có thể có chút sai lầm. Hư Không Niết Bàn Căn loại bảo vật này, Bao Bố chiếm được cũng sẽ không nói cho Điêu Ngoan. Điêu Ngoan rất có thể là vì một quả trận kỳ, thần niệm của Mạc Vô Kỵ có thể rõ ràng cảm thụ được là một quả phân khống trận kỳ.

Nói cách khác, tinh không Tà Hải thành khốn giết đại trận, rất có thể là bát đại đế liên thủ khống chế, Bao Bố cái này trận kỳ bất quá là một trong 8 tấm phân khống trận kỳ mà thôi. Hắn giết chết Bao Bố, nếu mà cái này trận kỳ không cho Điêu Ngoan, bên ngoài muốn phát động cái

này khốn giết đại trận, cũng có chút trở ngại, hoặc là nói yêu cầu lãng phí nhiều thời gian hơn.

mục đích cuộc giao dịch này cũng rõ ràng, là muốn kéo hắn ở chỗ này, bên ngoài thật là khởi động khốn giết đại trận.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng, thần niệm bắt đầu ở bên trong trận kỳ khắc trận văn. Nếu mà hắn không hiểu trận đạo, bị gài bẫy là đáng đời, hiện tại cư nhiên tại trước mặt hắn một cái đứng đầu bát cấp tiên trận tông sư dùng khốn sát trận, đợi lát nữa hắn muốn cho mấy tên này biết vì sao không có khả năng đắc tội trận đạo đại sư.

Cùng đám người Điêu Ngoan nghĩ như nhau, Mạc Vô Kỵ như nhau hi vọng đối phương phát động tinh không Tà Hải thành khốn giết đại trận. Nếu như đối phương không phát động khốn giết đại trận, Tà Hải Đảo những cường giả này cứng rắn dựa vào cứng rắn liên thủ đối phó hắn, hắn cũng chỉ có thể bỏ chạy. Đừng nhìn hắn trước chém giết Bao Bố, đó là bởi vì những người khác không có xuất thủ. Mà Bao Bố còn đem hắn xem như trước đây Tiên Tôn thời kỳ tu vi, vội vàng bị hắn một chỉ đánh giết cũng không ngạc nhiên.

Một khi tinh không Tà Hải thành khốn giết đại trận phát động, vậy là bất đồng, chỉ cần hắn đã khống chế khốn giết đại trận, coi như là nơi này hết thảy cường giả vây công hắn, hắn cũng không sợ hãi. Kém cỏi nhất kình lực kết cục, đánh không lại cũng có thể thong dong rời khỏi.

- Chiếc nhẫn của ta ở chỗ này, Mạc đạo hữu có thể tự mình xem...

Điêu Ngoan cư nhiên cầm ra chiếc nhẫn của mình ném đi ra, giới chỉ lơ lửng trên không trung.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Điêu đạo hữu nếu quả như thật muốn giao dịch, xin mời lại đem ngươi giới chỉ cấm chế bỏ đi.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ cũng đem Bao Bố giới chỉ ném ra trôi lơ lửng tại không trung, ý bảo hắn cũng không có bất kỳ động tác.

Thấy Mạc Vô Kỵ lại đem Bao Bố giới chỉ lấy ra, bao gồm Điêu Ngoan ở bên trong tất cả mọi người thở phào nhẹ nhõm. Từ Điêu Ngoan bắt đầu đưa ra giao dịch sau đó, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không có thời gian đi động Bao Bố giới chỉ. Nếu mà chút thời gian, Mạc Vô Kỵ liền có thể mài đi Bao Bố giới chỉ cấm chế, vậy hắn trận đạo cũng cường hãn.

Điêu Ngoan liền vội vàng nói:

- Xin lỗi, đây là ta quên mất.

Nói lấy Điêu Ngoan tiện tay liền đem hắn giới chỉ cấm chế cho bỏ đi, lúc này bất luận kẻ nào đều có thể thấy Điêu Ngoan trong giới chỉ đồ đạc.

Các loại tiên linh mạch năm mươi nhánh, nhưng cực phẩm tiên linh mạch chỉ có 10 nhánh, Mạc Vô Kỵ suy đoán chiếc nhẫn này bên trong rất nhiều thứ bị Điêu Ngoan thu lại.

Hắn rất là xem thường, nếu không phải là hắn cũng muốn để cho trận kỳ bị băng bó bố lấy đi, hắn thật đúng là không có vấn đề giao dịch không giao dịch.

Lôi hồn thạch như nhau chính là có một đống lớn, ngược lại so với Bao Bố trong giới chỉ còn nhiều hơn. Tiên linh thảo cùng Bao Bố giới chỉ không sai biệt lắm, các loại ngọc giản...

Trong ngọc giản nội dung trên cơ bản đều là tu luyện công pháp, đơn giản thần thông cùng một phần giới thiệu vắn tắt.

Một cái lò luyện đan phong cách cổ xưa xuất hiện ở thần niệm của Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ ánh mắt lập tức đã bị lò luyện đan này hấp dẫn.

Hắn hiện tại luyện đan lò luyện đan vẫn là chính bản thân luyện chế một món bát phẩm tiên khí, trước lúc này, hắn luyện đan lò luyện đan

vẫn là một món chuẩn bát phẩm tiên khí.

Mà cái này lò luyện đan, Mạc Vô Kỵ khẳng định tuyệt đối không ngừng tiên khí cấp bậc, đây ít nhất là một món vượt qua tiên khí đồ đạc. Trong đó có một loại cảm giác Mạc Vô Kỵ cũng khó diễn tả được, dường như lò luyện đan này đang kêu gọi hắn, để cho hắn đi luyện hóa.

Thứ tốt, đây tuyệt đối là một món thứ tốt. Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hiểu rõ Điêu Ngoan vì sao nắm chắc cùng hắn trao đổi chiếc nhẫn, thì ra là bởi vì cái này một món lò luyện đan. Hắn là một cái cửu phẩm Đan Đế, tự nhiên đối với lò luyện đan phi thường nhiệt tình yêu thương, cái này lò luyện đan chỉ cần là Luyện Đan Sư liền luyến tiếc buông tha.Mạc Vô Kỵ không thể không nói Điêu Ngoan thành công rồi, hắn đích xác cần phải cái này lò luyện đan. Cũng không biết trận kỳ sự tình, hắn cũng sẽ chọn giao dịch.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ lướt qua lò luyện đan, hắn nhìn thấy một quả ngọc giản màu vàng. Ngọc giản Mạc Vô Kỵ bái kiến rất nhiều, màu vàng ngọc giản Mạc Vô Kỵ ngược lại rất hiếm thấy.

Thần niệm của hắn trực tiếp thấm vào, khi Mạc Vô Kỵ thấy rõ ràng trong ngọc giản nội dung là lúc, hắn thiếu chút nữa đứng lên.

lại là một quả ngọc giản giới thiệu luyện chế khôi lỗi, Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên đã có một loại muốn có khát vọng. Hắn là một cái cửu phẩm khí đế không sai, nhưng hắn đối với luyện chế khôi lỗi cũng không tinh thông.

Luyện khí cùng luyện khôi lỗi là hai việc khác nhau, luyện chế khôi lỗi chẳng những muốn tinh thông luyện khí, còn phải tinh thông trận đạo. Ngoài ra, còn có đối với các loại tri thức cũng phải có lý giải.

Đây là luyện chế bình thường vậy khôi lỗi, nếu là luyện chế có Đại Hoang như vậy khí linh khôi lỗi, tri thức mặt nếu thêm cũng không chỉ gấp nghìn lần. Chính vì vậy, tốt Tiên Khôi mới nhận rất thưa thớt.

Mà miếng ngọc giản này chẳng những là giới thiệu luyện chế khôi lỗi, còn giới thiệu luyện chế có khí linh khôi lỗi thủ đoạn.

Coi như là không có lò luyện đan, chỉ bằng vào một quả giới thiệu luyện chế khôi lỗi ngọc giản, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không buông tay.

Đại Hoang là một cái khôi lỗi, trên thực tế Mạc Vô Kỵ sớm đã đem Đại Hoang trở thành bằng hữu của mình. Trước đây Đại Hoang vì cứu hắn, biết rõ đánh không lại, cũng giúp hắn ngăn cản này vài tên cường giả, sau cùng bị ba gã Tiên Đế cùng một người Chuẩn Đế liên thủ đánh thành mảnh vụn.

Chính là cho tới hôm nay, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không cách nào quên Đại Hoang mất đi thân thể sau đó một câu kia nói:

- Đại gia, ngươi đi mau... Đại Hoang đánh không lại bọn hắn...

Những lời này mang theo Đại Hoang cảm tình, mang theo một tia đối với thế giới không muốn, thế nhưng là hắn vẫn như cũ bị đập thành mảnh vụn.

Tại trong mắt Mạc Vô Kỵ, Đại Hoang chẳng qua là một hài tử cả tâm trí đều chưa có hoàn toàn thành thục, hắn mới vừa bắt đầu thành thục bản thân tâm trí, mới vừa bắt đầu quan sát thế giới này, đã bị mấy cường giả đánh giết.

Thù là nhất định phải báo, tại trước khi báo thù, Mạc Vô Kỵ muốn nhất cần phải làm là lại đem Đại Hoang lần nữa hoàn nguyên trở về. Đại Hoang khí linh bộ phận, vẫn tại bên trong hắn Bất Hủ Giới.

Hắn vẫn muốn tìm tìm một luyện chế khôi lỗi Luyện Khí Sư học thức, vẫn không có tìm được, ngày hôm nay hắn rốt cục nhìn thấy hi vọng.

- Mạc đạo hữu, có muốn hay không đổi, ngươi nói một câu.

Điêu Ngoan chờ có chút nóng lòng.

- Đổi!

Mạc Vô Kỵ không chút do dự lại đem Bao Bố giới chỉ đẩy đi ra ngoài, đưa tay lại đem Điêu Ngoan giới chỉ cuồn cuộn nổi lên đưa vào bản thân Bất Hủ Giới.

Điêu Ngoan sắc mặt bình tĩnh, thậm chí có chút trang nghiêm. Trong lòng hắn cũng là mừng như điên, bắt đến Bao Bố giới chỉ đồng thời, thần niệm của hắn không chút do dự trực tiếp bắt đầu mài cấm chế.

Tất cả mọi người biết Bao Bố tại mài cấm chế, không ai đi quấy rầy Bao Bố, cũng là một người cửu cấp Tiên Yêu thú chủ động đứng lên nói:

- Ta chỗ này có một quyển đỉnh cấp công pháp luyện thể, muốn đổi một món tốt phi hành tiên khí.

Lần này cũng là thật có người muốn công pháp luyện thể, tuy vài đại đế không có báo giá, một phần gần với bát đại đế cường giả đều báo giá.

Bất quá lúc này, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có để ý, sự chú ý của hắn toàn bộ tại nơi trên luyện chế khôi lỗi ngọc màu vàng giản.

Đồng dạng Điêu Ngoan cũng không thèm để ý, sự chú ý của hắn toàn bộ tại Bao Bố giới chỉ.

Mạc Vô Kỵ mở ra Bao Bố giới chỉ cấm chế, chỉ là mấy hơi thở, mà Điêu Ngoan lại dùng mấy phút đồng hồ, vẫn còn là mạnh mẽ dùng thần niệm đi mài, lúc này mới mở ra cấm chế Bao Bố giới chỉ.

Điêu Ngoan liếc mắt một cái liền nhìn thấy Bao Bố trong giới chỉ tấm trận kỳ này, hắn thở phào nhẹ nhõm, thu hồi giới chỉ, trái lại đã không còn bất kỳ động tác gì.

Còn lại vài đại đế đều yên lòng, Điêu Ngoan không hề động, vậy thì ý nghĩa vật đã tới tay.

Mạc Vô Kỵ đoán chừng Điêu Ngoan vậy cũng mở ra giới chỉ cấm chế, hắn đứng lên nói:

- Thời gian không còn sớm, chuyện giao dịch trong lúc nhất thời cũng không thể kết thúc. Chúng ta trước phân phối một chút Niết Không Quả, sau đó mọi người lại đến giao dịch, ta cũng cần trở về đi nghỉ ngơi một chút. Ta thế nhưng là từ Tà Hải trở về, đã không có nghỉ ngơi cho khỏe qua.

Tiết Lô đi theo mà nói:

- Ta cũng cho rằng Mạc đạo hữu nói rất đúng, Niết Không Quả đích thật là quan trọng hơn một phần. Tất lại còn có vài ngày, Tà Hải phía ngoài không gian hộ trận sẽ chỉ là biết mở ra.

Còn lại vài tên đại đế đều đứng lên, Xích Nhãn Quy gật gật đầu nói:

- Đã như vậy, vậy mọi người trước hết đi xem Niết Không Quả sao?.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 806: Trở Mặt

Mạc Vô Kỵ đi tới cửa đại điện, bỗng nhiên ngừng lại hỏi:

- Nơi này Niết Không Quả cây là mấy tầng?

Mạc Vô Kỵ là một cái cửu phẩm Đan Đế, mặc dù hắn chưa từng thấy qua Niết Không Quả, đối với Niết Không Quả cùng với cây ăn quả các loại đặc tính vẫn là vô cùng hiểu rõ. Niết Không Quả cây ăn quả là có đẳng cấp, đẳng cấp càng cao, cấp độ càng nhiều.

Nói thí dụ như một gốc cây Niết Không Quả cây có ba tầng, bình thường giống nhau lại đem tầng thứ nhất Niết Không Quả thu thập xong hết, tầng thứ nhất này lập tức sẽ chỉ là sinh trưởng ra Niết Không Quả mới. Bất quá niên đại, phải so với tầng thứ hai Niết Không Quả thấp.

Mạc Vô Kỵ suy đoán Tà Hải Đảo hàng ngày đi ra ngoài, Niết Không Quả tầng số chắc chắn sẽ không quá ít, bọn họ nhất định là mỗi lần chỉ thu thập trong đó một tầng.

Đồng thời Mạc Vô Kỵ cũng suy đoán Tà Hải Đảo Niết Không Quả niên đại sẽ không quá cao, coi như là Tà Hải Đảo Niết Không Quả tầng số nhiều hơn nữa, như vậy thay phiên ngắt lấy đi xuống, Niết Không Quả cũng chỉ có thể coi như là bình thường giống nhau.

Một quả Niết Không Quả thấp nhất cũng cần ba ngàn năm mới có thể hình thành một tia không gian quy tắc, tỉ lệ tốt hơn một chút Niết Không Quả bình thường giống nhau đều là mười vạn năm trở lên.

Hắn cũng không cần cầu nơi này có thể thu được niên đại sung túc Niết Không Quả, chỉ cần có ba năm nghìn năm Niết Không Quả, hắn là

đủ rồi.

Bởi vì Niết Không Quả còn có một cái càng trọng yếu hơn công dụng, đó chính là luyện chế niết khoảng không đan. Loại này niết khoảng không đan như nhau có thể cảm ngộ không gian quy tắc, giá trị thậm chí so với Niết Không Quả cao hơn. Chính hắn đối với không gian quy tắc có lĩnh ngộ, hắn tông môn Bình Phạm lại cần đại lượng niết khoảng không đan.

Ngô Hách vội vàng lộ ra một cái lấy lòng dáng tươi cười nói:

- Mạc đạo hữu tuyệt đối sẽ không thất vọng, tinh không Tà Hải Đảo Niết Không Quả cây là mười tầng, chúng ta mỗi qua năm trăm năm liền thu thập một tầng.....

- Cái gì? Mười tầng?

Mạc Vô Kỵ kinh dị nhìn chằm chằm Ngô Hách, hắn biết Niết Không Quả cây lớn đến mười tầng, đó là cực hạn. Loại này cây ăn quả là mỗi qua trăm vạn năm mới có thể lớn một tầng đi ra, hơn nữa trung gian có bất kỳ biến hóa nào, Niết Không Quả cây liền sẽ chết rơi.

Mười tầng, đó là phải ngàn vạn năm mới có. Không muốn nói Niết Không Quả, chính là một gốc cây cũng là bảo vật vô giá.

Một bên Xích Nhãn Quy cũng phụ họa nói:

- Đây là thật, chúng ta tinh không Tà Hải Đảo Niết Không Quả cây chính là mười tầng. Hơn nữa từ khi phát hiện Niết Không Quả cây, tầng thứ mười Niết Không Quả chúng ta chỉ có một người hái một quả, sau đó sẽ không có động tới, chúng ta mỗi lần đi ra ngoài đều là từ tầng thứ nhất đến tầng thứ chín thay phiên đến.

Mạc Vô Kỵ trong lòng mừng như điên, nếu có ngàn vạn năm Niết Không Quả, hắn đối với không gian lĩnh ngộ nhất định sẽ trở lên một cái

cấp độ. Một khi hắn đối với không gian hiểu được một cái cấp độ, vậy hắn không gian thần thông cũng có thể trở lên một cái cấp độ.

- Niết Không Quả cây ở địa phương nào?

Mạc Vô Kỵ thậm chí có chút không thể chờ đợi.

- Đang ở chính giữa tinh không Tà Hải thành.

Lần này nói chuyện là Thần Tộc đại đế Sâm Lan, trong lòng hắn rất là xem thường. Lại còn muốn tinh không Tà Hải Đảo Niết Không Quả, ngàn vạn năm Niết Không Quả bọn họ đều không bỏ được động.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ thuận miệng trả lời một câu sau đó, bước nhanh hơn.

- Động thủ.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ bước ra Tà Hải thành đại điện sau một khắc, Điêu Ngoan liền ném ra hai quả trận kỳ lớn tiếng gọi một câu.

Trên thực tế không đợi Điêu Ngoan nói chuyện, đi ra tất cả mọi người cấp tốc ném ra trận kỳ.

mọi người bao gồm bảy tên đại đế cùng Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ có hư không trận văn khắc ở nơi này khốn giết đại trận, thế nhưng là hắn còn cần bản thân trận kỳ phối hợp. Không có trận kỳ phối hợp, hắn khắc trận văn chỉ có hình không có thần.

- Rầm rầm ầm!

Từng trận nổ vang chi âm truyền đến, toàn bộ tinh không Tà Hải thành trong nháy mắt âm tối xuống, từng đạo lôi quang tại tinh không Tà Hải thành bầu trời hình thành, một loại đáng sợ sát khí tại Tà Hải thành ngưng tụ.

Giờ khắc này hết thảy tại Tà Hải thành tu sĩ đều nhanh chóng dừng lại động tác của mình, người nơi này đều rõ ràng, đây là tinh không Tà Hải thành khốn giết đại trận bị kích phát rồi.

Mỗi một tu sĩ tại Tà Hải thành đều cực kỳ kinh hoảng, tại đây loại khốn giết đại trận, bọn họ có thể làm chỉ có thể là tại chỗ bất động, sau đó tế xuất pháp bảo ngăn trở Tà Hải thành lôi hồ cùng khốn sát trận sát mang oanh kích.

- Răng rắc! Rắc rắc rắc rắc!

Từng đạo lôi hồ ầm ầm hạ xuống, vô số năm cũng không có mở ra Tà Hải thành khốn sát trận một khi bị mở ra, trong này tất cả kiến trúc đều hư hại.

Mấy đạo lôi hồ trực tiếp đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ nửa điểm phản ứng cũng không có, hắn vẫn là nhanh chóng khua ra bản thân trận kỳ.

Bao Bố trận kỳ có hắn khắc trận văn, tại 8 tấm trận kỳ hạ xuống, tinh không Tà Hải thành khốn sát trận bị kích phát, Mạc Vô Kỵ bản thân trận kỳ cũng toàn bộ tế xuất sau đó, hắn đã có thể rõ ràng cảm thụ được khốn sát trận bộ phận không gian mỗi khắp ngõ ngách.

Tinh không Tà Hải thành khốn sát trận vốn là một cái cửu cấp khốn giết tiên trận, hiện tại liên tiếp lôi hồn thạch thành trì công kích, cái này khốn sát trận trái lại hạ thấp xuống tới, đó là bởi vì Lôi Thành này đẳng cấp thực sự quá kém.

Cũng may hạ thấp sau khi xuống tới, nhiều hơn lôi sát khí hơi thở. Bình thường vậy tiên nhân đều e ngại sét đánh, bị vô cùng vô tận lôi hồ oanh kích, hơn nữa vây công nói, đích xác sẽ rất nhanh vẫn lạc.

Mạc Vô Kỵ không phải là bình thường vậy tiên nhân, hắn chẳng những là một cái bát cấp tiên trận tông sư, càng đối với lôi hồ nửa điểm đều không thèm để ý.- Vây công người này...

Tiếng sấm đánh giết xuống tới sau đó, Điêu Ngoan rõ ràng cảm nhận được Mạc Vô Kỵ phương vị, càng là không chút do dự tế xuất pháp bảo toàn lực đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Điêu Ngoan khẳng định, một khi hắn động thủ, còn lại sáu người toàn bộ sẽ động thủ. Tại đây phía dưới khốn sát trận, bọn họ sáu người nhìn xem Mạc Vô Kỵ vô cùng rõ ràng, mà Mạc Vô Kỵ nhưng căn bản liền không cách nào mở rộng thần niệm. Không chỉ như thế, tại tiếp nhận khốn sát trận lôi giết cùng lưỡi giết thì, còn phải tiếp nhận bọn họ liên thủ.

Hắn tin tưởng Mạc Vô Kỵ coi như là có thông thiên khả năng, cũng chỉ có thể chết tại chỗ này.

Khắp trời lưỡi mang cuồn cuộn nổi lên, từng mảnh một dày đặc lôi hồ ầm ầm xuống, Điêu Ngoan khóe miệng tràn ra một tia nhe răng cười, bát vân tác sát thế nhảy lên tới cực điểm.

Rất nhanh Điêu Ngoan cũng cảm giác được không thích hợp, này khắp trời lưỡi mang cùng lôi hồ cũng không có đánh về phía Mạc Vô Kỵ, mà là đánh về phía hắn. Không chỉ như thế, hắn cũng không có thấy bất cứ người nào phối hợp hắn công kích Mạc Vô Kỵ.

Dù cho trước bị Mạc Vô Kỵ đánh một cái cánh tay, Điêu Ngoan cũng không phải ngu ngốc. Đến lúc này, hắn còn không rõ ràng lắm Mạc Vô Kỵ là một cái đỉnh cấp trận Đạo Tông sư, tại trận kỳ thượng động tay động chân, hắn liền có thể tự vận.

Một đạo dọa người sông dài dĩ nhiên hạ xuống, Điêu Ngoan trong lòng dâng lên một loại tuyệt vọng. Hắn không có cầu xin tha thứ, hắn biết hướng Mạc Vô Kỵ cầu xin tha thứ chẳng khác nào nói nhảm.

Một cổ ngoan kính từ Điêu Ngoan trong lòng dâng lên, hắn chẳng những không có thu hồi bát vân tác, thậm chí ngay cả Mạc Vô Kỵ sông dài cũng không có đi quản.

Cho dù chết, cũng phải để cho Mạc Vô Kỵ không ăn được thì bỏ đi.

Cường đại sát ý cuốn về phía Mạc Vô Kỵ, một loại phát ra từ đáy lòng nguy cơ tràn tới. Mạc Vô Kỵ sắc mặt cũng là hơi đổi, hắn thật không ngờ Điêu Ngoan cư nhiên như vậy ngoan lệ. Tại biết khốn sát trận bị chính bản thân khống chế sau đó, dĩ nhiên lấy mạng đổi mạng.

Lúc này Điêu Ngoan toàn bộ sát ý đều cuốn về phía Mạc Vô Kỵ, cũng phong tỏa Mạc Vô Kỵ không gian. Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, chỉ cần hắn không nghĩ liều mạng, chủ động giãy Điêu Ngoan phong tỏa không gian, nhất định phải yếu bớt sông dài sát thế. Này Điêu Ngoan liền chiếm cứ nói chuyện quyền, hắn này một đạo sông dài cũng không cách nào khóa kín Điêu Ngoan, tối đa để cho Điêu Ngoan bị thương nặng mà thôi.

Bất quá coi như là thụ thương, hắn cũng sẽ không thu hồi bản thân trọng kích. Hắn là thần thể tầng bảy luyện thể cường giả, hơn nữa Trữ Nguyên Lạc còn có thể tương trợ, liều mạng liền liều mạng.

Trọng yếu hơn là Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, hắn đối với cái này khốn sát trận khống chế kỳ thực mỏng vô cùng yếu. Không cần một hồi thời gian, còn lại vài tên đại đế sẽ chỉ là biết phản ứng kịp, sau đó giãy hắn khốn giết hiệu quả. Có thể nói hắn muốn giết Điêu Ngoan, liền phải nhanh.

- Ầm!

Bát vân tác trực tiếp xé rách Mạc Vô Kỵ tất cả vòng xoáy lĩnh vực, đánh vào ngực Mạc Vô Kỵ.

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ ngực bộ xương tận nứt ra, một đạo sâu đậm rãnh máu tại Mạc Vô Kỵ bên hông nổ tung.

- PHỐC!

Cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ sông dài lại đem Điêu Ngoan xé rách, sông dài dưới nổ lên một đoàn huyết vụ.

Điêu Ngoan tuyệt vọng nhắm mắt lại, nếu mà hắn có thể nói chuyện nói, lúc này hắn tuyệt đối muốn điên cuồng hò hét:

- Mạc Vô Kỵ không có lợi hại như vậy, chúng ta là bị hắn dọa sợ.

Tại sông dài xé rách Điêu Ngoan thân thể, Điêu Ngoan liền rõ ràng cảm nhận được thực lực của Mạc Vô Kỵ còn chưa tới tình cảnh có thể nghiền ép bọn họ bát đại đế liên thủ. Bọn họ bước đầu tiên liền sai rồi, căn bản cũng không hắn là mượn khốn sát trận tới giết Mạc Vô Kỵ. Mà là hắn là tại trong đại điện trực tiếp vây công Mạc Vô Kỵ, khi đó coi như là không giết chết Mạc Vô Kỵ, cũng tuyệt đối sẽ chiếm giữ quyền chủ động.

Bọn hắn bây giờ một bước sai từng bước sai, để cho Mạc Vô Kỵ trước hết giết Bao Bố, đi theo lại giết hắn Điêu Ngoan. Chỉ cần Mạc Vô Kỵ lại giết hai tên, tinh không Tà Hải Đảo thật đúng là không làm gì được Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nắm lên vài cái cửu phẩm tiên đan nuốt vào, Sinh Cơ Lạc điên cuồng vận chuyển, đồng thời cuồn cuộn nổi lên Điêu Ngoan giới chỉ.

Tuy tiện thương thế của hắn còn không có triệt để khang phục, Mạc Vô Kỵ đã lần nữa ném ra vài cái trận kỳ, một quyền đánh ra.

Lần này Mạc Vô Kỵ đánh về phía chính là Thần Tộc Sâm Lan, Mạc Vô Kỵ muốn giết người này rất lâu rồi. Hắn phi thường rõ ràng bản thân khốn sát trận tối đa còn có mười mấy hô hấp cũng sẽ bị đánh vỡ ra.

Tại khốn sát trận bên trong lôi hồ ầm hướng mình đồng thời, Sâm Lan liền biết mấy người bọn hắn bị Mạc Vô Kỵ ám toán. Mạc Vô Kỵ căn bản là một cái đỉnh cấp tiên trận tông sư, hắn xuất ra trận bàn ý đồ cũng bị Mạc Vô Kỵ biết đến rõ ràng.

Ở trong lòng hắn, Mạc Vô Kỵ người này quá mức cường đại, hiện tại biết Mạc Vô Kỵ có thể khống chế khốn sát trận, Sâm Lan trước tiên liền

muốn tránh thoát khốn sát trận, rời đi trước rồi lại nói.

Chỉ là hắn vừa mới mở ra một đạo trận môn, hắn không gian chung quanh đã bị một đạo sát ý phong tỏa.

Sâm Lan đã biết Mạc Vô Kỵ một quyền xé rách Điêu Ngoan cánh tay thần thông, hiện tại đạo mang theo hỏa diễm sát ý không gian phong tỏa hắn, hắn há có thể không biết Mạc Vô Kỵ là nhằm vào hắn tới rồi?

Một thanh Ô Mộc trượng hóa thành một mảnh đen sẫm không gian, đồng thời Sâm Lan lớn tiếng kêu lên:

- Mạc tiên hữu, chuyện lần này không có quan hệ gì với ta, ta nguyện ý bồi thường, đều là Điêu Ngoan làm...

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ quả đấm chỉ là xé ra Sâm Lan phòng ngự không gian mà thôi, Liệt Vực Quyền dường như cũng không có nghiền ép Sâm Lan.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ không tốt, nguyên bản muốn thi triển tàn hố thần thông, hắn bây giờ là trực tiếp buông tha, sau đó một chỉ đánh ra.

Phải trong khoảng thời gian ngắn giết chết Sâm Lan, phải dùng nhanh nhất thủ đoạn.

Sâm Lan cũng là ngẩn ra, Mạc Vô Kỵ một quyền kia dường như so với trước yếu nhược không ít.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 807: Chém Sâm Lan

Chỉ trong sát na, Sâm Lan liền phản ứng kịp, trước Mạc Vô Kỵ nghiền giết Bao Bố một chỉ này quá mức đáng sợ, trên thực tế thực lực của Mạc Vô Kỵ tuy rằng mạnh hơn bọn họ, lại còn chưa tới nghiền ép tình cảnh.

Sâm Lan rất muốn lớn tiếng nhắc nhở người còn lại, thế nhưng là hắn đã không còn cơ hội, hắn lần nữa nhìn thấy một chỉ này. Chỗ bất đồng là, trước Mạc Vô Kỵ này một chỉ oanh là Bao Bố, một chỉ là đánh về phía hắn Sâm Lan.

Trong thiên địa dường như trong nháy mắt này liền biến hóa, cuồn cuộn to lớn khí tức nghiền ép đến, Sâm Lan đã có một loại hít thở không thông cùng nhỏ bé. Giờ khắc này, chung quanh quy tắc bắt đầu biến hóa, hết thảy đều trở nên cùng hắn Sâm Lan không hề quan hệ.

Một loại thân là con kiến hôi ý niệm nảy lên trong đầu Sâm Lan, nếu mà đây là Nhân Thế Gian, hắn chính là Nhân Thế Gian con kiến hôi. Nếu mà không gian là vũng bùn, hắn chính là tại đây trong vũng bùn giãy dụa nhỏ bé. Không gian bắt đầu xé rách, thời gian bắt đầu nhất thời chậm lại, tất cả bắt đầu sụp xuống. Tuy Mạc Vô Kỵ này một chỉ tử vong cùng khí tức hủy diệt còn không có hạ xuống rơi vào trên đầu của hắn, Sâm Lan biết có lẽ đây chẳng qua là sự tình sau một khắc.

- Không!

Sâm Lan đáy lòng điên cuồng hét lên, hắn điên cuồng thiêu đốt máu huyết, hắn nhất định phải giãy ra một chỉ. Chỉ muốn tránh thoát một chỉ, hắn liền có thể phát ra thanh âm của mình, nói cho mấy người còn lại,

bọn họ căn bản cũng không cần khốn sát trận, chỉ cần liên thủ liền có thể vây khốn Mạc Vô Kỵ. Dù cho không giết chết đối phương, cũng sẽ không bị Mạc Vô Kỵ nghiền ép...

Điên cuồng thiêu đốt máu huyết để cho Sâm Lan xung quanh nhẹ một chút, Sâm Lan trong mắt dần hiện ra một loại kích động, hắn dường như từ này trói buộc lại hắn, để cho hắn niết diệt Nhân Thế Gian giãy đi ra, hắn cả hô hấp đều cảm thấy thông thuận lên.

- Mọi người không phải sợ hắn, hắn liền một...

Sâm Lan điên cuồng hí lên, hắn hối hận chính bản thân ngay từ đầu liền yếu đi khí thế, nếu mà hắn không phải là e ngại Mạc Vô Kỵ như vậy, hắn chính là không địch lại Mạc Vô Kỵ, cũng không đến mức hạ xuống rơi vào loại này tuyệt đối hoàn cảnh xấu.

Tại gào thét đồng thời, Sâm Lan Ô Mộc trượng dĩ nhiên mang theo hắn hầu như hết thảy tiên nguyên đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Tại hắn giãy Mạc Vô Kỵ này một chỉ trong nháy mắt, hắn cảm nhận được Mạc Vô Kỵ thương thế trên người còn không có khang phục, hắn tin tưởng mình một trượng tuyệt đối có thể cho Mạc Vô Kỵ bị thương nặng.

Sâm Lan nói đột ngột dừng lại, trong mắt của hắn xuất hiện một loại kinh khủng, một loại biểu tình không dám tin tưởng xuất hiện ở trên mặt của hắn. Hắn thấy Mạc Vô Kỵ trống rỗng họa xuất một cái âm dương dấu vết...

Một loại khí tức tử vong bao phủ lại hắn, đây tuyệt đối không phải là vừa rồi này một chỉ. Này một chỉ hắn lĩnh hội qua hai lần, một lần là Mạc Vô Kỵ nghiền giết Bao Bố, một lần chính là vừa rồi đánh về phía hắn, hắn đã tránh thoát này một chỉ.

Cột chỉ là hít thở không thông cùng to lớn, mà đây là một loại khí tức tử vong, khí tức tử vong còn đang điên cuồng sinh trưởng, so với kia một chỉ nhanh chóng hơn khóa lại hắn sinh cơ.

Không, phải nói hắn sinh cơ đang bị điên cuồng thôn phệ, hắn sinh cơ mỗi bị thôn phệ một hơi thở, này phong tỏa hắn khí tức tử vong thì càng thêm nồng nặc.

Sâm Lan tại đây khí tức tử vong bên trong tìm được một tia sinh cơ, nhưng này một tia sinh cơ không ở hắn không gian, hắn chỉ có lại đem chính bản thân đưa đến khí tức tử vong trước mặt đi, mới có thể đi qua khí tức tử vong bắt được một tia sinh cơ này.

Giờ khắc này, Sâm Lan rốt cuộc hiểu rõ, từ đầu đến cuối Mạc Vô Kỵ cũng không có định dùng một chỉ thần thông này đánh giết hắn. Hắn cảm nhận được này một chỉ thần thông chỉ là Mạc Vô Kỵ mô phỏng ra khí tức mà thôi, bởi vì hắn bái kiến một chỉ đó đánh giết Bao Bố, cho nên hắn mới sợ hãi. Khi hắn giãy ra một chỉ sau đó, hắn mới sẽ cảm thấy mừng như điên, sau đó nhanh chóng phản công Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ chân chính muốn giết hắn thần thông là yếu đạo tử vong giáp ấn, không sai, là tử vong giáp ấn. Hắn còn có thể thấy Mạc Vô Kỵ hai tay thủ quyết, đánh ra loại này tử vong giáp ấn vết tích...

Ô Mộc trượng cuồn cuộn nổi lên một mảnh Ô Mặc không gian khóa lại Mạc Vô Kỵ, Ô Mặc trong không gian đều biết đạo đen sẫm quang mang xé rách Mạc Vô Kỵ lĩnh vực không gian, đánh về phía Mạc Vô Kỵ đan điền và trái tim.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút tái nhợt. Hắn rất là không cam lòng, hắn biết nếu mà hắn không lấy cứng đối cứng Ô Mộc trượng sát thế này. Sinh tử luân của hắn sẽ có vết nứt, một khi Sinh Tử Luân có vết nứt, Sâm Lan rất có thể chạy ra một mạng. Sâm Lan vừa chạy ra, hắn muốn lại giết Sâm Lan sẽ rất khó.

Chẳng lẽ lại muốn cùng trước giết Điêu Ngoan như nhau, lấy mạng đổi mạng? Nếu mà mỗi lần như vậy, hắn Mạc Vô Kỵ lợi hại hơn nữa, cũng sẽ càng ngày càng thương nặng.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than, đây là thực lực của hắn còn chưa đạt tới. Nếu mà thực lực về đến nhà, hắn có thể trực tiếp ngăn cản Sâm Lan Ô Mộc trượng công kích.

Quyết không thể bị thương nặng, Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc trung thần niệm cuồn cuộn nổi lên một đạo thần niệm tiễn ý. Hắn không dám vận dụng thức hải của mình thần niệm, thức hải thần niệm thần niệm tiễn ý quá mức đáng sợ, thậm chí sẽ làm hắn ở vào tuyệt đối suy yếu thời kì.

Trữ Thần Lạc thần niệm tiễn ý không có công kích Sâm Lan, mà là trực tiếp đánh về phía Sâm Lan khống chế Ô Mộc trượng thần niệm khí tức.

- Ầm!

Thần niệm va chạm vỡ tan ra, Mạc Vô Kỵ há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, hắn Trữ Thần Lạc truyền đến từng trận trống rỗng.

Bành! Cũng trong lúc đó, Sinh Tử Luân ấn cuốn đi Sâm Lan tất cả sinh cơ.

Sâm Lan té trên mặt đất đồng thời, Ô Mộc trượng mấy đạo ô mang từ trên người Mạc Vô Kỵ cuốn đi mấy đạo huyết vụ.

Mạc Vô Kỵ trương tay thu hồi Sâm Lan giới chỉ, lại một lần nữa nuốt vào vài viên đan dược trị thương. Trong lòng cũng là mừng rỡ không thôi, vừa rồi hắn Trữ Thần Lạc thần niệm tiễn ý cũng chưa hoàn toàn ngăn cản ở Ô Mộc trượng sát khí, lại làm cho hắn từ trọng thương biến thành vết thương nhẹ. Nếu có một ngày, hắn Trữ Thần Lạc thần niệm tiễn ý thần thông càng mạnh, hoặc là không phải là thần niệm tiễn ý thần thông, trực tiếp hình thành thần niệm tiễn mạng lưới thần thông, lại đem công kích hắn tất cả dùng tên mạng lưới vây khốn, vậy hắn liền có thể dễ dàng ung dung giết chết cường giả cùng đẳng cấp.

Thật giống như trước hắn giết Điêu Ngoan như nhau, hắn nếu là có thần niệm tiễn mạng lưới khóa lại Điêu Ngoan công kích, vậy hắn cũng

sẽ không cùng trước như nhau thụ thương nặng như vậy.

Khốn sát trận bên trong lôi hồ tiêu tán không gặp, khốn sát trận sát khí cũng hoàn toàn tán loạn rơi.

Mạc Vô Kỵ biết, đây là Xích Nhãn Quy năm người đánh vỡ ra hắn tạm thời khống chế khốn sát trận, mấy người này khẳng định cũng hiểu hắn là một cái tiên trận tông sư, thu hồi trận kỳ thuộc về bọn họ.

Tinh không Tà Hải thành một mảnh hỗn độn, vô số tu sĩ bị nhốt sát trận đánh giết.

- Mạc huynh, ngươi không có việc gì.

Viên Mạc hơi có chút chật vật thấy Mạc Vô Kỵ không có việc gì, mừng rỡ gọi một tiếng, sau đó hắn đã nhìn thấy Điêu Ngoan cùng Sâm Lan thi thể.Chẳng những là Viên Mạc nhìn thấy Điêu Ngoan cùng Sâm Lan thi thể, năm đại đế còn lại như nhau nhìn thấy Điêu Ngoan cùng Sâm Lan thi thể.

Mạc Vô Kỵ liền đứng ở Sâm Lan bên cạnh thi thể, hiển nhiên vừa rồi Sâm Lan là hắn chém giết.

- Mạc huynh...

Xích Nhãn Quy ánh mắt từ trên thi thể Sâm Lan thu hồi lại, giọng nói bộc phát khô khốc hắn lên.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên ném ra hai luồng hỏa diễm, lại đem Điêu Ngoan cùng Sâm Lan thi thể hóa thành tro tàn, mới lạnh lùng nói:

- Mấy vị phát động Tà Hải thành khốn sát trận, đây là muốn lại đem ta chém tận giết tuyệt a. Đã như vậy, cũng chớ trách ta không khách khí. Mấy vị có thể đi, thế nhưng chỉ cần tại Tà Hải Đảo này, ta sẽ từng cái một đi bái phỏng.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ lần nữa lấy ra một thanh trận kỳ, liền muốn bắt đầu bố trí pháp trận.

Xích Nhãn Quy liền vội vàng tiến lên ôm quyền nói:

- Mạc huynh khoan đã, chuyện này kỳ thực thực sự không có quan hệ gì với chúng ta. Trước là Điêu Ngoan cùng Sâm Lan hai người muốn phát động khốn sát trận, ngươi biết, Điêu Ngoan quyết định phải phát động khốn sát trận truyền âm cho ta, nếu như ta không đồng ý, chờ Mạc huynh đi rồi, Tiểu Huyền của ta võ đảo sẽ chỉ là từ Tà Hải Đảo biến mất. Dù sao Mạc huynh sẽ không vẫn ở tại Tà Hải Đảo, chúng ta còn phải ở chỗ này sống được.

- Đúng vậy, đúng vậy...

Còn lại bốn gã đại đế đều đứng ra phụ họa Xích Nhãn Quy nói.

Mấy người trong lòng đều là thầm nghĩ, rốt cuộc là người nào khốn giết ai a? Nếu không phải là chúng ta mấy cái đúng lúc phá vỡ khốn sát trận, bị nhốt giết nếu không phải là ngươi Mạc Vô Kỵ, mà là chúng ta mấy cái.

Ngô Hách càng là cả người rét run, hắn biết nếu mà bọn họ năm người lại trễ một chút phá vỡ Mạc Vô Kỵ cái này tạm thời khốn sát trận, tiếp một tên bị giết nhất định là hắn Ngô Hách.

Trên thực tế Ngô Hách cũng không có suy đoán, Mạc Vô Kỵ đích xác chuẩn bị trước hết giết Điêu Ngoan, Sâm Lan cùng Ngô Hách ba người. Đang động thủ sau đó, Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng biết, thực lực của hắn bây giờ còn chưa đủ. Có lẽ chờ hắn tới rồi Tiên Đế trung kỳ sau đó, có thể dễ dàng nghiền ép mấy tên này, vậy ít nhất không phải là hiện tại.

Vô luận là giết Điêu Ngoan hay là giết Sâm Lan, Mạc Vô Kỵ đều bỏ ra một phần đại giới.

- Ha ha!

Mạc Vô Kỵ cười to, sắc mặt của hắn băng hàn một mảnh, không có nửa điểm ý cười. Chỉ có một loại quyết tuyệt khí thế đang không ngừng kéo lên:

- Xích Nhãn đại đế nói như vậy, ta bị ám toán là hắn là nên? Ta nên bị mọi người dùng khốn sát trận ám toán, sau đó hắn là bị bị thương nặng?

Năm tên đại đế đều rất là bất đắc dĩ, ngươi Mạc Vô Kỵ hình dạng như là bị thương nặng sao? Ngươi thoạt nhìn so với ai khác đều khỏe mạnh hơn thì có. Đáng tiếc bọn họ không dám nói như vậy, coi như là bọn họ năm người vây công Mạc Vô Kỵ, cũng không cách nào đối với Mạc Vô Kỵ làm sao, một khi lại bị Mạc Vô Kỵ giết chết một hai cái, vậy bọn họ bát đại đế thực sự có thể xoá tên.

- Mạc huynh, ta trước nhận được chân tướng của sự việc. Thì ra là cái con rết kia chủ động ngăn Mạc huynh, thảo nào Mạc huynh tức giận. Chân tướng như vậy, ta Ngô Hách đâu còn dám muốn lấy Mạc huynh giới chỉ.

Ngô Hách lúc này lại cũng không kịp đoái hoài mặt mũi, nhanh chóng tiến lên ôm quyền chính sắc nói, nói xong còn lấy ra giới chỉ đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại, như nhau nói thật:

- Vô luận như thế nào, trước cũng là ta không đúng, tại như vậy công bằng công chính địa phương, ta không đúng liền phải bồi thường. Ngô Đạo bạn lại đem cái giới chỉ này trả lại cho ta, là đánh vào mặt của ta đâu nè.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không thu hồi giới chỉ, một quả chỉ có vài tấm Tu Chân Giới linh thạch giới chỉ, hắn muốn tới còn chiếm một khối địa phương.

Ngô Hách có chút ngây người, trong lòng hắn càng là bất an, Mạc Vô Kỵ không thu trở về giới chỉ, hắn hoài nghi Mạc Vô Kỵ còn có thể ra tay

với hắn.

Đang ở ai Ngô Hách lo sợ bất an thời điểm, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nói:

- Ta nghe nói nơi này sản xuất lôi hồn thạch, Ngô Đạo bạn nếu là băn khoăn, có thể lại đem lôi hồn thạch cho ta một phần.

- không có vấn đề, ta có.

Ngô Hách không chút do dự lấy ra một cái nhẫn, lại đem trong giới chỉ lôi hồn thạch toàn bộ đưa vào đi đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Lôi hồn thạch loại vật này tại địa phương khác là đứng đầu nhất luyện khí bảo vật, tại Tà Hải Đảo chính là rác rưởi.

- Không nghĩ tới Mạc huynh cần vật này, ta Xích Nhãn ngược lại có một chút.

Xích Nhãn Quy đồng dạng lấy ra một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mấy người còn lại học theo, mỗi người đều dùng giới chỉ mang lôi hồn thạch đưa cho Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 808: Đỉnh Cấp Niết Không Quả

Mạc Vô Kỵ không chút khách khí lại đem những thứ này giới chỉ đều thu vào, ôm quyền nói:

- Chuyện đã qua liền đi qua, hiện tại đầu sỏ gây nên đã đền tội, chúng ta không bằng đi xem Niết Không Quả làm sao?

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, năm tên đại đế mừng rỡ. Mạc Vô Kỵ lời này ý tứ nói đúng là không truy cứu. Về phần Niết Không Quả, nhất định phải xuất ra một phần cho Mạc Vô Kỵ, đây là tất cả chuyện bất đắc dĩ, chỉ hy vọng Mạc Vô Kỵ đừng đưa tay quá ác.

- Mạc huynh, ta không đi qua đâu.

Viên Mạc liền vội vàng nói.

Tại tinh không Tà Hải Đảo Niết Không Quả đều là bát đại đế nắm trong tay, Viên Mạc tuy rằng thăng cấp tới rồi thập cấp Tiên Yêu thú, dù sao còn chưa phải là bát đại đế. Hắn tới nơi này, là muốn thông qua lần này thăng cấp được phân đến một quả Niết Không Quả.

- Viên huynh, ngươi tự nhiên phải cùng đi. Sau này chúng ta Tà Hải Đảo lại đem có bảy đại đế, ngươi và Mạc huynh...

Xích Nhãn Quy nói còn chưa dứt lời đã bị Mạc Vô Kỵ cắt đứt:

- Xích Nhãn đạo hữu, lần này rời đi Tà Hải thành sau đó, ta lập tức liền phải rời khỏi tinh không Tà Hải Đảo, cho nên các ngươi cộng thêm Viên huynh vẫn là lục đại đế sao?, không cần lại đem ta tính đi vào.

Viên Mạc nhanh chóng nói:

- Mạc huynh, ta và ngươi mới quen đã thân, Tà Hải Đảo ta ngây người trăm vạn năm, sớm thấy chán. Nếu là Mạc huynh không ngại, ta cũng là muốn cùng Mạc huynh cùng đi ra ngoài xem.

Trên thực tế coi như là không có Mạc Vô Kỵ sự tình, Viên Mạc cũng vậy dự định mượn cơ hội lần này rời đi Tà Hải Đảo. Hắn thăng cấp tới rồi thập cấp Tiên Yêu thú, lại ở lại Tà Hải Đảo đã không còn nửa điểm trợ giúp. Huống hồ Tà Hải Đảo bị bát đại đế nắm trong tay, hắn Viên Mạc ở chỗ này trôi qua cũng vậy không thoải mái.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng nói:

- Cái này dễ thôi, ta tại Tiên Giới có một cái tông môn. Viên huynh nếu mà ở chỗ này ngây ngô chán, liền cùng đi với ta ta tiên môn.

- Cứ như vậy đê.

Viên Mạc lúc này nói.

- Chúc mừng Viên huynh thoát ly Tà Hải Đảo, Xích Nhãn huynh, chúng ta hay là nhanh đi xem Niết Không Quả sao?.

Tiết Lô cười hắc hắc nói, Viên Mạc rời đi Tà Hải Đảo đối với bọn họ đến nói không có nửa điểm ảnh hưởng. Hơn nữa còn có thể giảm thiểu Tà Hải Đảo tài nguyên tranh đoạt.

...

Niết Không Quả cây đích thật là tại chính giữa Tà Hải thành, Mạc Vô Kỵ vừa mới tới gần nơi này, liền có thể cảm thụ được nồng nặc tiên linh khí tức.

Tại tinh không Tà Hải thành, tới gần niết không cây phạm vi là không cho phép bất luận cái gì kiến trúc. Nơi này có các loại cấm trận, bất luận kẻ nào tới gần nơi này trong, đều có thể bị cấm trận khốn giết. Không tới

tinh không Tà Hải Đảo thiên nhiên hộ trận mở ra thời điểm, nơi này cấm trận căn bản cũng không cho phép mở ra.

Lúc này tinh không Tà Hải Đảo thiên nhiên hộ trận gần mở ra, Niết Không Quả cây cấm trận cũng vậy là có thể tiến vào.

Tiến vào Niết Không Quả cây cấm trận yêu cầu một quả trận kỳ, tám gã đại đế thay phiên khống chế. Bất luận kẻ nào tới gần cấm trận, tám gã đại đế tùy thời tùy chỗ đều có thể cảm thụ được.

Lần này khống chế trận kỳ chính là Bành Phí Nhi, Bành Phí Nhi cũng không nói nhiều, lớn lên cũng cực kỳ thanh tú. Mạc Vô Kỵ lại cảm giác người này nhìn không thấu, vừa nhìn không thấu người này tu vi, cũng vậy nhìn không thấu người này tới cùng đến từ một chủng tộc nào.

- Lần này trận kỳ là ta nắm trong tay, ta đến mở ra hộ trận sao?.

Bành Phí Nhi chủ động tiến lên, lấy ra một quả trận kỳ ra bên ngoài.

Trận kỳ cuồn cuộn nổi lên một đạo nhạt yếu bạch quang, vừa vào trước mắt cấm trận.

Nguyên bản mơ hồ cấm trận phát sinh một trận rắc ca âm hưởng, lập tức cấm trận từ từ mở ra, nồng nặc tiên linh khí đập vào mặt, dù cho Mạc Vô Kỵ đang nồng nặc tiên linh khí bên trong tu luyện quen, cũng vậy cảm nhận được cái loại này cực hạn tiên linh khí trùng kích.

Ở trước mắt Mạc Vô Kỵ xuất hiện một gốc cây đại thụ cao tới mười mấy trượng, đại thụ rõ ràng tại trước mắt, hết lần này tới lần khác khiến người ta một loại vô tận hư không cảm giác. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét đi tới, đích thật là mười tầng.

Trên cây kết đầy từ màu xanh hoặc là màu xám tro Niết Không Quả, tầng cao nhất có 6 tấm gần như là trong suốt màu sắc Niết Không Quả. Một loại huyền ảo không gian khí tức từ 6 tấm Niết Không Quả hầu như trong suốt thẩm thấu đi ra, trong lòng Mạc Vô Kỵ kích động không thôi,

quả nhiên là ngàn vạn năm Niết Không Quả, một quả giá trị không gì sánh kịp.

Ngoại trừ tầng chót nhất Niết Không Quả ra, tầng thứ ba Niết Không Quả màu sắc hiện ra màu xám tro. Mạc Vô Kỵ biết, đây cũng là lần này gần hái Niết Không Quả, Niết Không Quả vừa mới trưởng thành thời điểm, màu sắc là màu xanh, theo thời gian biến hóa, màu xanh sẽ từ từ phai đi, biến thành màu xanh nhạt, sau đó đến màu xám tro. Từ màu xám tro biến thành màu xám đen, lại từ màu xám tro biến thành màu trắng, đến nhạt trắng, khó khăn nhất chính là biến thành trong suốt vô sắc.

Xích Nhãn Quy vừa cười vừa nói:

- Mạc huynh, lần này chúng ta là ngắt lấy tầng thứ ba Niết Không Quả, nếu mà Mạc huynh cần, có thể ngắt lấy vài tấm đi. Tầng này quả, cũng đều là bốn năm nghìn năm số định mức, ẩn chứa một tia rõ ràng không gian quy tắc khí tức.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Tầng thứ ba Niết Không Quả, ta cũng không cần, chỉ cần một quả là được rồi. Chỉ là này tầng đỉnh Niết Không Quả đối với ta rất hữu dụng, không biết có thể hay không hái vài tấm đi a?

Mạc Vô Kỵ nói để cho còn lại vài tên đại đế khóe miệng từng trận co quắp, tổng cộng liền 6 tấm này trái cây, ngươi còn đòi vài tấm đi, chúng ta tinh không Tà Hải Đảo làm sao bây giờ?

- Ai nha!

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên đỡ hông của mình, dường như cảm giác được có chút thống khổ.

- Mạc huynh, chuyện gì xảy ra?

Viên Mạc vội vàng hỏi.

Mạc Vô Kỵ thanh âm trầm thấp nói:

- Hắn là vừa rồi khốn sát trận đả thương ta gân cốt, đến bây giờ mới thôi lại còn mơ hồ đau đớn, không biết có phải hay không là có cái gì di chứng. Cái chỗ này quả nhiên rất là nguy hiểm, ta rất có thể cần phải ở chỗ này dưỡng thương một đoạn thời gian.

Xích Nhãn Quy không đợi Mạc Vô Kỵ nói tiếp nói, liền nói nhanh:

- Mạc huynh, nơi này có 6 tấm Niết Không Quả niên đại đạt được ngàn vạn năm, Mạc huynh nếu mà không ngại, có thể thải đi hai quả. Dù sao, cây này thế nhưng là tượng trưng chúng ta tinh không Tà Hải Đảo. Một khi ngắt lấy nhiều lắm, chúng ta cũng không cách nào hướng toàn bộ tinh không Tà Hải Đảo người ăn nói.

Trong miệng đang nói chuyện, Xích Nhãn Quy trong lòng cũng là cực kỳ không biết nói gì. Ngươi Mạc Vô Kỵ sẽ đau thắt lưng? Ngươi là đứng nói chuyện không đau thắt lưng người, nơi này ai cũng biết.

- Trời đù, nghe câu này xong, thắt lưng ta dường như khá hơn một chút rùi nà.

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc tự nói một câu, sau đó tựa hồ nghe tới rồi Xích Nhãn Quy nói, nhanh chóng ôm quyền nói:

- Đa tạ Xích Nhãn đạo hữu, cũng tạ ơn mấy vị đại đế nhiều. Tương lai mấy vị đại đế nếu như đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, ta Mạc Vô Kỵ nhất định long trọng tiếp đãi.

Mạc Vô Kỵ vốn là biết loại trái này hắn tối đa chỉ có thể đc hai quả, trên thực tế có thể có một quả, trong lòng hắn cũng vậy rất là cao hứng. Xích Nhãn Quy trực tiếp mở miệng cho hắn hai quả, hắn đâu còn có không hài lòng. Về phần Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, chờ hắn sau khi trở về, nhất định phải lại đem Thần Tộc quét đi. Dùng thực lực của hắn bây giờ, muốn tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ tìm một điểm dừng chân, còn

không có vấn đề gì. Thuận miệng làm một cái miễn phí nhân tình, loại chuyện này Mạc Vô Kỵ cũng không ngại.

- Vậy thì đa tạ Mạc huynh, Mạc huynh mời ngắt lấy Niết Không Quả sao?.

Vài tên đại đế nhanh chóng đứng ra ôm quyền nói.

Mạc Vô Kỵ muốn lấy đi Niết Không Quả, đây là chuyện nhất định. Bây giờ có thể để cho Mạc Vô Kỵ chỉ lấy đi hai quả ngàn vạn năm Niết Không Quả, bọn họ còn có cái gì không hài lòng?

Mạc Vô Kỵ cũng không có nửa phần khách khí, thân hình hắn mở ra, liền xông tới, hai quả Niết Không Quả bị thần niệm của hắn kéo đứt, trực tiếp bảo tồn vào hai cái hộp ngọc.

Chờ Mạc Vô Kỵ hạ xuống sau đó, Xích Nhãn Quy chủ động tại tầng thứ ba lại hái hai quả Niết Không Quả dùng hộp ngọc chứa tốt, đưa cho Mạc Vô Kỵ một quả, đưa một quả cho Viên Mạc.

Hắn là sợ Mạc Vô Kỵ, lo lắng đợi lát nữa Mạc Vô Kỵ lại ra cái gì thiêu thân, về phần Viên Mạc vốn là nên có một quả.

Tinh không Tà Hải Đảo mượn Niết Không Quả đi ra ngoài, cũng không phải là một quả Niết Không Quả mới đi ra ngoài một người, bình thường giống nhau hai quả Niết Không Quả phải bị chia cho chí ít năm người đi ra ngoài cùng đến. Bản thân có Niết Không Quả người có thể đi ở phía trước, sau đó người còn lại theo sát phía sau. Chờ lúc trở lại, vẫn là như vậy.

Mạc Vô Kỵ chỗ tốt chiếm được không ít, hắn biết tiếp tục ở tại chỗ này là chọc người đáng ghét. Hắn đơn giản liền ôm quyền nói:

- Các vị đạo hữu, các ngươi tiếp tục phân phối Niết Không Quả, ta cũng không quấy rầy mọi người, ta cùng Viên Mạc đi trước.

Nghe được câu này, tinh không Tà Hải Đảo vài tên đại đế cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, tốt xấu đem tên này đuổi đi.

- Viên huynh, thiên nhiên hộ trận cửa ra tại vị trí nào?

Vừa ly khai Niết Không Quả vị trí, Mạc Vô Kỵ liền dò hỏi.

Viên Mạc giải thích:

- Chúng ta còn cần tại Tà Hải thành cưỡi truyền tống trận đi qua, Tà Hải thành có truyền tống trận đi thẳng đến tinh không Tà Hải Đảo thiên nhiên hộ trận lối ra.

- Vậy chúng ta bây giờ đi ngay sao?, Viên huynh nhưng có chuyện gì yêu cầu giao phó?

Tinh không Tà Hải thành bị nhốt sát trận cắn nuốt rối loạn ngổn ngang, Mạc Vô Kỵ cũng không có tâm tình tiếp tục ở tại chỗ này.

Viên Mạc nói:

- Đã không còn, ta đã gửi đi tin tức trở về. Tu luyện tới ta tình trạng này, tiếp tục ở lại Tà Hải Đảo không có bất kỳ chỗ tốt.

...

Có lẽ là bị Xích Nhãn Quy vài tên đại đế căn dặn, Mạc Vô Kỵ đi tới truyền tống trận chỗ sau đó, thậm chí ngay cả tiên tinh cũng không có ra một quả liền trực tiếp đc truyền tống đi ra ngoài.

Từ truyền tống trận vừa ra đến, thần niệm của Mạc Vô Kỵ đã bị trở ngăn cản. Tại trước mặt hắn dường như có một tầng ngăn cách vô hình, để cho thần niệm của hắn cùng ánh mắt đều không thể chạm đến đi qua.

- Mạc huynh, nơi này thần niệm là quét không đi ra, cái này hộ trận là đỉnh cấp thiên nhiên không gian hộ trận, không có người nào có thể phá vỡ.

Biết Mạc Vô Kỵ đang dùng thần niệm kiểm tra, một bên Viên Mạc giải thích.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là âm thầm giật mình, hắn khẳng định coi như là hắn trận đạo trình độ tới rồi tiên trận cửu cấp, chỉ sợ cũng không cách nào mở ra cái này hộ trận. Hắn ngưng tụ ra linh nhãn, ở trước mắt hắn xuất hiện một tầng mơ hồ đường viền. Linh nhãn lại thấm vào, cũng cảm giác được đầu có chút chóng mặt.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi linh nhãn, trong lòng âm thầm kinh hãi. Hắn thăng cấp Tiên Đế sau đó, linh nhãn đẳng cấp đã là phi thường cao. Đến nơi này, vẫn như cũ không cách nào kiểm tra đến cái này hộ trận chút manh mối nào.

- Viên huynh, ta muốn bế quan hai ngày, chờ hộ trận cửa vào mở ra sau đó, ngươi lập tức đánh thức ta.

Khoảng cách cái này thiên nhiên đại trận mở ra còn có hai ngày, Mạc Vô Kỵ muốn mượn hai ngày này thời gian nghiên cứu một chút luyện chế khôi lỗi.

- Mạc huynh ngươi tùy tiện bế quan, ta sẽ gọi ngươi.

Viên Mạc trong lòng vẫn đối với Mạc Vô Kỵ rất là cảm kích, nếu như không có Mạc Vô Kỵ cung cấp cho hắn hình đạo quả, hắn căn bản là không cách nào trong thời gian ngắn ngủi như thế bước vào nhóm thập cấp Tiên Yêu thú.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 809: Vũ Trụ Giác Truy Nã Mạc Vô Kỵ

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ vừa thẩm thấu đến trong ngọc giản luyện chế khôi lỗi, hắn liền biết mình là thực sự thu được bảo vật. Cái ngọc giản này không biết là người nào lưu lại, nếu mà đổi thành bình thường Luyện Khí Sư, cho dù là tầm thường khí đế, xem cũng sẽ cảm thấy rất khó hiểu cùng tiếp nhận. Bởi vì miếng ngọc giản này luyện khí thủ đoạn, ẩn chứa đạo của mình niệm. Nói cách khác, nhìn xem miếng ngọc giản này có thể tham khảo lưu lại miếng ngọc giản này người luyện khí thủ đoạn cùng phương thức, lại không thể mượn đối phương đạo niệm.

Nhưng Mạc Vô Kỵ lại không cảm thấy, miếng ngọc giản này khởi điểm cũng rất cao, hắn thấy, chí ít yêu cầu cửu phẩm khí đế đến học tập. Mà hắn vừa hay là một cái cửu phẩm khí đế.

Khôi lỗi luyện chế cực kỳ rườm rà phức tạp, Mạc Vô Kỵ tại ngọc giản này bên trong cảm nhận được một loại mới luyện khí đại môn. Hắn khẳng định, chỉ cần mình có thể đẩy ra một cánh đại môn đi vào, hắn tương lai luyện khí trình độ cũng sẽ sinh ra một cái chất bay vọt.

Đáng tiếc hai ngày thật sự là quá ngắn, Mạc Vô Kỵ vừa mới đắm chìm vào, Viên Mạc tin tức liền truyền tới. Tinh không Tà Hải Đảo thiên nhiên không gian hộ trận đã mở ra, có thể đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể thu hồi ngọc giản, hắn đi lúc đi ra, năm đại đế tất cả đều đi tới nơi này. Thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, vài tên đại đế đều đến chào hỏi.

Tại trước mặt Mạc Vô Kỵ, xuất hiện một cái lối đi, tuy cuối lối đi vẫn như cũ dùng thần niệm quét không đi ra, Mạc Vô Kỵ nhưng có thể cảm

thụ được cái lối đi này là một cái không gian tương đối hỗn loạn.

- Mạc huynh, ngươi là khách nhân, ngươi trước hết mời sao?.

Xích Nhãn Quy nói cười dịu dàng đưa tay nói.

Mạc Vô Kỵ đại náo tinh không Tà Hải thành đích xác để cho bát đại đế đầy bụi đất, thế nhưng tại Mạc Vô Kỵ đi rồi, tinh không Tà Hải thành lợi ích bị một lần nữa phân phối. Có thể nói năm đại đế lấy được so với trước càng nhiều, dù sao đối với bọn họ mà nói cũng không có tổn thất thứ gì, nhiều nhất chỉ là xuất ra đi một phần lôi hồn thạch mà thôi.

- Đa tạ Xích Nhãn huynh, đa tạ mấy vị đại đế, đã như vậy, vậy ta liền không khách khí.

Mạc Vô Kỵ muốn phải nhanh lên một chút đi ra ngoài, trước hắn tới rồi Vũ Trụ Giác, căn bản cũng không có dũng khí điều tra thứ gì. Lần này sau khi trở về, hắn sẽ ở Vũ Trụ Giác điều tra một chút về Thư Âm hạ lạc.

Trên thực tế, Mạc Vô Kỵ cũng không hy vọng Thư Âm tới rồi Vũ Trụ Giác. Hắn chỉ hy vọng Thư Âm bình an vô sự là được, Vũ Trụ Giác cái chỗ này quá mức phức tạp hỗn loạn.

- Viên huynh, ngươi đi theo ta phía sau.

Mạc Vô Kỵ nói xong trực tiếp đi hướng không gian kia trận môn.

Viên Mạc đuổi theo sát vài bước, đồng thời truyền âm nói:

- Mạc huynh, bên trong cái này thiên nhiên không gian trận môn có hàng loạt không gian lưỡi mang, còn có chút không gian liệt phùng. Chỉ có phục dụng Niết Không Quả sau đó, mới có thể rõ ràng cảm thụ được những thứ này không gian lưỡi mang.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Không cần lo lắng, ta khẳng định có thể đi qua.

Mạc Vô Kỵ tại tu chân giới thời điểm, liền tiếp xúc đến không gian quy tắc, một quyển Không Gian Giản Luận này cho sự giúp đỡ của hắn rất lớn. Hiện tại hắn không gian trói buộc, coi như là Đại Tiên Đế cũng phải trói buộc lại. Dùng hắn đối với không gian quy tắc hiểu, tuyệt đối so với dùng một quả vạn năm cũng chưa tới Niết Không Quả mạnh hơn.

Viên Mạc rất rõ ràng Mạc Vô Kỵ cường đại, tại Tà Hải thành khốn sát trận dưới, còn chém giết hai gã đại đế, thực lực như vậy, muốn qua như vậy một cái không gian trận môn đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, dường như cũng không kỳ quái.

Mạc Vô Kỵ bước vào không gian trận môn, hắn liền cảm nhận được trong không gian lưỡi mang ba động. Chính như hắn dự liệu giống y hệt nhau, cái không gian này trận môn cũng không phải là cái gì sát trận, chỉ là một cái hộ trận mà thôi. Mạc Vô Kỵ rõ ràng có thể cảm thụ được cái không gian này hộ trận một phần lưỡi mang, cùng có chút không gian thác vị.

Viên Mạc cùng sau lưng Mạc Vô Kỵ, càng chạy càng kinh ngạc. Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ đối với không gian hiểu so với tinh không Tà Hải Đảo bất kỳ một cái nào đại đế đều cường đại hơn, loại tốc độ này, coi như là dùng Niết Không Quả cũng không cách nào đạt được.

Chỉ dùng thời gian một nén nhang, Mạc Vô Kỵ quanh thân chính là không còn, một loại cực hạn dễ dàng truyền tới. Mạc Vô Kỵ biết, hắn đã rời đi tinh không Tà Hải Đảo.

- Mạc huynh đối với không gian hiểu thực sự là kinh người, đây là ta xuất trận nhanh nhất một lần.

Cùng sau lưng Mạc Vô Kỵ Viên Mạc cảm khái nói.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Ta đối với không gian thật có chút nghiên cứu, chờ một chút...

Nói xong Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái ngọc giản đưa cho Viên Mạc:

- Viên Mạc, đây là ta đối với không gian quy tắc hiểu cùng một phần tâm đắc, tặng cho ngươi sao?, sau này trực tiếp gọi tên ta được rồi.

Viên Mạc cái người này vẫn là có thể kết giao, tại Tà Hải trong thành, Mạc Vô Kỵ ở vào như vậy hoàn cảnh xấu tình huống, Viên Mạc cũng không có bỏ đá xuống giếng, Mạc Vô Kỵ liền biết Viên Mạc là một người có chính bản thân nguyên tắc.

- Cảm ơn, cảm tạ...

Viên Mạc kích động hai tay tiếp nhận ngọc giản, trong lòng hắn so với ai khác đều rõ ràng, miếng ngọc giản này giá trị. Đây là đối với không gian quy tắc hiểu, nếu mà hắn cũng có thể chạm tới không gian quy tắc, này thực lực của hắn sẽ tăng lên một tầng.

Loại này vật trân quý, căn bản cũng không phải là có thể mua được.

Mạc Vô Kỵ tế xuất một món phi hành pháp bảo đập đập vai Viên Mạc nói:

- Ta muốn bế quan một đoạn thời gian, ngươi hỗ trợ khống chế một chút đi Vũ Trụ Giác.

- Đi Vũ Trụ Giác yêu cầu khoảng chừng hơn ba tháng thời gian, Vô Kỵ ngươi tùy tiện bế quan.Viên Mạc cuối cùng là lại đem kích động của mình thu liễm đi xuống, khẳng định nói.

...

Viên Mạc khống chế phi hành pháp bảo, trở lại bên trong khoang thuyền sau đó Mạc Vô Kỵ lấy ra Điêu Ngoan giới chỉ. Để cho Mạc Vô Kỵ im lặng là, Điêu Ngoan giới chỉ chính là trước hắn trao đổi đi qua

giới chỉ. Xem ra Điêu Ngoan cùng hắn trao đổi giới chỉ, ngoại trừ lại đem chính hắn pháp bảo lấy ra sau đó, còn thật không có giấu giếm.

Chân chính để cho Mạc Vô Kỵ vui mừng chính là Sâm Lan giới chỉ, Thần Tộc cường giả này trong giới chỉ thứ tốt là thật chồng chất như núi. Duy nhất ít một chút là lôi hồn thạch, chỉ có những người còn lại cho phân nửa cũng chưa tới.

Khi Mạc Vô Kỵ mở ra Sâm Lan trong giới chỉ một cái hộp ngọc, ở bên trong thấy một quả lôi quang quanh quẩn hạt châu thì, hắn thiếu chút nữa ngốc trệ hắn ra.

Hắn cư nhiên nhìn thấy một quả Lôi bản nguyên châu, Mạc Vô Kỵ lấy được bản nguyên châu cũng không phải một cái hai cái, hắn khẳng định hạt châu này là lôi bản nguyên châu. Mặc dù hắn Bất Hủ Giới cũng không có nói yêu cầu lôi bản nguyên châu, nhưng Mạc Vô Kỵ biết bên trong bản nguyên châu giá trị cũng sẽ không kém so với Ngũ Hành bản nguyên châu. Từ góc độ nào đó mà nói, lôi bản nguyên châu giá trị cao hơn một chút.

Thu hoạch khổng lồ để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi, hắn cẩn thận lại đem lôi bản nguyên châu hộp ngọc lần nữa đánh lên vài đạo cấm chế, đưa vào bản thân Bất Hủ Giới. Lần này tại tinh không Tà Hải Đảo thu hoạch, lôi bản nguyên châu có thể bài danh thứ ba. Theo Mạc Vô Kỵ, hắn thu hoạch lớn nhất là giới thiệu khôi lỗi luyện chế màu vàng ngọc giản, thứ hai là Thất Giới Chỉ, thứ ba chính là lôi bản nguyên châu.

Về phần Niết Không Quả, lò luyện đan, lôi hồn thạch, vậy cũng là lần nữa cấp một thu hoạch, lôi hồn thạch thu hoạch tối đa, chồng chất hắn lên chính là một tòa núi nhỏ. Những thứ này lôi hồn thạch Mạc Vô Kỵ là chuẩn bị dùng để luyện chế một món pháp bảo.

Mạc Vô Kỵ lại đem tất cả mọi thứ đều sửa sang xong, lần nữa chìm đắm tới rồi này tấm màu vàng trong ngọc giản, bắt đầu nghiên cứu thủ đoạn luyện chế khôi lỗi.

Thời gian dần dần trôi đi, một đống chồng chất tài liệu luyện khí bị Mạc Vô Kỵ nhiều lần luyện chế thành các loại các dạng khôi lỗi. Mạc Vô Kỵ đối với khôi lỗi luyện chế hiểu càng ngày càng thông thấu, mặc dù hắn còn chưa có bắt đầu luyện chế có khí linh Tiên Khôi, nhưng luyện chế Tiên Vương cấp bậc khôi lỗi với hắn mà nói đã chưa tính là vấn đề gì.

Cái này cũng bởi vì Mạc Vô Kỵ vốn chính là một cái cửu cấp Luyện Khí Sư, luyện chế khôi lỗi coi như là luyện khí một cái chi nhánh, thói quen các loại thủ đoạn hay vẫn là cùng luyện khí phân không ra.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói còn còn xa xa thiếu, hắn chẳng những muốn đem Đại Hoang khôi phục, tốt nhất là để cho Đại Hoang Linh Trí không có nửa điểm yếu bớt, thậm chí cao hơn một tầng.

Mạc Vô Kỵ đoán chừng ba tháng thời gian cũng sắp đến rồi, hắn đình chỉ tiếp tục luyện chế Tiên Khôi, đi lên phi hành pháp bảo boong tàu.

- Vô Kỵ, ta mấy tháng gần đây thu hoạch phi thường lớn...

Thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, Viên Mạc mừng rỡ nói. Chính như chính hắn nói, hơn ba tháng thời gian, hắn đã cảm ngộ tới rồi một tia không gian quy tắc. Trong lòng hắn càng là lại đem Mạc Vô Kỵ trở thành bằng hữu chân chính, như loại này đối với không gian quy tắc hiểu ngọc giản, phỏng chừng cũng chỉ có Mạc Vô Kỵ người tài giỏi như thế sẽ lấy ra.

Mạc Vô Kỵ đang muốn nói chuyện, bên trong thần niệm bỗng nhiên một đạo phi thuyền cấp tốc lẩn trốn qua. Phi thuyền ngược lại tầm thường thất phẩm tiên khí, thế nhưng trên phi thuyền tên tu sĩ kia Mạc Vô Kỵ quen biết, gọi Nhan Duy.

Ban đầu ở Thiên Tiệm Tiên Thành Thiên Tiệm Tiên Lâu đấu giá hội Mạc Vô Kỵ biết Nhan Duy, hắn là Huyền Hà tiên môn đệ tử, Tiên Vương trung kỳ cảnh giới, tính tình cũng không tệ lắm.

Chỉ là lúc này Nhan Duy trên người vết máu loang lổ, dường như đang lẩn trốn lẩn trốn.

- Viên Mạc, ta đến khống chế phi hành.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận phi hành pháp bảo khống chế, tăng nhanh tốc độ, chỉ nửa nén hương thời gian, liền ngăn ở trước Nhan Duy phi thuyền.

- Ta Nhan Duy chính là vẫn lạc, cũng sẽ không... Mạc Đan Đế, là ngươi...

Nhan Duy nói nói phân nửa, đã nhìn thấy trên boong thuyền đang đứng là Mạc Vô Kỵ.

- Nhan huynh, đã lâu không gặp, ngươi đây là có chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói.

- Mạc huynh, ngươi đi nhanh lên. Vũ Trụ Giác khắp nơi dán ngươi bức họa, tiến hành phát lệnh truy nã đối với ngươi. Chỉ cần bắt được ngươi, thậm chí có thể tưởng thưởng trăm vạn thần tinh, mấy chục nhánh tiên mạch, còn có một cặp các loại các dạng pháp bảo...

Nhan Duy rất nhanh cũng nhớ tới Mạc Vô Kỵ tình cảnh so với tình cảnh của hắn còn còn đáng sợ hơn, nhanh chóng lớn tiếng kêu lên.

- Là ngươi? Mạc Vô Kỵ?

Lại là một đạo phi hành pháp bảo vọt tới, dừng ở cách Nhan Duy không xa, phi hành pháp bảo đứng một người Tiên Vương hậu kỳ tu sĩ, hắn trước nhìn thấy Nhan Duy, tại Nhan Duy nói cho hết lời sau đó, hắn nhìn thấy Mạc Vô Kỵ.

- Không sai, ta chính là Mạc Vô Kỵ, thế nào?

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn thấy người này Tiên Vương hậu kỳ, liền biết đây là Thần Tộc tu sĩ.

Mạc Vô Kỵ đối với Thần Tộc thống hận nhất, nếu không tại tinh không Tà Hải thành, hắn sẽ không chơi chết Điêu Ngoan sau đó, đầu tiên lựa chọn là giết chết Sâm Lan.

- Không, không, không có chuyện gì, ta đi đây.

Người này Tiên Vương trực tiếp thay đổi phi hành pháp bảo, liền nhanh rời đi. Đừng xem Vũ Trụ Giác khắp nơi đều tại phát lệnh truy nã Mạc Vô Kỵ, nhưng Mạc Vô Kỵ tại Vũ Trụ Giác hung danh hiển hách, nghe đồn cả Thần Tộc Đạo Đế đều chém giết qua, hắn lúc này đâu còn dám nói nhảm? Phát lệnh truy nã Mạc Vô Kỵ là một chuyện, nhìn thấy Mạc Vô Kỵ muốn dẫn đi Mạc Vô Kỵ là một chuyện khác.

- Nếu tới rồi, thì chớ đi.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, tiên nguyên thủ ấn trực tiếp bắt tới, người này Thần Tộc Tiên Vương hậu kỳ tại trước mặt Mạc Vô Kỵ, thật giống như một con gà nhỏ bình thường giống nhau, bị bắt đến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 810: Nhân Tộc Không Còn Nơi Nào Để Đi

- Tiền bối, ta mặc dù là Thần Tộc, ta đối với tiền bối vẫn phi thường kính ngưỡng...

Người Tiên Vương này bị Mạc Vô Kỵ tiên nguyên thủ ấn nắm lại, lập tức kinh hoảng nói. Hắn không có thấy Mạc Vô Kỵ sát thần tộc Đạo Đế, nhưng Mạc Vô Kỵ chém giết Thần Tộc thiếu chủ, chém giết ba gã Tiên Đế, hắn là tận mắt thấy.

Nếu mà không phải là thấy Mạc Vô Kỵ giết Thần Tộc thiếu chủ Ô Lễ, nói không chừng hắn còn có thể uy hiếp một cái Mạc Vô Kỵ, hiện tại hắn cũng không dám làm như thế.

- Mạc Đan Đế...

Nhan Duy rung động nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn tại Vũ Trụ Giác tự nhiên nghe nói qua Mạc Vô Kỵ uy danh, nhưng cũng biết Mạc Vô Kỵ là bị Thần Tộc cùng Hà Tây Hành Tu Hội cùng với Di Phi Đan Khí Các ép đi. Hắn tuyệt đối không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ sẽ nghịch thiên như vậy, Thần Tộc Tiên Vương này thế nhưng là Tiên Vương hậu kỳ, coi như là một cái Tiên Đế, cũng không cách nào như vậy giơ cao đánh khẽ như bóp một con kiến bình thường giống nhau đưa hắn nắm sao??

- Ta chính là mấy năm không có đi Vũ Trụ Giác, người nào tại phát lệnh truy nã ta?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt hỏi.

Không đợi người này Thần Tộc Tiên Vương nói chuyện, một bên Nhan Duy liền nói nhanh:

- Là Thần Tộc, Hà Tây Hành Tu Hội liên thủ với Di Phi Đan Khí Các phát lệnh truy nã ngươi. Bọn họ chém giết hết thảy tại Vũ Trụ Giác nhân tộc tu sĩ, tiêu diệt nhân tộc tu sĩ tại Vũ Trụ Giác duy nhất vũ trụ tiên thành, Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành, lại đem nhân tộc từ Thiên Ngoại Thiên vũ trụ hoàn toàn đánh đuổi...

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó trong lòng lửa giận cọ một cái liền lên, hắn không nghĩ tới chính bản thân thậm chí liên lụy đến nhân tộc nhiều tu sĩ như vậy.

Tiên nguyên thủ ấn căng thẳng, người này Thần Tộc Tiên Vương ngay cả lời đều nói không nên lời, đã bị Mạc Vô Kỵ tiên nguyên thủ ấn hóa thành hư vô.

Cuốn đi giới chỉ, Mạc Vô Kỵ nhìn Nhan Duy hỏi:

- Nhan Duy, xin lỗi, hắn là ta làm liên lụy tới mọi người. Ta cũng không biết Thần Tộc cư nhiên như vậy vô sỉ, cư nhiên giận chó đánh mèo toàn bộ Tiên Giới nhân tộc.

Nhan Duy lập tức lắc đầu nói:

- Ta Huyền Hà tiên môn khai sơn tổ sư Vấn Lan Tiên Đế nói qua, chuyện này cùng Mạc Đan Đế không có quan hệ. Sự thực chính là Mạc Đan Đế không ở Vũ Trụ Giác giết chết Ô Lễ, Thái Thượng Thiên tại Thiên Ngoại Thiên duy nhất tiên thành cũng sẽ bị người chiếm giữ, chỉ là thời gian sớm muộn gì mà thôi. Mạc Đan Đế bất quá là cho Thần Tộc một cái lấy cớ, nếu không, Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành, không phải là Thần Tộc chính là huyết tộc hoặc là yêu tộc chiếm giữ.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, hắn biết Vấn Lan Nữ Đế nói đúng. Hắn đến Vũ Trụ Giác thời điểm, Vũ Trụ Giác nhân tộc thiên tài là tùy ý nhưng bị sát hại. Nhân tộc tiên nhân đều bị phơi bày ra đưa đến đấu giá hội làm tiên nô bán ra, cũng không có ai tộc tu sĩ dám nói nói. Có thể thấy được nhân tộc tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, chính là con kiến hôi hoặc là người người làm thịt tồn tại.

Điều này cũng thôi, mấu chốt là nhân tộc vốn là không đoàn kết. Nếu không, Viêm Nguyệt Dung cũng sẽ không bị Tử Xương Lạc đệ tử Công Thâu Hướng trục ra khỏi nhân tộc. Dựa theo đạo lý nói Tử Xương Lạc đệ tử căn bản cũng không có quyền lực cùng tư cách làm như vậy, tiếc rằng sư phụ hắn Tử Xương Lạc trâu bò.

Nhưng chuyện này mồi dẫn hỏa là hắn Mạc Vô Kỵ, hắn vẫn như cũ phụ có trách nhiệm.

- Ngươi vì sao bị người này truy sát?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng, nếu mà tự thân đều không thể làm được công chính, làm sao ngưng tụ Tiên Giới lực lượng? Thiên Thượng thiên Đạo Đế Tử Xương Lạc chính là như vậy một cái tên gia hỏa tự thân đều bất chính, người như thế nghĩ nhiều nhất có lẽ chỉ là lợi ích của mình.

Nhan Duy than thở:

- Trước đây Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành bị Thần Tộc oanh phá, tu sĩ ngã xuống Tiên Giới đủ vài hơn triệu. Thái Thượng Thiên Đạo Đế Tử Xương Lạc vì để tránh cho Thần Tộc cường giả tấn công vào Thái Thượng Thiên, không để ý đông đảo nhân tộc tu sĩ còn đang ở tiên thành liều mạng chiến đấu, cư nhiên chặt đứt tất cả thông đạo từ Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đến Thái Thượng Thiên.

Tại Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành liều mạng lực chiến vài tên Tiên Đế cùng đông đảo tiên nhân đều bị Tử Xương Lạc vứt bỏ, sư phụ ta cùng hai gã khác tiền bối mang theo chúng ta Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành lưu lại một số người tộc tu sĩ, thoát đi Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành, tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ một cái bên góc dùng pháp trận cố định một khối thiên thạch, tạm thời đặt chân tại nơi thiên thạch.

Mạc Vô Kỵ càng nghe trong lòng càng lửa giận, Tử Xương Lạc này coi như là Đạo Đế, nắm trong tay Thái Thượng Thiên, trên danh nghĩa

coi như là Tiên Giới chúa tể. Tên khốn kiếp này cư nhiên chính bản thân đi trước, lưu lại hết thảy liều mạng nhân tộc vì hắn cản phía sau.

- Chúng ta thoát đi Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành sau đó, yêu tộc Kế Khô cùng Thiên Ngoại Tiên Minh Đẳng Phỉ Ngôn hỗ trợ nói một câu nói, đúng rồi, nghe nói Vũ Trụ Giác thành chủ Phong Hoảng cũng vậy hỗ trợ nói nói. Lúc này mới cho phép chúng ta nhân tộc tiến vào Vũ Trụ Giác sinh tồn, thế nhưng là Thần Tộc cùng Hà Tây Hành Tu Hội cũng không có từ đấy bỏ qua, bọn họ tại Vũ Trụ Giác thông qua luận đạo đài bắt đầu tàn sát chúng ta nhân tộc tiên nhân. Hơn nữa ta còn nghe nói, Thần Tộc chuẩn bị lại đem lưu lại tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ mọi người tộc toàn bộ chém tận giết tuyệt. Chỉ là bởi vì Thần Tộc bị một việc ràng buộc, lúc này mới trong lúc nhất thời chưa kịp.

Nhan Duy càng nói càng bi phẫn.

Mạc Vô Kỵ đáy lòng sát ý đã thức dậy, hắn biết nhân tộc tu sĩ vì sao biết rõ Vũ Trụ Giác là một con đường chết, còn muốn đi Vũ Trụ Giác. Đó là bởi vì chỉ có Vũ Trụ Giác mới có thể tăng cường thực lực, chỉ có Vũ Trụ Giác mới có thể thu được tài nguyên tu luyện.

Nhan Duy tiếp tục nói:

- Chư Thần Tiên Vực Nại Hà, cụ tử to lớn, Tả Dật Tiên chờ mười mấy tên thiên tài, tuy rằng từ Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành đại chiến bên trong thoát được một người, nhưng đều tất cả đều tại Vũ Trụ Giác luận đạo đài bị giết. Giết bọn hắn không phải là Thần Tộc chính là Hà Tây Hành Tu Hội, còn có một chút còn lại chủng tộc cường giả. Về phần một phần tầm thường nhân tộc, tại Vũ Trụ Giác bị giết càng là vô số kể.

- Tốt lắm.

Mạc Vô Kỵ trên mặt lại cũng không nhìn thấy lửa giận, vốn hắn dự định lại đem Thần Tộc đuổi ra Vũ Trụ Giác. Nếu Thần Tộc muốn đem

Tiên Giới nhân tộc chém tận giết tuyệt, vậy cũng chớ trách hắn trực tiếp lại đem Thần Tộc tiêu diệt.

- Vô Kỵ, ngươi tùy tiện xuất thủ, vô luận như thế nào, ta Viên Mạc cũng là cùng ngươi kề vai chiến đấu.

Viên Mạc không chút do dự nói. Hắn hiện tại cuối cùng là hiểu, vì sao tại tinh không Tà Hải Đảo, Mạc Vô Kỵ trước phải sát thần tộc đại đế Sâm Lan, mà không phải giết được tội hắn càng nhiều hơn Ngô Hách.

- Ai nha, không tốt.

Nhan Duy chợt nhớ tới cái gì bình thường giống nhau, kinh hô một tiếng.

Không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi, hắn liền nói nhanh:

- Thanh hư đạo Nông Tiểu Vũ sư muội gần muốn cùng Hà Tây Hành Tu Hội Đại La Tiên cường giả Phí Quang luận đạo, ta sợ tiểu Vũ sư muội sẽ dữ nhiều lành ít.

- Nông Tiểu Vũ?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi một câu, tên này hắn tựa hồ nghe nói qua. Nhưng hắn quen thuộc hơn chính là Tiêu Tiểu Vũ, Tiêu Tiểu Vũ vẫn theo tại bên người Viêm Nguyệt Dung.

Nhan Duy nhanh chóng nói:

- Nông Tiểu Vũ là thanh hư đạo tám sao thiên tài, tiền bối không biết nàng, hắn là quen biết tỷ tỷ của nàng Tiêu Tiểu Vũ.

- Nông Tiểu Vũ là muội muội Tiêu Tiểu Vũ?

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc hỏi, hắn đối với Tiêu Tiểu Vũ ấn tượng phi thường tốt. Trước đây hắn vẫn còn là Đại Hoang thân phận thời điểm, vẫn gọi Tiêu tiểu Vũ đại muội tử. Đổi thành một cái mặt khác tiên nhân,

chỉ sợ sớm đã một cái tát đập chết hắn. Tiêu Tiểu Vũ chưa bao giờ có bất kỳ bất mãn nào, thậm chí vì bảo vệ hắn, đưa hắn dẫn tới phụ cận tiên trong thành.

Tiêu Tiểu Vũ cùng Viêm Nguyệt Dung đều là cái loại này đáy lòng thiện lương người, chính vì vậy, Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm do dự đi trợ giúp Viêm Nguyệt Dung, vì giúp Tiêu Tiểu Vũ báo thù.

- Đúng vậy, Nông Tiểu Vũ cùng tỷ tỷ nàng một cái theo mẫu thân họ một cái theo phụ thân họ, nghe nói hai tỷ muội bởi vì cha mẹ quan hệ có chút cương. Tiền bối giết Ô Lễ vì Tiêu Tiểu Vũ báo thù, Nông Tiểu Vũ vẫn là vô cùng cảm tạ.

Nhan Duy đáp.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn tại Vũ Trụ Giác việc làm quá lớn, mang đi Viêm Nguyệt Dung vì chuyện Tiêu Tiểu Vũ báo thù, Vũ Trụ Giác khẳng định biết. Nhan Duy đám người biết tin tức, cũng vậy cũng không ngoài ý muốn.

- Đã như vậy, ta đi ngay Vũ Trụ Giác xem, nếu quả như thật là công bằng luận đạo cũng vậy thì thôi. Nếu là có dũng khí ra thiêu thân, đừng trách ta không khách khí.

Mạc Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng, khống chế phi hành pháp bảo, ngay lập tức tăng nhanh tốc độ, xông về Vũ Trụ Giác.

...

Vũ Trụ Giác cũng không có bởi vì nhân tộc tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cái cuối cùng tiên thành bị diệt, mà lộ ra tiêu điều. Không chỉ có như vậy, nơi này dường như so với lúc trước càng phồn hoa.

Mạc Vô Kỵ mang theo Nhan Duy cùng Viên Mạc đi vào Vũ Trụ Giác thời điểm, bên ngoài Vũ Trụ Giác người đến người đi, rất là náo nhiệt.

Nhan Duy tại Mạc Vô Kỵ bên tai nhỏ giọng nói:

- Nghe nói tiếp theo Vũ Trụ Bích mở ra thời kì sắp đến, cho nên nơi này rất nhiều người đều muốn lấy phải đi Thiên Ngoại Thiên hành lang. Đi Vũ Trụ Bích tranh đoạt Thanh Tinh bảo vật, chúng ta nhân tộc là không có cơ hội.

- Không vội.

Mạc Vô Kỵ đơn giản đáp một câu, liền bước nhanh hơn. Hắn đích xác phải không cùng, nếu hắn Mạc Vô Kỵ trở lại rồi, nên thuộc về nhân tộc đều cho ta nhổ ra. Không nên thuộc về nhân tộc, hắn cũng sẽ không chủ động đi cướp đoạt.

Thiên Ngoại Thiên đạo trường vẫn như cũ náo nhiệt phi thường, Mạc Vô Kỵ còn ở ngoại vi, đã nhìn thấy bên trong đạo trường chật ních đông đảo chủng tộc tu sĩ.

Luận đạo trên đài hai tên tu sĩ đang chiến đấu kịch liệt không gì sánh được, một tên trong đó lam nhạt tiên váy nữ tử, Đại La Tiên sơ kỳ thực lực. Còn có một danh vóc người trung đẳng nam tử, Đại La Tiên trung kỳ thực lực.

Cô gái kia tướng mạo thật là có vài phần cùng Tiêu Tiểu Vũ giống nhau, chỉ là da thịt so với Tiêu Tiểu Vũ phải trắng nõn nhiều hơn, dung mạo thoạt nhìn cũng vậy so với Tiêu Tiểu Vũ xinh đẹp rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì yên lòng, tên nữ tử này tuy rằng Đại La Tiên sơ kỳ, thế nhưng thực lực cũng là không phải chuyện đùa. Một đạo mây xanh vòng khuyên huyễn hóa ra tiên khí sát thế, Mạc Vô Kỵ không cần thần niệm đi quét, liền có thể nhìn ra chiếm cứ ưu thế.

Cùng Nông Tiểu Vũ chiến đấu người kia Đại La Tiên trung kỳ, tuy tu vi so với Nông Tiểu Vũ mạnh hơn một điểm. Vô luận là đạo pháp hay là pháp bảo, đều bị Nông Tiểu Vũ trói buộc lại.

Có thể nói Nông Tiểu Vũ muốn chiến thắng đối thủ, chỉ là thời gian thượng vấn đề mà thôi.

- Mạc tiền bối...

Mạc Vô Kỵ dừng lại Nhan Duy nói nói:

- Nhan đạo hữu, ta cùng Vấn Lan Tiên Đế có một chút sâu xa, cũng vậy bị nàng chỗ tốt. Chúng ta coi như là tương giao đã lâu, ngươi liền kêu ta Vô Kỵ hoặc là Mạc sư huynh cũng có thể.

Nhan Duy liền vội vàng nói:

- Dà, Mạc sư huynh. Trên đài chính là Nông Tiểu Vũ, cùng nàng đối chiến chính là Hà Tây Hành Tu Hội Phí Quang. Nghe nói Phí Quang này là Hà Tây Hành Tu Hội nhân vật trọng yếu, tuy tiện chỉ có Đại La Tiên trung kỳ, ta sợ một khi Tiểu Vũ chế trụ hắn, Hà Tây Hành Tu Hội cường giả sẽ ra tay.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Không cần lo lắng, ta chỉ sợ không ai xuất thủ. Chỉ cần có người xuất thủ, vậy thì được.

Kỳ thực trong lòng Mạc Vô Kỵ thật đúng là nghĩ như thế này, nếu mà Hà Tây Hành Tu Hội có người dám ra tay, hắn sẽ lần thứ hai xé rách cái này luận đạo đài, sau đó sẽ đi Hà Tây Hành Tu Hội tính sổ, hắn hiện tại thiếu hụt chính là mượn cớ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 811: Ngươi Là Cây Hành Nào?

Mạc Vô Kỵ không có nhìn lầm, chỉ không tới nửa nén hương thời gian, Nông Tiểu Vũ liền bắt được cơ hội, mây xanh vòng khuyên nổ tung một mảnh màu xanh quang mang bao phủ lại Phí Quang. Tại Phí Quang muốn xé rách Nông Tiểu Vũ thanh sắc quang mang là lúc, Nông Tiểu Vũ tại trong chớp nhoáng này nắm lấy cơ hội, phá vỡ Phí Quang lĩnh vực thi triển một loại cấm thuật thần thông. đạo thần thông đó mang theo một loại không gian trói buộc, để cho Phí Quang trong thời gian cực ngắn không cách nào động tác, đi theo phía sau Nông Tiểu Vũ bay ra một đạo quang mang hầu như không nhìn thấy, đạo này quang mang thẳng đến mi tâm Phí Quang.

dưới Luận đạo đài tất cả mọi người rất rõ ràng, nếu như không có ngoài ý muốn, Phí Quang chết chắc rồi.

Thế nhưng tất cả mọi người rõ ràng, chết chắc không phải là Phí Quang, mà là Nông Tiểu Vũ.

Quả nhiên, hầu như tại đây ngay lập tức thời gian, một đạo màu xám tro quang mang từ bên luận đạo đài bắn ra, tốc độ cực nhanh. Tại đây sau màu xám tro quang mang, đi theo lại là một đạo bạch quang.

Chỗ bất đồng là, màu xám tro quang mang ngăn cản hướng về phía Nông Tiểu Vũ công kích Phí Quang Ám Mang, mà bắt được bạch quang trực tiếp bắn về phía Nông Tiểu Vũ mi tâm.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ giận điên lên, quả nhiên cùng như Nhan Duy nói, một khi trên luận đạo đài không được, sẽ chỉ là tại dưới đài ám toán.

Không chỉ như thế, ám toán Nông Tiểu Vũ còn chỉ là một cái Tiên Tôn hậu kỳ.

Một cái Tiên Tôn hậu kỳ, cư nhiên ám toán một cái Đại La Tiên sơ kỳ, quả thực quá mức không biết xấu hổ.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, này hai đạo bắn về phía luận đạo đài quang mang đột ngột biến hướng, tại thay đổi 180 độ, bỗng nhiên đánh về phía dưới luận đạo đài một người nam tử mặt trắng không râu cao gầy.

- PHỐC!

Một đạo huyết quang hiện lên, cao gầy nam tử trực tiếp bị hai đạo quang mang nát đầu. Ngay cả Nguyên Thần đều không thể tràn ra, cũng bị bắn chết.

Nông Tiểu Vũ nhìn thấy hai đạo tia sáng, trong lòng liền tràn đầy tuyệt vọng, nàng biết loại chuyện này khó mà tránh khỏi, nhưng nàng lại không không đối mặt. Nàng hi vọng mình ở chém giết Phí Quang sau đó, lại bị bắn chết, rất hiển nhiên nàng nguyện vọng rơi vào khoảng không. Này hai đạo quang mang, so với nàng cấm thuật quang ảnh phải nhanh hơn nhiều lắm.

Nhưng Nông Tiểu Vũ rất nhanh thì ngạc nhiên mừng rỡ hẳn lên, nàng phát hiện này hai đạo bắn về phía luận đạo đài quang mang đột ngột dừng lại, sau đó chuyển hoán 180 độ bay trở về, bao phủ lại nàng khí tức tử vong cũng vậy ngay lập tức biến mất.

Gần như là tại nơi Tiên Tôn bị đánh chết đồng thời, Phí Quang mi tâm nổ tung một đạo huyết quang.

- Ai dám tại Thiên Ngoại Thiên đạo trường dưới luận đạo đài giết chấp sự ta Hà Tây Hành Tu Hội?

Một thanh âm tức giận truyền ra, đi theo cuồng bạo kinh khủng sát thế nghiền đè xuống, hầu như để cho hết thảy tu sĩ vây quanh ở bên luận

đạo đài đều là theo bản năng rùng mình một cái.

Cho dù là Nông Tiểu Vũ chém giết Phí Quang, cũng bị loại này cuồng bạo sát ý kinh sau đó lùi lại mấy bước, trong lúc nhất thời cũng không dám đi nhặt lên chiến lợi phẩm của mình.

Tại đây cuồng bạo kinh khủng sát ý sau đó, một người nam tử cao lớn màu xám tro tóc dài một bước dưới thân.

Người còn trên không trung, to lớn thủ ấn đã chộp tới Nông Tiểu Vũ còn đang ở luận đạo trên đài. Chính là bất luận nam tử cao lớn sát thế, chỉ bằng vào quanh người hắn máu tanh khí tức, liền biết người này trong tay không biết đã giết qua bao nhiêu người.

- Ông nội ngươi giết đó.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự một bước bước ra, người còn tại trong hư không, chính là một quyền đánh ra.

Một loại đè nén khí tức cùng cực nóng hỏa diễm tại Thiên Ngoại Thiên đạo trường toàn bộ không gian tràn ngập ra, nếu như nói trước toàn bộ Thiên Ngoại Thiên đạo trường tu sĩ đều bị này thanh âm tức giận cùng cuồng bạo sát thế nghiền ép, vậy bây giờ Mạc Vô Kỵ một quyền này hầu như để cho tất cả mọi người có một loại quỳ xuống đất hít thở không thông.

Giờ khắc này, trước này tất cả cuồng bạo sát thế đều biến mất vô tung vô ảnh, tất cả mọi người có thể rõ ràng thấy một cái cực đại quyền ảnh, quyền ảnh bị ngọn lửa mang theo bao, dường như vỡ ra thiên địa tất cả tồn tại, đánh về phía người kia nam tử cao lớn xám tro tóc dài còn chưa hạ xuống.

...

Cú Sinh Khôi tuy còn không có rơi xuống, hắn đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ quả đấm, thậm chí nghe được Mạc Vô Kỵ nói. Lúc này trong lòng

hắn chỉ có càng thêm cuồng bạo sát ý, dù cho hắn không biết Mạc Vô Kỵ, cũng biết Mạc Vô Kỵ tuổi tác cũng không lớn. Một người tuổi còn trẻ con kiến hôi, coi như là lên cấp Tiên Đế thì như thế nào? Tại hắn trước mặt Tiên Đế trung kỳ này kiêu ngạo còn chưa đủ tư cách.

- Chết cho ta.

Cú Sinh Khôi tức giận, tiên nguyên thủ ấn không đi bắt Nông Tiểu Vũ nữa, ngược lại chộp tới Mạc Vô Kỵ.

Sau một khắc hắn liền ngốc trệ hắn ra, hắn không gian cư nhiên bị trói buộc, hắn thần thông đạo vận đều không thể đột phá không gian bị giam cầm.

Người trước mắt này chẳng lẽ là Đạo Đế?

- Dừng tay, ta là Hà Tây Hành Tu Hội trưởng lão...

Cú Sinh Khôi xé rách điên cuồng la, hắn những lời này chỉ nói ra, liền đột ngột dừng lại. Giờ khắc này, hắn rốt cục nhận ra người trước mắt trói buộc lại hắn là ai, bức họa Mạc Vô Kỵ còn đang ở bên ngoài Vũ Trụ Giác. Hắn căn bản cũng không có nghĩ đến, Mạc Vô Kỵ lá gan to lớn như thế, còn dám bước vào Vũ Trụ Giác.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:

- Hà Tây Hành Tu Hội danh tiếng thật là lớn, đáng tiếc không dọa được bố đâu.

- Bành!

Liệt Vực Quyền trực tiếp xé rách Cú Sinh Khôi quanh thân hết thảy lĩnh vực, đánh vào trong đan điền Cú Sinh Khôi. Cuồng bạo tiên diễm khí tức cùng tiên nguyên liệt vực lực lượng, trực tiếp lại đem Cú Sinh Khôi ầm làm mảnh vụn.

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ cuồn cuộn nổi lên giới chỉ, luận đạo đài mới hoàn toàn đổ sập xuống.

Chỉ cần không phải ngu, liền rất rõ ràng, luận đạo đài là Mạc Vô Kỵ cố ý ầm nứt ra.

Nông Tiểu Vũ trong lay động tỉnh táo lại, nàng cuối cùng là hiểu Mạc Vô Kỵ là ai. Nếu như nói trước Vũ Trụ Giác nghe đồn Mạc Vô Kỵ trước đây chém giết qua Long tộc Đạo Đế, Nông Tiểu Vũ còn có chút hoài nghi, vậy bây giờ Nông Tiểu Vũ tuyệt đối sẽ không có nửa điểm nghi hoặc.

Cho dù là Đạo Đế, cũng không cách nào một quyền đánh giết một cái Tiên Đế trung kỳ. Đối với Hà Tây Hành Tu Hội Cú Sinh Khôi, Nông Tiểu Vũ thế nhưng là quá quen thuộc, Tiên Đế trung kỳ cường giả. Tại Vũ Trụ Giác không biết giết bao nhiêu Nhân tộc cường giả, mà bây giờ, hắn bị Mạc Vô Kỵ một quyền liền giết chết.

Mạc Vô Kỵ này mạnh như thế nào? Thảo nào tại Tiên Giới nàng chợt nghe nói ba cái Đại Tiên Đế cùng một cái Chuẩn Đế vây giết Mạc Vô Kỵ, kết quả còn không có thành công rồi.

Nông Tiểu Vũ rất nhanh thì hiểu ra, lập tức nàng không chút do dự một đạo hỏa diễm đánh giết Phí Quang Nguyên Thần, lại đem Phí Quang giới chỉ thu vào.

Dù cho Mạc Vô Kỵ Liệt Vực Quyền uy thế đã tiêu tán, Thiên Ngoại Thiên trên quảng trường vẫn như cũ an tĩnh lại.

Chẳng những là Nông Tiểu Vũ biết Cú Sinh Khôi, tại Vũ Trụ Giác người nào không biết Cú Sinh Khôi. Hiện tại Hà Tây Hành Tu Hội Tiên Đế Cú Sinh Khôi bị Mạc Vô Kỵ một quyền giết chết, ý vị như thế nào, tất cả mọi người rõ ràng.

Kế tiếp Vũ Trụ Giác, sợ rằng phải rơi vào tinh phong huyết vũ roài.

- Đa tạ Mạc tiền bối cứu giúp chi ân.

Nông Tiểu Vũ đi nhanh đến, đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Đợi lát nữa rồi lại nói, ngươi và Nhan Duy lui ra phía sau.

Mạc Vô Kỵ nói vừa mới nói xong, mười mấy đạo thân ảnh đã rơi xuống, lại đem Mạc Vô Kỵ vây vào giữa.

Cùng lần đầu tiên Mạc Vô Kỵ chém giết Thần Tộc thiếu chủ cùng ba gã Tiên Đế bất đồng, lần này Mạc Vô Kỵ vừa mới giết chết một người cùng Hà Tây Hành Tu Hội Tiên Đế, đã tới rồi một đống cường giả.

Mạc Vô Kỵ biết, đây là bọn người kia xuất ngoại tìm kiếm bảo vật trở lại rồi. Lần trước hắn tới, vận khí tương đối khá, rất nhiều cường giả đều chưa có trở về. Thần Tộc hay là bởi vì thiếu chủ bị giết, mạnh mẽ trở về, kết quả bị hắn chém giết một cái Đạo Đế rời khỏi.?

- Mạc các chủ, ngươi ở đây Vũ Trụ Giác cũng không phải người Vô Danh, vì sao lần thứ hai hủy ta Vũ Trụ Giác luận đạo đài?

một cái thanh âm hùng hậu truyền đến, nói chuyện là một người lão giả thân mặc áo đen. Theo Mạc Vô Kỵ, cũng bất quá là một cái Đại Tiên Đế mà thôi.

- Ngươi là cây hành nào?

Mạc Vô Kỵ lạnh giọng hỏi một câu, thần niệm của hắn đã đem vây quanh hắn hơn mười danh gia hỏa quét một cái, toàn bộ là Tiên Đế. Ba gã Tiên Đế hậu kỳ, một người Đại Tiên Đế, còn lại đều là Tiên Đế sơ kỳ cùng trung kỳ.

Mạc Vô Kỵ là dưới đáy lòng khinh thường những thứ tên gia hỏa này lệch ra mông đít, trên luận đạo đài, tộc khác cường giả trực tiếp đối với

nhân tộc động thủ, cũng vậy không gặp bọn người kia đi ra nói nửa cái chữ?

Nói lời trong lòng, những lực lượng này vây quanh hắn, Mạc Vô Kỵ còn thật không có lưu ý. Không muốn nói hiện tại hắn còn có Viên Mạc hầu như tương đương với Đạo Đế giúp đỡ, coi như là không có giúp đỡ, những tên gia hỏa này vây quanh hắn cũng không đủ hắn giết.

Hắn tại tinh không Tà Hải Đảo gặp phải đối thủ là cái gì? Vậy cũng là tương đương với Đạo Đế tồn tại, hơn nữa còn không phải là bình thường vậy Đạo Đế. Bình thường vậy Đạo Đế có thể không pháp tại tinh không Tà Hải Đảo trở thành đại đế, cắt cứ một phương.

- Cùng nhau động thủ, giết người này.

Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ trả lời kiêu ngạo vô cùng, người này áo đen lão giả phẫn nộ quát.

Trên thực tế chẳng những là người này Đại Tiên Đế tu vi áo đen lão giả, hơn mười danh Tiên Đế cường giả vây quanh Mạc Vô Kỵ đã là toàn bộ tế xuất pháp bảo đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

- Viên Mạc, ngươi giúp ta lược trận, ta một người là đủ rồi.

Mạc Vô Kỵ lấy ra Bán Nguyệt Trọng Kích, vừa nói chuyện, Bán Nguyệt Trọng Kích đã hóa thành hàng tỉ kích mang, vung ra khắp trời cuồng sa kích mang.

Nếu mà hơn mười danh Tiên Đế chọn dùng khốn trận thủ đoạn, hoặc là chọn dùng cùng đánh thủ đoạn, Mạc Vô Kỵ có lẽ còn có thể kiêng kỵ một chút. Hiện tại những Tiên Đế này toàn bộ mỗi người là chiến, theo Mạc Vô Kỵ, chỉ là một đám người ô hợp.

Hắn tại tế xuất đại mạc thần thông, thần thông hóa thành khắp trời kích mang trận kỳ sau đó, lần nữa đánh ra khắp trời lôi hồ, đây là Mạc Vô Kỵ lôi hệ thần thông Bằng Không Kinh Lôi.

Hắn thăng cấp Tiên Đế sau đó, lôi hệ pháp kỹ diễn hóa thành thần thông, trong đó thức thứ nhất lôi hệ thần thông chính là Bằng Không Kinh Lôi này.

Cường đại vòng xoáy lĩnh vực bao phủ lại một mảnh không gian, mỗi một cái Tiên Đế oanh kích Mạc Vô Kỵ đều đã nhận ra. Giờ khắc này, bọn họ thật giống như lâm vào bên trong một cái to lớn đại mạc vũng bùn, tại bên trong đại mạc vũng bùn khắp nơi đều là vũ điệu kích mang phi sa cùng khắp trời lôi hồ.

Đại Tiên Đế Thân mặc áo đen cảm giác đầu tiên là không đúng, thực lực của Mạc Vô Kỵ so với Đạo Đế còn mạnh hơn. Bọn họ loại này con ruồi không đầu vây công bình thường vậy, tuyệt đối không cách nào để cho Mạc Vô Kỵ làm sao.

- Mọi người nghe ta hiệu lệnh...

Áo đen Đại Tiên Đế mới vừa vừa mới nói mấy chữ, một đạo khí tức tử vong liền phô thiên cái địa phong tỏa hắn.

Hắn cảm giác được bản thân sinh cơ kịch liệt tán loạn, hắn thậm chí nhìn thấy màu xám tro tử vong chi vân.

- Đây là thần thông gì?

Áo đen Đại Tiên Đế tâm thần kịch chấn, hắn tu đạo đến nay, còn chưa từng thấy qua thần thông tử khí đáng sợ như vậy.

- Đây là Sinh Tử Luân, dạy ngươi một cái cho ngoan.

thanh âm Mạc Vô Kỵ truyền đến, đi theo người này áo đen Đại Tiên Đế đã nhìn thấy một đạo xám trắng bát quái thủ ấn từ từ vừa vào giữa hắn sinh cơ, vô hình vô ảnh, cả cơ hội bắt lấy cũng không có.

Một loại càng hôi bại tử khí xông lên đầu, áo đen Đại Tiên Đế thậm chí cảm thụ được cả linh hồn đều đang điên cuồng tán loạn sinh cơ.

- Mọi người dùng bát tiên khốn sát trận...

Áo đen Đại Tiên Đế trước khi chết phản ứng kịp, điên cuồng thiêu đốt máu huyết rống giận, đồng thời đốt sạch chính bản thân còn lại tất cả thọ nguyên, tế xuất phương la đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 812: Một Vs Mười Lăm

- Bành!

thời điểm Phương la xé mở Mạc Vô Kỵ lĩnh vực cắt ngực Mạc Vô Kỵ, Đại Tiên Đế áo đen sinh cơ bị Sinh Tử Luân ấn triệt để cuốn đi, hắn trước khi chết thấy ngực Mạc Vô Kỵ họa xuất một đạo huyết vụ vết tích. Đồng thời, hắn cũng vậy nhìn thấy sáu gã Tiên Đế giống như hắn, bị Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích xé rách làm hai nửa.

Người này quá mạnh mẽ, đây là ý niệm trong đầu sau cùng của Đại Tiên Đế áo đen.

Mạc Vô Kỵ đồng thời thi triển ba đạo thần thông, đại mạc, sông dài cùng Sinh Tử Luân, trong thời gian ngắn, liền giết chết bảy tên Tiên Đế, bao gồm Đại Tiên Đế áo đen. Chính hắn cũng bị phương la của Đại Tiên Đế áo đen tại ngực họa xuất một đạo rãnh máu sâu đậm.

Có thể nói Mạc Vô Kỵ nếu mà không phải là cường giả luyện thể, nếu mà không phải là đại mạc khốn trận, phương la này một lần liền đem Mạc Vô Kỵ kéo thành hai nửa rồi.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, đại mạc lại một lần nữa cuồn cuộn nổi lên, hàng tỉ kích mang biến ảo kích mang trận kỳ ngay lập tức biến hóa, triệt để tạo thành một cái tiên trận thất cấp khốn giết đại trận. Thất cấp tiên trận đích xác không cách nào vây khốn Tiên Đế cường giả, nhưng tiên trận là Mạc Vô Kỵ thần thông biến ảo, tiên trận thời thời khắc khắc đi theo Mạc Vô Kỵ ý niệm thay đổi huyễn hóa.

Cũng trong lúc đó, hai đạo thần niệm tiễn ý bắn đi ra ngoài. Hai đạo thần niệm tiễn ý đều là phong tỏa hai gã Tiên Đế hậu kỳ, về phần còn lại sáu gã Tiên Đế trung kỳ cùng sơ kỳ, Mạc Vô Kỵ lần nữa tế xuất một đạo sông dài.

- Rầm rầm ầm!

Vô cùng vô tận kích mang tại dưới tám gã Tiên Đế liên thủ oanh kích, tại toàn bộ Thiên Ngoại Thiên đạo trường nổ tung.

Mạc Vô Kỵ sông dài nghiêng xuống tới, tại đây trong không bờ bến kích mang như một đạo từ hư không nghiêng xuống bán nguyệt vòng khuyên.

- PHỐC PHỐC PHỐC!

Từng đạo huyết quang nổ tung, Mạc Vô Kỵ chỉ cảm thấy thức hải của mình một trận suy yếu truyền đến, hắn biết mình đã khinh thường.

Hai gã Tiên Đế sơ kỳ cả phản kích năng lực cũng không có, lần nữa bị Mạc Vô Kỵ nghiêng sông dài xé rách, người kia Tiên Đế hậu kỳ không có bị thần niệm tiễn ý tỏa định cùng hai gã Tiên Đế trung kỳ tại trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ xé rách hai gã Tiên Đế sơ kỳ, phá vỡ Mạc Vô Kỵ đại mạc trận kỳ, ba đạo pháp bảo đồng thời đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thức hải tê rần, Trữ Thần Lạc thần niệm càng là như sông lớn trút xuống bình thường vậy bổ sung đi qua.

Mặc dù như thế, Mạc Vô Kỵ đại mạc trận kỳ khe hở vẫn như cũ càng lúc càng lớn, pháp bảo công kích Mạc Vô Kỵ lần nữa nhiều hơn một đạo.

Một loại cực độ nguy hiểm truyền đến, Mạc Vô Kỵ lúc này lại cũng không kịp đoái hoài bảo lưu thủ đoạn, hai chương Lạc Thư bị hắn tế xuất.

Tinh không Tà Hải Đảo Mạc Vô Kỵ không có tế xuất Lạc Thư, là không muốn để cho người ta biết mình có Lạc Thư. Dù không muốn bị người biết, mạng nhỏ mình đã bị uy hiếp, Mạc Vô Kỵ còn sẽ không lưu thủ.

Viên Mạc vẫn đang chú ý Mạc Vô Kỵ, hắn biết Mạc Vô Kỵ rất mạnh, thế nhưng là mười lăm tên Tiên Đế đồng thời động thủ với Mạc Vô Kỵ, cho dù là không có gì khốn trận cùng đánh, cũng là không đơn giản.

Hắn nhìn thấy Mạc Vô Kỵ bị Đại Tiên Đế áo đen đả thương, lại bị mấy đạo pháp bảo liên thủ bao phủ lại thời điểm, hắn liền chuẩn bị xuất thủ.

Ở phía sau, hắn thấy Mạc Vô Kỵ cư nhiên tế xuất hai chương Lạc Thư. Hai chương Lạc Thư ở chỗ này thật giống như hai đạo giới diện bình thường giống nhau, bốn đạo pháp bảo tất cả đều bị Mạc Vô Kỵ huyễn hóa ra tới Lạc Thư giới vực ngăn trở.

Kịch liệt nổ vang chi âm truyền đến, không gian chung quanh bắt đầu rung động, Viên Mạc cũng là thở phào nhẹ nhõm, hắn biết Mạc Vô Kỵ nếu lấy ra Lạc Thư, cũng sẽ không có có nguy hiểm tính mạng nữa.

- Mạc Vô Kỵ, ta An Tuyết Thịnh muốn giết ngươi thật lâu, ngày hôm nay ngươi cuối cùng là đưa tới cửa...

Một cái thanh âm đột ngột có chút lơ lửng truyền đến, tại sau thanh âm này, ba đạo nhân ảnh vọt xuống tới.

Hai đạo nhân ảnh trực tiếp xông về Viên Mạc, mặt khác một đạo một thân áo trắng nam tử hư không dưới thân, một quyền đánh về phía Mạc Vô Kỵ đại mạc thần thông khốn trận.

- Muốn xuất thủ, hỏi trước một chút Viên Mạc ta.

Viên Mạc nanh sói chùy cuốn về, tại dưới không gian nanh sói chùy, tất cả đều bị nanh sói chùy nắm trong tay.

Nguyên bản Nông Tiểu Vũ cùng Nhan Duy thối lui đến vùng ven, nhanh chóng lần nữa điên cuồng rút lui.

Hai gã Tiên Đế sơ kỳ muốn ngăn cản Viên Mạc, thậm chí ngay cả pháp bảo cũng không có tế xuất, đã bị Viên Mạc lĩnh vực cùng nanh sói chùy sát ý không gian phong tỏa.

- PHỐC PHỐC!

Hai đạo huyết vụ nổ tung, hai gã Tiên Đế đồng thời vẫn lạc, mà Viên Mạc cả nanh sói chùy đều lại thu hồi, thủ quyết biến đổi, nanh sói chùy trực tiếp cuốn về phía An Tuyết Thịnh.

Cảm thụ được mạng nhỏ đã bị uy hiếp, An Tuyết Thịnh phải thu hồi quả đấm tấn công hướng Mạc Vô Kỵ.

...

Mạc Vô Kỵ thức hải đau đớn, bốn gã Tiên Đế nắm lấy cơ hội đồng thời công kích Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ tế xuất Lạc Thư, bất quá là ngắn ngủi ngay lập tức mà thôi.

Này bị Mạc Vô Kỵ thần niệm tiễn ý tỏa định hai gã Tiên Đế hậu kỳ tại ngắn ngủi này trong nháy mắt liền bắt được cơ hội, hai người tuy tiện còn không có giãy thần niệm của Mạc Vô Kỵ tiễn ý, lại như nhau cuồn cuộn nổi lên pháp bảo đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

- Rầm rầm rầm rầm!

Mấy đạo pháp bảo đánh vào Lạc Thư, Lạc Thư khí tức phô thiên cái địa khuếch tán đi ra ngoài. Mạc Vô Kỵ sông dài cũng vậy vào giờ khắc này cùng đại mạc dung hợp cùng một chỗ, lại một lần nữa cuồn cuộn nổi lên ba đạo huyết vụ.

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ gãy xương ngực, dù cho có Lạc Thư ngăn cản, hắn vẫn như cũ không cách nào dựa vào đại mạc thần thông khốn trận bình yên vô sự.

Mạc Vô Kỵ Sắc mặt tái nhợt khóe miệng tràn đầy máu, nhưng hắn căn bản cũng không có lui về phía sau, sông dài vừa mới hạ xuống rơi vào đại mạc, một vòng mặt trời lặn cùng một đạo dài chừng mười trượng kích mang trực tiếp xé rách một phương này hư không.

Đạo thứ ba thần thông mặt trời lặn cùng đạo thứ tư thần thông tàn hố trong Trọng Kích Tứ Đạo đồng thời tế xuất, tại tế xuất hai đạo thần thông, Mạc Vô Kỵ gần như là lấy ra một vốc Chí Thanh Đan nuốt vào.

Đây là hắn lần đầu tiên liên tục thi triển Trọng Kích Tứ Đạo, ba đạo ý cảnh thần thông cùng một đạo sát thế thần thông.

Nguyên bản liền đau đớn thức hải, tại đây hai đạo thần thông sau đó, trong thức hải màu tím hồ lớn càng là kịch liệt quay cuồng. Màu tím hồ lớn màu tím khí tức trong nháy mắt liền bày khắp toàn bộ thức hải, bởi vì thần niệm sử dụng quá độ có chút đau thức hải, cấp tốc bị làm dịu.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng như điên, hắn không nghĩ tới chính bản thân trong thức hải tử khí hồ lớn lại có loại này cường đại năng lực.

Trong thức hải thần niệm càng ngày càng mạnh, mặt trời lặn ý cảnh cùng tàn hố khí thế cũng vậy cấp tốc kéo lên. Mạc Vô Kỵ không chút do dự lần nữa đánh ra lôi hệ thần thông, Mạn Thiên Lôi Vũ.

Tuy bởi vì thần niệm của Mạc Vô Kỵ không đủ, đại mạc khốn trận xuất hiện khe hở, dẫn đến hắn hai đạo thần niệm tiễn ý uy lực kịch giảm, thậm chí không có giết chết hai gã Tiên Đế hậu kỳ tỏa định này. Nhưng này hai đạo thần niệm tiễn ý uy lực quá mạnh mẽ, bị thần niệm tiễn ý đánh trúng thức hải hai gã Tiên Đế hậu kỳ, dù cho xuất thủ công kích Mạc Vô Kỵ một lần, lúc này vẫn là cuồng phun máu tươi, thức hải hầu như tới rồi tình cảnh hỏng mất.

Mạc Vô Kỵ mặt trời lặn cùng tàn hố sau khi ra ngoài, hai gã Tiên Đế hậu kỳ bị thương nặng thậm chí ngay cả một người Tiên Đế sơ kỳ cũng không bằng.

Không gian đang run rẩy, vài tên Tiên Đế chỉ dư vây công Mạc Vô Kỵ, có thể cảm nhận được một loại hoàng hôn tây sơn tuyệt vọng, đó là một loại thẩm thấu vào linh hồn xé rách. Một đạo mười mấy trượng tàn hố hạ xuống, tại bên trong không gian này không có bất kỳ một người có thể tránh né.

Dù cho biết rõ Mạc Vô Kỵ cũng vậy bị thương, lúc này cũng không có ai chọn công kích Mạc Vô Kỵ, đều là điên cuồng muốn rút đi.

- Răng rắc!

Vô luận là lĩnh vực hay là pháp bảo cũng bắt đầu vỡ vụn, đi theo khắp trời lôi hồ đập tới, vài cổ thi thể từ trong hư không hạ xuống.

Xung quanh an tĩnh lại, chỉ có một người Tiên Đế hậu kỳ bị thương nặng ngơ ngác nhìn Mạc Vô Kỵ cả người là máu. Bọn họ mười lăm người Tiên Đế vây công Mạc Vô Kỵ, còn có ba gã Tiên Đế hậu kỳ cùng một người Đại Tiên Đế, lúc này mới bao lâu thời gian, chỉ còn lại có một mình hắn?

Suy yếu truyền đến, Mạc Vô Kỵ lại không để ý, Bán Nguyệt Trọng Kích lần nữa họa xuất một đạo Bán Nguyệt Kích mang.

- Mạc các chủ, dừng tay, ta nhận thua. Ta là Vũ Trụ Giác Tiên Đế, cùng ngươi không có bao nhiêu cừu hận...

Người này Tiên Đế hậu kỳ điên cuồng kêu lên, hắn muốn bỏ chạy, nhưng này một mảnh không gian đều bị Mạc Vô Kỵ lĩnh vực trói buộc lại, hắn căn bản là không cách nào rút đi.

Mạc Vô Kỵ cả nửa câu đều lười nói, Bán Nguyệt Kích mang vẫn như cũ tung đi ra ngoài. Huyết vụ sau đó, hơn mười cái nhẫn bị Mạc Vô Kỵ

trực tiếp cuốn đi.

Không muốn nói Vũ Trụ Giác, coi như là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ lão đại, nếu muốn giết hắn Mạc Vô Kỵ, hắn cũng sẽ không thủ hạ lưu tình. Trên thực tế hơn mười Tiên Đế vây công hắn, chân chính cho hắn uy hiếp lớn nhất vẫn là ba gã Tiên Đế hậu kỳ cùng người kia Đại Tiên Đế áo đen.

- PHỐC!

An Tuyết Thịnh giống nhau là phun ra một đạo máu tươi bay ngược rơi xuống, hắn rung động nhìn Viên Mạc.

Trước hắn cho rằng Viên Mạc chỉ là một tuỳ tùng Mạc Vô Kỵ thu, hiện tại hắn biết thực lực của Viên Mạc sợ rằng cả Đại Tiên Đế cũng chỉ có thể nhận lấy cái chết.

- Ngươi là người phương nào? Vì sao phải...

An Tuyết Thịnh không có tiếp tục đi xuống hỏi, hắn thấy Mạc Vô Kỵ chém giết một tên sau cùng Tiên Đế hậu kỳ. Trong lòng hắn bỗng nhiên có chút lãnh ý, thậm chí hối hận đối nghịch cùng Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ một người giết mười lăm tên Tiên Đế, trong đó còn có một Đại Tiên Đế cùng ba gã Tiên Đế hậu kỳ. Thực lực như vậy, hắn An Huyết Thịnh chỉ có thể ngưỡng vọng.

Hắn An Huyết Thịnh đích thật là một trong Vũ Trụ Giác năm Đại Tiên Đế, nếu là hắn ở vào Mạc Vô Kỵ vị trí... Không, dù cho người vây công ít đi phân nửa, hắn cũng vậy không sống được. Huống hồ Mạc Vô Kỵ còn có Viên Mạc loại này nghịch thiên cường giả tương trợ, tại Vũ Trụ Giác đã không có bất kỳ người nào có thể uy hiếp được Mạc Vô Kỵ.

- Mạc các chủ, trước ta bởi vì không ở Vũ Trụ Giác, giữa chúng ta có thể có chút hiểu lầm...

An Huyết Thịnh không còn có ý nghĩ như trước muốn chém giết Mạc Vô Kỵ, trong giọng nói của hắn thậm chí mang theo một tia nôn nóng.

Nơi này là Vũ Trụ Giác, nếu mà Mạc Vô Kỵ quyết tâm muốn giết hắn, hắn thật đúng là không nhất định có thể rời khỏi.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có trả lời An Huyết Thịnh nói, chỉ là nói với Viên Mạc:

- Viên Mạc, đợi lát nữa ta giết người này, ngươi phòng ngừa hắn đừng cho hắn chạy thoát...

Nói còn chưa dứt lời, Mạc Vô Kỵ chính là hư không bước ra, vòng xoáy lĩnh vực điên cuồng khóa lại An Huyết Thịnh.

Cho đến lúc này, Viên Mạc mới hồi đáp:

- Vô Kỵ yên tâm, nếu như ngay cả một cái nho nhỏ Tiên Đế trung kỳ ta cũng vậy ngăn không được, ta Viên Mạc còn không bằng trở về đi ngủ.

An Huyết Thịnh đích xác lợi hại, lợi hại hơn nữa, cũng bất quá là một cái Tiên Đế trung kỳ mà thôi.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi giết ta đối với ngươi không có nửa điểm chỗ tốt, chúng ta liên thủ cùng có lợi nà...

Thấy Mạc Vô Kỵ sát thế cuồn cuộn nổi lên, An Huyết Thịnh nhanh chóng tế xuất pháp bảo, đồng thời lĩnh vực điên cuồng mở rộng, trong miệng lại chưa hề đình chỉ qua.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt bình tĩnh, chỉ là một chỉ đánh về phía An Tuyết Thịnh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 813: Đánh Tới Di Phi Thương Hội

Không muốn nói An Tuyết Thịnh thứ nhất đã nói muốn giết hắn thật lâu, chính là An Huyết Thịnh không nói, dùng Hà Tây Hành Tu Hội tại Vũ Trụ Giác đối với nhân tộc hành động, Mạc Vô Kỵ đối với người này cũng là phải giết không thể nghi ngờ.

Ngoài ra, Mạc Vô Kỵ biết thực lực mình còn chưa đủ. Hơn mười Tiên Đế vây công hắn, khiến cho hắn phải tế xuất Lạc Thư. Một khi chờ hắn cùng Thần Tộc toàn diện khai chiến, hắn nhất định phải càng mạnh mới được. Chỉ có giết chết An Tuyết Thịnh cùng Di Phi Thương Hội hội chủ, hắn mới có thể tại Vũ Trụ Giác chiếm giữ tảng lớn địa bàn.

Tại Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không dừng lại, An Tuyết Thịnh liền quyết định trước tiên lẩn trốn vào Hà Tây Hành Tu Hội, hắn tại Hà Tây Hành Tu Hội bên trong có một cái truyền tống trận, đi trước rồi lại nói.

Khi hắn thấy Mạc Vô Kỵ một chỉ điểm ra, hắn cũng cảm giác được toàn bộ thiên địa cũng thay đổi. Giờ khắc này, toàn bộ giữa thiên địa chỉ có một chỉ, một chỉ nghiền ép thuộc về hắn An Huyết Thịnh tất cả không gian.

Không gian này là thế giới, hắn chính là một cái sinh mệnh rất bé nhỏ không đáng kể bên trong thế giới này. Mà tính mạng của hắn lại bị thế giới này nắm trong tay, áp chế.

- Không!

An Huyết Thịnh điên cuồng rống giận, hắn tốt xấu là một trong năm đại đế, cho dù là Đại Tiên Đế hắn cũng không sợ hãi, há có thể bị một

chỉ nghiền ép.

Hắn muốn kích phát chính bản thân nội tâm cuồng nộ cùng chống lại, sau đó lao ra một chỉ trói buộc.

Nhưng mà một phương thế giới này dường như sinh động, đã có một tia sinh cơ. Hắn cả đáy lòng này một tia chống lại đều không thể phát lên, đã bị áp chế. Lúc này, hắn giống như là một viên bụi rất bé nhỏ không đáng kể bên trong Nhân Thế Gian.

Ngón tay hóa thành vạn quân to lớn ngọn núi, to lớn ngọn núi ầm ầm hạ xuống. An Tuyết Thịnh đáy lòng nổi lên một loại tuyệt vọng, từ tu đạo đến nay, hắn chưa từng như ngày hôm nay như vậy vô lực qua.

Khí tức tử vong lan tràn tới rồi trong chỗ sâu linh hồn của hắn, hắn giờ khắc này nghĩ không còn là làm sao tránh né đây căn bản liền không cách nào tránh né một chỉ, mà là đang ở suy nghĩ hắn liều mạng sẽ đối với phó Mạc Vô Kỵ, tới cùng chiếm được bao nhiêu chỗ tốt?

Có lẽ cũng bởi vì hắn và người khác cho rằng như nhau, Mạc Vô Kỵ đắc tội Thần Tộc, lại trở về cơ hội sao?...

- PHỐC!

Huyết vụ nổ tung, làm một trong Vũ Trụ Giác năm Đại Tiên Đế, hung danh hiển hách Hà Tây Hành Tu Hội hội chủ An Tuyết Thịnh, tại trước mặt Mạc Vô Kỵ cả phản kháng đường sống cũng không có.

Hắn đích xác là tương đương với một cái Đại Tiên Đế, nhưng Mạc Vô Kỵ tại khoảnh khắc vs áo đen Đại Tiên Đế, còn bị mười bốn danh Tiên Đế vây công. Mà hắn, là chính diện một đối một lấy cứng đối cứng Mạc Vô Kỵ.

Một cái nhẫn cùng một cái nguyên châu bị Mạc Vô Kỵ thu hồi, Thiên Ngoại Thiên đạo trường người đứng xem càng ngày càng nhiều, cũng là càng ngày càng an tĩnh.

Một đạo dài chừng mười trượng khe sâu hun hút từ luận đạo bên đài duyên mở rộng đi ra ngoài, lại đem Thiên Ngoại Thiên đạo trường trung gian họa xuất một đạo sâu đậm vết tích.

-...

Nhan Duy vẫn không có từ trong rung động tỉnh táo lại, Mạc Vô Kỵ cư nhiên một người chém giết bao gồm An Tuyết Thịnh ở bên trong mười sáu danh Tiên Đế.

Thực lực như vậy, chẳng lẽ là Đạo Đế? Chính là Đạo Đế cũng vậy không có khả năng có lợi hại như vậy. Trên thực tế tu luyện đến Nhan Duy loại tầng thứ này, đã rõ ràng Đạo Đế thật ra thì vẫn là Tiên Đế cấp độ, bất quá so với Tiên Đế đối với thiên địa quy tắc hiểu càng thêm khắc sâu một phần mà thôi.

- Mạc huynh, thật không nghĩ tới nhanh như vậy là có thể lần nữa nhìn thấy Mạc huynh...

Thanh âm Phong Hoảng mừng rỡ không thôi truyền đến, đi theo người của hắn đã bước nhanh đã đi tới.

Đối với Phong Hoảng người như thế, Mạc Vô Kỵ hiểu rất rõ. Người như thế chỉ có lợi ích trên hết, đừng nhìn hắn trước tính tình tộc nói nói mấy câu, đó là bởi vì hắn kiêng kỵ hoặc là xem trọng chính bản thân. Tùy tiện nói nói mấy câu, lại không uổng cái gì đại giới, còn có thể kết giao hắn Mạc Vô Kỵ, sao lại không làm đâu nè?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Trước đa tạ phong đạo chủ giúp ta nhân tộc lời nói bảo, còn có vừa rồi ta không cẩn thận chém giết vài tên Vũ Trụ Giác Tiên Đế, còn xin phong đạo chủ kiến lượng a.

Phong Hoảng nhanh chóng nói:

- Mạc huynh lời này liền khách khí, ta cùng Mạc huynh sớm quen biết, hỗ trợ lời nói nói tính cái gì. Về phần bị Mạc huynh chém giết mấy tên kia, tại Vũ Trụ Giác kiêu ngạo quen, bại hoại Vũ Trụ Giác danh tiếng. Hiện tại Mạc huynh giết bọn họ, coi như là giúp ta Phong Hoảng một cái đại ân.

Những lời này Phong Hoảng ngược lại không có nói mò, Mạc Vô Kỵ vừa rồi giết Vũ Trụ Giác vài tên cường giả, đối với hắn Phong Hoảng mà nói, thật đúng là giúp đại ân. Nếu không phải hắn muốn kết giao Mạc Vô Kỵ, lúc này, hắn căn bản sẽ không xuất hiện ở nơi này, hắn sớm đi nắm trong tay Vũ Trụ Giác.

Vũ Trụ Giác đạo chủ phủ hiện tại trống rỗng, hắn Phong Hoảng tuyệt đối có thể một lần hành động lấy xuống.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên nhìn ra Phong Hoảng trong lòng bức thiết, hắn khoát tay chặn lại nói:

- Phong đạo chủ cứ tự tiện, ta còn muốn phải đi thu một phần nợ cũ lại đến gió êm dịu đạo chủ ôn chuyện.

Phong Hoảng cũng biết Mạc Vô Kỵ ý tứ, đây là vội vã đi tiêu diệt Hà Tây Hành Tu Hội cùng Di Phi Thương Hội.

- Tốt, vậy ta cùng Mạc huynh sau này nói tiếp.

Phong Hoảng mau nói hết, cấp tốc rút đi.

Mạc Vô Kỵ không để ý đến Phong Hoảng, hắn là trực tiếp hạ xuống rơi vào Di Phi Thương Hội cửa vào. Hà Tây Hành Tu Hội hắn sớm đã dùng thần niệm xem qua, An Tuyết Thịnh bị hắn chém giết sau đó, người ở bên trong hầu như trốn không sai biệt lắm. Mà Hà Tây Hành Tu Hội địa bàn ngoại trừ ở bên dưới chôn hai nhánh tiên linh mạch sau đó, cái chỗ này Mạc Vô Kỵ là thật không thích.

Di Phi Thương Hội lại bất đồng, trong này cư nhiên còn có một cái tiên tủy trì.

- Mạc các chủ.

Mạc Vô Kỵ vừa mới đến Di Phi Thương Hội cửa vào, một người nam tử đầu trọc liền đi ra ôm quyền ân cần thăm hỏi.

Không muốn nói Mạc Vô Kỵ vừa mới tại Vũ Trụ Giác Thiên Ngoại Thiên đạo trường chém giết sắp tới hai mươi danh Tiên Đế, chính là Mạc Vô Kỵ trước dùng thần niệm trực tiếp xé rách Di Phi Thương Hội cấm chế, Di Phi Thương Hội mọi người cũng đều biết.

- Ngươi là Thiên Nhất Tát?

Mạc Vô Kỵ biết Di Phi Thương Hội hội chủ gọi Thiên Nhất Tát, là một người Đạo Đế tồn tại.

Thiên Nhất Tát cố nén nội tâm phẫn nộ cùng kiêng kỵ, lần nữa đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Chính là Di Phi Thương Hội hội chủ Thiên Nhất Tát, trước ta Di Phi Thương Hội cùng Mạc các chủ có chút khoảng cách, tiếc nuối là ta căn bản cũng không tại Vũ Trụ Giác. Ta trở về đã biết sau đó, rất là tự trách.

Mạc Vô Kỵ có thể tại sắp tới hai mươi Tiên Đế vây công, đều lại đem đối thủ chém giết, lông tóc không hao tổn đi ra, hắn Thiên Nhất Tát nhưng làm không được. Nếu không, chỉ bằng Mạc Vô Kỵ có dũng khí xé rách hắn Di Phi Thương Hội cấm chế, hắn liền sẽ trực tiếp giết Mạc Vô Kỵ.

- À ha.

Mạc Vô Kỵ chẳng nói đúng sai ồ một tiếng tiếp tục hỏi:

- Trước vây giết ta mười lăm tên Tiên Đế bên trong, Di Phi Thương Hội có mấy người?

- Có năm người, nhưng năm người này đi ra ngoài ta căn bản liền không biết, ta vẫn đang bên trong bế quan. Còn là biết Mạc đạo hữu đến nơi này, mới mau chạy ra đây.

Thiên Nhất Tát mặt mang áy náy nói.

Trên thực tế hắn thật đúng là không thèm để ý, hắn dầu gì cũng là một cái Đạo Đế. Tuy nói đối với Mạc Vô Kỵ kiêng kỵ, hắn cũng vậy tin tưởng Mạc Vô Kỵ không dám động thủ với hắn. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắn trước cho chân mặt mũi cho Mạc Vô Kỵ, sau đó lấy ra một phần chỗ tốt cho Mạc Vô Kỵ.

Về phần chém giết Mạc Vô Kỵ, chuyện này không phải là một mình hắn có thể giải quyết. Chờ hắn cùng Thần Tộc cường giả liên hệ sau đó, lại liên hợp còn lại thế lực đối với Mạc Vô Kỵ tiến hành vây công. Mạc Vô Kỵ là tộc người, nhân tộc tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ lớn mạnh, cùng các tộc lợi ích đều tương bội.

- Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành bị Thần Tộc đánh đuổi sau đó, nhân tộc lưu lạc đến một khối thiên thạch thượng, ta nghe nói Di Phi Thương Hội hàng ngày tại luận đạo trên đài chém giết chúng ta tộc tu sĩ?

Mạc Vô Kỵ giọng nói rất bình tĩnh, thật giống như tại tự thuật một món cùng hắn chút nào không liên quan gì sự tình bình thường giống nhau.

Thiên Nhất Tát cười một cái nói:

- Đích thật là có chuyện như vậy, bất quá Mạc các chủ cũng biết, tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cái chỗ này, đều là cường giả nói chuyện. Luận đạo trên đài khó tránh khỏi có tổn thương, ta khẳng định chỉ cần Mạc các chủ thường trú Vũ Trụ Giác sau đó, loại chuyện này tuyệt đối sẽ biến mất.

Trên thực tế loại chuyện này theo Thiên Nhất Tát, thật đúng là không tính là cái gì. Chết mất mấy người râu ria mà thôi, ai bảo nhân tộc trước

tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ không nói gì quyền lực? Chính là hắn Di Phi Thương Hội, nhân tộc Tiên Đế cũng vậy không chỉ một. Nhiều người như vậy tộc tu sĩ tại Vũ Trụ Giác bị giết, cũng vậy không có thấy bọn họ đứng ra nói cái gì?

- Tốt lắm...

Mạc Vô Kỵ nói hai chữ sau đó, lĩnh vực bỗng nhiên điên cuồng bao trùm đi ra ngoài.

Thiên Nhất Tát cùng Mạc Vô Kỵ nói chuyện trong quá trình, Mạc Vô Kỵ vẫn rất là ấm áp. Hắn đâu nghĩ đến Mạc Vô Kỵ lại đột nhiên dùng vòng xoáy lĩnh vực bao trùm hắn? Mạc Vô Kỵ lĩnh vực mạnh, lại đem Thiên Nhất Tát bao lấy sau đó, hắn thậm chí còn không có phản ứng đến.

Thực lực của Thiên Nhất Tát vốn là không bằng Mạc Vô Kỵ, như vậy bị Mạc Vô Kỵ lĩnh vực bao trùm, hắn lập tức hạ xuống rơi vào tuyệt đối hạ phong.

Hắn lĩnh vực vừa mới mở rộng đi ra, Mạc Vô Kỵ một đạo thần niệm tiễn ý liền ngưng tụ ra đến. Đây cũng không phải là trước đây hữu hình nhưng theo, trực tiếp nổ tung Mạt Luân đầu thần niệm tiễn ý. Đây là vô ảnh vô hình, có thể trực tiếp đánh vào thức hải thần niệm tiễn ý.

Lúc này Thiên Nhất Tát giống như bị mãnh hổ nhìn chằm chằm bình thường giống nhau, cả người rét run, dường như hắn động một cái sẽ chỉ là biết kinh động theo dõi hắn mãnh hổ.

- Mạc các chủ, mời không nên động thủ, ta ngày hôm nay sở dĩ đứng ra nói chuyện, chính là muốn đối với ngươi làm ra một phần bồi thường...

- Răng rắc!

Trong không gian dường như có một đạo mũi tên mắt thường đều không nhìn thấy nhọn gào thét ra, trực tiếp đánh về phía Thiên Nhất Tát

mi tâm.

Thiên Nhất Tát đến lúc này, làm sao không biết Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không muốn hắn bồi thường, mà là muốn giết hắn.

Hắn lại cũng không kịp đoái hoài cái khác, Tiên Đế lĩnh vực càng là không hạn chế co rút lại hắn lên, mi tâm của hắn trước tức thì bị một đạo đẹp mắt bạch mang bảo vệ. Cũng trong lúc đó, một quả hắc bài bị hắn tế xuất.

Không đợi hắn hoàn toàn tế ra bản thân hắc bài, chung quanh sinh cơ khí tức liền nhanh chóng bị cuốn đi, khí tức tử vong càng là ngưng tụ bao phủ lại Thiên Nhất Tát.

Không đúng, đây là thần niệm tiễn ý. Thiên Nhất Tát cả người rét run, hắn thế nhưng là một cái Đạo Đế, thần niệm công kích đáng sợ hắn so với ai khác đều rõ ràng, mà thần niệm trong công kích khó nhất ngăn cản chính là thần niệm tiễn ý. Loại này thần niệm tiễn ý, cũng phải cần cao cấp nhất pháp bảo mới có thể ngăn cản.

Hắn Thiên Nhất Tát tuy rằng giàu có, còn không có cái loại này có thể ngăn trở thần niệm tiễn ý pháp bảo.

Lần này thần niệm của Mạc Vô Kỵ tiễn ý cùng trước bắn về phía này hai cái Tiên Đế hậu kỳ bất đồng, lúc đó hắn thụ thương phía trước, còn bị còn lại sáu gã Tiên Đế kiềm chế. Lần này Mạc Vô Kỵ một đối một bắn về phía Thiên Nhất Tát, còn căn bản cũng không lưu thủ. Thiên Nhất Tát mạnh hơn nữa, cũng không cách nào mạnh đến không nhìn loại này không có nương tay thần niệm tiễn ý.

Máu huyết điên cuồng bị Thiên Nhất Tát thiêu đốt, vốn còn muốn muốn cùng Mạc Vô Kỵ đấu pháp vài đạo thần thông, để cho Mạc Vô Kỵ biết hắn Thiên Nhất Tát cũng không trêu chọc, lại đến cùng Mạc Vô Kỵ đàm phán. Lúc này Thiên Nhất Tát hoàn toàn đã không còn loại ý nghĩ này, trong lòng hắn chỉ có một ý niệm trong đầu, đó chính là nhanh lên một chút rời đi Vũ Trụ Giác.

Đau đớn kịch liệt truyền đến:

- Răng rắc!

Thiên Nhất Tát nghe được chính bản thân trong thức hải truyền đến một tiếng tiếng vỡ vụn âm vang, trong lòng hắn trầm xuống, thức hải của hắn bị xé rách, lưu lại nữa, đó là thật chỉ có đường chết hắn một cái.

Một đạo tấm bùa chú bị Thiên Nhất Tát tế xuất, không đợi hắn hoàn toàn kích phát bùa chú, hắn không gian bỗng nhiên ngưng đọng, đi theo hắn nhìn thấy một đạo bao đầy hỏa diễm quả đấm. Lúc này căn bản cũng không cần Mạc Vô Kỵ này vòng xoáy lĩnh vực bao trùm, hỏa diễm nắm tay quyền đã xé ra hắn lĩnh vực.

Đây là không gian quy tắc khí tức!

Trong chớp nhoáng này Thiên Nhất Tát trong lòng chỉ có hối hận, hắn không biết cùng Mạc Vô Kỵ chênh lệch to lớn như thế. Nếu mà biết cùng Mạc Vô Kỵ chênh lệch lớn như vậy, hắn căn bản là đi không xong, hắn nhất định sẽ lựa chọn cùng Mạc Vô Kỵ liều mạng, coi như là chơi không lại Mạc Vô Kỵ, để cho Mạc Vô Kỵ bị thương nặng cũng là tốt.

- Bành!

Thức hải Thiên Nhất Tát bị Mạc Vô Kỵ thần niệm tiễn ý đả thương nặng, tại dưới Mạc Vô Kỵ Liệt Vực Quyền, thân thể trực tiếp tan vỡ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 814: Phong Hoảng Quyết Định

Mạc Vô Kỵ nắm lên giới chỉ bình tĩnh nói với những người còn lại của Di Phi Thương Hội:

- Di Phi Thương Hội từ nay về sau triệt để biến mất, phiến địa bàn đã thuộc về ta, mọi người rời đi nơi này, thời gian là 10 hơi thở. Đảm dám mang đi một cây cỏ nhỏ ở chỗ này, cũng giết không tha.

Tại thời điểm Mạc Vô Kỵ chém giết Thiên Nhất Tát, Di Phi Thương Hội tất cả mọi người bắt đầu kinh hồn táng đảm. Chính là vài tên Tiên Đế trưởng lão, cũng không dám đứng ra nói nhảm nửa câu.

Lúc này Mạc Vô Kỵ giải tán Di Phi Thương Hội, trừ phi là ngu ngốc, mới sẽ chủ động đứng ra dong dài. Gần như là tại Mạc Vô Kỵ tuyên bố Di Phi Thương Hội trở thành lịch sử đồng thời, tất cả mọi người chui ra khỏi Di Phi Thương Hội, ngay lập tức đi xa.

Viên Mạc than thở:

- Vô Kỵ ngươi thật đúng là thiện tâm, nếu là ta mà nói, ta sẽ không chừa một mống toàn bộ giết.

Hắn đích xác là cảm giác Mạc Vô Kỵ quá thiện tâm, loại chuyện này vô luận là phát sinh ở tinh không Tà Hải Đảo người nào, cũng là nhất định chém tận giết tuyệt không thể nghi ngờ.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Viên Mạc, ngươi giúp ta đi lại đem Hà Tây Hành Tu Hội dùng hộ trận bảo vệ, sau đó treo biển đóng cửa. Ta muốn bế quan một đoạn thời

gian.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ không giết tận Di Phi Thương Hội, là bởi vì thật không có cần thiết. Thương hội cùng tông môn bất đồng, thương hội toàn bộ là lợi ích kết hợp lại. Một khi thương hội giải tán, những người này chỉ biết đi tìm lợi ích mới, về phần thương hội người nào bị giết, không ai sẽ nhớ kỹ.

Vừa rồi Thiên Nhất Tát bị hắn ngăn chặn, cũng vậy không thấy một cái tên gia hỏa đi ra hỗ trợ, liền biết là một đám ô hợp lợi ích trên hết.

- Mạc tiền bối...

Nhan Duy bỗng nhiên tiến lên khom người thi lễ, gọi một tiếng tiền bối.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy rất là bất đắc dĩ, khi tu vi chênh lệch đến trình độ nhất định sau đó, dù cho hắn không thèm để ý, Nhan Duy cũng sẽ không giống như hắn không thèm để ý.

- Nhan Duy ngươi có chuyện gì cứ nói thẳng đi, chúng ta coi như là bằng hữu.

Mạc Vô Kỵ khoát tay một cái nói.

Nhan Duy nhanh chóng nói:

- Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành bị Thần Tộc chiếm giữ sau đó, ta Tiên Giới còn lưu lại hơn mười vạn nhân tộc tu sĩ không còn nơi nào để đi, hiện tại chen tại một khối thiên thạch, cả tiên tinh tu luyện cũng không đủ. Còn xin Mạc tiền bối đừng bán địa bàn Hà Tây Hành Tu Hội, trực tiếp chuyển nhượng cho chúng ta Tiên Giới kinh doanh...

- Đúng vậy Mạc tiền bối, nhan sư huynh nói đều là thật. Tiên Giới nhân tộc chen tại nơi phiến thiên thạch, liên sinh tồn đều có vấn đề, chứ đừng nói chi là tu luyện...

Một bên Nông Tiểu Vũ nhanh chóng cũng vậy tiến lên nói.

Nàng và Nhan Duy những người này không cam lòng ở lại thiên thạch này tiêu hao sinh mệnh, lúc này mới liều chết đi tới Vũ Trụ Giác. Trên thực tế muốn còn sống tại Vũ Trụ Giác cùng bọn họ như vậy, kết quả là tiên nhân đã chết không biết có bao nhiêu, nếu không phải Mạc Vô Kỵ đến, nàng và Nhan Duy vẫn là một con đường chết.

Chính là bởi vì như vậy, nàng mới chủ động đứng ra giúp Tiên Giới tu sĩ nói một câu.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Tốt, vậy Nhan Duy ngươi và Tiểu Vũ phụ trách chuyện này sao?, ta nhất định phải bế quan một đoạn thời gian. Trong khoảng thời gian này, để cho Viên Mạc chiếu cố một chút.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ vội vã muốn bế quan, không chỉ là di không phải Hành Tu Hội có một cái tiên tủy trì, trọng yếu hơn là hắn cảm thấy bản thân không đủ. Hắn có thể chém giết Đạo Đế, nhưng không cách nào đối mặt đông đảo Đạo Đế vây công. Mà Thần Tộc há chỉ có đông đảo Đạo Đế? Ngoại trừ Đạo Đế ra, Thần Tộc còn có một cặp Tiên Đế, Tiên Tôn, Tiên Vương...

Viên Mạc rõ ràng Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, trước đây Mạc Vô Kỵ bị Bao bố buộc thoát đi Tà Hải Đảo, kết quả bế quan mấy năm đi ra, trực tiếp giết tới tinh không Tà Hải Đảo.

Phỏng chừng lần này Mạc Vô Kỵ vẫn là biết mình không đủ trình, muốn phải tiếp tục bế quan một đoạn thời gian.

- Vô Kỵ, ngươi yên tâm bế quan được chứ, nơi này tất cả có ta.

Viên Mạc không chút do dự nói.

- Vị bằng hữu này nói rất đúng, Mạc huynh yên tâm bế quan, chỉ cần ta Phong Hoảng còn đang ở Vũ Trụ Giác, liền không người nào dám đối

với người bên cạnh Mạc huynh làm cái gì.

thanh âm Phong Hoảng hăng hái truyền đến.

Mấy năm nay hắn cái này đạo chủ làm cũng là khổ cực, tuy chiếm cứ đạo chủ phủ, đáng tiếc không có quá nhiều người nghe hắn nói. Thậm chí lần trước mọi người đi ra ngoài tầm bảo, cũng không dẫn hắn Phong Hoảng. Lần này Mạc Vô Kỵ trực tiếp chém giết đạo chủ phủ vài Tiên Đế, thậm chí còn bao gồm Đại Tiên Đế Phi hổ. Điều này làm cho thanh âm có thể phản đối hắn trực tiếp nhỏ xuống, hắn chỉ dùng trong thời gian ngắn, liền hoàn toàn nắm trong tay đạo chủ phủ.

Mạc Vô Kỵ biết Phong Hoảng ý tứ, Phong Hoảng là Vũ Trụ Giác đạo chủ, tuy vẫn chưa tới Đạo Đế thực lực, hắn có thể bò lên trên đạo chủ vị trí này, đã nói lên hắn không đơn giản.

- Vậy thì đa tạ Phong huynh, ta thật đúng là có một việc mời Phong huynh giúp một chút.

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến chính bản thân muốn bế quan một đoạn thời gian rất dài, nếu Phong Hoảng muốn giao hảo hắn, hắn cũng vậy không thèm để ý. Bất quá Phong Hoảng nếu như muốn hãy nói một chút nói, không làm việc nói, cũng đừng cùng hắn gặp gỡ, hắn rất phản cảm người như thế.

Phong Hoảng cao giọng nói:- Mạc huynh mời nói, chỉ cần ta Phong Hoảng có thể làm được, ta Phong Hoảng nhất định toàn lực ứng phó.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Chuyện này ta tin tưởng Phong huynh có thể làm được, chính là Tiên Giới nhân tộc còn có hơn mười vạn người sinh hoạt tại một khối thiên thạch, ta hi vọng Phong huynh có thể giúp một chuyện, vì bọn họ tìm một chỗ an thân. Chờ ta xuất quan rồi, tất có cảm tạ.

Mạc Vô Kỵ xuất quan sau đó là chuẩn bị đi thu hồi Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành, về phần Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành trung thần tộc, ha ha, chỉ cần hắn xuất quan sau đó vẫn chưa đi, đừng trách hắn chém tận giết tuyệt.

- A...

Phong Hoảng ngây ngẩn cả người, chuyện này hắn không phải là không thể giúp, mà là vì cái này thật sự là quá lớn.

Nếu mà mấy nghìn người, hắn cũng là có thể giúp một tay. Hơn mười vạn người a. Hắn Phong Hoảng làm sao hỗ trợ? Vũ Trụ Giác ngược lại có một mảnh đất trống lớn như vậy, nhưng một mảnh đất trống quá nhiều người mơ ước.

Đừng nhìn hắn Phong Hoảng ngoài mặt nắm trong tay phiến địa bàn, phiến địa bàn kết cục căn bản là không tới phiên hắn Phong Hoảng nói chuyện.

Theo Thiên Ngoại Thiên vũ trụ chảy ra tài nguyên tu luyện càng ngày càng nhiều, Vũ Trụ Giác cái này nơi công cộng càng ngày càng phồn hoa. Chỉ cần là hơi lớn một chút chủng tộc, đều nhìn chằm chằm mảnh đất này. Huống chi, hắn nếu là lại đem phiến địa bàn lấy ra giao cho Mạc Vô Kỵ, đó là minh xác đắc tội Thần Tộc. Thần Tộc thế nhưng là một cái đại tộc, hắn Phong Hoảng hậu trường không nhỏ, cũng không có lớn đến tình cảnh cùng Thần Tộc chống đỡ.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Phong đạo chủ nếu là cảm thấy trở ngại, quên đi.

Phong Hoảng cắn răng một cái, trong lòng đã có chủ ý. Chỉ cần hắn nói cho Mạc Vô Kỵ phiến địa bàn, để cho tộc người chủ động tới ở, đến lúc đó hắn đẩy cái không còn một mảnh là được rồi.

- Sẽ không, ngược lại...

Phong Hoảng nói bốn chữ lần nữa dừng lại, chuyện này nếu mà đổi trên đầu người khác, có lẽ còn có thể trở thành một bằng hữu, như vậy có lệ đi qua. Nếu là đổi được Mạc Vô Kỵ trên đầu, hắn sợ rằng không cách nào kết giao đến Mạc Vô Kỵ bằng hữu như vậy.

Cùng Mạc Vô Kỵ người như thế gặp gỡ, hắn không bỏ ra một điểm khổ cực và mạo hiểm, bằng vào miệng nói chuyện, mới có lợi liền dính. Mọi người hay là đừng nói bằng hữu, tiếp tục nói lợi ích hợp tác vấn đề. Hắn khẳng định, chỉ cần hắn vừa nói ra để cho người ta tộc chính bản thân đi qua, hắn giả vờ không biết, Mạc Vô Kỵ lập tức liền sẽ hiểu tâm tư của hắn, tương lai từ kết giao có khả năng bên trong loại bỏ.

Năm đó hắn muốn trợ giúp Thần Tộc lưu lại Mạc Vô Kỵ, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ thực lực quá yếu, hắn Phong Hoảng không cách nào chống cự Thần Tộc. Hiện tại Mạc Vô Kỵ một người giết hơn mười danh Tiên Đế, một phần nhược điểm chủng tộc, cũng vậy không có có nhiều như vậy Tiên Đế.

- Mạc huynh, tại Vũ Trụ Giác đích xác có một cái địa phương như vậy. Cái chỗ này là các tộc đều muốn có, ta làm chủ lưu cho Mạc huynh đến an bài nhân tộc tu sĩ. Bất quá ta có một câu mất mặt lời muốn nói ở phía trước, đến lúc đó khẳng định có người sẽ đối với phó ta, còn xin Mạc huynh đừng khoanh tay đứng nhìn.

Phong Hoảng rốt cục quyết định, không gánh chịu hậu quả, cũng không cần cùng Mạc Vô Kỵ người như thế kết giao.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, vỗ vỗ vai Phong Hoảng, xuất ra một quả truyền tin châu đưa cho Phong Hoảng nói:

- Phong Hoảng, ngươi người bạn này ta kết nộp, mặc dù có chút lợi ích tâm tư ở bên trong, cũng vẫn có thể xem là một kẻ dám làm dám nhận. Có chuyện gì, trực tiếp cứ gọi ta Mạc Vô Kỵ.

- Ha ha, Vô Kỵ, muốn lấy được một câu thừa nhận của ngươi thật đúng là không đơn giản. Ngươi yên tâm bế quan, chính là Thần Tộc

cường giả tới rồi, tại Vũ Trụ Giác cũng không thể không nhìn ta Phong Hoảng.

Phong Hoảng nghe được Mạc Vô Kỵ thừa nhận chính bản thân tính là bằng hữu của hắn, tâm tình rất là vui sướng.

Hắn tại Vũ Trụ Giác nhiều năm như vậy, tu vi chưa tính là cao nhất, lại có thể bước trên Vũ Trụ Giác đạo chủ chỗ ngồi, bằng vào chính là tuệ nhãn thức.

Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ tương lai có một cái tiền đồ không gì sánh được huy hoàng, nếu không sẽ không cả Viên Mạc loại này Đạo Đế cũng sẽ đi theo Mạc Vô Kỵ. Huống hồ Mạc Vô Kỵ cường giả loại này, căn bản cũng không phải là nhiều người có thể vây giết.

...

Khoảng cách Vũ Trụ Giác có ít nhất mấy trăm ngoài vạn dặm một chỗ góc hư không, một khối vẫn thạch khổng lồ trôi lơ lửng tại trong hư không.

Thiên thạch bốn phía bị hộ trận bảo vệ, không ngừng có tu sĩ tại hộ trận vùng ven đi lại, trên thiên thạch rậm rạp chằng chịt chật ních các loại không gian pháp bảo cùng một phần đơn giản động phủ.

Từ khi Thần Tộc đại quân lại đem nhân tộc từ Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cuối cùng tiên thành, Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành đánh đuổi sau đó, nhân tộc cũng không có lối đi. Chỉ có thể ở dưới sự hướng dẫn của ba gã Tiên Đế, trói buộc lại trong hư không một khối thiên thạch, tại đây trên thiên thạch kéo dài hơi tàn.

Tất cả mọi người rõ ràng, khối thiên thạch này không phải là chỗ ở lâu. Không muốn nói Thần Tộc giết một cái hồi mã thương, coi như là Thần Tộc không đến, thiên thạch tiên linh khí thiếu thốn, không gian hẹp, cũng không phải nơi tu đạo.

Đáng tiếc là, Thiên Ngoại Thiên vũ trụ mênh mông hư không nguy cơ quá lớn, người đi ra, tám chín phần mười đều có thể bỏ mạng ở trong đó. Vài năm thời gian trôi qua, một phần nhân tộc tu sĩ chịu đựng không nổi rời đi thiên thạch sau đó, liền không có tung tích gì nữa.

Liệt Khư cũng là có thể đi, người nơi nào tộc chỉ cần tới gần Liệt Khư cũng sẽ bị người chém giết, Thần Tộc sớm tại Liệt Khư ngoại vi bố trí đông đảo người coi chừng.

Duy nhất có thể đi địa phương ngược lại là Vũ Trụ Giác, Vũ Trụ Giác ngoài mặt coi như là công bằng công chính. Chí ít không có người trực tiếp đối với ngươi động thủ, coi như là sẽ đối với ngươi động thủ, cũng sẽ đi luận đạo đài. Không đồng ý, chỉ có thể rời đi Vũ Trụ Giác.

Nhưng đi Vũ Trụ Giác tiên nhân, cũng là mười không còn một. Tuyệt đại đa số đều là bị luận đạo đài khiêu chiến chí tử, cực ít một bộ phận núp ở bên trong tức sạn, nhưng có thể tránh né bao lâu?

Giờ khắc này ở thiên thạch trung gian một chỗ không gian trong đại điện, ba người đang ngồi đối diện nhau cau mày. Trong đó có hai người Mạc Vô Kỵ đều biết, Huyền Hà tiên môn Vấn Lan Nữ Đế, Chuyển Hồn Đạo Lục Tử Đình. Còn có một người Mạc Vô Kỵ không biết, là đến từ Thanh Hư Đạo đạo chủ Giải Ảnh.

Ba người đều là Tiên Đế, Tiên Giới tu sĩ có trên thiên thạch thể sống được, đều là bởi vì ba người này xuất thủ đưa bọn họ mang ra ngoài. Hiện tại ba người đều phi thường rõ ràng, bọn họ thật sự nếu không tìm được lối ra, lưu lại nơi này thiên thạch vẫn là một con đường chết.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 815: Team Human Rốt Cục Đã Có Người Gánh

- Ta kiến nghị hay là đi Thiên Ngoại Thiên hành lang, nơi đó tuy rằng cũng là tuyệt lộ, chí ít nơi đó còn có thể hàng ngày lấy được tài nguyên tu luyện, so với ở tại chỗ này chờ chết phải tốt hơn nhiều.

Lục Tử Đình thở dài, cắt đứt trầm mặc.

- Sợ rằng rất khó, Thiên Ngoại Thiên hành lang căn bản là một địa phương người ăn thịt người. Nơi đó thật có đông đảo tài nguyên tu luyện, nhưng nơi đó như nhau không thích hợp tu luyện. Trừ phi chúng ta có thể qua một đoạn thời gian, liền rời đi Thiên Ngoại Thiên hành lang tĩnh tu một cái. Nếu không, đi Thiên Ngoại Thiên hành lang coi như là không bị giết chết, cũng chỉ có thể thực lực càng ngày càng yếu.

Thanh Hư Đạo đạo chủ Giải Ảnh lắc đầu.

Lục Tử Đình lập tức nói:

- Không nhất định, năm đó Mạc tông chủ bất quá là Tiên Tôn thực lực, không giống với tại Thiên Ngoại Thiên hành lang trôi qua rất cảnh tượng? Thậm chí còn mở ra một nhà đan các.

Giải Ảnh bình tĩnh nói:

- Lục môn chủ, không phải là mỗi người đều là Mạc tông chủ. Huống chi, Mạc tông chủ hành sự mặc dù nhanh ý, kết quả làm sao? Nghe đồn bị Thần Tộc chém giết.

- Không đúng sao, ta nghe được nghe đồn, là Mạc tông chủ chém giết Thần Tộc Đạo Đế, sau đó thong dong rời khỏi.

Lục Tử Đình không chút do dự phản bác.

Mạc Vô Kỵ năm đó còn là Tiên Vương thời điểm, liền gây dựng Bình Phạm, điều này làm cho Lục Tử Đình phi thường kính phục. Dù cho hắn biết Mạc Vô Kỵ chém giết Đạo Đế nghe đồn nhất định là giả, hắn cũng vậy không muốn thừa nhận sự thực. Chỉ có tới rồi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cái chỗ này, mới rõ ràng hiểu rõ, nhân tộc xuất hiện một cái đỉnh cấp cường giả trọng yếu bao nhiêu.

Thấy Giải Ảnh còn muốn nói gì nữa, Vấn Lan khoát tay áo nói:

- Mạc Vô Kỵ cùng ta từng có gặp mặt một lần, trước đây Tự tại Tiên Vực La huynh hỗ trợ tính một chút, hắn hắn không phải là chết non chi mệnh, nói vậy sẽ không xảy ra chuyện. Bất quá đi Thiên Ngoại Thiên hành lang sự tình, thực tế không lớn. Ta Tiên Giới có thể tàn lưu lại người ở đây tộc thoạt nhìn hơn mười vạn, trên thực tế tới rồi Thiên Ngoại Thiên hành lang, có lẽ phải không được mấy năm, sẽ chỉ là biết tiêu vong hầu như không còn...

Vấn Lan Nữ Đế nói cũng chưa có nói hết, liền bỗng đứng lên, trên mặt mang theo ngạc nhiên mừng rỡ.

- Thế nào?

Giải Ảnh cùng Lục Tử Đình đồng thời nghi ngờ hỏi, bị nhốt tại khối thiên thạch này, có kinh ngạc là bình thường, có vui mừng liền không bình thường.

Vấn Lan giải thích:

- Là đệ tử tông môn ta Nhan Duy trở lại rồi, không nghĩ tới hắn lại còn có thể về tới đây...

Vấn Lan Nữ Đế đích thật là thật không ngờ, tu sĩ từ thiên thạch nơi này đi ra Tiên Giới, chưa từng có người nào có thể trở về. Nhan Duy nhất định phải đi ra ngoài, Vấn Lan cũng vậy rất là bất đắc dĩ. Nàng biết

nếu là sợ hãi Nhan Duy vẫn lạc, mạnh mẽ đem Nhan duy lưu lại, Nhan Duy tương lai cũng chỉ có thể đến Tiên Vương trung kỳ mà thôi.

Trên thực tế Nhan Duy tư chất không sai, tại Huyền Hà Tiên Tông cũng có nhất định thân phận địa vị. Vấn Lan Nữ Đế thậm chí cân nhắc qua, tương lai Nhượng Nhan duy kế thừa tông chủ vị trí.

- Mau chóng đem hắn gọi tới hỏi hỏi, Vũ Trụ Giác tình huống, còn có ta Thanh Hư Đạo tám sao thiên tài Nông Tiểu Vũ như thế nào?

Giải Ảnh vội vàng nói.

Bọn họ bị nhốt ở lại khối thiên thạch này, cũng là tất cả bất đắc dĩ. Tầm thường đệ tử đi ra ngoài, còn có một đường sinh cơ. Một khi bọn họ Tiên Đế rời đi nơi này, này trên cơ bản chính là tử lộ. Tại cái chỗ này, bọn họ ba gã Tiên Đế bỏ mình, vậy thì đồng nghĩa với người trên khối thiên thạch này trên cơ bản đã không còn đường sống.

- Không cần, hắn đã qua tới rồi, không đúng...

Vấn Lan đi theo sắc mặt hơi đổi một chút:

- Tại bên người Nhan Duy còn có một cường giả ta không nhận biết.

- Vô luận là ai, chúng ta không thể lui được nữa, nếu là hắn bức bách Nhan Duy trở về, chúng ta cá chết lưới rách, có liều chết mà thôi.

Giải Ảnh hừ một tiếng, đồng dạng đứng lên.

Vấn Lan khoát khoát tay:

- Cũng sẽ không, Nhan Duy bản tính ta còn là hiểu rõ. Coi như là hắn bỏ mình, cũng sẽ không phản bội nhân tộc.

- Tông chủ, Giải tiền bối, Lục tiền bối, Nhan Duy trở lại rồi.

Nhan Duy thanh âm đã tại cửa đại điện vang lên, trong giọng nói mang theo một tia cấp thiết cùng hưng phấn.

- Mau vào.

Vấn Lan như nhau có chút cấp thiết, nàng cư nhiên nhìn không thấu tu vi theo tại bên người Nhan Duy người kia nam tử thân hình cao lớn.

- Dà.

Nhan Duy đang khi nói chuyện, mang theo một người thân cao sắp tới hai thước nam tử đi đến.

Vừa tiến vào không gian đại điện, Nhan Duy liền khom người thi lễ một cái, sau đó nhanh chóng giới thiệu:

- Tông chủ, hai vị tiền bối, vị này chính là Viên Mạc tiền bối. Viên tiền bối đc Mạc tông chủ nhờ vả, đến đây dẫn chúng ta nhân tộc tu sĩ đi tới Vũ Trụ Giác...

- Chờ một chút...

Gần như là tại đồng thời, Vấn Lan Nữ Đế, Lục Tử Đình và Giải Ảnh ba người gọi lại Nhan Duy.

Nhan Duy vừa rồi những lời này nói nghe choáng quá, hơn nữa cũng vậy thật là làm cho người ta chấn kinh một điểm. Cái gì gọi là đc Mạc tông chủ nhờ vả, dẫn người tộc tu sĩ đi Vũ Trụ Giác?

- Nhan Duy, ngươi nói Mạc tông chủ là ai?

Vấn Lan rốt cục đơn độc hỏi lên.

Nhan Duy chậm lại giọng nói, nhanh chóng giải thích:

- Mạc tông chủ chính là Mạc Đan Đế tiền bối, cũng chính là Mạc Vô Kỵ.

- Mạc Vô Kỵ quả nhiên không có việc gì?

Vấn Lan Nữ Đế mừng rỡ nói, nàng đối với Mạc Vô Kỵ vẫn là rất xem trọng, nếu không, năm đó nàng cũng sẽ không cầm ra bản thân Huyền Hà, để cho Mạc Vô Kỵ cảm ngộ sông dài thần thông, còn để cho Mạc Vô Kỵ xưng hô nàng làm sư tỷ.

- Ha ha, Vô Kỵ làm sao có thể có việc? Vũ Trụ Giác chính là mấy cái cá tôm nhỏ, cũng vậy xứng để cho Vô Kỵ có việc.

Viên Mạc cười ha ha một tiếng, không để ý nói.

Nhan Duy vội vàng nói:

- Viên Mạc tiền bối là một người Đạo Đế, đc Mạc tông chủ ủy thác, hộ tống ta tới nơi này...

Đạo Đế?

Tuy Đạo Đế tại trong mắt Mạc Vô Kỵ cũng bất quá là Tiên Đế, thế nhưng là trong mắt Vấn Lan, Giải Ảnh cùng Lục Tử Đình, Đạo Đế đó là tồn tại cao cao tại thượng, cảnh giới không thể chạm đến.

Bọn họ nhưng không có cơ hội cùng Mạc Vô Kỵ giống nhau, giết đạo đế cũng không phải một cái hai cái. Huống hồ bọn họ quanh năm đã bị Thái Thượng Thiên soi sáng tuyên truyền, Đạo Đế cao nhất, trong lòng càng đối với Đạo Đế sinh ra một loại kính nể cảm. Nếu không phải lần này Tử Xương Lạc làm một Đạo Đế, vứt bỏ bọn họ chặt đứt con đường đi tới Thái Thượng Thiên, bọn họ đối với Đạo Đế sẽ càng là tôn kính.

- Bái kiến Viên tiền bối.

Ba gã Tiên Đế hồi thần lại, cưỡng chế nội tâm kinh hoảng, đối với Viên Mạc hành lễ.

Viên Mạc khoát tay chặn lại nói:

- Mấy vị nói quá lời, Vô Kỵ cố ý nói Vấn lan là sư tỷ hắn, mấy vị gọi tên của ta hoặc là Viên huynh liền tốt rồi.

- Tiền bối cảnh giới xa xa cao hơn chúng ta, há lại nhưng ngang hàng tương xứng.

Giải Ảnh nhanh chóng nói, cảm thụ được Viên Mạc cũng không phải cái loại Đạo Đế bất cận nhân tình, ba người thoáng buông lỏng một phần.

- Ha ha, ta bất quá so với các ngươi hiểu nhiều hơn vài đạo thiên địa quy tắc nguyên lực mà thôi. Vô Kỵ chém giết Đạo Đế cũng không biết bao nhiêu, mấy vị hay vẫn là cùng ta ngang hàng tương giao sao?.

Viên Mạc lần nữa cười ha ha một tiếng, khoát tay áo.

- Mạc tông chủ thực sự chém giết Đạo Đế?

Lục Tử Đình rung động nói, trên thực tế hắn cũng vậy cho rằng Mạc Vô Kỵ chém giết Đạo Đế chuyện này giả bộ. Bất quá loại này tuyên truyền, đối với khí thế tộc người rất có trợ giúp, quản hắn thật giả, chỉ cần có nghe đồn là được.

Ở một bên Nhan Duy vội vàng nói:

- Lục môn chủ, chuyện này là thực sự. Ta tận mắt thấy Mạc tông chủ chém giết Di Phi Thương Hội Đạo Đế Thiên Nhất Tát...

- Cái gì?

Chính là Vấn Lan Nữ Đế cũng vậy lay động hắn lên, thậm chí quên mất bên cạnh còn đứng đây một người Đạo Đế Viên Mạc, giọng nói của nàng thậm chí có chút run rẩy:

- Nhan Duy, ngươi nói Mạc tông chủ thực sự chém giết Đạo Đế Thiên Nhất Tát?

Mạc Vô Kỵ thật là không tệ, nếu không năm đó nàng Vấn Lan cũng sẽ không coi trọng Mạc Vô Kỵ như vậy. Coi như là Mạc Vô Kỵ sẽ không sai, theo Vấn Lan, Mạc Vô Kỵ muốn lớn đến Tiên Đế, ít nhất cũng phải

cái hơn mấy trăm nghìn năm. Mà bây giờ mới bao lâu thời gian? Mạc Vô Kỵ liền có thể chém giết Đạo Đế?

- Dà, tông chủ.

Nhan Duy đáp.

- Ngươi nhanh chóng lại đem chuyện đã xảy ra nói một chút.

Lần này không đợi Vấn Lan Nữ Đế đặt câu hỏi, một bên Giải Ảnh cũng vậy không còn kịp rồi, thậm chí quên mất hỏi Nông Tiểu Vũ tình huống.

Nhan Duy kính cẩn nói:

- Ta cùng tiểu Vũ sư muội tới rồi Vũ Trụ Giác sau đó, chúng ta tộc tu sĩ đích thật là không có không gian sinh tồn. Ta vừa mới đến Vũ Trụ Giác liền biết hết thảy đến Vũ Trụ Giác nhân tộc tu sĩ đều không sống tới ba ngày, bọn họ trên cơ bản sẽ bị người khiêu chiến, bị người khiêu chiến liền lên luận đạo đài. Quả nhiên ta bị người khiêu chiến, tiểu Vũ sư muội cũng bị người khiêu chiến.

Ta biết nếu như chúng ta tiếp nhận khiêu chiến, chỉ có một con đường chết. Ta liền len lén rời đi Vũ Trụ Giác, muốn trở về tới báo tin, nghìn vạn không nên đi Vũ Trụ Giác. Ta mới vừa rời đi Vũ Trụ Giác, đã bị Thần Tộc cường giả theo dõi. Tuy ta có một quả lẩn trốn phù, vẫn như cũ không cách nào triệt để chạy trốn. Kết quả ở trên hư không, ta gặp Mạc tông chủ. Mạc tông chủ giết người kia Tiên Vương Thần Tộc truy sát ta, sau đó cùng ta đi tới Vũ Trụ Giác...

- Sau đó thì sao?

Giải Ảnh có chút lo lắng, Nông Tiểu Vũ thế nhưng là Thanh Hư Đạo thiên tài đệ tử. Thanh Hư Đạo vì bồi dưỡng Nông Tiểu Vũ thế nhưng là hao tốn lực mạnh khí, nếu là Nông Tiểu Vũ bỏ mạng ở luận đạo đài, vậy đối với Thanh Hư Đạo mà nói cũng là tổn thất to lớn.

- Chúng ta tới rồi Vũ Trụ Giác, tiểu Vũ sư muội đang cùng Hà Tây Hành Tu Hội một người Đại La Tiên luận đạo. Kết quả tiểu Vũ sư muội chiếm cứ ưu thế, Hà Tây Hành Tu Hội một người Tiên Tôn quả lại vào lúc này muốn can thiệp luận đạo, kết quả bị Mạc tông chủ trực tiếp bóp chết. Hà Tây Hành Tu Hội một người Tiên Đế lại phải xuất đầu, lần nữa bị Mạc tông chủ một quyền đánh giết...

- Tốt! Giết hay lắm!

Lục Tử Đình nghe được nhiệt huyết sôi trào, trực tiếp vỗ tay nói:

- Ta Tiên Giới thiếu hụt chính là loại khí thế này, thiếu hụt là loại này cường giả dẫn đầu.

Tất cả mọi người biết Lục Tử Đình đang nói người nào, là đang mắng Tử Xương Lạc rất sợ chết, không xứng chiếm giữ Thái Thượng Thiên, đứng đầu toàn bộ Tiên Giới.

Lục Tử Đình đích xác đang mắng Tử Xương Lạc, từ Thần Tộc vây công Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành bắt đầu, hắn liền ủy khuất đến bây giờ. Nếu là có Mạc tông chủ người như thế đi đầu giết địch, dù cho chết trận tại nhân tộc tiên thành, hắn Lục Tử Đình cũng không oán không hối hận.

- Không nghĩ tới Vũ Trụ Giác cư nhiên đi ra mười lăm tên Tiên Đế vây giết Mạc tông chủ, trong đó còn có Đại Tiên Đế Phi hổ. Nhưng mà Mạc tông chủ thần thông thông thiên, liên tiếp chém giết mười lăm tên Tiên Đế, sau đó lại giết Hà Tây Hành Tu Hội An Tuyết Thịnh. Sau cùng hắn mới đi Di Phi Thương Hội giết chết Thiên Nhất Tát, phân tán Di Phi Thương Hội, lại đem Hà Tây Hành Tu Hội địa bàn lưu lại cho chúng ta Tiên Giới nhân tộc, hắn ở lại Di Phi Thương Hội bế quan...

- Tốt!

Ngay cả Giải Ảnh cũng không nhịn được gọi một câu tốt, có thể xuất hiện ở Vũ Trụ Giác Tiên Đế, đều là kinh nghiệm chiến trận. Mạc Vô Kỵ

cư nhiên có thể chém giết mười bảy Tiên Đế, lại giết một người Đạo Đế, đây là cường đại cỡ nào?

Hắn hiện tại giống như Lục Tử Đình ý nghĩ, chỉ hận chính bản thân không ở Vũ Trụ Giác. Nếu mà tại Vũ Trụ Giác có thể cùng Mạc tông chủ người như thế cùng nhau sóng vai giết địch, có thể so với cùng Tử Xương Lạc loại này tiểu nhân ở cùng nhau chiến đấu cường đại hơn gấp một vạn lần.

Chỉ có tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cái chỗ này, mới biết được một chủng tộc cần cường giả che chở cỡ nào. Hiện tại, nhân tộc rốt cục đã có một cường giả đi ra rồi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 816: Luyện Côn Ngô

- Mạc tông chủ giải tán Di Phi Thương Hội sau đó, Vũ Trụ Giác các thế lực còn lại cũng không có đi ra. Mà Vũ Trụ Giác đạo chủ Phong Hoảng chủ động đi ra kết giao Mạc tông chủ, đem chúng ta nhân tộc toàn bộ chuyển qua Vũ Trụ Giác, chính là Mạc tông chủ mời Phong Hoảng đạo chủ làm. Viên Mạc tiền bối cùng Mạc tông chủ là bằng hữu, đc Mạc tông chủ nhờ đến đây dẫn chúng ta đi Vũ Trụ Giác. Lúc này, Mạc tông chủ đã bắt đầu bế quan.

Nhan Duy một hơi thở lại đem những thứ này nói ra, cuối cùng là chậm lại.

- Mạc tông chủ có bị thương hay không?

Giải Ảnh nghe được Mạc Vô Kỵ bắt đầu bế quan, khẩn trương hỏi một câu. Vô luận là ở lại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ nhân tộc an nguy, hay là Mạc Vô Kỵ cường giả loại này đối với nhân tộc trọng yếu, Giải Ảnh đều rất là lo lắng Mạc Vô Kỵ tình huống.

Vấn Lan Nữ Đế cảm thán nói:

- Ta còn là xem thường hắn, Giải đạo chủ không cần lo lắng, ta khẳng định Vô Kỵ sư đệ sẽ không thụ thương. Nếu là ta không có đoán sai, hắn bế quan mục đích hắn là chuẩn bị đoạt lại Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành.

- Ha ha ha ha...

Nghe được Vấn Lan Nữ Đế nói, Lục Tử Đình cũng không nhịn được nữa cười ha ha, hắn nếu muốn giết Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên trong

thành đám kia Thần Tộc tôn tử thật lâu, lần này rốt cục có người đi đầu. Hắn muốn nói cho Thần Tộc mọi người, hắn Lục Tử Đình máu là nóng, không phải là chỉ thích chạy trốn lui lên tôn tử. Năm đó trơ mắt nhìn vô số Tiên Giới nhân tộc bị Thần Tộc cường giả tàn sát mà vô luận ra sức, hắn Lục Tử Đình nếu mà không đòi trở về, hắn đạo tâm cũng có tổn hại.

- Đi thôi, chúng ta nhanh đi Vũ Trụ Giác, còn có cái gì do dự? Tương lai Mạc tông chủ thu hồi chúng ta tiên thành, ta Lục Tử Đình chính là xông lên đầu tiên.

Cười to xong sau đó Lục Tử Đình càng là gọn gàng dứt khoát nói.

Vấn Lan Nữ Đế và Giải Ảnh không chút do dự tán thành đề nghị của Lục Tử Đình, nhân tộc bị áp ở nơi này thiên thạch, vốn là không có đường đi. Hiện tại Mạc Vô Kỵ tại Vũ Trụ Giác đã có nói chuyện quyền lực, bọn họ tự nhiên phải đi Vũ Trụ Giác. Thứ nhất cho mình sinh tồn không gian, cái thứ hai muốn hỗ trợ Mạc Vô Kỵ. Tuyệt đối không thể để cho Mạc Vô Kỵ một người liều mạng.

...

Thiên thạch mọi tu sĩ nghe được có thể rời đi cái chỗ này đi Vũ Trụ Giác, đều hoan hô không dứt. Tại khối thiên thạch này lưu lại, sớm muộn đều là một con đường chết. Có người đều chuẩn bị tìm kiếm đường ra, hiện tại đột nhiên tới rồi như vậy một cái tin tức tốt, người nào cũng sẽ không làm lỡ thời gian.

Nếu như là hơn mười vạn người bình thường, muốn đổi chỗ khác, có lẽ yêu cầu rất nhiều ngày mới có thể động tác. Thế nhưng hơn mười vạn thấp nhất cũng là Huyền Tiên trở lên tu sĩ, trên cơ bản chỉ cần hiệu lệnh một tiếng, tất cả mọi người có thể cấp tốc hưởng ứng.

Hơn mười vạn người trong thời gian ngắn nhất liền tiến vào một con thuyền phi thuyền khổng lồ pháp bảo, Lục Tử Đình khống chế được phi thuyền mới vừa rời đi thiên thạch, đã bị mấy chiếc pháp bảo phi thuyền nhỏ ngăn cản.

- Là Thần Tộc Tiên Đế...

Giải Ảnh cùng Thần Tộc chiến đấu số lần nhiều lắm, vài đạo phi thuyền vừa qua đến, hắn đã nhìn thấy người đến là Thần Tộc Tiên Đế.

Bảy tên Tiên Đế, xếp thành một hàng, ngăn ở trước phi thuyền khổng lồ. Cầm đầu một người đầu nhọn trung niên cười hắc hắc nói:

- Các vị không cần vội vã rời đi. Lại ở chỗ này chờ một năm, thậm chí không cần một năm, ta Thần Tộc sẽ chỉ là tới mời các vị đi vào làm khách.

Lục Tử Đình cũng vậy vọt tới trên boong thuyền, hắn và Giải Ảnh, Vấn Lan ba người nghe nói như thế, lập tức liền biết bọn họ lưu lại nơi này thiên thạch đến bây giờ còn không có chuyện gì, cũng không phải Thần Tộc bất động bọn họ, mà là phải đợi một đoạn thời gian nữa.

Ba người nhìn nhau liếc mắt, càng là rõ ràng hiểu Thần Tộc dụng ý. Qua một đoạn thời gian động bọn họ, tuyệt đối không phải là mời bọn họ đi làm khách.

- Mời chúng ta làm cái gì?

Vấn Lan Nữ Đế tỉnh táo hỏi, nàng muốn biết vì sao Thần Tộc phải đợi một đoạn thời gian mới đến động bọn họ.

- Làm cái gì? Đương nhiên là chuyện tốt.

Người này Thần Tộc Tiên Đế lần nữa cười hắc hắc.

Viên Mạc biết Mạc Vô Kỵ cùng Thần Tộc có đại thù, hắn không nhịn được tiếp tục dong dài, trực tiếp một bước bước ra phi thuyền, trực tiếp tế xuất nanh sói chùy kéo ra ngoài.

Nơi này bảy tên Tiên Đế, bất quá một người Tiên Đế hậu kỳ, còn lại không phải là sơ kỳ chính là trung kỳ, hắn Viên Mạc tuy rằng không bằng Mạc Vô Kỵ, còn không sợ hãi chính là vài tên nho nhỏ Tiên Đế.

Gần như là Viên Mạc xông ra đồng thời, Lục Tử Đình ba người cũng liền xông ra ngoài. Viên Mạc vô luận cùng Mạc Vô Kỵ quan hệ làm sao, cuối cùng là một người khách nhân. Cũng không thể để thuyết khách xuất thủ, bọn họ chủ nhà còn chờ xem.

Viên Mạc cuồng bạo lĩnh vực mở rộng đi ra ngoài, vài tên Thần Tộc Tiên Đế trong nháy mắt liền hiểu là chuyện gì xảy ra, đây là Đạo Đế lĩnh vực. Bọn họ bảy Tiên Đế Tiên Đế, cư nhiên đến ngăn một người Đạo Đế cùng ba gã Tiên Đế, đây là tìm đường chết đâu nè?

- Rầm rầm ầm!

Lĩnh vực đụng vào nhau, hai gã Tiên Đế sơ kỳ thậm chí ngay cả cơ hội xuất thủ cũng không có, trực tiếp bị Viên Mạc nanh sói chùy đánh giết. Về phần người kia Tiên Đế hậu kỳ, tức thì bị Viên Mạc trọng điểm chiếu cố.

Viên Mạc cũng là lần đầu tiên mở rộng ra không gian của mình trói buộc, đây là Mạc Vô Kỵ dạy cho hắn. Người kia Tiên Đế hậu kỳ khó khăn lắm tế xuất bản thân pháp bảo, đã bị Viên Mạc trói buộc lại. Sau một khắc đầu của hắn đã bị Viên Mạc nanh sói chùy đánh thành mảnh vụn.

Còn dư lại bốn gã Tiên Đế thấy thế liền muốn chạy trốn, nhưng Lục Tử Đình ba người cũng không phải hổ giấy. Ba người đều là đứng đầu một tông, trực tiếp chế trụ ba gã Tiên Đế.

Về phần chạy trốn người kia Tiên Đế trung kỳ, cũng không có đi ra khỏi vài dặm, đã bị Viên Mạc lần nữa đuổi theo đánh giết.

Chờ lúc Viên Mạc trở lại, Vấn Lan Nữ Đế đã chém giết Tiên Đế sơ kỳ cùng nàng đối chiến, đồng thời đang giúp Giải Ảnh. Viên Mạc lần nữa hai đạo không gian trói buộc, chỉ còn sót lại hai gã Tiên Đế tất cả đều bị giết.

- Viên sư huynh đối với không gian quy tắc lĩnh ngộ, xa không phải chúng ta có thể chạm tới.

Đơn giản như vậy liền giết bảy tên Tiên Đế, vô luận là Vấn Lan hay là Giải Ảnh hoặc là Lục Tử Đình đối với Viên Mạc đều là kính phục không dứt. Đồng thời trong lòng đối với Đạo Đế càng là sinh ra sâu đậm kiêng kỵ.

Đừng xem vừa rồi bọn họ chém giết Thần Tộc bảy tên Tiên Đế dễ dàng không dứt, trên thực tế đều là Viên Mạc công lao. Viên Mạc cái loại này không gian trói buộc, nếu là bọn họ gặp, như nhau chỉ có thể lựa chọn vẫn lạc.

Viên Mạc cười ha ha một tiếng nói:

- Ta chỉ bất quá lĩnh ngộ không gian quy tắc một phần da lông mà thôi, chân chính đối với không gian quy tắc tinh thông không phải là ta, mà là Vô Kỵ. Ta đây có được chút da lông mao chính là Vô Kỵ dạy cho ta, hắn là tu sĩ thiên tài nhất ta đã thấy.

- A...

Vấn Lan ba người ngạc nhiên mừng rỡ hắn lên, Viên Mạc vừa rồi đối với không gian quy tắc vận dụng, để cho trong lòng bọn họ phát lạnh. Nếu mà Viên Mạc đối với không gian quy tắc hiểu là Mạc Vô Kỵ dạy, vậy bọn họ chẳng phải là cũng có thể thỉnh cầu Mạc Vô Kỵ truyền thụ không gian quy tắc?

Vấn Lan càng là lý giải Mạc Vô Kỵ, nàng rất rõ ràng Mạc Vô Kỵ không phải là một người nhỏ mọn.

- Chúng ta nhanh đi Vũ Trụ Giác sao?, Thần Tộc hắn còn chưa biết chúng ta rời đi. Một khi Thần Tộc cường giả đã biết, chúng ta coi như là muốn rời khỏi cũng vậy phải bỏ ra một phần đại giới.

Giải Ảnh hồi thần lại, cấp tốc nói.

- Tốt.

Vấn Lan cùng Lục Tử Đình sâu sắc chấp nhận, Thần Tộc muốn đưa bọn họ mạnh lưu lại nơi này thiên thạch bên trên, khẳng định có âm mưu thật lớn. Bọn hắn bây giờ tốt xấu đã có một người chủ đạo, chỉ cần tìm được Mạc Vô Kỵ, vậy thì có hi vọng.

...

Di Phi Thương Hội địa bàn bị Mạc Vô Kỵ dùng đỉnh cấp phòng ngự trận bảo vệ, lúc này Mạc Vô Kỵ đang ngồi yên tại Di Phi Thương Hội chỗ sâu nhất bên trong một cái phòng tu luyện.

Nói là phòng tu luyện, kỳ thực nơi này chỉ có một tiên tủy trì. Tiên tủy trì Mạc Vô Kỵ cũng đã gặp, nhưng như Di Phi Thương Hội như vậy đỉnh cấp tiên tủy trì, đích xác không thấy nhiều.

Tiên tủy trì tiên linh khí quanh quẩn không ngớt, Mạc Vô Kỵ biết, nếu mà hắn thực vào mấy cái cực phẩm tiên linh mạch, lấy thêm ra một phần Thanh Tinh, ở chỗ này chỉ cần tu luyện cái vài năm, hắn xác định vững chắc có thể bước vào Tiên Đế trung kỳ.

Bất quá Mạc Vô Kỵ đồng dạng rõ ràng, hắn không có vài năm. Cũng vậy có lẽ bây giờ Thần Tộc liền biết hắn đi tới Vũ Trụ Giác, hắn và Thần Tộc khai chiến đang ở trước mắt.

Hắn lựa chọn ở chỗ này bế quan mục đích chủ yếu, là luyện hóa Côn Ngô Kiếm.

Sở dĩ lựa chọn ở phía sau luyện hóa Côn Ngô Kiếm, Mạc Vô Kỵ là bị Lạc Thư kích thích. Bị mười lăm tên Tiên Đế vây công, nếu mà không phải là hai chương Lạc Thư, hắn coi như là lại đem mười lăm tên Tiên Đế toàn bộ giết, cũng sẽ bị thương nặng. Mà Lạc Thư để cho hắn miễn đi bị thương nặng, có thể thấy được Tiên Thiên Pháp Bảo tác dụng. Điều này cũng làm cho Mạc Vô Kỵ đối phó Thần Tộc nhiều một chút sức lực, hắn tổng cộng thế nhưng là có 6 chương Lạc Thư.

Ngoài ra, thần niệm của hắn tiễn ý liên cả Thiên Nhất Tát đều không thể tránh né, trực tiếp xé rách Thiên Nhất Tát thức hải, có thể thấy được thần niệm công kích thủ đoạn cường đại.

Hắn có màu tím hồ lớn, lại có Lạc Thư, nếu là gặp phải một cái cường giả đồng dạng tinh thông thần niệm công kích, nếu mà hắn nhiều hơn nữa một món Côn Ngô Kiếm, hắn bảo đảm sẽ chỉ là nhiều hơn nữa một tầng. Ngoài ra, Côn Ngô Kiếm còn là đỉnh cấp công kích pháp bảo. Diệt Thần Tộc thời điểm, hắn cũng phải cần cường đại nhất lực sát thương pháp bảo.

Mạc Vô Kỵ bởi vì không tu kiếm, đạt được Côn Ngô Kiếm sau đó cũng không có tỉ mỉ quan sát qua, đây là hắn đạt được Côn Ngô Kiếm sau đó lần đầu tiên cẩn thận quan sát kiếm này.

Côn Ngô Kiếm dài ba thước một tấc, không có kiếm hộ cùng kiếm sàm, ngược lại có chuôi kiếm. Thân kiếm hiện ra màu xám tro, không có nửa điểm Thượng Cổ thập đại thần kiếm phong thái.

Mạc Vô Kỵ tiện tay vung một kiếm, tựa cùng tầm thường trường kiếm bình thường giống nhau, liền đạo vận đều không có nửa điểm. Mạc Vô Kỵ cũng vậy không có để ý, hắn tu luyện vốn chính là phàm nhân đạo, người khác nhìn hắn Mạc Vô Kỵ cũng là tầm thường người phàm một cái, hiện tại hắn không giống với đứng ở Tiên Đế cảnh giới, chém giết Đạo Đế sao?

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ chậm rãi thẩm thấu đến bên trong Côn Ngô Kiếm, để cho Mạc Vô Kỵ kinh hãi là, thần niệm của hắn một thấm vào, thật giống như gặp Hóa Công đại pháp bình thường giống nhau, Côn Ngô Kiếm bên trong chợt bộc phát ra một cổ lực lượng cường hãn. một cổ lực lượng như phong ba bình thường giống nhau, điên cuồng cuốn đi thần niệm của hắn.

Đột ngột gặp phải loại tình huống này, trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, nhanh chóng muốn thu trở về bản thân thần niệm. Hắn rất nhanh

thì ngây dại, thần niệm của hắn căn bản là thu hồi lại. Không muốn nói thu không trở lại, còn trút xuống càng lúc càng nhanh.

Đoạt xá? Lẽ nào Côn Ngô Kiếm này bên trong còn có một cái Nguyên Thần cất dấu?

Không đúng, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phủ nhận điểm này, tuyệt đối không có khả năng có người đoạt xá, đây cũng không phải là đoạt xá thủ đoạn.

Xem ra Côn Ngô Kiếm có chút cổ quái, lại cổ quái, muốn hút khô hắn thần niệm của Mạc Vô Kỵ, vậy thì đừng có nằm mộng. Trước hắn và mười lăm tên Tiên Đế đối oanh, thần niệm khô cạn sau đó, thức hải màu tím hồ lớn đột ngột bộc phát ra càng cuồng bạo thần niệm. Một lần kia chẳng những không có để cho hắn bị thương nặng, còn để cho thức hải của hắn lần nữa mở rộng, thần niệm càng là ngưng thật.

Nếu Côn Ngô Kiếm này muốn hút thần niệm của hắn, vậy thì một lần là thần niệm của hắn cường đại hay là Côn Ngô Kiếm hấp thu cường đại.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ chẳng những không có thu hồi bản thân thần niệm, trong thức hải thần niệm càng là như Ngân Hà nghiêng xuống giống nhau đánh về phía Côn Ngô Kiếm. Không chỉ như thế, hắn Trữ Thần Lạc thần niệm như nhau chính là liều mạng điên cuồng ùa ra hướng Côn Ngô Kiếm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 817: Đồng Dạng Là Hủy Diệt

Cuồng bạo thần niệm tràn vào Côn Ngô Kiếm, coi như là thần niệm của Mạc Vô Kỵ cường đại hơn nữa, không tới một canh giờ, Mạc Vô Kỵ thức hải cũng lâm vào khô cạn.

Đã có một lần kinh nghiệm, lần này Mạc Vô Kỵ không đợi màu tím hồ lớn chủ động bổ sung thần niệm, hắn liền nuốt vào vài viên Chí Thanh Đan bắt đầu vận chuyển Tinh Hải Thần Quyết. Quả nhiên, Tinh Hải Thần Quyết vừa vận chuyển, màu tím hồ lớn cấp tốc bổ sung thần niệm. Lúc này đây Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm thụ được thức hải của mình lại một lần nữa mở rộng, thần niệm duy trì liên tục ngưng thật.

- Răng rắc!

Một tiếng nhỏ nhẹ nhỏ âm vang, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được mình và Côn Ngô Kiếm thành lập một đạo cầu nối giống nhau, Côn Ngô Kiếm cùng hắn giữa đó cảm ứng rõ ràng, trong đó dường như có một loại kinh khủng sát khí.

Cái này luyện hóa Côn Ngô Kiếm tầng thứ nhất cấm chế? Trong lòng Mạc Vô Kỵ cực kỳ nghi hoặc. Hắn tuy rằng biết mình thực lực so với trước cường đại hơn cũng không chỉ gấp trăm lần, nhưng Côn Ngô Kiếm hắn là bảo vật cùng Lạc Thư ngang nhau cấp bậc, hắn muốn luyện hóa một tầng cấm chế chí ít yêu cầu một hai ngày thời gian sao?? Lúc này mới bao lâu? Một canh giờ mà thôi.

Hơn nữa đây cũng không phải là bình thường luyện hóa thủ đoạn, hắn chỉ là điên cuồng lại đem bản thân thần niệm đưa vào Côn Ngô Kiếm mà thôi.

Côn Ngô Kiếm bên trong duy trì liên tục điên cuồng hấp thu thần niệm của Mạc Vô Kỵ, đã có tầng thứ nhất cấm chế luyện hóa, Mạc Vô Kỵ càng là không chút kiêng kỵ đưa vào bản thân thần niệm, đồng thời không ngừng dùng Chí Thanh Đan, vận chuyển Tinh Hải Thần Quyết.

Trong thức hải thần niệm lần lượt khô cạn, Mạc Vô Kỵ cảm giác được thức hải của mình lần lượt mở rộng, thần niệm kéo dài ngưng thật. Nhưng Côn Ngô Kiếm tầng thứ hai cấm chế thật giống như vô tận biển sâu bình thường giống nhau, hắn căn bản là chạm sờ không tới giới hạn.

Mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ ép buộc chính bản thân đình chỉ tiếp tục luyện hóa Côn Ngô Kiếm. Cũng may hắn luyện hóa Côn Ngô tầng thứ nhất sau đó, có thể chủ động đình chỉ đưa vào thần niệm. Nếu không, hắn phỏng chừng sẽ trở thành xác khô. Trong thức hải tử khí hồ lớn cũng chỉ có thể bồi thường thần niệm của hắn, cũng không thể bổ sung hắn tinh khí huyết.

Luyện hóa một tầng cấm chế Côn Ngô Kiếm trôi lơ lửng tại trước người Mạc Vô Kỵ, Côn Ngô Kiếm thoạt nhìn vẫn như cũ cùng trước không có bất kỳ khác nhau, thậm chí càng thêm lộ ra u ám. Mạc Vô Kỵ có thể ở trong đó cảm thụ được một loại cuồng bạo sát thế, hắn thậm chí hoài nghi chỉ cần mình ý niệm trong đầu nhúc nhích, Côn Ngô Kiếm có thể lại đem Tiên Giới một cái giới vực vỡ ra.

Mạc Vô Kỵ vừa định đứng lên, đột nhiên một đạo kiếm ý xuất hiện ở thần niệm của hắn trong, kiếm ý ẩn chứa thô bạo sát thế cùng hủy diệt thiên địa khí tức. Lúc này dù cho hắn Mạc Vô Kỵ lại bình thường, một đạo hủy diệt kiếm ý này vẫn như cũ đi theo hắn chỗ ở mỗi một chỗ không gian. Nguyên bản bình thường hắn, lúc này thật giống như một thanh lợi kiếm cắn trời xé đất.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, lập tức liền hiểu ra đến, dĩ nhiên là Côn Ngô Kiếm ý đệ nhất thế.

Hắn không biết Côn Ngô Kiếm tới cùng có bao nhiêu tầng cấm chế, hắn mơ hồ có một phần hiểu ra, đó chính là mỗi luyện hóa một tầng cấm

chế, thần niệm của hắn sẽ chỉ là nhiều thêm một đạo kiếm ý.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, đạo này kiếm ý cường đại hắn có thể cảm thụ được, hắn khẳng định chỉ cần hắn lợi dụng đạo này kiếm ý, chờ hắn đi Thần Tộc thời điểm, sẽ nhiều hơn một loại thủ đoạn so với hắn Thất Giới Chỉ còn còn đáng sợ hơn.

Thế nhưng là trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng không nửa điểm mừng rỡ, hắn luyện hóa Côn Ngô Kiếm, là muốn mượn Côn Ngô Kiếm làm công kích thủ đoạn. Là muốn lại đem Côn Ngô Kiếm xem như bản thân pháp bảo, hoặc là binh khí. Mà không phải để cho Côn Ngô Kiếm tại bên trong thức hải của mình lưu lại một đạo kiếm ý, sau đó một khi kích phát cũng không chịu chính bản thân khống chế.

Đạo kiếm ý rất mạnh, cũng không phải hắn cần. Hắn Mạc Vô Kỵ không cần bất luận cái gì không có khả năng nắm trong tay đồ đạc hoặc là thủ đoạn, xuất hiện ở thần niệm của hắn cùng thân thể.

Luyện hóa cho ta!

Gần như là tại đây đạo thô bạo hủy diệt kiếm ý xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ trong thức hải sau một khắc, thần niệm của Mạc Vô Kỵ liền phô thiên cái địa bao trùm đi tới, bao lấy đoàn kiếm ý, muốn muốn phải tiếp tục luyện hóa.

Sự thực rất nhanh thì để cho trong lòng Mạc Vô Kỵ mát lạnh, thần niệm của hắn vừa mới trùm lên đi, đạo này kiếm ý liền trực tiếp họa xuất kinh khủng kiếm quang, đưa hắn thức hải thần niệm trực tiếp chém thành hai bên.

Kinh khủng đau đớn truyền đến, Mạc Vô Kỵ há mồm chính là một đạo máu tươi.

Nuốt vào vài tấm Chí Thanh Đan, Mạc Vô Kỵ sắc mặt rất là xấu xí. Nếu mà sớm biết thế Côn Ngô Kiếm này đáng sợ như thế, hắn thà rằng không muốn luyện hóa Côn Ngô Kiếm này.

6 chương Lạc Thư toàn bộ bị Mạc Vô Kỵ cuốn vào thức hải, tại đây 6 chương Lạc Thư tạo thành không gian lại đem đạo này kiếm ý vây khốn sau đó, Mạc Vô Kỵ không chút do dự lại đem Thanh Câm Chi Tâm đưa vào thức hải, lần thứ hai bao lấy đạo này kiếm ý.

Quả nhiên, Thanh Câm Chi Tâm vừa bao lấy đạo này kiếm ý, đạo này kiếm ý liền lần nữa thô bạo hắn lên. Mở rộng ra so với trước càng cuồng bạo kiếm quang, tại trong thức hải Mạc Vô Kỵ không chút kiêng kỵ ngang dọc quay lại.

Tốt lần này Mạc Vô Kỵ đã có chuẩn bị, những thứ này kiếm quang tất cả đều bị Lạc Thư ngăn trở.

Mạc Vô Kỵ hơi thở dài một hơi, hắn có thể cảm thụ được Thanh Câm Chi Tâm tại chậm rãi đốt cháy rơi đạo này kiếm ý thô bạo cùng hủy diệt, thế nhưng là tốc độ kia thật sự là quá chậm.

Thanh Câm Chi Tâm đẳng cấp quá thấp, Mạc Vô Kỵ dương tay một cái, Thanh Câm Chi Tâm xuất hiện ở lòng bàn tay của hắn.

Bên trong Thanh Câm Chi Tâm có bảy đạo nhàn nhạt hỏa nha, đây là thất cấp tiên diễm tiêu chí. Trước đây Mạc Vô Kỵ dùng Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh để cho Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp tới thất cấp tiên diễm, đây không phải là Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh đẳng cấp thiếu, để cho Thanh Câm Chi Tâm không cách nào thăng cấp.

Mà là bởi vì Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp địa phương tiên linh khí cùng thiên địa quy tắc đạt tới cực hạn, thần niệm của Mạc Vô Kỵ tu vi cũng có hạn, hạn chế thuộc về hắn Thanh Câm Chi Tâm tiếp tục thăng cấp.

Hiện tại tu vi của hắn đi tới Tiên Đế sơ kỳ, hơn nữa nơi này có một cái tiên tủy trì, Thanh Câm Chi Tâm nói vậy có thể tiếp tục lên cấp.

Mạc Vô Kỵ lần nữa lấy ra này tấm Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, tại dưới tiên tủy trì nồng nặc tiên linh khí, Thanh Câm Chi Tâm ngọn lửa cấp tốc

bạo bằng mở ra, cuốn đi Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh.

Cực nóng khí tức dâng lên, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được tiên tủy trì bên trong tiên linh khí tức như vỡ đê nước sông bình thường giống nhau, trào vào bên trong Thanh Câm Chi Tâm.

Đủ qua một canh giờ, Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh bỗng ngã xuống. Một đóa càng thêm xanh tươi hỏa diễm xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ trước mặt, trong hỏa diễm tâm chồi từ bảy biến thành chín.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm thụ được Thanh Câm Chi Tâm nhiệt độ so với trước tăng lên không chỉ gấp mấy lần, hắn rõ ràng, là của mình Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp tới rồi cửu cấp tiên diễm. Đây lại đến cực hạn, muốn muốn tiếp tục thăng cấp, sợ hắn còn phải tìm thiên địa linh khí càng thêm nồng nặc địa phương.

Nhìn một chút Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm cảm thán. Lại đem Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp đến cửu cấp tiên diễm, hắn cư nhiên không cảm giác được Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh tiêu hao. Hỗn Độn Hỏa này mẫu tinh thật sự là quá nghịch thiên, mà hắn lại có mười một tấm hỏa mẫu tinh như vậy.

Về phần tiên tủy trì dưới chân, lúc này sớm đã đã không còn trước cái loại này nồng nặc tiên linh khí tức, tuyệt đại đa số tiên linh khí đều bị Thanh Câm Chi Tâm cuốn đi.

Lại đem Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh thu hồi, Mạc Vô Kỵ tiếp tục để cho Thanh Câm Chi Tâm bao lấy trong thức hải một đạo kiếm ý này.

Tại Mạc Vô Kỵ lấy đi Thanh Câm Chi Tâm sau đó, này một đạo kiếm ý an ổn một hồi, hiện tại Thanh Câm Chi Tâm ngóc đầu trở lại, đạo này kiếm ý lại một lần nữa cuồng bạo.

Vô cùng kiếm khí tại trong thức hải Mạc Vô Kỵ ngang dọc, Mạc Vô Kỵ hết hồn, nếu là hắn không có lục chương Lạc Thư, loại này kinh

khủng hủy diệt kiếm ý sẽ xé rách thức hải của hắn, hắn sợ là sẽ phải trở thành ngu ngốc sao??

- Xuy xuy!

Từng đạo âm hưởng từ này hủy diệt kiếm khí bên trong truyền ra, dường như có thứ gì bị Thanh Câm Chi Tâm thiêu đốt bình thường giống nhau. Trong lòng Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, hắn rõ ràng cảm nhận được Thanh Câm Chi Tâm thiêu đốt trình độ so với trước nhanh mười lần.

Theo Thanh Câm Chi Tâm thiêu đốt, thô bạo cùng khí tức hủy diệt này dần dần bị luyện đi.

Một loại đại đạo hiểu ra xông lên đầu, Mạc Vô Kỵ dứt khoát nhắm mắt lại bắt đầu vận chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

Trong thức hải kiếm ý từ từ làm nhạt, tại thô bạo cùng hủy diệt biến mất sau đó, này kiếm ý biến thành một loại mênh mông cùng bàng bạc.

Tại dưới Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, loại này mênh mông bàng bạc kiếm thế chuyển thành tầm thường bình thường.

Cũng không biết qua bao lâu, Mạc Vô Kỵ bỗng mở mắt, quanh người hắn này hủy diệt kiếm ý biến mất. cuồng bạo kiếm thế trú lưu tại trong thức hải cũng không có tung tích.

Mạc Vô Kỵ khí tức khôi phục bình thường, đã không còn bất luận cái gì hùng hổ doạ người. Trôi lơ lửng tại trước mắt hắn Côn Ngô Kiếm, cũng vậy biến mất.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, cổ tay của hắn xuất hiện một đạo nhàn nhạt kiếm hình vết tích. Luyện hóa Côn Ngô Kiếm tầng thứ nhất cấm chế Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, đó là Côn Ngô Kiếm biến thành.

Côn Ngô Kiếm đệ nhất kiếm kiếm ý hóa thành kiếm thế tồn tại, chỉ bất quá biến thành hắn có thể nắm trong tay. Chỉ cần hắn nguyện ý, tùy

thời đều có thể để cho đạo này kiếm thế biến thành khí thế bàng bạc to lớn hạo kiếm ý. Loại này kiếm ý đã là bị hắn khống chế, không như trước nữa là cái loại này hùng hổ doạ người khí tức hủy diệt.

Thảo nào Bái Dạ muốn Côn Ngô Kiếm, loại khí thế này bàng bạc kiếm ý một khi nắm trong tay, thực lực của Bái Dạ đâu chỉ cường đại hơn gấp đôi?

Lập tức trong lòng Mạc Vô Kỵ chính là cười nhạt, hắn không để cho Bái Dạ đạt được Côn Ngô Kiếm, đây là giúp tên khốn nạn kia. Côn Ngô Kiếm tầng thứ nhất cấm chế đáng sợ, chỉ sợ không phải Bái Dạ có thể luyện hóa. Coi như là Bái Dạ luyện hóa tầng thứ nhất, hắn cũng bất quá là một tên nô lệ của Côn Ngô Kiếm mà thôi, trợ giúp Côn Ngô Kiếm chung quanh hủy diệt tất cả.

Hắn nhưng không tin Bái Dạ có hắn loại này cường đại thức hải cùng một đống Chí Thanh Đan, thậm chí còn có Tinh Hải Thần Quyết. Lui một vạn bộ mà nói, Bái Dạ có những thứ này, hắn cũng không có Lạc Thư cùng cửu cấp tiên diễm Thanh Câm Chi Tâm.

Có lẽ trừ hắn ra Mạc Vô Kỵ, còn thực sự không có mấy người có thể nắm trong tay Côn Ngô Kiếm đáng sợ.

Hắn thấy, luyện hóa Côn Ngô Kiếm tầng thứ nhất cấm chế bất quá là mới vừa bắt đầu. Chân chính luyện hóa Côn Ngô Kiếm tầng thứ nhất, là muốn đem này cuồng bạo hủy diệt kiếm ý luyện hóa, bằng không sau cùng nói không chừng sẽ trở thành khí linh, hoặc là một cái giết chóc cơ khí, hủy diệt thiên địa bắt đầu.

Một loại mới hiểu ra bị Mạc Vô Kỵ cảm thụ được, thiên địa sở dĩ có thể bị hủy diệt, là bởi vì một loại giỏi hơn thiên địa bên trên lực lượng và khí thế. Giống như Côn Ngô Kiếm trước này một đạo hủy diệt thô bạo kiếm ý...

Mạc Vô Kỵ lại cũng không cách nào nhịn xuống kích động của mình, giơ tay lên lại là một chỉ đánh ra.

Một chỉ xé rách Di Phi Thương Hội tất cả cấm chế, xé rách Vũ Trụ Giác tất cả hộ trận, Nhân Thế Gian hết thảy đều tại đây dưới một chỉ nắm trong tay.

chỉ là bắt đầu, tại Nhân Thế Gian tất cả sinh linh phủ phục trên mặt đất, chờ vận mạng phủ xuống cực kỳ, một chỉ lần nữa bộc phát ra càng cuồng bạo khí tức.

Thiên địa vào giờ khắc này biến mất, hết thảy đều vào giờ khắc này hủy diệt.

Lúc này Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ rống giận, Thất Giới Chỉ cảnh giới thứ hai thiên địa, hắn rốt cục nắm trong tay.

Đồng dạng là hủy diệt, một chỉ hủy diệt nắm trong tay hắn Mạc Vô Kỵ, mà Côn Ngô hủy diệt kiếm ý trước này cũng không phải hắn Mạc Vô Kỵ có thể nắm trong tay.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 818: Bằng Không Làm Sao?

Mạc Vô Kỵ hài lòng thu ngón tay về, lúc này mới phát hiện Di Phi Thương Hội đã thành một mảnh phế tích.

- Vô Kỵ, ngươi vãi lều quá...

thanh âm Phong Hoảng đúng lúc truyền đến, vẻ mặt của hắn lộ vẻ rất là bất đắc dĩ. Hắn cũng vậy thật không ngờ, Mạc Vô Kỵ bế quan làm ra động tĩnh lớn như vậy, phá hủy Di Phi Thương Hội ngược lại cũng thôi. Dù sao cũng Di Phi Thương Hội bây giờ là địa bàn của Mạc Vô Kỵ, nhưng lại đem toàn bộ Vũ Trụ Giác hộ trận xé mở, đây cũng không phải là chuyện nhỏ a.

Mạc Vô Kỵ áy náy nói:

- Xin lỗi a, ta mới vừa rồi không cẩn thận phá mẹ nó hộ trận rồi.

Trong miệng nói xin lỗi, trên thực tế trong lòng Mạc Vô Kỵ còn thật không có bao nhiêu xin lỗi. Tuy lúc đó hắn cảm ngộ tới Thất Giới Chỉ thứ hai giới - thiên địa, nếu mà hắn không lập tức nếm thử, cũng không phải không được.

Nhưng ở Vũ Trụ Giác cái chỗ này, Mạc Vô Kỵ thật đúng là không thèm để ý. Vũ Trụ Giác cái chỗ này mổ giết bao nhiêu tu sĩ tộc người, hắn hiện tại chỉ sợ không ai tới tìm hắn. Muốn một lần nữa phân chia Vũ Trụ Giác lợi ích cùng ngăn cách, chỉ có giết chóc.

Huống hồ Vũ Trụ Giác cái này hộ trận là hắn cố ý xé rách, có một câu nói là: cũ thì không đi. Hắn muốn một lần nữa bố trí Vũ Trụ Giác hộ

trận, chỉ có thể kiếm cớ đem cái này hộ trận xé rách. Tại dưới người khác hộ trận, hắn Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không sống an tâm.

Phong Hoảng bỗng nhiên truyền âm nói:

- Nhân tộc tất cả mọi người tới Vũ Trụ Giác rồi, ta đã an bài thỏa đáng. Trong đó huyết tộc cùng hải tộc còn có Thần Tộc cường giả cường liệt phản đối, tuy rằng ta cực lực ngăn cản, vẫn để cho nhân tộc bị giết hơn vạn người. Ta vốn muốn gọi ngươi, lại sợ lo lắng ảnh hưởng ngươi cảm ngộ thần thông. Cũng may Viên huynh cùng ta đạo chủ phủ tại đây, những người đó cũng vậy rất kiêng kỵ ngươi, mới tạm thời dừng tay.

Trước Mạc Vô Kỵ cảm ngộ thần thông khí thế tuy có hộ trận bảo vệ, bên ngoài vẫn như cũ có thể cảm thụ được. Phong Hoảng ước gì Mạc Vô Kỵ thần thông càng cường đại hơn một phần, cộng thêm thế cục còn đang ở trong phạm vi hắn có thể khống chế, hắn mới không có mạnh mẽ để cho Mạc Vô Kỵ xuất quan.

Phong Hoảng nói vừa mới nói xong, hơn mười cường giả liền hạ xuống rơi vào trước Di Phi Thương Hội.

Mạc Vô Kỵ giận điên lên, mình và Viên Mạc cộng lại giết chết tới gần hai mươi Tiên Đế, vẫn như cũ không cách nào ngăn cản bọn người kia giết chóc đối với nhân tộc. Xem ra thủ đoạn của hắn còn chưa đủ ác, hắn yêu cầu càng thêm cường ngạnh một phần.

Lại đem sát ý ẩn nấp, thần niệm của Mạc Vô Kỵ tùy tiện quét một cái, liền biết bên trong hơn mười cường giả có ít nhất ba gã Đạo Đế, năm sáu Đại Tiên Đế, còn lại hầu như toàn bộ là Tiên Đế hậu kỳ. Về phần Tiên Đế trung kỳ cùng sơ kỳ, Mạc Vô Kỵ là một cái cũng không có nhìn thấy.

Trước Mạc Vô Kỵ tiêu diệt Di Phi Thương Hội, tiêu diệt Hà Tây Hành Tu Hội, cũng vậy không có ai đi ra. Hiện tại hắn vừa phá vỡ ra Vũ Trụ Giác hộ trận, liền đi ra một đại bang tên gia hỏa.

Một người nam tử tóc đỏ thân hình cao lớn hạ xuống rơi vào trước mặt Mạc Vô Kỵ, ôm quyền nói:

- Mạc các chủ, chúng ta cũng biết ngươi thần thông kinh người. Ngươi có thể tới Vũ Trụ Giác, chúng ta cũng là cực kỳ hoan nghênh. Thế nhưng ngươi cũng không thể vừa đến Vũ Trụ Giác, liền đem Vũ Trụ Giác hộ trận xé rách sao?? ân oán giữa Ngươi và Thần Tộc chúng ta cũng rõ ràng, nhưng bây giờ Vũ Trụ Giác ngoại trừ Thần Tộc, còn có càng nhiều các chủng tộc còn lại. Mời Mạc các chủ cho chúng ta một câu trả lời hợp lý, nếu không...

Mạc Vô Kỵ cùng huyết tộc đỉnh cấp cường giả Tiết Lô đã từng biết, người này nam tử tóc đỏ thân hình cao lớn vừa đứng ra, hắn liền biết đây là huyết tộc cường giả. Tu vi hắn là tại bên trên Đại Tiên Đế, thuộc về Đạo Đế cường giả.

- Đây là huyết tộc Đạo Đế Ni Khải.

Phong Hoảng truyền âm đúng lúc đến.

- Nếu không thì sao? Chẳng lẽ ngươi muốn động thủ với ta?

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói, quanh thân khí thế tăng vọt. Chính là huyết tộc cường giả không tới tìm hắn, hắn cũng phải tìm qua.

Tại sau khi hắn Mạc Vô Kỵ trở về, còn đang ở Vũ Trụ Giác cái chỗ này giết một vạn nhân tộc tu sĩ, hắn Mạc Vô Kỵ dễ nói chuyện như vậy sao?

Tại Vũ Trụ Giác cái chỗ này, chỉ có quả đấm lớn, mới có người ngồi xuống nói chuyện với ngươi. Nếu không, dù ăn nói khép nép xin lỗi, cũng sẽ không có người đồng tình.

Ni Khải sắc mặt hơi đổi một chút, hắn nghĩ không ra Mạc Vô Kỵ chẳng nể tình như thế.

Không đợi hắn nói chuyện, một gã Đạo Đế khác liền đứng dậy ôm một cái quyền:

- Các vị Vũ Trụ Giác đồng đạo, xem ra Mạc các chủ ỷ vào thực lực của chính mình cường ngạnh, muốn cướp chiếm Vũ Trụ Giác. Mấy ngày hôm trước chẳng những di chuyển hơn mười vạn nhân tộc tu sĩ đi tới Vũ Trụ Giác, bây giờ còn công nhiên xé rách Vũ Trụ Giác hộ trận. Vũ Trụ Giác là thuộc về mọi người, ta hi vọng mọi người có thể cùng ta và Ni Khải Đạo Đế đứng chung một chỗ, cùng xem cái này Mạc các chủ phách lối có bao nhiêu thần thông.

Vài cường giả cấp tốc tiến lên, cùng hai gã Đạo Đế mà đứng, chặt chẽ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Tuy vẫn không có động thủ, không gian đã tràn ngập một loại cường giả lĩnh vực chồng khí thế, thế nhưng là nhiều người hơn cũng không có đi lên.

- Vô Kỵ, ta Viên Mạc tới rồi.

Thân hình cao lớn, Viên Mạc trực tiếp nhảy tiến đến, Viên Mạc đơn giản một bước bước vào, vài tên cường giả chồng lĩnh vực khí thế lập tức suy yếu rất nhiều.

- Còn có ta Lục Tử Đình!

- Ta Giải Ảnh!- Ta Sầm Khinh Lan!

Ba đạo nhân ảnh hạ xuống rơi vào bên người Mạc Vô Kỵ, ngoại trừ Giải Ảnh, Lục Tử Đình cùng Vấn Lan Nữ Đế Mạc Vô Kỵ đều biết.

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ gật đầu đối với ba người, lúc này mới nhìn chằm chằm đông đảo cường giả trước mắt nói:

- Ta lúc trước tu luyện, không cẩn thận phá vỡ hộ trận Vũ Trụ Giác. Ta rất là áy náy, hộ trận ta một hồi sẽ bổ tu vào. Các vị vô ý cùng chúng ta tộc làm cừu địch mời lui ra phía sau một phần, đương nhiên, những kẻ

lúc trước tại Vũ Trụ Giác giết nhân tộc ta cũng không cần lui đi, bởi vì ngươi lui ta cũng sẽ giết ngươi.

Nguyên vốn là vài tên Tiên Đế cùng Đại Tiên Đế có chút do dự, nghe Mạc Vô Kỵ nói sau đó, dứt khoát cấp tốc lui ra phía sau.

Không muốn nói Mạc Vô Kỵ đơn giản có thể chém giết Đạo Đế, dùng Mạc Vô Kỵ tại Vũ Trụ Giác chém giết Tiên Đế số lượng, một khi ở chỗ này không giết chết người này, đó chính là rước lấy cực lớn mối họa cho chủng tộc của mình. Hơn nữa nơi này chẳng ai ngu cả, người nào không biết đây là Thần Tộc muốn lợi dụng mọi người? Nếu mà Thần Tộc có thể nghiền ép Mạc Vô Kỵ, lợi dụng liền lợi dụng. Hiện tại Thần Tộc căn bản là không cách nào nghiền ép Mạc Vô Kỵ, nhưng không người nào nguyện ý tiếp tục bị lợi dụng.

Trước Vũ Trụ Giác hộ trận không có phá vỡ, còn có thể nếm thử một chút vây công Mạc Vô Kỵ, sau đó lại đem Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ lưu lại. Hiện tại Vũ Trụ Giác hộ trận bị Mạc Vô Kỵ xé rách, mặc kệ Mạc Vô Kỵ là vô tình hay là cố ý, muốn tiếp tục khốn giết Mạc Vô Kỵ độ khó tăng lên cũng không chỉ gấp đôi.

Còn nữa Mạc Vô Kỵ bên người còn có ba gã Tiên Đế, một cái Đạo Đế. Cộng thêm đạo chủ Phong Hoảng rõ ràng là trợ giúp Mạc Vô Kỵ, ai muốn ý bốc lên cái này phiêu lưu?

Thấy yêu tộc Đạo Đế cũng là rút đi, huyết tộc người này Đạo Đế trong lòng có chút hối hận. Hắn cảm giác mình bị Thần Tộc kéo vào bẫy, trúng Thần Tộc kế hoạch lớn.

Trước đây nhân tộc tại dưới sự cho phép của Phong Hoảng, hơn mười vạn người tiến vào Vũ Trụ Giác. Thần Tộc mời hắn đại biểu huyết tộc cùng Phong hoảng nói đạo lý, nhưng không có nói qua muốn giết tộc người tu sĩ. Hắn huyết tộc yêu cầu tại Vũ Trụ Giác đặt chân, bị Phong hoảng giao cho nhân tộc mảnh đất kia, huyết tộc mơ ước thật lâu. Coi như là không có khả năng toàn bộ cầm đến, cầm về một bộ phận, hắn cũng vậy thỏa mãn.

Không nghĩ tới Thần Tộc người này Đạo Đế cư nhiên không hỏi thanh hồng, trực tiếp chém giết nhân tộc hơn vạn tu sĩ, điều này làm cho hắn không thể lui được nữa.

Mạc Vô Kỵ lúc tu luyện trực tiếp xé rách Vũ Trụ Giác hộ trận, hắn lúc này mới nắm lấy cơ hội chất vấn Mạc Vô Kỵ. Vốn chỉ cần Mạc Vô Kỵ nhận sai bồi thường một cái, hắn cũng sẽ không nói nhảm nữa. Bởi vì hắn là thứ nhất đứng ra, đến lúc đó nhân tộc thối lui ra khỏi mảnh đất kia, hắn huyết tộc có thể chuẩn bị nhiều hơn một chút.

Về phần nhân tộc tại Vũ Trụ Giác chiếm cứ mảnh đất kia bàn, hắn Ni Khải cho tới bây giờ đều không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ có dũng khí trường kỳ chiếm lấy. Dù cho Mạc Vô Kỵ là đỉnh cấp Đạo Đế, cũng không dám làm như vậy. Vũ Trụ Giác thế nhưng là trên trăm chủng tộc, vô số thế lực dung hợp ở chung với nhau, Mạc Vô Kỵ còn không có khả năng lớn như vậy một lần đắc tội nhiều người như thế.

Mạc Vô Kỵ thấy chỉ còn lại có hai gã Đạo Đế cùng ba gã Đại Tiên Đế, một người Tiên Đế hậu kỳ, trong lòng mừng rỡ. Chính là 6 người cũng dám động thủ với hắn, dù cho toàn bộ là Đạo Đế thì như thế nào?

- Viên Mạc, động thủ...

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, Bán Nguyệt Trọng Kích liền tế ra.

- Chờ một chút, ta trước tiên lui đi. Ta huyết tộc trước cũng không có giết qua ngươi nhân tộc tu sĩ, Mạc các chủ nếu mà nhất định phải cùng ta huyết tộc chém giết, ta huyết tộc cũng không phải bùn bóp.

Ni Khải cấp tốc làm ra quyết định, nhân tộc xuất ra Mạc Vô Kỵ, sớm muộn sẽ quật khởi. Thừa dịp bây giờ còn chưa có đắc tội tới cùng, hắn nhanh chóng lui ra ngoài.

Gần như là tại Ni Khải nói chuyện đồng thời, Thần Tộc người kia Đạo Đế đã đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Trước hơn một vạn nhân tộc tu sĩ, toàn bộ là Thần Tộc chém giết, chính là muốn lại đem các chủng tộc còn

lại kéo vào, liên thủ đối phó Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ đột ngột đi tới Vũ Trụ Giác chiến tích quá mức đáng sợ, hắn Thần Tộc cường giả một khi bị Mạc Vô Kỵ chém giết hầu như không còn, dù cho Thần Tộc người nhiều hơn nữa, cũng chỉ có thể chờ chết.

Ni Khải thối lui, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có để ý tới, hắn Bán Nguyệt Trọng Kích họa xuất một đạo sông dài đánh về phía Thần Tộc Đạo Đế.

Sở dĩ không có thi triển đại mạc kích mang bố trí khốn giết đại trận, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ thấy huyết tộc Đạo Đế rút đi sau đó, lại có hai gã Đại Tiên Đế rút đi. Hiện tại chỉ có chính là ba người, hắn đâu còn cần bố trí cái gì đại mạc sát trận?

Mạc Vô Kỵ cũng có thể đoán được, ba người không có rời đi đều là Thần Tộc. Lần này người tới mặc dù nhiều, mọi người cũng vậy đều không phải là ngu ngốc, sẽ không tùy tùy tiện tiện bị Thần Tộc lợi dụng. Bất quá giả như hắn Mạc Vô Kỵ không có bản lĩnh, bị Thần Tộc ngăn chặn mà nói, sau một khắc bên cạnh những người xem náo nhiệt kia sẽ chỉ là ùa lên.

Vô luận là ở bất kỳ địa phương nào, đây đều là khó mà tránh khỏi cá lớn nuốt cá bé.

Một đạo sông dài như tinh không xé rách bình thường giống nhau, chưa từng tận hư không hạ xuống, ở trên Vũ Trụ Giác khoảng không họa xuất một đạo thê lương màu bạc sông.

Không gian tất cả đều tại đây màu bạc sông, mang theo một loại sát ý, thê mỹ cùng tuyệt vọng.

Thần Tộc Đạo Đế căn bản cũng không chờ màu bạc sông dài thành hình, cũng không chờ màu bạc sông dài hạ xuống, một cái chiếc cổ lọ dài to lớn đã bị tế xuất.

Chiếc cổ lọ dài miệng bỗng nhiên vỡ tan ra, thật giống như một cự thú miệng lớn phương vô biên bình thường giống nhau, cắn nuốt tất cả không gian hạ xuống sự vật.

Hắn biết Mạc Vô Kỵ bản lĩnh, chiếc cổ lọ dài vừa tế xuất, lĩnh vực chính là điên cuồng cuốn về phía Mạc Vô Kỵ. Hắn tại Thần Tộc chưa tính là cường đại nhất Đạo Đế, thế nhưng hắn tuyệt đối là lĩnh vực cường đại nhất Đạo Đế.

Chỉ cần hắn lĩnh vực có thể xé rách Mạc Vô Kỵ lĩnh vực, sau đó trói buộc lại Mạc Vô Kỵ một hơi thở thời gian, hắn liền có biện pháp đả thương nặng Mạc Vô Kỵ. Có lẽ không giết chết Mạc Vô Kỵ, hắn quyết tâm chính là mình bị thương nặng cũng muốn để cho Mạc Vô Kỵ bị thương nặng, chỉ có để cho Mạc Vô Kỵ bị thương nặng, hắn mới có cơ hội chờ Thần Tộc cường giả đến vây giết Mạc Vô Kỵ, mới có cơ hội đem dư chủng tộc cường giả kéo vào được.

- Ầm!

Ngân Hà hạ xuống cùng chiếc cổ lọ dài đánh vào cùng một chỗ, không gian chung quanh trực tiếp nổ tung ra từng đạo nhỏ mang.

Thần Tộc Đạo Đế sắc mặt trong thời gian ngắn liền thay đổi, hắn cường hãn lĩnh vực chẳng những không có trói buộc lại Mạc Vô Kỵ lĩnh vực, trái lại bị Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực trực tiếp cuốn đi. Đi theo hắn liền cảm nhận được một loại đáng sợ áp lực, tại mênh mông vô biên trong hư không xuất hiện một chỉ, trong thiên địa tràn đầy nghiền ép khí tức tử vong.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 819: Thiên Ngoại Thiên Đệ Nhất Cường Giả

Cổ lọ dài bị Thần Tộc Đạo Đế điên cuồng triệu tập trở về, hắn quyết định ngăn trở Mạc Vô Kỵ một chỉ sau đó, chạy càng xa càng tốt. Thực lực của Mạc Vô Kỵ thật là đáng sợ, nếu như nói trước hắn còn có chút hoài nghi Mạc Vô Kỵ là như thế nào giết Mạt Luân hoặc là làm sao giết Thiên Nhất Tát, giờ phút này danh Thần Tộc Đạo Đế là nửa điểm cũng vậy sẽ không hoài nghi thực lực của Mạc Vô Kỵ.

Ầm! Răng rắc!

Cổ lọ dài trực tiếp vỡ vụn, Nhân Thế Gian bắt đầu hủy diệt. Người Thần Tộc Đạo Đế lại lâm vào tuyệt vọng, nếu mà chỉ là Nhân Thế Gian hủy diệt, hắn còn có một tuyến cơ hội rời khỏi.

Hiện tại hắn nhìn thấy Nhân Thế Gian hủy diệt sau đó, là thiên địa sụp đổ, tất cả rơi vào hư vô, hắn cũng không có cơ hội nữa.

Quy tắc nổ tung, Thần Tộc Đạo Đế tất cả lĩnh vực cùng quy tắc cảnh giới vỡ vụn. Khi xung quanh lần nữa an tĩnh lại sau đó, mọi người chỉ có thể nhìn thấy địa phương Thần Tộc Đạo Đế đứng yên hóa thành diện tích hơn mười trượng thật lớn khe sâu hun hút, mà Thần Tộc Đạo Đế sớm đã biến mất.

Tại Thần Tộc Đạo Đế bị giết đồng thời, Thần Tộc chỉ còn dư lại hai gã Tiên Đế cũng bị Viên Mạc cùng Lục Tử Đình ba người vây giết.

Tới hơn mười Tiên Đế cùng Đạo Đế cường giả, sau cùng lên đi đối phó Mạc Vô Kỵ chỉ có ba người, kết quả trong thời gian ngắn ba người này đã bị Mạc Vô Kỵ bên này chém giết.

Để cho những người còn lại rung động là Mạc Vô Kỵ đánh giết Thần Tộc người kia Đạo Đế một chỉ, một chỉ này thật giống như xé rách cả người thế gian cùng thiên địa bình thường giống nhau, mang theo một loại hủy diệt cùng không cách nào ngăn trở đại thế.

Tất cả mọi người nghĩ đến một chỉ này, nếu mà một chỉ không phải là đánh về phía Thần Tộc người kia Đạo Đế, mà là đánh về phía bọn họ, bọn họ phải làm thế nào đi chống đối? Kết luận để cho mọi người trong lòng đảm chiến, một chỉ không thể ngăn cản.

Vấn Lan Nữ Đế càng là kích động dâng trào, nàng sớm biết Mạc Vô Kỵ có một đạo sông dài thần thông. Nàng vì để cho Mạc Vô Kỵ cảm ngộ đến sông dài chân lý, nàng thậm chí còn lấy ra bản thân Huyền Hà cho Mạc Vô Kỵ nhìn.

Mà ở trước đây không lâu, Mạc Vô Kỵ thi triển ra sông dài thần thông, một đạo sông dài kia so với nàng thi triển Huyền Hà thần thông ý cảnh càng là sâu xa hơn. Còn có Mạc Vô Kỵ này một chỉ, này một chỉ hầu như phải động nứt ra toàn bộ vũ trụ tinh không.

Ngắn ngủi mấy năm không gặp Mạc Vô Kỵ, không nghĩ tới hắn cư nhiên lớn tới rồi loại tình trạng này.

Vấn Lan Nữ Đế thở dài một hơi thở, năm đó vô luận là tự tại Thiên Đế hay là Thái Thượng Thiên tiên dịch cường giả suy tính. Lôi Hồng Cát cùng Kế Nguyệt mới đúng là tương lai Tiên Giới thời gian tới, nhưng bây giờ Tiên Giới bị Thiên Ngoại Thiên đánh đuổi, còn thừa lại người đang Thiên Ngoại Thiên vũ trụ kéo dài hơi tàn, Lôi Hồng Cát cùng Kế Nguyệt ở nơi nào?

Ngược lại nàng đã thấy Mạc Vô Kỵ đứng dậy, để cho bọn họ lần nữa còn sống.

- Mạc huynh, trước sự kiện kia là ta bị Thần Tộc Sài Nặc mê hoặc. Thế nhưng ta bảo đảm, ta trước cũng không có giết nhân tộc tu sĩ...

Huyết tộc Đạo Đế Ni Khải đã bước nhanh đi lên, đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

Mạc Vô Kỵ một chỉ đánh giết Sài Nặc, hắn Ni Khải nhìn rõ ràng. Hắn khẳng định nếu mà một chỉ kia là đánh về phía hắn, hắn sẽ không khá hơn so với Sài Nặc nhiều ít. Mạc Vô Kỵ người như thế, đơn đả độc đấu phỏng chừng không có mấy người Đạo Đế là đối thủ của hắn. Coi như là Thần Tộc đạo đế thứ nhất Ô Vọng, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của Mạc Vô Kỵ.

Nói cách khác nói, Mạc Vô Kỵ bây giờ là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đệ nhất cường giả. Huống chi, Mạc Vô Kỵ bên người còn đồng dạng có một người Đạo Đế.

Có thể khẳng định Thần Tộc gần bị Mạc Vô Kỵ đuổi ra Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, bởi vì Thần Tộc lực lượng lại cũng không cách nào chống đỡ bọn họ ở tại chỗ này.

Thần Tộc Đạo Đế cộng lại cũng chỉ có bốn gã, một người trong đó cũng bởi vì ra đi tìm đẳng cấp cao hơn lối ra, biến mất vô tung vô ảnh.

Dư xuống ba người bị Mạc Vô Kỵ chém giết hai cái, chỉ còn lại Ô Vọng có thể ngăn cản Mạc Vô Kỵ? Không chỉ như thế, Thần Tộc Tiên Đế cường giả như nhau bị Mạc Vô Kỵ chém giết một đống, Đại Tiên Đế cùng Tiên Đế hậu kỳ cũng bị Mạc Vô Kỵ giết vài tên.

Cộng thêm nơi này còn có Phong Hoảng hỗ trợ, nhân tộc chỉ cần Mạc Vô Kỵ ngăn chặn Ô Vọng, có cái kia Viên Mạc Đạo Đế xuất đầu, liền có thể nhất định có thể càn quét Thiên Ngoại Thiên vũ trụ Thần Tộc tu sĩ.

Để cho Ni Khải kiêng kỵ là, hắn chưa từng thấy qua Mạc Vô Kỵ toàn lực xuất thủ. Một cái có thể đơn giản xé mở Vũ Trụ Giác cửu cấp tiên trận cường giả, toàn lực xuất thủ sẽ kém?

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại Ni Khải, mà là đối với Lục Tử Đình cùng Vấn Lan Nữ Đế ba người ôm quyền nói:

- Mạc Vô Kỵ bái kiến Vấn Lan sư tỷ, bái kiến hai vị tông chủ.

Tại trong lòng Mạc Vô Kỵ, Vấn Lan Nữ Đế cùng hắn muốn hôn hậu rất nhiều.

- Mạc tông chủ, lần này nếu mà không phải là ngươi tới nơi này, chúng ta nhân tộc đã xong rồi.

Giải Ảnh vội vàng tiến lên thi lễ nói.

Tư lịch của hắn so với Mạc Vô Kỵ hơn nhiều lắm, tại Mạc Vô Kỵ trước mặt, Giải Ảnh hay là không dám chậm trễ. Mạc Vô Kỵ hành động hắn cũng đã nghe nói qua, gần như là một lần so với một lần to lớn. Lần này càng là trực tiếp đánh tới vũ trụ Thiên Ngoại Thiên, lúc nào nhân tộc cường giả xé rách Vũ Trụ Giác hộ trận, còn như vậy không có chuyện bình thường vậy?

Vấn Lan liền vội vàng giới thiệu:

- Vô Kỵ sư đệ, vị này chính là Thanh Hư Đạo đạo chủ Giải Ảnh. Lần này chúng ta nhân tộc có thể bảo tồn dưới hơn mười vạn tu sĩ, giải Ảnh tông chủ, Lục Tử Đình tông chủ liều mạng mà có.

Giải Ảnh cùng Lục Tử Đình đều có chút thẹn thùng, nói lời trong lòng, tại Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành bị Thần Tộc xé mở, Tử Xương Lạc vứt bỏ bọn họ chạy trốn sau đó, bọn họ nghĩ nhiều nhất là nhanh chóng trước bỏ chạy. Ngược lại tu vi yếu nhất Vấn Lan Nữ Đế vẫn đang điên cuồng chống đối Thần Tộc cường giả công kích, dẫn dắt nhân tộc tàn dư tu sĩ lui lại.

Bàn về nhân phẩm cao thấp, bọn họ mặc cảm Vấn Lan Nữ Đế. Cũng là bởi vì đang ở giữa rút lui phấn đấu, để cho bọn họ càng là kiên định nhân tộc quật khởi phấn đấu quyết tâm.Mạc Vô Kỵ cũng là ôm quyền nói:

- Còn có chút việc muốn phiền phức hai vị tông chủ, mời mấy vị tông chủ xuất đầu, lại đem Vũ Trụ Giác Thần Tộc sản nghiệp tất cả đều thu hồi lại cho ta.

- Chuyện này giao cho ta, ta biết Thần Tộc tại Vũ Trụ Giác lớn nhất sản nghiệp là thần tu ngọn núi, ta dẫn người tới liền có thể.

Lục Tử Đình thứ nhất nói.

Mạc Vô Kỵ cũng biết, Thần Tộc tại Vũ Trụ Giác Tiên Đế cường giả sợ rằng bị hắn giết sạch. Lục Tử Đình dẫn người tới, trên thực lực nhất định là được rồi. Về phần giết sạch Thần Tộc tu sĩ, hắn căn bản cũng không cần nói, Lục Tử Đình nhất định sẽ làm như vậy.

- Tốt, này lục tông chủ liền khổ cực một chuyến.

Mạc Vô Kỵ đáp.

Lục Tử Đình cười ha ha một tiếng:

- Đây là ta Lục Tử Đình đi tới Thiên Ngoại Thiên vũ trụ làm chuyện vui sướng nhất, há lại sao nói là khổ cực, còn phải đa tạ Mạc huynh cho ta cơ hội này.

Lục Tử Đình nói xong cũng đi, thần niệm của Mạc Vô Kỵ trông được thấy hắn dẫn theo chí ít hơn một nghìn tu sĩ Đại La Tiên trở lên xông về thần tu ngọn núi.

Không có người nói chuyện, Mạc Vô Kỵ biểu hiện ra quá cường thế, ai cũng không muốn lúc này đi đắc tội Mạc Vô Kỵ. Nếu mà Mạc Vô Kỵ cùng Thần Tộc Đạo Đế Sài Nặc đánh một cái lưỡng bại câu thương, sau cùng miễn cưỡng giết chết Sài Nặc, này lúc này khẳng định có người sẽ đứng ra nói chuyện, chính là huyết tộc Đạo Đế Ni Khải cũng sẽ không hướng Mạc Vô Kỵ xin lỗi.

Trên thực tế là Mạc Vô Kỵ dễ dàng chém giết Sài Nặc, kia một chủng tộc sống không nhịn được? Muốn đứng ra cùng Mạc Vô Kỵ cường giả

loại này kết thành hận thù?

Chờ Lục Tử Đình đi rồi, Mạc Vô Kỵ mới nhìn Ni Khải nói:

- Ta đạt được tin tức là, tại trong lúc ta bế quan, Thần Tộc, huyết tộc cùng hải tộc vây giết chúng ta tộc hơn vạn người. Chúng ta tộc mặc dù không có gì dựa vào, cũng không phải mặc cho người chia cắt hạng người.

Ni Khải trong lòng nổi lên một loại cảm giác vô lực giác, hắn huyết tộc thực lực còn xa xa không cách nào cùng Thần Tộc so sánh. Cộng thêm hắn, mới hai gã Đạo Đế. Hai gã Đạo Đế muốn muốn ngăn cản Mạc Vô Kỵ, sợ rằng còn chưa đủ tư cách.

Hơn nữa nhìn Mạc Vô Kỵ hành sự như vậy không kiêng nể gì cả, hắn liền biết nếu mà chuyện này không cho ra ăn nói, sợ rằng Thần Tộc bị diệt rơi sau đó, tiếp một cái chính là huyết tộc.

Lúc này Ni Khải trong lòng là tại mắng to, mắng Thần Tộc không hề đầu óc. Nếu mà Thần Tộc có đầu óc nói, tại Mạc Vô Kỵ sau khi trở về, nên tập trung toàn bộ lực lượng vây giết Mạc Vô Kỵ. Chỉ cần Thần Tộc hai gã Đạo Đế cùng đông đảo Tiên Đế toàn bộ đến, hơn nữa hắn huyết tộc Đạo Đế cùng Tiên Đế, hải tộc Đạo Đế cùng Tiên Đế, Hà Tây Hành Tu Hội, Di Phi Thương Hội, thậm chí là yêu tộc hoặc là càng nhiều hơn chủng tộc liên thủ, trước mắt Mạc Vô Kỵ này chính là có ba đầu sáu tay cũng không cách nào sống sót.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ chém giết Đạo Đế, Tiên Đế cộng lại đều có hơn hai mươi. Hà Tây Hành Tu Hội cùng Di Phi Thương Hội tức thì bị trực tiếp tiêu diệt, rất nhiều tông chủ sớm đã sợ hãi. Như yêu tộc loại này cường đại chủng tộc cũng vậy không muốn đứng ra xuất thủ, chỉ còn lại có một người Đạo Đế Thần Tộc đại thế đã mất là khuynh hướng tất nhiên.

- Mạc huynh, chuyện này ta huyết tộc nguyện ý bồi thường.

Ni Khải bất đắc dĩ nói.

Mạc Vô Kỵ giọng nói bình thản nói:

- Bồi thường thì không cần, ai biết ngày hôm nay bồi thường, ngày mai ngươi có thể hay không sẽ liên lạc lại Thần Tộc cùng chủng tộc khác cùng đi công kích tộc chúng ta? Ta sợ rằng không có thời gian cùng ngươi ở nơi này nói nhàm, ta Tiên Giới Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành bị Thần Tộc chiếm giữ, ta đang muốn đi tính sổ.

Ni Khải lúc này nếu mà còn không biết Mạc Vô Kỵ muốn kéo hắn xuống nước, hắn chính là ngu dại. Trong lòng hắn chỉ có thể thở dài, thiên hạ quả nhiên không có ăn không phải trả tiền yến hội. Bởi vì hắn huyết tộc thủy chung suy nghĩ tốt chỗ, trước Thần Tộc muốn kéo hắn xuống nước, hiện tại nhân tộc như nhau muốn kéo hắn xuống nước.

Hắn không xuống nước còn không được, nếu như nói trận đánh lúc trước Thần Tộc Sài Nặc hắn còn có tư cách nói không muốn xuống nước, vậy bây giờ hắn còn thật không có tư cách. Chính là Mạc Vô Kỵ hiện tại bất động hắn, chờ Mạc Vô Kỵ tiêu diệt Thiên Ngoại Thiên hết thảy Thần Tộc, vậy kế tiếp chỉ sợ sẽ là hắn huyết tộc.

- Mạc huynh, nói lên Thần Tộc trong lòng ta sẽ giận. Nếu mà không phải là Sài Nặc cái này tiểu nhân hèn hạ, ta há có thể bên trong hắn ám toán. Nếu Mạc huynh phải đi Thái Thượng Thiên vũ trụ chênh lệch, vậy cũng tính ta Ni Khải một cái.

Ni Khải không chút do dự nói.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Ni Khải đạo hữu, nơi đó Thần Tộc tu sĩ cũng không phải là một cái hai cái, chúng ta tộc là dự định toàn bộ lên.

Nói xong Mạc Vô Kỵ lại bên kia dư đông đảo cường giả ôm quyền nói:

- Các vị đạo hữu, bởi vì Thần Tộc tại Thiên Ngoại Thiên quá mức bá đạo, lần này chúng ta tộc quyết định vì Thiên Ngoại Thiên vũ trụ bỏ đi chất độc này. Có nguyện ý cùng đi, xin mời đứng ra. Đương nhiên, chờ ta Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành bị đoạt lại sau đó, chúng ta tộc sẽ chỉ là biết chuyển dời đến Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành. Về phần chúng ta tộc hiện tại chiếm cứ Vũ Trụ Giác địa bàn, lại đem căn cứ đi qua chủng tộc phân chia.

- Mạc huynh, loại chuyện này ta huyết tộc tự nhiên phải đi.

Ni Khải há có thể không biết Mạc Vô Kỵ ý tứ, đó chính là lần này đi là lấy chủng tộc làm đơn vị, hắn Ni Khải muốn một loại người danh nghĩa đi, vậy thì đừng có nằm mộng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 820: Đạo Chủ Thiên Ngoại Thiên Vũ Trụ

"Ta Hải tộc quyết định hưởng ứng Mạc huynh hiệu triệu, ta Hải tộc tốt xấu còn có mấy chục vạn đại quân." Một tên nam tử toàn thân mang theo biển mùi tanh đứng dậy.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười lạnh, nếu như Hải tộc không đứng ra hắn tuyệt đối sẽ không đi nhắc nhở . Chờ hắn tiêu diệt Thần tộc, kế tiếp đối tượng cũng không phải là Huyết tộc, mà là Hải tộc. Nếu Hải tộc như vậy biết điều, vậy lần này thì thôi.

Thần tộc tại Vũ Trụ Giác cường giả vốn là bị Mạc Vô Kỵ diệt không sai biệt lắm, mà lại rất nhiều Thần tộc tu sĩ biết tình huống không ổn, sớm đã rời đi Vũ Trụ Giác.

Lục Tử Đình dẫn người cơ hồ là lấy dễ như trở bàn tay khí thế trực tiếp quét ngang toàn bộ Thần Tu phong, Lục Tử Đình trở về thời điểm vừa vặn nghe được Mạc Vô Kỵ nói muốn đi thu thập Thần tộc, lập tức kích động một bước liền rơi vào Mạc Vô Kỵ trước mặt, "Mạc huynh, chuyện này ta nhất định phải xung phong. . ."

Lúc trước Tiên giới Nhân tộc bị Thần tộc giết ngay cả sức hoàn thủ đều không có, hắn Lục Tử Đình nhìn thấy là vô số Tiên giới tu sĩ không ngừng vẫn lạc, chạy trốn tứ phía, lại bị đuổi giết. . .

Hôm nay hắn rốt cục có hoàn thủ cơ hội, hắn Lục Tử Đình còn tưởng rằng một ngày này xa xa khó vời, hoặc là vĩnh viễn cũng không có. Không nghĩ tới nhanh như vậy liền đến đến, đây là bởi vì hắn Nhân tộc ra một cái Mạc Vô Kỵ.

"Tử Đình, nghe Mạc huynh." Giải Ảnh trầm giọng nói ra, hắn giống như Lục Tử Đình, cơ hồ vội vã không kịp đem trở về báo thù. Nhưng hắn vô cùng rõ ràng, Mạc Vô Kỵ muốn đem còn lại chủng tộc kéo vào được.

Nhân tộc mạnh hơn, cũng chỉ có một cái Mạc Vô Kỵ, một khi Mạc Vô Kỵ không ở nơi này, Nhân tộc có mấy cái đồng minh luôn luôn chuyện tốt.

Tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ nơi này, không có cái gì vĩnh viễn cừu hận. Năm đó Nhân tộc cùng Yêu tộc tại Thiên Ngoại Thiên cơ hồ là một mặt chiếm cứ một nửa, cũng chính vì vậy, cho tới bây giờ Thiên Ngoại Thiên hành lang hay là lấy Nhân tộc hành lang cùng Yêu tộc hành lang phân chia.

Nhưng bây giờ thế nào? Nhân tộc dần dần xuống dốc, Yêu tộc y nguyên cường thế. Năm đó những chủng tộc từ trong tay Nhân tộc từng bước xâm chiếm địa bàn kia, bây giờ tại Mạc tông chủ áp lực xuống, không giống với muốn làm ra lựa chọn, có phải hay không giúp Nhân tộc đi đối phó Thần tộc?

"Yêu tộc ta Kế Khô trưởng lão một mực rất là khâm phục Mạc huynh làm người, lần này ta Yêu tộc nhất định phải đi." Yêu tộc Đạo Đế đứng dậy, Kế Khô bất quá là trợ giúp Nhân tộc nói một câu nói, hiện tại liền thành cùng Mạc Vô Kỵ giao hảo chứng cứ.

"Ta đại biểu Vũ Trụ Giác, nhất định duy trì Vô Kỵ." Phong Hoảng giờ phút này không chút do dự đứng dậy, đồng thời đột xuất cùng Mạc Vô Kỵ quan hệ không ít.

"Ta Thiên tộc tất đi. . ."

"Ta La Điền tộc một dạng đã sớm đối với Thần tộc bất mãn."

. . .

Đông đảo chủng tộc nhao nhao đứng ra, thậm chí ngay cả một chút trung tiểu chủng tộc cũng đã nhìn ra Thần tộc nhất định suy thoái, cũng đứng dậy. Huyết tộc Ni Khải cảm giác mình tựa hồ hay là xem thường Mạc Vô Kỵ đệ nhất cường giả này lực ảnh hưởng, lúc trước hắn yêu cầu một người đi chỉ sợ có chút để Mạc Vô Kỵ không thích. Mặc dù hắn về sau bổ cứu, nói Huyết tộc đi qua, bất quá cùng chủng tộc khác so ra, hắn Huyết tộc dù sao đắc tội qua Nhân tộc.

Nghĩ tới đây, Ni Khải càng lớn tiếng nói ra, "Thần tộc vô đạo, đông đảo chủng tộc đi đối phó Thần tộc là chiều hướng phát triển. Năm đó Thần tộc tại Thái Thượng Thiên Vũ Trụ Tiên Thành giết mấy trăm vạn tu sĩ Nhân tộc, thế nhưng là ta gần nhất mới biết được, Thần tộc tại sao muốn thả đi Nhân tộc hơn mười vạn người. . ."

"Còn xin Ni Khải đạo hữu báo cho." Mạc Vô Kỵ lập tức liền ôm quyền nói ra. Trên thực tế trong lòng của hắn một mực nghi hoặc, Thần tộc muốn chém tận giết tuyệt Nhân tộc rất là nhẹ nhõm, vì sao Vấn Lan Nữ Đế ba cái Tiên Đế có thể bảo lưu lại hơn mười vạn tu sĩ Nhân tộc? Phải biết Vấn Lan ba người tu vi có thể cũng không cao, thậm chí ngay cả Tiên Đế hậu kỳ đều không có một cái.

Ni Khải nhìn tựa hồ rất là tức giận nói ra, "Nghe nói Thần tộc địa phương phát hiện một cái Thượng Cổ di tích, di tích này cần mười mấy vạn người tinh huyết tế tự mới có thể mở ra. . ."

Câu nói kế tiếp không cần Ni Khải nói, tất cả mọi người rõ ràng. Thần tộc sở dĩ còn để lại hơn mười vạn tu sĩ Nhân tộc, không phải giết không được, cũng không phải hảo tâm không giết, nguyên lai là giữ lại tế tự Thần tộc di tích.

Cứ việc mọi người đều biết Ni Khải phẫn nộ muốn bao nhiêu hư giả liền có bấy nhiêu hư giả, thế nhưng là Thần tộc cách làm này cũng đích thật là tàn nhẫn cực kỳ.

Vốn là quyết định muốn đem Thần tộc tiêu diệt Mạc Vô Kỵ, lúc này càng là quyết tâm muốn tiêu diệt Thần tộc.

Một bên Vấn Lan Nữ Đế mấy người nghe được Ni Khải mà nói, sớm đã khuôn mặt tức giận tái nhợt. Trước đó bọn hắn cũng cảm giác Thần tộc muốn đem bọn hắn áp chế ở hư không trên thiên thạch có chút cổ quái, bản còn dự định nhàn rỗi thời điểm nói cho Mạc Vô Kỵ chuyện này, hiện tại bọn hắn rốt cuộc biết cổ quái ở nơi nào.

Mạc Vô Kỵ nhìn xem Phong Hoảng hỏi, "Phong Hoảng, Thần tộc tại Thiên Ngoại Thiên có bao nhiêu Tiên Thành?"

"Hết thảy có năm cái Tiên Thành, trong đó có bốn cái đều là đến từ Nhân tộc." Phong Hoảng lập tức đáp.

Nghe nói như thế, Ni Khải tranh thủ thời gian truyền âm cho Mạc Vô Kỵ, "Mạc huynh, ta Huyết tộc trước đó cũng cầm Nhân tộc một cái Tiên Thành. . ."

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại, không có truyền âm, nói thẳng, "Ta Mạc Vô Kỵ không có tới Thiên Ngoại Thiên vũ trụ chuyện lúc trước, coi như xong. Hiện tại mọi người mọi người đồng tâm hiệp lực, ta hi vọng đem Thần tộc tiêu diệt về sau, mọi người giúp ta thuận tay đem Thần tộc Tiên Thành thu hồi lại."

"Mạc huynh không nói, chúng ta cũng sẽ chủ động đi làm." Thiên tộc một tên cường giả đi theo đứng dậy.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, Thiên tộc khẳng định từ trong tay Nhân tộc mưu đoạt qua chỗ tốt, nếu không sẽ không như vậy nói chuyện. Bất quá Thiên Ngoại Thiên vũ trụ nơi này, chính là cường giả nói chuyện, chuyện đã qua xoắn xuýt không có bất kỳ ý nghĩa gì, chỉ có thể để hắn kết giao càng nhiều cừu gia. Hiện tại hắn tới, vậy sẽ phải từ từ chấn hưng Nhân tộc.

"Đúng, ta Hải tộc cũng đồng ý."

"Ta Dực tộc cũng là đồng ý. . . . ."

Mạc Vô Kỵ lời nói nói rất rõ ràng, nói bóng gió đó chính là các ngươi trước đó cầm ta Nhân tộc địa bàn, ta cũng không so đo. Hiện tại ta pbH1i5W muốn thu về Hải tộc địa bàn, vậy tất cả cầm ta Nhân tộc địa bàn liền muốn đi xuất lực. Nếu là không xuất lực mà nói, cũng đừng trách ta thu được về tính sổ sách.

Gặp tất cả mọi người nghe hiểu mình, Mạc Vô Kỵ cũng biết nhất định phải cho mọi người một chút ngon ngọt, chỉ dựa vào Vũ Trụ Giác điểm ấy địa bàn, vậy còn còn thiếu rất nhiều.

Hắn lần nữa liền ôm quyền nói ra, "Các tộc đạo hữu, vừa rồi Ni Khải đạo hữu cũng đã nói, Thần tộc khả năng phát hiện một cái di tích Viễn Cổ. Theo ta được biết một chút không trọn vẹn bí văn, Tiên giới phía trên một cái giới vực kêu Thần giới, Thần giới nghe đồn là Thần tộc tổ tiên phát hiện trước nhất. Cứ việc hiện tại Thần giới cùng Thần tộc quan hệ không lớn, nhưng là ta hoài nghi, Thần tộc di tích rất có thể cùng Thần giới có liên hệ.

Lần này đem Thần tộc tại Thiên Ngoại Thiên tiêu diệt về sau, chúng ta liền đi Thần tộc Thái Thượng giới vực, đem Thần tộc nhổ tận gốc . Còn cái di tích kia, chúng ta cộng đồng mở ra, đến lúc đó tất cả tham dự chủng tộc đều có thể tiến vào."

Như Thần tộc loại đại tộc này, cùng Tiên giới Nhân tộc một dạng, cũng có một cái Thái Thượng giới vực tồn tại. Giới vực này có lẽ không gọi Thái Thượng Thiên, lại có tương tự tác dụng. Nơi này cũng là cùng Thiên Ngoại Thiên vũ trụ câu thông giới vực. Mạc Vô Kỵ nói ra câu nói này, chính là nói cho mọi người, chỉ cần tham dự tiêu diệt Thần tộc chủng tộc, đều có cơ hội đi di tích này.

"Đồng ý Mạc Đạo Chủ."

"Đúng, Mạc Đạo Chủ đề nghị phi thường thích hợp."

. . .

Lập tức rất nhiều người phụ họa, về phần Mạc Vô Kỵ có phải hay không dùng Thần tộc hơn mười vạn tu sĩ tinh huyết đi tế tự di tích, vậy là không có người để ý.

Trước đó sở dĩ mắng Thần tộc dùng Tiên giới Nhân tộc hơn mười vạn người tinh huyết đi tế tự di tích tàn nhẫn, đó là bởi vì Nhân tộc tại Thiên Ngoại Thiên không có địa vị, có thể bị tùy ý ức hiếp, đừng bảo là hơn mười vạn người, chính là hơn trăm ngàn vạn vạn hơn, cũng là đáng đời.

Đạo đức cân phải nói đến tiêu chuẩn, tại trong lòng những người này, cho tới bây giờ đều là lấy thực lực cùng lợi ích làm tham khảo tuyến.

Mạc Vô Kỵ trong lòng biết những người này bản tính, hắn bình tĩnh nói, "Chúng ta làm sự tình sẽ không giống như Thần tộc không có chút nào nhân tính, dùng tinh huyết tế tự di tích. Chúng ta có thể ở trên chiến trường đem Thần tộc tiêu diệt, lại sẽ không dùng máu tươi của bọn hắn đi tế tự di tích. Ta là một cái cấp chín Tiên Trận tông sư , chờ bên này xong chuyện, ta sẽ một lần nữa bố trí Vũ Trụ Giác hộ trận, đồng thời cũng sẽ dùng ta thủ đoạn mở ra di tích."

Mạc Vô Kỵ câu nói này chủ yếu nhất không phải sử dụng thủ đoạn mở ra di tích, mà là thanh minh một chút hắn muốn một lần nữa bố trí Vũ Trụ Giác hộ trận. Đừng đến lúc đó hắn đến bố trí Vũ Trụ Giác hộ trận thời điểm, có người đến lải nhải, hắn nhưng là trước tiên nói ở phía trước.

Vô luận như thế nào, Vũ Trụ Giác hộ trận này, hắn cũng muốn khống chế ở trong tay tự mình.

Phong Hoảng xem xét cảnh tượng này, liền biết Mạc Vô Kỵ trong này đã có tuyệt đối nói chuyện quyền. Hắn càng là nói thẳng, "Vừa rồi cũng có hai vị đạo hữu gọi Mạc huynh Đạo Chủ, ta tới một cái đề nghị. Chúng ta Thiên Ngoại Thiên vũ trụ vô cùng mênh mông, ta vị Vũ Trụ Giác Đạo Chủ này cũng chỉ có thể quản một cái thành nhỏ. Vô Kỵ hắn là toàn bộ Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đệ nhất cường giả, không bằng chúng

ta tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ thiết lập một cái Đạo Chủ, đời thứ nhất Đạo Chủ này liền do Mạc Vô Kỵ đảm nhiệm như thế nào?"

"Ta đồng ý." Ni Khải vội vàng nói, hắn kỳ thật cũng có ý nghĩ này, lúc đầu có thể thông qua ý nghĩ này cùng Mạc Vô Kỵ hòa hoãn quan hệ, hiện tại Phong Hoảng xách ra, hắn nhanh cái thứ nhất đồng ý.

"Ta cũng đồng ý." Yêu tộc Đạo Đế đi theo liền nói.

Hai cái Đạo Đế đều đồng ý, một chút tiểu tộc càng là không có nửa điểm dị nghị. Một chút đại chủng tộc không tình nguyện lắm, cũng không muốn hoàn toàn đắc tội Mạc Vô Kỵ, chỉ có thể giữ yên lặng.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại nói ra, "Đạo Chủ một chuyện lại nói, chúng ta đi trước đem Thiên Ngoại Thiên vũ trụ Thần tộc thanh trừ. Lục tông chủ cùng Giải tông chủ còn có Vấn Lan sư tỷ, các ngươi lập tức chỉnh đốn tất cả tu sĩ Nhân tộc xuất phát. Lần này chúng ta phân phối Vũ Trụ Giác địa bàn, liền căn cứ các tộc xuất động tu sĩ số lượng mà định ra."

Nghe được Mạc Vô Kỵ mà nói, chẳng những là Lục Tử Đình ba người, còn lại chủng tộc cường giả tranh thủ thời gian phi kiếm truyền ra tin tức, yêu cầu riêng phần mình Tiên Thành mang đại quân vây công Thần tộc.

. . .

Thần Huyền Lục, chính là Thần tộc tiếp cận nhất Thiên Ngoại Thiên một cái vũ trụ đại lục.

Mạc Vô Kỵ trước đó nói Thần tộc Thái Thượng giới vực, kỳ thật nói đúng là Thần Huyền Lục, chỉ là Mạc Vô Kỵ không biết cái tên này mà thôi.

Bàn về Tiên linh khí nồng đậm cùng thiên địa quy tắc hoàn chỉnh, Thần Huyền Lục mảy may cũng sẽ không so Thái Thượng Thiên kém.

Mà lại nơi này địa vực rộng lớn, vô biên vô hạn.

Thần Huyền đình chính là Thần tộc quyền lực lớn nhất địa phương, cũng là Thần Huyền Lục trung tâm.

Giờ khắc này ở trong Thần Huyền đình, Ô Vọng sắc mặt đen kịt, đường vân đen trắng kia cũng không nhìn thấy rõ. Dù là hắn là Thần tộc đệ nhất Đạo Đế, giờ phút này hắn ngón tay run nhè nhẹ kia, cũng biểu lộ nội tâm của hắn một loại nôn nóng.

Hắn có chút ít pháp không nôn nóng, tin tức mới vừa nhận được, Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cường giả các tộc tại Mạc Vô Kỵ dẫn đầu xuống, khắp nơi chém giết Thần tộc tu sĩ. Thần tộc tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ chiếm cứ năm cái Tiên Thành, rất nhanh liền không còn là Thần tộc. Thần tộc, sắp tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ xoá tên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 821: Nhậm Chức Đạo Chủ

- Sư phụ, Thần Tộc chúng ta cường giả như mây...

Đứng ở bên cạnh Ô Vọng là một cậu bé chỉ có mấy tuổi có chút không cho là đúng nói.

Không đợi hắn đem lời nói cho xong, Ô Vọng chính là một cái tát vỗ vào trên mặt nam hài này, trực tiếp lại đem hàm răng của hắn đập rớt vài cái.

bên trong Thần Huyền Đình hết thảy Thần Tộc cường giả đều khiếp sợ há hốc mồm, không có ai có thể hiểu, vì sao Ô Vọng trưởng lão đối với thiếu chủ như vậy thương yêu lại động thủ đánh thiếu chủ. Phải biết rằng thị nữ hầu hạ không tốt thiếu chủ, cũng không biết bị giết bao nhiêu.

cậu bé miệng đầy máu ngã ngồi trên mặt đất, không thể tin được nhìn sư phụ của mình, hắn cư nhiên bị sư phụ đánh bạt tai, còn trực tiếp đập nát vài cái răng.

- Ô Lễ ngươi tên súc sinh này, ngươi biết ngươi gây ra bao nhiêu đại họa cho Thần Tộc ta sao? Thần Tộc ta gần cũng bị diệt vong, cũng bởi vì ngươi ở đây Vũ Trụ Giác kiêu ngạo tùy tiện giết chóc khắp nơi thiên tài. Nếu không phải ngươi lớn lối như thế không kiêng nể gì cả, trước đây thế nào về phần bị người chém giết tại luận đạo trên đài? Thế nào về phần Thần Tộc ta rơi vào hôm nay tình cảnh? Sớm biết thế trước đây cho ngươi chết đi cũng được, hà tất lãng phí Thần Tộc ta cao cấp nhất bảo vật?

Ô Vọng gần như là rít gào chỉ vào nam hài này chửi ầm lên.

Thần Huyền Đình càng là lặng ngắt như tờ, mọi người tự nhiên biết nam hài này liền Thần Tộc thiếu chủ Ô Lễ. Thiếu chủ tại Vũ Trụ Giác luận đạo đài bị Mạc Vô Kỵ chém giết, Thần Tộc giận điên lên, chém giết mấy trăm vạn nhân tộc tu sĩ. Đồng thời cũng vậy hao phí một quả cao cấp nhất đạo quả, mượn Ô Lễ lưu lại tại Thần Tộc một tia hồn phách, để cho Ô Lễ sống lại.

- Ô trưởng lão, này Mạc Vô Kỵ cũng vậy chỉ có một người, không phải là ba đầu sáu tay. Về phần nhân tộc chút này tu sĩ quân đội, căn bản cũng không đủ Thần Tộc ta xỉa răng. Chỉ cần chúng ta giết chết Mạc Vô Kỵ, các tộc còn lại nhất định sẽ lần nữa phản chiến đối diện. Những người đó đều là một phần gió thổi vài bên cũng tiểu nhân mà thôi, tiêu diệt Mạc Vô Kỵ, chúng ta sẽ chậm chậm tìm kiếm bọn họ tính sổ.

Một người Tiên Đế hậu kỳ nam tử đi ra, khom người thi lễ sau đó nói.

- Đúng vậy, đại trưởng lão, chuyện này cũng không có thể toàn bộ trách thiếu chủ. Thần Tộc ta là cao quý ra sao, thiếu chủ muốn thôn phệ mấy cái Linh Căn con kiến hôi, đó là coi trọng bọn họ. Cư nhiên như vậy không biết tốt xấu phản kháng, thật sự là muốn chết.

Lại có một người đứng dậy, lần này là một người Đại Tiên Đế.

Ô Vọng dường như lại đem hết thảy lửa giận toàn bộ phát tác đi ra, một lúc lâu sau đó hắn mới đúng còn lại muốn đi ra người nói chuyện khoát tay áo:

- Nếu mà Mạc Vô Kỵ dễ đối phó như vậy, ta cũng sẽ không thúc thủ vô sách. Đối với cường giả chân chính mà nói, số lượng cũng không thể cấu thành uy hiếp. Thần Tộc ta mặc dù nhiều người, hiện tại chỉ có ta một cái Đạo Đế tại. Ngươi biết Mạc Vô Kỵ chém giết Sài Nặc dùng bao lâu sao? Chỉ có hai chiêu mà thôi. Sài Nặc cũng bất quá khó khăn lắm ngăn trở hắn một chiêu, đã bị Mạc Vô Kỵ oanh thần hồn câu diệt...

Thần Huyền Đình trung thần tộc cường giả đều yên tĩnh lại, Sài Nặc đích xác không bằng Ô Vọng trưởng lão. Thế nhưng là Ô Vọng trưởng lão muốn hai chiêu liền giết Sài Nặc, đó là nằm mơ.

- Căn cứ ta đạt được tin tức, hắn còn có một chuôi Tiên Thiên thần kiếm, tại Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành, hắn chỉ một kiếm liền xé rách Thần Tộc ta mấy vạn cường giả, trong đó tu vi cao nhất đã là Tiên Tôn trung kỳ. Các ngươi cảm thấy, Thần Tộc ta có bao nhiêu cường giả loại này có thể bị chuôi thần kiếm của hắn đi xé rách?

Ô Vọng thở dài:

- Chuyện này kỳ thực cũng là sai lầm của ta, ta quá dung túng Ô Lễ.

Một người Tiên Đế râu dài đứng ra nói:

- Chuyện này cũng không có thể trách đại trưởng lão cùng Ô Lễ, Ô Lễ là hi vọng của Thần Tộc ta, hắn tại Vũ Trụ Giác thôn phệ biến dị thần linh căn vốn là không có sai. Vũ Trụ Giác mới đúng là chỗ tinh không các tộc cường giả tập hợp, cũng là chỗ Ô Lễ cơ duyên. Duy nhất chúng ta không có dự liệu được chính là, nhân tộc cư nhiên đi ra một cái Mạc Vô Kỵ.

Ô Vọng khoát tay áo:

- Sai lầm của ta không phải là bởi vì nhân tộc ra một cái Mạc Vô Kỵ, mà là không nên lựa chọn nhân tộc động thủ. Nhân tộc là chủng tộc khởi nguyên tu đạo, mênh mông trong tinh không, không biết ra bao nhiêu thiên tài tuyệt thế cường giả. Chính là không có Mạc Vô Kỵ, sẽ còn có người khác đi ra.

- Đại trưởng lão, vậy chúng ta bây giờ làm sao bây giờ? Dùng Mạc Vô Kỵ thủ đoạn này, chỉ sợ sẽ không chỉ lại đem Thần Tộc ta tại Thiên Ngoại Thiên chém tận giết tuyệt liền xong chuyện.

Lúc ban đầu nói chuyện người kia Tiên Đế hậu kỳ có chút lo lắng hỏi.

Ô Vọng lại là thở dài một cái, nhìn một chút ngồi dưới đất vẻ mặt là máu Ô Lễ, một lúc lâu mới lên tiếng:

- Ngươi nói không sai, ta mặc dù không có thấy qua Mạc Vô Kỵ, cũng biết người này lợi hại. Hắn là chắc chắn sẽ không xong đâu, nếu như ta không có đoán sai, bọn họ rất nhanh thì sẽ đến đến thần huyền lục ta. Ta thần huyền lục tuy rằng tiên linh khí nồng nặc, làm sao không tộc nào Thái Thượng Thiên bí mật như vậy. Thái Thượng Thiên cùng Thiên Ngoại Thiên vũ trụ một khi tách ra, sẽ rất khó tìm được. Chúng ta thần huyền lục lại làm không được...

Nói đến đây Ô Vọng ánh mắt từ Thần Huyền Đình trong đại điện quét một cái, bỗng nhiên cất cao giọng nói:

- Lập tức để cho người ta lại đem Ô Lễ mang rời đi thần huyền lục, đồng thời Thần Tộc bộ phận tu đạo thiên tài rút lui khỏi thần huyền lục...

- Đại trưởng lão...

Vài Tiên Đế nghe được Ô Vọng quyết định, đều là quá sợ hãi, tất cả đều đứng dậy.

Thần huyền lục thế nhưng là Thần Tộc cường đại nguồn suối, đại trưởng lão Ô Vọng nói, đó là muốn buông tha thần huyền lục. Một khi buông tha thần huyền lục, vậy Thần Tộc tương lai chỉ có thể núp ở trong vòng một cái giới diện, lại cũng khó mà đứng lên.

Ô Vọng đưa tay:

- Chuyện này liền quyết định như vậy, lập tức thi hành.

Nói xong hắn cố ý đi tới bên người Ô Lễ, lại đem Ô Lễ kéo lên giọng nói hòa hoãn nói:

- Ô Lễ, ngươi là người của chúng Thần Tộc ta Viễn Cổ huyết thống duy nhất di lưu. Một khi ngươi có thể thức tỉnh huyết mạch của ngươi, tương lai nhất định sẽ dẫn dắt Thần Tộc đi hướng một cái cao hơn đỉnh

phong. Ta chỉ hy vọng ngươi có thể nhớ kỹ ngày hôm nay Thần Tộc ta là bị người nào ép đi, là bị người nào tiêu diệt, tương lai báo thù cho Thần Tộc. Ta đích xác không nên tìm kiếm nhân tộc động thủ, thế nhưng Thần Tộc ta làm cũng không nhất định lại sợ. Nhân tộc cường giả là nhiều, Thần Tộc ta Viễn Cổ cường giả so với nhân tộc càng nhiều.

- Dà, sư phụ, Ô Lễ nhất định sẽ nhớ kỹ sư phụ lời ngày hôm nay, tương lai không lại đem Mạc Vô Kỵ này bẻ xương lột da, nấu hồn đốt đèn, ta Ô Lễ liền không xứng là người Thần Tộc. Về phần nhân tộc, chỉ cần ta Ô Lễ còn, ta sẽ chỉ là biết lại đem cái chủng tộc này diệt sạch.Ô Lễ nắm chặt nắm tay, khí thế hung hãn thệ ngôn đạo.

- Tốt, hiện tại liền bắt đầu lui.

Ô Vọng ngồi nói lập hành, sau khi nói xong lập tức liền mệnh lệnh Thần Tộc tu sĩ rút khỏi thần huyền lục.

...

Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành, phía ngoài cấm chế cùng hộ trận tất cả đều bị đập nát bấy. Thần Tộc về sau mệnh danh Thần Tộc thứ năm tiên thành mấy cái chữ viết thật lớn đạo vận, cũng bị xé rách.

trong Tiên thành hơn mười vạn Thần Tộc tu sĩ, gần như là một cái cũng không có rời khỏi, đều bị các tộc liên thủ chém giết.

Mạc Vô Kỵ hư không đứng ở bên ngoài tiên thành, đông đảo Tiên Giới tu sĩ đã bắt đầu ở thanh lý tiên thành chiến đấu vết tích, các tu sĩ chủng tộc còn lại còn lại thối lui ra khỏi tiên thành.

Thần Tộc tại Thái Thượng Thiên coi như là bị xoá tên, Thần Tộc tại Thiên Ngoại Thiên năm tòa tiên thành, hiện tại đều thuộc về nhân tộc.

Yêu tộc, huyết tộc, hải tộc ba gã Đạo Đế, còn có mười mấy tên còn lại các tộc Đại Tiên Đế cùng Tiên Đế hậu kỳ, tất cả đều đứng sau lưng

Mạc Vô Kỵ. Phong Hoảng cùng Viên Mạc, càng là đứng vị trí ở rất tới gần Mạc Vô Kỵ.

Lúc này tất cả mọi người là trong lòng phức tạp, nhìn về phía Mạc Vô Kỵ ánh mắt tràn đầy kính nể. Đơn đả độc đấu thực lực của Mạc Vô Kỵ sớm đã thể hiện ra, nhưng bây giờ để cho người ta càng thêm rung động là Mạc Vô Kỵ có chuôi thần kiếm này.

Tại công chiếm Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành thời điểm, Mạc Vô Kỵ chỉ là một kiếm, một kiếm này liền xé ra Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành hộ trận, không chỉ như thế, mấy vạn Thần Tộc tu sĩ tại dưới một kiếm này tất cả đều trở thành vong hồn.

Tuy có rất nhiều người biết, Mạc Vô Kỵ một kiếm này là cố ý thị uy, nhưng là bọn hắn vẫn như cũ bị Mạc Vô Kỵ dọa sợ. Một kiếm kia cuồn cuộn nổi lên mênh mông khí thế cùng bàng bạc sát khí, đến bây giờ vẫn như cũ tại trong lòng mọi người vờn quanh.

Mạc Vô Kỵ một cường giả như vậy, Đạo Đế căn bản là đỡ không được. Một khi đắc tội người như thế, vậy cũng hứa thực sự phải đợi lấy diệt tộc.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, cao giọng nói:

- Mặc dù mọi người đều là bất mãn Thần Tộc đối với chúng ta khi dễ, nhưng Mạc Vô Kỵ vẫn là đa tạ các vị xuất thủ, đoạt lại 5 Thành cho ta Tiên Giới.

- Mạc huynh, chúc mừng Tiên Giới năm tọa tiên thành lần nữa trở về. Chúng ta lúc nào đi Thần Tộc thần huyền lục, còn xin Mạc huynh làm chủ.

Huyết tộc Ni Khải trong lòng càng là may mắn, hắn không có ôm may mắn tâm lý cùng Thần Tộc cái kia Sài Nặc liên thủ. Nếu không, hắn chính là tội nhân thiên cổ của huyết tộc.

- Vô Kỵ, lần này ngươi cũng không cần từ chối. Ta Thiên Ngoại Thiên vũ trụ chung quy yêu cầu một cái đạo chủ, Vô Kỵ ngươi tu vi mạnh nhất, nhất định phải khổ cực một phần.

Phong Hoảng lần nữa chuyện xưa nhắc lại.

- Ờ đúng, Mạc Đạo Chủ đừng đẩy nữa. Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đạo chủ, ngoại trừ Mạc huynh ra, người khác ta cũng không phục.

Ni Khải không chút do dự phụ họa.

- Không sai, chúng ta đồng ý Mạc huynh thành là đệ nhất đạo chủ...

Cùng trước tại Vũ Trụ Giác còn có rất nhiều người không muốn tỏ thái độ bất đồng, lần này hầu như tất cả mọi người trước tiên biểu thị hỗ trợ Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, lúc này không cần phải nhún nhường. Trên thực tế cái này đạo chủ mọi người muốn làm, đáng tiếc là người khác không có thực lực mạnh như hắn vậy. Chỉ cần hắn làm cái này đạo chủ, nhân tộc tại Thiên Ngoại Thiên địa vị sẽ trực tiếp lên cao, thu được càng nhiều hơn chỗ tốt. Đây đối với nhân tộc quật khởi, có không có gì sánh kịp tác dụng.

- Các vị đạo hữu.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền:

- Thiên Ngoại Thiên vũ trụ thật là trường kỳ ở vào một mảnh hỗn loạn, Thiên Ngoại Thiên hành lang càng là có thể tùy ý giết chóc. Nếu các vị như vậy nâng đỡ, vậy ta Mạc Vô Kỵ liền mặt dày trở thành Thiên Ngoại Thiên này vũ trụ đạo thứ nhất chủ. Chờ chuyện Thần Tộc xong sau đó, ta lại đem tại Vũ Trụ Giác đạo thứ nhất chủ phủ triệu tập các vị, cộng thương đại sự. đạo thứ nhất chủ phủ, liền kiến tạo ở địa phương lúc trước chúng ta tộc tại Vũ Trụ Giác ở lại.

- Mạc Đạo Chủ yên tâm, đạo chủ phủ ta Phong Hoảng hứa hẹn lại đem kiến tạo trở thành Vũ Trụ Giác đệ nhất kiến trúc.

Phong Hoảng không chút do dự nói.

Đại thế đã theo Mạc Vô Kỵ trở thành đạo chủ, liên cả đạo thứ nhất chủ phủ địa chỉ đều lựa chọn xong, không có bất kỳ người nào biểu thị khác thường nghị.

Vấn Lan Nữ Đế và GA, Lục Tử Đình ba người nghe được Mạc Vô Kỵ thành Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đạo thứ nhất chủ, trong lòng càng là kích động khó có thể kìm. Cái này ý nghĩa sau này Mạc Vô Kỵ không ở Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, nhân tộc cũng không phải tồn tại mặc cho người khi dễ.

Mạc Vô Kỵ cất giọng nói:

- Chờ ta an bài một chút công việc tiên thành, lập tức mang đại quân đi Thần Tộc thần huyền lục.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ đối với Tiên Giới vài tên Tiên Đế còn đang ở mừng rỡ nói:

- Vấn Lan sư tỷ, Giải tông chủ, Lục tông chủ. Ta Tiên Giới nhân thủ không đủ, liền tạm thời đem dư tứ đại tiên thành phong ấn lại, đến lúc đó ta đến bố trí mấy cái phong ấn đại trận, chờ Tiên Giới ta nhiều người sau đó lại mở ra sử dụng. Hiện tại để cho Tiên Giới tất cả mọi người ở tại tiên thành trước đây, chỗ tiên thành này từ nay về sau không gọi là Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành nữa, trực tiếp đổi tên Bình Phạm tiên thành.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 822: Súy Oa Tấn Cấp

Thần tộc Thần Huyền Lục cùng Thiên Ngoại Thiên vũ trụ chỉ là cách xa nhau một tòa cùng loại với Bán Tiên Vực đến Vĩnh Anh Giác Tiên Tiệm mà thôi, lấy Thiên Ngoại Thiên lần này tới cường giả, Tiên Tiệm này căn bản là không tính là cái gì.

Mấy vạn phi hành pháp bảo cơ hồ không có bất kỳ cái gì ngăn cản, liền trực tiếp vượt qua đạo Tiên Tiệm này, tiến nhập Thần Huyền Lục.

"Chúng ta tới đã chậm, người Thần tộc đã rút lui đi." Đám người vừa tiến vào Thần Huyền Lục, Yêu tộc Đạo Đế Sách Hoành liền trầm giọng nói ra.

Mạc Vô Kỵ cũng phát hiện Thần IbbfNl2 tộc đã rút lui, bất quá việc này nằm trong dự đoán của hắn. Thiên Ngoại Thiên vũ trụ các tộc đem Thiên Ngoại Thiên Thần tộc tu sĩ toàn bộ chém tận giết tuyệt, Thần tộc nếu như còn không biết tin tức, vậy Thần tộc liền sẽ không tại Thiên Ngoại Thiên có như thế địa vị.

Hắn chỉ cần đem Thần Huyền Lục chưởng khống lấy, đem Thần tộc tu sĩ trong Thần Huyền Lục đuổi đi, vậy Thần tộc chẳng khác nào bị áp chế lại. Thần Huyền Lục giống như Thái Thượng Thiên, Thần tộc tu sĩ chỉ có tại Thần Huyền Lục mới có cơ hội bước vào Đạo Đế cấp độ. Không có Thần Huyền Lục, thời gian lâu, Thần tộc cũng sẽ chậm rãi yếu xuống dưới.

"Mạc Đạo Chủ, ý của ngươi thế nào?" Huyết tộc đạo Đế Ni khải hỏi thăm Mạc Vô Kỵ.

Nếu như Mạc Vô Kỵ đưa ra muốn đem Thần tộc còn lại giới diện toàn bộ tiêu diệt, vậy bọn hắn chính là đi, cũng sẽ không toàn lực, nhiều nhất phái một chút đi qua hợp với tình hình.

Dù sao bọn hắn duy trì Mạc Vô Kỵ thành Đạo Chủ, nguyên nhân chủ yếu hay là đều có tính toán. Tiêu diệt Thần Huyền Lục Thần tộc, bọn hắn có thể thu hoạch được rất nhiều chỗ tốt. Nếu như lại đi Thần tộc còn lại giới diện lãng phí thời gian, vậy thì không phải là bọn hắn muốn làm.

Mạc Vô Kỵ đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên cảm nhận được trong Bất Hủ giới Súy Oa động tĩnh. Từ khi mấy năm trước, Súy Oa thôn phệ Mạt Luân ám toán hắn đinh gỗ về sau, liền lâm vào trong mê man, cái này đều thời gian mấy năm, hiện tại Súy Oa cuối cùng là có người động tĩnh.

Cứ việc Mạc Vô Kỵ một mực mắng Súy Oa, đối với Súy Oa Mạc Vô Kỵ hay là rất để ý. Hắn vội vàng nói, "Các vị, Thần Huyền Lục Thần tộc tu sĩ đã cực ít, cường giả càng là chỉ có Ô Vọng một người trong này mà thôi. Các vị đem Ô Vọng kia vây giết, đem Thần Huyền Lục tất cả Thần tộc toàn bộ chém giết. Nơi này địa bàn, các vị chia cắt là được rồi. Đợi khi tìm được Thần tộc nói bí cảnh nào, ta liền đến . Còn còn lại giới diện, tạm thời để đặt."

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét đến có một tên Đạo Đế tại, hắn suy đoán là Ô Vọng.

"Đạo Chủ không cùng chúng ta cùng đi sao?" Ni Khải liền vội vàng hỏi.

Mạc Vô Kỵ giải thích nói, "Ta thú sủng sắp độ kiếp, ta muốn ở chỗ này vì nó hộ pháp , chờ ta thú sủng độ kiếp hoàn tất, chắc hắn các vị cũng tìm được Thần tộc di tích chỗ."

"Tốt, đã như vậy, vậy chúng ta liền đi trước một bước." Yêu tộc Đạo Đế Sách Hoành vội vàng nói.

Mấy tên Đạo Đế ước gì Mạc Vô Kỵ không đi qua, Thần tộc rút lui vội vàng, tại Thần Huyền đình nhất định có đại lượng chỗ tốt. Một khi Mạc Vô Kỵ vị Đạo Chủ này đi qua, vậy bọn hắn nhất định liền muốn ít cầm rất nhiều chỗ tốt.

Mười mấy tên Tiên Đế cùng mấy tên Đạo Đế mang theo mấy chục vạn cường giả các tộc xông về Thần Huyền đình, chia cắt Thần tộc tại Thần Huyền Lục chỗ tốt, không có người sẽ rớt lại phía sau.

Chờ đám người cấp tốc rời đi, Mạc Vô Kỵ trực tiếp đem Súy Oa từ trong Bất Hủ giới đưa đi ra.

"Đại gia, ta muốn độ kiếp rồi." Súy Oa vừa ra tới liền kích động nói.

Mạc Vô Kỵ cũng có thể cảm nhận được Súy Oa cùng trước đó so có biến hóa về chất, cái miệng bén nhọn kia ngược lại là bình hòa một chút, ba cái chân một chút cũng không có biến hóa, khí tức quanh người nhấp nhô, hiển nhiên là mấy năm này mê man, Súy Oa đạt được đại lượng chỗ tốt.

"Biết, ngươi một mực độ kiếp." Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, vung ra hai đầu cực phẩm Tiên Linh Mạch cùng một đống thượng phẩm Tiên Tinh.

Thanh Tinh thứ này tốc độ tu luyện rất nhanh, làm sao là không trọn vẹn cạnh góc, thiếu khuyết một loại thiên địa đạo vận.

Mạc Vô Kỵ vừa mới bố trí tốt Tụ Linh trận, mấy đạo lôi hồ liền đánh xuống. Mạc Vô Kỵ cảm nhận được Súy Oa khí tức trên thân nhấp nhô, suy đoán mấy đạo lôi kiếp này đối với Súy Oa không có ảnh hưởng.

Để hắn không có nghĩ tới là, Súy Oa thế mà giống như lần trước phóng lên tận trời, há miệng nuốt vào lôi kiếp hồ kia

Mạc Vô Kỵ sững sờ nhìn xem Súy Oa, nhị hóa này chẳng lẽ lần trước chịu thiệt, tổn hại, bất lợi còn chưa đủ à? Còn muốn ăn lôi hồ?

"Bành bành bành!" Mấy đạo tiếng vang trầm nặng truyền đến, Mạc Vô Kỵ kinh dị phát hiện Súy Oa vẻn vẹn bị đánh vào trên mặt đất, bản thân cũng không có thụ thương bao nhiêu. Không chỉ như thế, Súy Oa quanh thân lôi hồ quanh quẩn, hiển nhiên con hàng này đã bắt đầu đang tiêu hóa hấp thu lôi hồ.

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi, hắn không nghĩ tới Súy Oa ngủ mê thời gian mấy năm, thậm chí ngay cả lôi hồ cũng có thể ăn. Chính là hắn thời điểm độ kiếp, cũng là dùng nắm đấm oanh lôi cung, sau đó hấp thu lôi hồ, mà không có biện pháp đem lôi hồ ăn vào trong bụng đi.

Lôi hồ một đợt đi theo một đợt, Súy Oa ứng phó càng ngày càng nhẹ nhàng. Mạc Vô Kỵ cảm nhận được Súy Oa khí tức trên thân càng ngày càng cường đại, hắn biết lần này lôi kiếp đối với Súy Oa tới nói, cơ hồ là không có uy hiếp.

"Oanh!" Nơi xa một đạo kinh khủng nổ tung truyền đến, đi theo thiên địa quy tắc cũng bắt đầu hỗn loạn, khí tức cường đại điên cuồng tán loạn.

Mạc Vô Kỵ trong lòng giật mình, lập tức hắn liền hiểu là chuyện gì xảy ra, Thần tộc duy nhất Đạo Đế Ô Vọng tự bạo.

Ô Vọng mạnh hơn, tại dưới bốn tên Đạo Đế vây công, cũng khó có thể chèo chống. Mạc Vô Kỵ tin tưởng nếu như mình ở đây, Ô Vọng tuyệt đối không cách nào tự bạo. Bất quá đối với Mạc Vô Kỵ tới nói, Ô Vọng phải chăng tự bạo đều không có Súy Oa độ kiếp tới trọng yếu.

"Vô Kỵ, Ô Vọng tự bạo, Thần tộc di tích cũng tìm tới, ngay tại Thần Huyền đình, chúng ta ở chỗ này chờ ngươi." Viên Mạc tin tức truyền tới.

Đối với Ô Vọng tự bạo đã chết đi bao nhiêu người, Viên Mạc xách đều không nhắc tới. Đối với cái này Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không đi quan tâm, dù sao lần này Nhân tộc chỉ là tới một mình hắn . Còn Viên Mạc, loại Đạo Đế cường giả này, dù là Ô Vọng tự bạo, tối đa cũng chỉ là để hắn thụ điểm vết thương nhẹ mà thôi.

"Đại gia." Súy Oa kích động không thôi thanh âm truyền đến.

Mạc Vô Kỵ cảm nhận được Súy Oa quanh thân quay cuồng khí tức hướng tới nhẹ nhàng, thần niệm quét qua liền nhìn ra Súy Oa tại ở trong cấp bảy Tiên Yêu Thú cũng là cấp cao nhất.

Loại khí tức kia mang theo một loại Viễn Cổ cường đại cùng tự tin, còn có một loại Mạc Vô Kỵ cũng nhìn không ra đạo vận lưu chuyển. Trừ cái đó ra, Súy Oa quanh thân lông vũ cũng không tiếp tục là lúc trước thưa thớt, mà là cực kỳ bóng loáng chói sáng màu đen nhánh.

"Không sai, dĩ nhiên như thế nhẹ nhõm liền vượt qua cấp bảy Tiên Yêu Thú lôi kiếp, còn có thể hấp thu lôi kiếp hồ." Mạc Vô Kỵ cũng rất là hài lòng Súy Oa lần này biểu hiện.

"Đại gia, lôi kiếp nho nhỏ kia với ta mà nói đơn giản cùng gãi ngứa ngứa không sai biệt lắm. Về sau các loại lôi kiếp, với ta mà nói đều là chút lòng thành." Súy Oa nghe được Mạc Vô Kỵ khen ngợi hắn, lập tức đắc ý cái đuôi đều muốn vểnh lên trời.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói, "Ngươi lợi hại như vậy, còn không phải một con muỗi."

Hắn biết Súy Oa con hàng này, một khi lại cho nhan sắc cho nó, gia hỏa này nói không chừng sẽ thượng thiên.

Súy Oa nghe nói như thế, lập tức rũ cụp lấy đầu nói ra, "Đại gia, ta đã đạt được bộ phận truyền thừa, phổ thông con muỗi chỗ nào có thể cùng ta so sánh."

"Đừng lải nhải, ngươi nuốt đinh gỗ kia là thứ đồ gì?" Mạc Vô Kỵ rất muốn nhất biết lúc trước Thần tộc Đạo Đế ám toán hắn đinh gỗ kia lai lịch, loại đinh gỗ bao quanh tử khí kia quá mức đáng sợ. Nếu như không phải Súy Oa ra tay giúp hắn, hoặc là nói không phải hắn còn có Hồng Mông Sinh Tức, hắn chỉ sợ cũng chết tại viên kia đinh gỗ phía dưới.

Nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi thăm, Súy Oa lần nữa tinh thần tỉnh táo, "Đại gia, đinh gỗ kia kêu Thần Âm Mộc Đinh, là Thần Âm Mộc mộc tâm luyện hóa mà thành, mang theo một loại âm u khí tức. Ta tin tưởng ta rất nhanh liền có thể lĩnh ngộ được trong đó âm u hệ thần thông, đến lúc đó ta có thể đại sát tứ phương, quét ngang. . ."

Cảm nhận được Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút khó coi, Súy Oa biết điều ngậm miệng lại.

"Đi thôi, cùng đi với ta Thần tộc Thần Huyền đình nhìn xem." Mạc Vô Kỵ chưa từng nghe nói qua Thần Âm Mộc Đinh, hắn cũng biết hỏi lại Súy Oa cũng hỏi không ra đến thứ gì. Súy Oa sở dĩ có thể biết Thần Âm Mộc, đó là bởi vì nó thôn phệ Thần Âm Mộc Đinh, không phải kiến thức rộng.

. . .

Thần Huyền đình nhìn so Vũ Trụ Giác còn mênh mông hơn nhiều lắm, từ xa nhìn lại, giống như bị vô cùng vô tận Tiên linh khí đám mây nâng lên tới một mảnh lơ lửng đại lục.

Mạc Vô Kỵ còn không có tiến vào Thần Huyền đình, liền biết trong đó rất nhiều Tiên Linh Mạch bị tới trước gia hỏa rút lấy.

Hắn cũng không thèm để ý, ở trong Tinh Không Tà Hải đảo hắn sớm đã thu hoạch được rất nhiều Tiên Linh Mạch.

Một đầu thạch lộ màu trắng bề rộng chừng hơn mười trượng nghiêng mà lên, tựa hồ thông hướng vũ trụ đỉnh phong nhất. Mạc Vô Kỵ mang theo Súy Oa nhanh chóng xuyên qua đầu thạch lộ này, đầu tiên nhìn thấy là một cái cự đại đại điện, đại điện cũng không có bị hủy đi, Mạc Vô Kỵ đoán chừng đây chính là Thần tộc Thần Huyền đình trung tâm chỗ.

Xuyên qua đại điện, vào mắt chính là một cái bị oanh phá pháp trận.

"Mạc Đạo Chủ, đây là ngươi tiên sủng?" Mạc Vô Kỵ vừa tới nơi này, Yêu tộc Sách Hoành liền ngạc nhiên hỏi.

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói, "Đúng vậy, nói đến, gia hỏa này cũng coi là ngươi Yêu tộc nhất hệ."

Một tên Yêu tộc Đại Tiên Đế cũng phụ họa nói ra, "Mạc Đạo Chủ thú sủng này phi thường không tầm thường, chỉ sợ tại trong Yêu tộc, huyết mạch cũng phi thường hiếm thấy."

"Thôi đi, Yêu tộc tính là gì, huyết mạch của ta so Yêu tộc cao quý không biết nơi nào đi." Súy Oa không chút do dự phản bác.

"Súy Oa, đừng nói nhảm." Mạc Vô Kỵ biết nghiêm ngặt nói đến, Súy Oa hoàn toàn chính xác xem như Yêu tộc nhất hệ. Nhưng là Súy Oa lời nói cũng không có nói sai, so với yêu quái tầm thường, Thị Huyết Hắc Nghĩ Văn là thật thật là đáng sợ điểm.

Sách Hoành có chút không thôi đem ánh mắt từ trên thân Súy Oa dời đi, nếu như Súy Oa không phải Mạc Vô Kỵ tiên sủng, hắn khẳng định sẽ xuất thủ cướp đoạt. Hắn cảm giác đi ra, Súy Oa huyết mạch chính như Súy Oa chính mình nói một dạng, phi thường cao quý. Muốn hắn có thể đạt được Súy Oa, với hắn mà nói nào chỉ là cơ duyên?

Đáng tiếc là, cái này hết lần này tới lần khác là Mạc Vô Kỵ tiên sủng. Nếu như nói Thiên Ngoại Thiên vũ trụ còn có ai là hắn Sách Hoành không dám động, vậy cũng chỉ có trước mắt vị Mạc Đạo Chủ này.

"Mạc Đạo Chủ, nơi này hắn là Thần tộc muốn huyết tế cái di tích kia." Ni Khải chỉ vào trước mắt một mảnh to lớn hư không đường vân, nói với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thần niệm sớm đã rơi vào trên hư không đường vân này, những đường vân này cực kỳ phức tạp mênh mông, một đạo tiếp lấy một đạo. Chẳng những đường vân phức tạp, tại trong những đường vân này, còn ẩn chứa một chút phi thường huyền ảo mơ hồ bức hoạ.

Chỉ một lát sau thời gian, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được chính mình thần niệm có chút hôn mê. Trong lòng của hắn giật mình, hắn khẳng định, dù là tu vi của hắn trong này là thấp nhất, thức hải của hắn cùng thần niệm cường độ, cũng không có bất cứ người nào so ra mà vượt. Ngay cả hắn nhìn cũng có chút hôn mê, thứ này có bao nhiêu đáng sợ.

"Mạc Đạo Chủ, những trận văn này dùng thần niệm quan sát sẽ tạo thành thức hải hôn mê." Hải tộc Đạo Đế nhìn thấy Mạc Vô Kỵ cũng nhận ảnh hưởng, trong lòng âm thầm thở một hơi nói ra.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói ra, "Đây không phải trận văn."

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 823: Thiên Phù Sơn Và Thiên Cơ Nê

- Là cái gì?

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ nói ra, mấy người đã cùng hỏi lên.

Có thể tới nơi này, ngoại trừ Đạo Đế đều là Tiên Đế hậu kỳ, hoặc là Đại Tiên Đế. Mặc dù bọn hắn trình độ trận đạo không có mạnh mẽ như Mạc Vô Kỵ, thế nhưng không ai không hiểu trận đạo.

Những thứ này hư không văn lộ rất rõ ràng cho thấy một loại trận văn, chỉ là bọn hắn không có tiếp xúc được mà thôi. Có mấy người thậm chí tại hoài nghi Mạc Vô Kỵ là không phải cố ý nói như vậy, sau đó tìm cơ hội len lén đến, đưa bọn họ đá ra khỏi cục.

Mạc Vô Kỵ do dự một chút nói:

- Ta cũng không phải rất khẳng định, tuy rằng ta chưa từng thấy qua loại vật này, ta cảm giác tựa hồ là một loại Viễn Cổ trớ chú văn.

Mạc Vô Kỵ trận đạo từ chỗ Trữ Tinh Tử lấy được vỡ lòng, sau đó bởi vì Bất Hủ Phàm Nhân Quyết bắt đầu mở rộng kéo dài, thẳng đến từ Chư Thần Tháp Tỏa Tiên Trận đi ra, trận đạo của hắn mới có biến hóa về chất. Về sau tại kiếm ngục kiếm hà, hắn càng là hiểu rõ hư không trận văn. Dùng hắn bây giờ trận đạo, chỉ cần thôi diễn một đoạn thời gian nữa, nhất định có thể tiến vào cửu cấp tiên trận tông sư.

Chính vì vậy, Mạc Vô Kỵ mới khẳng định những thứ này hư không văn lộ không phải là trận văn, mặc dù hắn không có bắt đầu dùng linh nhãn, hắn mơ hồ có thể tại giữa những văn lộ này cảm thụ được một loại nguyền rủa lực lượng.

- Đạo chủ nói rất có thể là thật, Thần Tộc là một cái chủng tộc cực kỳ thần bí, ta từng nghe nói qua Thần Tộc có một loại cực kỳ cường đại trớ chú đại thần thông. Chỉ là không biết loại này thần thông, có đúng hay không dùng hư không văn lộ biểu hiện ra.

Hải tộc Đạo Đế tiêu loan gật đầu phụ họa nói.

Hắn là thật cảm giác Mạc Vô Kỵ nói có chút đạo lý, Thần Tộc trước đây cùng hải tộc từng có liên quan, hắn biết đến cũng vậy so sánh tương đối rõ một chút.

- Tiêu huynh, ngươi nói là đại trớ chú thuật sao??

Ni Khải cũng vậy nghĩ tới, lập tức nói.

- Đúng, chính là đại trớ chú thuật. Bất quá cái chỗ này hư không văn lộ coi như là trớ chú thuật, cũng không phải đại trớ chú thuật, hắn là nhỏ trớ chú thuật.

Tiêu loan gật đầu nói.

- Mạc Đạo Chủ có thể có thủ đoạn giải trừ?

Yêu tộc Đạo Đế Sách Hoành có chút mong đợi nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi.

Tu vi của hắn sớm đã đến trăm thước can đầu, lại khó có thể tiến thêm một bước. Muốn tiến thêm một bước, nhất định phải rời đi một phương thế giới này.

Đáng tiếc là, vô số năm qua, Sách Hoành chỉ tìm được Thiên Ngoại Thiên vũ trụ địa phương này thiên địa quy tắc hơi cao một chút.

Hiện tại Thần Tộc đã có một cái khả năng đi thông địa phương đẳng cấp cao hơn, Sách Hoành là rất không muốn buông tha một cái.

Không muốn nói Mạc Vô Kỵ không có nắm chắc mở ra nơi này, chính là hắn có nắm chắc mở ra, hiện tại hắn cũng sẽ không mở ra. Thần

Tộc ở chỗ này thông qua trớ chú thuật bố trí ở chỗ này một cái hư không văn lộ, ai biết sau khi mở ra sẽ phát sinh tình huống gì? Hắn chính là muốn nhìn xem, ít nhất cũng phải chờ hắn tới rồi Tiên Đế viên mãn, lại cũng không cách nào tiến bộ mới có thể đến xem.

Nếu là nơi này không phải là trớ chú thuật, chỉ là một phần trận văn, Mạc Vô Kỵ hoặc là còn có thể nếm thử một chút.

- Tu vi của ta hữu hạn, nếu như là trận đạo mà nói, ta có lẽ có thể nếm thử một chút. Trớ chú thuật loại vật này ta chưa có tiếp xúc qua, cũng không cách nào mở ra nơi này.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

Sách Hoành trong lòng dâng lên một loại thất lạc, hắn do dự một chút, có chút không cam lòng nói:

- Nếu không chúng ta cũng vậy thông qua huyết tế...

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn lướt qua Sách Hoành, hắn biết đối với mình mà nói dùng hơn mười vạn người máu huyết tế tự, đó là thế gian rất cực kỳ tàn ác sự tình. Thế nhưng đối với những cường giả này mà nói, tính mạng con người đều là con kiến hôi. Không muốn nói hơn mười vạn người, chính là dùng người một cái tinh cầu đến tế tự, những người này sợ rằng cũng sẽ không nháy mắt mắt một cái.

Dường như cảm nhận được Mạc Vô Kỵ không thoải mái, Sách Hoành lúng túng cười cười:

- Ta đây là thương lượng với mọi người một cái, đến lúc đó chúng ta thông qua đề nghị thủ đoạn giải quyết nơi này.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Nếu ta là Thiên Ngoại Thiên đạo chủ, vậy chuyện này thì có ta đến quyết định đi. Nơi này ta tạm thời phong ấn, sau này chờ chúng ta tìm được thủ đoạn lại đến mở ra. Tục ngữ nói không có quy củ, sao thành

được vuông tròn, ba tháng sau, chúng ta tại Vũ Trụ Giác đạo chủ phủ tụ tập thảo luận một chút, liên quan tới chương trình cụ thể Thiên Ngoại Thiên vũ trụ.

- Ta cho rằng Mạc Đạo Chủ nói rất đúng, trớ chú thuật cường đại cỡ nào ta là không biết, thế nhưng đây là Viễn Cổ Thần Tộc đồ đạc, hay là cẩn thận một phần tốt.

Ni Khải cũng nói.

- Tốt. Đã như vậy, ta liền bắt đầu bố trí phong ấn.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có lại trưng cầu mấy người còn lại ý kiến, trực tiếp tế xuất trận kỳ bắt đầu phong ấn một khối địa phương.

Trớ chú thuật mạnh bao nhiêu hắn không biết, hắn mơ hồ cảm giác cái chỗ này không là địa phương tốt gì, một khi bị mở ra, sợ rằng ảnh hưởng không chỉ là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ.

...

- Vô Kỵ, ngươi có phát hiện hay không thời điểm ngươi ở đây phong ấn Thần Tộc cái di tích kia, yêu tộc Sách Hoành cùng hải tộc tiêu loan đều có chút không lớn cam tâm?

Mạc Vô Kỵ cùng Viên Mạc rời đi thần huyền lục sau đó, Viên Mạc rồi mới lên tiếng.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta biết, nhưng cái chỗ này khả năng không là địa phương tốt gì, vô luận bọn họ có vui vẻ hay không, ta đều sẽ không đồng ý mở ra nơi này.

- Kỳ thực cái kia trớ chú văn lộ là thật có khả năng đi thông giới diện cao một đẳng cấp, nếu mà tu vi cao một chút, chúng ta cũng là có thể đến xem.

Viên Mạc ngưng trọng nói.

- Không sai, ta ở chỗ này còn có một số việc chưa xong tất, chờ sau khi làm xong, ta muốn nghĩ hết tất cả biện pháp đi một chuyến Tiên Giới...

Nói đến đây, Mạc Vô Kỵ chợt nhớ tới một việc:

- Viên Mạc, ta hỏi ngươi một chuyện. Nếu như muốn đi riêng cấp thấp giới diện, có cái gì không đặc biệt biện pháp tốt?

Theo tu vi của mình càng cao, Mạc Vô Kỵ càng muốn phải về một chuyến địa cầu. Có lẽ Văn Hiểu Kỳ sớm đã không còn sống, hắn vẫn như cũ còn muốn đi xem hậu nhân của nàng.

Đã trải qua hai thế, hắn càng là rõ ràng Văn Hiểu Kỳ trước đây vì hắn bỏ ra quá nhiều ít, bị qua bao nhiêu gian khổ. Dù cho có thể cho nàng hậu nhân một phần chút bồi thường, trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng sẽ hơi chút an ủi một phần.

Ngoại trừ Văn Hiểu Kỳ sự tình, hắn đồng dạng muốn biết nữ nhân kia tới cùng là bởi vì chuyện gì tính toán hắn.

- Vô Kỵ ngươi muốn đi cấp thấp giới diện?

Viên Mạc nghi ngờ hỏi.

Mạc Vô Kỵ thở dài nói:

- Đúng vậy, ta tới nơi này vốn là bởi vì một người bạn, bất quá bây giờ ta khẳng định đó của ta cái bằng hữu không ở nơi này. Hơn nữa ta lại đem Tiên Giới sự tình hoàn tất sau đó, ta sẽ bế quan tu luyện. Chờ thực lực của ta tới rồi trình độ nhất định sau đó, coi như là ta không theo thần huyền lục cái di tích kia rời đi, ta cũng sẽ đi một chuyến Vũ Trụ Bích.

Vũ Trụ Bích qua mấy năm thì có đống lớn tài nguyên tu luyện nghiêng xuống tới, Mạc Vô Kỵ hoài nghi dọc theo Vũ Trụ Bích đi lên,

rất có thể sẽ tới đạt một cái giới diện cao cấp hơn. Hiện tại thực lực của hắn thiếu đi tới, chờ Tiên Đế viên mãn có lẽ hắn có thể đâu nè?

Về phần Sầm Thư Âm cùng Lâm Cô, Mạc Vô Kỵ suy đoán các nàng hắn là chưa có tới. Nếu mà Sầm Thư Âm cùng Lâm Cô tại Thiên Ngoại Thiên, hoặc là tại Vũ Trụ Giác, tuyệt đối sẽ nghe nói hắn tên Mạc Vô Kỵ.

Viên Mạc trầm ngâm một lúc lâu rồi mới lên tiếng:

- Biện pháp không phải là không có, chỉ là rất khó. Đệ nhất thông qua chuyển sang kiếp khác đạo quả, lại đem bản thân một luồng thần niệm gởi gắm trong đó, sau đó chuyển thế đến cái này cấp thấp giới diện, bình thường giống nhau chỉ có thể sống cỡ 30 năm. Thứ yếu thông qua cao cấp nhất Liệt Giới Phù, loại thủ đoạn này có một cái tai hại, cao cấp nhất Liệt Giới Phù rất khó làm, thứ hai thông qua loại này bùa chú đi cấp thấp giới diện, sẽ phải chịu cao cấp nhất thiên địa áp chế. Cho dù là Đạo Đế, không có chống lại thiên địa áp chế bảo vật, cũng sẽ bị xé rách trở thành mảnh vụn.

Đương nhiên, ta còn nghe nói qua loại thứ ba thủ đoạn. Ta nghe nói qua tu luyện tới một loại cực hạn sau đó, có thể không nhìn bất luận cái gì giới diện thiên địa áp chế. Loại này cực hạn rốt cuộc là tu vi gì ta không rõ ràng lắm, ta chỉ có thể xác định không phải là Đạo Đế.

- Liệt Giới Phù đâu có thể lấy được?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng dò hỏi.

Hắn tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, căn bản cũng không sợ hãi cấp thấp vị diện quy tắc áp chế. Bởi vì tới rồi bất luận cái gì giới diện, hắn cũng là một phàm nhân.

- Vô Kỵ có nghe nói qua Thiên Phù Sơn?

Viên Mạc hỏi.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không có nghe nói qua.

Viên Mạc giải thích:

- Thiên Phù Sơn là phù tộc hậu đại, bọn họ trời sinh chính là vì luyện phù mà tồn tại, tất cả bùa chú cao cấp nhất đều đến từ phù tộc. Chỉ là không biết vì sao, phù tộc đắc tội một cái tuyệt thế cường giả. cường giả trực tiếp tiêu diệt phù tộc, phù tộc lưu lại một số người, chạy trốn tới Thiên Phù Sơn, đang ở Thiên Phù Sơn định cư xuống. Tinh không Tà Hải Đảo cũng vậy thường xuyên cùng Thiên Phù Sơn giao dịch, trao đổi một phần đỉnh cấp bùa chú trở về.

- Thiên Phù Sơn ở địa phương nào?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Viên Mạc đáp:

- Thiên Phù Sơn ta biết ở nơi nào, chỉ là hiện tại Thiên Phù Sơn hẳn là không có cái loại này cao cấp nhất Liệt Giới Phù. Phù tộc bị diệt sau đó, phù tộc bùa chú sớm đã thất truyền rất nhiều. Vô Kỵ muốn đi, ta cũng là có thể dẫn ngươi đi một chuyến.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc một lát sau nói:

- Chúng ta về trước Vũ Trụ Giác, ta muốn bế quan ba tháng luyện chế khôi lỗi. Chờ Tiên Khôi của ta luyện chế được rồi sau đó, lại đem Vũ Trụ Giác sự tình giải quyết rồi, ta một người đi Thiên Phù Sơn liền có thể.

Vũ Trụ Giác vừa mới ổn định lại, Viên Mạc ở tại chỗ này, đối với tộc người còn có một cái chiếu ứng.

- Đại gia, ngươi là cần Thiên Cơ Nê sống lại Đại Hoang sao?

Một bên Súy Oa bắt được cơ hội nhanh chóng hỏi một câu.

- Thiên Cơ Nê sống lại Đại Hoang?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Súy Oa, hắn biết Súy Oa tại bước vào thất cấp Tiên Yêu thú sau đó, tiếp nhận rồi nhiều truyền thừa mới, thế nhưng là Thiên Cơ Nê này là vật gì?

Súy Oa thấy đại gia cư nhiên không biết, nhất thời đắc ý:

- Đại gia, Thiên Cơ Nê thế nhưng là Tiên Thiên tài liệu. Loại tài liệu này chẳng những là điều kiện tốt nhất khôi phục thân thể tài liệu, còn có thể luyện chế cao cấp nhất khôi lỗi. Bởi vì cái này loại khôi lỗi luyện chế ra đến sau đó, có thể chính bản thân hấp thu thiên địa nguyên khí tu luyện, có bản thân tâm trí.

- Súy Oa, ngươi nói Thiên Cơ Nê luyện chế khôi lỗi có thể chính bản thân hấp thu thiên địa nguyên khí? Đó chính là nói Thiên Cơ Nê luyện chế Tiên Khôi không cần bất luận cái gì tinh thạch cũng có thể công kích đối thủ?

Mạc Vô Kỵ kích động hỏi.

Hắn đối với Đại Hoang cảm tình rất sâu, chính là bởi vì như vậy, hắn mới sẽ chọn học tập luyện chế Tiên Khôi. Dùng hắn hiện đang luyện chế Tiên Khôi thủ đoạn, coi như là Tiên Tôn cấp Tiên Khôi khác cũng có thể dễ dàng luyện chế ra đến. Thế nhưng hắn vẫn không có bắt đầu phục hồi Đại Hoang như cũ, liền là muốn để cho Đại Hoang cùng trước như nhau bản thân có trí tuệ của mình.

Bây giờ nghe Súy Oa nói, dùng Thiên Cơ Nê khôi phục Đại Hoang, chẳng những có thể cho Đại Hoang khôi phục trí tuệ của mình, còn có thể tự mình tu luyện. Thiên Cơ Nê này hắn nhất định phải lấy được, không vì cái gì khác, chính là vì Đại Hoang.

- Đúng, đại gia nhất định là như vậy, ta truyền thừa có Thiên Cơ Nê loại Tiên Thiên bảo vật này.

Súy Oa giọng nói là tin tưởng vững chắc không nghi ngờ.

- Đâu mới có thể lấy được Thiên Cơ Nê?

Mạc Vô Kỵ cau mày bắt đầu trầm tư, hắn muốn có muốn hay không tại Vũ Trụ Giác tuyên bố một cái nhiệm vụ. Nhưng thứ này hắn cũng không có nghe nói qua, người khác biết sao?

- Đại gia, ngươi không phải là có Thiên Cơ Nê sao?

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, đến phiên Súy Oa không hiểu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 824: Đại Hoang Trở Về

- Ta có Thiên Cơ Nê?

Mạc Vô Kỵ vẻ mặt không hiểu nhìn Súy Oa, dựa theo cách nói của Súy Oa, Thiên Cơ Nê là Tiên Thiên tài liệu, đây là tương đương với Tức Nhưỡng vậy bảo vật a, hắn là cùng Hỗn Độn mẫu tinh ngang nhau, hắn làm sao có?

Trên người hắn ngược lại có một khối Ngũ Hành nhưỡng, chỉ là thứ này cùng Súy Oa nói Thiên Cơ Nê dường như có cách xa vạn dặm khoảng cách.

- Đại gia, ngươi có khối đá xanh kia chính là Thiên Cơ Nê a.

Súy Oa có chút im lặng nhìn Mạc Vô Kỵ nói, thật sự là Viên Mạc ở chỗ này, Súy Oa khó mà nói ở lại Bất Hủ Giới Hồng Mông Sinh Tức bên cạnh khối đá xanh kia.

- Khối đá xanh?

Mạc Vô Kỵ hỏi xong không đợi Súy Oa trả lời, hắn liền hiểu được, lập tức từ bên trong Bất Hủ Giới lấy ra một khối đá xanh:

- Súy Oa, ngươi nói tảng đá này là Thiên Cơ Nê?

- Không sai, đây là Thiên Cơ Nê.

Súy Oa đột nhiên cảm giác được đại gia dường như cũng không phải quá trâu bò, cũng có thứ không biết a.

- Ta đã hiểu.

Mạc Vô Kỵ lẩm bẩm nói một câu.

Hắn là thật hiểu, nếu mà Súy Oa nói không sai nói, như vậy thật có thể là đỉnh cấp Tiên Thiên bảo vật Thiên Cơ Nê. Hắn vào trước là chủ, cho rằng bùn đương nhiên là cùng tầm thường bùn giống nhau, đâu có thể nghĩ đá xanh vậy chính là bùn đất Tiên Thiên a.

Khối đá xanh là này hắn tại bên trong Tỏa Tiên Trận lấy được, trước đây hắn bị Tỏa Tiên Trận cáo già Vu Mân Giang tính toán. Vu Mân Giang để cho hắn đi trong một cái hồ khô khốc cầm lại khối này đá xanh, trên thực tế khối đá xanh này tại dưới một cái xương cá xốc xếch. Nếu không phải hắn có linh nhãn, hắn liền trúng chiêu.

Sau đó hắn để cho Đại Hoang hỗ trợ lại đem khối này đá xanh cầm trở về, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là bị Vu Mân Giang lão hồ ly này tính kế một cái. Cũng may hắn xem thời cơ nhanh, không có dám cùng Vu Mân Giang lão hồ ly này nói nhiều, tự rời khỏi.

Thảo nào Vu Mân Giang muốn đá xanh, nếu mà Vu Mân Giang là một cái Nguyên Thần, thanh thạch này là Thiên Cơ Nê, vậy Vu Mân Giang muốn lấy Thiên Cơ Nê mục đích rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ cảm thán một tiếng, trước đây thanh thạch là Đại Hoang cầm về, hiện tại hắn vẫn là dùng thanh thạch này giúp Đại Hoang luyện chế thân thể, có thể thấy được mông lung trong sớm có số định.

- Không sai, Súy Oa, lần này ngươi lập công lớn.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ đầu Súy Oa, để cho con muỗi trên người 3 hai đầu khớp xương đều biến thành 3 tiền.

...

Mạc Vô Kỵ trở lại Vũ Trụ Giác, lập tức tại bên ngoài Di Phi Thương Hội bố trí phòng ngự hộ trận, bắt đầu bế quan.

Vũ Trụ Giác hộ trận bị xé rách, bởi vì Mạc Vô Kỵ vẫn không nói gì, cho nên cũng không có ai nói muốn một lần nữa bày binh bố trận. Mạc Vô Kỵ dầu gì cũng là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đạo chủ thứ nhất, Vũ Trụ Giác là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đầu mối chỗ, muốn một lần nữa bố trí phòng ngự đại trận, vậy khẳng định phải qua Mạc Vô Kỵ mới được.

Tại nơi tiên tủy trì hầu như muốn khô khốc, Mạc Vô Kỵ lần nữa cho vào hai nhánh tiên linh mạch.

Sau đó cẩn thận lấy ra khối kia khí linh mô phỏng có chút tàn phá, đây là Đại Hoang mô phỏng khí linh, trước đây hắn bị ba gã Đại Tiên Đế một người Chuẩn Đế vây công, Đại Hoang dùng mạng của mình cứu mạng nhỏ của hắn. Hắn duy nhất có thể lưu lại, chỉ có khối khí linh này.

Lại đem mô phỏng khí linh để ở một bên, Mạc Vô Kỵ lấy ra đá xanh.

Thần niệm của hắn đều thẩm thấu không vào đc khối đá xanh, hiện tại Mạc Vô Kỵ cũng vậy có chút bận tâm, hắn Thanh Câm Chi Tâm có thể hay không lại đem đá xanh hòa tan.

Tế xuất Thanh Câm Chi Tâm, Mạc Vô Kỵ có chút thấp thỏm lại đem khối này đá xanh đưa vào bên trong Thanh Câm Chi Tâm.

Thanh Câm Chi Tâm là cửu cấp tiên diễm, nếu mà Thanh Câm Chi Tâm không có khả năng hòa tan khối đá xanh, Mạc Vô Kỵ còn thực sự không có biện pháp khác. Vậy hắn chỉ có thể chờ tương lai tu vi cường đại sau đó, lại đến chữa trị Đại Hoang.

Chỉ nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ chính là thở dài. Hắn không có đoán sai, Thanh Câm Chi Tâm không cách nào hòa tan đá xanh. Nửa nén hương đi qua, tại Thanh Câm Chi Tâm thiêu đốt, khối đá xanh nửa điểm cũng không có thay đổi.

Thiên Cơ Nê là Tiên Thiên tài liệu, có lẽ chỉ có Tiên Thiên Pháp Bảo mới có thể mở ra khối này đá xanh...

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến Tiên Thiên Pháp Bảo, liền nghĩ đến hắn Côn Ngô Kiếm.

Mặc dù hắn Côn Ngô Kiếm chỉ là luyện hóa tầng thứ nhất cấm chế, Côn Ngô Kiếm dầu gì cũng là Tiên Thiên Pháp Bảo. Không biết Côn Ngô Kiếm có thể hay không mở ra thanh thạch.

Lập tức Mạc Vô Kỵ liền lắc đầu, Côn Ngô Kiếm đó là có thể mở ra thanh thạch cũng vô ích a. Lại đem đá xanh mở ra, biến thành hai nửa hắn vẫn không thể chữa trị Đại Hoang.

Vô luận có hữu dụng hay không, Mạc Vô Kỵ vẫn là quyết định thử một lần.

Côn Ngô Kiếm bị Mạc Vô Kỵ tế xuất, mang theo một đạo kiếm quang trực tiếp cắt về phía đá xanh.

- Rắc!

Một tiếng âm vang nhỏ không thể nghe thấy truyền đến, đá xanh biến thành hai nửa.

Dễ dàng như vậy? Mạc Vô Kỵ kinh dị cầm lấy trong đó phân nửa đá xanh, rất nhanh hắn cũng cảm giác được không đúng. Thanh thạch bị mổ ra sau đó, trở nên cực kỳ mềm mại hắn lên, thật giống như chân chính bùn đất bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đánh ra vài đạo pháp quyết, quả nhiên theo hắn pháp quyết hạ xuống rơi vào trên tảng đá, thanh thạch bắt đầu biến hóa.

Một loại cường đại sinh cơ khí tức cùng sạch sẽ đến không có một chút tạp chất khí tức truyền đến, trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi, hắn lúc này trăm phần trăm đích xác định thanh thạch chính là Thiên Cơ Nê.

Lúc này hắn căn bản cũng không cần Thanh Câm Chi Tâm, chỉ cần dùng bản thân thần niệm liền có thể khống chế Thiên Cơ Nê này hình thành Tiên Khôi.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ muốn khắc vào từng đạo trận văn cấm chế, tại có thể khống chế Thiên Cơ Nê sau đó, hắn liền thay đổi chủ ý. Trước hắn luyện chế Tiên Khôi đích thật là yêu cầu trận văn cùng các loại cấm trận, nhưng vậy cũng là tài liệu gì? Mà bây giờ hắn dùng chính là Thiên Cơ Nê a. Thiên Cơ Nê là Tiên Thiên tài liệu, nếu mà hắn vẫn còn là dùng khắc trận pháp thủ đoạn đến luyện chế Tiên Khôi, coi như là luyện chế ra tới rồi, vẫn như cũ là một cái khôi lỗi.

Hắn hy vọng có thể để cho Đại Hoang giống như Súy Oa, trở thành một sinh linh có thể chính bản thân tu luyện, chính bản thân thăng cấp.

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây, một loại hiểu ra mới xuất hiện ở bên trong ý niệm của hắn. Loại này hiểu ra thật giống như trước đây hắn hình thành Bất Hủ Giới bình thường giống nhau, có một loại khai thiên ích địa đại đạo khí tức ở trong đó.

Thiên Cơ Nê lần nữa biến hóa, từ từ tạo thành Đại Hoang hình dạng, khối kia mô phỏng khí linh cũng bị Mạc Vô Kỵ dung nhập vào bên trong Thiên Cơ Nê.

Chỗ bất đồng là, tại trong cơ thể Đại Hoang không như trước nữa là cấm chế, mà là có thêm từng đạo Linh Lạc cùng từng đạo mạch lạc, có thêm bộ xương cùng ngũ tạng, có thêm sinh cơ...

Lúc mới bắt đầu nhất, Mạc Vô Kỵ vẫn có ý thức đi làm việc này, tới rồi phía sau, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn là thông qua đạo niệm của mình dung hợp Đại Hoang biến hóa.

Có lẽ đây là vũ trụ mênh mông không gian, duy nhất một cái sinh linh bản thân có một trăm lẻ tám nhánh Linh Lạc, cũng như bản thân có một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc.

Không biết qua bao lâu, Mạc Vô Kỵ bỗng mở mắt. Hắn căn bản cũng không có tu luyện, chỉ là dùng Thiên Cơ Nê hoàn nguyên Đại Hoang, khiến cho tu vi của nó nhảy lên tới Tiên Đế sơ kỳ đỉnh phong.

Quanh người hắn đạo vận khí tức càng là tầm thường hắn lên, thật giống như sáp nhập vào toàn bộ trong không gian bình thường giống nhau.

Quả nhiên mỗi một con đường cũng là con đường đại đạo, hắn chỉ là tại chữa trị Đại Hoang mà thôi. Nhưng hắn trong thời gian ngắn thu hoạch, thậm chí còn nhiều hơn so với tu luyện mười năm tám năm.

Đại Hoang đã phục hồi giống y hệt như cũ, thậm chí tại bên ngoài Đại Hoang thân nhiều hơn một tầng da thịt. Khác biệt duy nhất, chính là Đại Hoang hiện tại cũng không có mạng sống khí tức.

Mạc Vô Kỵ chậm rãi giơ tay lên, vươn một ngón tay điểm vào Đại Hoang mi tâm. Từng đạo sinh cơ khí tức, từng đạo đại đạo ý niệm trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ đưa vào trong cơ thể Đại Hoang. Chỉ cần là hắn hiểu, giờ khắc này hắn toàn bộ truyền thụ cho Đại Hoang.

Theo Mạc Vô Kỵ sinh cơ cùng đạo niệm đưa vào, Thiên Cơ Nê bỗng nhiên xảy ra kịch biến, Linh Lạc cùng mạch lạc trong cơ thể Đại Hoang đã có sinh cơ, một đạo huyết mạch từ mi tâm Đại Hoang dọc theo, chậm rãi tư nhuận cả người Đại Hoang.

Đủ một canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ mới thu ngón tay về, sắc mặt của hắn có chút tái nhợt.

Đại Hoang ánh mắt bỗng nhiên mở, Mạc Vô Kỵ kích động nhìn chằm chằm Đại Hoang, hắn rất muốn biết Đại Hoang có còn là Đại Hoang trước đây không.

- Đại gia, ta không phải là bị mấy tên kia đánh nát thân thể sao? Thế nào lại sống đến giờ?

Đại Hoang thấy Mạc Vô Kỵ, lập tức mừng rỡ kêu lên.

Mạc Vô Kỵ viền mắt có chút ướt át, từ giờ khắc này, Đại Hoang không như trước nữa là một cái Tiên Khôi.

- Đại gia, là ngươi đã cứu ta...

Đại Hoang rất nhanh thì hiểu được, hắn cảm nhận được trong cơ thể mình mô phỏng khí linh. Mô phỏng khí linh đang đang chậm rãi cùng hắn Thiên Cơ Nê hóa thành thân thể dung hợp, chung quy có một ngày, mô phỏng khí linh sẽ biến mất vô tung vô ảnh.

- Đại Hoang, ngươi rốt cục trở lại rồi.

Mạc Vô Kỵ kích động nói.

Đại Hoang bỗng nhiên nhắm hai mắt lại, khoảng cách sau đó, hắn lại lần nữa mở mắt, có chút không dám tin tưởng nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Đại gia, ngươi dùng Thiên Cơ Nê dung hợp thân thể ta? Là Thiên Cơ Nê...

- Không sai, ngươi cảm giác làm sao?

Mạc Vô Kỵ tâm tình cao hứng, Đại Hoang trở về, tâm cảnh của hắn lần nữa tăng lên một cái cấp độ.

- Thế nhưng là quá lãng phí, quá lãng phí...

Đại Hoang tự lẩm bẩm, trước đây chủ nhân của hắn muốn khát cầu một Thiên Cơ Nê viên lớn chừng trái nhãn đều không thể thu được, mà bây giờ hắn cả người đều là Thiên Cơ Nê chữa trị.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, vỗ vỗ vai Đại Hoang:

- Với ta mà nói Thiên Cơ Nê nhiều hơn nữa, cũng vậy so ra kém ngươi trở về. Đi, chúng ta đi ra ngoài.

- Dà, đại gia.

Đại Hoang trong lòng vẫn là kích động dâng trào không dứt, thân thể của hắn vừa mới chữa trị, bây giờ còn ở vào Dung Hợp kỳ. Những thứ này đều không trọng yếu, quan trọng là... Đại gia cư nhiên dùng cả khối Thiên Cơ Nê đến chữa trị thân thể hắn. Hắn Đại Hoang chỉ là một khôi lỗi mà thôi, đại gia không chút nào đưa hắn xem là khôi lỗi, cho hắn tân sinh.

- Đại Hoang, hoan nghênh ngươi trở về.

Vừa ra bế quan nơi, Súy Oa ở bên ngoài hộ pháp liền lạch bạch chạy tới. Nó thế nhưng là rất rõ ràng, vốn Đại Hoang không tính là cái gì, thế nhưng dùng Thiên Cơ Nê một lần nữa đắp nặn thân thể Đại Hoang, huyết mạch cao quý sẽ không kém so với hắn muỗi.

- Cám ơn ngươi Súy Oa.

Đại Hoang trong lòng vẫn như cũ dâng trào không dứt.

Súy Oa đù một tiếng:

- Đại Hoang, ngươi so với trước có lễ phép nhiều hơn a. Bất quá thực lực của ngươi bây giờ so với trước cũng yếu đi rất nhiều nga, hắn là chỉ có Tiên Tôn cảnh giới sao?, hắc hắc.

- Ta sẽ tu luyện, ta rất nhanh thì có thể cường đại hơn so với trước đây, sau đó bảo hộ đại gia.

Đại Hoang không chút do dự nói.

Hắn là bán chút mất mát cũng không có, vốn hắn tuy rằng cũng có Linh Trí, thế nhưng là Linh Trí này rất là bình thường. Vốn thực lực của hắn không có nửa điểm tăng, hiện tại đại gia giúp hắn một lần nữa chữa trị thân thể, hắn đã có thể tu luyện lại.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 825: Thiên Ngoại Thiên Vũ Trụ Định Luật Pháp

- Mạc Đạo Chủ, chúc mừng tu vi lại lên một tầng cao. Vũ Trụ Giác hộ trận đã mất đi mấy tháng, chúng ta có nên là một lần nữa bố trí một cái?

Mạc Vô Kỵ mới vừa vừa mới xuất quan, vài tên Đạo Đế liền cảm nhận được, cùng nhau rơi xuống.

Trên thực tế bọn họ vẫn đang đợi Mạc Vô Kỵ xuất quan, Vũ Trụ Giác lợi ích muốn một lần nữa phân phối, còn có Vũ Trụ Giác hộ trận yêu cầu một lần nữa bố trí. Có lẽ bọn họ trận đạo trình độ không bằng Mạc Vô Kỵ, thế nhưng Vũ Trụ Giác hộ trận Mạc Vô Kỵ muốn một người nắm trong tay, khó mà làm được.

- Đương nhiên.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, sau đó nhìn chạy tới Phong Hoảng nói:

- Phong đạo chủ...

Phong Hoảng liền vội vàng nói:

- Mạc Đạo Chủ, vì khỏi cho đạo chủ xung đột, ta bây giờ là Vũ Trụ Giác thành chủ.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy không thèm để ý:

- Ờ! Phong thành chủ, Thiên Ngoại Thiên vũ trụ gần định ra một cái thống nhất định pháp, ngươi báo tin tất cả tại Thiên Ngoại Thiên sinh tồn

thế lực, chủng tộc... Một lúc sau, tụ tập tại Thiên Ngoại Thiên đạo chủ phủ họp.

- Dà.

Phong Hoảng vội vàng đáp, sau khi nói xong lại bổ sung nói một câu:

- Mạc Đạo Chủ, nếu là có người không muốn đến họp, phải làm làm sao?

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Vậy dĩ nhiên là tùy vào hắn, chúng ta không đi cưỡng cầu.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, chẳng những là Phong Hoảng nao nao, chính là vài tên Đạo Đế cũng có chút nghi hoặc. Căn cứ bọn họ hiểu Mạc Vô Kỵ, cũng không phải là như vậy một cái dễ nói chuyện. Hoặc là nói nếu mà không mạo phạm đến Mạc Vô Kỵ, có lẽ không có chuyện gì, một khi mạo phạm đến Mạc Đạo Chủ này, xem kết cục Thần Tộc thì sẽ biết.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ là Thiên Ngoại Thiên đạo chủ, Mạc Vô Kỵ dùng danh nghĩa Thiên Ngoại Thiên vũ trụ triệu tập đại hội, nếu mà không tới, đó chính là khinh thường Mạc Vô Kỵ cái này đạo chủ.

...

Thiên Ngoại Thiên đạo chủ phủ, là địa phương Phong Hoảng tại Vũ Trụ Giác mới tạo dựng lên.

Có thể nói tại toàn bộ Vũ Trụ Giác, cũng không có chỗ nào so với chỗ này đạo chủ phủ càng thêm xa hoa hùng vĩ. Bất quá Thiên Ngoại Thiên đạo chủ vốn chính là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ vị thứ nhất tồn tại, đạo chủ phủ to lớn xa hoa cũng là phải.

Một lúc lâu sau, tại trong đại điện đạo chủ phủ rộng mở huy hoàng, đã tụ tập chí ít hơn một nghìn người.

Chỉ cần tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ tông chủ, ở lại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ một phần thế lực, gần như là trăm phần trăm phái người đến nơi này. Ngoại trừ số rất ít chủng tộc cùng thế lực chỉ là tùy tiện phái vài người đến, tuyệt đại đa số chủng tộc cùng thế lực, trên căn bản là người nắm trong tay đến nơi này.

Dù sao tới nơi này ngồi một chút cũng không làm lỡ bao nhiêu thời gian, không có người nào vì chút chuyện nhỏ này đi đắc tội Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đạo chủ. Dù cho cái đạo chủ này chỉ là trên danh nghĩa, nhưng người ta vừa mới đi đầu tiêu diệt Thần Tộc tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ tất cả thế lực.

- Mạc Đạo Chủ, hết thảy chủng tộc, thế lực toàn bộ tới rồi.

Phong Hoảng cũng vậy thật không ngờ sẽ đến chỉnh tề như vậy.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, kỳ thực tại hắn như đã đoán trước. Loại đại hội này dính đến Thiên Ngoại Thiên vũ trụ hướng đi, Vũ Trụ Giác lợi ích một lần nữa phân chia, chỉ cần không phải ngu ngốc, đều sẽ tới nơi này. Vốn hắn còn dự định làm một cái ngoại tộc điều lệ, chuyên môn đối phó chủng tộc không tham gia đại hội. Nếu mọi người tới rồi, này cũng vậy không cần phải tăng điều này.

Chờ tất cả mọi người ngồi vào chỗ của mình, Phong Hoảng an bài tiên trà sau đó, Mạc Vô Kỵ mới ôm quyền nói:

- Nhận được Thiên Ngoại Thiên đông đảo đạo hữu coi trọng, ta lại sẽ trở thành Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đệ nhất đương nhiệm đạo chủ. Nếu ta trở thành Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đạo chủ, vậy sẽ phải vì Thiên Ngoại Thiên vũ trụ làm ra một phần cống hiến. Hiện tại ta bổ nhiệm một cái Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đạo chủ phủ nhân viên cấu thành.

Người trong đại điện đều an tĩnh lại, Mạc Vô Kỵ trở thành Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đạo chủ, đó là bởi vì thực lực của Mạc Vô Kỵ tại toàn bộ Thiên Ngoại Thiên là đệ nhất. Không phát hiện Thần Tộc một

chủng tộc cường đại như vậy, đắc tội Mạc Đạo Chủ, kết quả người ta nói diệt liền tiêu diệt?

Một cái đạo chủ phủ, Mạc Vô Kỵ một người tự nhiên không được. Mạc Đạo Chủ hiện tại phải bổ nhiệm đạo chủ phủ cấu thành, vậy thì ý nghĩa người nào đc bổ nhiệm đến, người đó vị trí chủng tộc tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ sẽ đứng ở đẳng cấp cao hơn.

Mạc Vô Kỵ biết những người này nghĩ như thế nào, hắn biết mặc dù hắn đến bổ nhiệm, trên thực tế chủ yếu vài cái vị trí đều đã có đáp án.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt bình tĩnh quét một vòng, rồi mới lên tiếng:

- Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đạo chủ phủ ngoại trừ ta đây đạo chủ, đặt ra năm tên vũ trụ hộ pháp. Theo thứ tự là yêu tộc Sách Hoành, huyết tộc Ni Khải, hải tộc Tiêu Loan, Thiên Tộc Viễn Bội La cùng Ma tộc Phương Hộ Thận.

Đại điện rất là an tĩnh, hiển nhiên đối với Mạc Vô Kỵ an bài không có nửa điểm dị nghị. Mạc Vô Kỵ an bài năm tên vũ trụ hộ pháp, trên cơ bản đều là Đạo Đế tồn tại, hơn nữa ngày hôm nay cũng đều tới nơi này.

Chờ Mạc Vô Kỵ thoại âm rơi xuống, năm tên Đạo Đế tất cả đều đứng lên, đối với Mạc Vô Kỵ ôm một cái quyền, lúc này mới ngồi xuống. Mạc Vô Kỵ tiếp tục nói:

- Kế tiếp là đạo chủ phủ tám gã chấp pháp, theo thứ tự là linh tộc Hải dật đậu, nhân tộc Giải Ảnh...

Tại cái chỗ này, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không chú ý cái gì dân chủ tuyển chọn. Nhân tộc muốn tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đặt chân, đầu tiên nhất định phải tại đạo chủ phủ chiếm gót chân. Lần này bổ nhiệm, nhân tộc ở ba gã Tiên Đế đều được hắn bổ nhiệm chức vị. Chính là Viên Mạc, cũng đc hắn bổ nhiệm một cái trưởng lão danh dự.

Lại đem một phần nhân sự chủ yếu bổ nhiệm hoàn tất sau đó, Mạc Vô Kỵ mới tiếp tục nói:

- Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đã có thống nhất quản lý, ta cũng vậy hi vọng chế định ra một loạt định pháp. Luận đạo đài có thể thành lập, tại luận đạo thì tuyệt không cho phép người luận đạo đài ra nhúng tay, một khi có nhúng tay người giết không tha. Đồng thời luận đạo đài một khi có người chịu thua, vậy thì đình chỉ luận đạo, người làm trái vẫn như cũ giết không tha...

Thiên Ngoại Thiên hành lang đình chỉ đại quân đối chiến giết chóc, một khi Vũ Trụ Bích mở ra, bất luận kẻ nào đều có tư cách đi tranh đoạt bảo vật, cũng vậy có tư cách tùy ý quay lại Vũ Trụ Giác cùng Thiên Ngoại Thiên hành lang...

Nếu như nói Mạc Vô Kỵ đặt ra điều thứ nhất vẫn chưa có người nào có ý nghĩa, vậy điều thứ hai dị nghị liền quá lớn. Thiên Ngoại Thiên hành lang tồn tại ý nghĩa, chính là vì Thiên Ngoại Thiên vũ trụ vớt hàng loạt tài nguyên tu luyện. Thiên Ngoại Thiên hành lang chỗ đó, căn bản cũng không thích hợp tu luyện, người đi 90% trên cơ bản đều là bia đỡ đạn tồn tại. Mạc Vô Kỵ một cái đề nghị, trên cơ bản lại đem Thiên Ngoại Thiên hành lang tu sĩ cùng tu sĩ nơi khác ngang hàng.

- Mạc Đạo Chủ, nếu như vậy, có thể tạo thành hỗn loạn lớn hơn hay không?

Thiên Tộc Đạo Đế Viễn Bội La đứng lên.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Nếu mà cũng có thể tạo thành hỗn loạn, chúng ta đây đạo chủ phủ cũng vậy không cần phải tồn tại, hộ pháp cũng không có ý nghĩa tồn tại.

Viễn Bội La nghe được Mạc Vô Kỵ nói trong lòng cả kinh, hắn nhanh chóng liền ôm quyền nói một tiếng là sau đó ngồi xuống. Trên thực tế hắn Thiên Tộc tuy rằng phái tu sĩ tham dự tiêu diệt Thần Tộc hành động,

chính hắn lại cũng không có động thủ. Mạc Vô Kỵ để cho hắn trở thành một hộ pháp, đó thật là bởi vì hắn là Đạo Đế. Nếu là hắn có dũng khí lại tiếp tục dong dài, phỏng chừng hắn hộ pháp thứ nhất sẽ bị trước mắt cái này đạo chủ sa thải.

- Vũ Trụ Giác thành lập công bằng thị trường giao dịch, không cho phép ép mua ép bán, không cho phép tại Vũ Trụ Giác đấu pháp khi dễ. Một khi có những chuyện tương tự, giết không tha. Vũ Trụ Giác các phường thị to lớn, thị trường giao dịch, thương hội... Đều muốn dựa theo giao dịch tỉ lệ thu tiền thuế. Đồng thời Vũ Trụ Giác lại thành lập truyền tống trận đến các tộc, bất luận kẻ nào từ Vũ Trụ Giác truyền tống đến các tộc tiên thành, hoặc là truyền tống đến Thiên Ngoại Thiên hành lang. Điều kiện tiên quyết là, bất luận cái gì một lần truyền tống đều phải giao nạp nhất định phí dụng. Hết thảy tiền thuế cùng truyền tống phí dụng, làm đạo chủ phủ chi...

Mạc Vô Kỵ từng nhóm định pháp xuống, không có bất kỳ người nào khác thường nghị. Mạc Vô Kỵ nói những thứ này, trên cơ bản coi như là vượt qua định pháp, thậm chí có thể trở thành luật pháp.

Nhưng Mạc Vô Kỵ bây giờ là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đệ nhất cường giả, Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đạo chủ, hắn những thứ này định pháp cũng không có thương tổn các tộc, mọi người đều là bình đẳng đóng tiền, cho nên cũng sẽ không có người đứng ra nói cái gì.

Lại đem mình muốn chế định nói một lần sau đó, Mạc Vô Kỵ mới tiếp tục nói:

- Những thứ định pháp này sau này liền gọi là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ luật pháp, đợi lát nữa nghị sau khi kết thúc, lại đem có các đại hộ pháp chấp sự cùng nhau hiệp thương chế định đi ra, sau đó điêu khắc tại Vũ Trụ Giác cùng bên ngoài đạo chủ phủ. Hiện tại, chúng ta thương lượng một chút Vũ Trụ Giác hộ trận bố trí.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói Vũ Trụ Giác hộ trận, các to lớn chủng tộc hoặc là thế lực phụ trách người là tinh thần phấn chấn.

Vũ Trụ Giác hộ trận mới là bọn hắn chú ý trọng điểm, bởi vì Vũ Trụ Giác mới đúng là địa phương tập trung tài nguyên Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, cũng là địa phương tương lai bọn họ đến nhiều nhất. Cái hộ trận này tuyệt đối không thể để cho Mạc Vô Kỵ một người nắm ở trong tay.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ta là một cái đạo chủ, cho nên Vũ Trụ Giác hộ trận lần này sẽ bởi ta đến chủ trì bố trí.

- Mạc Đạo Chủ, ta cho rằng hộ trận vẫn nên có cửu cấp tiên trận tông sư đến bố trí. Chúng ta có thể ở một bên hỗ trợ phụ trợ.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, một người Đại Tiên Đế Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không quen biết đứng lên.

- Đúng vậy, hộ trận tự nhiên phải cửu cấp tiên trận tông sư bố trí. Ta cho rằng vẫn là lấy Tùng Thành Vọng tông sư đứng ra, chúng ta đi xuất lực...

Viễn Bội La lần thứ hai đứng dậy, Tùng Thành Vọng thế nhưng là Thiên Tộc pháp trận tông sư của hắn.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh hỏi:

- Tùng Thành Vọng chính là pháp sư lúc trước bố trí hộ trận Vũ Trụ Giác sao?

- Đúng vậy, trước Vũ Trụ Giác hộ trận chính là Tùng Thành Vọng tiền bối bố trí.

Đại Tiên Đế lúc ban đầu đưa ra dị nghị nói lần nữa.

Mạc Vô Kỵ giọng nói lạnh lẽo, vỗ bàn một cái, giọng nói băng hàn nói:

- Ngươi là chủng tộc nào? Vì sao muốn hại mọi người Thiên Ngoại Thiên vũ trụ?

Người Đại Tiên Đế này bị Mạc Vô Kỵ đột nhiên tức giận dọa cả kinh, nhanh chóng ôm quyền kính cẩn nói:

- Mạc Đạo Chủ, ta là di sinh tộc xuất thân. Ta nhưng chưa hề nghĩ tới hại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, ta là một mảnh thành tâm, muốn để cho Vũ Trụ Giác hộ trận càng thêm vững chắc.

Lần này không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, huyết tộc Đạo Đế Ni Khải liền cười lạnh một tiếng nói:

- Ngươi biết Tùng Thành Vọng bố trí cái kia hộ trận, tại thời điểm Mạc Đạo Chủ bế quan, chỉ một chỉ liền xé rách sao? Mạc Đạo Chủ nói ngươi như vậy, còn thật không có oan uổng ngươi. Nếu mà lại để cho Tùng Thành Vọng bố trí, có đúng hay không lần sau ta Vũ Trụ Giác bị người xâm lấn, vẫn là dễ dàng bị hủy đâu nè?

- A...

Người di sinh tộc Đại Tiên Đế này ngây ngẩn cả người, hắn biết Vũ Trụ Giác hộ trận bị xé rách. Nhưng còn thật không biết là do Mạc Vô Kỵ một chỉ xé rách. Một cái hộ trận một chỉ đã bị xé rách, cái hộ trận này đích thật là rất rác rưởi, thảo nào Mạc Đạo Chủ tức giận.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ni Khải đạo hữu nói không sai, Vũ Trụ Giác hộ trận trước đây thật sự là quá mức rác rưởi, dĩ nhiên bởi vì ta trong lúc vô ý luyện công mà bị phá huỷ. Đương nhiên, đây cũng là chuyện tốt, nếu không, chúng ta đến bây giờ còn tại dưới một cái hộ trận rác rưởi. Viễn Bội La đạo hữu nói cũng có nhất định đạo lý, bố trí Vũ Trụ Giác hộ trận, nhất định phải cửu cấp tiên trận sư đến. Mà ta, vừa hay chính là một cửu cấp tiên trận sư đây.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 826: Tiến Về Thiên Phù Sơn

Thiên tộc Đạo Đế xa Bội La đối với Mạc Vô Kỵ hiểu rõ ít nhất, người khác đều biết Mạc Vô Kỵ là một cái cấp chín Tiên Trận sư, hết lần này tới lần khác hắn cũng không biết.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ nói hắn chính là một cái cấp chín Tiên Trận sư, dù là xa Bội La lại không muốn cho Mạc Vô Kỵ chủ trì hộ trận bố trí, hắn cũng không có lại nói.

"Ta duy trì Mạc Đạo Chủ chủ trì hộ trận bố trí." Yêu tộc Sách Hoành khôn khéo giảo hoạt, sành sỏi. Hắn xem xét loại tình huống này, liền biết Mạc Vô Kỵ chủ trì Vũ Trụ Giác bố trí hộ trận là chuyện chắc như đinh đóng cột, cho nên không chút do dự đứng ra duy trì Mạc Vô Kỵ.

Đi theo Sách Hoành đằng sau, các đại chủng tộc Đạo Đế, Đại Tiên Đế nhao nhao đứng ra duy trì Mạc Vô Kỵ.

Biết rõ kết quả sẽ không cải biến, Mạc Vô Kỵ vẫn là rất hài lòng, hắn đứng lên nói ra, "Lần này ta bố trí Vũ Trụ Giác hộ trận, phân biệt thiết lập tám viên khống trận chủ kỳ. Bởi vì bố trí Vũ Trụ Giác hộ trận cần đại lượng cao cấp tiên tài, cho nên tám viên khống trận chủ kỳ này ta khống chế một viên, còn lại bảy viên dựa theo ai cống hiến vật liệu nhiều ít đến phân phối . Còn xếp hạng vị thứ bảy đằng sau, đối với Vũ Trụ Giác hộ trận lại có cực lớn cống hiến chủng tộc, ta sẽ dựa theo cống hiến, tại Vũ Trụ Giác phân phối địa bàn cho hắn."

Trên thực tế bố trí Vũ Trụ Giác dạng này một cái cùng loại Tiên Thành hộ trận, thật đúng là không cần bao nhiêu vật liệu. Bất quá Mạc Vô Kỵ nếu động thủ, hắn liền sẽ không bố trí một cái bình thường hộ

trận. Huống hồ hắn cũng cần đại lượng vật liệu, những tài liệu này ngoại trừ bố trí Vũ Trụ Giác hộ trận bên ngoài, hắn còn có Bình Phạm Tiên Thành hộ trận. Trừ cái đó ra, hắn tương lai trở lại Tiên giới về sau, còn phải một lần nữa bố trí Bình Phạm Tiên Môn hộ trận.

Quả nhiên Mạc Vô Kỵ lời nói nói ra về sau, đông đảo chủng tộc nhao nhao khẳng khái yêu cầu xuất ra vật liệu.

"Hiện tại ta tới nói một chuyện cuối cùng." Mạc Vô Kỵ ra hiệu mọi người im lặng xuống tới, "Bởi vì ta là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đệ nhất Đạo Chủ, tương lai ta rời đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ về sau, nhất định còn có kế nhiệm Đạo Chủ. Hôm nay ta sẽ tại chỗ này luyện chế một viên Đạo Chủ lệnh bài, về sau Đạo Chủ cứ dựa theo viên Đạo Chủ lệnh bài này tiến hành truyền thừa."

Mạc Vô Kỵ nói xong, trực tiếp xuất ra Tinh Hồn Thạch cùng một khối nhỏ lớn chừng trái nhãn Hỗn Độn Hỏa Mẫu Tinh trước mặt mọi người bắt đầu luyện chế lệnh bài. Hỗn Độn Hỏa Mẫu Tinh là đồ tốt, nhưng thứ này ở trong tay Mạc Vô Kỵ, nếu có đồ vật tốt, cũng không có ai dám ngấp nghé. Lại nói Mạc Vô Kỵ lấy ra, cũng đằng sau một khối nhỏ mà thôi.

Mạc Vô Kỵ đã là một cái cấp chín Khí Đế, luyện chế loại lệnh bài này cơ hồ là trong chớp mắt sự tình.

Khi một khối lệnh bài ẩn chứa hỏa diễm khí tức này bị Mạc Vô Kỵ luyện chế hoàn thành, lơ lửng trong hư không về sau, Mạc Vô Kỵ mới lên tiếng, "Về sau tấm lệnh bài này chính là Đạo Chủ lệnh, đem theo Thiên Ngoại Thiên vũ trụ truyền thừa mà truyền thừa tiếp."

Tinh Hồn Thạch rất khan hiếm, cũng có thể lấy tới. Nhưng là Hỗn Độn Hỏa Mẫu Tinh loại vật này, đó chính là nhìn cũng không nhìn thấy bảo vật.

Tăng thêm trong Đạo Chủ lệnh này, còn có Mạc Vô Kỵ khắc hoạ hư không trận văn, hắn tin tưởng trừ hắn ra, không còn có người thứ hai có

thể luyện chế ra loại lệnh bài này.

Đạo Chủ phủ thành lập, Thiên Ngoại Thiên luật pháp đi ra, Đạo Chủ lệnh sinh ra, tăng thêm Mạc Vô Kỵ bắt đầu bố trí Vũ Trụ Giác hộ trận. Có thể nói Thiên Ngoại Thiên vũ trụ là thật tiến nhập một thời đại mới, cũng không tiếp tục là cùng trước đó một dạng rối bời một mảnh, thực lực vi tôn, có thể tùy ý giết chóc địa phương.

. . .

Vũ Trụ Giác hộ trận căn bản cũng không cần Mạc Vô Kỵ động viên lần thứ hai, liền cực kỳ lửa nóng bắt đầu bố trí. Bởi vì vật liệu nhiều hơn, Mạc Vô Kỵ chẳng những bố trí khốn trận, sát trận, còn bố trí Tụ Linh trận cùng huyễn trận.

Mạc Vô Kỵ dựa theo hắn cam kết, đem Vũ Trụ Giác hộ trận thiết lập tám viên mở ra trận kỳ. Trừ cái đó ra, hắn tại Vũ Trụ Giác hộ trận cùng trong khốn sát trận khắc họa xuống một đống hư không trận văn. Loại hư không trận văn này chỉ có hắn có thể thấy được, cho dù là cấp chín Tiên Trận tông sư, cũng đừng hòng biết hắn Mạc Vô Kỵ tại Vũ Trụ Giác trong hộ trận động tay động chân.

Mạc Vô Kỵ bởi vì là Đạo Chủ, lại là người bố trí hộ trận, hắn chủ trận kỳ có thể đơn độc mở ra Vũ Trụ Giác hộ trận có thể khốn sát trận, cái này không có bất kỳ người nào có dị nghị. Một cái Đạo Chủ nếu như ngay cả hộ trận cũng không thể khống chế, Đạo Chủ này còn làm cái gì?

Còn lại bảy người khống chế chủ trận kỳ, chỉ cần đến bốn người, liền có thể đồng thời tế ra trận kỳ, mở ra Vũ Trụ Giác hộ trận.

Đó cũng không phải Mạc Vô Kỵ mục đích, Mạc Vô Kỵ chân chính thủ đoạn là Vũ Trụ Giác trong hộ trận những hư không trận văn kia. Những hư không trận văn này tạo dựng một cái khác đỉnh cấp khốn sát đại trận, khốn sát đại trận này chỉ có thể có Mạc Vô Kỵ một người mở ra.

Vũ Trụ Giác hộ trận bố trí rất nhanh, vẻn vẹn một tháng thời gian, Vũ Trụ Giác hộ trận liền triệt để bố trí.

Mạc Vô Kỵ đem chủ điều khiển trận kỳ phát ra ngoài, lại đem Vũ Trụ Giác ban thưởng sự tình giao cho Giải Ảnh cùng Phong Hoảng, hắn thì là bắt đầu phong ấn Nhân tộc tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ còn lại Tiên Thành.

Nhân tộc tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ ngoại trừ Bình Phạm Tiên Thành bên ngoài, còn có bốn cái Tiên Thành. Bởi vì Nhân tộc bây giờ tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ người thật sự là quá ít, cho nên chỉ có thể tạm thời mở ra một cái Bình Phạm Tiên Thành.

Trong Bình Phạm Tiên Thành, Mạc Vô Kỵ làm theo bố trí một cái đỉnh cấp hộ trận cùng khốn sát trận, hắn đem trận kỳ phân biệt giao cho Vấn Lan Nữ Đế cùng Viên Mạc.

"Vô Kỵ, ngươi hộ trận này liền xem như siêu việt Đạo Đế cường giả tới đây, cũng chưa chắc có thể nhẹ K5C2EDh nhõm mở ra." Nhìn xem Mạc Vô Kỵ bố trí tốt Bình Phạm Tiên Thành hộ trận, Viên Mạc rất là khâm phục nói. Hắn thật sự là rất khó tưởng tượng, Mạc Vô Kỵ là như thế nào học tập Trận Đạo, cái này phải hao phí bao nhiêu thời gian?

Mạc Vô Kỵ thở dài, "Năm đó ta tu luyện tới Nhân Tiên thời điểm, ta cho là ta thực lực thông thiên, không còn có đối thủ. Có thể trên thực tế, ta là ếch ngồi đáy giếng. Cho nên, ta hộ trận đối với chúng ta hiện tại tới nói là rất mạnh, nhưng là cường giả chân chính muốn mở ra nơi này, chỉ sợ chỉ cần vẫy tay một cái."

Mạc Vô Kỵ là thật có chút cảm thán, hắn nhớ tới chính mình ở trong Chư Thần Tháp nhìn thấy hết thảy. Không nói trong Chư Thần Tháp Vu Mân Giang cùng Kỷ Ly cường giả loại này, liền xem như những Khí Linh lưu lạc ở trong Chư Thần Tháp kia, tùy tiện một cái đi ra, cũng đủ để nhẹ nhõm nghiền ép toàn bộ Thiên Ngoại Thiên vũ trụ.

"Mạc sư đệ có phải hay không muốn rời khỏi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ?" Mạc Vô Kỵ đang bố trí hộ trận cùng phong ấn còn lại tứ đại Tiên Thành, cùng bố trí Bình Phạm Tiên Thành hộ trận thời điểm, Vấn Lan Nữ Đế một mực là đi theo ở bên người Mạc Vô Kỵ. Cho nên nàng cảm giác Mạc Vô Kỵ tựa hồ có tâm tư gì, lúc này mới tăng thêm tốc độ làm những chuyện này. Hiện tại Mạc Vô Kỵ nói ra những lời này, nàng càng là vững tin Mạc Vô Kỵ muốn đi.

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu nói, "Ta đích xác muốn rời khỏi một đoạn thời gian, Vấn Lan sư tỷ, Viên Mạc, ta còn muốn nhờ các ngươi mấy món sự tình."

"Vô Kỵ, ngươi cứ việc nói." Viên Mạc không chút do dự nói.

Vấn Lan càng là kiên định nhìn xem Mạc Vô Kỵ, cứ việc không nói gì, nàng đã biểu lộ vô luận là chuyện gì, chỉ cần nàng Vấn Lan có thể làm được, nàng nhất định sẽ không để cho Mạc Vô Kỵ thất vọng.

Mạc Vô Kỵ đưa tay đánh ra một cái cách âm cấm chế nói ra, "Thê tử của ta gọi Sầm Thư Âm, nàng cùng một nữ tử gọi Lâm Cô rất có thể đi tới Thiên Ngoại Thiên vũ trụ. Thế nhưng là trong khoảng thời gian này đến nay, ta một mực không có đạt được tin tức của nàng. Cho nên lúc ta không có ở đây, còn xin các ngươi giúp ta lưu tâm một chút."

"Vô Kỵ yên tâm." Viên Mạc gật gật đầu.

Vấn Lan cũng nói, "Mạc sư đệ ngươi yên tâm, chỉ cần thê tử ngươi Thư Âm ở chỗ này, ta nhất định sẽ tìm tới nàng."

Nàng cùng Viên Mạc đều rõ ràng Mạc Vô Kỵ tại sao muốn xin nhờ bọn hắn, hơn nữa còn muốn đánh lên cấm chế. Cứ việc Mạc Vô Kỵ là Vũ Trụ Giác Đạo Chủ, có thể người vụng trộm muốn giết Mạc Vô Kỵ không biết có bao nhiêu. Nếu như biết Mạc Vô Kỵ thê tử tại Vũ Trụ Giác, những người kia không đối phó được Mạc Vô Kỵ, lại có thể tự mình đối phó Mạc Vô Kỵ thê tử.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, "Đã như vậy, vậy ta liền đi trước. Ta sẽ mau chóng trở về, sau đó tìm tới tiến về Tiên giới thông đạo."

Thiên Ngoại Thiên vũ trụ địa bàn là bị Mạc Vô Kỵ đánh xuống, nhưng Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cần càng nhiều tu sĩ Nhân tộc tới, mới có thể để cho Nhân tộc chân chính sừng sững ở trong vũ trụ phía này. Mà không phải chỉ dựa vào một mình hắn hoặc là một phần nhỏ tu sĩ Nhân tộc.

Nhìn xem Mạc Vô Kỵ đi xa bóng lưng, Vấn Lan Nữ Đế im lặng không nói. Nàng biết Mạc Vô Kỵ là Tiên giới Nhân tộc tương lai, cũng biết Mạc Vô Kỵ mới là Tiên giới người thụ ủy khuất nhất.

Không có người nào cùng Mạc Vô Kỵ dạng này, ngay cả Đại La Tiên cũng chưa tới liền bị vô số người hiểu lầm hoài nghi chửi rủa. Cũng không có ai cùng Mạc Vô Kỵ dạng này, ngay cả Tiên Vương đều không phải là, lại bị ba tên Đại Tiên Đế cùng một tên Chuẩn Đế vây công. Càng không có ai cùng Mạc Vô Kỵ dạng này, hắn trong này vì Nhân tộc bán mạng, mà Thái Thượng Thiên Tử Xương Lạc lại nghĩ đến muốn diệt trừ rơi hắn truyền thừa xuống Bình Phạm Tiên Môn.

Thế nhưng là những này nàng không dám cùng Mạc Vô Kỵ nói, nếu như Thiên Ngoại Thiên vũ trụ có thông hướng Thái Thượng Thiên thông đạo nàng cũng đã sớm nói. Hiện tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ không có thông hướng Thái Thượng Thiên thông đạo, nàng cùng Mạc Vô Kỵ nói, chỉ có thể để Mạc Vô Kỵ lo lắng, ảnh hưởng tâm cảnh.

Mạc Vô Kỵ chính là đại đạo đỉnh phong thời khắc, cũng chính là cấp tốc kéo lên thời khắc. Lúc này đi ảnh hưởng Mạc Vô Kỵ tâm cảnh, để Mạc Vô Kỵ nhất thời chậm lại không tiến, vậy nàng Sầm Khinh Lan chính là lớn nhất tội nhân.

"Vấn Lan sư muội, ngươi không cần lo lắng Vô Kỵ, hắn không có việc gì." Viên Mạc cảm nhận được Vấn Lan Nữ Đế tựa hồ rất là lo lắng, dứt khoát thuyết phục một câu.

Hắn biết Mạc Vô Kỵ muốn đi Thiên Phù sơn, lấy Mạc Vô Kỵ đạo pháp cảnh giới, Thiên Phù sơn thật đúng là không có có thể đối với hắn tiến hành uy hiếp tồn tại.

. . .

Thiên Phù sơn không tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, mà là giống như Thần Huyền Lục, phải xuyên qua Tiên Tiệm.

Thần Huyền Lục cùng Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cách xa nhau chỉ có một đạo Tiên Tiệm, Thiên Phù sơn cùng Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cách xa nhau Tiên Tiệm là bốn đạo.

Nếu như không có Viên Mạc cho Tinh Không Phương Vị Đồ, Mạc Vô Kỵ khẳng định chính mình không cách nào tìm tới Thiên Phù sơn. Tại trong vũ trụ mênh mông, chẳng những có đủ loại lạch trời cùng Tiên Tiệm, còn có đủ loại Hư Không Hạp Cốc.

Mạc Vô Kỵ phi xa là dựa theo Sầm Thư Âm năm đó giao dịch cho hắn phi xa bộ dáng luyện chế, giao cho Súy Oa khống chế, hắn cùng Đại Hoang đều bế quan tu luyện.

Súy Oa ngủ say thời gian mấy năm, tu vi tạm thời không cách nào tăng lên, dứt khoát khống chế phi xa. Đại Hoang vừa mới bị Mạc Vô Kỵ chữa trị thân thể, hắn lựa chọn tu luyện là nghịch tu Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, một dạng cần đại lượng thời gian.

Mạc Vô Kỵ tu vi đến Tiên Đế sơ kỳ đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào Tiên Đế trung kỳ, hắn tự nhiên là muốn đến Thiên Phù sơn trước đó, đem tu vi của mình tăng lên tới Tiên Đế trung kỳ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 827: Thiên Phù Khúc Chiết

Phi thuyền hơi chấn động một chút, Mạc Vô Kỵ từ bế quan bên trong tỉnh táo lại. Cái loại này từ cảm ngộ bên trong đột nhiên bị vẫy ra cảm giác, Mạc Vô Kỵ thật sự là không thích lắm. Hắn lấy ra Thanh Tinh cùng tiên tinh trên cơ bản đều hóa thành tro bụi, thậm chí chỉ cần cho hắn vài ngày, hắn liền khẳng định có thể vọt vào Tiên Đế trung kỳ, đáng tiếc là bởi vì phi thuyền rung động, để cho hắn hiện tại chỉ có thể dừng ở Tiên Đế sơ kỳ viên mãn cảnh giới.

"Súy Oa, tới cùng là làm sao vậy? Không biết ta cùng Đại Hoang tại bế quan tu luyện sao?" Mạc Vô Kỵ to lớn tức giận mắng một câu, đi lên xe bay boong tàu.

"Đại gia, phi thuyền của ta tựa hồ bị cái gì công kích một cái, đột nhiên ngừng lại." Súy Oa cũng vậy rất là kinh dị nói.

Nó rõ ràng cảm thụ được một tòa to lớn ngọn núi đánh về phía phi thuyền, nhưng cẩn thận nhìn thời điểm lại không có bất kỳ vật gì.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy cảm nhận được không gian ba động, hắn xuất ra Viên Mạc giao cho hắn không gian phương vị bản đồ cẩn thận nhìn một chút, có chút nghi ngờ nói, "Chính là nơi này Thiên Phù Sơn? Tại sao không có cửa vào."

Dựa theo Viên Mạc nói cho hắn biết, Thiên Phù Sơn tu sĩ tuy rằng không ở tinh không đi lại, nhưng Thiên Phù Sơn vẫn luôn cùng ngoại giới có giao dịch. Mà vị trí này, phải là Thiên Phù Sơn cửa vào chỗ.

Súy Oa vội vàng mấy đạo, "Đối với, đối với, ta dựa theo tinh không phương vị bản đồ tìm tới nơi này sau đó, liền không còn có đường."

Mạc Vô Kỵ mở ra xe bay cấm chế, thần niệm ở chung quanh tỉ mỉ quan sát một cái, không có phát hiện bất kỳ đầu mối nào. Hắn trực tiếp ngưng tụ lại linh nhãn, quả nhiên nhìn thấy một đạo nhàn nhạt hư không ngăn cách.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên trương tay chộp tới này nhàn nhạt hư không ngăn cách, một tiếng nhỏ không thể nghe thấy vết nứt thanh âm truyền đến, trước mắt trống rỗng hư không bỗng nhiên xuất hiện một đạo nhạt yếu linh khí vết tích, loáng thoáng dãy núi cũng vậy xuất hiện ở thần niệm của Mạc Vô Kỵ ở giữa.

"Di, đại gia, nơi này hình như bị cấm chế ngăn cản? Không đúng, chẳng lẽ là một cái giới vực?" Súy Oa thăng cấp tới rồi thất cấp Tiên Yêu thú sau đó, kiến thức sớm đã không phải là trước đây cái kia cái gì cũng đều không hiểu tam chân điểu.

"Có người tới rồi." Mạc Vô Kỵ giơ tay Súy Oa nói tiếp nói.

Mạc Vô Kỵ thoại âm rơi xuống, một bóng người đột ngột xuất hiện ở mới vừa rồi bị Mạc Vô Kỵ là xé rách dấu vết trong hư không.

là một người mặc hoàng y nam tử trung niên, sắc mặt hơi có chút tái nhợt, quanh thân có một loại kỳ dị khí tức quanh quẩn, thần niệm của Mạc Vô Kỵ thoáng đảo qua liền biết đây là một cái Tiên Đế sơ kỳ.

Nam tử áo vàng quan sát một chút Súy Oa cùng Mạc Vô Kỵ, mới nhìn Mạc Vô Kỵ bằng phẳng nói, "Vị đạo hữu này vì sao vô duyên vô cớ xé rách ta Thiên Phù Sơn phong sơn cấm phù?"

Hắn cố nén trong lòng sát khí, thật sự là bởi vì thực lực của Mạc Vô Kỵ quá mức đáng sợ. Thiên Phù Sơn bị nghĩ giới phù phong ấn, coi như là bình thường vậy Đại Tiên Đế cũng vậy không nhất định có thể chạm tới, nói cách khác, ngoại trừ bởi vì quy tắc nguyên nhân, vững chắc

không bằng chân chính giới vực bên ngoài, nghĩ giới phù phong ấn sau đó, tựa cùng chân chính giới vực bình thường giống nhau.

Mà trước mắt người này dễ dàng liền xé rách Thiên Phù Sơn nghĩ giới phù phong ấn giới vực, có thể thấy được thực lực là nhiều đáng sợ, ít nhất là một cái bên ngoài nói Đạo Đế cấp bậc.

Mạc Vô Kỵ đối với bùa chú một đạo cũng không phải rất tinh thông, hắn áy náy xin lỗi nói, "Ta là cố ý đến Thiên Phù Sơn nhờ giúp đỡ, bởi vì đột nhiên phát hiện bằng hữu cho ta tinh không phương vị biến mất, lúc này mới không cẩn thận xé ra đắt sơn cấm phù, xin hãy tha lỗi."

"Đã như vậy, vậy thì mời liền sao?, chúng ta Thiên Phù Sơn đã cô lập núi lại." Người này nam tử áo vàng giọng nói rất lạnh nhạt, nói xong cũng muốn (phải) tế xuất bùa chú lần nữa tu bổ mô phỏng giới vực.

Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, bình tĩnh nói, "Vị đạo hữu này, thì ra là khách, ta cố ý đi tới Thiên Phù Sơn, quý tộc loại thái độ này, thực sự không phải là đạo đãi khách."

"Ha ha ha ha. . ." Nam tử áo vàng cười ha ha, chỉ là khuôn mặt hơn nửa phần ý cười cũng vậy khiếm phụng, "Ngươi xé rách ta Thiên Phù Sơn nghĩ giới phù, ta không để cho ngươi bồi thường đã coi như là nhìn xem tại đồng đạo mặt mũi, ngươi còn (muốn) phải hỏi ta đạo đãi khách? Chẳng lẽ đạo hữu cho là một cái Đạo Đế, liền có thể tùy ý khi dễ ta Thiên Phù Sơn? Ta Thiên Phù Sơn tuy rằng chưa tính là cái gì đỉnh cấp địa phương, ngược lại không sợ ngươi một cái Đạo Đế."

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trầm xuống, giọng nói có chút chuyển lạnh nói, "Đã như vậy, ngươi Thiên Phù Sơn vì sao phải ở trên hư không bên trong bố trí công kích trận phù? Ngươi cũng biết, nếu là bình thường vậy cấp thấp tiên khí, tại các ngươi loại công kích này trận phù dưới sợ rằng đều tán loạn. Mà ta đang bế quan ở giữa, bởi vì các ngươi công kích trận phù đánh vào ta xe bay thượng, tạo thành ta bế quan gián đoạn, ta này lại tìm ai giải thích?"

Vốn bởi vì đối phương là Thiên Phù Sơn, chính bản thân lại muốn cầu cạnh đối phương, bị đối phương hư không trận phù công kích một cái không có thăng cấp đến Tiên Đế trung kỳ, Mạc Vô Kỵ còn chưa tính. Chỉ là tên này nói chuyện quá mức vô lễ, để cho Mạc Vô Kỵ có chút tức giận.

Hoàng y Tiên Đế giọng nói càng là chuyển lạnh, "Nói như vậy chúng ta Thiên Phù Sơn phụ cận bố trí công kích trận phù, hay là chúng ta không đúng?"

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói, "Các ngươi tại Thiên Phù Sơn bố trí một đống công kích trận phù, cũng không có ai nói các ngươi không đúng. Nhưng tại trong hư không bố trí công kích trận phù, đó chính là ngươi môn không đúng. Hư không đại lộ, người người có thể đi, nhưng không nhất định chính là ngươi Thiên Phù Sơn."

Nói ra những lời này sau đó, Mạc Vô Kỵ đã không dự định hướng Thiên Phù Sơn cầu phù. Thiên Phù Sơn loại thái độ này, còn có thể cho bùa chú cho hắn, đó mới là quái sự.

"Địa phương khác chúng ta mặc kệ, Thiên Phù Sơn phụ cận, là thuộc về ta Thiên Phù Sơn." Nam tử áo vàng, trong tay nắm một quả phi kiếm. Hiển nhiên chỉ cần Mạc Vô Kỵ vừa động thủ, hắn sẽ chỉ là biết tế xuất phi kiếm.

Mạc Vô Kỵ cũng không phải là nhất định phải khóc kêu hướng Thiên Phù Sơn cầu phù người, hắn thậm chí không có tiếp tục cùng nam tử áo vàng cãi lại, chỉ là nói với Súy Oa, "Súy Oa, tiếp tục khống chế xe bay, chúng ta đi. Đại Hoang, ngươi không dùng đến, tiếp tục trở về bế quan tu luyện."

"Là, đại gia." Súy Oa nhanh chóng lên tiếng.

Mới vừa mới vừa đi tới trên boong thuyền Đại Hoang, cũng vậy bởi vì Mạc Vô Kỵ nói, xoay người lần nữa tiến vào xe bay.

Để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, hắn vừa mới xoay người, liền nghe thấy hoàng y Tiên Đế kêu lên, "Chờ một chút (các loại)."

"Còn có chuyện gì?" Mạc Vô Kỵ bình tĩnh quay đầu lại nhìn nam tử áo vàng.

Đối phương tại trong hư không chôn xuống công kích trận phù để cho hắn bế quan gián đoạn, không có bước vào Tiên Đế trung kỳ. Mà tự mình cũng xé rách đối phương nghĩ giới phù, hai chuyện này trung hoà. Chỉ cần Thiên Phù Sơn thôi, hắn cũng không muốn gây sự với Thiên Phù Sơn. Nếu là Thiên Phù Sơn muốn khi dễ đến trên đầu hắn đến, vậy cũng chớ trách hắn Mạc Vô Kỵ không khách khí.

Hắn tại tinh không Tà Hải Đảo cũng vậy không sợ chút nào, chứ đừng nói chi là đối phó Thiên Phù Sơn. So với trước đây đối phó tinh không Tà Hải Đảo bát đại đế thì, thực lực của Mạc Vô Kỵ hầu như tăng lên cũng không chỉ gấp đôi.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, nam tử áo vàng bỗng nhiên ôm quyền phi thường khách khí nói, "Vừa rồi thực sự là rất xin lỗi, thái độ của ta có vấn đề. Ta sư thúc đã biết chuyện nơi đây, đồng thời gửi đi một đạo tin tức quở trách ta. Nếu là đạo hữu không ngại, có thể đi ta Thiên Phù Sơn ngồi một chút. Coi như là đạo hữu cần muốn giao dịch cái gì bùa chú, ta Xạ Độc cũng vậy nhất định sẽ không để cho đạo hữu thất vọng."

Đang khi nói chuyện, nam tử áo vàng còn phát ra một đạo truyền thư phi kiếm.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cực kỳ ngạc nhiên, hắn cảm thấy Xạ Độc này chuyển biến cũng vậy quá nhanh một chút, xem ra Xạ Độc cái này sư thúc địa vị không thấp.

"Như vậy liền đa tạ." Mạc Vô Kỵ cũng là hòa hoãn xuống tới, ôm quyền cảm tạ một câu. Hắn đến Thiên Phù Sơn vốn chính là vì cầu phù, nếu đối phương đều đã nói như vậy, hắn tự nhiên cũng vậy sẽ không tiếp tục đi.

Quả nhiên, một lát sau, một người trẻ tuổi nữ tu liền nhanh chóng chui đến. Nữ tu vừa đến, liền đối xạ độc khom người thi lễ, "Vòng khuyên Phỉ Phỉ bái kiến bắn chấp sự."

Xạ Độc đối với nữ tu này gật gật đầu nói, "Vị này chính là ta Thiên Phù Sơn quý khách, ngươi dẫn hắn đi khôn khách điện, ta một hồi liền đến."

Nói xong Xạ Độc lại áy náy nói với Mạc Vô Kỵ, "Vị bằng hữu này, ta đi mời ta sư thúc. Trên người ta mặc dù có một phần tốt bùa chú, bất quá ta sợ đạo hữu chướng mắt. Ta sư thúc là bùa chú mọi người, có thể luyện chế cửu cấp tiên phù tông sư."

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói, "Bắn đạo hữu xin cứ tự nhiên, ta đang ở khách điện chờ."

"Tiền bối xin mời đi theo ta." Vòng khuyên Phỉ Phỉ đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ, giọng nói kính cẩn nói.

"Ân, ngươi dẫn đường sao?." Mạc Vô Kỵ thu hồi xe bay, mang theo Súy Oa cùng Đại Hoang đi theo vòng khuyên Phỉ Phỉ phía sau, tiến vào Thiên Phù Sơn Địa Giới.

. . .

Xạ Độc chờ (các loại) Mạc Vô Kỵ bị mang đi sau đó, ánh mắt lộ ra cực độ mừng như điên, đi theo thân hình lóe lên, cấp tốc từ đằng xa biến mất.

Chỉ nửa nén hương thời gian, hắn liền xuất hiện ở một ngọn núi cấm chế bên ngoài.

Cấm chế bị Xạ Độc đụng vào sau đó, không lâu sau thời gian, cấm chế bị mở ra, một cái hơi lộ ra thanh âm già nua truyền đến, "Có phải là có chuyện gì hay không? Vội vàng như thế đến trừ ta đóng cửa?"

Xạ Độc nhanh chóng khom người thi lễ nói, "Đúng vậy, sư phụ, đệ tử có cực kỳ chuyện trọng yếu bẩm báo."

"Vào đi." Thanh âm già nua lần nữa truyền đến.

Xạ Độc nhanh chóng chợt lách người liền tiến vào cấm chế trong, sau vài hơi thở, hắn liền đi tới một cái thạch điện trong.

Thạch điện bên trong khắp nơi đều là trôi lơ lửng bùa chú, một người gầy nếu như bộ xương khô nam tử ngồi chính giữa, đưa lưng về phía cửa vào, hai tay nắm một cái thủ quyết, quanh thân có nhàn nhạt tiên linh khí vờn quanh.

"Nói đi." Xạ Độc sau khi đi vào, này gầy nếu như bộ xương khô nam tử nhàn nhạt nói một câu.

Xạ Độc cúi người hành lễ sau đó, lúc này mới thấp giọng nói, "Sư phụ, ta ngày hôm nay nhìn thấy Thiên Cơ Nê."

"Cái gì?" Nguyên bản đang ngồi bộ xương khô nam tử bỗng xoay người, kích động khó có thể nhìn chằm chằm Xạ Độc, "Ngươi nói ngươi nhìn thấy Thiên Cơ Nê?"

Xạ Độc hít sâu một hơi, gật đầu, "Không sai, ta là thật nhìn thấy Thiên Cơ Nê. Bất quá Thiên Cơ Nê này bị một người chà đạp, hắn luyện chế một cái chỉ có Tiên Tôn tu vi Tiên Khôi."

"Này Tiên Khôi luyện chế bao nhiêu thời gian?" Gầy yếu bộ xương khô nam tử giọng nói càng là kích động bức thiết.

Xạ Độc khẳng định nói, "Tuyệt đối sẽ không cao hơn một năm, nếu không, thực lực của ta căn bản là không cảm ứng được Thiên Cơ Nê."

"Không sai, nếu mà cao hơn một năm, dùng ngươi đối với phù đạo quen biết, hắn là không nhìn ra Thiên Cơ Nê. Nói mau, này người ở địa phương nào?" Bộ xương khô nam tử muốn cưỡng chế nội tâm kích động, thế nhưng ngữ khí của hắn vẫn như cũ không cách nào khống chế ở.

"Hắn hắn là đến ta Thiên Phù Sơn giao dịch bùa chú, ta đã ổn định hắn, hiện tại tại khôn khách điện chờ chịu trói. Người này thực lực không thấp, ta đoán cũng nhanh miễn cưỡng bước vào Bán Thánh cấp độ." Xạ Độc chậm rãi nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 828: Ta Muốn Tiên Khôi Của Mạc Đạo Hữu

Nam tử gầy yếu từ tốn nói, "Đừng bảo là đã tiến nhập Khôn Khách điện, liền xem như ở trong hư không. Chỉ là một gia hỏa ngay cả Bán Thánh cũng chưa tới, còn không vào được ta Phù Phi Diêm con mắt. Đi, cùng đi với ta chiếu cố người này."

"Sư phụ, chỉ chúng ta hai người sao?" Xạ Độc ngữ khí có chút chần chờ, hắn đối với Mạc Vô Kỵ hay là rất kiêng kỵ.

Tự xưng Phù Phi Diêm khô lâu nam tử hừ một tiếng, "Thiên Cơ Nê loại vật này một khi tiết lộ, Thiên Phù sơn ai không muốn muốn? Đây là đỉnh cấp phù lục vật liệu, có thể tái tạo Thiên Phù nhục thân. Há có thể tuỳ tiện tiết lộ ra ngoài?"

"Vâng, sư phụ." Xạ Độc tranh thủ thời gian đáp.

. . .

"Tiền bối, nơi này chính là Khôn Khách điện, tiền bối mời đến." Hoàn Phỉ Phỉ đem Mạc Vô Kỵ đưa đến cửa một đại điện nhìn rất là xa hoa dừng lại, khom người đưa tay chỉ dẫn nói.

Mạc Vô Kỵ lại là khẽ nhíu mày, ở bố trí xong Vũ Trụ Giác hộ trận cùng Thiên Ngoại Thiên Bình Phạm Tiên Thành hộ trận về sau, hắn xem như một cái thực sự cấp chín Tiên Trận tông sư. Mà lại hắn cấp chín Tiên Trận tông sư này cùng cấp chín Tiên Trận tông sư bình thường còn có khác nhau, bởi vì hắn Trận Đạo đều là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết thôi diễn đi ra, có thể nói là độc thành một thể.

Bởi vì tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết nguyên nhân, liền xem như một ngọn cây cọng cỏ các loại tầm thường bình thường sự vật, ở trong mắt Mạc Vô Kỵ, cũng có thể hóa thành trận kỳ. Huống chi Mạc Vô Kỵ còn tinh thông hư không trận văn thủ đoạn.

Nhưng là tại bên ngoài Khôn Khách điện này, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được không ổn.

Ngoại trừ giác quan thứ sáu cảm giác bên ngoài, lấy Mạc Vô Kỵ Trận Đạo trình độ, hắn cũng có thể nhìn ra một chút không ổn. Cái này tựa hồ là một cái khốn sát đại trận cực kỳ ẩn nấp.

Mạc Vô Kỵ có chút nhíu mày, nếu như Xạ Độc kia muốn thông qua loại thủ đoạn này đến ám toán hắn, vậy cũng quá âm hiểm.

"Đúng rồi, cái này kêu điện gì?" Mạc Vô Kỵ đột nhiên hỏi.

"Khôn Khách điện, đây là ta Thiên Phù sơn tam đại tiếp khách điện một trong . Bình thường khách nhân tôn quý không phải tại Khôn Khách điện chính là tại Càn Khách điện." Hoàn Phỉ Phỉ kính cẩn hồi đáp.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười lạnh, quả nhiên là tên rất hay. Khôn Khách điện cùng Càn Khách điện, nói một cách khác chính là khốn khách cùng cầm khách.

Đương nhiên, một cái tông môn tại chính mình tiếp khách điện bố trí một chút bí ẩn khốn sát trận, mặc dù biểu lộ cái tông môn này không phóng khoáng, cũng cái này chẳng có gì lạ. Bất quá Mạc Vô Kỵ lại cho rằng Xạ Độc đem hắn đưa đến Khôn Khách điện này, không có an cái gì hảo tâm. Bằng không mà nói, Xạ Độc từ sau khi cải biến thái độ gọi người dẫn hắn tiến đến, cũng sẽ không không hỏi tên của hắn. Mà trên thực tế là, Xạ Độc căn bản cũng không có hỏi thăm qua hắn tên gọi là gì, đến từ nơi nào.

Ngay tại Mạc Vô Kỵ muốn bố trí mấy đạo hư không trận văn thời điểm, một tên thần sắc có chút tiều tụy nam tử trung niên đi tới.

Hoàn Phỉ Phỉ trông thấy tên nam tử trung niên này tranh thủ thời gian khom người thi lễ nói, "Hoàn Phỉ Phỉ gặp qua Phù Chủ."

Thiên Phù sơn Phù Chủ? Mạc Vô Kỵ nghe Viên Mạc nói qua người này, hắn mau tới trước ôm quyền nói ra, "Chẳng lẽ là Thiên Phù sơn Phù Chủ, Phù Tu Hàn đạo hữu?"

Nam tử trung niên này nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi, "Ta chính là Phù Tu Hàn, không biết đạo hữu là?"

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, một bên hỏng Phỉ Phỉ vội vàng nói, "Vị tiền bối này là Xạ chấp sự bằng hữu, Xạ chấp sự đi có một số việc, chẳng mấy chốc sẽ tới."

Phù Tu Hàn nghe được Mạc Vô Kỵ là Xạ Độc bằng hữu, trên mặt có chút kinh ngạc biến mất vô tung vô ảnh, thản nhiên nói, "Đã như vậy, ngươi tốt nhất chiêu đãi khách nhân."

Nói xong câu đó, Phù Tu Hàn cấp tốc đi xa, ngay cả Mạc Vô Kỵ lời nói đều chẳng muốn nghe.

Mạc Vô Kỵ có chút im lặng, Thiên Phù sơn này từng cái chảnh chứ cùng ngồi chém gió tự kỷ đồng dạng, giống như hắn không để van cầu phù, liền không có biện pháp đi Địa Cầu một dạng.

Một cái cấp chín Phù Đế rất đáng gờm sao? Hắn Mạc Vô Kỵ hay là cấp chín Đan Đế tăng thêm cấp chín Khí Đế, thậm chí còn là cấp chín Trận Đạo tông sư đâu. Hắn cũng không có cảm thấy mình không tầm thường.

Bởi vì đối với Thiên Phù sơn cảm giác rất là không tốt, Mạc Vô Kỵ không ngừng thông qua Trữ Thần Lạc khắc hoạ ra từng đạo hư không trận văn, trong khoảng thời gian ngắn, liền đem Khôn Khách điện này cửa ra vào hư không trận văn khắc hoạ đầy.

"Tiền bối xin mời." Chờ Phù Tu Hàn sau khi rời đi, Hoàn Phỉ Phỉ lại khom người nói ra.

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu, âm thầm tế ra mấy cái trận kỳ ẩn nấp tại trong hư không trận văn của mình, lúc này mới tiến nhập Khôn Khách điện.

Hoàn Phỉ Phỉ tu vi có hạn, căn bản cũng không biết Mạc Vô Kỵ tại trong khoảng thời gian ngắn, đã tại Khôn Khách điện cửa ra vào làm rất nhiều chuyện.

Vừa tiến vào Khôn Khách điện, Mạc Vô Kỵ liền biết trong này ẩn nấp khốn sát trận càng là cường đại, cùng phía ngoài hình thành liên hoàn. Hắn đối với hỏng Phỉ Phỉ nói ra, "Ngươi đi ngoài cửa chờ đợi đi, ta ngay ở chỗ này ngồi một hồi."

"Vâng, tiền bối." Hoàn Phỉ Phỉ không dám nói nhiều, lên tiếng về sau, tranh thủ thời gian thối lui ra khỏi Khôn Khách điện.

Hoàn Phỉ Phỉ lùi lại ra ngoài, Mạc Vô Kỵ không chút kiêng kỵ cầm ra một thanh trận kỳ bắt đầu bố trí phản khốn đại trận. Đồng thời từng đạo hư không trận văn bị hắn vẽ phác thảo ra ngoài.

Trong Khôn Khách điện này đồng dạng là một cái cấp chín khốn sát trận, khốn sát trận này đối với người khác tới nói muốn trong thời gian ngắn phản khốn, vậy cơ hồ là không thể nào. Không nói trước trên cái thế giới này căn bản cũng không có nhiều như vậy cấp chín Tiên Trận tông sư, liền xem như có cấp chín Tiên Trận tông sư, cũng đã nhìn ra nơi này là cấp chín khốn trận, trong thời gian ngắn cũng vô pháp bố trí phương hướng khốn sát trận.

Mà lại vừa tiến đến, cũng đừng nghĩ lại đi ra.

Mạc Vô Kỵ không phải người bình thường, hắn đạo là bình Phàm Đạo. Vô luận ẩn nấp đến lại sâu trận kỳ, ở trong mắt Mạc Vô Kỵ, đều là bình thường một góc mà thôi. Huống hồ Mạc Vô Kỵ nghịch tu Phàm

Nhân Quyết, đối với loại phương hướng đại trận bố trí này nhất là thuận buồm xuôi gió.

"Đại gia, trong này không đúng sao?" Trông thấy Mạc Vô Kỵ bố trí các loại trận kỳ, Đại Hoang nghi ngờ hỏi đi ra.

Súy Oa khinh thường nói, "Ngươi hiểu cái gì, mặc kệ đúng hay không, đại gia đây là phòng ngừa chu đáo. Đại Hoang, ngươi muốn học lấy điểm, nếu không chỉ dựa vào tu luyện không thể được."

"Ha ha, để vị đạo hữu này đợi lâu. Ta là Thiên Phù sơn đệ nhất Thái Thượng trưởng lão Phù Phi Diêm, còn chưa thỉnh giáo vị đạo hữu này xưng hô như thế nào?" Một cái cười to thanh âm truyền đến, đi theo một tên nam tử gầy yếu giống như khô lâu đi đến.

Nam tử này sau lưng một người Mạc Vô Kỵ ngược lại là nhận biết, chính là trước đó Xạ Độc kia.

Mạc Vô Kỵ đứng lên liền ôm quyền nói ra, "Tán tu Mạc Vô Kỵ gặp qua Phù đạo hữu, ta nghe nói Thiên Phù sơn phù lục nổi tiếng vũ trụ, cố ý tới cầu phù."

"Dễ nói, dễ nói, ngồi xuống đàm luận." Phù Phi Diêm mặc dù đang nói chuyện, hắn vừa tiến đến ánh mắt liền rơi vào trên thân Đại Hoang.

Mạc Vô Kỵ lần nữa tọa hạ, trong lòng của hắn hoàn toàn minh bạch vì cái gì Xạ Độc muốn ám toán hắn, nguyên lai là bởi vì Đại Hoang. Thiên Phù sơn này quả nhiên là có chút môn đạo, lại có thể nhìn ra Đại Hoang là Thiên Cơ Nê nhục thân.

"Mạc đạo hữu Tiên Khôi này nhìn ngược lại là có linh trí đồng dạng, không biết Mạc đạo hữu là từ chỗ nào lấy tới Tiên Khôi này?" Phù Phi Diêm không có lập tức động thủ, hắn cũng mơ hồ cảm giác Mạc Vô Kỵ có chút không giống bình thường. Hắn một cái Bán Thánh, vậy mà mảy may không cảm giác được Mạc Vô Kỵ quanh thân linh vận ba động. Mạc Vô Kỵ cả người nhìn giống như là một phàm nhân đồng dạng.

Phù Phi Diêm cũng không cho rằng Mạc Vô Kỵ là một phàm nhân, một phàm nhân có thể xé rách cấp chín tiên phù Nghĩ Giới Phù?

Quả là thế, Mạc Vô Kỵ cười nhạt một tiếng nói ra, "Đại Hoang là bằng hữu của ta, tại một lần trong lúc đánh nhau Đại Hoang đã mất đi nhục thân. Ta tại ngẫu nhiên tình huống dưới đạt được một khối Thiên Cơ Nê, liền dùng để là Đại Hoang ngưng luyện nhục thân."

"A. . ." Phù Phi Diêm há to mồm nhìn xem Mạc Vô Kỵ.

Hắn kinh ngạc chẳng những là Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói ra Đại Hoang là Thiên Cơ Nê luyện chế, càng làm cho hắn mắt trợn tròn chính là, Mạc Vô Kỵ tại dưới tình huống biết là Thiên Cơ Nê, thế mà dùng để làm một cái khôi lỗi cô đọng nhục thân. Gia hỏa này là ngốc sao?

"Xuy!" Phù Phi Diêm thở ra một hơi dài, đem trong lòng chắn im lìm phun ra một chút, lúc này mới đè xuống cảm xúc hỏi, "Mạc đạo hữu, không biết ngươi Thiên Cơ Nê này là đến từ nơi nào? Không biết có thuận tiện hay không nói cho ta biết?"

Mạc Vô Kỵ cười cười, "Cái này cũng không có gì không tiện, ta tại trong một chỗ khốn trận, gặp một thí chủ gọi Vu Mân Giang. Vị thí chủ này thích hay làm việc thiện, chủ động nói cho ta biết Thiên Cơ Nê chỗ, sau đó để cho ta lấy được Thiên Cơ Nê."

"Thiên Cơ Nê kia nhưng còn có?" Phù Phi Diêm trong lòng thậm chí có chút thấp thỏm hỏi thăm.

Phù Phi Diêm đã nhìn ra Đại Hoang được chữa trị nhục thân ngay cả nửa năm cũng chưa tới, nói cách khác Đại Hoang trên người Thiên Cơ Nê còn có thể trở lại như cũ bộ phận. Nhưng là với hắn mà nói, Thiên Cơ Nê khẳng định là càng nhiều càng tốt, mà lại Thiên Cơ Nê không có bị luyện chế qua đồ vật đẳng cấp tự nhiên là càng cao hơn.

"Bị ta dùng để chữa trị Đại Hoang." Mạc Vô Kỵ vẫn là vừa cười vừa nói.

Thiên Cơ Nê chữa trị Đại Hoang chỉ là dùng một nửa, còn có một nửa ở trong Bất Hủ giới. Thiên Cơ Nê loại bảo vật này, Mạc Vô Kỵ tự nhiên là sẽ không lấy ra.

Phù Phi Diêm trong lòng mắng to, gia hỏa này quả thực là chà đạp đồ vật.

"Phù đạo hữu, ta nghe nói Thiên Phù sơn các loại phù lục đều có , ta muốn cầu mấy tấm phù lục, không biết có thể?" Mạc Vô Kỵ không muốn tiếp tục ở trên Thiên Cơ Nê dông dài, hắn gặp Phù Phi Diêm đối với mình sự tình không thèm để ý, chủ động xách ra.

"Không biết Mạc đạo hữu phù lục gì?" Phù Phi Diêm đè nén nội tâm đối với Thiên Cơ Nê khát vọng, nhẹ nhàng hỏi.

"Ta chủ yếu muốn mấy tấm Liệt Giới Phù, tốt nhất là Liệt Giới Phù có thể trực tiếp tiến về Phàm Nhân giới." Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói ra.

Cùng Viên Mạc nói chuyện với nhau qua về sau, Mạc Vô Kỵ cũng biết Liệt Giới Phù đẳng cấp. Trực tiếp từ Tiên giới đi Tu Chân giới Liệt Giới Phù, muốn so từ Tiên giới trực tiếp tiến về Phàm Nhân giới Liệt Giới Phù đẳng cấp cao.

Phù Phi Diêm từ tốn nói, "Rất xin lỗi, loại Liệt Giới Phù này, liền xem như chúng ta Thiên Phù sơn, cũng không có người có thể luyện chế ra tới. Đừng nói là trực tiếp tiến về Phàm Nhân giới, liền xem như tiến về Tu Chân giới Liệt Giới Phù, ta Thiên Phù sơn cũng không có. Nếu là Mạc đạo hữu tu vi tại Đại La Tiên trở xuống, hoặc là ta còn có thể giúp Mạc đạo hữu lấy tới một viên tiến về Tu Chân giới Liệt Giới Phù."

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế rất là thất vọng, hắn thở dài ôm quyền nói ra, "Đã như vậy, vậy ta liền không đã quấy rầy Phù đạo hữu."

"Chờ một chút." Trông thấy Mạc Vô Kỵ đối với Đại La Tiên phía dưới đi sửa Chân giới Liệt Giới Phù không có hứng thú, Phù Phi Diêm vội vàng nói, "Mạc đạo hữu, mặc dù ta không có cách nào trực tiếp lấy tới đẳng cấp cao nhất Liệt Giới Phù, ta ngược lại thật ra có một biện pháp gián tiếp."

"A, còn xin Phù đạo hữu chỉ điểm." Mạc Vô Kỵ trong lòng vui mừng, vội vàng nói.

"Nói như vậy Mạc đạo hữu nguyện ý cùng ta giao dịch?" Phù Phi Diêm hỏi.

Mạc Vô Kỵ biết đối phương suy nghĩ gì, hắn y nguyên bình tĩnh nói, "Không sai, chỉ cần có thể lấy tới tiến về Tu Chân giới Liệt Giới Phù, ta nguyện ý giao dịch."

"Rất tốt, ta cần Mạc đạo hữu Tiên Khôi này." Phù Phi Diêm một chỉ Đại Hoang đứng bên người Mạc Vô Kỵ nói ra.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 829: Tiên Khôi Của Ta Không Bán

- Xin lỗi, Tiên Khôi của ta không bán.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Phù Phi Diêm giơ tay lên ném ra hai quả trận kỳ, giọng nói càng là không thèm để ý:

- Vậy cũng không phải do ngươi, không đồng ý giao dịch, cũng nhất định phải giao dịch. Ngươi đã lựa chọn đổi ý, cũng đừng trách ta không khách khí...

Tại Phù Phi Diêm ném ra trận kỳ đồng thời, Mạc Vô Kỵ cũng ném ra hơn mười tấm trận kỳ.

Không gian chung quanh ngay lập tức biến hóa, đè nén khí tức truyền đến, Phù Phi Diêm lúc này cũng cảm giác được không đúng. Hắn ném ra ngoài trận kỳ cũng không có kích phát khốn sát trận, không đúng, phải nói kích phát rồi khốn sát trận, hắn cũng không có khống chế được khốn sát trận. Cái này khốn sát trận khốn trụ lại không phải là Mạc Vô Kỵ, vô cùng vô tận sát khí cùng không gian xé rách trái lại bao lấy hắn Phù Phi Diêm. Rất hiển nhiên, cái này khốn sát trận bị đối phương phản khống.

Một đạo chói mắt bạch mang hiện lên, Phù Phi Diêm thấy Mạc Vô Kỵ một đạo kích mang bổ về phía đệ tử của hắn Xạ Độc. Biết rõ này một kích bổ về phía Xạ Độc, nhưng hắn hết lần này tới lần khác là không có năng lực đi ngăn cản.

Huyết quang như nước bắn, Phù Phi Diêm chỉ có thể nhìn thấy lướt qua một cái màu đỏ biến mất. Lúc này, hắn lại cũng không đoái hoài tới

Xạ Độc sống chết. Cái này khôn khách điện khốn sát trận hiển nhiên bị trước mắt Mạc Vô Kỵ này khống chế, nếu mà hắn thua sớm giãy khốn sát trận, dù cho tu vi của hắn so với Mạc Vô Kỵ mạnh hơn một đoạn, cũng vậy có khả năng giống như Xạ Độc bị Mạc Vô Kỵ chém giết ở bên trong nơi này khốn sát trận.

- Ầm!

Một cái nắm tay trực tiếp xé rách Phù Phi Diêm lĩnh vực không gian, đánh về phía mi tâm Phù Phi Diêm. Để cho người ta hít thở không thông cực nóng truyền đến, Phù Phi Diêm lại cũng không kịp đoái hoài phá vỡ khốn trận, trương tay đã bắt ra vài cái bùa chú kích phát.

Mạc Vô Kỵ Liệt Vực Quyền thật giống như đánh vào từng cái một liên miên không ngớt không gian, nổ tung một đạo lại một đạo không gian. Vô luận Liệt Vực Quyền nổ tung bao nhiêu không gian, đều thì không cách nào thương tổn tới Phù Phi Diêm.

Mạc Vô Kỵ cũng không nóng nảy, thực lực của Phù Phi Diêm rất cường đại, theo Mạc Vô Kỵ, tên này thậm chí so với tinh không Tà Hải Đảo bát đại đế còn mạnh hơn một phần.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, Phù Phi Diêm còn không cách nào tạo thành uy hiếp cho hắn. Coi như là không có cái khốn sát trận này, hắn cũng vậy có thể giết chết Phù Phi Diêm. Sở dĩ đến bây giờ còn không có xuất ra toàn bộ thủ đoạn, đó là bởi vì hắn bây giờ còn chưa có lấy được Liệt Giới Phù.

- Dừng tay, Mạc đạo hữu, lần này ta chịu thua, vô luận Mạc đạo hữu có yêu cầu gì, ta Phù Phi Diêm...

Phù Phi Diêm lúc này làm sao không biết vô luận là trận đạo hay là thực lực, hắn cũng không bằng Mạc Vô Kỵ. Nếu mà tiếp tục đánh tiếp, hắn chỉ có thể bị giết.

Tuy tiện Phù Phi Diêm chặn Mạc Vô Kỵ một đạo Liệt Vực Quyền, bên trong khốn sát trận các loại sát khí, đã đem Phù Phi Diêm toàn thân xé rách như bị nghiền ép qua một lần củi đốt bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ kinh nghiệm chiến đấu, sao lại ở phía sau dừng tay? Coi như là muốn dừng tay, hắn cũng phải để cho Phù Phi Diêm mất đi năng lực hành động rồi lại nói.

Một đạo thần niệm tiễn ý bị Mạc Vô Kỵ bắn ra, đi theo thần niệm tiễn ý sau là một đạo tàn hố thần thông.

...

Phù Tu Hàn cũng không có đi ra khỏi rất xa, liền cảm nhận được khôn khách điện bộc phát ra từng trận kịch liệt không gian ba động. Hắn theo bản năng ngừng lại, hắn biết Mạc Vô Kỵ là bị Phù Phi Diêm Xạ Độc thầy trò lừa gạt vào làm con tin, loại chuyện này hắn cũng không phải lần đầu tiên đụng phải. Chỉ là hắn cái này phù chủ có tiếng mà không có miếng, tại Thiên Phù Sơn cũng không có bao nhiêu quyền lực. Về phần Phù Phi Diêm thầy trò, hắn càng là không có quyền can thiệp.

Nhưng là tình huống như ngày hôm nay vậy hắn còn chưa hề nhìn thấy, dưới tình hình chung, những con tin này bị bắt tiến đến, trên cơ bản đều là đã không còn tin tức. Khôn khách điện thế nhưng là có khốn sát trận, coi như là mạnh hơn nữa con tin tiến đến, có Phù Phi Diêm cùng khốn sát trận, cũng vậy lật không được trời.

Mà tình huống hiện tại cũng là khôn khách điện bộc phát ra từng đợt kịch liệt không gian tranh đấu ba động, trong đó còn kèm theo quy tắc khí tức.

Chỉ là chỉ chốc lát thời gian, Phù Tu Hàn liền hiểu được, lần này Phù Phi Diêm thầy trò gặp phải thiết bản. Hắn theo bản năng quay đầu đi hướng khôn khách điện, vô luận như thế nào Phù Phi Diêm cũng là Thiên Phù Sơn đại trưởng lão.

- Dừng tay...

Nhưng vào lúc này, Phù Tu Hàn cư nhiên nghe thấy được tiếng Phù Phi Diêm cầu xin tha thứ âm.

Người này thật mạnh, đây là Phù Tu Hàn phản ứng đầu tiên. Bị khôn khách điện khốn sát trận vây khốn, còn có thể để cho Phù Phi Diêm trưởng lão thỉnh cầu dừng tay, đã không thể nói là rất mạnh hơn, đây quả thực là mạnh thái quá. Tại Thiên Phù Sơn, đệ nhất cường giả nhưng chỉ có Phù Phi Diêm a.

Phù Tu Hàn cũng không nhịn được nữa, một bước nhảy qua hướng về phía khôn khách cửa đại điện, đồng thời cao giọng nói:

- Vị đạo hữu này còn xin dừng tay, nếu là có hiểu lầm, ta Thiên Phù Sơn nguyện ý làm ra bồi thường gấp đôi.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ đã quét Phù Tu Hàn đến, Phù Tu Hàn mặc dù là Đại Tiên Đế tu vi, Mạc Vô Kỵ hoài nghi người này tu vi sẽ không thấp hơn tầm thường Đạo Đế.

Hắn bị Thiên Phù Sơn dùng thủ đoạn âm một lần, há có thể tùy tiện dừng tay? Không đợi Phù Tu Hàn bước vào bên trong hắn khốn sát trận, tàn hố đã bao trùm tất cả không gian sát ý xé rách xuống.

Phù Phi Diêm nghe được Phù Tu Hàn thanh âm truyền đến, trong lòng vui vẻ, Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa, có Phù Tu Hàn xuất thủ, hắn chí ít có thể trước tiên lui ra cái này khốn sát trận.

Hết lần này tới lần khác ở phía sau, một đạo khí tức tử vong trực tiếp bao phủ lại hắn. Khốn sát trận bên trong tất cả sát ý bị khí tức tử vong cuốn tới, dường như muốn đem hắn Phù Phi Diêm kéo thành mảnh nhỏ.

Phía sau Phù Phi Diêm trực tiếp thẩm thấu ra một đạo mồ hôi lạnh, trong tay bùa chú hình dạng pháp bảo đã huyễn hóa thành một mảnh không gian, lại đem cả người hắn đều hộ ở trong đó.

- Răng rắc!

Một tiếng nhỏ nhẹ nổ tung truyền ra, Phù Phi Diêm sợ đến hồn phi phách tán, hắn cư nhiên cảm thụ được một đạo tử vong tiễn ý này trực tiếp đánh vào trong đầu của hắn.

Mạc Vô Kỵ tại thời điểm vừa mới lĩnh ngộ thần niệm tiễn ý, hắn còn không cách nào khống chế thần niệm tiễn ý mạnh yếu. Trước đây cùng Mạt Luân đối chiến thời điểm, hắn bắn ra một mũi tên này sau đó, hầu như lại đem cả người đều móc rỗng. Mà Mạt Luân cũng bị một mũi tên này của hắn trực tiếp giết chết.

Về sau tu vi của hắn tăng mạnh sau đó, hắn bắt đầu khống chế thần niệm tiễn ý mạnh yếu. Mặc dù hắn biết, chỉ cần hắn điên cuồng cuốn lên bản thân thần niệm cùng tiên nguyên, một mũi tên này liền có thể giết chết Phù Phi Diêm. Bất quá Mạc Vô Kỵ không nghĩ hắn bắn ra thần niệm tiễn ý sau đó suy yếu, cho nên một mũi tên này chỉ là xé rách Phù Phi Diêm thức hải.

Đây đối với Mạc Vô Kỵ vậy là đủ rồi, Phù Phi Diêm thức hải một bị xé rách, hắn to lớn phù hình dạng pháp bảo uy lực trong nháy mắt yếu bớt xuống tới.

Tại Phù Phi Diêm một ngụm máu tươi phun ra đồng thời, Mạc Vô Kỵ tàn hố thần thông từ hư không đánh rớt.

- Ầm!

Toàn bộ khôn khách điện tại đây một kích dưới tất cả đều hóa thành mảnh vụn, một đạo dài chừng mười trượng thật sâu tàn hố dọc theo đi, nhìn thấy mà giật mình.

- PHỐC!

Một đạo huyết vụ nổ tung, từ vai Phù Phi Diêm bị Mạc Vô Kỵ đi xuống chém thành hai nửa.

Phù Tu Hàn cho tới giờ khắc này mới hạ xuống rơi vào khôn khách trong điện, bất quá thời khắc này khôn khách điện sớm đã hóa thành một mảnh phế tích.

Phù Tu Hàn không kịp quản khôn khách điện cùng Mạc Vô Kỵ, trực tiếp lấy ra một quả bùa chú kích phát, bùa chú cuồn cuộn nổi lên từng đợt thanh mang. Thanh mang bao lấy Phù Phi Diêm bị Mạc Vô Kỵ chém thành hai khúc, chỉ vài hơi thở thời gian, Phù Phi Diêm hai bên thân thể đã bị thanh mang chữa trị.

Chỉ là được chữa trị sau đó, Phù Phi Diêm sắc mặt tái nhợt như một cái giấy trắng. Thân thể hắn bị Mạc Vô Kỵ bổ ra sau đó, hầu như hết thảy máu huyết đều bị tiêu hao hết. Phù Tu Hàn bùa chú mặc dù tốt, cũng không cách nào tại trong thời gian ngắn để cho hắn máu huyết khôi phục.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, hắn biết Phù Phi Diêm xong đời. Đừng xem Phù Tu Hàn dùng bùa chú chữa trị Phù Phi Diêm thân thể, nhưng đây chẳng qua là mặt ngoài mà thôi. Phù Phi Diêm thức hải bị hắn xé rách, cả người Linh Lạc bị hắn toàn bộ phá huỷ. Nếu như vậy Phù Phi Diêm còn có thể khôi phục, vậy chỉ có thể người này người này số mệnh cũng vậy quá mạnh mẽ, bởi vì hắn nhất định phải đạt được cao cấp nhất thiên địa bảo vật.

Nhìn Phù Phi Diêm trắng bệch như tờ giấy sắc mặt, Phù Tu Hàn trong lòng thầm than một tiếng, hắn biết đã Phù Phi Diêm xong đời.

- Còn chưa thỉnh giáo vị đạo hữu này xưng hô như thế nào?

Phù Tu Hàn cũng không có hỏi tới Mạc Vô Kỵ hủy diệt khôn khách điện, giết Xạ Độc lại bị thương nặng Phù Phi Diêm sự tình, mà là ôm quyền đối với Mạc Vô Kỵ thăm hỏi một câu.

- Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ giọng nói bình thường, cả hoàn lễ đều lười còn.

Trước hắn thế nhưng là chào qua Phù Tu Hàn này, bất quá người ta không để ý tới hắn. Hiện tại Phù Phi Diêm thầy trò ám toán hắn, tên này lại trở về, Mạc Vô Kỵ có thể cho sắc mặt tốt cho hắn nhìn xem, đó mới là quái sự.

Phù Tu Hàn cũng không ngại Mạc Vô Kỵ thái độ, vẫn là cực kỳ khiêm tốn nói:

- Trước là ta Thiên Phù Sơn không đúng, nếu mà Mạc đạo hữu nghĩ muốn cái gì bùa chú, có thể giao dịch với ta.

Không muốn nói Phù Tu Hàn đã sớm biết Phù Phi Diêm thầy trò là hạng người gì, coi như là hắn không biết, dùng trong mắt của hắn, há có thể không nhìn ra Mạc Vô Kỵ bên người Đại Hoang, mới đúng là nguyên nhân thầy trò Phù Phi Diêm đỏ mắt.

- Phi Diêm trưởng lão, ngươi xuống dưới đi nghỉ ngơi sao?.

Phù Tu Hàn bỗng nhiên lạnh lùng nhìn thoáng qua Phù Phi Diêm, giọng nói phai nhạt nói.

- Dà.

Phù Phi Diêm nhanh chóng cúi người hành lễ, cấp tốc lui xuống. Đối với Mạc Vô Kỵ, hắn cũng không dám nhìn.

Phù Tu Hàn bỗng nhiên cảm giác được một loại vui sướng, lúc nào Thiên Phù Sơn đại trưởng lão Phù Phi Diêm sẽ đối với hắn khách khí như vậy? Không muốn nói hắn vừa rồi này mệnh lệnh, coi như là hắn kính cẩn nói với Phù Phi Diêm nói, Thiên Phù Sơn đại trưởng lão cũng vậy không nhất định sẽ để ý tới hắn.

Hắn theo bản năng nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, có lẽ đối với Thiên Phù Sơn mà nói, đại trưởng lão bị trước mắt Mạc Vô Kỵ này bị thương nặng, cũng không thấy là xấu chuyện.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không đi để ý tới Phù Phi Diêm, lần này ngược lại ôm một cái quyền nói:

- Ta muốn đi tầm thường phàm nhân giới, yêu cầu mấy tờ đỉnh cấp Liệt Giới Phù, không biết phù chủ năng hay không đến giúp?

Nếu Phù Tu Hàn hứa hẹn, Phù Phi Diêm rời đi Mạc Vô Kỵ cũng lười nói nhảm.

Phù Tu Hàn hơi sững sờ thần, lập tức áy náy nói:

- Mạc đạo hữu, ta Thiên Phù Sơn sớm đã không phải là phù tộc trước đây. Mạc đạo hữu cầu bùa chú đều là cao cấp nhất bùa chú, năm đó ta phù tộc gặp kiếp nạn sau đó, tránh né tại Thiên Phù Sơn, không còn có người có thể luyện chế ra loại này đẳng cấp bùa chú. Không muốn nói đi phàm nhân giới, coi như là Tiên Vương trở lên cảnh giới đi Tu Chân Giới bùa chú, chúng ta Thiên Phù Sơn cũng không cách nào luyện chế ra đến.

Mạc Vô Kỵ sửng sốt thần, trong lòng có chút thất lạc. Không nghĩ tới Phù Phi Diêm còn không có lừa gạt hắn, lại là thật không có đi phàm nhân giới đỉnh cấp Liệt Giới Phù.

Nhìn Mạc Vô Kỵ biểu tình thất vọng, Phù Tu Hàn bỗng nhiên nói:

- Loại này bùa chú ta Thiên Phù Sơn tuy rằng luyện chế không được, ngược lại có một cái biện pháp, chỉ là biện pháp này nói ra, ta lo lắng Mạc đạo hữu hoài nghi ta tâm tồn ác ý.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 830: Cảnh Giới Chân Chính

"Phù Chủ mời nói, có phải hay không có ác ý, ta Mạc Vô Kỵ vẫn là có thể phân biệt ra được." Mạc Vô Kỵ ngữ khí rất là khách khí nói.

Liệt Giới Phù với hắn mà nói rất trọng yếu, liền xem như không thể trở về tới Địa Cầu, hắn có một tấm Liệt Giới Phù có thể trở lại Tiên giới cũng là tốt. Rời đi tiên môn thời gian dài như vậy, trong lòng của hắn vẫn còn có chút nhớ.

"Ta Phù tộc nhưng thật ra là chủng tộc viễn cổ, hiện tại đã xuống dốc đến cùng một cái trung đẳng tông môn cũng không bằng. Bây giờ ở chếch một góc, ngay cả Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cũng không dám đi qua. . ." Phù Tu Hàn thở dài một tiếng nói ra.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi, "Trước đó muốn cướp đoạt ta đồ vật Phù Phi Diêm hắn là đỉnh cấp Đạo Đế đi? Ngươi Phù tộc có cường giả loại này, liền xem như đi Thiên Ngoại Thiên cũng hắn là có nơi sống yên ổn a? Huống chi dù là không đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, ngươi Phù tộc cường giả loại này tại, cũng có thể tìm kiếm được một khối nơi an thân."

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn chính xác rất là kỳ quái, Phù Phi Diêm thực lực tuyệt đối so với Thiên Ngoại Thiên đông đảo Đạo Đế mạnh hơn. Phù tộc có một cường giả như vậy, muốn đặt chân giữa vũ trụ, tựa hồ cũng không phải là cái gì quá gian nan sự tình.

Phù Tu Hàn lắc đầu, "Mạc đạo hữu chỉ biết một mà không biết hai, Phù Phi Diêm trưởng lão xác thực rất là cường đại, nhưng hắn đối với Phù tộc cũng không chú ý, trong mắt hắn, chỉ có Thiên Phù sơn Thánh

Đạo Phù mới là trọng yếu nhất. Nếu như không phải là vì Thánh Đạo Phù, Phù Phi Diêm sớm đã rời đi Thiên Phù sơn.

Ta trước đó sở dĩ ngăn cản Mạc đạo hữu, không phải là bởi vì Phù Phi Diêm trưởng lão đối với ta Phù tộc lớn bao nhiêu cống hiến, hoặc là ta Phù tộc người trọng yếu bao nhiêu. Mà là bởi vì một khi Phù Phi Diêm trưởng lão bị giết, ta Thiên Phù sơn không còn có cường giả."

Mạc Vô Kỵ cười nhạt một tiếng, từ chối cho ý kiến. Phù Tu Hàn mặc dù là một vị Đại Tiên Đế, Đại Tiên Đế này thực lực chỉ sợ sẽ không so với bình thường Đạo Đế kém. Cho nên hắn đối với Phù Tu Hàn lời nói chỉ là nghe coi như, muốn lừa gạt hắn Mạc Vô Kỵ, vậy cũng đừng nghĩ . Còn Thiên Phù sơn Thánh Đạo Phù, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không quan tâm.

"Kỳ thật Mạc đạo hữu trước đó có một câu nói sai." Phù Tu Hàn bỗng nhiên đổi đề tài nói.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, "Còn xin chỉ giáo."

Phù Tu Hàn chỉ nói là, "Nếu là Mạc đạo hữu không để ý, có thể cùng ta cùng đi Thiên Phù sơn ta tu luyện Phù Chủ điện một lần."

"Đã như vậy, Phù Chủ xin dẫn đường." Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không sợ Phù Tu Hàn đùa nghịch hoa chiêu gì, lại nhiều mánh khóe, tại thực lực trước đó, cũng là giả.

. . .

Khôn Khách điện kỳ thật tại Thiên Phù sơn xem như sườn núi vị trí, Mạc Vô Kỵ coi là Khôn Khách điện chủ điện hẳn là tại Thiên Phù sơn đỉnh núi. Để Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, Phù Tu Hàn thế mà đem Mạc Vô Kỵ dẫn tới chỗ chân núi ở chỗ sau lưng núi.

Tại Thiên Phù sơn chỗ sau lưng núi chân núi, chỉ có một tòa lẻ loi trơ trọi đại điện, phía trên cung điện viết ba chữ to, Phù Chủ điện.

Trông thấy Mạc Vô Kỵ hơi kinh ngạc, Phù Tu Hàn tự giễu cười một cái nói, "Thiên Phù sơn đỉnh núi nhưng thật ra là Phù Phi Diêm trưởng lão ở lại chỗ, nơi này mới là ta vị Phù Chủ này ở lại nơi chốn."

Đối với Thiên Phù sơn các loại bát quái, Mạc Vô Kỵ là nửa điểm hứng thú đều không có, hắn ngay cả hỏi thăm đều chẳng muốn hỏi thăm. Hắn Trữ Thần Lạc trong thần niệm sớm đã thẩm thấu đến không gian xung quanh đi, ngoại trừ đại điện này hậu phương không cách nào nhìn trộm bên ngoài, Mạc Vô Kỵ trong này không có tìm kiếm được bất luận cái gì khốn sát trận vết tích.

Cái này khiến Mạc Vô Kỵ đối với Phù Tu Hàn giác quan tốt hơn một chút, nếu như nơi này vẫn là các loại khốn sát trận, muốn vây khốn hắn. Mạc Vô Kỵ rất khó cam đoan chính mình thời điểm ra đi, sẽ không hủy đi Thiên Phù sơn này.

Phù Tu Hàn cũng không có nói nhiều, đem Mạc Vô Kỵ đưa đến Phù Chủ điện chính điện sau khi ngồi xuống, chủ động là Mạc Vô Kỵ rót một chén Tiên Linh Trà, rồi mới lên tiếng, "Mạc đạo hữu trước đó nói Phù Phi Diêm là Đạo Đế, kỳ thật những lời này là sai lầm."

Mạc Vô Kỵ khẽ giật mình, chẳng lẽ Phù Phi Diêm cũng là Đại Tiên Đế? Không đúng, Phù Phi Diêm thực lực, thậm chí so với hắn tại Tinh Không Tà Hải đảo chém giết mấy cái Đạo Đế đều cường đại, làm sao có thể là Đại Tiên Đế? Hắn là Phù tộc tu luyện công pháp thật cường đại như thế? Thậm chí cùng hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết đồng dạng, thực lực đều so cùng giai cao nhất cấp bậc?

"Mạc đạo hữu, ngươi biết Tiên Đế đằng sau là cái gì không?" Phù Tu Hàn gặp Mạc Vô Kỵ có chút ngây người, chủ động nói ra.

"Chẳng lẽ không phải Đại Tiên Đế?" Mạc Vô Kỵ theo bản năng nói ra.

Phù Tu Hàn lắc đầu, "Đại Tiên Đế kỳ thật cũng chính là Tiên Đế, bất quá bởi vì thiên địa quy tắc không trọn vẹn, Tiên Đế rất khó tu luyện tới

đỉnh phong, cho nên mọi người đem Tiên Đế đỉnh phong loại cảnh giới thưa thớt này kêu Đại Tiên Đế. Trên thực tế vô luận là Tiên Đế hay là Đại Tiên Đế, đều không có siêu việt Tiên Đế cấp độ, không có gây nên chất biến."

Mạc Vô Kỵ cực kỳ nghiêm túc liền ôm quyền, "Còn xin chỉ giáo."

Hắn đã đã hiểu Phù Tu Hàn đối với trên cảnh giới lý giải so với hắn mạnh hơn rất nhiều, trước đó hắn chỉ biết là Tiên Đế, Đại Tiên Đế, Đạo Đế cái gì.

Phù Tu Hàn nghiêm mặt nói ra, "Tiên Đế đỉnh phong đằng sau, còn có một cái Tiên Đế viên mãn. Bởi vì thiên địa quy tắc không trọn vẹn, muốn tu luyện tới Tiên Đế viên mãn, vậy so Tiên Đế đỉnh phong càng thêm khó khăn. Cho nên rất nhiều Tiên Đế khi tu luyện tới đỉnh phong về sau, bắt đầu cảm ngộ thuộc về mình đại đạo quy tắc. Bọn hắn thông qua vô số tuế nguyệt đắp lên, cảm ngộ đi ra chính mình một loại quy tắc, loại quy tắc này có thể là bất luận cái gì thiên địa vạn vật tồn tại quy tắc.

Một khi cảm ngộ đi ra loại quy tắc này, vậy bọn hắn liền rất có thể mô phỏng đi ra Tiên Đế viên mãn cảnh giới, trên thực lực cũng sẽ có một cái số lượng bay vọt. Loại này bay vọt không chỉ có thể hiện tại trên thực lực, còn thể hiện tại trên lý giải đối với đạo pháp. Cho nên này một đám thông qua chính mình cảm ngộ quy tắc, mô phỏng ra Tiên Đế cảnh giới viên mãn Tiên Đế, liền bị bọn hắn kêu Đạo Đế."

Mạc Vô Kỵ là cực kỳ kinh ngạc, hắn biết Đại Tiên Đế không có thoát ly Tiên Đế phạm trù, cũng suy đoán Đạo Đế hay là thuộc về Tiên Đế phạm trù. Hiện tại xem ra quả nhiên là dạng này, Đạo Đế như cũ tại Tiên Đế phạm trù. Thậm chí ngay cả chân chính Tiên Đế viên mãn cũng không tính là, hay là thông qua quy tắc của mình mô phỏng ra Tiên Đế viên mãn.

"Cho nên nói, vô luận là Đại Tiên Đế, Đạo Đế, đều thuộc về Tiên Đế cảnh giới. Những đạo lý lớn này luận ngoại trừ ta Phù tộc bên ngoài, thật

có rất ít người có thể biết, mà ta hôm nay cũng là lần thứ nhất nói cho người bên ngoài Phù tộc." Phù Tu Hàn giải thích rất rõ ràng.

Phù Tu Hàn sở dĩ nói không giữ lại chút nào cho Mạc Vô Kỵ nghe, là dIL53mTv bởi vì hắn muốn kết giao Mạc Vô Kỵ người bạn này, hắn cũng cho rằng Mạc Vô Kỵ là đáng giá hắn kết giao.

Lấy Mạc Vô Kỵ thực lực, tại giết Phù Phi Diêm đằng sau, Thiên Phù sơn căn bản không có người có thể đối phó hắn. Chính vì vậy, Phù Tu Hàn mới cho rằng Mạc Vô Kỵ là một người có chính mình nguyên tắc, bởi vì tại hắn đến đánh nhau hiện trường đằng sau, Mạc Vô Kỵ cũng không có ngăn cản hắn cứu Phù Phi Diêm. Không chỉ như thế, Mạc Vô Kỵ ngay cả Phù Phi Diêm chiếc nhẫn đều không có muốn.

Loại người này tại trong vũ trụ tinh không mênh mông không phải nói không có, nhưng thật rất ít đi.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, lần nữa đối với Phù Phi Diêm liền ôm quyền nói ra, "Hôm nay vô luận có phải hay không có thể cầu đến phù lục, Phù Chủ đối ta một phen, cũng làm cho Mạc Vô Kỵ được ích lợi không nhỏ, đa tạ. Tương lai Phù tộc nếu như đi Thiên Ngoại Thiên, ta Mạc Vô Kỵ nhất định cho Phù tộc một chỗ cắm dùi."

Phù Tu Hàn khẽ giật mình, có chút nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ. Hắn mặc dù xem trọng Mạc Vô Kỵ không đơn giản, thế nhưng là Mạc Vô Kỵ lời nói vừa rồi cũng quá mức khoa trương điểm.

Thiên Ngoại Thiên vũ trụ là nhiều bao nhiêu phức tạp địa phương? Các loại thế lực giao thoa tung hoành, như còn sót lại Phù tộc loại thế lực nhỏ này , bất kỳ cái gì tùy tiện một cái lớn một chút chủng tộc liền nghiền ép. Mạc Vô Kỵ nói bừa tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cho Phù tộc một chỗ cắm dùi, đây quả thực. . .

Mạc Vô Kỵ gặp Phù Tu Hàn ngây người không hiểu, dứt khoát nói ra, "Trước đó ta giới thiệu tương đối đơn giản, trên thực tế ta đến từ

Thiên Ngoại Thiên, hiện tại là Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đời thứ nhất Đạo Chủ."

"Thiên Ngoại Thiên vũ trụ có Đạo Chủ rồi?" Phù Tu Hàn tự lẩm bẩm một câu, lập tức tựa hồ hiểu rõ ra, tranh thủ thời gian đứng lên kích động không thôi nhìn xem Mạc Vô Kỵ hỏi, "Mạc Đạo Chủ, Thiên Ngoại Thiên vũ trụ cách cục có biến hóa?"

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu, "Đúng vậy, trước đó Thần tộc ức hiếp các tộc, tùy ý giết chóc, bị ta dẫn đầu còn lại chủng tộc tiêu diệt. Hiện tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ không có Thần tộc, ta là Đạo Chủ, Đạo Chủ phía dưới, còn có năm đại vũ trụ hộ pháp, theo thứ tự là Yêu tộc, Huyết tộc, Thiên tộc, Hải tộc cùng Ma tộc Đạo Đế, hiện tại phải nói là Tiên Đế viên mãn."

Phù Tu Hàn cố nén nội tâm kích động, đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ, "Đa tạ Mạc Đạo Chủ cho phép ta Phù tộc tiến về Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, Mạc Đạo Chủ nhưng có phân phó, Phù Tu Hàn nhất định dốc hết toàn lực."

Phù Tu Hàn là thật kích động không thôi, Phù tộc sở dĩ không dám đi ra ngoài, cũng là bởi vì một khi ra ngoài liền sẽ bị diệt ngay cả xương vụn đều không có.

Mà Phù Tu Hàn trong lòng rất rõ ràng, Phù tộc núp ở Thiên Phù sơn không đi ra, sớm muộn sẽ nặc diệt tại trong vũ trụ vô cùng mênh mông. Chỉ có đi ra ngoài, mới có thể để cho Phù tộc thịnh vượng đứng lên. Phù tộc co lại trong này vô số năm qua, chủng tộc người càng đến càng ít, hiện tại cũng đến không đi ra nhất định diệt vong biên giới.

Chỉ có như vậy, Phù Phi Diêm loại Đại trưởng lão này y nguyên không để ý Phù tộc sinh tồn gian khổ, phải dùng Nghĩ Giới Phù đem Phù tộc che lấp đứng lên, chính là vì hắn tốt luyện hóa Thánh Đạo Phù.

Mạc Vô Kỵ để Phù Tu Hàn sau khi ngồi xuống, xuất ra một viên lệnh bài giao cho Phù Tu Hàn nói ra, "Phù Chủ cứ việc để tộc nhân đi Thiên

Ngoại Thiên vũ trụ, tấm lệnh bài này có thể cho ngươi Phù tộc tại Vũ Trụ Giác có được một gian cửa hàng. Ta tin tưởng lấy Phù tộc năng lực, chỉ cần có cửa hàng, rất nhanh liền có thể phát triển.

Ngươi đến Vũ Trụ Giác về sau, lệnh bài này có thể giao cho Vũ Trụ Giác thành chủ Phong Hoảng, cũng có thể tìm kiếm Đạo Chủ phủ năm đại vũ trụ hộ pháp hoặc là tám tên chấp pháp. Ngươi không cần lo lắng Vũ Trụ Giác còn có thể cùng trước đó một dạng, hiện tại Vũ Trụ Giác đều là công bằng giao dịch, không tồn tại bất luận cái gì ép buộc."

"Tạ ơn, tạ ơn. . ." Phù Tu Hàn kích động tiếp nhận lệnh bài, hắn hận không thể hiện tại liền phái người đi Vũ Trụ Giác. Vũ Trụ Giác không chỉ có riêng có thể làm ăn, Thiên Ngoại Thiên vũ trụ mấy đại tài nguyên căn cứ, đều tại Vũ Trụ Giác biên giới. Muốn đi những địa phương kia, nhất định phải đi trước Vũ Trụ Giác. Huống hồ Phù tộc truyền thừa xuống trong tư liệu, Thiên Ngoại Thiên vũ trụ mới là rời đi một giới này mấu chốt địa phương.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay, "Phù đạo hữu, đây cũng là ta đủ khả năng sự tình. Còn muốn thỉnh giáo Phù Đạo chủ, Tiên Đế viên mãn đằng sau là cảnh giới gì?"

Phù Tu Hàn cuối cùng là trở nên bằng phẳng, càng là cẩn thận nói ra, "Lúc đầu Tiên Đế viên mãn đằng sau liền có thể nhận thiên địa quy tắc áp chế, vượt qua lôi kiếp, sau đó bước vào một cái đổi mới giới diện. Nhưng là năm đó Chư Thần đại chiến đằng sau, giới vực đổ sụp, quy tắc hỗn loạn. Giới diện mới cũng không có trật tự, không có ai biết tân giới diện trạng huống cụ thể. Cho nên một chút tu sĩ siêu việt Tiên giới viên mãn, chúng ta Phù tộc đều gọi là Bán Thánh."

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 831: Trao Đổi

Mạc Vô Kỵ trầm mặc không nói, trên thực tế tại sau khi đi qua Chư Thần Tháp, hắn liền rất rõ ràng, dù cho hắn tu luyện tới Tiên Đế viên mãn, cũng vậy là trong mắt người khác con kiến hôi. Hiện tại càng là xác thực hiểu điểm này, trong lòng vẫn là có chút bất đắc dĩ.

Một hồi lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ mới lên tiếng:

- Nay nghe phù chủ một phen nói, được ích lợi không nhỏ. Trước phù chủ nói có cầu lấy đỉnh cấp Liệt Giới Phù thủ đoạn, còn muốn thỉnh giáo.

Phù Tu Hàn nhanh chóng nói:

- Mạc Đạo Chủ có thể thấy được qua Phù Phi Diêm pháp bảo?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đã thấy, là một cái bùa chú hình dạng pháp bảo.

Nói lời trong lòng, bùa chú Mạc Vô Kỵ gặp quá nhiều, nhưng cùng bùa chú như nhau pháp bảo, Mạc Vô Kỵ còn thật là lần đầu tiên thấy.

Phù Tu Hàn than thở:

- Phù Phi Diêm bùa chú pháp bảo, kỳ thực liền là dựa theo hình dạng Thánh Đạo Phù của phù tộc ta chế tạo. Năm đó ta phù tộc đắc tội cường giả bị người diệt tộc, sau cùng trong tộc cường giả mang theo phù tộc còn sống một ít tộc nhân, kích phát rồi phù tộc hộ tộc chí bảo Thánh Đạo Phù. Thánh Đạo Phù trốn vào hư không, sau cùng vượt qua đông đảo vị

diện cùng giới vực tới nơi này cái địa phương. Mà ta phù tộc gã cường giả kia tại kích phát rồi Thánh Đạo Phù sau đó, liền mất đi sinh cơ.

Cũng may tại chỗ này có một tòa kéo núi to, bởi vì ta phù tộc Thánh Đạo Phù không cách nào dời đi, ta phù tộc chỉ có thể lại đem kéo núi to mệnh danh là Thiên Phù Sơn, định cư ở chỗ này.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Đây cũng là phù tộc cơ mật việc, vì sao phù chủ lại nói cho ta biết những thứ này?

Phù Tu Hàn tự giễu cười cười:

- Đây chính là phù tộc rất chuyện cơ mật, thế nhưng là phù tộc lại coi chừng cái này cơ mật, rất nhanh thì muốn tiêu diệt tộc. Ta phù tộc thiên cư Thiên Phù Sơn, người lớn từ từ loãng. Liền là tu sĩ bên trên Tiên Đế, ngoại trừ ta cùng Phù Phi Diêm thầy trò ra, chỉ có một người khác gần tới rồi thọ nguyên. Ta quan Mạc Đạo Chủ là người đáng giá tín nhiệm, cộng thêm đợi lát nữa cầu Liệt Giới Phù cũng cần Thánh Đạo Phù, lúc này mới cho biết.

Phù Tu Hàn đích thật là cảm giác Mạc Vô Kỵ không phải là tiểu nhân, trọng yếu hơn là Phù Tu Hàn rất rõ ràng phù tộc tiếp tục canh giữ ở Thiên Phù Sơn, căn bản cũng không có thời gian tới. Coi như là hắn không nói cho Mạc Vô Kỵ, phù tộc cũng chỉ có thể chờ diệt vong mà thôi. Hiện tại Mạc Vô Kỵ cho hắn phù tộc tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ sinh tồn cơ hội, hắn Phù Tu Hàn nếu mà không bắt được, vậy hắn phù tộc liền đáng đời diệt vong.

- Phù chủ mời nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn mơ hồ cũng biết Phù Tu Hàn ý tứ.

Phù Tu Hàn gật đầu, nói thật:

- Thánh Đạo Phù bên trong chẳng những ẩn chứa ta phù tộc cao cấp nhất phù đạo, càng là ẩn nấp lấy ta phù tộc vô số đỉnh cấp bùa chú ở trong đó. Phù Phi Diêm ở tại chỗ này, chính là vì muốn luyện hóa Thánh Đạo Phù. Đáng tiếc là, Thánh Đạo Phù luyện hóa không phải là chuyện đơn giản như vậy, vô số năm qua, ta phù tộc không có bất kỳ người nào có thể luyện hóa cái này Thánh Đạo Phù. Ta ngày hôm nay lại đem Thánh Đạo Phù sự tình nói cho Mạc Đạo Chủ, cũng là bởi vì chúng ta phù tộc không có khả năng tiếp tục trông coi Thánh Đạo Phù.

- Phù chủ chẳng lẽ là muốn ta tiến vào bên trong Thánh Đạo Phù, tìm kiếm Liệt Giới Phù?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc hỏi.

Phù Tu Hàn nói:

- Ta biết lời nói của ta, Mạc đạo hữu có thể sẽ cho là ta giả vờ nói suông nhân tình. Trên thực tế cũng vậy đích thật là nói suông nhân tình.

Nói đến đây Phù Tu Hàn dừng một chút, mới tiếp tục nói:

- Thiên Phù Sơn căn bản cũng không thành thế giới, quy tắc hầu như không có. Chúng ta phù tộc nếu mà không nghĩ diệt vong, nhất định phải rời đi nơi này. Ta phù tộc rời đi, Thánh Đạo Phù lại mang không đi được. Cùng với lưu lại cho người khác, không bằng lưu cho Mạc Đạo Chủ. Nếu là Mạc Đạo Chủ có thể mang đi Thánh Đạo Phù, Thánh Đạo Phù này chính là của Mạc Đạo Chủ.

Ta cũng rất rõ ràng, Thánh Đạo Phù này rất khó mang đi. Nhưng Thánh Đạo Phù bên trong thật là có Liệt Giới Phù, tiến vào Thánh Đạo Phù bên trong tìm kiếm Liệt Giới Phù, là cửu tử nhất sinh, ta phù tộc trước đây đi vào vô số cường giả, bọn họ đích xác là tìm được rất nhiều đỉnh cấp bùa chú, bất quá chân chính có thể sống được tới không cao hơn mười cái người, Phù Phi Diêm chính là một người trong đó. Cho nên có nên tiến vào Thánh Đạo Phù hay không, Mạc Đạo Chủ chính bản thân cân nhắc.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cảm thán, Phù Tu Hàn đích thật là làm nói suông nhân tình. Phù tộc lập tức muốn rời đi nơi này, Thánh Đạo Phù này căn bản là mang không đi. Coi như là hắn không gặp (thấy) đến Phù Tu Hàn, chỉ muốn gặp được Thánh Đạo Phù, như nhau có thể xem có đúng hay không có thể luyện hóa.

Vô luận như thế nào, Phù Tu Hàn có thể đem nói trước, chí ít vẫn là quang minh lỗi lạc. Mạc Vô Kỵ cùng người gặp gỡ, hết thảy sự tình hắn đều tận lực đi đối phương ưu điểm suy nghĩ.

Vô luận như thế nào, làm một phù tộc phù chủ, cũng vậy chẳng khác nào tộc chủ, có thể làm ra loại này quyết định, đều là không đơn giản.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nói:

- Bất kể là xuất phát từ nguyên nhân gì, phù chủ có thể nói ra nói như vậy, cũng là đáng giá kính phục. Tương lai ta Tiên Giới nhân tộc cùng Thiên Ngoại Thiên vũ trụ thông đạo nếu mà mở ra, ta Tiên Giới hoan nghênh phù tộc đi tới định cư. Vô luận ta có được hay không luyện hóa Thánh Đạo Phù, hai bình đan dược này đều làm ta đưa cho phù chủ trao đổi lễ vật.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ lấy ra hai bình đan dược đưa cho Phù Tu Hàn.

Phù Tu Hàn có chút nghi hoặc, hắn phù tộc tuy rằng bần cùng, còn không đến nổi ngay cả hai bình tiên đan cũng mua không nổi. Coi như là cửu phẩm tiên đan, đối với hắn phù tộc mà nói, cũng vậy không tính là cái gì.

Mặc dù như thế, Phù Tu Hàn vẫn là lễ phép nhận lấy Mạc Vô Kỵ đưa cho hắn bình ngọc. Khi thần niệm của hắn thẩm thấu đến trong bình ngọc sau đó, nhất thời mặt hiện lên kinh sợ:

- Đù, lại là hai bình Đế Chân Đan?

Đế Chân Đan là có thể để cho Tiên Tôn viên mãn có thể cảm ngộ Tiên Đế cảnh giới đan dược, gần với đế đạo đan, mỗi một tấm đều là vô giá. Đối với bất kỳ chủng tộc nào mà nói, đây đều là cao cấp nhất chiến lược đan dược. Hắn phù tộc không có tài nguyên, cho nên cũng vậy vẫn không có Tiên Đế mới đi ra. Mạc Vô Kỵ đây là vì hắn phù tộc phát triển làm ra cống hiến.

Bàn về giá trị, Mạc Vô Kỵ cho hai bình này Đế Chân Đan cộng lại bất quá mười hai tấm. Cùng Thánh Đạo Phù so với, thậm chí ngay cả Thánh Đạo Phù một cái góc đều so ra kém.

Nhưng từ một cái khác góc độ mà nói, hai bình này Đế Chân Đan mới đúng là phù tộc cần nhất. Về phần Phù Tu Hàn hứa hẹn Mạc Vô Kỵ Thánh Đạo Phù, nói cách khác chính là trong nước chi Nguyệt Vụ trong chi hoa, chỉ có thể nhìn một chút mà thôi.

Vô số năm qua, liên cả phù tộc người đều không thể luyện hóa Thánh Đạo Phù, một ngoại nhân tới nơi này lại đem Thánh Đạo Phù luyện hóa đi rồi, đó chính là chê cười.

Phù Tu Hàn cẩn thận thu hồi Đế Chân Đan, đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ:

- Mạc Đạo Chủ, nếu mà ngươi hay còn là muốn đi Thánh Đạo Phù tìm kiếm Liệt Giới Phù, ta đây liền mang ngươi đi qua.

Mạc Vô Kỵ chẳng những hứa hẹn hắn phù tộc có thể tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ định cư, còn hứa hẹn phù tộc có thể đi Tiên Giới định cư. Không chỉ như thế, Mạc Vô Kỵ còn tặng cho hai bình Đế Chân Đan. Hắn Phù Tu Hàn bất quá là hứa hẹn một cái luyện hóa không đi Thánh Đạo Phù cho Mạc Vô Kỵ, trước đây sau đó chênh lệch thật sự là không cách nào so sánh với.

- Vô luận như thế nào, ta cũng vậy mau chân đến xem, còn xin phù chủ dẫn đường.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

Này Phù Phi Diêm có thể sống được đến, hắn Mạc Vô Kỵ lẽ nào liền không sống nổi? Có thể hay không luyện hóa Thánh Đạo Phù không trọng yếu, quan trọng là... Hắn muốn tại bên trong Thánh Đạo Phù tìm được Liệt Giới Phù.

Phù Tu Hàn gật đầu, không nói gì thêm, chỉ là đi tới phù chủ điện tường sau vùng ven, há mồm chính là một đạo máu huyết phun ra.

Nguyên bản không hề dị trạng đại điện bỗng nhiên xuất hiện một cái lối đi, Phù Tu Hàn chỉ vào thông đạo nói:

- Mạc Đạo Chủ, lối đi này chính là đi thông ta phù tộc Thánh Đạo Phù.

Đang khi nói chuyện, Phù Tu Hàn đã tiến vào này cái lối đi. Mạc Vô Kỵ thu hồi Đại Hoang cùng Súy Oa, đi theo Phù Tu Hàn tiến vào thông đạo, chỉ dùng hơn mười hô hấp, liền đứng ở một mảnh hư không vùng ven.

Mạc Vô Kỵ trước thần niệm quét không tới, không nghĩ tới phù này chủ điện phía sau là như vậy một mảnh mênh mông hư không.

Tại trước mắt hư không trong không gian, nổi lơ lửng một cái mơ hồ bùa chú. Bùa chú bày biện ra nhàn nhạt màu bạc, bốn phía bị một loại sương mù vờn quanh, nhìn không thấy vùng ven.

Một loại mênh mông to khí tức đập vào mặt, để cho Mạc Vô Kỵ biết, đây tuyệt đối không phải là đơn giản bùa chú.

- Mạc Đạo Chủ, đây chính là ta phù tộc Thánh Đạo Phù. Thánh Đạo Phù trôi lơ lửng ở nơi này không biết đã bao nhiêu năm, đáng tiếc là, ta phù tộc không có bất kỳ người nào có thể luyện hóa.

Phù Tu Hàn thở dài nói. Từ Thánh Đạo Phù bên trong đi ra trữ hàng người, hắn Phù Tu Hàn cũng là một cái, nhưng hắn không cách nào

luyện hóa.

Tại Thánh Đạo Phù cùng phù tộc sinh tồn thượng, hắn lựa chọn phù tộc sinh tồn.

- Đa tạ phù chủ dẫn ta tới nơi này, không biết Thánh Đạo Phù này làm sao mới có thể đi vào?

Mạc Vô Kỵ thấy Thánh Đạo Phù sau đó, lập tức đã nghĩ muốn vào xem một chút. Loại này mênh mông vô biên bùa chú, quả thực giống như là một cái tinh lục.

Phù Tu Hàn nói:

- Thánh Đạo Phù này nhất định phải ta phù tộc dòng chính máu huyết mới có thể mở ra, hơn nữa trong vòng ngàn năm mở ra một lần. Mạc Đạo Chủ nếu mà quyết định được rồi, ta hiện tại sẽ đưa Mạc Đạo Chủ đi vào.

Yêu cầu phù tộc dòng chính máu huyết mới có thể mở ra? Mạc Vô Kỵ giờ mới hiểu được đến, Phù Tu Hàn cũng không phải một điểm cũng không bỏ ra. Nói cách khác, dù cho phù tộc đi rồi, không có phù tộc nhân mở ra bùa này, hắn không muốn nói luyện hóa, liền tiến vào cũng không có cách nào tiến vào.

Dùng tờ phù lục này mênh mông cùng to, Mạc Vô Kỵ khẳng định thực lực của hắn bây giờ là không có cách nào đơn độc tiến vào.

Nếu mà Phù Tu Hàn đưa hắn mang đến nơi đây cái gì đều không quan tâm rồi, này Mạc Vô Kỵ cho là hắn cho Phù Tu Hàn đồ đạc cũng đủ. Hiện tại Phù Tu Hàn còn phải dùng máu huyết mở ra, để cho hắn tiến vào Thánh Đạo Phù. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ cảm giác mình lấy ra đồ đạc ít đi.

Mạc Vô Kỵ không phải là một cái thích để cho người ta chịu thiệt người, hắn nghĩ đến trước Phù Phi Diêm muốn hắn Thiên Cơ Nê, hắn

biết thứ này đối với phù tộc phải có trí mạng mê hoặc.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lại đem còn thừa lại một hai ngày ki bùn bắt đi ra nói:

- Vô luận ta có đúng hay không có thể luyện hóa Thánh Đạo Phù, Thánh Đạo Phù này dù sao cũng là trước đây phù tộc đệ nhất chí bảo. Ta cũng vậy không có vật gì tốt có thể trao đổi, một khối Thiên Cơ Nê liền tặng cho ngươi phù tộc sao?.

- A...

Phù Tu Hàn có chút ngây người, Mạc Vô Kỵ một khối Thiên Cơ Nê giá trị căn bản là khó có thể đánh giá, hắn bất quá là trước khi đi, lại đem một cái không cách nào luyện hóa Thánh Đạo Phù chỉ cho Mạc Vô Kỵ mà thôi. Hắn cũng biết vì sao Mạc Vô Kỵ sẽ lần nữa xuất ra Thiên Cơ Nê, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ không biết Thánh Đạo Phù này còn cần phù tộc dòng chính máu huyết mới có thể mở ra.

Người quả nhiên là cho nhau, Mạc Đạo Chủ này càng là quang lâm quang minh người. Điều này làm cho Phù Tu Hàn càng là kiên định không có khả năng vứt bỏ Mạc Vô Kỵ như vậy một người bạn, hắn có một loại dự cảm, Mạc Vô Kỵ không cách nào luyện hóa Thánh Đạo Phù, cũng có thể an toàn từ Thánh Đạo Phù đi ra. Nhiều như vậy một người bạn, đối với phù tộc mà nói, đó là vật gì đều mua không mua được.

- Mạc Đạo Chủ, Thiên Cơ Nê này ta không thể nhận, dù sao Mạc Đạo Chủ luyện hóa Thánh Đạo Phù tỷ lệ trăm một phần vạn cũng chưa tới. Nếu như ta lại thu Thiên Cơ Nê này, thực sự...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 832: Kịch Biến

- Thế nhưng giả như ta luyện hóa đâu nè?

Mạc Vô Kỵ biết Thiên Cơ Nê đối với người phù tộc mà nói, là vô thượng chí bảo, hắn vẫn còn là không muốn chiếm cái tiện nghi này.

Đây cũng là Mạc Vô Kỵ cũng không biết chân chính công dụng của Thiên Cơ Nê, hắn chỉ là nghe Súy Oa nói công dụng trong đó một phần vạn nhỏ nhất mà thôi. Trên thực tế Thiên Cơ Nê chẳng những là đối với phù tộc, đối với bất cứ người nào, cũng là vô thượng chí bảo.

Tại trong lòng Mạc Vô Kỵ, nếu mà hắn không có luyện hóa Thánh Đạo Phù cũng vậy thì thôi. Một khi hắn luyện hóa Thánh Đạo Phù, vậy hắn lấy ra Thiên Cơ Nê, tương lai cũng vậy dễ nói chuyện, dù sao Thánh Đạo Phù này coi như là phù tộc bảo vật.

Phù Tu Hàn ngưng trọng nói:

- Nếu là Mạc Đạo Chủ có thể luyện hóa Thánh Đạo Phù, vậy đã nói rõ Thánh Đạo Phù cùng Mạc Đạo Chủ hữu duyên, nên thứ thuộc về Mạc Đạo Chủ. Ta biết Mạc Đạo Chủ quang minh lỗi lạc, thế nhưng một khối lớn Thiên Cơ Nê, thật sự là giá trị khó có thể đánh giá, đây có lẽ là trong vũ trụ duy nhất một khối Thiên Cơ Nê...

Phù Tu Hàn nói đến phân nửa, liền cảm giác được Mạc Vô Kỵ là thật tâm muốn đem Thiên Cơ Nê đưa cho hắn. Hắn không thể làm gì khác nói:

- Đã như vậy, vậy không bằng lại đem Thiên Cơ Nê này một phân thành hai sao?. Nếu không, ta cũng không nhan cùng Mạc Đạo Chủ trở

thành bằng hữu. Thiên hạ nào có chỉ chịu chỗ tốt, không bỏ ra bằng hữu?

Kỳ thực coi như là Mạc Vô Kỵ lấy ra nửa khối Thiên Cơ Nê, đối với Phù Tu Hàn mà nói, cũng vậy rất nhiều. Hắn đối với Thiên Cơ Nê lý giải, so với Mạc Vô Kỵ phải nhiều, nhưng cũng không phải có thể hoàn toàn có thể hiểu Thiên Cơ Nê giá trị.

Mạc Vô Kỵ cũng không muốn nhiều trì hoãn thời gian, hắn nghe được Phù Tu Hàn nói, không có nửa điểm do dự, trực tiếp tế xuất Côn Ngô Kiếm chính là một kiếm.

Một đạo đáng sợ kiếm ý lại đem chung quanh hư không đều làm nổi bật kiếm ý um tùm, kiếm ý sau đó, Mạc Vô Kỵ lấy ra Thiên Cơ Nê đã biến thành hai khối.

Thiên Cơ Nê loại vật này bị cắt sau đó lập tức liền yêu cầu luyện chế đồ đạc, nếu không, rất nhanh thì sẽ lần nữa biến thành cứng rắn không gì sánh được.

Mạc Vô Kỵ thu hồi ½ Thiên Cơ Nê, lại đem một nửa kia đưa cho Phù Tu Hàn nói:

- Vậy cứ dựa theo phù huynh nói chuyện đến phân được rồi, phù huynh tương lai liền là bằng hữu của ta.

Phù Tu Hàn cũng vậy không muốn chiếm tiện nghi của hắn, trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là kính phục. Thiên Cơ Nê loại vật này đều có thể cự tuyệt, có thể thấy được Phù Tu Hàn là một bằng hữu đáng giá kết giao.

Phù Tu Hàn thấy Mạc Vô Kỵ tế xuất Côn Ngô Kiếm, trong lòng càng là lay động không dứt. Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ cùng Phù Phi Diêm thời điểm chiến đấu, cả một nửa thực lực cũng không có thi triển ra. Chính là Côn Ngô Kiếm này một kiếm đáng sợ sát ý, chỉ sợ cũng có thể lại đem Thiên Phù Sơn xé rách thành mảnh nhỏ.

- Có thể giao cho Mạc huynh loại này bằng hữu, là may mắn của ta Phù Tu Hàn. Đã như vậy, vậy ta liền không khách khí.

Phù Tu Hàn lần này không có khách khí, thu hồi Mạc Vô Kỵ đưa cho hắn Thiên Cơ Nê. Trong lòng hắn cũng vậy đích xác rất là vui vẻ, Mạc Vô Kỵ không nữa xưng hô hắn phù chủ, có thể thấy được Mạc Vô Kỵ cũng đem hắn Phù Tu Hàn trở thành bằng hữu.

Lại đem Thiên Cơ Nê cẩn thận đưa vào giới chỉ sau đó, Phù Tu Hàn đối với Mạc Vô Kỵ báo cho biết một cái, đối mặt với tấm bùa chú trôi lơ lửng tại trong hư không này không ngừng đánh võ ấn.

Mạc Vô Kỵ là trận Đạo Tông sư, còn nghiên cứu qua Thất Giới Chỉ loại này thủ ấn thần thông. Hiện tại hắn thấy Phù Tu Hàn thủ ấn, hắn dường như nhìn thấy một cái thế giới mới.

Phù Tu Hàn thủ ấn là lại đem phù ấn cùng trận đạo cấm chế dung hợp cùng một chỗ, tạo thành một loại đặc biệt đạo pháp thủ quyết.

Từng đạo dày đặc thủ ấn bị Phù Tu Hàn đưa ra, đủ qua nửa nén hương thời gian, Phù Tu Hàn bỗng nhiên một nhịp vào mi tâm, một giọt hồng đến trong sáng máu huyết bị hắn đánh ra, trực tiếp đưa vào trong hư không, vừa vào này tấm trôi lơ lửng màu bạc to lớn phù.

Màu bạc thật lớn bùa chú bỗng nhiên xuất hiện một đạo nhạt yếu màu bạc quang mang, những thứ này ánh sáng màu bạc rất nhanh thì ngưng tụ thành một cánh màu bạc đại môn. Đại môn loáng thoáng, dường như tùy thời tùy khắc đều có thể nghiền nát bình thường giống nhau.

Phù Tu Hàn sắc mặt có chút tái nhợt, hắn không chút do dự lần nữa đánh ra một giọt máu huyết. Loáng thoáng màu bạc đại môn rốt cục rõ ràng hắn lên, chí ít xuất hiện một cái có thể cho người tiến vào cửa vào.

- Mạc huynh nhanh chóng đi vào, chúng ta sau này còn gặp lại.

Phù Tu Hàn cấp thiết kêu lên, hắn biết một khi tiến vào Thánh Đạo Phù, rất có thể sẽ rất nhiều năm sau này mới ra ngoài, thậm chí là không thể đi ra.

- Đa tạ phù huynh, tương lai có cần ta Mạc Vô Kỵ hỗ trợ địa phương, mời phù huynh chỉ để ý nói.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói một câu sau đó, thân hình lóe lên, cả người liền vào hết trong này màu bạc đại môn.

Mạc Vô Kỵ mới vừa tiến vào đại môn, này màu bạc đại môn liền biến mất.

Phù Tu Hàn thở phào nhẹ nhõm, Thánh Đạo Phù hắn không biết mở ra bao nhiêu lần, hắn mơ hồ cảm giác mỗi lần mở ra Thánh Đạo Phù liền càng thêm gian nan một phần. Nếu mà còn có lần sau, hắn hoài nghi mình có đúng hay không có thể tiếp tục mở ra.

Trên thực tế đây cũng là Phù Tu Hàn quyết định rời đi Thiên Phù Sơn, một nguyên nhân là không thủ hộ Thánh Đạo Phù nữa.

Phù tộc dòng chính huyết mạch càng ngày càng loãng là một cái phương diện, còn có một cái khía cạnh khác, Phù Tu Hàn mơ hồ cảm thấy Thánh Đạo Phù gần cùng phù tộc không quan hệ. Tiếp qua một vài năm, chỉ sợ cũng coi như là phù tộc máu huyết cũng không cách nào mở ra Thánh Đạo Phù. Cho đến lúc này, tại trước mặt Thánh Đạo Phù, phù tộc tựa cùng một người đi đường không có bất kỳ khác nhau.

Không đợi Phù Tu Hàn hồi thần lại, một tiếng kịch liệt nổ vang hầu như lại đem chung quanh hư không đều xé rách.

Lập tức Phù Tu Hàn đờ đẫn thấy trước mắt màu bạc to lớn phù ngân quang bắn ra bốn phía, Thánh Đạo Phù cực kỳ nhanh chóng xoay tròn, khí thế cường đại cùng cuồng bạo khí tức để cho Phù Tu Hàn cảm giác được sau một khắc nơi này sẽ tứ phân ngũ liệt. Không muốn nói Thiên

Phù Sơn, coi như là Thiên Phù Sơn một mảnh hư không cũng sẽ bị nghiền ép thành mảnh nhỏ.

- Không tốt.Phù Tu Hàn dưới trong lòng băng hàn, hắn hoài nghi mình bởi vì đưa vào người không phải là phù tộc huyết mạch tiến vào Thánh Đạo Phù, tạo thành Thánh Đạo Phù loại này khí tức cuồng bạo.

Mặc dù hắn trong lòng rất là hổ thẹn, cảm thấy có lỗi với Mạc Vô Kỵ, nhưng bây giờ với hắn mà nói, trọng yếu nhất là lại đem phù tộc người toàn bộ dời đi.

Phù Tu Hàn không có lo lắng nữa, xoay người chạy ra khỏi phù chủ điện, cao giọng nói:

- Ta dùng Thiên Phù Sơn phù chủ danh nghĩa hạ lệnh, phù tộc mọi người lập tức rời đi Thiên Phù Sơn, nơi này gần bị hư không thôn phệ, nhất thiết phải lập tức đi ngay.

Không cần Phù Tu Hàn nói chuyện, phù tộc người cũng vậy cảm thấy không đúng. Chẳng những là không gian rung động, các loại quy tắc hỗn loạn, liền là cả Thiên Phù Sơn cũng vậy bắt đầu không ngừng rung động, thật giống như hư không chấn động bình thường giống nhau.

Phù Tu Hàn lao ra Thiên Phù Sơn, đã tế xuất một món to lớn vô phách phi thuyền đứng ở Thiên Phù Sơn bên ngoài. Gần vạn phù tộc tu sĩ đều lao ra Thiên Phù Sơn, đi tới bên trên phi thuyền.

Mắt thấy Thiên Phù Sơn liền muốn đổ nát, một mảnh hư không liền trực tiếp muốn tán loạn, Phù Tu Hàn nhìn một chút đỉnh Thiên Phù Sơn, cũng chỉ có thể thở dài, khống chế phi thuyền cấp tốc đi xa.

Thiên Phù Sơn duy nhất không có ra người tới chỉ có Phù Phi Diêm, Phù Phi Diêm bị Mạc Vô Kỵ phế bỏ tu vi, không ai đi hỗ trợ, hắn căn bản cũng không có năng lực nhanh chóng lao tới.

- Ầm!

Một tiếng kinh khủng hư không nổ tung vang lên, bao gồm Phù Tu Hàn ở bên trong, hết thảy phù tộc tu sĩ đều nghe rõ ràng. Không gian chung quanh cấp tốc đổ sập xuống, xa xa Thiên Phù Sơn tại kinh khủng sụp xuống cùng không gian xé rách bên trong, biến mất vô tung vô ảnh. Ngay cả Phù Tu Hàn phi thuyền, cũng vậy bị lan đến, bắt đầu đung đưa kịch liệt.

- Phù chủ, đây là có chuyện gì? Chúng ta bây giờ đi chỗ nào?

Phù tộc ngoại trừ Phù Tu Hàn bên ngoài, duy nhất một người Tiên Đế lão giả đi tới kinh hãi không thôi hỏi.

Phù Tu Hàn nhìn này biến mất Thiên Phù Sơn, thở dài nói:

- Tuy rằng hấp tấp một chút, tốt xấu cũng hạ quyết tâm cho ta. Chúng ta bây giờ đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, nơi đó mới là địa phương chúng ta sinh tồn.

...

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào Thánh Đạo Phù cũng cảm giác được không đúng, trước hắn suy đoán Thánh Đạo Phù chỉ là một nguy hiểm thế giới mà thôi, thật giống như này bí cảnh bình thường giống nhau. vừa tiến vào sau đó, Mạc Vô Kỵ liền biết hắn nghĩ lầm rồi.

Không gian chung quanh một mặt mù mịt, căn bản là nhìn không thấy bầu trời cùng mặt đất, cũng vậy nhìn không thấy bất luận cái gì có thể tồn tại đồ đạc. Hắn duy nhất có thể cảm nhận được chính là không gian này sau khi hắn đi tới, liền bắt đầu không ngừng vặn vẹo.

Dù cho Mạc Vô Kỵ có Phong Độn Thuật, có thể tại đây vặn vẹo trong không gian tránh né, hắn cũng biết căn bản cũng không phải là kế lâu dài. Thời gian dài, vặn vẹo không gian xác định vững chắc có thể đưa hắn xé rách trở thành mảnh vụn.

- PHỐC!

Một đạo xé rách đau đớn từ Mạc Vô Kỵ bắp đùi xẹt qua, Mạc Vô Kỵ bắp đùi thịt đã thiếu một tảng lớn. Dù cho Mạc Vô Kỵ sẽ không muốn tiến vào Bất Hủ Giới, lại sợ Bất Hủ Giới cũng sẽ bị vặn vẹo không gian hủy diệt, lúc này hắn cũng vậy chỉ có thể tiến vào Bất Hủ Giới.

Thảo nào Phù Tu Hàn nói tiến vào Thánh Đạo Phù cửu tử nhất sinh, ở nơi này là cửu tử nhất sinh? Đây rõ ràng là thập chết vô sinh.

Không đúng, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ đến Phù Tu Hàn nói Phù Phi Diêm cũng vậy tiến vào qua Thánh Đạo Phù. Phù Phi Diêm bản lĩnh Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, đích thật là một cường giả. Bất quá muốn nói Phù Phi Diêm so với hắn còn mạnh hơn, này Mạc Vô Kỵ chính bản thân cũng không tin. Nếu Phù Phi Diêm không có hắn mạnh, vì sao Phù Phi Diêm có thể ở bên trong này sống sót?

Lẽ nào Phù Phi Diêm sau khi đi vào nguy hiểm, căn bản cũng không phải là loại này kinh khủng không gian vặn vẹo?

- Đại gia, có muốn hay không ta đem Hồng Mông Sinh Tức dời qua đến?

Súy Oa thấy Mạc Vô Kỵ bị thương lần nữa tiến vào Bất Hủ Giới, nhanh chóng hớt ha hớt hải chạy tới.

- Nhanh đi tu luyện.

Mạc Vô Kỵ không vui nói.

Hắn điểm ấy thương thế cũng cần Hồng Mông Sinh Tức, vậy hắn cái này luyện thể thân thể cũng quá không đáng giá.

Súy Oa có chút bất đắc dĩ nhìn thoáng qua một bên tu luyện Đại Hoang, cũng chỉ có thể tìm một chỗ, bắt đầu tu luyện. Đối với Súy Oa mà nói, rất khó chịu chuyện chính là tu luyện. Chỉ cần không tu luyện, làm chuyện gì đều có thể.

Không nghĩ tới hắn thăng cấp tới rồi thất cấp Tiên Yêu thú, còn phải tu luyện.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ cẩn thận thẩm thấu ra ngoài, phát hiện phía ngoài không gian vẫn như cũ đang không ngừng vặn vẹo, hắn thật giống như không cẩn thận lại đem một điểm Hỏa Tinh vứt xuống to lớn trong chảo dầu bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, triệt để hơi thở đi ra tâm tư. Cũng may hắn Bất Hủ Giới rất nhỏ, vặn vẹo không gian có thể lại đem Bất Hủ Giới cuốn chung quanh tán loạn, lại không thể thực sự xé rách hắn Bất Hủ Giới.

Tuy tiện chính bản thân mới vừa mạng nhỏ sẽ không có, Mạc Vô Kỵ vẫn không có hoài nghi Phù Tu Hàn. Trực giác của hắn nói cho hắn biết, Phù Tu Hàn cùng Phù Phi Diêm là hai loại người.

Hắn tiến vào Thánh Đạo Phù sau đó, phát sinh loại tình huống này, khẳng định cùng Phù Tu Hàn không có quan hệ, rất có thể Phù Tu Hàn chính bản thân cũng không biết.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 833: Ta Đích Xác Là Quá Cường Đại

Tại đây loại vặn vẹo trong không gian không ngừng quay cuồng, Mạc Vô Kỵ không có có tâm tình tu luyện, cũng không dám chỉ núp ở bên trong Bất Hủ Giới cái gì cũng không làm. Hắn Bất Hủ Giới cũng không vững chắc, hắn rất lo lắng không cẩn thận vặn vẹo không gian liền đem Bất Hủ Giới xé rách.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ vẫn tại bên ngoài Bất Hủ Giới chuyển động, thậm chí thử né ra này một phần nhỏ không gian phạm vi vặn vẹo tới cực điểm.

Một quả bùa chú màu xanh từ giữa thần niệm của Mạc Vô Kỵ đó lóe lên rồi biến mất, Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, hắn tuy chưa có tiếp xúc qua bùa chú. Cũng biết vừa rồi tại hắn thần niệm bên trong lóe lên rồi biến mất là cái gì bùa chú, đó là cửu phẩm tiên phủ, một giáp sinh cơ phù.

Loại bùa chú này chỗ trân quý là có thể để cho một Tiên Đế thọ mệnh tới rồi, lại tăng thọ một giáp. Một giáp đối với một vị tiên nhân mà nói, gần như là thoáng qua mà qua. Nhưng có thể để cho một cái Tiên Đế tăng thọ một một giáp, đây tuyệt đối không phải là đồ đạc bình thường.

Quả thực có bùa chú!

Mạc Vô Kỵ càng làm cho bản thân thần niệm kéo dài đến chỗ xa hơn, hắn tới nơi này mặt chính là vì Liệt Giới Phù. Đối với Thánh Đạo Phù này, Mạc Vô Kỵ là ôm tâm lý có thể thu thì thu, không thể nhận lấy thì thôi.

Về phần không gian sẽ mài đi thần niệm đối với thức hải tạo thành thương tổn, Mạc Vô Kỵ không nhìn thẳng. Hắn thức hải ngưng thật cường đại, chỉ cần không phải hư không thác vị, loại này vặn vẹo đối với thần niệm của hắn thương tổn vẫn có hạn. Huống chi hắn có Trữ Thần Lạc, đối với thức hải càng là nửa điểm thương tổn cũng không có.

Chỉ là quan sát không tới một canh giờ, Mạc Vô Kỵ trước hết sau đó nhìn thấy cửu phẩm Phong Độn tiên phù, cửu phẩm đại phong phù, cửu phẩm nghĩ giới phù, cửu phẩm liệt giới tiên phù...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng như điên, cửu phẩm nứt ra giới tiên phù này đúng là hắn cần.

Đáng tiếc là, nơi này không gian vặn vẹo quá mức lợi hại, dùng Mạc Vô Kỵ bây giờ luyện thể thực lực, cũng không dám đơn giản đi ra ngoài.

Đủ mấy canh giờ đi qua, Mạc Vô Kỵ mơ hồ cảm thụ được phía ngoài không gian vặn vẹo hòa hoãn xuống tới, dường như đã không còn cuồng bạo như mới vừa đi vào.

Mạc Vô Kỵ lập tức rời đi Bất Hủ Giới, xuất hiện ở bùa chú không gian. Lại là một đạo vặn vẹo không gian cuốn tới, lần này Mạc Vô Kỵ cố ý không có né tránh, quả nhiên, này vặn vẹo không gian quy tắc đã đã không còn trước cường đại, chỉ là lại đem Mạc Vô Kỵ xương cốt đè ép có chút đau đau nhức mà thôi.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, hắn hiện tại để ý không phải là Thánh Đạo Phù này làm sao luyện hóa, mà là như thế nào ở bên trong tìm được cửu phẩm Liệt giới tiên phù.

Thần niệm càn quét đi ra ngoài, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phát hiện mình chỗ ở vẫn không có bầu trời, không có lục địa, hoàn toàn là một mảnh mưa lất phất hư không. Cùng trước khác biệt duy nhất, chính là vặn vẹo không gian cường độ yếu bớt.

Sau nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ sắc mặt liền có chút khó coi, hắn cuối cùng là tìm được một chút quy luật.

Một khi trong không gian vặn vẹo này lợi hại là lúc, các loại bùa chú xuất hiện tỷ lệ liền to lớn, một khi nơi này vặn vẹo không gian yếu bớt thì, nơi này các loại bùa chú xuất hiện tỷ lệ liền nhỏ.

Hiện tại vặn vẹo không gian càng ngày càng yếu, bùa chú cũng vậy càng ngày càng ít. Chờ loại này vặn vẹo không gian hầu như không có đôi khi, phỏng chừng hắn cũng vậy tìm không được một quả bùa chú.

Mạc Vô Kỵ không có đoán sai, lại qua hơn một canh giờ, không gian vặn vẹo triệt để tiêu tán thời điểm, hắn cả bùa chú bóng dáng đều không thấy được.

Ngược lại mặt đất xuất hiện, bất quá không phải là bùn đất mặt đất, mà là một đạo lại một đạo huyền ảo phù văn cấu thành. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ vừa tiếp xúc với những thứ này phù văn, một loại mênh mông phù đạo khí tức liền bao trùm đến.

Mạc Vô Kỵ thật giống như đi vào một cái điện phủ hoàn toàn mới, nếu như nói trước Phù Tu Hàn thủ ấn cho hắn một cánh cửa sổ, vậy những thứ này phù văn đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, chính là một cái thế giới.

Từng đạo phù văn đạo vận lóe ra các loại huyền ảo quang mang vừa vào giữa thần niệm của Mạc Vô Kỵ, chỉ là mấy hô hấp thời gian, Mạc Vô Kỵ liền hoàn toàn đắm chìm trong huyền ảo phù văn.

Phù đạo, từ huyền ảo đến ngắn gọn...

Hắn phàm nhân đạo là từ đơn giản nhất từng ngọn cây cọng cỏ, tầm thường vạn vật phàm tục thế giới bắt đầu. Phù này văn đạo vận chính là từ phức tạp nhất thiên địa huyền ảo, vũ trụ đại đạo khởi bước.

Giờ khắc này, bên trong Mạc Vô Kỵ Khải Đạo Lạc tràn ngập các loại cảm ngộ, những thứ này cảm ngộ cùng còn lại mạch lạc cùng nhau hình thành đại chu thiên chuyển động.

Mạc Vô Kỵ không phải sẽ không luyện chế phù lục, bất quá hắn chỉ có thể luyện chế cấp thấp nhất bùa chú mà thôi. Coi như là bình thường vậy nhất phẩm tiên phù, hắn chỉ sợ cũng luyện chế không được.

Những thứ này huyền ảo phù văn thẩm thấu vào Mạc Vô Kỵ Khải Đạo Lạc sau đó, bên trong Mạc Vô Kỵ đại đạo chợt nhiều hơn một loại bùa chú đạo vận, các loại hiểu ra nhiều loại hoa vậy điệp hiện.

Hắn bắt đầu điên cuồng hấp thụ lấy các loại thiên địa phù đạo, mô phỏng ra một quả lại một tấm các loại các dạng bùa chú.

Cũng không biết qua bao lâu, Mạc Vô Kỵ thức hải bỗng nhiên có thêm một đạo cường hãn ý chí.

Mạc Vô Kỵ đang cảm ngộ chợt thanh tỉnh, lập tức hắn khiếp sợ nhìn xem thấy bên bờ hồ màu tím to lớn cư nhiên có thêm một cái hư ảo linh hồn thể.

- Á Đù, cư nhiên không Tu Nguyên thần, thảo nào có thức hải cùng thần niệm cường hãn như vậy. Ngay cả thân thể, cũng là cường hãn không gì sánh được.

linh hồn thể trong thức hải nhìn Mạc Vô Kỵ tử khí hồ lớn, kinh dị một tiếng.

Đoạt xá? Mạc Vô Kỵ mặc dù biết đối phương cũng không có đoạt xá, thế nhưng là cái linh hồn thể xuất hiện ở thức hải của hắn, hắn há có thể tùy tiện buông tha? Ba đạo thần niệm tiễn ý ngay lập tức bắn ra, cuồng bạo khí tức tử vong bị Mạc Vô Kỵ tụ tập lại, đánh về phía linh hồn thể này.

- Còn có thần niệm tiễn ý? Thật là mạnh mẽ thần niệm tiễn ý...

Linh hồn thể nghi ngờ một câu sau đó, lập tức kinh hãi, càng là trực tiếp lấy ra vài cái bùa chú đánh ra.

- Rầm rầm ầm!

Vài đạo nổ tung tại Mạc Vô Kỵ trong thức hải đánh vỡ ra, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được thức hải của mình muốn tán loạn bình thường giống nhau, sắc mặt tái nhợt hẳn lên. Há mồm chính là một đạo huyết tuyến phun ra.

Thật mạnh, trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm lay động, hắn chưa từng thấy qua linh hồn thể cường hãn như vậy, ngay cả mình thần niệm tiễn ý cũng có thể dùng bùa chú chống đối.

Đoạt xá Mạc Vô Kỵ không phải là không có thấy qua, hắn cũng đã gặp qua. Mạc Vô Kỵ chưa bao giờ sợ hãi đoạt xá, này cũng là bởi vì hắn bản thân có cường đại đến cực hạn thức hải, không chỉ như thế, còn không có Nguyên Thần. Hiện tại hắn nhiều hơn thần niệm tiễn ý sau đó, càng đối với đoạt xá không thèm để ý chút nào.

Nhưng là hôm nay, hắn lần đầu tiên nhìn thấy linh hồn thể tại dưới sự công kích của hắn thần niệm tiễn ý không có nửa điểm thương tổn. Chẳng những là không có nửa điểm thương tổn, thậm chí còn để cho hắn thổ huyết bị thương nặng.

- Ngươi cũng ăn của ta một cái bùa chú sao?.

Linh hồn thể thấy Mạc Vô Kỵ trong thức hải như vậy nổ tung cũng chỉ là để cho Mạc Vô Kỵ bị thương, đồng dạng là lay động không dứt.

Vô số năm qua, đối tượng hắn đoạt xá không biết có bao nhiêu. Tuy một lần không có thành công qua, hắn lại từ chưa bao giờ thấy qua như vậy cường giả như Mạc Vô Kỵ thức hải.

Càng làm cho linh hồn thể này giật mình là, cái này không Tu Nguyên thần, thức hải cường đại như vậy tên gia hỏa, còn chưa phải là

phù tộc dòng chính, trên người không có nửa điểm phù tộc khí tức.

Một cái bùa chú bị linh hồn này thể tế xuất, tại Mạc Vô Kỵ trong thức hải họa xuất một đạo xé rách vết tích, một loại cực độ ác tâm cùng khó chịu truyền đến, Mạc Vô Kỵ hầu như muốn ngất đi, hắn không chút do dự tế xuất 6 chương Lạc Thư.

- Ầm!

Bùa chú hóa thành bén nhọn đánh vào Mạc Vô Kỵ tế xuất Lạc Thư, Mạc Vô Kỵ lần nữa há mồm phun ra một đạo máu tươi, ngã ngồi tại bên trên xen kẽ phù văn. Hắn hoài nghi loại công kích này lại đến vài lần, chính là Lạc Thư có thể ngăn trở, thức hải của hắn cũng sẽ hỏng mất.

- Đù! Lạc Thư? Còn là 6 chương Lạc Thư?

Linh hồn thể rung động nhìn Mạc Vô Kỵ trong thức hải bảo vệ 6 tấm Lạc Thư, giọng nói run rẩy, cái loại này kích động coi như là Mạc Vô Kỵ cũng có thể rõ ràng cảm thụ được.

- Nguyên bản ta chỉ là muốn ta phù tộc dòng chính, đáng tiếc những năm gần đây phù tộc nhân tài ta càng ngày càng ít. Ngươi tuy rằng không Tu Nguyên thần, thức hải ngược lại ta ít thấy cường đại, thân thể càng là vượt qua ta phù tộc đệ tử thiên tài nhất nhiều vậy, hiện tại thậm chí ngay cả Lạc Thư đều có. Chúng ta làm thương lượng sao?, ta sẽ lấy ngươi thân thể, ngươi có cái gì tâm nguyện chưa xong ta giúp ngươi hoàn thành, ngươi cũng không cần chống lại, miễn cho óc ngươi nghiền nát.

Linh hồn thể kích động đã bằng phẳng xuống tới.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ giận điên lên, tên khốn kiếp này muốn đoạt xá hắn, lại còn muốn hắn phối hợp.

Dường như cảm nhận được Mạc Vô Kỵ phẫn nộ, linh hồn thể không nhanh không chậm nói:

- Ngươi cũng biết, dùng thực lực của ta cùng đông đảo bùa chú, vô luận ngươi công kích ta thế nào, đều là không làm nên chuyện gì. Cho nên ta đoạt xá ngươi, ngươi chỉ có thể ngăn cản, không có khả năng phản kháng. Với ta mà nói, ngươi chỉ là con kiến hôi mà thôi.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, lại đem bản thân phẫn nộ đè xuống, giọng nói lạnh lùng nói:

- Ta biết ngươi là ai, trước đây phù tộc bị diệt, phù tộc có một cường giả mang theo Thánh Đạo Phù trốn vào hư không, cái kia cường giả chính là ngươi? Phù Tu Hàn cho là ngươi đi ăn cứt rồi, không nghĩ tới ngươi cư nhiên trốn ở chỗ này tìm kiếm thân thể thích hợp đoạt xá.

Linh hồn này thể thở dài một tiếng nói:

- Không sai, ta chính là Phù Cửu Giang. Đáng tiếc qua nhiều năm như vậy, có thể đi vào Thánh Đạo Phù phù tộc đệ tử, cư nhiên không có một tên nào thích hợp ta đoạt xá. Lời nói thực sự nói, ta đối với hy vọng của ngươi ngược lại lớn hơn một chút. Ngươi thân thể rất cường đại, có lẽ có thể chống đỡ ta đoạt xá mà không bạo liệt.

- Nói như vậy trước không gian kia vặn vẹo, cũng không phải là bởi vì ta không phải là phù tộc dòng chính tạo thành?

Mạc Vô Kỵ trong miệng đang hỏi nói, trong lòng nhưng ở cấp tốc suy nghĩ phải làm thế nào đối phó Phù Cửu Giang này. Hắn biết rõ Phù Cửu Giang nói không sai, Phù Cửu Giang cường đại đến liên cả thần niệm của hắn tiễn ý đều có thể đối phó, hắn còn thật không có bao nhiêu thủ đoạn có thể tiếp tục đối phó Phù Cửu Giang.

Vô luận là Sinh Tử Luân hay là Thất Giới Chỉ, Mạc Vô Kỵ đều không thể cầm đi đối phó Phù Cửu Giang. Không nói hai đạo thần thông đối với thức hải của hắn cũng có thương tổn, coi như là hắn có thể khống chế thương tổn, sợ rằng vẫn là không cách nào đối phó cái này cường đại linh hồn thể.

- Tuy rằng không hoàn toàn đúng, ngược lại không sai biệt lắm. Tại ta đoạt xá vô số lần đều thất bại, ta liền biết không một cái cường đại thân thể, coi như là tiến vào Thánh Đạo Phù này, cũng không cách nào hỗ trợ ta đoạt xá. Duy nhất ta không có nghĩ tới là, không gian vặn vẹo quá lợi hại ta cũng không cách nào khống chế được. Ai, đối với nơi này mà nói, ta đích xác là quá cường đại chút.

Phù Cửu Giang lần nữa thở dài một tiếng.

Mạc Vô Kỵ đã hiểu rõ, rất ít mấy người Phù Phi Diêm sở dĩ có thể rời đi Thánh Đạo Phù, không phải là bởi vì Phù Phi Diêm rất cường đại, mà là Phù Cửu Giang thủ hạ lưu tình. Nguyên nhân rất đơn giản, Phù Cửu Giang cũng vậy biết không thể chém tận giết tuyệt, hắn nhất thiết phải lưu lại người bảo hộ Thiên Phù Sơn, cũng vậy nhất định phải cho phù tộc đệ tử còn lại một cái tưởng niệm. Đó chính là tiến vào Thánh Đạo Phù, cũng không phải trăm phần trăm liền chết.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 834: Hủy Diệt Cửu Trụ Đảo

- Xem ra ngươi chắc là sẽ không khuất phục, cũng đúng, loại người như ngươi, ở bên ngoài nói vậy cũng là thiên tài tuyệt thế tồn tại sao?? Nếu là ngươi cho rằng thức hải bể nát, ta sẽ không có đồ đạc chữa trị, vậy ngươi liền sai rồi, ta chỉ là phí nhiều hơn mấy vạn năm nữa mà thôi. Với ta mà nói, không đáng giá tiền nhất chính là thời gian...

Linh hồn thể nói xong câu đó, dương tay một cái, ít nhất là hơn mười trương bùa chú trôi lơ lửng ở tại quanh người hắn. Dù cho những bùa chú còn không có bị kích phát, Mạc Vô Kỵ đã cảm nhận được một loại tử vong uy hiếp.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn khẳng định một khi đối phương tế xuất những bùa chú này, thần hồn của hắn sẽ bị cắn nuốt hết, thân thể sẽ thuộc về tên khốn kiếp này.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ còn đang do dự chỉ dùng để Lôi Võng hay là thử một lần Sinh Tử Luân, hiện tại Mạc Vô Kỵ không chút do dự điều khiển Côn Ngô Kiếm.

Côn Ngô Kiếm Mạc Vô Kỵ cũng chỉ là luyện hóa một tầng cấm chế mà thôi, đồng dạng, hắn chỉ có một chiêu kiếm ý thần thông.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng đạo kiếm ý thần thông này ý vị như thế nào, hắn đạo thần thông này cả Vũ Trụ Giác cường hãn giới diện đều có thể xé rách, không muốn nói thức hải của mình. Bởi vì căn bản cũng không có hoàn toàn nắm trong tay Côn Ngô Kiếm, cho nên một kiếm này tế xuất sau đó, hắn lại không còn có năng lực khống chế.

Nói cách khác một kiếm này đi xuống, Mạc Vô Kỵ khẳng định thức hải của mình sẽ bị vỡ ra.

Lúc này hắn căn bản cũng không có lựa chọn, không vung ra một kiếm này, hắn lại cũng không thuộc về mình nữa.

Trong thức hải Mạc Vô Kỵ, một thanh trường kiếm bình thường phách rơi xuống.

Phù Cửu Giang cười lạnh một tiếng, chính là một kiếm cũng vậy muốn ngăn cản hắn Phù Cửu Giang? Với hắn mà nói tại, một kiếm này uy lực mạnh hơn nữa, cũng bất quá cùng hắn gãi ngứa mà thôi.

Chỉ là ngay lập tức thời gian, Phù Cửu Giang cũng cảm giác được không đúng. bình thường một kiếm bỗng nhiên bao trùm tất cả thiên địa chi thế, hóa thành hủy diệt thiên địa khí tức phách rơi xuống.

Giờ khắc này, dưới thiên địa tại một kiếm này, cũng sẽ bị thôn phệ, vũ trụ tại dưới một kiếm này, cũng sẽ hóa thành hư vô.

- Đây là Côn Ngô Kiếm ý? Ngươi đây là Côn Ngô Kiếm?

Phù Cửu Giang kinh thanh kêu lên, lập tức hắn liền khẳng định xuống tới, đây tuyệt đối là Côn Ngô Kiếm. Người này rốt cuộc là người nào? Đã có 6 chương Lạc Thư, lại còn có Côn Ngô Kiếm?

- Ngươi điên rồi a, ngươi căn bản cũng không thể khống chế Côn Ngô Kiếm, dưới một kiếm này, hết thảy đều sẽ bị ngươi phá huỷ, mau dừng tay...

Phù Cửu Giang điên cuồng kêu to.

Với hắn mà nói Mạc Vô Kỵ thức hải bị Côn Ngô Kiếm xé rách là chuyện nhỏ, đáng sợ là hắn tại dưới Côn Ngô Kiếm tuyệt đối sẽ không có bất kỳ cơ hội sống nào. Côn Ngô là Thượng Cổ thập đại thần kiếm bên trong xếp hàng thứ nhất tồn tại, hắn Phù Cửu Giang cường đại hơn

nữa, cũng không cách nào dùng một cái linh hồn thể đi đối phó Côn Ngô Kiếm.

Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm dừng tay ý tứ, trong thức hải tử khí hồ lớn cuồng bạo, vô cùng vô tận thần niệm bị Côn Ngô Kiếm thế cuốn đi.

Cái loại này nuốt thiên phệ địa khí tức hủy diệt tại trong thức hải Mạc Vô Kỵ điên cuồng phát sinh, Phù Cửu Giang nguyên bản ngưng thật linh hồn thể, tại đây loại kinh khủng sát ý dưới bắt đầu run rẩy, dường như sau một khắc cũng sẽ bị kiếm ý hoàn toàn vỡ ra đến.

- Dừng tay a...

Phù Cửu Giang run rẩy linh hồn thể ngoại trừ còn có thể kêu lên để cho Mạc Vô Kỵ dừng tay, hắn lại cũng không cách nào làm bất cứ chuyện gì.

Hơn mười tấm bùa chú trôi lơ lửng tại quanh người hắn cũng bị loại này kinh khủng kiếm ý trấn áp, căn bản là không cách nào kích phát.

- Ầm!

Cuồng bạo hủy diệt Côn Ngô Kiếm ý rốt cục xé rách xuống.

- A...

Dù cho thực lực của Phù Cửu Giang không biết vượt qua Tiên Đế bao nhiêu cấp, linh hồn của hắn thể tại đây loại hủy diệt thiên địa kiếm ý dưới, vẫn như cũ không có lực phản kháng chút nào. Thời khắc này Phù Cửu Giang chỉ có hối hận, nếu mà hắn biết Mạc Vô Kỵ còn có Côn Ngô Kiếm loại vật này, biết Mạc Vô Kỵ là một người điên dám ở chính bản thân thức hải tế xuất Côn Ngô Kiếm còn không có luyện hóa, hắn tuyệt đối sẽ không muốn đi lấy Mạc Vô Kỵ thân thể.

Nhiều năm như vậy hắn đều đi qua, tiếp qua một phần vài năm có thể làm sao? Đáng tiếc, hết thảy đều quá muộn.

Một tiếng thê lương kêu thảm thiết truyền đến, Phù Cửu Giang linh hồn thể tại dưới cường đại hủy diệt kiếm ý, biến thành hư vô.

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được một loại đau đớn hầu như muốn đem chính bản thân linh hồn xé rách truyền đến, ý thức của hắn bắt đầu dần dần không rõ.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ dâng lên một loại không cam lòng, hắn biết thức hải mình nứt ra. Thế nhưng là hắn căn bản là bất lực, chỉ có thể mặc cho bằng thức hải của mình vỡ ra, hắn dần dần rơi vào một loại vô ý thức trạng thái.

Cái loại này không cam lòng dường như để cho Côn Ngô Kiếm cảm ứng được, trong lòng Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có thêm một đạo bức thiết nguyện vọng. Nếu như có thể tại trước khi chết, trở về tới địa cầu đi thì tốt rồi. Đáng tiếc hắn tại bên trong Thánh Đạo Phù, căn bản là không cách nào trở về tới địa cầu.

- Ầm!

Côn Ngô Kiếm kiếm ý bỗng nhiên lao ra thức hải Mạc Vô Kỵ, đánh vào bên trên Thánh Đạo Phù.

Mạc Vô Kỵ sau cùng chỉ có thể cảm thấy được bên trong Thánh Đạo Phù dường như có một thứ gì vỡ vụn bình thường giống nhau, sau đó liền lâm vào trong vô ý thức trầm luân.

...

Cũng trong lúc đó, tại bên trên một cái cây màu xám tro rễ thật lớn, hai tên nữ tử ngừng lại.

- Lâm Cô, chúng ta đi tiếp nữa cũng vậy không có bất kỳ ý nghĩa. Chúng ta cũng không có đoán sai, Cửu Trụ Đảo chính là một tòa hư

không đảo, hai người chúng ta bị nhốt tại giữa Cửu Trụ Đảo này, căn bản cũng không được ra vào.

Nói chuyện là nữ tử bên trái mặc quần xì líp màu xah.nữ tử Lâm Cô gật đầu:

- Thư Âm, ngươi nói không sai. Chúng ta đều đi hơn một năm, địa phương có thể đi trên cơ bản đều đi. Ngoại trừ 9 cây hình trụ có chút quỷ dị ra, chính là nơi này một cái trong hư không bí mật đảo nhỏ.

hai nữ tử này chính là Lâm Cô cùng Sầm Thư Âm rơi vào hư không, trước đây các nàng đích thật là nghĩ như Mạc Vô Kỵ, rơi xuống thất giới thạch. Các nàng cũng vậy lựa chọn một hư không phương vị trong đó, chuẩn bị trốn vào đi. Bởi vì thực lực của hai người quá mức thấp, cho nên Lâm Cô dùng Lạc Thư quấn lấy hai người.

Để cho hai người không có nghĩ tới là, các nàng cư nhiên khi trên đường tiến vào hư không phương vị, bị một cổ lực lượng hư không cường đại cuốn đi. Nếu không phải là có Lạc Thư bảo vệ hai người, hai người sớm bị xé rách thành mảnh nhỏ.

Chờ lúc hai người thanh tỉnh lại, chính là ở chỗ này hoang tàn vắng vẻ màu xanh hư không đảo nhỏ, cái đảo nhỏ này nguyên khí cực kỳ nồng nặc. Lâm Cô dầu gì cũng là một cái đại tông môn đi ra, nàng cũng chưa từng gặp qua địa phương nồng nặc nguyên khí như vậy. Nàng cảm giác loại này nguyên khí thậm chí so với tiên linh khí còn cao cấp hơn một chút, càng thêm thích hợp tu luyện cảm ngộ. Về phần Sầm Thư Âm, vậy càng là không có biết.

Duy nhất quỷ dị là, trên cái đảo này thiên địa nguyên khí nồng nặc tới cực điểm, hết lần này tới lần khác là không có một gốc cây thực vật, cũng vậy không có bất kỳ sinh linh tồn tại. Tình cờ tồn tại một ít cây cỏ, cũng không biết đạo khô héo bao nhiêu năm.

Bởi vì cái này trên đảo có 9 cây cột, cho nên hai người cũng vậy đem cái này đảo mệnh danh là Cửu Trụ Đảo. Hai người tại xác nhận đảo này

không ai sau đó, liền bắt đầu bế quan tu luyện tại Cửu Trụ Đảo.

Lâm Cô lúc tiến vào chính là Đại Chí Tiên thực lực, cộng thêm trên người còn có đại lượng tiên đan Mạc Vô Kỵ cung cấp, tại đây loại địa phương thiên địa nguyên khí nồng nặc tới cực điểm, ngắn ngủi vài năm liền tu luyện đến Đại La Tiên viên mãn.

Sầm Thư Âm tư chất vốn chính là nhất lưu, thân thể của của nàng được Mạc Vô Kỵ dùng Hồng Mông Sinh Tức tẩy rửa, Nguyên Thần tức thì được Mạc Vô Kỵ dùng Minh Tâm Thần Hoa cọ rửa. Nguyên Thần cùng thân thể tại dưới tác dụng của Minh Tâm Thần Hoa, lần nữa dung hợp sau đó, tư chất so với trước càng lên cao gấp vạn.

Cộng thêm tại đây dưới đỉnh cấp nguyên khí vượt qua tiên linh khí tu luyện, ngắn ngủi mấy năm thời gian, nàng đã thăng cấp tới rồi Đại La Tiên viên mãn.

Chỉ là nơi này thiên địa quy tắc dường như có hạn chế, cộng thêm hai người cảm ngộ không đủ, thiếu khuyết tiên đan thăng cấp. Dù cho nơi này thiên địa nguyên khí lại nồng nặc, hai người cũng không cách nào bước vào đẳng cấp cao hơn. Sầm Thư Âm lòng nhớ mong Mạc Vô Kỵ, càng là không muốn tiếp tục ở lại. Cho nên hai người tại đình chỉ tu luyện sau đó, ở trong hư không đảo nhỏ tìm kiếm lối ra.

Một năm thời gian trôi qua, hai người hầu như đã đi toàn bộ đảo nhỏ. Sau cùng chỉ phải ra một cái kết luận, chính là cái đảo nhỏ này tại trong hư không, bị thiên nhiên khốn trận vây khốn, các nàng chỉ có thể vào đến không thể đi ra ngoài.

- Lâm Cô, ta cho là chúng ta muốn đi ra ngoài, hay là phải từ 9 cây cột này cân nhắc. 9 cây cột hẳn là then chốt Cửu Trụ Đảo này, hay là chúng ta có thể thử múa cột xem sao? Cùng có thể đánh vỡ 9 cây cột này, nói không chừng chúng ta liền rời đi được cái chỗ này.

Sầm Thư Âm nghe Lâm Cô nhắc tới 9 cây cột, cũng vậy cho rằng này 9 cây cột mới đúng là then chốt.

Lâm Cô do dự một chút nói:

- Thư Âm, Lạc Thư của ngươi luyện hóa đến bao nhiêu tầng cấm chế?

- Sáu mươi bảy tầng cấm chế.

Sầm Thư Âm đáp.

Lâm Cô cắn răng một cái nói:

- Thư Âm, cứ dựa theo ngươi cách nói đến, chúng ta liên thủ đi đánh 9 cây hình trụ này. Thế nhưng ngươi phải thời thời khắc khắc dùng Lạc Thư che chở chúng ta, ta lo lắng một khi mấy cây hình trụ này bị đập vỡ, Cửu Trụ Đảo sẽ sụp đổ rơi.

- Tốt.

Sầm Thư Âm gật đầu.

...

Cửu Trụ Đảo chính như Sầm Thư Âm cùng Lâm Cô mệnh danh bình thường giống nhau, ngoại trừ 9 cây hình trụ ra, khắp nơi đều là một mảnh màu xám tro.

Lâm Cô cùng Sầm Thư Âm mấy năm nay lưu lạc trong hư không, sớm đã nhìn quen các loại nguy cơ. Hai người tìm sống trong chết, cũng không phải một lần hai lần.

Vô số lần tìm được đường sống trong chỗ chết, càng làm cho hai người biết, làm việc tối kỵ chính là do do dự dự.

Cho nên lần này hai người quyết định muốn nổ nát 9 cây hình trụ sau đó, liền không có nửa điểm do dự.

Nguyên bản Lâm Cô cùng Sầm Thư Âm còn tưởng rằng hình trụ các nàng không nhất định có thể nổ nát, khi hai người toàn lực oanh kích

hình trụ, hai người liền biết các nàng nghĩ sai rồi. hình trụ dường như thiếu thiếu một loại chống đỡ, các nàng mỗi một lần oanh kích, đều có thể để cho hình trụ buông lỏng một phần.

- Thư Âm, ta đã hiểu, hình trụ hẳn là bởi vì bố trí tới. Chúng ta mặc dù có thể oanh động, hẳn là thời gian dài lâu, thiên địa nguyên khí không đủ tạo thành.

Tại oanh động hình trụ sau đó, Lâm Cô có chút hiểu được.

Tại biết hình trụ là có thể oanh động, hai người càng là liều mạng tế xuất pháp bảo công kích, thậm chí ngay cả thần thông đều tế đi ra rồi.

Một năm sau, cây hình trụ thứ nhất ầm ầm sụp đổ. Gần như là tại cây hình trụ đệ nhất sụp đổ trong nháy mắt, Sầm Thư Âm cùng Lâm Cô đều cảm nhận được nơi này không gian có chút bất ổn hẳn lên.

Hai người liếc nhau, đều là gật đầu, biết nơi này thật là đường đi ra ngoài.

cây hình trụ thứ hai hai người thậm chí chỉ dùng ba tháng, sau đó cây thứ ba, cây thứ thư...

Khi hai người đồng thời nổ nát thứ chín cây hình trụ, không gian chung quanh đột ngột vặn vẹo. Cửu Trụ Đảo dưới chân cũng vậy bắt đầu sụp đổ, không gian trực tiếp bị xé rách. Chung quanh phát sinh từng trận răng rắc vỡ vụn, thật giống như toàn bộ vũ trụ đều sụp đổ bình thường giống nhau.

Sầm Thư Âm cùng Lâm Cô sợ nhanh chóng cầm giữ cùng một chỗ, núp ở bên trong Lạc Thư. Sau một khắc, cuồng bạo vặn vẹo không gian lại đem hai người trực tiếp cuốn vào trong hư không.

...

Gần như là tại hai người nổ nát 9 cây hình trụ đồng thời, Địa Tiên viên mãn mấy giới vực đều khiếp sợ nhìn mênh mông hư không, giờ

khắc này, bọn họ cảm nhận được khí tức phi thăng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 835: Trở Về Địa Cầu

Mạc Vô Kỵ mở mắt nhìn thấy là một mảnh trần nhà phát vàng ố, hắn bỗng ngồi dậy, đầu truyền đến từng đợt đau đớn như châm đâm bình thường vậy.

- Phì ——

Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi thật dài, tận lực để cho mình hòa hoãn xuống tới, trong đầu hắn đau đớn rốt cục cũng vậy đi theo hòa hoãn xuống tới.

Đây là địa phương nào? Là chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ nhíu mày, hắn mới vừa vừa nghĩ đến Thiên Phù Sơn, trong đầu lần nữa truyền đến không thể chịu đựng được đau đớn. Mạc Vô Kỵ chỉ có thể làm cho mình đừng nghĩ tới ký ức bất kỳ vật gì, hắn bắt đầu quan sát tình huống chung quanh.

Đây là một gian coi như phải không nhỏ căn phòng, gian phòng ngoại trừ trần nhà phát vàng ra, còn có giường chiếu ố vàng. Mạc Vô Kỵ nghiêng đầu nhìn một chút giường chiếu bản thân đang ngồi, là một cái giường sắt rỉ sét loang lổ, bên giường còn có vài nước thuốc bình đã bị dùng qua rơi vãi...

Chờ một chút...

Mạc Vô Kỵ mở to hai mắt, hắn hiểu được, chính bản thân đang ở y viện.

Trong đầu lần nữa truyền đến cuồng bạo đau đớn, Mạc Vô Kỵ lần này cố nén đau đớn, mấy phút sau, hắn hoàn toàn hiểu là chuyện gì xảy ra.

Hắn tại Thiên Phù Sơn cầu Liệt Giới Phù, sau đó tiến vào bên trong Thánh Đạo Phù, kết quả bên trong Thánh Đạo Phù ánh sáng vặn vẹo, hắn bị Phù Cửu Giang đoạt xá. Sau đó hắn tại trong thức hải tế xuất Côn Ngô Kiếm, một kiếm kia đi xuống...

Không đúng a, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ đến chính bản thân hắn là tại bên trong Thánh Đạo Phù, làm sao có thể ngồi trên một cái giường bệnh?

Mạc Vô Kỵ gần như là dùng tốc độ nhanh nhất đưa truyền dịch quản trên cánh tay và châm nhổ ra, đang muốn xuống giường, hắn ngây dại.

Tại trên cánh tay của mình có hai đạo nhạt yếu vết tích, một thanh vết kiếm tầm thường chế trụ một quả bùa chú vết tích...

Đây là Côn Ngô Kiếm cùng Thánh Đạo Phù? Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì vững tin hắn không có nhìn lầm, trên cánh tay mình hai đạo nhạt yếu vết tích nhất định là Côn Ngô Kiếm cùng Thánh Đạo Phù.

Mạc Vô Kỵ hồi tưởng ra chính bản thân bổ ra Côn Ngô Kiếm sau đó tâm nguyện cuối cùng, hắn tâm nguyện là trở về tới địa cầu.

Lẽ nào Côn Ngô Kiếm cảm nhận được tâm nguyện của mình, lại đem Thánh Đạo Phù trấn áp, đồng thời đưa hắn đưa đến trên địa cầu?

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ nhanh chóng câu thông Côn Ngô Kiếm, tại trong nháy mắt hắn chuẩn bị vận dụng thần niệm, đầu óc của hắn lần này thiếu chút nữa trực tiếp bị xé mở, sợ Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu liễm ý nghĩ của chính mình, chỉ một lát sau sau đó, hắn liền hiểu được. Mình bây giờ ngoại trừ cường hãn thân thể ra, không còn có bất kỳ thủ đoạn nào.

- Trời đệch, ngươi đã tỉnh?

Một cái âm thanh hơi lộ ra vui mừng tại cửa vào vang lên, đi theo đi tới một người thanh niên ước chừng hai mươi tuổi, nhìn xem tướng mạo rất là thật thà phúc hậu.

- Ngươi thế éo nào lại rút kim truyền dịch?

Sau lưng thanh niên là một người trung niên hộ sĩ, nàng thấy Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên ngồi dậy, vội vàng lớn tiếng mắng.

- Vị đại ca này, đây là chất kháng sinh tiêm vào vết thương bị nhiễm cho ngươi, ngươi nghìn vạn, trời đệch, vết thương trên người ngươi...

Thanh niên nói chuyện ngừng lại, hắn phát hiện Mạc Vô Kỵ trên người đáng sợ vết thương dường như đã không còn.

Người kia trung niên nữ y tá cũng nhìn thấy loại tình huống này, đồng dạng kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ phản ứng kịp, liền vội vàng nói:

- Ta có tổ truyền ngoại thương thuốc, bôi một cái, thương thế trên người khang phục rất nhanh.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ cho rằng hai người này sẽ lại hỏi, hắn phát hiện người y tá cùng thanh niên cũng không có cảm thấy cổ quái, dường như rất bình thường hình dạng.

- Đây là nơi nào? Ta chuyện lúc trước ký ức có chút không rõ ràng lắm?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Thanh niên kia liền vội vàng nói:

- Đây là y viện lớn nhất Khải Thư Thị, Tinh Đại phụ thuộc y viện, ta tại La Dương chân núi thấy ngươi vết máu loang lổ, tựa hồ là từ trên núi

ngã xuống, lúc này mới lại đem ngươi lưng tới nơi này cứu trị.

Khải Thư Thị Mạc Vô Kỵ còn thật sự biết, năm đó hắn còn tới qua, nơi này là Khải Nam tỉnh thành thị. Xem ra Côn Ngô Kiếm đích thật là cảm nhận được tâm nguyện của mình, để cho hắn về tới địa cầu. Không làm như vậy, Côn Ngô Kiếm còn trấn áp Thánh Đạo Phù. Côn Ngô Kiếm quả nhiên không đơn giản.

Thế nhưng là...

Cái bãi rác này là Khải Thư Thị y viện lớn nhất? Cũ nát giường chiếu, chăn vàng ố, trần nhà sắp sập? Một cái y viện lớn nhất tỉnh lị nếu mà hư như vậy nói, vậy cũng quá khôi hài một chút.

Còn có, trước đây thời điểm chính bản thân rời đi địa cầu liền cấm tùy tiện dùng loạn chất kháng sinh, đều đi qua đã bao nhiêu năm? Thế nào còn dùng treo châm truyền chất kháng sinh?

- Đa tạ ngươi đã cứu ta, ta còn không biết xưng hô ngươi như thế nào.

Mạc Vô Kỵ vội vàng tạ ơn đạo.

Thanh niên cười phất tay một cái:

- Không cần chú ý, đây là một chuyện nhỏ, ta là Tiển Tri Dương, Tinh Vũ Đại Học tinh không sinh vật hệ học sinh.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Đối với ngươi là việc nhỏ, đối với ta cũng không phải là việc nhỏ. Được rồi, ta gọi Mạc Vô Kỵ.

Tuy tiện Mạc Vô Kỵ biết, dù cho Tiển Tri Dương không cứu hắn, hắn chỉ cần ở địa cầu, hắn là cũng sẽ không có tổn thương gì. Dùng thân thể của hắn cường độ, cho dù là gặp dã thú, cũng vậy rất khó thương tổn hắn. Dã thú ăn hắn đó là muốn tính mạng hắn, thân thể của hắn nhất định

sẽ hình thành thần thể ngăn cản. Kim châm bất đồng, đối với hắn không có bất kỳ thương tổn gì.

- Nếu không còn chuyện gì, ngươi đi lại đem phí dụng tổng kết một cái sao?.

Y tá kia nói với Tiển Tri Dương một câu, tiến vào phòng bệnh, bắt đầu thu thập nước thuốc cùng một phần công cụ.

- Tốt, Mạc Vô Kỵ, ngươi cùng đi với ta sao?, chờ phí dụng sau đó, chúng ta đi ăn một bữa cơm.

Tiển Tri Dương vỗ vỗ Mạc Vô Kỵ vai, rất là cao hứng nói.

Mạc Vô Kỵ cũng không có mang gì theo, tuy Tiển Tri Dương không biết Mạc Vô Kỵ là thế nào xuất ra nước thuốc trị ngoại thương, hắn thế nhưng là rõ ràng Mạc Vô Kỵ trên người dường như cũng không có phát hiện vàng cùng thẻ căn cước và đồ đạc vân vân.

- Vậy thì đa tạ, trong này không khí có chút khó nghe, hay là sớm một chút đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói, hắn lúc nào cũng cảm giác có cái gì không đúng, hắn quyết định hỏi nhiều hỏi Tiển Tri Dương.

Tiển Tri Dương cười ha ha một tiếng:

- Vô Kỵ, trong này không khí thế nhưng là đã tinh lọc qua, chờ chúng ta ra y viện, này không khí mới gọi khó ngửi. Bất quá chúng ta quốc gia gần nghiên cứu ra mới nhất thành thị không khí tinh lọc cơ khí, đến lúc đó nhưng cũng sẽ không như bây giờ.

- Tri Dương, Tinh Đại phụ thuộc y viện dường như thoạt nhìn rất cũ nát a, tại sao là Khải Thư Thị lớn nhất y viện.

Đang cùng Tiển Tri Dương đi tới đóng tiền chỗ thời điểm, Mạc Vô Kỵ nhân cơ hội dò hỏi.

Tiển Tri Dương than thở:

- Đây đều là thiết bị vài thập niên trước. Khải Thư Thị cùng cái khác thành thị không có khả năng so sánh, chúng ta cái thành phố này hàng tinh nghiệp cũng không phát đạt, khi tiến vào thời đại hàng tinh sau đó, địa cầu tầng khí quyển bị phá hư, không khí bị ô nhiễm. Giàu có cùng người có năng lực đàn đều lựa chọn rời đi địa cầu, đi tới Đế Nguyên Tinh. Quốc gia chúng ta tại trên thế giới vẫn có địa vị rất mạnh, ở trên Đế Nguyên Tinh đã có một mảnh sinh tồn thổ địa. Chỉ cần có năng lực, đều có cơ hội đi tới Đế Nguyên Tinh.

Hai người đã đi tới trước cửa sổ đóng tiền, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy Tiển Tri Dương lấy ra đóng tiền, là 6 trăm ba mươi mốt đồng. Mấu chốt là phía trên kia ngày, mấy chữ năm 2077 đong đưa Mạc Vô Kỵ có chút hoa mắt.

vừa ly khai, nửa cái thế kỷ đều đi qua, cũng không biết hắn Mạc Vô Kỵ ở trên địa cầu còn có mấy cái người quen.

- Đi thôi, đi chúng ta Tinh Đại ăn cơm. Được rồi, ngươi quê ở đâu? Thế nào đi tới Khải Thư Thị?

Tiển Tri Dương lại đem phí dụng nộp sau đó, rất là to lớn liệt nói với Mạc Vô Kỵ.

- Tại thường lạc, về sau ta tại Tĩnh Dương công tác qua một đoạn thời gian. Được rồi, chính là Tĩnh Dương Hạ gia, ngươi biết không?

Mạc Vô Kỵ có chút hoảng hốt, giờ khắc này hắn cư nhiên đã không còn bao nhiêu ý nghĩ ngay trước mặt Hạ Nhược Nhân dò hỏi rõ, hắn rất muốn gặp là Văn Hiểu Kỳ, không biết qua mấy thập niên, nàng còn khỏe hay không. Có cháu chưa, hay là lên bàn thờ ngắm gà khỏa thân rùi? hoặc là đã qua cái kia Đế Nguyên Tinh mà Tiển Tri Dương nói?

- Tĩnh Dương Hạ gia ta tự nhiên biết a.

Tiển Tri Dương sùng bái nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Hạ gia thế nhưng là có tư cách trực tiếp đi thông Đế Nguyên Tinh, thậm chí có thuộc về mình tinh không phi thuyền. Hạ gia Hạ thị luyện thể dược dịch, đây chính là đồ đạc toàn cầu đều khát cầu. Nghe nói Đế Nguyên Tinh cũng không có an ổn như trên địa cầu, cái tinh cầu kia tuy rằng không khí tươi mát, hoàn cảnh ưu mỹ, nhưng có rất nhiều mãnh thú cường đại...

Nói đến đây, Tiển Tri Dương dường như nghĩ tới cái gì, nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Vô Kỵ, nhà ngươi cái thuốc ngoại thương cũng vậy rất là không sai a. Cư nhiên có thể tại trong thời gian ngắn như vậy, khiến cho ngươi khang phục hắn lên, liên cả chất kháng sinh đều không cần tiêm vào. Tương lai nếu là ngươi có thể thành lập như vậy một nhà công ty, chuyên môn bán ra loại này thuốc trị thương, nói không chừng tại Đế Nguyên Tinh cũng có chợ rất lớn.

Mạc Vô Kỵ âm thầm nắm chặt nắm tay, Hạ gia luyện thể dược dịch? Đó là hắn Khai Mạch dược dịch có đúng hay không. Chỉ là hắn bảo tồn tại máy vi tính xách tay Khai Mạch dược dịch phương pháp điều chế cũng không hoàn chỉnh, chủ yếu vài loại dược liệu cùng phương pháp điều chế dung hợp thủ đoạn hắn cũng không có ghi vào máy vi tính xách tay. Hạ Nhược Nhân ám toán hắn sau đó, lấy đi phương pháp điều chế không đầy đủ.

Hiện tại Hạ gia đã có luyện thể dược dịch, hiển nhiên là tại của hắn không đầy đủ phương pháp điều chế sửa đổi. Bất quá nếu thứ thuộc về hắn, hắn sẽ đi đem cầm về.

- Ta cũng không có phương pháp điều chế, về điểm này dược dịch là ta tổ tiên lưu lại, không có dùng.

Mạc Vô Kỵ nhìn xem người là rất chuẩn, hắn biết Tiển Tri Dương cũng không phải muốn nói gần nói xa hắn phương pháp điều chế.

Quả nhiên Tiển Tri Dương than thở:

- Vậy thật đúng là đáng tiếc... Vô Kỵ, Hạ gia hàng tinh thuốc nghiệp tập đoàn thế nhưng là một trong công ty tốt nhất toàn thế giới, ngươi thật vất vả tiến vào rồi, tại sao phải ra a?

Mạc Vô Kỵ thở dài nói:

- Ta là bởi vì bản lĩnh không hoàn thiện bị đuổi ra ngoài, còn kém một chút bị giết đâu nè.

Nghe Mạc Vô Kỵ nói thiếu chút nữa bị giết, Tiển Tri Dương dường như cũng không có gì ngoài ý muốn, dường như cảm thấy Mạc Vô Kỵ nói rất như thường.

Hai người đi ra y viện, y viện phía ngoài không khí quả nhiên so với bên trong bệnh viện càng là đục ngầu, trong không khí tràn đầy một loại không nói được mùi vị.

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn trời có chút bụi, trong lòng âm thầm cảm thán.

Tiển Tri Dương than thở:

- Nếu không phải vài thập niên trước, một viên hành tinh ở vùng ven địa cầu bạo liệt, hủy hoại địa cầu tầng khí quyển, địa cầu cũng vậy không đến mức như vậy.

Tuy Mạc Vô Kỵ rất muốn hỏi viên tinh cầu kia bạo liệt là chuyện gì xảy ra, nhưng hắn vẫn là nhịn được. Loại chuyện này hắn cái này người địa cầu không biết, vậy chính là có chút cổ quái. Nghe Tiển Tri Dương nói, Mạc Vô Kỵ ngược lại hiểu địa cầu sở dĩ biến thành như vậy, dường như cũng không hoàn toàn đúng nhân loại tạo thành. Cái này cũng đối với, năm đó thời điểm hắn rời đi địa cầu, địa cầu hoàn cảnh cùng đại khí bảo hộ chính là một đại sự.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 836: Cố Nhân Không Còn

Rời bệnh viện, trên đường phố dường như cũng không nhiều xe. Người đi đường tới tới đi đi và một phần cửa hàng, cho thấy nơi này coi như là phồn hoa.

Có lẽ là thói quen, người trên phố cũng không có cảm thấy không khí kém bao nhiêu.

Một giờ sau, Mạc Vô Kỵ đi theo Tiển Tri Dương đi tới Tinh Vũ Đại Học. Tinh Vũ Đại Học môn lâu kiến tạo rất là có khí thế, hai cây hình trụ phân biệt sừng sững tại hai bên, để lộ ra một loại đại khí.

Tiển Tri Dương chỉ vào bốn cái chữ lớn Tinh Vũ Đại Học này nói:

- Khải Thư Thị - Tinh Đại (1 trường đại học) vẫn còn là rất tốt, ở quốc nội coi như là bài danh top hai mươi tồn tại. Thậm chí có rất nhiều học sinh nước ngoài, cũng tới học ở trường Tinh Đại. Ta dẫn ngươi đi nhà hàng ăn cơm tốt nhất Tinh Đại trường học, giá cả so với bên ngoài tiện nghi nhiều hơn, phục vụ cũng không tệ lắm.

Tuy thần niệm của Mạc Vô Kỵ không cách nào mở rộng, hắn dầu gì cũng là một cái Tiên Đế, cảm quan cực kỳ cường đại. Vừa tiến vào Tinh Đại, hắn đã nhìn thấy vài cái máy tinh lọc không khí. Trong sân trường không khí cũng xác thực so với bên ngoài tốt hơn rất nhiều.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ khát vọng tới cầu một chuyến, ngoại trừ một phần sự tình chưa xong ra, hắn mơ hồ cảm giác được tương lai mình nếu mà muốn bước vào đẳng cấp cảnh giới hơn hắn Tiên Đế, nhất định phải đem sự tình trên địa cầu có một cái kết.

Về phần tại sao như vậy, Mạc Vô Kỵ không rõ ràng lắm, hắn tu luyện phàm nhân đạo, chỉ là có một loại loáng thoáng cảm giác. Cho nên lần này Côn Ngô Kiếm giúp hắn kết thúc tâm nguyện này, chờ hắn tu vi khôi phục, rời đi địa cầu, hắn sẽ vì địa cầu bố trí một cái hộ trận, đồng thời lại đem địa cầu hoàn cảnh khôi phục lại trạng thái tốt nhất. Coi như là vì địa cầu, vì mẫu tinh cầu của mình làm một phần cống hiến.

- Tới rồi, chính là chỗ này.

Tiển Tri Dương nói nhà hàng tiểu viện, kỳ thực liền một chỗ không xa khi tiến vào cửa trường.

người trong Nhà hàng không nhiều lắm, Mạc Vô Kỵ cùng Tiển Tri Dương mới vừa vừa đi vào nhà hàng, đã nhìn thấy hai nữ một nam đi ra.

- Á Kỳ, ngươi ở đây à...

Tiển Tri Dương theo bản năng nói một câu sau đó, ánh mắt liền rơi vào người kia bạn trai.

Mạc Vô Kỵ đã chú ý tới người nữ tử gọi Á Kỳ trên mặt hiện qua một vẻ bối rối, nhưng cô nữ sinh này hiển nhiên tâm lý tố chất không sai, rất nhanh thì khôi phục như thường.

- Tri Dương, ngươi thế nào trở về trường? Không phải đi bệnh viện...

Gọi Á Kỳ nữ tử hỏi ngược một câu, nói cũng vậy còn chưa nói hết.

Đi ở bên cạnh Á Kỳ, người kia bạn học trai ngược lại đưa tay nói:

- Ngươi phải là Tiển Tri Dương sao?? Ta gọi Phong Nam, đến từ Tĩnh Dương tinh học viện, bạn của Á Kỳ.

Mạc Vô Kỵ sớm đã không phải là kẻ gà mờ như trước đây, hắn nhìn tình cảnh trước mắt, liền biết Tiển Tri Dương cùng Á Kỳ giữa đó có chút liên quan, nói không chừng đều là quan hệ bạn bè trai gái.

Quả nhiên Tiển Tri Dương sắc mặt có chút khó coi, hắn thậm chí không để ý tới đáp lại Phong Nam, cũng không có đưa tay cùng Phong Nam bắt tay. Mà là nhìn nữ tử gọi Á Kỳ hỏi:

- Á Kỳ, ta nói theo ta đi bệnh viện, ngươi nói tinh cấp cuộc thi yêu cầu ôn tập, vì sao ngươi lại ở chỗ này?

Á Kỳ sắc mặt có chút lúng túng cúi đầu, xung quanh có chút an tĩnh. Một lát sau sau đó, nàng bỗng nhiên ngẩng đầu nói:

- Tri Dương học đệ, ngươi cũng biết ta năm nay liền phải tốt nghiệp, đi Đế Nguyên Tinh là ước mơ duy nhất của ta.

Nàng không có tiếp tục nói hết, chính là Mạc Vô Kỵ đều có thể hiểu rõ ý của nàng, đó chính là Tiển Tri Dương không phù hợp điều kiện của nàng. Vốn là hàng dự bị, hiện tại nếu gặp, nàng nhất định phải phải tại giữa hai người lựa chọn một cái.

- Tiển Tri Dương, ngươi rất không có phong độ. Không muốn nói Á Kỳ còn không tính bạn gái của ngươi, dù cho nàng là bạn gái của ngươi, bạn học của nàng tới rồi, ngươi cũng không thể vô lễ như vậy. Đây không phải là vấn đề lễ tiết, đây đối với tương lai ngươi không có lợi.

Mặt nữ sinh khác ngược lại cau mày nói một câu.

nữ sinh được gọi là Á Kỳ tóc ngắn mặt tròn, tuy rằng coi như là thanh tú, chỉ có thể nói là trung bình. Ngược lại người này nữ sinh răn dạy Tiển Tri Dương, vóc người thon dài, da dẻ trắng nõn, hơn nữa ngũ quan hầu như coi như là tinh xảo, tóc dài xõa vai, so với Á Kỳ phải thanh tú hơn nhiều.

Tiển Tri Dương sắc mặt có chút trắng bệch, hiển nhiên nội tâm rất là không bình tĩnh.

Tuy Mạc Vô Kỵ biết Tiển Tri Dương biểu hiện rất là không có phong độ, hắn vẫn còn là cười vỗ vỗ vai Tiển Tri Dương nói:

- Tri Dương, chân trời nào mà không có cỏ thơm, có một số việc không cần chấp nhất a.

Cũng không biết Tiển Tri Dương tự mình nghĩ thông, hay là Mạc Vô Kỵ khuyên nói đến tác dụng, hắn có chút không muốn nhìn Á Kỳ, lúc này mới đối với người nữ tử vóc người thon dài nói:

- Đàm Chân Mạn, cô nói đúng, ta cùng Á Kỳ thậm chí còn không có trở thành quan hệ bạn bè trai gái, là ta quá suy nghĩ nhiều.

Nói xong câu đó, Tiển Tri Dương nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Vô Kỵ, chúng ta đi nhậu đê, chúng ta nhà hàng sơn đề ngon miệng nhất.

- Được rồi, đi thôi.

Mạc Vô Kỵ rất là thưởng thức Tiển Tri Dương loại này hào hiệp, nói buông liền buông.

- Ngươi là Mạc Vô Kỵ?

Nữ tử được gọi là Đàm Chân Mạn bỗng nhiên kinh ngạc hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai a, ta là Mạc Vô Kỵ, có cái gì kỳ quái sao?

Hắn nhưng không tin Đàm Chân Mạn quen biết hắn, hắn rời đi địa cầu đều mấy thập niên, huống hồ trước đây hắn nhất tâm nhào vào nghiên cứu dược vật. Hồng nhan tri kỷ ngoại trừ một Văn Hiểu Kỳ đơn phương yêu mến hắn, chỉ có Hạ Nhược Nhân phía sau ám toán hắn.

- Ách, không có gì, chỉ là bởi vì Mạc Vô Kỵ tên này quá nổi danh, ta đây mới đột nhiên kinh ngạc mà thôi.

Đàm Chân Mạn phản ứng kịp, có chút áy náy nói.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Còn xin Đàm học muội nói cho ta biết một cái, vì sao Mạc Vô Kỵ lại rất nổi danh?Thấy Mạc Vô Kỵ ôm quyền, vô luận là Đàm Chân Mạn hay là Tiển Tri Dương đều có chút kinh ngạc. Mạc Vô Kỵ quần áo có chút phục cổ ra, lại còn dùng lễ tiết ôm quyền.

Đàm Chân Mạn liền vội vàng nói:

- Không có gì, ngươi đi Tĩnh Dương thì sẽ biết, Tĩnh Dương rất nhiều người đều biết Mạc Vô Kỵ. Bởi vì nhiều năm trước tại Tĩnh Thủ Sơn xuất hiện một khối mộ bia, trên mộ bia có khắc hai hàng chữ, hai hàng chữ đó là, Mạc Vô Kỵ chi mộ, Văn Hiểu Kỳ lập.

- Đúng, chuyện này tại Tĩnh Dương không tính là chuyện ly kỳ gì, mọi người đều biết.

Một bên Phong Nam cũng vậy gật gật đầu nói.

Tuy vừa rồi Tiển Tri Dương cũng không để ý tới hắn nắm tay lễ tiết, hắn vẫn như cũ biểu hiện rất là rộng lượng.

- Mạc Vô Kỵ chi mộ, Văn Hiểu Kỳ lập...

Mạc Vô Kỵ tự lẩm bẩm, trước mắt hắn xuất hiện lần nữa nữ hài có chút ngại ngùng, nhưng lại vô cùng có chủ kiến tú lệ, nàng là Văn Hiểu Kỳ.

Có lẽ sau khi hắn chết, duy nhất có người để ý tới hắn, cũng chỉ có Văn Hiểu Kỳ.

- Này mộ bia được làm từ tảng đá, kỳ thực lại là một khối cực phẩm ngọc chạm khắc. Bởi vì cái khối mộ bia này, còn đưa tới Tĩnh Dương một phần tranh đấu to lớn...

Đàm Chân Mạn thấy Mạc Vô Kỵ dường như có chút ngây người, đơn giản giải thích một câu.

- Đa tạ đàm học muội, không biết ngươi cũng biết khối này mộ bia là đang cái gì Tĩnh Thủ Sơn địa phương nào xuất hiện? Hiện ở nơi nào? Còn có này Văn Hiểu Kỳ có người đi điều tra qua hay không?

Mạc Vô Kỵ cố nén nội tâm nôn nóng, liên tiếp hỏi thăm mấy vấn đề.

Đàm Chân Mạn ngược lại gật gật đầu nói:

- Tại nơi ngọc thạch mộ bia bị phát hiện, sau đó thì có người đi điều tra qua Văn Hiểu Kỳ, nhưng nàng tựa hồ là mẹ goá con côi một người, cũng không có kết hôn. Nàng sau khi chết, cũng vậy mời người chôn ở Tĩnh Thủ Sơn. Về phần khối kia ngọc bia, sớm đã biến mất không thấy. Địa phương mộ bia xuất hiện, mấy người chúng ta bạn học còn đi tham quan qua.

Văn Hiểu Kỳ đã chết?

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được trong đầu của mình lần nữa truyền đến từng đợt đáng sợ đau đớn, thật giống như muôn vàn kim thép ở trong đó ghim tiếp vậy. Sắc mặt của hắn trong nháy mắt tái nhợt, đáng sợ nữa đau đớn, cũng không cách nào để cho hắn nhịn xuống trong lòng tiếc nuối cùng thương cảm, ánh mắt của hắn có chút không rõ.

Hắn đã từng vì Sầm Thư Âm rơi lệ một lần, lần này hắn lại vì Văn Hiểu Kỳ chảy lệ một lần. Hắn trở về đã quá muộn, không có cách nào mang đi Văn Hiểu Kỳ.

Một nữ nhân vì hắn nam tử này không có cho nàng bất luận cái gì hứa hẹn, thậm chí không có cho nàng bất cứ cơ hội nào, cô thủ suốt đời. Đó là cần phải có bao nhiêu quyết tâm, yêu sâu đậm.

Mà khi sơ hắn cũng không có tại trong mắt Văn Hiểu Kỳ nhìn ra, nàng lúc nào cũng sau lưng hắn yên lặng bỏ ra, không cầu bất luận cái gì hồi báo, không cầu bất luận cái gì kết cục. Có lẽ, đối với Văn Hiểu Kỳ mà nói, nàng sở cầu chẳng qua là hắn cho nàng một cái mỉm cười, một câu nhẹ giọng ân cần thăm hỏi.

Thế nhưng là, những thứ này cũng không có. Hắn tâm toàn bộ tại Khai Mạch dược dịch nghiên cứu, tình yêu hắn cũng toàn bộ cho Hạ Nhược Nhân, nữ nhân ám toán hắn một đao.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi không sao chứ?

Tiển Tri Dương nhanh chóng hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ dụi mắt một cái, lắc đầu nói:

- Ta không sao.

Nói xong, hắn nhìn Đàm Chân Mạn nói:

- Đàm học muội, ta biết ta nói có chút đường đột. Nhưng đây đối với ta thực sự rất trọng yếu, ngươi có thể mang ta đi Tĩnh Thủ Sơn một chuyến trước đây vị trí phát hiện mộ bia sao?

- A...

Đàm Chân Mạn kinh ngạc nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng nghĩ không ra Mạc Vô Kỵ cư nhiên sẽ đưa ra loại này yêu cầu hầu như không thể nói lý.

Nàng và Mạc Vô Kỵ nhưng không có nửa điểm quan hệ, hơn nữa Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn có vẻ bệnh hoạn, quần áo mặc dù không có khả năng coi như là ăn mày, cũng rất là quái dị. Nếu không phải hiện tại rất nhiều người thích mặc hán phục, nàng thật đúng là cho rằng Mạc Vô Kỵ là người có vấn đề thần kinh.

Nàng lại cũng không ghét Mạc Vô Kỵ, đừng xem Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn cực kỳ ăn mày, thế nhưng là hắn đứng ở nơi đó, lại có một loại khó diễn tả được cảm giác. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ quần áo cũ nát, hắn khí tức trên người rất là tươi mát, khiến người ta một loại sạch sẽ.

- Tri Dương, Mạc học trưởng là bằng hữu ngươi?

Để cho Phong Nam cùng Á Kỳ mấy người kinh ngạc chính là, Đàm Chân Mạn cư nhiên không có trực tiếp cự tuyệt, mà là hỏi thăm một câu Tiển Tri Dương.

Tiển Tri Dương liền vội vàng nói:

- Vô Kỵ là bằng hữu ta mới vừa giao, hắn từ La Dương sơn rơi xuống bị thương, ta dẫn hắn đi bệnh viện.

- Nếu không Chân Mạn ngươi vẽ một cái bản đồ cho Mạc Vô Kỵ sao?, dù sao từ nơi này đến Tĩnh Dương thị thật sự là quá xa.

Phong Nam thấy Đàm Chân Mạn lại không cự tuyệt, nhanh chóng nói.

Vào thời khắc này, trường học phát thanh bỗng nhiên vang lên:

- Tinh Vũ Đại Học tốt nghiệp xin chú ý, Liên Bang hàng tinh tập đoàn tương lai ta bắt đầu Nam tỉnh tuyển nhận ba người thuộc khoá này tốt nghiệp. Chỉ cần thông qua kiểm tra ba sao, đều có thể đi tới báo danh tham gia phỏng vấn cùng tỷ thí. Báo danh địa chỉ, Khải Thư Thị quảng trường Quan Tinh...

Phát thanh liên tiếp báo 6 lần, Mạc Vô Kỵ thấy mấy người đều là lộ ra biểu tình hướng tới, Tiển Tri Dương thậm chí ngay cả thất tình đều quên.

- Ai, đáng tiếc ta còn không có thông qua kiểm tra ba sao...

Đàm Chân Mạn thở dài.

- Nếu mà ngươi nguyện ý theo ta đi một chuyến Tĩnh Thủ Sơn, ta bảo đảm phụ đạo ngươi sẽ qua ba sao kiểm tra.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nói, hắn không biết ba sao kiểm tra là vật gì, Mạc Vô Kỵ tin tưởng mình một cái Tiên Đế đối với phó chỉ là một bài kiểm tra, còn không thành vấn đề.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 837: Cô Cứ Chém Ta Một Đao Đi

Đàm Chân Mạn vẫn không nói gì, một bên, Á Kỳ liền lớn tiếng mắng:

- Ngươi nói bậy bạ gì đó, dù là Liên Bang đệ nhất cường giả Tây Ly tiền bối, cũng không dám nói bảo đảm người nào qua ba sao kiểm tra. Đó là yêu cầu thiên phú và tư chất, ngươi lại dám nói lời này.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nhìn Á Kỳ nói:

- Ta và ngươi bất đồng, ngươi làm việc cân nhắc toàn diện, ngay cả bạn bè trai gái, trước phải tìm mấy cái hàng dự bị. Nếu là ta không có đoán sai, bạn học này gọi Phong Nam cũng là một trong số hàng dự phòng của ngươi sao?? Thế nhưng ngươi có thể ở hàng dự bị phát hiện chủ thai sau đó quyết định thật nhanh làm ra lựa chọn, coi như là có chút cá tính. Ta cân nhắc không có chu toàn như vậy, có thể làm được liền làm, làm không được liền làm không được, không làm cái gì hư ảo.

Mạc Vô Kỵ chẳng những đã nhìn ra Á Kỳ đối với Phong Nam cũng vậy không phải là cái gì ái tình bao sâu, thậm chí đã nhìn ra Phong Nam tựa hồ đối với Đàm Chân Mạn so với Á Kỳ càng thêm lưu ý một phần.

- Ngươi...

Á Kỳ sắc mặt đỏ lên, nhưng không cách nào giải thích.

Trên thực tế ý tưởng của nàng rất như thường, Tiển Tri Dương tính cách không sai, gia cảnh cũng vậy tạm được. Tương lai nếu mà không cách nào đi Đế Nguyên Tinh, Tiển Tri Dương đích thật là lựa chọn tốt nhất. Nhưng Tiển Tri Dương tư chất hiển nhiên kém một phần, khẳng

định không cách nào đi Đế Nguyên Tinh. Nếu là nàng có thể đi Đế Nguyên Tinh, nàng và Tiển Tri Dương hiển nhiên là không thích hợp. Mà Phong Nam cũng là có cơ hội đi Đế Nguyên Tinh, cho nên theo nàng, nàng lựa chọn rất là bình thường.

Chính như Mạc Vô Kỵ nói như vậy, giả như nàng tìm được đối tượng so với Phong Nam tốt hơn, nàng vẫn như cũ sẽ đem Phong Nam vứt bỏ. Tại thời đại này, ái tình đó là xa xỉ phẩm, đây là quan điểm của nàng Lô Á Kỳ.

- Chân Mạn, ta bản thân đối với Mạc học trưởng là không có ý kiến gì. Chỉ là Mạc học trưởng nói thật sự là quá kinh hãi một chút, Á Kỳ kỳ thực nói không sai, coi như là Tây Ly tiền bối tới rồi, chỉ sợ cũng không cách nào tùy tiện để cho một người thông qua ba sao khảo hạch.

Một bên Phong Nam cũng không có bởi vì Mạc Vô Kỵ nói hắn tương lai cũng là hàng dự bị, liền đối với Á Kỳ có ý kiến gì, mà là vô cùng chân thành nói.

Tiển Tri Dương không nói gì, trong lòng hắn tự nhiên cũng vậy cho rằng Mạc Vô Kỵ lời này có chút không thực tế. Ba sao cấp bậc kiểm tra là thật rất khó thông qua, đây cũng không phải là ngôn ngữ 46 cấp. Nhưng hắn cùng mấy người khác bất đồng, hắn cuối cùng cảm giác Mạc Vô Kỵ không phải là người bình thường.

Để cho mấy người ngoài ý muốn là, Đàm Chân Mạn cư nhiên nhìn Mạc Vô Kỵ phi thường chăm chú hỏi:

- Mạc học trưởng, ngươi nói là thật?

- Là thật, chỉ cần ngươi nguyện ý mang ta đi qua, ta liền có thể làm được.

Mạc Vô Kỵ khẳng định nói.

- Tốt, ta tin tưởng ngươi.

Đàm Chân Mạn dĩ nhiên gật đầu.

Á Kỳ khẩn trương, nhanh chóng kéo lại Đàm Chân Mạn:

- Chân Mạn, ngươi điên rồi a, cả lời như vậy cũng tin tưởng?

Đàm Chân Mạn trong mắt hiện ra một chút mất mát, lập tức lắc đầu nói:

- Á Kỳ, tư chất của ta không bằng ngươi, ngươi còn có cơ hội bước vào ba sao kiểm tra, thế nhưng là ta căn bản cũng không có khả năng này. Ngươi cũng biết một khi ta không có khả năng thông qua ba sao cấp bậc kiểm tra, chờ đợi ta là cái gì, ta là thật không cam lòng a.

Á Kỳ trầm mặc xuống, Đàm Chân Mạn cũng là một nữ tử không phải tiểu gia tộc đi ra. Tại hàng tinh thời đại, xinh đẹp là không có ích gì. Đối với gia tộc mà nói, hàng tinh thời đại cô gái xinh đẹp một khi không có tư chất, không cách nào vì gia tộc làm ra càng nhiều cống hiến, đường ra duy nhất chính là quan hệ thông gia vì gia tộc, mượn hơi lực lượng càng mạnh trợ giúp gia tộc. Loại này vận mệnh, căn bản cũng không phải là Đàm Chân Mạn có thể ngăn trở.

- Đi thôi, ngươi trước theo ta đi một chuyến tới ký túc xá, ta mang một chút đồ dùng hằng ngày, lập tức cùng ngươi đi Tĩnh Dương.

Thấy Á Kỳ trầm mặc xuống, Đàm Chân Mạn rất là kiên định nói với Mạc Vô Kỵ.

- Chân Mạn, ta cũng muốn trở về Tĩnh Dương tinh học viện, nếu không ta và ngươi cùng Mạc học trưởng cùng nhau sao?.

Phong Nam liền vội vàng nói.

Đàm Chân Mạn lắc đầu, nàng nhìn Phong Nam nói:

- Phong Nam, chúng ta không thích hợp. Hơn nữa ta có con đường của mình, ngươi có thể đi theo ta một lần, không có khả năng đi theo ta

một đời. Đi thôi, Mạc học trưởng.

- Không cần gọi ta là học trưởng, trực tiếp bảo ta là Mạc Vô Kỵ liền có thể, ta không phải là học sinh đã lâu.

Mạc Vô Kỵ cũng rất là kính phục Đàm Chân Mạn này, rất là quyết đoán, chỉ cần xác định, cũng không có nửa điểm do dự.

-...

Phong Nam nghe được Đàm Chân Mạn nói, hắn lập tức liền lúng túng. Trên thực tế hắn đối với Đàm Chân Mạn so với Á Kỳ đích xác càng là nhiệt tâm một phần, nếu không phải hắn biết mình cùng Đàm Chân Mạn có khả năng tương đối thấp, hắn đều chủ động truy cầu Đàm Chân Mạn, mà không phải Á Kỳ.

Tĩnh Thủ Sơn Mạc Vô Kỵ cũng biết, thật sự là quá lớn. Giả như hắn thần niệm còn ở đó, hắn cũng là có thể không cần Đàm Chân Mạn hỗ trợ. Hiện tại hắn không có thần niệm, muốn tại khổng lồ Tĩnh Thủ Sơn tìm được địa phương năm đó Văn Hiểu Kỳ lập bia, sợ rằng rất khó.

- Mạc Vô Kỵ, ta đưa đưa ngươi.

Tiển Tri Dương thấy Đàm Chân Mạn thực sự nguyện ý mang Mạc Vô Kỵ đi Tĩnh Thủ Sơn, hắn liền vội vàng nói.

Mạc Vô Kỵ dừng lại nói:

- Tri Dương, đa tạ ngươi đưa ta đi bệnh viện. Ta đi lần này, cũng không biết có còn gặp lại không. Không biết ngươi có tính toán gì không?

Nghe được Mạc Vô Kỵ tuân hỏi quyết định của chính mình, Tiển Tri Dương nhãn thần buồn bã:

- Ta tư chất hữu hạn, những năm còn sống có thể thông qua hai sao kiểm tra coi như là không tệ, cho nên ta cả đời này là không có cơ hội đi

Đế Nguyên Tinh. Ta chỉ hy vọng sau khi tốt nghiệp, có thể giúp phụ mẫu lại đem trong nhà sinh ý làm tốt liền thỏa mãn. Có lẽ tương lai ta sinh ý kiêu ngạo, có thể dùng tư bản mua một cái tư cách đi Đế Nguyên Tinh.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Tiển Tri Dương nói:

- Ta chỉ nói cho hai ngươi một chút, đệ nhất không nên nghĩ tới việc đi Đế Nguyên Tinh, nơi đó ta chưa từng đi, ta cũng vậy khẳng định không có tốt như trái đất. Thứ hai nếu mà sinh ý kiêu ngạo, càng là không nên mua vé tới Đế Nguyên Tinh. Nhớ kỹ ta nói nè, hãy mua hàng loạt bất động sản ở các thành thị lớn đi, tương lai cậu sẽ giàu hơn Bill Gates, và Mark Zerg nữa, tuyệt đối không sai.

Mạc Vô Kỵ lời này cũng không phải là nói mò, trong tinh không vô số tinh cầu, đều ở đây cường giả đại chiến bên trong bị xé rách rơi. Đế Nguyên Tinh tinh cầu như vậy một khi bị cường giả phát hiện, kết cục không phải là bị luyện hóa chính là bị xé rách.

Hắn không biết Đế Nguyên Tinh là thế nào bị phát hiện, hắn khẳng định Đế Nguyên Tinh không có bí mật như trái đất. Địa cầu hắn là mênh mông trong hư không, một trong tinh cầu bí mật nhất, nếu không, cũng sẽ không sinh tồn cho tới hôm nay.

Huống hồ Mạc Vô Kỵ còn quyết định trước khi đi, giúp địa cầu thậm chí Thái Dương Hệ xây dựng một cái hộ trận khổng lồ. Loại này cửu cấp tinh không hộ trận, coi như là sau này bị tu chân cường giả phát hiện, cũng không dám tùy ý đánh nát. Bởi vì vừa đánh vỡ, đó chính là đón lấy tử thù cùng người bố trí hộ trận. Một cái có thể bố trí cửu cấp tinh hệ hộ trận cường giả, coi như là Tiên Đế cũng không dám tùy tiện kết làm tử thù sao??

Nhìn bóng lưng Mạc Vô Kỵ cùng Đàm Chân Mạn đi xa, Tiển Tri Dương bỗng nhiên đã có một loại xung động, hắn lại muốn lập tức tạm nghỉ học, sau đó đi môi giới nhà đất. Hiện tại người giàu có cùng có thủ đoạn, đều lục tục rời đi, địa cầu ô nhiễm môi trường, thổ địa biến thành vật rất không đáng tiền.

- Ngươi không nên khuyên Tiển Tri Dương như vậy, địa cầu hoàn cảnh càng ngày càng không xong, sớm muộn sẽ hỏng mất. Đi Đế Nguyên Tinh còn có một tuyến cơ hội, ngươi đây là cắt đứt sự phấn đấu của hắn.

Cùng Mạc Vô Kỵ đi xa sau đó, Đàm Chân Mạn lúc này mới bỗng nhiên nói.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý Đàm Chân Mạn nói, tầm mắt cao bao nhiêu, liền nói lời nói tầm đó. Từ Đàm Chân Mạn học thức cùng tầm mắt mà nói, nàng nói như vậy cũng không có lỗi lầm gì. Hắn cũng không có dự định khuyên bảo Đàm Chân Mạn lưu lại ở địa cầu, không nên đi tham gia cái gì ba sao kiểm tra. Này không có quan hệ gì với hắn, hắn và Đàm Chân Mạn giao dịch chỉ là trợ giúp Đàm Chân Mạn thông qua ba sao kiểm tra.

Thấy Mạc Vô Kỵ không nói thêm nữa, Đàm Chân Mạn cũng không có nhiều lời. Nàng thật có chút bất đồng, chỉ không đầy nửa canh giờ, nàng liền sửa sang xong bản thân tất cả đồ đạc, mang theo Mạc Vô Kỵ rời đi Tinh Vũ Đại Học khuôn viên.

- Từ Khải Thư Thị đến Tĩnh Dương thị ngồi tàu 6 canh giờ, máy bay 4 canh giờ, chúng ta làm sao sống đây?

Rời đi Tinh Đại Đàm Chân Mạn lại hỏi, đối với thông qua ba sao kiểm tra, nàng so với Mạc Vô Kỵ càng thêm bức thiết.

Mạc Vô Kỵ do dự một chút nói:

- Thẻ căn cước của tôi đã mất...

- Chúng ta vào tàu ca tốc vậy, ta có biện pháp cho ngươi thông qua kiểm tra.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói ra để cho Đàm Chân Mạn xe tải đi Tĩnh Dương thị, Đàm Chân Mạn liền cắt đứt Mạc Vô Kỵ nói.

...

Đàm Chân Mạn đích thật là không có chém gió, một giờ sau đó, nàng liền mang theo Mạc Vô Kỵ ngồi ở đi tới bên trong ga tàu Tĩnh Dương thị.

Không chỉ như thế, nàng còn đơn độc bao một cái phòng kín thương vụ. Bởi vậy có thể thấy được, Đàm Chân Mạn rất có tiền.

- Mạc học trưởng, ta còn là gọi ngươi học trưởng càng thêm thích hợp một phần, dù sao ngươi muốn phải giúp trợ ta thông qua ba sao khảo hạch. Hiện tại đến Tĩnh Dương thị có ít nhất 6 canh giờ, không biết học trưởng có thể hay không trong khoảng thời gian này chỉ đạo ta làm sao thông qua ba sao kiểm tra?

Xe lửa mở ra động, Đàm Chân Mạn liền khóa lại thương vụ phòng kín, gọn gàng dứt khoát đưa ra chuyện Mạc Vô Kỵ cam kết.

Mạc Vô Kỵ gật đầu hỏi:

- Ngươi nói cho ta biết trước ba sao kiểm tra yêu cầu thi những thứ gì, ngươi cần đạt được yêu cầu gì.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Đàm Chân Mạn ngơ ngẩn nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng trong mắt tại trong nháy mắt tràn đầy phẫn nộ cùng thất lạc. Mạc Vô Kỵ cả ba sao kiểm tra muốn thi những thứ gì cũng không biết, còn vọng ngôn khẳng định giúp nàng thông qua ba sao kiểm tra. Nàng thực sự là quỷ mê tâm hồn, cư nhiên đợi tin một người như vậy.

Một lúc lâu sau đó, Đàm Chân Mạn trong mắt phẫn nộ cùng thất lạc dần dần tiêu tán, sau cùng tràn đầy một loại bất đắc dĩ cùng mờ mịt.

- Vờ lờ...

Đàm Chân Mạn thở dài một hơi, chậm rãi nói với Mạc Vô Kỵ:

- Coi như ta tài giúp ngươi một cái vé xe, trạm kế tiếp ta sẽ xuống xe, sau này ngươi đi ngươi đường dương quan, ta còn là đi ta cầu độc mộc vậy.

Mạc Vô Kỵ biết Đàm Chân Mạn ý tứ, hắn nhìn Đàm Chân Mạn bình tĩnh nói:

- Ta không biết ba sao kiểm tra, không phải là bởi vì ta kém, mà là bởi vì ba sao kiểm tra quá kém. Kém đến nổi ta ngay cả muốn hiểu cũng không, hiện tại ta là bởi vì yêu cầu ngươi dẫn đường, mới miễn cưỡng tới hiểu cái khảo hạch này. Nếu không phải yêu cầu ngươi dẫn đường, ngươi có đi hay không cùng ta không có bất cứ quan hệ gì, thế nhưng hiện tại ta chỉ có thể làm một cái cử động cho ngươi tin tưởng.

Nói đến đây, Mạc Vô Kỵ nhìn Đàm Chân Mạn bao nói:

- Nếu như ta không có đoán sai, trong túi xách của ngươi có một thanh đoản đao, ngươi có thể đem đoản đao lấy ra, chém một đao vào trym ta, à thôi bỏ đi, chém vào tay ta đi.

- Ngươi bảo ta dùng đao Đàm gia ta chém ngươi một đao?

Đàm Chân Mạn mở to hai mắt nhìn, nàng hoài nghi mình gặp một kẻ điên. Đàm gia lập nghiệp chính là các loại dụng cụ cắt gọt, thậm chí người có đi tới Đế Nguyên Tinh cũng hướng Đàm gia mua qua dụng cụ cắt gọt. Hiện tại Mạc Vô Kỵ cư nhiên để cho mình dùng đao chém hắn một đao, chẳng lẽ không biết nàng Đàm gia đao cả thép cũng có thể chém đứt sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 838: Khôi Phục Trữ Thần Lạc

- Đúng vậy, ngươi không có nghe lầm.

Mạc Vô Kỵ đưa cánh tay đưa ra ngoài. Trong lòng hắn cũng vậy rất là bất đắc dĩ, hiện tại hắn ngoại trừ cường hãn thân thể ra, thật đúng là hai bàn tay trắng. Nếu là hắn còn có một chút thần niệm có thể dùng, hắn cũng sẽ không ra loại chủ ý này.

Đàm Chân Mạn cực kỳ chăm chú nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Vô Kỵ, ta Đàm gia dùng dụng cụ cắt gọt lập nghiệp, hiện tại coi như là một phần cường giả có tư cách đi Đế Nguyên Tinh, cũng ở chỗ ta Đàm gia mua vũ khí lạnh. Trong tay ta đoản đao càng là ta Đàm gia tinh phẩm, ngươi xác nhận ngươi để cho ta chém ngươi một cái?

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Không sai, ngươi động thủ đi, ta hi vọng ngươi động thủ sau đó, sau đó ta nhanh chỉ điểm ngươi biện pháp thông qua ba sao khảo hạch. Nếu không mà nói, ta còn thật không có nhiều thời gian như vậy.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hiện tại thời gian của hắn đích thật là rất khẩn trương. Hắn thức hải vỡ ra, thần niệm nhất định là không thể dùng. Hiện tại hy vọng duy nhất của hắn là muốn mạnh mẽ mở ra chiếc nhẫn trữ vật, nói như vậy còn có một tuyến cơ hội. Hoặc là mạnh mẽ tiến vào Bất Hủ Giới.

Về phần dùng đao chém hắn, dù cho hắn hiện tại tu vi hoàn toàn biến mất đi, coi như là dùng cấp thấp tiên khí cũng không cách nào xé mở thân thể của hắn.

- Tốt.

Đàm Chân Mạn ngược lại cực kỳ dứt khoát, trở tay từ túi bên người bên trong lấy ra đoản đao, cả nửa phần nhất thời chậm lại cũng không có, chính là một đao hướng về cánh tay Mạc Vô Kỵ đánh xuống.

Vừa nhìn Đàm Chân Mạn tư thế, Mạc Vô Kỵ liền biết cô gái này là học qua một phần chiến đấu. Nếu không sẽ không có loại này động tác liền mạch lưu loát, có thể thấy được nàng có dũng khí cùng mình đơn độc đi Tĩnh Dương, đó cũng là có một chút sức lực.

Mạc Vô Kỵ thấy một đao này xuống tới, trong lòng âm thầm không nói gì. Một đao này hiển nhiên là hư chiêu, xem ra Đàm Chân Mạn còn cho là mình lừa gạt nàng.

Quả nhiên, đao hạ xuống rơi vào trên cánh tay Mạc Vô Kỵ, thế đi đột ngột dừng lại.

Đàm Chân Mạn kinh ngạc nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi thực sự không né?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nhìn Đàm Chân Mạn:

- Ta thời gian thật sự có hạn, nếu mà tin tưởng lời của ta, vậy thì cùng ta nói ba sao kiểm tra muốn kiểm tra những thứ gì. Nếu mà không tin lời của ta, nhanh một đao.

- Tốt!

Đàm Chân Mạn cũng không có cầm lên đao trong tay, mà là nhẹ nhàng đi xuống đè ép một cái. Lấy Đàm gia đoản đao sắc bén, nhẹ nhàng áp một cái, cũng đủ để cho Mạc Vô Kỵ cánh tay bị cắt vỡ.

Nếu mà đao nàng cắt vỡ Mạc Vô Kỵ da thịt, Mạc Vô Kỵ còn muốn cho nàng mạnh mẽ hạ đao, nàng liền không để ý tới người điên này.

Đàm Chân Mạn lập tức liền kinh sợ, từ lúc ban đầu nàng hơi chút dùng điểm lực, đến sau cùng nàng dùng lực mạnh đi xuống, lưỡi dao đều không thể thẩm thấu vào bên trong Mạc Vô Kỵ da thịt.

- Ngươi tu luyện Thiết Bố Sam à?

Đàm Chân Mạn chợt nhớ tới một loại võ công trong tiểu thuyết.

Mạc Vô Kỵ lười trả lời Đàm Chân Mạn, hắn đơn giản nhắm hai mắt lại, chậm rãi câu thông bản thân thần niệm. Chỉ một cái hô hấp thời gian, này châm đâm linh hồn bình thường vậy đau đớn khiến cho Mạc Vô Kỵ lần nữa dừng lại chính bản thân điên cuồng ý nghĩ.

Đàm Chân Mạn thấy Mạc Vô Kỵ không thèm nhìn hắn, nàng đã bắt đầu lại đem đao nâng lên một tấc hạ xuống, sau đó là hai thốn hạ xuống...

Liên tiếp thử hơn mười lần nữa, nàng vững tin Mạc Vô Kỵ cánh tay là thật rất mạnh sau đó, nàng thực sự vung lên đao phách xuống. Mặc dù như thế, đao tới rồi Mạc Vô Kỵ trên cánh tay, nàng vẫn còn theo bản năng thu liễm khí lực.

Đao phong sau đó, cả một đạo vết tích cũng không có.

Đàm Chân Mạn cắn răng, lần này cả nửa điểm lưu thủ cũng không, đoản đao vung lên, họa xuất một hình cung hầu như viên mãn dùng sức bổ vào trên cánh tay Mạc Vô Kỵ.

Cùng lắm thì chính bản thân đưa Mạc Vô Kỵ đến bệnh viện, giúp hắn đưa cánh tay nối lại mà thôi, cho nên một đao này nàng là mang theo ý nghĩ đem cánh tay Mạc Vô Kỵ chém gãy xuống.

Đoản đao đánh rớt ở trên cánh tay Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên cảm thấy một chút xíu sát ý.

- Bành!

Đoản đao đánh rớt tại trên cánh tay Mạc Vô Kỵ trực tiếp bắn ngược mở ra, lực lượng bắn ngược lại đem Đàm Chân Mạn cũng đẩy đi ra ngoài, trực tiếp đụng vào cửa phòng.

Đàm Chân Mạn kinh hãi nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng là lần đầu tiên thấy loại chuyện quỷ dị này. Cho dù là Liên Bang đệ nhất cao thủ Tây Ly bị nàng một đao này đánh xuống, cánh tay cũng phải bị thương nặng sao?? Hiện tại nàng nhưng không có tại trên cánh tay Mạc Vô Kỵ thấy một đạo vết tích.

ý vị như thế nào?

Trong lòng Đàm Chân Mạn bỗng nhiên lửa nóng, ý vị là Mạc Vô Kỵ có bản lĩnh thật sự. Chỉ cần Mạc Vô Kỵ có bản lĩnh thật sự, vậy thì ý nghĩa Mạc Vô Kỵ thực sự có thể chỉ cho nàng vượt qua ba sao kiểm tra.

- Mạc đại ca...

Đàm Chân Mạn cũng không dám... gọi tên Mạc Vô Kỵ nữa, thậm chí ngay cả học trưởng cũng không gọi.

Không có nghe được Mạc Vô Kỵ trả lời, nàng thấy rõ ràng, Mạc Vô Kỵ nhắm mắt lại dường như đang trầm tư thứ gì, mi tâm của hắn dường như đang không ngừng co quắp, hình như có một loại cường đại đau đớn tại hành hạ hắn.

Không phải là chính bản thân một đao kia chặt đả thương hắn chứ?? Đàm Chân Mạn lập tức liền đem ý nghĩ của chính mình từ bỏ. Nàng một đao kia cả tại trên cánh tay Mạc Vô Kỵ lưu lại một nhánh vết tích đều làm không được, làm sao có thể chặt thương Mạc Vô Kỵ?

Nàng không có dám đi quấy rầy Mạc Vô Kỵ, mà là cẩn thận thu hồi đoản đao. Chờ nàng lại đem đoản đao thu hồi, nàng mới cảm nhận được trên người đau đớn kịch liệt. Mới vừa lực lượng phản xung, vẫn như cũ làm cho bắp thịt nàng bị thương.

- Xin hỏi cần trợ giúp gì sao?

Ngoài cửa phòng truyền đến thanh âm tiếp viên.

Đàm Chân Mạn nhanh chóng nói:

- Không cần, không cần, chúng ta có chuyện gì.

Phía ngoài tiếp viên nghe được Đàm Chân Mạn nói, lắc đầu, xoay người rời đi. Những thứ kẻ có tiền này biết chơi thật, cư nhiên tại một cái phòng kín trong tàu điện làm loại chuyện xấu hổ này.

...

Mạc Vô Kỵ lúc này hoàn toàn không cách nào để ý tới Đàm Chân Mạn, Đàm Chân Mạn này một tia sát khí cư nhiên để cho hắn Thai Tức lạc cảm ứng được. Hắn lúc này đang nỗ lực câu thông Thai Tức lạc, chỉ cần Thai Tức lạc có thể câu thông, hắn là có thể thông qua Thai Tức lạc câu thông đến còn lại mạch lạc.

Thức hải Mạc Vô Kỵ là không dám trông cậy vào, hắn hiện tại trông cậy vào chính là mình Trữ Thần Lạc.

- Rắc!

Mạc Vô Kỵ rốt cục có thể câu thông Thai Tức lạc, hắn cố nén nội tâm kích động, bắt đầu để cho Thai Tức lạc tiến hành chu thiên vận chuyển.

Địa cầu không có gì linh khí, nhưng Mạc Vô Kỵ cường đại mạch lạc trong ẩn chứa sung túc nguyên khí.

Thai Tức lạc đang hoàn thành một chu thiên sau đó, lập tức liền trao đổi nhánh thứ hai mạch lạc. Hai cái mạch lạc đồng thời chu ngày sau, lại trao đổi thứ ba mạch lạc.

Thứ tư, thứ năm nhánh...

Khi thứ một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc toàn bộ bị Mạc Vô Kỵ câu thông sau đó, Mạc Vô Kỵ kích động mở mắt. Thương thế của hắn quá nặng, bây giờ còn chưa có biện pháp khôi phục. Bất quá râu ria, hắn đã có cơ hội khôi phục.

Mạc Vô Kỵ ngồi yên bất động, Đàm Chân Mạn không dám đi quấy rầy Mạc Vô Kỵ, nàng dường như cảm thụ được Mạc Vô Kỵ quanh thân có một loại mênh mông khí tức đang lưu chuyển. Cho nàng một loại cảm giác rất cổ quái, loại cảm giác này nàng trước đây tại lúc còn rất nhỏ dùng kính thiên văn quan sát mênh mông tinh thời điểm rảnh rỗi từng có. Thời khắc này Mạc Vô Kỵ, dĩ nhiên tựa cùng tinh không mênh mông này giống nhau, có một loại mùi vị thâm thúy và khí thế bàng bạc vô biên.

- Mạc đại ca...

Thấy Mạc Vô Kỵ mở mắt, Đàm Chân Mạn lần nữa gọi một tiếng.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay, trực tiếp lấy ra một lọ Chí Thanh Đan toàn bộ cũng vào trong miệng, sau đó sẽ lấy ra một đống Thanh Tinh rải xuống xung quanh.

Chỉ mấy hơi thở, Mạc Vô Kỵ liền lần nữa lại đem Thanh Tinh thu hồi. Trong lòng hắn thầm than một tiếng, thức hải của mình quả nhiên là không có cách nào đơn giản chữa trị.

Thanh Tinh bị Mạc Vô Kỵ lấy ra đến thu lại, bất quá là trong thời gian ngắn, trong thời gian ngắn Đàm Chân Mạn cảm giác hình như qua một thế kỷ. Mạc Vô Kỵ lấy ra cái loại này Thanh Tinh, dù cho nàng nhìn một cái, cũng vậy cảm giác được trong đầu của mình thanh tỉnh rất nhiều, giờ khắc này thậm chí là nàng cho là mình đọc sách tới nay trong đầu rất rõ ràng thời điểm.

Nàng kém điểm yêu cầu Mạc Vô Kỵ cho nàng một quả Thanh Tinh, nàng thà rằng không muốn đi thông qua ba sao kiểm tra.

Mạc Vô Kỵ nhìn nhìn mình chằm chằm mắt không chớp Đàm Chân Mạn nói:

- Nếu mà cô nguyện ý tin tưởng ta, vậy thì mời nói cho ta biết ba sao kiểm tra muốn thi những thứ gì sao?. Được rồi, ta bởi vì vẫn theo sư phụ tại thâm sơn học võ, đối ngoại mặt không biết, cô lại đem chuyện hàng tinh thời đại sau đó chủ yếu nói một chút.

Trên thực tế tại Trữ Thần Lạc bị Mạc Vô Kỵ bắt lấy đến sau đó, Mạc Vô Kỵ đã không nhất định phải có Đàm Chân Mạn hỗ trợ. Hắn Trữ Thần Lạc muốn tra một cái Tĩnh Thủ Sơn, hắn là còn không là vấn đề.

Đây cũng là Mạc Vô Kỵ sáng tạo mạch lạc tu luyện cường đại, đổi thành bình thường tu sĩ, thức hải vỡ vụn, trên cơ bản chẳng khác nào một tên phế nhân. Mạc Vô Kỵ không có thức hải, hắn vẫn như cũ còn có Trữ Nguyên Lạc, còn có Trữ Thần Lạc.

Đàm Chân Mạn hồi thần lại, trong mắt lóe một loại ngạc nhiên mừng rỡ khó diễn tả được nói:

- Ta tin tưởng ngươi, Mạc đại ca. Địa cầu tiến vào hàng tinh thời đại sau đó, trên địa cầu hơn hai trăm quốc gia hợp thành Liên Bang hàng tinh trung tâm kiểm soát không lưu. Hết thảy muốn đi vào tinh không cá nhân, xí nghiệp, quốc gia, đều phải xin tại trung tâm Liên Bang hàng tinh kiểm soát không lưu.

Tại phát hiện trong tinh không có thể sinh tồn Đế Nguyên Tinh sau đó, Liên Bang hàng tinh trung tâm kiểm soát không lưu lại đem tổng bộ dời đến Đế Nguyên Tinh. Đồng thời trên địa cầu nhân tài ưu tú, quân có thể thông qua Liên Bang hàng tinh cho ra các loại phương thức tiến vào Đế Nguyên Tinh. Ở trường học sinh tiến vào Đế Nguyên Tinh biện pháp đơn giản nhất, là thông qua Liên Bang hàng tinh trung tâm kiểm soát không lưu phỏng vấn kiểm tra. Nhưng không phải là tất cả mọi người có cơ hội đi tham gia phỏng vấn khảo hạch, chỉ có học sinh thông qua Liên Bang hàng tinh ba sao khảo hạch, mới có thể đi phỏng vấn.

Học sinh muốn đi Đế Nguyên Tinh, này sẽ rất khó, nhất định phải qua ải, cái này qua ải thế nhưng là đối mặt các loại dã thú. Chỉ có liên tiếp qua tam quan, mới có thể đi vào Đế Nguyên Tinh. Trên thực tế ta nghe nói mỗi một vạn người tham gia khiêu chiến, có thể qua cửa sẽ không cao hơn hai mươi. Đại bộ phận không qua được là tử vong, cũng là bị thương nặng.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Ý của cô chính là nói, ta giúp cô thông qua ba sao kiểm tra sau đó, cô cũng chỉ là đạt được một cơ hội cùng người khác cạnh tranh tiến vào Đế Nguyên Tinh mà thôi, cũng không phải khẳng định tiến vào Đế Nguyên Tinh có đúng hay không?

Đàm Chân Mạn gật đầu:

- Đúng vậy, trên thực tế thông qua ba sao kiểm tra rất khó, khó khăn đến chúng ta Tinh Đại hàng năm cũng chỉ có không tới mười người. Ta đã thông qua một sao cùng hai sao kiểm tra, ba sao kiểm tra ta thi ba lần cũng không có qua. Ba sao kiểm tra chủ yếu có thi viết cùng thể thử, thi viết đại bộ phận người đều có thể qua, chỉ phải cố gắng đọc sách liền có thể. Thể thử cũng rất khó khăn, trong đó chịu đựng khảo thí, trọng lực khảo thí, thể lực khảo thí, độc tính khảo thí, thụ thương khảo thí, cảm quan khảo thí vài hạng mục lớn, bên trong mỗi một hạng lại chia làm rất nhiều hạng mục nhỏ, nói thí dụ như...

Mạc Vô Kỵ dừng lại Đàm Chân Mạn nói, hắn đã hiểu, chính là so đấu các loại bản lĩnh:

- Ta hiện tại đã hiểu, ta có hai lựa chọn cho cô...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 839: Trở Về Tĩnh Thủ Sơn

- Hai lựa chọn gì?

Đàm Chân Mạn gần như là không kịp chờ đợi, hỏi.

- Thứ nhất, là ta sẽ cho ngươi ở đây trong nửa canh giờ... Không phải, là trong vòng một canh giờ có thể trực tiếp thông qua ba cửa ải khiêu chiến. Đương nhiên, ngươi dùng thứ ta dạy đi tham gia bất luận cái gì kiểm tra cũng đều là dễ dàng...

Không đợi Mạc Vô Kỵ đem lời nói xong, Đàm Chân Mạn liền vội vàng nói:

- Mạc đại ca, ý của ngươi là chỉ cần ngươi ra tay trợ giúp, một giờ sau đó, ta xác định vững chắc có thể thông qua kiểm tra ba sao. Không chỉ như thế, coi như là tại phỏng vấn cũng có thể thành công trở thành top 3 người, được Liên Bang hàng tinh tập đoàn tuyển trúng?

- Không sai.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không chỉ như thế, coi như là ngươi không đi tham gia cái khảo hạch này, các khiêu chiến khác nhằm vào tất cả mọi người như vậy, ngươi cũng có thể thông qua, sau đó tiến vào Đế Nguyên Tinh.

Tuy Mạc Vô Kỵ không rõ ràng lắm Liên Bang hàng tinh tập đoàn cùng liên bang địa cầu hàng tinh có cái gì khác nhau, hắn cũng lười đi hỏi.

- Mạc đại ca, ngươi nói là sự thật? Xông quan khiêu chiến thế nhưng là một vạn cá nhân cũng bất quá mới thông qua hai ba mươi...

Đàm Chân Mạn kích động giọng nói đều có chút run rẩy.

Mạc Vô Kỵ khẳng định nói:

- Ta nói so với vàng còn thật hơn đó.

Hắn một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc đã thông, tuy thức hải còn không có khang phục, với hắn mà nói thực lực coi như là tại Tiên Giới cũng là chí cao cường giả tồn tại. Nếu mà hắn ra tay trợ giúp Đàm Chân Mạn, Đàm Chân Mạn cả một phần dã thú cũng vậy đánh không lại, vậy hắn Tiên Đế này chính là giả.

- Ta nguyện ý? Liền lựa chọn biện pháp này.

Đàm Chân Mạn không chút do dự nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ ám thở dài:

- Ngươi không nghe biện pháp thứ hai à?

Đàm Chân Mạn tâm tính mặc dù không tệ, vẫn là không thích hợp làm đệ tử của hắn lắm a. Nếu mà đổi thành một người nhẫn nhịn, ít nhất phải lại đem chờ hắn lại đem hai cái biện pháp nói xong, sau đó lại làm ra quyết định.

Sở dĩ đột nhiên muốn Đàm Chân Mạn làm đệ tử, một là Đàm Chân Mạn thực sự giúp hắn. Nếu mà không phải là Đàm Chân Mạn một đao kia, hắn Thai Tức lạc cũng sẽ không bị kích phát. Thai Tức mạch có thể kích phát, các mạch lạc còn lại lại không có khả năng kích phát. Về phần đối với hắn hiện tại tương đối trọng yếu Trữ Nguyên Lạc cùng Trữ Thần Lạc, càng là không thể kích phát.

Thức hải của hắn lần này vỡ vụn so sánh tương đối đáng sợ, ngay cả Tinh Hải Thần Quyết cùng Chí Thanh Đan hiện giai đoạn cũng không

cách nào có tác dụng. Hắn duy nhất có thể dựa vào chỉ có thể là Trữ Thần Lạc chữa trị, tuy rằng đây là một cái quá trình cực kỳ khá dài, đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, cũng là một đao cứu mạng.

Ngoài ra, Đàm Chân Mạn tương đối thiện lương, chặt hắn một đao thử hơn mười lần. Mạc Vô Kỵ tại Thiên Ô Tinh đều để lại truyền thừa, tự nhiên cũng vậy dự định lưu lại một một chút truyền thừa ở địa cầu, hắn không có khả năng tìm kẻ thích lạm sát.

Tiển Tri Dương ngược lại còn có thể, cơ mà Tiển Tri Dương tư chất Mạc Vô Kỵ vừa nhìn liền biết không được. Ở địa cầu loại địa phương này linh khí thiếu thốn, tư chất không được nữa, đó là lãng phí thời gian. Hắn cũng sẽ không dùng Khai Mạch dược dịch đến chậm chạp tiếp tục bồi dưỡng một cái đệ tử, cho nên chỉ có thể cho Tiển Tri Dương một hồi phú quý.

Đàm Chân Mạn sắc mặt có chút phiếm hồng, nàng biết mình quá mức kích động, thế cho nên mất đi tâm tỉnh táo. Nàng có chút lúng túng hỏi:

- Mạc đại ca, không biết biện pháp thứ hai là gì?

- Biện pháp thứ hai chính là buông tha đi Đế Nguyên Tinh, sau đó bái ta làm thầy. Ta sẽ dùng một tháng dạy ngươi, một tháng sau, thành tựu lớn bao nhiêu, liền phải xem ở chính ngươi.

Mạc Vô Kỵ thận trọng nói.

Hắn một cái Tiên Đế, dù cho ở địa cầu loại này tiên linh khí thiếu thốn địa phương, dùng thời gian một tháng, cũng đủ để cho Đàm Chân Mạn bước vào Nguyên đan cảnh, đi vào đường tu chân.

- A...

Đàm Chân Mạn a một tiếng, nàng không biết phải làm thế nào cự tuyệt Mạc Vô Kỵ. Một là lập tức là có thể thực hiện nguyện vọng để

nàng đi Đế Nguyên Tinh, một là đi theo Mạc Vô Kỵ học tập một tháng mà thôi, hơn nữa còn phải buông tha việc đi Đế Nguyên Tinh.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn Đàm Chân Mạn biểu tình liền biết nàng nghĩ như thế nào, trong lòng có chút thất vọng nói:

- Ngươi chỉ có cơ hội một lần lựa chọn, chờ lần này lựa chọn xong, sau này không có khả năng thay đổi, ta cũng sẽ không cho ngươi cơ hội thay đổi.

Đàm Chân Mạn cắn cắn môi:

- Mạc đại ca, ta lựa chọn biện pháp thứ nhất, một giờ sau đó, liền có năng lực thông qua Liên Bang kiểm tra.

- Tốt, ngươi ngồi ở trước mặt ta, đưa lưng về phía ta.

Mạc Vô Kỵ không có nói nhảm nữa, nếu Đàm Chân Mạn đã lựa chọn, hắn không cần phải đi nói cái gì nữa. Mỗi người con đường đều là chính bản thân chọn lựa, vô luận đúng sai, đều muốn phải đối với mình chọn lựa phụ trách. Đối với Đàm Chân Mạn mà nói, nàng lựa chọn đường đối với mình bây giờ có lợi nhất, cũng không thể nói nàng chọn sai.

- Dà.

Đàm Chân Mạn kích động ngồi ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, đưa lưng về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thanh âm nhu hòa tại nàng vang lên bên tai:

- Ngươi nhắm mắt lại, tận lực để cho mình trầm tĩnh lại, bao gồm thân thể của ngươi cùng tinh thần...

Đàm Chân Mạn theo ngôn ngữ Mạc Vô Kỵ mà làm, bỗng nhiên cảm giác được một cổ ấm áp khí tức từ đỉnh đầu của nàng chậm rãi hạ xuống. Giờ khắc này, nàng liền cảm giác mình tiến vào một cái ôn tuyền. Ôn

tuyền dường như đang không ngừng cọ rửa bùn nhão trong thân thể nàng.

Thật là bùn nhão, giờ khắc này, Đàm Chân Mạn thậm chí có thể cảm nhận được bên trong thân thể mình có bùn nhão chảy ra. Nàng thậm chí muốn mở mắt xem, nhưng là mí mắt của nàng quá nặng, nàng căn bản là không mở ra được.

Cũng không biết qua bao lâu, nàng đại não hình như bị nước đá rửa qua bình thường giống nhau, bộc phát rõ ràng. Vô số tin tức tiến vào trong đầu nàng, một bộ quyền pháp hoàn chỉnh cùng một bộ đao pháp hoàn chỉnh đã ở trong đầu nàng thành hình, sau đó là một bộ thân pháp cực kỳ linh hoạt.

Đang ở Đàm Chân Mạn khát vọng loại cảm giác này kéo dài nữa thời điểm, loại cảm giác này đột nhiên biến mất vô tung vô ảnh.

Đàm Chân Mạn bỗng mở mắt, lại phát hiện Mạc Vô Kỵ đang bình tĩnh nhìn nàng.

- Mạc đại ca, ta...

Đàm Chân Mạn chỉ nói nửa câu, liền cảm nhận được bất đồng. Nàng cả người đều như nhẹ nhàng hẳn lên, đại não càng là rõ ràng làm cho nàng hoài nghi bất luận cái gì thâm ảo học thuật văn chương cho nàng nhìn một lần, nàng đều có thể ghi nhớ không sót một chữ.

Rõ ràng không có luyện võ, nàng hết lần này tới lần khác có một loại cường đại tự tin, dù cho đối thủ mạnh hơn nữa, tại trước mặt nàng, đó cũng là chưa đủ nhìn.

Đàm Chân Mạn theo bản năng đứng lên, tùy ý bằng vào chính bản thân đột ngột ý nghĩ đánh ra một quyền.

- Răng rắc!

Trong gian phòng bàn trà bị nàng một quyền này đánh thành mảnh nhỏ.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Ta đã giúp cô tẩy tủy, dọn dẹp kinh mạch của cô, khắc một ít đồ tại bên trong ý thức của cô. Đương nhiên, cô bây giờ còn cần đi qua mấy ngày luyện tập, lại đem đồ đạc chính bản thân thu hoạch được cùng thân thể của chính cô hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ, cô đã có thể đi tham gia khảo hạch. Quyền pháp của cô nhớ kỹ mỗi ngày tu luyện, quyền pháp này mặc dù không cách nào cho cô trường sinh, nhưng có thể cho cô nội khí không ngừng tăng lên.

Đàm Chân Mạn thậm chí quên mất trả lời Mạc Vô Kỵ, nàng cảm thấy đây hết thảy tựa hồ cũng quá hư vô mờ mịt một điểm, nói như thế nào có chút không thực tế? Nhưng thân thể nàng biến hóa nàng có thể rõ ràng cảm thụ được.

- Không đúng a, Mạc đại ca, ta nhớ kỹ trên người ta hình như thẩm thấu ra rất nhiều bùn nhão...

Đàm Chân Mạn rốt cục hồi tưởng lại chính bản thân trước đây không lâu trong thân thể xuất hiện trạng huống.

Mạc Vô Kỵ chỉ chỉ viên bi đất trong thùng rác lớn chừng một cái trứng gà nói:

- Đây là tạp chất bên trong cơ thể cô thẩm thấu đi ra, ta giúp cô trừ đi.

Thứ này chỉ là một Khứ Trần Quyết mà thôi, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói tẩy tủy mới công trình lớn nhất. Đương nhiên, hắn không có khả năng đi trợ giúp Đàm Chân Mạn không hạn chế tăng lên thực lực, hắn Trữ Thần Lạc chỉ có một cái. Hiện tại thức hải của hắn còn cần Trữ Thần Lạc tốn thời gian đi chậm rãi chữa trị, tuy Chí Thanh Đan cũng có thể bổ sung thần niệm, Chí Thanh Đan cũng vậy cũng không nhiều.

Tại trước khi thức hải chưa có hoàn toàn chữa trị, hắn nhưng là không dám đơn giản luyện đan.

- Phía trước đã đến Thích Khẩu trạm, hành khách đi tới Thích Khẩu xin chú ý...

Trên xe lửa truyền đến đến thanh âm, Mạc Vô Kỵ cũng vậy đứng lên:

- Cô trở về thích ứng vài ngày, sau đó chuẩn bị đi tham gia kiểm tra sao?, ta phải ở chỗ này xuống xe.

- Mạc đại ca, ngươi không cần ta cùng đi Tĩnh Dương?

Đàm Chân Mạn liền vội vàng hỏi.

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Đúng vậy, ta đột nhiên đã có biện pháp tìm kiếm chỗ đó, không cần cô theo ta nữa.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ mở ra cửa phòng, đi theo đoàn người rời đi xe lửa.

Thẳng đến Mạc Vô Kỵ biến mất ở trong đám người, Đàm Chân Mạn mới nhớ tới, nàng còn có vô số vấn đề không có hỏi Mạc Vô Kỵ. Chờ nàng vội vã đi theo xông ra, Mạc Vô Kỵ sớm đã biến mất.

Đàm Chân Mạn cấp bách bước nhanh hơn, nàng luôn có một loại cảm giác, chính bản thân đã bỏ lỡ thứ gì.

Làm cho nàng không có nghĩ tới là, nàng vừa mới dùng sức vừa cất bước, cư nhiên bước ra mấy thước xa.

Đàm Chân Mạn nhanh chóng chậm lại, nàng bất chấp xung quanh ánh mắt quái dị, bước nhanh ra ngoài. Nàng rốt cuộc hiểu rõ Mạc Vô Kỵ nói là ý gì, đó chính là nàng yêu cầu tốn vài ngày thích ứng năng lực của mình.

Mạc Vô Kỵ hiện tại Trữ Thần Lạc khôi phục, tự nhiên không cần Đàm Chân Mạn làm bạn. Hắn có thể bay thẳng đến Tĩnh Dương, đã có Trữ Thần Lạc, Tĩnh Thủ Sơn lớn hơn nữa, hắn cũng có thể rất nhanh tìm tới.

...

Tĩnh Thủ Sơn Mạc Vô Kỵ cũng không xa lạ gì, hắn đã tới nơi này.

Tĩnh Thủ Sơn ở gần Tĩnh Dương thị, tại Tĩnh Dương trong phạm vi coi như là một ngọn núi độ cao so với mặt biển cao nhất. Trước đây thời điểm Mạc Vô Kỵ tới nơi này, Tĩnh Thủ Sơn khí thế to lớn. Cộng thêm chung quanh Tĩnh Dương sông, Tĩnh Thủ Sơn càng là nhiều hơn một loại mỹ lệ cùng khí thế bàng bạc.

Tĩnh Thủ Sơn tuy rằng dựa vào sông, nơi này cũng không có phát triển trở thành là khu du lịch. Chủ yếu bởi vì Tĩnh Thủ Sơn ngoại trừ cao ra, liền không còn có cái khác đặc sắc.

Ngày hôm nay Mạc Vô Kỵ lần nữa rơi ở trên Tĩnh Thủ Sơn, Tĩnh Thủ Sơn cư nhiên chỉ còn lại có toàn là nham thạch cùng màu xám tro bùn đất. Tĩnh Thủ Sơn trước mặt cái kia Tĩnh Dương sông, không biết lúc nào khô cạn, đáy sông chất đầy các loại các dạng rác rưởi.

Mạc Vô Kỵ đứng ở đỉnh Tĩnh Thủ Sơn, một lúc lâu đều là lặng lẽ không nói. Năm đó nếu mà Văn Hiểu Kỳ biết dưới Tĩnh Thủ Sơn Tĩnh Dương sông sẽ trở thành đống rác, nàng chắc chắn sẽ không lại chọn đây làm mộ địa.

Thở dài một tiếng, Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm thẩm thấu đi xuống.

Tĩnh Thủ Sơn phạm vi không nhỏ, bất quá tại dưới Mạc Vô Kỵ loại tu vi này, thần niệm của hắn rất nhanh thì thẩm thấu tới mỗi một khối địa phương bề ngoài Tĩnh Thủ Sơn.

Chỉ hơn mười phút, Mạc Vô Kỵ liền hạ xuống rơi vào tới gần Tĩnh Dương bờ sông một chỗ sườn dốc. Hắn dương tay vung một cái, liền trực tiếp từ dưới đất lấy ra một quả nút cài.

Cho dù là hai đời làm người, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cảm nhận được đây chính là nút cài của hắn ở trên địa cầu, nơi này phải là địa phương năm đó Văn Hiểu Kỳ lập bia.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 840: Kiểm Tra

Ngoại trừ một quả áo cài ra, không có vật gì khác nữa. Mạc Vô Kỵ dùng Trữ Thần Lạc thần niệm lại vừa chuyển ở chung quanh, trong thời gian ngắn liền hiểu chuyện gì xảy ra.

Cái chỗ này bị đào móc qua không chỉ một lần, hơn nữa lăn qua lộn lại đào móc. Hắn nắm chặt nắm tay, sát ý ở buồng tim vờn quanh.

Nếu mà hắn biết người nào ở chỗ này đào móc, vô luận là ai, dù cho đối phương chỉ là một người qua đường tầm thường, hắn cũng sẽ không chút do dự hóa thành bụi.

Hắn coi như là sống lại một đời, còn chưa tính. Thế nhưng là Văn Hiểu Kỳ thi cốt khẳng định cũng ở nơi đây, hiện ở chỗ này bị đào thành như vậy, đâu còn có Văn Hiểu Kỳ thi cốt?

Trong lòng một ngụm phiền muộn một lúc lâu mới hòa hoãn xuống tới, Mạc Vô Kỵ quyết định trước tìm địa phương lại đem tu vi của mình khôi phục rồi lại nói. Vô luận Văn Hiểu Kỳ thi cốt có đúng hay không đã ở Tĩnh Thủ Sơn, hắn đều có thể đi tìm người nhà Văn Hiểu Kỳ.

Một giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ tại trong cửa hàng một nhà ngọc khí bán ra mấy cái dây ngọc. Sau đó trực tiếp tại Tĩnh Dương thị địa phương thoáng vắng thuê một cái phòng ở, bắt đầu bế quan chữa trị thức hải.

Hắn vừa bế quan không biết phải bao lâu thời gian, căn bản cũng không có biện pháp ở lữ quán.

...

Khải Thư Thị là thuộc Khai Nam tỉnh, nhưng ở toàn quốc trong phạm vi cũng không phải rất nổi danh. Tương đối với toàn bộ thế giới mà nói, Khải Thư càng là chỉ có thể coi như là một cái thành thị nhỏ, rất nhiều người thậm chí không có nghe nói qua. Bởi vì Liên Bang hàng tinh tập đoàn phải ở chỗ này tuyển nhận ba người thông qua ba sao khảo hạch tốt nghiệp đi Đế Nguyên Tinh, nguyên bản cũng Khải Thư Thị không làm người khác chú ý bỗng nhiên trở nên náo nhiệt lên.

Vô số người ùa ra đi nơi này, chỉ có một mục đích, chính là vì ba danh ngạch tiến vào Đế Nguyên Tinh.

Liên Bang hàng tinh tập đoàn thông cáo rất là rõ ràng, đó chính là chỉ có học sinh Khải Nam tỉnh mới có thể tham gia phỏng vấn kiểm tra. Thế nhưng chân chính tham gia khảo hạch, không muốn nói Khởi Nam tỉnh, coi như là học sinh nước ngoài cũng có.

Tại trước khi Liên Bang hàng tinh tập đoàn phỏng vấn kiểm tra đến, bận rộn nhất cư nhiên không phải là Liên Bang hàng tinh tập đoàn, mà là Khởi Nam tỉnh các trường cao đẳng. Vô số học sinh tìm kiếm quan hệ, muốn ở phía sau xếp lớp đến các trường cao đẳng Khởi Nam tỉnh.

Mỗi người đều rõ ràng, so với ba cửa ải thông qua khiêu chiến tiến vào Đế Nguyên Tinh, dùng thân phận học sinh thông qua Liên Bang hàng tinh tập đoàn phỏng vấn tiến vào Đế Nguyên Tinh, chẳng những không có tính nguy hiểm, xác xuất thành công còn lớn hơn so với khiêu chiến ba cửa ải.

Khải Thư Thị quảng trường Quan Tinh, chẳng những là một trong quảng trường Khải Thư Thị lớn nhất công chúng, nơi này cũng là địa phương tinh cấp cuộc thi của Khởi Nam tỉnh. Không lâu sau đó Liên Bang hàng tinh tập đoàn phỏng vấn, cũng sẽ cử hành ở quảng trường này.

Bởi vì Liên Bang hàng tinh tập đoàn gần phải tại Khởi Nam tỉnh tuyển nhận 3 người học sinh, học sinh gần nhất tới nơi này tham gia ba sao khảo hạch là càng ngày càng nhiều.

Đàm Chân Mạn bình tĩnh ngồi ở trong đại sảnh, nàng tới sáng sớm báo danh, bởi vì nhiều người báo danh, nàng cũng chỉ có thể ở chỗ này chờ.

Đừng xem Đàm gia coi như là một tiểu gia tộc, tại đây địa phương khảo hạch, Đàm gia như nhau không có tư cách đi tìm quan hệ. Chứ đừng nói chi là vì một cái nữ tử của Đàm gia tìm quan hệ, coi như là Đàm gia có chút mạng lưới quan hệ, cũng sẽ giữ lại cho đàn ông Đàm gia.

Xung quanh học sinh chờ đợi khảo hạch rất nhiều, đều ở đây ríu ra ríu rít nghị luận nội dung ba sao khảo hạch. Thảo luận với nhau, cơ hội lớn bao nhiêu có thể thông qua ba sao kiểm tra, cùng với tại các loại kiểm tra bí quyết.

Đàm Chân Mạn không có tham dự đối thoại như vậy, lần này ba sao kiểm tra nàng kể cả học cũng không có, cứ như vậy đơn độc tới rồi.

Đi qua một tháng dung hợp huấn luyện sau đó, Đàm Chân Mạn trong lòng càng là rõ ràng Mạc Vô Kỵ dạy cho đồ của nàng có bao nhiêu đáng sợ. Không đúng, không nên nói là dạy cho nàng, phải nói là tặng cho nàng. Nàng chỉ dùng thời gian một tháng, liền đem mấy thứ này dung hợp cùng một chỗ.

Đổi thành trước, nàng tuyệt đối không tin mình có thể trực tiếp vượt qua 8 thước tường cao sắp tới. Không muốn nói 8m, coi như là bốn tới năm mét, nàng cũng phải toàn lực chạy nước rút, sau đó dụng cả tay chân, đây là hiệu quả nàng huấn luyện vì ba sao kiểm tra sau đó. Nhưng bây giờ tường cao sắp tới 8 thước đối với nàng mà nói, chỉ cần trên đường đầu ngón chân tại trên vách tường mượn lực một cái liền có thể, căn bản cũng không cần dùng tay.

Nàng rất rõ ràng, nếu mà lại có mấy tháng huấn luyện, không muốn nói 8m, chính là địa phương cao hơn, nàng cũng giống vậy có thể đi qua. Về phần ba sao kiểm tra, chính như trước Mạc Vô Kỵ nói cho nàng biết,

thật không tính là cái gì. Nàng hiện tại hầu như có trăm phần trăm nắm chặt thi qua.

Nếu như nói tại lúc ban đầu Mạc Vô Kỵ rời đi, Đàm Chân Mạn còn chưa ý thức được chính bản thân đến tột cùng mất đi cái gì, vậy bây giờ nàng mơ hồ cảm giác được chính bản thân dường như mất đi một hy vọng lớn nhất nhân sinh.

So sánh với người khác mà nói, nàng thu hoạch cả nằm mơ cũng không dám tưởng tượng. Đàm Chân Mạn biết, nếu nàng thành Mạc Vô Kỵ đệ tử, có lẽ nàng điểm ấy thu hoạch căn bản cũng không tính cái gì. Nàng hiện tại khẳng định Mạc Vô Kỵ là một hậu nhân võ học truyền thừa xuống, không phải là động tác võ thuật đẹp cái loại này.

Duy nhất không để cho nàng có thể hiểu được chính là, vì sao nàng nếu trở thành đệ tử của Mạc Vô Kỵ, liền phải lưu lại ở trên địa cầu.

- Vị học muội này, ngươi cũng vậy tới tham gia ba sao khảo hạch sao?

Một người thanh niên cực kỳ khỏe mạnh đi tới bên cạnh Đàm Chân Mạn ngồi xuống, từ trước đến nay thục hỏi một câu.

- Vâng.

Đàm Chân Mạn nhàn nhạt đáp.

thanh niên khỏe mạnh cũng không thèm để ý Đàm Chân Mạn lãnh đạm, mà là cười tủm tỉm vươn tay nói:- Tự giới thiệu mình một chút, ta gọi Cung Tuyệt Phong, đến từ Bình Hải cung gia, Hải Đồng Hàng Không sinh viên đại học. Hiện tại chuyển tới Tinh Vũ Đại Học, cũng là tới tham gia ba sao khảo hạch.

Đàm Chân Mạn cũng không có vươn tay, chỉ là gật gật đầu nói:

- Xin chào, Đàm Chân Mạn, cũng vậy đến từ Tinh Đại.

Nếu như là một tháng trước, nàng nghe được Cung Tuyệt Phong tự báo đến từ Cung gia, nàng nhất định là mừng rỡ đứng lên, lên tiếng. Bàn về gia tộc lịch sử, nàng Đàm gia tại trước mặt Cung gia, không tính là cái gì.

Hôm nay Đàm Chân Mạn trong lòng nghĩ nhiều nhất là, có lẽ toàn bộ cung gia cộng lại, cũng vậy xa xa so ra kém Mạc Vô Kỵ đại ca thần bí.

Đáng tiếc nàng cũng không biết Mạc Vô Kỵ lai lịch, trên thực tế tại nửa tháng trước, nàng liền muốn đi tìm Tiển Tri Dương dò hỏi một chút. Chỉ là Tiển Tri Dương cư nhiên nghỉ học, căn bản liền không biết đi địa phương nào. Đàm Chân Mạn có chút hoài nghi Tiển Tri Dương thực sự nghe Mạc Vô Kỵ nói, bỏ qua ý nghĩ đi Đế Nguyên Tinh, nhất tâm muốn ở chơi bất động sản cũng nên.

Dù sao cũng hiện tại người giàu đều muốn đi Đế Nguyên Tinh, trên địa cầu, thứ không đáng giá tiền nhất chính là nhà đất a, ví dụ như ở Sài Gòn bây giờ giá đất ở trung tâm Quận 1 chỉ tầm 500k/1m vuông a.

Cung Tuyệt Phong thấy mình báo lai lịch rùi, mà Đàm Chân Mạn lại vẫn có dũng khí không để ý tới hắn, trong lòng có chút tức giận, đây chính là thứ chưa bao giờ có. Đang ở lúc hắn muốn tiếp tục nói, phát thanh báo ra tên của hắn, tiếp theo hắn nghe được tên Đàm Chân Mạn. Hắn và Đàm Chân Mạn lại là 1 nhóm vào thi.

Đàm Chân Mạn làm một cái hô hấp sâu đậm đứng lên, đi hướng cửa vào ba sao kiểm tra.

Nàng khẳng định mình bây giờ có thể thông qua ba sao kiểm tra, trong lòng nàng vẫn như cũ vẫn còn có chút thấp thỏm. Dù sao mỗi một học sinh thông qua ba sao khảo hạch, đều là tồn tại phi thường rất giỏi. Không phải là người nổi bật trong trường học, chính là đối tượng trong gia tộc trọng điểm bồi dưỡng.

Thông qua địa cầu ba sao kiểm tra, coi như là không có đi Đế Nguyên Tinh, ở trên địa cầu thân phận cũng vậy xa xa không phải là người bình

thường có thể so sánh với.

Địa cầu ba sao khảo hạch thử thể lực, hạng thứ nhất là trọng lực khảo thí, trọng lực khảo thí cùng sự chịu đựng khảo thí bất đồng, sự chịu đựng trong đó còn chia làm chịu rét, chịu nhiệt, chịu được chân không các loại. Trọng lực khảo thí chỉ có một, đó chính là vượt qua chín trọng lực bậc thang.

Cái này chín nấc thang trọng lực là hình thức tăng lên, người thường không có rèn đúc qua, đó là tuyệt đối sẽ không thông qua loại này trọng lực nấc thang. Tới hai cái bậc thang phía sau cùng, thậm chí ngay cả đùi cũng không nhấc lên được, xương đùi bị đè gãy cũng vậy xuất hiện hàng ngày. Một phần gia tộc có tiền lại có thủ đoạn, có thể từ Hạ gia mua được cao cấp nhất luyện thể dược dịch, thông qua những thứ này luyện thể dược dịch đến rèn luyện thân thể của chính mình, sau đó có thể thông qua trọng lực cuộc thi.

Đại đa số người, liền giống như Đàm Chân Mạn, đều chỉ có thể bằng vào thiên phú của mình đến rèn luyện.

Đàm Chân Mạn khẳng định, nếu mà nàng không phải là gặp Mạc Vô Kỵ, nàng cả đời này khả năng cũng không cách nào thông qua trọng lực khảo thí, không thông qua trọng lực khảo thí, căn bản cũng không muốn nói khảo thí cái khác.

Lần nữa đứng ở trên chín bậc thang trọng lực, Đàm Chân Mạn cư nhiên bình tĩnh hẳn lên. Nàng nhấc chân đạp ở tại thứ nhất trọng lực bậc thang, trước trầm trọng làm cho nàng khó có thể thừa nhận, lúc này cư nhiên đối với nàng hầu như không có ảnh hưởng. Nàng theo bản năng nhìn một chút trong phòng trọng lực khảo thí không ngừng có người từ trên bậc thang té xuống, trong lòng bộc phát cảm kích Mạc Vô Kỵ.

Loại này thử thể mặc dù không có nguy hiểm tính mạng như ba cửa ải khiêu chiến, nhưng thụ thương thậm chí trọng thương, cũng đều là cơm bữa.

Cấp thứ hai, tầng thứ ba...

Đàm Chân Mạn dùng cực kỳ dễ dàng trạng thái vượt qua chín bậc thang, dễ dàng thông qua trọng lực khảo thí.

Đàm Chân Mạn vừa mới thông qua trọng lực khảo thí, một cái tự động thanh âm báo truyền đến:

- Thi viên Đàm Chân Mạn thông qua trọng lực khảo thí, mời đi tới gian phòng tiếp khảo thí, sự chịu đựng khảo thí.

Kiểm tra tỉ số trong phòng làm việc, một nam một nữ đang ở nói chuyện phiếm, không biết cho tới địa phương nào, hai người đều là bộc phát đi vào. Trên thực tế đối với loại này kiểm tra, phòng làm việc kiểm tra tỉ số chỉ là lên một cái tác dụng cố vấn mà thôi. Bình thường chỉ cần thí sinh tiến vào thể thử, đều là hệ thống tự động hoàn thành. Điểm cũng là hệ thống tự động hoàn thành, căn bản là không cách nào tiến hành sửa chữa.

Đàm Chân Mạn thông qua trọng lực cuộc thi mặc dù bọn hắn đều nghe được thanh âm, cũng vậy cũng không có để ý. Dù sao mỗi ngày thông qua trọng lực cuộc thi, cũng có mấy người như vậy.

Chỉ là tại phía sau hai người, trên màn ảnh khổng lồ, ghi lại như vậy một hàng chữ: Đàm Chân Mạn, ba sao khảo hạch trọng lực kiểm tra được điểm, một trăm.

Trọng lực kiểm tra thông qua là một chuyện, một trăm điểm lại là một chuyện khác. Nghe đồn ba sao trọng lực kiểm tra thiết lập tới nay, đạt được full điểm một trăm, toàn cầu không cao hơn mười người. Đế Nguyên Tinh đệ nhất cường giả Tây Ly, chính là ba sao trọng lực khảo hạch một trăm điểm.

Nếu mà hai người nhìn thấy cái này một trăm điểm, có lẽ bọn họ lập tức sẽ kinh ngạc đến ngây người rơi, sau đó luống cuống tay chân hướng về phía trước cấp bẩm báo.

gian phòng cuộc thi Sự chịu đựng Đàm Chân Mạn là lần đầu tiên tiến đến, đừng xem nàng tham gia vài lần ba sao khảo hạch thể thử, trên cơ bản mỗi lần đều là cửa thứ nhất đã bị loại.

Vừa tiến vào gian phòng, Đàm Chân Mạn đã nhìn thấy một đoàn hỏa diễm quất sắc. Tại trước mặt đoàn hỏa diễm có một hàng chữ viết, tiến vào hỏa diễm. Loại hỏa diễm này nhiệt độ sẽ không quá cao, hơn nữa một khi hôn mê hoặc là xuất hiện nguyên nhân thân thể, hỏa diễm sẽ trực tiếp tiêu diệt, có người đến cứu trợ.

Đàm Chân Mạn tiến vào trong hỏa diễm, nàng chỉ là thoáng cảm giác được có chút cực nóng mà thôi. Mười phút sau đó, nàng thông qua hỏa diễm, tiến vào một cái băng trì.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 841: Kinh Động

Đàm Chân Mạn đi ra building khảo hạch ba sao, trong lòng đột nhiên có thêm một tia mờ mịt. Tại hơn một tháng trước, thông qua ba sao kiểm tra, là chung thân mộng tưởng của nàng. Nhưng là bây giờ, khi nàng chân chính thông qua ba sao kiểm tra sau đó, nàng phát hiện mình mất đi mục tiêu phấn đấu.

Nàng nghe nói qua, thông qua ba sao kiểm tra thời gian ngắn nhất cường giả là Tây Ly tiền bối, hắn cũng cần một ngày. Bởi vì tại mỗi một hạng kiểm tra sau đó là cho phép nghỉ ngơi, mà nàng trước sau cũng vô ích đến hai canh giờ. Trong này còn là có chút kiểm tra phải đạt được thời gian nhất định mới có thể ra, bằng không sẽ dùng thời gian ít hơn.

Lúc này là không phải muốn đi tham gia Liên Bang hàng tinh tập đoàn tuyển chọn, đối với nàng đã không trọng yếu. Dùng thực lực của nàng, tùy thời tùy chỗ đều có thể dễ dàng thông qua khiêu chiến qua ải tiến vào Đế Nguyên Tinh. Căn bản cũng không cần phải đi tranh đoạt ba cái danh ngạch.

Đàm Chân Mạn cúi đầu nhìn một chút tay mình cổ tay đeo đồng hồ tinh cấp kiểm tra, trước đồng hồ chỉ có hai khối tinh, tại nàng thông qua ba sao kiểm tra sau đó, đồng hồ đã nhiều hơn một viên tinh. Cái đồng hồ này là tượng trưng thân phận của nàng, sau này dù cho nàng không đi Đế Nguyên Tinh, chỉ bằng mượn thân phận thông qua Liên Bang hàng tinh ba sao khảo hạch, đi tới chỗ nào cũng là được người tôn kính tồn tại.

Hơn nữa 3 khối Tinh là màu vàng, chỉ có hết thảy thông qua ba sao với 100 điểm khảo hạch, tinh mới có thể là màu vàng.

Căn cứ Đàm Chân Mạn lý giải, năm đó chỉ có Tây Ly tiền bối một người thu được 3 khối tinh màu vàng.

Tây Ly tiền bối? Đàm Chân Mạn khóe miệng lộ ra một tia tự giễu. Năm đó tiền bối, giờ khắc này ở trong lòng nàng, có lẽ cả một cái tát của Mạc Vô Kỵ hắn cũng không đỡ nổi.

Đàm Chân Mạn trong lòng dâng lên một loại hối ý, nàng trước đây đã lựa chọn sai lầm.

Nhìn quảng trường Quan Tinh phi thường náo nhiệt như trước, Đàm Chân Mạn bỗng nhiên ngắt một cái nắm tay, nàng quyết định buông tha tranh đoạt lần này Liên Bang hàng tinh tập đoàn tuyển nhận 3 người học sinh. Dùng thực lực của nàng, lúc nào đều có thể tiến vào Đế Nguyên Tinh. Có lẽ đối với nàng hiện tại mà nói trọng yếu nhất, là đi tìm Mạc Vô Kỵ đại ca.

Dù cho biết rõ trước đây Mạc Vô Kỵ nói với nàng, cơ hội chỉ có một lần, nhưng nàng vẫn còn là muốn đi thử thời vận.

...

Phòng làm việc kiểm tra, hai gã nam nữ nói chuyện phiếm đề tài rốt cục tạm dừng một đoạn. Khi cô gái kia đứng dậy, nàng bỗng nhiên trợn to hai mắt, gắt gao nhìn chằm chằm màn hình lớn phía sau nam tử.

- Vạn Phỉ, ngươi không sao chứ?

Nam tử bị cô gái này ánh mắt lại càng hoảng sợ, nhanh chóng cũng vậy đứng lên hỏi.

Vạn Phỉ nữ tử chỉ vào phía sau màn hình, giọng nói nói lắp bắp:

- Cử Thượng Kỳ, ngươi, ngươi, nhìn xem...

Cử Thượng Kỳ bỗng xoay người, lập tức đồng dạng là há to miệng, một hồi lâu mới gập ghềnh nói:

- Ba sao kiểm tra thể thử hết thảy hạng mục đều là full điểm, 3 khối sao Kim, thời gian sử dụng một giờ bốn mươi chín phút... vãi lều…

- Nhanh lên một chút báo cho cấp trên, này người hiện tại khẳng định đã đi rồi, chúng ta xong đời...

Vạn Phỉ phản ứng kịp, run rẩy thanh âm kêu lên.

- Đúng, đúng...

Cử Thượng Kỳ luống cuống tay chân cầm lên một cái microphone, trực tiếp đè xuống cái nút màu đỏ.

...

Nam Cực.

Tiến vào hàng tinh thời đại sau đó, nơi này vốn là tổng bộ Liên Bang hàng tinh ở trên địa cầu. Tại phát hiện Đế Nguyên Tinh, bắt đầu kiến thiết Đế Nguyên Tinh, Liên Bang hàng tinh liền đem tổng bộ dời đến Đế Nguyên Tinh. Nơi này trở thành Liên Bang hàng tinh ở địa cầu lớn nhất phân bộ.

Giờ khắc này ở Nam Cực Liên Bang hàng tinh trong đại điện hội nghị, hơn một trăm người đang vây ngồi ở chỗ này cử hành một cái hội nghị trọng yếu. Hội nghị nội dung chủ yếu chính là, lần này Liên Bang hàng tinh lại đem hai trăm thiên tài học sinh ở địa cầu tuyển nhận tiến vào Đế Nguyên Tinh bồi dưỡng.

Chủ trì lần này hội nghị chính là Liên Bang hàng tinh thủ tịch Chấp Lý, Cassano.

- Cassano Chấp Lý, Đế Nguyên Tinh tình huống càng ngày càng nghiêm trọng, ta cho rằng lần này tại toàn cầu trong phạm vi tuyển nhận hai trăm người, căn bản là như muối bỏ biển.

Nói chuyện là một người nước Đức, hắn cũng là một người uỷ viên Liên Bang hàng tinh, tên là Wolf.

Nước Hoa tại Liên Bang hàng tinh địa vị càng ngày càng cao, thậm chí ngay cả Liên Bang hàng tinh trước mặt Liên Bang tinh tịch úy Dịch Ngu cũng là người Hoa. Tuy nói Hán ngữ còn không có loại bỏ Anh ngữ, hiện tại đã thành một trong hai đại ngôn ngữ toàn thế giới.

Wolf nói cho hết lời sau đó, lại có một người uỷ viên đứng lên:

- Cassano Chấp Lý, ta cho rằng Wolf uỷ viên nói rất có lý. Từ địa cầu đi tới Đế Nguyên Tinh thành phẩm đích xác rất cao, nhưng ta cho rằng hiện giai đoạn bồi dưỡng người mới trọng yếu nhất. Hai trăm cá nhân đi Đế Nguyên Tinh, là quá ít.

Đã có hai người này nói, phía sau lại có mấy người đứng ra biểu đạt đồng dạng ý kiến. Trên cơ bản đều là hai trăm cá nhân quá ít, hắn là phái ra người nhiều hơn đi tới Đế Nguyên Tinh.

Cassano vóc người cao gầy, mí mắt rất nặng. Tại người khác đưa ra tương phản ý kiến thời điểm, hắn cũng không có ngắt lời. Mà là chờ mọi người đem lời nói cho xong sau đó, hắn mới chậm rãi nói:

- Đế Nguyên Tinh tài nguyên cùng chúng ta bây giờ năng lực, cũng chỉ có thể bồi dưỡng hai trăm cá nhân, đây là cực hạn. Cả Tây Ly cái loại này cường giả, tới rồi Đế Nguyên Tinh cũng không có năng lực tự vệ. Tuyển nhận càng nhiều người không có có thiên phú đi qua, chỉ là để cho bọn họ toi mạng mà thôi. Chính là hai trăm cá nhân, một năm sau, có thể còn lại hai mươi, coi như là kỳ tích.

Có một số việc liên cả nơi này đang ngồi bộ phận uỷ viên cũng vậy không nhất định rõ ràng, hắn Cassano rất rõ ràng.

Tại vừa mới phát hiện Đế Nguyên Tinh, địa cầu bằng vào công nghệ cao đích xác chiếm cứ một khối khổng lồ địa bàn. Đế Nguyên Tinh mặt

trên không khí tươi mát, khoáng sản phong phú. Điều này làm cho toàn thế giới phú hào cùng người có môn lộ, đều đi tới Đế Nguyên Tinh.

Theo địa bàn mở rộng, đến Đế Nguyên Tinh người càng ngày càng nhiều, các loại vấn đề liền đi ra rồi. Đầu tiên là Đế Nguyên Tinh đông đảo mãnh thú bị dẫn đến, bọn họ bắt đầu thôn phệ đi tới Đế Nguyên Tinh nhân loại.

Những thú dữ này có năng lực khang phục cùng năng lực chống cự kinh người, vũ khí đường kính nhỏ một chút, đối với nơi này mãnh thú uy hiếp căn bản cũng không lớn, chỉ có cái loại này uy lực cực lớn vũ khí nóng mới có thể giết chết chúng nó. Mà uy lực lớn vũ khí, bình thường đều rất là cồng kềnh, một cá nhân căn bản là không cách nào tùy thân mang theo. Về phần chiến xa, tại khắp nơi trên đất rừng rậm Đế Nguyên Tinh, căn bản là không thi triển được. Một khi đến gần, nơi này có mãnh thú so với voi đều muốn phải khổng lồ mười lần đi ra, loại này mãnh thú, thậm chí chỉ cần một cước liền có thể lại đem vài chiếc chiến xa đạp thành mảnh vụn.

Về sau cùng mãnh thú chiến đấu nhiều lần, mọi người mới phát hiện, vũ khí lạnh đối phó loại này mãnh thú, càng thêm hữu hiệu quả. Chất lượng càng cao vũ khí lạnh đối với mãnh thú thương tổn càng lớn, ngược lại là bị vũ khí lạnh thương tổn mãnh thú khôi phục phi thường chậm.

Thẳng đến gần nhất một phần khoa học gia mới chậm rãi nghiên cứu ra được, nơi này mãnh thú dường như không sợ hỏa thiêu đốt, bộ phận hỏa dược thành phần càng là có thể trở thành trong mãnh thú chất dinh dưỡng. Có chút mãnh thú thậm chí có thể lại đem đạn bắn vào trong cơ thể bộc phát ra năng lượng hấp thu, thành lực lượng của chính mình. Bởi vì địa cầu khoa học gia chưa có tiếp xúc qua luyện thể, cho nên bọn họ không hiểu vì sao mãnh thú có thể hấp thu năng lượng đạn.

Một khi bị đạn bắn vào sau đó mãnh thú không chết, kia mãnh thú lần sau lực lượng sẽ chỉ là lớn hơn nữa. Về phần đạn lưu lại ở trong người di chứng, mãnh thú trí tuệ khuyết thiếu, đều là chiến đấu đến chết.

Bắn chết mãnh thú, trên cơ bản thuộc về đẳng cấp tương đối thấp mãnh thú. Đây cũng là nguyên nhân vì sao Liên Bang kiểm tra đối với thương pháp cũng không coi trọng.

Đế Nguyên Tinh vốn chính là địa cầu nhân loại muốn dời đi tinh cầu, tự nhiên không dám ở nơi này tùy tiện sử dụng vũ khí hạt nhân. Một khi quá lượng sử dụng vũ khí hạt nhân, Đế Nguyên Tinh chiếm lĩnh hay không chiếm lĩnh, kỳ thực cũng không có bao nhiêu khác biệt.

Ngoại trừ những thứ này ra, Đế Nguyên Tinh còn có một cái khác bí mật. Đó chính là Đế Nguyên Tinh mãnh thú thịt cùng gan ẩn chứa nồng nặc lực lượng thần bí, ăn nhiều những thứ này loại thịt, sẽ trực tiếp tăng cường loài người thực lực và năng lực chống cự. Điều kiện tiên quyết là, những thú dữ này là bị vũ khí lạnh giết chết. Một khi bị vũ khí nóng giết chết, thịt của chúng sẽ chỉ là biết biến hóa, tuy rằng cũng có hiệu quả nhất định, nhưng cũng không bằng một phần mười thịt tươi.

Đế Nguyên Tinh mãnh thú càng giết càng nhiều, nhân loại bị nén tại nhất định trong phạm vi. Rất nhiều người giàu có đi tới Đế Nguyên Tinh cũng bắt đầu có chút hối hận, chỉ là hiện tại Liên Bang hàng tinh phong tỏa rất chặt, căn bản cũng không cho phép bất luận cái gì khủng hoảng tâm tình xuất hiện.

Cassano nói cho hết lời sau đó, hội nghị hiện trường trầm mặc xuống. Tuy Liên Bang giấu diếm rất chặt, nhưng người nơi này đều là Liên Bang nhân viên chủ yếu, dù cho ở trên địa cầu, cũng vậy mơ hồ đoán được Đế Nguyên Tinh tình huống không lớn hay. Wolf thở dài không có nhiều hơn nữa nói, hắn biết đến càng nhiều hơn một chút.

Hết lần này tới lần khác ở phía sau, một người điện viên vội vã đi tới Cassano bên người nhỏ giọng nói:

- Khẩn cấp điện thoại.

- Nhanh nhận.

Cassano nghe được khẩn cấp điện thoại, trong lòng chính là vừa nhảy, hắn nghĩ tới nhân loại tại Đế Nguyên Tinh phòng ngự tuyến.

Đế Nguyên Tinh là nhân loại thật vất vả phát hiện, hầu như hơn phân nửa ưu tú khoa học gia cùng các loại nhân tài đều ở đây Đế Nguyên Tinh. Bởi vì mãnh thú nhiều lắm, mà quá mạnh mẽ, nhân loại thành lập phòng ngự tuyến cũng là tìm tốn hàng loạt thành phẩm. Một khi phòng ngự tuyến bị mãnh thú xé mở, người trên Đế Nguyên Tinh cả cơ hội trở về địa cầu cũng không có.

Điện thoại được nhận, Cassano nghe được không phải là Đế Nguyên Tinh sự tình, trong lòng lúc này liền thở phào nhẹ nhõm. Lập tức chính là tức giận vô cùng, loại này then chốt hội nghị, cư nhiên đánh tới loại này khẩn cấp điện thoại.

Không đợi Cassano tức giận, hắn liền kích động kêu lên:

- Ngươi nói phát hiện không tới hai canh giờ, đang ở ba sao thể thử kiểm tra bên trong chiếm được full điểm thông qua? Tốt, tốt, lập tức đem người này tìm được, ta lập tức tới ngay Khải Thư Thị...

Cassano để điện thoại xuống thời điểm, vẫn như cũ rất là kích động. Đế Nguyên Tinh cây trụ, đệ nhất cường giả Tây Ly cũng đã nói, muốn áp chế Đế Nguyên Tinh thượng hết thảy mãnh thú, duy nhất đường chính là tìm kiếm đông đảo cường giả đi ra, thậm chí tìm được một cái tuyệt thế cường giả nghiền ép nơi này mãnh thú.

Đây cũng là vì sao Hoa Hạ địa vị cao như thế, bởi vì rất nhiều cường giả đều đến từ Hoa Hạ. Đồng dạng, đây cũng là Liên Bang hàng tinh tại sao muốn tuyển nhận thiên tài học sinh tiến vào Đế Nguyên Tinh, đây là vì bồi dưỡng cường giả.

...

- Cái gì?

Cũng trong lúc đó, Hạ Do cũng là bỗng đứng lên, hắn hai mắt đỏ bừng nhìn chằm chằm trung niên đứng ở trước mặt hắn, mỗi chữ mỗi câu hỏi:

- Ngươi là nói, có người ở Liên Bang ba sao kiểm tra bên trong dùng thành tích max điểm thông qua thử thể? Hơn nữa còn là trong vòng hai canh giờ?

- Đúng vậy, thiên chân vạn xác. Theo ta được biết, Liên Bang hàng tinh Cassano đã chạy tới Khải Thư Thị.

Hạ Do nắm chặt nắm tay, không chút do dự nói:

- Hạ gia lực lượng toàn bộ xuất động, phải trong thời gian ngắn nhất, đoạt phía trước Cassano lại đem người này mang đi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 842: Nhân Diện Khó Lường

Mạc Vô Kỵ thở ra một hơi dài, một tháng tới nay, hắn vẫn thận trọng dùng Trữ Thần Lạc tư nhuận, không ngừng dùng Chí Thanh Đan khôi phục, hôm nay hắn thức hải thật lớn vết nứt rốt cục bắt đầu chậm rãi chữa trị.

Bởi vì một kiếm kia, để cho tử khí hồ lớn trong thức hải Mạc Vô Kỵ bị bổ ra. Thời khắc này tử khí hồ lớn chẳng những là không có nửa điểm tử khí, còn là khô cạn rạn nứt.

Mạc Vô Kỵ ngược lại cũng không lo lắng, vạn sự khởi đầu nan, chỉ cần có bắt đầu, phía sau liền đơn giản. Một khi thức hải của hắn được chữa trị, tử khí hồ lớn nhất định sẽ lần nữa ngưng thật hắn lên.

Quả nhiên cùng Mạc Vô Kỵ dự liệu không sai biệt lắm, thức hải của hắn một khi bắt đầu chữa trị, tốc độ khôi phục liền càng lúc càng nhanh. Tới phía sau, chẳng những là Trữ Thần Lạc, chính là Tinh Hải Thần Quyết cùng Chí Thanh Đan đã có tác dụng.

Lại là mấy ngày đi qua, đau đớn trong thức hải Mạc Vô Kỵ bỗng biến mất, hắn cũng cảm giác có một cái mầm mới đang nảy mầm bình thường giống nhau, một loại cảm giác hoàn toàn mới xông lên đầu.

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ đứng lên, thức hải của hắn cư nhiên tạo thành một đạo loáng thoáng giới vực.

Thức hải sở dĩ dễ bị cường giả hồn phách xâm lấn, đó là bởi vì thức hải chỉ là tu sĩ thần niệm đạo vận một loại ngưng tụ. Dưới tình hình chung, thức hải rất khó bị xâm lấn. Bất quá một khi thực lực của đối

phương xa xa mạnh hơn ngươi, thức hải lại biến thành địa phương rất dễ xâm lấn.

Thế nhưng là hình thành giới vực lại bất đồng, bất luận cái gì hồn phách cường giả muốn xâm lấn thức hải, đều phải thông qua giới vực. Hồn phách cùng Nguyên Thần mạnh hơn nữa, cũng chỉ là một loại ý niệm lực lượng. Ngoại trừ một phần đặc thù giới vực ra, có phòng hộ giới vực là căn bản xâm lấn không được.

Nói cách khác, chỉ cần thức hải của hắn giới vực hoàn toàn ngưng thật hắn lên, lại cũng vậy không có người có thể đối với hắn tiến hành đoạt xá. Trừ phi chính hắn muốn chết, cho phép Nguyên Thần khác tiến vào thức hải của hắn.

Chỉ cần không phải ngu, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không cho phép Nguyên Thần khác tiến vào thức hải của hắn.

Theo thức hải giới vực hình thành, thức hải dần dần khôi phục, trong thức hải tử khí trong hồ lớn cũng vậy từ từ ngưng tụ tử khí.

Trong thức hải tất cả rõ ràng, trước Mạc Vô Kỵ thức hải liền vượt xa Tiên Đế. Lúc này Mạc Vô Kỵ chẳng những phát hiện thức hải của mình so với trước càng là lớn gấp mấy lần, theo thức hải giới vực hình thành, thức hải của hắn cũng là càng kiên cố.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì chủ ý tới rồi thức hải một chỗ trong góc, một cái cực đại bùa chú rơi ở nơi nào, Côn Ngô Kiếm tạo thành từng đạo kiếm khí đạo vận, lại đem này tấm bùa chú trấn áp. Tấm bùa kia Mạc Vô Kỵ quá quen thuộc, chính là phù tộc Thánh Đạo Phù.

Quả nhiên là Côn Ngô Kiếm trấn áp thôi Thánh Đạo Phù, hiện tại Thánh Đạo Phù này rơi vào trong đầu của hắn, vậy cũng đừng nghĩ đi nữa.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự ngưng tụ ra đến hơn mười đạo trận kỳ văn, tại phong tỏa cái này Thánh Đạo Phù sau đó, trực tiếp lại đem

Thánh Đạo Phù lôi vào hắn Bất Hủ Giới. Tại bên trong Bất Hủ Giới, Thánh Đạo Phù lợi hại hơn nữa cũng không cách nào rời khỏi. Bất Hủ Giới là địa bàn của hắn, chờ hắn lúc nhàn rỗi thời điểm, Thánh Đạo Phù này hắn nhất định phải luyện hóa hết.

Cái này Thánh Đạo Phù là hắn cùng Phù Tu Hàn giao dịch, sau đó dùng mệnh đổi lấy, coi như là phù tộc tương lai hỏi hắn đòi về, hắn cũng sẽ không lấy ra trả.

Thánh Đạo Phù bị Mạc Vô Kỵ cuốn vào Bất Hủ Giới trấn áp, Côn Ngô Kiếm phát sinh một tiếng dễ dàng thanh minh, trực tiếp hạ xuống rơi vào trong tay Mạc Vô Kỵ.

- Cảm ơn ngươi, lần này là ngươi đã cứu ta, còn giúp ta trấn áp thôi Thánh Đạo Phù. Thức hải nghiền nát không phải là trách nhiệm của ngươi, chủ yếu là thực lực ta không hoàn thiện.

Mạc Vô Kỵ rất là mừng rỡ cầm Côn Ngô Kiếm nói.

Hắn biết Côn Ngô Kiếm này coi như là không có khí linh, cũng khẳng định có một loại không tự chủ ý thức. Hắn chỉ là luyện hóa Côn Ngô Kiếm tầng thứ nhất cấm chế, Côn Ngô Kiếm giúp hắn giống như này, hiển nhiên là hạ quyết tâm đi theo hắn.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ không tu kiếm đạo, còn dự định lại đem Côn Ngô Kiếm tặng cho người khác, hiện tại hắn đã bỏ qua cái ý nghĩ này.

Thu hồi Côn Ngô Kiếm, Mạc Vô Kỵ bắt đầu kiểm tra thức hải vì sao đột nhiên nhiều hơn giới vực. Chỉ một lát sau thời gian, Mạc Vô Kỵ liền hiểu được.

Là cùng thế giới lạc của hắn có quan hệ, trước đây thế giới lạc của hắn ngưng tụ Bất Hủ Giới sau đó, mặc dù đang trong tu luyện còn phối hợp một trăm lẻ tám cái tiểu chu thiên vận hành. Nhưng tác dụng chủ yếu là kéo dài vững chắc Bất Hủ Giới cùng lớn mạnh Bất Hủ Giới, hướng dẫn Bất Hủ Giới lớn mạnh.

Tại trong Chu Thiên vận chuyển, Thế Giới Lạc cư nhiên lại đem bộ phận đạo vận khí tức dung hợp tới rồi thức hải. Xem ra hắn thức hải nghiền nát sau đó, Thế Giới Lạc cũng vậy bắt đầu chủ động tăng cường thức hải phòng ngự năng lực, vì thức hải tạo thành giới vực.

Quả nhiên là không phá thì không xây được, nếu như không phải thức hải của hắn đột nhiên bị chính bản thân dùng Côn Ngô Kiếm bổ ra, Thế Giới Lạc liền không nhất định sẽ trợ giúp hắn thức hải hình thành giới vực.

Mạc Vô Kỵ biết, chờ tu vi của hắn lên cao đến trình độ nhất định, đối với thiên địa đại đạo nhận thức đến trình độ nhất định, cũng vậy sẽ chủ động làm việc này. Nhưng khi đó làm cùng hiện tại làm, ý nghĩa hoàn toàn bất đồng.

Hiện tại tu vi của hắn còn yếu, làm việc này với hắn mà nói là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi. Tương lai hắn tu vi cao, vậy coi như là dệt hoa trên gấm.

Lúc này căn bản không dùng Mạc Vô Kỵ đi bế quan, Tinh Hải Thần Quyết vận chuyển, Trữ Thần Lạc cùng Thế Giới Lạc cũng vậy sẽ kéo dài không ngừng chữa trị thức hải của hắn.

Hắn là đi tìm một chút gia nhân của Hiểu Kỳ, đợi khi tìm được người nhà Hiểu Kỳ, sau đó đi Hạ gia tìm Hạ Nhược Nhân. Dù là Hạ Nhược Nhân đã chết, hắn cũng sẽ lại đem thứ thuộc về tự mình thu hồi lại. Chờ lúc hắn rời đi, hắn sẽ trợ giúp địa cầu khôi phục một chút hoàn cảnh, sau đó vì địa cầu thành lập một cái cửu cấp tiên trận bảo vệ, rồi rời đi nơi này.

Về phần Đế Nguyên Tinh kia, Mạc Vô Kỵ là không có nửa phần hứng thú đi qua.

...

Thường Lạc thị, nơi này là địa phương Mạc Vô Kỵ năm đó ra đời, hắn cũng là ở chỗ này quen Văn Hiểu Kỳ.

Bất quá Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có dự định đi Mạc gia nhìn một chút, đối với Mạc gia, hắn là nửa điểm cảm giác cũng không có. Mạc gia năm đó coi như là một cái gia tộc không nhỏ, chủ yếu làm giàu từ biển. Mạc Phiền chính là thành viên chủ yếu đi biển của Mạc gia, nghe nói hắn trước đây vì Mạc gia ở trong biển vớt ra một món bảo vật giá trị 1.1 tỷ.

Nhưng Mạc Phiền đối với Mạc gia cống hiến như vậy, chỉ có thể từng tháng cầm tiền lương bèo mà sống. Cộng thêm Mạc Phiền tướng mạo bình thường, tính tình chất phác, sau cùng cả đều không cưới được vợ. Mạc Vô Kỵ chính là được Mạc Phiền từ bên ngoài nhặt về, cùng Mạc Phiền coi như là sống nương tựa lẫn nhau.

Rốt cục tại một lần đi biển, Mạc Phiền cũng không trở về nữa. Mạc Vô Kỵ cũng vậy chẳng còn ai quan tâm, khi đó, hắn mới mười một tuổi.

Mạc Vô Kỵ tâm trí thành thục tương đối sớm, tuy mới mười một tuổi, cũng có thể độc lập sinh sống, Mạc Phiền lưu lại di sản cũng đủ để cho hắn đọc xong đại học.

Mạc Vô Kỵ sau khi tốt nghiệp, còn đi tìm qua hải vực mà Mạc Phiền mất tích, kết quả đương nhiên là không có gì cả.

Về sau Mạc Vô Kỵ điều tra qua, Mạc gia sở dĩ lại đem Mạc Phiền xem như một người làm công, trên thực tế là bởi vì Mạc Phiền là một cái chi thứ của chi thứ. Hơn nữa Mạc Phiền người thật sự là quá thật thà phúc hậu đàng hoàng một chút, đổi thành những người khác vớt đi ra hơn mười tỷ bảo vật, chí ít cũng có thể phân trăm vạn, mà hắn cư nhiên chỉ là cầm mấy nghìn đồng tiền thưởng.

Văn Hiểu Kỳ chính là Mạc Vô Kỵ tại Thường Lạc đệ nhất trung học lúc đi học quen biết, khi đó hắn và Văn Hiểu Kỳ là chung một lớp.

Văn Hiểu Kỳ gia cảnh thậm chí còn không bằng Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cùng Văn Hiểu Kỳ quen thuộc sau đó, chẳng những tại học tập đối với Văn Hiểu Kỳ trợ giúp rất lớn, còn đem dư thừa tiền dùng để trợ giúp Văn Hiểu Kỳ.

...

Tuy qua mấy thập niên, Thường Lạc đệ nhất trung học vẫn còn, chỉ là thoạt nhìn so với vốn có càng thêm cũ nát. Duy nhất thiếu hụt, chính là cái thân ảnh quen thuộc kia.

Mạc Vô Kỵ đứng ở cửa vào Thường Lạc đệ nhất trung học, nhìn học sinh mặc đồng phục học sinh ra ra vào vào, trong lòng có một loại khó diễn tả được.

Hắn đã từng cùng Văn Hiểu Kỳ là như thế này, mỗi ngày sau khi tan học cùng nhau về nhà, sau đó sáng sớm hôm sau lại đang cố định thời gian địa phương cố định hẹn nhau cùng đến. Về sau hắn và Văn Hiểu Kỳ đồng thời thi đậu Tân nam đại học, cũng chính là bây giờ Tĩnh Dương tinh học viện. Chính là tại Tĩnh Dương tinh học viện, Hạ Nhược Nhân chặn lại Văn Hiểu Kỳ thân ảnh.

Vì sao hắn sau cùng không có cùng Văn Hiểu Kỳ đi cùng một chỗ? Mà là cùng Hạ Nhược Nhân tiến tới với nhau? Mạc Vô Kỵ bỗng nghĩ tới bên trong một quyển tiểu thuyết có một nữ tử gọi Nhạc Linh San. Nàng sau cùng không có lựa chọn sư huynh mỗi ngày cùng mình cùng nhau, mà là lựa chọn một người muốn giết cả nhà nàng.

Chẳng lẽ là quá quen thuộc, thì không thể yêu nhau?

Mạc Vô Kỵ vành mắt lần nữa có chút hồng, hắn biết căn bản cũng không phải là như vậy, đó là bởi vì hắn căn bản cũng không hiểu yêu là gì. Trọng yếu hơn là bởi vì, hắn và Hạ Nhược Nhân đã phang nhau rồi.

Nếu mà là Mạc Vô Kỵ trước đây, hắn khẳng định cho rằng đó là chính bản thân say rượu mất lý trí, sau cùng mạnh mẽ quất Hạ Nhược

Nhân.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ biết vậy tuyệt đối không phải là hắn say rượu mất lý trí, hắn từ nhỏ đã có độc lập ý thức và tâm tính thành thục, cùng Văn Hiểu Kỳ nhiều năm như vậy, vành tai và tóc mai chạm vào nhau, cũng không có làm ra sự tình quá phận. Há có thể tại lên đại học mới không tới nửa năm, đã lên giường với Hạ Nhược Nhân?

Vô luận là nguyên nhân gì, hắn chịt Hạ Nhược Nhân, cũng không cách nào vứt bỏ Hạ Nhược Nhân. Từ đó về sau, hắn mới dần dần xa lánh Văn Hiểu Kỳ.

Hắn có ý định xa lánh Văn Hiểu Kỳ, Văn Hiểu Kỳ lại cũng không có bất kỳ câu oán hận nào, vẫn như cũ không ngừng đi tới chỗ ở của hắn, không oán không hối hận vì hắn chỉnh lý gian phòng, vì hắn làm tất cả đủ mọi sinh hoạt việc vặt. Bất cứ chuyện gì, chỉ cần bị Văn Hiểu Kỳ biết, nàng sẽ chỉ là biết len lén vì hắn làm tốt.

Năm đó hắn Mạc Vô Kỵ chỉ là lại đem mình xem thành một con đà điểu, đầu tựa vào trong cát, làm bộ tất cả cũng không biết, điên cuồng lại đem tất cả tinh lực đặt ở nghiên cứu dược dịch.

Hiện tại hắn sớm đã hiểu ra, Hạ Nhược Nhân theo hắn cùng nhau, đó là bởi vì hắn đối với dược vật am hiểu cùng thiên phú. Nếu không phải hắn tại cao trung liền phát biểu vài thiên luận văn y dược ảnh hưởng toàn cầu, nếu không phải hắn tại cao trung liền nghiên cứu ra được một loại dược dịch tăng cường huyết khí, nếu không phải hắn còn không có lên đại học, liền nhận được lời mời mời toàn cầu cao cấp nhất y dược nghiên cứu...

Không có những thứ này, Hạ Nhược Nhân còn có thể biết hắn Mạc Vô Kỵ là ai? Hạ Nhược Nhân còn có thể mượn dược vật đưa hắn Mạc Vô Kỵ lừa gạt lên giường sao? Hạ Nhược Nhân có dũng khí làm như vậy, thậm chí đã biết bản tính của hắn, biết chỉ cần cùng hắn lên giường, hắn cũng sẽ chịu trách nhiệm.

Một nữ nhân có tâm cơ, Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu.

- Ngươi họ Mạc?

Một cái thanh âm thoáng lộ ra có chút khàn khàn vang lên tại bên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu, thấy một người nữ tử không tới ba mươi đứng trước mặt hắn.

Để cho Mạc Vô Kỵ khiếp sợ là, nữ tử này cư nhiên cùng hắn có vài phần tương tự. Không chỉ như thế, hắn càng là cảm nhận được một loại huyết mạch tương liên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 843: Ngây Ngốc Nữ Nhân

Nghĩ đến huyết mạch, trong lòng Mạc Vô Kỵ lại cũng khó mà bình tĩnh trở lại. Sau khi hắn sống lại tướng mạo vốn là tương tự, tu đạo sau đó tương bởi sinh lòng, bây giờ cùng kiếp trước tướng mạo gần như là vậy.

Nữ tử này có thể nhận ra hắn, vẫn cùng hắn có huyết mạch quan hệ, chẳng lẽ là hắn cái gì thân nhân không thành sao? khả năng không lớn a, dù cho đối phương là hắn thân nhân một chi, cũng không cách nào để cho hắn có loại này mãnh liệt huyết mạch tương liên. Tối đa chỉ là một phần loãng cảm ứng mà thôi.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ tới một loại khả năng, năm đó hắn và Hạ Nhược Nhân từng có một lần, lẽ nào. . .

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ tay đều có chút run rẩy. Nếu mà nữ tử này là Hạ Nhược Nhân hậu đại, hắn làm sao đối mặt?

"Xin hỏi ngươi có đúng hay không họ Mạc?" Cô gái này thấy Mạc Vô Kỵ phản ứng có chút cổ quái, lần nữa hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ phản ứng kịp, không thể nào là Hạ Nhược Nhân hậu đại, bởi vì Hạ Nhược Nhân cái loại này tính cách, nếu mà cùng hắn có hậu đại lưu lại, chắc chắn sẽ không giấu diếm xuống. Mà là lại đem sự thực nói cho hắn biết, để cho hắn đối với nàng càng là khăng khăng một mực.

Huống hồ Hạ Nhược Nhân hầu như mỗi ngày đều phụng bồi hắn cùng nhau, thậm chí hắn mỗi lần uống trà thời điểm, bên người trà đều là nóng. Đó là bởi vì tại hắn nhào vào dược dịch nghiên cứu thượng thời

điểm, Hạ Nhược Nhân là thiếp thân hầu hạ hắn. Nếu mà Hạ Nhược Nhân có thai, hắn há có thể không biết?

Mạc Vô Kỵ trường thở hắt ra, trầm giọng nói, "Không sai, ta chính là họ Mạc, ta xem ngươi có vài phần cùng ta tương tự, không biết cha mẹ ngươi là ai?"

Nữ tử đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên biến sắc, kéo lại Mạc Vô Kỵ xoay người rời đi, "Chúng ta đi trước, chờ (các loại) sẽ từ từ nói."

"Thanh Triệt, hắn là ai?" Tuy tiện nữ tử trước một bước lôi đi Mạc Vô Kỵ, một cái thân hình cao lớn nam tử vẫn là ngăn cản nàng và Mạc Vô Kỵ lối đi.

Gọi Thanh Triệt nữ tử hừ một tiếng nói, "Là ta đường đệ, hiện tại ta có chuyện, ngươi tránh ra."

Nam tử nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, ngược lại không có phản bác Thanh Triệt nói, dù sao Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn cùng cái này gọi là Thanh Triệt nữ tử có vài phần giống nhau.

"Thanh Triệt, còn có vài ngày, lẽ nào ngươi đến bây giờ còn không có cân nhắc được không?" Nam tử nói lần nữa.

Thanh Triệt cắn môi nói, "Ngày mai, ngày mai ta liền cho ngươi trả lời thuyết phục."

"Tốt, ngày mai ta đến trường học tìm ngươi, đừng quên lời của ngươi." Nam tử nói xong, mắt lạnh quét một cái Mạc Vô Kỵ, xoay người rời đi.

Mạc Vô Kỵ vẫn không nói gì, hắn đến bây giờ còn không biết cái này gọi Thanh Triệt nữ tử cùng hắn có quan hệ gì. Nhưng hắn không quá tin tưởng nam tử kia ngăn cản Thanh Triệt, là bởi vì nhìn trúng Thanh Triệt.

Thanh Triệt tướng mạo coi như là thanh tú, ngũ quan đoan chính, lại cũng không tính là phi thường xinh đẹp cái loại này nữ tử. Này nam tử

cao lớn cực kỳ anh tuấn, không chỉ như thế, toàn thân để lộ ra một loại phú quý khí hơi thở. Mà Thanh Triệt, hiển nhiên gia cảnh bình thường giống nhau, liên cả y phục trên người cũng có chút cũ.

Như Mạc Vô Kỵ dự liệu không sai biệt lắm, Thanh Triệt chỗ ở cũng không tốt. Tại một cái nhà có chút cũ nát tiểu khu tầng dưới chót, gian phòng diện tích cộng lại cũng không đến ba mươi thước vuông. Trong nhà ngoại trừ một đống thư bên ngoài, cũng chỉ có mấy cái cũ tủ quần áo.

Sau khi vào phòng, Thanh Triệt là (vì) Mạc Vô Kỵ rót một chén nước sôi, ngồi ở Mạc Vô Kỵ đối diện hỏi, "Gia gia của ngươi có đúng hay không Mạc Vô Kỵ?"

Mạc Vô Kỵ nghe được đối phương tuân hỏi gia gia của mình có đúng hay không Mạc Vô Kỵ, hắn liền biết Thanh Triệt quả nhiên là cùng hắn có quan hệ. Tuyệt đối không phải là hắn thúc bá hoặc là A di lưu lại một chi, nếu không lại không thể có thể biết Mạc Vô Kỵ tên này.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ dâng lên một phần thương tiếc, cùng hắn từng có quan hệ nữ nhân, chỉ có Hạ Nhược Nhân. Nếu đối phương tuân hỏi gia gia của mình có đúng hay không Mạc Vô Kỵ, này Thanh Triệt nhất định là Hạ Nhược Nhân đời sau, nói cách khác Hạ Nhược Nhân thực sự gạt hắn sinh ra hài tử.

Hắn đối với Hạ Nhược Nhân vĩnh viễn không cách nào tha thứ, nhưng hài tử là vô tội.

"Ta gọi Mạc Thanh Triệt, gia gia ta cũng là Mạc Vô Kỵ." Thanh Triệt thấy Mạc Vô Kỵ trong mắt xuất hiện một tia thương tiếc, cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm nói.

Mạc Vô Kỵ tận lực hòa hoãn một cái tâm tình của mình hỏi, "Cha mẹ ngươi tên (gọi) gì? Còn ngươi nữa nãi nãi tên (gọi) gì?"

Nếu Mạc Thanh Triệt đã nói là gia gia nàng gọi Mạc Vô Kỵ, này nhất định là đời sau của mình không thể nghi ngờ. Thế sự thương hải tang điền, chớ qua như vậy. Hôm nay hắn thoạt nhìn so với Mạc Thanh Triệt còn trẻ hơn, nhưng lại là Mạc Thanh Triệt gia gia.

Mạc Thanh Triệt cũng không thèm để ý nói, "Ba ba ta gọi chớ tư, mẹ ta gọi trác triệt nhi."

"Này bà nội ngươi tên (gọi) gì?" Mạc Vô Kỵ biết rõ Mạc Thanh Triệt nãi nãi gọi Hạ Nhược Nhân, hắn vẫn là không nhịn được dò hỏi.

"Bà nội ta gọi Văn Hiểu Kỳ. . ."

"Lạch cạch!" Dù cho Mạc Vô Kỵ đã là Tiên Đế, hắn cũng không nhịn được tay run một cái, lại đem trên bàn một chén nước chạm lật trên mặt đất.

"Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng, bà nội ngươi tuyệt đối không phải là Văn Hiểu Kỳ." Mạc Vô Kỵ đứng lên, hắn và Văn Hiểu Kỳ giữa đó mặc dù có yêu say đắm, lại không có bất kỳ vượt qua cử động.

Mạc Thanh Triệt cũng không có để ý Mạc Vô Kỵ loại này kích động, nàng bình thản nói, "Ta phải gọi ngươi đường đệ sao?, xem ra gia gia lại đem tất cả mọi chuyện đều nói cho ngươi biết, nói không chừng trong lòng ngươi cho là ta nãi nãi gọi là một cái Hạ Nhược Nhân đồ đê tiện sao?."

Mạc Vô Kỵ tỉnh táo lại, hắn biết chuyện hắn là không là đơn giản như thế, hắn không có nói cho Mạc Thanh Triệt mình chính là Mạc Vô Kỵ sự thực, mà là ngồi xuống hỏi, "Thanh Triệt, ngươi lại đem tình huống cụ thể nói cho ta biết. Mặc kệ chuyện gì, ta đều sẽ vì ngươi làm chủ."

Mạc Thanh Triệt nhỏ nhẹ lắc đầu, Mạc Vô Kỵ hình dạng thoạt nhìn như vậy lạc phách, thậm chí so với nàng còn không bằng, thế nào vì nàng làm chủ?

"Ngày hôm nay ta nhìn thấy ngươi, cũng là nãi nãi trên trời có linh thiêng phù hộ, ta lại đem ngươi gọi đến, là có một kiện vô cùng trọng yếu đồ đạc giao cho ngươi." Mạc Thanh Triệt chậm rãi nói.

"Ngươi trước đem bà nội ngươi tại sao là Văn Hiểu Kỳ sự tình nói cho ta biết, giao đồ đạc cho chuyện của ta đợi lát nữa rồi lại nói." Mạc Vô Kỵ cắt đứt Mạc Thanh Triệt nói.

Mạc Thanh Triệt gật đầu, "Ngươi không nói ta cũng vậy dự định nói cho ngươi biết, kỳ thực bà trong quyển nhật ký đều nhớ, ngày ấy ký là nãi nãi thân thủ giao cho ta, ta làm sao có thể không biết?"

"Bà nội ngươi còn đang ở?" Mạc Vô Kỵ lại là đứng lên.

Mạc Thanh Triệt im lặng nói, "Ngươi mao mao táo táo, sau này để cho ta thế nào lại đem Mạc gia đồ đạc giao cho ngươi? Di, không đúng a. . ."

Mạc Thanh Triệt nói đến đây nàng dường như nhớ ra cái gì đó, cũng vậy đứng lên, trên dưới không ngừng quan sát Mạc Vô Kỵ. Đủ xem một phút đồng hồ, mới không giải thích được nói, "Nãi nãi nói gia gia bị Hạ Nhược Nhân con tiện nhân kia giết, ngươi làm sao lại xuất hiện. . ."

Nói đến đây, Mạc Thanh Triệt vỗ bàn một cái, "Ta đã hiểu. Nam nhân quả nhiên không có vật gì tốt, gia gia nhất định là len lén vác sau lưng Hạ Nhược Nhân cùng nãi nãi còn có thứ ba nữ nhân. Đáng thương nãi nãi bị chẳng hay biết gì, cư nhiên vẫn cũng không biết. Bởi vì nãi nãi nói, Hạ Nhược Nhân giết gia gia sau đó, nữ nhân kia hay (vẫn, còn) là chỗ, cho nên ngươi khẳng định không phải là Hạ Nhược Nhân tôn tử. Còn chưa đúng a, nào có trùng hợp như vậy sự tình, người của Hạ gia vừa mới tìm được ta, muốn đồ của ta, ngươi liền xuất hiện. Chẳng lẽ nãi nãi lại bị gạt, ngươi thực sự là Hạ Nhược Nhân tôn tử. . ."

Mạc Vô Kỵ nghe được phía trước bán bộ phận trong lòng còn có chút hổ thẹn, hắn là thật còn có một cái Sầm Thư Âm. Thế nhưng nghe phía

sau, càng nghe càng không đúng, sắc mặt khó coi nói, "Ngươi nói người của Hạ gia tìm ngươi?"

"Ngươi có đúng hay không Hạ Nhược Nhân tôn tử? Nếu như là nói, coi như phía trước ta nói không có nói qua, ngươi đi đi." Mạc Thanh Triệt không chút do dự nói.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói, "Ta cùng Hạ Nhược Nhân không có nửa điểm quan hệ, có, cũng chỉ có hận."

Mạc Thanh Triệt lại nhìn Mạc Vô Kỵ một hồi lâu, xác nhận Mạc Vô Kỵ không có nói mò, lúc này mới gật đầu, "Ta tin tưởng ngươi, người của Hạ gia sẽ không cùng ngươi như vậy lạc phách. Hạ Nhược Nhân giết chúng ta gia gia Mạc Vô Kỵ, tự nhiên là chúng ta cộng đồng cừu nhân."

Mạc Vô Kỵ dở khóc dở cười, không đợi hắn hỏi lại, Mạc Thanh Triệt liền chủ động nói, "Năm đó bà nội ta trong nhà nghèo, gia gia thích dược vật nghiên cứu. Thế nhưng là dược vật nghiên cứu, đó là phú quý công tác. Tại sau khi thi lên đại học, Hạ Nhược Nhân cũng vậy nhìn trúng gia gia thiên phú, cho nên là (vì) gia gia cung cấp các loại nghiên cứu dược vật, phòng nghiên cứu cùng phòng thí nghiệm. . .

Nãi nãi nhất tâm tại gia gia trên người, chỉ có thể đủ khả năng là (vì) gia gia làm một phần việc vặt. Nãi nãi chưa hề đi ngăn cản qua gia gia cùng với Hạ Nhược Nhân, dù cho nãi nãi biết Hạ Nhược Nhân tâm tư, thế nhưng là nãi nãi biết Hạ Nhược Nhân có thể giúp gia gia, nàng không cách nào trợ giúp cho gia gia, thẳng đến có một ngày. . ."

Mạc Thanh Triệt nói đến đây sau đó, vành mắt đỏ lên, giọng nói cũng vậy dừng lại đến. Trong lòng Mạc Vô Kỵ cuồn cuộn không dứt, hắn thầm nghĩ trở lại năm đó nói cho Văn Hiểu Kỳ, từ vừa mới bắt đầu nghiên cứu của hắn thất cùng nghiên cứu dược vật, đều là quốc tế thượng một nhà chuyên nghiệp dược vật nghiên cứu cơ cấu cung cấp cho hắn. Bởi vì hắn lại đem chính bản thân nghiên cứu mấy cái dược vật độc quyền cho nhà kia cơ cấu, đồng thời còn cùng nhà kia cơ cấu ký kết một

phần hợp đồng. Cái đó và Hạ Nhược Nhân gia có cái rắm quan hệ? Hạ gia nhiều nhất chỉ là một người trung gian mà thôi.

Bình phục một cái tâm tình, Mạc Thanh Triệt mới tiếp tục nói, "Thẳng đến có một ngày, tân nam đại học một tên nữ sinh tìm được bà nội ta. Nàng quỳ gối bà nội ta trước mặt nói, nàng có người yêu, cầu bà nội ta len lén nói cho ta biết gia gia, buông tha nàng. . ."

"Có ý tứ gì?" Trong lòng Mạc Vô Kỵ mơ hồ có một loại dự cảm xấu.

Mạc Thanh Triệt nói, "Nữ sinh kia nói, Hạ Nhược Nhân yêu cầu nàng đi tĩnh thương quán rượu bồi gia gia ta một đêm. . ."

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu được, này ngày hắn uống say quả nhiên là Hạ Nhược Nhân giở trò quỷ, hơn nữa còn dụng vật. Rất rõ ràng, Hạ Nhược Nhân căn bản cũng không có dự định thất thân cho hắn. Mà là cho hắn hạ độc sau đó, tại hắn trong lúc mơ mơ màng màng, dùng một cái nữ nhân khác thay thế nàng Hạ Nhược Nhân.

Mà cái này bị Hạ Nhược Nhân tìm để thay thế nữ sinh, không dám hướng như mặt trời ban trưa Hạ gia cầu tình, cũng không dám hướng hắn cầu tình, chỉ dám cầu đến Văn Hiểu Kỳ nơi nào đây. Dù sao năm đó hắn tại tân nam đại học vẫn nghiên cứu dược vật, cùng hắn đi gần một chút ngoại trừ Hạ Nhược Nhân, cũng chỉ có Văn Hiểu Kỳ.

Quả nhiên là một cái rắn độc nữ nhân, thảo nào này sau đó Hạ Nhược Nhân vẫn ở trên này mặt che che giấu giấu, nói lần thứ hai phải chờ tới kết hôn đêm hôm đó. Nếu như nói trước Mạc Vô Kỵ còn không Đại Minh bạch Hạ Nhược Nhân tại sao muốn giết hắn, hiện tại hắn là hoàn toàn hiểu được, hắn nghiên cứu ra được loại thuốc kia vật, loại nữ nhân này không giết hắn mới đúng là quái sự.

"Bà nội ta tâm tính thiện lương, cộng thêm lại đích thật là thật tình thích gia gia ta, nàng liền núp ở trong phòng, chờ Hạ Nhược Nhân sau khi đi, nàng thay thế nữ sinh kia, nàng thật là ngu. . ." Hạ Thanh Triệt sau khi nói xong, cũng là thở dài, trong lòng cảm thấy nãi nãi thật là khờ

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 844: Ta Là Mạc Vô Kỵ

- Bà nội ngươi còn sống không?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ bộc phát hổ thẹn, hắn biết nếu không phải trước đây hắn si mê muốn nghiên cứu dược dịch Khai Mạch, căn bản cũng không được xuất bản công trình khoa học, hắn cũng sẽ không mất đi Văn Hiểu Kỳ, cũng sẽ không để cho Văn Hiểu Kỳ bi thương cơ khổ suốt đời.

Mạc Vô Kỵ cũng rất rõ ràng, không có những thứ này, cũng không có hắn ngày hôm nay. Không có Khai Mạch dược dịch, hắn coi như là sống lại, cũng bất quá là một cái oan hồn khác.

Hắn nghiên cứu Khai Mạch dược dịch không có sai, sai chính là hắn không nên làm đà điểu, không quan tâm đến Văn Hiểu Kỳ.

Mạc Thanh Triệt lắc đầu:

- Bà nội ta sớm đã không còn, bà cùng gia gia trước là đi học chung ở trường trung học đệ nhất Thường Lạc, bà đi rồi, ta liền đến nơi này làm cô giáo.

- Vậy bà nội ngươi được mai táng ở địa phương nào? Cha mẹ ngươi đâu?

Mạc Vô Kỵ đi theo hỏi.

Mạc Thanh Triệt đáp:

- Ba ta gây dựng sự nghiệp thất bại, nợ bên ngoài rất nhiều. Kết quả hắn muốn đi sòng bạc thử vận khí, kết quả càng là thua triệt để, mẹ ta cũng là buồn bực mà chết. Sau cùng ba ba ta lại thiếu nợ sòng bạc, sòng bạc chặt hai tay của hắn, sau cùng ba chết ở trên giường bệnh. Bà nội ta vốn tại Tĩnh Dương, nàng biết được tin tức, len lén đem ta mang đi. Nếu không mà nói, sòng bạc hung hãn, ta cũng đã không khá hơn bao nhiêu.

Bà qua đời sau đó, ta dựa theo tâm nguyện của bà lại đem di thể của bà an táng tại Tĩnh Thủ Sơn, cùng với gia gia. Không nghĩ tới gia gia mộ bia lại là chế tác từ ngọc tinh khiết, bị người phát hiện sau đó, nơi đó đã bị đào móc. Ta nhanh chóng đem di hài của bà dời đi, liền dời đến một vùng nông thôn nhỏ ở Thường Lạc thị. Để cho ta kỳ quái là, gia gia thi cốt căn bản cũng không có, bên trong là trống không. Bởi vì Đế Nguyên Tinh bị phát hiện, sòng bạc dường như lại đem tinh lực đặt ở Đế Nguyên Tinh, ta mới dám trở lại trường học cũ dạy học.

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc có chút ngây người, hắn thật không ngờ bản thân hậu nhân sống gian khổ như vậy.

- Thi cốt của Phụ thân ngươi ở đâu?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng.

Tro cốt của cha ta cùng mẫu thân ta đều rải trong biển lớn, đây là điều phụ thân trước khi chết yêu cầu bà làm.

- Mang ta đi xem bà nội ngươi sao?.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ có một loại bi thương, hắn thậm chí có chút không cách nào ức chế loại bi thương này. Vẫn chậm rãi khép lại thức hải, tốc độ khép lại chậm thêm lần nữa.

Mạc Thanh Triệt lắc đầu:

- Sự tình về Bà nội ta ngươi không cần quản, cũng không cần đi tế bái, có ta hàng năm tiết thanh minh đi tế bái là được rồi. Hiện tại ta muốn

đem một vài thứ cho ngươi, đây cũng là vật mà Hạ gia đòi lấy của ta. Mấy thứ này ta dù là vứt bỏ, cũng sẽ không cho Hạ gia.

Mạc Thanh Triệt nói xong, xoay người tại góc cửa lấy ra một cái xẻng sắt, sau đó mở cửa ra lấy đi ván lót sàn, đào lên ở ngay cửa vào. Cửa xi-măng rất nhanh thì bị nàng cạy ra, sau đó đào ra một cái hộp, lúc này mới đem xi-măng một lần nữa lấp lại.

Mạc Vô Kỵ cũng là có chút không nói gì, Mạc Thanh Triệt này thật là nghĩ hết tất cả biện pháp, cư nhiên lại đem đồ đạc giấu ở phía ngoài phòng.

Hộp bị Mạc Thanh Triệt mở ra, sau đó lấy ra một cái túi ny lon. Túi ny lon bao mấy tầng, sau khi mở ra bên trong có mấy tờ giấy có chút phát vàng, trên giấy ghi đầy đồ đạc. Ngoài ra, còn có một quyển nhật ký được bảo vệ rất tốt.

- Đây là thứ bà lưu lại, nhật ký cũng là của bà, ngươi là đàn ông Mạc gia, đồ đạc liền giao cho ngươi đi.

Mạc Thanh Triệt lại đem mấy tờ giấy phát vàng cùng quyển nhật ký giao cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không có mở ra nhật ký, ánh mắt của hắn hạ xuống rơi vào trên mấy tờ giấy vàng, lập tức liền hiểu được. nội dung mấy tờ giấy này, đúng là bộ phận sứt mẻ phương pháp điều chế Khai Mạch dược dịch. Hắn Khai Mạch dược dịch trừ mình nghiên cứu ra, còn mượn một cái phương pháp điều chế không hoàn chỉnh.

Tờ phương pháp điều chế không hoàn chỉnh này là hắn tại một lần vô tình lấy được, hiện tại hắn thấy tờ phương pháp điều chế này, làm sao không biết tờ phương pháp điều chế này chính là Văn Hiểu Kỳ nghĩ biện pháp cho hắn. Đây là một cái bản gốc, nguyên vốn đã bị hắn hủy diệt rồi.

- Tờ phương pháp điều chế dược dịch này rất trân quý, nghe nói năm đó gia gia cũng là bởi vì tờ phương pháp điều chế này bị cái kia Hạ

Nhược Nhân hại chết. Ngươi lấy được sau đó lập tức đi ngay, tương lai có cơ hội, lại đem đồ đạc từ phương pháp điều chế làm ra, có lẽ Mạc gia còn có thể ở trong tay ngươi hưng vượng lên.

Mạc Thanh Triệt giọng nói vô cùng thành thật.

Mạc Vô Kỵ vuốt ve phương pháp điều chế cùng quyển nhật ký trong tay, một lúc lâu sau đó mới đưa đồ đạc đưa vào giới chỉ.

- Ngươi đem đồ vật cất dấu đi đâu rồi?

Mạc Thanh Triệt vẻ mặt kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng hoài nghi Mạc Vô Kỵ là chơi ma thuật, đồ vừa đó đã không thấy tăm hơi.

Mạc Vô Kỵ không trả lời Mạc Thanh Triệt nói, mà là hỏi:

- Trước ngươi nói người hỏi ngươi lấy phương pháp điều chế là của Hạ gia, ngươi lại đem đồ đạc cho ta, sau đó Hạ gia tìm ngươi, ngươi làm sao bây giờ?

Mạc Thanh Triệt lắc đầu:

- Ta không có cách nào, ta chỉ có thể lập tức đi. Chúng ta đừng có cùng đi, đường ai nấy đi. Đồ đạc ta cho ngươi, tuy rằng ngươi và ta có chung ông nội, hiện tại bản thân ta cũng vậy rất nghèo, không có tiền trợ giúp ngươi.

- Ngươi cho rằng Hạ gia sẽ bỏ qua ngươi? Ta hoài nghi bên ngoài cái tiểu khu này, đã có người của Hạ gia nhìn chằm chằm.

Mạc Vô Kỵ không phải là hoài nghi, hắn thậm chí không cần mở rộng thần niệm, cũng vậy có thể xác định.

- Dân chơi sợ gì mưa rơi, gió to mưa lớn gì mà ta Mạc Thanh Triệt chưa thấy qua, có gì phải sợ? Ngươi sợ thì ngươi đi trước.

Mạc Thanh Triệt khinh thường nói.

- Lại đem vật ngươi cần dọn dẹp một chút, cùng ta đi sao?, mang ta đi địa phương bà nội ngươi ngủ yên xem.

Mạc Vô Kỵ thở dài một cái.

Mạc Thanh Triệt ngược lại không có phản đối nữa, rất là dứt khoát nói:

- Tốt, được rồi, nói đến bây giờ, ta còn không biết ngươi tên là gì, ta cũng không thể gọi ngươi là đường đệ sao?.

Mạc Vô Kỵ ngơ ngẩn nhìn Mạc Thanh Triệt, trước mắt hắn dường như lại nổi lên hình dạng của Văn Hiểu Kỳ. Hai người cùng nhau tại Thường Lạc ngày qua ngày.

- Này, ta đang hỏi ngươi nói, ngươi nhìn ta chằm chằm làm cái gì?

Mạc Thanh Triệt đối với Mạc Vô Kỵ không trả lời nàng, rất là bất mãn.

- Ta là Mạc Vô Kỵ.

Mạc Thanh Triệt vừa mới bưng chén nước lên, muốn uống một hớp nước. Sau khi nghe Mạc Vô Kỵ trả lời, nước trong miệng còn không có nuốt vào, liền trực tiếp phun ra ngoài.

Chỉ là nước này cũng không có tại trên người Mạc Vô Kỵ, liền rơi ở trên mặt đất.

- Ngươi nói ngươi là Mạc Vô Kỵ, ngươi và gia gia cùng một cái tên...

Mạc Thanh Triệt bỗng nhiên không dám nghĩ tới. Bởi vì dù cho bất hiếu, cũng không dám đặt tên trùng với ông nội. Trừ phi đối phương chính là gia gia nàng, mà cái này căn bản là chuyện vu vơ.

Mạc Vô Kỵ phi thường nghiêm túc gật đầu:

- Ta đích xác là Mạc Vô Kỵ, chính như ngươi đoán như vậy, ta coi như là gia gia của ngươi.

- Ngươi là người của Hạ gia? Lừa gạt đồ của ta?

Mạc Thanh Triệt lớn tiếng quát lên.

Mạc Vô Kỵ than thở:

- Chuyện này nói đến có chút không thể tưởng tượng nổi, nhưng đích thật là xảy ra, ngươi hãy nghe ta nói sao?...

...

Tại Tĩnh Thủ Sơn một chỗ trên sườn núi, bốn gã nam tử áo đen ngăn cản Đàm Chân Mạn.

Đàm Chân Mạn là tới nơi này tìm kiếm Mạc Vô Kỵ, nàng căn bản cũng không có nghĩ đến sẽ bị bốn người áo đen ngăn cản.

- Các ngươi làm gì?

Tại kinh hoảng ban đầu sau đó, Đàm Chân Mạn tỉnh táo lại. Nàng tốt xấu đã tiếp thụ qua Mạc Vô Kỵ một cường giả thần bí truyền thụ, há có thể e ngại mấy người áo đen tầm thường?

- Không làm gì, chỉ là ngươi cần phải phối hợp chúng ta một cái, đi gặp lão bản của chúng ta.

Một người trong đó cười hắc hắc nói.

Đàm Chân Mạn sắc mặt trầm xuống:

- Xin lỗi, ta không có thời gian, tránh ra.

- Vậy thì không phải tùy vào ngươi.

Bốn gã nam tử áo đen hầu như đồng thời xông lên.

Đàm Chân Mạn trong lòng quýnh lên, nàng đã quên mất bản thân khinh thân công phu có thể dễ dàng lướt qua từ trong bốn người này, lúc này nàng là không chút do dự lấy ra đoản đao, sau đó chính là một mảnh ánh đao cuốn ra.

- PHỐC PHỐC PHỐC...

Bốn đạo huyết quang nước bắn, bốn gã nam tử áo đen còn không có tới gần Đàm Chân Mạn, đã bị một mảnh ánh đao trực tiếp chém giết. Mỗi người đều là có một đạo vết máu trên cổ, chính xác để cho Đàm Chân Mạn cũng không thể tin được.

Đàm Chân Mạn sợ rút lui ra mấy bước, nàng cúi đầu nhìn một chút đoản đao trong tay mình. Mới vừa mới động thủ, nàng dĩ nhiên có thể rõ ràng cảm thụ được cổ của đối phương, sau đó trực tiếp tìm tới.

- Thật mạnh.

Đàm Chân Mạn cố nén nội tâm không tốt, tự lẩm bẩm.

Nàng nói rất mạnh không phải là mình thật mạnh, mà là Mạc Vô Kỵ thật sự là thật mạnh. Chỉ dạy nàng một giờ, để cho chính nàng tự mình tập luyện một tháng, đã có thủ đoạn cường đại như vậy. Mạc Vô Kỵ chính bản thân, sẽ cường đại dường nào?

Đàm Chân Mạn nhìn một chút bốn người áo đen bị nàng giết chết, lại nhìn một chút Tĩnh Thủ Sơn xung quanh trống trải. Nàng biết, mình là thực sự đã mất đi thiên đại cơ duyên. cường giả như Mạc Vô Kỵ này, có thể nhìn thấy một lần đã là thiên đại vận khí, há có thể gặp lại được lần thứ hai?

Còn bốn người áo đen, Đàm Chân Mạn căn bản cũng không cần đi điều tra, cũng biết là người của Hạ gia. Nàng bình thường không kết oan, duy nhất sự tình làm náo động, chính là lần này ba sao kiểm tra. Chỉ có Hạ gia mới có thể nhanh như vậy biết thành tích nàng kiểm tra, cũng chỉ

có Hạ gia tại sau khi biết thành tích nàng kiểm tra, mới có thể tới bắt nàng.

Hiện tại nàng giết người của Hạ gia, ngoại trừ thông qua Liên Bang hàng tinh kiểm tra, sau đó đi Đế Nguyên Tinh, nàng không còn có con đường thứ hai.

Nghĩ tới đây, Đàm Chân Mạn dứt khoát thu hồi đoản đao, quyết định quay lại Khải Thư Thị.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 845: Hạ Gia Cường Thế

Mạc Vô Kỵ sau khi nói xong, Mạc Thanh Triệt đều có chút đờ đẫn nhìn Mạc Vô Kỵ, một hồi lâu nàng mới im lặng nói:

- Ngươi là ngu ngốc hay là ta ngu ngốc, ngươi tại sao không nói ngươi biết bay lun đi...

Mạc Thanh Triệt nói đột ngột dừng lại, nàng chợt phát hiện Mạc Vô Kỵ so với nàng càng ngày càng cao, nàng theo bản năng nhìn xuống, lập tức chính là một tiếng kêu sợ hãi:

- Ngươi thực sự biết bay...

Mạc Vô Kỵ rơi xuống, nói thật:

- Không sai, ta nói mỗi một việc đều là thật.

Nói xong, hắn lần nữa giơ tay lên một trảo, trong hư không xuất hiện một đạo hắc động vết nứt, Mạc Thanh Triệt ánh mắt vừa tiếp xúc với trong hắc động, liền có một loại cảm giác ngất xỉu. Nàng cũng cảm giác vết nứt hắc động kia đi thông vô tận thế giới, vô biên vô hạn. Không gian chung quanh bỗng nhiên chấn động, nàng phát hiện mình hình như tại trong cuồng bạo biển rộng giống nhau, phiêu đãng không thôi.

Cũng may hắc động kia rất nhanh thì khôi phục nguyên dạng, Mạc Thanh Triệt cũng hít một hơi hơi lạnh, không đợi nàng hỏi, Mạc Vô Kỵ liền nói lần nữa:

- Đây là ta xé rách hư không, đừng xem hắc động đang ở trước mắt ngươi, một khi ngươi đi vào, chẳng khác nào tiến vào mênh mông trong

hư không, khoảng cách địa cầu không biết bao nhiêu hàng tỉ năm ánh sáng lộ trình. Mênh mông hư không, tùy tiện một đao phong nhận cũng có thể lại đem ngươi hóa thành hư vô.

- Ngươi thực sự là gia gia ta, ngươi nhất định phải dạy ta đó, đây là tu tiên sao?

Mạc Thanh Triệt kích động, nàng rốt cục tin Mạc Vô Kỵ nói, bắt lại cánh tay Mạc Vô Kỵ.

Nếu như không có Đế Nguyên Tinh, có lẽ nàng vẫn còn có chút hoài nghi. Thế nhưng là Đế Nguyên Tinh đều bị phát hiện, Đế Nguyên Tinh mãnh thú nghe nói thực lực cường đại không gì sánh được, Mạc Vô Kỵ nói vì sao không có khả năng?

Mạc Vô Kỵ im lặng bỏ ra tay của Mạc Thanh Triệt:

- Ngươi thật là không giống bà nội ngươi tí nào.

- Ta như ngươi là được, dạy ta, ta dẫn ngươi đi chỗ bà...

Mạc Thanh Triệt có chút nói năng lộn xộn.

- Đi thôi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn vốn là không dự định để cho Mạc Thanh Triệt một người lưu lại ở địa cầu, nơi này sau khi hắn rời đi, cũng không có ý định lại trở về.

Mạc Thanh Triệt nghe được Mạc Vô Kỵ nói, nhanh và gọn lại đem quần áo của mình đơn giản thu thập một chút:

- Đi thôi, cái kia... Quên đi, ta hay là gọi ngươi là gia gia sao?.

Hơi chút tỉnh táo một cái sau đó, Mạc Thanh Triệt liền đỡ cái trán, gọi một người thoạt nhìn so với nàng còn trẻ hơn là gia gia, nàng thật sự là có chút hạ không được miệng. Thế nhưng là nàng lại cảm thấy Mạc

Vô Kỵ nói là lời thật, huống hồ chính nàng cũng có cảm giác Mạc Vô Kỵ đích thật là gia gia nàng.

- Có người tới rồi.

Mạc Vô Kỵ vừa dứt lời, quả nhiên tiếng đập cửa liền truyền đến.

Mạc Thanh Triệt có chút nghi hoặc, nàng ở nơi này rất ít có người tới gõ cửa. Nàng chưa kịp đi mở cửa, tiếng gõ cửa càng là lớn lên.

Mạc Thanh Triệt nhanh chóng mở cửa ra, cửa vào xuất hiện một nam một nữ.

- Ngươi là Mạc Thanh Triệt? Mạc Tư nữ nhi?

Nữ tử thấy Mạc Thanh Triệt sau đó, hỏi một câu.

Mạc Thanh Triệt trong lòng đã có một loại cảm giác xấu, nàng vẫn gật đầu một cái:

- Không sai, chính là ta.

Nữ tử ừ một tiếng nói:

- Mạc Thanh Triệt, ngươi biết ba ngươi thiếu sòng bạc chúng ta một khoản tiền sao?

Mạc Thanh Triệt trong lòng trầm xuống, nàng không biết vì sao những người này sẽ ở phía sau đến đòi tiền, nàng có chút bất đắc dĩ nói:

- Ta biết chuyện này, nhưng ngươi xem ta có tiền trả cho các người sao? Ta nếu là có tiền cũng sẽ không ở tại cái chỗ này.

Nữ tử bình tĩnh nói:

- Không có tiền, ngươi cũng có thể dùng thứ khác thế chấp. Chỉ cần là bất kỳ vật gì nhà các ngươi lưu lại.

Mạc Thanh Triệt trong nháy mắt liền hiểu được, nàng lạnh mặt nói:

- Các ngươi cũng là vì phương thuốc kia tới?

Rất hiển nhiên Hạ gia mục đích bị sòng bạc đã biết, sòng bạc muốn tại nàng lại đem phương thuốc giao cho Hạ gia trước chặn lại.

- Nếu có phương thuốc, cũng có thể gán nợ. Nếu là không có, ngươi chỉ có thể cùng chúng ta cùng đi.

Nữ tử vẫn là mặt không chút thay đổi.

- Đi thôi, phương thuốc ở chỗ này của ta, mang ta đi sòng bạc, ta thân tự tay cho lão bản các ngươi.

Mạc Vô Kỵ ngăn cản muốn phải tiếp tục nói chuyện Mạc Thanh Triệt.

Nếu mà không phải là hắn thức hải không có triệt để khôi phục nói, thần niệm của hắn sớm phô thiên cái địa càn quét đi ra ngoài. Tại trước khi thức hải không có khôi phục, hắn không muốn động dùng thức hải thần niệm. Trữ Thần Lạc thần niệm là vì thức hải khôi phục làm chuẩn bị, hắn không muốn vận dụng vì mấy cái con kiến hôi.

Cái này sòng bạc coi như là ngày hôm nay không tìm tới nơi này, Mạc Vô Kỵ thức hải khôi phục cũng sẽ đi tìm. Bọn lừa gạt, hắn không có đi sòng bạc cũng biết Mạc Tư tám chín phần mười là bị sòng bạc lừa. Lừa gạt tiền còn chưa tính, lại còn lại đem chặt 2 tay hắn, nợ này nếu là hắn không tìm trở về, hắn cũng vậy làm uổng một cái Tiên Đế.

- Ngươi muốn đi sòng bạc?

Nữ tử kinh dị quan sát một phen Mạc Vô Kỵ, khi nàng phát hiện Mạc Vô Kỵ cùng Mạc Thanh Triệt có vài phần tương tự, dường như hiểu Mạc Vô Kỵ ý tứ.

- Dẫn đường.

Mạc Vô Kỵ có chút không nhịn được nói.

- Tốt.

Nữ tử không nói nhảm, trực tiếp xoay người rời đi.

Mạc Thanh Triệt càng là sẽ không nói, nếu mà không biết Mạc Vô Kỵ là người tu tiên, nàng nhất định là nghĩ biện pháp mang theo Mạc Vô Kỵ tránh né chạy thoát. Hiện tại Mạc Vô Kỵ là người tu tiên, tại ý tưởng của nàng, một người tu tiên, coi như là tay chân nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

...

đỉnh Nam Cực.

Một phi thuyền hình trứng từ trên bầu trời chậm rãi hạ xuống, dừng ở nơi này.

Phi thuyền dừng lại, cửa khoang đã bị đánh mở ra, một người nam tử trên mặt có mấy đạo dấu vết từ đi ra. Nam tử này có chừng 1m9, thân thể bưu hãn, toàn thân đều để lộ ra một loại nhàn nhạt máu tanh khí tức. Tại phía sau nam tử, còn có một nam tử mập mạp vóc người trung đẳng.

Hơn mười người màu da khác nhau sớm xúm lại, đều hô:

- Tây Ly giáo quan, Khảm Nhĩ Tinh Chấp.

nam tử trên mặt có mấy đạo dấu vết chính là Đế Nguyên Tinh thượng đệ nhất cường giả Tây Ly, cũng vậy là cả Đế Nguyên Tinh tổng giáo quan. Mà nam tử mập mạp kia là Liên Bang hàng tinh thứ nhân vật số hai, Khảm Nhĩ, gần với đệ nhất Tinh Chấp Úy Dịch Ngu - thứ hai Tinh Chấp.

Bất quá Tây Ly tuy chức quan không bằng Khảm Nhĩ, hắn tại Liên Bang hàng tinh lực ảnh hưởng lại là vượt qua Khảm Nhĩ, thậm chí là nhân vật cùng Úy Dịch Ngu ngang nhau cấp.

Tây Ly sắc mặt rất là nghiêm túc, hắn gật đầu nói:

- Thế nào không thấy Cassano?

- Cassano Thủ Chấp đi Hoa Hạ Khải Thư Thị, nghe nói Khải Thư Thị xuất hiện một học viên ba sao kiểm tra full điểm.

Nói chuyện là Liên Bang uỷ viên Wolf.

Tây Ly khẽ nhíu mày, hắn thấy, ba sao kiểm tra thi viết full điểm học viên hàng năm cũng không có thiếu, thứ này chỉ cần khắc khổ là được, có nhất định muốn đích thân đi một chuyến?

Wolf vừa nhìn Tây Ly biểu tình thì sẽ biết Tây Ly là ý tưởng gì, nhanh chóng giải thích:

- Không phải là thi viết full điểm, mà là thể thử full điểm. Thể thử hết thảy hạng mục toàn bộ là full điểm...

- Cái gì? Còn có loại học sinh này?

Tây Ly to lớn thất kinh hỏi, lập tức trong mắt liền toát ra hào quang. Hắn lần này trở về chính là đốc thúc học viên tuyển nhận, trên thực tế hắn cũng vậy rõ ràng, muốn tuyển nhận đến cao cấp nhất thiên tài vậy cơ hồ là khả năng không lớn. Đế Nguyên Tinh không có cao cấp nhất thiên tài, đến cuối cùng chỉ sợ cũng chỉ có thể lui về địa cầu.

- Đúng vậy, chẳng những là các hạng mục thể lực test toàn bộ là full điểm, tổng cộng cuộc thi thời gian sử dụng vẫn chưa tới hai canh giờ.

Wolf nhanh chóng nói.

- Nhanh, hiện tại đưa ta đi Khải Thư Thị, lập tức.

Tây Ly thậm chí ngay cả ý nghĩ tiến vào bên trong phòng nghỉ ngơi cũng không có, liền bức thiết nói.

Đế Nguyên Tinh tình huống càng ngày càng... nghiêm trọng hơn, chính hắn tiềm lực đã đến cực hạn, dẫn mọi người đặt chân Đế Nguyên Tinh có chút lực bất tòng tâm. Lúc này, tìm một người so với hắn còn mạnh hơn bồi dưỡng được đến, đó là cấp thiết nhất cũng là trọng yếu nhất.

Tại Đế Nguyên Tinh trong những năm này, không ai so với Tây Ly rõ ràng hơn, có một cường giả dẫn dắt là cỡ nào trọng yếu. Hai canh giờ không tới, full điểm thông qua ba sao thể thử, coi như là hắn năm đó cũng không thể làm được. Không phải là không thể làm được, mà là kém xa.

...

- PHỐC!

Đàm Chân Mạn phun ra một búng máu, lảo đảo nghiêng ngã vọt vào Khải Thư Thị quảng trường Quan Tinh. Nàng biết, nơi này là duy nhất sinh lộ của nàng.

Tại một đao liền giết Hạ gia bốn gã cường giả sau đó, Đàm Chân Mạn cho rằng Hạ gia sẽ không nhanh như vậy liền đi đối phó nàng. Làm cho nàng không có nghĩ tới là, nàng mới vừa từ ngọn núi đi ra, đã bị súng phục kích. Nếu không phải đối phương không muốn giết nàng, có lẽ lúc này nàng đã thành vong hồn.

Nàng một đường như bay, cuối cùng là chạy trốn tới quảng trường Quan Tinh. Chỉ là nàng trúng đạn sau đó, lại là liều mạng chạy trốn, kết quả vừa mới đến nơi đây, liền bị thương ở phổi.

Liên Bang hàng tinh tại bắt đầu Nam tỉnh ba sao kiểm tra nơi tại quảng trường Quan Tinh, nơi này cũng là một cái phân bộ nhỏ. Nếu mà Liên Bang hàng tinh cũng không cách nào giúp nàng, nàng chỉ có thể chờ chết.

- Đàm Chân Mạn, ngươi tùy ý sát nhân sau đó muốn chạy trốn trách nhiệm sao?

Đàm Chân Mạn còn không có bước vào Liên Bang hàng tinh kiểm tra đại điện, đã bị hai người ngăn cản.

- Ngươi chính là Đàm Chân Mạn?

Nam tử người cao sắp tới hai thước ngạc nhiên mừng rỡ vọt ra.

- Ngươi là Cassano Thủ Chấp?

Đàm Chân Mạn đến nơi này vẫn như cũ bị người của Hạ gia ngăn cản, trong lòng nàng đã có chút tuyệt vọng. Lúc này nàng cư nhiên nhìn thấy Cassano, phải biết rằng Cassano tại toàn bộ Liên Bang hàng tinh, đó là tuyệt đối top năm tồn tại. Trên ti vi, nàng cũng đã gặp không chỉ một lần.

Cassano kích động nói:

- Không sai, ta chính là Cassano... Ngươi chuyện gì xảy ra? Bị thương?

Cassano tới nơi này sau đó, không có tìm được Đàm Chân Mạn, trong lòng đã ở cấp bách. Để cho hắn không có nghĩ tới là, Đàm Chân Mạn cư nhiên chủ động chạy trở lại rồi. Kích động sau đó, hắn mới phát hiện Đàm Chân Mạn phần eo bên phải đã nhuộm đầy vết máu.

Ngăn cản Đàm Chân Mạn một người trong đó đi ra, đối với Cassano đưa tay nói:

- Cassano Thủ Chấp, Đàm Chân Mạn vừa mới giết bốn người, chúng ta đang muốn mang nàng đi.

Cassano hiểu Đàm Chân Mạn vết thương trên người là từ đâu tới, không chút do dự lớn tiếng kêu lên:

- Đàm Chân Mạn là thiên tài Liên Bang hàng tinh ba sao, ta mặc kệ các ngươi là ai, cũng không có quyền đem nàng mang đi.

Hắn tức giận cả tay cũng không có vươn đến cùng đối phương bắt, những người này bắn học viên Liên Bang hàng tinh ba sao khảo hạch full điểm, đây quả thực là quá kiêu ngạo.

- Phải không?

Nam tử nói muốn dẫn đi Đàm Chân Mạn cười lạnh nói:

- Ta đến từ Liên Bang Hạ gia, Cassano Thủ Chấp, ý của ngươi là người của Hạ gia ta có thể tùy ý bị giết sao?

Cassano bỗng nhiên dừng lại, nếu như nói tồn tại Liên Bang hàng tinh kiêng kỵ nhất là ai, vậy dĩ nhiên là Hạ gia. Hạ gia nắm trong tay luyện thể dược dịch, là đồ đạc Liên Bang hàng tinh thật đang cần. Bởi vì luyện thể dược dịch, hàng năm Hạ gia không biết đã kiếm bao nhiêu tiền từ Liên Bang hàng tinh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 846: Cường Giả Đáng Sợ

- Mang đi!

Thấy Cassano dừng lại, tên nam tử kia tự xưng người Hạ gia cười lạnh một tiếng, một người khác liền muốn bắt Đàm Chân Mạn.

- PHỐC!

Một đạo bạch quang sau đó, chính là một đóa huyết hoa bắn ra. nam tử chụp vào Đàm Chân Mạn té trên mặt đất, ánh mắt vẫn như cũ trừng to lớn, tại cổ họng của hắn có một cái lỗ máu, mà sau lưng hắn, một thanh chủy thủ chỉ có 10 cm cắm trên mặt đất. cây chủy thủ cư nhiên từ cổ họng của hắn xuyên qua.

Một nam tử thân hình cao lớn mang theo bưu hãn khí tức đi ra, hắn nhìn chằm chằm còn dư lại một người nói:

- Hạ gia cũng không thể mang đi thiên tài của Liên Bang hàng tinh.

- Tây Ly tổng giáo quan.

Cassano nhìn thấy nam tử tới, lập tức mừng rỡ kêu lên.

- Tây Ly, dù cho ngươi là Liên Bang hàng tinh tổng giáo quan, cũng không thể giết người của Hạ gia ta.

Hạ gia nam tử dư lại kia lớn tiếng quát lên.

Tây Ly căn bản cũng không có để ý tới người này, mà là nhìn Đàm Chân Mạn ấm áp nói:

- Ngươi rất tốt, yên tâm, hắn Hạ gia phách lối nữa, cũng không thể mang đi người của Liên Bang hàng tinh. Cassano Thủ Chấp, ngươi lập tức an bài Đàm Chân Mạn chữa thương, sau đó ta mang nàng rời đi nơi này.

Tại trên đường đến Khải Thư Thị, Tây Ly sớm lại đem hết thảy đều điều tra rõ ràng. Đàm Chân Mạn full điểm thông qua kiểm tra ba sao, người của Hạ gia muốn mang nàng đi, lại bị nàng giết bốn cái. Đàm Chân Mạn chạy về Khải Thư Thị, bị người của Hạ gia chặn đường.

- Ta Hạ gia vẫn rất tôn trọng Liên Bang hàng tinh, cũng vẫn rất tôn trọng ngươi Tây Ly giáo quan. Nhưng ta Hạ gia cũng không phải sợ ngươi Liên Bang hàng tinh, người của Hạ gia ta người nào cũng không thể tùy ý sát hại, Liên Bang hàng tinh cũng không được.

Một cái thanh âm có chút âm lãnh truyền đến.

Đi theo thanh âm đi ra là một người nam tử mặc hoàng y, nam tử này vóc người có 1 thước 85. Rõ ràng là một nam tử, lại có một cái mặt trái xoan, điều này làm cho hắn thoạt nhìn có chút quỷ dị. Tại phía sau nam tử, còn có năm tên đại hán mặc áo trắng to lớn.

- Hạ Phong Cuồng?

Tây Ly có thể không nhìn Hạ gia những người còn lại, nhưng không cách nào không nhìn trước mắt Hạ Phong Cuồng này.

Tên Hạ Phong Cuồng không phải là chính hắn đặt, mà là Đế Nguyên Tinh đặt ra. Năm đó chính là nam tử mặt trái xoan này, ở trên Đế Nguyên Tinh giết vô số kể mãnh thú. Người này một khi tiến vào trạng thái chiến đấu, liền có một loại cử động điên cuồng. Vô luận đối thủ là người hay là mãnh thú, hắn không giết chết cũng không lui ra phía sau.

Tuy rằng Tây Ly không có cùng hắn động thủ, lại biết hắn cũng là một cường giả. Hiện tại Tây Ly rõ ràng Hạ Phong Cuồng cùng hắn chênh lệch khá xa, nhưng hắn không thể giết Hạ Phong Cuồng. Trên địa cầu

cường giả vốn là không nhiều lắm, Hạ Phong Cuồng chết mất là một tổn thất lớn.

- Ngươi không phải là đối thủ của ta, coi như là các ngươi toàn bộ lên, cũng vậy không phải là đối thủ của ta.

Tây Ly bình tĩnh nói.

- Ha ha, năm đó ta không cùng ngươi đánh, cũng không phải sợ ngươi, mà là bởi vì ngươi Liên Bang hàng tinh là Hạ gia ta kim chủ. Ngày hôm nay khiến cho ta nhìn ngươi một chút Tây Ly tới cùng có hay không có tư cách làm tiếp vị trí đệ nhất...

Hạ Phong Cuồng một bước nhảy qua hướng Tây Ly, đồng thời ra lệnh:

- Lại đem nữ nhân kia giết người Hạ gia mang đi, bất luận kẻ nào ngăn cản, giết không tha.

- Dà!

Năm tên đại hán áo trắng đi theo Hạ Phong Cuồng trực tiếp đánh về phía Đàm Chân Mạn.

Tây Ly hừ lạnh một tiếng, một quyền đánh về phía Hạ Phong Cuồng, đồng thời trương tay chính là tung ra một cái, 6 đạo hàn quang trực tiếp bắn đi ra ngoài.

- PHỐC PHỐC PHỐC!

Lục Đạo huyết quang tràn ra, bao gồm người kia của Hạ gia trước lưu lại ở trên quảng trường Quan Tinh cùng nhau, sáu người ngã nhào xuống đất, mỗi người cổ đều là bị ánh đao bắn thủng.

Đàm Chân Mạn có chút ngây người nhìn sáu người té trên mặt đất, trong lòng nàng có chút run. Vừa mới sáu người đánh về phía nàng, nàng

cũng kịp phản ứng, chỉ là bởi vì thụ thương, nàng đoản đao cũng không có rút ra.

Mà Tây Ly tung ra một cái tay chính là 6 ngọn phi đao giết sáu người, phần bản lĩnh này khẳng định so với nàng hiện tại cường đại hơn. Đồng thời nàng cũng vậy thấy rõ ràng vũ khí lạnh cường đại, nếu mà dùng tay súng, tuyệt đối không cách nào một lần giết chết sáu.

- Bành!

Tây Ly quả đấm cùng Hạ Phong Cuồng quả đấm đánh vào cùng một chỗ, Hạ Phong Cuồng trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, giữa không trung phun ra một búng máu.

- Ngươi...

Hạ Phong Cuồng ngã ngồi trên mặt đất, kinh hãi nhìn Tây Ly. Hắn khẳng định tại sau khi hắn rời đi Đế Nguyên Tinh, thực lực của Tây Ly tăng lên cũng không chỉ gấp hai. Năm đó Tây Ly tuyệt đối không có lợi hại như vậy, hắn Hạ gia tình báo có sai lầm.

- Ta không giết ngươi, ngươi trở về đi. Nói cho Hạ Do tiên sinh, ta Liên Bang hàng tinh cùng Hạ gia vẫn là quan hệ hợp tác.

Tây Ly nhìn Hạ Phong Cuồng nằm dưới đất bình tĩnh nói.

Hạ Phong Cuồng không trả lời Tây Ly nói, trực tiếp từ hông tế rút ra một cái vòng tròn đồng chỉ có hai tấc, ném ra ngoài.

Một đạo ánh sáng sáng chói hướng hướng thiên không, dù cho bây giờ là ban ngày, ánh sáng sáng chói này vẫn như cũ lại đem không trung u tối sương mù giải khai, chói mắt không gì sánh được.

Tây Ly nhìn pháo hoa hướng hướng thiên không, cau mày nói:

- Hạ Phong Cuồng, coi như là ngươi để cho Hạ gia đến nhiều người hơn nữa, cũng là không làm nên chuyện gì. Nếu là ngươi Hạ gia dám ở

Khải Thư Thị động vũ khí nóng, đừng trách Liên Bang hàng tinh không khách khí.

Hạ Phong Cuồng chỉ là lạnh như băng nhìn chằm chằm Tây Ly, nửa lời không nói.

- Phải không?

Một cái thanh âm đột ngột vang lên, đi theo Tây Ly kinh hãi phát hiện trên quảng trường cư nhiên đột ngột có thêm một người, lại là một nam tử thoạt nhìn tuổi còn trẻ vô cùng.

- Ngươi là người phương nào?

Tây Ly trong lòng chấn động mãnh liệt, quanh năm tại Đế Nguyên Tinh cùng mãnh thú chiến đấu, hắn có thể rõ ràng cảm thụ được người trước mắt này cũng đáng sợ hơn so với rất nhiều mãnh thú.

Mặc dù đối với phương vẫn không có động thủ, cái loại này đè nén khí tức, để cho hắn có chút không thở nổi.

Hắn Tây Ly dầu gì cũng là đệ nhất cường giả, tại Đế Nguyên Tinh còn có kỳ ngộ, đơn giản như vậy đã bị áp chế?

Trường kỳ cùng mãnh thú chiến đấu bồi dưỡng ra được ý chí kiên định để cho Tây Ly hét lên một tiếng, nhảy tới trước một bước, đánh ra một quyền.

- Ngươi đã tin tưởng quả đấm của ngươi như vậy, ta cũng cho ngươi một quyền sao?.

Nam tử này đang khi nói chuyện, cũng là một quyền đánh ra.

- Răng rắc!

Tây Ly rõ ràng nghe rõ ràng bộ xương quả đấm của mình vỡ vụn, cùng trước Hạ Phong Cuồng như nhau, không trung liền phun ra một

ngụm máu tươi.

- Ngươi rốt cuộc là người nào? Vì sao cường đại như vậy?

Tây Ly ngã ngồi trên mặt đất sau đó, trong mắt vẫn như cũ toàn bộ là kinh hãi.

- Hạ Chí.

Nam tử trẻ tuổi nhàn nhạt nói, đồng thời chậm rãi đi hướng Tây Ly.

Đàm Chân Mạn tiến lên đem Tây Ly đỡ dậy, kinh hoảng nhìn nam tử trẻ tuổi nói:

- Ngươi không thể giết Tây Ly giáo quan.

- Ha ha.

Hạ Chí cười ha ha một tiếng:

- Ta Hạ Chí muốn giết ai, còn không có người có thể ngăn cản, cũng không có bất kỳ thứ gì không có khả năng. Nguyên bản ta còn tưởng rằng đến Khải Thư Thị bất quá là tiện đường, không nghĩ tới thật đúng là cần ta xuất thủ.

Đàm Chân Mạn vội vàng nói:

- Nếu là ngươi không giết Tây Ly giáo quan, ta nói cho các ngươi biết bí mật của ta.

Đàm Chân Mạn rất rõ ràng, vì sao Hạ gia muốn bắt nàng đi, còn không phải là bởi vì trên người nàng có bí mật.

Hạ Chí ngừng lại, băng hàn nhìn chằm chằm Đàm Chân Mạn:

- Nói.

Đàm Chân Mạn có thể rõ ràng cảm thụ được cái loại này quyết định nàng sinh tử ánh mắt cùng hàn ý, thật giống như một con rắn độc nhìn thẳng nàng giống nhau, nàng cố nén nội tâm sợ hãi nói:

- Là một cao nhân thế ngoại truyền thụ công phu cho ta, hắn nói để cho ta tháng sau chờ ở chỗ này chờ hắn, hắn sẽ tới nơi này tiếp tục dạy ta...

Hạ Chí lạnh lùng nói:

- Tốt lắm, ta liền đầu tháng sau lại đến. Hai người các ngươi nếu mà rời đi quảng trường Quan Tinh phạm vi một bước, ta sẽ tiêu diệt mọi người Liên Bang hàng tinh, cũng sẽ giết sạch ngươi Đàm gia mọi người. Đương nhiên, các ngươi cũng sẽ chết.

Đang khi nói chuyện, hắn bỗng nhiên lấy ra hai quả ngân châm đầu đi ra ngoài, hai quả ngân châm còn như lông trâu bình thường vậy, cư nhiên rõ ràng không có lầm vừa đâm vào chỗ trước ngực Đàm Chân Mạn cùng Tây Ly. Sau đó Hạ Chí lần nữa vung tay lên, một đạo lưỡi dao căn bản cũng không có thực chất trực tiếp xẹt qua cần cổ Khảm Nhĩ đi cùng Tây Ly.

Khảm Nhĩ ngã xuống thời điểm, vẫn như cũ không hiểu mình là chết như thế nào.

Làm xong những thứ này, Hạ Chí dĩ nhiên thực sự xoay người rời đi.

Tuy rằng gần nhất những năm gần đây, khí hậu hoàn cảnh trở nên càng ngày càng kém, rất nhiều người đều muốn rời khỏi địa cầu. Thế nhưng là trị an vẫn như cũ coi như là không sai, quảng trường Quan Tinh một cái ra nhiều người như vậy mệnh, người chung quanh sớm đã bị khuyên cách, toàn bộ quảng trường Quan Tinh cũng bị cách ly hắn lên.

Tham gia ba sao khảo hạch người cũng đều bị khuyên đi, toàn bộ quảng trường Quan Tinh lại chỉ còn lại có Liên Bang hàng tinh nhân viên

công tác, còn có chính là Cassano cùng Tây Ly, Đàm Chân Mạn ba người.

- Không có ích lợi gì, ta biết ngươi là muốn kéo dài vài ngày. Hạ Chí đã đáng sợ đến ta không dám mức tưởng tượng, chính là Đế Nguyên Tinh thượng một phần cường đại mãnh thú, chỉ sợ cũng không có lợi hại như hắn.

Quảng trường Quan Tinh lần nữa an tĩnh lại sau đó, Tây Ly mới phun ra một búng máu bọt, chậm rãi nói.

- Không phải, ta biết cái kia tiền bối là thật so với Hạ Chí lợi hại hơn.

Đàm Chân Mạn vội vàng nói.

Tây Ly ngây ngẩn cả người, lúc nào địa cầu đột nhiên xuất hiện nhiều cường giả như vậy?

Một hồi lâu hắn mới hỏi:

- Ngươi thật xác định này người so với Hạ Chí lợi hại hơn? Ngươi biết Hạ Chí mới vừa rồi là giết thế nào Khảm Nhĩ sao? Đó là trong truyền thuyết nội khí lưỡi dao. Loại vật này ta vẫn cho là là không có khả năng tồn tại, thật không ngờ là có.

Đàm Chân Mạn lần này trái lại không lớn xác định, nàng có chút phun ra nuốt vào nói:

- Cái kia dạy tiền bối của ta cũng sẽ không so với hắn kém sao?...

Tây Ly thở dài:

- Hạ Chí cường giả loại này nếu như đi Đế Nguyên Tinh, ta khẳng định nhường ra đệ nhất vị trí của huấn luyện viên cho hắn. Thật không hiểu, hắn tại sao muốn lưu lại ở địa cầu, ai.

Mấy người đều trầm mặc xuống, một lát sau, Tây Ly lại tiếp tục nói:

- Để cho cái tiền bối kia đừng tới, hắn khẳng định không phải là đối thủ của Hạ Chí. Nếu mà trước khi nhìn thấy Hạ Chí, ta nghe được có người có thể dạy ra học sinh như ngươi vậy, ta nhất định là tới cửa mời, hiện tại hắn tới rồi, bất quá là đi thêm một cái mạng mà thôi.

Đàm Chân Mạn lắc đầu:

- Hắn sẽ không tới, ta chỉ là muốn ngăn chặn Hạ Chí, sau đó ta đi tìm hắn.

Tây Ly im lặng nhìn Đàm Chân Mạn, thiên hạ lại còn có ý tưởng ngây thơ như vậy.

...

- Tới rồi, hai vị có thể xuống cùng ta đi vào chung.

Ngồi ở vị trí kế bên tài xế, nữ tử mở cửa xe, nói với ngồi đối diện tại hàng sau là Mạc Vô Kỵ cùng Mạc Thanh Triệt.

- Gia gia, đây là Tây quan sòng bạc, Bình Hải thị lớn nhất sòng bạc, cũng là một trong thế giới 10 đại sòng bạc.

Mạc Thanh Triệt tại Mạc Vô Kỵ bên người nhỏ giọng nói, đi qua mấy canh giờ ở chung, nàng đã có thể không thèm để ý chút nào gia gia tiếng xưng hô này.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, tại trước mặt bọn họ chính là hai tòa Song Tử building thoạt nhìn rất có khí thế. Building trên quảng trường có hơn mười bảo an đang đi tuần, giwuax hai cái building, có bốn chữ dựng thẳng lấy viết xuống, tây quan tập đoàn.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại cô gái kia, trực tiếp đi hướng bên phải building, hắn Trữ Thần Lạc sớm đã thấy trong building đều là các loại các dạng giải trí, còn có các loại đánh bạc đại sảnh, bên phải building tầng đỉnh đang cử hành hội nghị.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 847: Tiến Thêm Một Bước

Đi vào lắp đặt thiết bị sang trọng building, trong lòng Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên sinh ra một loại cảm thán. Nếu như là tại Vũ Trụ Giác, hoặc là tại Tiên Giới. Hắn căn bản sẽ không bước vào cái này building, hắn sẽ trực tiếp vươn tiên nguyên thủ ấn lại đem hai cái này building niết thành bột mịn.

Thế nhưng là nơi này không được, nơi này là địa cầu, là hắn ra đời địa phương, là hắn mẫu tinh cầu. building bên trong còn có đông đảo vô tội lấy, hắn tu đạo đến nay, sớm đã hiểu rõ chính bản thân đạo bên trong một loại thủ vững.

Hắn sở dĩ khinh bỉ vô tình nói, cũng là bởi vì hắn có kiên trì, có ranh giới cuối cùng của mình. Hắn đạo ngày càng hoàn thiện, cũng là bởi vì hắn không thẹn với lương tâm, làm việc kiên trì bản tâm.

Cũng vậy chính vì vậy, hắn mới không có đưa tay lại đem building niết là (vì) bột mịn, thậm chí không có lại đem năm đó giết Mạc Tư người không hỏi thanh hồng tạo bạch giết chết, mà là tới nơi này dò hỏi rõ.

Một loại vô hình gông cùm xiềng xích tựa hồ bị mở ra, giờ khắc này Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được thức hải của mình một mảnh mát lạnh. Nguyên bản còn không biết bao lâu mới có thể khôi phục thức hải, vào giờ khắc này bỗng nhiên mà càng, không có nửa điểm dấu hiệu.

"Răng rắc!" Mạc Vô Kỵ tu vi thượng gông cùm xiềng xích cũng vậy vào giờ khắc này trực tiếp phá vỡ, một cái càng thế giới mới xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ trước mặt, nguyên bản niết bàn khép lại sau đó thức hải cũng

đã làm lớn ra gấp mấy lần, lúc này lần nữa mở rộng đi ra ngoài. Ngoài ra, thần niệm của hắn càng là ngưng thật, thức hải giới vực càng là kiên cố.

Từng đạo thiên địa đại đạo khí tức tại Mạc Vô Kỵ quanh thân vờn quanh, hóa thành vô số ký hiệu biến mất tại Mạc Vô Kỵ đạo vận trong, để cho hắn bộc phát lộ ra bình thường hắn lên.

Rốt cục Tiên Đế trung kỳ, trong lòng Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên bình tĩnh trở lại. Hắn hiểu ra tới rồi nhiều thứ hơn, có đôi khi tu vi cũng không chỉ có đang nồng nặc tiên linh khí cùng đỉnh cấp quy tắc dưới mới có thể thăng cấp. Hắn vừa rồi từ Tiên Đế sơ kỳ đỉnh phong vượt qua tới rồi Tiên Đế trung kỳ, không phải là giữa thiên địa quy tắc, mà là hắn tự thân quy tắc đã có đột phá.

Đây chính là hắn đạo, hắn Bất Hủ Phàm Nhân đạo, hết thảy đều tại thế giới của mình thượng.

Trong lòng hắn càng là nhiều hơn một loại khó diễn tả được truy cầu, tuy tiện loại này truy cầu bây giờ còn là mơ hồ, thế nhưng là hắn biết chung quy có một ngày, loại này truy cầu sẽ (biết) bộc phát rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ lúc ngừng lại, cùng sau lưng hắn Mạc Thanh Triệt cũng vậy theo bản năng ngừng lại. Này hai gã lại đem Mạc Vô Kỵ mang tới nam nữ đang muốn quát lớn, lại cảm nhận được một loại vô tận mênh mông khí tức. Loại này mênh mông khí tức bọn họ không cách nào đi cảm ngộ, lại có thể cảm giác được rõ ràng bản thân nhỏ bé, tại loại khí tức này dưới, bọn họ chính là con kiến hôi. Không, liên cả con kiến hôi cũng không tính.

Cũng may loại khí tức này dường như cũng không có xuất hiện bao lâu, liền biến mất vô tung vô ảnh. Bọn họ lại nhìn Mạc Vô Kỵ thời điểm, cũng cảm giác Mạc Vô Kỵ dường như trở nên càng thêm tầm thường. Thậm chí ngay cả một người đi đường thoạt nhìn, cũng vậy so với Mạc Vô Kỵ càng làm người khác chú ý.

"Gia gia. . ." Mạc Thanh Triệt hồi thần lại, có chút lo lắng gọi một câu.

Mạc Vô Kỵ sờ sờ Mạc Thanh Triệt tóc, hít một câu, "Thanh Triệt, cùng ta cùng đi đường nhất định là cô độc, thậm chí so với ngươi nghĩ còn (muốn) phải cô độc. . ."

"Gia gia, ta không sợ, ta đã cô độc quen." Mạc Thanh Triệt hào ngôn nói.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, "Ngươi không hiểu ta nói cái loại này cô độc. . . Tại chúng ta trước khi rời đi, nếu mà ngươi có bằng hữu, đi ngay cùng bằng hữu làm một cái phân biệt sao?. Có lẽ, tương lai cũng không có cơ hội nữa trở lại rồi."

"Mời cùng ta lên lầu sao?." Người kia mang Mạc Vô Kỵ tới nữ tử, trong lòng cư nhiên đối với Mạc Vô Kỵ nhiều hơn một loại kính nể.

. . .

"Các ngươi ở bên ngoài chờ." Đi tới tây quan building tầng đỉnh, mang theo Mạc Vô Kỵ cùng Mạc Thanh Triệt tới cô gái kia nói với Mạc Vô Kỵ một câu sau đó, liền (muốn) phải đi gõ cửa.

Thật sự là bởi vì lão bản đối với Mạc Thanh Triệt vật trong tay quá để ý, nếu không, nàng căn bản cũng không có dũng khí ở phía sau đi quấy rầy lão bản họp.

"Không cần." Mạc Vô Kỵ đi nhảy tới một bước, căn bản cũng không có đụng tới cô gái kia, cô gái kia liền không tự chủ được lui xuống.

Không đợi người kia mang Mạc Vô Kỵ tới nữ tử hiểu được, Mạc Vô Kỵ đã một cước đá văng phòng họp đại môn.

"Bành!" một tiếng, đại môn vỡ vụn, lại đem toàn bộ trong phòng họp tất cả mọi người sợ đứng lên.

"Là ngươi?" Từ vị trí đầu não đứng lên nam tử nhận ra đứng ở phía sau Mạc Vô Kỵ Mạc Thanh Triệt, lập tức quát lên, "Ngươi thật to gan, bảo an, lại đem người này hai chân chặt rơi. . ."

Tìm kiếm Mạc Thanh Triệt chính là hắn ra lệnh, hắn nghĩ không ra Mạc Thanh Triệt mang một người đến, lại dám đá hắn tây quan sòng bạc tầng đỉnh phòng họp đại môn.

"PHỐC PHỐC!" Bảo an cũng không đến, hai đạo huyết quang sau đó, nói muốn (phải) chặt rơi Mạc Vô Kỵ hai chân nam tử hai chân bỗng nhiên ngăn ra, cả người hắn ngã ngồi ở rộng lớn ghế bành thượng.

Phòng họp đột ngột tĩnh mịch hắn lên, có thể ngồi ở chỗ này họp, tự nhiên không phải là người tầm thường, trên cơ bản đều luyện qua vài cái. Nhưng Mạc Vô Kỵ là như thế nào chém đứt Phi Hữu Kỳ hai chân, cư nhiên không có người có thể biết. Bởi vì vào Mạc Vô Kỵ cùng Mạc Thanh Triệt căn bản liền không có gì động tác công kích.

"Ngươi là ai? Ta Phi Hữu Kỳ lúc nào đắc tội ngươi?" Tuy tiện hai chân bị Mạc Vô Kỵ chém đứt, Phi Hữu Kỳ tay vẫn là lặng yên mò lấy súng lục.

Hắn là muốn Mạc gia phương pháp điều chế, nhưng hắn vẫn không có động thủ a.

"Xem ra ta sẽ không oan uổng ngươi, ta chỉ là đá ngươi một chút cánh cửa, ngươi liền (muốn) phải chém đứt hai chân của ta. Năm đó Mạc Tư tại cái chỗ này bị người chém đứt hai tay, cũng vậy là mệnh lệnh của ngươi sao??" Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói.

"Mạc Tư?" Sắc mặt tái nhợt Phi Hữu Kỳ nghi ngờ lập lại một câu, hắn dường như nghĩ đến Mạc Tư là ai, thế nhưng sau một khắc tay hắn liền nhanh chóng nâng lên, đối với Mạc Vô Kỵ này liên cả mở ra vài thương.

Tuy tiện Phi Hữu Kỳ liên cả mở ra vài thương, thế nhưng bay ra ngoài đạn chỉ có một viên. Còn lại đạn thật giống như xuất hiện trục trặc bình thường giống nhau, ở trong súng của hắn mặt bắn không được.

"Không cần nhìn súng lục của ngươi, ta chỉ cho ngươi bắn ra một viên đạn, nếu không, ngươi một viên đạn đều bắn không được."

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Phi Hữu Kỳ theo bản năng ngẩng đầu, hắn kinh hãi phát hiện một viên đạn đang nổi Mạc Vô Kỵ trước mặt.

Xung quanh toàn bộ an tĩnh lại, lúc này tất cả mọi người biết, Mạc Vô Kỵ dường như không là bọn hắn có thể trêu chọc tồn tại.

"Ta không biết. . ."

Phi Hữu Kỳ mới vừa vừa mới nói mấy chữ, cũng cảm giác được ý chí của mình không như trước nữa chịu hắn khống chế, hắn theo bản năng nói, "Mạc Tư là bị hồng y chém đứt hai cánh tay, hắn bày cuộc để cho Mạc Tư thế chân bất động sản cùng. . ."

"Ngươi không cần nói nữa, hồng y là ai?" Mạc Vô Kỵ giọng nói có chút lãnh.

Một người hơn năm mươi tuổi nam tử đầu trọc mờ mịt nói, "Ta là hồng y, Mạc Tư là ta chặt đứt hai cánh tay. . ."

Mạc Vô Kỵ ánh mắt từ người còn lại trên người quét tới, hắn rõ ràng thấy mỗi người khí tức đều mang một tia oan hồn khí tức tàn bạo. Có thể đi tới sòng bạc cái phòng hội nghị này tới, quả nhiên đều là hai tay máu chảy đầm đìa.

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng, "Cứ như vậy đi, Thanh Triệt, chúng ta đi."

Nói xong, Mạc Vô Kỵ xoay người rời đi. Mạc Thanh Triệt không biết vì sao gia gia buông tha bọn họ, nhưng không có nói nhiều. Nàng đã biết Mạc Vô Kỵ cái này gia gia không đơn giản. . .

"Gia gia, bên này không phải là thang máy." Thấy Mạc Vô Kỵ cư nhiên mang theo nàng đi hướng cuối hành lang, Mạc Thanh Triệt vội vàng hét lớn.

"Ta biết. . ." Mạc Thanh Triệt nghe được ba chữ này thời điểm, nàng kinh dị phát hiện mình thì đã rơi ở trên mặt đất.

Nàng quay đầu lại nhìn một chút tầng đỉnh, cảm thấy gia gia thực sự quá mức thiện lương, nếu như là nàng có bản lĩnh cao như vậy nói, nàng chắc chắn sẽ không chỉ là chém đứt Phi Hữu Kỳ cặp chân chuyện, ít nhất phải phế bỏ cái kia gọi hồng y tên gia hỏa.

"Người này thật mạnh. . ." Thẳng đến Mạc Vô Kỵ biến mất, Phi Hữu Kỳ mới run rẩy nói.

Hồng y cũng là xoa xoa mồ hôi trán, hắn vừa rồi dường như bất tri bất giác liền đem lời trong tim của mình nói ra.

Đi nhanh lên, đây là trong phòng họp tất cả mọi người ý niệm trong đầu.

Chỉ là cái ý niệm này bọn họ vừa mới dâng lên đến, không gian chung quanh thật giống như vặn vẹo bình thường giống nhau, một loại muốn đem trái tim đập vụn nứt ra cảm giác truyền đến.

"Gia gia, chúng ta là bay xuống?" Mạc Thanh Triệt hoàn toàn quên mất sợ hãi, ngạc nhiên hỏi.

"Không tính là bay, chỉ là nhảy xuống mà thôi. Ngươi đi theo ta phía sau, những ngươi này rất nhanh thì sẽ (biết)." Mạc Vô Kỵ cười cười, dùng bản lĩnh của hắn, mang theo Mạc Thanh Triệt tu luyện, Mạc Thanh Triệt tu vi tự nhiên là biết bay tốc thăng cấp.

Mạc Thanh Triệt kích động nắm chặt nắm tay, trong lòng bành bành nhảy loạn. Nàng căn bản cũng không có nghĩ tới, loại này ly kỳ sự tình sẽ phát sinh tại trên đầu của nàng.

Một lát sau, nàng hòa hoãn một phần sau đó mới nhớ tới hỏi, "Gia gia, ngươi tại sao muốn buông tha cái kia hồng y? Hắn nhưng là của ta cừu nhân giết cha. . ."

Mạc Thanh Triệt lúc nói xong, lại lần nữa vô ý thức quay đầu lại nhìn một chút tầng đỉnh phòng họp. Nhưng khi nàng nhìn thấy trên đỉnh hai tầng tất cả đều là một lớp bụi sương mù, sau đó chậm rãi biến mất thời điểm, nhất thời há to miệng.

Rất hiển nhiên, trên đỉnh hai tầng biến mất, biến thành tro bụi. Nguyên bản như nhau cao Song Tử lâu, bên phải rõ ràng muốn (phải) lùn một đoạn. Nếu không phải là này tro bụi còn không có triệt để tiêu tán, nàng còn cho là mình nhìn hoa mắt.

Mạc Vô Kỵ thanh âm truyền đến, "Thanh Triệt, tu chân thế giới so với phàm tục muốn (phải) tàn nhẫn vô số lần. Ngươi phải nhớ kỹ, đừng (không muốn) đối với cừu nhân của ngươi thủ hạ lưu tình, đối với cừu nhân của ngươi thủ hạ lưu tình, là đối với chính ngươi tàn nhẫn. Nhưng là của ta đạo hữu điểm mấu chốt, có bản thân kiên trì."

Nếu mà đổi thành một cái (người) khác Tu Chân giả đến, ví dụ như Lôn Thải Tiên Đế. Có lẽ cũng không là hủy diệt tây quan building tầng đỉnh, hắn thậm chí sẽ (biết) hủy diệt một cái tinh cầu.

Rất nhiều chuyện, Mạc Vô Kỵ đều không thể dạy cho Mạc Thanh Triệt, chỉ có thể dựa vào Mạc Thanh Triệt chính bản thân đi thể hội.

"Là, gia gia." Mạc Thanh Triệt vội vàng đáp, nàng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ sát phạt một mặt, đơn giản lại đem hai tầng building hóa thành hư vô. Rất hiển nhiên, hai tầng building người ở bên trong một cái cũng bị mất.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ đã phô thiên cái địa càn quét đi ra ngoài, hắn rất dễ dàng đã nhìn thấy Đàm Chân Mạn bị người bị thương nặng, đồng thời hắn còn nhìn thấy Đàm Chân Mạn lại là bị Tu Chân giả dùng định phách châm đinh ở. Bất quá những hắn này căn bản cũng không lưu ý, ánh mắt của hắn hạ xuống rơi vào một cái tiểu sơn thôn phía sau.

Nơi đó có một tòa trường đầy cỏ xanh phần mộ, phần mộ trước còn có một cái mộ bia, mặt trên đơn giản viết, "Bà Văn Hiểu Kỳ chi mộ, bất hiếu tôn nữ Mạc Thanh Triệt lập."

"Gia gia, ta mang ngươi đến bà phần mộ nơi nào đây sao?, phần mộ mộ bia là bản thân ta thân thủ khắc. . ."

Mạc Thanh Triệt không có nói tiếp, nàng xem thấy Mạc Vô Kỵ thần thái dường như có chút không đúng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 848: Quỷ Dị Chấn Động

Đi theo Mạc Thanh Triệt cũng cảm giác được đầu của mình hơi có chút ngất xỉu, lập tức nàng liền khiếp sợ phát hiện, chính bản thân cư nhiên đứng trước mộ phần bà.

Bà khối kia mộ bia còn là nàng tự tay khắc, nàng bởi vì không hiểu khắc mộ bia ngữ cách thức, cứ dựa theo trong lòng mình nghĩ cách thức, đơn giản khắc lại hai câu.

- Gia gia, chúng ta sao lại...

Mạc Thanh Triệt chỉ là nói một câu nói sau đó, liền không có nói nữa đi xuống. Gia gia có thể mang nàng từ bên trong building cao mấy chục tầng rời đi, trong thời gian ngắn mang nàng đi tới trước mộ phần bà, lại có cái gì kỳ quái.

Nàng không dám hỏi nữa là bởi vì nhìn thấy bi thương trong mắt Mạc Vô Kỵ. Giờ khắc này, nàng bỗng nhiên cảm giác được gia gia giống như nàng, cũng là một người bình thường, cũng không phải tiên nhân.

Trước đây nàng vẫn cảm thấy gia gia rất là vô tình, từ bỏ bà - một lòng vì hắn. Về sau Mạc Vô Kỵ giải thích tất cả sau đó, nàng lại cảm thấy gia gia rất mờ ảo hư ảo. Ngày hôm nay nàng đột nhiên cảm giác được gia gia rất chân thực, thậm chí gia gia mới đúng là đáng thương nhất. Bởi vì tất cả mọi chuyện bà biết bộ phận đáp án, Hạ Nhược Nhân biết bộ phận đáp án, duy chỉ có gia gia cái gì cũng không biết.

Bà dùng phương thức của mình đi lừa gạt gia gia, nàng cảm thấy đúng. Hạ Nhược Nhân dùng phương thức của mình đi lừa gạt gia gia,

nàng cũng cảm thấy đúng.

Nhìn bà mộ phần cỏ xanh mọc đầy, Mạc Thanh Triệt có chút hổ thẹn. Nàng vì sinh kế, cư nhiên chỉ là tại tiết thanh minh trở về gặp bà một lần.

Mạc Vô Kỵ đứng ở trước mộ Văn Hiểu Kỳ đủ mấy canh giờ, vẫn là không nhúc nhích. Mạc Thanh Triệt cũng không có khả năng của Mạc Vô Kỵ, nàng chỉ có thể ngồi ở một bên chờ.

Thẳng đến thời điểm thái dương ngã về tây, Mạc Vô Kỵ mới thở dài một tiếng, hắn giơ tay lên lại đem bỏ đi xung quanh mộ Văn Hiểu Kỳ hết thảy cỏ xanh. Sau đó lấy ra một đống thượng phẩm tiên tinh đem cái này phần mộ vây quanh, lại trồng một phần tiên hoa.

Hắn vốn là muốn lại đem Văn Hiểu Kỳ phần mộ chuyển qua bản thân Bất Hủ Giới, thế nhưng là hắn cuối cùng bỏ qua cái ý nghĩ này.

Mặc dù hắn sống lại một đời, nhưng hắn đối với chuyển thế cũng không phải rất rõ ràng, dù cho hắn tu luyện đến Tiên Đế, có ít thứ cũng không phải hắn có thể tiếp xúc được. Văn Hiểu Kỳ một phàm nhân, chưa hề tu luyện qua, nếu mà hắn lại đem Văn Hiểu Kỳ di hài đưa vào Bất Hủ Giới, cũng không biết sẽ ảnh hưởng đến Văn Hiểu Kỳ chuyển thế.

Văn Hiểu Kỳ chuyển thế sau đó khẳng định không nhớ tất cả đồ đạc kiếp trước, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn đi ảnh hưởng Văn Hiểu Kỳ chuyển thế.

- Gia gia, ngươi lại đem nhiều hoa cỏ xinh đẹp trồng ở chỗ này như vậy, sợ rằng rất nhanh thì sẽ bị người đào đi.

Thấy Mạc Vô Kỵ nghiêm túc tại trồng hoa loại cây cỏ, Mạc Thanh Triệt tại một bên nói.

- Không ai sẽ động được nơi này.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, lấy ra hơn mười tấm trận kỳ bỏ lại.

Hết thảy chung quanh chậm rãi biến mất, sau cùng nơi này lại cũng vậy không có bất kỳ vật gì.

- Phần mộ đâu nè?

Mạc Thanh Triệt to lớn thất kinh hỏi.

Mạc Vô Kỵ ngơ ngẩn nhìn địa phương biến mất, một lúc lâu mới lên tiếng:

- Ta đã bảo vệ, dù cho địa cầu không còn, cũng không có bất kỳ người nào có thể ảnh hưởng đến bà nội ngươi.

Hắn bố trí một cái tiên phẩm pháp trận, pháp trận này dù là tinh cầu nổ tung, cũng không thể hư hao nửa điểm. Một khi pháp trận này bị công kích, hắn chính là tại chân trời góc biển, cũng có thể cảm thụ được. Tại bên trong pháp trận này, hắn lưu lại một tia bản thân thần niệm.

Mạc Thanh Triệt thở phào nhẹ nhõm, nàng rất muốn hỏi một chút vì sao năm đó gia gia lại vứt bỏ bà, trái lại lựa chọn cái kia gọi Hạ Nhược Nhân nữ nhân xấu. Bất quá nàng lời đến khóe miệng, vẫn còn là nuốt xuống. Đừng xem Mạc Vô Kỵ tuổi tác thoạt nhìn so với nàng còn nhỏ hơn, lại là gia gia của nàng.

- Gia gia, chúng ta đi đâu?

Mạc Thanh Triệt cảm thụ được Mạc Vô Kỵ tâm tình sa sút, chủ động nói.

- Đi Hạ gia sao?, Hạ gia mấy năm nay dùng của ta phương pháp điều chế buôn bán lời không ít tiền, cũng nên lấy lại.

Mạc Vô Kỵ nói xong, chậm rãi đi xuống sườn núi.

Thấy gia gia không có lại dùng tiên pháp mang theo mình bay đi, mà là lựa chọn đi bộ, Mạc Thanh Triệt cũng không dám hỏi nhiều.

...

Hạ gia tại toàn cầu coi như là cao cấp nhất gia tộc, ở trên địa cầu có thể xưng là Liên Bang gia tộc tuyệt đối sẽ không cao hơn mười, Hạ gia là cái thứ nhất được gọi là Liên Bang gia tộc tồn tại.

Nhưng sản nghiệp của Hạ gia cũng không nhiều, ngoại trừ các thành phố lớn siêu cấp quán rượu ra, cũng chỉ có một tập đoàn thuốc.

Hạ gia thuốc tập đoàn tại Tĩnh Dương thị, Tĩnh Dương thị tổng cộng có mười một khu, Liên Mạch Khu là tĩnh Dương thị thứ mười một khu. Cái khu này chỉ có một nhà tập đoàn tồn tại, đó chính là Hạ gia.

Toàn bộ Liên Mạch Khu ngoại trừ Hạ gia xưởng chế thuốc, còn có Hạ gia Dược Viên bồi dưỡng trung tâm, dược vật trung tâm nghiên cứu, dược vật tinh luyện trung tâm...

Ngoại trừ những thứ này ra, nơi này còn có Hạ gia các loại biệt thự. nhân viên tại Hạ gia xưởng chế thuốc công tác làm công, đều có thể đơn độc ở một cái biệt thự, có thể thấy được Hạ gia giàu có.

...

Mạc Vô Kỵ mang theo Mạc Thanh Triệt liền dừng ở phía trước một khối bảng hướng dẫn to lớn, bảng hướng dẫn tại bên đường 8 làn đường xe chạy, trên bảng có một hàng chữ: Hạ thị tập đoàn thuốc nghiệp trung tâm, không phận sự cút.

Tại vị trí vài trăm thước từ bảng hướng dẫn đi vào, là một đại môn. Đại môn xung quanh chí ít đứng thẳng bảy tám nhân viên bảo an.

- Gia gia, nơi này là tĩnh Dương thị Liên Mạch Khu, Liên Mạch Khu không có giấy thông hành món là không cho phép đi vào.

Thấy Mạc Vô Kỵ mang theo chính bản thân dừng ở bên ngoài Liên Mạch Khu, liền vội vàng nói.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ sớm đã tảo biến toàn cầu, hắn biết rõ, Hạ gia chỉ có một cái dược vật trung tâm nghiên cứu, cũng chỉ có một cái y dược sinh sản trung tâm.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:- Chúng ta đây cũng không vào, ở nơi này xem cũng có thể.

Liên Mạch Khu... Luyện mạch khu, chỉ là một dược dịch không hoàn chỉnh, cũng dám xưng là luyện mạch.

Vô luận toàn bộ không được đầy đủ, phương thuốc này là hắn năm đó nghiên cứu ra được, hắn cũng không có dự định tiếp tục để cho Hạ gia dùng cái phương thuốc này phát tài.

...

Liên Mạch Khu tuy tiện chỉ có Hạ gia một nhà sản nghiệp, cũng không tiêu điều, ngược lại, bởi vì nơi này công nhân thật sự là nhiều lắm, toàn bộ Liên Mạch Khu quả thực tạo thành một hệ sinh thái hình thức.

Đương nhiên, người nhiều nhất còn là Hạ gia Hạ thị luyện thể dược dịch khu sản xuất, nơi này nhà xưởng đều liên thành một mảnh.

Lúc này chính là lúc làm việc, mỗi một cái nhà xưởng đều là máy móc nổ vang, người đến người đi.

Hết lần này tới lần khác ở phía sau, tất cả mọi người cảm giác được dưới chân bắt đầu chấn động.

- Động đất!

Một tiếng thét chói tai truyền đến, hết thảy tại nhà xưởng hoặc là các to lớn trung tâm nghiên cứu người đều xông ra ngoài.

Đích thật là động đất, hết thảy nhà xưởng cùng trung tâm nghiên cứu đều hoảng động lợi hại, dường như tùy thời đều có thể sụp đổ vậy.

Bất quá những thứ này nhà xưởng càng lay động càng lợi hại, hết lần này tới lần khác chính là không ngã. cho người ta một con đường sống, tại trong lúc sinh tử, tất cả mọi người là điên cuồng ra bên ngoài chạy trốn. Trốn ra mọi người cấp tốc đi tới trống trải địa phương hoặc là bên trong thao trường.

Hạ gia tại trong Liên Mạch Khu, tuyệt đối là xa hoa. Tuy nơi này là nhà xưởng, cơ mà biệt thự, trung tâm nghiên cứu nhiều không kể xiết. Nơi này còn có thao trường trống trải, sân bóng cũng là nhiều vô số, thậm chí còn có sân gôn đỉnh cấp, to hơn sân gôn Tân Sơn Nhất luôn.

Mọi người chạy trốn tới những địa phương trống trải này, phát hiện chấn động chỉ là ở trung tâm nghiên cứu cùng nhà xưởng dược vật. Bọn họ trốn tới sau đó, cũng không có cảm giác được bất luận cái gì rung động. Nếu là nói không có động đất, thế nhưng là này nhà xưởng hoảng động, bọn họ vẫn như cũ có thể rõ ràng thấy.

Vài tên nghiên cứu viên tại lúc ban đầu kinh hoảng sau đó, lập tức liền nghĩ đến phải đem tư liệu trọng yếu nhất mang đi. Bọn họ nhanh chóng nắm lên máy vi tính xách tay, sau đó copy lên mấy cái file văn kiện. Lập tức bọn họ liền khiếp sợ phát hiện, một khi bọn họ truy cập lấy mấy thứ này sau đó, hai chân thật giống như có nghìn cân nặng bình thường giống nhau, lại cũng không bước ra được nửa bước.

Khi bọn hắn lại đem vật trong tay ném đi, dường như lại có lực lượng trở lại. Loại tình huống quỷ dị này, để cho bọn họ cũng không dám... động nơi này nửa món đồ, càng là liều mạng ra bên ngoài trốn.

- Gia gia, Liên Mạch Khu xảy ra chuyện gì sao? Thế nào thấy hình như có chút rối loạn.

Đứng ở bên ngoài, Hạ Thanh Triệt cũng vậy cảm nhận được có chút bất đồng.

- Không có gì, ta lấy lại thứ thuộc về ta cùng bà nội ngươi mà thôi.

Mạc Vô Kỵ nói, hắn không có cách nào ở chỗ này giết chóc, hắn có thể làm, chính là muốn lại đem nơi này tất cả nghiên cứu hủy diệt.

- Tất cả mọi người trốn ra được sao? Vì sao thời gian dài như vậy xe cứu thương còn không có đến, nhân viên cứu cấp cũng không có đến?

Một người hói đầu nam tử chạy trốn tới trống trải sân gôn, lớn tiếng kêu lên.

- Thời gian dài như vậy không có đổ sạch một dãy nhà, hắn là tất cả mọi người trốn ra được sao?? Chỉ là hiện tại điện thoại không gọi được...

- Rầm rầm ầm!

Theo người này lại đem nói nói ra, trước này lay động trung tâm nghiên cứu, nhà xưởng bắt đầu lục tục sụp đổ. Để cho mọi người kinh ngạc đến ngây người chính là, bọn họ còn chưa từng thấy qua loại này địa chấn. Bởi vì địa phương sụp đổ chỉ có bụi đất cuốn ra, thậm chí không có một khối hoàn chỉnh cục gạch khối, cũng vậy nhìn không thấy bất luận cái gì kiến trúc tài liệu...

Địa chấn cư nhiên lại đem hết thảy phòng ở đều địa chấn trở thành tro tàn? Đây là cái gì địa chấn?

- Thanh Triệt, chúng ta đi thôi, đi Hạ gia...

Mạc Vô Kỵ biết trong này còn có người hắn muốn giết, hắn bây giờ sẽ không động thủ.

Chỉ cần hắn lúc đi buông ra nơi này trò chuyện hạn chế, Hạ gia trước tiên hội tụ tập cùng một chỗ họp.

...

Hạ Do đờ đẫn cầm điện thoại trong tay, trong đầu của hắn từng trận ông ông rung động. Hắn thậm chí hoài nghi mình bây giờ là không phải là đang nằm mơ? Liên Mạch Khu phát sinh quỷ dị chấn động, lại đem

hết thảy trung tâm nghiên cứu cùng xưởng chế thuốc, kho hàng đều hóa thành bột mịn, sau đó nhân viên một cái cũng vậy không có thương vong, đây là nói cố sự sao?

Vô luận có đúng hay không nói cố sự, Hạ Do cũng biết, dù cho lời này có chút khoa trương, xảy ra loại chuyện này, cũng vậy tuyệt đối không thể nào là địa chấn. Hẳn là có người mưu hại Hạ gia, dùng kinh khủng thuốc nổ đồng thời nổ banh Hạ gia trung tâm nghiên cứu cùng nhà xưởng, khố phòng. Thế nhưng là...

Nhân viên một cái cũng vậy không có thương vong, thiên hạ còn có loại bom này? Nếu như có, vậy chắc chắn là triều tiên sản xuất rồi.

- Hạ Phong Cuồng, lập tức dẫn người đi Liên Mạch Khu, phong tỏa toàn bộ khu vực...

Hạ Do điên cuồng hét lên.

- Do thúc, Phong cuồng đã...

Đem điện thoại đưa ra, nhỏ giọng nói.

Hạ Do tỉnh ngộ lại, thoáng tỉnh táo một cái nói:

- Ngươi lập tức báo tin phong tỏa toàn bộ Liên Mạch Khu, sau đó báo tin Hạ thị thuốc nghiệp thành viên chủ yếu đi đệ nhất phòng họp. Còn có, lập tức báo tin Hạ Chí trở về, nhớ kỹ, là lập tức...

- Dà!

Hạ Chấn Nghê nhanh chóng lên tiếng, vội vội vàng vàng lui ra ngoài.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 849: Ta Đến Thu Sổ Sách

"Thanh Triệt, ta đi Hạ gia xong xuôi sau đó, liền phải rời khỏi địa cầu, ngươi vững tin không có gì việc vặt lưu lại sao? Ngươi phải biết rằng, tu đạo cũng là tu thiên mệnh, tu nhân sinh, tu cảm ngộ, tu ngươi tất cả có thể cảm nhận được đồ đạc. Hỉ nộ ái ố, toan điềm khổ lạt tất cả đều ở trong đó. Ta không hy vọng tương lai ngươi còn có một chút lo lắng ở chỗ này, cho ngươi mất đi tiến thêm một bước cơ hội!" Đứng ở Hạ gia khu dừng chân bên ngoài, Mạc Vô Kỵ dừng lại, rất là nghiêm túc nói với Mạc Thanh Triệt.

"Ta..." Mạc Thanh Triệt rất muốn nói nàng đã không còn lo lắng, lập tức rời đi địa cầu cũng không sao. Thế nhưng là nàng đang nghe Mạc Vô Kỵ nói sau đó, không tự chủ được dừng lại chính bản thân muốn nói.

Nàng không có tu luyện qua thiên địa đại đạo, thế nhưng là nàng biết gia gia sẽ không lừa gạt nàng. Nói không chừng gia gia lần này trở về, cũng vậy là vì năm đó chưa hoàn thành một phần việc vặt.

"Gia gia, ta đích xác vẫn còn có chút chuyện, chỉ là..."

Mạc Thanh Triệt không biết phải nói như thế nào, nàng vốn là còn một người bạn trai, tên Ôn Vinh. Bởi vì Mạc gia tổ truyền cái kia chế thuốc phương pháp điều chế, nàng mới vẫn như cũ lựa chọn cùng bạn trai biệt ly.

Nàng Mạc gia chế thuốc phương pháp điều chế sở dĩ tiết lộ, cũng là bởi vì cái này bạn trai. Đây chẳng qua là một lần vô tình bên trong, nàng trong lúc vô ý nói lỡ miệng, nói Mạc gia chế thuốc phương pháp điều

chế sẽ không so với Hạ gia kém. Làm cho nàng không có nghĩ tới là, Ôn Vinh lại muốn nàng lại đem phương pháp điều chế cho hắn xem.

Cái này phương pháp điều chế là bà dặn dò qua nàng bao nhiêu lần, Mạc gia duy nhất lưu lại đồ đạc, nàng chỉ có thể cho Mạc gia đàn ông, làm sao có thể cho Ôn Vinh? Không muốn nói Ôn Vinh chỉ là cùng nàng đang nói bạn bè trai gái quan hệ, coi như là Ôn Vinh cùng nàng kết hôn rồi, nàng cũng không muốn vi phạm bà nguyện vọng.

Làm cho nàng tức giận là, cũng không biết Hạ gia cho Ôn Vinh chỗ tốt gì, Ôn Vinh cư nhiên lại đem tin tức này tiết lộ cho Hạ gia. Nàng liên cả cân nhắc cũng không có cân nhắc, trực tiếp lựa chọn cùng Ôn Vinh biệt ly.

"Ta đã biết, ngươi ngồi xuống." Mạc Vô Kỵ đối với Mạc Thanh Triệt khoát tay áo, không để cho Mạc Thanh Triệt nói xong, sau đó tiện tay đánh ra một cái hộ trận.

Chờ Mạc Thanh Triệt sau khi ngồi xuống, hắn lấy ra một đoàn Ức Niên Tiên Mộc Tủy bao lấy Mạc Thanh Triệt. Lúc này hắn thức hải khôi phục, tu vi càng là vượt qua tới rồi Tiên Đế trung kỳ, vì Mạc Thanh Triệt tẩy tủy trống trải thức niệm, càng là dễ dàng nhuận như. Cộng thêm có Ức Niên Tiên Mộc Tủy trợ giúp, chỉ nửa nén hương thời gian, liền hoàn thành tẩy tủy mở ra thức quá trình.

"Ta..." Mạc Thanh Triệt sau khi lấy lại tinh thần, chợt phát hiện óc của mình so với trước rõ ràng gấp mấy lần. Rất nhiều nghĩ không hiểu chuyện, lúc này đều là vô cùng rõ ràng. Càng làm cho nàng kinh dị là, chính bản thân toàn thân đều là dễ dàng như thường, có một loại ảo giác chính là hiện tại nếu mà nàng muốn phi, đều có thể dễ dàng bay lên.

"Gia gia, ta đây cũng là tu tiên sao?" Mạc Thanh Triệt ngạc nhiên mừng rỡ hỏi.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, "Ta chỉ là giúp ngươi mở rộng tu tiên đường, tương lai đường tu luyện là phải dựa vào chính ngươi."

Đối với Mạc Thanh Triệt Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không cùng đối với Đàm Chân Mạn như nhau, Đàm Chân Mạn không có lựa chọn trở thành đệ tử của hắn, hắn tự nhiên cũng sẽ không xuất ra Ức Niên Tiên Mộc Tủy vì Đàm Chân Mạn tăng cường tư chất trống trải Linh Lạc. Mạc Thanh Triệt nhất định phải cùng hắn tu luyện, hắn hiện tại chỉ là vì Mạc Thanh Triệt đánh tốt cơ sở, tương lai thành tựu cao bao nhiêu, này hoàn toàn là dựa vào Mạc Thanh Triệt chính bản thân.

Cho nên Mạc Vô Kỵ cũng không có quán thâu cái gì võ đạo thủ đoạn cho Mạc Thanh Triệt.

Sau khi nói xong, Mạc Vô Kỵ lại lấy ra một cái vòng cổ đưa cho Mạc Thanh Triệt, "Ngươi lại đem giây chuyền này đeo ở trên người, vòng cổ sẽ tự động nhận thức ngươi làm chủ. Được rồi, ta phải đi Hạ gia làm việc, chính ngươi đi làm chuyện của ngươi sao?. Lại đem chính bản thân tất cả mọi chuyện cùng nhân tình vãng lai cũng kết, sau đó ta mang ngươi đi."

"Vậy ta làm sao tìm được gia gia?" Mạc Thanh Triệt theo bản năng hỏi.

"Không cần tìm ta, đến lúc đó ta sẽ biết ngươi ở địa phương nào." Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười.

Mạc Thanh Triệt cảm thụ được thân thể mình biến hóa, lúc này đối với tu luyện đó là lòng tin tăng nhiều, nhanh chóng nói, "Này gia gia ta đi trước, chuyện của ta tối đa hai ngày liền có thể hoàn toàn làm tốt."

"Chờ một chút." Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái nhẫn đưa cho Mạc Thanh Triệt, sau đó bắt Mạc Thanh Triệt tay một điểm, một giọt vết máu hạ xuống rơi vào giới chỉ mặt trên.

"Đây là không gian giới chỉ, trong tay ngươi bọc lớn có thể đặt ở chiếc nhẫn của ngươi bên trong. Chiếc nhẫn này chỉ có thể ngươi có thể dùng, ngươi chỉ cần dùng ý niệm trong đầu muốn một cái liền có thể." Mạc Vô Kỵ lại đem giới chỉ đưa cho Mạc Thanh Triệt nói.

"A..." Mạc Thanh Triệt lần này là thực sự trợn tròn mắt.

...

Hạ gia có thể trở thành là Liên Bang số một gia tộc, tuyệt không chỉ là bởi vì một cái luyện mạch dược dịch. Hạ Do vừa mới phát sinh tin tức, người của Hạ gia đã nhanh chóng chạy tới Hạ gia đệ nhất hội nghị đại sảnh.

Năm đó Hạ thị gia chủ Hạ Chi Định đã từng nói, địa cầu hoàn cảnh từ từ ác liệt, Hạ gia nhất định phải tùy thời đều có một loại ý thức nguy cơ, quyết không nhưng ngồi bậc cha chú yên vui trong ổ mặt hưởng thụ.

Hạ gia đệ tử cũng xác thực làm xong điểm ấy, chỉ cần hơi có chút thiên phú và tiền đồ con em Hạ gia, trên cơ bản đi qua Đế Nguyên Tinh. Đối với những người khác mà nói, đi Đế Nguyên Tinh khó với thượng thanh thiên, đối với Hạ gia mà nói, đây chẳng qua là chào hỏi sự tình mà thôi.

Khi Hạ Do xuất hiện ở phòng hội nghị thời điểm, Hạ gia nòng cốt đệ tử trên cơ bản đều đến nơi này.

"Ta tin tưởng mọi người đều biết xảy ra chuyện gì, Liên Mạch Khu ta Hạ gia hết thảy chế thuốc sản nghiệp, toàn bộ bị hủy không còn. thoạt nhìn có chút quỷ dị, lại là thật sự thực, ta lúc ban đầu còn không thể tin được..." Hạ Do ngồi ở chủ vị, mặc dù hắn đè nén thanh âm của mình, này tức giận tâm tình vẫn như cũ không cách nào át chế.

"Vô luận là ai, dám đụng đến ta Hạ gia, cũng đừng nghĩ sống sót." Không đợi Hạ Do đem lời nói cho xong, ngồi Hạ Do bên cạnh một người lão giả liền tức giận quát lên.

Hắn là Hạ Do thúc thúc, Hạ Chi Đáo, trước một đời gia chủ Hạ Chi Định đệ đệ.

"Ta hoài nghi là Liên Bang hàng tinh làm, cũng chỉ có bọn họ có năng lực này, cũng chỉ có bọn họ mới có gan này. Về phần nguyên nhân, hắn là ta Hạ gia lại đem Liên Bang hàng tinh Tây Ly bị thương nặng..." Lại có người đứng ra nói.

Hạ Do khẽ nhíu mày, còn không có chờ hắn nói chuyện, liền nghe phía ngoài truyền tới một thanh âm, "Không phải là Liên Bang hàng tinh làm, bọn họ không có có năng lực này. Liên Bang hàng tinh Tây Ly bị ta đóng đinh tại Khởi thư quảng trường Quan Tinh, căn bản cũng không động được. Coi như là Tây Ly, cũng vậy không có năng lực phá vỡ ta bố trí hộ trận."

Theo cái này giọng nói, một người trẻ tuổi tóc dài nam tử đi đến.

"Hạ Chí, ngươi trở lại rồi." Dù cho thân phận của Hạ Do là gia chủ, hắn thấy Hạ Chí cũng không dám lỗ mãng. Hạ Chí thoạt nhìn rất tuổi còn trẻ, nhưng tuổi thật so với hắn lớn hơn.

Chẳng những là gia chủ Hạ Do, chính là bao gồm Hạ Chi Đáo ở bên trong những người còn lại, cũng vậy đều đứng lên.

Đã có người chủ động mang một cái ghế đặt ở Hạ Do bên người, Hạ Chí trực tiếp đi tới ngồi xuống. Chờ Hạ Chí sau khi ngồi xuống, người còn lại mới tất cả ngồi xuống.

"Hạ Chí, ngươi biết là ai làm?" Hạ Do có chút cẩn thận dò hỏi.

Nam tử trẻ tuổi hừ một tiếng, trầm giọng nói, "Người này không đơn giản, ta đi hiện trường nhìn một chút, đây cũng là một cái tu vi rất mạnh tu luyện giả làm."

Hạ Do tay run một cái, cái chén ở bên cạnh hắn trực tiếp bị hắn chạm lật trên mặt đất, nước nóng ở tại chân của hắn, hắn tựa hồ cũng không có cảm thụ được đau đớn.

Tu luyện giả, cái từ này người khác không biết, hắn Hạ Do thế nhưng là quá rõ. Bởi vì Hạ gia thì có hai cái tu luyện giả, một cái chính là trước mắt Hạ Chí, còn có một cái là nhiều năm trước liền mất tích Hạ Nhược Nhân. Muốn nói luyện thể dược dịch, vậy hay là Hạ Nhược Nhân cầm về phương pháp điều chế.

Hạ Chí chính là năm đó mất tích Hạ Nhược Nhân đệ đệ, cho nên Hạ Do cũng vậy suy đoán Hạ Chí tu luyện biện pháp là Hạ Nhược Nhân lưu lại cho hắn. Hạ Chí không nói ra đem cái này tu luyện biện pháp truyền thụ cho trong gia tộc người còn lại, hắn cũng không dám nói nhiều.

"Vậy ta Hạ gia làm sao bây giờ?" Nghe được Hạ Chí nói, Hạ Do hết lửa giận hơi dừng lại. Lửa giận của hắn có thể so sánh Hạ gia yếu người phát tác, một khi đối mặt so với Hạ gia càng cường đại hơn người, hắn tự nhiên có chút há hốc mồm.

"Gia chủ hà tất lo lắng, năm đó tỷ tỷ của ta lại đem Hạ gia chống lên đến, ta tại trước khi rời đi, tự nhiên muốn đem Hạ gia hậu hoạn bình định. Ta vừa mới đột phá tới rồi mới cảnh giới, người này chỉ cần còn ở trên địa cầu, vô luận hắn trốn ở địa phương nào đi, ta đều có thể đưa hắn linh đi ra." Hạ Chí khóe miệng lộ ra một tia châm chọc, giọng nói để lộ ra cường đại tự tin.

Hạ Do nghe nói như thế, nhất thời trở nên rung lên, không chút do dự nói, "Vậy ta lập tức để cho Liên Bang hàng tinh đình chỉ bất luận cái gì phi hành vật rời đi địa cầu."

Hắn thế nhưng là biết Hạ Chí lợi hại, Hạ Chí tỷ tỷ kia càng là lợi hại đến hắn muốn đều không dám nghĩ tình cảnh. Cho nên hắn đối với Hạ Chí nói, cũng sẽ không có nửa điểm hoài nghi.

"Vậy cũng không cần, ta không muốn trốn." Lại là một thanh âm truyền đến, theo đó Mạc Vô Kỵ không nhanh không chậm đi vào Hạ gia hội nghị đại sảnh.

"Ngươi là ai?" Hạ Do khiếp sợ đứng lên, Hạ gia lúc họp, nói phía ngoài không khí đều lưu thông không tiến đến là khoa trương. Nhưng tuyệt đối không phải là bất luận kẻ nào đều có thể vào, Hạ Chí có thể tiến đến, đó là bởi vì Hạ Chí vốn chính là Hạ gia chúa tể một trong.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, ngồi Hạ Chí bên người Hạ Chi Đáo giọng nói có chút run nói, "Ngươi, ngươi chẳng lẽ là Mạc Vô Kỵ hậu nhân?"

Căn cứ hắn Hạ gia điều tra, Mạc Vô Kỵ bị giết sau đó căn bản cũng không có hậu nhân. Mạc Vô Kỵ cùng nữ sinh kia qua đêm, cũng bị Hạ Nhược Nhân trực tiếp giết. Đã như vậy, người trước mắt này cùng Mạc Vô Kỵ giống quá là ai?

"Là ngươi hủy diệt ta Hạ gia trung tâm nghiên cứu?" Hạ Chí cũng là bỗng đứng lên, hắn căn bản là không cảm giác được Mạc Vô Kỵ đáng sợ, Mạc Vô Kỵ đứng ở chỗ này, tựa cùng một cái tầm thường người phàm không có bất kỳ khác nhau, xem ra hắn đánh giá cao đối phương.

"Là ta hủy, ta tới là thu một phần sổ sách. Phá hủy chỗ đó chỉ là bước đầu tiên, bước thứ hai muốn tới giết một số người của Hạ gia." Mạc Vô Kỵ giọng nói lạnh nhạt.

Khi biết người đêm đó là Văn Hiểu Kỳ, Hạ Nhược Nhân từ bắt đầu đến sau cùng đều vẫn đang lợi dụng hắn Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đã quyết định cần mạng của Hạ gia hoàn lại năm đó thiếu hắn khoản nợ.

Hạ Chí cười lạnh một tiếng, trương tay liền chộp tới Mạc Vô Kỵ, đồng thời kêu lên, "Vậy phải xem ngươi có mạng hay không đã..."

Hạ Chí nói đột ngột dừng lại, hắn phát hiện mình nâng lên chân lại cũng không cách nào rơi trên mặt đất, hắn vươn tới tay cũng không cách nào di động mảy may, không gian chung quanh thật giống như đọng lại bình thường giống nhau, đưa hắn cố định tại chỗ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 850: Ân Oán

"Ngươi rất tốt, ở địa cầu cư nhiên có thể bước vào Trúc Linh cảnh, tư chất đích thật là có thể xứng với ngươi kiêu ngạo." Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói.

Hắn này ngược lại không phải là nói nói mát, Hạ Chí ở địa cầu loại này tài nguyên thiếu thốn, gần như là không có linh khí địa phương, có thể sử dụng vài 10 năm tu luyện tới Trúc Linh, đây tuyệt đối là thiên tài trong thiên tài. Người như thế, coi như là đi Tu Chân Giới, cũng là tông môn cốt lõi nhất đệ tử.

"Ngươi cư nhiên có thể nhìn ra tu vi của ta?" Hạ Chí sắc mặt có chút trắng bệch, hắn nhìn xem Mạc Vô Kỵ thật giống như một cái tầm thường người phàm, mà Mạc Vô Kỵ lại đó có thể thấy được hắn tu vi cụ thể, có bao nhiêu đáng sợ?

"Hạ Nhược Nhân là gì của ngươi?" Mạc Vô Kỵ giọng nói rất lạnh, hắn cảm giác được trước mắt cái này Hạ Chí cùng Hạ Nhược Nhân hắn là có chút quan hệ.

Hạ Chí lớn tiếng nói, "Hạ Nhược Nhân là tỷ tỷ của ta, tỷ tỷ của ta tu vi so với ta mạnh hơn gấp trăm lần, ngươi nếu mà động thủ với ta, tương lai tỷ tỷ của ta trở về nhất định sẽ giết ngươi báo thù cho ta."

"Nga, Hạ Nhược Nhân rời đi địa cầu?" Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, Hạ Nhược Nhân dù cho cũng là tu luyện, ở địa cầu cái chỗ này tuyệt đối không có khả năng tu luyện tới rất cao. Dù cho Hạ Nhược Nhân tư chất so với Hạ Chí cao hơn, cũng không cách nào rời đi địa cầu a?

Tu luyện giả tâm tính để cho Hạ Chí nhanh chóng tỉnh táo lại, hắn hít sâu một hơi nói, "Ngươi còn có một cái đệ tử ở trong tay ta, ta đã dùng thủ pháp độc môn chế trụ nàng, nếu mà..."

Mạc Vô Kỵ không đợi Hạ Chí đem lời nói cho xong, bỗng nhiên đưa tay trên không trung một trảo, lập tức nắm hai cây châm nhỏ còn như lông trâu bình thường vậy nói, "Ngươi nói chính là hai cây kim sao?"

"Ngươi..." Hạ Chí vừa mới điều chỉnh xong tâm tính lại cũng không cách nào bảo trì ở, sau lưng của hắn mồ hôi lạnh như nước chảy bình thường giống nhau trong thời gian ngắn thấm ướt y phục của hắn.

Càng tu luyện thực lực càng cao, càng là quý trọng cái mạng nhỏ của mình. Hạ Chí loại này đứng ở mọi người bên trên cường giả, so với người bình thường phải yêu mệnh hơn.

Mạc Vô Kỵ trên không trung tùy tiện bắt một cái, là có thể lại đem ngoài ngàn dặm Khải Thư Thị trong cơ thể Đàm Chân Mạn cùng Tây Ly định phách châm mang tới, thực lực như vậy hoàn toàn vượt ra khỏi cảm nhận của hắn.

"Nói một chút Hạ Nhược Nhân đi nơi nào, là thế nào đi, ta cho ngươi một cái toàn thây." Mạc Vô Kỵ giọng nói có chút lãnh.

"Ngươi là Mạc Vô Kỵ sao?, ngươi cùng ta Hạ gia Hạ Nhược Nhân coi như là bằng hữu, mọi người đều là tu luyện giả. Hiện tại ngươi như vậy đối phó chúng ta những người phàm tục, chẳng lẽ không vấn tâm có quý?" Hạ Chi Đáo hoàn toàn hiểu được, trước mắt người này căn bản cũng không phải là Mạc Vô Kỵ hậu nhân, mà là Mạc Vô Kỵ chính bản thân.

Người của Hạ gia có thể tu luyện, vài thập niên bảo trì dung mạo bất biến, Mạc Vô Kỵ vì sao thì không thể? Năm đó Hạ Nhược Nhân trước khi tu luyện, còn muốn từ Mạc Vô Kỵ nơi đó làm ra dược dịch phương pháp điều chế đâu nè.

"Ta không biết, ngươi không thể giết ta..." Hạ Chí không cách nào nhúc nhích, mồ hôi từ hắn cái trán tích lạc.

Mạc Vô Kỵ lại phải tiếp tục nói nhảm, một đạo thần niệm trực tiếp thẩm thấu tới rồi Hạ Chí ý niệm.

Chỉ vài hơi thở thời gian, Mạc Vô Kỵ sẽ thu hồi thần niệm, sắc mặt của hắn có chút khó coi. Hạ Chí còn thật không biết Hạ Nhược Nhân là thế nào rời đi địa cầu, hắn chỉ biết là Hạ Nhược Nhân rời đi địa cầu. Tu luyện của hắn công pháp là Hạ Nhược Nhân cho hắn, đồng thời Hạ Nhược Nhân cũng vậy nói cho hắn biết, để cho hắn chuyên tâm tu luyện, đến lúc đó nàng sẽ trở về mang đi Hạ Chí.

Mạc Vô Kỵ không có kiên trì tiếp tục ở tại chỗ này, hắn trương tay liền từ Hạ Chí mi tâm họa xuất một giọt máu tươi. Một giọt này máu bị hắn dẫn tới trong hư không, sau đó từng đạo ký hiệu bị Mạc Vô Kỵ đánh vào đạo máu tươi trong, máu tươi xung quanh tạo thành từng vòng nhìn bằng mắt thường không thấy sóng gợn, những thứ này sóng gợn khuếch tán ra, thật giống như bình tĩnh mặt hồ bỏ lại một quả nho nhỏ cục đá bình thường giống nhau.

Mặc cho một giọt này máu cứ như vậy trôi lơ lửng tại không trung, Mạc Vô Kỵ không có lại hỏi bất luận cái gì một câu nói, xoay người đi ra Hạ gia hội nghị đại sảnh. Cũng trong lúc đó, Hạ gia trong địa lao bị khóa lại hơn mười người, khóa tự động gãy, địa lao hết thảy trí năng đại môn cũng là tự động mở ra.

Thẳng đến Mạc Vô Kỵ bóng lưng biến mất, Hạ Do mới thở dài một hơi nói, "Chi Đáo thúc, người này thực sự là Mạc Vô Kỵ?"

Hạ Chi Đáo sắc mặt có chút xanh, hắn cũng là hơi thở phào nhẹ nhõm nói, "Không sai, người này chính là Mạc Vô Kỵ. Năm đó chính là Nhược Nhân tỷ giết hắn, không nghĩ tới cư nhiên không có giết chết người này..."

"Thế nào?" Nghe được Hạ Chi Đáo nói đột ngột dừng lại, Hạ Do vội vàng hỏi.

Hạ Chi Đáo cau mày nói, "Không đúng a, ta khẳng định Mạc Vô Kỵ bị giết chết..."

Năm đó hắn và Hạ Chi Định đã ở cái kia phòng thí nghiệm bên ngoài, hắn nhớ rõ tại Hạ Nhược Nhân thọc Mạc Vô Kỵ một đao sau đó, phụ thân của Hạ Nhược Nhân đi theo liền tiến vào phòng thí nghiệm, càng là xuất ra đao đối với Mạc Vô Kỵ liên cả thọc hơn mười phát, thiếu chút nữa lại đem Mạc Vô Kỵ đầu đều chặt xuống. Loại đáng sợ thương tổn này, Mạc Vô Kỵ làm sao có thể không có chết?

Nếu mà Mạc Vô Kỵ chết mất, kẻ mới vừa tới chính là người nào?

Hạ Chí bỗng nhiên cảm giác trên người năng động, hắn đứng lên nói, "Ta muốn lập tức rời đi nơi này, này Mạc Vô Kỵ lần này không hề động chúng ta, lần sau sẽ rất khó nói..."

Hạ Chí nói hơi ngừng, trong mắt của hắn hiện ra một loại sợ hãi cùng không thể tin được, chỉ một lát sau thời gian, thân thể hắn liền trực tiếp nổ tung.

Thật giống như mở ra một cái đầu bình thường giống nhau, Hạ Chí thân thể sau khi nổ tung, Hạ Do đến Hạ Chi Đáo, từng cái một thân thể đều là nhanh chóng nổ tung.

Tại Mạc Vô Kỵ thi triển hỏi máu chém giết thần thông bên trong, hết thảy Hạ gia đàn ông, chỉ cần tới rồi mười lăm tuổi sau đó, đều có thể bị loại này hỏi máu thần thông chém giết. Vô luận là ở đâu, chỉ cần còn ở địa cầu, liền trốn không thoát.

Cái phòng hội nghị này bên trong đều là Hạ gia cao tầng, dùng Mạc Vô Kỵ cái nhìn bên trong, khẳng định đều là Hạ gia dòng chính. Hắn cũng vậy thật không ngờ, lại còn có hai người bình yên vô sự.Hội nghị đại sảnh tràn ngập lấy một loại máu tanh khí tức, hai người này cả người

run rẩy đứng lên, hai người nhìn nhau liếc mắt, không chút do dự mỗi người liền xông ra ngoài. Coi như là ngu ngốc, bọn họ cũng biết, bọn họ căn bản cũng không phải là người của Hạ gia. Chính vì bọn họ cùng Hạ gia không quan hệ, bọn họ mới trốn thoát một người.

Không muốn nói hai người biết mình không là người của Hạ gia, dù cho còn là người của Hạ gia, bọn họ tránh được một kiếp này, cũng vậy sẽ không tiếp tục thừa nhận đến từ Hạ gia.

...

Mạc Vô Kỵ chậm rãi đi ra Tĩnh Dương thị, trong lòng hắn bỗng nhiên buông lỏng rất nhiều. Trước đây vẫn như một cây gai bình thường giống nhau ghim ở trong lòng hắn đồ đạc, lúc này biến mất vô tung vô ảnh.

Đối với trực tiếp giết Hạ thị dòng chính huyết mạch hết thảy mười lăm trở lên đàn ông, Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm hổ thẹn. Hạ Nhược Nhân năm đó không hỏi bất kỳ lý do gì giết hắn, tốt xấu hắn vẫn còn là Hạ Nhược Nhân người yêu. Có thể thấy được Hạ gia đối với người còn lại, này thủ đoạn thì càng là độc ác.

So với Tu Chân giả khác, hắn vẫn còn là có ranh giới cuối cùng của mình. Đổi thành Tu Chân giả khác, chính là tâm tính rất bình hòa đến, chỉ sợ cũng phải lại đem Hạ gia chém tận giết tuyệt.

Từ giờ trở đi, hắn và Hạ Nhược Nhân chuyện giữa hoàn toàn kết. Hạ Nhược Nhân giờ khắc này ở trong mắt hắn, tựa cùng Lôn Thải, Mộ Dung Tương Vũ những người này không có bất kỳ phân biệt.

Mạc Vô Kỵ hướng về phía Tĩnh Thủ Sơn ngưng mắt nhìn một lúc lâu, lúc này mới một bước bước ra, biến mất vô tung vô ảnh, hắn chuẩn bị vì địa cầu bố trí hộ trận cùng thiên địa nguyên khí khôi phục đại trận.

Dùng thực lực của hắn cùng trận đạo trình độ, tinh hệ hộ trận cũng có thể bố trí, tinh lọc địa cầu thiên địa nguyên khí đại trận, với hắn mà nói là không đáng giá nhắc tới.

Từng viên đỉnh cấp trận kỳ bị Mạc Vô Kỵ dung nhập vào địa cầu vòng ngoài trong hư không, nhàn nhạt tiên linh khí tức cũng bị Mạc Vô Kỵ thẩm thấu đến đi vào.

Bao phủ ở địa cầu mặt ngoài tầng kia u tối sa mai, vào giờ khắc này nhanh chóng tụ lại, thật giống như có một cái có thể phân loại khác nhận rõ to lớn miệng hút bình thường giống nhau, lại đem những thứ này sa mai toàn bộ hút đi. Bị phá hư tầng khí quyển, cũng vậy cấp tốc bị Mạc Vô Kỵ hộ trận chữa trị.

Thật lâu không gặp ánh mặt trời địa cầu, bộ phận địa phương đã xuất hiện thưa thớt tia sáng.

...

Quế thành thị, một cái bậc trung thành thị, Tiển Tri Dương gia đang ở quế thành.

Tiển Gia tại quế thành cũng chỉ có thể coi như là một cái tầm thường nhà, bởi vì Tiển Gia Tiển Đông Hải có sinh ý ý nghĩ, buôn bán lời một phần tiền, lại dùng số tiền này sáng lập một cái khuôn đúc công ty. Cho nên Tiển Gia những người còn lại đều dựa vào tới rồi Tiển Đông Hải khuôn đúc trong công ty, thậm chí mỗi người còn có số rất ít công ty cổ phần.

Bất quá gần nhất Tiển Gia thế nhưng là tranh cãi không ngừng, nguyên nhân rất đơn giản, con trai của Tiển Đông Hải Tiển Tri Dương bỗng nhiên từ trường học trở về, bắt đầu đầu tư bất động sản.

Một cái rất bình thường vậy khuôn đúc công ty có thể kiếm được bao nhiêu tiền? Dù cho bây giờ thổ địa lại tiện nghi, bị Tiển Tri Dương như vậy làm, tài chính liên cũng vậy bắt đầu gãy.

"Chúng ta cũng vậy không muốn tiếp tục ầm ĩ, ngươi lại đem chúng ta công ty cổ phần tương đương quy thành tiền cho chúng ta. Ngươi dù đem địa cầu mua đến, chúng ta cũng sẽ không quản nhiều." Tiển Đông

Khê là Tiển Đông Hải đệ đệ, cũng là chiếm giữ công ty cổ phần nhiều nhất, có chừng bảy %.

"Trước đây không phải là Đông Hải mang bọn ngươi tiến vào khuôn đúc công ty, các ngươi bây giờ còn đang tìm việc làm." Tiển Đông Hải thê tử cũng là giận điên lên, những huynh đệ này tỷ muội quả nhiên là bạch nhãn lang, hoàn toàn quên mất Đông Hải năm đó là thế nào đối với bọn họ.

"Bao nhiêu tiền?" Tiển Đông Hải đã không có khí lực đi mắng con trai, hiện tại hắn phải nghĩ biện pháp lại đem tiền tiếp cận cho mấy cái này hỏi hắn muốn tiền thân thích.

"Chúng ta cùng nhau công ty cổ phần có mười ba %, cộng lại năm trăm hai mươi mốt vạn. Chúng ta cũng không cần ngươi nhiều, ngươi cho chúng ta năm trăm vạn là được rồi." Tiển Đông Khê nói lần nữa.

Lần này không đợi Tiển Đông Hải nói chuyện, Tiển Tri Dương đứng lên, "Ba ba, tiền ta đi mượn."

Tiển Tri Dương nói xong, trực tiếp bấm Đàm Chân Mạn điện thoại. Hắn và Đàm Chân Mạn quan hệ bình thường giống nhau, thậm chí là không có quan hệ. Ban đầu là Mạc Vô Kỵ nói cho hắn biết muốn đầu tư địa sản, hắn cũng muốn hỏi hỏi nhìn xem Đàm Chân Mạn có hay không thông qua ba sao kiểm tra. Nếu mà Đàm Chân Mạn thông qua ba sao kiểm tra, vậy đã nói rõ hắn không có nhìn lầm, Mạc Vô Kỵ là thật có bản lĩnh. Nói như vậy, hắn liền dự định hỏi Đàm Chân Mạn vay tiền, hắn biết Đàm gia so với hắn Tiển Gia giàu có nhiều hơn.

Nếu mà Đàm Chân Mạn không có thông qua ba sao kiểm tra, vậy hắn chỉ có thể nghĩ biện pháp lại đem này thổ địa lại càng tiện giá cả bán đi, tiếp cận cái năm trăm vạn cho những thứ này như lang như hổ thân thích.

...

Khải Thư Thị quảng trường Quan Tinh, Tây Ly cùng Đàm Chân Mạn hai mặt nhìn nhau. Bọn họ bị vây ở chỗ này đã nhiều ngày, ngay cả ăn cơm, cũng là nhân viên công tác đi mua hộp cơm. Vừa rồi hai người cư nhiên đồng thời cảm thụ được này để cho bọn họ tùy thời tùy khắc đều có thể tử vong Ngưu Mao Tế Châm không thấy, bọn họ có một loại cảm giác, coi như là lại đi bao nhiêu bộ đường, cũng sẽ không có vấn đề. Không chỉ như thế, lực lượng của hai người toàn bộ khôi phục lại.

"Đây là có chuyện gì?" Đàm Chân Mạn không dám tin tưởng hỏi.

Tây Ly kiến thức càng nhiều hơn một chút, tuy tiện rất là ly kỳ, hắn vẫn như cũ cảm giác là có người ở phía xa đưa bọn họ trong đầu Ngưu Mao Tế Châm lấy đi.

"Chân Mạn, hắn là có người hỗ trợ, lại đem trên người chúng ta này cây kim lấy đi rồi." Tây Ly đều rất khó tin tưởng lời của mình, hắn hết lần này tới lần khác có loại cảm giác này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 851: Chân Chính Tự Do

Đàm Chân Mạn ngơ ngẩn nhìn Tây Ly, một hồi lâu mới lên tiếng:

- Nếu quả thật là như ngươi nói, có người hỗ trợ, chỉ có thể là người đã dạy ta...

Đàm Chân Mạn không biết phải làm thế nào xưng hô Mạc Vô Kỵ, gọi đại ca hiển nhiên không thích hợp, gọi sư phụ, nàng cự tuyệt bái sư. Cự tuyệt bái Mạc Vô Kỵ vi sư, có lẽ đây là sự tình nàng hối hận nhất đời này.

- Chính là sư phụ ngươi?

Tây Ly hỏi một câu.

Đàm Chân Mạn cười khổ lắc đầu:

- Không phải, tuy rằng hắn dạy ta bản lĩnh, thế nhưng ta đã cự tuyệt bái ông ta làm thầy.

-...

Tây Ly không thể tin được nhìn Đàm Chân Mạn, nếu có cường giả loại này thu hắn làm đệ tử, coi như là đánh chết hắn, hắn cũng sẽ không cự tuyệt, hắn thật không hiểu Đàm Chân Mạn là nghĩ như thế nào.

Nhìn thấy Tây Ly ánh mắt kinh ngạc, Đàm Chân Mạn thở dài nói:

- Ta lúc đó thầm muốn đi Đế Nguyên Tinh, căn bản cũng không muốn ở lại trên địa cầu. tiền bối muốn thu ta làm đệ tử, lại cần ta lưu lại ở trên địa cầu.

- A?

Tây Ly cũng không hiểu, địa cầu hoàn cảnh bị ô nhiễm đáng sợ như thế, quá mức cho tới gần hỏng mất tình cảnh, tiếp tục lưu lại ở địa cầu làm cái gì? Tuy như vậy, hắn đối với Đàm Chân Mạn vì đi Đế Nguyên Tinh, mà buông tha làm cái kia tiền bối đệ tử căn bản cũng không hiểu.

- Tây Ly tiền bối, chúng ta làm sao bây giờ?

Đàm Chân Mạn tuy rằng đc Mạc Vô Kỵ tẩy tủy, nhưng hầu như không có kinh nghiệm tranh đấu, cũng không biết hắn là tiếp tục ở tại chỗ này, hay là cần phải rời đi.

Tây Ly trầm giọng nói:

- Chúng ta bây giờ liền đi, nếu quả như thật là tiền bối đã cứu chúng ta, vậy Hạ gia Hạ Chí nhất định sẽ bị hắn giết. Nếu không, hắn cứu chúng ta căn bản cũng không có ý nghĩa, bởi vì chúng ta vừa rời đi nơi này, Hạ Chí sẽ giết chết chúng ta. Nếu chúng ta rời đi quảng trường này, Hạ Chí còn chưa có xuất hiện, chuyện này thực liền phi thường rõ ràng.

- Đinh linh linh!

Tây Ly điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Tây Ly nhanh chóng nhận gọi điện thoại, chỉ nghe nói mấy câu, hắn liền đem điện thoại treo, sau đó là khuôn mặt kinh hãi.

- Tây Ly tiền bối, chuyện gì xảy ra?

Đàm Chân Mạn vội vàng hỏi.

Tây Ly hít sâu một hơi, vẫn là vẻ mặt cổ quái nói:

- Vừa rồi Liên Bang hàng tinh truyền đến tin tức, Hạ gia tại Tĩnh Dương thị Liên Mạch Khu chế thuốc sản nghiệp toàn bộ bị người phá

hủy, liên cả một điểm bột phấn cũng không còn lại. Ngoài ra, Hạ gia nam tử trưởng thành bị người chém tận giết tuyệt...

Đàm Chân Mạn cùng Tây Ly hai mặt nhìn nhau, dù cho Đàm Chân Mạn còn ở trường học, nàng cũng vậy phi thường rõ ràng Hạ gia là đáng sợ dường nào. Cộng thêm cái kia đột ngột xuất hiện Hạ Chí, Hạ gia tuyệt đối là trên địa cầu đệ nhất gia tộc. Thực lực mạnh nhất, kiếm nhiều tiền. Hiện tại Hạ gia giữa hô hấp đã bị tiêu diệt, thực lực đáng sợ cỡ nào mới có thể làm được?

- Chân Mạn, tiền bối dạy võ công cho ngươi kia là người địa phương nào? Đang ở nơi nào? Ta có thể hay không đi bái phỏng hắn một cái?

Tây Ly bức thiết nhìn Đàm Chân Mạn.

Nếu như có thể mời được Mạc Vô Kỵ đi Đế Nguyên Tinh, vậy địa cầu dời đi trận địa coi như là thành công rồi. Cường giả loại này, đi Đế Nguyên Tinh, những thú dữ kia khẳng định không phải là đối thủ của hắn.

Đàm Chân Mạn lắc đầu:

- Ta chỉ biết là hắn gọi Mạc Vô Kỵ, được rồi, hắn là do một bạn học của ta mang tới trường...

Đàm Chân Mạn mới vừa mới vừa nói đến đây, điện thoại di động của nàng cũng vang lên, nàng nhanh chóng chuyển được điện thoại di động, khi nàng nghe được Tiển Tri Dương thanh âm truyền đến, trong lòng kích động.

- Tri Dương, ngươi đang ở đâu?

Đàm Chân Mạn kích động giọng nói đều có chút run rẩy, nàng tìm không được Mạc Vô Kỵ, chỉ có Tiển Tri Dương mới có thể tìm được Mạc Vô Kỵ.

Tiển Tri Dương nghe được bên trong điện thoại truyền đến giọng nói Đàm Chân Mạn vô cùng kích động, có chút mờ mịt dừng mấy giây, rồi mới lên tiếng:

- Ta tại quế thành thị...

Hắn lúc nào cùng Đàm Chân Mạn quen thuộc như vậy? Dĩ nhiên trực tiếp gọi hắn Tri Dương? Giọng nói hoàn hảo như nhiều năm không gặp lão bằng hữu như nhau?

- Ta lập tức tới ngay tìm ngươi a, ngươi không được đi đâu.

Đàm Chân Mạn giọng nói vẫn là khó có thể khống chế.

Tiển Tri Dương có chút im lặng nhìn điện thoại, là hắn tìm Đàm Chân Mạn, hay là Đàm Chân Mạn tìm hắn a? Thế nào nghe giọng nói chuyện, hình như Đàm Chân Mạn tìm hắn.

Hắn nhanh chóng nói:

- Ta không đi, được rồi Đàm Chân Mạn, ta có một số việc muốn xin ngươi giúp một chuyện...

- Chuyện gì? Ngươi cứ việc nói, chỉ cần ta có thể giúp được.

Đàm Chân Mạn không chút do dự nói.

- Cái kia...

Tiển Tri Dương do dự một chút, vẫn là nói:

- Ta thiếu một phần tiền, cũng muốn hỏi ngươi mượn cái năm trăm vạn. Ngươi biết, tiền của ta đều đi mua đất xây dựng. Chờ đất của ta tăng giá, ta trước tiên trả lại cho ngươi.

Đàm Chân Mạn hầu như không có nửa phần cân nhắc, liền trực tiếp nói:

- Có thể, ngươi lại đem số tài khoản đưa cho ta, ta lập tức dùng điện thoại di động chuyển cho ngươi.

Nhìn Đàm Chân Mạn cúp điện thoại, Tây Ly nghĩ thầm ai vậy a, Đàm Chân Mạn kích động như thế?

- Tây Ly tiền bối, vừa rồi gọi điện thoại người tới là bạn học ta, chính là hắn mang Mạc tiền bối đi trường học của chúng ta. Cũng là bởi vì hắn mang Mạc tiền bối đi qua, ta mới biết Mạc tiền bối, chiếm được cơ duyên.

Đàm Chân Mạn nhanh chóng giải thích.

Tây Ly như nhau kích động:

- Vậy chúng ta bây giờ có thể đi tìm bạn học này sao?

- rengggg!

Đàm Chân Mạn điện thoại di động truyền đến một đạo tin tức thanh âm, phía trên là Tiển Tri Dương phát tới số tài khoản.

- Có thể, hắn tại quế thành thị, ta đã nói với hắn, chúng ta lập tức đi qua một chuyến.

Đàm Chân Mạn vừa nói chuyện, một bên chuyển khoản tiền cho Tiển Tri Dương.

- Tốt, hiện tại liền đi.

Tây Ly thậm chí đều chưa kịp cùng bên này nhân viên công tác chào hỏi, liền vội vội vàng vàng đi hướng quảng trường bên ngoài.

Khi hắn cùng Đàm Chân Mạn đứng ở bên ngoài quảng trường Quan Tinh, cũng không có bất kỳ nguy cơ, Tây Ly liền biết, Hạ gia Hạ Chí khẳng định bị tiền bối kia giết chết.

...

Tiển Tri Dương lại đem điện thoại cúp sau đó, lúc này mới nhớ tới, hắn dĩ nhiên quên mất hỏi Đàm Chân Mạn có hay không thông qua ba sao kiểm tra.

Thực sự là bởi vì hắn gọi điện thoại cho Đàm Chân Mạn, Đàm Chân Mạn dường như quá nhiệt tình một chút, nhiệt tình để cho hắn đều cho là mình cùng Đàm Chân Mạn là bạn tốt.

- Tiền mượn được không?

Tại Tiển Tri Dương suy tính có đúng hay không muốn lại gọi điện thoại hỏi một chút thời điểm, Tiển Đông Khê trước hỏi lên.

- Rengg!

Điện thoại di động tin tức truyền đến, Tiển Tri Dương nhìn một chút tin tức, lập tức cúi đầu nói:

- Tiền đã đến, mọi người ký hợp đồng sao?, hợp đồng ký qua, ta liền đem tiền chuyển cho các ngươi.

Đã có tiền mặt, chuyện khác đều dễ làm, chuyển nhượng hợp đồng sớm nghĩ tốt, trong thời gian ngắn, mọi người liền ký hợp đồng, Tiển Tri Dương lại đem tiền mặt chuyển cho mấy người Tiển Đông Khê.

Bắt được tiền sau đó, Tiển Đông Khê sắc mặt trở nên nhìn khá hơn, hắn cười tủm tỉm nhìn Tiển Tri Dương nói:

- Tri Dương a, hiện tại kiếm tiền không dễ dàng, ngươi không có khả năng bởi vì đi thành phố lớn đại học đọc sách, tựa cùng này công tử của đại gia tộc ca so sánh.

Tiển Tri Dương lạnh lùng nói:

- Nhà ta tiền ta xài như thế nào, không cần phải các ngươi làm ơn. Không tiễn, xin mời.

- Ca ca, hình như không đúng a...

Vừa lúc đó, muội muội Tiển Tri Dương chạy vào, vẻ mặt kinh sợ nói.

- Cái gì không đúng?

Tiển Đông Hải hỏi lên.

- Bên ngoài có mặt trời, hơn nữa khói cát cũng mất, không chỉ như thế, trong không khí cũng không có mùi lạ...

Không cần Tiển Tri Dương muội muội nói tiếp, bên trong phòng tất cả mọi người liền xông ra ngoài, mọi người không nhớ rõ lần trước ra mặt trời là chuyện xảy ra khi nào.

Bên ngoài quả nhiên là ra mặt trời, không đúng, phải nói khói cát ngăn trở thái dương bị cuốn đi. Mọi người chỉ có thể nhìn hết thảy khói cát đều tốt như bị thứ gì hút đi bình thường giống nhau, chẳng những là khói cát bị hút đi, trong không khí mùi lạ cũng bị hút đi.

Không biết bao lâu đều không nhìn thấy qua dương quang xuất hiện lần nữa ở tại trong tầm mắt, bầu trời trong xanh, không khí tươi mát thật giống như một cái thế ngoại đào nguyên.

Chẳng những là tiển gia mọi người tại ngẩng đầu nhìn trời, giờ khắc này, hầu như người của toàn thế giới đều vọt ra, ngẩng đầu nhìn xanh thẳm bầu trời, ngụm lớn hô hấp này không khí thanh tân.

Hoan hô thanh âm truyền khắp mỗi khắp ngõ ngách, vô số người thậm chí quỳ ở trên mặt đất, thành tín cảm tạ lấy thượng thiên lần nữa lại đem gia viên trả cho bọn hắn.

Giờ khắc này, tất cả mọi người cảm nhận được cái gì mới thật sự là tự do. Có thể tự do hô hấp không khí, đây mới thực sự là tự do. Không có nhiều như vậy cái gì ví dụ cùng nhân cách hoá, liền là chân chính sạch sẽ không khí.

- Khói cát thật không còn...

Tiển Đông Khê bỗng nhiên hiểu được, hắn quay đầu lại nhìn Tiển Tri Dương cùng Tiển Đông Hải, hắn chỉ có một loại cảm giác, chính là mình bị Tiển Đông Hải tính kế.

- Đông Hải, các ngươi là không phải là đã sớm biết sẽ như vậy, cho nên chơi chúng ta?

Tiển Đông Khê trong lòng tràn đầy vô cùng vô tận hối hận, hắn muốn hai ba trăm vạn, thế nhưng là hắn mất đi không biết bao nhiêu cái tỷ.

Hắn thế nhưng là rất rõ ràng, Tiển Tri Dương mua được thổ địa, có bao nhiêu tiện nghi.

Tiển Tri Dương kích động nắm chặt nắm tay, hắn căn bản cũng không cần đi hỏi Đàm Chân Mạn. Hắn biết Mạc Vô Kỵ nói với hắn mỗi một chữ đều là thật, địa cầu hoàn cảnh so sánh với thế kỷ trước cũng tốt hơn, còn cần đi cái gì Đế Nguyên Tinh?

Hắn mua một nhóm lớn đất xây dựng, hiện tại rốt cục muốn bán đi.

...

Còn không có ngồi lên phi cơ, Đàm Chân Mạn cũng vậy ngừng lại, chẳng những là nàng, toàn bộ Khải Thư Thị mọi người phát hiện. Trong thời gian ngắn, Khải Thư Thị bầu trời khói cát cấp tốc bị hút đi, trời xanh mây trắng, ánh mặt trời cỏ xanh lần nữa về tới nhân gian. Trước không khí có mùi lạ hoàn toàn biến mất, lúc này không khí tươi mát thậm chí mang theo một tia vị ngọt.

Tây Ly như nhau kích động nắm chặt nắm tay, nhìn chằm chằm bầu trời. Nếu mà địa cầu khôi phục, Đế Nguyên Tinh còn có cần phải đi sao?

- Ta đã hiểu!

Đàm Chân Mạn cùng Tây Ly đồng thời nói ra bốn chữ này, Đàm Chân Mạn biết Tây Ly hiểu cái gì, Tây Ly hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ không để cho nàng phải đi Đế Nguyên Tinh. Bởi vì địa cầu sẽ thay đổi, sẽ lần nữa khôi phục lại trời xanh mây trắng, không có ô nhiễm, không có mùi lạ xa xỉ hoàn cảnh.

Nàng đồng dạng hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ lại bảo Tiển Tri Dương đi mua thổ địa, địa cầu hoàn cảnh vừa khôi phục, trên địa cầu giá cả bất động sản tăng gấp trăm lần thậm chí giá cả điên cuồng tăng lên gấp ngàn lần. Một căn nhà nhỏ tầm 60m2 ở Sài Gòn thôi đã giá triệu đô rồi. Nàng không biết Tiển Tri Dương đã mua bao nhiêu thổ địa, nàng khẳng định Tiển Tri Dương bây giờ tài sản nói không chừng đều càng nhiều so với Đàm gia của mình.

- Nếu như là do tiền bối kia làm, hắn cũng vậy quá cường đại...

Tây Ly tự lẩm bẩm, hắn kích động cả người đều đang run rẩy.

Đàm Chân Mạn cũng nắm chặt nắm tay, nàng khẳng định nói:

- Tây Ly tiền bối, địa cầu có thể khôi phục trời xanh mây trắng, để cho chúng ta có thể hô hấp đến sạch sẽ không khí, chỉ có tiền bối đó, nhất định là tiền bối làm đó, bởi vì hắn đã nói qua...

Giờ khắc này tại trong lòng Đàm Chân Mạn, Mạc Vô Kỵ sớm đã là tồn tại như tiên nhân vậy. Nàng càng là khó mà tự chủ, nàng cư nhiên tưng được Mạc Vô Kỵ dạy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 852: Luyện Thánh Đạo Phù

Mạc Thanh Triệt đứng ở cửa vào Tây Hà đại học ngừng lại, nàng và mọi người xung quanh như nhau, đều ngơ ngẩn nhìn bầu trời càng ngày càng trong suốt, hô hấp càng ngày càng không khí thanh tân.

Vô số người đang hoan hô, vô số người quỳ xuống đất thút thít, cái tinh cầu bị bọn họ thương tổn lần nữa trở lại rồi. Bọn họ lần nữa có thể tại bất kỳ địa phương nào tự do hô hấp.

Mạc Thanh Triệt kích động nhìn xanh thẳm bầu trời, trong lòng dâng trào không dứt. Năm đó nàng ra đời, địa cầu hoàn cảnh cũng đã bị phá hư rất nghiêm trọng, cha nàng lúc này mới đặt một cái tên cho nàng là Thanh Triệt.

Ngày hôm nay nàng rốt cục nhìn thấy trong suốt bầu trời, hô hấp tới rồi trong suốt không khí.

Dù cho nàng không có thấy Mạc Vô Kỵ, nàng cũng biết, chỉ có gia gia Mạc Vô Kỵ mới có thể làm được những thứ này. Giờ khắc này, nàng bỗng nhiên cảm giác được vô cùng kiêu ngạo. Bởi vì đây là gia gia nàng làm, đây là lễ vật trước khi gia gia nàng rời đi địa cầu, lưu cho địa cầu.

Lúc này Mạc Thanh Triệt trong lòng tất cả qua lại đều biến mất vô tung vô ảnh, trước đây Ôn Vinh còn dư lại một chút bóng dáng cũng là tiêu tan thành mây khói.

Nàng không cần lại đi tìm Ôn Vinh, bởi vì nàng đã vượt qua, đối với nàng hiện tại mà nói, đều là một phần nước chảy qua, hòa tan rơi băng mà thôi.

- Thanh Triệt, ngươi rốt cục tới tìm ta.

Một cái âm thanh vui mừng vang lên, đi theo một người nam tử mặc màu vàng âu phục vội vã từ cửa sân trường vọt ra.

Hắn gần như là chạy bộ liền chạy tới trước mặt Mạc Thanh Triệt, vội vàng nói:

- Ngươi nghĩ thông suốt sao? Chỉ cần chúng ta có thể cùng Hạ gia liên lạc, đi Đế Nguyên Tinh lại tính cái gì. Thanh Triệt, huống hồ hiện tại chúng ta căn bản cũng không cần đi Đế Nguyên Tinh, địa cầu hoàn cảnh đã khôi phục, chúng ta chỉ cần đi Hạ gia thuốc nghiệp tập đoàn...

Ôn Vinh cũng không phải là Tây Ly, dù cho Hạ gia gặp chuyện không may đều hơn nửa ngày, hắn vẫn như cũ cũng không rõ ràng lắm.

- Ôn Vinh.

Mạc Thanh Triệt cắt đứt Ôn Vinh nói, nàng ngẩng đầu nhìn bầu trời nói lần nữa:

- Ta vốn là muốn cùng ngươi nói một tiếng tạm biệt, thế nhưng là đến nơi này sau đó, ta bỗng nhiên hiểu rõ rất nhiều việc. Cho nên ta tới nơi này, không còn là tới tìm ngươi, ta nghĩ cũng không có cái gì để lên tiếng. Không có bắt đầu, đâu lại có cái gì kết thúc? Ta là muốn nhìn một chút trường học cũ, năm đó ta ở chỗ này đọc sách mấy năm, có lẽ nơi này mới đúng là địa phương ta muốn xem duy nhất trước khi rời đi.

Mạc Thanh Triệt gia cảnh rất kém cỏi, tướng mạo cũng chỉ có thể coi như là bình thường, cộng thêm tính tình giống tính cách bà, có chút cao ngạo. Cho nên ở chỗ này, bằng hữu của nàng cũng không nhiều.

- Ngươi muốn đi Đế Nguyên Tinh? Ngươi không có cùng bọn họ nói tới ta...

Ôn Vinh kinh hãi, bước nhanh tiến lên sắp bắt được cánh tay Mạc Thanh Triệt.

Chỉ là tay hắn còn không có đụng tới Mạc Thanh Triệt, một đạo quang mang nhàn nhạt liền trực tiếp đưa hắn xuyên qua.

Ôn Vinh ngơ ngác nhìn một chút tay của mình, hắn cư nhiên không có hiểu rõ là chuyện gì xảy ra.

Mạc Thanh Triệt không để ý tới đáp lại Ôn Vinh, chỉ là hướng về phía bầu trời nói:

- Gia gia, nơi này không còn có thứ nào đê ta nhớ, ta muốn đi.

Mạc Thanh Triệt thoại âm rơi xuống, một đạo mây nhàn nhạt màu trực tiếp bao lấy nàng.

Ôn Vinh đờ đẫn nhìn Mạc Thanh Triệt bị đám mây bao lấy, biến mất tại trong tinh không mênh mông bát ngát, căn bản liền không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

...

- Gia gia, trên địa cầu hoàn cảnh là ngươi chữa trị sao?

Mạc Thanh Triệt một xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ bên người, liền ngạc nhiên mừng rỡ hỏi.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Không sai, là ta chuẩn bị xong. Ta còn muốn phải bố trí một cái hộ trận, ta trước đưa ngươi đi thế giới của ta.

Lúc này trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng rất là kích động, hắn cảm nhận được một loại lực lượng vô hình, này là một loại lực lượng địa cầu tặng lại cho hắn. Mặc dù hắn bây giờ còn không dùng được, thế nhưng loại lực lượng này hắn cảm giác rất trọng yếu.

- Cái gì thế giới?

Mạc Thanh Triệt không hiểu hỏi.

Trên mặt Mạc Vô Kỵ cũng lộ ra biểu tình cổ quái, hắn cư nhiên không cách nào lại đem Mạc Thanh Triệt đưa vào Bất Hủ Giới. Hắn Bất Hủ Giới lại không phải là không có đưa hơn người đi vào, trước đây Long tộc Ngao Tang Tử cùng Ngao Hà đang ở hắn Bất Hủ Giới tránh thoát trong thời gian ngắn.

- Chuyện gì xảy ra?

Mạc Thanh Triệt thấy gia gia có chút cau mày, liền vội vàng hỏi.

- Không có gì, ta trước bố trí một cái hộ trận lại đem địa cầu bảo vệ, sau đó ta mang ngươi rời đi nơi này.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục suy nghĩ đi xuống, Bất Hủ Giới là hắn, hắn sớm muộn sẽ hiểu rõ là nguyên nhân gì.

- Gia gia, lại đem địa cầu bảo vệ, có đúng hay không sau này phi thuyền thì không thể tùy tiện ra vào địa cầu?

Mạc Thanh Triệt vội vàng hỏi.

- Không phải, hộ trận của ta đối với bất luận cái gì phi thuyền cũng sẽ không có nửa điểm ảnh hưởng. Có thể ảnh hưởng chỉ là sinh mạng thể tu luyện cao cấp, tại dưới ta hộ trận, nếu là có Tu Chân giả hoặc là yêu thú cường đại đến, sẽ trực tiếp bị cắn nuốt.

- Vậy là cái gì yêu thú?

Mạc Thanh Triệt rất là hiếu học.

-...

...

Chỉ mấy ngày, Mạc Vô Kỵ liền đem địa cầu hộ trận bố trí xong. Sau đó tế ra xe bay bản thân luyện chế, mang theo Mạc Thanh Triệt rời đi địa

cầu. Khi xe bay tiến vào hư không sau đó, Mạc Vô Kỵ mới gọi ra Súy Oa cùng Đại Hoang.

Hắn phải nghĩ biện pháp lại đem Thánh Đạo Phù trong thức hải bản thân luyện hóa, chỉ có đem Thánh Đạo Phù luyện hóa, hắn mới có thể có được đồ đạc trong Thánh Đạo Phù. Xe bay chỉ có thể giao cho Súy Oa khống chế, lại đem Đại Hoang cũng vậy gọi ra, đó là bởi vì Mạc Thanh Triệt chưa hề tu luyện qua, dù cho hắn xe bay hộ trận san sát, hãy để cho Đại Hoang nhìn vẫn an toàn hơn một điểm.

Trong hư không quy tắc nhạt yếu, cộng thêm hắn phi bên ngoài xe có ẩn chứa hắn tự thân khí tức hộ trận ngăn trở, Đại Hoang cùng Súy Oa đi ra, cũng sẽ không bị thiên địa áp chế.

- Thanh Triệt, Đại Hoang cùng Súy Oa đều là người một nhà. Ta muốn bế quan một đoạn thời gian, trong khoảng thời gian này, Đại Hoang cùng Súy Oa phụng bồi ngươi. Chờ đến tông môn sau đó, ta lại truyền thụ cho ngươi tu luyện, hiện tại trong hư không, quy tắc không được đầy đủ, ngươi tạm thời không cần tu luyện.

Mạc Vô Kỵ bức thiết muốn luyện hóa Thánh Đạo Phù, lại đem Đại Hoang cùng Súy Oa gọi ra sau đó, đơn giản dặn dò một phen.

- Đại gia, ngươi yên tâm, tất cả giao cho ta Súy Oa.

Súy Oa chỉ kém lại đem bộ ngực đập ba ba vang lên.

Mạc Thanh Triệt đờ đẫn nhìn Súy Oa, có chút khiếp sợ nói:

- Trym bik nói?

Mạc Vô Kỵ vội vã phải về Tiên Giới, không có đi giải thích, trực tiếp tiến vào bên trong khoang thuyền đánh cấm chế, tâm thần chìm vào trong óc. một mảnh địa phương này là cấp thấp giới vực hư không, Mạc Vô Kỵ cũng không lo lắng gì nguy hiểm.

Đại Hoang lại tại một bên nói:

- Nó cũng không phải là trym, bất quá là một con muỗi mà thôi.

- Hắc hắc, là Huyết Hắc Nghĩ Văn đích thật là muỗi, nhưng ngươi gặp qua so với là Huyết Hắc Nghĩ Văn còn lợi hại hơn chim sao? Ta còn khinh thường làm trym đây nè. Vị tỷ tỷ này, ngươi có đúng hay không là đại gia thu đệ tử?

Súy Oa hắc hắc một tiếng, lập tức chính là mang theo lấy lòng biểu tình nhìn Mạc Thanh Triệt nói.

Mạc Thanh Triệt cuối cùng là hồi thần lại, nàng liền vội vàng nói:

- Mạc Vô Kỵ là gia gia của ta, ta gọi Mạc Thanh Triệt.

- Thì ra ngươi là cháu của đại gia?

Súy Oa nghe được Mạc Thanh Triệt là đời cháu, câu nệ bỗng nhiên đi, đồng thời trong lòng vui vẻ, nghiêm trang nói:

- Cũng được, tốt xấu ngươi cũng vậy họ Mạc, sau này ngươi liền kêu ta Súy Oa đại ca được rồi.

Tựa hồ sợ Đại Hoang tại Mạc Vô Kỵ trước mặt khiêu khích, nói xong câu đó sau đó, Súy Oa lại bổ sung một câu:

- Được rồi, vị này chính là Đại Hoang, ngươi có thể gọi Đại Hoang đại ca, đương nhiên ngươi cũng có thể gọi nhị ca. Ta quên nói cho ngươi biết, ta là trước cùng đại gia quen biết, Đại Hoang là về sau cùng đại gia quen biết, về phần gọi đại ca nhị ca, chính ngươi quyết định đi.

Đại Hoang hừ một tiếng:

- Thực lực của ta so với ngươi cao hơn.

Mạc Thanh Triệt đã đã hiểu, Súy Oa này dường như có chút lưu manh, nàng căn bản cũng không có lưu ý đại ca gì nhị ca, mà là nghi ngờ hỏi:

- Súy Oa, ngươi thật là là Huyết Hắc Nghĩ Văn?

- Ngươi cũng biết là Huyết Hắc Nghĩ Văn?

Súy Oa nghe được Mạc Thanh Triệt nói lên là Huyết Hắc Nghĩ Văn sau đó, biểu tình rất là tôn trọng hình dạng, lập tức đắc ý nói.

Mạc Thanh Triệt gật đầu:

- Đương nhiên biết a, là Huyết Hắc Nghĩ Văn thế nhưng là thời đại hồng hoang năm đại hung trùng một trong nè, ngươi thật là là Huyết Hắc Nghĩ Văn? Nói cách khác ngươi ăn xong tam phẩm công đức kim liên?

Đại Hoang thật sự khinh thường nói:

- Nó nằm mơ à, bất quá là có một chút một chút là huyết mạch của Huyết Hắc Nghĩ Văn mà thôi.

- Vậy cũng rất giỏi rồi.

Mạc Thanh Triệt biết là Huyết Hắc Nghĩ Văn tự nhiên là một phần truyền thuyết cố sự, nàng thật không ngờ chính bản thân ngày hôm nay có thể thấy loại này tồn tại trong truyền thuyết.

Nghe được Mạc Thanh Triệt nói vậy cũng rất giỏi, Súy Oa càng là đắc ý, nói với Mạc Thanh Triệt:

- Đại Hoang không có bản lĩnh gì, chính là cả tên cũng nhờ ta nghĩ. Không nghĩ tới năm đó cái tên tốt nhất đại gia đã cho ta, hắn chỉ có thể gọi là Đại Hoang.

- Súy Oa là tên tốt nhất?

Mạc Thanh Triệt kinh ngạc nhìn Súy Oa.

Súy Oa bộc phát đắc ý nói:

- Đó là tự nhiên, ngươi biết Súy Oa là có ý gì sao? Ta dạy ngươi một chút, đó là ý tứ rất anh tuấn tiêu sái.

- Phốc xuy!

Mạc Thanh Triệt lại cũng vậy nhịn không được cười lên, sau đó nói:

- Đúng, cái tên này xác thực anh tuấn tiêu sái.

...

Trong thức hải to lớn Thánh Đạo Phù bị trận văn trấn áp, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có thể cảm thụ được màu bạc Thánh Đạo Phù xung quanh có vô cùng vô tận đạo vận lưu chuyển.

Dù cho Mạc Vô Kỵ thức hải so với trước cường hãn gấp mấy lần, hắn cũng không dám xem thường một cái Thánh Đạo Phù. Lại tế xuất hơn mười tấm trận kỳ phong tỏa Thánh Đạo Phù sau đó, Mạc Vô Kỵ còn đem Côn Ngô Kiếm tế xuất, trôi lơ lửng tại Thánh Đạo Phù bên trên, để ngừa vạn nhất.

Làm tốt những thứ này, thần niệm của Mạc Vô Kỵ chậm rãi thẩm thấu đến bên trong Thánh Đạo Phù.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào Thánh Đạo Phù, cũng cảm giác được trước mặt mình bờ đê to lớn bỗng nhiên phá vỡ, vô cùng vô tận ký hiệu thật giống như hồng thủy chen chúc mà vào.

Đủ loại đẳng cấp không đồng nhất ký hiệu, không ngừng tràn ngập lấy Mạc Vô Kỵ thức hải. Dù cho Mạc Vô Kỵ thức hải vượt qua Đạo Đế, lúc này hắn cũng không cách nào tiếp nhận. Hắn chỉ có hai lựa chọn, một cái lập tức rời khỏi Thánh Đạo Phù. Hiện tại hắn mới vừa tiến vào Thánh Đạo Phù, rời khỏi còn kịp.

Còn có một cái chính là nhanh chóng nghĩ biện pháp hấp thu những phù văn này, lại đem những phù văn này biến thành đồ đạc của mình.

Mạc Vô Kỵ không có rời khỏi Thánh Đạo Phù, hắn có một loại trực giác, đây coi như là lần thứ hai tiến vào Thánh Đạo Phù. Nếu mà hắn lại từ bên trong Thánh Đạo Phù rời khỏi, hắn lại vĩnh viễn cũng không cách nào đạt được Thánh Đạo Phù thừa nhận. Nói cách khác, chỉ cần hắn lui ra ngoài, hắn cũng không cách nào luyện hóa Thánh Đạo Phù.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 853: Trí Mạng Nguy Cơ

Hàng loạt đẳng cấp không đồng nhất ký hiệu điên cuồng tràn vào Mạc Vô Kỵ trong óc, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có năng lực ngay lập tức luyện hóa, hắn lại không muốn rời khỏi Thánh Đạo Phù, lúc này hắn có thể nghĩ tới biện pháp chính là chém ký hiệu.

Một đạo lại một đạo ký hiệu còn chưa tiến vào Mạc Vô Kỵ thức hải, đã bị Mạc Vô Kỵ chém rơi. Chỉ có số rất ít ký hiệu, bị Mạc Vô Kỵ hấp thu sau đó cảm ngộ, dung hợp thành đồ đạc của mình.

Làm như vậy người khác có lẽ sẽ cảm thấy đáng tiếc, thậm chí không dám làm như thế. Sợ một khi làm như vậy, tương lai sẽ ảnh hưởng Thánh Đạo Phù uy lực.

Mạc Vô Kỵ là không có nửa điểm cố kỵ, hắn tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Hắn không cần nhiều như vậy Thánh Đạo Phù ký hiệu, hắn chỉ cần lại đem nắm trong tay bộ phận cơ sở ký hiệu, sau đó thông qua Khải Đạo Lạc cảm ngộ đi ra thuộc về mình phù đạo.

Theo Mạc Vô Kỵ không ngừng chém rơi các loại ký hiệu, Mạc Vô Kỵ thức hải năng lực chịu đựng cũng vậy thoáng giảm bớt. Hắn quanh người bắt đầu xuất hiện từng đạo màu bạc phù văn vờn quanh, những thứ này màu bạc phù văn không ngừng lóe ra, sau cùng lại đem Mạc Vô Kỵ hoàn toàn bao trùm lên.

...

Quế thành thị, Tiển Tri Dương phòng làm việc tạm thời bên trong.

Tiển Tri Dương kinh ngạc nhìn phong trần mệt mỏi đứng ở trước mặt mình Đàm Chân Mạn, hắn thật không ngờ Đàm Chân Mạn thực sự đến nơi này.

Khi ánh mắt của hắn rơi sau lưng Đàm Chân Mạn Tây Ly trên người thì, thật giống như nhìn thấy quỷ như nhau, đưa tay chỉ Tây Ly, nói lắp bắp:

- Ngài là... Đệ nhất cường giả Tây Ly...

Tây Ly cười ôm một cái quyền nói:

- Uhm, ta chính là Tây Ly. So với Mạc Vô Kỵ tiền bối, ta đây một chút tài nghệ bé nhỏ thật sự là không tính là cái gì, mời nghìn vạn đừng nói ta là đệ nhất cường giả.

Tiển Tri Dương phản ứng kịp, ngạc nhiên mừng rỡ nhìn Đàm Chân Mạn hỏi:

- Đàm Chân Mạn, ngươi thật thông qua Liên Bang hàng tinh ba sao khảo hạch?

Tây Ly chủ động nói:

- Đàm Chân Mạn bản lĩnh không muốn nói ba sao kiểm tra, coi như là Đế Nguyên Tinh năm sao khảo thí, nàng cũng có thể thông qua.

Đàm Chân Mạn cũng vậy liền vội vàng nói:

- Đúng vậy, ta đã thông qua ba sao kiểm tra. Mạc Vô Kỵ đại ca dạy cho ta, thật sự là quá cường đại...

Bởi vì Tiển Tri Dương cùng Mạc Vô Kỵ là bằng hữu, lại là bạn học của nàng, Đàm Chân Mạn cũng không muốn tại Tiển Tri Dương trước mặt xưng hô Mạc Vô Kỵ là tiền bối.

Tiển Tri Dương không phải là đứa ngốc, chẳng những không phải là đứa ngốc, sự thông minh của hắn còn rất cao. Nếu không, cũng sẽ không cảm thấy được Mạc Vô Kỵ không bình thường. Hắn vừa nghe Đàm Chân Mạn nói, cộng thêm Tây Ly cũng vậy đi tới quế thành cái này địa phương nhỏ, hắn liền biết hai người là đến làm gì, nhất định là tới tìm Mạc Vô Kỵ.

Nhưng hắn cũng không biết Mạc Vô Kỵ ở nơi nào a? Hắn chỉ là tại một cái vô tình cứu Mạc Vô Kỵ một lần. Thậm chí ngay cả phương thức liên lạc cũng không có, hiện tại để cho hắn tìm kiếm Mạc Vô Kỵ, hắn đi nơi nào tìm kiếm?

Quả nhiên Đàm Chân Mạn đi theo liền nói:

- Tiển Tri Dương, trước đây ta có mắt không tròng, cư nhiên không có bái Mạc Vô Kỵ đại ca vi sư. Hiện tại Tây Ly tiền bối phải tìm Mạc đại ca, ngươi có thể đem Mạc đại ca địa chỉ nói cho chúng ta biết một chút không?

Tiển Tri Dương có chút khó khăn nói:

- Đàm Chân Mạn, ta thật không biết Mạc đại ca đi địa phương nào. Trước đây ta cũng vậy ngẫu nhiên tại La Dương sơn nhìn thấy hắn, hắn khi đó bị thương, ta dẫn hắn đi bệnh viện.

Nghe được Tiển Tri Dương nói, vô luận là Đàm Chân Mạn hay là Tây Ly, trong mắt đều là tràn đầy thất vọng.

Tây Ly còn muốn dò hỏi một chút La Dương sơn ở nơi nào thời điểm, điện thoại di động của hắn lần nữa vang lên. Tây Ly nhanh chóng nhận gọi điện thoại, khi hắn nghe được một nửa, tay run một cái, điện thoại di động trực tiếp rơi xuống.

Đàm Chân Mạn liền đứng ở Tây Ly bên người, không đợi điện thoại di động rơi trên mặt đất, liền nhanh chóng đưa tay chộp một cái, đưa điện thoại di động bắt được trong tay.

- Tây Ly tiền bối...

Đàm Chân Mạn còn muốn dò hỏi một chút Tây Ly xảy ra chuyện gì, điện thoại di động liền truyền đến thanh âm vội vàng:

-... Đã tới vô số so với trước cường đại hơn nhiều mãnh thú, chúng ta tại những thú dữ kia trước mặt không chịu nổi một kích. Đế Nguyên Tinh công sự phòng ngự hoàn toàn bị phá hủy, vô số nhân loại bị mãnh thú tàn sát... Những thú dữ kia thật giống như có trí khôn, bọn họ cư nhiên bỏ qua giết chóc, cướp đoạt phi thuyền bức người đưa chúng nó tới địa cầu...

- Lạch cạch!

Đàm Chân Mạn tay cũng không cách nào cầm điện thoại di động, điện thoại di động rơi ở trên mặt đất.

Điện thoại di động chất lượng tốt lắm, rơi trên mặt đất sau đó, bên trong vẫn như cũ có thanh âm lo lắng không ngừng truyền đến:

- Tây Ly giáo quan, Tây Ly giáo quan, nghe được xin trả lời, nghe được xin trả lời...

- Xong, hết thảy đều xong....

Tây Ly giọng nói thậm chí có chút tuyệt vọng.

- Tây Ly tiền bối, không cần phải gấp gáp. Mạc đại ca còn ở nơi này, coi như là những thú dữ kia tới rồi, cũng không thể thế nào.

Đàm Chân Mạn nhanh chóng an ủi.

Tây Ly lắc đầu, giọng nói càng là trầm thấp:

- Chân Mạn, ngươi không hiểu. Ngươi biết ta tại sao muốn cấp thiết trở về một chuyến sao? Năm đó ta tại bên trong Đế Nguyên Tinh một chỗ nham thạch tránh né, nhìn thấy hai đầu chân chính mãnh thú chiến

đấu, chúng nó cư nhiên nhảy có thể cao mấy trượng, thậm chí có thể phun ra lưỡi dao. lưỡi dao coi như là đại thụ, cũng bị một cái chém gãy. Mạc tiền bối lợi hại hơn nữa, cũng vậy chỉ có một người. Một khi những con thú dữ này chen chúc đến tới địa cầu, địa cầu nhân loại...

Tây Ly ánh mắt có chút tan rã, hắn liền là địa cầu đi Đế Nguyên Tinh đệ nhất cường giả, tại đây chút cường đại mãnh thú trước mặt, cũng vậy đỡ không được một đạo phong nhận. Địa cầu vừa mới khôi phục hoàn cảnh, nhân loại cư nhiên lại đem những con thú dữ này dẫn đến.

Đàm Chân Mạn cũng vậy ngây dại, tuy nàng không có cùng Tây Ly động thủ, nàng cũng vậy biết mình chút bản lĩnh này còn còn lâu mới là đối thủ của Tây Ly.

Hiện tại cả Tây Ly tiền bối đều e ngại những con thú dữ này, này những con thú dữ này đến tới địa cầu, còn có chuyện tốt sao?

Nếu mà chỉ có một hai cái, còn có thể vũ khí hạt nhân giết chết. Nếu như đã tới đông đảo, vận dụng hạt nhân công kích, đó chính là tự chịu diệt vong.

Tây Ly thở dài:

- Chúng ta thật không nên chế tạo ra tiếp cận cái loại này tốc độ phi thuyền, tại thời điểm chúng ta đi ra, cũng đem địch nhân dẫn tiến đến, không vui một hồi.

- Chúng ta đây làm sao bây giờ?

Đàm Chân Mạn quên mất vừa rồi nàng còn muốn an ủi Tây Ly, hiện tại liên cả chính nàng cũng không biết phải làm gì.

Tây Ly ngẩng đầu nhìn không còn có nửa điểm khói cát sáng sủa bầu trời, dứt khoát nói:

- Ta cho dù chết, cũng là chết trận tại trước nhất tuyến. Chân Mạn, ngươi tiềm lực rất lớn. Tương lai này mãnh thú bao trùm toàn cầu, chung

quy có một chút người sẽ còn sống, ta hi vọng ngươi có thể sống được, nỗ lực lại đem bản thân tiềm lực hóa thành thực lực, dẫn dắt người nhiều hơn đến xua đuổi những thú dữ kia. Nếu chúng ta nhân loại không nên diệt sạch, chung quy có một ngày sẽ đem những con thú dữ này đánh đuổi.

Nói xong câu đó, Tây Ly xoay người rời đi. Những thú dữ kia đã tại trong tinh không, chỉ cần thời gian mấy tháng sẽ chỉ là biết đến tới địa cầu. Hắn muốn tại thời gian mấy tháng, làm một phần chuẩn bị.

- Tây Ly tiền bối, ta và ngươi cùng đi. Nếu mà không phải là Mạc đại ca dạy ta, ta Đàm Chân Mạn còn là một học sinh cái gì cũng không biết. Nếu ta có một phần năng lực, thì có một phần trách nhiệm. Dù cho chỉ có thể cùng một cái mãnh thú liều mạng, ta cũng vậy nguyện ý làm như vậy.

Đàm Chân Mạn bị Tây Ly vĩ đại tình hoài cảm động.

Tây Ly là địa cầu đi ra đệ nhất cao thủ, hắn dẫn dắt trên địa cầu cường giả tại Đế Nguyên Tinh chiếm cứ một khối địa phương. Hiện tại mãnh thú đến tới địa cầu, hắn lại là người thứ nhất đứng ra muốn dùng tính mạng của mình bảo hộ địa cầu.

Tây Ly cho tới bây giờ cũng không có vì mình cân nhắc qua, nàng Đàm Chân Mạn nếu có Tây Ly loại này tình hoài, nàng hiện tại đã Mạc Vô Kỵ đệ tử.

Cũng bởi vì nàng quá ích kỷ, muốn đi vào Đế Nguyên Tinh thu được cuộc sống tốt hơn, lúc này mới mất đi nguyên bản thứ thuộc về nàng.

Tây Ly nhìn chằm chằm Đàm Chân Mạn xem một hồi lâu, sau đó gật đầu:

- Tốt, ngươi liền cùng đi với ta sao?.

Tuy rằng hắn nói, để cho Đàm Chân Mạn trốn đi. Trên thực tế những thú dữ kia đến tới địa cầu sau đó, có thể trốn được địa phương nào đi?

- Đàm Chân Mạn, Tây Ly tiền bối, ta cũng vậy cùng đi hỗ trợ sao?.

Tiển Tri Dương liền vội vàng nói.

Tây Ly vỗ vỗ Tiển Tri Dương vai:

- Ngươi tốt lắm, bất quá loại chuyện này ngươi không thể giúp.

...

Nam Cực.

Tây Ly cùng Đàm Chân Mạn tới đây thời điểm, nơi này sớm đã xây dựng ba bốn đạo hỏa lực tường. Một phần đỉnh cấp vũ khí nóng đều bị đưa đến, chỉ yêu cầu có thể ở trước tiên giết hết rơi ở trên địa cầu mãnh thú.

- Tây Ly giáo quan.

Tây Ly một xuống phi cơ, về tới trước Cassano liền sắc mặt nặng nề đã đi tới.

Tây Ly khoát khoát tay, tận lực chậm lại giọng của mình nói:

- Trước đây chúng ta vừa mới đến Đế Nguyên Tinh, không giống với là đối mặt càng nhiều hơn mãnh thú? Chúng ta có thể tại Đế Nguyên Tinh đứng vững gót chân, là có thể ngăn cản những thú dữ kia bước trên trên địa cầu thổ địa.

Cassano không nói gì, hắn biết Tây Ly nói không phải là nói cho hắn nghe, mà là nói cho này chiến sĩ nghe. Nơi này tới chiến sĩ, số rất ít đi qua Đế Nguyên Tinh, đại đa số đều là bộ đội đặc chủng.

- Đó là đang xây lập tường la-de sao?

Tây Ly nhìn phi thuyền rớt xuống mà ngoại vi công sự, nghi ngờ hỏi.

Cassano gật đầu:

- Đúng vậy.

Tây Ly không nói gì thêm, hắn biết tường la-de có đúng hay không thành lập, cũng không có bao nhiêu ý nghĩa. Đế Nguyên Tinh như nhau có tường la-de, hơn nữa Đế Nguyên Tinh tường la-de trải qua nhiều năm gia cố, sớm đã không phải là bình thường vậy tường la-de có thể so sánh với. Những con thú dữ này cả Đế Nguyên Tinh tường la-de đều có thể hủy diệt, cướp đoạt phi thuyền đến, nơi này tạm thời thành lập tường la-de có chỗ lợi gì?

Wolf cũng vậy đã đi tới, hắn thấp giọng hỏi:

- Tây Ly giáo quan, chúng ta có muốn hay không chuẩn bị hạch võ?

Tây Ly lắc đầu:

- Không cần, dùng hạt nhân coi như là lại đem những thú dữ kia tiêu diệt, địa cầu cũng vậy ở vào vùng ven hủy diệt. Không cần hạch võ, có lẽ có nhiều năm sau, nhân loại chúng ta còn có thể đoạt lại quê hương thuộc về mình.

...

So sánh với không ngừng có quân đội đến, bầu không khí khẩn trương Nam Cực. Địa cầu còn lại hết thảy địa phương, đều là nhất phái vui sướng tường hòa tình cảnh.

Vài thập niên sau đó, mọi người lại hô hấp sạch sẽ không khí thanh tân, hưởng thụ bầu trời trong xanh. Còn có cái gì so với chuyện này càng vui? Mọi người gặp mặt, các loại ma sát đều ít đi nhiều.

Nhân loại vĩnh viễn là thích ứng tính chất mạnh nhất giống, ngắn ngủi thời gian mấy tháng, trên thị trường chứng khoán gần như là hết thảy cổ phiếu đều là điên cuồng dâng lên. Nếu mà nhất định phải nói còn có một chút hạ cổ phiếu, này không thể nghi ngờ là trước rất kiếm tiền tinh lọc không khí loại cổ phiếu.

Nam Cực bầu không khí cũng là càng ngày càng khẩn trương, to lớn phòng chỉ huy tác chiến bên trong, to lớn vòng tròn trên màn hình thông báo đã có thể rõ ràng thấy bay đi địa cầu dày đặc phi thuyền. Dựa theo loại này quỹ tích tốc độ, tối đa còn có nửa tháng, những thứ này phi thuyền sẽ chỉ là hạ xuống Nam Cực.

Rất châm chọc chính là, những thứ phi thuyền này còn đều là địa cầu chế tạo ra.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 854: Ta Nói Các Ngươi Những Người Này

- đàn Phi thuyền tốc độ đã chậm lại, còn năm mươi chín phút sẽ tiến vào tầng khí quyển...

Trong đại sảnh truyền đến thanh âm thanh thúy của máy tính.

Tây Ly há miệng, Đứng ở phía trước nhất nhìn to lớn màn hình vờn quanh đàn phi thuyền, trong mắt tất cả đều là đau đớn cùng sợ hãi.

- Còn có bốn mươi chín phút, đàn phi thuyền sẽ tiến vào tầng khí quyển...

thanh âm dường như thức tỉnh Tây Ly nhất thời chậm lại trạng thái, hắn bỗng nhiên lớn tiếng nói:

- Các đơn vị chú ý, phi thuyền một khi tiến vào tầng khí quyển, lập tức phong tỏa đả kích. Bắn đạn đạo công kích phi thuyền, chỉ cần rơi trên mặt đất, áp dụng hỏa lực cường độ lớn nhất oanh kích...

Tây Ly rất rõ ràng, trên những thứ này phi thuyền còn có thật nhiều nhân loại bị bức bách. Hủy diệt bất luận một chiếc phi thuyền nào, phía trên mãnh thú nói không chừng sẽ sống sót, nhưng là nhân loại nhất định sẽ chết đi. Hắn phải hạ mệnh lệnh, chết đi nhiều người hơn nữa, cũng không thể để cho phi thuyền hạ xuống Nam Cực.

Hơn nữa Tây Ly cũng biết, đừng xem Nam Cực bên này hiện đầy đạn đạo đỉnh cấp đối không, sau cùng có thể đánh hạ mấy chiếc phi thuyền, cũng không nhất định. Những phi thuyền này có thể đi Đế Nguyên Tinh, toàn bộ đại biểu địa cầu đứng đầu nhất khoa học kỹ thuật kết tinh. Có thể

rõ ràng không có lầm dự đoán đến đạn đạo thậm chí là cái khác công kích, từ đó né ra.

- Phi thuyền đàn xuất hiện kịch liệt ba động, bắt đầu không phải như thường giảm tốc độ. đàn Phi thuyền đình chỉ tiếp tục tiến vào tầng khí quyển, đang ở vờn quanh địa cầu đang phi hành...

Máy tính thông minh truyền đến tin tức mới, tin tức này để cho tất cả mọi người là ngây dại. Không sai, Nam Cực là có một cái phi thuyền vũ trụ bến tàu, hiện tại không biết bao nhiêu vũ khí công kích nhắm chuẩn cái chỗ này. Nếu là phi thuyền liên tục tại Nam Cực, đổi chỗ khác rơi xuống đất, tuy rằng cũng có thể công kích, thế nhưng là hiệu quả kia phải kém nhiều lắm. Về phần công kích địa phương còn lại sẽ tạo thành thương vong, lúc này sớm bị bỏ qua.

- Tây Ly giáo quan, chúng ta phải làm gì?

Dùng Cassano làm đại biểu mấy người cấp bách đều quay đầu lại nhìn Tây Ly.

Tây Ly là Liên Bang hàng tinh giáo quan, cũng là người dẫn đầu ở Đế Nguyên Tinh nhiều năm cùng mãnh thú chiến đấu, hiện tại chỉ có hắn mới có thể đưa ra chủ ý.

Tây Ly hít một hơi thật sâu, đang ở hắn quyết định lập tức liền công kích. Chỉ huy đại sảnh bỗng nhiên truyền đến thanh âm thỉnh cầu:

- Khẩn cấp trò chuyện! Khẩn cấp trò chuyện! Ta là Liên Bang hàng Tinh Tinh chấp Úy Dịch Ngu, trên phi thuyền mãnh thú uy hiếp đã giải trừ, phi thuyền thỉnh cầu hiện tại đáp xuống Nam Cực bến tàu, xin trả lời...

- Cái gì?

Vô luận là Tây Ly hay là Cassano, hoặc là người còn lại đều là không thể tin được hai mặt nhìn nhau. Tây Ly trước lúc này cặn kẽ trình bày

qua mãnh thú đáng sợ, loại đáng sợ này mãnh thú coi như là tại Đế Nguyên Tinh cũng không cách nào giải quyết, thế nào phi thuyền còn không có rơi xuống, đang ở trên phi thuyền giải quyết rồi những con thú dữ này?

- Có đúng hay không mãnh thú bức bách?

Một người quan chỉ huy cảnh giác nói.

Không đợi những người khác nói chuyện, Tây Ly liền khẳng định nói:

- Tuyệt không có khả năng này, ta cùng Úy Dịch Ngu quen biết mấy thập niên, kề vai chiến đấu, hắn là hạng người gì ta so với ai khác đều rõ ràng.

Tây Ly có đầy đủ lý do tin tưởng Úy Dịch Ngu, hắn cũng vậy tin tưởng nếu mà hắn và Úy Dịch Ngu đổi một cái vai, Úy Dịch Ngu cũng sẽ tin tưởng hắn. Đối với bọn họ mà nói, muốn tại tính mệnh cùng địa cầu an nguy giữa đó lựa chọn, bọn họ sẽ không chút do dự vứt bỏ tính mạng của mình.

Máy tính thông minh lần nữa truyền đến thanh âm:

- Liên Bang YL021, YL102, Liên Bang MH199, MH311, Liên Bang GKQ015... Thỉnh cầu bên trong khoang thuyền quản chế, thu được mời trả lời thuyết phục...

- Đồng ý.

Tây Ly lập tức nói, coi như là phi thuyền thỉnh cầu đáp xuống đất không cho ra bên trong khoang thuyền camera, hắn cũng sẽ lập tức yêu cầu bên trong khoang thuyền camera. Không nhìn thấy bên trong khoang thuyền, hắn tuyệt sẽ không để cho phi thuyền xuống đất, chính là Úy Dịch Ngu thỉnh cầu cũng không được.

Từng cái một màn ảnh rộng lớn bên trong khoang thuyền xuất hiện ở màn hình, trong đại sảnh chỉ huy nhân viên công tác thấy bên trong khoang thuyền, đều là trợn mắt hốc mồm.

Liên Bang hàng tinh phi thuyền thế nhưng là tụ tập toàn bộ địa cầu rất mũi nhọn khoa học kỹ thuật, hầu như toàn cầu nổi danh nhất hàng không khoa học gia đều tham dự thiết kế cùng kiến tạo những thứ này phi thuyền. Bởi vì phi thuyền có đôi khi vừa bay chính là mấy năm thậm chí thập mấy năm thời gian, cho nên những thứ này phi thuyền bên trong khoang thuyền đều là phi thường xịn, chẳng những không gian rất lớn, các loại trang sức cũng vậy cực kỳ chú ý.

Bọn hắn bây giờ nhìn thấy là cái gì? Toàn bộ là một mảnh máu tanh. Những thú dữ kia không biết bị cái gì đao chém ra, có vài con bị chém giết vài đao, có chút trực tiếp một đao lột đầu.

Rộng mở trong khoang thuyền, lúc này toàn bộ là các loại các dạng mãnh thú thi thể cùng vết máu, chồng chất khắp nơi đều có.

- Cho phép phi thuyền tiếp đất, công kích tạm dừng, tùy thời chờ mệnh lệnh.

Tây Ly trước tiên phát ra mệnh lệnh.

Phi thuyền thu được mệnh lệnh cho phép tiếp đất sau đó, nhanh chóng tiến vào tầng khí quyển, trong thời gian ngắn liền lục tục dừng sát ở Nam Cực phi thuyền khổng lồ bến tàu.

Tây Ly sớm đã mang theo Cassano một đám người ở chỗ này chờ, thứ nhất đi ra phi thuyền là một người nam tử trung niên chỉ có một cái cánh tay cả người đều là khô cạn vết máu, Tây Ly vừa nhìn nam tử trung niên này, liền nhanh chóng bước nhanh đi qua:

- Dịch ngu, cánh tay của ngươi...

Úy Dịch Ngu không để ý chút nào cánh tay của mình, mà là vẻ mặt mừng rỡ tiến lên dùng một tay cầm Tây Ly nói:

- Cảm ơn ngươi, Tây Ly.

Tây Ly nhanh chóng nói:

- Dịch ngu, cánh tay của ngươi cũng bị mất, ngươi cám tạ ta làm gì?

Úy Dịch Ngu nhìn bầu trời, híp mắt nhìn chằm chằm thái dương, vẫn như cũ kích động nói:

- Ngươi biết không? Ta khi biết địa cầu hoàn cảnh được một cái thần bí cường giả cải thiện, trong lòng ta cao hứng biết bao nhiêu. Hiện tại quả nhiên là như vậy, không, phải nói so với ta tưởng tượng tốt gấp một vạn lần. Coi như là chúng ta vừa tới Đế Nguyên Tinh, cũng không có loại này thiên nhiên khí tức hoàn cảnh.

Tây Ly cười khổ nói:

- Đây không phải là ta làm, là một người tiền bối tên là Mạc Vô Kỵ làm, ta đều chưa từng thấy qua Mạc tiền bối.

- Mạc tiền bối đệ tử Đàm Chân Mạn đâu?

Úy Dịch Ngu vội vàng hỏi.

Vẫn đi theo Tây Ly bên người Đàm Chân Mạn nhanh chóng tiến lên một bước nói:

- Đàm Chân Mạn chào úy Tinh Chấp.

Đối với Úy Dịch Ngu, Đàm Chân Mạn là phi thường tôn kính. Chính là tại hắn khởi xướng, địa cầu mới nghiên cứu ra được phi thuyền có thể tại tinh hệ quay lại, mới có thể phát hiện Đế Nguyên Tinh, vì địa cầu tìm được một cái đường lui. Càng làm cho Đàm Chân Mạn cảm thấy thân

thiết là, Úy Dịch Ngu là người Hoa Hạ đi ra, giống như nàng đều là Con Rồng Cháu Tiên.

Úy Dịch Ngu nhanh chóng đối với Đàm Chân Mạn cúi người hành lễ:

- Chân Mạn, ngươi là đệ tử của Mạc tiền bối, Mạc tiền bối đối với ta địa cầu có đại ân đức, ta Úy Dịch Ngu ở chỗ này cảm tạ sư phụ ngươi. Chúng ta cũng đều là Con Rồng Cháu Tiên, ngươi nếu coi trọng Úy Dịch Ngu, liền kêu ta là úy đại ca sao?.

Đàm Chân Mạn nhanh chóng khom người thi lễ:

- Úy đại ca, Mạc tiền bối cũng không có thu ta làm đệ tử, bất quá Mạc đại ca cũng là người Hoa.

Lúc này xuống người càng ngày càng nhiều, Tây Ly mới có rãnh hỏi:

- Dịch ngu, đây là có chuyện gì? Vì sao Đế Nguyên Tinh mãnh thú đột nhiên không khống chế được, những con thú dữ này nếu tới địa cầu, vì sao lại lại đột nhiên bị chém giết?

Địa cầu phi thuyền Tây Ly quá rõ, các loại tính năng cũng rất cao, cao tới đâu cũng không có loại này vũ khí lạnh có thể chém giết mãnh thú.

Úy Dịch Ngu lúc này mới nghĩ mà sợ nói:

- Ngươi đi rồi không có bao nhiêu lâu, mãnh thú liền bạo phát. Bọn họ xông phá chúng ta tất cả phòng ngự, giết chết vô số nhân loại. Những con thú dữ này Linh Trí còn không thấp, bọn họ lại không lại đem Đế Nguyên Tinh nhân loại giết sạch, mà là bức bách chúng ta khống chế phi thuyền đi tới địa cầu. Ta lúc đó sớm đã chuẩn bị xong, tại trong tinh không, liền nghĩ biện pháp để cho phi thuyền tự bạo.

Đối với chúng ta quá coi thường những con thú dữ này trí tuệ, bọn họ chẳng những rất nhanh thì học xong khống chế phi thuyền, còn đem chúng ta toàn bộ cố định ở tại trong phạm vi riêng. Ngươi biết không?

Địa cầu hoàn cảnh bị người cải thiện đến, thứ nhất nhận được tin tức không phải chúng ta nhân loại, mà là những thú dữ kia. Tại phi thuyền tới gần địa cầu, ta đều tuyệt vọng...

- Vì sao những con thú dữ này đều bị giết...

Cassano nhịn không được hỏi lên.

Úy Dịch Ngu vẫn là có chút không dám tin tưởng nói:

- Trên thực tế ta thực sự không biết, khi phi thuyền tới gần địa cầu sau đó, bỗng nhiên tại ngoài phi thuyền phóng tới từng đạo Vô Hình đao lưỡi. Những thứ này lưỡi dao thật giống như có mắt như nhau, trong thời gian ngắn nhất lại đem những thú dữ kia chém giết.

- A...

Nghe được Úy Dịch Ngu nói, tất cả mọi người có chút dại ra, phi thuyền tại trong tinh không phi hành thời điểm, là phi thường phong kín, lưỡi dao còn là Vô Hình đao lưỡi từ bên ngoài bắn vào đến? Đây là chém gió sao?

Úy Dịch Ngu hít sâu một hơi:

- Ta biết mọi người không thể tin được, trên thực tế ta như nhau không thể tin được, dù cho bây giờ còn hoài nghi mình đang nằm mơ. Thật giống như một phần vật vô hình thẩm thấu vào phi thuyền, sau đó tại phi thuyền bên trong ngưng tụ lưỡi mang, những thứ này lưỡi mang lại đem những thú dữ kia chém giết.

- Ta đã biết, đây nhất định là Mạc tiền bối làm. Chỉ có hắn mới có bản lĩnh lớn như vậy, để cho những thú dữ kia không cách nào vào địa cầu.

Đàm Chân Mạn kích động nói ra.

- Thế nhưng là...

Có người nghi hoặc hỏi:

- không thực tế a, có thể ở bên ngoài địa cầu khống chế vô hình phong nhận? Còn thẩm thấu vào phi thuyền có thể nhận rõ mục tiêu chém giết mãnh thú?

lại nói tiếp đích thật là có chút hoang đường, dù là Đàm Chân Mạn nhất tâm cho rằng là Mạc Vô Kỵ làm, nghe được có người chất vấn, cũng vậy vô ý thức không dám phản bác. Kích động sau đó, nàng cũng cảm thấy dường như không phù hợp lẽ thường.

Tây Ly tuy rằng không dám khẳng định có đúng hay không Mạc Vô Kỵ làm, hắn vẫn như cũ vẫn là rất tôn kính Mạc tiền bối hắn chưa từng thấy qua. Nhìn thấy đông đảo vết máu loang lổ từ phi thuyền xuống người, hắn nhanh chóng nói:

- Mọi người trước nghỉ ngơi một chút, chúng ta lập tức mở Liên Bang hội nghị, thảo luận chuyện này.

Tây Ly lời mới vừa dứt, hư không đột ngột truyền đến một cái thanh âm thở dài:

- Ta nói các ngươi những người này, ta vừa mới lại đem địa cầu hoàn cảnh khôi phục, bố trí xong hộ trận, các ngươi liền mang về nhiều yêu thú như vậy. Ta nhưng nói cho các ngươi biết a, tuy rằng hộ trận của ta đẳng cấp rất cao, thế nhưng là ta hộ trận là yêu cầu tiên linh khí hỗ trợ. Nếu là các ngươi không ngừng mang yêu thú cùng cường giả trở về như vậy, ta hộ trận cao cấp tới đâu, sau cùng cũng sẽ bởi vì tiên linh khí tiêu hao hầu như không còn mất đi tác dụng.

Ta nói địa cầu hoàn cảnh khôi phục, mọi người hảo hảo ở địa cầu không phải là rất tốt sao? Nhớ kỹ hoàn cảnh là phải dựa vào mọi người bảo vệ, đừng phát sinh loại chuyện này nữa. Còn có, cũng đừng đi tìm cái gì Đế Nguyên Tinh gì, mang một phần bừa bộn yêu thú trở về. Hộ trận phế đi, ta cũng không cách nào trở về hỗ trợ, ta sớm đã rời đi rồi...

Thanh âm càng ngày càng nhẹ, sau cùng biến mất tại trong hư không.

- Là Mạc đại ca, Mạc tiền bối...

Đàm Chân Mạn có chút nói năng lộn xộn, mặt của nàng kích động đỏ bừng.

Dù cho nơi này đều là địa cầu rất thượng tầng nhân vật, giờ khắc này ở nghe được thần niệm của Mạc Vô Kỵ lưu lại âm sau đó, đều kích động quỳ xuống đất cảm tạ.

- Quả nhiên là Mạc tiền bối, quả nhiên là Mạc tiền bối...

Tây Ly như nhau sắc mặt đỏ bừng, hắn tiếc nuối duy nhất chính là mình cư nhiên cùng Mạc tiền bối này không có duyên gặp mặt.

Úy Dịch Ngu nắm chặt nắm tay, hắn hối hận, hối hận không có cùng Tây Ly cùng nhau trở về, nhìn thấy Mạc tiền bối này một lần.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 855: Tu Chân Giới Người Quen

- Răng rắc!

Thánh Đạo Phù trong thức hải Mạc Vô Kỵ phát sinh một tiếng thanh thúy thanh âm vang, các loại ký hiệu như hồng thủy vỡ đê bình thường giống nhau tràn vào trong thức hải Mạc Vô Kỵ biến mất vô tung vô ảnh.

Một cái trống trải màu xám bạc không gian xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ ý niệm, Mạc Vô Kỵ biết hắn luyện hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ nhất cấm chế. Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên, lập tức liền xuất hiện ở dưới cái không gian này.

Mạc Vô Kỵ trước liền tiến vào qua Thánh Đạo Phù một lần, đây là hắn lần thứ hai tiến đến. Lần đầu tiên nơi này có vô cùng vô tận vặn vẹo không gian, Mạc Vô Kỵ biết vặn vẹo không gian này là Phù Cửu Giang làm. Hiện tại hắn đứng ở trong không gian Thánh Đạo Phù tầng thứ nhất, một là không có cảm thụ được bất kỳ không gian vặn vẹo, hai không có thấy bất kỳ bùa chú gì.

Cho dù là một quả cấp thấp nhất bùa chú, hắn hiện tại cũng không có thấy.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ lần nữa thẩm thấu đi ra ngoài, hắn rất nhanh thì chạm tới Thánh Đạo Phù tầng thứ hai cấm chế. Này trong cấm chế ký hiệu càng là mênh mông như biển khói, Mạc Vô Kỵ thở dài, hắn không có thử đi luyện hóa tầng thứ hai cấm chế.

Tầng thứ nhất cấm chế hắn dùng nửa năm thời gian, tầng thứ hai này cấm chế coi như là mười cái nửa năm cũng vậy không nhất định có thể

luyện hóa. Mà tầng thứ hai phía sau hiển nhiên còn có tầng thứ ba thậm chí tầng thứ tư, hắn phải tới lúc nào mới có thể triệt để luyện hóa cái này Thánh Đạo Phù?

Mạc Vô Kỵ cũng vậy rõ ràng, hắn muốn có được Thánh Đạo Phù bên trong đỉnh cấp bùa chú, hoặc là muốn nắm trong tay Thánh Đạo Phù này một phần phù văn quy tắc, vậy thì ít nhất phải luyện hóa đến trình độ như Phù Cửu Giang trước đây luyện hóa.

Rất hiển nhiên, hắn không có có nhiều thời gian như vậy đi luyện hóa Thánh Đạo Phù. Thời gian vài chục năm với hắn mà nói không tính là cái gì, với Mạc Thanh Triệt mà nói, đó là phải chết.

Luyện hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ nhất cấm chế, lần này Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục để cho Thánh Đạo Phù ở lại trong đầu của hắn, hắn trực tiếp lại đem Thánh Đạo Phù dời đến Bất Hủ Giới.

Thánh Đạo Phù này phía sau còn có nhiều tầng cấm chế hắn cũng không biết, Thánh Đạo Phù này bên trong có hay không nhân vật như Phù Cửu Giang vậy, hắn cũng không biết. Thánh Đạo Phù đích thật là đệ nhất thánh phù, trước khi chưa có luyện hóa, Mạc Vô Kỵ còn không muốn loại nguy hiểm này đồ đạc thời gian dài đặt ở ngay trong thần thức.

- Đại gia, ngươi xuất quan rồi.

Thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, Súy Oa nhanh chóng lạch bạch tới kêu lên.

- Gia gia, Đại Hoang cùng Súy Oa nhưng thật có ăn ý.

Mấy tháng ở chung, Mạc Thanh Triệt đã sớm đem Đại Hoang cùng Súy Oa trở thành hảo bằng hữu.

- Thanh Triệt, tuy rằng quy tắc không được đầy đủ, ngươi cũng vậy nhất định phải bắt đầu tu luyện. Chúng ta tại trong hư không còn không biết phải ngây ngô bao lâu.

Mạc Vô Kỵ lo lắng ở trên hư không tiêu hao thời gian, Mạc Thanh Triệt thọ nguyên rất nhanh thì sẽ chết, vội vã muốn Mạc Thanh Triệt trước tu luyện rồi lại nói.

Hiện khi chưa có Liệt Giới Phù, hắn còn không biết lúc nào mới có thể trở lại Tiên Giới.

- Tốt.

Mạc Thanh Triệt sớm liền muốn tu luyện, bây giờ nghe Mạc Vô Kỵ nói, càng là mừng rỡ nói.

Dọc theo đường đi, nàng rất là hâm mộ Súy Oa một phần pháp thuật, đáng tiếc những nàng này cũng không bik. Hơn nữa Ích Cốc Đan mùi vị thực sự không ra sao, nàng nghe Súy Oa cùng Đại Hoang nói, chỉ cần tu luyện tới trình độ nhất định, liền có thể ích cốc.

Càng làm cho nàng hướng tới là mênh mông trong hư không, thê lương cảnh sắc làm cho nàng mê muội. Mạc Thanh Triệt cũng biết, nếu mà không phải là xe bay hộ trận, nàng tại cái chỗ này nhất thời sẽ không còn mệnh. Cho nên nàng bức thiết yêu cầu tu luyện, lại đem đến chính mình cũng có thể ngao du tại vô ngần trong hư không.

Mạc Vô Kỵ chỉ hơi trầm ngâm liền nói:

- Thanh Triệt, ngươi có Linh Căn, hơn nữa Linh Căn cũng không tệ lắm, huống hồ ta còn dùng Ức Niên Tiên Mộc Tủy giúp ngươi tẩy rửa tủy. Mà ta là không có Linh Căn, đây là một cái bí mật, cho nên ngươi không có khả năng tiết lộ cho bất luận kẻ nào biết. Cho nên sở dĩ ta nói cho ngươi biết những thứ này, là để ngươi có thể tu luyện công pháp ta hiện tại tu luyện, cũng có thể dùng công pháp dành cho người có linh căn tu luyện...

- Gia gia, ta tựa cùng ngươi tu luyện công pháp như nhau đi.

Mạc Thanh Triệt không chút do dự nói, đối với nàng mà nói, gia gia bản lĩnh quả thực thông thiên triệt địa. Nàng tự nhiên muốn tu luyện công pháp giống như Mạc Vô Kỵ.

- Tốt, vậy ta ngày hôm nay liền truyền thụ ngươi công pháp tu luyện của ta, ta công pháp tu luyện gọi Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Môn công pháp này vốn là có, đi qua ta sửa chữa sau đó, môn công pháp này cùng vốn có công pháp đã có một chút khác biệt. Bất quá ta khẳng định nói cho ngươi biết, cái công pháp tu luyện này của ta, sẽ không kém so với bất luận cái gì tu luyện công pháp. Chỉ là đang sơ kỳ tu luyện, yêu cầu chịu một phần khổ...

Mạc Vô Kỵ giải thích.

- Ta không sợ chịu khổ.

Mạc Thanh Triệt trong lòng cấp thiết nhất chính là nhanh đi tu luyện, đâu còn sẽ để ý chịu khổ?

Mạc Vô Kỵ xe bay là chính hắn luyện chế, không gian rộng lớn, lại là cửu phẩm tiên khí, trong đó càng là có đông đảo pháp trận.

Tại lại đem Bất Hủ Phàm Nhân Quyết cùng một phần tu luyện tri thức truyền thụ cho Mạc Thanh Triệt sau đó, Mạc Vô Kỵ trực tiếp ở bên trong khoang thuyền bố trí mấy cái khai thác mạch lạc lôi trận.Lúc này Mạc Vô Kỵ bố trí lôi trận, tự nhiên sẽ không cùng hắn trước đây mở ra mạch như vậy dùng mệnh đi điền. Hắn lôi trận từ yếu đến mạnh, rất là có châm chích mở mạch lạc. Không chỉ như thế, Mạc Vô Kỵ hiện đang luyện chế Khai Mạch dược dịch, cũng so với lúc trước hắn dùng Khai Mạch dược dịch phải tốt hơn nhiều.

...

Mạc Vô Kỵ theo đạo Mạc Thanh Triệt quá trình tu luyện, vô luận là Đại Hoang haylà Súy Oa cũng không dám chen vào. Đặc biệt Đại Hoang, hắn tu luyện cũng là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, lúc này hắn nghe

được Mạc Thanh Triệt còn muốn một lần nữa mở ra mạch, hắn liền biết mình dùng Thiên Cơ Nê trọng tố thân thể cường đại cỡ nào, bớt đi bao nhiêu chuyện.

Thấy Mạc Thanh Triệt bắt đầu bế quan, Đại Hoang cũng muốn cầu tại xe bay bế quan. So với Súy Oa đến, Đại Hoang đang tu luyện thượng phải chuyên cần hơn.

Chờ Đại Hoang cùng Mạc Thanh Triệt đều bế quan sau đó, Súy Oa mới dám nói chuyện:

- Đại gia, chúng ta bây giờ căn bản cũng không có phương hướng, đây là tới chỗ nào a?

- Nơi này cũng còn là cấp thấp giới diện, chúng ta đi trước cao cấp giới diện rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ nói xong, trực tiếp xé ra trước mắt hư không không gian.

Xe bay tại Mạc Vô Kỵ lĩnh vực bảo vệ tiến vào càng cao một đẳng cấp giới diện, quả nhiên đến nơi này cái giới diện sau đó, Mạc Vô Kỵ lại cũng không cách nào xé rách bất luận cái gì không gian.

Đối với điều này, Mạc Vô Kỵ sớm đã có dự liệu, hắn Tiên Đế thực lực, tối đa chỉ có thể xé rách tầm thường phàm giới giới vực. Chính là tới rồi Tu Chân Giới sau đó, hắn cũng có thể xé rách giới diện. Có thể khẳng định là, hắn lại xé rách hư không, cũng bất quá là từ một cái Tu Chân Giới giới diện hư không đến một cái khác Tu Chân Giới giới diện hư không mà thôi. Dùng thực lực của hắn bây giờ, căn bản là không cách nào xé rách giới diện Tu Chân Giới đến Tiên Giới.

- Nơi này đã có linh khí.

Súy Oa đồng dạng cảm nhận được trong hư không linh khí.

Mạc Vô Kỵ rất muốn dùng Côn Ngô Kiếm xem, có thể hay không xé mở Tu Chân Giới đến Tiên Giới giới vực, hắn suy nghĩ một chút vẫn là

nhịn được. Tu Chân Giới đến Tiên Giới giới vực coi như là bị xé ra, không gian vặn vẹo cũng vậy cực kỳ đáng sợ. Vạn nhất xe bay bị loại này vặn vẹo không gian thương tổn, Mạc Thanh Triệt hắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Súy Oa, ngươi là giống như Đại Hoang đi bế quan tu luyện, hay là giúp ta khống chế xe bay?

Mạc Vô Kỵ muốn phải tra xét một cái, nơi này rốt cuộc là vị trí nào.

Súy Oa cả cân nhắc cũng không có liền nói:

- Đại gia, ta tự nhiên là hỗ trợ khống chế xe bay.

Súy Oa thích nhiều người địa phương náo nhiệt, một khi không có người, nó có thể khống chế xe bay, cũng vậy không muốn đi bế quan tu luyện.

- Tốt, vậy ngươi khống chế xe bay, đừng tới quấy rầy ta. Còn có, phải xem ta trận kỳ, ta trận kỳ chỉ hướng phương hướng nào, chính là phương hướng ngươi đi.

Mạc Vô Kỵ lại đem xe bay giao cho Súy Oa sau đó, ngồi ở xe bay phía trước nhất, thần niệm phô thiên cái địa mở rộng đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ bây giờ thức hải so với Đạo Đế đều mạnh, tuy rằng hắn không có đã biết cái gì Bán Thánh, tại đây loại Tu Chân Giới giới diện trong hư không, thần niệm của hắn mở rộng sau khi rời khỏi đây, cũng không chỉ kéo nghìn vạn dặm.

Tại đây loại trong hư không không có có bất kỳ vật tham chiếu nào, cũng vậy không có bất kỳ người nào hỏi. Mạc Vô Kỵ chỉ có thể dựa theo trong hư không linh khí nồng nặc trình độ tới tìm đường nhỏ, cũng may hắn cũng không phải lần đầu tiên làm loại chuyện này, năm đó thời điểm hắn vẫn còn là một cái Huyền Tiên, là có thể từ Tu Chân Giới đến Tiên

Giới, hiện tại hắn đều Tiên Đế trung kỳ, hắn tin tưởng không bao lâu, hắn liền có thể tìm tới chính xác đường nhỏ.

Nhưng mà mấy tháng thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ thậm chí có thể cảm ứng được Mạc Thanh Triệt bước vào Thoát mạch tầng hai, hắn vẫn không có tìm được bất luận cái gì tinh cầu có người.

Mạc Vô Kỵ quyết định lại tìm thời gian một tháng, nếu mà còn không có bất kỳ manh mối, nguy hiểm nữa hắn cũng phải dùng Côn Ngô Kiếm xé mở giới vực, mạnh mẽ tiến vào giới diện đẳng cấp càng cao.

Mạc Vô Kỵ vừa mới làm ra quyết định, bên trong thần niệm bỗng nhiên truyền đến một loại quen thuộc khí tức.

Có người quen? Mạc Vô Kỵ lập tức ý bảo Súy Oa tránh ra, chính hắn khống chế xe bay dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới.

Nếu mà tại đây phiến giới vực cũng vậy có thể tìm tới người quen, vậy khẳng định là Chân Tinh phụ cận.

Mạc Vô Kỵ xe bay thế nhưng là cửu phẩm phi hành tiên khí, lại là chính hắn khống chế. Tại đây loại Tu Chân Giới giới diện trong hư không, chỉ dùng mấy hô hấp thời gian, hắn liền chạy tới.

Bị Mạc Vô Kỵ ngăn cản lại là một thanh niên thân áo bào tím đi chân trần, hắn cả người vết máu, vẻ mặt kinh hoảng, thấy Mạc Vô Kỵ ngăn cản hắn sau đó, hắn lo lắng nói:

- Vị đại ca này, mau để cho ta đi thôi, tên khốn nạn kia tới rồi, sẽ đem ta nấu ăn...

Lời của hắn đột ngột dừng lại, lập tức liền ngạc nhiên mừng rỡ hắn lên, hắn quen biết Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 856: Thái Quá Cao Thủ

Loại này ngạc nhiên mừng rỡ rất nhanh thì biến mất, áo bào tím thanh niên liền cấp thiết kêu lên:

- Đại ca, mau trốn, tên gia hỏa đuổi theo thật đáng sợ...

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói:

- Trốn không thoát rồi, người này đã tới. Ta nói Nhan Ly, thua thiệt ta năm đó cho ngươi một lọ Ức Niên Tiên Mộc Tủy, ngươi cũng không có bao nhiêu tiến bộ, cả hóa cái hình cũng không có triệt để, trên đầu còn có hai cái kim giác.

Thanh niên áo bào tím này chính là Nhan Ly, cũng chính là kim giác Tử Long được Mạc Vô Kỵ cứu. Năm đó Mạc Vô Kỵ có thể rời đi Tu Chân Giới, còn là Nhan Ly nói cho hắn Tiềm Long Uyên thông đạo. Hắn chẳng những thông qua Tiềm Long Uyên về tới Tiên Giới, tại Tiềm Long Uyên thu hoạch còn không cạn. Chẳng những luyện thể tiến bộ, chính là tu vi đã ở Tiềm Long Uyên tăng một mảng lớn.

Đã nhiều năm như vậy, Mạc Vô Kỵ có thể cảm thụ ra, thực lực của Nhan Ly hắn là đến gần Thiên Tiên cảnh giới. Dùng tu vi của hắn, chỉ cần tiến thêm một bước, liền không cách nào lưu lại nơi này cái giới diện.

Nhan Ly vội vàng nói:

- Tuy rằng ta không biết ngươi thế nào còn không có đi Tiên Giới, chuyện của chúng ta đợi lát nữa rồi lại nói, đi trước...

Nhan Ly nói đột ngột dừng lại, một cái thân ảnh màu xám tro ngăn ở trước mặt hắn và Mạc Vô Kỵ.

- Nhỏ giun, tiếp tục trốn a.

thanh âm xem thường lạnh như băng truyền đến.

là một người nam tử thoạt nhìn phi thường trẻ tuổi, một cái đầu màu rám nắng tóc dài trực tiếp khoác lên sau vai. Giọng nói, thật giống như săm lốp xe rỉ khí giống nhau.

Mạc Vô Kỵ cũng là trong lòng lay động, người nam tử trẻ tuổi này tu vi tuyệt đối vượt qua hết thảy cường giả hắn đã gặp. Hắn có thể khẳng định, Đạo Đế tại trước mặt nam tử trẻ tuổi này, thậm chí ngay cả con kiến hôi cũng không tính.

Tại quanh người nam tử trẻ tuổi, có vô cùng vô tận phù văn lóe ra, Mạc Vô Kỵ mơ hồ thấy nam tử trẻ tuổi trên người dường như rạn nứt đi ra rồi một đạo lại một đạo vết rạn.

Mạc Vô Kỵ là Tiên Đế trung kỳ, lại là chính bản thân sáng tạo tu luyện đại đạo, hắn vừa nhìn nam tử này liền biết là chuyện gì xảy ra. Trẻ tuổi này nam thực lực tuyệt đối phải mạnh mẽ hơn hắn nhiều lắm, duy nhất để cho hắn có thể yên tâm là, tên này trên người có cao cấp nhất thiên địa quy tắc phù, thiên địa quy tắc phù này để cho nơi này cường đại thiên địa quy tắc không đến mức đưa hắn xé rách trở thành mảnh vụn.

Tuy có thiên địa quy tắc phù ở trên người, nam tử trẻ tuổi cũng bị thiên địa quy tắc áp chế có từng đạo vết máu xuất hiện.

Dùng Mạc Vô Kỵ kinh nghiệm phán đoán, người này lúc này có thể biểu hiện ra thực lực hắn là tự Tiên Vương trở lên, dưới Tiên Đế.

Nhan Ly lớn tiếng nói:

- Ta không biết ngươi vì sao nhất định phải giết ta. Mạc Vô Kỵ là bằng hữu của ta, hắn và việc này không quan hệ.

- Ha ha... Chết đi, vật nhỏ.

nam tử tóc que cọ một tiếng cuồng tiếu, trương tay trực tiếp chộp tới Nhan Ly.

Mạc Vô Kỵ bước ra xe bay, một quyền đánh về phía nam tử trẻ tuổi tóc que cọ. Nhan Ly là bạn hắn, hắn há có thể để Nhan ly tại trước mắt bị giết?

- Đại ca, ngươi mau tránh ra, người này phi thường đáng sợ...

Nhan Ly cấp thiết muốn Mạc Vô Kỵ rời đi, hắn biết rõ Mạc Vô Kỵ lợi hại hơn nữa, tại người kia trước mặt cũng chỉ có một chiêu.

- Á đù, ngon mày, có dũng khí động thủ với ta...

Tóc que cọ nam tử hừ một tiếng, chuyển hướng Nhan Ly tay hóa thành nắm tay, đồng dạng là một quyền đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Hắn ra quyền phương thức động tác đều giống như Mạc Vô Kỵ, hắn cần quyền giống y hệt nhau đem Mạc Vô Kỵ đánh giết.

- Ầm!

Cuồng bạo nguyên lực nổ tung, một bên Nhan Ly trực tiếp bị loại này kinh khủng nguyên lực cuốn bay ra ngoài, đây là Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ trợ giúp Nhan Ly chặn sát khí, nếu không, chính là cái loại này sát khí cũng có thể trực tiếp giết chết Nhan Ly.

- Răng rắc!

thanh âm vỡ vụn truyền đến.

- A!

Đi theo là một tiếng đáng sợ gào thét, nam tử tóc que cọ hai mắt đỏ bừng, tràn ngập lấy một loại hận ý ngập trời cùng điên cuồng quang mang:

- Ngươi rốt cuộc là người nào? Lại có thể dùng thực lực của Tiên Đế tại cái chỗ này bình yên vô sự, ta muốn nuốt ngươi...

Tóc que cọ một câu lời còn chưa nói hết, thân thể liền không ngừng vỡ ra, quanh người hắn này lóe lên ký hiệu bắt đầu mở ra.

Tròng mắt của hắn đều đỏ, càng là điên cuồng một quyền đánh về phía Mạc Vô Kỵ. So với phía trước một quyền kia, uy lực của một quyền này của hắn lớn không chỉ gấp mấy lần.

- Bành!

Một quyền này vừa mới đánh ra, tóc que cọ nam tử đã bị nổ thành huyết vụ. Hắn quy tắc phù bị Mạc Vô Kỵ nổ nát sau đó, cái loại này trong thiên địa quy tắc căn bản cũng không phải là hắn có thể chống cự. Chẳng những là hắn toàn bộ thân thể bị nổ tung trở thành huyết vụ, chính là trên người của hắn trữ vật thiết bị, tại đây dưới thiên địa quy tắc, cũng vậy tất cả đều vỡ vụn.

Dù cho tóc que cọ thanh niên bị thiên địa quy tắc nghiền thành mảnh vụn, hắn một quyền kia tàn dư xuống uy lực vẫn như cũ lại đem Mạc Vô Kỵ đánh bay ra ngoài.

Cũng may một quyền này tại tóc que cọ nam tử bị nổ tung sau đó đạo vận quy tắc không được đầy đủ, Mạc Vô Kỵ chỉ là bị một điểm vết thương nhẹ.

- Đại ca, ngươi làm sao có thể lại đem tên này một quyền giết chết?

Nhan Ly ngạc nhiên mừng rỡ vọt tới.

Mạc Vô Kỵ chậm lại giọng nói, như nhau có chút không dám tin tưởng nói:

- Nhan Ly, ngươi bất quá là một cái Tử Long Thiên Tiên cũng chưa tới mà thôi, thế nào chọc phải loại này cường địch?

Nhan Ly vỗ vỗ cái trán:

- Đại ca, ta cũng không muốn a, tên này hình như là chuyên môn tới tìm ta. Ta bị hắn theo đuổi nửa tháng, trên thực tế ta căn bản cũng không quen biết hắn.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ nhìn một chút Nhan Ly:

- Nhan Ly không phải là ta xem thường ngươi, thực lực của người này phi thường đáng sợ, coi như là một vạn ngươi cộng lại cũng vậy không phải là đối thủ của hắn, hắn sẽ đuổi theo ngươi nửa tháng mà không kịp?

- Đại ca, kỳ thực ngươi có chút hiểu lầm. bên trong Huyết mạch của ta có hạng nhất năng lực đặc thù, này chính là có thể dễ dàng tìm được cùng cấp độ giới diện tiết điểm, sau đó đi xuyên qua. Mỗi lần ta đổi được một cái mới hư không, sẽ lại đem tên này hất ra một đoạn thời gian. Bất đắc dĩ là qua một đoạn thời gian, tên này đúng là âm hồn bất tán lần nữa đuổi theo. Mỗi khi lúc này, ta liền phải tìm tiết điểm, rời đi một phương này hư không, nếu không sớm đã bị hắn bắt được.

Nhan Ly bất đắc dĩ giải thích.

- Huyết mạch thần thông?

Mạc Vô Kỵ kinh dị nói.

Hắn tu luyện tới hiện tại, tự nhiên biết đây là huyết mạch thần thông, tuyệt đối không phải là cái gì năng lực đặc thù. Xem ra nhỏ Tử Long lai lịch vô cùng không bình thường.

- Là thần thông sao?

Nhan Ly cau mày, tu vi của hắn không tới, truyền thừa còn không toàn vẹn, rất nhiều thứ đều không thể hiểu.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp cắt đứt Nhan Ly suy tư, bức thiết hỏi:

- Vậy ngươi bây giờ còn có thể hay không tìm được Tiềm Long Uyên tại vị trí nào?

Nhan Ly lắc đầu:

- Đại ca, ta cũng không biết chạy đường bao xa, đi bao nhiêu cái hư không, ngươi bây giờ để cho ta tìm thêm trở về ta đâu có thể tìm tới? Bất quá ta có biện pháp, ta hiện tại tùy thời đều có thể phi thăng. Chờ ta phi thăng thời điểm, đại ca cùng ta cùng tiến lên đi là được.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn biết Nhan Ly phi thăng thời điểm Tiên Giới cùng Tu Chân Giới thông đạo sẽ nhất thời mở ra. Chỉ cần thông đạo mở ra, dùng hắn Tiên Đế trung kỳ năng lực, tự nhiên có thể dễ dàng trở lại Tiên Giới.

- Ta còn đang muốn hỏi ngươi, vì sao ngươi đều tiếp cận Thiên Tiên, còn không phi thăng?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Nhan Ly vẻ mặt đau khổ nói:

- Không phải là không phi thăng, mà là không dám phi thăng. Ta là kim giác Tử Long huyết mạch, một khi phi thăng tới Tiên Giới, xương của ta đều có thể bị người nuốt trọn.

Mạc Vô Kỵ một nhịp vỗ mông Nhan Ly:

- Không có sao, ngươi bây giờ liền phi thăng, chờ sau khi Tiên Giới thông đạo xuất hiện, ta cùng đi với ngươi Tiên Giới.

- Đại ca yên tâm, chỉ cần ta muốn phi thăng, tùy thời đều có thể.

Nhan Ly vỗ vỗ bộ ngực, hắn đối với Mạc Vô Kỵ là cực kỳ tín nhiệm. Mạc Vô Kỵ cả cái kia đuổi giết hắn biến thái cũng có thể chơi, có thể thấy được hắn nhận được người đại ca này thật sự là cường hãn thái quá.

- Chờ một chút, vật này trả lại cho ngươi. Mấy năm nay ta không có gặp mẫu thân ngươi, hạt châu này chỉ có thể trả cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một quả màu xanh hạt châu.

Thanh Châu này là năm đó Nhan Ly giao cho Mạc Vô Kỵ, để cho Mạc Vô Kỵ thấy mẹ của hắn sau đó, lại đem hạt châu giao trả cho mẹ của hắn. Mạc Vô Kỵ không có thấy mẫu thân của Nhan Ly, hiện tại Nhan Ly cũng muốn phi thăng Tiên Giới, hắn còn không bằng lại đem hạt châu hoàn trả cho Nhan Ly.

Nhan Ly tiếp nhận hạt châu, thần sắc có chút buồn bã, hiển nhiên hắn có chút nhớ nhung mẫu thân của mình.

- Đừng suy nghĩ nhiều, ngươi chút thực lực ấy thật sự là kém cỏi. Đừng xem ngươi ngoài mặt biến hóa, trên thực tế coi như là ngu ngốc cũng có thể nhìn ra ngươi là kim giác Tử Long bộ tộc. Ta có một món đồ nữa cho ngươi, chờ ngươi đem cái này sau khi luyện hóa, lại phi thăng sao?.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái hộp ngọc đưa cho Nhan Ly.

Nhan Ly nghi ngờ tiếp nhận hộp ngọc, hắn không nghĩ ra còn có cái gì có thể giúp hắn Long tộc biến hóa đồ đạc. Khi hắn mở hộp ngọc ra sau đó, lập tức mừng rỡ kêu lên:

- Hình đạo quả? Đại ca ngươi cả loại vật này đều có? Được rồi, năm đó ngươi cho ta Ức Niên Tiên Mộc Tủy, hiện tại lại cho ta hình đạo quả, đại ca trên người ngươi có còn hay không...

- Đừng dong dài, nhanh đi luyện hóa.

Mạc Vô Kỵ một nhịp vỗ đầu Nhan Ly, hắn cảm giác tên này nghìn vạn không có khả năng đi cùng với Súy Oa, một khi cùng một chỗ rất có thể phát sinh sự thay đổi sinh lý à nha.

- Tốt, ta lập tức liền luyện hóa.

Nhan Ly mừng rỡ nắm hình đạo quả xông lên xe bay của Mạc Vô Kỵ, hắn căn bản cũng không có lại đem mình xem thành người ngoài.

...

Một tháng sau, Nhan Ly đứng lên. Trong mắt hắn tất cả đều là ngạc nhiên mừng rỡ, tuy tu vi của hắn cũng không có tăng bao nhiêu, thế nhưng là hắn đối với đại đạo đạo vận cảm ngộ khắc sâu hơn một tầng.

Không chỉ như thế, trên người của hắn kim giác Tử Long khí tức biến mất vô tung vô ảnh. Ngay cả trên đầu hai cái nhỏ kim giác cũng vậy biến mất không thấy, về phần tử khí vờn quanh tại quanh người, toàn bộ bị thu liễm.

- Không sai, cuối cùng là có chút bộ dáng.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy rất là vui vẻ, hắn nhìn ra, Nhan Ly tương lai thành tựu rất khó phỏng đoán.

Đừng xem Súy Oa là hồng hoang loại lưu lại huyết mạch truyền thừa, Nhan Ly sẽ không kém so với Súy Oa. Đang tu luyện, Súy Oa cũng không có khắc khổ như Nhan Ly, bị Nhan Ly vung vứt xa cũng không kỳ quái.

Ngược lại Đại Hoang tiềm lực Mạc Vô Kỵ không biết có bao xa, hắn cho Đại Hoang mở đi ra một trăm lẻ tám nhánh Linh Lạc, lại mở ra một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc. Nếu là Đại Hoang tương lai có thể đem Linh Lạc cùng mạch lạc dung làm một, nói không chừng thành tựu so với hắn còn cao hơn.

- Đại ca, ta có thể độ kiếp.

Nhan Ly đã thấy Mạc Vô Kỵ lại đem phi thuyền dừng ở bên trên một cái hoang vu rạn nứt tinh cầu.

- Tốt, ngươi tùy tiện đi độ kiếp, thời điểm phi thăng không cần quản ta, ta thì sẽ đi theo ngươi cùng tiến lên đi.

Mạc Vô Kỵ đối với Nhan Ly khoát khoát tay nói.

Chờ Nhan Ly đi qua độ kiếp, Mạc Vô Kỵ đem Đại Hoang cùng Súy Oa thu vào Bất Hủ Giới, đem Mạc Thanh Triệt kêu lên.

Ngắn ngủi mấy tháng thời gian, Mạc Thanh Triệt khí chất đã có chút giống với Mạc Vô Kỵ, càng là bình thường hẳn lên. Nàng tu vi cũng có tiến bộ rất lớn, tới rồi Thác Mạch tầng ba.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 857: Hôm Nay Rất Nhiều Người Phải Chết

Nhan Ly tu vi sớm đã đến Địa Tiên đỉnh phong cảnh giới, lúc này vừa mở ra khí tức, tiếng sấm mơ hồ nổ vang liền truyền tới.

Chỉ là hô hấp thời gian, 9 đạo lôi quang lóe lên liền đánh xuống.

Nhan Ly thân thể cường độ hiển nhiên không kém, mặc dù hắn không có như Mạc Vô Kỵ độ kiếp xông lên đối kháng lôi kiếp hồ, hắn cũng không có tế xuất bất luận cái gì phòng ngự pháp bảo, lấy cứng đối cứng lôi kiếp hồ.

Liên miên không ngớt lôi hồ đánh vào trên người Nhan Ly, đánh cho Nhan Ly da tróc thịt bong, máu tươi lâm ly. Nhan Ly cũng là rất trâu, không rên một tiếng, cũng không tế xuất bất kỳ phòng ngự pháp bảo nào.

Đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Thanh Triệt nhìn kinh hồn táng đảm, có chút lo lắng nói:

- Gia gia, lôi kiếp đáng sợ như thế, tương lai ta có đúng hay không cũng phải vượt qua?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Không sai, muốn truy cầu cảnh giới cấp độ cao hơn, nhất định phải độ lôi kiếp. Nếu mà không độ được, chỉ có thể hóa thành tro bụi.

Mạc Vô Kỵ thậm chí không có đi cổ vũ Mạc Thanh Triệt, làm một người tu đạo, nếu như ngay cả cái này đều điều chỉnh không tốt, vậy hắn lại cổ vũ cũng là không có tác dụng. Hắn không có khả năng vẫn ở lại

bên người Mạc Thanh Triệt, tương lai đường còn phải dựa vào chính bản thân Mạc Thanh Triệt đi lang bạt.

Mạc Thanh Triệt dường như hiểu Mạc Vô Kỵ ý tứ, lấy lại bình tĩnh nói:

- Gia gia, ngươi yên tâm, tương lai nếu như ta gặp lôi kiếp, ta khẳng định cũng sẽ không sợ.

Một ngày sau lôi sấm sét lôi kiếp rốt cục tiêu tán, Nhan Ly uể oải không chịu nổi coi như là khổ tận cam lai, nghênh đón chữa thương Linh Vân màu sắc rực rỡ.

Gần nửa ngày thời gian, Nhan Ly liền lần nữa tinh thần phấn chấn từ lôi kiếp trong hầm bay vọt ra.

- Đại ca, lôi kiếp độ thật sự là thống khoái, ta đã cảm nhận được Tiên Giới phi thăng khí tức, chỉ cần ta buông ra bản thân Thiên Tiên khí tức, lập tức liền có thể phi thăng.

Nhan Ly mừng rỡ chạy tới, giọng nói tràn ngập lấy kích động.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy rõ ràng cảm nhận được Nhan Ly khí tức trên người đã có biến hóa, so với trước cường đại hơn rất nhiều. Hắn gật gật đầu nói:

- Hiện tại liền phi thăng sao?, ta đi sau lưng ngươi.

Tuy Mạc Vô Kỵ rời đi Tiên Giới không có bao nhiêu năm, đối với Tiên Giới cường giả mà nói căn bản cũng không tính cái gì. Nhưng trong lòng Mạc Vô Kỵ lo lắng a, hắn thế nhưng là biết mình là tại bối cảnh gì dưới rời đi Tiên Giới.

Hắn tiêu diệt Đại Kiếm Đạo không sai, Mạc Vô Kỵ trong lòng mình cũng vậy rõ ràng, tên gia hỏa Đại Kiếm Đạo mạnh nhất là Dịch Minh Hồ hắn cũng không có giết chết.

Không muốn nói Dịch Minh Hồ, ba gã Đại Tiên Đế cùng một người Chuẩn Đế năm đó vây giết hắn, hắn một tên cũng không có giết chết.

Mà thù của hắn người không chỉ có riêng là mấy cái Đại Tiên Đế này, còn có Lôn Thải đại đế, Đan Đạo Tiên Minh minh chủ các nhóm cường giả.

Có thể nói một khi những người này trở về nữa, hắn Bình Phạm tiên môn có chút khá e ngại.

Bình Phạm tiên môn có bao nhiêu người? Đại Tiên Đế bất quá một Vi Tử Đạo vừa mới thăng cấp. Thực lực của Vi Tử Đạo tạm được, ban đầu ở bên trong kiếm ngục hoành phách một phương. Sự thực Mạc Vô Kỵ hiểu rõ, so với cường giả chân chính mà nói, Vi Tử Đạo chẳng có gì ngon.

- Tốt.

Nhan Ly lên tiếng, trực tiếp rộng mở hơi thở của mình.

Mênh mông trong hư không truyền đến cuồn cuộn nổ vang, một đạo hư vô không gian thông đạo xuất hiện ở đỉnh đầu Nhan Ly. Một cổ vòng xoáy lực lượng trực tiếp cuồn cuộn nổi lên Nhan Ly, liền hướng đi.

Mạc Vô Kỵ đưa tay nắm lên Mạc Thanh Triệt, đi theo lối đi kia liền xông tới.

Mạc Vô Kỵ vừa mới vọt vào thông đạo, lực lượng cường hãn liền tràn tới, muốn đem Mạc Vô Kỵ đẩy đi.

Trong hư không dường như nhiều hơn một tầng vách ngăn, mà Nhan Ly không trở ngại chút nào xuyên qua tầng vách ngăn này, Mạc Vô Kỵ cùng Mạc Thanh Triệt lại bị ngăn cản.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẩn trương, hắn biết rõ, Nhan Ly một khi phi thăng, hư không phi thăng thông đạo lại triệt để biến mất, hắn cũng

không có cơ hội thông qua loại này phi thăng thông đạo trở lại Tiên Giới nữa.

Lúc này Mạc Vô Kỵ căn bản sẽ không lo lắng nguy hiểm gì, chương một Lạc Thư bị hắn tế xuất đến bảo vệ Mạc Thanh Triệt. Sau đó Mạc Vô Kỵ lấy ra Côn Ngô Kiếm, bổ xuống một tầng hư không vách ngăn.

Cuồng bạo kiếm đạo sát ý bao trùm ra, hư không vách ngăn xuất hiện một đạo vết rạn. Mạc Vô Kỵ đi theo chính là một quyền đánh ra, vết rạn bị xé mở, một cái khe nứt cực kỳ chật hẹp xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ mang theo Mạc Thanh Triệt nhanh chóng liền vọt vào khe nứt.

Các loại các dạng hư không xé rách truyền đến, dù cho Mạc Vô Kỵ thần thể hậu kỳ thân thể cường độ, lúc này cũng bị trong hư không không gian xé rách vết máu loang lổ, khắp cả người vết thương.

Mạc Vô Kỵ may mắn dùng Lạc Thư bảo vệ Mạc Thanh Triệt, nếu không loại đáng sợ này hư không xé rách, hắn căn bản là có biện pháp gì bảo vệ Mạc Thanh Triệt. Thiên địa quy tắc lực lượng quả nhiên đáng sợ, hắn muốn vi phạm loại này quy tắc, thực lực hơi chút yếu một chút đều có thể bị giết chết.

Tại bổ ra vách ngăn sau đó, Mạc Vô Kỵ lập tức liền cảm nhận được tiên linh khí, một đạo tràn ngập thiên nhiên vòng xoáy phù văn rung động xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ là một cái trận Đạo Tông sư, gần nhất lại tinh nghiên các loại bùa chú. Loại này phù văn hắn vừa nhìn cũng biết là một loại thiên địa đạo vận hình thành truyền tống đạo văn.

Mạc Vô Kỵ không có trải qua phi thăng, thần niệm của hắn quét Nhan Ly tiến vào này đạo văn. Hắn mang theo Mạc Thanh Triệt, cũng vậy bước vào trong đạo văn.

Quả nhiên vừa nhảy vào sau đó, liền có một loại giới vực truyền tống cảm giác truyền đến, sau một khắc Mạc Vô Kỵ đã hạ xuống rơi vào một

cái tiên trì thật lớn nồng đậm tiên linh vụ khí quanh quẩn.

Tại đây ngay phía trên to lớn trì, còn có một bài chữ to màu vàng:

- La Lăng Tiên Vực phi thăng trì thứ mười.

- Đại ca, nơi này tiên linh khí thật đúng là nồng nặc.Nhan Ly mừng rỡ không thôi, đang khi nói chuyện sớm đã ngồi xuống bắt đầu vững chắc tu vi.

Ngược lại Mạc Thanh Triệt tu vi còn thấp, không cảm giác được phi thăng trì chỗ tốt.

Mạc Vô Kỵ đợi Nhan Ly nửa ngày, Nhan Ly sơ bộ vững chắc bản thân Thiên Tiên tu vi, cũng vậy đình chỉ tu luyện.

...

Mạc Vô Kỵ biết mỗi một cái Tiên Vực đều có thật nhiều phi thăng trì, chỉ là hắn đến Tiên Giới vốn cũng không phải là như cách thường, cho nên đối với phi thăng trì cũng chỉ là hơi chút hiểu biết.

Bên trong Phi thăng trì là không cho phép bất luận tiên nhân gì tiến vào, một nguyên nhân trong đó chính là phi thăng trì có thông đạo hư không đến Tu Chân Giới. Dù cho loại thông đạo này người bình thường không mở ra, đây cũng là chỗ Tiên Giới cao cấp cơ mật nhất.

Mạc Vô Kỵ mang theo Nhan Ly ba người bước ra phi thăng trì sau đó, xuất hiện ở trong một cái đại điện to lớn.

Không đợi ba người hỏi, thì có hai người chạy tới:

- Ba vị là mới vừa phi thăng sao?

Câu hỏi là một người Kim Tiên tu sĩ, hắn hỏi xong đã cảm thấy không được bình thường. Nhan Ly trên người còn có Thiên Tiên khí tức, vừa mới phi thăng còn không sai biệt lắm. Mạc Vô Kỵ cùng Mạc Thanh

Triệt thoạt nhìn tựa cùng người phàm không có bất kỳ khác nhau, căn bản cũng không có phi thăng khí tức, cái này chẳng lẽ cũng vậy là mới vừa phi thăng?

- Ngươi mang người phàm phi thăng Tiên Giới?

Một người khác nhìn chằm chằm Nhan Ly kinh thanh kêu lên.

Trong đại điện không coi là nhiều người, nghe nói như thế sau đó đều vây quanh. Theo bọn họ, có thể mang người bình thường phi thăng Tiên Giới, khẳng định trên người có đỉnh cấp bảo vật.

Kỳ thực vừa mới phi thăng tu sĩ còn là rất an toàn, chẳng những là các Đại Tiên vực đều có đối với vừa mới phi thăng tu sĩ bảo hộ, chính là cường giả bình thường vậy cũng không động thủ đối với tu sĩ vừa mới phi thăng.

Một tu sĩ vừa mới phi thăng, trên người có thể có thứ tốt gì?

Hiện tại Nhan Ly bộc lộ ra có đỉnh cấp bảo vật, vậy là bất đồng.

Mạc Vô Kỵ có chút không nói gì, phi thăng tu sĩ tầm thường có thể dẫn người phi thăng tới Tiên Giới? trí lực yêu cầu trị liệu đầy đủ a. Hắn một cái Tiên Đế, còn chưa phải chịu thiên địa quy tắc áp chế Tiên Đế, cũng cần mượn Côn Ngô Kiếm, mới có thể mượn phi thăng thông đạo trở lại Tiên Giới. Loại chuyện này, là người bình thường có thể làm được?

Nhan Ly khinh thường nói:

- Ngươi ngu a, ta có thể lợi dụng phi thăng dẫn người đến Tiên Giới, ta cũng sẽ không để cho mang tới người xuất hiện ở trong đại điện này.

- Đi thôi, Nhan Ly.

Mạc Vô Kỵ không có có tâm tình nhiều lời, La Lăng Tiên Vực hắn vẫn là biết. Vấn Lan Nữ Đế chính là chủ La Lăng Tiên Vực, không chỉ

như thế, năm đó bị hắn tiêu diệt Đại Kiếm Đạo cũng đến từ La Lăng Tiên Vực.

Thấy Mạc Vô Kỵ ba người rời đi đại điện, vài tên tu sĩ cho nhau đánh cái ánh mắt, sau đó nhanh chóng đi theo.

Đối với tu sĩ vừa mới phi thăng, bọn họ còn không dám quang minh chính đại tại tiên trong thành động thủ. Chỉ cần mấy người ra tiên thành, vậy thì khó mà nói.

Mạc Thanh Triệt nghi ngờ hỏi:

- Gia gia, Phi Thăng Điện là không là không cho phép mang người phàm phi thăng? Bọn họ dường như rất muốn ngăn lại ba người chúng ta, đã như vậy vì sao không cần cái này làm mượn cớ?

Nhan Ly cười hắc hắc:

- Dùng cái này làm mượn cớ, đồ đạc cũng không phải là của bọn họ.

Mạc Vô Kỵ cũng không có lại đem mấy cái này cá tôm nhỏ để ở trong lòng, thần niệm của hắn phô thiên cái địa quét đi ra ngoài. Hắn không có tận lực đi phá vỡ tiên thành cấm chế, dùng thần niệm của hắn cường độ, vẫn như cũ rất nhanh liền tìm được truyền tống trận vị trí.

Thần niệm quét một cái, Mạc Vô Kỵ cũng biết cái chỗ này là nơi nào. La Lăng Tiên Vực rất nổi danh một cái tiên thành, Định Pha Tiên Thành.

Định Pha Tiên Thành Mạc Vô Kỵ quá quen thuộc, năm đó mấy cái đại tông môn chính là ở chỗ này bày khốn giết đại trận, muốn đối phó hắn. Hắn bởi vì được Hàn Thanh Như nhắc nhở chạy ra ngoài, kết quả thiếu chút nữa bỏ mạng ở Định Pha Tiên Thành phía ngoài hư không.

Tại Định Pha Tiên Thành, Mạc Vô Kỵ còn quen biết một người tu sĩ tên là Trầm Hổ. Đây là một cái tám sao thiên tài, ban đầu ở Phá Toái Giới tầng thứ ba, hắn và Trầm Hổ từng có giao dịch. Trầm Hổ tính tình

là rất tốt, đại khí trầm ổn. Nghe nói phụ thân của hắn cũng là một cái Tiên Đế, bất quá Trầm Hổ dường như tại Vũ Trụ Giác bỏ mình.

Không nghĩ tới lần này hắn lại trở lại Định Pha Tiên Thành, xem ra hắn và cái này tiên thành thật đúng là hữu duyên.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì hạ xuống rơi vào bên ngoài Định Pha Tiên Thành, tại Định Pha Tiên Thành ngoài cửa thành, thụ lập một cái lệnh truy nã to lớn.

người trong lệnh truy nã miêu tả Mạc Vô Kỵ quá quen thuộc, chính là bản thân hắn. lệnh truy nã viết rõ ràng, đại thể ý tứ là Mạc Vô Kỵ chiếm trước Tiên Giới tài nguyên giết người lung tung vô tội, táng tận thiên lương. Bất luận kẻ nào đều có nghĩa vụ tố giác cùng chém giết Mạc Vô Kỵ, chỉ cần có tu sĩ cung cấp Mạc Vô Kỵ tin tức, đều có một đống phần thưởng.

Thấy tờ lệnh truy nã này, Mạc Vô Kỵ chính là trong lòng trầm xuống. Hắn không phải sợ bị truy nã, dùng thực lực của hắn, tại Tiên Giới còn có ai dám phát lệnh truy nã hắn? Hắn là lo lắng cho mình Bình Phạm tiên môn. Hắn Bình Phạm tiên môn môn chủ đều bị truy nã, Bình Phạm tiên môn có thể tốt mới là quái sự.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ tiếp tục mở rộng đi ra ngoài, khi hắn thấy vài cổ thi thể cùng một tu sĩ còn chưa tắt thở bị đóng đinh tại ngoại vi tường thành lệnh truy nã, Mạc Vô Kỵ đã hoàn toàn phẫn nộ rồi.

Những thi thể này phía dưới đều có rõ ràng miêu tả, Mạc Vô Kỵ đồng bọn.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, trực tiếp gọi ra Súy Oa cùng Đại Hoang, sắc mặt âm trầm nói:

- Đại Hoang, ngươi và Súy Oa bảo vệ Nhan Ly cùng Thanh Triệt, ngày hôm nay nơi này rất nhiều người phải chết.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 858: Năm Quyền

Năm đó hắn còn chưa tới Tiên Vương, liền có dũng khí tiêu diệt Đại Kiếm Đạo, hiện tại hắn Tiên Đế trung kỳ, coi như là Thái Thượng Thiên hủy diệt Bình Phạm tiên môn, hắn cũng vậy không chút do dự đi tiêu diệt.

- Thanh Triệt tỷ tỷ, đại gia dường như rất tức giận, là bởi vì chuyện gì a?

Súy Oa cẩn thận đi tới bên cạnh Mạc Thanh Triệt hỏi.

Mạc Thanh Triệt căn bản liền không biết xảy ra chuyện gì, nàng lắc đầu:

- Ta cũng không biết, bất quá trước vài người Phi Thăng Điện muốn đồ đạc trên người Nhan Ly đại ca.

- Cái gì? Mấy cái con kiến hôi cũng dám đánh chú ý huynh đệ ta. Mấy cái con kiến hôi đó ở nơi nào? Ta hút khô rồi bọn họ.

Súy Oa giận tím mặt.

Đại Hoang khinh thường quét Súy Oa liếc mắt, hắn và Súy Oa quen biết đã lâu, sớm đã biết tên này là cái gì bản tính. Đừng xem tên này nói lòng đầy căm phẫn, trên thực tế coi như là Nhan Ly chỉ ra nơi mấy tên kia, Súy Oa cũng sẽ không xảy ra đến động thủ, hoặc là nói không dám ra đến động thủ. Nó không phải sợ mấy tên này, là sợ đại gia tức giận. Tên này tùy mặt gửi lời năng lực, Đại Hoang chỉ có thể mặc cảm.

Trừ phi đại gia tự mình mở miệng, bằng không Súy Oa bất quá là nói dễ nghe nói lừa gạt lừa gạt Nhan Ly mà thôi.

Nhan Ly cảm thụ được thực lực của Súy Oa xa xa thắng hắn, nhanh chóng tiến lên khiêm tốn nói:

- Đa tạ đại ca trượng nghĩa, ta gọi Nhan Ly, trước đây tựa cùng Mạc đại ca quen biết.

Súy Oa vung tay lên:

- Ngươi và đại gia quen biết, chính là tiểu đệ ta, sau này ta Súy Oa bảo bọc ngươi. Được rồi, còn có vị này, hắn gọi Đại Hoang, Đại Hoang nói thực lực của hắn rất mạnh. Có một lần hắn và người khác đánh nhau, bị người ta đánh tứ phân ngũ liệt, về sau là đại gia giúp hắn trọng tố thân thể, Đại Hoang rất là không sai. Đương nhiên chuyện giúp đại gia đánh nhau, ta cũng vậy hàng ngày làm. Chỉ là ta thịt xương cứng, so sánh tương đối có thể đối kháng đả kích.

Súy Oa cũng không nói Đại Hoang một câu không đúng, cũng không có nói thực lực của hắn xa xa không bằng Đại Hoang. Chỉ là nghe rất bình thường một câu nói, khiến cho Nhan Ly cảm giác được thực lực của Súy Oa mạnh hơn rất nhiều.

Không có nghe Súy Oa nói a, Đại Hoang giúp đại gia đánh một lần, kết quả bị đánh tứ phân ngũ liệt. Hắn hàng ngày giúp đại gia mọi người, cũng vậy bình yên vô sự.

- Súy Oa đại ca, Đại Hoang ca, sau này xin chiếu cố nhiều hơn a.

Nhan Ly trong nháy mắt nhận rõ hình thức, lại đem Súy Oa đặt ở phía trước Đại Hoang.

...

Mạc Vô Kỵ lúc này đã dừng ở trước 4 cụ thi thể bị đóng đinh tại vùng ven tường thành, trong mắt hắn tràn ngập lấy lửa giận, bởi vì hắn

không biết mấy người này, cũng không biết vì sao mấy người này sẽ bởi vì đồng bọn Mạc Vô Kỵ bị đinh sát ở chỗ này.

Hắn vừa vung tay, 4 cổ thi thể rơi ở trên mặt đất.

Sau đó hắn lấy ra vài viên thuốc đưa vào miệng một người trong đó, trong mấy người này, chỉ có người đó còn hơi thở thoi thóp.

Dùng thực lực của Mạc Vô Kỵ cùng tài nguyên trên người, chỉ cần linh hồn và thân thể không có hoàn toàn bị lấy đi, còn hơi thở cuối cùng, hắn liền có thể cứu sống.

- Ngươi cũng dám...

Vài tên tu sĩ từ Phi Thăng Điện theo dõi Mạc Vô Kỵ đi ra thấy Mạc Vô Kỵ lại dám bỏ xuống vài cổ thi thể, đều là khiếp sợ chỉ vào Mạc Vô Kỵ, thậm chí ngay cả nói đều nói không nên lời.

Đồng thời bọn họ cũng biết một cái thực tế tàn khốc, đó chính là Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không phải là mới vừa phi thăng tiên nhân. Không muốn nói vừa mới phi thăng tiên nhân, coi như là một cái Tiên Vương, muốn bình yên vô sự cởi ra vài cổ thi thể đóng đinh tại phía ngoài tường thành, cũng không phải chuyện dễ dàng như vậy.

Mấy người đối diện như nhau, cấp tốc xoay người liền muốn rời khỏi. Chỉ là mấy người vừa mới xoay người, một đạo phong nhận liền quét ngang tới, liền đem vài tên tu sĩ chém giết làm hai nửa, cả Nguyên Thần cũng không có trốn ra.

bên trên Cửa thành, hai gã tu sĩ thủ hộ thấy Mạc Vô Kỵ cởi xuống vài cổ thi thể chính là kinh hãi, bây giờ nhìn thấy Mạc Vô Kỵ còn dám công nhiên tại ngoài Định Pha Tiên Thành sát nhân, bọn họ lập tức liền biết chuyện này không đơn giản.

Tiếng báo động thê lương vang lên, đông đảo tu sĩ tới tới đi đi đều nhanh chóng kinh hoảng tránh ra.

Súy Oa hưng phấn không ngừng há mồm hợp miệng, nó không thích tu luyện, lại thích nhất nháo sự. Đáng tiếc là, rất lâu nó cũng không dám đắc tội đại gia, đè nén bản thân tính nết.

Mười mấy hô hấp đi qua, tên tu sĩ kia được Mạc Vô Kỵ cho ăn đan dược mở mắt. Tu vi của hắn cũng mới Kim Tiên hậu kỳ, Mạc Vô Kỵ cho đan dược lại là đan dược trị thương cao cấp nhất, hắn rất nhanh thì cảm thụ được thực lực khôi phục đến.

- Đa tạ tiền bối cứu giúp.

Tên tu sĩ này vừa đứng lên đến liền ôm quyền thi lễ.

- Là ngươi? Khuất Dương?

Tu sĩ này cả người vết máu, trên mặt không có một khối thịt lành, thế nhưng vừa mở miệng Mạc Vô Kỵ liền nhận ra, người này dĩ nhiên là Khuất Dương.

Năm đó hắn bị Nại Hà tại tu chân giới truy sát, rơi vào trong một cái hư không thung lũng. Tại nơi cái hư không trong thung lũng, hắn biết Khuất Dương. Lại nói tiếp Khuất Dương còn là Chân tinh tu sĩ, chỉ là hắn Tuyệt Đao Tông tại Chân Tinh sớm đã niết diệt ở tại lịch sử sông dài.

Khuất Dương tu chính là đao đạo, tính tình chính trực. Năm đó Mạc Vô Kỵ vừa mới thấy Khuất Dương, Khuất Dương vác sau lưng một thanh thuần khiết trường đao, đứng ở nơi đó ngạo nghễ giống như thông xanh bình thường giống nhau.

Thật sự là Mạc Vô Kỵ rời đi Bán Tiên Vực không có thấy Khuất Dương, nếu mà hắn thấy Khuất Dương, hắn nhất định sẽ mời Khuất Dương cùng đi. Muốn nói nhân phẩm, Mạc Vô Kỵ cảm thấy Khuất Dương so với Biên Song Bích cùng Mục Ảnh Kiều tốt hơn nhiều.

Không nghĩ tới Khuất Dương cũng vậy rời đi Bán Tiên Vực, còn ở nơi này chịu khổ.

- Ngươi là Mạc Vô Kỵ?

Khuất Dương cũng nhận ra được, trước mắt người này chính là Mạc Vô Kỵ.

Đối với Mạc Vô Kỵ trong lòng hắn là vạn phần kính phục, năm đó không phải là có Mạc Vô Kỵ, hắn bây giờ còn vây ở hư không thung lũng đó. Không có Mạc Vô Kỵ, hắn không thể ly khai Bán Tiên Vực. Đừng xem Mạc Vô Kỵ không có trực tiếp mang đi hắn, về sau Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ mở ra Vĩnh Anh Giác đến Bán Tiên Vực truyền tống trận, không biết cứu bao nhiêu người.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ nhân phẩm hắn càng là kính phục, tại Bán Tiên Vực chỗ đó, chỉ có Mạc Vô Kỵ một người dám giáo huấn Mạnh Thiêm Ngọc, có dũng khí không quan tâm Bán Tiên Vực đạo chủ Nghiễm Thuyên.

Ngoại trừ Mạc Vô Kỵ, ai dám? chẳng những phải có ngông nghênh, còn phải có thực lực mới được.

- Là ta a, thật không nghĩ tới có thể sớm Định Pha Tiên Thành gặp lại. Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Còn có mấy người này là ai? Cũng bởi vì ta bị đinh giết ở chỗ này?

Mạc Vô Kỵ cũng là vui vẻ không dứt, hắn nghĩ không ra người chính bản thân tiện tay cứu được là Khuất Dương.

Lần này không đợi Khuất Dương trả lời, một cái lãnh ý thanh âm liền truyền đến:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi rất có dũng khí, thật đúng là dám xuất hiện tại Định Pha Tiên Thành.

- Xoát xoát xoát...

Liên tiếp hơn mười đạo nhân ảnh từ hư không hạ thân, lại đem Mạc Vô Kỵ bao vây lại.

Mạc Vô Kỵ nhìn hơn mười tên gia hỏa vây bắt hắn, cả mí mắt cũng không có nhúc nhích một cái. hơn mười người, có bốn gã Tiên Đế, trong đó Tiên Đế hậu kỳ một người, Tiên Đế trung kỳ một người, hai gã Tiên Đế sơ kỳ. Còn lại toàn bộ là Tiên Vương hoặc là Tiên Tôn.

Mạc Vô Kỵ thật sự là nghẹn lời, trước đây hắn tại tinh không Tà Hải Đảo, vây công hắn toàn bộ là tên gia hỏa Đạo Đế cấp bậc. Không nói tại tinh không Tà Hải Đảo, chính là tại Vũ Trụ Giác, vây công hắn cũng đều là Tiên Đế, Đại Tiên Đế các loại nhân vật.

Hiện tại thực lực của hắn so với trước đây không biết mạnh hơn bao nhiêu, tu vi càng là tới rồi Tiên Đế trung kỳ, người vây hắn trái lại càng ngày càng kém.

- Mạc Vô Kỵ, trời cao có đức hiếu sinh, chúng ta cũng không muốn giết ngươi, chính ngươi thúc thủ chịu trói đi. Đừng làm cho Định Pha Tiên Thành bị hủy.

Nói chuyện là người kia Tiên Đế hậu kỳ tu vi cao nhất.

Hiển nhiên hắn cũng đã nghe nói qua Mạc Vô Kỵ một phần sự tích, biết Mạc Vô Kỵ không đơn giản.

Mạc Vô Kỵ không có nhìn hắn, mà là chuyển hướng một tên Tiên Đế trung kỳ trong đó, nói:

- Nếu như ta không có đoán sai, ngươi hắn là phụ thân của Trầm Hổ sao??

Tiên Đế trung kỳ tướng mạo cùng Trầm Hổ có vài phần giống nhau, hơn nữa công pháp tu luyện khí tức cũng có chút cùng loại, Mạc Vô Kỵ suy đoán người này hắn là phụ thân của Trầm Hổ.

Người Tiên Đế trung kỳ này đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, gật đầu nói:

- Không sai, bản đế chính là Trầm Tán. Ta nghe Trầm Hổ nói qua, ngươi là một người rất tốt. Chỉ là ngươi thực sự...

Trầm Tán không có tiếp tục nói hết, hắn cảm thấy ở chỗ này nói lời này, không thích hợp.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh hỏi:

- Trầm Hổ cùng ta coi như là người quen, ngươi đã là cha của Trầm Hổ, ta cũng vậy hỏi ngươi một câu nói, Bình Phạm tiên môn của ta, hiện tại như thế nào?

Mạc Vô Kỵ chia Bình Phạm tiên môn tin tức, đến bây giờ còn không có thu được hồi phục.

Trầm Tán do dự một chút, vẫn là nói:

- Bình Phạm tiên môn đã có một phần sứt mẻ, địa phương ngược lại vẫn tồn tại.

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, trong lòng sát khí càng là cuộn trào mãnh liệt hắn lên. Hắn biết, đừng xem Trầm Tán nói đơn giản, hắn khẳng định Bình Phạm tiên môn không chỉ là có một phần sứt mẻ đơn giản như vậy. Nếu là Bình Phạm tiên môn bị hủy diệt, hắn sẽ bái phỏng từng tên một.

Bình Phạm tiên môn là truyền thừa của hắn, hủy truyền thừa của hắn, phải dùng mệnh đến hoàn lại.

- Trầm Tán đạo hữu, ta có một câu nói, có nghe hay không là tại ngươi. Ta cùng Trầm Hổ từng có đi chung, Trầm Hổ tính tình cũng không tệ lắm. Cho nên ta vẫn không có xem Trầm Hổ là địch nhân...

Không đợi Mạc Vô Kỵ đem lời nói cho xong, Trầm Tán liền lập tức nói:

- Mạc tông chủ, ta hiểu rõ ý tứ của ngươi.

Nói xong câu đó, Trầm Tán đối với người còn lại liền ôm quyền nói:

- Mọi người đều biết ta Trầm Tán là người tính cách gì, con ta Trầm Hổ hiện tại tung tích không rõ, Mạc tông chủ trước đây cùng Trầm Hổ ở chung coi như là khoái trá. Ta không thể gia nhập mọi người đi đối phó Mạc tông chủ.

Kỳ thực Trầm Tán cảm thấy nhiều người như vậy đối phó một cái Mạc Vô Kỵ cả Tiên Đế cũng chưa đến, hắn thật sự là không làm được, rồi lại nói Trầm Hổ cũng xác thực nói, Mạc Vô Kỵ không đơn giản, còn có tiềm lực. Đương nhiên Trầm Tán hiện tại cũng biết, Mạc Vô Kỵ đã không còn thời gian tới. Chỉ là lời của con trai mình, hắn vẫn còn là nhớ ở trong lòng.

Một cái thanh âm âm lãnh nói:

- Trầm Tán, ngươi cũng biết ai ra mệnh lệnh. Tiên Giới lại có cái nào tông môn hỗ trợ, Mạc Vô Kỵ nhiều nhất bất quá là một Tiên Tôn mà thôi. Có ngươi và không có ngươi đều là giống nhau, thế nhưng nếu ngươi lui ra, tương lai ngươi cần phải chính bản thân tiếp nhận lửa giận của bề trên.

- Ha ha.....

Trầm Tán cười ha ha:

- Ta Trầm Tán muốn làm chuyện gì, còn cần ngươi đến khoa tay múa chân.

Nói xong câu đó, Trầm Tán thân hình lóe lên, trực tiếp thối lui đến phía ngoài cùng vòng vây.

- Động thủ.

Thấy Trầm Tán đi ra ngoài, Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm muốn thúc thủ chịu trói mùi vị, người kia Tiên Đế hậu kỳ hét lên một tiếng, lấy ra pháp bảo đầu tiên.

Khuất Dương có ý muốn đi lên hỗ trợ, đáng tiếc tu vi của hắn ở chỗ này cả con kiến hôi cũng không tính. Không muốn nói động thủ, khí thế cường đại bao trùm đến, hắn cả hô hấp đều cảm thấy có chút khó khăn.

Mạc Vô Kỵ đứng, ngay cả động đậy cũng không có, dưới lĩnh vực của hắn, cái loại này đè nén khí tức biến mất vô tung vô ảnh. pháp bảo của vài tên Tiên Đế đánh tới, hắn thật giống như không có thấy, cứ như vậy đứng tại chỗ liên tiếp đánh ra năm quyền.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 859: Giết Tử Xương Lạc

- Bành bành bành bành!

Từng đạo huyết vụ nổ tung dưới nắm tay của hắn.

Nếu như nói ba gã Tiên Đế này Mạc Vô Kỵ còn dùng 4 quyền, đám người còn lại Mạc Vô Kỵ chỉ là dùng một quyền mà thôi. Mà thủ đoạn công kích của đối phương, cả Mạc Vô Kỵ lĩnh vực cũng không cách nào xé mở.

Năm quyền sau đó, ba gã Tiên Đế, năm tên Tiên Tôn, sáu gã Tiên Vương, tất cả đều bị mất mạng. Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ dùng hai quyền, là người Tiên Đế hậu kỳ kia.

Tại dưới Mạc Vô Kỵ cường đại vòng xoáy lĩnh vực, ngay cả người kia Tiên Đế hậu kỳ, cũng chỉ có thể làm được miễn cưỡng giãy dụa một cái, để cho Mạc Vô Kỵ ra nhiều hơn một quyền.

Vừa đối mặt năm quyền, liền giết hơn mười cường giả. Không muốn nói loại thủ đoạn cường hãn này, bộ phận người càng là nhìn thấu Mạc Vô Kỵ chém giết những cường giả này, cả nửa điểm dư thừa khí lực cũng không muốn bỏ ra. Năm quyền, không nhiều không ít.

Xung quanh tu sĩ vây xem lúc này cũng không dám thở mạnh, duy nhất có thể để cho bọn họ nghĩ tới là Thái Thượng Thiên Đạo Đế Tử Xương Lạc.

Có lẽ chỉ có Tử Xương Lạc mới có thực lực như vậy.

Nghĩ đến Tử Xương Lạc, đã có người nhớ lại Mạc Vô Kỵ là bị ai phát lệnh truy nã. Phát lệnh truy nã Mạc Vô Kỵ người chính là Thái Thượng Thiên, hiện tại Mạc Vô Kỵ cường đại như vậy, mà Thái Thượng Thiên đang phát lệnh truy nã Mạc Vô Kỵ...

Rất nhiều người dự cảm đến Tiên Giới sẽ có một lần kinh thiên động địa biến hóa, biến hóa này không phải là Mạc Vô Kỵ tử vong, chính là Thái Thượng Thiên Đạo Đế Tử Xương Lạc thống trị Tiên Giới năm tháng sẽ bị phá vỡ.

Trầm Tán đờ đẫn nhìn từng tên cường giả dưới Mạc Vô Kỵ quả đấm hóa thành huyết vụ, nhìn Mạc Vô Kỵ trương tay lại đem hơn mười chiếc nhẫn trữ vật cuốn đi, một lát cũng không nói ra một chữ nào.

Đến lúc này, hắn mới hiểu được, Mạc Vô Kỵ để cho hắn rời khỏi không phải vì sợ, mà là nhìn tại Trầm Hổ mặt mũi, thả cho hắn một con đường sống. Người khác cho rằng chỉ có Tử Xương Lạc mới có loại này cường đại thủ đoạn, chỉ có hắn rõ ràng, cho dù là Tử Xương Lạc, cũng không có loại thủ đoạn này của Mạc Vô Kỵ. Bởi vì hắn đã gặp một lần Tử Xương Lạc, Tử Xương Lạc căn bản cũng không có lợi hại như vậy.

Một hồi lâu, Trầm Tán lúc này mới kính cẩn đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Đa tạ Mạc tông chủ thả ta một mạng, bằng không Trầm Tán sớm đã chết.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Trầm Hổ không phải là tiểu nhân, ta thấy ngươi cũng là người quang minh, hà tất vì Thái Thượng Thiên bán mạng làm việc loạn sát vô tội?

Trầm Tán thở dài một tiếng nói:

- Mạc tông chủ, ta bởi vì phải nhờ người Thái Thượng Thiên tìm kiếm con ta Trầm Hổ, lúc này mới phải vi phạm lương tâm làm một ít không chuyện muốn làm.

Trầm Tán đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ tiên nguyên bàn tay to đã ngưng tụ, đột ngột một trảo. Định Pha Tiên Thành hộ trận phát sinh từng trận tiếng rắc rắc âm vang, dưới nghiền nát thanh âm, Định Pha Tiên Thành tựa hồ bị người ta lột một tầng đồ đạc bình thường giống nhau, càng thêm rõ ràng, rất nhiều người đều không có lý do cảm giác được một trận dễ dàng.

Trầm Tán là Tiên Đế trung kỳ, tự nhiên biết Mạc Vô Kỵ vừa rồi xé rách một tầng hộ trận. Thực ra mà nói, tuy tiện Định Pha Tiên Thành thành chủ Vạn Mịch tham dự công kích Bình Phạm tiên môn, trong lòng hắn cho rằng Định Pha Tiên Thành là không có sai. Nếu mà Mạc Vô Kỵ muốn cắn nuốt toàn bộ người Định Pha Tiên Thành, hắn cảm thấy có chút tàn nhẫn một chút.

Rất nhiều có kiến thức tu sĩ đều thấy Mạc Vô Kỵ động tác, càng là kinh hồn táng đảm. Đại bộ phận mọi người rất là lo lắng, lo lắng Mạc Vô Kỵ thực sự liều lĩnh san bằng Định Pha Tiên Thành. Không ai có lá gan len lén rời đi, tại trước mặt Mạc Vô Kỵ cường giả loại này thoát đi, đó chính là chết mau một chút.

- Mạc tông chủ, tham dự vây công Bình Phạm tiên môn chính là Định Pha Tiên Thành thành chủ Vạn Mịch cùng bộ phận người của hắn ở phủ thành chủ, vừa rồi Mạc huynh giết Vạn Mịch, ta cầu Mạc huynh xin tha, đừng hủy diệt Định Pha Tiên Thành.

Trầm Tán trong lòng cực kỳ lo lắng, hắn cũng biết Mạc Vô Kỵ muốn giết hắn phỏng chừng chính là một quyền xong việc. Hắn vẫn còn là kiên trì khuyên nói một câu, Định Pha Tiên Thành còn có hắn rất nhiều người ở bên trong.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có dự định san bằng Định Pha Tiên Thành, hắn cũng không phải là Lôn Thải đại đế. Bây giờ nghe Trầm Tán

nói Định Pha Tiên Thành thành chủ Vạn mịch còn tham dự công kích Bình Phạm tiên thành, hắn lập tức ném ra vài cái trận kỳ, lại đem toàn bộ phủ thành chủ phong tỏa.

Mạc Vô Kỵ đối với bốn phía vô số vây xem tu sĩ ôm quyền nói:

- Các vị tiên hữu, ta tin tưởng mọi người đều biết ta là ai, năm đó ta bị mấy cái đại tông môn vây chém, mấy Đại Tiên Đế truy sát. Nếu không phải ta vận khí coi như không tệ nói, ta thế giới này sớm đã không có ta Mạc Vô Kỵ. nguyên nhân chúng đuổi theo giết ta ta không nói, mọi người cũng đều biết, bất quá là lòng tham mà thôi.

Xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, Mạc Vô Kỵ cường giả loại này nói chuyện, ai dám ầm ĩ?

Cảm thụ được mọi người đối với mình sợ hãi cùng kiêng kỵ, Mạc Vô Kỵ tiếp tục nói:

- Ta Mạc Vô Kỵ không phải là Lôn Thải thất phu, ta sẽ không vô duyên vô cớ giận chó đánh mèo mọi người. Ta tông môn chính là Bình Phạm tiên môn, tại bên trong tông môn của ta, dù là tầm thường người phàm cũng đều có quyền của mình, bất luận cái gì tiên nhân cũng không thể giết người phàm, ta há có thể đối với người Định Pha Tiên Thành động thủ? Ngày hôm nay ta ở chỗ này, là muốn nói cho mọi người mặt mũi thật của một ít kẻ ghê tởm.

Về phần ta vừa rồi ta hủy diệt cái kia hộ trận, kỳ thực chưa tính là hộ trận, đó là một cái tiên hủ đại trận, chuyên môn khóa người. Năm đó cái tiên hủ đại trận này chính là vì ta bố trí, không có bắt được ta, thật không ngờ cái tiên hủ đại trận này còn ở, ta bỏ đi cái này tiên hủ đại trận, không phải là vì ta, mà là vì mọi người.

Quả nhiên nghe được Mạc Vô Kỵ cũng không phải hủy diệt Định Pha Tiên Thành hộ trận, hầu như tất cả mọi người dễ dàng hơn. Đừng xem Mạc Vô Kỵ danh tiếng tại vài tông môn, còn có Thái Thượng Thiên

tuyên truyền rất là không dễ nghe. Trên thực tế người có thể tu luyện tới Thiên Tiên, còn thật không có chẳng ai ngu cả.

Loại này đấu tranh sự tình, người nào sẽ đi cho là thật? Năm đó Long tộc không phải nói Mạc Vô Kỵ giết Tây Tiệm Hải Long tộc nhất mạch sao? Kết quả người ta chẳng những không phải là hung thủ, còn là Long tộc ân nhân cứu mạng. Cuối cùng là Tây Tiệm Hải tàn dư Long tộc đệ tử chính bản thân đi ra làm sáng tỏ, loại này làm sáng tỏ so với bất kỳ giải thích nào đều có sức thuyết phục hơn.

Loại chuyện này đã có tiền lệ phía trước, phía sau ai còn sẽ đi tin tưởng loại này vu hãm?

- Mạc tông chủ, chúng ta tin tưởng ngươi.

Trong đám người có người lớn tiếng nói.

So với Thái Thượng Thiên, người nhiều hơn đều nguyện ý tin tưởng Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ thành lập Bình Phạm tiên môn, đây chính là mọi người rõ như ban ngày. Tại Tiên Giới địa phương nào người người bình đẳng? Chỉ có một chỗ, Bình Phạm.

Phật môn hô to khẩu hiệu, chúng sinh bình đẳng. Trên thực tế tại Phật vực, mỗi ngày không biết phát sinh bao nhiêu giết chóc. Không chỉ như thế, Đại Khôn Phật Tông Quảng Hưng tự mình tham dự chặn lại vây giết Mạc Vô Kỵ sự tình, ai cũng biết.

Mạc Vô Kỵ hòa hoãn một cái giọng nói, thanh âm càng là rõ ràng nói:

- Ta bức thiết phải về đến Bình Phạm tiên môn, ta còn là muốn đem vài món chuyện mà Thái Thượng Thiên Tử Xương Lạc làm nói cho mọi người. Bởi vì ta chính là từ Thiên Ngoại Thiên vũ trụ tới đây, trước đây không lâu, ta còn tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói trước đây không lâu từ Thiên Ngoại Thiên vũ trụ đến, hầu như tất cả mọi người là hoàn toàn yên tĩnh.

Thiên Ngoại Thiên vũ trụ tại trước đây còn thật không có bao nhiêu người biết, thế nhưng hiện tại gần như là không ai không biết.

Nguyên nhân chính là Thái Thượng Thiên tuyên truyền, Thiên Ngoại Thiên vũ trụ hơn một trăm dị tộc liên thủ đối phó Tiên Giới nhân tộc. Tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ nhân tộc hầu như đều bị giết sạch, Thái Thượng Thiên đạo chủ Tử Xương Lạc liều mạng chiến đấu, mới bảo vệ được bộ phận Tiên Giới nhân tộc chạy về Thái Thượng Thiên.

Mạc Vô Kỵ vừa mới trở lại Tiên Giới, hắn còn không biết Tử Xương Lạc tại Tiên Giới đổi trắng thay đen, giọng nói coi như là bằng phẳng:

- Các vị tiên hữu, Thái Thượng Thiên đại biểu cho mặt mũi Tiên Giới, theo lý thuyết hắn là để bảo vệ Tiên Giới nhân tộc làm tôn chỉ. Trên thực tế là, nhân tộc tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ Vũ Trụ Giác có thể bị bất kỳ chủng tộc nào lăng giết, tại toàn bộ Thiên Ngoại Thiên vũ trụ không có bất kỳ tôn nghiêm nào đáng nói.

Mọi người biết Tử Xương Lạc làm cái gì không? Hắn núp ở bên trong tổ chim của hắn không dám ra. Không muốn nói làm chủ vì Vũ Trụ Giác không để tộc khác khi dễ chết oan, chính là đứng ra lời nói 1 lời cũng không dám. Về sau ta tới Vũ Trụ Giác, ta nhìn thấy Thần Tộc thiếu chủ tùy ý giết chóc nhân tộc tu sĩ, ta nhịn không được động thủ. Ta giết cái kia Thần Tộc thiếu chủ, đồng thời lại đem vài tên Tiên Đế Thần Tộc vây công ta chém giết...

Nghe được Mạc Vô Kỵ lời này, bên ngoài vang lên một mảnh hỗ trợ tiếng.

Mạc Vô Kỵ cất cao giọng:

- Thế nhưng là Tử Xương Lạc đang làm cái gì? Hắn cư nhiên đi lấy lòng Thần Tộc, muốn gia nhập Thần Tộc phát lệnh truy nã ta. Chỉ là

Thần Tộc sớm liền muốn chiếm giữ nhân tộc tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ duy nhất tiên thành, bọn họ căn bản sẽ không để ý tới Tử Xương Lạc lấy lòng, trực tiếp vây nhân tộc tiên thành, muốn lại đem nhân tộc chém tận giết tuyệt.

Ta không biết Tử Xương Lạc người này là làm sao trở thành Thái Thượng Thiên đạo chủ, thậm chí quản khống toàn bộ Tiên Giới, ta chỉ muốn nói một câu, người này không xứng. Tại thời điểm Thần Tộc vây công tiên thành tộc chúng ta, hết thảy tu sĩ chúng ta đều đang ra sức đánh nhau chết sống, thời điểm đó mọi người biết hắn làm cái gì không?

Mạc Vô Kỵ lớn tiếng quát lên:

- Tử Xương Lạc không có cùng nhân tộc tu sĩ chiến đấu, hắn cư nhiên len lén trốn ra nhân tộc tiên thành. Điều này cũng thôi, hắn còn để lại vài triệu nhân tộc tu sĩ vì hắn bảo mệnh cản phía sau. Hắn chỉ là dẫn theo mấy chục người chạy trốn mà thôi, hắn chạy trốn sau đó liền đem thông đạo từ Thái Thượng Thiên đến Thiên Ngoại Thiên vũ trụ chặn đi. Nhân tộc lại cũng vậy không có người nào có thể thông qua Thái Thượng Thiên thông đạo trở lại Tiên Giới, đây là việc làm của Tử Xương Lạc thất phu.

Nghe được Mạc Vô Kỵ lời này, tinh thần quần chúng kích động. Đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ rất nhiều người tộc tu sĩ, ở chỗ này đều có bằng hữu cùng thân nhân.

Tử Xương Lạc nói cho bọn hắn biết, hắn vì nhân tộc liều mạng phấn đấu. Không nghĩ tới sự thực lại vừa mới tương phản, đây quả thực là một loại châm chọc.

- Mạc tông chủ, ngươi làm thế nào biết đc?

Trong đám người có người hỏi lên.

Mạc Vô Kỵ trương tay lấy ra một thủy tinh cầu nói:

- Lúc đó Tiên Đế bị Tử Xương Lạc lưu lại có rất nhiều người, bị Thần Tộc giết chỉ còn lại có ba người, ba người này là Huyền Hà Tiên Tông Vấn Lan Nữ Đế, Thanh Hư Đạo đạo chủ Giải Ảnh, còn có Chuyển Hồn Đạo tông chủ Lục Tử Đình.

Ba người bọn họ liều mạng chiến đấu, cộng thêm Thần Tộc muốn lưu lại bộ phận nhân tộc huyết tế, sau cùng ba người bọn họ mang theo chỉ còn sót lại hơn mười vạn tiên nhân thoát đi tiên thành. Ta rất cảm tạ lúc ấy có một người nhân tộc tu sĩ ghi lại hình ảnh chiến đấu, để cho chúng ta có thể vĩnh viễn nhớ kỹ giờ khắc này.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ kích phát rồi Thủy Tinh Cầu.

hình ảnh chiến đấu thảm thiết xuất hiện ở không trung, trong hình quả nhiên là Lục Tử Đình, Vấn Lan Nữ Đế và Giải Ảnh - ba gã Tiên Đế mang theo vô số người tộc tu sĩ liều mạng chiến đấu hăng hái tình cảnh. Nhân tộc tu sĩ không ngừng bị chém giết, mấy trăm vạn người trong mắt của mọi người trơ mắt giảm đi.

Trong hình không có thấy Tử Xương Lạc, cũng không có thấy bất kỳ một người nào bên trong số trốn về đây.

- Thông chết mẹ thằng Tử Xương Lạc đê!

- Thằng chó đẻ con éo có lỗ đít! Chém nó!

- Ngụy quân tử, chúng ta đánh bỏ mẹ bọn Thái Thượng Thiên đê 500 anh em êi...

Trong đám người, thanh âm tức giận càng lúc càng lớn, sau cùng hầu như tụ tập thành một thanh âm, đó chính là đánh tới Thái Thượng Thiên, giết Tử Xương Lạc ngụy quân tử.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 860: Không Lưu Tình

- Các vị tiên hữu, Thái Thượng Thiên ta nhất định phải đánh tới. Trước lúc này, ta phải về Bình Phạm tiên môn của ta. Vô luận là ai, lạm sát người Bình Phạm tiên môn vô tội, đều phải phải trả giá thật lớn.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục nói hết, về phần Thần Tộc bị chính bản thân tiêu diệt, Vũ Trụ Giác hiện tại nhân tộc độc quyền, hắn không có nói, cũng là không có thời gian mà nói.

- Mạc tông chủ, Bình Phạm tiên môn bị Thái Thượng Thiên cùng tam đại tông môn dẫn dắt, tụ tập vô số cường giả vây công, cả khu vực hiện tại đều không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào.

Trong đám người có người nói ra trạng huống bây giờ của Bình Phạm tiên môn, trên thực tế người nơi này cũng không phải rất rõ ràng, những trạng huống này phần lớn là nghe đồn mà đến.

- Mạc tông chủ, chúng ta nguyện ý cùng đi với ngươi hỗ trợ Bình Phạm tiên môn.

...

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Định Pha Tiên Thành có người tham dự vây công ta Bình Phạm tiên môn, ta hi vọng mọi người có thể cung cấp tên nhưng người đó.

- Ta biết, Ma Khang Hiên, Địa Dĩ...

- Còn có Vạn Mịch đệ tử...

Trong thời gian ngắn, hơn trăm người bị nói ra tên. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét một cái, toàn bộ phủ thành chủ hiện tại cũng bất quá là mấy trăm người. Hắn nóng ruột Bình Phạm tiên môn an nguy, trực tiếp một cái đại thủ ấn vỗ xuống đi, toàn bộ phủ thành chủ bị hắn một cái tát đập thành mảnh vụn.

- Trầm Tán tiên hữu, Định Pha Tiên Thành hiện khi chưa có thành chủ, còn xin Trầm Tán tiên hữu tạm thời quản khống một cái Định Pha Tiên Thành.

Mạc Vô Kỵ trước khi đi nói.

Trầm Tán cực kỳ nói thật:

- Mạc tông chủ, chuyện này ta tự nhiên nguyện ý. Bất quá ta bây giờ muốn cùng Mạc tông chủ cùng đi Bình Phạm tiên môn, ta Trầm Tán thực lực không mạnh, cũng có thể đến giúp một phần.

- Chúng ta cũng nguyện ý cùng Mạc tông chủ cùng đi hỗ trợ, giết Thái Thượng Thiên đồ vô sỉ này.

Trong đám người có người kêu lên.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể nói:

- Bình Phạm tiên môn bị vây tấn công một chuyện, ta trở về là được rồi. Chờ ta chỉnh đốn tốt Bình Phạm tiên môn, tương lai thời điểm đi Thái Thượng Thiên, ta hoan nghênh mọi người cùng đi.

- Tốt, đã như vậy, vậy ta ở trong nơi này chỉnh đốn một chút Định Pha Tiên Thành, tương lai cùng Mạc tông chủ cùng đi Thái Thượng Thiên.

Trầm Tán nghe được Mạc Vô Kỵ nói, rất là dứt khoát nói. Hắn rõ ràng Mạc Vô Kỵ không có chém gió, dùng thực lực của Mạc Vô Kỵ, nhiều hơn nữa người vây công Bình Phạm tiên môn, phỏng chừng cũng không đủ để hắn giết.

- Khuất huynh, ngươi và mấy vị này bằng hữu là chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ nhìn Khuất Dương bên người hỏi.

Khuất Dương đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền:

- Mấy người chúng ta đều là đến từ Bán Tiên Vực, trước tại trong tửu lâu vì Mạc huynh nói mấy câu, đã bị người của phủ thành chủ bắt, Vạn Mịch tự tay đem mấy người chúng ta đóng đinh tại trên tường thành. Nếu không phải Vạn Mịch lão thất phu muốn dằn vặt ta, ta đã vẫn lạc từ lâu. Ba người bọn họ coi như là tai bay vạ gió, bị ta liên lụy, ai.

Sự thực chính như Khuất Dương nói như vậy, bốn người bọn họ, chỉ có hắn còn sống. Ba người khác cùng với nói là thi thể, còn không bằng nói là 3 que củi đốt, bộ xương cùng huyết nhục tất cả đều hóa thành hư vô.

Thấy ba người này thân thể hủy hết, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể trong lòng thầm than. Hắn và những người này cũng không quen thuộc tất, những người này cũng đều là bởi vì hắn mà chạy được một mạng, sau cùng đi tới Tiên Giới. Không nghĩ tới Tiên Giới, nhưng bởi vì một câu nói, bị Vạn Mịch thất phu giết. Biết sớm như vậy, hắn cũng sẽ không để cho Vạn Mịch chết dễ dàng như vậy.

- Khuất huynh, ngươi có nguyện ý cùng ta trở về Bình Phạm tiên môn hay không?

Mạc Vô Kỵ mời một câu Khuất Dương, hắn suy đoán dùng Khuất Dương loại này ngạo nghễ tính cách, hắn là sẽ không cùng hắn cùng đi.

Quả nhiên Khuất Dương nói:

- Ta biết đi Bình Phạm tiên môn, ta sẽ có con đường càng thêm bằng phẳng. Chỉ là ta đã thề nói, chung quy có một ngày, ta muốn tại Tiên Giới một lần nữa thành lập được Tuyệt Đao Tông. Cho nên, ta không cùng Mạc huynh đi.

- Vậy khuất huynh bảo trọng nhiều, mặt khác còn xin khuất huynh giúp ta hậu táng mấy vị bằng hữu này.

Mạc Vô Kỵ đối với Khuất Dương ôm một cái quyền, sau đó hướng về phía 3 cụ thi thể biến thành củi đốt cúc cung 3 lễ, lúc này mới tế xuất xe bay, mang theo Súy Oa, Đại Hoang cùng Mạc Thanh Triệt, cấp tốc rời đi.

Hắn không có trước mặt Khuất Dương cho Khuất Dương giới chỉ, chỉ là tại thời điểm rời đi, để lại một cái nhẫn tại ngón tay Khuất Dương, chờ Khuất Dương tỉnh hồn lại, tự sẽ phát hiện.

- Đi, chúng ta cũng đi Bình Phạm tiên môn. Tương lai vì Bình Phạm tiên môn giải vây sau đó, ta muốn thứ nhất đi theo Mạc tông chủ đánh bọn Thái Thượng Thiên.

Mạc Vô Kỵ vừa đi, thì có người đứng ra lớn tiếng nói.

- Chuẩn mẹ, còn có chúng ta hắn là lại đem Thái Thượng Thiên không biết xấu hổ hành vi mà Mạc tông chủ nói, truyền khắp hết thảy Tiên Vực, để cho mọi người mở mắt nhìn thấy rõ ràng, Thái Thượng Thiên đều là bọn mặt lìn nhát chết.

...

Bình Phạm tiên môn khu vực đích xác bị phong cấm, xuất thủ đóng cửa nơi này là năm tên Đại Tiên Đế. Đại Kiếm Đạo Dịch Minh Hồ, Lôi Tông Lôi Cốc Vân, Đại Hạo Tiên Môn Kim Vũ Sinh. Còn có hai gã Đại Tiên Đế của Thái Thượng Thiên, một là thủ hạ trung thành nhất của Đạo Đế Tử Xương Lạc - Bình Ly Thương, còn có một tên là tấn gia Tấn Vũ.

Bình Phạm tiên môn thành lập tại Cực Trạch Hải vùng ven, có một phần là thành lập tại bên trên Cực Trạch Hải. dưới sự công kích của nhiều cường giả, Bình Phạm tiên môn vòng ngoài tiên dược viên, tiên thành sớm đã bị hủy. Tầm thường tiên nhân cùng một phần người phàm tử thương thảm trọng, gần như là mười không còn một.

Mặc dù như thế, Bình Phạm tiên môn lại cũng không có hoàn toàn bị đánh vỡ. Nghe nói tại Thái Thượng Thiên lần đầu tiên tới công kích Bình Phạm tiên môn, có một cường giả đi ngang qua Bình Phạm tiên môn, người cường giả này quát lui Thái Thượng Thiên cường giả.

Người cường giả này sau khi đánh lui Thái Thượng Thiên cường giả sau đó, cũng không có tại Bình Phạm tiên môn ngây ngô bao lâu, chỉ là trước khi người cường giả này đi, tại Bình Phạm tiên môn lưu lại một cái phòng ngự đại trận vượt qua xa cửu phẩm tiên trận. Cái đại trận này, coi như là Thái Thượng Thiên Đại Tiên Đế cũng không cách nào đánh vỡ ra.

Bất quá phòng ngự cường đại hơn nữa, cũng có một ngày nghiền nát. Bình Phạm tiên môn phòng ngự đại trận bị đông đảo cường giả vây công mấy năm sau, lúc này đã bị áp vào một cái cực hạn. Có thể tưởng tượng, một đoạn thời gian nữa, cái phòng ngự đại trận này sẽ bị thủ đoạn con kiến cắn voi hủy diệt.

...

Mạc Vô Kỵ đứng ở phía ngoài nhất Bình Phạm tiên môn, chính như trước hắn nghe được, phạm tiên môn phạm vi đều bị phong ấn lại. bên ngoài Phong ấn có một cái thông cáo rõ ràng: Bình Phạm tiên môn đại nghịch bất đạo, nhiễu loạn Tiên Giới trật tự. Tông chủ Mạc Vô Kỵ càng là khi dễ kẻ nhỏ yếu, hung hăng càn quấy, hoang râm vô độ, hấp diêm mấy triệu thiếu nữ nhà lành. Thái Thượng Thiên có lệnh, san bằng Bình Phạm tiên môn, không để lại vật còn sống...

Tại dưới nhánh thông cáo, còn có các đại tông môn tông môn lệnh bài ấn ký. Phi thường dễ thấy được chính là Đại Kiếm Đạo, Lôi Tông, Đại Hạo Tiên Môn, Thận Mông Sơn, Tiên Vũ Kiếm Phái…, về phần Kính Không Tiên Đạo loại này coi như là cực nhỏ tông môn. Để cho Mạc Vô Kỵ cảm thấy nghi ngờ là, hắn không có thấy Đan Đạo Tiên Minh. Không có thấy Đan Đạo Tiên Minh còn chưa tính, Lôn Thải Tiêu Dao đế cung hắn cư nhiên đều không nhìn thấy.

Theo lý thuyết, Lôn Thải mới đúng là người cấp thiết nhất muốn giết hắn.

Mạc Vô Kỵ linh nhãn vẫn như cũ có thể thấy rõ, Bình Phạm tiên môn ngoại vi đã biến thành một mảnh phế tích. Trầm Tán nói Bình Phạm tiên môn đã có một phần sứt mẻ, giờ khắc này ở trong mắt Mạc Vô Kỵ Bình Phạm tiên môn cũng không phải là có một chút một chút sứt mẻ, mà là trực tiếp bị áp vào Cực Trạch Hải.

Sở dĩ đến bây giờ không có bị công phá, Mạc Vô Kỵ cũng vậy đã nhìn ra, là có người tại trong Bình Phạm tiên môn bỏ thêm một cái đỉnh cấp phòng ngự đại trận, cái phòng ngự đại trận này dù là hắn cũng không có cách nào bố trí ra. Hắn chỉ có thể mơ hồ cảm thụ được, cái phòng ngự đại trận này có một phần bóng dáng của Chư thần tháp Tỏa Tiên Trận.

Mạc Vô Kỵ nhìn đông đảo tu sĩ vẫn còn đang công kích, hắn hít một hơi thật sâu. Năm đó đối phó Thần Tộc, hắn cũng không có sát khí lớn như hiện tại.

Ngay cả Súy Oa cùng Đại Hoang đứng sau lưng Mạc Vô Kỵ, cũng có thể rõ ràng cảm thụ được Mạc Vô Kỵ sát ý.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, Bán Nguyệt Trọng Kích xuất hiện ở trong tay của hắn.

Hắn đã không biết bao lâu chưa dùng tới Bán Nguyệt Trọng Kích, lúc này hắn cần dùng Bán Nguyệt Trọng Kích viết ra bản thân phẫn nộ cùng sát ý.

- Ầm!

Bán Nguyệt Trọng Kích hóa thành một đạo hình cung, kích mang lóe ra, vừa lúc công kích tại phong ấn trận tâm, năm tên Đại Tiên Đế canh giữ phong ấn tại dưới một kích này hóa thành bột mịn.

- Người phương nào dám ở chỗ này động tới phong ấn?

Một người Tiên Đế sơ kỳ tức giận quát một tiếng, thân hình còn chưa có xuất hiện, một đạo công kích quang mang liền phô thiên cái địa khóa tới Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cả cước bộ cũng không có dừng lại, chỉ là đi nhảy tới nửa bước, quang mang khóa lại hắn liền trực tiếp tán loạn. Đi theo, Bán Nguyệt Trọng Kích trong tay hắn nhẹ nhàng dãy một cái, người Tiên Đế sơ kỳ này cả cơ hội nói chuyện cũng không có, bị Bán Nguyệt Trọng Kích chẻ làm hai nửa, Nguyên Thần tán loạn biến mất.

Vây công Bình Phạm tiên môn có ít nhất hơn mấy ngàn người, hơn nữa ở chỗ này vây công Bình Phạm tiên môn, tu vi thấp nhất đã là Đại La Tiên. cường giả trên Tiên Đế, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy mười bảy người, trong đó Đại Tiên Đế thì có bốn người.

Mạc Vô Kỵ một kích chém giết một người Tiên Đế sơ kỳ, đám còn lại đang công kích Bình Phạm tiên môn phản ứng kịp, đều là tạm thời dừng lại động tác công kích Bình Phạm tiên môn hộ trận, đề phòng Mạc Vô Kỵ.

- Bản đế Thái Thượng Thiên Bình Ly Thương, ngươi là người phương nào, vì sao đụng đến ta Thái Thượng Thiên phong ấn? Ngươi muốn là địch cùng toàn bộ Tiên Giới sao?

Một cái thanh âm lạnh như băng vang lên.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng là không trả lời, Bán Nguyệt Trọng Kích cuồn cuộn nổi lên hàng tỉ kích mang, kích mang hóa thành mênh mông đại mạc, bên trong đại mạc tuyệt tất cả sinh cơ.

Đại mạc còn đang ở trong quá trình hình thành, liên tiếp 3 nhánh màu bạc sông dài từ hư không rơi xuống. Sông dài to lớn bàng bạc, sát khí sắc bén tới cùng cực.

Mạc Vô Kỵ thức hải lần nữa lớn mạnh sau đó, sông dài thần thông triệt để hoàn thiện, nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ không muốn để

cho bất cứ người nào nơi này bỏ chạy, hắn lúc này đây Ngân Hà nghiêng xuống đã có năm nhánh.

- Người này chính là Mạc Vô Kỵ, mọi người cùng nhau động thủ...

Lôi Cốc Vân lớn tiếng quát lên, thấy Mạc Vô Kỵ hắn đã điên máu, giết chóc càng là tràn đầy trong lòng.

Mạc Vô Kỵ nếu muốn giết hắn Lôi Cốc Vân, hắn muốn tiêu diệt Mạc Vô Kỵ. Cho nên nhìn thấy Mạc Vô Kỵ đồng thời, hắn liền đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Thứ nhất hưởng ứng Lôi Cốc Vân, là Đại Hạo Tiên Môn Kim Vũ Sinh.

Tấn Vũ nhìn thấy Mạc Vô Kỵ sau đó, cũng là bức thiết vọt tới, hắn đi theo sau Lôi Cốc Vân cùng Kim Vũ Sinh. Hắn so với người khác rõ ràng hơn Mạc Vô Kỵ đáng sợ, nhưng hắn nhất định phải cướp đi đồ đạc trên người Mạc Vô Kỵ, chỉ có hắn rõ ràng, trên người Mạc Vô Kỵ có bao nhiêu bảo vật.

- PHỐC PHỐC PHỐC!

Từng đạo huyết vụ nổ tung, dưới kích mang, ngoại trừ Tiên Đế cùng một phần đỉnh cấp Tiên Tôn có thể né ra, tu sĩ còn lại tu vi yếu một chút, tại dưới kích mang, không một ai sinh tồn.

- Rầm rầm ầm!

3 nhánh sông dài rơi xuống, vài Tiên Đế, trực tiếp bị sông dài cắn nuốt thành mảnh vụn.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có để ý tới những tu sĩ bị hắn dễ dàng nghiền ép chém giết, đón Lôi Cốc Vân xông tới, một chỉ điểm ra, hắn sẽ không lưu lại một tên nào sống sót, thủ hạ cũng không có nửa phần khoan dung.

Thiên địa tại dưới một chỉ này mà biến sắc, Thương Khung cũng dưới một chỉ này mà rung động.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 861: Chém Hết

Thế giới tất cả đều tại đây dưới một chỉ, một chỉ nắm trong tay phương Thế Gian này.

Giờ khắc ấy, vốn là quy tắc vỡ vụn, đạo vận được gây dựng lại.

Một chỉ muốn thay đổi thiên địa, một chỉ chúa tể tất cả sinh tử cùng Luân Hồi bên trong Nhân Thế Gian.

- Ầm! Răng rắc!

Lôi Cốc Vân đã tế xuất lôi chùy, hóa thành một cái lôi cầu to lớn vô phách đánh vào trước một chỉ.

Nếu mà không phải là một chỉ, một chùy này, chỉ có thế giới của hắn Lôi Cốc Vân, chỉ có quy tắc của hắn Lôi Cốc Vân. Hắn thậm chí nhìn thấy Mạc Vô Kỵ tại dưới một chùy này, hóa thành lôi bụi.

Đáng tiếc là ở dưới một chỉ của Mạc Vô Kỵ, thiên địa đều biến đổi, tất cả quy tắc đều bởi một chỉ đó định đoạt, không nửa điểm quan hệ cùng lôi chùy của hắn. Lôi chùy đánh văng ra lôi cầu quy tắc tất cả đều vỡ vụn, lôi cầu nổ tung, lôi hồ hóa thành liệt quang khắp trời.

- PHỐC!

Lôi Cốc Vân mi tâm xuất hiện một đạo lỗ máu, nguyên thần của hắn vào giờ khắc này héo rũ xuống, sinh mệnh khí tức bay nhanh biến mất.

- Thật mạnh.

Lôi Cốc Vân ánh mắt bắt đầu ảm đạm, hắn không có năng lực ngăn trở một chỉ của Mạc Vô Kỵ, cho nên hắn chỉ có thể chết.

Trong mắt của hắn còn sót lại một phần hối ý cùng khát vọng, hắn biết Lôi Tông đã xong. Hắn Đại Tiên Đế thực lực, cả một chỉ của Mạc Vô Kỵ đều không tiếp nổi, Lôi Tông còn có thể tồn tại, đó mới là quái sự.

Tại trong nháy mắt trước khi vẫn lạc, hắn hiểu một cái đạo lý. tông môn cường đại hơn nữa, cũng không thể bị lòng tham lam che đôi mắt. Nếu mà không phải là Lôi Tông Kỳ Quân Ất muốn câu ra Đại Khôn Phật Đăng, sau cùng vì Đại Khôn Phật Đăng giết Viên Ý, ở đâu có nhiều sự tình như vậy?

Hắn cũng sai rồi, tại thời điểm Mạc Vô Kỵ tiêu diệt Đại Kiếm Đạo, hắn nên để cho Lôi Tông thu tay lại. Ý niệm trong đầu yên tĩnh lại, hóa thành bóng tối vô tận. Lại cũng không người nào biết, hắn Lôi Cốc Vân trước khi chết một tia khát vọng này là cái gì.

Nếu như nói Lôi Cốc Vân đoạt ở phía trước, còn có cơ hội tế xuất lôi chùy đánh Mạc Vô Kỵ, vậy thì Kim Vũ Sinh còn không có nửa điểm cơ hội.

Pháp bảo của hắn thậm chí còn không có tế xuất, một chỉ Nhân Thế Gian này liền trực tiếp lại đem Kim Vũ Sinh nổ thành huyết vụ. Có lẽ hắn là Đại Tiên Đế ở Tiên Giới chết buồn bực nhất, bởi vì hắn căn bản cũng không có nghĩ tới Lôi Cốc Vân sẽ đỡ không được một chỉ của Mạc Vô Kỵ, để cho hắn không có bất cứ cơ hội nào.

Tấn Vũ bởi vì ở sau cùng, cộng thêm đối với Mạc Vô Kỵ sớm có phòng bị, tại thời điểm Lôi Cốc Vân bị đánh chết, trong lòng hắn trầm xuống. Mạc Vô Kỵ lợi hại còn mạnh hơn so với hắn đánh giá, Lôi Cốc Vân bị một chỉ đánh giết sau đó, hắn liền biết Mạc Vô Kỵ không như trước nữa là kẻ tấn gia hắn có thể đụng vào. Hắn điên cuồng lui về phía sau, cũng may trước mặt hắn còn có một cái Kim Vũ Sinh.

Tại Kim Vũ Sinh bị một chỉ dư uy đánh ra huyết vụ sau đó, Tấn Vũ đã tế xuất một mặt trống lớn, thân hình càng là bỏ chạy tại bên ngoài trăm trượng.

Thân hình của hắn không có nửa điểm thả chậm, vẫn như cũ đang không ngừng gia tốc sau đó lẩn trốn, tuy như vậy, hắn vẫn như cũ lớn tiếng kêu lên:

- Mạc tông chủ, ta tấn gia nguyện ý làm ra bồi thường đối với chuyện này. Nếu mà ngươi giết ta, đó chính là cùng ta tấn gia kết làm tử thù...

- Ầm!

Thất Giới Chỉ tầng thứ nhất Nhân Thế Gian rốt cục hoàn toàn đánh vào trống lớn Tấn Vũ tế xuất.

- Đông, răng rắc!

Tấn Vũ trống lớn phát sinh một tiếng âm vang xé rách màng tai, sau đó hoàn toàn nổ tung thành thành mảnh nhỏ.

Tấn Vũ cảm thụ được bên trong một chỉ Nhân Thế Gian rốt cục đã dừng lại, trong lòng hắn thở phào nhẹ nhõm, lấy ra một quả bùa chú.

Không đợi hắn tế xuất bùa chú chạy trốn, cũng cảm giác được toàn bộ thiên địa đều phá vỡ đến, hắn tại đây phá vỡ trong thiên địa, cả con kiến hôi cũng không tính.

Hắn tại đây trong thiên địa phá vỡ nhìn thấy một giới, một chỉ đánh ra một giới, dưới một giới, vạn vật cảnh giới vỡ vụn.

Hắn Tấn Vũ rất là bất hạnh, thành một thành viên của một giới trong thiên địa.

- Một chỉ kia lại còn có Sát Giới thứ hai, thật mạnh...

Tấn Vũ tự lẩm bẩm hết những lời này sau đó, bị Thất Giới Chỉ Sát Giới thứ hai kéo thành mảnh vụn.

chỉ thứ hai Sát Giới lại cũng không có kết thúc tại đây, tại chém giết Tấn Vũ sau đó, kinh khủng sát ý bao trùm đi ra ngoài, thật giống như đao lãng bốc lên vậy.

Hết thảy tu sĩ tại trước đao lãng, tất cả đều bị xé mở, không một ai may mắn tránh khỏi.

Chỉ một chỉ, sau đó, thiên địa an tĩnh lại.

Nếu như nói còn có động tĩnh, đó chính là Mạc Vô Kỵ đại mạc kích mang. mọi người dưới Đại mạc kích mang, sớm bị đánh giết trở thành hư vô.

Chỉ còn lại một người Đại Tiên Đế Bình Ly Thương ngơ ngác nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn còn chưa từng thấy qua cường giả loại như Mạc Vô Kỵ này. Hắn không phải là không có gặp qua người quen mặt, hắn Bình Ly Thương tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ không biết ngây người bao lâu, hạng gì cường giả chưa từng thấy qua? Nhưng hắn chưa từng gặp qua cường giả như Mạc Vô Kỵ.

Hắn dám khẳng định, Tử Xương Lạc không có lợi hại như Mạc Vô Kỵ. Chẳng những không bằng, cùng Mạc Vô Kỵ so với, còn kém không phải là một điểm hai điểm, thậm chí có thể nói là khác nhau trời vực.

- Mạc tông chủ, trong này có thể có chút hiểu lầm. Hắn là Tấn Vũ thất phu này xúi giục Đạo Đế lửa giận...

Bình Ly Thương đâu còn dám cùng Mạc Vô Kỵ chiến đấu?

Cả Đại Tiên Đế Bình Ly Thương cũng không dám động thủ, hơn ngàn tên tu sĩ tham dự, càng là không có người nào dám động thủ. Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn Mạc Vô Kỵ, hoàn toàn quên mất trước bọn họ là hô lớn khẩu hiệu muốn giết Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, hắn nhắm hai mắt lại, chỉ dư xuống hơn ngàn người tất cả đều tại trong ý niệm của hắn.

Những người này đến hủy gia viên của hắn, giết bằng hữu thân nhân của hắn, với hắn mà nói không có gì hiểu lầm hay là không hiểu lầm.

Hắn cũng sẽ không bởi vì bầy sói tạm thời dừng tay, hắn cũng dừng tay. Cường đại vòng xoáy lĩnh vực vào giờ khắc này tăng vọt, khoảng cách thời gian, liền đem hơn ngàn người toàn bộ khóa ở dưới lĩnh vực.

- Hắn muốn chém tận giết tuyệt, chúng ta nhanh chóng động thủ đê.

Bình Ly Thương thấy Mạc Vô Kỵ động tác, liền biết Mạc Vô Kỵ không nghĩ tới muốn tha cho bọn hắn.

Bất quá đã chậm, cùng cường giả thời điểm đối địch, đều phải xuất ra hoàn toàn lực lượng. Thực lực của Mạc Vô Kỵ vốn là xa xa mạnh hơn những người này liên thủ, hiện tại những người này còn để cho Mạc Vô Kỵ ra tay trước.

Đại mạc lại một lần nữa bao trùm đi qua, kích mang bên trong đại mạc so với trước cường đại hơn không chỉ gấp mấy lần. Lúc này Mạc Vô Kỵ giết ba gã Đại Tiên Đế, Đại Tiên Đế chỉ còn lại có một cái Bình Ly Thương. Còn lại Tiên Đế cũng đều là một phần sơ kỳ mà thôi, hắn căn bản cũng không cần gì phải tiếp tục lưu thủ.

dưới đại mạc, không có sông dài, trong hư không rơi xuống vô cùng vô tận lôi hồ.

Kích mang ngang dọc, lôi hồ tàn phá bừa bãi. tiếng cầu xin tha thứ thê lương vang lên khắp nơi, những người này ở đây vây giết Bình Phạm tiên môn đệ tử, bọn họ chỉ có một loại khoái cảm. Một khi đến phiên chính bọn nó bị vây giết, bọn họ có chỉ là vô tận sợ hãi.

Bình Phạm tiên môn phế tích, lúc này thành Tu La Địa Ngục, dưới Mạc Vô Kỵ cường đại giết chóc khí tức, không có bất kỳ người nào có

thể may mắn tránh khỏi.

Khi một đạo lôi hồ sau cùng biến mất, đại mạc kích mang tán đi sau đó, bên trên toàn bộ phế tích, ngoại trừ một đống thi thể đen sẫm xốc xếch ra, chỉ có Bình Ly Thương dại ra mà đứng.

Bình Ly Thương không có chết, hắn biết không phải là Mạc Vô Kỵ chơi không lại hắn, mà là Mạc Vô Kỵ không giết hắn.

Vừa rồi hắn đã nếm thử vô số lần muốn lao ra Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực cùng đại mạc kích mang, thế nhưng hắn hết thảy nỗ lực đều là hư vô.

Có lẽ bọn họ những người này ở đây lúc ban đầu, liền bố trí đại trận cùng Mạc Vô Kỵ đánh nhau chết sống, còn có một tuyến hi vọng chạy trốn mấy tên. Mạc Vô Kỵ thực lực như vậy, bọn họ loại đám ô hợp này, hiển nhiên chỉ có thể nghển cổ chờ chém.

- PHỐC!

Một đạo kích mang trực tiếp xuyên qua Tử Phủ Bình Ly Thương, tại xé mở thức hải hắn đồng thời, cũng phong tỏa hắn bất luận khả năng tự sát.

- Nói đi, là ai muốn tiêu diệt ta Bình Phạm tiên môn? Nếu mà ngươi nói thống khoái, ta cũng cho ngươi một cái thống khoái. Nếu mà ngươi dám ấp a ấp úng, ngươi sẽ hối hận.

Mạc Vô Kỵ giọng nói bình tĩnh nhìn chằm chằm Bình Ly Thương.

Bình Ly Thương bất kỳ phản kháng cùng ngôn ngữ nào cũng không, đồng dạng là bình tĩnh nói:

- Tấn gia biết trên người ngươi có đỉnh cấp bảo vật, ngoài ra, Đạo Đế Tử Xương Lạc cho rằng ngươi không nên chọc tới Thần Tộc, làm liên lụy tới Thái Thượng Thiên.

Mạc Vô Kỵ biết Bình Ly Thương hắn không có nói mò, hắn dương tay một cái, trực tiếp lại đem Bình Ly Thương đánh giết. Hư không vung tay, mấy nghìn cái nhẫn bị hắn cuốn đi, những thi thể này trực tiếp bị hắn cuốn thành một tòa núi nhỏ, một đoàn hỏa diễm đi tới, tất cả đều hóa thành hư vô.

Dù cho bên ngoài đánh động tĩnh lớn như vậy, Bình Phạm tiên môn vẫn như cũ không có bất cứ động tĩnh gì. Lúc này Bình Phạm tiên môn bị một tầng sương mù nhàn nhạt che đậy, nén tại một khối địa phương bên trong Cực Trạch Hải.

Mạc Vô Kỵ đã ở trong Tỏa Tiên Trận, hắn nhìn ra, cái hộ trận này có vết tích Chư Thần Tháp Tỏa Tiên Trận. Chỉ là người bố trí cái hộ trận này tài liệu hữu hạn, cho nên bố trí đi ra hộ trận còn không đầy đủ.

Tuy nói cái hộ trận này không đầy đủ, Mạc Vô Kỵ cũng vậy rõ ràng hắn tại trong khoảng thời gian ngắn không cách nào phá mở ra. Đây là hắn tại bên trong Tỏa Tiên Trận, đối với Tỏa Tiên Trận bên trong khốn trận có chút lý giải, nếu không, hắn tốn vài năm thời gian cũng không nhất định có thể đánh mở ra. Mạc Vô Kỵ cũng hiểu vì sao hắn phát ra ngoài tin tức không có bất kỳ đáp lại, căn nguyên ở nơi này cái hộ trận.

- Đại ca, ngươi quá cường đại, ta khẳng định người mạnh nhất Long tộc ta tại Tiên Giới, cũng không có lợi hại bằng ngươi.

Nhan Ly thứ nhất chạy tới, trong giọng nói tràn đầy kính phục.

Mạc Thanh Triệt cũng vậy theo sau, cùng gia gia Mạc Vô Kỵ đi tới Tiên Giới trong khoảng thời gian này, đối với nàng mà nói thật giống như qua mấy cái thế kỷ. Nàng cũng không biết Thái Thượng Thiên cùng tam đại tông môn vây công Bình Phạm tiên môn loại chuyện này, mấy vạn năm cũng vậy không nhất định có một lần, thế nhưng đối với ảnh hưởng của nàng cũng rất sâu. Nàng không biết chuyện nguyên do, nàng chỉ biết là, chính bản thân phải lớn mạnh, trở nên càng mạnh, nếu không, nàng tại Tiên Giới thọ mệnh nói không chừng còn không bằng ở trên địa cầu.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái ngọc giản đưa cho Nhan Ly nói:

- Nhan Ly, cái này chính là quy hoạch của ta Bình Phạm tiên môn trước đây thành lập tông môn thời điểm. Hiện ở chỗ này sớm bị hủy thành phế tích, chuyện trùng kiến tông môn này ngươi giúp ta một cái.

- Gia gia, ta cũng có thể giúp một tay.

Mạc Thanh Triệt liền vội vàng nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ngươi đi theo Nhan Ly cùng nhau tìm người trùng kiến, tiên tinh mua tài liệu liền giao cho Đại Hoang.

Đang khi nói chuyện Mạc Vô Kỵ lại lấy ra một cái nhẫn đưa cho Đại Hoang:

- Đại Hoang, mấy người các ngươi hỗ trợ trùng kiến tiên môn, ta muốn đánh mở ra cái này hộ trận, cái hộ trận này dù là ta cũng không phải một ngày hai ngày có thể mở ra.

Tuy Mạc Vô Kỵ bức thiết phải đi lại đem Lôi Tông cùng Đại Hạo Tiên Môn tiêu diệt, hắn vẫn như cũ vẫn là nhịn được ý nghĩ của chính mình. Bình Phạm tiên môn bị nén đến góc này, bên trong lại không có tin tức gì, trong lòng Mạc Vô Kỵ lo lắng, hắn nhất định phải trước đem hộ trận mở ra rồi lại nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 862: Người Mất Hồn

Mạc Vô Kỵ vốn là cửu cấp tiên trận tông sư, tại sau khi luyện hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ nhất cấm chế đó, hắn đối với trận đạo hiểu càng là khắc sâu.

Bình Phạm tiên môn hộ trận là năm đó Kỷ Ly căn cứ cơ sở trận của nàng tại trong Tỏa Tiên Trận thôi diễn ra mà bố trí, Tỏa Tiên Trận khóa lại đều là ai? Không muốn nói là Tiên Đế, coi như là Đạo Đế tại trong Tỏa Tiên Trận cũng là con kiến hôi tồn tại.

Mạc Vô Kỵ tự nhận tự mình cũng coi như là người tại Tỏa Tiên Trận ngây ngô qua một đoạn thời gian, hắn tin tưởng cái này hộ trận hắn có thể tại trong khoảng thời gian ngắn phá vỡ.

Khi Mạc Vô Kỵ chân chính rơi vào cái này hộ trận rườm rà kết cấu thì, hắn mới rõ ràng cái này hộ trận ý vị như thế nào. Dù cho Kỷ Ly thủ đoạn tương đối Tỏa Tiên Trận mà nói chỉ là tay mơ, đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói cũng là công trình hạng nhất mênh mông như khói hải.

Thảo nào nhiều người công kích cái này hộ trận như vậy, nhiều năm qua cũng không có đánh nát đc.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì chìm đắm đến nơi phá giải hộ trận, trong thời gian ngắn, chung quanh hắn liền tạo thành một tầng sương mù thật mỏng, trong sương mù trận văn lưu chuyển không thôi. Nếu là có người thích trận đạo, lúc này ở bên người Mạc Vô Kỵ, nhất định có thể thu hoạch rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ tại phá giải Bình Phạm tiên môn hộ trận, Nhan Ly mấy người sớm đã quy hoạch trùng kiến toàn bộ Bình Phạm tiên môn.

Trên thực tế căn bản cũng không cần Nhan Ly đi ra ngoài tìm người, tại Mạc Vô Kỵ trở lại Bình Phạm tiên môn không lâu, liền lục tục có đông đảo tiên nhân đến. Những người này tuyệt đại đa số đều là đến từ Định Pha Tiên Thành, nghe Mạc Vô Kỵ vạch trần người Thái Thượng Thiên vô sỉ hành vi. Còn có một ít là ven đường nghe được tin tức tới.

Cộng thêm Mạc Vô Kỵ cho Đại Hoang tài nguyên vốn là quá nhiều, Bình Phạm tiên môn gần như là lấy mắt thường nhìn thấy tốc độ tạo dựng lên.

Không chỉ như thế, tại Trầm Tán đến sau đó, Trầm Tán làm chủ lại đem khu vực lần nữa làm lớn ra gấp đôi.

Tảng lớn tiên dược điền đc một lần nữa kế hoạch, đường lớn Thanh Ngọc rộng mở vô cùng vẫn kéo dài đến Viễn Phương. Tại bên ngoài, tạo dựng lên một cái tiên thành.

Theo càng ngày càng nhiều người ùa ra chỗ Bình Phạm tiên môn tham dự kiến thiết, càng ngày càng nhiều tin tức truyền đi, gần như là tất cả mọi người của bảy đại Tiên Vực đã biết hành động của Thái Thượng Thiên.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ vội vã muốn phá vỡ Bình Phạm tiên môn hộ trận, tại tin tức Mạc Vô Kỵ trở về liên tục giết sắp tới hai mươi Tiên Đế, trong đó còn có bốn gã Đại Tiên Đế, tiêu diệt Thái Thượng Thiên Bình Ly Thương tổng số thiên vây công Bình Phạm tiên môn tu sĩ truyền đi sau đó.

Lôi Tông trong một đêm đột ngột biến mất, không có ai biết bọn họ đi nơi nào. Chẳng những là Lôi Tông biến mất, Đại Hạo Tiên Môn cũng vậy biến mất. Về phần Thận Mông Sơn, Kính Không Tiên Đạo những tông môn này, càng là sớm liền biến mất vô tung vô ảnh.

Vẫn ở lại Phá Toái Giới Đại Tiên Đế Dịch Minh Hồ, cũng vậy đột nhiên biến mất, thậm chí Đại Kiếm Đạo đang trùng kiến, cũng vậy hoàn toàn hoang phế xuống.

...

Trong Bình Phạm tiên môn hộ trận, duy nhất nghị sự cửa đại điện còn để hai khối cự thạch năm đó Mạc Vô Kỵ khắc ra, trong đó trên một tảng đá lớn viết "Bình Phạm", mặt khác trên một tảng đá lớn có hai hàng chữ: Đạo hữu cao thấp, không phân tiên phàm.

Đây là năm đó Thái Thượng Thiên liên thủ tam Đại Tiên Môn vây công Bình Phạm tiên môn, Bình Phạm tiên môn đại môn chủ Tô Tử An dẫn người dời về.

Theo Tô Tử An, Bình Phạm tiên môn là Mạc Vô Kỵ thành lập. hai tấm bia đá này cũng là tông chủ Mạc Vô Kỵ lập xuống, Bình Phạm tiên môn có thể bị diệt, thế nhưng chỉ cần hai tấm bia đá còn đang ở đây, chung quy có một ngày, có người sẽ trùng kiến Bình Phạm tiên môn.

trong Nghị sự đại điện, Tô Tử An vẻ mặt tiều tụy. Năm đó Bình Phạm tiên môn lớn như vậy, lúc này có thể ngồi nghị sự đại điện, bất quá chỉ là hơn hai mươi người mà thôi.

Tại trước khi Bình Phạm tiên môn tận cùng bên trong hộ trận còn chưa có bị kích phát, Bình Phạm tiên môn tử thương thảm trọng. Năm đó Tiên Đế theo Mạc Vô Kỵ cùng nhau thành lập Bình Phạm, Vi Tử Đạo bị thương nặng chưa lành, Niếp Trùng An bỏ mạng ở hộ tông đại chiến. Ngoài ra, Tra Duệ cùng Lỗ Minh cũng bị giết.

Tô Tử An nhìn nghị sự đại điện càng thêm quạnh quẽ, thấp trầm giọng nói:

- Năm đó Mạc tông chủ thành lập Bình Phạm tiên môn, chính là vì để cho chúng ta có một cái hoàn cảnh an ổn hòa bình tu luyện. Tiếc rằng sự thực rất tàn khốc, có vài người không cho phép Tiên Giới xuất hiện một

cái địa phương an ổn như vậy. Nếu mà không phải là năm đó Kỷ Ly tiền bối giúp chúng ta Bình Phạm tiên môn bố trí một cái tuyệt thế hộ trận, bảo vệ ta Bình Phạm tiên môn tiên nguyên, lúc này chúng ta cũng đều sớm đã không còn ở đây.

Chính là như vậy, năm đó cùng chúng ta cùng nhau dắt tay phấn đấu đồng môn, cũng tử thương thảm trọng. Đêm qua ta đi trong cấm trận tâm xem qua Kỷ tiền bối lưu lại hộ trận trận kỳ, một trăm lẻ tám tấm hộ trận trận kỳ hôm nay chỉ còn lại có mười sáu tấm. Ta nghĩ, có lẽ tối đa chỉ có nửa năm, thậm chí nửa năm thời gian vẫn chưa tới, ta Bình Phạm tiên môn sau cùng hộ trận sẽ chỉ là hoàn toàn bị đập vỡ...

bên trong Nghị sự đại điện mọi người rất rõ ràng Tô Tử An nói là có ý gì. Kỷ Ly tiền bối lưu lại một trăm lẻ tám tấm trận kỳ một khi toàn bộ bị hủy, vậy thì ý nghĩa bọn họ chỗ náu thân sau cùng sẽ bị xé mở.

- Hiện tại ta muốn nghe một chút ý của mọi người ý kiến.

Thấy nghị sự đại điện im ắng không tiếng động, Tô Tử An chỉ có thể nói lần nữa.

Vi Tử Đạo bị thương nặng chưa lành, hắn vẫn như cũ tới nơi này tham dự nghị sự. Tại Bình Phạm tiên môn, tuy rằng Tô Tử An là Mạc Vô Kỵ chỉ định đại tông chủ, nhưng Vi Tử Đạo là Đại Tiên Đế, tại Bình Phạm tiên môn thực lực tối cao, ý kiến của hắn hiển nhiên trọng yếu phi thường.

Thấy không ai đứng ra, Vi Tử Đạo giống như Tô Tử An đều biết, lưu lại người ở chỗ này sớm đã biết cơ hội sống sót rất là mong manh, hắn lớn tiếng nói:

- Các vị đồng môn tiên hữu, năm đó mọi người bị nhốt tại kiếm ngục, không ai nghĩ đến có thể đi tới. Chính là ta Vi Tử Đạo, cũng tràn đầy tuyệt vọng.

Thế nhưng Mạc tông chủ chủ động đi kiếm ngục, ta tin tưởng có lẽ Mạc tông chủ là người thứ nhất chủ động đi kiếm ngục. Hắn chẳng những lại đem chúng ta mọi người mang ra ngoài, còn đem bản thân có kiếm ngục Đại Kiếm Đạo tiêu diệt. Nơi này từ kiếm ngục đi ra không phải là ta một cái, đại đa số mọi người là kiếm ngục đi ra. Các ngươi nói cho ta biết ngày hôm nay chúng ta tuyệt vọng, có thể tuyệt vọng như tại kiếm ngục sao?

- Không có!

Bao gồm Tô Tử An ở bên trong hơn mười người đều lớn tiếng kêu lên, hơi tôn hộ nói rất đúng, năm đó bọn họ tại bên trong kiếm ngục đều có thể còn sống đi ra, cũng không có triệt để tuyệt vọng, đây cũng tính cái gì?

Chờ mọi người bình tĩnh trở lại, Tô Tử An càng là lớn tiếng nói:

- Có lẽ chúng ta không có lựa chọn, chỉ cần hết thảy trận kỳ vỡ vụn, chúng ta nhất định phải phải đối mặt đám cường đạo thực lực hơn xa với chúng ta, đối mặt bọn hắn giết chóc. Ta nhớ kỹ tông chủ đã từng nói, đừng đem vận mệnh để trong tay người khác. Cho nên ta phải ở chỗ này tuyên bố, chúng ta không đợi những thứ này trận kỳ toàn bộ vỡ vụn, chúng ta chủ động xông ra, dù cho chỉ có thể giết một tên, cũng là không thua thiệt.

Một nhóm người lập tức đứng ra lớn tiếng tán thành, cũng có một chút người bày tỏ trầm mặc. Nếu như có thể không chết, không người nào nguyện ý đi tìm chết. Lúc này mở ra hộ trận, vậy thì đồng nghĩa với chịu chết.

Tô Tử An chậm lại giọng nói nói:

- Ta biết mọi người tồn tại tâm lý may mắn, trên thực tế ta khẳng định, hiện tại trận kỳ còn dư lại tối đa chỉ có mười bảy tấm.

- Ta đồng ý Tô sư thúc nói, giết ra ngoài mà thôi.

Phục Kinh Phượng đứng lên, lớn tiếng nói.

Tại Bình Phạm tiên môn tài nguyên tu luyện phong phú, cộng thêm Phục Kinh Phượng tổng cộng mở ra một trăm lẻ ba nhánh mạch lạc, lúc này hắn đã có thực lực Chân Hồ Cảnh.

Thực ra mà nói, Chân Hồ Cảnh tại tu chân giới hoặc là còn có thể đánh nhau chết sống một cái, tại Tiên Giới, thực lực như vậy thậm chí ngay cả con kiến hôi cũng không bằng.

Tô Tử An đối với Phục Kinh Phượng khoát tay áo:

- Ngươi thì tương phản, ngươi phải dẫn lấy hai tấm bia đá của chúng ta tông môn rời đi. Ta hi vọng truyền đạo tôn chủ Giản Minh Thành có thể bảo vệ ngươi chạy trốn, ngươi là đệ tử tông chủ. Nếu mà tông chủ chưa trở về, tương lai Bình Phạm tiên môn nhất thiết phải do ngươi đến trùng kiến.

- Sư thúc, ta thà rằng chết trận tại Bình Phạm tiên môn, cũng không muốn một mình rời đi.

Phục Kinh Phượng không chút do dự nói.

Tô Tử An đang muốn tiếp tục nói chuyện, Đậu Hóa Long nhanh chóng chạy vào, mặt mang vui sướng nói:

- Tô sư thúc, trận kỳ vẫn như cũ là mười tám tấm, còn không có lại lóe lên thước.

Nghe nói như thế, chẳng những là Tô Tử An kinh thanh đứng lên, những người khác như nhau đều là khiếp sợ đứng lên. Từ khi Bình Phạm tiên môn trận bị công kích tới nay, trận kỳ lóe ra sẽ không có dừng qua. Hiện tại trận kỳ không nữa lóe ra, vậy thì ý nghĩa không còn ai tiếp tục công kích Bình Phạm tiên môn.

- Chẳng lẽ là tông chủ trở lại rồi?

Tô Tử An kích động không thôi nói.

Đậu Hóa Long há mồm liền nói:

- Nhất định là đại ca trở lại rồi, chỉ có đại ca trở lại rồi, đám tạp lông mao mới không dám tiếp tục công kích ta Bình Phạm tiên môn.

- Chuẩn mẹ rồi, nhất định là sư phụ trở lại đó.

Phục Kinh Phượng cũng là kích động không thôi.

Hắn đối với Mạc Vô Kỵ có một loại cảm tình sâu đậm, người thân nhất tính mạng hắn chỉ có ba người, sư phụ Mạc Vô Kỵ, bây giờ là sư thúc Liên Oanh Nhàn, còn có gia gia Úc Thịnh.

Gia gia Úc Thịnh rời đi Cực Trạch Hải, sư thúc Liên Oanh Nhàn cũng đi theo Hàn Thanh Như cùng nhau rời đi Bình Phạm tiên môn, hiện tại với hắn mà nói người thân nhất chỉ có Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ trở lại rồi, hắn là cao hứng nhất.

...

Thái Thượng Thiên.

Nơi này thiên địa quy tắc so với Tiên Giới, phải hoàn chỉnh hơn nhiều. Chẳng những là thiên địa quy tắc muốn hoàn chỉnh rất nhiều, tiên linh khí càng thêm không phải là Tiên Giới có thể so sánh.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở Thái Thượng Thiên, hắn thật đúng là cho rằng nơi này là Nam Thiên môn cùng đế điện. Thái Thượng Thiên Thái Thượng Đạo đế đại điện thành lập tại địa phương tiên linh vân bay lượn lờ, bậc thang rộng mở bạch ngọc kéo dài hướng về phía trước, hai bên bậc thang đứng đầy tiên nhân tay cầm pháp bảo.

Tử Xương Lạc mang theo đế vương đạo quan (mũ), lúc này đang vẻ mặt âm trầm ngồi phía trên cùng Đạo Đế đại điện. Tại hai bên đạo điện, cũng là đứng thẳng hai hàng tiên nhân. Có thể đứng ở trên đại điện này,

ngoại trừ người vô cùng cá biệt năng lực xuất chúng, tu vi kém cỏi nhất cũng là Tiên Đế tu vi.

Đại điện bầu không khí bởi vì Tử Xương Lạc âm trầm, lộ ra đặc biệt áp lực.

- Đạo Đế, Bình Ly Thương linh hồn bài vỡ vụn, rất có thể là tao ngộ rồi cường giả trước đây trú lưu tại Tiên Giới kia. Căn cứ năm đó người tấn gia ta nói, cường giả kia là từ mặt trên xuống.

Cảm nhận được bầu không khí cực độ đè nén, một người cao gầy nam tử râu vàng đứng ở bên người Tử Xương Lạc nhỏ giọng nói.

Tử Xương Lạc có hai người phi thường trung tâm, một là Bình Ly Thương đc hắn phái đến Tiên Giới, còn có một chính là Công Thâu Sĩ Bàn hiện tại đứng ở bên cạnh hắn. Năm đó Công Thâu Hướng đem Viêm Nguyệt Dung trục xuất nhân tộc, chính là cháu trai của Công Thâu Sĩ Bàn, cũng là đệ tử của Tử Xương Lạc.

Tử Xương Lạc khoát tay chặn lại:

- Sẽ không, gã cường giả kia đã rời đi Tiên Giới, chuyện này không thể nghi ngờ, ta khẳng định không sai. Ly Thương vẫn lạc, hắn là có nguyên nhân khác...

Dừng một chút, Tử Xương Lạc bỗng đứng lên, giọng nói hơi một phần điên điên cuồng hét lên:

- Người đâu tới, đi một chuyến tới tỏa hồn ngục, đem người mất hồn Trúc Âm mang tới. Không, Sĩ Bàn ngươi tự mình đi qua mang Trúc Âm đến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 863: Kẻ Hung Ác

Tại Thái Thượng Thiên cũng không có nhiều người biết kẻ mất hồn Trúc Âm, Công Thâu Sĩ Bàn cùng Bình Ly Thương đều là tâm phúc của Tử Xương Lạc, hai người đều phi thường rõ ràng Trúc Âm.

sau khi người này tới Tiên Giới, chẳng những tốc độ tu luyện cực kỳ cấp tốc, tâm tính cũng cực kỳ tàn nhẫn. Bất luận kẻ nào chỉ cần phạm ở vào tay hắn, trên cơ bản là không có cơ hội sống sót.

Càng kỳ quái hơn chính là người này vượt cấp sát nhân tựa đơn giản như hô hấp bình thường vậy, trước đây tại thời điểm Đại Ất Tiên, hắn liền chém giết qua Đại La Tiên, tại thời điểm Đại La Tiên liền có thể dễ dàng chém giết Tiên Vương.

Tiên Giới ngoại trừ một phần đỉnh cấp thiên tài ra, có mấy người có thể tại Đại La Tiên giết Tiên Vương? Coi như là muốn giết, cũng là tình cờ một lần, đại chiến một trận. Trúc Âm giết Tiên Vương, đó là cơm bữa. Dù cho tại trong tiên thành uống trà, chỉ cần có Tiên Vương một câu nói không đúng chọc phải hắn, hắn cũng sẽ không lưu thủ.

không tới mười vạn năm, Trúc Âm liền thăng cấp tới cảnh giới Đại Tiên Đế rồi. Tại Tiên Giới, nếu như không có đỉnh cấp cơ duyên, có thể ở trong vòng mười vạn năm thăng cấp Tiên Đế, đều là thiên tài trong thiên tài.

Nhưng thiên tài như vậy vẫn có một ít, đặc biệt một phần tu sĩ từ hạ giới phi thăng đi lên, tư chất đều phi thường thái quá. Những người này tuy hết thảy đều dựa vào chính mình đi liều đấu, thường thường bọn họ thăng cấp tốc độ còn càng thêm mau một chút.

Bất quá đồng dạng Tiên Đế, cảnh giới cao thấp lại hoàn toàn bất đồng.

Trúc Âm chính là tên gia hỏa loại cảnh giới phi thường cao này, hắn thăng cấp Đại Tiên Đế sau đó, đan thương thất mã tiêu diệt một cái đỉnh cấp tiên môn Tiên Giới. Lúc đó cái tiên môn này đã có bảy tám Tiên Đế, trong đó Đại Tiên Đế có ba tên. Mà bảy tám người vây công một người Trúc Âm, lại toàn bộ vẫn lạc. Trúc Âm bất quá là bị thương một chút mà thôi.

Đáng sợ hơn là công pháp của Trúc Âm, mỗi lần hắn chém giết đối thủ xong, thực lực của hắn sẽ tăng lên một phần.

Trúc Âm vốn là muốn tại nơi tông môn hắn tiêu diệt thành lập một cái tông môn mới, thậm chí tên cái tông môn này đều bị người khác biết được, chính là Đoạn Hồn Đạo Tông. Cái tên Trúc Âm - Đoạn Hồn Nhân (kẻ đoạn hồn) này, cũng là lúc đó được người ta gọi.

Tại trước khi Trúc Âm thành lập tông môn, hắn cư nhiên trong lúc vô tình đã biết thông đạo đi tới Thái Thượng Thiên. Hắn lập tức liền buông tha dự định tại Tiên Giới thành lập tông môn, hắn muốn đem tông môn thành lập ở Thái Thượng Thiên.

Trên thực tế Trúc Âm tồn tại sớm làm cho Tử Xương Lạc cảnh giác, Tử Xương Lạc tại để cho Trúc Âm trong lúc vô ý biết Thái Thượng Thiên tồn tại sau đó, liền bắt đầu bắt tay vào đối phó Trúc Âm.

Trúc Âm rất xảo trá, hắn dĩ nhiên nghĩ tới Tử Xương Lạc có thể là có ý định dẫn hắn đi qua. Chính là như vậy, Trúc Âm vẫn là không chút do dự lên Thái Thượng Thiên, hắn đối với bản lĩnh của mình rất tín nhiệm.

Chỉ là hắn lại có tự tin, cũng thật không ngờ Tử Xương Lạc trong tay lại có trận bàn vượt qua cửu phẩm tiên trận, không chỉ như thế, hắn cũng vậy thật không ngờ Tử Xương Lạc sẽ mời mười bảy Đại Tiên Đế đối phó một mình hắn. Hơn nữa chính bản thân Tử Xương Lạc còn là Đạo Đế vượt qua Đại Tiên Đế.

Cũng là tại bên trong một lần kia bao vây tiễu trừ, Trúc Âm giết tám gã Đại Tiên Đế, làm bị thương nặng bốn người, kết quả là chính hắn cũng là bị thương nặng và bị bắt.

Tử Xương Lạc để ý Trúc Âm tu luyện đoạn đạo công pháp, cho nên không giết Trúc Âm, liền đem trúc âm giam ở bên trong tỏa hồn ngục. Tại trước khi giam giữ Trúc Âm, máu huyết trong người Trúc Âm sớm đã bị Tử Xương Lạc luyện hóa, chỉ cần Tử Xương Lạc nguyện ý, hắn tùy thời tùy khắc đều có thể tiêu diệt Trúc Âm.

Đi qua nhiều năm không ngừng đề ra nghi vấn, Tử Xương Lạc hiểu được 1 bộ phận thủ đoạn tu luyện của Trúc Âm. Trúc Âm tu luyện đích thật là một loại công pháp ác độc, loại công pháp này có thể thôn phệ đối phương hồn phách nhằm làm lớn mạnh thức hải của mình. Để cho người ta sợ hãi than là, loại công pháp này cư nhiên không có di chứng.

Một người mạnh yếu, tại rất lớn trình độ thượng quyết định bởi với thức hải của hắn, Trúc Âm thức hải ngưng thật cường đại, thực lực của hắn hiển nhiên là vượt xa cùng giai.

Tử Xương Lạc công pháp thành hình, hắn đang đang nghĩ biện pháp nghiên cứu làm sao kiêm tu đoạn đạo, cho nên đã có một đoạn thời gian rất dài hắn cũng không có nhớ tới Trúc Âm này. Lần này Thái Thượng Thiên tại Tiên Giới gặp chuyện không may, chết đi không chỉ có riêng là một cái Bình Ly Thương, có thể thấy được người động thủ thực lực sẽ không yếu so với hắn, hắn mới nhớ tới Trúc Âm.

Công Thâu Sĩ Bàn vẫn chưa về, một đạo phi kiếm hạ xuống rơi vào trong tay Tử Xương Lạc, Tử Xương Lạc sắc mặt trở nên khó coi. Hắn thật không ngờ chuyện này lại là Mạc Vô Kỵ làm, Mạc Vô Kỵ chẳng những trở lại rồi, còn dẫn theo người trở lại Tiên Giới.

...

Công Thâu Sĩ Bàn rất nhanh thì mang theo một tên gia hỏa người không giống người, quỷ không giống quỷ đi vào Đạo Đế đại điện, nếu

mà không dùng thần niệm quan sát, chỉ có thể nhìn thấy đây là một quái vật tóc dài, toàn thân đều tản mát ra từng đợt khí tức cổ quái mùi buồn ói.

Nếu mà dùng thần niệm quan sát, sẽ phát hiện dưới ánh mắt bị tóc hắn che lấp có chút chỗ trống, hoàn toàn chết lặng.

- Trúc Âm, ngươi phạm sai lầm, coi như là lại đem ngươi giết một vạn lần cũng không đủ đền tội. Hiện tại ta lại cho ngươi một cái cơ hội lập công chuộc tội.

Tử Xương Lạc nhìn quái vật này lớn tiếng quát lên.

Rất hiển nhiên, người quái vật như quỷ này chính là Trúc Âm.

Trúc Âm thật giống như không có còn có nghe được Tử Xương Lạc nói, hắn vẫn là hai mắt trống rỗng.

Tử Xương Lạc cũng lộ ra thần sắc rất là hài lòng, bỗng nhiên một nhịp vỗ vào mi tâm, một đạo ký hiệu trực tiếp vào mi tâm Trúc Âm. Hắn lúc này mới xuất ra một thủy tinh cầu đưa cho Trúc Âm nói:

- Người này tên là Mạc Vô Kỵ, tiên môn của hắn gọi Bình Phạm tiên môn. Ngươi bây giờ đến nơi này đi, nhìn thấy hắn lập tức giết chết. Nhìn thấy người bên cạnh hắn cũng đều lập tức giết chết, nhìn thấy Bình Phạm tiên môn, lại đem chung quanh đây tất cả đồ đạc còn sống đều giết chết.

- Giết chết, giết chết.

Trúc Âm lẩm bẩm lặp lại những lời này.

- Không sai, toàn bộ giết chết.

Tử Xương Lạc lớn tiếng quát lên.

Thanh âm của hắn thật giống như khắc vào trong đầu Trúc Âm vậy, Trúc Âm nghe đến thanh âm này, trên người sát khí nhất thời lăng lệ, hắn

ngẩng đầu, hai mắt tràn ngập đầy hung quang, thật giống như hết thảy đồ đạc chung quanh hắn, trong mắt hắn cũng đều là đáng giết.

Tử Xương Lạc thở phào nhẹ nhõm, đối với Công Thâu Sĩ Bàn nói:

- Sĩ Bàn, ngươi và Hồ Sí Sinh mang mười tên cường giả Thái Thượng Thiên cộng thêm Trúc Âm này, đồng thời mang cho một nhánh đại quân tiên nhân, san bằng Bình Phạm tiên môn cho bố, Mạc Vô Kỵ thì trực tiếp chém giết. Đm, thương thế này của ta, thật không đúng lúc.

- Dà.

Công Thâu Sĩ Bàn khom người đáp.

Đồng thời ở bên tay phải của Tử Xương Lạc cũng đi ra một người nam tử khuôn mặt mơ hồ, chính là Thái Thượng Thiên người cũng biết hắn gọi là Hồ Sí Sinh, cũng không biết lai lịch của hắn, bởi vì hắn cho tới bây giờ cũng không kết giao bằng hữu.

Công Thâu Sĩ Bàn lại ở trong đại điện điểm danh 6, bảy người, lúc này mới mang theo những người này cùng Hồ Sí Sinh, Trúc Âm cùng đi ra khỏi Đạo Đế đại điện.

Tử Xương Lạc đứng lên, vẻ mặt ngưng trọng nhìn bóng lưng Công Thâu Sĩ Bàn đi ra, trong mắt của hắn lộ vẻ vui mừng, dường như thương thế của hắn, Thái Thượng Thiên vẫn như cũ có người đứng ra.

Không có ai biết hắn bị thương sớm đã khỏi rồi, theo lý thuyết gặp phải Mạc Vô Kỵ cường giả loại này, hắn hắn là chính bản thân đi ra ngoài mới đúng. Tử Xương Lạc từ đầu tới đuôi cũng không có dự định chính bản thân đi đánh nhau, từ khi nghe nói năm đó Mạc Vô Kỵ chém giết qua Thần Tộc Đạo Đế Mạt Luân sau đó, hắn liền không muốn tại cảnh giới Đạo Đế đấu với Mạc Vô Kỵ.

Đồng dạng không có ai biết, Trúc Âm khi đi ra Đạo Đế đại điện sau đó, ánh mắt hắn trống rỗng lại mang sát khí lóe lên một tia lãnh ý dọa

người.

Dù cho Tử Xương Lạc đầu thông minh gấp một vạn lần đi nữa, có lẽ đều nghĩ không ra năm đó Trúc Âm sở dĩ bị mắc kế, sau đó bị hắn bắt, căn bản là cố ý.

Nếu mà bàn về tu luyện, phỏng chừng trên cái thế giới này không còn có người thứ hai có thể so sánh được với Trúc Âm. Trúc Âm chẳng những đối với người khác rất nham hiểm, đối với chính hắn như nhau rất nham hiểm.

Trên thực tế hắn rất sớm trước liền tu luyện đến Đại Tiên Đế, bị giới hạn hoàn cảnh cùng tài nguyên, tu vi của hắn vẫn không có khả năng tiến thêm.

Hắn tìm ra Tiên Giới sau đó, tìm được một địa phương tên là tỏa hồn ngục. Hắn còn biết một bí mật Tử Xương Lạc cũng không biết, đó chính là dưới tỏa hồn ngục có một cái tinh khiết nhất đỉnh cấp hồn trì. Cái chỗ này đối với đại đạo của hắn có tác dụng cực kỳ trọng yếu, không bước lên tỏa hồn ngục, hắn căn bản là không cách nào lại tiến thêm một bước.

Như vậy cũng như Mạc Vô Kỵ muốn vượt qua Đại Tiên Đế, nhất định phải phải về đến trong cuộc sống chân chính người phàm vậy. Bởi vì Mạc Vô Kỵ tu luyện là người phàm chi đạo, hắn là tổ sư khai sơn của phàm nhân đạo.

Trúc Âm tu luyện là Đoạn Môn chi đạo, hắn đồng dạng là tổ sư khai sơn Đoạn Môn chi đạo. Hắn Đoạn Môn chi đạo, là hấp thu tu sĩ hồn phách mà tu luyện. Mượn Nguyên Thần hồn phách người khác, lớn mạnh thức hải của mình, tăng cường bản thân tiên nguyên cùng Nguyên Thần, coi như là một môn công pháp ác độc. Đương nhiên, theo Trúc Âm, công pháp không tồn tại ác độc hay không ác độc, chỉ tồn tại mạnh yếu.

Loại công pháp này tu luyện đến cực hạn, hồn phách của mình cùng thức hải sẽ bị hạn chế bởi Thiên địa quy tắc, rất khó tiến thêm một bước.

Trúc Âm tại nhiều năm lục lọi, sau đó rốt cuộc hiểu rõ đạo lý, hắn muốn đánh vỡ loại gông cùm xiềng xích này, nhất định phải mài đi chính bản thân dị kỷ chi đạo hồn phách trong thức hải.

Dù cho Trúc Âm thiên phú cao tới đâu, tư chất mạnh hơn nữa, Đoạn Môn chi đạo lại rất giỏi. Tại cắn nuốt đông đảo hồn phách sau đó, hắn cũng không cách nào hoàn toàn chém sạch sẽ chính bản thân trong thức hải dị kỷ chi đạo.

Trúc Âm lục lọi đến phương pháp, đó chính là mượn Thái Thượng Thiên tỏa hồn ngục. Chỉ có tại tỏa hồn ngục loại địa phương này khóa lại hồn phách của hắn, để cho hồn phách của hắn tại bên trong ngục không ngừng ma luyện, tiêu hao, mượt mà, sau cùng mới có kết quả to lớn.

Tỏa hồn ngục loại địa phương này sau khi tiến vào, trên căn bản là không hề có đường sống. Đổi thành bất cứ người nào, cũng sẽ không não tàn đem chính bản thân đưa vào tỏa hồn ngục.

Nhưng Trúc Âm hết lần này tới lần khác làm như vậy, hắn chẳng những làm như vậy, còn làm để cho Tử Xương Lạc không chút nào cảm thấy nghi ngờ.

Phải biết rằng chỉ cần Tử Xương Lạc đối với hắn có nửa phần sát ý, vậy hắn Trúc Âm liền hắn phải chết không thể nghi ngờ. Đã nhiều năm như vậy, hắn cứng rắn lại đem công pháp của mình triệt để hoàn thiện. Đang ở thời điểm hắn chờ muốn rời khỏi tỏa hồn ngục, Tử Xương Lạc đưa tới cơ hội.

Cho nên dù cho Tử Xương Lạc đưa hắn từ tỏa hồn ngục mang đi, ngăn trói buộc của tỏa hồn ngục đối với hắn, hắn cũng không nghĩ tới hiện tại muốn đi. Bởi vì tại một khắc kia bước ra tỏa hồn ngục, hắn liền biết sống chết của hắn lần nữa được chính hắn nắm trong tay.

Hắn sở dĩ muốn theo Công Thâu Sĩ Bàn cùng đi Bình Phạm tiên môn, không phải là vì trợ giúp làm tay chân cho Tử Xương Lạc, mà là thật tâm thật ý muốn đi chiến với Mạc Vô Kỵ.

Hắn Trúc Âm rất muốn biết, cường giả cả Tử Xương Lạc đều sợ hãi tới cùng lợi hại cỡ nào? Ngoài ra, hắn Trúc Âm cũng rất muốn biết, hắn Đoạn Môn chi đạo đại thành sau đó, thực lực của hắn mạnh như thế nào?

Đồng dạng, hắn cũng muốn lại đem Mạc Vô Kỵ xem như 1 bữa tiệc lớn sau khi hắn công pháp đại thành. Lúc này hắn Trúc Âm chỉ hy vọng, bữa tiệc lớn này không nên quá khó coi.

Đương nhiên, hắn cũng không biết, sau khi mình tới Tiên Giới, hậu nhân của hắn còn đang ở Chân Tinh thành lập một cái Luân Hồi Đạo tông. Kết quả Luân Hồi Đạo tông bị Thiên Cơ Tông tiêu diệt, mà con cháu của hắn là Trúc Khúc thành lập Đoạn Môn, cũng bị Mạc Vô Kỵ tiêu diệt. Nếu mà hắn biết những thứ này, chỉ sợ hắn cũng sẽ không ôm ý nghĩ ăn bữa tiệc lớn này mà đi Bình Phạm tiên môn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 864: Kinh Khủng Trúc Âm

Lúc này mới không tới một tháng, Mạc Vô Kỵ đã va chạm vào chỗ bộ phận trận văn phòng ngự trận, những thứ trận văn cùng trận đạo thủ đoạn này cao hơn cửu cấp tiên trận, nhưng lại cũng không phải cao thái quá, thích hợp Mạc Vô Kỵ học tập.

Mạc Vô Kỵ tại trong trận văn, trận đạo trình độ bay nhanh lên cao, bất tri bất giác, trình độ trận đạo của hắn đã vượt qua cửu cấp tiên trận, bước vào một cái đẳng cấp mới.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rõ ràng hơn, trước hắn dự đánh giá mở ra cái hộ trận này thời gian nhiều hơn, bởi vì hắn không có tính toán đến bản thân trận đạo trình độ cũng đang không ngừng lên cao.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ nếu lần nữa mở ra hộ trận tiếp theo tầng trận cơ, hắn cư nhiên cảm thụ được cái hộ trận này phát ra từng tiếng nhỏ nhẹ răng rắc nhỏ âm vang.

Đây tuyệt đối không phải là âm hưởng hắn mở ra trận cơ, mà là cái này hộ trận từ bên trong mở ra. người bị nhốt tại trong hộ trận muốn đi ra rồi, Mạc Vô Kỵ ngừng tiếp tục thôi diễn trận đạo, trong lòng hắn cũng rất là kích động.

Trước mắt hắn thứ nhất nổi lên lại là Hàn Thanh Như, sau đó là cảnh Hàn Thanh Như tại bên trong kiếm ngục nhìn hắn, đã nói mấy chữ.

- Bá!

Một đạo phi kiếm màu lửa đỏ hạ xuống rơi vào trong tay Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ thấy tin tức phi kiếm, sắc mặt lập tức trầm xuống, sát khí lại

một lần nữa tại trên người hắn quanh quẩn.

- Tông chủ, thật là ngươi!

Tô Tử An âm thanh vui mừng vang lên.

- Sư phụ...

- Đại ca...

Tô Tử An, Phục Kinh Phượng, Đậu Hóa Long đều là vô cùng kích động vọt ra.

Mạc Vô Kỵ nhìn thấy Vi Tử Đạo trọng thương, nhìn thấy Giản Minh Thành. Đồng dạng hắn còn có rất nhiều người quen không nhìn thấy, đám người Niếp Trùng An, Tra Duệ, Lỗ Minh hắn đều không nhìn thấy.

- Tông chủ, ta đã phụ lòng ngài. Niếp tôn chủ, Tra Duệ chấp sự, Lỗ Minh đã quân vẫn tại trong hộ tông đại chiến...

Tô Tử An thấy Mạc Vô Kỵ mừng rỡ biến thành nghi hoặc, liền biết tông chủ là đang hỏi vì sao nhiều người như vậy biến mất.

- Thanh Như cùng Liên Oanh Nhàn mấy người đâu nè?

Mạc Vô Kỵ vừa mới hỏi ra những lời này, lại là một đạo phi kiếm truyền đến.

- Hàn Thanh Như cùng Liên Oanh Nhàn tại mấy năm trước rời đi tông môn đi ra ngoài thử luyện, hôm nay còn chưa trở về.

Tô Tử An nhanh chóng đáp.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ sớm đã quét cả đám lớn phi thuyền phô thiên cái địa xông về Bình Phạm tiên môn bên này, hắn lấy ra một lọ đan dược ném cho Vi Tử Đạo nói:

- Thái Thượng Thiên đại quân tới rồi, ta đi thông chúng.

...

- Mạc tông chủ, Tử Xương Lạc tự mình xuất thủ.

Trầm Tán thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, giọng nói có chút ngưng trọng nói. Nhưng hắn cũng không lo lắng, hắn biết thực lực của Mạc Vô Kỵ khẳng định không sợ Tử Xương Lạc, hắn lo lắng chính là Thái Thượng Thiên nội tình, Thái Thượng Thiên cường giả nhiều lắm, một khi vây công nơi này, một mình Mạc Vô Kỵ lợi hại hơn nữa cũng không được a.

- Không phải là Tử Xương Lạc tự mình xuất thủ, là Công Thâu Sĩ Bàn.

Đứng ở bên Trầm Tán là một người Tiên Đế sơ kỳ Mạc Vô Kỵ không nhận biết.

Mạc Vô Kỵ đối với hai người gật đầu, giơ tay lên lấy ra một đống trận kỳ ra. Rất nhanh kiến thiết ở giữa Bình Phạm tiên môn đã bị một tầng sương mù nhàn nhạt bảo vệ.

Mạc Vô Kỵ không phải là chưa có bị vây công, tới level của hắn loại này, nhiều người thì có ích lợi gì? Hắn là lo lắng Bình Phạm tiên môn vừa mới kiến thiết lên sẽ ở trong đại chiến lần nữa bị tổn hại.

- Rầm rầm ầm!

Từng đạo phi thuyền không chút kiêng kỵ rơi trên mặt đất, bởi vì cố ý không có khống chế thanh âm rơi xuống đất, mỗi một chiếc phi thuyền rơi xuống, đều có thể đập ra một cái hố to, sau đó bụi bặm văng tung tóe.

Hơn vạn đại quân Thái Thượng Thiên tiên nhân từ trên phi thuyền đi ra, chỉnh tề vây ở ngoại vi Bình Phạm tiên môn.

Cùng Thái Thượng Thiên chỉnh tề đại quân so sánh, Mạc Vô Kỵ bên này người tốp năm tốp ba lăng loạn đứng, hoàn mỹ thuyết minh cái gì gọi là đám ô hợp.

- Tử Xương Lạc quả nhiên chưa tới, người tới là Đại Tiên Đế Công Thâu Sĩ Bàn, còn có Đại Tiên Đế Thái Đức, Ung Ngọc Đường, Ti ý... Chờ một chút, người này là...

Trầm Tán nguyên bản còn đang ở hướng Mạc Vô Kỵ giới thiệu thanh âm bỗng nhiên dừng lại, giọng nói thậm chí trở nên run rẩy cùng lo lắng.

- Là Trúc Âm, lại là Trúc Âm...

Đứng ở bên người Trầm Tán, người kia Tiên Đế sơ kỳ cũng vậy nhận ra người bên cạnh Công Thâu Sĩ Bàn, giọng nói đồng dạng trở nên kinh hoàng hẳn lên.

- Trúc Âm là ai?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi, hắn nhìn cái kia tóc tai bù xù nam tử gầy yếu. Trầm Tán cùng người này Tiên Đế sơ kỳ, kiêng kỵ dường như chính là người này.

Không đợi Tiên Đế sơ kỳ trả lời, Công Thâu Sĩ Bàn chạy tới trước Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Trúc Âm là ai ngươi không cần biết, ngươi chỉ cần biết rằng hắn là người giết ngươi... Trúc Âm, giết người này...

Công Thâu Sĩ Bàn vừa dứt lời, một cổ kinh khủng sát ý đã bị Mạc Vô Kỵ bắt lấy đến. Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không có nhúc nhích, hắn cảm giác được sát ý không phải là hướng về phía hắn.

- Trúc Âm, ngươi...

Công Thâu Sĩ Bàn chỉ nói ba chữ, liền nghe được hắn bộ xương cùng hồn phách vỡ vụn, thanh âm thức hải hỏng mất.

- Nhớ kỹ, không ai có thể ra lệnh cho ta, ngươi bất quá là đi trước một bước so với Tử Xương Lạc mà thôi. Hồn phách của ngươi ta nhận, tuy rằng bình thường thôi.

Trúc Âm nói ra mấy câu Công Thâu Sĩ Bàn sau cùng nghe được trong đời này.

Mạc Vô Kỵ nhãn thần ngưng lại, Công Thâu thực lực của Sĩ Bàn tuyệt đối sẽ không yếu so với Lôi Cốc Vân cùng Kim Vũ Sinh. Cường giả loại này, cư nhiên bị nam tử này tóc dài gầy trơ xương trực tiếp vặn gãy cổ, nuốt sống Nguyên Thần hồn phách.

Người khác nhìn không thấy gầy trơ xương nam tử nuốt sống hồn phách, hắn nhưng khi nhìn rõ ràng. Dù cho Mạc Vô Kỵ lại tự phụ, hắn cũng phi thường rõ ràng, người kia thực lực sẽ không yếu so với hắn. Trúc Âm đạo vận hoàn chỉnh, mơ hồ ngưng tụ ra khí thế bàng bạc. Người này tuyệt đối không phải là bình thường Đại Tiên Đế, cũng không phải bình thường Đạo Đế.

- Hắn chính là kẻ đoạn hồn Trúc Âm.

Trầm Tán chậm khẩu khí, lẩm bẩm nói.

Kẻ đoạn hồn Trúc Âm? Người này là ai? Hắn chưa từng nghe nói qua.

- Nghe nói người này là tổ sư sáng lập Đoạn Môn chi đạo, tại Tiên Giới giết chóc vô số, trước đây tiên môn bị hắn giết tuyệt cũng không dưới ba mươi. cường giả chết ở trong tay hắn, càng là vô số kể. Về sau hắn biết được lối đi tới Thiên Thượng Thiên sau đó, muốn khiêu khích Tử Xương Lạc, không có tái xuất hiện. Tất cả mọi người cho là hắn chết mất, không nghĩ tới hắn cư nhiên đầu phục...

Trầm Tán nói không có nói tiếp, hắn vốn muốn nói mất hồn người Trúc Âm đầu phục Tử Xương Lạc, thế nhưng Công Thâu Sĩ Bàn là Tử Xương Lạc đáng tin, Trúc Âm vừa rồi giết Công Thâu Sĩ Bàn, thấy thế nào cũng vậy không giống như là đầu phục Tử Xương Lạc a.

Theo Tử Xương Lạc cùng đi còn lại vài tên Đại Tiên Đế đều theo bản năng lui về sau mấy bước, Trúc Âm cư nhiên giết Công Thâu Sĩ Bàn.

- Ngươi gọi Mạc Vô Kỵ? Để cho ta ha ha xem hồn phách của ngươi cùng Nguyên Thần, đừng làm cho ta thất vọng a.

Trúc Âm nhe lấy hàm răng ảm đạm đến dọa người, nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Hắn không có đoán sai, cũng không có nhìn lầm. Tử Xương Lạc gọi hắn qua đi đối phó Mạc Vô Kỵ này, quả nhiên không phải là hạng người đơn giản, không phải là Công Thâu Sĩ Bàn người như thế có thể so sánh. Mạc Vô Kỵ khí tức lại tầm thường, hắn Trúc Âm cũng lại không thể không coi trọng.

Mạc Vô Kỵ nói với đám người Trầm Tán:

- Các ngươi lập tức rời đi nơi này.

- Dà.

Trầm Tán biết, gặp Trúc Âm người như thế, bọn họ coi như là hỗ trợ cũng giúp không được, đi tới sau đó nhiều nhất chính là nhiều mấy cái âm hồn mà thôi.

đám người Trầm Tán cấp tốc lui về phía sau, Mạc Vô Kỵ mới nhìn Trúc Âm nói:

- Ngươi mang tới những người này quá mức đáng tởm, ảnh hưởng ta cùng chiến đấu của ngươi, cho nên ta muốn lại đem những thứ này rác rưởi giết hết.

Trúc Âm cười ha ha một tiếng:

- Cái này đơn giản...

Hắn bàn tay to mở ra, từng đạo thủ ấn quy tắc tự động ngưng tụ, tại dưới hắn thủ ấn cư nhiên tạo thành một cái quy tắc thế giới hoàn toàn mới.

Công Thâu Sĩ Bàn lần này mang tới tiên nhân đại quân, trên cơ bản đều là cường giả Đại La Tiên trở lên. Thế nhưng là tại dưới Trúc Âm loại này thủ ấn quy tắc, cư nhiên không có ai có thể lao tới.

Người còn lại chỉ có thể nhìn thấy từng đạo huyết vụ dưới thủ ấn quy tắc nổ tung, Mạc Vô Kỵ thấy đông đảo Nguyên Thần cùng hồn phách bị Trúc Âm tại chỗ cắn nuốt hết, hắn cảm thụ được da đầu có chút phát bùng nổ. Thảo nào Trầm Tán những người này kiêng kỵ Trúc Âm như vậy, tên này quả thực liền không phải người a.

Vài tên Đại Tiên Đế đi theo Công Thâu Sĩ Bàn cùng đi thấy thế, càng là điên cuồng chạy ra khỏi Trúc Âm quy tắc thế giới.

Trúc Âm nhếch miệng cười:

- Tại ta Trúc Âm quy tắc thế giới, còn muốn đi sao?

Đang khi nói chuyện, Trúc Âm trực tiếp đưa ngón tay ra điểm vài cái. Một đoàn đoàn huyết vụ nổ tung, vài tên Tiên Đế cư nhiên không có có bất kỳ sức đánh trả nào, đã bị Trúc Âm dùng chỉ đạo thần thông kill giết.

Mạc Vô Kỵ trong lòng lạnh lẽo, hắn biết Trúc Âm chỉ xa xa so ra kém hắn Thất Giới Chỉ. Thế nhưng là hắn rất biết rõ, bản thân Thất Giới Chỉ cũng không cách nào làm được như Trúc Âm dễ dàng một chút giết vài Đại Tiên Đế.

Giải thích duy nhất chính là, thực lực của hắn xa xa không bằng Trúc Âm.

Hắn nghĩ đến đây cái, tại trong mắt hắn, Trúc Âm liền bộc phát hiển đến đáng sợ hắn lên.

- Thật là lợi hại, thảo nào người này năm đó biết rõ Tử Xương Lạc muốn giết hắn, còn dám đan thương thất mã xông vào Thái Thượng Thiên.

Trầm Tán nhìn Trúc Âm thủ đoạn cũng hút hơi lạnh, tự lẩm bẩm.

Tuy Trầm Tán thanh âm rất thấp, Mạc Vô Kỵ vẫn là nghe rõ ràng.

- Trúc Âm, Đạo đế thương xót ngươi tu vi không đổi, không có giết ngươi, không nghĩ tới ngươi chẳng những không cảm ơn, lại còn muốn giết chúng ta. Nếu là Đạo Đế biết, ngươi nhất định sẽ lại bị bắt trở về tỏa hồn ngục...

Một người Đại Tiên Đế trơ mắt nhìn Trúc Âm tiên nguyên thủ ấn đập đến, hết lần này tới lần khác không cách nào né qua, chỉ có thể chửi ầm lên.

Bị giam áp tại tỏa hồn ngục? Mạc Vô Kỵ vội vàng truyền âm cho Trầm Tán hỏi:

- Trầm Tán tiên hữu, ngươi biết tỏa hồn ngục là địa phương nào sao?

Trầm Tán nhanh chóng truyền âm nói:

- Đó là Thái Thượng Thiên ngục giam đáng sợ nhất, so với Tiên Giới Đại Kiếm Đạo kiếm ngục còn còn đáng sợ hơn. Chỉ cần bị giam áp ở trong đó, cũng sẽ bị khóa lại hồn phách Nguyên Thần, sau đó mỗi thời mỗi khắc đều bị Phong Lôi băng cùng hỏa diễm đốt luyện, sau cùng hồn phách sẽ bị mài không còn một mảnh, trở thành một kẻ hoàn toàn ngu ngốc...

- Ngươi xem những người này ta đều giúp ngươi tiêu diệt, hiện tại chúng ta có thể thông nhau chưa nà?.

Trúc Âm giết chết xong người cuối cùng Đại Tiên Đế, cười tủm tỉm quay đầu nhìn Mạc Vô Kỵ.

Thái Thượng Thiên đại quân, tại dưới hắn quy tắc thủ ấn không ngừng bạo liệt, hắn thật giống như không nhìn thấy bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ chậm rãi nói:

- Trúc Âm, công pháp của ngươi không sai, cư nhiên có thể thôn phệ hồn phách cùng Nguyên Thần người khác tu luyện...

- Ta đối với thôn phệ hồn phách thế nhưng là rất có nghiên cứu đâu nè, ngươi nếu mà muốn, chế trụ ta rùi, ta liền có thể dạy cho ngươi a.

Trúc Âm nhếch miệng cười.

Nghe được câu này, Mạc Vô Kỵ trong đầu thật giống như có một đạo thiểm điện hiện lên bình thường giống nhau, kiêng kỵ của hắn đối với Trúc Âm trong nháy mắt biến mất.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 865: Chi Vs Chi

- Tử Xương Lạc lại đem ngươi giam giữ tại tỏa hồn ngục nhiều năm như vậy, ngươi vì sao không trước hết giết Tử Xương Lạc lại tới chỗ của ta?

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói.

người đặc biệt âm hiểm hung ác, tâm cơ cũng là đặc biệt sâu. Mạc Vô Kỵ lúc này khẳng định Trúc Âm tiến vào tỏa hồn ngục cũng không phải thất thủ bị bắt, mà là cố ý muốn đi vào tỏa hồn ngục.

Hắn mặc dù có thể nghĩ vậy, là bởi vì chính hắn chính là người khai sáng đại đạo người phàm. Hắn đại đạo người phàm, cũng yêu cầu trở lại chân chính người phàm sinh hoạt, hiểu ra đại đạo chân lý trong đó.

Trúc Âm thôn phệ Nguyên Thần cùng hồn phách tu luyện thật là ác độc, hiện tại tạm thời bất luận công pháp có ác độc hay không, bởi vì đối với một tu luyện giả mà nói, đại đạo nào cũng có thể đi thông đỉnh phong trong lòng mình.

Thế nhưng bất luận cái gì đại đạo đều có các loại gông cùm xiềng xích, những thứ này gông cùm xiềng xích yêu cầu không ngừng đi bị đánh phá. Mạc Vô Kỵ tu luyện đại đạo người phàm cũng có gông cùm xiềng xích, hắn cũng không tin Trúc Âm tu luyện đoạn đạo không có gông cùm xiềng xích.

Hắn đại đạo cần phải trở thành một người phàm chân chính, đi hiểu ra chân lý, Trúc Âm đại đạo hắn là hồn phách cùng Nguyên Thần vấn đề.

Mạc Vô Kỵ tại không biết tỏa hồn ngục làm cái gì trước, hắn còn không dám như vậy suy đoán. Trầm Tán nói qua tỏa hồn ngục lợi hại sau đó, Mạc Vô Kỵ liền biết, Trúc Âm nhất định là chủ động đi tỏa hồn ngục, mục đích chính là ma luyện đoạn đạo của hắn.

Tử Xương Lạc sở dĩ nghĩ không ra, không phải là bởi vì Tử Xương Lạc tương đối đần, mà là bởi vì Tử Xương Lạc không phải là người sáng lập đại đạo.

Mạc Vô Kỵ cùng Trúc Âm từ góc độ nào đó mà nói, thuộc về cùng một loại người.

Trúc Âm loại kẻ hung ác này, Tử Xương Lạc nhốt hắn vô số năm, cho dù là chính hắn cố ý làm ra, Mạc Vô Kỵ cũng không tin hắn không trước hết giết Tử Xương Lạc.

Trúc Âm sở dĩ không có trước hết giết Tử Xương Lạc, Mạc Vô Kỵ hiện tại hoàn toàn hiểu rõ là chuyện gì xảy ra. Bởi vì Trúc Âm còn cần Tử Xương Lạc lại giúp hắn một chút, lúc hắn mới vừa từ tỏa hồn ngục đi ra, coi như là có thể giết chết Tử Xương Lạc, cũng phải bỏ ra nhất định đại giới.

Tử Xương Lạc phái đông đảo cường giả, sau đó còn dẫn theo gần vạn tiên nhân đại quân đến vây giết hắn Mạc Vô Kỵ. Những cường giả này cùng tiên nhân đại quân Nguyên Thần hồn phách, chính là tài nguyên tu luyện giúp Trúc Âm khôi phục nguyên khí.

Trước Trúc Âm không ngừng thôn phệ các loại Nguyên Thần cùng hồn phách, lúc này nói vậy đã khôi phục không sai biệt lắm. Đáng tiếc lúc đó hắn cũng không biết công pháp Trúc Âm tu luyện, cũng không biết Trúc Âm lai lịch, nếu không, hắn tuyệt đối sẽ không để cho Trúc Âm dễ dàng dùng hàng loạt Nguyên Thần hồn phách khôi phục nguyên khí như vậy.

Trúc Âm sau khi khôi phục nguyên khí, lại giết chết 1 người nghe đồn rất lợi hại, thôn phệ nguyên thần cùng hồn phách. Làm xong những

thứ này, phỏng chừng chính là thời điểm Trúc Âm đi Thái Thượng Thiên giết Tử Xương Lạc. Xem ra tại trong mắt Trúc Âm, Tử Xương Lạc hắn là còn lợi hại hơn một chút so với hắn.

Về phần Mạc Vô Kỵ đã hết kiêng kỵ với Trúc Âm, hắn cũng đã nhìn ra vì sao Trúc Âm có thể thật đơn giản chém giết vài tên Đại Tiên Đế.

Mạc Vô Kỵ cũng là người khai sáng đại đạo, hắn cũng không tin tu vi Trúc Âm chỉ là cao hơn một chút so với hắn, thực lực lại cùng hắn chênh lệch lớn như vậy.

Trúc Âm thoạt nhìn thật đơn giản vài chỉ, trên thực tế là mấy thành công lực. Dùng Trúc Âm âm hiểm, hắn và cường giả Thái Thượng Thiên đến Tiên Giới, há có thể không động thủ ám toán vài tên Đại Tiên Đế? Chỉ cần mấy Đại Tiên Đế này bị hắn ám toán, thời điểm động thủ, hắn tự nhiên có thể rất đơn giản thông mấy Đại Tiên Đế này.

Về phần Trúc Âm vì sao có thể len lén ám toán mấy cái Đại Tiên Đế, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không cần đoán, hắn khẳng định Trúc Âm có thể làm được.

Tử Xương Lạc người như thế tuy rằng còn âm hiểm không bằng Trúc Âm, thế nhưng là Mạc Vô Kỵ không tin Tử Xương Lạc giam giữ Trúc Âm sau đó, không thầm ra chiêu với Trúc Âm. Nếu Tử Xương Lạc đối với Trúc Âm hạ ám thủ, Trúc Âm vẫn là không sợ, vậy đã nói rõ Trúc Âm một phương diện này, đã vượt qua Tử Xương Lạc.

Quả nhiên nghe được Mạc Vô Kỵ câu hỏi, Trúc Âm cười nhạt:

- Bởi vì ta rất muốn biết người làm cho Tử Xương Lạc kiêng kỵ mạnh như thế nào...

Đang khi nói chuyện, Trúc Âm đã tế xuất một con cá gỗ to lớn, cá gỗ thật giống như một phương thế giới bình thường giống nhau, đập hướng về Mạc Vô Kỵ.

Trước Trúc Âm giết hơn một vạn người, cũng không có thấy hắn tế xuất pháp bảo, còn đối với Mạc Vô Kỵ lại trực tiếp tế xuất pháp bảo, có thể thấy được người này có bao nhiêu cẩn thận.

Theo Mạc Vô Kỵ, Trúc Âm không phải là bởi vì hắn cường đại mới tế xuất pháp bảo, mà là bởi vì Trúc Âm không biết hắn, lại lý giải những người cùng hắn đi.

Trúc Âm người như thế cư nhiên dùng cá gỗ cách làm bảo, không thể không nói là một loại châm chọc.

Tại Trúc Âm động thủ đồng thời, Mạc Vô Kỵ đã bắt ra Bán Nguyệt Trọng Kích. Đừng xem Trúc Âm giết hơn một vạn người, đến bây giờ, Mạc Vô Kỵ còn không biết Trúc Âm thủ đoạn chân chính là cái gì.

Hắn và Trúc Khúc động tay, Trúc Khúc bản lĩnh, sợ rằng cả một phần tỷ Trúc Âm cũng không bằng.

Bán Nguyệt Trọng Kích cuốn ra một đạo xé rách kích mang, kích mang hóa thành cửu thiên Ngân Hà, từ vô tận hư không hạ xuống.

Lúc này Trúc Âm cá gỗ cư nhiên đột nhiên nổ tung, mà bùng nổ ba động để cho Mạc Vô Kỵ có chút khiếp sợ. Loại ba động này cũng không là tiên nguyên ba động, cũng không phải thần niệm ba động, lại là một loại quy tắc hắn chưa hề tiếp xúc qua...

Loại này quy tắc tại trong chớp mắt liền tạo thành một phương thế giới, Mạc Vô Kỵ rõ ràng sớm có chuẩn bị, vẫn như cũ bị một phương thế giới này bao ở tại trong đó.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, hắn lúc này hiểu được, một phương thế giới này là Trúc Âm đoạn đạo thế giới. Tu vi của hắn không bằng Trúc Âm, hắn đồng dạng tạo thành thế giới, chỉ là thế giới của hắn là cùng Trúc Âm thế giới hoàn toàn bất đồng, chí ít thế giới của hắn không thể dùng để chiến đấu.

Vô cùng vô tận màu đen ký hiệu phô thiên cái địa khóa xuống, Mạc Vô Kỵ dường như về tới thời điểm bị bên trong Thánh Đạo Phù vặn vẹo không gian khốn trụ.

Bất đồng cùng vặn vẹo không gian, vặn vẹo không gian là lực lượng bên trong Thánh Đạo Phù, Phù Cửu Giang chỉ có thể kích phát, căn bản cũng không thể khống chế.

Mà một phương ký hiệu thế giới này là của bản thân Trúc Âm, Trúc Âm dùng để tạo thành đoạn đạo không gian thế giới, là thế giới hoàn toàn nắm trong tay quy tắc.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, một loại lực lượng kinh khủng liền từ thức hải của hắn phớt qua, giống như muốn đào đi đại đạo căn cơ của hắn vậy.

Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt thì biết là chuyện gì xảy ra, đây là Trúc Âm đào Nguyên Thần thủ đoạn. Nếu mà hắn thật sự có Nguyên Thần, lúc này đây bất ngờ không kịp đề phòng, còn thật sự có khả năng bị Trúc Âm đào đi. Dù cho hắn không có Nguyên Thần, hồn phách cũng có chút bất ổn.

Trúc Âm cười nhạt thanh âm truyền đến:

- Ta còn tưởng rằng ngươi mạnh bao nhiêu, xem ra Tử Xương Lạc cũng càng ngày càng kém...

Trúc Âm cười nhạt đột ngột dừng lại, hắn cư nhiên không có bắt được bất kỳ tung tích nào của Mạc Vô Kỵ Nguyên Thần, không đợi hắn phản ứng kịp, một đạo tiễn ý tràn đầy khí tức tử vong phong tỏa hắn.

Hắn đoạn đạo thế giới là quy tắc thời gian, theo lý nên là hắn tại nắm trong tay. Nhưng hắn hết lần này tới lần khác không có khả năng nắm trong tay đạo này tiễn ý, chẳng những không có khả năng nắm trong tay đạo này tiễn ý, tâm thần còn bị đạo tiễn ý này hoàn toàn khóa lại.

Đây là thần niệm tiễn ý? Trúc Âm rất nhanh thì phản ứng kịp, đây tuyệt đối là thần niệm tiễn ý. Hắn không thể để cho thần niệm tiễn ý tiếp tục bao trùm chung quanh khí tức tử vong, cũng không thể lại bị thần niệm tiễn ý phong tỏa.

Trúc Âm mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, đạo tiễn ý trực tiếp xé ra không gian, đánh về phía mi tâm của hắn. Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có định dùng thần niệm tiễn ý hoàn toàn phong tỏa Trúc Âm.

- Ầm!

Trúc Âm cá gỗ thế giới đột nhiên nổ tung, mi tâm của hắn một đạo quang hoa hiện lên, cư nhiên lại nổ nát Mạc Vô Kỵ đạo thần niệm tiễn ý.

Trúc Âm há mồm phun ra một đạo máu tươi.

- PHỐC!

Một đạo huyết quang loé lên, Trúc Âm cánh tay phải trực tiếp bị Sông dài cắn nuốt thành mảnh nhỏ.

Trúc Âm hạ xuống rơi vào Thái Thượng Thiên tu sĩ đại quân huyết nhục trước bị hắn cắn nuốt, nâng lên cái tay duy nhất chậm rãi lau vết máu ở khóe miệng, nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nói:

- Ngươi rất mạnh, mạnh đến tình cảnh ta không thể tin được. Ta Trúc Âm tu luyện tới nay, ngoại trừ cố ý bị Tử Xương Lạc bắt ra, ngươi là người thứ nhất để cho ta ăn loại này thua thiệt lớn. Bất quá đó cũng không phải ta không bằng ngươi, mà là ta không biết bí mật của ngươi cư nhiên còn lớn hơn ta. Vậy thì nhìn một chút Câu phách chỉ của ta sao?...

Trúc Âm tay trái chậm rãi vung lên, thật giống như cầm hoa bình thường giống nhau, hướng về phía Mạc Vô Kỵ cứ như vậy nhẹ nhàng điểm một cái.

Mạc Vô Kỵ biết Trúc Âm là có ý gì, hắn là nói không biết mình không có Nguyên Thần, lúc này mới ăn một cái thua thiệt lớn như vậy.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, coi như là hắn có Nguyên Thần, Trúc Âm cũng đừng nghĩ động thức hải của hắn. Thức hải của hắn tại Thánh Đạo Phù cùng Phù Cửu Giang đánh một trận sau đó, sớm đã niết bàn đến một cái cảnh giới mới. Chỉ sợ sẽ là Trúc Âm cũng không biết, thế giới này còn có thức hải bản thân có chân chính giới vực.

Trúc Âm một chỉ nhẹ nhàng điểm ra, toàn bộ thế giới đột ngột thay đổi, giờ khắc này thế giới huyễn hóa thành hai màu hắc bạch, tại đây giữa hắc bạch hai màu, tất cả hồn phách đều có thể bị một chỉ kinh động, sau đó câu đi.

Vạch, thiên địa hư vô, không gian niết diệt, hồn phách tiêu tán...

- Vậy ngươi cũng hãy xem một chỉ của ta...

Mạc Vô Kỵ đồng dạng là điểm ra một chỉ.

Thất Giới Chỉ chi Nhân Thế Gian, vạch, hư vô thiên địa lần nữa kéo dài, niết diệt không gian biến thành Nhân Thế Gian. Chúng sinh, tại đây bên trong Nhân Thế Gian, thật giống như thay đổi khôn lường, bé nhỏ không đáng kể.

Tất cả sinh tử biến hóa đều là tại đây bên trong Nhân Thế Gian.

- Ầm!

Hai đạo sáng lập đại đạo khí tức đánh vào tất cả, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được thức hải của mình lay động kịch liệt hắn lên, dường như có một loại lực lượng muốn từ trong đầu hắn câu đi hồn phách của hắn.

Một loại lực lượng tác động ý chí của hắn, tác động linh hồn của hắn.

Mạc Vô Kỵ từ khi tu luyện tới hiện tại, thứ không thiếu nhất chính là ý chí. Mặc cho lực lượng câu hồn mạnh bao nhiêu, hắn vẫn là như núi

bất động, tất cả đạo vận hóa thành chỉ dưới Nhân Thế Gian.

Trúc Âm nhãn thần bình tĩnh, Câu phách chỉ vô luận ý chí của ngươi mạnh bao nhiêu, hắn đều có thể câu đi đối phương hồn phách, dù cho chỉ có một tia.

Chỉ thời gian mấy hơi thở, sắc mặt Trúc Âm liền thay đổi, Câu phách chỉ thậm chí ngay cả một cái thức hải đều không thể oanh phá, Mạc Vô Kỵ thức hải cư nhiên bản thân có giới diện, cái giới diện này bản thân có quy tắc thuộc về Mạc Vô Kỵ. Hắn Trúc Âm từ tu luyện bắt đầu, liền chưa từng thấy qua loại này quái thai như Mạc Vô Kỵ, không có Nguyên Thần thì thôi, lại còn bản thân có thức hải giới vực?

Người bình thường phán đoán sai lầm một lần, cũng đủ để vẫn lạc, hắn Trúc Âm không phải là người bình thường, cũng không dám cùng Mạc Vô Kỵ loại này biến thái tiếp tục giằng co đi xuống.

Hắn còn chưa kịp rút đi, đã nhìn thấy Nhân Thế Gian xen kẽ lấy tất cả chua ngọt đắng cay. Tại dưới Nhân Thế Gian này, hắn là con kiến hôi.

- Éc éc! Chu miêng a!

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 866: Người Này Thật Đáng Sợ

Trúc Âm nhãn thần lạnh lẽo, Câu Phách chỉ của hắn đạo vận không như trước nữa đánh về phía Mạc Vô Kỵ, mà là huyễn hóa thành một mảnh lại một phiến sóng gợn giới diện, hắn muốn muốn ngăn cản một chỉ của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ Thất Giới Chỉ điểm ra sau đó, người khác tìm không được Thất Giới Chỉ ở nơi nào, thế nhưng Trúc Âm có thể tìm được.

- Ầm!

Hai chỉ đạo vận đánh vào một chỗ, quy tắc khắp trời nổ tung, tạo thành một cái lại một cái không gian vòng xoáy.

- PHỐC!

Trúc Âm há mồm phun ra một đạo máu tươi, Câu Phách chỉ đạo vận hoàn toàn vỡ vụn.

Trúc Âm trong mắt hiện lên vẻ điên cuồng, đồng thời còn có một tia khoái ý. Thật giống như vừa rồi một chỉ quyết đấu này, thua thiệt không phải là hắn Trúc Âm vậy.

Quả nhiên, sau một khắc này Câu Phách chỉ đạo vận quy tắc bị Nhân Thế Gian vỡ vụn, liền nhanh chóng gây dựng lại lên, ngưng tụ ra tới một đạo vận văn lộ đen sẫm, hóa thành một mảnh quy tắc thiên địa. một mảnh đen sẫm đạo vận quy tắc văn lộ, chính là dùng ánh mắt nhìn một chút, cũng có thể cảm nhận được hồn phách của mình đang run động.

Rất nhiều người đều biết Câu Phách chỉ thần thông của hắn rất cường đại, lại không có ai biết hắn Câu Phách chỉ cũng không phải chỉ có đệ nhất câu Thiên Trùng, còn có câu thứ hai Linh Tuệ.

Sở dĩ không có ai biết, đó là bởi vì căn bản cũng không có người có thể làm cho hắn thi triển ra câu thứ hai.

Thi triển ra Câu Phách chỉ câu thứ hai sau đó, Trúc Âm lần nữa lấy ra cá gỗ, hắn nổi lên tâm tư giống như Tử Xương Lạc, muốn đem Mạc Vô Kỵ câu vào trong thế giới cá gỗ của hắn.

Mạc Vô Kỵ là cường giả lợi hại nhất hắn gặp ở Tiên Giới, hắn càng là trông mà thèm cách Mạc Vô Kỵ tu luyện như thế nào để không có Nguyên Thần, còn có tu luyện như thế nào đến thức hải cũng có giới vực.

Tại thời điểm tu vi thấp, tu sĩ bản thân có Nguyên Thần đánh nhau còn có ưu thế. Một khi tu vi cao, không có Nguyên Thần thật đáng sợ, Trúc Âm phi thường rõ ràng.

Câu Phách chỉ thứ hai câu, coi như là Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa, cũng không cách nào toàn bộ ngăn trở, hắn tối đa ngăn trở bản thân Câu Phách chỉ không thể vào thức hải của hắn. Sự thực thứ hai chỉ của hắn căn bản cũng không phải là muốn đi vào thức hải, mà là muốn câu đi Linh Tuệ.

Chỉ cần Mạc Vô Kỵ thần trí đờ đẫn, dù cho chỉ có một hơi thở, một hơi thở thời gian hắn liền có thể lại đem Mạc Vô Kỵ câu vào cá gỗ thế giới của hắn. Hắn khẳng định trong thời gian ngắn ngủi, Mạc Vô Kỵ không có bất kỳ biện pháp nào tránh né hay tung ra mới thần thông.

Nhân Thế Gian tán loạn trong nháy mắt, Trúc Âm Câu Phách chỉ hóa thành thứ hai câu Linh Tuệ, mà cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ Thất Giới Chỉ cũng không có triệt để tiêu tán, hóa thành Sát Giới thứ hai thiên địa.

Nhân Thế Gian bất quá là nắm trong tay người phàm mà thôi, quy tắc thiên địa đã nắm trong tay. Hết thảy quy tắc tại trong trời đất này, tất cả sinh linh, thần thông, tất cả đều là hư ảo, tất cả đều bị thiên địa nắm trong tay.

Tại sau khi thiên địa ra, hết thảy đều tại trong tay Mạc Vô Kỵ, thiên địa này là do Mạc Vô Kỵ nắm trong tay.

- Ầm! Răng rắc!

Nếu như nói Câu Phách chỉ đệ nhất câu có thể cùng Mạc Vô Kỵ Nhân Thế Gian dây dưa một hồi, câu thứ hai Linh Tuệ còn không có xé mở Mạc Vô Kỵ lĩnh vực, đã bị Thiên địa nắm trong tay.

Câu Phách chỉ quy tắc mảnh nhỏ tất cả đều vỡ vụn, tại dưới thiên địa hóa thành hư vô.

Câu Phách chỉ vỡ vụn sau đó, Trúc Âm nhìn thấy thiên địa chỉ còn điểm một chút hướng về phía mi tâm của hắn. Một chỉ này không có như thần niệm tiễn ý trước, điên cuồng hấp thu khí tức tử vong. Thế nhưng một chỉ đó mang tới khí tức tử vong, càng là đáng sợ.

Trúc Âm tu luyện là đoạn đạo, thức hải cùng hồn phách của hắn vượt qua xa tu sĩ tầm thường. Thần niệm tiễn ý là rất mạnh, bởi vì thức hải cùng hồn phách của hắn cường đại, vậy chỉ có thể làm cho hắn bị thương nặng. một chỉ thiên địa, chân chân thiết thiết để cho hắn nhìn thấy tử vong cùng niết diệt.

Tại dưới thiên địa này, nếu không giãy dụa, hắn Trúc Âm hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Một chỉ đến, da đầu Trúc Âm bùng nổ hồn phi phách tán, hắn Câu Phách chỉ bản thân có thứ hai câu đã là chuyện có một không hai. Không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ một chỉ cư nhiên bản thân cũng vậy có đạo thứ hai Sát Giới, hơn nữa so với đạo thứ nhất Sát Giới còn mạnh hơn.

Trong lòng hắn dâng lên mãnh liệt không cam lòng, hắn lần đầu tiên đã có vô cùng vô tận hối hận.

Hắn hối hận không phải là động thủ với Mạc Vô Kỵ, mà là hối hận chính bản thân biết rất rõ ràng Mạc Vô Kỵ không phải là bình thường cường giả, hắn lại còn sơ suất như vậy. Dựa vào cái gì hắn Trúc Âm câu có thứ hai, một chỉ người khác lại không thể có giới thứ hai? Tại bên trong tỏa hồn ngục nhiều năm như vậy, hắn lẽ nào quên mất mình là đi như thế nào đi lên tột cùng sao? Là cảnh giác, cảnh giác, lại cảnh giác.

Chỉ cần hắn cẩn thận một phần, hắn tuyệt đối sẽ không rơi vào một chỉ thiên địa của Mạc Vô Kỵ, thoát thân không được. Bàn về thực lực, hắn không cho là mình kém so với Mạc Vô Kỵ, hắn cường đại hơn thần thông thậm chí chưa có thi triển ra.

- Linh Tuệ phách nứt ra cho ta...

Trúc Âm gào thét một tiếng, từng đạo văn lộ lưu chuyển phiền phức đạo vận khí tức trong nháy mắt ngưng tụ ra đến.

phiền phức văn lộ hóa thành một thanh cự nhận đen sẫm, cự nhận mang chém ra thức hải Trúc Âm, trực tiếp bổ vào Mạc Vô Kỵ một chỉ bên. Đây là dùng Linh Tuệ phách của hắn vỡ vụn chém ra.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ một chỉ thiên địa cùng cự nhận đen sẫm đánh vào cùng một chỗ, từng đạo xé rách linh hồn lực lượng bao trùm đến, Mạc Vô Kỵ cũng không nhịn được nữa, há mồm cũng phun ra một đạo máu tươi. Linh hồn của hắn cư lại vào lúc này uể oải xuống, cả người đều lộ ra có chút mệt mỏi.

Cũng trong lúc đó, Trúc Âm nghe được bản thân thức hải trong chỗ sâu truyền đến một trận tiếng âm vang rắc rắc.

Trong đầu của hắn đang rỉ máu, ngoài mặt nhìn hắn chỉ là hơi chút ăn một điểm thua thiệt, trên thực tế chính hắn quá rõ hắn mất đi là cái gì. Vì ngăn trở Mạc Vô Kỵ một chỉ thiên địa, đại giới hắn bỏ ra là Linh Tuệ phách vỡ vụn.

Linh Tuệ phách vỡ vụn, đối với Trúc Âm mà nói, không chỉ có riêng là thực lực giảm xuống, Câu Phách chỉ không còn câu thứ hai Linh Tuệ. Với hắn mà nói còn chưa phải là đáng sợ nhất, đáng sợ nhất là, hắn Linh Tuệ phách vỡ vụn, có lẽ hắn nếu tìm được một chỗ như tỏa hồn ngục, lại đi ma luyện vô số vạn năm, mới khó khăn trở lại đỉnh phong. Nếu mà tìm không được, hắn cả đời này lại sẽ không có biện pháp tiến thêm, đại đạo của hắn từ đấy kết thúc.

Vô luận như thế nào, đi nhanh thôi, hắn nhất định phải đi rất xa, trước khi thực lực khôi phục, không thể quay lại.

Mạc Vô Kỵ này thật đáng sợ.Tuy tinh thần uể oải xuống, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ điên cuồng mở rộng lĩnh vực ra ngoài, đồng thời Sinh Tử Luân đã vì Trúc Âm chuẩn bị xong, hắn bức thiết muốn giết Trúc Âm.

Để cho Mạc Vô Kỵ rung động là, tại ngăn trở hắn Thất Giới Chỉ sau đó, Trúc Âm cư nhiên tại tại chỗ vỡ vụn. Sau đó hóa thành vô cùng vô tận màu đen hồn phách khí tức, những thứ này hồn phách khí tức trong nháy mắt dung nhập trong không gian chung quanh, biến mất vô tung vô ảnh.

Dù cho Mạc Vô Kỵ ngưng tụ ra linh nhãn, cũng không cách nào quan sát được Trúc Âm tới cùng chạy trốn địa phương nào.

Mạc Vô Kỵ lặng lẽ, hắn biết dùng thực lực của chính mình còn không cách nào tìm ra Trúc Âm. Thật giống như nếu mà hắn thua, Trúc Âm cũng không thể tìm được hắn. Hắn Phong Độn Thuật, có thể hóa thành một luồng gió nhẹ biến mất, Trúc Âm độn thuật hiển nhiên là cùng hồn phách có quan hệ.

Ngoại vi Bình Phạm tiên môn sớm đã bu đầy người, tại sau khi Trúc Âm bị thương nặng lẩn trốn đi, càng là hoàn toàn yên tĩnh.

người không biết Trúc Âm còn chưa tính, ai biết Trúc Âm trong lòng càng là kinh đào hãi lãng. Trúc Âm rất mạnh sao? Năm đó tiêu diệt các Đại Tiên Môn, Lôi Tông, Đại Kiếm Đạo cùng Đại Hạo Tiên Môn cộng lại cũng vậy so ra kém. Nghe đồn Tử Xương Lạc mang theo hơn mười Đại Tiên Đế vây công Trúc Âm, cũng bị Trúc Âm giết bảy tám cái Đại Tiên Đế, sau cùng bị thương nặng Tử Xương Lạc, lúc này mới bị Đạo Đế Tử Xương Lạc bắt.

Một kẻ hung ác như vậy, cư nhiên đánh không lại Mạc tông chủ, không chỉ như thế, còn bị Mạc tông chủ đả thương nặng, còn phế bỏ một cánh tay.

Đối với một ít người nghe nói qua đoạn hồn nhân Trúc Âm mà nói, Mạc Vô Kỵ đánh thương nặng Trúc Âm độ khó so với trước đây liên tiếp chém giết vài tên Đại Tiên Đế phải khó khăn hơn nhiều.

Không có ai biết, Trúc Âm bị thương nặng cũng không phải cánh tay. So với Linh Tuệ phách của hắn mà nói, Trúc Âm cánh tay bị thương nặng thậm chí bất quá là một chút da mà thôi.

Mạc Vô Kỵ nói với Tô Tử An phía sau vẫn như cũ có chút sững sờ:

- Tử An, Bình Phạm tiên môn liền giao cho ngươi và Tử đạo liên thủ trùng kiến một cái, ta phải đi ra ngoài một chuyến. Mạc Thanh Triệt là người nhà ta, ngươi giúp nàng an bài một một chỗ yên tĩnh bế quan tu luyện.

Nói xong Mạc Vô Kỵ lại nhìn Mạc Thanh Triệt nói:

- Thanh Triệt, có cái gì không biết, còn muốn hỏi Tô trưởng lão và Vi Hữu Hộ.

- Tử An hiểu rõ.

Tô Tử An hồi thần lại, đè nén kích động trong lòng cùng dâng trào, khom người nói.

Bình Phạm tiên môn tông chủ cường đại như vậy, coi như là Tử Xương Lạc, cũng không dám lại đến dong dài.

Vi Tử Đạo càng là kích động khó có thể kìm giữ, không muốn nói bây giờ Trúc Âm, coi như là Trúc Âm mấy vạn năm trước, cũng có thể dễ dàng nghiền chết hắn Vi Tử Đạo. Mấy vạn năm đến, hắn Vi Tử Đạo bất quá là từ Tiên Đế trung kỳ thăng cấp đến Đại Tiên Đế mà thôi. Mà Bình Phạm tiên môn tông chủ, dĩ nhiên có thể dễ dàng nghiền ép Trúc Âm. Hắn Vi Tử Đạo lựa chọn ở lại Bình Phạm tiên môn, quả nhiên là hành động sáng suốt.

- Dà, gia gia.

Mạc Thanh Triệt nhanh chóng nói.

Lần này đại chiến thời gian kéo dài không lâu, nhưng làm cho nàng lay động thật sự là quá lớn. Đồng thời nàng càng là hiểu bản thân có gia gia thật quá lợi hại.

Tên gia hỏa kia gọi Trúc Âm, cường đại đến mức vươn một cái tát liền đập chết hơn vạn người. Trúc Âm lợi hại như vậy, gia gia vẫn đánh bại hắn.

Nàng tu luyện chính là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết Mạc Vô Kỵ truyền thừa xuống, gia gia Mạc Vô Kỵ có thể làm được, nàng Mạc Thanh Triệt cũng có thể làm được.

Mạc Vô Kỵ lại đối với người chung quanh liền ôm quyền nói:

- Các vị Tiên Giới tiên hữu, ta Bình Phạm tiên môn hiện tại trùng kiến, cần đại lượng tài liệu tài nguyên. Còn xin các vị tương trợ, đương nhiên, cần tiên tinh, ta Bình Phạm tiên môn sẽ không nợ nửa khối.

Mạc Vô Kỵ lời vừa nói ra, những tiên nhân này vốn là đến đây trợ quyền đều đứng ra biểu thị hỗ trợ.

Trầm Tán càng là người thứ nhất đứng dậy:

- Mạc tông chủ, chúng ta vốn chính là trợ quyền mà đến, hiện tại thực lực của chúng ta căn bản là không cách nào trợ quyền. Hôm nay Bình Phạm tiên môn muốn trùng kiến, ta Trầm Tán thứ nhất hỗ trợ.

- Chuẩn mẹ luôn, chúng iem tới hỗ trợ trùng kiến Bình Phạm tiên môn!

Đông đảo người đều lớn tiếng nói.

Mạc Vô Kỵ lần nữa ôm quyền cảm tạ một cái sau đó, lúc này mới nói với Trầm Tán:

- Trầm Tán tiên hữu, năm đó ta từ Thiên Ngoại Thiên vũ trụ tới, tình cờ biết được Trầm Hổ tin tức, nghe đồn hắn đã tao ngộ bất trắc. Bất quá chuyện này cũng không có được chứng thực, ta cũng không có tận mắt nhìn thấy. Chờ ta lần sau lại đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, nhất định sẽ xuất lực mạnh tìm kiếm Trầm Hổ.

Trầm Tán nghe được Trầm Hổ rất có thể gặp được bất trắc, vành mắt đỏ lên, hắn đối với Mạc Vô Kỵ khom người nói:

- Mạc tông chủ, ta chỉ thỉnh cầu tương lai Mạc tông chủ đi Thiên Ngoại Thiên Vũ Trụ Giác, có thể mang cho ta Trầm Tán.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ đáp ứng Trầm Tán yêu cầu này.

Lúc này địa phương Mạc Vô Kỵ cấp thiết nhất muốn đi chính là Thái Thượng Thiên, Lôi Tông cùng Đại Hạo Tiên Môn những tông môn này hắn căn bản cũng không cần đi qua, cũng biết những tông môn đó đã giải tán đi. Đối với Lôi Tông cùng Đại Hạo Tiên Môn, người Mạc Vô Kỵ rất

muốn giết là Lôi Cốc Vân cùng Kim Vũ Sinh, hai người đó hắn đã giết, hai cái tông môn này tán đi hắn cũng cũng không thèm để ý.

Đối với Tử Xương Lạc người này, Mạc Vô Kỵ là một khắc cũng không muốn buông tha.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 867: Chết Đơn Giản Như Vậy

Thái Thượng Thiên trong Đạo Đế cung, Tử Xương Lạc thủy chung cảm thấy có chút tâm thần không yên. đều đã mấy ngày trôi qua, Công Thâu Sĩ Bàn cư nhiên không có truyền tin tức đến.

Công Thâu Sĩ Bàn không có truyền đến tin tức cũng vậy thì thôi, bình thường mấy cái tông môn truyền lại Tiên Giới tin tức cho hắn, cũng vậy không có tin tức gì truyền đến.

Không được, chờ đợi như vậy cũng không phải biện pháp. Nếu mà Mạc Vô Kỵ không có chém giết Đạo Đế ví dụ ở phía trước, Tử Xương Lạc còn sẽ không quá lưu ý. Mấu chốt là Mạc Vô Kỵ chiến tích quá mức bưu hãn, cả Mạt Luân cũng có thể giết chết. Phải biết rằng, chính là hắn cũng không thể giết chết Mạt Luân.

- Người đâu, đem Lôi Hồng Cát mời tới.

Tử Xương Lạc quyết định không chờ đợi thêm nữa.

- Dà.

Ngoài Đạo Đế cung truyền đến một tiếng trả lời.

Chỉ không tới nửa nén hương, một cái cực kỳ thanh âm hùng hậu liền ở bên ngoài vang lên:

- Sư phụ, ngươi tìm ta sao?

Tử Xương Lạc mang theo ấm áp ý cười nói:

- Hồng Cát, ngươi tiến đến, ta có một số việc muốn nói với ngươi một cái.

- Dà, sư phụ.

Cao to rắn chắc, Lôi Hồng Cát đi đến, so với thời điểm vừa tới Thái Thượng Thiên quanh thân lôi quang quanh quẩn, lúc này trên người hắn không còn có nửa điểm lôi nguyên khí tức.

Tử Xương Lạc rất là hài lòng gật đầu:

- Không sai, không sai. Ta có nhiều đệ tử như vậy, chỉ có ngươi mới thật sự là thiên phú kinh người. Bước vào Tiên Đế khí tức hoàn toàn vững chắc xuống, đã có đạo vận khí tức của một đại tông sư.

Lôi Hồng Cát kính cẩn một khom người nói:

- Sư phụ quá khen, so với mấy vị sư huynh, Hồng Cát còn kém xa.

Tử Xương Lạc chỉ chỉ cái ghế đối diện nói:

- Hồng Cát, ta ngươi danh là thầy trò, trên thực tế tựa cùng phụ tử giống nhau, tới rồi ta chỗ này không cần câu thúc.

Lôi Hồng Cát lần nữa thi lễ một cái, lúc này mới ngồi xuống. Tử Xương Lạc cũng là ngồi xuống, chỉ là Tử Xương Lạc tọa hạ sau đó, xuất ra một cái ấm trà đặt ở cái bàn một góc, rồi mới lên tiếng:

- Hồng Cát, sư phụ có chút có lỗi với ngươi. Muốn ngươi cho mượn một món đồ.

Lôi Hồng Cát lần nữa đứng lên, khiêm tốn nói:

- Sư phụ cần muốn cái gì, cùng đệ tử còn nói cái gì có cho mượn hay không. Chỉ cần cùng đệ tử nói một chút là được rồi.

Nói xong, Lôi Hồng Cát chủ động cầm lấy bàn góc ấm trà giúp Tử Xương Lạc rót dâng một chén linh trà.

Tử Xương Lạc tiếp nhận tiên linh trà, cũng không có uống, mà là lại đem tiên linh trà lần nữa đặt ở trên bàn nói:

- Vật như vậy đối với ngươi cũng rất trọng yếu, cho nên sư phụ mới rất là hổ thẹn...

Lôi Hồng Cát cười nói:

- Sư phụ mời nói, chỉ cần ta Lôi Hồng Cát dư thừa, ta không sẽ để ý.

Tử Xương Lạc nao nao, Lôi Hồng Cát nói hắn tự nhiên nghe được có chút không đúng, cái gì gọi là dư thừa?

- Hồng Cát, ta biết linh căn của ngươi phi thường rất giỏi, hắn là Linh Căn có thể thăng cấp sao?? Thực ra mà nói, ta Tử Xương Lạc tu luyện tới ngày hôm nay, còn chưa từng thấy qua Linh Căn có thể chính bản thân thăng cấp. Ta bước vào Đạo Đế không biết đã bao nhiêu năm, tư chất của ta tiềm lực cũng vậy tới đầu cùng rồi, đầu cùng ta muốn mượn là linh căn của ngươi...

Tử Xương Lạc nói xong, bình tĩnh nhìn Lôi Hồng Cát.

Lôi Hồng Cát dường như cũng không cảm thấy kinh ngạc, mà là thản nhiên nói:

- Cái này sợ rằng không có khả năng mượn.

- Ai, không phải do ngươi, cũng vậy không phải do ta. Ngươi hắn là đã nhìn ra ta đây cái ấm trà là trận cơ sao?, chỉ là ngươi lại đem ấm trà từ góc bàn lấy đi cũng vô ích, nơi này đã bị ta mở ra khốn trận vây khốn.

Tử Xương Lạc thở dài, đồng thời đứng lên, giơ tay lên phách về phía Lôi Hồng Cát.

Cái khốn sát trận này thế nhưng là hắn tại Thiên Ngoại Thiên vũ trụ lấy được, vượt qua cửu phẩm tiên trận, chỉ cần kích phát, trừ hắn ra, bất

luận kẻ nào tại đây bên trong khốn sát trận đều có thể bị trói buộc tiên nguyên cùng thần niệm.

Chỉ là Tử Xương Lạc tay vừa mới nâng lên, sắc mặt chính là biến đổi. Hắn phát hiện tiên nguyên cùng thần niệm của mình tràn ngập ở trong người, mà giờ khắc này hết lần này tới lần khác không cách nào thi triển ra đi.

- Ngươi...

Tử Xương Lạc trong lòng trầm xuống, coi như là lại ngu ngốc, hắn cũng biết tình huống không đúng.

Lôi Hồng Cát nhàn nhạt nói:

- Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ đợi một đoạn thời gian nữa, không nghĩ tới ngươi cư nhiên thiếu kiên nhẫn như vậy, quá làm cho ta thất vọng.

- Ngươi đều biết?

Tử Xương Lạc một lòng lúc này nặng trĩu tới rồi đáy cốc.

Lôi Hồng Cát giọng nói vẫn như cũ bình thường:

- Ta nếu mà không biết, ta Lôi Hồng Cát cũng đã không đi cho tới hôm nay. Thực ra mà nói, ta còn là rất kính phục ngươi. Ngươi là người thứ nhất hoàn toàn hiểu rõ chỗ nghịch thiên Linh Căn của ta, coi như là ngươi ngày hôm nay không động thủ, mấy ngày nữa ta cũng sẽ động thủ.

- Ta là sư phụ ngươi.

Tử Xương Lạc thấp trầm giọng gào thét, hắn không có kêu to, hắn biết ở nơi này dưới khốn sát trận, kêu to không có bất kỳ tác dụng.

Lôi Hồng Cát lắc đầu, có chút khinh thường nói:

- Ngươi chỉ có thể coi như là sư phụ thứ năm của ta, được rồi, ngươi biết bốn sư phụ trước của ta như thế nào sao?

- Làm sao?

Tử Xương Lạc theo bản năng hỏi lên.

Lôi Hồng Cát chậm rãi nói:

- Thứ nhất sư phụ khai mạch cho ta, hắn thứ nhất phát hiện Linh Căn của ta là có thể thăng cấp, hắn về sau chết mất. Cái thứ hai sư phụ là một cái Tinh Chủ, hắn lại đem vô số tài nguyên tu luyện giao cho ta, hắn về sau cũng đã chết. Người thứ ba sư phụ là sư phụ ta đến Tiên Giới sau đó bái, hắn có một cái biệt hiệu, gọi Độc Thiên đại đế...

- Độc Thiên?

Tử Xương Lạc biến sắc, hắn rốt cuộc hiểu rõ chính bản thân tại sao lại như thế, thì ra là trúng độc. Độc Thiên đại đế tên hắn làm sao không biết? Người này coi như là hắn cũng không dám đơn giản đi trêu chọc. Nghe đồn người này mấy ngày liền đều có thể hạ độc, bất luận kẻ nào đụng tới trong tay của hắn, hữu tử vô sinh.

Lôi Hồng Cát không hề ngữ điệu thanh âm vẫn còn tiếp tục:

- Về sau hắn cũng đã chết, sư phụ thứ tư là Lôi Cốc Vân, nghe nói hắn mấy ngày hôm trước chết mất. Đây cũng là duy nhất một sư phụ, không phải là ta tự mình động thủ giết chết. Ngươi là thứ năm, vốn ngươi còn có thể đợi mấy ngày nữa, ai...

- Ngươi nói cho ta biết, ta làm sao trúng độc, còn ngươi nữa vì sao tại dưới ta khốn sát trận bình yên vô sự, bằng không ta chết không nhắm mắt...

Tử Xương Lạc lớn tiếng kêu lên.

- Ai nói ta bình yên vô sự đâu nè? Về phần ngươi chết không nhắm mắt cùng ta lại có quan hệ gì?

Lôi Hồng Cát bỗng nhiên từ bản thân ống tay áo lấy ra môt cây đoản kiếm, đi tới trước mặt Tử Xương Lạc.

- Thì ra ngươi cũng không thể phá vỡ ta khốn sát trận...

Tử Xương Lạc trong mắt bỗng nhiên có thêm một chút hy vọng, Lôi Hồng Cát giống như hắn, hiện tại cũng là không có tiên nguyên cùng thần niệm.

Lôi Hồng Cát khóe miệng tràn ra một tia châm chọc:

- Ta và ngươi không giống, ngươi trúng ta độc, cả người như nhũn ra, mà ta ngoại trừ không có tiên nguyên cùng thần niệm vẫn cùng một cái như thường người phàm bình thường, có thể hành động.

- Ha ha ha...

Tử Xương Lạc cười ha ha, hắn là một cái Đạo Đế, không có có thần niệm cùng tiên nguyên Lôi Hồng Cát, coi như là giết hắn 100 năm hắn cũng sẽ không có chuyện gì.

Không muốn nói 100 năm, chỉ phải mấy ngày thời gian hắn không đi ra, thủ hạ của hắn sẽ có người hoài nghi.

-...

Tử Xương Lạc tiếng cười hơi ngừng, Lôi Hồng Cát rõ ràng không có tiên nguyên, cũng không có thần niệm, kiếm trong tay hắn lại dễ dàng đâm vào mi tâm của hắn, hủy diệt rồi thức hải của hắn, niết diệt nguyên thần cùng linh hồn của hắn...

- Đây là cái gì kiếm?

Tử Xương Lạc thì thào nói, hắn không có trông cậy vào Lôi Hồng Cát cho hắn đáp án, hắn muốn chính là mình sống.

Hắn suốt đời thống trị Tiên Giới, ở tại Thái Thượng Thiên, trở thành Đạo Đế. Cái gì cảnh tượng không có hưởng thụ qua? Chuyện gì không có gặp qua.

Không nghĩ tới hắn lại chết dễ dàng như vậy, đơn giản như vậy. Nếu mà thời gian có thể đảo ngược, hắn thà rằng chính bản thân chết trận tại Thái Thượng Thiên vũ trụ tiên thành.

- Kiếm này tên là Thiên Cơ, có thể chết tại Thiên Cơ Kiếm của ta Lôi Hồng Cát, ngươi coi như là có một chút vinh quang. Được rồi, ngươi muốn biết vì sao trúng độc sao? Ta giúp ngươi rót một chén ngươi không có uống tiên linh trà mà thôi.

Lôi Hồng Cát nhàn nhạt nói.

Vinh quang? Tử Xương Lạc trong mắt lộ ra tự giễu cùng châm chọc. Hắn cả đời này không biết giết qua bao nhiêu người, ám toán quá nhiều bằng hữu bên cạnh. Ngày hôm nay chết ở trên tay đệ tử của mình, coi như là một loại kết cục.

- Răng rắc!

Tử Xương Lạc Nguyên Thần vỡ vụn, thân thể tán loạn. Một giọt máu huyết bị Lôi Hồng Cát bắt đi ra, vô số đạo văn hạ xuống rơi vào một giọt máu huyết này, chỉ không tới một canh giờ, một cái trận bàn chỉ lớn bằng bàn tay nhỏ liền xuất hiện ở trong tay Lôi Hồng Cát.

Lôi Hồng Cát nắm lên trận bàn, từ Tử Xương Lạc huyết nhục nhiếp ra một quả hạt châu, lại lột Tử Xương Lạc giới chỉ, rồi mới từ dung đi ra ngoài.

Đi tới cửa, hắn cẩn thận lại đem cửa cấm chế đánh lên, lúc này mới nói với chỗ trống trải:

- Sư phụ ta tạm thời có cảm ngộ, yêu cầu bế quan bốn mươi chín ngày. Coi như là chuyện khẩn cấp, cũng không được đi quấy rầy sư phụ

ta.

- Dà.

Âm thầm vài đạo thanh âm truyền đến.

Lôi Hồng Cát gật đầu, lúc này mới không nhanh không chậm đi ra Đạo Đế cung.

...

Mạc Vô Kỵ thông báo chuyện, mới vừa rời đi Bình Phạm tiên môn, 4 đạo nhân ảnh liền ngăn cản hắn. 4 người ngăn cản của hắn, ba nam một nữ, hắn cư nhiên biết ba người trong đó.

Lục Luân Tiên Vực Thiên Đế Cái Kình, Thanh Tiên Lâu lầu hai chủ Thanh Dương. Năm đó thời điểm Mạc Vô Kỵ nhìn thấy Thanh Dương, Thanh Dương còn là Chuẩn Đế, hiện tại đã là Tiên Đế sơ kỳ, người thứ ba là Đại Khôn Phật Tông Hành Khách.

Đại Khôn Phật Tông Hành Khách, tên này lại dám xuất hiện ở trước mặt của mình. Hắn không có đi tiêu diệt Đại Khôn Phật Tông, không phải là hắn bất kể so đo, mà là hắn hiện tại thật sự là không có thời gian.

- Mạc tông chủ!

Không đợi Mạc Vô Kỵ tức giận, bốn người đồng thời ôm quyền ân cần thăm hỏi, trong đó Hành Khách càng là khom người thi lễ.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, tuy năm đó cùng Kim Vũ Sinh, Lôi Cốc Vân, Dịch Minh Hồ ba người liên thủ đối phó không phải là hắn Hành Khách, mà là Đại Khôn Phật Tông Quảng Hưng, Mạc Vô Kỵ sổ sách này nhưng không thể bỏ qua. Năm đó nếu mà không phải là Quảng Hưng ngăn cản đường đi của hắn, hắn căn bản sẽ không rơi vào vòng vây.

- Ba vị xin chờ một chút, ta ngày hôm nay có chút sổ sách muốn tính một cái.

Sát khí Mạc Vô Kỵ trên người sắc bén.

Hành Khách dường như biết Mạc Vô Kỵ muốn giết hắn, hắn không đợi Mạc Vô Kỵ động thủ, chủ động hợp thành chữ thập nói:

- Mạc tông chủ, chuyện năm đó là ta Đại Khôn Phật Tông nổi lên tham dục. Quảng Hưng làm một tông đứng đầu, cư nhiên đi làm việc cường đạo. Quảng Hưng biết mình nghiệp chướng nặng nề, vì không liên lụy tông môn, mấy ngày trước, Quảng Hưng đã tọa hóa giáp đi trở về.

Quảng Hưng tự sát? Bất quá Quảng Hưng tự sát, là có thể để cho hắn bỏ qua chuyện báo thù sao? Hắn Mạc Vô Kỵ không khỏi quá dễ nói chuyện sao?. Năm đó nếu mà không phải là Kỷ Ly cho hắn một quả Tinh Khấu, chính là hắn có Đấu Chuyển Tinh Di cùng thần thể, cũng là hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Quảng Hưng này ngược lại xem thời cơ, dám đi tự sát, coi như là có chút khí phách.

- A di đà phật, Mạc tông chủ ủy khuất chúng ta đều biết, chỉ là hiện tại bảy đại Tiên Vực nguy tại sớm tối. Hòa thượng cả gan cầu tình, còn xin Mạc tông chủ tạm thời gác lại đoạn nhân quả này.

Nói chuyện là hòa thượng duy nhất trong bốn người mà Mạc Vô Kỵ không nhận biết.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 868: Thiên Cơ Chi Địa

- Ngươi là người phương nào?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nhìn hòa thượng trước mắt này.

Hành Khách cũng là hòa thượng, hắn có chút hoài nghi hòa thượng này có đúng hay không là Hành Khách giúp đỡ. Bất quá coi như là cái này bốn người đồng thời vây công hắn, hắn cũng vậy không thèm để ý chính là.

Thanh Dương liền vội vàng tiến lên nói:

- Mạc tông chủ xin chớ hiểu lầm, vị này chính là Phật Sa Tiên Vực Thất Phật Đại Thiện Tự Phật đế Hành Thiện.

Hành Thiện (làm việc thiện)? Mạc Vô Kỵ nghĩ thầm tên này lừa tình vãi. Hắn đã biết Đại Khôn Phật Tông mấy hòa thượng tham lam sau đó, đối với Phật Sa Tiên Vực phật tông luôn luôn là khiếm khuyết hảo cảm. Ngược lại Thất Phật Đại Thiện Tự, Mạc Vô Kỵ còn có chút hảo cảm. Năm đó ở trước khi tiến vào Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, hắn gặp qua Thất Phật Đại Thiện Tự hòa thượng Đại Ngưng.

Đại Ngưng hòa thượng bản tính rất tốt, làm việc đều làm tại trên mặt nổi, đéo như Đại Khôn Phật Tông, khắp nơi đều là ám toán.

- Bần tăng Hành Thiện.

Hành Thiện hòa thượng mặt mũi hiền lành, nói tới nói lui cũng là nửa điểm hỏa khí cũng không.

Mạc Vô Kỵ cũng là ôm một quyền nói:

- Thì ra là Hành Thiện tiên hữu, trước ta cùng Đại Ngưng tiên hữu của quý môn từng có gặp mặt một lần.

Hành Thiện nghe được Mạc Vô Kỵ nhắc tới Đại Ngưng, vội vàng hỏi:

- Đại Ngưng khỏe không?

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Ta cùng Đại Ngưng tiên hữu chỉ là từng có gặp mặt một lần, trên đường tách ra sau đó, liền không còn có gặp qua hắn, về sau cũng vậy không có nghe được tin tức của hắn, tình huống cụ thể ta cũng không biết.

- Ai!

Hành Thiện hòa thượng thở dài, không có hỏi lại.

- Mấy vị ngăn cản ta, có đúng hay không có cái sự tình gì đặc biệt?

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục đối với Hành Khách động thủ.

Mấy người đều lại đem ánh mắt nhìn về phía Thanh Dương, hình dạng là muốn Thanh Dương mà nói chuyện này.

Thanh Dương chủ động nói:

- Mạc tông chủ, ngươi trước khi đến Tiên Giới, hắn là Thiên Cơ Tông tông chủ sao??

- Không sai.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, chuyện này tra một cái liền biết, hắn cũng vậy không cần phải đi giấu diếm. Dùng thực lực của hắn bây giờ, Thiên Cơ Tông có bao nhiêu cừu địch hắn đều tiếp, không có gì kiêng kỵ.

Thanh Dương nghe được Mạc Vô Kỵ nói, thoáng thở phào nhẹ nhõm tiếp tục nói:

- Có người ở Tiên Giới phát hiện một nơi, nơi đó tản mát ra cuồng bạo tử vong cùng một loại khí tức hủy diệt. Bất luận kẻ nào chỉ cần đi vào, liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Về sau có người rốt cục sống đi ra, bất quá vừa ra đến liền chết, ra người tới nói chỉ là hai chữ, Thiên Cơ.

- Có thể hay không lại đem vị trí nơi đó vẽ ra cho ta xem?

Mạc Vô Kỵ nghe được hai chữ Thiên Cơ, lập tức liền chú ý hẳn lên.

Thanh Dương hiển nhiên sớm có chuẩn bị, nghe vậy lấy ra một cái ngọc giản đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ đảo qua đi vào, liền đã nhìn ra. ngoại vi cái ngọc giản này, dĩ nhiên cùng tấm địa đồ ngọc giản Tô Tử An cho hắn không sai biệt lắm. Cũng chính là đồ án không rõ trên lệnh bài Thiên Cơ Tông tông chủ.

Cái chỗ này, Mạc Vô Kỵ sớm liền muốn đi tìm một chút nhìn xem, chỉ là hắn vẫn không có cụ thể phương vị, mới kéo cho tới hôm nay. Không nghĩ tới bây giờ bị người khác phát hiện, còn là một cái địa phương rất nguy hiểm.

- Mạc tông chủ, nơi này chúng ta trước đây đi qua một lần, vô luận là Hành Thiện Phật đế, hay là Cái Ngao Thiên Đế, đều dự cảm nơi này có cực đại nguy cơ, loại này nguy cơ nếu mà không giải quyết, có thể sẽ tạo thành toàn bộ Tiên Giới tan vỡ. Về sau Hành Thiện Phật đế cùng Cái Thiên Đế mời Tự Tại Thiên Đế cùng Kim bình Tiên Đế đi qua, bọn họ như nhau dự cảm đến chỗ đó sẽ tạo thành toàn bộ Tiên Giới tan vỡ.

Chuyện này không phải chuyện đùa, chúng ta bốn người chuẩn bị đến Tiên Giới hiệu triệu cường giả cùng đi xem, vừa lúc biết được Mạc tông chủ trở về, lúc này mới nhanh chóng qua tới mời Mạc tông chủ.

Thanh Dương giọng nói thanh thúy, nói rất là hiểu rõ.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, cái gì vừa lúc biết được hắn trở về, cố ý tới mời hắn. Căn bản là chuẩn bị đi bẩm báo Thái Thượng Thiên, chỉ là biết mình sắp chơi Thái Thượng Thiên làm, còn giết Thái Thượng Thiên đông đảo Đại Tiên Đế, lúc này mới tạm thời đổi thành tới mời hắn.

Đương nhiên, đối với loại chuyện này Mạc Vô Kỵ chắc là sẽ không vạch trần.

Thiên cơ địa đồ phương vị xuất hiện, đám người Thanh Dương không tới mời hắn, hắn cũng sẽ đi qua một chuyến.

- Mạc tông chủ, Tự Tại Thiên Đế tinh thông tiên dịch đạo, cái nhìn của hắn có đôi khi so với chúng ta càng chuẩn.

Một bên Cái Kình lần nữa nói một câu.

Tự Tại Thiên Đế La Tự Tại tinh thông dịch học, Mạc Vô Kỵ biết. Đối với Tự Tại Thiên Đế trình độ, Mạc Vô Kỵ là không dám khen tặng. Tên này thôi diễn ra Lôi Hồng Cát là chúa cứu thế Tiên Giới, hắn căn bản cũng không tin tưởng. Lôi Hồng Cát người như thế, sẽ hi sinh chính bản thân cứu Tiên Giới? Cái định mệnh, lừa gạt quỷ à.

- Không biết Tự Tại Thiên Đế ở nơi nào?

Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi một câu.

Một bên Hành Thiện hòa thượng hợp thành chữ thập đáp:

- Tự tại tiên hữu cùng tiên ma đạo Kim bình Tiên Đế cùng với vài Tiên Đế còn lại, đều ở nơi đó coi chừng.

- Tốt, ta đồng ý đi qua. Trước lúc này, ta phải xử lý một sự tình, trì hoãn một ít thời gian.

Mạc Vô Kỵ lúc này nói.

Hành Thiện lần nữa hợp thành chữ thập:

- Không biết Mạc tông chủ muốn xử lý chuyện gì, yêu cầu trì hoãn bao lâu?

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Thanh Dương liền nói:

- Nếu mà Mạc tông chủ muốn đi Thái Thượng Thiên, ta kiến nghị Mạc tông chủ đừng đi qua. Thái Thượng Thiên Đạo Đế Tử Xương Lạc ta gặp một lần, người này cực kỳ cẩn thận. người hắn phái đến Tiên Giới chưa có trở về, dù cho ngươi biết Thái Thượng Thiên thông đạo, hắn cũng sẽ đóng cái lối đi này.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, Thanh Dương này thật đúng là trong sáng. Hắn thật đúng là dự định đi Thái Thượng Thiên lại đem Tử Xương Lạc giải quyết rồi, sau đó sẽ trở về. Mà sự thực là, hắn căn bản liền không biết lối đi Thái Thượng Thiên, hắn chỉ có thể đoán được hắn là tại Chư Thần Tiên Vực, hắn vốn dự định đi Chư Thần Tiên Vực tìm kiếm người hỏi một chút.

Bây giờ nghe Thanh Dương nói, hắn lại bức thiết muốn tiêu diệt Tử Xương Lạc, cũng chỉ có thể tạm thời gác lại chuyện này. Vô luận đối với chính hắn hay là đối với Tiên Giới, xuất hiện thiên cơ cái chỗ này, tựa hồ cũng là nhất định phải giải quyết nhanh lên một chút.

- Ta trước phải trở về tông môn bố trí một cái hộ tông đại trận, sau đó sẽ cùng mấy vị đi vào trong đó.

Mạc Vô Kỵ bỏ qua đi Thái Thượng Thiên, thế nhưng tại Bình Phạm tiên môn bố trí một cái hộ trận, đây là chuyện nhất định.

Trước đây hắn chính là không cẩn thận đi Thiên Ngoại Thiên vũ trụ, dẫn đến nhiều năm không cách nào trở lại Tiên Giới. Ai biết cái địa

phương xuất hiện thiên cơ kia là nơi nào? Vạn nhất hắn thời gian dài không thể trở về đến, tông môn hắn còn không có hộ trận.

- Cái này tự nhiên có thể, chúng ta cũng có thể trợ Mạc tông chủ một tay.

Cái Kình nhanh chóng nói.

Một bên đã lâu không nói gì Hành Khách bắt được cơ hội, vội vàng nói:

- Vì bù đắp khuyết điểm của ta Đại Khôn Phật Tông, Bình Phạm tiên môn hộ trận tài liệu, ta Đại Khôn Phật Tông sẽ xuất ra.

Đây coi là là đại thủ bút, Mạc Vô Kỵ thế nhưng là một cái cửu cấp tiên trận sư, hắn bố trí hộ trận tự nhiên là cửu cấp tiên trận, tài liệu một cái cửu cấp tiên trận cần, chẳng những là một con số kinh người, tài liệu đẳng cấp cũng là cực kỳ kinh người.

Nghe được Hành Khách nói, Mạc Vô Kỵ lộ ra một cái dáng tươi cười:

- Tốt lắm, nếu Đại Khôn Phật Tông có cái tâm này, đồng thời có thể làm được, chuyện đã qua, ta sẽ cho qua.

Cửu cấp tiên trận? Ha ha, đó là chuyện đã qua. Hiện tại Mạc Vô Kỵ muốn bố trí hộ trận thế nhưng là vượt qua cửu cấp đại hộ trận, lần này không lại đem tài sản Đại Khôn Phật Tông tích góp lấy đi hơn phân nửa, hắn sẽ không buông tay.

...

10 ngày sau, Hành Khách bỏ ra tài liệu ra sắc mặt tái nhợt cuối cùng là nhìn thấy Mạc Vô Kỵ lại đem Bình Phạm tiên môn hộ trận khép lại.

Đại Khôn Phật Tông tích góp tại toàn bộ Phật vực cũng là nhất đẳng thâm hậu, nhưng Mạc Vô Kỵ hộ trận hầu như móc rỗng Đại Khôn Phật

Tông tích góp.

Hành Khách trong lòng thua thiệt đau đớn đồng thời, cũng vậy âm thầm thở phào nhẹ nhõm. Cuối cùng đã đem sự tình Đại Khôn Phật Tông đắc tội Mạc tông chủ giải quyết, nếu không, Đại Kiếm Đạo chính là vết xe đổ. Nếu không đi học Lôi Tông, biến mất vô tung vô ảnh. Một cái Tiên Giới tông môn biến mất, trên cơ bản ý nghĩa cái tiên môn này đã kết thúc.

Bình Phạm tiên môn so với trước làm lớn ra không chỉ gấp mấy lần, lần này bởi vì nhiều người hỗ trợ Bình Phạm tiên môn, tông môn càng là thành lập khí thế bàng bạc.

Vốn Mạc Vô Kỵ còn dự định thành lập một cái đại hình lôi luyện trì, Hành Thiện hòa thượng nóng ruột Thiên Cơ sự tình, hắn chỉ có thể tạm thời thành lập một cái lôi luyện trì cho Mạc Thanh Triệt tu luyện, sau đó cùng theo mấy người còn lại rời đi Bình Phạm tiên môn, đi tới nơi Thiên Cơ xuất hiện.

...

- Tốt xe bay, xe bay mới luyện chế không có bao nhiêu lâu, chẳng lẽ là thủ bút của khí đế Hứa Tục Nhân?

Trên Xe bay, Cái Kình nhìn xe bay vùng ven trận kỳ cùng khắc trận văn kinh dị hỏi.

Tại Tiên Giới, luyện chế cửu phẩm tiên khí khí đế ít vô cùng. Mạc Vô Kỵ cửu phẩm xe bay vô luận là tốc độ hay là phòng ngự, đều là đỉnh cấp bên trong đỉnh cấp. Theo Cái Kình, loại xe bay này chỉ có Hứa Tục Nhân mới có thể luyện chế ra đến.

Thanh Dương than thở:

- Thiên Đế lần này phán đoán sai lầm, nếu như ta không có đoán sai, xe bay này hẳn là Mạc tông chủ chính bản thân luyện chế.

Cái Kình nhất thời ngơ ngẩn, Mạc Vô Kỵ bố trí hơn hẳn cửu phẩm tông môn hộ trận là lúc, hắn đều đang hoài nghi ánh mắt mình. Bây giờ nói Mạc Vô Kỵ còn là một cái cửu phẩm khí đế,...

- Đây chính là thứ bản thân ta luyện chế.

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói.

- Mạc tông chủ thực sự là đệ nhất thiên tài ta đã gặp tại Tiên Giới.

Cái Kình cảm thán nói:

- Không nghĩ tới ánh mắt của ta, còn không bằng nữ nhi Phi Yến.

Tại trước khi gặp phải tóc que cọ nam tử truy sát Nhan Ly kia, Mạc Vô Kỵ nghe thấy lời này, trong lòng vẫn là rất đắc ý. Thấy tóc que cọ nam tử sau đó, Mạc Vô Kỵ liền biết, hắn chút bản lĩnh này, thật sự là không đáng giá nhắc tới.

Thật giống như trước đây thời điểm tại tu chân giới tu luyện tới Nhân Tiên, hắn có một loại cảm giác sẽ đương lăng tuyệt đỉnh. Trước đây hắn sở dĩ có cái loại cảm giác này, đó là bởi vì hắn tuy rằng đứng ở đỉnh núi, hắn nhìn thấy bất quá là địa phương ánh mắt có thể đạt được mà thôi. Trên thực tế tại địa phương ánh mắt của hắn không nhìn thấy, còn có ngọn núi càng cao lớn hơn nữa càng hùng vĩ hơn nữa.

Thanh Dương trong lòng cảm giác kỳ thực cùng Cái Kình không sai biệt lắm, trước đây nàng cũng cho rằng Mạc Vô Kỵ lớn không lên nổi, phủ định ý nghĩ đem Thanh Nhược Nguyệt hứa gả cho Mạc Vô Kỵ lúc ban đầu. Nếu mà biết Mạc Vô Kỵ có thể lớn mạnh cho tới tình trạng hôm nay, nàng mặt dày như thế nào đi nữa, cũng phải đem Nhược Nguyệt cởi sạch ném lên giường của Mạc Vô Kỵ.

- Mạc tông chủ, Trúc Âm này ở trong tay ngươi thật không có sức đánh trả sao?

Thanh Dương dời đi chủ đề, nghĩ đến chuyện giữa Thanh Nhược Nguyệt cùng Mạc Vô Kỵ, nàng liền ảo não.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt ngưng trọng:

- Không, người này rất mạnh. Nếu mà không phải là hắn xem thường ta, lại tự cao, ta coi như là muốn thắng hắn, cũng sẽ không thắng được nhẹ nhàng như vậy.

Tuy Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn rất nhẹ nhàng đánh bại Trúc Âm, trên thực tế Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, Trúc Âm rất nhiều thủ đoạn không có lấy ra, chủ nếu là bởi vì tên này sau khi từ tỏa hồn ngục ra ngoài, lòng tự tin có chút bạo bằng, dẫn đến xem thường người khác.

Đương nhiên, dù tên này không xem thường hắn, Mạc Vô Kỵ cũng không sợ hãi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 869: Ta Muốn Đối Thiên Đế

Để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, không có ngồi truyền tống trận, chỉ hai ngày, liền đã đến. Hơn nữa đến địa phương này hắn thoạt nhìn dĩ nhiên rất quen thuộc.

Nói cách khác, cái Thiên Cơ địa này cùng Bình Phạm tiên môn của hắn cùng tại bên trong một cái Tiên Vực.

- Nơi này là Vĩnh Anh Tiên Hào a?

Mạc Vô Kỵ thu hồi xe bay sau đó, có chút cau mày nói.

Vĩnh Anh Tiên Hào là địa phương tiếp nối Bán Tiên Vực, năm đó hắn còn qua sông qua Vĩnh Anh Tiên Hào.

- Không sai, nơi này chính là Vĩnh Anh Tiên Vực Vĩnh Anh Giác, lại nói tiếp cùng Bình Phạm tiên môn còn đang ở một cái Tiên Vực.

Cái Ngao đáp.

Mạc Vô Kỵ thấy cách đó không xa có ít nhất mười mấy tên cường giả đang coi chừng, trong đó hắn quen biết có mấy cái, bao gồm Tự Tại Thiên Đế cùng Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế Khuê Phong Vân.

Cái chỗ này Mạc Vô Kỵ thật sự là quá quen thuộc, năm đó hắn qua sông Vĩnh Anh Tiên Hào, nơi này còn có một cái cắn nuốt trận. Bất quá lúc này cái cắn nuốt trận kia đã không tồn tại, hắn là bị hủy diệt.

- Nơi này vốn có thiên địa quy tắc hạn chế, chỉ có tu vi thấp hơn Kim Tiên tu sĩ mới có thể tới nơi này. Trước đây không lâu, nơi này đột nhiên

phát sinh biến hóa. Hạ giới tu sĩ có thể phi thăng đến Tiên Giới tới rồi, mà nơi này thiên địa quy tắc cùng Tiên Giới đồng hóa, không còn có thiên địa áp chế.

Thanh Dương nói.

Mạc Vô Kỵ tỉnh ngộ lại, năm đó hắn tới nơi này, đích thật là có thiên địa quy tắc hạn chế. Hắn còn mượn loại này hạn chế, giết mấy Kim Tiên từ Tiên Giới tới.

Chỉ là bởi vì hắn tu luyện là phàm nhân đạo, tại bất kỳ địa phương nào đều không có hạn chế, lúc này mới trong lúc nhất thời không nghĩ ra.

- Hế lô Mạc tông chủ...

Hơn mười cường giả canh giữ ở Vĩnh Anh Tiên Hào đều đến, bởi vì Hành Thiện Tiên Đế cùng Cái Kình vốn chính là đi mời người ta, cộng thêm Mạc Vô Kỵ phát uy sự tình sớm đã truyền đến nơi này, người ở chỗ này, không có một ai dám ở Mạc Vô Kỵ trước mặt đắn đo.

Tuy tiện Mạc Vô Kỵ là Khuê Phong Vân muốn nhất giết người, Khuê Phong Vân cũng biết, bây giờ không phải là hắn giết Mạc Vô Kỵ. Nếu mà Mạc Vô Kỵ đối với hắn có sát khí, có thể dễ dàng giết chết hắn Khuê Phong Vân.

- Khuê Phong Vân bái kiến Mạc tông chủ.

Lúc này Khuê Phong Vân trong lòng lo sợ bất an, đối với Mạc Vô Kỵ càng là kính cẩn không gì sánh được.

Mạc Vô Kỵ mắt lạnh quét một cái Khuê Phong Vân, giọng nói không có nửa điểm khách khí nói:

- Khuê Phong Vân, hiện tại Tiên Giới có thể phi thăng, ngươi có đúng hay không lại đang muốn dùng thủ đoạn gì đi giết tu sĩ vừa mới phi thăng?

Khuê Phong Vân sợ nhanh chóng nói:

- Không dám, ta sớm đã ý thức được sai lầm của ta. Tiên Giới không có phi thăng tu sĩ bổ sung, thực lực của Vĩnh Anh Tiên Vực đã từ từ bạc nhược. Ta sớm hạ lệnh, phải cố gắng lớn nhất bảo hộ tu sĩ vừa mới phi thăng.

Lúc này Khuê Phong Vân trong lòng chỉ là thầm mắng, vì sao cái chỗ này càng muốn phát sinh ở Vĩnh Anh Tiên Vực. Nếu mà không phải là tại Vĩnh Anh Tiên Vực, hắn chắc chắn sẽ không tới nơi này.

Loại chuyện này phát sinh ở Vĩnh Anh Tiên Vực, hắn là Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế, cho hắn một vạn cái lý do, hắn cũng tìm không được một cái lý do không đến.

Tuy rằng đám người Hành Thiện rất hi vọng Mạc Vô Kỵ đừng xoắn xuýt loại chuyện nhỏ này, nhanh đi xem Thiên Cơ chi địa. Lúc này, cũng không muốn đi ra khuyên Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng:

- Ngươi làm Thiên Đế quá mức ích kỷ, tu vi cũng quá yếu. Ta cũng lười vấn tội với ngươi, lần này xong chuyện, ngươi đem Thiên Đế vị tặng cho Vi Tử Đạo đi.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ sớm đã khó chịu Khuê Phong Vân tại vị trí Thiên Đế ngây ngô, tên này quá mức ích kỷ, làm việc tình cùng nghĩ kế, chưa hề nghĩ tới hắn là một Đại Tiên vực Thiên Đế. Người như thế làn Thiên đế tại một cái Tiên Vực, sau cùng chỉ có thể tai họa một cái Tiên Vực.

Hắn Bình Phạm tiên môn đang ở Vĩnh Anh Tiên Vực, nếu mà Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế Khuê Phong Vân vẫn là cùng trước nhốt toàn bộ thiên tài Tiên Vực phi thăng, Vĩnh Anh Tiên Vực tại khởi điểm liền so với người khác yếu đi. Bình Phạm tiên môn tại Vĩnh Anh Tiên Vực, tự nhiên cũng sẽ không tốt hơn chỗ nào.

- A...

Khuê Phong Vân thậm chí làm xong chuẩn bị Mạc Vô Kỵ động thủ với hắn, hắn cũng vậy thật không ngờ Mạc Vô Kỵ sẽ trực tiếp lột Thiên Đế vị của hắn.

Tên này cho là mình là Thái Thượng Thiên Đạo Đế sao? Muốn để cho ai làm Thiên Đế cũng được?

Một cái âm truyền châm chọc thanh đến:

- Mạc Vô Kỵ, người khác tôn ngươi đan đạo, gọi ngươi một tiếng Mạc tông chủ, ngươi còn đem mình làm thành Thái Thượng Thiên Đạo Đế sao? Vĩnh Anh Tiên Vực Thiên Đế sớm có định số, há có thể là ngươi muốn đổi liền đổi? Rồi lại nói, một cái Tiên Vực Thiên Đế làm việc, đâu đến phiên ngươi đến khoa tay múa chân?

Nói chuyện là một người áo đen lão giả đứng sau lưng Khuê Phong Vân, tên này là Đại Tiên Đế thực lực, Mạc Vô Kỵ sớm cảm giác được người này tu vi.

- Ngươi là ai a?

Mạc Vô Kỵ giọng nói mang hàn nói.

- Bản đế Vĩnh Anh Tiên Vực Thái thượng hộ pháp, Xương Bắc Hạc. Mạc Vô Kỵ, ta biết ngươi thần thông cường đại, ta không phải là đối thủ của ngươi. Thế nhưng Vĩnh Anh Tiên Vực không phải là ngươi một người lấy thúng úp voi, không phải là do ngươi định đoạt. Ngươi bất quá là tông chủ một cái tiên môn mà thôi, liền muốn nhúng tay Vĩnh Anh Tiên Vực sự tình, nhúng tay vào việc của Thiên Đế...

Người chung quanh đều là hai mặt nhìn nhau, không biết Xương Bắc Hạc bị cái gì thần kinh. Mạc Vô Kỵ cả Tử Xương Lạc cũng dám động, chẳng lẽ còn không dám động ngươi một cái hộ pháp?

Mạc Vô Kỵ ngay cả lời đều lười nói, trực tiếp một quyền đánh về phía Xương Bắc Hạc. Hắn cả lĩnh vực cũng không có mở rộng đi ra, một quyền này quyền vực liền trực tiếp xé ra Xương Bắc Hạc lĩnh vực.

- Mạc tông chủ xin lưu thủ.

Hành Thiện thấy Mạc Vô Kỵ động tác, nhanh chóng muốn tiến lên khuyên can Mạc Vô Kỵ, chỉ là Cái Ngao hữu ý vô ý chặn Hành Thiện lối đi.

Thanh Dương cùng Cái Kình bình thường giống nhau cũng vậy đã nhìn ra Xương Bắc Hạc có cái gì không đúng, làm một Đại Tiên Đế, biết rõ Mạc Vô Kỵ uy danh hiển hách, còn dám ở chỗ này khiêu khích, đó không phải là muốn chết là cái gì?

Khuê Phong Vân biến sắc, không có dám động. Hắn biết rõ, Mạc Vô Kỵ muốn nhất giết hắn là hắn, chỉ cần hắn có dũng khí động một cái, đối tượng Mạc Vô Kỵ muốn giết khả năng rất nhanh thì biến thành hắn. Hơn nữa hắn cũng vậy đã nhìn ra, Xương Bắc Hạc là đang muốn chết.

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ một quyền này dễ dàng liền đánh vào ngực Xương Bắc Hạc, một trận nứt ra âm vang, chính là người đứng ở xa bên ngoài đều có thể nghe.

Mạc Vô Kỵ có thể đánh bại Trúc Âm, liên tục giết vài Đại Tiên Đế vây công. Nếu như bây giờ hắn dễ dàng chém giết Xương Bắc Hạc, không ai cảm thấy cổ quái.

Để cho mọi người ngạc nhiên chính là, Mạc Vô Kỵ một quyền này đánh vào trên người Xương Bắc Hạc sau đó, Xương Bắc Hạc ngoại trừ trên người răng rắc một tiếng, tản mát ra một đạo sương mù màu đen, khí tức chẳng những không có yếu, thậm chí càng là có khí thế một phần.

Không đợi mọi người hiểu được, càng làm cho người không thể tin được chính là, Xương Bắc Hạc cư nhiên trực tiếp tế xuất pháp bảo bao trùm đi ra ngoài.

Theo lý thuyết, Mạc Vô Kỵ một quyền này không có giết chết Xương Bắc Hạc, cũng vậy không đến mức để cho Xương Bắc Hạc còn tinh thần chấn hưng như vậy.

Khi Xương Bắc Hạc xuất thủ sau đó, mọi người mới nhìn rõ sở, đối tượng Xương Bắc Hạc xuất thủ dĩ nhiên không phải là Mạc Vô Kỵ, mà là Khuê Phong Vân.

Chính là Hành Thiện hòa thượng cũng vậy hiểu rõ ra, Xương Bắc Hạc trong cơ thể tựa hồ bị hạ cấm chế, mà Mạc Vô Kỵ một quyền kia chỉ là giúp Xương Bắc Hạc đánh vỡ ra cấm chế mà thôi.

Nhìn Xương Bắc Hạc động tác, chỉ cần không phải đứa ngốc, liền biết cấm chế này là ai hạ.

Quả nhiên, thấy Xương Bắc Hạc tế xuất pháp bảo phong tỏa chính bản thân, Khuê Phong Vân biến sắc, trực tiếp nắm lên một đạo bùa chú.

Tại trong nháy mắt hắn muốn kích phát bùa chú, hắn bỗng nhiên cảm giác được chính bản thân không gian chung quanh bỗng nhiên trói buộc lại, trong mắt hắn hiện lên một tia hận ý. Hắn biết rõ Xương Bắc Hạc còn không có năng lực làm được điểm này, nhất định là Mạc Vô Kỵ đang âm thầm xuất thủ.

- PHỐC!

Xương Bắc Hạc pháp bảo đánh vào trên người Khuê Phong Vân, Khuê Phong Vân hóa thành một đoàn huyết vụ.

Xương Bắc Hạc tay vung lên một cái, trực tiếp lại đem Khuê Phong Vân giới chỉ cuốn ở trong tay, đồng thời lại đem giới chỉ đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Đa tạ Mạc tông chủ cứu giúp chi ân, đây là giới chỉ chỉ của tặc tử Khuê Phong Vân.

Mạc Vô Kỵ không có khách khí, hắn trực tiếp thu hồi giới chỉ. Xương Bắc Hạc vốn là muốn chết, hắn thế nhưng là cứu đối phương một mạng.

Thu Khuê Phong Vân giới chỉ, Mạc Vô Kỵ cũng không hỏi Xương Bắc Hạc cùng Khuê Phong Vân giữa đó xấu xa, cười tủm tỉm đối với người chung quanh nói:

- Ta trước đây cũng là tông chủ Thiên Cơ Tông, nghe nói nơi này xuất hiện Thiên Cơ chi địa. Thiên Cơ chi địa lúc nào xuất hiện, còn xin tiên hữu tới trước lập lại lần nữa.

Mạc Vô Kỵ làm Vĩnh Anh Tiên Vực người cũng không hỏi sự tình Khuê Phong Vân cùng Xương Bắc Hạc, người khác càng chắc là sẽ không hỏi.

Tự Tại Thiên Đế cùng Mạc Vô Kỵ quen thuộc một phần, hắn đứng dậy nói:

- Nơi này vốn là Tiên Hào, về sau Bán Tiên Vực băng mở ra, Tiên Hào sớm đã không hạn chế hướng ra phía ngoài khuếch tán. Tại Tiên Giới phi thăng thông đạo bị mở ra sau đó, Vĩnh Anh Tiên Hào ở phụ cận đây xuất hiện một cái lối đi. Cái lối đi này qua một đoạn thời gian sẽ chỉ là mở ra một cái, mở ra thời gian bình thường giống nhau là trên dưới nửa ngày. Nhưng mặc cho tu sĩ thế nào tiến vào cái lối đi này, đều là hữu tử vô sinh...

Tự Tại Thiên Đế mới vừa mới vừa nói đến đây, cách đó không xa lạch trời vùng ven không có gì lạ bỗng nhiên sương mù quay cuồng, đi theo một cái cảnh tượng hoàn toàn mới xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Một khối cao tới trăm trượng cự thạch sừng sững tại giữa sương mù, tại đây phía trên trăm trượng cự thạch, dường như còn có một cái mơ hồ hoành thạch.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn thấy tràng cảnh này, liền biết mấy người Thanh Dương nói không sai, nơi này thật đúng là đồ án mơ hồ trên tấm lệnh bài tông chủ màu trắng. cự thạch sừng sững tại trên đầm lầy, Tô Tử An cho hắn địa đồ ngọc giản cũng là đầm lầy.

Quả nhiên tại trong thông đạo này, truyền đến một loại khí tức hủy diệt. Cái loại cảm giác này thật giống như một cái tầm thường người phàm ngồi trên một cái địa lôi (mìn) vậy, toàn thân đều là không thoải mái.

- Sau khi tiến vào có thể thấy trên hoành thạch có hai chữ, chính là Thiên Cơ.

Cái Ngao giải thích.

- Các ngươi rời đi mấy ngày nay, còn xảy ra một chuyện khác.

Tự tại Tiên Đế lại bổ sung một câu.

- Chuyện gì?

Hành Thiện hòa thượng nhất lưu ý cái chỗ này sẽ phát sinh biến hóa, cho nên cũng là rất cấp thiết.

- Lại có hai người tiến vào rồi, hơn nữa bọn họ thi cốt cũng không có bị đưa ra đến.

Tự tại Tiên Đế có chút ngưng trọng nói.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi:

- Lẽ nào đi vào người đã chết sau đó, thi cốt sẽ bị đưa ra đến?

- Đúng vậy, bất luận kẻ nào đi vào chỉ cần bỏ mạng, thi cốt đều có thể bị đưa ra đến. Dường như ở trong đó rất ghét bỏ loại này thi thể bình thường giống nhau.

Cái Ngao giải thích.

- Người nào biết hai người kia, bọn họ là đi vào chung?

Lần này luận đến Mạc Vô Kỵ có chút cấp thiết.

Đứng ở Tự Tại Thiên Đế bên người một người mặt trắng không râu nam tử nói:

- Một người trong đó người ta quen biết, là Thái Thượng Thiên Hồ Sí Sinh.

Hồ Sí Sinh? Tên này thế nào nghe có chút quen thuộc? Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì nghĩ tới tên này, hắn hại Hàn di, cũng chính là tổ tiên Hàn Lung. Hàn Lung mặc dù chưa có trở về qua Bình Phạm tiên môn, coi như là người của Bình Phạm. Hơn nữa Đại Hoang chính là Hàn di mang về.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 870: Thiên Cơ Bí Ẩn

Tự tại Tiên Đế cũng nói:

- Một người khác ta tuy rằng không biết, ta lại cảm giác hắn hắn là đeo mặt nạ. Hơn nữa hơi thở của hắn vô cùng trẻ tuổi, thậm chí tuổi còn trẻ đến một cái tình cảnh ta không thể tin được.

Đang khi nói chuyện, tự tại Tiên Đế nhìn một chút Mạc Vô Kỵ, ý kia là cái tên kia tuổi tác có thể so sánh cùng hắn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ đến một việc, vội vàng hỏi:

- Tự tại tiên hữu, ngươi nói người thứ hai đi vào tuổi còn trẻ cùng ta không sai biệt lắm? Tu vi của hắn làm sao?

- Tu vi sợ rằng không kém so với ta, cụ thể ta không nhìn ra. Ta thậm chí hoài nghi ta cùng hắn đã gặp qua.

Tự tại Tiên Đế ăn ngay nói thật.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn trăm phần trăm khẳng định người thứ hai đi vào là Lôi Hồng Cát. Tên này bản thân có Thiên Cơ Kiếm, Thiên Cơ chi địa xuất hiện, tên này chắc chắn sẽ không bỏ qua.

- Mạc tông chủ, ngươi cũng vậy nhìn thấy trong này đáng sợ khí tức. Luận thực lực, ta tin tưởng Mạc tông chủ đã đứng ở vị trí cao nhất Tiên Giới. Cái chỗ này căn bản cũng không phải là nhiều người có thể giải quyết, dùng thực lực chúng ta nơi này, coi như là bố trí phong ấn mạnh hơn nữa, tại đây dưới khí tức kinh khủng, cũng là không làm nên chuyện gì.

Hành Thiện muốn cố gắng lại đem lời nói uyển chuyển một điểm, chỉ là hắn không am hiểu cái này.

Bất luận kẻ nào vừa nghe Hành Thiện nói, cũng biết Hành Thiện ý tứ. Đó chính là ngươi Mạc Vô Kỵ là người mạnh nhất Tiên Giới, nơi này chỉ có ngươi có thể vào nhìn một cái.

Người còn lại cũng vậy làm xong dự định Mạc Vô Kỵ cự tuyệt, nếu mà Mạc Vô Kỵ thực sự cự tuyệt, vậy chỉ có thể mọi người liên thủ lại đem nơi này phong ấn, sau đó nghĩ biện pháp đi tới Thái Thượng Thiên.

Tiên Giới bảy đại giới vực, tuy rằng trung gian cách vô tận hư không, bảy đại giới vực quy tắc vẫn là dính liền nhau. Một khi loại này khí tức hủy diệt nổ lên, thiên địa quy tắc tan vỡ, bị hủy diệt tuyệt đối không chỉ là Vĩnh Anh Tiên Vực.

- Tốt, ta vào xem, còn có nếu là ta không cách nào ra tới, Bình Phạm tiên môn của ta còn phải mời các vị giúp đỡ một chút.

Mạc Vô Kỵ gọn gàng dứt khoát nói, không có nửa phần đùn đẩy.

- Mạc tông chủ, mạng của ta là ngươi cứu, tương lai tử đạo tiên hữu đảm nhiệm Thiên Đế, ta Xương Bắc Hạc nhất định toàn lực hỗ trợ.

Xương Bắc Hạc thứ nhất ôm quyền nói.

- Tốt, các vị cáo từ.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên, trực tiếp đi vào trong thông đạo này.

Người còn lại thậm chí còn không có phản ứng đến, vì sao Mạc Vô Kỵ hào sảng cùng dứt khoát như vậy? cả nghĩ một điểm chỗ tốt cũng không có?

Hành Thiện than thở:

- Mạc tông chủ thật là thiên tài nhân kiệt, ta Hành Thiện mặc cảm.

Thanh Dương cũng chỉ có thể lắc đầu, nàng không biết hắn là tán thưởng Mạc Vô Kỵ, hay là thở dài Mạc Vô Kỵ. Bọn họ lại đem Mạc Vô Kỵ gọi tới thật là có ý tứ muốn cho Mạc Vô Kỵ đi vào, nhưng Mạc Vô Kỵ tâm tính cũng quá gấp. Cái gì cũng không có chuẩn bị, cứ như vậy đi vào.

Tựa cùng hắn năm đó, chính là bởi vì năm đó hắn cái loại này gọn gàng dứt khoát xử sự tính cách, mới đưa đến bị đuổi giết, thiếu chút nữa bỏ mạng ở trong hư không.

Mạc Vô Kỵ sau khi tiến vào, Cái Ngao chủ động đứng ra nói:

- Bởi vì các loại nguyên nhân, chúng ta Tiên Giới lực lượng kỳ thực từ từ bạc nhược. Mạc tông chủ hắn là người mạnh nhất ở Tiên Giới, hắn sau khi tiến vào vô luận làm sao, chúng ta đều hắn là phòng ngừa chu đáo, bắt đầu trước bố trí phong ấn.

Cái Ngao nói lập tức được mọi người tán đồng, tất cả mọi người xuất ra tốt nhất tài liệu, bắt đầu liên thủ bố trí phong ấn đại trận.

Vô luận có thể hay không phong ấn lại, cũng phải làm hết sức mình.

...

Nếu mà không biết Lôi Hồng Cát sớm đã tiến vào trong này, Mạc Vô Kỵ nói không chừng còn có thể quy hoạch một phen, sau đó muốn một phần chỗ tốt, lại tiến vào Thiên Cơ chi địa.

Hiện tại biết Lôi Hồng Cát trước hắn một bước tiến vào trong này, Mạc Vô Kỵ đâu còn có rỗi rãnh đi quy hoạch cái khác? Lôi Hồng Cát đáng sợ chỉ có Mạc Vô Kỵ rõ ràng, Tự Tại Thiên Đế nói tu vi không kém gì hắn, Lôi Hồng Cát hiển nhiên cũng vậy tiến vào Tiên Đế cảnh giới.

Hắn mặc dù có thể nhanh như vậy bước vào Tiên Đế, ngoại trừ Bất Hủ Phàm Nhân Quyết ra, còn có chính là hắn có một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, đồng thời hắn đã ở Thiên Ngoại Thiên vũ trụ thu được hàng loạt Thanh Tinh.

Thiên Cơ bí mật nhất định là không tầm thường, nếu mà bị Lôi Hồng Cát đạt được, vậy hắn và Lôi Hồng Cát cách biệt, sẽ có ảnh hưởng lớn vô cùng.

Một bước vào thông đạo, Mạc Vô Kỵ liền chuẩn bị 6 chương Lạc Thư, chỉ cần vừa có không thích hợp, hắn liền lập tức tế xuất Lạc Thư phòng ngự.

Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, chung quanh đây căn bản cũng không có bất kỳ nguy hiểm nào. Không gian ngoại trừ nồng nặc thiên địa nguyên khí ra, chỉ là một mảnh mưa lất phất, thần niệm quét không đi ra mà thôi.

Mạc Vô Kỵ dùng Thanh Tinh tu luyện qua, loại này thiên địa nguyên khí vọt tới, hắn cũng cảm giác được trong này bản thân có khí tức Thanh Tinh.

Thần niệm quét không đi ra, Mạc Vô Kỵ còn có linh nhãn.

Linh nhãn ngưng tụ, xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ trước mặt quả nhiên là một mảnh vô biên vô tận đầm lầy. Cùng nơi khác bất đồng là, đầm lầy hơi nghiêng đi xuống. trên mặt Đầm lầy không có bất kỳ sinh mệnh gì, giữa đầm lầy một phần vũng nước cũng đều khô cạn.

Tại giữa đầm lầy nghiêng đi xuống vị trí, có một tảng đá lớn dựng đứng. Bên ngoài Mạc Vô Kỵ nhìn cự thạch tối đa chỉ có trăm trượng trên dưới, mà ở bên trong này, cự thạch có ít nhất mấy trăm trượng, cự thạch chóp đỉnh, đích thật là còn một tảng đá ngang. Trên Hòn đá kia có hai chữ, Thiên Cơ.

Mạc Vô Kỵ đi về phía trước một bước, chung quanh thiên địa nguyên khí càng là nồng nặc lên. Chỉ không tới một cái hô hấp, không gian bỗng nhiên bắt đầu vặn vẹo, một loại lực lượng cuồng bạo bắt đầu xé rách thân thể Mạc Vô Kỵ.

Dù cho Mạc Vô Kỵ đã thân thể hậu kỳ, thân thể của hắn cũng bắt đầu xuất hiện vết máu rạn nứt.

Lúc này Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hiểu rõ vì sao không có người nào có thể đi ra ngoài, cái chỗ này thiên địa quy tắc quá mức quỷ dị. Hắn đích xác có Lạc Thư, Lạc Thư của hắn căn bản là không cách nào tế xuất ra. Có lẽ chờ hắn Lạc Thư hoàn toàn luyện hóa sau đó, có thể ở chỗ này dùng, chí ít hiện tại hắn không cách nào sử dụng.

Dùng hắn bản thân có Trữ Thần Lạc đều không thể sử dụng phòng ngự pháp bảo, những người khác càng là không cần phải nói, cũng không thể sử dụng phòng ngự pháp bảo.

Tên gia hỏa duy vừa chạy ra đi còn nói nói mấy câu, nhất định là đỉnh cấp luyện thể cường giả.

Mạc Vô Kỵ vừa mới nghĩ tới nơi này, thân thể hắn bỗng nứt ra bỗng nhiên có một loại cảm giác đau đớn như con kiến cắn, đi theo là một tầng nhàn nhạt sương trắng liền từ miệng vết thương tràn ra.

Mạc Vô Kỵ hóa độc lạc trực tiếp nghịch chuyển hình thành Chu Thiên, rất nhanh thì kéo theo các mạch lạc còn lại toàn bộ hình thành Chu Thiên, sương mù không ngừng từ miệng vết thương Mạc Vô Kỵ tràn ra.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ thật là lợi hại, nơi này có thể đơn giản xé rách tu sĩ thân thể không gian vặn vẹo cư nhiên không phải là đáng sợ nhất, đáng sợ nhất là bên trong không gian này có kịch độc hắn còn không biết.

Giả như hắn không có hóa độc lạc, hắn hiện tại sợ rằng đã trúng độc bỏ mình. Loại độc chất này, dù cho hắn là một cái cửu phẩm Tiên Đế, cũng không có nắm chắc giải được.

Nếu mà hai người phía trước cũng không có chuyện, vậy cũng thấy hai người này là thật lợi hại. Hồ Sí Sinh Mạc Vô Kỵ ngược lại biết, tên này không biết sống bao nhiêu năm, không lợi hại cũng không thể giết chết Hàn Lung tổ tiên Hàn di.

Một cái tên gia hỏa khác nếu thật là Lôi Hồng Cát, hơn nữa Lôi Hồng Cát tiến đến cũng không có chết, vậy hắn thực sự nghĩ một lần nữa người này sẽ cường đại hơn.

Mạc Vô Kỵ càng là đề cao cảnh giác, đồng thời cũng vậy tăng nhanh tốc độ. Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền xuất hiện ở vùng ven cổ quái đầm lầy, hắn ngạc nhiên phát hiện, nguyên bản cự thạch cao to rõ ràng đang ở vùng ven đầm lầy, lúc này xuất hiện ở trong chỗ sâu đầm lầy.

Quả nhiên là một cái địa phương cổ quái, Mạc Vô Kỵ đứng ở đầm lầy vùng ven, linh nhãn rõ ràng thấy tại đây bên trong đầm lầy, chỉ có một phương hướng thiên địa nguyên khí càng ngày càng nồng đậm, còn lại địa phương, thiên địa nguyên khí phải chênh lệch rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự bước vào đầm lầy.

Không gian vặn vẹo càng ngày càng lớn mạnh, Mạc Vô Kỵ thân thể thừa bị xé rách áp lực cũng vậy càng ngày càng đáng sợ. Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ may mắn nhất chính là, hắn là một cái thật thật tại tại luyện thể tu sĩ, nếu không, hắn ngoại trừ chết còn thật không nghĩ tới con đường thứ hai. Có lẽ hắn có thể lui ra ngoài, bất quá Mạc Vô Kỵ mơ hồ có một loại dự cảm, hắn hiện tại không cách nào lui ra ngoài.

Công pháp luyện thể cũng vậy bắt đầu tiến hành chu thiên vận chuyển, để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi chính là, nơi này cư nhiên phi thường thích hợp hắn luyện thể.

Hơn nữa tại đây trong vặn vẹo không gian, thân thể của hắn bị xé rách càng nhiều, hóa độc lạc hấp thu độc thì càng nhiều. Độc khí chuyển hóa thành nguyên khí, loại này nguyên khí dùng một loại chưa bao giờ có tốc độ tăng lên cường độ Mạc Vô Kỵ thân thể.

Mạc Vô Kỵ tại thần thể tầng bảy ở rất lâu rồi, lần này hắn tại trong thời gian rất ngắn liền trực tiếp bước vào thần thể tầng tám cảnh giới.

Nếu không phải vì thiên cơ bí mật, hoặc là Lôi Hồng Cát sớm liền đi tới trước mặt, Mạc Vô Kỵ thật đúng là muốn ở chỗ này tu luyện một đoạn thời gian, cái chỗ này thật sự là rất thích hợp hắn hiện tại cái giai đoạn này luyện thể.

...

Mạc Vô Kỵ linh nhãn nhìn đầm lầy căn bản là nhìn không thấy giới hạn, cái này cũng cho Mạc Vô Kỵ một cái ảo giác, trên thực tế phiến đầm lầy đó cũng không phải thực sự vô biên vô hạn.

đầu cùng Đầm lầy là một cánh cửa, bên trong cánh cửa là một cái đại điện không có tường. Đại điện cả tường đều nhìn không thấy, tự nhiên không biết cụ thể lớn bao nhiêu. Nếu như không có một cánh cửa cùng kiên cố mặt đất, có lẽ trong này chính là hư vô không gian sáng ngời.

Giờ khắc này ở bên trong đại điện, có ba người đang giằng co.

Nếu như Mạc Vô Kỵ ở chỗ này, hắn khẳng định có thể nhận ra một người trong đó chính là Lôi Hồng Cát. Dù cho Lôi Hồng Cát dịch dung, trước đây cũng không có cùng Mạc Vô Kỵ từng có chân chính chạm mặt, mãnh liệt lôi hệ đạo vận của hắn Mạc Vô Kỵ tuyệt đối có thể tại trước tiên nhận thấy được.

Hai người khác, một người là lão giả khuôn mặt có chút mơ hồ, và một cô thiếu nữ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 871: Quen Mặt Nữ Nhân

- Hai người các ngươi cư nhiên có thể đi tới nơi này, cũng có chút bản lĩnh. Không đúng, phải nói là có chút bí mật.

Nói chuyện là người thiếu nữ kia.

Đang khi nói chuyện, thiếu nữ này bỗng nhiên vung tay. Không gian chung quanh dường như cuồn cuộn nổi lên một đạo cuồng bạo gió xoáy, hai người cùng nàng giằng co vội vàng đều là tế xuất phòng ngự pháp bảo.

đạo gió xoáy rất nhanh thì biến mất, hai người khác khuôn mặt đều có một phần biến hóa. nam tử áo đen khuôn mặt mơ hồ, lúc này hiển lộ ra dung mạo ra, là một thanh niên sắc mặt hơi có chút tái nhợt. Tên còn lại thoạt nhìn đồng dạng là một người nam tử tuổi còn trẻ, lại có một cái mặt dài cùng hai con mắt ưng.

Thấy thiếu nữ này chỉ vừa vung tay, liền đem để cho bọn họ dung mạo khôi phục nguyên dạng, hai người này tất cả giật mình. Bọn họ đều là nhân vật xưng vương xưng bá Tiên Giới, lúc này hai người cư nhiên đều nhìn không ra thiếu nữ tu vi.

- Vị đạo hữu này quả nhiên xuất thủ bất phàm, bất quá nếu muốn giết chúng ta cũng không dễ sao?. Nếu như chúng ta liều mạng, đạo hữu trên người quy tắc phù nói vậy sẽ vỡ ra.

Nói chuyện là thanh niên áo đen sắc mặt tái nhợt.

Trong lòng hắn là âm thầm khiếp sợ, trên thực tế hắn căn bản cũng không có nghĩ đến Lôi Hồng Cát sẽ xuất hiện ở nơi này. Lúc này Lôi

Hồng Cát dịch dung bị thiếu nữ phá huỷ, hắn tự nhiên là nhận ra được.

Lôi Hồng Cát cũng vậy thật không ngờ, Tử Xương Lạc thủ hạ thần bí nhất tên gia hỏa cư nhiên cũng vậy xuất hiện ở nơi này. Hắn chỉ biết là tên này gọi Hồ Sí Sinh, cái khác hết thảy chẳng biết.

Thiếu nữ cười nhạt, dường như cũng không có lại đem thanh niên khuôn mặt tái nhợt để ở trong lòng, vẫn là bình tĩnh nói:

- Nếu như không có Thiên Cơ tứ tắc, vậy thì cút ra ngoài sao?. Không tin, các ngươi liền liên thủ thử một chút xem, ta có thể giết các ngươi hay không.

Lôi Hồng Cát bỗng nhiên nói:

- Bản thân Lôi Hồng Cát, ta còn hết lần này tới lần khác không tin. Nếu là vị sư tỷ này muốn muốn động thủ, ta Lôi Hồng Cát phụng bồi tới cùng.

Lôi Hồng Cát lời vừa nói ra, Hồ Sí Sinh lúc này liền phản ứng kịp. Người thiếu nữ này có lẽ là mạnh hơn bọn họ, nhưng người thiếu nữ này nói có thể đơn giản nghiền ép hai người bọn họ, đó là mạnh miệng chém gió. Trong lòng hắn không khỏi có chút xấu hổ, bởi vì cẩn thận quá mức, cư nhiên trong lúc nhất thời không có nhìn ra người nữ nhân này đang lừa gạt bọn họ. Vừa rồi nàng sở dĩ có thể bỏ đi mặt nạ của bọn họ, đó là bởi vì nàng có một loại đặc biệt thần thông thủ đoạn, không phải là bởi vì thực lực của nàng nghiền ép bọn họ.

Quả nhiên, Lôi Hồng Cát nói nói ra sau đó, người thiếu nữ này thoáng dừng một chút, dĩ nhiên không có uy hiếp tiếp.

Thiếu nữ này không có tiếp tục uy hiếp, Lôi Hồng Cát trái lại lấy ra một thanh kiếm nói:

- Đây chính là ngươi nói Thiên Cơ tứ tắc bên trong tắc thứ nhất sao?.

Thanh kiếm này thoạt nhìn rất là tầm thường, lại có chút cổ quái. Đây là một thanh không có sàm kiếm và mũi kiếm, mũi kiếm cùng thân kiếm như quy mô kiếm.

- Thiên Cơ Kiếm!

Thiếu nữ thấy kiếm trong tay Lôi Hồng Cát, nhãn thần ngưng lại, kinh thanh kêu lên.

- Không biết thanh kiếm này khả năng coi như là một trong tứ tắc?

Lôi Hồng Cát giọng nói ung dung nói.

Thiếu nữ gật đầu:

- Không sai, đây chính là một trong tứ tắc Thiên Cơ Thiên Cơ Kiếm Tắc.

Nói xong, ánh mắt của nàng hạ xuống rơi vào Hồ Sí Sinh trên người. Lôi Hồng Cát lấy ra Thiên Cơ Kiếm, nếu mà Hồ Sí Sinh không có có cái gì, nàng và Lôi Hồng Cát rất có thể sẽ liên thủ đối phó Hồ Sí Sinh.

Hồ Sí Sinh vừa vung tay, một quả lệnh bài lớn chừng bàn tay màu đen xuất hiện ở trong tay của hắn.

Thấy lệnh bài màu đen trong tay Hồ Sí Sinh, thiếu nữ trong mắt lóe lên vẻ vui sướng, quả nhiên người bản thân có Thiên Cơ tứ tắc mới có thể đi tới nơi này.

- Không biết đồ của ta đây coi như là một trong Thiên Cơ tứ tắc?

Hồ Sí Sinh thanh âm trầm thấp nói.

Thiếu nữ đáp:

- cái này của ngươi cũng vậy không sai, đây là Âm Dương Tắc bên trong Thiên Cơ tứ tắc - Âm Tắc.

Lôi Hồng Cát như không có chuyện gì xảy ra thu hồi Thiên Cơ Kiếm nói:

- Vị đạo hữu này, ta cùng Hồ Sí Sinh đạo hữu đều lấy ra bản thân một trong tứ tắc, ngươi có đúng hay không cũng nên xuất ra một trong tứ tắc của ngươi?

Thiếu nữ không có xuất ra bất kỳ vật gì, mà là bằng phẳng nói:

- Ta không có một trong tứ tắc, nhưng là các ngươi người nào biết dùng tứ tắc mở ra Thiên Cơ? Chỉ có ta biết, cho nên ta có thủ đoạn của ta. Đương nhiên, nếu mọi người là hợp tác, ta cũng nói cho hai vị tên của ta, ta gọi Du Chân Na.

- Vậy chúng ta bây giờ đi mở ra Thiên Cơ có được hay không?

Hồ Sí Sinh muốn mau rời khỏi nơi này. Hắn và Lôi Hồng Cát bất đồng, hắn là Đạo Đế Tử Xương Lạc phái đi diệt Bình Phạm tiên môn. Hắn bởi vì Thiên Cơ chi địa bị phát hiện, không có đi đối phó Mạc Vô Kỵ, mà là đi thẳng tới nơi này.

Cho nên hắn cũng không biết cường giả Thái Thượng Thiên phái đi Bình Phạm tiên môn đều bị Mạc Vô Kỵ tiêu diệt, đồng dạng cũng không biết Lôi Hồng Cát giết Tử Xương Lạc.

- Không được, nhất định phải có tứ tắc mới có thể mở ra Thiên Cơ.

Du Chân Na không chút do dự nói.

Hồ Sí Sinh cùng Lôi Hồng Cát hai mặt nhìn nhau, hiện tại thiếu khuyết hai tắc, còn hợp tác cái rắm a.

Du Chân Na nhàn nhạt nói:

- Xem ra các ngươi còn không biết cái gì là Thiên Cơ tứ tắc, kêu Thiên cơ tứ tắc, đó chính là người bản thân có thứ này nhất định sẽ đến

nơi đây. Chỉ cần lấy được tin tức nơi này bị mở ra, bọn họ liền sẽ tới, đây vốn chính là một trong Thiên Cơ.

- Vậy nếu như bọn họ sau khi đi vào, không thể đi đến nơi đây, phải làm gì?

Lôi Hồng Cát có chút lo lắng nói.

Du Chân Na khẽ mỉm cười:

- Chỉ cần tiến vào rồi, Thiên Cơ tứ tắc liền phải tới nơi này. Nếu là người bản thân có Thiên Cơ tứ tắc bỏ mình, Thiên Cơ tứ tắc cũng vậy sẽ tự động bay vào đây. Bất quá, ngươi cho là Thiên Cơ tứ tắc là bất luận kẻ nào đều có thể lấy được sao?

Du Chân Na không có nói tiếp, Hồ Sí Sinh cùng Lôi Hồng Cát đều hiểu ý của nàng, đó chính là nhất định phải có nhất định Thiên Cơ số mệnh, mới có thể thu được 1 trong Thiên Cơ tứ tắc.

- Đã như vậy, chúng ta ở trong nơi này chờ.

Hồ Sí Sinh nói xong, lui ra phía sau hơn mười bước ngồi xuống, nhắm mắt không nói.

Hồ Sí Sinh ngồi xuống ngẫu, Du Chân Na giống như Lôi Hồng Cát lui ra phía sau, tìm tới chỗ ngồi xuống mỗi người tu luyện.

...

Theo Mạc Vô Kỵ không ngừng đi tới, ở chỗ này hắn luyện thể tiến độ là càng lúc càng nhanh. Thế nhưng vô luận hắn đi nhanh cỡ nào, vậy có thiên cơ hòn đá vẫn ở phía trước.

Năm ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ ngừng lại, hắn đi tới phiến đầm lầy đầu cùng.

Tại đây đầm lầy đầu cùng, cự thạch dựng đứng vẫn như cũ ở phía xa, lúc này thoạt nhìn càng là cao.

Mạc Vô Kỵ trái lại không có chú ý cự thạch kia nữa, hắn nhìn tại cuối phiến đầm lầy một cái đại môn đen kịt. Cái đại môn này thật giống như không gian cửa truyện tống trận vậy, cứ như vậy đột ngột xuất hiện ở đầu cùng đầm lầy khô cạn.

Mạc Vô Kỵ trận đạo sớm đã vượt qua tiên phẩm cửu cấp, hắn biết rõ, đó cũng không phải cửa truyện tống trận. Cái cửa này, chính là một cái đại môn phổ phổ thông thông. Đại môn này đạo vận lưu chuyển, mang theo một loại khó diễn tả được khí tức ở trong đó.

Mạc Vô Kỵ không có lập tức bước vào đại môn, đến nơi này sau đó, hắn trái lại càng thêm tỉnh táo hắn lên.

Hắn thật không ngờ cái này đầm lầy yêu cầu hắn đi năm ngày, đều đi qua đã mấy ngày, nếu mà Lôi Hồng Cát được nơi này mặt bảo vật, vậy mình lại cướp đi vào cũng là không làm nên chuyện gì. Ngược lại cẩn thận một chút, ở bên trong này lại đem Lôi Hồng Cát giết chết mới đúng là chính sự.

Nếu Lôi Hồng Cát căn bản là còn không có được đồ đạc, vậy hắn càng là không cần phải gấp gáp.

Mạc Vô Kỵ ngưng tụ linh nhãn, đứng ở cửa vào cẩn thận quan sát một cái trong cửa chính.

Trong cửa chính lại là một cái đại điện vô biên vô tận, hắn căn bản là nhìn không thấy đại điện bên tường ở địa phương nào. Tại đại điện này bên trong còn ngồi ba người, ba người này ngồi thành một hình tam giác, xem ra đều đang đề phòng lẫn nhau lấy.

Mấy ngày hôm trước Tự tại Tiên Đế nói có hai người trước tiến vào rồi, hiện tại hắn nhìn thấy rõ ràng là ba người, trong đó còn có một cái nữ nhân.

Du Chân Na dường như cảm nhận được ánh mắt Mạc Vô Kỵ vậy, nàng dĩ nhiên mở mắt.

Mạc Vô Kỵ tại trong nháy mắt liền nhắm lại linh nhãn, đồng thời thân hình mở ra, lui về sau hơn mười dặm, lần nữa hạ xuống rơi vào khô khốc đầm lầy.

Nếu mà hắn không có đoán sai, bên trong ba người này này hai cái thanh niên, phải là Hồ Sí Sinh cùng Lôi Hồng Cát. Hồ Sí Sinh hắn chưa từng thấy qua, hắn và Lôi Hồng Cát từng có một lần đấu pháp.

Thế nhưng là nữ nhân kia, hắn hết lần này tới lần khác có một loại quen mặt cảm giác. Nữ nhân kia cho hắn uy hiếp, lớn đến để cho Mạc Vô Kỵ có một loại chỉ cần hắn dám đi vào, lập tức liền sẽ cảm giác tử vong.

Giơ tay lên tại chính bản thân xung quanh khắc trên trăm đạo trận văn, trong lòng Mạc Vô Kỵ đang suy nghĩ nữ nhân này rốt cuộc là người nào?

Chỉ mấy hơi thở, Mạc Vô Kỵ sắc mặt liền có chút khó coi. Hắn nghĩ tới, hắn tại trước khi trở lại Tiên Giới, giết một thanh niên lai lịch thần bí tóc que cọ.

tóc que cọ tu vi xa xa mạnh hơn so với hắn, nếu không phải là tóc que cọ bị quy tắc phù khóa lại, bởi vì quy tắc phù toàn thân vỡ ra, hắn không muốn nói giết đối phương, hắn thậm chí tại trước mặt tóc que cọ chống đỡ không tới một cái thần thông.

Người nữ nhân này cư nhiên cùng cái kia tóc que cọ nam tử có vài phần tương tự.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ nếu mà không biết trước hắn cảm giác được khí tức tử vong đến từ nơi nào, hắn cũng quá ngu dại.

Rất rõ ràng thanh niên tóc que cọ bị hắn giết chết cùng người thiếu nữ này có quan hệ rất lớn, chính bản thân đi vào, cô gái kia liền sẽ báo thù...

còn chưa đúng a, Mạc Vô Kỵ chau mày. Mình giết tóc que cọ, chỉ có hắn mấy người bên cạnh biết, căn bản sẽ không có người truyền đi, người nào lại nói cho nữ nhân trong này?

Mạc Vô Kỵ rùng mình một cái, hắn hiểu ra đến, hắn giết cái kia tóc que cọ thanh niên sau đó, trên người trăm phần trăm có cái gì ấn ký.

Nghĩ vậy cái, Mạc Vô Kỵ bộc phát khẳng định hắn lên. Cái thần niệm ấn ký này không gặp thấy người nhà tóc que cọ thanh niên, sẽ không có người phát hiện, hiện tại hắn gặp thiếu nữ này rất có thể là người nhà của tóc que cọ thanh niên, chỉ cần hắn xuất hiện ở trước mặt đối phương, đối phương sẽ có thể phát hiện.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút khó coi, hắn đứng lên lần nữa rút lui mấy trăm dặm, mới dừng lại. Bởi vì bị người làm thần niệm ấn ký cũng không phải một lần hai lần, cho nên tại sau khi giết tóc que cọ, hắn còn kiểm tra qua thân thể của chính mình, chỉ là không có tra ra cái gì ấn ký mà thôi.

Xem ra hắn đã khinh thường, ấn ký còn đang ở trên người, là hắn không có điều tra ra mà thôi.

Về phần người thiếu nữ này đối với hắn có uy hiếp tính mạng, Mạc Vô Kỵ là nửa điểm đều sẽ không hoài nghi. tóc que cọ là tại tu chân giới, quy tắc phù áp chế so với nơi này áp chế phải lớn hơn không chỉ gấp đôi. Vừa rồi hắn nhìn cô gái kia, chí ít cô gái kia không có như tóc que cọ, trên người bị quy tắc phù nứt ra vết xuất huyết. Thực lực như vậy, muốn giết hắn Mạc Vô Kỵ có cái gì trở ngại?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 872: Thiên Cơ Tứ Tắc

Du Chân Na ngẩng đầu nhìn cửa vào, khẽ nhíu mày. Chẳng lẽ là nàng ảo giác sao? Nàng dĩ nhiên cảm thấy trong nháy mắt có người ở cửa vào theo dõi nàng.

Rất nhanh Du Chân Na liền đem loại cảm giác này đặt ở một bên, vô luận là ai, có thể đi tới nơi này, buộc phải tiến vào trong này. Cho nên dù cho không phải là ảo giác, người theo dõi của nàng do dự một chút sau đó, vẫn là sẽ tiến vào.

Thu hoạch lần cơ duyên này sau đó, nàng cũng phải đi về. Nàng và ca ca chiếm được hai quả đỉnh cấp quy tắc phù, len lén đi tới cấp thấp vị diện. Hai người cũng vậy ở trên hư không lạc đường, không biết ca ca hiện tại có trở về hay không. Chỉ cần lấy được cơ duyên nơi này, trở về dù cho bị phụ thân nhốt một đoạn thời gian, nàng cũng không mất mát gì.

...

Mạc Vô Kỵ ngồi tại chỗ, xung quanh bị hắn ẩn nấp trận văn che khuất. Hắn Trữ Thần Lạc thần niệm cùng to lớn thức hải thần niệm một lần lại một lần cọ rửa thân thể hắn, hắn hầu như đem người mỗi một cái bộ phận đều đi qua hơn mười lần, thế nhưng là kết luận cũng rất là để cho Mạc Vô Kỵ phiền muộn, hắn căn bản cũng không có tìm được bất luận cái gì ấn ký.

Nếu mà đổi thành trước, Mạc Vô Kỵ có lẽ sẽ cho là hắn quá đa tâm rồi. Tại đã trải qua bị ba cái Đại Tiên Đế cùng một cái Chuẩn Đế vây công sau đó, bất kỳ nguy hiểm nào dấu hiệu, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không

đi tồn may mắn tâm lý. Trước đây hắn tại Thiên Tiệm Tiên Thành lúc đi ra, liền cảm giác có chút nguy hiểm, hắn vẫn như cũ đi tới Định Pha Tiên Thành, kết quả là đã xảy ra chuyện, còn kém một chút để cho Hàn Thanh Như bỏ mạng ở kiếm ngục.

Huống chi, hắn lần này nhìn thấy cô gái kia có bảy phần tương tự cùng tóc que cọ, trước bị hắn giết chết càng làm cho Mạc Vô Kỵ sẽ không đi mạo hiểm.

Thần niệm lại là ở trong người tìm tòi hơn mười lần, vẫn là không có bất kỳ kết quả nào. Mạc Vô Kỵ đình chỉ dùng thần niệm tiếp tục tìm tòi, hắn cảm giác tìm tòi như vậy một vạn năm có lẽ đều tìm không ra đến. Hắn nhất định phải nghĩ đến một cái biện pháp mới tin cậy.

Tại thời điểm Mạc Vô Kỵ cau mày trầm tư, không gian vặn vẹo không ngừng vỡ ra da thịt Mạc Vô Kỵ. Da thịt vỡ ra nhiều lắm, Mạc Vô Kỵ trên người đau đớn cũng càng lớn, hắn cũng vậy từ trong trầm tư giật mình tỉnh lại. Sinh Cơ Lạc tự động tăng nhanh vận chuyển, chữa trị thương thế trên người bởi vì vặn vẹo không gian mang tới.

Nhìn trên người mình da thịt vừa mới bị vỡ ra, Sinh Cơ Lạc liền hoàn toàn chữa trị, trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động. Hắn đình chỉ Sinh Cơ Lạc chữa trị, thậm chí chủ động đình chỉ hóa độc lạc vận chuyển. Không chỉ như thế, hắn cả y phục trên người đều toàn bộ cởi sạch đốt cháy, tóc cũng vậy trực tiếp rụng đi.

Tại Mạc Vô Kỵ đình chỉ hóa độc cùng đình chỉ chữa trị thương thế sau đó, thân thể hắn vết nứt càng ngày càng nhiều, không gian vặn vẹo mang tới đáng sợ vết thương ngang dọc tại thân thể hắn mỗi một nơi.

Bởi vì đình chỉ hóa độc lạc vận hành, độc khí rất nhanh thì trải rộng Mạc Vô Kỵ toàn thân, quanh người hắn đều là màu trắng khói độc tại lượn lờ.

Sinh mệnh khí tức cách hắn càng ngày càng xa đi, Mạc Vô Kỵ ánh mắt cũng bắt đầu lờ mờ. Hắn vẫn không có vận chuyển hóa độc lạc, mà

là lần nữa dùng thần niệm tìm kiếm toàn thân.

Lần này chỉ dùng mấy hơi thở, thần niệm của Mạc Vô Kỵ liền dừng ở phụ cận trái tim. Hắn hết thảy vết máu đều bị độc khí tập kích, màu sắc bắt đầu trắng bệch. Mà trái tim vẫn hắn như cũ có một khối huyết dịch lớn chừng quả đấm đang lưu động, không có nửa điểm triệu chứng trúng độc, còn là màu đỏ tươi.

Mạc Vô Kỵ chính bản thân sáng tạo công pháp, đi ra người phàm tu luyện một con đường, hắn đối với tình huống của mình thật sự là quá hiểu.

Tại dưới loại kịch độc đáng sợ này, hắn căn bản cũng không có loại này thủ đoạn để cho một khối huyết dịch không trúng độc. khối huyết dịch không có trúng độc hiển nhiên có vấn đề. Mạc Vô Kỵ không có nửa phần cân nhắc, trực tiếp tại bộ ngực họa xuất một đạo lưỡi mang, đưa tay lại đem một đoàn huyết dịch bắt đi ra đưa vào trong một cái hộp ngọc đánh cấm chế.

Lúc này Mạc Vô Kỵ xương cốt cũng bắt đầu tản mát ra khí tức tro tàn, hay là bởi vì hắn là thần thể, mới có thể kiên trì đến bây giờ. Lấy ra đoàn huyết dịch, Mạc Vô Kỵ miễn cưỡng nuốt vào một quả sinh cơ đan dược, tiếp tục dùng thần niệm kiểm tra thân thể hắn.

Liên tiếp 3 lần sau đó, Mạc Vô Kỵ xác nhận trong thân thể của mình không còn có dị thường, hắn mới bắt đầu vận chuyển hóa độc lạc hóa đi kịch độc trong cơ thể, đồng thời Sinh Cơ Lạc cũng vậy bắt đầu nghịch chuyển chữa thương.

Thật sự nếu không hóa độc, hắn mạch lạc cũng bắt đầu niết hóa.

Hóa độc lạc điên cuồng nghịch chuyển, Mạc Vô Kỵ trong cơ thể tràn ngập kịch độc dùng tốc độ nhanh nhất bị hóa đi. Trước từng có ở bên trong này luyện thể kinh nghiệm, Mạc Vô Kỵ càng là rõ ràng lúc này luyện thể sẽ làm ít lời nhiều.

Cho nên kịch độc ở trong người bị hóa đi đồng thời, Mạc Vô Kỵ công pháp luyện thể cũng vậy vận chuyển tới cực hạn.

Chỉ mấy cái Chu Thiên, Mạc Vô Kỵ liền ngốc trệ hắn ra, hắn chưa hề cảm giác qua luyện thể dễ dàng như vậy. Thần thể tầng tám rất nhanh thì tới rồi đỉnh phong, hầu như không có nửa phần nhất thời chậm lại bước vào thần thể chín tầng.

Vừa bước vào thần thể chín tầng, Mạc Vô Kỵ liền rõ ràng cảm giác được không gian chung quanh vặn vẹo đối với hắn thương tổn hạ xuống trình độ thấp nhất.

Lúc này nếu mà hắn mạnh mẽ huy động tiên nguyên, nơi này không gian vặn vẹo thậm chí không có khả năng sẽ ở trên người hắn lưu lại vết máu.

Chỉ có nửa ngày, Mạc Vô Kỵ thân thể độc tính toàn bộ bị hóa độc lạc hóa đi, thân thể của hắn cũng vậy vững chắc ở tại thần thể chín tầng.

Nguy hiểm quả nhiên là kèm theo cơ duyên, bằng không chính là hắn ở bên trong này tu luyện, muốn bước trên thần thể chín tầng cũng không phải chuyện dễ dàng như vậy.

Tại hoàn toàn khôi phục sau đó, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai để cho mình trúng độc. Lần này bởi vì không gian vặn vẹo lực lượng đối với hắn thương tổn giảm nhỏ, hắn chỉ có thể chính bản thân mạnh mẽ hấp thu chung quanh độc khí.

Lại một lần nữa để cho toàn thân trúng độc, Mạc Vô Kỵ lại dùng thần niệm tìm tòi một lần. Xác nhận lại không có bất kỳ dị thường, hắn mới bắt đầu hóa độc.

Hai lần trúng độc sau đó lợi dụng độc tính luyện thể, Mạc Vô Kỵ thân thể cường độ tới rồi thần thể chín tầng đỉnh phong.

Thay sạch sẽ quần áo, Mạc Vô Kỵ trực tiếp tiến vào Bất Hủ Giới. Tại bên trong Bất Hủ Giới, hắn lại đem hộp ngọc kia mở ra. Trong hộp ngọc có một đoàn huyết dịch, đây chính là vừa rồi hắn từ trên người tự mình lấy ra tới.

Nếu mà không phải là trúng độc, hắn căn bản là không cách nào tìm được chỗ bất đồng của đoàn huyết dịch. đoàn huyết dịch cùng thân thể hắn huyết dịch hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ, thần niệm của hắn đi kiểm tra, không có nửa điểm dị thường. Chính là hiện tại hắn lại đem huyết dịch này tách ra, thần niệm cũng vậy không cảm giác được trong đó dị thường, có thể thấy được cái ký hiệu này đáng sợ dường nào.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ còn biết, nếu mà thời điểm hắn mới vừa giết tóc que cọ sẽ dùng loại thủ đoạn này đi kiểm tra thân thể của chính mình, huyết dịch trúng độc khẳng định không có một đoàn lớn như vậy. Nói cách khác, nếu là hắn tiếp qua một đoạn thời gian rất dài đi kiểm tra thân thể của chính mình, có lẽ hắn cả người huyết dịch đều bị ấn ký quấy nhiễu, hắn chính là dùng thủ đoạn trúng độc, cũng tìm không được chỗ bất đồng.

Dù cho người khác nói cho hắn biết, hắn ký hiệu tại trong máu, hắn tu vi bây giờ cũng vậy không có cách nào đuổi đi. Lẽ nào lại đem huyết dịch của cả người đều làm khô?

Mạc Vô Kỵ càng nghĩ mà sợ, hắn không biết mình tới cùng giết một cái người nào, có một chút có thể khẳng định, người kia hậu trường thật sự là quá mức đáng sợ.

Bất Hủ Giới là thế giới của Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cũng không dám để cho huyết dịch này tiếp tục tồn tại. Hắn bố trí một cái lại một cái khốn trận, sau đó lại dùng Lạc Thư canh giữ ở phía ngoài cùng, lúc này mới tế xuất Thanh Câm Chi Tâm ném vào thiêu đốt một đoàn huyết dịch.

Thanh Câm Chi Tâm là cửu cấp tiên diễm, nơi đây lại là tại Mạc Vô Kỵ địa bàn, hỏa diễm lại đem huyết dịch bao lấy, trong thời gian ngắn liền trực tiếp lại đem huyết dịch này thiêu đốt hầu như không còn. Một

chấm đỏ nhỏ màu sắc cùng huyết dịch tương tự vô cùng trôi lơ lửng tại trong hắn hộ trận, mặc cho hắn Thanh Câm Chi Tâm làm sao thiêu đốt, điểm đỏ này vẫn như cũ tồn tại.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm kinh hãi, ấn ký thật là mạnh mẽ. Hắn cửu cấp tiên diễm đều không thể làm gì ấn ký, một khi hắn bị chủ nhân ấn ký phát hiện, hắn đâu còn có mệnh?

Mạc Vô Kỵ cũng không có tiếp tục thiêu đốt ấn ký, nơi này là hắn Bất Hủ Giới, hắn vẫn là tế xuất một đống lại một chồng chất trận kỳ lại đem ấn ký vây khốn. Không chỉ có như vậy, hắn còn lấy ra hai chương Lạc Thư vây khốn ấn ký.

Ấn ký này hắn là không dám tùy tiện vứt ra, một khi lại đem ấn ký này nhét vào Tiên Giới, vạn nhất bị đại năng giả kia làm ấn ký biết, toàn bộ Tiên Giới nói không chừng đều có thể bị hắn hủy diệt.

Rời đi Bất Hủ Giới, lại đem chung quanh vết tích thanh lý sau đó, Mạc Vô Kỵ lần thứ hai đi tới cái cửa chính bên ngoài. Hắn vẫn còn là không có trực tiếp đi vào, mà là ngưng tụ linh nhãn tiếp tục quan sát hư vô này giới hạn hư không đại điện.

Lần này Mạc Vô Kỵ ánh mắt vừa rơi xuống tại trên người cô gái, nàng kia liền ngẩng đầu nhìn chằm chằm cửa vào liên tục cười lạnh.

Mạc Vô Kỵ biết mình lần đầu tiên nhìn đối phương, đối phương cũng biết, chỉ là khẳng định hắn sẽ lại đến, mới không có đuổi theo hắn mà thôi.

Bất quá lần này Mạc Vô Kỵ là không chút do dự bước vào đại điện, bởi vì hắn lần này không có cảm thụ được bất luận cái gì tử vong uy hiếp, có thể thấy được cái kia ấn ký chính là tồn tại có uy hiếp đối với mạng nhỏ hắn.

- Ta còn tưởng rằng ngươi muốn tiếp tục lui mấy ngày, không nghĩ tới ngươi nhanh như vậy liền tới nữa rồi.

Du Chân Na nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, khóe miệng có chút xem thường.

Lôi Hồng Cát cùng Hồ Sí Sinh thấy Mạc Vô Kỵ tiến đến, cũng đều đứng lên.

- Mạc Vô Kỵ, thì ra là ngươi? Lần trước không thể giết ngươi, lần này ta ngược lại muốn nhìn ngươi tiến bộ bao nhiêu.

Lôi Hồng Cát nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, trong mắt sát khí sắc bén không gì sánh được.

So với Mạc Vô Kỵ muốn giết hắn, hắn càng muốn giết Mạc Vô Kỵ. Hắn biết Mạc Vô Kỵ rất mạnh, cũng đã là Tiên Đế. Hắn Lôi Hồng Cát vui mừng không sợ chính là, dù cho hắn mới Tiên Đế sơ kỳ, dù là hắn cùng Tử Xương Lạc công bằng công chính đánh một trận, hắn cũng có thể dễ dàng giết chết Tử Xương Lạc. Ai chưa cùng hắn giao thủ, sẽ không biết hắn Tiên Đế cùng người khác Tiên Đế là hoàn toàn bất đồng.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:

- Hình như lần trước cũng không phải ta bỏ chạy à nha.

- Thì ra ngươi gọi Mạc Vô Kỵ, ngươi có thể tới nơi này coi như là có bản lĩnh, trên người ngươi có hay không Thiên Cơ tứ tắc?

Du Chân Na đối với Mạc Vô Kỵ cùng Lôi Hồng Cát giữa đó ân oán không có nửa phần hứng thú.

Một bên Hồ Sí Sinh không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, trực tiếp xuất ra một quả lệnh bài màu đen nói:

- Thiên Cơ tứ tắc chính là 4 món đồ, cái lệnh bài này của ta là Âm Dương Tắc bên trong Âm Tắc, Lôi Hồng Cát Thiên Cơ Kiếm là Thiên Cơ Kiếm Tắc.

lệnh bài màu đen quả nhiên cùng lệnh bài màu trắng trong tay hắn có cùng loại, mặt trên cũng vậy mơ hồ có một phần đồ án.

Nhìn tư thế ba người này, Mạc Vô Kỵ liền biết nếu hắn không có âm dương tứ tắc, phỏng chừng ba người này sẽ vây công hắn.

Không muốn nói vây công, chính là người thiếu nữ kia Mạc Vô Kỵ phỏng chừng mình không phải là đối thủ của nàng. Nữ nhân này khẳng định có quan hệ cùng tóc que cọ bị hắn giết chết, thật sự là quá giống.

- Thiên Cơ tứ tắc dùng làm gì?

Mạc Vô Kỵ không có lập tức xuất ra Thiên Cơ Côn và lệnh bài màu trắng, mà là hỏi thăm một câu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 873: Tróc Số Mệnh

- Không có Thiên cơ tứ tắc, lập tức lăn xuống. Có Thiên Cơ tứ tắc lấy ra, ta sẽ giải thích.

Du Chân Na lạnh lùng nói, nàng đối với sợ hãi rụt rè Mạc Vô Kỵ rất là khinh bỉ.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có để ý tới Du Chân Na, hắn đơn giản trực tiếp đi tới hư không đại điện trong chỗ sâu. Tô Nhu Nhi nói qua, bạch lệnh bài cùng Thiên Cơ Côn cũng có thể mở ra nơi này, hắn trước đi nhìn thử một chút rồi lại nói.

Hắn nhìn ra Du Chân Na bị quy tắc phù hạn chế, cũng vậy biết mình phỏng chừng không phải là đối thủ của Du Chân Na. Hắn đánh không lại Du Chân Na, cũng muốn trước thử một lần người nữ nhân này thực lực. Đợi lát nữa nếu mà muốn cướp đồ đạc, hắn chí ít có thể biết mình ở vào vị trí nào.

Quả nhiên tại Mạc Vô Kỵ tự cố hành sự sau đó, Du Chân Na bỗng nhiên vừa vung tay, một đạo nguyên lực thủ ấn liền chộp tới Mạc Vô Kỵ.

Không gian quy tắc trong nháy mắt bị đạo này nguyên lực thủ ấn kéo theo, khóa lại Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ xoay người một quyền đánh ra, rất tầm thường thần thông Liệt Vực Quyền, thậm chí ngay cả hỏa diễm cũng không có dung hợp đi vào.

- Ầm!

Khóa lại Mạc Vô Kỵ quy tắc không gian trực tiếp bị vỡ ra, thật giống như một cái xe tải săm lốp xe đột nhiên bạo liệt bình thường giống nhau, khí tức khóa lại Mạc Vô Kỵ hóa thành một đạo nguyên lực chùy ngay lập tức đánh vào ngực Mạc Vô Kỵ.

Bành! Trầm muộn âm hưởng truyền ra, Mạc Vô Kỵ bay rớt ra ngoài hơn mười trượng, lúc này mới rơi ở trên mặt đất.

Mạc Vô Kỵ trái lại thở phào nhẹ nhõm, hắn quả nhiên cùng người thiếu nữ này chênh lệch rất xa. Rất hiển nhiên người thiếu nữ này bị quản chế với thiên địa quy tắc, không dám toàn lực thi triển, nếu không, lần này cũng đủ để cho hắn ngũ tạng vỡ vụn.

Có thể thấy được tại cái chỗ này, hắn vẫn còn là có sức liều mạng. Trừ phi người thiếu nữ này không để ý quy tắc phù, mạnh mẽ muốn giết hắn. Dùng người thiếu nữ này thực lực bây giờ, nếu mà mạnh mẽ không để ý quy tắc, đích thật là có thể uy hiếp được cái mạng nhỏ của hắn.

Người thiếu nữ này khẳng định không đơn giản, chí ít hậu trường cứng rắn rất. Lúc này Mạc Vô Kỵ càng là may mắn mình đã trừ đi ấn ký mới vào, bằng không hắn hậu quả khó lường.

- Di.

Du Chân Na thấy Mạc Vô Kỵ cứng rắn chịu nàng một chùy thủ ấn, chỉ là lui về sau hơn mười trượng mà thôi, kinh dị một tiếng. Nàng cho là mình lần này, ít nhất phải để cho Mạc Vô Kỵ phun ra một búng máu. Xem ra chính bản thân quả nhiên coi thường cường giả giới diện này.

- Ngươi rất tốt, có tư cách biết Thiên Cơ tứ tắc, cũng vậy có tư cách ở tại chỗ này. Ngươi không cần đi vào, bởi vì Thiên Cơ tứ tắc không xúm lại, căn bản là không cách nào mở ra nơi này Thiên Cơ may mắn lớn, cho nên ngươi một cái người đi vào không có tác dụng

Du Chân Na không có tiếp tục động thủ.

Chính là nàng bị nơi này thiên địa quy tắc hạn chế, vừa rồi nàng một ấn kia cũng không có xuất toàn lực. Nàng đồng dạng cũng vậy đoán được, Mạc Vô Kỵ một quyền kia khẳng định cũng không có xuất toàn lực.

Mạc Vô Kỵ cũng không có lại một mình rời đi, Tô Nhu Nhi tin tức không biết vòng vo vài tay, cũng không chính xác cũng là như thường. Huống hồ năm đó thành lập Thiên Cơ Tông Viên Y, cũng không thấy liền khẳng định biết.

- Đây có đúng hay không một trong tứ tắc Thiên Cơ?

Mạc Vô Kỵ lấy ra một khối màu trắng thẻ bài.

- Không sai, đây chính là Dương Tắc của Âm Dương Tắc bên trong Thiên Cơ tứ tắc.

Du Chân Na nhìn lướt qua Mạc Vô Kỵ trong tay màu trắng lệnh bài, trong lòng vui vẻ nói. Nàng đối với Mạc Vô Kỵ tính cách đã có hiểu một chút, người kia tuyệt đối không phải là một người có thể uy hiếp.

Lôi Hồng Cát sớm đoán được Dương Tắc tại Mạc Vô Kỵ trong tay, Mạc Vô Kỵ lấy ra màu trắng lệnh bài, hắn cũng không kỳ quái.

Hồ Sí Sinh ôm quyền nói:

- Mạc tông chủ, để ta giới thiệu một chút. Bản thân là Thái Thượng Thiên Hồ Sí Sinh, vị này chính là Lôi Tông Lôi Hồng Cát, nói vậy các ngươi sớm đã quen biết. Còn có vừa rồi hướng ngươi động thủ, là Du Chân Na đạo hữu, về phần đến từ nơi nào chúng ta cũng không biết.

Hồ Sí Sinh nho nhỏ khiêu khích một cái Mạc Vô Kỵ cùng Du Chân Na giữa đó, trong lòng hắn có chút nghi hoặc vì sao Mạc Vô Kỵ còn có thể xuất hiện ở nơi này. Hắn cũng không có hỏi Mạc Vô Kỵ, loại chuyện này kỳ thực hắn căn bản cũng không quan tâm. Tử Xương Lạc phái hắn đi giết Mạc Vô Kỵ, với hắn mà nói, cũng bất quá là thuận tiện mà thôi.

Về phần hắn có thể hay không giết Mạc Vô Kỵ, hắn căn bản sẽ không có nửa phần hoài nghi. Vô luận là Mạc Vô Kỵ hay là Lôi Hồng Cát, tại trong mắt hắn Hồ Sí Sinh, đều là ngây ngô.

- Không biết Mạc đạo hữu có thể hay không biết số mệnh nói đến?

Du Chân Na hỏi.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không có nghe nói qua.

Mặc dù nói chưa từng nghe qua, Mạc Vô Kỵ nhưng thật ra là biết số mệnh vừa nói. Vô luận là một người một tông hoặc là một giới, kỳ thực đều có số mệnh nói đến.

- Thiên Cơ nơi rút lấy Tiên Giới số mệnh, loại này số mệnh to lớn vô cùng. Có thể nói những thứ này số mệnh dù cho ta bốn người chia đều, mỗi người cũng vậy đủ để vận may vào đầu. Có thể chứng vô thượng đại đạo, đứng ở vũ trụ đỉnh phong...

Du Chân Na lời còn chưa nói hết, đã bị Mạc Vô Kỵ cắt đứt:

- Ngươi là nói nơi này là nơi rút ra Tiên Giới số mệnh?

Lần này không cần Du Chân Na trả lời, Lôi Hồng Cát liền cười lạnh nói:

- Thiên địa khí vận đều cũng có nguồn gốc, ngươi cho là số mệnh là trống rỗng sinh ra? Tiên Giới mấy năm nay phá thành mảnh nhỏ, thậm chí không có khả năng rời đi bảy đại Tiên Vực, cũng là bởi vì số mệnh bị đào đi rồi.

Hồ Sí Sinh gật đầu nói:

- Rất sớm trước ta liền biết có người đang tróc Tiên Giới số mệnh, ngươi biết năm đó Tiên Giới là thập đại Tiên Vực sao? Bởi vì số mệnh bị

tước đoạt, sẽ tạo thành nguyên nhân hoặc là vũ trụ tai nạn tổn hại. Một cái không có số mệnh tinh cầu, tại trong tinh không rất nhanh thì sẽ bị các loại các dạng bỏ đi sao băng va chạm, sau cùng hủy diệt.Khi một cái tinh cầu đã có bản thân số mệnh, sẽ ngưng tụ ra thuộc về mình các loại quy tắc. Đã có những thứ này quy tắc bảo hộ, sẽ tránh cho các loại tổn thương. Tiên Giới số mệnh bị lột đã lâu, bởi vì cướp đoạt số mệnh cửa vào tại Vĩnh Anh Tiên Vực, cho nên tại bảy đại bên trong Tiên Vực, Vĩnh Anh Tiên Vực là yếu nhất, tương lai cũng sẽ tan vỡ trước.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn biết rõ, nếu quả như thật dựa theo Du Chân Na cách nói, vậy hắn thu được nơi này số mệnh, dù cho chỉ có một phần tư, đối với hắn đại đạo cũng là có chỗ tốt không gì sánh kịp.

Thế nhưng là hắn căn bản cũng không muốn làm như vậy, chẳng khác nào với hút máu trùng. Nếu mà hắn thực sự làm như vậy, Tiên Giới tương lai cùng hoàn cảnh phá hư địa cầu có cái gì khác nhau?

Địa cầu bởi vì hoàn cảnh bị người phá hư không còn, sau cùng mọi người phải tìm kiếm cách rời đi địa cầu. Tiên Giới số mệnh bị tróc, sau cùng có thể còn lại cái gì?

Hắn tại Tiên Giới tu luyện, hấp thu Tiên Giới các loại tiên linh khí, sau cùng còn muốn cướp đoạt Tiên Giới số mệnh, chẳng khác nào với là vong ân phụ nghĩa a.

Thật giống như có người dưỡng dục ngươi, ngươi sau cùng còn muốn cướp đoạt người dưỡng dục ngươi sinh tồn.

Lúc này hắn đồng dạng hiểu Hành Thiện hòa thượng cùng Cái Kình đám người dự cảm bất tường, này loại dự cảm nhất định là thực sự. Tiên Giới bị tróc số mệnh toàn bộ ở chỗ này, một khi bọn họ phân nơi này số mệnh, này Tiên Giới rất có thể từ từ tan vỡ.

- Chúng ta phân nơi này số mệnh, có thể hay không bị người khác biết?

Mạc Vô Kỵ chậm tiếng hỏi, hắn rất muốn trực tiếp giết chết ba người này, trong lòng hắn rất rõ ràng, chính là cái kia Du Chân Na hắn đều chơi không lại.

Du Chân Na giọng nói bình thản nói:

- Tiên Giới số mệnh bị hút ra tới nơi này, nhưng còn đang ở Tiên Giới. Cho nên chúng ta tại trước khi phân những thứ này số mệnh, không có bất kỳ người nào biết. Một khi chờ chúng ta phân nơi này số mệnh, Tiên Giới rất có thể sẽ tan vỡ. Cái đó và chúng ta đã không quan hệ.

Nữ nhân thật là độc ác, dù cho biết người nữ nhân này hắn chọc không được, trong lòng hắn vẫn là lần nữa nổi lên sát khí. Nơi này bốn người, có ba người đều muốn có Tiên Giới số mệnh, chỉ có một mình hắn muốn lại đem nơi này số mệnh hoàn trả cho Tiên Giới. Nếu mà động thủ, hắn căn bản cũng không có bất cứ cơ hội nào thành công.

- Ta sau cùng còn có một cái vấn đề, nơi này tróc số mệnh là có nguyên nhân gì hay là thiên nhiên tồn tại?

Mạc Vô Kỵ giọng nói hơi lộ ra kích động ôm quyền nói.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không cần giả vờ kích động, bởi vì nơi này vài người sẽ không hoài nghi Mạc Vô Kỵ muốn lại đem Tiên Giới số mệnh quay trở lại. Chỉ cần đến nơi này, biết được có thể hưởng thụ Tiên Giới tróc đi ra số mệnh, chỉ có ngu ngốc mới có thể suy nghĩ không muốn khí vận này.

- Thiên Cơ là mãi mãi liền tồn tại, có thể nói là Hỗn Độn cơ hội. Thế nhưng Hỗn Độn cơ hội cũng sẽ không tróc số mệnh, mà là hấp thu vũ trụ mênh mông bên trong số mệnh, lớn mạnh một giới. Năm đó có một cái tuyệt thế cường giả, tìm đến nơi này. Khi đó Tiên Giới số mệnh còn chưa tới đạt đỉnh phong, người cường giả này liền lợi dụng chỗ Thiên cơ bố trí tróc Tiên Giới số mệnh. Đáng tiếc là, hắn làm sau chuyện này, cũng không có hưởng thụ được số mệnh vào thân, đã bị cừu nhân vây giết, chẳng biết tung tích.

Du Chân Na đối với Mạc Vô Kỵ kiên trì dường như so với Lôi Hồng Cát hai người phải tốt hơn rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Nếu như chúng ta lấy đi số mệnh, có thể hay không phía sau còn có người có thể tới cầm số mệnh?

Du Chân Na cười lạnh nói:

- Vô tri thật đáng thương, số mệnh là dễ cầm sao như vậy? Nơi này là có Hỗn Độn Thiên Cơ, cộng thêm có Thượng Cổ cường giả lợi dụng Hỗn Độn Thiên Cơ bố trí cái này cướp đoạt Tiên Giới số mệnh nơi. Coi như là như vậy, chúng ta cũng vậy phải dùng Hỗn Độn Thiên Cơ vỡ ra Thiên Cơ tứ tắc mới có thể mở ra khí này vận nơi. Một khi khí này vận nơi bị mở ra, nơi này liền triệt để biến thành hư vô. Cho dù là Tiên Giới không tan vỡ, người nào có năng lực lại hút ra Tiên Giới số mệnh? Dù cho ngươi là đạo thần đứng đầu, cũng đừng nghĩ làm được.

- Cái gì là đạo thần đứng đầu?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Du Chân Na khinh thường nhìn lướt qua Mạc Vô Kỵ, lần này cả trả lời đều lười trả lời.

Mạc Vô Kỵ cũng không có dự định hỏi lại, ôm quyền nói:

- Ba vị đạo hữu, địa phương Thiên Cơ tróc số mệnh này chúng ta cũng không có nhìn qua, chúng ta trước đi xem rồi lại nói làm sao?

- Còn thiếu Thiên Cơ Côn tắc, đi cũng là đi không.

Du Chân Na lạnh lùng nói.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, vẫn như cũ nói:

- Chúng ta không có đi, làm thế nào biết có đúng hay không đi không? Tiểu cô nương, ngươi đối với nơi này hiểu nhiều, ba người chúng ta cũng đều không hiểu, ngươi sẽ không muốn lấn lừa gạt ba người chúng ta, lúc này mới ngăn cản chúng ta đi qua nhìn một chút sao??

- Ai là tiểu cô nương?

Du Chân Na ánh mắt trợn tròn, sát khí lần nữa tại quanh thân vờn quanh. Nếu mà không phải là nàng biết không biện pháp trực tiếp đập chết Mạc Vô Ky, nàng nói không chừng lại là tát qua một cái.

Hồ Sí Sinh tới nơi này cũng không phải là tìm phiền toái nháo mâu thuẫn, hắn thấy thế nhanh chóng lần nữa nói:

- Mạc tông chủ nói cũng đúng, chúng ta trước đi xem tróc số mệnh nơi là như thế nào. Ta tin tưởng bản thân có Thiên Cơ Côn thì người đi tới nơi này, hắn cũng sẽ vào xem.

Lôi Hồng Cát nói theo:

- Không sai, dù sao chúng ta đối với nơi này chưa quen thuộc.

Thấy ba người đều đồng ý trước vào xem, Du Chân Na cũng chỉ có thể nói:

- Đã như vậy, chúng ta đây vào xem cũng được.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 874: Thiên Cơ Tắc Thứ 5

Hư không đại điện đích xác thực khổng lồ, ba người đi nửa canh giờ, lại còn không có thấy tường. Trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm may mắn, nếu mà lúc ban đầu Du Chân Na ba người cũng không phải ở cạnh cửa, hắn rất có thể sẽ trực tiếp tiến đến. Một khi tiến đến, Du Chân Na phát hiện trên người hắn có ấn ký giết tóc que cọ, đó chính là một tràng tai nạn.

Lại đi thời gian một nén nhang, ba người ngừng lại. Tại trước mặt mấy người cũng không phải tường đại điện, mà là một cái đạo văn tráo.

Cái tráo này thoạt nhìn rất là trong suốt, phía ngoài sóng gợn mang theo cường đại đạo vận quy tắc. Loại này đạo văn quy tắc, nếu mà dùng tầm thường thủ đoạn căn bản là không phá nổi. Không biết hắn Thiên Cơ Kiếm có thể mở ra cái chỗ này không, Thiên Cơ Kiếm thế nhưng là một trong thập đại thần kiếm Thượng Cổ.

bên trong sóng gợn đạo vận tráo là vật gì, thần niệm của Mạc Vô Kỵ căn bản là thẩm thấu không vào đc.

- Đây là Thiên Cơ số mệnh tráo, phía ngoài đạo văn là đỉnh cấp Hỗn Độn số mệnh đại trận. Loại này pháp trận nghe nói không có người nào có thể bố trí, bởi vì phải dùng Hỗn Độn Thiên Cơ mới có thể hình thành. bên trong Thiên Cơ số mệnh tráo, chính là chỗ số mệnh một giới bị hút ra.

Du Chân Na chỉ vào vòng bảo hộ đạo văn quy tắc ngang dọc nói.

- Vậy như thế nào mở ra cái số mệnh tráo này?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút bất định, dùng hắn trận đạo trình độ, cư nhiên nhìn không ra đây là một cái đại trận.

Du Chân Na thản nhiên nói:

- Chờ Thiên Cơ Côn tới rồi sau đó rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ, hắn cũng biết đổi thành hắn không có một trong Thiên Cơ tứ tắc, hắn có lẽ cũng sẽ nói như vậy.

- Vậy như thế nào hấp thu số mệnh?

Mạc Vô Kỵ vẫn không cam lòng tâm hỏi.

Du Chân Na khinh bỉ nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ:

- Lẽ nào không có nghe nói qua số mệnh gia thân sao? Số mệnh quy tắc vượt qua xa không gian quy tắc cùng thời gian quy tắc, thậm chí có người ta nói là không có quy tắc. Ngươi nghe nói qua các loại quy tắc thần thông, ngươi là hay không nghe nói qua số mệnh thần thông? bên trong Thiên Cơ số mệnh tráo này ngoại trừ từ nơi này một giới tróc giận vận ra, không có bất kỳ sinh cơ khí tức. Chỉ cần chúng ta tiến vào trong đó, số mệnh sẽ tự động gia thân, về phần người nào nhiều người nào ít, đó là đều bằng cơ duyên.

Mạc Vô Kỵ khẳng định không phải là đều bằng cơ duyên, khí này vận rất có thể là dựa theo tu vi tới, hoặc là dựa theo tu sĩ tự thân quy tắc tới. Nếu mà hắn thực sự muốn khí vận này, thêm tại trên người của hắn số mệnh rất có thể là ít nhất.

Hắn tu luyện là phàm nhân đạo, số mệnh loại vật này không nhìn thấy sờ không được, há có thể vì hắn thêm bao nhiêu số mệnh? Nếu mà dựa theo tự thân quy tắc đến, đó chính là tu vi mạnh yếu. Tu vi của hắn nhiều nhất chỉ là cao một chút so với Lôi Hồng Cát mà thôi.

- Vậy một khi chúng ta tiến vào, khí vận chẳng phải là muốn lần nữa tán đi?

Mạc Vô Kỵ kinh hãi nói, hắn bức thiết hi vọng Du Chân Na nói ra làm sao mới có thể để cho nơi này số mệnh tán đi. Dựa theo người nữ nhân này cách nói, chỉ cần hắn để cho nơi này số mệnh tán đi, này liền có thể tự động trở về Tiên Giới, lại không có người nào có thể tróc ra.

Du Chân Na lần này cũng là phi thường nói thật:

- Cho nên chúng ta yêu cầu toàn lực phối hợp, chờ Thiên Cơ tứ tắc tập hợp đủ sau đó, Thiên Cơ tứ tắc vị trí sẽ sinh ra trong nháy mắt hấp lực, cái này hấp lực vốn là cướp đoạt số mệnh hấp lực. hấp lực hút vào chúng ta sau đó, sẽ trực tiếp khép kín đại trận. Chờ trong đó số mệnh gia tăng đến trên người chúng ta sau đó, cái đại trận này sẽ niết hóa không gặp. Cho nên ta muốn nói là, đợi lát nữa thời điểm sinh ra hấp lực, mọi người nghìn vạn không nên chống cự. Nếu không, cho dù là một cái hô hấp, cũng sẽ để cho trong này số mệnh tán loạn hơn phân nửa.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng rỡ, Du Chân Na những lời này tiết lộ hai cái tin tức trọng yếu. Đệ nhất đó chính là muốn đánh mở ra cái này hộ trận, tiến vào trong đó để cho số mệnh gia thân, nhất định phải phải có Thiên Cơ tứ tắc đặt ở 4 cái vị trí. Thứ hai chính là số mệnh rất dễ tiêu tán, chỉ cần chậm một chút liền có thể có thể để cho số mệnh vòng bảo hộ có khe hở, số mệnh này sẽ chỉ là tiêu tán rất nhiều. Nếu mà hắn chậm rất nhiều, rất có thể sẽ làm số mệnh toàn bộ phản về Tiên Giới.

Mạc Vô Kỵ chú ý quan sát, thế nhưng thần niệm của hắn vô luận quan sát như thế nào, cũng nhìn không thấy Thiên Cơ số mệnh tráo này có vị trí để đặt Thiên Cơ tứ tắc.

Mạc Vô Kỵ cố ý nhích về phía trước một phần, ngưng tụ lại linh nhãn.

Quả nhiên, lần này Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng nhìn thấy bốn cái, không đúng, hắn là năm vũng vị trí. Năm vũng có bốn cái lớn nhỏ không sai biệt lắm, trong đó hai cái bằng tông chủ lệnh bài lớn nhỏ trong tay hắn, hắn là Thiên Cơ Âm Dương Tắc.

Còn có hai cái một cái cùng hình dạng Thiên Cơ Kiếm không sai biệt lắm, một cái vũng cùng hắn Thiên Cơ Côn hình dạng không sai biệt lắm. Chỉ là lớn nhỏ đều chỉ có phạm vi bàn tay, Mạc Vô Kỵ cũng không biết hắn Thiên Cơ Côn làm sao đặt vào.

Ngoại trừ bốn cái vũng ra, còn có một cái vũng lớn hơn một chút, cái này vũng thoạt nhìn thật giống như một khối gạch vuông.

Mạc Vô Kỵ linh nhãn khép mở chỉ là trong nháy mắt, nhìn thấy năm vũng sau đó, hắn liền biết Du Chân Na nói không chân thật. Hắn nhớ lại năm đó Tô Nhu Nhi nói, Thiên Cơ bia vỡ ra sau đó, chia làm năm món đồ gì đó, trong đó còn có một cái chính là Thiên Cơ tấm bia đá.

- Du đạo hữu, ba người chúng ta đều có Thiên Cơ Tắc, còn ngươi? Không muốn nói ngươi đi theo người nào phía sau đi vào chung, bởi vì cái này loại gạt người nói, ta căn bản cũng không tin tưởng.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói.

Du Chân Na nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nói:

- Thật không nhìn ra, ngươi lại còn có linh nhãn.

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, cũng là thật có chút lúng túng. Hắn cho là mình linh nhãn khép mở chỉ là ngay lập tức mà thôi, không nghĩ tới lại bị người nữ nhân này biết, có lẽ người nữ nhân này châm chọc hắn bịt tai trộm chuông.

- Ta đích xác là có thể thấy nơi này có năm vũng.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục giấu diếm, biết liền biết, hắn cũng vậy không sợ hãi.

Du Chân Na xuất ra một khối gạch vuông nói:

- Ngươi nói không sai, Thiên Cơ không phải là tứ tắc, mà là Ngũ Tắc. Ta là che giấu một sự tình, ta cũng không có ác ý, lúc mọi người biết, ta

vẫn là phải cầm ra tắc thứ 5.

Mạc Vô Kỵ chậm rãi lui ra phía sau:

- Ta không hợp tác với ngươi, ngươi tâm cơ quá sâu. Đừng đến lúc đó bị ngươi gài bẫy, còn phải kiếm tiền cho ngươi.

- Chờ một chút...

Thấy Mạc Vô Kỵ đòi đi, Du Chân Na là thật nóng nảy.

Mạc Vô Kỵ không có nửa phần ý muốn dừng lại, hắn thậm chí tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích, còn vừa tại phòng bị Lôi Hồng Cát cùng Hồ Sí Sinh.

Lôi Hồng Cát cùng Hồ Sí Sinh nghe Mạc Vô Kỵ nói sau đó, vốn là đối với Du Chân Na có kiêng kỵ, căn bản cũng không có nghĩ tới ở chỗ này liên thủ đối phó Mạc Vô Kỵ.

Du Chân Na thấy thế liền vội vàng nói:

- Ta thừa nhận ta cẩn thận một phần, lẽ nào các ngươi đối với lời nói của ta liền trăm phần trăm không có nói sai sao? Mạc đạo hữu, trước ngươi nhìn thấy chúng ta, sau đó lại len lén trốn đi ra ngoài mấy ngày không tiến vào, chẳng lẽ không phải đang làm chuẩn bị đề phòng chúng ta? Ta vốn cũng là một phần tử của mọi người, hợp tác đối với mọi người mới có lợi, ta ra thiêu thân đối với bản thân ta có chỗ tốt gì.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, vẫn là cảnh giác nói:

- Đã như vậy, ngươi lại đem một trong Ngũ Tắc trong tay ngươi cho ta xem tới cùng có vấn đề hay không.

Du Chân Na nghe được Mạc Vô Kỵ nói, thanh âm chợt trở nên lạnh:

- Lại đem Ngũ Tắc của ta một trong cho ngươi, ngươi nghĩ quả nhiên là tốt.

Mạc Vô Kỵ cầm ra bản thân Thiên Cơ Dương Tắc nói:

- Vì để ngừa vạn nhất, ta lại đem Thiên Cơ Dương Tắc của ta đặt ở trong tay của ngươi, nếu mà ngươi còn không dám, vậy cũng chỉ có thể nói rõ ngươi có vấn đề.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Du Chân Na chau mày, nàng nhìn Lôi Hồng Cát cùng Hồ Sí Sinh bên cạnh đề phòng nàng, do dự một chút không thể làm gì khác nói:

- Có thể, ngươi xem sau đó lập tức liền trả lại.

Mạc Vô Kỵ cả hai lời cũng không có nói, trực tiếp bắt ra bản thân Thiên Cơ Dương Tắc bài để dưới đất.

Du Chân Na cũng chỉ có thể đem gạch vuông trong tay để dưới đất, gạch vuông vừa mới để dưới đất, Mạc Vô Kỵ tay vung lên một cái, gạch vuông trên không trung bị nàng lĩnh vực ngăn trở, mà cũng trong lúc đó Mạc Vô Kỵ Dương Tắc bài lại bị cuốn đi.

Quả nhiên thấy Du Chân Na động tác, vô luận là Lôi Hồng Cát cùng Mạc Vô Kỵ có cừu oán hay là Hồ Sí Sinh đều tế xuất pháp bảo.

Du Chân Na vốn chờ Mạc Vô Kỵ Dương Tắc bài cũng bị ngăn trở, mượn cớ nói Mạc Vô Kỵ muốn thông qua loại thủ đoạn này lừa gạt nàng Thiên Cơ Tắc, sau đó cự tuyệt giao ra Thiên Cơ Tắc. Nàng không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ cả lĩnh vực cũng không có mở rộng, nàng thần niệm hơi chút cuốn một cái, liền đem lệnh bài xoắn tới.

Chuyện tới rồi loại tình trạng này, nếu mà nàng còn muốn giữ bản thân Thiên Cơ Tắc, này vấn đề liền lớn. Nghĩ tới đây, nàng chỉ có thể buông ra bản thân Thiên Cơ Tắc. Đồng thời làm xong tùy thời động thủ chuẩn bị, chỉ cần Mạc Vô Kỵ có dũng khí lui ra phía sau, nàng liền không chút do dự động thủ.

Mạc Vô Kỵ một trảo bắt đến gạch vuông, đã nhìn thấy hai chữ mặt trên, Thiên Cơ. Trong lòng hắn rất rõ ràng, Thiên Cơ gạch vuông này mới đúng là vật có giá trị nhất bên trong Ngũ Tắc này.

Dù cho hắn muốn số mệnh gia thân, cục gạch này giá trị cũng vậy xa xa mạnh hơn Dương Tắc hắn ném ra ngoài.

- Đồ đạc nhìn kỹ chưa? bây giờ trả cho chụy đi.

Du Chân Na đã ngăn cản đường Mạc Vô Kỵ muốn rút đi.

Thấy Du Chân Na thực sự lại đem cục gạch giao cho Mạc Vô Kỵ, Lôi Hồng Cát cùng Hồ Sí Sinh cũng vậy không nói gì thêm, xem ra Du Chân Na cũng phải cần hợp tác với bọn họ.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có lui ra phía sau, ngược lại là một bước tiến lên, đi tới cái vũng lớn nhất Thiên Cơ Tắc vừa nói:

- Ta phải thử một chút xem, có phải giả hay không.

- Ngu ngốc, tứ tắc thiếu khuyết thứ nhất, ngươi thử cũng không được.

Du Chân Na chửi ầm lên.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói:

- Du Chân Na đạo hữu, ngươi nghĩ rằng ta không biết nơi này là số mệnh chi địa, không biết nơi này có năm vũng sao? Ta ngưng tụ linh nhãn, chỉ là xác định một cái mà thôi. Còn có ta muốn nói một câu, vậy chính là ta mặc dù có thể đạt được Dương Tắc này, là bởi vì ta có cơ duyên thuộc về mình. Hơn nữa ta còn biết có một loại đồ đạc có thể thay thế Thiên Cơ Côn Tắc.

- Thứ gì?

Lần này gần như là ba người đồng thời hỏi lên.

- Mọi người mỗi người đứng ngay ngắn, ta tại Thiên Cơ Tắc địa phương này bố trí, tối đa một ngày, ít nhất ba canh giờ, ta thì có thể làm cho số mệnh lực lại đem mọi người hít vào.

Mạc Vô Kỵ bắt đầu ba xàm ba láp.

Du Chân Na băng hàn nói:

- Đem Thiên Cơ Tắc của ta giao trả lại cho ta đã, sau đó lại đem biện pháp của ngươi nói ra.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, khinh thường nói:

- Thế nào, lừa gạt không đc mấy người chúng ta, chuẩn bị cứng rắn sao?

- Thực lực của ta tối cao, loại chuyện này tự nhiên là ta làm chủ.

Du Chân Na cố nén không có tức giận. Mạc Vô Kỵ nói bừa bãi, nàng có chút hoài nghi. Trước Mạc Vô Kỵ cái gì cũng không biết, hiện tại lại còn nói biết làm sao mở ra Thiên Cơ số mệnh tráo này.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ chém gió:

- Ngu ngốc, người nào nói cho ngươi biết mở ra cái chỗ này yêu cầu tu vi? Nơi này yêu cầu trận đạo, dịch đạo, lừa dối đạo tương hỗ kết hợp, ngươi hiểu mấy cái?

Du Chân Na nhất thời cau mày, trận đạo và dịch đạo nàng đồng dạng tinh thông, lừa dối đạo là vật gì a?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 875: Không Cho Ngươi Thời Gian Suy Tính

Không đợi Du Chân Na nghĩ xong, Mạc Vô Kỵ trong tay Thiên Cơ Tắc gạch vuông đã vỗ vào vũng bên trên, lúc này hắn há có thể để cho Du Chân Na suy nghĩ nhiều ít? Nghĩ tiếp nữa, tiếp theo hơi thở người ta liền sẽ hiểu được.

Gạch vuông hình dạng Thiên Cơ Tắc một nhịp đi vào, còn lại bốn cái vũng lập tức liền xuất hiện ở Thiên Cơ số mệnh tráo bên ngoài. Mỗi một cái Thiên Cơ Tắc vũng vùng ven, đều có các loại đạo vận quy tắc tại lưu chuyển.

"Các ngươi còn không mau lại đem còn lại Thiên Cơ Tắc đưa vào vũng, còn muốn chờ lúc nào? Biện pháp của ta chỉ có thể dùng một lần, không nhanh nói, đừng trách ta không có nhắc nhở mọi người." Mạc Vô Kỵ lớn tiếng kêu lên.

Mạc Vô Kỵ lúc này chiếm giữ chủ động, hắn liên cả suy tính thời gian cũng không cho còn lại ba người, dù cho còn lại ba người hận không thể nuốt trọn Mạc Vô Kỵ, lúc này cũng chỉ có thể đem trong tay Thiên Cơ Tắc đưa vào vũng bên trong.

Thật vất vả đi tới cái chỗ này chia sẻ toàn bộ Tiên Giới số mệnh, nếu mà bởi vì mình trì hoãn trì hoãn cơ duyên, hối hận đã có thể không còn kịp rồi. Có cái gì sổ sách muốn tìm Mạc Vô Kỵ tính, cũng phải chờ lần này Thiên Cơ số mệnh đạt được sau đó.

Du Chân Na tức giận răng đều muốn phải cắn nát, vô luận kết quả cuối cùng làm sao, Mạc Vô Kỵ người này nàng là phải giết không thể nghi ngờ.

"Mọi người chú ý, một nén nhang sau đó, sẽ chỉ là biết cảm thụ được một loại mênh mông thiên địa quy tắc khí tức, khi đó, mọi người chú ý phòng ngự, để tránh khỏi bị đột ngột bắn ra Thiên Cơ mang thương tổn. . ." Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ tại ba xàm ba láp.

Vốn mấy người đều quyết định được rồi, tùy thời tùy khắc chuẩn bị tiến vào Thiên Cơ số mệnh tráo trong. Nếu mà Mạc Vô Kỵ thất bại, đến lúc đó ba người nhất định liên thủ giết chết Mạc Vô Kỵ.

Không nghĩ tới bây giờ Mạc Vô Kỵ yêu cầu bọn họ đề phòng một cái, còn có cái gì Thiên Cơ mang. Thứ này một khi đi ra, bọn họ có thể hay không né tránh?

Dù cho Du Chân Na chưa từng nghe nói qua cái gì Thiên Cơ mang, nàng cũng chỉ có thể thà rằng tin ngoài có.

Nguyên bản tùy thời chuẩn bị vọt vào bốn người lúc này đều theo bản năng lại đem nguyên lực bảo vệ tại tự thân, không nữa cùng lúc ban đầu như nhau, chuẩn bị vọt vào.

Mạc Vô Kỵ chú ý tới Lôi Hồng Cát Thiên Cơ Kiếm đưa vào vũng sau đó, Thiên Cơ Kiếm tự động ấn tiến vào rồi, căn bản lại không tồn tại phóng không đi vào.

Hắn gần như là tại còn lại ba người đưa vào các loại Thiên Cơ Tắc tiến vào vũng đồng thời, trực tiếp tế xuất Thiên Cơ Côn đưa vào vũng. Quả nhiên, Thiên Cơ Côn vừa lấy ra, liền giống như Thiên Cơ Kiếm, tự động tương khảm tới rồi vũng ở giữa, không lớn không nhỏ.

Thiên Cơ Ngũ Tắc vừa đến vị, Thiên Cơ số mệnh tráo đã bị một loại Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không có thể cảm nhận được Thiên Cơ quy tắc bao phủ.

Liên cả một hơi thở thời gian cũng chưa tới, "Răng rắc!" Thiên Cơ số mệnh tráo liền phát ra một tiếng nhỏ nhẹ trong vắt âm vang, đi theo mỗi người đều cảm nhận được một loại bàng bạc mênh mông hấp lực.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ có chuyện phía trước, còn lại ba người đều là theo bản năng bảo vệ chính bản thân.

Mạc Vô Kỵ cũng là điên cuồng dừng lại thân hình của mình, đi theo liền tế xuất Côn Ngô Kiếm một đạo kiếm quang bổ xuống. Xé rách kiếm ý phô thiên cái địa đánh vào Thiên Cơ số mệnh tráo vùng ven, răng rắc âm hưởng lần nữa truyền ra.

Số mệnh vốn là tồn tại hư vô, không phải là bất luận cái gì cảm quan có thể cảm nhận được. Mạc Vô Kỵ loại động tác này, số mệnh trực tiếp hóa thành hư vô, tặng lại cho Tiên Giới.

toàn bộ quá trình thậm chí chỉ có một hơi thở thời gian, đám ba người phản ứng kịp Mạc Vô Kỵ cư nhiên bản thân có Thiên Cơ Côn, mở ra Thiên Cơ số mệnh tráo thời điểm, toàn bộ Thiên Cơ số mệnh tráo đã biến thành hư vô.

Số mệnh gia thân là không sai, nếu mà Mạc Vô Kỵ, Du Chân Na, Lôi Hồng Cát cùng Hồ Sí Sinh đồng thời tiến vào số mệnh vòng bảo hộ, vậy số mệnh gia thân nhiều nhất nhất định là Du Chân Na.

Hiện tại bởi vì Mạc Vô Kỵ tại Thiên Cơ số mệnh tráo mở ra trong nháy mắt vận dụng Côn Ngô Kiếm xé mở Thiên Cơ số mệnh tráo, cùng cả cái Tiên Giới so với, Mạc Vô Kỵ mấy người căn bản là bé nhỏ không đáng kể. Gần như là tại ngay lập tức thời gian, Thiên Cơ số mệnh tráo bên trong bị tróc số mệnh liền hoàn toàn tặng lại cho Tiên Giới.

Toàn bộ đại điện một cái trở nên yếu đuối cùng hư vô hắn lên, dường như hết thảy đều tại làm nhạt tiêu tán.

"Ngươi muốn chết. . ." Du Chân Na phản ứng đầu tiên, dương tay một cái đen sẫm quang mang hóa thành một đạo uốn lượn trường tác quét về Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thậm chí có thể nghe thấy không gian chung quanh quy tắc phát sinh từng tiếng nứt ra âm vang, hắn tế xuất Lạc Thư, đưa tay đi

bắt bản thân Thiên Cơ Côn cùng Thiên Cơ gạch vuông. Hắn biết không cơ hội đi bắt Thiên Cơ Kiếm, Lôi Hồng Cát phản ứng kịp thời điểm, trước tiên là bắt Thiên Cơ Kiếm, mà không phải liên hợp Du Chân Na đánh lén hắn.

Hồ Sí Sinh trước tiên cũng là tế xuất một đạo bùa chú, hiển nhiên là muốn rời đi nơi này. Có thể thấy được Hồ Sí Sinh người này tỉnh táo, dù cho Mạc Vô Kỵ phá hủy Thiên Cơ số mệnh tráo bên trong số mệnh, hắn hận không giết được Mạc Vô Kỵ, lúc này hắn vẫn không có đi để ý tới Mạc Vô Kỵ cùng Du Chân Na, lựa chọn đi trước rồi lại nói.

"PHỐC!" Một đạo huyết vụ từ trên người Mạc Vô Kỵ nổ tung, Mạc Vô Kỵ cả người giống như muốn bị này một đạo màu đen trường tác xé rách trở thành hai nửa.

Ầm! một mảnh địa phương cũng vậy bắt đầu sụp xuống, Mạc Vô Kỵ mặc cho Lạc Thư hộ bên người, sau đó cùng sụp xuống rơi đại điện quấn vào vô tận trong hư không.

Trong hư không xé rách truyền đến, Mạc Vô Kỵ là thần thể đỉnh phong, loại này xé rách cũng không thể đối với hắn tạo thành thương tổn.

Nguy cơ tử vong từ từ đi xa, trong lòng Mạc Vô Kỵ là kinh hãi không gì sánh được.

Du Chân Na thật là đáng sợ, hắn có Lạc Thư bảo vệ, cũng bởi vì Lạc Thư hắn không có luyện hóa, đã bị Du Chân Na này một đạo đen sẫm trường tác thiếu chút nữa chém thành hai đoạn. Nếu là hắn không có Lạc Thư nói, phỏng chừng hắn sớm sẽ không có mệnh ở tại.

Sinh Cơ Lạc bắt đầu điên cuồng nghịch chuyển, Mạc Vô Kỵ thương thế trên người cũng vậy bắt đầu chậm rãi khang phục. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, chỉ cần trước tiên không có giết chết hắn, hắn sẽ không phải chết.

Hồ Sí Sinh bỏ chạy sau đó, Lôi Hồng Cát như nhau nắm lên Thiên Cơ Kiếm bỏ chạy. Duy nhất không có bị hư không sụp xuống cuốn đi chính là Du Chân Na, Du Chân Na nhìn chằm chằm thần niệm đều không cách nào thấy rõ sở bất kỳ vật gì vô biên hắc ám, sát khí hầu như tại nàng quanh người tạo thành thực chất.

Nàng biết bị cuốn vào hư không sụp đổ chỉ có Mạc Vô Kỵ một người, nàng cũng không có đi truy sát Mạc Vô Kỵ. Nàng rất rõ ràng, Mạc Vô Kỵ chết chắc rồi.

Nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ có chương một Lạc Thư, nàng này một tác đã đem Mạc Vô Kỵ hóa thành bột mịn. Dù cho Mạc Vô Kỵ có Lạc Thư, bên trong nàng này một tác, cũng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Nàng một tác sẽ làm Mạc Vô Kỵ Nguyên Thần tán loạn rơi, chờ Mạc Vô Kỵ Nguyên Thần tán loạn rơi sau đó, bên trong tác sát ý sẽ từ từ xé rách Mạc Vô Kỵ thân thể cùng thức hải.

Dù cho Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa, cũng chỉ có thể chậm rãi chết đi. Nàng một tác dưới, dù cho thực lực mạnh hơn nàng, cũng chỉ có thể chờ chết.

Đáng tiếc này chương một không có bị luyện hóa Lạc Thư, nàng biết Mạc Vô Kỵ Nguyên Thần tán loạn chết đi sau đó, Lạc Thư sẽ tự động biến mất tại vũ trụ mênh mông bên trong, nàng chính là đuổi theo, cũng là không đuổi kịp.

Thở dài, Du Chân Na biết mình ứng với cần phải trở về. Có lẽ ca ca sớm đi trở về, không biết lần này ca ca chiếm được cơ duyên gì. Vừa nghĩ tới gần tới tay một giới số mệnh bị một cái vô tri hỗn đản phá đi, trong lòng nàng chính là ủy khuất thổ huyết.

. . .

"Rầm rầm ầm!" Từng trận nổ vang chi âm truyền đến, đứng ở Vĩnh Anh Tiên Hào phía ngoài đông đảo cường giả đều là hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ đình chỉ tiếp tục bố trí phong ấn, bởi vì phong ấn cũng vậy không cần bố trí.

Toàn bộ Vĩnh Anh Tiên Hào cũng bắt đầu sụp xuống, sau đó hóa thành một mảnh hư không.

"Chuyện gì xảy ra? Này đáng sợ khí tức hủy diệt cư nhiên biến mất." Tự tại Tiên Đế tinh thông dịch đạo, hắn phản ứng đầu tiên.

"Tiên Hào cũng vậy không có ở đây, khối kia dựng đứng cự thạch cũng không thấy. . ." Đứng ở tự tại Tiên Đế bên người một gã khác Tiên Đế, cũng là tự lẩm bẩm.

Nơi này có thể nói là tụ tập toàn bộ Tiên Giới người mạnh nhất, mọi người rất nhanh liền hiểu là chuyện gì xảy ra, đều là hai mặt nhìn nhau.

Một hồi lâu Cái Kình mới trầm giọng nói, "Nếu là ta không có đoán sai, hắn là Mạc tông chủ dùng đại nghị lực cùng thần thông lại đem trong này nguy cơ giải trừ, thế nhưng là Mạc tông chủ hắn. . ."

Trước này đáng sợ khí tức hủy diệt truyền ra, Mạc Vô Kỵ cũng không trở về đến, mọi người không cần suy nghĩ, cũng biết Mạc Vô Kỵ rất có thể là dữ nhiều lành ít.

"Thiện tai thiện tai! Mạc tông chủ này giúp cho Tiên Giới đại thiện, chúng ta đợi thật sự là xấu hổ. . ." Hành Thiện nói nói phân nửa, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn mênh mông bầu trời.

Chẳng những là Hành Thiện, còn lại Tiên Đế đồng dạng cảm nhận được.

"Ta thế nào cảm giác Tiên Giới cùng trước bất đồng?" Ma Tiên Môn Đại Tiên Đế kim bình ngạc nhiên nói.

Tự tại Tiên Đế kích động nói, "Không sai, Tiên Giới số mệnh trở nên thâm hậu cùng uyên trường hắn lên, ta suy tính không tới bất kỳ vật gì, thế nhưng là ta biết Tiên Giới đích xác cùng trước bất đồng."

"Khẳng định cùng Mạc tông chủ có quan hệ." Thanh Dương đột nhiên cảm giác được bản thân kinh nghiệm đặt ở Mạc Vô Kỵ trên người hoàn toàn không thích hợp, trước Mạc Vô Kỵ lỗ mãng vọt vào, nàng còn có chút không nói gì. Hiện tại Mạc Vô Kỵ chẳng những giải quyết rồi nơi này nguy cơ, còn để cho Tiên Giới số mệnh trở nên thâm hậu uyên trường.

"Nơi này quy tắc tan vỡ, Mạc tông chủ có thể là dữ nhiều lành ít. Vô luận Mạc tông chủ sau cùng làm sao, ta đều kiến nghị có thể ở chỗ này là (vì) Mạc tông chủ thành lập một cái pho tượng." Tự tại Tiên Đế tinh nghiên dịch đạo, tại Tiên Giới số mệnh thay đổi trong nháy mắt, chỉ có hắn cảm giác được Mạc Vô Kỵ đối với Tiên Giới làm ra cống hiến so với bất kỳ kẻ nào tưởng tượng cũng phải lớn hơn.

"Lời ấy thiện tai." Hành Thiện hợp thành chữ thập đáp, mặc dù hắn cảm giác Mạc Vô Kỵ giết chóc tâm quá nặng, thế nhưng là Mạc Vô Kỵ lòng mang Tiên Giới, không để ý cá nhân an nguy tiến vào Thiên Cơ Chi Địa, sau cùng mình cũng không có đi ra, lại giải quyết rồi Thiên Cơ Chi Địa nguy cơ. Loại này ý chí, chẳng những hắn Hành Thiện không bằng nhiều vậy, Tiên Giới có bao nhiêu người có thể đủ làm được?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 876: Tịch Đỉnh Thần Vương

Trong hư không chảy loạn cuốn qua đến, tuy tiện không có khả năng xé rách Mạc Vô Kỵ thân thể, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ rất là lo lắng, hắn sợ bị loại này chảy loạn cuốn rờiTiên Giới.

Thiên Cơ Chi Địa sụp xuống cái loại này cuồng bạo, xé rách Tiên Giới không gian dường như cũng không là chuyện kỳ quái gì.

Lúc ban đầu thời điểm, Mạc Vô Kỵ bị chảy loạn cuốn đi hắn cũng không có đi phản kháng. Chỉ là mặc cho Lạc Thư bảo vệ hắn, sau đó toàn lực chữa thương. trừ hắn ra bị thương nặng nguyên nhân, còn có một cái nguyên nhân chính là Mạc Vô Kỵ không muốn để cho Du Chân Na đuổi theo hắn.

Mấy ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ thương thế trên người triệt để khang phục sau đó, cũng không có cảm thụ được Du Chân Na đuổi theo tới dấu hiệu, Mạc Vô Kỵ muốn mở rộng ra lĩnh vực, đồng thời kiểm tra tình huống chung quanh.

Hắn rất nhanh thì phát hiện, lĩnh vực của mình căn bản là mở rộng không đi ra. Vô luận là thần niệm hay là tiên nguyên, đều chỉ có thể bảo vệ hắn quanh người mà thôi. Lúc này không gian chảy loạn cũng không có giảm bớt, ngược lại là càng ngày càng cuồng bạo.

Càng làm cho Mạc Vô Kỵ lo lắng là, phía dưới này thật giống như có vô cùng vô tận sức hút ly tâm giống nhau, ở trên không bên trong chảy loạn dưới tác dụng, không ngừng đưa hắn đi dưới đất bao trùm.

Lúc ban đầu thời điểm, Mạc Vô Kỵ còn có thể làm được bảo vệ toàn thân, sau đó nỗ lực tìm tìm một cái phương hướng chếch đi. Liên tiếp hạ lạc một tháng sau, Mạc Vô Kỵ ngoại trừ bảo vệ toàn thân bên ngoài, cái gì đều không làm được.

Phía dưới sức hút ly tâm dường như cũng vậy càng lúc càng lớn, tốc độ của Mạc Vô Kỵ đều càng lúc càng nhanh. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ cực kỳ lo lắng, hắn hoài nghi tiếp tục như vậy, sau cùng chính bản thân có thể hay không bị quẳng thành thịt vụn.

Thân thể của hắn mạnh hơn nữa, như vậy vĩnh viễn gia tốc đi xuống, cũng là một đường chết.

Bất Hủ Giới hoàn toàn không có khả năng câu thông, hắn hiện tại duy nhất có thể làm ngoại trừ bảo vệ toàn thân bên ngoài, còn có chính là tu luyện.

Mạc Vô Kỵ tâm lớn hơn nữa, cũng không cách nào an tâm dưới tình huống như vậy tu luyện.

Lúc này hắn cả Lạc Thư cũng không thể tế xuất, ngoại trừ bảo vệ trên người của hắn chương một Lạc Thư ra ngoài, còn lại Lạc Thư toàn bộ tại Bất Hủ Giới bên trong.

Mạc Vô Kỵ miễn cưỡng để cho bảo vệ hắn Lạc Thư không gian tăng lên một phần, sau đó tại Lạc Thư bên trong không ngừng tìm kiếm phương pháp hạ thấp tốc độ.

Hai tháng sau, hạ lạc càng lúc càng nhanh Mạc Vô Kỵ hoảng hốt dưới lại đem Lạc Thư thu nhập giới chỉ.

Lạc Thư có thể bảo vệ hắn, nhưng không cách nào để cho hắn tìm được rơi xuống tốc hạ lạc biện pháp. Thời gian mấy tháng, hắn hạ lạc tốc độ đã đến một cái cực độ khoa trương tình cảnh. Nếu mà tiếp tục như vậy nữa, coi như là Lạc Thư có thể bảo vệ hắn, hắn tại Lạc Thư bên trong chấn động cũng bị đánh chết.

Này không cách nào dùng thần niệm khống chế đáng sợ hạ lạc tốc độ, Mạc Vô Kỵ thức hải vô cùng cường đại, cũng vậy cảm giác được từng trận ngất xỉu.

Mạc Vô Kỵ không có thời gian đi để ý tới cái này, hắn điên cuồng mô phỏng Phong Độn Thuật, lại là mấy ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ rốt cục dừng lại loại đáng sợ này điên cuồng gia tốc hạ lạc, hắn Phong Độn Thuật để cho tung tích của hắn tốc độ không tăng thêm nữa.

Tuy tiện loại tốc độ này vẫn như cũ đáng sợ, chí ít để cho trong lòng Mạc Vô Kỵ thoáng an ổn một phần. Tốc độ như vậy rơi trên mặt đất, hắn có thể sẽ bị thương nặng, cũng sẽ không trí mạng.

Mạc Vô Kỵ cũng không dám tế xuất Lạc Thư, tại đây loại không cách nào khống chế kinh khủng hạ lạc tốc độ xuống, Lạc Thư bảo vệ hắn đồng thời cũng vậy hạn chế hắn Phong Độn.

Lại là liên tiếp vài tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ lấy không biết mình tới cùng sẽ rơi ở địa phương nào, cũng cảm giác được dưới chân chấn động.

"Ầm!" Chung quanh đá vụn cùng bùn đất trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ đánh vỡ ra, Mạc Vô Kỵ có thể rõ ràng nghe được trong cơ thể mình bộ xương không ngừng vỡ vụn, sau đó một loại hít thở không thông truyền đến. Loại này hít thở không thông không phải là hô hấp thượng, mà là một loại sinh cơ cùng mạch lạc thượng hít thở không thông. Để cho hắn sinh cơ rơi vào trì trệ, mạch lạc hầu như muốn gãy.

Tốt tại quá trình này cũng không có duy trì liên tục bao lâu, Mạc Vô Kỵ xung quanh chính là đột ngột không còn. Sau một khắc, hắn hạ xuống rơi vào thực địa.

Cảm thụ được bản thân bộ xương tất cả đều vỡ vụn, toàn thân đều là huyết vụ bao phủ, từng đạo máu tươi hầu như muốn đem trong cơ thể hết thảy máu tươi toàn bộ phun ra đi như nhau. Mạc Vô Kỵ trái lại thở phào

nhẹ nhõm. Chỉ cần rốt cuộc liền tốt rồi, hắn có còn một hơi thở, cũng sẽ không gặp nguy hiểm.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ mở rộng một cái, lần này cư nhiên có thể mở rộng ra ngoài một trượng. Mạc Vô Kỵ trước tiên liền tiến vào Bất Hủ Giới.

Đại Hoang cùng Súy Oa đều đang liều mạng tu luyện, đặc biệt Đại Hoang, Mạc Vô Kỵ cảm giác được thực lực của Đại Hoang so với hắn vừa mới chữa trị thời điểm mạnh hơn không chỉ gấp mấy lần.

Lần này Mạc Vô Kỵ không có dùng Hồng Mông Sinh Tức, thương thế của hắn tại thân thể. Làm một thần thể viên mãn người luyện thể, không sợ nhất chính là thân thể thương tổn. Đương nhiên, Nguyên Thần thương tổn đối với Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng, hắn vốn là không có Nguyên Thần.

Mạc Vô Kỵ ngồi có vài cực phẩm tiên trên linh mạch, một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc nghịch chuyển hình thành Chu Thiên, Sinh Cơ Lạc càng là dùng tốc độ nhanh nhất chữa trị Mạc Vô Kỵ thương thế bên trong cơ thể.

So với trước đây bị mấy cái Đại Tiên Đế liên thủ công kích, lần này Mạc Vô Kỵ thương thế phải nhẹ hơn nhiều. Không phải là bởi vì hắn bị thương tổn nhỏ, mà là bởi vì hắn thực lực so với lúc trước mạnh hơn đâu chỉ nghìn vạn lần?

Chỉ một tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ xương cốt liền triệt để phục hồi như cũ, thân thể cũng vậy khôi phục lại. Mặc dù là Sinh Cơ Lạc quá mức cường đại, Mạc Vô Kỵ cũng biết, còn có một một nguyên nhân trọng yếu, hắn là một cái người luyện thể.

Mạc Vô Kỵ không có đi quấy rầy Súy Oa cùng Đại Hoang tu luyện, rời đi Bất Hủ Giới.

Thương thế toàn bộ khang phục, thần niệm của Mạc Vô Kỵ có thể mở rộng đi ra ngoài sắp tới chừng mười trượng. Hắn ngẩng đầu nhìn phía trên, cho dù là mở linh nhãn, vẫn là một mảnh bụi ngu dốt. Trước hạ xuống thời điểm, Mạc Vô Kỵ thế nhưng là rõ ràng biết, hắn dường như xuyên qua một cái cùng loại tinh cầu trống trải lục địa.

Dưới chân bùn đất rất cứng rắn, giống như bị cháy hỏng mái ngói đọng lại tới rồi cùng nhau, hiện ra bất quy tắc nổi lên dọc theo đi.

Xung quanh không có bất kỳ sinh mệnh khí tức, Mạc Vô Kỵ chỉ là đi rồi một nén nhang, thần niệm liền tiếp xúc đến một cái to lớn nghiêng vách đá. Vách đá thoạt nhìn so sánh tương đối trơn tuột, phía trên màu sắc hiện ra than chì.

Mạc Vô Kỵ đã có một loại dự cảm xấu, hắn tăng nhanh tốc độ đến nơi này vách đá bên cạnh. Lần nữa ngẩng đầu nhìn đi tới, trơn tuột vách đá nghiêng xuống tới, để cho hắn có một loại cực độ áp lực.

Thật giống như hắn bị một cái to lớn nồi trùm lên phía dưới, tay hắn sờ được vách đá chính là cái này nồi vùng ven.

Cái chỗ này Mạc Vô Kỵ tự nhiên phi thường rõ ràng, đó chính là Vĩnh Anh Tiên Hào. Năm đó hắn qua sông qua Vĩnh Anh Tiên Hào, tại Vĩnh Anh Tiên Hào vùng ven thời điểm, chính là loại cảm giác này.

Nhưng Mạc Vô Kỵ lại rõ ràng, cái chỗ này tuyệt đối không phải là Vĩnh Anh Tiên Hào, tuy cùng Vĩnh Anh Tiên Hào rất giống.

Hắn một quyền đánh vào nghiêng trên vách đá, đá vụn nổ tung, một cái to lớn lỗ thủng bị hắn đánh ra. Mạc Vô Kỵ kinh hãi phát hiện, cái này lỗ thủng lại còn đang tự động chữa trị.

Mạc Vô Kỵ đợi không tới nửa ngày, vừa rồi cái kia bị hắn đánh vỡ ra lỗ thủng liền hoàn toàn chữa trị như lúc ban đầu. Khác biệt duy nhất chính là bề ngoài này thanh màu xám tro đài ấn đã không còn.

Không muốn nói Mạc Vô Kỵ không có dự định từ bên này bích rời đi, coi như là hắn vốn là muốn muốn đánh xuyên tường này, hiện tại cũng vậy bỏ qua loại ý nghĩ. Vạn nhất hắn tiến vào tường không biết có bao nhiêu dày, sau cùng nói không chừng hắn sẽ bị phong ấn ở trong bức tường có thể tự động chữa trị.

Mạc Vô Kỵ suy đoán hắn hắn là bị vây ở một cái địa phương cổ quái, nơi này có lẽ không có Vĩnh Anh Tiên Hào các loại nguy hiểm, quy tắc của nơi này so với Vĩnh Anh Tiên Hào cao hơn nhiều lắm.

Mạc Vô Kỵ cảm ứng một cái địa thế, lựa chọn hơi hướng cao địa thế phương hướng dọc theo cái này vách đá vùng ven đi tới. Mặc kệ nơi này có thể hay không ra đi, hắn đều phải thử một chút nhìn xem. Một năm không được hai năm, không được liền ba năm, chung quy có một ngày hắn có thể đi ra cái này lạch trời.

...

Khi Mạc Vô Kỵ tại đây không biết tên hư không lạch trời bên trong tìm kiếm lối ra, Du Chân Na lại xuất hiện ở một khối trôi lơ lửng ở hư không to lớn tảng đá lớn thượng. hòn đá bán bụi bán bạch, tại mặt trên còn có ba chữ, Thất Giới Thạch.

Nơi này chính là trước đây Mạc Vô Kỵ đã tới địa phương, chẳng qua là khi sơ Mạc Vô Kỵ là từ Đại Hoang Hải Vực tới, mà Du Chân Na là thông qua bùa chú tới chỗ này.

Du Chân Na tự nhiên là không biết Đại Hoang Hải Vực có thể đi thẳng tới Thất Giới Thạch, nếu mà nàng biết, nàng tuyệt đối sẽ không lãng phí như vậy một cái đỉnh cấp bùa chú đến Thất Giới Thạch.

Tại Thất Giới Thạch đối diện có bảy đen kịt vô tận hư không hắc động, Du Chân Na cũng không có cùng Mạc Vô Kỵ trước như vậy, lựa chọn một cái tiến vào. Mà là trực tiếp đập vỡ trên người quy tắc phù.

Cuồng bạo thiên địa quy tắc áp lực truyền đến, Du Chân Na quanh thân huyết vụ phun ra, Thất Giới Thạch đối diện trong hư không một đạo lực lượng xoắn tới, lại đem Du Chân Na cuốn đi, biến mất vô tung vô ảnh.

...

Đối với Tiên Giới người mà nói, tu luyện tới Tiên Đế cực hạn sau đó, sẽ cùng Tu Chân Giới như nhau phi thăng tới một cái cao hơn giới diện, cái này giới diện kêu Thần giới.

Trên thực tế vô số năm qua, Tiên Giới từ không có người phi thăng tới Thần giới qua, cũng vậy từ không có ai biết Thần giới là như thế nào. Bảy đại Tiên Vực đại đa số người trong mắt, càng trực quan chính là Thái Thượng Thiên. Thái Thượng Thiên địa vị so với Tiên Giới cao, Tử Xương Lạc càng là dùng Đạo Đế xưng hô, để cho rất nhiều tiên nhân lại đem Thái Thượng Thiên thay thế Thần giới.

Về sau Chư Thần Tháp xuất hiện, trong đó xa xa hơn hẳn Tiên Giới các loại pháp bảo, công pháp, đạo vết lần lượt bị người tìm được. Thần giới khái niệm mới tại Tiên Giới thành hình, nhưng vẫn là chỉ là tu luyện hơn một loại đề tài câu chuyện mà thôi. Dù sao không ai đi qua Thần giới, cũng vậy không có người thấy Thần giới cường giả. Cho dù là Chư Thần Tháp bên trong, cũng vậy không có người thấy chân chính thần nhân.

Thần giới là chân thật tồn tại, bất quá không phải là gọi Thần giới, mà gọi là Thần Vực.

Tại Thần Vực, cường đại nhất tự nhiên không phải là thần nhân, mà là Thần Vương. Thần Vương cùng Tiên Vương bất đồng, Tiên Vương bên trên còn có Tiên Tôn cùng Tiên Đế. Thần Vương, liền là cả Thần Vực tột cùng nhất tồn tại.

Thần Vực mênh mông vô biên, tại Thần Vực bên trong có thể trở thành là Thần Vương, mỗi một cái đều là thiên tài tuyệt thế, vũ trụ vô

song tồn tại. Kia sợ không phải Thần Vực thập đại thần vương, có thể bước vào Thần Vương tầng thứ này, cho dù là không có danh hiệu Thần Vương, cũng vậy đã đứng ở vũ trụ đỉnh phong.

Tịch Đỉnh Thần Vương chẳng những là Thần Vương tồn tại, còn là một trong Thần Vực thập đại thần vương. Tuy tiện tu vi của hắn thấp nhất, chỉ có Thần Vương tầng 6, vẫn như cũ bằng vào một phương Tịch Đỉnh thu được một cái Tịch Đỉnh Thần Vương danh hiệu. Không chỉ như thế, thực lực của hắn còn chế trụ bài danh thứ mười Hoằng Khởi Thần Vương, tại bên trong thập đại Thần Vương xếp hạng thứ chín. Phải biết rằng Hoằng Khởi Thần Vương thế nhưng là Thần Vương tầng bảy thực lực.

Giờ khắc này ở bản thân Tịch Đỉnh Thần Vương trong điện, Tịch Đỉnh Thần Vương sắc mặt tái xanh, trong tay hắn cầm một cái bể nát linh hồn phách bài. là con của hắn Du Chân Nhĩ linh hồn bài, linh hồn bài vỡ vụn, hiển nhiên ý nghĩa con hắn đã chết.

Là ai? Cũng dám giết hắn con trai của Tịch Đỉnh!

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 877: Ri Sét Loang Lổ Trường Chuôi

Đang tức giận đồng thời, Tịch Đỉnh Thần Vương càng là lo lắng con gái của mình Du Chân Na. Nữ nhi cùng con trai là cùng nhau rời đi, con trai đều chết hết, hắn có thể không lo lắng nữ nhi?

"Hồi bẩm Thần Vương, Chân Na thiếu chủ trở lại rồi!" Đang ở Tịch Đỉnh Thần Vương cực độ lo lắng nữ nhi Du Chân Na thời điểm, một người tuổi còn trẻ anh tuấn nam tử đi đến, khom người thi lễ nói.

Tịch Đỉnh Thần Vương bỗng đứng lên, trên mặt lo lắng hóa thành lửa giận, "Lại đem nàng mang đến."

Du Chân Na bị thiên địa quy tắc áp chế, thương thế vẫn chưa có hoàn toàn khang phục, nàng vừa tiến đến Tịch Đỉnh Thần Vương liền cảm giác được, giọng nói băng hàn nói, "Không sai a, lại có bản lĩnh đi cấp thấp giới diện."

"Nữ nhi biết sai, phụ vương tha tội." Du Chân Na tại Mạc Vô Kỵ mấy người trước mặt diễu võ dương oai, tại nàng cha trước mặt cũng không dám có nửa phần vượt quá. Tịch Đỉnh Thần Vương một tiếng gầm lên, nàng càng là sợ trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

Đừng xem Tịch Đỉnh Thần Vương cực kỳ bao che khuyết điểm, đối với mình nữ nhân phi thường dung túng. Nhưng hắn tuyệt đối không phải là cái loại này từ phụ, nếu mà vi phạm ý chí của hắn, sau cùng bị đánh chết cũng là như thường. Tịch Đỉnh Thần Vương nữ nhân không nhiều lắm, trong đó có bị hắn đánh chết tiền lệ phía trước.

Du Chân Nhĩ bị giết, trừ con trai bị giết cái loại này bi, càng nhiều hơn lửa giận là đến từ ai dám giết hắn con trai của Tịch Đỉnh.

"Nói đi, ca ca ngươi Chân Nhĩ là chết như thế nào?" Tịch Đỉnh bình thường hóa một cái lửa giận của mình, tận lực chậm lại giọng của mình hỏi. Đây là nhìn xem tại nữ nhi bị thiên địa quy tắc áp chế đã trọng thương, nếu không, hắn cũng sẽ không dùng như vậy hòa hoãn giọng nói nói chuyện.

"Cái gì? Ca ca chết mất?" Du Chân Na nhất thời ngây dại ra, từ nhỏ đến lớn đang tu luyện thượng, ca ca không biết giúp nàng bao nhiêu. So với uy nghiêm Thần Vương phụ vương, ca ca càng làm cho nàng cảm giác được thân thiết. Hiện tại ca ca cư nhiên chết mất, nàng căn bản cũng không có biện pháp tiếp nhận.

Tịch Đỉnh Thần Vương chau mày, "Ngươi không phải là cùng Chân Nhĩ cùng đi?"

Du Chân Na từ bi thương bên trong hồi thần lại, thút thít lấy nói, "Ta cùng ca ca chiếm được hai quả đỉnh cấp quy tắc phù, có thể rời đi Thần Vực bùa chú. Chúng ta sợ phụ vương quở trách không cho phép, liền len lén rời đi Thần Vực, trong hư không ta cùng ca ca đi rời ra. Sau đó ta đạt được một quả Thiên Cơ Tắc, bởi vì ca ca thực lực mạnh hơn ta nhiều hơn, cho nên ta cũng không có lo lắng ca ca, đi ngay tuần tra còn lại Thiên Cơ quy tắc..."

Tịch Đỉnh bỗng cắt đứt Du Chân Na nói, "Ngươi nói ngươi chiếm được Thiên Cơ Tắc?"

Mạc Vô Kỵ đám người không phải là rất rõ ràng Thiên Cơ Tắc, Tịch Đỉnh quá rõ cái gì là Thiên Cơ Tắc, đây chính là Hỗn Độn Thiên Cơ sinh thành đồ đạc. Dùng tốt, thậm chí có thể tróc một giới số mệnh. Có thể tưởng tượng một giới số mệnh bị một người gia thân, người này coi như là không muốn cường đại lên, số mệnh cũng sẽ để cho hắn cường đại lên.

"Đúng vậy, này Thiên Cơ Tắc là Hỗn Độn Thiên Cơ chia ra tới, đã có người dùng Hỗn Độn Thiên Cơ rút ra một giới số mệnh, vừa lúc bị ta tìm được địa phương." Du Chân Na giọng nói vẫn như cũ có chút bi thương, một giới số mệnh không có được, ca ca của nàng còn bỏ mình, nếu mà một lần nữa, nàng nhất định sẽ khuyên ca ca không nên dùng quy tắc phù đi cấp thấp giới diện.

"Ngươi đã chiếm được một giới số mệnh?" Tịch Đỉnh giọng nói thậm chí có chút run rẩy, số mệnh loại vật này, hắn không nhìn ra. Nữ nhi có hay không chiếm được số mệnh, hắn chỉ có thể hỏi.

Du Chân Na lắc đầu, phụ vương quan tâm Thiên Cơ Tắc so với quan tâm ca ca càng sâu, đối với nàng mà nói cũng không là chuyện kỳ quái gì.

"Tại ta gần muốn đánh khai thiên cơ số mệnh tráo đại trận thời điểm, bị Tiên Giới một cái con kiến hôi bại phôi. Hắn có phải là vì bảo tồn Tiên Giới số mệnh, cư nhiên chủ động xé mở Thiên Cơ số mệnh tráo, để cho Thiên Cơ Tắc tróc tới một giới số mệnh lần nữa phản trả lại cho Tiên Giới. người này về sau bị Thiên Cơ số mệnh tráo hỏng mất quy tắc cuốn đi, hắn là chết mất." Du Chân Na ăn ngay nói thật.

Tịch Đỉnh thất lạc ngồi xuống, cơ duyên tốt như vậy cư nhiên không có được, đơn giản là...

"Phụ vương, ca ca là như thế nào ngã xuống? Có thể biết là ai giết?" Du Chân Na xoa xoa nước mắt, vẫn như cũ không cam lòng ca ca bị giết.

Số mệnh loại vật này một khi tán loạn, liền cũng không cách nào lột rời đi. Tịch Đỉnh tốt xấu là một cái Thần Vương, tâm tình chỉ là thoáng ba động liền khôi phục có thể tĩnh. Hắn hòa hoãn mình một chút có chút không yên tâm thần, chậm tiếng nói, "Ca ca ngươi nếu không phải là tại Thần Vực bị người giết, vậy tại hạ giới hắn là không ai có thể giết hắn. Nhìn như vậy đến, hắn là hắn quy tắc phù xuất hiện vấn đề."

Du Chân Na liền vội vàng nói, "Không thể nào, phụ vương. Quy tắc của ta phù nếu mà không phải là bản thân ta xé mở, căn bản là không cách nào phá vỡ. Chúng ta lấy được quy tắc phù là đỉnh cấp quy tắc phù..."

Du Chân Na nói đột ngột dừng lại, nàng nghĩ đến nàng chỉ là tới rồi Tiên Giới, nếu mà ca ca đi so với Tiên Giới còn thấp hơn giới diện? Này quy tắc phù áp lực sẽ chỉ là biết lớn hơn nữa. Cái loại này lớn hơn thiên địa quy tắc dưới áp lực, quy tắc phù bị xé mở cũng không phải không có khả năng.

"Ngươi cũng nghĩ đến a." Tịch Đỉnh Thần Vương hừ một tiếng, "Ngươi quy tắc phù chỉ là tại thấp hơn Thần Vực giới diện, nếu mà tại càng tầng thấp giới diện, thì tính sao?"

"A... Ta nhớ ra rồi." Du Chân Na nói xong, trực tiếp từ trong giới chỉ lấy ra một quả còn như thủy tinh bộ dáng hạt châu.

Khi nàng nhìn thấy hạt châu một khắc kia, nàng khóc khóc kêu lên, "Phụ vương, ca ca là bị người giết. Hạt châu này bên trong lưu lại có hai người chúng ta huyết ảnh niệm ký, nếu như là quy tắc phù xảy ra vấn đề, huyết ảnh niệm ký biến mất, nếu mà bị giết huyết ảnh niệm ký biến thành màu đen. Hiện tại ca ca lưu lại huyết ảnh niệm ký biến thành màu đen, ca ca nhất định là bị giết."

Tại Du Chân Na xác nhận Du Chân Nhĩ là bị giết, Tịch Đỉnh sát khí trên người hầu như tạo thành thực chất.

Một lúc lâu hắn mới chậm rãi nói, "Vô luận là ai, giết con ta đều phải một giới bồi mệnh. Chân Na, ngươi đi chính là một giới nào?"

"Phụ vương, thế nhưng là đi hạ giới quy tắc phù..." Đối với phụ thân muốn tiêu diệt rơi Tiên Giới, Du Chân Na cũng không có để ở trong lòng.

Tịch Đỉnh Thần Vương ánh mắt lành lạnh, "Ta sẽ nghĩ biện pháp, ngươi đi xuống trước, nhớ kỹ sau này không được lại tự ý làm chủ. Bằng không, ta sẽ không lại tha cho ngươi lần sau."

Cho dù là Thần Vương, không có đỉnh cấp quy tắc phù, cũng không cách nào đi thấp hơn giới diện.

"Dà, phụ vương, nữ nhi xin cáo lui." Du Chân Na nhanh chóng khom người lui ra phía sau.

Phụ thân không có trách phạt nàng, nàng trong lòng cũng không có bao nhiêu hài lòng, ca ca bị người giết, nàng thà rằng mình bị đóng mười vạn năm.

...

Tại đã trải qua lúc ban đầu mấy tháng cẩn thận sau đó, Mạc Vô Kỵ tốc độ càng lúc càng nhanh. Cái này lạch trời không biết tại vị trí nào, phía dưới ngoại trừ thần niệm có chút hạn chế ra ngoài, cũng không có bao nhiêu nguy hiểm.

Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ tiếc nuối là, hắn ở bên trong này cư nhiên không có khả năng tu luyện. Dùng hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, coi như là một bên chạy đi một bên tu luyện, cũng sẽ không có ảnh hưởng gì mới đúng. Về phần luyện thể, nơi này một cái không thích hợp, thứ hai Mạc Vô Kỵ luyện thể tới rồi thần thể chín tầng đỉnh phong, hầu như không có lớn bao nhiêu tiến bộ khả năng.

Cũng may Mạc Vô Kỵ ở một bên người đi đường đồng thời, còn có thể ngưng luyện mình một chút thần niệm.

Một năm thời gian trôi qua, thần niệm của Mạc Vô Kỵ từ lúc ban đầu mười trượng phạm vi, đến bây giờ có thể mở rộng đến trăm trượng phạm vi. Hắn cảm giác trong này thật giống như có một loại quy tắc như nhau, trước chỉ cần thần niệm của hắn vòng qua loại này quy tắc, hắn liền có thể kéo dài đến xa hơn.

Lúc này, hắn trên cơ bản thích ứng cái này quy tắc, hiện tại thần niệm của hắn không đi vòng qua, cũng vậy là có thể dễ dàng mở rộng ra trăm trượng có hơn.

Vốn Mạc Vô Kỵ điều chỉnh tâm tính, như vậy không nhanh không chậm một bên rèn luyện thần niệm, một bên chạy đi. Một loại đột ngột tử vong uy hiếp để cho Mạc Vô Kỵ ngừng lại, hắn nhìn một chút phía trước, vô luận là linh nhãn hay là thần niệm nhìn xem phía trước đều là một mảnh u tối.

Kia sợ thứ gì đều nhìn không thấy, Mạc Vô Kỵ cũng không có lại đi tới. Hắn lại đem chương một Lạc Thư đặt ở bên trong chiếc nhẫn, đồng thời lại đem bên trong chiếc nhẫn gạch vuông hình dạng Thiên Cơ Tắc cùng Thiên Cơ Côn cái đưa vào Bất Hủ Giới, lúc này mới thả chậm cước bộ đi tới.

Vài lần tử vong uy hiếp cảm giác, để cho Mạc Vô Kỵ càng là rõ ràng hiểu ra, chính bản thân tu luyện phàm nhân đạo đối với loại này nguy cơ sinh tử cảm giác nhất mẫn cảm.

Hắn vốn chính là một phàm nhân, tu luyện lại là người phàm đại đạo, một phàm nhân để ý nhất đương nhiên dù là sinh tử. Cho nên mỗi lần trong lúc sinh tử, hắn đều có một loại dự cảm.

Càng đi về phía trước, Mạc Vô Kỵ cảm nhận được nguy cơ lại càng lớn. Nếu mà đổi thành địa phương khác, Mạc Vô Kỵ sẽ không chút do dự xoay người rời đi. Nhưng này trong không có chỗ có thể đi, nơi này là hư không lạch trời, hắn chỉ có thể đi tới, hoặc là lui về phía sau.

Lui về phía sau Mạc Vô Kỵ không nghĩ tới, hắn cái phương hướng này đi rồi đã hơn một năm thời gian, người nào có thể xác định lui về phía sau sẽ không có nguy hiểm?

Lại đi về phía trước mấy trăm trượng sau đó, Mạc Vô Kỵ ngừng cước bộ, hắn cảm giác không có khả năng đi lên trước nữa đi. Tại hắn phía trước chỉ có mười trượng vị trí, có một cây trường chuôi cắm nghiêng

trên mặt đất rỉ sét loang lổ. Trường chuôi không có xuống dưới đất bộ phận thần niệm của Mạc Vô Kỵ nhìn không thấy, ở trên mặt đất bộ phận thoạt nhìn thật giống như một món pháp bảo tay cầm bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ đi qua Chư Thần Tháp bên trong Tỏa Tiên Trận, tại Tỏa Tiên Trận bên trong cái kia cáo già Vu Mân Giang chính là ẩn thân tại một tảng đá lớn trong.

"Ngươi là người thứ nhất tới chỗ này tu sĩ, nói cho ta biết, ngươi là như thế nào tới nơi này?" Mạc Vô Kỵ vừa mới dừng lại mới ba cái hô hấp không tới, một cái thanh âm thong thả liền truyền tới.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ vừa nhảy, hắn quả thật không có đoán sai, thanh âm này chính là này nửa đoạn trường chuôi truyền tới, thanh âm cư nhiên rất là rõ ràng.

"Ta tại trong hư không cùng người đấu pháp, không cẩn thận kích phát rồi một quả bùa chú, sau đó liền xuất hiện ở nơi này." Mạc Vô Kỵ há mồm liền nói, thật giống như hắn thật là như thế này tới được bình thường giống nhau.

"Ngươi nói láo, nói đi, Thiên Cơ Ngũ Tắc ngươi chiếm được mấy tắc?" Đối phương dường như phi thường hiểu rõ Mạc Vô Kỵ là bởi vì nguyên nhân gì mới đến đây trong.

Mạc Vô Kỵ nghe được đối phương nói Thiên Cơ Ngũ Tắc, trong lòng như một đạo thiểm điện xẹt qua bình thường giống nhau, hắn hiểu người kia là ai.

Người này xác định vững chắc chính là bố trí Thiên Cơ số mệnh tráo tên gia hỏa, không có nghĩ tới tên này cư nhiên không chết, còn xuất hiện ở đây loại thần bí lạch trời trong. Loại này tên gia hỏa liên cả một giới số mệnh đều có thể tróc đào đi, có thể thấy được là cỡ nào tâm độc thủ lạt.

"Ngươi đoán không sai, Thiên Cơ số mệnh tráo là ta bố trí, nói vậy ngươi cũng nhận được không ít chỗ tốt sao?." Thanh âm này hình như giun trong bụng Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ suy nghĩ gì, hắn đều rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm nửa đoạn rỉ sét loang lổ trường chuôi, tên này lẽ nào có thể đọc ý niệm của hắn?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 878: Kinh Khủng Thức Hải

"Ngươi muốn đoạt tâm trí của ta, sau đó muốn cướp đoạt ta lấy được số mệnh?" Mạc Vô Kỵ đột ngột nói.

"Ngươi thật chiếm được một giới số mệnh?" Thanh âm kia hiển nhiên kích động.

Mạc Vô Kỵ trái lại thở phào nhẹ nhõm, trước hắn còn tưởng rằng tên này có thể theo dõi trong lòng hắn suy nghĩ, hiện tại xem ra đối phương căn bản là làm không được.

"Ngươi rất thông minh, nếu là ta không có đoán sai, ngươi hẳn là không có được số mệnh. Ngươi là dùng Tiên Thiên loại pháp bảo phá vỡ Thiên Cơ của ta số mệnh tráo, sau đó bị hỏng mất hư không cuốn tới nơi này sao?? Có thể đi tới nơi này còn bình yên vô sự, có thể thấy được ngươi ít nhất là thần thể hậu kỳ người luyện thể."

Mạc Vô Kỵ càng là yên tâm, dù cho đối phương chín mươi chín phần trăm khẳng định hắn không có được số mệnh, cũng sẽ ôm một phần trăm hi vọng, xem ra loại này số mệnh là có thể dời đi. Tên này nhất định là bởi vì nguyên nhân nào đó không cách nào rời khỏi, lúc này mới hi vọng chính bản thân chiếm được số mệnh, sau đó lại đem bản thân số mệnh mạnh mẽ đưa qua đi.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể nói tên này suy nghĩ nhiều, dù cho hắn bị giết chết, hắn cũng sẽ không cam tâm tình nguyện lại đem đại đạo số mệnh cho đối phương.

"Ngươi rốt cuộc là người phương nào, nếu mà không nói, ta sẽ đổi một cái phương hướng đi rồi." Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói.

"Nói cho ngươi biết cũng không sao, bản thánh Khôn Uẩn. Sẽ nói cho ngươi biết một việc, có lẽ ngươi đoán đến ta bị vây khốn, nhưng coi như là ngươi đổi một cái phương hướng, ngươi vẫn như cũ đi không đi ra." Khôn Uẩn giọng nói có thêm một tia lãnh ý.

"Có ý tứ gì?" Mạc Vô Kỵ lui về phía sau vài bước, càng là cảnh giác nhìn chằm chằm đại biểu Khôn Uẩn này cây rỉ sét loang lổ trường chuôi.

Khôn Uẩn thanh âm yên lặng xuống tới, không trả lời Mạc Vô Kỵ nói.

"Ngươi muốn thế nào?" Qua có chừng hơn nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ nhịn không được hỏi nữa một câu.

Lại một lát sau, Khôn Uẩn thanh âm mới lần nữa truyền tới, "Vốn ta là muốn xin ngươi giúp ta một cái, bất quá ta nhìn ngươi loại này cảnh giác hình dạng, muốn ngươi cứu ta là muôn vàn khó khăn. Như vậy đi, ngươi lại đem lấy được số mệnh phân một phần cho ta, sau đó ta chỉ điểm ngươi đi ra ngoài."

Khôn Uẩn những lời này nói xong, Mạc Vô Kỵ dưới chân bỗng nhiên phát ra từng đợt kịch liệt rung động, đi theo lạch trời vùng ven thật lớn diện tích đổ sập xuống.

Mạc Vô Kỵ cấp tốc lui về phía sau, hắn vừa rồi đứng yên địa phương sớm bị cát đá bao phủ không gặp.

"Nơi này nghiêng trời lệch đất là hàng ngày tính chất, đương nhiên không cần mạng của ngươi. Những thứ này sụp xuống địa phương rất nhanh thì sẽ khôi phục nguyên trạng, qua một đoạn thời gian lại sẽ đổ sập xuống. Ta đã thấy lớn nhất một lần sụp xuống, là này lạch trời diện tích trăm vạn bên trong địa phương toàn bộ đổ sập xuống..."

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm này rỉ sét loang lổ trường chuôi, trong lòng bỗng nhiên đã có một loại đáng sợ suy đoán. Loại tình cảnh này hắn gặp qua, năm đó ở Bán Tiên Vực thời điểm. Bán Tiên Vực Tử Vong Khoáng Khu cũng vậy phát sinh qua loại này mà chiến, lúc đó mọi người liền suy đoán Tử Vong Khoáng Khu có thể là có sinh mạng.

Tại Tiên Giới gặp qua Nhan Ly sau đó, Mạc Vô Kỵ càng là rõ ràng Tử Vong Khoáng Khu là cái gì, đó là một cái đỉnh cấp tu sĩ thức hải. Bọn họ tại Tử Vong Khoáng Khu đào đi Tiên Cách Thạch, đó là thức hải Niệm Tinh.

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây, cũng hít một hơi hơi lạnh.

Trước mắt lạch trời nghiêng xuống đáy nồi...

Đâu phải là cái gì mà lạch trời, đây là một cái kinh khủng vô biên to lớn thức hải a. Mạc Vô Kỵ thức hải của mình liền ngưng thật rộng, thế nhưng là Mạc Vô Kỵ biết, thức hải của hắn ném ở nơi này trong óc, chính là trong biển rộng một giọt nước.

Không muốn nói thức hải của hắn, coi như là năm đó Bán Tiên Vực Tử Vong Khoáng Khu cái kia thức hải, tại loại đáng sợ này thức hải trước mặt, cũng là nhỏ không một chút.

Khôn Uẩn có thể khống chế trong này bên tường sụp xuống, rất hiển nhiên hắn chính là cái này thức hải chủ nhân, thảo nào có thể tự động chữa trị.

Một đạo mồ hôi lạnh từ phía sau Mạc Vô Kỵ chảy ra, hắn căn bản cũng không có nghĩ đến chính bản thân cư nhiên rơi vào người khác thức hải. Cái kia rỉ sét loang lổ trường chuôi căn bản là lừa dối vật của hắn, nếu mà nơi này là Khôn Uẩn thức hải, này thanh âm của hắn tại bất kỳ địa phương nào đều có thể nhô ra.

Nói cách khác, Khôn Uẩn không có lừa gạt hắn, coi như là hắn xoay người rời đi, vẫn như cũ hay là đang còn Khôn Uẩn trong óc.

Hắn sở dĩ đến nơi đây mới cảm nhận được sinh mệnh nguy cơ, rất có thể Khôn Uẩn bị hạn chế, phải tự mình dựa vào này rỉ sét loang lổ trường chuôi gần hơn một phần, hắn mới mượn này trường chuôi có thể động thủ.

"Ngươi thật giống như rất sợ hãi a, ta nói rồi, dùng ngươi luyện thể thực lực, cái chỗ này tuy rằng không ngừng sụp xuống, một vạn năm trong vòng còn đập vỡ không chết ngươi." Khôn Uẩn lần nữa thản nhiên nói.

"Ngươi nói đi, làm sao mới có thể lại đem ta đạt được số mệnh chuyển một phần cho ngươi." Mạc Vô Kỵ ép buộc chính bản thân tỉnh táo lại, dù cho Khôn Uẩn nhìn như bị thương nặng, làm sao hắn hiện tại tại người khác địa bàn bên trong.

Lúc này, hắn thà đối phương là đang ở thức hải của mình bên trong.

"Ngươi xem thấy này trường chuôi sao? Đó là một món đỉnh cấp pháp bảo, Nguyên Thần của ta liền giấu ở pháp bảo này ở giữa. Chỉ là ta quá mức suy yếu, không cách nào tràn ra Nguyên Thần, cho nên ngươi chỉ có thể dùng tay cầm ở trường chuôi, dựa theo phương thức này..." Khôn Uẩn đang khi nói chuyện, một cái ngọc giản hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ trước người mấy bước địa phương. Mạc Vô Kỵ trầm mặc không nói, nếu mà hắn không biết cái chỗ này là một cái kinh khủng thức hải, có lẽ hắn còn thật tin tưởng lời của đối phương. Dù sao Nguyên Thần bình thường giống nhau đều cần ẩn thân tại đỉnh cấp pháp bảo ở giữa, năm đó hắn thấy Vu Mân Giang thời điểm, Vu Mân Giang Nguyên Thần cũng là ẩn thân tại hòn đá bên trong.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ biết nơi này là đối phương thức hải, trừ phi ngu dại, hắn mới sẽ tin tưởng lời như vậy.

Tại Khôn Uẩn thức hải của mình bên trong, Khôn Uẩn còn cần lại đem Nguyên Thần ký thác vào một món pháp bảo ở giữa?

"Ta cũng không cần nhiều, chỉ cần ngươi một phần ba, không, chỉ cần ngươi lấy được một phần tư số mệnh liền có thể." Cảm nhận được Mạc Vô Kỵ do dự, Khôn Uẩn lần nữa nhàn nhạt nói.

Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc đang muốn mở rộng đi ra, bỗng lần nữa cảm thụ được nguy cơ, hắn cấp tốc sau đó chui mấy trượng, nguy cơ tiêu tán, hắn mới đứng ở xa xa.

"Ngươi đã không muốn hợp tác, quên đi." Khôn Uẩn thấy Mạc Vô Kỵ cấp tốc lui về phía sau, thản nhiên nói, trong giọng nói có chút thất lạc. Trong lời nói tuy rằng rất lưu ý này số mệnh, ngược lại nhìn ra.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét ngọc giản kia thượng, không có phát hiện bất cứ vấn đề gì. Hắn thu hồi thần niệm, Trữ Thần Lạc thần niệm hạ xuống rơi vào ngọc giản kia thượng. Một đạo khí tức như có như không lập tức đã bị Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc bắt lấy đến.

Lúc này Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu là chuyện gì xảy ra, Khôn Uẩn quả nhiên âm hiểm, hắn cho rằng này rỉ sét loang lổ trường chuôi mới đúng là uy hiếp sự hiện hữu của hắn, trên thực tế cái này nói rõ ngọc giản mới thật sự là nguy cơ chỗ.

Còn không có chờ Mạc Vô Kỵ thu hồi thần niệm, Khôn Uẩn liền kinh thanh kêu lên, "Ngươi lại có Trữ Thần Lạc..."

Mạc Vô Kỵ không có lại để ý tới Khôn Uẩn, Khôn Uẩn quá mức đáng sợ. Từ hắn tự nghĩ ra mạch lạc tu luyện tới nay, hắn là người thứ nhất biết có Trữ Thần Lạc tên gia hỏa.

Khôn Uẩn hiện tại hắn là không cách nào làm sao chính bản thân, nếu không sẽ không chờ tới bây giờ còn chưa động thủ.

"Lẽ nào ngươi không có Linh Căn, không có Nguyên Thần? Ngươi là một phàm nhân? Ngươi cư nhiên thực sự khai sáng ra tới rồi người phàm mạch lạc tu luyện thủ đoạn? Điều này sao có thể..." Khôn Uẩn liên tiếp hỏi mấy vấn đề, trong giọng nói kích động khó mà tự chủ.

Đáng tiếc Mạc Vô Kỵ đã biết người này đáng sợ, hắn liền cành cũng không để ý tên này. So với Vu Mân Giang đến, tên này còn đáng sợ hơn nhiều hơn. Vu Mân Giang lợi hại hơn nữa, cũng phải lợi dụng hoàn cảnh chung quanh.

"Ngươi qua đây, ta bảo đảm sẽ không lại đối với ngươi động ý niệm trong đầu, ta có rất nhiều chuyện muốn nói cho ngươi. Ta trước thật có chút nhỏ mọn, ta hiện tại thề, ta không có ác ý." Khôn Uẩn cấp thiết kêu lên, hắn rốt cuộc hiểu rõ vì sao Mạc Vô Kỵ có thể cảm nhận được sát cơ của hắn, Mạc Vô Kỵ lại là người phàm tu đạo. Tuy tiện khoảng cách Chứng Đạo còn có cách xa vạn dặm, có thể khẳng định, tương lai Mạc Vô Kỵ thành công rồi, này đúng là đứng ở vũ trụ tột cùng đỉnh cấp cường giả.

Năm đó cái kia lão lôi thôi suy đoán dĩ nhiên là thực sự, hắn suy đoán đi ra người phàm cũng có thể tu đạo, bị đông đảo đỉnh phong cường giả châm chọc cười nhạo. Không nghĩ tới đã nhiều năm như vậy, các to lớn giới vực tu luyện một đường hầu như gần với mạt pháp, dưới tình huống như vậy còn có người có thể khai sáng ra người phàm chi đạo, người này lợi hại cỡ nào?

Nếu mà hắn sớm biết thế Mạc Vô Kỵ là phàm nhân đạo, hắn tuyệt đối sẽ không chọn dùng trước thủ đoạn. Một người tuổi còn trẻ phàm nhân đạo tu luyện giả, đủ để cho hắn buông tha bản thân tất cả, thậm chí bao gồm hắn đã tại chữa trị to lớn vô phách thức hải.

Mặc cho Khôn Uẩn nói ba hoa chích choè, Mạc Vô Kỵ vẫn là cấp tốc lui ra phía sau. Thảo nào cái chỗ này không có khả năng tu luyện, đây là một cái to lớn thức hải.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ cấp tốc lui về phía sau, chính là khẳng định Khôn Uẩn đối với hắn thức hải nắm trong tay trình độ cũng vậy rất thấp. Nếu không, Khôn Uẩn lại không thể có thể không biết hắn có Bất Hủ Giới.

Rời khỏi ngàn dặm trên dưới, Mạc Vô Kỵ liền ngừng lại tế xuất Côn Ngô Kiếm. Đối phó loại này lão gia hỏa, hắn liên cả Bán Nguyệt Trọng

Kích đều không hữu dụng.

Côn Ngô Kiếm họa xuất một đạo mấy trăm trượng xé rách kiếm ý!

"Ầm!" Kiếm ý đánh vào bên bích bên trên, bên bích hai bên đá vụn nổ tung, nghiêng bên bích trực tiếp bị xé mở ra một cái sắp tới nghìn trượng khe rãnh. Đây là thần niệm của Mạc Vô Kỵ chỉ có trăm trượng có hơn, nếu mà thần niệm của hắn có thể tiếp cận nghìn trượng, vậy hắn một kiếm này liền có thể trực tiếp bổ ra mấy ngàn trượng trường khe rãnh.

Côn Ngô Kiếm bổ ra tới mảnh vụn bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi mang sang một bên, đồng thời Thanh Câm Chi Tâm hạ xuống rơi vào mảnh vụn bên trên.

Theo Mạc Vô Kỵ, nếu nơi này là thức hải, này liền có thể dùng Thanh Câm Chi Tâm thiêu đốt sinh cơ. Đích xác hắn mỗi lần thiêu đốt đối với cái này vô biên vô tận thức hải mà nói cũng không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng hắn có rất nhiều thời gian. Hắn hiện tại cần phải làm là, kiên quyết không cho cái này thức hải chữa trị.

Tu vi của hắn cùng cái này tự xưng làm gốc thánh Khôn Uẩn chênh lệch khá xa, hắn có thể Ngu Công dời núi. Chỉ cần Côn Ngô Kiếm không ngừng xé rách trong thức hải tất cả, như vậy thức hải khôi phục sẽ chỉ là biết bộc phát thong thả.

"Dừng tay, ngươi nếu đã nhìn ra nơi này là ta thức hải, liền biết ta có năng lực trói buộc ngươi. Ta chỉ là không muốn để cho số mệnh tán loạn, cũng không muốn tiêu hao nguyên khí mà thôi." Mạc Vô Kỵ động tác rốt cục để cho Khôn Uẩn kinh hoảng. Tất cả nắm chắc cảm giác biến mất.

Hắn sở dĩ lại đem Mạc Vô Kỵ dẫn tới này rỉ sét loang lổ trường chuôi vùng ven, còn có một cái nguyên nhân chính là một khi Mạc Vô Kỵ động thủ, này phụ cận thức hải bên bích đều có thể bị hắn khống chế, hắn hoàn toàn có năng lực chế trụ Mạc Vô Kỵ.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ thối lui đến hắn hầu như khống chế không tới địa phương, để cho hắn hoàn toàn đã không còn sức lực. Hắn rất khó hiểu Mạc Vô Kỵ là làm thế nào biết nơi này là thức hải, đổi thành bất cứ người nào đều không thể tin được nơi này là một cái thức hải a.

Dừng tay? Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt. Còn muốn uy hiếp hắn, hắn không sợ nhất chính là uy hiếp. Hắn chẳng những không có dừng tay, Côn Ngô Kiếm cuồn cuộn nổi lên một đạo càng thêm cuồng bạo kiếm quang ầm xuống

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 879: Trong Truyền Thuyết Thần Giới

- Ầm!

Tảng lớn cạnh tường bị Mạc Vô Kỵ xé mở, sau đó đi vào Thanh Câm Chi Tâm thiêu đốt.

- Đạo hữu, coi như là ngươi lại đem ta thức hải lần nữa hủy diệt, ta vẫn như cũ có thể chậm rãi chữa trị, lẽ nào ngươi còn có thể giết ta sao? Ta thừa nhận ta không cách nào vây khốn ngươi, hiện tại ta chỉ điểm ngươi rời đi nơi này, sau đó chúng ta nước sông không phạm nước giếng.

Khôn Uẩn phẫn nộ sau đó, khôi phục tỉnh táo. Hắn coi như là đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, Mạc Vô Kỵ đây là muốn đục thủng thức hải của hắn.

Nếu mà hắn hiện tại có thể hoàn toàn khống chế thức hải của mình, trước mắt cái này con kiến hôi coi như là cường đại hơn nữa gấp trăm lần cũng là nằm mơ. Hiện tại hắn biết rõ, đối phương lựa chọn một cái đường thích hợp nhất.

Hắn không cách nào khống chế bản thân khổng lồ thức hải, dù cho đối phương tiến vào thức hải của mình cạnh tường, sau cùng cũng là một cái lưỡng bại câu thương. Thức hải của hắn bởi vì đối phương loại này điên cuồng hành vi, khôi phục càng thêm chậm. Đối phương cũng bị vây ở bên trong thức hải của hắn, không biết năm nào tháng nào mới có thể đi ra ngoài.

Đối với Khôn Uẩn mà nói, để cho hắn yên tâm thả Mạc Vô Kỵ nguyên nhân chủ yếu hay là hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ không có được

số mệnh. Mạc Vô Kỵ loại này gian xảo tên gia hỏa, nếu như không có đạt được số mệnh, căn bản cũng không đáng giá hắn tốn thời gian cùng loại này con kiến hôi tiêu hao.

Mạc Vô Kỵ nghe được Khôn Uẩn không tức giận nữa, cũng chỉ có thể dừng lại. Hắn đồng dạng rõ ràng, chính bản thân chỉ có thể tạo thành đối phương thức hải khôi phục chậm, căn bản là không cách nào giết chết Khôn Uẩn. Bàn về gian trá, hắn khẳng định không bằng Khôn Uẩn. Tại đối phương trong thức hải thời gian dài lâu, hắn sau cùng sợ rằng muốn ăn thua thiệt.

Tại trong lòng Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn, đối phương đều là gian trá tựa như quỷ.

- Làm sao đi ra ngoài?

Mạc Vô Kỵ tuy rằng dừng lại, trong tay Côn Ngô Kiếm kiếm ý vẫn như cũ cường thịnh.

- Dùng biện pháp của ta ngươi nhất định sẽ hoài nghi, ngươi vẫn là như vậy đục thủng. Địa điểm là vị trí sau lưng ngươi mười ba trượng bắt đầu, ta cho ngươi ba ngày. Ba ngày đó ta không chữa trị thức hải, thế nhưng điều kiện tiên quyết ngươi chỉ có thể bằng thủ đoạn ôn hòa đục thủng.

Khôn Uẩn sáng sủa giọng nói trở nên có chút khàn khàn.

- Có thể.

Lần này Mạc Vô Kỵ liên cả nửa cái chữ nói nhảm cũng không có, rất là dứt khoát lui ra phía sau mười ba trượng. Trong tay Côn Ngô Kiếm trực tiếp đâm vào, một đạo nghìn trượng vết kiếm thâm nhập thức hải cạnh tường.

Khôn Uẩn nói chuyện quả nhiên giữ lời, hắn không có tiếp tục chữa trị thức hải của mình, thức hải cạnh tường cũng vậy đình chỉ khôi phục.

Thấy Mạc Vô Kỵ không có nửa câu nói nhảm, trực tiếp động thủ, cũng không có hỏi hắn bất luận cái gì liên quan tới Thượng Cổ sự tình. Khôn Uẩn liền biết Mạc Vô Kỵ tuyệt không đơn giản, hắn ghét nhất chính là loại này tên gia hỏa có chủ kiến ý chí kiên định, còn rất là gian xảo.

Mạc Vô Kỵ nhất tâm muốn sớm một chút đi ra ngoài, tại biết đối phương không cách nào hoàn toàn khống chế thức hải, hắn liền biết mình nhất định phải mau chóng đi.

Đại đạo loại vật này rất khó nói rõ ràng, nói không chừng một ngày kia đối phương đột nhiên giác ngộ, sau đó thức hải cấp tốc khang phục, khi đó hắn chính là muốn chết, cũng không cách nào lựa chọn phương thức chết đi.

Khôn Uẩn người này, thật sự là đáng sợ đến mức Mạc Vô Kỵ không muốn cùng hắn ở lâu nửa hơi thời gian.

Mạc Vô Kỵ tốc độ kinh người, cộng thêm Côn Ngô Kiếm trợ giúp, chỉ hai ngày, quanh người hắn chính là không gian.

Một loại trống trải tự do cảm giác truyền đến, thần niệm của Mạc Vô Kỵ không chút kiêng kỵ quét đi ra ngoài, hắn thật dài thở dài một hơi. Rốt cục đi ra rồi, rời đi cái thức hải đáng sợ kia.

Thần niệm bên trong Khôn Uẩn thức hải sớm cũng không có tung tích, Mạc Vô Kỵ thậm chí không biết mình là từ một vị trí nào đi ra. Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không muốn đi tìm tòi nghiên cứu, loại này Viễn Cổ đại năng giả, nếu như ngay cả điểm này cũng vậy làm không được, cũng vậy không có tư cách chữa thương vô mấy vạn năm, vẫn như cũ sống ở trong vũ trụ.

Thế nhưng Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì lần nữa há hốc mồm, hắn khẳng định nơi này cũng không phải hư không. Nơi này thiên địa quy tắc dường như so với Tiên Giới cường đại hơn nhiều lắm, không chỉ như thế, chung quanh tiên linh khí càng thêm nồng nặc. Không đúng, loại này

nguyên khí khả năng không phải là tiên linh khí, dường như cùng Thanh Tinh khí tức có chút cùng loại.

Sở dĩ biết nơi này không phải là hư không, là bởi vì xung quanh có thời gian khí tồn tại, hơn nữa không gian là một mảnh đen kịt. Cho Mạc Vô Kỵ cảm giác là, hắn mới vừa từ một cái cổ quái thức hải lạch trời đi ra, lại tiến vào một cái lạch trời khác.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể tế xuất Lạc Thư bảo vệ chính bản thân, sau đó không ngừng hướng về phía trước.

Một ngày thời gian trôi qua, một chút quang mang trắng xoá xuất hiện, trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng rỡ, hắn cảm giác được, đó là ánh nắng khí tức.

Nhưng vào lúc này, một loại đáng sợ cảm giác từ lòng bàn chân dâng lên, Mạc Vô Kỵ không kịp ngẫm nghĩ nữa, trực tiếp một cái thuấn di.

- Răng rắc!

Thật giống như chính bản thân chung quanh toàn bộ không gian bị cắn rơi một cái giống nhau, Mạc Vô Kỵ liền cảm giác mình quanh người có một loại cực độ trống rỗng. Tốt vào thời khắc này Mạc Vô Kỵ đã hạ xuống rơi vào trên mặt đất, đồng thời thần niệm của hắn quét một cái miệng rộng đáng sợ lóe lên rồi biến mất.

Mồ hôi lạnh từ phía sau Mạc Vô Kỵ thẩm thấu đi ra, hắn nếu mà chậm một chút, hoặc là nói cái kia miệng rộng tại một canh giờ trước nhìn thấy hắn, vậy hắn lúc này sợ rằng sớm bỏ mình.

Quay đầu nhìn lại, hắn đứng ở một mảnh khe sâu hun hút vùng ven, hắn vừa rồi chính là từ bên trong khe sâu hun hút đi ra. khe sâu hun hút không biết sâu bao nhiêu, thần niệm của hắn căn bản là quét không tới đáy, chẳng những là thần niệm quét không tới, chính là linh nhãn cũng vậy không cách nào thấy rõ sở bên trong có thứ gì.

Cẩn thận thêm cẩn thận, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là thiếu chút nữa uống nước rửa chân Khôn Uẩn. Khôn Uẩn lão yêu quái, không biết là thông qua thủ đoạn gì, lại đem chính bản thân từ trong đầu của hắn đưa vào cái khe sâu hun hút này.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ bốn phía quét một cái, nơi này một mảnh hoang vắng, thậm chí ngay cả một cây cỏ dại cũng vậy nhìn không thấy.

Đáy lòng nguy cơ thời thời khắc khắc tại quanh quẩn, Mạc Vô Kỵ không dám ở nơi này ở lâu, hắn thi triển Phong Độn Thuật nhanh chóng bỏ chạy.

Liên tiếp chui một ngày, chung quanh nguyên khí càng là nồng nặc lên, hắn mới ngừng lại được. Nơi này cuối cùng là có chút sinh cơ, một cây xanh tươi cỏ nhỏ xuất hiện ở ven đường, Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi một bước tiến lên lại đem đào một gốc cây cỏ nhỏ.

Hắn tới cùng đi tới một cái địa phương nào a, đường này bên cư nhiên cũng có Song Diệp Tiên Trần Thảo. Đây chính là cửu cấp tiên linh thảo luyện chế Tiên Trần đan, Tiên Trần đan là cửu phẩm đan dược trị thương. Đan dược trị thương với hắn mà nói có cũng được không có cũng được, loại vật này đối với người khác mà nói nhưng là bảo vật vô giá.

Mạc Vô Kỵ vừa mới lại đem Song Diệp Tiên Trần Thảo đào lên, hai đạo nhân ảnh liền nhanh chóng hạ xuống rơi vào bên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cầm lấy hộp ngọc nhanh chóng lui ra phía sau mấy bước, hắn dĩ nhiên cảm giác hai người này tới được thực lực đều mạnh hơn hắn. Giờ khắc này trong lòng Mạc Vô Kỵ thậm chí đều ở đây điên cuồng hét lên, thiên hạ nơi nào nhiều cường giả như vậy a?

Tới là hai nữ tử, tướng mạo cũng còn coi như là thanh tú, hai người đều là mặt trái xoan, một nữ vóc người khá cao.

Ánh mắt hai người từ hộp ngọc trong tay Mạc Vô Kỵ quét một cái, thấy trong hộp ngọc là một gốc cây Song Diệp Tiên Trần Thảo, trong mắt hiện lên một tia xem thường.

Người kia vóc người khá cao nữ tử hỏi:

- Ngươi tên là gì, tại sao lại xuất hiện ở Thao Thiết cốc phụ cận? Ngươi ở phụ cận đây có thấy thanh niên cả người phú quý, hơi thấp một chút so với ngươi?

Mạc Vô Kỵ có chút ngây người, Thao Thiết cốc? Lẽ nào chính là mình mới vừa mới ra ngoài cái kia vô biên khe sâu hun hút?

- Hỏi ngươi á, ngươi không có nghe thấy sao? Còn có, tu vi của ngươi vì sao ta nhìn không thấu?

nữ tử vóc người cao gầy bỗng nhiên lớn tiếng quát lên. Theo nàng lớn tiếng quát lớn, khí thế cường đại nghiền ép đến, chèn ép Mạc Vô Kỵ hầu như không cách nào thở dốc.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ vừa nhảy, hắn rốt cuộc hiểu rõ. Hai cô gái này khí thế trên người cùng trước đây hắn gặp phải Du Chân Na không sai biệt lắm, Du Chân Na nhất định là đến từ giới diện so với Tiên Giới cao hơn. Hai cô gái này cùng Du Chân Na không sai biệt lắm khí tức, trên người căn bản cũng không có quy tắc phù đạo vận lưu chuyển, nói rõ nơi này đã không phải là Tiên Giới.

- Ta tới nơi này tìm kiếm một phần dược liệu, không có thấy thanh niên nào vóc người giống ta.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói.

- Tỷ tỷ, người này ngơ ngác si ngốc, cả loại này rác rưởi thảo dược cũng muốn, coi như là cô gia từ bên cạnh hắn đi tới, hắn cũng vậy không nhất định có thể phát hiện.

Thấp một chút nữ tử liền vội vàng nói.

Cao cái nữ tử gật đầu, cảm thấy cái này thấp cái nữ tử nói rất đúng, giọng nói của nàng thoáng hòa hoãn một phần:

- Vậy ta vì sao nhìn không ra tu vi của ngươi?

- Ta có một môn ẩn nấp công pháp tốt, nếu mà hai vị tỷ tỷ muốn nói, ta...

Mạc Vô Kỵ lời còn chưa nói hết, này cao gầy cái nữ tử liền khoát tay chặn lại:

- Ai muốn ngươi ẩn nấp công pháp, ngươi điểm ấy tu vi cũng vậy xứng ẩn nấp?

Mạc Vô Kỵ sắc mặt lúng túng nói:

- Ta là một bên tu luyện cái này ẩn nấp công pháp.

- Muội muội, đi thôi.

Cao gầy nữ tử cảm giác Mạc Vô Kỵ chính là một người đi đường vòng, cũng lười tiếp tục cùng Mạc Vô Kỵ nói nhảm.

Hai người đi xa, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ nghe được này hai nữ tử đối thoại truyền đến:

- Tỷ tỷ, người này tại Thao Thiết cốc phụ cận tìm kiếm dược liệu, thật đúng là bó trym.

Cao gầy cái nữ tử cười lạnh nói:

- Dùng bản lĩnh của hắn, coi như là nơi kém nhất Thần linh thảo hắn cũng vậy không có tư cách đi tới đó, đi chẳng khác nào muốn chết.

- Tỷ tỷ nói cũng phải.

Thấp cái nữ tử lên tiếng, hai người dĩ nhiên đi xa.

Mạc Vô Kỵ nhìn hai người bóng lưng biến mất, vui sướng trong lòng biến mất vô tung vô ảnh. Vốn rời đi Tiên Giới cũng không có cái gì, thế nhưng là hắn tại Tiên Giới còn có một cái đại cừu nhân chưa có giết chết, đó chính là Tử Xương Lạc. Tử Xương Lạc không có giết chết, hắn tại sao có thể an tâm?

Cũng không biết nơi này có phải hay không là Thần giới trong truyền thuyết.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 880: Đưa Đi Đào Mỏ

Mạc Vô Kỵ đang nghĩ ngợi chính bản thân hắn là đi tới nơi nào, đã nhìn thấy xa xa tới rồi một người thanh niên, vóc người so với hắn lùn nửa cái đầu. Dù cho thanh niên này vẫn chưa đi đến trước mặt, Mạc Vô Kỵ đã đoán được thanh niên này chính là cô gia trong miệng hai nữ tử, cũng là người các nàng muốn tìm.

- Đạo hữu thật đúng là thật hăng hái, cư nhiên tại Thao Thiết cốc tìm kiếm Thần linh thảo.

Thanh niên nhìn Mạc Vô Kỵ trong tay Song Diệp Tiên Trần Thảo ha ha cười nói.

Mạc Vô Kỵ thu hồi Song Diệp Tiên Trần Thảo, trong lòng tự than thở thanh niên này xinh đẹp. Không sai, chính là xinh đẹp. Da dẻ trắng nõn, ánh mắt rất lớn, một đôi tay càng là lóng lánh trong sáng cùng nữ nhân bình thường giống nhau. Duy nhất này thô cuồng thanh âm để cho hắn đã có một phần nam tử khí tức.

- Ha ha, ta tu vi thấp, không dám đi Thần linh thảo nơi sinh sản, chỉ có thể ở cái này hẻo lánh địa phương tìm một phần cấp thấp dược liệu.

Mạc Vô Kỵ mặt hiện lên lúng túng nói.

Thanh niên nghe được Mạc Vô Kỵ nói, ngược lại gật đầu:

- Vậy cũng được, được rồi, vừa rồi hai nữ nhân kia có đúng hay không tới tìm ta?

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác nói:

- Các nàng hướng ta hỏi thăm các nàng cô gia, ta nói không biết, các nàng liền đi.

Thanh niên vỗ vỗ vai Mạc Vô Kỵ:

- Nói không sai, theo ta lăn lộn sao?, ta dẫn ngươi đi cao cấp hơn địa phương thải Thần linh thảo.

Mạc Vô Kỵ cảm giác được thanh niên tu vi so với hắn mạnh rất nhiều, trong lòng rất là bất đắc dĩ.

- Đa tạ, ta nghĩ ta thực lực bây giờ rất thấp, hay là không đi.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không quen biết đối phương, thực lực của hắn tương đối mà nói đích xác rất thấp, thực lực như vậy cùng người ta cùng nhau chạy loạn khắp nơi, hắn cũng không muốn chết.

Thanh niên hạ giọng nói:

- Ta cũng không có lừa ngươi, ta còn biết chỗ đó có Thần Cách tồn tại. Ngươi hắn là còn không có thu được Thần Cách sao?...

Mạc Vô Kỵ có chút há hốc mồm, Thần Cách là vật gì? Lẽ nào giống như Tiên Cách? Nghe thanh niên này nói, Thần Cách cùng Tiên Cách lại là vật bất đồng. Tiên Cách có thể thông qua Tiên Cách Thạch cũng chính là thức hải Niệm Tinh đến ngưng tụ, cũng có thể thông qua bản thân đại đạo đạo vận ngưng tụ.

Thanh niên này nói Thần Cách tồn tại, đó chính là nói Thần Cách loại vật này là ngoại vật thật thật tại tại.

Mạc Vô Kỵ đang muốn dò hỏi một chút Thần Cách tri thức, thanh niên này bỗng nhiên biến sắc, lập tức thân hình lóe lên, trong nháy mắt liền từ trước mặt Mạc Vô Kỵ biến mất. Mạc Vô Kỵ chỉ có thể cảm nhận được không gian có hơi ba động, hắn cư nhiên không có thấy thanh niên này là như thế nào biến mất.

Chỉ là qua mấy hơi thở, hai nữ tử trước hỏi Mạc Vô Kỵ lần nữa hạ xuống rơi vào trước người Mạc Vô Kỵ.

- Ngươi tên là gì?

Cô gái cao hỏi lần nữa.

Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên cũng không nói gì tên của mình, lần này đối phương cố ý trở về hỏi, hắn không thể làm gì khác nói:

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ.

- Tốt lắm, ta xem ngươi coi như là thuận mắt, tựa cùng chúng ta đi sao?.

Cô gái cao lại quan sát một phen Mạc Vô Kỵ, đột ngột nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ vừa nhảy, cùng hai nữ nhân này đi?

- Xin lỗi, ta còn có chuyện khác, không có khả năng cùng các ngươi đi.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự cự tuyệt.

Cô gái cao cười lạnh một tiếng nói:

- không phải do ngươi.

Nói xong, trực tiếp trương tay chộp tới Mạc Vô Kỵ.

Để cho Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm chính là, người nữ nhân này dường như cũng không thể nắm trong tay không gian quanh người hắn, nếu đối phương cũng không thể nắm trong tay hắn chỗ ở không gian, vậy hắn liền có cơ hội rời khỏi.

Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, vài đạo nguyên lực cư nhiên đưa hắn khóa lại, hắn nhanh chóng là một quyền đánh ra.

Bành! Một tiếng trầm muộn âm hưởng truyền đến, Mạc Vô Kỵ Liệt Vực Quyền xé ra trói buộc lại hắn một đạo nguyên lực, sau một khắc, hắn đã từ bên trong nguyên lực kia phong tỏa trốn thoát.

Cũng trong lúc đó, hắn Liệt Vực Quyền dư uy thật giống như bùn vào biển rộng bình thường giống nhau, biến mất.

- Di, thật không nhìn ra, ngươi lại còn có chút bản lãnh.

cô gái cao không có bắt đc Mạc Vô Kỵ, chẳng những không có thất vọng, trong mắt trái lại lộ ra thần sắc hưng phấn.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là trầm xuống, nữ tử thấp một chút còn không có xuất thủ. Một quyền này đánh ra đi, cũng để cho hắn hiểu một cái đạo lý, vì sao đối phương không có khả năng trói buộc lại hắn không gian. Đó là bởi vì nơi này thiên địa quy tắc cao hơn nhiều, nếu là đối phương tại loại địa phương này cũng có thể phong tỏa không gian, tu vi kia có thể trực tiếp nháy mắt giết hắn.Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét đi ra ngoài, hắn chuẩn bị trốn. Tuy hai nữ nhân này thực lực xa xa mạnh mẽ hơn hắn, hắn muốn chạy trốn hắn là vẫn còn có cơ hội.

Cô gái cao dường như đã biết Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, nàng cười lạnh một tiếng nói:

- Ngươi nếu như muốn lấy chạy trốn, ta khẳng định ngươi hắn phải chết không thể nghi ngờ. Ta không biết ngươi là thế nào đi tới nơi này phiến địa phương tới, ta chỉ có thể nói cho ngươi biết từ nơi này rời đi có ba phương hướng. ba phương hướng toàn bộ là tử lộ, chỉ cần ngươi từ nơi này ba phương hướng đi, đều có thể bị nắm đi đào mỏ, sau cùng chết ở vô tận mỏ uyên. Khác biệt duy nhất, chính là đi khu vực khai thác mỏ bất đồng mà thôi.

Mà ta bảo đảm ngươi cùng ta cùng đi không có chuyện gì, ta đối với ngươi không có ác ý, thậm chí còn là chuyện tốt, không tin, ngươi có thể đi nhìn thử một chút...

Không đợi đối phương đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ trực tiếp mấy cái thuấn di, sau đó Phong Độn Thuật phát huy tới rồi cực hạn.

- Tiểu tử này tu vi không cao, trốn chạy thủ đoạn thật đúng là tốt.

Mạc Vô Kỵ bỏ chạy sau đó, cô gái cao cũng không có đuổi theo, người nữ tử thấp cảm thán một câu.

Cô gái cao cười lạnh một tiếng:

- Hắn nếu chính bản thân muốn tìm chết, vậy thì do hắn đi thôi. Hảo tâm cư nhiên bị chó gặm, tên này đáng đời chết ở khu vực khai thác mỏ. Đi, chúng ta trở về, ta cũng không tin tìm một người thay thế cô gia cũng không được.

...

Chỉ là bỏ chạy hơn mười hô hấp, Mạc Vô Kỵ liền biết này hai nữ tử cũng không có đuổi theo. Trong lòng Mạc Vô Kỵ ngược lại thở phào nhẹ nhõm, trong lòng cũng đề cao một phần cảnh giác.

Hắn hoài nghi này cô gái cao nói rời đi nơi này đường xá ở giữa có người chặn đường chuyện này là thực sự, cho nên hắn nhất thiết phải phải cẩn thận một chút.

Dọc theo đường đi Mạc Vô Kỵ ngắt lấy tới rồi không ít đỉnh cấp tiên linh thảo, không chỉ như thế, hắn còn thu thập tới rồi một phần dược liệu hắn càng cũng không biết. Những dược liệu này khí tức so với cửu cấp tiên linh thảo cao hơn, Mạc Vô Kỵ suy đoán đây cũng là một phần Thần linh thảo.

- Hái không ít Thần linh thảo sao?.

Khi Mạc Vô Kỵ lần nữa lại đem một gốc cây hắn không nhận biết Thần linh thảo ngắt lấy, một cái thanh âm nhàn nhạt đột nhiên nhớ tới. Mạc Vô Kỵ trước tiên liền nghĩ đến thuấn di, hắn vừa mới động tác, một đạo đao mang liền trực tiếp đánh tới.

Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên, không đợi hắn xuất thủ, một cái dây thừng thật giống như có mắt giống nhau, đem hắn buộc nghiêm nghiêm thật thật.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục giãy dụa, nơi này ba người vây quanh hắn, mỗi một tên thực lực tựa hồ cũng cao hơn so với 2 cô gái. Nếu không, cũng vậy không đến mức đối phương tới rồi trước mặt hắn, hắn còn không biết. Cũng may Mạc Vô Kỵ biết mấy người này hắn là không nghĩ giết hắn, nếu như muốn giết hắn, hắn sẽ sớm cảm ứng được sát khí.

- Tu vi bình thường thôi, phỏng chừng không kiên trì được bao lâu a.

Một người khuôn mặt màu cổ đồng đại hán cầm hậu bối trên đao dưới quan sát một phen Mạc Vô Kỵ bị trói, giọng nói có chút thất vọng.

- Ai, hiện tại thợ mỏ càng ngày càng khó tìm, có thể tìm tới một cái chính là một cái sao?, cho hắn một quả Niết Hóa Đan, lập tức đưa đi. Cuối cùng là có thể đào ra một phần thần tinh tới, vận khí tốt, nói không chừng còn có thể đào được cực phẩm.

Đứng ở khuôn mặt màu cổ đồng bên trái cao gầy nam tử lắc đầu, cũng là thở dài.

Đồng đỏ đại hán bỗng nhiên nâng lên nắm tay, Mạc Vô Kỵ không đợi đối phương nắm tay đánh vào trên mặt của hắn, liền chủ động há miệng ra.

- Không sai, rất thức thời.

Đồng đỏ đại hán cười hắc hắc, thu hồi nắm tay. Sau một khắc, một quả mang theo mùi tanh đan dược đã hạ xuống rơi vào bên trong miệng của hắn.

Đan dược vào miệng tan đi, kinh mạch của hắn cư nhiên tại loại nước thuốc này dưới có tán loạn xu thế. Mạc Vô Kỵ hoảng hốt, nhanh chóng vận chuyển hóa độc lạc.

Hóa độc lạc vận chuyển, cuồng bạo niết hóa khí tức trực tiếp bị hóa độc lạc chuyển hóa thành một loại đặc biệt nguyên khí, Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên cảm giác tu vi của mình tại điên cuồng tăng lên. Đáng tiếc là, lúc này hắn không dám tu luyện, lãng phí một cách vô ích cơ hội.

Thật là lợi hại đan dược, cho dù là không để cho cái này Niết Hóa Đan niết hóa rơi bản thân mạch lạc, Mạc Vô Kỵ đã hiểu cái này Niết Hóa Đan tác dụng là cái gì.

là một quả có thể niết hóa linh căn đan dược, lại đem tu sĩ Linh Căn niết hóa, chuyển hóa trở thành khí lực. Hơn nữa trước mấy tên này nói là cái gì đào thần tinh, có thể thấy được đây cũng là phòng ngừa đào tinh thạch nhân tu luyện. Chỉ cần kết hợp ba người này trước nói, hắn là phục dụng Niết Hóa Đan người đang tiêu hao sinh cơ. Nói cách khác, đào mỏ cũng vậy không kiên trì được bao lâu liền sẽ chết mất.

Đáng tiếc mấy tên này không biết hắn căn bản cũng không có Linh Căn, càng không có Linh Lạc. Niết hóa hắn mạch lạc độc tính, sớm đã bị hắn hóa độc lạc hóa đi.

Nửa nén hương sau đó, này Mạc Vô Kỵ Niết Hóa Đan người kia ục ịch nam tử cầm một cái Linh Căn khảo thí nghi khí đi tới Mạc Vô Kỵ trước người, giơ tay lên lại đem Mạc Vô Kỵ giới chỉ lấy đi, sau đó lại đem Mạc Vô Kỵ tay đặt ở khảo thí nghi khí ở giữa.

Khảo thí nghi khí một mảnh u ám, không có bất kỳ màu sắc đi ra.

Người cao gầy gật đầu, hắn biết Mạc Vô Kỵ Linh Căn đã bị niết hóa, Nguyên Thần cũng vậy tán loạn. Lập tức vừa vung tay, lại đem Mạc Vô Kỵ trên người dây thừng thu vào.

Mạc Vô Kỵ không có mạo hiểm tiếp tục chạy trốn, hắn nhìn ra, ba tên này không biết bắt bao nhiêu người. So sánh thực lực của hắn cùng đối với nơi này địa hình chưa quen thuộc, hắn khả năng đào tẩu tính chất rất nhỏ.

- Đã không còn Linh Căn cùng Nguyên Thần, ngươi cũng không cần lo lắng. Chỉ cần ngươi có thể ở trong thời gian quy định đào ra đầy đủ thần tinh, ngươi có cơ hội chữa trị linh căn của ngươi, sau đó thu được tự do. Đương nhiên, nếu mà ngươi dám tiêu cực đối đãi, ngươi lại đem mất đi cơ hội luân hồi, sau đó sẽ rất thảm.

Người cao gầy nhìn Mạc Vô Kỵ lạnh nhạt nói.

Mạc Vô Kỵ thế mới biết, đối phương chẳng những muốn niết hóa linh căn của hắn, còn muốn niết hóa nguyên thần của hắn. Trước hắn sở dĩ thật không ngờ, là bởi vì hắn vừa không có Linh Căn, cũng không có Nguyên Thần.

...

Một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ bị dẫn tới một con thuyền phi thuyền khổng lồ bên trên. Khuôn mặt màu cổ đồng đại hán trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ ném vào to lớn trong khoang thuyền, đánh thượng cửa khoang thuyền cấm chế, xoay người rời đi.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới phát hiện trong khoang thuyền đã có hơn mười người, chỉ là nơi này mọi người trên mặt đều là sâu đậm tuyệt vọng. Có lẽ toàn bộ buồng nhỏ trên tàu chỉ có một mình hắn, còn đang suy nghĩ làm sao chạy ra nơi này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 881: Thần Cách Cũng Có Đẳng Cấp

Buồng nhỏ trên tàu rất là trống trải, hơn mười người thưa thớt ngồi ở bên trong. Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm đảo một vòng, liền đã nhìn ra những người này Linh Lạc tất cả đều gãy. Thế nhưng quanh thân nguyên lực cuộn trào mãnh liệt dâng trào, đều tồn trữ tại trong đan điền, cũng đều là phục dụng Niết Hóa Đan.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, hắn tìm một chỗ ngồi xuống.

Hắn vừa mới ngồi xuống, một người nam tử như khỉ ốm bình thường vậy liền dời đến bên người Mạc Vô Kỵ ngồi xuống.

Mạc Vô Kỵ có chút cau mày, trong này cực kỳ trống trải, tên này đến hắn ngồi xuống bên người là có ý gì?

- Đại ca, ta gọi Thiên Nô, còn chưa thỉnh giáo đại ca xưng hô như thế nào?

Khỉ ốm nhỏ giọng hỏi.

- Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ chỉ là trả lời ba chữ, liền không nói gì thêm, hắn chuẩn bị đợi lát nữa dùng Trữ Thần Lạc quan sát một chút xung quanh, sau đó mượn cơ hội chạy trốn. Về phần đào mỏ, người nào thích đi mà đào, hắn cũng không muốn đi qua.

- Mạc đại ca thế nhưng là đối với ta có đề phòng? Kỳ thực ta cùng đại ca đều là một loại người.

Thiên Nô cảm giác được Mạc Vô Kỵ cũng không muốn cùng hắn nói nhiều, nói lần nữa.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, cùng hắn là một loại người? Hắn mới vừa từ Tiên Giới đến, thậm chí ngay cả Thần giới kết cấu đều không rõ ràng lắm, há có thể cùng loại người với khỉ ốm.

Thiên Nô lại đem thanh âm ép thành nhỏ:

- Mạc đại ca, nếu như ta không có đoán sai, đại ca Linh Lạc chắc còn, hơn nữa còn có thể dùng thần niệm.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, lập tức hắn liền hiểu chính bản thân mới vừa Trữ Thần Lạc bị người này phát hiện. Hắn Trữ Thần Lạc nhưng là phi thường ẩn nấp, coi như là những người này Linh Lạc cùng Nguyên Thần không có tán loạn, cũng không nhất định có thể nhanh như vậy liền phát hiện. khỉ ốm làm sao lại biết?

Gần như là tại Thiên Nô nói ra bản thân có Linh Lạc đồng thời, Mạc Vô Kỵ đều muốn có xuất thủ giết chết khỉ ốm.

Thiên Nô dường như cảm nhận được Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, nhanh chóng giải thích:

- Đại ca nghìn vạn không nên hiểu lầm, bởi vì ta tương đối đặc thù, cho nên mới có thể biết đại ca có thần niệm. Mạc đại ca có tính toán gì không? Tiểu đệ nguyện ý đi theo làm tùy tùng tương trợ, chỉ cầu đại ca lúc đi mang ta đi.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Khi ta tới, bọn họ đã nói với ta, chỉ cần ta có thể đào được đầy đủ thần tinh, liền có thể thu được thân tự do.

Thiên Nô giọng nói lộ ra có chút bất đắc dĩ nói:

- Mạc đại ca, ngươi không cần thử ta, nếu như ta thực sự là tính toán ngươi. Ta trực tiếp nói cho quản sự, Linh Lạc của ngươi không có bị hủy, còn có thần niệm là được, hà tất đến thương lượng với ngươi đâu nè?

Mạc Vô Kỵ kỳ thực đã tin Thiên Nô nói, chỉ là hắn hiện tại mình cũng không có kế hoạch tốt, làm sao tìm kiếm người khác gia nhập liên minh. Huống hồ cái này khỉ ốm hắn còn chưa biết hắn mới là Tiên Đế trung kỳ, nếu không sợ rằng sẽ rất thất vọng. Để cho một cái Tiên Đế mang đi một cái tu sĩ Thần giới, không phải là chê cười là cái gì?

Hắn không có hỏi Thiên Nô vì sao còn có Linh Lạc cùng thần niệm, liền cũng giống như mình, mỗi người đều có bí mật của mình.

- Mạc đại ca có đúng hay không suy nghĩ bởi vì có thần niệm cùng Linh Lạc, đã nghĩ đi thần linh mỏ kiếm một chút thần tinh lại đi?

Thiên Nô thấy Mạc Vô Kỵ một lúc lâu đều không trả lời, nói lần nữa.

Mạc Vô Kỵ hơi một do dự, liền nói:

- Lẽ nào không thể được sao?

Thiên Nô ngưng trọng nói:

- Mạc đại ca nếu nghĩ như vậy, vậy thì mười phần sai. Ngươi nghĩ rằng chúng ta thật là đi đào thần tinh?

- Chẳng lẽ không phải?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, trước hắn còn muốn lấy, nếu quả như thật đi không xong, đi thần tinh mỏ làm một chút thần tinh cũng vậy là chuyện tốt, dù sao hắn còn có Bất Hủ Giới.

Thiên Nô dùng hầu như mình cũng không nghe được thanh âm nói:

- Mạc đại ca, ngươi ngẫm lại xem, lại đem Linh Lạc cùng Nguyên Thần đều phá hủy, chỉ có dược vật lớn mạnh bộ phận nguyên lực, có thể

đào bao lâu thời gian thần tinh? Nếu như chúng ta thật là đi đào thần tinh, cũng sẽ không hủy diệt chúng ta Linh Lạc cùng Nguyên Thần.

- Đó là đi đào cái gì?

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có chút nghĩ mà sợ, hắn cư nhiên tin người bắt hắn. Thật giống như sói nói với dê, ta thuê làm ngươi đi ăn cỏ xanh, chỉ cần ngươi ăn nhiều, đến lúc đó thả ngươi. Ahahaha!

Mạc Vô Kỵ nghiên cứu qua tâm lý học, hắn tự nhiên biết đây là có chuyện gì. Đối phương bắt được hắn, nếu muốn giết hắn là dễ dàng. Bây giờ đối với phương không có giết hắn, để cho hắn theo bản năng cho rằng đối phương sẽ không nói dối. Thiên Nô nói hiển nhiên chính xác, Linh Căn cùng Linh Lạc cũng không có, Nguyên Thần cũng bị niết hóa, trên người nguyên lực lại dâng trào, cũng không cách nào thời gian dài đào thần tinh a.

- Mạc đại ca hắn là đối với Thần Cách có hiểu biết sao??

Thiên Nô lại hỏi.

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Nghe nói qua, không phải là rất rõ ràng, ngươi có thể không giúp ta giải thích một chút. Ta bởi vì tu vi còn thấp, cho nên cả cảnh giới Thần giới cũng không biết.

- A...

Thiên Nô nghe được Mạc Vô Kỵ nói, kinh ngạc a một tiếng, trong mắt hiện lên một chút mất mát, dường như bởi vì Mạc Vô Kỵ nói tu vi còn thấp.

Bất quá hắn rất nhanh thì điều chỉnh tâm tính, càng là hạ giọng nói:

- Đại ca, ngươi không phải là người nơi này sao??

Mạc Vô Kỵ suy đoán Thiên Nô là nghe được hắn nói không biết cảnh giới Thần giới, lúc này mới hoài nghi mình. Hắn cũng không có giấu diếm, gật đầu:

- Không sai, ta đích xác không phải là người nơi này. Còn xin Thiên Nô huynh đệ giải thích một chút.

Thiên Nô lại đột nhiên đình chỉ nói chuyện, sau một lát, buồng nhỏ trên tàu cánh cửa lần nữa bị mở ra, hai gã đã tu sĩ hôn mê bị ném vào.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn liền biết hai người này cũng là bị bắt tới đào mỏ, bất kể có phải hay không là đào mỏ, vận mệnh hắn là giống như bọn họ.

Chờ thuyền khoang thuyền cánh cửa lại một lần nữa đóng cửa sau đó, Thiên Nô mới lên tiếng:

- Kỳ thực nơi này không gọi Thần giới, mà gọi là Thần vực. Tại thần vực, mạnh nhất là Thần Vương. Nhưng là cả thần vực, cũng vậy không có mấy người Thần Vương. tu sĩ mới vừa tiến vào Thần giới là Dục Thần cảnh giới, Dục Thần chia làm chín tầng. Chỉ có tu luyện tới Dục Thần tầng chín, mới có thể ngưng thần cách, bước vào Thiên Thần cảnh. Thiên Thần, mới đúng là thần nhân được Thiên Đạo quy tắc thừa nhận.

Thiên Thần cảnh cũng phân làm chín tầng, đến Thiên Thần viên mãn, cũng chính là Thiên Thần tầng chín thời điểm, mới có thể trùng kích Thần Quân cảnh giới. Mạc đại ca, kỳ thực Thần giới trân quý nhất không phải là bất luận cái gì bảo vật cùng đan dược, mà là Thần Cách...

Mạc Vô Kỵ vốn muốn còn muốn hỏi Thần Quân phía sau là cảnh giới gì, nghe được Thiên Nô nói trân quý nhất là Thần Cách, hắn đi theo lại hỏi:

- Thiên Nô huynh đệ, ngươi có thể hay không giải thích một chút cái gì là Thần Cách?

Thiên Nô biết Mạc Vô Kỵ không phải là người thần vực, ngược lại cũng không kỳ quái:

- Một cái Dục Thần tu sĩ muốn bước vào cảnh giới cao hơn, nhất định phải phải ngưng tụ Thần Cách thuộc về mình. Thần Cách cao thấp, cũng vậy sẽ ảnh hưởng đến tương lai có thể đi tới cái gì cao độ.

- Thần Cách có cao thấp?

- Tự nhiên, Thần Cách chia làm năm sao, một sao thấp nhất, năm sao tối cao. Nghe nói có thể tu luyện tới Thần Vương, ngưng tụ Thần Cách trên cơ bản đều là ba sao trở lên. Ngươi biết Vô Khặc Thần Vương sao?? Được rồi, ngươi hẳn là không biết. Nghe nói hẳn ngưng tụ chính là năm sao Thần Cách, năm sao Thần Cách tại toàn bộ Thần giới, cũng là phượng mao lân giác tồn tại.

Thiên Nô thuộc như lòng bàn tay, đối với những thứ này bí văn biết đến đều vô cùng rõ ràng.

Thấy Mạc Vô Kỵ còn muốn hỏi, Thiên Nô khoát tay chặn lại, dừng lại Mạc Vô Kỵ nói:

- Ta biết ngươi muốn hỏi gì, ở tại thần giới, Thần Cách tồn tại có rất nhiều loại hình thức. Chủ yếu tồn tại Thần Cách đạo quả, Thần Cách tinh, nghe nói còn có thức hải Niệm Tinh có thể ngưng tụ Thần Cách. Thần Cách đạo quả bình thường giống nhau đều là Thần Cách dưới ba sao, cho nên Thần Cách tinh mới đúng là bảo vật trân quý nhất ngưng tụ Thần Cách. Thần Cách tinh chia làm năm màu, một màu là thường thấy nhất, dùng một màu Thần Cách tinh ngưng tụ Thần Cách chính là một sao Thần Cách. Năm màu Thần Cách tinh rất không dễ dàng gặp được, mỗi một tấm đều có thể nhấc lên tinh phong huyết vũ...

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi:

- Thức hải Niệm Tinh là vật gì? Cũng có thể ngưng tụ Thần Cách?

Thiên Nô liền vội vàng nói:

- Thức hải Niệm Tinh loại vật này ngưng tụ Thần Cách hạn chế rất lớn, còn có nguy cơ. Loại vật này là Viễn Cổ cường giả vẫn lạc sau đó, thức hải ngưng tụ ra tinh thạch. Bình thường dùng loại vật này ngưng tụ Thần Cách, phát triển tiềm lực không lớn, bởi vì sẽ giáng cấp. Nói thí dụ như một cái năm sao Thần Cách cường giả bỏ mình, thức hải của hắn Niệm Tinh tối đa có thể ngưng tụ ra đến ba sao Thần Cách, càng nhiều hơn đều là hai sao thậm chí là một sao.

Ta còn nghe nói có một loại Thần Cách kêu Hỗn Độn Thần Cách, là khai thiên tích địa liền tồn tại, cái loại này Thần Cách cũng được người ta xếp bài vị, nghe đồn vượt qua năm sao. Một khi ngưng loại này bài vị Thần Cách, sợ rằng sẽ trở thành một người Sáng Thế tân thế giới.

Mạc Vô Kỵ âm thầm gật đầu, Thiên Nô giải thích cùng Kỷ Ly giải thích không sai biệt lắm, chỉ là Kỷ Ly không có giải thích Thần Cách sự tình mà thôi. Trên người hắn cái khác không có, chính là nhiều thức hải Niệm Tinh, chính hắn chắc là sẽ không dùng, cùng lắm thì đến lúc đó giao dịch một phần đi ra ngoài.

- Vậy ngươi nói chúng ta không phải đi đào thần tinh mỏ, là đi làm gì?

- Ta hoài nghi chúng ta không phải đi đào mỏ, mà là đi thu thập Thần Cách tinh...

Thiên Nô trầm nói.

- Cái đó và đào mỏ có cái gì khác nhau sao?

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, vô luận là thu thập Thần Cách tinh, hay là đào mỏ không đều là giống nhau.

Thiên Nô ngưng trọng nói:

- Tại thần vực, Thần Cách tinh 90% trở lên đều ở đây táng thần cốc...

Thiên Nô nói đến đây, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được dưới chân khẽ run lên, hắn và Thiên Nô nhìn nhau liếc mắt, hai người đều biết, phi thuyền đã đáp xuống.

Mạc Vô Kỵ chậm rãi nói:

- Thiên Nô huynh đệ, ta quyết định liên thủ với ngươi, ngươi nói tiếp.

Dù cho cảm giác Mạc Vô Kỵ thực lực không phải là rất mạnh, Thiên Nô vẫn như cũ mừng rỡ:

- Ta liền biết Mạc đại ca không phải là người bình thường, Thần Cách này tinh còn có một cái đặc tính, đó chính là trôi lơ lửng tại trong không gian táng thần cốc, kiên cố không gì sánh được, cũng không đủ nguyên lực căn bản là bắt không xuống tới. Bất luận kẻ nào bắt Thần Cách tinh, Thần Cách tinh đều sẽ trực tiếp dung hợp nguyên thần cùng Linh Căn của hắn, sau đó đưa ra ngoài ngưng tụ Thần Cách.

- Ý của ngươi là, nếu mà không đem chúng ta Nguyên Thần cùng Linh Căn niết hóa, coi như là bắt được Thần Cách tinh, cũng là bị tự chúng ta dùng đi?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

- Không sai.

- Đã như vậy, vì sao không cho yêu cầu người ngưng tụ Thần Cách chính bản thân đi bắt Thần Cách tinh?

Thiên Nô than thở:

- Thần Cách tinh nếu mà dễ dàng như thế, sẽ không có trân quý như vậy. Táng thần cốc sở dĩ được gọi là, đó là bất luận kẻ nào đi vào đều có thể bị niết hoá sinh cơ. Đi vào ngưng tụ Thần Cách, có lẽ ngươi Thần Cách tinh còn không có tìm được, sinh cơ ngươi đã tán loạn tại trong táng thần cốc.

- Thật là lợi hại.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, nếu mà không phải là bởi vì gặp phải Thiên Nô, hắn nói không chừng còn ngây thơ cho rằng có thể đi đào một điểm thần tinh mang đi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 882: Táng Thần Cốc Biến Cố

Thiên Nô nói:

- Mạc đại ca, nếu như ta không có đoán sai, chúng ta tới bên ngoài Táng Thần Cốc sau đó, cũng sẽ bị mê thất tâm trí, sau đó tại trên tay của chúng ta khắc truyền tống trận văn, lại đem chúng ta đưa vào Táng Thần Cốc. Như vậy chúng ta tại Táng Thần Cốc bên trong chỉ có thể nhất tâm tìm kiếm Thần Cách tinh, một khi tìm được Thần Cách tinh, Thần Cách tinh sẽ chỉ là truyền tống đi ra ngoài cho đám người tham lam. Cho nên chúng ta nhất định phải nghĩ biện pháp chạy trốn trước khi đến Táng Thần Cốc.

- Vậy tiến vào Táng Thần Cốc sau đó, có hay không sống sót ví dụ?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Thiên Nô nhanh chóng nói:

- Mạc đại ca, tương lai ngươi thành tựu khẳng định phi phàm, ngươi nhưng nghìn vạn không có khả năng nghĩ như vậy. Coi như là Thần Vương đi vào, cũng là cửu tử nhất sinh. Đích thật là có người sống đi ra rồi, thế nhưng là sống đi ra không phải là thành ngu ngốc, chính là vừa ra đến liền chết. Duy nhất không có chuyện gì chính là Vô Khặc Thần Vương, hắn tại Táng Thần Cốc thu được Thần Cách tinh năm màu.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta đã biết, Thiên Nô huynh đệ, ngươi có hay không biện pháp tốt?

Mạc Vô Kỵ đã nhìn ra, Thiên Nô người này tuyệt đối không đơn giản. Biết rõ mình tu vi thấp, còn không có nửa phần lưu ý. Hắn là bởi vì mở ra phàm nhân đạo một đường, mới có thể không hao tổn trà trộn vào đến, Thiên Nô này có thể không hao tổn trà trộn vào đến, há có thể đơn giản?

Thiên Nô lắc đầu:

- Mạc đại ca, ta bởi vì bản thân có hai cái Tử Phủ, cho nên có hai cái thức hải, một người trong đó thức hải có thể diễn hóa ra giả tạo Linh Căn cùng Linh Lạc. Ta bây giờ có thể mở rộng thần niệm, không phải của ta thực lực mạnh bao nhiêu, mà là bởi vì ta thức hải bị hủy diệt một cái, Linh Lạc cùng Linh Căn giả tạo bị hủy. Bản lĩnh của ta là ẩn nấp, ta cái khác đều rất yếu. Chỉ cần Mạc đại ca có thể mang ta chạy khỏi nơi này, ta liền có biện pháp lại đem hai chúng ta ẩn nấp...

Mạc Vô Kỵ giờ mới hiểu được vì sao Thiên Nô nhất định phải tìm hắn hợp tác rồi, thì ra là muốn mượn thực lực của hắn.

Mạc Vô Kỵ không có dũng khí lại đem thần niệm thẩm thấu đi ra ngoài, hắn biết dùng hắn điểm ấy bản lĩnh không quan trọng, thần niệm vừa ra đi, cũng sẽ bị người phát hiện. Thiên nô đều có thể phát hiện thần niệm của hắn, hắn còn có thể trông cậy vào người khác không phát hiện được hắn? Dù cho Thiên Nô có đặc biệt bản lĩnh, Mạc Vô Kỵ cũng không dám đi nếm thử.

- Thiên Nô, ngươi sau này liền trực tiếp gọi tên của ta sao?. Thực lực của ta khả năng so với ngươi còn thấp hơn, cho nên chúng ta tại trên thuyền này là căn bản liền đi không xong, cũng vậy không kham nổi xưng hô đại ca.

Mạc Vô Kỵ ăn ngay nói thật.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Thiên Nô quả nhiên trong mắt hiện lên vẻ thất vọng, hắn vẫn như cũ rất tốt che giấu tâm tình của mình nói:

- Cũng bởi vì Mạc đại ca thực lực không cao, cũng để cho những người đó không có khả năng phát hiện trạng huống của ngươi, Mạc đại ca tương lai mới đúng là rất giỏi. Mạc đại ca, ngươi tùy tiện nghĩ biện pháp, vô luận thành bại, Thiên Nô đều đồng ý.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Thực lực của chúng ta muốn tại trên thuyền này chạy trốn, đó là người si nói mộng, ý nghĩ của ta là tới bên ngoài Táng Thần Cốc rồi lại nói. Nếu chúng ta bây giờ không có biện pháp, chúng ta đây đi ngay Táng Thần Cốc.

- A...

Thiên Nô nghe được Mạc Vô Kỵ chủ ý, nhất thời có chút lăng thần. Những người này vì để cho bọn họ tìm kiếm Thần Cách tinh, đi Táng Thần Cốc nhất định là muốn mê thất bọn họ thần trí, thần trí đều bị mê, còn suy nghĩ gì chủ ý? Huống hồ coi như là thần trí không mê thất, sinh cơ đều bị Táng Thần Cốc tróc, còn nói gì cái khác?

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Thiên Nô vai:

- Thiên Nô, tin tưởng ta là được.

Mạc Vô Kỵ có hóa độc lạc cùng Sinh Cơ Lạc, hắn cũng không tin Táng Thần Cốc có khả năng làm gì hắn.

Tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy, Mạc Vô Kỵ kỳ thực cũng vậy rất là bất đắc dĩ, hắn biết rõ chính bản thân ngoại trừ vào Táng Thần Cốc ra, không có bất kỳ biện pháp nào. Dùng hắn hiện tại Tiên Đế trung kỳ thực lực, tại loại địa phương này bị người bắt đưa vào Táng Thần Cốc, hắn dù cho trí lực như yêu, cũng không có thủ đoạn chạy trốn.

Có đôi khi, tại thực lực trước mặt, thực sự có thể nói tất cả đều là phù vân.

- Mạc đại ca, ta nghe lời ngươi.

Thiên Nô dứt khoát nói, hắn biết Mạc Vô Kỵ lựa chọn rất là bất đắc dĩ, trên thực tế hắn cũng vậy không có cách nào.

Nghe Mạc Vô Kỵ, còn có một chút một chút hi vọng, không nghe Mạc Vô Kỵ, hắn có thể làm sao?

Mạc Vô Kỵ đang muốn nói nữa, Thiên Nô bỗng nhiên nhắm hai mắt lại, trên mặt lại là một bộ dáng vẻ tuyệt vọng. Mạc Vô Kỵ biết Thiên Nô tại một phương diện này cực kỳ nhạy cảm, hắn cũng vậy nhắm hai mắt lại, trên mặt hiện ra tuyệt vọng.

Một lát sau, cửa khoang bị đẩy ra, đi tới một người nam tử đầu trọc. Hắn sau khi đi vào cũng không nói lời nào, chỉ là ngồi cửa khoang bên cạnh.

Mạc Vô Kỵ không có cách nào, chỉ có thể lại đem đông đảo vấn đề lưu lại ở trong lòng, chờ có cơ hội hỏi lại Thiên Nô.

...

Liên tiếp mấy ngày, người nam tử đầu trọc này cũng không có rời đi, phi thuyền lại ngừng lại.

Phi thuyền dừng lại, cửa khoang đã bị đánh mở ra. Trước mắt nam tử nhìn trong khoang thuyền hơn mười người lạnh giọng nói:

- Tất cả mọi người cùng ta đi, trước dùng Giải Độc Đan. Bởi vì chúng ta cái này khu vực khai thác mỏ không gian có độc, cho nên nhất định phải dùng Giải Độc Đan. Biểu hiện tốt, một năm sau có thể thu được tự do. Nếu mà vận khí tốt hơn, có thể đào được cực phẩm thần tinh, lập tức liền có thể thu được tự do, cũng lại đạt được một quả khôi phục Linh Căn thần đan.

Có lẽ là đầu trọc câu nói sau cùng nổi lên tác dụng, hơn mười người đều là có thêm một phần sức sống.Từng viên đan dược bị nam tử đầu

trọc đưa ra, Mạc Vô Kỵ cũng vậy bắt được về một quả đen sẫm đan dược. Đan dược mang theo một cổ mùi tanh, cùng tầm thường Giải Độc Đan khí tức có chút không sai biệt lắm.

Mạc Vô Kỵ không có nửa phần do dự, trực tiếp đem trong tay đan dược nuốt xuống.

Thiên Nô thấy Mạc Vô Kỵ nuốt đan dược, đi theo cũng vậy nuốt vào đan dược. Hắn nhận thức là ánh mắt của mình sẽ không sai, không chỉ là Mạc Vô Kỵ có bản lĩnh. Nguyên Thần cùng Linh Căn đều tồn tại, cũng có thể lăn lộn đến nơi đây. Trọng yếu hơn là, hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ đáng giá tín nhiệm.

Từng đạo ăn mòn đạo vận khí tức ở trong người tản ra, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được đầu óc mình bên trong hết thảy đều niết hóa, hóa độc lạc cũng vậy vào giờ khắc này ngay lập tức nghịch chuyển.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, hắn liền lo lắng cho mình hóa độc lạc không có tác dụng. Chỉ cần hóa độc lạc hữu dụng, vậy thì có cơ hội.

Cũng trong lúc đó, hắn Trữ Thần Lạc câu thông hóa độc lạc lại đem Thiên Nô độc tính tịch cuốn tới.

Mạc Vô Kỵ hóa độc lạc, tại toàn bộ độc hồ thậm chí đỉnh cấp kịch độc không gian đều có thể không quan tâm các loại độc, hai viên thuốc độc tính, gần như là tại hắn hóa độc lạc thoáng chuyển động một cái liền toàn bộ cuốn đi.

Thiên Nô đan dược vừa vào sau đó, sắc mặt nhất thời trắng bệch hắn lên. Độc kia đan thật sự là thật là đáng sợ, gần như là trong nháy mắt liền bao lấy hắn đại não tất cả thần kinh.

Loại đáng sợ này độc tính, coi như là hắn cuối cùng cùng với Mạc Vô Kỵ chạy đi, như vậy có ý nghĩa gì?

Chết lặng cảm giác truyền đến, không đợi Thiên Nô rơi vào dại ra, hắn cũng cảm giác được một đạo thần niệm thẩm thấu đến, đi theo cường đại nguyên lực đưa hắn trong đầu độc tính toàn bộ cuốn đi, giọt nước không dư thừa.

Một loại hạnh phúc không có gì sánh kịp cảm vọt tới, hắn biết đây nhất định là Mạc Vô Kỵ đại ca đang giúp đỡ. Tại bản thân thần trí gần bị xóa đi, Mạc Vô Kỵ vô thanh vô tức giúp hắn cuốn đi độc tính, đây là thực lực đáng sợ dường nào? Mạc Vô Kỵ nhân người như thế càng làm cho hắn kích động không thôi.

Dù sao lúc này Mạc Vô Kỵ động thủ giúp hắn, chẳng khác nào lại đem chính bản thân rơi vào hiểm cảnh bên trong, hơn nữa cũng vậy không có bất kỳ nghĩa vụ phải giúp hắn.

Thiên Nô rất rõ ràng, đây không phải là thời điểm cảm tạ. Sắc mặt của hắn lập tức liền chết lặng, nhãn thần cũng biến thành dại ra.

Mạc Vô Kỵ cũng như Thiên Nô, nhãn thần như nhau trở nên dại ra cùng chết lặng.

Nam tử đầu trọc nhìn đứng ở trước mặt mình mắt người thần toàn bộ trở nên dại ra chết lặng, cũng là hài lòng gật đầu nói:

- Ta hiện tại liền cùng các ngươi nói hai câu nói, đệ nhất lại đem hai cái bao tay này mang theo đến.

Đang khi nói chuyện, mỗi người trước mặt đều trôi lơ lửng một đôi tay bộ. Mạc Vô Kỵ cùng những người còn lại như nhau, đưa tay cầm lên trôi lơ lửng ở trước mặt mình găng tay đeo lên.

Cái bao tay này một nắm trong tay, hắn liền biết đây là hai cái găng tay khắc truyền tống trận văn, xem ra Thiên Nô suy đoán không có sai.

- Thứ hai mọi người theo ta đi.

Đầu trọc sau khi nói xong trước hành đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ kẹp ở trong hơn mười người, nhãn thần đờ đẫn. Hắn không có dùng thần niệm, cũng vậy không có dùng Trữ Thần Lạc, ánh mắt đều không nháy mắt một cái, đi xuống thuyền liền thấy rõ ràng nơi này thật là một mảnh hoang vu.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ phát hiện nơi này sớm tụ tập vài hơn trăm người, những người này đều giống như bọn họ, nhãn thần dại ra đờ đẫn.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền hiểu được, những người này bắt bọn họ tới cũng không phải chân chính muốn Thần Cách, mà là đưa bọn họ chộp tới giao dịch đến nơi đây. Nơi này mấy trăm người, hiển nhiên là rất nhiều tốp bắt người mang tới.

Một người nam tử mặc áo xanh lục xuất hiện ở phía trước Mạc Vô Kỵ đám người, ánh mắt của hắn cùng thần niệm từ Mạc Vô Kỵ đám người trên người đảo qua một lần, lúc này mới dùng mang theo mê hoặc âm điệu nói:

- Hiện tại có một cái cơ duyên cho mọi người, mọi người từ nơi này đi vào, nhớ kỹ, một đi thẳng về phía trước. Khi ngươi môn tại trên đường phát hiện loại vật này, nhớ kỹ nhất định phải dùng sức bắt chúng nó.

Nói xong, nam tử áo xanh lục xuất ra một quả có tinh thạch hình lục lăng giơ lên. Mạc Vô Kỵ ánh mắt đờ đẫn hạ xuống rơi vào tinh thạch này, tinh thạch là màu trắng.

Chờ mọi người quan sát xong, áo xanh lục nam tử nói lần nữa:

- Tinh thạch này cũng vậy có thể là màu sắc rực rỡ, các ngươi không cần quản là màu gì, chỉ cần nhìn thấy, sẽ dùng lực bắt, là cơ duyên của các ngươi. Có nghe hay không?

- Nghe được.

thanh âm so le không đồng đều đáp, mỗi một thanh âm tựa hồ là đặt ra trình tự giống nhau.

- Được rồi, các ngươi hiện tại có thể tiến vào rồi.

Áo xanh lục nam tử vung tay lên, chỉ vào trước mặt một cái đường đất uốn lượn nói.

Mấy trăm người máy móc dọc theo này uốn lượn đất đường tiến vào, không có ai biểu thị dị nghị.

Vừa lúc đó, Mạc Vô Kỵ cảm giác được không gian chỗ mình ở phát ra một tiếng nổ vang. Đi theo Mạc Vô Kỵ liền nghe được cái gì đồ đạc bị đánh nát vậy, sau đó trước mắt hắn hết thảy không gian đều rõ ràng.

Trước nơi này bị hộ trận bảo vệ, đây là Mạc Vô Kỵ phản ứng đầu tiên. Chỉ có trước bị hộ trận bảo vệ, hộ trận lại bị đánh phá, hắn mới có loại cảm giác này.

- Ánh Tòng Xương, ngươi hắc giới thần thương cư nhiên tại Táng Thần Cốc hẻo lánh vị trí bố trí ẩn nấp đại trận, làm một chút loại chuyện thương thiên hại lý này. Coi như là toàn bộ Thần giới cũng sẽ không bỏ qua loại người cặn bã như ngươi...

Một cái thanh âm tức giận truyền đến, đi theo một đạo lưỡi mang thẩm thấu đến da thịt Mạc Vô Kỵ đều đau đớn rơi xuống.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 883: Diễn Kịch Kiếm Ăn

Sát khí trong thời gian ngắn tràn ngập bốn phía, máu tanh khí tức lan tràn ra, Mạc Vô Kỵ không nghĩ tới Thần giới lại còn có chính nghĩa giống như người này.

Mạc Vô Kỵ biết lúc này không còn có người sẽ quản đến bọn họ, hắn đơn giản truyền âm cho Thiên Nô:

- Nhớ kỹ tránh né sát khí.

- Cám ơn đại ca, ta biết.

Thiên Nô kích động truyền âm nói, hắn thật thật không ngờ chính bản thân đơn phương nhận thức người đại ca này như vậy nghịch thiên, liên cả loại này niết hóa thần kinh đại não độc cũng có thể hóa giải. Không chỉ có như vậy, còn bất tri bất giác giúp hắn cũng hóa giải.

Không trung đấu pháp nguyên lực liên tục nổ tung, không ngừng có tu sĩ bị chém giết.

Chính là đấu pháp vùng ven ba động, cũng làm cho Mạc Vô Kỵ cảm giác được sự khó thở, đây là hắn biết có người cố ý không đấu pháp lan đến bên này.

càng làm cho Mạc Vô Kỵ biết rõ, dùng thực lực của hắn trên thế giới này là nhỏ bé cỡ nào.

- Đạo hữu, ngươi giết ta Ánh Tòng Xương cũng vậy không có bất kỳ tác dụng. Ngươi buông tay ta một lần, ta chí ít còn có thể lại đem những người này cứu trở về...

Một cái thanh âm khàn khàn kêu to.

Mạc Vô Kỵ nghe rõ ràng, cái thanh âm này chính là tên áo bào tím trước kia.

- Tốt...

Mạc Vô Kỵ vừa mới nghe được một tiếng tốt, sau một khắc hắn chợt nghe đến Ánh Tòng Xương âm thanh kêu lên:

- Đê tiện...

Mạc Vô Kỵ biết, Ánh Tòng Xương đã bị giết. Xem ra tên gia hỏa xuất thủ giết chết Ánh Tòng Xương, cũng không phải là thực sự muốn cứu bọn họ.

Tiếng giết yên tĩnh xuống, một cái thanh âm thanh thúy kêu lên:

- Các ngươi đều xoay đầu lại.

Bao gồm Mạc Vô Kỵ ở bên trong, mấy trăm người đều là đờ đẫn xoay người nhìn người nói chuyện, nói chuyện là một cái nữ tử, da của nàng cũng không trắng, hơi có chút ố vàng. Không chỉ có như vậy, tóc của nàng cũng vậy lộ ra phát hoàng, ánh mắt ngược lại rất lớn. Tướng mạo không tính là xấu, cũng vậy không tính là nhiều xinh đẹp. Nếu mà da dẻ trắng nõn một phần, cũng là có thể dùng thanh tú để hình dung.

Ngược lại đứng ở bên cạnh thân nàng hai tên nữ tử để cho Mạc Vô Kỵ có chút thở dài, hắn chính là từ trong tay hai nàng này chạy trốn, không nghĩ tới sau cùng dạo qua một vòng, hay là bị hai nàng này bắt được.

Sau lưng nàng còn đứng lấy một người bà lão, bà lão tuy rằng lộ vẻ già, lờ mờ có thể thấy nàng trước đây thanh tú dung mạo. Bà lão trên người sát khí vờn quanh, còn có một chút máu tanh khí tức, có thể thấy được mới vừa mới động thủ, nàng là quân chủ lực.

- Cô gia ở nơi nào?

ánh mắt cô gái Tóc vàng từ đám người Mạc Vô Kỵ đảo qua, giọng nói bình tĩnh hỏi một cái.

Người kia cao gầy nữ tử nhanh chóng tiến lên khom người nói:

- Tiểu thư, ta cũng là bởi vì cô gia bị bọn họ chộp tới, ta theo dõi đến, mới có thể một đường lưu lại ký hiệu. Không nghĩ tới cô gia lại không ở đây, ngược lại cái tên kia lại có. Cái tên kia không nghe lời của ta, hiện tại quả nhiên bị người bắt.

Nói xong, nàng chỉ chỉ Mạc Vô Kỵ trong đám người.

cô gái Tóc vàng ánh mắt hạ xuống rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, xem một hồi lâu sau đó mới lên tiếng:

- Quân Di, người này có thể khôi phục hay không?

Đứng ở tóc vàng nữ tử sau lưng bà lão lắc đầu:

- Tiểu thư, người này bị Niết Hóa Đan niết hóa Linh Căn cùng Nguyên Thần, lại bị quấn linh đan hư hại thần kinh. Ta tối đa chỉ có thể để cho hắn khôi phục bộ phận thần trí, nói đúng là có thể làm cho hắn tiến hành đơn giản giao lưu cùng làm một phần sự tình đơn giản sao?. Cái khác...

Bà lão không có nói nữa đi xuống.

Tóc vàng nữ tử thở dài:

- Thiếu chút nữa thành phu quân của ta, coi như là hữu duyên. Quân Di, ngươi xuất thủ cứu hắn một chút đi.

Bà lão không nói gì thêm, dương tay một cái, một viên thuốc chính xác hạ xuống rơi vào trong miệng Mạc Vô Kỵ.

Đan dược vừa vào miệng, liền hóa thành từng đạo lạnh lẽo nhỏ lưu, nhỏ lưu trong nháy mắt làm dịu Mạc Vô Kỵ đại não. Mạc Vô Kỵ hoài nghi nếu mà hắn thực sự bị quấn linh đan bị lạc thần trí, đan dược này nói không chừng thật đúng là có thể để cho hắn khôi phục lại.

Sau khi, Mạc Vô Kỵ ánh mắt nhiều một chút sinh cơ khí tức, thậm chí đi nhảy tới vài bước, có chút nghi ngờ bốn phía nhìn một chút.

- Không cần nhìn, tiểu thư nhà ta cứu cái mạng nhỏ của ngươi.

Trước nữ tử cao gầy muốn lại Mạc Vô Kỵ bắt đi hét lên một tiếng.

- A...

Mạc Vô Kỵ nhìn cao gầy cái nữ tử, nửa ngày đều không có phản ứng đến.

tiểu thư tóc vàng thở dài nói:

- Đưa hắn mang đi sao?, ở lại trong trang làm đơn giản một chút việc vặt được rồi.

- Dà.

Bà lão vừa vung tay, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được một cổ cường đại nguyên lực xoắn tới, trực tiếp đưa hắn bắt đi.

Thiên Nô thấy Mạc Vô Kỵ bị mang đi, hắn vội vàng từ trong đám người dại ra chết lặng lao tới, nhanh chóng đi xa.

...

Hai ngày sau, phi thuyền dừng ở một cái trên quảng trường to lớn trạm dịch. Mạc Vô Kỵ đi theo tứ nữ trên thuyền xuống, đã nhìn thấy năm chữ lớn, thánh giang truyền tống trạm.

Tóc vàng nữ tử giơ tay lên thu hồi phi thuyền nói:

- Chúng ta đi Thiên Cơ Thần Tông đi xem, nghe nói bọn họ tại chiêu thu đệ tử.

Đứng ở một bên Mạc Vô Kỵ nghe được Thiên Cơ Thần Tông trong lòng vừa nhảy, hắn không biết là Thiên Cơ không phải là Thiên Cơ. Cho nên trong lòng rất là nghi hoặc thế nào thần vực cũng có cái này tông môn? Chỉ là tại phía sau Thiên Cơ bỏ thêm một cái chữ thần mà thôi.

- Tiểu thư, chúng ta lúc này nghìn vạn không có khả năng rời đi Lôi Kiếm Sơn Trang a, nếu như chúng ta rời đi, Lôi Kiếm Sơn Trang cũng không phải họ Tích.

Cô gái cao nhanh chóng nói, giọng nói có chút cấp thiết.

Tóc vàng nữ tử thở dài:

- Ta có thể làm sao? Bọn họ xuất ra ta Tích gia tổ huấn đến, ta không có tìm được cô gia vào Lôi gia, căn bản là vào không được tổ điện.

Cô gái cao lại đưa mắt hạ xuống rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, trong lòng Mạc Vô Kỵ vừa nhảy, không phải ta làm cô gia sao?, ta đều đã trí lực không được đầy đủ, các ngươi còn muốn ta làm cô gia, yêu cầu này thấp quá a.

- Tiểu thư, ngươi không tiến vào tổ điện, lão gia truyền thừa ngươi làm sao thu được. cô gia bất quá là túng thế tùng quyền, trước tên kia đồng ý cũng là túng thế tùng quyền. Ngươi chiếm được lão gia truyền thừa, tương lai chỉ cần có thể tạo nên thế giới của mình, cũng đủ để nắm trong tay Lôi Kiếm Sơn Trang.

Cô gái cao vẫn như cũ một bên huy động nói.

cô gái thấp cũng vậy nói theo:

- Tiểu thư, Duyên Hoa Tỷ nói rất đúng. Ngươi còn cứu Mạc Vô Kỵ, nếu mà không có ngươi mà nói, Mạc Vô Kỵ đã sớm chết rồi, hiện tại hắn nhất định sẽ giúp ngươi một lần.

Trên thực tế hai nàng đều ăn chắc Mạc Vô Kỵ trí lực không đủ, không có cách nào cùng trước như nhau phản kháng.

Tóc vàng nữ tử nhãn tình sáng lên, lập tức liền đưa mắt hạ xuống rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ:

- Duyên Hoa các ngươi rất đúng. Mạc Vô Kỵ, ngươi liền làm ta Tích gia cô gia sao?, ta sẽ không bạc đãi ngươi. Chờ ta nắm trong tay Lôi Kiếm Sơn Trang, ta sẽ nghĩ biện pháp giúp ngươi khôi phục Linh Căn.

Muốn điều khiển một người trí lực không đủ, trong lòng Mạc Vô Kỵ chỉ có thể khinh bỉ cái này tóc vàng nữ tử. Trong lòng thầm nghĩ, ngươi có còn hay không một điểm xấu hổ biểu tình a, cả hỏi cũng không hỏi ta một cái, liền trực tiếp làm chủ.

Cũng may hắn nghe được đây cũng là làm bộ cô gia, cuối cùng là trong phạm vi có thể tiếp nhận.

Cô gái thấp thở dài nói:

- Ta liền sợ bọn họ biết cô gia là giả mạo, đến lúc đó tìm thêm lý do.

Vẫn không nói gì, bà lão cười lạnh một tiếng:

- Coi như là ngươi tìm một thực sự cô gia trở về, bọn họ cũng cho rằng là giả mạo. Tiểu thư muốn là một cái danh phận tiến vào tổ điện, còn lại đều là thứ yếu.

Tóc vàng nữ tử ngưng trọng gật đầu:

- Quân Di nói rất đúng, vô luận bọn họ có phải hay không biết ta tìm cô gia là giả mạo, bọn họ cũng không thể ngăn cản ta tiến vào ta Tích gia tổ điện.

Nói xong câu đó sau đó, nữ tử tóc vàng nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi chỉ cần biết rằng ta là thê tử của ngươi là được, cái khác không cần quản. Còn có ta gọi Tích Niệm Mạt...

Tích Niệm Mạt ngược lại cũng không có khinh thường Mạc Vô Kỵ, trái lại đối với Mạc Vô Kỵ giải thích cặn kẽ.

Nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ đã đại khái biết chuyện đã xảy ra.

Tích Niệm Mạt đến từ Lôi Kiếm Sơn Trang, Lôi Kiếm Sơn Trang vốn là chủ nhân kêu Tích Kinh. Tích Kinh là tu vi gì, Tích Niệm Mạt cũng không nói gì, Mạc Vô Kỵ suy đoán hẳn là không thấp.

Nhiều năm trước Tích Kinh ra ngoài làm một chuyện cực kỳ nguy hiểm, sau đó sẽ không có lại trở về, toàn bộ Lôi Kiếm Sơn Trang đều cho rằng Tích Kinh đã bỏ mình.

Lôi Kiếm Sơn Trang trang chủ tạm thời là nữ nhi duy nhất của Tích Kinh, Tích Niệm Mạt.

Lôi Kiếm Sơn Trang Tích gia truyền thừa vẫn tại Tích gia tổ điện, theo lý thuyết Tích Niệm Mạt là Tích Kinh nữ nhi duy nhất, nàng kế thừa Lôi Kiếm Sơn Trang, tiến vào Tích gia tổ điện sẽ không có nghi vấn gì mới đúng là. Nhưng hết lần này tới lần khác là nơi này xảy ra vấn đề.

Vấn đề ra tại năm đó Tích Kinh trước đây mang về một cái nữ tử mang thai, gọi Phồn Lâm. Phồn Lâm tại Lôi Kiếm Sơn Trang sinh ra một cái cậu bé. Cậu bé liền cùng họ cô gái này, gọi Phồn Sùng.

Tích Kinh vẫn lạc sau đó, Phồn Lâm cư nhiên đứng ra nói Phồn Sùng là con trai của Tích Kinh, chỉ là ngại vì mặt mũi lúc đó Tích Kinh không có nói ra mà thôi.

Nếu như không có Lôi Kiếm Sơn Trang người còn lại hỗ trợ, Phồn Lâm có dũng khí nói như vậy, sớm đã bị đánh chết. Mấu chốt là Phồn Lâm nói Phồn Sùng là con trai của Tích Kinh, cũng có thể kế thừa Lôi Kiếm Sơn Trang sau đó, Lôi Kiếm Sơn Trang lại có phân nửa trưởng lão

hỗ trợ Phồn Lâm. Cho rằng dựa theo tổ huấn Tích Niệm Mạt không có hôn phối, không được kế thừa Lôi Kiếm Sơn Trang Tích gia truyền thừa.

Nói đến đây, Mạc Vô Kỵ đã hoàn toàn hiểu được. Hắn cũng là bất đắc dĩ, mới từ một cái vũng bùn đi ra, lại lâm vào một cái vũng bùn khác.

- Mạc Vô Kỵ, chuyện này vốn là cùng ngươi không có quan hệ, ta biết ngươi đối với lời nói của ta là nửa biết nửa không, ngươi không cần lo lắng, chỉ cần nhớ kỹ ta là thê tử ngươi, ngươi là cô gia của Lôi Kiếm Sơn Trang là được.

Một hơi thở lại đem chuyện đã xảy ra đơn giản nói một lần sau đó, Tích Niệm Mạt còn an ủi Mạc Vô Kỵ một câu.

- Ta đã biết.

Mạc Vô Kỵ ồm ồm trả lời một câu, hắn bây giờ có thể nói cái gì?

Nói không có trúng độc, hắn có thể đơn độc rời đi sao? Có lẽ này mới là thật muốn chết. Thật không nghĩ tới, tu luyện nhiều năm như vậy, hắn lại phải dựa vào diễn kịch mà sống a.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 884: Tộc Môn Đại Hội

Từ truyền tống trận xuống, lại cưỡi phi thuyền phi hành gần một tháng, phi thuyền mới ngừng lại.

Mạc Vô Kỵ đi xuống phi thuyền, đầu tiên nhìn nhìn thấy là một mảnh xanh tươi sườn núi, cực kỳ nồng nặc nguyên khí truyền đến, Mạc Vô Kỵ đã có một loại toàn thân buông lỏng cảm giác, hắn cảm giác đây chính là thần linh khí.

Nơi này thần linh khí so với xung quanh Thao Thiết cốc đâu chỉ nồng nặc hơn vài lần, càng làm cho Mạc Vô Kỵ cảm giác được thư sướng chính là, nơi này thần linh khí không có tạp chất như vòng ngoài Thao Thiết cốc, hơn nữa trong thiên địa quy tắc rõ ràng để cho Mạc Vô Kỵ hận không thể lập tức ngồi xuống cảm ngộ một phen.

Nếu để cho hắn ở chỗ này tu luyện, Mạc Vô Kỵ khẳng định chính bản thân rất nhanh thì có thể bước vào Tiên Đế hậu kỳ.

Nơi này vẫn là Lôi Kiếm Sơn Trang ngoại vi, bởi vì thần niệm của Mạc Vô Kỵ đã quét trên sườn núi có bốn cái chữ lớn đạo vận, Lôi Kiếm Sơn Trang.

Một cái đường rộng lớn đá xanh, nghiêng lấy đi tới, vẫn thông đến Lôi Kiếm Sơn Trang.

Tích Niệm Mạt đi ở phía trước, bà lão được gọi là Tích Quân theo sát bên cạnh nàng, nàng hai cái thiếp thân nữ tỳ Duyên Hoa cùng tìm cơ hội còn lại là đi ở phía sau. Mạc Vô Kỵ chỉ có thể đi ở sau cùng.

Bước trên đi thông Lôi Kiếm Sơn Trang đá xanh đường, Tích Niệm Mạt chỉ là đi rồi hơn mười bước liền ngừng lại, nàng cố ý quay đầu lại nói với Mạc Vô Kỵ:

- Phu quân, ngươi đi tới bên cạnh ta.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là lên tiếng uhm đáp một câu, đi tới bên người Tích Niệm Mạt.

Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, Tích Niệm Mạt dầu gì cũng là một trang chủ tạm thời, nàng trở về đến bây giờ, cư nhiên không ai chủ động ra nghênh tiếp.

Bất quá Mạc Vô Kỵ xem này Quân Di cùng Duyên Hoa, nhìn mặt của hai người sắc, liền biết chuyện này phải có chút không bình thường.

Thẳng đến Tích Niệm Mạt đi tới Lôi Kiếm Sơn Trang ngoài cửa lớn, bên trong Lôi Kiếm Sơn Trang hộ trận mới bị mở ra.

Hai gã đệ tử mặc thanh y đứng ở cửa vào, khom người thi lễ:

- Ra mắt tiểu thư.

- Lớn mật, không biết phải xưng hô trang chủ sao?

Duyên Hoa lớn tiếng quát lên.

- Duyên Hoa, đi theo tiểu thư đi ra ngoài vài ngày, tính khí ngược lại trở nên làm kiêu rất nhiều a. Ta thế nào cảm giác hắn cũng không có gọi sai? Tiểu thư dù sao cũng là đại trang chủ tạm thời. Bởi vì tiểu thư ra ngoài nhiều ngày không trở về, hiện tại Lôi Kiếm Sơn Trang đại trang chủ là Túy thiếu gia...

Một cái không nhanh không chậm thanh âm truyền đến, đi theo bên cạnh đi ra một người nam tử trung niên mặc áo bào tro.

Tích Túy? Tích Niệm Mạt hơi một do dự, liền hiểu được, Tích Túy không phải là Phồn Túy sao? Chính bản thân bất quá là đi ra ngoài hai tháng, một cái liền thân phần đều không xác định người cư nhiên thay thế nàng tạm thời trang chủ, còn công nhiên họ tích.

- Tích Địch, ngươi bất quá chỉ là một quản sự mà thôi, lại dám nói với tiểu thư như thế. Ngươi đã muốn tìm chết, ta sẽ thanh toàn ngươi...

Đứng ở Tích Niệm Mạt bên cạnh thân Tích Quân tức giận nói, đồng thời một cái tát liền phách về phía người này nam tử trung niên mặc áo bào tro.

Cuồng bạo nguyên lực dù cho hóa thành một bó, Mạc Vô Kỵ cũng vậy có thể cảm giác được sát ý trong đó. Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, bà lão này tính khí thật lớn, không một lời hợp trực tiếp giết. Hắn cảm giác cái này gọi Tích Địch áo bào tro quản sự thực lực và bà lão chênh lệch quá xa, thậm chí không phải là một điểm hai điểm.

Một tát này đi xuống, phỏng chừng Tích Địch không có cơ hội lại sống sót.

- Ầm!

Tích Quân một tát này chỉ là giữa đường đã bị một quyền đánh vỡ ra, trống rỗng nổ tung ra một đạo nguyên lực làn sóng kinh khủng.

Tại Tích Quân động thủ sau đó Mạc Vô Kỵ liền bắt đầu vô ý thức lui về phía sau, vẫn như cũ bị loại này nguyên lực nổ tung dư ba oanh lòng buồn bực, té bay ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ chỉ là bị nguyên lực lan đến mà thôi, hắn nhìn thấy Tích Quân há mồm phun ra một ngụm máu tươi.

Điều này làm cho trong lòng Mạc Vô Kỵ cực kỳ lay động, thực lực của Tích Quân hắn ra mắt, cả cái kia Hắc Giới Thần Thương cũng bị

nàng dễ dàng tiêu diệt. Một cường giả như vậy, tại dưới một quyền này, còn hộc ra một búng máu.

Thực lực của Lôi Kiếm Sơn Trang xa tại bên trên Mạc Vô Kỵ phỏng chừng, trong lòng hắn càng là đã không còn phổ, bị mạnh mẽ liên lụy đến loại này đấu tranh, căn bản cũng không phải là hắn mong muốn. Nếu mà Tích Niệm Mạt tranh quyền thất bại, hắn rất có thể là bia đỡ đạn, hắn làm sao mới có thể tại trong này bảo trụ cái mạng nhỏ của mình?

Một người nam tử mặt chữ điền xuất hiện ở trước mặt mọi người, có thể thấy được vừa rồi hắn một quyền kia vẫn là xa xa đánh văng ra ngoài.

- Bá Nhẫn trưởng lão, ngươi đây là ý gì?

Tích Niệm Mạt sắc mặt trầm xuống, trong giọng nói mang theo phẫn nộ.

- Tiểu thư, Sơn Trang phải có quy củ của sơn trang. Địch quản sự cũng không có nói sai cái gì, quân trưởng lão xuất thủ chính là muốn tính mạng của hắn. Nếu mà một chút chuyện nhỏ cũng muốn giết chết một quản sự, ta Lôi Kiếm Sơn Trang chung quy có một ngày sẽ suy thoái.

Mặt chữ điền trưởng lão không kiêu ngạo cũng không tự ti nói, hiển nhiên đối với Tích Niệm Mạt không có bao nhiêu lưu ý.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cảm thán, nếu mà hắn là Tích Niệm Mạt, hắn thực sự sẽ không trở về tranh đoạt cái này trang chủ. Rất hiển nhiên, cái này trong trang, quyền nàng nói chuyện bị không hạn chế.

Tích Niệm Mạt hít một hơi thật sâu, giọng nói hòa hoãn nói:

- Chuyện này Quân Di có chút xung động, cứ tính như thế sao?.

- Tiểu thư nói quên đi, vậy dĩ nhiên là do tiểu thư định đoạt.

Mặt chữ điền trưởng lão đi theo liền nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ khinh bỉ tên này, so với hắn còn phải hội diễn làm trò. Hắn thật muốn Tích Niệm Mạt lần nữa lật lọng nói, muốn giết Tích Địch, xem cái này mặt chữ điền nói thế nào.

Tích Niệm Mạt chế trụ lửa giận của mình, nói lần nữa:

- Ta vẫn chưa về, vì sao phải lại đem ta đại trang chủ bỏ đi?

Nghe được Tích Niệm Mạt nói, mặt chữ điền trưởng lão trái lại chính sắc nói:

- Tiểu thư nói không sai, trước ta liền phản đối mọi người lấy đi vị đại trang chủ của tiểu thư. Chỉ là bọn hắn nói lý do ta không cách nào phản đối, căn cứ Lôi Kiếm Sơn Trang quy định, trang chủ nhất định phải thành niên mới có thể đảm nhiệm, thành niên dấu hiệu là đã thành hôn. Tiểu thư không có lập gia đình...

Tích Niệm Mạt khoát tay chặn lại, cắt đứt mặt chữ điền trưởng lão nói, đồng thời đối với Mạc Vô Kỵ vẫy tay.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ, chỉ có thể đi tới bên người Tích Niệm Mạt, Tích Niệm Mạt lôi kéo tay Mạc Vô Kỵ nói:

- Bá nhẫn trưởng lão, đây là phu quân của ta Mạc Vô Kỵ. Vô Kỵ, đây là Lôi Kiếm Sơn Trang ta một trong năm đại trưởng lão, Tích Bá Nhẫn trưởng lão. Nhanh chóng ra mắt.

Mạc Vô Kỵ dại ra nghiêm mặt, mờ mịt nhìn thoáng qua Tích Niệm Mạt, lại lên dưới quan sát một phen Tích Bá Nhẫn, lúc này mới ồm ồm nói:

- Hi ba nhân? Nhưng hắn không phải a.

Nói xong còn cau mày, dường như vẫn nghĩ không thông vì sao mặt chữ điền trưởng lão phải gọi là hi ba nhân.

Tích Niệm Mạt nhanh chóng nói với Tích Bá Nhẫn:

- Bá nhẫn trưởng lão, Vô Kỵ bởi vì bị Hắc Giới Thần Thương bắt đi tìm kiếm Thần Cách tinh, phục dụng Nhiễu Linh Đan, cho nên bây giờ đầu óc có chút đơn thuần, còn xin trưởng lão bỏ qua cho.

Tích Bá Nhẫn cười nói:

- Tiểu thư lời này nói quá lời, nếu là cô gia ta Lôi Kiếm Sơn Trang, chúng ta Lôi Kiếm Sơn Trang tự nhiên là đem hết toàn lực phải cứu hắn.

Mạc Vô Kỵ những năm gần đây trải qua chuyện thật sự là nhiều lắm, hắn không phải là cái loại người chỉ biết là bế quan tu luyện ngàn vạn năm. Tích Bá Nhẫn thuận miệng một câu nói, Mạc Vô Kỵ liền biết đối phương sớm đã điều tra qua bọn họ nhóm người này. Biết lai lịch của hắn, cũng biết Tích Niệm Mạt từ đâu tới đây.

Mạc Vô Kỵ không có đoán sai, Tích Bá Nhẫn đích thật là điều tra qua Tích Niệm Mạt đi địa phương nào.

Về phần Hắc Giới Thần Thương làm này chuyện xấu xa, quá nhiều người biết. Chỉ là còn thật không có mấy người sẽ như Tích Niệm Mạt, lỗ mãng thất thất đi ngay diệt Hắc Giới Thần Thương. Một cái loại chuyện này nhiều lắm, thứ hai loại chuyện này phía sau liên lụy đến lợi ích quan hệ quá lớn.

Ngoài mặt giết Hắc Giới Thần Thương, kỳ thực bên trong lơ đãng, Tích Niệm Mạt đã đắc tội người nhiều hơn.

Tích Bá Nhẫn thuận miệng một câu sau đó, giọng điệu thay đổi liền nói:

- Tiểu thư, ngươi đã đã trở về trang, không bằng ba ngày sau chúng ta lại triệu khai tộc môn đại hội, nghị định chuyện trang chủ sao?

Tích Niệm Mạt thản nhiên nói:

- Hà tất chờ ba ngày sau? đi ngay bây giờ Lôi Kiếm Sơn Trang tộc môn điện nghị sự.

- Tốt, ta đây đi ngay an bài.

Tích Bá Nhẫn lập tức đáp, đi theo hắn liền xoay người đối với quản sự Tích Địch nói:

- Tích Địch, đi báo tin Lôi Kiếm Sơn Trang hết thảy trưởng lão, dòng chính đệ tử, đi tới tộc môn điện nghị sự.

- Dà.

Tích Địch cúi người hành lễ, lui ra phía sau mấy bước, lúc này mới xoay người rời đi. So với đối đãi Tích Niệm Mạt tiểu thư này, Tích Địch đối đãi trưởng lão Tích Bá Nhẫn thái độ phải tốt hơn nhiều.

- Ta cũng đi chuẩn bị một chút.

Tích Bá Nhẫn tại Tích Địch đi rồi, cũng vậy đi theo nói một câu, sau đó không đợi Tích Niệm Mạt trả lời, xoay người cấp tốc rời đi.

- Tiểu thư, ta sợ là chúng ta không có ở đây mấy ngày nay, Lôi Kiếm Sơn Trang đã có biến cố lớn.

Nhìn rời đi Tích Địch cùng Tích Bá Nhẫn, Tích Quân có chút lo lắng nói.

Tích Niệm Mạt chậm rãi nói:

- biến cố lớn hơn nữa, trang chủ lệnh bài ở trong tay ta, không có ta lệnh bài, ai cũng không đi được Tích gia tổ điện. Vô Kỵ...

- Ta đây a.

Mạc Vô Kỵ mờ mịt nhìn Tích Niệm Mạt, dường như không hiểu mình ở cái chỗ này, Tích Niệm Mạt làm gì còn muốn gọi hắn.

Tích Niệm Mạt nhìn Mạc Vô Kỵ, sau đó mỗi chữ mỗi câu chậm rãi nói:

- Tới rồi tộc môn nghị sự sau điện, ngươi không cần nói gì. Nếu mà hỏi ngươi, ngươi liền nói là phu quân ta, cái khác cũng không biết.

- Nga.

Mạc Vô Kỵ ồ một tiếng, liền im luôn.

...

Lôi Kiếm Sơn Trang tộc môn nghị sự điện cũng không lớn, thoạt nhìn chính là một cái đại lễ đường. Trong này lắp đặt thiết bị cũng vậy cực kỳ đơn giản, chỉ có một vài thạch đôn cùng bàn đá.

bên trong Nghị sự điện có một cái to lớn ao, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ có chút không rõ. Không Mạc Vô Kỵ không có Linh Căn, tu luyện thần thông cũng không phân. Không có gì Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Phong Lôi băng nói đến, hắn tu luyện qua lôi hệ thần thông thủ đoạn, cho nên hắn có thể cảm thụ đi ra, nghị sự điện trung gian ao là một cái Lôi Trì, bởi vì trong đó có hàng loạt lôi hệ nguyên tố khí tức.

Đi theo Tích Niệm Mạt cùng nhau tiến vào nghị sự điện chỉ có Tích Quân cùng Mạc Vô Kỵ, Tích Quân là Lôi Kiếm Sơn Trang trưởng lão, có tư cách tiến đến. Mạc Vô Kỵ là Tích Niệm Mạt phu quân, cũng có tư cách tiến đến. Về phần đám Duyên Hoa, vậy chỉ có thể ở bên ngoài chờ.

Tích Niệm Mạt lần này không có khách khí, nàng trực tiếp đi tới vị trí đầu não ngồi xuống. Tích Quân vào chỗ tại nàng bên phải, Mạc Vô Kỵ ngồi nàng bên trái.

Ba người ngồi xuống cũng không có bao lâu, trong đại điện liền lục tục có người tiến đến. Mạc Vô Kỵ tuy tu vi thấp, lại đang giả ngu, hắn cũng có thể thấy rõ ràng những thứ này vào tên gia hỏa thực lực cũng không thấp, bất kỳ người nào đều mạnh hơn hắn.

Nửa nén hương thời gian không tới, tộc môn nghị sự điện cũng không lớn liền ngồi đầy người.

- Tiểu thư, hiện tại trang chủ còn không có tuyển ra, vị trí này có đúng hay không trước để trống?

Tại người ngồi đầy sau đó, rốt cục có người đứng dậy.

Đứng ra nói chuyện là một người lão giả không râu, ý tứ của hắn là Tích Niệm Mạt hiện tại không nên ngồi ở chủ vị.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 885: Lưu Lại Ngươi Chết Sau Cùng

Tích Niệm Mạt đứng lên, lấy ra một quả thẻ bài màu xanh vỗ vào trên bàn đá trước mặt:

- Đây là trang chủ lệnh cha ta lưu lại Lôi Kiếm Sơn Trang, chẳng lẽ có tấm bảng cũng không thể ngồi ở chỗ này?

Không đợi lão giả không râu nói chuyện, một người nam tử trung niên trên mặt có một tầng thanh khí liền đứng lên:

- Niệm Mộc, vị trí này sẽ là của ngươi, ngươi cứ bình tĩnh.

Tích Niệm Mạt nghe đến đây nói, vành mắt hơi đỏ lên, đối với trung niên nam tử này cúi người hành lễ, ngồi xuống.

Người kia lão giả không râu chất vấn Tích Niệm Mạt, nghe được trung niên nam tử này đứng ra nói chuyện, cũng không có lại biểu thị ý kiến phản đối.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, đây thật là không dễ dàng a, cuối cùng là có một người lên tiếng tương trợ. Hơn nữa người trung niên này nam tử thoạt nhìn thực lực dường như cũng không thấp so với Tích Bá Nhẫn.

Tích Bá Nhẫn đứng lên cao giọng nói:

- Mấy tháng trước, Niệm Mộc tiểu thư rời đi Lôi Kiếm Sơn Trang, Sơn Trang trong lúc nhất thời không có trang chủ, cho nên chúng ta tạm thời lựa chọn Tích Túy làm trang chủ...

Trước nam tử trung niên đứng lên trợ giúp Tích Niệm Mạt nói chuyện nói lần nữa:

- Bá nhẫn trưởng lão, Tích Túy chỉ là tạm thời vì Lôi Kiếm Sơn Trang ứng phó này mấy cái ngoại lai khách mà thôi, không coi là tạm thời trang chủ.

Tích Bá Nhẫn cười ha ha:

- Vô luận có đúng hay không đều không trọng yếu, dù sao hiện tại tiểu thư trở về, chúng ta cũng cần lựa chọn lần nữa trang chủ. Năm đó lão trang chủ rời đi Lôi Kiếm Sơn Trang, không có chỉ định tiếp theo trang chủ. Cũng may lão trang chủ mặc dù không có trở về, còn để lại hai huyết mạch. Niệm Mộc cùng Tích Túy...

- Bá nhẫn trưởng lão, cha ta sớm muộn sẽ trở lại, cho nên có mấy lời không có khả năng nói lung tung.

Tích Niệm Mạt giọng nói có chút lạnh cắt đứt Tích Bá Nhẫn nói.

- Các vị trưởng lão, trang chủ hãy để cho Niệm Mộc tiểu thư đảm nhiệm sao?, ta có lỗi với cha Túy Nhi, ta...

Một cái thanh âm nhu nhược cô gái vang lên, một câu lời còn chưa nói hết, trong giọng nói liền mang theo một tia thút thít.

Mạc Vô Kỵ nhìn thấy nữ tử này nói chuyện, trong lòng thầm than người nữ nhân này xinh đẹp. Người nữ nhân này chẳng những có một khuôn mặt tuyệt thế khuynh thành, còn có da thịt trắng mịn để cho người ta không nhịn được nghĩ muốn sờ một cái.

Tại bên người nữ nhân này ngồi một nam một nữ, nam tử rất tuổi còn trẻ dung mạo rất xấu, ánh mắt dài nhỏ, thoạt nhìn có chút âm trầm. Nữ tử cúi đầu, dường như có thai.

- Chị dâu, chuyện này ngươi không cần phải để ý đến. Vô luận như thế nào, có thể yên lặng nuôi nấng thiếu gia đã lớn, cũng là một món

không chuyện dễ dàng.

Trước người kia lão giả để cho Tích Niệm Mạt từ vị trí đầu não xuống, lúc này cũng là thở dài một cái an ủi.

Tích Niệm Mạt tức giận có chút phát run, nàng khẳng định người nữ nhân này cùng cha của mình không hề quan hệ, thế nhưng là nàng không có cách nào xuất ra chứng cứ.

Ngồi bên người Tích Niệm Mạt, Tích Quân lớn tiếng nói:

- Một đứa con hoang, cũng vậy xứng đến Lôi Kiếm Sơn Trang làm trang chủ?

- Ngươi nói ai là con hoang?

thanh niên Dài nhỏ ánh mắt bỗng đứng lên, tức giận quát lên.

Tích Bá Nhẫn cũng là cúi đầu nói:

- Quân trưởng lão, một tháng trước, Túy thiếu gia thông qua Tích gia huyết mạch khảo thí, đích thật là con trai trưởng lão trang chủ. Tuy nói ta Lôi Kiếm Sơn Trang trang chủ vô luận nam nữ, thế nhưng ai cũng biết, Tích Túy thích hợp trang chủ hơn một phần. Ta cũng vậy có khuynh hướng Niệm Mộc làm trang chủ, nhiên ta không có khả năng trợn tròn mắt nói trắng ra.

Mạc Vô Kỵ ngơ ngác nhìn Tích Bá Nhẫn, làm người có thể làm được Tích Bá Nhẫn như vậy, cũng là một cái đỉnh cấp nhân tài a.

- Quân Di, không cần nói, đã như vậy, vậy thì tiến hành trang chủ tuyển chọn sao?.

Tích Niệm Mạt giọng nói bình thản nói, trong lòng nàng lại cực độ khiếp sợ.

Bởi vì nàng cho rằng phồn túy căn bản cũng không phải là phụ thân huyết mạch, hiện tại Tích Bá Nhẫn hết lần này tới lần khác nói phồn túy cũng là Tích gia dòng chính. Hết lần này tới lần khác Tích Dị Bá trưởng lão còn không có đứng ra phản đối, điều này nói rõ Tích Bá Nhẫn nói khảo thí là sự thật.

- Niệm Mộc, Lôi Kiếm Sơn Trang trang chủ nhất định phải là...

Lần này Tích Niệm Mạt không đợi Tích Bá Nhẫn lại đem nói nói ra, liền kéo tay Mạc Vô Kỵ đứng lên nói:

- Ta ở chỗ này hướng mọi người giới thiệu một chút, đây là phu quân Mạc Vô Kỵ của ta, hắn tương lai cũng là người của Lôi Kiếm Sơn Trang. Bởi vì một phần nguyên nhân, đầu óc của hắn bị một phần thương tổn, bất quá hắn giống như ta, đều là nhiệt tình trung thành với Lôi Kiếm Sơn Trang.

- Niệm Mộc...

Nghe được Tích Niệm Mạt lại đem Mạc Vô Kỵ gọi ra, nói là chồng của nàng, nam tử trung niên trên mặt có thanh khí cũng không nhịn được.

Lão giả không râu lại một lần nữa đứng dậy:

- Niệm Mộc, chúng ta hiểu tâm tình của ngươi. Ngươi biết muốn đi vào tộc môn nghị sự điện, nhất định phải có thể chịu được nghị sự điện Lôi Trì rửa sao? Bằng không, coi như là dòng chính, cũng vậy không có tư cách tiến vào nơi này.

- Tích Thế trưởng lão, ngươi là có ý gì?

Tích Niệm Mạt sắc mặt có chút tái nhợt hắn lên. Không muốn nói Mạc Vô Kỵ Linh Căn đều niết hóa, coi như là linh căn của hắn không có niết hóa, hắn cũng không thể tại bên trong Lôi Trì rửa.

Thì ra tên này gọi Tích Thế, Mạc Vô Kỵ khẳng định trưởng lão k râu là người của phồn túy. Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ cũng vậy mới biết được Lôi Trì này là dùng làm gì.

- Ý của ta là, nếu mà không có khả năng tại bên trong Lôi Trì rửa, căn bản cũng không có tư cách trở thành cô gia Lôi Kiếm Sơn Trang.

Tích Thế giọng nói có chút lãnh.

Mạc Vô Kỵ không biết Lôi Trì này có thật lợi hại không, hắn khẳng định mình có thể kiên trì nổi. Bất quá loại thời điểm này, hắn tuyệt đối sẽ không đứng ra nói ta có thể gột rửa.

- Dị bá đại ca, ý của ngươi là cái gì?

Tích Quân thấy Tích Niệm Mạt không còn có nói, lại đưa mắt hạ xuống rơi vào trên người trưởng lão vẻ mặt thanh khí.

Tích Dị Bá chậm rãi nói:

- Nơi này đều là người Lôi Kiếm Sơn Trang, mấy tháng trước Tích Túy thê tử cũng không cách nào tại bên trong Lôi Trì rửa, nàng là tu luyện công pháp Lôi Kiếm Sơn Trang ta, mới có cơ hội tiến vào Lôi Trì rửa. Không bằng như vậy đi, cô gia sẽ ở ta Lôi Kiếm Sơn Trang tu luyện thời gian mấy tháng, sau đó sẽ hành khảo thí.

- Ta đồng ý.

Tích Bá Nhẫn lập tức nói.

Chính là lão giả không râu Tích Thế vẫn nhằm vào Tích Niệm Mạt, cũng vậy gật gật đầu nói:

- Ta cũng đồng ý, dù sao Niệm Mộc cũng là trang chủ nữ nhi, hắn là bình đẳng đối đãi.

Tích Niệm Mạt sắc mặt bộc phát tái nhợt, nàng không có trách Tích Dị Bá. Mạc Vô Kỵ Linh Lạc bị hủy, Linh Căn Nguyên Thần tán loạn, chuyện này Tích Bá Nhẫn biết, Tích Dị Bá khẳng định không biết. Nếu mà Tích Dị Bá biết, sẽ không nói ra lời này.

Tích Dị Bá thấy Tích Niệm Mạt sắc mặt, liền biết hắn dường như xuất ra một cái chủ ý thúi.

- Đa tạ Dị bá thúc, Niệm Mộc quyết định buông tha Lôi Kiếm Sơn Trang trang chủ vị, đồng thời Niệm Mộc cũng vậy rời đi Lôi Kiếm Sơn Trang.

Tích Niệm Mạt đứng lên.

Nàng cho là mình chỉ cần có phu quân, cũng sẽ không có vấn đề gì, không nghĩ tới chuyện căn bản cũng không phải là nàng nghĩ như vậy.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng cũng vậy đi theo đứng lên, hắn ước gì sớm một chút rời đi nơi này.

- Tiểu thư, Lôi Kiếm Sơn Trang là nhà của ngươi, chúng ta thật không hy vọng ngươi rời đi nơi này. Rồi lại nói, thần vực khổng lồ, nơi nào lại có thể tìm tới...

Tích Thế giọng nói mang theo một tia thương cảm nói.

- Đa tạ, ta đi nơi nào không cần phải ngươi đến quan tâm.

Tích Thế lời còn chưa dứt, Tích Niệm Mạt liền cắt đứt lời của hắn.

Tích Bá Nhẫn thở dài nói:

- Chúng ta đều không hy vọng tiểu thư rời đi, tiểu thư nhất định phải rời đi, đó cũng là tiểu thư tự do. Lão môn chủ Lôi Kiếm lệnh, là ta Lôi Kiếm Sơn Trang tượng trưng, tiểu thư lại là không thể mang đi.

- Đây là đồ ta cha lưu lại cho ta, ta sẽ không cho người nào.

Tích Niệm Mạt khí sắc mặt tái xanh, tay đều có chút run rẩy.

- Ngươi sai rồi, đây không phải là đồ đạc trang chủ để lại cho ngươi, mà là đồ đạc lưu cho Lôi Kiếm Sơn Trang.

Lại có một người trưởng lão đứng lên nói.

- Không sai, Lôi Kiếm này khiến đích xác không phải là ngươi tư nhân đồ đạc.

Nghị sự trong điện, đông đảo dòng chính đệ tử đều đứng ra nói.

Tích Niệm Mạt còn đang phẫn nộ vì Lôi Kiếm lệnh, trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút lo lắng. Hắn cảm nhận được nguy cơ, rất có thể hắn một theo Tích Niệm Mạt rời đi nơi này, sẽ chỉ là bị người đuổi giết, sau đó bị thông tới chết.

- Các ngươi đều sai rồi, ta hiện tại sẽ tới nói cho các ngươi biết, Lôi Kiếm lệnh chính là đồ của Mạt Nhi.

Một cái thanh âm khàn khàn mang theo hàn ý truyền đến, đi theo một người nam tử áo trắng đi vào trong tộc môn nghị sự điện.

- Á đù! Trang chủ?

- Vloz! Đại ca...

nam tử áo trắng vừa đi vào, trong nghị sự điện tất cả mọi người ngốc trệ, theo đó tất cả đều đứng lên.

- Cha...

Tích Niệm Mạt khóc lớn vọt ra, nhào vào trong lòng nam tử áo trắng.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy thật không ngờ, cha Tích Niệm Mạt Tích Kinh sẽ trở về. Vô luận như thế nào, hắn chí ít từ trong nguy cấp chạy ra một kiếp.

- Trang chủ, ngươi không ở Lôi Kiếm Sơn Trang, chúng ta giống như con ruồi không đầu giống nhau.

Tích Thế vẻ mặt "Ngạc nhiên mừng rỡ" nói, hắn hỗn loạn khí tức biểu đạt hắn hiện tại rất sợ hãi.

- Phải không? Nhưng ta lại thấy ngươi muốn đuổi đi nữ nhi của ta...

Tích Kinh lời nói mang theo một tia băng hàn khí tức, những lời này vừa mới nói xong, tay hắn đã vỗ ra. trưởng lão Tích Thế lúc trước còn đang chất vấn Tích Niệm Mạt, tại dưới tay Tích Kinh hóa thành một đoàn huyết vụ, không có nửa điểm năng lực chống cự.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ vừa nhảy, đây quả thực không phải là cùng một cấp bậc. Lôi Kiếm Sơn Trang cái này trang chủ thật sự là quá cường đại, cường đại đến tình cảnh hắn không dám nghĩ.

- Trang chủ, Tích Thế...

Tích Bá Nhẫn mới vừa vừa mới nói bốn chữ, Tích Kinh lần nữa một cái tát vỗ xuống đi.

Tích Bá Nhẫn giống nhau là không có nửa điểm năng lực chống cự, hóa thành một đoàn huyết vụ dày, Tích Kinh mới lạnh giọng nói:

- Ta là người điếc sao? Đối với nữ nhi ta như vậy, ta không nghe được?

Liên tục giết hai gã trưởng lão, Tích Kinh mới lạnh lùng nhìn Phồn Lâm:

- Phồn Lâm, năm đó là ta cứu ngươi trở về. Lúc nào, con của ngươi thành nhi tử của ta? Chẳng những thành nhi tử của ta, còn muốn đem nữ nhi của ta đuổi ra Lôi Kiếm Sơn Trang?

Phồn Lâm sắc mặt tái nhợt, giọng nói của nàng run rẩy nói:

- Tích Kinh, ngươi đã thề, không thể thương tổn ta mẹ con. Ngươi hứa hẹn qua, lẽ nào ngươi muốn vi phạm cam kết của ngươi.

Tích Kinh sắc mặt âm trầm, trầm mặc một lúc lâu, mới lớn tiếng quát lên:

- Các ngươi đi đê, vĩnh viễn đừng để cho ta nhìn thấy các ngươi nữa.

Phồn Lâm đưa nắm chặt phồn túy cả người run rẩy, tăng nhanh cước bộ đi ra ngoài. Về phần người kia nữ tử mang thai, hai người nhìn liền cũng không có nhìn.

Tích Kinh giết chóc lại cũng không có kết thúc, thủ ấn hắn không ngừng đánh ra, mỗi một lần đánh ra, đều mang theo một đoàn huyết vụ. người bên trong phòng toàn bộ mặt như màu đất, không có bất kỳ người nào dám phản kháng một cái.

Khi người trong phòng giảm đi 1/2, Tích Kinh lần này đình chỉ tiếp tục giết chóc, đưa mắt hạ xuống rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi lá gan không nhỏ, lại dám làm con rể Lôi Kiếm Sơn Trang, lưu lại ngươi, chết sau cùng nhá...

Tích Kinh câu này còn chưa nói hết lời, đã phách một cái tát về phía Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 886: Sơn Trang Biến Cố

Tích Niệm Mạt căn bản cũng không có nghĩ đến cha cả Mạc Vô Kỵ cũng muốn giết, nàng nhanh chóng đưa tay đem Mạc Vô Kỵ bắt đến. Tích Kinh muốn giết Mạc Vô Kỵ vốn chính là tùy ý một nhịp, nữ nhi xuất thủ, hắn càng là thu liễm nguyên lực.

- Ầm!

Nghiền ép không gian nguyên lực thủ ấn từ bên người Mạc Vô Kỵ đánh, trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ phía sau thạch đôn đánh thành mảnh vụn. Dù cho có Tích Niệm Mạt hỗ trợ bắt một cái, Mạc Vô Kỵ vẫn là bị dư ba quét trúng, há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra. So với Tích Kinh, hắn cả con kiến hôi cũng không tính.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ giận điên lên, cũng là thở dài. Hắn biết rõ Tích Kinh muốn động thủ với hắn, hết lần này tới lần khác không cách nào né ra. Nếu mà không phải là Tích Niệm Mạt xuất thủ cứu giúp, hắn vừa rồi liền hóa thành mảnh vụn.

- Cha, không nên giết Mạc Vô Kỵ, hắn là vô tội, tương phản vì giúp ta, còn cố ý đi tới chúng ta Lôi Kiếm Sơn Trang. Nếu mà ngươi giết Mạc Vô Kỵ, ta sẽ cả đời bất an, có tổn hại ta đạo tâm...

Tích Niệm Mạt không đợi Tích Kinh động thủ lần nữa, liền nhanh chóng cấp tốc giải thích một lần Mạc Vô Kỵ sự tình.

Tích Kinh quét một cái Mạc Vô Kỵ, thản nhiên nói:

- Đã như vậy, Dị bá, ngươi mang Mạc Vô Kỵ đi động phủ ta tu luyện bế quan một đoạn thời gian, dùng bồi thường hắn cống hiến.

Nói xong, hắn nắm lên một quả lệnh bài ném cho Tích Dị Bá.

Đồng thời Tích Dị Bá nghe được Tích Kinh truyền âm:

- Đem Mạc Vô Kỵ mang tới địa phương ta bế quan giết, đem phong bế chỗ đó, đừng cho Mạt Nhi biết. Còn có, chúng ta gần rời đi Lôi Kiếm Sơn Trang, nơi này Lôi Kiếm Sơn Trang lại đem sẽ không tồn tại.

- Dà.

Vẻ mặt thanh khí Tích Dị Bá lập tức đứng lên, không chút do dự nắm lên Mạc Vô Kỵ, lắc mình liền ra tộc môn nghị sự điện.

- Cha, thế nhưng là hắn nguyên thần linh căn niết hóa, căn bản cũng không có thể tu luyện a...

Tại Tích Dị Bá sau khi rời khỏi đây, Tích Niệm Mạt mới phản ứng được, kinh thanh nói.

Tích Kinh thở dài một tiếng nói:

- Phòng tu luyện của ta dưới Thần Linh Khí nồng nặc, cũng vậy có một chút đỉnh cấp thần linh đan cùng ta truyền thừa, để cho hắn ở lại bên trong, có thể hay không thu được cơ duyên liền nhìn xem chính hắn số mệnh.

- Thế nhưng là...

Tích Niệm Mạt còn muốn nói điều gì, bị Tích Kinh khoát tay chặn lại ngừng. Sau đó Tích Kinh đối với nghị sự trong điện đông đảo người nói:

- Ta trở về bất quá là nửa nén hương không tới, liền nghe được lời nói ta không muốn nghe. Có một câu nói kêu không phải tộc của ta, kỳ tâm tất dị. Tích Bá Nhẫn, Tích Thế, Tích Chấn bọn người là năm đó ta thu nạp, cho họ tích. Ta sau khi mất tích, bọn họ quả nhiên đều lộ bản chất ra ngoài. Cũng may tại chỗ này còn đang ngồi, đều là ta Tích gia dòng chính.

Tộc môn nghị sự trong điện tất cả mọi người là im ắng không tiếng động, năm đó trang chủ chính là cường hãn vô biên, mấy năm nay đi qua, trang chủ thực lực hiển nhiên là càng lên một tầng cao. Về phần đám bị giết rơi, đích xác đều không phải là người Tích gia.

Tích Kinh giọng nói trầm thấp hắn lên:

- Nếu mà có thể, ta hi vọng đừng lại trở lại Lôi Kiếm Sơn Trang, thế nhưng là ta phải trở về. Bởi vì ta không trở lại, nơi này lại cũng không có ai có thể sống được đến, nơi này có ta Lôi Kiếm Sơn Trang truyền thừa, có tộc nhân của ta cùng gia nhân ở, ta không có khả năng vứt bỏ các ngươi...

Trong đám người truyền đến từng đợt nhỏ giọng nghị luận, Tích Kinh lần nữa khoát khoát tay, ý bảo mọi người đình chỉ nghị luận sau đó nói:

- diệt môn đại họa là ta dẫn tới, cho nên chúng ta nhất thiết phải hiện tại liền phải rời khỏi Lôi Kiếm Sơn Trang. Người ở đây nhiều lắm, ta hi vọng ta mang theo mọi người sau khi rời đi, mọi người có thể mỗi người tìm kiếm tông môn thích hợp của mình. Vô luận tương lai phát sinh cái gì, mời đều nhớ kỹ chính bản thân họ tích, đến từ Lôi Kiếm Sơn Trang. Chung quy có một ngày, ta Lôi Kiếm Sơn Trang sẽ lần nữa đứng lên...

- Cha...

Tích Niệm Mạt nghe thấy trong lòng cả kinh, nơi này gần không ai sống sót, cha cũng đã nói muốn dẫn nơi này mọi người rời đi, thế nhưng là vì sao lại đem Mạc Vô Kỵ ném vào bế quan thất?

- Ầm!

Tích Niệm Mạt vừa mới gọi một tiếng, toàn bộ Lôi Kiếm Sơn Trang liền tốt rồi hình như bị một thanh chùy lớn đánh một cái vậy, phát sinh đung đưa kịch liệt.

Tích Kinh biến sắc, hắn không có nghĩ tới những người này tới nhanh như vậy, hắn cho rằng chí ít còn có nửa ngày mới có thể đến nơi đây, nửa ngày cũng đủ hắn mang đi toàn bộ người Lôi Kiếm Sơn Trang.

Lúc này hắn căn bản là không cách nào nói thêm cái gì, chỉ có thể vội vàng nói:

- Tích Quân, ngươi lập tức dẫn người bảo vệ Lôi Kiếm Sơn Trang các nơi hộ trận, ta đi gia cố hộ trận...

...

Thực lực của Tích Dị Bá rất mạnh, bắt Mạc Vô Kỵ trong thời gian ngắn, liền xuyên qua hơn mười dặm địa phương, sau đó bắt đầu không ngừng xuống phía dưới.

Chỉ gần nửa nén hương thời gian, Tích Dị Bá liền ngừng lại, lại đem lệnh bài trong tay ở trên hư không bên trong một ấn, một đạo đại môn không hề dấu vết từ từ mở ra.

Tích Dị Bá nắm lên một viên thuốc đưa vào trong miệng Mạc Vô Kỵ nói:

- Ai, nhìn xem tại phân thượng ngươi giúp tiểu thư, cho ngươi một cái khuyến cáo, kiếp sau đầu thai thời điểm vận khí tốt một chút sao?. Nơi này là chỗ trang chủ bế quan, Thần Linh Khí nồng nặc, làm ngươi an nghỉ nơi cũng không thua thiệt. Coi như là xem tại ngươi giúp tiểu thư, cho ngươi một phần bồi thường.

Sau khi nói xong, cũng không quản Mạc Vô Kỵ còn đang dại ra ánh mắt, trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ ném vào trong cửa, sau đó cấp tốc xoay người rời đi.

Cánh cửa chậm rãi lại đóng lại, bên ngoài không còn có nửa điểm vết tích.

Mạc Vô Kỵ bị ngã trên mặt đất, hắn cũng không có động, Tích Dị Bá đút cho hắn ăn viên thuốc đó hiển nhiên là kịch độc đan dược. Đan dược vừa vào miệng, cuồng bạo độc tính đã bị hóa độc lạc phát hiện, sau đó trong nháy mắt bao trùm đi rồi.

Độc dược Mạc Vô Kỵ không quan tâm, hắn quan tâm là cái chỗ này hắn có thể đi hay không.

Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm thẩm thấu đi ra ngoài, hắn rất nhanh thì thấy rõ ràng chính bản thân chỗ ở, đây là một cái phong bế bế quan không gian. Bên trong Thần Linh Khí nồng nặc tới cực điểm, trong nhà trống trải không hề có một vật.

Cảm giác được chính bản thân dường như không có gặp nguy hiểm, Mạc Vô Kỵ trước tiên đứng lên kiểm tra chung quanh đây cửa ra.

Mặc cho thần niệm của Mạc Vô Kỵ kiểm tra mấy lần, Mạc Vô Kỵ cũng vậy không có tìm được bất luận cái gì xuất khẩu(cửa ra), cái này hộ trận thật giống như thiên nhiên phong bế giống nhau. Đồng dạng Mạc Vô Kỵ cũng không có tra ra cái gì quản chế pháp trận, hắn lấy ra trận kỳ, trực tiếp bố trí một cái ẩn nấp cấm chế cùng ẩn linh pháp trận.

Vô luận có đúng hay không còn có quản chế hộ trận hắn nhìn không ra, hiện tại Mạc Vô Kỵ đều đành phải vậy. Hắn nuốt độc dược không có chết, đã bại lộ vấn đề của hắn, lúc này hắn giấu diếm nữa cái khác, không có bất kỳ ý nghĩa. Hay là nắm chặt thời gian tu luyện rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên tại đây loại quy tắc đầy đủ hết, thần linh nguyên khí nồng nặc chỗ tu luyện, khi hắn toàn lực vận chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết hấp thu Thần Linh Khí thì, cả người hắn thật giống như ngâm ở tại trong thiên địa quy tắc. Chung quanh Thần Linh Khí điên cuồng bị Mạc Vô Kỵ Chu Thiên vận chuyển cuốn đi, Mạc Vô Kỵ tu vi dùng tốc độ nhanh nhất đang tăng lên.

Không chỉ có như vậy, hắn thần thông quy tắc đang không ngừng hoàn thiện.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ là dự định hai ngày nữa liền nghĩ biện pháp rời đi, hiện tại hắn hoàn toàn trầm mê tới rồi tu luyện, quên mất hắn là cũng nhanh một chút đi.

...

Mạc Vô Kỵ cũng không biết, hắn đang điên cuồng hấp thu Thần Linh Khí tăng lên chính bản thân tu vi thời điểm, Lôi Kiếm Sơn Trang đã bị đập cho thiên sang bách khổng. Không phải là thực lực của Tích Kinh kinh người, lại tinh thông trận đạo, Lôi Kiếm Sơn Trang sớm đã bị đánh vỡ ra.

Chính là như vậy, Lôi Kiếm Sơn Trang cũng bị oanh lung lay sắp đổ.

- Răng rắc!

Lôi Kiếm Sơn Trang tại kiên trì hơn hai mươi ngày sau, lại cũng không kiên trì nổi, một đạo trận cơ trực tiếp bị đập vỡ.

Tại đây đạo trận cơ bị nổ nát đồng thời, một đạo ô mang từ bên ngoài bắn vào, trực tiếp phá vỡ không gian khoảng cách vừa vào ngực Tích Kinh. Hơn mười đạo thân ảnh vọt vào, Tích gia đệ tử không có bị Tích Kinh giết chết, lúc này hóa thành một mảnh huyết vụ.

- Tích Quân, ngươi lập tức mang theo Mạt Nhi chạy trốn... Mạt Nhi, sau này không nên nghĩ báo thù cho ta, nghìn vạn nhớ kỹ...

Tích Kinh nói chuyện những lời này, lại đem Tích Niệm Mạt đi phía sau dãy một cái, hắn nhào vào đám người tiến vào trong.

...

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được chính bản thân toàn thân bị đập mở ra giống nhau, một loại lực lượng tràn ngập cả người không có gì sánh kịp.

Tiên Đế hậu kỳ, Mạc Vô Kỵ mừng rỡ thầm nghĩ gào thét. Nếu mà tại Tiên Giới, hắn muốn tu luyện tới Tiên Đế hậu kỳ, sợ rằng chỉ có thời gian mới có thể chồng chất lên. Ở chỗ này, hắn chỉ dùng thời gian một tháng, liền từ Tiên Đế trung kỳ bước vào Tiên Đế hậu kỳ.

Càng làm cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ là, hắn tiên nguyên chuyển hóa, toàn bộ chuyển hóa thành thần nguyên. Tuy Mạc Vô Kỵ còn không có xem qua chân chính thần tinh là vật gì, Mạc Vô Kỵ cũng vậy đoán được trước đây hắn lấy được những Thanh Tinh đó hắn là thần tinh mảnh nhỏ.

Bởi vì những Thanh Tinh đó quy tắc không được đầy đủ, cho nên không cách nào để cho hắn nguyên lực toàn bộ chuyển hóa thành thần nguyên. Nơi này là thần vực, thiên địa nguyên khí hoàn thiện, lúc này mới có thể để cho hắn dễ dàng chuyển hóa thần nguyên, đồng thời đối với thần thông của mình quy tắc còn có đẳng cấp sâu cảm ngộ.

Hơn một tháng cũng không có người đến cái chỗ này, Mạc Vô Kỵ không biết hắn có đúng hay không bị quên lãng. Vô luận như thế nào, hắn nhất định phải mau rời khỏi.

Mạc Vô Kỵ bước vào Tiên Đế hậu kỳ, tuy so với Tiên Đế trung kỳ chỉ là đi tới một bước nhỏ. Đối với Mạc Vô Kỵ tới là, trên thực lực thăng một mảng lớn, chủ yếu hắn nguyên lực toàn bộ chuyển hóa thành cường đại hơn thần nguyên.

Trữ Thần Lạc thần niệm thẩm thấu đi ra ngoài, Mạc Vô Kỵ bắt đầu thôi diễn chung quanh đây phòng ngự hộ trận.

Mạc Vô Kỵ trận đạo vốn là vượt qua cửu cấp tiên trận tông sư trình độ, hắn tại Bình Phạm tiên môn bố trí hộ trận, liền miễn cưỡng đến gần cấp một thần trận cấp độ. Dùng Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, hắn cũng không phải phá vỡ nơi này hộ trận, chỉ cần tìm được một ra miệng trận tâm, theo lý thuyết sẽ không quá qua gian nan.

Để cho Mạc Vô Kỵ buồn bực là, hắn liên tục thôi diễn năm ngày, cả hộ trận da lông cũng không có mò lấy, chứ đừng nói chi là tìm được xuất

trận trận tâm.

Lại là mấy ngày trôi qua, thời điểm Mạc Vô Kỵ vẫn còn tiếp tục thôi diễn cái này phòng ngự hộ trận, phòng ngự hộ trận bỗng nhiên không có dấu hiệu nào bị mở ra. Mạc Vô Kỵ biết vô luận như thế nào, đây là hắn duy nhất cơ hội đào tẩu. Nếu mà bị lại mang tới Tích Kinh trước mặt, hắn tuyệt đối không cách nào sống sót.

Gần như là tại phòng ngự hộ trận bị mở ra trong nháy mắt đó, Mạc Vô Kỵ liền liền xông ra ngoài, đồng thời liền muốn thuấn di rời đi.

Bất quá khi Mạc Vô Kỵ thấy nữ nhân ở phía ngoài hộ trận thì, hắn đình chỉ thuấn di. Người nữ nhân này lại là cái kia mang thai nữ tử ban đầu ở Lôi Kiếm Sơn Trang tộc môn nghị sự điện, dựa theo Mạc Vô Kỵ phán đoán, nữ tử này hắn là thê tử Phồn Túy mới đúng.

- Ngươi đã cứu ta?

Mạc Vô Kỵ sở dĩ dừng lại, là bởi vì hắn thấy trong tay nữ tử này có một quả lệnh bài, chính là lệnh bài mở ra cái hộ trận này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 887: Thông Minh Trong Sáng Nữ Nhân

- A...

Nữ tử thấy Mạc Vô Kỵ cư nhiên từ trong phòng Tích Kinh bế quan đi ra, nhất thời kinh a một tiếng, dường như hoàn toàn thật không ngờ.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn cô gái này biểu tình kinh ngạc, liền biết cô gái này không phải là có ý định muốn cứu hắn, hắn là trong lúc vô tình cứu hắn. Cô gái này dung mạo so với Tích Niệm Mạt còn xinh đẹp hơn, khả năng bởi vì duyên cớ mang thai lại bị thương nặng, lúc này mới sắc mặt tái nhợt, khí tức hỗn loạn.

- Vô luận như thế nào, đa tạ.

Mạc Vô Kỵ đối với cô gái này liền ôm quyền, bước ra một bước, đồng thời thần niệm thẩm thấu ra ngoài.

Coi như là Tích Kinh không giết người nữ nhân này, theo lý thuyết nàng cũng không có tư cách tới chỗ này. Nếu người nữ nhân kia đi tới nơi này, vậy đã nói rõ có cổ quái.

- Ngươi chờ một chút...

Cô gái này cho rằng Mạc Vô Kỵ còn muốn chạy, nàng nhanh chóng gọi một câu.

Không cần cô gái này gọi, Mạc Vô Kỵ cũng phải chờ. bên trong Hắn thần niệm, Lôi Kiếm Sơn Trang sớm đã thành một mảnh phế tích, ngoại trừ vài cổ thi thể ra, nơi này thật giống như đã qua địa chấn giống nhau.

Phía ngoài Lôi Kiếm Sơn Trang xanh tươi, lúc này cũng biến thành hoang vắng không gì sánh được. Hết thảy đều cho thấy, Lôi Kiếm Sơn Trang trước đây xảy ra một trường hạo kiếp.

- Lôi Kiếm Sơn Trang là chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm nữ tử này, trầm giọng hỏi.

Người nữ nhân này tu vi hắn là mạnh hơn so với hắn, bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không sợ.

- Ngươi không phải là...

Nữ nhân này nghe Mạc Vô Kỵ nói mấy câu, đều là dứt khoát. Cộng thêm nàng thấy Mạc Vô Kỵ biểu tình, liền biết trước Mạc Vô Kỵ ngu si tại Lôi Kiếm Sơn Trang là giả bộ.

Mạc Vô Kỵ biết cô gái này ý tứ, hắn cũng không thèm để ý nói:

- Ta đích xác còn không có hoàn toàn ngu ngốc, bất quá Linh Lạc cùng Nguyên Thần của ta đích thật là đã không còn.

- Ta hiểu rõ, ngươi giống như ta, chỉ là ta bị Phồn Túy hai súc sinh mẹ con này bắt tới, kết quả bị Phồn Túy hấp diêm tới có bầu. Ta cho rằng Tích Kinh nhất định phải giết chính là ngươi, không nghĩ tới hắn cư nhiên không có giết ngươi.

Cô gái này giùng giằng bò dậy.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thất kinh, không nói gì thêm. Người nữ nhân này tâm tư quá mức trong sáng, bởi vì Tích Kinh đích xác mệnh lệnh Tích Dị Bá giết hắn. Nếu mà không phải là hắn có hóa độc lạc, hắn đâu còn có mệnh? Người nữ nhân này hắn là ngẫu nhiên chiếm được trận bài mở ra tiến vào cái chỗ này, cho rằng địa phương Tích Kinh bế quan đúng như Tích Kinh nói có thứ tốt, lúc này mới tại Lôi Kiếm Sơn Trang phát sinh biến cố về sau tìm bảo vật.

- Ta tình cờ chiếm được Tích Dị Bá giới chỉ, sau đó tới nơi này tìm kiếm đan dược trị thương, không nghĩ tới thấy ngươi không có việc gì.

Nữ tử dường như hiểu Mạc Vô Kỵ ý tứ, tự giễu giải thích một câu.

Quả nhiên là một nữ tử trong sáng, Mạc Vô Kỵ càng là không muốn cùng người nữ nhân này gặp gỡ nhiều, bất quá hắn đích thật là người nữ nhân này cứu, không thể làm gì khác nói:

- Tích Dị Bá hoặc là sợ tiểu thư thương tâm sao?, cho nên để lại cho ta một mạng. Ta vốn cũng không có ý định có thể sống được, không nghĩ tới ngươi cư nhiên mở ra cái địa phương bế quan này. Coi như, ngươi coi như là đã cứu ta một mạng, ta lập tức phải đi, cần ta trợ giúp ngươi cái gì không?

- Ta bị thương nặng khó qua khỏi, cho nên mới muốn nhìn một chút Tích Kinh bế quan địa phương có hay không đan dược trị thương. Hiện tại xem bộ dáng là đã không còn.

Nữ tử đã thấy Mạc Vô Kỵ trong tay không có giới chỉ, vừa rồi nàng mở ra bế quan hộ trận, bên trong trống không một vật, hiển nhiên cũng không tồn tại vật phẩm gì.

Mạc Vô Kỵ nói thực:

- Không sai, chiếc nhẫn của ta bị đoạt đi, trong này đích thật là không có gì cả.

- Ngươi có thể đem ta đưa đến Cửu Diễn Thần Tông sao? Ta biết rất làm khó cho ngươi, thế nhưng là ta nếu mà không đi Cửu Diễn Thần Tông, ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Ta bị Phồn Túy đôi mẹ con chó hạ ám thủ, vốn chỉ cần Phồn Túy thu được Lôi Kiếm Sơn Trang trang chủ vị, vậy chính là thời điểm ta chết. Không nghĩ tới Tích Kinh lại còn có thể trở về đến, để cho ta thoát khỏi mẹ con đó khống chế.

Cô gái trong giọng nói mang theo một tia khát cầu cùng chờ đợi.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng rất muốn hỗ trợ, hắn vẫn như cũ lắc đầu nói:

- Ngươi biết thực lực của ta thấp, ta chỉ có thể đem ngươi mang đi khỏi Lôi Kiếm Sơn Trang này, về phần Cửu Diễn Thần Tông, ta nghe cũng không có nghe nói qua, càng là không có lộ phí mang ngươi đi qua.

Nữ tử nghe được Mạc Vô Kỵ nguyện ý hỗ trợ, chỉ là bởi vì không có lộ phí và không biết đường, nhanh chóng nói:

- Mạc sư huynh, Cửu Diễn Thần Tông tại thần vực coi như là một cái đại tông môn. Sư phụ ta càng là phong chủ Cửu Diễn Thần Tông, nếu mà ngươi dẫn ta đi qua, ta nhất định có thể cho ngươi gia nhập Cửu Diễn Thần Tông.

- Thế nhưng là ta không có Linh Căn cũng không có Nguyên Thần a.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ nói. Hắn bởi vì có thể tu luyện, mới không có nghe được ý của đối phương.

Nữ tử thấy Mạc Vô Kỵ không có hiểu rõ ý của nàng, không thể làm gì khác nói:- Mạc sư huynh, ngươi Nguyên Thần cùng Linh Căn cũng không có, không thể tu luyện, tại thần vực là thật rất nguy hiểm. Ta có thể bảo đảm cho ngươi trở thành ngoại môn đệ tử Cửu Diễn Thần Tông, một cái ngoại môn đệ tử có thể có chỗ ở độc lập, còn có thể lĩnh đến một phần tài nguyên tu luyện. Dù cho ngươi không có khả năng tu luyện, ngươi cũng có thể thành gia lập nghiệp, bình an sống suốt đời.

Đương nhiên, coi như là tới rồi tông môn, ta kiến nghị ngươi hay vẫn là như lúc trước đến thần kiếm Sơn Trang, dại ra một điểm, như vậy không ai sẽ đem ngươi làm đối thủ, cũng sẽ không đắc tội đến người ta.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là khẽ động, hắn bây giờ đối với thần vực nửa điểm cũng không quen thuộc, nếu như có thể tìm được một cái tông môn che chở, âm thầm tu luyện, đích thật là một cái chuyện tốt. Về phần Liễu Như Đình tâm cơ rất sâu, tinh xảo đặc sắc, cái đó và hắn có

quan hệ gì? Hắn tới rồi tông môn chỉ là một ngoại môn đệ tử, căn bản là tiếp xúc không tới thế giới Liễu Như Đình.

Nghĩ tới đây hắn ôm quyền nói:

- Ta đồng ý, còn không có thỉnh giáo sư tỷ tôn tính, sư tỷ thực lực hơn xa với ta, liền không nên gọi ta sư huynh, bảo ta sư đệ sao?.

Nữ tử nghe được Mạc Vô Kỵ đồng ý, mừng rỡ nói:

- Tốt, Mạc sư đệ. Ta gọi Liễu Như Đình, sư phụ ta là Cửu Diễn Thần Tông Đinh Hương Phong phong chủ Hạng Vị Ương. Lôi Kiếm Sơn Trang trang chủ Tích Kinh chọc phải cừu nhân phi thường lợi hại, hơn một tháng trước hắn vừa mới phái Tích Dị Bá đem ngươi đưa tới nơi này, kẻ thù của hắn liền truy sát tới rồi. Lôi Kiếm Sơn Trang ngoại trừ Tích Niệm Mạt, hắn là toàn bộ chết hết.

- Tích Niệm Mạt không có chết?

Mạc Vô Kỵ đối với Tích Niệm Mạt vẫn là rất cảm tạ.

Tích Niệm Mạt đưa hắn mang đi khỏi Táng Thần Cốc, lại từ trong tay Tích Kinh cứu hắn, vô luận là vô tình hay là cố ý, Mạc Vô Kỵ đều nhớ kỹ ân tình.

- Đúng vậy, nàng cũng ở nơi đây. Ta dùng bùa chú sư phụ để lại cho ta ẩn nấp, thấy Tích Quân cũng vậy đồng dạng dùng một món pháp bảo che đậy khí tức của nàng...

Liễu Như Đình đáp.

Mạc Vô Kỵ áy náy nói:

- Liễu sư tỷ, ngươi biết Tích Niệm Mạt cũng là người đã cứu ta, nếu mà ngươi biết nàng ở đâu, còn xin Liễu sư tỷ nói một tiếng, ta hi vọng có thể cứu nàng.

Liễu Như Đình khẽ mỉm cười:

- Mạc sư đệ, ta vốn là dự định cứu nàng. Không có chiếc nhẫn của nàng, chúng ta là thực sự không cách nào trở lại Cửu Diễn Thần Tông.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, người nữ nhân này thực sự là từng bước đều tính toán xong rồi. Chỉ là không biết một nữ nhân lợi hại như vậy, làm sao lại rơi xuống trong tay mẹ con Phồn Lâm cùng Phồn Túy, còn mất đi trinh tiết và mang thai.

địa phương Tích Niệm Mộc tránh né cách chỗ Mạc Vô Kỵ cũng không xa, tại dưới sự hướng dẫn của Liễu Như Đình, Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền tìm được một cái tấm bia đá nghiền nát.

- Chính là bên trong tấm bia đá này.

Liễu Như Đình chỉ vào tấm bia đá nói, nàng bị thương nặng, bước đi đều gian nan, căn bản cũng không có năng lực mở ra tấm bia đá.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng còn chưa tính là Thần giới tu sĩ, thực lực của hắn cũng là không thấp, Tiên Đế hậu kỳ, còn chưa phải là bình thường Tiên Đế hậu kỳ.

dưới sự chỉ điểm của Liễu Như Đình, Mạc Vô Kỵ rất dễ liền phá vỡ tấm bia đá. Quả nhiên như Liễu Như Đình nói, tấm bia đá nghiền nát sau đó, Tích Niệm Mạt đang nhắm chặt hai mắt xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ.

Tích Niệm Mạt cả người là máu, khí tức hỗn loạn.

Liễu Như Đình chủ động ngắt một cái mi tâm Tích Niệm Mạt, một lát sau Tích Niệm Mạt mở mắt, khi nàng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ cùng Liễu Như Đình thời điểm, nhảy lên một cái, kinh ngạc a một tiếng.

Tích Niệm Mạt hắn là trong nháy mắt cũng nhớ tới chuyện lúc trước, căn bản là không kịp hỏi Mạc Vô Kỵ vì sao xuất hiện ở nơi này, vẫn cùng Liễu Như Đình, liền vội vàng nói:

- Cha ta đâu?

Liễu Như Đình hít một tiếng nói:

- Lôi Kiếm Sơn Trang toàn bộ đã chết, chỉ có ba người chúng ta còn sống. Ta đến từ Cửu Diễn Thần Tông, nếu mà tích sư tỷ nguyện ý cùng chúng ta đi, chúng ta sẽ đi Cửu Diễn Thần Tông. Trên người chúng ta một quả thần tinh cũng không có, cho nên cái này lộ phí yêu cầu tích sư tỷ bỏ ra. Tới rồi Cửu Diễn Thần Tông sau đó, ta bảo đảm để cho tích sư tỷ có thể gia nhập Thần Tông.

Tích Niệm Mạt trong mắt hiện ra bi thương biểu tình, nàng không khóc khóc cũng không có nói bất luận cái gì thương cảm nói nhảm, chỉ là đứng lên đối với Liễu Như Đình cúi người hành lễ nói:

- Niệm Mộc hiện tại cả nhà cũng không có, Liễu sư tỷ có thể thu lưu ta, là phúc khí Niệm Mộc. Về phần sư tỷ xưng hô, Niệm Mộc quý không dám nhận.

Đang khi nói chuyện, nàng liền chuẩn bị xuất ra một quả trống không giới chỉ, lại đem thần tinh tiết kiệm đưa cho Liễu Như Đình.

Đã trải qua rất nhiều chuyện, nàng sớm liền hiểu phải làm thế nào sinh tồn được. Huống chi, nàng tại trước khi mất đi ý thức, tận mắt thấy cha mình bị vài đạo công kích pháp lực ầm vào trên người.

Liễu Như Đình lại đem giới chỉ đẩy ra hoàn trả cho Tích Niệm Mạt:

- Niệm Mộc, giới chỉ đặt ở trên người ngươi đi, chờ truyền tống trận hoặc là phi thuyền phải trả tinh thạch thời điểm, ngươi đến trả là được rồi.

- Tốt.

Tích Niệm Mạt gật đầu thu hồi giới chỉ, từ đầu đến cuối nàng cũng không có hỏi Mạc Vô Kỵ vì sao sống, vì sao còn ở nơi này, có lẽ nàng biết Mạc Vô Kỵ trí lực không được đầy đủ sao?.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 888: Trời Ạ, Ngươi Là Đỉnh Cấp Thiên Tài

10 ngày sau, Mạc Vô Kỵ liền biết lúc trước hắn đồng ý mang Liễu Như Đình trở lại Cửu Diễn Thần Tông là cuồng vọng cùng buồn cười cỡ nào. 10 ngày, mỗi chuyển một cái truyền tống trận, ba người cũng phải bỏ ra hàng loạt thần tinh. Hắn tận mắt thấy Tích Niệm Mạt bỏ ra một đống lại một chồng chất thần tinh.

Nếu mà không phải là Liễu Như Đình mượn Tích Niệm Mạt giàu có, Mạc Vô Kỵ khẳng định hắn thì không cách nào đem Liễu Như Đình mang về Cửu Diễn Thần Tông.

Hắn dọc theo đường đi nhìn rồi, vô luận là đi qua truyền tống trận trạm dịch, hay là đi qua các đại thần thành, kiếm thần tinh dường như cũng không dễ dàng.

Cho dù là bãi một sạp hàng vỉa hè bán ra Thần linh thảo, muốn kiếm thần tinh đi qua một cái truyền tống trận, cũng cần lâu dài tích lũy. Trong ngắn hạn cũng đừng nghĩ kiếm lấy đầy đủ thần tinh mang Liễu Như Đình trở về Cửu Diễn Thần Tông. Có lẽ hắn bán ra thức hải Niệm Tinh cũng là có thể, Mạc Vô Kỵ biết, hắn chút thực lực ấy, phía trước bán ra thức hải Niệm Tinh, phía sau sẽ là vong hồn dưới thủ hạ người khác.

Hắn đây quả thực không phải là đưa Liễu Như Đình trở về, mà là ăn bám Liễu Như Đình, để cho Liễu Như Đình cùng Tích Niệm Mạt dẫn hắn đi tới Cửu Diễn Thần Tông.

Mạc Vô Kỵ vốn rất muốn dò hỏi một chút Liễu Như Đình, tại sao muốn mang theo hắn. Bởi vì Liễu Như Đình căn bản cũng không cần dẫn hắn, chỉ cần mang theo Tích Niệm Mạt là có thể trở về. Sau cùng hắn

vẫn là nhịn được, vì thứ nhất hắn tại trước mặt Tích Niệm Mạt vốn chính là một cái trí lực không đầy đủ, thứ hai hắn tin tưởng Liễu Như Đình loại người này có tâm cơ, tuyệt đối sẽ không làm chuyện vô ý nghĩa, cũng vậy tuyệt đối sẽ không vô duyên vô cớ giúp hắn.

Nếu nàng mang theo chính bản thân, vậy chính là có ý tưởng của nàng.

Lại là mấy ngày đi qua, Liễu Như Đình sắc mặt càng ngày càng tái nhợt mang theo Tích Niệm Mạt cùng Mạc Vô Kỵ đi tới một cái quảng trường khổng lồ toàn bộ là bạch ngọc gọt giũa mà thành.

Tuy quảng trường phi thường rộng, nhưng trên quảng trường vẫn là kín người hết chỗ.

Mạc Vô Kỵ thấy trong quảng trường bên trong dường như đang khảo thí cái gì, đông đảo người đang xếp hàng, đội ngũ còn không chỉ một.

Liễu Như Đình lấy ra một quả phi kiếm bắn đi ra ngoài, chỉ là mấy hơi thở, một đạo nhân ảnh liền hạ xuống rơi vào trước mặt Mạc Vô Kỵ ba người.

- Như đình sư tỷ, ngươi làm sao?

Đến nói chuyện là một người nam thanh niên mặc áo đỏ, cực kỳ anh tuấn, ngữ khí của hắn cũng vậy mang theo một loại lo lắng.

Liễu Như Đình thở hổn hển mấy hơi nói:

- Hưng đẳng sư đệ, hai người bọn họ đưa ta trở về, ngươi giúp ta đưa bọn họ an bài đến trong tông môn đi, tốt nhất là làm một cái ngoại môn đệ tử. Thân thể ta có một vài vấn đề, hiện tại phải đi gặp sư phụ ta...

- Sư tỷ yên tâm, ta nhất định sẽ an bài thỏa đáng.

Áo đỏ nam tử phi thường tự tin mang theo dáng tươi cười nói.

- Đa tạ Hưng đằng sư đệ.

Liễu Như Đình cảm tạ một câu sau đó, rồi hướng Mạc Vô Kỵ cùng Tích Niệm Mạt nói:

- Đa tạ các ngươi đưa ta trở về, ta đi tìm sư phụ ta, tương lai lại đến nói lời cảm tạ.

Nói xong câu đó, Liễu Như Đình đi xa rất nhanh, biến mất.

Liễu Như Đình sau khi rời đi, nụ cười trên mặt áo đỏ nam tử biến mất, đối với Mạc Vô Kỵ cùng Tích Niệm Mạt gật đầu nói:

- Ta gọi Lục Hưng Đằng, đối với Liễu sư tỷ kính phục nhất. Liễu sư tỷ sự tình chính là chuyện của ta, hai vị có thể không ngại cực khổ lại đem Liễu sư tỷ đưa về, có yêu cầu gì liền xin cứ việc phân phó.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ mơ hồ có một phần cảm giác xấu, vừa rồi Liễu Như Đình lúc rời đi đã nói rất rõ ràng, hỗ trợ đưa hắn cùng Tích Niệm Mạt đi làm một cái ngoại môn đệ tử. Lục Hưng Đằng này lời này là có ý gì?

Tích Niệm Mạt hiển nhiên cũng vậy đã hiểu không đúng, nàng không có trực tiếp hỏi, mà là chỉ vào đoàn người trong quảng trường hỏi:

- Lục sư huynh, nơi đó chen lấn nhiều người như vậy, là đang làm gì a?

Lục Hưng Đằng nhàn nhạt nói:

- Mấy ngày nay chính là thời gian các đại tông môn chiêu thu đệ tử, nơi đó đều là tại chiêu thu đệ tử, ta Cửu Diễn Thần Tông cũng ở nơi đây. Nếu mà hai vị có thể sớm mấy ngày qua nói, ta cũng là có thể giúp hai vị làm một thân phận tạp dịch đệ tử. Hiện tại tông môn chiêu thu đệ tử, mỗi một cái danh ngạch đều ở đây thẩm tra.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, nghe người này ý tứ, hiện tại cả tạp dịch đệ tử đều không lấy được, hắn còn tới nơi này làm gì?

Đồng thời hắn cũng vậy hiểu, thì ra nơi này còn chưa phải là chỗ Cửu Diễn Thần Tông tông môn.

Tích Niệm Mạt nhanh chóng khom người thi lễ nói:

- Lục sư huynh, ta không sao, chúng ta đợi sẽ đi thử thời vận. Chỉ là ta người sư đệ này bởi vì bị thương, nói chuyện làm việc có chút khác thường, không biết Lục sư huynh có thể hay không giúp một chuyện...

Lục Hưng Đằng không đợi Tích Niệm Mạt đem lời nói cho xong, liền nói:

- Đây nhất định có thể a, hai vị ở chỗ này đi dạo đi đã, ta đi về hỏi xem. Nếu mà có thể, ta lập tức tới ngay tìm hai vị.

Nói xong, Lục Hưng Đằng liên cả ôm quyền đều lười ôm, xoay người rời đi, trong nháy mắt liền biến mất ở trong đám người không thấy.

Mạc Vô Kỵ biết, tên này sẽ không trở lại.

- Mạc Vô Kỵ, người này ngay cả ta cầu hắn hỗ trợ cái gì còn có phương thức liên lạc cũng không hỏi đã đi, hắn là sẽ không trở lại rồi. Ta chuẩn bị đi các đại tông môn xem, có thể gia nhập một trong đó không. Ngươi liền cùng ở bên cạnh ta sao?, nếu như ta gia nhập tông môn, ta mang ngươi đi vào chung.

Tích Niệm Mạt than thở.

Nàng hoài nghi Liễu Như Đình căn bản cũng không có dự định hỗ trợ, chỉ là lừa gạt nàng và Mạc Vô Kỵ lại đem nàng đưa về đến mà thôi.

Mạc Vô Kỵ lại cảm giác Liễu Như Đình không nhất định chính là không muốn hỗ trợ, hắn suy đoán Lục Hưng Đằng là thấy Liễu Như

Đình mang thai, lúc này mới đối với Liễu Như Đình đã không còn chờ đợi.

Vô luận như thế nào, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn đi cùng Tích Niệm Mạt.

- Ta là phu quân của ngươi, làm sao có thể dựa vào ngươi...

Mạc Vô Kỵ bởi vì không muốn cùng Tích Niệm Mạt có bất kỳ quan hệ gì nữa, hi vọng Tích Niệm Mạt sau khi nghe lời của mình, nhanh chóng xếp hình chia tay.

Tích Niệm Mạt nghe được Mạc Vô Kỵ còn nói là phu quân của mình, nhanh chóng đưa tay chắn bên mép Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Vô Kỵ, không nên nói lung tung...

Vài tên nam nữ từ bên người Tích Niệm Mạt cùng Mạc Vô Kỵ đi qua, ngược lại cười cười.

Chờ mấy người này đi qua, Tích Niệm Mạt mới thở phào nhẹ nhõm nói:

- Mạc Vô Kỵ, trước quan hệ của chúng ta là giả giả bộ, hiện tại ngươi là Mạc Vô Kỵ ta là Tích Niệm Mạt, mọi người không liên quan gì, biết không?

Mạc Vô Kỵ ồm ồm ồ một tiếng, thì thầm một câu, không liên quan gì, lúc này mới xoay người rời đi.

- Chờ một chút...

Thấy Mạc Vô Kỵ không có dây dưa chính bản thân, Tích Niệm Mạt thở phào nhẹ nhõm, nhanh chóng gọi lại Mạc Vô Kỵ.

- hay là Ngươi muốn ta làm phu quân của ngươi?

Mạc Vô Kỵ dừng lại vẻ mặt kinh ngạc nhìn Tích Niệm Mạt.

Tích Niệm Mạt im lặng đỡ lấy cái trán nói:

- Không phải, ngươi cùng ở bên cạnh ta là được, ngươi không phải phu quân của ta, nhớ kỹ được không?

Nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ thần trí bị hao tổn, nàng sớm để cho Mạc Vô Kỵ chính bản thân đi.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy rất là bất đắc dĩ, hắn có thể nói cho Liễu Như Đình nguyên thần của hắn cùng Linh Lạc bị hủy, thần trí còn, thế nhưng là hắn không thể dùng lời giống vậy nói cùng Tích Niệm Mạt. Tích Niệm Mạt biết hắn phục dụng quấn linh đan, một người phục dụng quấn linh đan, thần trí còn như thường, đó chính là không bình thường.

Có lẽ Tích Niệm Mạt sẽ không hại hắn, bất quá Mạc Vô Kỵ cảm thấy mọi người không tính là quen thuộc, hay là cẩn thận một chút tốt hơn.

- Ngươi để cho ta đi theo bên cạnh ngươi, vậy ta sẽ là phu quân của ngươi a.

Mạc Vô Kỵ đều có chút cau mày, dường như Tích Niệm Mạt nói rất là buồn cười bình thường giống nhau.

Tích Niệm Mạt hoàn toàn bị Mạc Vô Kỵ đánh bại, nàng cũng là không trách cứ Mạc Vô Kỵ, chỉ có thể không nói gì.

- Ta đi đây a.

Mạc Vô Kỵ nhếch miệng cười cười, xoay người lần nữa liền đi.

- Mạc Vô Kỵ, cái này cho ngươi sao?.

Tích Niệm Mạt không có còn nghĩ để Mạc Vô Kỵ đi theo bên người nàng, mà là lấy ra một cái nhẫn, bất quá nàng tại thời điểm đưa ra giới chỉ, suy nghĩ một chút lại đem giới chỉ thu hồi đi, thay đổi một cái túi đựng đồ đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ biết đây không phải là Tích Niệm Mạt keo kiệt, mà là nàng lo lắng có người đoạt đồ đạc của mình. Tại thần vực, đeo một cái túi đựng đồ, trên căn bản là con nhà nghèo. Không ai sẽ đi cướp đoạt một người chỉ có túi trữ vật.

Mạc Vô Kỵ ngược lại không có để ý, tiếp nhận túi trữ vật xoay người rời đi, cả hẹn gặp lại cũng không có nói một câu.

Nhìn Mạc Vô Kỵ chen vào đám người bóng lưng, Tích Niệm Mạt chỉ có thể thấp giọng nói một câu mình mới có thể nghe được:

- Chúc ngươi hết thảy đều bình an sao?.

Nói xong nàng cũng vậy xoay người rời đi, Lôi Kiếm Sơn Trang bị người tiêu diệt, người thân nhất đều ở trước mặt của nàng bị giết sạch, nàng không cách nào bỏ xuống những thứ này cừu hận.

Vô luận là nguyên nhân gì, nếu Tích gia chỉ còn lại có nàng một cái, nàng sẽ vì phụ thân và Quân Di, còn có dị bá, Duyên Hoa bọn họ báo thù.

...

Tích Niệm Mạt sau khi rời đi, Mạc Vô Kỵ cũng vậy chen vào trong đám người.

Chí ít Lục Hưng Đằng có một câu nói vẫn là ăn ngay nói thật, nơi này thật là địa phương các đại tông môn chiêu thu đệ tử.

Một hàng tông môn chiêu bài treo đi ra, thật giống như thị trường nhân tài bình thường giống nhau.

Vong Xuyên đạo môn, Thiên Cơ Thần Tông, thần hòa cốc, Hi Nguyệt Thần Tông, luyện tinh Thần Tông, Hồn Thiên Thần Tông...

Các loại các dạng tông môn ở chỗ này đều có thể tìm được, những tông môn này ngoại trừ Thiên Cơ Thần Tông cùng Cửu Diễn Thần Tông

ra, còn lại Mạc Vô Kỵ trên cơ bản không có nghe nói qua. Hắn chỉ có thể từ các đại tông môn chiêu thu đệ tử khí tràng phán đoán, cái nào tông môn là trọng đại tông môn, cái nào tông môn là nhỏ tông môn.

Mạc Vô Kỵ rất là nghiêm túc nhìn một chút, như Thiên Cơ Thần Tông cùng liền Cửu Diễn Thần Tông loại này đỉnh cấp tông môn, vây quanh mọi người là nhiều phi thường. Bọn họ khảo thí đối với tư chất yêu cầu phi thường nghiêm ngặt, chỉ có tư chất đạt được trình độ nhất định, mới có thể đi tham gia vòng kế tiếp khảo thí.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ, hắn nếu như đi khảo thí tư chất, nhất định là kém nhất. Linh Căn cùng Nguyên Thần cũng không có, kiểm tra tư chất thế nào?

Mạc Vô Kỵ đi vòng vo hơn nửa ngày, sau cùng chỉ có thể thở dài bất đắc dĩ một tiếng, hắn không phải là kẻ để gia nhập tông môn, hắn người như vậy, quyết định chỉ có thể làm tán tu, sau đó khai sáng tông môn của mình.

Mạc Vô Kỵ đều chuẩn bị rời đi, hắn hết lần này tới lần khác nhìn thấy một cái tông môn phi thường đặc biệt, Thiên Phàm Tông, cái này tông môn để cho Mạc Vô Kỵ nhớ lại bản thân Bình Phạm.

Thiên Phàm Tông hiển nhiên không phải là cái gì đại tông môn, tại bên ngoài tông môn chỉ là thưa thớt đứng bảy tám người, Mạc Vô Kỵ thậm chí nhìn không thấy một người đi báo danh. Chiêu thu đệ tử chính là một nam một nữ, nam tử thoạt nhìn chính là một cái lão nhân gần xuống mồ, nàng kia thoạt nhìn ngược lại tuổi không lớn.

Mạc Vô Kỵ do dự một chút, vẫn là đi tới, hắn còn không có hỏi, lão giả kia liền trợn to hai mắt nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nói:

- Ngươi bộ xương phi thường rất tốt, tư chất thậm chí là đỉnh cấp nơi này, khuyết điểm duy nhất chính là ít đi đỉnh cấp công pháp rèn luyện, tư chất lại bị ẩn nấp, không ai có thể phát hiện. Trời ạ, dĩ nhiên để cho ta Vi Giới nhìn thấy loại thiên tài này, ngươi có nguyện ý gia nhập ta Thiên

Phàm Tông hay không? Ta bảo đảm ngươi là nội môn đệ tử, sẽ thu được đỉnh cấp tài nguyên tu luyện.

Cái này gọi là Vi Giới lão giả càng nói càng kích động, sau cùng trực tiếp là bắt lại Mạc Vô Kỵ, trong mắt tất cả đều là thần tình khát vọng.

Mạc Vô Kỵ ngẩn ngơ, không có khảo thí cũng có thể thấy được hắn là đỉnh cấp nhân tài? Chẳng lẽ mình khai sáng người phàm tu đạo cũng bị người này phát hiện? thật là đáng sợ sao??

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 889: Thiên Phàm Tông

Mạc Vô Kỵ phản ứng đầu tiên là nhanh chóng cự tuyệt, hắn tu Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, khai sáng mạch lạc tu luyện thủ đoạn là rất chuyện bí ẩn, loại chuyện này một khi bại lộ, đây chính là tao ương.

Bất quá Mạc Vô Kỵ nghĩ lại vừa nghĩ, hắn không thể cự tuyệt. Người này nếu đã nhìn ra hắn như vậy nghịch thiên, khai sáng người phàm tu luyện một đạo, coi như là hắn rời đi chỉ sợ cũng phải bị để mắt tới.

- Nói mau a, ngươi có nguyện ý trở thành nội môn đệ tử Thiên Phàm Tông hay không?

Lão giả giọng nói càng ngày càng cấp thiết.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận hỏi:

- Phía sau có đúng hay không phải thử một chút tư chất Linh Căn và vân vân?

Vi Giới trừng chân mày:

- Ta Vi Giới ánh mắt chẳng lẽ còn có thể kém? Tuyệt đối không cần tiến hành khảo thí. Ta nói ngươi nhất định là thiên tài, tư chất hạng nhất.

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, không thể làm gì khác nói:

- Vậy được rồi...

Ba chữ này vừa mới nói ra, Vi Giới tay dãy một cái, liền đem Mạc Vô Kỵ dẫn tới trước mặt cô gái trẻ tuổi nói:

- Đây là nội môn đệ tử của Thiên Phàm Tông chúng ta, ngươi đem nội môn đệ tử đồ đạc cho hắn...

Mạc Vô Kỵ có chút ngây người, dường như cũng không phải rất coi trọng hắn a, nghe được hắn gia nhập Thiên Phàm Tông, liền loại thái độ này? Thiên Phàm Tông cứ như vậy đối đãi hạng nhất thiên tài?

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ đã biết đối phương hắn không phải là nhìn ra hắn là người phàm tu luyện, hắn bị lừa dối. Hắn mặc dù bị lừa gạt, đó là bởi vì hắn biết mình tuyệt đối so với này nếu nói thiên tài tốc độ tu luyện nhanh hơn, lão thần côn nói là thật, mới tạo thành loại này hiểu lầm. Nếu mà hắn không phải là tu luyện phàm nhân đạo, lão thần côn câu nói đầu tiên hắn đã có thể biết.

Biết đối phương là đang dối gạt chính bản thân, Mạc Vô Kỵ trái lại dễ dàng một đoạn. Hắn thà rằng bị lão thần côn lừa dối, cũng vậy không muốn bản thân phàm nhân đạo bị người này nhìn ra.

- Ngươi tên là gì? Tu vi làm sao?

cô gái Thiên Phàm Tông phụ trách đăng ký thanh âm rất là thanh thúy, nói chuyện cũng vậy rất nhu hòa.

Mạc Vô Kỵ vừa định trả lời, chợt lại nghe Vi Giới kích động nói:

- Ai nha, ta có thể khẳng định ngươi là tu sĩ có thiên phú nhất nơi này, xương cốt của ngươi thật sự là thật tốt quá... Đáng tiếc tư chất của ngươi cùng Linh Căn bị ẩn núp, không ai có thể phát hiện. Ngươi chỉ cần đến ta Thiên Phàm Tông, ta bảo đảm ngươi là ta Thiên Phàm Tông nội môn, không, coi như là đệ tử chân truyền cũng là không nói chơi...

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại đã nhìn thấy Vi Giới bắt một người tầm thường tu sĩ, mắt bốc kim quang lải nhải.

Nhìn lão thần côn hình dạng này, Mạc Vô Kỵ đã sớm biết mình bị lừa gạt, cũng thiếu chút nữa là một ngụm máu phun ra ngoài. Thần vực cư

nhiên thật có loại này lão thần côn, buồn cười hắn bắt đầu thật đúng là cho là mình bị đã nhìn ra.

Giờ khắc này, hắn thật giống như nhìn thấy một cái tràng diện, một lão đầu cầm các loại các dạng bí tịch võ công, bắt một tiểu bằng hữu kêu lên:

- Ai nha, ta xem ngươi bộ xương tinh kỳ thiên phú dị bẩm, ta chỗ này có một quyển Tham long cửu cốt trảo, tương lai giữ gìn vũ trụ hòa bình liền nhờ vào ngươi...

Đáng tiếc không phải là mỗi người đều như Mạc Vô Kỵ bị lừa gạt, người tu sĩ kia bị Vi Giới bắt được trực tiếp nói:

- Ta không muốn gia nhập Thiên Phàm Tông.

Vi Giới cũng chỉ có thể buông tay ra xoa xoa nói:

- Đáng tiếc, đáng tiếc, một thân bộ xương biến thành tầm thường.

Thấy Mạc Vô Kỵ không nói gì, nữ tử lại hỏi một câu Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể than thở:

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ, tu vi rất thấp. Hơn nữa Nguyên Thần của ta cùng Linh Căn bị phá hư, cho nên ta sợ ta...

- Không có sao, ngươi yên tâm gia nhập ta Thiên Phàm Tông, ta Thiên Phàm Tông coi như là lại bình thường người, cũng có thể tu luyện ra không tầm thường. Đương nhiên, ngươi bởi vì Nguyên Thần cùng Linh Căn bị phá hư, cũng chỉ có thể trở thành nội môn đệ tử...

Vi Giới nghe được Mạc Vô Kỵ nói, ngược lại quay đầu lại cười hắc hắc nói một câu, chỉ là hắn nói chưa hết câu, dường như lại phát hiện một cái bộ xương tinh kỳ thiên tài, nhanh chóng đuổi theo.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Vị sư tỷ này, ta Nguyên Thần cùng Linh Căn đều bị phá hư còn có thể gia nhập nội môn?

Nữ tử gật đầu:

- Đúng vậy, Vi Giới trưởng lão nói có thể, liền có thể.

- Vậy ta đồng ý, còn không có thỉnh giáo sư tỷ xưng hô như thế nào?

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói, Cửu Diễn Thần Tông cả ngoại môn đệ tử đều có đơn độc nơi ở, Thiên Phàm Tông nội môn đệ tử dù cho kém, cũng không kém so với Cửu Diễn Thần Tông sao??

- Ta gọi Tố Hà, đây là ngươi nội môn đệ tử lệnh bài, ngươi trước ở bên cạnh chờ, chờ đệ tử tuyển nhận hoàn tất sau đó, chúng ta cùng nhau trở về tông môn.

Tố Hà đưa cho Mạc Vô Kỵ một quả lệnh bài, lệnh bài lại là gỗ làm ra, Mạc Vô Kỵ cũng nhìn không ra đến tài liệu gì. Hắn chỉ có thể cảm thán, coi như là tại tu chân giới, đệ tử lệnh bài cũng phần lớn là ngọc bài a.

Vô luận như thế nào, chẳng biết tại sao thành một cái nội môn đệ tử, chung quy là một chuyện tốt.

Mạc Vô Kỵ đi tới Thiên Phàm Tông đệ tử nghỉ ngơi địa phương, nơi này đã ngồi bốn gã đệ tử, hắn là tuyển nhận trước Mạc Vô Kỵ.

- Vị sư đệ này? Ngươi tại sao là nội môn đệ tử?

Thấy Mạc Vô Kỵ cầm đệ tử lệnh bài đến, một người nữ tử màu da hơi đen nghi ngờ hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng nghi ngờ hồi đáp:

- Lẽ nào các ngươi không phải là nội môn đệ tử?

- Ta là đệ tử chân truyền.

Nữ tử lấy ra một cái tấm bảng gỗ nói.

- Ta là đệ tử nòng cốt.

- Ta cũng vậy đệ tử chân truyền...

Bốn người toàn bộ xuất ra lệnh bài sau đó, Mạc Vô Kỵ mới phát hiện nội môn đệ tử chỉ có hắn một cái. Hắn cái này bộ xương tinh kỳ thiên tài, kết quả chỉ là một nội môn đệ tử.

Cũng may Mạc Vô Kỵ cũng không có để ý, hắn tự giễu cười cười nói:

- Cuối cùng so với ngoại môn đệ tử vẫn tốt hơn nhiều. Á há há!

Bốn người nghe được Mạc Vô Kỵ nói, hai mặt nhìn nhau một hồi, đều là lặng lẽ không nói gì. Một hồi lâu nữ tử da đen nhỏ giọng nói:

- Thiên Phàm Tông không có ngoại môn đệ tử, chỉ có đệ tử thân truyền, đệ tử nòng cốt, đệ tử chân truyền và nội môn đệ tử.

Nghe được câu này, Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm lão thần côn Vi Giới phía trước lôi kéo một người tu sĩ, vẻ mặt kích động, chỉ cảm giác cả người mình không tốt.

Mấy người còn lại đều đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ tâm tình không tốt, đều khuyên bảo Mạc Vô Kỵ.

Cũng may Mạc Vô Kỵ cũng không phải rất lưu ý, rất nhanh hắn liền làm quen mấy cái sư huynh sư tỷ. Da đen nữ tử gọi Ân Lâm, tóc que cọ gọi Bồ Già, người sư tỷ hơi mập này là Ngả Đông Nhi, vóc người cao nhất gọi Địch Bất Đồng.

Bốn người toàn bộ là tán tu, cũng là thừa dịp lần này thời kì thần vực tông môn chiêu thu đệ tử muốn gia nhập một cái tông môn. Cơ mà bốn người tư chất hữu hạn, tu luyện tới Dục Thần đã là tới đỉnh phong rồi. Không muốn nói tìm không được Thần Cách tố, coi như là tìm được,

dùng bọn họ tư chất, cũng vậy không nhất định có thể bước vào Thiên Thần cảnh.

Bởi vì tư chất đều rất là bình thường giống nhau, bốn người tìm một vòng sau đó, sau cùng chỉ có thể bất đắc dĩ gia nhập Thiên Phàm Tông này.

Có lẽ là bởi vì Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn tương đối nghèo, dù sao chỉ là treo một cái túi đựng đồ, mấy người lúc nói xong đều tương đối chiếu cố Mạc Vô Kỵ tâm tình.

...

Lại qua ba ngày, tông môn chiêu thu đệ tử kết thúc. Dù cho Thiên Phàm Tông Vi Giới bộ xương dù tinh kỳ, tại sau Mạc Vô Kỵ, hắn cũng chỉ chiêu đến một người đệ tử. Đây là một nữ tu thoạt nhìn tuổi cũng không lớn, thậm chí có thể nói là tiểu cô nương. Tiểu cô nương tên rất là cổ quái, Khổ Thái.

Tư chất của nàng Mạc Vô Kỵ không biết, bất quá Mạc Vô Kỵ thấy nàng tại cái khác tông môn chỗ ghi danh do dự hồi lâu, tựa hồ cũng không dám tiến lên hỏi. Nàng là đi tới Thiên Phàm Tông địa phương, bị Vi Giới kéo tới. Sau đó Vi Giới một lần thiên tài luận, dễ dàng liền đem nữ hài tóc thưa thớt lừa dối vào Thiên Phàm Tông.

Vi Giới thần côn đi tới Mạc Vô Kỵ mấy người trước mặt giương tay một cái nói:

- Các ngươi là tương lai của Thiên Phàm Tông thời gian tới, cùng ta cùng nhau trở về tông môn, đem bọn ngươi tài hoa toàn bộ bày ra sao?.

Nói xong, Vi Giới trực tiếp tế xuất một cái phi thuyền.

Vì ngoại vi cái quảng trường này chính là truyền tống trận đại điện, Mạc Vô Kỵ nhìn cái khác tông môn mang theo đệ tử đều là ngồi truyền tống trận rời đi, duy chỉ có Vi Giới tế xuất phi thuyền.

- Chúng ta vì sao không ngồi truyền tống trận?

Nói chuyện là Ân Lâm, ngày hôm nay Thiên Phàm Tông tuyển nhận mấy cái đệ tử, nàng tương đối mà nói sinh động một phần.

Vi Giới cười hắc hắc:

- Các ngươi vừa mới gia nhập tông môn, còn không có tu luyện Đạo tắc thần thông đỉnh cấp cao thâm, vạn nhất truyền tống trận xảy ra vấn đề, sẽ tạo thành không gian thác loạn, nguy hiểm cho sinh mệnh. Các ngươi đều là tương lai Thiên Phàm Tông, ta không có khả năng mạo hiểm như vậy.

Nói xong câu đó, Vi Giới trực tiếp lại đem tất cả mọi người đưa vào buồng nhỏ trên tàu, chính hắn ở đầu thuyền khống chế phi thuyền chạy ra khỏi quảng trường.

Tiến vào buồng nhỏ trên tàu sau đó, Tố Hà mới nhỏ giọng nói với mọi người:

- Các ngươi đừng nghe Vi Giới sư thúc nói, truyền tống trận so với phi thuyền an toàn nhiều hơn. Thiên Phàm Tông là cũng không đủ thần tinh truyền tống, mới không có cách nào mà thôi.

Mấy người đều là một trận không nói gì, một cái tông môn cả thần tinh cưỡi truyền tống trận cũng không có, cái tông môn này là ăn mày a.

Cũng may mọi người đều là tư chất rất kém cỏi, biết ngoại trừ Thiên Phàm Tông cũng không có cái khác tông môn có thể đi, cho nên cũng cũng không phải phi thường thất lạc. Ngoại trừ Khổ Thái không lớn nói chuyện, Mạc Vô Kỵ không muốn nhiều lời ra, mấy người còn lại bao gồm Tố Hà ở bên trong đều nói chuyện với nhau rất là nóng bỏng.

Vi Giới cái này phi thuyền tuy nói đẳng cấp so với Mạc Vô Kỵ xe bay cao hơn ra rất nhiều, không gian diện tích thật sự là quá nhỏ, Mạc Vô Kỵ

muốn tìm cái gian phòng tu luyện, cũng không thể được, chỉ có thể yên lặng nghe mấy người nói chuyện với nhau.

Cũng may thông qua những người này nói chuyện với nhau, hắn cũng vậy thu được một phần thần vực tin tức.

Một tháng sau, phi thuyền ngừng lại.

đám người Mạc Vô Kỵ đi ra phi thuyền sau đó, đều có chút sững sờ. Phi thuyền dừng ở bên trên một cái khô khốc đầm lầy, nếu như nói đầm lầy là một cái quảng trường, vậy tại phía sau quảng trường này có hai tòa ngọn núi cao vót trong mây.

Hai ngọn núi trung gian ngược lại có ba cái chữ lớn bàng bạc sương mù lượn lờ, Thiên Phàm Tông.

Chỉ nhìn hai ngọn núi này, Thiên Phàm Tông vẫn còn có chút khí phái. Nhưng cộng thêm cái này khô khốc đầm lầy, nhìn lại xung quanh hai ngọn núi này, liền biết Thiên Phàm Tông này có bao nhiêu keo kiệt.

Không nói chung quanh Thần Linh Khí quá bạc nhược, coi như là Lôi Kiếm Sơn Trang phía ngoài Thần Linh Khí, cũng so với cái chỗ này nồng nặc hơn nhiều. Liền nói hai ngọn núi này, nói thật ra, Mạc Vô Kỵ tại tu chân giới đều chưa từng thấy qua tông môn chỉ có hai ngọn núi đơn sơ.

Kém nhất tông môn, cũng phải có cái 9 ngọn núi sao?? Đại đa số tông môn, vậy cũng là mấy trăm mấy nghìn thậm chí mấy vạn ngọn núi to lớn.

Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy tông môn chỉ có hai ngọn núi.

- Thế nào, Thiên Phàm Tông chúng ta rất khí phái sao?, đi, cùng đi với ta vào tông môn nào.

Vi Giới thu hồi phi thuyền, dương dương đắc ý nói một câu, sau đó đi thẳng phía trước. Hắn thậm chí cũng không có nhìn thấy trong hàng đệ tử mới tuyển nhận, ngoại trừ Khổ Thái ra, mọi người đều là biểu tình thất vọng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 890: Cổ Quái Thần Linh Khí

Thiên Phàm Tông ở bên ngoài nhìn, là thật ngoại trừ hai ngọn núi ra liền không có gì. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ tiến vào Thiên Phàm Tông sau đó, vẫn là cảm nhận được cái tông môn này đã từng bất phàm.

Tiến vào hộ trận, một cái Thanh Ngọc thang rộng hơn mười trượng, trực tiếp kéo dài đến đỉnh núi. Ngọn núi từ tầng dưới chót đến đỉnh tầng, đều thành lập các loại các dạng động phủ cùng lầu các. Hai ngọn núi trung gian vân vụ mờ ảo, nếu mà không phải là hai ngọn núi này sau đó, lại không còn ngọn núi khác, đây tuyệt đối là một cái tông môn hiện ra hết đại tông khí thế.

Duy nhất có chút không phối hợp chính là, Thanh Ngọc thang nơi này đều có chút sứt mẻ. Hơn nữa trong này Thần Linh Khí dường như cực kỳ thiếu thốn, thiếu thốn đến so sánh một phần tầm thường tu chân thành thị cũng không bằng.

Chân núi có một cái chân chính đại quảng trường, chính giữa quảng trường đứng vững vàng một pho tượng cao lớn. Pho tượng cũng có chút sứt mẻ, dường như đã trải qua vô tận tang thương.

- Mạc Vô Kỵ, pho tượng này ánh mắt thật là có chút giống ngươi.

Ân Lâm bỗng nhiên nói.

Mạc Vô Kỵ sớm đã chú ý tới pho tượng này hai mắt, đích thật là cùng ánh mắt của hắn có chút giống.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, một người mặc áo xám nam tử trung niên đã mang theo bốn người bước nhanh từ trên bậc thang Thanh

Ngọc đi xuống.

Mạc Vô Kỵ nhìn không ra người trung niên này nam tử tu vi, lại có thể cảm nhận được người trung niên này nam tử thực lực rất mạnh, thậm chí so với Tích Kinh mạnh hơn.

- Vi Giới (Tố Hà) ra mắt tông chủ!

Đi ở phía trước lão giả Vi Giới cùng Tố Hà thấy trung niên nam tử này xuống, nhanh chóng khom người thi lễ.

Mạc Vô Kỵ đám người lại càng hoảng sợ, một tông đứng đầu ra nghênh tiếp bọn họ mấy tên đệ tử mới tới này? dường như từ xưa đến nay chưa hề có tiền lệ sao??

Nam tử trung niên cười ha ha một tiếng, nhanh chóng tiến lên vài bước, lại đem Vi Giới đỡ lấy:

- Vi Giới trưởng lão cùng Tố Hà lần này đi chiêu thu đệ tử cực khổ.

Vi Giới vẻ mặt xấu hổ nói:

- Thực sự phụ tông chủ nhờ cậy, ta chỉ có thể tìm tới sáu gã đệ tử.

Nam tử trung niên cảm thán một tiếng nói:

- Vi Giới trưởng lão, so với phía trước vài lần chúng ta Thiên Phàm Tông một cái đệ tử cũng vậy chiêu không thu được, phải tốt hơn rất nhiều.

- Đây là tông chủ của ta Thiên Phàm Tông, còn không nhanh chóng đến đây ra mắt tông chủ.

Vi Giới quay đầu hướng đám người Mạc Vô Kỵ lớn tiếng gọi một câu.

Mạc Vô Kỵ đi theo còn lại vài tên đệ tử cũng đều khom người thi lễ.

Nam tử trung niên khoát tay chặn lại, mặt tươi cười nói:

- Ta gọi Sư Túc, là tông chủ Thiên Phàm Tông. Bên cạnh ta chính là Thiên Phàm Tông bàng Phong Ban trưởng lão, Tu Dịch trưởng lão, Tuệ Du trưởng lão, Ngưu Chí Thiên trưởng lão. Sau này mọi người chính là người một nhà, tu luyện có bất kỳ nghi vấn nào, đều có thể hỏi chúng ta bất cứ người nào.

- Đa tạ tông chủ.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ cùng trong lòng mọi người căn bản cũng không hiểu rõ là chuyện gì xảy ra, cũng chỉ có thể cùng kêu lên cảm tạ.

Vài tên đệ tử vừa mới gia nhập tông môn, chẳng những tông chủ mang theo trưởng lão tự mình đến nghênh tiếp, còn nói sau này có vấn đề gì, đều có thể hỏi thăm bọn họ bất cứ người nào, đây quả thực là tông môn đệ nhất đãi ngộ đệ tử a.

- Tố Hà, ngươi khổ cực đi an bài một chút nơi ở cho vài tên đệ tử mới, sau đó thông báo một chút tông môn một sự tình. Vi Giới trưởng lão, lần này ngươi cực khổ, đi tông môn tu luyện thánh địa tu luyện nửa năm thời gian sao?.

Sư Túc vẫn mang theo dáng tươi cười, dường như chiêu nhận được sáu đệ tử, tâm tình tốt lắm.

- thật là phải tạ ơn tông chủ nhiều.

Vi Giới nhếch miệng cười, nhanh chóng xông lên Thanh Ngọc giai, thậm chí tại phía trước tông chủ biến mất.

Mạc Vô Kỵ có chút không nói gì, cái này tông môn tông chủ không giống tông chủ, trưởng lão không giống trưởng lão, để cho hắn hoài nghi mình có đúng hay không bị bắt cóc.

Có đúng hay không tên gia hỏa nơi này đều cùng cái kia Đoạn Môn Trúc Âm, thích thôn phệ tu sĩ Nguyên Thần cùng hồn phách tu luyện?

Nhưng là mấy người bọn họ các tông môn khác cũng không thèm, chính là Nguyên Thần bị cắn nuốt, cũng không có cái gì tác dụng a.

Chờ tông chủ Sư Túc mang theo vài tên trưởng lão sau khi rời đi, Mạc Vô Kỵ mới nhỏ giọng hỏi:

- Tố Hà sư tỷ, chúng ta tông môn có bao nhiêu người a?

Mấy người bọn hắn tiến đến đến bây giờ, ngoại trừ thấy tông chủ mang theo vài tên trưởng lão chủ động tới nghênh tiếp một cái ra, liền không còn ra mắt những người khác.

- Cộng thêm mấy người các ngươi vừa mới gia nhập, cũng gần đến một trăm người sao?.

Tố Hà cười đáp.

Mạc Vô Kỵ đám người nhất thời đã không còn hứng thú nói chuyện, một cái tông môn một trăm người cũng chưa tới, cái này tông môn có bao nhiêu keo kiệt?

Tố Hà cũng biết tâm tình của mọi người, cũng vậy không nói thêm gì nữa. Trên thực tế lúc đó nàng tiến vào Thiên Phàm Tông, tâm tình so với Mạc Vô Kỵ mấy người còn khó hơn. Lúc đó Thiên Phàm Tông thế nhưng là cả năm mươi người cũng không có, mấy năm này còn tăng lên mấy chục người, dựa theo qua lại nói mà nói, Thiên Phàm Tông phát triển cấp tốc.

- Tố Hà tỷ, Thiên Phàm Tông thoạt nhìn cũng vậy rất là khí phái a, qua lại khẳng định cũng là đại tông môn, vì sao lạc phách cho tới tình cảnh hôm nay a?

Ân Lâm phá vỡ mọi người trầm mặc.

Tố Hà giải thích:

- Nghe nói Thiên Phàm Tông trước đây cũng là một trong đỉnh cấp đại tông môn, thậm chí so với Thiên Cơ Thần Tông cùng Vong Xuyên đạo cũng phải lớn hơn. Không biết là nguyên nhân gì xảy ra một hồi biến cố, Thiên Phàm Tông tổn thất thảm trọng, hầu như toàn quân bị diệt. Thiên Phàm Tông rất nhiều đạo ngọn núi, cũng là bởi vì trận biến cố này bị người ta dời đi.

Cũng may còn có Bàng Cật tổ sư còn sống, Bàng Cật tổ sư chỉ là một ngoại môn đệ tử, lại là phi thường có bản lĩnh, hắn dùng sức một mình để cho Thiên Phàm Tông không có hoàn toàn tiêu vong. Chúng ta bây giờ sư tông chủ, chính là đệ tử thân truyền của Bàng Cật tổ sư. Bàng Phong Ban trưởng lão, cũng là hậu nhân Bàng Cật tổ sư. Còn có nơi này sở dĩ Thần Linh Khí thiếu thốn, không người nào nguyện ý đến cái chỗ này, cũng là bởi vì năm đó đại chiến sau đó, nơi này thần linh mạch bị người đào đi rồi.

Vô luận Tố Hà nói Thiên Phàm Tông đã từng có cỡ nào rất giỏi, bây giờ Thiên Phàm Tông cũng chỉ có thể dùng lạc phách hình dung.

Để cho Mạc Vô Kỵ tâm tình mấy người thoáng tốt một chút chính là, bọn họ tu luyện động phủ tuy rằng nói không ít xa hoa, lại là đại khí vô cùng.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ chỉ là một nội môn đệ tử, chân chính tiến vào tông môn sau đó, mọi người mới phát hiện vô luận nội môn đệ tử hay là đệ tử thân truyền, kỳ thực đãi ngộ đều là giống nhau.

Mạc Vô Kỵ chẳng những được phân phối một cái động phủ phối trí phi thường đầy đủ hết, còn có một phiến điền dược.

Về phần một cái tông môn trọng yếu nhất tàng kinh các, nhiệm vụ đại điện, truyền công điện các loại các nơi, tại Thiên Phàm Tông toàn bộ là không có.

Vô luận ngươi là đệ tử thân truyền hay là nội môn đệ tử, đều không cần làm nhiệm vụ, đương nhiên cũng vậy không có bất kỳ đan dược và

công pháp có thể đc nhận.

Thiên Phàm Tông tuyển nhận Mạc Vô Kỵ mấy cái này đệ tử đến, dường như chỉ có một việc, đó chính là tăng nhân khí cho Thiên Phàm Tông.

Mạc Vô Kỵ hỏi một cái, Thiên Phàm Tông dĩ nhiên không hạn chế rời đi. Nói cách khác bọn họ tùy thời có thể rời đi Thiên Phàm Tông, chỉ cần không ra tông là được, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ yên tâm không ít.

Bởi vì Thiên Phàm Tông Thần Linh Khí thiếu thốn, Mạc Vô Kỵ vừa mới vào ở đến, Ân Lâm mấy người cứ tới đây tìm hắn, hỏi hắn có muốn hay không rời đi tông môn ra đi tìm tài nguyên tu luyện.

Tại Thiên Phàm Tông nơi ở đích thật là thoải mái có đẳng cấp, bọn họ tới nơi này là tu luyện, không là tới nơi này ở. Nơi này không có khả năng tu luyện, cho nên ra đi tìm tài nguyên tu luyện, đó là chuyện nhất thiết phải cần làm.

Mạc Vô Kỵ cự tuyệt Ân Lâm đám người đề nghị, trên người hắn còn có một chút tiên linh mạch cùng Thanh Tinh. Hắn quyết định tu luyện tới Tiên Đế viên mãn sau đó, lại nghĩ biện pháp bước vào Dục Thần cảnh giới. Không bước vào Dục Thần cảnh giới, hắn là không dự định rời đi nơi này. Nơi này là thần vực, thiên địa quy tắc so với Tiên Giới cao hơn nhiều lắm. Mạc Vô Kỵ cho rằng, chính là của hắn tài nguyên tu luyện hữu hạn, vậy cũng có thể ở trong khoảng thời gian ngắn bước vào Tiên Đế viên mãn cảnh giới.

Thiên Phàm Tông chỗ tốt lớn nhất chính là tự do, Mạc Vô Kỵ tại chỗ ở của mình bố trí mấy cái phòng ngự trận cùng ẩn nấp trận, chuẩn bị bế quan tu luyện. Hắn tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết là một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc đồng thời Chu Thiên vận chuyển, dù cho nơi này Thần Linh Khí rất yếu, cũng sẽ tạo thành cực lớn ba động. Hắn không nghĩ chính bản thân tu luyện bí mật bị người khác biết, lúc này mới bố trí cả pháp trận.

Về phần tụ linh trận, hắn là không có bố trí. Nơi này vốn Thần Linh Khí liền yếu, bố trí không bố trí tụ linh trận, theo Mạc Vô Kỵ, là không có nửa phần ảnh hưởng.

Mạc Vô Kỵ bắt đầu cũng không có tế xuất tiên tinh cùng tiên linh mạch, hắn vốn dự định trước tu luyện một cái xem, nơi này Thần Linh Khí tới cùng bạc nhược tới trình độ nào.

Khi Mạc Vô Kỵ một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc đồng thời nghịch chuyển hình thành Chu Thiên sau đó, hắn thiếu chút nữa ngây dại.

Kinh khủng Thần Linh Khí thật giống như trống rỗng sinh ra bình thường giống nhau, điên cuồng ùa ra hướng về phía hắn mạch lạc, cùng hắn một trăm lẻ tám cái tiểu chu thiên hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ. Cái loại này tu luyện tiến độ, so với tại Lôi Kiếm Sơn Trang mạnh hơn không chỉ gấp mười mấy lần.

Mạc Vô Kỵ sợ nhanh chóng đình chỉ tu luyện, loại này kinh khủng hấp thu Thần Linh Khí tốc độ, thật sự là để cho hắn quá không thể tin được một phần.

Khi hắn đình chỉ tu luyện sau đó, chung quanh Thần Linh Khí dường như đột ngột tiêu tán không gặp, toàn bộ không gian Thần Linh Khí trở nên bạc nhược hắn lên.

Lẽ nào là bởi vì mình Bất Hủ Phàm Nhân Quyết công pháp, mới có thể hấp thu Thần Linh Khí nồng nặc nơi này người khác không nhìn thấy cũng sờ không được?

Nếu quả như thật là như thế này, hắn nhưng coi như là tìm đúng địa phương, Mạc Vô Kỵ kích động.

Cũng may hắn cũng là một tông đứng đầu, không phải là không có ra mắt quen mặt. Chờ hắn hoàn toàn tỉnh táo sau đó, hắn lần nữa bắt đầu bố trí hộ trận. Tiêu linh trận bố trí mấy đạo, hắn lo lắng cho mình hấp thu Thần Linh Khí uy thế quá mãnh liệt, vừa tu luyện sẽ bị người phát hiện.

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai bắt đầu tu luyện liền cẩn thận nhiều hơn, Mạc Vô Kỵ cẩn thận hơn, tại trong hoàn cảnh này, vẫn như cũ rất nhanh thì lâm vào trạng thái quên mình.

...

Đây đã là 7 tháng Mạc Vô Kỵ bế quan, trong đại điện tông chủ Thiên Phàm Tông, ngoại trừ tông chủ Sư Túc, lần nữa ngồi ở nơi này, bốn gã trưởng lão đều ở đây, còn có Vi Giới, Tố Hà cùng với vài tên đệ tử Mạc Vô Kỵ chưa từng thấy qua.

- Mọi người đang bế quan tu luyện, ta lại đem mọi người mời tới nơi này, thật sự là bởi vì có một số việc ta Thiên Phàm Tông không cách nào tách ra.

Sư Túc giọng nói chuyện có chút sức lực không đủ.

- Tông chủ, ngươi cứ việc nói. Ta Thiên Phàm Tông tuy rằng lạc phách, chỉ cần ta Thiên Phàm Tông còn có một người, Thiên Phàm Tông cũng sẽ không bị diệt.

Vi Giới còn kém lại đem bộ ngực đập ba ba rung động.

Sư Túc gật đầu hỏi:

- Tố Hà, lần trước gia nhập chúng ta Thiên Phàm Tông sáu gã đệ tử hiện tại làm sao?

Tố Hà nhanh chóng đứng lên nói:

- Ân Lâm cùng Địch Bất Đồng vừa mới trở lại tông môn, nghe nói Bồ Già đã xảy ra chuyện. Mạc Vô Kỵ từ khi tiến vào tông môn sau đó, vẫn đang bế quan. Khổ Thái ngược lại không có bế quan, nàng tính cách có chút quái gở, dường như không biết phải làm gì.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 891: Nhảy Vào Dục Thần

- Đưa bọn họ mang tới sao?.

Sư Túc nói.

- Dà.

Tố Hà nhanh chóng khom người thi lễ, nhiên sau đó lui ra ngoài.

Một bên Vi Giới đang ngồi sắc mặt có chút không tự nhiên, hắn biết một phần nguyên nhân, cái đó và Thần Vực Sào ấp trứng có quan hệ.

Thần vực diện tích mênh mông vô biên, hơn nữa thần vực quy tắc cực kỳ vững chắc, chẳng những chưa hề xuất hiện qua tình huống giới vực bất ổn, còn không ngừng khuếch tán ra bên ngoài.

địa vực khuếch tán ra bên ngoài, người trong thần vực cũng gọi là Thần Vực Sào. Mỗi lần diện tích to lớn khuếch tán ra bên ngoài, đều có một cái xưng hô đặc biệt, kêu là Thần Vực Sào ấp trứng.

Thần Vực Sào một khi ấp trứng, trong đó sẽ xuất hiện vô số đỉnh cấp bảo vật, trong đó chẳng những có chồng chất như núi khoáng thạch tài liệu cùng đỉnh cấp Thần linh thảo, còn có các loại khai thiên ích địa bảo vật.

Mỗi lần Thần Vực Sào ấp trứng, đều là thời điểm thần vực tinh phong huyết vũ, cũng là thần vực cường giả thịnh yến.

Bởi vì Thần Vực Sào không ngừng ấp trứng, thần vực diện tích không ngừng khuếch tán. Thần vực cường giả cho rằng thần vực vốn

chính là một cái giới vực chưa có hoàn toàn thành hình, một khi cái này giới vực triệt để thành hình, thần vực sẽ càng thêm vững chắc, quy tắc sẽ càng cường đại hơn.

Chỉ là mỗi lần Thần Vực Sào ấp trứng, đều có thể chết đi vô số đỉnh cấp cường giả. Hơn nữa còn sẽ làm mạnh càng mạnh, yếu càng yếu, đây đối với thần vực cũng không phải là cái chuyện tốt gì. Về sau thần vực thập đại thần vương tụ tập cùng một chỗ, làm ra một cái quyết định.

Đó chính là mỗi lần Thần Vực Sào ấp trứng, chỉ cần là người bên trong thần vực, mỗi một cái đều có cơ hội tham dự. Tham dự không phải là dùng cá nhân, mà là dùng hình thức tông môn.

Tham dự thủ đoạn chính là biện pháp dùng tông môn đệ tử đấu pháp, dù sao cường giả đấu pháp sẽ khiến trọng đại thương vong cùng khiến cho mâu thuẫn bên trong tông môn trở nên gay gắt. Thập đại thần vương lại đem loại này đấu pháp đặt ở trên người tông môn đệ tử, hơn nữa đệ tử tham gia đấu pháp, tu vi không được cao hơn Thiên Thần cảnh giới. Một khi vượt qua Thiên Thần, đạt tới Thần Quân cảnh, đó chính là một phương vương giả. Người như thế là không cho phép tham dự đệ tử đấu pháp.

Thần Vực Sào ấp trứng có nhất định dấu hiệu cùng thời gian, lần này Thần Vực Sào ấp trứng, sớm đã bị các đại tông môn biết. Cho nên mấy tháng trước, các đại tông môn điên cuồng tuyển nhận đệ tử mới nhập môn, chính là vì Thần Vực Sào ấp trứng đấu pháp mà chuẩn bị.

Thiên Phàm Tông vốn là sẽ không cũng không có ý định tham gia loại này đấu pháp, tại Thiên Phàm Tông vô luận là tông chủ hay là phía dưới đệ tử, đều rất là tự giác, loại này đấu pháp cùng bọn họ không có quan hệ.

Thế nhưng lần này thập đại thần vương cộng đồng tuyên bố một cái bổ sung, chỉ cần là tại thần vực tông môn, đều phải phải tham gia Thần Vực Sào ấp trứng tranh đoạt. Về phần lý do, Thiên Phàm Tông còn chưa có tư cách biết.

Cũng bởi vì biết những thứ này, Vi Giới mới sắc mặt mất tự nhiên. Chỉ có hắn tự biết sáu đệ tử mình là thế nào chiêu thu, cùng với nói là chiêu thu, còn không bằng nói hắn là lừa gạt tới được.

Hiện tại tông chủ để cho Tố Hà lại đem vài tên đệ tử gọi tới, hiển nhiên là muốn khảo thí tư chất vài tên đệ tử. một khảo thí tư chất, cái gì đều lộ ra mặt nước.

Mấy người còn lại tốt xấu còn có một chút tu vi, đặc biệt Mạc Vô Kỵ, thật sự là vô cùng thê thảm a.

...

Bế quan tu luyện thời gian hơn nửa năm, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không biết thời gian trôi qua, hắn là càng tu luyện lòng tin càng cao. Tại bốn tháng trước, hắn liền bước vào Tiên Đế viên mãn cảnh giới. Cho dù là Tiên Đế viên mãn, hắn vẫn như cũ có thể bay nhanh tăng lên tu vi của mình.

Lúc này, trừ phi dùng pháp bảo đi công kích Mạc Vô Kỵ, nếu không, Mạc Vô Kỵ là tuyệt đối sẽ không gián đoạn bế quan.

Từng đạo quy tắc không ngừng bị Mạc Vô Kỵ hiểu ra, hắn thần thông Đạo tắc cũng vậy bắt đầu từ từ biến hóa. Đây đã là 7 tháng Mạc Vô Kỵ Tiên Đế viên mãn, Mạc Vô Kỵ một bên điên cuồng hoạch lấy Thần Linh Khí tăng lên tu vi của mình, một bên hoàn thiện thần thông Đạo tắc của mình.

- Ầm!

Một đạo như tiếng sấm âm vang, tại Mạc Vô Kỵ ý niệm trong nổ tung. Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ cảm giác được chính bản thân cả người đều trở nên linh hoạt kỳ ảo cùng bất đồng.

Nếu mà lúc này có người ở bên ngoài thấy Mạc Vô Kỵ, nhất định có thể thấy Mạc Vô Kỵ quanh người có vô cùng vô tận Đạo tắc đang lóe

lên, vờn quanh. Mà Mạc Vô Kỵ khí tức cũng vậy đang không ngừng lên cao, thậm chí có một loại khí thế cường đại.

Những Đạo tắc này không ngừng vừa vào trong thân thể Mạc Vô Kỵ, hơi thở của hắn theo những Đạo tắc này không ngừng vừa vào biến mất, trái lại càng ngày càng bình thường.

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ chính bản thân vốn có thần thông Đạo tắc bắt đầu nghiền nát, mới thần thông Đạo tắc bắt đầu thành lập. Một loại cường đại không có gì sánh kịp xông lên đầu, Mạc Vô Kỵ bỗng mở mắt, trong mắt hắn có một loại kích động.

Hắn vốn dự định tu luyện tới Tiên Đế viên mãn sau đó, liền ra đi tìm một phần tư liệu liên quan tới Dục Thần cảnh giới, sau đó tổng kết một cái, hắn cũng chuẩn bị bước vào Dục Thần.

Để cho hắn không có nghĩ tới là, tại thần vực dưới loại quy tắc này, hắn Tiên Đế viên mãn sau đó, tự động cảm ngộ tới thiên địa quy tắc mới. Loại này thiên địa quy tắc hoàn toàn mới để cho hắn không cách nào buông tha, hắn tiếp tục tu luyện, đồng thời cũng không ngừng hoàn thiện bản thân đại đạo quy tắc.

Rốt cục tại 7 tháng sau đó, hắn tự nhiên mà vậy xông phá Tiên Đế gông cùm xiềng xích, bước vào Dục Thần một tầng cảnh giới. Tại hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết bên trong, Dục Thần chỉ là một xưng hô mà thôi. Vô luận gọi là Dục Thần, hay là gọi cái khác tên, chỉ cần hắn tới rồi cực hạn, vậy thì sẽ đột phá.

Mạc Vô Kỵ phải kích động, hắn biết rõ, Tiên Đế đến Dục Thần vượt qua ý vị như thế nào. Cái gì Đại Tiên Đế, Đạo Đế, Bán Thánh... Vậy cũng là hư ảo. Đám tu sĩ không cách nào tiến thêm, vì an ủi mình mà chế tạo ra một phần hư vô cảnh giới.

Hắn bây giờ Dục Thần, nhưng là chân chính thật sự cảnh giới, không có nửa điểm khoe khoang khoác lác.

Mạc Vô Kỵ bước vào Dục Thần sau đó, hắn vốn muốn đình chỉ bế quan, đi ra xem một chút. Tại hắn bước vào Dục Thần cảnh giới đồng thời, càng điên cuồng nồng nặc Thần Linh Khí cuốn tới, để cho hắn lại cũng luyến tiếc từ đấy đi ra ngoài.

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết toàn lực vận chuyển, giữa thiên địa Thần Linh Khí hoàn toàn che khuất Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ thật giống như mở ra một cái hộp ma bình thường giống nhau, không cách nào ngừng bản thân điên cuồng tu luyện.

...

Tại Thiên Phàm Tông một ngọn núi khác, một người nam tử trung niên gầy yếu nhắm chặt hai mắt, nếu không phải hắn quanh người còn có chút hứa pháp lực ba động, để cho người ta thấy tình trạng của hắn, khẳng định cho rằng đây là một người chết.

Mạc Vô Kỵ đột phá Tiên Đế, bước vào Dục Thần cảnh trong nháy mắt, gầy yếu nam tử trung niên bỗng mở mắt. Hắn khiếp sợ ngẩng đầu nhìn một cái, sau đó liền lần nữa nhắm chặt hai mắt.

Giờ khắc này, hắn cư nhiên cảm thụ được Thần Linh Khí héo rũ Thiên Phàm Tông không biết ở nơi nào sinh ra vô cùng vô tận nồng nặc Thần Linh Khí. Loại này Thần Linh Khí chẳng những tinh thuần, còn ẩn chứa vô cùng vô tận hoàn thiện thiên địa quy tắc.

Thiên Phàm Tông thần linh mạch cùng đông đảo thần phong, là hắn tận mắt thấy đám đại năng giả đào đi. Nơi này Thần Linh Khí thiếu thốn hắn biết rõ, hắn hiểu rõ là chuyện gì xảy ra. Hắn sở dĩ không có rời đi Thiên Phàm Tông, vẫn đợi ở chỗ này, là bởi vì gốc rễ nơi này là hắn. Coi như là hắn gần vẫn lạc, tại trước một khắc vẫn lạc, hắn cũng sẽ bảo vệ tông môn của mình.

Hắn chính là tông chủ Bàng Cật thời đại trước của Thiên Phàm Tông.

Giữa thiên địa Thần Linh Khí càng ngày càng nồng đậm, giữa thiên địa quy tắc ở trước mặt của hắn cũng vậy càng ngày càng rõ ràng. Bàng Cật kích động, hắn bị cắm tại cảnh giới Thế giới thần tầng chín đã vô số năm, sở dĩ không cách nào bước vào Thần Vương cảnh giới, là bởi vì hắn thiếu khuyết Thần Linh Khí nồng nặc nơi thiên địa quy tắc hoàn thiện rõ ràng đỉnh cấp tu luyện.

Hiện tại, đồ đạc hắn thiếu hụt đã ở trước mắt hắn.

Vô luận những thứ này là từ địa phương nào tới, Bàng Cật đều lại cũng không cách nào nhịn xuống không đi tu luyện, Thiên Phàm quyết vận chuyển, nồng nặc Thần Linh Khí tại trong cơ thể hắn tạo thành Chu Thiên, rõ ràng quy tắc bắt đầu hoàn thiện hắn đại đạo...

- Rầm rầm ầm!

Từng đợt cuồng bạo bùng nổ vang, tại đỉnh đầu hắn hư không vang lên, Bàng Cật không buồn không vui, chỉ là tại trong thời gian ngắn liền hoàn toàn đem chính bản thân khí tức cọ rửa, hắn sinh cơ bộc phát tràn đầy, thần thông quy tắc bộc phát rõ ràng, thần nguyên cũng vậy bộc phát hùng hậu.

...

Thiên Phàm Tông tông môn đại điện, Tố Hà mang theo ba gã đệ tử đi đến.

Đứng ở trong đại điện, Tố Hà cúi người hành lễ nói:

- Hồi bẩm tông chủ, ngoại trừ Mạc Vô Kỵ sư đệ vẫn đang bế quan, Ân Lâm, Địch Bất Đồng cùng Khổ Thái đều tới.

- Ra mắt tông chủ, ra mắt các vị trưởng lão.

Ân Lâm ba người nhanh chóng khom người thi lễ.

Sư Túc nghi hoặc nhìn Tố Hà nói:

- Nơi này Thần Linh Khí thiếu thốn, Mạc Vô Kỵ bế quan tu luyện cái gì?

Tố Hà nhanh chóng nói:

- Mạc sư đệ bởi vì tu vi thấp nhất, cho nên bất chấp nơi này Thần Linh Khí thiếu thốn, đối với hắn cũng còn là có chút trợ giúp sao?.

- Đúng, Mạc Vô Kỵ này tư chất bình thường, cho nên ta chỉ là để cho hắn thành một cái nội môn đệ tử mà thôi.

Vi Giới quyết định từng cái một giải quyết, trước đem lý do Mạc Vô Kỵ tư chất kém tìm ra, đợi lát nữa khảo thí mấy người còn lại, hắn sẽ chậm chậm tìm lý do.

Sư Túc cũng vậy không có để ý Tố Hà nói, trên thực tế hắn cũng biết Vi Giới khẳng định chiêu thu không được đệ tử tư chất tốt. Hắn nhìn bên kia ba người ấm áp nói:

- Các ngươi là ta Thiên Phàm Tông đệ tử, liền phải có lòng tin, không cần khẩn trương. Đến, ba người các ngươi thử một chút tư chất.

trong đại điện Tông môn sớm đã trưng bày một cái pháp bảo bạch ngọc khảo thí, Thần giới khảo thí tư chất, chỉ cần ngồi ở trên khảo thí pháp bảo, sau đó toàn lực tu luyện là được rồi.

Thấy Địch Bất Đồng cùng Khổ Thái đều có chút ngây người, Ân Lâm luôn luôn tương đối rộng rãi nhanh chóng nói:

- Ta tới trước đi.

Nói xong, nàng trực tiếp ngồi vào bên trong bạch ngọc khảo thí pháp bảo, bắt đầu vận chuyển công pháp tu luyện.

Tu sĩ tư chất tại tu chân giới, Tiên Giới cùng thần vực cũng gọi là Linh Căn, bản chất cũng là bất đồng. Tu Chân Giới tu sĩ tại phi thăng Tiên Giới sau đó, Linh Căn sẽ chuyển hóa thành tiên Linh Căn. Tiên Giới tu sĩ phi thăng thần vực sau đó, Linh Căn sẽ chuyển hóa thành thần linh căn.

Đừng xem rất nhiều người tại tu chân giới là đỉnh cấp tư chất, nhưng phi thăng Tiên Giới sau đó, một khi Linh Căn chuyển hóa không triệt để, sẽ trở thành tư chất bình thường tồn tại. Đương nhiên, dưới tình huống đại đa số, tư chất tốt chuyển hóa sau đó, tư chất vẫn là tốt.

Lúc này đặt ở trong đại điện, vùng ven khảo thí pháp bảo màu trắng có 9 cây cột to như cổ tay trẻ con, trung gian một cây cột màu đen, hai bên 8 cây cột là thuần sắc. Trung gian cây cột màu đen là khảo thí Linh Căn, Linh Căn chuyển hóa càng triệt để, cây cột màu đen liền biến thành thuần trắng sắc. Nếu mà chuyển hóa không triệt để, bên trong màu trắng liền có một chút tro đen, tro đen càng nhiều, chuyển hóa càng không triệt để. Hai bên 8 cây cột thuần sắc, là khảo thí Linh Căn thuộc tính.

Ân Lâm ngồi ở phía trên bắt đầu tu luyện, trung gian cây cột màu đen kia liền chuyển là màu trắng, rất nhanh màu trắng liền hỗn loạn rất nhiều màu xám đen.

Sư Túc thở dài, không nói gì. Ân Lâm Linh Căn chuyển hóa hiển nhiên là vô cùng không triệt để, loại tư chất này thảo nào lại đến Thiên Phàm Tông.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 892: Đại Đạo Tranh

Ân Lâm biết mình Linh Căn cũng không phải thật tốt, bằng không sẽ không nhiều năm như vậy còn đang ở Dục Thần cảnh bồi hồi, cho nên nàng khảo nghiệm tư chất sau đó thần sắc cũng cũng không phải thất lạc nhiều.

Ân Lâm sau khi xuống tới, Địch Bất Đồng đi lên địa phương khảo thí Linh Căn ngồi xuống. Linh căn của hắn cùng Ân Lâm không sai biệt lắm, coi như là so với Ân Lâm tốt hơn một chút, cũng là tốt hữu hạn. Khảo thí pháp bảo trung gian cây hắc trụ thay đổi trắng sau đó, đồng dạng xen lẫn rất nhiều màu sắc tro đen.

Sư Túc thở dài, hắn biết Vi Giới hắn là chiêu không thu được đệ tử tư chất tốt, nhìn thấy Ân Lâm cùng Địch Bất Đồng tư chất thật sự là kém không thể kém sau đó, vẫn là không cách nào che giấu thất vọng của mình.

Chờ Địch Bất Đồng xuống tới, Sư Túc nói với Khổ Thái vừa có chút sợ hãi rụt rè:

- Ngươi đến thử một chút.

Tố Hà biết Khổ Thái tính cách, thấy Khổ Thái không dám tiến lên, không thể làm gì khác hơn là cầm lấy tay Khổ Thái nói:

- Khổ Thái sư muội, tông chủ thật giống như thân nhân của chúng ta như nhau, ngươi tới nơi này chúng ta chính là người một nhà. Ngươi đi khảo thí sao?, vô luận tư chất tốt xấu đều không cần lo lắng.

Khổ Thái cúi đầu ừ một tiếng, đi hướng khảo thí pháp bảo ngồi lên, sau đó vận chuyển tu luyện công pháp.

cây trụ màu đen phía sau Khảo thí pháp bảo bộc phát ra một trận chói mắt bạch quang, bề ngoài thật giống như có một tầng miếng vải đen bị lấy đi rồi giống nhau. Đột ngột trở nên trắng nõn hẳn lên, không chỉ như thế trắng nõn còn mơ hồ tản mát ra quang mang nhàn nhạt.

hai bên cây cột trắng nõn, 8 cây hình trụ cũng là thuần trắng sắc, bây giờ cùng cây biểu thị Linh Căn tư chất trắng nõn hình trụ so với, loại trắng đó rõ ràng thiếu thiếu một loại linh vận khí tức.

Sư Túc kích động tiến lên một bước, còn kém muốn động thủ bắt Khổ Thái.

- Đây là vô cấu Linh Căn a...

Một người trưởng lão tự lẩm bẩm, thậm chí tay đều đang run rẩy.

Tại thần vực, Linh Căn chủng loại nhiều mặt. Đỉnh cấp Linh Căn càng là đủ loại, thế nhưng là vô cấu Linh Căn tuyệt đối là đỉnh cấp Linh Căn bên trong đỉnh cấp.

Bất luận cái gì cực phẩm Linh Căn, dùng pháp bảo khảo thí, đều có thể có một chút nhàn nhạt hôi ảnh vết tích. Đương nhiên, số rất ít hôi ảnh vết tích, sẽ trực tiếp bị không để ý tới.

Như Khổ Thái như vậy khảo thí hình trụ chẳng những không có nửa điểm hôi ảnh, còn trắng nõn đến phát sinh nhàn nhạt tia sáng Linh Căn, chỉ có một loại, đó chính là vô cấu Linh Căn.

Vô cấu Linh Căn vô luận là thế nào tới, cũng sẽ không thay đổi. Nói thí dụ như tại tu chân giới là vô cấu Linh Căn, phi thăng tới Tiên Giới Linh Căn chuyển hóa sau đó, vẫn là vô cấu Linh Căn. Đây là số rất ít, Linh Căn chuyển hóa sẽ không thay đổi Linh Căn.

- Vi Giới trưởng lão, đa tạ ngươi, đa tạ ngươi...

Sư Túc bắt được vẻ mặt mờ mịt Vi Giới, kích động có chút nói năng lộn xộn.

Vô cấu Linh Căn loại tư chất này, coi như là ở tại thần giới đỉnh cấp đại tông môn, cũng vậy không nhất định là có. tông môn nào có đệ tử vô cấu Linh Căn, đây tuyệt đối là tông môn đệ nhất đệ tử, nặng nhất một chút bồi dưỡng đối tượng. Nói cách khác, Khổ Thái Linh Căn, một khi bị tông môn khác biết, nhất định là đối tượng hết thảy tông môn cướp đoạt.

Vi Giới còn đang chuẩn bị vì mình tìm một cái lấy cớ, thật không ngờ hắn cư nhiên chiêu thu một cái vô cấu Linh Căn trở về. Hắn phục hồi tinh thần lại, ngưng trọng nói:

- Vì lại đem Khổ Thái mang về tông môn, ta dùng rất nhiều biện pháp, cũng may cuối cùng không phụ nhờ vả.

- Không đúng a, các ngươi nhìn xem nàng Linh Căn thuộc tính...

Tu Dịch trưởng lão bỗng nhiên kinh thanh kêu lên.

Không cần Tu Dịch trưởng lão gọi, ánh mắt của mọi người đều hạ xuống rơi vào khảo thí pháp bảo hai bên này 8 cây thuần trắng sắc hình trụ.

8 cây hình trụ tinh khiết màu trắng có một cây cư nhiên biến thành màu đen, còn có một cây cư nhiên biến thành màu xanh da trời.

- Đây là có chuyện gì? Màu đen là cái gì thuộc tính Linh Căn?

Tất cả mọi người là hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không hiểu vì sao còn có màu đen. Màu xanh nhạt ngược lại biết, biểu thị có lôi Linh Căn.

Nếu mà Khổ Thái Linh Căn thuộc tính trong khảo nghiệm, không có màu đen, chỉ có lôi Linh Căn mà nói, đúng là sự tình Thiên Phàm Tông mừng rỡ như điên, nhưng là bây giờ nàng Linh Căn thuộc tính bên trong đột ngột có thêm một loại màu đen điều này làm cho mọi người trong lòng đều có một phần bất an.

- Ta biết đây là vì sao.

Bàng Phong Ban bỗng nhiên đứng dậy, hắn chẳng những là Thiên Phàm Tông trưởng lão, càng là Bàng Cật hậu nhân.

- Bàng trưởng lão, đây là có chuyện gì?

Sư Túc vội vàng hỏi, hắn nhất sốt ruột Khổ Thái Linh Căn thuộc tính. Thiên Phàm Tông ra Khổ Thái tư chất như vậy, rất có thể sẽ tìm trở về huy hoàng đã từng có.

Bàng Phong Ban trầm giọng nói:

- Năm đó gia gia ta liền nói cho ta biết, tại thời điểm Thượng Cổ, tu sĩ Linh Căn chỉ có hai loại.

- Linh Căn có 8 loại a, làm sao có thể chỉ có hai loại?

Vài tên trưởng lão đồng thời lên tiếng đạo.

Mặc dù có nghi vấn, nhưng không ai hoài nghi bàng Phong Ban nói, bởi vì bàng Phong Ban là Thiên Phàm Tông Bàng Cật tôn tử. Bàng Cật chỉ là một ngoại môn đệ tử, mà khi sơ nếu như không có Bàng Cật, Thiên Phàm Tông sớm biến mất ở tại lịch sử sông dài.

Bàng Phong Ban nói:

- Nói 8 loại cũng không sai, bởi vì hiện tại thần vực đích xác chỉ có 8 loại Linh Căn. Trên thực tế tại Thời Đại Thượng Cổ, Linh Căn chỉ có hai loại: quang minh cùng hắc ám. Trong đó quang minh Linh Căn chia làm Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Phong Lôi băng 8 hệ, mà hắc ám Linh Căn chỉ có phe, đó chính là hắc ám. Dựa theo loại này phân chia, Linh Căn trên thực tế cũng vậy có thể nói là 9 loại, theo thứ tự là Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Phong Lôi băng cùng hắc ám Linh Căn.

- Bàng trưởng lão, ngươi nói Khổ Thái Linh Căn là hắc ám Linh Căn cùng lôi Linh Căn?

Sư Túc kinh thanh hỏi.

Bàng Phong Ban gật đầu nói:

- Không có sai, Linh Căn này thuộc tính hắc trụ, đích thật là hắc ám Linh Căn. Duy nhất để cho ta kỳ quái là, nghe nói hắc ám Linh Căn cũng không thể cùng Linh Căn khác cùng tồn tại, huống chi là lôi Linh Căn?

- Nhưng là chúng ta cũng không có nghe nói qua hắc ám Linh Căn a?

Tu Dịch trưởng lão có chút cau mày, hắn tu vi phải không cao, kiến thức cũng không ít. Tại thần vực sống nhiều năm như vậy, sẽ không cả một giới có bao nhiêu hệ Linh Căn đều không làm rõ được.

Bàng Phong Ban than thở:

- Gia gia ta năm đó nói cho ta biết, hắc ám Linh Căn tồn tại trong vũ trụ mênh mông, cùng chúng ta thần vực cũng không phải một cái vị diện. Nói cách khác chúng ta một vị mặt, là không có hắc ám Linh Căn. Khổ Thái có hắc ám Linh Căn, giải thích duy nhất chính là nàng cũng không phải người một cái vị diện chúng ta.

- Dị Tu?

Tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau.

Nếu như nói tại thần vực còn có một cái tồn tại để cho tất cả mọi người sợ hãi, tất cả mọi người muốn đánh giết, đó chính là Dị Tu.

Ở tại thần giới vô luận là từ Tiên Giới phi thăng, hay là Ma giới, Yêu giới các loại tu sĩ giới vực phi thăng tới được, đều là đồng nhất vị diện tu sĩ, tu luyện cũng đều là đồng nhất thể hệ.

Đồng nhất vị diện tu sĩ, dù cho giới vực có đẳng cấp cao thấp, tu luyện tới cực hạn phi thăng, cũng đều là đồng nhất hệ thống tu luyện. Từ xa xưa tới nay, thần vực chỗ ở vị diện được gọi là thất giới vị diện. Chỉ là vô luận là thần vực, hay là giới diện so với thần vực thấp hơn, mọi người

đều là tại bên trong một cái vị diện, căn bản cũng không có so sánh tương đối, cho nên cũng không có ai đi quản chỗ ở vị diện mình tên gì.

Thế nhưng Dị Tu bất đồng, bọn họ không phải tới từ thất giới vị diện bất luận cái gì một giới, bọn họ là từ một cái khác vị diện đến. Bởi vì tu luyện hệ thống bất đồng, thần thông Đạo tắc bất đồng, sẽ làm mọi người đối với đại đạo hiểu hoàn toàn khác nhau.

Đã từng có một cái Dị Tu đi tới thất giới vị diện, đồng thời xuất hiện ở thần vực. Hắn biết thất giới vị diện tu luyện hệ thống cùng hắn hiểu hoàn toàn bất đồng sau đó, liền sinh ra muốn đem tu luyện hệ thống của mình thành lập tại thất giới vị diện ý niệm trong đầu.

Loại ý nghĩ này, tự nhiên là sẽ không đc thất giới vị diện tu sĩ tiếp nhận.

Cuối cùng là một hồi kinh thiên động địa chảy máu đại chiến, đây là đại đạo tranh. Nghe đồn trận chiến ấy, thần vực chết đi rất nhiều cường giả, về phần Thần Vương bị giết càng là hơn mấy trăm ngàn.

Tưởng tượng một chút hiện tại toàn bộ thần vực Thần Vương cũng không có một trăm, lúc đó chết đi mấy trăm Thần Vương, ý vị như thế nào?

Cũng may thất giới vị diện cường giả rốt cục đã tiêu hao hết tất cả lực lượng người này Dị Tu, đưa hắn chém giết.

Mặc dù như thế, thần vực tại nhiều năm như vậy sau đó, vẫn không có bao nhiêu Thần Vương xuất hiện.

Từ đó về sau, Dị Tu chính là thần vực cấm kỵ. Đây là thất giới vị diện chưa hề xuất hiện qua Dị Tu, một khi xuất hiện, có thể tưởng tượng, sẽ nhấc lên bực nào kinh đào hãi lãng.

Nếu mà Thiên Phàm Tông xuất hiện một cái Dị Tu, vậy Thiên Phàm Tông còn có cơ hội tồn tại?

Mỗi người trong lòng đều nghĩ lấy một việc, đó chính là giết Khổ Thái, chỉ có giết Khổ Thái, mới không bại lộ sự tình Khổ Thái là Dị Tu.

Sư Túc trong lòng buồn khổ không gì sánh được, Thiên Phàm Tông thật vất vả xuất hiện một cái thiên tài tuyệt thế, mà Thiên Phàm Tông còn phải lại đem nàng giết chết, đây quả thực...

Mọi người cảm thấy hẳn là giết Khổ Thái, lại không người nào nguyện ý chủ động nói ra, càng không người nào nguyện ý động thủ.

Thiên Phàm Tông người không nhiều lắm, Thần Linh Khí cũng vậy cực kỳ thiếu thốn, nhưng mọi người quá rất bình tĩnh, cũng là bởi vì hết thảy người Thiên Phàm Tông đều cho rằng, chỉ cần vào Thiên Phàm Tông, đó chính là người một nhà.

Đang ở lúc mọi người không biết xử lý như thế nào Khổ Thái thì, tông môn ra ngoài bỗng nhiên truyền đến từng đợt kịch liệt tiếng sấm chi âm.

Sư Túc nghe thấy tiếng sấm chi âm, lập tức giận tím mặt:

- Ta Thiên Phàm Tông là xuống dốc, chúng ta cũng vậy không đi ra tranh cái gì. Nhưng muốn đem ta Thiên Phàm Tông xem như tồn tại có thể tùy ý chà đạp, ta Thiên Phàm Tông cho dù chết tuyệt, cũng vậy tuyệt đối sẽ chống lại tới cùng.

Nói xong, Sư Túc thân hình lóe lên, trực tiếp chạy ra khỏi tông môn đại điện.

Các trưởng lão đều liền xông ra ngoài, tất cả mọi người rõ ràng Sư Túc tông chủ vì sao phẫn nộ. Đó là bởi vì lại có người dám tại Thiên Phàm Tông độ kiếp, đây quả thực quá khinh người mà.

Ân Lâm nhìn thoáng qua Khổ Thái còn đang tu luyện, thở dài, không nói gì. Dị Tu điển cố, nàng cũng đã nghe nói qua một phần, nàng rất muốn giúp Khổ Thái, thế nhưng là nàng không giúp được.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 893: Khổ Thái Cầu Cứu

Cảm giác cường đại của Dục Thần tầng một để cho Mạc Vô Kỵ toàn thân đều là thư sướng, hắn càng muốn lập tức tìm tìm một cường giả Dục Thần chiến đấu một hồi, xem thực lực của chính mình tới cùng tại cái gì cấp độ. Không chỉ như thế, hắn cũng muốn thử một lần bản thân các loại thần thông. Đồng dạng thần thông, tại quy tắc tăng cường sau đó, uy lực nhất định sẽ càng mạnh.

Vừa lúc đó, bên ngoài truyền đến tiếng sấm nổ vang. Loại này tiếng sấm nổ vang, thiên địa quy tắc ba động, hiển nhiên là có người độ kiếp, hơn nữa cái tên gia hỏa này độ kiếp còn mạnh phi thường, cường đại đến tình cảnh hắn căn bản là không cách nào trông ngoài bóng lưng. Bởi vì này ba động quy tắc, hắn cả da lông đều không thể chạm tới.

Tiến vào Dục Thần sau đó, Mạc Vô Kỵ tốc độ tu luyện chậm lại, hiện tại cộng thêm lại có người ở Thiên Phàm Tông độ kiếp, hắn đã không còn tâm tư tiếp tục tu luyện. Lại đem chính bản thân thu thập một chút, sau đó thu hồi hộ trận trận kỳ, mở ra hộ trận.

Mạc Vô Kỵ vẫn chưa ra khỏi thạch lâm tiểu viện của mình, một cái thân ảnh gầy yếu liền vọt vào.

- Khổ Thái sư muội?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn con nhóc này xông vào, Khổ Thái thoạt nhìn thật giống như dinh dưỡng không đầy đủ, tóc chẳng những thưa thớt, còn rất là khô vàng.

Tại Thiên Phàm Tông, Mạc Vô Kỵ duy nhất có thể sung lớn, chính là tại Khổ Thái trước mặt. Lần trước Vi Giới cái lão thần côn này chiêu thu sáu đệ tử, trước bốn cái đều là Mạc Vô Kỵ sư huynh sư tỷ, chỉ có Khổ Thái tuổi nhỏ nhất, cũng là người cuối cùng tuyển nhận vào, coi như là Mạc Vô Kỵ sư muội.

- Vô Kỵ sư huynh, cứu ta.

Khổ Thái nói xong, trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Khổ Thái, lòng nói nơi này là tông môn, nếu mà Khổ Thái có mạng nhỏ uy hiếp, hắn có mạng nhỏ uy hiếp, hắn làm sao đi cứu Khổ Thái? Hơn nữa Thiên Phàm Tông ngoại trừ Thần Linh Khí thiếu thốn ra, thật đúng là rất là bình thường, cũng sẽ không có người khi dễ Khổ Thái sao??

Lui một bước, thật sự có người khi dễ Khổ Thái, Khổ Thái cũng không phải cầu đến hắn a, từ đầu đến giờ, hắn và Khổ Thái đều không có nói câu nào, hai người căn bản cũng không quen thuộc.

- Ngươi đi nói đi, tới cùng chuyện gì xảy ra a?

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn bên ngoài, tiếng sấm như trước, là thật có người đang độ kiếp.

Khổ Thái không có đứng lên, lệ rơi đầy mặt nói:

- Tông chủ muốn giết ta...

Mạc Vô Kỵ ngây dại, tông chủ muốn giết Khổ Thái, vô luận là nguyên nhân gì, hắn cũng vậy cứu không được Khổ Thái a. Hắn thấy Thiên Phàm Tông tông chủ Sư Túc rất là khoan dung, tại sao muốn giết Khổ Thái một cái đệ tử con kiến hôi bình thường?

...

- Là gia gia ta, gia gia ta không có vẫn lạc...

Lao ra tông môn, thấy tại ngoài tông môn khô cạn đầm lầy tu sĩ độ kiếp, Bàng Phong Ban kích động nói chuyện đều run rẩy.

- Là sư phụ...

Sư Túc cũng kích động khó có thể kìm.

Hết thảy người Thiên Phàm Tông cũng không nhịn được vành mắt đỏ bừng, tông môn trưởng lão đều biết Bàng Cật. Bàng Cật là gia gia Bàng Phong Ban, cũng là công thần lớn nhất tại lúc Thiên Phàm Tông gần diệt vong cứu lại Thiên Phàm Tông. Tuy rằng Bàng Cật không có lại đem Thiên Phàm Tông phát dương quang đại, hắn có thể để cho Thiên Phàm Tông không có triệt để tiêu vong, đã lớn nhất cống hiến.

Bàng Cật sở dĩ không cách nào lại đem Thiên Phàm Tông phát dương quang đại, không phải là bởi vì năng lực không đủ, mà là bởi vì thực lực không đủ.

Năm đó Bàng Cật mới đúng là một cái Thiên Thần chín tầng mà thôi, chỉ là một Thiên Thần chín tầng, có thể để cho Thiên Phàm Tông còn lưu lại một căn cơ, là rất giỏi rất giỏi. Hắn hoàn toàn là bằng vào trí tuệ của mình cùng dũng khí, còn có mấy phần số mệnh, mới bảo vệ được Thiên Phàm Tông căn cơ.

Thiên Phàm Tông thần linh mạch đều bị người đào đi rồi, Thiên Phàm Tông kỳ thực cũng vậy chẳng khác nào phế bỏ. Bàng Cật lại cũng không có từ đấy chán chường, hắn lại đem mấy cái đệ tử coi như là Thiên Phàm Tông vùng ven thu hồi lại, một bên điên cuồng tu luyện, vừa muốn phải cố gắng trùng kiến Thiên Phàm Tông.

Thiên Phàm Tông cũng không có được trùng kiến, cũng không có triệt để tiêu tán. Bất quá Bàng Cật lại thu được một cơ duyên, từ Thiên Thần cảnh bước vào Thần Quân cảnh giới. còn không phải của hắn tới hạn, tại Thần Quân cảnh giới bồi hồi mười vạn năm sau đó, hắn cư nhiên một lần hành động bước vào Thế giới thần cấp độ.

Mười vạn năm liền từ Thần Quân cảnh bước vào Thế giới thần, không muốn nói Bàng Cật chỉ là một ngoại môn đệ tử, chính là cốt lõi nhất đệ tử, đây cũng là thật nhanh tốc độ.

Đáng tiếc là, Bàng Cật chính là bước vào Thế giới thần cấp độ, tại thần vực vẫn như cũ chưa đủ nhìn. Duy nhất chỗ tốt là, một cái Thế giới thần cuối cùng là đã có chút bản thân sức lực.

Sau đó vô luận Bàng Cật cố gắng nữa, cũng chỉ có thể bồi hồi ở Thế giới thần. Có lẽ là biết mình lại cũng không cách nào bước vào Thần Vương cảnh, hắn lại đem tông môn giao phó cho đệ tử của mình Sư Lật, sau đó liền cũng không có xuất hiện nữa.

Bao gồm Sư Túc cùng Bàng Phong Ban ở bên trong hết thảy Thiên Phàm Tông môn nhân, đều cho rằng Bàng Cật sớm vẫn lạc. Thật không ngờ Bàng Cật tổ sư chẳng những không có vẫn lạc, trái lại về tới tông môn, còn bắt đầu độ kiếp...

Điều này có thể không kích động sao?

Bàng Cật tổ sư năm đó chính là Thế giới thần cảnh giới, lại độ kiếp nói, chỉ cần thành công, đó chính là Thần Vương. Có một cái Thần Vương tông môn, tại thần vực có bao nhiêu cái?

Tại thần vực, tông môn có Thế giới thần nhiều lắm. Có Thần Vương tông môn, cũng chỉ có các nơi nổi tiếng. Thần Vương cùng Thế giới thần chính là một cái bước ngoặt, không biết bao nhiêu tên Thế giới thần tại hao tốn vô số năm năm tháng sau đó, đều không thể bước vào Thần Vương cảnh.

- Thần Vương, Thần Vương...

Sư Túc tự lẩm bẩm.

Ta Thiên Phàm Tông rốt cục đã có Thần Vương, đã có Thần Vương, đó chính là đỉnh cấp tông môn, muốn không thành đỉnh cấp tông môn

đều không thể được...

Hết thảy trưởng lão đều là vô cùng kích động, cho dù là mới vừa mới nhập môn Ân Lâm cùng Địch Bất Đồng, cũng không nhịn được kích động.

Nếu mà biết Thiên Phàm Tông có Thần Vương, Thiên Phàm Tông Thần Linh Khí thiếu thốn đi nữa, cũng có đông đảo người nguyện ý gia nhập vào.

Không vì cái gì khác, liền vì Thần Vương hai chữ này.

Tiếng sấm duy trì liên tục nổ vang, lôi hồ liên miên hạ xuống, Bàng Cật không ngừng tế xuất pháp bảo ngăn trở lôi kiếp oanh kích. Hắn khí tức trên người cũng vậy ba động bất ổn, dường như tùy thời tùy khắc đều có thể phá tan một đạo gông cùm xiềng xích mới.

Loại này cuồng bạo lôi kiếp, rốt cục khiến cho đông đảo tu sĩ đến. Ngắn ngủi nửa ngày, tại Thiên Phàm Tông vòng ngoài khô cạn đầm lầy vùng ven, liền vây đầy tu sĩ đứng xem.

Rất nhiều tu sĩ thậm chí kích động ngồi xuống, bắt đầu cảm ngộ Bàng Cật thăng cấp Thần Vương cái loại này thiên địa quy tắc đạo vận biến hóa.

đám người Sư Túc nhìn thấy đông đảo cường giả đến, đều là vô cùng nóng nảy. Nhưng thực lực của bọn họ thật sự là quá kém, căn bản cũng không có tư cách gọi những người này rời đi.

Dù cho lúc này bọn họ biết, phải như các tu sĩ bên ngoài này đứng xem, ngồi xuống cảm ngộ Bàng Cật tổ sư độ kiếp Thần Vương loại này thiên địa đạo vận quy tắc biến hóa, nhưng bọn họ cũng không có tâm tình.

...

Mạc Vô Kỵ nghe Khổ Thái toàn bộ nói qua một lần, bao gồm trước Bàng Phong Ban nói. Hắn cũng giống vậy rất là kinh ngạc, lại còn Dị tu thuyết pháp này, còn có hắc ám Linh Căn, Linh Căn này hắn đồng dạng không có nghe nói qua.

- Khổ Thái sư muội, ngươi làm sao lại đột nhiên nghĩ đến tìm ta giúp ngươi?

Một lúc lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ mới thở dài hỏi.

Khổ Thái bị Mạc Vô Kỵ nói hỏi ngây ngẩn cả người, nàng tại sao nghĩ đến tìm Mạc Vô Kỵ hỗ trợ? Nàng và Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không quen biết, Mạc Vô Kỵ còn là nội môn đệ tử duy nhất. Mấy người các nàng chí ít cũng là một cái đệ tử chân truyền sao?.

Nhưng nàng không tìm Mạc Vô Kỵ có thể tìm ai? Cùng nhau nhập môn đệ tử chỉ có sáu, có hai tên chưa có trở về, nghe nói sinh tử chẳng biết. Ân Lâm cùng Địch Bất Đồng nếu như muốn giúp nàng, sớm lên tiếng. Hiện tại nàng ngoại trừ tìm Mạc Vô Kỵ, còn thật không có người nào khác.

Mạc Vô Kỵ đã nhìn ra Khổ Thái ý nghĩ, hắn kéo Khổ Thái quỳ trên mặt đất, trong lòng cũng rất là bất đắc dĩ.

- Xin lỗi, Vô Kỵ sư huynh.

Khổ Thái ảm nhiên lần nữa khom người thi lễ một cái, chậm rãi xoay người. Nàng không nói lời nào, không có nghĩa là nàng đứa ngốc. Tất cả nàng đều biết, chỉ là nàng sẽ không biểu đạt ra đến mà thôi.

Nàng có chút hối hận chính bản thân không có nghe lời của phụ thân, phụ thân trước liền nói với nàng, nghìn vạn không nên nghĩ đi gia nhập cái tông môn khác, không nên đi khảo thí Linh Căn.

Nàng tu luyện tới bình cảnh, thủy chung không cách nào bước vào Dục Thần cảnh giới, nàng thật sự là không nhịn được, lúc này nàng nghe

được các đại tông môn chiêu thu đệ tử tin tức. Tuy rằng nàng bồi hồi đã lâu, sau cùng tại Thiên Phàm Tông Vi Giới kéo nàng, nàng vẫn là không nhịn được gia nhập Thiên Phàm Tông.

- Ngươi tu luyện là công pháp gì?

Mạc Vô Kỵ đột nhiên hỏi.

- Ta tu luyện là hắc ám quy tắc công pháp, ta hối hận không có nghe cha ta nói.

Khổ Thái buồn bã nói.

Mạc Vô Kỵ thế nhưng là tu luyện công pháp đại tông sư, phàm nhân đạo tổ sư gia. Hắn hiểu năng lực hiển nhiên không phải là Khổ Thái có thể so sánh, đang nghe Khổ Thái nói sau đó, hắn bỗng nhiên giật mình, nói theo:

- Khổ Thái sư muội, ngươi có thể hay không lại đem công pháp của ngươi cho ta xem?

Khổ Thái ngừng lại, nàng ngưng mắt nhìn Mạc Vô Kỵ, đủ qua thời gian mấy hơi thở, nàng mới gật gật đầu nói:

- Có thể.

Nói xong, nàng từ bên trong chiếc nhẫn của mình xuất ra một cái tinh cầu đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ đảo qua vào tinh cầu, một loại mênh mông vô biên hắc ám vọt tới. Tại đây dưới hắc ám, hết thảy đều biến mất. Dường như thế giới này cứng rắn nhất pháp bảo, rơi vào đến trong bóng tối, cũng sẽ bị bóng tối này hòa tan. Một loại đạo vận khí tức để cho linh hồn sợ run tại trong thức hải Mạc Vô Kỵ vờn quanh, Mạc Vô Kỵ liền hít một hơi thật sâu, Bất Hủ Phàm Nhân Quyết càng là vận chuyển, Khải Đạo Lạc rất nhanh thì cùng tinh cầu này liên hợp làm một.

Một loại hoàn toàn bất đồng với chính bản thân trước đây lĩnh ngộ trôi qua quy tắc thế giới xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, phồn phong phú đạo vận quy tắc, để cho Mạc Vô Kỵ nhịn không được cũng hít một hơi hơi lạnh. Sau đó trong đầu của hắn không hiểu xuất hiện một câu một câu khẩu quyết, từng cái đại đạo đạo vận khí tức...

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục vẫy vùng tại bóng tối quy tắc tinh cầu này, hắn tuy rằng tu vi thấp, cũng là một tổ sư hoàn thành khai sáng, hắn khai sáng qua người phàm tu đạo. Đối với thiên địa quy tắc cùng một phần Đạo tắc ứng dụng, vượt qua xa tu sĩ bình thường.

Lại đem tinh cầu đưa cho Khổ Thái, Mạc Vô Kỵ nói:

- Khổ Thái sư muội, ta nghe ngươi nói, tại thần vực là không có hắc ám hệ Linh Căn. Không có hắc ám hệ Linh Căn, rất có thể là thần vực không có hắc ám hệ Thiên Địa Đạo Tắc. Nếu không có Thiên Địa Đạo Tắc, ngươi tùy tiện tu luyện thế nào, cũng không cách nào đột phá đến Dục Thần a. Nói cách khác, ngươi chính là bái sư đến bất kỳ một cái nào tông môn, cũng không cách nào đột phá đến Dục Thần cảnh giới, vô luận tư chất của ngươi cao bao nhiêu.

Những lời này không phải là Mạc Vô Kỵ nói mò, tại tiếp xúc được Khổ Thái cầm cho hắn cái này tinh cầu sau đó, hắn là thật cảm thụ được bên trong cái này thiên địa quy tắc, không có hắc ám quy tắc. Mặc dù có hắc ám, cái đó và bóng tối Thiên Địa Đạo Tắc là hai việc khác nhau.

- A...

Khổ Thái có chút dại ra, thậm chí quên mất tiếp nhận tinh cầu Mạc Vô Kỵ đưa cho nàng. Không có hắc ám quy tắc, vậy thì ý nghĩa nàng tại vị diện này, vĩnh viễn cũng không cách nào đột phá đến Dục Thần cảnh giới.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 894: Thiên Phàm Tông Thần Vương

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nói:

- Trước ngươi không phải nói ngươi còn có lôi Linh Căn sao? Ngươi vì sao không tu luyện lôi hệ công pháp?

Khổ Thái có chút thất hồn lạc phách lắc đầu:

- Không phải là ta không tu luyện, là bởi vì cha ta chỉ lưu cho ta hạ một cái công pháp tinh cầu. Cha ta nói lôi hệ công pháp quá mức trân quý, đẳng cấp càng cao càng trân quý, cả một phần đại tông môn đều cực ít có loại công pháp này, ta căn bản cũng không có tư cách tiếp xúc được.

Nói xong câu đó, Khổ Thái lại đem tinh cầu Mạc Vô Kỵ đưa cho nàng lần nữa giao cho Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ sư huynh, ta sắp chết, cái tinh cầu này là duy nhất đồ đạc cha ta để lại cho ta, liền tặng cho ngươi sao?.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng tiếp nhận tinh cầu, hắn phi thường rõ ràng cái này tinh cầu rất giỏi. Giả như hắn cũng có thể nắm trong tay hắc ám quy tắc, sau đó diễn hóa xuất thuộc về mình hắc ám Quy Tắc Thần Thông, thực lực của hắn tuyệt đối so với hiện tại phải cường đại hơn nhiều.

Vừa rồi từ trong miệng Khổ Thái nghe được Bàng Phong Ban nói, năm đó rất nhiều Thần Vương vây công này một cái Dị Tu, kết quả tử thương thảm trọng. Đây là vì sao? Liền vì cái này Dị Tu tu luyện hắc ám quy tắc quá cường đại. Hắn không có hắc ám Linh Căn căn bản cũng không có quan hệ, không muốn nói hắc ám Linh Căn, Kim Mộc Thủy

Hỏa Thổ Phong Lôi Băng Linh căn, hắn lại có cái nào? Hắn phàm nhân đạo không phải là như nhau có thể tu luyện?

- Cha ta nói, hắc ám Quy Tắc Thần Thông mới đúng là cường đại nhất, một khi tu luyện thành Thần Vương, đúng là tồn tại cường đại nhất thần vực.

Khổ Thái dường như buông xuống cầu sống ý niệm trong đầu, giọng nói trái lại bình tĩnh trở lại.

Mạc Vô Kỵ chậm rãi nói:

- Khổ Thái, cái hắc ám công pháp tinh cầu này đối với ta có tác dụng lớn vô cùng, tạm thời để ở chỗ này của ta cũng vậy chẳng khác nào giúp ta một cái đại ân. Như vậy đi, ta mặc dù không có lôi hệ công pháp, ta tinh thông lôi hệ thần thông, ngươi không ngại, ta có thể giúp ngươi thôi diễn ra lôi hệ tu luyện công pháp thuộc về ngươi.

Đem cái tinh cầu này đặt ở trên người mình, Mạc Vô Kỵ cũng không chỉ là vì cái tinh cầu này đối với hắn có trợ giúp cực lớn. Trọng yếu hơn là Mạc Vô Kỵ biết, cái này tinh cầu nếu mà đặt ở trên người Khổ Thái, đó chính là tai nạn. Có cường giả sau này đem thần niệm quét Khổ Thái giới chỉ, Khổ Thái sẽ không có bất kỳ tư ẩn gì. Hắn bất đồng, hắn có thể đem cái này tinh cầu đặt ở bên trong Bất Hủ Giới.

Trừ phi giết hắn, niết hóa thức hải của hắn, bằng không người nào cũng đừng mong biết hắn có Bất Hủ Giới.

- Vô Kỵ sư huynh, ngươi có thể thôi diễn công pháp?

Khổ Thái rung động nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng hướng nội nhưng không là cái gì cũng không biết. Nàng rất rõ ràng kẻ có thể thôi diễn công pháp đều là ai, dù cho cha nàng, thậm chí cha nàng nói tổ gia gia năm đó xông vào thần vực, cũng không cách nào thôi diễn công pháp.

- Nếu mà ngươi tin tưởng ta, ta đích xác có thể thôi diễn, chỉ là công pháp đẳng cấp ta cũng không biết.

Mạc Vô Kỵ ăn ngay nói thật.

Hắn có thể thôi diễn ra Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, lại có Khải Đạo Lạc cùng đối với lôi hệ quy tắc cảm ngộ. Chỉ cần biết rằng Khổ Thái Linh Lạc, hắn thôi diễn một cái lôi hệ công pháp đi ra, khẳng định có thể, duy nhất hắn không biết chính là hắn thôi diễn công pháp cấp độ tới đâu.

- Vô Kỵ đại ca, ngươi thôi diễn công pháp, có thể cho ta bước vào Dục Thần sao?

Khổ Thái nghi ngờ hỏi, nàng xưng hô bất tri bất giác thay đổi.

Mạc Vô Kỵ vung tay lên, rất là đại khí nói:

- Ngươi yên tâm, khẳng định có thể cho ngươi bước vào Dục Thần.

Mạc Vô Kỵ mình bây giờ chính là Dục Thần, hắn thôi diễn công pháp có thể hay không bước vào Thiên Thần không biết, bước vào Dục Thần thật đúng là khẳng định.

- Vậy xin Vô Kỵ đại ca thôi diễn cho ta...

Khổ Thái những lời này nói chỉ là phân nửa, cũng nhớ tới vận mạng của mình, sau đó lắc đầu, không có nói nữa đi xuống.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Khổ Thái, năm đó ta trải qua nguy cơ so với ngươi còn phải nguy hiểm hơn, ta không phải là còn sống? Huống chi, nếu mà tông chủ muốn giết ngươi, ngươi còn có thể sống đến bây giờ? Hắn không có giết ngươi tại chỗ, cũng là bởi vì có do dự, chỉ cần có do dự, ngươi liền có cơ hội. Tin tưởng ta một câu nói, không nhận mệnh còn có cơ hội sống, nhận

mệnh liền cơ hội gì cũng không có. Phía trước là tử lộ, trước khi ngươi chưa bước vào, liền có khả năng thay đổi.

Khổ Thái ngẩng đầu nhìn Mạc Vô Kỵ, nói thật:

- Vô Kỵ đại ca, ta nghe lời ngươi.

...

- Rầm rầm! Rắc! Rắc! Răng rắc!

Lôi hồ càng ngày càng dày đặc, cũng vậy càng ngày càng to. Thiên Phàm Tông ngoài đầm lầy khô cạn, lúc này là quy tắc ngang dọc, lôi quang hầu như bao phủ ở toàn bộ đầm lầy.

Thiên Phàm Tông hết thảy trưởng lão đều nhìn kinh hồn táng đảm, thế giới thần độ kiếp kinh vãi, sau cùng ngã xuống cũng không phải số ít.

- Rắc!

Lại là một đạo lớn lôi hồ ầm xuống, trong lòng mọi người Thiên Phàm Tông đều là căng thẳng, đi theo một cổ cường đại mênh mông khí thế phóng lên cao, đạo khí thế trực tiếp nghiền ép bao trùm diện tích vạn dặm.

Lôi hồ tán đi, từng đạo đám mây linh vận hạ xuống, Bàng Cật thân thể từ bên trong lôi hồ tiêu tán hiển lộ ra. Khí thế loại này càng ngày càng mạnh, thậm chí có một loại cảm giác phá tan phía chân trời.

Thiên Phàm Tông cả Sư Túc ở bên trong tất cả mọi người quỳ rạp xuống đất, hầu như mỗi người cũng không nhịn được mắt đục đỏ ngầu. Thiên Phàm Tông xuất hiện một cái Thần Vương, ý vị Thiên Phàm Tông sẽ không như trước nữa - không có tiếng tăm gì.

- Chúc mừng bàng tông chủ Chứng Đạo Thần Vương, sừng sững thần vực...

Vô số chúc mừng thanh âm truyền đến.

Theo Bàng Cật đỉnh đầu đạo vận đám mây biến mất, khí thế trên người Bàng Cật bàng bạc dần dần ẩn nấp, Thần Vương khí tức cũng không có rõ ràng như lúc ban đầu. Tất cả mọi người rõ ràng, thần vực nhiều hơn nữa một Thần Vương.

Bàng Cật không có tiếp tục tu luyện, hắn đối ngoại mặt đám tu sĩ liền ôm quyền nói:

- Ta Thiên Phàm Tông ba mươi ngày sau, cử hành đại điển mở lại tông môn cùng Thần Vương. Hoan nghênh các vị bằng hữu, ba mươi ngày sau tại đại giá quang lâm ta Thiên Phàm Tông dự lễ.

Những thứ này tu sĩ tuy không có Thần Vương, thế nhưng mọi người rất rõ ràng, Bàng Cật đây là muốn một lần nữa chỉnh đốn tông môn, ba mươi ngày sau, thần vực lại nhiều hơn nữa một cái đỉnh cấp tông môn đi ra.Mọi người đều chúc mừng, đồng thời biểu thị ba mươi ngày sau nhất định đến đây dự lễ.

Vài tên cường giả trước đây động tới Thiên Phàm Tông, lúc này đều là trong lòng lạnh lẽo. Thiên Phàm Tông không có Thần Vương, có Thế giới thần cường giả, dù cho lại đem Thiên Phàm Tông hủy đi, cũng không có cái gì. Hiện tại Thiên Phàm Tông xuất hiện một cái Thần Vương, năm đó bọn họ việc làm bị thanh toán, vậy thì xong rồi.

- Đệ tử Sư Túc ra mắt sư tôn.

Bàng Cật từ đầm lầy bị lôi hồ đánh thành khe rãnh đi tới, Sư Túc bước nhanh tiến lên khom người thi lễ.

Đi theo ngoài các trưởng lão và tổng số 10 đệ tử, đều kính cẩn đi theo tiến lên thi lễ.

Bàng Cật đem ánh mắt từ trên người mọi người đảo qua, thở dài nói:

- Ta Thiên Phàm Tông năm đó dầu gì cũng là đỉnh cấp tông môn, hôm nay cư nhiên lưu lạc đến nước này.

- Tổ sư, ngươi bây giờ thành tựu Thần Vương, ta Thiên Phàm Tông nhất định có thể lại sáng tạo huy hoàng.

Vài tên trưởng lão đều là nhanh chóng nói.

- Đúng vậy, gia gia, ngươi bây giờ thành Thần Vương, ta Thiên Phàm Tông sẽ lần nữa khôi phục thịnh cảnh.

Cho tới bây giờ, Bàng Phong Ban kích động vẫn như cũ khó mà tự chủ.

Bàng Cật gật đầu, ngẩng đầu nhìn hai ngọn núi to lớn cao vót trong mây, chậm rãi nói:

- Các ngươi nói không sai, năm đó ở ta Thiên Phàm Tông lấy đi đồ đạc, đều phải trả lại gấp bội cho ta. Ba mươi ngày sau, ta Thiên Phàm Tông sẽ đại yến tân khách, mở lại tông môn đại điện, Sư Túc, ngươi lại đem chuyện này làm một cái, ta đi vững chắc một cái tu vi, sau đó đi ra ngoài làm chút chuyện.

- Dà.

Sư Túc nhanh chóng lên tiếng, hắn có chút do dự, không biết có nên hay không lại đem Khổ Thái sự tình nói ra.

Bàng Cật sớm liền nhìn ra Sư Túc do dự, nhàn nhạt nói:

- Sư Túc, ngươi là đệ tử của ta, ta năm đó liền nói với ngươi, Thiên Phàm Tông quang minh lỗi lạc, không có gì không thể nói. Ngươi có lời gì, liền nói thẳng ra.

- Dà, mời tông chủ dời bước tông môn trong đại điện.

Sư Túc khom người đáp.

...

Nửa khắc đồng hồ sau đó, tông môn trong đại điện. Bàng Cật ngồi ở vị trí cao nhất, Sư Túc cùng vài tên trưởng lão theo sát ngồi hai bên. Tuy nói Khổ Thái hắc ám Linh Căn để cho mọi người khổ não, hiện tại Thiên Phàm Tông xuất hiện một cái Thần Vương, mỗi người trong mắt đều là vô cùng kích động thần sắc.

- Nói đi.

Bàng Cật đối với Sư Túc gật đầu.

Mấy năm nay hắn bất chấp không có lộ diện qua, trên thực tế hắn vẫn không có rời đi Thiên Phàm Tông, Sư Túc hành động hắn vẫn là rất rõ ràng. Hắn thấy, cách làm của Sư Túc hắn rất là thoả mãn.

Thiên Phàm Tông không có Thần Vương, thậm chí ngay cả thế giới thần cũng không có. Sư Túc chọn cách làm không phát triển tông môn, không cho tông môn cầm giữ có bất kỳ Thần Linh Khí nào, vẫn là vô cùng có đạo lý.

- Dà.

Sư Túc đứng ra lần nữa thi lễ sau đó, lại đem Khổ Thái mọi chuyện toàn bộ nói ra.

Bàng Cật lúc ban đầu nghe được Khổ Thái lại là một cái vô cấu Linh Căn, trong lòng vẫn là rất kích động, khi hắn nghe phía sau thời điểm, sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng.

Sư Túc sau khi nói xong, Bàng Cật trầm mặc một hồi lâu mới chậm rãi nói:

- Các ngươi biết năm đó đi tới thần vực cái kia Dị Tu bị vây giết sau đó, thần vực xảy ra chuyện gì sao?

Không đợi mọi người hỏi, Sư Túc liền nói:

- Năm đó người kia Dị Tu bị giết sau đó, mọi người muốn cũng không phải tranh đoạt đại đạo, mà là một bộ công pháp, bộ công pháp này chính là Dị Tu lưu lại hắc ám quy tắc tu luyện công pháp.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, trên thực tế đều hiểu ý tứ Bàng Cật tổ sư nói. Dị Tu một người liền giết mấy trăm Thần Vương vây giết hắn, có thể tưởng tượng hắn công pháp tu luyện là cỡ nào rất giỏi. Như vậy công pháp, mọi người tự nhiên phải tranh đoạt.

Bàng Cật thở dài một tiếng nói:

- Dị Tu không biết là vô tình hay là cố ý, lưu lại hắc ám quy tắc tu luyện công pháp. Bất chấp Dị Tu bị giết, nhưng thần vực cường giả là bộ công pháp kia, là ra tay tàn nhẫn. Lúc đó vốn vây công này Dị Tu thời điểm, thần vực không gian đã bị đánh có chút bất ổn cố. Tại Dị Tu bị giết sau đó, mọi người lần nữa chiến đấu, kết quả thần vực rốt cục bị đánh ra một đạo khe nứt. Vốn là không nhiều lắm Thần Vương, lần nữa bỏ mình một nhóm lớn.

Khi đó mọi người điên rồi, các loại bảo vật đều bị lấy ra. Như Lạc Thư, Kiền Khôn Đỉnh loại bảo vật đều bị lấy ra, ai...

Dường như rất là cảm thán trước đây cái loại này đáng sợ chiến đấu, Bàng Cật lại thở dài một hơi sau đó nói:

- Khổ Thái ở nơi nào?

Sư Túc đáp:

- Nàng đi nơi ở một người đệ tử khác - Mạc Vô Kỵ, hắn là biết ta muốn giết nàng, cho nên cấp bách cầu viện loạn.

Sư Túc cũng âm thầm lắc đầu, Mạc Vô Kỵ chính là tán tu vì giới chiêu thu hồi ngay cả Ân Lâm cũng không bằng, nếu mà đổi thành Thiên Phàm Tông lúc trước, Mạc Vô Kỵ cả tư cách tạp dịch đệ tử đều không

đủ trình độ. Khổ Thái đi cầu Mạc Vô Kỵ, coi như là không còn đường có thể đi.

- Đem nàng gọi tới sao?.

Bàng Cật nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 895: Lên Tiếng Cứu Giúp

- Không đúng, trong này còn có một cái vấn đề.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ tới một vấn đề rất nghiêm trọng.

- Vô Kỵ đại ca, là cái gì?

Nguyên bản Khổ Thái được Mạc Vô Kỵ khuyên bảo, đã phát lên một phần hy vọng, lần nữa khẩn trương.

Mạc Vô Kỵ ngưng trọng nói:

- Thời điểm ngươi tại tông môn đại điện khảo nghiệm, vận chuyển tinh cầu công pháp có đúng hay không?

- Đúng vậy, Vô Kỵ đại ca, ta chỉ biết một cái công pháp. Hơn nữa môn công pháp này ta cũng chỉ biết chút da lông, tinh cầu ta không cách nào lĩnh hội toàn bộ, là ta cha dạy ta.

Khổ Thái liền vội vàng gật đầu.

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói:

- Đợi sau này sẽ đi tông môn đại điện giải thích, ngươi nghìn vạn không thể nói ngươi biết môn công pháp này, hơn nữa sau này ngươi cũng không thể nói biết môn công pháp này. Chính là muốn tu luyện, cũng phải len lén tu luyện....

- Thế nhưng là...

Khổ Thái có chút hơi khó, nàng chỉ biết là một cái công pháp.

Mạc Vô Kỵ không đợi Khổ Thái lại đem nói nói ra, liền khoát khoát tay:

- Ngươi không cần lo lắng, trực tiếp buông ra tâm thần của mình, ta trước cho ngươi một cái công pháp tầm thường.

Bất chấp tinh cầu này nội dung mênh mông vô biên, Mạc Vô Kỵ nhìn một chút sau đó, cũng vậy đã hiểu một phần da lông. Trong khoảng thời gian ngắn hắn không cách nào sáng tạo ra công pháp lợi hại gì, miễn cưỡng làm ra mấy cái Chu Thiên vận chuyển cho Khổ Thái, hắn là có thể.

- Vô Kỵ đại ca ta nghe lời ngươi.

Khổ Thái nói xong, trực tiếp buông ra tâm thần của mình.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào Khổ Thái thức hải cùng bên trong Linh Lạc, hắn mới thật sự là bị lay động.

Hắn vẫn là lần đầu tiên thấy vô cấu Linh Căn trong sáng, hầu như không có nửa điểm tạp chất. so với Phục Kinh Phượng hắn truyền thụ đệ tử phải dễ dàng hơn nhiều lắm, hắn thậm chí có thể căn cứ Linh Lạc Khổ Thái sạch sẽ trong sáng, dễ dàng giúp Khổ Thái tìm được điều kiện vận chuyển tốt nhất Chu Thiên.

Mạc Vô Kỵ vốn là hiểu ra qua lôi hệ quy tắc, hiện tại bước vào Dục Thần cảnh giới, muốn vì Khổ Thái thôi diễn ra một bộ hoàn chỉnh tu luyện công pháp làm không được. Hiện tại hắn rõ ràng Khổ Thái Linh Lạc, muốn tại trong khoảng thời gian ngắn thôi diễn ra mấy cái Linh Lạc Chu Thiên vận chuyển, vẫn còn là chuyện dễ dàng.

Chỉ là nửa nén hương không tới, Mạc Vô Kỵ liền vì Khổ Thái thôi diễn ra năm nhánh Linh Lạc tu luyện Chu Thiên.

- Ngươi thử xem một chút.

Mạc Vô Kỵ lại đem mấy cái Linh Lạc Chu Thiên vận chuyển dạy cho Khổ Thái, ném ra một đống tiên tinh nói.

Khổ Thái thử dùng biện pháp Mạc Vô Kỵ dạy cho nàng, bắt đầu Chu Thiên tu luyện, chỉ là một chu thiên, nàng liền ngạc nhiên mừng rỡ mở mắt:

- Vô Kỵ đại ca, ta dùng biện pháp tu luyện ngươi giao cho ta, so với vốn có biện pháp phải dễ dàng, hơn nữa cấp tốc hơn nhiều.

Khổ Thái tu luyện, Mạc Vô Kỵ đã cảm nhận được nàng hấp thu tiên linh khí đáng sợ, hắn trong lòng cũng là âm thầm sợ hãi than, vô cấu Linh Căn quả nhiên là quá nghịch thiên. Nếu mà không phải là nơi này không có hắc ám quy tắc, Khổ Thái tư chất, nói không chừng sớm đã Thiên Thần cảnh giới.

- Đợi lát nữa đi khảo nghiệm lại, ngươi liền vận chuyển công pháp ta dạy cho ngươi. Về phần thân thế lai lịch của ngươi, ngươi liền nói...

Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ cái gì làm sao vì Khổ Thái tìm một mượn cớ tốt, Khổ Thái liền chủ động nói:

- Vô Kỵ đại ca, cha ta đã dạy ta, ta biết làm thế nào.

- Vậy được, ngươi hắc ám tinh cầu phép tắc tu luyện công pháp phi thường rất giỏi, chờ ta nghiên cứu thấu, ta lại đến dạy ngươi.

Mạc Vô Kỵ nói.

- Ta nghe đại ca.

Khổ Thái vừa mới nói xong câu đó, bên ngoài liền truyền đến thanh âm Tố Hà:

- Vô Kỵ, Khổ Thái, tông chủ và tổ sư tại tông môn đại điện chờ các ngươi, nhanh chóng cùng ta cùng đi sao?.

...

Mạc Vô Kỵ cùng Khổ Thái rất nhanh thì bị Tố Hà dẫn tới tông chủ đại điện, từ trong miệng Tố Hà, hắn biết Thiên Phàm Tông sau đó thời đại sư tổ Bàng Cật cũng không có vẫn lạc. Chẳng những không có vẫn lạc, còn đang ở trước đây không lâu độ kiếp trở thành một cái Thần Vương chân chính, Thiên Phàm Tông cũng tại một tháng sau cử hành tông môn mở lại đại điển cùng Thần Vương dự lễ.

- Đệ tử Mạc Vô Kỵ, Khổ Thái ra mắt tổ sư, ra mắt tông chủ và các vị trưởng lão.

Khổ Thái vẫn như cũ không dám nói lời nào, Mạc Vô Kỵ chủ động lại đem tên Khổ Thái thêm phía sau tên hắn.

Bàng Cật thoạt nhìn chính là một trung niên tu sĩ tướng mạo tầm thường, bất chấp tu vi của hắn còn không có triệt để vững chắc xuống, khí tức có chút ba động. Bất quá ở trong mắt Mạc Vô Kỵ, Bàng Cật lông mi bình thản, hắn không phải là một người tính khí nóng nảy.

Mạc Vô Kỵ biểu hiện thoải mái, cũng không có bởi vì mình là Thần Vương, liền sợ ngay cả lời đều nói không nên lời, cũng vậy không có có bất kỳ tâm tình khẩn trương gì, điều này làm cho Bàng Cật trong lòng cực kỳ ngoài ý muốn.

Chỉ là Mạc Vô Kỵ linh vận hắn vừa nhìn liền biết phi thường tầm thường, hắn là tu sĩ tư chất bình thường. Bàng Cật đưa mắt hạ xuống rơi vào trên người Khổ Thái:

- Ngươi gọi Khổ Thái?

Khổ Thái sợ hãi rụt rè khom người đáp:

- Bẩm tổ sư gia, đệ tử chính là Khổ Thái.

- Ngươi đến từ nơi nào, cha mẹ ngươi đâu, trước đây có bái sư hay không?

Bàng Cật giọng nói rất là ấm áp, thế nhưng ngữ khí của hắn dù ấm áp, cái loại này Thần Vương uy nghiêm, vẫn như cũ để cho Khổ Thái cảm thấy kinh hồn táng đảm.- Cha ta cùng mẹ ta đều là một cái tán tu, bọn họ sớm không còn. Ta cũng không có sư phụ, chỉ có ta một người.

Khổ Thái thấp giọng đáp.

- Vậy ngươi công pháp tu luyện là từ đâu tới?

Bàng Cật đi theo lại hỏi, giọng nói thậm chí càng thêm nghiêm khắc một phần.

Khổ Thái thân thể run lên, mang theo một tia sợ hãi đáp:

- Là cha cho ta một cái sứt mẻ công pháp, ta liền chiếu theo tu luyện...

- Sư Túc, lại đem tư chất khảo thí pháp bảo cầm đến, để cho Khổ Thái lại tu luyện một lần xem.

Bàng Cật thản nhiên nói.

- Dà.

Sư Túc lên tiếng, pháp bảo màu trắng khảo thí tư chất lần nữa bị đưa tới.

- Ngươi ngồi ở phía trên tu luyện, vận chuyển sứt mẻ công pháp ngươi lấy được kia.

Bàng Cật đối với Khổ Thái gật gật đầu nói.

Dù cho Mạc Vô Kỵ dặn dò qua, Khổ Thái vẫn như cũ cảm giác mình đùi có chút phát run, nàng chưa hề trải qua những thứ này, hiện tại cũng chỉ có thể đi lên dụng cụ khảo thí tư chất, ngồi xuống vận chuyển công pháp.

Chỉ một chu thiên, cây cột màu đen phía sau máy khảo thí tư chất liền biến thành trắng nõn, sau đó thẩm thấu ra từng tầng một quang mang.

Hai bên cây cột thuộc tính thuần trắng sắc, trong đó có hai cây xuất hiện màu sắc, một cây màu sắc lam sang mắt, một cây còn lại là chậm rãi biến thành màu đen, không có hóa thành đen sẫm như trước khảo nghiệm.

- Quả nhiên là vô cấu tư chất, còn là cực phẩm Linh Căn...

Bàng Cật bỗng đứng lên, tự lẩm bẩm, trong giọng nói vô cùng kích động.

Nếu mà hắn có Khổ Thái loại tư chất này, hơn nữa cơ duyên của hắn, vậy hắn hiện tại sớm Thần Vương viên mãn.

Khổ Thái nhớ kỹ Mạc Vô Kỵ nói, chỉ là tiến hành rồi ba cái Chu Thiên vận chuyển, liền đình chỉ tu luyện.

- Không sai, công pháp của ngươi rất là rất giỏi, đáng tiếc là môn công pháp này dường như thiếu sót tương đối lợi hại.

Bàng Cật cùng Sư Túc bất đồng, Khổ Thái một tu luyện, hắn liền đã nhìn ra Khổ Thái công pháp vận chuyển. Nếu là Khổ Thái bây giờ còn tu luyện hắc ám phép tắc công pháp, vậy Bàng Cật cũng sẽ nhìn ra.

- Sư phụ, trước Khổ Thái lúc tu luyện, hắc ám Linh Căn phi thường rõ ràng, so với nàng lôi hệ Linh Căn càng thêm rõ ràng. Lần này ngược lại là nàng lôi hệ Linh Căn càng thêm rõ ràng.

Sư Túc lại đem sự nghi ngờ của mình nói ra.

- Khổ Thái, tuy rằng ta không biết ngươi hắc ám Linh Căn là thế nào có, nhưng dù cho ngươi không phải là tu luyện hắc ám phép tắc công pháp, hắc ám Linh Căn tại thần vực vẫn là không được cho phép.

Bàng Cật nhìn Khổ Thái trong lòng thầm than một tiếng nói, hắn là thật rất thích Khổ Thái, loại tư chất này nếu mà bị hắn giáo dục, tương lai Thiên Phàm Tông nhất định lại thêm một Thần Vương.

Khổ Thái mặt lộ vẻ sợ hãi, tổ sư vẫn là muốn giết nàng, nàng có thể làm sao?

Mạc Vô Kỵ thấy Bàng Cật mặt lộ vẻ không đành lòng, hắn tại Bàng Cật nói chuyện trước nhanh chóng đứng dậy, hắn phi thường rõ ràng, Bàng Cật nếu mà nói nữa, đó chính là giết Khổ Thái.

- Mạc Vô Kỵ ra mắt tổ sư, làm nội môn đệ tử Thiên Phàm Tông, ta có nói mấy câu không nói ra thì không chịu được.

Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ sau đó, giọng không kiêu ngạo cũng không tự ti nói.

Thấy Mạc Vô Kỵ lại có loại này sự can đảm, Bàng Cật trong lòng càng là vô cùng kinh ngạc, hắn gật đầu:

- Ngươi cứ nói, ta Thiên Phàm Tông có thể chống đỡ cho tới hôm nay, cũng là bởi vì đồng tông hữu ái.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Tổ sư cũng nói, ta Thiên Phàm Tông mặc dù có thể chống đỡ cho tới hôm nay, cũng là bởi vì đồng tông hữu ái. Khổ Thái gia nhập tông môn, cũng vậy chẳng khác nào tông môn đệ tử ta. Hiện tại nàng một không có phạm sai lầm, hai không có gây sự, như vậy vô duyên vô cớ nghiêm phạt nàng, có nợ công đạo. Nếu là Thiên Phàm Tông thực sự làm như vậy, vậy Thiên Phàm Tông không như trước nữa là Thiên Phàm Tông. Tổ sư nói đồng tông hữu ái, cũng vậy chẳng khác nào nói chơi mà thôi.

- Lẽ nào ngươi không biết hắc ám Linh Căn tại toàn bộ thần vực đều là tồn tại người người gọi đánh sao? Lần này khiêu khích trên thân Thiên

Phàm Tông ta.

Sư Túc ở một bên lớn tiếng quát lên.

Mạc Vô Kỵ giọng nói vẫn như cũ không chút hoang mang:

- Ta cho rằng một cái tông môn có thể tồn tại, nhất định phải có tồn tại lý do. Thiên Phàm Tông trước bị vô số cường giả vây công, vẫn như cũ tồn tại được, cũng là bởi vì đoàn kết hữu ái. Mọi người nhất trí đối ngoại, dù cho đánh không lại, cũng vậy tuyệt không thối lui. Đây là một loại tinh thần, cũng là lý do chúng ta Thiên Phàm Tông có thể tồn tại được. Bây giờ còn chưa có kẻ thù bên ngoài xâm lấn, Thiên Phàm Tông cũng bởi vì một cái đệ tử có hắc ám Linh Căn liền muốn giết, chuyện này chí ít sẽ làm Thiên Phàm Tông bôi lên một tầng bóng ma, mất đi một loại tinh thần.

Một cái tông môn đã không còn tinh thần, dù cho bởi vì tổ sư bước vào Thần Vương cảnh cường đại lên, cuối cùng cũng sẽ không vĩnh cửu. Giả như tông môn phát sinh chuyện năm đó nữa, tông môn không còn có lý niệm cùng lòng tin chống đỡ tiếp. Khổ Thái đích thật là bản thân có hắc ám Linh Căn, nhưng đó không phải là chính nàng có thể quyết định, chỉ cần chúng ta người nơi này không nói ra, ai có thể biết? Huống hồ ta còn cho rằng, tại thần vực bản thân có hắc ám Linh Căn tuyệt đối không phải là một mình Khổ Thái.

- Nga? Ngươi nói tiếp đê.

Bàng Cật ồ một tiếng, vẫn như cũ đối với Mạc Vô Kỵ ấm áp gật đầu.

Mạc Vô Kỵ hảo cảm đối với Bàng Cật tổ sư này đại thăng, một cái Thần Vương, đó là tồn tại đứng ở thần vực tối cao tột cùng, vẻ mặt ôn hòa cùng hắn một cái mới vừa mới nhập môn nội môn đệ tử nói chuyện như vậy, đích xác không phải là mỗi người đều có thể làm được.

- Dà.

Mạc Vô Kỵ lại ôm quyền nói:

- Ta nghe nói năm đó cường giả Dị Tu kia bỏ mạng ở thần vực sau đó, hắn quy tắc cũng tán loạn tới trong thần vực. Dị Tu này chắc là phi thường cường đại, hắn quy tắc tại thần vực ngưng tụ ra hắc ám hệ quy tắc, để cho bên trong thần vực tình cờ xuất hiện hắc ám Linh Căn cũng không phải không thể nào...

Bàng Cật nghe được Mạc Vô Kỵ nói, trong mắt khiếp sợ bộc phát cường liệt, nếu mà không phải là đối với thiên địa quy tắc cực kỳ am hiểu, căn bản là không cách nào nói ra lời như Mạc Vô Kỵ, chí ít loại thuyết pháp này hắn chưa từng nghe nói qua. Lẽ nào, đây cũng là một thiên tài sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 896: Ẩn Nấp Linh Căn Công Pháp

- Ngươi là Linh Căn gì?

Bàng Cật có chút kích động nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ bỗng ngây người, vô duyên vô cớ hỏi linh căn của hắn là có ý gì? Hắn rất nhanh thì đáp:

- Bẩm tổ sư, ta là tạp Linh Căn, chuyển hoán thần linh căn cũng không phải rất triệt để, hiện tại mới Dục Thần sơ kỳ cảnh giới.

Bàng Cật thở dài, bất chấp Mạc Vô Kỵ nói như hắn đã đoán trước, hắn vẫn còn có chút thất vọng. Mạc Vô Kỵ lĩnh ngộ tính chất cao như vậy, cư nhiên không có tư chất tốt.

Hắn đưa mắt lần nữa hạ xuống rơi vào trên người Khổ Thái:

- Khổ Thái, ngươi có nguyện ý bái ta làm thầy hay không?

- A...

Khổ Thái kinh a một tiếng, không giết nàng đã là thiên đại may mắn, tổ sư lại muốn thu nàng làm đệ tử?

Chẳng những là Khổ Thái, bên trong tông môn bao gồm Sư Túc hết thảy trưởng lão đều kinh hãi không dứt. Một cái Thần Vương thu làm đệ tử, phải có bao nhiêu may mắn a.

Bàng Cật thấy mọi người kinh dị, chủ động nói:

- Kỳ thực Vô Kỵ nói không sai, nếu mà một cái tông môn bởi vì sợ tương lai, mà giết chóc đệ tử của mình, tông môn này đích thật là không cần thiết phải tồn tại. Ta Thiên Phàm Tông sở dĩ đến bây giờ còn tồn tại, cũng là bởi vì có loại tinh thần hữu ái này. Khổ Thái đích thật là có hắc ám Linh Căn, ta chỉ cần phải giúp nàng tìm được hoàn chỉnh lôi hệ công pháp, chờ nàng tạo nên bản thân Thần Cách tiến giai Thiên Thần sau đó, hắn là cũng không cách nào khảo thí ra hắc ám Linh Căn.

Về phần Khổ Thái có công pháp hắc ám Linh Căn, Bàng Cật là từ chưa nghĩ tới. Hắc ám Linh Căn công pháp trân quý cỡ nào? Năm đó vì một bộ công pháp của Dị Tu, toàn bộ thần vực loạn thành một đoàn, sau cùng này công pháp còn không phải là không có tung tích sao?. Huống hồ thần niệm của hắn sớm đảo qua giới chỉ Khổ Thái, bên trong thần tinh cũng không có vài miếng, chứ đừng nói chi là hắc ám phép tắc công pháp, đây hiển nhiên là một cái tán tu gian khổ.

- Khổ Thái, còn không nhanh chóng quỳ xuống.

Thấy Khổ Thái có chút ngây người, Sư Túc ở một bên quát lên.

Khổ Thái phản ứng kịp, nhanh chóng quỳ rạp xuống đất nói:

- Khổ Thái đa tạ tổ sư gia không tội chi ân, chỉ là Khổ Thái đã thề nhất định phải tìm được bộ phận còn lại công pháp ta tu luyện, cho nên Khổ Thái hiện tại không cách nào bái sư...

Đây là điều Mạc Vô Kỵ sớm cùng Khổ Thái nói xong, nếu mà tông chủ thực sự bỏ qua nàng, nàng tuyệt đối không có khả năng bái sư. Trên người nàng điểm ấy bí mật nhỏ, một khi bái sư, lập tức cũng sẽ bị người phát hiện.

Bàng Cật than thở:

- Khó có được ngươi cố chấp như thế, ngươi là cao cấp nhất cực phẩm lôi Linh Căn, ngươi bái ta làm thầy, ta đích xác không cách nào tìm được lôi hệ công pháp tốt hơn so với thứ ngươi đang tu luyện cho

ngươi. Quên đi, Sư Túc, ngươi hỗ trợ chăm sóc nàng sao, an bài một cái tốt một chút động phủ tu luyện.

Bàng Cật há có thể nghe không ra Khổ Thái nói? Khổ Thái ý tứ là tương lai vạn nhất tìm được người bản thân có hoàn chỉnh lôi hệ công pháp tu luyện cho nàng, có lẽ nàng sẽ bái sư người đó.

Người còn lại cũng rất là khiếp sợ, Khổ Thái cũng quá không hiểu chuyện sao?, Thần Vương thu làm đệ tử, lại còn cự tuyệt. là bao nhiêu người cả đời cũng không cầu được ơn trạch a.

- Đa tạ tổ sư, đa tạ tông chủ, ta muốn ở cùng với Vô Kỵ đại ca, không cần an bài cái khác.

Khổ Thái kích động lần nữa khom người.

Sư Túc lại đem ánh mắt nhìn về phía sư phụ Bàng Cật, Bàng Cật gật đầu:

- Vậy hãy để cho Khổ Thái đi nơi ở Vô Kỵ sao?, Vô Kỵ, ngươi mang Khổ Thái đi xuống trước.

Khổ Thái loại yêu cầu này, mọi người cũng không ngoài ý muốn, vừa nhìn Khổ Thái cũng biết là một tiểu nha đầu chưa từng trải. Vừa rồi tổ sư ám chỉ hắc ám Linh Căn không có khả năng lưu lại, chỉ có Mạc Vô Kỵ đứng ra giúp nàng nói chuyện, tự nhiên sẽ làm cho nàng đối với Mạc Vô Kỵ sinh ra một loại tâm lý ỷ lại.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lên tiếng, mang theo Khổ Thái cấp tốc rời đi tông môn đại điện. Trong lòng hắn cũng vậy rất là kính phục Bàng Cật, lòng dạ quả nhiên là khoan dung độ lượng.

Mạc Vô Kỵ cùng Khổ Thái đi xa, Bàng Cật mới nói lần nữa:

- Sư Túc, vô luận Khổ Thái tu luyện tới cái gì cấp độ, chỉ cần nàng hắc ám Linh Căn còn có thể khảo thí ra, thì không thể cho nàng rời đi tông môn.

- Dà.

Sư Túc vội vàng đáp, chính là sư phụ không nói, hắn cũng sẽ không để cho Khổ Thái tùy tiện rời đi tông môn. Hắc ám Linh Căn, một khi truyền đi, cũng không phải là chuyện nhỏ.

Bàng Cật gật đầu, không có nói sự tình Khổ Thái nữa, mà là ngưng trọng nói:

- Ta Thiên Phàm Tông nhất định có một cái ẩn nấp cực phẩm thần linh mạch không có bị phát hiện, hôm nay ta thăng cấp Thần Vương, tông môn cũng là có thể bố trí tụ linh trận. Trong khoảng thời gian này, ta ngoại trừ muốn vững chắc một cái tu vi của mình ra, còn có thể lại đem tông môn ẩn nấp thần linh mạch tìm được mở ra, để cho tất cả mọi người Thiên Phàm Tông ta có thể toàn lực tu luyện.

- Sư phụ, chúng ta tông môn chỉ có hai ngọn núi, có đúng hay không nên xê dịch một phần đến?

Sư Túc nghe được sư phụ nói tông môn còn có ẩn nấp thần linh mạch, ý nghĩ liền nhiều hơn. Thiên Phàm Tông mới chừng trăm người, thực sự quá ít một chút. Nhiều dời một phần ngọn núi đến, có thể lại chiêu thu đệ tử.

- Không cần phải gấp gáp, có vài người dời đi rồi ngọn núi của Thiên Phàm Tông, bọn hắn sẽ chủ động trả lại.

Nói chuyện vẫn rất là ôn hòa, Bàng Cật đang nói câu nói này, trong giọng nói có thêm một tia sát ý.

Một cái ngọn núi của tông môn có Thần Vương, cũng không phải là dễ lấy đi như vậy.

- Sư phụ, còn có một việc, chính là Thần Vực Sào sắp lần nữa ấp trứng...

- Sư Túc, ngươi nói Thần Vực Sào lần nữa ấp trứng?

Bàng Cật bỗng đứng lên, giọng nói lại cũng át không chế trụ được kích động. Hắn thăng cấp Thần Vương, Thiên Phàm Tông nếu lần nữa phát triển, Thần Vực Sào ấp trứng chính là một cái cơ hội vì Thiên Phàm Tông trùng kiến lên.

- Đúng vậy, Thần Vực Sào đích thật là sắp ấp trứng. Hơn nữa thập đại thần vương có nghị định, bất luận cái gì tông môn đều phải tham gia, chúng ta Thiên Phàm Tông cũng phải tham gia. Bởi vì như thế, lần này chúng ta mới có thể đi ra ngoài chiêu thu đệ tử.

Sư Túc đáp.

Bàng Cật cười ha ha một tiếng:

- Thực sự là trời giúp ta Thiên Phàm Tông, ta Thiên Phàm Tông nhất định phải tham gia. Sư Túc, một tháng sau sau khi kết thúc Thiên Phàm Tông trùng kiến cùng Thần Vương lễ ta dự, ngươi tiếp tục vì Thiên Phàm Tông chiêu thu đệ tử, lần này là đại quy mô tuyển nhận.

Nghe được Bàng Cật nói, trong đại điện vài tên trưởng lão đều là mừng rỡ cùng kích động. Bọn họ trước tại Thiên Phàm Tông, đó chính là cu li bình thường vậy tồn tại. Hiện tại Thiên Phàm Tông muốn một lần nữa chiêu thu đệ tử, bọn họ sắp thoát kiếp cu li rồi.

...

Khổ Thái đi theo Mạc Vô Kỵ đi tới nơi ở Mạc Vô Kỵ, nguyên nhân chủ yếu tự nhiên không phải như Bàng Cật đoán, mà là bởi vì Khổ Thái muốn tu luyện lôi hệ công pháp, nhất định phải có Mạc Vô Kỵ giúp nàng thôi diễn.

Cũng may Thiên Phàm Tông đệ tử rất thưa thớt, mỗi một đệ tử nơi ở đều phi thường lớn, còn đều mang Thần linh thảo vườn. Mạc Vô Kỵ nơi ở coi như là nhiều hơn nữa vài người, cũng hoàn toàn có thể ở đc.

Thiên Phàm Tông tất cả mọi người công việc lu bù lên, Dục Thần tầng bảy đệ tử Ân Lâm mới tuyển nhận giống như Địch Bất Đồng đang bận rộn lấy, tông chủ Sư Túc cư nhiên không để cho người đi quấy rầy Mạc Vô Kỵ cùng Khổ Thái.

Mạc Vô Kỵ tại biết tông chủ cố ý không có phái người quấy rầy hắn sau đó, hắn trong lòng vẫn là rất cảm động. Nếu mà không phải là muốn vội vã vì Khổ Thái thôi diễn công pháp, hắn khẳng định cũng sẽ đi hỗ trợ. Khổ Thái công pháp nhất thiết phải nhanh chóng thôi diễn đi ra, vô luận là đối với Khổ Thái hay là đối với Thiên Phàm Tông, đều là chuyện trọng yếu.

Sắp tới 30 ngày, Mạc Vô Kỵ lại đem một bộ công pháp tu luyện coi như là hoàn chỉnh giao cho Khổ Thái. Hắn là căn cứ bản thân Bất Hủ Phàm Nhân đạo cùng với hắn đối với lôi hệ quy tắc hiểu, kết hợp với Khổ Thái Linh Lạc thôi diễn ra một bộ lôi hệ tu luyện công pháp.

Về phần đẳng cấp Mạc Vô Kỵ không rõ ràng lắm, nhưng Khổ Thái phi thường kích động cùng thoả mãn. Mạc Vô Kỵ cho nàng lôi hệ tu luyện công pháp tu luyện, tiến độ so với trước nàng tu công pháp hắc ám phép tắc phải nhanh hơn rất nhiều lần.

Để cho nàng mừng rỡ là, nàng phát hiện Mạc Vô Kỵ công pháp, có thể dễ dàng làm cho nàng lại đem lực lượng trước tu luyện hắc ám phép tắc ẩn nấp tại bản thân một cái Linh Lạc. Nói cách khác, nếu mà nàng hiện tại khảo nghiệm lại Linh Căn, nàng thậm chí có thể để cho khảo thí pháp bảo không cách nào khảo thí ra nàng hắc ám phép tắc Linh Căn.

Thấy Khổ Thái bắt đầu điên cuồng tu luyện, Mạc Vô Kỵ cũng vậy rất là thoả mãn. Hắn sở dĩ có thể thông qua công pháp để cho Khổ Thái lại đem hắc ám phép tắc nguyên lực ẩn núp, cũng là bởi vì hắn bản thân có Trữ Thần Lạc cùng Trữ Nguyên Lạc.

Mạc Vô Kỵ có thể giúp Khổ Thái ẩn nấp hắc ám Linh Căn, cũng không có nghĩa là hắn có thể bang trợ những người còn lại ẩn nấp Linh Căn. trừ hắn bản thân có Trữ Nguyên Lạc cùng Trữ Thần Lạc, có thể sửa

chữa Bất Hủ Phàm Nhân Quyết ra, trọng yếu hơn là Khổ Thái là vô cấu Linh Căn. Giả như Khổ Thái không phải là vô cấu Linh Căn, hắn cũng không làm được.

Sau khi giúp Khổ Thái ẩn nấp Linh Căn, Mạc Vô Kỵ cũng bị dẫn dắt. Hắn không có Linh Căn, hiện tại hắn đồng dạng có thể thông qua chính bản thân hiểu các loại phép tắc, mô phỏng ra Linh Căn giả.

Ví dụ như hắn dùng lôi hệ phép tắc, liền có thể mô phỏng ra lôi hệ Linh Căn, thông qua hỏa hệ phép tắc, liền có thể mô phỏng ra hỏa hệ Linh Căn. với hắn mà nói, là một cái trợ giúp cực lớn. Hắn không có Linh Căn có thể tu luyện, loại chuyện này cùng Khổ Thái hắc ám Linh Căn như nhau, không có khả năng tiết lộ ra ngoài.

Khổ Thái bắt đầu tu luyện sau đó, Mạc Vô Kỵ không có tu luyện, hắn lại đem hộ trận bố trí xong, đi tông môn đại điện. Hắn cho là mình là một thành viên của Thiên Phàm Tông, lúc này Thiên Phàm Tông bề bộn nhiều việc, hắn nên đi ra hỗ trợ.

- Tố Hà sư tỷ, ta có thể hỗ trợ cái gì sao?

Mạc Vô Kỵ vừa ly khai địa phương bế quan, đã nhìn thấy Tố Hà chạy như bay, Tố Hà mang theo mấy Thiên Phàm Tông tu sĩ Mạc Vô Kỵ không nhận biết, chân trước quíu chân sau.

- Vô Kỵ sư đệ, ngươi tới thật đúng lúc, còn có ba ngày nữa chính là thời kì ta Thiên Phàm Tông một lần nữa mở cửa tông môn, ngươi đi tân khách đại điện tìm Ân Lâm sư tỷ cùng Tu Bách sư huynh, phụ trách tiếp khách.

Tố Hà vội vã ném cho Mạc Vô Kỵ một câu nói, lần nữa mang theo vài người cấp tốc rời đi.

...

thời điểm Mạc Vô Kỵ chạy tới tiếp khách điện, tiếp khách đại điện thưa thớt đứng bảy tám người. Một người đệ tử cao gầy áo vàng đang chỉ huy mấy người này trưng bày bàn ngọc cùng ghế ngọc.

- Vô Kỵ sư đệ, ngươi đã đến rồi, mau tới đây giúp một tay...

Ân Lâm thấy Mạc Vô Kỵ đến vội vàng gọi một câu.

Mạc Vô Kỵ nhìn tiếp khách đại điện lớn như vậy dựa theo quy tắc trật tự chỉnh tề trưng bày các loại ghế ngồi, có chút không nói gì. Hắn chần chờ một chút, vẫn là nói:

- Các vị sư huynh sư tỷ, loại trưng bày này sợ rằng không được.

- Ngươi là Vô Kỵ sư đệ sao? Ta là Tu Bách, tính là sư huynh của ngươi. Vô Kỵ sư đệ ngươi nói loại này trưng bày không được, có thể nói một chút tại sao không?

đệ tử cao gầy áo vàng vội vàng đi tới, ôm quyền nói một câu.

Thiên Phàm Tông người vốn lại ít, ở chỗ này vài người, đều là không có trải qua công tác tiếp đãi. Tông chủ để cho hắn phụ trách tiếp đãi, trên thực tế đến bây giờ, hắn thật giống như con ruồi không đầu giống nhau, hoàn toàn không biết mình đang làm cái gì.

Mạc Vô Kỵ thấy Tu Bách cực kỳ khách khí mang theo giọng thỉnh giáo nói chuyện với hắn, trong lòng càng là cảm thán Thiên Phàm Tông từ tông chủ đến đệ tử đều là giống nhau, khiêm tốn hòa khí.

- Tu sư huynh, lần này ta Thiên Phàm Tông tổ sư bước vào Thần Vương bày lễ, đến chúc mừng rất có thể có một ít đại nhân vật, thậm chí là Thần Vương cấp nhân vật. Cái đại điện này ghế ngồi trưng bày thì không thể dùng loại biện pháp đối xử bình đẳng, nhất định phải thể hiện ra đẳng cấp cao thấp. Ngoài ra, người khác tới dự lễ nhất định phải tặng lễ, đến lúc đó khả năng còn cần chúng ta đưa trà, ngươi loại này trưng bày, chúng ta đưa trà cũng không dễ đưa a...

Mạc Vô Kỵ lại đem ý nghĩ của chính mình nói ra.

Tu Bách không đợi Mạc Vô Kỵ đem lời nói cho xong, liền kích động bắt hai tay Mạc Vô Kỵ:

- Mạc sư đệ, lần này tiếp khách liền giao cho ngươi đi, ta thực sự không biết làm từ đâu.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ nhìn ra Tu Bách không phải là khiêm tốn, là thật không hiểu. Hắn cảm giác Thiên Phàm Tông cái này tông môn rất tốt, chính bản thân hỗ trợ cũng là cam tâm tình nguyện.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 897: Ngoại Sự Điện Điện Chủ

Bàng Cật kích động đứng ở chỗ Thiên Phàm Tông trận tâm, tại trước mặt hắn là ẩn nấp đại trận bị hắn mở ra. Ở bên trong này có chừng chín mươi chín nhánh cực phẩm thần linh mạch, hơn nữa chín mươi chín nhánh cực phẩm thần linh mạch tạo thành một cái tuần hoàn đại trận. Chỉ cần bị mở ra, chung quanh Thần Linh Khí đều có thể bị bao trùm đến.

Dùng chín mươi chín nhánh cực phẩm thần linh mạch bố trí dưới đỉnh cấp đại trận, càng là có thể rõ ràng hiểu ra quy tắc giữa thiên địa đại đạo.

chín mươi chín nhánh thần linh mạch hình thành tuần hoàn Tụ Linh đại trận, chỉ cần không bị phá hư, sẽ vĩnh viễn kéo dài. Điều kiện tiên quyết là, chỉ cần hắn Thiên Phàm Tông qua một đoạn thời gian có thể bổ sung một phần thần tinh hoặc là tầm thường thần linh mạch vào liền có thể.

lão tổ sáng lập Thiên Phàm Tông quả nhiên cường đại, cư nhiên bố trí tuần hoàn Tụ Linh đại trận lớn như vậy. Coi như là Cửu Diễn Thần Tông cùng Vong Xuyên đạo môn đỉnh cấp tông môn, cũng vậy không nhất định có chín mươi chín nhánh cực phẩm thần linh mạch xây dựng loại này mang thiên địa quy tắc tuần hoàn Tụ Linh đại trận.

Trước hắn cho rằng Thiên Phàm Tông thần linh mạch đều bị người đào đi rồi, hiện tại hắn mới biết được, Thiên Phàm Tông chân chính nội tình căn bản cũng không có bị động tới. Bị đào đi thần linh mạch, đều là ngoại vi thần linh mạch, nói xác thực hơn là một phần phụ trợ thần linh mạch.

Nếu mà không phải là hắn bước vào Thần Vương cảnh, hắn làm sao có thể tìm tới nơi này? Biết nội tình Thiên Phàm Tông giống như này?

Không đúng, Bàng Cật trong lòng một trận dừng lại, nếu mà không phải là trước hắn đột nhiên có thể hấp thu đến Thần Linh Khí ẩn chứa rõ ràng thiên địa quy tắc nồng nặc, hắn căn bản là không cách nào bước vào Thần Vương. Lui một bước nói, dù cho hắn bước vào Thần Vương, hắn cũng vậy không nhất định có thể tìm tới nơi này.

Hắn có thể tìm tới nơi này, là bởi vì hắn hấp thu qua nơi này đỉnh cấp Thần Linh Khí, lúc này mới căn cứ trước cảm ứng tìm được cái chỗ này.

Lẽ nào Thiên Phàm Tông tổ sư còn không có toàn bộ vẫn lạc, tổ sư còn sống vẫn như cũ đang che chở Thiên Phàm Tông, để cho hắn mượn cơ hội bước vào Thần Vương cảnh, sau đó tìm tới nơi này sao?

Bàng Cật rất nhanh thì lại đem cái ý nghĩ này để ở một bên, nếu mà Thiên Phàm Tông tổ sư còn sống, tuyệt đối sẽ không ẩn nấp từ một nơi bí mật gần đó.

Vô luận như thế nào, cái này bởi chín mươi chín nhánh cực phẩm thần linh mạch tạo thành đỉnh cấp thiên địa đại trận hắn không thể mở ra. Cái này đại trận chỉ có thể làm nội tình Thiên Phàm Tông vận hành, điều hắn cần phải làm là dùng tầm thường thần linh mạch bố trí ở ngoại vi, kết hợp với cái này đại trận, sẽ bảo đảm Thiên Phàm Tông trở thành thắng cảnh chân chính tu luyện.

Thế nhưng cái này chín mươi chín nhánh cực phẩm thần linh mạch tạo thành quy tắc đại trận tuyệt đối không có khả năng tiết lộ, đây là nội tình Thiên Phàm Tông.

...

Giờ khắc này ở ngoại vi Thiên Phàm Tông, hai ba mươi người bao gồm Tu Bách cùng Tố Hà ở bên trong, là vẻ mặt kính phục nhìn Mạc Vô Kỵ.

Bên ngoài khô khốc đầm lầy, dưới sự chỉ điểm của Mạc Vô Kỵ, cứng rắn lần nữa hoàn nguyên thành một cái to lớn quảng trường. Quảng trường được Mạc Vô Kỵ bố trí một cái đơn giản pháp trận, xung quanh nhàn nhạt linh vụ lượn lờ,. Chung quanh quảng trường được dựng hai hàng cây tiếp khách, hơn trăm con tiên cầm tại chung quanh quảng trường tiếp khách trên cây bay tới bay lui.

Một cái tiên âm đại trận đc Mạc Vô Kỵ bố trí, chỉ cần vừa tiến vào quảng trường, tiên âm lượn lờ dễ nghe liền có thể nghe rõ ràng.

Tại trong quảng trường, có một cái đường đi đá xanh bề rộng chừng mười mấy trượng thông vào trong tông môn. trên đường Đá xanh trải thảm vàng, để cho Thiên Phàm Tông toàn bộ đẳng cấp lập tức liền tăng lên mấy cái cấp độ.

Tại bầu trời quảng trường, có bốn cái chữ lớn đạo vận rồng bay phượng múa, Thiên Phàm quảng trường. Mấy chữ này là chính Mạc Vô Kỵ viết, bất chấp mấy cái đạo vận chữ lớn này bây giờ nhìn lại rất là bình thường, theo hắn đối với đại đạo hiểu làm sâu sắc tu vi dâng lên, mấy chữ lớn đạo vận đạo vận quy tắc sẽ không ngừng tăng cường.

Nguyên bản cánh cửa Thiên Phàm Tông rách nát, đc Mạc Vô Kỵ đơn giản to chỉnh, lập tức liền trở nên khí thế hẳn lên.

- Vô Kỵ sư đệ, ngươi thật là có bản lĩnh, ta đều không thể tin được đây là Thiên Phàm Tông chúng ta.

Tố Hà ngạc nhiên mừng rỡ nhìn Thiên Phàm quảng trường sạch sẽ rộng mở, nghe tiên âm dễ nghe, kích động nói.

Nàng là sau khi hoàn thành bố trí động phủ cho khách, dẫn người đến trợ giúp Tu Bách, không nghĩ tới Tu Bách giao cho Mạc Vô Kỵ sư đệ làm. Mạc Vô Kỵ sư đệ cư nhiên làm xuất sắc như thế, xuất sắc làm cho nàng đều có chút hoài nghi ánh mắt mình.

- Đúng, Vô Kỵ, năng lực của ngươi vượt qua xa chúng ta.

Tu Bách như nhau kích động nói.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Những thứ này chỉ là một phần công tác mặt mũi mà thôi, chung quanh hộ trận đẳng cấp rất thấp, cũng không có cái gì Thần Linh Khí, nhiều nhất chỉ là ánh mắt nhìn thoải mái một phần.

Mạc Vô Kỵ không có nói mò, hắn bố trí mấy thứ này, bao gồm hộ trận, đẳng cấp đều là cực thấp. Nhiều nhất bất quá là cấp một thần trận, coi như là kém nhất tông môn bố trí hộ trận cũng sẽ không kém như vậy.

Chỉ là mười mấy đệ tử đến hỗ trợ, chỉ có hắn trận đạo trình độ cao một chút, còn lại thậm chí ngay cả cấp một thần trận đều không thể bố trí.

Mạc Vô Kỵ nói vừa mới nói xong, nồng nặc Thần Linh Khí đột ngột xuất hiện ở không gian chung quanh. Tất cả mọi người ngạc nhiên mừng rỡ ngẩng đầu nhìn trong hư không, trong chỗ sâu Thiên Phàm Tông ngọn núi truyền đến thanh âm tổ sư Bàng Cật:

- Ta đã thực vào mấy cái thần linh mạch, mọi người hiện tại bắt đầu có thể tu luyện. Tương lai ta Thiên Phàm Tông được thực vào thần linh mạch sẽ càng ngày càng nhiều, chúng ta tu luyện nơi cũng sẽ càng ngày càng tốt.

- Thiên Phàm Tông vĩnh tồn, tổ sư vĩnh tồn!

hết thảy Thiên Phàm Tông đệ tử bao gồm tông môn trưởng lão cùng tông chủ ở bên trong đều hướng về phía trong chỗ sâu Thiên Phàm Tông khom người thi lễ.

Mạc Vô Kỵ làm dù sao chỉ là mặt mũi công tác, Thiên Phàm Tông lão tổ để cho Thiên Phàm Tông khôi phục Thần Linh Khí, đây mới là căn bản Thiên Phàm Tông.

- Đù, là ai làm?Bàng Cật tại thực nhập thần linh mạch sau đó, thần niệm lập tức liền quét bên ngoài Thiên Phàm Tông khô cạn đầm lầy biến hóa, theo đó hắn liền hạ xuống rơi vào trên quảng trường.

Thiên Phàm Tông phía ngoài đầm lầy vốn là một cái Thiên Trì, bởi vì Thiên Phàm Tông tao ngộ biến cố, kết quả tất cả vòng ngoài thần linh mạch cùng Dược Viên thậm chí ngọn núi đều bị người khác cuốn đi. Thiên Phàm Tông Thiên Trì cũng vậy khô cạn, sau cùng tạo thành đầm lầy. Bàng Cật vốn muốn chờ tông môn đại điện sau đó, lại để cho Sư Túc lại đem Thiên Trì hoàn nguyên. Để cho hắn không có nghĩ tới là, hắn còn không có làm, Thiên Trì này cư nhiên bị đổi thành một cái quảng trường to lớn.

Không chỉ như thế, quảng trường này còn lộ ra rất là khí phái, bất chấp hai bên quảng trường cây tiếp khách đẳng cấp rất thấp, bố trí hộ trận đẳng cấp cũng vậy khó coi. Thế nhưng tiên nhạc này vẫn là vô cùng có đẳng cấp, hơn nữa hàng cây tiếp khách ngụ ý cũng phi thường tốt.

Cộng thêm bên trong bằng phẳng quảng trường xuất hiện một cái màu vàng thảm, càng làm cho Thiên Phàm Tông mặt mũi tăng mấy cái đẳng cấp.

Nếu không, dù cho hắn là một cái Thần Vương, người khác tới dự lễ, cũng sẽ khinh bỉ Thiên Phàm Tông rách nát tông môn.

- Bẩm tổ sư, là Vô Kỵ sư đệ chỉ đạo chúng ta làm.

Tố Hà nhanh chóng tiến lên khom người thi lễ.

Bàng Cật tán thưởng nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Không sai, ngươi chẳng những có kiến thức, còn có năng lực. Sư Túc, đến giúp Vô Kỵ thử một chút Linh Căn.

Nghe được tổ sư nói, vô luận là Tu Bách, hay là Tố Hà hoặc là đám người Ân Lâm, đều là vì Mạc Vô Kỵ vui vẻ. Điều này nói rõ tổ sư đã bắt

đầu coi trọng Mạc Vô Kỵ, chỉ cần Mạc Vô Kỵ Linh Căn tư chất có thể không có trở ngại, nhất định sẽ đạt được tổ sư coi trọng.

Sư Túc cùng vài tên trưởng lão đã qua đến, bọn họ giống nhau là khiếp sợ Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, mấy ngày ngắn ngủi thời gian, khiến cho Thiên Phàm Tông thoạt nhìn tăng lên mấy cái đẳng cấp. Mặc kệ Mạc Vô Kỵ Linh Căn tư chất làm sao, Mạc Vô Kỵ cũng vậy tuyệt đối là một người có năng lực.

Sư Túc rất nhanh thì lấy ra tư chất khảo nghiệm pháp bảo, Bàng Cật ấm áp nói:

- Vô Kỵ, ngươi không cần để ý, đi vào khảo thí là được rồi. Vô luận Linh Căn tư chất tốt xấu, ngươi cũng là đệ tử của ta Thiên Phàm Tông.

- Dà.

Nếu như là trước khi vì Khổ Thái thôi diễn công pháp, Mạc Vô Kỵ còn có chút bỡ ngỡ, hiện tại hắn thế nhưng là không có nửa phần lưu ý. Hắn hoàn toàn có thể thông qua Trữ Nguyên Lạc cùng Trữ Thần Lạc khống chế bản thân Linh Căn thuộc tính, đây là bí mật một mình hắn. Cho dù là Khổ Thái, cũng chỉ có thể biết làm như vậy, về phần tại sao làm như vậy, Khổ Thái lại không cách nào biết được.

Mạc Vô Kỵ không có dự định để cho mình trở thành tư chất siêu nhân, hắn tại lúc tu luyện vận chuyển phong hệ quy tắc cùng lôi hệ quy tắc.

- Di, lại là Phong Lôi hai loại thuộc tính Linh Căn, đây chính là thật hiếm thấy...

Thấy Mạc Vô Kỵ Phong Lôi hai dị tư chất, Bàng Cật lần nữa sợ hãi than ra, rất nhanh hắn liền thở dài một tiếng nói:

- Đáng tiếc Linh Căn chuyển hóa hơi kém, ai...

đám người Sư Túc không nói gì, Mạc Vô Kỵ Linh Căn chuyển hoán chỉ là hơi kém sao? Nhìn xem Linh Căn tư chất hắc trụ hầu như có hơn phân nửa là màu đen, đây không phải là hơi kém, đây là kém không thể kém hơn.

Bàng Cật trầm mặc một hồi sau đó nói:

- Vô Kỵ, ngươi là một đệ tử có năng lực, còn có ngộ tính rất cao. Linh Căn tư chất chuyển hóa kém một chút cũng không có quan hệ, năm đó chúng ta thần vực cũng có tu sĩ Linh Căn tư chất phi thường kém bước vào Thần Vương cảnh, ngươi chỉ cần cố gắng, liền có cơ hội. Huống chi, lần này Thần Vực Sào ấp trứng, bên trong nói không chừng còn có bảo vật tinh lọc Linh Căn tư chất...

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Đệ tử công pháp còn có thể, tốc độ tu luyện cũng tạm được, cho nên đệ tử cũng vậy không cảm thấy có bao nhiêu thất vọng.

- Không sai, ngươi tâm tính tốt lắm.

Dù cho Mạc Vô Kỵ tư chất rất kém cỏi, Bàng Cật vẫn là hài lòng gật đầu, Mạc Vô Kỵ loại tâm tính này, là tâm tính thích hợp nhất người tu đạo. Hắn quyết định tương lai nếu như có thể tìm được tinh lọc Linh Căn bảo vật, nhất định phải bồi dưỡng Mạc Vô Kỵ đệ tử ngộ tính phi thường cao này.

không chỉ là Mạc Vô Kỵ ngộ tính rất cao, tại trên người Mạc Vô Kỵ còn có một loại thái độ không kiêu ngạo cũng không tự ti, cho dù là đối mặt hắn Thần Vương này. Loại tâm tính này, trên thực tế chính là cường giả tâm tính.

Cường giả loại này tâm tính, coi như là Sư Túc cùng cháu của hắn Bàng Phong Ban cũng không có. Nghĩ tới đây, Bàng Cật nói với Sư Túc:

- Chờ ta Thiên Phàm Tông ngọn núi đầy đủ hết sau đó, đơn độc an bài cho Vô Kỵ một ngọn núi. Bổ nhiệm Vô Kỵ làm điện chủ ngoại sự điện. Còn có, sau này quảng trường này liền kêu là Thiên Phàm quảng trường, cũng không cần đổi thành Thiên Trì.

- Dà, mời sư phụ lại đem bốn chữ Thiên Phàm quảng trường này viết lại một lần nữa, Vô Kỵ dù sao tu vi còn thấp.

Sư Túc nhanh chóng đáp.

Bàng Cật khẽ mỉm cười:

- Vô Kỵ viết bốn chữ này đạo vận tuy rằng yếu, lại để lộ ra một loại bất phàm, bốn chữ này ta sẽ không đổi, đây cũng là sự ngợi khen đối với Vô Kỵ. Dù sao đem hôm nay trì đổi thành quảng trường, cũng là ý tưởng của Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 898: Cổ Quái Tân Khách

Thực ra mà nói, bất chấp Thiên Phàm Tông cái này tông môn vẫn tồn tại, không ai sẽ xem Thiên Phàm Tông làm một hồi chuyện. Cái tông môn này tồn tại hay không tồn tại, tại trong mắt người khác đều là giống nhau.

Chính là bởi vì như vậy, mới có Thiên Phàm Tông một lần nữa khai tông một chuyện. Thiên Phàm Tông một lần nữa khai tông, ngắn ngủi thời gian một tháng, hầu như truyền khắp nửa cái thần vực.

Thiên Phàm Tông một lần nữa khai tông sở dĩ nhanh như vậy liền truyền khắp nửa cái thần vực, không phải là bởi vì Thiên Phàm Tông rất lợi hại, mà là bởi vì Thiên Phàm Tông có một cái Thần Vương. Thiên Phàm Tông khai tông cùng Thiên Phàm Tông Thần Vương dự lễ, sẽ cử hành tại cùng một ngày.

Đông đảo tông môn, còn có một chút tán tu nghe được tin tức sau đó, đều chạy tới Thiên Phàm Tông. Đại bộ phận tông môn tới nơi này, là chúc mừng Thiên Phàm Tông khai tông, mà những tán tu kia đến, là muốn gia nhập Thiên Phàm Tông.

Thiên Phàm Tông xuất hiện một Thần Vương, có thể tưởng tượng Thiên Phàm Tông tương lai sẽ trở thành một trong các đại tông môn của thần vực. Dù cho không thể trở thành đỉnh cấp tông môn, cũng là thượng đẳng tông môn.

Thiên Phàm Tông hiện tại rất ít người, lúc này gia nhập Thiên Phàm Tông, địa vị lại càng cao.

...

Mạc Vô Kỵ bởi vì trở thành điện chủ ngoại sự điện, cho nên lần này tiếp khách triệt để thành chuyện của hắn. Coi như là Mạc Vô Kỵ cũng vậy thật không ngờ, sẽ có nhiều người như vậy chuyên đi tới Thiên Phàm Tông dự lễ.

Một đám lại một đàn người tiến vào Thiên Phàm quảng trường, hết thảy danh thiếp cùng lễ vật những người này đều đc Mạc Vô Kỵ tách ra xử lý.

Hết thảy khách, vô luận là tu vi gì, Mạc Vô Kỵ đều sẽ an bài đi qua thảm vàng, sau đó tiến vào trong hộ trận quảng trường. Một tông đứng đầu, hoặc là tu vi Thế Giới Thần trở lên, vô luận là cái gì tông môn là ai, Mạc Vô Kỵ đều phái người chuyên hướng dẫn bọn họ đi tân khách đại điện.

người Thiên Phàm Tông có thể dùng vốn đã ít, cũng chưa tới một trăm người, Mạc Vô Kỵ lại không có để cho tông môn tiếp khách rơi vào hỗn loạn.

Thậm chí mỗi một người có địa vị đi tới Thiên Phàm Tông, đi thảm màu vàng, còn có người lớn tiếng xướng danh cùng xướng ra quà tặng nhiều ít.

Một phần tu sĩ vốn khinh bỉ đối với Thiên Phàm quảng trường loại này rất bình thường hộ trận, nhìn thấy Thiên Phàm Tông hoàn thiện đúng chỗ tiếp khách nghi thức, cũng đều là âm thầm kính phục.

Bất chấp chỉ là một tầm thường thảm vàng, đc Mạc Vô Kỵ an bài như vậy, tặng lễ còn đc xướng danh, cái loại cảm giác này lập tức liền không giống nhau.

Thiên Phàm Tông người là ít, đến dự lễ nhiều người a. Hiện tại Thiên Phàm Tông hộ trận mở ra, coi như là tại Thiên Phàm Tông trên quảng trường, cũng có thể rõ ràng thấy người bên ngoài.

Bị đông đảo người nhìn, một phần lễ vật hậu hĩnh càng là có một loại cảm giác khó diễn tả được, nghe tên của mình cùng lễ vật tặng đc xướng lên vượt qua người khác, chính là rất thư sướng.

Rất nhiều cường giả thậm chí một tông môn đứng đầu, đều là hữu ý vô ý bỏ thêm danh mục quà tặng đồ đạc. Một phần tu sĩ không có dự định tặng quà, đều là phi thường xấu hổ, cũng chỉ có thể đưa lên lễ vật. Nếu mà không đưa lễ, thời điểm bị xướng danh, không có có lễ vật theo, xấu hổ a?

Lúc ban đầu tới đều là các tông môn tương đối nhỏ, cùng một phần tầm thường tán tu. Tới phía sau, dần dần đã có đại nhân vật đến.

- Nhiệt liệt hoan nghênh Kiếm Tắc Môn Trang Ảnh Nam tông chủ quang lâm Thiên Phàm Tông, Kiếm Tắc Môn tông chủ Trang Ảnh Nam đưa lên trung phẩm thần linh mạch một cái hạ lễ...

- Nhiệt liệt hoan nghênh Đan Hà Môn tông chủ Lệ Như quang lâm Thiên Phàm Tông, Đan Hà Môn tông chủ Lệ Như đưa lên hạ phẩm thần linh mạch một cái, Trảm Lạc thần trù một khối...

- Nhiệt liệt hoan nghênh Thần Hòa Cốc Chân Khải trưởng lão quang lâm Thiên Phàm Tông, Thần Hòa Cốc Chân Khải trưởng lão đưa lên hai tòa đỉnh cấp thần ngọn núi...

...

Kiếm Tắc Môn cùng Đan Hà Môn cũng không phải là cái gì đại tông môn, không có Thần Vương tồn tại. Thế nhưng Thần Hòa Cốc lại bất đồng, đây là một trong thần vực đỉnh cấp tông môn. Hơn nữa Thần Hòa Cốc cốc chủ Ôn Minh Dương, còn là một trong thần vực thập đại thần vương, xếp hạng thứ sáu vị.

Thần Hòa Cốc Chân Khải trưởng lão vừa đến, trên quảng trường nghị luận lập tức liền nhiều hơn.

- Cả Thần Hòa Cốc Chân Khải trưởng lão đều tới, Chân Khải trưởng lão thế nhưng là Thế Giới Thần tầng chín cảnh giới, lần này Thiên Phàm Tông Thần Vương dự lễ thật đúng là cường giả tập hợp.

Trong đám người có người cảm thán.

- Ha ha, đỉnh cấp đại tông môn ngươi ngoại trừ Thần Hòa Cốc ra, còn nhìn thấy cái khác tông môn sao? Chính là Thần Hòa Cốc, cũng chỉ là tới một cái trưởng lão mà thôi.

Lập tức thì có người đứng ra phản bác.

Xung quanh nghe nói như vậy mọi người trong nháy mắt giữ vững trầm mặc, ở đây xác thực a, chân chính đại tông môn dường như đã tới một Thần Hòa Cốc trưởng lão. Cái khác tông môn cũng đã tới không ít, tông môn tốt nhất cũng bất quá là Kiếm Tắc Môn. Kiếm Tắc Môn môn chủ Trang Ảnh Nam, nghe nói vẫn là Thế Giới Thần tầng 6.

Không ai nhắc nhở, còn không cảm thấy. Hiện tại có người nhắc nhở, rất nhiều người mới phát hiện, người tới mặc dù nhiều, đỉnh cấp tông môn thật đúng là chỉ có Thần Hòa Cốc. Chính như vừa rồi tu sĩ kia nói, chính là Thần Hòa Cốc, cũng chỉ là tới một cái Thế Giới Thần trưởng lão. Nói cách khác, chưa ai tới một cái Thần Vương.

Trên thực tế đứng ở trên quảng trường tiếp khách Mạc Vô Kỵ sớm đã chú ý tới, tân khách đều tới không sai biệt lắm, lễ vật cũng đưa không ít, nhưng không có cấp bậc Thần Vương đến, điều này làm cho trong lòng hắn cũng có chút khó chịu.

Vô luận Thiên Phàm Tông qua lại làm sao, hiện tại Thiên Phàm Tông dầu gì cũng là có một cái Thần Vương tồn tại, cư nhiên không có Thần Vương nể tình, thần vực những Thần Vương này thật sự là mắt chó nhìn người.

Thần Vương sơ kỳ lẽ nào cũng không là Thần Vương? Đến thần vực cũng không phải một ngày hai ngày, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng Thần Vương

tại thần vực là cỡ nào rất giỏi. Nghe nói toàn bộ thần vực Thần Vương cộng lại, vậy cũng bất quá là chừng trăm người.

Mà toàn bộ thần vực có bao nhiêu người? Có người nói có hơn mấy ngàn tỷ. Mấy ngàn vạn tỷ, thậm chí trăm triệu tỷ người, chỉ có chừng trăm cái Thần Vương, rất nhiều sao? Đây quả thực là ít không có khả năng ít hơn nữa.

Mắt thấy tân khách gần hoàn toàn vào bàn, tông môn hộ trận liền sắp đóng lại, đệ tử xướng lễ bỗng nhiên cao giọng ca xướng lên:

- Nhiệt liệt hoan nghênh Duy Chính Thần Vương Lê Nhất quang lâm Thiên Phàm Tông, Duy Chính Thần Vương đưa lên cực phẩm thần linh mạch một cái, thượng phẩm thần linh mạch một cái, đỉnh cấp thần ngọn núi mười ngọn...

Không đợi đệ tử này lại đem danh hô xong, Bàng Cật đã từ tông môn vọt ra, vẻ mặt tươi cười nói:

- Tiểu đệ chuẩn bị trùng kiến Thiên Phàm Tông, cư nhiên kinh động Duy Chính huynh, thật sự là sợ hãi sợ hãi!

- Ha ha.

Duy Chính Thần Vương cười ha ha một tiếng, ôm quyền nói:

- Chúc mừng bàng đạo hữu gia nhập chúng ta, ta nhận được tin tức tương đối trễ, hiện tại xem ra còn không có chậm, thực sự là may mắn may mắn.

- Duy Chính huynh nhanh chóng mời vào...

Bàng Cật tự mình lại đem Duy Chính Thần Vương đón vào.

Dù cho tiếp khách gần kết thúc, Duy Chính Thần Vương đến vẫn là mang đến một cái cao trào mới.

- Ngươi không phải mới vừa nói không có Thần Vương đến đây dự lễ sao? Thấy chưa? Đó là Duy Chính Thần Vương, một trong Thần Vương tán tu tu vi cường đại nhất.

- Duy Chính Thần Vương ta biết a, mặc dù là tán tu, hành sự công bằng công chính, còn là Thần Vương tầng bốn, là đứng ở thần vực tột cùng tồn tại.

...

Mạc Vô Kỵ coi như là thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng là có một cái Thần Vương đến dự lễ, nếu không hắn cái này điện chủ ngoại sự điện làm cho dù tốt, lúc nào cũng thiếu sót một vài thứ.

Thật giống như phản ứng liên khóa bình thường, Duy Chính Thần Vương vừa mới đi vào, đệ tử xướng lễ liền lần nữa cao giọng xướng lên:

- Nhiệt liệt hoan nghênh Vong Xuyên đạo môn đệ tử Lam Âu, Vong Xuyên đạo môn đệ tử Biên Hoàng Nhi; Hi Nguyệt Thần Tông đệ tử Cung Thiên Thiền; Cửu Diễn Thần Tông đệ tử Cam Loan đến đây dự lễ!

Đi theo là bốn cô gái trẻ tuổi cực kỳ xinh đẹp từ thảm vàng đi tới.

Mạc Vô Kỵ có chút ngây người, bốn nữ tử toàn bộ xinh đẹp tuyệt sắc. Mạc Vô Kỵ đã là Dục Thần một tầng thực lực, dùng ánh mắt của hắn, tự nhiên rất dễ liền nhìn ra 4 nữ tử không có một ai bước vào Thiên Thần, đều là tại Dục Thần cảnh giới.

Bốn nữ tử đẹp như thế tu vi thấp như vậy đến dự lễ, ngược lại cũng thôi. Then chốt bốn người này cả một cô cũng không có tặng lễ, hơn nữa tại thảm vàng đi rất yên tâm thoải mái.

Chờ một chút, mấy cái này tông môn tựa hồ nghe nói qua, nữ nhân được gọi là Liễu Như Đình không phải là Cửu Diễn Thần Tông sao...

Mạc Vô Kỵ đang suy nghĩ lấy mấy cái này tông môn, Tố Hà đã ghé vào lỗ tai hắn nhỏ giọng nói:

- Các nàng đều là đến từ đỉnh cấp tông môn, Vong Xuyên đạo môn, Cửu Diễn Thần Tông, Hi Nguyệt Thần Tông cũng là đại tông môn.

Chẳng những là Mạc Vô Kỵ ở trong lòng thầm thì ực ực, các tân khách còn lại cũng đều đang nghị luận. Bọn họ vừa mới còn đang nói đỉnh cấp tông môn chỉ có một Thần Hòa Cốc đến hạ lễ, hiện tại đảo mắt liền lại mấy cái đỉnh cấp tông môn nữa rồi. Vạn Xuyên Đạo Tông, Cửu Diễn Thần Tông, Hi Nguyệt Thần Tông, bất kỳ một cái nào đều là tồn tại tiếng tăm lừng lẫy tại thần vực.

Thế nhưng là làm sao không quá thoải mái đâu nè? mấy cái đệ tử đến chúc mừng chẳng những không có mang lễ vật, hơn nữa tu vi cũng quá kém sao?? Một cái Thiên Thần cảnh giới cũng không có, chỉ có bốn đệ tử Dục Thần cảnh...

Đây là tới chúc mừng, hay là đến sỉ nhục?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng vậy hiểu là chuyện gì xảy ra, vài đại tông môn không đến chúc mừng cũng vậy thì thôi, cư nhiên phái ra một phần nít ranh tới, đây là nhục nhã sao? Bất quá hắn làm điện chủ ngoại sự điện, vẫn là nhịn được bản thân hỏa khí, đối với Tố Hà bên người nói:

- Tố Hà, ngươi lại đem các nàng mang tới tân khách điện đi.

Dù sao cũng là đại tông môn tới, vạn nhất một cái tiếp đãi không tốt, đây là kéo cừu hận cho Thiên Phàm Tông.

- Ngươi là người phụ trách?

Để cho Mạc Vô Kỵ ngoài ý muốn là, hắn vừa mới phân phó Tố Hà, bốn nữ tử đi ở thảm vàng đều ngừng lại, một người trong đó càng là cố ý đi tới trước mặt của hắn hỏi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 899: Cự Tuyệt

- Không sai, ta là người phụ trách.

Mạc Vô Kỵ phỏng chừng bốn cô gái là nghe đệ tử bên ngoài xướng danh nói qua, mới biết được hắn.

- Ta là Vong Xuyên đạo tông Lam Âu, ngươi kêu ta là Lam sư tỷ thì tốt rồi. Ngươi là một người mới, nghe nói ngươi chỉ dùng vài ngày, liền đem Thiên Phàm Tông như phế tích bố trí thành bộ dáng như vậy, tiếp khách không xa hoa, cũng rất là làm cho người ta thoả mãn, còn có thể nhận nhiều lễ, ngươi rất lợi hại.

Lam Âu nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, cười tủm tỉm nói.

- Không sai, cái quảng trường vuông này cùi vãi ra, phía ngoài hộ trận ta giơ tay lên là có thể phá vỡ. Cả tiên cầm cùng tiên nhạc, càng là không đáng giá nhắc tới. Dưới chân cái thảm vàng này, đó chính là một đống... Hết lần này tới lần khác những thứ cấp thấp đồ đạc này tổ hợp hắn lên, để cho người ta trước mắt sáng ngời. Cái này thì thôi, còn có thể làm cho người khác cam tâm tình nguyện đưa ra nhiều lễ vật, đích xác là một người mới. Bất quá chúng ta bốn người rất nghèo a, ngược lại không có lễ vật nào cho ngươi.

Lại có một nữ tử đi tới cười tủm tỉm phụ họa một câu.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút tức giận, hắn há có thể nghe không hiểu nữ tử này muốn nói đống rác rưởi, hắn là tạm thời cảm thấy quá phận, lúc này mới nói một chữ liền đình chỉ.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Bốn vị đến từ đỉnh cấp đại tông môn, nếu như ta may mắn cũng có thể cùng bốn vị xuất thân như nhau mà nói, ta ra ngoài dừng chân mua đồ, đều không nhất định phải trả thần tinh.

Lam Âu dường như hoàn toàn không có nghe được trong lời nói Mạc Vô Kỵ có châm chọc, vẫn như trước không nhanh không chậm nói:

- Nếu mà ngươi nguyện ý, ngươi có thể gia nhập chúng ta tông môn a. Tư chất ngươi thoạt nhìn không ra sao, cũng là có chút năng lực. Ta ngược lại có thể bảo đảm ngươi trở thành một ngoại môn đệ tử. Tư chất không xuất chúng, cũng không phải không có khả năng tiến thêm một bước. Ta Vong Xuyên Đạo Tông cũng có rất nhiều người tư chất không xuất chúng, cuối cùng vẫn là có thể bước vào Thiên Thần cảnh giới.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Đa tạ hảo ý, ta có tự mình hiểu lấy, có thể đi vào Thiên Phàm Tông đã coi như là số mệnh ta lớn lao. Về phần quý tông, ta thực sự không dám hy vọng xa vời. Tố Hà, dẫn khách nhân đi tiếp khách điện.

Nếu mà không phải sợ vì Thiên Phàm Tông mà kéo cừu hận, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ lại châm chọc vài câu. Chỉ là Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, hắn thật đúng là không có khả năng đắc tội 4 nữ nhân này, đắc tội bất kỳ một cô nào, đều có thể mang đến tai nạn lớn lao cho Thiên Phàm Tông.

- Dà.

Tố Hà nhanh chóng lên tiếng, sau đó nói với 4 tên nữ tử:

- Mấy vị sư tỷ mời cùng đi theo ta sao?.

- Hừ, không bik tán thưởng. Sư tỷ của ta cho phép ngươi gia nhập Vong Xuyên đạo tông làm ngoại môn đệ tử, là cơ duyên của ngươi, ngươi lại còn khác người. Ta Vong Xuyên Đạo Tông là dễ vào như vậy sao? Ngươi biết dùng tư chất của ngươi, cả đời này cũng không cách nào bước vào Thiên Thần cảnh sao?

Nữ tử mặc quần xịp đỏ lớn tiếng quát lên, trong giọng nói cảm giác về sự ưu việt hầu như xông phá tận chân trời.

Mạc Vô Kỵ quanh thân linh vận u ám, rõ ràng tư chất rất kém cỏi, bất luận kẻ nào đều có thể nhìn ra.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ duy trì bình thản nói:

- Ta biết mấy vị sư tỷ là cường giả Thiên Thần, ta thậm chí ngay cả Dục Thần cũng vậy không nhất định có thể vào. Cũng may ta thích ứng trong mọi tình cảnh, cũng không phải đặc biệt để ý.

- Chúng ta bây giờ cũng không phải Thiên Thần cảnh, bất quá chúng ta rất nhanh thì sẽ toàn bộ vọt vào Thiên Thần cảnh giới.

Nữ tử áo đỏ lúc nói xong, sắc mặt lại hơi đỏ lên.

Nàng cũng không phải cho rằng Mạc Vô Kỵ nhìn thấu cảnh giới mấy người các nàng, cố ý châm chọc các nàng. Các nàng bốn người tu vi thấp nhất là nàng, cũng đã là Dục Thần tầng tám, còn lại ba người đều là Dục Thần tầng chín. Mạc Vô Kỵ dù là tiến vào Dục Thần, nhiều nhất cũng bất quá là sơ kỳ. Một cái Dục Thần sơ kỳ, muốn xem rõ thực lực các nàng, đó là nằm mơ.

- A...

Mạc Vô Kỵ trên mặt lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, không nói gì thêm.

Nhưng hắn không nói lời nào, so với lực sát thương nói một vạn câu còn muốn lớn hơn.

Lam Âu khẽ mỉm cười, lôi kéo tay nữ tử áo đỏ nói:

- Quên đi, hoàng nhi, chúng ta đi vào trước.

Nói xong, nàng lại nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Hoàng nhi sư muội nói lời mặc dù không xuôi tai, kỳ thực ngươi nên suy nghĩ nhiều, sẽ có đạo lý trong đó. À, còn có, chúng ta sẽ còn gặp mặt.

Một bên Tố Hà thấy thế, nhanh chóng ở phía trước dẫn đường, chuẩn bị lại đem 4 nữ tử mang vào tân khách điện. bốn nữ tử tu vi là không có tư cách tiến vào tân khách điện, chỉ là bởi vì các nàng đến từ cao cấp nhất tông môn, nếu mà không đem các nàng an bài đến tân khách điện, nói không chừng thực sự sẽ khiến đại tông môn bất mãn.

- Sư tỷ, người này linh vận không hiện, hiển nhiên là tư chất một đống rác, ngươi muốn hắn đi tới ta Vong Xuyên Đạo Tông làm ngoại môn đệ tử làm gì?

Rời đi Mạc Vô Kỵ sau đó, Biên Hoàng Nhi mặc xịp đỏ mới truyền âm hỏi.

Lam Âu truyền âm nói:

- Ta Vong Xuyên Đạo Tông tại toàn bộ thần vực cũng là đỉnh cấp tông môn, các loại tài nguyên càng là Thiên Phàm Tông không có khả năng so sánh. Nhưng lần trước ta Vong Xuyên Đạo Tông cử hành tông môn đại điển, an bài cùng bố trí ngươi gặp được sao? Thật sự là cùng chúng ta Vong Xuyên đạo tông danh tiếng không có khả năng tương xứng. Mạc Vô Kỵ này trong tay chỉ có mười mấy người, còn không có tài nguyên gì, cư nhiên có thể ở thời gian mấy ngày ngắn ngủi liền an bài ra loại tràng diện này, có thể thấy được người này là một cao thủ tiếp khách. Người như thế, ta Vong Xuyên Đạo Tông nhất định là cần, việc này dính đến tông môn mặt mũi.- Mạc Vô Kỵ cư nhiên không tán thưởng, sư tỷ trực tiếp hỏi Bàng Cật đòi lấy người, hắn chẳng lẽ còn có dũng khí không cho sao?

Biên Hoàng Nhi truyền âm nói.

- Hoàng nhi, không thể nói mò. Bàng Cật tiền bối vô luận như thế nào cũng là Thần Vương cường giả, Thần Vương cường giả tôn nghiêm,

tuyệt đối không cho phép ngươi nói như vậy, lần sau nhớ kỹ không thể nói lời như vậy nữa.

Lam Âu truyền âm có chút nghiêm khắc.

Biên Hoàng Nhi xem thường nói:

- Ta Vong Xuyên Đạo Tông còn có hai cái Thần Vương đâu nè, Thái thượng còn là Thần Vương hậu kỳ, Thần Vương thì thế nào...

Lam Âu chỉ có thể nói:

- Hoàng nhi, chúng ta tu vi và Bàng tông chủ chênh lệch cách xa vạn dặm. Có thể tới tân khách điện, không phải là bởi vì thực lực của chúng ta, mà là bởi vì tông môn thực lực. Cho nên coi như là muốn đoạt Mạc Vô Kỵ, ta cũng không thể hiện tại nói ra. Ta hiện tại nói ra, chẳng khác nào vả vào mặt Thiên Phàm Tông. Dùng Mạc Vô Kỵ loại năng lực này, Thiên Phàm Tông tương lai đi Thần Vực Sào ấp trứng thời điểm, hắn nhất định phải đi. Đến lúc đó ta Vong Xuyên đạo tông tông chủ hướng Bàng Cật Thần Vương nói ra, lại đem Mạc Vô Kỵ giao cho tông chúng ta, chúng ta bồi thường một vài thứ, không ném mất mặt mũi Thiên Phàm Tông là được rồi.

...

Mạc Vô Kỵ thực sự không hiểu, vì sao Vong Xuyên đạo tông Lam Âu muốn theo dõi hắn. Cũng may nữ nhân kia không có dây dưa tiếp, hiện tại nữ nhân kia đã vào tân khách điện, cùng hắn sẽ không còn quan hệ.

Tiếp khách kết thúc, Mạc Vô Kỵ công tác coi như là xong. Yến tân sự tình, Mạc Vô Kỵ sắp xếp xong xuôi, không cần hắn xuất thủ. Về phần tiếp đãi tân khách sự tình, đó là Bàng Cật tổ sư cùng tông môn trưởng lão tự mình tiếp khách. Hắn hiện tại chỉ cần ở một bên trực, có vấn đề gì trở ra giải quyết là được rồi.

...

Mấy ngày kế tiếp, Thiên Phàm Tông một lần nữa khai tông điển lễ cùng quan lễ cuối cùng là kết thúc, bất chấp Thiên Phàm Tông rất ít người, bởi vì Mạc Vô Kỵ an bài, cuối cùng là không có ra vấn đề quá lớn, chí ít danh tiếng vẫn còn là rất tốt.

Bộ phận tân khách rời đi, Thiên Phàm Tông tông chủ Sư Túc bắt đầu ở Thiên Phàm quảng trường tuyển nhận đệ tử mới.

Mạc Vô Kỵ là ngoại sự điện điện chủ, chuyện chiêu thu đệ tử không có quan hệ gì với hắn. Hắn chuẩn bị đi trở về tiếp tục tu luyện, Bàng Cật sư tổ tự mình đem hắn gọi đi qua.

- Vô Kỵ, ngươi ngồi xuống trước. Lần này ngươi tiếp khách làm phi thường tốt, coi như là đổi thành để ta làm, ta cũng không cách nào làm tốt hơn ngươi. Đặc biệt tại đối đãi Vong Xuyên Đạo Tông, Cửu Diễn Thần Tông cùng Hi Nguyệt Thần Tông ba cái tông môn mấy cái cấp thấp đệ tử không có làm sai. Ta đã không nhìn lầm ngươi, ngươi ngoại trừ năng lực lĩnh ngộ siêu cường ra, còn có năng lực phi phàm.

Mạc Vô Kỵ vừa đến động phủ Bàng Cật, Bàng Cật để cho Mạc Vô Kỵ ngồi xuống nói.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Đây đều là Bàng sư tổ uy vọng, lúc này mới để cho đông đảo tông môn cường giả đến ta Thiên Phàm Tông quan lễ.

Bàng Cật than thở:

- Ngươi phụ trách tiếp khách, ngươi cũng nhìn thấy tân khách tới ngoại trừ Thần Hòa Cốc trưởng lão ra, gần như là không có một cái đại tông môn đến. Mấy cái đại tông môn đệ tử, đều là tình cờ đi qua, sau đó tới xem một chút náo nhiệt. Thần Vương cũng chỉ là tới rồi Duy Chính Thần Vương, Duy Chính Thần Vương là tán tu, hắn và ta Thiên Phàm Tông vốn là có sâu đậm sâu xa. Vô Kỵ, ngươi cũng biết đây là tại sao không?

- Đệ tử chẳng biết.

Mạc Vô Kỵ không biết vì sao Bàng Cật muốn cùng hắn nói những lời này, theo lý thuyết hắn như vậy một đệ tử tư chất tầm thường, là không có tư cách cùng Bàng Cật tổ sư mặt đối mặt trao đổi những chuyện này như vậy.

- Bởi vì năm đó cướp đoạt ta Thiên Phàm Tông, ngoại trừ Thần Hòa Cốc cùng mấy cái xa xôi đỉnh cấp tông môn ra, hầu như đại tông môn đều tới. Nếu không phải thần vực có quy định, Thần Vương không được ám toán lẫn nhau, động thủ, nói không chừng đều có người đến ám toán ta.

Bàng Cật không có nói nữa đi xuống, mà là nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Ta muốn giúp ngươi tìm một sư phụ, chính là Duy Chính Thần Vương, Duy Chính Thần Vương thần thông quảng đại, còn là Thần Vương trung kỳ. Nếu mà ngươi nguyện ý bái Duy Chính Thần Vương vi sư, ta sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp cho ngươi tinh lọc Linh Căn.

Mạc Vô Kỵ nghe được vì mình tìm kiếm sư phụ, nhanh chóng đứng lên khom người thi lễ nói:

- Đa tạ sư tổ, ta tư chất tuy rằng bình thường, tốc độ tu luyện ngược lại còn có thể. Hơn nữa ta đã có công pháp thuộc của mình, cho nên không dự định bái sư.

Bàng Cật ngẩn người, hắn thật không ngờ Mạc Vô Kỵ sẽ cự tuyệt. Theo lý thuyết loại chuyện tốt này, cho bất cứ người nào cũng sẽ không cự tuyệt. Lại nghĩ tới trước Khổ Thái cũng vậy cự tuyệt bái ông ta làm thầy, Bàng Cật không khỏi khóe miệng có chút cay đắng, lẽ nào hiện tại Thần Vương không có lực hút như vậy sao?

Cũng may Bàng Cật bản tính ôn hòa, cũng không có để ý Mạc Vô Kỵ cự tuyệt, mà là than thở:

- Vô Kỵ, ta biết tư chất ngươi rất kém cỏi. Cho nên sở dĩ ta xem trọng ngươi, là bởi vì ngươi có cực mạnh sức cuốn hút cùng năng lực quản lý. Tu vi của ngươi thấp nhất, tư chất kém cỏi nhất, nhưng là lại có thể mang theo một đám sư huynh sư tỷ, tương nghênh tân công tác làm tốt.

Trên thực tế ta thành tựu Thần Vương sau đó, Thiên Phàm Tông tuyển nhận mấy cái đỉnh cấp thiên tài cũng không phải không có khả năng, thế nhưng ta Thiên Phàm Tông còn cần một cái đệ tử dẫn đầu. Nếu mà linh căn của ngươi tư chất có thể tinh lọc, vậy ngươi làm đệ tử đi đầu Thiên Phàm Tông, đó là thích hợp nhất bất quá. Còn có, lần này Thần Vực Sào ấp trứng, ta là dự định cho ngươi dẫn đội của Thiên Phàm Tông đệ tử mới nhập môn đi qua.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than Bàng Cật Thần Vương này tính khí tốt, hắn đứng lên khom người thi lễ nói:

- Sư tổ, ta Mạc Vô Kỵ nếu là đệ tử Thiên Phàm Tông, liền nhất định sẽ vì Thiên Phàm Tông tận lực. Về phần sự tình ta Linh Căn tinh lọc, nếu có cơ hội, ta mình sẽ ở trong ấp trứng Thần Vực Sào tìm kiếm.

Thấy Mạc Vô Kỵ giọng nói rất là kiên định, Bàng Cật chỉ có thể nói:

- Đã như vậy, ngươi về trước đi tu luyện sao?, tài nguyên tu luyện đi hỏi Tuệ Du trưởng lão lĩnh. Chờ tông môn xây xong, ngươi đc tự lựa chọn một ngọn núi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 900: Được Coi Trọng

Bất chấp Bàng Cật nói hắn có thể đi lĩnh tài nguyên tu luyện, Mạc Vô Kỵ cũng không có đi lĩnh tài nguyên tu luyện. Bàng Cật tốt xấu coi như là một trong sư tổ Thiên Phàm Tông thời đại sau, trên người cũng vậy có một chút thứ tốt. Tại Thiên Phàm Tông tông môn mở lại, hắn cũng vậy miễn cưỡng lại đem Thiên Phàm Tông Thiên Phàm tàng kinh các tạo dựng lên.

Mạc Vô Kỵ không có đi lĩnh tài nguyên tu luyện, cũng tạm thời không có đi bế quan, hắn lại lại đem hết thảy thời gian đều tiêu hao ở tại trong tàng kinh các. Thiên Phàm tàng kinh các vừa mới tạo dựng lên, coi như là bình thường đệ tử đi vào kiểm tra tầm thường công pháp tư liệu, cũng là không cần tông môn cống hiến, vì cái này thời điểm tông môn cống hiến cũng không có tạo dựng lên.

Mạc Vô Kỵ làm điện chủ ngoại sự điện, tương lai còn có có thể trở thành phong chủ một ngọn núi, tự nhiên là có tư cách tại toàn bộ trong tàng kinh các xem sách. Mới vừa tới đến thần vực, Mạc Vô Kỵ đối với thần vực rất nhiều thứ cũng đều không hiểu, về phần Thần linh thảo càng là một gốc cây cũng không nhận ra.

Tàng Kinh này các mặc dù chỉ là sau khi Thiên Phàm Tông bị công phá, Bàng Cật che giấu được 1 ít, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đã vậy là đủ rồi.

Bàng Cật kỳ thực lưu lại đồ đạc không ít, ngoại trừ một phần đỉnh cấp công pháp hắn không có lấy ra, một phần ghi chú liên quan tới thần vực, bình thường công pháp, còn có thần vực tu luyện thường thức giới thiệu đều là cái gì cần có đều có. Về phần trận, phù, Thần linh thảo, các

loại đỉnh cấp tài liệu giới thiệu, tức thì đc Mạc Vô Kỵ trọng điểm quan tâm.

Ba tháng thời gian, Mạc Vô Kỵ hầu như lại đem trong tàng kinh các hết thảy công pháp và các loại giới thiệu xem hết thất thất bát bát, Tố Hà đến nói cho hắn biết, tông môn một trăm lẻ tám tọa thần phong toàn bộ an trí thỏa đáng. Không chỉ như thế, sư tổ cũng tự mình bố trí tông môn đại trận. Đây là gọi hắn đến tuyển chọn một cái thần phong.

Bàng Cật sư tổ đối với Mạc Vô Kỵ thật đúng là ưu ái, dù cho Mạc Vô Kỵ tư chất rất kém cỏi, Bàng Cật sư tổ vẫn cho Mạc Vô Kỵ quyền hạn lớn nhất. Chẳng những có thể tùy ý tiến vào tông môn tàng kinh các, còn cho phép Mạc Vô Kỵ tự chọn thần phong.

Nói cách khác, ngoại trừ Thiên Phàm Tông ngọn núi cao nhất ra, Mạc Vô Kỵ tùy tiện muốn muốn đi một cái thần phong nào cũng có thể. Thiên Phàm Tông vừa mới thành lập, mặc dù có một trăm lẻ tám thần phong, trên thực tế rất nhiều ngọn núi đều là cho đủ số, căn bản là không tính là chân chính thần phong. Để cho Mạc Vô Kỵ lựa chọn, chẳng khác nào với cho Mạc Vô Kỵ thần phong tốt nhất.

Vậy còn chưa tính, tông môn nhiệm vụ đại điện tạo dựng lên sau đó, Mạc Vô Kỵ ngoại sự điện điện chủ lệnh bài càng là trực tiếp được + một triệu điểm cống hiến tông môn.

một triệu điểm cống hiến tông môn, vậy thì đồng nghĩa với tương lai tài nguyên tu luyện, có thể tùy ý tại tông môn trao đổi bất kỳ vật gì.

Mạc Vô Kỵ tại nghe đến mấy cái này sau đó, trong lòng cũng là âm thầm cảm kích Bàng Cật sư tổ rộng lượng đối với hắn. Hắn lật xem mấy tháng tàng thư sau đó, đối với thần vực tu luyện càng là có am hiểu mới, hắn đang muốn đem những thứ hiểu ra này gia nhập vào bên trong Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, đồng thời vì Khổ Thái cũng vậy sửa chữa một công pháp tu luyện.

Lúc này tông môn cho hắn một cái thần phong, hắn tự nhiên sẽ không cự tuyệt. Bất quá hắn cũng không có lựa chọn thần phong tốt, hắn lựa chọn một cái hơi thiên thần phong, đem mệnh danh là người phàm ngọn núi, làm nơi tu luyện của mình.

Thiên Phàm Tông xuất hiện một cái Thần Vương, lần này lại đại lượng chiêu thu đệ tử, lúc này Thiên Phàm Tông sớm đã không phải là trước đây Mạc Vô Kỵ mấy người lúc mới tới hậu lạc phách, toàn bộ tông môn thoạt nhìn đều cũng có một loại vui sướng hướng quang vinh khí thế ở trong đó.

...

Thiên Phàm Tông tông môn đại điện, bao gồm Bàng Cật sư tổ, tông chủ Sư Túc cùng với tông môn các đại trưởng lão toàn bộ đều ở trong này.

Thiên Phàm Tông bởi vì vừa mới khai tông một lần nữa, trong tông môn cũng không có bao nhiêu cường giả. Ngoại trừ duy nhất Thần Vương Bàng Cật, thậm chí ngay cả một cái Thế Giới Thần cũng không có. dưới Bàng Cật, tu vi cao nhất là Sư Túc, cũng bất quá là một cái Thần Quân trung kỳ mà thôi. Đệ tử mới chiêu thu, tu vi mạnh nhất mới đúng là Thiên Thần cảnh giới.

Bình thường thần vực tông môn chiêu thu đệ tử, rất ít thu tu sĩ bên trên Thiên Thần, Thiên Phàm Tông lần này thu vài tên Thiên Thần cảnh tu sĩ, là bởi vì Thiên Phàm Tông bên trong tầng dưới đoạn thật sự là quá ngoại hạng một chút.

Bàng Cật chờ mọi người toàn bộ ngồi vào chỗ của mình sau đó, mới chậm rãi nói:

- Ta Thiên Phàm Tông trải qua vô thượng huy hoàng, cũng trải qua thấp nhất lạc phách, thậm chí là thiếu chút nữa diệt tông. Cũng may Thiên Phàm Tông ta số mệnh vẫn còn, để cho ta may mắn bước vào Thần Vương cảnh. Mấy tháng qua, Thiên Phàm Tông ta khai tông, chiêu

thu đệ tử, tổng thể mà nói coi như là tương đối thuận lợi. Có thể thấy được mọi người lại đem nơi này xem như bản thân gia, toàn bộ là một lòng một ý vì tông môn xuất lực.

Ở chỗ này ta trước phải nói vài câu không liên quan gì. Theo ta được biết, bên trong vô tận vũ trụ mênh mông, không biết có bao nhiêu chỗ như thần vực. Bất kỳ một cái tinh vực nào, tài nguyên tu luyện dù phong phú, vô số năm sau đó, cũng sẽ dần dần rơi vào cô quạnh. Thần vực đích thật là vô biên vô hạn, thế nhưng lại vô biên vô tận địa phương, tại dưới vĩnh viễn khai phá, tài nguyên tu luyện cũng sẽ dần dần tiêu hao hầu như không còn. Ngoại trừ các địa phương cấm địa vết chân không cách nào bước tới.

Bàng Cật dừng một chút, thở dài.

Nói lời trong lòng, nhìn thấy Thiên Phàm Tông còn ẩn nấp lấy chín mươi chín nhánh cực phẩm thần linh mạch, hắn vẫn còn là bị loại này danh tác sợ ngây người. Phải biết rằng tông môn bây giờ, cho dù là đỉnh cấp tông môn, có một cái cực phẩm thần linh mạch, đã coi như là phú có. Tuyệt đại đa số tông môn, đều là chỉ có mấy cái thượng phẩm thần linh mạch.

Như Duy Chính Thần Vương như vậy, có thể xuất ra một cái cực phẩm cùng một cái thượng phẩm thần linh mạch đến tặng lễ, đây là chuyện có một không hai.

Nhưng nghe đồn ở trên thời cổ hậu, cái nào đỉnh cấp Thần Tông, không phải là hơn mấy trăm nhánh thần linh mạch? Coi như là hơn một nghìn nhánh thần linh mạch bố trí tông môn, cũng vậy không là chuyện ly kỳ gì.

Bàng Cật đột nhiên cất cao giọng nói:

- Chúng ta thần vực cùng cái khác tinh vực chỗ bất đồng là, chúng ta thần vực khác biệt tinh vực không cách nào so sánh ưu thế, vậy chính là ta thần vực có Thần Vực Sào có thể ấp trứng. Mỗi qua một vài năm, ta

thần vực sẽ chỉ là ấp trứng phát triển khu vực mới, những chỗ này có đông đảo bảo vật không tưởng được. Ta thần vực sở dĩ mỗi qua một cái giai đoạn liền còn có Thần Vương xuất hiện, cũng là bởi vì loại này nội tình vẫn còn.

Lần này Thần Vực Sào gần lần nữa ấp trứng, ta Thiên Phàm Tông chính vừa mới một lần nữa khai tông, cho nên lần này chúng ta nhất định phải đi qua, chẳng những phải đi qua, còn nhất định phải tranh thủ càng nhiều hơn Thiên Phàm Tông đệ tử sớm tiến vào Thần Vực Sào. Lần này Thần Vực Sào, ta tự mình dẫn dắt, đệ tử phụ trách sẽ trực tiếp giao cho điện chủ ngoại sự điện Mạc Vô Kỵ. Sư Túc, Vô Kỵ điện chủ đã tiến vào thần phong mới chưa?

Sư Túc nhanh chóng đứng lên nói:

- Vô Kỵ điện chủ đã chọn thần phong, đồng thời tiến vào thần phong ở, lại đem thần phong mệnh danh là người phàm ngọn núi, hiện tại hắn là đang bế quan.

Bàng Cật gật đầu, đang muốn tiếp tục nói xong, Sư Túc bỗng nhiên nói lần nữa:

- Sư phụ, Vô Kỵ điện chủ năng lực rất mạnh, thế nhưng là tư chất của hắn thật sự là...

Sư Túc không có lại đem nói nói ra, mọi người có thể hiểu rõ Sư Túc muốn nói điều gì.

Bàng Cật ánh mắt chậm rãi quét tới mọi người, giọng bình tĩnh nói:

- Mọi người chắc là bởi vì ta cảm thấy Vô Kỵ tại lúc chủ trì tông môn đại điển còn có chút bản lĩnh, lúc này mới đơn độc cho Vô Kỵ một ngọn núi, thậm chí để cho Vô Kỵ trở thành điện chủ ngoại sự điện sao??

Mọi người không nói gì, biểu tình của tất cả mọi người đều là ý tứ này.

Bàng Cật than thở:

- Bàn về đối với tông môn nhiệt tình yêu thương, ta tin tưởng nơi này tất cả mọi người giống như ta, đối với Thiên Phàm Tông phi thường nhiệt tình yêu thương, thậm chí cao hơn tính mạng của mình. Mà ta phải ăn ngay nói thật, bao gồm Sư Túc cùng Bàng Phong Ban ở bên trong, đều chỉ có thể là tông môn đệ tử phi thường bình thường. Nếu mà tại tông môn đang thịnh việc, đây là chuyện tốt. Mà bây giờ tông môn ở vào mưa gió trùng kiến trong, nhất định phải người có năng lực đứng ra vì tông môn che gió che mưa.

Tuy rằng mọi người rất muốn phản bác một câu, Mạc Vô Kỵ tư chất kém hơn đâu nè, bất quá đối mặt Bàng Cật sư tổ nói, cũng là không có bất kỳ người nào có dũng khí thực sự phản bác đi ra.

Bàng Cật tiếp tục nói:

- Vô Kỵ tư chất bây giờ xác thực bình thường, nhưng ta khẳng định trước khi Vô Kỵ chuyển hóa Linh Căn, tư chất của hắn tuyệt đối là nhất lưu bên trong nhất lưu, cực phẩm bên trong cực phẩm...

Thấy mọi người đều là hai mặt nhìn nhau có chút dáng vẻ nghi hoặc, Bàng Cật giải thích:

- Vô Kỵ căn cốt rất là tuổi còn trẻ, ta không có tự mình đi điều tra qua, ta khẳng định hắn cốt linh sẽ không cao hơn vạn năm, thậm chí còn thấp hơn. Một đệ tử không tới vạn năm, liền tu luyện tới Dục Thần, ngươi nói tư chất của hắn sẽ kém? Hắn kém là bởi vì hắn tại thời điểm chuyển hóa thần linh căn xảy ra vấn đề, lại đem vốn có đỉnh cấp Linh Căn chuyển hóa thành Linh Căn rất kém cỏi. Lần này Thần Vực Sào ấp trứng, nếu như ta Thiên Phàm Tông có thể ở trong đó tìm được bảo vật giúp Vô Kỵ tinh lọc Linh Căn, các ngươi nói Vô Kỵ tương lai thành tựu sẽ lớn bao nhiêu?

- Đa tạ sư phụ giáo huấn, đệ tử hiểu.

Sư Túc đám người lúc này mới hiểu được sư tổ một phen khổ tâm.

Bàng Cật khẽ gật đầu nói:

- Còn có một chút các ngươi có lẽ không có chú ý tới, khi ta đối với Khổ Thái sinh lòng sát khí, chỉ có Mạc Vô Kỵ một người đứng dậy. Hắn một cái đệ tử mới vừa mới nhập môn tư chất còn rất kém cỏi, lẽ nào hắn không biết lúc này đứng ra phản bác một cái thần Vương sư tổ, sẽ là tử lộ sao? Hắn vẫn như cũ đứng dậy, điều này nói rõ cái gì? Hắn có bản thân kiên trì, cả một tiểu sư muội không quen biết cũng toàn lực bảo vệ. Loại tính tình này, chỉ cần ta Thiên Phàm Tông thành tâm đối đãi, hắn vĩnh viễn cũng sẽ không phản bội Thiên Phàm Tông.

...

Mạc Vô Kỵ tại sau khi sắp xếp xong xuôi Khổ Thái, càng là điên cuồng tu luyện. Hắn cảm giác chỉ cần mình vận chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, liền có thể hấp thu được cái loại này nồng nặc vô cùng thiên địa quy tắc Thần Linh Khí. Tại Thiên Phàm Tông, tốc độ tu luyện của hắn càng là tiến triển cực nhanh.

5 tháng thoáng một cái đã qua, Mạc Vô Kỵ triệt để vững chắc ở tại Dục Thần tầng một.

Chỉ là bởi vì bước vào Dục Thần sau đó, dù cho hắn hấp thu thiên địa Thần Linh Khí tốc độ mau nữa, muốn trong ngắn hạn nhảy vào Dục Thần tầng hai, còn là xa xa không hẹn.

Hôm nay, Mạc Vô Kỵ đang đang toàn lực hấp thu Thần Linh Khí tu luyện, cấm chế hắn bố trí bị chạm di chuyển một cái.

Mạc Vô Kỵ đình chỉ tu luyện mở ra cấm chế, để cho hắn nghi ngờ là tông chủ Sư Túc đích thân đến. Sư Túc tự mình đến, hắn nhanh đi ra ngoài nghênh tiếp.

- Ha ha, Vô Kỵ điện chủ, hắn là quấy rầy ngươi tu luyện sao??

Sư Túc còn không có tiến đến, liền cười ha hả nói.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Không có, đang định xuất quan đi dạo, tông chủ thế nào có thời gian đến động phủ của ta.

Vừa nói chuyện, một bên lại đem Sư Túc dẫn tới tiếp khách điện trong động phủ của mình.

Ngăn trở Mạc Vô Kỵ rót linh trà, Sư Túc nói:

- Vô Kỵ a, sự tình Thần Vực Sào ấp trứng ngươi hẳn là biết sao??

- Biết.

Mạc Vô Kỵ một chút, chuyện này Bàng Cật sư tổ nói qua, hắn còn có thể đi qua.

- Thần Vực Sào gần ấp trứng, chúng ta Thiên Phàm Tông vốn chỉ là đi qua bổ sung cái vài. Hiện tại sư tổ trở về, chúng ta Thiên Phàm Tông liền không như trước nữa là đi cho đủ số. Thần Vực Sào ấp trứng thời gian không phải là rất xác định, vô luận như thế nào, ba ngày sau ta Thiên Phàm Tông cũng đều xuất phát, ngươi đã chuẩn bị xong chưa?

Sư Túc cười tủm tỉm hỏi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 901: Có Người Không Phục

Mạc Vô Kỵ cũng muốn đi địa phương Thần Vực Sào ấp trứng xem, dù cho hắn có một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, tại Thiên Phàm Tông tu luyện càng là có đỉnh cấp Thần Linh Khí, thế nhưng hắn muốn trong khoảng thời gian ngắn vượt qua Dục Thần giai đoạn, cũng không có khả năng.

Đều nói Thần Vực Sào ấp trứng sau đó, bên trong có đỉnh cấp bảo vật, Mạc Vô Kỵ tự nhiên không muốn bỏ qua cơ hội như thế.

- Tông chủ yên tâm, ba ngày sau đó, ta nhất định đúng giờ cùng tông môn đệ tử đi tới Thần Vực Sào.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

- Đã như vậy, ta đi trước, ngươi cũng chuẩn bị một chút đi.

Sư Túc đứng lên, hắn đối với Mạc Vô Kỵ còn là rất hài lòng.

Chính như sư phụ nói, Mạc Vô Kỵ ngoại trừ tư chất kém một chút ra, bản tính cùng năng lực đều tốt lắm. Tư chất kém, hắn là thời điểm Linh Căn chuyển hóa xảy ra vấn đề.

...

Ba ngày sau, Mạc Vô Kỵ mang theo Khổ Thái đi tới tông môn quảng trường, nơi này đã đậu một con thuyền phi thuyền khổng lồ. So với phi thuyền trước đây Vi Giới dẫn bọn hắn đến tông môn, phải khí phái hơn mười lần.

Trên quảng trường có ít nhất mấy trăm người, ngoại trừ rất ít hơn mười người, đại đa số Mạc Vô Kỵ cũng không nhận ra.

- Vô Kỵ, ngươi thế nào lại đem Khổ Thái cũng mang đến?

Sư Túc đã ở trên quảng trường, hắn thấy Khổ Thái sau lưng Mạc Vô Kỵ, vội vàng qua tới hỏi.

Mạc Vô Kỵ vội vàng nhỏ giọng nói:

- Tông chủ, Khổ Thái đã thăng cấp Dục Thần cảnh. Nàng tiến vào Dục Thần cảnh sau đó, lại cũng không thử ra hắc ám Linh Căn.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng vậy rất là cảm thán, hắn một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc tu luyện, tuyệt đối coi như là mau. Từ Tu Chân Giới đến Tiên Giới, hắn còn thật không có thấy mấy ai tốc độ tu luyện nhanh hơn hắn. Trước đây Mộ Dung Tương Vũ sở dĩ tốc độ tu luyện nhanh hơn hắn, hắn là Mộ Dung Tương Vũ có vài chương Lạc Thư, có một cái thời gian gia tốc thế giới, nếu không, Mạc Vô Kỵ khẳng định Mộ Dung Tương Vũ tốc độ tu luyện cũng so ra kém hắn.

Thế nhưng Khổ Thái tốc độ là thực sự nhanh, ngắn ngủi nửa năm thời gian, Khổ Thái chẳng những lại đem hết thảy nguyên lực hắc ám thuộc tính ẩn nấp, còn từ Tiên Đế viên mãn lại nhảy qua một bước, thăng cấp tới rồi Dục Thần cảnh giới. Khổ Thái Dục Thần còn Dục Thần tầng một viên mãn, Mạc Vô Kỵ bất quá là vừa mới tại Dục Thần tầng một vững chắc mà thôi.

- A, thực sự?

Sư Túc kích động hỏi.

Đi theo liền truyền đến Bàng Cật sư tổ nói:

- Vô Kỵ, Khổ Thái cư nhiên tại Dục Thần cảnh liền ẩn nấp hắc ám Linh Căn? Chuyện này cũng không thể làm bộ, một khi xảy ra vấn đề, ta Thiên Phàm Tông chẳng khác nào bị người bắt được mượn cớ.

Mạc Vô Kỵ đối với đi tới phụ cận Bàng Cật khom người thi lễ nói:

- Sư tổ, đích thật là thực sự.

Bàng Cật gật đầu, nói với Khổ Thái:

- Ngươi cùng đi với ta phi thuyền thử một chút.

- Dà, sư tổ.

Khổ Thái khom người đáp.

Chờ Bàng Cật lại đem Khổ Thái mang đi, Sư Túc cũng đem Mạc Vô Kỵ dẫn tới trước mặt đông đảo đệ tử, cao giọng nói:

- Đây là điện chủ ngoại sự điện Mạc Vô Kỵ của Thiên Phàm Tông ta, ở tại Phàm Nhân Phong, cũng là đại đệ tử lần này dẫn Thiên Phàm Tông ta đi Thần Vực Sào.

Chính như Mạc Vô Kỵ không biết những đệ tử này, các đệ tử nơi này có thể quen biết Mạc Vô Kỵ, cũng chỉ có rất ít mười mấy tên mà thôi.

Ngoại trừ rất ít mười mấy đệ tử này quen biết Mạc Vô Kỵ bày tỏ hoan nghênh, các đệ tử còn lại chỉ là tượng trưng tính chất biểu đạt hoan nghênh. Rất hiển nhiên, theo mọi người Mạc Vô Kỵ quanh thân linh vận không hiện, hắn là dựa vào quan hệ mới có thể trở thành ngoại sự điện điện chủ.

- Tông chủ, lần này chúng ta Thiên Phàm Tông nhiều đệ tử đi qua như vậy?

Mạc Vô Kỵ nhìn trên quảng trường mấy trăm đệ tử, cũng có chút kinh ngạc.

Sư Túc cười khổ nói:

- Lần này đi qua là bốn mươi chín đệ tử, nếu mà cộng thêm Khổ Thái đó chính là năm mươi đệ tử. Ta Thiên Phàm Tông vừa mới khai tông, tuy

nói cũng chiêu thu một phần đệ tử tư chất tốt vào, thời gian dù sao quá ngắn, sợ rằng rất khó tại Thần Vực Sào ấp trứng tranh đoạt chiếm tiện nghi, ai...

Đều biết Thần Vực Sào trọng yếu, nhưng mà Thần Vực Sào tranh đoạt, cũng không phải có một cái Thần Vương là có thể giải quyết vấn đề.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút, đệ tử nơi này, Dục Thần tầng tám chín tầng cũng vậy có một chút. Nhưng Mạc Vô Kỵ cũng vậy có thể hiểu được Sư Túc bất đắc dĩ, những Dục Thần tầng tám tầng chín đệ tử này hiển nhiên không phải là tại Thiên Phàm Tông đến tu luyện. Giống như Ân Lâm, giống như Địch Bất Đồng, bọn họ vào tông thời điểm, chính là Dục Thần tầng bảy.

Thực lực như vậy thoạt nhìn tại Dục Thần cảnh giới cũng không tệ lắm, một khi cùng đại tông môn thiên tài đệ tử so đấu, này căn bản cũng không đủ nhìn.

Rất nhanh Vi Giới liền mang đến sư tổ khẩu dụ, hết thảy đi tới Thần Vực Sào đệ tử có thể lên thuyền.

Lần này Thiên Phàm Tông dẫn đội phải nói là ba người, ngoại trừ Bàng Cật sư tổ cùng Mạc Vô Kỵ ra, còn có chính là Vi giới trưởng lão. Sư Túc tông chủ và còn lại vài tên trưởng lão, bất quá là tới nơi này đưa tiễn mà thôi.

Mạc Vô Kỵ lên thuyền sau đó, Khổ Thái cũng trở lại rồi. Sắc mặt của nàng rất là mừng rỡ, rất hiển nhiên sư tổ khảo nghiệm một cái tư chất của nàng, nàng hắc ám Linh Căn đích thật là khảo thí không ra.

Năm mươi danh đệ tử ngoại trừ Mạc Vô Kỵ cùng Khổ Thái, Ân Lâm cùng Địch Bất Đồng cũng vậy ở trong đó. càng làm cho Mạc Vô Kỵ cảm giác Thiên Phàm Tông cái này tông môn vẫn rất có nhân tình, bàn về thực lực vô luận như thế nào cũng vậy không tới phiên Ân Lâm cùng Địch Bất Đồng hai người đi Thần Vực Sào. Hắn coi như là năng lực làm

việc khá lắm, miễn cưỡng có thể theo đội ngũ, thậm chí còn có thể làm một cái đại đệ tử đương đương.

Hiện tại chẳng những là hắn và Ân Lâm, Địch Bất Đồng mấy người, cả Khổ Thái cũng có thể theo cùng nhau đi.

Phi thuyền khởi động sau đó, Vi Giới trực tiếp lại đem hết thảy đệ tử tham dự Thần Vực Sào đều kêu đến. Vi Giới vốn chính là một cái nhân vật tựa thần côn, ngoại trừ Mạc Vô Kỵ mấy người ra, còn thật không có mấy người đệ tử biết lai lịch của hắn. Đối với các đệ tử còn lại mà nói, duy nhất có thể biết đến chính là vì giới là tông môn trưởng lão, còn là tư cách rất già cái loại này trưởng lão.

Cho nên trước mặt Vi giới, một đám đệ tử biểu hiện đều rất là quy củ.

Vi Giới vẻ mặt nghiêm túc gật gật đầu nói:

- Các ngươi là may mắn, không có có người nào tông môn đi Thần Vực Sào còn có Thần Vương cường giả làm bạn, mà các ngươi có, đây là đệ nhất đẳng may mắn cùng kiêu ngạo.

Vi Giới quả nhiên có tiềm chất thần côn, chỉ một câu may mắn, khiến cho nơi này đệ tử đã có một loại cảm giác tự hào.

Vi Giới rất là hài lòng gật đầu:

- Từ giờ trở đi Mạc Vô Kỵ là đại sư huynh của các ngươi, mọi chuyện đều có thể bẩm báo cho Vô Kỵ. Nếu mà Vô Kỵ không cách nào xử lý, ta sẽ ra tới xử lý cho các ngươi. Được rồi, từ nơi này đi Thần Vực Sào cộng thêm truyền tống, còn có mấy cái tháng lộ trình, mọi người trước mỗi người nghỉ ngơi.

Nói xong, Vi Giới là chút nào đều không chịu trách nhiệm vung tay lên, trực tiếp tiến vào bên trong khoang thuyền, hưởng thụ sư tổ đãi ngộ.

Một phần đệ tử tu vi hơi thấp, tính tình ôn hòa đều đều đến hướng Mạc Vô Kỵ chào. Bất chấp Mạc Vô Kỵ cái này đại sư huynh tu vi hắn là

không bằng bọn họ, bất quá Vi Giới trưởng lão đã nói, lần này là Mạc Vô Kỵ đại sư huynh dẫn dắt, bọn họ mới gia nhập tông môn thời gian mấy tháng, cũng không thể vi phạm trưởng lão ý tứ.

- Vô Kỵ, ta biết ngươi chỉ là nhập môn trước so với chúng ta mấy tháng mà thôi. Dựa theo nhập môn trình tự, ngươi thật sự là sư huynh. Ta Thiên Phàm Tông tương lai là muốn vấn đỉnh đỉnh cấp tông môn, cho nên có thể người là lớn. Ta hi vọng có thể hướng Mạc điện chủ thỉnh giáo một chút, nếu như ta thua, ta nhất định để Mạc điện chủ dẫn đầu, tôn sùng là đại sư huynh.

Cũng không phải tất cả mọi người sẽ nghe Vi Giới trưởng lão nói, Vi Giới mới vừa rời đi, một người nam tử trẻ tuổi thân hình cao lớn, mặt như quan ngọc liền đứng dậy.

Mạc Vô Kỵ tuy nói chỉ có Dục Thần tầng một, hắn vừa vào mắt liền đã nhìn ra tên này hắn là Dục Thần chín tầng tu vi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than, nếu như là đổi thành Thiên Phàm Tông đệ tử cũ, tuyệt đối không ai sẽ nói như vậy. Thiên Phàm Tông chiêu thu đông đảo đệ tử mới tiến đến, Thiên Phàm Tông hữu ái có lẽ sẽ dần dần mất đi, sau đó tại bên trong các loại quyền lợi tranh đoạt mất đi một loại tinh thần căn bản nhất quý báu nhất.

cũng không biết là chuyện tốt hay chuyện xấu, địa phương có người thì có giang hồ, nếu mà giang hồ đều hình không thành được, sẽ còn thiếu một loại cạnh tranh ý thức.

- Ngươi tên là gì?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt hỏi.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, để cho hắn dẫn đội không phải Vi giới trưởng lão, mà là Bàng Cật sư tổ. Bàng Cật sư tổ để cho hắn dẫn đội, hắn thì không thể đem cái này đại sư huynh danh tiếng tùy tùy tiện tiện nhường

ra. chẳng những là để cho Bàng Cật thất vọng, đối với lợi ích của hắn mình là một tổn thất lớn.

Nếu mà hắn dẫn đội, dù cho Thiên Phàm Tông chỉ có một danh ngạch có thể tiến vào Thần Vực Sào, vậy hắn cũng có cơ hội đi vào. Nếu mà hắn nhường ra thân phận dẫn đội, chẳng khác nào với lại đem cơ duyên để cho người khác. Hắn Mạc Vô Kỵ xuất đạo đến nay, điểm đạo lý này vẫn rõ ràng.

- Ta là Chủ phong đệ tử Phổ Duẫn, mời Mạc điện chủ chỉ giáo.

nam tử tự xưng Phổ Duẫn đi ra, đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, cũng không có tế xuất pháp bảo.

Thiên Phàm Tông một lần nữa khai tông thời gian cũng không lâu, ngoại trừ Mạc Vô Kỵ có chính bản thân một điện, hết thảy đệ tử đều là dưới Chủ phong. Đợi được vào tông thời gian nhất định sau đó, sẽ có tông môn thi đấu, tông môn thi đấu sau đó, đông đảo đệ tử, mới có thể được phân đến bên trong các đại thần ngọn núi, bởi các đại phong chủ truyền thụ.

Thiên Phàm Tông phong chủ rất ít, cho nên nơi này đệ tử tương lai rất có thể sẽ giống như Mạc Vô Kỵ, trở thành đứng đầu một ngọn núi.

Phổ Duẫn cũng là bởi vì biết Mạc Vô Kỵ cũng là một đệ tử, cho dù là phong chủ, thân phận cũng sẽ không cao hơn bọn họ, tu vi so với hắn, càng là kém rất xa.

Đồng thời hắn còn nghe nói qua Mạc Vô Kỵ mặc dù có thể đc chọn làm phong chủ, không phải là bởi vì tư chất, mà là bởi vì biết tiếp khách. Theo Phổ Duẫn, tiếp khách vậy cũng là sự tình tạp dịch đệ tử là, là chuyện của người hạ đẳng. Thiên Phàm Tông trên núi không có cọp, khỉ xưng bá vương. Hắn Phổ Duẫn vô luận phương diện nào, là Mạc Vô Kỵ cũng không thể so sánh, cho nên hắn mới dám đứng ra khiêu chiến Mạc Vô Kỵ địa vị. Hắn thấy, dùng tư chất của hắn, tương lai nhất định cũng là đứng đầu một ngọn núi Thiên Phàm Tông.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt quét tới những đệ tử còn lại, bình tĩnh hỏi:

- Còn có ai như Phổ Duẫn sư đệ, có bất mãn đối với chuyện ta là đại sư huynh?

Nghe được Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm cố kỵ vẫn như cũ gọi mình sư đệ, Phổ Duẫn tức giận sắc mặt có chút hồng phồng.

Một người nữ tử áo đỏ đứng dậy ôm quyền nói:

- Mạc điện chủ, ta là Chủ phong đệ tử Đạm Nhã. Mạc điện chủ năng lực chúng ta là rất kính phục, lại đem việc làm nghênh tiếp Thiên Phàm Tông sư tổ quan lễ tốt lắm. Nhưng ta vẫn cảm thấy Phổ Duẫn sư huynh nói rất đúng, đi Thần Vực Sào cũng không phải là du ngoạn, mà là cạnh tranh. Phổ Duẫn sư huynh Dục Thần tầng chín, ta cảm thấy sẽ nắm chắc hơn một phần.

Đạm Nhã rất là xinh đẹp. Vóc người lồi lõm tinh tế, nói tới nói lui thanh thúy êm tai. Tu vi càng là không kém, Dục Thần tầng tám.

Đạm Nhã vừa mới nói xong câu đó, liền có thêm người đứng ra, lần này là 1 tên gia hỏa cả người tài mập lùn, Dục Thần tầng năm cảnh giới, hắn cũng là cười híp mắt liền ôm quyền nói:

- Ta là Chủ phong đệ tử Tiêu Hướng Kỳ, Mạc điện chủ, ta cũng cho rằng lời của Phổ Duẫn sư huynh rất đúng, chính như Đạm Nhã sư tỷ nói, chúng ta không phải đi du ngoạn...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 902: Khiếp Chiến

Bên trong khoang thuyền, Vi Giới kính cẩn đứng ở trước người Bàng Cật nói:

- Sư tổ, đám đệ tử mới dường như không phục Mạc Vô Kỵ, mắt thấy sắp đánh, ta có có nên hay không đi quát lớn một cái?

Bàng Cật nhàn nhạt nói:

- Trước tông môn nhất phái cùng khí đệ tử không có góc cạnh đúng, bởi vì chúng ta tông môn là đang thao quang mịt mờ. Hiện tại tông môn yêu cầu phát triển, nhất định phải phải có cạnh tranh. Chỉ cần không tai nạn chết người, đệ tử giữa đó tranh chấp, chúng ta không cần nhúng tay. Ao tù nước đọng tông môn, sẽ không phát triển.

- Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ tối đa sẽ không cao hơn Dục Thần tầng ba, hơn nữa tư chất cực kém. Phổ Duẫn thế nhưng là thượng đẳng tư chất, Dục Thần chín tầng, nếu mà đánh nhau, Mạc Vô Kỵ nhất định không phải là đối thủ của hắn a...

Vi Giới vội vàng nói, hắn vẫn còn là rất hài lòng Mạc Vô Kỵ. không chỉ có bởi vì Mạc Vô Kỵ là hắn tự mình chiêu thu, trọng yếu hơn là Mạc Vô Kỵ lại đem tông môn nghênh tiếp làm cực kỳ thể diện, không có mất đi Thiên Phàm Tông đại tông môn khí thế.

Bàng Cật khoát tay chặn lại:

- Ta nhìn trúng chính là Mạc Vô Kỵ năng lực, hắn đích xác không phải là đối thủ của Phổ Duẫn. Thế nhưng hắn và Phổ Duẫn đều là Dục Thần cảnh, dù cho một cái một tầng một cái chín tầng, cũng đều là Dục

Thần cảnh. Nếu là hắn tại chiếm cứ đại nghĩa tình huống, kể cả tại Dục Thần Phổ Duẫn cũng không cách nào thuyết phục, vậy hãy để cho hắn vẫn làm điện chủ ngoại sự điện sao?.

- Dà, sư tổ.

Vi Giới nhanh chóng lên tiếng, hắn trong lòng vẫn là không cho là đúng. Điều này hiển nhiên là phải thông qua đấu pháp để giải quyết, Mạc Vô Kỵ đấu pháp không có thực lực, nói như thế nào phục mấy người Phổ Duẫn?

Dù cho hắn Vi Giới loại này thiên tài biết ăn nói, cũng không cách nào thuyết phục sao??

...

Bởi vì một câu nói của Mạc Vô Kỵ, còn có ai không hài lòng đối với ta là đại sư huynh đứng ra, kết quả tại sau Phổ Duẫn chẳng những đứng ra Đạm Nhã cùng Tiêu Hướng Kỳ. Lại có mấy chục người đứng dậy, hiển nhiên là bởi vì Mạc Vô Kỵ những lời này, coi như là mang tảng đá tự đập chân của mình.

Sau cùng đứng ở Mạc Vô Kỵ bên này chỉ còn lại có chín người. Chín người này còn bao gồm Khổ Thái, Địch Bất Đồng cùng Ân Lâm và chính hắn.

Nói cách khác, đệ tử mới chiêu thu, chỉ có sáu người đồng ý Mạc Vô Kỵ là đại sư huynh. Thậm chí sáu người này còn có bốn người là ngay từ đầu liền đứng ở Mạc Vô Kỵ bên này hành lễ không có rời đi, nếu mà bọn họ biết Mạc Vô Kỵ hỗ trợ tỷ số thấp như vậy, trong lòng bây giờ đều đang hối hận sớm rồi.

Phổ Duẫn đối với ba bốn mươi người đứng sau lưng hắn liền ôm quyền nói:

- Đa tạ các vị sư đệ đối với ta Phổ Duẫn hỗ trợ, ta Phổ Duẫn nhất định sẽ không để cho mọi người thất vọng.

Nói xong câu đó sau đó, Phổ Duẫn lúc này mới nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc điện chủ, nếu mà lần này là đi du ngoạn hoặc là nhàn sự, ta nhất định sẽ không cùng Mạc điện chủ tranh đoạt việc dẫn đội sư huynh. Thế nhưng lần này là đi Thần Vực Sào, quan hệ đến ta Thiên Phàm Tông thời gian tới, ta Phổ Duẫn phải tranh, bởi vì ta là một thành viên Thiên Phàm Tông. Chính là Vi giới trưởng lão trách cứ, ta cũng sẽ nhận. Chỉ cần Thần Vực Sào kết thúc, lúc trở lại, cái này dẫn đội đại sư huynh ta sẽ giao cho Mạc điện chủ.

Phổ Duẫn nếu là không có nói ra câu nói sau cùng, Mạc Vô Kỵ còn cũng không thèm để ý. Người mạnh là vua đạo lý này, Mạc Vô Kỵ sớm đã thành thói quen. Tại Phổ Duẫn nói ra câu nói sau cùng sau đó, hắn liền biết tên này là một ngụy quân tử. Trong lòng hắn cười nhạt, huyên náo lớn như vậy, nếu vì giới trưởng lão còn không biết, Vi Giới cũng quá ngu dại một chút.

Phổ Duẫn nói chuyện khẩu khí sở dĩ càng ngày càng nghiêm khắc, này cũng là bởi vì đã biết Vi Giới trưởng lão cam chịu tư thái. Trở về lại đem đại sư huynh vị trí giao ra đây, lời này quỷ cũng không tin.

- Phổ Duẫn sư huynh thực sự là trời quang trăng sáng, Đạm Nhã kính phục.

Phổ Duẫn sau khi nói xong, Đạm Nhã càng là thanh thúy vô cùng ra phụ họa. Đạm Nhã đi ra, người còn lại đều đi theo tán dương Phổ Duẫn sư huynh.

Phổ Duẫn nên mượn hơi sớm mượn hơi, lúc này tất cả mọi người lại đem ánh mắt nhìn về phía Mạc Vô Kỵ. Chỉ cần Mạc Vô Kỵ đồng ý cùng Phổ Duẫn tỷ đấu một hồi, kết quả cũng sẽ không lại có bất kỳ biến hóa nào.

Cùng Mạc Vô Kỵ tỷ đấu một hồi, Mạc Vô Kỵ thua, Phổ Duẫn là thật sự đại sư huynh. Phổ Duẫn nếu như thua... Ha ha, Phổ Duẫn sư huynh Dục Thần tầng chín, lại là đỉnh cấp thiên tài, tại sao thua?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Phổ Duẫn sư đệ, đấu pháp ta sẽ không cùng ngươi đấu, ta Thiên Cơ Tông đồng môn sư huynh hữu ái hỗ trợ, đao của ta là bổ về phía đối thủ, mà không phải chỉa vào đồng môn...

Mạc Vô Kỵ lời vừa nói ra, lập tức liền đưa tới từng trận nghị luận, một phần ánh mắt khinh bỉ sớm đã hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ.

Cái gì đao không phải là chỉ về đồng môn? Cái này căn bản là biết không phải là đối thủ của Phổ Duẫn, mà lựa chọn tránh né.

Người nhiều hơn đều là âm thầm lắc đầu, tông môn cư nhiên để cho một cái tên gia hỏa nhát chết làm đại sư huynh, nếu mà không phải là Phổ Duẫn sư huynh đứng ra, bọn họ Thiên Phàm Tông đệ tử tới rồi Thần Vực Sào phải mất bao nhiêu người?

Chính là mấy tên đứng sau lưng Mạc Vô Kỵ cũng đều là không gì sánh được thất vọng, có lẽ ngoại trừ Khổ Thái bên ngoài, nơi này mọi người thấy Mạc Vô Kỵ khiếp chiến đều cảm giác được thất vọng.

Dù cho Mạc Vô Kỵ thua mất, cũng so với khiếp chiến phải tốt hơn rất nhiều. Ít nhất phải có ra để chiến đấu, mà không phải làm một tên hèn nhát.

Chỉ có Khổ Thái biết Vô Kỵ đại ca lợi hại, vô luận Vô Kỵ đại ca là bởi vì nguyên nhân gì, nàng không cho rằng Vô Kỵ đại ca là khiếp chiến.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, hắn căn bản cũng không lưu ý những người này nói cái gì. Đừng nhìn hắn mới Dục Thần một tầng, Phổ Duẫn đã Dục Thần chín tầng. Muốn thực sự đánh nhau, hắn tin tưởng

mình có thể giết chết Phổ Duẫn. không có gì, hoàn toàn là một loại tự tin đến từ đáy lòng.

Nhưng hắn có thể giết Phổ Duẫn sao? Căn bản cũng không hiện thực.

Hắn thần thông vô luận là thần niệm tiễn ý, Sinh Tử Luân, Thất Giới Chỉ đều là đỉnh cấp đại thần thông, không phải là muốn mạng người hắn còn thi triển ra làm cái gì?

Hơn nữa hắn thấy Phổ Duẫn tại Dục Thần chín tầng viên mãn, đối với thiên địa đại đạo lĩnh ngộ càng là tới rồi một cái lằn ranh đột phá.

Hắn nếu mà cùng Phổ Duẫn động thủ, thi triển ra những đại thần này thông, chỉ cần là không giết Phổ Duẫn, liền nắm chặt 6 thành trở lên sẽ làm Phổ Duẫn tại nơi loại trong lúc sinh tử giác ngộ, từ bên trong hắn thần thông đạo vận cảm ngộ đến thần thông quy tắc mới.

Không lý do hắn tại sao phải giúp trợ Phổ Duẫn? Nếu là không là thi triển đỉnh cấp đại thần thông, thi triển Trọng Kích Tứ Đạo đi ra, cũng sẽ làm Phổ Duẫn cảm thụ được hắn thần thông đạo vận, trợ giúp Phổ Duẫn giác ngộ. Tuy nói Trọng Kích Tứ Đạo hơi kém, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không muốn tiện nghi cho tên này.

Bởi vì hắn không giết Phổ Duẫn, hắn thần thông sẽ có kẽ hở, loại sơ hở này, ở trong đó Phổ Duẫn nhất định có thể rõ ràng bắt lấy. Càng là trong lúc sinh tử, càng là dễ để cho Phổ Duẫn cảm ngộ. Hắn và những người khác bất đồng, hắn thần thông cùng đạo đều là chính bản thân khai sáng ra. Hiện tại hắn mới vừa tiến vào Dục Thần một tầng, một khi động thủ, các loại đạo vận rõ ràng nhất.

- Mạc điện chủ thật đúng là làm cho ta thất vọng.

Phổ Duẫn lắc đầu, trong giọng nói để lộ ra một loại sâu đậm thất vọng.

Mạc Vô Kỵ không thèm để ý chút nào, trái lại đối với bên người vài người nói:

- Các ngươi nguyện ý tin tưởng Phổ Duẫn sư đệ, cũng có thể đã đứng đi.

Bất chấp có hai người do dự một chút, nhưng tám người không có ai đứng ra. Có thể đc Thiên Phàm Tông tuyển nhận tiến đến, cũng không phải người ngu. Nếu mà mới vừa mới vừa lúc mới bắt đầu đã đứng ra đi, người đó cũng không có nói gì. Hiện tại đều đứng vào vị trí, lại đi qua, vậy chẳng những đắc tội Mạc Vô Kỵ cái này điện chủ, còn có thể đắc tội tương lai đại sư huynh Phổ Duẫn, dù sao bọn họ ngay từ đầu cũng không phải lựa chọn Phổ Duẫn đại sư huynh.

Thấy không ai đi qua, Mạc Vô Kỵ cao giọng nói:

- Từ hôm nay trở đi, ta mang theo các ngươi chín người, Phổ Duẫn sư đệ mang theo người phía sau hắn. Về phần Thần Vực Sào bên trong có hay không có thể thu được cơ duyên, mọi người đều bằng năng lực. Chờ sau khi Thần Vực Sào kết thúc, mọi người nguyện ý gia nhập ta Phàm Nhân Phong, ta cũng vậy phi thường hoan nghênh. Được rồi, chuyện này liền đến nơi đây kết thúc, mọi người mỗi người trở về bên trong khoang thuyền nghỉ ngơi.

Mạc Vô Kỵ loại thuyết pháp này, chẳng khác nào thầm chấp nhận Phổ Duẫn tranh quyền thành công hơn phân nửa sự thực. Đông đảo đệ tử đều có thể tưởng tượng được đến, chờ Thần Vực Sào trở về sau đó, tông môn đại đệ tử sẽ biến thành của Phổ Duẫn.

Phổ Duẫn khẽ mỉm cười, nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc điện chủ vẫn tương đối có biện pháp, đã như vậy, vậy ta liền việc đáng làm thì phải làm.

Nói xong hắn nói với đông đảo đệ tử đứng sau lưng hắn:

- Đa tạ mọi người đối với ta Phổ Duẫn tín nhiệm, Thần Vực Sào bên trong đích thật là bằng vào cơ duyên, thế nhưng ta tin tưởng thực lực quan trọng hơn.

Dường như Mạc Vô Kỵ đã đồng ý đem chức đại sư huynh tặng cho hắn giống nhau.

- Hỗ trợ phổ sư huynh!

Thanh âm so với trước vang dội cũng không chỉ gấp đôi, Mạc Vô Kỵ nhượng bộ, để cho Phổ Duẫn thu được mọi người tán đồng.

...

- Mạc sư huynh, nếu không ta cùng hắn đánh một trận, cùng lắm thì thua.

Tiến vào bên trong khoang thuyền sau đó, Ân Lâm vẫn còn có chút không cam lòng nói.

Nàng đối với Mạc Vô Kỵ vẫn là vô cùng kính nể, tuy rằng Mạc Vô Kỵ khiếp chiến, Mạc Vô Kỵ năng lực nàng tận mắt thấy. Thực lực của Phổ Duẫn có lẽ so với Mạc sư huynh mạnh hơn, nhưng nếu để cho Phổ Duẫn đi tiếp đãi tân khách, nàng trăm phần trăm khẳng định Phổ Duẫn làm không được như Mạc Vô Kỵ.

- Đúng, ta đều hận không thể đi giáo huấn tên này một trận, đáng tiếc ta cũng không phải đối thủ người này.

Địch Bất Đồng như nhau không thoải mái nói.

Mạc Vô Kỵ cười cười, hắn đưa mắt hạ xuống rơi vào hơi mập nam tử trẻ tuổi:

- Ngươi tên là gì?

- Trở về đại sư huynh, ta gọi Chư.

Hơi béo nam tử nhanh chóng khom người trả lời.

Heo? Cũng may Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phản ứng kịp, không phải là là chư heo. Cái này Chư là kẻ duy nhất khi đại bộ phận mọi người hỗ trợ Phổ Duẫn, cố ý vòng qua mọi người, đứng ở bên cạnh hắn.

Mạc Vô Kỵ cũng không có hỏi Chư vì sao không giống như người khác, mà là nói:

- Còn có mấy cái tháng lộ trình, mọi người tận lực bế quan tu luyện, ta cũng phải bế quan.

...

Vi Giới lại một lần nữa đi tới tổ sư nơi ở, khom người nói:

- Tổ sư, chúng ta không phải là chọn sai chớ? Mạc Vô Kỵ cư nhiên khiếp chiến, mặc dù cũng không nói gì trực tiếp nhường ra đại sư huynh vị trí, nhưng biểu hiện của hắn coi như là để cho đi ra ngoài.

Bàng Cật khẽ mỉm cười, khoát khoát tay nói:

- Ngươi không cần quản những thứ này, trở về tiếp tục bế quan, tu vi của ngươi còn quá kém một chút.

- Dà.

Vi Giới không dám nói nhiều, nhanh chóng rút đi.

Bàng Cật ánh mắt hạ xuống rơi vào đông đảo đệ tử nói chuyện bên người Phổ Duẫn còn đang ở trên boong thuyền, lắc đầu, Phổ Duẫn tính chất hiệu quả vì lợi ích quá nặng, xa không bằng Mạc Vô Kỵ.

Mặc dù hắn đối với phương pháp Mạc Vô Kỵ lựa chọn cũng vậy rất là thất vọng, lại biết Mạc Vô Kỵ là thật tất cả bất đắc dĩ. Hắn thấy, Mạc Vô Kỵ tu vi hắn là tại Dục Thần tầng một, tuyệt đối không phải là Dục Thần tầng ba. Để cho một cái Dục Thần một tầng tư chất tầm thường đệ

tử, đi cùng một cái Dục Thần chín tầng thiên tài đệ tử đấu pháp, đích thật là làm khó Mạc Vô Kỵ.

Bất quá hắn lại không cho là Mạc Vô Kỵ là khiếp chiến, Mạc Vô Kỵ cả ở trước mặt hắn vì Khổ Thái nói chuyện cũng dám, há có thể tại Phổ Duẫn mà khiếp chiến?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 903: Hoài Nghi Là Tiên Nhân Khiêu

Liên tục bốn tháng thời gian, không ngừng phi thuyền từ trong truyền tống trận chuyển hoán.

Tại tất cả mọi người đang cảm thán Thần Vực Sào ấp trứng thu hút, phi thuyền đã dừng ở một cái quảng trường cực kỳ phồn hoa đại. Trên quảng trường ngừng đông đảo phi thuyền, có vài pháp bảo là có thể thu lại, còn có thật nhiều đại hình phi thuyền thì không cách nào thu lại.

ngoài Quảng trường khắp nơi đều là san sát cửa hàng cùng tửu lâu, người lui tới không biết có bao nhiêu.

Mạc Vô Kỵ còn lấy đây là một cái tu chân thành hoặc là phường thị cực lớn, chờ hắn từ phi thuyền sau khi xuống tới, mới biết được bình thường tu chân thành cùng phường thị, chỉ sợ cũng không có quy mô lớn như vậy.

Liên miên thương lâu không biết kéo dài đến địa phương nào, kiến trúc cao to một tòa hợp với một tòa. Nơi này đất xây dựng dường như không bao nhiêu tiền, con đường hẹp nhất, cũng rộng mấy trượng.

Còn có một chút bất đồng cùng Thần Thành là, nơi này căn bản cũng không có bất luận cái gì cấm thần cấm chế. Ngoại trừ vài cái thương lâu nơi ở có cấm chế bên ngoài, toàn bộ đường phố mênh mông vô bờ, thần niệm nhìn một cái không sót gì.

Vi Giới nhìn thấy mọi người bộ dáng khiếp sợ, đắc ý nói:

- Chưa có tới Thần Vực Sào sao?, nơi này thứ không thiếu nhất chính là địa bàn. Bất luận kẻ nào, chỉ cần ngươi nguyện ý, ngươi liền có thể ở

ngoại vi thành lập cửa hàng cùng động phủ thuộc về ngươi. Cho nên nói, người nơi này nhất so le không đồng đều, có Thần Vương cường giả, thậm chí còn có Linh Căn bỏ hoang người phàm tồn tại.

Ân Lâm nhỏ giọng nói:

- Lẽ nào nơi này chính là Thần Vực Sào? Tại sao có một mảnh bằng phẳng cánh đồng bát ngát?

Phổ Duẫn cười ha ha nói:

- Ân Lâm sư muội không có nghe nói qua tự nhiên chẳng biết, nơi này thật là Thần Vực Sào, bất quá nơi này Thần Vực Sào là rất sớm ấp trứng. Ấp trứng sau đó Thần Vực Sào sẽ bị tìm kiếm một lần lại một lần, coi như là bảo vật ẩn nấp chỗ sâu dưới đất cũng sẽ bị đào đi. Chính là như vậy, vẫn như cũ còn không ngừng có bảo vật xuất hiện. Bởi vì Thần Vực Sào đều ở trên hư không vùng ven ấp trứng, cho nên mỗi lần Thần Vực Sào ấp trứng, đều là tại vốn cơ sở tăng thêm nữa.

Theo Thần Vực Sào lần lượt ấp trứng, nơi này bảo vật cũng vậy càng ngày càng nhiều, người nhiều hơn đều tụ tập ở chỗ này, dần dần tạo thành quy mô hôm nay. Không bằng phẳng địa phương, cũng vậy bị người chỉnh cho bằng. Bất quá nơi này địa phương là của mọi người, nơi này có thể thành lập động phủ, lại không thể chiếm đất, đây cũng là duyên cớ vì sao nơi này không có cấm trận lớn.

Phổ Duẫn đích thật là biết đến rất nhiều, dọc theo đường đi chỉ nghe được hắn đang không ngừng hướng mọi người giải thích cùng tự thuật.

Chính là Mạc Vô Kỵ cũng vậy từ trong miệng của hắn đã biết Thần Vực Sào dù cho bị tìm kiếm qua rất nhiều lần, trong đó vẫn như cũ có một chút bảo vật không có bị phát hiện.

Mạc Vô Kỵ một đám đệ tử đi theo Bàng Cật sư tổ rất nhanh liền xuyên qua khu cư ngụ thương nghiệp, tới rồi khu tụ tập tông môn.

Bất chấp không có cường đại thần niệm quét tới, Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào tông môn khu tụ tập, liền cảm nhận được một loại áp lực. Hắn có thể rõ ràng cảm thụ được tại khu vực này, có quá nhiều cường giả.

Tại tông môn khu tụ tập lớn nhất dọc theo quảng trường, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy Thần Vực Sào luận đạo trận, Thần Vực Sào đấu pháp trận các loại địa phương.

Tông môn tụ tập tại càng lùi phía sau một chút địa phương, ở chỗ này, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy càng nhiều hơn tông môn đánh dấu.

Thần diễn tông, Thần Hòa Cốc, Hi Nguyệt Thần Tông, Ngũ Hải Thần cung, Luyện tinh Thần Tông, Hồn Thiên Thần Tông...

Hầu như hết thảy tông môn đều ở trong này có doanh trại, Mạc Vô Kỵ cũng vậy nhìn thấy Thiên Phàm Tông. Thiên Phàm Tông cùng đỉnh cấp tông môn liền nhau, chữ lớn đánh dấu hắn là vừa mới dựng lên không có bao nhiêu lâu. Đoán chừng là bởi vì Thiên Phàm Tông là có Thần Vương tông môn, đãi ngộ so với tông môn tầm thường phải cao hơn một chút.

- Ha ha... Bàng huynh, lần trước quan lễ Thần Vương của ngươi ta bởi vì tại Thần Vực Sào cho nên chưa kịp đi qua, còn xin Bàng huynh thứ lỗi.

Bàng Cật mang theo Mạc Vô Kỵ chúng đệ tử vẫn chưa đi vào Thiên Phàm Tông doanh trại, một người lão giả râu dài phiêu phiêu liền đã đi tới, người còn ở phía xa liền ôm quyền ân cần thăm hỏi.

Bàng Cật cũng là ôm quyền cười vang nói:

- Thì ra là Lý Hòa Thần Vương, Thiên Cơ Thần Tông đệ tử đông đảo, Thần Vực Sào chuyện lại, Lý Hòa Thần Vương tự nhiên là không giúp được.

Mạc Vô Kỵ không nhìn ra Lý Hòa cảnh giới Thần Vương, hắn có thể cảm giác được, Lý Hòa Thần Vương so với Bàng Cật sư tổ cao hơn một cái cấp độ.

Hắn ngược lại cố ý quan sát một cái Lý Hòa Thần Vương, tên này là Thiên Cơ Thần Tông Thần Vương. Trước đây tại Tiên Giới có một cái Thiên Cơ Tông, không biết cùng thần vực Thiên Cơ này Thần Tông có hay không khác nhau.

- Không biết Bàng huynh đã có Thần Vương vị?

Lý Hòa Thần Vương cực kỳ nhiệt tình.

Bàng Cật nói:

- Bởi vì bước vào Thần Vương thời gian hơi ngắn, tất cả quan lễ vội vàng, còn chưa kịp thêm Thần Vương vị.

Lý Hòa Thần Vương cười ha ha một tiếng nói:

- Vừa lúc, một trong thập đại thần vương Hoằng Khởi Thần Vương vừa lúc cũng ở nơi đây, không bằng Bàng huynh cùng ta tất cả đi qua ngồi một chút, cũng vậy thương lượng một chút vì Bàng huynh thêm Thần Vương vị, đây cũng không phải là việc nhỏ.

Nói xong không đợi Bàng Cật nói chuyện, Lý Hòa Thần Vương liền nói lần nữa:

- Những đệ tử này để cho bọn họ tự động tiến vào Thiên Phàm Tông doanh trại nghỉ ngơi là được rồi. Dù sao Thần Vực Sào còn chưa có ấp trứng, chúng ta ở chỗ này nói không chừng còn phải chờ hơn mười trên trăm năm.

Bàng Cật gật đầu:

- Cũng tốt.

Nói xong hắn nói với Vi Giới:

- Vi Giới, ngươi phụ trách lại đem Thiên Phàm Tông đệ tử mang vào Thiên Phàm Tông doanh trại nghỉ ngơi. Ước thúc ta Thiên Phàm Tông đệ tử, không được tùy ý đi loạn.

- Dà.

Vi Giới nhanh chóng khom người đáp.

Chờ sau khi Bàng Cật tổ sư cùng Lý Hòa Thần Vương rời đi, Vi Giới mới lên tiếng:- Các đệ tử đều phải chú ý, chỉ có thể ở Thần Vực Sào ở lại trong phạm vi đi lại, tuyệt đối không thể vào không phải khu cư ngụ.

- Vì sao a? Vừa rồi Phổ Duẫn không phải nói, Thần Vực Sào không ai chỗ ở còn có bảo vật sao? Chúng ta đi tìm một chút, nói không chừng thật đúng là có thể tìm tới bảo vật.

Ân Lâm nghi ngờ hỏi.

Vi Giới cười hắc hắc:

- Ngươi cho là bảo vật này còn có thể đến phiên ngươi một cái nho nhỏ Dục Thần? Nếu mà bảo vật thực sự dễ lấy như vậy, ta Vi Giới sớm đi tìm. Đừng nói nhảm, cùng đi với ta doanh trại nghỉ ngơi.

Phổ Duẫn nhàn nhạt nói:

- Bảo vật là có, nguy hiểm cũng có. Người ở đây nhiều lắm, hầu như mỗi ngày đều có người chết ở Thần Vực Sào khu không người. Đừng xem những địa phương kia bảo vật bị tìm một lần lại một lần, vẫn là có rất nhiều nguy hiểm. Có chút nguy hiểm là bởi vì con người, còn có chút nguy hiểm là thiên nhiên tồn tại.

Mạc Vô Kỵ không có dự định đi ra ngoài, hắn vừa tiến vào Thần Vực Sào, cũng cảm giác được nơi này Thần Linh Khí tuy rằng dày đặc, thiên địa quy tắc lại mang theo một loại cảm giác không cách nào nói ra được.

Thật giống như một loại đồ đạc không có triệt để thành thục như nhau, nơi này thiên địa quy tắc dường như cũng chưa có hoàn toàn hình thành.

Tại Mạc Vô Kỵ suy đoán đến xem, đây cũng là cùng Thần Vực Sào có quan hệ. Thần Vực Sào vẫn chưa có hoàn toàn ấp trứng, nơi này thiên địa quy tắc tự nhiên cũng sẽ không hoàn toàn hình thành. Cái chỗ này tu luyện, so với hắn Phàm Nhân Phong, phải kém không phải là một cấp bậc.

Cũng may Mạc Vô Kỵ không tu luyện, hắn có rất nhiều chuyện làm, hắn có thể thôi diễn bùa chú cùng học tập trận đạo. Mạc Vô Kỵ không đi ra, đi theo Mạc Vô Kỵ Khổ Thái đám người tự nhiên càng chắc là sẽ không đi ra ngoài.

Liên tục bế quan 9 ngày, thời điểm Mạc Vô Kỵ thậm chí có thể thôi diễn ra một cái nhị cấp thần trận, cấm chế phòng của hắn bị chạm di chuyển một cái.

Mạc Vô Kỵ mở ra cấm chế, cư nhiên thấy Vi Giới trưởng lão vẻ mặt lo lắng đứng ở phòng của hắn cửa vào.

- Vi Giới trưởng lão, ngươi đây là?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi một câu.

Vi Giới trưởng lão chợt lách người, trực tiếp tiến vào căn phòng Mạc Vô Kỵ, sau đó vội vàng nói:

- Vô Kỵ, ngươi có thể hay không đưa mau giúp một tay nghĩ một cái biện pháp?

- Chuyện gì a?

Mạc Vô Kỵ có chút không giải thích được. Tại trong ấn tượng của hắn, Vi Giới cái này lão thần côn tu vi tuy rằng rất yếu, thế nhưng là gặp chuyện, vẫn là rất trầm tĩnh.

Vi Giới vội vàng nói:

- Thẩm Mính bởi vì mua được một quả Tịnh linh đạo quả...

- Tịnh linh đạo quả?

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc lập lại một câu, tại Thiên Phàm Tông giữ mấy tháng tàng kinh các sau đó, hắn đã hiểu thêm rất nhiều tri thức.

Loại này đạo quả nhưng là một loại đạo quả phi thường trân quý, cũng vậy là có thể tinh lọc Linh Căn. Mặc dù bên trong hết thảy đạo quả tinh lọc Linh Căn, coi như là đẳng cấp thấp nhất. Nhưng ngẫm lại toàn bộ thần vực có bao nhiêu người bởi vì bước vào Dục Thần cảnh Linh Căn chuyển hóa không hoàn toàn? Chỉ cần là Linh Căn chuyển hóa không triệt để, loại này đạo quả liền là bảo vật vô giá.

Trước Bàng Cật tổ sư nói giúp hắn làm một quả tinh lọc Linh Căn đạo quả, loại này tịnh linh đạo quả khẳng định cũng có thể giữ lời. Thẩm Mính cư nhiên có thể ở chỗ này mua được một quả tịnh linh đạo quả? Mạc Vô Kỵ là thật kinh ngạc, Thần Vực Sào thực sự có nhiều như vậy thứ tốt? Hơn nữa tịnh linh đạo quả cũng sẽ đc lấy ra bán ra?

Vi Giới gật đầu:

- Đúng vậy, nhưng đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là tịnh linh đạo quả này bị Thẩm Mính ăn, bây giờ người ta muốn Thẩm Mính bồi thường đồng dạng một quả tịnh linh đạo quả...

- Chờ một chút, Vi Giới trưởng lão, ta tuy rằng tu vi không cao, kiến thức thấp. Cũng biết tịnh linh đạo quả bình thường chắc là sẽ không lấy ra bán ra, coi như là muốn bán ra, đó cũng là tại bên trong đấu giá hội sao?? Tốt, chúng ta lui một bước nói, tịnh linh đạo quả bị bán ra, Thẩm Mính có nhiều thần tinh như vậy mua?

Mạc Vô Kỵ hỏi ngược lại.

Vi Giới trưởng lão thở dài:

- Vấn đề ở trong nơi này a, người bán ra đạo quả cho Thẩm Mính không biết là tịnh linh đạo quả, hắn lại đem tịnh linh đạo quả trở thành tịnh tâm quả.

Tịnh linh đạo quả cùng tịnh tâm quả Mạc Vô Kỵ đều chưa từng thấy qua, dựa theo hắn xem qua Thần linh thảo giới thiệu, hai loại trái cây đích thật là rất giống. Khác biệt duy nhất, chính là tịnh linh đạo quả ẩn chứa một loại đạo thần quy tắc, tịnh tâm quả bất quá là tầm thường một loại Thần linh thảo mà thôi.

- Còn chưa đúng a, Vi Giới trưởng lão, cho dù là người khác nghĩ sai rồi, vậy cũng chỉ có thể coi như là Thẩm Mính sửa mái nhà dột sao??

Mạc Vô Kỵ mặc dù nói không đúng, trong lòng hắn có chút hoài nghi. Bởi vì một cái thần vực tu sĩ, trừ phi hắn loại này vừa tới thần vực, trên cơ bản không có người lại đem hai loại trái cây nhầm lẫn.

Vi Giới trưởng lão nói:

- Này người là Loan hồn thần phủ đệ tử, người ta chủ động nói nghĩ sai rồi, hi vọng bồi thường Thẩm Mính một phần thần tinh, để cho Thẩm Mính đem đạo quả trả lại cho hắn. Nhưng Thẩm Mính đã ăn cái này đạo quả, bây giờ đối với phương trực tiếp giữ lại Thẩm Mính. Ta hoài nghi đây là cố ý, nhưng là chúng ta lấy không được chứng cứ...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, hắn khẳng định đây là tiên nhân khiêu (cái bẫy):

- Vi Giới trưởng lão, ngươi là trưởng lão, vì sao còn muốn tìm ta đi hỗ trợ?

Vi Giới than thở:

- Ngươi không biết quy củ của nơi này, chỉ cần tại khu cư ngụ, chuyện giữa Dục Thần cảnh đệ tử, Thiên Thần cảnh không thể nhúng tay, Thiên Thần cảnh sự tình, Thần Quân cảnh không được nhúng tay.

Loan hồn thần phù cũng có Thần Vương tồn tại, môn hạ thiên tài đệ tử nhiều không kể xiết, loại chuyện này tuyệt đối không phải là dựa vào đấu pháp có thể giải quyết...

- Trưởng lão, Phổ Duẫn sư huynh đi cứu Thẩm Mính...

Lại có một người đệ tử chạy tới nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 904: Luôn Cảm Thấy Không Thích Hợp

- A, chúng ta nhanh đi xem, Phổ Duẫn tâm cao khí ngạo, tuyệt đối không thể để cho hắn và Dục Thần đệ tử Loan Hồn Thần Phủ có xung đột, một khi như thế, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi...

Vi Giới vội vàng nói.

Hắn mặc dù là một lão thần côn, nhưng hắn nhìn quá rõ. Đừng xem Thiên Phàm Tông xuất hiện một cái Thần Vương, trên thực tế trong các tông môn cùng thế lực có Thần Vương, Thiên Phàm Tông hắn là kém nhất. Thậm chí một phần bậc trung tông môn không có Thần Vương lại có nội tình, cũng có thế lực càng mạnh hơn so với Thiên Phàm Tông.

Nếu là Phổ Duẫn đắc tội Loan Hồn Thần Phủ, sư tổ Bàng Cật tùy tiện làm như thế nào cũng không tốt.

Thẩm Mính gặp chuyện không may ở khác chỗ tông môn khu tụ tập, mà là ở Thần Vực Sào khu buôn bán. Nơi này có thể nói là một cái lộ thiên phường thị thật lớn, cũng có thể nói là một cái tu chân thành so với phường thị càng hoàn thiện hơn.

Ra khu tụ tập tông môn, chỉ là đi mấy phút, xa xa Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy một đám người vây bắt.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ dễ dàng liền quét Thẩm Mính, Thẩm Mính sắc mặt tái nhợt, tay có chút phát run. Mà đứng tại bên cạnh Thẩm Mính ngoại trừ Phổ Duẫn ra, còn có năm sáu đệ tử đến từ Thiên Phàm Tông.

Phổ Duẫn cũng không có như Vi Giới đoán, đã bắt đầu liều mạng cùng người Loan Hồn Thần Phủ. Bất quá hắn khóe miệng còn có một tia vết máu, khí tức có chút bất ổn, liền biết hắn hắn là đã cùng đối phương phát sinh qua xung đột.

Dù cho trên mặt Phổ Duẫn trừ khóe miệng có chút vết máu, địa phương khác thoạt nhìn không có bất kỳ vết thương, thần niệm của Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cảm giác được Phổ Duẫn hai bên khuôn mặt hắn là đều bị người đánh vài tát tai, còn có một chút vết tích hầu như biến mất.

Tại đối diện Thiên Phàm Tông lục bảy tên đệ tử, đứng bốn gã đồng dạng là Dục Thần tu sĩ. Trong bốn người này, đứng ở trước mặt nhất là một người cường tráng nam tử vóc người trung đẳng, luận tu vi, hắn dường như so với Phổ Duẫn còn phải yếu hơn. Tại trong mắt Mạc Vô Kỵ, tên này nhiều nhất là Dục Thần tầng bảy mà thôi.

Tại phía sau cường tráng nam tử, đứng ba gã Dục Thần tu sĩ, một người nữ tử vóc người mảnh mai, tướng mạo thanh tú, ánh mắt thoáng nhỏ một chút. Hai gã khác nam tử vóc người cũng rất cao. Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, ba gã tu sĩ đứng ở phía sau nam tử cường tráng, thực lực đều cao hơn so với nam tử này, thực lực không phải là Dục Thần tầng tám chính là tầng chín. Loan Hồn Thần Phủ tựa hồ là một người tu vi thấp nhất đứng ra chủ sự.

Mạc Vô Kỵ không cần hỏi, cũng biết bốn người này là Loan Hồn Thần Phủ. Chỉ có bốn người này cùng đám người Phổ Duẫn giằng co, về phần ngoại vi cũng vậy vây quanh rất nhiều người, vậy cũng là xem náo nhiệt tồn tại.

- Thang Vô Trận, ngươi rốt cuộc muốn làm sao? Ta Thiên Phàm Tông có Thần Vương cường giả tồn tại.

Mạc Vô Kỵ cùng Vi Giới đi tới, chợt nghe đến Phổ Duẫn ngoài mạnh trong yếu nói.

Hiển nhiên đứng ở trước mặt nhất nam tử gọi là Thang Vô Trận, hắn cố ý rụt một cái vai nói:

- Ai nha, ta sợ quá a, tông môn có Thần Vương, ha ha ha ha...

- Phổ Duẫn, lẽ nào ngươi không biết Thần Vực Sào không thể động thủ sao?

Vi Giới một bước chen vào đoàn người, bắt lại Phổ Duẫn cánh tay lớn tiếng quát lên.

Phổ Duẫn nhìn thấy Vi Giới, trong mắt rõ ràng lộ ra một tia dễ dàng, sau đó liền nói nhanh:

- Dà.

- Thế nào, lẽ nào Thiên Phàm Tông cần người Thiên Thần cảnh đối phó mấy người chúng ta sao? Cũng đúng, ngươi Thiên Phàm Tông có Thần Vương cường giả, tự nhiên là không kiêng nể gì cả.

Thang Vô Trận thấy Vi Giới đến, giọng nói lập tức trở nên băng hàn hẳn lên.

Tất cả mọi người biết Vi Giới cũng không phải sẽ đối với phó Loan Hồn Thần Phủ, hắn mặc dù đang mượn quát lớn chính bản thân tông môn đệ tử, cảnh cáo Loan Hồn Thần Phủ, nơi này không thể động thủ. Thế nhưng người ta loan hồn phủ dường như không nể mặt.

Vi Giới nhanh chóng nói:

- Ta sẽ không nhúng tay, ta chỉ là xem.

Nói xong lập tức đứng ở một bên, không nói gì thêm.

Thang Vô Trận nhìn Vi Giới cười lạnh một tiếng, dường như Vi Giới cũng không có xem ở trong mắt.

Thấy Vi Giới lui xuống, Thang Vô Trận cũng không có tiếp tục nhìn chằm chằm Vi Giới, mà là thản nhiên nói:

- Ngươi Thiên Phàm Tông không có người nào có thể giải quyết chuyện này, nhất định lôi Thần Vương cường giả uy hiếp ta Loan Hồn Thần Phủ, còn cậy thế...

- Chậm đã, ta là đại sư huynh của Thiên Phàm Tông, có chuyện gì để ta giải quyết. Ta Thiên Phàm Tông có hay không Thần Vương, cùng chuyện này không hề quan hệ. Chẳng lẽ ngươi Loan Hồn Thần Phủ có mấy cái Thần Vương cường giả, liền muốn coi đây là cớ động thủ đối với ta Thiên Phàm Tông sao?

Mạc Vô Kỵ nghe được đối phương lúc nào cũng nói Thần Vương sự tình, trong lòng hắn chính là vừa nhảy, chuyện này chỉ sợ không phải ngoài mặt đơn giản như vậy.

- Ngươi là người phương nào?

Thang Vô Trận nhìn Mạc Vô Kỵ đến, lạnh lùng nói, hắn nhìn ra, Mạc Vô Kỵ tư chất bình thường, hơn nữa tu vi phi thường vô cùng thấp.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Thiên Phàm Tông đệ tử Mạc Vô Kỵ, cũng là đại sư huynh của Thiên Phàm Tông lần này tới Thần Vực Sào dẫn đội các đệ tử. Vô luận là sự tình Thẩm Mính sư đệ, hay là Phổ Duẫn sư đệ, ta đều tiếp.

- Tốt lắm, ta xem ngươi làm sao tiếp.

Thang Vô Trận khinh thường nhìn chòng chọc Mạc Vô Kỵ.Thang Vô Trận ngược lại không cười đi ra, bên cạnh vây xem rất nhiều tu sĩ nghe được Mạc Vô Kỵ một cái tu vi thấp dám giải quyết chuyện này, đều là cười ha ha.

Lúc này Mạc Vô Kỵ lại tự xưng đại sư huynh, Phổ Duẫn bị đánh đỏ hai lỗ tai cũng sẽ không đứng ra nói nhảm.

Mạc Vô Kỵ nhìn Thẩm Mính nói:

- Thẩm Mính, ngươi lại đem chuyện đã xảy ra nói một lần không tăng không giảm.

- Chậm đã, nếu là ta không có nhìn lầm, ngươi tối đa bất quá là Dục Thần sơ kỳ mà thôi. Có phải là ngươi giải quyết hay không, ngươi Thiên Phàm Tông không ngừng phái đệ tử cấp thấp vô dụng tới nơi này lãng phí thời gian mọi người?

Thang Vô Trận vung tay lên, một đạo thần nguyên trực tiếp bao hướng về phía Thẩm Mính, Thẩm Mính muốn đứng ra nói chuyện bị đạo này thần nguyên lần nữa cuốn trở về.

Mạc Vô Kỵ không có ngăn cản, hắn chỉ là đối với người chung quanh liền ôm quyền nói:

- Các vị đạo hữu, ta Thiên Phàm Tông mặc dù là một cái tông môn vừa mới một lần nữa khai tông, nhưng cũng không phải là bị người tùy tiện vũ nhục. Ta là đại đệ tử Thiên Phàm Tông, ta vốn là muốn giải quyết vấn đề, thế nhưng hiện tại Loan Hồn Thần Phủ ngay cả chúng ta dò hỏi một chút chuyện đã xảy ra cũng vậy không cho phép. Xuất khẩu thì nói ta tu vi quá thấp, lẽ nào Loan Hồn Thần Phủ người vừa sinh ra chính là Thần Vương? Ta rất muốn biết có đúng hay không Loan Hồn Thần Phủ là đại tông môn, liền có thể tùy ý định tội người khác?

Mạc Vô Kỵ lúc nào cũng cảm giác chuyện này có cái gì không đúng, nhưng hắn lại không biết rốt cuộc là không đúng chỗ nào, cho nên hắn tận lực để cho xung quanh vây xem tu sĩ hiểu hết chuyện đã xảy ra.

- Ha ha ha ha, ngươi chỉ là một Dục Thần sơ kỳ, cũng dám nói là đại sư huynh? Đây là gạt ta, hay là lừa dối mọi người? Nếu là ta không có đoán sai, ngươi Thiên Phàm Tông người tới nơi này, ngươi tu vi hắn là thấp nhất sao??

Thang Vô Trận cười ha ha.

Chờ Thang Vô Trận đem lời nói cho xong sau đó, Mạc Vô Kỵ mới chậm rãi nói:

- Tu vi của ta đích thật là thấp nhất Thiên Phàm Tông bên trong vài người tới nơi này. Nếu là ta không có đoán sai, bên trong vài người Loan Hồn Thần Phủ ngươi tới, tu vi của ngươi cũng là thấp nhất sao?? Vì sao ngươi người tu vi thấp nhất Loan Hồn Thần Phủ có thể chủ sự, ta Thiên Phàm Tông thì không thể? Coi như là ngươi Loan Hồn Thần Phủ tự nhận cao hơn nhất đẳng so với ta Thiên Phàm Tông, nhưng mà nơi này không phải là Loan Hồn Thần Phủ, nơi này là Thần Vực Sào, còn chưa phải là ngươi Loan Hồn Thần Phủ có thể lấy thúng úp voi.

Thang Vô Trận thật không ngờ Mạc Vô Kỵ cư nhiên có thể nhìn ra tu vi của hắn, phải biết rằng tu vi của hắn, coi như là Thiên Thần cũng không nhất định có thể nhìn ra.

- Tốt lắm, ngươi để cho hắn nói đi.

Tại cảm giác được người chung quanh có chút xì xào bàn tán, Thang Vô Trận quyết định thật nhanh, trực tiếp lại đem chuyện này yết tới một bên.

Mạc Vô Kỵ nói với Thẩm Mính:

- Ngươi đứng ra nói chuyện đã xảy ra, tận lực ngắn gọn một phần.

- Dà.

Thẩm Mính đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ một cái sau đó, rồi mới lên tiếng:

- Ta vốn là muốn tại Thần Vực Sào phường thị đi dạo, không nghĩ tới mới vừa mới vừa đi tới cái này lộ thiên giao dịch khu, đã nhìn thấy hắn tại góc bày ra một cái hàng vỉa hè...

Thẩm Mính nói chuyện khoảng không ngăn cản, còn chỉ chỉ một người cao gầy nam tử phía sau Thang Vô Trận.

- Để cho ta kích động là, ta cư nhiên tại hắn hàng vỉa hè nhìn thấy một tấm Tịnh Linh Đạo Quả. Linh Căn của ta tại chuyển hóa thần linh căn, cũng không phải vô cùng triệt để, nhưng cũng không kém. Ta khẳng định, chỉ cần có một quả Tịnh Linh Đạo Quả, Linh Căn của ta sẽ lại đem này một tia không tinh thuần hóa rơi...

Thẩm Mính nói, mọi người đều không cảm thấy ngoài ý muốn. Dù sao vô luận là ai, thấy một quả Tịnh Linh Đạo Quả, cũng đều sẽ kích động không thôi.

- Lúc đó người này nói với ta, ngươi nhìn trúng cái này tịnh quả sao? Nếu mà ngươi cần, ta cho ngươi số này, hắn đưa ra ba cái ngón tay.

Thẩm Mính giọng nói tràn đầy hối hận:

- Ta cho là hắn nói là 3 miếng thượng phẩm thần tinh, ta không chút do dự lấy ra 3 miếng thượng phẩm thần tinh mang cho hắn, dù sao tịnh tâm quả tối cao cũng bất quá 3 miếng thần tinh. Hết lần này tới lần khác lúc này, có một người đến tìm hắn nói chuyện, ta mau chóng đem 3 miếng thần tinh đặt ở quầy hàng hắn, sau đó cầm trái cây liền đi. Không nghĩ tới ta chỉ là đi hơn mười bước, thần niệm liền quét hắn dường như phát hiện cái gì, đi theo nói chuyện với người đuổi theo hắn...

Mạc Vô Kỵ thầm than, quả nhiên là lừa đảo, có lẽ không thể nói là lừa đảo, hắn là trấn lột. Nếu mà hắn không có đoán sai, Thẩm Mính nhất định là nhìn thấy hai người này đuổi theo sau đó, hắn trước tiên lại đem trái cây nuốt xuống.

Tịnh Linh Đạo Quả có một cái chỗ tốt, chính là tùy thời tùy chỗ đều có thể dùng, hơn nữa không cần vận chuyển bất luận cái gì Linh Lạc tu luyện.

Điều này cũng không có thể trách Thẩm Mính, đổi thành bất cứ người nào vội vàng dưới sợ rằng đều phải làm như vậy. Thật vất vả lượm một cái đồ ngon, tại thần tinh trả cho đối phương sau đó, thứ này tự nhiên là của mình. Nếu là vật này đối với mình tác dụng lớn đến trình độ nhất

định, dù cho đối phương phát hiện, sợ rằng vật này cũng không muốn hoàn trả cho đối phương.

Thẩm Mính chính là làm như vậy.

- Vô luận ta có nhìn lầm ta đạo quả hay không, tại giao dịch còn chưa kết thúc, ngươi liền lấy đi đồ của ta, đây là ý gì? Ngươi Thiên Phàm Tông có một cái Thần Vương, liền có thể ép mua ép bán sao?

Dục Thần cao tu sĩ bị Thẩm Mính chỉ vào người kia đứng ra lớn tiếng quát lên.

- Ai nói giao dịch không có kết thúc? Ta thần tinh trả cho ngươi, lấy đi vật của ngươi, hơn nữa...

Không đợi Thẩm Mính đem lời nói cho xong, Loan Hồn Thần Phủ người này Dục Thần tu sĩ liền lớn tiếng nói:

- Ngươi thần tinh trả cho ta, ta đồng ý sao? Không sai, ta lúc đó là đang nói, thế nhưng là ta chỉ là đưa ra ba cái đầu ngón tay, người nào nói cho ngươi biết ta ba cái đầu ngón tay chính là 3 miếng thượng phẩm thần tinh? Ta nói là ba nghìn tấm cực phẩm thần tinh, chẳng lẽ không được sao? Rồi lại nói, ngươi lại đem thần tinh nhét vào quầy hàng, ta còn không nói ra có đồng ý hay không giao dịch ngươi liền đi, đây quả thực là cướp đoạt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 905: Kinh Động Thần Vương

Ba nghìn tấm cực phẩm thần tinh cũng không phải là số lượng nhỏ, có đôi khi trong một cái thần mạch khoáng, có thể đào ra một hai quả cực phẩm thần tinh cũng vậy là phi thường rất giỏi. Ba nghìn tấm cực phẩm thần tinh, cần bao nhiêu thần mạch khoáng? Huống chi, coi như là Tịnh Linh Đạo Quả thực sự, cũng không giá trị ba nghìn cực phẩm thần tinh.

- Ngươi một quả tịnh tâm quả dựa vào cái gì giao dịch ba nghìn tấm cực phẩm thần tinh?

Thẩm Mính giận vô cùng.

- Ai nói ta giao dịch đưa cho ngươi là tịnh tâm quả? Ta bán là Tịnh Linh Đạo Quả.

- Ngươi rõ ràng nói là tịnh quả.

- Đúng vậy, Tịnh Linh Đạo Quả tên gọi tắt tịnh quả không được sao?

- Ngươi...

Thẩm Mính khí sắc mặt từ tái nhợt trở nên đỏ lên:

- Thế nhưng là ngươi cho rõ ràng của ta là tịnh tâm quả, ta trước cũng vậy cho là Tịnh Linh Đạo Quả, nhưng mà ta ăn sau đó, mới biết không phải là Tịnh Linh Đạo Quả.

Mạc Vô Kỵ là thật hết chỗ nói rồi, hắn còn tưởng rằng Thẩm Mính là thật lấy được một quả Tịnh Linh Đạo Quả ăn, dù cho sau cùng chịu thiệt,

đối với Thẩm Mính mà nói, đây cũng là một thung cơ duyên. Không nghĩ tới tìm tốn lớn như vậy kình lực, Thẩm Mính sau cùng cư nhiên chỉ là ăn một quả tịnh tâm quả.

Bất quá chuyện đại thể đi qua Mạc Vô Kỵ đã qua rồi hiểu, hắn khẳng định Thẩm Mính là muốn chiếm tiện nghi. Nếu không, sẽ không tại trước khi đối phương không nói ra cụ thể giá cả, chỉ dựa vào tịnh tâm quả là 3 miếng thần tinh liền đơn phương thầm chấp nhận giá cả.

Nếu mà Thẩm Mính về tới doanh trại, vậy là dễ nói, dù sao giao dịch này đi qua thời gian lâu như vậy. Hiện tại Thẩm Mính gần như là tại giao dịch hiện trường bị tóm, còn hết lần này tới lần khác ăn Tịnh Linh Đạo Quả, chuyện này hiển nhiên là Thẩm Mính thiếu đạo lý.

Mạc Vô Kỵ khẳng định Thẩm Mính ăn đi không phải là Tịnh Linh Đạo Quả, mà là tịnh tâm quả. Nhưng hắn mơ hồ cảm giác được, nếu mà tiếp tục dây dưa ăn là tịnh tâm quả, mà không phải Tịnh Linh Đạo Quả sẽ có vấn đề lớn, về phần vấn đề ở địa phương nào, hắn lại không hiểu rõ, chỉ là có một loại cảm giác.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lập tức nói:

- Thang đạo hữu, chuyện này là ta Thiên Phàm Tông đệ tử không đúng, cái này Tịnh Linh Đạo Quả ta Thiên Phàm Tông nhận. Một quả Tịnh Linh Đạo Quả bao nhiêu thần tinh, còn xin bạn của Loan Hồn Thần Phủ nói một chút giá cả, chúng ta bồi thường.

- Ta vừa rồi đã nói, ta đây tấm Tịnh Linh Đạo Quả thế nhưng là tỷ niên tịnh linh cổ thụ thượng kết lại, gốc cây cổ thụ này chỉ có mười một tấm Tịnh Linh Đạo Quả, mỗi một tấm đều là vô giá...

Loan Hồn Thần Phủ tu sĩ xuất thủ Tịnh Linh Đạo Quả lời còn chưa dứt, xung quanh tất cả mọi người trong lòng hiểu rõ, chuyện này chỉ sợ không phải như thường Tịnh Linh Đạo Quả giá trị bồi thường có thể giải quyết.

Quả nhiên tên tu sĩ này sau cùng nói:

- Nếu ta nói rồi là ba nghìn tấm cực phẩm thần tinh, ta Loan Hồn Thần Phủ cũng không tăng giá nữa, chính là ba nghìn tấm cực phẩm thần tinh.

Thẩm Mính nghe được sau cùng những lời này, một lòng trở nên lạnh lẽo. Ba nghìn tấm cực phẩm thần tinh, coi như là Thiên Phàm Tông Bàng Cật lão tổ cũng cầm không ra được. Thiên Phàm Tông chỉ cần đưa hắn vứt bỏ, liền có thể bỏ qua một bên trách nhiệm. Hắn có chút hoài nghi Mạc Vô Kỵ là không phải cố ý thừa nhận hắn lấy đi chính là Tịnh Linh Đạo Quả, sau đó mượn cơ hội trả thù hắn, đưa hắn đuổi ra Thiên Phàm Tông.

- Điều này sao có thể, không muốn nói Thẩm Mính sư đệ mua không phải là Tịnh Linh Đạo Quả mà là tịnh tâm quả, dù cho Thẩm Mính sư đệ mua là Tịnh Linh Đạo Quả cũng không giá trị ba nghìn cực phẩm thần tinh. Mạc sư đệ, đây là phương thức xử lý của đại sư huynh?

Phổ Duẫn tức giận nói, lần này hắn cả Mạc điện chủ cũng không gọi.

Phổ Duẫn nói lập tức chiếm được chạy tới hết thảy đệ tử Thiên Phàm Tông hỗ trợ, chính là Vì giới cũng cảm thấy Mạc Vô Kỵ xử lý thiếu sót. Rõ ràng Thẩm Mính mua đi không phải là Tịnh Linh Đạo Quả, Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác thừa nhận, chẳng khác nào với đạo lý trước thua thiệt một đoạn, hoặc là nói là trước nhận thức kinh sợ rồi. Phương thức xử lý cc gì kỳ vậy?

- Tịnh Linh Đạo Quả phục dụng trong vòng một ngày hắn là có thể bị kiểm tra ra sao??

Trong đám người truyền tới một thanh âm rất nhỏ.

Phổ Duẫn nghe nói như thế, lúc này liền lớn tiếng kêu lên:

- Đúng, đúng, hoàn toàn có thể kiểm tra.

Sự thực hắn cũng không biết phải làm thế nào kiểm tra.

Thang Vô Trận dường như có chút ngây người, càng làm cho Phổ Duẫn lớn tiếng kêu lên:

- Có ai biết có đúng hay không dùng Tịnh Linh Đạo Quả thế nào kiểm tra? Xin báo cho.

Trong đám người lại truyền tới một thanh âm nói:

- Kiểm tra Tịnh Linh Đạo Quả yêu cầu hai gã Thần Vương, chỉ cần dùng Tịnh Linh Đạo Quả người rộng mở thức hải Linh Lạc. Hai gã Thần Vương thần niệm thẩm thấu vào thức hải Linh Lạc, thông qua bản thân Linh Lạc điều tra Linh Lạc người dùng biến hóa, lập tức liền có thể rõ ràng có đúng hay không phục dụng tinh lọc Linh Căn Tịnh Linh Đạo Quả.

- Tốt lắm, ngươi đã Thiên Phàm Tông nói chúng ta bán ra không phải là Tịnh Linh Đạo Quả, này chúng ta lập tức kiểm tra. Chính như các ngươi trước nói, ngươi Thiên Phàm Tông có Thần Vương, ta Loan Hồn Thần Phủ cũng có Thần Vương.

Đang khi nói chuyện, Thang Vô Trận dương tay chính là một đạo tin tức phát ra.

Trước Mạc Vô Kỵ còn đang nghi ngờ tại sao muốn hai gã Thần Vương thông qua bản thân Linh Lạc điều tra Thẩm Mính có đúng hay không phục dụng Tịnh Linh Đạo Quả, theo lý thuyết coi như là dễ kiểm tra, một cái Thần Vương cũng có thể sao?? Hiện tại Thang Vô Trận nghe được tin tức sau đó, không chút do dự lập tức liền phát ra tin tức, dùng hắn tư thế, dường như muốn vời hô Loan Hồn Thần Phủ Thần Vương đến.

Điều này làm cho trong lòng Mạc Vô Kỵ càng là có chút không ổn cảm giác.

Thần Vương là cái gì tồn tại? Đây chính là trong toàn bộ thần vực, đứng ở tột cùng nhất tồn tại. Thang Vô Trận tư chất mạnh hơn nữa, cũng vậy không có tư cách phát sinh một đạo tin tức liền chiêu đến đây đi?

Mạc Vô Kỵ còn không có nghĩ rõ ràng là chuyện gì xảy ra, một người nam tử gầy yếu thân mặc áo đen liền hư không nhảy qua rơi xuống.

Bất chấp nam tử gầy yếu thoạt nhìn bình thường không có gì lạ, hắn vừa tới nơi này, cái loại này cường đại khí tức thiên địa đã bị Mạc Vô Kỵ cảm giác được. Mạc Vô Kỵ cùng Bàng Cật Thần Vương cùng một chỗ tán gẫu qua ngày, hắn lập tức liền biết người này so với Bàng Cật Thần Vương cường đại hơn, rất hiển nhiên, đây là một cái Thần Vương.

Không có ra Mạc Vô Kỵ dự liệu, người này nam tử gầy yếu vừa ra hiện, bao gồm Thang Vô Trận, vài tên Loan Hồn Thần Phủ tu sĩ đều khom người thi lễ:

- Ra mắt Diêm Đình Thần Vương.

Một phần tu sĩ không biết Diêm Đình Thần Vương, lúc này cũng vậy toàn bộ là khom người thi lễ, hiện trường trở nên im ắng cùng có trật tự hẳn lên.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, Thang Vô Trận chỉ là một Dục Thần, thật đúng là thuận miệng gọi tới Thần Vương. Chuyện này nếu như nói không phải là dự mưu, đánh chết hắn cũng không tin.

Lúc này Vi Giới cũng vậy cảm nhận được không thích hợp, sắc mặt hắn có chút tái nhợt khom người thi lễ nói:

- Thiên Phàm Tông Vi Giới ra mắt Diêm Đình Thần Vương.

đám người Phổ Duẫn càng là sợ không dám nói lời nào, bọn họ không nghĩ tới khảo thí Thẩm Mính có đúng hay không phục dụng Tịnh Linh Đạo Quả yêu cầu Thần Vương đích thân tới, còn là hai gã Thần Vương.

- Chuyện gì?

Diêm Đình Thần Vương thanh âm không có nửa điểm ba động phập phồng.

Thang Vô Trận dùng tốc độ cực nhanh lại đem chuyện đã xảy ra nói một lần, cũng không có khuyếch đại cùng thu nhỏ lại.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tiến lên thi lễ nói:

- Thiên Phàm Tông đệ tử Mạc Vô Kỵ ra mắt Diêm Đình Thần Vương, chuyện này là ta Thiên Phàm Tông không đúng, ta đã nghĩ đến bồi thường Tịnh Linh Đạo Quả.

Diêm Đình Thần Vương mắt lạnh quét một cái Mạc Vô Kỵ, thản nhiên nói:

- Bất cứ chuyện gì đều chú ý công bằng công chính, ta Loan Hồn Thần Phủ đệ tử, cũng chưa chắc nói chính là lời thật. Ta vừa mới còn đang cùng Bàng huynh tự thoại, đã như vậy, ta đến mời Bàng huynh...

Diêm Đình Thần Vương mới vừa vừa mới nói mời Bàng Cật, Bàng Cật thân hình liền rơi xuống. Hắn cười ha ha một tiếng nói:

- Chuyện mới vừa rồi, ta cũng biết qua, chuyện này chính như đệ tử ta Mạc Vô Kỵ nói, là Thiên Phàm Tông không đúng. Bồi thường là hẳn là nên.

Hiển nhiên Vi Giới lại đem chuyện đã xảy ra nói cho sư tổ Bàng Cật Thần Vương.

Diêm Đình Thần Vương cười ha ha:

- Bàng đạo hữu, ta ngươi đều là tồn tại đứng ở tột cùng nhất thần vực. Thần Vực Sào như vậy hòa bình, cũng là bởi vì mọi người ở chỗ này công bằng công chính. Không nói ta cùng Bàng huynh là bằng hữu, dù cho ta cùng Bàng huynh không là bằng hữu, ta cũng vậy tuyệt đối không

có khả năng chỉ tin tưởng Loan Hồn Thần Phủ đệ tử ta nói, mà đơn phương làm ra quyết định.

Nghe được Diêm Đình Thần Vương nói, nhìn nhìn lại sư tổ Bàng Cật sắc mặt, Mạc Vô Kỵ khẳng định Loan Hồn Thần Phủ không phải là vì ba nghìn cực phẩm thần tinh, mà là vì để cho Bàng Cật sư tổ cùng Diêm Đình Thần Vương cùng nhau kiểm tra Thẩm Mính có đúng hay không đã phục dụng Tịnh Linh Đạo Quả.

Đổi cái cách nói, người ta ý không ở trong lời, căn bản cũng không phải là vì điều tra Tịnh Linh Đạo Quả sự tình. Mạc Vô Kỵ thậm chí hoài nghi, Loan Hồn Thần Phủ càng để ý là chuyện có muốn hay không cùng Bàng Cật sư tổ kiểm tra.

Mạc Vô Kỵ đang muốn nói chuyện, lại nghe thấy một cái thanh âm sang sãng truyền đến:

- Chút chuyện nhỏ này còn có cái gì tốt xoắn xuýt, các ngươi kiểm tra một chút tiểu tử này Linh Lạc, chúng ta trở về tiếp tục uống rượu ngon.

Thoại âm rơi xuống, một người hòa thượng mập cùng một nam tử áo xanh nho nhã rơi xuống.

Người chung quanh thấy hai người này đến, đều lần nữa khom người thi lễ.

Từ mọi người ân cần thăm hỏi, Mạc Vô Kỵ cũng biết tới hai người là ai. Hòa thượng mập là Diễn Độ Thần Vương, nam tử nho nhã áo xanh là Dịch Minh Thần Vương.

Vô luận như thế nào, cũng không thể để cho Bàng Cật sư tổ đồng dạng kiểm tra Thẩm Mính có hay không dùng Tịnh Linh Đạo Quả. Dù cho mấy Thần Vương đến, hắn cũng phải nghĩ biện pháp ngăn cản chuyện này.

- Vô Kỵ, ta tuyệt đối không có khả năng cùng Diêm Đình Thần Vương cùng nhau kiểm tra Thẩm Mính có hay không dùng Tịnh Linh Đạo Quả...

Bàng Cật sư tổ tại bên tai Mạc Vô Kỵ cực kỳ vội vàng truyền một câu nói, còn không có truyền hết, liền đột ngột dừng lại, sau đó Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy Bàng Cật sư tổ cùng chạy tới Dịch Minh Thần Vương, Diễn Độ Thần Vương nhiệt tình chào hỏi.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, tiến lên ôm quyền cao giọng nói:

- Thiên Phàm Tông đệ tử Mạc Vô Kỵ ra mắt mấy vị thần Vương tiền bối, chính là việc nhỏ lại kinh động mấy vị thần Vương tiền bối, thật sự là để cho các vãn bối thấp thỏm lo âu. Nếu như là chuyện gì đều cần kinh động thần Vương tiền bối, chúng ta đây Thần Vực Sào sợ rằng sẽ loạn thành một đoàn. Vãn bối có một cái kiến nghị, tạm thời chúng ta dựa theo Thần Vực Sào quy định, tu sĩ chúng ta Dục Thần cảnh giới để giải quyết. Nếu mà không giải quyết được, lại làm phiền mấy vị Thần Vương tiền bối.

Mạc Vô Kỵ vừa mở miệng, liền là dựa theo Thần Vực Sào quy định để giải quyết. chuyện giữa Dục Thần, Thiên Thần cũng không thể nhúng tay, chứ đừng nói chi là Thần Vương.

Không đợi vài tên Thần Vương còn lại nói chuyện, Bàng Cật liền mắng:

- Mạc Vô Kỵ, nơi này đều là tiền bối, Thần Vương tồn tại. Lần sau trước khi nói chuyện, cũng không được lỗ mãng.như vậy

Quát lớn xong Mạc Vô Kỵ, Bàng Cật lại hướng Diêm Đình Thần Vương ôm quyền nói:

- Diêm Đình huynh, đệ tử ta Thiên Phàm Tông không nên thân nói vậy cũng có vài phần đạo lý. Dù sao ta Thần Vực Sào là chuyện cùng cảnh giới, cùng cảnh giới giải quyết. Không bằng chúng ta xem bọn tiểu

bối giải quyết như thế nào, nếu quả như thật không giải quyết được, chúng ta động thủ lần nữa làm sao?

Diêm Đình Thần Vương như có ý vị nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, lúc này mới cười ha ha một tiếng nói:

- Bàng đạo hữu nói không sai.

Nói xong, hắn có nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Đã như vậy, ngươi hãy nói một chút, ngươi dùng thủ đoạn gì giải quyết.

...

vùng ven đoàn người, có một cô gái mặc áo xanh nhìn Mạc Vô Kỵ, hướng nữ tử quần màu lam bên người hỏi:

- Lam Âu tỷ tỷ, đây là ngươi nói Thiên Phàm Tông Mạc Vô Kỵ kia? Quả nhiên là to gan lớn mật. Ngày hôm nay xem hắn giải quyết chuyện này như thế nào, có đáng giá cho ngươi coi trọng như vậy hay không.

Đứng ở bên người nữ tử quần màu lục, nữ tử áo lam chính là Lam Âu, nàng khẽ mỉm cười:

- Người này xác thực gan lớn, trước đây nếu mà không phải là nhịn được tính khí, nói không chừng đều đã gọi mấy người chúng ta lăn đi rùi. Nhưng mà chuyện hôm nay, chỉ sợ không phải là hắn có thể giải quyết.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 906: Đấu Pháp Giải Quyết

Lam Âu sau khi nói xong, cố ý nhìn 1 cô gái khác bên cạnh mặc quần lót màu lam nhạt nói:

- Khúc sư tỷ, ngươi cảm thấy này Mạc Vô Kỵ có thể hay không giải quyết chuyện này?

Nghe nói như thế, vài nữ tử đứng cùng Lam Âu đều đưa mắt vào trên người cô gái này.

Dù lần này nữ tử cùng Lam Âu cùng đi xem náo nhiệt có bảy tám cô, nhưng nữ tử này gọi Khúc lam sư tỷ hiển nhiên là ưu tú nhất.

Tại giữa mấy người này, vô luận là khí chất hay là dung mạo, hoặc là vóc người, đều là không có bất kỳ người nào có thể cùng nàng so sánh. Cái này không chỉ là nói nàng mi mục như họa, vóc người hoàn mỹ, càng làm cho người khó có thể dời ánh mắt là trên người nàng này một loại thần vận đặc biệt, khiến người ta một loại cảm giác khí chất cao quý.

Lam Âu coi như là ưu tú, vừa so sánh cùng Khúc sư tỷ này, căn bản cũng không tại một cấp bậc.

Thấy mọi người nhìn mình, Khúc sư tỷ lắc đầu:

- Ta không biết hắn, bất quá chuyện này coi như là giải quyết, cũng là do Loan Hồn Thần Phủ chủ đạo.

Nàng và những người khác như nhau, cũng nhìn không ra Diêm Đình Thần Vương trên thực tế là muốn cùng Thiên Phàm Tông Thần Vương Bàng Cật kiểm tra Linh Lạc Thẩm Mính. Nàng chỉ là đang nghi ngờ Mạc

Vô Kỵ vì sao phải đưa ra việc giải quyết cùng cảnh giới, theo nàng, Loan Hồn Thần Phủ chỉ cần có một cái Thang Vô Trận, Thiên Phàm Tông liền không có bất kỳ Dục Thần nào có thể so được.

...

Mạc Vô Kỵ nghe được Diêm Đình Thần Vương nói, không hiểu cảm giác được một tia sát ý. Hắn biết mình đã chọc giận Thần Vương cường giả này, vừa rồi nếu mà không phải là Bàng Cật sư tổ đúng lúc nói hỗ trợ lời của hắn, Diêm Đình Thần Vương nói không chừng trực tiếp thông báo cho hắn tử vong.

Hắn mơ hồ cảm giác được vô luận là Diễn Độ Thần Vương hay là Dịch Minh Thần Vương đều như có như không đang giúp Diêm Đình Thần Vương, hy vọng có thể để cho Diêm Đình Thần Vương cùng Bàng Cật sư tổ cùng nhau kiểm tra Thẩm Mính có hay không dùng qua Tịnh Linh Đạo Quả.

- Diêm Đình thần Vương tiền bối quang lâm quang minh, có thể cho phép vãn bối thử một chút có hay không có thể giải quyết, đã là vãn bối may mắn lớn nhất, đâu còn dám đưa ra phương án. phương án giải quyết đương nhiên là bởi các sư huynh sư đệ cùng cảnh giới của Loan Hồn Thần Phủ nói ra, ta tối đa chỉ là bổ sung một cái mà thôi.

Mạc Vô Kỵ giọng nói cực kỳ khiêm tốn kính cẩn.

Mạc Vô Kỵ biết, nếu mà hắn rồi lại nói ra Thẩm Mính ăn Tịnh Linh Đạo Quả, trực tiếp đưa ra bồi thường Loan Hồn Thần Phủ, vậy nhất định sẽ bị Diêm Đình Thần Vương dùng ngôn ngữ dối trá chính nghĩa phun một phen, sau đó sẽ kiểm tra Thẩm Mính Linh Lạc thức hải, hắn đơn giản không đề cập tới chuyện này.

Thang Vô Trận lập tức đứng ra cúi người hành lễ đối với Diêm Đình Thần Vương:

- Nghe sư tổ nói, đệ tử mới biết được bất luận cái gì một việc, cho dù là ngươi đã nhận định, cũng cần thông qua phương thức công bình nhất để giải quyết. Thật giống như đệ tử nhận định Thẩm Mính mua đi là Tịnh Linh Đạo Quả, nhưng là chuyện này vẫn như cũ phải cho Thiên Phàm Tông tán thành, đây mới là đạo lý làm người làm việc. Nếu để cho đệ tử nhắc tới phương án, đệ tử đương nhiên là để cho sư tổ kiểm tra một chút Thẩm Mính Linh Lạc biến hóa, thế nhưng vị Mạc sư đệ này dường như có dị nghị.

Đã như vậy, ta Loan Hồn Thần Phủ cùng Thiên Phàm Tông Dục Thần cảnh đệ tử giữa đó liền trao đổi luận bàn lẫn nhau một cái, bên nào thắng, cứ dựa theo Dục Thần đệ tử bên đó nói ra phương án giải quyết.

Diêm Đình Thần Vương tán dương gật gật đầu nói:

- Vô trận ngươi rất là không sai, ta Loan Hồn Thần Phủ đệ tử, không thể khi dễ nhỏ yếu, không thể lật ngược phải trái, không thể lấy thế đè người. Cứ dựa theo ý tứ của ngươi đi làm đi.

Nói xong hắn nói với Bàng Cật:

- Bàng huynh, ngươi cho rằng như vậy được không?

Bàng Cật chỉ có thể cố gắng nụ cười nói:

- Loan Hồn Thần Phủ thực sự là nhân tài xuất hiện lớp lớp a, như vậy vừa dựa theo Thần Vực Sào phương thức đến giải quyết vấn đề, cũng sẽ không khiến cho song phương ngăn cách.

Thang Vô Trận thấy thế nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc sư đệ, ngươi để cho ta đưa ra phương án, này ta nghĩ chúng ta tu đạo, chính là vì nắm trong tay vận mạng của mình, ngao du vũ trụ mênh mông. người có đại pháp lực, mới có thể nắm trong tay tự thân. Ta nghĩ gọn gàng dứt khoát phương thức, không bằng đấu pháp. Người nào thắng, người đó nói phương án giải quyết, làm sao?

Mạc Vô Kỵ khẳng định Thang Vô Trận sẽ đưa ra đấu pháp, Thang Vô Trận bất chấp chỉ có Dục Thần tầng bảy, Mạc Vô Kỵ suy đoán người này nhất định phi thường cường đại. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ phỏng chừng Phổ Duẫn trên mặt bạt tai là Thang Vô Trận đánh, không chỉ là bởi vì Thang Vô Trận là người chủ sự Loan Hồn Thần Phủ. Còn có một chút chính là, Thang Vô Trận lúc nói xong, Phổ Duẫn có chút nao núng.

Phổ Duẫn Dục Thần tầng chín, cũng bị Thang Vô Trận đánh hai cái bạt tai, có thể thấy được Thang Vô Trận cường đại.

Tại Thang Vô Trận nói ra đấu pháp sau đó, Mạc Vô Kỵ thấy Phổ Duẫn quả nhiên cúi đầu. Chẳng những là Mạc Vô Kỵ nhìn thấy, Bàng Cật cũng vậy nhìn thấy. Bàng Cật cũng biết Phổ Duẫn chỉ sợ không phải Loan Hồn Thần Phủ Thang Vô Trận đối thủ này, chỉ là Phổ Duẫn là Thiên Phàm Tông duy nhất một cái đệ tử Dục Thần cảnh chín tầng viên mãn, muốn tỷ đấu tự nhiên là hắn đi ra.

Thấy Phổ Duẫn nghe được đấu pháp cúi đầu sau đó, Bàng Cật chính là thở dài một cái, hắn biết không cách nào trông cậy vào Phổ Duẫn này. thời điểm cùng Mạc Vô Kỵ cướp đoạt đại sư huynh ngược lại rất lợi hại, hiện đang đối mặt Loan Hồn Thần Phủ Thang Vô Trận, hắn cư nhiên không dám nói câu nào.

Mạc Vô Kỵ cười tủm tỉm nói:

- Tự nhiên dựa theo Thang sư đệ biện pháp đến.

Thang Vô Trận nghe được Mạc Vô Kỵ cũng gọi là hắn sư đệ, trong lòng lửa giận phun ra, chỉ là một Dục Thần sơ kỳ đạo vận không hiện, cũng dám xưng hô hắn sư đệ?

- Mạc sư đệ quả nhiên có khí phách, trước Mạc sư đệ nói chỉ bổ sung một cái yêu cầu, hiện tại ngươi có thể nói ra. Đương nhiên, ngươi nói thêm mấy cái cũng vậy không có vấn đề. Nếu là tỷ đấu thì có thương vong, nếu mà Mạc sư đệ cầu hạ thủ lưu tình nói, vậy cũng không cần nói ra. Mạc sư đệ, ngươi có thể an bài người đến cùng ta đấu pháp.

Thang Vô Trận giọng nói mang theo một tia sát ý nói.

Hắn thấy, Mạc Vô Kỵ lược thuật trọng điểm cầu, không phải là lựa chọn nơi so tài, hoặc là đưa ra một chút đến các loại quy ước.

Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ lấy nếu mà Thang Vô Trận không nói ra trước hắn nói có một cái điều kiện bổ sung, hắn liền chủ động nhắc nhở một cái, không nghĩ tới thực sự Thang Vô Trận muốn cho xung quanh mọi người xem, hắn Thang Vô Trận rất là quang lâm quang minh, cho nên dù cho hắn Mạc Vô Kỵ có bất kỳ yêu cầu gì, hắn Thang Vô Trận cũng có thể tiếp.Mạc Vô Kỵ mặt hiện lên lúng túng bốn phía ôm quyền nói:

- Ta là đại sư huynh, vậy dĩ nhiên là ta đi ra tỷ đấu. Chỉ là ta có một môn độc nhất vô nhị thần thông, môn thần thông này rất dễ bị học đi, thế nhưng là ta lại phải cùng Thang sư đệ tỷ đấu. Ta điều kiện duy nhất chính là hi vọng chúng ta có thể ở trong một cái phong bế mật thất tỷ đấu, người nào thắng, người đó đi ra. Về phần sinh tử, đó là đương nhiên là dựa theo Thang sư đệ nói, chết tức là bản lĩnh không hoàn thiện.

Đối với Mạc Vô Kỵ nói, cùng Thang Vô Trận tỷ đấu hắn căn bản cũng không sợ hãi. Hắn cảm giác Thang Vô Trận không đơn giản, nếu mà chỉ là Trọng Kích Tứ Đạo thần thông, hắn sợ không cách nào ngăn chặn Thang Vô Trận. Về phần cái gì Sinh Tử Luân, Thất Giới Chỉ, những thứ này thần thông Mạc Vô Kỵ bây giờ còn không muốn trước mặt người khác bại lộ.

Hắn thi triển Sinh Tử Luân cùng Thất Giới Chỉ, Thang Vô Trận hắn là không nhìn ra, bất quá hắn thần thông tại dưới ánh mắt Thần Vương tuyệt đối không có chút khả năng nào ẩn nấp.

Hiện tại hắn còn không có bước vào Thiên Thần, chính bản thân đối với thần vực thiên địa quy tắc hiểu còn không có thấu triệt, cho nên hắn thần thông vừa thi triển ra, trong đó quy tắc kẽ hở cũng sẽ bị cường giả bắt lấy.

Những thứ này thần thông cũng đều là cái mạng nhỏ của hắn, vô luận cái nào người, hắn đều sẽ không dễ dàng tiết lộ quy tắc trong đó. Càng không muốn bởi vì chính bản thân thi triển thần thông, kết quả thần thông bị người ta học đc.

- Tốt, ta đồng ý. Mặt sau đại điện này đã từng là một cái cách âm điện, chúng ta ở nơi đó tỷ đấu.

Thang Vô Trận trong lòng như nhau kinh ngạc Mạc Vô Kỵ cư nhiên như vậy mang loại, thực sự dám cùng hắn tỷ đấu. Cho nên hắn sau khi nói xong, trực tiếp tách ra đoàn người, tiến vào ngoài trăm trượng một cái đại điện to lớn màu xám tro.

Mạc Vô Kỵ đối với Diễn Độ Thần Vương cúi người hành lễ nói:

- Mời Diễn Độ tiền bối tại đây ngoài điện đưa ra một tầng che đậy thần niệm cấm chế.

Diễn Độ Thần Vương cười ha ha một tiếng:

- Ngươi chỉ cần đi vào, ta sẽ bố trí.

- Dà, đa tạ tiền bối.

Mạc Vô Kỵ lần nữa thi lễ sau đó, đi theo Thang Vô Trận nhanh chóng tiến vào cách âm điện.

Diễn Độ Thần Vương tại sau khi hai người tiến vào, thật đúng là ở bên ngoài bố trí một tầng che đậy cấm chế, lúc này mọi người lại cũng nhìn không thấy tất cả đồ đạc bên trong.

Bất chấp mọi người không thấy được bên trong, nhưng đều là phi thường mong đợi nhìn chằm chằm vào điện.

Dựa theo đạo lý mà nói, Mạc Vô Kỵ phải thua không thể nghi ngờ. Mạc Vô Kỵ phải thua không thể nghi ngờ, còn dám tiếp nhận Thang Vô Trận khiêu chiến, có đúng hay không có chút cổ quái?

Cộng thêm Mạc Vô Kỵ muốn tại trong điện đấu pháp, có đúng hay không Mạc Vô Kỵ cầm giữ bùa chú cùng pháp bảo lợi hại gì?

Đang lúc mọi người suy đoán cùng nghi hoặc trong tiếng, Mạc Vô Kỵ đã tiến vào đại điện. Cái đại điện này tuy là bỏ hoang, trong đó kết cấu rất là rộng lớn, bên trong rộng mở to lớn, thật giống như một phương thiên địa.

- Họ Mạc, ngươi nếu muốn tìm chết, vậy cũng chớ trách gia gia ngươi không khách khí.

Thấy Mạc Vô Kỵ tiến đến, Thang Vô Trận cười lạnh một tiếng, trương tay đã bắt ra một món pháp bảo hình trứng.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, vẫn như cũ không chút hoang mang nói:

- Thang sư đệ, ngươi chờ một chút đê.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ nắm lên trận kỳ liền vẩy đi ra ngoài, trong thời gian ngắn hắn liền đem đại điện này nội bộ không gian lần nữa che đậy.

- Ha ha, muốn dùng trận vây khốn ta sao?

Thang Vô Trận cười ha ha, không chút nào lại đem Mạc Vô Kỵ thủ đoạn nhìn ở trong mắt.

Mạc Vô Kỵ đình chỉ bố trí trận kỳ, mới chậm rãi nói:

- Ta là sợ có con lừa ngốc rình coi, mới bày đưa một cái phòng rình coi pháp trận mà thôi. Dùng khốn trận đấu ngươi, Thang Vô Trận, ngươi quá đề cao chính ngươi rồi.

- Ngươi là nói?

Thang Vô Trận sắc mặt có chút khó coi, nếu mà tại trước khi Mạc Vô Kỵ bố trí phòng ngừa rình coi trận pháp, Diễn Độ Thần Vương có thể

thấy hắn và Mạc Vô Kỵ trạng huống, đây chẳng phải là nói hắn trước sau không nhất trí nói chuyện bị Diễn Độ Thần Vương nhìn ra?

Khó trách thời điểm hắn xưng họ Mạc, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ gọi hắn Thang sư đệ, tên này quả nhiên âm hiểm dối trá.

- Vậy hãy để cho ta nhìn ngươi một chút thủ đoạn có đúng hay không cùng miệng của ngươi lợi hại...

Thang Vô Trận lại cũng lười cùng Mạc Vô Kỵ dong dài, hắn chỉ cần giết rơi Mạc Vô Kỵ, đi ra ngoài khiến cho hai vị Thần Vương kiểm tra Thẩm Mính có hay không dùng Tịnh Linh Đạo Quả.

Lúc này Mạc Vô Kỵ khẳng định Diễn Độ Thần Vương sẽ không lại đem thần niệm mở rộng tiến đến, hắn bố trí phòng thần niệm pháp trận tuy rằng yếu đuối, lại mang theo một cái thanh âm báo động, bất luận cái gì cường giả thần niệm chỉ cần dựa vào một chút gần, sẽ chỉ là phát sinh kêu to chói tai. Hắn tin tưởng Diễn Độ Thần Vương loại này đỉnh cấp cường giả, vẫn là sẽ có tự trọng.

Đã không còn người ngoài rình coi, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không nương tay. Vòng xoáy lĩnh vực mở rộng đi ra đồng thời, ba đạo thần niệm tiễn đồng thời bắn ra.

Mạc Vô Kỵ là muốn đánh nhanh thắng nhanh, cho nên hắn tại ba đạo thần niệm nhanh như tên bắn ra sau đó, chuẩn bị Sinh Tử Luân giáp thần thông. Đây là hắn lần đầu tiên cùng cường giả Dục Thần chiến đấu, hắn quyết định không nương tay.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 907: Nhớ Kỹ Đừng ... Chọc Ta

Thang Vô Trận lĩnh vực cùng vòng xoáy lĩnh vực của Mạc Vô Kỵ vừa đụng đụng, cũng không có lay động vòng xoáy lĩnh vực Mạc Vô Kỵ chút nào, Thang Vô Trận trong lòng chính là trầm xuống. Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không phải là Dục Thần kỳ, Mạc Vô Kỵ rất có thể cũng là Dục Thần hậu kỳ, thậm chí là Dục Thần viên mãn.

Nguyên bản Thang Vô Trận đối với Mạc Vô Kỵ còn có một tia khinh thị, lúc này đâu còn dám có nửa điểm khinh thị ý niệm trong đầu. Trong tay pháp bảo hình trứng nổ tung, cư nhiên hóa thành một phương hình bầu dục tinh không đại trận.

Từng viên một tinh cầu ngang dọc trong đó, tạo thành một cái mênh mông không có giới hạn tinh không lại đem Mạc Vô Kỵ vây ở chính giữa.

Mạc Vô Kỵ thậm chí cảm giác được bản thân thần niệm cũng bắt đầu mơ hồ thời điểm, hắn ba đạo thần niệm tiễn ý nứt ra Thang Vô Trận lĩnh vực, trước người Thang Vô Trận không còn có nửa điểm tấm chắn.

Một loại tử vong uy hiếp truyền đến, Thang Vô Trận lại cũng không kịp đoái hoài dùng tinh không đại trận khóa lại sau đó oanh kích Mạc Vô Kỵ, 3 cái tinh cầu bóng dáng cấp tốc bị hắn cuốn trở về.

- Rầm rầm ầm!

Liên tiếp nổ vang nổ tung, Thang Vô Trận cuốn trở về 3 cái tinh cầu bóng dáng tại trước thần niệm tiễn ý một cái đi theo một cái nổ tung, xé rách nguyên khí tứ phân ngũ liệt.

Thang Vô Trận cũng cảm giác được thức hải của mình gần cũng bị xé bỏ giống nhau, há mồm liền phun ra vài đạo máu tươi. Thức hải từng trận mệt mỏi truyền đến, hắn cũng là thở phào nhẹ nhõm.

Tinh không đại trận bên trong tiêu hao 3 cái tinh cầu bóng dáng, lúc này mới chặn Mạc Vô Kỵ ba đạo thần niệm tiễn ý.

Hắn vũ trụ tinh không đại trận bên trong tinh cầu đều chưa có hoàn toàn thành hình, mỗi một cái tinh cầu đều là hắn tiêu hao cực đại tinh lực cùng đại giới hình thành. Hiện tại một lần đã bị đánh nát ba cái khối tinh cầu, để cho hắn cảm giác được một loại sâu đậm đau lòng.

Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên phát hiện cùng cảnh giới tu sĩ có thể dễ dàng phá hỏng thần niệm tiễn ý của hắn như vậy, hơn nữa cái kia hình trứng tinh không đại trận, còn kém một chút khóa lại thức hải của hắn. Cũng may hắn hạ thủ nhanh, ba đạo thần niệm tiễn ý trực tiếp phá vỡ đối phương lĩnh vực, để cho thức hải của hắn lần nữa rõ ràng.

Lúc này Mạc Vô Kỵ phi thường rõ ràng Thang Vô Trận pháp bảo không đơn giản, cái này hình bầu dục tinh không đại trận hắn là một cái lớn hình pháp bảo. Trong này tinh cầu cũng đều là dựa theo Thang Vô Trận ý nghĩ cùng thần thông bố cục, hơn nữa mỗi một cái tinh cầu cũng đều là Thang Vô Trận thông qua thủ đoạn ngưng tụ. Theo bên trong tinh cầu càng nhiều càng ngưng thật, cái này pháp bảo nhất định là càng lợi hại.

Vừa rồi hắn ba đạo thần niệm tiễn ý sở dĩ liên tiếp phá huỷ Thang Vô Trận 3 cái tinh cầu bóng dáng, không phải là bởi vì Thang Vô Trận cái này hình bầu dục tinh không đại trận không tốt, mà là bởi vì Thang Vô Trận cái này tinh không đại trận bên trong tinh cầu còn không có thành hình, thậm chí ngay cả hình thức ban đầu cũng không có hình thành.

Nếu mà Thang Vô Trận hình bầu dục tinh không đại trận bên trong tinh cầu đều hoàn toàn thành hình, vậy hôm nay hắn một trận cũng không cần đánh, trực tiếp chịu thua đi.

Tại xé mở Thang Vô Trận hình bầu dục tinh không đại trận một tia khe hở, sau khi thức hải triệt để tẩy trừ, Mạc Vô Kỵ tạm thời thay đổi ý nghĩ. Thực lực của Thang Vô Trận rất mạnh, mạnh hơn là Thang Vô Trận cái này hình bầu dục tinh không đại trận. Cái này tinh không đại trận một mảnh mê man mênh mông, dù cho mình và hắn đối chiến, lúc này cũng không biết trong đó có bao nhiêu tinh cầu.

Sinh Tử Luân hiện đang thi triển, tuyệt đối không cách nào ngăn chặn đối phương, tối đa bất quá là làm cho đối phương tinh cầu lại vỡ mấy cái mà thôi.

Bán Nguyệt Trọng Kích bị Mạc Vô Kỵ tế xuất, một đạo sông dài hạ xuống.

- Răng rắc!

Thật giống như một đạo lôi quang tại mênh mông không có giới hạn trong tinh không đánh rớt, trong ngân mang sát ý, Mạc Vô Kỵ rốt cục thấy rõ ràng cái này hình bầu dục tinh không.

Trong tinh không thưa thớt lơ lửng hơn mười tinh cầu, bởi vì bị Mạc Vô Kỵ 3 tiễn giết chết ba cái, Thang Vô Trận tinh cầu đại trận lại cũng không cách nào trói buộc lại Mạc Vô Kỵ thức hải thần niệm.

- Ầm!

Một đạo có chút ngưng thật tinh cầu bóng dáng như từ xa vời đập tới, không đợi Mạc Vô Kỵ sông dài thần thông hoàn toàn hạ xuống, liền đánh vào bên trên sông dài thần thông.

Cuồng bạo nguyên lực bao trùm trở về, ngực Mạc Vô Kỵ một buồn bực. Thang Vô Trận hiển nhiên là kinh nghiệm chiến trận, không đợi Mạc Vô Kỵ sẽ xuất thủ, lại là một đạo tinh cầu bao trùm đến, đạo này tinh cầu trực tiếp đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Chỉ là lúc này, Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm muốn lui về phía sau ý nghĩ. Hắn không chỉ cũng không lui lại, tay trái là một quyền đánh ra, thần thông Liệt Vực Quyền. Sông dài kích mang cũng vậy không có lùi bước, kích mang sát ý càng là sáng chói mắt hắn lên. Nguyên bản bị Thang Vô Trận tinh cầu bóng dáng oanh kích dưới hầu như muốn tán nứt ra kích mang, lại một lần nữa ngưng tụ.

- Ầm! Răng rắc!

Tinh cầu bóng dáng đánh vào Liệt Vực Quyền, Thang Vô Trận thứ tư tinh cầu nổ tung.

Cuồng bạo thần nguyên oanh kích, yết hầu Mạc Vô Kỵ trào máu, hắn cố nén lại đem một búng máu nuốt xuống, vẫn không có lui về phía sau, ngược lại là một bước bước vào Thang Vô Trận hình trứng mênh mông trong tinh không, tay phải giơ tay lên họa xuất một đạo âm dương ấn ký.

Thần thông, Sinh Tử Luân!

không gian bị Thang Vô Trận hình bầu dục tinh không đại trận bao phủ lại đột ngột họa xuất hai nửa, Thang Vô Trận hết lần này tới lần khác cảm thụ được bên trong không gian này sinh tử biến thành hai cực. Tử khí bao trùm hắn tất cả sinh cơ, để cho linh hồn cùng Nguyên Thần hắn cũng dần dần bị bao lên.

Khí tức tử vong bao phủ đến, Thang Vô Trận trong lòng đột ngột sinh ra một trận sợ run. Hắn thật sự là không nghĩ ra, thần niệm của Mạc Vô Kỵ cùng thức hải vì sao cường đại như vậy. Hắn Thang Vô Trận thức hải đã coi như là cực kỳ cường đại, vẫn như cũ không cách nào như Mạc Vô Kỵ thần thông thi triển không hề bất luận cái gì nhất thời chậm lại.

- Dừng tay.

Thang Vô Trận lớn tiếng quát lên, hắn và Mạc Vô Kỵ giao phong thời gian cũng không lâu, mấy cái thần thông trao đổi giữa đó, hắn liền biết thực lực của Mạc Vô Kỵ sẽ không kém so với hắn. Không đúng, hắn là

mạnh hơn hắn. Loại này tử vong giáp ấn uy hiếp, để cho Thang Vô Trận đã có cực độ nguy hiểm.

Loại này tử khí càng ngày càng mãnh liệt, nếu mà hắn muốn ngăn trở, vậy sẽ phải hủy diệt hơn phân nửa tinh cầu của hắn vũ trụ tinh không.

Những thứ này là hắn tâm huyết cùng năm tháng ngưng tụ tinh cầu đã bị hủy đi bốn cái, nếu mà lại phá huỷ nữa, hắn pháp bảo liền hoàn toàn xong. Cái pháp bảo này thế nhưng là hắn lớn nhất kiêu ngạo cùng tư bản, hắn có thể dùng Dục Thần nổi danh, một bộ phận nguyên nhân rất lớn là cái này pháp bảo, hắn tuyệt đối không có thể để cho vũ trụ tinh không trận đồ bị hủy diệt.

Mạc Vô Kỵ không có chút nào dừng tay ý tứ, hắn chẳng những không có dừng tay, Sinh Tử Luân sinh tử vết tích càng là càng ngày càng rõ ràng.

Một sống một chết, tử khí tại Thang Vô Trận quanh người ngưng tụ.

- Mạc Vô Kỵ, ta biết ngươi lợi hại, nếu như ta đập nồi dìm thuyền, ngươi căn bản là không thể giết chết ta. Chỉ là cho ngươi Thiên Phàm Tông cùng ta Loan Hồn Thần Phủ cừu hận càng sâu mà thôi...

Thang Vô Trận lớn tiếng quát lên, nếu mà Mạc Vô Kỵ còn không ngừng tay, hắn lập tức liền đập nồi dìm thuyền. Chính là hủy diệt rồi hắn vũ trụ tinh không trận đồ, cũng không thể ở chỗ này vứt bỏ mạng nhỏ.

- Thang Vô Trận, ta muốn giết ngươi coi như là ngươi đập nồi dìm thuyền ta cũng có thể giết, không tin ngươi có thể thử xem một chút. Đương nhiên muốn ta dừng tay cũng có thể, nhưng ngươi là thành tâm nhận thua sao? Nếu như ta dừng tay ngươi lại động thủ với ta, ta chẳng phải là lại phải phí một phen tay chân?

Mạc Vô Kỵ châm chọc nói.Hắn cũng vậy bội phục Thang Vô Trận bik nói, Thang Vô Trận cũng không có nói hắn cá nhân cùng cừu hận

của mình làm sâu sắc, mà là nói Thiên Phàm Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ cừu hận càng sâu.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có dự định giết chết Thang Vô Trận, mặc dù hắn tin tưởng dù cho Thang Vô Trận sử xuất đòn sát thủ, hắn cũng có thể dùng Thất Giới Chỉ giết chết đối phương. Nhưng giết chết Thang Vô Trận, đó chính là để cho Thiên Phàm Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ hình thành cừu hận không cách nào giải quyết, đối với hắn Mạc Vô Kỵ cũng vậy không có nửa điểm chỗ tốt.

Chính hắn là không sợ chút nào, cùng lắm thì chạy trốn mà thôi. Thế nhưng là Thiên Phàm Tông đối với hắn không tệ, loại này cừu hận không cần phải đi kéo.

- Mạc Vô Kỵ, ta nhận thua, xin ngươi dừng tay.

Thang Vô Trận ủy khuất nói ra những lời này sau đó, hắn cảm giác được chung quanh tử khí bỗng nhiên đình chỉ tăng, cái loại này khí tức tử vong tuy rằng còn rất áp lực, chí ít có thể cho trong lòng hắn thoáng an ổn một phần.

- Ta chỉ có một điều kiện, đó chính là sau khi rời khỏi đây, sự tình liên quan tới Tịnh Linh Đạo Quả xóa bỏ, hai bên không đổ lỗi cho nhau. Về phần lý do, vậy chính là ta cùng ngươi một phen tâm sự sau đó, ngươi cảm thấy oan gia nên giải không nên kết.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

- Vậy ta không có cách nào ăn nói cùng Diêm Đình sư tổ.

Thang Vô Trận trong lòng nổi lên một trận bất đắc dĩ.

- Đó là chuyện của ngươi.

Mạc Vô Kỵ giọng nói lạnh nhạt.

- Tốt ta đồng ý.

Thang Vô Trận cắn răng nói.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên tán đi Sinh Tử Luân, đổi thành trước 1 trong 2 phải chết, hiện tại hắn có thể dễ dàng tán đi Sinh Tử Luân.

Thu hồi bản thân vũ trụ tinh không trận đồ, phía sau Thang Vô Trận ra một thân mồ hôi lạnh. Hắn có chút khinh bỉ nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Quả nhiên là cái đồ giả dối, một cái cường giả Dục Thần viên mãn, cư nhiên giả trang thành một cái Dục Thần sơ kỳ, thần vận còn ít hiển. Ta dối trá, ngươi so với ta còn dối trá nhiều hơn.

- Thang Vô Trận, ta có đúng là dối trá giáp hay không, không tới phiên ngươi nói chuyện. Nhớ kỹ sau này không nên chọc tới ta, bằng không ta sẽ càng thêm dối trá đó nha.

Mạc Vô Kỵ không thèm để ý chút nào Thang Vô Trận nói.

- Tốt lắm, ta Thang Vô Trận nhớ kỹ.

Thang Vô Trận hừ một tiếng sau đó, xoay người vừa muốn đi ra.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một thủy tinh cầu nói:

- Thang Vô Trận, nơi này có một thủy tinh cầu, vừa rồi ngươi tất cả cử động ngôn ngữ toàn bộ tại bên trong Thủy Tinh Cầu này. Ngươi sau khi rời khỏi đây, có thể tùy tiện nói, nếu như ta mất hứng, Thủy Tinh Cầu này sẽ chia mỗi người một phần. Còn có chờ ta gửi đi Thủy Tinh Cầu sau đó, ta sẽ đi đấu pháp trận khiêu chiến ngươi nga, khi đó, ta cũng sẽ không dễ nói chuyện như bây giờ.

- Trời đu.! Ngươi...

Thang Vô Trận thấy Mạc Vô Kỵ thủy tinh cầu trong tay, tức thiếu chút nữa phun ra một búng máu ra, thế nào còn có tên gia hỏa vô sỉ như vậy?

Hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy tên gia hỏa âm hiểm vô sỉ như thế, trên thực tế nếu như là hắn ngăn chặn Mạc Vô Kỵ, hắn cũng sẽ không nhớ tới dùng Thủy Tinh Cầu.

Mạc Vô Kỵ thu hồi Thủy Tinh Cầu bình tĩnh nói:

- Ta biết ngươi suy nghĩ gì, ngươi ở đây muốn áp chế ta không biết dùng Thủy Tinh Cầu sao?? Bởi vì ngươi sẽ trực tiếp giết ta. Ta so với ngươi có kinh nghiệm nhiều hơn, ngươi xem, không hề động ngươi một sợi lông, càng là không có giết ngươi, cho nên nhớ kỹ đừng... nữa chọc giận ta a. Người, phải hiểu được cảm ơn.

- Tốt lắm.

Thang Vô Trận nắm chặt nắm tay, xoay người cấp tốc rời đi Giảng Pháp Điện này.

...

- Có ý tứ.

Diễn Độ Thần Vương cười hắc hắc, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ còn ở bên trong lại thêm bố trí một cái che đậy cấm chế.

Chính như Mạc Vô Kỵ đoán như vậy, Diễn Độ Thần Vương hỗ trợ bố trí xong che đậy thần niệm cấm trận sau đó, hắn là có thể thấy tình cảnh bên trong Giảng Pháp Điện, Thang Vô Trận nói hắn cũng vậy nghe rõ ràng. Cũng không phải là bởi vì hắn muốn nghe trộm, mà là cái này cấm trận chính là hắn bố trí, hắn tâm niệm vừa động liền có thể thấy rõ ràng tình huống bên trong.

Mạc Vô Kỵ bày thêm che đậy cấm chế, tại trong mắt Diễn Độ Thần Vương hiển nhiên là trăm ngàn chỗ hở, hắn vẫn còn là không có đi động, làm một Thần Vương cường giả, sao lại chấp nhặt cùng Dục Thần tu sĩ.

Bất quá Diễn Độ Thần Vương cũng vậy có chút ngạc nhiên Mạc Vô Kỵ dùng phương thức gì thắng Thang Vô Trận.

- Loan Hồn Thần Phủ Thang Vô Trận đi ra rồi, lần này thắng là Thang Vô Trận, ta đã nói mà...

Trong đám người có người kêu lên.

- Thời gian cũng quá ngắn sao??

Lại có người không ngờ nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 908: Thiên Phàm Tông Có Bí Mật

Diêm Đình Thần Vương mặt lộ sắc mặt vui mừng, mặc dù hắn khẳng định Thang Vô Trận có thể giết chết Mạc Vô Kỵ, nhưng bởi vì Mạc Vô Kỵ thần thần bí bí không cho phép người ta nhìn đấu pháp, để cho hắn có chút thấp thỏm. Nếu như không phải là bởi vì hắn là một Thần Vương, bận tâm uy nghiêm của mình, cộng thêm Mạc Vô Kỵ lại đã nói trước, hắn liền trực tiếp phủ định đề nghị của Mạc Vô Kỵ.

trên mặt Bàng Cật hiện ra một chút mất mát, biết rõ khả năng Mạc Vô Kỵ thắng được có rất nhỏ, trong lòng hắn vẫn như cũ còn có chút chờ mong Mạc Vô Kỵ có thể cho hắn một kinh hỉ, thực sự thắng Thang Vô Trận.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ mệnh thất lạc mất không nói, hắn còn phải giao ra bí mật lớn nhất Thiên Phàm Tông.

- Không nghĩ tới hắn cư nhiên lại đem mạng nhỏ liệng tại chỗ này...

Lam Âu lắc đầu tự nói một câu, nàng còn chuẩn bị nghĩ biện pháp để cho Mạc Vô Kỵ trở thành ngoại môn đệ tử của Vong Xuyên đạo môn.

- Hắn không chết.

Khúc sư tỷ biểu tình có chút băng lãnh, bỗng nhiên nói.

Lam Âu sửng sốt, còn không có chờ nàng câu hỏi, nàng đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ đi ra. Mạc Vô Kỵ chẳng những không có chết, trên người cả vết thương cũng không có, mặt ngoài thoạt nhìn Mạc Vô Kỵ thật giống như đi vào uống một ly trà đi ra bình thường giống nhau.

- Thang sư huynh cư nhiên không giết cái kia Thiên Phàm Tông Mạc Vô Kỵ...

Trong đám người lập tức có người kêu lên.

Lúc này tất cả mọi người nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, trước Thang Vô Trận nói qua, tiến vào Giảng Pháp Điện liền sinh tử do mệnh, thật không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ sống thật tốt, dường như quá thoải mái a.

- Ta đã biết, Thang sư huynh lòng dạ rộng lượng, tha Mạc Vô Kỵ một mạng.

- Đó là tự nhiên, Loan Hồn Thần Phủ là đỉnh cấp tông môn, các ngươi không biết sao?, năm đó Loan Hồn Thần Phủ phủ chủ khí độ kinh người. Thang sư huynh xuất thân Loan Hồn Thần Phủ, loại này khí phách đích thật là chúng ta không cách nào trông ngoài bóng lưng.

...

Nghe được trong đám người nghị luận, Diêm Đình Thần Vương gật đầu, hắn cảm thấy Thang Vô Trận làm không tệ, lúc này không giết Mạc Vô Kỵ, hiệu quả tốt hơn.

- Thịnh huynh, tên đệ tử này của các ngươi Loan Hồn Thần Phủ không sai, lòng dạ rất là rộng rãi.

Dịch Minh Thần Vương nhìn Thang Vô Trận rất là tán thưởng nói.

Diêm Đình Thần Vương cười ha ha một tiếng:

- Cuối cùng là không có cô phụ ta kỳ vọng, có đôi khi giết cũng không phải cách duy nhất thắng được.

Hòa thượng mập Diễn Độ Thần Vương cười hắc hắc:

- Chuyện này sợ rằng còn chưa nhất định nga.

Hắn là nhìn thấy Thang Vô Trận trước sau tiến vào Giảng Pháp Điện biểu hiện khác biệt, muốn nói Thang Vô Trận sẽ bỏ qua cho Mạc Vô Kỵ, hắn có chút không quá tin tưởng. Nếu Thang Vô Trận không có khả năng bỏ qua cho Mạc Vô Kỵ, vậy tại sao hai người đều có thể hoàn hảo không hao tổn đi ra? Chỉ có một cái khả năng, Mạc Vô Kỵ đã bỏ qua cho Thang Vô Trận.

Bàng Cật thấy Mạc Vô Kỵ đi ra cũng có chút ngạc nhiên mừng rỡ, bất quá vừa nghĩ tới chuyện sắp xảy ra, hắn vui sướng trong lòng liền biến mất vô tung vô ảnh.

- Ra mắt mấy vị thần Vương tiền bối.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng đi ra sau, hắn đi trái lại nhanh hơn Thang Vô Trận, vượt qua Thang Vô Trận sau đó, đối với bốn gã Thần Vương hành lễ.

Diêm Đình Thần Vương gật đầu, chậm rãi nói:

- Ngươi và vô trận tỷ đấu chúng ta cũng không có nhìn thấy, nói vậy đã có kết quả rồi sao??

Mạc Vô Kỵ càng là một bộ sợ hãi nói:

- Làm phiền thần Vương tiền bối cho ý kiến, ta cùng Thang sư đệ mới quen đã thân, trò chuyện phi thường hữu nghị. Bởi vì nghĩ đến chư vị tiền bối còn ở bên ngoài chờ, lúc này mới mau chạy ra đây.

Diêm Đình Thần Vương chau mày, Mạc Vô Kỵ giọng nói dường như không như là bị Thang Vô Trận dạy dỗ một trận.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ đi theo liền nói:

- Ta cùng Thang sư đệ có hiệp thương tốt sau đó, quyết định không có khả năng thương tổn hai phái hòa khí, chuyện này chuyện lớn biến thành chuyện nhỏ, chuyện nhỏ coi như không có.

Diễn Độ Thần Vương bỗng nhiên ở một bên cười tủm tỉm nói:

- Mạc Vô Kỵ, ý của ngươi là nói ngươi thương lượng với Thang Vô Trận kết quả là, chuyện này bỏ qua?

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Bẩm Diễn Độ tiền bối, chính là ý tứ này.

Diễn Độ Thần Vương cũng là cười hắc hắc, ánh mắt nhìn Mạc Vô Kỵ có chút cổ quái.

Diêm Đình Thần Vương trong lòng giận điên lên, hắn vẫn như cũ sắc mặt bình tĩnh cười tủm tỉm nhìn Thang Vô Trận:

- Vô trận, cái này Tịnh Linh Đạo Quả có phải thật giải quyết rồi hay không? Lần sau nếu vì loại chuyện nhỏ này kinh động mấy người chúng ta, cần phải trách phạt.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ không có ghi xuống Thủy Tinh Cầu, Thang Vô Trận nhất định sẽ phản bội, nói không có giải quyết, hoặc là nói kết quả giải quyết chính là kiểm tra Thẩm Mính Linh Lạc.

Hiện tại hắn căn bản cũng không có dũng khí nói như vậy, Mạc Vô Kỵ trong tay có chứng cứ, chỉ cần hắn dám nói, Thủy Tinh Cầu này lập tức sẽ công khai.

Mặc dù hắn cực độ sợ hãi tổ sư hỏi, vẫn như cũ chỉ có thể nơm nớp lo sợ hồi đáp:

- Bẩm tổ sư, đúng là như thế. Mạc sư đệ nói oan gia nên giải không nên kết, ta suy tính thật lâu, ta Loan Hồn Thần Phủ sừng sững vô số năm, dựa vào là chính là khoan hồng độ lượng cùng bác ái. Vì một quả Tịnh Linh Đạo Quả, khiêu khích hai chúng ta phái khoảng cách, có tổn hại Thần Vực Sào hòa bình. Đệ tử nghĩ đến sư tổ bình thời giáo dục, đồng ý Mạc sư đệ ý kiến, chuyện này liền dùng phương thức này kết thúc, mọi người không hỏi nữa.

Mạc Vô Kỵ nghe Thang Vô Trận chém gió kinh hồn, cũng lười để ý tên này, chỉ cần không cho Bàng Cật sư tổ kiểm tra Thẩm Mính Linh Lạc, hắn cứ tùy tiện chém gió.

Diêm Đình Thần Vương cười ha ha một tiếng:

- Không sai, vô trận, có phong phạm của đệ tử ta Loan Hồn Thần Phủ. Ngươi như vậy xử lý rất đúng, lui một bước lại nói tiếp đơn giản, thế nhưng có thể làm được lại là phi thường khó khăn. Ngươi ngày hôm nay có thể làm được, khó khăn cho ngươi.

Sau khi cười xong Diêm Đình Thần Vương đối với Bàng Cật vài người nói:

- Nếu bên này xong chuyện, chúng ta chi bằng cứ đi làm thêm vài ve, nhể? Ta biết ở gần đây có quán thịt chó ngon vãi lều!

Trong lòng hắn như gương sáng giống nhau, Thang Vô Trận sở dĩ nói như vậy, vậy khẳng định có nhược điểm bị Mạc Vô Kỵ bắt được. Lúc này hắn tuyệt đối sẽ không hỏi Thang Vô Trận, có lời gì cũng phải chờ trở về rồi hãy nói.

Bàng Cật càng là ngạc nhiên mừng rỡ, hắn thật không ngờ Mạc Vô Kỵ sau khi tiến vào thời gian ngắn ngủi, liền đem giải quyết vấn đề. Thẳng đến Diêm Đình Thần Vương hỏi, Bàng Cật mới nhanh chóng ôm quyền nói:

- Diêm Đình huynh, tuy rằng lần này môn hạ đệ tử ngươi rộng lượng, ta Thiên Phàm Tông đệ tử phải trách phạt, cho nên ta tạm thời phải trở về một chuyến.

Diêm Đình Thần Vương nguyên danh yên thịnh, Dịch Minh Thần Vương cùng Diêm Đình Thần Vương quan hệ tốt hơn, cho nên trực tiếp gọi thịnh huynh. Thiên Phàm Tông Bàng Cật cùng Diêm Đình Thần Vương nhưng chỉ là hời hợt chi giao, hơn nữa Diêm Đình Thần Vương còn liên hợp đám người Dịch Minh Thần Vương mơ ước hắn Thiên

Phàm Tông truyền thừa, hắn và Diêm Đình Thần Vương mặt ngoài khách khí, cũng là gọi thẳng Diêm Đình mà thôi.

- Đã như vậy, vậy ta cũng không trì hoãn bàng đạo hữu.

Diêm Đình Thần Vương sau khi nói xong, trực tiếp lên tiếng cùng Dịch Minh Thần Vương, Diễn Độ Thần Vương rời đi.

ba gã Thần Vương rời đi, Bàng Cật mới lạnh giọng nói:

- Thiên Phàm Tông các đệ tử, lập tức trở về doanh trại.

- Ta quả nhiên không có nhìn lầm, người này bản lĩnh so với ta tưởng tượng còn lớn hơn, thật không biết hắn là như thế nào...

Lam Âu thấy Thiên Phàm Tông đệ tử tại dưới sự hướng dẫn của Bàng Cật Thần Vương rời đi nơi này, càng là khó có thể tin tưởng nói.

- Lam Âu tỷ tỷ, ngươi là nói thực lực của Mạc Vô Kỵ này so với Thang Vô Trận mạnh hơn?

nữ tử quần màu lục bên người Lam Âu lại hỏi.

Lam Âu lắc đầu:

- Ta không phải nói thực lực của Mạc Vô Kỵ mạnh hơn Thang Vô Trận, trên thực tế cũng vậy khả năng không lớn. Hắn và Thang Vô Trận hắn không có chiến đấu qua, hắn bằng vào hắn là chỉ là tài ăn nói. Cư nhiên có thể đem Thang Vô Trận thuyết phục, người này tài ăn nói cũng rất tuyệt, thật không biết lúc đó hắn nói là cái gì. Có thể thấy được người này ngoại trừ tu luyện không được ra, xử sự đối so với chúng ta phải mạnh hơn nhiều.

- Lam sư tỷ lần này đưa hắn chiêu đến Vong Xuyên đạo môn khó khăn rồi.

Lại có một nữ tử che miệng cười nói.

Lam Âu cười cười, không nói gì. Theo nàng, Mạc Vô Kỵ bản lĩnh càng lớn, việc gia nhập Vong Xuyên đạo môn có khả năng lại càng lớn. Chỉ có như vậy, nàng mới có nắm chắc để cho Vong Xuyên đạo môn trưởng lão đứng ra cùng Bàng Cật Thần Vương nói một chút.

...

Thần Vực Sào Thiên Phàm Tông tông môn doanh trại, trong đại điện nghị sự, Bàng Cật ngồi ở vị trí đầu sắc mặt rất là xấu xí.

- Thẩm Mính.

Đủ qua mười mấy hơi thở, Bàng Cật mới thong thả tâm tình của mình gọi một cái Thẩm Mính.

- Đệ tử ra mắt sư tổ.

Thẩm Mính sợ hãi đứng dậy, khom người thi lễ.

Bàng Cật nhìn Thẩm Mính nói:

- Từ giờ trở đi, ngươi không còn là đệ tử của ta Thiên Phàm Tông, nơi này là Thần Vực Sào, ngươi có thể tùy ý hành động.

Thẩm Mính sắc mặt nhất thời tái nhợt, hắn cho rằng chuyện Mạc Vô Kỵ giải quyết rồi, hắn tối đa chỉ là bị trách mắng một trận, không nghĩ tới trực tiếp bị đuổi ra tông môn.

Cũng may hắn không phải là ngu ngốc, biết Bàng Cật sư tổ đã cực lực nhịn xuống phẫn nộ rồi, nếu không, Bàng Cật sư tổ chỉ cần vừa nhấc tay, liền có thể đưa hắn đập thành mảnh vụn.

- Dà, đệ tử hiểu rõ.

Thẩm Mính run giọng đáp một câu sau đó, đã bị Vi Giới trưởng lão dẫn đi ra ngoài.

Đem Thẩm Mính đuổi ra tông môn sau đó, Bàng Cật mới chậm rãi nói:

- Từ giờ trở đi, Mạc Vô Kỵ là đại đệ tử của ta Thiên Phàm Tông, không có bất kỳ tranh luận gì nữa. Chư vị đệ tử nhưng nghe rõ chưa?

- Dà.

Hết thảy đệ tử đều nhanh chóng khom người đáp.

Dù cho Phổ Duẫn trong lòng vẫn là không thoải mái Mạc Vô Kỵ, lúc này cũng không dám nói nhảm cái gì. Thiên Phàm Tông đệ tử xảy ra sự tình, hắn đi điều giải, kết quả bị người ta quạt vài bạt tai, sau cùng còn đem tông môn Thần Vương đưa tới.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng không có bao nhiêu bản lĩnh, thế nhưng là biết ăn nói, thật giống như hắn làm tông môn tiếp khách bình thường giống nhau, hết lần này tới lần khác có thể dùng tà môn ma đạo giải quyết chuyện. chỉ có thể nói Mạc Vô Kỵ vận khí tốt.

Hiện tại sư tổ lên tiếng, vô luận ai không phục Mạc Vô Kỵ, cũng đều biết chuyện này không còn có khả năng sửa đổi, Mạc Vô Kỵ chính là đại sư huynh.

May là đại sư huynh tu vi bình thường, không dám nhận Phổ Duẫn sư huynh khiêu chiến, cũng cũng có chút bản lĩnh, còn có thể thuyết phục Thang Vô Trận.

- Được rồi, mọi người đi ra ngoài, Mạc Vô Kỵ lưu lại.

Bàng Cật thấy chúng đệ tử đều hiểu Mạc Vô Kỵ mới đúng là đại sư huynh, cũng không có tiếp tục huấn thoại tâm tư.

Chờ những đệ tử còn lại đi rồi sau đó, Bàng Cật ý bảo Mạc Vô Kỵ ngồi xuống mới lên tiếng:

- Vô Kỵ, ngươi cũng biết chuyện này là một cái cố ý âm mưu?

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn không biết cái âm mưu này cuối cùng phải đạt thành mục đích gì, trong lòng hắn khẳng định đây là một cái âm mưu.

Bàng Cật rất là hài lòng nói:

- Vô Kỵ, ngươi làm rất là không sai, vô luận ta trước khi tới hay là đến sau đó. Ngươi cũng biết Diêm Đình Thần Vương vì cái gì muốn cùng ta cùng nhau kiểm tra Thẩm Mính Linh Lạc sao?

- Còn xin sư tổ chỉ giáo.

Mạc Vô Kỵ vội vàng một khom người.

Bàng Cật thở dài:

- Chúng ta Thiên Phàm Tông sở dĩ nổi danh, là bởi vì ta Thiên Phàm Tông có một cái bí mật cực lớn, đó chính là dù cho tư chất cũng không xuất chúng, cũng vậy có cơ hội bước vào Thần Vương cảnh giới. Tại thần vực, có một câu trả lời hợp lý, đó chính là tư chất không tới năm sao trở lên, chung thân vô duyên cùng Thần Vương.

- Lẽ nào thần vực tư chất cũng chia làm chín sao?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi một câu, hắn biết Tiên Giới tư chất là chia làm chín sao.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 909: Thiên Phàm Tông Quan Hoan

Bàng Cật gật đầu nói:

- Không sai, thần vực tư chất đích thật là chia làm chín sao. Nhưng chín sao cùng chín sao ở cấp thấp vị diện bất đồng, Linh Căn một khi chuyển hóa thành thần linh căn sau đó, cũng sẽ không tái biến hóa. Tại thần vực, một sao tư chất dưới tình hình chung chỉ có thể bồi hồi ở Dục Thần cảnh, hai sao tư chất chỉ có thể ở Thiên Thần cảnh bồi hồi. Lần lượt loại suy, ta là tư chất ba sao, theo lý thuyết tu vi cao nhất cũng chỉ có thể là Thần Quân. Thế nhưng ta chẳng những vượt qua Thần Quân cảnh giới, còn vượt qua Thế Giới Thần cảnh giới, bộ nhập Thần vương cảnh.

Mạc Vô Kỵ đầu tiên nghĩ tới không phải là suy nghĩ Bàng Cật, vì sao ba sao có thể bước vào Thần Vương cảnh, hắn nghĩ là nếu thần vực có chín sao tư chất, nếu đối ứng là năm sao tư chất có thể bước vào Thần Vương cảnh. Nếu mà vượt qua năm sao tư chất, là sáu sao thậm chí 7 sao, tám sao chín sao tư chất thì sao nè?

- Ngươi cũng biết vì sao ta chỉ có ba sao tư chất, lại có thể bước vào Thần Vương cảnh?

Bàng Cật giải thích hết tư chất cùng tu vi cảnh giới sau đó, hỏi Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Đệ tử chẳng biết.

Trên thực tế hắn đối với cái này thật đúng là không có hứng thú, hắn không có Linh Căn, một phàm nhân không có tư chất, không phải cũng đi tới thần vực sao?

Bàng Cật nói:

- Bởi vì ta Thiên Phàm Tông có một loại bí mật đặc biệt tu luyện, có thể cho tu sĩ tư chất tầm thường đạt được hơn hắn chính bản thân tư chất cảnh giới. Diêm Đình Thần Vương cũng là bởi vì biết cái này, lúc này mới nghĩ ra thông qua Tịnh Linh Đạo Quả theo dõi ta Thiên Phàm Tông tu luyện bí mật.

Không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi, Bàng Cật liền giải thích:

- Bất luận kẻ nào phục dụng Tịnh Linh Đạo Quả sau đó, Linh Lạc đều sẽ phát sinh biến hóa, đồng thời tư chất cùng thức hải cũng sẽ tiến một bước khai thác. Ta chỉ cần cùng Diêm Đình Thần Vương đồng thời điều tra Thẩm Mính Linh Lạc, Diêm Đình Thần Vương nhất định sẽ theo dõi đến sự tu luyện của ta bí mật, đồng thời bắt lấy đến bên trong ta Linh Lạc tất cả đạo vận lưu chuyển.

Dù cho Diêm Đình Thần Vương chỉ là bắt lấy 1 manh mối, hắn cũng vậy có biện pháp biết phương thức ta đột phá trước dùng đạo quả cùng làm sao luyện hóa loại đạo quả này. Giả như Diêm Đình Thần Vương đã biết những bí mật này, Thiên Phàm Quyết của ta Thiên Phàm Tông trái lại chưa tính là cái gì đại bí mật.

- Sư tổ, chẳng phải là nói, ta Thiên Phàm Tông bất luận cái gì Thần Vương chỉ cần bị bắt được, đều có thể bị người tìm ra bí mật?

Mạc Vô Kỵ hỏi, trong lòng hắn thầm nghĩ, đây mà là bí mật gì, một cái bí mật tùy thời có thể bị người ta theo dõi.

Bàng Cật khẽ mỉm cười:

- không, chỉ cần ta dùng đạo quả đạo vận tiêu tán, Thần Vương cảnh giới của ta hoàn toàn vững chắc xuống tới, hắn coi như là cùng ta đồng thời kiểm tra một người tu sĩ có đúng hay không phục dụng Tịnh Linh Đạo Quả, cũng không thể kiểm tra bí mật của ta. Hắn là nhìn ta vừa mới thăng cấp đến Thần Vương, tu vi còn không có vững chắc, mới âm thầm ra loại thủ đoạn này.

Thấy Mạc Vô Kỵ dường như đang trầm tư cái gì, Bàng Cật cắt đứt Mạc Vô Kỵ tự hỏi:

- Vô Kỵ, ngươi không cần suy nghĩ nhiều, tư chất của ngươi tuy nói bình thường, nhưng mà ta Thiên Phàm Tông hết lần này tới lần khác không phải là một cái tông môn vừa ý tư chất. Nếu như có thể sắp tới ấp trứng Thần Vực Sào giúp ngươi tìm được bảo vật tinh lọc Linh Căn, đó là hay nhất. Nếu mà tìm không được, chỉ cần ngươi đồng ý chăm chỉ tu luyện ta Thiên Phàm Quyết, cộng thêm ta Thiên Phàm Tông thủ đoạn, dùng ngộ tính của ngươi, tương lai bước vào Thần Vương cảnh cũng không phải không có khả năng.

Duy nhất phải lo lắng chính là, ngươi bây giờ là lôi hệ Linh Căn, ngoại trừ Thiên Phàm Quyết ra, ta cũng không có công pháp tốt lôi hệ Linh Căn trợ giúp ngươi...

Mạc Vô Kỵ biết Bàng Cật là thật tâm muốn bồi dưỡng hắn, hắn cảm giác mình hắn là nên nói thật, hắn đứng lên đối với Bàng Cật cúi người hành lễ nói:

- Sư tổ, sở dĩ ta không có bái nhập sư tổ môn hạ, cũng không phải là bởi vì lôi hệ công pháp. Mà là bởi vì tự ta cũng là kẻ đứng đầu một tông, ta tại Tiên Giới có một cái tông môn kêu là Bình Phạm. Tương lai ta tại thần vực có khả năng khai sáng ra tông môn của mình, cho nên ta không có khả năng bái nhập sư tổ môn hạ, thậm chí Thiên Phàm Quyết ta cũng không thể tu luyện.

Bàng Cật hơi sững sờ, nếu mà đổi thành một tu sĩ chỉ có Dục Thần cảnh giới, có dũng khí nói tương lai mình muốn tại thần vực khai tông

lập phái, hắn trực tiếp một cước đạp rất xa. Mạc Vô Kỵ nói hắn có thể khai tông lập phái, Bàng Cật trái lại cũng không cảm thấy có bao nhiêu kinh ngạc.

Bàng Cật thở dài, cũng vậy đứng lên đỡ lấy Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, ta tin tưởng tương lai ngươi thành tựu nhất định không thể đoán trước. Về phần ngươi nói như thế nào hàng phục Thang Vô Trận, ta cũng không hỏi ngươi. Ngươi đã đã có ý nghĩ của chính mình, vậy liền không nên gọi ta sư tổ sao?, liền kêu sư huynh của ta liền có thể. Ngươi muốn khai tông lập phái, chí ít cũng là trăm vạn năm chuyện về sau, tại trước khi ngươi khai tông lập phái, Thiên Phàm Tông chính là nhà của ngươi.

- Sao có thể?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ kinh hãi, gọi một cái Thần Vương là sư huynh, hắn thật đúng là không có gan này. Trong lòng hắn lại cực kỳ cảm tạ Bàng Cật, không có hỏi hắn nói như thế nào phục Thang Vô Trận. Hiển nhiên Bàng Cật biết hắn có bí mật của mình, cộng thêm hắn dự định khai tông lập phái, cho nên không nghĩ hỏi hắn nhạy cảm như vậy vấn đề. Càng làm cho Mạc Vô Kỵ cảm kích là, Bàng Cật tại biết hắn tương lai muốn rời khỏi Thiên Phàm Tông thái độ. Bàng Cật thái độ, đã được Mạc Vô Kỵ tôn kính.

Bàng Cật để cho Mạc Vô Kỵ ngồi xuống nói lần nữa:

- Vô Kỵ, ngươi lời mới vừa nói đổi thành bất cứ người nào đều sẽ cảm thấy là cuồng vọng, nhiên ta tin tưởng. Ngươi biết ta Thiên Phàm Tông là như thế nào khai sáng sao? Năm đó ta Thiên Phàm Tông tổ sư gọi Quan Hoan, tư chất của hắn chỉ có một sao, tại thần vực một sao tư chất tựa cùng một phàm nhân không có gì hai loại. Quan Hoan tổ sư bởi vì tư chất quá kém, hắn đến bất kỳ địa phương nào đều bị người xem thường. Cộng thêm hắn tướng mạo béo mập, chỉ cần hắn xuất hiện, hắn là đề tài để người khác trêu đùa cười.

Dường như cảm thụ được năm đó tổ sư không dễ dàng, Bàng Cật thở dài:

- Thế nhưng Quan Hoan tổ sư mặc cho người khác trêu đùa, vẫn là cười ha hả đối với mỗi người. Có lẽ là bởi vì Quan Hoan tổ sư mặc cho người khi dễ đều một bộ khuôn mặt tươi cười, thậm chí là thời điểm người khác đánh má trái đưa lên má phải, tìm niềm vui người khác. Một ít người không cần công pháp, thần thông người ta không thèm, hoặc là tàn phá công pháp các loại, đều ném cho Quan Hoan tổ sư.

Quan Hoan tổ sư ngộ tính lại cực kỳ kinh người, hắn cư nhiên dùng hơn chín mươi vạn năm, đưa hắn biết đến hết thảy công pháp dung hợp ở tại cùng nhau, viết ra Thiên Phàm Quyết, hắn đã ở Dục Thần cảnh ngây người hơn chín mươi vạn năm. Khi hắn viết ra Thiên Phàm Quyết sau đó, Quan Hoan tổ sư tu vi liền bắt đầu ào ạt dâng lên, sau cùng hoành phách một phương, khai sáng Thiên Phàm Tông.

(Lão Ngũ: trong lòng bỗng nhiên có thêm một cái ý niệm trong đầu, nếu như ta viết ra một bộ Quan Hoan ngoại truyện, nhất định phi thường có ý tứ, ha ha…

GD: ý tứ cái cc! Lo viết cho xong truyện này đi pa!)

- Vậy Thiên Phàm Tông ta Quan Hoan tổ sư không có ở đây sao?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên đối với Quan Hoan tổ sư này có thêm một loại sâu đậm kính phục.

So với Quan Hoan, hắn tao ngộ phải tốt hơn rất nhiều. Coi như là ở địa cầu bị người phản bội, hắn vẫn là tồn tại người khác ngưỡng vọng. Dù cho sống lại tới rồi Thừa Vũ Lĩnh Chủ Quốc, hắn so với những dân nghèo kia, cũng phải khá hơn.

Một người nhận hết thế nhân khinh bỉ, vẫn như cũ vẫn duy trì thái độ cười lạc quan, để cho người khác tiếp tục trêu đùa hắn làm vui, đây là

một loại tâm tính bao nhiêu độ lượng? Quan Hoan ngộ tính như vậy, có thể mở ra Thiên Phàm Quyết, hiển nhiên không phải là ngu ngốc.

Bàng Cật lắc đầu, không trả lời Mạc Vô Kỵ vấn đề này.

Có lẽ là bởi vì Mạc Vô Kỵ tương lai chung quy muốn rời khỏi Thiên Phàm Tông, Bàng Cật đã không còn nói tiếp hăng hái, hắn nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi đi về nghỉ ngơi đi, Thần Vực Sào thế lực xen kẽ, ta mới vừa vào Thần Vương cảnh, còn không có bao nhiêu tư cách nói chuyện.

- Dà, sư tổ.

Mạc Vô Kỵ vốn muốn còn muốn hỏi có đúng hay không năm sao trở lên tư chất thăng cấp Thần Vương càng thêm dễ, thấy Bàng Cật đã không còn nói chuyện hăng hái, cũng chỉ không hỏi nữa, hắn tin tưởng mấy vấn đề này tùy thời đều có thể tìm người khác hỏi.

Bàng Cật cười cười:

- Sau này gọi là ta sư huynh sao?.

Mạc Vô Kỵ nghe Bàng Cật nói qua Quan Hoan cố sự sau đó, hắn liền biết, Bàng Cật cũng không phải vô duyên vô cớ để cho hắn gọi sư huynh, cho nên dứt khoát đáp:

- Dà, sư huynh.

...

Đã trải qua lần này Tịnh Linh Đạo Quả sự tình sau đó, Thiên Phàm Tông đệ tử không hưng phấn như trước nữa, hành động giữa đó càng là thu liễm rất nhiều. Chí ít bọn họ biết, Thiên Phàm Tông tại Thần Vực Sào thực sự không tính là cái gì, chỉ sợ bọn họ có cái Thần Vương tổ sư, cũng bình thường thôi.

Mạc Vô Kỵ càng là chưa bao giờ đi ra ngoài qua, hắn biết người Loan Hồn Thần Phủ nhất định là hận hắn. Hắn bất quá chỉ là một Dục Thần một tầng mà thôi, Thang Vô Trận muốn đối phó hắn, chỉ cần gọi một cái Thiên Thần cảnh cường giả đến thì có thể làm cho hắn ăn mứt ngay. Hắn cũng không phải đứa ngốc, lúc này còn đi ra ngoài chạy? Rồi lại nói, coi như là hắn đi ra ngoài, trên người cũng là nghèo bỏ mẹ, ngoại trừ một phần thức hải Niệm Tinh ra, không còn vật đáng tiền.

Đảo mắt hơn bốn tháng thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ tại Dục Thần một tầng tu vi bộc phát tinh tiến. Để cho hắn có chút tiếc nuối là, trên người hắn không có thần tinh. Nếu mà tại hắn lúc tu luyện, có thể chồng chất một đống thần tinh ở bên cạnh, vậy hắn tốc độ tu luyện nhất định là nhanh hơn.

Tu luyện tiến độ chậm kinh người, Mạc Vô Kỵ vẫn không có nửa điểm chậm trễ. Hắn khắc sâu rõ ràng, tại toàn bộ Thần Vực Sào, tu vi của hắn cảnh giới dù cho không phải là kém nhất, cũng là ở vào tầng dưới chót nhất nhóm người.

Hôm nay Mạc Vô Kỵ bên trong bế quan tu luyện, cấm chế phòng của hắn bị di chuyển một cái.

Từ lần trước Tịnh Linh Đạo Quả sự tình xuất hiện, tại Thần Vực Sào toàn bộ Thiên Phàm Tông doanh trại, Mạc Vô Kỵ danh xứng với thực chính là gần với Bàng Cật sư tổ tồn tại. Dù là Vì Giới, cũng không thể tùy tiện ra lệnh cho Mạc Vô Kỵ. Cho nên nói bình thường vậy, rất ít có người tới quấy rầy Mạc Vô Kỵ.

Một là Mạc Vô Kỵ địa vị biến hóa, thứ nhì là những thứ này đến Thần Vực Sào trong hàng đệ tử, ngoại trừ mấy người ra, đại bộ phận người cùng Mạc Vô Kỵ quan hệ cũng không phải phi thường tốt. Dù cho Bàng Cật tổ sư nói, đại sư huynh bây giờ là Mạc Vô Kỵ, đại bộ phận trong lòng hỗ trợ vẫn là Phổ Duẫn. Không quan hệ cái khác, chỉ là bởi vì Phổ Duẫn mới đúng là đệ tử tu vi mạnh nhất.

Mạc Vô Kỵ thấy đứng ở cửa là Khổ Thái, hắn lập tức mở ra cấm chế.

- Khổ Thái, chúc mừng ngươi, bước vào Dục Thần tầng hai.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn thấy Khổ Thái, liền biết Khổ Thái đột phá.

- Đại ca, ta vừa mới bước vào tầng hai.

Khổ Thái gần nhất trong lòng rất là thư sướng, tu luyện càng là tiến triển cực nhanh. càng làm cho nàng tin tưởng vững chắc phải theo sau lưng Mạc sư huynh, nàng công pháp chính là Mạc sư huynh thôi diễn cho nàng, so với vốn có công pháp nàng tu luyện phải nhanh gấp mấy lần.

- Tại sao không có tu luyện, tới chỗ của ta?

Mạc Vô Kỵ cười tủm tỉm hỏi, hắn biết Khổ Thái chính là một kẻ cuồng tu luyện. Chỉ cần có thời gian, Khổ Thái trên cơ bản đều là đang bên trong tu luyện.

Khổ Thái liền vội vàng nói:

- Bên ngoài có tới một tỷ tỷ phi thường xinh đẹp, nàng nói có chuyện gì muốn tìm ngươi á.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 910: Thần Vực Sào Ấp Trứng

Phi thường xinh đẹp tỷ tỷ? Mạc Vô Kỵ lòng nói hắn đi tới thần vực sau đó cũng không có quen biết qua phi thường xinh đẹp tỷ tỷ. Hắn quen biết rất nữ nhân xinh đẹp bất quá là Liễu Như Đình, thế nhưng Liễu Như Đình cũng vậy chỉ có thể nói là trường không sai, còn chưa nói tới phi thường xinh đẹp.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét đi ra ngoài, thấy một người màu xanh nhạt quần áo nữ tử như một đóa thanh hoa sen bình thường giống nhau đứng ở Thiên Phàm Tông doanh trại bên ngoài, gió nhẹ lại đem nàng làn váy mang theo, thật giống như tùy thời đều có thể theo gió thổi đi bình thường giống nhau.

Thanh váy bị gió nhẹ lay động, càng là phụ trợ ra nàng hoàn mỹ vóc người, để cho người ta khó có thể dời ánh mắt. Thanh váy nữ tử mặt mày hầu như như tranh vẽ, hoàn mỹ thật giống như mộng ảo bình thường giống nhau.

Người nữ nhân này để cho Mạc Vô Kỵ nhớ lại Thư Âm, chỉ có Thư Âm đứng ở bên cạnh nàng, mới không mất đi màu sắc. Nữ nhân khác đứng tại người nữ nhân này bên người, vậy cũng là phụ trợ. Người nữ nhân này, đích xác có thể xưng là phi thường xinh đẹp tỷ tỷ.

"Ta đi xem." Mạc Vô Kỵ không biết cái này nữ nhân xinh đẹp, hắn cũng không hiểu người nữ nhân này tới tìm hắn làm cái gì.

"Khúc Du ra mắt Mạc sư huynh." Mạc Vô Kỵ đi tới doanh trại bên ngoài, còn chưa mở miệng nói chuyện, người này vô cùng xinh đẹp nữ tử liền chủ động tiến lên cúi người hành lễ.

"Ngươi là?" Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn trước mắt cái này nữ nhân xinh đẹp, hắn căn bản cũng không quen biết Khúc Du này. Không biết người nữ nhân này đột nhiên tới tìm hắn làm cái gì.

Khúc Du mang theo một phần ánh mắt cầu trợ nói, "Mạc sư huynh, ta có thể đi vào cùng ngươi nói vài câu không?"

Đây là Thiên Phàm Tông doanh trại, ngoại trừ Bàng Cật sư tổ cùng Vi Giới trưởng lão, người khác vẫn không thể tùy tiện lại đem người mang tới doanh trại bên trong đến. Mạc Vô Kỵ là đại sư huynh, hắn ngược lại có quyền lực này dẫn người vào đến. Người nữ nhân này thực lực Mạc Vô Kỵ có thể thấy được, Dục Thần chín tầng viên mãn.

Bất quá Mạc Vô Kỵ ngược lại cũng không thèm để ý tu vi của đối phương, hắn gật đầu, "Có thể, ngươi cùng ta cùng nhau tiến đến."

"Đại ca, ta đi tu luyện." Thấy Mạc Vô Kỵ lại đem Khúc Du mang vào doanh trại, vẫn đi theo Mạc Vô Kỵ bên người Khổ Thái liền vội vàng nói.

Khúc Du tới tìm tìm Mạc Vô Kỵ, vừa lúc đụng phải Chư. Chư không dám đi quấy rầy đại sư huynh Mạc Vô Kỵ, chỉ có thể lại đem Khổ Thái gọi ra đi báo tin Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Khổ Thái vai, "Đi thôi, cố gắng lên tu luyện, nói không chừng tương lai còn có thể đi mới ấp trứng Thần Vực Sào bên trong."

Khổ Thái đối với Mạc Vô Kỵ nói, đây chính là không có nửa điểm hoài nghi, nhanh chóng lên tiếng, bước nhanh rời đi.

...

Mạc Vô Kỵ lại đem Khúc Du mang tới gian phòng của mình, đánh lại thượng cấm chế, cho Khúc Du rót một chén tiên linh trà rồi mới lên tiếng, "Khúc đạo hữu, có lời gì mời nói đi."

Khúc Du thấy Mạc Vô Kỵ chỉ là cho nàng tiên linh trà, nhìn nhìn lại Mạc Vô Kỵ túi trữ vật, liền biết Mạc Vô Kỵ hắn là rất khốn cùng. Nàng đứng lên, lần nữa thi lễ một cái nói, "Mạc sư huynh, ta trên thực tế đến từ Vong Xuyên đạo môn, là Vong Xuyên đạo môn đệ tử chân truyền."

Mạc Vô Kỵ cả kinh, hắn hiện tại cũng không phải là hoàn toàn không biết gì cả, Vong Xuyên đạo môn đây chính là thần vực đỉnh cấp tông môn một trong, nghe đồn Thần Vương cường giả thì có hai cái. Không chỉ như thế, hắn còn nghe nói thần vực bên trong thập đại thần vương bên trong ma Hải Thần vương đang ở Vong Xuyên đạo môn.

Lần trước Vong Xuyên đạo môn chỉ là một nho nhỏ Dục Thần đệ tử đi Thiên Phàm Tông tham gia Bàng Cật sư tổ Thần Vương quan lễ, hắn Thiên Phàm Tông thì không cần không bằng cao quy cách tiếp đãi, bởi vậy có thể thấy được Vong Xuyên đạo môn cường đại.

"Không biết khúc đạo hữu tìm ta chuyện gì?" Mạc Vô Kỵ không muốn cùng những thứ này đại tông môn đệ tử có cái gì liên quan, cho nên tại biết Khúc Du là đến từ Vong Xuyên đạo môn sau đó, hắn đã dậy rồi tận lực không cần nhiều dây dưa tâm tư.

Khúc Du hiển nhiên đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, trong lòng nàng thầm thở dài một tiếng, nói lần nữa, "Ta là đến thỉnh cầu Mạc sư huynh trợ giúp."

Mạc Vô Kỵ tự giễu cười cười, "Khúc đạo hữu, ngươi là Vong Xuyên đạo môn đệ tử chân truyền, cũng không có cách nào giải quyết chuyện, ta Mạc Vô Kỵ tự nhiên càng thì không cách nào đến giúp."

Thấy không đợi nàng nói ra muốn hỗ trợ cái gì, Mạc Vô Kỵ liền trực tiếp cự tuyệt, Khúc Du có chút bất đắc dĩ, không thể làm gì khác nói, "Mạc sư huynh, cái đó và tông môn không quan hệ, tối mai Thần Vực Sào hết thảy Dục Thần cảnh tu sĩ có một cái giao dịch hoạt động. Ta nhìn trúng một món đồ, thế nhưng đồng thời vừa ý vật như vậy người có mấy cái. Chờ mọi người trao đổi thời điểm, sẽ chỉ là biết cho nhau phân tích

ưu khuyết. Ta mặc dù tự tin lấy ra đồ đạc không sai, chỉ là ta không tốt ngôn từ, hi vọng Mạc sư huynh có thể cùng ta cùng đi..."

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu được, "Đây là để cho hắn đi làm thuyết khách tới, xem ra hắn thuyết phục Thang Vô Trận sự tình, coi như là danh tiếng đại chấn."

Mạc Vô Kỵ có chút không nói gì, vô luận tại bất kỳ địa phương nào, quả nhiên là có năng lực thì có thị trường. Hắn chỉ là bị người nghĩ lầm tài ăn nói rất cao, cái này có người đến đây cam kết. Khúc Du tới tìm tìm hắn, có thể thấy được Khúc Du coi trọng món đồ này đối với Khúc Du mà nói rất trọng yếu.

"Xin lỗi, chuyện này ta không giúp được ngươi, cũng không phải là mỗi người đều cùng Thang Vô Trận sư đệ như nhau thông tình đạt lý." Mạc Vô Kỵ không chút do dự cự tuyệt.

Khúc Du cắn môi một cái, trong mắt thậm chí lộ ra một tia nhu nhược chờ đợi nói, "Mạc sư huynh, món đồ này đối với ta thật là quá trọng yếu. Mạc sư huynh trước cũng đã nói Thần Vực Sào, nếu mà Mạc sư huynh có thể đi giúp ta, chờ Thần Vực Sào ấp trứng thời điểm, ta bảo đảm có thể bang trợ Mạc sư huynh lấy được một cái tiến vào danh ngạch."

Mạc Vô Kỵ vẫn là lắc đầu, Khúc Du loại này nhu nhược chờ đợi đích thật là có thể cho tuyệt đại đa số nam nhân khó có thể cự tuyệt, không bao gồm hắn Mạc Vô Kỵ.

Không muốn nói Mạc Vô Kỵ tin tưởng hắn có thể lấy được Thần Vực Sào ấp trứng tiến vào danh ngạch, coi như là không lấy được, hắn cũng sẽ không đi làm loại này não tàn chuyện. Có thể khẳng định, Khúc Du muốn đồ đạc không giống tầm thường. Có thể cùng Vong Xuyên Đạo Tông Khúc Du tranh đoạt bảo vật người, tự nhiên cũng là địa vị rất cao. Hắn chỉ cần đi, vô luận có thể hay không trợ giúp Khúc Du lấy được món bảo vật này, hắn đều có thể đắc tội người khác. Loại này cật lực không được cám ơn sự tình, hắn mới không làm.

Xinh đẹp có thể làm cơm ăn sao? Huống hồ Khúc Du xinh đẹp nữa, cùng hắn có cái quan hệ gì?

Khúc Du dường như cũng vậy thật không ngờ Mạc Vô Kỵ sẽ cự tuyệt như vậy triệt để, hoàn toàn làm cho nàng đều có chút ngây người. Nàng không thích cầu người, nếu mà không phải là món đồ kia đối với nàng thật sự là có không có gì sánh kịp tầm quan trọng, nàng tuyệt đối sẽ không đi cầu đến Mạc Vô Kỵ như vậy một cái người xa lạ.

Sở dĩ cầu đến Mạc Vô Kỵ, ngoại trừ nàng tận mắt thấy Mạc Vô Kỵ thuyết phục Thang Vô Trận bên ngoài, vẫn cùng Lam Âu đối với Mạc Vô Kỵ tôn sùng có quan hệ.

Khúc Du bản thân cũng không thiện ngôn từ, trước nói với Mạc Vô Kỵ một phen nói, đã là nhiều lần đánh nhau bản thảo mới nói ra được, hiện tại Mạc Vô Kỵ dứt khoát trực tiếp cự tuyệt, làm cho nàng lại cũng tìm không được bất luận cái gì nói.

Nàng không thể làm gì khác hơn là nói với Mạc Vô Kỵ, "Đa tạ Mạc sư huynh tiếp đãi, Khúc Du cáo từ."

Bất chấp trong miệng nói lấy đa tạ, nội tâm của nàng thất vọng vẫn là tình cảm bộc lộ trong lời nói.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy đứng lên, hắn cũng vậy không nói gì thêm lời khách khí, chuyện này hắn vốn là sẽ không ra đầu hỗ trợ.

...

Mạc Vô Kỵ vừa mới đưa đi Khúc Du, Bàng Cật sư tổ liền xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ căn phòng bên trong.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đứng lên thi lễ.

Bàng Cật gật đầu, nói với Mạc Vô Kỵ, "Vừa rồi cái kia nữ oa có đúng hay không đi cầu ngươi hỗ trợ?"

"Chính là, nàng nói tối mai Thần Vực Sào có một cái Dục Thần cảnh hội trao đổi, nàng nhìn trúng một món đồ, hi vọng ta có thể giúp nàng đi giao dịch, ta cự tuyệt." Mạc Vô Kỵ không có giấu diếm.

Bàng Cật gật đầu, "Ngươi cự tuyệt đúng, này món đồ gì đó không phải chuyện đùa. Vô luận là ai trao đổi đi qua, ta Thiên Phàm Tông cũng không trả lời nên thiệp đi vào."

"Đã như vậy trân quý, người khác vì sao còn muốn xuất ra đến giao dịch?" Mạc Vô Kỵ có chút nghi hoặc.

Bàng Cật than thở, "Bởi vì vật như vậy không là người khác lấy ra giao dịch, mà là Thần Vực Sào bên trong mười một danh Thần Vương đồng thời phát hiện. Đồ đạc chỉ có một kiện, sau cùng mười một cái Thần Vương chỉ có thể cho nhau ước định, để cho Dục Thần cảnh giới tu sĩ đi ra giao dịch. Hơn nữa Dục Thần tu sĩ lấy ra đồ đạc phải là Dục Thần cảnh cấp bậc, tại đây loại cấp bậc dưới đồ đạc, của người nào trao đổi vật có giá trị nhất, vậy vật này liền về người nào."

Mạc Vô Kỵ hiểu được, thảo nào Khúc Du tới tìm tìm hắn hỗ trợ, xem ra mọi người lấy ra đồ đạc cấp bậc đều không sai biệt lắm, sau cùng thắng được phải nhờ vào tài ăn nói. Ai có thể lại đem đồ đạc của mình miêu tả ưu tú hơn, người nào liền thắng được.

"Là vật gì a?" Mạc Vô Kỵ không hiểu hỏi.

"Là một viên Ngũ Hành Châu..." Bàng Cật mới vừa vừa mới nói nửa câu, chợt nghe đến ngoại vi truyền đến từng đợt nổ vang chi âm, toàn bộ Thần Vực Sào tựa hồ cũng tại từng trận nổ vang chi âm bên trong run rẩy.

"Thần Vực Sào bắt đầu ấp trứng, ngươi nói cho Vi Giới, hết thảy Thiên Phàm Tông đệ tử đều ở đây doanh trại chờ ta, không thể vọng động...." Bàng Cật hai chữ cuối cùng nói ra thời điểm, người hắn đã biến mất.

Mạc Vô Kỵ nghe được Ngũ Hành Châu thời điểm, trong lòng cũng có chút kích động. Hắn Bất Hủ Giới chưa hoàn thiện, cũng là bởi vì Ngũ Hành không được đầy đủ. Chỉ là không nghĩ tới lúc này Thần Vực Sào bắt đầu ấp trứng, để cho hắn chưa kịp hỏi là cái gì thuộc tính Ngũ Hành Châu.

"Sư tổ đâu nè?" Bàng Cật mới vừa rời đi, Vi Giới liền vội vã chạy tới.

"Thần Vực Sào bắt đầu ấp trứng, sư tổ đi qua kiểm tra. Vi Giới trưởng lão, Thần Vực Sào nếu ấp trứng, có phải hay không chúng ta chuẩn bị muốn đi vào Thần Vực Sào?" Mạc Vô Kỵ cũng vậy rất là kích động, từ bước vào Tu Chân Giới tới nay, hắn thói quen tu luyện cấp tốc, thăng cấp bay nhanh. Còn chưa từng như như bây giờ, tu vi tiến độ chậm rãi như vậy, đây quả thực là ốc sên giống nhau tu bất động.

Hiện tại Thần Vực Sào ấp trứng, đây cũng là hắn một cái cơ duyên và cơ hội.

Vi Giới lắc đầu, "Không, còn sớm rất. Thần Vực Sào xuất hiện nổ vang, đó là ấp trứng điềm báo. Khoảng cách hoàn toàn ấp trứng, chí ít còn có nửa năm đến 3năm. Hơn nữa trong thời gian này còn phải quyết định tiến vào Thần Vực Sào danh ngạch, Thần Vực Sào mỗi lần ấp trứng, tiến vào Thần Vực Sào đều là dựa theo nhóm lần. Mỗi một cái danh ngạch đều là tinh khiêu tế tuyển, khắp nơi đánh cờ đi ra."

"Không đúng a, ta nhìn thấy rất nhiều người đều ùa ra hướng Thần Vực Sào ngoại vi, hình như là đi ấp trứng vị trí." Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét ra đi, đã nhìn thấy đông đảo người xông về Thần Vực Sào nổ vang chỗ.

Vi Giới cười cười, "Thần Vực Sào ấp trứng thời điểm, ngoại vi gặp phải hàng loạt Thần Vực Sào đạo vận tinh hoa, trong đó còn có một chút vùng ven bảo vật, những người này đều là đi cướp đoạt. Mỗi lần Thần Vực Sào ấp trứng, đều kèm theo vô số tử vong."

Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động, đột nhiên hỏi, "Vi Giới trưởng lão, bên cạnh ngươi có cái gì dịch dung thần đan sao?"

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 911: Hắc Ám Quy Tắc Hiện

"Nghìn vạn không thể." Vi Giới nghe được Mạc Vô Kỵ nói, lập tức kêu lên.

"Cái gì nghìn vạn không thể?" Mạc Vô Kỵ ngược lại nghi ngờ hỏi.

Vi Giới liền vội vàng nói, "Ngươi hỏi ta muốn ẩn nấp dung mạo đan dược, chẳng lẽ không phải muốn đi Thần Vực Sào ấp trứng vùng ven, đi đục nước béo cò?"

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói, "Ta mới tu vi gì, ở đâu đi cái loại địa phương đó? Ta chỉ là đi Thần Vực Sào đi dạo. Hiện tại Thần Vực Sào ấp trứng, rất nhiều cường giả khẳng định đều đi, Thần Vực Sào hẳn là tương đối an toàn. Ta vẫn còn có chút lo lắng, dù sao ta đắc tội qua Loan Hồn Thần Phủ người. Ta cảm thấy hay là dịch dung đi ra ngoài, tương đối an toàn một phần."

Nghe được Mạc Vô Kỵ không phải muốn đi Thần Vực Sào ấp trứng vùng ven, Vi Giới ngược lại thở phào nhẹ nhõm, hắn xuất ra một cái mặt nạ đưa cho Mạc Vô Kỵ nói, "Dịch dung thần đan phi thường trân quý, ta là không có. Ta chỗ này có một kiện hạ phẩm thần khí mặt nạ, ngươi dùng xong phải trả lại cho ta a, thứ này với ta mà nói cũng là rất trân quý."

"Vi Giới trưởng lão, ngươi vẫn là như vậy keo kiệt a." Mạc Vô Kỵ tiếp nhận dịch dung mặt nạ, hắc hắc một câu.

"Tiểu tử, đừng nhìn ta là một cái trưởng lão, ta so với ngươi không giàu hơn bao nhiêu..." Vi Giới lúc nói xong, nhìn thấy Mạc Vô Kỵ bên

hông túi trữ vật, suy nghĩ một chút vẫn là lại đem dưới một câu nói nuốt xuống.

Mạc Vô Kỵ cái túi đựng đồ này vẫn không có đổi, bất chấp Bàng Cật trưởng lão nói cho hắn biết, hắn có thể tùy ý đi lĩnh tài nguyên tu luyện, bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không có đi lĩnh.

Chờ Vi Giới trưởng lão rời đi, Mạc Vô Kỵ trước tiên phục dụng một quả Già Kiền Đan. Già Kiền Đan là bát phẩm tiên đan, tại Tiên Giới, đây là tốt nhất dịch dung đan dược.

Chỉ là nơi này là thần vực, Mạc Vô Kỵ lo lắng Già Kiền Đan quy tắc quá thấp, không cách nào ngăn cản ở người khác thần niệm theo dõi.

Dùng Già Kiền Đan lại đem chính bản thân dịch dung trở thành một da đen mắt nhỏ tu sĩ sau đó, Mạc Vô Kỵ lúc này mới rời đi Thiên Phàm Tông doanh trại, sau đó đeo lên dịch dung mặt nạ, lại đem mặt nạ biến ảo thành một cái bạch diện hung ác nham hiểm nam tử.

Sở dĩ muốn che dung mạo của mình, Mạc Vô Kỵ cũng không phải là thật vì đi Thần Vực Sào chuyển động. Chính như Vi Giới trước lo lắng, hắn chính là đi Thần Vực Sào ấp trứng vùng ven phát tài.

...

Vừa ly khai Thần Vực Sào, Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được chung quanh thiên địa quy tắc càng trở nên vô tự hắn lên. Hơn nữa không gian chung quanh Thần Linh Khí cũng vậy rất là hỗn loạn, có nhiều chỗ Thần Linh Khí nồng nặc kinh người, có nhiều chỗ có cực kỳ bạc nhược.

Loại tình huống này Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, ở trên hư không bên trong là thường gặp, nguyên nhân chủ yếu chính là thiên địa quy tắc không đầy đủ tạo thành.

Thần Vực Sào ấp trứng phương vị vẫn như cũ truyền đến từng trận nổ vang chi âm, cùng Mạc Vô Kỵ như vậy chạy tới ấp trứng chỗ tu sĩ rất

nhiều. Những người này giống như Mạc Vô Kỵ, đều là cắm đầu chạy đi, không có ai sẽ lưu ý người khác.

Mạc Vô Kỵ Phong Độn Thuật thi triển ra, càng là vô cùng nhanh chóng. Theo tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, chính là một phần Thiên Thần cảnh giới cường giả cũng bị hắn nhét vào phía sau.

Đủ một ngày, Mạc Vô Kỵ mới ngừng lại được. Lúc này đứng ở phiến địa phương người vô số kể, tất cả mọi người rung động nhìn phía xa nổ vang hư không.

Xa xa hư không giống như muốn vỡ ra hoặc là muốn sụp xuống giống nhau, trong hư không quy tắc không ngừng quay cuồng. Quay cuồng bên trong quy tắc không ngừng ngưng tụ, tái biến hóa, sau đó hình thành mới quy tắc...

Hơn mười danh Thần Vương cường giả đang ở này thiên địa quy tắc quay cuồng hư không vùng ven không ngừng ném ra trận kỳ, rất hiển nhiên, những cường giả này đều đang bố trí lấy trận kỳ. Mạc Vô Kỵ ở trong đó nhìn thấy Bàng Cật sư tổ, hắn cũng vậy ở trong đó hỗ trợ.

Một tiếng thê lương kêu thảm thiết từ bên người truyền đến, Mạc Vô Kỵ thấy một người trẻ tuổi tu sĩ khóe miệng tràn đầy máu, sắc mặt tái nhợt đáng sợ.

"Tên ngu ngốc này, nhất định là dùng thần niệm theo dõi ấp trứng Thần Vực Sào, sau cùng bị cắn nuốt làm thương tổn thức hải, quả thực chính là muốn chết." Bên cạnh có người khinh thường nói.

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, ra một thân mồ hôi lạnh. Hắn đang chuẩn bị mở rộng thần niệm cảm thụ này hỗn loạn quay cuồng thiên địa quy tắc biến hóa, nếu như có thể bắt lấy đến trong đó thiên địa quy tắc là như thế nào ngưng tụ thành quy tắc mới, đối với hắn càng là có không có gì sánh kịp chỗ tốt. Nghe được vừa rồi lời này, hắn mới biết được, thần niệm một khi thẩm thấu đi qua, cũng sẽ bị cắn nuốt.

Xa xa quy tắc biến hóa càng ngày càng hỗn loạn, từng đạo quang mang không ngừng ở trong đó ngang dọc. Nổ vang chi âm càng là liên miên không ngớt, tình cờ tiết lộ ra ngoài vài đạo đạo vận, đều mang một loại để cho người ta hướng tới đại đạo khí tức.

"Như vậy cũng tốt như khai thiên tích địa a, thật là làm cho người ta hướng tới." Có tu sĩ ở bên cạnh cảm thán nói.

"Ở đây xác thực chính là khai thiên tích địa, nghe nói trước đây thần vực hình thành không triệt để. nối nghiệp Thần Vực Sào ấp trứng, chẳng khác nào trước đây khai thiên tích địa. Này quay cuồng biến hóa thiên địa quy tắc, nhưng thật ra là tại ngưng tụ quy tắc mới, hình thành mới thiên địa khu vực."

"Đích xác, đáng tiếc là thần niệm không cách nào thấm vào. Nếu không, tại Thần Vực Sào ấp trứng thời điểm, có thể cảm ngộ đến loại này khai thiên ích địa đạo vận, đối với tu vi nhất định là có chỗ tốt cực lớn."

"Ta nghe nói tại Thần Vực Sào ấp trứng thời điểm, coi như là Thần Vương thần niệm quét đi vào, cũng sẽ bị trong đó thiên địa quy tắc phản phệ, sau cùng thương tổn thức hải..."

"Đúng vậy, tương đối thiên địa vũ trụ hình thành, Thần Vương cũng chỉ là muối bỏ biển mà thôi."

Nghe thấy xung quanh tu sĩ nghị luận, trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động. Thức hải thần niệm không có khả năng quét đi vào, đối với hắn ảnh hưởng không lớn a. Hắn có Trữ Thần Lạc thần niệm, Trữ Thần Lạc thần niệm lại bị phản phệ, tối đa cũng chỉ là để cho hắn Trữ Thần Lạc bị thương tổn, đối với thức hải của hắn nhưng không có nửa điểm ảnh hưởng.

Mạc Vô Kỵ bắt đầu cẩn thận mở rộng ra bản thân Trữ Thần Lạc thần niệm, nửa nén hương sau đó, Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm thẩm thấu tới rồi thiên địa quy tắc quay cuồng trong hư không.

Mênh mông cường đại thiên địa quy tắc vọt tới, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được đạo của mình niệm bắt đầu tán loạn, thật giống như trước tu luyện hết thảy đều sẽ ở trong chớp nhoáng này hỏng mất.

Mạc Vô Kỵ lập tức nghịch chuyển Khải Đạo Lạc, những thứ này bị hắn Trữ Thần Lạc nhào về bắt được hết thảy thiên địa quy tắc khí tức, tất cả đều bị Mạc Vô Kỵ chuyển dời đến Khải Đạo Lạc, đồng thời một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc bắt đầu phụ trợ Chu Thiên.

Mênh mông thiên địa quy tắc bị Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc xoắn tới, sau đó thông qua Khải Đạo Lạc vứt bỏ. Thậm chí nghìn vạn hơn triệu nhánh thiên địa quy tắc, đi ngang qua Mạc Vô Kỵ Khải Đạo Lạc sau đó, sau cùng bị nhào về bắt được chỉ có một hai nhánh. Càng nhiều ưu tú hơn thiên địa quy tắc khí tức, bởi vì quá mức mênh mông cùng huyền ảo, hoặc là bởi vì quá mức loãng, tất cả đều bị Mạc Vô Kỵ cấp tốc vứt bỏ.

Loại này hỗn độn quy tắc nếu mà không cấp tốc vứt bỏ, sẽ chỉ làm Mạc Vô Kỵ mạch lạc bị hao tổn.

Bất chấp chỉ là tại hàng tỉ thiên địa quy tắc trong cảm ngộ đến trong đó một hai nội quy thì khí tức, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cảm thụ được dù cho chính bản thân không tu luyện, tu vi của hắn đã ở cọ cọ dâng lên. Bởi vì hiểu rõ có chút quy tắc, hắn thần thông càng là rõ ràng.

Thời gian từng giờ trôi qua, tất cả mọi người nhìn chằm chằm Thần Vực Sào ra ngoài quay cuồng thiên địa quy tắc, mọi người đang chờ Thần Vực Sào ấp trứng kết thúc, sau đó đông đảo bảo vật bị ném ra.

Mạc Vô Kỵ giống như người khác đang đứng, thế nhưng hắn cũng là đang tu luyện. Hắn bước vào Dục Đạo đều một năm, một năm này trong thời gian tu vi của hắn hầu như không có đổi động tới. Mà Thần Vực Sào này ấp trứng hỗn loạn quy tắc khí tức, để cho tu vi của hắn bay nhanh lên cao, chỉ mấy ngày, hắn đang ở vô số Thiên Địa Đạo Tắc cọ rửa giữa đó vọt tới Dục Thần một tầng đỉnh phong cảnh giới, chỉ thiếu chút nữa liền bước vào Dục Thần tầng hai.

Tại Mạc Vô Kỵ suy tính có đúng hay không chỗ xung yếu tấn công Dục Thần tầng thứ hai thời điểm, một đạo đặc biệt quy tắc khí tức bị Mạc Vô Kỵ bắt lấy đến, hắn không chút do dự khống chế Khải Đạo Lạc bỏ qua hết thảy quy tắc, bắt đầu bắt lấy đạo này quy tắc.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là kích động, hắn cư nhiên tại Thần Vực Sào ấp trứng hư chỗ trống cảm nhận được một đạo hắc ám quy tắc. Người khác thấy coi như là đụng phải hắc ám quy tắc cũng vậy không nhất định có thể cảm ngộ đến, nhưng Mạc Vô Kỵ bởi vì chiếm được Khổ Thái cho hắc ám quy tắc công pháp, hắn vừa tiếp xúc với đạo này hắc ám quy tắc, lập tức liền bắt lấy tới rồi.

Hắc ám quy tắc tại Mạc Vô Kỵ Khải Đạo Lạc bên trong bộc phát rõ ràng, Mạc Vô Kỵ thậm chí có một loại không cách nào át chế xung động, muốn từ đấy bắt đầu tu luyện hắc ám quy tắc công pháp.

Cũng may hắn còn có một tia lý trí, nhịn được sự vọng động của mình, thần niệm không nữa cảm ngộ cái khác quy tắc, mà là bắt đầu bắt lấy đạo này hắc ám quy tắc phương vị.

Thần Vực Sào vẫn như cũ tại ấp trứng, các loại quy tắc vẫn là ngang dọc vô biên.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận khống chế được Trữ Thần Lạc thần niệm thẩm thấu vào ấp trứng Thần Vực Sào trong chỗ sâu, kinh khủng hơn mênh mông Thiên Địa Đạo Tắc ầm đến, Mạc Vô Kỵ vẫn là không cảm ngộ, trực tiếp thông qua Khải Đạo Lạc lại đem những thứ này quy tắc vứt bỏ. Giờ khắc này với hắn mà nói trọng yếu nhất là, tìm được hắc ám quy tắc tới cùng sắp tới lại đem ấp trứng Thần Vực Sào nơi nào.

Thời gian từng giờ trôi qua, Thần Vực Sào ấp trứng nổ vang cũng vậy dần dần giảm bớt xuống tới.

Mạc Vô Kỵ nhào về bắt được này một tia hắc ám bản nguyên thiên địa quy tắc đột nhiên biến mất tại mênh mông trong hư không, Mạc Vô Kỵ lại cũng không cách nào cảm ứng được bất kỳ khí tức gì.

"Rầm rầm ầm!" Kịch liệt hơn nổ tung truyền đến, đi theo vô cùng vô tận quang mang thật giống như tiên nữ tán hoa giống nhau vẩy đi ra, rậm rạp.

Cảnh giới Mạc Vô Kỵ gần như là trong cùng một lúc xông phá Dục Thần một tầng, bước vào Dục Thần tầng hai.

"Ấp trứng Thần Vực Sào bắt đầu rơi bảo!" Tiếng vui mừng bên trong, vô số mọi người đánh về phía này rơi đi ra vô số Bảo Quang.

Khắp trời quang mang lóe ra, đông đảo tu sĩ tranh đấu cũng vậy vào giờ khắc này bắt đầu,

Mạc Vô Kỵ không có trước tiên đi cướp đoạt, hắn lại đem này hắc ám quy tắc triệt để biến mất phương vị làm một cái ký hiệu. Chờ tương lai ấp trứng Thần Vực Sào có thể sau khi tiến vào, hắn trước tiên không phải đi cướp đoạt cái khác bảo vật, mà là đi bóng tối này quy tắc chỗ ở, tu luyện hắc ám quy tắc công pháp.

Đem cái này ký hiệu sau khi làm xong, Mạc Vô Kỵ lúc này mới gia nhập đông đảo tranh đoạt ngay trong đại quân.

Ấp trứng thần vực sào thật giống như một cái bảo vật suối phun bình thường giống nhau, không ngừng bị rơi đi ra, có chút thậm chí bị vẫy ra mấy trăm ngoài vạn dặm.

Bảo vật tuy nhiều, tranh đoạt tu sĩ càng nhiều. Gặp phải một món đỉnh cấp thần tài hoặc là Thần linh thảo, thậm chí có hơn mười trên trăm tu sĩ đi tới tranh đoạt.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ so với bình thường vậy Thiên Thần tu sĩ cũng không yếu, hắn trước tiên đã nhìn thấy một quả đỉnh cấp Thần Minh Thạch. Thần Minh Thạch là luyện chế chiếc nhẫn trữ vật thần tài, tại Thế Giới Thần dưới, loại vật này trân quý nhất. Thần giới chiếc nhẫn trữ vật mặc dù nhiều, nhưng có rất ít tu sĩ sử dụng không rõ lai lịch chiếc

nhẫn trữ vật. Ai cũng không dám khẳng định, không rõ lai lịch chiếc nhẫn trữ vật có hay không ký hiệu các loại đồ đạc.

"Cút ngay." Một người đồng dạng là Dục Thần tu sĩ một quyền đánh về phía Mạc Vô Kỵ, hắn cũng vậy nhìn trúng một quả Thần Minh Thạch, hắn so với Mạc Vô Kỵ rõ ràng hơn, loại này Thần Vực Sào ấp trứng tràn tới Thần Minh Thạch giá trị lớn bao nhiêu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 912: Dược Đỉnh Thạch

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ có thể mạnh hơn nhiều lắm so với Dục Thần tu sĩ này, hắn tại đồng thời Dục Thần này tu sĩ xông tới, đã nhìn thấy một người tu sĩ ít nhất là Thiên Thần trung kỳ cũng vọt tới.

Dù là một quả thần minh thạch trân quý hơn nữa, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không tranh đoạt cùng Thiên Thần tu sĩ. Cực phẩm tiên khí cấp bậc chiếc nhẫn trữ vật cũng không phải không thể dùng, hắn chỉ cần lại đem thứ tốt đặt ở bên trong Bất Hủ Giới liền có thể. Huống hồ, với hắn mà nói, túi trữ vật cũng có thể dùng.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ chụp vào thần minh thạch, đúng lúc thay đổi bản thân phương vị, cứng rắn thay đổi một cái phương hướng.

Thấy Mạc Vô Kỵ biết điều, người Dục Thần tu sĩ này hừ lạnh một tiếng, nếu mà Mạc Vô Kỵ không biết điều, hắn sẽ làm Mạc Vô Kỵ bị thương nặng.

Chỉ là tại thời điểm Dục Thần tu sĩ vừa mới tiếp xúc được thần minh thạch, một đạo cường đại nguyên lực bao phủ lại hắn, không đợi hắn phản ứng kịp, bạch mang liền trực tiếp bổ ra mi tâm của hắn, chẳng những là khối thần minh thạch kia, chính là của hắn giới chỉ, cũng bị người khác cướp đi.

Mạc Vô Kỵ thấy Dục Thần tu sĩ trước đây không lâu còn cùng mình cướp đoạt thần minh thạch bị một Thiên Thần tu sĩ đơn giản chém giết, mà toàn bộ quá trình không có bất kỳ người nào cảm thấy kỳ quái, cũng không có bất kỳ người nào lưu ý, trong lòng hắn càng là hiểu rõ, cái chỗ này đồ đạc quả nhiên cùng người yếu không quan hệ.

Mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy Thiên Thần cường giả vừa rồi giết Dục Thần lại bị một người Thần Quân cường giả một cái tát đập giết.

Thấy trên không trung bay múa bảo vật, Mạc Vô Kỵ quyết định rời khỏi. Ở chỗ này không tồn tại kẻ yếu, dù cho vận may tới tay, sau một khắc người khác sẽ dễ dàng có thể giết chết ngươi. Bình thường đồ đạc Mạc Vô Kỵ chướng mắt, đồ tốt chỉ cần hắn coi trọng, thì sẽ có người giết hắn cướp đoạt.

Không đi tranh đoạt đồ đạc, Mạc Vô Kỵ bằng vào bản thân Phong Độn Thuật, vẫn không có người nào làm gì đc hắn.

Bất chấp Thần Vực Sào ấp trứng, có vô số bảo vật bị rơi lả tả, cũng có chút vài bảo vật biết bay đến rất xa, nhưng đại đa số bảo vật đều có thể hạ xuống rơi vào vùng ven ấp trứng Thần Vực Sào.

Mạc Vô Kỵ càng đi ra ngoài, người lại càng ít. Tới nơi này muốn thu hoạch một phần bảo vật, nhất định phải tới gần vùng ven Thần Vực Sào ấp trứng.

Bất chấp không có được cái gì bảo vật, Mạc Vô Kỵ cũng không cảm thấy chịu thiệt. Ở chỗ này hắn nhìn thấy vô cùng vô tận thiên địa quy tắc, càng là bằng vào bộ phận quy tắc bước vào Dục Thần tầng hai. Cái này cũng chưa tính, hắn còn tìm được đại thể phương vị của hắc ám quy tắc.

Một khối hòn đá to lớn màu xám tro mang theo một đạo gào thét tiếng gió thổi đập hướng về Mạc Vô Kỵ phương vị, Mạc Vô Kỵ đang muốn tránh ra tiếp tục rút đi, thần niệm lại quét đến nơi này khối màu xám tro hòn đá ẩn chứa một loại quy tắc khí tức hắn chưa hề gặp. Loại quy tắc này dường như có một loại sinh mệnh đạo vận ở trong đó.

Mạc Vô Kỵ cầm giữ có Sinh Cơ Lạc, đối với sinh mệnh đạo vận cực kỳ mẫn cảm. Hắn trực tiếp vừa vung tay liền đem cự thạch màu xám tro bắt được trong tay, không đợi thần niệm của hắn thấm vào, một loại cảm giác thư thích liền truyền đến, thật giống như hắn bắt được không phải là

tảng đá, mà là một loại Thần linh thảo. Không đúng, đây cũng không phải là một loại Thần linh thảo, mà là khí tức hàng tỉ loại Thần linh thảo.

Mạc Vô Kỵ đang muốn lại đem tảng đá kia đưa vào Bất Hủ Giới, một tiếng quát chói tai liền truyền đến:

- Bỏ xuống đồ đạc, bằng không chết.

Đi theo thanh âm này chính là một đạo khí tức để cho Mạc Vô Kỵ cực độ đè nén, đây tuyệt đối là Thiên Thần hậu kỳ cường giả. Đối mặt cường giả loại này, Mạc Vô Kỵ đâu còn dám có nửa điểm chần chờ.

Hắn liên tiếp mấy cái thuấn di, sau đó Phong Độn Thuật phát huy tới cực hạn. Đồ đạc không có tới tay, nếu là tầm thường đồ đạc, Mạc Vô Kỵ có thể lựa chọn buông tha. Vật tới tay, muốn từ trong tay hắn lại cướp đi, hoặc là để cho hắn đưa ra, vậy cũng đừng nghĩ.

Dù cho Mạc Vô Kỵ lại đem tốc độ phát triển tới rồi cực hạn, hắn vẫn như cũ cảm giác được phía sau uy hiếp như ẩn hiện. Mạc Vô Kỵ thậm chí ngay cả Trữ Thần Lạc đều điều động, cả người hắn càng là hầu như gió dung hợp thành nhất thể. Bởi vậy có thể thấy được, cái tên kia phía sau đuổi theo hắn cường đại cỡ nào.

Tên này bỏ qua tiếp tục tại Thần Vực Sào ngoại vi đoạt bảo vật, lựa chọn theo đuổi hắn, Mạc Vô Kỵ cũng có thể đoán ra hắn cướp được tảng đá kia rất không đơn giản.

Sắp tới gần Thần Vực Sào khu có người, Mạc Vô Kỵ mới miễn cưỡng cảm giác được phía sau uy hiếp bị vứt bỏ. Hắn căn bản cũng không có dũng khí dừng lại, vẫn như cũ dùng tốc độ nhanh nhất vọt vào bên trong Thần Vực Sào, đồng thời lại đem túi trữ vật cùng mặt nạ toàn bộ ném vào Bất Hủ Giới. Lại đem Già Kiền Đan biến ảo diện mạo khôi phục, lúc này mới cấp tốc tiến vào doanh trại Thiên Phàm Tông.

...

Thiên Phàm Tông doanh trại vẫn là gió êm sóng lặng, có lẽ là bởi vì ra Thẩm Mính sự tình, ngược lại cực ít có đệ tử đi ra ngoài.

Tại gian phòng của mình bậc trung ba bốn ngày, hết thảy đều là gió êm sóng lặng, lúc này mới để cho Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm.

Tảng đá kia hắn vẫn như cũ không dám kiểm tra, hắn cảm giác tảng đá màu xám tro không đơn giản. Chỉ là hắn đối với thần vực các loại quặng mỏ cũng không phải rất hiểu, lúc này mới không biết.

Đủ qua thời gian một tháng, Mạc Vô Kỵ lại đem Dục Thần tầng hai cảnh giới thoáng vững chắc một cái. Vi Giới lần nữa tìm được phòng của hắn.

- Vô Kỵ, ngươi mượn mặt nạ của ta có thể trả lại cho ta chưa?

Vi Giới câu nói đầu tiên là hỏi Mạc Vô Kỵ đòi mặt nạ.

Mạc Vô Kỵ có chút lúng túng nói:

- Vi Giới trưởng lão, ta nhìn trúng một môn thần thông, kết quả thần tinh thiếu, chỉ có thể lại đem mặt nạ bán đi, sau đó đổi trở về môn kia thần thông...

- Á đù! Ngươi...

Vi Giới nghe được Mạc Vô Kỵ lại đem vật mượn của hắn bán đi, tức giận chỉ vào Mạc Vô Kỵ đều không thể nói chuyện, hắn đã rất vô sỉ, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ so với hắn còn vô sỉ hơn rất nhiều lần.

Mạc Vô Kỵ đi tới trước mặt Vi Giới trưởng lão vỗ vỗ mông Vi Giới nói:

- Vi Giới trưởng lão, ngươi không cần lo lắng, tương lai ta khẳng định trả cho ngươi một cái thần khí mặt nạ ít nhất là trung phẩm.

Mạc Vô Kỵ cũng là bất đắc dĩ, hắn bị người đuổi giết, mặt nạ này nhất định đã bại lộ. Nếu mà hắn hiện tại đem mặt nạ hoàn trả cho Vi Giới, đó là hại Vi Giới.

- Coi như ta không may, sư tổ trở lại rồi, gọi ngươi đi qua gặp đi.

Vi Giới thở phì phò, hắn rất là hối hận lại đem mặt nạ cho Mạc Vô Kỵ mượn. Không đúng, hắn rất là hối hận lại đem Mạc Vô Kỵ chiêu nạp vào Thiên Phàm Tông.

- Đa tạ Vi Giới trưởng lão.

Mạc Vô Kỵ lên tiếng, nhanh chóng chạy ra ngoài, hắn thực sự không muốn xem Vi Giới vẻ mặt khinh bỉ mình.

...

- Vào đi.

Mạc Vô Kỵ vừa mới đến cửa vào phòng Bàng Cật sư tổ, Bàng Cật nói liền truyền ra.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đi vào hành lễ, bất chấp Bàng Cật đối với hắn rất xem trọng cũng vậy rất là khách khí, trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là cực kỳ tôn kính Thần Vương cường giả này.

- Vô Kỵ, Thần Vực Sào đã hoàn toàn ấp trứng. Lúc này ngoại vi toàn bộ bị hộ trận bảo vệ, trước khi chưa có mở ra hộ trận, bất luận kẻ nào đều không thể tiến vào bên trong Thần Vực Sào mới ấp trứng.

Bàng Cật nói.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi:

- Thần Vực Sào ấp trứng sau đó, làm sao đi vào có sắp xếp sao?

Hắn để ý nhất chính là mình có thể không thể vào Thần Vực Sào, nhìn thấy hắc ám quy tắc sau đó, Mạc Vô Kỵ càng là chờ đợi có thể tiến

vào mới ấp trứng Thần Vực Sào, tu luyện hắc ám công pháp.

Bàng Cật thở dài:

- Lần này Thần Vực Sào ấp trứng diện tích phi thường lớn, thế nhưng là cùng ta Thiên Phàm Tông quan hệ nhưng cũng không là rất to lớn.

- Vì sao?

Mạc Vô Kỵ có chút không hiểu nhìn Bàng Cật.

Bàng Cật tiếp tục nói:

- Lần này bên trong Thần Vực Sào ấp trứng mới, tông môn có một cái Thần Vương có thể tiến vào năm người. tông môn hai Thần Vương có thể tiến vào mười người, đây là không cần bất kỳ điều kiện gì liền có thể đi vào Thần Vực Sào. Bởi vì cái này lần nữa Thần Vực Sào ấp trứng diện tích lớn, người tiến vào cũng vậy rất nhiều. Còn lại danh ngạch toàn bộ là thông qua đấu pháp quyết định, ta Thiên Phàm Tông không có đệ tử ưu tú, cái này đấu pháp danh ngạch, có thể nói là không liên quan cùng tông môn ta.

Bàng Cật phải cảm thán, lần này đấu pháp quyết ra danh ngạch tiến vào Thần Vực Sào rất nhiều, Thiên Phàm Tông chỉ có năm người, đích thật là ít lại càng ít.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy trầm mặc xuống, hắn Dục Thần tầng hai, nếu quả như thật muốn đấu pháp, hắn không sợ bất luận cái gì Dục Thần cảnh cường giả. Thế nhưng là hắn tham ngộ thêm đấu pháp sao? Hắn có thần thông cái nào không phải là đại thần thông, cái nào cũng dính đến thiên địa quy tắc hoàn toàn mới.

Hắn ngoại trừ lo lắng thần thông bại lộ ra, càng sợ chính là mình lúc động thủ, có Thần Vương cường giả nhìn ra hắn không có Nguyên Thần cùng Linh Lạc.

Thực sự là bởi vì hắn tu vi và Thần Vương cường giả so với, chênh lệch quá xa quá xa.

- Ngươi cũng vậy không cần lo lắng, năm danh ngạch này, ngươi khẳng định có một cái, còn lại danh ngạch cũng đều giao cho ngươi xử lý. Vô Kỵ, ngươi ngộ tính phi thường cao, vô luận lựa chọn bao nhiêu đệ tử tiến vào Thần Vực Sào, đều phải nhớ kỹ một điểm, đó chính là nhất định phải cẩn thận. Chúng ta thà rằng ít đạt được một vài thứ, cũng không thể mất tính mệnh.

Bàng Cật thấy Mạc Vô Kỵ trầm mặc, chủ động an ủi.

- Đệ tử hiểu rõ, chỉ là không biết lần này tiến vào Thần Vực Sào là cảnh giới gì?

Mạc Vô Kỵ lo lắng nhóm lớn Thiên Thần cảnh tu sĩ tiến vào Thần Vực Sào. Hắn mạnh hơn nữa, tại trước mặt Thiên Thần cảnh cường giả, cũng là Hư Vọng.

- Chủ yếu là Dục Thần cảnh cùng Thiên Thần cảnh, bất quá ngươi cũng vậy không cần quá lo lắng. Mới ấp trứng Thần Vực Sào bảo vật vô số, tại mấy năm trước trong thời gian mặt, là không ai sẽ tùy ý cướp đoạt, bởi vì khắp nơi đều là thứ tốt.

Bàng Cật giải thích.

Nói đến cướp đoạt, Bàng Cật dường như nhớ ra cái gì đó, nói lần nữa:

- Trước khi tiến vào Thần Vực Sào, ngươi tận lực ước thúc ta môn hạ đệ tử không nên đi khu buôn bán. thời điểm Thần Vực Sào ấp trứng, xuất hiện một món đỉnh cấp bảo vật phi thường rất giỏi, là Dược Đỉnh Thạch.

- Dược Đỉnh Thạch?

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ tới chính bản thân chiếm được khối kia tảng đá màu xám tro ẩn chứa vạn vật sinh cơ, lẽ nào đó là Dược Đỉnh

Thạch, vận khí cũng thật tốt quá sao??

Bàng Cật gật đầu:

- Đúng rồi, Dược Đỉnh Thạch. Dược Đỉnh Thạch là thời điểm khai thiên tích địa, tập thiên địa sinh cơ quy tắc cùng vạn vật đạo vận sinh thành hòn đá, loại tảng đá này trời sinh chính là luyện chế dược đỉnh, thuộc về Tiên Thiên tài liệu. Loại tài liệu này đối với bất kỳ người nào đều là bảo vật vô giá, dù cho tại Thần Vực Sào bên trong mới ấp trứng, cũng vậy rất khó tìm đc Dược Đỉnh Thạch. Trong thiên địa cao cấp nhất dược đỉnh, chính là Dược Đỉnh Thạch luyện chế. Hơn nữa Dược Đỉnh Thạch luyện chế dược đỉnh, còn có một cái đặc tính bất kỳ tu sĩ nào tha thiết ước mơ, chính là có thể thăng cấp.

Khối Dược Đỉnh Thạch này bị một người tu sĩ dịch dung cướp được, sau đó tu sĩ kia tiến vào Thần Vực Sào. Chính là vài đại thần vương đều ở đây kiểm tra toàn bộ Thần Vực Sào, cho nên, ta Thiên Phàm Tông đệ tử tận lực không nên đi ra ngoài. Dù cho các ngươi căn bản cũng không có đi Thần Vực Sào ấp trứng địa phương đoạt đồ đạc, cũng không cần lộ diện.

- Dà.

Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ, trong lòng là vô cùng khiếp sợ. Hắn khẳng định, bản thân lấy được tảng đá kia chính là Dược Đỉnh Thạch.

Chính bản thân chiếm được Dược Đỉnh Thạch, coi như là không có Bàng Cật sư tổ nói, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không tìm đường chết ra ngoài đi dạo. Dược Đỉnh Thạch này, hắn tương lai cũng sẽ không giao cho người khác luyện chế, hắn quyết định chính bản thân luyện chế một phương dược đỉnh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 913: Thiên Phàm Tông Khuất Nhục

Trở lại nơi ở thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét đi ra ngoài, quả nhiên toàn bộ Thần Vực Sào khắp nơi đều dán thông cáo. Hết thảy thông cáo đều là tìm tìm một người, bức họa người này cũng phi thường rõ ràng, là một tu sĩ da đen mắt nhỏ.

Mạc Vô Kỵ thấy tu sĩ này da đen mắt nhỏ, đích thật là bị giật mình. Bởi vì tu sĩ da đen mắt nhỏ đúng là hắn phục dụng Già Kiền Đan sau đó dịch dung qua, hắn về sau tại đây dịch dung cơ sở lại đeo một cái mặt nạ.

Nói cách khác, nếu mà hắn không có dùng Già Kiền Đan, trực tiếp dùng mặt nạ, vậy bây giờ hắn đã bị người tìm đến. Hoặc là nói, đuổi theo hắn cái tên kia tu vi mạnh hơn nữa một phần, thực lực tới Thần Quân cấp bậc, phỏng chừng hắn Già Kiền Đan cũng không cách nào che khuất diện mạo hắn.

Còn phải cẩn thận a, chỉ thiếu chút xíu nữa là ăn lol roài.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi thần niệm, một khi bị tìm ra, sợ rằng sẽ liên lụy toàn bộ Thiên Phàm Tông.

Mạc Vô Kỵ không đi ra, tự nhiên không ai bắt được người lấy đi Dược Đỉnh Thạch. Như vậy lại qua hơn hai tháng, Mạc Vô Kỵ tu vi triệt để vững chắc tại Dục Thần tầng hai thời điểm, Vi Giới lại một lần nữa đi tới phòng của hắn.

- Vi Giới trưởng lão, ta nói tương lai khẳng định bồi ngươi một cái mặt nạ, ngươi bây giờ mỗi ngày tìm ta cũng vô ích a.

Không đợi Vi Giới trưởng lão nói chuyện, Mạc Vô Kỵ trước đem từ khó nghe nói ở tại phía trước.

Vi Giới nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nhìn hồi lâu sau đó, lúc này mới hắc hắc nói:

- Trước một đoạn thời gian Thần Vực Sào khắp nơi đều đang tìm một cái tên gia hỏa cầm Dược Đỉnh Thạch, tên kia không phải là ngươi chớ?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, hắn âm thầm kính phục Vi Giới khôn khéo. Hắn ngoài mặt vẫn là im lặng, cắn răn nói:

- Là ta đó, ta còn giết chết mấy cái Thần Quân nè.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Vi Giới cũng là cười ha ha một tiếng. Mạc Vô Kỵ là hỏi hắn mượn qua mặt nạ, nhưng tên gia hỏa bị truy sát cầm Dược Đỉnh Thạch nghe nói là Thần Vực Sào vô cùng lợi hại Thiên Thần cường giả, coi như là một phần đại tông môn Thiên Thần viên mãn cũng vậy không nhất định là đối thủ của hắn.

Thật là Mạc Vô Kỵ, sợ rằng Mạc Vô Kỵ sớm không có mạng nhỏ ở chỗ này nói chuyện với hắn.

- Nói đi, lần này tìm ta là có chiện gì? Trước nói xong rồi, ta hiện khi chưa có đồ đạc bồi ngươi, tương lai rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ thấy Vi Giới bị hắn hù, mới lên tiếng.

Vi Giới cười hắc hắc:

- Sự tình mặt nạ tạm thời không vội, lần này mới ấp trứng Thần Vực Sào tỷ đấu bắt đầu rồi, ngươi muốn mau chân đến xem, thuận tiện tham gia một cái?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Ta cũng không có báo danh, hơn nữa ta điểm ấy tu vi, đi cũng là đi không.

- Người nào nói cho ngươi biết muốn ghi danh? Ta và ngươi nói a, chỉ cần tu sĩ tại Thần Vực Sào, đều có thể tham gia tỷ đấu. Tỷ đấu chia làm hai cái cấp độ Dục Thần cùng Thiên Thần, hơn nữa lần tỷ đấu này không nhất định liền phải rất lợi hại là được, ngươi điểm ấy tu vi nếu mà vận khí tốt, làm một cái danh ngạch cũng không phải không có khả năng.

Vi Giới nhìn Mạc Vô Kỵ khi dễ nói.

Mặc dù hắn là trưởng lão, bất quá Mạc Vô Kỵ tại Thiên Phàm Tông địa vị không thấp so với ngươi hắn. Cho nên hắn nói chuyện với Mạc Vô Kỵ, căn bản cũng không cần phân tôn ti. Coi như là muốn phân tôn ti, hắn cũng chia không nổi. Mạc Vô Kỵ tên này, cư nhiên trước lừa hắn một món mặt nạ hạ phẩm thần khí.

- Còn có loại chuyện này?

Mạc Vô Kỵ nghe được tu vi không cao cũng có khả năng qua ải, lập tức liền muốn tham gia. Chỉ là cái ý niệm này rất nhanh thì bị hắn áp chế xuống, hắn đã có danh ngạch, không tham gia đối với hắn càng mới có lợi.

- Đương nhiên, ta chính là tới gọi ngươi.

Vi Giới vỗ vỗ Mạc Vô Kỵ vai:

- Ta bỏ qua hiềm khích lúc trước.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc:

- Ta không muốn đi, ta còn muốn phải bế quan.

Vi Giới bỗng nhiên hạ giọng nói:

- Vô Kỵ, ngươi còn không biết chúng ta có năm danh ngạch đều phải trao đổi đi ra ngoài sao??

- Cái gì?

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc nhìn Vi Giới, Thiên Phàm Tông bản thân có năm danh ngạch, còn là Bàng Cật sư tổ nói, hắn tin tưởng Bàng Cật sẽ không lừa gạt hắn. Coi như là năm danh ngạch trao đổi ra ngoài, Bàng Cật cũng sẽ sớm nói cho hắn biết, mà không biết là để cho Vi Giới đến nói cho hắn biết.

Vi Giới đồng tình nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, sau đó lấy ra một thủy tinh cầu nói:

- Sư tổ tạm thời không ở doanh trại, nguyên nhân tại bên trong Thủy Tinh Cầu này, chính ngươi xem đi.

Mạc Vô Kỵ kích phát Thủy Tinh Cầu sau đó, Bàng Cật sư tổ thân ảnh xuất hiện ở trong hư không, hắn vẻ mặt áy náy nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, ta phải đi một chuyến Thần Vực Sào Thần Vương điện. Ta Thiên Phàm Tông có một khối tấm bia đá do Quan Hoan tổ sư đề danh ba chữ "Thiên Phàm Tông", vô luận như thế nào, ta cũng phải để cho tấm bia đá này trở lại Thiên Cơ Tông. Cửu Diễn Thần Tông nói lên bên trong chứa nhiều yêu cầu, thì có năm danh ngạch tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng. Vô Kỵ, ta sẽ tận lực bảo lưu một cái danh ngạch cho ngươi...

Mạc Vô Kỵ ngơ ngác nhìn thân ảnh Bàng Cật sư tổ dần dần tiêu tán, trong lòng hắn không có nửa điểm oán giận. Nếu như nói có, vậy chỉ có sâu đậm bất đắc dĩ cùng khuất nhục.

Loại khuất nhục này không chỉ là hắn, đồng dạng là Thiên Phàm Tông, là Bàng Cật sư tổ.

Quan Hoan tổ sư đề danh tấm bia đá "Thiên Phàm Tông", xuất hiện ở Cửu Diễn Thần Tông, vậy hiển nhiên là năm đó Cửu Diễn Thần Tông cướp đoạt đi qua.

Cửu Diễn Thần Tông đoạt đi rồi Thiên Phàm Tông tổ sư đề danh tấm bia đá, sau cùng còn muốn cùng Thiên Phàm Tông dùng bảo vật trao đổi trở về. Về phần năm danh ngạch, Mạc Vô Kỵ không cần nghĩ cũng biết, đây là thủ đoạn Cửu Diễn Thần Tông chèn ép Thiên Phàm Tông. Không cho Thiên Phàm Tông quật khởi, dù sao Thần Vực Sào cái gì cũng có khả năng phát sinh. Vạn nhất bị Thiên Phàm Tông đệ tử tại bên trong Thần Vực Sào mới ấp trứng thu được cơ duyên, sau cùng chỉ là vì Cửu Diễn Thần Tông dựng đứng một cái cường địch lớn hơn.

Hắn có thể nghĩ đến Bàng Cật sư tổ nói ra những lời này thời điểm khuất nhục cùng bất đắc dĩ, đây là thực lực không bằng người khác bất đắc dĩ. Nếu không, hắn một cái thần Vương sư tổ, há có thể thất tín một cái danh ngạch đối với tông môn đệ tử?

Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ đối với Thủy Tinh Cầu nói:

- Xin sư huynh yên tâm, ta nhất định sẽ thông qua thủ đoạn của mình thu được tư cách tiến vào Thần Vực Sào.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ xoay người đối với Vi Giới một bên ngây người nói:

- Vi Giới trưởng lão, mời lại đem phương thức tham gia Thần Vực Sào đấu pháp tuyển chọn cùng điều kiện thông qua nói cho ta biết, ta muốn tham gia đấu pháp tuyển chọn.

- Vô Kỵ, ngươi vừa rồi gọi sư tổ là gì?

Vi Giới còn có chút không dám tin tưởng nhìn Mạc Vô Kỵ.

- Không cần quản những thứ này, nhanh chóng giới thiệu trọng điểm.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, coi như là bại lộ thì đã có sao? Năm đó hắn vừa mới đến Tiên Giới đã bị ba cái Đại Tiên Đế, mấy cái đại tông môn truy sát, hắn không phải vẫn tới đây rồi?

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới những thứ này, bỗng nhiên cảm giác được trong lòng mình dường như có thứ gì trở nên mở ra bình thường giống nhau, cả người hắn đều nhiều hơn một loại tự tin khó diễn tả được.

- Vô Kỵ, ta cảm giác ngươi vừa rồi dường như đã có biến hóa gì.

Vi Giới lập tức phát hiện Mạc Vô Kỵ biến hóa.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Cũng bởi vì ta trước nghĩ nhiều lắm, cho nên làm việc sợ đầu sợ đuôi, hoàn hảo, ta còn có chút vận khí...

Nói đến có chút vận khí, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên ngẩn ra. Hắn nghĩ tới hắn rời đi ấp trứng Thần Vực Sào trước gặp phải Dược Đỉnh Thạch sự tình, lẽ nào đây là vận khí?

Nghĩ đến đây cái, Mạc Vô Kỵ liền nghĩ đến sự tình trước đây hắn xé mở cướp đoạt Tiên Giới số mệnh cái kia đại trận, lại đem số mệnh hoàn trả cho Tiên Giới. Chẳng lẽ, hắn tuy rằng phá vỡ đại trận, hắn cũng ở trong đó thu được một phần Tiên Giới số mệnh?

Chuyện này rất có thể là thực sự, nếu không Dược đỉnh thạch kia vì sao hết lần này tới lần khác rơi ở trước mặt của hắn?

Số mệnh loại vật này cũng là có hạn, dùng một lần ít một lần. Bất chấp Mạc Vô Kỵ không có khả năng chủ động sử dụng số mệnh, hắn cũng biết nếu mà hắn có thể thoát đi đến thần vực, có thể thu được Dược Đỉnh Thạch đều là số mệnh nói, vậy hắn số mệnh khẳng định bị dùng hết không ít.

- Mạc đại ca, ngươi muốn đi tham gia đấu pháp tuyển chọn sao?

Khổ Thái không biết từ nơi này nghe được tin tức, chạy ra.

Mạc Vô Kỵ thu hồi tạp niệm nói:

- Khổ Thái, ngươi tiếp tục ở đây trong bế quan, chờ ta trở lại rồi lại nói.

Thực lực của Khổ Thái còn chưa đủ để đi tham gia tuyển chọn, hắn nếu đi tham gia tuyển chọn, cũng sẽ không chỉ là chuyện lấy một cái danh ngạch trở lại. Khổ Thái danh ngạch, hắn hỗ trợ lấy về.

Chờ Khổ Thái lại đi vào, Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Vi Giới trưởng lão, chúng ta Thiên Phàm Tông chỉ có ta đi tham gia tuyển chọn sao?

Vi Giới im lặng nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, ngươi thật đúng là tự tin. Toàn bộ Thiên Phàm Tông hiện tại chỉ có ngươi không có đi, được rồi, còn có Khổ Thái.

Nghe được chính bản thân lại là duy nhất một cái không có đi tham gia tuyển chọn đệ tử, Mạc Vô Kỵ nhất thời lúng túng. Hắn cũng vậy đoán được Vi Giới trưởng lão ngoại trừ lại đem Bàng Cật sư tổ nói truyền hắn bên ngoài, là cố ý tới hỏi hắn có muốn hay không tham gia tuyển chọn.

Thấy Mạc Vô Kỵ xấu hổ, Vi Giới cũng không lại tấn công Mạc Vô Kỵ, giải thích:

- Lần chọn lựa này tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng, bất luận kẻ nào đều có thể tham gia, chỉ cần tu vi của ngươi tại Dục Thần hoặc là Thiên Thần cảnh giới. Tuyển chọn có vài đạo, đạo thứ nhất là đi Thần Vực Sào thiên địa quảng trường quy tắc cảm ngộ, tại bên trong 10 ngày, có thể cảm ngộ đến bao nhiêu đạo thiên địa quy tắc, liền có thể thu được bao nhiêu cái danh ngạch. Đạo thứ hai là tại trong Thần Vực Sào biển

thu thập Ngũ Hành Sa, mỗi thu thập một bộ hoàn chỉnh Ngũ Hành Sa, liền thu được một cái danh ngạch...

- Chờ một chút, Vi Giới trưởng lão, Thần Vực Sào hải ở nơi nào? Ta thế nào không biết?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi.

Hắn thế nhưng là biết Ngũ Hành Sa, Ngũ Hành Nhưỡng hắn có một khối, mà Ngũ Hành Nhưỡng tiền thân chính là Ngũ Hành Sa hình thành.

Đừng tưởng rằng Ngũ Hành Sa là hình thành Ngũ Hành Nhưỡng tiền thân, đã cảm thấy Ngũ Hành Nhưỡng so với Ngũ Hành Sa trân quý. Ngũ Hành Nhưỡng là một loại thổ nhưỡng ẩn chứa Ngũ Hành nguyên tố, mà Ngũ Hành Sa là năm loại bất đồng sa. Ngũ Hành Sa này nếu mà tập hợp đủ, so với Ngũ Hành Nhưỡng càng thêm trân quý.

- Thần Vực Sào bên trong ngươi không biết nhiều chỗ, Thần Vực Sào sa mạc ngươi biết? Thần Vực Sào kiếm trì ngươi biết?

Vi Giới khinh bỉ nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Thần Vực Sào hải là một cái biển rộng độc lập, quanh năm bị Thần Vực Sào vô tận sương mù che đậy ở. Biển rộng vô biên vô hạn, hơn nữa thân người rất khó chìm xuống. Nơi này không cách nào thi triển thần niệm, thần nguyên cũng bị áp chế lợi hại. Ngũ Hành Sa liền ẩn nấp tại dưới đáy Thần Vực Sào hải...

Dù sao cũng Mạc Vô Kỵ lừa hắn một cái sau mặt nạ, hắn chính là khó chịu.

Mạc Vô Kỵ không thèm để ý Vi Giới thái độ, ngạc nhiên hỏi:

- Vi Giới trưởng lão, đây chẳng phải là nói Ngũ Hành Sa mỗi một bộ đều phi thường khó có thể tìm kiếm?

Vi Giới hừ một tiếng nói:

- Lẽ nào ngươi cho là Thần Vực Sào thiên địa quảng trường cảm ngộ quy tắc liền đơn giản? Thiên địa quảng trường có hàng tỉ quy tắc, không muốn nói 10 ngày, coi như là một năm, ngươi cũng không nhất định có thể ở trong đó cảm ngộ đến một đạo. Hơn nữa quy tắc đơn giản sớm đã bị người cảm ngộ hết, nơi đó quy tắc thế nhưng là mỗi khi bị người cảm ngộ ra một đạo, liền mất đi một đạo.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 914: Thập Đại Dục Thần Hung Ác

- Đạo thứ ba có đúng hay không đấu pháp?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng có chút thầm thì ực ực, tuy rằng phía trước hai đạo đều không có quan hệ cùng đấu pháp, thế nhưng là hai đạo này tựa hồ cũng mang theo một điểm vận khí. Cũng may hắn có Khải Đạo Lạc, coi như là không cách nào tại Thần Vực Sào hải tìm được Ngũ Hành Sa, tại Thần Vực Sào thiên địa quảng trường cảm ngộ vài đạo quy tắc cũng không thành vấn đề sao?.

Vi Giới lắc đầu nói:

- Đạo thứ ba không phải là đấu pháp, mà là đấu đạo.

- Đấu đạo? Đạo không phải là pháp?

Mạc Vô Kỵ có chút nghi hoặc.

Vi Giới cười nói:

- Pháp đích thật là đạo mà thành, nhưng mà đạo đường hàng tỉ, ngoại trừ pháp ra, còn có khí đạo, đan đạo, trận đạo, phù đạo, dịch đạo vân vân.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu được, nếu như là tại Tiên Giới nói, đấu đạo hắn nhất định là sẽ tham gia, hơn nữa nhất định sẽ đạt được háo danh lần nữa. Bất quá nơi này là thần vực, dùng hắn đan khí phù đạo, còn kém quá xa. Trận đạo miễn cưỡng cũng là có thể, Mạc Vô Kỵ tin tưởng dùng hắn chỉ có thể bố trí đi ra nhị cấp thần trận thủ đoạn, muốn lấy được thứ tự sợ rằng xa xa không được.

- Đạo thứ tư mới đúng là đấu pháp, đấu pháp thứ tự là nhiều nhất. Bởi vì người tham gia đấu pháp cũng là nhiều nhất, đấu pháp sinh tử bất luận, chia làm các bảng đấu loại.

Đấu loại sau cùng còn dư lại một nghìn người, mỗi người đều có một cái tiến vào mới ấp trứng Thần Vực Sào danh ngạch. top trăm tên mỗi người đều có thể thu được mười cái danh ngạch tiến vào Thần Vực Sào, top 10, mỗi một tên đều có thể thu được một trăm danh ngạch tiến vào mới ấp trứng Thần Vực Sào. Hơn nữa danh ngạch có thể chồng, nói đúng là ngươi thu được tên thứ mười, vậy ngươi tổng cộng có thể thu được 100 ++ mười một cái danh ngạch tiến vào mới ấp trứng Thần Vực Sào cơ hội...

- Một nghìn a.

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc hít một câu, nhiều danh ngạch như vậy, nếu mà hắn có thể tham gia, không nói top 10, làm một cái top trăm sẽ không có vấn đề gì sao?? Thảo nào Bàng Cật nói lần này danh ngạch đông đảo, nhiều danh ngạch như vậy, liền phân Thiên Phàm Tông năm danh ngạch, sau cùng còn phải bị Cửu Diễn Thần Tông lấy đi mất.

Vi Giới cười lạnh nói:

- Ngươi đừng tưởng rằng top một nghìn rất dễ tiến vào, lần này tham gia Thần Vực Sào đấu pháp gần như là toàn bộ thần vực cao cấp nhất một nhóm cường giả. Hơn nữa chỉ cần lên lôi đài, nhất định phải liên tiếp thắng 3 trận mới có thể đi vào vòng kế tiếp đấu loại. Chỉ phải thua một hồi, vô luận ngươi là khiêu chiến hay là thủ lôi đài, đều là bị đấu loại.

Mạc Vô Kỵ một đường nghe Vi Giới giải thích, hắn đã hiểu vì sao không cần báo danh. Đấu pháp trận chỉ cần tới rồi ngươi liền có thể ra sân khiêu chiến, thắng thì thủ lôi, thua ngươi bị loại, bất luận kẻ nào đều có thể tham gia, đều có một lần cơ hội.

Hai người đang khi nói chuyện đã đi tới Thần Vực Sào thiên địa quảng trường ngoại vi, thấy nơi này rậm rạp chằng chịt đoàn người, Mạc

Vô Kỵ cuối cùng là hiểu cái gì là chân chính nhiều người.

Toàn bộ thiên địa quảng trường phân làm hai nửa, một bên người khoanh chân an tĩnh đang cảm ngộ cái gì đó, bất chấp Mạc Vô Kỵ mắt thường không nhìn ra, hắn vẫn như cũ có thể cảm thụ được người bên quảng trường cảm ngộ đạo vận ngang dọc, tràn ngập vô cùng vô tận thiên địa quy tắc khí tức.

Mà một bên khác còn lại là tiếng người ồn ào, một cái lại một cái đấu pháp đài sắp hàng tại trên quảng trường. Đấu pháp đài không ngừng có người đi tới, không ngừng có người bị đập xuống, thậm chí bị đánh chết cũng không phải số ít.

Mạc Vô Kỵ nhìn thấy đứng ở trong quảng trường vài đệ tử Thiên Phàm Tông, Phổ Duẫn bất ngờ ở trong đó, nhìn hắn tràn ngập ý chí chiến đấu ánh mắt, Mạc Vô Kỵ liền biết Phổ Duẫn muốn ở chỗ này đọ sức một cái.

- Vô Kỵ, ngươi là đi thiên địa quảng trường cảm ngộ thiên địa quy tắc, hay là lựa chọn đi đấu pháp?

Thấy Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm đấu pháp đài, Vi Giới có chút không rõ hỏi một câu. Hắn thấy, Mạc Vô Kỵ chút thực lực ấy, ngoại trừ đi cảm ngộ thiên địa quy tắc thử thời vận, muốn tại đấu pháp trận thắng một hồi thật sự là quá gian nan.

Vi Giới vừa dứt lời dưới, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy một người tu sĩ như khỉ ốm, dễ dàng liền đem một người Dục Thần chín tầng cao to tu sĩ đánh bay. Dục Thần chín tầng cao to tu sĩ còn đang ở giữa không trung, liền nổ ra một đoàn huyết vụ.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, tên này thật thích giết chóc, dùng khỉ ốm thực lực, căn bản cũng không cần lại đem này cao to tu sĩ đánh thành huyết vụ, là có thể dễ dàng thắng.

- Hắc hắc, có đúng hay không cảm thấy sợ?

Vi Giới nhìn thấy Mạc Vô Kỵ ánh mắt kinh ngạc, cười hắc hắc sau đó nói:

- Thấy vừa rồi tên kia sao?? Đừng xem tên kia gầy giống như con khỉ, đó nhưng là tử vong sư huynh nổi danh nhất thần vực.

- Tử vong sư huynh?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ lặp lại một cái.

Vi Giới gật đầu:

- Đúng, hắn là tử vong sư huynh, là một trong Thần Vực Sào đáng sợ nhất mấy cái Dục Thần tu sĩ. Đừng nhìn hắn chỉ có Dục Thần chín tầng, coi như là bình thường vậy Thiên Thần tu sĩ, cũng không muốn trêu chọc hắn.

- Ta nghe nói lần trước ta gặp phải cái kia Thang Vô Trận cũng là Thần Vực Sào đáng sợ Dục Thần cường giả.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc, trong lòng cũng không cho là đúng. Cái này khỉ ốm thủ đoạn độc ác, bất quá muốn nói Thiên Thần tu sĩ không muốn trêu chọc, vậy hắn liền không quá tin tưởng. Đừng nhìn hắn chỉ có Dục Thần tầng hai, gặp phải cái này khỉ ốm hắn cũng không sợ hãi.

Vi Giới ha ha cười nói:

- Vô Kỵ, ngươi nhưng nghìn vạn không nên nghĩ như vậy. Thang Vô Trận thần thông rất lợi hại, nghe đồn hắn còn có một cái vũ trụ tinh không pháp bảo càng là đáng sợ, thậm chí là Loan Hồn Thần Phủ tương lai dự định cường giả. Thế nhưng so với Thần Vực Sào thập đại Dục Thần kẻ hung ác, hắn còn chưa đủ tầm. Không phải là hắn không mạnh, mà là hắn còn chưa đủ ác.

- Thập đại kẻ hung ác?

- Ngươi mới vừa mới nhìn thấy cái kia khỉ ốm, gọi Vũ Lương, biệt hiệu tử vong sư huynh. Tại bên trong thập đại kẻ hung ác, hắn chỉ bài danh thứ tư mà thôi. Xếp hàng thứ nhất gọi Giản Chính, người này biệt hiệu là kẻ cắp thứ 3. Ta chưa từng thấy qua hắn, nghe nói hắn vẫn là cười híp mắt, thân hình cao lớn hơi lộ ra mập mạp. Động thủ là thủ đoạn độc ác, hắn trước một khắc cùng ngươi cười híp mắt, sau một khắc hắn sẽ trực tiếp giết ngươi, không có bất kỳ lý do, không có bất kỳ dấu hiệu.

Bài danh thứ hai chính là một cái nữ nhân vô cùng xinh đẹp, gọi Sài Diễm, biệt hiệu là hồi tâm tiên tử. Chớ bị nàng tướng mạo cùng bên ngoài mê hoặc, người nữ nhân này thoạt nhìn rất là thanh thuần đáng yêu, dáng dấp phi thường xinh đẹp, còn thích mặc một tiếng váy trắng. Bàn về tàn nhẫn, so với Giản Chính nửa điểm không kém. Rất ác tâm chính là, người này thích thôn phệ nhân tâm (tim người), hơn nữa còn sẵn còn nóng. Nàng thường xuyên cùng Giản Chính cùng nhau, Giản Chính sau khi giết người, trực tiếp lại đem nhân tâm ném cho nàng ăn.

Bài danh thứ ba gọi Phong Cuồng Nhân, người này không có tên, chính là một người điên. Hắn mặt đầy râu, một khi động thủ chính là người điên giống nhau, căn bản là không ngừng không nghỉ. Hết lần này tới lần khác người khác lại rất khó khăn giết chết hắn, cho nên nếu mà không phải vạn bất đắc dĩ, không người nào nguyện ý cùng hắn...

Vi Giới nói hơi ngừng, Mạc Vô Kỵ thấy được gọi là Vũ Lương khỉ ốm từ bên cạnh bọn họ đi tới, khỉ ốm còn cố ý đối với Vi Giới nhe một cái răng. Vi Giới tựa hồ bị khỉ ốm chấn kinh rồi, đã không còn hứng thú nói tiếp.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ vai Vi Giới:

- Vi Giới trưởng lão, ngươi cũng quá nhát ké. Ngươi dầu gì cũng là Thiên Thần cường giả, một cái nho nhỏ Dục Thần liền hù được ngươi, lần sau đừng nói quen biết ta.

Vi Giới lúng túng cười cười, vẫn không nói gì, này khỉ ốm bỗng nhiên quay đầu nói:

- Ngươi tên là gì?

Rất hiển nhiên, lời của hắn là nói với Mạc Vô Kỵ.

Khỉ ốm hỏi, người chung quanh đều nhìn thấy, hầu như toàn bộ theo bản năng nhường ra một phần. Bị tử vong sư huynh nhìn thẳng, vậy chỉ có thể coi như là không may.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Mạc Vô Kỵ.

- Tốt lắm, chúc ngươi sống lâu trăm tuổi.

Khỉ ốm cũng là cười hắc hắc, xoay người rời đi.

- Ai, ngươi a.

Vi Giới lắc đầu, hắn cũng không biết nên nói cái gì.

Người chung quanh cũng đều là mau tránh ra, tại thần vực chúc một người sống lâu trăm tuổi, vậy không phải nói ngươi sống đủ lâu, có thể đi chết rồi sao? Nơi này cái nào không có cao hơn một trăm tuổi?

Mạc Vô Kỵ sờ sờ cằm, hắn có một trăm tuổi sao? Dường như chính hắn đều không nhớ rõ. Đối với khỉ ốm Vũ Lương uy hiếp, Mạc Vô Kỵ coi như thành không khí. Không trêu chọc hắn thì thôi, trêu chọc hắn, vậy thế giới này cũng sẽ không còn tử vong sư huynh gì nữa hết.

- Đi thôi, chúng ta đi quy tắc cảm ngộ quảng trường.

Vi Giới chuyển hướng chủ đề.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Ta không muốn đi quy tắc quảng trường cảm ngộ.

- Lẽ nào ngươi muốn tham gia đấu đạo?

Vi Giới cả kinh, hắn cũng không nhận ra Mạc Vô Kỵ muốn tham gia đấu pháp. Dùng Mạc Vô Kỵ chút bản lĩnh này, đi đấu pháp, sợ rằng cửu tử nhất sinh.

- Ta cũng không đi đấu đạo, mang ta đi Thần Vực Sào hải sao?, ta muốn đi tìm Ngũ Hành Sa.

Mạc Vô Kỵ muốn đi Thần Vực Sào hải thử thời vận, nếu mà thật sự là tìm không được Ngũ Hành Sa, vậy hắn chỉ có thể tới nơi này đấu pháp.

Dù sao cũng loại tỷ đấu này thời gian rất dài, cũng không phải một ngày hai ngày có thể kết thúc. Ngũ Hành Sa loại vật này, nếu mà hắn tìm được rất nhiều, hắn còn có thể lưu lại cho chính bản thân dùng.

Vi Giới nhìn Mạc Vô Kỵ lăng thần một hồi lâu mới lên tiếng:

- Được rồi, hi vọng vận khí của ngươi là thật là khá, có thể tìm được năm tấm Ngũ Hành Sa.

Tìm kiếm Ngũ Hành Sa, đây hoàn toàn là bằng vào vận khí. Tại bên trong một biển mênh mông vô biên to lớn tìm kiếm hạt cát, không có bất kỳ thần niệm trợ giúp, đây không phải là vận khí là cái gì?

Đáng sợ hơn là, tại đây trong biển người còn không chìm đc đi xuống, chờ ngươi nghĩ hết tất cả biện pháp chìm xuống, còn phải khống chế chính bản thân không nổi lên, một khi nổi lên, còn làm sao tìm kiếm Ngũ Hành Sa?

...

Thần Vực Sào hải khoảng cách thiên địa quảng trường cũng không phải rất xa, dưới sự hướng dẫn của Vì giới, chỉ là thời gian một nén nhang, liền đã đến.

Còn không có tới gần Thần Vực Sào hải, Mạc Vô Kỵ liền nghe thấy được một cổ hơi tinh nước biển mùi vị, trái lại để cho hắn có thêm một

tia cảm giác thân thiết.

Từ xa nhìn lại, toàn bộ Thần Vực Sào hải vùng ven, chỉ có rất ít vài người tại bờ biển quay trở ra.

- Nơi này không ai tới?

Mạc Vô Kỵ có chút không giải thích được, theo lý thuyết bây giờ là tỷ đấu trong lúc, ít nhất phải có người ở bờ biển ghi chép mới đúng là.

Vi Giới cười nói:

- Đây là trong lúc tỷ đấu, nếu như là bình thường, nơi này người tới ít hơn. Chính ngươi đi thôi, ta đi trước thiên địa quảng trường, vô luận như thế nào, ta cũng muốn đi thử thời vận.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới nhớ tới, lần này tiến vào Thần Vực Sào, Thiên Thần cảnh giới cũng vậy là có thể. Vi Giới dầu gì cũng là một cái Thiên Thần viên mãn, hắn muốn đi thử thời vận cũng là như thường.

Chờ sau khi Vi Giới rời đi, Mạc Vô Kỵ đi tới Thần Vực Sào bờ biển. Đứng ở bờ biển sau đó, Mạc Vô Kỵ mới biết được mấy tu sĩ tại bờ biển chuyển động đang làm gì. Mấy tên kia hiển nhiên là tại bờ biển thử vận khí, nhìn xem có thể tìm được Ngũ Hành Sa hay không.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ có chút không nói gì, Ngũ Hành Sa tốt xấu coi như là vật trân quý sao?, đã nhiều năm như vậy, coi như là ở bãi biển có cũng đã bị người ta nhặt rồi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 915: Dục Thần Tiểu Tu May Mắn

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét vào trong nước biển, quả nhiên thần niệm của hắn nửa điểm đều thẩm thấu không đi vào. Mạc Vô Kỵ đơn giản đi vào trong nước biển, chính như trước Vi Giới đã nói, sức nổi nước biển quá lớn. Cũng may thần nguyên vẫn có để dùng, Mạc Vô Kỵ chậm rãi chìm vào nước biển.

Thần Vực Sào bờ biển vốn là không nhiều người lắm, Mạc Vô Kỵ chìm vào trong biển, căn bản cũng không có người thấy. Hoặc là nói coi như là có người thấy, cũng không có ai sẽ để ý.

Mạc Vô Kỵ từ từ đi về phía biển sâu, hắn tiếp tục nếm thử thần niệm, thần niệm vẫn như cũ không cách nào mở rộng. Chính là Mạc Vô Kỵ ngưng tụ linh nhãn, linh nhãn cũng chỉ có thể nhìn rõ phạm vi diện tích ba trượng. Nếu mà mạnh mẽ thẩm thấu xuất thần niệm, thức hải của hắn lập tức liền có một loại căng đau.

Cũng may linh nhãn còn có thể nhìn, dù cho chỉ có ba trượng, cũng hơn so với không có thần niệm, chỉ là tại đáy biển lấy tay sờ phải tốt hơn rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ không chỉ có riêng chỉ có linh nhãn, hắn còn có Trữ Thần Lạc. Khi Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thẩm thấu ra, hắn bị kinh tới rồi, lập tức chính là mừng như điên. Hắn Trữ Thần Lạc cư nhiên cùng tại bên ngoài Thần Vực Sào ấp trứng thời điểm như nhau, không có nửa điểm ảnh hưởng.

dưới Thần niệm của hắn, Thần Vực Sào đáy biển nhìn một cái không sót gì, lại cũng không có bất kỳ vật gì có thể che giấu.

Thần Vực Sào hải hình thành khẳng định cùng Thần Vực Sào ấp trứng có quan hệ, nếu không, sẽ không để thức hải của hắn thần niệm không cách nào thẩm thấu, mà Trữ Thần Lạc thần niệm không trở ngại chút nào.

Thần niệm có thể thẩm thấu đi ra ngoài, Mạc Vô Kỵ làm lên chuyện liền dễ dàng nhiều hơn. Thần niệm của hắn rất nhanh thì quét vài tên tu sĩ tại đáy biển lục lọi, những tu sĩ này tại đáy biển không cách nào thấy bất kỳ vật gì, chỉ có thể bằng vào tay của mình đi tìm Ngũ Hành Sa.

Trữ Thần Lạc quả nhiên là đại sát khí, tại Thần Vực Sào đã liên tục giúp hắn hai lần. Mạc Vô Kỵ lại cũng không cố kỵ chút nào, thần niệm của hắn phô thiên cái địa càn quét đi ra ngoài.

Chỉ là trong thời gian ngắn, thần niệm của hắn đã quét hai quả thủy thuộc tính Ngũ Hành Sa cùng một quả Ngũ Hành Sa đất thuộc tính.

Theo Mạc Vô Kỵ không ngừng tiến vào biển sâu, từng viên Ngũ Hành Sa bị Mạc Vô Kỵ tìm được, thu hồi. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ còn phát hiện, chính là đồng dạng thuộc tính Ngũ Hành Sa, cũng có tốt xấu.

Tốt Ngũ Hành Sa trong đó Ngũ Hành thuộc tính quy tắc rõ ràng, trên cơ bản có trẻ con quả đấm lớn nhỏ. Kém Ngũ Hành Sa trong đó Ngũ Hành thuộc tính cực yếu, thể tích cũng vậy ít hơn nhiều, nhỏ chỉ có lớn như quả trứng cút, lớn cũng bất quá lớn chừng cái trứng gà.

Ngắn ngủi mấy ngày, Mạc Vô Kỵ chí ít liền lượm hơn một nghìn tấm Ngũ Hành Sa. Bất chấp Ngũ Hành Sa các thuộc tính số lượng bất đồng, nhưng ít ra có một trăm năm mươi tổ trở lên.

Mạc Vô Kỵ lựa chọn mấy tổ Ngũ Hành Sa đặt ở trong túi đựng đồ của mình, hắn quyết định không lại tiếp tục tìm. Ngũ Hành Sa thật là không tệ, bất quá hắn tìm được nhiều tổ Ngũ Hành Sa như vậy, cũng vậy cũng đủ hắn luyện khí dùng, nhiều hơn nữa cũng không có cái gì tác dụng.

Trên người nhiều Ngũ Hành Sa, Mạc Vô Kỵ tự nhiên là không cần đi tham gia tỷ đấu.

Một trận kịch liệt ba động truyền đến, để cho Mạc Vô Kỵ ngừng lại, thần niệm càng là cẩn thận lại đem phạm vi diện tích mười trượng phong tỏa, sau đó chậm rãi hướng ra phía ngoài mở rộng.

Căn cứ Mạc Vô Kỵ kinh nghiệm, Thần Vực Sào hải tuy rằng khổng lồ, còn không có gì nguy hiểm. Loại này đáy biển ba động, mang theo mãnh liệt nguyên lực trùng kích, hiển nhiên là tranh đấu tạo thành.

Khi thần niệm của Mạc Vô Kỵ mở rộng đến ba mươi trượng, hắn nhìn thấy một người quen, Khúc Du.

Người nữ nhân này Mạc Vô Kỵ biết, rất xinh đẹp, zú rất bự a. Trước đây không lâu còn tới Thiên Phàm Tông doanh trại tìm kiếm hắn hỗ trợ, lúc đó hắn đã cự tuyệt nàng.

Lúc này tình huống Khúc Du thế nhưng là cực kỳ không tốt, tại ngực của nàng có một vết thương, máu tươi sáp nhập vào trong nước biển. Mà Khúc Du lại là một bộ cảnh giác thần thái, Mạc Vô Kỵ biết, người nữ nhân này tại đáy biển Thần Vực Sào còn chính là như mắt mù, đừng xem nàng cảnh giác như vậy, nàng đối với ngoại giới nguy hiểm, chỉ có thể bằng vào bản năng mà chống đối.

Mạc Vô Kỵ không có rời đi, mặc dù hắn trước đây không có đáp ứng yêu cầu Khúc Du, đối với Khúc Du hắn cũng không ghét. Người nữ nhân này xinh đẹp, mặc dù là đại tông môn xuất thân, cũng không vênh váo hung hăng. Đồng dạng là xuất thân Vong Xuyên đạo môn, Khúc Du cho Mạc Vô Kỵ cảm giác so với Lam Âu phải tốt hơn rất nhiều.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ lần nữa mở rộng đến xung quanh, để cho hắn nghi ngờ là, hắn cũng không có thấy bất luận cái gì tồn tại công kích Khúc Du.

Sau một lúc lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ thấy Khúc Du muốn chậm rãi di động đi lên, chỉ là hai chân Khúc Du mới vừa rời đi đáy biển, một đạo cực nhỏ sát mang trực tiếp phá vỡ nước biển, đánh về phía mi tâm Khúc Du.

Mạc Vô Kỵ nhìn rất rõ ràng, thế nhưng là Khúc Du vẫn không có nửa điểm phát hiện. Đạo này sát mang công kích Khúc Du cũng không có bất kỳ khí tức ra ngoài tràn đầy, tại vị trí sát mang không có đạt tới, nước biển cả ba động đều không có nửa điểm ba động. Chính vì vậy, Khúc Du mới không có nửa điểm phát hiện.

Bởi vì một đạo sát mang này, Mạc Vô Kỵ cũng thấy rõ ràng tên gia hỏa đang đánh lén Khúc Du. Tên này không biết dùng món pháp bảo gì, toàn thân màu sắc tựa như nước biển, dung hợp vào nước, nếu mà không nhìn kỹ, thật đúng là không nhất định sẽ nhìn ra.

Mạc Vô Kỵ do dự một chút, hắn không biết tên gia hỏa này đánh lén Khúc Du là như thế nào tìm được Khúc Du vị trí, hắn vẫn là quyết định giúp một tay.

Tại Mạc Vô Kỵ vừa định muốn xuất thủ, Khúc Du cũng đã phát hiện đạo công kích, nàng xoay thân hình, trực tiếp lấy ra một cây chủy thủ. Nơi này thần niệm không cách nào thi triển, nàng chỉ có thể xuất ra một món chủy thủ.

- Ầm!

Chủy thủ không quá mạnh, bổ vào đạo sát mang, vết thương chỗ vếu của Khúc Du cũng bởi vì một lần công kích này, bị rách ra lớn hơn, xung quanh nước biển lại một lần nữa kịch liệt nổi sóng.

Vô luận như thế nào, Khúc Du cuối cùng đã một lần nữa bảo vệ đc mạng nhỏ.

Chỉ là sau lần này, Khúc Du càng là cẩn thận, nàng không đi lên nữa, mà là cẩn thận lui ra phía sau.

Khúc Du này ngược lại có chút bản lãnh a, không hổ là đại tông môn đệ tử nòng cốt. Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục chờ nữa, hắn trực tiếp dùng một đạo thần niệm tiễn ý bắn ra.

Thần niệm tiễn ý so với đối phương sát mang mạnh hơn lớn hơn nhiều lắm, bí mật mang theo cường đại sát ý uy thế, lại đem nước biển xé mở một cái khe thông đạo đánh về phía tên gia hỏa kia đang ẩn nấp tại trong nước biển đánh lén Khúc Du.

- PHỐC!

Tiễn ý đi xuyên qua ngực tên đánh lén, người này thân hình lại cũng không cách nào như nước biển dung hợp cùng một chỗ nữa. Máu tươi như mực vậy khuếch tán hướng xung quanh, người này đánh lén Khúc Du điên cuồng lui về phía sau, trong thời gian ngắn liền biến mất tại trong chỗ sâu Thần Vực Sào hải.

Mạc Vô Kỵ ngược lại rất bội phục pháp bảo trên người tên này, thần niệm tiễn ý ngoại trừ đi qua thân thể của người này, sát ý cư nhiên không có tiếp tục bộc phát ra.

Khúc Du hiển nhiên không phải là đứa ngốc, Mạc Vô Kỵ động thủ loại uy thế này, nàng lúc này cũng cảm giác được. Hơn nữa nàng cũng cảm giác được có người đang giúp nàng. người giúp nàng còn trực tiếp đả thương kẻ địch, nàng không rõ ràng lắm Mạc Vô Kỵ ở phương vị nào, chỉ có thể ở trong nước biển ôm quyền, sau đó cấp tốc nhằm phía ngoài khơi.

Mạc Vô Kỵ tại đáy biển có thể thi triển thần niệm, hắn không đợi Khúc Du hướng ra mặt biển, trực tiếp mấy cái thuấn di, trong thời gian ngắn liền lao ra Thần Vực Sào hải, sau đó cấp tốc rời đi.

Mạc Vô Kỵ mới vừa rời đi, Khúc Du cả người là máu liền hạ xuống rơi vào bờ biển Thần Vực Sào. Nàng nuốt vào vài viên thuốc sau đó, liền nhìn chằm chằm Thần Vực Sào ngoài khơi.

Bất quá lúc này vô luận là Mạc Vô Kỵ cứu nàng, hay là thần bí nhân kia giết nàng cũng không có xuất hiện.

...

Mạc Vô Kỵ chưa có trở về, hắn thay đổi một bộ quần áo, đi tới Thần Vực Sào thiên địa quảng trường.

Thần Vực Sào thiên địa quảng trường đấu pháp vẫn như cũ tiến hành hừng hực khí thế, dị thường kịch liệt. Mạc Vô Kỵ đối với những thứ này không hề có hứng thú, hắn đi Thần Vực Sào sự vụ đại điện.

Căn cứ Vi Giới nói, nếu mà tìm được Ngũ Hành Sa, vậy có thể trực tiếp tại Thần Vực Sào sự vụ đại điện đổi ngọc bài tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng.

Thần Vực Sào sự vụ đại điện người đến người đi, Mạc Vô Kỵ thấy trước rất nhiều cửa sổ đều có người đang đứng thành hàng. Còn có một ít người đang tuyên bố nhiệm vụ, ngược lại địa phương đổi ngọc bài tiến vào Thần Vực Sào, một người cũng không có.

Mạc Vô Kỵ suy tính một hồi lâu, cuối cùng vẫn là bỏ qua dịch dung. Chủ nếu là bởi vì hắn không có thủ đoạn tốt dịch dung, Già Kiền Đan loại vật này, tại thần vực chính là rác rưởi.

Nếu như không có Dược Đỉnh Thạch, Mạc Vô Kỵ xác định vững chắc phải nghĩ biện pháp mua dịch dung đan, sau đó sẽ đến đổi ngọc bài. Đã có Dược Đỉnh Thạch sự tình sau đó, Mạc Vô Kỵ khẳng định toàn bộ thần vực đối với người mua dịch dung đan đều sẽ đặc biệt quan tâm, nếu mà hắn đi mua dịch dung đan, rất có thể sẽ tự chui đầu vào lưới.

- Ngươi muốn đổi ngọc bài tiến vào Thần Vực Sào?

Trước cửa sổ, một người tu sĩ Thiên Thần trung kỳ vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Mạc Vô Kỵ.

Ngũ Hành Sa đổi lấy danh ngạch tiến vào Thần Vực Sào là có, nhưng có người đến đổi hay không liền không nhất định. Không phải nói Ngũ Hành Sa so với danh ngạch tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng trân quý hơn, mà là bởi vì Ngũ Hành Sa quá khó tìm. Nói câu nói, coi như là có người đến đổi, cũng sẽ không nhanh như vậy. Lúc này mới bao lâu, tìm đc Ngũ Hành Sa?

- Không sai...

Mạc Vô Kỵ nói một câu không sai, đã nhìn thấy một tấm bảng nhỏ bên cạnh.

Trên bảng hiệu mặt rất rõ ràng viết, phương thức dùng Ngũ Hành Sa Thần Vực Sào ngọc bài như sau, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm tấm Ngũ Hành Sa làm một tổ, mỗi một tổ có thể đổi một quả ngọc bài. Nếu mà đồng thời chiếm được hai tổ Ngũ Hành Sa, vậy có thể đổi 3 miếng ngọc bài...

Khi Mạc Vô Kỵ thấy đạt được năm tổ Ngũ Hành Sa có thể đổi mười cái ngọc bài tiến vào, hắn không chút do dự lấy ra năm tổ Ngũ Hành Sa đưa vào.

- Trời địu! Ngươi một lần thu được năm tổ Ngũ Hành Sa à?

Thiên thần tu sĩ càng là ngạc nhiên nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, thậm chí quên mất tiếp nhận Ngũ Hành Sa.

Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Có vấn đề gì không?

Mạc Vô Kỵ kinh nghiệm nhân tình, thế nhưng là tương đương có kinh nghiệm. Hắn xuất ra năm tổ Ngũ Hành Sa có chút vượt trội, bất quá hắn cũng không có cách nào, ai bảo hắn là đại sư huynh, còn dẫn theo mấy cái tiểu đệ? Cho nên bên trong năm tổ Ngũ Hành Sa, đỉnh cấp Ngũ

Hành Sa chiếm cứ một phần tư, kém nhất cũng vậy chiếm cứ một phần tư, còn lại toàn bộ là bậc trung Ngũ Hành Sa.

- Không có vấn đề, không có vấn đề.

Thiên thần tu sĩ nhanh chóng lên tiếng, kiểm tra Mạc Vô Kỵ giao năm tổ Ngũ Hành Sa sau đó, cho Mạc Vô Kỵ 10 tấm ngọc bài.

Thẳng đến Mạc Vô Kỵ rời đi sự vụ đại điện, người Thiên Thần tu sĩ này vẫn không có hồi thần lại. Hắn hoài nghi Mạc Vô Kỵ có đúng hay không tại Thần Vực Sào hải đáy biển tìm được một chỗ có Ngũ Hành Sa ổ, lúc này mới một lần lấy được năm tổ. Lập tức hắn liền lắc đầu, loại chuyện này cũng không phải là không có phát sinh qua. Trước đây còn có người tại Thần Vực Sào hải cùng một chỗ tìm được trăm tấm Ngũ Hành Sa trở lên đâu nè. Chỉ có thể nói, vừa rồi tên kia Dục Thần nho nhỏ vận khí quá tốt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 916: Đến Đòi Người

10 ngọc bài tiến vào Thần Vực Sào đã tới tay, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng rời đi Thần Vực Sào thiên địa quảng trường, quay lại nơi ở. Mặc dù hắn rất muốn đi thiên địa quảng trường đấu pháp trận xem biểu hiện của Thiên Phàm Tông đệ tử, bất quá vừa nghĩ tới Dược Đỉnh Thạch, hắn cũng không có hứng thú nữa.

Hắn bây giờ thân phận con kiến hôi, cả Bàng Cật đều không thể bảo vệ hắn, nếu là bị người phát hiện dấu vết nào, vậy hắn nhất định phải chết.

...

Thần Vực Sào bờ biển, bãi cát khoảng cách chỗ Mạc Vô Kỵ vào biển có ít nhất mấy vạn dặm, một người tu sĩ cả người là máu lảo đảo nghiêng ngã vọt tới.

Hắn cả người khí tức uể oải, thế nhưng trong mắt của hắn lại toát ra hận nộ như hỏa diễm vậy. Từ xuất đạo tới nay, hắn Thiết Tranh còn chưa hề bị thua thiệt lớn như vậy. Cư nhiên bị người dùng vô hình kiếm ý đả thương nặng, nếu như không phải hắn có Tam Thiên Nhược Thủy kháo, hắn phỏng chừng chính bản thân sớm bị giết.

Đáng tiếc là Tam Thiên Nhược Thủy kháo còn không có triệt để luyện hóa, nếu không, hắn cũng sẽ không thụ thương.

Vô luận là ai, dám ở đáy biển Thần Vực Sào ám toán hắn Thiết Tranh, hắn cũng muốn đòi nợ.

Theo Thiết Tranh, người này dễ tìm. người có thể ở Thần Vực Sào đáy biển giống như hắn thi triển pháp thuật tuyệt đối sẽ không rất nhiều, thậm chí không có người thứ ba.

Hắn mượn chính là Tam Thiên Nhược Thủy kháo, đây chính là thứ tiếp cận Tiên Thiên pháp bảo, coi như là bán Tiên Thiên Pháp Bảo. Sở dĩ là bán Tiên Thiên, là bởi vì cái Tam Thiên Nhược Thủy kháo cũng không phải triệt để thành hình, mà là ngày kia bị người luyện chế qua. Cái thủy kháo này tự mang thiên địa quy tắc, dù cho hắn không có triệt để luyện hóa, hắn cũng có thể mượn cái này Tam Thiên Nhược Thủy kháo ở Thần Vực Sào đáy biển thẩm thấu xuất thần niệm.

Đây cũng là nguyên nhân hắn có thể ám toán Khúc Du, nguyên bản tại Thần Vực Sào đáy biển, Khúc Du là hắn phải chết không thể nghi ngờ, để cho hắn không có nghĩ tới là trên đường mọc ra một người phá hủy kế hoạch của hắn, còn cứu Khúc Du.

Thứ làm cho hắn bị thương nặng rất có thể là một loại thần niệm tiễn ý, cũng may mà hắn Tam Thiên Nhược Thủy dựa vào chặn thần niệm tiễn ý sát khí, nếu không, thức hải của hắn nói không chừng đều có thể bị loại này thần niệm tiễn ý xé rách.

Người này nếu có thể tại đáy biển Thần Vực Sào mở rộng thần niệm, khẳng định có thể tìm được hàng loạt Ngũ Hành Sa. Chính bản thân muốn tìm hắn, chỉ cần mau chân đến xem người nào giao dịch hàng loạt Ngũ Hành Sa liền có thể. Chính là hiện khi chưa có người giao dịch, hắn cũng có thể để cho người ta lưu ý, tương lai người nào tới nơi này giao dịch Ngũ Hành Sa.

Thở dài một hơi, Thiết Tranh thu hồi bản thân pháp bảo, nuốt vào vài tấm đan dược trị thương, đổi lại một bộ quần áo.

Nửa nén hương sau đó, nguyên bản Thiết Tranh như thủy quái vậy, đã biến thành một đại hán cường tráng. Vẻ mặt đầy râu như kim thép bình thường vậy, mặt chữ điền mắt to, khiến người ta một loại chính nghĩa thiết cốt cảm giác.

Nếu mà chỉ là nhìn bề ngoài Thiết Tranh, không ai sẽ nghĩ tới hắn sẽ núp ở Thần Vực Sào đáy biển ám toán Khúc Du.

...

Thần Vực Sào trong sự vụ đại điện, Mạc Vô Kỵ vừa đi cũng không có bao lâu, Khúc Du liền xuất hiện ở nơi này. Nàng trực tiếp đi trước cửa sổ nhiệm vụ ban bố một cái nhiệm vụ, yêu cầu bộ phận Ngũ Hành Sa, điều kiện thương lượng, tuyệt sẽ không để cho người bản thân có Ngũ Hành Sa chịu thiệt.

Mục đích Khúc Du tuyên bố nhiệm vụ là tìm được Mạc Vô Kỵ, ý tưởng của nàng giống Thiết Tranh, người này cứu nàng nếu có thể ở đáy biển Thần Vực Sào mở rộng thần niệm công kích, liền tuyệt đối có thể tìm được Ngũ Hành Sa. Cùng Thiết Tranh bất đồng là, nàng là muốn ngay mặt cảm tạ người cứu nàng, đồng thời cũng có một loại ý niệm bảo hộ người cứu nàng trong đầu.

Thực lực của chính nàng đích xác không cao lắm, bất quá tông môn của nàng là Vong Xuyên đạo môn, đây chính là một tông môn nhất đẳng bên trong thần vực. Có người có dũng khí ám toán nàng Khúc Du, loại chuyện này Vong Xuyên đạo môn há có thể bỏ qua? Nàng căn bản là nghĩ không ra Mạc Vô Kỵ rời đi Thần Vực Sào hải đã đi ngay giao dịch Ngũ Hành Sa, trung gian hầu như không có khoảng cách. Nếu là có thể nghĩ đến điểm này, nàng trực tiếp đi trước cửa sổ hỏi một chút là được rồi.

- Khúc sư muội, thật là đúng dịp a, ngươi tới nơi này tuyên bố nhiệm vụ?

Thiết Tranh mới vừa mới vừa đi tới cửa sự vụ đại điện, đã nhìn thấy Khúc Du.

Thiết Tranh người này Khúc Du không xa lạ gì, một trong Thần Diễn Tông đệ tử cốt lõi nhất, coi như là Thần Diễn Tông tương lai. Hơn nữa Thiết Tranh tính tình tựa như tên của hắn, cứng rắn boong boong, làm

việc nghĩa khí hào sảng, khinh bỉ nhất là cái loại tiểu nhân phía sau ám toán.

- Ra mắt thiết sư huynh, ta muốn tìm kiếm mấy tổ Ngũ Hành Sa, cho nên tới tuyên bố một cái nhiệm vụ.

Khúc Du vội vàng hoàn lễ, nàng cảm giác Thiết Tranh dường như có thương tích tại thân, khí tức cũng có chút bất ổn.

Chỉ là thực lực của Thiết Tranh nhưng phi thường cường đại, hơn nữa danh tiếng Thiết Tranh cũng rất lớn, cộng thêm lại là đệ tử Thần Diễn Tông vô cùng trọng yếu. Vô luận là thời điểm Thần Vực Sào ấp trứng cướp đoạt, hay là Thần Vực Sào trên thiên địa quảng trường đấu pháp, lại có ai có thể thương tổn Thiết Tranh hoặc là ai dám thương tổn hắn đâu nè?

- Ngũ Hành Sa cũng không dễ tìm, ta tới nơi này là muốn tìm sư đệ ta.

Thiết Tranh vừa cười vừa nói.

- Zị hả, ta đi trước.

Khúc Du đối với Thiết Tranh rất là bội phục, nàng và Thiết Tranh cũng không phải phi thường quen thuộc, cũng chỉ có thể nói là quen biết mà thôi.

Nhìn theo Khúc Du rời đi sự vụ đại điện, Thiết Tranh hơi có chút cau mày, hắn cảm giác ý nghĩ mình lúc trước có đúng hay không.

Khúc Du tới tìm Ngũ Hành Sa, hiển nhiên là muốn tìm được người cứu nàng. Mà người cứu Khúc Du, chính là người hắn Thiết Tranh muốn giết. Nếu mà Khúc Du biết được hắn cũng là ở chỗ này tới tìm người có Ngũ Hành Sa, rất có thể sẽ hoài nghi hắn. Nếu như Khúc Du biết hắn bị thương nặng, hầu như nhất định sẽ hoài nghi hắn.

Chỉ một Khúc Du, hắn Thiết Tranh không sợ, thế nhưng là tông môn phía sau Khúc Du dù là hắn Thần Diễn Tông cũng không dám tùy tiện khiêu khích.

Tên gia hỏa kia ám toán hắn, nếu có thể ở đáy biển Thần Vực Sào mở rộng thần niệm, há có thể đơn giản? Nếu là một cái tông môn cùng Vong Xuyên đạo môn như nhau đi ra, vậy hắn Thiết Tranh bại lộ, cũng không phải là chuyện tốt.

Nghĩ tới đây, phía sau Thiết Tranh nhất thời ra một đạo mồ hôi lạnh. Chuyện này một khi bại lộ, chẳng những là danh tiếng của hắn Thiết Tranh mấy năm nay dựng đứng hủy hoại chỉ trong chốc lát, thậm chí Thần Diễn Tông còn sẽ phải chịu liên lụy.

Thiết Tranh nắm chặt nắm tay, tại trong sự vụ đại điện làm bộ tìm người dạo qua một vòng, sau đó xoay người rời đi, đi ra sự vụ đại điện.

Thiết Tranh mới vừa rời đi, Khúc Du liền từ trong một góc đại điện đi ra. Nàng xem rất rõ ràng, Thiết Tranh là thật sự đang tìm người.

Điều này làm cho chính nàng cũng lắc đầu, Thiết Tranh là ai, há có thể núp ở đáy biển Thần Vực Sào ám toán nàng? Coi như là Thiết Tranh thụ thương, cũng tuyệt đối không phải là tại Thần Vực Sào hải.

...

- Mạc Vô Kỵ?

Mạc Vô Kỵ mới vừa vừa đi vào Thần Vực Sào khu tụ tập tông môn, chợt nghe đến một thanh âm kêu hắn.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại đã nhìn thấy một khuôn mặt quen thuộc, Liễu Như Đình. Người nữ nhân này thoạt nhìn sớm đã khang phục, hơn nữa mặt như hoa đào, so với lúc trước lúc gặp mặt càng là tăng thêm vài phần thành thục nữ nhân mị hoặc.

- Ra mắt Liễu sư tỷ.

Mạc Vô Kỵ nhìn ra, Liễu Như Đình ít nhất là Thiên Thần thực lực, mạnh hơn hắn nhiều. Bất chấp trước đây hắn cũng không có giúp Liễu Như Đình cái gì, lại có thể nhìn ra người nữ nhân này tương đối bạc tình. Sớm biết có thể gặp được người nữ nhân này, hắn đã ở bên ngoài trốn một hồi. Trước hắn cũng là bởi vì thấy một tu sĩ cùng bóng lưng Du Chân Na không sai biệt lắm, để cho hắn né nửa ngày mới dám đi vào.

- Ngươi thế nào cũng đi tới Thần Vực Sào? Ngươi không phải là ngoại môn đệ tử sao? Chẳng lẽ là tới hỗ trợ?

Liễu Như Đình liên tiếp hỏi thăm mấy vấn đề.

Vừa nghe mấy vấn đề của Liễu Như Đình, Mạc Vô Kỵ liền biết, người nữ nhân này sau đó căn bản cũng không có đi qua hỏi qua sự tình hắn và Tích Niệm Mạt, quả nhiên cùng hắn nghĩ như nhau, bạc tình tới cực điểm. Hắn Mạc Vô Kỵ đích thật là không có trợ giúp gì Liễu Như Đình, bất quá Tích Niệm Mạt ngược lại giúp Liễu Như Đình không ít. Chí ít Liễu Như Đình có thể trở về đến Cửu Diễn Thần Tông, lộ phí toàn bộ là Tích Niệm Mạt bỏ ra.

- Nga, Lục Hưng Đằng kia chỉ là hỏi một câu ta cùng tên Tích Niệm Mạt, sau đó liền đi.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói.

Liễu Như Đình nhất thời mặt hiện lên phẫn nộ nói:

- Lục Hưng Đằng này giỏi lắm, lại dám làm như thế, coi như là hắn không muốn an bài, chí ít phải nói cho ta biết một tiếng, ta tự mình tới an bài.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, cả ý nghĩ nói chuyện cũng không có. Nếu mà người nữ nhân này chính bản thân nguyện ý an bài, cũng sẽ không đến bây giờ còn không biết mình không ở Cửu Diễn Thần Tông.

Liễu Như Đình phẫn nộ tới nhanh đi lại càng nhanh hơn:

- Được rồi, vậy sao ngươi lại xuất hiện ở đây? Nơi này chính là Thần Vực Sào nơi tông môn tụ tập.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ta đã gia nhập Thiên Phàm Tông, Vi Giới trưởng lão của Thiên Phàm Tông nhìn thấy ta có cốt cách tinh kỳ, thiên phú dị bẩm, là một thiên tài tu luyện. Do đó, đã thu ta làm đại đệ tử, có nhiệm vụ quản lý tiếp đãi hậu cần cho tông môn, oách xà lách chưa? Hehe!

- Phốc xuy!

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói nhiệm vụ tiếp đãi, Liễu Như Đình lại cũng đã không nhịn được cười lên. Dường như cảm giác được không quá lịch sự, nàng nhanh chóng nói thêm:

- Ta không phải là cố ý a.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc nói:

- Không có việc gì, ta cũng không phải lần đầu tiên bị người nói như vậy, gặp lại sau nha. Bye bye!

Nói xong, Mạc Vô Kỵ lại cũng lười để ý tới Liễu Như Đình, trực tiếp vào Thiên Phàm Tông doanh trại.

- Mạc Vô Kỵ, có chuyện gì cần ta hỗ trợ, nhớ nói a.

Thấy Mạc Vô Kỵ rời đi, Liễu Như Đình thật giống như không biết thái độ Mạc Vô Kỵ giống nhau, vẫn như cũ ở phía sau gọi một câu.

- Hắn gọi Mạc Vô Kỵ sao?

Một cái giọng hùng hậu ôn hòa vang lên bên tai Liễu Như Đình, Liễu Như Đình quay đầu lại đã nhìn thấy Thiết Tranh.

- Thì ra là thiết sư đệ a, đúng vậy, hắn gọi là Mạc Vô Kỵ, là một tên gia hỏa vận khí rất tốt.

Liễu Như Đình cười khúc khích.

- Vận khí rất tốt sao?

Thiết Tranh nhìn Thiên Phàm Tông doanh trại phía xa, hơi có chút cau mày. Mạc Vô Kỵ bóng lưng thoáng một cái đã qua, hắn cuối cùng cảm giác mình đã gặp Mạc Vô Kỵ, trong lúc nhất thời lại nghĩ không ra đã gặp ở nơi nào.

...

- Vô Kỵ, ngươi tới chỗ của ta một cái.

Mạc Vô Kỵ vừa mới bước vào Thiên Phàm Tông doanh trại, liền nghe được thanh âm của sư tổ Bàng Cật.

- Dà.

Bất chấp Bàng Cật sư tổ lại đem hứa hẹn hắn danh ngạch toàn bộ lấy đi, Mạc Vô Kỵ đối với Bàng Cật tôn kính, thế nhưng là không có nửa điểm biến hóa. Hắn lên tiếng, nhanh chóng đi tới nơi ở Bàng Cật.

- Ra mắt sư huynh.

Mạc Vô Kỵ sau khi vào phòng cúi người hành lễ.

Tại trong phòng Bàng Cật có hai người, một kẻ Mạc Vô Kỵ quen biết, là Vong Xuyên đạo môn Lam Âu. Còn có một người trung niên nam tử, quanh thân đạo vận ngang dọc, hiển nhiên là một đỉnh cấp cường giả.

- Sư huynh?

Trung niên nam tử kia kinh ngạc nhìn Mạc Vô Kỵ.

Bàng Cật cười ha ha một tiếng nói:

- Kế đạo hữu, ta cùng Vô Kỵ mới quen đã thân, đơn giản ngang hàng tương giao.

Sau khi nói xong, Bàng Cật lại nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, Lam Âu sư tỷ ngươi quen biết ta không cần nói. Vị này chính là Vong Xuyên đạo môn Kế Dị trưởng lão, mau mau chào.

Mạc Vô Kỵ cũng là liền ôm quyền nói:

- Thiên Phàm Tông đệ tử Mạc Vô Kỵ ra mắt Kế Dị trưởng lão.

Trong lòng hắn có chút bất đắc dĩ, là vì Bàng Cật bất đắc dĩ. Bàng Cật sư tổ rõ ràng là Thần Vương cảnh giới, thực lực của Kế Dị trưởng lão này tuyệt đối không tới Thần Vương, nhưng có thể để cho Bàng Cật sư tổ tự mình tiếp đãi, đây là bất đắc dĩ a. Thực lực của Thiên Phàm Tông quá yếu, Vong Xuyên đạo môn phái một trưởng lão Thế Giới Thần đến, cũng nhất định cần Thần Vương tiếp đãi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 917: Tổn Thất Thảm Trọng

- Vô Kỵ, Vong Xuyên đạo môn trưởng lão tới nơi này ngược lại có một việc cùng ngươi có chút quan hệ. Chờ Thần Vực Sào bắt đầu ấp trứng, Vong Xuyên đạo môn cũng muốn tổ chức một hồi liên hợp tông môn đại điển rất lớn. Nếu mà ngươi nguyện ý, cũng là có thể đi giúp một chút.

Bàng Cật cười tủm tỉm nói.

Thấy Mạc Vô Kỵ có chút ngây người, một bên Lam Âu nhanh chóng nói:

- Vô Kỵ sư đệ, năng lực của ngươi ta đã thấy, ngươi nếu như đi hỗ trợ, khẳng định có thể làm tốt lắm.

Nguyên bản Lam Âu là đề nghị để cho Mạc Vô Kỵ trực tiếp rời đi Thiên Phàm Tông, gia nhập Vong Xuyên đạo môn. Vong Xuyên đạo môn các loại đại điển là hàng ngày đều có, Mạc Vô Kỵ gia nhập, ngược lại bớt đi rất nhiều chuyện cho Vong Xuyên đạo môn.

Chỉ là Kế Dị trưởng lão nói cho Lam Âu, Thần Vương có Thần Vương tôn nghiêm. Dù cho Bàng Cật chỉ là một Thần Vương sơ kỳ, như vậy trực tiếp để cho Mạc Vô Kỵ rời đi Thiên Phàm Tông gia nhập Vong Xuyên đạo môn, cũng là hành vi làm mất mặt. Mượn thì không giống nhau, đem Mạc Vô Kỵ mượn đi, tương lai lại gia nhập Vong Xuyên đạo môn, Bàng Cật không có cái gì dị nghị.

Bất chấp Bàng Cật cười tủm tỉm, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có thể cảm thụ được Bàng Cật nội tâm phẫn nộ.

Trên thực tế Bàng Cật đích xác rất là phẫn nộ, nhưng hắn hết cách. Cửu Diễn Thần Tông thời thời khắc khắc muốn đả kích Thiên Phàm Tông, ngoại trừ Cửu Diễn Thần Tông, Thiên Phàm Tông còn có kẻ khác đối đầu ẩn nấp từ một nơi bí mật gần đó. Nếu mà đắc tội Vong Xuyên đạo môn nữa, Thiên Phàm Tông có hắn Thần Vương có lẽ còn không tốt bằng không có Thần Vương.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, đối với Kế Dị ôm quyền nói:

- Đa tạ Kế Dị trưởng lão cùng Lam Âu sư tỷ vừa ý ta, nếu mà không phải là Thần Vực Sào mới ấp trứng, ta đi hỗ trợ cũng là nên. Chỉ là hiện tại Thần Vực Sào mới ấp trứng, ta cũng chỉ là một tục nhân, cũng muốn đi vào thử thời vận, cho nên tạm thời ta không có khả năng rời đi nơi này.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Bàng Cật thầm than một tiếng, cảm thấy có chút có lỗi với Mạc Vô Kỵ. Năm danh ngạch bị Cửu Diễn Thần Tông không chút do dự toàn bộ lấy đi, hắn một cái Thần Vương, cư nhiên không có khả năng vì tông môn đệ tử cầu đến một cái danh ngạch, đây là chuyện ủy khuất cỡ nào?

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Kế Dị bỗng ngây người. Vô luận Mạc Vô Kỵ có đúng hay không con cóc muốn ăn thịt thiên nga, hiện tại Mạc Vô Kỵ là một cái tu sĩ, một cái tu sĩ muốn đi vào bên trong Thần Vực Sào mới ấp trứng tìm kiếm cơ duyên, ngươi có thể ngăn cản sao?

Ngăn cản con đường người khác tu luyện, đó là cừu hận lớn nhất trên đời này.

- Xin lỗi, Vô Kỵ, ta không có lưu lại danh ngạch...

Bàng Cật tuy rằng bất đắc dĩ, vẫn như cũ ăn ngay nói thật.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Không sao, ta có thể lấy được danh ngạch. Được rồi, ta mới vừa từ Thần Vực Sào thiên địa quảng trường đến, quy tắc cảm ngộ này ta rất cảm thấy hứng thú.

Bàng Cật giật mình, hắn rõ ràng Mạc Vô Kỵ năng lực lĩnh ngộ mạnh phi thường, nói không chừng Mạc Vô Kỵ thực sự có thể cảm ngộ đến một đạo quy tắc đâu nè?

- Kế đạo hữu, đã như vậy, không bằng để cho Vô Kỵ đi nếm thử một chút?

Bàng Cật cười tủm tỉm hỏi, mặc dù tại hỏi, trên thực tế trong lòng hắn đã quyết định để cho Mạc Vô Kỵ đi thử một chút.

Kế Dị lại khinh thường Thiên Phàm Tông, Bàng Cật Thần Vương loại này hợp tình yêu cầu hợp lý, hắn cũng không cách nào cự tuyệt, chỉ có thể cười đồng ý Mạc Vô Kỵ yêu cầu.

...

Hai tháng thoáng một cái đã qua, Mạc Vô Kỵ cũng không có làm như hắn nói, đi cảm ngộ thiên địa quảng trường cảm ngộ quy tắc. Hai tháng này hắn vẫn ở lại bên trong gian phòng của mình nghiên cứu trận đạo, không có đi ra ngoài.

sự tình hắn thu được 10 ngọc bài cũng không có nói cho Bàng Cật, không phải là hắn không tin Bàng Cật, mà là hắn không có cơ hội nois.

Bàng Cật đưa đi Vong Xuyên đạo môn Kế Dị trưởng lão sau đó, vẫn chưa có trở về.

Bàng Cật chưa trở về, thời gian tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng đã đến.

Bế quan hai tháng, Mạc Vô Kỵ ra khỏi phòng thứ nhất nhìn thấy chính là Vì giới. Vi Giới khí tức bất ổn, hiển nhiên là trọng thương chưa lành.

- Vi Giới trưởng lão, ngươi đây là?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Vi Giới.

Vi Giới thở dài:

- Chỉ có thể nói ta nghĩ quá kỳ lạ, lại muốn phải đi tranh đoạt danh ngạch tiến vào mới Thần Vực Sào. Nếu không phải sư tổ cho ta một quả bùa hộ mệnh, ta đã bị thằng khốn kiếp kia giết.

- Là ai?

Mạc Vô Kỵ theo bản năng hỏi, hắn cũng biết người có thể thiếu chút nữa giết chết Vi Giới, hắn nhất định là không giúp được. Biết là ai, tương lai có lẽ có thể giúp Vi Giới đòi nợ. Vi Giới thoạt nhìn rất là láu cá, trên thực tế là một tên gia hỏa rất tốt.

Vi Giới khoát tay áo:

- Đấu pháp trên đài khó tránh khỏi sinh tử, ta có thể sống được đã vận khí. Ai, đáng tiếc lần này ta Thiên Phàm Tông tổn thất quá nặng, năm mươi đệ tử tới nơi này, trên đấu pháp đài bị giết đã có mười một người.

- Cái gì?

Mạc Vô Kỵ là thật giật mình, năm mươi người bị giết chết mười một cái, đây cũng quá ngoại hạng một chút sao?. Nếu mà Thần Vực Sào đấu pháp đài tỉ lệ tử vong cao như vậy, mỗi lần Thần Vực Sào mở ra phải chết đi bao nhiêu người?

Vi Giới hạ giọng nói:

- Chuyện này rất có thể là tông môn khác cố ý làm, bởi vì chỉ có tỉ lệ tử vong của chúng ta Thiên Phàm Tông cao nhất. Rất nhiều đấu pháp đài, chỉ cần đệ tử ta Thiên Phàm Tông thắng rồi một hồi, lập tức thì có cường giả đi tới động thủ.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt khó xem, tuy rằng Thiên Phàm Tông rất nhiều đệ tử đều hỗ trợ Phổ Duẫn, nhưng mọi người nhất định đều là tại một cái tông môn. Đồng môn chịu nhục, hắn há có thể không đếm xỉa đến?

- Bất quá cũng không phải một điểm cũng không có thu hoạch, ta Thiên Phàm Tông cũng có hai người tiến vào top 1k, thu được tư cách vào Thần Vực Sào. Hiện tại Bàng Cật sư tổ không ở đây, sư tổ lại đem tông môn sự tình toàn bộ giao cho hai chúng ta. Chúng ta Thiên Phàm Tông có hai người tiến vào mới ấp trứng Thần Vực Sào, chúng ta phải đưa bọn họ đi qua.

Vi Giới tiếp tục nói.

- Mạc đại ca...

thanh âm Khổ Thái truyền đến, tại phía sau Khổ Thái đứng chính là Chư.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn cánh tay của Chư, liền biết hắn bị người ta cắt đi một tay, hắn cánh tay này hắn là dùng đan dược sinh trưởng. Hơn nữa Chư dùng đan dược còn cũng không cao cấp, cánh tay khí tức rõ ràng cho thấy vô cùng yếu.

Mạc Vô Kỵ không có hỏi, cánh tay Chư nhất định là tại đấu pháp trận mất đi.

- Hết thảy tại doanh trại Thiên Phàm Tông đệ tử, cùng đi đại sảnh tụ tập.

Bàng Cật sư tổ không ở đây, Vi Giới trưởng lão thoạt nhìn dường như có chút sợ hãi rụt rè, Mạc Vô Kỵ không do dự nữa, cao giọng gọi một câu.

Vi Giới nghe được Mạc Vô Kỵ hiệu lệnh, cũng không có cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Trên thực tế đừng nhìn hắn là trưởng lão, ở trong lòng

hắn, hắn định vị kỳ thực giống như Mạc Vô Kỵ, cũng sẽ không cao bao nhiêu so với Mạc Vô Kỵ điện chủ ngoại sự điện.

Thiên Phàm Tông đệ tử rất nhanh thì toàn bộ tụ tập ở tại Thiên Phàm Tông trong đại sảnh, Mạc Vô Kỵ đếm một cái, cộng thêm hắn và Vi Giới, chỉ có ba mươi bảy người?

Trong ba mươi bảy người, có mấy người khí tức đều có chút bất ổn, hiển nhiên đều là thụ thương tại thân. Về phần khí thế, so với mới vừa tới, kém không phải là một điểm hai điểm.

Vi Giới không nói gì, thậm chí hắn cố ý đứng ở phía sau Mạc Vô Kỵ một bước địa phương.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt từ trên người chúng đệ tử quét tới, chậm rãi nói:

- Ta Thiên Phàm Tông vừa mới khai tông, có chứa nhiều trở ngại, còn có các tông môn khác chèn ép. Thế nhưng ta Thiên Phàm Tông là có Thần Vương tông môn, trước đây cũng là một cái đỉnh cấp đại tông, chung quy có một ngày, ta Thiên Phàm Tông sẽ lần nữa sừng sững tại trong thần vực.

Không có người nói chuyện, tất cả mọi người tại chăm chú nghe Mạc Vô Kỵ nói.

- Lần này Thần Vực Sào ấp trứng, ta Thiên Phàm Tông vì tranh đoạt danh ngạch tiến vào, bỏ mình rất nhiều đồng môn...

Mạc Vô Kỵ nói đến đây bỗng nhiên dừng lại đến, hắn hỏi thăm một câu:

- Phổ Duẫn cùng Địch Bất Đồng ở nơi nào?

Hơn năm mươi cái đệ tử, ngoại trừ vài tên đi theo hắn Mạc Vô Kỵ quen biết ra, người còn lại Mạc Vô Kỵ quen biết cũng không nhiều. Coi như là lại không biết, hắn cũng biết Phổ Duẫn.

Phổ Duẫn cùng hắn có chút mâu thuẫn, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không hy vọng Phổ Duẫn bỏ mạng ở trên đài đấu pháp.

Ân Lâm đứng dậy nói:

- Địch sư huynh tại đấu pháp trên đài bỏ mình...

Địch Bất Đồng cùng Ân Lâm còn có Mạc Vô Kỵ mấy người đều là đồng thời tiến vào tông môn, lúc đó mọi người đều là không có tông môn thu lưu, lúc này mới đi tới Thiên Phàm Tông, tuyển nhận bọn họ còn là Vi Giới trưởng lão. Trước Bồ Già cùng Ngả Đông Nhi mất tích, hiện tại Địch Bất Đồng lại bị giết. Trước đây sáu người đồng thời gia nhập tông môn, chỉ có Ân Lâm, Mạc Vô Kỵ cùng Khổ Thái còn sống.

Cho nên Ân Lâm đang nói Địch Bất Đồng bị giết, trong mắt vẫn là bi ai khó có thể ức chế.

- Là ai giết Địch Bất Đồng?

Mạc Vô Kỵ thanh âm có chút hàn, hắn biết hắn không ở đấu pháp trận, nếu mà hắn tại đấu pháp trận. Địch Bất Đồng bị giết, hắn rất khó nhịn xuống chính bản thân không lên đài sát nhân.

- Là tử vong sư huynh Vũ Lương, ngươi sau khi đi, ta lại gặp cái kia Vũ Lương, hắn còn cố ý hỏi thăm chúng ta là cái tông môn nào.

Vi Giới tại bên tai Mạc Vô Kỵ nhỏ giọng nói.

Mạc Vô Kỵ chậm rãi hít sâu một hơi, nếu để cho hắn tại bên trong Thần Vực Sào nhìn thấy tử vong sư huynh, hắn nhất định phải lại đem người này chém giết.

- Phổ Duẫn đâu nè?

Mạc Vô Kỵ biết lúc này nói cái gì cũng là không có ích lợi gì, chỉ có chờ hắn tiến vào mới ấp trứng Thần Vực Sào rồi lại nói.

- Phổ Duẫn sư huynh tiến vào top một nghìn danh, thu được một cái danh ngạch...

Ân Lâm tiếp tục nói.

Mạc Vô Kỵ cũng là có chút kinh ngạc:

- Phổ Duẫn tiến vào top một nghìn danh?

Tuy nói Vi Giới nói có hai người tiến vào top một nghìn, Mạc Vô Kỵ kỳ thực đối với Phổ Duẫn cũng không coi trọng.

Ân Lâm gật đầu:

- Đúng vậy, chúng ta tông môn có hai người tiến vào top một nghìn danh, một là Phổ Duẫn sư huynh, còn có một cái là Sư Biện sư huynh. Phổ Duẫn sư huynh bởi vì thu được danh ngạch, cho nên sớm rời đi tông môn doanh trại, đi địa phương mới ấp trứng Thần Vực Sào, hắn là chuẩn bị tiến vào mới ấp trứng Thần Vực Sào sở tại.

- Sư Biện đâu nè?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi một câu.

Một người tướng mạo thông thường tu sĩ trẻ tuổi đứng dậy, đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Sư Biện ra mắt đại sư huynh.

Mạc Vô Kỵ chú ý tới cái này gọi Sư Biện đệ tử, chỉ có Dục Thần tầng tám, màu da hơi đen, chính là cái loại này người tầm thường ném vào trong đám người đều tìm không ra tới.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Sư Biện liền lấy ra một quả ngọc bài đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Đại sư huynh, đây là ngọc bài tiến vào Thần Vực Sào, là ta lấy được, hiện tại giao cho đại sư huynh phân phối.

Bất chấp Sư Biện không có nói thẳng cái ngọc bài này là cho Mạc Vô Kỵ, hắn có thể nói ra cái này ngọc bài giao cho Mạc Vô Kỵ phân phối, đã tính là phi thường rất giỏi. Nếu mà đổi thành người khác, trên người cũng không có ngọc bài tiến vào Thần Vực Sào mà nói, da dầy hơn nữa, nói không chừng thật đúng là lại đem ngọc bài làm của riêng.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ vai Sư Biện nói:

- Sư Biện sư đệ, ngọc bài này là ngươi bằng bản lĩnh lấy được, đợi lát nữa ngươi tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng, hiện tại ngươi đứng ở sau lưng ta.

- Dà, đa tạ sư huynh.

Sư Biện kích động thu hồi ngọc bài.

So với trước đây, hắn hiện tại càng kính phục Mạc Vô Kỵ. Trước đây Thẩm Mính xảy ra chuyện, cũng là Mạc Vô Kỵ cái này đại sư huynh đi giải quyết. Bây giờ Phổ Duẫn cùng Mạc Vô Kỵ tranh đoạt đại sư huynh sớm chính bản thân đi Thần Vực Sào mới ấp trứng, mà Mạc Vô Kỵ sư huynh vẫn như cũ đứng ở chỗ này.

Cái gì là khác nhau, đây là khác biệt a.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 918: Vào Tân Thần Vực Sào

Chờ Sư Biện đi tới phía sau, Mạc Vô Kỵ mới tiếp tục nói:

- Lần này ta cùng Vi Giới trưởng lão muốn dẫn một số người đi Thần Vực Sào mới ấp trứng, Bàng Cật sư tổ không ở nơi này. Mặc dù nói doanh trại rất an toàn, nhưng vẫn là phải có người phụ trách một cái chuyện nơi đây. Không biết có sư đệ hoặc là sư muội chủ động đứng ra, nguyện ý phụ trách Thiên Phàm Tông sự vụ hay không?

Đám đệ tử còn sót lại hai mặt nhìn nhau, thời gian hơn mười hô hấp trôi qua, cũng không người nào nguyện ý đứng ra.

Mạc Vô Kỵ thầm than, đang lúc muốn nói xong, hai tên tu sĩ đồng thời đứng dậy.

- Trạm Trù nguyện ý tạm thời phụ trách Thiên Phàm Tông sự vụ.

- Cá Mẫn Nghi nguyện ý.

Trạm Trù vóc người trung đẳng, tóc dài xõa vai, Dục Thần tầng tám thực lực. Cá Mẫn Nghi là một cái nữ tu, đồng dạng là Dục Thần tầng tám thực lực.

Hiển nhiên hai người này sở dĩ đứng ra, cũng là bởi vì mình thực lực không kém, đồng thời cảm giác được Mạc Vô Kỵ so với Phổ Duẫn thích hợp hơn làm đại đệ tử.

Mạc Vô Kỵ xuất ra hai quả ngọc bài phân biệt đưa cho Trạm Trù cùng cá Mẫn Nghi:

- hai quả ngọc bài này các ngươi thu lại, lúc Bàng Cật sư tổ trở lại, các ngươi liền có thể rời đi doanh trại đi Thần Vực Sào mới ấp trứng thử thời vận.

- Đây là danh ngạch ngọc bài tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng?

Trạm Trù kích động nắm ngọc bài, giọng nói chuyện đều có chút run rẩy.

Hắn cũng đi tranh đoạt qua ngọc bài, nếu mà không là vận khí tốt, hắn nói không chừng đều bị người giết chết.

- Đại sư huynh, đây thật là...

Cá Mẫn Nghi cũng vậy kích động, nàng chưa hề nghĩ tới chính bản thân còn có thể thu được loại ngọc này bài. Nàng không có đi tham gia đấu pháp, nhưng nàng đi qua Thần Vực Sào hải, cũng đi qua cảm ngộ quy tắc địa phương, kết quả không có đạt được gì cả.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, đây là ngọc bài tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng, bất quá các ngươi phải chờ Bàng sư tổ sau khi trở về mới có thể đi vào.

- Dà, chúng ta nhất định chờ Bàng sư tổ trở về.

Trạm Trù có chút nói năng lộn xộn.

Đừng xem danh ngạch tiến vào Tân Thần Vực Sào đông đảo, thậm chí hơn nghìn vạn. Nhưng là cả thần vực có bao nhiêu Dục Thần cùng Thiên Thần tu sĩ? Người nhiều hơn là không có cơ hội tiến vào, mà cơ hội này bây giờ đang ở trước mắt bọn họ.

- Vô Kỵ sư huynh, ta cũng vậy nguyện ý...

Thấy Mạc Vô Kỵ xuất ra hai quả lệnh bài tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng, lại có vài tên đệ tử muốn đứng ra.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo:

- Cứ như vậy đi, hiện tại mấy người sau: Vi Giới trưởng lão, Khổ Thái, Chư, Ân Lâm, Vi Như, Thường Dĩ Chí, Sư Biện cùng đi với ta tới Thần Vực Sào mới ấp trứng. Hết thảy ở lại tông môn doanh trại đệ tử, quân yêu cầu nghe theo mệnh lệnh của Trạm Trù cùng cá Mẫn Nghi.

Chính là Vi Giới trưởng lão hiện tại đều không nói lời nào, các đệ tử còn lại càng là không người nào dám nói chuyện. Người nhiều hơn trong lòng là hối hận, xem Mạc Vô Kỵ mang đi người, ngoại trừ Vi Giới trưởng lão cùng Sư Biện đã thu được ngọc bài ra, còn lại toàn bộ là người trước đây theo hắn.

Mạc Vô Kỵ tổng cộng có 10 tấm tiến vào Thần Vực Sào lệnh bài, ngoại trừ mấy người trước liền theo hắn, hắn đưa một quả cho Vi Giới trưởng lão, hai quả cho cá Mẫn Nghi, Trạm Trù, trên thực tế trên người còn có một tấm.

Bất quá ngọc bài này Mạc Vô Kỵ cũng không định đưa ra đi, trước không ủng hộ hắn làm đại sư huynh còn chưa tính. Hiện tại hắn muốn đi vào Thần Vực Sào, bởi vì tông môn doanh trại hắn và Vi Giới trưởng lão không ở, cả đứng ra phụ trách một cái cũng không dám, loại đệ tử này còn muốn hắn đưa ngọc bài, vậy thì chớ vọng tưởng.

...

Rời đi Thần Vực Sào tông môn doanh trại sau đó, Vi Giới vẫn như cũ không thể tin được chính bản thân thu được một quả ngọc bài tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng:

- Vô Kỵ, ngươi làm sao lấy được nhiều ngọc bài như vậy?

Tại trên phi thuyền, Vi Giới nhiều lần nhìn ngọc bài cầm trong tay.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Ta quen biết một đệ tử đại tông môn, hắn tặng ta vài tấm ngọc bài chơi cho vui.

Mạc Vô Kỵ không muốn nhiều lời tại ngọc bài, đơn giản trả lời một câu Vi Giới sau đó, liền nói với mọi người:

- Các vị sư đệ sư muội, mặc dù nói chúng ta lưu lại truyền tin châu cho nhau, nhưng Thần Vực Sào mới ấp trứng diện tích vô biên, mọi người sau khi tiến vào tận lực lựa chọn một cái phương hướng tìm kiếm cơ duyên.

- Chúng ta biết, cám ơn ngươi, Vô Kỵ.

Vi Giới thận trọng lại đem ngọc bài thu hồi, về phần Mạc Vô Kỵ nợ hắn một cái mặt nạ, lúc này sớm đã bị hắn vứt sang một bên.

Một quả ngọc bài tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng, há là một cái mặt nạ có thể đổi lại?

Hơn nửa ngày thời gian, đám người Mạc Vô Kỵ cùng Vi Giới lần nữa đi tới Thần Vực Sào mới ấp trứng vùng ven. Tuy rằng nơi này giống nhau là đầy ắp người, cùng trước bất đồng là, địa phương tiến vào Thần Vực Sào sớm đã bị hộ trận bảo vệ, chỉ có một trận môn đối ngoại mở ra.

- Sư tổ ở đó kìa.

Ân Lâm nhìn thấy Bàng Cật sư tổ đứng nơi xa.

Bàng Cật sư tổ cùng còn lại vài Thần Vương đứng ở chỗ này, hiển nhiên là vì Thần Vực Sào mới ấp trứng tiến vào trật tự. Mạc Vô Kỵ rất là thở dài, Thiên Phàm Tông không có thu được một cái danh ngạch, tông môn thần Vương sư tổ còn phải đến làm việc cực nhọc, ở chỗ này thực lực yếu đi, thực sự chả là cái đinh gì.

Bất chấp người ở đây rất nhiều, Mạc Vô Kỵ đám người một đi tới nơi này, Bàng Cật đã nhìn thấy, trên mặt hắn có chút áy náy đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu.

Mạc Vô Kỵ đang muốn nói chuyện, nhãn thần quét một cái thân ảnh quen thuộc, Du Chân Na. Thấy Du Chân Na, trong lòng Mạc Vô Kỵ lạnh lẽo, người nữ nhân này hắn nhưng sẽ không quên. Xem ra lần trước hắn nhìn thấy cái thân ảnh quen thuộc kia, thật đúng là người nữ nhân này.Lúc này Mạc Vô Kỵ cũng không dám điều tra tu vi của đối phương, hắn theo bản năng đi lui về phía sau mấy bước.

Một người nam tử đầu trọc không có lông mày hư không một bước nhảy đi ra, cao giọng nói:

- Thần Vực Sào mới ấp trứng hiện tại mở ra, tu sĩ bản thân có tiến vào ngọc bài dựa theo trật tự tiến vào. Bởi vì lần này tu sĩ tiến vào có Dục Thần và Thiên Thần, hi vọng mọi người có thể đoàn kết hữu ái, đừng sinh tranh chấp.

Dưới tình hình chung Thần Vực Sào mới ấp trứng phía trước mấy năm đầu là rất ít sẽ có tranh chấp, không phải là bởi vì đầu trọc không có lông mày nam tử nói đoàn kết hữu ái, mà là bởi vì Thần Vực Sào mới ấp trứng diện tích quảng đại, mọi người tìm kiếm đồ tốt, không cần phải lên tranh chấp.

- Đây là Vô Kiệt thần Vương tiền bối.

Thấy Mạc Vô Kỵ cúi đầu, Vi Giới trưởng lão tại Mạc Vô Kỵ bên tai truyền âm một câu.

Mạc Vô Kỵ ồ một tiếng, không còn bên dưới.

- Phổ Duẫn tên khốn kiếp này thật không biết xấu hổ, cư nhiên cùng người Loan Hồn Thần Phủ đứng chung một chỗ.

Ân Lâm mắt sắc, tại Vô Kiệt Thần Vương lúc nói xong, nàng nhìn thấy Phổ Duẫn.

- Không cần quản hắn, mọi người thần niệm cùng ánh mắt đừng nhìn loạn.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thấp giọng nhắc nhở.

Hắn không phải sợ cái khác quy củ, mà là sợ Du Chân Na. Lai lịch của người nữ nhân này, hắn hiện tại còn không biết. Bất quá có thể đứng ở chỗ này, hơn nữa còn là vị trí rất phía trước, rất hiển nhiên lai lịch của người nữ nhân này không bình thường.

Vô Kiệt Thần Vương nói rốt cục nói xong, lập tức vung tay lên nói:

- Mọi người hiện vào Tân Thần Vực Sào.

Tân Thần Vực Sào trận môn bị mở ra, một đạo bạch quang xếp thành đại đạo trực tiếp đi thông trong chỗ sâu Thần Vực Sào mới ấp trứng.

Mạc Vô Kỵ cố ý đứng ở phía sau, hắn không có khả năng cùng Du Chân Na đi vào gần quá.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi tại sao lại ở chỗ này?

Một cái thanh âm lo lắng truyền đến.

Mạc Vô Kỵ lập tức đã nhìn thấy Tích Niệm Mạt đứng ở bên cạnh hắn, Tích Niệm Mạt vẻ mặt kinh dị cùng kinh hoảng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ. Ở trong mắt nàng, Mạc Vô Kỵ vẫn là người chỉ số thông minh bị tổn thương, nàng rất khó hiểu Mạc Vô Kỵ làm sao sẽ đi tới nơi này.

Thấy Tích Niệm Mạt trong mắt chân chính sốt ruột, Mạc Vô Kỵ cũng biết Tích Niệm Mạt là thật lo lắng hắn, so với Liễu Như Đình, Tích Niệm Mạt phải thiện lương hơn gấp trăm lần.

Lúc này Tích Niệm Mạt vội vã như thế, hắn không thể làm gì khác nói:

- Ta trạng thái hiện tại đã tốt hơn một điểm, lần này cùng người khác cùng tới xem một chút náo nhiệt. Ngươi cũng muốn đi vào trong này sao?

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, đích thật là có trật tự hơn, Tích Niệm Mạt thở phào nhẹ nhõm:

- Nơi này nếu không phải là địa phương ngươi nên tới, ta kiến nghị ngươi hay là trở về đi. Ta cũng cùng tông môn cùng đi, chỉ là ta không có lệnh bài, cho nên ở chỗ này xem xem náo nhiệt.

- A, lệnh bài a, ta chỗ này có một cái.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng xuất ra một quả ngọc bài sau cùng đưa cho Tích Niệm Mạt.

- Ngươi lại có loại lệnh bài này?

Tích Niệm Mạt nắm lệnh bài, khiếp sợ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

- Ngươi nhanh chóng vào đi thôi, ta đi cùng bằng hữu.

Mạc Vô Kỵ đẩy một cái Tích Niệm Mạt.

Tích Niệm Mạt kích động tay đều có chút run rẩy, nàng bị đại thù, nằm mộng cũng muốn muốn đi vào Thần Vực Sào mới ấp trứng, thế nhưng là nàng không có cơ hội a. Bất chấp tư chất của nàng còn có thể, nàng vừa mới gia nhập tông môn, nơi nào cơ hội thu được loại ngọc bài này?

- Cảm ơn ngươi, Mạc đại ca. Chính ngươi bảo trọng nhiều, nếu mà có thể tại Thần Vực Sào chờ ta, ta sau khi trở về, dẫn ngươi đi tông môn của ta.

Tích Niệm Mạt cấp thiết tiến vào trận môn.

Nàng không có thời gian hỏi Mạc Vô Kỵ là như thế nào đạt được lệnh bài, trong lòng có chỉ là cảm kích. Trước đây nàng chỉ là giúp Mạc Vô Kỵ một chút, hiện tại liền thu được Mạc Vô Kỵ hồi báo lớn như vậy. Nàng cần chính là điên cuồng tăng lên thực lực của chính mình.

- Chúng ta cũng vậy vào đi thôi.

Mạc Vô Kỵ rốt cục thấy Du Chân Na tiến vào trận môn, lúc này mới đối với đám người Vi Giới gật gật đầu nói.

- Vi Giới, các ngươi thế nào cùng đi nơi này?

Đi tới trận môn cách đó không xa địa phương, Vi Giới nghe được Bàng Cật sư tổ truyền âm.

Vi Giới nhanh chóng truyền âm hồi đáp:

- Những thứ này ngọc bài đều là Vô Kỵ lấy được, hắn dẫn chúng ta cùng đi. Tông môn doanh trại còn có hai quả ngọc bài, chờ sau khi sư tổ trở về, còn có hai người có thể tiến vào nữa.

- Tốt, tốt...

Bàng Cật nhìn Mạc Vô Kỵ, trong lòng tràn đầy ngạc nhiên mừng rỡ, Mạc Vô Kỵ quả nhiên không để cho hắn thất vọng. Không những bản thân tiến vào rồi, còn dẫn theo bảy tám tông môn đệ tử tiến đến.

So với trước Phổ Duẫn đơn độc đi vào, Mạc Vô Kỵ làm như vậy mới đúng là biểu hiện của đại đệ tử.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 919: Hắc Ám Bản Nguyên

Vừa tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng, Mạc Vô Kỵ đám người liền cảm nhận được xốc xếch thiên địa quy tắc. So với bên ngoài Thần Vực Sào thiên địa quy tắc, địa vực mới ấp trứng quy tắc càng là lăng loạn đến không có đầu mối. Nhưng mỗi thời mỗi khắc, quy tắc của nơi này tựa hồ cũng tại tự động chỉnh lý, sau đó tự động xác nhập và diễn sinh.

- Khổ Thái cùng ta đi, mọi người còn lại mỗi người lựa chọn phương hướng. Thần Vực Sào bảo vật đông đảo, nếu như không có cần thiết, tận lực không nên cùng người khác tranh đoạt thứ gì. Nếu là gặp tình huống khẩn cấp, có thể thông qua truyền tin châu liên hệ.

Mọi người tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng sau đó đều là bốn phần năm tán, Mạc Vô Kỵ cũng là dặn dò một phen.

Hắn chỉ có Dục Thần tầng hai thực lực, tại bên trong Tân Thần Vực Sào này không cách nào làm được nhiều, mọi người chỉ có thể đều bằng cơ duyên.

Trên thực tế không cần Mạc Vô Kỵ nhắc nhở, tất cả mọi người là kích động muốn phải nhanh một chút đi Thần Vực Sào mới ấp trứng trong chỗ sâu tìm kiếm bảo vật.

Mọi người đều cáo từ, Mạc Vô Kỵ mang theo Khổ Thái cũng là cấp tốc rời đi.

bất đồng cùng đại bộ phận người chỉ biết là đi trong chỗ sâu Thần Vực Sào mới ấp trứng, Mạc Vô Kỵ trong thức hải có một cái địa phương

nhất định đi. Đó chính là phương vị hắc ám quy tắc xuất hiện.

Hắn sở dĩ mang theo Khổ Thái, bởi vì Khổ Thái tu luyện đồng dạng là hắc ám quy tắc công pháp. Trước tại thần vực, Khổ Thái căn bản cũng không có tu luyện điều kiện, lần này tìm được hắc ám quy tắc xuất hiện địa phương, Mạc Vô Kỵ tự nhiên muốn dẫn Khổ Thái đi.

Trước đây thời điểm Mạc Vô Kỵ cảm ngộ hắc ám quy tắc, chỉ là một phương vị. Đi bây giờ, Mạc Vô Kỵ mới biết được, phương vị này có bao xa. Đồng thời cũng biết, cái Thần Vực Sào này mới ấp trứng lớn bao nhiêu.

Ngoài ra, Mạc Vô Kỵ còn càng là kinh hãi bên trong Thần Vực Sào mới ấp trứng bảo vật có bao nhiêu.

Hắn và Khổ Thái một bên chạy đi, cũng không có cố ý đi tìm các loại Thần linh thảo, dọc theo con đường này hắn vẫn như cũ tìm được mấy trăm gốc cây Thần linh thảo các loại các dạng. Hơn nữa căn cứ Mạc Vô Kỵ ánh mắt, những thứ này Thần linh thảo thấp nhất đều là ba cấp trở lên. Bất chấp cũng không có cái gì đặc biệt cao cấp Thần linh thảo, cấp 4 cấp năm Thần linh thảo Mạc Vô Kỵ vẫn tìm được một đống lớn.

Cũng chớ xem thường Thần linh thảo cấp ba trở lên, thần vực rộng, cao cấp Thần linh thảo cũng không phải rất nhiều. Thần linh thảo cấp năm trở lên, đó là phượng mao lân giác. Nhiều nhất đều là cấp một cùng cấp 2 Thần linh thảo, cấp ba Thần linh thảo tại thần vực coi như là trân quý tồn tại.

Về phần khoáng thạch, dọc theo đường đi nhặt được thì có hơn mười. Đây là Mạc Vô Kỵ không có cố ý đi tìm phương vị Thần Linh Khí nồng nặc.

Theo Mạc Vô Kỵ cùng Khổ Thái thâm nhập, chung quanh bọn họ thiên địa quy tắc càng là hỗn loạn lên, bất quá quy tắc khí tức loãng so với địa phương trước. Dọc theo đường đi Thần linh thảo đã giảm thiểu, thậm chí luyện khí khoáng thạch cũng không có nhiều như trước.

Một tháng sau, Mạc Vô Kỵ dừng ở vùng ven một mảnh đại sa mạc. Bởi vì quy tắc hỗn loạn, trong chỗ sâu sa mạc cuồng phong mang theo vô cùng vô tận cát đá loạn cuốn, căn bản là thấy không rõ bất kỳ vật gì.

Tại bên trong Tân Thần Vực Sào có sa mạc cùng biển rộng cũng không phải là cái gì chuyện đặc biệt, Thần Vực Sào vốn chính là lục địa mới ấp trứng, các loại địa mạo đều có. Thần Vực Sào hải, chính là biển rộng năm đó Thần Vực Sào ấp trứng thời điểm lưu lại.

- Đại ca, nơi này hình như Thần Linh Khí thiếu thốn, cũng không có vật gì tốt a.

Thấy Mạc Vô Kỵ mang theo chính bản thân dừng ở vùng ven một mảnh đại sa mạc, Khổ Thái có chút nghi ngờ hỏi.

Mạc Vô Kỵ chỉ vào mênh mông vô biên cát đá cuồng cuốn sa mạc nói:

- Khổ Thái, trong phiến sa mạc hẳn có một đạo hắc ám quy tắc, bóng tối quy tắc này còn rất là rõ ràng. Đáng tiếc ta chỉ có thể biết đạo hắc ám quy tắc ở trong sa mạc, không biết vị trí cụ thể. Ta và ngươi hiện tại đều tu luyện có hắc ám quy tắc công pháp, bên trong thần vực thiếu khuyết hắc ám quy tắc, chúng ta muốn tu luyện, nhất định phải phải đi trong sa mạc tìm kiếm.

Thần vực bên trong bảo vật đích xác rất nhiều, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, nhiều hơn nữa bảo vật, cũng không có trọng yếu = tu luyện.

- Đại ca, ta nghe lời ngươi.

Đối với Khổ Thái, Mạc Vô Kỵ lời nói tất cả đều là chân lý.

- Tốt, vậy chúng ta bây giờ liền đi vào.

Mạc Vô Kỵ nói xong, một bước bước vào sa mạc. trong sa mạc cuồng sa mặc dù đang bay múa, đối với hắn còn không có bao nhiêu

thương tổn. Khổ Thái tu vi cũng là Dục Thần tầng hai, đồng dạng sẽ không bị nơi này cuồng sa thương tổn.

Trước hắn dùng Trữ Thần Lạc chính là cảm ứng được hắc ám quy tắc tại phương vị này biến mất, chỉ là phiến sa mạc diện tích quá lớn, chính là Mạc Vô Kỵ cũng không cách nào có một cái phương vị xác định.

- Đại ca, ta cảm ứng được hắc ám quy tắc...

Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ lấy hắn là trước tiên tìm tìm cái nào phương vị, Khổ Thái kích động nói.

Nghe được Khổ Thái nói, Mạc Vô Kỵ như nhau kích động:

- Vậy ngươi nhanh chóng ở phía trước dẫn đường, ta theo sau lưng ngươi.

Hắn mơ hồ có chút hiểu rõ, Khổ Thái vẫn đang tu luyện hắc ám quy tắc thuộc tính công pháp, chỉ là thần vực hắc ám quy tắc thật sự là quá mức không rõ. Chính vì vậy, Khổ Thái rõ ràng với hắc ám quy tắc càng là mẫn cảm, cho nên vừa đến trong sa mạc, nàng liền cảm ứng được phương vị hắc ám quy tắc.

- Ân.

Khổ Thái lên tiếng, lập tức trốn vào cuồng cuốn phi sa.

Mạc Vô Kỵ đi theo Khổ Thái thật sát, trong lòng hắn cũng vậy rất kích động, sớm ngày tìm được hắc ám quy tắc nơi, hắn tại Tân Thần Vực Sào thu hoạch lại càng lớn.

...

Mới ấp trứng Thần Vực Sào ngoài chỗ trận môn, một người nam tử râu dê ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Bàng Cật nói:

- Bàng đạo hữu thực sự là thật là thủ đoạn a.

Bàng Cật bình tĩnh nói:

- Bàng mỗ ngu dốt, không hiểu Dạ Tát Thần Vương ý tứ.

Tên râu dê nam tử này là Cửu Diễn Thần Tông duy nhất Thần Vương, Dạ Tát Thần Vương Hạng Tử Thừa. Người này Thần Vương ba tầng, tham lam độc ác. Trước Thiên Phàm Tông duy nhất năm danh ngạch chính là bị hắn mạnh mẽ lấy đi, chẳng những lấy đi năm danh ngạch, còn lấy đi Bàng Cật trên người mấy cái thần linh mạch cùng vài món đỉnh cấp bảo vật.

Dạ Tát Thần Vương cười ha ha một tiếng, xung quanh vài tên Thần Vương đều bị hấp dẫn đến sau đó, hắn mới lên tiếng:- Trước bàng đạo hữu đau khổ muốn ta lưu lại một danh ngạch tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng, nói là nhận lời một cái đệ tử. Ta vừa rồi thấy thế nào thấy có ít nhất bảy tám đệ tử Thiên Phàm Tông tiến vào Thần Vực Sào? Ta Hạng Tử Thừa tuy rằng đã già, còn không đến mức mắt mờ, thì raBàng huynh một chiêu này lấy lùi làm tiến, sớm vì tông môn đệ tử lưu lại nhóm lớn danh ngạch a. Bội phục, bội phục!

Bàng Cật sắc mặt có chút khó coi, hắn đè nén nội tâm lửa giận nói:

- Ta đây sư tổ không có gì năng lực, cũng may đệ tử còn có chút bản lĩnh, tự mình kiếm được danh ngạch.

- Những lời này bàng đạo hữu ngược lại không có nói sai, Thiên Phàm Tông thật đúng là ra một đệ tử có bản lĩnh, chí ít chính là Loan Hồn Thần Phủ Thang Vô Trận xa xa thua.

Một bên Diêm Đình Thần Vương cười hắc hắc, ngắt lời nói.

Thấy đông đảo ánh mắt nhìn qua, Diêm Đình Thần Vương nhìn Bàng Cật nói:

- Thiên Phàm Tông ẩn nấp công pháp cường đại a, ẩn nấp tại Dục Thần chín tầng, ngay cả ta cũng không nhìn ra được, chứ đừng nói chi là

ta thần phủ không nên thân một cái Dục Thần đệ tử.

Thang Vô Trận bị Mạc Vô Kỵ thuyết phục, người khác không biết nguyên nhân, Diêm Đình Thần Vương tự nhiên rất rõ ràng.

Thang Vô Trận giấu diếm nữa, cũng không dám tại trước mặt Diêm Đình Thần Vương giấu diếm. Chỉ là hắn đồng dạng không rõ ràng lắm Mạc Vô Kỵ cũng không phải Dục Thần viên mãn, thời điểm cùng hắn chiến đấu, thậm chí còn mới Dục Thần tầng một. Không chỉ như thế, Mạc Vô Kỵ lợi hại nhất Thất Giới Chỉ còn không có thi triển ra.

Bàng Cật Thần Vương không có cãi lại, hắn biết Thiên Phàm Tông bây giờ là thời điểm gian nan nhất. Những người này ước gì lập tức là có thể kiếm cớ giết chết hắn Bàng Cật, một khi giết chết hắn Bàng Cật, toàn bộ Thiên Phàm Tông sẽ hoàn toàn tiêu tan thành mây khói.

Thấy Bàng Cật không nói chuyện, Dạ Tát Thần Vương cùng Diêm Đình Thần Vương đồng thời cười nhạt. Diêm Đình Thần Vương sớm cùng Loan Hồn Thần Phủ Thiên Thần đệ tử nói qua, vô luận như thế nào cũng phải tại bên trong Tân Thần Vực Sào giết chết Mạc Vô Kỵ.

Về phần Cửu Diễn Thần Tông Dạ Tát Thần Vương, hắn càng là hung ác, chỉ cần là Thiên Phàm Tông đệ tử tiến vào Tân Thần Vực Sào, tất cả đều tại phạm vi giết chóc của Cửu Diễn Thần Tông đệ tử.

...

Tân Thần Vực Sào đại sa mạc, Khổ Thái ngừng lại.

- Thế nào không đi? Khổ Thái.

Đi sau lưng Khổ Thái, Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi một câu.

Khổ Thái kích động chỉ vào dưới chân vòng xoáy cát mịn nói:

- Đại ca, ta có một loại cảm giác mãnh liệt, tại phía dưới này chính là hắc ám quy tắc nơi chúng ta muốn tìm.

- Đi xuống ngay, ngươi theo ta.

Mạc Vô Kỵ nói xong trực tiếp độn thổ mà vào.

Chỉ trầm xuống mấy trăm dặm, Mạc Vô Kỵ đồng dạng cảm nhận được rõ ràng hắc ám quy tắc. Mặc dù hắn còn không có tu luyện hắc ám quy tắc công pháp, loại này rõ ràng hắc ám quy tắc khí tức, thật sự là quá rõ ràng.

Lại là nửa ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ cùng Khổ Thái đồng thời hạ xuống rơi vào trong một cái không gian thật lớn.

Cái không gian này như mực nước giống nhau, Mạc Vô Kỵ vừa tiến đến, liền cảm giác mình toàn bộ thân thể cùng linh hồn đều lâm vào trong một loại bóng tối. Vô luận là huyết dịch hay là thân thể bộ xương, đều là bị hắc ám tập kích, loại hắc ám này đè nén cả người hắn đều không thoải mái.

Thần niệm của hắn càng là trực tiếp bị ngăn cản ngăn, cũng may hắn còn có linh nhãn, có thể rõ ràng thấy cái không gian này có chừng diện tích hơn mười dặm lớn nhỏ. Xung quanh không gian chỉ có một loại quy tắc, chính là hắc ám quy tắc, vô cùng rõ ràng hắc ám quy tắc.

Tại đây bên trong không gian diện tích hơn mười dặm, lơ lửng một quả hạt châu quy tắc càng là như mực đen, bên trong hạt châu hắc ám quy tắc ngang dọc lưu chuyển. Mạc Vô Kỵ trong tay có một quả lôi bản nguyên châu, hắn vừa nhìn thấy hạt châu này, thứ nhất nghĩ tới là, hạt châu này chính là Hắc Ám Bản Nguyên Châu.

Tại ngoại vi Hắc Ám Bản Nguyên Châu, còn hơn mười tấm màu đen tinh thể sắp hàng.

Mạc Vô Kỵ đạt được vài loại Hỗn Độn bản nguyên tinh, hắn vừa nhìn liền biết đây chính là hắc ám bản nguyên tinh.

- Đại ca, nơi này thật là nhiều tinh thạch.

Khổ Thái bước nhanh xông lên nắm lên hai quả hắc ám bản nguyên tinh.

- Khổ Thái, ngươi thần niệm có thể thấy đồ vật bên trong?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Khổ Thái gật đầu:

- Đúng vậy, ta thần niệm ở chỗ này như cá gặp nước, phía trên kia còn lơ lửng một quả màu đen hạt châu.

- Đó là hắn là Hắc Ám Bản Nguyên Châu.

Mạc Vô Kỵ đáp.

- Đại ca ngươi đem Hắc Ám Bản Nguyên Châu cùng những thứ này tinh thạch đều thu lại sao?, ta cảm giác ở chỗ này tu luyện, tốc độ của ta hắn là thật nhanh.

Khổ Thái giọng nói có chút kích động, đây là một loại khát vọng nội tâm của nàng.

Mạc Vô Kỵ thu hồi Hắc Ám Bản Nguyên Châu, lại lấy đi vài miếng hắc ám bản nguyên tinh, nói với Khổ Thái:

- Khổ Thái, những thứ tinh thể này hắn là Hỗn Độn hắc ám bản nguyên tinh, ngươi hãy thu lại, thứ này đối với ngươi tương lai có lợi thật lớn. Hạt châu này ta trước thu hồi, có lẽ ta còn chỗ để dùng.

Mạc Vô Kỵ Bất Hủ Giới còn chưa hoàn thiện, hắn không biết Bất Hủ Giới của mình tương lai có cần hắc ám bản nguyên hay không, cho nên hắn cứ lấy trước rồi nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 920: Ám Toán

Khổ Thái bắt đầu tu luyện, coi như là nhắm mắt lại, Mạc Vô Kỵ cũng vậy có thể cảm nhận được Khổ Thái tu luyện bay nhanh, tại trong không gian bóng tối quy tắc, Khổ Thái thật giống như tìm được nhà. Dù cho nơi này Thần Linh Khí cũng không phải rất tinh khiết, Khổ Thái cũng có thể đem Thần Linh Khí đào ra hấp thu.

Mạc Vô Kỵ thậm chí có một loại ảo giác, hắn có thể cảm nhận được Khổ Thái tu vi tiến bộ lấy tốc độ mắt thường thấy được.

Quả thực lợi hại, Mạc Vô Kỵ cũng là cũng hút hơi lạnh, hắn tu luyện tuyệt đối coi như là đỉnh cấp nhanh. Khi tiến vào thần vực sau đó, cũng không cách nào đạt được loại này tốc độ đáng sợ.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tại đây phiến hắc ám quy tắc không gian bố trí vài đạo phòng ngự hộ trận, đồng thời lấy ra tấm hắc ám công pháp Thủy Tinh Cầu này, thần niệm thấm vào.

Chỉ hơn mười hô hấp, Mạc Vô Kỵ liền hoàn toàn chìm đắm giữa tu luyện.

Từng đạo hắc ám quy tắc bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi, mỗi một cái đại chu thiên quá trình, sẽ đi qua Khải Đạo Lạc cảm ngộ.

Hắc ám quy tắc đạo vận khí tức bên trong Thủy Tinh Cầu cùng chung quanh hắc ám quy tắc cũng là hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ, bởi vì Mạc Vô Kỵ cảm ngộ, tại chung quanh hắn tạo thành một cái lại một cái đạo vận ký hiệu.

....

Thần Vực Sào mới ấp trứng đã xu với bằng phẳng, cửa cấm chế cũng vậy dần dần khép lại, ngoại trừ dùng danh ngạch ngọc bài có thể mở ra cấm chế tiến vào ra, bất luận người nào không có ngọc bài muốn mạnh mẽ tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng, đều có thể bị cắn nuốt.

Bàng Cật cũng là thở phào nhẹ nhõm, lần này Thiên Phàm Tông tại dưới sự hướng dẫn của Mạc Vô Kỵ, cuối cùng là có một nhóm người đi vào. Mới ấp trứng Thần Vực Sào, thế nhưng là có tuyệt thế bảo vật. Chỉ cần có thể sống trở về, liền có cơ hội trở thành cường giả chân chính.

Hắn Bàng Cật chỉ là một ngoại môn đệ tử, năm đó cũng là bởi vì làm một sự tình đối với tông môn cực đại cống hiến, lúc này mới thu được một cái cơ hội tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng.

Hắn có thể thăng cấp Thần Vương, đích thật là cùng Thiên Phàm Quyết có quan hệ, bất quá Bàng Cật cũng vậy rõ ràng, ngoại trừ Thiên Phàm Quyết ra, hắn tại bên trong Thần Vực Sào mới ấp trứng thu hoạch, giống nhau là tiên quyết điều kiện hắn có thể trở thành là Thần Vương.

- Các vị đạo hữu, Bàng mỗ chuyện đã xong, tạm thời trở về doanh trại chờ, cáo từ trước.

Bàng Cật biết Thần Vực Sào mới ấp trứng mở ra sau đó, không có vài năm cũng sẽ không có người đi ra. Hắn cần mượn cơ hội này, đi doanh trại vững chắc một cái tu vi của mình.

- Ha ha, bàng đạo hữu, chúng ta cũng vậy chuẩn bị trở về tông môn doanh trại. Đã như vậy, mọi người cùng nhau đi thôi.

Cửu Diễn Thần Tông Dạ Tát Thần Vương Hạng Tử Thừa cười ha ha một tiếng nói.

- Đúng đúng, mọi người cùng nhau đi.

Diêm Đình Thần Vương cũng là đứng dậy, sau khi nói xong, hắn lại nhìn Dịch Minh Thần Vương cùng Diễn Độ Thần Vương nói:

- Hai vị cũng cùng nhau trở về sao?

Dịch Minh Thần Vương lúc này liền gật đầu đồng ý, Diễn Độ Thần Vương cũng là cười hắc hắc:

- Ta thích náo nhiệt, tạm thời liền không trở về.

Dịch Minh Thần Vương cùng Diêm Đình Thần Vương nghe được Diễn Độ Thần Vương nói, đều là hơi hơi ngẩn ra. Phải biết rằng mấy người bọn hắn thế nhưng là sớm thương lượng xong, Thần Vực Sào mới ấp trứng mở ra sau đó, muốn đem Thiên Phàm Tông Bàng Cật bí mật nghiền ép đi ra. Hiện cùng một chỗ trở về Thần Vực Sào doanh trại, chính là vì chuyện này, Diễn Độ Thần Vương không có khả năng không biết, vì sao tạm thời rút đi?

- Hòa thượng mập, ngươi có chuyện gì a, không thể cùng nhau trở về?

Dịch Minh Thần Vương có chút cau mày nói một câu.

Diễn Độ Thần Vương vỗ vỗ bản thân cái bụng:

- Hắc hắc, tuy nói Thần Vực Sào đã mở ra, phụ cận đây vẫn còn có chút quy tắc có thể truy tìm, ta dự định cảm ngộ một phen lại đi. Mấy vị cũng không cần chờ ta.

Mới ấp trứng Thần Vực Sào mở ra sau đó, xung quanh xốc xếch quy tắc thật là có, phi thường bạc nhược cùng mơ hồ. Diễn Độ Thần Vương cường giả loại này, là căn bản cũng không cần tại chung quanh đây cảm ngộ quy tắc. Diễn Độ Thần Vương nói như vậy, bất quá là tìm kiếm cớ không đi mà thôi.

Dịch Minh Thần Vương sắc mặt có chút khó coi:

- Nếu Diễn Độ huynh không cùng đi, chúng ta đây đi trước sao?.

Nhìn Dịch Minh Thần Vương, Diêm Đình Thần Vương cùng Dạ Tát Thần Vương đi theo Bàng Cật cùng nhau rời đi. Diễn Độ Thần Vương cười lạnh một tiếng, sau đó thân hình mở ra, đồng dạng rời đi Thần Vực Sào mới ấp trứng này ngoại vi. Hắn không phải là trở về Thần Vực Sào, mà là thay đổi một cái phương hướng rất nhanh biến mất.

Hắn sở dĩ không theo Dịch Minh Thần Vương đám người cùng nhau trở về Thần Vực Sào, cũng là bởi vì hắn biết lần này Dịch Minh Thần Vương đám người sau khi trở về sẽ xuống tay với Bàng Cật.

Trước bởi vì mới ấp trứng Thần Vực Sào còn chưa mở bắt đầu, đám người Dịch Minh Thần Vương không dám làm ra quá lớn sự tình, để tránh khỏi thập đại thần vương tức giận.

Hiện tại Thần Vực Sào mới ấp trứng mở ra sau đó, bọn họ đối với Bàng Cật động thủ, chỉ cần có lý do, thập đại thần vương đã biết, tối đa cũng chỉ là cảnh cáo một phen mà thôi.

Nếu là ở trước nói, Diễn Độ Thần Vương nhất định là cùng nhau trở về đi đối phó Bàng Cật. Thiên Phàm Tông bí mật, hắn Diễn Độ cũng rất muốn biết.

Hiện tại, Diễn Độ cũng sẽ không làm như vậy.

Nguyên nhân cũng chỉ có một, Mạc Vô Kỵ.

Hắn khẳng định Thang Vô Trận không phải là Mạc Vô Kỵ thuyết phục, mà là Mạc Vô Kỵ đánh phục. Hơn nữa hắn còn khẳng định, Mạc Vô Kỵ chỉ có Dục Thần tầng một. Diêm Đình Thần Vương cho rằng Mạc Vô Kỵ là Dục Thần tầng chín, đó là bởi vì Diêm Đình Thần Vương bị Thang Vô Trận nói gạt, đồng thời Diêm Đình Thần Vương cũng không có ánh mắt như hắn.

Một cái Dục Thần tầng một, dễ dàng như vậy liền đánh bại Thang Vô Trận một cái Dục Thần hậu kỳ cường giả, ý vị như thế nào?

Ý nghĩa chỉ cần Mạc Vô Kỵ không chết, tương lai thành tựu tuyệt đối sẽ không thấp. Như vậy một tên gia hỏa tương lai thành tựu không thấp còn đi Thần Vực Sào mới ấp trứng, hắn Diễn Độ cũng sẽ không đi đắc tội chết.Trước đây hắn cũng nghĩ tới giết chết Mạc Vô Kỵ, bởi vì Thần Vực Sào mới ấp trứng mở ra, hắn không có cơ hội đi động thủ. Hiện tại Thần Vực Sào mở ra, Mạc Vô Kỵ còn tiến vào rồi, hiển nhiên là không thể giết chết. Nếu không giết chết, hắn hà tất còn đi làm loại chuyện này.

.....

Bàng Cật vừa về tới tông môn doanh trại, đã bị tình cảnh trước mắt kinh sợ. Thiên Phàm Tông lầu một đại sảnh, cư nhiên tràn đầy thi thể. Có ít nhất hơn hai mươi danh đệ tử phơi thây ngay tại chỗ, tràng diện cực kỳ máu tanh.

- Các ngươi rốt cuộc là người nào, dám ở Thiên Phàm Tông doanh trại động thủ sát nhân?

Bàng Cật tức giận gầm rú một tiếng, đưa tay đã đem hai gã Thiên Thần tu sĩ cào xuống, hư không niết ở tại trong tay.

- Sư tổ, hai người này biết Thiên Phàm Tông ta còn có hai quả danh ngạch tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng, bọn họ cư nhiên mạnh bạo đoạt, còn không chút kiêng kỵ giết chóc ta Thiên Phàm Tông đệ tử...

Một người nữ tử áo đỏ xinh đẹp thút thít lấy vọt tới, quỳ rạp xuống đất.

Bàng Cật quen biết tên đệ tử này, gọi Đạm Nhã. Hắn cố nén nội tâm sát khí chậm rãi nói:

- Tới cùng là chuyện gì xảy ra?

Đạm Nhã thút thít lấy nói:

- Mạc Vô Kỵ sư huynh lưu lại hai quả ngọc bài tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng, phân biệt cho Cá Mẫn Nghi và Trạm Trù. Vốn Trạm

Trù sư huynh cùng Cá Mẫn Nghi sư tỷ chờ sư tổ sau khi trở về, sẽ đi mới ấp trứng Thần Vực Sào. Hai cái Thiên Thần tu sĩ này không biết làm sao biết được chuyện này, bọn họ sau khi đi vào tại ta Thiên Phàm Tông doanh trại trắng trợn giết chóc, muốn cướp đi danh ngạch ngọc bài. Nếu mà không phải là sư tổ đúng lúc trở về, ta Thiên Phàm Tông đệ tử sẽ bị toàn bộ giết...

Đạm Nhã đang khi nói chuyện, lại có một người đệ tử vóc người ục ịch lảo đảo nghiêng ngã chạy ra quỳ rạp xuống đất:

- Sư tổ người cứu mạng.

Tên đệ tử này gọi Tiêu Hướng Kỳ, Bàng Cật như nhau quen biết. Hắn lúc này sắc mặt tái xanh, Thần Vực Sào tông môn doanh trại, là tuyệt đối không thể động thủ địa phương, hai cái Thiên Thần tu sĩ dựa vào cái gì có lá gan ở chỗ này sát nhân?

Dù tức giận hận không thể lại đem hai cái này Thiên Thần tu sĩ trực tiếp hóa thành tro tàn, Bàng Cật vẫn là nhịn được cực hạn lửa giận, trương tay liền đem hai gã Thiên Thần tu sĩ ném ở trên mặt đất.

Hắn biết chuyện này tuyệt đối không phải là hai cái Thiên Thần tu sĩ chủ động làm, phía sau bọn họ khẳng định có người sai sử. Cho hai Thiên Thần tu sĩ này một vạn cái lá gan, bọn họ cũng vậy không dám ở nơi này sát nhân, còn là tru diệt toàn bộ Thiên Phàm Tông Dục Thần đệ tử.

hai gã Thiên Thần tu sĩ bị Bàng Cật vứt trên mặt đất một khắc kia, đều là thở phào nhẹ nhõm. Mặc dù bọn hắn được Thần Vương bảo đảm, không có chuyện gì, chỉ cần bọn họ sau khi giết người lập tức đi ngay.

Để cho bọn họ không có nghĩ tới là, Bàng Cật Thần Vương sẽ đúng lúc trở về. Cũng may Bàng Cật Thần Vương còn có một chút một chút lý trí, không giết bọn họ. Chỉ cần không giết bọn hắn, bọn họ liền có cơ hội sống.

- Bành! Bành!

hai gã Thiên Thần tu sĩ vừa mới bị Bàng Cật vứt trên mặt đất, hai người mi tâm liền vỡ tan ra. Một đạo kinh khủng nguyên lực trực tiếp xé bỏ bọn họ tất cả Linh Lạc cùng thức hải, hai người Nguyên Thần cũng vào giờ khắc này bị kéo thành mảnh nhỏ.

Chính là trước khi chết, hai người trong mắt vẫn như cũ tràn ngập lấy kinh hoàng, hối hận cùng mãnh liệt hận ý.

Bàng Cật thấy hai người này trực tiếp nổ tung mi tâm tử vong, hắn cũng là bị kinh sợ. Hắn vừa rồi cũng không nghĩ tới muốn giết hai người này a, hắn rất lý trí, biết không có thể ở chỗ này sát nhân. Chỉ cần lại đem hai người này giao ra, dù cho hai người này là đỉnh cấp đại tông môn đệ tử, cũng là hắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Bàng đạo hữu, đây là có chuyện gì?

Một cái thanh âm quen thuộc từ bên ngoài truyền đến, Bàng Cật trong lòng trầm xuống, hắn đã nhận ra Dạ tát Thần Vương.

Bàng Cật tu luyện đến Thần Vương, loại này rõ ràng tính toán hắn há có thể nghĩ không ra?

- Bàng đạo hữu, ngươi giết nhiều người như vậy?

Diêm Đình Thần Vương thanh âm liền truyền tới. Đi theo Diêm Đình Thần Vương sau lưng, chính là Dịch Minh Thần Vương.

Bàng Cật hít một hơi thật sâu, hắn biết ba người này sẽ đối với phó hắn, hắn không có nghĩ tới là ba người này to gan lớn mật như vậy, dám ở Thần Vực Sào doanh trại động thủ.

Đạm Nhã nhanh chóng tiến lên nói:

- Các vị tiền bối nghìn vạn không nên hiểu lầm, những người này đều là tông môn đệ tử ta, không phải là sư tổ ta giết, là hai cái Thiên Thần tu

sĩ giết này.

Nói đến đây, Đạm Nhã một chỉ này hai cái Thiên Thần cường giả thi thể:

- Sư tổ ta tối đa giết hai người bọn họ, đó là bởi vì bọn họ tại Thiên Phàm Tông doanh trại ta giết chóc Thiên Phàm Tông đệ tử.

Bàng Cật lạnh lùng nhìn thoáng qua Đạm Nhã, chậm rãi mỗi chữ mỗi câu nói:

- Ngươi tốt lắm, tốt lắm...

Hắn nghĩ không ra, chính bản thân cư nhiên bị đệ tử tông môn một cái nho nhỏ Dục Thần bán đứng. Chính bản thân tông môn đệ tử đều nói là hắn giết người, hắn coi như là phản bác, cũng mất đi lực lượng.

- Bàng huynh, dù cho ta và ngươi là bằng hữu. Làm sao chúng ta Thần Vực Sào có quy định, tại tông môn doanh trại tuyệt đối không thể động thủ sát nhân. Tuy nói Bàng huynh động thủ có thể hiểu được, nhưng chuyện này chúng ta yêu cầu phải đem Bàng huynh mang đi đi gặp Vô Kiệt thần Vương tiền bối.

Diêm Đình Thần Vương mặt không thay đổi nói.

Bàng Cật biểu tình bình tĩnh, hắn biết mình tuyệt đối không có khả năng bị người mang đi. Cho dù là chết trận cũng không thể bị mang đi, một khi hắn bị mang đi, hắn đừng mong nhìn thấy cái gì thập đại thần vương.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 921: Gặp Phải Tử Vong Sư Huynh

Mạc Vô Kỵ cảm giác mình thật giống như mở ra một cánh cửa mới, hắn nguyên lực cùng cảm ngộ quy tắc càng là hoàn thiện. Trước nhân tố ảnh hưởng hắn tu luyện chỉ có hai cái, tài nguyên tu luyện không phong phú, thiên địa quy tắc toàn bộ không được đầy đủ.

Mà bây giờ Mạc Vô Kỵ mới biết được, hắn vẫn tại chỗ thiên địa quy tắc không hoàn toàn tu luyện. Từ đầu đến giờ, trong quá trình hắn tu luyện chỉ còn thiếu hắc ám quy tắc.

Hiện tại tại bên trong hắc ám quy tắc tu luyện, hắn liền cảm giác mình hình như một cái sa mạc khô cạn đã lâu, đột nhiên gặp cam tuyền tới tưới nước.

Hắc ám quy tắc bổ sung, đại đạo bộc phát rõ ràng, thần thông quy tắc của hắn càng là rõ ràng.

Nửa năm thời gian thoáng một cái đã qua, Mạc Vô Kỵ mở mắt, mặc dù hắn hay là đang còn Dục Thần tầng hai, thế nhưng trong mắt hắn mừng rỡ lại cũng khó mà che lấp.

Nửa năm thời gian, hắn hoàn toàn hoàn thiện bản thân Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Hắn đã từng sáng lập mạch lạc Nghịch Tu Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tuy là đệ nhất đẳng tu luyện công pháp trong vũ trụ, cũng sẽ theo hắn cảm ngộ tăng lên mà không ngừng mượt mà, nhưng thủy chung thiếu ít một chút cái gì. Hiện tại hắn rốt cuộc hiểu rõ, đồ đạc này thiếu hụt chính là hắc ám quy tắc.

Hiện tại hắn tại bên trong công pháp đạo vận của mình sáp nhập vào hắc ám quy tắc, hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tính là chân chính hoàn thiện. Tuy nói còn thiếu khuyết một vài thứ, bất quá này là theo tu vi hắn tiến bộ mà biến hóa, không phải là hiện tại hắn muốn thay đổi liền có thể thay đổi.

Mạc Vô Kỵ đình chỉ tu luyện đứng lên, hắn thấy Khổ Thái đã Dục Thần tầng ba, tiến bộ thật sự là kinh người đáng sợ.

Hắn không có đi quấy rầy Khổ Thái, Khổ Thái Linh Căn tư chất quá cường đại, thích hợp hơn dưới hắc ám quy tắc tu luyện. Mà hắn bất đồng, hắn dung hợp hắc ám quy tắc sau đó, dù còn là Dục Thần tầng hai, thực lực cũng là tiến một bước dài. Hôm nay hắn muốn lại tiến bộ, nhất định phải phải tìm chỗ Thần Linh Khí nồng nặc.

Mạc Vô Kỵ cho Khổ Thái lưu lại một đạo tin tức, để cho Khổ Thái ở chỗ này bế quan tu luyện, hắn phải đi bên trong Thần Vực Sào mới ấp trứng tìm kiếm tài nguyên tu luyện.

Bởi vì phải dung hợp cùng cảm ngộ hắc ám quy tắc, Mạc Vô Kỵ trễ nãi nửa năm thời gian, nửa năm thời gian đối với Mạc Vô Kỵ mà nói thu hoạch thật lớn. Theo Mạc Vô Kỵ, Thần Vực Sào địa vực rộng, tuyệt đối không phải là nửa năm thời gian là có thể bị lục soát hết.

Mạc Vô Kỵ vẫn là xem thường năng lực tu sĩ tiến vào Thần Vực Sào cướp đoạt, một tháng trôi qua, hắn cư nhiên không nhìn thấy đồ tốt. Dọc theo con đường này hiển nhiên sớm đã bị người cướp đoạt không còn, thực sự là bởi vì hắn tu luyện dưới sa mạc ngoại trừ hắc ám quy tắc ra, không có bất kỳ thứ tốt. Nếu không, nói không chừng sa mạc đều có thể bị người ta lật mấy lần.

Mạc Vô Kỵ đơn giản không tìm kiếm bất kỳ vật gì nữa, Phong Độn Thuật phát huy tới rồi cực hạn, một đường chạy như điên.

Lại là một tháng sau, Mạc Vô Kỵ rốt cục ngừng lại, hắn nhìn thấy một tảng lớn Thần linh thảo.

Nơi này cuối cùng là địa phương vết chân chưa đến, một tảng lớn Thần linh thảo có ít nhất mấy trăm gốc cây. Bản thân hắn chính là một cái Đan Sư, những thứ này Thần linh thảo đối với hắn trợ giúp rất lớn.

Mạc Vô Kỵ lại đem Súy Oa cùng Đại Hoang đều kêu lên, đào Thần linh thảo, đương nhiên là càng nhiều người càng tốt.

- Đù! Đại gia, ta phát hiện một khối Tiên Thiên tài liệu...

Đại Hoang lời nói dọa chết người, vừa ra liền nói với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi:

- Ở đâu, còn nữa tại sao ngươi biết Tiên Thiên tài liệu?

Đại Hoang vội vàng nói:

- Cách nơi này cũng không xa, ta phỏng chừng cùng thân thể ta có quan hệ, ta có thể cảm nhận được tài liệu khí tức cùng loại Thiên Cơ Nê.

- Mau chóng đem nơi này Thần linh thảo toàn bộ đào lên, sau đó Đại Hoang dẫn đường đi tìm thứ tốt.

Mạc Vô Kỵ lúc này nói.

Hắn nhưng sẽ không hoài nghi Đại Hoang nói, Đại Hoang là hắn dùng Thiên Cơ Nê trọng tố, Thiên Cơ Nê là vật gì? Đây chính là Tiên Thiên tài liệu. nhục thể của Đại Hoang là Thiên Cơ Nê, có thể cảm ứng được Tiên Thiên tài liệu cũng không kỳ quái.

Súy Oa tại bên trong Bất Hủ Giới, thiếu chút nữa buồn chán mà chết. Hiện tại đi ra đào Thần linh thảo, đó là chuyện nó cao hứng nhất.

Ba người động thủ, mấy trăm gốc cây Thần linh thảo rất nhanh thì bị Mạc Vô Kỵ toàn bộ thu vào bên trong Bất Hủ Giới.

Sau đó tại dưới sự hướng dẫn của Đại Hoang, chỉ tìm nửa ngày, ba người liền đi tới một cái khe rãnh sâu không thấy đáy. Khe rãnh chỗ rộng

nhất chỉ có một thước, chỗ hẹp nhất chỉ có một đạo khe nứt rất nhỏ. Nói là khe rãnh, còn không bằng nói là một cái khe nứt bề mặt trái đất. Toàn bộ khe nứt chiều dài chỉ có không tới trăm mét.

Cái này khe rãnh hai bên đều là nham thạch hình thù kỳ quái. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ thẩm thấu đi xuống, chỉ là tới địa phương vạn thước liền mở rộng không đc nữa, giống như bị thứ gì chặn bình thường giống nhau.

- Đại gia, chính là trong cái này khe rãnh.

Đại Hoang chỉ vào khe rãnh hẹp hẹp hưng phấn kêu lên.

Hắn thế nhưng là rõ ràng bản thân Thiên Cơ Nê trân quý bao nhiêu, cũng chỉ có đại gia mới có thể dùng Thiên Cơ Nê vì hắn tố thân. khí tức đồ đạc bên trong khe rãnh cùng Thiên Cơ Nê không sai biệt lắm, tự nhiên không có khả năng kém. Có thể giúp đại gia tìm được tốt bảo vật, Đại Hoang trong lòng là cực kỳ vui vẻ.

- Ta đi xuống xem một chút, các ngươi ở chỗ này chờ ta... Di, có người tới rồi, các ngươi trốn trước.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp lại đem Đại Hoang cùng Súy Oa đưa vào Bất Hủ Giới, đồng thời nuốt vào một quả Già Kiền Đan, thay đổi thay đổi dung mạo của mình sau đó, lại đeo lên mặt nạ Vi Giới cho hắn mượn kia.

Trong này chỉ có Thiên Thần, cộng thêm hắn có lĩnh vực bảo vệ, một cái Thiên Thần cũng sẽ không xem thấu hắn hai đạo phòng hộ.

Mạc Vô Kỵ vừa mới làm xong những thứ này, ba đạo nhân ảnh liền nhanh chóng vọt tới.

Mạc Vô Kỵ sớm dự định được rồi, nếu như là có Thiên Thần cường giả đến, hắn lập tức rời đi. ba đạo bóng người xông tới khí tức hiển nhiên không tới Thiên Thần, mạnh nhất cũng bất quá là Dục Thần tầng chín mà thôi.

Hơn nữa trong mấy người, kẻ mạnh nhất Mạc Vô Kỵ còn quen biết, Khúc Du. Người nữ nhân này hắn đã cứu một lần, không nghĩ tới lần nữa gặp phải. Mới ấp trứng Thần Vực Sào địa vực rộng, có thể ở chỗ này gặp lại Khúc Du, thật là có một chút duyên phận a.

Cùng đi với Khúc Du chính là hai gã tu sĩ Dục Thần trung kỳ, một nam một nữ.

Khúc Du mấy người này vừa mới dừng lại, xa xa lại là hai đạo nhân ảnh vọt tới.

Mạc Vô Kỵ vẫn là không có có động, từ khí tức ba động hắn cảm giác được, hai tu sĩ này mới đến cũng đều là Dục Thần cảnh giới. Khi hai người tới phụ cận, trong lòng Mạc Vô Kỵ lập tức sinh ra nồng nặc sát khí.

Trong hai người kia tới sau, hắn cư nhiên nhìn thấy tử vong sư huynh Vũ Lương. Nếu như nói Mạc Vô Kỵ hiện tại muốn giết ai nhất, vậy chính là Vũ Lương này.

- Khúc Du, không nghĩ tới ngươi cũng nhìn thấy bảo khí nơi này, thực sự là nhân sinh nơi nào cũng có thể tương phùng a. Ta liền nói một câu, đồ đạc ngươi là giao cho ta hay không giao? Nếu mà ngươi lại đem đồ đạc lấy ra, ta không sẽ động thủ. Nếu mà không lấy ra, ngươi dù là đệ tử nòng cốt Vong Xuyên đạo môn, ta cũng không chiếu cố được nhiều như vậy.

Vũ Lương ngăn cản lối đi của Khúc Du, giọng nói mang theo một tia sát khí.

Sau khi nói xong, hắn còn nhìn một chút một nam một nữ bên người Khúc Du:

- Còn hai các ngươi, ta nói là như nhau.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút kinh ngạc, Khúc Du lai lịch hắn phi thường rõ ràng. tử vong sư huynh là cái gì hậu trường a, cả Khúc Du còn không sợ? Hắn còn phát hiện Dục Thần đi cùng Khúc Du, dường như cũng có chút sợ Vũ Lương, thứ nhất đã đứng ở một bên.

Khúc Du hừ một tiếng, lạnh mặt nói:

- Vũ Lương, người khác sợ hãi ngươi, Vong Xuyên đạo môn ta cũng không sợ. Ta Vong Xuyên đạo môn tới đây cũng không phải là một mình ta, dù cho ta không phải là đối thủ của ngươi, Vong Xuyên đạo môn ta còn có cường giả đó, ta về méc mẹ.

- Ha ha ha...

Vũ Lương cười ha hả:

- Ngươi cứ đi méc đi, cho ngươi thời gian 3 hơi thở, đồ đạc lấy ra, bằng không chết. Ta Vũ Lương ngược lại muốn nhìn, ai có thể làm khó dễ được ta?

sắc mặt Khúc Du biến đổi bất định, nàng lần đầu tiên mặc dù có thể chạy trốn, đó là bởi vì Vũ Lương bị pháp trận vây khốn. Lần này nàng cũng không có cơ hội tốt như vậy, nghe Vũ Lương lần này nói, hiển nhiên là muốn giết nàng sau đó, lại hấp diêm diệt khẩu.

- Ngươi tên là Vô Lương hả, quả nhiên là một bộ sắc mặt vô lương.

Một cái thanh âm đột ngột truyền đến, để cho mấy người ở hiện trường đều là ngây ngẩn cả người.

Tất cả mọi người nhìn Mạc Vô Kỵ, tuy rằng Mạc Vô Kỵ tới nơi này trước, nơi này còn thật không có người nào lại đem Mạc Vô Kỵ để ở trong lòng.

Để cho bọn họ không có nghĩ tới là, tên qua đường lúc này cư nhiên đứng ra quát lớn Vũ Lương.

Vũ Lương nhìn Mạc Vô Kỵ im lặng lắc đầu nói:

- Thấy gái đẹp muốn lấy lòng không có gì là sai, đáng tiếc là, ngươi cũng phải nắm rõ thời cơ, tự lượng sức mình a. Nguyên bản ta dự định một lát mới giết ngươi, mà ngươi đã muốn tìm chết sớm, vậy cũng chớ trách sư huynh ta không khách khí nha.

Vũ Lương khi đang nói chuyện, đã vung tay, năm nhánh hắc tuyến trực tiếp đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Năm nhánh hắc tuyến thoạt nhìn thưa thớt, lại đảo mắt tạo thành một đạo lưới tuyến mạng.

Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên, thật giống như một luồng gió vậy, trực tiếp từ trong lưới tuyến nơi này phiêu dật đi.

Vũ Lương bỗng ngây người, hắn thấy, năm đạo tuyến có thể dễ dàng khóa lại Mạc Vô Kỵ, sau đó hắn sẽ dạy dỗ Mạc Vô Kỵ làm người như thế nào, đệ nhất chính là đừng tại trước mặt hắn Vũ Lương mà cua gái.

Năm đạo hắc tuyến bách phát bách trúng của hắn, không thể khóa lại Mạc Vô Kỵ, đây là có chuyện gì.

Mạc Vô Kỵ vẫn không có động thủ, mà là đối với người còn lại nói:

- Ta là đệ tử Cửu Diễn Thần Tông, mấy vị ở chỗ này là chờ ta giết Vũ Lương rồi sau đó giết các ngươi, hay là chờ Vũ Lương giết ta rồi đi giết các ngươi đây?

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, bốn người bao gồm Khúc Du ở bên trong cấp tốc lui ra phía sau. Mạc Vô Kỵ là ai, mạnh bao nhiêu không có ai biết. Vũ Lương mạnh bao nhiêu, những người này cũng đều rõ ràng. Đừng nói bốn người, coi như là lại thêm vài người, Vũ Lương cũng có thể toàn bộ giết chết.

Vũ Lương muốn tiến lên ngăn cản, chỉ là Mạc Vô Kỵ ngăn cản hắn trước một bước, một quyền đánh ra.

Liệt Vực Quyền trực tiếp xé rách Vũ Lương lĩnh vực, cuồng bạo đáng sợ thần nguyên tràn tới, vòng xoáy cường đại lĩnh vực bao lấy Vũ Lương, Vũ Lương trong lòng cả kinh, cũng không dám... đi chặn lại Khúc Du mấy người nữa, hắn đã nhìn ra thực lực của Mạc Vô Kỵ căn bản sẽ không yếu hơn hắn.

- Ngươi là người phương nào?

Vũ Lương lớn tiếng quát lên, một mặt chiêng đồng trôi lơ lửng ở tại trước mặt của hắn, năm đạo hắc tuyến càng là trên không trung run nhè nhẹ, mỗi một tầng run rẩy đều tản mát ra vô cùng vô tận sát ý. Thần vực Dục Thần nổi danh hắn đều biết, lúc nào mọc ra một cái cường giả Dục Thần như Mạc Vô Kỵ vậy?

Mạc Vô Kỵ hơi khẽ cau mày, hắn không phải là bởi vì Vũ Lương lợi hại, mà là 4 người mới vừa bị hắn uy hiếp bỏ đi lần nữa trở lại rồi. nguyên nhân trở về không phải là bốn người bọn họ, mà là chí ít hai ba mươi tên tu sĩ lại vọt tới.

Mắt thấy nhóm người kia gần tiuws nơi này, Mạc Vô Kỵ dứt khoát động thủ trước, một chỉ đánh về phía Vũ Lương. Vốn hắn muốn lại đem mấy người đánh đuổi, sau đó lấy ra Thất Giới Chỉ giết chết Vũ Lương. Hiện tại người càng ngày càng nhiều, hắn đơn giản tại trước khi những người này còn chưa tới trước hết giết chết Vũ Lương cái đã.

Một chỉ vừa ra, thương cẩu mây trắng, tất cả đại đạo truy cầu đều là hư ảo, hóa thành Nhân Thế Gian.

- Chết con mẹ mài đê!!!

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 922: Nhận Ra

Một chỉ xuất ra, Vũ Lương liền cảm giác không gian chỗ mình hóa thành một phương thiên địa, hắn bị một phương thiên địa này áp lực. Giờ khắc đó Vũ Lương cũng cảm giác được tất cả thần thông bản thân cũng dần dần hư hóa, chính hắn cũng vậy hóa thành một cái tầm thường sinh mệnh trong Nhân Thế Gian, ở vào một cái Nhân Thế Gian rất bình thường.

bên trong Nhân Thế Gian hết thảy đều bị mênh mông lực lượng nắm trong tay, hắn tại đây, giống như con kiến hôi bình thường giống nhau. Dù cho hắn mạnh hơn nữa, vẫn như cũ ở dưới quy tắc người khác. Khi quy tắc triệt để thành hình sau đó, hắn lại vô sức phản kháng.

Quy Tắc Thần Thông Thật là mạnh mẽ, Vũ Lương trước tiên liền cảm giác được đây là một môn vô thượng đại thần thông. Hắn hầu như theo bản năng muốn tế ra bản thân Ngũ Hành tuyến, hắn tin tưởng Ngũ Hành tuyến của mình nhất định có thể phá vỡ đại thần thông của Mạc Vô Kỵ, dầu gì cũng có thể để cho hắn thoát thân.

Thế nhưng trong thời gian ngắn Vũ Lương liền buông tha cái ý nghĩ này, hắn kinh nghiệm chiến trận, tay không biết giết đi bao nhiêu người. Hắn mơ hồ dự cảm đến Mạc Vô Kỵ sẽ không chỉ có một chỉ Nhân Thế Gian, hoặc là nói một chỉ Nhân Thế Gian sau đó, Mạc Vô Kỵ còn có chuẩn bị ở sau. Dù cho hắn chạy ra khỏi Nhân Thế Gian này, chờ đợi hắn vẫn là tử vong. Hắn có thể sống tới ngày nay, cũng là bởi vì hắn dự cảm mạnh phi thường liệt.

Ngũ Hành tuyến vẫn như cũ bị Vũ Lương tế xuất, năm đạo sợi tơ tế xuất trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ Nhân Thế Gian xuất hiện một đạo khe

nứt, thiên địa quy tắc dường như lần nữa về tới Vũ Lương thiên địa.

Đang ở lúc Mạc Vô Kỵ cho rằng Vũ Lương sẽ bỏ chạy, hắn chuẩn bị tại trong nháy mắt Vũ Lương bỏ chạy tế xuất Thất Giới Chỉ giới thứ hai thiên địa, Vũ Lương cư nhiên xông về một cái khe trong đất.

Mạc Vô Kỵ Thất Giới Chỉ đệ nhất giới Nhân Thế Gian lần đầu tiên không có làm cho đối thủ bất cứ thương tổn gì.

Quả nhiên cường đại, chẳng những cường đại, hơn nữa đối chiến cơ nắm chắc còn rất là tinh chuẩn. Mạc Vô Kỵ cũng không có cảm thấy kỳ quái, Vũ Lương nếu mà dễ giết như vậy, hắn cũng sẽ không phải là một trong thập đại kẻ hung ác Thần Vực Sào Dục Thần cảnh.

Chủ yếu nhất là tu vi của hắn quá thấp, Thất Giới Chỉ đệ nhất chỉ Nhân Thế Gian có kẽ hở. Nếu mà hắn giống như Vũ Lương tu vi, Vũ Lương Ngũ Hành tuyến cường đại hơn nữa, cũng không cách nào xé mở người của hắn thế gian. Không, chỉ cần hắn bây giờ là Dục Thần tầng bốn, Vũ Lương liền không cách nào xé mở Nhân thế gian của hắn.

Vũ Lương vọt vào trong khe, Mạc Vô Kỵ hầu như không có bất kỳ cân nhắc, cũng là vọt vào.

Khe nứt này Đại Hoang đã nói qua, có đỉnh cấp bảo vật, Mạc Vô Kỵ há có thể để cho Vũ Lương đơn độc tiến đến?

...

Mạc Vô Kỵ cùng tử vong sư huynh Vũ Lương gần như là kẻ trước người sau tiến vào khe nứt, tại hai người bọn họ tiến vào khe nứt sau đó, một đám người chạy tới cấp tốc vọt tới khe nứt bên cạnh.

Khúc Du cũng không có tiếp tục chạy trốn, cho dù là Tử vong sư huynh còn đang ở bên ngoài, lúc này cũng không dám đối với nàng động thủ.

- Vừa rồi người này là ai? Ta thấy thế nào thấy Vũ Lương bị hắn đánh cho chạy trốn tới khe nứt?

Một người nam tu Dục Thần tầng bảy nhìn chằm chằm khe nứt, có chút không dám tin tưởng hỏi một câu.

- Khúc sư muội, mới vừa rồi người cùng Khúc Du động thủ là ai a? Cư nhiên một chiêu đã khiến cho Khúc Du chủ động trốn vào khe nứt?

Lại có một người nam tử thân hình cao lớn trẻ tuổi đi tới nghi ngờ hỏi.

Khúc Du nhanh chóng đáp:

- Ra mắt Khổng Phỉ sư huynh, vừa rồi người kia ta cũng không biết, hắn thứ nhất đã khiêu khích Vũ Lương, thật giống như cùng Vũ Lương có cừu hận gì giống nhau.

Đối với trước Khổng Phỉ này, Khúc Du vẫn là rất tôn kính, Thiên Cơ Thần Tông đệ tử chân truyền, tính tình rất là chính trực, một thân tu vi còn phi thường cường đại. Hắn sở dĩ không có nổi danh bằng Thần Vực Sào thập đại kẻ hung ác, là bởi vì hắn hành sự ôn hòa, trên cơ bản có thể tha cho người ta thì tha, rất ít đuổi tận giết tuyệt.

- Còn có cường giả loại này?

Khổng Phỉ kinh dị tự nói một câu, hắn thấy, Dục Thần cảnh có thể đem tử vong sư huynh Vũ Lương bức lui, vậy cũng là đều nổi tiếng.

- Người kia hắn là thấy Vũ Lương muốn động thủ với Khúc sư tỷ, lúc này mới mê gái, nhịn không được xuất thủ. Là dung mạo tuyệt thế của Khúc sư tỷ đã cứu mấy kẻ chúng ta.

người kia nữ tu vẫn đi theo Khúc Du vừa cười vừa nói.

Khúc Du trên mặt hơi đỏ lên, trên thực tế nàng cũng có chút hoài nghi Mạc Vô Kỵ xuất thủ là vì nàng. Nàng đối với dung mạo của mình

tự nhiên biết rõ, không muốn nói tại Thần Vực Sào, coi như là tại toàn bộ thần vực, không biết bao nhiêu cường giả muốn cùng nàng kết làm bầu bạn. Người trẻ tuổi kia động thủ với Vũ Lương có hảo cảm với nàng, mê nàng, cũng vậy chẳng có gì lạ.

Chỉ là...

Khúc Du cảm giác nếu mà người đó đối với nàng có hảo cảm, tại sao phải bảo mấy người bọn hắn đi nhanh lên đâu nè? Còn có, nàng lúc nào cũng cảm giác tu sĩ trẻ tuổi xuất thủ đối phó Vũ Lương cứu nàng có chút quen thuộc, về phần tại sao có chút quen thuộc, nàng trong lúc nhất thời nghĩ không ra.

- Người này tự xưng là Cửu Diễn Thần Tông, bất quá chúng ta suy đoán hắn hắn không phải là Cửu Diễn Thần Tông. Hắn dịch dung, còn đeo một cái mặt nạ.

Nam tử kia bị Vũ Lương đuổi theo tới đứng ra nói một câu.

Lời của hắn mọi người hiểu rõ, Cửu Diễn Thần Tông mặc dù là đại tông môn, cái này tông môn Dục Thần cường giả thật sự là hữu hạn. Có thể dễ dàng lại đem Vũ Lương đánh đuổi, thật đúng là không tìm ra được.

Một người đệ tử Cửu Diễn Thần Tông hừ một tiếng, hiển nhiên đối với lời này có chút khó chịu. Hắn Cửu Diễn Thần Tông thế nhưng là có Thần Vương tồn tại, chỉ là một Vũ Lương lại tính cái gì?

Khổng Phỉ cười ha ha chủ động đổi chủ đề nói:

- Mọi người tới nơi này cũng đều là một cái mục đích sao?, nơi này phát hiện một đạo Bảo Quang...

- Chẳng lẽ Bảo Quang chính là cái khe nứt này?

Khổng Phỉ nói còn chưa dứt lời, một người tu sĩ liền kích động chỉ vào khe nứt Vũ Lương cùng Mạc Vô Kỵ tiến vào, kinh hô một tiếng.

Tất cả mọi người nhìn chằm chằm khe nứt, trên thực tế coi như là tu sĩ này không nói lời nào, mọi người cũng có thể đoán được, khe nứt rất có thể là địa phương Bảo Quang phát ra.

Khổng Phỉ chậm tiếng nói:

- Nếu như ta không có đoán sai, Bảo Quang hẳn là phát ra từ đạo khe nứt này. Mọi người xem phiến địa phương, ngoại trừ cái này khe nứt ra, không còn có cái khác kỳ quái.

Khổng Phỉ nói cho hết lời sau đó, vẫn không có người nào nói chuyện. Cái này khe nứt thần niệm không có khả năng thẩm thấu tới cùng, không người nào nguyện ý dưới đi mạo hiểm.

- Người nào có thú sủng? Có thể cho thú sủng đi xuống trước.

Trong đám người có người đề nghị.

Nghe được thú sủng, mọi người đưa mắt tập trung vào một người nữ tu mảnh mai, nữ tu liền vội vàng nói:

- Tiểu Đóa của ta tu vi còn quá thấp, không có khả năng đi xuống.

Trong đám người lần nữa một cái hừ lạnh thanh âm truyền đến:

- Nếu như ta có thú sủng, ta khẳng định phóng đi xuống. Nếu mọi người tới nơi này tìm kiếm bảo vật, vậy dĩ nhiên phải xuất lực.

Mảnh mai nữ tu nhận được tu sĩ hừ lạnh, đệ tử Cửu Diễn Thần Tông - Thái Thịt Bò. Cửu Diễn Thần Tông thế nhưng là nổi danh bá đạo, nàng sợ hãi rụt rè xuất ra một cái túi linh thú, cẩn thận mở ra linh thú túi nói:

- Tiểu Đóa, ngươi xem một chút trong này có hay không nguy hiểm, nếu có nguy hiểm ngươi thì không nên đi vào.

Một thú sủng như tiểu hồ ly chui ra, dường như nghe rõ chủ nhân nói ý tứ, nó đi tới bên cạnh khe nứt thận trọng nhìn một chút, sau đó xoay

người rời đi, dường như này trong cái khe có nguy hiểm gì tồn tại bình thường giống nhau.

Một người kim bào nam tử một bước tiến lên, trực tiếp lại đem trốn trở về thú sủng đá xuống trong cái khe.

- Ngươi...

Mảnh mai nữ tu nhìn thấy thú sủng của mình bị người mạnh mẽ đá đi vào, nhất thời khẩn trương, thế nhưng là nàng cũng không dám quát lớn ra. Cái này đá nàng thú sủng, chính là Cửu Diễn Thần Tông đệ tử kia. Cũng là bởi vì hắn, nàng mới phải đem bản thân thú sủng lấy ra.

- Thái thịt lợn, ngươi thật quá đáng sao?, bên trong khe nứt hiển nhiên gặp nguy hiểm, ngươi cư nhiên lại đem người khác thú sủng đá đi vào...

Khúc Du nguyên vốn không muốn đứng ra nói chuyện, nàng nghĩ đến trước đây tu sĩ kia tại Thần Vực Sào đáy biển giúp nàng, người ta dường như cũng vậy không biết nàng, lại chủ động đứng ra hỗ trợ, thậm chí sau đó cũng không có tìm nàng muốn lấy bất luận cái gì thù lao.

Khúc Du lời còn chưa dứt, liền bỗng giật mình, nàng rốt cục hiểu rõ vì sao tự mình thấy tu sĩ kia khiêu khích tử vong sư huynh có chút quen thuộc.

Người này chính là người trước tại Thần Vực Sào hải cứu nàng, tuyệt đối là hắn.

Nếu như nói trong lúc vô ý có hai lần cứu mình, Khúc Du tuyệt đối sẽ không tin. Nàng hiện tại cũng đã hoài nghi Mạc Vô Kỵ đã mê nàng rồi, sau đó len lén núp trong bóng tối bảo hộ nàng. Chỉ là tu vi của đối phương mạnh mẽ hơn nàng nhiều lắm, làm cho nàng trong lúc nhất thời không cách nào phát hiện ra mà thôi.

Nghĩ tới đây, trong lòng Khúc Du bỗng nhiên phanh phanh nhảy loạn. Nàng ngược lại không phải là sinh ra ái mộ đối với Mạc Vô Kỵ, mà là bởi vì nàng bức thiết muốn tìm được người này cứu nàng. Ban đầu ở Thần Vực Sào còn, nếu mà không phải là người này xuất thủ cứu giúp, nàng Khúc Du sớm đã bỏ mình. Vô luận đối phương là ai, mình cũng nên chân thành cảm tạ ở trước mặt hắn.

- Một cái súc sinh mà thôi.

Thái thịt gà nhàn nhạt nói, hắn quát lớn nữ tu không biết tên, cũng không dám tại trước mặt Khúc Du quát lớn.

Gần như là tại thái bốc lên nói ra mấy chữ này đồng thời, một tiếng thê lương tiếng kêu từ trong cái khe truyền đến. Tất cả mọi người là hai mặt nhìn nhau, mọi người nghe rất rõ ràng, tiếng kêu thê lương là của vừa rồi thú sủng.

thú sủng đi xuống sau đó, chỉ phát sinh một tiếng kêu thê lương, sau đó không còn có bất luận cái gì sinh cơ. Cho dù là mọi người thần niệm quét đi vào, cũng vậy nhìn không thấy nửa điểm động tĩnh.

- Tiểu Đóa...

Mảnh mai nữ tu thê lương gọi một câu, rất hiển nhiên, thú sủng tiểu Đóa cùng nàng quan hệ không cạn.

- Ta đi trước.

Một người tu sĩ chỉ có Dục Thần sơ kỳ không chút do dự xoay người rời đi.

Bảo vật là tốt, cũng phải có mệnh mới có thể hưởng dụng. Hắn một cái Dục Thần sơ kỳ, coi như là trong khe không có gặp nguy hiểm, hắn cũng không cách nào cướp qua người khác.

Theo người tu sĩ Dục Thần sơ kỳ rút đi, lục tục lại có vài tên tu sĩ rút đi.

- Khúc sư muội, còn ngươi?

Khổng Phỉ nhìn Khúc Du hỏi.

Khúc Du lắc đầu:

- Chúng ta đợi một lát rồi lại đi, xem trước một chút.

Trong lòng nàng có chút lăng loạn, nếu mà tu sĩ vừa rồi đi xuống kia thật là người tại Thần Vực Sào đáy biển cứu nàng, vậy chẳng khác nào cứu nàng hai lần. Trong khe hiển nhiên gặp nguy hiểm, đối phương cứu nàng hai lần, nàng hiện tại đã biết nơi này có nguy hiểm, có nên đi xuống cứu hắn một lần hay không?

...

Mạc Vô Kỵ mới vừa tiến vào khe nứt, năm đạo sát khí liền cuốn tới, hầu như lại đem không gian quanh người Mạc Vô Kỵ toàn bộ bao lại.

Mạc Vô Kỵ coi như là kinh nghiệm chiến trường, hắn tiến vào khe nứt chẳng những lĩnh vực sớm đã bảo vệ quanh người, thần niệm càng là đã nhận ra Vũ Lương cũng không có mai phục hắn. Để cho hắn không có nghĩ tới là, hắn rõ ràng thấy Vũ Lương vọt vào trong chỗ sâu khe nứt, tên này còn đang ở lối vào khe nứt bố trí Ngũ Hành tuyến sát khí.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 923: Khe Nứt Bảo Vật

Ngũ Hành tuyến dùng tốc độ cực nhanh xé ra Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực, năm đạo sợi tơ chính xác vừa vào trong da thịt Mạc Vô Kỵ. Cường đại tê liệt lực lượng truyền đến, Mạc Vô Kỵ thần thể cường đại vào giờ khắc này hiển lộ không thể nghi ngờ.

Năm đạo sợi tơ nguyên vốn có thể trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ thân thể kéo thành mảnh nhỏ, bởi vì thân thể Mạc Vô Kỵ quá mức cường đại, hiện tại chỉ có hai đạo xuyên qua thân thể Mạc Vô Kỵ, hơn nữa trong đó bạo phát thần nguyên lực lượng còn bị thân thể của hắn biến thành hư vô. Còn lại ba đạo, đều bị Mạc Vô Kỵ chắn bên ngoài bộ xương.

Mạc Vô Kỵ thức hải bỗng nhiên từng trận rung động, mặc dù là hai đạo sợi tơ xuyên qua thân thể, hai đạo sợi tơ truyền tới đạo vận quy tắc, cư nhiên mơ hồ muốn khóa lại thức hải của hắn.

- Tiểu tử, xem ngươi còn đi hướng nào...

Vũ Lương cười nhạt đột ngột xuất hiện ở bên cạnh Mạc Vô Kỵ, đồng thời một đạo hàn mang phá vỡ không gian, bổ về phía mi tâm Mạc Vô Kỵ.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm kinh hãi, tử vong sư huynh chẳng những cường đại, thủ đoạn còn nhiều hơn. Coi như là hắn thuấn di, cũng không cách nào trong thời gian ngắn ngủi như thế, chuẩn xác không bị ảnh hưởng từ trong chỗ sâu khe nứt xông lên. Vì cái khe nứt này có sức lôi kéo cường đại, tiến vào dễ, đi ra khó khăn. Càng khó chính là thời điểm đối phương đi lên, chính bản thân còn không cảm thấy được.

Vũ Lương sở dĩ có thể làm được, hắn là bởi vì người này Ngũ Hành tuyến có không gian truyền tống công năng, trực tiếp lại đem Vũ Lương từ trong chỗ sâu khe nứt truyền đi ra.

Thủ đoạn này nếu muốn giết hắn, vậy còn không đủ, không muốn nói hai đạo sợi tơ còn không có hoàn toàn khóa lại thức hải của hắn, coi như là thật triệt để khóa lại thức hải của hắn, hắn còn có Trữ Thần Lạc.

Tại Vũ Lương ra tay giết hắn đồng thời, Mạc Vô Kỵ cũng xuất thủ. Bán Nguyệt Trọng Kích họa xuất một đạo hư không Ngân Hà, bổ về phía Vũ Lương.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ kinh hãi, Vũ Lương trong lòng càng là kinh hãi. Hắn Ngũ Hành tuyến chỉ cần bố trí tại Ngũ Hành không gian, coi như là Thần Quân cũng rất khó phát hiện. Một khi bị Ngũ Hành tuyến phong tỏa, liền là không thể xé mở thân thể, đối phương cũng chỉ có thể tại trong Ngũ Hành không gian chờ chết.

Đối phương một cái nho nhỏ Dục Thần mặc dù không có phát hiện hắn Ngũ Hành tuyến, lại làm cho hắn Ngũ Hành tuyến chỉ đi qua hai cây, rất hiển nhiên đối phương là một tu sĩ rất mạnh luyện thể, ít nhất là thần thể hậu kỳ. Một cái nho nhỏ Dục Thần, lại đem thân thể rèn luyện tới thần thể hậu kỳ, đó là thật rất cường đại.

Nghĩ đến Mạc Vô Kỵ cường đại, nội tâm Vũ Lương trái lại có một loại hưng phấn dị thường. Hắn Vũ Lương tự nhận là tại Dục Thần cảnh đã là phi thường cường đại, ngoại trừ tư chất của hắn đỉnh cấp ra, trọng yếu hơn là, hắn Vũ Lương có bí mật của mình.

Hắn bí mật lớn nhất chính là Ngũ Hành tuyến.

Hôm nay cái này Dục Thần tu sĩ cường đại như vậy không giải thích được, nếu như không có bí mật, hắn Vũ Lương tuyệt đối sẽ không tin tưởng. Chỉ cần giết đối phương, bí mật này chính là của hắn Vũ Lương.

Ý nghĩ mỹ hảo, sự thực rất tàn khốc, Vũ Lương hàn mang còn không có tiếp cận mi tâm Mạc Vô Kỵ, cái loại này nồng nặc khí tức tử vong liền bao phủ lại hắn, hắn nhìn thấy một đạo hư không hạ Ngân Hà.

Vũ Lương lúc này đâu còn nhớ được đi giết Mạc Vô Kỵ, dù cho hắn có thể cùng Mạc Vô Kỵ lấy mạng đổi mạng, hắn cũng sẽ không làm như vậy. Thân hình hắn lóe lên, liền muốn thoát ly, đáng sợ không gian trói buộc lực lượng truyền đến, Vũ Lương cư nhiên không có ở trước tiên mau tránh ra.

dưới Lo lắng, hàn mang đánh về phía mi tâm Mạc Vô Kỵ bị Vũ Lương cuốn lên chắn trước Ngân Hà. Lúc này Mạc Vô Kỵ không gian trói buộc lực lượng biến mất.

- Răng rắc!

Kích mang đụng vào bên trên hàn mang, hàn mang hóa thành hư vô, Vũ Lương tại khoảng cách thời gian rốt cục tránh ra.

- PHỐC!

Một đạo huyết quang hiện lên, nguyên vốn kích mang có thể lại đem Vũ Lương chém thành hai khúc, chỉ là chém gãy Vũ Lương một cái cánh tay.

Vũ lượng thân hình trực tiếp bỏ chạy, xông về trong chỗ sâu khe nứt.

Ngũ Hành tuyến bị hắn cuốn đi 3 cây, đi qua thân thể Mạc Vô Kỵ hai cây Ngũ Hành tuyến bị Mạc Vô Kỵ Trữ Nguyên Lạc cùng Trữ Thần Lạc phong tỏa, Vũ Lương trong lúc nhất thời mang không đi, hắn cũng không dám lưu lại tiếp tục cùng Mạc Vô Kỵ dây dưa.

Mạc Vô Kỵ rút ra hai nhánh Ngũ Hành tuyến ném vào Bất Hủ Giới, bên trong vết thương của hắn nhô ra từng trận xám trắng nhạt sương mù. Một loại cảm giác hư nhược truyền đến, hóa độc lạc đã bắt đầu nghịch chuyển, lại đem màu xám trắng nhạt sương mù toàn bộ cuốn đi.

Thật là mạnh mẽ Ngũ Hành quy tắc, Mạc Vô Kỵ âm thầm sợ hãi than. Loại Ngũ Hành quy tắc này dĩ nhiên tạo thành xám trắng kịch độc, đây là hắn lần đầu tiên thấy. Nếu như không có hóa độc lạc, hắn thật đúng là khó thoát một kiếp.

Tử vong sư huynh danh chấn toàn bộ Thần Vực Sào, quả nhiên là có chút bản lãnh.

Không đợi vết thương của mình khang phục, Mạc Vô Kỵ đã lao xuống trong chỗ sâu khe nứt. Vô luận phía dưới cùng có hay không bảo vật, Mạc Vô Kỵ cũng không có ý định buông tha Vũ Lương.

...

khe nứt không tính là cạn, cũng không có sâu không lường được như Mạc Vô Kỵ tưởng tượng. Chỉ nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ linh nhãn đã nhìn thấy Vũ Lương. Cả người là máu, Vũ Lương đang ngồi ở trung gian một mảnh xốc xếch đá vụn, cười ha ha.

- Tiểu tử, ngày hôm nay ta Vũ Lương đích thật là chết ở chỗ này, ngươi cũng phải chết ở chỗ này...

Vũ Lương thanh âm hơi ngừng, hắn khiếp sợ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, thì thào nói:

- Không có khả năng, ngươi làm sao có thể không trúng độc?

Mạc Vô Kỵ cảm nhận được kinh khủng kịch độc điên cuồng kéo tới, hắn hóa độc liền nối đoạn lại đem kịch độc hóa thành nguyên khí.

- Thì ra độc kia không phải là Vũ Lương Ngũ Hành tuyến Ngũ Hành quy tắc diễn sinh.

Mạc Vô Kỵ nhìn Vũ Lương hôi bại sắc mặt, lập tức liền hiểu được. Trước hắn trúng độc cũng không phải Ngũ Hành tuyến duyên cớ, mà là vì trong khe này vốn là có kịch độc. Hắn và Vũ Lương cũng không có phát hiện, về sau Ngũ Hành tuyến vừa vào thân thể hắn, lại đem kịch độc

mang tới thân thể hắn, hắn hóa độc lạc vận chuyển, hắn mới phát hiện.Trước hắn còn tưởng rằng là Vũ Lương hạ độc, bây giờ mới biết, không có quan hệ gì với Vũ Lương, bởi vì Vũ Lương lúc này giống nhau là thân trúng kịch độc.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại Vũ Lương, Vũ Lương căn bản cũng không cần hắn động thủ, loại độc tố này liền có thể dễ dàng giết chết Vũ Lương. Ánh mắt của hắn hạ xuống rơi vào phía sau Vũ Lương trôi lơ lửng một quả bát giác tinh thể đạo vận lưu chuyển, cái này tinh thể chỉ lớn chừng quả đấm, trôi lơ lửng tại đá vụn.

Khi thần niệm của Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào tinh thể này, hùng hậu mênh mông khí tức thiên địa vọt tới, càng có một loại cường đại thiên địa áp lực. Cái loại này cường đại uy áp để cho Mạc Vô Kỵ khó có thể hô hấp, hắn nhanh chóng thu hồi thần niệm, khiếp sợ nhìn chằm chằm tinh thể kia.

- Đây là vật gì?

Mạc Vô Kỵ tự lẩm bẩm, mặc dù hắn tới rồi thần vực sau đó, điên cuồng học tập các loại tài liệu cùng Thần linh thảo tri thức, thế nhưng là cái này bát giác tinh thể, hắn vẫn như cũ không biết.

- Trời đù! Ngươi cư nhiên không biết thứ này, ngươi dĩ nhiên...

Vũ Lương bỗng nhiên cũng không nhịn được nữa cười ha ha, hơi thở của hắn càng cười càng yếu.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn Vũ Lương:

- Cc! Đây là vật gì nói đê?

Vũ Lương rốt cục đình chỉ cuồng tiếu, trong mắt hắn mang theo một tia khó có thể át chế ước ao nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi hắn là dịch dung sao?, nếu như ta không có đoán sai, trước đây Thần Vực Sào mới ấp trứng mở ra, có một khối Dược Đỉnh Thạch

chính là bị ngươi lấy đi, bởi vì người kia cũng là dịch dung.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Xem tại phân thượng ngươi muốn chết, ta cho ngươi biết, không sai, dược đỉnh thạch kia chính là ta lấy đi.

Vũ Lương nghe được Mạc Vô Kỵ thừa nhận, trong mắt hắn càng là tràn đầy không cam lòng. Hắn cũng vậy thu được qua rất nhiều cơ duyên, thế nhưng là hắn chưa hề cùng Mạc Vô Kỵ như vậy, ngắn ngủn một năm, liên tiếp theo thu được cơ duyên lớn như vậy. Nếu mà hắn còn có thể nhúc nhích, hắn nhất định phải bóp chết đối phương, lại đem đối phương tất cả mọi thứ làm của riêng.

- Ngươi nói cho ta biết, ngươi động thủ với ta, có phải hay không là vì coi trọng Khúc Du.

Vũ Lương nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, nếu mà Mạc Vô Kỵ chỉ là bởi vì một nữ nhân động thủ với hắn, hắn Vũ Lương chết cũng quá oan uổng.

- Khỉ ốm, ngươi thật là quý nhân quên nhiều chuyện, trước đây không lâu ngươi còn chúc ta sống lâu, nhanh như vậy liền quên mất. Ta sẽ nói cho ngươi biết một tiếng, ta gọi Mạc Vô Kỵ...

Mạc Vô Kỵ đi về phía trước một bước, trên cao nhìn xuống nhìn Vũ Lương nhàn nhạt nói.

Vũ Lương nghe được tên Mạc Vô Kỵ nhất thời ngây dại, một hồi lâu hắn mới run rẩy nói:

- Á đù! Là ngươi, lại là ngươi...

Hắn rốt cuộc hiểu rõ vì sao Mạc Vô Kỵ nghe được tên hắn Tử vong sư huynh, căn bản cũng không có nửa điểm gợn sóng. Trước đây hắn còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ là một con dế nhũi, căn bản liền không biết bọn họ thập đại kẻ hung ác lợi hại. Cho nên hắn mới cười hắc hắc Mạc Vô

Kỵ, còn để lại một câu nói, chúc Mạc Vô Kỵ sống lâu trăm tuổi. Khi đó, hắn đã quyết định giết chết Mạc Vô Kỵ, chỉ là về sau không có gặp phải Mạc Vô Kỵ mà thôi.

Hiện tại hắn rốt cuộc hiểu rõ, người ta căn bản cũng không phải là bởi vì không biết thập đại kẻ hung ác mới không có vấn đề. Mà là bởi vì tên này căn bản cũng không có xem trọng bọn họ thập đại kẻ hung ác ở trong lòng... Đồng thời hắn cũng hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ muốn giết hắn, hắn nhất tâm muốn giết Thiên Phàm Tông đệ tử, hơn nữa tại trên đấu pháp đài còn giết không chỉ một, Mạc Vô Kỵ không giết hắn mới đúng là chuyện lạ.

- PHỐC!

Một đạo đen sẫm máu tươi phun ra, Vũ Lương lớn tiếng kêu lên:

- Ta thật hận, ngươi có tài đức gì, cư nhiên đồng thời chiếm được Dược Đỉnh Thạch và Hỗn Độn Thần Cách...

Một câu nói chưa nói hết, Vũ Lương ngẹo đầu, trên người sinh cơ khí tức biến mất vô tung vô ảnh.

Lại là Hỗn Độn Thần Cách? Mạc Vô Kỵ nhìn bát giác tinh thạch trôi lơ lửng tại trong hư không trong lòng lay động không dứt. Hắn thế nhưng là biết Hỗn Độn Thần Cách có bao nhiêu quý giá, đây chính là vượt qua năm sao Thần Cách đồ đạc. Nghe nói chỉ là tại trong đồn đãi, không nghĩ tới bị hắn nhìn thấy.

Thấy trong truyền thuyết Hỗn Độn Thần Cách đích xác để cho Mạc Vô Kỵ có chút kích động, bất quá so với tu sĩ khác, Mạc Vô Kỵ cũng không có cấp thiết xông lên lại đem Hỗn Độn Thần Cách thu hồi.

Thiên Tiên khác tu sĩ muốnngưng tụ Tiên Cách, hắn không có ngưng tụ Tiên Cách, bây giờ còn không phải là thăng cấp tới rồi Dục Thần? Cho nên đối với Thần Cách, cho dù là Hỗn Độn Thần Cách, Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ vẫn có hạn.

Hắn trái lại đưa mắt hạ xuống rơi vào Vũ Lương chết đi, Vũ Lương trên người sinh cơ hoàn toàn không có, quy tắc tán loạn, hiển nhiên là dấu hiệu chết đi.

Mạc Vô Kỵ cũng không có bỏ qua, hắn trương tay liền đem Vũ Lương giới chỉ cuốn đi, đồng thời một đoàn hỏa diễm bao lấy Vũ Lương.

Nguyên bản Vũ Lương sinh cơ cũng không có bỗng nhiên mở mắt lần nữa, lớn tiếng kêu lên:

- Đờ móa! Mạc Vô Kỵ, đéo ngờ ngươi cư nhiên như vậy ác độc...

Mạc Vô Kỵ thật đúng là bị Vũ Lương dọa càng hoảng sợ, hắn dĩ nhiên nhìn không ra tên này còn sống a. Lúc này Thanh Câm Chi Tâm càng là điên cuồng cuốn tới, sau một lát Vũ Lương triệt để biến thành hư vô.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 924: To Lớn Thu Hoạch

Tiêu diệt tử vong sư huynh Vũ Lương xong, Mạc Vô Kỵ trực tiếp lấy ra một cái hộp ngọc, tay dãy một cái, Hỗn Độn Thần Cách đá vụn này trôi lơ lửng tại bầu trời trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi, đưa vào hộp ngọc.

Mạc Vô Kỵ vừa mới lấy đi tinh thạch bát giác, không gian chung quanh quy tắc liền đột ngột hỗn loạn lên.

Không tốt, nơi này muốn sụp xuống. Mạc Vô Kỵ mới vừa vừa nghĩ đến sụp xuống, chung quanh núi đá liền như quân bài Domino, liên miên đổ sập xuống, không gian thiên địa quy tắc một mảnh hỗn loạn.

Mạc Vô Kỵ thầm than một tiếng, nhanh chóng tiến vào Bất Hủ Giới, cũng không muốn trọng thương tại đây.

Mạc Vô Kỵ vị trí sụp xuống, tất cả mọi người đứng ở bên ngoài khe nứt cảm nhận được. Dưới chân bọn họ, mặt đất cũng bắt đầu sụp đổ, hỗn loạn thiên địa quy tắc kéo theo vô cùng vô tận đá vụn, thật giống như hồng thủy, tại trong khe tạo thành một cái vòng xoáy, xung quanh hết thảy đồ đạc, đều có thể bị vòng xoáy cuốn đi.

Hỗn loạn quy tắc vòng xoáy, coi như là Thiên Thần tu sĩ cũng không dám ở lâu. Không cẩn thận bị cuốn vào, chính là không chết cũng phải mất lớp da.

Các tu sĩ đều rút đi, dù là Khổng Phỉ cũng rút đi.

- Khúc sư tỷ, chúng ta cũng đi thôi. Nơi này coi như là có bảo vật, dùng loại này vòng xoáy sụp đổ quy tắc tan vỡ, trừ phi Thần Vương đến,

chúng ta nhất định là tìm không ra đâu.

Nhìn thấy mọi người đều rút đi, một nam một nữ đi cùng Khúc Du cũng ở một bên khuyên.

Khúc Du do dự một chút nói:

- Các ngươi đi trước sao?, ta còn phải đợi "giai".

Một nam một nữ kia thở dài một tiếng, đúng là cái đồ dại trai mà, không thể làm gì khác hơn là rút đi. Trên thực tế bên trong Thần Vực Sào mới ấp trứng, có quá nhiều bảo vật. Lưu lại tại cái chỗ này chờ tìm kiếm đồ đạc thậm chí đều không tồn tại, thật sự là cái được không bù đắp đủ cái mất.

Mọi người toàn bộ rút đi sau đó, Khúc Du thử tới gần sụp xuống vòng xoáy. Chỉ là vòng xoáy quá mức đáng sợ, không muốn nói nàng người tới gần, chính là nàng thần niệm tới gần, cũng sẽ trong nháy mắt bị vòng xoáy cuốn đi. Chung quanh đây quy tắc một mảnh lăng loạn, căn bản cũng không phải là tầm thường Dục Thần tu sĩ có thể đến gần.

Chờ hơn mười ngày, thử mấy trăm lần sau đó, Khúc Du thở dài, mới rời đi phiến vòng xoáy.

...

Vòng xoáy sụp đổ bắt đầu, lúc ban đầu thần niệm của Mạc Vô Kỵ còn thỉnh thoảng thẩm thấu đi ra ngoài. Liên tiếp nửa tháng trôi qua, loại này vòng xoáy sụp đổ không có nửa phần yếu bớt, chung quanh quy tắc bộc phát xốc xếch, Mạc Vô Kỵ đơn giản không điều tra nữa, mà là an tâm ở lại Bất Hủ Giới chờ.

Tại bên trong Bất Hủ Giới, Mạc Vô Kỵ lấy ra giới chỉ tử vong sư huynh Vũ Lương.

Đối với Vũ Lương giới chỉ, Mạc Vô Kỵ vẫn là rất mong đợi. Không muốn nói thực lực của Vũ Lương tại Dục Thần cảnh vốn là cường hãn,

trọng yếu hơn là, Thần Vực Sào mới ấp trứng mở ra sau đó, hắn và Khổ Thái trốn ở một bên tu luyện, mà Vũ Lương cũng là tại bên trong mới ấp trứng Thần Vực Sào tìm hơn nửa năm. Mới ấp trứng Thần Vực Sào vốn bảo vật đã nhiều, muốn nói thời gian hơn nửa năm Vũ Lương thu hoạch giống như hắn, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không tin tưởng.

Hắn tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng thời gian dài như vậy đến, ngoại trừ trước đây không lâu lấy được tấm Hỗn Độn Thần Cách này, chỉ có mấy trăm gốc cây Thần linh thảo.

Huống chi Hỗn Độn Thần Cách Mạc Vô Kỵ còn không xác định, Hỗn Độn Thần Cách Mạc Vô Kỵ không biết, là Vũ Lương nói, ai biết tên này nói thật hay giả?

Mạc Vô Kỵ trận đạo sớm đã là nhị cấp thần trận sư cấp, chỉ dùng một canh giờ không tới, hắn liền mở ra Vũ Lương giới chỉ.

Khi Mạc Vô Kỵ thấy đồ đạc trong giới chỉ Vũ Lương thì, hắn là thật sợ ngây người.

So với Vũ Lương, hắn cả một tên ăn mày cũng không bằng.

Vũ Lương cái giới chỉ này hiển nhiên không phải là tầm thường giới chỉ, bên trong còn có một tảng lớn thần linh dược điền. một tảng lớn thần linh dược điền trồng đầy các loại các dạng Thần linh thảo.

Có ít nhất một phần mười Thần linh thảo Mạc Vô Kỵ cũng không nhận ra, hơn nữa Mạc Vô Kỵ quen biết Thần linh thảo, chí ít đều là cấp 2 trở lên.

Một phần tầm thường cấp 2 cấp một Thần linh thảo, tức thì bị Vũ Lương ném ở một bên chồng chất như núi.

Đi vòng qua những thứ này Thần linh thảo, thần niệm của Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào 3 đống tinh thạch.

Mạc Vô Kỵ tiến vào thần vực tới nay, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều thần tinh vậy. Hoặc là nói lần đầu tiên bản thân có nhiều thần tinh như vậy, trước Tích Niệm Mạt cũng vậy xuất ra quá lớn chồng chất thần tinh thạch phó truyền tống trận phí dụng, bất quá không phải của hắn, hắn cũng vậy chỉ có thể nhìn một chút.

Hiện tại hắn là có 3 đống tinh thạch.

Mạc Vô Kỵ suy đoán, một đống nhỏ nhất này hắn là thượng phẩm thần tinh, một đống ở giữa hắn là trung phẩm thần tinh, một đống rất vùng ven là hạ phẩm thần tinh.

Mạc Vô Kỵ cầm một quả hạ phẩm thần tinh phóng ở trong tay, nồng nặc kia Thần Linh Khí tức cùng hoàn chỉnh Thần Linh Khí quy tắc, cũng cao hơn vô số lần so với Thanh Tinh lúc trước hắn lấy được.

Cho tới bây giờ Mạc Vô Kỵ mới biết được, chính bản thân Bất Hủ Giới chồng chất Thanh Tinh, cả hạ phẩm thần tinh bên góc cũng không tính. Vậy chỉ có thể coi như là không có hình thành thần tinh một loại phế tinh, cũng chỉ có tu sĩ Tiên Giới xem như bảo bối mà dùng.

Tảng lớn Thần linh thảo cùng thần tinh trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ đưa vào bên trong Bất Hủ Giới, tài liệu chất đống như núi, cũng bị Mạc Vô Kỵ sửa sang xong, chuẩn bị dùng luyện khí.Tại chỉnh lý Vũ Lương công pháp và pháp bảo, hắn Mạc Vô Kỵ rốt cuộc biết năm cây tuyến này là vật gì. Ngũ Hành Tuyến, có thể ngưng tụ thành một cái hoàn chỉnh thế giới. Vũ Lương sở dĩ không có dùng Ngũ Hành Tuyến hình thành hoàn chỉnh thế giới vây khốn hắn, là bởi vì tu vi của Vũ Lương có vấn đề, hắn cả Thần Cách cũng không có ngưng tụ.

Nghĩ đến Thang Vô Trận vũ trụ tinh không pháp bảo, còn có Vũ Lương Ngũ Hành Tuyến này pháp bảo. Mạc Vô Kỵ phát hiện pháp bảo của mình thật sự là có chút cầm không ra tay.

Hắn Bán Nguyệt Trọng Kích là Tiên Giới Hứa Tục Nhân giúp hắn luyện chế, món pháp bảo này tại Tiên Giới coi như là cao cấp nhất bảo

vật, thế nhưng là tới thần vực, món pháp bảo này chỉ có thể coi như là yếu.

Công pháp ngọc giản, Mạc Vô Kỵ không có để ở trong mắt, Vũ Lương thần thông Mạc Vô Kỵ cũng vậy căn bản cũng không có xem ở trong mắt. Làm Ngũ Hành Tuyến này bị Mạc Vô Kỵ nhìn trúng, hắn quyết định luyện hóa thành của mình pháp bảo.

Ngoại trừ công pháp ngọc giản, hỗn loạn đồ đạc này cùng từng bình đan dược bị Mạc Vô Kỵ trực tiếp nhét vào chỗ góc.

Hắn hiện đang tu luyện coi như là dùng đan dược, cũng sẽ không dùng của người khác. Nhiều như vậy Thần linh thảo, chờ hắn hoàn thiện đối với Thần linh thảo quen biết, chính hắn sẽ luyện đan.

Còn có một cặp chiếc nhẫn trữ vật bị Mạc Vô Kỵ vứt sang một bên, nhìn nhiều chiếc nhẫn trữ vật như vậy, liền biết Vũ Lương giết bao nhiêu người.

Lại đem tất cả mọi thứ đều sửa soạn xong hết sau đó, Mạc Vô Kỵ bắt đầu luyện hóa Ngũ Hành sợi tơ.

Mạc Vô Kỵ thức hải cường đại, còn có Trữ Thần Lạc thần niệm. Một tháng sau, Mạc Vô Kỵ không cách nào lại luyện hóa nữa. Để cho hắn có chút thất vọng là, Ngũ Hành Tuyến này bản thân rất cường đại, hơn nữa luyện chế Ngũ Hành Tuyến tài liệu cũng là đỉnh cấp tài liệu. Tiếc nuối duy nhất là, Ngũ Hành Tuyến này là một thứ không trọn vẹn. Trong đó rất nhiều quy tắc cũng không toàn vẹn, nhiều nhất chỉ có thể coi như là một món chuẩn trung phẩm thần khí.

Mạc Vô Kỵ biết tại thần vực pháp bảo phân là hạ phẩm thần khí, trung phẩm thần khí, thượng phẩm thần khí cùng cực phẩm thần khí, tại cực phẩm thần khí bên trên có lẽ còn có, Mạc Vô Kỵ cũng là không biết.

Một cái Dục Thần tu sĩ, có một kiện chuẩn trung phẩm thần khí, tính là phi thường được rồi.

Chí ít trước khi thăng cấp đến Thần Quân, Ngũ Hành Tuyến cũng đủ hắn sử dụng.

Thu hồi Ngũ Hành Tuyến sau đó, Mạc Vô Kỵ vẫn không có tu luyện, hắn Bất Hủ Giới quy tắc không được đầy đủ, tu luyện cũng chỉ là ngưng luyện thần nguyên mà thôi. Mạc Vô Kỵ từ trong giới chỉ Vũ Lương thu được tài liệu chất đống như núi, nếu mà lúc này không cần đến luyện khí, vậy đơn giản là lãng phí đồ đạc.

Mạc Vô Kỵ luyện khí ngoại trừ một bộ phận truyền thừa tự Hứa Tục Nhân ra, càng nhiều hơn đều là hắn tại Hứa Tục Nhân thủ pháp luyện khí căn cứ Bất Hủ Phàm Nhân Quyết thôi diễn ra.

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết thích hợp nhất cũng không phải tu luyện, mà là các loại phụ trợ thủ đoạn. Đan đạo, khí đạo, phù đạo, trận đạo...

Chỉ có tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, mới có thể hiểu, vì sao Bất Hủ Phàm Nhân Quyết thích hợp hơn những thứ này phụ trợ chi đạo. đem bất phàm hóa thành phi phàm, đây là Bất Hủ Phàm Nhân quyết.

Đống lớn đống lớn tài liệu luyện khí bị Mạc Vô Kỵ lãng phí hết, biến thành mảnh vụn.

Theo tài liệu chất đống như núi bị Mạc Vô Kỵ biến thành các loại phế vật, từng món một hạ phẩm thần khí thô ráp cũng đc Mạc Vô Kỵ luyện chế ra đến.

Năm tháng sau, Mạc Vô Kỵ luyện chế ra một thanh hạ phẩm thần khí trường kích thô ráp vô cùng, hắn đình chỉ tiếp tục luyện khí.

Tài liệu chất đống như núi bị hắn tiêu hao hầu như vô ích, ngoại trừ số rất ít tài liệu đỉnh cấp hắn bây giờ còn không có khả năng hòa tan ra, bình thường vậy tài liệu trên cơ bản bị hắn luyện hết.

5 tháng, hắn tuy rằng có thể luyện chế ra hạ phẩm thần khí, chỉ là vẻ ngoài thật sự là không dám khen tặng.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy không thèm để ý, hắn biết đây là bởi vì hắn không có thăng cấp Thiên Thần, đối với thần vực các loại thiên địa quy tắc còn không có hoàn toàn hiểu ra.

Bất quá với hắn mà nói vậy là đủ rồi, không chỉ có một kiện trường kích hạ phẩm thần khí xấu xí, hắn còn có thể bắt tay vào làm luyện chế lò luyện đan.

Đan Đỉnh thạch loại bảo vật này Mạc Vô Kỵ trở về còn cố ý kiểm tra xem một chút, đây chính là Tiên Thiên tài liệu. Loại bảo vật này tác dụng duy nhất, chính là luyện chế lò luyện đan.

Hơn nữa dùng Đan Đỉnh thạch luyện chế ra tới lò luyện đan còn có một cái đặc điểm hết thảy Đan Sư đều hâm mộ, đó chính là không ngừng thăng cấp. Dù cho ngươi luyện chế ra đến một món tiên khí, theo ngươi không ngừng luyện đan, đan khí cùng thiên địa quy tắc dung hợp sau đó, Đan Đỉnh thạch lò luyện đan cũng sẽ dần dần thăng cấp đến thần khí.

Từ trên lý thuyết nói, Đan Đỉnh thạch luyện chế lò luyện đan có cơ hội thăng cấp đến Tiên Thiên Pháp Bảo. Đương nhiên, đây chỉ là trên lý thuyết mà thôi. Một cái Đan Đỉnh thạch luyện chế lò luyện đan, muốn thăng cấp đến Tiên Thiên Pháp Bảo, phải luyện chế bao nhiêu cửu phẩm thần đan, hoặc là nói luyện chế bao nhiêu đan dược vượt qua cửu phẩm thần đan thiên địa quy tắc?

Mạc Vô Kỵ hiện tại có thể luyện chế hạ phẩm thần khí, hắn tự nhiên sẽ không để cho một khối Đan Đỉnh thạch nằm ở bên trong Bất Hủ Giới ngủ.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ còn lo lắng cho mình Thanh Câm Chi Tâm cùng mình đối với quy tắc cảm ngộ, không cách nào luyện chế Đan Đỉnh thạch. Khi Mạc Vô Kỵ dùng Thanh Câm Chi Tâm luyện đan đỉnh thạch thời điểm, hắn liền biết mình quá lo lắng. Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ có chút bận tâm, Đan Đỉnh này thạch dầu gì cũng là Tiên Thiên tài liệu. Hắn hiện tại dễ dàng như vậy liền hòa tan, chờ hắn luyện chế thành lò luyện đan sau đó, luyện đan thời điểm chẳng phải là muốn hoàn toàn dựa

vào khắc cấm chế cùng trận văn? Một khi cấm chế trận văn phá hư, Đan Đỉnh thạch này chẳng phải là bị ngọn lửa hòa tan?

Đan Đỉnh thạch tại dưới hỏa diễm không ngừng biến ảo, sau cùng tạo thành một cái lò luyện đan hình dạng xấu xí. Khi lò luyện đan thành hình một khắc kia, Mạc Vô Kỵ cố ý phun một ngụm đờm… à nhầm.. 1 ngụm máu vào. Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, hắn căn bản là không cách nào tại trên Đan Đỉnh thạch có khắc bức tranh bất luận cái gì trận văn.

Mạc Vô Kỵ luyện khí một bước cuối cùng là khắc trận văn, sau đó thu khí. Mà bây giờ hắn căn bản cũng không có khắc trận văn, Đan Đỉnh lô thật giống như chính bản thân thành hình.

Khi lò luyện đan thành hình, mặc cho Mạc Vô Kỵ lại dùng hỏa diễm thiêu cháy, cũng không cách nào để cho lò luyện đan hòa tan một cái lấm tấm.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, quả nhiên là như vậy. Cái lò luyện đan này ngoại trừ xấu xí ra, ít nhất là có thể luyện chế thần đan.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 925: Luôn Luôn Làm Vài Việc Ngốc

Bất chấp đã có lò luyện đan, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ còn không cách nào luyện chế thần đan. Luyện khí cùng luyện đan bất đồng, luyện khí dù cho chỉ có một loại tài liệu, chỉ cần có khí đạo truyền thừa thuộc về mình, cũng có thể luyện chế ra pháp bảo. Khác nhau ở hiểu sâu chỗ đối với tài liệu luyện chế ra pháp bảo tốt hơn, đối với tài liệu hiểu nông cạn, luyện chế ra pháp bảo cũng rất bình thường. Như Mạc Vô Kỵ luyện chế ra tới hạ phẩm thần khí đều rất xấu, cũng là bởi vì hắn đối với rất nhiều tài liệu cũng không phải vô cùng lý giải.

Luyện đan ngoại trừ phân biệt Thần linh thảo, cùng với Thần linh thảo đặc tính ra, còn phải có phương pháp luyện đan mới có thể luyện chế ra thần đan.

Mỗi một cái phương pháp luyện đan đều là vô số năm, vô số người trí tuệ kinh nghiệm tích lũy hình thành. Mạc Vô Kỵ Bất Hủ Phàm Nhân Quyết cường đại hơn nữa, cũng chỉ là đối với đan đạo mà nói, cũng không thể không hạn chế sáng tạo phương pháp luyện đan. Chí ít, hắn bây giờ còn làm không được tiện tay sáng tạo ra phương pháp luyện đan của thần đan.

Để cho hắn sáng tạo một cái tiên đan phương pháp luyện đan, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đó là chuyện dễ dàng. Bởi vì hắn đan đạo đã đứng ở tột cùng nhất Tiên Giới. Mà thần đan, chí ít hiện tại Mạc Vô Kỵ còn chưa có bắt đầu tiếp xúc.

Mặc dù đang bên trong Bất Hủ Giới tu luyện chỉ có thể ngưng luyện thần nguyên, Mạc Vô Kỵ hiện tại lấy được đống lớn thần tinh, nếu mà không tu luyện một phen, trong lòng hắn thật sự là có chút ngứa ngáy.

Lại là hai tháng sau, Mạc Vô Kỵ từ bên trong đống lớn thần tinh đứng lên. Quả nhiên như hắn phỏng, tu vi của hắn tăng lên tới Dục Thần tầng hai viên mãn, thần nguyên bộc phát ngưng luyện, cũng không cách nào đột phá Dục Thần tầng hai bước vào Dục Thần ba tầng.

Có thể đi ra ngoài, thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét ra đi, bên ngoài hỗn loạn quy tắc đã bắt đầu xu với bằng phẳng hắn lên.

Một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ đứng ở trên mặt đất. Mấy tháng trước, người tới nơi này sớm đã không còn một mống.

Bất chấp quy tắc của nơi này vẫn như cũ không đầy đủ, chỉ là Mạc Vô Kỵ thần nguyên đã ngưng luyện đến trình độ nhất định, hắn vừa ra đến liền cảm nhận được thiên địa đạo vận mạnh hơn, căn bản cũng không cần hắn tu luyện, tu vi trực tiếp xông phá Dục Thần tầng hai, bước vào Dục Thần tầng ba.

Nếu như bây giờ cùng Vũ Lương động thủ, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không để cho tên này cụt tay bỏ chạy.

...

Bất chấp lại là trì hoãn thời gian hơn nửa năm, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, chỉ tử vong sư huynh Vũ Lương đồ đạc, cũng đủ để bù đắp hắn.

Mạc Vô Kỵ tháo mặt nạ, hoàn nguyên dung mạo của mình.

Hắn và tử vong sư huynh tiến vào trong khe có người thấy, chuyện này tuyệt đối không thể để cho người khác biết. Cái kia tử vong sư huynh Vũ Lương hậu trường khẳng định không đơn giản, một khi để cho người ta biết tử vong sư huynh là hắn giết chết, ai biết sẽ chọc cho đến phiền toái gì?

Chính như Mạc Vô Kỵ dự liệu, lại là liên tục hơn hai tháng, Mạc Vô Kỵ không có tìm được thứ tốt. Chẳng những không có tìm được thứ tốt,

hắn cả bóng người cũng không có gặp đc một cái.

Đang ở Mạc Vô Kỵ suy nghĩ hắn là lựa chọn cái nào phương vị đi qua, hắn cư nhiên nhận được Thiên Phàm Tông đệ tử tin tức. Xác thực nói, là một phần thư cầu cứu.

Mạc Vô Kỵ dầu gì cũng là Thiên Phàm Tông đại đệ tử, Thiên Phàm Tông thư cầu cứu hắn đâu còn có thể có nửa điểm trì hoãn, Phong Độn Thuật phát huy tới cực hạn vọt tới.

Chỉ không tới thời gian một nén nhang, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy một bọn người, thô sơ giản lược đánh giá một chút, có ít nhất hơn một hai trăm.

Từng đợt mùi thơm ngát truyền đến, mùi thơm ngát này Mạc Vô Kỵ nghe thấy một cái cũng cảm thấy vui vẻ thoải mái, dường như tu vi của mình cảnh giới cũng vậy thả lỏng di chuyển một cái. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ đảo qua đi, thấy một gốc cây đại thụ có chừng mười mấy trượng cao, tại đây bên trên đại thụ kết đầy trái cây.

Trái cây còn rất thanh, nơi này vây quanh đông đảo tu sĩ hiển nhiên là đang chờ trái cây này thành thục. Trái cây này không có thành thục, mùi thơm ngát khí tức cũng làm cho Mạc Vô Kỵ cảm giác được tu vi tại buông lỏng, có thể thấy được trái cây này trân quý bao nhiêu, thảo nào nhiều người vây ở chỗ này như vậy.

Bất quá Mạc Vô Kỵ chú ý không phải là gốc cây này cây ăn quả, mà là một người cả người là máu, hấp hối tu sĩ.

Thiên Phàm Tông đệ tử Vi Như, cũng là người Mạc Vô Kỵ cho ngọc bài.

Vi Như một cái cánh tay đã mất đi, khí tức uể oải lâm vào trạng thái hôn mê, hơn nữa giới chỉ cũng không có.

- Không nghĩ tới ngươi thật đúng là tới rồi, ngược lại thật mau.

Một cái thanh âm âm thảm rơi vào bên tai Mạc Vô Kỵ, ánh mắt Mạc Vô Kỵ từ trên người Vi Như dời đến chủ nhân thanh âm, là một người Dục Thần tầng bảy tu sĩ, nhìn hắn trên y phục tông môn tiêu chí, hắn là Cửu Diễn Thần Tông.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại Cửu Diễn Thần Tông Dục Thần đệ tử, một bước nhảy qua tới bên người Vi Như, lấy ra một quả đan dược trị thương đưa vào trong miệng Vi Như.

Bất chấp hiện tại Mạc Vô Kỵ chính bản thân còn không cách nào luyện chế thần đan, trên người của hắn chữa thương thần đan cũng không ít, những thứ này đều là từ trong tay Vũ Lương thu được mà đến.

Chữa thương hiệu quả của đan dược rất là không sai, Vi Như tỉnh táo lại, hắn thấy Mạc Vô Kỵ trước tiên liền nói nhanh:

- Đại sư huynh, là bọn hắn ép ta truyền tin đưa cho ngươi, ngươi đi nhanh lên...

Mạc Vô Kỵ giờ mới hiểu được Vi Như cầu cứu lại là người khác ép buộc, hắn lần nữa lấy ra vài viên thuốc đưa vào trong miệng Vi Như hỏi:

- Là chuyện gì xảy ra, ngươi nói.

- Con kiến hôi, để cho gia gia đến nói cho ngươi biết.

Lại là một cái thanh âm phách lối truyền đến, đi theo một người nam tử mặt đầy râu Dục Thần bước ra, liền muốn đối với Mạc Vô Kỵ động thủ.

Mạc Vô Kỵ xoay người, nhìn chằm chằm tu sĩ muốn động thủ với hắn phía sau nói:

- Thang Vô Trận, ngươi muốn cùng ta động thủ?

Hắn nhận ra được, tên gia hỏa này mặt đầy râu chính là Loan Hồn Thần Phủ, hơn nữa Loan Hồn Thần Phủ Dục Thần cường giả Thang Vô

Trận cũng ở nơi đây. Trong lòng Mạc Vô Kỵ tuy rằng rất muốn giết chóc, nhưng mà hắn chuyện bây giờ còn không có biết rõ ràng. Huống chi, nơi này Thiên Thần tu sĩ cũng không phải một cái hai cái, hắn chỉ là một Dục Thần ba tầng tu sĩ, còn không cách nào ở chỗ này xưng vương xưng bá.

Thang Vô Trận có chút im lặng nói:

- Mạc Vô Kỵ, không có quan hệ gì với ta sao?.

Tuy rằng trong miệng nói như vậy, hắn vẫn còn là đối với tu sĩ mặt đầy râu muốn động thủ nói:

- Hoàn sư đệ, chuyện này tạm thời cùng ta Loan Hồn Thần Phủ không quan hệ, ngươi không nên động thủ.

Nghe được Mạc Vô Kỵ câu nói đầu tiên để cho Thang Vô Trận biến tướng thỏa hiệp, tất cả mọi người đưa mắt hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ. Nếu như nói trước đều muốn Mạc Vô Kỵ xem như một cái con kiến hôi, vậy bây giờ Mạc Vô Kỵ dường như thành một con kiến hôi có chút cổ quái.

Đương nhiên, con kiến hôi vẫn là con kiến hôi.

Đắc tội Cửu Diễn Thần Tông, Mạc Vô Kỵ đến nơi này, ngoại trừ chết ra, lại không có đường đi. Không muốn nói nơi này có hơn hai mươi Cửu Diễn Thần Tông Dục Thần đệ tử, chính là Thiên Thần đệ tử cũng có ba cái.

Mạc Vô Kỵ bất quá là Thiên Phàm Tông một cái nho nhỏ Dục Thần sơ kỳ mà thôi, vô luận hắn là như thế nào để cho Thang Vô Trận phải thỏa hiệp, tại trước mặt Cửu Diễn Thần Tông, Mạc Vô Kỵ còn không có cơ hội.

Cửu Diễn Thần Tông Dục Thần tầng bảy nghe được Thang Vô Trận cư nhiên tại dưới Mạc Vô Kỵ uy hiếp, gọi lại đồng môn sư đệ, nhất thời

có chút kinh dị hắn lên, cũng dừng lại muốn nhảy qua bước chân.

Mạc Vô Kỵ cho đan dược trị thương nổi lên tác dụng, dù Vi Như cụt tay còn không có dài ra, hắn đã có thể đứng lên.

- Chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh hỏi.

Vi Như thê lương bi ai nói:

- Đại sư huynh, Thiên Phàm Tông đã không còn...

Mạc Vô Kỵ chau mày, vỗ vỗ Vi Như vai nói:

- Vi Như sư đệ, coi như là chúng ta tất cả mọi người bỏ mạng ở nơi này, Thiên Phàm Tông vẫn như cũ tồn tại.

- Không phải là...

Vi Như thanh âm đều có chút nghẹn ngào:

- Một năm trước Bàng Cật sư tổ bị ba gã Thần Vương vây công mà vong....

- Cái gì?

Mạc Vô Kỵ quanh thân sát khí nổ tung, Vi Như cả người một trận băng hàn, liền là người kia Cửu Diễn Thần Tông Dục Thần đệ tử muốn lần nữa tiến lên cũng bị loại này sát khí xâm theo bản năng lui ra phía sau.

- Ngươi nói Bàng Cật sư tổ bị giết?

Mạc Vô Kỵ giọng nói băng lạnh, nhìn chằm chằm Vi Như:

- Ngươi làm thế nào biết?

Vi Như buồn bã nói:

- Cửu Diễn Thần Tông Dạ Tát Thần Vương, Loan Hồn Thần Phủ Diêm Đình Thần Vương, còn có Dịch Minh Thần Vương ba người, tìm một cái lý do cực kỳ hoang đường, liên thủ vây giết ta Thiên Phàm Tông sư tổ... Cho nên sở dĩ ta biết, vì cái tin tức này là do người tiến vào sau mang vào, sớm đã truyền khắp toàn bộ ấp trứng Thần Vực Sào...

Một loại cực độ sát khí tràn ngập toàn thân Mạc Vô Kỵ, hắn thậm chí cảm thụ được chân của mình đều đang run rẩy, đó không phải là sợ hãi, mà là sát ý tới một loại phẫn nộ cực hạn.

Mạc Vô Kỵ đối với Bàng Cật hiểu rõ vô cùng, Bàng Cật tuyệt đối sẽ không chủ động tìm việc. Dạ Tát Thần Vương cùng Diêm Đình Thần Vương tìm kiếm cớ giết Thiên Phàm Tông Thần Vương Bàng Cật, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng là nguyên nhân gì, chuyện này Bàng Cật sớm nói với hắn.

Mạc Vô Kỵ chưa hề gặp qua như Bàng Cật đối cường giả với hắn đối xử chân thành như vậy, tại trong mắt hắn Bàng Cật chính là một một trưởng bối, một người thầy. Hắn sở dĩ đồng ý xưng hô Bàng Cật sư huynh, không là bởi vì mình nguyên nhân, mà là bởi vì hắn tông môn. Hắn tương lai muốn thành lập tông môn, cũng không thể hắn cái này thành lập tông môn tổ sư, gọi một người khác tông môn là sư tổ sao?.

Nhưng ở trong lòng Mạc Vô Kỵ, Bàng Cật chính là một sư tổ trưởng giả tồn tại.

Hôm nay cái này trưởng giả cư nhiên bị mấy người bản thân chi tư cặn bã liên thủ giết, trong lòng hắn phẫn nộ há có thể tiêu tán.

Một cổ tích tụ khí tràn ngập trong lòng, Mạc Vô Kỵ lại cũng không cách nào bảo trì trước tỉnh táo cùng nhẫn nại. Thiên Phàm Tông khi vẫn tồn tại, hắn có thể nhẫn nại, hiện tại hắn không cách nào nhịn được đi xuống.

Hắn lấy ra một cái nhẫn đưa cho Vi Như nói:

- phiến địa phương tràn đầy các loại cơ duyên, chính ngươi nỗ lực tu luyện. Vô luận chúng ta có thể gặp nhau hay không, nhất định phải nhớ kỹ ngươi đã từng là Thiên Phàm Tông.

Bàng Cật đều bị giết, Mạc Vô Kỵ dùng đầu ngón chân đều có thể nghĩ đến, Thiên Phàm Tông cũng sẽ không tồn tại. Nói cách khác, hắn gia nhập Thiên Phàm Tông mới hai ba năm thời gian, liền lần nữa thành một cái tán tu không có tông môn. Về phần nguyên nhân Vi Như cơ hồ bị giết, Mạc Vô Kỵ liền hỏi cũng không hỏi. còn có cái gì để hỏi? Cửu Diễn Thần Tông Thần Vương liên thủ giết Bàng Cật, Cửu Diễn Thần Tông đệ tử còn có thể không giết Thiên Phàm Tông đệ tử sao?

- Sư huynh, chúng ta cùng đi sao?.

Vi Như cũng vậy hiểu rõ, Bàng Cật sư tổ cũng không có, Thiên Phàm Tông tự nhiên là đã không còn.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, chậm rãi nói:

- Ta ngày hôm nay nếu cùng ngươi đi, ta cả đời này đều không vui.

Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ trên người quyết tuyệt khí thế, Vi Như trong lòng run lên, hắn biết ý của đại sư huynh, đó chính là biết rõ hắn phải chết, cũng phải lưu lại giết mấy cái Cửu Diễn Thần Tông đệ tử.

- Sư huynh, thế nhưng là hai cái này tông môn Dục Thần đệ tử cộng lại bốn năm mươi thằng, còn có mấy cái Thiên Thần cường giả, ngươi ở tại chỗ này...

Vi Như trong lòng tràn đầy lo lắng.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Con người cả đời này thế nào cũng sẽ làm vài việc ngu ngốc, ngày hôm nay không làm chuyện này, tu vi của ta cũng khó mà tiến thêm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 926: Ta Muốn Tặng Các Ngươi Thần Cách Tinh

Tu sĩ Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ Dục Thần cộng lại có bốn mươi bốn, Thiên Thần tu sĩ năm tên. Năm Thiên Thần tu sĩ, tu vi cao nhất một là Thiên Thần tầng bốn, còn lại bốn cái đều là Thiên Thần tầng một hoặc là tầng hai.

Mạc Vô Kỵ tin tưởng mỗi người sẽ không mạnh như tử vong sư huynh, coi như là hắn sau cùng chết trận, cũng có thể thịt được mấy tên. Tại đây dưới loại tình huống có thể chiến không đánh mà chạy, vậy thì tuyệt đối không phải là hắn Mạc Vô Kỵ.

Vi Như nghe được Mạc Vô Kỵ nói, liền cảm giác lòng của mình trong có một loại hỏa diễm đang thiêu đốt, hắn lớn tiếng nói:

- Đại sư huynh, ta Vi Như nếu như hôm nay một thân một mình đi rồi, ta cả đời cũng sẽ không khoái hoạt. Sư huynh chết trận, ta Vi Như cũng có thể chết trận.

Đang nói chuyện đồng thời, Mạc Vô Kỵ đã là không ngừng thông qua Trữ Thần Lạc khắc hư không trận văn. Nghe được Vi Như nói, Mạc Vô Kỵ lần nữa vỗ mông Vi Như, truyền âm nói:

- Đợi lát nữa ta động thủ, tuyệt đối sẽ không phân địch ta, ngươi ở nơi này sẽ làm ta động thủ bó tay bó chân. Còn có, ta còn có một môn thần thông đỉnh cấp bỏ chạy, có lẽ ta sau cùng còn có cơ hội rời khỏi. Rồi lại nói, coi như là ta bỏ mình, nếu mà ngươi có thể tại cái chỗ này thu được cơ duyên, tương lai cũng có một người để báo thù.

Vi Như tỉnh táo lại, hắn hiểu rõ mình coi như là ở chỗ này, cũng chỉ có thể liên lụy Mạc Vô Kỵ. Nghĩ đến Mạc Vô Kỵ câu nói sau cùng, Vi Như kiên định nói:

- Đại sư huynh, ta Vi Như chỉ cần sống sót, tương lai coi như là ta không có khả năng báo thù, ta cũng sẽ truyền tới ta hậu đại, chung quy có một ngày sẽ vì Thiên Phàm Tông cùng đại sư huynh báo thù.

- Tốt, đi đê.

Mạc Vô Kỵ đẩy Vi Như một cái, quanh thân sát khí càng là biến thành một đạo lệ mang, trước lệ mang, đông đảo tu sĩ đều tránh ra.

Vi Như xông ra sau đó, dĩ nhiên không ai đi ngăn cản.

Thẳng đến Vi Như sau khi rời đi, người kia Cửu Diễn Thần Tông Dục Thần tầng bảy tu sĩ mới cười lạnh nói:

- Một cái phế vật có đi hay không cũng cũng không việc gì, kỳ thực ta đây chủ yếu là tìm được ngươi. Nghe nói ngươi là đại sư huynh Thiên Phàm Tông, hơn nữa còn có bản lĩnh lấy được nhiều tấm danh ngạch ngọc bài tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng, ta ngược lại rất kỳ quái, ngươi những thứ này ngọc bài là từ đâu tới?

Trong đoàn người xa xa, Khúc Du nghe nói như thế, cũng là chú ý nhìn Mạc Vô Kỵ. Nàng từng qua mời Mạc Vô Kỵ một lần, lúc đó Mạc Vô Kỵ cự tuyệt. Nàng đối với Mạc Vô Kỵ ngược lại cũng không có bao nhiêu bất mãn, dù sao Thiên Phàm Tông cũng không phải là cái gì đại tông môn, Mạc Vô Kỵ ôm thái độ không dám đắc tội người không đi, cũng là có thể hiểu được.

Làm cho nàng không có nghĩ tới là, Mạc Vô Kỵ cư nhiên có thể lấy được nhiều tấm danh ngạch ngọc bài tiến vào nơi này. Phải biết rằng lúc đó nàng còn dùng một quả ngọc bài làm điều kiện giao dịch, tới mời Mạc Vô Kỵ. Nếu mà Mạc Vô Kỵ thực sự lấy được nhiều ngọc bài như vậy, này thảo nào nàng điều kiện trao đổi không có sức thuyết phục gì.

Mạc Vô Kỵ nhìn thoáng qua Dục Thần tầng bảy tu sĩ này, mang theo ý cười nói:

- Một hồi nữa ta sẽ rất nghiêm túc thành tín trả lời ngươi.

Nói xong câu đó, ánh mắt Mạc Vô Kỵ nhìn mọi người, ôm quyền nói:

- Ta tình cờ chiếm được mấy chục vạn Thần Cách tinh, hơn nữa những Thần Cách này tinh đều là hai sao trở lên tồn tại... Hôm nay ta muốn bán ra những Thần Cách này tinh...

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, đám người xung quanh vây xem nhất thời ùa ra. Có vài người thậm chí ngay cả con mắt đều đỏ, lúc này mọi người đang đợi Dục Thần quả thành thục, bây giờ nghe Mạc Vô Kỵ bản thân có mấy chục vạn Thần Cách tinh, chính là Dục Thần quả cũng bị mọi người đặt ở một bên.

Dục Thần quả phi thường trân quý, chỉ cần là Dục Thần cảnh giới, mỗi một tấm đều có thể để cho Dục Thần tu sĩ thăng cấp một cái cấp độ. Nhưng so với Thần Cách tinh, Dục Thần quả này căn bản cũng không đủ nhìn.

Không có Dục Thần quả, Dục Thần tu sĩ bằng vào năm tháng cùng tài nguyên tu luyện chồng chất, cũng có thể thăng cấp. Thế nhưng Dục Thần tu sĩ lại bằng vào năm tháng, cũng không cách nào ngưng tụ ra Thần Cách. Không có Thần Cách, liền không cách nào bước vào Thiên Thần, chứ đừng nói chi là theo đuổi bài vị trong truyền thuyết.

- Mọi người yên lặng một chút, nếu không ta bóp nát lẩn trốn phù lập tức đi ngay, ta khẳng định Không Gian Huyết Độn của ta, không có bất kỳ người nào có thể đuổi theo kịp.

Mạc Vô Kỵ thấy đoàn người bắt đầu khởi động, lớn tiếng quát lên.

Quả nhiên, nghe được Mạc Vô Kỵ có Không Gian Huyết Độn thủ đoạn, tất cả mọi người an tĩnh lại, yên lặng nghe Mạc Vô Kỵ nói.

Xa xa Khúc Du im lặng lắc đầu, Mạc Vô Kỵ này cũng là tìm đường chết, Cửu Diễn Thần Tông nhân mã đã muốn giết hắn, hắn còn có tâm tư ở chỗ này bán ra Thần Cách tinh. Đây không phải là muốn chết là cái gì? Hơn nữa lấy được mấy chục vạn Thần Cách tinh, cái này cần bao nhiêu năng lượng số mệnh a?

Thần Cách tinh loại vật này, hiện tại tại thần vực gần như là rất ít có thể lấy được. Không muốn nói mấy chục vạn, chỉ cần một vạn Thần Cách tinh, thì có thể làm cho một cái Dục Thần viên mãn tu sĩ miễn cưỡng ngưng tụ Thần Cách.

Chờ mọi người an tĩnh lại, Mạc Vô Kỵ xuất ra một quả đá đen ban đầu đào ở Bán Tiên Vực ném vào trong hư không nói:

- Thứ này mọi người dùng thần niệm quét một cái, xem đẳng cấp sau đó rồi lại nói.

- Trời ạ, đây chính là ba sao Thần Cách tinh, không đúng, Thần Cách tinh này thậm chí vượt qua ba sao...

Một câu sợ hãi than truyền đến, đám người bắt đầu khởi động càng là điên cuồng.

Dục Thần quả đã gần thành thục chú ý người thì càng ít đi, coi như là tu sĩ Thiên Thần ngưng tụ Thần Cách, cũng đều là nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Thần vực muốn ngưng tụ Thần Cách, Thần Cách tốt là càng ngày càng ít, Thần Cách đạo quả càng là không có đẳng cấp cao. Chỉ có Thần Cách tinh, tình cờ còn có thể lấy được hai sao trở lên.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ xuất ra nhiều ba sao thậm chí là ba sao trở lên Thần Cách tinh như vậy, bọn họ muốn không chú ý cũng không thể.

Bởi vì Thần Cách tinh tốt ngoại trừ có thể cho Dục Thần viên mãn ngưng tụ Thần Cách ra, đồng dạng có thể cho Thiên Thần tu sĩ ngưng tụ

Thần Cách tinh lọc và tăng lên bản thân Thần Cách.

Đại đa số Thiên Thần tu sĩ ngưng tụ Thần Cách liền gần như là đã tiêu hao hết chính bản thân vô số năm tích lũy, lại có người nào xa xỉ biết dùng Thần Cách tinh đi tăng lên bản thân Thần Cách?

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Các vị đạo hữu, ta có mấy chục vạn Thần Cách tinh, quyết định phân ra bán ra cho mười tên Thiên Thần tu sĩ...

Mạc Vô Kỵ nói đến đây, đã nhìn thấy vài tên Cửu Diễn Thần Tông tu sĩ muốn đi ra động thủ. Hắn nhanh chóng tiếp tục bổ sung nói:

- Đương nhiên, trước đây ta Thiên Phàm Tông đắc tội Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ, đợi lát nữa ta còn sẽ đem còn thừa lại Thần Cách tinh, toàn bộ đưa cho hai cái tông môn này. Có câu là oan gia nên giải không nên kết, ta Thiên Phàm Tông tương lai còn phải dựa vào hai cái đại tông môn này a...

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, hầu như tất cả mọi người lộ ra khinh bỉ thần sắc. Thiên Phàm Tông đều bị Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ muốn tiêu diệt, thậm chí sư tổ đều bị người ta vây giết, hiện tại Thiên Phàm Tông đệ tử còn muốn lấy lòng người khác, quả nhiên là con kiến hôi sống tạm bợ.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói sau đó, vài tên Cửu Diễn Thần Tông tu sĩ muốn tiến lên ngược lại dừng lại cước bộ. Nếu mà Mạc Vô Kỵ có thể làm được việc đem đồ đạc đưa cho bọn họ, vậy càng tốt. Dù sao nơi này có mấy trăm người, Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ người cộng lại cũng là yếu thế. Một khi cướp đoạt bắt đầu, không nói Mạc Vô Kỵ rất có thể bỏ chạy, chính là những người khác cũng không có khả năng nhìn xem thấy bọn họ Cửu Diễn Thần Tông động thủ cướp đoạt mà thờ ơ.

- Ngươi bán ra cho ai, mau nói nói.

Một người Thiên Thần tu sĩ có chút không nhịn được gọi một câu.

Mạc Vô Kỵ vội vàng cười ha hả nói:

- Ta lập tức tìm.

Lúc này hầu như hết thảy Thiên Thần tu sĩ đều đứng dậy, Mạc Vô Kỵ rất dễ liền tìm được mười tên Thiên Thần tu sĩ, mười người này theo Mạc Vô Kỵ, gần như là toàn bộ đeo mặt nạ hoặc là thông qua đan dược dịch dung qua.

- Chúng ta đã tới rồi, ta muốn mười vạn Thần Cách tinh, nói đi, ngươi cần bao nhiêu thần tinh?

Một người tu sĩ Thiên Thần tầng bốn giọng nói có chút trầm thấp.

Mạc Vô Kỵ vẻ mặt tươi cười đem 10 chiếc nhẫn trữ vật đã chuẩn bị xong phân biệt đưa cho bốn gã Thiên Thần tu sĩ, căn bản cũng không có nói bất luận sự tình gì thần tinh.

Tại lúc mười tên Thiên Thần tu sĩ toàn bộ tiếp nhận Mạc Vô Kỵ chiếc nhẫn trữ vật đồng thời, Mạc Vô Kỵ truyền âm cho bọn hắn:

- Bên trong chiếc nhẫn này có cấm chế, một lúc lâu sau, cấm chế liền sẽ tự động biến mất. Thế nhưng tại bên trong một canh giờ, cũng không thể dùng thần niệm đi phá giải cấm chế, nếu không giới chỉ cấm chế không gian sẽ tan vỡ, đồ vật bên trong toàn bộ biến mất.

Mười tên Thiên Thần tu sĩ đều nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, sát khí kia chỉ cần Mạc Vô Kỵ có dũng khí có nửa câu không thích hợp, Mạc Vô Kỵ ngày hôm nay liền khó có thể sống.

Mạc Vô Kỵ lần nữa truyền âm nói:

- Mọi người có thể dùng thần niệm kiểm tra giới chỉ đồ đạc, chỉ cần không phá bỏ cấm chế liền có thể...

Không đợi Mạc Vô Kỵ đem lời nói cho xong, mười tên Thiên Thần tu sĩ thần niệm đồng thời thẩm thấu tới rồi giới chỉ. Khi bọn hắn thấy trong giới chỉ mấy vạn Thần Cách tinh ba sao thời điểm, đều là mặt lộ vẻ vui mừng. Một quả thần tinh cũng không có bỏ ra, cư nhiên dễ dàng liền thu được mấy vạn Thần Cách tinh loại tầng thứ này.

Mạc Vô Kỵ thanh âm lại đúng lúc truyền tới mười tên Thiên Thần tu sĩ:

- Ta sao dám lấy thần tinh của chư vị cường giả, ta chỉ có một yêu cầu, đợi lát nữa nếu mà tu sĩ Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ Thiên Thần động thủ với ta, mấy vị có thể giúp mang ngăn cản một cái, dù cho chỉ ngăn trở nửa nén hương là được rồi. Được rồi, không cần mấy vị động sát thủ đối với Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ tu sĩ.

Một người Thiên Thần tu sĩ thân hình cao lớn như có ý vị nhìn một chút Mạc Vô Kỵ nói:

- Tốt lắm, ta có thể giúp ngươi ngăn cản một cái.

Hắn có chút hoài nghi Mạc Vô Kỵ có đúng hay không đã nhìn ra hắn đã dịch dung qua, nhưng hắn cũng không có cảm thụ được thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét hắn a?

Mấy người còn lại đều là nhìn nhau, cũng vậy gật đầu. Rất hiển nhiên, Mạc Vô Kỵ điều kiện này đả động bọn họ. Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ là cường đại, bất quá bọn hắn đều dịch dung. Cũng không phải giết đệ tử hai tông môn này. Về phần ngăn cản nửa nén hương, ha ha, vậy thì đừng có nằm mộng. Chỉ cần ngăn trở một hai chiêu, làm bộ bị thương sau đó lui có được hay không? Coi như là không đỡ, đến lúc đó bần thần một cái, thì như thế nào?

Mạc Vô Kỵ đồng dạng là trong lòng cười nhạt, giúp hắn ngăn trở nửa nén hương, cho là hắn là ngu ngốc đâu nè? Hắn chỉ cần mấy người này

có thể ngăn cản Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ Thiên Thần tu sĩ một chiêu, hắn đã đủ rồi.

Lại đem 10 cái nhẫn đưa đi, Mạc Vô Kỵ lần nữa ôm quyền nói:

- Trước ta cũng đã nói, ta Thiên Phàm Tông cùng Cửu Diễn Thần Tông, Loan Hồn Thần Phủ oan gia nên giải không nên kết. Hiện tại mời Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ đi ra, ta mỗi một người bạn đều đưa lên hai vạn Thần Cách tinh, coi như là thành ý của ta Thiên Phàm Tông.

Mạc Vô Kỵ mặt mang dáng tươi cười, giọng nói vô cùng là ấm áp mềm yếu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 927: Huyết Chiến

- Ha ha ha ha!

Cười to một tiếng truyền đến, một người Thiên Thần tầng hai tu sĩ Cửu Diễn Thần Tông nói:

- Không sai, ngươi rất là thức thời, người bình thường thức thời sống lâu rất nhiều.

Người này Thiên Thần tu sĩ sau khi nói xong, thứ nhất đi ra.

Mạc Vô Kỵ vẻ mặt cười làm lành, vẫn như cũ đang không ngừng dùng Trữ Thần Lạc vẽ phác thảo hư không trận văn.

Rất nhanh hai tông bốn mươi chín tên tu sĩ toàn bộ đứng dậy, liền cách Mạc Vô Kỵ chỉ có hơn mười bước, đều nhìn chằm chằm tay Mạc Vô Kỵ.

Bọn họ đang chờ Mạc Vô Kỵ đưa ra Thần Cách tinh, chờ Mạc Vô Kỵ đưa ra Thần Cách tinh sau đó, mọi người tiếp tục cướp đoạt. Mạc Vô Kỵ có thể xuất ra nhiều Thần Cách tinh như vậy, vậy đã nói rõ trên người hắn khẳng định còn có nhiều hơn.

Mạc Vô Kỵ cười tủm tỉm đưa tay phóng tới giới chỉ, đồng thời truyền âm nói cho mười tên tu sĩ đã cầm hắn Thần Cách tinh:

- Chỉ cần các ngươi nguyện ý xuất thủ, Thần Cách tinh của ta sẽ là của các ngươi.

Khi tất cả mọi người nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ giới chỉ thì, tay Mạc Vô Kỵ dãy một cái, năm đạo tuyến cùng khắp trời kích mang đột ngột vung đi ra ngoài.

- Hắn xỏ lá ba que, động thủ giết hắn đê...

Cửu Diễn Thần Tông một người Thiên Thần tu sĩ nhìn chằm chằm vào Mạc Vô Kỵ, hắn sớm hoài nghi Mạc Vô Kỵ có chút cổ quái. Hiện tại Mạc Vô Kỵ động thủ, hắn thứ nhất cảm giác được, đồng thời tế xuất pháp bảo đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ Ngũ Hành Tuyến biến thành một cái Ngũ Hành không gian, sau đó khắp trời kích mang tại trong không gian ngũ hành này như đại mạc cuồng sa gào thét bao trùm hướng bốn mươi chín tên tu sĩ.

Những thứ này đều là mặt ngoài, Mạc Vô Kỵ sát chiêu chân chính là hắn dùng Trữ Thần Lạc bố trí ra hư không trận kỳ cùng thần thông đại mạc kích mang trận kỳ hô ứng hắn lên, tạo thành một cái cấp một tột cùng khốn sát thần trận.

Về phần Ngũ Hành Tuyến sẽ bại lộ việc Vũ Lương là bị hắn giết, lúc này Mạc Vô Kỵ sớm đã vứt sang một bên. Thiên Phàm Tông cũng không có, hắn còn có cái rắm cố kỵ. Sau trận chiến này, hắn Mạc Vô Kỵ có đúng hay không có thể sống được không còn chưa bik.

- PHỐC PHỐC PHỐC!

Bảy tám Dục Thần tu sĩ bị Mạc Vô Kỵ sợi tơ cuốn đi, từng đạo máu tươi trực phún ra. Mấy cái Nguyên Thần kinh hoảng không dứt tại trong không gian Ngũ Hành của Mạc Vô Kỵ du đãng, không đợi mấy cái Nguyên Thần này tìm được lối ra, từng đạo lôi hồ liền ầm ầm giáng xuống.

Mạc Vô Kỵ tại vội vàng, chém giết sắp tới mười Dục Thần tu sĩ sau đó, năm tên Thiên Thần tu sĩ công kích đồng thời tới rồi.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ tặng mười tên Thiên Thần tu sĩ Thần Cách tinh, chính là lo lắng có người không muốn xuất thủ.

Sự thực chính như Mạc Vô Kỵ đoán như nhau, mặc dù hắn lấy ra tới cái này mười cái Thiên Thần tu sĩ đều dịch dung, thế nhưng chân chính động thủ chỉ có bốn người.

Mấy người còn lại không phải là giả vờ kinh hoảng không có phản ứng đến, dù là thất kinh tế xuất pháp bảo, chỉ là pháp bảo căn bản cũng không có tế xuất.

Bốn gã Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ Thiên Thần tu sĩ bị ngăn cản, đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đã coi như là niềm vui to lớn. Vốn Mạc Vô Kỵ làm kém cỏi nhất dự định, chỉ có hai người thời điểm xuất thủ, hắn nhất định phải tế xuất Lạc Thư cùng Côn Ngô Kiếm.

Thế nhưng một khi Lạc Thư cùng Côn Ngô Kiếm bị tế xuất, vậy hắn liền hoàn toàn xong đời. Hắn lâm vào tất cả mọi người vây công.

Mạc Vô Kỵ biết, bất chấp có bốn người ngăn cản bốn cái Thiên Thần tu sĩ, trên thực tế, bốn người này chắc chắn sẽ không xuất toàn lực, tối đa giúp hắn ngăn cản một chiêu là được rồi.

Cho nên gần như là tại bốn người này ngăn cản Loan Hồn Thần Phủ cùng Cửu Diễn Thần Tông Thiên Thần tu sĩ là lúc, Mạc Vô Kỵ trực tiếp bỏ qua phòng ngự của mình, đồng thời bắn ra 9 đạo thần niệm tiễn ý.

Dùng Mạc Vô Kỵ cường hãn thức hải còn có Trữ Thần Lạc thêm vào, 9 đạo thần niệm tiễn ý bắn ra, cả người hắn cũng là trống không kiệt lực.

Mạc Vô Kỵ đâu còn nhớ được đan độc cùng tác dụng phụ? Vài bình Chí Thanh Đan bị Mạc Vô Kỵ trực tiếp vào trong miệng, trường kích mới luyện chế hóa thành một đạo lạch trời kích mang.

Đây là hắn Trọng Kích Tứ Đạo - kích đạo thần thông, tàn hố.

Chính như Mạc Vô Kỵ dự liệu giống y hệt nhau, bốn gã Thiên Thần tu sĩ đang vì Mạc Vô Kỵ chặn một chiêu sau đó, bốn người hầu như đồng thời "Bị thương" mà đi.

Đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói đã đủ, 9 đạo thần niệm tiễn ý bắn ra sau đó, mảnh không gian sát thế cùng sát ý này toàn bộ bị cuốn đi, tại bốn gã Thiên Thần tu sĩ bị ngăn trở trong nháy mắt, đánh vào trong óc bốn gã đó.

Dù cho này bốn tu sĩ giúp Mạc Vô Kỵ ngăn trở một chiêu chỉ là xuất thủ một lần, lúc này tương đối mà nói vẫn là Mạc Vô Kỵ liên thủ với bọn họ.

Bốn gã Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ Thiên Thần tu sĩ há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, chỉ sợ bọn họ là Thiên Thần tu sĩ, bị hai đạo thần niệm tiễn ý đánh vào thức hải, cũng không phải bọn họ có thể ngăn trở.

Hai đạo thần niệm tiễn ý đánh vào thức hải, thức hải tại đây khoảng cách thời gian đã có một loại hỗn loạn cùng xé rách. Không đợi nhóm mấy người này điều chỉnh xong, Mạc Vô Kỵ tàn hố hóa thành một đạo vạn trượng kích mang ầm ầm xuống.

Mạc Vô Kỵ biết, hắn muốn giết bốn cái Thiên Thần tu sĩ, đây là một lần duy nhất cơ hội, hơn nữa cơ hội này chỉ có ngay lập tức. Nếu mà lần này hắn không giết chết, vừa không có Thiên Thần tu sĩ hỗ trợ, vậy hắn chỉ có thể chờ chết.

- Con kiến hôi, ngươi dám...

Người kia Thiên Thần tầng bốn tu sĩ thức hải cường đại hơn xa so với ba người còn lại, dù cho Mạc Vô Kỵ liên tiếp hai đạo thần niệm tiễn ý, hắn vẫn là trước hết đã có sức đánh trả.

Chỉ là sau một khắc, Mạc Vô Kỵ Ngũ Hành sợi tơ không gian xung quanh lần nữa tạo thành một đạo hư không khốn sát trận.

Muốn tránh thoát cái này tạm thời dùng hư không trận văn cùng đại mạc kích mang bố trí hư không khốn sát trận, đối với một cái Thiên Thần tu sĩ mà nói, chỉ cần một hơi thở, thậm chí không tới một hơi thở.

Những thứ này sớm tại Mạc Vô Kỵ tính toán, hắn muốn chính là không tới một hơi thở thời gian. Tại thời điểm hắn chuẩn bị cùng Cửu Diễn Thần Tông, Loan Hồn Thần Phủ tu sĩ liều mạng, thời gian một hơi thở không tới đã bị hắn tính toán.

Đây không chỉ là có ý tính vô tâm, trọng yếu hơn là, Mạc Vô Kỵ chỉ là một Dục Thần sơ kỳ, nếu như nói muốn liều mạng với gần tới năm mươi Thiên Thần Dục Thần tu sĩ, chỉ là một chê cười, căn bản cũng không có người sẽ cho là thật.

Mà bây giờ, chuyện này biến thành so với vàng còn thật hơn.

- PHỐC!

Năm đạo huyết vụ phun ra, bốn gã Thiên Thần tu sĩ bị Mạc Vô Kỵ mời người cản một chiêu, tất cả đều tại Mạc Vô Kỵ tàn hố thần thông bị chém thành hai nửa, đạo huyết vụ thứ năm là trên người Mạc Vô Kỵ phun ra.

Người kia không ai ngăn trở Thiên Thần tu sĩ dù cho bị thần niệm của tiễn ý Mạc Vô Kỵ bắn một cái, pháp bảo của hắn vẫn là đánh vào trên ngực Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thần thể hậu kỳ thân thể, lúc này đây chính diện oanh kích, vẫn như cũ để cho Mạc Vô Kỵ ngực xuất hiện một cái lỗ máu, bộ xương rõ ràng có thể thấy được. Nếu không phải hắn thân thể cường hãn, lại dùng thần niệm tiễn ý chơi đối phương một cái, thiên thần tu sĩ này đánh một cái thì có thể làm cho nửa người hắn nổ tung.

- PHỐC PHỐC PHỐC!

Năm đạo huyết vụ sau đó, lại là hơn mười đạo vết máu tại trên người Mạc Vô Kỵ nổ tung, những thứ này Dục Thần tu sĩ phản ứng kịp đều tế xuất pháp bảo công kích Mạc Vô Kỵ.

Từ Mạc Vô Kỵ động thủ, đến Mạc Vô Kỵ chém giết bảy tên Dục Thần, bốn gã Thiên Thần tu sĩ, chính hắn bị một người Thiên Thần tu sĩ đánh cho thương nặng, chỉ là tại trong thời gian ngắn mà thôi.

Trong thời gian ngắn, Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ đã bị giết mười ba người, hơn nữa trong mười ba người còn có bốn gã Thiên Thần tu sĩ. Tất cả mọi người cho rằng Mạc Vô Kỵ mặc dù có thể giết bảy tên Dục Thần, là bởi vì đánh lén, có thể giết bốn gã Thiên Thần, cũng là đánh lén.

Trước hắn xuất ra Thần Cách tinh để cho người ta giúp hắn chặn bốn cái Thiên Thần tu sĩ công kích, sau đó đánh lén dưới giết chết bốn gã Thiên Thần.

Lại không có ai biết Mạc Vô Kỵ là thông qua thủ đoạn gì đánh lén, càng không có ai biết, Mạc Vô Kỵ còn bố trí hư không trận văn cùng đại mạc kích mang tổ hợp khốn sát trận.

Lúc này Mạc Vô Kỵ cả người là máu, mà Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ hơn ba mươi tên Dục Thần tu sĩ đều đứng ở phía sau thiên thần tầng hai tu sĩ.

- Mạc Vô Kỵ, ngày hôm nay nếu như ta không lại đem hồn phách của ngươi lấy ra từ từ thiêu cháy, ta Bình Hoằng liền uổng tự học luyện nhiều năm như vậy...

Chỉ còn sót lại người kia Thiên Thần tu sĩ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, trong mắt lửa giận hận không thể trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ cắn nuốt.

Mặc dù là cực kỳ tức giận, người Cửu Diễn Thần Tông Thiên Thần này vẫn không có lập tức động thủ, mà là nhìn chằm chằm mười tên

Thiên Thần tu sĩ thu giới chỉ của Mạc Vô Kỵ nói:

- Mấy vị hiện tại rút đi, ta Cửu Diễn Thần Tông coi như thành chuyện gì cũng không có phát sinh, nếu mà mấy vị còn muốn nhúng tay chuyện này, chính là cừu địch của ta Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ.

Không cần người này Cửu Diễn Thần Tông Thiên Thần tu sĩ nói, mười tên đó đang chậm rãi lui về phía sau. Mạc Vô Kỵ không có chủ động điều động trận văn vây khốn những người này, thực lực của hắn quá thấp, nếu không, hắn cũng sẽ không nảy ra hạ sách này, để cho Thiên Thần tu sĩ không nhận biết hỗ trợ.

- Ngươi rất giỏi, vừa rồi ngươi vận dụng hắn là thần niệm tiễn ý sao?? Nếu mà ngươi nguyện ý lại đem thần niệm tiễn ý thủ đoạn tu luyện giao cho ta, ta nguyện ý sẽ giúp ngươi ngăn cản một cái, để cho ngươi giết Thiên Thần tầng hai này.

Một cái truyền âm đột ngột hạ xuống rơi vào bên tai Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không quay đầu lại cũng biết, chính là tên tu vi cao nhất Thiên Thần tu sĩ mới vừa ra tay giúp hắn chặn Cửu Diễn Thần Tông, nếu không, hắn tối đa chỉ có thể giết hai cái Thiên Thần của đối phương.

Mạc Vô Kỵ gần như là không có bất kỳ cân nhắc, trực tiếp lấy ra một cái ngọc giản, đơn giản khắc một cái, lại đem ngọc giản ném cho tu sĩ nọ.

- Động thủ, lại đem thân thể của hắn băm thành thịt vụn, lưu lại nguyên thần của hắn...

Mạc Vô Kỵ ném ra ngọc giản đồng thời, còn sót lại Thiên Thần tầng hai lớn tiếng quát lên. Bởi vì hắn thấy mười tên Thiên Thần này vốn là không lớn muốn muốn động thủ, đã lui ra ngoài, mới không có cố kỵ.

Mạc Vô Kỵ cũng ở đây cũng trong lúc đó đánh về phía thiên thần tầng hai tu sĩ, lần này quả đấm của hắn tại trong hư không họa xuất một đạo âm dương đồ, đánh về phía Thiên Thần tầng hai.

Một bên Thang Vô Trận thấy Mạc Vô Kỵ âm dương đồ, theo bản năng động tác chậm chạp một phần.

Mạc Vô Kỵ Sinh Tử Luân hắn đến bây giờ cũng vậy lòng còn sợ hãi, Mạc Vô Kỵ lúc này xuất thủ động tác, hắn há có thể không biết đây là Sinh Tử Luân?

- Con kiến hôi!

Thấy Mạc Vô Kỵ còn dám ra tay với hắn, người Thiên Thần tu sĩ này giọng căm hận hừ một câu, đồng dạng đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Đã không còn Thiên Thần tu sĩ hỗ trợ, tại trong mắt hắn, Mạc Vô Kỵ chính là con kiến hôi bên trong con kiến hôi.

Người này Thiên Thần tu sĩ còn trên không trung, khí tức tử vong liền phong tỏa hắn, để cho hắn hồn phi phách tán là, không gian của hắn cư nhiên đột ngột bị người khác trói buộc lại.

Đây tuyệt đối là có người đang ở âm thầm hỗ trợ, Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa cũng không cách nào trói buộc lại không gian hắn, chính là nửa hơi cũng không được.

- PHỐC!

Một đạo huyết vụ nổ tung, dù cho hắn bị trói buộc lại chỉ có ngay lập tức, trong thời gian ngắn cũng đủ để cho Sinh Tử thay đổi.

Mười tên Thiên Thần tu sĩ tiếp nhận giới chỉ của Mạc Vô Kỵ thối lui, Mạc Vô Kỵ cũng ở trong nháy mắt giết một tên Thiên Thần tu sĩ sau cùng của Cửu Diễn Thần Tông và Loan Hồn Thần Phủ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 928: Không Chết Cứ Chiến Tiếp

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất cảm kích Thiên Thần tu sĩ kia sau cùng giúp hắn xuất thủ, nếu mà không phải là nhờ hắn xuất thủ, mặc dù đối với phương chỉ còn lại có một tên sau cùng Thiên Thần tu sĩ, mang theo nhiều như vậy Dục Thần, hắn chết trận là một chuyện, chỉ sợ hắn lại cũng khó mà giết chết càng nhiều hơn Dục Thần tu sĩ.

Sau cùng Thiên Thần tu sĩ cùng với nói là bị hắn Sinh Tử Luân giết chết, còn không bằng nói là bị Thiên Thần tu sĩ nhận thần cách thạch kia trước khi đi đã giết chết. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, không muốn nói đưa ra thần niệm tiễn ý tu luyện thủ đoạn, coi như là đưa ra Thất Giới Chỉ, hắn cũng nguyện ý.

Xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, đều nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ cùng hơn ba mươi Dục Thần tu sĩ.

Năm tên Thiên Thần tu sĩ đều chết hết, bất chấp đều là chết vì Mạc Vô Kỵ tính toán, nhưng bây giờ không người nào dám xem thường Mạc Vô Kỵ. Hôm nay Mạc Vô Kỵ một người đối với hơn ba mươi Dục Thần tu sĩ, cộng thêm Mạc Vô Kỵ lại trọng thương, một trận chiến này hươu chết về tay ai, thật đúng là rất khó đoán trước.

- Động thủ, hắn mạnh hơn nữa cũng chỉ có một người.

Thang Vô Trận lớn tiếng quát lên, tế xuất bản thân vũ trụ tinh không.

Tại thời điểm còn có Thiên Thần tu sĩ, Thang Vô Trận không cần xuất đầu, có Thiên Thần tu sĩ xuất đầu. Hiện tại Thiên Thần tu sĩ của hai

đại tông môn ở chỗ này tất cả đều bị Mạc Vô Kỵ ám toán, hắn chỉ có thể đứng ra.

Mạc Vô Kỵ càng là một câu nói cũng không nói, Ngũ Hành Tuyến hóa thành năm đạo sát mang cuốn về phía một người trong đó, trường kích lại một lần nữa hóa thành khắp trời kích mang cùng ẩn nấp trận văn dung hợp thành một cái khốn sát trận tạm thời.

Liên miên tiếng sấm tại trong kích mang hạ xuống, từng đạo sông dài cũng vậy từ hư không thỉnh thoảng hạ xuống. Dưới mỗi một đạo sông dài, đều có một người tu sĩ bị đập diệt. Mỗi một lần Ngũ Hành Tuyến bao trùm đi qua, cũng là có một người tu sĩ bị cắn nuốt.

Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ là đang thiêu đốt tính mạng của mình xuất thủ, mà hơn ba mươi Dục Thần tu sĩ bị Mạc Vô Kỵ cuốn tại bên trong khốn sát trận cũng đều đang liều mạng công kích Mạc Vô Kỵ.

Thanh âm thê lương bộ xương gãy không ngừng truyền ra, Ngũ Hành Tuyến trong không gian huyết vụ nổ tung, pháp bảo quang mang ngang dọc, nguyên khí nổ vang không thôi. Đồng dạng Mạc Vô Kỵ không phòng thủ giết chóc, để cho hắn mỗi khi giết một người, sẽ chỉ là tăng mấy đạo vết thương thậm chí là hơn mười đạo.

Đây là tông môn giữa đó ân oán, dù cho biết rõ Thiên Phàm Tông rất có thể sẽ bị diệt, lúc này vẫn như cũ không có người nào xen vào việc của người khác.

- Mạc Vô Kỵ thật mạnh, chẳng lẽ là Thiên Thần?

tu sĩ vây xem có người chấn động thất kinh hỏi.

- Khẳng định không phải, tu sĩ tạo nên Thần Cách vừa nhìn liền biết, Mạc Vô Kỵ tối đa Dục Thần hậu kỳ. Hắn Thiên Phàm Tông công pháp tu luyện được cũng không hiển đạo vận, cho nên chúng ta nhìn hắn còn giống như là Dục Thần sơ kỳ.

- Các ngươi đều nhìn lầm rồi, Mạc Vô Kỵ này tuyệt đối là Dục Thần sơ kỳ, mà không phải Dục Thần hậu kỳ.

Đám người nghị luận, một cái thanh âm rất là khẳng định truyền đến.

Không ai hoài nghi những lời này, bởi vì người nói chuyện gọi Lâm Phượng, đây là Vong Xuyên đạo môn đỉnh cấp thiên tài tu sĩ, Thiên Thần tầng năm. Dù cho lại ẩn nấp tu vi, tại trong mắt hắn cũng phải hiện ra. Đó là bởi vì Lâm Phượng còn có một con linh nhãn, hắn linh nhãn có thể nhìn thấu bất luận cái gì ẩn nấp tu vi.

Tại giữa đám người kia, lo lắng duy nhất, chỉ sợ cũng chỉ có một mình Khúc Du.

Thời điểm Khúc Du nhìn thấy Mạc Vô Kỵ xuất ra Ngũ Hành Tuyến, liền biết Mạc Vô Kỵ là người nàng muốn tìm kia. Liên tưởng đến trước đây người Cửu Diễn Thần Tông ta nói Mạc Vô Kỵ bản thân có nhiều tấm danh ngạch tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng, nàng càng xác định Mạc Vô Kỵ chính là người cứu nàng.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ có thực lực này, thực lực còn lợi hại hơn so với nàng tưởng tượng.

Mạc Vô Kỵ liên tục giết năm tên Thiên Thần, bây giờ cùng mười mấy tên Dục Thần tu sĩ hỗn chiến thành một đoàn, có thể ở Thần Vực Sào đáy biển vận dụng thần niệm, có cái gì ngạc nhiên?

Nàng kích động đồng thời, cũng vậy lo lắng. Nếu mà không phải là dính đến tông môn phân tranh, nàng nói không chừng đã đi lên hỗ trợ.

Trong lòng nàng rất rõ ràng, mình không thể xông lên. Nàng xông lên thì đơn giản, nhưng sự tình phía sau liền phức tạp, nàng gánh không nổi a.

Nàng thế nhưng là đệ tử nòng cốt của Vong Xuyên đạo môn, bây giờ là đệ tử Thiên Phàm Tông cùng Cửu Diễn Thần Tông, Loan Hồn Thần

Phủ liều mạng, nàng xông lên, vậy thì đại biểu ý tứ của Vong Xuyên đạo môn.

...

Theo càng ngày càng nhiều tu sĩ hai tông bị Mạc Vô Kỵ chém giết, vết thương trên người Mạc Vô Kỵ cũng là càng ngày càng nhiều. Hắn trong thức hải màu tím hồ lớn đều cơ hồ muốn khô cạn, ý thức của hắn đều có chút mơ hồ. Không ngừng thiêu đốt máu huyết, để cho tóc của hắn có chút khô bạc đi.

Hắn vẫn như cũ không quan tâm, điên cuồng lại đem một vốc đan dược nuốt vào, một đạo lại một đạo thần thông bổ ra đi.

Lúc này, hắn ngoại trừ giết chóc chỉ là giết chóc. Dù cho hắn là thần thể hậu kỳ luyện thể, tại đây dưới tình huống liều mạng sát nhân lại không phòng ngự, cũng là có chút không kiên trì nổi. Không muốn nói bộ ngực hắn vốn một cái lỗ máu, chính là trên người bộ xương khắp nơi đều có thể thấy. Một chân bị một người Dục Thần tu sĩ cách dùng Bảo Quang mang tước gãy, một cái cánh tay cũng bị người khác dùng pháp bảo ầm vỡ ra.

Lúc này, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có thể coi như là một người hoàn chỉnh. Nhưng hắn thật giống như giống như điên, vẫn như cũ không đề phòng ngự, mỗi lần công kích, đều có thể thu gặt đi một cái sinh mệnh.

Nếu như hắn không phải là thần thể hậu kỳ, nếu như hắn không phải là có Sinh Cơ Lạc, nếu như hắn không phải là sớm bố trí một cái khốn sát trận...

Mấy thằng Mạc Vô Kỵ cũng đã bị giết.

- Hắn đã nỏ mạnh hết đà, mọi người đừng đánh lẻ nữa, lên hội đồng nó đê...

Thang Vô Trận cảm giác được, bọn họ cùng Mạc Vô Kỵ có khoảng cách, này khoảng cách còn không có đạt được tình cảnh Mạc Vô Kỵ một người giết mười mấy người bọn hắn. Bọn họ trước sách lược hoàn toàn sai lầm, tại Mạc Vô Kỵ sớm bố trí khốn sát trận, không nên mỗi người đánh riêng. Nếu mà bọn họ có thể có trật tự cùng đẳng cấp liên thủ, dù là mấy cái Mạc Vô Kỵ cũng bị bọn họ giết chết.

Thang Vô Trận những lời này cũng chưa có nói hết, hắn thấy bên người dĩ nhiên chỉ còn lại có bốn người. vẫn là chậm, bốn người làm sao hình thành hữu hiệu cấp độ công kích?

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được ý thức của mình từng mảnh một hỗn loạn, thậm chí trước mắt Thang Vô Trận cũng biến thành hai cái bóng người mơ hồ.

- PHỐC!

Một người Loan Hồn Thần Phủ tu sĩ một đạo lưỡi mang trực tiếp phá vỡ bụng dưới Mạc Vô Kỵ, thậm chí ngay cả ruột đều bị lòi ra ngoài. Mạc Vô Kỵ chỉ có một chân đứng không vững nữa, ngã ngồi trên mặt đất.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ thật giống như không có thấy, hắn biết mình lại cũng không kiên trì được bao lâu. Hắn hạ phẩm thần khí trường kích đồng dạng rạch ra đối phương mi tâm.

Thê thảm đại chiến, để cho người chung quanh đều nhìn kinh hồn táng đảm. Mạc Vô Kỵ này rốt cuộc là cái giống gì, quả thực chính là Thạch Đầu Nhân điên cuồng đánh không chết.

Mọi người chỉ có thể nhìn thấy từng đạo máu tươi từ trên người Mạc Vô Kỵ vãi ra, chỉ có thể nhìn thấy trên người Mạc Vô Kỵ một đoạn đoạn bộ xương gãy. Dù cho sau cùng Mạc Vô Kỵ bị người đãnh ngã ngồi trên mặt đất, vẫn không có thấy hắn đình chỉ giết chóc hay là nhận mệnh.

Có lẽ chỉ có đưa hắn hoàn toàn đánh ngã xuống, không bò dậy nổi, trận huyết chiến này mới coi như là kết thúc sao??

- Hố hố! Dục Thần quả chín rồi tụi bây ơi....

Một cái âm thanh vui mừng truyền đến, đồng thời hương vị càng thấm vào ruột gan thẩm thấu tới mỗi người.

Giờ khắc này, tất cả mọi người xông về Dục Thần cây, điên cuồng cướp đoạt Dục Thần quả.

Bị thành thục Dục Thần quả hương vị tập kích, Mạc Vô Kỵ tinh thần hơi khẽ chấn động, thanh tỉnh ngắn ngủi, để cho hắn không chút do dự tự bạo bản thân hư không trận văn khốn sát trận.

- Rầm rầm ầm!

Mạc Vô Kỵ khốn sát trận vốn là đẳng cấp rất thấp, thế nhưng chỉ còn lại ba người, cũng đều là vết thương chi chít.

Khốn sát trận bị bạo liệt đồng thời, Mạc Vô Kỵ hầu như thi triển ra chỉ còn sót lại lực lượng một quyền đánh về phía một người tu sĩ Dục Thần tầng 6.

Người Dục Thần tầng 6 tu sĩ rõ ràng thấy Mạc Vô Kỵ quả đấm ầm đến, hắn cũng không cách nào né tránh.

- Bành!

Huyết vụ nổ tung, Mạc Vô Kỵ trước mắt từng trận Kim tinh mọc ra. Đầu óc của hắn một mảnh không rõ, thậm chí ngay cả ý thức đều đang tán loạn. Mạc Vô Kỵ bằng vào chỉ còn sót lại một chút thần niệm nắm lên chân gãy của mình, thi triển Phong Độn Thuật.

Xung quanh một đống giới chỉ, hắn một cái cũng không có lấy, không phải là hắn không muốn, hắn là không dám lấy. Đừng xem rất nhiều người đến bây giờ vẫn không có tham gia bọn họ đại chiến, ngoại trừ không muốn tham gia Thiên Phàm Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ, Cửu Diễn Thần Tông ân oán, còn có chính là chờ Mạc Vô Kỵ giết sạch rồi hết

thảy Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ tu sĩ, sau đó bọn họ gia nhập cướp đoạt giới chỉ thịnh yến.

Nếu mà Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ còn có người còn sống, bọn họ đi ngay cướp đoạt giới chỉ, đây cũng không phải là cái gì tốt chủ ý.

Phong Độn vừa thi triển, Mạc Vô Kỵ tại chỗ biến mất.

Thật sự là bởi vì Mạc Vô Kỵ Phong Độn Thuật quá mức cường đại, cộng thêm hắn đi rồi không hề động một quả chiến lợi phẩm giới chỉ, còn có Dục Thần quả chín các loại nhân tố cùng nhau. Tại Mạc Vô Kỵ bỏ chạy sau đó, nơi này hầu như tất cả mọi người đã gia nhập cướp đoạt Dục Thần quả cùng giới chỉ.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ sức chiến đấu biểu hiện không phải là kinh khủng như trước mà nói, Mạc Vô Kỵ bỏ chạy sau đó, xác định vững chắc sẽ có người theo sau. Hiện tại Mạc Vô Kỵ một người thịt năm Thiên Thần, Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ đệ tử cũng vậy cơ hồ bị Mạc Vô Kỵ giết sạch, ai muốn ý đuổi theo giết Mạc Vô Kỵ đây?

Coi như là không có những thứ này, buông tha Dục Thần quả cùng giới chỉ nơi này, đuổi theo giết Mạc Vô Kỵ còn không biết có thể đuổi tới hay không, càng sẽ không có người nào đi. Mạc Vô Kỵ trước cũng đã có nói, hắn bik biết Không Gian Huyết Độn.

Chỉ có một người, là Khúc Du.

Khúc Du vừa không có cướp đoạt Dục Thần quả, cũng không có cướp đoạt giới chỉ, mà là theo chân phương hướng Mạc Vô Kỵ ly khai đi qua.

Nàng vẫn đang chú ý tới Mạc Vô Kỵ, nàng khẳng định Mạc Vô Kỵ bị thương nặng đến tình cảnh gần ngã xuống. Nếu mà tại trên đường Mạc Vô Kỵ bị người khác phát hiện, vậy rất có thể là một con đường chết.

Mạc Vô Kỵ đã cứu nàng nhiều lần, nàng hi vọng mình cũng có thể giúp Mạc Vô Kỵ một chút. Nếu mà đuổi không kịp Mạc Vô Kỵ, vậy càng tốt, nói rõ Mạc Vô Kỵ đã chạy thoát.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 929: Phong Độn Giác Ngộ

Nguyên bản Phong Độn Thuật đối với Mạc Vô Kỵ mà nói tiêu hao gần như là không đáng kể, nhưng là bây giờ hắn còn đang ở trong không gian, cũng cảm giác được ý thức của mình đang dần dần rời xa hắn, chính là Sinh Cơ Lạc của hắn cũng bắt đầu chậm chạp.

Không có khả năng lại lẩn trốn nữa, đây là ý niệm duy nhất của Mạc Vô Kỵ, hắn trước tiên liền muốn đi vào Bất Hủ Giới. Tại bên trong Bất Hủ Giới, có Đại Hoang cùng Súy Oa tại, khẳng định có thể đúng lúc giúp hắn nối chân gãy.

Dùng hắn loại tu luyện này tới thần thể hậu kỳ thân thể, nếu mà không có khả năng nối chân, vậy đối với tương lai hắn mà nói cũng không phải chuyện tốt, chí ít hắn thân thể cường độ ở đùi thấp đi mấy cái đẳng cấp. Trừ phi hắn có thể tìm tới đỉnh cấp thiên tài địa bảo chữa trị, trên thực tế vô luận là tại tu chân giới hay là Tiên Giới, Mạc Vô Kỵ đều rõ ràng, đỉnh cấp thiên tài địa bảo là khó có được cỡ nào.

Thương thế quá nặng, Mạc Vô Kỵ tiến vào Bất Hủ Giới đồng thời, Thế Giới Lạc lại có một tia nhất thời chậm lại. Chỉ là một tia nhất thời chậm lại, Mạc Vô Kỵ ý thức liền hoàn toàn mơ hồ, trong lòng hắn loáng thoáng tràn đầy một chút tuyệt vọng, hắn biết mình đã xong đời.

Rơi vào loại địa phương này, coi như là không có yêu thú, tu sĩ đi ngang qua đại bộ phận cũng sẽ giết hắn, lấy đi hắn giới chỉ.

...

Để cho Khúc Du không có nghĩ tới là, nàng chỉ đi theo mấy ngàn dặm, đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ đang nằm phè trên mặt đất như con cá chết.

Cái chân gãy của Mạc Vô Kỵ bị ném ở một bên, hắn cả cơ hội chữa thương cho mình cũng không có, có thể thấy được thương thế nặng bao nhiêu.

Khúc Du khẩn trương, địa phương mấy ngàn dặm, thần niệm đều có thể quét đến nơi này. Nếu có người dùng thần niệm quét tới Mạc Vô Kỵ, vậy thì Mạc Vô Kỵ hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Nàng lại cũng không chiếu cố được nhiều như vậy, tiến lên ôm lấy Mạc Vô Kỵ.

- Ế! con bé kia, Chờ đã....

Một cái thanh âm đột ngột truyền đến, một đạo nhân ảnh nhanh chóng vọt tới. Khúc Du nhìn thấy là một người đệ tử của Loan Hồn Thần Phủ.

Tên đệ tử này có lẽ còn không biết Mạc Vô Kỵ đã giết mấy chục đệ tử Loan Hồn Thần Phủ Thiên Thần cùng Dục Thần, bất quá Khúc Du thế nhưng là biết Mạc Vô Kỵ có cừu oán với Loan Hồn Thần Phủ. Nàng càng là đoạt trước một bước, trực tiếp cuốn lấy Mạc Vô Kỵ cùng cái chân gãy, đưa tay bóp nát một quả bùa chú, ngay lập tức đi xa.

- Giết nhiều người của Loan Hồn Thần Phủ ta như vậy, nên còn muốn chạy?

Người đệ tử Loan Hồn Thần Phủ trong mắt toát ra hung mang, trực tiếp bắn ra một đạo tín hiệu phù, sau đó hắn cấp tốc xông về phương hướng Khúc Du biến mất.

Hết thảy Loan Hồn Thần Phủ đệ tử đều nhận được tín hiệu Mạc Vô Kỵ giết chóc Loan Hồn Thần Phủ đệ tử, hắn đồng dạng cũng là tới trợ

quyền, không nghĩ tới giữa đường đã thấy Mạc Vô Kỵ.

....

Mấy chục hô hấp sau đó, Khúc Du hạ xuống rơi vào giữa một khe núi, nàng trước tiên giúp Mạc Vô Kỵ nối cái chân gãy vào, đồng thời lấy ra vài viên đan dược trị thương đưa vào trong miệng hắn.

Tình cảnh lúc trước Mạc Vô Kỵ như Iron Man đánh mãi không chết, làm cho nàng khẳng định Mạc Vô Kỵ là tu sĩ luyện thể, một cái tu sĩ luyện thể thân thể là phi thường trân quý. Một khi chờ Mạc Vô Kỵ gãy chân mất đi sinh cơ, vậy đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, thực lực sẽ giảm xuống một cấp bậc. Cho nên nàng trước tiên là trợ giúp Mạc Vô Kỵ nối vào cái chân gãy.

Khúc Du xuất thân từ Vong Xuyên đạo môn, đan dược trị thương trên người thậm chí so với tử vong sư huynh Vũ Lương còn tốt hơn một hai cái đẳng cấp.

Mạc Vô Kỵ ý niệm rất nhanh thì lần nữa về tới trong óc, một khi đã có tri giác, Mạc Vô Kỵ Sinh Cơ Lạc cũng là gia tốc vận chuyển. Tại Sinh Cơ Lạc lôi kéo, một trăm lẻ bảy nhánh mạch lạc còn lại liên hợp với Sinh Cơ Lạc hợp thành một cái Đại Chu Thiên chữa thương.

Khúc Du kinh dị không dứt nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy tu sĩ tự mình chữa thương cường đại như vậy, Mạc Vô Kỵ sinh cơ khí tức lấy tốc độ mắt thường nhìn thấy mà lớn mạnh.

Mạc Vô Kỵ miễn cưỡng mở mắt, hắn thấy là Khúc Du cứu hắn sau đó, trong lòng hơi thở phào nhẹ nhõm. Khúc Du người nữ nhân này mặc dù là Vong Xuyên đạo môn, ấn tượng của Mạc Vô Kỵ đối với nàng cũng không tệ lắm, hắn đã cứu nàng hai lần.

- Cảm ơn...

Mạc Vô Kỵ mới vừa vừa mới nói hai chữ cảm tạ sau đó, cũng cảm giác được một loại cực độ nguy cơ đang nhanh chóng tới gần.

Khúc Du thấy Mạc Vô Kỵ mở mắt, trong lòng vui vẻ, đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên thấy trong mắt Mạc Vô Kỵ lộ ra cực độ lo lắng nói:

- Mau trốn, trốn càng nhanh càng tốt...

Vội vội vàng vàng nói xong câu đó sau đó, Mạc Vô Kỵ đơn giản nhắm mắt lại, điên cuồng vận chuyển Sinh Cơ Lạc, đồng thời Thế Giới Lạc trao đổi Hồng Mông Sinh Tức bên trong Bất Hủ Giới.

Hắn muốn trong thời gian ngắn nhất, để cho mình khang phục.

Khúc Du bỗng ngây người, lập tức liền mang theo Mạc Vô Kỵ tại chỗ bỏ chạy. Thực lực của Mạc Vô Kỵ khẳng định mạnh hơn so với nàng, hơn nữa Mạc Vô Kỵ phi thường thần bí, dù nàng còn không có cảm giác được nguy hiểm, nàng tin tưởng Mạc Vô Kỵ sẽ không nói mò.

Sau nửa canh giờ, sắc mặt Khúc Du cũng thay đổi nghiêm trọng.

Phía sau nguy hiểm nàng cũng đã cảm thấy, có người đang truy sát nàng và Mạc Vô Kỵ. Nàng chỉ có một cái lẩn trốn phù, hiện tại dùng tốc độ của nàng, căn bản là không cách nào chạy trốn khỏi truy binh phía sau.

Cũng trong lúc đó, nàng dĩ nhiên cảm thụ được trong thân thể Mạc Vô Kỵ có một loại đại hạo khí tức, loại khí tức này thậm chí ẩn chứa một loại khai thiên tích địa quy tắc ở trong đó. Mạc Vô Kỵ câu thông Thế Giới Lạc, dưới tình hình chung người khác là không cảm giác được. Hiện tại Khúc Du ôm Mạc Vô Kỵ, nàng tự nhiên có thể cảm thụ được Mạc Vô Kỵ câu thông tới được Hồng Mông Sinh Tức.

Lúc này Khúc Du không cách nào cố kỵ khí tức trên người Mạc Vô Kỵ, nàng không nhanh chóng chạy trốn, người đuổi theo tới nhất định sẽ giết chết cả nàng và Mạc Vô Kỵ.

Lại là nửa nén hương sau, Khúc Du thần niệm thậm chí có thể quét thấy bóng dáng phía sau loáng thoáng, trong lòng nàng bộc phát lo lắng.

Phải làm gì đây? Khúc Du rất ít gặp phải loại chuyện nguy hiểm này.

- Bỏ ta xuống....Tại thời điểm Khúc Du lo lắng vạn phần, nàng lại nghe được Mạc Vô Kỵ nói.

- Không được, đuổi theo phía sau hắn là cường giả Loan Hồn Thần Phủ, có Thiên Thần cường giả ở trong đó. Dù cho chỉ là một Thiên Thần tầng một, cũng không phải ta và ngươi có thể đối phó.

Khúc Du không chút do dự cự tuyệt đề nghị của Mạc Vô Kỵ.

- Hưu!

Một đạo tiễn mang phá vỡ không gian bắn đến từ phía sau, cường đại không gian phong tỏa khí tức, để cho Khúc Du căn bản là không cách nào tránh ra.

- PHỐC!

Một đạo đỏ tươi xuyên qua từ ngực Khúc Du, mang theo một mũi máu tươi.

Máu tươi rơi trên mặt Mạc Vô Kỵ, mang theo một loại ấm áp và tuyệt vọng. đây là mũi tên bắn vào Khúc Du lĩnh vực, nhưng chỉ giống như là bài biện mà thôi.

- Là cường giả Loan Hồn Thần Phủ Thiên Thần tầng bốn, Ngạn Năng, người này còn có một cái biệt hiệu gọi là vũ tiễn, hắn có một thanh trung phẩm thần khí, Tiến Vũ Cung...

Khúc Du lời nói cũng đã tràn đầy tuyệt vọng, nếu như là những người khác đuổi theo, có lẽ nàng còn có thể liều mạng một cái.

Thế nhưng là Ngạn Năng đến, nàng là nửa điểm cơ hội cũng không có.

- Ẳng ẳng… éc éc!

Mạc Vô Kỵ bỗng thét dài một tiếng, từ trong tay Khúc Du nhảy lên, rơi trên mặt đất. Bất chấp Sinh Cơ Lạc cường hãn không gì sánh được, hắn vẫn như cũ có một loại cảm giác cả người rời rạc.

Lúc này không cần dùng thần niệm, Mạc Vô Kỵ cũng đã có thể thấy Loan Hồn Thần Phủ cường giả Ngạn Năng phía sau đuổi theo. trong tay Ngạn Năng nắm một thanh trường cung màu xám tro, một mũi tên dài lần nữa khoác lên trường cung màu xám tro.

- Xin lỗi, ngươi đã cứu ta hai lần, ta lại không thể cứu ngươi dù chỉ một lần...

Trong mắt Khúc Du có một tia hổ thẹn, nàng cảm giác mình rất là vô dụng.

Một mình Mạc Vô Kỵ giết bốn năm chục tên tu sĩ của Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ, nàng chạy trốn một Thiên Thần tu sĩ cũng không làm được.

Mạc Vô Kỵ thấy lỗ máu trên ngực Khúc Du, đó là một mũi tên vừa rồi bắn ra. Hắn biết, dù cho hắn còn muốn đòi nợ cho Khúc Du, hiện tại cũng không thể được. Liều mạng và đi tìm chết là hai việc khác nhau, hiện tại dừng lại chiến đấu cùng Thiên Thần tu sĩ kia, đó không phải là liều mạng, mà là muốn chết.

Liên tục giết sắp tới năm mươi danh đệ tử Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ, Mạc Vô Kỵ trong lòng tích tụ đã phát ra gần một nửa, thu một chút tiểu lợi tức trở về. Hiện tại việc hắn phải làm không tiếp tục xả giận muốn chết, mà là chuẩn bị tương lai trở về báo thù.

Mạc Vô Kỵ vung tay vừa kéo, trực tiếp đem Khúc Du ôm vào trong ngực mình.

- Ngươi làm cái gì đó, nhanh chóng buông ta xuống...

Trong lòng Khúc Du cả kinh, cảm giác tuyệt vọng bỗng hóa thành bi phẫn, nàng thật sự là nghĩ không ra Mạc Vô Kỵ lại là một tên vô sỉ như vậy, đã sắp chết tới nơi, còn muốn sàm sỡ nàng… Vô sỉ quá mà!

- PHỐC!

Thương thế của Mạc Vô Kỵ vốn đã rất nặng, khoảng cách khang phục còn rất xa, Khúc Du lại giãy dụa, hắn tại chỗ lại phun ra một ngụm máu tươi.

Khuôn mặt Mạc Vô Kỵ vốn là trắng bệch như tờ giấy, giờ càng thêm tái nhợt.

Khúc Du thở dài, không có tiếp tục giãy dụa nữa. Dù sao cả hai cũng đều sắp chết, giãy dụa thì có ích lợi gì? Tốt xấu dù sao đối phương đã cứu mình hai lần, đem cái mạng này trả lại cho hắn cũng được.

Mạc Vô Kỵ đã phát động Phong Độn.

Một luồng gió nhẹ tại quanh người Mạc Vô Kỵ quét tới, gần như là tại đồng thời mũi tên nhanh như điện của Ngạn Năng bắn ra.

Tử vong phong tỏa Mạc Vô Kỵ, trong nháy mắt này, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên đã có một loại giác ngộ, thân hình hắn hơi ngăn ra, cư nhiên từ tại chỗ trực tiếp biến mất, mà không gian quy tắc không có nửa phần biến động.

- Bành!

Mũi tên dài đi qua phương vị Mạc Vô Kỵ, lại đem bóng dáng của Mạc Vô Kỵ bắn vỡ ra.

Ngạn Năng đã hạ xuống rơi vào địa phương Mạc Vô Kỵ biến mất, hắn ngơ ngẩn nhìn Mạc Vô Kỵ chỗ này, dĩ nhiên cũng không tìm được phương vị Mạc Vô Kỵ rời đi nữa.

- Á đù! Đây là thủ đoạn gì? Lợi hại như vậy?

Ngạn Năng tự lẩm bẩm, trong lòng lay động không gì sánh được.

Không gian thuấn di thủ đoạn hắn cũng đã biết, đích thật là đại thần thông, thế nhưng có thể thuấn di bao xa, đó là căn cứ mọi người đối với không gian quy tắc cảm ngộ mạnh yếu cùng với tu vi mạnh yếu. Vô luận như thế nào, có một điều không cách nào thay đổi. Đó chính là chỉ cần là không gian thuấn di, liền có không gian quy tắc ba động.

Mà Mạc Vô Kỵ mới vừa rời đi, không có nửa điểm không gian quy tắc ba động, để cho hắn tìm không được nửa điểm manh mối rời đi, vậy hắn làm sao đuổi theo mà giết?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 930: Không Còn Đường Để Đi

Mạc Vô Kỵ kích động không thôi, bất chấp lần này thiếu chút nữa bị giết chết, hắn cư nhiên tại trước mắt sống chết lĩnh ngộ skill Phong Di chân chính, để cho Phong Độn Thuật của hắn triệt để bước vào level 3.

Phong Di đó là chỉ cần địa phương có gió, liền có thể thuấn di đi qua, khoảng cách thuấn di hoàn toàn quyết định bởi spirit của người thi triển Phong Di thần thông cùng level và mana của hắn.

Mạc Vô Kỵ rất sớm liền cảm ngộ ra Phong Độn Thuật có năm tầng cảnh giới, năm đó lúc thăng cấp Tiên Vương, hắn Phong Độn Thuật cũng liền vượt qua vô hình làn gió, tiến vào đệ tam cảnh giới Phong Di cấp độ.

Bất quá vô luận hắn Phong Di làm sao, đều có nhất định quỹ tích. Nói cách khác hắn Phong Di là có thêm không gian thuấn di quy tắc ở trong đó, dù là dời đi rồi, người khác vẫn là có thể bắt lấy vết tích, sau đó đuổi theo.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ mới chính thức hiểu ra trước đây hắn Phong Di vẫn chỉ là hình thức ban đầu, cho tới hôm nay hắn mới hoàn toàn cảm ngộ tới chân chính Phong Di.

Chân chính Phong Di cùng không gian quy tắc không hề quan hệ, chỉ có quan hệ cùng trong không gian phong nguyên tố. Hắn ở chỗ này Phong Di sau đó, có thể mượn phong nguyên tố biến mất, bước vào tiếp một cái không gian có phong nguyên tố. Trừ phi lý giải cực kỳ tinh thâm đối với phong nguyên tố, hoặc là tu luyện phong nguyên tố, muốn bắt được Mạc Vô Kỵ Phong Di quỹ tích, gần như khả năng là không.

Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng, hiện tại hắn tại nắm trong tay chân chính Phong Di thần thông sau đó, trừ phi là cường giả tu vi cao hơn hắn rất nhiều. Nếu không, đừng nghĩ lại vây giết hắn. Ban đầu ở tu Tu Chân Giới, hắn bị vô số tu sĩ vây công qua, về sau vẫn là Sầm Thư Âm thiêu đốt sinh mệnh mang đi hắn. Hiện tại, chỉ cần hắn cẩn thận một phần, muốn vây công hắn, này đúng là rất khó.

Nghĩ đến Sầm Thư Âm, trong lòng Mạc Vô Kỵ chính là có một loại tưởng niệm và thất lạc. Năm đó hắn và Sầm Thư Âm tại Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì từ biệt sau đó, liền không còn gặp nhau nữa.

Thu thập tâm tình, Mạc Vô Kỵ liên tiếp Phong Di mấy lần, tại vững tin người phía sau lại cũng theo không kịp, lúc này mới buông xuống Khúc Du. Hắn vừa mới khôi phục từng chút một nguyên khí, lần nữa bị tiêu hao không còn.

Khúc Du nhanh chóng xuất ra vài viên thuốc đưa cho Mạc Vô Kỵ, áy náy nói:

- Mạc sư huynh, ta đã hiểu lầm ngươi, xin lỗi nha.

Khúc Du trong miệng đang nói lời khách khí, thế nhưng là trong lòng nàng cũng là lay động tới cực điểm. Mạc Vô Kỵ bị thương nặng, cư nhiên có thể mang theo nàng chạy khỏi Ngạn Năng truy sát, phải cố gắng cỡ nào?

Mạc Vô Kỵ cho cảm giác của nàng chính là, dường như chỉ cần có còn một hơi thở, liền không ai có thể làm gì được hắn.

- Cảm ơn ngươi, Khúc sư tỷ, ngươi đã cứu ta một mạng.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận đan dược nuốt vào sau đó, rất là chân thành nói cảm tạ.

Nếu mà không phải là nhờ Khúc Du, Mạc Vô Kỵ biết hắn xác định vững chắc không còn mệnh.

Khúc Du nhanh chóng nói:

- Mạc sư huynh, ngươi tu vi cao hơn với ta, vẫn gọi ta là sư muội sao?. Muốn nói cứu, cũng là nhờ ngươi đã cứu ta, nếu mà không có ngươi, thế giới này sớm đã không có ta Khúc Du.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục giải thích, mà là hỏi:

- Khúc sư tỷ, ta cần phải tìm địa phương đi chữa thương, thương thế của ngươi có nặng lắm không?

Khúc Du lắc đầu:

- Thương thế của ta không nặng, đã khang phục. Chỉ là ngươi tình huống hiện tại...

Khúc Du vốn muốn nói Mạc Vô Kỵ tình huống hiện tại rất không xong, về sau nghĩ đến nàng vẫn là nhờ Mạc Vô Kỵ cứu ra, một câu nói tới rồi bên mép, cứng rắn nuốt xuống.

Mạc Vô Kỵ biết Ngạn Năng mũi tên kia mặc dù xuyên qua ngực Khúc Du, nhưng đối với một cường giả Dục Thần viên mãn mà nói, ở đây xác thực chưa tính là trọng thương. Hắn là lúc đó Ngạn Năng không muốn giết Khúc Du hoặc là không dám giết Khúc Du, lúc này mới dùng tên ép Khúc Du dừng. Ngạn Năng cũng vậy không nghĩ tới hắn đột nhiên ngộ hiểu chân chính Phong Di, lại cũng đuổi không kịp.

- Ta phải đi, tương lai phỏng chừng sẽ không tái xuất hiện. Còn có, nếu là ngươi gặp Thiên Phàm Tông đệ tử, nói cho bọn hắn biết một cái, không nên tùy tiện lộ diện.

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng nói.

Hắn giết Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ mười mấy thiên tài đệ tử, còn có thể xuất hiện mới đúng là chuyện lạ. đệ tử có thể đi vào trong này, hiển nhiên đều là tông môn trọng điểm bồi dưỡng. Hắn

một lần giết chết nhiều như vậy, chỉ cần lộ diện một cái, lập tức cũng sẽ bị tuyệt đỉnh cường giả tới giết chết.

Mạc Vô Kỵ phải thở dài, hắn tận lực thu liễm bản thân tính tình, không cùng đại tông môn xung đột. Thật giống như trước đây Thang Vô Trận hắn ngăn chặn, cũng không có thương tổn Thang Vô Trận. Không phải là hắn sợ Thang Vô Trận, hắn là thật hi vọng hảo hảo tu luyện, đừng gây chuyện vào thân.

Cơ mà hắn bước trên tu luyện sau đó, liền nhất định là một cái đường đầy chông gai. Dù cho hắn lại thu liễm chính bản thân, cuối cùng vẫn là chọc phải hai tông, kết quả liên tục giết tới năm mươi thiên tài đệ tử Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ.

Sau chuyện này, Mạc Vô Kỵ liền biết thần vực không còn nơi để hắn sống yên ổn.

Dù cho hắn vẫn lưu lại nơi này bên trong mới ấp trứng Thần Vực Sào, cũng chỉ là chậm một chút thời gian bị hai tông cường giả bắt được mà thôi.

Nhìn Mạc Vô Kỵ toàn thân hầu như không có một khối thịt lành, trên mặt cũng là vết thương chi chít, đầu khớp xương vẫn như cũ rõ ràng có thể thấy được, máu loãng còn đang ở tích lạc, Khúc Du trong lòng nhiều hơn một loại thê lương xót xa. Đây là vì Mạc Vô Kỵ mà thành, chuyện này từ đầu đến cuối nàng phi thường rõ ràng là chuyện gì xảy ra.

Nàng không thể nói Mạc Vô Kỵ xung động, hoặc là nói Mạc Vô Kỵ làm không đúng. Đổi thành nàng, có lẽ nàng chỉ có thể lùi bước hoặc là chờ bị giết. Mạc Vô Kỵ hiển nhiên không phải là cái loại hạng người có thể quỳ xuống đất cầu xin tha thứ dễ dàng tha thứ, cho nên mới bạo phát ra trước đây cái loại này thê thảm đại chiến.

Nàng rõ ràng hơn Mạc Vô Kỵ tương lai tình cảnh, đừng xem Mạc Vô Kỵ có một môn độn thuật, trên thực tế chờ mới ấp trứng Thần Vực Sào triệt để mở ra sau đó, Mạc Vô Kỵ ngoại trừ chờ chết có thể làm sao?

Thần vực lớn hơn nữa, hắn cũng chung quy có một ngày sẽ bị người ta bắt được.

- Ngươi dự định đi chỗ nào?

Khúc Du vẫn là không nhịn được hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, giọng nói mang theo một tia mờ mịt nói:

- Ta cũng không biết.

Hắn là thật không biết, dùng tốc độ hắn tu luyện bây giờ, coi như là tại đây bên trong Thần Vực Sào tránh né một vạn năm, sợ rằng tu vi lên cao cũng là có hạn. Một vạn năm thời gian, Thần Vực Sào sớm hóa thành địa phương mọi người thường tới.Khi đó, hắn Mạc Vô Kỵ còn có thể tiếp tục ở tại chỗ này?

Khúc Du cắn môi nói:

- Mỗi qua mười vạn năm Tịch Diệt Hải sẽ xuất hiện một cái Thanh Hải Đạo, Thanh Hải Đạo xuất hiện thời gian có hơn trăm năm. Nếu mà ngươi có thể từ Thanh Hải Đạo thông qua Tịch Diệt Hải đi tới Thần Lục, cũng không cần lại sợ Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ.

Mạc Vô Kỵ ngơ ngác nhìn Khúc Du:

- Cái gì là Tịch Diệt Hải? Thần Lục là phương hướng nào ở thần vực?

Lần này đến phiên Khúc Du kinh ngạc, một hồi lâu nàng mới không dám tin tưởng nói:

- Ngươi không biết Thần Lục và Tịch Diệt Hải?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Ta là một tán tu, trước đây không lâu mới đc Thiên Phàm Tông thu làm môn hạ, cho nên Thiên Phàm Tông chính là nhà ta, Thiên Phàm Tông đã không còn, ta cũng không có địa phương để đi.

Khúc Du trong lòng nhiều hơn một loại nhu hòa, nàng cho tới bây giờ đều không phải là một người đa sầu đa cảm, cũng không phải một người giỏi về thương hại người khác. Có lẽ là nàng cho tới bây giờ đều không đi lý giải người khác sinh hoạt, tính mạng của nàng chỉ có con đường tu luyện. Cái khác, đều là vì con đường tu luyện mà tồn tại.

Nàng ôn nhu nói:

- Ngươi biết chúng ta nơi này vì sao không gọi Thần giới mà gọi là Thần vực sao?

Không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, nàng liền giải thích:

- Vốn nơi này cũng gọi là Thần giới, nghe nói tại thật lâu trước, bầu trời Thần giới đột ngột xuất hiện một đạo khe nứt, trong khe rơi xuống một cổ thi thể. Cỗ thi thể kia tràn ngập lấy một loại mênh mông vô biên to lớn khí tức, kinh khủng kia uy áp, để cho hết thảy Thần giới tu sĩ đều phải phủ phục trên mặt đất.

Về sau cỗ thi thể kia hạ xuống rơi vào bên trên Cát Hải, Cát Hải nước biển trong nháy mắt đã bị nhuộm thành màu hồng nhạt, sau đó Cát Hải không ngừng thôn phệ chung quanh lục địa, không ngừng khuếch tán... Đến cuối cùng Cát Hải lại đem Thần giới hóa thành hai nửa, phân nửa chính là thần vực của chúng ta bây giờ, còn có một nửa kia kêu là Thần Lục.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ lay động không dứt, một cổ thi thể máu, liền đem Thần giới nước biển nhiễm đỏ, đây là cái gì thi thể?

Khúc Du tiếp tục nói:

- Cát Hải tại nước biển bị nhuộm đỏ sau đó, càng trở nên diện tích vô biên, căn bản cũng không có bên góc. Hơn nữa nước biển cả lông ngỗng đều không nổi được, bất luận kẻ nào chỉ cần đi vào Cát Hải, cũng sẽ bị cuồng bạo áp lực đến chết. Về sau Cát Hải tên đã bị đổi tên thành Tịch Diệt Hải, ý tứ là Tịch Diệt tất cả sinh mệnh.

- Thanh Hải Đạo là có ý gì?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

Khúc Du giải thích:

- Mỗi qua mười vạn năm, trong Tịch Diệt Hải màu hồng nhạt nước biển sẽ xuất hiện một cái Thanh Triệt thông đạo. trong suốt hải đạo không có bất kỳ nguy hiểm, chẳng những nước biển xanh lam, đội thuyền đi lại ở phía trên, cũng vậy không có bất kỳ áp lực. Nghe đồn cái lối đi này trực tiếp đi thông Thần Lục, rất nhiều người muốn rời khỏi thần vực đi tới Thần Lục liền có thể từ nhánh Thanh Hải Đạo nơi này rời đi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ vui vẻ, vội vàng hỏi:

- Lần trước Thanh Hải Đạo xuất hiện là lúc nào?

Khúc Du cũng không có Mạc Vô Kỵ vui mừng như vậy, mà là than thở:

- Lần trước Thanh Hải Đạo xuất hiện là ở hơn chín vạn năm trước, lần này cũng nhanh, cụ thể là mấy nghìn năm hay là mấy trăm năm ta cũng không biết.

- Đa tạ Khúc sư tỷ, ta quyết định đi tới Thần Lục. Được rồi, mấy năm nay người đi tới Thần Lục nhiều hay không? Hoặc là người tới được Thần Lục có nhiều hay không?

Mạc Vô Kỵ nói cảm tạ.

Thần vực đã không còn nơi cho hắn sống yên ổn, hắn không đi Thần Lục có thể đi chỗ nào?

Mặc dù biết Mạc Vô Kỵ chỉ có thể đi Thần Lục, Khúc Du vẫn là áy náy nói:

- Vô số năm qua, chỉ biết hai bên Tịch Diệt Hải là thần vực cùng Thần Lục. Cũng vậy có vô số người đi qua, hoặc là bên kia cũng vậy có vô số người đến. Cho tới bây giờ cũng không có nghe nói qua có người Thần Lục tới thần vực, cũng không có nghe nói qua có người thần vực tới Thần Lục. Rất nhiều người đều nói, Tịch Diệt Hải khoảng cách, căn bản cũng không phải là 100 năm có thể qua sông được.

Khúc Du rất muốn trợ giúp Mạc Vô Kỵ, nàng không biết hắn là từ đâu mà giúp.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cảm kích nói:

- Đa tạ Khúc sư tỷ, chúng ta từ biệt tại đây nha.

- Chờ một chút đã nè...

Khúc Du gọi Mạc Vô Kỵ lại, nàng lấy ra một cái băng vệ sinh… à, nàng lấy nhầm rồi… chờ chút… cất vào, lại lấy ra một cái mặt nạ pháp bảo, mang theo một mùi thơm ngát nhàn nhạt đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Đây là một món mặt nạ trung phẩm thần khí, tặng cho ngươi sao?, trạng huống của ngươi bây giờ so với ta càng cần nó hơn. Còn có cái này...

Nói xong, Khúc Du lại lấy ra một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Đây là một cái thượng phẩm thần linh mạch, ta ở bên trong này ngẫu nhiên lấy được, ngươi sau này căn bản cũng không có đi ra ngoài tìm tài nguyên tu luyện, cái này cũng tặng cho ngươi...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 931: Tặng Quà Cho Gái

- Ta không có khả năng lấy thứ này.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng từ chối cái nhẫn của Khúc Du.

Coi như là Thần Vương giữa đó tặng lễ, một cái thượng phẩm thần linh mạch cũng là đỉnh cấp đại lễ. Một phần tông môn nhỏ thậm chí sẽ vì một cái trung phẩm thần linh mạch đại chiến một trận, huống chi là một thượng phẩm thần linh mạch?

Nếu như nơi này không phải là Thần Vực Sào mới ấp trứng, Mạc Vô Kỵ khẳng định Khúc Du cũng không cách nào thu được vật trân quý như vậy.

- Mạc sư huynh, ngươi thân bị thương nặng, cần tìm nơi khôi phục gấp. Ta tốt xấu vẫn là đệ tử nòng cốt của Vong Xuyên đạo môn, chỉ cần tìm được đồng môn, là có thể tiếp tục tìm kiếm tài nguyên tu luyện.

Khúc Du không có tiếp nhận chiếc nhẫn Mạc Vô Kỵ trả cho nàng.

Mạc Vô Kỵ mặt toát mồ hôi nói:

- Cô đã cứu ta một mạng, còn muốn đưa ta thần linh mạch, Mạc Vô Kỵ thật sự là chịu ân không nổi.

Khúc Du khẽ mỉm cười:

- Nếu mà nếu không phải là trước đây nhờ ngươi cứu ta, ta Khúc Du sớm đã không có mệnh. Mạc sư huynh, chúng ta sau này còn gặp lại....

Khúc Du nói đến đây, nguyên bản sắc mặt hơi trắng bỗng nhiên trở nên tro nguội, sau đó trực tiếp té trên mặt đất, không còn có tri giác.

Một loại hương vị ngọt ngào khí tức nhàn nhạt bị Mạc Vô Kỵ nghe thấy được, trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh. Hắn bản thân có hóa độc lạc, tu luyện đến nay, cũng không biết gặp qua bao nhiêu độc. Thậm chí không phải là tinh khiết độc, chỉ là đồ đạc ăn mòn mạch lạc hắn cũng đã gặp qua.

Loại hương vị ngọt ngào khí tức này Mạc Vô Kỵ vừa nghe tới, cũng biết là độc.

Vừa rồi Ngạn Năng mũi tên kia bắn trúng sau lưng Khúc Du, độc kia hiển nhiên là do một mũi tên này mang tới.

Hoàn hảo gặp phải chính là hắn Mạc Vô Kỵ, hắn không sợ nhất chính là các loại các dạng độc. Mạc Vô Kỵ ngồi xuống, đưa tay trùm lên vết thương phía sau Khúc Du.

Hóa độc lạc vận chuyển, từng đạo độc tố bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi.

Hơn mười hô hấp sau, Mạc Vô Kỵ liền buông lỏng tay ra. Hắn trong lòng cũng là lay động không dứt, thảo nào là đệ tử nòng cốt của đại tông môn, Khúc Du cư nhiên bản thân có một trăm lẻ năm nhánh Linh Lạc nha.

Tu sĩ Thác Mạch sau đó, Linh Lạc trên căn bản là sẽ không tăng thêm nữa. Bản thân có một trăm lẻ năm nhánh Linh Lạc, tuyệt đối là thiên tài trong thiên tài.

Khúc Du mở mắt, nàng thấy Mạc Vô Kỵ đang ở bên người nàng, nhanh chóng nhảy lên một cái. Làm cho nàng kinh dị là, vết thương lúc trước nàng chữa trị có chút chậm rãi, lúc này đã hầu như đã bình phục.

- Ta trúng độc sao?

Khúc Du lập tức hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đúng vậy, mũi tên của Ngạn Năng có kịch độc. Cũng may ta có thể hóa độc, giúp cô giải rồi...

Nghe được bản thân độc là Mạc Vô Kỵ giải ra, sắc mặt Khúc Du nhất thời không tự nhiên lại. Mạc Vô Kỵ không có dùng đan dược giúp nàng giải độc, ý tứ kia chính là, thân thể của nàng đã bị Mạc Vô Kỵ kiểm tra hết qua một lần.

Nghĩ tới đây, Khúc Du lại cũng ngây ngô không được nữa, nàng nhanh chóng nói:

- Cảm ơn Mạc sư huynh, ta phải đi đây.

- Chờ một chút...

Mạc Vô Kỵ gọi lại Khúc Du, đồng thời lấy ra một cái hộp ngọc, đánh lên các loại cấm chế nói:

- Cái này tặng cho cô sao?, đừng mở ra ở trước mặt người khác.

- Tốt, hẹn gặp lại.

Khúc Du thân hình lóe lên, trực tiếp từ tại chỗ bỏ chạy. Mạc Vô Kỵ tặng cho nàng một cái hộp ngọc nàng cũng xấu hổ không để ý, cho nên cũng không có cự tuyệt.

- Cảm ơn.

Khúc Du sau khi rời đi, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ hướng về phía phương hướng Khúc Du ly khai ôm quyền một cái.

Càng làm cho hắn tin tưởng vững chắc, tại thời điểm chính bản thân đủ khả năng, trợ giúp người khác một cái, có đôi khi chính là trợ giúp chính bản thân.

Nếu mà trước đây hắn không có ra tay trợ giúp Khúc Du, Khúc Du cũng sẽ không cùng đến cứu hắn.

Khúc Du ý tứ Mạc Vô Kỵ hiểu rõ, đó là bảo hắn trốn ở Thần Vực Sào mới ấp trứng mấy trăm năm, sau đó lại nghĩ biện pháp rời đi nơi này.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không nghĩ như vậy, hắn hi vọng lập tức liền rời đi nơi này.

Mới ấp trứng Thần Vực Sào đích xác rất to lớn, Mạc Vô Kỵ lại không muốn tiếp tục ở tại chỗ này. Thiên Phàm Tông có thể khẳng định rất khó tồn tại, hắn ở tại chỗ này, ngoại trừ chờ chết còn có thể làm cái gì?

Nếu là Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ lực ảnh hưởng khá lớn, nói không chừng bọn họ đều có thể để cho Thần Vương tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng.

Đích xác, loại khả năng này không lớn. Mạc Vô Kỵ cũng không dám đánh cuộc, hắn hi vọng càng sớm đi càng tốt.

Cho nên cùng Khúc Du tách ra sau đó, Mạc Vô Kỵ lập tức rời đi nơi này, hắn muốn đi tìm tìm Khổ Thái, lúc đi, hắn cũng muốn đem Khổ Thái mang đi.

...

Nửa ngày sau đó, Khúc Du mới ngừng lại tại một chỗ thung lũng, sắc mặt nàng vẫn như cũ có chút mất tự nhiên. Nàng là đệ tử nòng cốt của Vong Xuyên đạo môn, lại là đệ nhất mỹ nữ của Vong Xuyên đạo môn. Tự nhiên có đông đảo thiên tài theo đuổi, nhưng nàng vẫn không có để ở trong lòng.

Muốn nói nguyên nhân trong đó, cái thứ nhất là bởi vì nàng tư tưởng quá truyền thống, không thích các thiên tài có đông đảo đạo lữ.

Đừng xem Thần giới rất nhiều thiên tài thoạt nhìn tuổi còn trẻ không gì sánh được, trên thực tế những người này không biết từng có bao nhiêu

đạo lữ. Từ Tu Chân Giới đến Thần giới, phải trải qua bao nhiêu năm tháng? Những thứ này trong năm tháng, những người này thay đổi quá nhiều đạo lữ. Nghĩ đến đây cái, khiến cho Khúc Du có chút chán ghét.

Cái nguyên nhân thứ hai, là bởi vì nàng cho tới bây giờ cũng không có gặp được người mình vừa ý. Thế nhưng điều làm cho nàng không có nghĩ tới là, ở trong lúc vô ý bị Mạc Vô Kỵ nhìn thấy hết thân thể của chính mình, điều này làm cho chính nàng cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

Mạc Vô Kỵ là ân nhân cứu mạng của nàng, cũng là người nàng cứu. Điều nàng duy nhất có thể làm, chính là sau này đừng lại có bất kỳ liên quan gì với người ấy.

Khúc Du thở dài, lại đem những thứ tạp niệm trong này đầu để qua một bên. Mạc Vô Kỵ còn có thể sống sót hay không vẫn là hai việc khác nhau, đừng xem nàng đang an ủi Mạc Vô Kỵ, trên thực tế nàng rõ ràng hơn, Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ nhiều thiên tài bị giết như vậy, rất có thể kinh động hai tông môn Thần Vương. Một khi hai tông môn Thần Vương tiến đến tìm kiếm Mạc Vô Kỵ, vậy Mạc Vô Kỵ liền không có chỗ ẩn nấp.

Nhưng nàng lại không thể bảo Mạc Vô Kỵ hiện tại ly khai, để cho Mạc Vô Kỵ hiện tại ly khai cái chỗ này, đó chính là để cho Mạc Vô Kỵ chết sớm một chút.

Lắc đầu, nàng lại lấy ra hộp ngọc Mạc Vô Kỵ đưa cho nàng, tiện tay mở ra.

Mạc Vô Kỵ cứu nàng, nàng cũng đã cứu Mạc Vô Kỵ, sau đó lại tặng cho hắn một món trung phẩm thần khí mặt nạ duy nhất của bản thân cho Mạc Vô Kỵ, thêm một cái thượng phẩm thần linh mạch nữa, nàng tin tưởng đã coi như là báo đáp xong ân cứu mạng của Mạc Vô Kỵ.

Cơ mà khi Khúc Du thấy bát giác tinh thạch trong hộp ngọc đạo vận lưu chuyển này sau đó, tay nàng run lên, thiếu chút nữa đem hộp ngọc

này đánh rơi ở trên mặt đất.

- Hỗn Độn Thần Cách tinh?

Khúc Du kinh hô một tiếng, nhanh chóng đóng hộp ngọc.

Trong lòng nàng vẫn như cũ phanh phanh nhảy loạn, là ai tiện tay sẽ đem Hỗn Độn Thần Cách tinh đưa ra? Nếu như nói bên trong thần vực còn có cái gì trân quý nhất, Hỗn Độn Thần Cách tinh này hiển nhiên là một trong số đó.

Hỗn Độn Thần Cách tinh vẫn tồn tại ở trong truyền thuyết, mà hôm nay nàng dĩ nhiên tận mắt thấy, còn bị người ta tiện tay tặng cho nàng.

Nếu là trước lúc này, nếu mà nàng nghe nói có người cả Hỗn Độn Thần Cách tinh cũng sẽ đưa cho người xa lạ, nàng Khúc Du là người thứ nhất không tin.

Hiện tại, tín niệm của nàng đã dao động.

Đủ qua mấy chục hô hấp thời gian, Khúc Du mới thở dài một hơi. Thần vực thiên tài đông đảo, nàng gặp quá nhiều người nổi bật. Chính là nàng Vong Xuyên đạo môn thiên tài con cưng cũng không chỉ một vị, nàng tin tưởng không có bất cứ người nào báo đáp ân cứu mạng khí phách như Mạc Vô Kỵ.

Nàng nghe quen câu ân cứu mạng liều mình tương báo, chân chính có thể làm được, nàng còn thật chưa từng thấy qua mấy ai.

Nghĩ đến chính bản thân xuất ra một cái thượng phẩm thần linh mạch, cảm thấy sẽ không lại thiếu Mạc Vô Kỵ cái gì, hiện tại nàng mới biết được, nàng thiếu Mạc Vô Kỵ chính là càng ngày càng nhiều.

Một cái Hỗn Độn Thần Cách tinh là bao nhiêu thượng phẩm thần linh mạch có thể đổi lại? Coi như là nhiều hơn nữa thượng phẩm thần linh mạch, không, chính là vô số cực phẩm thần linh mạch, cũng sẽ không có người xuất ra Hỗn Độn Thần Cách tinh.

Đối với Mạc Vô Kỵ một người còn không có ngưng tụ Thần Cách như vậy mà nói, đưa ra Hỗn Độn Thần Cách tinh, là điều người khác có thể làm được sao?

Không được, loại vật này tuyệt đối không thể nhận.

Dù cho Khúc Du trong lòng cực độ muốn nhận lấy Hỗn Độn Thần Cách tinh, thế nhưng là nàng biết, chính bản thân nếu quả như thật thu lấy, vậy thì quá tham lam một chút.

Khúc Du nhanh chóng thu hồi Hỗn Độn Thần Cách tinh, tăng nhanh tốc độ trở về cấp bách lẩn trốn. Nửa ngày sau đó, khi Khúc Du lần nữa trở lại địa phương cùng Mạc Vô Kỵ tách ra, Mạc Vô Kỵ sớm đã không còn ở đó.

Khúc Du biết Mạc Vô Kỵ là thật tâm tặng mình, nàng tại tại chỗ cũng cúi người hành lễ, lúc này mới lần nữa bỏ chạy.

Đã có Hỗn Độn Thần Cách tinh, nàng có thể ngưng tụ ra Thần Cách cường đại nhất thần vực.

....

Nếu như là chuyện bình thường, dù cho biết mình hắn là không dùng được Thần Cách tinh, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không lại đem Hỗn Độn Thần Cách tinh đưa ra tặng. Hắn không phải là cái người phá sản này.

Khúc Du đối với hắn ân cứu mạng, đưa ra một quả Hỗn Độn Thần Cách tinh lại có cái gì? Thứ tốt hắn rất nhiều, nếu như ngay cả mệnh cũng không có, thứ tốt giữ lại có chỗ lợi gì?

Hơn nữa hắn đưa ra Hỗn Độn Thần Cách tinh còn có một nguyên nhân khác, đó chính là chuyện Khúc Du cứu hắn đã bị người khác biết. Một khi Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ thông qua chuyện này hướng Vong Xuyên đạo môn tạo áp lực, đối với Khúc Du mà nói cũng không phải là cái gì chuyện tốt.

Hắn đưa ra Hỗn Độn Thần Cách tinh để cho Khúc Du ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách thăng cấp Thiên Thần, vậy đối với toàn bộ Vong Xuyên đạo môn mà nói, Khúc Du chính là đối tượng đệ nhất phải bảo vệ.

Cộng thêm Khúc Du tặng đồ cho hắn không chút nào keo kiệt, hắn một cái nam tử há có thể so với một nữ nhân còn keo kiệt hơn?

...

Bởi vì Phong Độn Thuật hoàn toàn tiến vào Phong Di cấp độ, chỉ hơn một tháng, Mạc Vô Kỵ liền lần nữa hạ xuống rơi vào phiến sa mạc Khổ Thái tu luyện.

Không chỉ như thế, thời gian một tháng, tại dưới sự trợ giúp của Hồng Mông Sinh Tức cùng Sinh Cơ Lạc, Mạc Vô Kỵ thương thế đã bình phục phân nửa. Chí ít ngoài mặt không còn là thê thảm dáng dấp một tháng trước xương trắng lộ ra ngoài, huyết nhục không rõ, cả dung mạo đều phân biệt không được.

Chỉ là cánh tay hắn bởi vì bị nổ tung, khôi phục tương đối chậm.

Thần Vực Sào mới ấp trứng mở ra có đã hơn một năm thời gian, phiến địa phương sớm đã không còn vết chân, người tiến vào đều thâm nhập thần vực sào trong chỗ sâu.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng trốn vào sa mạc trong, khi hắn đi tới chỗ trước đây cùng Khổ Thái ẩn núp bế quan tu luyện thì, lập tức sắc mặt đại biến.

Hắc ám không gian sớm bị phá hư, cả một tia hắc ám quy tắc cũng vậy không tồn tại. Khổ Thái càng là không có bất kỳ thân ảnh, hiển nhiên đi lâu ngày rồi.

Chung quanh hỗn loạn tình cảnh, cho thấy nơi này đã từng có qua một hồi đại chiến. Vừa nghĩ tới Khổ Thái chỉ có thực lực Dục Thần sơ kỳ, Mạc Vô Kỵ chính là trong lòng khẩn trương.

Tại xung quanh phiến sa mạc tìm tòi đủ năm ngày sau, tin tức gửi cho Khổ Thái cũng không có bất kỳ hồi âm, Mạc Vô Kỵ bỏ qua tiếp tục tìm tòi. Hắn biết vô luận Khổ Thái sống hay chết, đều không phải là hắn có thể khống chế.

Mạc Vô Kỵ dứt khoát xoay người, nhanh chóng trốn xa phiến sa mạc, phương hướng hắn đi tới là cửa vào Thần Vực Sào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 932: Thần Vực Đệ Nhất Thần Vương

Lối vào Thần Vực Sào mới ấp trứng, Mạc Vô Kỵ trốn ở chỗ này nửa tháng. Bởi vì đối với Phong Độn Thuật giác ngộ, Mạc Vô Kỵ lúc này cơ hồ là cùng gió nhẹ chung quanh dung hợp làm nhất thể. Trừ phi có người biết hắn trốn ở chỗ này, dùng thần niệm có thể kiểm tra, bằng không thật đúng là rất khó phát hiện sự hiện hữu của hắn.

Để cho Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ là, dù cho hắn ở chỗ này chờ nửa tháng, tránh né cũng phi thường ẩn nấp, nhưng chỉ có ra không được.

Nguyên nhân là Thần Vực Sào mới ấp trứng cửa vào là một cái hộ trận, Phong Di của hắn cường đại hơn nữa, cũng phải chờ có người mở ra cái hộ trận cửa vào này, hắn mới có thể thi triển Phong Di.

Chỉ cần có người từ bên ngoài tiến đến, hoặc là từ bên trong đi ra ngoài, Mạc Vô Kỵ lúc này liền có thể Phong Di đi. Nhưng bây giờ mới ấp trứng Thần Vực Sào mở ra đã hơn một năm, nên vào đều tiến vào rồi. Về phần đi ra ngoài, ha ha, người nào tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng sau đó sẽ suy nghĩ đi ra ngoài?

Trừ hắn Mạc Vô Kỵ.

Bất đắc dĩ là, Mạc Vô Kỵ không có bất kỳ lựa chọn, hắn chỉ có thể ở nơi này ẩn giấu tìm kiếm đi ra cơ hội.

Lại là nửa tháng thời gian đi qua, Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ lấy cần phải tiếp tục chờ bao lâu, một bóng người vọt tới.

Là Loan Hồn Thần Phủ đệ tử, Mạc Vô Kỵ vừa nhìn thấy tu sĩ này xông tới, trước tiên liền muốn động thủ giết chết đối phương.

Tại hắn động thủ trong nháy mắt, hắn đột nhiên hiểu rõ một việc, nhịn được động thủ.

Loan Hồn Thần Phủ tu sĩ xuất hiện ở nơi này, hiển nhiên là muốn đi ra ngoài. Tại sao muốn đi ra ngoài? Mục đích chỉ có một, báo tin. Mình giết nhiều Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ thiên tài đệ tử như vậy, nếu mà bọn họ không lại đem chuyện này báo tin đi ra ngoài, đó mới là chuyện lạ.

Tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng sau đó, thì không cách nào cùng ngoại giới truyền tin. Muốn báo tin, nhất định phải phải rời đi trước ấp trứng Thần Vực Sào.

Về phần tại sao chậm hơn một tháng so với hắn, đó là bởi vì hắn Phong Di thật sự là quá nhanh, mình tới nơi này một tháng sau, người đối phương mới tới.

Quả nhiên người này Loan Hồn Thần Phủ đệ tử tới lối vào sau đó, trực tiếp lấy ra ngọc bài mở ra hộ trận.

Mạc Vô Kỵ tại trong nháy mắt tên đệ tử này mở ra hộ trận, dung hợp tới trong gió nhẹ cùng nhau biến mất.

Tên đệ tử này vừa ra đến, trước tiên chính là bắn ra một đạo khẩn cấp đưa tin phù. Về phần Mạc Vô Kỵ hóa thành gió nhẹ từ bên cạnh hắn dời đi, hắn là nửa điểm cũng không có chú ý.

...

Thần Vực Sào thiên địa quảng trường, Thần Vương điện.

Nơi này là địa phương Thần Vực Sào Thần Vương tụ tập nghị sự, dưới tình hình chung, Thần Vương điện có thể ngồi trên hai mươi Thần Vương, đã là phi thường rất giỏi.

Mà giờ khắc này, Thần Vương trong điện chí ít ngồi bốn mươi tên Thần Vương, toàn bộ thần vực một phần ba Thần Vương hầu như đều

đến nơi này. Hơn nữa vị trí cao nhất vốn vẫn không ai ngồi, cũng đã ngồi một người trung niên nam tử.

Trung niên nam tử này tóc dài, lại có 1 bộ râu tím cực kỳ xinh đẹp. Bất chấp lúc này hắn không nói gì, thế nhưng hết thảy đang ngồi Thần Vương đều có thể cảm nhận được sự phẫn nộ của hắn.

Cho dù là Vô Kiệt Thần Vương, lúc này cũng vậy không dám nói gì.

Tất cả mọi người biết tử tu nam tử trung niên là ai, thần vực thập đại thần vương đứng đầu Ly Thiên Thần Vương. Ly Thiên Thần Vương vẫn thường ở Ly Thiên cung, rất ít xuất hiện ở thần vực. Như bây giờ xuất hiện ở Thần Vực Sào, càng là chuyện có một không hai.

Bình thường Thần Vực Sào mới ấp trứng mở ra, Ly Thiên cung cũng chỉ có số rất ít đệ tử trước tới tham gia. Bọn họ không tham gia tỷ đấu, bởi vì người tới ít, đều là trực tiếp tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng.

Ly Thiên Thần Vương nghe nói đã là Thần Vương viên mãn, tại toàn bộ thần vực, ngoại trừ Viêm Linh Thần Vương, không có bất kỳ Thần Vương có thể ở dưới thủ hạ của Ly Thiên Thần Vương đỡ được ba chiêu.

Một lúc lâu sau đó, Ly Thiên Thần Vương mới chậm rãi nói:

- Ta thực sự rất là thất vọng, ta thần vực vô số năm qua, hầu như cũng không có Thần Vương mới sinh ra. Hiện tại thật vất vả xuất hiện một cái Bàng Cật, cư nhiên bị giết ở tại Thần Vực Sào. Diêm Đình, Dạ Tát còn có Dịch Minh Thần Vương, ba người các ngươi động thủ, nguyên nhân các ngươi cũng nói một chút sao?. Vừa rồi cái loại nguyên nhân này lừa gạt mọi người cũng không cần nói, thế giới này người thông minh không phải là chỉ có ba người các ngươi.

Diêm Đình, Dạ Tát cùng Dịch Minh Thần Vương ba người đều là trầm mặc, nếu mà bọn họ biết Ly Thiên Thần Vương sẽ quản Bàng Cật sự tình, bọn họ cũng sẽ không lỗ mãng vây giết Bàng Cật như vậy.

Ly Thiên Thần Vương thở dài một tiếng:

- Năm đó ta cũng đã nói, ta thần vực Thần Vương rất thưa thớt, bất luận kẻ nào chỉ cần thăng cấp tới rồi Thần Vương, đều là lương đống của ta thần vực. Nhưng mà không ai nghe lời của ta, vây giết Thần Vương sự tình cư nhiên công khai phát sinh ở Thần Vực Sào, ai... Có lẽ ta đã già rồi, không còn có người nhớ kỹ lời ta năm đó đã nói...

Ngoại trừ bộ phận người cũng không phải hiểu rõ vô cùng Ly Thiên, tuyệt đại đa số Thần Vương nghe Ly Thiên Thần Vương nói sau đó, đều là kinh hồn táng đảm.

Nếu mà Ly Thiên Thần Vương đều già rồi, vậy toàn bộ thần vực cũng không có Thần Vương tuổi trẻ.

Vô Kiệt Thần Vương thở dài một tiếng, hắn biết mình nhất định phải đứng ra, nếu không Diêm Đình Thần Vương mấy người liền phải bị phạt.

- Ta nói vài câu sao?.

Vô Kiệt Thần Vương đứng dậy.

Vô Kiệt Thần Vương tại bên trong thập đại Thần Vương bài danh thứ ba, hắn đứng ra nói chuyện, Ly Thiên Thần Vương cũng phải cấp cho vài phần mặt mũi.

- Các vị đạo hữu, Ly Thiên huynh cũng không có nói sai, ta thần vực mỗi một cái Thần Vương đều là cực kỳ trân quý. Nếu mà mọi người có một chút nhỏ cừu hận, liền động thủ giết chóc nói, vậy ta thần vực chung quy có một ngày sẽ hủy bởi trong tay tự chúng ta. Lần này giết Bàng Cật Thần Vương, đích thật là Diêm Đình ba người thiếu sót cân nhắc.

Vô Kiệt Thần Vương đầu tiên là khẳng định một cái Ly Thiên Thần Vương nói.

Nói xong lời nói này sau đó, Vô Kiệt Thần Vương mới đúng Ly Thiên Thần Vương liền ôm quyền nói:

- Ly Thiên huynh, người mất đã qua đời. Nếu như chúng ta lại xử phạt Diêm Đình, Dịch Minh cùng Dạ Tát ba gã Thần Vương, đối với ta thần vực càng là đại mất mát.Ly Thiên Thần Vương thở dài một tiếng, ngẩng đầu nhìn trong hư không nói:

- Các vị cho là ta thần vực Thần Vực Sào không ngừng ấp trứng là chuyện tốt sao? Trên thực tế chúng ta Thần Vực Sào mỗi ấp trứng một lần, chúng ta thần vực liền khoảng cách nguy hiểm gần một lần...

Nếu mà có thể, hắn thực sự nếu muốn giết ba người Diêm Đình Thần Vương. Chỉ là hắn biết hắn không có khả năng làm như vậy, nếu mà hắn làm như vậy, vậy chỉ có thể là để cho thần vực thương tổn lớn hơn nữa.

Vài tên Thần Vương ngồi nhích về phía trước vội vàng hỏi:

- Ly Thiên huynh, vậy là làm sao?

Ly Thiên khoát tay áo:

- Mọi người nỗ lực tu luyện sao?, chung quy có một ngày, chúng ta cũng chỉ là quân cờ của người khác. Cho nên ta hi vọng, từ hôm nay trở đi, bên trong ta thần vực không còn có sự tình Thần Vương giữa đó tàn sát lẫn nhau. Diêm Đình, Dịch Minh, Dạ Tát ba người các ngươi phạm phải sai lầm lớn. Nếu là bên trong thần vực mỗi một cái Thần Vương cũng như các ngươi như vậy, bản thân chi tư, ta thần vực sẽ tiêu tán nhanh hơn...

Ly Thiên vốn định cảnh cáo ba người này, không nên đi đối phó Thiên Phàm Tông. Bất quá nghĩ đến Bàng Cật Thần Vương vẫn lạc, Thiên Phàm Tông cùng hai đại tông môn là sinh tử chi thù, nếu mà lưu lại Thiên Phàm Tông, sau cùng đúng là vô cùng khó quản lý. đau dài không bằng đau ngắn, khiến cho Thiên Phàm Tông trở thành quá khứ sao?.

Ly Thiên mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, Diêm Đình Thần Vương bỗng đứng lên...

- Diêm Đình, ngươi còn không nhanh chóng ngồi xuống.

Vô Kiệt Thần Vương thấy Diêm Đình Thần Vương lại còn mang theo lửa giận đứng lên, lập tức mắng.

Diêm Đình Thần Vương đối với Vô Kiệt Thần Vương liền ôm quyền, lúc này mới đối với Ly Thiên Thần Vương ôm quyền nói:

- Ly Thiên Thần Vương, ta vừa mới nhận được tin tức, tại bên trong mới ấp trứng Thần Vực Sào, Loan Hồn Thần Phủ cùng Cửu Diễn Thần Tông 47 đệ tử, bị một người đệ tử của Thiên Phàm Tông giết chóc hầu như không còn.

Nghe đến đây tin tức, Dạ Tát Thần Vương cũng gấp thiết đứng lên, kinh sợ nảy ra hỏi:

- Á đù! Diêm Đình, ngươi nói là thật?

- Việc này chuẩn không cần chỉnh, trận hỗn chiến này rất nhiều người đều mắt thấy. Ta Loan Hồn Thần Phủ chỉ còn lại có một tên là Thang Vô Trận, còn bị thương nặng tại thân. Ngươi Cửu Diễn Thần Tông, cũng vậy chỉ còn lại có một tên Dục Thần đệ tử, người đệ tử kia còn linh mạch bị hủy...

Diêm Đình Thần Vương nói để cho liền Dạ Tát Thần Vương con ngươi đều đỏ lên, trên thực tế Thần Vực Sào mới ấp trứng là rất không nguy hiểm, hơn nữa bí cảnh nước béo lớn nhất.

Trên cơ bản bên trong loại này bí cảnh, đều là các đại tông môn đỉnh cấp thiên tài đệ tử. Chính là Loan Hồn Thần Phủ cùng Cửu Diễn Thần Tông loại này đỉnh cấp đại tông môn, cũng không có bao nhiêu danh ngạch tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng.

Mạc Vô Kỵ một người liền giết mười mấy, vậy đối với một cái tông môn mà nói, tuyệt đối là tổn thất vô cùng lớn.

- Ngươi nói Thiên Phàm Tông Mạc Vô Kỵ, một người giết bốn năm mươi thiên tài đệ tử? Mạc Vô Kỵ tu vi làm sao?

Ly Thiên Thần Vương kinh ngạc hỏi.

- Mạc Vô Kỵ hắn là thực lực Dục Thần tầng chín tả hữu, thế nhưng hắn tu luyện Thiên Phàm Quyết, tu vi rất biết ẩn nấp.

Diêm Đình Thần Vương hồi đáp, trong tầm hiểu biết của hắn, Mạc Vô Kỵ chính là Dục Thần chín tầng.

- Vậy hắn giết 47 người, có Thiên Thần hay không?

Ly Thiên Thần Vương bộc phát kinh ngạc, Dục Thần chín tầng bên trong hỗn chiến giết hơn bốn mươi thiên tài đệ tử, thực lực này phải cường đại cỡ nào?

Diêm Đình Thần Vương nói lần nữa:

- Căn cứ tin tức ta đạt được, trong đó còn có năm tên Thiên Thần, Mạc Vô Kỵ này cực kỳ gian trá, hắn dùng kế trước hết giết năm tên Thiên Thần, lúc này mới dùng thủ đoạn liều mạng giết hơn bốn mươi thiên tài đệ tử còn lại.

Ly Thiên Thần Vương trong lòng nhấc lên kinh đào hãi lãng, coi như là hắn thời điểm Dục Thần chín tầng, cũng không cách nào tại vây công giết chết bốn mươi hai cái Dục Thần tu sĩ cùng năm Thiên Thần tu sĩ.

- Ly Thiên Thần Vương, ta hi vọng có thể đi vào Thần Vực Sào mới ấp trứng, đem Mạc Vô Kỵ này lôi ra đến. Nếu để cho hắn tiếp tục ở lại mới ấp trứng Thần Vực Sào, ta Loan Hồn Thần Phủ đệ tử nói không chừng sẽ tổn thất càng thêm thảm trọng.

Diêm Đình Thần Vương mạnh mẽ đè nén xuống sát cơ của mình nói.

Mới ấp trứng Thần Vực Sào chỉ có Thiên Thần cùng Dục Thần đệ tử đi vào, đây cũng là thập đại thần vương cộng đồng hiệp thương mà có.

Ly Thiên Thần Vương trầm ngâm chỉ chốc lát nói:

- Có thể, ta cũng sẽ tiến vào mới ấp trứng Thần Vực Sào xem. Còn có, vô luận là ai, nếu mà tìm được Mạc Vô Kỵ, không nên động thủ, ta hi vọng có thể xem hắn một chút.

- Dà.

Tuy rằng Diêm Đình Thần Vương cùng Dạ Tát Thần Vương rất là bất đắc dĩ, hắn còn phải đồng ý. Ly Thiên Thần Vương cường đại a, coi như là hắn mười cái Diêm Đình Thần Vương liên thủ, cũng không đủ người ta giết.

...

Mạc Vô Kỵ không biết thần vực đệ nhất Thần Vương Ly Thiên muốn gặp hắn, lúc này hắn đã tại Thần Vực Sào Phong Di mấy ngày. Đoạn thời gian này, hắn từ không dừng lại nghỉ ngơi, ngoại trừ chữa thương chính là Phong Di.

Hắn muốn muốn mau rời khỏi Thần Vực Sào, chỉ là Thần Vực Sào quá to lớn, dù cho hắn không ngừng Phong Di, địa phương đập vào mắt hắn vẫn là một mảnh hoang vu Thần Vực Sào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 933: Hỗn Độn Thần Cách

Tại bên trong Thần Vực Sào bỏ chạy, Mạc Vô Kỵ dọc theo đường đi không biết gặp phải bao nhiêu yêu thú cường đại, hắn thật sự bằng vào Phong Di vô ảnh vô hình trốn khỏi một kiếp lại một kiếp. Bốn tháng sau đó, hắn đi ra Thần Vực Sào.

Rời đi Thần Vực Sào, thương thế cũng đã toàn bộ khang phục, Mạc Vô Kỵ cũng vậy không có nửa điểm mừng rỡ. Mấy tháng này, Mạc Vô Kỵ bất chấp đi đường, hắn đối với tu luyện là nửa điểm cũng không có bỏ xuống. Vài tháng trôi qua, thần nguyên của hắn ngoại trừ ngưng luyện một một chút ra, tu vi không có nửa điểm tiến bộ.

Phải biết rằng hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, là tùy thời tùy chỗ đều có thể tu luyện, một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc hình thành Chu Thiên tuần hoàn, tại trong quá trình Phong Di cũng có thể hấp thu Thần Linh Khí tu luyện.

Dựa theo kế hoạch Mạc Vô Kỵ, nửa năm thời gian, dù cho hắn không cách nào bước vào Dục Thần tầng bốn, muốn bước vào Dục Thần ba tầng trung kỳ cũng có thể là không có vấn đề. Sự thực cùng ý nghĩ chênh lệch quá lớn, vài tháng trôi qua, hắn vẫn là tại Dục Thần ba tầng sơ kỳ bồi hồi.

Rời đi Thần Vực Sào sau đó, Mạc Vô Kỵ đình chỉ tu luyện, tại trước khi tìm ra nguyên nhân bản thân tu luyện không cách nào tiến bộ, lãng phí thời gian tu luyện, cũng là uổng công. Để cho hắn tốn vài trăm vạn năm đi tấn cấp một, hắn là tuyệt đối không thể chịu đựng được.

Lại là một tháng sau, Mạc Vô Kỵ dịch dung thành một tên tán tu râu ngắn, vẻ mặt tang thương xuất hiện ở một nhà lộ thiên phường thị.

Thần giới rộng vô biên, Mạc Vô Kỵ rời đi Thần Vực Sào đều hơn một tháng, cái phường thị này vẫn như cũ đăkt là gần sào phường thị. Ý tứ là, đây là một phường thị gần Thần Vực Sào.

Trong phường thị không ít người, để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ là, hắn còn không có tiến vào phường thị đã nhìn thấy bên ngoài phường thị có truyền tống đánh dấu.

Nói cách khác, phường thị có truyền tống trận có thể trực tiếp rời đi.

Thần vực đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, thật sự là quá mức rộng vô biên, Mạc Vô Kỵ biết hắn có Phong Di nữa, muốn hoàn toàn rời đi Thần Vực Sào một khu vực, ít nhất phải mấy năm thời gian. Mấy năm thời gian, có lẽ Thần Vương cấp bậc cường giả sớm liền bắt đầu đang tìm hắn.

Mạc Vô Kỵ có một loại dự cảm, hắn phải nhanh chóng rời đi Thần Vực Sào xung quanh, càng nhanh càng tốt.

...

Bên trong Thần Vực Sào Mới ấp trứng, Ly Thiên Thần Vương và hơn mười Thần Vương đứng ở vị trí trước đây Mạc Vô Kỵ chiến đấu qua.

Mấy Thủy Tinh Cầu đã bị để đặt tại trong hư không, hình ảnh bên trong Thủy Tinh Cầu chính là tình cảnh Mạc Vô Kỵ cùng bốn mươi chín tên tu sĩ chiến đấu. Những Thủy Tinh Cầu này, là trước đây lúc Mạc Vô Kỵ cùng Cửu Diễn Thần Tông, Loan Hồn Thần Phủ tu sĩ chiến đấu bị người ghi xuống.

Những Thủy Tinh Cầu này nội dung bên trong, Ly Thiên Thần Vương sớm xem qua nhiều lần, lúc này hắn đang kiểm tra trận địa chiến đấu lưu lại đạo vận khí tức.

Ngoại trừ những Thần Vương này ra, ngoại vi chí ít còn có mười mấy tên đệ tử đang đợi. Những đệ tử này đại bộ phận đều là các tu sĩ chứng kiến Mạc Vô Kỵ chiến đấu tràng cảnh.

Đủ qua cái một canh giờ, Ly Thiên Thần Vương lúc này mới đứng lên, sắc mặt hắn rất là ngưng trọng, sau đó ánh mắt từ trên người mọi người đảo qua đi, chậm rãi nói:

- Vong Xuyên đạo môn Lâm Phượng nói không sai, người này chỉ có Dục Thần ba tầng thực lực. Hơn nữa...

Vô Kiệt Thần Vương cau mày nói:

- Dục Thần ba tầng, cư nhiên có thể ở bốn mươi bốn Dục Thần thiên tài cùng năm tên Thiên Thần vây công sống sót, còn giết trong đó 47 người, phế đi một người, trọng thương một người,...

Hắn cũng vậy kiểm tra qua chung quanh chiến đấu tràng cảnh, chỉ là bị giới hạn ánh mắt, hắn nhìn cũng không có Ly Thiên Thần Vương rõ ràng.

Ly Thiên Thần Vương thở dài một tiếng:

- Đây không phải là trọng điểm, trên thực tế tu sĩ như hắn nghịch thiên như vậy, trước thần vực cũng có. Đáng sợ nhất là, hắn Quy Tắc Thần Thông, ta đều nhìn không thấu, nếu như ta không có đoán sai, hắn thần thông hắn là tự thân đại đạo ngưng tụ...

- Điều đó không có khả năng...

Vài tên Thần Vương đồng thời lên tiếng.

Tự thân đại đạo ngưng tụ, coi như là Thần Vương cũng vậy rất khó, trừ phi hơn hắn Thần Vương. Dù cho Thần Vương thần thông quy tắc, cũng là căn cứ không gian thiên địa quy tắc mà hình thành. Vô luận là bất luận cái gì thần thông, đều là đối với thiên địa quy tắc cảm ngộ.

Tự thân quy tắc ngưng tụ thần thông, ý vị như thế nào? Người khác không biết, Thần Vương cấp bậc cường giả cũng đều là phi thường rõ ràng, đó là vượt qua Thần Vương.

Không sai, tại bên trong thần vực, mạnh nhất cường giả chính là Thần Vương. Thần vực không có mạnh hơn Thần Vương tồn tại, không có nghĩa là toàn bộ vũ trụ liền không tồn tại cường giả mạnh hơn Thần Vương. Nghe đồn tại bên trên Thần Vương, còn có tồn tại mạnh hơn, chỉ là bên trong thần vực không cách nào sinh ra cường giả loại này mà thôi.

Ly Thiên Thần Vương lắc đầu:

- Đáng sợ hơn là, ta không cảm thấy hắn linh vận khí tức, cũng không cảm giác được nguyên thần của hắn. Nếu mà không phải vấn đề của ta, đó chính là nói hắn lại là một phàm nhân, hoặc là nói linh căn của hắn tư chất kém không thể kém hơn...

Dù cho nơi này có chứa nhiều Thần Vương, còn là ban ngày, mọi người phía sau đều là nổi lên một tầng sợ run hàn ý.

Một cái không có Nguyên Thần người phàm có thể tu luyện tới Dục Thần tầng ba? Một phàm nhân có thể ở bốn năm mươi đối thủ mạnh hơn hắn vây công, giết hết hết thảy đối thủ, còn có thể thong dong rời khỏi?

- Lẽ nào hắn là Dị Tu?

Một cái thanh âm đột ngột truyền ra.

Không gian càng là lộ ra áp lực, bất chấp không ai phụ họa, tất cả mọi người suy nghĩ, Mạc Vô Kỵ rất có thể là Dị Tu.

Ly Thiên Thần Vương lắc đầu:

- Không phải là Dị Tu, Dị Tu tu luyện là hắc ám quy tắc, hắn thần thông thủ đoạn, bên trong dường như cũng vậy ẩn chứa một tia hắc ám quy tắc, bất quá càng nhiều hơn chính là các quy tắc khí tức còn lại. Hơn nữa, Dị Tu cũng tồn tại Linh Căn a.

- Thiên Phàm Tông là nơi người Linh Căn tư chất kém tu luyện, hắn làm Thiên Phàm Tông đệ tử...

Vô Kiệt Thần Vương muốn giải thích vài câu, nhưng chính hắn đều không thể thuyết phục chính bản thân.

- Thiên Phàm Tông tuy nói không ngại đệ tử tư chất kém, dù sao cũng là có tư chất. Hơn nữa Thiên Phàm Tông chiêu thu đệ tử, cũng là tư chất càng cao càng tốt.

- Người này thủ đoạn tàn nhẫn như vậy, mạnh mẽ thực lực, một khi lớn lên không phải là cái gì chuyện tốt.

Lại có một người Thần Vương than thở.

- Trước có người nói là Vong Xuyên đạo môn đệ tử Khúc Du cứu hắn đi, Khúc Du đã tới?

Ly Thiên Thần Vương đột nhiên hỏi.

Một người mặt đầy râu nam tử đứng dậy, ôm quyền nói:

- Khúc Du thu được tông môn đưa tin, đang chạy tới nơi này.

Nam tử mặt đầy râu chính là Vong Xuyên đạo môn Thần Vương Ma Hải Thần Vương, tại bên trong thập đại thần vương cũng là bài danh thứ tư tồn tại. Vong Xuyên đạo môn sở dĩ có địa vị hôm nay, có hơn phân nửa là thành lập tại bên trên Ma Hải Thần Vương Thần Vương uy vọng.

Dịch Minh Thần Vương bình tĩnh nói:

- Khúc Du dầu gì cũng là ta thần vực đỉnh cấp đại tông môn đệ tử, dĩ nhiên trợ giúp một cái giết chóc cuồng ma chạy trốn. Loại này đệ tử, nếu mà không trọng phạt, ta thần vực há có thể đoàn kết lại?

Nghe nói như thế, Ma Hải Thần Vương giận điên lên, hắn dầu gì cũng là một trong thập đại thần vương, Dịch Minh chỉ là một Thần

Vương tầng bốn, cũng dám ở trước mặt hắn nói nói mát:

- Dịch Minh, ta Vong Xuyên đạo môn đệ tử, còn chưa tới phiên ngươi đến khoa tay múa chân.

Dịch Minh Thần Vương nhàn nhạt nói:

- Ta tự nhiên là không có khả năng khoa tay múa chân, bất quá nơi này cũng không phải ngươi Vong Xuyên đạo môn.

Ma Hải Thần Vương cười nhạt:

- Người nào không biết chuyện xấu xa của mấy người các ngươi? Tiểu nhân hèn hạ hành vi.

- Khúc Du tới rồi.

Dịch Minh Thần Vương còn muốn lúc nói xong, có người cắt đứt lời của hắn.

Vong Xuyên đạo môn đệ tử Khúc Du đã nhanh chóng chui đến, nàng vừa qua đến liền nhanh chóng đối với Ma Hải Thần Vương khom người thi lễ:

- Khúc Du ra mắt sư tổ.

- Ngươi...

Ma Hải Thần Vương ngạc nhiên mừng rỡ nhìn Khúc Du, giọng nói đều có chút run rẩy:

- Ngươi ngưng tụ...

Hắn không có tiếp tục nói hết, giờ phút này trong hết thảy Thần Vương đều rung động nhìn Khúc Du, chính là Ly Thiên Thần Vương cũng là giương miệng, không thể tin được nhìn chằm chằm Khúc Du.

Khúc Du vừa mới ngưng tụ Thần Cách, bởi vì Thần Cách vừa mới ngưng tụ, nàng Thần Cách khí tức còn mang theo tử khí đạo vận, một loại cuồn cuộn vô biên khí tức thiên địa đập vào mặt.

Người khác nhìn xem không không được, nơi này hết thảy đích xác Thần Vương đều đã nhìn ra. Khúc Du ngưng tụ Thần Cách, hơn nữa ngưng tụ còn là Hỗn Độn Thần Cách.

- Thần Cách, Hỗn Độn Thần Cách...

Một người Thần Vương chỉ vào Khúc Du, giọng nói đều đang run rẩy.

Ngạc nhiên mừng rỡ, đố kị, ước ao...

Các loại các dạng biểu tình tụ tập cùng một chỗ, giờ khắc này trăm tương sinh.

Chính là Ly Thiên Thần Vương cũng vậy kích động không thôi nhìn Khúc Du, Hỗn Độn Thần Cách a, đây chẳng qua là nghe đồn thần cách, ngày hôm nay cư nhiên bị người ngưng tụ, còn xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

- Khúc Du, ngươi cũng biết Mạc Vô Kỵ đi nơi nào?

Ma Hải Thần Vương đoạt ở tại tất cả mọi người phía trước hỏi lên. Không muốn nói Khúc Du ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách, coi như là Khúc Du không có ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách, hắn cũng sẽ không để cho Khúc Du tùy tiện bị Thần Vương khác ép hỏi. Hắn thầm nghĩ để cho Khúc Du trả lời vấn đề sau đó, sớm một chút trở lại tông môn bế quan đi.

Khúc Du lắc đầu:

- Ta không biết, trước đây ta đích xác là gặp qua hắn, bởi vì hắn đã cứu ta một lần, ta liền cho hắn vài tấm đan dược trị thương cho hắn. Tách ra sau đó, ta lại cũng không biết chỗ hắn đi.

- Ngươi nói láo, ta rõ ràng thấy ngươi cõng Mạc Vô Kỵ bỏ chạy.

Ngạn Năng lớn tiếng quát lên.

Khúc Du lạnh lùng nhìn Ngạn Năng:

- Ta dầu gì cũng là Vong Xuyên đạo môn đệ tử nòng cốt, ngươi dụng độc tiễn làm cho ta bị thương nặng, thiếu chút nữa chết, chuyện này ta còn không có tìm ngươi tính sổ.

Ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách sau đó Khúc Du tự tin và lòng dạ tự nhiên mà thành, dù cho Ngạn Năng là Thiên Thần tầng năm, thì tính sao?

- Ly Thiên Thần Vương, Khúc Du thu được Hỗn Độn Thần Cách, nói không chừng cùng Mạc Vô Kỵ có quan hệ. Ta kiến nghị lập tức đơn độc thẩm vấn Khúc Du, tìm được nơi Mạc Vô Kỵ hạ lạc.

Diêm Đình Thần Vương trong lòng tràn đầy cực nóng, trên thực tế hắn càng nóng bỏng Khúc Du Hỗn Độn Thần Cách.

Khúc Du Hỗn Độn Thần Cách vừa mới ngưng tụ, còn có thể lột đi. Đáng tiếc là Khúc Du đến từ Vong Xuyên đạo môn, nếu không, hắn hận không thể trực tiếp động thủ.

- Ha ha, Diêm Đình ngươi dám, có dũng khí ngươi Loan Hồn Thần Phủ liền thử xem một chút, ta Vong Xuyên đạo môn có thể tiêu diệt ngươi Loan Hồn Thần Phủ hay không. Ngươi Loan Hồn Thần Phủ Thiên Thần tu sĩ ám toán Vong Xuyên đạo môn ta Dục Thần đệ tử, chuyện này còn không có xong đâu.

Ma Hải Thần Vương cười ha ha một tiếng, trên mặt chỉ có sát khí, không có nửa điểm ý cười.

Dịch Minh Thần Vương cùng Cửu Diễn Thần Tông Dạ Tát Thần Vương đồng thời nói:

- Ngươi Vong Xuyên đạo môn là rất mạnh, thế nhưng là ngươi Vong Xuyên đạo môn cũng không thể muốn diệt người nào liền diệt người đó nha. Ta thần vực nếu như muốn diệt người nào liền diệt người đó, sớm đã loạn sáo.

- Không biết xấu hổ, Bàng Cật Thần Vương có phải là bị các ngươi giết hay không? Bản thân tâm tư cho rằng người khác không biết sao?

Ma Hải Thần Vương thế nhưng là không sợ ba người này liên thủ đối với hắn tạo áp lực chút nào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 934: Rước Lấy Họa

Vô Kiệt Thần Vương thản nhiên nói:

- Ma Hải huynh, Diêm Đình cũng vậy là vì thần vực suy nghĩ, giọng nói nóng nảy một phần, trên thực tế bọn họ cũng không có gì ý xấu.

Ma Hải Thần Vương sắc mặt âm trầm, hắn há có thể không biết hậu trường của Diêm Đình Thần Vương mấy người chân chính ẩn dấu là Vô Kiệt Thần Vương. Nếu mà không phải là Vô Kiệt Thần Vương, dù là Diêm Đình Thần Vương dám đối với hắn nói như thế, hắn sớm tát đập bỏ mẹ rồi. Cơ mà Vô Kiệt Thần Vương thế nhưng là thập đại thần vương bài danh thứ ba tồn tại, so với hắn cao hơn một phần.

Vô Kiệt Thần Vương ngoài mặt công bằng công chính, thậm chí có thời điểm còn quát lớn đám người Diêm Đình Thần Vương. Trên thực tế hắn ngầm làm chuyện dơ bẩn này, đều cũng có người giúp hắn đi làm.

Ly Thiên khẽ nhíu mày, vô luận là Vong Xuyên đạo môn hay là Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ, đều là thần vực đỉnh cấp đại tông môn, tuyệt đối không có khả năng sống mái với nhau.

Hắn khoát tay áo nói:

- Mọi người không cần tranh cãi, ta đề nghị Thần Vực Sào mới ấp trứng toàn diện mở ra, đồng thời tìm kiếm nơi Mạc Vô Kỵ hạ lạc. Còn có, tới gần Thần Vực Sào hết thảy phường thị truyền tống trận đều hạn chế truyền tống...

Mặc dù hắn tin tưởng Mạc Vô Kỵ không có khả năng nhanh như vậy liền rời đi Thần Vực Sào, hắn vẫn còn là để ngừa vạn nhất, hạn chế

truyền tống trận.

- Ly Thiên huynh, ngươi mới vừa nói Mạc Vô Kỵ? Là Mạc Vô Kỵ nào?

Một cái thanh âm đột ngột truyền đến, chính là Tịch Đỉnh Thần Vương Du Đỉnh mới vừa rồi chạy đến, tại bên trong thần vực thập đại thần vương bài danh thứ chín. Hắn bởi vì rời đi Thần Vực Sào, cho nên cũng không biết sự tình Mạc Vô Kỵ. Lần này nghe nói Thần Vực Sào mới ấp trứng cho phép Thần Vương tiến đến, hắn trước tiên liền chạy tới. Vừa tới nơi này, hắn liền nghe được một cái tên quen thuộc như vậy.

Tịch Đỉnh Thần Vương lời còn chưa dứt, hắn đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ chiến đấu thủy tinh hình ảnh, lập tức cả người liền kích động.

Thiên Cơ Ngũ Tắc có ít nhất hai thì tại Mạc Vô Kỵ trong tay, hắn bức thiết phải tìm được Mạc Vô Kỵ. Trước hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ còn đang ở Tiên Giới, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ cư nhiên xuất hiện ở Thần giới.

- Tịch Đỉnh huynh, ngươi quen biết người này?

Vô Kiệt Thần Vương thấy Tịch Đỉnh Thần Vương biểu tình, lập tức lại hỏi.

Tịch Đỉnh trong lòng cả kinh, hắn nhanh chóng nói:

- Không sai, người này giết con ta Chân Nhĩ, ta hận không thể nuốt hắn huyết nhục. Các vị đạo hữu, xin báo cho Mạc Vô Kỵ ở nơi nào? Ta Tịch Đỉnh tất có thâm tạ.

Tịch Đỉnh sở dĩ nói Mạc Vô Kỵ giết con của hắn Du Chân Nhĩ, hoàn toàn là muốn tìm một thủ đoạn hợp lý bắt được Mạc Vô Kỵ. Trên người Mạc Vô Kỵ có ít nhất hai tắc Thiên Cơ, hơn nữa Mạc Vô Kỵ vẫn có quan hệ cùng một giới số mệnh. Nếu mà bắt được Mạc Vô Kỵ, hắn tin tưởng mình tương lai tuyệt đối sẽ không kém so với Ly Thiên Thần

Vương. Phải biết rằng hắn bây giờ còn mới Thần Vương tầng 6, đã bước vào thập đại thần vương nhóm.

Mạc Vô Kỵ trên người có nhiều bí mật, tuyệt không có thể rơi vào trong tay Thần Vương còn lại.

Hắn nếu bik thực sự con trai mình bị Mạc Vô Kỵ giết chết chuyện này là thật, có lẽ hắn sẽ tức giận phun ra một búng máu đến.

- Chân Nhĩ đã xảy ra chuyện?

Vài tên cùng Tịch Đỉnh Thần Vương quen thuộc Thần Vương đều là kinh ngạc hỏi, Du Chân Nhĩ thế nhưng là thần vực một trong đỉnh cấp thiên tài, cư nhiên bị Mạc Vô Kỵ giết, đây cũng không phải là việc nhỏ.

Nếu như là lúc trước, không ai sẽ tin tưởng Mạc Vô Kỵ có thể giết chết hầu như đã là nửa bước Thần Quân Du Chân Nhĩ. Hiện tại, không ai hoài nghi chuyện này.

...

Mạc Vô Kỵ cũng không biết, hắn chân trước mới vừa rời đi gần sào phường thị, chân sau gần sào phường thị truyền tống trận đã bị hạn chế. Nếu mà hắn chậm một chút nữa, hắn chẳng những sẽ bị người kiểm tra, nếu là nói không nên lai lịch, hắn còn có thể bị tạm giữ tại gần sào phường thị.

Rời đi Thần Vực Sào sau đó, Mạc Vô Kỵ vẫn đang không ngừng chạy đi, không ngừng thông qua các loại truyền tống trận.

Đây đã là năm thứ ba Mạc Vô Kỵ rời đi Thần Vực Sào mới ấp trứng, trong ba năm, tu vi của hắn không có nửa điểm biến hóa, vẫn là Dục Thần ba tầng. Duy nhất tiến bộ chính là của hắn đã có thể bố trí ba cấp thần trận, cả tứ cấp thần trận cũng đã chạm tới vùng ven.

3 năm, Mạc Vô Kỵ không ngừng hỏi thăm Tịch Diệt Hải cùng Thiên Phàm Tông sự tình.

Vô luận hắn làm sao hỏi thăm, Thiên Phàm Tông tin tức đều là bị người san bằng. Về phần Tịch Diệt Hải, người biết rất nhiều, đi tới Tịch Diệt Hải người cũng không có.

Bởi vì địa phương tới gần Tịch Diệt Hải không có bất kỳ Thần Linh Khí, còn có thể Tịch Diệt sinh cơ. Nơi đó lại không có vật gì tốt, người nào sẽ ngu không có việc gì đi Tịch Diệt Hải?

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn đã lấy được tuyến lộ đồ đi tới Tịch Diệt Hải. Sở dĩ hiện tại còn chưa qua, là bởi vì hắn không có nghe được Thanh Hải Đạo sẽ lúc nào xuất hiện.

Hôm nay Mạc Vô Kỵ đi tới thiên kiếm thành, thiên kiếm thành Mạc Vô Kỵ là lần đầu tiên tới. Đối với cái thành này, Mạc Vô Kỵ cũng không xa lạ gì.

Thiên kiếm thành phụ thuộc vào Kiếm Tắc Môn, năm đó Bàng Cật sư tổ Thần Vương điển lễ thời điểm, hắn còn tiếp đãi qua Kiếm Tắc Môn tông chủ Trang Ảnh Nam.

Thế sự vô thường, Bàng Cật sư tổ mới bước vào Thần Vương, thậm chí Thần Vương danh hiệu còn không có, đã bị người khác ám toán.

Mạc Vô Kỵ thở dài, đem cấp thấp thần linh trà trong tay uống một hơi cạn sạch đứng lên. Hắn chuẩn bị đi thiên kiếm thành nhiệm vụ đại điện dò hỏi một chút, Tịch Diệt Hải Thanh Hải Đạo xuất hiện còn bao lâu.

Hắn vừa mới đứng lên, vài tên tu sĩ đối thoại khiến cho hắn lần nữa ngồi xuống.

-... Ta đã thấy nàng một lần, chẳng những là Vong Xuyên đạo môn đệ nhất mỹ nữ, chính là tại toàn bộ thần vực nữ tử dung mạo cũng là bài danh số một số hai. Cộng thêm lại là Vong Xuyên đạo môn đệ tử nòng cốt, ngươi nói nàng vì sao nghĩ quẩn trong lòng, muốn đi trợ giúp một tên Dị Tu đâu nè?

- Ha ha, đừng có chém gió nữa ông hai. Khúc Du mặc dù bị tông môn xử phạt, là bởi vì ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách...

- A.... Ngươi không có nằm mộng chứ?? Hỗn Độn Thần Cách? Ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách còn có thể bị tông môn xử phạt?

- Ta không có lừa ngươi, chuyện này hay nhất đừng thảo luận nhiều. Như chúng ta loại này bèo trôi không rễ bám tán tu, đắc tội Vong Xuyên đạo môn cái loại này đại tông môn, cũng không phải là chuyện tốt.

Mấy người đổi đề tài, nói đến địa phương khác đi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cuồng nộ, hắn sở dĩ lại đem Hỗn Độn Thần Cách đưa cho Khúc Du, chính là vì trợ giúp Khúc Du. Dù sao hắn lo lắng chuyện Khúc Du của hắn, sẽ bị Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ mượn cớ. Hắn thật không ngờ, Khúc Du cư nhiên bị Hỗn Độn Thần Cách làm liên lụy tới.

- Mấy vị đạo hữu, tiểu đệ vừa rồi nghe các ngươi nói Khúc Du tiên tử bị xử phạt?

Mạc Vô Kỵ đi tới vài tên tu sĩ trước mặt ôm một cái quyền, đồng thời trong mắt hiện ra một loại lo lắng vạn phần trạng huống.

- Ngươi là người phương nào?

Mấy người lập tức cảnh giác nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Tuy rằng ta chỉ là một tán tu, nhưng ta ngưỡng mộ Khúc Du tiên tử đã nhiều năm. Năm đó ta gặp một lần Khúc Du tiên tử, cũng không cách nào quên dung mạo của nàng. Hôm nay nghe được Khúc Du tiên tử xảy ra chuyện, ta hận không thể chính bản thân đi thay thế nàng.

Lo lắng vạn phần là Mạc Vô Kỵ giả vờ, Khúc Du gặp chuyện không may, hắn đích xác là áy náy cùng phẫn nộ.

Chính như vừa rồi tu sĩ kia nói, Khúc Du nếu ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách, hắn là đối tượng tông môn bảo vệ mới đúng, vì sao còn có thể bị xử phạt?

Vài tên tu sĩ đều là bừng tỉnh đến, trên thực tế thầm mến Khúc Du tu sĩ không biết bao nhiêu, chỉ là như Mạc Vô Kỵ cuồng dại như điên như vậy cũng không nhiều mà thôi. Bất chấp mọi người hiểu Mạc Vô Kỵ, lại không người nào nguyện ý nói chuyện. Loại chuyện này thuận miệng nói chuyện phiếm không có gì, cố ý đối với một tu sĩ xa lạ nói, đó chính là hai việc khác nhau.

Mạc Vô Kỵ đối với tiểu nhị ở đại sảnh ngoắc tay:

- Đến 4 chai Huyền Vụ thần linh rượu.

Huyền Vụ thần linh rượu chưa tính là nơi này thần linh rượu tốt nhất, cũng cũng không tính là kém cỏi nhất, giá cả vừa phải. Mạc Vô Kỵ cảm thấy dùng loại này thần linh rượu đến mời khách, đó là hay nhất không hơn.

- Được rồi.

Tiểu nhị rất nhanh thì đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ, đưa ra 4 bầu thần linh rượu. 4 bầu Huyền Vụ thần linh rượu, Mạc Vô Kỵ bỏ ra một trăm thượng phẩm thần tinh.

- Mấy vị đạo hữu, tiểu đệ cũng là một cái tán tu, trong túi ngượng ngùng, mời không nổi tốt hơn, chỉ có thể dùng Huyền Vụ rượu này.

Mạc Vô Kỵ mau chóng đem rượu giao cho mấy người, một người một bầu.

Vài tên tán tu đều chỉ có Dục Thần thấy Mạc Vô Kỵ đưa ra Huyền Vụ thần linh rượu, đều là nhãn tình sáng lên, Huyền Vụ thần linh rượu này thế nhưng là hai mươi thượng phẩm thần tinh một bầu.

Làm tán tu, bọn họ cũng không có Thần Vực Sào này đại tông môn đệ tử giàu có, hai mươi thượng phẩm thần tinh không tính là ít đi.

Bất quá là một cái tin tức đông đảo người đều biết mà thôi, cũng không có cái gì.

Trước nói chuyện người kia hoàng y tu sĩ đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói một câu:

- Đạo hữu hào sảng, ta Phan mỗ đa tạ. Trên thực tế tin tức này cũng không tính là cái gì tin tức, rất nhiều người đều biết.

Họ Phan tu sĩ lúc nói xong, bên cạnh hắn một người tu sĩ tiện tay đánh ra một cái cấm chế.

Họ Phan tu sĩ càng là giảm thấp thanh âm nói:

- Nghe nói bên trong mới ấp trứng Thần Vực Sào xuất hiện một cái nghịch thiên Dục Thần tu sĩ, gọi Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ cường hãn không gì sánh được, Linh Căn tư chất còn là tuyệt đỉnh, còn nói là Dị Tu. Hắn tại Thần Vực Sào, liên tục giết mấy trăm thiên tài đệ tử của các đại tông môn, kết quả chọc giận chứa nhiều tông môn Thần Vương. Những Thần Vương tiền bối đó toàn bộ tiến vào mới ấp trứng Thần Vực Sào, đuổi bắt Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ ngẩn ngơ, hắn lúc nào giết nhiều tông môn mấy trăm thiên tài đệ tử? Linh căn của hắn tư chất đỉnh cấp?

Họ Phan tu sĩ không có chú ý Mạc Vô Kỵ, vẫn như cũ nói:

- Không biết làm thế nào, Vong Xuyên đạo môn băng tiên tử Khúc Du... Đương nhiên ngươi cũng biết băng tiên tử Khúc Du. Nàng cư nhiên ra tay cứu Mạc Vô Kỵ, chuyện này chọc giận các đại tông môn đông đảo Thần Vương...

- Vậy cũng không có cái gì sao?? Ta nghe nói Vong Xuyên đạo môn còn có hai cái Thần Vương đâu nè.

Mạc Vô Kỵ cau mày nói.

Họ Phan tu sĩ cười hắc hắc:

- Vong Xuyên đạo môn thế nhưng là đỉnh cấp Thần Tông, chẳng những có hai Thần Vương, trong đó Ma Hải Thần Vương còn là thứ tư Thần Vương trong thập đại thần vương đâu nè. Khúc Du là thật là lớn cơ duyên, nàng cứu Mạc Vô Kỵ là việc nhỏ, còn thu được một quả Hỗn Độn Thần Cách, đồng thời ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách thành công. Ma Hải Thần Vương thấy Khúc Du ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách, mừng rỡ như điên, lúc này liền đem băng tiên tử mang về tông môn, thế nhưng là vấn đề liền xuất hiện ở nơi này...

- Thế nào?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Họ Phan tu sĩ đến gần Mạc Vô Kỵ một phần rồi nói:

- Ma Hải Thần Vương thật cao hứng, lúc trở về bế quan tu luyện, cư nhiên tẩu hỏa nhập ma... Sau đó Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ Thần Vương tới cửa tìm được Vong Xuyên đạo môn. Vong Xuyên đạo môn một người khác Thần Vương Dẫn Mộc Thần Vương nghe được băng tiên tử Khúc Du trợ giúp Dị Tu Mạc Vô Kỵ sau đó, lúc này giận điên lên. Lập tức hủy diệt Thần Cách của băng tiên tử, nếu mà không phải là có sư phụ của băng tiên tử, băng tiên tử đã bị giết roài.

- Vậy băng tiên tử giờ ra sao?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ âm trầm không gì sánh được, hắn có chút hối hận xuất ra Hỗn Độn Thần Cách cho Khúc Du, thứ này không có giúp Khúc Du, trái lại dẫn họa cho nàng

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 935: Thần Vương Bên Trên

- Nghe nói băng tiên tử bị lột đồ… à nhầm, bị lột đi Thần Cách sau đó, bị trói vào Phạt Đạo Nhai phơi nắng gió mưa dầm, diện bích tư quá a.

Họ Ngụy tu sĩ sau khi nói xong, thở dài một tiếng, uống một ngụm Huyền Vụ.

Phẫn nộ sôi trào trong lòng Mạc Vô Kỵ, nếu mà hắn có cái năng lực kia, hắn hận không thể một cái tát đập toàn bộ Vong Xuyên đạo môn thành phế tích.

- Đa tạ mấy vị đạo hữu nói cho ta biết chuyện này...

Mạc Vô Kỵ lúc này không cần làm bộ, ngữ khí của hắn cũng là có chút thất thần.

Hắn là một người nội tâm, Khúc Du đối với hắn có đại ân, không có Khúc Du, hắn cả mệnh cũng không có. Loại đại ân này, hắn chẳng những không có biện pháp báo đáp, còn làm cho Khúc Du bị thương tổn lớn như vậy, hắn làm sao an tâm?

Thấy Mạc Vô Kỵ có chút thất hồn lạc phách đứng lên, tu sĩ Họ Ngụy vỗ vỗ cánh tay Mạc Vô Kỵ, dường như rất có vẻ hiểu Mạc Vô Kỵ.

...

Mạc Vô Kỵ trong đầu chỉ có một việc, nhất định phải đi cứu Khúc Du, thế nhưng là hắn hiện tại mới Dục Thần ba tầng, làm sao đi cứu Khúc Du?

Loại ý nghĩ này khoảng chừng trong đầu Mạc Vô Kỵ lóe lên một cái, đã bị Mạc Vô Kỵ vứt sang một bên. Hắn không biết Khúc Du gặp chuyện không may thì thôi, hiện tại hắn đã biết còn không đi cứu Khúc Du, hắn cả đời này cũng khó mà an tâm.

Dùng thực lực của hắn muốn cứu Khúc Du gần như là không có khả năng, hắn nhất định phải nghĩ ra biện pháp...

Mạc Vô Kỵ vừa suy nghĩ bước ra tức lâu, ngoài tức lâu gió lạnh thổi qua, Mạc Vô Kỵ theo bản năng đánh cái giật mình.

Đầu óc của hắn từ trong tức giận do Khúc Du bị hại thanh tỉnh lại, lần nữa khôi phục tỉnh táo. Vô luận có muốn cứu Khúc Du hay không, hắn loại trạng thái này tuyệt đối không được.

Đại não vừa thanh tỉnh, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được trước tu sĩ kia Họ Ngụy nói có vấn đề. Hơn nữa Họ Ngụy tu sĩ trước nói thì có dấu hiệu, tên kia nói mình tư chất nghịch thiên, tại mới ấp trứng Thần Vực Sào giết mấy trăm các loại thiên tài tông môn đệ tử, đây là chém gió.

Hắn giết 47 người, hơn nữa chỉ là Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ đệ tử, về phần mấy trăm người, hoàn toàn là nói dối.

Họ Ngụy tu sĩ sở dĩ nói mấy trăm người, là bởi vì tên này cũng là nghe tin vỉa hè, từ người nơi khác truyền một lần lại một lần, kết quả truyền sai lệch. Nếu Họ Ngụy tu sĩ nói tin tức về hắn đã sai rồi, vậy cái khác tin tức cũng có thể là sai.

Thứ hai căn cứ hắn hiểu, Vong Xuyên đạo môn có hai cái Thần Vương, một là Ma Hải Thần Vương, còn có một cái là Dẫn Mộc Thần Vương. Nghe đồn Ma Hải Thần Vương thế nhưng là thần vực một trong thập đại thần vương, thần vực thập đại thần vương, đột nhiên tẩu hỏa nhập ma, có chút cổ quái.

Căn cứ Họ Ngụy tu sĩ tin tức, Ma Hải Thần Vương rất có thể bị Dẫn Mộc Thần Vương làm hại. Nhưng Ma Hải Thần Vương là một trong

thập đại thần vương, nếu mà dễ dàng như vậy đã bị một cái Thần Vương bình thường làm hại, hắn là như thế nào trở thành thập đại thần vương? Hoặc là nói thập đại thần vương có tiếng mà không có miếng?

Nếu mà Họ Ngụy tu sĩ nói là thật, vậy mục đích nhất định là vì Hỗn Độn Thần Cách. Dẫn Mộc Thần Vương rất có thể là cấu kết Diêm Đình Thần Vương cùng Dạ Tát Thần Vương ám hại Ma Hải Thần Vương. Hỗn Độn Thần Cách chỉ có một, coi như là bị tróc, Hỗn Độn Thần Cách này cho Dẫn Mộc Thần Vương hay là cho Diêm Đình Thần Vương cùng Dạ Tát Thần Vương? Huống chi, Hỗn Độn Thần Cách bị ngưng tụ sau đó, có thể lột ra hay không?

Mấy điểm đáng ngờ này đã phi thường lớn, nhưng còn chưa phải là nghi điểm lớn nhất, nghi điểm lớn nhất tại Khúc Du sư phụ. Dựa theo tin tức Họ Ngụy tu sĩ có được, Khúc Du sở dĩ không có bị Dẫn Mộc Thần Vương sát hại, là bởi vì Khúc Du sư phụ đứng ra cứu giúp.

Vấn đề tới rồi, Khúc Du sư phụ dựa vào cái gì có thể tại Dẫn Mộc Thần Vương thủ hạ cứu Khúc Du?

Mạc Vô Kỵ thế nhưng là biết Vong Xuyên đạo môn chỉ có hai cái Thần Vương, Ma Hải Thần Vương cùng Dẫn Mộc Thần Vương. Dù cho Khúc Du sư phụ là Thế Giới Thần tầng chín, cũng không có tư cách tại trong tay Dẫn Mộc Thần Vương cứu Khúc Du.

Dẫn Mộc Thần Vương tróc Khúc Du Thần Cách, chuyện này gây cả địa khu xa xôi một tán tu nhỏ đều biết, hắn sẽ bởi vì sư phụ Khúc Du mà không giết Khúc Du?

Rồi lại nói một Thần Vương không có khả năng không thèm để ý danh dự của mình, hiện tại một cái Thần Vương vì mình Thần Cách, lột đi Hỗn Độn Thần Cáchcủa môn hạ đệ tử nòng cốt, dù cho Thần Vương này sau cùng thành công, hắn danh dự phỏng chừng cũng là không còn gì nữa.

Cho nên dù cho Họ Ngụy tu sĩ nói là sự thật, việc này cũng vậy không có khả năng truyền tới đầu đường cuối ngõ toàn bộ biết. Bởi vì cái điểm đáng ngờ này, Mạc Vô Kỵ quyết định đi địa phương khác dò nghe thêm.

...

Một tháng sau, Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút khó coi xuất hiện ở gần Vong Xuyên đạo môn một cái tức lâu nhỏ.

Đi qua một tháng hỏi thăm cùng tìm tòi nghiên cứu, hắn đi hơn mười thành thị tu chân, đi mười mấy địa phương phường thị cùng tán tu tụ tập, lấy được tin tức trên cơ bản cùng Họ Ngụy tu sĩ nói không sai biệt lắm. Nói cách khác Họ Ngụy tu sĩ không có nói mò, Khúc Du Thần Cách bị tróc là thật, Khúc Du bị phạt cũng vậy là thật.

Hắn thậm chí có được hình ảnh Khúc Du bị phạt, trong hình ảnh, Khúc Du bị trói tại Vong Xuyên đạo môn Phạt Đạo Nhai, trên một cây thạch trụ.

Mạc Vô Kỵ cùng Khúc Du đã gặp nhau nhiều lần, thậm chí còn có quan hệ xác thịt (wtf???). Hắn vừa nhìn hình ảnh liền biết, đó là Khúc Du, Khúc Du là thật sự bị phạt.

Mạc Vô Kỵ âm thầm siết chặt nắm tay, ý nghĩ bộc phát rõ ràng. Vô luận như thế nào, cũng phải đi cứu Khúc Du.

Muốn cứu Khúc Du, hắn nhất định phải trước làm hai chuyện, chuyện thứ nhất là chính bản thân đi xác nhận một chút Khúc Du có phải thật hay không bị trói ở tại Phạt Đạo Nhai.

Phạt Đạo Nhai là nơi Vong Xuyên đạo môn nghiêm phạt tông môn đệ tử, cảnh cáo toàn bộ tông môn đệ tử, Vong Xuyên đạo môn đệ tử bị Phạt Đạo Nhai trừng phạt, sẽ cho toàn bộ tông môn đệ tử đều thấy. Cho nên hắn phải đi xác nhận, hắn không phải là việc khó gì.

Thứ hai, làm sao cứu Khúc Du?

Cứu Khúc Du dựa vào hắn không được, hắn nhất định phải mượn ngoại lực.

...

Vong Xuyên đạo môn, nơi Thần Linh Khí nồng nặc nhất, Khúc Du kích động mở mắt. Ngắn ngủn thời gian hai năm không tới, nàng đã từ Thiên Thần tầng một bước vào Thiên Thần tầng bảy.

Bàn về tư chất, nàng đích thật là không sai, bất quá còn chưa phải là cái loại tư chất tốt nhất tồn tại. Thần vực bên trong có nhiều lắm tu sĩ Linh Căn tư chất hơn nàng, nhưng nàng còn chưa từng nghe nói qua một cái Thiên Thần tu sĩ dùng đã hơn một năm thời gian liền từ Thiên Thần tầng một nhảy qua tới Thiên Thần tầng bảy.

Trong này chủ yếu công lao không phải là nơi này nồng nặc thần tư nguyên linh khí, cũng không phải là Linh Căn tư chất của nàng, mà là nhờ Hỗn Độn Thần Cách.

Tạo nên Hỗn Độn Thần Cách sau đó, Khúc Du mới rõ ràng hiểu rõ bản thân cảm ngộ mạnh bao nhiêu. Trong thiên địa quy tắc nhào về, chỉ cần bị nàng bắt được, nàng liền có thể cảm ngộ đến. Các loại thần thông đạo pháp, chỉ cần bị nàng tiếp xúc qua, nàng liền có thể dễ dàng lĩnh hội.

Khúc Du ngẩng đầu nhìn trong hư không, trong đầu nàng hiện ra một cái bóng người rõ ràng. Xác thực mà nói, là một tu sĩ trọng thương cả người là máu, bộ xương vỡ vụn gãy từng đoạn.

Tên của hắn là Mạc Vô Kỵ.

Trước đây Khúc Du liền khó có thể hiểu vì cái gì Mạc Vô Kỵ lại đem Hỗn Độn Thần Cách cho nàng, hiện tại nàng càng là hiểu rõ đến Hỗn Độn Thần Cách có bao nhiêu sao trân quý. Hỗn Độn Thần Cách trân quý đến mức so với mọi người tưởng tượng còn trân quý hơn.

Thế nhưng là chính bản thân giúp hắn cái gì? Ân cứu mạng sao?

Khúc Du chính bản thân lắc đầu, muốn nói nàng đối với Mạc Vô Kỵ có ân cứu mạng, chính nàng đều cảm giác được xấu hổ. Mạc Vô Kỵ thế nhưng là cứu nàng hai lần, nàng mới ra tay đem Mạc Vô Kỵ mang đi một lần.

Sở dĩ xấu hổ, đó là bởi vì tại lúc Mạc Vô Kỵ bị vây công, thậm chí sắp bị giết thời điểm, nàng không có xuất thủ, hoặc là nói nàng không dám ra tay.

Nghĩ đến Mạc Vô Kỵ này tính tình ân oán phân minh, bởi vì Thiên Phàm Tông bị Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ ám hại, giận dữ khiêu chiến bốn mươi chín cường giả tu vi mạnh hơn hắn của hai tông, Khúc Du quên mất việc tiếp tục tu luyện tiếp.

Tại trong trí nhớ của nàng, tại trong tri thức của nàng, có còn người giống Mạc Vô Kỵ hay không? Đáp án là duy nhất, đéo có.

Tại một sát na này, trong lòng Khúc Du thậm chí dâng lên một loại xung động, nàng muốn gặp lại Mạc Vô Kỵ. Đó không phải là ái mộ, mà là một loại khát vọng khó diễn tả được.

Nàng không lại tu luyện, mà là theo bản năng hợp thành chữ thập cầu khẩn, hi vọng hắn tại Thần Vực Sào bình an vô sự. Hi vọng nam tử duy nhất tại trong lòng nàng lưu lại một đạo dấu vết này, bình an vô sự.

Một tia vết tích ấy không chỉ là Hỗn Độn Thần Cách, mà là sự khí phách cùng dứt khoát khi hắn nghe Thiên Phàm Tông tin tức sau đó biểu đạt ra. Một người có dũng khí khiêu chiến bốn mươi kẻ danh mạnh hơn hắn, cả người bị thương, tay chân đều là tàn phế, vẫn như cũ không ngã xuống ngạo khí.

...

Vong Xuyên Phong.

Vong Xuyên đạo môn đệ nhất thần phong, cũng là tông môn đại điện, càng là nơi tu luyện của Vong Xuyên đạo môn đệ nhất Thần Vương Ma Hải Thần Vương.

Giờ khắc này ở bên trong Vong Xuyên Phong cao nhất một cái phòng khách, ba gã nam tử đang ngồi ở trong đó.

Ba người này ngoại trừ Vong Xuyên đạo môn hai đại thần vương Ma Hải Thần Vương cùng Dẫn Mộc Thần Vương ra, còn có một tên là thần vực đệ nhất Thần Vương, Ly Thiên Thần Vương.

Ma Hải Thần Vương uống một ngụm thần linh trà, than thở:

- Ly Thiên huynh, lần này ngươi phỏng chừng phán đoán không ra. Ta hoài nghi Mạc Vô Kỵ này còn đang ở mới ấp trứng Thần Vực Sào, cũng không có đi ra.

Ly Thiên Thần Vương lắc đầu:

- Không, ta khẳng định hắn đi ra rồi. Về phần nguyên nhân, chờ Mạc Vô Kỵ đến sau đó, ngươi là có thể biết phán đoán của ta không có sai.

Dẫn Mộc Thần Vương có chút nghi ngờ nói:

- Ly Thiên huynh, nếu mà Mạc Vô Kỵ thật chỉ là Dục Thần tu vi, coi như là hắn đã biết sự tình Khúc Du, cũng sẽ không đến đây đâu?

Ly Thiên khẽ mỉm cười:

- Ta hiểu rất rõ người như hắn, nếu mà hắn đã biết sự tình Khúc Du, nhất định sẽ đến.

- Vì sao?

Dẫn Mộc Thần Vương có chút không rõ, loại chuyện tìm chết này, hắn thực sự không nghĩ ra.

- Nếu như là ngươi không có ngưng tụ Thần Cách, ngươi có thể hay không lại đem Hỗn Độn Thần Cách tùy tiện đưa cho người khác?

Ly Thiên Thần Vương hỏi.

Dẫn Mộc hầu như không chút do dự lắc đầu, coi như là ân cứu mạng, hắn cũng không cách nào lại đem Hỗn Độn Thần Cách đưa cho người khác, không muốn nói không có ngưng tụ Thần Cách, coi như là ngưng tụ Thần Cách, hắn cũng sẽ không làm như vậy.

- Mà Mạc Vô Kỵ này đã làm, đây chính là tính cách người như hắn, hoặc là nói là nhân phẩm.

Ly Thiên thản nhiên nói:

- Nếu như ta không có đoán sai nói, hắn tuổi còn trẻ vô cùng, trong máu có một loại xung động cùng chấp nhất, người như thế cũng vậy xưng là người tính tình.

Nói đến đây, Ly Thiên thở dài:

- Nếu mà không phải là vì bước ra khỏi Thần Vương cảnh, ta thật không muốn dùng phương thức này dẫn hắn đến.

Ma Hải Thần Vương đứng lên, đối với Ly Thiên Thần Vương liền ôm quyền nói:

- Ly Thiên huynh, Khúc Du Thần Cách là hắn tặng cho, vô luận như thế nào, còn xin lưu lại cho hắn một mạng.

Ly Thiên Thần Vương ngưng trọng nói:

- Ta sẽ không giết hắn, ta chỉ là muốn hiểu ra vì sao hắn một phàm nhân có thể bản thân có quy tắc thần thông của mình, cùng thiên địa không quan hệ. Nếu mà hiểu rõ điểm này, ta liền có thể bước ra Thần Vương, Hợp Thần thành công. Chỉ có như vậy, thần vực mới có khả

năng tiếp tục tồn tại. Hắn quan hệ đến toàn bộ thần vực chúng ta, cũng không phải một mình ta.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 936: Chuẩn Bị

Ly Thiên trả lời xong sau đó trầm mặc xuống, cả Ma Hải Thần Vương cũng vậy trầm mặc xuống. Hắn biết Ly Thiên sẽ không giết Mạc Vô Kỵ, trên thực tế hắn đồng dạng biết, nếu mà Ly Thiên Thần Vương tìm được Mạc Vô Kỵ, hơn nữa Mạc Vô Kỵ đúng như Ly Thiên Thần Vương đoán như vậy, là một phàm nhân tu luyện thành thần, ngưng tụ quy tắc của mình, thậm chí là quy tắc thế giới. Mạc Vô Kỵ lại sẽ chẳng khác chết chút nào.

Bởi vì Ly Thiên Thần Vương sẽ theo dõi bất luận cái gì một nơi trên người Mạc Vô Kỵ, bao gồm Mạc Vô Kỵ thức hải cùng tu luyện căn nguyên.

Đây là thứ yếu, chủ yếu là Ly Thiên Thần Vương sẽ nghịch chuyển thôi diễn bí mật Mạc Vô Kỵ tu luyện thành công, khi Ly Thiên Thần Vương theo dõi đến hết thảy bí mật là lúc, Mạc Vô Kỵ coi như là sống, kỳ thực cũng là còn sống thực vật mà thôi.

Ly Thiên Thần Vương cũng không có tâm tình nói chuyện, nếu mà có thể, hắn thực sự không muốn động vào Mạc Vô Kỵ người như thế. Thế nhưng là thần vực vô số năm qua đều không ai có thể ngưng tụ quy tắc của mình, hết thảy đều ỷ lại thiên địa vũ trụ. Cho nên thần vực vô số năm qua, cũng không có một cái cường giả chân chính bên trên Thần Vương.

Mà Ly Thiên Thần Vương rất rõ ràng, trong vũ trụ mênh mông bên, tồn tại mạnh mẽ hơn Thần Vương nhiều lắm. Thần Vực Sào không ngừng ấp trứng, chung quy có một ngày sẽ giáp giới đến các giới vực còn lại trong vũ trụ. Một khi giáp giới, thần vực tất cả sinh linh đều là tồn tại mặc cho người thịt cá.

Nếu mà có thể cho thần vực cường giả phá tan Thần Vương cảnh, không muốn nói hi sinh Mạc Vô Kỵ, coi như là để cho chính hắn lập tức đi chết, hắn cũng vậy nguyện ý.

Nói cách khác, nếu mà hắn chết, Mạc Vô Kỵ liền có thể tìm được bí mật phá tan Thần Vương bước vào Hợp Thần cảnh. Hắn không chút do dự nguyện ý đi tìm chết.

...

Ngũ Hải Thần Cung, tại toàn bộ thần vực cũng là một cái thượng đẳng tông môn. Bởi vì tông môn không có Thần Vương, cho nên Ngũ Hải Thần Cung so sánh cùng Vong Xuyên đạo môn, Cửu Diễn Thần Tông loại này tông môn, còn kém một chút.

Trên thực tế để cho Ngũ Hải Thần Cung nổi danh, cũng không phải cái tông môn này là thượng đẳng tông môn, mà là bởi vì Ngũ Hải Thần Thành tại trong vòng Ngũ Hải Thần Cung quản hạt.

Dưới tình hình chung, bên trong tại thần vực có thể xưng là Thần Thành quy mô cũng không nhỏ. Ngũ Hải Thần Thành chẳng những quy mô không nhỏ, chính là Thần Thành của một phần đỉnh cấp đại tông môn, cũng xa xa không phồn hoa bằng Ngũ Hải Thần Thành. Tại toàn bộ thần vực, Ngũ Hải Thần Thành cũng có thể được cho vào nhóm top 10.

Mạc Vô Kỵ đã ngây người ba ngày tại Ngũ Hải Thần Thành, ba ngày này hắn biết rất nhiều, cũng biết bên trong Ngũ Hải Thần Thành lớn nhất thương lâu chính là Vạn Thần Thương Lâu. Vạn Thần Thương Lâu cũng không phải chỉ ở Ngũ Hải Thần Thành, mà là phân bộ bố tại hầu như hết thảy thành lớn thần vực.

Ngũ Hải Thần Thành Vạn Thần Thương Lâu, thuộc về tổng bộ.

Mạc Vô Kỵ biết, dù là Vong Xuyên đạo môn không có Thần Vương tọa trấn, hắn đi Vong Xuyên đạo môn, cũng là một cái con kiến hôi tồn

tại. Tại trước khi không có tìm được đầy đủ chuẩn bị ở sau, có thể thong dong bỏ chạy, hắn đi qua là để chịu chết.

Lúc này hắn đến Vạn Thần thương lâu, chính là vì tìm kiếm cứu người và thủ đoạn chạy trốn. Hắn Phong Di đích xác rất mạnh, bất quá mạnh hơn nữa, Mạc Vô Kỵ cũng vậy không có tự đại đến mức có thể từ trong tay Thần Vương bỏ chạy.

Vạn Thần Thương Lâu tổng bộ tổng cộng có 6 tầng, mỗi một tầng đều kiến tạo xa hoa huy hoàng, rộng không gì sánh được.

Mạc Vô Kỵ vừa đi vào tầng một, cũng cảm giác được một loại đại khí. Hắn thật giống như lại trở về địa cầu, tiến vào khách sạn 5 sao tốt nhất vậy.

Vạn Thần Thương Lâu tầng một đại sảnh có ít nhất hơn một ngàn người, mà ở bên trong phòng khách này cũng không hiện lên chen chúc.

Một tầng đại sảnh bán ra đại đa số là một phần đan dược, pháp bảo, công pháp… Dục Thần cùng Thiên Thần tu sĩ cần.

Mạc Vô Kỵ tới nơi này chủ yếu là muốn xem một chút pháp bảo, hắn biết mình phải đi Vong Xuyên đạo môn, ít nhất phải chuẩn bị nhiều một phần các pháp bảo.

Mạc Vô Kỵ chỉ vòng vo nửa vòng, trong lòng chính là thầm than Vạn Thần Thương Lâu là thật danh xứng với thực, nơi này chỉ có thứ ngươi không nghĩ tới, không có thứ ngươi không thấy được.

Cũng chỉ là xem nửa vòng, Mạc Vô Kỵ liền biết mình nghèo bao nhiêu. Hắn đích xác là từ tử vong sư huynh Vũ Lương nơi đó phát tài một chút.

Chút tiền nhỏ này cũng bất quá là một phần thần tinh mà thôi, thượng phẩm thần tinh khoảng chừng một vạn trên dưới. Trung phẩm thần tinh là hơn bảy vạn. Hạ phẩm thần tinh tối đa, sắp tới ba mươi vạn.

Trước Mạc Vô Kỵ cho là mình coi như là giàu có, mấy năm này hắn tiếp xúc qua tán tu, có thể tùy tùy tiện tiện xuất ra một vạn thượng phẩm thần tinh thật đúng là không nhiều lắm.

Thế nhưng là sau khi tại cái chỗ này đi vòng vo, Mạc Vô Kỵ một lòng triệt để lạnh.

Một món hạ phẩm thần khí, còn là cái loại này hạ phẩm thần khí rất bình thường, cũng phải một vạn trung phẩm thần tinh. hạ phẩm thần khí khá một chút, giá cả đều ở tầm 3 vạn trung phẩm thần tinh trên dưới. Khá hơn một chút, giá cả đều là tại năm vạn đến mười vạn trung phẩm thần tinh.

Cũng có hạ phẩm thần khí mấy ngàn trung phẩm thần tinh, Mạc Vô Kỵ cảm giác vật kia thật sự là quá kém.

Tầng thứ nhất này hắn không có thấy trung phẩm thần khí, Mạc Vô Kỵ có thể đoán tới đây trung phẩm thần khí, dù cho kém nhất, chỉ sợ cũng không phải là hắn có thể mua được.

Trên người hắn ngược lại có một đống hạ phẩm thần khí chính bản thân luyện chế, Mạc Vô Kỵ cũng vậy hiểu rõ, hắn những thứ này hạ phẩm thần khí dù cho uy lực không sai, lấy ra giao dịch giá cả không cao. Mỗi một cây đều là cực kỳ xấu xí, giao dịch quá kém. Cũng chỉ có thể chính bản thân dùng thôi.

Chuyển động nửa vòng lớn sau đó, Mạc Vô Kỵ rốt cục nhìn thấy một cái pháp bảo, cấp một hư không bạo nguyên châu, giá cả 6k trung phẩm thần tinh.

Cấp một Nhiên Linh Tiễn, giá cả 9k trung phẩm thần tinh.

Cấp một pháp bảo dùng một lần, tối đa cũng chỉ có thể đối phó một cái Thiên Thần sơ kỳ, hơn nữa còn không phải là trí mạng.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, xem ra hắn muốn mua một phần pháp bảo dùng một lần, có chút không thực tế. Chính là một món hạ phẩm thần khí, giá cả cũng phải gần vạn trung phẩm thần tinh. Nếu mà đẳng cấp cao một chút, hắn toàn bộ thần tinh cộng lại phỏng chừng cũng mua không được một con số dư.

- Đạo hữu muốn mua Nhiên Linh Tiễn sao? Ta chỗ này Nhiên Linh Tiễn cũng đều là đệ tử của Thiên mang đại sư chế tạo, tuyệt đối vật cực kỳ giá trị.

Một người tiểu nhị thấy Mạc Vô Kỵ quan sát một lúc lâu, chủ động đi tới giới thiệu.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Nhiên Linh Tiễn này sử dụng rất là phiền phức, hay là quên đi.Nhiên Linh Tiễn Mạc Vô Kỵ rõ ràng, dùng lên xác thực là có chút rườm rà, uy lực còn bình thường. Chẳng khác nào với là một cái pháp bảo dùng một lần yếu.

- Đạo hữu có thể mua bùa chú một lần a, ta chỗ này khóa bạo thần phù, chỉ cần tế xuất liền có thể phong tỏa đối thủ tự bạo, giá cả chỉ cần một vạn 6k trung phẩm thần tinh.

Tiểu nhị cực kỳ nhiệt tình chỉ vào một quả bùa chú bên cạnh nói.

- Một quả bùa chú cấp một, giá cả lại muốn một món hạ phẩm thần khí, thật là đắt a.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng nói một câu.

Tiểu nhị cười cười:

- Không mắc, ta chỗ này bùa chú cũng đều là phù tộc truyền thừa đệ tử luyện chế, giá cả so với địa phương khác phải hơi nhiều hơn một chút, thế nhưng uy lực cùng đẳng cấp xa xa mạnh hơn bùa chú đồng loại.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động, đi theo hỏi:

- Phù tộc? Ta nghe nói qua a, nghe nói cái chủng tộc này còn có một cái Thánh Đạo Phù, Thánh Đạo Phù này rất mạnh a.

Mạc Vô Kỵ bây giờ còn không cách nào luyện chế cấp một bùa chú, hắn bản thân có Thánh Đạo Phù, rất muốn biết nhiều một chút về Thánh Đạo Phù tin tức, chỉ là đạt được Thánh Đạo Phù sau đó, hắn vẫn không có cơ hội mà thôi.

Lần này không cần tiểu nhị nói chuyện, một người tu sĩ đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ liền ngắt lời nói:

- Phù tộc người nào không biết? Thánh Đạo Phù càng là Tiên Thiên Pháp Bảo, nghe nói phù tộc Thánh Đạo Phù sớm đã biến mất.

Mạc Vô Kỵ lộ ra biểu tình hướng tới:

- Ta nghe người khác nói, Thánh Đạo Phù còn có thể diễn sinh bùa chú, thật không biết Thánh Đạo Phù này diễn sinh ra bùa chú mạnh bao nhiêu.

Tiểu nhị cười hắc hắc:

- Đạo hữu, Thánh Đạo Phù diễn sinh ra bùa chú mỗi một tấm đều là vô thượng chí bảo, chúng ta cũng đừng nghĩ.

Mạc Vô Kỵ cũng là lúng túng cười cười, sờ sờ đầu nói:

- Nếu như ta chiếm được Thánh Đạo Phù, ta khẳng định lại đem bùa chú bên trong Thánh Đạo Phù diễn hóa ra lấy bán đấu giá, chỉ cần bán đấu giá mấy tờ, ta cũng không cần lại đi ra tìm kiếm nhiệm vụ, liều mạng liền kiếm một chút thương cảm thần tinh như vậy.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ vẫn nghi hoặc, vì sao hắn thu được Thánh Đạo Phù sau đó, bên trong không có lấy được một quả bùa chú. Trước đây Phù Tu Hàn thế nhưng là nói rất rõ ràng, Thánh Đạo Phù bên trong

có thể tìm được bùa chú. Trên thực tế hắn khi tiến vào Thánh Đạo Phù sau đó, đích xác nhìn thấy qua các loại bùa chú. Chỉ là bên trong Thánh Đạo Phù không gian vặn vẹo quá mức lợi hại, hắn một quả đều không có được.

Chờ hắn giết chết Phù Cửu Giang, luyện hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ nhất cấm chế sau đó, hắn phát hiện hết thảy bùa chú cũng không có.

- Ha ha, dùng tu vi của ngươi, coi như là chiếm được Thánh Đạo Phù, cũng vậy không lấy được bùa chú.

Tại Mạc Vô Kỵ bên người ngắt lời tu sĩ cười ha ha nói.

Mạc Vô Kỵ bởi vì không có Linh Căn, cho nên hắn mô phỏng đi ra linh vận, lại đem tu vi của mình biểu hiện ở Dục Thần ba tầng. Cũng là bởi vì như vậy, tu sĩ tại bên người Mạc Vô Kỵ mới cười Mạc Vô Kỵ chính là có Thánh Đạo Phù, cũng vậy không lấy được bùa chú.

Mạc Vô Kỵ không thèm để ý, đồng dạng cười một cái nói:

- Ta chỉ là nói như vậy mà thôi, tu vi của ta đích thật là quá thấp.

Tu sĩ kia giải thích:

- Ta ngược lại không có ý tứ gì khác, bởi vì nghe đồn Thánh Đạo Phù tầng thứ nhất cấm chế là phù đạo nhập môn. Dùng tu vi của ngươi chính là chiếm được Thánh Đạo Phù, cũng vậy căn bản không lấy được bùa chú, Dục Thần tối đa cũng chỉ có thể luyện hóa tầng thứ nhất cấm chế của Thánh Đạo Phù mà thôi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động, hắn trước đây thời điểm còn xa xa không tới Dục Thần, liền luyện hóa Thánh Đạo Phù đạo thứ nhất cấm chế. Về sau bận quá, hắn vẫn không có luyện hóa qua. Lẽ nào luyện hóa tầng thứ hai cấm chế sau đó, là có thể đạt được bùa chú bên trong Thánh Đạo Phù?

Mạc Vô Kỵ không hỏi, tiểu nhị kia ngược lại giúp Mạc Vô Kỵ hỏi lên:

- Lẽ nào đạt được Thánh Đạo Phù, nhất định phải luyện hóa tầng thứ hai mới có diễn sinh bùa chú tồn tại?

Tu sĩ kia nói:

- Ta cũng không phải rất rõ, dựa theo đạo lý nói, Thánh Đạo Phù có diễn sinh bùa chú, luyện hóa tầng thứ hai không có, chỉ cần không ngừng luyện hóa đi xuống, cuối cùng là có. Đối với Thánh Đạo Phù loại này đỉnh cấp pháp bảo, ta cũng chỉ là nghe tin vỉa hè mà thôi.

Mạc Vô Kỵ đã không có tâm tư ở chỗ này nói chuyện tào lao, hắn lại hàn huyên vài câu sau đó, lại đi vị trí khác đi vòng vo một cái, lúc này mới rời đi Vạn Thần Thương Lâu.

Dùng hắn tài sản bây giờ, muốn mua một điểm đồ tốt, đó là người si nói mộng. Hắn duy nhất có thể làm, chính là luyện hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ hai cấm chế, xem trong đó có đúng hay không có thực sự diễn sinh bùa chú.

Vừa ra Ngũ Hải Thần Thành, Mạc Vô Kỵ liền tế xuất một món hạ phẩm phi hành thần khí, dùng tốc độ nhanh nhất rời đi.

Thánh Đạo Phù thế nhưng là đỉnh cấp bảo vật, hắn muốn luyện hóa Thánh Đạo Phù, cũng không thể tại địa phương nhiều người.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 937: Kế Hoạch

Mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở trong một mảnh hoang vu dãy núi. Bất chấp nơi này Thần Linh Khí thiếu thốn, bất quá đối với Mạc Vô Kỵ không có có ảnh hưởng, hắn vốn là chuẩn bị tại bên trong Bất Hủ Giới luyện hóa Thánh Đạo Phù. Ngoại giới Thần Linh Khí có đúng hay không thiếu thốn, cùng hắn nửa điểm quan hệ cũng không có.

Mấy năm qua Mạc Vô Kỵ tu vi gần như là không có tiến thêm, hắn trận đạo trình độ tiến bộ cũng rất nhanh, chí ít đã có thể dễ dàng bố trí đi ra cấp ba thần trận. Thậm chí chỉ cần có một đoạn thời gian lục lọi nữa, hắn cả tứ cấp thần trận đều có thể chạm tới.

Tại dưới một đống chồng chất hạ phẩm thần tinh, Súy Oa thăng cấp tới cửu cấp Tiên Yêu thú đỉnh phong, Đại Hoang càng là hoàn toàn dung hợp Thiên Cơ Nê, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào Dục Thần tầng một.

Khúc Du đưa tặng một cái thượng phẩm thần linh mạch bị Mạc Vô Kỵ an trí ở trung gian Bất Hủ Giới, nơi này cũng là nơi hắn tu luyện.

Thượng phẩm thần linh mạch cũng là thứ đáng tiền nhất của Mạc Vô Kỵ, hắn dự định ở nơi này luyện hóa Thánh Đạo Phù.

Thánh Đạo Phù vốn là tại Bất Hủ Giới, bị Mạc Vô Kỵ phong tỏa. Trước đây Mạc Vô Kỵ luyện hóa Thánh Đạo Phù, còn mới Tiên Đế thực lực.

Hiện tại hắn Dục Thần tầng ba, so với trước đây đâu chỉ cường đại hơn mười lần?

Mạc Vô Kỵ tuy nói là Dục Thần ba tầng, hắn cường hãn thức hải cùng cường đại thần niệm cả bình thường vậy Thiên Thần tu sĩ cũng không bằng. Cộng thêm hắn Trữ Thần Lạc thần niệm, Mạc Vô Kỵ vẫn còn có chút lòng tin đối với luyện hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ hai.

Thần niệm thẩm thấu đến Thánh Đạo Phù phù văn mênh mông như biển khói tầng thứ hai cấm chế, từng đạo phù văn lần nữa phô thiên cái địa vọt tới Mạc Vô Kỵ ý niệm. Mạc Vô Kỵ từng có kinh nghiệm luyện hóa Thánh Đạo Phù một tầng, thần niệm bắt đầu không ngừng mài những phù văn này.

Dựa theo Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, chỉ cần hắn tốn chút thời giờ, thần niệm không ngừng mài Thánh Đạo Phù tầng hai cấm chế phù văn, Thánh Đạo Phù tầng thứ hai cấm chế sớm muộn cũng sẽ bị hắn luyện hóa.

Khi Mạc Vô Kỵ thần niệm tập trung lại, tăng nhanh tốc độ mài hóa tầng thứ hai cấm chế thời điểm, vài đạo bén nhọn bùa chú trực tiếp đánh về phía thức hải Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ còn không có phản ứng đến, thức hải chính là một trận quấy long trời lỡ đất. Sau một khắc, Mạc Vô Kỵ há mồm phun ra một đạo máu tươi. Thần niệm thối lui ra khỏi Thánh Đạo Phù luyện hóa, thức hải không ngừng hoảng động.

Vài viên Chí Thanh Đan nuốt vào, Mạc Vô Kỵ cuồn cuộn thức hải mới miễn cưỡng bình tĩnh trở lại.

Mạc Vô Kỵ lòng vẫn còn sợ hãi nhìn một chút Thánh Đạo Phù trôi lơ lửng tại trước mắt, tầng thứ hai này cấm chế luyện hóa cư nhiên đáng sợ như thế. Hắn vừa mới bắt đầu luyện hóa, đã bị hai đạo thần phù ít nhất là cấp một đỉnh phong đánh vào thức hải màu tím hồ lớn.

Chẳng khác nào với tại địa phương hắn mềm yếu nhất đánh lén hắn, coi như là thức hải của hắn quá mức cường hãn. Hai đạo thần phù này chỉ là để cho hắn thổ một búng máu, cũng không có cho hắn tạo thành

tổn thương lớn hơn. Nếu như đổi thành tu sĩ thức hải yếu một chút, có lẽ chính là này hai đạo bùa chú, cũng đủ để cho thức hải vỡ ra.

Điều này cũng làm cho Mạc Vô Kỵ càng thêm khẳng định một điểm, đó chính là luyện hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ hai sau đó, có thể thu hoạch Thánh Đạo Phù diễn sinh bùa chú. Vừa rồi bùa chú oanh kích hắn, tuyệt đối chính là Thánh Đạo Phù diễn sinh ra.

Vừa mới luyện hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ hai thời gian rất ngắn, tại đây trong thời gian ngắn ngủi, Mạc Vô Kỵ cũng hiểu một sự thật. Đó chính là nếu mà hắn không cần Trữ Thần Lạc, thức hải thần thức chậm rãi đi mài Thánh Đạo Phù này, hắn có lẽ sẽ không phải chịu bên trong Thánh Đạo Phù diễn sinh bùa chú công kích.

Đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hiển nhiên không có khả năng. Hắn không gia tốc thần niệm luyện hóa, Thánh Đạo Phù này tầng thứ hai nói không chừng đều phải luyện hóa cái mấy năm, thậm chí hơn mười trên trăm năm.

Để cho hắn dùng thời gian dài như vậy đi luyện hóa Thánh Đạo Phù một tầng cấm chế, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không làm.

Giả như hắn không có Bất Hủ Giới, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể buông tha luyện hóa Thánh Đạo Phù. Tại bên trong Bất Hủ Giới, Mạc Vô Kỵ có rất nhiều biện pháp.

6 chương Lạc Thư bị Mạc Vô Kỵ trực tiếp tại trong thức hải kích phát, bảo vệ thức hải của hắn. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa thẩm thấu vào Thánh Đạo Phù.

Quả nhiên như hắn phỏng đoán giống y hệt nhau, khi thần niệm của hắn tăng nhanh tốc độ mài hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ hai cấm chế, từng đạo công kích bùa chú lần nữa từ bên trong Thánh Đạo Phù đánh đi ra. Những bùa chú này có cửu cấp tiên phù, tuyệt đại đa số đều là cấp một thần phù, tình cờ còn gặp phải cấp 2 thần phù.

Mạc Vô Kỵ thần niệm thẩm thấu càng nhanh, luyện hóa lại càng nhanh, Thánh Đạo Phù công kích liền càng cường đại.

Tốt lần này có 6 chương Lạc Thư vì Mạc Vô Kỵ ngăn trở, Thánh Đạo Phù hết thảy công kích đều trực tiếp bị Lạc Thư cuốn đi, tối đa chỉ là để cho Mạc Vô Kỵ thức hải hơi rung động mà thôi.

Ngắn ngủi mấy ngày, Mạc Vô Kỵ liền luyện hóa sắp tới một phần năm.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi, nếu như không có Lạc Thư, hắn muốn luyện hóa một phần năm, có lẽ yêu cầu mấy năm thời gian.

Thức hải của hắn rất là kiên cố, thần phù này công kích va chạm tới sau đó, tối đa chỉ là để cho thức hải của hắn cũng có chút hoảng động mà thôi, xem ra có thể tiếp tục gia tăng tốc độ luyện hóa.

Nghĩ tới đây, thần niệm của Mạc Vô Kỵ cùng Trữ Thần Lạc thần niệm như vỡ đê nước biển bình thường giống nhau ùa lên. bên trong Thánh Đạo Phù bị luyện hóa phù văn cấp tốc tăng, như bùa chú công kích hướng Mạc Vô Kỵ thức hải cũng là đột ngột thay đổi nhiều.

Từng đạo công kích bùa chú bị Lạc Thư ngăn trở, Mạc Vô Kỵ cũng càng là vững tin. Có Lạc Thư hỗ trợ, hắn luyện hóa cường độ còn có thể tăng thêm một phần nữa.

Chỉ là thần niệm của hắn tới cực hạn rồi, cả Trữ Thần Lạc đều gia nhập luyện hóa, làm sao mới có thể tăng cường luyện hóa tốc độ?

Nếu mà hắn đang dùng thần niệm đi mài thời điểm, lại chủ động công kích Thánh Đạo Phù, sẽ có tình huống gì? Dù sao cũng hắn có Lạc Thư hỗ trợ, coi như là Thánh Đạo Phù cấm chế phản kích mạnh hơn nữa, cũng vậy không đến mức để cho hắn bị thương nặng. Hình như hắn tại luyện hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ nhất cấm chế, liền ùa ra Côn Ngô Kiếm công kích.

Nghĩ đến liền làm, Mạc Vô Kỵ trực tiếp tế xuất Côn Ngô Kiếm tại Thánh Đạo Phù tầng thứ hai cấm chế chính là một kiếm đánh ra.

Một kiếm đi xuống, phiền phức mênh mông như khói hải phù văn trong nháy mắt tản ra đến, thần niệm của Mạc Vô Kỵ như cự kình hút thủy bình thường giống nhau, lại đem những thứ này phù văn cuốn đi luyện hóa.

- Răng rắc!

Một cái không gian màu xám trắng càng thêm rộng lớn xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ trước mặt. trong Xám trắng không gian chẳng những có các loại các dạng phù vận đạo văn, còn có một tấm lại một tấm bùa chú diễn sinh.

Tầng thứ hai cấm chế đã luyện hóa? Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi. Lúc này mới một tháng không tới, liền luyện hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ hai cấm chế? Phải biết rằng hắn luyện hóa tầng thứ nhất cấm chế, cũng vậy dùng nửa năm thời gian.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền phản ứng kịp, hắn là thật luyện hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ hai cấm chế. Công lao chủ yếu không ở trên người hắn, mà là đang ở Lạc Thư cùng Côn Ngô Kiếm. Một cái tấn công một cái thủ, kết quả lại đem Thánh Đạo Phù luyện hóa không còn.

Nếu mà dùng loại thủ đoạn này, hắn nói không chừng có thể luyện hóa tầng thứ ba, thậm chí là tầng thứ tư cấm chế.

Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm dừng lại, Côn Ngô Kiếm đánh về phía tầng thứ ba cấm chế, hắn bắt đầu luyện hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ ba cấm chế. Thánh Đạo Phù tầng thứ hai trong cấm chế bùa chú Mạc Vô Kỵ nhìn rồi, đại bộ phận đều là cấp một thần phù, tình cờ xuất hiện một hai quả cấp 2 thần phù, khoảng cách yêu cầu của hắn, còn kém quá xa.

...

6 tháng sau đó, Mạc Vô Kỵ vẻ mặt mệt mỏi rời đi Bất Hủ Giới.

Tròn 6 tháng thời gian, Mạc Vô Kỵ điên cuồng dùng Côn Ngô Kiếm công kích Thánh Đạo Phù cấm chế, thức hải thần niệm cùng Trữ Thần Lạc thần niệm càng là liều mạng luyện hóa Thánh Đạo Phù phù văn cấm chế. Phế đi sức của chín trâu hai hổ, hắn cuối cùng là lại đem tầng thứ ba cấm chế luyện hóa xong.

Thánh Đạo Phù tầng thứ hai cấm chế Mạc Vô Kỵ dùng thời gian một tháng, tầng thứ ba cấm chế, hắn dùng 5 tháng.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục luyện hóa tầng thứ tư cấm chế, Thánh Đạo Phù đạo thứ ba cấm chế luyện hóa liền có chút miễn cưỡng.

Dựa theo hắn hiểu đối với Thánh Đạo Phù cấm chế, hắn muốn luyện hóa Thánh Đạo Phù đạo thứ tư cấm chế, chí ít yêu cầu mấy năm thời gian. Bởi vì Côn Ngô Kiếm hắn cũng chỉ là luyện hóa tầng thứ nhất cấm chế kiếm ý, dù cho hắn công kích nữa, Thánh Đạo Phù tầng thứ tư cấm chế, Côn Ngô Kiếm cũng là lay động không nổi.

Tương lai chờ hắn luyện hóa Côn Ngô Kiếm tầng thứ hai, tầng thứ ba cấm chế sau đó, hắn cũng có thể đi luyện hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ tư cấm chế.

Để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ là, hắn tại luyện hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ ba cấm chế sau đó, thu được hắn một quả tứ cấp không gian thần độn phù tha thiết ước mơ, cấp ba không gian độn phù có chừng bảy tấm.

tấm cấp 4 không gian độn phù mới đúng là đồ đạc Mạc Vô Kỵ cấp thiết nhất cần, là có thể không quan tâm tất cả tứ cấp phòng ngự thần trận độn phù.

Mạc Vô Kỵ lo lắng nhất chính là hắn cứu được Khúc Du sau đó, sẽ bị Vong Xuyên đạo môn hộ trận vây khốn. Trước hắn liền nghe qua, Vong

Xuyên đạo môn hộ trận là một trong cường đại nhất hộ trận cả thần vực, tại toàn bộ thần vực có thể xếp hạng top năm.

Tại thần vực, tông môn hộ trận cường đại nhất là Thần Diễn Tông, bọn họ bản thân có toàn bộ thần vực duy nhất cấp năm hộ trận.

Ngoại trừ Thần Diễn Tông ra, một phần đại tông môn hộ trận đều là cấp 4 hộ trận. Nghe đồn Vong Xuyên đạo môn hộ trận, là chuẩn cấp năm hộ trận.

Theo Mạc Vô Kỵ, lại chuẩn cấp năm hộ trận, cũng là cấp 4 hộ trận.

Thánh Đạo Phù diễn sinh ra cấp 4 không gian thần độn phù, tự nhiên không phải là bình thường phù sư luyện chế cấp 4 không gian độn phù có thể sánh được. Thậm chí một phần phù sư luyện chế cấp năm độn phù cũng không cách nào so sánh.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy rõ ràng, cấp năm thần độn phù, tại toàn bộ thần vực chắc cũng là phượng mao lân giác tồn tại. Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ tiếc nuối là, hắn mong muốn một lần công kích bùa chú không có, một quả cũng không có nhìn thấy.

Bùa chú đã có, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói chỉ hoàn thành bước đầu tiên mà thôi. Hắn muốn đối phó cũng không phải là một cái Dục Thần hoặc là một cái Thiên Thần, hắn muốn đối phó rất có thể là một cái Thần Vương. Cho nên trước khi đi Vong Xuyên đạo môn, Mạc Vô Kỵ đầu tiên muốn đem bản thân đường lui làm tốt.

Độn phù chỉ là một phần năm trong kế hoạch của hắn, cũng may hắn luyện hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ ba cấm chế, cấp ba ẩn thân thần phù thì có vài cái, hắn chí ít không cần đi tiếp tục tìm kiếm Ẩn Thân Phù lục. Có Ẩn Thân Phù, hắn mới có cơ hội tiếp cận Khúc Du. Có độn phù, hắn mới có cơ hội chạy trốn, thiếu một thứ cũng không được.

Mạc Vô Kỵ tin tưởng Vong Xuyên đạo môn nếu lại đem Khúc Du cột vào trên phạt đạo đỉnh núi, tạm thời cũng sẽ không giết Khúc Du, cho

nên hắn có rất nhiều thời gian đi bố trí chính bản thân trốn phương thức bỏ chạy.

...

Lại là hai tháng, Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở trong một chỗ mênh mông vô bờ ao đầm, Mạc Vô Kỵ ở chỗ này chỉ là bố trí một cái ẩn nấp truyền tống trận. Cái này truyền tống trận rất nhỏ, căn bản là không cách nào truyền tống người, quá lớn truyền tống trận hắn cũng không có tư bản bố trí ra.

Mạc Vô Kỵ không nghĩ tới thông qua cái truyền tống trận này mà chạy trốn, hắn chưa từng thấy qua Thần Vương xuất thủ, nhưng hắn vững tin, coi như là hắn tiến vào truyền tống trận, bị truyền đưa đi, tại dưới sự đuổi giết của Thần Vương, cũng là không chỗ lẩn trốn, cái này truyền tống trận có chỗ hữu dụng khác, là bước thứ hai trong kế hoạch của hắn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 938: Động Thủ Cứu Người

Vong Xuyên đạo môn đạo trường gần nhất, đang ở trước Vong Xuyên tông môn.

Cùng với nói là đạo trường, còn không bằng nói là một cái lộ thiên quảng trường phường thị, ở chỗ này có đông đảo thương gia. Vong Xuyên đạo trường mỗi ngày đều là người đến người đi, chen chúc không chịu nổi.

Nguyên nhân chính, là Vong Xuyên đạo môn tông môn quá lớn, tông môn đệ tử nhiều lắm. Rất nhiều đệ tử vì tăng lên thực lực của chính mình, lại đem tông môn nhiệm vụ treo lên, liền đeo ở bên trong Vong Xuyên đạo trường, để cho một phần tán tu đi nhận làm.

Lâu ngày, nơi này liền tạo thành một cái lộ thiên phường thị. Các loại tán tu tụ tập ở chỗ này, ngoại trừ làm ăn ra, còn có một ít người muốn gia nhập Vong Xuyên đạo môn.

Đương nhiên nhiều nhất chính là Vong Xuyên đạo môn ngoại môn tạp dịch, những thứ này tạp dịch tồn tại tác dụng chính là vì Vong Xuyên đạo môn thanh lý rác rưởi, vì Vong Xuyên đạo môn ngoại môn đệ tử trồng thần cốc, cùng với các loại các dạng việc vặt.

Mạc Vô Kỵ chính là một thành viên trong những ngoại môn đệ tử này, đây là tháng thứ mười ba Mạc Vô Kỵ được biết Khúc Du bị Vong Xuyên đạo môn khóa tại Phạt Đạo Nhai, cũng là tháng thứ hai Mạc Vô Kỵ trở thành ngoại môn tạp dịch. Cái nên bố trí hắn đều đã bố trí qua, hiện tại hắn muốn tiến hành hai bước sau cùng, cứu đi Khúc Du, sau đó chạy trốn.

Hai tháng, Mạc Vô Kỵ sớm đã điều tra rõ hắn cần tất cả tình báo.

Vong Xuyên đạo trường là của Vong Xuyên đạo môn, bất quá Vong Xuyên đạo trường là ở bên ngoài Vong Xuyên tông môn, cho nên tại Vong Xuyên đạo trường là nhìn không thấy Phạt Đạo Nhai.

Làm một ngoại môn tạp dịch, Mạc Vô Kỵ ngẫu có thể tiến vào trong Vong Xuyên đạo môn hộ trận. Từ Mạc Vô Kỵ gia nhập tạp dịch tới nay, hắn tiến vào qua Vong Xuyên đạo môn hộ trận hai lần.

Nghe nói chỉ cần đi vào Vong Xuyên đạo môn hộ trận, liền có thể thấy Phạt Đạo Nhai.

Vong Xuyên đạo môn Phạt Đạo Nhai là dùng cho toàn bộ tông môn cảnh kỳ, cho nên tại trong vòng Vong Xuyên đạo môn hộ trận, đều có thể thấy rõ ràng đệ tử bị khóa ở bên trong Phạt Đạo Nhai, ngoại trừ tạp dịch điện.

Địa phương Mạc Vô Kỵ làm việc chính là tạp dịch điện, nói hắn là tại tạp dịch điện làm việc đó là nâng lên, chỉ có thể nói Mạc Vô Kỵ là phía ngoài tạp dịch điện làm việc, tình cờ có thể đi tạp dịch điện.

Bởi vì tạp dịch điện tạp dịch cũng không tính Vong Xuyên đạo môn đệ tử, cũng là duy nhất một cái địa phương nhìn không thấy Phạt Đạo Nhai. Hơn nữa ngoại môn tạp dịch ngọc bài, chỉ có thể ở trong phạm vi nhất định đi lại, cao hơn cái phạm vi này cũng sẽ bị tạo ra hộ trận cảnh báo.

Ngày hôm nay Mạc Vô Kỵ sẽ lần thứ ba tiến vào Vong Xuyên đạo môn hộ trận, nhiệm vụ của hắn là cùng hai tên tạp dịch đệ tử còn lại đem hơn hai mươi bó ninh thần hương miêu đưa đến tạp dịch điện.

Ninh thần hương miêu nhất định phải thời khắc tiếp xúc được Ngũ Hành quy tắc thế giới, có sinh cơ khí tức sống tỷ số mới cao. Một khi đưa vào trong giới chỉ, ninh thần hương miêu tỷ số cấp tốc hạ thấp.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy quyết định, ngày hôm nay nhất định phải động thủ. Tại trước khi đi đưa ninh thần hương miêu, Mạc Vô Kỵ trước tiên ở Vong Xuyên đạo trường một cái địa phương hẻo lánh xuất ra một cái truyền tống phù, lại đem một cái chế bình ngọc nho nhỏ đánh lên cấm chế rậm rạp ngăn cách khí tức cấp tốc để vào bên trong truyền tống phù, sau đó kích phát truyền tống phù.

Những thứ này ngăn cách cấm chế, ngăn cách trong bình ngọc khí tức vừa đến hai hơi thở thời gian vẫn là có thể làm được. Vừa đến hai hơi thở, bình ngọc đã bị truyền tống đi.

Không gian hơi một ba động, truyền tống phù hóa thành tro tàn, trong đó bình ngọc lại biến mất vô tung vô ảnh.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ như không có chuyện gì xảy ra đi đón nhiệm vụ. Hắn nhận được 8 bó ninh thần hương miêu, cùng hai tên tạp dịch khác đi đưa tới Vong Xuyên đạo môn tạp dịch điện.

Vong Xuyên đạo môn hộ ngoài trận đệ tử rất đơn giản kiểm tra một chút ba người Mạc Vô Kỵ tạp dịch ngọc bài, liền thả cho ba người tiến vào.

Sắp tới đến tạp dịch cửa điện, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên ngừng lại, trên mặt hắn dường như lộ ra một phần thần sắc lo lắng.

- Phạt Mộc, ngươi làm sao vậy?

Cùng Mạc Vô Kỵ cùng đi một người ngoại môn tạp dịch thấy biểu tình Mạc Vô Kỵ, cũng vậy dừng lại hỏi.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt khó coi nói:

- Ta đạo lữ gặp chuyện, ta yêu cầu lập tức đi tới.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ lại đem ninh thần hương miêu trên lưng bỏ xuống đến, lo lắng nói:

- Đinh huynh, làm phiền ngươi giúp ta đưa một cái, lần này thù lao ta không cần, liền tặng cho ngươi.

Lời còn chưa nói hết Mạc Vô Kỵ liền cấp thiết xoay người, xông về bên ngoài Vong Xuyên đạo môn.

- Đinh Lập, Phạt Mộc làm có chút không hợp quy củ a, chỉ cần chúng ta tiến vào Vong Xuyên đạo môn, bất cứ chuyện gì cũng không thể trên đường rời đi.

Một gã khác tạp dịch có chút sợ nói.

Gọi Đinh Lập ngoại môn tạp dịch ha ha cười cười:

- Phạt Mộc mới vừa tới, rất nhiều chuyện đều không rõ ràng lắm. Chờ chúng ta trở về nói cho hắn biết một tiếng là được rồi, một lần vấn đề không lớn, rồi lại nói hắn hắn là nóng ruột đạo lữ của hắn sao?. Lập tức tới ngay, chúng ta một người thêm vài bó, giúp hắn đưa một cái.

- Cũng phải a.

Người kia tạp dịch gật đầu, cũng không có suy nghĩ nhiều.

...

Mạc Vô Kỵ vừa ly khai liền kích phát rồi một cái Ẩn Thân Phù, hắn tự nhiên không phải là muốn đi ra ngoài, mà là len lén rời đi tạp dịch điện phạm vi.Ngoại môn tạp dịch là không thể tại tông môn tùy tiện chạy loạn, nơi này khắp nơi đều là cấm chế.

Dù cho Mạc Vô Kỵ bây giờ là ba cấp thần trận sư, hắn cũng không dám tùy tiện chạy loạn, hắn đang núp ở một tầng ẩn nấp cấm chế ngoại vi.

Tại cái chỗ này, hắn đã có thể rõ ràng thấy tình huống Phạt Đạo Nhai đỉnh.

Lúc này Mạc Vô Kỵ không cần dùng linh nhãn, cũng vậy không cần dùng thần niệm, hắn liền có thể rõ ràng thấy Khúc Du cúi gằm đầu bị khóa ở bên trên Phạt Đạo Nhai.

Không sai, chính là Khúc Du.

Chậm rãi tĩnh một cái tâm, Mạc Vô Kỵ lấy ra một quả ngọc bài đeo ở bên hông. Đây là một quả Vong Xuyên đạo môn nội môn đệ tử ngọc bài, Vong Xuyên đạo môn đệ tử này đã bị hắn giết chết.

Cái ngọc bài này lại là có thể tiến vào Vong Xuyên đạo môn tông môn trong chỗ sâu, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn tiến vào Vong Xuyên đạo môn trong chỗ sâu, hắn cẩn thận đi hướng Phạt Đạo Nhai.

Phạt Đạo Nhai là nghiêm phạt tông môn đệ tử, là địa phương khiến cho bất luận kẻ nào cảnh giới, vì để cho bất luận kẻ nào đều có thể thấy, Phạt Đạo Nhai đã ở tông môn phía ngoài nhất, cái này cũng cho Mạc Vô Kỵ điều kiện tới gần Phạt Đạo Nhai sáng lập.

...

Khoảng cách Vong Xuyên đạo môn không gì sánh được xa xôi trong một khối đầm lầy, một đạo quang mang đột nhiên rơi xuống. Đi theo một cái bình ngọc xuất hiện ở nơi này, bình ngọc ở chỗ này xuất hiện cũng không có bao lâu, phía ngoài bình ngọc cấm chế liền bắt đầu tan vỡ. Nửa nén hương sau đó, truyền tống trận này lần nữa bị kích phát, bình ngọc lại một lần nữa bị truyền tống đi.

Vong Xuyên Phong đỉnh tân khách điện, Ly Thiên Thần Vương, Ma Hải Thần Vương cùng Dẫn Mộc Thần Vương ba người đang luận đạo.

Mặc dù bọn hắn chờ Mạc Vô Kỵ sắp tới một năm cũng không đến, Ly Thiên Thần Vương cũng không nóng nảy. Đối với một cái Thần Vương mà nói, một năm tựa cùng một bữa cơm thời gian không có gì khác nhau.

- Kỳ thực tại ta thần vực, tranh bài vị cũng vậy không phải là không có xuất hiện qua...

Ly Thiên Thần Vương đang tâm tình bỗng dừng lại chủ đề đứng lên, đồng thời trong mắt bắn ra thần sắc hầu như không dám tin. Đi theo sau Ly Thiên Thần Vương là Ma Hải Thần Vương cùng Dẫn Mộc Thần Vương, bọn họ cùng Ly Thiên Thần Vương như nhau, giờ khắc này cũng vậy là không thể tin được nhìn trong hư không.

Sau một lát, ba người gần như là miệng đồng thanh nói:

- Hồng Mông Sinh Tức...

- Cư nhiên xuất hiện Hồng Mông Sinh Tức!

Ma Hải Thần Vương thanh âm có chút kích động.

Mạc Vô Kỵ đối với Hồng Mông Sinh Tức không biết, chỉ là con chuột ăn lúa mạch bình thường giống nhau cầm đến chữa thương cùng tu luyện dùng. Thế nhưng là đối với Thần Vương mà nói, Hồng Mông Sinh Tức tác dụng há chỉ là chữa thương? Chữa thương là một loại cách dùng rất lãng phí. Hồng Mông Sinh Tức thế nhưng là Hỗn Độn bảo vật ngưng tụ quy tắc của mình thế giới, phá tan Thần Vương cảnh giới. Đối với Thần Vương mà nói, Hồng Mông Sinh Tức giá trị vượt qua Hỗn Độn Thần Cách.

Thần vực cư nhiên đột ngột xuất hiện Hồng Mông Sinh Tức, điều này làm cho mấy cái Thần Vương làm sao có thể ngồi yên?

- Đi, đi qua nhìn một chút.

Ly Thiên Thần Vương nói chuyện đồng thời thân hình lóe lên, đã biến mất vô tung. Ma Hải Thần Vương cùng Dẫn Mộc Thần Vương gần như là đi theo Ly Thiên Thần Vương sau đó, nhanh chóng biến mất.

Tại vài tên Thần Vương biến mất sau đó, Vong Xuyên đạo môn hơn mười Thế Giới Thần cường giả cũng vậy cảm ứng được Hồng Mông

Sinh Tức, không có bất kỳ người nào sẽ do dự một chút, toàn bộ chạy ra khỏi nơi bế quan, xông về địa phương Hồng Mông Sinh Tức xuất hiện.

Giờ khắc này, không chỉ là Vong Xuyên đạo môn. Gần như là cường giả bên trong thần vực có thể cảm ứng được Hồng Mông Sinh Tức, toàn bộ xông về khối kia đầm lầy Mạc Vô Kỵ bố trí.

Mạc Vô Kỵ cũng là bất đắc dĩ, hắn sở dĩ dùng truyền tống trận phương thức lại đem Hồng Mông Sinh Tức truyền đưa qua, là bởi vì Hồng Mông Sinh Tức vừa ra hiện khí tức sẽ chỉ là tràn đầy ra ngoài bị người bắt lấy đến. Nếu không, hắn căn bản cũng không cần bố trí truyền tống trận, chỉ cần lại đem Hồng Mông Sinh Tức để đặt tại một cái bí ẩn vị trí, đến lúc đó lại đem bình ngọc nổ tung liền có thể.

Thấy từng đạo độn quang từ các ngọn núi lớn Vong Xuyên đạo môn biến mất, trong lòng Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm. Dẫn Mộc Thần Vương hắn là rời đi sao?? Chỉ cần Thần Vương rời đi, hắn thì có hi vọng thành công.

Mạc Vô Kỵ không biết hắn lấy ra Hồng Mông Sinh Tức quá mức lay động, giờ khắc này không muốn nói là Thần Vương, coi như là Thế Giới Thần cùng một phần cường đại Thần Quân, cũng vậy điên cuồng trào vào phiến đầm lầy hắn đưa vào Hồng Mông Sinh Tức này. Nếu là có người biết Mạc Vô Kỵ bản thân có Hồng Mông Sinh Tức, lên trời xuống đất không còn có chỗ náu thân cho Mạc Vô Kỵ.

Tại Mạc Vô Kỵ dự đánh giá, hắn dùng hai tháng đến này phiến đầm lầy, nếu mà Thần Vương nói, có lẽ chỉ cần nửa ngày, quay lại nhiều nhất là một ngày mà thôi.

Vì để ngừa vạn nhất, Mạc Vô Kỵ lại đem chính bản thân cứu người thời gian khống chế tại trong vòng nửa nén hương. Hắn yêu cầu tại trong nửa nén hương thời gian mang đi Khúc Du, nếu không, hắn chỉ có thể chính bản thân đi trước.

Đông đảo cường giả rời đi Vong Xuyên đạo môn, chuyện thuận lợi hầu như để cho Mạc Vô Kỵ cũng có chút không dám tin tưởng.

Thế Giới Thần cường giả đều rời đi tông môn, hắn ba cấp ẩn nấp bùa chú, dưới tình hình chung Thần Quân căn bản là không phát hiện được.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ thật vất vả mới thu vào tay từng bình kịch độc đã không còn đất dụng võ, kịch độc là Mạc Vô Kỵ sớm liền chuẩn bị xong. Chỉ cần hắn đến trước mặt Khúc Du, có người ngăn cản, hắn sẽ trực tiếp thả ra kịch độc.

Hắn kịch độc đối phó Thế Giới Thần có lẽ còn không được, đối với Thần Quân cũng có thể ngăn cản một ít thời gian.

Hiện tại Vong Xuyên đạo môn cường giả tất cả đều đi cướp đoạt Hồng Mông Sinh Tức, Mạc Vô Kỵ trái lại không nóng nảy. Hắn đủ dùng một hai canh giờ phá vỡ Phạt Đạo Nhai ba cấp thần cấm sau đó, sau đó vô kinh vô hiểm tiến vào Phạt Đạo Nhai.

Tiến vào Phạt Đạo Nhai sau đó, tại dưới Phong Di, Mạc Vô Kỵ chỉ dùng mấy hô hấp thời gian liền hạ xuống rơi vào trước người Khúc Du.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 939: Hỗn Chiến

Khúc Du khí tức uể oải truyền đến, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng hiện ra thân hình. Khúc Du vừa lúc ngẩng đầu lên, bị khóa ở Phạt Đạo Nhai sắp tới một năm, Khúc Du ngoại trừ gầy một phần ra, dung mạo không có nửa phần biến hóa, vẫn là hình dạng trước đây.

- Xin lỗi Khúc sư tỷ, ta cho rằng Hỗn Độn Thần Cách có thể bảo vệ ngươi, không nghĩ tới trái lại hại ngươi. Ta hiện tại liền mang ngươi đi...

Mạc Vô Kỵ đưa tay chộp tới cấm chế khóa lại Khúc Du.

Khúc Du khiếp sợ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, trong mắt bắn ra quang mang không thể tin được. Nàng thực sự không hiểu, Mạc Vô Kỵ làm như thế nào tới chỗ này? Vì sao Mạc Vô Kỵ đứng ở chỗ này, mấy cái Thần Vương một chút điểm phản ứng cũng không có?

Trước nàng đối với Mạc Vô Kỵ bị bốn mươi chín danh Thiên Thần cùng Dục Thần tu sĩ vây giết sau đó, còn phản giết 47 người căn bản cũng không tin tưởng, hiện tại nàng đã tin.

Mạc Vô Kỵ cũng không có chú ý tới Khúc Du ánh mắt, tay hắn đã hạ xuống rơi vào trên vai Khúc Du.

Không đúng, Mạc Vô Kỵ tay vừa đụng đến Khúc Du vai cũng cảm giác được không ổn. Khúc Du dung mạo khí tức đều không có bất kỳ vấn đề, thế nhưng là Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng hắn trước đây giúp Khúc Du giải độc. Chỉ cần là người đc hóa độc lạc từng giải độc qua, hắn vừa đụng là có thể biết.

Nhưng trên người Khúc Du không có bất kỳ khí tức hóa độc lạc lưu chuyển qua, Mạc Vô Kỵ ý niệm trong đầu vừa mới động, nữ tử giả mạo Khúc Du liền bỗng nhiên giơ tay lên bắn ra hơn mười đạo sát mang. Tại đây hơn mười đạo sát mang sau đó, là một quả vòng tròn ấn. Vòng tròn ấn trực tiếp ấn hướng về phía mi tâm Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ khoảng cách Khúc Du gần như vậy, hắn cả đường sống tránh né cũng không có, từng đạo huyết vụ tại trên người hắn tràn ra. Cũng may hắn trước tiên cảm giác được Khúc Du không thích hợp, bị sát mang đánh trúng thời điểm, sớm liền bắt đầu né tránh. Một đạo vòng tròn ấn lướt qua Mạc Vô Kỵ huyệt Thái Dương, để cho Mạc Vô Kỵ trốn khỏi một kiếp.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, tấm tứ cấp không gian thần lẩn trốn phù liền xuất hiện ở lòng bàn tay.

- Chỉ bằng con cóc ghẻ nhà ngươi cũng dám mơ ước chịch tỷ tỷ của ta sao? Ta phi, đi chết đê...

Nữ tử Giả mạo Khúc Du vừa chuyển tay, viên ấn kia lần nữa ngưng tụ lại một đạo sát ý đánh về phía Mạc Vô Kỵ, cũng trong lúc đó, bén nhọn gào thét xông lên không trung Vong Xuyên đạo môn, tại không trung Vong Xuyên đạo môn nổ tung một đóa hoa năm màu hoa mỹ.

- Rắc rắc rắc!

Vong Xuyên đạo môn hộ trận trước tiên bị mở ra, Vong Xuyên đạo môn không gian giờ khắc này thành tường đồng vách sắt.

Mạc Vô Kỵ lại cũng không kịp đoái hoài giết nữ tử giả mạo Khúc Du, một cái tông môn có Thần Vương, coi như là hắn lại đem Thần Vương dẫn đi rồi, ai có thể biết Thần Vương này lúc nào sẽ trở về? Không muốn nói Thần Vương, chính là Thần Quân tới rồi, hắn cũng sẽ không ăn được.

Huống chi lúc này hắn đã trọng thương, dày đặc sát mang để cho mạch lạc hắn bị hao tổn, lúc này không đi còn chờ khi nào?

Tứ cấp không gian thần lẩn trốn phù kích phát, hóa thành một đoàn hoàng sương mù lại đem Mạc Vô Kỵ bao lấy.

nữ tử giả mạo Khúc Du thấy Mạc Vô Kỵ kích phát rồi lẩn trốn phù, cười lạnh nói:

- Thứ tốt quả nhiên nhiều, thảo nào không tiếc xuất ra Hỗn Độn Thần Cách lấy lòng tỷ tỷ của ta. Đáng tiếc tỷ tỷ của ta vẫn là muốn giết ngươi, chỉ là để cho ta xuất thủ mà thôi. Còn có tại dưới ta Vong Xuyên đạo môn hộ trận, ngươi cũng muốn đi, đừng nằm mơ...

Cô gái này thanh âm đột ngột dừng lại, bởi vì một đoàn hoàng quang này cư nhiên lại đem Mạc Vô Kỵ quấn lấy biến mất vô tung vô ảnh. Vong Xuyên đạo môn hộ trận, tại nơi trước lẩn trốn phù, thật giống như bài biện bình thường giống nhau.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ bỏ chạy sau một khắc, thập mấy đạo thân ảnh hạ xuống rơi vào trước người nữ tử giả mạo Khúc Du, người cầm đầu khí tức hùng tráng, tu vi hiển nhiên so với cô gái này cao hơn rất nhiều, nhưng hắn vẫn như cũ khách khí ôm quyền hỏi:

- Khúc Tập sư muội, người đâu?

Khúc Tập nữ tử mới từ trong rung động hồi thần lại, không dám tin tưởng nói:

- Hắn cư nhiên dùng lẩn trốn phù phá vỡ tông môn hộ trận... Điều này sao có thể? Làm sao có thể?

Cầm đầu người cường giả Vong Xuyên đạo môn nghe được Khúc Tập nói, cũng là ngẩn ra, lập tức lớn tiếng nói:

- Mau đuổi theo đi ra ngoài, coi như là lên trời xuống đất, cũng không thể để cho hắn chạy trốn. Chúng ta chỉ cần tìm được tung tích của hắn,

sư tổ sẽ dễ dàng đưa hắn bắt trở lại...

Đang khi nói chuyện nam tu xoay người trong nháy mắt chạy ra khỏi Phạt Đạo Nhai, cùng sau lưng hắn hơn mười cường giả cũng giống vậy liền xông ra ngoài.

hơn mười người đuổi theo ra đi mới hơn mười hô hấp thời gian, một đạo thân ảnh lả lướt cũng vậy hạ xuống rơi vào đỉnh Phạt Đạo Nhai. Nếu mà Mạc Vô Kỵ vẫn chưa đi nói, hắn khẳng định có thể biết người nữ nhân này mới thật sự là Khúc Du.

Khúc Du sau khi trở về từ ấp trứng Thần Vực Sào, vẫn tại bế quan tu luyện. Đó là ý tưởng của nàng, cũng là tông môn sư tổ cùng chưởng môn ý nghĩ. Lần này nàng sở dĩ đi ra, là bị Khúc Tập tông môn năm màu cảnh phù đánh thức. Năm màu cảnh phù vừa ra hiện, vậy thì đại biểu tông môn có đại sự xảy ra.

- Là ngươi?

Khúc Du kinh dị không dứt nhìn chằm chằm Khúc Tập, nàng thật không ngờ Khúc Tập cư nhiên bị khóa ở Phạt Đạo Nhai, cũng thật không ngờ Khúc Tập tại Phạt Đạo Nhai còn có thể phát sinh năm màu cảnh phù.

Không đúng, cấm chế khóa lại Khúc Tập dường như được mở ra.

Nàng nói chỉ là một câu là ngươi sau đó, liền không còn có nói chữ thứ ba. Nàng và Khúc Tập là sinh đôi, nhưng hai người một theo phụ thân, một theo mẫu thân. Phụ mẫu không còn sau đó, hai người tính tình cũng là một trời một vực. Bất chấp hai người còn không tính là cừu nhân, kỳ thực cùng cừu nhân cũng không có gì khác nhau. Tại bên trong Vong Xuyên đạo môn, chỉ cần là địa phương Khúc Tập xuất hiện, Khúc Du nhất định không đi, ngược lại cũng thế.

Khúc Tập tư chất so với Khúc Du còn tốt hơn một chút, cho nên tu vi vẫn cao hơn Khúc Du. Để cho Khúc Tập kinh sợ như điên chính là,

Khúc Du lần này đi mới ấp trứng Thần Vực Sào, cư nhiên dung hợp Hỗn Độn Thần Cách. Chỉ vài năm, Khúc Du tu vi liền rất xa vượt qua nàng, lúc này càng là Thiên Thần tầng tám cảnh giới, điều này làm cho nàng hận không thể nuốt tên khốn kiếp mất dạy tặng Thần Cách cho Khúc Du.

Khúc Tập bén nhọn thanh âm vang lên:

- Khúc Du, thấy ta bị tông môn xử phạt, ngươi có đúng hay không vui vẻ? Lăn xuống, cút đi cho ta?.

Khúc Du khẽ nhíu mày, nàng cau mày không phải là bởi vì Khúc Tập bén nhọn tiếng kêu, mà là nàng cảm giác nơi này dường như có một chút khí tức nàng lo lắng.

Khúc Tập bén nhọn thanh âm quá mức chói tai, Khúc Du không như trước nữa nguyện ý suy nghĩ nhiều, thân hình lóe lên, lần nữa bỏ đi. Nàng không biết Khúc Tập vì sao phát sinh năm màu cảnh phù, hiện tại tông môn dường như cũng không có chuyện gì, nàng chuẩn bị đi trở về tiếp tục bế quan. Đợi được Thiên Thần tầng chín thời điểm, liền đi ra ngoài rèn luyện một đoạn thời gian, sau đó chuẩn bị trùng kích Thần Quân cảnh.

Đã có Hỗn Độn Thần Cách, đại đạo của nàng đã bằng phẳng.

...

Khoảng cách Vong Xuyên đạo môn ngoài tỷ vạn dặm bên trên một chỗ đầm lầy, Thần Vương cường giả đều tụ tập năm người. Về phần các Thần Vương còn lại, càng là tụ tập vô số kể, vẫn như cũ còn không ngừng có tu sĩ xông lại.

Dù cho Ly Thiên Thần Vương cảm thụ được Hồng Mông Sinh Tức sau đó, trước tiên chạy tới, hắn vẫn như cũ không phải là trước hết đến Thần Vương. Nếu không phải nơi này tất cả mọi người kiềm chế lẫn nhau, sớm có người vọt vào phía trước bên trong động phủ chỉ có đơn giản khốn sát trận.

Bởi vì Hồng Mông Sinh Tức, chính là từ bên trong nơi này động phủ phát ra.

- Ly Thiên huynh, ngươi tới thật đúng lúc. Đồ đạc ở bên trong động phủ nơi này, động phủ hắn là mở ra không lâu.

Ly Thiên Thần Vương vừa đến, một người nam tử áo đen lập tức liền ôm quyền nói.

nam tử áo đen cũng là một trong thập đại thần vương, bài danh thứ chín Tịch Đỉnh Thần Vương.

Ly Thiên Thần Vương cũng vậy gật gật đầu nói:

- Đã như vậy, ta trước vào xem.

Thần Vương khác tới sớm, mọi người chế trụ. Nhưng Ly Thiên Thần Vương là thần vực đệ nhất Thần Vương, tầm ảnh hưởng của hắn vẫn là đang còn. Huống chi, Ly Thiên Thần Vương là một người chân chính đại công vô tư, cho nên mọi người cũng vậy yên tâm để cho Ly Thiên Thần Vương tiến vào.

đồ đạc trong Động phủ, mọi người dùng thần niệm quét, chỉ có một bình ngọc. Cái động phủ này hắn là mới bố trí, mới bố trí động phủ bên trong có một cái bình ngọc toả ra Hồng Mông khí tức, coi như là đứa ngốc cũng biết khả năng đây là một cái bẫy.

Ly Thiên Thần Vương mới vừa mới vừa đi tới động cửa phủ, một đạo màu xám tro quang mang trực tiếp lướt qua hư không đánh về phía Ly Thiên Thần Vương:

- Ly Thiên, không phải là thứ tốt gì đều phải ngươi mới có thể lấy sao.

Tại Ly Thiên lắc mình né qua sau đó, một cái bóng liền vọt tới.

- Huyền Linh, ngươi là có ý gì?

Ly Thiên Thần Vương vừa vung tay, liền chộp tới xông tới bóng dáng.

Bất chấp xung quanh còn có rất nhiều Thần Vương, bất quá không ai tiến lên nhúng tay.

mọi người tới người này đều biết, Huyền Linh Thần Vương. Thần vực thập đại thần vương bài danh thứ hai, nhưng mà Huyền Linh Thần Vương cho tới bây giờ đều không thừa nhận cái bài danh này.

Ly Thiên Thần Vương rất mạnh, thập đại thần vương còn lại hai ba tên cộng lại cũng vậy không phải là đối thủ của hắn. Chỉ có Huyền Linh Thần Vương nửa điểm cũng không kém so với Ly Thiên Thần Vương, hai người trước sau giao thủ vô số lần, mỗi người đều có thời điểm thua thiệt.

Huyền Linh Thần Vương cười ha ha một tiếng, lớn tiếng quát lên:

- Ly Thiên cái này ngụy quân tử muốn độc bá Hồng Mông Sinh Tức, mọi người người nào cướp được chính là của người đó.

Vốn bởi vì vài đại thần vương cầm cự được, không người nào dám hành động thiếu suy nghĩ. Huyền Linh Thần Vương thứ nhất là cùng Ly Thiên Thần Vương đánh nhau. Cái này cũng chưa tính, Huyền Linh Thần Vương còn huy động mọi người cướp đoạt Hồng Mông Sinh Tức.

Hồng Mông Sinh Tức loại vật này không có thấy thì thôi, bây giờ nhìn thấy, ai không đỏ mắt? Đây chính là thứ tốt đại biểu cho bản thân đại đạo có thể hơn hẳn người khác.

Giờ khắc này, coi như là Ly Thiên Thần Vương cũng vậy áp không chế trụ được. Vô số xông tới tu sĩ bắt đầu tranh đoạt động phủ tiến vào quyền lực, hỗn chiến cũng vậy vào giờ khắc này trình diễn.

- Dừng tay, mọi người dừng tay, ở trong đó chỉ có một bình ngọc, căn bản cũng không có thứ khác.

Ly Thiên Thần Vương còn đang ở kêu to, cũng không có người nghe hắn.

Đáng tiếc chính hắn bị Huyền Linh Thần Vương ngăn trở, căn bản là phân không ra thân đến. Cũng không có ai nghe lời của hắn, một cái bình ngọc không sai, cũng phải nhìn ngọc bài bên trong là vật gì.

Ly Thiên Thần Vương rất rõ ràng Huyền Linh Thần Vương ý nghĩ, Hồng Mông Sinh Tức rơi vào trên tay người nào đều có thể, chỉ là không thể hạ xuống rơi vào tay hắn Ly Thiên. Rơi vào người khác trên tay, Huyền Linh rất nhanh cũng có thể đi cướp về. Rơi ở trên tay hắn, vậy thì ý nghĩa hắn Huyền Linh cùng mình chênh lệch càng lúc càng lớn.

Một đạo tin tức hạ xuống rơi vào trong tay Ma Hải Thần Vương, Ma Hải Thần Vương bỗng nhiên nói:

- Không tốt.

Dẫn Mộc Thần Vương vốn là muốn muốn xông lên nghi ngờ quay đầu lại hỏi:

- Sư huynh, chuyện gì xảy ra?

- Mạc Vô Kỵ lại vào lúc này đi Phạt Đạo Nhai cứu người, còn trốn rồi...

Ma Hải Thần Vương nói đột ngột dừng lại, coi như là ngu ngốc cũng có thể hiểu rõ, chuyện này thật trùng hợp.

Ba người bọn họ tại Vong Xuyên đạo môn rình một năm, lúc này mới vừa mới đi ra, Mạc Vô Kỵ đã đi ngay Vong Xuyên đạo môn. Nếu mà chỗ chuyện này không phải là Mạc Vô Kỵ phá rối, bọn họ ai cũng không tin.

Dẫn Mộc Thần Vương cũng ở đây trong nháy mắt hiểu nguyên nhân, nếu mà cho những người khác hắn khả năng cho rằng đây là nói mò. Người nào sẽ ngu ngốc dùng Hồng Mông Sinh Tức đến dẫn bọn họ đi ra? Nhưng còn thật sự có một người ngu ngốc như vậy, tên ngu ngốc này

cả Hỗn Độn Thần Cách đều có thể đưa ra đi, dùng Hồng Mông Sinh Tức dẫn bọn họ đi ra lại có cái gì không được?

Ánh mắt nóng bỏng hầu như đồng thời xuất hiện ở trong mắt Dẫn Mộc Thần Vương cùng Ma Hải Thần Vương, bọn họ càng là hiểu rõ giá trị lúc này của Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 940: Tịch Diệt Hải

Mạc Vô Kỵ ngơ ngác nhìn một mảnh hoang vắng vùng quê, trong lòng hắn biết mình đã lãng phí một cái lẩn trốn phù giá trị khó có thể lường được. Hắn cũng vậy thật không ngờ, tờ lẩn trốn phù này có thể trốn ra khoảng cách xa như vậy.

Vì cứu Khúc Du, Mạc Vô Kỵ đã sớm đem Vong Xuyên đạo môn xung quanh hàng tỷ dặm phạm vi tra xét một lần, hắn vững tin nơi này chính bản thân chưa có tới. Nói cách khác cái này tứ cấp thần lẩn trốn phù, đã mang theo hắn xa xa rời đi Vong Xuyên đạo môn ngoài tỷ vạn dặm.

Chỉ là một cái bùa chú, hắn căn bản cũng không cần lại dùng bất luận cái gì thủ đoạn khác, là có thể rời xa Vong Xuyên đạo môn.

- Thật là lợi hại bùa chú...

Mạc Vô Kỵ tự lẩm bẩm một câu.

Loại này bùa chú chẳng khác nào một cái mạng, lãng phí một cái chẳng khác nào lãng phí một cái mạng. Đáng tiếc là hắn lại muốn có được loại này tứ cấp thần phù, chỉ có thể luyện hóa Thánh Đạo Phù tầng thứ tư cấm chế.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, lại đem sự tình bùa chú đặt ở sau đầu. Loại này tứ cấp không gian lẩn trốn phù, hắn là luyện chế không ra được. Coi như là hắn nhất tâm nghiên cứu đến bên trong phù đạo, cũng không cách nào tại trong ngắn hạn luyện chế ra tứ cấp không gian lẩn trốn phù.

Thứ này cũng phải cần không gian quy tắc dung hợp, hắn mới Dục Thần tầng ba, đối với thần vực không gian quy tắc cũng không có chạm tới, làm sao đi luyện chế không gian lẩn trốn phù?

Quay đầu lại nhìn một chút mênh mông không có giới hạn đường về, Mạc Vô Kỵ biết hắn nên rời đi nơi này.

Từ hôm nay trở đi, hắn tại thần vực không còn có nơi sống yên ổn.

Dù cho Mạc Vô Kỵ cũng không biết Hồng Mông Sinh Tức có thể cho Thần Vương cơ hội cảm ngộ hợp đạo thần, hắn cũng vậy rõ ràng, Hồng Mông Sinh Tức tuyệt đối không phải là đơn giản bảo vật. Từ hắn đưa ra Hồng Mông Sinh Tức sau đó, vô số độn quang rời đi Vong Xuyên đạo môn liền có thể biết, Hồng Mông Sinh Tức trân quý.

Vong Xuyên đạo môn bị hắn dẫn đi cường giả, chỉ cần hơi chút muốn một cái, là có thể hiểu rõ Hồng Mông Sinh Tức này là hắn lấy ra. Hắn lấy ra vật trân quý như vậy, còn ở lại thần vực, không phải là chờ chết là cái gì?

Hắn hiện tại duy nhất địa phương có thể đi chính là Tịch Diệt Hải.

...

Mạc Vô Kỵ bố trí động phủ bên trên đầm lầy, tuy nói chưa nói tới máu chảy thành sông, chí ít cũng có hơn mấy trăm ngàn tu sĩ bỏ mạng ở nơi này. một lọ tiết lộ một chút Hồng Mông Sinh Tức, cũng vậy sớm đã biến mất vô tung vô ảnh, không có ai biết bị người nào đoạt đi rồi.

Tại Hồng Mông Sinh Tức bị cướp đi sau đó, Huyền Linh Thần Vương liền trực tiếp bỏ chạy, hắn không có cùng Ly Thiên Thần Vương dây dưa.

Ly Thiên Thần Vương cùng Ma Hải Thần Vương, Dẫn Mộc Thần Vương ba người trở lại Vong Xuyên đạo môn, đã hơn nửa ngày sau.

Vong Xuyên Phong chi đỉnh, tân khách trong điện, vừa mới trở về, ba gã Thần Vương trầm mặc ngồi ở chỗ này. Không ai đuổi theo Mạc Vô Kỵ, tu luyện đến Thần Vương, bọn họ há có thể không biết Mạc Vô Kỵ nếu an bài chu đáo như vậy, vậy thì tuyệt đối sẽ không bị bọn họ đuổi theo.

- Ly Thiên huynh, ngươi cho là chúng ta bước tiếp theo phải làm gì?

Ma Hải Thần Vương chủ động nói.

Ma Hải Thần Vương không có lừa gạt Ly Thiên Thần Vương, thực lời nói này Hồng Mông Sinh Tức có thể là Mạc Vô Kỵ lấy ra, là đồ đạc dẫn bọn họ rời đi Vong Xuyên đạo môn. Hắn cũng vậy rõ ràng, coi như là hắn không nói, sau đó Ly Thiên Thần Vương cũng có thể đoán được.

- Người này không biết thu được cái gì truyền thừa, trên người dĩ nhiên có nhiều bảo vật như vậy. Hơn nữa đồ đạc có thể ẩn nấp Hồng Mông Sinh Tức, cũng vậy không đơn giản a.

Ly Thiên Thần Vương thở dài một tiếng.

Ma Hải Thần Vương cùng Dẫn Mộc Thần Vương cũng không có chen vào nói, từ khi Ly Thiên Thần Vương phán đoán chính xác Mạc Vô Kỵ sẽ đến đến Vong Xuyên đạo môn sau đó, bọn họ liền đối với Ly Thiên Thần Vương phán đoán không còn có hoài nghi.

Trước nếu mà không là ba người bọn họ toàn bộ bị Hồng Mông Sinh Tức dẫn đi, Mạc Vô Kỵ sớm bị bọn họ bắt được.

- Chuyện này trách ta, ba người chúng ta chí ít hắn là lưu lại một ở chỗ này.

Ly Thiên Thần Vương lắc đầu.

Ma Hải Thần Vương cùng Dẫn Mộc Thần Vương đều không nói gì, chuyện mọi người hiểu rõ, nếu mà một lần nữa, ba người nhất định vẫn không có người nào sẽ lưu lại.

Hồng Mông Sinh Tức xuất hiện, người nào không muốn đi tranh đoạt?

- Có thể dự kiến, Mạc Vô Kỵ trên người thứ tốt so với chúng ta tưởng tượng còn nhiều hơn. Chúng ta nhất định phải tìm được trước hắn rồi lại nói.

Ly Thiên Thần Vương dường như hạ quyết tâm bình thường giống nhau.

Ma Hải Thần Vương cùng Dẫn Mộc Thần Vương đều không nói gì, ở chỗ này chờ Mạc Vô Kỵ đã hơn một năm cũng không có bắt được Mạc Vô Kỵ, hiện tại kinh động Mạc Vô Kỵ, đi nơi nào tìm kiếm?

Ly Thiên Thần Vương nói lần nữa:

- Kỳ thực còn có một người khả năng biết Mạc Vô Kỵ ở nơi nào.

- Khúc Du?

Ma Hải Thần Vương cùng Dẫn Mộc Thần Vương đồng thời nói ra tên Khúc Du, hiển nhiên hiểu rõ Ly Thiên Thần Vương nói.

Ly Thiên Thần Vương gật đầu:

- Mạc Vô Kỵ có thể đem Hỗn Độn Thần Cách đưa cho Khúc Du, vậy thì rất có thể nói cho Khúc Du hắn sẽ đi chỗ nào. Căn cứ Khúc Tập nói, ta có thể khẳng định, chỉ sợ chúng ta là Thần Vương, Mạc Vô Kỵ chỉ là một Dục Thần sơ kỳ, nếu như chúng ta thuần túy đi tìm Mạc Vô Kỵ, cũng là tìm không được, người này quá mức đa nghi cùng cẩn thận.

- Ta gọi Khúc Du đến.

Ma Hải Thần Vương lập tức phát ra một đạo tin tức.

Thời gian một nén nhang không tới, Khúc Du liền xuất hiện ở Vong Xuyên Phong đỉnh núi, nàng kính cẩn hướng ba vị Thần Vương thi lễ

nói:

- Khúc Du ra mắt Ly Thiên tiền bối, ra mắt Ma Hải sư tổ ra mắt dẫn Mộc sư tổ.- Không sai không sai, đã là Thiên Thần tầng tám đỉnh phong. Khúc Du, ngươi gần nhất tu luyện có gặp cái gì trở ngại?

Thấy Khúc Du đến, Dẫn Mộc Thần Vương cười tủm tỉm hỏi.

Khúc Du không hiểu rõ vài thần Vương tiền bối lại đem nàng gọi tới làm cái gì, nhanh chóng hồi đáp:

- Vãn bối gần nhất tu luyện tiến độ cấp tốc, cảm ngộ rất là rõ ràng, ngược lại không có gặp phải cái gì bình cảnh.

Ma Hải cười ha ha nói:

- Xem ra chúng ta thật muốn cảm tạ Mạc Vô Kỵ này, là một cái nam tử hào sảng. Khúc Du a, ngươi lần này xuất quan sau đó, thấy Mạc Vô Kỵ nhất định phải mời hắn đến chúng ta tông môn, ta và ngươi Dẫn Mộc sư tổ tự mình cảm tạ hắn. Ngươi biết Hỗn Độn Thần Cách có bao nhiêu quý giá sao? Bởi vì ngươi ngưng tụ là Hỗn Độn Thần Cách, tương lai ngươi rất có thể phá tan Thần Vương gông cùm xiềng xích. Chính vì vậy, hắn ân tình mới nặng.

- Dà, sư tổ, vãn bối ghi nhớ trong lòng.

Khúc Du lần nữa kính cẩn đáp, cùng vài tên thần Vương sư tổ trả lời, trong lòng nàng có chút thấp thỏm bất an.

Dẫn Mộc cũng cười nói:

- Ngươi không cần câu nệ, rất nhanh ngươi chính là niềm kiêu ngạo của ta Vong Xuyên đạo môn. Ta Vong Xuyên đạo môn cũng sẽ bởi vì ngươi, tiến thêm một bước.

Hắn biết rõ Khúc Du tính cách, loại chuyện này Khúc Du chắc chắn sẽ không nhận xuống.

Quả nhiên, Khúc Du nghe nói như thế lập tức nói:

- Nếu không phải Mạc Vô Kỵ sư huynh cho ta Hỗn Độn Thần Cách, tư chất của ta cùng cảm ngộ năng lực tuyệt đối làm không được tình cảnh hôm nay.

Dẫn Mộc chính sắc nói:

- Ngươi nói không sai, chuyện này Mạc Vô Kỵ đích xác cũng có then chốt tác dụng. Ngươi biết Mạc Vô Kỵ đi địa phương nào sao? Chính như ngươi Ma Hải sư tổ nói, chúng ta Vong Xuyên đạo môn nhất định phải cảm tạ hắn.

Khúc Du há mồm liền muốn nói Mạc Vô Kỵ rất có thể đi Tịch Diệt Hải, chờ Thanh Hải Đạo. Lời đến khóe miệng nàng lại nuốt xuống, không phải là nàng không tín nhiệm hai vị sư tổ. Là trong lòng nàng âm thầm chính bản thân dặn dò qua, tuyệt không lại đem sự tình khả năng Mạc Vô Kỵ đi Tịch Diệt Hải tiết lộ ra ngoài.

- Ta cũng không biết, hắn chỉ là nói với ta một cái phải về tông môn xem, không biết hắn có từng đi chưa.

Khúc Du vẫn là lần đầu tiên hướng về phía ba gã Thần Vương nói chuyện, điều này làm cho trong lòng nàng rất là bất an.

- Ngươi đi xuống đi, hảo hảo tu luyện. Được rồi, cái này Ngưng quân thần đan cho ngươi.

Ma Hải sư tổ cười xuất ra một cái bình ngọc đưa cho Khúc Du.

Ngưng quân thần đan thế nhưng là tam phẩm đan dược Thiên Thần cảnh giới trân quý nhất, thần đan có thể cho Thiên Thần tu sĩ có mấy thành cơ hội bước vào Thần Quân cảnh giới, mỗi một tấm đều là vô giá.

Khúc Du nhanh chóng mừng rỡ tiếp nhận bình ngọc, lần nữa cảm tạ một câu, mới chậm rãi lui xuống.

Chờ Khúc Du lui ra ngoài sau đó, Dẫn Mộc Thần Vương mới thở dài nói:

- Nàng phải nói lời nói dối.

Ma Hải Thần Vương hiển nhiên cũng biết Khúc Du nói dối, hắn cười cười:

- Coi như hết, nàng và Mạc Vô Kỵ giữa đó phải có qua tín nhiệm nói như vậy, chúng ta cũng không cần bức bách nàng.

Ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách Khúc Du, tại trong lòng Ma Hải Thần Vương phân lượng rất nặng.

Ly Thiên khẽ mỉm cười:

- Nàng nói nhất định là nói dối, bất quá để cho Khúc Du nói thật ra cũng không phải dùng bức bách. Có một cái hồi tưởng trận gọi là niệm tâm, chỉ cần tại chỗ Khúc Du tu luyện bố trí cái này niệm tâm trận, thì có thể làm cho Khúc Du lại đem sự thực nói ra. Chỉ là cái này niệm tâm trận yêu cầu mời lưu Thất Thần Vương đến bố trí, trước sau khoảng chừng yêu cầu thời gian mấy tháng.

...

Mạc Vô Kỵ ngoài mặt máu tươi lâm ly, thoạt nhìn thương thế rất nặng, trên thực tế tại hắn Sinh Cơ Lạc tư nhuận hình, thương thế của hắn khang phục rất nhanh. Chỉ thời gian một tháng, hắn thương thế đã tốt hơn phân nửa.

Vô luận thương tốt hay không có tốt, Mạc Vô Kỵ đều là một đường đi Tịch Diệt Hải cấp bách lẩn trốn. Dù cho Thanh Hải Đạo còn không biết lúc nào xuất hiện, Mạc Vô Kỵ cũng bất chấp.

Hắn loáng thoáng có một loại dự cảm, Tịch Diệt Hải là duy nhất sinh lộ của hắn.

Năm tháng sau, thần niệm của Mạc Vô Kỵ bên trong xuất hiện một mảnh vô biên vô tận ám Hồng Sắc Hải Dương. Từng đợt tử khí truyền đến, trong lòng Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, hắn biết mình đã đến ngoại vi Tịch Diệt Hải.

5 tháng, trên người của hắn trung phẩm thần tinh cùng thượng phẩm thần tinh sớm đã dùng xong. Không phải là dùng để tu luyện, mà là dùng để đi đường. Đây là hắn không dám ngồi cực kỳ cự ly xa truyền tống trận, loại này truyền tống trận, hắn mấy vạn thần tinh, cả một lần phí dụng cũng không đủ.

Ngoại trừ ngồi truyền tống trận, hắn phần lớn thời gian đều là đang dùng Phong Độn Thuật chạy đi. Thần niệm thấy Tịch Diệt Hải sau đó, Mạc Vô Kỵ một cái Phong Di, liền trực tiếp hạ xuống rơi vào vùng ven Tịch Diệt Hải.

Chính như hắn lấy được tin tức bình thường giống nhau, xung quanh Tịch Diệt Hải không có có một cái tu sĩ, cũng vậy không có nửa điểm Thần Linh Khí. Đường ven biển cũng như một tuyến màu đỏ sậm bình thường giống nhau, vô hạn dọc ra.

Mạc Vô Kỵ cúi đầu nhìn một chút bờ biển, bờ biển cát đá đều là màu đỏ sậm, thậm chí có thể nghe thấy được một phần nhàn nhạt huyết khí. Ngoài khơi mênh mông vô bờ, quỷ dị là, nhìn không thấy nửa điểm sóng hoa, thậm chí ngay cả sóng gợn cũng không có.

Bởi vì không có sóng hoa, cũng không có gió thổi tới, đứng ở bờ biển an tĩnh thật giống như ngăn trong phòng cách âm bình thường giống nhau. Có lẽ, Tịch Diệt Hải mới đúng là biển trong vũ trụ an tĩnh nhất.

Mạc Vô Kỵ từ trong giới chỉ xuất ra một mảnh lông chim nhét vào trên mặt biển, lông chim trong nháy mắt liền trầm xuống, không có nửa điểm dừng lại. Lần nữa xuất ra một con thuyền nhỏ luyện chế tốt nhét vào trên mặt biển, nước biển màu hồng nhạt thật giống như không có sức nổi bình thường giống nhau, thuyền nhỏ đồng dạng trong nháy mắt trầm xuống.

Ngẩng đầu nhìn Tịch Diệt Hải vô biên vô tận, trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than, Thanh Hải Đạo lúc nào mới ra đến?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 941: Thanh Hà Đạo

Mạc Vô Kỵ đủ tại bên Tịch Diệt Hải đi vòng vo hơn mười ngày thời gian, không muốn nói Thanh Hải Đạo xuất hiện, toàn bộ vùng ven Tịch Diệt Hải chính là nửa nhân ảnh cũng không có.

Thanh Hải Đạo đường ven biển vô biên vô hạn, bất quá Mạc Vô Kỵ tin tưởng chỉ cần Thanh Hải Đạo đi ra, hắn nhất định có thể cảm thụ được. Bởi vì mỗi lần Thanh Hải Đạo đi ra, đều có thể có vô số người tới nơi này tiến vào Tịch Diệt Hải.

Đến bây giờ, một người cũng không có xuất hiện, có thể thấy được Thanh Hải Đạo trong khoảng thời gian ngắn chắc là sẽ không đi ra rồi.

Lại là mấy ngày trôi qua, Mạc Vô Kỵ loáng thoáng cảm giác được mình không thể chờ đợi thêm nữa. Có một loại cảm giác nguy cơ như có như không lúc nào cũng quanh quẩn ở phía sau hắn, dường như hắn từ nơi này rời đi trễ, sau một khắc đúng là thời điểm hắn chết.

Mạc Vô Kỵ cũng nghe qua, Tịch Diệt Hải sở dĩ không có khả năng qua sông, nguyên nhân chủ yếu có 2, một là nổi không được, thứ nhì là Tịch Diệt Hải nước biển ăn mòn đại đạo.

Nghe đồn Tịch Diệt Hải nước biển là bởi vì một đại năng giả bỏ mạng ở nơi này, đại năng giả máu tươi nhiễm đỏ Tịch Diệt Hải. đạo vận của đại năng giả tràn ngập toàn bộ Tịch Diệt Hải, bất luận cái gì người tu đạo, chỉ cần rơi vào Tịch Diệt Hải, cũng sẽ bị Tịch Diệt Hải đạo vận ăn mòn tất cả đạo vận khí tức. Sau đó cả thức hải, Linh Căn cùng Linh Lạc tất cả đều bị hủy đi.

Mạc Vô Kỵ quyết định chính bản thân đi thử một chút, có phải thật vậy hay không.

Đạp tại cát đá màu đỏ sậm, Mạc Vô Kỵ cực kỳ cẩn thận lại đem một chân chậm rãi vừa vào Tịch Diệt Hải nước biển. Dựa theo Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, hắn chuẩn bị chân vừa tiến vào nước biển, lập tức liền nâng lên. Trong tầm hiểu biết của hắn, Tịch Diệt Hải ngoại trừ Thanh Hải Đạo nước biển, nước biển bất kỳ địa phương nào chỉ cần đụng vào, lập tức cũng sẽ bị Tịch Diệt Hải đạo vận ăn mòn rơi tất cả. Từ huyết nhục đến bộ xương, địa phương đụng vào nước biển tất cả đều sẽ hóa thành hư vô.

Nước biển hơi lộ ra lạnh lẽo, Mạc Vô Kỵ chân vừa đụng đến nước biển, từng đạo cổ quái khí tức đạo vận liền trực tiếp thẩm thấu tới trên người của hắn.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị không dứt chính là, huyết nhục chân hắn cũng không có bị ăn mòn rơi. Bởi vì không có bất kỳ ăn mòn nào xuất hiện, Mạc Vô Kỵ chân cũng không có nâng lên, hắn thậm chí lại đem một cái chân khác cũng vậy bước vào nước biển.

Từng đạo cổ quái kinh khủng khí tức trong nháy mắt liền xông về Mạc Vô Kỵ thức hải, Mạc Vô Kỵ thậm chí có thể nghe được thanh âm chính bản thân thức hải vỡ ra.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ kinh hãi, trong thức hải Lạc Thư cùng Thánh Đạo Phù tại trước tiên bảo vệ thức hải.

Kinh khủng đạo vận ăn mòn lực lượng bị Lạc Thư cùng Thánh Đạo Phù ngăn trở, Mạc Vô Kỵ thức hải cuối cùng là đình chỉ vỡ ra, thậm chí tại dưới sự trợ giúp của Trữ Thần Lạc cùng Trữ Nguyên Lạc chậm rãi chữa trị.

Thật là lợi hại, trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm kinh hãi không dứt.

Nếu mà không phải là hắn còn có Lạc Thư cùng Thánh Đạo Phù, thức hải của hắn cũng đã bị Tịch Diệt Hải đạo vận ăn mòn rớt, thảo nào không

người nào dám vào Tịch Diệt Hải.

Nhưng mà dường như cùng nghe đồn có chút không như nhau, nghe đồn Tịch Diệt Hải có thể ăn mòn đạo vận, Linh Căn cùng Linh Lạc, Nguyên Thần...

Được rồi, hắn căn bản cũng không có Linh Căn cùng Linh Lạc, hắn đạo vận là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết mà đến, thuộc về người phàm chi đạo, không phải là con đường tu luyện Linh Lạc.

Trong thời gian ngắn Mạc Vô Kỵ liền hiểu rõ nguyên nhân tu vi cùng mạch lạc của mình không có bị ăn mòn, đó là bởi vì hắn không phải là tầm thường tu đạo sĩ, mà là người phàm tu.

Mặc dù hắn phàm tu, thức hải của hắn lại cùng tu sĩ không có gì khác nhau. Nếu mà nhất định phải nói khác biệt nói, đó chính là hắn thức hải có tử khí hồ lớn hỗ trợ, không có Nguyên Thần.

Có lẽ hắn có thể không mượn Thanh Hải Đạo qua sông Tịch Diệt Hải.

Cái ý niệm này một xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ trong đầu, liền cũng khó mà át chế. Thần vực hắn là đợi không nổi nữa, nếu mà không qua sông Tịch Diệt Hải, hắn đi chỗ nào tu luyện?

Cộng thêm trong mơ hồ, một cổ nguy cơ này càng ngày càng mạnh, Mạc Vô Kỵ đứng ở Tịch Diệt Hải vùng ven đủ suy tính một canh giờ. Sau cùng dứt khoát quyết định, qua sông Tịch Diệt Hải.

Năm đó bị Thái Sử Tiêu gài bẫy một cái, sau đó Mạc Vô Kỵ liền quyết định tại lúc nguy cơ đến, tuyệt không lại đem chính bản thân đưa thân vào nguy cơ nữa.

Sau mười mấy hơi thở, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn vừa vào bên trong Tịch Diệt Hải.

Tịch Diệt Hải không có sức nổi, trong nước ngoại trừ một loại mênh mông vô biên đạo vận ra, liền không còn có bất kỳ khí tức gì, cũng vậy không có bất kỳ sinh cơ cùng bất cứ chuyện gì vật, ở chỗ này thần niệm căn bản là không cách nào phóng xuất ra bên ngoài cơ thể. Mạc Vô Kỵ có Trữ Thần Lạc, cũng chỉ có thể miễn cưỡng tại quanh người trong phạm vi vài thước.

Lúc ban đầu, Mạc Vô Kỵ có thể rất nhẹ nhàng tại đáy biển đi lại. Thế nhưng hải càng ngày càng sâu, một lúc lâu sau, nước biển chung quanh thậm chí đè nén hắn cả Chu Thiên vận hành đều khó mà kéo dài nữa. Giả như hắn không phải là còn có Thế Giới Lạc, Mạc Vô Kỵ có lẽ đều bỏ qua tiếp tục đi xuống, trực tiếp trở lại trên bờ.

Lại là một canh giờ trôi qua, Mạc Vô Kỵ cũng không cách nào kiên trì nữa, hắn bắt đầu luyện thể. Tịch Diệt Hải đáy biển luyện thể, vậy cơ hồ là nơi tuyệt hảo đi. Loại này toàn thân da thịt cùng bộ xương thậm chí huyết dịch đều ở vào dưới cực độ áp lực, theo Mạc Vô Kỵ hiệu quả luyện thể cũng sẽ không kém.

Sự thực không để cho Mạc Vô Kỵ thất vọng, theo hắn không ngừng vận chuyển công pháp luyện thể tiến hành luyện thể, hắn càng ngày càng nhẹ thả lỏng.

Từ khi thăng cấp đến thần thể tầng bảy sau đó, thân thể của hắn hầu như không hề động qua. Hiện tại tại dưới Tịch Diệt Hải, Mạc Vô Kỵ có thể rõ ràng cảm thụ được nhục thể của mình cùng bộ xương cường độ đang nhanh chóng tăng.

Thần thể tầng bảy hậu kỳ, thần thể tầng bảy đỉnh phong...

Mạc Vô Kỵ tại đáy Tịch Diệt Hải đi lại, sớm đã quên mất mình là tại Tịch Diệt Hải, hắn không ngừng rèn luyện nhục thể của mình cùng bộ xương, không ngừng thăng hoa máu huyết của mình.

Mấy năm qua, tu luyện của hắn không có tiến thêm, hiện tại hắn rốt cuộc tìm được biện pháp có thể tăng lên thực lực của chính mình. Tu vi

không tiến bộ, luyện thể tiến bộ với hắn mà nói cũng giống như vậy.

...

Tại nửa tháng sau khi Mạc Vô Kỵ tiến vào Tịch Diệt Hải, vùng ven Tịch Diệt Hải xuất hiện ba đạo nhân ảnh.

Ba người này chính là Ly Thiên Thần Vương, Ma Hải Thần Vương cùng Dẫn Mộc Thần Vương trước đây đau khổ tìm kiếm Mạc Vô Kỵ.

- Hắn hắn là còn không có đến, Tịch Diệt Hải này không có thấy bóng người của hắn.

Ba gã Thần Vương tại Tịch Diệt Hải vùng ven tìm một vòng sau đó, lần nữa chạm trán là lúc, Dẫn Mộc Thần Vương thất vọng nói.

Ly Thiên Thần Vương có chút cau mày, mặc dù bọn hắn được biết tin tức Mạc Vô Kỵ sẽ đến Tịch Diệt Hải chậm một chút điểm, trên thực tế trong ý nghĩ của hắn, Mạc Vô Kỵ sẽ ở lại xung quanh Tịch Diệt Hải chờ mới đúng là. Dù sao Tịch Diệt Hải Thanh Hải Đạo xuất hiện chỉ còn nửa năm thời gian, nếu mà hắn là Mạc Vô Kỵ, hắn cũng sẽ không tùy tiện chạy loạn.

- Hắn là Tịch Diệt Hải Thanh Hải Đạo không có xuất hiện, Mạc Vô Kỵ tạm thời còn chưa tới nơi này.

Ma Hải Thần Vương nói.

Ly Thiên Thần Vương thở dài một tiếng:

- Thanh Hải Đạo còn có nửa năm mới xuất hiện, chúng ta ở trong nơi này chờ nửa năm thời gian sao?. Nếu mà nửa năm còn không thấy này Mạc Vô Kỵ, vậy đoán chừng là Mạc Vô Kỵ đùa bỡn đối với Khúc Du, cũng không có tới Tịch Diệt Hải.

- Nếu mà hắn không đến Tịch Diệt Hải, tìm ra được hắn thực sự là phiền toái rồi.

Dẫn Mộc Thần Vương nhíu mày một cái.

Ly Thiên Thần Vương khẽ mỉm cười:

- Kỳ thực ta ngược lại hi vọng hắn đừng tới Tịch Diệt Hải, chỉ cần hắn không đến Tịch Diệt Hải, chúng ta sẽ có hy vọng tìm được hắn.

...

Khúc Du mở mắt có chút mờ mịt, bất chấp tu vi tới rồi Thiên Thần tầng chín, nàng lúc nào cũng cảm giác được có cái gì không đúng.

Dường như nàng tiến vào một giấc mộng giống nhau, tại bên trong giấc mộng kia, nàng cư nhiên lần nữa ôn lại sự tình cùng với Mạc Vô Kỵ, bao gồm tất cả đối thoại giữa nàng và Mạc Vô Kỵ.

Có chút không đúng a, nàng đối với Mạc Vô Kỵ cảm quan đích xác vượt qua xa bất kỳ một cái nào nam tu, nhưng vẫn chưa tới loại tình cảnh này nằm mơ cũng muốn mơ tới hắn.

Nếu như nói nàng len lén thích Mạc Vô Kỵ, chính Khúc Du cũng không thể tin được. Theo nàng, có chút không thực tế. Mạc Vô Kỵ trước đây hiển nhiên đối với nàng không có bất kỳ ý nghĩ gì, nàng Khúc Du dù không rụt rè, cũng sẽ không chủ động suy nghĩ tới một nam tử đối với mình không có ý nghĩ.

Mạc Vô Kỵ có đại ân với nàng, nhưng đại ân là đại ân, không có nghĩa là yêu.

Huống hồ, nàng tại sao lại vô duyên vô cớ nằm mơ?

- Sư tỷ, ngươi không có tu luyện sao? Sư phụ xin ngươi đi qua.

Một cái thanh âm thanh thúy truyền đến.

Khúc Du nhanh chóng thu thập tâm tình, mở ra cấm chế động phủ:

- Mạn nhi, sư phụ trở về chưa?

Một thiếu nữ thanh tú xuất hiện ở trước Khúc Du động phủ, chính là sư muội Khúc Du Khổng Mạn. Khổng Mạn tu vi vốn cùng Khúc Du không sai biệt lắm, chỉ là Khúc Du ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách sau đó, tu vi tăng lên không thể vãn hồi. Ngắn ngủi mấy năm thời gian, liền vọt tới Thiên Thần tầng chín cảnh giới. Mà Khổng Mạn, bất quá là vừa mới ngưng tụ Thần Cách, bước vào Thiên Thần tầng một.

- Đúng vậy, nghe nói có chuyện lớn đâu nè.

Khổng Mạn nhanh chóng đáp.

Khúc Du vốn là không dự định tiếp tục tu luyện tiếp, nàng Thiên Thần chín tầng cảnh giới, tiếp tục bế quan tu luyện đối với nàng chỗ tốt cũng không lớn. Lấy cảnh giới bây giờ, biện pháp tốt nhất là đi ra ngoài lang bạt một đoạn thời gian, sau đó trở về trùng kích Thần Quân cảnh.

- Tốt, chúng ta cùng đi chứ.

Khúc Du thu thập sơ một chút, lại đem động phủ của mình đánh lên cấm chế. Trong khoảng thời gian ngắn, nàng sẽ không lại trở lại động phủ tu luyện.

...

Vong Xuyên đạo môn là một trong thần vực đỉnh cấp đại tông môn, tông môn thần phong vô số.

Khúc Du sư phụ Lăng Mộng Cốc cũng không ở tại bất luận cái gì một tòa thần phong, mà là ở tại Vong Xuyên đạo môn Mộng Hà Cốc.

Mộng Hà Cốc cũng là nàng căn cứ tên của mình một lần nữa mệnh danh sơn cốc, trong sơn cốc phong cảnh tú lệ, Thần Linh Khí nồng nặc bức người.

Lăng Mộng Cốc tu vi cũng không đến Thần Vương, chỉ có Thế Giới Thần tầng chín, thế nhưng Lăng Mộng Cốc tại Vong Xuyên đạo môn địa vị tuyệt đối không thua Dẫn Mộc Thần Vương.

Mạc Vô Kỵ trước trước đây phán đoán qua, Lăng Mộng Cốc là không có cách nào từ trong tay Dẫn Mộc Thần Vương cứu Khúc Du, trên thực tế hắn còn thật đã coi thường Lăng Mộng Cốc. Nếu mà Khúc Du thật bị Dẫn Mộc Thần Vương nhốt, nàng thật là có năng lực cứu được Khúc Du.

Tại toàn bộ Vong Xuyên đạo môn, Lăng Mộng Cốc là tồn tại gần với hai đại thần vương cùng Vong Xuyên đạo môn chưởng môn.

Khúc Du cùng Khổng Mạn mặc dù là đệ tử của Lăng Mộng Cốc, cũng chỉ có thể ở tại bên ngoài Mộng Hà Cốc.

- Vào đi.

Khúc Du cùng Khổng Mạn vừa mới đến bên ngoài Lăng Mộng Cốc động phủ, thanh âm của Lăng Mộng Cốc liền truyền ra.

- Khúc Du ra mắt sư phụ, không biết sư phụ triệu hoán đệ tử có cái gì phân phó?

Khúc Du đối với Lăng Mộng Cốc rất là kính cẩn.

Lăng Mộng Cốc thoạt nhìn cũng sẽ không lớn hơn bao nhiêu so với Khúc Du, da thịt trắng nõn, thanh tú đẹp đẽ như tranh vẽ, cũng là một nữ tử xinh đẹp tuyệt mỹ.

Thấy Khúc Du cùng Khổng Mạn tiến đến, nàng khẽ gật đầu nói:

- Tịch Diệt Hải Thanh Hà đạo đã gần xuất hiện.

- Thanh Hà đạo muốn xuất hiện?

Khúc Du theo bản năng lập lại một câu, trong lòng chỉ có một ý niệm trong đầu, làm sao lại đem tin tức này truyền cho Mạc Vô Kỵ.

- Khúc Du, ngươi có chuyện gì không?

Thấy Khúc Du biểu tình không quá thoải mái, Lăng Mộng Cốc nghi ngờ hỏi một câu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 942: Tịch Đạo Sa

- A, không có chuyện gì, ta chỉ là đột nhiên nghĩ đến Tịch Diệt Hải Thanh Hải Đạo cư nhiên lại xuất hiện.

Khúc Du nhanh chóng đáp. Nàng đã hiểu rõ, muốn báo cho Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có khả năng, nàng cũng không liên lạc được Mạc Vô Kỵ. Theo nàng, Thanh Hải Đạo xuất hiện loại chuyện lớn này, Mạc Vô Kỵ sẽ phải biết chứ?

Lăng Mộng Cốc cảm giác được, Khúc Du nói có chút có lệ, nàng cũng không có để ý, tiếp tục nói:

- Cửu Diễn Thần Tông gần nhất xuất liên tục hai cái Thần Vương, ngươi cũng biết chuyện này?

Khúc Du trong lòng cả kinh, nàng thế nhưng là biết thần vực Thần Vương rất khó xuất hiện. Lần trước Thiên Phàm Tông xuất hiện một cái Bàng Cật Thần Vương, đã là may mắn bên trong may mắn. Cửu Diễn Thần Tông tuy nói là đỉnh cấp tông môn, bàn về địa vị đến, đây chính là xa xa không bằng Vong Xuyên đạo môn, làm sao có thể một lần xuất hiện hai cái Thần Vương.

- Sư phụ, ta nghe Ly Thiên tiền bối nói qua, thần vực Thần Vương rất khó xuất hiện, làm sao lại một lần xuất hiện hai gã Thần Vương?

Khúc Du có chút không dám tin tưởng.

Lăng Mộng Cốc nói:

- Bởi vì Tịch Đạo Sa, Cửu Diễn Thần Tông chiếm được hai quả Tịch Đạo Sa màu tím. bên trong Tịch Đạo Sa ẩn chứa Tịch Diệt Hải đỉnh cấp đạo vận, chỉ cần cảm ngộ trong đó đạo vận, thì có rất lớn khả năng bước vào Thần Vương.

- Bên trong Tịch Diệt Hải có Tịch Đạo Sa có thể để cho Thế Giới Thần bước vào Thần Vương cảnh giới?

Khúc Du khiếp sợ.

Trong thời gian ngắn nàng liền nghĩ đến nhiều lắm, bên trong Tịch Diệt Hải có Tịch Đạo Sa, vậy thì ý nghĩa chỉ cần tìm được Tịch Đạo Sa, cảm ngộ trong đó đạo vận khí tức, Thế Giới Thần liền có thể bước vào Thần Vương cấp độ. chẳng phải là nói, tại bên trong thần vực, Thần Vương sẽ xuất hiện cả đống?

Bỗng nhiên nàng có chút hiểu rõ mục đích sư phụ gọi nàng tới, sư phụ Thế Giới Thần tầng chín, nhất định là phải đi Tịch Diệt Hải tìm kiếm Tịch Đạo Sa. Có lẽ nàng cũng muốn đi theo, tìm kiếm Tịch Đạo Sa.

Lăng Mộng Cốc thấy Khúc Du biểu tình, im lặng nói:

- Ngươi nghĩ nhiều lắm, Tịch Đạo Sa tại đáy Tịch Diệt Hải, không phải là muốn có thể là lấy được. Lần này Cửu Diễn Thần Tông hai người có thể bằng vào Tịch Đạo Sa bước vào Thần Vương cảnh, cái này cũng nói cho toàn bộ người trong thần vực, Tịch Đạo Sa trân quý bao nhiêu. vật trân quý như vậy, một khi Thanh Hải Đạo xuất hiện, sẽ có bao nhiêu người đi tranh đoạt?

- Sư phụ, đệ tử cũng đi Thanh Hải Đạo, nhất định phải giúp sư phụ tìm được một quả Tịch Đạo Sa.

Khổng Mạn ở một bên kiên định nói.

Khúc Du cũng liền biểu thị muốn đi tìm Tịch Đạo Sa.

Lăng Mộng Cốc gật đầu:

- Kỳ thực Tịch Đạo Sa này thật đúng là cần các ngươi phải hỗ trợ, bất chấp bên trong Thanh Hải Đạo không có nguy hiểm đến mạng sống. Thế nhưng Tịch Diệt Hải rất cổ quái, tu vi càng cao, thì càng khó đến đáy Tịch Diệt Hải. Không muốn nói Thế Giới Thần, coi như là Thần Quân cường giả, cũng vậy rất khó đến đáy Tịch Diệt Hải. Cho nên lần này Thanh Hải Đạo xuất hiện, đi tìm Tịch Đạo Sa đại đa số là Dục Thần cùng Thiên Thần tu sĩ.

- Sư phụ, Tịch Đạo Sa tại sao lại giúp cho Thế Giới Thần bước vào Thần Vương cấp độ?

Khổng Mạn có chút không hiểu hỏi một câu.

Lăng Mộng Cốc than thở:

- Kỳ thực cái này cũng phải cảm tạ Cửu Diễn Thần Tông này hai cái Thần Vương, Thanh Hải Đạo không biết xuất hiện qua bao nhiêu lần. Ta thần vực cư nhiên không ai nghĩ đến dùng Tịch Đạo Sa đi thăng cấp. Tịch Diệt Hải đạo vận loang lổ to lớn, không có Thanh Hải Đạo mà nói, coi như là Thần Vương cũng không dám xuống biển, chứ đừng nói chi là là cảm ngộ đạo vận quy tắc trong đó.

Mà Tịch Đạo Sa chính là kết quả Tịch Diệt Hải đạo vận ngưng tụ, nghe đồn Tịch Đạo Sa có bốn loại màu sắc, chia ra làm màu xám tro, màu cam, màu xanh, màu tím. Cửu Diễn Thần Tông hai gã tu sĩ bước vào Thần Vương, dùng là màu tím Tịch Đạo Sa cảm ngộ. Nghe nói màu xanh Tịch Đạo Sa có thể cho Thần Quân cảm ngộ đến Thế Giới Thần cấp độ, mà màu cam còn lại là cảm ngộ Thần Quân đẳng cấp...

- Màu tím Tịch Đạo Sa chẳng phải là giá cả phi thường cao?

Khổng Mạn nghĩ đến một quả Tịch Đạo Sa có thể cho Thế Giới Thần bước vào Thần Vương đẳng cấp, nên có bao nhiêu đắt giá sao?

Lăng Mộng Cốc nói:

- Hẳn là căn bản mua không được, kỳ thực tại Tịch Đạo Sa bị phát hiện sau đó, có rất nhiều người đều cho rằng tại bên trong Tịch Diệt Hải căn bản cũng không chỉ bốn màu Tịch Đạo Sa, còn có màu sắc khác, chỉ là bây giờ còn chưa có người phát hiện mà thôi.

- Cửu Diễn Thần Tông ngược lại rất có đại tông môn phong phạm, cư nhiên nói cho người khác Tịch Đạo Sa tác dụng.

Khúc Du ở một bên cảm thán nói.

Lăng Mộng Cốc cười lạnh một tiếng:

- Đại tông môn phong phạm? Cửu Diễn Thần Tông biết về Tịch Đạo Sa chí ít trăm vạn năm, lần này nếu mà không phải là xuất hiện hai cái Thần Vương, bị người điều tra, vẫn như cũ không có ai biết đáy Tịch Diệt Hải có Tịch Đạo Sa mà người người cần.

- Cái tông môn này căn bản cũng không phải là thứ tốt, ta nghe nói Thiên Phàm Tông chính là bị tông môn này tiêu diệt.

Khổng Mạn khinh thường nói.

Lăng Mộng Cốc khoát tay chặn lại:

- Chúng ta tạm thời không cần quản những thứ này, tông môn chúng ta hai gã Thần Vương đã đến Tịch Diệt Hải vùng ven, chúng ta bây giờ sẽ cùng chưởng môn đi.

...

Mỗi lần Tịch Diệt Hải Thanh Hải Đạo xuất hiện, đều có đông đảo thần vực tu sĩ vọt tới. Dù cho tiến vào Tịch Diệt Hải tu sĩ chưa hề có một người trở về, sau khi Thanh Hải Đạo xuất hiện, vẫn như cũ có đông đảo tu sĩ tiến vào Thanh Hải Đạo, muốn vượt qua Tịch Diệt Hải.

Thanh Hải Đạo xuất hiện qua bao nhiêu lần, tại bên trong thần vực sớm đã không ai đi ghi chép. Có thể khẳng định là, chưa bao giờ có một

lần Thanh Hải Đạo xuất hiện như lần này, vài trăm vạn tu sĩ chen chúc mà đến. chỉ là bắt đầu, mỗi một ngày đi qua, đều có cả vạn tu sĩ chạy tới.

Còn là bởi vì tin tức Cửu Diễn Thần Tông hai gã Thế Giới Thần thông qua cảm ngộ Tịch Đạo Sa bước vào Thần Vương khuếch tán không rộng, nếu không, sợ rằng toàn bộ Tịch Diệt Hải đều là dày đặc tu sĩ.

- Ly Thiên huynh, càng ngày càng nhiều người đến, nhất định phải khống chế một chút, nếu không, chính là một hồi to lớn hỗn chiến.

Thập đại thần vương, bài danh thứ mười Hoằng Khởi Thần Vương, thấy càng ngày càng nhiều tu sĩ vọt tới bên Tịch Diệt Hải, có chút lo lắng nói.

Ly Thiên Thần Vương vốn là dự định đứng ra nói chuyện, lúc này Hoằng Khởi Thần Vương cũng có chút lo lắng, hắn đơn giản trực tiếp bước vào hư không cao giọng nói:

- Hết thảy đạo hữu đến Tịch Diệt Hải tìm kiếm Tịch Đạo Sa, xin dựa theo trật tự tới nơi này trước sau đứng ngay ngắn...

Ly Thiên Thần Vương mới vừa mới vừa nói một câu nói, bên trong mặt biển Tịch Diệt Hải màu đỏ lại đột nhiên xuất hiện một cái điều văn rõ ràng màu trắng. đạo bạch sắc đó càng ngày càng rộng, càng ngày càng xa. Nguyên bản Tịch Diệt Hải ngoài khơi cả sóng gợn cũng không có, theo màu trắng càng ngày càng rộng, từng đạo sóng gợn xuất hiện ở trên mặt biển.

- Á đù! Thanh Hải Đạo xuất hiện!

Một cái âm thanh vui mừng vang lên, vô số tu sĩ ùa lên, vọt vào bên trong Tịch Diệt Hải.

Giờ khắc này, dù cho Ly Thiên Thần Vương là đệ nhất Thần Vương, cũng không cách nào ngăn cản loại này đại thế. Hắn chỉ có thể thở dài

một tiếng nói:

- Hoằng Khởi Thần Vương, xem ra lần sau trước khi Thanh Hải Đạo xuất hiện, chúng ta cần phải bố trí ở chỗ này một cái hộ trận. Tiến vào Thanh Hải Đạo, cũng phải dựa theo quy củ tiến vào.

Hoằng Khởi Thần Vương do dự một chút, cũng không tiếp lời. Trên thực tế trong lòng hắn đối với phương thức này cũng không phải phi thường tán thành, trước đây mới ấp trứng Thần Vực Sào cũng là quy định như thế này. Hiện tại làm sao? Mỗi lần Thần Vực Sào ấp trứng sau đó, chỉ có đại tông môn đệ tử mới có thể tiến vào. Tán tu vẫn là tán tu, nhỏ tông môn vẫn là nhỏ tông môn, không có tư cách tiến vào Thần Vực Sào mới ấp trứng.

Cái này tạo thành đại tông môn đệ tử thực lực càng ngày càng mạnh, đệ tử tông môn nhỏ cùng tán tu càng ngày càng yếu. Hắn có thể khẳng định, một khi Thanh Hải Đạo cũng dùng phương thức vậy, tương lai tiến vào Thanh Hải Đạo nhất định cũng là đại tông môn đệ tử, tán tu cùng tông môn nhỏ vẫn là không có cơ hội gì.

...

Đây đã là nửa năm sau khi Mạc Vô Kỵ tiến vào Tịch Diệt Hải, hắn vẫn như cũ tại đáy Tịch Diệt Hải đi tới, một bên rèn luyện thân thể của chính mình. Bất chấp nhục thể của mình còn đang ngưng thật, Mạc Vô Kỵ lại cảm giác được nhục thể của mình đụng phải một tầng gông cùm xiềng xích.

Vô luận hắn làm sao rèn luyện, thân thể của hắn cường độ đều bị tầng gông cùm xiềng xích này ngăn trở. Mạc Vô Kỵ có một loại cảm giác mãnh liệt, đó chính là hắn chỉ cần xông qua tầng này gông cùm xiềng xích, thân thể của hắn sẽ bước vào một cái đẳng cấp mới.

Liên tiếp đi xuống dưới nửa năm, hắn dường như khoảng cách đáy biển còn một đoạn đường rất dài. Tốt vào thời khắc này hắn có Lạc Thư cùng Thánh Đạo Phù bảo vệ thức hải, thân thể cường độ vẫn như cũ

đang không ngừng ngưng thật. Dùng hắn bây giờ cấp độ, vẫn như cũ có thể không ngừng đi vào trong chỗ sâu đáy biển.

Vốn tại đáy biển Tịch Diệt Hải đi lại, Mạc Vô Kỵ thời thời khắc khắc đều đang chú ý, hắn lo lắng nước biển chung quanh đạo vận đè ép bỗng nhiên tăng lớn, đưa hắn xé rách thành mảnh nhỏ. Để cho Mạc Vô Kỵ khiếp sợ là, chung quanh hắn áp lực đột nhiên biến mất vô tung vô ảnh, không chỉ như thế, hắn cảm nhận được chân chính khí tức trong nước biển.

Chuyện gì xảy ra? Mạc Vô Kỵ ngừng lại, lập tức hắn liền ngạc nhiên mừng rỡ phát hiện, bản thân thần niệm có thể quét đi ra ngoài. Không chỉ như thế, thần niệm của hắn đủ quét ra đi mấy trăm dặm, lúc này mới bị nước biển Tịch Diệt Hải quen thuộc lúc trước ngăn trở. Thế nhưng thần niệm của hắn rất nhanh thì lần nữa kéo dài, nước biển này ngăn trở hắn thần niệm dường như đang rút đi hai bên.

Thanh Hải Đạo xuất hiện? Mạc Vô Kỵ hiểu được, nhất định là Thanh Hải Đạo xuất hiện. Chỉ có Thanh Hải Đạo xuất hiện, mới phải xuất hiện loại tình huống này, để cho hắn tại đáy biển không còn có nửa điểm áp lực.

Hắn thử cẩn thận thu hồi Lạc Thư cùng Thánh Đạo Phù, quả nhiên thức hải của hắn không có nửa điểm biến hóa.

Lần nữa dùng hai chương Lạc Thư lại đem thức hải bảo vệ, Mạc Vô Kỵ quyết định hướng ra mặt biển cấp bách lẩn trốn. Hắn tại đáy biển đi hơn nửa năm thời gian rồi, coi như là có Thần Vương đuổi theo, cũng không nhất định có thể đuổi theo hắn sao?? Nếu quả như thật còn có Thần Vương đuổi theo, hắn liền lệch khỏi quỹ đạo Thanh Hải Đạo, chui vào trong hải vực không có Thanh Hải Đạo.

Mạc Vô Kỵ vừa mới muốn đi tới, thần niệm của hắn liền quét một tảng đá lớn nhỏ chừng trứng gà.

Tảng đá kia có chút cổ quái, Mạc Vô Kỵ nhảy tới, lại đem cái này tảng đá nhặt lên. Tảng đá ngoài mặt dường như có một loại ban bác khí tức, thoạt nhìn không hề giá trị. Thần niệm thấm vào, rất dễ liền xuyên qua tảng đá kia.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, tiện tay lại đem tảng đá kia lần nữa ném mất đi xuống.

Không đúng, Mạc Vô Kỵ lần nữa cầm lấy tảng đá. Quả nhiên, lần thứ hai cầm lấy tảng đá này sau đó, tảng đá kia khí tức dường như thuần túy một phần.

Mạc Vô Kỵ lại đem tảng đá kia đặt ở lòng bàn tay, thần niệm hạ xuống rơi vào trên tảng đá thời thời khắc khắc quan sát đến.

Một lúc lâu sau, mặt ngoài loang lổ tảng đá biến mất, cư nhiên hiện ra một mảnh màu xanh. Hơn nữa thần niệm của hắn lại cũng không cách nào đi qua tảng đá, một loại huyền ảo đạo vận khí tức quanh quẩn tại trên tảng đá.

Hắn là đồ tốt, không biết có thể luyện khí hay không, Mạc Vô Kỵ đem tảng đá kia ném vào chiếc nhẫn của mình.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 943: Hiểu Rõ Chân Tướng

Tịch Diệt Hải Thanh Hải Đạo đã mở rộng tới rồi mấy ngàn dặm, lúc này mở rộng tốc độ bắt đầu giảm bớt. Vô số phi hành pháp bảo dọc theo Thanh Hải Đạo vọt vào Tịch Diệt Hải, trên đường bên trong những thứ này phi hành pháp bảo bị bắt lên, đông đảo tu sĩ thật giống như dưới sủi cảo bình thường giống nhau, vọt vào Tịch Diệt Hải bên trong.

Một phần có ý nghĩ tu sĩ càng là vọt tới Tịch Diệt Hải trong chỗ sâu, lúc này mới xuống biển.

Tịch Diệt Hải vùng ven, cũng vậy có thêm từng cái một cửa hàng. Những thứ này cửa hàng đều không ngoại lệ, đều là giá cao thu mua Tịch Đạo Sa. Ngoài ra, còn ra bán các loại trong nước pháp bảo cùng các loại Giải Độc Đan thuốc.

Thanh Hải Đạo trên mặt biển không ngừng truyền đến các loại pháp lực ba động, Ly Thiên Thần Vương thở dài, hắn biết lần này Thanh Hải Đạo xuất hiện, sẽ có vô số tu sĩ bỏ mạng ở nơi này.

Cũng may màu tím Tịch Đạo Sa có thể cho Thế Giới Thần có nhất định tỷ lệ bước vào Thần Vương cảnh, vậy cũng là là vạn hạnh trong bất hạnh.

Chỉ hai tháng trôi qua, liền lục tục có tu sĩ lao ra Tịch Diệt Hải. Sau đó là càng ngày càng nhiều tu sĩ hướng ra mặt biển.

Mỗi một cái tu sĩ xông lên, thì có đông đảo người ngăn đi tới hỏi có hay không Tịch Đạo Sa.

Tịch Đạo Sa giá trị sau khi ra ngoài, chỉ có cực ít tu sĩ sẽ xuất ra Tịch Đạo Sa bán. Hơn nữa lấy ra bán Tịch Đạo Sa, phần lớn đều là là màu xám tro hoặc là màu cam, tuyệt đại đa số tu sĩ đều là cấp tốc biến mất.

Thấy càng ngày càng nhiều tu sĩ mang theo Tịch Đạo Sa rời đi, một nhà thương lâu tiểu nhị cũng không nhịn được nữa lớn tiếng kêu lên:

- Các vị mang đi Tịch Đạo Sa cũng vô ích, các ngươi biết Tịch Đạo Sa dùng như thế nào sao? Tịch Đạo Sa sử dụng phi thường rườm rà, nếu mà mọi người tương tin chúng ta thương lâu, có thể lại đem Tịch Đạo Sa bán ra cho chúng ta thương lâu, chúng ta có thể cho ra đầy đủ thần tinh, cùng với cho các ngươi thăng cấp thần đan.

Người này tiểu nhị nói quả nhiên để cho đông đảo muốn rời khỏi tu sĩ dừng lại, một người tu sĩ có chút nghi ngờ hỏi:

- Tịch Đạo Sa chẳng lẽ không phải cảm ngộ trong đó Thiên Đạo đạo vận sao? Còn cần phải dùng làm sao?

Tiểu nhị cười lạnh một tiếng:

- Nếu mà đơn giản như vậy, này Tịch Đạo Sa cũng sẽ không cho tới hôm nay mới bị phát hiện có trọng dụng.

- Giả thần giả quỷ, bất quá là thông qua tế bái thủ đoạn mài đi Tịch Đạo Sa phía ngoài đạo ban, tinh lọc Tịch Đạo Sa sau đó, trực tiếp cảm ngộ mà thôi.

Một cái hừ lạnh thanh âm truyền đến, đồng thời uống phá Tịch Đạo Sa sử dụng thủ đoạn.

Tiểu nhị kia nghe nói như thế, sợ đánh cái giật mình. Trên thực tế chính hắn cũng không biết Tịch Đạo Sa phải làm thế nào sử dụng, bây giờ nghe có người nói ra Tịch Đạo Sa sử dụng thủ đoạn, hắn đâu còn dám nói chuyện.

Tịch Đạo Sa sử dụng thủ đoạn, đây chính là đông đảo đại tông môn bí mật, hắn còn nghe nói bí mật này là chứa nhiều Thần Vương thương lượng xong, sau đó Cửu Diễn Thần Tông thỏa hiệp kết quả. Bây giờ bị người tùy tùy tiện tiện kêu lên, còn phải?

Vài đại tông môn Thần Vương đều nhìn chằm chằm về phía nói chuyện tu sĩ, dựa theo bọn họ ước định tốt, Tịch Đạo Sa sử dụng phương thức không có khả năng tiết lộ. Chính là muốn tiết lộ, cũng phải chờ vài đại tông môn lần này Thanh Hải Đạo xuất hiện được lợi sau đó mới có thể.

Mà bây giờ bị người tùy tùy tiện tiện tại vô số tu sĩ trước tiết lộ ra ngoài, đây quả thực là không thể nhịn được chuyện.

- Huyền Linh Thần Vương, thật đúng là kiến văn rộng rãi.

Vô Kiệt Thần Vương cười ha ha, thản nhiên nói.

Còn lại vài tên Thần Vương, thấy nói chuyện là Huyền Linh Thần Vương, cũng vậy là hết cách. Đổi thành người khác, cho dù là một cái Thần Vương có dũng khí nói chuyện như vậy, cũng sẽ bị chứa nhiều tông môn liên thủ giết chết. Huyền Linh Thần Vương là một cái ngoại lệ, Ly Thiên Thần Vương cũng không cách nào làm sao Huyền Linh Thần Vương, cái nào tông môn có dũng khí đi đắc tội Huyền Linh Thần Vương?

Huyền Linh Thần Vương ha ha cười nói:

- Ngươi có thể làm khó dễ được ta?

Vô Kiệt Thần Vương sắc mặt rất là xấu xí, không nói gì thêm. Thần vực thập đại thần vương bên trong, hắn bài danh thứ ba, cũng là Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ mấy cái tông môn hậu trường. Thực lực của hắn mạnh hơn nữa, cũng không dám cùng Huyền Linh Thần Vương đối với đến.

- Khúc Du, ngươi thế nào cũng vậy trở lại rồi?

Lăng Mộng Cốc thấy Khúc Du xuất hiện, trước tiên hạ xuống rơi vào Khúc Du bên người, không hiểu hỏi. Khúc Du là Hỗn Độn Thần Cách, làm sao lại hai tháng liền đi ra?

Khúc Du nhanh chóng nói:

- Sư phụ, Tịch Diệt Hải tuy rằng xuất hiện Thanh Hà đạo, thế nhưng ở bên trong liên tục ngây ngốc hai tháng sau, cũng cảm giác được bản thân đại đạo mún tán loạn. Chẳng những là ta, hầu như tất cả mọi người đi ra rồi, nếu đi xuống, ít nhất phải nghỉ ngơi chừng một tháng.

- Thì ra là thế.

Lăng Mộng Cốc giờ mới hiểu được đến, thảo nào tiến vào Tịch Diệt Hải tu sĩ đều xông lên.

- Lăng đạo hữu, đã lâu không gặp.

Một cái giọng ôn hòa truyền đến, đi theo một người tướng mạo tao nhã nam tử đã đi tới. Tại bên người của hắn, còn có một danh cùng Khúc Du tu vi không sai biệt lắm, dung mạo cũng sẽ không so với Khúc Du kém bao nhiêu xinh đẹp nữ tu.

- Ra mắt lăng sư thúc, ra mắt Khúc Du sư muội.

xinh đẹp nữ tu cũng vậy tiến lên hướng Lăng Mộng Cốc cùng Khúc Du chào hỏi, biểu hiện tự nhiên thoải mái, rất có lễ phép.

Lăng Mộng Cốc cũng là đáp lễ đạo:

- Thì ra là bình đạo hữu, đích thật là đã lâu không gặp. Phong Nhu ngược lại càng ngày càng xuất sắc, nói vậy lần này tại Thanh Hải Đạo thu hoạch không nhỏ.

Tao nhã nam tử gọi Bình Thuần Sơn, đến từ Thần Diễn Tông, tu vi và Lăng Mộng Cốc không sai biệt lắm, cũng là vây ở Thế Giới Thần chín tầng bên trên. Này dung mạo cùng tu vi đều không kém gì Khúc Du nữ tử là Bình Thuần Sơn đệ tử Phong Nhu, so với không lớn nói chuyện Khúc Du, Phong Nhu kết giao càng là rộng khắp. Thần vực đại tông môn thiên tài đệ tử, hầu như đều cùng nàng có chút giao tình.

Bình Thuần Sơn cười ha ha nói:

- Ngược lại tiểu đồ giúp ta tìm được một quả màu tím Tịch Đạo Sa, cho ta một chút hy vọng.

Lăng Mộng Cốc biến sắc, nàng và Bình Thuần Sơn tu vi không sai biệt lắm. Nếu mà Bình Thuần Sơn thu được màu tím Tịch Đạo Sa, này tiếp qua một vài năm, nàng và Bình Thuần Sơn rất có thể kéo ra một cấp bậc.

Thực lực của Thần Diễn Tông thậm chí so với Vong Xuyên đạo môn còn mạnh hơn một phần, còn bản thân có toàn bộ thần vực đệ nhất tông môn hộ trận, cho nên dù cho Bình Thuần Sơn lại đem Tịch Đạo Sa phóng ở trên tay, cũng không có ai dám đến đoạt.

Lăng Mộng Cốc cũng vậy hiểu rõ Bình Thuần Sơn cố ý đến nói chuyện này mục đích, là muốn đả kích nàng đạo tâm. Bình Thuần Sơn người này thoạt nhìn tao nhã, trên thực tế là bụng dạ hẹp hòi, tuyệt đối không phải là mặt ngoài thoạt nhìn như vậy rộng lượng.

- Du sư muội...

Lại là một cái âm thanh vui mừng cắt đứt Lăng Mộng Cốc nôn nóng, một người phong thần tuấn lãng nam tử trẻ tuổi vội vã đã đi tới.

- Vân Thiên ca.

Phong Nhu thanh âm càng thêm ngạc nhiên mừng rỡ một phần.

Nam tử trẻ tuổi dường như mới nhìn thấy Phong Nhu bình thường giống nhau, vội vàng áy náy nói:

- Nhu nhi sư muội đã ở a, ta mới vừa rồi không có chú ý tới.

Nói xong câu đó, hắn vội vàng lại hướng Lăng Mộng Cốc cùng Bình Thuần Sơn chào hỏi:

- Đệ tử Uông Vân Thiên ra mắt Bình sư thúc, ra mắt lăng sư thúc.

Lăng Mộng Cốc bình thản gật đầu, ngược lại Bình Thuần Sơn rất là thân thiện nói rất nhiều.

Bình Thuần Sơn là phải khách khí, nam tử trẻ tuổi là Thần Diễn Tông đệ nhất thiên tài Uông Vân Thiên. Chẳng những là Thần Diễn Tông đệ nhất thiên tài, dù cho tại toàn bộ thần vực, Uông Vân Thiên cũng là đệ nhất thiên tài. Lúc này hắn đã là Thần Quân tầng bảy cảnh giới, dùng Uông Vân Thiên tốc độ tu luyện, bước vào Thế Giới Thần cũng sẽ không phải bao lâu.

Thần Diễn Tông đối với Uông Vân Thiên bồi dưỡng, đây chính là hầu như lại đem toàn bộ tài nguyên đều chồng chất đi tới. Nếu như không có ngoài ý muốn, Thần Diễn Tông tiếp theo mặc cho tông chủ, rất có thể chính là Uông Vân Thiên. Cho nên cho dù là Bình Thuần Sơn, cũng không dám đối với Uông Vân Thiên có cái gì chậm trễ.

Phong Nhu một cong miệng, mang theo một phần cũng không làm cho người ta chán ghét ghen giọng nói nói:

- Khúc Du sư muội ở chỗ này, Vân Thiên ca đâu còn có thể thấy ta a.

Uông Vân Thiên chẳng những là tư chất đệ nhất, tại thần vực bên trong cũng là có danh mỹ nam tử. Tại Thần Diễn Tông, thì có mỹ nam tử sư huynh danh xưng.

Toàn bộ thần vực thầm mến Uông Vân Thiên nữ tu, căn bản là vô số kể. Phong Nhu tuy nói cũng là đỉnh cấp thiên tài đệ tử, nàng như nhau

thầm mến Uông Vân Thiên. Làm sao Uông Vân Thiên là một cái si tình mầm giống, trong lòng hắn chỉ nhớ một cái nữ tử, đó chính là Vong Xuyên đạo môn Khúc Du.

- Xin lỗi a, lần sau ta nhất định chú ý.

Uông Vân Thiên vội vàng xin lỗi, bất quá ánh mắt của hắn vẫn là người yếu Khúc Du trên người.

Phong Nhu ghen tuông dường như tới nhanh đi cũng nhanh, nàng vừa cười vừa nói:

- Vân Thiên ca, lần này ngươi khả năng phải thất vọng đâu nè, Khúc sư tỷ một lòng sớm bị người khác chiếm đi.

Uông Vân Thiên biến sắc, không đợi hắn nói chuyện, chợt nghe đến Phong Nhu tiếp tục nói:

- Đúng không, Khúc sư tỷ. Nghe nói cái kia Mạc Vô Kỵ cũng tới Tịch Diệt Hải, muốn từ Thanh Hải Đạo mượn đường rời đi thần vực.

Khúc Du sắc mặt cũng đại biến, chuyện này chỉ có nàng và Mạc Vô Kỵ biết, Phong Nhu là làm sao mà biết được?

- Làm sao ngươi biết?

Khúc Du lời vừa nói ra, liền hối hận. Nàng kinh nghiệm xa xa không bằng Phong Nhu, những lời này nói ra, hiển nhiên là khẳng định Mạc Vô Kỵ sẽ đến Tịch Diệt Hải.

Phong Nhu khẽ mỉm cười, không nói gì thêm. Đây là Khúc Tập nói cho nàng biết, Khúc Tập muốn giao hảo nàng, nàng tự nhiên sẽ không tới nói cho Khúc Du.

Khúc Du có chút hiểu được, lần trước bế quan thời điểm nàng vô duyên vô cớ nằm mơ chuyện, thủy chung cảm giác được có chút quỷ dị. Bây giờ nghĩ lại, vậy tuyệt đối không phải là vô duyên vô cớ chuyện.

Bởi vì cái này sự kiện Mạc Vô Kỵ không có khả năng tiết lộ cho người khác biết, này thố lộ người chỉ có thể là nàng. Nàng duy nhất thố lộ cách, chính là cái kia cổ quái cảnh trong mơ.

- Sư phụ, ta lần trước nằm mơ có đúng hay không nguyên nhân khác?

Khúc Du bỗng nhìn sư phụ của mình Lăng Mộng Cốc, giọng nói có chút run rẩy.

Lăng Mộng Cốc thở dài, sờ sờ Khúc Du tóc nói:

- Chuyện đã qua khiến cho đi qua sao?, ngươi ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách, tương lai đường cùng hắn đã định trước không có cùng xuất hiện.

Khúc Du bỗng nhiên cảm giác được tay của mình có chút lạnh lẽo, nàng thậm chí thân thể đều có chút run rẩy. Mạc Vô Kỵ đối với nàng đại ân, làm một tu sĩ, nàng thậm chí cả đời đều không thể báo đáp, nhưng tông môn người cư nhiên mượn nàng đối với Mạc Vô Kỵ cảm kích đi mưu hại Mạc Vô Kỵ.

Thời gian dài như vậy đi qua, Mạc Vô Kỵ dưới Thần Vương cấp bậc cường giả ám toán, còn có thể sống được?

Nàng bỗng nhiên nghĩ tới một việc, giọng nói càng là run rẩy hỏi:

- Sư phụ, Khúc Tập tại sao phải bị khóa ở Phạt Đạo Nhai?

Lăng Mộng Cốc lắc đầu, yên lặng vỗ vỗ Khúc Du sau lưng:

- Ngươi đều đã đoán được, cần gì phải hỏi ta. Khúc Du, ngươi đi tới một mảnh bừng sáng, thế hệ chúng ta tu đạo, nên bỏ xuống lập tức thì để xuống.

Khúc Du triệt để hiểu là chuyện gì xảy ra, nàng nhìn đứng ở một bên Khổng Mạn sư muội nói:

- Sư muội, ngươi nói cho ta biết, Mạc Vô Kỵ có phải hay không là vì cứu ta mà đã tới Vong Xuyên đạo môn?

Khổng Mạn nhìn một chút sư phụ, thấy Lăng Mộng Cốc gật đầu, nàng xuất ra một thủy tinh cầu đưa cho Khúc Du nói:

- Sư tỷ, kỳ thực...

Khổng Mạn cuối cùng là không nói ra kỳ thực câu nói kế tiếp.

Khúc Du nắm lên Thủy Tinh Cầu, khi nàng nhìn thấy tràng cảnh Mạc Vô Kỵ bên trong Thủy Tinh Cầu tới cứu người, Khúc Tập tại cạnh Mạc Vô Kỵ ám toán hắn, Mạc Vô Kỵ trúng chiêu cả người huyết vụ, tại chỗ chính là phun ra một búng máu tươi

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 944: Đồng Thời Độ Kiếp

Mạc Vô Kỵ liên tiếp cứu nàng vài lần không nói, còn đem Hỗn Độn Thần Cách đưa cho nàng. Nghe được nàng bị Vong Xuyên đạo môn khóa tại Phạt Đạo Nhai, còn mạo hiểm nguy hiểm tính mạng tới cứu nàng, sau cùng lại bị muội muội nàng ám toán. Những thứ này cũng không nói, cuối cùng vẫn là chính bản thân tiết lộ ra tung tích của hắn.

Thật không biết Mạc sư huynh tại sau khi biết những thứ này, đối với nàng sẽ thất vọng cỡ nào? Có lẽ mình ở trong mắt hắn, chính là một nữ nhân đê tiện lợi ích trên hết.

Rồi lại nói Mạc Vô Kỵ sư huynh mới Dục Thần tu vi, dù cho hắn lại có thể trốn, bản thân bị trọng thương, tại tay Thần Vương có thể chạy trốn tới địa phương nào?

Trong mắt nàng hiện ra sư tổ tông môn Ma Hải Thần Vương cùng Dẫn Mộc Thần Vương hòa ái ngôn ngữ, hai vị thần Vương sư tổ vì bồi dưỡng nàng, gần như là nàng muốn gì được nấy. Chỉ cần tài nguyên tu luyện nàng cần, đều có thể đưa đến trong tay nàng.

Nhưng là bây giờ, hai gã Thần Vương hòa ái tại trong trí nhớ của nàng cư nhiên dần dần mơ hồ.

Tạm thời bất luận Mạc Vô Kỵ đối với nàng tốt như vậy có đúng là vì yêu nàng hay không, nàng có thể khẳng định Mạc Vô Kỵ đối với nàng như vậy, là bởi vì Mạc Vô Kỵ là một người trọng tình nghĩa. Cũng là bởi vì nàng cứu hắn một mạng, hắn mới có thể đưa ra Hỗn Độn Thần Cách, lại mạo hiểm nguy hiểm tính mạng đến Vong Xuyên đạo môn cứu mình.

Hết thảy tất cả, đều không hề quan hệ với lợi ích hay đòi hỏi hồi báo.

Mà Vong Xuyên đạo môn đối với nàng như vậy, xét đến cùng, là nàng ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách, tương lai có thể vì Vong Xuyên đạo môn mang đến lợi ích lớn hơn nữa, càng nhiều hơn chính là một loại trao đổi ích lợi. Nếu mà có thể, nàng tuyệt đối không muốn loại coi trọng hay là tông môn toàn lực hỗ trợ này.

Thấy Khúc Du thổ huyết, Uông Vân Thiên nhanh chóng xuất ra một viên thuốc đưa lên nói:

- Du sư muội, chuyện đã qua liền đi qua, ngươi đã gần trùng kích Thần Quân, lúc này nhất định phải chú ý, không thể làm cho tâm tình ba động a. Đến, làm viên thuốc lắc cho tỉnh táo nào!

Khúc Du lau vết máu bên mép, sắc mặt có chút tái nhợt. Nàng đưa tay đẩy trả đan dược của Uông Vân Thiên, nói:

- Đa tạ Uông sư huynh, ta không sao.

Dừng một chút, nàng lại tiếp tục nói:

- Uông sư huynh, cám ơn ngươi đối với ta có vài phần xem trọng. Chỉ là, ta sớm đã có người yêu. Hắn còn nhìn thấy hết thân thể ta roài…

Nói xong câu đó, Khúc Du khẽ khom người thi lễ một cái với Uông Vân Thiên.

Sắc mặt Uông Vân Thiên nhất thời khó coi, trước đây hắn hàng ngày tìm các loại lý do để tiếp cận Khúc Du, thế nhưng Khúc Du chưa hề nói qua lời như ngày hôm nay. Hơn nữa căn cứ hắn đối với Khúc Du lý giải, coi như là Khúc Du thực sự có người yêu, nàng cũng sẽ không nói toạc ra. Giải thích duy nhất, đó là Khúc Du phiền chán hắn.

Khúc Du không có để ý sắc mặt Uông Vân Thiên, xuất ra vài tấm Tịch Đạo Sa đưa cho sư phụ Lăng Mộng Cốc:

- Đệ tử vô năng, không giúp sư phụ tìm được Tịch Đạo Sa màu tím. trong lòng Đệ tử rất loạn, không có tâm tình tiếp tục tìm kiếm Tịch Đạo Sa. Đệ tử gần nhất muốn đi ra ngoài thử luyện mấy năm, xin sư phụ cho phép.

Lăng Mộng Cốc trong lòng thầm than, trong chuyện này nàng căn bản cũng không có biện pháp gì. Khúc Du nếu mà không phải là ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách, nàng có lẽ còn có chút biện pháp. Khúc Du ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách, đã là hi vọng của tông môn, nàng cốc chủ cũng vậy không có cách nào tác động việc tông môn đối với Khúc Du trọng điểm chiếu cố.

- Con đi đi, có chuyện gì, nhớ phải tùy thời liên hệ ta.

Lăng Mộng Cốc không có khuyên Khúc Du nữa, Khúc Du Thiên Thần tầng chín, vốn là cần phải đi ra ngoài thử luyện một đoạn thời gian, mới có thể bước vào Thần Quân cảnh.

Cộng thêm Khúc Du là Thiên Thần tầng chín, Hỗn Độn Thần Cách sớm vững chắc, cho dù là cường giả vượt qua Thần Vương, cũng không cách nào lột đi quần áo … xí muối, nhầm… lột đi Thần Cách của Khúc Du.

- Đa tạ sư phụ, đệ tử còn có câu nói sau cùng muốn hỏi một chút.

Khúc Du nói đến đây, giọng nói hơi có chút run rẩy.

Lăng Mộng Cốc là người từng trải, nàng hiểu rõ Khúc Du muốn còn muốn hỏi cái gì, không đợi Khúc Du hỏi lên, nàng liền chủ động nói:

- Không có tin tức gì của hắn, hắn là còn chưa bắt được, ngươi yên tâm đi.

- Dạ, đệ tử đi rồi.

Khúc Du thở phào nhẹ nhõm, lần nữa cúi người hành lễ, lúc này mới xoay người nhanh chóng bỏ đi.

Nếu vài đại thần vương không có bắt được Mạc Vô Kỵ, vậy Mạc Vô Kỵ hiển nhiên là không có tới Tịch Diệt Hải. Khúc Du hiện tại hận không thể lập tức tìm được Mạc Vô Kỵ, để cho hắn đừng đến Tịch Diệt Hải.

Nhìn bóng lưng Khúc Du đi xa, sắc mặt Uông Vân Thiên có chút trắng bệch. Thần vực có vô số ưu tú nữ tử muốn trở thành đạo lữ của hắn, phè ra cho hắn chịch, thế nhưng là hắn hết lần này tới lần khác chỉ nhìn trúng Khúc Du mà thôi.

- Vân Thiên, Vong Xuyên đạo môn cùng Thần Diễn Tông ta vẫn luôn giao hảo, cũng đều là thần vực đại tông môn, chuyện này kỳ thực ngươi chỉ cần để cho chưởng môn đứng ra là được. Ngươi Lăng sư thúc, kỳ thực cũng hi vọng ngươi có thể kết làm đạo lữ cùng Khúc Du, cho nên ngươi không cần lo lắng.

Bình Thuần Sơn là người khôn khéo, Uông Vân Thiên tương lai có thể là tông chủ Thần Diễn Tông, hắn lúc này tự nhiên là ra tay giúp đỡ.

Uông Vân Thiên nghe được Bình Thuần Sơn nói, trong mắt sáng ngời. Đúng vậy, đối với Thần Diễn Tông cùng Vong Xuyên đạo môn loại đại tông môn này mà nói, chuyện đám hỏi, tự nhiên không cần phải chính hắn ra mặt a.

Nhãn thần Phong Nhu nhưng có chút buồn bã, giống như Uông Vân Thiên đối với Khúc Du, nàng đối với Uông Vân Thiên chính là ái mộ đến trong xương cốt. Hôm nay người trong lòng tại trước mặt nàng biểu hiện tình yêu say đắm với Khúc Du, trong lòng nàng làm sao có thể bình tĩnh xuống?

Đột nhiên nàng bỗng nhiên rất muốn gặp một lần Mạc Vô Kỵ, rốt cuộc là cái gì thay đổi, cư nhiên có thể đưa ra Hỗn Độn Thần Cách loại bảo vật này. Tên này chẳng lẽ không thể tu luyện sao? Nàng thật sự là không nghĩ ra một người có thể tu luyện lại đem Hỗn Độn Thần Cách loại bảo vật này tặng cho gái, đúng là ngu tới cực điểm a.

...

Sau khi Thanh Hải Đạo xuất hiện, Mạc Vô Kỵ vì nhặt Tịch Đạo Sa, tại đáy biển Tịch Diệt Hải lại ngây người hơn hai tháng. Hơn hai tháng thời gian, hắn lụm tất cả lớn nhỏ hơn mười tấm Tịch Đạo Sa. Bất quá Mạc Vô Kỵ đối với công dụng của Tịch Đạo Sa cũng không phải rất rõ ràng, bên trong Tịch Đạo Sa tuy rằng ẩn chứa đạo vận khí tức, Mạc Vô Kỵ cũng không nhận ra loại này đạo vận khí tức có thể bị cảm ngộ. Hắn đã nếm thử, bởi vì đạo vận khí tức trong này vẫn như cũ có chút loang lổ, căn bản là không cách nào cảm ngộ, tác dụng duy nhất có thể là luyện khí.

Mạc Vô Kỵ tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, không có Linh Căn cùng Linh Lạc áp lực, coi như là tiếp qua vô số năm, hắn vẫn như cũ có thể ở tại đáy biển.

Nhưng đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, mục đích chủ yếu của hắn là nhanh lên một chút qua sông qua Tịch Diệt Hải đi tới Thần Lục, mà không phải ở chỗ này lãng phí thời gian.

Hai tháng sau, Mạc Vô Kỵ lao ra đáy Tịch Diệt Hải. Không phải là hắn đợi không nổi nữa, mà là hắn thực sự không muốn đợi tại đáy biển nhặt đá mãi.

Đứng ở trên mặt biển Tịch Diệt Hải trống trải vô biên, gió biển tươi mát thổi vào, Mạc Vô Kỵ cảm giác được lòng dạ bỗng nhẹ nhàng khoan khoái cùng trống trải. Tông môn bị diệt còn có bị đuổi giết cái loại này uất ức tích tụ, lúc này cũng đã tiêu tán rất nhiều.Thanh Hải Đạo rộng tới vạn dặm, thật giống như một cái Ngân Hà vậy, kéo dài đến chỗ càng sâu Tịch Diệt Hải.

Mạc Vô Kỵ biết, muốn qua sông Tịch Diệt Hải không có cái thời gian vài chục năm chỉ sợ cũng không cách nào làm được. Để cho hắn lại đem thời gian vài chục năm lãng phí ở qua sông Tịch Diệt Hải, Mạc Vô Kỵ thật không thể kiên trì. Hắn đơn giản gọi ra Súy Oa cùng Đại Hoang, để

cho hai người thay phiên khống chế một món hạ phẩm phi thuyền, phi hành ở bầu trời Thanh Hải Đạo.

Tịch Diệt Hải không có yêu thú, dù cho Súy Oa cùng Đại Hoang tu vi cũng không có bước vào Dục Thần, tại Tịch Diệt Hải bầu trời qua sông cũng sẽ không có nguy hiểm.

Đại Hoang cùng Súy Oa vừa mới xuất hiện ở trên phi thuyền, từng trận tiếng sấm chi âm liền truyền tới.

Mạc Vô Kỵ có chút không dám tin tưởng nhìn bầu trời, hắn độ kiếp nhiều lần như vậy, tự nhiên rõ ràng đây là thanh âm lôi kiếp.

- Là Đại Hoang độ kiếp, hay là Súy Oa độ kiếp?

Mạc Vô Kỵ trương tay ném ra một đống trận kỳ, trong miệng hỏi.

Hắn cũng có chút kỳ quái, vô luận là Đại Hoang độ kiếp, hay là Súy Oa độ kiếp, đều là cùng hắn thăng cấp cùng đẳng cấp, vì sao hắn thăng cấp Dục Thần không có lôi kiếp?

- Đại gia, đương nhiên là ta độ kiếp, ta muốn lên cấp thần thú.

Súy Oa đắc ý lớn tiếng kêu lên, đồng thời vọt tới giữa hộ trận Mạc Vô Kỵ bố trí.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh ngạc chính là, Đại Hoang cư nhiên khinh thường nói:

- Coi như là một đầu heo, tại dưới nhiều như vậy Thần linh thảo cùng thần tinh, cũng vậy thăng cấp thần thú. Đã nhiều năm như vậy, ngươi mới miễn cưỡng bước vào thần thú cấp một, còn không biết xấu hổ nói chuyện.

Súy Oa Đắc ý bị Đại Hoang đâm thọc thẹn quá thành giận, lớn tiếng kêu lên:

- Có bản lĩnh ngươi cũng độ kiếp a.

Đại Hoang cười hắc hắc:

- Ngươi nói đúng, ta chính là muốn độ kiếp, ta cũng bước vào Dục Thần tầng một.

- A đù! Ngươi cũng muốn độ kiếp?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Đại Hoang.

- Đúng vậy, đại gia, ta triệt để dung hợp Thiên Cơ Nê, bây giờ là một sinh linh chân chính trí tuệ.

Đại Hoang vỗ bộ ngực nói.

- mô phỏng khí linh đâu?

Mạc Vô Kỵ theo bản năng nhìn một chút ngực Đại Hoang.

Đại Hoang giọng nói hơi lộ ra kích động nói:

- Đại gia, mô phỏng khí linh đã bị ta hoàn toàn dung hợp, hiện tại ta có Tử Phủ, thức hải, Linh Lạc cùng mạch lạc, không còn mô phỏng khí linh.

- Tốt, thật sự là thật tốt quá.

Mạc Vô Kỵ kích động nắm chặt nắm tay.

Đại Hoang là hắn dùng Thiên Cơ Nê luyện chế, tuy nói trước đây mượn mô phỏng khí linh, nhưng bây giờ Đại Hoang chính bản thân dung hợp mô phỏng khí linh, chẳng khác nào là một cái sinh mệnh hoàn hoàn chỉnh chỉnh. Vô luận là cùng nhân loại, hay vẫn là cùng yêu loại đều không có bất kỳ khác nhau, không như trước nữa là một khôi lỗi.

Đại Hoang sờ sờ tóc, giọng thật thà nói:

- Đây là công lao của Thiên Cơ Nê cùng đại gia Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, ta chỉ là may mắn.

Mạc Vô Kỵ bình thường hóa kích động vỗ vỗ Đại Hoang nói:

- Đại Hoang, trong đó càng nhiều hơn chính là công lao của ngươi. Ngươi tốt nhất độ kiếp, sau này ngươi thành tựu nói không chừng còn phải cao hơn so với ta.

Mạc Vô Kỵ đây cũng không phải là nói mò, Đại Hoang nỗ lực hắn đã xem. Đừng xem Đại Hoang cùng Súy Oa cùng nhau độ kiếp, bước vào đồng nhất cấp độ, thế nhưng Đại Hoang nỗ lực thậm chí so với Súy Oa gấp mười lần đều hơn. Đại Hoang vì dung hợp Thiên Cơ Nê, để cho mô phỏng khí linh biến mất, trở thành chân chính sinh mạng thể, hắn gần như là lại đem hết thảy thời gian đều cầm đến tu luyện.

Mà Súy Oa có thể bước vào thần thú, hoàn toàn là truyền thừa quan hệ.

Ngay cả Súy Oa cũng không có nói gì, nó đồng dạng rõ ràng Đại Hoang đi tới bước này không dễ dàng cỡ nào. Chỉ cần Đại Hoang độ kiếp thành công, tương lai Đại Hoang thành tựu rất có thể bỏ xa xa Súy Oa nó.

Nghĩ đến chính bản thân lại sẽ bị bỏ qua, Súy Oa cũng là âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải cố gắng. Tuyệt đối không thể để cho Đại Hoang bỏ xa nó, nếu không, nó Súy Oa còn làm đại ca thế nào?

Mạc Vô Kỵ lần nữa ném ra một con hạ phẩm phi thuyền, lại bố trí một cái độ kiếp hộ trận.

Hắn cái khác không có, hạ phẩm phi hành pháp bảo là một đống chồng chất, tuy nói xấu xí một chút, mỗi một cái pháp bảo ngược lại đều là chân tài thật học luyện chế.

- Rầm rầm ầm!

Cuồn cuộn lôi hồ hạ xuống, đồng thời đánh về phía Súy Oa cùng Đại Hoang.

(12h đêm còn 1 chương nhé các đậu hữu!:))

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 945: Số Tử Vong Điểm Danh

Súy Oa cùng Đại Hoang đồng thời độ kiếp, dù cho không cùng một chỗ, cũng để cho lôi kiếp tăng thêm càng nhiều hơn uy thế. Cũng may Mạc Vô Kỵ là một cái thần trận sư cấp ba, vội vàng bố trí cũng là đỉnh cấp nhị cấp hộ trận, tuy rằng sau cùng hộ trận bị đánh phá thành mảnh nhỏ, tốt xấu hai người lôi kiếp coi như là kháng được.

Ba ngày sau, Súy Oa cùng Đại Hoang vượt qua lôi kiếp tinh thần sáng láng hạ xuống trên phi thuyền.

- Đại gia, ta là cấp một thần thú. É hé hé!

Súy Oa trong giọng nói tự hào, căn bản là ẩn không giấu được.

Súy Oa không như trước nữa là con trym 3 chân thoạt nhìn cực kỳ xấu xí, tại trên người của nó tràn ngập cường đại thần thú khí tức. Bén nhọn miệng dài, thật giống như một cây tuyệt thế trường thương mới vừa từ trong luyện khí lô đi ra giống nhau, mang theo một loại cường hãn thôn phệ khí thế.

Lông chim thật giống như áo giáp vậy, khoác lên người mang theo mỹ cảm hình giọt nước. Trên đầu ba cái góc cũng vậy không có nửa điểm hình tượng con muỗi ở trong đó, toàn thân đều ẩn chứa nồng nặc hỏa thuộc tính khí tức.

- Đại Hoang, ta đẹp trai sao?.

Dương dương đắc ý Súy Oa hạ xuống rơi vào trước mặt Đại Hoang.

So với Súy Oa, Đại Hoang liền phải thua kém hơn nhiều. Vẫn là thường thường phàm phàm phổ phổ thông thông bên ngoài. Tướng mạo là so với trước mượt mà hơn rất nhiều, cũng càng là bình thường rất nhiều.

Vô luận là Súy Oa hay là Đại Hoang, đều là Mạc Vô Kỵ đào tạo đi ra. Ngoài mặt nhìn xem Súy Oa tiến bộ lớn hơn nữa, nhưng mà ở trong mắt Mạc Vô Kỵ, thực lực của Đại Hoang dường như phải càng cường đại hơn một phần.

- Đại gia, ta hiện tại Dục Thần một tầng, ta tin tưởng sau này ta sẽ tiến bộ nhanh hơn.

So với Súy Oa, Đại Hoang lời nói càng lộ ra thuần khiết hơn rất nhiều.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, xuất ra hai cái nhẫn phân biệt đưa cho Súy Oa cùng Đại Hoang nói:

- Ta muốn đi vào buồng nhỏ trên tàu bế quan một đoạn thời gian, các ngươi thay phiên tu luyện, thay phiên khống chế phi thuyền dọc theo Thanh Hải Đạo bay về phía trước. Nhất định phải nhớ kỹ, một khi gặp nguy hiểm, lập tức dừng lại phi thuyền.

Vô số năm qua, chưa từng nghe nói qua có người qua sông qua Tịch Diệt Hải, Mạc Vô Kỵ không quá tin tưởng hắn một lần liền có thể qua sông Tịch Diệt Hải. Cho nên hắn đang âm thầm bố trí một chương Lạc Thư bảo vệ phi thuyền đồng thời, cũng dặn dò một phen Súy Oa cùng Đại Hoang.

Đại Hoang là Linh Lạc cùng mạch lạc đều là tư chất một trăm lẻ tám vô thượng, Súy Oa là thần thú hồng hoang truyền thừa xuống, tin tưởng chính là hai vị này khống chế phi thuyền, tu luyện tiến độ cũng sẽ không quá chậm.

Đại Hoang còn khá một chút, Súy Oa nghe nói có thể khống chế phi thuyền qua sông Tịch Diệt Hải, nó là hưng phấn nhất. Dù cho trước nó hạ quyết tâm phải cố gắng tu luyện, nhưng nó quyết tâm tới nhanh, đi cũng rất nhanh.

...

Phi thuyền giao cho Súy Oa cùng Đại Hoang khống chế, Mạc Vô Kỵ tại trên phi thuyền bố trí một cái Tụ Linh thần trận, bắt đầu tu luyện. vài năm trước, hắn tu luyện không có tiến bộ, theo Mạc Vô Kỵ hắn là trong lòng mình lo lắng ảnh hưởng đạo tâm. Dù sao cũng là một đường chạy trốn, một đường tu luyện.

Lúc này Mạc Vô Kỵ cho là hắn đã không còn cái gì buồn phiền ở nhà, an tâm tu luyện, sẽ phải rất nhanh bước vào Dục Thần tầng bốn.

Để cho Mạc Vô Kỵ thất lạc chính là, hắn điên cuồng bế quan tu luyện đã hơn một năm thời gian, ngoại trừ thức hải cùng thần nguyên càng thêm ngưng luyện một phần ra, tu vi của hắn vẫn còn đang Dục Thần tầng ba sơ kỳ bồi hồi. Không muốn nói Dục Thần tầng bốn, coi như là Dục Thần ba tầng trung kỳ hắn cũng không cách nào bước vào.

Mà ở thần niệm của Mạc Vô Kỵ quan sát, Đại Hoang đã Dục Thần tầng một hậu kỳ, Súy Oa giống nhau là cấp một thần thú trung kỳ. Đây là Đại Hoang cùng Súy Oa thay phiên khống chế phi thuyền, làm trễ nãi tu luyện. Nếu không, vô luận là Đại Hoang hay là Súy Oa, sợ rằng đều lên cấp.

Duy nhất không có tiến bộ chính là hắn.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục tu luyện, dùng hắn bây giờ trạng huống, tiếp tục tu luyện không có bất kỳ ý nghĩa. không chỉ là tài nguyên tu luyện chưa đủ vấn đề, là hắn tự thân xuất hiện vấn đề. Nếu mà không tìm được vấn đề này, tu vi của hắn sẽ không còn có biện pháp cấp tốc tăng lên.

Không có cách nào tu luyện, lại không có cách nào học tập đan đạo, muốn luyện khí, vừa không có tài liệu. Mạc Vô Kỵ duy nhất có thể làm, chính là không ngừng nghiên cứu trận pháp, đồng thời cũng vậy bắt đầu nghiên cứu Thánh Đạo Phù luyện chế bùa chú.

Toàn bộ Tịch Diệt Hải bầu trời cứ như vậy an tĩnh lại, chỉ có Mạc Vô Kỵ một chiếc phi thuyền đang không ngừng phi hành, trên phi thuyền Mạc Vô Kỵ, Súy Oa cùng Đại Hoang đều là mỗi người làm mỗi người sự tình.

...

Thiên Phàm Tông, mấy năm trước bởi vì xuất hiện một cái Bàng Cật Thần Vương, trong thời gian ngắn quật khởi sau đó, lần nữa lâm vào trầm luân. So với trước đây Thiên Phàm Tông gần đóng cửa hấp hối trạng huống, thời khắc này Thiên Phàm Tông càng là lộ ra rách nát cùng thê lương.

Năm đó Bàng Cật Thần Vương điển lễ các ngọn núi đc di chuyển tới, còn có thần linh mạch bị tạm thời chôn xuống, lúc này nửa điểm cũng không thừa lại. Toàn bộ tông môn thật giống như chó gặm, khắp nơi trên đất đống hỗn độn.

Mười mấy tên đệ tử Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ, vẫn như cũ tại tông môn tìm kiếm khắp nơi lấy cái gì.Một người thiếu nữ thân mặc áo đen đứng ở bên ngoài Thiên Phàm Tông, vành mắt có chút sưng đỏ. Cho tới nay, nàng không còn nhà để về. Là Thiên Phàm Tông cho nàng cảm giác là nhà, nơi này nàng gặp sư huynh như đại ca của mình, ở chỗ này nàng có thể an tâm tu luyện.

Dù cho mới ngắn ngủn không tới một năm, ngắn ngủi một năm này là thời điểm nàng sống an tâm nhất. trong thời gian ngắn ngủi nàng thời thời khắc khắc đều tại bế quan tu luyện, có lẽ cũng không thoải mái, chí ít nàng không cần lo lắng tùy thời bị người bắt đi.

Thế nhưng là đây hết thảy đều là quá ngắn ngủi, nhất thời đến nàng còn không có phản ứng đến, cũng đã kết thúc. Mạc đại ca đem nàng xem như muội muội mình, mang nàng tu luyện, đưa nàng công pháp, mang nàng tiến vào Thần Vực Sào cũng vậy bởi vì bị cường giả truy sát biến mất.

Hắc y thiếu nữ đứng lặng sau một lúc lâu, bỗng nhiên lấy ra một cái đàn tế đặt ở trên quảng trường Thiên Phàm Tông hoàn toàn hoang vu. Sau đó một bước bước vào Thiên Phàm Tông tông môn khắp nơi trên đất đống hỗn độn, hai tay giương lên từng đạo hắc tuyến. Nàng mỗi một đạo hắc tuyến bắn ra, thật giống như mang theo một phương thế giới.

Từng đạo huyết vụ tại hắc tuyến trên thế giới nổ tung, từng người một bị Hắc y thiếu nữ hắc tuyến cuồn cuộn nổi lên, sau đó tự động bay đến đàn tế nàng bố trí.

Số người càng chồng chất càng cao, nơi này mấy chục tên tu sĩ, thậm chí còn có mấy Thiên Thần hậu kỳ tu sĩ, tại dưới Hắc y thiếu nữ hắc tuyến, không có bất kỳ đường sống phản kháng.

Chỉ một nén nhang không tới, mấy chục tên tu sĩ đã bị Hắc y thiếu nữ giết sạch.

Hắc y thiếu nữ cuốn đi hết thảy giới chỉ sau đó, xuất ra một bầu rượu cùng vài một ly rượu đặt ở trên đàn tế, sau đó kính cẩn quỳ ở trên mặt đất:

- Ta Thiên Phàm Tông sư tổ, các vị trưởng lão, nhiều sư huynh muội, các ngươi một đường đi tốt. Khổ Thái hôm nay tới thăm các ngươi, chung quy có một ngày, Khổ Thái sẽ đem Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ giết sạch sẽ, lại đem hết thảy người đến ta Thiên Phàm Tông động thủ toàn bộ giết sạch. Khổ Thái sẽ tìm được Mạc đại ca, trợ giúp đại ca lại đem Thiên Phàm Tông ta lần nữa phát dương quang đại.

Sau khi nói xong, Hắc y thiếu nữ quỳ lạy ba lần sau đó đứng lên, ngưng mắt nhìn Thiên Phàm Tông tông môn đã bị diệt.

Đủ qua một canh giờ, thân ảnh của nàng mới đột ngột trở thành nhạt, sau đó biến mất vô tung vô ảnh. Xung quanh không gian không có nửa điểm ba động, cũng không có bất kỳ quy tắc khí tức nào khác. Coi như là có người đang ở nơi này, cũng không cách nào cảm thấy đến nàng là như thế nào rời đi.

...

Thiên Phàm Tông di tích lần trước mấy chục đệ tử bị giết, dù đây đều là một phần đệ tử bình thường, một lần bị giết mấy chục đệ tử, còn đang ở bên ngoài Thiên Phàm Tông bày ra một cái tế điện Thiên Phàm Tông đàn tế, đây cũng không phải là một chuyện nhỏ.

Chuyện này lập tức liền đưa tới Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ các loại mấy đại tông môn chú ý, dù cho lúc này chính là bên trong Thanh Hải Đạo tìm kiếm Tịch Đạo Sa thời khắc mấu chốt, vài đại tông môn vẫn là phái đông đảo cường giả đi ra điều tra.

Chuyện này sau khi xuất hiện, chẳng những là vài đại tông môn phái ra cường giả tìm kiếm khắp nơi hung thủ, chính là Thần Vương của vài đại tông môn cũng vậy bắt đầu tìm kiếm.

Gần như là nghe đến đây tin tức sau đó, Ly Thiên Thần Vương trước tiên liền xác định kẻ làm chuyện này là Mạc Vô Kỵ. Thiên Phàm Tông trốn chết đệ tử, chỉ có Mạc Vô Kỵ mới có năng lực này.

Ly Thiên Thần Vương vốn chính là phải tìm Mạc Vô Kỵ, hiện tại được biết Mạc Vô Kỵ tung tích sau đó, càng là trực tiếp buông xuống Thanh Hải Đạo sự tình, chạy tới Thiên Phàm Tông.

Bên này còn không có tìm được Mạc Vô Kỵ tung tích, bên ngoài liền lần nữa truyền đến tin tức Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ đệ tử không ngừng bị giết. Hầu như mỗi mấy ngày nữa, hai cái tông

môn này liền có đệ tử bị giết. Trong đó người mạnh nhất bị giết, thậm chí là Thần Quân tầng hai.

Theo Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ không ngừng có tu sĩ bị giết, hai đại tông môn nửa điểm manh mối cũng không có, hai đại tông môn rốt cục sốt ruột.

Tiếp tục như vậy nữa, hai đại tông môn đệ tử đâu còn dám đi ra ngoài?

Ngay cả Ly Thiên Thần Vương cũng bắt đầu hoài nghi người động thủ có đúng hay không là Mạc Vô Kỵ, lúc này mới bao nhiêu thời gian? Mạc Vô Kỵ tu vi tiến bộ mau nữa, mạnh hơn nữa, cũng không cách nào giết chết Thần Quân tầng hai cường giả sao?.

Cả Thần Vương đều bắt không được người ra tay, trong lúc nhất thời hai đại tông môn đệ tử càng là thấp thỏm lo âu, thậm chí không dám một mình xuất môn.

Không có ai biết người báo thù cho Thiên Phàm Tông, nhưng người đó lại được gọi là tử vong điểm danh bộ (Death Note). Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ, cùng với trước đây đã tham gia diệt Thiên Phàm Tông tông môn, chỉ cần là tu sĩ dưới Thần Quân trung kỳ, gặp tử vong điểm danh bộ, vậy thì lại cũng không có cơ hội sống sót.

Tử vong điểm danh bộ thật giống như u linh vậy, cho tới bây giờ cũng không có ai biết hắn sẽ hiện ra ở địa phương nào, sẽ giết người nào. Cũng cho tới bây giờ không có ai biết hắn rốt cuộc là người nào, có đúng hay không là Mạc Vô Kỵ nghe đồn đưa ra Hỗn Độn Thần Cách.

...

Mạc Vô Kỵ tự nhiên không biết những thứ này, hắn tại trên phi thuyền Thanh Hải Đạo bế quan 4 năm, 4 năm, hắn trận đạo đột phá cấp 4. Nói cách khác, hắn hiện tại hắn có thể dễ dàng bố trí tứ cấp thần trận.

Ngay cả hắn phù đạo, cũng vậy đột phá tới cấp một Thần Phù Sư, có thể luyện chế ra cấp một thần phù.

Đáng tiếc là, hắn cũng không đủ tài liệu, tu vi cũng có hạn. Tại trận đạo đột phá đến cấp 4 thần trận sư, phù đạo thăng cấp đến cấp một Thần Phù Sư sau đó, liền không còn có tiến thêm.

Không có tài liệu không cách nào tiếp tục nghiên cứu trận đạo, tu vi cũng không cách nào tiến thêm. Mạc Vô Kỵ hiện tại chuyện duy nhất có thể làm, chính là bắt đầu luyện hóa Côn Ngô Kiếm cùng Lạc Thư.

Hôm nay Mạc Vô Kỵ đang ở luyện hóa Côn Ngô Kiếm tầng thứ hai cấm chế, phi thuyền bỗng nhiên truyền đến từng đợt đung đưa kịch liệt. Còn không có chờ hắn đi ra ngoài, Đại Hoang cùng Súy Oa hò hét cầu cứu đồng thời truyền đến.

Mạc Vô Kỵ đâu còn dám bế quan, một bước liền xông lên boong tàu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 946: Quỷ Dị Đảo Vỏ Rùa

Dày đặc thiên thạch như mưa rơi xuống, nghiêng từ không trung, đánh vào phi thuyền hộ trận. thiên thạch lớn diện tích đều có hơn trượng, nhỏ cũng có diện tích nửa thước.

Dù cho Mạc Vô Kỵ phi thuyền bố trí hộ trận là cấp ba thần trận, lúc này cũng là lung lay sắp đổ, dường như tùy thời cũng có thể có thể bị vỡ ra giống nhau.

Đại Hoang cùng Súy Oa đều là tế xuất pháp bảo, chuẩn bị hộ trận vỡ tan sau đó, tùy thời chống lại những thứ này đá rơi.

- Đại gia, những thứ này thiên thạch không biết là từ địa phương nào rơi xuống, thần niệm căn bản là quét không tới.

Thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, Đại Hoang thở phào nhẹ nhõm nói.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét ra đi, hắn đích xác là không có quét thiên thạch từ địa phương nào rơi xuống. Thần niệm đầu cùng, chỉ có mê mê man mang một mảnh.

Thanh Hải Đạo mặt ngoài cũng dường như tràn đầy một tầng mênh mông sương mù, lại cũng nhìn không thấy này một cái trong suốt hải đạo, dường như màu đỏ sậm Tịch Diệt Hải nước biển lần nữa lấp đầy Thanh Hải Đạo.

Mạc Vô Kỵ có chút cau mày, dựa theo hắn hiểu, Thanh Hải Đạo xuất hiện 100 năm mới có thể biến mất. Hiện tại bất quá là năm sáu năm mà thôi, Thanh Hải Đạo làm sao lại biến mất?

- Đại gia, có một cái đảo.

Súy Oa mừng rỡ kêu lên.

Không cần Súy Oa gọi, Mạc Vô Kỵ cùng Đại Hoang cũng nhìn thấy. Tại phía trước trái phi thuyền thật là có một hải đảo, hải đảo tựa như một cái vỏ rùa tại trên mặt nước giống nhau, mặt trên hiện đầy đông đảo vết nứt. Tại chính giữa đảo, dường như có một khối bồn địa lõm xuống.

- Lên đảo rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ khống chế phi thuyền cấp tốc đến gần rồi hải đảo xung quanh, dày đặc thiên thạch, không nói Thanh Hải Đạo biến mất vấn đề, chỉ là phi thuyền liền không có cách nào tiếp tục đi tới.

Thanh Hải Đạo biến mất, đối với tu sĩ khác mà nói là một con đường chết, đối với Mạc Vô Kỵ đến chỉ là đi lại càng thêm trở ngại một phần mà thôi, cùng lắm thì hắn tiến vào đáy biển.

Chỉ là Súy Oa cùng Đại Hoang không có bản lĩnh lớn như vậy, một khi Thanh Hải Đạo biến mất, Súy Oa cùng Đại Hoang chỉ có thể tiến vào Bất Hủ Giới.

Nếu mà Súy Oa Đại Hoang không thể giúp hắn khống chế phi thuyền, vậy chính hắn hành đi, chẳng những thời gian phải tăng vô số, hắn cũng không có thời gian đi nghiên cứu trận đạo cùng phù đạo.

Hơn nữa Đại Hoang cùng Súy Oa ở bên ngoài tốc độ tu luyện cũng vậy nhanh, lúc này mới vài năm, Đại Hoang chính là Dục Đạo tầng ba hậu kỳ, Súy Oa cũng là cấp 2 thần thú.

Hải đảo khoảng cách phi thuyền vốn là không xa, Mạc Vô Kỵ khống chế phi thuyền rất nhanh thì hạ xuống rơi vào hải đảo vùng ven. Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, phi thuyền hạ xuống rơi vào hải đảo vùng ven sau đó, thiên thạch dường như một cái liền biến mất vô tung vô ảnh.

Chuyện gì xảy ra? Mạc Vô Kỵ không có rời phi thuyền, đơn giản lần nữa khống chế phi thuyền rời đi hải đảo. Hắn mới vừa rời đi hải đảo một khoảng cách, dày đặc thiên thạch liền lần nữa ầm xuống.

- Đại gia, những thứ này thiên thạch dường như muốn chúng ta dừng trên hải đảo.

Súy Oa có chút lo lắng nói, không còn ý muốn cùng Mạc Vô Kỵ so một cái tu vi.

Lúc ban đầu thời điểm, Súy Oa còn muốn cùng Đại Hoang đánh một lần. Về sau Đại Hoang tốc độ tu luyện càng lúc càng nhanh, nó đơn giản tuyệt tâm tư so cùng Đại Hoang, mà lại đem Mạc Vô Kỵ trở thành mục tiêu của chính mình. Cho tới nay, nó tu vi đều xa xa không bằng Mạc Vô Kỵ, hiện tại nó tu vi gần vượt qua Mạc Vô Kỵ. Vốn đây là một món chuyện đắc ý, nó còn dự định được rồi, chờ đại gia biểu dương nó một cái. Bây giờ nhìn thấy loại này quỷ dị tình huống, trong lòng lo lắng, sớm đã đem tâm tư ném ở một bên.

Đại Hoang mặc dù là đã có trí tuệ của mình, thông minh của hắn còn cũng không đầy đủ, không có khôn khéo như Súy Oa. Súy Oa trải qua chuyện cũng nhiều hơn so với Đại Hoang, năm đó nó còn bị người chộp tới hút máu. Cho nên chuyện lần này Đại Hoang còn không có cảm giác được vấn đề, Súy Oa đã cảm thấy không thích hợp.

- Không sai, đây cũng là một cái đại trận. Cái này đại trận mục đích có khả năng chính là để cho chúng ta hạ ở nơi này đảo mai rùa, các ngươi tiên tiến vào Bất Hủ Giới của ta.

Mạc Vô Kỵ trải qua chuyện so với Súy Oa càng là nhiều hơn nhiều, từ địa cầu đến Tu Chân Giới rồi đến Bán Tiên Vực, Tiên Giới các nơi, dọc theo đường đi hắn không biết thấy bao nhiêu âm mưu bao nhiêu nguy cơ, hắn há có thể không biết cái hải đảo này có cổ quái?

Súy Oa cùng Đại Hoang không có dám nói gì, bất chấp tu vi của bọn họ đều cùng Mạc Vô Kỵ không sai biệt lắm. Hai vị này đều biết, nếu quả

như thật có nguy cơ tới rồi, bọn họ điểm ấy tu vi căn bản là giúp không được gì. Đại gia tốt xấu có thể tiến vào đáy Tịch Diệt Hải, bọn họ ở lại bên ngoài chỉ có thể chờ chết.

Mạc Vô Kỵ để cho Đại Hoang cùng Súy Oa tiến vào Bất Hủ Giới, thu hồi phi thuyền sau đó, hạ xuống rơi vào trên đảo vỏ rùa.

Chân vừa rơi xuống tại đây trên đảo vỏ rùa, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được một loại khí tức quỷ dị.

Cái này đảo rất là quái dị, không có đá ngầm, không có một thân cây một cọng cỏ, chỉ có dày đặc ngang dọc vết nứt tại mặt đảo xen kẽ quay lại. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ thẩm thấu vào những thứ này vết nứt, cư nhiên không có bất kỳ ảnh hưởng liền có thể nhìn rõ ràng.

Trong khe có đông đảo bộ xương, bỏ hoang pháp bảo, thậm chí còn có một chút giới chỉ...

Chẳng lẽ qua sông Tịch Diệt Hải tu sĩ không có đi qua, đều bỏ mạng ở nơi này? Sau đó bọn họ thi cốt bị gió thổi tới rồi trong hốc đảo?

Mạc Vô Kỵ cẩn thận nhiếp lấy ra một cái nhẫn, không đợi hắn phá vỡ giới chỉ cấm chế, toàn thân của hắn bỗng nhiên lạnh lẽo. Thật giống như có vô cùng vô tận vô hình băng tuyến đem hắn khóa lại, sau đó kéo hắn đi tới giống nhau.

Một loại cảm giác để cho da đầu đều tê dại trải rộng toàn thân, Mạc Vô Kỵ không chút suy nghĩ trực tiếp để cho Lạc Thư cùng Thánh Đạo Phù toàn lực bảo vệ thức hải, đồng thời Côn Ngô Kiếm cũng vậy trôi lơ lửng tại thức hải màu tím hồ lớn.Hấp lực cường đại truyền đến, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được chính bản thân thức hải màu tím hồ lớn đều phải bị hút đi vậy, để cho hắn thân bất do kỷ muốn theo hấp lực đi tới.

Vô số băng hàn dắt khí tức tất cả đều bị thức hải Thánh Đạo Phù cùng Lạc Thư ngăn trở, Mạc Vô Kỵ cũng rốt cục khống chế được thân

hình của mình. Vô cùng vô tận băng tuyến khóa lại hắn dường như không có tìm được mục tiêu, cũng vậy tán loạn không gặp.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, hắn loáng thoáng cũng vậy hiểu là chuyện gì xảy ra.

Cái đó và Tịch Diệt Hải không có xuất hiện Thanh Hải Đạo tình huống trước không sai biệt lắm, vô hình đồ đạc như băng tuyến muốn khóa lại hắn là một loại đạo vận khí tức. Bởi vì hắn không có Linh Căn, không có Linh Lạc cho nên này khí tức tại trên người hắn căn bản là bắt không được khóa lại cái gì của hắn.

Vọt vào hắn thức hải hấp lực, giống nhau là muốn cuốn đi nguyên thần của hắn cùng xé mở thức hải của hắn. Chỉ là hắn cũng không có Nguyên Thần, chỉ có màu tím hồ lớn. Hơn nữa hắn còn có Lạc Thư cùng Thánh Đạo Phù bảo vệ, tại Lạc Thư cùng Thánh Đạo Phù bên còn có một chuôi Côn Ngô Kiếm.

Bởi vì những bảo vật này, hắn mới bình yên vô sự, còn đoạt lại chính bản thân quyền khống chế thân thể.

Đứng ở hải đảo vùng ven, Mạc Vô Kỵ nhìn vũng giữa quy đảo, trong lòng hắn bỗng nhiên đã có một loại xung động. Muốn đi qua nhìn một chút, ở trong đó tới cùng là vật gì.

Hắn mơ hồ có một loại cảm giác, trung tâm đảo này có thứ tốt.

Do dự mấy chục hô hấp thời gian, Mạc Vô Kỵ liền dứt khoát hạ quyết tâm, đi qua nhìn một chút. Không vào hang cọp sao bắt được sư tử, làm gì có gái đẹp tự dâng đến miệng cho chịch đây?

Căn cứ Mạc Vô Kỵ phán đoán, đảo vỏ rùa nhất định là có người bố trí, nhưng mà người bố trí này hắn là không cách nào tự do hành động, nếu như đối phương có thể tự do hành động, căn bản cũng không cần dùng cái loại thủ đoạn bắt người Nguyên Thần khí tức, trực tiếp một cái nguyên khí bàn tay to bắt hắn đi qua.

Để cho Mạc Vô Kỵ muốn mau chân đến xem chính là, đến bây giờ, hắn không có cảm thụ được tử vong nguy hiểm. Bởi vì tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết quan hệ, trước mỗi lần tiếp cận tử vong, hắn đều có một loại nguy hiểm.

Nghĩ tới những thứ này, Mạc Vô Kỵ ánh mắt mê mang. Thật giống như hắn Linh Lạc bị khóa lại, Nguyên Thần cũng bị khống chế như nhau, đi phía trước đi lại.

Mạc Vô Kỵ đi rất chậm, mỗi đi một bước, hắn đều có thể dùng Trữ Thần Lạc trước mắt trận văn. Ngoài ra, hắn tùy thời tùy khắc chuẩn bị Phong Di chạy trốn. Tại trong tay của hắn, còn nắm một quả ba cấp không gian thần lẩn trốn phù, đây chính là bên trong Thánh Đạo Phù tìm đc cấp ba bùa chú.

Cái đảo vỏ rùa này kỳ thực cũng không lớn, chính là như vậy, Mạc Vô Kỵ cũng vậy đi sắp tới hơn một canh giờ, lúc này mới đi tới chính giữa đảo.

Mạc Vô Kỵ vốn dự định đứng ở đảo trung tâm cái kia lõm dưới bồn địa vùng ven nhìn một chút, chỉ là hắn vừa mới bước trên bồn địa vùng ven, một đạo lực lượng kinh khủng liền tịch cuốn tới, hắn căn bản cũng không có bất luận cái gì năng lực phản kháng, trực tiếp ngã vào trung gian bồn địa.

Một quả đan dược to lớn trôi lơ lửng ở trước mắt Mạc Vô Kỵ, cái này đan dược lớn chừng quả bóng rổ, Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy đan dược lớn vậy.

Đan dược hiện ra màu hồng nhạt, nồng nặc máu huyết khí tức tại đan dược mặt ngoài quanh quẩn. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ vừa rơi xuống tại đan dược mặt trên, một loại cuồng bạo tinh thuần máu huyết nguyên khí liền tràn tới.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng dời thần niệm, ánh mắt của hắn hạ xuống rơi vào phía dưới đan dược.

Đan dược phía dưới có một cái cối đá cao tới một trượng, tại cối đá vùng ven, còn có dày đặc xương khô. Xương khô bên trong ẩn nấp lấy một phần giới chỉ.

Những thứ này xương khô mỗi một cây, đều tản mát ra một loại cường hãn khí tức. Dù cho Mạc Vô Kỵ không biết những thứ này ngã xuống người là ai, hắn cũng có thể đoán được những thứ này ngã xuống nhân sinh trước đều là đỉnh cấp cường giả.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt rất nhanh thì lần nữa hạ xuống rơi vào cái kia cối đá, cái này cối đá rất không bình thường. Hắn có thể cảm giác được trong không gian ồ ồ thần nguyên khí tức ùa ra đi cối đá, hơn nữa trên người của hắn máu huyết dường như đã rục rịch dục động, muốn tự động bay đến cối đá.

Cũng may Mạc Vô Kỵ bị Lạc Thư cùng Thánh Đạo Phù bảo vệ, cộng thêm hắn một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc là người phàm Chu Thiên, cối đá dường như trời sinh hấp dẫn các loại thiên địa linh nguyên, đối với Mạc Vô Kỵ mặc dù có hấp lực, nhưng cũng không là không thể chống lại.

Lại quan sát một lần, Mạc Vô Kỵ xác định nơi này không còn có thứ khác sau đó, hắn trương tay lấy ra vài cái trận kỳ ném ra ngoài.

Tấm đại đan dược máu huyết sung túc tuyệt đúng là trân quý bảo vật, nhất định phải thu lại. Còn có cái này hấp thu thiên địa linh nguyên cối đá, cũng không đơn giản.

- Ngươi thật không đơn giản a, không có Nguyên Thần cũng không có Linh Căn, điều này cũng thôi, ngươi cư nhiên có thể đi đến nơi đây.

Một cái thanh âm âm thảm truyền đến, để cho Mạc Vô Kỵ kinh nghi không dứt chính là, cái thanh âm này là từ bên trong cối đá truyền tới.

- Ngươi là ai?

Mạc Vô Kỵ lại cũng không kịp đoái hoài nguy cơ, vừa vung tay liền đem Côn Ngô Kiếm nắm ở trong tay.

- Á đù! Côn Ngô Kiếm?

Cối đá thanh âm càng là kích động, chỉ là kích động giằng co chốc lát mà thôi, liền lạnh như băng nói:

- Tiểu tử, bỏ Côn Ngô Kiếm xuống, sau đó quỳ ở chỗ này lạy bốn mươi chín cái, ta sẽ tha cho ngươi một mạng...

- Lạy ông nội mày chứ lạy! Đi chết đê!!!

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 947: Ngươi Muốn Cái Gì?

Mạc Vô Kỵ tức đến mức nở nụ cười, Côn Ngô Kiếm thượng sát ý trong nháy mắt tăng vọt, phía dưới bồn địa một cái bỗng trở nên băng hàn, vây quanh Côn Ngô Kiếm tạo thành một phương không gian sát thế.

- Á đù! Ngươi dám động thủ? Ta nuốt sống ngươi.

Bên trong cối đá thanh âm càng nóng nảy truyền ra, giống như bị cử động của Mạc Vô Kỵ con kiến này hôi hoàn toàn chọc giận.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ sát ý bạo bằng chợt bình tỉnh lại, lão già này ở chỗ này không biết giết bao nhiêu người, cạnh cối đá đan dược thật lớn máu huyết rất có thể là vô số tu sĩ máu huyết nguyên khí ngưng tụ mà thành. Như vậy một cái lão già, sẽ bởi vì mình động thủ làm tức giận? Nơi này nhiều thi cốt, nếu mà mỗi một người tới đều làm tức giận vậy mà nói, lão già này sớm đã phẫn nộ chết mất.

Hơn nữa nhìn thấy mình Côn Ngô Kiếm sau đó, còn có thể chỉ ra Côn Ngô Kiếm, sau đó lộ ra nhất thời ngạc nhiên mừng rỡ, rồi lại nói ra bảo mình quỳ xuống cầu xin tha là bởi thứ nhược trí nói sao? Dù cho chỉ là một tu sĩ Dục Thần, cũng sẽ không bởi vì khi chưa có uy áp sợ liền quỳ xuống đất cầu xin tha thứ sao??

Nếu mà đây hết thảy đều là lão gia hỏa này cố ý khích nộ chính bản thân, để cho hắn động thủ, lão gia hỏa này nhất định là xuất thân từ Thần giới Hollywood.

Mạc Vô Kỵ Côn Ngô Kiếm vẫn như cũ đánh giết đi ra, bất quá nguyên bản một kiếm toàn lực, bị Mạc Vô Kỵ thu hồi một nửa uy lực.

Coi như là Mạc Vô Kỵ mới Dục Thần ba tầng, thu liễm phân nửa thực lực bổ ra một kiếm này, Côn Ngô Kiếm sát ý vẫn như cũ hình như mang theo uy thế vỡ ra một giới, cuồn cuộn nổi lên đáng sợ khí tức tử vong đánh về phía cối đá.

Cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ đã tế xuất chương một Lạc Thư bảo vệ toàn thân mình.

- Rắc!

Một đạo sát mang uy thế cường hãn, áp lực đến Mạc Vô Kỵ hầu như thổ huyết từ bên trong cối đá lao ra, hóa thành Huyết Nhận hơn mười trượng trường mấy trượng rộng kinh khủng, xé rách cối đá không gian giữa Mạc Vô Kỵ bổ về phía hắn.

Côn Ngô Kiếm sát ý vốn là rất mạnh, nhưng tại trước đạo Huyết Nhận này uy thế đè nén, thật giống như trang giấy bình thường giống nhau bạc nhược. Trực tiếp bị hóa thành hư vô, mà đạo này Huyết Nhận gần như là không có nửa điểm ảnh hưởng xé mở Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực đánh vào Lạc Thư.

- PHỐC!

Mạc Vô Kỵ há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, cả người bay rớt ra ngoài, đụng vào phía sau cứng rắn vùng ven, lại là mấy ngụm máu tươi phun ra.

Dù cho hắn có Lạc Thư bảo vệ, lại là thần thể viên mãn thân thể, giờ khắc này hắn cũng là bộ xương tận nứt ra, thần nguyên uể oải không chịu nổi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ mà sợ, hắn không hiểu nơi này có một hiện hữu cường đại như vậy có thể giết chết hắn, hắn cư nhiên không có cảm giác nguy cơ. Xem ra bản thân giác quan thứ sáu giác, có đôi khi cũng không thể tin tưởng.

Nếu mà không phải là hắn cảm giác được lão già này nói chuyện có chút vấn đề, yếu bớt Côn Ngô Kiếm uy lực, vừa tế xuất Lạc Thư bảo vệ chính bản thân, chính là đạo này Huyết Nhận hoàn toàn có thể đưa hắn xé rách trở thành mảnh vụn. Bởi vì hắn không phải là tế xuất Lạc Thư sớm, chờ Huyết Nhận xé mở không gian tới được, hắn căn bản cũng không có cơ hội tế xuất Lạc Thư.

- Lạc Thư?

Bên trong cối đá thanh âm kinh dị không dứt lần nữa truyền đến, Mạc Vô Kỵ cảm giác được lần này thanh âm hắn là thực sự kinh ngạc, tuyệt đối không phải là cái loại này giả kinh ngạc khi thấy Côn Ngô Kiếm.

- Ngươi rất rất giỏi, thời điểm toàn lực bổ ra Côn Ngô Kiếm, còn có thể đem Lạc Thư bảo trụ một cái mạng nhỏ.

Bên trong cối đá thanh âm dường như hòa hoãn xuống tới, cũng không có trước phẫn nộ cùng cuồng vọng.

Thực lực của Mạc Vô Kỵ xa xa vượt qua tu sĩ tầm thường Dục Thần cảnh, cho nên dù cho hắn thi triển ra một nửa thực lực, tại bên trong cối đá tồn tại xem ra, Mạc Vô Kỵ cũng là toàn lực đang xuất thủ.

Mạc Vô Kỵ trên người đã không còn đan dược trị thương, hắn chỉ có thể xuất ra một gốc cây Uẩn Vũ Thần Thảo nhai nát nuốt vào, sau đó Sinh Cơ Lạc vận chuyển, bắt đầu chữa thương.

Bên trong cối đá tồn tại không biết là kiêng kỵ Mạc Vô Kỵ có Lạc Thư, hay là bởi vì nguyên nhân khác, cư nhiên mặc cho Mạc Vô Kỵ chữa thương, không có tiếp tục đối với Mạc Vô Kỵ động thủ.

Nửa canh giờ trôi qua, thương thế khôi phục hơn phân nửa sau đó, Mạc Vô Kỵ đứng lên. Hắn cảm giác một cái, nơi này rất khó rời đi. Hắn muốn rời khỏi, vẫn là dường như chỉ có phải cùng Nguyên Hồn tên gia hỏa bên trong cối đá này thương lượng.

Mạc Vô Kỵ vừa đứng lên đến, bên trong cối đá thanh âm liền lần nữa truyền tới:

- Ngươi có rất lớn cơ duyên cũng có may mắn lớn, chẳng những có Lạc Thư, còn có Côn Ngô Kiếm. Dùng ngươi loại này đại cơ duyên may mắn lớn, ta nếu mà lại động thủ, có lẽ vẫn là giết không được ngươi, đúng không?

Mạc Vô Kỵ lại đem Côn Ngô Kiếm nắm trong tay, không hề động tay. Hắn biết, dù cho hắn toàn lực xuất thủ, chỉ sợ cũng không cách nào làm sao bên trong cối đá tồn tại. Về phần bên trong cối đá thanh âm nói, Mạc Vô Kỵ là một chữ cũng không tin.

- Nếu mà ngươi muốn động thủ, ngươi cứ bất chấp động thủ. Nếu mà không động thủ, ta muốn bố trí pháp trận. Ta có rất nhiều thời gian, ta cũng không tin không giải quyết được như ngươi một cái lão già vậy.

Mạc Vô Kỵ giọng nói như nhau bình tĩnh, hắn hoài nghi bên trong cối đá lão già kia chỉ có thể toàn lực xuất thủ một lần. Chính là bởi vì như vậy, hắn mới chịu làm tức giận mình toàn lực động thủ, sau đó 1 chiêu giết luôn.

Chỉ là hắn Mạc Vô Kỵ cũng không phải ngu ngốc, âm thầm bố trí Lạc Thư, sau đó lưu lại một nửa nguyên lực chặn đối thủ lúc này đây công kích.

Vô luận đối phương có đúng hay không còn có thể xuất thủ, Mạc Vô Kỵ đều là không dự định xuất thủ, hắn dự định nước ấm nấu ếch (ếch nấu sôi từ từ không nhận ra, chết chín lúc nào không hay).

- Ngươi rất thông minh, nếu mà ngươi nghe lời của ta, chúng ta hay là hảo hảo thương lượng một chút. Nếu không, đối với ngươi không có bất kỳ chỗ tốt.

Bên trong cối đá thanh âm giọng nói cũng biến thành ôn hòa rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Ta còn thật không quá tin tưởng. Ta một cái lục cấp thần trận sư, còn không đối phó được ngươi một cái Nguyên Hồn tồn tại.Mạc Vô Kỵ vừa mới mới vừa bước vào tứ cấp thần trận sư hàng ngũ, tại kiến thức đối phương Huyết Nhận sau đó, Mạc Vô Kỵ đã không có liều mạng tâm tư. Người nào có thể xác định đối phương liều mạng, sẽ hay không tiếp tục bổ ra Huyết Nhận? Cho nên hắn lúc nói xong, vô hình trung lại đem bản thân trận đạo tăng lên hai cái cấp độ.

- Chờ một chút, ngươi hắn là cho là ta chỉ có thể bổ ra một đạo Huyết Nhận sao?. Ta nói thật cho ngươi biết, nếu như ta liều mạng tổn hại nguyên khí, như cũ có thể lại bổ ra vài đạo. Ngươi có thể ngăn cản một đạo, có thể ngăn cản đạo thứ hai, có thể ngăn cản đạo thứ ba sao? Chính là ngươi có Lạc Thư, ngươi cũng vậy khẳng định đỡ không được...

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, hắn biết cái này cối đá Nguyên Thần nói không sai, hắn đích xác đỡ không được. Đạo thứ nhất hắn đều thiếu chút nữa bị giết chết, nếu như đối phương thực sự đập nồi dìm thuyền tiếp tục bổ ra hai đạo Huyết Nhận nói, hắn chính là có Lạc Thư cũng vậy đỡ không được.

Không phải là Lạc Thư không được, mà là bởi vì hắn chưa có hoàn toàn luyện hóa Lạc Thư, hơn nữa thực lực quá kém.

Thấy Mạc Vô Kỵ trầm mặc, cũng không có tiếp tục tung ra trận kỳ, bên trong cối đá thanh âm càng là nói:

- Ta cũng không cần vật của ngươi, hơn nữa còn thả ngươi rời đi nơi này. Ta tin tưởng ngươi cũng hiểu rõ, nơi này là địa bàn của ta, nếu như ta không cho phép ngươi rời đi, coi như là ngươi cùng ta đồng quy vu tận, ngươi cũng không cách nào mở được.

- Cứ như vậy sao?

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói.

- Ngươi còn muốn như thế nào?

thanh âm bên trong cối đá dường như có chút tức giận.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là xem thường, loại này đàm phán thủ đoạn hắn không biết chơi đùa bao nhiêu:

- Ý của ngươi là ta sau khi đi vào, sau đó ngươi tiễn ta đi ra ngoài, ta nửa điểm đông tây đều không chiếm được?

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ đã trên mặt đất cuồn cuộn nổi lên hơn mười cái nhẫn.

- Được rồi, ngươi đã lấy đi nhiều như vậy giới chỉ, bên trong chiếc nhẫn có là đồ tốt, ngươi có thể đi rồi.

Bên trong cối đá thanh âm nói lần nữa.

- Những thứ này chiếc nhẫn là ta trên mặt đất nhặt được, cùng ngươi có quan hệ gì? Vốn ta dự định bố trí khốn trận chậm rãi giết chết ngươi, ngươi lại đem ta đưa tới, lại làm ta...

Mạc Vô Kỵ thanh âm đột nhiên ngừng, thần niệm của hắn đã phá vỡ cấm chế, tra được trong giới chỉ chính bản thân nhặt lên đều là trống rỗng, không có nửa điểm đồ đạc.

- Tốt lắm, trong giới chỉ đồ đạc cư nhiên đều bị ngươi lấy đi, ta nếu cái gì đều không lấy được, mọi người một nhịp hai tán, ngươi tiếp tục đánh ra Huyết Nhận của ngươi sao?.

Mạc Vô Kỵ một chương Lạc Thư hoàn toàn triển khai, Côn Ngô Kiếm cũng vậy hóa thành một mảnh kiếm mạc bảo vệ hắn.

Sau đó trong tay hắn trận kỳ càng là không ngừng ném ra, rất rõ ràng hắn là đang bố trí khốn sát trận cùng khóa thần trận.

- Dừng tay!

Bên trong cối đá Nguyên Hồn hiển nhiên biết Mạc Vô Kỵ bố trí khốn trận, lại là quát lớn.

Mạc Vô Kỵ chẳng những không có dừng tay, trái lại một bên bố trí khốn sát trận, còn một bên tế xuất mấy đạo lôi hồ đánh về phía cối đá.

Mạc Vô Kỵ lôi hồ đánh vào cối đá sau đó, Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm thấy bên trong cối đá Nguyên Hồn một trận run rẩy. Trong lòng hắn vui vẻ, tên này sợ sấm tấn công.

Hắn lần nữa đánh ra hai đạo sét đánh, một đạo đánh về phía cối đá, còn có một đạo đánh về phía máu huyết đại đan trôi lơ lửng tại cối đá.

Lôi hồ đánh vào to lớn máu huyết đại đan, nổ tung một tầng nhàn nhạt máu nguyên sương mù.

- Ngươi dừng tay, nếu mà ngươi lại dám công kích đan dược của bố, ta thà rằng đợi ngàn vạn năm nữa, cũng phải cùng ngươi đồng quy vu tận.

Bên trong cối đá thanh âm cuồng phẫn nộ quát, từng đạo thô bạo khí tức từ bên trong cối đá cuồn cuộn nổi lên. Hắn cũng thật không ngờ, Mạc Vô Kỵ lại là một cái Lôi Tu.

Mạc Vô Kỵ lần này dừng tay, hắn cảm giác được, bên trong cối đá Nguyên Hồn là thật phẫn nộ rồi. Hơn nữa nói hay là thật, xem ra máu huyết đại đan đối với hắn trọng yếu phi thường. máu huyết đại đan rất có thể là vô số máu huyết nguyên khí của tu sĩ đi tới đảo vỏ rùa tạo thành, về phần bên trong cối đá Nguyên Thần cần tới làm cái gì, Mạc Vô Kỵ đoán chừng là khôi phục tu vi các loại.

Thấy Mạc Vô Kỵ dừng tay, bên trong cối đá Nguyên Thần cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, hòa hoãn một cái giọng nói nói:

- Ngươi muốn cái gì?

- Ta tu luyện thiếu khuyết tài nguyên, ví dụ như cho ta một hai tỷ thượng phẩm thần tinh, mấy vạn nhánh thượng phẩm cùng là cực phẩm thần linh mạch cũng miễn cưỡng đủ.

Mạc Vô Kỵ giọng nói lộ ra rất là tùy ý.

Anh em like share kịch liệt đê, để ta alo cho Lão Ngũ phọt ra thêm chương nữa nào!:)

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 948: Ngươi Quả Nhiên Âm Hiểm

Lần này đến phiên trong cối đá Nguyên Hồn bị tức nở nụ cười:

- Một hai tỷ thượng phẩm thần tinh, mấy vạn nhánh thần linh mạch, ngươi cho là thần tinh cùng thần linh mạch là đất đá hay sao. Ta cũng không nói dối với ngươi, thần tinh cùng thần linh mạch đều bị ta dùng hết, một khối cũng không có.

- Vậy mọi người xếp hình chia tay sao?.

Mạc Vô Kỵ hai tay giương một cái, từng đạo lôi hồ lần nữa tại lòng bàn tay của hắn nổi lên.

- Chậm đã, ta xem ngươi cả đan dược cũng không có, trực tiếp dùng Thần linh thảo, ta chỗ này còn có một chút đan dược cho ngươi.

Nói xong, một cái bình ngọc trực tiếp ném cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cả bình ngọc cũng không có nhận, mặc cho bình ngọc rơi ở trên mặt đất.

- Ngươi đây là ý gì?

Cối đá Nguyên Hồn giọng nói có chút không tốt.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:

- Ta hiện tại đưa đan dược cho ngươi, ngươi có dám ăn hay không?

- Thảo nào có thể còn sống đến nơi đây, thật đúng là cẩn thận a. Bổn cung cần dùng độc đan đi đối phó ngươi loại này con kiến hôi sao?

Cối đá Nguyên Hồn bị Mạc Vô Kỵ nói giận rồi, hắn sẽ hạ độc đối với một cái Dục Thần con kiến hôi?

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không nhanh không chậm nói:

- Lòng hại người có thể không có, nhưng không thể không phòng lòng người. Nếu không phải ta còn có chút của cải, sớm đã bị người dùng Huyết Nhận ám toán chết mất.

Đang khi nói chuyện, trong tay hắn lôi hồ lôi vận khí tức càng thô bạo.

- Tốt, tới nơi này có một cái đan thần rất lợi hại, hắn lưu lại một cái Đan Đỉnh còn có một chút luyện đan ngọc giản, liền tặng cho ngươi. Chỉ cần ngươi học được những thứ này, tương lai ngươi không cần như trước nữa trực tiếp ăn Thần linh thảo.

Cối đá Nguyên Hồn nói phía sau, trong giọng nói còn mang theo một tia châm chọc.

Đi theo một cái nhẫn đổ cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không để ý, dáng vẻ như không có chuyện gì xảy ra, nắm giới chỉ, thần niệm thẩm thấu đi vào. Khi hắn thấy trong giới chỉ các loại phương pháp luyện đan ngọc giản cùng luyện đan tâm đắc bách khoa toàn thư, các loại Thần linh thảo bách khoa toàn thư, còn có các loại giới thiệu ngạc nhiên cổ quái Thần linh thảo, trong lòng Mạc Vô Kỵ chính là phanh phanh nhảy loạn, đây mới là thứ hắn cần.

Hắn tới thần vực rồi sau đó, căn bản là không cách nào luyện đan, ngoại trừ rất nhiều Thần linh thảo không biết ra, còn có chính là hắn căn bản cũng không có thần đan thủ pháp luyện đan cùng với phương pháp luyện đan.

Hiện tại đây hết thảy tự động ra hiện ở trước mặt hắn, tự nhiên để cho hắn mừng rỡ không thôi. Về phần cái kia phong cách cổ xưa lò luyện

đan, thậm chí đều bị Mạc Vô Kỵ không để mắt đến.

Mặc dù như thế, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ mặt không thay đổi thu hồi giới chỉ nói:

- Luyện đan? Ta còn không có dã tâm lớn như vậy. Luyện đan cũng là ai ngờ luyện là có thể luyện sao? Bất quá bên trong chiếc nhẫn này đồ vật cũng là có thể đổi một chút điểm thần tinh, ta miễn cưỡng thu xuống, chỉ là những vật này còn chưa đủ.

Mạc Vô Kỵ cũng không có nói mò, nếu mà hắn không phải là tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hắn cũng không cách nào học tập luyện đan. Luyện đan cần không chỉ có riêng là thiên phú, còn cần đại lượng tài phú cùng thời gian.

Muốn trở thành một Luyện Đan Sư, đầu tiên ngươi phải giàu có, nếu không, ngươi đừng nghĩ học tập luyện đan. Thứ yếu ngươi phải có tư chất tu luyện, bằng không ngươi đan đạo còn không có thành, thọ mệnh đã đến, thứ ba ngươi còn phải có thiên phú luyện đan. Những thứ này thiếu một thứ cũng không được.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, cối đá Nguyên Hồn ngoài ý liệu không có phản bác, mà là lần nữa lấy ra một cái nhẫn ném cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Trong này có đông đảo pháp bảo, ngươi có thể tùy tiện chọn chính bản thân dùng.

Mạc Vô Kỵ trái lại giận dữ nói:

- Ngươi quả nhiên âm hiểm.

Cối đá Nguyên Hồn giọng nói có chút hàn:

- Ta thế nào âm hiểm? Ta đưa cho ngươi pháp bảo, kém nhất cũng là trung phẩm thần khí. Ta cũng không tin ngươi dám cầm Côn Ngô Kiếm loại vật này chung quanh rêu rao.

Mạc Vô Kỵ khinh thường nói:

- Trong này pháp bảo đều là ngươi giết người đoạt sao?, ngươi có đúng hay không muốn ta đi dùng những thứ pháp bảo này, sau đó bị người quen của những người này thấy, mượn đao giết người, để cho người khác giết chết ta? Ta nói ngươi âm hiểm, chẳng lẽ nói sai rồi?

- Ngươi...

Cối đá Nguyên Hồn còn thật không có nghĩ nhiều vậy, nghe được Mạc Vô Kỵ nói, hắn bị tức thiếu chút nữa không thở nổi.

- Tốt, vậy ngươi lại đem giới chỉ cho ta, ta sẽ cho ngươi đồ khác.

Cối đá Nguyên Hồn dường như rất là kiêng kỵ lôi hồ trong tay Mạc Vô Kỵ, lại một lần nữa nhịn được phẫn nộ.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp lại đem giới chỉ thu hồi, giọng nói chuyển nhạt nói:

- Ta tuyệt đối không có khả năng lại đem mấy thứ này giao cho ngươi, nếu mà ngươi lại cho chiếc nhẫn của ta bên trong ẩn tàng một hai kiện pháp bảo ta không có phát hiện, kết quả bị người quen biết pháp bảo này phát hiện, ta nhất định phải chết. Mấy thứ này ta chuẩn bị mang tới địa phương khác vứt bỏ, không thể để cho ngươi tiếp tục hại ta.

- Tốt, tốt...

Cối đá Nguyên Hồn liên tiếp nói mấy cái tốt, nếu mà hắn có thân thể, hắn rất khó bảo đảm chính bản thân không bị Mạc Vô Kỵ tức giận khạc ra mấy búng máu.

- Nếu mà ngươi có lòng thành, còn không bằng lại đem hết thảy tài liệu luyện khí đều cho ta, bản thân ta học tập luyện khí, có lẽ tương lai còn có thể luyện chế một hai kiện cực phẩm thần khí dùng một chút.

Mạc Vô Kỵ cắt đứt cối đá Nguyên Hồn phẫn nộ.

Cối đá Nguyên Hồn tức giận quát lên:

- Ngươi chẳng lẽ không biết luyện khí sẽ tiêu hao thời gian không ít hơn so với luyện đan sao? Ngươi không có dã tâm luyện đan, lẽ nào đã có dã tâm luyện khí?

Mạc Vô Kỵ như không có chuyện gì xảy ra nói:

- không có vấn đề a, yêu thích hiểu hay không? Ta cũng không trông cậy vào luyện chế ra pháp bảo tốt, ta thích tốt luyện khí lúc bình thường không có chuyện gì làm, rèn mấy cái xà beng cuốc đất có được hay không?

Mạc Vô Kỵ vừa mới còn nói muốn luyện chế vài món cực phẩm thần khí dùng một chút, hiện tại lại còn nói cũng không trông cậy vào luyện chế ra cái gì tốt pháp bảo, cối đá Nguyên Hồn thiếu chút nữa bị Mạc Vô Kỵ tức điên.

Nghĩ đến Mạc Vô Kỵ kinh khủng lôi hồ, hắn vẫn là lấy ra một cái nhẫn ném cho Mạc Vô Kỵ. Cái giới chỉ này ném cho Mạc Vô Kỵ sau đó, hắn liền không nói chuyện như trước nữa.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ lòng tham không đáy, vậy thì mọi người liều mạng sao?. Hắn như cũ có thể giết chết con kiến hôi nho nhỏ tham lam này, cùng lắm thì lại bỏ ra cái vài trăm vạn năm mà thôi.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào trong giới chỉ, khi hắn thấy rõ ràng trong giới chỉ chồng chất như núi cao cấp tài liệu luyện khí sau đó, trong lòng hắn hầu như kích động muốn hô một tiếng. Hắn hiện tại thiếu hụt chính là tài liệu luyện khí, những thứ này tài liệu luyện khí tại bên trong thần vực, cũng đều là giá cao bảo vật. Bây giờ bị hắn một lần thu được nhiều như vậy, há có thể mất hứng?

Trong lòng vui vẻ, Mạc Vô Kỵ vẫn là không chút hoang mang lại đem giới chỉ thu hồi, cũng vậy đồng thời thu hồi lôi hồ.

- Đưa ta đi ra ngoài đi, cái đảo mai rùa này không sai. Ta đang ở trên đảo tìm một chỗ dàn xếp xuống, sau đó học tập luyện khí.

Mạc Vô Kỵ một bên thu trận kỳ, một bên nói.

- Ngươi còn muốn như thế nào?

Trong cối đá thanh âm hoàn toàn là nhịn không được tâm tình của mình.

Mạc Vô Kỵ bất đắc dĩ nói:

- Tịch Diệt Hải này đáng sợ như thế, ta có thể đi đến nơi đây hoàn toàn là vận khí. Nói lời trong lòng, ta sớm hối hận qua sông Tịch Diệt Hải. Hiện tại thật vất vả tìm được cái hải đảo này, ta chí ít phải ở chỗ này tu luyện tới Thần Quân lại đi. Hơn nữa ta cuồng bạo tiếng sấm, chỉ có thể ở cái chỗ này mới thích hợp nhất tu luyện.

Dù cho biết rõ Mạc Vô Kỵ đang ba xàm ba láp, Nguyên Hồn trong cối đá vẫn là hết cách. Trừ phi hắn thật cùng Mạc Vô Kỵ xếp hình chia tay, trước khi hắn gần thành công, há có thể thật cùng Mạc Vô Kỵ trở mặt?

Cối đá Nguyên Hồn cố nén nội tâm phẫn nộ ném ra một cái phương vị bàn nói:

- Phương vị bàn này chỗ điểm đỏ chỗ có một cái truyền tống trận, cái truyền tống trận này trực tiếp có thể đem ngươi truyền tống qua Tịch Diệt Hải.

- Chẳng lẽ lại đem ta truyền đưa trở về sao?? Ta thật vất vả từ thần vực tới được.

Mạc Vô Kỵ nắm lấy phương vị bàn, nội tâm đã kích động khó có thể.

Cối đá Nguyên Hồn hừ lạnh một tiếng:

- Ngươi muốn qua sông Tịch Diệt Hải, chí ít còn cần thời gian vài chục năm, mà cái truyền tống kia có thể dễ dàng lại đem ngươi truyền đưa qua.

Hắn thề, chờ hắn khôi phục thực lực sau đó, hắn thứ nhất muốn giết chính là nho nhỏ Dục Thần con kiến hôi trước mắt này. Dù cho năm đó cừu nhân làm hắn thân thể nổ nát, lúc này cũng so với Dục Thần con kiến hôi trước mắt này đáng yêu hơn một phần.

- Đã như vậy, vậy ta liền cáo từ. Nếu như không có truyền tống trận, ta lại trở về chơi cùng ngươi a.

Mạc Vô Kỵ nói xong thân hình lóe lên, chung quanh áp lực khí tức giờ khắc này biến mất vô tung vô ảnh, hắn rất dễ liền chạy ra khỏi bồn địa đảo vỏ rùa.

Vừa ra đảo vỏ rùa, Mạc Vô Kỵ liền trực tiếp điều khiển hạ phẩm thần khí dựa theo phương vị vòng lên điểm đỏ bay đi.

Lần này tuy rằng thiếu chút nữa bị cái kia cối đá Nguyên Hồn giết chết, thu hoạch lại càng nhiều.

Không nói này một đống cao cấp tài liệu luyện khí, chính là này luyện đan một đống ngọc giản, cũng đủ để cho hắn hài lòng.

Cối đá Nguyên Thần không có nói sai, ba ngày sau, Mạc Vô Kỵ phi thuyền ngừng lại, hắn đã đến điểm đỏ chỗ ở vị trí.

Thu hồi phi thuyền, Mạc Vô Kỵ trực tiếp vừa vào trong biển.

Truyền tống trận vị trí tại phía dưới Thanh Hải Đạo, Mạc Vô Kỵ đủ tìm tốn gần nửa ngày thời gian, lúc này mới hạ xuống rơi vào đáy biển.

Mạc Vô Kỵ vừa đưa ra, đã nhìn thấy truyền tống trận ở đáy biển. Truyền tống trận này không biết là tài liệu gì kiến tạo lên, thành lập ở chỗ này cũng không biết đã bao nhiêu năm, vẫn không có nửa điểm ăn mòn hình dạng.

Hơn nữa tài liệu kiến tạo truyền tống trận, rất nhiều Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không quen biết.

Khi Mạc Vô Kỵ sải bước truyền tống trận, hắn liền biết mình quên mất một món đồ. Truyền tống trận này yêu cầu đỉnh cấp thần tinh, mà hắn hiện ở nơi nào còn có thượng phẩm thần tinh? Hết lần này tới lần khác Nguyên Thần kia một quả thần tinh cũng không có cho.

Bất đắc dĩ, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể lấy ra Khúc Du đưa cho thượng phẩm thần linh mạch.

Từng đạo trận kỳ bị Mạc Vô Kỵ tế xuất, thượng phẩm thần linh mạch Thần Linh Khí bị Mạc Vô Kỵ dẫn linh trận toàn bộ dẫn tới truyền tống trận mấy cái truyền tống linh cái rãnh.

Để cho Mạc Vô Kỵ líu lưỡi chính là, tại truyền tống trận khởi động sau đó, thượng phẩm thần linh mạch Thần Linh Khí trực tiếp tạo thành từng đạo vòng xoáy bị truyền tống trận cuốn đi, thượng phẩm thần linh mạch cũng lấy tốc độ mắt thường nhìn thấy tan rã.

Theo truyền tống trận chung quanh quang mang càng ngày càng mạnh, Mạc Vô Kỵ rốt cục bị một đoàn quang mang quấn lấy, từ đáy Tịch Diệt Hải biến mất vô tung vô ảnh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 949: Làm Nông Dân

Dùng Mạc Vô Kỵ tu vi như thế đều cảm thấy một loại mãnh liệt ngất xỉu, có thể thấy được khoảng cách này có bao xa. Chờ lúc hắn thanh tỉnh lại, hắn ở vào giữa một cái truyền tống trận.

Mạc Vô Kỵ không có ra truyền tống trận, thần niệm của hắn lập tức liền quét ngang đi ra ngoài. tựa hồ là trong lòng đất một cái nhà đá, phía ngoài phòng không có cửa, ngược lại có một tầng ngăn cách thần niệm cấm chế, tại bên ngoài cấm chế chính là bùn đất cùng cát đá. Bởi vì cấm chế nguyên nhân, thần niệm của hắn không cách nào quan sát được địa phương xa sâu.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, đây cũng là một cái địa phương trường kỳ không ai tới được.

Xác nhận chưa nguy hiểm, Mạc Vô Kỵ đi ra truyền tống trận lại đi qua ngăn cách thần niệm cấm chế, đồng thời xuất ra một quả độn thổ phù.

Trong các thuộc tính độn thuật, Mạc Vô Kỵ chỉ biết Phong Độn Thuật. Muốn độn thổ, hắn chỉ có thể mượn độn thổ phù.

Hơn nửa canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ đứng ở mặt đất.

Hắn lại ở một cái hoang vu trang viên, trong trang viên tàn tường đổ nát, lộ ra cực kỳ hoang vắng. Mặc dù là ban ngày, nơi này vẫn có chút âm sâm.

Mạc Vô Kỵ nhớ lại Lôi Kiếm Sơn Trang, nơi này hình như cùng Lôi Kiếm Sơn Trang giống nhau, bị người diệt môn liền không còn có người

vào ở.

Thần niệm lại từ trang viên quét ra đi, bên ngoài dường như cũng là một mảnh hoang vắng. Cái trang viên này địa phương phía trước vài dặm, có một con sông dài.

Mạc Vô Kỵ tiện tay rút lên một gốc cây Uẩn Vũ Thần Thảo, đây là một gốc cây nhị cấp Thần linh thảo. Cái trang viên này còn có nhị cấp Thần linh thảo, có thể thấy được năm đó trang viên này còn không bình thường.

Mạc Vô Kỵ vừa mới muốn rời khỏi trang viên, một đạo xe bay pháp bảo bỗng nhiên gào thét tới, trong chớp mắt liền dừng ở trước trang viên.

bên trong xe bay đi ra một người mỹ phụ phong tư trác tuyệt, mỹ phụ vừa ra xe bay, liền đi hướng về phía trang viên. Nàng cũng trước tiên nhìn thấy Mạc Vô Kỵ từ trong trang viên đi ra.

- Ngươi ở nơi này làm cái gì?

Mỹ phụ chỉ là hỏi một câu nói, liền hiểu Mạc Vô Kỵ ở chỗ này làm cái gì. Ánh mắt của nàng hạ xuống rơi vào một gốc cây cấp 2 Thần linh thảo Uẩn Vũ Thần Thảo trong tay Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng hạ thấp người ôm quyền nói:

- Ta nhìn thấy nơi này có một phần Thần linh thảo, cho nên muốn vào tìm đến xem. Không biết đây là địa phương của tỷ tỷ, ta mới vừa tới nơi này, cũng mới lấy một gốc cây Uẩn Vũ Thần Thảo.

Tỷ tỷ? Mỹ phụ nghe được Mạc Vô Kỵ xưng hô, vành mắt hơi đỏ lên, bao nhiêu lâu đã không ai gọi nàng tỷ tỷ? Nàng thần niệm tảo động, có thể xác định Mạc Vô Kỵ nói là nói thực. Bởi vì nơi này đích xác chỉ là có một gốc cây Uẩn Vũ Thần Thảo bị Mạc Vô Kỵ nhổ rồi.

- Ngươi một người đến Mi Thị Trang Viên tìm kiếm Thần linh thảo, lẽ nào ngươi không sợ sao?

Mỹ phụ nghi ngờ hỏi.

Sợ hãi? Mạc Vô Kỵ cũng là không hiểu hỏi:

- Vị tỷ tỷ này, nơi này không có gì ngăn cản a, lẽ nào là không cho phép tu sĩ tiến đến tìm kiếm Thần linh thảo? Ta liền đi ra ngoài.

Mỹ phụ khẽ mỉm cười:

- Không có gì, ngươi hẳn không phải là tu sĩ chung quanh đây sao??

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng gật đầu:

- Đúng vậy, ta là một tán tu, đến từ chỗ rất xa. Tư chất tu luyện của ta cũng rất kém cỏi, bị người xem thường, cho nên ta bôn ba cực xa, rời khỏi quê hương, hy vọng có thể tìm được kỳ tích thuộc về ta.

- Hy vọng có thể tìm được kỳ tích thuộc về ta...

Mỹ phụ nghe được Mạc Vô Kỵ nói sau đó, lẩm bẩm lập lại một câu, sau đó nàng lại rơi vào trầm tư, dường như nghĩ tới điều gì vậy.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được người mỹ phụ này tu vi hẳn là Thần Quân cảnh, hắn không dám tùy tiện rời đi. Huống chi, theo mỹ phụ tới còn có mấy cái nữ tỳ, mấy cái nữ tỳ này đứng ở phi bên ngoài xe chờ, cũng không có bước vào trong trang viên.

Cũng may mỹ phụ rất nhanh thì phục hồi tinh thần lại, ánh mắt nàng hướng Mạc Vô Kỵ dường như nhu hòa rất nhiều:

- Tư chất kém không sao, hi vọng ngươi vẫn có thể vẫn duy trì phần này tâm tính tìm kiếm thuộc về mình kỳ tích. Nếu mà ngươi không thèm để ý, có thể gia nhập chúng ta Tiểu Lăng Tiêu Tông.

Gia nhập Tiểu Lăng Tiêu Tông? Mạc Vô Kỵ có chút ngây người. Nơi này thật là Thần Lục sao? Thần Lục tông môn dễ vào như vậy? Tùy tùy

tiện tiện liền có thể gia nhập một cái tông môn? Hơn nữa Lăng Tiêu tông liền Lăng Tiêu tông, còn làm một cái gì Tiểu Lăng Tiêu Tông?

Mỹ phụ hiển nhiên biết Mạc Vô Kỵ hiểu lầm, nàng khẽ mỉm cười nói:

- Ngươi linh vận không hiện, hẳn là Linh Căn tư chất vô cùng kém. Ta nói gia nhập, không phải đi Tiểu Lăng Tiêu Tông làm đệ tử, mà là vì Tiểu Lăng Tiêu Tông trồng linh đạo còn có trồng một phần Thần linh thảo tầm thường.

Thì ra là như vậy gia nhập, nói tới nói lui vẫn là một tên tạp dịch a. Về phần đối phương nói cái gì ngươi không thèm để ý, Mạc Vô Kỵ không quan tâm. Đây là cố kỵ mặt mũi của hắn đâu nè, xem ra vì Tiểu Lăng Tiêu Tông trồng Thần linh thảo cùng thần linh đạo vẫn có rất nhiều người cạnh tranh.

Nghĩ đến chính bản thân mới vừa tới nơi này, tu vi vẫn không thể đi lên, Mạc Vô Kỵ chỉ là hơi do dự, liền gật đầu nói:

- Đa tạ tỷ tỷ cho ta cơ duyên, ta nguyện ý gia nhập Tiểu Lăng Tiêu Tông.

Đây cũng là cơ duyên sao? Mỹ phụ lần nữa trên dưới quan sát Mạc Vô Kỵ liếc mắt, bất chấp nàng nói chuyện với Mạc Vô Kỵ mới rất ít vài câu, nàng hết lần này tới lần khác cảm giác Mạc Vô Kỵ là một người có nội tình, hơn nữa Mạc Vô Kỵ còn làm cho nàng nhớ lại người đệ đệ chết thảm.

Cái ý niệm này cũng chỉ là một cái thoáng rồi biến mất mà thôi, nàng liền nói với ở bên ngoài hai gã nữ tỳ:

- Miên Hòa, ngươi đưa...

- Được rồi, ngươi tên là gì?

Mỹ phụ lúc này mới nhớ tới chính bản thân vẫn không có hỏi tên Mạc Vô Kỵ.

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ khẳng định nơi này không phải là thần vực, cho nên cũng không có tiếp tục giấu diếm tên của mình.

Mỹ phụ gật đầu:

- Ngươi đi đi, tuy rằng trồng linh thực cực khổ một chút, nhưng hàng năm cũng vậy có một lần cơ hội đi tông môn nghe đạo, vô luận có phải là ngươi hay không muốn tìm kỳ tích, cuối cùng là một cái cơ hội.

- Đa tạ tỷ tỷ.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng khom người cảm tạ, như vậy lần đầu tiên gặp mặt liền cho hắn một cái công tác, còn thật là vận khí. Hắn không thèm để ý công tác, để ý là cần phải nhanh một chút dàn xếp xuống, sau đó tìm được nguyên nhân mình không thể thăng cấp, thuận tiện đại sảnh một cái toàn bộ Thần Lục.

- Miên Hòa, ngươi mang Mạc Vô Kỵ đi tiểu Lăng Tiêu thôn, vì hắn làm một mảnh đất. Căn dặn một cái quang chấp sự, chiếu cố một chút điểm Mạc Vô Kỵ.

Nói xong câu đó sau đó, mỹ phụ không để ý tới Mạc Vô Kỵ, mà là ngưng mắt nhìn tàn tường bức tường đổ trang viên, dường như rơi vào trong một cái hồi ức khó có thể tỉnh lại.

Mạc Vô Kỵ yên lặng ôm quyền một cái sau đó, thối lui ra khỏi trang viên.

Một người thiếu nữ mặc xanh đậm sắc thủy tiên hoa váy đã đi tới, bình tĩnh nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mời theo ta đi sao?.

Sau khi nói xong, thiếu nữ này còn tế xuất một chiếc phi thuyền.

- Đa tạ Miên Hòa tỷ tỷ.

Mạc Vô Kỵ cảm tạ một câu, theo thiếu nữ này lên phi thuyền.

Phi thuyền khởi động sau đó, Mạc Vô Kỵ có chút không hiểu hỏi:

- Miên Hòa tỷ tỷ, vì sao ta đi Mi Thị Trang Viên tìm kiếm Thần linh thảo, vị tỷ tỷ kia cảm thấy ta gan lớn đâu nè?

Dường như cảm giác được Mạc Vô Kỵ miệng rất ngọt, thiếu nữ này cũng không lại cứng nhắc lấy gương mặt, thuận miệng nói:

- Mi Thị Trang Viên là địa phương phu nhân ra đời, cái chỗ này ngoại trừ người nhà Mi ra, tu sĩ họ khác đi vào thời gian lâu dài sẽ niết hóa Linh Lạc cùng Linh Căn. Nghiêm trọng một chút, cả Nguyên Thần đều có thể bị hóa đi.

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, không có dám... hỏi nữa. Mi Thị Trang Viên hiển nhiên bị người tiêu diệt, cái kia mỹ phụ là tới nhớ lại thân nhân. Hắn hoài nghi Mi Thị Trang Viên cùng Tịch Diệt Hải cũng có quan hệ, bởi vì tại bên trong Tịch Diệt Hải cũng là ăn mòn Nguyên Thần hồn phách, ăn mòn Linh Căn cùng Linh Lạc.

- Được rồi, tỷ tỷ, vì sao chúng ta tông môn kêu Tiểu Lăng Tiêu Tông a, còn có trồng linh thực nhiệm vụ có nặng hay không?

Mạc Vô Kỵ có vô số vấn đề muốn hỏi, Miên Hòa này tuy rằng thoạt nhìn rất nghiêm túc, bất quá bị Mạc Vô Kỵ vài ba câu liền bộ ra rất nhiều chuyện.

Nơi này thật là Thần Lục, Thần Lục địa phương chia làm ba bảy loại. Có Thượng Thần Địa, Trung Thần Địa cùng Hạ Thần Địa.

phiến địa phương này tại Thần Lục thuộc về bình thường địa phương, tính làm chỗ giao giới của Hạ Thần Địa cùng Trung Thần Địa. Tại Thần

Lục còn có một cái Lăng Tiêu Thần Tông, cái tông môn này là một trong Thần Lục đỉnh cấp tông môn, ở vào Thần Lục Thượng Thần Địa. Dưới tình hình chung, Lăng Tiêu Thần Tông chắc là sẽ không tại loại địa phương này thiết lập phân tông.

Nhiều năm trước một người ngoại môn đệ tử của Lăng Tiêu Thần Tông xông ra một phần trò, hắn ở trong nơi này cũng vậy thành lập một cái tông môn. Vì không che đi chủ tông quang huy, người này ngoại môn đệ tử liền đem tông môn của mình đặt tên làm Tiểu Lăng Tiêu Tông.

Tiểu Lăng Tiêu Tông coi như là phụ thuộc tông môn của Lăng Tiêu Thần Tông, dĩ nhiên đối với Lăng Tiêu Thần Tông mà nói, Tiểu Lăng Tiêu Tông tồn tại hay không là không thèm để ý chút nào.

Phu nhân trong miệng Miên Hòa là Mi Thiến Thiến, bình thường rất ít quản sự. Lần này chẳng những an bài Mạc Vô Kỵ đi nhỏ Lăng Tiêu thôn, còn để cho mình thiếp thân nữ tỳ đưa Mạc Vô Kỵ đi nhỏ Lăng Tiêu thôn, dựa theo Miên Hòa nói, vậy thật như đại cô nương ngồi kiệu hồi thứ nhất.

...

Tiểu Lăng Tiêu thôn khoảng cách Mi Thị Trang Viên cũng không xa, Miên Hòa dọc theo đường đi cùng Mạc Vô Kỵ giải thích, chỉ dùng nửa ngày, phi thuyền liền dừng ở bên ngoài một tảng lớn ruộng đồng.

Không sai, đích thật là ruộng đồng. Trên mặt đất trồng chủ yếu là một phần thần linh hạt thóc, Mạc Vô Kỵ thậm chí còn có thể thấy một số người tại bên trong ruộng lúa công tác.

Nếu mà không phải là nồng nặc Thần Linh Khí truyền đến, Mạc Vô Kỵ còn cho là mình sắp bắt đầu làm nông dân.

- Nơi này Thần Linh Khí thật dày đặc a.

Mạc Vô Kỵ hít nói một câu.

Miên Hòa giải thích:

- Phía dưới này đều có thần linh mạch thực vào, cho nên phu nhân để cho ngươi tới nơi này, cũng vậy là thật tâm giúp ngươi. Chỉ cần ngươi nỗ lực nói, ở chỗ này tu luyện so với bình thường tông môn ngoại môn đệ tử còn tốt hơn.

- Lẽ nào không ai đến đoạt thần linh mạch?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Miên Hòa cười nhạt:

- Ai dám cướp đoạt Thần Linh Điền Địa thần linh mạch? Không muốn nói không ai đến đoạt, coi như là tu luyện cũng không dám ở nơi này tu luyện. Nơi này thần linh mạch là cung cấp cho dược điền cùng ruộng lúa dùng, ngoại trừ người trồng thóc ra, không người nào dám ở chỗ này tu luyện. Nơi này loại thần linh đạo đều là Linh Căn tư chất rất kém cỏi, hoặc là tu sĩ không có gì hy vọng cùng với người phàm, bọn họ trên cơ bản không tu luyện.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, hắn đã biết nơi này trồng thần linh đạo chủ yếu là gạo Thanh Lộ. Căn cứ Miên Hòa nói, gạo Thanh Lộ toàn bộ Thần Lục đều ở đây ăn. Loại gạo này ẩn chứa nồng nặc thần nguyên, trường kỳ thực dụng có thể giúp tu sĩ tăng cường cảm ngộ cùng đột phá bình cảnh.

Những thứ này đều không phải là trọng yếu nhất tác dụng, trọng yếu nhất tác dụng là trường kỳ ăn gạo Thanh Lộ có thể hóa giải đan độc. Cái này thì ngon, phải biết rằng tu sĩ ai không dùng đan dược? Đan dược dùng nhiều, lại sợ đan độc, mà đã có gạo giải đan độc, tự nhiên trân quý hẳn lên.

Bởi những nguyên nhân này, hầu như mỗi một cái tông môn đều có thể trồng gạo Thanh Lộ. Đáng tiếc là, gạo Thanh Lộ sản lượng quá thấp, hấp thu Thần Linh Khí cũng quá nhiều. Không chỉ có như vậy, bất đồng

địa phương và bất đồng người trồng ra gạo Thanh Lộ còn chia làm mấy cái đẳng cấp.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 950: Ta Là Người Phàm

Miên Hòa mang theo Mạc Vô Kỵ đi tới tảng lớn ruộng đồng vùng ven một cái trong kiến trúc, đây là một cái nhà Thạch Lâu có 6 tầng, chỉ là bên trong chỉ có rất ít người.

Mạc Vô Kỵ cho rằng phu nhân kia để cho Miên Hòa dẫn hắn đến, còn nói cho Quang quản sự chào hỏi chiếu cố một chút hắn, theo lý thuyết phu nhân kia vậy cũng có địa vị nhất định. Đến nơi này mặt sau đó, Mạc Vô Kỵ liền hoài nghi mình đã đoán sai.

Người bên trong này nhìn thấy Miên Hòa, không có ai chào hỏi Miên Hòa.

Đợi Miên Hòa mang theo Mạc Vô Kỵ đi tới trong 1 phòng lớn tầng đỉnh, cũng không thấy người trong phòng đứng lên, hắn liền biết cái này chào hỏi có chút mơ mộng.

- Quang quản sự, Mi phu nhân để cho ta đưa Mạc Vô Kỵ tới nơi này làm việc. Cho hắn một phần ruộng tốt, an bài một cái địa phương tốt một chút.

Miên Hòa nói chuyện ngược lại rất khách khí.

Cho tới giờ khắc này, nam tử ngồi ở trong phòng mới ngẩng đầu nhìn lướt qua Miên Hòa nói:

- Tiểu Lăng Tiêu Thôn đâu còn chỗ làm việc? Không có có thần linh ruộng. Ngươi trở về nói cho Mi Thiến Thiến, không phải thể loại nào đây cũng nhận nhá.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn có chút hoài nghi mi phu nhân địa vị cũng không cao lắm. Nếu không, làm sao lại phát sinh loại chuyện này?

Miên Hòa sắc mặt có chút thay đổi, nàng trực tiếp xuất ra một quả lệnh bài nói:

- Quang Chí, ta hiện tại dùng danh nghĩa Tiêu Trì Phong lệnh cho ngươi lập tức an bài Mạc Vô Kỵ ở chỗ này trồng gạo Thanh Lộ.

Quang Chí chậm chạp đứng lên, mắt lạnh quét một cái Miên Hòa, rồi mới từ một bên xuất ra một cuốn sách. Tùy tiện lật vài cái sau đó, liền từ bên trong sách lấy ra một quả lệnh bài màu đen ném cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Đây là thân phận lệnh bài của ngươi, sau này ngươi là Tiểu Lăng Tiêu Thôn Thực Tu. Ngươi ruộng là một lũng, là lũng chín mươi bảy hình chữ đinh. Hàng năm giao nạp hai mươi cân gạo Thanh Lộ. Nhìn ngươi mới tới, đẳng cấp ta cũng không yêu cầu ngươi.

Mạc Vô Kỵ không biết gạo Thanh Lộ sản lượng là bao nhiêu, bất quá một lũng ruộng tuyệt đối không nhiều lắm, nơi này một lũng ruộng kỳ thực thì tương đương với một mẫu. Ngược lại Quang Chí này tuyệt đối không phải là một thứ gì tốt, Mạc Vô Kỵ để ngừa vạn nhất, len lén lại đem hình ảnh Quang Chí nói chuyện ghi hình lại.

- Quang quản sự, ngươi là khi dễ ta chưa từng trồng qua gạo Thanh Lộ sao? Một lũng ruộng một năm có thể sản xuất hai mươi cân gạo Thanh Lộ sao? Hơn nữa ta nghe nói nơi này trồng gạo Thanh Lộ, thấp nhất cũng là 10 lũng trở lên, ngươi vì sao chỉ cho Mạc Vô Kỵ một lũng?

Miên Hòa tức giận nói.

Quang Chí cười lạnh nói:

- Ta đã dựa theo yêu cầu Tiêu Trì Phong của ngươi cho một lũng đất, ngươi còn muốn như thế nào? Tông môn quy định ta đều làm xong,

không phục ngươi đi tông môn tố cáo ta đê. Người khác một lũng ruộng có thể sản xuất 350 cân gạo Thanh Lộ mễ, ta để cho hắn giao nộp hai mươi cân gạo Thanh Lộ coi như nhiều sao?

Miên Hòa nghẹn lời, nàng cũng không biết một lũng ruộng hai mươi cân gạo Thanh Lộ có tính nhiều hay không.

Quang Chí trong lòng cười nhạt, một lũng điền sản ra 350 cân gạo Thanh Lộ, đó là ruộng Giáp Đẳng. Một cái lũng ruộng Đinh Đẳng, cũng muốn sản xuất hai mươi cân gạo Thanh Lộ? vậy thì gạo Thanh Lộ cũng vậy quá đơn giản.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Nếu như ta một lũng mà được nhiều hơn hai mươi cân gạo Thanh Lộ, phần dư không phải là của chính ta sao?

Quang Chí cười ha ha một tiếng:

- Đó là đương nhiên là của ngươi, nếu không ngươi cho là còn có người ở chỗ này trồng gạo Thanh Lộ sao? Dù cho ngươi có nhiều hơn hai trăm cân, cũng vậy tùy vào chính ngươi tự do phân phối.

Miên Hòa cũng không hiểu, bất quá nàng đối với gạo Thanh Lộ hiểu hơn một phần so với Mạc Vô Kỵ, nghe được Quang Chí nói, nàng vội vàng nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Vô Kỵ, có nhiều hơn gạo Thanh Lộ ngươi nhưng nghìn vạn không có khả năng giao dịch, nhất định phải chính bản thân ăn hết. Trồng gạo Thanh Lộ nhất định phải ăn gạo Thanh Lộ, nếu không sẽ yếu hoá sinh cơ tăng Linh Lạc gánh vác. Chẳng những đối với thọ mệnh có ảnh hưởng, đối với tu luyện càng là có ảnh hưởng.

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu được, vì sao nơi này linh khí sung túc như vậy, trồng gạo Thanh Lộ cũng đều là một ít người không có bao nhiêu Linh Căn tư chất cùng người phàm.

Quang Chí trong lòng châm chọc, cũng không trả lời. Một lũng chữ đinh, căn bản là đừng nghĩ giao nộp hai mươi cân gạo Thanh Lộ. Về phần lưu lại cho mình ăn, ha ha, nằm mơ sao??

Mạc Vô Kỵ thu hồi ngọc bài nói:

- Còn xin quang quản sự lại đem mầm giống hạt thóc cho ta.

Quang Chí mắt tam giác liếc một cái Mạc Vô Kỵ, giọng nói mang theo một tia châm chọc nói:

- Ngươi lần đầu tiên tới, ta liền nói với ngươi một cái quy củ. Bất luận kẻ nào tới nơi này cầu hạt thóc, cũng là phải dùng thần tinh mua. Ta có thể cho ngươi một trăm tấm hạt thóc, yêu cầu một trăm thượng phẩm thần tinh.

- Một trăm tấm hạt thóc, liền một trăm thượng phẩm thần tinh?

Mạc Vô Kỵ cũng không nhịn được hỏi lên.

Đây cũng quá đen một chút sao?? Dù cho hắn còn không có thấy gạo Thanh Lộ mầm giống, cũng biết Quang Chí hạt thóc này cho hắn không thể nào là phẩm chất tốt, nhất định là kém nhất cho hắn, hơn nữa cái giá tiền này cũng khẳng định đắt thái quá.

- Hạt thóc mầm giống có thể như nhau sao?

Quang Chí như không có chuyện gì xảy ra nói.

Thấy Miên Hòa nhìn mình, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể lắc đầu nói:

- Trên người ta một quả thần tinh cũng không có.

Hắn trong lòng cũng là bất đắc dĩ, thật vất vả tìm một chỗ an oonr, nhưng không có thần tinh mua mầm giống.

Miên Hòa lấy ra sáu mươi tấm thượng phẩm thần tinh đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Ta còn có sáu mươi tấm thượng phẩm thần tinh, trước cho ngươi mượn dùng sao?.

- Cảm ơn Miên Hòa tỷ tỷ.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng tiếp nhận thần tinh, nói cảm tạ.

- Sáu mươi tấm thượng phẩm thần tinh, liền cho ngươi sáu mươi hạt gạo Thanh Lộ mầm giống.

Quang Chí xuất ra một cái túi ném lên bàn.

Mạc Vô Kỵ không có lập tức tiếp nhận túi, mà là bình tĩnh hỏi:

- Quang quản sự, nếu như ta mầm giống trồng ra bậc trung thậm chí là thượng đẳng gạo Thanh Lộ mễ, lẽ nào cũng phải giao nộp hai mươi cân?

Quang Chí khinh thường nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Nếu mà ngươi trồng ra đến bậc trung gạo Thanh Lộ, liền giao nộp 8 cân, thượng đẳng liền giao nộp 4 cân, hạng nhất liền giao nộp nửa cân, chỉ cần ngươi có bản lĩnh trồng ra đến.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý Quang Chí châm chọc, hỏi lần nữa:

- Ta nếu mà trồng đi ra đẳng cấp cao gạo Thanh Lộ, ta đổi một phần thấp hơn gạo Thanh Lộ giao nộp có được hay không?

- Ha ha...

Quang Chí cười ha ha, chờ sau khi hắn cười xong, mới nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Ngươi muốn thế nào giao liền giao thế đó. Bất quá nếu mà ngươi cả cơ bản nhất đều giao nộp không được, cũng đừng trách ta không nói tình cảm. Xin mời, ta chỗ này còn có chuyện.

Miên Hòa xanh mặt lôi kéo Mạc Vô Kỵ rời đi căn phòng của Quang Chí, chính là đi ra khỏi phòng, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có thể nghe được Quang Chí khinh thường cười nhạt.

- Mạc Vô Kỵ, ta sẽ không tiễn ngươi đi ruộng lũng, ta trở về cùng phu nhân nói một cái, xem có thể giúp ngươi làm gì hay không.

Miên Hòa cùng Mạc Vô Kỵ đi chung nửa ngày, đối với Mạc Vô Kỵ cảm quan tốt lắm.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Miên Hòa tỷ, ngươi nghìn vạn đừng đem tao ngộ bên này nói cho phu nhân, cứ nói đã đem ta sắp xếp xong xuôi.

Miên Hòa trầm mặc lại, nàng hiểu rõ Mạc Vô Kỵ ý tứ, sau một lúc lâu sau đó, nàng gật đầu:

- Ngươi rất tốt, phu nhân giúp ngươi cũng không có giúp sai. Ta đi rồi, sau này lúc rãnh rỗi, ta nói không chừng tới thăm ngươi.

Nói xong, Miên Hòa trực tiếp tế xuất phi thuyền, đảo mắt liền biến mất vô tung vô ảnh.

...

Sau nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút khó coi đứng ở bên một mảnh chân núi đá vụn cỏ hoang. Chính là nơi này chữ đinh lũng chín mươi bảy.

Không muốn nói mảnh đất này kém không thể kém hơn, chính là địa phương chỗ này, cũng là vùng ven giải đất của cả Tiểu Lăng Tiêu Thôn thần linh trận.

Căn cứ hắn nghe được tin tức, muốn trồng ra gạo Thanh Lộ tốt, còn nhất định phải có nước suối tốt. người trồng gạo Thanh Lộ, trên căn bản

là mời một ít thần trận sư bố trí linh trận, sau đó đào một cái giếng. Những thứ này đều là giá cao trả bằng thần tinh.

Cũng may Mạc Vô Kỵ mình chính là một cái cấp 4 thần trận sư, hắn tới nơi này mục đích chủ yếu thật đúng là không phải là trồng gạo Thanh Lộ cốc, mà là tìm kiếm nguyên nhân vấn đề tại sao mình tu luyện không có khả năng thăng cấp. Cái chỗ này có thần linh mạch cùng Tụ Linh đại trận, Thần Linh Khí um tùm, cực kỳ thích hợp tu luyện.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ trực tiếp tế xuất một cái thượng phẩm tiên khí động phủ, sau đó lại đem Đại Hoang cùng Súy Oa gọi ra giúp hắn san cuốc đất. Chính hắn còn lại là ở trong động phủ tiếp tục hấp thu Thần Linh Khí tu luyện, đồng thời tìm kiếm nguyên nhân không cách nào thăng cấp.

Ở chỗ này trồng gạo Thanh Lộ, mỗi người đều là bề bộn nhiều việc. Gạo Thanh Lộ trồng tốt, gạo dư chẳng những có thể chính bản thân ăn, còn có thể bán ra đi ra ngoài. Mạc Vô Kỵ còn lại là nhất tâm tu luyện, tìm kiếm nguyên nhân mình không thể tiến bộ.

Nửa tháng trôi qua rất nhanh, Súy Oa cùng Đại Hoang tới hỏi Mạc Vô Kỵ lấy mầm giống, Mạc Vô Kỵ cũng là hơi thở trong thời gian ngắn tìm được nguyên nhân.

Tại trong hơn nửa tháng trong thời gian, Mạc Vô Kỵ điên cuồng tu luyện, không ngừng dùng Khải Đạo Lạc thôi diễn bản thân Chu Thiên vận hành vấn đề. Nhưng mà ích lợi gì cũng không có, hắn hấp thu nhiều hơn nữa Thần Linh Khí, cũng không cách nào để cho tu vi tiến thêm.

- Súy Oa, ngươi và Đại Hoang đều đi động phủ tu luyện sao?, gạo Thanh Lộ này để ta đến trồng là được rồi.

Mạc Vô Kỵ vẫn là quyết định thành thật trồng gạo Thanh Lộ.

Trước đây hắn tại đối phó mười mấy tên tu sĩ Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ, nuốt hàng loạt đan dược, không biết có phải

hay không là khi đó trúng mẹ nó đan độc.

Theo lý thuyết, hắn có hóa độc lạc, không tồn tại trúng độc vấn đề. Thế nhưng là đan độc cùng tầm thường độc bất đồng, đan độc cũng sẽ không ảnh hưởng cái khác, chỉ là ảnh hưởng tu luyện mà thôi. Gạo Thanh Lộ có thể giải đan độc, tương lai hắn còn có thể nếm thử gạo Thanh Lộ chính bản thân trồng ra.

Tại thời điểm qua sông Tịch Diệt Hải, Đại Hoang cùng Súy Oa liền biết tầm quan trọng của thực lực, hiện tại Mạc Vô Kỵ để cho bọn họ tu luyện, cộng thêm nơi này Thần Linh Khí sung túc, hai vị này đều là thành thật đi tu luyện.

Mạc Vô Kỵ thu thập tâm tình, bắt đầu điều chỉnh một lũng ruộng đồng.

Ở địa cầu hắn cũng đã làm ruộng. Vô luận là tầm thường gạo, h là gạo Thanh Lộ, đều là ruộng đồng sản xuất. Cộng thêm hắn làm một nhà sinh vật học còn là một Đan Đế, hắn liền không tin mình trồng không được gạo Thanh Lộ khá một chút.

Một lũng ruộng đồng đc Mạc Vô Kỵ san bằng phẳng, sau đó lại bố trí một cái pháp trận ngưng mưa đơn giản. Lại đem từng quả mầm giống, dựa theo khoảng thời gian nhất định trồng xuống.

Lúc ban đầu, Mạc Vô Kỵ còn muốn sớm một chút hoàn thành, khi hắn chân chính bắt đầu trồng gạo Thanh Lộ, hắn hoàn toàn quên mất mình là một cái tu sĩ, giờ khắc này hắn chính là một nông dân tầm thường. Vì khẩu phần lương thực mà nỗ lực.

Khi Mạc Vô Kỵ quên mất mình là một tu sĩ, khi hắn không đi tu luyện nữa, khi một quả lại một hạt mầm giống bị hắn khom lưng nghiêm túc trồng vào đất, tu vi của hắn cư nhiên tại trong chớp nhoáng này xé ra gông cùm xiềng xích. tu vi vốn mấy năm thời gian cũng không có tiến thêm bắt đầu điên cuồng tăng lên, trong thời gian ngắn hắn liền xông phá

Dục Thần tầng ba sơ kỳ bước vào Dục Thần tầng ba trung kỳ. (con mẹ nó điên cuồng tăng lên nhanh vãi nhỉ!^^).

- Ta đã hiểu, ta là người phàm.

Mạc Vô Kỵ chậm rãi thẳng lưng, trong mắt hắn có một chút ngạc nhiên mừng rỡ, thế nhưng ngạc nhiên mừng rỡ rất nhanh thì biến mất, lại biến thành một tên nông dân tầm thường trồng lúa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 951: Thanh Y Thần Đan Vương

Sau khi tiến vào Dục Thần ba tầng trung kỳ, Mạc Vô Kỵ đã biết tự thân vấn đề, tâm cảnh của hắn xảy ra vấn đề.

Theo thực lực của hắn càng ngày càng mạnh, người cùng hắn xuất hiện cũng vậy càng ngày càng mạnh. Cái này khiến cho hắn điên cuồng muốn tăng lên thực lực của chính mình, từ sau khi tiến vào thần vực, mới trong thời gian ngắn, hắn liền tiến vào Dục Thần tầng ba.

Đã cùng công pháp của hắn tương bội, hắn là người phàm tu luyện. Nhưng hắn tại trong quá trình tu luyện, thời thời khắc khắc lại đem mình so sánh với thiên tài tu luyện, cũng hữu ý vô ý lại đem mình thành một cái chân chính thiên tài tu luyện. dưới loại tâm tình này, hắn không có tẩu hỏa nhập ma, đã coi như là thiên đại may mắn, còn muốn thăng cấp?

Cho tới hôm nay, hắn lắng đọng xuống, an tâm đi làm một món việc vặt cùng tu luyện không hề quan hệ, hắn mới trở nên thăng cấp. Bình thường tích lũy nội tình, cũng vào giờ khắc này hoàn toàn biến thành thực lực. Tại nội tâm của hắn trong chỗ sâu, dường như có một loại đồ đạc đang nẩy mầm.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lần nữa dừng lại.

Tâm cảnh của hắn hay vẫn là không có hoàn toàn hoàn thiện, trước hắn trồng gạo Thanh Lộ, cũng không phải cùng tu luyện không hề quan hệ, nói cho cùng hắn vẫn là vì tu luyện. Gạo Thanh Lộ mễ có thể giải đan độc, hắn là hướng về điều này mới đến trồng gạo Thanh Lộ thước.

Hắn dường như đi tới một cái cửa ngã ba, bởi vì tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, dùng người phàm nhập đạo. Hắn lúc này hắn là bảo trì như thế nào tâm tình đi tu luyện?

Hắn là không phải đi nghĩ tới sự tình gạo Thanh Lộ có thể giải trừ đan độc, hắn trồng gạo Thanh Lộ mục đích gì cũng không có, chính là vì an tĩnh an tâm. Chỉ có không mang theo bất kỳ mục đích gì đi trồng gạo Thanh Lộ, tâm cảnh của hắn mới có thể hoàn toàn thăng hoa.

Mạc Vô Kỵ nhíu mày, dường như không phải là hắn ở sâu trong nội tâm cần. Hắn ở sâu trong nội tâm trồng gạo Thanh Lộ cũng không phải là rỗi rãnh buồn chán, cũng không phải rãnh rỗi đi gây sự, càng không thể nào không mang theo bất kỳ mục đích gì.

người Phàm tục trồng gạo cũng vậy là vì sinh hoạt, vì đổi lấy sinh tồn quyền lợi. Hắn trồng gạo Thanh Lộ vì tu luyện có cái gì không đúng? Vì sao nhất định phải truy cầu không mang theo bất kỳ mục đích gì đi trồng gạo Thanh Lộ? Hắn vốn chính là một phàm nhân, cũng không có như vậy cao tư tưởng cảnh giới, không ràng buộc vì người khác trồng gạo Thanh Lộ. Hắn bỏ ra nỗ lực, liền cần phải có thu hoạch.

Một đạo vô hình bóng ma gông cùm xiềng xích giống như bị lửa cháy bừng bừng hòa tan khối băng giống nhau, tại Mạc Vô Kỵ trên người tan rã không gặp. Mạc Vô Kỵ cả người đều buông lỏng rất nhiều, hắn hết thảy trước mắt đều tựa hồ hoàn toàn trống trải.

Không cần quá tận lực, có bản tâm mới có bản ngã. Không nên đi so sánh cùng đám thiên tài tu luyện, làm chuyện của mình, tu bản thân phàm nhân đạo.

Mạc Vô Kỵ cả người đều hoàn toàn yên tĩnh xuống, không còn có trước cái loại này tu vi không vào vội vàng xao động cùng phiền não. Hắn an tâm xới đất, an tâm gieo giống, an tâm bố trí tụ linh trận... Sau đó an tâm chờ đợi mùa thu hoạch.

Bởi vì quang quản sự cùng Mạc Vô Kỵ không hợp nhau, Mạc Vô Kỵ cũng không biết một lũng mà yêu cầu gieo giống bao nhiêu. Hắn duy nhất có thể biết đến chính là gạo Thanh Lộ 6 tháng thành thục, bất cứ lúc nào đều có thể gieo giống. Một năm có thể trồng hai mùa, cũng có thể chỉ trồng một quý.

Có thể nói gạo Thanh Lộ mễ là duy nhất một loại linh thực thành thục chu kỳ ngắn bên trong cả thần vực, công hiệu lớn nhất. So với này hở ra là.. Mấy nghìn mấy vạn thậm chí vài trăm vạn năm mới thành thục thiên tài địa bảo, gạo Thanh Lộ rất trân quý. Dùng Thần Lục nhân mà nói, đây là Thiên Đạo ban tặng Thần Lục người tu đạo vô thượng lễ vật.

- Như ngươi vậy là không có ích lợi gì, dưới tình hình chung gạo Thanh Lộ cốc một lũng trồng 500 hạt giống. chữ Giáp tốt nhất sản lượng là một miêu có thể sản xuất một hai gạo Thanh Lộ mễ, 500 hạt giống có thể sản xuất năm mươi cân gạo Thanh Lộ mễ. Về phần gạo Thanh Lộ đẳng cấp, phải căn cứ trồng trong quá trình thủ đoạn. Ngươi đây là chữ đinh, địa lực không đủ, ít nhất phải trồng một nghìn hạt mới có thể...

Một cái thanh âm đột ngột cắt đứt Mạc Vô Kỵ công tác.

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn thấy một người thanh niên da đen nam sau lưng một thanh linh sừ đứng ở bên ruộng lũng, bởi vì trước toàn bộ thể xác và tinh thần đều đầu nhập vào trồng gạo Thanh Lộ cốc mầm giống, hắn cư nhiên không có phát hiện có người tới phụ cận.

- Đa tạ bằng hữu chỉ điểm.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, cũng không có bao nhiêu để ý nói.

Coi như là hắn một hạt thóc cũng không có trồng ra đến, cái kia quang quản sự có thể làm gì hắn? Một cái tên gia hỏa Dục Thần tầng bảy, Mạc Vô Kỵ thật đúng là không để ở trong lòng.

thanh niên Da đen cũng là cười cười, tiện tay ném một quyển sách cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Ngươi hẳn là đắc tội với người ta sao?? Nếu không sẽ không bị phân đến đinh lũng. Nơi này có một sách trồng gạo Thanh Lộ kinh nghiệm giới thiệu, chính ngươi xem một chút đi. Ta gọi Cổ Hợi, tại chữ ất hai mươi chín hào, nếu mà ngươi có cái gì không biết, có thể tới hỏi ta.

Sau khi nói xong, cũng không chờ Mạc Vô Kỵ cảm tạ, xoay người rời đi.

Mạc Vô Kỵ thầm than, vô luận là ở bất kỳ địa phương nào, cũng có kẻ như Cổ Hợi loại này lấy giúp người làm niềm vui.

Đơn giản lật một cái cuốn sách về gạo Thanh Lộ Cổ Hợi cho, trong đó chủ yếu giới thiệu là yêu cầu tại giờ nào cấp nước, yêu cầu tại giờ nào để cho nhật quang chiếu xạ, cần phải chú ý cái nào hạng mục công việc... Cụ thể một lũng trồng bao nhiêu gạo Thanh Lộ, cũng là rất có ý tứ.

Bình thường đất càng kém, trồng xuống gạo Thanh Lộ miêu liền phải càng nhiều, nếu không sản lượng sẽ vô cùng thấp.

bên trong Thần Lục, rất ít gặp phải thượng đẳng gạo Thanh Lộ, cũng vậy được gọi là thượng phẩm gạo Thanh Lộ. Mọi người dùng ăn trên cơ bản đều là hạ đẳng cũng chính là hạ phẩm gạo Thanh Lộ. Một phần tông môn trưởng lão cùng với người có thân phận, dùng ăn chính là trung phẩm gạo Thanh Lộ. Số rất ít thượng phẩm gạo Thanh Lộ đều là bị người xem như trân quý lễ vật đưa tặng, mà không phải tầm thường dùng ăn.

Về phần cực phẩm gạo Thanh Lộ, đã nhiều năm không có xuất hiện qua. Này là có thể sánh ngang đỉnh cấp bảo vật đồ đạc, có thể gặp không thể cầu. Cực phẩm gạo Thanh Lộ trân quý, không chỉ có riêng là hóa giải đan độc cùng tu luyện công năng thượng, cực phẩm gạo Thanh Lộ trân quý nhất là, nếu mà dùng ngoài làm mầm giống, cho dù là một cái tay mới, cũng có thể trực tiếp trồng ra tam phẩm gạo Thanh Lộ a.

Tại trong quyển sách này, còn giới thiệu toàn bộ Thần Lục duy nhất có thể trồng ra cực phẩm gạo Thanh Lộ người, Thanh Y Thần Vương Nộ Phóng.

Thanh Y Thần Vương Nộ Phóng không chỉ là một cái Thần Vương, còn là một cái ngũ phẩm thần đan vương. Tại Thần Lục, ngũ phẩm thần đan vương, đây chính là tồn tại đứng ở tột cùng.

Căn cứ trong sách miêu tả, Thanh Y Thần Vương Nộ Phóng tính tình ôn hòa thương người, chỉ cần là đủ khả năng, hắn đều tận lực giúp một tay. Tại toàn bộ Thần Lục, hắn là vô giá thần đan vương duy nhất.

Mà ở mười vạn năm trước, Nộ Phóng vì muốn đem gạo Thanh Lộ cũng mang cho thần vực, cho nên muốn đi qua Tịch Diệt Hải. Kết quả là không trở về nữa, cũng không có tin tức.

Mạc Vô Kỵ khép lại quyển sách này sau đó, thứ nghĩ tới chính là mình tại vỏ rùa trên đảo lấy được cái kia Đan Sư truyền thừa. Căn cứ đảo vỏ rùa Nguyên Hồn nói, hắn cho mình này đan đạo giới thiệu vắn tắt, cùng với đan đạo ngọc giản đều là một cái cách Tịch Diệt Hải Đan Sư có.

Chẳng lẽ này người chính là Thanh Y Thần Vương?

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng để tay xuống hạt thóc, trước tiên về tới động phủ, lại đem chiếc nhẫn kia lấy ra, lấy ra trong đó vài cái ngọc giản cùng một quyển sách rất dày.

Ngọc giản Mạc Vô Kỵ trên cơ bản đều giản lược xem qua, là đối với các loại Thần linh thảo giới thiệu cùng với phương pháp luyện đan, luyện chế thần đan cần phải chú ý hạng mục công việc …

Mạc Vô Kỵ mở ra chính là quyển kia sách dày, bìa mặt là màu xanh, mở ra trang thứ nhất, mặt trên viết lấy mấy chữ, Thần giới linh thực, thượng sách. Xuống chút nữa, biên chỉnh, Nộ Phóng.

Quả nhiên là Thanh Y Thần Vương, mặc dù biết chính bản thân vật trong tay không giống tầm thường, trong lòng Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có chút buồn bã. Căn cứ trước hắn sở nhìn thấy, Thanh Y Thần Vương Nộ Phóng là một người tốt tuyệt đối, đại công vô tư. Nếu không, hắn cũng sẽ không suy nghĩ bốc lên nguy hiểm tính mạng đi thần vực truyền giống gạo Thanh Lộ.

Tiếc nuối là, Nộ Phóng vẫn không có có thể thực hiện của mình nguyện vọng, hắn sắp tới lại đem đến thần vực vị trí, bị một cái Nguyên Hồn giết chết. Hơn nữa hắn máu huyết cùng Nguyên Thần còn bị cái kia cối đá Nguyên Hồn dùng để luyện chế đại đan.

Mạc Vô Kỵ lại đem vài cái ngọc giản cùng quyển sách để lên bàn, đối với vài thứ này ôm quyền nói:

- Thanh y tiền bối, nếu mà ngươi thực sự hi vọng lại đem gạo Thanh Lộ truyền tới bên trong thần vực, nguyện vọng này tương lai ta tới giúp ngươi hoàn thành sao?. Về phần cối đá Nguyên Hồn giết ngươi, có cơ hội ta cũng sẽ giúp ngươi báo thù.

Không ai bức thiết thịt cối đá Nguyên Hồn hơn Mạc Vô Kỵ, đối với cái kia cối đá Nguyên Hồn Mạc Vô Kỵ là nhất định phải giết chết. Nếu không, tương lai chờ cái kia cối đá Nguyên Hồn khôi phục sau đó, phỏng chừng đối phương thứ nhất muốn giết chính là hắn Mạc Vô Kỵ.

Lại đem còn lại đồ đạc thu vào Bất Hủ Giới sau đó, Mạc Vô Kỵ lưu lại quyển kia thật dày Thần giới linh thực. Thanh Y Thần Vương lại đem phương pháp luyện đan cùng thủ đoạn luyện đan, cùng với các loại Thần linh thảo cùng nhận rõ Thần linh thảo phương pháp đều khắc ở trên ngọc giản. Mà quyển này Thần giới linh thực cũng là chuyên môn giới thiệu trồng các loại linh thực.

Mở sách, Mạc Vô Kỵ là có thể nhìn ra Thanh Y Thần Vương là cỡ nào bác học, Thanh Y Thần Vương tri thức, đó là vô số năm tháng chồng chất lên.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền tìm được thủ đoạn trồng gạo Thanh Lộ, so với sách Cổ Hợi cho, phía trên này đối với gạo Thanh Lộ trồng phương thức cùng thủ đoạn hiển nhiên phải toàn diện cao cấp hơn vô số lần.

Trồng ra gạo Thanh Lộ tốt không chỉ cần có tốt thần linh tuyền cùng thần linh tuyền, càng cần chính là hoàn thiện thiên địa quy tắc. Về phần thổ địa màu mỡ, đây là rất thứ yếu.

Mạc Vô Kỵ có thể khẳng định, nếu để cho Thanh Y Thần Vương ở chỗ này, tuyệt đối sẽ không lại đem nơi này trồng gạo Thanh Lộ thổ địa chia làm mấy cái đẳng cấp.

Căn cứ Thanh Y Thần Vương miêu tả, chỉ có quy tắc đầy đủ hết trong hoàn cảnh, dùng vài loại linh thực linh dịch mới có thể đào tạo ra cực phẩm gạo Thanh Lộ.

Những lời này để cho Mạc Vô Kỵ hiểu ra, hắn không có hàng loạt linh dịch, thế nhưng hắn trong giới chỉ có một loại Thần linh thảo kêu Ngũ Diệp Thảo.

Ngũ Diệp Thảo có năm cái lá cây, đẳng cấp rất thấp, chỉ là cấp một Thần linh thảo. Bất quá loại này Thần linh thảo có một loại đặc tính, đó chính là Ngũ Hành thuộc tính.

Mạc Vô Kỵ không phải là cần loại này Ngũ Diệp Thảo linh dịch trồng gạo Thanh Lộ, hắn là muốn dùng loại này Ngũ Diệp Thảo làm vật dẫn, chiết cây gạo Thanh Lộ. Gạo Thanh Lộ không phải là phải quy tắc đầy đủ hết sao? Ngũ Hành thuộc tính Ngũ Diệp Thảo tuy rằng không thể nói hết thảy thiên địa quy tắc đều ẩn chứa, tuyệt đối coi như là quy tắc đầy đủ hết Thần linh thảo. Về phần dị thuộc tính quy tắc Thần linh thảo, phần lớn giá trị phi thường ngẩng cao, Mạc Vô Kỵ cũng vậy không nghĩ tới dùng loại này Thần linh thảo linh dịch trồng gạo Thanh Lộ.

Dùng Ngũ Diệp Thảo làm vật dẫn chiết cây giống gạo Thanh Lộ, chủ yếu là muốn cho gạo Thanh Lộ hấp thu đến Ngũ Hành thuộc tính quy tắc trong thiên địa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 952: Cơm Thanh Lộ

Ngoại trừ cần đến Ngũ Hành quy tắc của Ngũ Diệp Thảo ra, Mạc Vô Kỵ dùng Ngũ Diệp Thảo làm vật dẫn trồng gạo Thanh Lộ còn có nguyên nhân thứ hai.

Mạc Vô Kỵ ở trên địa cầu thế nhưng là nhà sinh vật học đỉnh cấp, hắn đối với đặc tính thực vật hoang dại hiểu rõ vô cùng. Rất nhiều cây hoa quả mọc hoang, dời trồng vài lần sau đó chẳng những mùi vị thay đổi tốt, chính là gen cũng thay đổi to lớn. Hắn loại vật dẫn chiết cây này, từ góc độ nào đó mà nói, coi như là dời trồng.

Rồi lại nói tầm thường lúa nước cũng là trước ươm cây giống, sau đó sẽ trồng đi xuống. Gạo Thanh Lộ tuy rằng thủ pháp trồng cùng lúa nước tầm thường tuyệt nhiên bất đồng, bất quá lúc nào cũng dựa vào một chữ đạo. Hắn trước ươm cây giống, sau đó chiết cây mạ ai có thể nói không được?

Ngũ Diệp Thảo bởi vì đẳng cấp thấp, hơn nữa lại không thể luyện chế thần đan, cho nên loại cỏ này trên cơ bản không ai đi thu thập. Thần vực Thần Vực Sào mới ấp trứng sau đó, Mạc Vô Kỵ đào được một đống Ngũ Diệp Thảo.

Mạc Vô Kỵ thu thập Ngũ Diệp Thảo mục đích chủ yếu là học tập luyện đan, tại Tiên Giới hắn là Đan Đế, thế nhưng là tại thần vực, hắn cả cấp một thần đan cũng luyện chế không được. Thần vực Thần linh thảo giá cả rất cao, nếu mà làm một đống đến luyện tập, Mạc Vô Kỵ cũng không có nhiều thần tinh như vậy.

Hiện tại dùng Ngũ Diệp Thảo học tập luyện đan còn chưa dùng tới, trước bị hắn dùng đến chiết cây gạo Thanh Lộ.

Gạo Thanh Lộ cốc một viên lớn chừng nửa thốn, cầm trong tay lại là phi thường nhẹ, phóng ở lòng bàn tay thật giống như lông chim giống nhau. Thần niệm rơi ở phía trên, khiến người ta một loại linh hoạt kỳ ảo cảm giác.

Gạo Thanh Lộ cốc cùng gạo Thanh Lộ khác nhau cũng không tại vỏ cốc, mà ở bên ngoài một tầng nhàn nhạt.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đã rõ ràng, ngoài hạ phẩm gạo Thanh Lộ cốc mặt tầng ngoài màu sắc là màu xám tro nhạt, lại đem tầng ngoài màu xám tro nhạt bỏ đi sau đó, gặp đc gạo Thanh Lộ trắng nõn như tuyết. Trung phẩm gạo Thanh Lộ ngoài cốc mặt tầng ngoài màu bạc, lại đem tầng màu bạc ngoài bỏ đi, cũng có trắng nõn gạo Thanh Lộ. Chỗ bất đồng là, trắng nõn gạo Thanh Lộ mang theo mấy đạo điều văn nhạt màu bạc nhạt.

Thượng phẩm gạo Thanh Lộ cốc tầng ngoài là màu vàng kim nhạt, bỏ đi tầng ngoài màu vàng nhạt sau đó, trắng nõn gạo Thanh Lộ mang theo là vài đạo kim sắc điều văn. Màu vàng điều văn càng nhiều, đại biểu loại này thượng phẩm gạo Thanh Lộ phẩm chất càng cao.

Mà cực phẩm gạo Thanh Lộ cốc tầng ngoài chân chính màu vàng, bỏ đi màu vàng tầng ngoài sau đó, gạo Thanh Lộ cũng là màu vàng.

Mạc Vô Kỵ bắt được gạo Thanh Lộ cốc tầng ngoài là màu xám tro nhạt, hơn nữa màu xám tro còn không đều, vừa nhìn cũng biết là thanh lộ cốc hạ phẩm bên trong hạ phẩm.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cẩn thận lại đem những thanh này lộ cốc toàn bộ trồng đi xuống, hắn không có thần linh tuyền tốt, bất quá đây là hắn lần đầu tiên trồng gạo Thanh Lộ, căn cứ ngọc giản Thanh Y Thần Vương lưu lại giới thiệu, Mạc Vô Kỵ dùng một phần Ức Niên Tiên Mộc Tủy tưới nước những mầm gạo Thanh Lộ này.

Có lẽ bởi vì Ức Niên Tiên Mộc Tủy tác dụng, chỉ nửa tháng thời gian, Mạc Vô Kỵ cây giống Thanh Lộ đã được nửa thước. Mạc Vô Kỵ lại đem Ngũ Diệp Thảo bên trong Bất Hủ Giới trồng trên mặt đất, lại ngắt đi Ngũ Diệp Thảo năm lá, bắt đầu chiết từng cây giống Thanh Lộ.

Hết thảy việc này, Mạc Vô Kỵ đều là cẩn thận hoàn thành.

Sáu mươi gốc cây giống, không một cây tử vong, toàn bộ đc Mạc Vô Kỵ chiết thành công.

Sau đó Mạc Vô Kỵ tại ngoài một lũng đất bố trí một cái ẩn nấp trận, lại đem một phần tụ linh trận bàn luyện chế tốt đặt ở dưới mỗi một gốc cây giống.

Tác dụng của một cái trận pháp sư ở phía sau vô cùng nhuần nhuyễn thể hiện ra.

Dựa theo Cổ Hợi nói, Mạc Vô Kỵ một lũng đất, coi như là trồng một nghìn cây giống Thanh Lộ, cũng không tính là nhiều. Mạc Vô Kỵ bởi vì mầm giống hữu hạn, chỉ trồng sáu mươi gốc cây giống.

Lại là nửa tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ phát hiện vấn đề, giống của hắn đích thật là phát triển tốt hơn so với người khác. Nhưng hắn dùng chính là Ức Niên Tiên Mộc Tủy tưới nước a. Ức Niên Tiên Mộc Tủy mặc dù nói là cửu cấp tiên linh thảo, trên thực tế so với cửu cấp tiên linh thảo phải trân quý hơn nhiều. Nếu mà đặt ở thần vực nói, Ức Niên Tiên Mộc Tủy nói không chừng là cao cấp thần linh dịch.

Dựa theo dưới loại tình huống này, chờ thời điểm hắn thu hoạch, tuyệt đại đa số có thể sẽ thu hoạch hạ phẩm gạo Thanh Lộ.

Đây không phải là Mạc Vô Kỵ nghĩ, Thanh y thần đan vương mặc dù có biện pháp trồng ra cực phẩm gạo Thanh Lộ cốc, cái loại này đại giới Mạc Vô Kỵ cũng không bỏ ra nổi.

Hơn nữa Thanh y thần đan vương cũng đã chỉ rõ, cực phẩm gạo Thanh Lộ cốc cũng không thích hợp Thần Lục. Loại vật này tiêu hao quá lớn, hắn một cái thần đan vương cộng thêm là một cái Thần Vương cũng không cách nào nhận trồng ra cực phẩm gạo Thanh Lộ.

Cho nên hắn truyền thụ ra ngoài, trên cơ bản đều là dùng trung phẩm gạo Thanh Lộ trồng thủ đoạn, còn có dùng tăng lên sản lượng hạ phẩm gạo Thanh Lộ làm chủ.

Mạc Vô Kỵ toàn tâm toàn ý muốn trồng ra gạo Thanh Lộ tốt, tại bỏ ra công sức vẫn không có hiệu quả sau đó, hắn bắt đầu kiểm tra từng gốc cây gạo Thanh Lộ này.

Khi Mạc Vô Kỵ cầm một gốc cây lúa non Thanh Lộ sau đó, bên trong lúa non Thanh Lộ rõ ràng Ngũ Hành quy tắc truyền đến, trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng như điên. chẳng những để cho hắn hiểu lúa non Thanh Lộ vì sao sinh trưởng không có đạt được hắn mong muốn, còn có thể để cho hắn đối với trong thiên địa Ngũ Hành quy tắc càng thêm rõ ràng.

Hắn có thể cảm thụ được mỗi một gốc cây lúa non Thanh Lộ Ngũ Hành quy tắc mạnh yếu, còn có thể cảm nhận được mỗi một gốc cây lúa non Thanh Lộ loại nào Ngũ Hành quy tắc thuộc tính mạnh, loại nào Ngũ Hành quy tắc khuyết thiếu.

Mạc Vô Kỵ suy đoán rất có thể là bởi vì hắn không có thuộc tính Linh Căn, cho nên mới có thể rõ ràng như thế cảm thụ được lúa non Thanh Lộ thiếu hụt Ngũ Hành thuộc tính. Nếu mà đổi một tu sĩ có Linh Căn đến, chính là cùng hắn làm như vậy, nói không chừng cũng không cách nào rõ ràng cảm ứng được mỗi một gốc cây lúa non Thanh Lộ thiếu hụt Ngũ Hành thuộc tính như hắn.

Điều này cho Mạc Vô Kỵ một cái phương hướng, hắn lần nữa dời trồng lúa non Thanh Lộ.

Chỉ một canh giờ, Mạc Vô Kỵ liền đem sáu mươi gốc cây lúa non Thanh Lộ toàn bộ làm rối loạn trình tự, sau đó một lần nữa trồng đi

xuống.

Lần này dời trồng, Mạc Vô Kỵ lại đem thiếu khuyết đồng nhất loại Ngũ Hành thuộc tính lúa non Thanh Lộ đặt ở cùng một cái khu vực, sau đó tại đây một cái khu vực bố trí một cái dành riêng Ngũ Hành thuộc tính pháp trận.

Ví dụ như lúa non Thanh Lộ thiếu khuyết kim loại tính chất nguyên tố bị Mạc Vô Kỵ dời trồng đến cùng nhau, sau đó bố trí một cái tụ kim pháp trận. lúa non Thanh Lộ thiếu khuyết mộc thuộc tính nguyên tố cũng bị dời trồng đến cùng nhau, sau đó bố trí một cái tụ mộc pháp trận...

Như vậy lại là hơn nửa tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ thấy gạo Thanh Lộ cốc hắn trồng so với người khác ít nhất phải tươi tốt gấp đôi có thừa, hơn nữa loại này sai biệt còn đang khuếch đại lên. Đây là cùng chữ giáp gạo Thanh Lộ so sánh, nếu như cùng chữ ất chữ bính so sánh, vậy sai biệt càng là khác nhau trời vực.

Hai tháng, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn an tâm lại. Trong lúc hắn ngoại trừ trồng những gạo Thanh Lộ này ra, tình cờ thời gian chính là đi tu luyện một hồi.

Bốn tháng sau đó, thời điểm gạo Thanh Lộ bắt đầu kết bông, Mạc Vô Kỵ tu vi cũng rốt cục vượt qua Dục Thần ba tầng, tiến vào Dục Thần tầng bốn.

Tới rồi Dục Thần tầng bốn sau đó, Mạc Vô Kỵ càng là lộ ra tầm thường hắn lên.

Súy Oa cũng đã bước vào cấp ba thần thú, về phần Đại Hoang đã là Dục Thần tầng bốn hậu kỳ.

6 tháng sau đó, bên trong chữ đinh số 79 ruộng lũng của Mạc Vô Kỵ khắp nơi đều là một mảnh màu vàng kim nhạt. Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ phát hiện, hắn gạo Thanh Lộ mỗi một gốc cây đều phân năm nhánh cây. Mỗi một cái nhánh cây đều là treo đầy gạo Thanh Lộ cốc màu

vàng kim nhạt nặng trình trịch, dù chỉ có sáu mươi gốc cây gạo Thanh Lộ, lại đem một lũng đất này che một mảnh màu vàng kim nhạt.

Mùi thơm ngát của Gạo Thanh Lộ truyền đến, Mạc Vô Kỵ chỉ ngửi một cái, cũng cảm giác được vui vẻ thoải mái, tâm thần cũng thanh tịnh rõ ràng hơn rất nhiều.

không phải là sáu mươi gốc cây gạo Thanh Lộ, phải nói là ba trăm gốc cây.

Khoảng cách thu hoạch mùa còn có vài ngày, Mạc Vô Kỵ đã là có chút không thể chờ đợi, hắn cẩn thận thu hai gốc cây gạo Thanh Lộ.

Hai gốc cây gạo Thanh Lộ mười nhánh cây đều là treo đầy gạo Thanh Lộ cốc, dù cho gạo Thanh Lộ cốc vốn là nhẹ như hồng mao, Mạc Vô Kỵ cũng vậy có thể cảm nhận được phân lượng gạo Thanh Lộ nặng trĩu sai trái.

Hai gốc cây gạo Thanh Lộ cốc thu hoạch, Mạc Vô Kỵ bỏ đi tầng ngoài màu vàng kim nhạt, lộ ra gạo có đông đảo màu vàng kim nhạt điều văn, đây hiển nhiên đều là thượng phẩm gạo Thanh Lộ cốc.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ phi thường ngạc nhiên mừng rỡ, hắn hoài nghi mình sở dĩ chưa từng trồng ra cực phẩm gạo Thanh Lộ, đó là bởi vì hắn mầm giống quá kém.

Mỗi một khối gạo Thanh Lộ đều là mùi thơm ngát xông vào mũi, chiều dài cũng là gần một tấc, để cho người ta yêu thích không buông tay.

Mạc Vô Kỵ đoán chừng một chút, hai gốc cây gạo Thanh Lộ đủ thu hoạch chừng năm cân gạo Thanh Lộ, nói cách khác hắn một gốc cây lúa non Thanh Lộ liền có thể thu hoạch hai cân rưỡi gạo Thanh Lộ. Dựa theo hắn tính toán một gốc cây gạo Thanh Lộ năm nhánh bông lúa, mỗi một nhánh bông lúa sản lượng chính là nửa cân.

Cổ Hợi cho hắn sách giới thiệu rất rõ ràng, đất chữ giáp gạo Thanh Lộ tốt nhất một gốc cây cũng bất quá là một hai lạng gạo Thanh Lộ. Bởi vì hắn dùng Ngũ Diệp Thảo chiết cây, hiện tại hắn một gốc cây gạo Thanh Lộ phân ra năm nhánh, mỗi một cái nhánh đều có nửa ký gạo Thanh Lộ, há chỉ là tăng gấp mấy lần?

Mạc Vô Kỵ lập tức tiến vào tiên phủ, lại đem năm cân gạo Thanh Lộ toàn bộ rửa sạch, luyện chế một cái nồi cơm điện, sau đó lập tức bắt đầu nấu cơm.

Từ có thể tu luyện bắt đầu, Mạc Vô Kỵ liền chưa hề nghĩ tới có một ngày chính bản thân còn có thể nấu cơm ăn.

Chỉ thời gian một nén nhang, một loại hương vị cơm Thanh Lộ thơm ngon để cho Mạc Vô Kỵ cũng không nhịn được liền truyền ra. Cả Súy Oa cùng Đại Hoang đang tu luyện cũng không nhịn được chạy ra, đều là trơ mắt nhìn nồi nấu cơm của Mạc Vô Kỵ.

Dù cho Mạc Vô Kỵ luyện chế nồi cũng không nhỏ, năm cân gạo Thanh Lộ cũng đã nấu ra được một nồi cơm tẻ.

Mạc Vô Kỵ thứ nhất cầm chén lên bới cho mình một chén, Súy Oa cùng Đại Hoang căn bản cũng không cần phân phó, mỗi người chủ động cầm chén đi xúc cơm.

Không có đồ ăn, ăn một cơm tẻ xuống, Mạc Vô Kỵ liền biết trước hắn đã sai rồi.

Ai nói tu đạo liền nhất định phải ích cốc (nhịn ăn)? Người tu đạo đích xác có thể ích cốc, nhưng hắn tu luyện là phàm nhân đạo, miệng lưỡi chi dục cũng là người phàm chi dục.

Cơm Thanh Lộ vừa vào miệng, cái loại hương vị này không hề tạp chất, mang theo một loại khó có thể dùng từ nói miêu tả cùng cảm giác truyền tới đầu lưỡi, chẳng những Mạc Vô Kỵ hài lòng thở dài một hơi,

Súy Oa giống như Đại Hoang một bên cũng nhắm mắt lại, vô cùng thoả mãn.

- Ahihi! Ngon như cơm mẹ nấu! Quả nhiên là danh bất hư truyền a.

Mạc Vô Kỵ liên tiếp ăn nửa chén cơm không có món ăn, mới cảm thán một câu như vậy. Vào miệng thật xấu, đây chỉ là một vị giác mà thôi. Chân chính để cho Mạc Vô Kỵ cảm thấy đáng giá là, hắn rõ ràng cảm thụ được bản thân đan độc đang được hóa giải, thậm chí cảm thụ được chính bản thân đối với thiên địa đại đạo Ngũ Hành quy tắc hiểu càng thêm rõ ràng.

Phải nói, gạo Thanh Lộ thích hợp với hắn trong loại tu luyện phàm nhân đạo này.

...

- A đù! Người nào ở chỗ này nấu cơm Thanh Lộ vậy? Thơm vờ lờ!

Tại bên ngoài Tiểu Lăng Tiêu Thôn, một đám nam nữ vừa đi vào đến, liền nghe thấy được mùi thơm ngát đến để cho người ta vui vẻ thoải mái, cả thức hải đều rõ ràng cảm nhận hương vị cơm Thanh Lộ.

- Mùi thơm cùng khí tức này, chẳng lẽ là trung phẩm gạo Thanh Lộ nấu ra?

Một người nữ tử mặc áo gai khiếp sợ nói một câu:

- Không đúng, căn bản cũng không phải là trung phẩm gạo Thanh Lộ, mà là thượng phẩm cơm Thanh Lộ...

Nói xong câu đó sau đó, nàng một bước vượt qua mấy lũng ruộng, trực tiếp xông về chỗ ở Mạc Vô Kỵ, chữ đinh hào 79. Mấy người đi theo nàng, cũng là không chậm chút nào vọt theo. Chỉ để lại Quang Chí vẻ mặt mông lung.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 953: Một Lũng Thượng Phẩm Thanh Lộ

Mạc Vô Kỵ vừa mới ăn xong một chén cơm liền nghi hoặc nhìn bên ngoài ẩn nấp hộ trận, thế nào lúc này có người đến? Hắn ở chỗ này mấy tháng, ngoại trừ Cổ Hợi mới vừa đến có đi qua một lần ra, liền không có người đến.

Về phần hắn bố trí ẩn nấp trận vì gạo Thanh Lộ, quá thường gặp. Rất nhiều đất chữ giáp vì bảo mật, cũng bố trí ẩn nấp trận a.

Cơm? Mạc Vô Kỵ nhìn còn có hơn phân nửa nồi cơm đã hiểu được. Là cơm là hàng nóng, hương vị cơm đã đem người đưa tới.

Mạc Vô Kỵ im lặng lắc đầu, hắn còn thật không nghĩ tới bố trí hộ trận ngăn cách mùi.

Bất quá những người này đến nơi này sau đó, còn không có phá vỡ ẩn nấp trận, thậm chí ngay cả thần niệm cũng không có mạnh mẽ mở rộng tiến đến, nói rõ vẫn còn là rất tôn trọng nông dân như hắn.

Mạc Vô Kỵ cũng không biết tại Thần Lục, người có thể trồng trung phẩm gạo Thanh Lộ đây chính là cực kỳ nổi tiếng. Mỗi một cái tông môn đều có thể đi qua cam kết, dễ dàng liền có thể trở thành là một trưởng lão Linh Phong.

Đương nhiên, loại này tôn trọng chỉ là ngoài mặt. Trên thực tế coi như là Thanh Y Thần Vương lại dùng tâm đề cao địa vị người trồng trọt gạo Thanh Lộ, địa vị của nông dân vẫn như cũ cao không lên nổi.

Cho dù là bởi vì giỏi về trồng gạo Thanh Lộ, đc tông môn Thần linh phong cam kết làm trưởng lão, tôn trọng của người khác cũng chỉ là

dừng lại tại mặt ngoài mà thôi. Không có tu sĩ nào chân chính đi tôn trọng một người trồng gạo Thanh Lộ, tại tu sĩ cao ngạo ý nghĩ, một người thọ nguyên ngắn ngủi tu vi thấp không xứng chân chính được tôn trọng.

Người trồng trọt bình thường đều là Linh Căn tư chất cực kém không cửa thăng cấp, nếu không muốn nói là không có khả năng tu luyện. Hơn nữa trồng gạo Thanh Lộ còn hư hao thọ nguyên, dưới tình hình chung, không có mấy tu sĩ sẽ để ý tới loại đạo này.

Nhưng là bất kể ngươi trồng trọt tốt hay không, chỉ cần không đi đắc tội người, cũng sẽ không có người lại đem ngươi bắt đi.

không chỉ là Thần Lục cam chịu quy củ, còn có một cái là người trồng gạo Thanh Lộ ngoại trừ tổn hại tuổi thọ ra, càng trọng yếu hơn điều kiện là chỉ có chăm chú phát ra từ nội tâm, mới có thể trồng ra chân chính gạo tốt.

bắt đi một người có thể trồng trung phẩm gạo Thanh Lộ, đối phương cũng vậy tuyệt đối không có khả năng tại sự chèn ép gieo ra trung phẩm gạo Thanh Lộ, đây là định luật, đồng dạng cũng thể hiện ra phẩm chất cao gạo Thanh Lộ yêu cầu cao bao nhiêu.

Trồng gạo Thanh Lộ loại vật này, dù cho dẫn theo từng chút một oán khí cùng không cam lòng, cũng đều có tổn hại phẩm chất.

- Xin hỏi điền chủ có ở đây không, Tiểu Lăng Tiêu Tông Nguyệt Trì Phong đệ tử Ứng Thục Thư bái phỏng.

Một cái thanh âm thanh thúy truyền đến.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ đã quét người tới, tổng cộng là năm, hai nam 3 nữ. Nói chuyện là nữ tử mặc áo gai, nàng tu vi để cho Mạc Vô Kỵ lại càng hoảng sợ. Theo Mạc Vô Kỵ, nữ nhân này ít nhất là Thần Quân ba tầng thực lực.

Tiểu Lăng Tiêu Thôn vốn chính là thôn xóm phụ thuộc Tiểu Lăng Tiêu Tông, Tiểu Lăng Tiêu Tông một cái Thần Quân bái phỏng đến gia môn của mình, Mạc Vô Kỵ tự nhiên là không có lý do gì không mời đối phương tiến đến.

Hắn tiện tay mở ra ẩn nấp hộ trận ôm quyền nói:

- Mấy vị có chuyện gì?

Không có người trả lời hắn, phía ngoài hộ trận năm người đều là há to miệng, vẻ mặt rung động nhìn chằm chằm một lũng đất của Mạc Vô Kỵ.

Đập vào mắt họ là cả một màu vàng kim nhạt phủ đầy, đây tuyệt đối là thượng phẩm gạo Thanh Lộ a. Hơn nữa còn là một lũng đất thượng phẩm gạo Thanh Lộ.

Thượng phẩm gạo Thanh Lộ bây giờ là khó cầu, hiện ở chỗ này nhìn thấy một lũng đất. Hơn nữa căn cứ một lũng đất gạo Thanh Lộ mọc, sản lượng tuyệt đối không chỉ có mấy chục cân.

- Á đù! Thượng phẩm gạo Thanh Lộ, tất cả đều là thượng phẩm gạo Thanh Lộ...

Phía sau chạy tới, Quang Chí hoàn toàn ngốc trệ hắn ra, hắn tại Tiểu Lăng Tiêu Thôn quản lý nhiều năm như vậy, cũng vậy chưa từng thấy qua một lần thượng phẩm gạo Thanh Lộ a.

Tốt nhất một lần là có một người trồng đi ra rồi thập lũng trung phẩm gạo Thanh Lộ, hơn nữa trong đó có một lũng phẩm chất đã mang theo nhàn nhạt màu vàng, chính là vô hạn tiếp cận thượng phẩm, nhưng vẫn như cũ không phải là thượng phẩm. Mà nơi này, hắn nhìn thấy tràn đầy một lũng thượng phẩm gạo Thanh Lộ.

Mạc Vô Kỵ nhìn thấy trong mắt mọi người lay động ánh mắt, nhanh chóng ném ra mấy cái trận kỳ, lại đem ruộng gạo Thanh Lộ che khuất,

đồng thời nhường ra một cái đường nhỏ.

Gạo Thanh Lộ bị Mạc Vô Kỵ che khuất, năm người mới từ trong rung động phục hồi tinh thần lại, đều là vội vội vàng vàng chạy tới trước mặt Mạc Vô Kỵ tiên phủ.

Tại Thần Lục, tiên phủ loại này cấp bậc thấp đồ đạc, còn dẫn không dậy nổi mọi người chú ý. Mọi người chú ý không phải là tiên phủ, mà là Súy Oa cùng Đại Hoang đang ăn cơm Thanh Lộ.

- Ngươi, ngươi cư nhiên dùng thượng phẩm Thanh Lộ nấu cơm ăn? Ngươi...

Quang Chí đè xuống trong lòng kinh hoàng, đi theo tới trước tiên phủ Mạc Vô Kỵ.

Khi hắn thấy Mạc Vô Kỵ nấu một nồi cơm này, cũng không nhịn được nữa, lớn tiếng mắng.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Quang quản sự, có vấn đề gì không? Ta nấu cơm là bản thân ta trồng được, gạo của bố, bố ăn có vấn đề à?

- Ngươi, ngươi...

Quang Chí không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ lại dám phản bác hắn, tức giận hầu như ngay cả lời đều nói không nên lời.

Tại Quang Chí cái này nho nhỏ quản sự phát tác, Mạc Vô Kỵ chú ý tới 3 nữ hai nam đi cùng Quang Chí cũng không có chen vào nói.

- Ngươi còn không có giao nạp tông môn lương, những thứ này lương vẫn không thể coi như của ngươi.

Quang Chí lớn tiếng nói.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Ngươi sai rồi, quang quản sự. Nơi này lương thực đều là của ta, hai mươi cân gạo Thanh Lộ ta muốn giao nộp không ở trong nơi này.- Ngươi dám.

Quang Chí lần nữa quát lên.

Mạc Vô Kỵ khinh thường nhìn lướt qua Quang Chí:

- Ngươi cút đi, đừng tại ruộng của ta khoa tay múa chân.

- Tốt, ngươi có dũng khí. Là nghe nói tông môn quy định nơi này không cho phép người ngoài chấp pháp điện động thủ sao? Ngươi chờ cho ta.

Quang Chí đang khi nói chuyện, đã bắn ra một đạo truyền tin.

- Đại ca ngươi cư nhiên trồng đi ra rồi thượng phẩm gạo Thanh Lộ, thực sự là lợi hại.

Nói chuyện là thiếu nữ nhỏ nhất trong năm người.

Bất chấp tuổi nhỏ nhất, tu vi cũng là tại Dục Thần chín tầng. Mạc Vô Kỵ biết đây là tiểu cô nương lễ phép, hắn cũng không có để ý, chỉ nói rằng:

- Ta chỉ là vận khí tương đối khá, chính là ta chính bản thân cũng không biết.

Nữ tử mặc áo vải sợi mới lên tiếng:

- Để ta giới thiệu một chút sao?, ta gọi Ứng Thục Thư, là Nguyệt Trì Phong đệ tử.

Nói xong, nàng lại chỉ vào bên người hai nàng nói:

- Các nàng là ta sư muội, Mục Sương cùng Giản Cơ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, cũng nói:

- Ra mắt mấy vị sư tỷ, ta gọi Mạc Vô Kỵ.

Mục Sương là nữ tu đứng ở bên phải Ứng Thục Thư, Thiên Thần tầng 6 thực lực. Mà Mục Sương liền là người thiếu nữ mới vừa gọi đại ca hắn kia, thoạt nhìn rất là hồn nhiên đáng yêu.

Thấy Ứng Thục Thư không có giới thiệu chính bản thân, nam tử cao vẫn mang theo mỉm cười người cũng là ôm quyền nói:

- Mạc đạo hữu, ta gọi Dược Luân, Tinh Trì Phong đệ tử chân truyền. Đây là của ta sư đệ, Tả Tây Phong.

Dược Luân tướng mạo anh tuấn, một thân màu trắng tu sĩ bào mặc lên người, càng là lộ ra siêu phàm thoát tục. Khuyết điểm duy nhất chính là miệng hơi lớn một chút, nếu mà mở ra nói, Mạc Vô Kỵ hoài nghi có thể làm cho người nhớ tới bốn chữ miệng to như chậu máu.

Hơn nữa Dược Luân tu vi cũng vậy rất mạnh, đồng dạng là Thần Quân ba tầng.

Đứng ở bên người Dược Luân, Tả Tây Phong còn kém rất nhiều, dáng dấp rất xấu, mặt chữ điền tai nhỏ. Tu vi cũng vậy yếu hơn rất nhiều so với Dược Luân, chỉ có Thiên Thần tầng chín.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ôm quyền nói:

- Mạc Vô Kỵ ra mắt Dược Luân sư huynh, ra mắt Tả Tây Phong sư huynh.

- Mạc đạo hữu, không biết có thể hay không bán ra một phần thanh lộ cốc cho ta?

Dược Luân cười híp mắt nói.

Mạc Vô Kỵ vừa nghe hắn lời này, liền biết quy củ của nơi này hắn là không có khả năng cướp đoạt. Hắn căn cứ nguyên tắc có thể không đắc tội một người thì không đắc tội một người, nói với Đại Hoang một bên:

- Đại Hoang, đi lấy năm cân gạo Thanh Lộ cho Dược Luân sư huynh, được rồi, nơi này mỗi một cái người tới đều bán ra năm cân gạo Thanh Lộ. Ngoại trừ tên mắt tam giác.

- Dà, đại gia.

Đại Hoang nghe được Mạc Vô Kỵ nói, nhanh chóng tiến vào ruộng lũng bên trong đi thu thập gạo Thanh Lộ.

Nghe được Mạc Vô Kỵ cư nhiên mỗi người đều bán cho năm cân gạo Thanh Lộ, tất cả mọi người sợ ngây người. Chính là Dược Luân mở miệng cũng không nghĩ tới, hắn vốn trông cậy vào Mạc Vô Kỵ có thể bán một cân gạo Thanh Lộ cho hắn, hắn cũng là cực kỳ hài lòng. Không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ vừa mở miệng chính là năm cân, đây quả thực là vui như lên trời.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ là đối với thượng phẩm gạo Thanh Lộ chi trân quý cũng không có gì khái niệm, mới nói ra như vậy. Nếu mà hắn biết thượng phẩm gạo Thanh Lộ trân quý tới cực điểm, hắn tối đa một người cho một cân mà thôi.

Thấy Mạc Vô Kỵ công nhiên bán ra gạo Thanh Lộ, Quang Chí sắc mặt cực kỳ khó coi. Chỉ là hắn lại không dám ở nơi này ngăn cản, Dược Luân hoàn hảo. Cái kia Nguyệt Trì Phong Ứng Thục Thư thế nhưng là một cái sát thần, đừng xem nàng trường xinh đẹp tuyệt luân, trên thực tế giết người, đó là ánh mắt cũng không nháy mắt một cái.

- Đa tạ Mạc đạo hữu, không biết Mạc đạo hữu gạo Thanh Lộ bao nhiêu thần tinh một ký?

Ứng Thục Thư dưới áp chế kích động trong lòng hỏi, nàng đến chính là nơi này vì gạo Thanh Lộ, vốn muốn mua ít trung phẩm gạo Thanh Lộ, không có nghĩ tới đây cư nhiên nhìn thấy thượng phẩm gạo Thanh Lộ.

Mạc Vô Kỵ không trả lời Ứng Thục Thư nói, mà là đối với một bên Súy Oa nói:

- Súy Oa, ngươi cũng đi trợ giúp Đại Hoang, lại đem một lũng đất gạo Thanh Lộ toàn bộ thu nhập.

Vốn Mạc Vô Kỵ còn muốn chờ mấy ngày, chỉ là Quang Chí hiển nhiên không có hảo ý, nếu quả như thật muốn cướp đoạt gạo Thanh Lộ của hắn, vậy hắn liền trực tiếp rời đi. Quang Chí hắn không sợ, sợ là người phía sau Quang Chí. Quang Chí có thể ở Tiểu Lăng Tiêu Thôn nước béo lớn như vậy làm quản sự, tuyệt đối có hậu trường.

Coi như là dùng thủ đoạn Phong Di bỏ chạy, hắn Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không ăn nói khép nép đối với Quang Chí loại tiểu nhân này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 954: Đổi Trắng Thay Đen

- Mạc Vô Kỵ, ngươi dám.

Thấy Mạc Vô Kỵ muốn Súy Oa đi thu lúa, Quang Chí triệt để nóng nảy.

Trong lòng hắn còn muốn đợi chấp pháp điện đến sau đó, lại đem Mạc Vô Kỵ đánh đuổi, sau đó hắn chiếm giữ một lũng đất này. Đến lúc đó người các đại tông môn tổ chức đến xem, vậy hắn thế nhưng là trên mặt đại phóng quang mang. Đó là một mặt, càng trọng yếu hơn, hắn trồng ra một lũng thượng phẩm gạo Thanh Lộ, đến lúc đó thế nhưng là danh lợi song thu a. Thậm chí có cơ hội thu được cơ duyên, tu vi đột phá Dục Thần, bước vào Thiên Thần cảnh.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại Quang Chí, trái lại đối với mấy người Ứng Thục Thư ôm quyền nói:

- Ta trồng gạo Thanh Lộ rất nhiều năm, đây cũng là lần đầu tiên tình cờ trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ. Giá cả ta cũng không phải rất rõ ràng, hay là sư huynh sư tỷ liền ra giá cả sao?. Đến lúc đó thuận tiện đưa ta một phần hạ phẩm gạo Thanh Lộ là được rồi.

Ứng Thục Thư nghe được Mạc Vô Kỵ nói, trong lòng vui vẻ, nàng vốn là lo lắng Mạc Vô Kỵ lại đem giá cả đẩy lên rất cao, nàng không trả nổi, hiện tại Mạc Vô Kỵ nói như vậy, dù cho mặt dày nàng cũng phải đem năm cân gạo Thanh Lộ thu vào tay, cho nên nhanh chóng nói:

- Mạc đạo hữu, nếu mà dựa theo thượng phẩm gạo Thanh Lộ giá cả trên thành phố ta là không trả nổi, ta liền chiếm sư đệ ngươi một phần

tiện nghi, mỗi cân ta ra giá một vạn thượng phẩm thần tinh, cộng thêm hai mươi cân hạ phẩm gạo Thanh Lộ làm sao?

Nói xong câu đó sau đó, mặt Ứng Thục Thư đều có chút đỏ, thượng phẩm gạo Thanh Lộ một cân một vạn thượng phẩm thần tinh, thật sự là quá thấp, thế nhưng là nàng lại không có nhiều hơn thần tinh cho Mạc Vô Kỵ, chỉ có thể da mặt dày một chút.

Ngược lại không phải là nói lên phẩm gạo Thanh Lộ giá cả không chỉ cái giá này, trên thực tế thượng phẩm gạo Thanh Lộ mỗi cân cũng vậy không nhất định liền cao hơn so với một vạn thần tinh. Nhưng loại vật này cực kỳ hiếm a, năm cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ đặt ở đấu giá hội thượng, tùy tùy tiện tiện đều có thể bán ra mười vạn thượng phẩm thần tinh trở lên.

Bởi vì cảm tạ Mạc Vô Kỵ rộng lượng, Ứng Thục Thư thậm chí trực tiếp xưng hô Mạc Vô Kỵ loại này tiểu nhân vật là sư đệ.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn sắc mặt Ứng Thục Thư, liền biết thượng phẩm gạo Thanh Lộ không chỉ cái giá này. Bất quá Ứng Thục Thư có thể ra cái giá tiền này, còn cảm giác được thật ngại, vậy hiển nhiên là thần tinh thiếu, không phải cố ý muốn bẫy hắn.

Hắn rộng lượng vung tay lên nói:

- Cứ dựa theo ứng với ý của sư tỷ làm.

- Đa tạ Mạc sư đệ, tương lai tại Tiểu Lăng Tiêu Tông có chuyện gì cần phải giúp, Mạc sư đệ cứ việc đi gọi ta.

Nghe được Mạc Vô Kỵ đáp ứng, Ứng Thục Thư nhanh chóng cảm tạ một tiếng, trước tiên lấy ra một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Một bên Dược Luân cũng nhanh chóng xuất ra một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ, đồng thời nói:

- Mạc sư đệ, lần này ta cũng thơm lây ngươi nà.

Mạc Vô Kỵ lập tức có chút khinh bỉ Dược Luân hắn lên, tên này quá hẹp hòi. Gạo Thanh Lộ này hiển nhiên là chính bản thân chịu thiệt bán ra. Ngươi nói một câu tương lai cần phải giúp đi tìm ngươi, ta thật chẳng lẽ có thể đi tìm ngươi? Đây không phải là một bằng hữu đáng giá kết giao.

Một bên Tả Tây Phong cũng vậy nhanh chóng lấy ra một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc sư đệ, ta không có nhiều như vậy thượng phẩm thần tinh, cho nên dùng một phần Thần linh thảo bổ khuyết, ngươi xem có đủ hay không, nếu mà không đủ, ta liền lấy ít gạo một chút.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận giới chỉ nhìn liền cũng không có nhìn, trực tiếp nói:

- Được rồi, cứ như vậy đê.

- Đa tạ Mạc sư đệ, ta tại Tiểu Lăng Tiêu Tông không thể giúp ngươi cái gì, nếu mà ở bên ngoài, ta ngược lại có chút khí lực.

Tả Tây Phong nghe được Mạc Vô Kỵ rộng lượng như thế, thậm chí đều khom người cảm tạ một câu.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, địa vị Tả Tây Phong tại tông môn hắn là so với Dược Luân thấp rất nhiều, nhưng nói chuyện so với Dược Luân phải hay hơn. Hắn biết vì sao Tả Tây Phong nói tại Tiểu Lăng Tiêu Tông giúp không được gì, một bên Quang Chí đang nhìn chằm chằm đây nè. Dược Luân không muốn hỗ trợ, đại khái cũng là bởi vì Quang Chí.

Xem ra Quang Chí này hậu trường còn không nhỏ, Tả Tây Phong biết mình không thể trêu vào.

Ngược lại Mục Sương cùng Giản Cơ tương đối giàu có, dễ dàng liền lấy ra năm vạn thượng phẩm thần tinh cùng hai mươi cân hạ phẩm gạo Thanh Lộ.

Mục Sương tại thời điểm đưa cho Mạc Vô Kỵ giới chỉ, còn cố ý cho Mạc Vô Kỵ truyền âm một câu:

- Quang Chí tộc thúc Quang Đình là một cái chấp sự của Tiểu Lăng Tiêu Tông chấp pháp điện.

Mạc Vô Kỵ giờ mới hiểu được, vì sao Quang Chí mới Dục Thần tu vi, còn có thể ở loại địa phương béo bở này làm quản sự, thì ra là con cha cháu ông a.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn không có làm sai bất cứ chuyện gì, nếu mà Tiểu Lăng Tiêu Tông một cái chấp pháp điện chấp sự có dũng khí tại trước mắt bao người đổi trắng thay đen, vậy Ứng Thục Thư mấy người này cũng sẽ không khách khí như vậy đối với hắn. Điều này nói rõ tại Tiểu Lăng Tiêu Tông, vẫn còn là rất thủ quy củ.

Trong thời gian ngắn, Đại Hoang cùng Súy Oa đã đem một lũng đất gạo Thanh Lộ cốc toàn bộ gặt xong.

Mạc Vô Kỵ quét một cái giới chỉ Đại Hoang đưa cho hắn, trong giới chỉ thanh lộ cốc chính như hắn dự liệu, có ít nhất một trăm năm sáu chục cân trên dưới.

Hắn lấy ra hai mươi lăm cân phân năm túi, cho đám người Ứng Thục Thư một người một túi.

Mấy người lại là một phen cảm tạ, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không care tới Quang Chí, Quang Chí cũng chỉ có thể cấp bách nhìn chung quanh.

Mạc Vô Kỵ cũng là chủ động xuất ra một cái túi đưa cho Quang Chí nói:

- Quang quản sự, đây là gạo Thanh Lộ ta giao nộp tông môn. Tổng cộng hai mươi cân hạ phẩm gạo Thanh Lộ, ngươi thu xong.

Quang Chí hừ lạnh một tiếng:

- Ai nói cho ngươi biết chỉ cần giao nộp hai mươi cân hạ phẩm gạo Thanh Lộ? Cầm lăn xuống, chuyện của ngươi để cho chấp pháp điện xử trí.- Quang chấp sự đây là không thu gạo Thanh Lộ của ta?

Mạc Vô Kỵ tay vẫn không có thu hồi lại, mà là bình tĩnh hỏi.

- Ngươi nói đúng, ta chính là không thu, ngươi làm khó dễ được ta?

Quang Chí lạnh lùng nói.

Tốt ở phía sau không để cho Quang Chí thất vọng, ba đạo độn quang hạ xuống rơi vào ở ruộng lũng của Mạc Vô Kỵ.

Trong ba người có một nam tử trung niên mặt đầy râu, trung niên nam tử này cả người huyết sát khí tức, hiển nhiên giết chóc rất nặng. một người trong hai người khác cùng Quang Chí có chút giống nhau, cũng là mắt tam giác, Thần Quân hậu kỳ thực lực, phỏng chừng tên này chính là thúc thúc của Quang Chí Quang Đình.

Người cuối cùng là một lão giả tiên phong đạo cốt, bất chấp Mạc Vô Kỵ nhìn không ra thực lực của lão giả này cùng trung niên nam tử kia, phỏng chừng đều là tại Thế Giới Thần cảnh giới.

Quả nhiên ba người này sau khi đến, đám người Ứng Thục Thư tất cả đều khom người thi lễ, Quang Chí càng là chạy ra ở trước mặt nhất.

Từ trong tiếng ân cần thăm hỏi mấy người này, Mạc Vô Kỵ biết trong đó người kia mặt đầy râu nam tử trung niên là điện chủ chấp pháp điện, mà lão giả tiên phong đạo cốt là một người trưởng lão của Tiểu Lăng Tiêu Tông.

Xem ra hắn nơi này trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ ảnh hưởng không nhỏ, đều kinh động cả chấp pháp điện điện chủ cùng trưởng lão.

- Ngươi gọi Mạc Vô Kỵ? Là ngươi trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ?

Người hỏi chính là Tiểu Lăng Tiêu Tông trưởng lão kia.

Một bên Mục Sương rất là xem thời cơ nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc sư đệ, vị này chính là thứ tứ trưởng lão Trịnh Xương Ngang của chúng ta Tiểu Lăng Tiêu Tông. Ngoại trừ Trịnh Xương Ngang trưởng lão ra, lần này ta Tiểu Lăng Tiêu Tông điện chủ chấp pháp điện Hoắc Thanh tiền bối cũng tới. Được rồi, còn có chấp sự chấp pháp điện Quang Đình.

Bất chấp Ứng Thục Thư đối với gạo Thanh Lộ khát cầu xa xa thắng Mục Sương, rất hiển nhiên Mục Sương càng biết làm người, chí ít trong lòng Mạc Vô Kỵ đối với nàng đã có một phần cảm kích. Cho dù là nho nhỏ giới thiệu một chút, cũng là để cho trong lòng Mạc Vô Kỵ có một cái định hình.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ôm quyền nói:

- Mạc Vô Kỵ ra mắt Trịnh trưởng lão, ra mắt Hoắc điện chủ, ra mắt quang chấp sự. Hồi bẩm trưởng lão, ta đích xác là trồng đi ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ.

Quang Chí lập tức tiến lên lớn tiếng nói:

- Hồi bẩm điện chủ cùng trưởng lão đại nhân, Mạc Vô Kỵ không xem Tiểu Lăng Tiêu Thôn quy củ, không giao nạp tông môn lương gạo. Một mình lại đem thượng phẩm gạo Thanh Lộ nấu ăn, còn một mình bán ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ. Không chỉ như thế, hắn còn sớm lại đem một lũng đất thượng phẩm gạo Thanh Lộ toàn bộ thu gặt, tạo thành tổn thất trọng đại cho tông môn.

Nếu như ta Tiểu Lăng Tiêu Thôn mỗi người đều cùng người này, vậy ta Tiểu Lăng Tiêu Thôn làm sao vì tông môn sản xuất càng nhiều hơn gạo Thanh Lộ? Còn xin điện chủ trưởng lão cùng chấp sự vì Tiểu Lăng Tiêu Thôn làm chủ.

- Mạc Vô Kỵ, vừa rồi Quang Chí nói có oan uổng cho ngươi không?

Hoắc Thanh giọng nói có chút băng hàn, nếu mà không phải là bởi vì Mạc Vô Kỵ trồng đi ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, đối với toàn bộ tông môn đều có ý nghĩa trọng đại, hắn đều trực tiếp lại đem Mạc Vô Kỵ mang đi mạnh mẽ thẩm vấn. Đâu còn có thể khách khí như vậy hỏi Mạc Vô Kỵ?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh ôm quyền nói:

- Bẩm chấp sự, Quang Chí quản sự mới vừa nói đích thật là thực sự. trước khi ta tới nơi này trồng gạo Thanh Lộ liền hỏi qua Quang Chí quản sự, Quang Chí quản sự nói cho ta biết, chỉ cần hàng năm nộp lên trên hai mươi cân hạ phẩm gạo Thanh Lộ cho tông môn, mặc cho ta trồng thế nào gạo Thanh Lộ, đều là ta tự mình xử lý.

Quang Chí chỉ vào Mạc Vô Kỵ lớn tiếng mắng:

- Ngươi toàn là nói bậy, lúc ngươi tới ta là dặn dò qua. Ta dặn dò là, một lũng đất này của ngươi hàng năm ít nhất phải nộp lên bốn mươi cân gạo Thanh Lộ, nộp lên gạo Thanh Lộ phải là một lũng đất sản xuất.

Một bên không nói gì Trịnh trưởng lão nghi ngờ cau mày hỏi:

- Quang quản sự, nếu là ta không có nhìn lầm, đây cũng là một lũng đất chữ đinh sao?? Ngươi để cho đất chữ đinh một năm nộp lên bốn mươi cân gạo Thanh Lộ?

Quang Chí hiển nhiên không dám vô lễ đối với Hoắc Thanh, nhanh chóng khom người giải thích:

- Bởi vì Mạc Vô Kỵ là Mi Thiến Thiến phong chủ đưa tới...

Mạc Vô Kỵ lập tức liền phát hiện Quang Chí nói xong mình là Mi Thiến Thiến phong chủ đưa tới sau đó, ánh mắt mọi người nhìn về phía của hắn đều có chút thay đổi. Trên cơ bản đều là khinh bỉ cùng xem

thường, ngay cả Mục Sương vẫn giúp hắn, ánh mắt nhìn hắn cũng vậy mang theo một tia tiếc hận.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, lẽ nào Mi Thiến Thiến này tại Tiểu Lăng Tiêu Tông còn có cái gì cố sự sao?

Quang Chí hiển nhiên sớm dự liệu được loại tình huống này, khóe miệng hơi nhếch lên, vẫn như cũ khom người nói:

- Mi phong chủ đưa Mạc Vô Kỵ đến sử dụng ngọc bài của phong chủ sau này, yêu cầu ta xuất ra 10 cân chất lượng tốt thanh lộ cốc cho Mạc Vô Kỵ làm mầm giống. Còn nói Mạc Vô Kỵ là đại sư trồng gạo Thanh Lộ, 10 cân thanh lộ cốc chí ít có thể trồng ra năm mươi cân gạo Thanh Lộ. Ta vội vã với áp lực, liền lấy ra 10 cân thanh lộ cốc.

Ta là Tiểu Lăng Tiêu Thôn quản sự, dựa theo Mạc Vô Kỵ nói mỗi năm trồng năm mươi cân gạo Thanh Lộ, ta mới bảo Mạc Vô Kỵ hàng năm giao ra bốn mươi cân lũng đất sản xuất gạo Thanh Lộ. Lúc đó Mạc Vô Kỵ cũng đã đáp ứng rồi, không nghĩ tới lũng đất bởi vì địa lực đột phát, sinh ra một lũng thượng phẩm gạo Thanh Lộ. Kết quả mọi người cũng đều nhìn thấy, Mạc Vô Kỵ bắt đầu đổi ý, ỷ vào chạm vận khí trồng ra một lũng thượng phẩm gạo Thanh Lộ, sau đó tùy ý bỏ qua Tiểu Lăng Tiêu Thôn quy củ.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm giác được tại Quang Chí nói ra bản thân là Mi Thiến Thiến đưa tới sau đó, ánh mắt mọi người nhìn hắn có chút thay đổi.

Hắn cũng lười giải thích, trực tiếp ném ra một thủy tinh cầu nói:

- Mọi người tự mình xem hình ảnh Thủy Tinh Cầu sao?, tất cả giải thích cũng không bằng cái này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 955: Ta Vừa Mới Cầm Nhầm

Mạc Vô Kỵ vừa mới vứt ra hình ảnh Thủy Tinh Cầu trôi lơ lửng tại không trung, Quang Đình liền vung tay đem này Thủy Tinh Cầu bắt lại, đập thành mảnh vụn. Đồng thời lớn tiếng quát lên:

- Điện chủ cùng trưởng lão cho ngươi ăn ngay nói thật, không phải là cho ngươi làm những thứ oai môn tà đạo này, thông qua thần thông mô phỏng đi ra ít hình ảnh vớ vẩn.

Trịnh Xương Ngang lạnh lùng liếc mắt nhìn chòng chọc Quang Đình, nhưng không có lên tiếng. Có đúng hay không thần thông mô phỏng ra, lẽ nào hắn Thế Giới Thần cường giả không nhìn ra?

Hoắc Thanh sắc mặt cũng vậy rất là xấu xí, hắn há có thể không nhìn ra Quang Đình là lo lắng Mạc Vô Kỵ lấy ra chứng cứ bất lợi cho Quang Chí? Chỉ là Quang Đình là một trong số thủ hạ hắn hay dùng nhất, hắn không muốn vì một người râu ria đi nói hắn mà thôi.

Mạc Vô Kỵ lại cũng không thèm để ý cười:

- Ta đã hiểu, thì ra Quang Chí quản sự đơn phương nói đều là chân lý, ta chính là xuất ra chứng cứ đến, cũng không làm gì được. Nếu mà Tiểu Lăng Tiêu Tông là một cái tông môn như vậy, ta không còn lời nào để nói.

- Quang Đình, ngươi làm chuyện như này sao?.

Hoắc Thanh sắc mặt cũng có chút không nhịn được, hắn tại Tiểu Lăng Tiêu Tông chấp pháp thế nhưng là có công bằng công chính nghiêm khắc tên, nếu như hôm nay không có người khác còn chưa tính.

Ngày hôm nay chẳng những có Trịnh Xương Ngang trưởng lão, còn có năm đệ tử ở chỗ này, sự tình Quang Đình có thể không truyền ra ngoài?

- Dà, điện chủ, ta vừa rồi đích thật là quên mất mình là thân phận một cái chấp pháp giả, trái với chấp pháp điện định pháp, ta tình nguyện bị phạt.

Quang Đình dường như mới hiểu được chính bản thân chuyện mới vừa rồi có bao nhiêu sai lầm, nhanh chóng khom người nhận sai.

Trịnh Xương Ngang thản nhiên nói:

- Ngươi không thích hợp tiếp tục làm chấp pháp điện hình đường chấp sự, tạm thời niệm tình ngươi vi phạm lần đầu, Hoắc điện chủ mời tự động xử phạt. Chuyện này ta cũng không bắt lên Trưởng Lão đường nói.

Hoắc Thanh nghe được Trịnh Xương Ngang nói, nhanh chóng ôm quyền nói:

- Đa tạ Trịnh huynh chỉ điểm, Quang Đình, ngươi bây giờ bắt đầu đi chấp pháp điện lĩnh ngoại sự sao?.

Bàn về địa vị, Trịnh Xương Ngang thậm chí còn không có cao bằng Hoắc Thanh. Thế nhưng Trịnh Xương Ngang nói coi như là bảo lưu lại danh dự Hoắc Thanh, nếu không, chuyện này đối với Hoắc Thanh cũng là điểm đen trên danh dự.

- Dà, đa tạ điện chủ, tạ ơn Trịnh trưởng lão nhiều.

Quang Đình nhanh chóng khom người cảm tạ.

Trong lòng hắn cũng lưu ý, lĩnh ngoại sự là điện chủ giải vây cho hắn. Hắn cần phải rời khỏi tông môn đi làm một món nhiệm vụ, nhiệm vụ sau khi trở về, hắn như cũ sẽ lần nữa trở lại hình đường chấp sự vị trí.

Trịnh Xương Ngang xoay người đối với Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Ngươi có thể có chứng cứ khác không?, nếu như không có, ngươi phải cùng Hoắc điện chủ cùng đi chấp pháp điện, phối hợp điều tra.

Mục Sương nhanh chóng truyền âm cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc sư đệ, ngươi nhưng nghìn vạn không nên đi chấp pháp điện, một khi đi, liền nhất định sẽ chết ở bên trong hình đường, không có ngoại lệ.

Hoắc Thanh hiển nhiên có thể nghe được Mục Sương truyền âm, hắn lạnh lùng nhìn lướt qua Mục Sương, Mục Sương sợ quá nhanh chóng lui ra phía sau một bước tựa đầu thấp xuống.

Không cần Mục Sương nhắc nhở, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không cùng Hoắc Thanh đi chấp pháp điện. Hoắc Thanh cả người huyết sát khí tức, không biết giết bao nhiêu người, hắn và Hoắc Thanh cùng đi, có chuyện tốt mới là lạ. Nếu mà Hoắc Thanh thực sự muốn bao che Quang Đình, vậy hắn bỏ chạy.

Dùng chạy trốn thủ đoạn của hắn bây giờ, coi như là Hoắc Thanh xuất thủ, cũng không nhất định có thể bắt đc hắn.

Mạc Vô Kỵ biết Trịnh Xương Ngang trưởng lão đây là giúp hắn, hắn nhanh chóng liền ôm quyền nói:

- Ta chỗ này còn có 1 cái Thủy Tinh Cầu, xin mọi người quan sát.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ lại ném ra một thủy tinh cầu. Đồng thời đối với Quang Đình, một bên đang há hốc mồm nói:

- Quang quản sự ngươi vừa mới bóp nát một cái thủy tinh cầu, chẳng khác nào lãng phí một khối hạ phẩm thần tinh của ta. Lần này ngươi nhưng nghìn vạn đừng bóp nát a, ta vốn là nghèo, ngươi bóp vài lần, ta sẽ phá sản mất. Được rồi, ta quên mất, vừa rồi ta cầm nhầm, cái Thủy Tinh Cầu kia là clip mới ra của T-ara, cái này mới là thật.

Mạc Vô Kỵ trong miệng đang nói chuyện, trong lòng cũng là cười nhạt. Hắn sinh hoạt ở địa cầu, nơi đó nói chuyện làm việc phải chú ý chứng cớ. Chỉ là một Quang Chí cũng dám chơi hắn sao, đây là muốn chết.

Bóp nát Thủy Tinh Cầu, ha ha, Quang Đình bóp nát nhiều Thủy Tinh Cầu hơn nữa, hắn vẫn còn. Người nào tìm luật sư nói đạo lý, lần đầu tiên sẽ xuất ra nguyên kiện a, hắn sao chép nhiều món, có bản lĩnh ngươi liền không ngừng bóp nát đê.

Quang Đình thấy Mạc Vô Kỵ lại lấy ra một thủy tinh cầu khác, thật có chút há hốc mồm, hắn tuyệt đối không tin Mạc Vô Kỵ nói, cái gì vừa rồi cái kia Thủy Tinh Cầu cầm nhầm. Hắn khẳng định Thủy Tinh Cầu lúc trước cùng bây giờ, đều là hàng sao chép của Mạc Vô Kỵ.

Nghĩ đến chính bản thân uổng làm tiểu nhân, bị 1 thằng nông dân châm chọc, còn bị điện chủ nghiêm phạt, kết quả không có gì cả thay đổi, Quang Đình sắc mặt âm trầm xuống. Trong lòng một đạo sát khí đang nổi lên, chỉ cần Mạc Vô Kỵ có dũng khí rời đi Tiểu Lăng Tiêu Thôn, hắn nhất định phải giết chết Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn biểu tình Quang Đình, liền biết Quang Đình trong lòng đang suy nghĩ gì, nhưng hắn vui mừng không sợ.

Năm đó đuổi giết hắn cũng đều là Thần Vương cấp bậc cường giả, chỉ là một Thần Quân hắn sợ cái rắm a.

Lần này Thủy Tinh Cầu không có bất kỳ người nào phá hư, phía trên hình ảnh rõ ràng xuất hiện ở trong hư không.Miên Hòa mang theo Mạc Vô Kỵ bước vào gian nhà Quang Chí, Quang Chí hờ hững, sau đó là Quang Chí chỉ cho một lũng đất cho Mạc Vô Kỵ, còn để cho Mạc Vô Kỵ dùng sáu mươi tấm thượng phẩm thần tinh mua sáu mươi tấm hạ phẩm gạo Thanh Lộ cốc. Lại sau đó, Mạc Vô Kỵ cùng Quang Chí đối thoại, càng là rõ ràng không có lầm.

Quang Chí cho thấy Mạc Vô Kỵ chỉ cần hàng năm giao nộp hai mươi cân gạo Thanh Lộ, mặc cho Mạc Vô Kỵ tại đây một lũng đất đó trồng ra bất kỳ vật gì, cũng là của bản thân Mạc Vô Kỵ. Cái này cũng chưa tính, tại phía sau Thủy Tinh Cầu này, Mạc Vô Kỵ lần nữa xuất ra một thủy tinh cầu. Mặt trên rõ ràng ghi chép Mạc Vô Kỵ giao nộp hai mươi cân hạ phẩm gạo Thanh Lộ, Quang Chí cự tuyệt không thu, còn phách lối nói, ngươi có thể làm khó dễ được ta sao.

Chính là điều này, cũng đủ để cho Quang Chí chết mấy lần.

Thấy Mạc Vô Kỵ lấy ra Thủy Tinh Cầu, bao gồm Ứng Thục Thư đám người ở bên trong, đều cảm giác được cả người lạnh lẽo. Mạc Vô Kỵ này tuy rằng tư chất rất kém cỏi, không có gì tu vi, làm việc thật sự là thật là lợi hại. sự tình Thủy Tinh Cầu thứ hai bọn họ đều nhìn rõ ràng, lại thật không ngờ Mạc Vô Kỵ cư nhiên tại dưới tình huống thần không biết quỷ không hay ghi chép. Thảo nào Mạc Vô Kỵ lúc đó khách khí kính cẩn như vậy.

Dược Luân theo bản năng nhìn một chút Mạc Vô Kỵ, rõ ràng Mạc Vô Kỵ là một người nho nhỏ trồng gạo Thanh Lộ, trong lòng hắn cũng vậy cảm giác được có chút kiêng kỵ. Hắn thậm chí đang suy nghĩ, vừa mới mấy người bọn hắn chiếm tiện nghi của Mạc Vô Kỵ, giao dịch năm cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ sự tình, có đúng hay không cũng bị Mạc Vô Kỵ ghi chép xuống.

- Điều đó không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng...

Quang Chí nhìn chằm chằm Thủy Tinh Cầu hình ảnh, thanh âm đều đang run rẩy.

Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ lúc đó không có xuất ra Thủy Tinh Cầu ghi lại, Thủy Tinh Cầu này là thế nào đột ngột chạy đến? Nếu mà hắn biết Mạc Vô Kỵ có Trữ Thần Lạc, len lén dùng Thủy Tinh Cầu ghi lại càng là không biết đã làm bao nhiêu lần, hắn có lẽ cũng sẽ không kinh ngạc như vậy.

Trịnh Xương Ngang nhìn xong Thủy Tinh Cầu nội dung sau đó, nhàn nhạt nói:

- Thủy Tinh Cầu nội dung là thực sự, không có thần thông làm giả.

Hoắc Thanh há có thể không biết Thủy Tinh Cầu nội dung là thực sự, sắc mặt hắn đột ngột khó xem. Đổi thành bất cứ người nào, cái này chấp pháp điện điện chủ sớm một cái tát đập thành thịt vụn. Thế nhưng là hắn giết Quang Chí sau đó, Quang Đình lại không thể có thể ở thật tình thành ý vì hắn làm việc.

Trịnh Xương Ngang hiển nhiên đã nhìn ra Hoắc Thanh khó làm, hắn nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi có thể trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, tương lai tại ta Tiểu Lăng Tiêu Tông cũng là có một chỗ ngồi. Quang Chí không làm theo tông môn quy củ, lừa trên gạt dưới, đổi trắng thay đen, nhất định phải đã bị chấp pháp điện xử phạt. Ý của ngươi thế nào?

Mạc Vô Kỵ há có thể không biết Trịnh Xương Ngang ý tứ, Trịnh Xương Ngang đây là để cho hắn thả 1 đường sống cho Quang Chí, chỉ cần hắn cầu tình với Hoắc Thanh, liền có thể cho Hoắc Thanh một cái nhân tình.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, hắn cũng không phải là cái loại người lấy đức báo oán. Quang Chí mấy lần muốn đặt hắn vào chỗ chết, không giết Quang Chí, trong lòng hắn tuyệt đối khó chịu.

Bất quá hắn Mạc Vô Kỵ cũng không phải là cái loại này ngây ngô, muốn mượn trợ Hoắc Thanh tay giết Quang chí. Hắn muốn giết Quang chí, yêu cầu chính bản thân đi giết, mà không phải ở chỗ này chiếm cứ đạo lý lớn sau đó để cho Hoắc Thanh không thể không giết Quang Chí.

- Trịnh trưởng lão, Hoắc điện chủ. Quang quản sự hắn là quản lý ruộng lũng nhiều lắm, có chút vội vàng xao động. Ta cho rằng loại

chuyện này cho ai đều khó mà tránh khỏi, không bằng để cho quang quản sự xử lý.

Mạc Vô Kỵ vẻ mặt tươi cười nói.

Ngay cả Quang Chí đều dừng lại run rẩy, hắn ngây người nhìn Mạc Vô Kỵ, dù cho chính hắn cũng vậy không cho là Mạc Vô Kỵ sẽ ở phía sau buông tha hắn.

Trên thực tế chuyện tới rồi loại tình trạng này, chỉ cần Mạc Vô Kỵ nói mặc cho chấp pháp điện ấn quy tắc làm việc, hắn Quang Chí nhất định phải chết.

Hoắc Thanh cũng là thở phào nhẹ nhõm, sắc mặt hòa hoãn rất nhiều, đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu, lúc này mới nói với Quang Chí:

- Ngươi trái với Tiểu Lăng Tiêu Tông quy định, tạm thời ở lại quản sự vị trí coi thời gian một tháng, thời gian một tháng nếu mà tái phạm, nhất định không nhẹ tha.

- Dà, Quang Chí đa tạ điện chủ thứ tội, nhất định vĩnh viễn cho ta Tiểu Lăng Tiêu Tông quản lý tốt Tiểu Lăng Tiêu Thôn.

Quang Chí không kịp nghĩ nguyên nhân Mạc Vô Kỵ vì sao buông tha của hắn, nhanh chóng quỳ xuống đất cảm tạ Hoắc Thanh.

Mạc Vô Kỵ mặt không chút thay đổi, hắn đã sớm biết là loại kết quả này. Phạm vào loại này sai lầm lớn, lại còn muốn ở lại quản sự vị trí coi. Xem ra Quang Chí cái kia tộc thúc Quang Đình, tại Hoắc Thanh trong mắt phân lượng thật đúng là không phải là nặng bình thường.

Đối với Mạc Vô Kỵ buông tha Quang Chí, Quang Đình trong lòng cũng rất là kinh ngạc, hắn cũng không có nói nhiều. Chỉ là lại đem sự tình giết Mạc Vô Kỵ đẩy sau đó một phần, Mạc Vô Kỵ là nhất định phải giết, bất quá không phải là hiện tại.

- Mạc Vô Kỵ, đa tạ ngươi khoan hồng độ lượng, ta nhất định tỉnh lại chính bản thân.

Quang Chí lại chủ động tới đến trước mặt Mạc Vô Kỵ cảm tạ.

Mạc Vô Kỵ cười tủm tỉm nói:

- Quang Chí quản sự, ta ở chỗ này sau này ngươi còn phải chiếu cố nhiều hơn a. Được rồi, nơi này là hai mươi cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ, ta liền giao cho ngươi.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái túi đưa cho Quang Chí.

Quang Chí sững sờ đứng ở nơi đó, hắn không hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ thắng rồi sau đó, còn muốn xuất ra hai mươi cân gạo Thanh Lộ cho hắn.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại nói:

- Trước tuy rằng ta và ngươi ước định là hai mươi cân hạ phẩm gạo Thanh Lộ nộp lên tông môn. Hiện tại ta nghĩ thông suốt, ta là vì tông môn trồng gạo Thanh Lộ, tốt nhất gạo Thanh Lộ tự nhiên là phải nộp lên cho tông môn. Giao cho ngươi, cũng là tại ngươi nơi này tạm thời để đó mà thôi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, đích thật là tạm thời để đó, nếu như hôm nay buổi tối ta mặc kệ ngươi, lại không đem số gạo Thanh Lộ này cướp về, ta Mạc Vô Kỵ chẳng khác nào lăn lộn uổng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 956: Đêm Không Trăng Không Sao

- Tốt, tốt.

Trịnh Xương Ngang nghe được Mạc Vô Kỵ hiểu chuyện như vậy, cũng là gật đầu. Vốn dựa theo cái nhìn của hắn đối với Mạc Vô Kỵ, coi như là hắn đưa ra ý Mạc Vô Kỵ lui nhường một bước, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không nhượng bộ. Hắn sở dĩ nói như vậy, là không muốn cùng chấp pháp điện điện chủ Hoắc Thanh huyên náo quá cương.

Không nghĩ tới chuyện ngoài dự liệu của hắn, Mạc Vô Kỵ thực sự nhượng bộ một bước. Chẳng những nhượng bộ, còn nhượng bộ to lớn như thế.

Liên tiếp nói mấy chữ tốt sau đó, Trịnh Xương Ngang mới hỏi:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi ở đây trồng gạo Thanh Lộ thượng phi thường có thiên phú, ngươi có yêu cầu gì, cứ việc nói ra.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ôm quyền nói:

- Đa tạ Trịnh trưởng lão, vãn bối trồng gạo Thanh Lộ nhiều năm, những kinh nghiệm này cũng là chậm rãi lục lọi đi ra. Vãn bối hi mong trưởng lão có thể giúp ta bố trí một cái hộ trận, bảo hộ gạo Thanh Lộ của ta.

Trịnh Xương Ngang cười ha ha một tiếng:

- Đây là hắn là nên, kỳ thực ngươi cái này cấp một hộ trận coi như là không tệ. Ngươi yên tâm, sự tình hộ trận coi như là ta giúp ngươi chiếu cố, cái khác yêu cầu ngươi cứ việc nói. Tông chủ chưa có trở về, chờ

tông chủ sau khi trở về, dùng bản lĩnh của ngươi, tại chúng ta Tiểu Lăng Tiêu Tông đảm nhiệm một cái danh dự trưởng lão cũng vậy không có vấn đề.

Hoắc Thanh cũng là cười ha ha một tiếng:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi lần này nhưng cầu đúng người, Trịnh trưởng lão thế nhưng là tông môn thần trận đại sư, có thể bố trí tứ cấp thần trận.

Đối với Hoắc Thanh mà nói, Mạc Vô Kỵ làm như vậy, hắn còn là rất hài lòng. Phải biết rằng hắn có rất nhiều sự tình không thấy được ngoài ánh sáng, đều là Quang Đình giúp hắn đi làm, tên thủ hạ này đối với hắn tác dụng không chỉ có riêng dừng lại ở làm việc.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng "Ngạc nhiên mừng rỡ" lần nữa cảm tạ, chính hắn đều có thể bố trí tứ cấp hộ trận, hắn sở dĩ không dám bố trí, chính là sợ bản thân trận đạo tiết lộ. Chờ Trịnh Xương Ngang hỗ trợ bố trí hộ trận sau đó, chính hắn một lần nữa sửa chữa là được.

Trịnh Xương Ngang cũng là gật gật đầu nói:

- Mạc Vô Kỵ, sự tình ngươi có thể trồng thượng phẩm gạo Thanh Lộ, trọng yếu phi thường. Khi chưa có tông môn chỉ thị, ngươi hay nhất không nên rời khỏi Tiểu Lăng Tiêu Thôn.

- Dà, đệ tử lĩnh hội.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng khom người trả lời.

Đắc tội Quang Đình cường giả loại này, còn phải giết chết Quang Chí, hắn sao dám tùy tùy tiện tiện rời đi Tiểu Lăng Tiêu Thôn?

Trịnh Xương Ngang đưa mắt hạ xuống rơi vào còn lại vài tên đệ tử, giọng nói hơi lộ ra nghiêm nghị nói:

- Sự tình hôm nay, không cho phép bất luận kẻ nào truyền đi.

Năm tên đệ tử đều là bảo đảm không lại đem sự tình Mạc Vô Kỵ tiết lộ ra ngoài, sau đó đều cáo từ rời đi.

Chờ sau khi vài tên đệ tử rời đi, Trịnh Xương Ngang mới nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ta trước cho ngươi bố trí một cái hộ trận cùng một cái khốn sát trận, chờ tông chủ sau khi trở về, lại thảo luận chuyện ngươi vì tông môn cống hiến, danh dự trưởng lão.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Vãn bối đối không có bất kỳ hứng thú với việc đảm nhiệm trưởng lão, vãn bối chỉ hy vọng có thể đem hết thảy tinh lực đều đặt ở trồng gạo Thanh Lộ, đây là vãn bối duy nhất hứng thú.

Trịnh Xương Ngang than thở:

- Khó trách ngươi có thể trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, chuyện gì đều không thể ly khai một cái tâm a, tâm ngươi ở trên mặt này. Đã như vậy, ta sẽ hướng tông môn xin, cho ngươi quyền hạn lớn nhất.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể lần nữa cảm tạ.

Trịnh Xương Ngang bắt đầu giúp Mạc Vô Kỵ bố trí hộ trận cùng khốn sát trận, mà Hoắc Thanh ở một bên chờ. Quang Đình còn lại là không có mặt mũi ở tại chỗ này, mang theo Quang Chí cáo từ rời đi.

...

- Thúc thúc, ta bây giờ không có nghĩ đến người này âm hiểm như vậy, cư nhiên ghi lại hình ảnh.

Vừa ly khai nơi ở Mạc Vô Kỵ, Quang Chí liền nghiến răng nói.

Quang Đình sắc mặt rất là xấu xí, hắn hung hăng trợn mắt nhìn Quang Chí liếc mắt mới lên tiếng:

- Mạc Vô Kỵ người này phải giết, bất quá tạm thời không có khả năng động hắn, nhắm ngay cơ hội, chờ hắn rời đi Tiểu Lăng Tiêu Thôn sau đó động thủ. Ta cũng không tin người này có thể cả đời ở lại Tiểu Lăng Tiêu Thôn.

- Thúc thúc, ta hiểu. Tên này hắn là sợ, cho nên xuất ra hai mươi cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ đến. Những gạo Thanh Lộ này trước cho ngươi sao?.

Quang Chí nói lấy liền muốn từ chiếc nhẫn trữ vật cầm ra túi gạo.

Quang Đình một cái tát vỗ vào trên đầu Quang Chí:

- Ngươi là heo a, ngày hôm nay Mạc Vô Kỵ đưa ra gạo Thanh Lộ mọi người đều biết. Ngươi có thể cầm cho ta? Đây là phải nộp lên tông môn. Mạc Vô Kỵ đã có kiêng kỵ, ngươi liền nhắm ngay cơ hội lại đi từ trên người hắn kiếm một chút, nhớ kỹ nghìn vạn không nên bị người này lấy thêm nhược điểm. Người này tuyệt đối không phải là ngoài mặt đơn giản như vậy, hắn ngày hôm nay tha người, không phải là thật rộng lượng, mà là không dám đối với ngươi động thủ mà thôi.

- Dà, ta đã hiểu.

Quang Chí nhanh chóng đáp.

- Thúc thúc, còn có một việc ta muốn nói cho ngươi.

Quang Chí nghĩ đến Mạc Vô Kỵ này một lũng đất bên trong tràn đầy kim hoàng sắc gạo Thanh Lộ, trong lòng có một chút hoài nghi, hắn hoài nghi Mạc Vô Kỵ này một lũng đất chí ít có thể thu hoạch một trăm cân gạo Thanh Lộ.

Đối với chuyện này, Ứng Thục Thư đám người là không có khái niệm, bọn họ chỉ biết là Mạc Vô Kỵ một lũng đất gạo Thanh Lộ rất tốt. Về phần cụ thể thu bao nhiêu, Ứng Thục Thư đám người tuyệt đối không có hiểu rõ bằng hắn Tiểu Lăng Tiêu Thôn quản sự.

- Chuyện gì?

Quang Đình nghi ngờ hỏi.

Quang Chí do dự một chút nói:

- Chính là Mạc Vô Kỵ này một lũng đất thu hoạch thượng phẩm gạo Thanh Lộ tới cùng có bao nhiêu, ta thậm chí hoài nghi phán đoán của mình. Ngày mai Cố lão đầu trở về, ta dò hỏi một chút Cố lão đầu, liền có thể xác định.

Đích xác, một lũng đất thu hơn một trăm cân gạo Thanh Lộ, còn là thượng phẩm, đích thật là quá ngoại hạng một chút, đây cũng là nguyên nhân Quang Chí do dự.

Quang Đình cũng không có để ý Quang Chí nói, hắn chỉ là gật đầu:

- Cũng tốt, ngươi đến lúc đó cho ta phát một cái tin tức thì tốt rồi.

Hắn thấy, Mạc Vô Kỵ lợi hại hơn nữa, một lũng đất cũng bất quá là sáu mươi cân gạo Thanh Lộ là đỉnh. Nếu mà hắn biết Quang Chí muốn nói Mạc Vô Kỵ một lũng đất rất có thể vượt qua một trăm cân gạo Thanh Lộ, hắn sẽ lập tức yêu cầu Quang Chí đi hỏi Cố lão đầu.

...

Cũng trong lúc đó, năm người Tiểu Lăng Tiêu Tông đệ tử rời đi Tiểu Lăng Tiêu Thôn đều là lòng tràn đầy vui mừng. Tới nơi này chiếm được năm cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ, đây quả thực là trời rơi xuống bánh ngọt.

- Đại sư tỷ, này Mạc sư huynh cư nhiên bỏ qua Quang Chí, ta thực sự là thật không ngờ.

Trên đường, sư muội nhỏ nhất Giản Cơ cảm thán một câu.

Tại trong lòng nàng, Mạc Vô Kỵ rất là có nguyên tắc, hơn nữa không phải là cái loại người tùy tiện liền thỏa hiệp, không nghĩ tới thời điểm hắn thắng rồi, trái lại thỏa hiệp.

Ứng Thục Thư thản nhiên nói:

- Hắn đây là sáng suốt, nếu mà hắn không thỏa hiệp, hắn có thể làm sao? Động Quang Chí sau đó, lẽ nào hắn còn có thể tiếp tục ở lại Tiểu Lăng Tiêu Thôn?

Mạc Vô Kỵ có thể trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, lại cho mấy người bọn hắn chỗ tốt, vốn Ứng Thục Thư đối với Mạc Vô Kỵ vẫn còn có chút hảo cảm. Chỉ là nghe được Mạc Vô Kỵ là Mi Thiến Thiến giới thiệu sau đó, nàng đối với Mạc Vô Kỵ liền không còn có nửa điểm hảo cảm.

Dược Luân dường như biết Ứng Thục Thư ý nghĩ, khẽ mỉm cười nói:

- Rất như thường a, Mạc Vô Kỵ cùng Mi phong chủ quen biết, nói vậy phong cách làm việc cũng có chút cùng loại a...

Trước hắn thấy Mạc Vô Kỵ xuất ra Thủy Tinh Cầu sau đó, đối với Mạc Vô Kỵ còn có chút kiêng kỵ. Hiện tại hắn trong lòng mình cũng vậy cảm giác được buồn cười, Mạc Vô Kỵ chỉ là một người nông dân, dùng thân phận địa vị của hắn, có cái gì để kiêng kỵ.

...

- Mạc Vô Kỵ, cái hộ trận này thêm khốn sát trận ngươi đã thoả mãn.

Trịnh Xương Ngang lại đem một quả khống trận trận kỳ đưa cho Mạc Vô Kỵ, cười ha ha nói:

- Cái này khốn sát trận còn có báo năng lực cảnh sát, chỉ cần có người dám công kích, lập tức là có thể xúc động cảnh tin.

- Đa tạ Trịnh trưởng lão, tuy rằng ta xem không hiểu cái này khốn sát trận, thế nhưng ta có thể cảm giác được so với ta trước bố trí cường đại hơn gấp một vạn lần.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng khom người cảm tạ, trong lòng hắn cũng không cảm thấy cái này khốn sát trận so với hắn bố trí tốt hơn.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ càng là lấy ra một cái túi đưa cho Trịnh trưởng lão:

- Trịnh trưởng lão, đây là ta trồng thượng phẩm gạo Thanh Lộ cốc, bởi vì giao nộp tông môn lương sau đó, còn dư lại không nhiều lắm, những thứ này sẽ đưa cho Trịnh trưởng lão, còn xin Trịnh trưởng lão nhận lấy.

- Tốt, vậy ta liền không khách khí.

Trịnh trưởng lão giúp Mạc Vô Kỵ bố trí khốn sát trận cùng hộ trận, khó sẽ không có ý nghĩ hướng Mạc Vô Kỵ muốn ít thượng phẩm gạo Thanh Lộ.

Mạc Vô Kỵ tổng cộng chỉ có một lũng đất, giao nộp hai mươi cân, lại giao dịch bộ phận cho mấy cái đệ tử, bây giờ còn xuất ra có ít nhất sáu bảy cân một túi gạo Thanh Lộ cho hắn, hắn là phi thường hài lòng.

Về phần Mạc Vô Kỵ một lũng đất thu hơn một trăm cân gạo Thanh Lộ cốc, hắn không có thấy, cũng vậy không làm rõ được, càng là sẽ không tin tưởng.

Tại Hoắc Thanh ánh mắt hâm mộ, Trịnh Xương Ngang thu hồi thanh lộ cốc sau đó, lại lấy ra một cái ngọc bài đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Đây là của ta ghi khắc lệnh bài, sau này tại Tiểu Lăng Tiêu Tông có gì cần nói, có thể mượn cái này lệnh bài. Về phần lũng đất ngươi yêu cầu thay đổi, hoặc là yêu cầu tăng, đều có thể dùng thủ lệnh đi tìm Quang Chí, để cho Quang Chí giúp ngươi liền có thể.

Mạc Vô Kỵ không có đẩy, nhận lấy lệnh bài sau đó lại lấy ra một cái túi đưa cho một bên Hoắc Thanh:

- Hoắc điện chủ, nơi này còn có mấy gạo Thanh Lộ cốc, sẽ đưa cho Hoắc điện chủ, đa tạ Hoắc điện chủ vì chuyện của ta đích thân đến một chuyến.

Hoắc Thanh sắc mặt có chút xấu hổ, bất quá thượng phẩm gạo Thanh Lộ hắn thì không cách nào cự tuyệt.

- Vậy ta liền mặt dày nhận.

Hoắc Thanh thu hồi gạo Thanh Lộ, cũng là lấy ra một quả ngọc bài đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Vô Kỵ, đây là ta chấp pháp điện miễn trách ngọc bài, chỉ cần ngươi không phải là phạm vào đại sự có tổn hại tông môn, cái ngọc bài này ngươi đều có thể dùng. Được rồi, ngươi có thể trồng thượng phẩm gạo Thanh Lộ là đại sự, tuy rằng tông môn không can thiệp ngươi phân phối dư thừa thượng phẩm gạo Thanh Lộ, nhưng ngươi hay là cứ cẩn thận một phần.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng Hoắc Thanh nói ý tứ, đó chính là để cho hắn không nên tùy tiện lại bán gạo Thanh Lộ mà thôi. Lời như vậy hắn coi như nói nhảm, chỉ cần tại trong vòng tông môn quy củ, chính hắn trồng gạo Thanh Lộ hiển nhiên là tự mình xử lý.

Trịnh Xương Ngang rất là thoả mãn Mạc Vô Kỵ biết làm việc, hắn vỗ vỗ Mạc Vô Kỵ nói:

- Ta đi trước, tông chủ sau khi trở về, ta sẽ lại đem chuyện của ngươi bẩm báo cho tông chủ. Còn có...

Dừng một chút, Trịnh Xương Ngang mới lên tiếng:

- Mạc Vô Kỵ ngươi ở đây Tiểu Lăng Tiêu Tông tiền đồ vô lượng, tốt nhất là không nên cùng Tiêu Trì Phong có nhiều dây dưa.

Lần này Mạc Vô Kỵ chỉ là ôm quyền một cái, không trả lời.

Hắn tới nơi này trồng gạo Thanh Lộ là Mi Thiến Thiến giới thiệu, tính tình không thể qua cầu rút ván. Mi Thiến Thiến làm chuyện gì hắn không rõ ràng lắm, hắn chỉ biết là Mi Thiến Thiến đối với mình là có ân.

Thu hoạch thượng phẩm gạo Thanh Lộ là việc nhỏ, trọng yếu hơn là hắn trong lúc vô ý tìm được chính bản thân tâm tình vấn đề. Nếu không, hắn đến bây giờ còn không biết phải làm thế nào đột phá tu vi của mình.

...

Tiểu Lăng Tiêu Thôn buổi tối là an tĩnh nhất, bất chấp ở chỗ này cũng đều là một phần tu sĩ, thế nhưng những tu sĩ này ban ngày chăm gạo Thanh Lộ, buổi tối bình thường giống nhau thật sớm bắt đầu tĩnh toạ nghỉ ngơi. Bọn họ yêu cầu lợi dụng thời gian có hạn, đề thăng thực lực của chính mình.

Duy nhất không có nghỉ ngơi người có lẽ chỉ có Mạc Vô Kỵ, hắn cho mình mặc vào một bộ ẩn nấp hạ phẩm thần giáp, một cái Phong Di liền trực tiếp từ trên mặt đất chữ đinh 79 biến mất.

Đêm không trăng không sao, là lúc thích hợp để giết người phóng hỏa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 957: Ngươi Muốn Chọc Ta Làm Gì

Lúc rạng sáng Tiểu Lăng Tiêu Thôn không có bất kỳ thanh âm gì, tu sĩ tại Tiểu Lăng Tiêu Thôn trồng gạo Thanh Lộ, ban ngày yêu cầu chăm sóc lúa Thanh Lộ, bọn họ trên cơ bản đều là lợi dụng buổi tối thời gian tu luyện, để lợi dụng nơi này nồng nặc Thần Linh Khí, có thể tiến thêm một bước tu vi.

Tuy rằng Tiểu Lăng Tiêu Thôn có tụ linh trận, Thần Linh Khí cũng đủ sung túc, nhưng nơi này là không có tu sĩ bên ngoài vào. Một cái vì nơi này không cho phép bên ngoài tu sĩ tiến đến tu luyện, cái thứ hai nơi này cũng không cho phép tu sĩ phía ngoài ở chỗ này qua đêm.

Duy nhất ngọn đèn vẫn sáng, có lẽ chỉ là Tiểu Lăng Tiêu Thôn Thạch Lâu tầng 6.

thời điểm Mạc Vô Kỵ đi qua Thạch Lâu, thần niệm của hắn thậm chí còn có thể thấy vẻ mặt Quang Chí kích động. Mạc Vô Kỵ không có trực tiếp đi giết Quang Chí, mà là vòng qua Thạch Lâu này, hạ xuống rơi vào bên cạnh Tiểu Lăng Tiêu Thôn hộ trận.

Tiểu Lăng Tiêu Thôn hộ trận cũng là tứ cấp thần trận, cái này hộ trận đồng dạng có công năng cảnh tin. Chỉ cần người có dũng khí mạnh mẽ xông trận, hoặc là có người công kích cái tứ cấp thần trận này, cảnh báo sẽ lập tức xúc động. Một khi cảnh báo xúc động, Tiểu Lăng Tiêu Tông tu sĩ có thể tại trước tiên chạy tới Tiểu Lăng Tiêu Thôn.

Tứ cấp hộ trận đối với Tiểu Lăng Tiêu Thôn mà nói vậy là đủ rồi, bởi vì muốn công phá giải cái hộ trận này, chí ít yêu cầu thần trận sư cấp 4.

Dưới tình hình chung, Tiểu Lăng Tiêu Thôn có thể sản xuất đều là hạ phẩm gạo Thanh Lộ. Hạ phẩm gạo Thanh Lộ tại toàn bộ Thần Lục không tính là cái gì, tại bất kỳ địa phương nào đều có thể mua được.

Thần trận sư cấp 4 trung phẩm gạo Thanh Lộ cũng đủ, người nào sẽ tới nơi này cướp đoạt hạ phẩm gạo Thanh Lộ? Trừ phi cái này thần trận sư cấp 4 là ngu ngốc, nếu không, một cái thần trận sư cấp 4 tuyệt đối sẽ không mạo hiểm đắc tội Tiểu Lăng Tiêu Tông hậu quả, tới nơi này phá giải Tiểu Lăng Tiêu Thôn tứ cấp hộ trận, chỉ là vì một chút hạ phẩm gạo Thanh Lộ.

Mạc Vô Kỵ chính là một thần trận sư cấp 4, cho nên cái hộ trận này đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, căn bản là không tính là cái gì. Hắn chỉ dùng nửa nén hương thời gian, liền tìm được hộ trận trận tâm.

...

Tiểu Lăng Tiêu Thôn tầng đỉnh Thạch Lâu, Quang Chí vẻ mặt khiếp sợ nhìn trước mắt 1 đống nhỏ gạo Thanh Lộ.

Những gạo Thanh Lộ này, có chút thậm chí toàn bộ biến thành màu vàng kim nhạt. Làm một người quanh năm quản lý thanh lộ cốc, Quang Chí há có thể không hiểu biểu thị cái gì?

Nó biểu thị, Mạc Vô Kỵ trồng những gạo Thanh Lộ này, gần tiếp cận cực phẩm thanh lộ cốc.

Phải biết rằng hắn cho Mạc Vô Kỵ chỉ là hạ phẩm thanh lộ cốc mầm giống a, dùng hạ phẩm thanh lộ cốc trồng ra tiếp cận cực phẩm gạo Thanh Lộ, ý vị như thế nào? Quang Chí thế nhưng là biết, cực phẩm thóc thanh lộ, ít nhất phải dùng thượng phẩm thanh lộ cốc làm mầm giống mới có thể trồng đi ra.

Quang Chí kích động đều nắm chặt nắm tay, sau đó hắn cũng có chút bất đắc dĩ buông ra nắm tay. Mạc Vô Kỵ rất là không tán thưởng, nếu mà

không phải là kiêng kỵ thúc thúc hắn, tên này rất có thể sẽ không chịu thua.

Nếu mà tên này thấy rõ tình thế, vì hắn Quang Chí phục vụ nói, vậy hắn Quang Chí...

Quên đi, tên này nhất định phải giết. Mạc Vô Kỵ có thể sử dụng hạ phẩm thanh lộ cốc trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ cốc, điều này nói rõ Mạc Vô Kỵ xác định vững chắc có một bộ biện pháp. Chỉ cần trước lúc hắn giết Mạc Vô Kỵ, đem biện pháp này toàn bộ ép hỏi ra, tương lai người có thể trồng ra thượng phẩm thanh lộ thóc là hắn Quang Chí.

- Gạo Thanh Lộ này có đúng rất tốt hay không?

Một cái thanh âm đột ngột cắt đứt Quang Chí đang đắm chìm trong ảo tưởng thượng phẩm gạo Thanh Lộ, hắn đột ngột ngẩng đầu lên.

Một người mặc áo đen nam tử đang đứng trước mặt của hắn, hiển nhiên lời mới vừa nói chính là của nam tử áo đen.

- Á đù! Ngươi là ai?

Quang Chí theo bản năng lui về phía sau vài bước sau đó, giọng nói trở nên nghiêm nghị:

- Nơi này là Tiểu Lăng Tiêu Tông Tiểu Lăng Tiêu Thôn, ngươi một khi động thủ, Tiểu Lăng Tiêu Tông lập tức liền có thể biết.

- Ta ban ngày mới đưa những thanh lộ thóc này giao cho ngươi, ngươi nhanh như vậy đã quên mất?

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc, hắn dịch dung tới, bất quá thanh âm ngược lại không có thay đổi.

Quang Chí bừng tỉnh hiểu ra:

- Đù! Ngươi là Mạc Vô Kỵ, ngươi cư nhiên có gan tới cái chỗ này, ngươi muốn chết a.

Nghe được người trước mắt là Mạc Vô Kỵ, Quang Chí trong lòng lập tức an định xuống tới.

Nếu như là một người xa lạ, hắn thật là có chút sợ hãi. Mạc Vô Kỵ hắn thật đúng là không sợ, thúc thúc hắn nói với hắn, Mạc Vô Kỵ tối đa bất quá là Dục Thần sơ kỳ mà thôi. Coi như là thúc thúc nhìn lầm rồi, Mạc Vô Kỵ là Dục Thần trung kỳ, hắn cũng không sợ chút nào. Hắn Quang Chí dầu gì, cũng là Dục Thần tầng bảy, Dục Thần hậu kỳ cùng trung kỳ sơ kỳ là một cái khe rãnh to lớn.

Quang Chí tuy rằng trong lòng an định lại, thần niệm của hắn vẫn như cũ quét đi ra ngoài. Mạc Vô Kỵ hắn không sợ, thế nhưng là hắn sợ hãi Mạc Vô Kỵ dẫn người đến a.

Cũng may thần niệm của hắn cũng không có thấy bất luận kẻ nào, điều này làm cho hắn thở phào nhẹ nhõm.

- Nếu tới rồi, liền khỏi đi.

Quang Chí vừa vung tay phải bắt Mạc Vô Kỵ.

Chỉ là hắn vừa mới bước ra một bước, cũng cảm giác được một loại vòng xoáy lĩnh vực cuốn tới, hắn lĩnh vực tại dưới Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực, thật giống như giấy mỏng, trong nháy mắt bị xé mở.

Không tốt, thực lực của Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không phải là Dục Thần sơ kỳ, đây ít nhất là Thiên Thần cảnh giới. Quang Chí hồn phi phách tán, liền muốn bỏ chạy. Rất nhanh hắn liền phát hiện, không gian mình hoàn toàn bị trói buộc lại.

Sau một khắc, Mạc Vô Kỵ bàn tay to đã duỗi tới, trực tiếp bóp ở cổ của hắn đem hắn xách lên như con gà con vậy.

Dục Thần tầng bảy Quang Chí, tại trước mặt Mạc Vô Kỵ Dục Thần tầng bốn, cả năng lực phản kháng cũng không có.

- Ngươi hẳn là muốn cùng tên thúc thúc kia nghĩ biện pháp bẫy ta đúng không, đáng tiếc là, ta sẽ không cho ngươi cơ hội. Còn có những hạt gạo này, vốn chính là của ta, ta ngày hôm nay cũng thu lại.

Mạc Vô Kỵ nói xong, một thanh cuồn cuộn nổi lên hai mươi cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ, đồng thời lại đem giới chỉ Quang Chí cũng lấy đi.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi không có khả năng đụng đến ta, thúc thúc ta...

Quang Chí chỉ nói mấy chữ, cũng cảm giác được cổ của mình căng cứng, sau đó hắn một chữ đều nói không nên lời.

Mạc Vô Kỵ thở dài nói:

- Ngươi nói cần gì chứ, ta chỉ là muốn ở chỗ này an tĩnh một đoạn thời gian liền đi, trêu chọc ngươi? Ngươi muốn tới chọc ta làm gì?

Nói đến hai chữ cuối cùng, Mạc Vô Kỵ thần nguyên tung ra, Quang Chí thức hải trực tiếp vỡ ra, Nguyên Thần còn không có trốn ngoài, Mạc Vô Kỵ đã tung một đoàn hỏa diễm hạ xuống rơi vào trên người Quang Chí.

Chỉ mấy hơi thở, Quang Chí liền hóa thành một đoàn tro bụi, bị Mạc Vô Kỵ duỗi tay vung lên một cái, biến mất vô tung vô ảnh.

Giết chết Quang Chí sau đó, Mạc Vô Kỵ không có trở về ngay, mà là trực tiếp chọn tốt chỗ trận tâm ngoài hộ trận, sau đó thay đổi một vị trí, bắt đầu mãnh liệt oanh kích hộ trận.

Theo Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên đánh vào hộ trận, thanh âm thê lương cảnh tin vang lên.

Toàn bộ Tiểu Lăng Tiêu Thôn đều bị kinh động, thế nhưng cũng không có người lao tới tra xét cái gì. Tại Tiểu Lăng Tiêu Thôn trồng gạo đều là một phần tu sĩ tu vi thấp hoặc là tư chất kém không thể kém. Bọn họ dùng tính mạng của mình ở chỗ này tìm một chút hy vọng, không ai sẽ vì cảnh tin ra đi tìm cái chết.

Mạc Vô Kỵ chỉ tốn gần nửa nén hương thời gian, liền xé ra hộ trận Tiểu Lăng Tiêu Thôn, sau đó một cái Phong Di tiến vào bản thân ruộng lũng chữ đinh số 79.

...

Mạc Vô Kỵ đi rồi không tới nửa nén hương thời gian, mười mấy đạo thân ảnh liền nhanh chóng vọt vào Tiểu Lăng Tiêu Thôn, sau đó hạ xuống rơi vào lầu sáu chỗ Quang Chí ở.

- Quang Chí bị giết, nơi này có khí tức Quang Chí bị đốt cháy.

Nói chuyện là tứ trưởng lão Trịnh Xương Ngang ban ngày mới đến.

- Hẳn là hai mươi cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ này tạo thành, hai mươi cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ này đã bị tiết lộ.

Lại có một người trưởng lão nói.

Chung quanh mấy người đều không nói gì, hiển nhiên mọi người toàn bộ cho rằng người trưởng lão này nói chính xác. Mạc Vô Kỵ trồng ra một lũng thượng phẩm gạo Thanh Lộ, trong thời gian ngắn sớm truyền khắp toàn bộ Tiểu Lăng Tiêu Tông. Vài tên trưởng lão thậm chí đều dự định rồi, chuẩn bị tới ban ngày bái phỏng một cái Mạc Vô Kỵ. Không nghĩ tới trời còn mờ tối, Tiểu Lăng Tiêu Thôn quản sự đã xảy ra chuyện.

- Không tốt, Mạc Vô Kỵ không xảy ra chuyện chứ?

Hoắc Thanh bỗng nhiên nghĩ đến gạo Thanh Lộ này là Mạc Vô Kỵ trồng đi ra, Quang Chí bởi vì hai mươi cân gạo Thanh Lộ bị giết, Mạc Vô Kỵ có thể làm sao không?

Trịnh Xương Ngang lắc đầu:

- Không có, Mạc Vô Kỵ hộ trận là ta bố trí, cảnh tin cũng không có bị xúc động.

Nói nói như vậy, vài tên trưởng lão đã dùng tốc độ nhanh nhất xông về chỗ ở của Mạc Vô Kỵ.

Hộ trận bị xúc động, Mạc Vô Kỵ vẻ mặt mờ mịt mở ra hộ trận, khi hắn thấy Hoắc Thanh cùng Trịnh Xương Ngang, còn có vài trưởng lão không nhận biết thì, kinh dị thi lễ hỏi:

- Hoắc điện chủ, Trịnh trưởng lão, các ngươi đây là...

Trịnh Xương Ngang khoát tay chặn lại nói:

- Không có chuyện gì, sau này ngươi nhất định phải nhớ kỹ, một khi hộ trận bị công kích, lập tức liền phát động cảnh tin.

Mạc Vô Kỵ vẫn là vẻ mặt mờ mịt, hắn vẫn còn là ôm quyền biểu thị nghe rõ Trịnh trưởng lão nói.

- Đi, chúng ta lại đi Quang Chí gian phòng kiểm tra xem.

Nhắc nhở xong Mạc Vô Kỵ sau đó, Trịnh Xương Ngang nói lần nữa.

Một đám người lại hạ xuống rơi vào Quang Chí gian phòng, Quang Đình cùng tại bên người mọi người rốt cục nhịn không được nói:

- Quang Chí chỉ có hai mươi cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ liền đưa tới họa sát thân, Mạc Vô Kỵ trồng một lũng gạo Thanh Lộ, vì sao không có việc gì?

Trịnh Xương Ngang nhìn thoáng qua Quang Đình, nhàn nhạt nói:

- Quang Đình, ta hiểu tâm tình của ngươi. Quang Chí trên người có hai mươi cân gạo Thanh Lộ bị tiết lộ ra ngoài, cho nên đưa tới họa sát thân. Từ một phương diện này nói, ta và ngươi đều là người hiềm nghi,

bởi vì chúng ta mới biết được chuyện này. Mà Mạc Vô Kỵ trồng ra một lũng thượng phẩm gạo Thanh Lộ, lại có mấy người biết. Huống hồ ta khẳng định trên người Mạc Vô Kỵ không có bao nhiêu thượng phẩm gạo Thanh Lộ.

Mạc Vô Kỵ tổng cộng liền trồng một lũng đất, dù cho một lũng đất toàn bộ là thượng phẩm gạo Thanh Lộ, có thể thu hoạch bao nhiêu? Căn cứ sự điều tra của ta, trước hắn giao dịch hai mươi lăm cân cho tông môn đệ tử, sau đó lại giao nộp hai mươi cân cho Quang Chí, ta cùng Hoắc điện chủ cũng vậy từ hắn nơi đó chiếm được vài cân. Tính như vậy, đã hơn năm mươi cân. Quang Đình, ngươi cho rằng một lũng đất tối đa có thể sản xuất bao nhiêu gạo Thanh Lộ?

Một người trưởng lão khác cũng vậy phụ họa nói:

- Ta đồng ý Trịnh trưởng lão nói, người tới coi như là biết Mạc Vô Kỵ có gạo Thanh Lộ, cũng sẽ không động Mạc Vô Kỵ. Đệ nhất hắn xúc động cảnh tin, từ trong tay Quang Chí cướp đi hai mươi cân gạo Thanh Lộ sau đó, hắn là không kịp đi động tới Mạc Vô Kỵ hộ trận. Thứ hai hắn vậy cũng đoán được, Mạc Vô Kỵ trên người coi như là có, cũng không có bao nhiêu gạo Thanh Lộ.

Quang Đình cũng là trong lòng xẹt qua một đạo thiểm điện, hắn nhớ lại lúc trước Quang Chí nói với hắn nói, Quang Chí hoài nghi Mạc Vô Kỵ một lũng đất gạo Thanh Lộ sản lượng rất kinh người, kinh người đến tình cảnh Quang Chí đều không thể tin được, chẳng qua là lúc đó hắn cũng không có để ý mà thôi. Bây giờ nghĩ lại tình cảnh Quang Chí đều không thể tin được, là bao nhiêu? Nếu mà một lũng đất của Mạc Vô Kỵ sản lượng gạo Thanh Lộ thực sự vượt qua xa năm mươi cân thì sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 958: Tông Chủ Tây Lăng Nho

Quang Chí chết thì chết, nếu mà Mạc Vô Kỵ thật có thể mỗi một lũng ruộng trồng ra vượt qua xa năm mươi cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ, trên người Mạc Vô Kỵ hắn là thật sự có bí mật. Gạo Thanh Lộ loại vật này không cách nào ép buộc người khác trồng, thế nhưng hắn có thể bắt Mạc Vô Kỵ giao ra thủ đoạn trồng gạo Thanh Lộ a.

Về phần Quang Chí có đúng hay không do Mạc Vô Kỵ giết chết, Quang Đình căn bản cũng không có nghĩ tới. Bất chấp Mạc Vô Kỵ rất có động cơ giết Quang chí, thế nhưng là có động cơ cũng phải có năng lực mới đúng là a. Dù cho Mạc Vô Kỵ chính mình nói hắn giết Quang Chí, Quang Đình cũng vậy sẽ không tin tưởng.

- Ai, xem ra chúng ta Tiểu Lăng Tiêu Tông hộ trận yêu cầu một lần nữa bố trí, tứ cấp hộ trận hiển nhiên thiếu. Chờ tông chủ sau khi trở về, chúng ta hắn là tìm thần trận vương bố trí cấp năm hộ trận.

Trịnh Xương Ngang thở dài.

Mấy người còn lại đều là gật đầu, cho rằng Trịnh Xương Ngang nói rất đúng

Hoắc Thanh nhìn lướt qua bên cạnh không yên lòng Quang Đình, giọng nói hơi lộ ra nghiêm nghị:

- Quang Đình, chuyện Quang Chí bị giết liền giao cho ngươi đi điều tra. Nhất định phải trong thời gian ngắn nhất, tìm được là ai làm. Ta Tiểu Lăng Tiêu Tông không đi đối phó người khác, cũng không phải là người nào đều có thể khi dễ đến ta Tiểu Lăng Tiêu Tông.

- Hoắc điện chủ nói không sai, ta Tiểu Lăng Tiêu Tông cũng vậy không phải là người nào đều có thể khi dễ tới.

Đang khi nói chuyện, một người nam tử tu sĩ mặc màu rám nắng bào, lộ ra rất là gầy đi đến.

Mọi người thấy thấy tên nam tử này tiến đến, toàn bộ đều là ôm quyền ân cần thăm hỏi:

- Ra mắt tông chủ.

- Ta tại biết ta Tiểu Lăng Tiêu Tông có một người tài ba có thể trồng thượng phẩm gạo Thanh Lộ sau đó, ta lập tức liền chạy về, không nghĩ tới vẫn là xảy ra sự tình.

nam tử gầy gò đối với mọi người gật đầu, giọng nói có chút trầm thấp.

Hắn chính là Tiểu Lăng Tiêu Tông tông chủ Tây Lăng Nho, cũng là cường giả Tiểu Lăng Tiêu Tông thực lực mạnh nhất, Thần Vương tầng bốn.

- chuyện giữa Quang Chí cùng Mạc Vô Kỵ, ta cũng nghe nói, người này chết không có gì đáng tiếc. Coi như là không chết, ta trở về cũng là phải giết hắn không thể nghi ngờ. Mạc Vô Kỵ có chuyện gì?

Tây Lăng Nho nói chuyện gọn gàng dứt khoát, không có nửa điểm cứu vãn đường sống.

- Mạc Vô Kỵ không có việc gì, chúng ta vừa mới nhìn qua.

Trịnh Xương Ngang nhanh chóng đáp, hắn biết tông chủ sẽ phải đối với Mạc Vô Kỵ vừa ý, không nghĩ tới sẽ nhìn trúng như vậy.

- Tông chủ, ta lập tức đi ngay gọi Mạc Vô Kỵ đến.

Một bên Hoắc Thanh phía sau nổi lên một đạo mồ hôi lạnh, hắn quanh năm tại điện chủ vị trí, há có thể không hiểu tông chủ nói ý tứ? Đây là đối với hắn không hài lòng.

Tây Lăng Nho ánh mắt quét mọi người một cái, lúc này mới nhàn nhạt nói:

- Ta rất muốn nói là, mọi người quá mức tùy tiện đối với Mạc Vô Kỵ, người có thể trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ. Chẳng những để cho Mạc Vô Kỵ cúi đầu hướng Quang Chí, thậm chí còn để cho hắn ở vào nguy hiểm như vậy.

Nói đến đây, Tây Lăng Nho giọng nói chuyển lệ:

- Chúng ta Thần Lục so với Thần vực cường đại hơn, là cường đại tại địa vực hay là cường đại tại tư nguyên thiên địa thần linh khí? Những thứ này đều không phải, mà là bởi vì chúng ta Thần Lục có gạo Thanh Lộ, có thể cho càng nhiều tu sĩ bước vào đẳng cấp cao hơn. Mạc Vô Kỵ từ đâu tới đây ta không rõ ràng lắm, thế nhưng hắn có thể trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, đây đối với ta Tiểu Lăng Tiêu Tông mà nói, chính là quý giá tài phú lớn nhất. Nhưng mà các ngươi đối đãi Mạc Vô Kỵ, quá mức tùy tiện.

Hoắc Thanh, ngươi không phải đi gọi Mạc Vô Kỵ đến, mà là chúng ta đi qua. Còn ngươi nữa ban ngày đối với Mạc Vô Kỵ chuyện này xử lý rất là kém cỏi, lại còn muốn bức bách Mạc Vô Kỵ phải giúp Quang Chí giải vây. Ta Tiểu Lăng Tiêu Tông nếu mà đều tiếp tục như vậy, còn nói thế nào đi lên Thần Lục?

- Hoắc Thanh biết tội.

Hoắc Thanh tuy rằng giết chóc rất nặng, thế nhưng là tại trước mặt tông chủ Tây Lăng Nho, hắn là nửa điểm cũng không dám lỗ mãng.

Tây Lăng Nho giọng nói hòa hoãn một phần, nói với Hoắc Thanh:

- Chấp pháp điện những thứ ngổn ngang kia sự tình ta đều biết, cho ngươi một đoạn thời gian trọng chỉnh chấp pháp điện, lại đem các sự tình bát nháo toàn bộ chém rơi.

- Dà.

Phía sau Hoắc Thanh hoàn toàn mồ hôi lạnh phun ra, thì ra mình làm một phần việc mờ ám tông chủ toàn bộ rõ ràng, chỉ là tông chủ không có nói qua mà thôi, liền nhìn hắn tự giác hay không.

Tây Lăng Nho lúc này mới quay đầu nói với Quang Đình:

- Ngươi lập tức đi tông môn vùng khác phụ trách thương sự, sự tình tông môn sau này ngươi không cần nhúng tay. Về phần Quang Chí bị giết, tuy nói hắn là gieo gió gặt bão, tông môn vẫn là phái người điều tra.

- Dà.

Quang Đình trong lòng lạnh một đoạn, hắn biết mình triệt để không có có hi vọng trở lại chấp pháp điện. Bị phạt tới vùng khác kinh doanh thương sự, trừ phi tông môn đại sự, hắn trên cơ bản chẳng khác nào bị đuổi ra ngoài.

- Thạch trưởng lão, Trịnh trưởng lão cùng đi với ta thấy Mạc Vô Kỵ, Hoắc điện chủ cùng Mẫn trưởng lão các ngươi dẫn người lập tức phụ trách điều tra chuyện Quang Chí bị giết.

Tây Lăng Nho lúc này đã quyết định.

...

Mạc Vô Kỵ đang suy nghĩ lấy chuyện này hắn là có điều tra tới trên đầu mình không, hộ trận lần nữa bị xúc động, điều này làm cho hắn có chút bận tâm đến. Theo lý thuyết hắn làm đủ cẩn thận, Trịnh trưởng lão này thế nào còn muốn đi qua?

Mở ra hộ trận sau đó, Mạc Vô Kỵ không có thấy Hoắc Thanh, trong lòng hơi thở phào nhẹ nhõm. Hoắc Thanh chưa có tới, đã nói lên hắn không có việc gì.

- Mạc Vô Kỵ, đây là ta tông chủ Tiểu Lăng Tiêu Tông.

Thấy Mạc Vô Kỵ sau đó, Trịnh Xương Ngang trước tiên liền nói với Mạc Vô Kỵ.

Không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, Tây Lăng Nho liền vừa cười vừa nói:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi tuy rằng còn không có gia nhập ta Tiểu Lăng Tiêu Tông, thế nhưng ở trong mắt ta, ngươi chính là một thành viên chúng ta Tiểu Lăng Tiêu Tông. Chỉ cần ngươi nguyện ý, ngươi bây giờ liền có thể trở thành ta Tiểu Lăng Tiêu Tông trưởng lão. Ta gọi Tây Lăng Nho, hiện là Tiểu Lăng Tiêu Tông tông chủ. Trước bởi vì tại bên trong Thần Lục làm việc, biết được tin tức của ngươi sau đó, trở về chậm chút.Nghe nói như thế, trong lòng Mạc Vô Kỵ là thất kinh. Trước tại Thiên Phàm Tông thời điểm, hắn cũng cảm giác tông chủ rất bình dị gần gũi. Hiện tại Tây Lăng Nho này so với Thiên Phàm Tông tông chủ Sư Túc nói chuyện càng là ấm áp, quả thực xem hắn như cùng cấp bậc tồn tại mà đối thoại.

- Kẻ nông dân Mạc Vô Kỵ ra mắt tông chủ.

Tây Lăng Nho khách khí, Mạc Vô Kỵ cũng không dám tùy tiện khách khí với hắn.

Tây Lăng Nho khoát tay chặn lại nói:

- Trước lời nói của ta, ngươi cảm thấy thế nào?

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có nghĩ tới trở thành người của Tiểu Lăng Tiêu Tông, hắn nhanh chóng nói:

- Đa tạ tông chủ ưu ái, chỉ là ta yêu thích lớn nhất chính là trồng gạo Thanh Lộ. Cho nên đối với chuyện khác ta không có hứng thú, cũng vậy

không có hứng thú đi tông môn trở thành trưởng lão. Ta hết thảy thời gian, đều có thể dùng tại nghiên cứu gạo Thanh Lộ trồng cùng tu luyện.

Tây Lăng Nho trong mắt thất vọng lóe lên rồi biến mất, liền nói theo:

- Vô Kỵ, năng lực của ngươi phi thường bất phàm. Ta lo lắng tin tức của ngươi truyền đi sau đó, sẽ khiến một số người gây bất lợi cho ngươi...

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc nói:

- Ta có thể trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ là bởi vì ta có một loại trời sinh nhận biết, biết lúc nào nên bón phân cho gạo Thanh Lộ cùng tăng Thần Linh Khí, lúc nào yêu cầu làm cho một gốc cây lúa non Thanh Lộ dời trồng địa phương. Những thứ này năng lực là bẩm sinh tới, coi như là gây bất lợi cho ta, cũng vô dụng a.

- Lúa non Thanh Lộ còn phải dời trồng?

Tây Lăng Nho kinh ngạc hỏi.

Mạc Vô Kỵ cực kỳ chăm chú đáp:

- Đúng vậy, chỉ là cái gì thời điểm dời trồng, cây nào yêu cầu dời trồng, là có ý tứ, ta cũng vậy chỉ dựa vào trực giác.

- Thì ra là thế, thảo nào...

Tây Lăng Nho thở dài, hắn không có hoài nghi Mạc Vô Kỵ nói, bởi vì Mạc Vô Kỵ loại thuyết pháp này là có đạo lý.

Thoáng dừng một chút, Tây Lăng Nho liền tiếp tục nói:

- Vô Kỵ, ta sẽ mời cấp năm thần trận vương một lần nữa bố trí Tiểu Lăng Tiêu Thôn hộ trận. Đồng thời còn sẽ cho thêm một cái thần linh mạch, lại phái một cái trưởng lão tọa trấn nơi này. Ngươi có bất cứ chuyện gì, đều có thể trực tiếp tìm trưởng lão đi ra hỗ trợ.

- Đa tạ tông chủ.

Mạc Vô Kỵ nghe được Tiểu Lăng Tiêu Tông tông chủ đối với thượng phẩm gạo Thanh Lộ coi trọng như vậy, ngược lại cảm thấy những thứ này biện pháp cũng vậy không phải là không có tác dụng. Vì an toàn của mình, trong khoảng thời gian ngắn, hắn vẫn còn là ở tại chỗ này cho thỏa đáng.

- Mạc đại sư, ngươi có thể trồng ra một lũng thượng phẩm gạo Thanh Lộ, có thể hay không trồng ra càng nhiều hơn thượng phẩm gạo Thanh Lộ a?

Thạch trưởng lão đi theo tông chủ, càng là trực tiếp xưng hô Mạc Vô Kỵ là đại sư.

Hắn hiển nhiên rõ ràng tông chủ đối với trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ Mạc Vô Kỵ bao nhiêu coi trọng, lúc này cùng Mạc Vô Kỵ làm tốt quan hệ, tuyệt đối không sai được.

- Vị này chính là ta Tiểu Lăng Tiêu Tông trưởng lão thứ năm Thạch Dịch.

Trịnh Xương Ngang và Mạc Vô Kỵ sớm quen thuộc lại giới thiệu.

Mạc Vô Kỵ lộ ra có chút lúng túng nói:

- Ra mắt Thạch trưởng lão, ta bây giờ năng lực, một lũng đất đã là quá sức. Càng nhiều hơn đất cho ta, năng lực của ta cũng không cách nào trồng ra đến.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hắn tới nơi này nhưng không hoàn toàn là vì trồng gạo Thanh Lộ, hắn là muốn tăng lên chính bản thân tu vi.

Tây Lăng Nho khoát tay chặn lại:

- Cứ dựa theo Vô Kỵ ý nghĩ sao?, có thể thỏa mãn Vô Kỵ thì tận lực thỏa mãn. Vô Kỵ, ngươi tạm thời không cần phải gấp gáp cống hiến

thượng phẩm gạo Thanh Lộ cho tông môn, ngươi có thể lại đem thời gian toàn bộ phóng đang nghiên cứu cực phẩm gạo Thanh Lộ, một khi trồng ra cực phẩm gạo Thanh Lộ, nhất định phải trước tiên nói cho ta biết.

- Đệ tử ghi nhớ.

Mạc Vô Kỵ lòng nói cái này tông chủ người thật đúng là đại khí.

- Ngươi cũng sớm nghỉ ngơi một chút đi, ta sẽ căn dặn đi xuống, không có ngươi cho phép, bất luận kẻ nào cũng không thể gặp ngươi.

Tây Lăng Nho trực tiếp một câu nói định ra địa vị của Mạc Vô Kỵ.

...

Sự thực quả nhiên cùng Tây Lăng Nho tông chủ nói như vậy, Mạc Vô Kỵ chỗ ở một lũng đất trở nên cực kỳ thanh tịnh. Coi như là trưởng lão muốn gặp hắn, cũng phải liên hệ trước. Về phần mấy người trước đây gặp hắn, như Ứng Thục Thư đám người, không như trước nữa, tùy tùy tiện tiện liền rơi vào trên địa bàn của hắn.

Nửa tháng sau, Mạc Vô Kỵ mới hiểu được Tây Lăng Nho tông chủ nói thêm một cái thần linh mạch là có ý gì. Này một cái thần linh mạch trực tiếp thêm tới phía dưới lũng đất 79 của hắn, chẳng khác nào với là cho hắn Mạc Vô Kỵ chuyên dụng. Nồng nặc vô cùng Thần Linh Khí chảy ngược đi lên, Mạc Vô Kỵ liền biết, đây nhất định là một cái cực phẩm thần linh mạch.

Trong hoàn cảnh này, nếu như mình không nỗ lực tu luyện, vậy thì có lỗi với chính mình a.

Mạc Vô Kỵ lại trồng lũng gạo Thanh Lộ tiếp theo sau đó, một bên chiếu cố gạo Thanh Lộ, một bên chuyên tâm tu luyện.

Lần này Mạc Vô Kỵ không có dùng Ức Niên Tiên Mộc Tủy, hắn dùng chính là thượng phẩm gạo Thanh Lộ mầm giống, lựa chọn phẩm

tương tương đối khá Ngũ Diệp Thảo chiết cây.

Tụ linh trận bàn hắn là không cần, phía dưới này đã có một cái cực phẩm thần linh mạch. Hắn đối với những gạo Thanh Lộ này hòa dời trồng số lần ngược lại so với trước càng thường xuyên.

Chỉ cần có bất luận cái gì thuộc tính sai lầm, hắn đều có thể lại đem một gốc cây gạo Thanh Lộ dời trồng đi, sau đó bố trí đan cái tụ nguyên pháp trận. Tây Lăng Nho đối tốt với hắn, giúp Tây Lăng Nho trồng ra cực phẩm gạo Thanh Lộ Mạc Vô Kỵ cảm thấy cũng là phải.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 959: Chủ Tông Người Đâu Tới

Lúc ban đầu, còn có một vài trưởng lão cùng người có danh vọng của tông môn qua bái phỏng Mạc Vô Kỵ. Chỉ là Mạc Vô Kỵ thái độ cũng không phải rất nhiệt tình, cộng thêm hiện tại Mạc Vô Kỵ cũng không có thượng phẩm gạo Thanh Lộ, người tới bái phỏng Mạc Vô Kỵ liền càng ngày càng ít, mọi người hiểu rõ Mạc Vô Kỵ tuy rằng trồng gạo Thanh Lộ rất lợi hại, nhưng cũng không phải là một người thích náo nhiệt.

Đồng thời tại dưới tông chủ Tiểu Lăng Tiêu Tông Tây Lăng Nho áp chế, Mạc Vô Kỵ có thể trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, chỉ là tại tông môn thượng tầng truyền lưu, cũng không có truyền ra khỏi tông môn.

Mạc Vô Kỵ cũng hoàn toàn an tĩnh lại, đối với gạo Thanh Lộ không ngừng di trồng, Mạc Vô Kỵ cũng phát hiện bất đồng tình huống. Có bộ phận lúa non Thanh Lộ vô luận như thế nào nhổ trồng, đều thì không cách nào để cho Ngũ Hành hoàn toàn cân đối.

Vì cái này nguyên nhân, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể lại đem bộ phận này gạo Thanh Lộ Ngũ Hành không có khả năng cân đối dời đến một chỗ, lại đem những lúa non Thanh Lộ Ngũ Hành đó triệt để cân đối dời đến một chỗ.

Cực phẩm thần linh mạch tác dụng lúc này cũng hoàn toàn thể hiện ra ngoài, dưới nồng nặc Thần Linh Khí, gạo Thanh Lộ mọc càng ngày càng tươi tốt. Dù còn không có thành thục, mỗi một gốc cây lúa non Thanh Lộ đều treo đầy nhánh lúa thật dài.

Tại bắt đầu trồng gạo Thanh Lộ sau đó, Mạc Vô Kỵ tu vi liền không còn có nhất thời chậm lại qua. Về phần tài nguyên tu luyện, dưới chân của hắn thì có một cái cực phẩm thần linh mạch, cộng thêm Mạc Vô Kỵ tình cờ cũng nấu một phần thượng phẩm cơm Thanh Lộ, lúc này hắn hấp thu Thần Linh Khí cường độ là phi thường kinh người.

May là nơi này là Tiểu Lăng Tiêu Thôn, bên ngoài còn có tông chủ Tây Lăng Nho mời cấp năm thần trận vương bố trí cấp năm hộ trận, nếu không, bên ngoài Mạc Vô Kỵ cái này cấp 4 hộ trận, thần niệm liền có thể quét Thần Linh Khí như vòng xoáy bình thường vậy.

Tại Tiểu Lăng Tiêu Thôn đóng ở trưởng lão chính là Thạch Dịch trưởng lão, đối với Mạc Vô Kỵ chỗ khu vực Thần Linh Khí hình dạng vòng xoáy, Thạch Dịch trưởng lão là thấy nhưng không thể trách. Nếu như không có loại này dị dạng, Mạc Vô Kỵ làm sao có thể trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ?

Điều kiện tu luyện tốt như vậy, cộng thêm tâm tình không trở ngại. Ngắn ngủn thời gian mấy tháng, Mạc Vô Kỵ tu vi liền từ Dục Thần tầng bốn bước vào Dục Thần tầng năm. Chẳng những là tu vi của hắn tới rồi Dục Thần tầng năm, Đại Hoang cũng bước vào Dục Thần tầng năm, ngay cả Súy Oa cũng vậy tới rồi Dục Thần tầng ba đỉnh phong.

Mà hắn lứa thứ hai gạo Thanh Lộ cũng vậy tới thời điểm thu hoạch.

Khi từng viên một tinh khiết màu vàng gạo bị Mạc Vô Kỵ thu lại, hắn liền biết mình lứa thứ hai gạo Thanh Lộ đã thu hoạch được cực phẩm hạt thóc.

Về phần những Ngũ Hành đó không cách nào cân đối thanh lộ hòa, cùng Mạc Vô Kỵ dự liệu giống y hệt nhau, thu lại toàn bộ là thượng phẩm thanh lộ cốc.

Trồng 2 lứa gạo Thanh Lộ, Mạc Vô Kỵ đã từ trong đó tìm được một phần kinh nghiệm. Muốn hắn lại dùng cực phẩm gạo Thanh Lộ cốc đi trồng thứ ba tra, gạo Thanh Lộ của hắn sẽ tốt hơn. Đây là tại trong quá

trình trồng, lại bỏ đi đám hạt giống kém, coi như là khôn sống mống chết.

Ngoài ra, Mạc Vô Kỵ cũng vậy hiểu vì sao cực phẩm gạo Thanh Lộ trồng không được. Đổi thành hắn có Linh Căn, hắn cũng giống vậy trồng không được cực phẩm gạo Thanh Lộ.

Người có linh căn có mấy ai có thể như hắn, bắt lúa non Thanh Lộ là có thể cảm ứng được một gốc cây lúa non Thanh Lộ Ngũ Hành thiếu khuyết cái gì? Nếu không cách nào cảm ứng được, vậy cũng chớ nói sự tình trồng ra cực phẩm gạo Thanh Lộ.

Về phần chân chính không có Linh Căn người phàm, càng là không ai có thể cùng hắn như vậy cảm ứng Ngũ Hành.

Những thứ này đều là kinh nghiệm Mạc Vô Kỵ tại trồng hai lứa gạo Thanh Lộ, hơn nữa Mạc Vô Kỵ còn hoài nghi gạo Thanh Lộ tại bên trên cực phẩm còn có một loại, đó chính là thiên địa các hệ bản nguyên đều đầy đủ hết gạo Thanh Lộ. Chỉ là dùng năng lực hiện tại của hắn còn không cách nào trồng đi ra.

chỉ là Mạc Vô Kỵ ở trên gạo Thanh Lộ cảm ngộ, theo trồng gạo Thanh Lộ sau đó, Mạc Vô Kỵ tâm tình lên cao, hắn còn mơ mơ hồ hồ cảm ngộ đến một loại thế giới Đạo tắc khác, đó chính là Bất Hủ Giới của hắn có vấn đề. Vấn đề này không phải là bởi vì hắn Bất Hủ Giới bây giờ còn chưa có tề tựu Ngũ Hành bản nguyên châu, mà là bởi vì cái khác.

Trong mơ hồ, vấn đề này còn chế ước hắn tương lai đứng yên cao độ. Nếu mà không giải quyết vấn đề này, thành tựu của hắn có lẽ chính là cao hơn so với Thần Vương chút một chút mà thôi.

Đáng tiếc là, hắn trồng gạo Thanh Lộ thời gian quá ngắn, còn không cách nào hoàn toàn cảm ngộ đến bản thân Bất Hủ Giới rốt cuộc là vấn đề gì.

lứa thứ hai gạo Thanh Lộ cốc, Mạc Vô Kỵ thu hoạch một trăm sáu mươi cân. Trong đó cực phẩm gạo Thanh Lộ cốc chín mươi cân, thượng phẩm gạo Thanh Lộ cốc bảy mươi cân, không có trung phẩm và hạ phẩm.

Chín mươi cân cực phẩm gạo Thanh Lộ cốc bị Mạc Vô Kỵ dùng cấm chế che lại, để đặt ở tại bên trong Bất Hủ Giới. Mà bảy mươi cân thượng phẩm thanh lộ cốc, Mạc Vô Kỵ dự định đưa cái hai mươi cân cho Tiểu Lăng Tiêu Tông tông chủ Tây Lăng Nho. Về phần cực phẩm gạo Thanh Lộ cốc, hiện tại Mạc Vô Kỵ tuy rằng trồng ra rồi, hắn cảm thấy còn chưa phải là thời điểm đưa cho Tây Lăng Nho.

Mạc Vô Kỵ lứa thứ hai gạo Thanh Lộ vừa ra đến, Tiểu Lăng Tiêu Tông cao tầng hầu như đều biết, đều bắt đầu truyền đạt tin tức cầu kiến.

Đối với những người này yêu cầu, Mạc Vô Kỵ cũng không có cự tuyệt, hắn trực tiếp đưa ra việc dùng Thần linh thảo trao đổi thượng phẩm gạo Thanh Lộ, trao đổi đơn vị cũng đổi thành hai. Hắn có thể bán ra gạo Thanh Lộ bất quá mấy chục cân mà thôi, muốn cùng trước như nhau đều luận cân bán ra, không cần ba ngày, hắn điểm ấy gạo Thanh Lộ liền chia xong.

Thượng phẩm gạo Thanh Lộ đoạt tay, ở phía sau hoàn toàn thể hiện ra ngoài.

Một gốc cây các loại các dạng Thần linh thảo đc đưa đến Mạc Vô Kỵ nơi này, cộng thêm trên người Mạc Vô Kỵ vốn có Thần linh thảo. Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục trồng lứa thứ ba gạo Thanh Lộ, mà là lựa chọn học tập luyện đan.

Hắn tiến độ cực nhanh như vậy, trừ Bất Hủ Phàm Nhân Quyết cùng một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc ra, còn có là vì hắn tinh thông đan đạo. Hiện tại hắn Dục Thần tầng năm, trình độ đan đạo nhất định phải mau chóng tăng lên.

Đã có thanh y thần đan vương truyền thừa ngọc giản, cộng thêm Mạc Vô Kỵ chính bản thân đối với đan đạo hiểu, trình độ luyện đan của hắn tiến bộ phi thường lớn.

Chỉ ba ngày, hắn liền có thể dễ dàng luyện chế ra nhất phẩm thần đan. Nửa tháng trôi qua sau đó, hắn đã có thể luyện chế ra nhị phẩm thần đan, khi một tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ đã một cái tam phẩm thần đan sư.

Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, Tây Lăng Nho vẫn cũng không đến.

Tây Lăng Nho đối tốt với hắn, chẳng những cho hắn chôn một cái cực phẩm thần linh mạch, còn phái một người trưởng lão cấp bậc cường giả ở chỗ này coi chừng. Nói là coi chừng Tiểu Lăng Tiêu Thôn, trên thực tế Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, kỳ thực liền là bảo vệ hoặc là theo dõi hắn Mạc Vô Kỵ mà thôi.

Theo Mạc Vô Kỵ, Tây Lăng Nho làm những thứ này, điều kiện tiên quyết đều là gạo Thanh Lộ. Theo lý thuyết hắn trồng đi ra rồi lứa thứ hai gạo Thanh Lộ sau đó, Tây Lăng Nho hắn là chủ động đến mới đúng là. Hiện tại đều đi qua hơn một tháng, hắn còn không có thấy Tây Lăng Nho bóng dáng.

...

Trên thực tế Tây Lăng Nho sớm liền muốn đi Mạc Vô Kỵ nơi đó, đáng tiếc là hắn vẫn phân thân không ra. Bởi vì Tiểu Lăng Tiêu Tông gần nhất nhiều hơn một món chuyện trọng yếu, Lăng Tiêu Thần Tông không biết bao nhiêu năm không để ý tới đáp lại qua Tiểu Lăng Tiêu Tông phái người tới rồi.

Tới hai người là một nam một nữ, nghe nói còn là nhân vật trọng yếu của Lăng Tiêu Thần Tông. Nam tử gọi Xích Khôn, thân hình cao lớn, Thế Giới Thần tầng bốn tu vi. Nữ tử chỉ có Thiên Thần tầng bảy, luôn mang theo một cái cái khăn che mặt, không nói câu nào. Tây Lăng Nho cũng chỉ biết là nàng là tông môn đệ tử chân truyền, tên là Du Xúc.

Tiểu Lăng Tiêu Tông vẫn dùng tự cho là tông môn phụ thuộc Thượng Thần Địa Lăng Tiêu Thần Tông, nhưng người ta Lăng Tiêu Thần Tông căn bản cũng không để ý tới Tiểu Lăng Tiêu Tông, cho nên Tiểu Lăng Tiêu Tông cũng là cạo sạch đầu gánh một đầu nhiệt. Hiện tại Lăng Tiêu Thần Tông để cho Tiểu Lăng Tiêu Tông chờ đợi không dứt cư nhiên phái người tới Tiểu Lăng Tiêu Tông, điều này làm cho Tiểu Lăng Tiêu Tông trên dưới đều là mừng rỡ như điên.

Dù cho tới hai người thực lực đều xa xa không bằng Tây Lăng Nho, Tiểu Lăng Tiêu Tông tông chủ Tây Lăng Nho vẫn là bỏ xuống mọi chuyện, cả ngày phụng bồi hai gã đến Tiểu Lăng Tiêu Tông sứ giả tại toàn bộ Hạ Thần Vực đi dạo.

Đáng tiếc là, hai gã sứ giả cũng không nói tới nơi này là chuyện gì, cũng không nói muốn đến giúp đỡ Tiểu Lăng Tiêu Tông. Chỉ là để cho Tây Lăng Nho phụng bồi tại toàn bộ Hạ Thần Vực không mục đích gì loạn đi dạo, vô luận Tây Lăng Nho hỏi làm sao, người ta chính là không tiết lộ, hắn cũng vậy hết cách, chỉ có thể mỗi ngày phụng bồi hai sứ giả này đến từ Lăng Tiêu Thần Tông đi dạo các đại tông môn, đi dạo các phường thị cùng thương lâu.

Cũng may Tiểu Lăng Tiêu Tông tại toàn bộ Hạ Thần Vực là đỉnh cấp tông môn, cộng thêm làm bạn chính là Lăng Tiêu Thần Tông sứ giả, cho nên vô luận bọn họ tới đâu, đều sẽ đc nhiệt liệt hoan nghênh.

Hơn một tháng qua, Tây Lăng Nho cũng vậy mơ hồ cảm giác được mục đích hai sứ giả, bọn họ tựa hồ đối với gạo Thanh Lộ cảm thấy hứng thú vô cùng. Bất luận cái gì có thể trồng ra trung phẩm gạo Thanh Lộ tông môn hoặc là thế lực, đều có thể bị hỏi mấy lần.

Tại biết Lăng Tiêu Thần Tông là vì trồng gạo Thanh Lộ người đến Hạ Thần Vực sau đó, Tây Lăng Nho hoàn toàn đã không còn tâm tư hỏi lại.

Tiểu Lăng Tiêu Tông Mạc Vô Kỵ, hắn càng là không muốn đưa ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ có thể trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, tại dưới sự ủng hộ lực mạnh của hắn, nói không chừng tương lai cả cực phẩm gạo Thanh Lộ đều có thể trồng đi ra.

Người tài giỏi như thế, coi như là Lăng Tiêu Thần Tông đến, hắn cũng không muốn đưa đi.

Đến Tiểu Thần Lục bốn tháng sau đó, hai gã Lăng Tiêu Thần Tông sứ giả rốt cục không đi dạo chung quanh nữa, đi theo Tây Lăng Nho về tới Tiểu Lăng Tiêu Tông.

- Tây tông chủ, ngươi vậy cũng mơ hồ biết mục đích chúng ta tới. Trước chúng ta không có nói cho ngươi biết, là không muốn cho ngươi nghĩ quá nhiều. Chúng ta lần này tới Hạ Thần Địa, ngoại trừ thuận tiện xem Tiểu Lăng Tiêu Tông ra, nhiệm vụ trọng yếu hơn là tìm ra tay cừ khôi trồng gạo Thanh Lộ mang về Lăng Tiêu Thần Tông.

Trở lại Tiểu Lăng Tiêu Tông sau đó, Xích Khôn đi thẳng vào vấn đề biểu lộ ý tứ.

Tây Lăng Nho biểu hiện phi thường đại độ:

- Tiểu Lăng Tiêu Tông tại Hạ Thần Địa qua nhiều năm như vậy, coi như là tích lũy một phần danh tiếng. Chỉ cần chủ tông môn yêu cầu, ta Tây Lăng Nho nhất định toàn lực đi trợ giúp.

Xích Khôn gật đầu:

- Lần này ta nhìn trúng hai người, một là Thanh Y Thương Lâu lâu chủ. Tại hạ Thần Lục đi vòng vo thời gian dài như vậy, hắn hắn là người duy nhất trồng dc ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ. Còn có một cái là Tử Kiếm Thần Môn danh dự trưởng lão Hà Phác, hắn vẫn có thể trồng ra đỉnh cấp trung phẩm gạo Thanh Lộ.

Ngươi hỗ trợ đi lại đem hai vị này mời tới, đồng thời cho bọn hắn chỗ ở tông môn cùng thương lâu hứa hẹn. Chỉ cần đi ta Lăng Tiêu Thần Tông

hỗ trợ hai năm, bọn họ đều có thể tại Thượng Thần Địa thu được một mảnh đất thần linh thuộc về bọn họ, đồng thời tại dưới Lăng Tiêu Thần Tông bảo hộ.

- Cái gì?

Tây Lăng Nho bỗng đứng lên, hắn có chút không bình tĩnh hắn lên. Tiểu Lăng Tiêu Tông vẫn tự cho mình là phụ thuộc Lăng Tiêu Thần Tông, trong đó chủ yếu chính là muốn đi Thượng Thần Địa. Đáng tiếc là Thượng Thần Địa coi như là đất hoang, cũng đều là có chủ.

Hiện tại Xích Khôn hứa hẹn, quả thực chính là thứ hắn Tây Lăng Nho tha thiết ước mơ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 960: Mạc Vô Kỵ Trước Cửa Náo Nhiệt

Thấy bộ dạng của Tây Lăng Nho, Xích Khôn há có thể không hiểu ý tứ của hắn, chỉ là cười một cái nói:

- Tây tông chủ cũng không nhất định lưu ý, tình huống lần này đặc thù. Chờ sau khi chuyện lần này kết thúc, Lăng Tiêu Thần Tông sẽ mở một cái thông đạo cho ngoại môn đệ tử. Cho phép một bộ phận đệ tử ưu tú của Tiểu Lăng Tiêu Tông, tiến vào Lăng Tiêu Thần Tông ngoại môn.

Tây Lăng Nho cắn răng một cái ôm quyền nói:

- Xích đạo hữu, trước ta không nên quá mức ích kỷ. Trên thực tế ta Tiểu Lăng Tiêu Tông cũng có một người tài ba trồng gạo Thanh Lộ, hơn nữa hắn tại mấy tháng trước còn trồng một lũng đất thượng phẩm gạo Thanh Lộ. Ngươi xem, đây chính là thượng phẩm gạo Thanh Lộ hắn trồng.

Nói xong, Tây Lăng Nho lấy ra một vốc hạt gạo mang theo điều văn màu vàng thật dài đặt ở trên bàn trà. Nhàn nhạt gạo Thanh Lộ mùi thơm ngát truyền đến, để cho người ta nghe thấy tinh thần phấn chấn.

Những thứ này thượng phẩm gạo Thanh Lộ, còn là Trịnh Xương Ngang trưởng lão cho đưa cho hắn.

- Đây thật là thượng phẩm gạo Thanh Lộ...

Xích Khôn một thanh cuồn cuộn nổi lên hơn mười viên gạo Thanh Lộ trên mặt bàn, kích động tay đều có chút run rẩy.

Những gạo Thanh Lộ này mỗi một khối đều là cực kỳ no đủ, hơn nữa kim hoàng sắc điều văn rất là dày đặc, hiển nhiên đã tiếp cận tầng thứ cực phẩm gạo Thanh Lộ.

Hắn trực tiếp lột ra một hạt gạo Thanh Lộ phóng vào trong miệng, cái loại này tập kích Linh Lạc khí tức trong nháy mắt để cho hắn nhắm hai mắt lại.

Sau một lát, Xích Khôn mở mắt bộc phát kích động nói:

- Tây tông chủ, nhanh chóng mang ta đi gặp người tài ba này. Cũng trách ta, ta hắn là vừa đến phải nói cho ngươi biết mục đích của ta...

Đối với Xích Khôn mà nói, càng làm cho hắn kinh hãi chính là, những gạo Thanh Lộ này đi ra còn mới một năm không tới thời gian. Tại Thần Lục một năm không tới thời gian thượng phẩm gạo Thanh Lộ, bây giờ là càng ngày càng ít, rất nhiều thượng phẩm gạo Thanh Lộ đều là bị người bán một lần lại một lần.

Chính là nữ tử đi theo Xích Khôn bên người này vẫn luôn bình tĩnh, lúc này trong mắt cũng vậy bắn ra kích động quang mang. Nàng không có ăn gạo Thanh Lộ, thế nhưng quá trình Xích Khôn lột ra gạo Thanh Lộ nàng nhìn rõ ràng, mùi vị kia nàng cũng có thể nghe thấy được. Muốn nói thượng phẩm gạo Thanh Lộ, còn thật không có mấy người ăn nhiều bằng nàng.

Xích Khôn dường như cảm giác mình nói không được đầy đủ mặt, nói xong câu đó sau đó, lại chủ động nói bổ sung:

- Tây tông chủ ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi nói ra người nông dân thực sự có thể trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, này Tiểu Lăng Tiêu Tông coi như là toàn tông chuyển qua Thượng Thần Địa cũng vậy không phải là không thể được.

Tây Lăng Nho muốn chính là những lời này, hắn nhanh chóng nói:

- Hai vị Thượng Sứ mời đi theo ta.

...

Khi Tây Lăng Nho mang theo Lăng Tiêu Thần Tông Xích Khôn cùng Du Xúc đi tới Tiểu Lăng Tiêu Thôn, mấy người đều ngây dại.

Tại bên ngoài Mạc Vô Kỵ ruộng lũng 79 đầy ắp người, đông đảo nhân thủ bên trong còn cầm một cái mã số thẻ bài.

Tây Lăng Nho nhất thời cau mày, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Hắn không phải là dặn dò qua sự tình Mạc Vô Kỵ có thể trồng thượng phẩm gạo Thanh Lộ tuyệt đối không có khả năng tiết lộ sao? Coi như là Mạc Vô Kỵ chính bản thân cần giao dịch, hắn đâu có nhiều gạo Thanh Lộ như vậy bán ra?

- Ra mắt tông chủ, ra mắt Xích Khôn đạo hữu, Du Xúc đạo hữu.

Dịch trưởng lão thủ ở một bên thạch thấy tông chủ mang theo hai vị Lăng Tiêu Thần Tông sứ giả đến, trong lòng chính là thở dài, hắn biết sự tình Mạc Vô Kỵ có thể trồng thượng phẩm gạo Thanh Lộ hắn là đã bị tiết lộ.

Từ hắn ở sâu trong nội tâm mà nói, hắn là thật không muốn Mạc Vô Kỵ rời đi Tiểu Lăng Tiêu Tông. Hắn ở chỗ này thủ hộ, chẳng những có thể tại Mạc Vô Kỵ cực phẩm thần linh mạch ngoại vi hưởng Thần Linh Khí, Mạc Vô Kỵ còn thỉnh thoảng đưa một hai cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ cho hắn.

Ngắn ngủi này tứ 5 tháng, Mạc Vô Kỵ đã tặng rồi cho hắn năm cân gạo Thanh Lộ. Những gạo Thanh Lộ này cũng đều là thượng hạng thượng phẩm gạo Thanh Lộ a. Có thể tưởng tượng, theo Mạc Vô Kỵ trồng thượng phẩm gạo Thanh Lộ càng nhiều, hắn thu hoạch tự nhiên cũng là càng nhiều.

- Đây là có chuyện gì? Vô Kỵ coi như là có thể trồng thượng phẩm gạo Thanh Lộ, cũng không cách nào trồng nhiều thượng phẩm gạo Thanh Lộ như vậy a, vì sao nhiều người như vậy ở chỗ này giao dịch? Thế nào cả ngoại môn đệ tử cũng tới nơi này giao dịch?

Tây Lăng Nho sắc mặt có chút khó coi. Hắn để cho Thạch Dịch ở chỗ này là bảo vệ Mạc Vô Kỵ, nhiều người như vậy tới nơi này, bảo hộ cái cc gì.

Thạch Dịch biết tông chủ ý tứ, thế nhưng là hắn cũng vậy không có cách nào a, đây đều là Mạc Vô Kỵ chủ động yêu cầu. Hắn cũng không thể đắc tội Mạc Vô Kỵ sao??

- Hồi bẩm tông chủ, kỳ thực những người này đại đa số không phải là hướng Mạc Vô Kỵ giao dịch gạo Thanh Lộ, mà là hướng Mạc Vô Kỵ cầu đan...

- Cầu đan?

Tây Lăng Nho trực tiếp cắt đứt Thạch Dịch nói:

- Cầu đan cầu tới nơi này?

Thạch Dịch không thể làm gì khác hơn là giải thích:

- Tông chủ có chỗ không biết, Vô Kỵ còn là một đỉnh cấp tam phẩm thần đan sư. Coi như là tứ phẩm thần đan, hắn cũng miễn cưỡng có thể luyện chế ra đến. Vô Kỵ luyện chế thần đan phẩm chất cực cao, những người này tới nơi này là cầu lấy thần đan. Rất nhiều người tông môn khác, không cách nào tiến vào nơi này đến, chỉ có thể xin nhờ ta Tiểu Lăng Tiêu Tông một phần ngoại môn đệ tử cùng một phần nội môn đệ tử tiến đến giao dịch, cho nên tông chủ thấy người ở đây rất nhiều.

- Đù! Vô Kỵ còn là một cái tứ phẩm đại thần Đan Sư?

Tây Lăng Nho hoàn toàn bị kinh hãi.

Có thể luyện chế tam phẩm hạ thần đan chính là thần đan sư, có thể luyện chế tứ phẩm thần đan, đó là đại thần Đan Sư, cũng gọi là chuẩn thần đan vương. Chỉ có có thể luyện chế ra ngũ phẩm thần đan Đan Sư, mới có thể bị gọi là Thần đan vương.

Tây Lăng Nho trong lòng bỗng nhiên hối hận. Một tứ phẩm đại thần Đan Sư, đối với tông môn giá trị lớn bao nhiêu? Toàn bộ Tiểu Lăng Tiêu Tông cũng không có một cái tứ phẩm đại thần Đan Sư, chứ đừng nói chi là luyện chế thần đan phẩm chất cao.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ hiển nhiên ở phương diện này rất có tiềm lực, tương lai nói không chừng thực sự sẽ thăng cấp ngũ phẩm thần đan vương.

- Khó trách hắn có thể trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, lại là một cái đại thần Đan Sư.

Một bên Xích Khôn cảm thán, trong lòng càng là bộc phát muốn gặp được Mạc Vô Kỵ.

Một cái đại thần Đan Sư, cộng thêm còn có thể trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, người như thế đối với toàn bộ tông môn cống hiến là không có gì sánh kịp.

Dường như cảm nhận được Tây Lăng Nho tâm tình, Xích Khôn nhanh chóng nói:

- Tây tông chủ, ngươi yên tâm, chỉ cần Mạc Vô Kỵ thật sự có thể trồng ra gạo Thanh Lộ thượng phẩm, Tiểu Lăng Tiêu Tông đi Thượng Thần Địa, đó là chuyện nhất định.

Việc đã đến nước này, Tây Lăng Nho có thể nói cái gì? Coi như là đổi ý cũng không còn kịp rồi.

Xích Khôn lúc này thậm chí không kịp chờ Tây Lăng Nho dẫn tiến, chủ động chen vào phía trước đoàn người.

Nếu mà không phải là bởi vì thực lực của Xích Khôn quá mạnh mẽ, sớm đã có người cùng hắn cãi vả.

- Á đù! Chờ một chút, ngươi là ai vậy, xếp hàng đê, ra sau đứng...

Súy Oa nhìn chen đến phía trước tới Xích Khôn, lập tức lớn tiếng mắng.

Đại Hoang nhất tâm tu luyện, Mạc Vô Kỵ luyện đan thu thần tinh cùng Thần linh thảo, toàn bộ giao cho Súy Oa. Súy Oa đối với việc này, là phi thường vui mừng.

- Tốt một con thần thú.

Vẫn không nói gì, Du Xúc thấy Súy Oa sau đó, nhãn tình sáng lên, ngược lại tán thán một câu.

Thần thú tại Thần Lục cũng không phải thưa thớt như Tiên Giới, nhưng cũng không phải mỗi người đều có thần thú. Đồng dạng cũng không phải mỗi một đầu yêu thú tại Thần Lục, đều có thể xưng là thần thú.

Xích Khôn khẽ mỉm cười:

- Kỳ thực con trym này thật không đơn giản, ta hoài nghi là dị chủng, chỉ là huyết mạch loãng đến hầu như đã không còn.

Lúc này Tây Lăng Nho cũng đã đi tới, hắn là tông chủ, chỉ cần vừa có mặt, đoàn người tự động tách ra một con đường. Tây Lăng Nho quen biết Súy Oa, hắn chủ động nói với Súy Oa:

- Hai vị này là quý khách của ta Tiểu Lăng Tiêu Tông, còn xin ngươi đi thông báo một chút chủ nhân của ngươi Vô Kỵ.

- Thì ra là tông chủ đại giá quang lâm, ta đây đi ngay bẩm báo.

Súy Oa đồng dạng quen biết Tây Lăng Nho, đây chính là Tiểu Lăng Tiêu Tông tông chủ, nó phách lối nữa cũng không dám để cho Tây Lăng Nho đi xuống xếp hàng.

...

Mạc Vô Kỵ rất là hài lòng lại đem một lò thượng đẳng Diễn Lâm Đan đưa vào trong bình ngọc, một lò Diễn Lâm Đan hắn chỉ tốn một nén hương thời gian liền luyện chế ra tới rồi. Nếu mà hắn nhiều hơn nữa dùng một chút thời gian, hắn thậm chí có thể luyện chế ra một lò hạng nhất Diễn Lâm Đan.

Diễn Lâm Đan thế nhưng là tam phẩm giải độc thần đan, luyện chế ra tam phẩm hạng nhất thần đan, kỳ thực liền cho thấy Mạc Vô Kỵ đã là một cái đại thần Đan Sư.

Sự thực cũng là như vậy, hiện tại Mạc Vô Kỵ hoàn toàn có thể luyện chế ra tứ phẩm thần đan. Hắn sở dĩ rất ít luyện chế, đối với người khác cũng nói thành đan tỷ số rất thấp, là bởi vì người đến hắn nơi này luyện đan, chỉ có số rất ít người mới có thể bỏ ra thù lao để cho hắn hài lòng.

Cho nên Mạc Vô Kỵ dứt khoát nói mình luyện chế tứ phẩm thần đan thành đan tỷ số rất thấp, nếu mà muốn luyện chế tứ phẩm thần đan, vậy sẽ phải xuất ra đầy đủ thù lao hoặc là chí ít 3 lô Thần linh thảo đổi lấy một lò thần đan, còn phải thêm thần tinh.

- Đại gia, Tây tông chủ tới rồi.

Súy Oa thấy Mạc Vô Kỵ thu đan, nhanh chóng kêu lên.

Mạc Vô Kỵ lúc này đứng lên, nhanh chóng nói:

- Mau mau cho mời Tây tông chủ.

- Ha ha, Vô Kỵ, ta đây chính là không hẹn mà tới, không biết có quấy rầy đến ngươi hay không.

Tây Lăng Nho hào sảng thanh âm truyền đến.

- Không có, ta sớm mong mỏi tông chủ tới rồi.

Mạc Vô Kỵ mở cửa cấm chế đi ra đan phòng, Tây Lăng Nho đang mang theo hai người đi vào hắn tiên phủ.

Tây Lăng Nho chủ động giới thiệu:

- Vô Kỵ, ta đến cùng ngươi giới thiệu một chút, hai vị này là đến từ Thượng Thần Địa Lăng Tiêu Thần Tông Xích Khôn đạo hữu cùng Du Xúc đạo hữu.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ nghi hoặc, vẫn là ôm quyền thăm hỏi đơn giản một cái.

Xích Khôn vẻ mặt tươi cười ôm quyền nói:

- Ra mắt Mạc Đan Sư, thật không nghĩ tới Mạc đạo hữu lại là một đại thần Đan Sư.

Trong lòng hắn so với thời điểm trước nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, càng là kinh dị. Mạc Vô Kỵ linh vận bạc nhược gần như bằng không, hiển nhiên là tư chất thấp vô cùng. Tư chất như thế, có thể trở thành một tốt kẻ nông dân cũng không ngạc nhiên. Ly kỳ là, Mạc Vô Kỵ loại tư chất này cư nhiên có thể trở thành một đại thần Đan Sư, cái này thật là làm cho người ta không thể tin được.

Du Xúc cũng là đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền thăm hỏi một câu, trong lòng nàng cũng là vô cùng khiếp sợ. Mạc Vô Kỵ tư chất tu luyện như vậy chi kém, hết lần này tới lần khác đối với luyện đan có thiên phú, đây quả thực là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói:

- Ta tư chất bình thường, cho nên lại đem hết thảy thời gian đều đặt ở trồng gạo Thanh Lộ cùng luyện đan. Tốt tại qua nhiều năm như vậy, cuối

cùng là đã có một chút thu hoạch.

Tây Lăng Nho cười nói:

- Vô Kỵ, nếu mà ngươi đây cũng là nho nhỏ thu hoạch, chúng ta đây đều là sống uổng nhiều năm như vậy.

Mạc Vô Kỵ không muốn cùng Tây Lăng Nho nói việc này, chủ động đổi chủ đề nói:

- Không biết tông chủ lần này tới tìm ta có chuyện gì?

Tây Lăng Nho lúng túng cười một cái nói, đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên bên ngoài truyền đến một trận tiếng động lớn tiếng ồn ào.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét ra đi, lập tức đã nhìn thấy một người quen hướng bên trong, chỉ là bị đông đảo người ngăn ở bên ngoài không cho phép nàng tiến đến. Mọi người đứng xếp hàng, người lúc trước chen ngang thực lực cao còn chưa tính, hiện tại tùy tùy tiện tiện một Thiên Thần tu sĩ cũng dám chen ngang, hơn nữa Thiên Thần tu sĩ này rất nhiều người còn rất ghét.

- Súy Oa, ngươi đi ra ngoài mang Miên Hòa tỷ tỷ vào.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

Miên Hòa đối với hắn có ân, hiện tại vẻ mặt lo lắng hốt hoảng vọt tới, hiển nhiên là có chuyện gì khẩn cấp.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 961: Mi Thiến Thiến Danh Tiếng

- Vô Kỵ, van cầu ngươi mau cứu phu nhân sao?..

Miên Hòa vừa tiến vào trong phòng tiên phủ của Mạc Vô Kỵ, đã thê khóc thút thít nói.

Nàng cũng là không còn đường đi, nếu không phải tình cờ nghe được Mạc Vô Kỵ bởi vì biết trồng gạo Thanh Lộ, đc tông chủ ưu ái, nàng cả con đường này cũng không có.

- Miên Hòa tỷ, ngươi ngồi xuống từ từ nói, không cần phải gấp.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói.

Miên Hòa lúc này mới nhìn thấy tông chủ và Thạch trưởng lão ở chỗ này, nhanh chóng khom người thi lễ.

- Miên Hòa, xảy ra chuyện gì?

Tây Lăng Nho khẽ nhíu mày hỏi, hắn cũng biết Tiêu Trì Phong tại tông môn không đc đối xử tốt, chỉ là hắn đã đáp ứng trượng phu Úc Trác của Mi Thiến Thiến, phải chiếu cố Mi Thiến Thiến. Cho nên hắn đối với Mi Thiến Thiến vẫn luôn rất là chiếu cố, thậm chí đem Úc Trác lưu lại Tiêu Trì Phong cũng để cho Mi Thiến Thiến.

Thấy tông chủ đã ở Mạc Vô Kỵ nơi này, Miên Hòa lòng tin dường như nhiều hơn không ít.

- Tỉnh Vĩ đã giết Mai tỷ tỷ, Thu Linh tỷ tỷ, lại đánh phu nhân mình đầy thương tích, còn tạm giữ phu nhân, để cho phu nhân...

Miên Hòa không có tiếp tục nói hết, thế nhưng là biểu tình nàng khóc thầm, khiến cho Mạc Vô Kỵ biết, Mi Thiến Thiến nguy hiểm.

Nghe được Miên Hòa hai lời, Tây Lăng Nho sắc mặt khó xem, hắn dường như không muốn nhiều lời chuyện này, lập tức trầm giọng nói:

- Ta đã biết, ngươi đi xuống trước, chuyện này sau khi ta sẽ trở về xử lý.

Miên Hòa sắc mặt lập tức liền tái nhợt, nàng nhờ giúp đỡ nhìn Mạc Vô Kỵ. Dù nàng biết Mạc Vô Kỵ là bởi vì tông chủ ưu ái mới có địa vị hôm nay. Hiện tại nàng xin giúp đỡ Mạc Vô Kỵ hầu như chẳng khác nào không có xin giúp đỡ, thế nhưng là nàng hiện tại căn bản cũng không có biện pháp thứ hai.

Mạc Vô Kỵ đối với Tây Lăng Nho liền ôm quyền nói:

- Tông chủ, Mi tỷ đối với ta có ân, ta hi vọng có thể giúp nàng một lần.

Tây Lăng Nho sắc mặt có chút hơi khó hắn lên, hắn rất phẫn nộ Tỉnh Vĩ, cư nhiên lại đem lời của hắn ném ở một bên, nhưng hắn lại không thể xử lý Tỉnh Vĩ.

Một bên, Du Xúc mang theo khăn che mặt nhàn nhạt nói:

- Vô duyên vô cớ giết tông môn nội đệ tử, cho dù là tạp dịch đệ tử, tại Lăng Tiêu Thần Tông cũng là tuyệt không cho phép. Dù cho hắn là tông chủ, vậy cũng không được.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng cảm giác Du Xúc tu vi bất chấp yếu hơn xa xa so với Xích Khôn, nhưng địa vị của nàng dường như còn đang ở bên trên Xích Khôn.

Quả nhiên, Du Xúc vừa mới nói xong câu đó, Xích Khôn liền nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Mạc Đan Sư, ngươi cho rằng chuyện này nên xử lý như thế nào?

Mạc Vô Kỵ đối với Xích Khôn liền ôm quyền, lại hướng Tây Lăng Nho liền ôm quyền nói:

- Tông chủ, ta cho là nên đem Mi Thiến Thiến cùng Tỉnh Vĩ đều mang tới nơi này, ngay mặt dò hỏi rõ.

Hỗ trợ chính là Xích Khôn, bất quá Mạc Vô Kỵ lại không thể đi thỉnh cầu Xích Khôn. Loại này chủ yếu và thứ yếu, hắn vẫn còn là phân rõ.

Chính như Du Xúc nói như vậy, Tỉnh Vĩ tại trong tông môn động một chút là sát nhân, hiển nhiên không phải là cái gì thứ gì tốt. Đều mang tới nói, Mi Thiến Thiến dù thiếu để ý, cũng vậy không đến mức một cái phong chủ sẽ bị người đánh.

Tây Lăng Nho sắc mặt có chút khó khăn nói:

- Vô Kỵ, nếu không liền đem Mi Thiến Thiến mang đến sao?, Tỉnh Vĩ thì thôi...

Mạc Vô Kỵ không nói gì, điều này làm cho hắn nói như thế nào đây? Chỉ giúp trợ Mi Thiến Thiến tránh Tỉnh Vĩ, chuyện này hắn còn không bằng không giúp.

Xích Khôn ở một bên than thở:

- Tây tông chủ, tu vi của ngươi cùng ánh mắt ta là rất bội phục, thế nhưng ngươi loại phương pháp này xử lý chuyện tông môn, ta cho rằng có đi Thượng Thần Địa hay không đều không có ý nghĩa gì.

Nếu như không có nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, Xích Khôn lời như vậy tuyệt đối sẽ không nói. Dùng hắn tên gia hỏa loại này kinh nghiệm chu đáo, há có thể không biết hiện tại phải mượn hơi chính là Mạc Vô Kỵ? Chỉ cần để cho Mạc Vô Kỵ đối với hắn có hảo cảm, hơn nữa để cho Mạc Vô Kỵ đối với Tây Lăng Nho có khoảng cách, cái khác đều dễ nói.

Tây Lăng Nho trong lòng bỗng sợ hãi, hắn đứng đầu một tông, há có thể không biết Xích Khôn lời này ý gì? Một khi Mạc Vô Kỵ đối với hắn đã có phản cảm, trực tiếp đi theo Xích Khôn, vậy Tiểu Lăng Tiêu Tông hắn cái gì đều không có được.

- Thạch trưởng lão, ngươi nhanh đi mang toàn bộ đương sự đến.

Tây Lăng Nho nghĩ thông suốt sau chuyện này, không chút do dự nói.

Hơn nữa giọng nói chuyện cực kỳ quyết đoán, chẳng những lại đem Tỉnh Vĩ cũng mang đến, người còn lại liên quan đến chuyện này, hắn cũng đều mang đến.

- Dà.

Thạch Dịch trưởng lão thân hình lóe lên, liền trực tiếp biến mất.

Từ lần trước Tiểu Lăng Tiêu Thôn Quang Chí bị giết sau đó, Tiểu Lăng Tiêu Thôn đến Tiểu Lăng Tiêu Tông thế nhưng là có truyền tống trận tồn tại. Miên Hòa yêu cầu mượn lẩn trốn phù chạy như bay hồi lâu mới đến đây trong, mà thạch Dịch trưởng lão chỉ cần trực tiếp truyền tống một cái liền có thể trở lại tông môn.

Chờ Thạch Dịch trưởng lão rời đi, Mạc Vô Kỵ lúc này mới nói với Tây Lăng Nho:

- Đa tạ tông chủ.

Sau khi nói xong hắn lại cảm tạ một câu Xích Khôn cùng Du Xúc, lúc này mới nói với Súy Oa:

- Súy Oa, ngươi đi nói cho người bên ngoài, hôm nay luyện đan đến đây kết thúc. Yêu cầu đan dược, sau đó sẽ báo tin sau.

- Mạc Đan Sư làm việc thực sự là sạch sẽ lưu loát a.

Xích Khôn ở một bên cười tủm tỉm nói.

Mạc Vô Kỵ đoán được người này tới nơi này nhất định là có chuyện gì cầu hắn, bằng không sẽ không cái gì đều giúp đỡ hắn. Bất quá vừa rồi người ta hỗ trợ, hắn cũng không thể từ chối người ngoài ngàn dặm.

Hắn đơn giản nói lần nữa:

- Tông chủ, ngươi và Xích đạo hữu, Du Xúc đạo hữu xin ngồi chơi chốc lát, ta cùng Miên Hòa nói nói mấy câu.

Xích Khôn cười ha ha một tiếng:

- Mạc Đan Sư xin cứ tự nhiên, nơi này Thần Linh Khí nồng nặc, ta chính là ngồi vào ngày mai, cũng là vui vẻ chịu đựng.

...

- Miên Hòa tỷ, Mi tỷ hắn là phong chủ Tiêu Trì Phong sao?? Vì sao ta cảm giác được rất nhiều người đều đối với mi tỷ không phải là rất thích, hơn nữa người hầu của kẻ đứng đầu một ngọn núi tùy tùy tiện tiện đã bị cái gì Tỉnh Vĩ giết, Mi tỷ cũng bị Tỉnh Vĩ đánh, đây là có chuyện gì?

Mang theo Miên Hòa sau khi vào phòng, Mạc Vô Kỵ đi thẳng vào vấn đề lại hỏi.

Mạc Vô Kỵ không phải là một người bát quái, hắn muốn giúp trợ Mi Thiến Thiến, nhất định phải biết rõ ràng việc này.

Miên Hòa thẳng đến lúc này đều không thể tin được, Mạc Vô Kỵ dễ dàng như vậy khiến cho Thạch trưởng lão đi mang phu nhân đến, hơn nữa còn lại đem Tỉnh Vĩ mang đến. Nghe Mạc Vô Kỵ giọng nói, mang Tỉnh Vĩ đến hiển nhiên không phải là vì giúp Tỉnh Vĩ, mà là sẽ đối với phó Tỉnh Vĩ.

Lúc này Mạc Vô Kỵ hỏi, nàng mới thanh tỉnh lại, nhanh chóng nói:

- Cảm ơn ngươi Vô Kỵ, không có ngươi mà nói, phu nhân...

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Mi tỷ giúp ta tìm việc làm, ta tự nhiên muốn phải giúp nàng. Trước tiên, ngươi cần phải nói hết mọi việc của Mi tỷ.

Miên Hòa thở dài một tiếng nói:

- Ngươi đi qua Mi Thị Trang Viên, ban đầu ở bên trong Mi Thị Trang Viên, phu nhân là viên minh châu của cả trang viên, nhưng mà có một ngày trang viên hồng quang đại phóng. Một số người đều cho rằng trang viên xuất hiện đỉnh cấp bảo vật, đều lao vào trang vườn đoạt bảo. Lúc đó Mi Thị Trang Viên người hầu như toàn bộ bị giết, trang viên cơ hồ bị người khác đào mà ba thước, kết quả cũng không có tìm được bảo vật đặc biệt gì.

Sau đó hết thảy người tiến vào trang viên, liền bắt đầu niết hóa linh lạc cùng Linh Căn, sau đó Nguyên Thần sẽ tán loạn rơi. Mi Thị Trang Viên lập tức là được cấm địa, không còn có người dám đi vào. Về sau người khác phát hiện, Mi Thị Trang Viên đồn ra Mi Thiến Thiến cùng Mi Phong nhi có thể tiến vào trang viên bình yên vô sự...

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Những thứ này đợi lát nữa rồi lại nói, ngươi nói trước đi trọng điểm, vì sao mi tỷ tại Tiểu Lăng Tiêu Tông địa vị thấp như vậy? Quên đi, cái này cũng vậy đợi lát nữa rồi hãy nói, mi tỷ đám người đã tới rồi, chúng ta đi ra ngoài trước.

- Phu nhân...

Miên Hòa vừa nhìn thấy Mi Thiến Thiến đã khóc ầm tiến lên, đem Mi Thiến Thiến ôm lấy.

Mi Thiến Thiến tóc tai bù xù, trên mặt khắp nơi đều là vết máu, ánh mắt có chút mờ mịt cùng tán loạn. Từ nàng khí tức, Mạc Vô Kỵ liền biết

Mi Thiến Thiến hắn là vừa mới bị thương không nhẹ. Hơn nữa Mi Thiến Thiến quần áo còn trực tiếp bị xé mở, dường như còn bị vũ nhục.

Ngoại trừ Mi Thiến Thiến ra, Mạc Vô Kỵ đồng thời nhìn thấy Thạch trưởng lão cùng Trịnh trưởng lão. Ngoại trừ hai trưởng lão này, còn có một trưởng lão tu vi cũng có thể là Thế Giới Thần Mạc Vô Kỵ không biết. Tại trước người ba vị trưởng lão này, một người nam tử mặc áo đỏ đang bình tĩnh ôm quyền đối với Tây Lăng Nho:

- Ra mắt tông chủ, không biết tông chủ lại đem ta gọi tới nơi này... Á đù, ta đã hiểu...

Thanh niên áo đỏ xoay chuyển ánh mắt, rất nhanh thì hạ xuống rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ. Nơi này chỉ có Mạc Vô Kỵ linh vận không hiện, cũng chỉ có loại này linh vận không hiện nhân tài sẽ tới nơi này trồng gạo Thanh Lộ.

- Ngươi chính là Mạc Vô Kỵ sao?? Ngươi thực sự trồng đi ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ?

Áo đỏ thanh niên căn bản cũng không có lại đem chuyện tông chủ đưa hắn cùng Mi Thiến Thiến mang tới nơi này để ở trong lòng, rồi lại nói đây cũng không phải là lần đầu tiên.

- Ngươi là Tỉnh Vĩ?

Mạc Vô Kỵ không trả lời thanh niên áo đỏ, mà là trên dưới quan sát một phen áo đỏ thanh niên, hắn cuối cùng cảm giác thanh niên áo đỏ có chút giả ngu.

- Lớn mật, Thiếu tông chủ đại danh cũng là ngươi có thể trực tiếp xưng hô sao?

Người trưởng lão kia Mạc Vô Kỵ không nhận biết lớn tiếng mắng một câu.

Thiếu tông chủ? Mạc Vô Kỵ kinh dị không thôi nhìn Tây Lăng Nho. Nếu mà Tỉnh Vĩ là con trai của Tây Lăng Nho, hắn muốn giết tên này thật đúng là khó khăn. cũng không đúng a, nếu quả như thật là như thế này, vậy Tỉnh Vĩ phải gọi là Tây Vĩ mới đúng là.

Tây Lăng Nho há có thể không hiểu Mạc Vô Kỵ ánh mắt ý tứ, hắn cười khổ truyền âm cho Mạc Vô Kỵ:

- Tỉnh Vĩ Thiếu tông chủ, là con trai độc nhất của tông chủ Tỉnh Thiêm trước một đời. Tiểu Lăng Tiêu Tông có địa vị hôm nay, trên cơ bản đều là Tỉnh Thiêm một tay xây dựng.

Câu nói kế tiếp Tây Lăng Nho cũng không nói gì, Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên hiểu ý tứ của hắn. Không cần hỏi, Tỉnh Vĩ tại Tiểu Lăng Tiêu Tông có một đoàn người ủng hộ, thân phận nặng tại Tiểu Lăng Tiêu Tông cả Tây Lăng Nho cũng không khỏi không kiêng kỵ. Đương nhiên cũng có thể là Tây Lăng Nho chân chính kính trọng Tỉnh Thiêm, lúc này mới để Tỉnh Vĩ phóng túng.

Tỉnh Vĩ dường như trở nên rất nghiêm túc, đối với tới nơi này nguyên nhân cũng vậy triệt để hiểu ra giống nhau, đối với người trưởng lão kia khoát khoát tay:

- Hác trưởng lão, Mạc Vô Kỵ là kẻ nông dân, những thứ này không cần chú ý. Hắn là ngươi yêu cầu tông chủ lại đem ta gọi tới nơi này sao?? trước khi nói gạo Thanh Lộ, ta trước cùng ngươi nói một chút Mi Thiến Thiến này là ai. Nàng gả cho phong chủ Úc Trác của Tiêu Trì Phong Tiểu Lăng Tiêu Tông ta, nhưng mà nàng ỷ vào mình là đặc biệt thể chất, lẳng lơ chung quanh trêu chọc trai tơ. Ngươi có thể hỏi một chút xem, ta Tiểu Lăng Tiêu Tông trưởng lão, có phân nửa đều bị nàng câu dẫn lên giường.

Được rồi, Úc Trác phong chủ chính là bị gian phu của nàng cùng nhau ám hại, chỉ là bởi vì có một lần nàng mang theo gian phu đi Tiêu Trì Phong làm loạn, bị Úc Trác phong chủ bắt gian tại chỗ. Kết quả nàng ám hại Úc Trác phong chủ sau đó, còn mặt dày lưu tại Tiêu Trì Phong.

Bởi vì Mi Thị Trang Viên chỉ có một mình nàng có thể vào, ta Tiểu Lăng Tiêu Tông mới có thể dễ dàng tha thứ nàng đến bây giờ.

Nghe được Tỉnh Vĩ nói, ngay cả Xích Khôn cùng Du Xúc ở một bên cũng vậy đều mang ánh mắt kinh ngạc nhìn Mi Thiến Thiến. Nếu quả thật như Tỉnh Vĩ nói, vậy người nữ nhân này coi như là bị người lại giết một trăm lần cũng không quá đáng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 962: Giúp Ta Giết Người Này

Mi Thiến Thiến bị Miên Hòa ôm lấy, ánh mắt chết lặng trống rỗng dường như có thêm một tia sức sống. Nhưng nàng đối với lời Tỉnh Vĩ nói cũng không có bất kỳ phản bác, trong mắt chỉ có một loại châm chọc.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, Tỉnh Vĩ này xem hắn như đứa ngốc xử lý. Từ địa cầu đến Tu Chân Giới rồi đến Tiên Giới cùng thần vực, hắn Mạc Vô Kỵ trải qua bao nhiêu âm mưu cùng gian khổ. Dù cho Mi Thiến Thiến một chữ cũng không phản bác, hắn cũng biết trong này có vấn đề.

Vấn đề không phải là Mi Thiến Thiến ngủ với rất nhiều nam nhân, mà là sự tình Mi Thiến Thiến cùng gian phu giết trượng phu mình.

Hắn nhìn ra Tây Lăng Nho tuy rằng lòng dạ rất sâu, lại cũng không phải một người không có điểm mấu chốt. Nếu mà Mi Thiến Thiến cả trượng phu của mình cũng giết, còn là cùng gian phu giết, vậy Tây Lăng Nho có thể để cho Mi Thiến Thiến tiếp tục ở lại Tiểu Lăng Tiêu Tông Tiêu Trì Phong làm phong chủ? Dù cho Mi Thị Trang Viên tốt cỡ nào, hắn cũng có thể thông qua thủ đoạn nhốt Mi Thiến Thiến để đạt tới mục đích.

Trên thực tế, trước đây hắn nhìn thấy Mi Thiến Thiến, Mi Thiến Thiến là tự do.

- Mi tỷ, ngươi có lời gì muốn nói không?

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại Tỉnh Vĩ, trái lại hỏi Mi Thiến Thiến.

Mi Thiến Thiến buồn bã cười:

- Cảm ơn ngươi giúp ta không chết khuất nhục tại đây, ta không thẹn với lương tâm. Ta thật thật không ngờ ngươi có thành tựu lớn như ngày hôm nay, xem ra ta...

Mi Thiến Thiến câu nói kế tiếp không có tiếp tục nói hết, nàng khẳng định Mạc Vô Kỵ không phải là một tán tu đi Mi Thị Trang Viên tìm kiếm cấp thấp Thần linh thảo. Mạc Vô Kỵ loại bản lĩnh này, há là một tán tu tìm kiếm cấp thấp Thần linh thảo. Chỉ là nàng không cần phải đi hỏi lai lịch Mạc Vô Kỵ.

Về phần Tỉnh Vĩ nói, nàng căn bản cũng không thèm đi cãi lại. Mạc Vô Kỵ hiển nhiên là một cái tu sĩ, hắn có thể đi vào Mi Thị Trang Viên mà bình yên vô sự, há có thể bình thường? Người như thế nếu mà nghe không hiểu Tỉnh Vĩ nói, nàng cãi lại cũng không có ý nghĩa.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, đối với Tây Lăng Nho ôm quyền nói:

- Tây tông chủ, ta muốn xin hỏi một chút, ngươi vì sao phải để cho Mi tỷ ở lại Tiêu Trì Phong, còn phải bảo vệ nàng?

Mạc Vô Kỵ làm việc nói chuyện tuyệt đối không phải là một cái tán tu chưa từng thấy qua việc đời, Tây Lăng Nho biết mình không có cần phải nói dối:

- Vô Kỵ, chuyện này là trước đây Tiêu Trì Phong phong chủ Úc Trác yêu cầu, hắn trước khi chết thỉnh cầu ta chiếu cố Mi Thiến Thiến.

- Trác ca, ta có lỗi với ngươi...

Mi Thiến Thiến nghe được Tây Lăng Nho nói sau đó, càng là nước mắt rơi như mưa.

- Nói như vậy Úc Trác phong chủ không phải là bị Mi Thiến Thiến cùng người khác hại chết?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

Tây Lăng Nho cười khổ một tiếng:

- Không phải.

Tỉnh Vĩ thật giống như không biết lời nói dối của mình bị vạch trần bình thường giống nhau, vẫn như cũ cười tủm tỉm đứng ở một bên nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc Vô Kỵ, chúng ta tông chủ tính tình rộng lượng, tự nhiên sẽ không đi nói ra những hoạt động không biết xấu hổ.

Miên Hòa bỗng nhiên chỉ vào Tỉnh Vĩ lớn tiếng nói:

- Tỉnh Vĩ, ngươi tên súc sinh này. Năm đó bọn ngươi cùng người khác hại úc phong chủ, còn nhốt đệ đệ Mi Phong Nhi của phu nhân. Ngươi áp chế phu nhân đi bồi ngủ các đại trưởng lão của tông môn, để cho đám trưởng lão này bênh ngươi. Phu nhân vì cứu trượng phu và đệ đệ, chịu nhục, dựa theo lời của ngươi nói mà làm. Thế nhưng là ngươi tên súc sinh này, vẫn không có buông tha cho phong chủ và đệ đệ phu nhân, ngươi, ngươi...

Bất chấp quá trình trung gian Miên Hòa cũng không nói gì, Mạc Vô Kỵ đã đoán được, sắc mặt của hắn âm trầm xuống. Hắn không đồng ý Mi Thiến Thiến làm như vậy, nhưng đứng ở vị trí Mi Thiến Thiến, dường như cũng chỉ có thể dựa theo lời Tỉnh Vĩ đi làm.

Thảo nào Tiểu Lăng Tiêu Tông đối với Mi Thiến Thiến khinh thường, xem ra Mi Thiến Thiến là thật đã cùng ngủ với rất nhiều trưởng lão cùng tông môn cao tầng, còn là bị ứng Tỉnh Vĩ sai khiến.

- Súc sinh.

Du Xúc khinh thường nhìn lướt qua Tỉnh Vĩ.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi đã không muốn cùng ta thảo luận một chút gạo Thanh Lộ trồng, vậy ta liền đi trước. Nhìn tại phân thượng ngươi đối với tông môn gạo Thanh Lộ cống hiến, Mi Thiến Thiến người nữ nhân này ta cũng không động tới nàng.

Tỉnh Vĩ nói xong xoay người rời đi.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, hắn tự nhiên biết Tỉnh Vĩ đã nhìn ra chính bản thân thu được Xích Khôn cùng Du Xúc hỗ trợ.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, Tây Lăng Nho nhưng không thể không nói nói. Hắn kính trọng Tỉnh Thiêm, lúc này mới phóng túng Tỉnh Vĩ, không có nghĩa là hắn có thể không nhìn tiền đồ Tiểu Lăng Tiêu Tông. Mạc Vô Kỵ hiện tại chính là tiền đồ của Tiểu Lăng Tiêu Tông, hắn không thể không lưu ý.

- Ngươi chờ một chút, chờ Vô Kỵ lại đem chuyện này xử lý xong sau đó rồi hãy nói.

Tây Lăng Nho gọi lại Tỉnh Vĩ.

Nghe được tông chủ gọi lại chính bản thân, Tỉnh Vĩ sắc mặt lập tức khó xem.

- Tông chủ, ngươi như vậy không được tốt sao?. Thiếu tông chủ coi như là có gì không ổn, cũng vậy không tới phiên một ngoại nhân đến khoa tay múa chân.

trưởng lão kia trước quát lớn Mạc Vô Kỵ người cau mày nói.

Tuy rằng hắn chỉ là một Thế Giới Thần hậu kỳ, thế nhưng là tại bên trong tông môn địa vị thế nhưng là tư cách khá cao. Coi như là tư cách tông chủ Tây Lăng Nho, cũng không có lâu bằng hắn.

Đương nhiên, đổi một câu trả lời hợp lý, cũng vậy có thể nói là người này tuổi đều sống đến chó trên người.

- Xích đạo hữu, du đạo hữu, không biết hai vị tới nơi này chuyên tìm ta có chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ cư nhiên buông xuống sự tình Tỉnh Vĩ, trái lại hỏi Xích Khôn tìm hắn chuyện gì.

Nhưng không ai sẽ cảm thấy Mạc Vô Kỵ hỏi không đúng, chỉ có người nghĩ chu đáo, mới có thể hỏi ra những lời này.

Mạc Vô Kỵ hiện tại dựa vào là cái gì? Là hắn đối với gạo Thanh Lộ nghiên cứu. Mà Xích Khôn cùng Du Xúc tới nơi này, là bởi vì Mạc Vô Kỵ tinh thông trồng gạo Thanh Lộ. Xích Khôn cùng Du Xúc đối với Mạc Vô Kỵ hỗ trợ, tự nhiên cũng là bởi vì gạo Thanh Lộ.

Mạc Vô Kỵ hỏi những lời này, liền là muốn biết hắn sẽ vì Xích Khôn cùng Du Xúc làm chuyện gì đó. Sau đó căn cứ giá cao lớn nhỏ đi giải quyết chuyện này, cho nên những lời này nhất định phải hỏi.

- Lăng Tiêu Thần Tông cần một người cường giả phi thường tinh thông gạo Thanh Lộ trồng đi hỗ trợ, nếu là Mạc Đan Sư có thể trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, sau này Lăng Tiêu Thần Tông đan đạo điển tịch mặc cho Mạc Đan Sư quan sát. Đồng thời Lăng Tiêu Thần Tông cũng sẽ cung cấp Mạc Đan Sư các loại Thần linh thảo, mời Mạc Đan Sư trở thành Lăng Tiêu Thần Tông trưởng lão.

Xích Khôn nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi, lập tức liền ôm quyền nói.

Ngữ khí của hắn rất là thành khẩn, nói chuyện cũng vậy không có nửa điểm Thượng Thần Địa đại tông môn khí thế.

Mạc Vô Kỵ cũng là liền ôm quyền nói:

- Đa tạ Xích đạo hữu vừa ý, chỉ là ta tạm thời không có ý gia nhập tông môn. Hơn nữa nơi này ta còn có chưa hết công việc...

Xích Khôn không đợi Mạc Vô Kỵ nói xong, liền vội vã nói:

- Đi Lăng Tiêu Thần Tông, Mạc Đan Sư thích một chỗ đầy đất trồng gạo Thanh Lộ, cũng vậy là có thể. Ta sẽ hướng tông môn xin cực phẩm thần linh mạch cho Mạc Đan Sư sử dụng...

- Ngươi yên tâm, nhất định có một cái cực phẩm thần linh mạch cho ngươi trồng gạo Thanh Lộ.

Một bên Du Xúc nhanh chóng bổ sung nói, quyền hạn của nàng so với Xích Khôn lớn hơn, một lời liền bao hết.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động, hắn muốn phải ở lại chỗ này, cực phẩm thần linh mạch là một cái rất trọng yếu. Còn có một cái chính là hắn đối với đại đạo của mình có một loại cảm ngộ mơ mơ hồ hồ, tại Mạc Vô Kỵ nghĩ đến, lại ở chỗ này ở một thời gian ngắn, hắn rất có thể hoàn thiện thế giới quy tắc của mình, tìm được chân lý trong đó.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng nhìn về phía Tây Lăng Nho, Tây Lăng Nho giúp hắn rất nhiều, cứ như vậy vừa đi...

Vốn Du Xúc nói cũng không nhiều dường như biết Mạc Vô Kỵ lo lắng, trực tiếp nói:

- Mạc đạo hữu, ngươi theo chúng ta cùng đi sau đó, Lăng Tiêu Thần Tông sẽ đem Tiểu Lăng Tiêu Tông chuyển qua Thượng Thần Địa. Dù sao lần này tây tông chủ làm ra rất lớn cống hiến.

- Đa tạ Du đạo hữu.

Tây Lăng Nho sớm đang chờ những lời này, nghe được Du Xúc hứa hẹn, đó là mừng rỡ không thôi.

Tu đạo vì cái gì? Không phải là tiến hơn một bước sao? Tại Hạ Thần Địa muốn tiến hơn một bước, hầu như khả năng không lớn. Tới Thượng Thần Địa, chẳng những là hắn, toàn bộ Tiểu Lăng Tiêu Tông cũng sẽ tiến thêm một bước. Về phần Hạ Thần Địa Tiểu Lăng Tiêu Tông, vẫn như cũ sẽ có doanh trại ở chỗ này.

- Tốt, ta đồng ý.

Mạc Vô Kỵ lúc này nói:

- Chỉ là mời Xích đạo hữu ra tay trợ giúp một cái, giết Tỉnh Vĩ này, được rồi, còn có tên gia hỏa bên người Tỉnh Vĩ rất đáng ghét kia.

Xích Khôn sớm đang chờ những lời này của Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ lời vừa ra khỏi miệng, hắn trực tiếp đứng lên, một đạo thần nguyên thủ ấn chộp tới Tỉnh Vĩ.

- Ngươi dám... Hác trưởng lão cứu ta...

Tỉnh Vĩ lần này là thực sự ngây người, hắn tại tông môn vẫn là nhị thế tổ giả ngây dại đã quen.

Nếu mà biết tới nơi này sẽ bị giết chết, hắn tuyệt đối sẽ không tới.

Hác trưởng lão đi theo Tỉnh Vĩ thấy thế khóe mắt như sắp nứt ra, liền muốn nhào tới cứu Tỉnh Vĩ. Tu vi của hắn cao hơn so với Xích Khôn, muốn cứu Tỉnh Vĩ căn bản cũng không vấn đề.

Thế nhưng là thân hình hắn khẽ động, cũng cảm giác được không gian chung quanh đột ngột ngưng đọng. Sau một khắc, hắn chợt nghe đến Tỉnh Vĩ kêu thê lương thảm thiết truyền ra.

Tỉnh Vĩ rốt cục chết ở trên đường nhị thế tổ của hắn, có một câu nói: không muốn chết sẽ không chết, có lẽ là thích hợp nhất bây giờ với Tỉnh Vĩ.

- Tây Lăng Nho, ngươi dám...

Hác trưởng lão há có thể không biết là Tây Lăng Nho Thần Vương này khóa lại hắn không gian?

Thế nhưng là hắn không cách nào nói ra câu nói thứ hai, Xích Khôn thủ ấn tiếp tục chộp tới mi tâm của hắn. Bị Tây Lăng Nho khóa lại, Hác

trưởng lão không có nửa phần phản kháng, đã bị Xích Khôn chém giết.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, từ đầu đến cuối, đều ở trong dự liệu của hắn. Hắn biết thực lực Hách của trưởng lão hắn là tại bên trên Xích Khôn, hắn cũng vậy khẳng định một khi Xích Khôn động thủ, Tây Lăng Nho nhất định sẽ động thủ, trên thực tế hắn không có đoán sai.

- Mi tỷ, ngươi có tính toán gì không?

Mạc Vô Kỵ thấy giết Tỉnh Vĩ cùng Hác trưởng lão sau đó, lúc này mới hỏi Mi Thiến Thiến.

Mi Thiến Thiến có chút ngây người nhìn Tỉnh Vĩ cùng Hác trưởng lão trước mắt biến mất, nàng không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ lại có năng lực để cho tông chủ động thủ giết hai người kia.

Một hồi lâu nàng mới hồi phục tinh thần lại, cúi người hành lễ với Mạc Vô Kỵ rồi hướng Xích Khôn cùng Tây Lăng Nho cúi người hành lễ, rồi mới lên tiếng:

- Ta phu quân cùng đệ đệ ta thù đã báo, ta chuẩn bị rời đi Tiểu Lăng Tiêu Tông.

Nàng không có đặc biệt cảm tạ Mạc Vô Kỵ, có chút cảm tạ dùng miệng nói không có ý nghĩa.

Tây Lăng Nho thở dài một tiếng nói:

- Mấy năm nay là ta không có đến giúp Úc Trác huynh đệ, sau này chính ngươi bảo trọng bản thân sao?.

Mạc Vô Kỵ cũng nói:

- Ta phải cùng Xích đạo hữu cùng đi Thượng Thần Địa, Mi tỷ hãy bảo trọng nhiều.

Nói xong Mạc Vô Kỵ lại nói với Tây Lăng Nho:

- Tây tông chủ, đa tạ ngươi đối với ta vừa ý cùng trợ giúp. Mi Thị Trang Viên là Mi tỷ tổ địa, còn xin tông chủ mời người dùng hộ trận bảo vệ cái chỗ này. Ta chỗ này còn có mấy chục cân gạo Thanh Lộ, lại đưa cho tông chủ.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái túi đưa cho Tây Lăng Nho, bên trong túi có hai mươi cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ, tại giữa hai mươi cân gạo Thanh Lộ, còn có một cái túi, trong đó có hai cân cực phẩm gạo Thanh Lộ.

Mi Thiến Thiến nghe được Mạc Vô Kỵ phải giúp bảo vệ Mi Thị Trang Viên, trong lòng nàng càng là cảm kích.

Bất quá Mạc Vô Kỵ bảo vệ Mi Thị Trang Viên, còn thật không phải là vì Mi Thiến Thiến, hắn là vì mình. Phía dưới Mi Thị Trang Viên có một cái truyền tống trận rất trọng yếu, cái truyền tống trận này tuyệt đối không có khả năng tiết lộ ra ngoài.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 963: Nơi Của Người Phàm

Tiễn đi Mi Thiến Thiến sau đó, Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm do dự theo Xích Khôn, Du Xúc cùng nhau rời đi Hạ Thần Địa, đi tới Thượng Thần Địa Lăng Tiêu Thần Tông.

Sau khi hắn tới Thần Lục Hạ Thần Địa, trên cơ bản không có rời đi Tiểu Lăng Tiêu Tông, cho nên ở chỗ này không có bất kỳ lo lắng. Súy Oa theo hắn, Đại Hoang liền lưu tại Bất Hủ Giới.

Cư Xích Khôn nói, Hạ Thần Địa cùng Thượng Thần Địa là có truyền tống trận, chỉ là cái này truyền tống trận dưới tình hình chung không có khả năng dùng. Chỉ có tới rồi thời điểm rất khẩn cấp, cái này truyền tống trận mới có thể bị mở ra. Bọn họ chỉ có thể phi hành một đoạn thời gian, sau đó đổi truyền tống trận, lại tiếp tục phi hành đổi lại truyền tống trận.

Cũng may Du Xúc lấy ra phi hành pháp bảo phi thường cường đại, Mạc Vô Kỵ làm một Luyện Khí Sư có thể luyện chế hạ phẩm thần khí, khẳng định Du Xúc phi thuyền là một món thượng phẩm thần khí.

Chí ít Mạc Vô Kỵ tiến vào Thần Vực rồi đến Thần Lục trong khoảng thời gian này, liền chưa từng thấy qua vài món thượng phẩm thần khí. Đương nhiên, cái này cũng có quan hệ cùng với người tiếp xúc với hắn cấp độ quá thấp, hắn tu vi thấp, tiếp xúc không tới cường giả tu vi cao.

Xích Khôn phi thường giỏi về nói chuyện, tuy rằng Mạc Vô Kỵ không lớn muốn cùng hắn nhiều lời, thầm muốn đi buồng nhỏ trên tàu tu luyện. mà Xích Khôn giỏi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ cư nhiên cũng là nghe nồng nhiệt.

- Mạc Đan Sư, kỳ thực Lăng Tiêu Thần Tông tuy rằng không tính là Thượng Thần Địa lớn nhất tông môn, ngược lại là một trong đỉnh cấp tông môn. Nếu mà ngươi nguyện ý tại Lăng Tiêu tông làm một cái trưởng lão, kỳ thực cũng không tệ lắm.

Tại trên phi thuyền, Xích Khôn vẫn không có buông tha việc mời Mạc Vô Kỵ gia nhập Lăng Tiêu Thần Tông.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động, thuận miệng hỏi:

- Xích đạo hữu, Lăng Tiêu Thần Tông tu vi mạnh nhất là không phải là đã vượt qua Thần Vương?

Xích Khôn cười ha ha một tiếng nói:

- Mạc Đan Sư, ngươi cũng không thể nhất tâm luyện đan cùng trồng gạo Thanh Lộ, cũng cần tìm hiểu một chút tu đạo một đường.

Mạc Vô Kỵ hơi lộ ra có chút xấu hổ, hắn hiểu rõ Xích Khôn ý tứ. Chỉ có người đối với tu đạo một đường không hiểu lắm, hoặc là đối với tu đạo cũng không phải rất để ý, mới có thể vừa ra khỏi miệng liền hỏi thực lực người mạnh nhất một cái tông môn là cảnh giới gì.

Xích Khôn cũng cũng không phải thật cười nhạo Mạc Vô Kỵ, cười ha ha một tiếng sau đó, trái lại chính sắc nói:

- Mạc Đan Sư, tại Thần Lục, chỉ có một nơi mới có người khả năng hơn hẳn Thần Vương.

- Thật sự có người hơn hẳn Thần Vương?

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc ra, lần này là thực sự kinh ngạc.

Xích Khôn gật đầu:

- Hẳn là thực sự, chỉ là một khi vượt qua Thần Vương sau đó, thì càng là có thể hiểu rõ con đường gian khổ và rộng, bộc phát bức thiết

tiến vào đẳng cấp cao hơn. Cho nên tại toàn bộ Thần Lục, cũng rất ít cường giả vượt qua Thần Vương đi ra. Coi như là tình cờ có, đó cũng là trong truyền thuyết.

- Là địa phương nào?

Mạc Vô Kỵ bức thiết hỏi.

Hắn mới vừa đến từ Thần Vực, thế nhưng là rất rõ ràng, tại Thần Vực là không có tồn tại vượt qua Thần Vương. Coi như là Thần Vương, tại Thần Vực cũng không phải rất nhiều.

Xích Khôn xuất ra bầu rượu, rót đầy một chén rượu cho Mạc Vô Kỵ sau đó mới lên tiếng:

- Mạc Đan Sư, kỳ thực coi như là ngươi không đề cập tới, ta cũng dự định lại đem cái chỗ này nói cho ngươi biết. Cái chỗ này gọi là Niết Bàn Học Cung...

- Niết Bàn Học Cung?

Mạc Vô Kỵ lập lại một câu, không phải do hắn không kinh ngạc. Tại Thần Lục loại này đỉnh cấp giới diện, lại còn có học cung tên tồn tại. Đây là thứ nhất, đồng thời cũng để cho hắn nhớ lại trước đây tại tu chân giới tiến vào Vấn Thiên Học Cung.

Xích Khôn gật đầu:

- Không sai, chính là Niết Bàn Học Cung. Ta thậm chí có thể cùng ngươi nói một câu nói như vậy, tại toàn bộ Thần Lục chỉ có một tông môn, đó chính là Niết Bàn Học Cung.

- Có ý tứ gì?

Mạc Vô Kỵ càng là không giải thích được.

Xích Khôn giải thích:

- Niết Bàn Học Cung nhưng thật ra là sự kết hợp của những người mạnh nhất Thần Lục, tại Thần Lục 90% tông môn trở lên, hầu như đều khởi nguyên từ Niết Bàn Học Cung. Nói đơn giản sao?, ngươi biết Tiểu Lăng Tiêu Tông tại sao muốn nói là phụ thuộc tông môn của ta Lăng Tiêu Thần Tông?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta biết, nghe nói sư tổ sáng lập Tiểu Lăng Tiêu Tông chính là Lăng Tiêu Thần Tông đi ra.

Xích Khôn nói:

- Không sai, chính là cái ý tứ này. Tại Niết Bàn Học Cung, rất nhiều cường giả đều có thể xây dựng một phương thế lực thuộc về mình. Bọn họ tại sau khi thăng cấp vô vọng, sẽ rời đi Niết Bàn Học Cung, sáng lập tông môn của mình. Nói thí dụ như sư tổ khai sơn của ta Lăng Tiêu Thần Tông, năm đó chính là từ Niết Bàn Học Cung đi ra.

Chính là ngày hôm nay, tại bên trong Niết Bàn Học Cung còn có ta Lăng Tiêu Phong nhất mạch. Lăng Tiêu Phong tu sĩ tại Niết Bàn Học Cung đợi không được, rất nhiều rời đi Niết Bàn Học Cung sau đó, đều sẽ chọn gia nhập vào Lăng Tiêu Thần Tông.

Mạc Vô Kỵ hiểu được:

- Xích đạo hữu, ta hiểu rõ ý tứ của ngươi, nói cách khác, Niết Bàn Học Cung liền là ảnh thu nhỏ của cả Thần Lục tông môn, chỉ là trên thực lực so với toàn bộ Thần Lục yếu nhược hơn một phần mà thôi.

Xích Khôn đáp:- Câu nói đầu tiên không có vấn đề, Niết Bàn Học Cung đích thật là ảnh thu nhỏ toàn bộ Thần Lục tông môn. Câu nói thứ hai sai rồi, trên thực lực toàn bộ Thần Lục tông môn cộng lại, cũng không bằng Niết Bàn Học Cung một cái đầu ngón tay. Tại toàn bộ Thần Lục, hầu như hết thảy đỉnh phong cường giả, đều ẩn cư tại bên trong

Niết Bàn Học Cung. Cho nên, chỉ cần vượt qua Thần Vương cảnh giới, vậy chỉ có thể tại trong Niết Bàn Học Cung.

- Vậy tông môn làm sao quản lý?

Mạc Vô Kỵ càng là không hiểu, tên gia hỏa có thể quản lý Niết Bàn Học Cung, sẽ mạnh bao nhiêu?

Xích Khôn lắc đầu:

- Niết Bàn Học Cung cũng không thể coi là tông môn sao?, chỉ có thể coi như là một cái nôi của hết thảy cường giả. Về phần quản lý, ta chỉ biết không người nào dám tại Niết Bàn Học Cung dương oai hay vi phạm quy tắc, nếu không, nhất thời canh ba cũng vậy không sống tới. Kỳ thực trước ngươi nói thích trồng gạo Thanh Lộ, ta liền dự định cùng ngươi nói một chút một cái thế lực của Niết Bàn Học Cung, cái thế lực này gọi là Phàm Nhân Chi Địa...

- Phàm Nhân Chi Địa?

Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa kinh ngạc hỏi.

Xích Khôn gật đầu:

- Không sai, chính là Phàm Nhân Chi Địa. Nghe đồn ban đầu cường giả ở Niết Bàn Học Cung sáng tạo Phàm Nhân Chi Địa gọi là Chủng Đế, là một tu sĩ Linh Căn tư chất kém không thể kém hơn. Nhưng mà chính là người này thiếu chút nữa sửa lại lịch sử Niết Bàn Học Cung tồn tại...

- Nói như thế nào?

Mạc Vô Kỵ có chút bức thiết, hắn tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, bây giờ nghe Niết Bàn Học Cung còn có Phàm Nhân Chi Địa cái thế lực này, hắn tự nhiên muốn trước tiên dò hỏi rõ.

Xích Khôn giải thích:

- Vì cái Chủng Đế này dùng thực lực kém không thể kém hơn, tu luyện đến bên trên Thần Vương, hơn nữa còn mở ra công pháp tu luyện thuộc về tu sĩ tư chất kém, kêu là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết! Trong lòng Mạc Vô Kỵ kích động. Hắn tu luyện chính là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, dù cho hiện tại hắn công pháp tu luyện đã không có bất cứ quan hệ gì với Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vốn có. Nhưng điều này không có khả năng thay đổi hắn là dựa vào Bất Hủ Phàm Nhân Quyết khai sáng thuộc về chân chính phàm nhân tu đạo đường.

Quyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết kia từ Thiên Cơ Tông lấy được, bây giờ còn ở bên trong Bất Hủ Giới của hắn.

Không nghĩ tới cường giả sáng tạo ra Bất Hủ Phàm Nhân Quyết lại là đến từ Thần giới Chủng Đế, còn ra đang ở Niết Bàn Học Cung.

Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên phi thường muốn đi Niết Bàn Học Cung, đi Phàm Nhân Chi Địa cái thế lực này xem, Chủng Đế kia có đúng hay không còn để lại thứ gì khác.

Xích Khôn tiếp tục giải thích:

- Kỳ thực nghe đồn Chủng Đế lúc ban đầu cũng không gọi Chủng Đế, mà gọi là Chủng Địa (làm ruộng). Hắn sinh ra ở trong một cái phàm tục thế giới, cha mẹ hắn vì tương lai hắn mà chăm chỉ làm ruộng, đơn giản cho hắn một cái tên: Chủng Địa.

Nghe nói gạo Thanh Lộ chính là Chủng Đế phát hiện, hắn trồng đi ra đỉnh cấp gạo Thanh Lộ, sau đó dựa vào gạo Thanh Lộ không ngừng tinh lọc bản thân Linh Căn cùng Linh Lạc. Cho nên dù cho linh căn của hắn cùng Linh Lạc kém không thể kém hơn, hắn vẫn như cũ dựa vào chính bản thân ngày đó nỗ lực, tiến vào Thần giới. Không chỉ như thế, hắn còn tiến vào Niết Bàn Học Cung, sau cùng sáng lập Phàm Nhân Chi Địa.

Nói đến đây, Xích Khôn lắc đầu thở dài:

- Đáng tiếc Chủng Đế gặp chuyện không may sau đó, Niết Bàn Học Cung Phàm Nhân Chi Địa liền từ từ xuống dốc, nghe nói hiện tại đã từ Niết Bàn Học Cung giảm đi đến gần như bằng không. Coi như là còn có mấy cái đệ tử, cũng đều là Linh Căn tư chất không tính là kém tồn tại, cùng người phàm không còn có nửa điểm quan hệ. Phàm Nhân Chi Địa cũng là thế lực duy nhất ở Niết Bàn Học Cung không có ở Thượng Thần Địa sáng tạo tông môn.

- Xích đạo hữu, ta muốn xin hỏi một chút, làm sao mới có thể tiến vào Niết Bàn Học Cung?

- Tại Thần Lục một chỗ khó nhất vào, chính là Niết Bàn Học Cung. Nhưng ngươi là có cơ hội, bởi vì Niết Bàn Học Cung bao hàm toàn diện, trong đó có người trồng gạo Thanh Lộ có thể tiến vào Niết Bàn Học Cung.

- Ngoại trừ trồng gạo Thanh Lộ đâu nè?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi, kỳ thực dựa theo ý nghĩ của hắn mà nói, hắn cũng không muốn chung quanh bại lộ sự tình mình có thể trồng ra cực phẩm gạo Thanh Lộ. Nếu mà bằng vào trồng gạo Thanh Lộ có thể tiến vào Niết Bàn Học Cung, vậy hắn có thể trồng ra cực phẩm gạo Thanh Lộ sự tình, tất nhiên sẽ bị đông đảo người biết.

Nếu là trước hắn không biết sự tình Chủng Đế, có lẽ hắn còn chưa phải là đặc biệt để ý. Hiện tại hắn đã biết Chủng Đế mặc dù có thể dùng kém Linh Căn tư chất, vọt tới Thần Vương bên trên, chính là cùng gạo Thanh Lộ có quan hệ, hắn đâu còn dám tùy tùy tiện tiện nói mình có thể trồng cực phẩm gạo Thanh Lộ?

Hắn hoài nghi nếu mà không phải là trồng ra gạo Thanh Lộ tốt yêu cầu kẻ nông dân toàn thân toàn ý đi vào, không có khả năng chèn ép, Xích Khôn này nói không chừng đều có thể mạnh mẽ mang hắn đi.

Xích Khôn lắc đầu:

- Rất khó, biện pháp khác chỉ có trước gia nhập một tông môn trong đó, trở thành người nổi bật tông môn sau đó, tham gia nữa Niết Bàn Học Cung đệ tử tuyển chọn.

Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Xích đạo hữu, ta tới Lăng Tiêu Thần Tông sau đó, cần làm chuyện gì?

Xích Khôn nói:

- Kỳ thực ta mời Mạc Đan Sư tới nơi này, cũng cùng Niết Bàn Học Cung có nhất định quan hệ. Tại bên trong Niết Bàn Học Cung, có một cái thánh địa đỉnh cấp cảm ngộ, gọi là Thần Vương Niết Bàn Hà. Đáng tiếc là, Thần Vương Niết Bàn Hà này danh ngạch đi vào hữu hạn. Niết Bàn Học Cung mỗi lần đều cần kiểm tra, mà trồng gạo Thanh Lộ chính là hạng nhất chủ yếu trong kiểm tra.

Mạc Vô Kỵ hiểu được:

- Xích đạo hữu, ý của ngươi là để cho ta đại biểu Lăng Tiêu Thần Tông đi Niết Bàn Học Cung tham gia kiểm tra trồng gạo Thanh Lộ. Giúp Niết Bàn Học Cung Thần Vương tranh đoạt danh ngạch tiến vào Niết Bàn Hà cảm ngộ?

Xích Khôn không có giấu diếm, trực tiếp một chút đầu:

- Đúng vậy, ta Lăng Tiêu Thần Tông khuyết điểm duy nhất chính là không có người tài ba trồng gạo Thanh Lộ. Thần Vương Niết Bàn Hà chẳng những là Thần Vương có thể đi vào cảm ngộ, chính là Thế Giới Thần đi vào cảm ngộ sau đó, cũng có cực đại khả năng bước vào Thần Vương cảnh.

Mạc Đan Sư, lần này nếu mà ngươi có thể giúp một tay, coi như là tiến vào Niết Bàn Học Cung, cũng không phải chuyện không thể. Tư chất ngươi hơi kém, nếu mà tiến vào Niết Bàn Học Cung, nói không

chừng có thể tại Phàm Nhân Chi Địa tìm được phương pháp tiến giai. Lùi một bước mà nói, chính là tìm không được tiến giai phương pháp, Phàm Nhân Chi Địa trồng gạo Thanh Lộ, cũng là chỗ yên ả bình an nhất.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 964: Hối Hận

- Xích đạo hữu, chuyện này ta nhận. Lúc nào đi kiểm tra?

Mạc Vô Kỵ không có nửa phần do dự liền nói.

Từ một loại ý nghĩa đi lên mà nói, Chủng Đế coi như là sư phụ của hắn. Không có Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, chỉ cần cho hắn thời gian, hắn cũng có thể tìm ra thủ đoạn tu luyện mạch lạc. Nhưng Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, nếu như không có Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, có lẽ không đợi hắn tìm được thủ đoạn tu luyện mạch lạc, hắn đã biến thành đất vàng.

Cho nên Chủng Đế đối với hắn không có thầy trò chi thực, lại có thầy trò chi nghĩa.

Hiện tại hắn đi tới Thần Lục, tìm được Chủng Đế người sáng lập Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hắn tự nhiên mau chân đến xem. Muốn đi Chủng Đế Phàm Nhân Chi Địa xem, hắn chỉ có thể gia nhập Niết Bàn Học Cung. Dựa theo Xích Khôn nói, gia nhập Niết Bàn Học Cung rất khó, cái loại này trồng gạo Thanh Lộ, là một con đường đơn giản nhất trực tiếp của Mạc Vô Kỵ.

Nghe được Mạc Vô Kỵ trả lời, Xích Khôn lúc này mừng rỡ nói:

- Mạc Đan Sư, chuyện này tuy rằng còn chưa có xác định, dựa theo quy củ Niết Bàn Học Cung, hắn là đang ở gần nhất. Nói không chừng chờ chúng ta tới Thượng Thần Địa, Niết Bàn Học Cung thi đấu đã bắt đầu rồi. Coi như là còn chưa có bắt đầu, Mạc Đan Sư ngươi thích trồng gạo Thanh Lộ, cũng có thể tại Lăng Tiêu Thần Tông ta trước làm một khối đất tốt nhất...

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói:

- Xích đạo hữu, như vậy đi, ta ở ngoài tông môn Thần Thành mở một cái tiệm đan dược. Đợi được kiểm tra bắt đầu sau đó, ta trực tiếp đại biểu Lăng Tiêu Thần Tông tham gia kiểm tra làm sao?

Mạc Vô Kỵ thật sự là không muốn lại gia nhập Lăng Tiêu Thần Tông, hắn cũng không muốn tiếp tục làm ruộng. Nếu như là địa phương an tĩnh, có một cái cực phẩm thần linh mạch để cho hắn tiếp tục trồng gạo Thanh Lộ, cũng có thể. Dù sao trồng gạo Thanh Lộ đối với công pháp cùng tâm tình của hắn rất có lợi.

Nhưng mà ai biết Niết Bàn Học Cung kiểm tra khi nào thì bắt đầu? Nếu là chờ hắn gạo Thanh Lộ gần thành thục thời điểm, kiểm tra bắt đầu, gạo Thanh Lộ của hắn làm sao có nên hái sớm hay không?

Vô luận là có hay không, đối với hắn đều không có lợi, cho nên hắn đơn giản không trồng gạo Thanh Lộ.

Huống chi Mạc Vô Kỵ hiện tại đối với mình Bất Hủ Phàm Nhân Quyết hiểu càng là thấu triệt, hắn tu luyện là phàm nhân đạo. Hắn chỉ cần giữ vững lòng son chúng sinh trong tầm thường, hắn tu luyện tâm tình cũng sẽ không chịu ảnh hưởng. Vô luận là trồng gạo Thanh Lộ, hay là chính bản thân mở ra một cái tiểu điếm, đạo lý đều là giống nhau.

Đây là thứ nhất, thứ hai Mạc Vô Kỵ phi thường rõ ràng chính bản thân tu luyện cần bao nhiêu tài nguyên. Trước hắn tu luyện vẫn không có bao nhiêu tiến bộ, ngoại trừ tâm tình người phàm xảy ra vấn đề ra, còn có chính là hắn thiếu khuyết nồng nặc Thần Linh Khí tu luyện.

Tại Tiểu Lăng Tiêu Thôn, đầu tiên là thượng phẩm thần linh mạch bố trí tụ linh trận tu luyện. Về sau càng là tại trên cực phẩm thần linh mạch tu luyện. Tại cực phẩm thần linh mạch tu luyện sau đó, Mạc Vô Kỵ bộc phát biết tầm quan trọng của tài nguyên tu luyện đối với hắn. Mở ra tiệm đan dược, ngoại trừ tăng lên hắn đan đạo trình độ ra, còn có thể vì hắn tụ tập hàng loạt tài nguyên tu luyện.

Trước tại Tiểu Lăng Tiêu Thôn ngắn ngủi thời gian mấy tháng, hắn liền tụ hàng loạt thượng phẩm thần tinh cùng một đống các loại các dạng tài liệu luyện khí, luyện đan Thần linh thảo.

- Vậy thì đi Lăng Tiêu thành sao?, ở bên ngoài Lăng Tiêu Thần Tông.

Xích Khôn đối với Mạc Vô Kỵ phi thường coi trọng, chỉ cần là Mạc Vô Kỵ nói ra yêu cầu, hắn hầu như đều vô điều kiện thỏa mãn.

- Đa tạ Xích đạo hữu, chỉ là ta còn muốn đại biểu Lăng Tiêu Thần Tông tham gia kiểm tra tỷ đấu. Cho nên tại Lăng Tiêu trong thành mở cửa hàng, ta hy vọng có thể dịch dung xuất hiện.

Mạc Vô Kỵ đứng lên ôm quyền cảm tạ một câu.

Tại trong Lăng Tiêu thành, Mạc Vô Kỵ dự định điên cuồng thu liễm tài nguyên tu luyện, đan đạo của hắn đã gần bước vào ngũ phẩm thần đan vương cảnh. Nếu mà không điên cuồng thu liễm tài nguyên tu luyện, hắn căn bản cũng không có cấp năm Thần linh thảo luyện tập.

Thần Vực cùng Thần Lục bởi vì bị Tịch Diệt Hải tách ra, cả bên trên Thần Vương đều rất khó xuất hiện, cấp năm Thần linh thảo tự nhiên cũng là khan hiếm, cái đó và thiên địa quy tắc có quan hệ. Về phần cấp 6 Thần linh thảo, mỗi một gốc cây đều là chí bảo.

Một khi tách ra thu liễm tài nguyên, hắn liền có khả năng đắc tội với người khác, thậm chí trêu chọc người khác mơ ước, cho nên ý nghĩ của Mạc Vô Kỵ là, tại dưới sự bảo vệ của Lăng Tiêu Thần Tông, kiếm một khoản liền đi. Chờ hắn tới rồi Niết Bàn Học Cung sau đó, còn có cơ hội hay không trở ra kiếm tài nguyên tu luyện, thật đúng là khó nói.

- Ha ha, liền theo ý Mạc Đan Sư.

Xích Khôn cười ha ha, hắn suy đoán Mạc Vô Kỵ là bởi vì thân phận của tứ phẩm đại thần Đan Sư có lo lắng. Trên thực tế Mạc Vô Kỵ căn

bản cũng không cần lo lắng, tại Lăng Tiêu thành, tứ phẩm đại thần Đan Sư vẫn có một ít.

Lời này hắn là sẽ không nói, hắn đồng ý Mạc Vô Kỵ loại yêu cầu này, cái này cũng chẳng khác nào một cái nhân tình.

- Xích đạo hữu, những gạo Thanh Lộ này là ta lưu lại, tặng cho Xích đạo hữu.

Mạc Vô Kỵ thẳng đến lúc này, mới lấy ra 10 cân thượng phẩm thanh lộ cốc.

Xích Khôn không kịp chờ đợi mở ra túi Mạc Vô Kỵ đưa cho hắn, dù cho hắn là lần thứ hai thấy gạo Thanh Lộ cốc phủ đầy màu vàng kim nhạt văn lộ, vẫn là kích động không thôi:

- Quả nhiên là đỉnh cấp thượng phẩm gạo Thanh Lộ, thứ tốt, thật là đồ tốt. Mạc Đan Sư, chỉ cần lúc tỷ đấu, ngươi có thể trồng ra loại gạo Thanh Lộ này, tuyệt đối sẽ không mất đi nửa điểm.

- Xích đạo hữu yên tâm, điểm ấy nắm chặt ta vẫn phải có.

Mạc Vô Kỵ nói xong, lại lấy ra một cái túi hướng về phía bên trong khoang thuyền nói:

- Nơi này còn có 10 cân gạo Thanh Lộ cốc, tặng cho Du đạo hữu.

Một cái thanh âm thanh thúy truyền đến:- Đa tạ Mạc Đan Sư.

Đi theo, thân ảnh Du Xúc lả lướt liền xuất hiện ở trên boong thuyền, tiếp nhận cái túi Mạc Vô Kỵ cho.

Xích Khôn ngược lại kinh ngạc nhìn Du Xúc, hắn biết Du Xúc căn bản cũng không nhận đồ của bất luận kẻ nào. Cho dù là đồ tốt, nàng cũng sẽ không vô duyên vô cớ thu lại. Hắn không hiểu vì sao Du Xúc lại thu hồi 10 cân gạo Thanh Lộ của Mạc Vô Kỵ.

Thượng phẩm gạo Thanh Lộ đích xác rất trân quý, bất quá dùng thân phận của Du Xúc, tự nhiên cũng có thể lấy được a. Hơn nữa chính bản thân Du Xúc cũng không biết đã ăn bao nhiêu thượng phẩm gạo Thanh Lộ, sẽ để ý 10 cân gạo Thanh Lộ?

Mạc Vô Kỵ tự nhiên không biết chuyện này, hắn thấy Du Xúc cùng Xích Khôn đều nhận quà của mình, tâm tình rất tốt.

Có một câu nói kêu bắt người tay ngắn, hai vị này tại Lăng Tiêu Thần Tông cũng còn là có chút địa vị, nếu thu lễ vật của hắn, tương lai hắn tại Lăng Tiêu thành nhất định sẽ hỗ trợ một chút.

...

Hạ Thần Địa Tiểu Lăng Tiêu Tông, đối với Mạc Vô Kỵ rời đi cũng không có bao nhiêu người để ý, nhiều người hơn để ý là động tác tông chủ Tây Lăng Nho giải quyết nhanh chóng.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ rời đi sau một khắc, Tây Lăng Nho liên tục giết ba mươi hai người Tiểu Lăng Tiêu Tông, trong đó bốn người Thế Giới Thần, Thần Quân bảy người, Thiên Thần hai mươi mốt người. Hơn nữa mỗi một người bị giết bị công bố ra đều là hành vi phạm tội bẩn thỉu, không có một ai giết uổng.

Chỉ có một ít người có tư cách nhất định mới rõ ràng, những thứ này người bị giết hầu như toàn bộ là đi theo Tỉnh Vĩ. Giờ khắc này, hết thảy Tiểu Lăng Tiêu Tông trưởng lão hoặc là phong chủ đều là trong lòng khiếp sợ. Thì ra tông chủ cũng không phải không biết hành động của Tỉnh Vĩ, chỉ là tông chủ vẫn không hề động tay mà thôi. Hiện tại Tỉnh Vĩ bị giết, tông chủ sấm sét hành động, không một ai lọt lưới.

Dưới tình hình chung một cái tông môn mình giết nhiều cường giả như vậy, nhất định sẽ khiến cho một phần rối loạn, thế nhưng là Tiểu Lăng Tiêu Tông chẳng những không có nửa điểm rối loạn, hơn nữa càng thêm vững chắc cùng đoàn kết.

Làm xong điều này Tây Lăng Nho nội tâm cũng không có bao nhiêu hài lòng, lúc này hắn về tới chỗ ở của mình, vẫn ngồi như vậy lặng lẽ không nói.

Tiểu Lăng Tiêu Tông Tỉnh Vĩ điểm ấy động tác tại trong mắt hắn căn bản là vở hài kịch nhảy nhót, hắn sở dĩ vẫn không hề động tay, ngoại trừ rất kính trọng Tỉnh Thiêm ra, còn có chính là hắn muốn lại đem các tên gia hỏa không an phận của tông môn này một lưới bắt hết.

Để cho nội tâm hắn không thích là Mạc Vô Kỵ rời đi, nếu mà hắn biết Mạc Vô Kỵ là một cái chuẩn thần đan vương, hắn tuyệt đối sẽ không để cho Mạc Vô Kỵ rời đi.

Từ đầu đến cuối, trong lòng Tây Lăng Nho liền có một cái mộng tưởng lớn hơn. Giấc mộng của hắn cũng không phải trong miệng hắn nói muốn phụ thuộc vào Lăng Tiêu Thần Tông, mà là hoàn toàn thoát ly Lăng Tiêu Thần Tông, sau đó trở thành một đại tông môn chân chính ở Thần Lục.

Nhưng bây giờ Tiểu Lăng Tiêu Tông chỉ có hắn một cái Thần Vương, thực lực thấp, coi như là đi Thượng Thần Địa, cũng vậy nhất định phải dựa vào Lăng Tiêu Thần Tông mới có thể đặt chân.

Nếu mà biết Tây Lăng Nho loại ý nghĩ này, cũng không khó hiểu, vì sao Tây Lăng Nho đối với Mạc Vô Kỵ rời đi có chút hối hận cùng không cam lòng.

Một cái chuẩn thần đan vương, thậm chí có khả năng thăng cấp ngũ phẩm thần đan vương Đan Sư, đối với tông môn quật khởi tác dụng lớn bao nhiêu, hắn so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ tư chất thấp, dễ bị nắm trong tay, người tài giỏi như thế gần như là đốt đèn lồng cũng tìm không được, hiện tại cư nhiên từ trước mắt hắn rời khỏi.

Đây cũng là lý do hắn vì sao giải quyết nhanh chóng lại đem tông môn sâu mọt một lưới bắt hết, toàn bộ giết sạch. Bởi vì phụ trách tông môn việc này vụ chính là một người Thế Giới Thần trưởng lão đi theo Tỉnh Vĩ, tin tức Mạc Vô Kỵ là đại thần Đan Sư đã sớm tới chỗ Thế Giới Thần trưởng lão này, dựa theo quy củ, trưởng lão này hắn là trước tiên hướng hắn hội báo.

Thế mà tên trưởng lão chẳng những không có hướng hắn hội báo, trái lại hướng Tỉnh Vĩ hồi báo. Bởi vì điều này, dù cho Mạc Vô Kỵ đối với Tỉnh Vĩ chút nào không thèm nhìn, Tỉnh Vĩ cũng là một nhị thế tổ làm phản, đối với Mạc Vô Kỵ áp chế lửa giận, trái lại muốn nhiều lần mượn hơi. Tỉnh Vĩ cũng biết một cái chuẩn thần đan vương, đối với hắn tác dụng.

Tây Lăng Nho lắc đầu, bất cứ chuyện gì đều 2 mặt có lợi có hại. Hắn lưu lại loại này tông môn sâu mọt đồng thời, nên nghĩ đến chung quy có một ngày những sâu mọt này sẽ làm nguy hiểm đến tông môn an nguy.

Cũng không biết ngồi yên bao lâu, Tây Lăng Nho mới thở dài một hơi, lấy ra một túi thượng phẩm gạo Thanh Lộ Mạc Vô Kỵ cho hắn.

Đây cũng là chỗ hắn rất thưởng thức Mạc Vô Kỵ, trước khi đi, còn không quên cho hắn một phần hồi báo.

một túi thượng phẩm gạo Thanh Lộ có chừng hai mươi cân, sau khi mở ra, các hạt thóc mang theo vàng nhạt văn lộ xuất hiện ở trước mắt, khí tức mùi thơm ngát dọa người tâm tỳ, nghe thấy đã cảm thấy rất thoải mái.

Tiện tay nhặt lên một vốc có thóc, tâm tình Tây Lăng Nho cuối cùng là khá hơn một chút.

Một cái túi màu đen cư nhiên lộ ra từ trong đống gạo Thanh Lộ, Tây Lăng Nho nắm lên cái túi, đưa tay mở ra.

Bên trong túi cũng chỉ là gạo thanh lộ, nhưng thanh lộ thóc này không có điều văn màu vàng nhạt, toàn bộ là màu vàng. Hương thơm càng thuần thanh để cho cả người hắn đều thư thái hơn truyền đến, Tây Lăng Nho há hốc mồm, hoàn toàn ngốc trệ hắn ra.

Dù cho hắn là một cái Thần Vương, hắn cũng chưa từng thấy qua loại này thanh lộ thóc tinh khiết màu vàng.

Đồng dạng, hắn làm một Thần Vương, càng là rõ ràng trong tay mình đây là cái gì thanh lộ thóc. Đây tuyệt đối không phải là thượng phẩm, mà là vượt qua thượng phẩm, cực phẩm thanh lộ thóc.

Một túi này có chừng hơn hai cân!

Tây Lăng Nho bỗng đứng lên, hắn cũng cảm giác được da đầu của mình đều có chút tê dại. Nếu mà biết Mạc Vô Kỵ thực sự trồng ra cực phẩm gạo Thanh Lộ, dù cho đắc tội Lăng Tiêu Thần Tông sứ giả, hắn cũng sẽ không để Mạc Vô Kỵ đi.

Hiện tại phải làm gì?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 965: Tiệm Thuốc Vô Bệnh

Dọc theo đường đi bôn ba, bốn tháng sau, Xích Khôn cùng Du Xúc mang theo Mạc Vô Kỵ đã dịch dung trở thành một tu sĩ mặt vàng tiến vào Lăng Tiêu thành.

Lăng Tiêu thành sở dĩ được đặt tên vậy, là bởi vì Lăng Tiêu Thần Tông ở chỗ này. Lăng Tiêu Thần Tông đối với Hạ Thần Địa tông môn lớn nhất mà nói cũng là một quái vật lớn, thế nhưng tại Thần Lục Thượng Thần Địa, Lăng Tiêu Thần Tông chỉ có thể coi như là một cái tông môn tốt, còn xa xa chưa nói tới đỉnh cấp.

Dù cho không phải là cao cấp nhất tông môn, bởi vì Lăng Tiêu Thần Tông mà Lăng Tiêu thành xuất hiện cũng là một cái Thần Thành đỉnh cấp.

Không nói trăm vạn đệ tử của Lăng Tiêu Thần Tông, chính là vòng ngoài Lăng Tiêu Thần Tông một phần tạp dịch còn có đông đảo thương lâu phụ thuộc vào Lăng Tiêu Thần Tông cầu sống, cộng thêm cùng với đông đảo tán tu đến Lăng Tiêu sơn mạch tìm kiếm cơ duyên, toàn bộ Lăng Tiêu thành lưu động nhân khẩu cộng lại thì đã có hơn một hai chục triệu.

Mặt đường vào thành càng là tu kiến cực kỳ khí thế, rộng mở mà không hiện lên tán loạn.

- Thần Thành náo nhiệt quá.

Tiến vào Lăng Tiêu thành sau đó, Mạc Vô Kỵ cũng không khỏi cảm thán một câu.

Xích Khôn cười ha ha một tiếng, đang muốn xong, truyền tin châu trên cổ tay hắn nhanh chóng di chuyển một cái. Khi thần niệm của Xích Khôn hạ xuống rơi vào truyền tin châu thì, sắc mặt lập tức ngưng trọng.

- Chuyện gì?

Du Xúc nhìn thấy sắc mặt Xích Khôn, nghi ngờ hỏi một câu.

Xích Khôn ngoài ý liệu không có trực tiếp trả lời Du Xúc, mà là nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Đan Sư, ngươi trước tiên ở Lăng Tiêu thành, ta có việc gấp phải cùng Du sư muội trở về tông môn. Chờ chuyện bên này xong xuôi, ta trước tiên tới nơi này giúp ngươi tìm kiếm tiệm đan dược.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Xích đạo hữu, Du đạo hữu, các ngươi cứ trở về tông môn làm việc, sự tình tiệm đan dược, bản thân ta sẽ tìm kiếm. Chờ ngươi mọi chuyện xong xuôi sau đó, lại đến tiệm của ta. Ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ tìm được ta.

- Tốt, chúng ta đây đến lúc đó gặp lại, nếu như vô tình gặp hắn chuyện gì, hãy dùng cái ngọc bài này.

Xích Khôn lấy ra một quả ngọc bài nhét vào trong tay Mạc Vô Kỵ, sau đó cùng Du Xúc vội vã rời đi.

Mạc Vô Kỵ không biết là chuyện gì để cho Xích Khôn vội vã như thế rời đi, hắn nhìn một chút ngọc bài trong tay, trên đó viết Lăng Tiêu Thần Tông tuần tra.

Tiện tay lại đem ngọc bài ném vào giới chỉ, Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Súy Oa bên người nói:

- Đi thôi, chúng ta đi tìm cửa hàng.

Súy Oa tại Tiên Giới hoặc là tại tu chân giới còn rất là đáng chú ý, tại Thần Lục, thật đúng là không tính là đáng chú ý. Chính là Lăng Tiêu trong thành, tu sĩ mang theo thú sủng, liền có thật nhiều. Có vài tên gia hỏa, thậm chí cưỡi bản thân thú sủng chuyển động tại Lăng Tiêu thành.

Lăng Tiêu thành người đến người đi, dùng Dục Thần tu sĩ cùng Thiên Thần tu sĩ là đại đa số, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ nhìn thấy đông đảo cường giả Thần Quân, coi như là cường giả Thế Giới Thần, cũng không thể thấy.

So với Thần Vực đến, Thần Lục toàn thể thực lực hiển nhiên cường đại hơn nhiều lắm.

Thần Vực Thần Thành Mạc Vô Kỵ cũng đi qua rất nhiều, Thế Giới Thần cường giả liền ít hơn, chính là số lượng Thần Quân cường giả, cũng vậy xa xa không nhiều bằng Lăng Tiêu thành.

Đi nửa vòng, Mạc Vô Kỵ liền có lý giải càng sâu đối với sự trân quý của cửa hàng ở Lăng Tiêu thành.

Không có Xích Khôn trợ giúp, muốn tại Lăng Tiêu thành mua một cái cửa hàng, chỉ sợ không phải sự tình đơn giản. Không chỉ có như vậy, Lăng Tiêu thành giá cả cửa hàng cũng vậy vô cùng cao. Nếu không phải là trước hắn tại Tiểu Lăng Tiêu Thôn bán mấy tháng đan dược, hắn căn bản cũng không có tư cách tới nơi này mua cửa hàng.

Hỏi thăm mấy chỗ, lấy được không phải là giá cả cao, Mạc Vô Kỵ mua không nổi, chính là yêu cầu đợi một đoạn thời gian, nếu không phải là vị trí hẻo lánh liên chim đéo có cứt. Mạc Vô Kỵ đến Lăng Tiêu thành mở ra tiệm đan dược, là vì kiếm lấy tài nguyên tu luyện, tự nhiên không có khả năng lựa chọn bên góc.

- Đại gia, chúng ta thuê một cái cửa hàng cũng có thể a.

Theo Mạc Vô Kỵ đi vòng vo nửa ngày sau đó, Súy Oa bỗng nhiên nói.

- Ngươi cho rằng ta không nghĩ tới a, nơi này là nơi nào...

Mạc Vô Kỵ nói đột ngột dừng lại, hắn thật đúng là nhìn thấy một cái cửa hàng cho thuê, hiển nhiên vừa rồi Súy Oa cũng nhìn thấy mới nói như vậy.

- Đi, đi qua nhìn một chút.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự đi qua đường phố, đi hướng đối diện treo chữ: cho thuê cửa hàng.

Trên thực tế tại Lăng Tiêu thành thuê một cái cửa hàng đối với Mạc Vô Kỵ mà nói càng thêm thích hợp, hắn căn bản cũng không có dự định gia nhập Lăng Tiêu Thần Tông, cho nên tại Lăng Tiêu thành cũng sẽ không ngây ngô bao lâu.

Cái cửa hàng này vị trí còn rất tốt, ở vào một cái ngã tư đường coi như là phồn hoa.

Để cho Mạc Vô Kỵ có chút kinh ngạc chính là, cái chỗ này lại là một cái tiệm thuốc, tên còn rất đặc sắc, gọi là "Tiệm Thuốc Vô Bệnh".

Tiến vào Tu Chân Giới sau đó, Mạc Vô Kỵ cực ít thấy tiệm thuốc. Nhưng Mạc Vô Kỵ là biết vô luận tu luyện tới rất mạnh, lâu lâu vẫn như cũ sẽ sinh bệnh. Cho nên Tu Chân Giới, ngoại trừ Đan Sư ra, còn có Y sư.

Đan Sư nổi danh nhiều lắm, Y sư nổi danh vậy thì quá ít. Ban đầu ở Tiên Giới, hắn liền nghe nói rất nhiều Đan Đế danh hào, nhưng mà thời điểm Lâm Cô nói ra thập đại tiên y, hắn là một người cũng không nhận ra.

Đây là bởi vì tu sĩ sinh bệnh, trên cơ bản đều cùng tu luyện có quan hệ. Loại vấn đề này, nếu như mình không thể giải quyết, tìm Y sư dù tốt, cũng không nhất định có thể giải quyết. Tiên Giới Lôn Thải đại đế tiểu thiếp, chính là một cái ví dụ sống sờ sờ.

Còn có chính là mẫu thân của Lâm Cô, nếu mà không phải là hắn xuất thủ, cũng không có cách nào chữa khỏi.

Hắn mặc dù có thể hỗ trợ, là bởi vì hắn có Sinh Cơ Lạc và Hóa độc lạc, cũng không phải là bởi vì y thuật của hắn cao minh bao nhiêu.

- Lão đại, địa phương phồn hoa như vậy, cái cửa hàng này cư nhiên đến bây giờ cũng không có bị thuê, có phải là có vấn đề hay không?

Súy Oa đã trải qua một sự tình, cũng sẽ cân nhắc rất nhiều vấn đề.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:- Có vấn đề hay không, chúng ta đi xem thì sẽ biết.

Tuy rằng hắn mới Dục Thần tầng năm tu vi, hắn dầu gì cũng là người Xích Khôn mời về, trên người còn có một tấm ngọc bài Xích Khôn cho. Mạc Vô Kỵ tin tưởng, dù cho có vấn đề, chỉ cần hắn không gây chuyện, Xích Khôn vậy cũng có thể giải quyết.

Tiến vào tiệm thuốc sau đó, bên trong không có có bệnh nhân, chỉ có một người lão giả tóc trắng cùng một người nữ đồng. nữ đồng theo Mạc Vô Kỵ, tối đa bất quá là Nguyên Đan Cảnh mà thôi.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là lão giả này, coi như là Thần Vương, hắn cũng có thể mơ hồ cảm giác được tu vi của đối phương. Lão giả này cho Mạc Vô Kỵ cảm giác, thật giống như một mảnh biển sâu, hắn hoàn toàn không có cách nào cảm ứng được tu vi của đối phương. Lại nhìn kỹ, lão giả này lại thích như tu vi gì cũng không có, tầm thường.

Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không cho rằng lão giả này tầm thường, một cái lão giả tầm thường hắn là không thể còn sống ở loại này thành thị phồn hoa phồn hoa giải đất.

Mạc Vô Kỵ không có có dũng khí tiếp tục quan sát lão giả, mà là đưa mắt hạ xuống rơi vào này nữ đồng, rất nhanh hắn cũng cảm giác được không đúng. nữ đồng thoạt nhìn là Nguyên Đan Cảnh, trên thực tế cảnh

giới rất không ổn, dường như tùy thời tùy chỗ đều có thể hạ xuống dưới Nguyên Đan Cảnh.

Tại Thần Lục, Nguyên Đan Cảnh kỳ thực tựa cùng con kiến hôi không có bất kỳ khác nhau. Mạc Vô Kỵ cảm giác được trên người nữ đồng khả năng có bệnh, mới tạo thành loại biểu hiện giả dối cảnh giới bất ổn này.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không đi hỏi bệnh tình nữ đồng, ở trước mặt nơi này lão giả tóc trắng, hắn Mạc Vô Kỵ cũng là một cái con kiến hôi.

- Ngươi muốn xem bệnh sao?

Lão giả nhìn vào Mạc Vô Kỵ, ngôn ngữ ấm áp hỏi.

Mạc Vô Kỵ vội vàng ôm quyền nói:

- Vãn bối thấy cái cửa hàng này muốncho thuê, cho nên vào hỏi xem.

- Ngươi muốn thuê tiệm thuốc của ta?

Lão giả giọng nói hơi lộ ra nghi hoặc, thậm chí mang theo một loại ánh mắt hoài nghi đánh giá Mạc Vô Kỵ.

- Đúng vậy, xin hỏi bao nhiêu thần tinh một năm?

Mạc Vô Kỵ kiên trì nói, lão giả này ánh mắt không có có bất kỳ không ổn nào, Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác cảm giác mình toàn thân đều không thoải mái.

- Mười vạn thượng phẩm thần tinh một năm.

Lão giả rốt cục thu hồi quan sát Mạc Vô Kỵ ánh mắt, hồi đáp.

Mười vạn thượng phẩm thần tinh một năm? Mạc Vô Kỵ có chút không dám tin tưởng. Cái giá tiền này không phải là đắt, mà là quá rẻ. Căn cứ hắn tại Lăng Tiêu thành đi vòng vo non nửa vòng sau đó, lấy

được kết luận là. Tiệm Thuốc Vô Bệnh vị trí này, coi như là muốn thuê, một năm ít nhất cũng phải chừng 50 vạn thượng phẩm thần tinh. Nếu mà muốn bán ra, đó là tiếp cận nghìn vạn thượng phẩm thần tinh giá cả.

- Tiền bối, không biết có điều kiện khác không?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

Hắn tuyệt đối không tin giá cả mười vạn thượng phẩm thần tinh một năm, cái cửa hàng này không cho mướn được.

Lão giả tán thưởng đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, đoán được ta cái cửa hàng này còn có điều kiện khác. Ngươi không sai, cái cửa hàng này thật là có điều kiện khác. Đó chính là muốn thuê cửa hàng của ta, chỉ có thể dùng để làm tiệm thuốc, hơn nữa chiêu bài vẫn không thể thay đổi, nhất định phải treo ở bên ngoài.

Mạc Vô Kỵ trái lại thở phào nhẹ nhõm, quả nhiên là như vậy. Đổi thành một người, trừ phi là ngu ngốc, mới chịu đáp ứng điều kiện này đến thuê cửa hàng.

Tại Lăng Tiêu thành loại này phồn hoa địa phương thuê cửa hàng tới làm cái gì? Không phải là vì kiếm lấy tài nguyên tu luyện sao? Thuê cái cửa hàng vẫn không thể đổi tên, còn nhất định phải mở ra tiệm thuốc, ngu mới thuê sao?

- Tiền bối, ngoại trừ điều kiện này ra, có thể có điều kiện khác không?

Mạc Vô Kỵ hỏi lần nữa.

- Ngươi muốn mở ra tiệm thuốc? Muốn giống như ta trách trời thương dân, cứu vớt vô số người bên trong đau khổ?

Lão giả không trả lời Mạc Vô Kỵ, trái lại nghi ngờ hỏi ngược một câu. còn là người thứ nhất nghe được hắn điều kiện sau đó, không có

quay đầu rời đi người.

Mạc Vô Kỵ cười khổ nói:

- Ta không muốn mở ra tiệm thuốc, thế nhưng là tiền bối lại nhất định phải mở ra tiệm thuốc, cho nên vãn bối chỉ có thể mở tiệm thuốc.

Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên không phải muốn mở tiệm thuốc, chỉ cần lão nhân này không có cái khác yêu cầu, hắn đeo tên tiệm thuốc, cũng có thể lại treo bán ra đan dược, luyện đan hay luyện thuốc thẻ bài cùng treo, vốn là không xung đột. Nếu mà lão giả này yêu cầu bất luận cái gì cái thẻ bài khác đều không thể treo lên, vậy hắn chỉ có thể xoay người rời đi.

Lão giả cười ha ha một tiếng nói:

- Không sai, có ý nghĩ. Ta không có điều kiện khác, nếu mà ngươi đáp ứng điều kiện đó, liền ký khế ước sao?. Chúng ta ký một năm.

Nói xong, lão giả xuất ra hai quả ngọc bài đã khắc lại thần niệm dấu vết khế ước đặt ở trước người Mạc Vô Kỵ.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét một cái, tại hai tờ khế ước quả nhiên không có thấy điều kiện khác. Trong lòng hắn đại định, lấy thần niệm ra ký. Thu hồi trong đó một quả, lại đem một quả kia đưa cho lão giả, lại lấy ra mười vạn thượng phẩm thần tinh trả cho lão giả.

- Ngươi rất có tiền đồ, chúc ngươi nhiều may mắn, đồ đạc bên trong cửa hàng này toàn bộ cho ngươi.

Lão giả thật nhanh thu hồi khế ước, mang theo nữ đồng nhanh chóng bước ra cửa hàng, biến mất.

- Đại gia, ta thế nào cảm giác có cái gì không đúng đâu nè?

Súy Oa có chút nghi ngờ hỏi.

Không muốn nói Súy Oa, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được có cái gì không đúng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 966: Sửa Lại Quy Tắc

- Cùng lắm thì ta mất mười vạn thần tinh mà thôi.

Mạc Vô Kỵ nói xong, tiện tay luyện chế vài tấm bảng hiệu ném cho Súy Oa:

- Súy Oa, lại đem những thứ này treo ra ngoài. Chỉ cần không lấy xuống cái bảng Tiệm Thuốc Vô Bệnh thì tốt rồi.

Nửa nén hương sau đó, phía ngoài Tiệm Thuốc Vô Bệnh thẻ bài liền triệt để thay đổi hình dạng.

Chỗ bắt mắt nhất biến thành Bình Phạm tiệm đan khí, tại trải phía Bình Phạm đan khí còn có các loại nghiệp vụ giới thiệu. Bao gồm luyện đan, bán ra thần đan, thu mua Thần linh thảo, luyện khí...

Đương nhiên, thật sự có người lại đem những thứ này thẻ bài toàn bộ nhìn xong, là có thể tại chỗ phía dưới cùng thấy còn có bốn chữ, đó chính là Tiệm Thuốc Vô Bệnh. Mạc Vô Kỵ tuân thủ hứa hẹn, không có lại thay đổi Tiệm Thuốc Vô Bệnh, bất quá cái đó và thay đổi hầu như không có bất kỳ khác biệt gì.

...

Lăng Tiêu Thần Tông Xích Khôn cùng Du Xúc vội vã chạy tới tông môn đại điện, nơi này sớm đã ngồi đầy người. Chẳng những Lăng Tiêu Thần Tông tông chủ Hình Vấn ở chỗ này, phong chủ các ngọn núi, trưởng lão hầu như đều ở đây.

Chỉ có tông môn đại điển, mới có thể một lần tụ tập nhiều cường giả như vậy.

- Ra mắt tông chủ, ra mắt chư vị phong chủ, trưởng lão.

Xích Khôn ở chỗ này chẳng những là tu vi thấp nhất, chính là địa vị cũng là thấp nhất. Nếu mà không phải là hắn mang theo nhiệm vụ đặc thù, hắn căn bản cũng không có tư cách tiến vào nơi này.

Du Xúc cũng khom người thi lễ, chỉ là so với Xích Khôn, nàng tuy rằng kính cẩn, cũng không sợ hãi.

Tông chủ Hình Vấn mặt nghiêm túc nhìn Xích Khôn cùng Du Xúc sau đó, nhu hòa không ít:

- Xích Khôn ngươi một đường cực khổ, ngồi xuống trước rồi hãy nói. Xúc nhi, ngươi ngồi vào bên cạnh ta.

- Tốt.

Du Xúc rất là khéo léo lên tiếng, sau đó ngồi ở bên người Hình Vấn.

Xích Khôn lại cũng không có ngồi xuống, mà là kính cẩn nói:

- Đệ tử một đường coi như là thuận lợi, không tính là khổ cực.

Hình Vấn cũng không có tiếp tục để cho Xích Khôn ngồi xuống, sắc mặt chợt đổi nói:

- Đã tìm được cao thủ trồng gạo Thanh Lộ chưa?

Xích Khôn rất là tự tin xuất ra một cái chén ngọc, tay dãy một cái, trong bát liền đầy đủ thanh lộ thóc màu vàng kim nhạt điều văn ngang dọc.

Hắn lại đem chén ngọc đưa cho tông chủ Hình Vấn, tràn đầy mừng rỡ nói:

- Bẩm tông chủ, đệ tử đã tìm được cao thủ trồng gạo Thanh Lộ. Đây chính là hắn trồng gạo Thanh Lộ, tuyệt đối là thượng phẩm đỉnh cấp, mời tông chủ xem.

Nhàn nhạt thượng phẩm gạo Thanh Lộ hương vị truyền đến, hết thảy tại người trong đại điện đều cảm giác được một loại thư sướng.

- Quả nhiên là đỉnh cấp thượng phẩm gạo Thanh Lộ.

Một người trưởng lão nhịn không được nói.

Hình Vấn lột ra một tầng gạo Thanh Lộ cốc, lộ ra càng thêm hoàn mỹ gạo Thanh Lộ. Hắn cũng là tán thán gật đầu:

- Đây chính là đỉnh cấp thượng phẩm gạo Thanh Lộ, Xích Khôn không có nói sai, người trồng ra loại gạo Thanh Lộ này đích thật là cao thủ.

- Xích Khôn, người này tu vi và thực lực làm sao?

Hình Vấn nói vừa xong, tại phía dưới hắn một người lão giả hầu như đều là không kịp chờ đợi hỏi.

Xích Khôn bỗng ngây người, người trồng gạo Thanh Lộ muốn hỏi tu vi và thực lực làm gì? Cái đó và gạo Thanh Lộ không hề quan hệ a. Chỉ là câu hỏi chính là Tả Lăng phong phong chủ Lao Vũ, Xích Khôn vẫn là kính cẩn hồi đáp:

- Hắn Linh Căn tư chất cực kém, tu vi rất yếu, thực lực cũng là bình thường. Ngược lại hắn còn có một cái sở trường đặc biệt, là một cái tứ phẩm đại thần Đan Sư...

Xích Khôn theo bản năng dừng lại lời của mình, hắn phát hiện bầu không khí có chút không đúng, chẳng lẽ mình tìm tới cao thủ gạo Thanh Lộ trồng không đúng sao?

Hình Vấn thở dài, nói với Xích Khôn:

- Ngươi trước ngồi ở một bên, để cho trưởng lão giải thích một chút.

- Dà.

Xích Khôn trong lòng tràn đầy nghi hoặc, cũng chỉ có thể trước ngồi xuống phía dưới cùng.

Một tên trưởng lão Thần Vương tầng hai, vóc người thấp bé. Hắn đối với Xích Khôn gật đầu, rồi mới lên tiếng:

- Niết Bàn Học Cung kiểm tra thời gian đã định rồi...

- A...

Xích Khôn cùng Du Xúc đều là mừng rỡ không thôi, bọn họ chỉ lo lắng Niết Bàn Học Cung kiểm tra muốn kéo dài thời gian rất lâu, dù sao Mạc Vô Kỵ cũng không có đồng ý gia nhập Lăng Tiêu Thần Tông.Nhâm Phi thở dài:

- Niết Bàn Học Cung lần này tăng lên phần thưởng, kiểm tra top 10 tông môn ưu tú, ngoại trừ có bao nhiêu danh ngạch tiến vào Niết Bàn Hà ra, còn tăng lên một lần cơ hội nghe Hợp Thần luận đạo. Đây còn chưa phải là toàn bộ, nghe đồn Niết Bàn Học Cung Đạo Quả Thụ đã gần chín trái cây, lần khảo hạch này sau đó, Niết Bàn Học Cung sẽ xuất ra năm tấm đạo quả, phần thưởng top 5 tông môn hoặc là cá nhân.

Xích Khôn cũng hít một hơi hơi lạnh, thảo nào tông môn thận trọng như vậy, loại này phần thưởng đơn giản là quá ngoại hạng. Không nói cơ hội nghe Hợp Thần luận đạo, chính là đạo quả loại vật này cũng đủ để cho một cái tông môn liều mạng đi tranh đoạt. Bởi vì đạo quả, tại Thần Lục hầu như đều thành truyền thuyết. Niết Bàn Học Cung đạo quả thế nhưng là chân đạo quả a, mà không phải bọn họ bình thường đạo quả đặt là thần linh quả.

Nếu như có thể tiến vào top năm, thực sự rất có thể đạt được cơ hội bước vào Hợp Thần trong lời đồn a.

- Đây là chuyện tốt a.

Xích Khôn lập tức liền nghĩ đến Mạc Vô Kỵ năng lực, dùng Mạc Vô Kỵ trồng đi ra gạo Thanh Lộ, không nói cầm đệ nhất, tiến vào top năm thậm chí là top 3 hẳn là cũng sẽ không có vấn đề sao??

Nhâm Phi than thở:

- Đích thật là chuyện tốt, đáng tiếc là phương thức khảo hạch cũng thay đổi, vốn trồng gạo Thanh Lộ đơn độc lấy ra nhóm hạng nhất tính thành tích. Hiện tại trồng gạo Thanh Lộ chỉ có thể coi như là 1 vòng trong quy trình tham gia thi đấu, nếu mà các thành tích vòng trước không tốt, tên đệ tử này vẫn như cũ sẽ bị loại, sau cùng một điểm cũng không có.

Xích Khôn trong lúc nhất thời không có hiểu được, theo bản năng hỏi:

- Có ý tứ gì?

Nhâm Phi cũng không có thiếu kiên nhẫn, trái lại kiên nhẫn giải thích:

- Trước đây đệ tử tham gia khảo hạch ví dụ như tham gia đấu pháp chỉ cần thu được thành tích đấu pháp là được, tham gia đấu trận chỉ cần thu được thành tích đấu trận, tham gia trồng gạo Thanh Lộ cũng chỉ cần thu được thành tích trồng gạo Thanh Lộ là được. Sau cùng tổng thành tích cộng lại, chính là tông môn thành tích. Thế nhưng lần này bất đồng, lần này tham gia kiểm tra áp dụng đấu loại chế. Ví dụ như thứ nhất đấu trận, nếu mà ngươi không thông qua, vậy ngươi căn bản cũng không có tư cách tham gia phía sau đấu pháp hoặc là trồng gạo Thanh Lộ...

Xích Khôn lần này cuối cùng là hiểu được, hắn thì thào nói:

- Vậy chẳng phải là nói nếu mà tông môn không có nhân tài tổng hợp, sau cùng nói không chừng sẽ bị toàn bộ đấu loại?

Nhâm Phi nói:

- Đích thật là như vậy, vốn ngươi có thể tìm ra người tài giỏi như thế trở về, coi như là vì tông môn lập công lớn, đáng tiếc là Niết Bàn Học Cung cái này quy tắc thay đổi, người ngươi tìm về dù cho có thể trồng đi ra cực phẩm gạo Thanh Lộ, cũng là uổng công.

Xích Khôn nghĩ đến trước Tả Lăng Phong phong chủ hỏi hắn Mạc Vô Kỵ tu vi và thực lực làm sao, thì ra đây chỉ là thấp nhất yêu cầu. đi tham gia Niết Bàn Học Cung kiểm tra, chẳng những phải thực lực mạnh, còn cần tinh thông trận đạo, phù đạo, thậm chí là bàng môn tả đạo.

Về phần phái tông môn cường giả đi tham gia khảo hạch Xích Khôn liền hỏi cũng không hỏi, Niết Bàn Học Cung kiểm tra hắn biết rõ, nhất định phải tu sĩ không có thăng cấp đến Thiên Thần mới có thể tham gia. Theo Niết Bàn Học Cung, một khi thăng cấp đến Thiên Thần, tiền đồ trên cơ bản đã định không sai biệt lắm.

- Xích Khôn, ý nghĩ của ta là như thế này. Ngươi mời tới được cái kẻ nông dân kia nhất định là không có khả năng tham gia Niết Bàn Học Cung khảo hạch, ngươi có thể hay không để cho hắn đến ta Lăng Tiêu Thần Tông dạy vài tên đệ tử nòng cốt trồng gạo Thanh Lộ? Đừng đòi hỏi hắn có thể dạy hơn tốt, chỉ cần hắn có thể để cho chúng ta Lăng Tiêu Thần Tông đệ tử trồng ra trung phẩm gạo Thanh Lộ, chúng ta liền không đến mức ở trên này thua điểm.

Tại Xích Khôn vẻ mặt thất lạc, Hình Vấn chủ động nói.

Xích Khôn tự nhiên là rất thất lạc, hắn cực khổ vô cùng từ Hạ Thần Địa lại đem Mạc Vô Kỵ mời tới Lăng Tiêu Thần Tông. Kết quả tông môn nói cho hắn biết, hắn làm đều là vô dụng công. Tông chủ nói ý tứ hắn há có thể không hiểu, đó chính là tông môn tạm thời để cho đệ tử nòng cốt tư chất đỉnh cấp học tập các loại đạo pháp. Dù sao lần này quy chế không phải vậy nhằm vào Lăng Tiêu Thần Tông một cái tông môn, đối với cái khác tông môn cũng là như vậy. Nếu là Lăng Tiêu Thần Tông thật có thể tìm được một cái đỉnh cấp thiên tài, có thể trong thời gian thật

ngắn học được các loại đạo pháp, cho dù là mới vừa mới nhập môn, nói không chừng cũng có thể xông vào top 10.

- Tông chủ, ta ngược lại có cái nhìn bất đồng.

Vẫn không nói gì, Du Xúc bỗng nhiên mở miệng nói.

Khi mọi người ánh mắt nhìn về phía Du Xúc thì, Du Xúc không chút hoang mang nói:

- Các vị tiền bối, lần này tham gia kiểm tra ta Lăng Tiêu Thần Tông chí ít phải có mười cái danh ngạch sao?. Chúng ta có thể cho Mạc Vô Kỵ dạy các đệ tử còn lại trồng gạo Thanh Lộ, đồng thời chúng ta cũng có thể để cho Mạc Vô Kỵ tham gia kiểm tra a. Dù sao này Mạc Vô Kỵ chẳng những là trồng gạo Thanh Lộ rất lợi hại, còn là một cái đại thần Đan Sư. Ta nghĩ, Niết Bàn Học Cung lần khảo hạch này, đan đạo khẳng định cũng là một đạo đề thi trong đó.

Hình Vấn cười khổ nói:

- Không nói danh ngạch dự thi rất trân quý, nếu mà Mạc Vô Kỵ có một chút tác dụng, lãng phí một cái danh ngạch cũng không có sao. Thế nhưng là ngươi biết lần này Niết Bàn Học Cung cửa thứ nhất khảo hạch là cái gì không? Cửa thứ nhất này chính là thần thông quan, khảo hạch là thần thông. Mạc Vô Kỵ trồng lúa Thanh Lộ luyện đan cường đại hơn nữa, cửa thứ nhất này hắn liền không qua được.

Nghe nói như thế, Du Xúc cũng không có nói tiếp nói. Mạc Vô Kỵ cặn bã tu vi nàng là rất rõ ràng, dùng Mạc Vô Kỵ cái loại này tư chất, nếu như có thể thông qua thần thông quan kiểm tra, đó mới gọi là chuyện lạ.

- Tông chủ, các vị trưởng lão, các vị phong chủ. Mạc Vô Kỵ là ta mời tới, hắn tại trồng gạo Thanh Lộ thượng đích xác có bản lĩnh. Hơn nữa người này hào sảng thoải mái, ta tin tưởng mời hắn đến dạy chúng ta

tông môn đệ tử nòng cốt đến trồng gạo Thanh Lộ hắn là không có vấn đề. Ta đây liền đi qua tìm hắn.

Xích Khôn thấy đều đã nói đến nước này, hắn cũng chỉ có thể đồng ý Nhâm Phi trưởng lão, để cho Mạc Vô Kỵ đến dạy Lăng Tiêu Thần Tông đệ tử dự thi trồng gạo Thanh Lộ.

...

Tiệm Thuốc Vô Bệnh, Mạc Vô Kỵ càng kiểm tra càng không nói gì. Lão đầu râu bạc trắng nói rất hay, lại đem đồ đạc bên trong tiệm thuốc toàn bộ cho hắn. Trên thực tế trong này tất cả đều là rác rưởi, không đúng, cả rác rưởi cũng không tính.

Mạc Vô Kỵ đang nghĩ ngợi có nên hay không lại đem mấy thứ này toàn bộ vứt bỏ, một cái thanh âm sợ hãi truyền đến:

- Xin hỏi nơi này có thể xem bệnh sao?

Đứng ở cửa tiệm thuốc là một người bà lão, kẻ nói chuyện là thanh niên đỡ lấy bà lão. Nhìn thanh niên này tu vi, cũng tại Dục Thần trung kỳ. Nhưng mà hắn giọng nói, biểu lộ hắn cực độ không tự tin và nhát gan sợ phiền phức.

Súy Oa hừ một tiếng:

- Ngươi có vấn đề mắt à, chúng ta nơi này là bán ra đan dược, giúp người luyện đan, thu mua Thần linh thảo, đương nhiên ngươi yêu cầu pháp bảo, ta chỗ này cũng có thể thỏa mãn ngươi.

- Nói như vậy bây giờ nơi này không phải là tiệm thuốc?

Lại là một thanh âm truyền đến, so với thanh âm vừa rồi của người thanh niên kia, thanh âm này phải hùng hậu hơn nhiều.

Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy người tới, là một người tu sĩ vẻ mặt hồng quang Thiên Thần hậu kỳ. Nhìn hắn quần áo trang sức, tựa hồ là một cái

chấp sự của Lăng Tiêu Thần Thành.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 967: Sinh Cơ Thang Cùng Tịch Thần Đan

Mạc Vô Kỵ không trả lời, hắn đoán được chính bản thân hắn là vào một cái bẫy, khi chưa có hiểu rõ cái bẫy này, hắn không muốn tùy tiện nói.

Thần niệm của hắn hạ xuống rơi vào lão giả râu bạc trắng cùng khế ước hắn ký thuê, trên hợp đồng viết rất rõ ràng, chỉ cần hắn nơi này là tiệm thuốc, bên ngoài đeo lấy tên Tiệm Thuốc Vô Bệnh sẽ không có vi phạm ước định. Người nào quy định tiệm thuốc thì không thể luyện đan cùng làmchuyện khác?

Khi thần niệm của Mạc Vô Kỵ lần nữa đọc kỹ, hắn ngây dại. khế ước thư tại phía sau muốn mở ra tiệm thuốc lại thêm mấy hàng chữ:

- Tiệm Thuốc Vô Bệnh là sản nghiệp Áo thị, thuê tiệm này nhất định tuân thủ điều kiện như sau, nhất định phải mở ra tiệm thuốc, thứ hai mỗi tháng ngày mười chín không ràng buộc cung cấp một chén Sinh Cơ Thang cho Áo thị. Sinh Cơ Thang chế tác tài liệu cùng phương thức như sau, cấp năm Thần linh thảo Dật mạch că, cấp năm Thần linh thảo lãng Diễm Trúc, cấp năm thần linh quả Chân nha...

Chữ phía sau toàn bộ là nhiều hơn.

Nhìn xong tài liệu chế tác Sinh Cơ Thang, Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh. Vô luận là ở tại thần giới hay là Thần Lục, cấp năm Thần linh thảo đều là cao cấp nhất Thần linh thảo. Bởi vì thiên địa quy tắc hạn chế, ở tại thần giới hoặc là Thần Lục, cấp 6 Thần linh thảo ít vô cùng, gần như bằng không.

Mà bên trong chén thuốc, cấp năm Thần linh thảo có 6 gốc cây, cấp 4 Thần linh thảo mười hai gốc cây, cấp ba Thần linh thảo mười tám gốc cây. Coi như là đưa hắn bán đi, hắn cũng biết không được nhiều cao cấp Thần linh thảo như vậy. Trên người hắn nếu có cấp năm Thần linh thảo, hắn sớm liền bắt đầu học tập ngũ phẩm thần đan luyện chế.

Cái kia lão già kia cư nhiên chôn hắn xuống một cái hố lớn như vậy, ỷ vào chính là hắn thần niệm không nhìn ra ẩn nấp điều khoản trong cái khế ước này.

Lúc này Mạc Vô Kỵ khẳng định, râu bạc trắng lão gia hỏa là một Thần Vương.

- Thật không nghĩ tới, tân lão đầu cư nhiên có thể lại đem cái cửa hàng này cho thuê, thật là không dậy nổi a.

Thiên thần chấp sự kia thấy Mạc Vô Kỵ không trả lời, nhất thời cười ha ha.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, râu bạc trắng lão đầu một cái Thần Vương, mỗi tháng cũng phải cung cấp một chén Sinh Cơ Thang cho Áo thị, hắn cái này nho nhỏ Dục Thần, phỏng chừng còn chưa đủ người ta hắt xì 1 khẩu khí.

Mỗi tháng 17, ngày hôm nay đều đã là mười ba, còn có 4 ngày chính là thời điểm Áo thị tới lấy Sinh Cơ Thang.

- Ai nói chúng ta nơi này không phải là tiệm thuốc? Ngươi mở to hai mắt đi bên ngoài xem thẻ bài, có hay không Tiệm Thuốc Vô Bệnh thẻ bài. Nếu mà không có chuyện gì, ngươi xin cứ tự nhiên sao?, ta nên giúp người khám bệnh.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói.

Hắn kiêng kỵ Áo thị, cả râu bạc trắng lão đầu đều sợ, không có nghĩa là hắn cả một cái nho nhỏ Thiên Thần chấp sự cũng cần sợ hãi.

- Ngươi rất ngon, ta sẽ nói cho người ta, cái cửa hàng này đổi người rồi nga, có lẽ người ta sẽ sớm tới nơi này thu tiền thuê đâu nè.

Thiên thần tu sĩ này vốn chỉ muốn lừa gạt Mạc Vô Kỵ một phen, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ cư nhiên không quan tâm hắn, nhất thời để cho hắn thẹn quá thành giận.

- Lăn đê.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự mắng.

Hắn ước gì chấp sự này định tội hắn, sau đó đưa hắn khu xuất ra Lăng Tiêu thành.

Cái này chấp sự hiển nhiên không phải là một người ngu ngốc, hắn chỉ là lạnh lùng nói:

- Ta là sẽ lăn, mấy ngày nữa ta còn sẽ tới nơi này xem náo nhiệt.

Nói xong, hắn cũng là thật xoay người rời đi. Đổi thành cái cửa hàng khác dám đối với hắn như vậy, hắn sớm bắt đi. Thế nhưng là Tiệm Thuốc Vô Bệnh người hắn không dám động, đến lúc đó đối phương lại đem trách nhiệm đổ đến trên đầu hắn, hắn một trăm cái mạng cũng không đủ điền đi lên.

- Đại gia.

Súy Oa cũng vậy cảm giác được có chút không ổn.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại, dừng lại Súy Oa nói, sau đó đối với thanh niên mang bà lão đến khám bệnh nói:

- Lại đem bệnh nhân đỡ tiến đến, ta xem một chút.

- Dà, dà.

Thanh niên vội vàng đỡ bà lão tiến vào trong cửa hàng.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ lấy sự tình ngọc giản khế ước, thuận miệng đối với bà lão nói:

- Ngồi xuống đi, ta bắt cái mạch một.

Mạc Vô Kỵ đối với y đạo cũng không phải rất tinh thông, Tu Chân Giới y đạo cùng người phàm y đạo hoàn toàn bất đồng. Cho nên dù cho Mạc Vô Kỵ cũng không có nghiên cứu qua y đạo, hắn cầm giữ có Sinh Cơ Lạc, vẫn như cũ có thể làm được rất nhiều việc người khác không thể làm.

Khi Mạc Vô Kỵ một đạo thần niệm thẩm thấu vào bà lão Linh Lạc, hắn lại càng hoảng sợ, bà lão lại là một cường giả Thế Giới Thần.

Lúc nào, cường giả nhiều như vậy? Trước lừa dối hắn râu bạc trắng lão đầu là một cái Thần Vương, hiện tại hắn tùy tiện nhận một bệnh nhân, cũng là Thế Giới Thần?

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền tìm được nguyên nhân bệnh, dù cho hắn không có nghiên cứu qua y đạo, bà lão nguyên nhân bệnh cũng vậy vô cùng đơn giản. Linh Lạc niết hóa, huyết mạch héo rũ, Nguyên Thần tán loạn.

- Y sư tiền bối, xin hỏi bệnh tỷ tỷ của ta....

Thanh niên vẻ mặt khẩn trương nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ dường như không có nghe được thanh năm, hắn nhớ lại Tịch Diệt Hải.

Bị Tịch Diệt Hải nước biển tập kích, không phải là loại tình huống này sao? Hắn tu luyện là phàm nhân đạo, không có Linh Căn không có Linh Lạc, cho nên sẽ không bị nước biển Tịch Diệt Hải ăn mòn.

Hắn mình có thể chống đối Tịch Diệt Hải nước biển ăn mòn, không có nghĩa là hắn có thể trị bị Tịch Diệt Hải nước biển ăn mòn bệnh nhân.

Mạc Vô Kỵ đang muốn lắc đầu, bỗng nhiên nghĩ vậy thanh niên nếu mang theo bà lão này đi vòng vo thời gian dài như vậy còn không có vẫn lạc, nói rõ thanh niên này khẳng định có một bộ biện pháp.

- Được rồi, ngươi mới vừa nói cái gì?

Mạc Vô Kỵ phục hồi tinh thần lại, không đợi thanh niên này trả lời, hắn cũng nhớ tới thanh niên này nói:

- Đây là tỷ tỷ của ngươi?

- Đúng vậy, y sư tiền bối, đây là ta tỷ tỷ, xin hỏi y sư tiền bối, bệnh tình tỷ tỷ của ta làm sao?

Thanh niên dè dặt, rất sợ Mạc Vô Kỵ nói ra không có khả năng cứu.

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ Tịch Diệt Hải thật là lợi hại, bà lão nếu là tỷ tỷ của thanh niên, nói rõ tuổi cùng thanh niên không sai biệt lắm. Bây giờ bị Tịch Diệt Hải ăn mòn rơi huyết mạch Linh Lạc, cư nhiên già nua lợi hại như vậy.

- Ngươi trước trả lời ta mấy vấn đề, tỷ tỷ ngươi hắn là bị Tịch Diệt Hải nước biển ăn mòn sao?? Tịch Diệt Hải nước biển nhiễm là chết, vì sao tỷ tỷ ngươi còn có thể sống đến bây giờ?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Hắn mặc dù đang hỏi thanh niên này, ánh mắt lại nhìn bà lão.

Thanh niên nhanh chóng nói:

- Tỷ tỷ của ta không thể nói chuyện, nguyên nhân chủ yếu là ta đạt được một bộ phương pháp luyện đan. Đáng tiếc ta không cách nào tìm được luyện chế đan dược này Đan Sư, chỉ có thể dựa theo đơn giản phương pháp, dùng Tịch Đạo Sa ngâm thủy cho tỷ tỷ của ta uống.

- Phương pháp luyện đan?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, còn có phương pháp luyện đan có thể giải quyết Tịch Diệt Hải ăn mòn?

Mạc Vô Kỵ rất muốn nhìn một chút cái kia phương pháp luyện đan, chí ít thanh y thần đan vương phương pháp luyện đan trong ngọc giản cũng không có loại đan phương này. Chỉ là hắn biết đây là không lễ phép, giá trị loại đan phương này tuyệt đối là không gì sánh kịp, há có thể tùy tiện liền lấy ra đưa cho hắn xem?

- Y sư đại nhân, phương pháp luyện đan ta cầm cho ngươi xem một chút.

Không đợi Mạc Vô Kỵ yêu cầu, thanh niên liền không hề đề phòng từ trong giới chỉ lấy ra một tờ da cuốn.

Mạc Vô Kỵ thấy này bà lão trong mắt hiện ra vẻ lo lắng, nếu mà nàng có thể nói chuyện, nàng khẳng định xuất thủ ngăn cản đệ đệ nàng xuất ra tờ này phương pháp luyện đan.

Bất quá đệ đệ nàng hiển nhiên là cùng đường, lúc này mới lại đem phương pháp luyện đan đem ra.

Mạc Vô Kỵ đối với này bà lão liền ôm quyền nói:

- Vị sư tỷ này xin yên tâm, nếu mà có thể luyện chế ra đan dược cứu ngươi, chỉ bằng việc ta xem tờ này phương pháp luyện đan, ta cũng sẽ luyện chế miễn phí cho ngươi.

Bà lão dường như biết không cách nào ngăn cản Mạc Vô Kỵ, chỉ có thể bất đắc dĩ nhắm hai mắt lại, lần nữa khôi phục trạng thái khí tức gần như bằng không.

Mạc Vô Kỵ mở ra da cuốn, vào hết mắt ba chữ là Tịch Thần Đan.

Tịch Thần Đan là một loại cấp năm thần đan, chủ yếu Thần linh thảo có ba loại, phụ trợ Thần linh thảo có mấy chục loại. Chủ yếu Thần linh

thảo chia ra làm màu tím Tịch Đạo Sa, Ngũ Văn Toái Quả, Hóa sương liên, đều là cấp năm Thần linh thảo.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lấy ra trước đây Thanh Y Thần Vương Thần linh thảo giới thiệu ngọc giản, tìm được giới thiệu cấp năm Thần linh thảo. Hắn còn chưa có bắt đầu trùng kích ngũ phẩm thần đan vương, cho nên Thanh Y Thần Vương đối với Thần linh thảo giới thiệu hắn cũng chỉ là thấy được cấp 4 mà thôi.

Hiện tại khẽ đảo mở ra, hắn rất dễ liền tìm được Ngũ Văn Toái Quả cùng Hóa sương liên giới thiệu. Hấp dẫn nhất Mạc Vô Kỵ chú ý là Tịch Đạo Sa.

Tịch Đạo Sa chính là cát đá ở đáy Tịch Diệt Hải đạo vận ngưng tụ mà thành, loại này sa bỏ đi bề ngoài đạo ban sau đó, có thể cho tu sĩ cảm ngộ càng sâu đẳng cấp đạo niệm, màu tím Tịch Đạo Sa thậm chí có thể cho người thông qua cảm ngộ mấy ngày này địa đạo niệm bước vào Thần Vương cảnh.

Mạc Vô Kỵ thật không ngờ trước đây hắn tại đáy biển tiện tay nhặt lên một đống lớn tảng đá, còn có loại giá này giá trị. Mặc dù hắn đối với loại này cảm ngộ giá trị cũng không thèm để ý, thế nhưng là thứ này đáng giá a. Sớm biết Tịch Đạo Sa đáng tiền như vậy, hắn nhất định sẽ nhặt thêm một phần trở về.

Để cho Mạc Vô Kỵ khiếp sợ là từ phương pháp luyện đan thanh niên cho biết được, Tịch Đạo Sa có thể luyện chế Tịch Thần Đan. Tịch Thần Đan cư nhiên có thể chữa trị tu sĩ niết hóa Linh Căn cùng Linh Lạc, còn có thể chữa trị tán loạn Nguyên Thần, ổn định lại huyết mạch.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, cái tác dụng này, so với cảm ngộ đạo vận quy tắc cường đại hơn gấp một vạn lần. Hắn muốn bước vào Thần Vương, chắc chắn sẽ không đi cảm ngộ người khác đạo vận quy tắc.

Thấy Mạc Vô Kỵ sắc mặt bất định, một hồi lâu cũng vậy không nói gì. Thanh niên kia có chút thấp thỏm bất an nói:

- Y sư tiền bối, cái này phương pháp luyện đan sau cùng còn có một cái phương pháp, có thể ngắn hạn bảo tồn sinh cơ của người Linh Căn niết hóa. Tỷ tỷ của ta vừa lúc tìm được một quả màu tím Tịch Đạo Sa, ta không có cách nào tìm được ngũ phẩm thần đan vương, chỉ có thể dùng để ngâm nước...

Mạc Vô Kỵ đã thấy phía sau toa thuốc này, đích xác giới thiệu màu tím Tịch Đạo Sa gia nhập vài loại dược liệu ngâm thủy, có thể kéo dài sinh mệnh người Linh Căn niết hóa, huyết mạch héo rũ.

Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên có chút hiểu rõ, bà lão này nhất định là muốn thông qua Tịch Đạo Sa trùng kích Thần Vương. Kết quả nàng vận khí ngược lại không tệ, nhặt được một quả màu tím Tịch Đạo Sa. Đáng tiếc là, chính nàng cũng bị Tịch Diệt Hải nước biển đạo vận ăn mòn.

Kết quả đệ đệ nàng dùng Tịch Đạo Sa này ngâm thủy, còn không có cách nào cứu mạng của nàng. Được mất giữa đó, thực sự rất khó nói rõ ràng.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lại đem phương pháp luyện đan đưa cho thanh niên, chậm tiếng nói:

- Tỷ tỷ ngươi bị bệnh này muốn trị hết rất khó, phải dùng Tịch Thần đan. Nhưng mà ta bây giờ còn không cách nào luyện chế ra đến Tịch Thần Đan, ta ngược lại có một cái biện pháp, nếu mà thành công, có một chút hi vọng có thể cứu trở về tỷ tỷ ngươi. Thế nhưng phương pháp này thất bại có khả năng rất lớn.

Thanh niên phác thông một cái quỳ rạp xuống đất:

- Y sư tiền bối, ta hiện tại cùng đường, chỉ cần ngươi có thể cứu về tỷ tỷ của ta, ta cho dù chết, cũng là cam tâm tình nguyện.

Mạc Vô Kỵ đưa tay kéo thanh niên, than thở:

- Biện pháp này chẳng những quan hệ đến an nguy của ngươi, cũng quan hệ đến an nguy của ta. Nếu mà ngươi không có chỗ nào đi, vậy ở trong nơi này sao?, ta phải bế quan ba ngày.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 968: Sinh Cơ Thang Tới Rồi

Tiệm Thuốc Vô Bệnh tuy rằng không tính lớn, cũng tuyệt đối không coi là nhỏ. Dưới lầu ngoại trừ mặt tiền cửa hiệu, còn có hai gian phòng bệnh. Trên lầu ngoại trừ một cái phòng khách, còn có hai cái phòng tu luyện.

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào phòng tu luyện sau đó, liền đánh cấm chế, lại đem hợp đồng ngọc giản kia đem ra.

Lão giả râu bạc trắng là một cái Thần Vương, tại trên ngọc giản động tay động chân hắn không nhìn ra rất như thường. Hắn thức hải mạnh hơn nữa, cũng không thể so sánh cùng một cái Thần Vương. Bất quá cái này cũng đề tỉnh cho hắn, đồ đạc chính bản thân không nhìn ra, liền không có nghĩa là không có vấn đề.

Ngọc giản hợp đồng có thêm một cái điều khoản, phải có quan hệ cùng ẩn nấp cấm chế. Hắn lúc đó nhìn không ra, hắn không phải là bởi vì hắn trận đạo cấm chế không bằng lão giả râu bạc trắng, mà là thần niệm của hắn cùng đối phương cách quá xa.

Hiện tại nếu đã biết lão giả râu bạc trắng làm thủ đoạn, hắn liền có cơ hội phá hỏng.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào trên ngọc giản, nhiều lần quan sát sau đó, hắn rốt cuộc hiểu rõ mấy hàng chữ là thế nào tới.

Hắn trước đây bắt được cái này ngọc giản hợp đồng, điều kiện này vốn là không có. Vấn đề hắn là cũng không phải ra tại nội dung cái ngọc giản khế ước này, mà là ra tại lão giả râu bạc trắng thần niệm dấu vết.

Trước đây lão giả râu bạc trắng thần niệm dấu vết rất là rõ ràng, hắn còn tưởng rằng đối phương đối với khế ước này ngọc giản rất là coi trọng. Hiện tại hắn mới hiểu được, đối phương là vì thêm mấy hàng chữ.

Lão giả râu bạc trắng hiển nhiên là một tên gia hỏa tinh thông cấm chế, hắn tại trên ngọc giản thần niệm khắc có một cái dời đi cấm chế. Tại thời điểm lão giả râu bạc trắng rời đi Tiệm Thuốc Vô Bệnh, lão giả râu bạc trắng lại đem một cái điều kiện thêm vào kia thông qua thần niệm khắc, thần không biết quỷ không hay chuyển dời đến trên ngọc giản.

Bởi vì cái hàng chữ thêm tại sau cùng mấy, khoảng cách vị trí góc hợp đồng hạ ấn ký lại có một chút khoảng cách, cho nên căn bản là không nhìn ra bất luận cái gì đột ngột.

Mạc Vô Kỵ cũng là bất đắc dĩ, nếu mà hắn lại đem cái hợp đồng ngọc giản này nhét vào bên trong Bất Hủ Giới, lão giả râu bạc trắng coi như là Thần Vương, cũng không cách nào thông qua dấu vết lại đem phụ gia điều kiện khắc đến trên ngọc giản.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, luận tu vi và thần niệm ta là xa xa không bằng ngươi, bất quá nếu bàn về cấm chế cùng trận đạo, hắn thật đúng là không sợ lão giả râu bạc trắng này.

Căn cứ lão giả râu bạc trắng thủ đoạn, đối phương hắn là một cái tứ cấp thần trận sư, cấm chế trình độ cũng vậy không sai biệt lắm.

Mạc Vô Kỵ sớm là tứ cấp thần trận sư, hơn nữa hắn đối với cấm chế cùng dấu vết càng là chuyên môn nghiên cứu qua, hắn bị người hạ thần niệm lạc ấn nhiều lắm.

May mà hắn phát hiện sớm, nếu mà đợi lát nữa vài ngày, chờ thần niệm dấu vết tin tức triệt để khắc trên hợp đồng ngọc giản, dù cho hắn trận đạo mạnh hơn lão giả, cũng không cách nào bỏ đi.

Từng đạo thần niệm trận văn được Mạc Vô Kỵ cho bám vào tại hợp đồng, Mạc Vô Kỵ hư không trận văn còn là tại còn Tiên Giới kiếm hà

học được, trận văn này không biết đã giúp hắn bao nhiêu lần.

Đổi thành người khác muốn bỏ đi lão giả râu bạc trắng thần niệm dấu vết tin tức, nhất định phải tại trên ngọc giản hợp đồng khắc trận văn. Mạc Vô Kỵ bởi vì nắm trong tay hư không trận văn, hắn cũng không cần khắc trận văn, chỉ cần đem bản thân trận văn bám vào tại trên hợp đồng ngọc giản, là có thể làm được.

Lại là ba ngày đi qua, khi Mạc Vô Kỵ thu liễm chính bản thân hết thảy trận văn thì, thần niệm dấu vết trên hợp đã biến mất vô tung vô ảnh.

Toàn bộ ngọc giản hợp đồng, thoạt nhìn không có nửa điểm vết tích động tới.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, trong lòng đại định. Mấy dòng chữ thêm vào của lão già kia đã biến mất roài, hè hè!

Lăng Tiêu thành như thế nào đi nữa nói cũng là địa bàn của Lăng Tiêu Thần Tông, hắn vẫn còn là người Lăng Tiêu Thần Tông mời tới làm việc, trên người càng là có một quả tuần tra ngọc bài. Chỉ cần hắn chiếm lý lẽ, Áo Thị cường đại hơn nữa, cũng không thể làm gì hắn.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đây chỉ là bước đầu tiên.

Chờ thời điểm xác định hắn hợp đồng không dính đến tặng Áo Thị Sinh Cơ Thang, vậy Áo Thị nhất định sẽ thẹn quá thành giận. Lúc này, chính là lúc hắn mời Xích Khôn hỗ trợ.

Chỉ cần hắn có lý, Xích Khôn giúp hắn nói chuyện, này Áo Thị chỉ có thể đuổi theo lão giả râu bạc trắng.

Mạc Vô Kỵ có 90% nắm chặt, Áo Thị có thể đuổi tới lão giả râu bạc trắng. Nếu không, lão giả râu bạc trắng cũng vậy không đến mức qua nhiều năm như vậy không dám chạy trốn đi.

Chỉ cần Áo Thị đuổi tới lão giả râu bạc trắng, vậy hắn có Thần linh thảo học tập luyện chế ngũ phẩm thần đan.

Ngẫm lại xem lão giả râu bạc trắng qua nhiều năm như vậy từng tháng đều cung cấp một chén Sinh Cơ Thang cho Áo Thị, trên người lão giả râu bạc trắng có bao nhiêu cấp năm Thần linh thảo?

Lão giả râu bạc trắng muốn hắn không truy cứu trách nhiệm, muốn hắn trả tiệm thuốc, chỉ có thể dùng cấp năm Thần linh thảo trao đổi.

Mạc Vô Kỵ tin tưởng, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, 90% kế hoạch của hắn sẽ thành công. tiện nghi của hắn Mạc Vô Kỵ cũng không phải là dễ chiếm như vậy, chiếm liền phải nhổ ra.

...

Mạc Vô Kỵ từ lầu hai xuống tới, đã nhìn thấy Xích Khôn có chút đứng ngồi không yên.

- Mạc Đan Sư, ngươi cuối cùng là xuất quan rồi, ta chờ ngươi đã 4 ngày.

Xích Khôn thấy Mạc Vô Kỵ xuống tới, mừng rỡ không thôi tiến lên đón.

Nếu mà không phải là Súy Oa nói, Mạc Vô Kỵ bế quan trùng kích cảnh giới, tối đa bốn ngày là có thể đi ra, Xích Khôn nói không chừng đều để cho Mạc Vô Kỵ trước đi ra rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ thấy Xích Khôn, trong lòng thở phào nhẹ nhõm. Xích Khôn không ở nơi này, coi như là có tuần tra ngọc bài, trong lòng hắn vẫn là không có để. Hiện tại Xích Khôn ở chỗ này, này tất cả liền dễ nói.

- Ha ha, ta đang định đi tìm ngươi.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng nói, nhìn lên Xích Khôn, hắn tâm tình thật tốt.

Xích Khôn nghĩ đến chính bản thân tới nơi này muốn nói, trong lòng có chút băn khoăn, thoáng chần chờ một chút.

Không đợi Xích Khôn nghĩ đến làm sao tìm từ để cho Mạc Vô Kỵ không quá đột ngột, một cái âm âm thanh âm truyền đến:

- Chủ tiệm ở nơi nào? Ta tới lấy Sinh Cơ Thang. Di, Xích đạo hữu cũng ở nơi đây?

Xích Khôn thấy người này cũng không có biểu hiện nhiều khách khí, chỉ là tùy ý gật đầu:

- Không nghĩ tới có thể ở chỗ này gặp phải áo quản gia, thực sự là hạnh ngộ...

Một câu lời còn chưa nói hết, Xích Khôn liền bỗng nhiên hiểu cái gì, ngạc nhiên nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Mạc Đan Sư, ngươi thuê cái cửa hàng này không phải là Tiệm Thuốc Vô Bệnh sao??

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ gật đầu:

- Không sai a, ta thuê cửa hàng này thật là Tiệm Thuốc Vô Bệnh. Hơn nữa sau đó, còn phải tiếp tục làm nghề y đâu nè. Ngươi xem, hai vị ở phía sau chính là đi cầu y.

Xích Khôn biến sắc, có chút khó coi. Áo Thị quy củ, hắn Xích Khôn há có thể không biết? Đáng tiếc là, hắn không có nói trước tiên nói cho Mạc Vô Kỵ chuyện này, để cho Mạc Vô Kỵ trúng chiêu.

- Thì ra còn là người quen biết của Xích đạo hữu, ngươi trước đem Sinh Cơ Thang cho ta đi.

áo quản sự tướng mạo nói chuyện đều giống nhau, đều là âm trầm.

Mạc Vô Kỵ chau mày:

- Sinh Cơ Thang cái gì?

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói cái gì Sinh Cơ Thang, áo quản sự sắc mặt lạnh lẽo:

- Chẳng lẽ ngươi cho là mình lai lịch rất lớn, cho nên liền có thể coi rẻ quy định Lăng Tiêu thành sao? Sẽ cho ngươi mười cái hô hấp, ngươi lại đem Sinh Cơ Thang lấy ra.

- Mạc Đan Sư, Lăng Tiêu thành quy định nếu mà vi phạm, coi như là ta cũng không cách nào bảo vệ ngươi a.

Xích Khôn vội vàng truyền âm cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đối với Xích Khôn gật đầu, sau đó lạnh lùng nhìn áo quản sự nói:

- Áo quản sự, ta không biết lời của ngươi nói là có ý gì. Ta ở chỗ này mở ra tiệm thuốc không sai, thế nhưng là ta chưa hề đã đáp ứng khiến người ta Sinh Cơ Thang, cũng không ký kết qua bất luận cái gì hợp đồng. Lẽ nào ngươi Áo Thị liền có thể đổi trắng thay đen, khi dễ người ngoài sao?

- Mạc Đan Sư, ngươi thật sự là không có đã đáp ứng người khác luyện chế Sinh Cơ Thang? Cũng không có ký hợp đồng qua các loại hợp đồng?

Xích Khôn nghe được Mạc Vô Kỵ nói, vội vàng hỏi.

Mạc Vô Kỵ nói như đinh chém sắt:

- Không có.

Xích Khôn đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu, sau đó thản nhiên nói:

- Mạc Đan Sư, chỉ cần ngươi không có ký kết bất luận cái gì hợp đồng cung cấp Sinh Cơ Thang, Lăng Tiêu thành không người nào dám động ngươi một sợi lông.

Nếu để cho này lão giả râu bạc trắng biết, Mạc Vô Kỵ còn có loại này chỗ dựa vững chắc là một trận đạo sư mạnh hơn so với hắn, hắn tuyệt đối sẽ không lựa chọn Mạc Vô Kỵ để xuất thủ.

Áo quản sự sắc mặt khó xem, hắn không có tiếp tục chèn ép Mạc Vô Kỵ, mà là giơ tay lên bắn ra vài đạo phi kiếm.

Thấy áo quản sự phát sinh phi kiếm tin tức, Xích Khôn nửa điểm cũng không lạc hậu, đồng dạng là phát sinh vài đạo tin tức.

Mạc Vô Kỵ cảm quan rất tốt với Xích Khôn, tính tình rất là thoải mái. Lại là hắn đến hỗ trợ, đồng thời hắn còn giới thiệu Mạc Vô Kỵ tiến vào Niết Bàn Học Cung. Hiện tại Mạc Vô Kỵ không cách nào đại biểu Lăng Tiêu Thần Tông tham gia kiểm tra, tự nhiên cũng sẽ không thể tiến vào Niết Bàn Học Cung. Không chỉ có như vậy, Mạc Vô Kỵ còn phải đem chính bản thân trồng gạo Thanh Lộ bản lĩnh dạy dỗ đến, điều này làm cho Xích Khôn cảm giác được có chút có lỗi với Mạc Vô Kỵ.

Những nguyên nhân này chung vào một chỗ, chuyện lần này hắn cũng phải toàn diện hỗ trợ Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, chuyện phát triển tại hắn nắm trong tay trong vòng, hắn đối với Xích Khôn ôm quyền nói cảm tạ:

- Đa tạ Xích đạo hữu, chuyện này tất ta nợ ngươi một cái nhân tình.

Xích Khôn cùng Mạc Vô Kỵ vừa mới hàn huyên vài câu, hai đạo độn quang liền rơi xuống.

Mạc Vô Kỵ thấy hai gã nam tử hạ xuống rơi vào bên người áo quản sự, chân mày vừa nhảy. Hắn không nhìn ra tu vi của hai người, nhưng có thể khẳng định đây là hai người có ít nhất một cái Thần Vương, một người khác là Thế Giới Thần cảnh giới.

Áo Thị tùy tùy tiện tiện đã tới một người Thần Vương, thực sự thật là đáng sợ. Loại này nội tình, coi như là Thần Vực Vong Xuyên đạo môn

cũng so ra kém.

Xích Khôn nhanh chóng tiến lên ôm quyền nói:

- Ra mắt Nghiễm Mịch Thần Vương.

Xích Khôn chính là Thế Giới Thần cường giả, nhìn thấy Thần Vương phải ôm quyền ân cần thăm hỏi, đối với người kia Thế Giới Thần, hắn không có khách khí như vậy.

Nam tử đc Xích Khôn xưng là Nghiễm Mịch Thần Vương thoạt nhìn thật giống như một cây gậy trúc, hắn đối với Xích Khôn chỉ là tùy ý gật đầu, sau đó đưa mắt hạ xuống rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ:

- Chính là ngươi không muốn dựa theo quy định giao ra Sinh Cơ Thang?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ giận điên lên, tên khốn kiếp này nói chuyện quả thực dùng chính bản thân là trung tâm cái vũ trụ này, lẽ nào tên khốn kiếp này chưa bao giờ hỏi chuyện nguyên nhân hậu quả? Đây là Xích Khôn ở chỗ này, nếu mà Xích Khôn không ở nơi này, tên này nói không chừng trực tiếp một cái tát đập chết hắn.

- Ha ha, Nghiễm Mịch đạo hữu nói chuyện thật đúng là bá đạo a, nếu là ta, nói không chừng ta đã bị dọa vãi tè ra rồi.

Lại là một thanh âm truyền đến, đi theo một nam một nữ hạ xuống Mạc Vô Kỵ cửa hàng.

Thấy nam tử kia, trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, đây cũng là một cái Thần Vương. Ngược lại cô gái kia Mạc Vô Kỵ quen biết, chính là Du Xúc, cùng hắn đi từ Hạ Thần Địa tới.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 969: Vương Giả Danh Hiệu

Vẫn không làm sao nói chuyện, Du Xúc nhìn thấy Mạc Vô Kỵ sau đó, cư nhiên đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu. Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là trầm xuống, hắn mơ hồ có một loại cảm giác xấu. Bởi vì Du Xúc trong mắt có chút áy náy, loại này áy náy trước hắn tại trong mắt Xích Khôn thấy thấy được.

Bắt đầu hắn vẫn cho là Xích Khôn không có giúp hắn tìm cửa hàng tốt, bị Áo Thị bao lại sau đó hổ thẹn, hiện tại xem ra Xích Khôn cùng Du Xúc hổ thẹn phải cùng cửa hàng của hắn không có quan hệ.

"Tiển Mân Thần Vương, chẳng lẽ ngươi là chuyên tới đây vì nói những lời này?" Áo Thị Nghiễm Mịch Thần Vương giọng nói bình tĩnh. Luận tu vi, hắn và Tiển Mân Thần Vương không sai biệt lắm, đều là Thần Vương tầng bốn.

Nhưng Áo Thị cùng Lăng Tiêu Thần Tông so sánh, trên thực lực còn kém một phần, hơn nữa Lăng Tiêu Thần Tông cùng Áo Thị cũng có thiên ty vạn lũ quan hệ. Áo Thị có bao nhiêu người đang Lăng Tiêu Thần Tông đảm nhiệm tương đối trọng yếu chức vụ, tại Lăng Tiêu Thần Tông, coi như là một cổ lực lượng.

Xích Khôn đối với Mạc Vô Kỵ làm một cái ánh mắt, Mạc Vô Kỵ lập tức tiến lên thấy qua Tiển Mân Thần Vương, sau đó đem sự tình nguyên nhân hậu quả nói ra.

Nghiễm Mịch Thần Vương mặt không thay đổi sau khi nghe Mạc Vô Kỵ nói xong, nhàn nhạt nói, "Ngươi đem hợp đồng lấy ra đi."

Dùng hắn cường giả loại này, há có thể không biết tân lão đầu ý nghĩ. Tân lão đầu là muốn rút lui, thế nhưng là tìm không được mượn cớ, chỉ có thể kéo một người đến đệm lưng.

Áo Thị sở dĩ mặc cho tân lão đầu rút đi, đó là bởi vì biết tân lão đầu trên người lại cũng ép không ra bất luận cái gì Sinh Cơ Thang, lúc này mới cho tân lão đầu Thần Vương này một cái mặt mũi, để cho hắn rút đi. Đồng thời cũng là cho Áo Thị một cái bậc thang, cho phép tân lão đầu rút đi.

Nếu là trên người tân lão đầu còn có Thần linh thảo luyện Sinh Cơ Thang, coi như là tân lão đầu lại gian lận, Áo Thị cũng sẽ không tùy tiện hắn rời khỏi.

Mạc Vô Kỵ lấy ra hợp đồng ngọc giản, bất quá hắn không có giao cho Nghiễm Mịch, mà là giao cho Xích Khôn. Xích Khôn giao cho Tiển Mân Thần Vương.

trong mắt Nghiễm Mịch lộ ra một tia châm chọc, nếu mà tân lão đầu trước khi đi cả hợp đồng cũng không chuẩn bị cho tốt, vậy chỉ có thể nói lão già này một thanh tuổi đều sống đến chó thành người.

Tiển Mân Thần Vương lại đem hợp đồng ngọc giản nhiều lần xem vài lần sau đó, lúc này mới nhàn nhạt nói, "Mạc Vô Kỵ không có trách nhiệm, không cần mỗi tháng cho Áo Thị một chén Sinh Cơ Thang."

"Không có khả năng." Nghiễm Mịch biến sắc, lập tức nói.

Tiển Mân Thần Vương không chút do dự đem hợp đồng ngọc giản trong tay ném cho Nghiễm Mịch Thần Vương, "Chính ngươi xem một chút đi, ta tin tưởng ta còn chưa phải là mắt mờ."

Nghiễm Mịch Thần Vương thần niệm hạ xuống rơi vào trên ngọc giản, lập tức sắc mặt liền âm trầm xuống. Ngọc giản dĩ nhiên thật không có làm bất luận cái gì tay chân, mặt trên cũng vậy không có bất kỳ giao

phó Sinh Cơ Thang cho Áo Thị. Duy vừa nhắc tới Áo Thị, nói đúng là cái cửa hàng này thuộc về Áo Thị, không hơn.

"Tốt lắm, Tân Bách Sinh, ta Áo Thị chắc chắn bẻ xương lột da ngươi!" Nghiễm Mịch Thần Vương vừa vung tay, hợp đồng ngọc giản liền hóa thành mảnh vụn.

Tiển Mân Thần Vương lạnh lùng nói, "Nghiễm Mịch, ngươi đây là ý gì?"

Nghiễm Mịch Thần Vương bình tĩnh nói, "Ta Áo Thị còn không đến mức vì chỉ là một cửa hàng đến đổi ý, từ hôm nay trở đi, cái cửa hàng này trong vòng một năm quyền kinh doanh chính là của Mạc Vô Kỵ. Không cần hướng ta Áo Thị giao nộp bất kỳ vật gì."

Nói xong câu đó, hắn dùng ánh mắt mang theo hàn ý nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, "Một năm sau, ngươi có bao xa cút cho ta rất xa."

Mạc Vô Kỵ đối với Áo Thị ấn tượng là kém tới cực điểm, nếu mà hắn thực lực bây giờ đầy đủ, hắn sớm một cái tát lại đem tên khốn kiếp này đánh bay.

Được gọi là Tân bách sinh Thần Vương bị Áo Thị lừa dối, không biết đưa đi ra ngoài bao nhiêu miễn phí Sinh Cơ Thang, đi bây giờ, Áo Thị lại còn muốn đem hắn bẻ xương lột da. Áo Thị này, có thể nói là độc địa tới cực điểm.

Tuy rằng lão nhân này gài bẫy hắn, trong lòng hắn cũng không thoải mái, nhưng càng rác rưởi chính là Áo Thị gia tộc này.

Để cho Mạc Vô Kỵ thất vọng là, bởi vì Lăng Tiêu Thần Tông đã có Thần Vương đến. Áo Thị trực tiếp đồng ý hắn chiếm giữ cửa hàng một năm, cũng không có lại đem râu bạc trắng lão đầu chộp tới giằng co. Râu bạc trắng lão đầu không có chộp tới, Thần linh thảo của hắn cũng không có tin tức.

Quả nhiên là mưu sự tại nhân thành sự tại thiên, hắn trước mặt kế hoạch đều thành, một bước cuối cùng không có lấy được Thần linh thảo.

Nghiễm Mịch Thần Vương cùng Áo Thị quản sự rời đi, Tiển Mân Thần Vương cũng đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu, mang theo Du Xúc cấp tốc rời đi. Hắn tới nơi này, chủ yếu không phải là Xích Khôn phi kiếm tin tức, mà là Du Xúc yêu cầu hắn tới.

Tất cả mọi người đi rồi, Xích Khôn lúc này mới đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói, "Mạc Đan Sư, ta lần này tới là xin lỗi ngươi."

Mạc Vô Kỵ bất chấp đoán được một chút điểm, hắn vẫn là nói, "Xích huynh, ngươi vừa rồi giúp ta đại ân, hắn là ta hướng ngươi cảm tạ mới đúng là."

Xích Khôn lắc đầu, lại đem tông môn đại hội cùng Niết Bàn Học Cung kiểm tra quy tắc biến hóa nói ra, sau đó lẳng lặng chờ Mạc Vô Kỵ trả lời thuyết phục. Nếu mà Mạc Vô Kỵ không muốn đi Lăng Tiêu Thần Tông dạy đệ tử tham gia kiểm tra làm sao trồng gạo Thanh Lộ, vậy hắn chỉ có thể để cho Mạc Vô Kỵ len lén rời đi.

Tuy nói hắn và Mạc Vô Kỵ quan hệ không tệ, nhưng Lăng Tiêu Thần Tông tuyệt đối sẽ không để cho Mạc Vô Kỵ định đoạt.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, dạy trồng gạo Thanh Lộ với hắn mà nói không tính là cái gì, thế nhưng là hắn làm sao dạy a? Hắn biết trồng thượng phẩm gạo Thanh Lộ sự tình, cũng vậy không có cách nào dạy a. Coi như là hắn dạy Lăng Tiêu Thần Tông đệ tử dùng Ngũ Diệp Thảo chiết cây, chiết cây sau đó thì sao nè?

Dùng Ngũ Diệp Thảo chiết cây sau đó lúa non Thanh Lộ, đó là yêu cầu dời trồng. Dời trồng phương thức là căn cứ Ngũ Hành thiếu gì mà đến, mà mỗi một gốc cây gạo Thanh Lộ Ngũ Hành thiếu gì chỉ có hắn mới có thể thấy được. Bởi vì hắn không có Linh Căn a, rất dễ liền có thể cảm nhận được mỗi một gốc cây đạo hòa Ngũ Hành lại cái gì. Loại thủ đoạn này, làm sao dạy cho người khác?

"Mạc Đan Sư, nếu mà thực sự khó khăn nói..."

Mạc Vô Kỵ cắt đứt Xích Khôn nói, "Xích huynh, ngươi giúp ta rất nhiều, ta nguyện ý đi truyền thụ cách trồng gạo Thanh Lộ."

"Đa tạ Mạc Đan Sư." Xích Khôn kích động đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, "Mạc Đan Sư, nếu mà ngươi cần thứ gì, ta tận lực hướng tông môn xin cho ngươi."

Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động, liền vội vàng nói, "Ta thiếu khuyết một phần cấp năm Thần linh thảo, ngươi giúp ta từ tông môn xin một ít, vô luận là bao nhiêu, với ta mà nói đều là rất trọng yếu."

Cấp năm Thần linh thảo tại Lăng Tiêu Thần Tông cũng là vô cùng trọng yếu đồ đạc, coi như là Mạc Vô Kỵ cần cấp năm Thần linh thảo không phải là trân quý, đối với Lăng Tiêu Thần Tông mà nói, cũng không đơn giản.

Mặc dù như thế, Xích Khôn vẫn như cũ nói, "Mạc Đan Sư yên tâm, ta nhất định tận lực xin đến một phần cấp năm Thần linh thảo. Chỉ là đều là một phần vùng ven cấp năm Thần linh thảo, giá trị cũng sẽ không rất cao."

Mạc Vô Kỵ dùng cấp năm Thần linh thảo là tới học tập luyện ngũ phẩm thần đan, hắn đâu còn sẽ để ý giá trị, nghe nói như thế, vội vàng ôm quyền nói, "Đa tạ xích huynh, nếu có tràn đầy mạch căn, lãng Diễm Trúc, Chân nha mấy dạng này..."

Lần này không đợi Mạc Vô Kỵ đem lời nói cho xong, thanh niên mang tỷ tỷ đến chữa bệnh liền vội vàng nói, "Y sư tiền bối, những thứ này Thần linh thảo ta đều đã chuẩn bị xong, chính là tìm không được người luyện đan. Còn lại cấp năm Thần linh thảo, trên người ta cũng không có thiếu."

Mạc Vô Kỵ nghe trong lòng mừng rỡ, hắn lập tức liền hiểu được, thanh niên này tu vi bình thường, tỷ tỷ nàng không đơn giản a, thế nhưng

là một cái Thế Giới Thần đỉnh phong cường giả, người cường giả này trên người thu thập một phần cấp năm Thần linh thảo, căn bản cũng không tính cái gì.

"Mạc Đan Sư, nhưng còn có chuyện khác? Nếu như không có, ngươi ba ngày sau đi ngay ta Lăng Tiêu Thần Tông giảng bài. Có người chuyên tới đón đưa ngươi, làm sao?" Xích Khôn không có cảm thụ được Mạc Vô Kỵ quá lớn oán giận, trong lòng cũng là thở phào nhẹ nhõm.

Gạo Thanh Lộ cùng thứ khác bất đồng, coi như là truyền thụ, mang theo oán trách tâm tình đi, cũng vậy không có khả năng nói ra trong đó chân lý.

Mạc Vô Kỵ có chút không cam tâm hỏi, "Xích huynh, tiến vào Niết Bàn Học Cung, chỉ có thể thông qua phương thức đại biểu tông môn tham gia khảo hạch sao? Còn có không có biện pháp khác?"

Trước Xích Khôn sớm nói với hắn, Lăng Tiêu Thần Tông lần này chỉ có mười cái danh ngạch tham gia kiểm tra, mười cái danh ngạch toàn bộ là Lăng Tiêu Thần Tông đệ tử chân truyền. Chính là hắn Mạc Vô Kỵ trồng gạo Thanh Lộ trồng cho dù tốt, cũng không cách nào đại biểu Lăng Tiêu Thần Tông.

Xích Khôn trong lòng thầm than một tiếng, hắn biết Mạc Vô Kỵ bởi vì nghe lời của hắn, đối với Niết Bàn Học Cung Phàm Nhân Chi Địa rất cảm thấy hứng thú, đáng tiếc là hắn thực sự không giúp được Mạc Vô Kỵ cái gì.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ hỏi, hắn vẫn còn là giải thích, "Kỳ thực còn có hai cái biện pháp, một là trường kỳ biện pháp, trước gia nhập Niết Bàn Học Cung ngoại môn tạp dịch. Sau đó thông qua tông môn cống hiến tích lũy, từng bước một trở thành Niết Bàn Học Cung đệ tử. Mạc Đan Sư, ngươi tinh thông đan đạo, lại rất giỏi về trồng gạo Thanh Lộ, ta tin tưởng tối đa trên dưới nghìn năm, ngươi liền có thể tích lũy đầy đủ tông môn cống hiến, trở thành Niết Bàn Học Cung đệ tử chân chính."

"Biện pháp thứ hai đâu nè?" Biện pháp này không chút do dự bị Mạc Vô Kỵ đập chết, một ngàn năm... Hay là thôi đi.

"Biện pháp thứ hai chính là nghĩ biện pháp tham gia lần này Niết Bàn Học Cung kiểm tra, tuy rằng ngươi không có cách nào đại biểu tông môn đi, ngươi cũng có thể đại biểu tán tu đi tham gia kiểm tra." Xích Khôn mặc dù đang nói biện pháp thứ hai, chính hắn đều biết biện pháp này đối với Mạc Vô Kỵ càng thêm xa xôi.

"Ta làm sao đại biểu tán tu tham gia kiểm tra?" Mạc Vô Kỵ kích động hỏi.

Xích Khôn vẫn kiên nhẫn giải thích, "Một là thông qua tán tu đấu pháp, tán tu đấu pháp tại ba tháng sau đó bắt đầu, chỉ có tiến vào top 10 mới có thể đại biểu tán tu tham gia Niết Bàn Học Cung kiểm tra. Hai là thu được đan khí trận phù đạo một trong vương giả danh hiệu, ví dụ như ngươi trở thành một ngũ phẩm Đan Vương, hoặc là ngươi trở thành một cấp năm thần trận vương... Ngươi lại có thể thay thế biểu tán tu đi Niết Bàn Học Cung kiểm tra.

Bởi vì tán tu tối đa, cho nên tham gia khảo hạch nhân số cũng là tối đa, có chừng ba mươi. Nhưng ngươi đừng xem ba mươi, nếu mà dựa theo từng tông môn mười cái tính toán, tán tu cạnh tranh mới đúng là lớn nhất."

"Vậy như thế nào thu được những thứ này vương giả danh hiệu đâu nè?" Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Xích Khôn đáp, "Niết Bàn Học Cung phi thường cổ vũ thiên địa các đạo, không chỉ là tu pháp đạo, khí đạo, đan đạo, phù đạo, trận đạo các loại đều là Niết Bàn Học Cung coi trọng. Cho nên Niết Bàn Học Cung tại niết bàn Thần Thành thành lập các đạo danh dự tháp, ngươi đi xông tháp, là có thể thu được tương ứng danh hiệu."

"Đa tạ xích huynh, ta đều nghe rõ." Mạc Vô Kỵ nói cảm tạ, căn cứ Xích Khôn nói, khoảng cách Niết Bàn Học Cung kiểm tra còn có một

năm, một năm thời gian này, cũng đủ hắn trùng kích ngũ phẩm thần đan vương. Coi như là không tới ngũ phẩm thần đan vương, hắn cũng có thể trùng kích cấp năm Thần Trận Sư.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 970: Truyền Đạo Xung Đột

Để cho Mạc Vô Kỵ vui mừng chính là, sau khi Xích Khôn đi, thanh niên kia cư nhiên lấy ra một trăm chín mươi mốt gốc cây các loại các dạng cấp năm Thần linh thảo, trong đó còn có một ít khan hiếm mặt hàng mua cũng mua không được.

Bao gồm tất cả mọi người khát vọng Minh Ngọc Thần Hoa bên trong Thần Lục, đây chính là bảo vật vô giá. Minh Ngọc Thần Hoa là Thần linh thảo chủ yếu luyện chế Thần Ngọc Đan, mà Thần Ngọc Đan thế nhưng là thần đan để cho Thế Giới Thần cảm ngộ Thần Vương ngũ phẩm, giá trị không cách nào đánh giá.

Một gốc cây Minh Ngọc Thần Hoa này Mạc Vô Kỵ không có thu, mà là lại đem Thần linh thảo còn lại toàn bộ nhận lấy sau đó nói "Đa tạ, trước ta mời các ngươi tiến đến, đích thật là có chút làm cho quản sự kia nhìn. Hiện tại ta Mạc Vô Kỵ bảo đảm, chỉ cần ta bước vào ngũ phẩm Thần Đan Vương, ta thứ nhất muốn luyện chế chính là Tịch Thần Đan."

"Cảm ơn, cảm tạ..." Thanh niên đều có chút lời nói không mạch lạc. Hắn tư chất rất kém cỏi, tu vi cũng là cúi xuống, quanh năm tại tỷ tỷ che chở ra đời sống, đưa đến tính cách hướng nội cũng không có bằng hữu nào.

Trước tỷ tỷ còn có thể dừng lời, đều là để cho hắn đừng tiết lộ bất luận cái gì bảo vật. Hiện tại tỷ tỷ đều sắp chết, hắn cái gì đều không để ý tới, chỉ cần có thể chữa cho tốt tỷ tỷ của mình, hắn cái gì đều nguyện ý bỏ ra.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ thanh niên nói, "Nếu mà ngươi không ngại liền kêu ta là Mạc Đan Sư, hoặc là Mạc sư huynh sao?. Ta cũng vậy còn không biết các ngươi tỷ đệ xưng hô như thế nào?"

Thanh niên kích động nói, "Mạc đại ca, tỷ tỷ của ta gọi Trì Băng ta gọi Trì Xuyên."

Hắn vì càng thêm cùng Mạc Vô Kỵ chuẩn bị cho tốt quan hệ, vừa không có để cho sư huynh cũng không có gọi Đan Sư, trực tiếp nhận Mạc Vô Kỵ người đại ca này.

"Ngươi đi chiếu cố tỷ tỷ ngươi, ta phải bế quan luyện đan." Mạc Vô Kỵ dặn dò một phen Trì Xuyên, lại lấy ra một phần tam phẩm hạ thần đan giao cho Súy Oa sau đó, mình thì trở lại lầu hai bế quan luyện đan.

Hắn thiếu hụt không phải là phương pháp luyện đan, mà là Thần linh thảo. Thanh y Thần Đan Vương phương pháp luyện đan ngọc giản, cả lục phẩm thần đan đều có. Hiện tại đã có Thần linh thảo, hắn trùng kích ngũ phẩm Thần Đan Vương mới đúng là chuyện quan trọng nhất.

...

Ngũ phẩm thần đan cùng tứ phẩm thần đan khác biệt không chỉ có riêng là một cái phẩm cấp, thời điểm Mạc Vô Kỵ luyện chế tứ phẩm thần đan, trên người Thần linh thảo cũng đủ.

Có thể luyện chế ngũ phẩm thần đan Đan Sư mặc dù bị xưng là Thần Đan Vương, ngoại trừ cấp năm Thần linh thảo khó khăn lấy được, ngũ phẩm thần đan khó có thể luyện chế ra, còn có cũng là bởi vì yêu cầu ngũ phẩm thần đan trên cơ bản đều là Thần Vương cường giả.

Bị quản chế với thiên địa quy tắc, Thần Lục trở thành ngũ phẩm Thần Đan Vương, trên cơ bản tới cực hạn rồi.

Tròn ba ngày, Mạc Vô Kỵ tiêu hao hết một trăm ba mươi gốc cây cấp năm Thần linh thảo, các loại tứ cấp ba cấp Thần linh thảo tiêu hao hết

mấy trăm, nhưng không có luyện chế ra đc một quả ngũ phẩm thần đan.

Mỗi lần đều là gần thành đan thời điểm, đột nhiên đạo vận tán loạn, đan khí tiêu thất.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ mỗi một lô đan dược đều là cực kỳ cẩn thận, mỗi một lô đan dược sau khi thất bại đều có thể tìm ra các loại các dạng nguyên nhân, hắn vẫn là không có luyện chế ra một quả ngũ phẩm thần đan.

Tiêu hao hết hai phần ba Thần linh thảo cấp năm, Mạc Vô Kỵ cũng không có tiếp tục luyện đan.

Thứ nhất hắn cấp năm Thần linh thảo không nhiều lắm, thứ hai hắn cảm giác mình luyện chế không được ngũ phẩm thần đan ngoại trừ cùng tu vi có quan hệ ra, còn có một cái nguyên nhân chủ yếu, là hắn hỏa diễm quá thấp. Hắn Thanh Câm Chi Tâm bây giờ là tiên diễm đỉnh phong, cũng không có thăng cấp đến thần diễm.

Mạc Vô Kỵ mở ra cấm chế, người của Lăng Tiêu Thần Tông đã tới.

Lần này tới không phải là Xích Khôn, mà là một người Thần Quân trung kỳ tu sĩ, gọi Chung Tịnh, ngôn ngữ không nhiều lắm. Bất chấp tu vi của hắn xa xa thắng Mạc Vô Kỵ, đối với Mạc Vô Kỵ coi như là so sánh tương đối khách khí.

Mạc Vô Kỵ thông báo Súy Oa cùng Trì Xuyên vài câu sau đó, đi theo Chung Tịnh rời đi Lăng Tiêu thành tới Lăng Tiêu Thần Tông.

Lăng Tiêu thành là Lăng Tiêu Thần Tông vùng ven một cái tu chân thành thị, không tới một canh giờ, Chung Tịnh liền mang theo Mạc Vô Kỵ tiến vào Lăng Tiêu Thần Tông.

Mạc Vô Kỵ vốn muốn dò hỏi một chút Chung Tịnh, nơi nào để cho tiên diễm thăng cấp bảo vật, bất quá nhìn xem Chung Tịnh này dáng vẻ đần độn, hắn phỏng chừng hỏi cũng là hỏi vô ích.

Không biết có phải hay không là bởi vì Mạc Vô Kỵ không thuộc về Lăng Tiêu Thần Tông đệ tử, địa phương hắn giảng bài mặc dù tại trong Lăng Tiêu Thần Tông, cũng là phía ngoài nhất một ngôi đại điện. Cái này đại điện bình thường là địa phương đc dùng để truyền thụ ngoại môn đệ tử công pháp, bây giờ bị Mạc Vô Kỵ tạm thời dùng để giảng bài.

Mạc Vô Kỵ bế quan đi ra thời gian chậm một chút điểm, thời điểm hắn theo Chung Tịnh đi tới giảng bài đại điện, trong đại điện sớm đã ngồi đầy tu sĩ.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt tùy tiện quét một cái, có ít nhất hơn một trăm người. Xem ra Lăng Tiêu Thần Tông cũng là tại tung lưới lớn, sau cùng xem ai học tốt, khiến cho người nào tham gia kiểm tra.

Nhìn hơn một trăm người, mỗi một vòng thân đều là linh vận vờn quanh, bất chấp tất cả đều là Dục Thần cảnh giới, những người này tư chất hiển nhiên đều là thượng đẳng. Từ những người này tu vi, Mạc Vô Kỵ cũng nhìn ra đến, nơi này tu vi thấp nhất cũng là Dục Thần tầng bảy. Tuyệt đại đa số đệ tử tu vi, trên cơ bản tại Dục Thần tầng tám hoặc là Dục Thần chín tầng, thậm chí là nửa bước Thiên Thần cảnh giới.

Mạc Vô Kỵ mới Dục Thần tầng năm, hơn nữa quanh thân linh vận không hiện, thoạt nhìn chính là một cái tư chất cực kém tu sĩ. Nhưng hắn vừa tiến vào trong đại điện, trong đại điện tuyệt đại đa số đệ tử đều đối với Mạc Vô Kỵ làm một cái ôm tay lễ, tỏ vẻ tôn trọng.

Mạc Vô Kỵ biết mình tu vi ở chỗ này coi như là thấp nhất, hắn cũng là ôm một cái quyền nói, "Các vị đạo hữu, có câu nói rất hay, trong 3 người đi qua ắt sẽ có 1 người là thầy của ta. Nếu mà luận tu vi, các vị đều cao hơn ta. Nếu là luận trồng gạo Thanh Lộ, vậy ta liền so với các vị đều mạnh hơn. Trước khi nói luận làm sao trồng ra gạo Thanh Lộ tốt, ta muốn xin mọi người nói chuyện chính bản thân đối với thiên địa Thần Linh Khí quen biết."

Nghe giảng bài đệ tử an tĩnh liên cả hô hấp cũng không có, Mạc Vô Kỵ rõ ràng đây không phải là tôn kính hắn, cũng không phải tôn kính hắn

truyền thụ trồng gạo Thanh Lộ tri thức. Nói cách khác, nếu mà Niết Bàn Học Cung kiểm tra không yêu cầu kiểm tra trồng gạo Thanh Lộ, hắn Mạc Vô Kỵ đứng ở chỗ này, căn bản cũng không có người sẽ để ý đến hắn.

Bất quá Mạc Vô Kỵ lại không cho là hắn trồng gạo Thanh Lộ bản lĩnh một chút điểm không bao nhiêu tiền, chỉ bằng vào hắn khai sáng dùng Ngũ Diệp Thảo chiết cây thủ đoạn, cũng không phải là người bình thường có thể nhớ tới.

Ngũ Diệp Thảo có thể cho gạo Thanh Lộ mọc ra năm gốc cây bông lúa, sản lượng lộn mấy vòng cũng không chỉ. Hơn nữa Mạc Vô Kỵ cho rằng gạo Thanh Lộ mặc tăng có thể Ngũ Hành cân đối, cũng là bởi vì duyên cớ hắn dùng Ngũ Diệp Thảo chiết cây.

Càng trọng yếu hơn, Mạc Vô Kỵ tại trồng gạo Thanh Lộ mơ mơ hồ hồ cảm nhận được một loại đại đạo. Bất chấp loại này đại đạo hắn bây giờ còn chưa có triệt để lĩnh ngộ, hắn tin tưởng chung quy có một ngày hắn có thể lĩnh ngộ. Cho nên hắn trồng gạo Thanh Lộ bản lĩnh, tuyệt đối sẽ không một lần toàn bộ truyền thụ cho hơn một trăm người.

Mạc Vô Kỵ đang nghĩ ngợi phải làm thế nào tìm từ, tối đa chỉ có thể truyền thụ hai mươi người, một người đệ tử liền đứng lên. Hắn đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói, "Mạc Đạo Sư, đệ tử Ngạo Dịch Phong đệ tử chân truyền Thường Hạo Cát, muốn nói một cái đề nghị, còn xin Mạc Đạo Sư sự chấp thuận."

Ngôn ngữ tuy rằng để lộ ra tôn trọng, nhưng Mạc Vô Kỵ nghe được không tôn trọng lớn nhất. Tại Thần Lục, không có đạo sư loại thuyết pháp này, chỉ có kẻ nông dân. Bình thường vậy đệ tử đối với giảng bài sư phụ, trên cơ bản cũng sẽ ở họ sau đó tôn xưng một tiếng sư. Thường Hạo Cát bình thường xưng hô hắn nên là Mạc Sư, mà không phải Mạc Đạo Sư.

Thường Hạo Cát gọi hắn Mạc Đạo Sư, đó là mặt ngoài tôn trọng hắn, trên thực tế nhưng căn bản khinh thường kẻ nông dân. Hắn tới nơi này

học tập Chủng Đạo, hoàn toàn là vì ứng phó Niết Bàn Học Cung kiểm tra.

"Mạc Sư, người này là Lăng Tiêu thành Thường gia thiên tài hậu bối, Thường gia cùng Lăng Tiêu thành Áo Thị địa vị đều không sai biệt lắm..." Một cái đột ngột truyền âm hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ bên tai, bất chấp cái này truyền âm rất là lơ lửng, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ nhìn thấy truyền âm nếu cả người tài không cao thanh niên, đồng dạng là Dục Thần chín tầng thực lực.

Mạc Vô Kỵ hiểu rõ đối phương vì sao truyền âm cho hắn, đây là lo lắng hắn đắc tội Thường Hạo Cát này, tại Lăng Tiêu thành lăn lộn không đc.

"Nói đi." Mạc Vô Kỵ mặt không thay đổi nói, cái này truyền âm để cho hắn nhiều hơn một cái đầu óc, đợi lát nữa nhất định phải dò hỏi một chút có phải hay không người Áo Thị, nếu như có, hắn tuyệt đối phải đá ra đi.

"Mạc Đạo Sư, chúng ta tới đây trong học tập trồng gạo Thanh Lộ, cũng là vì gần đến Niết Bàn Học Cung kiểm tra. Mạc Đạo Sư cũng vậy rõ ràng, Niết Bàn Học Cung kiểm tra chẳng những phải trồng gạo Thanh Lộ, còn có trận đạo, phù đạo, đan đạo, khí đạo...." Thường Hạo Cát giọng nói phi thường cấp tốc, hầu như cho nên một hơi thở liền đem quan điểm của mình nói ra.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp cắt đứt Thường Hạo Cát nói, nhàn nhạt hỏi, "Cho nên sao nè?"

Thường Hạo Cát hiển nhiên cảm giác được Mạc Vô Kỵ có chút không thích, hắn đơn giản nói, "Ý nghĩ của ta là, Mạc Đạo Sư không bằng dùng nửa ngày trực tiếp lại đem trồng gạo Thanh Lộ biện pháp toàn bộ nói ra, sau đó chúng ta có không biết lại đơn độc đi hỏi Mạc Đạo Sư, nói như vậy, liền có thể tiết kiệm hàng loạt thời gian đi học tập còn lại vài đạo. Dù sao trồng gạo Thanh Lộ không liên quan đến các loại quy tắc, là đơn giản nhất."

Thường Hạo Cát ý tứ rất rõ ràng, Chủng Đạo mà thôi, người phàm cũng có thể làm đc, đâu có thể cùng đan khí phù trận so sánh.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, ấm áp nói, "Đề nghị này không sai, có thể tiết kiệm các ngươi thời gian, về phần thời giờ của ta ngược lại không cần phải lưu ý. Có còn hay không quan điểm giống như Thường Hạo Cát? Nếu như có xin đứng lên để cho ta nhận thức một chút."

Mạc Vô Kỵ vừa dứt lời, có ít nhất bốn năm mươi người liền đứng lên. Hiển nhiên những người này đều cho rằng Thường Hạo Cát nói đúng, Chủng Đạo mà thôi, người phàm đều có thể làm, căn bản cũng không cần lãng phí quá nhiều thời gian.

"Vậy có người nào cảm thấy cái quan điểm này không đúng, trái lại cho rằng trồng gạo Thanh Lộ chính là cùng thiên địa quy tắc có quan hệ? Nếu như có, cũng vậy xin đứng lên." Mạc Vô Kỵ nói lần nữa.

Lại là hơn ba mươi người đứng lên.

Mạc Vô Kỵ lại là gật đầu, "các đạo hữu còn lại không có đứng lên, các ngươi là cái gì quan điểm?"

"Chúng ta là đến học tập gạo Thanh Lộ, cho nên trước khi không có học tập, chúng ta cũng không biết gạo Thanh Lộ trồng có đúng hay không cùng quy tắc có quan hệ." Một người nữ tu hồi đáp.

"Tốt vô cùng, vậy bây giờ ta liền nói cho mọi người, cách trồng gạo Thanh Lộ của ta còn thật cùng quy tắc có quan hệ. Cho nên mời các đệ tử cho rằng cùng quy tắc không có quan hệ rời đi nơi này, mời các đệ tử không có đứng lên cũng rời đi nơi này. Các ngươi đều không thích hợp trở thành đệ tử của ta." Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

"Ngươi đây là ý gì?" Thường Hạo Cát sắc mặt lãnh lên.

Đi theo một người không có đứng lên Dục Thần chín tầng nữ tử cũng vậy bình tĩnh nói, "Mạc Sư, ta gọi Địch Tiệp. Chúng ta tới đây trong là

học tập, trước khi ngươi dạy chúng ta, chúng ta tự nhiên không biết trồng gạo Thanh Lộ có đúng hay không cùng quy tắc có quan hệ. Không biết Mạc Sư vì sao để cho chúng ta đi ra ngoài?"

Có thể ngồi ở chỗ này đều là tông môn thiên tài, cái nào không có hậu trường? Bọn họ cho Mạc Vô Kỵ mặt mũi, không có nghĩa là liền có thể mặc cho Mạc Vô Kỵ muốn đuổi là đuổi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 971: Thăng Cấp Điều Kiện

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có để ý tới Thường Hạo Cát, mà là nói với Địch Tiệp, "Ta thời gian hữu hạn, truyền thụ cho các người cũng có hạn, ta sẽ không lại đem thời gian lãng phí ở trên người một phần học sinh không có thiên phú trồng gạo Thanh Lộ. Cho nên ta chỉ có thể tìm kiếm đối với gạo Thanh Lộ trồng rất có thiên phú học sinh, trong mắt của ta, lần thứ hai đứng lên hơn ba mươi người học sinh, mới đúng là rất có thiên phú."

"Để cho người nào đi ra ngoài, sợ rằng Mạc Đạo Sư ngươi vẫn không thể làm chủ." Thường Hạo Cát ngồi xuống, giọng nói có chút xem thường. Hắn đối với Mạc Vô Kỵ vẻ mặt ôn hoà, không là thật bởi vì Mạc Vô Kỵ là lão sư, mà là bởi vì Mạc Vô Kỵ là tông môn cam kết đến dạy bọn họ.

"Đã như vậy, ta đi." Mạc Vô Kỵ xoay người rời đi, hai lời cũng không có.

Hắn kiến thức của mình chính bản thân vẫn không thể làm chủ, thiên hạ buồn cười.

"Mạc Đan Sư xin dừng bước." Một nam tử người thấp nhỏ cười tủm tỉm xuất hiện ở cửa vào.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên không là thật phải đi, tiện thể dừng lại cước bộ. Hắn sớm cũng cảm giác được một đạo mịt mờ thần niệm tại chung quanh đây giam khống, hiện tại hắn vừa đi, tên này quả nhiên đi ra rồi.

Theo Mạc Vô Kỵ, người thấp nhỏ nam tử lại là một cái Thần Vương cường giả.

"Ra mắt Nhâm trưởng lão." Thấy nam tử người thấp nhỏ đi vào đại điện, hết thảy học tập đệ tử đều đứng lên khom người thi lễ.

"Mạc Vô Kỵ ra mắt tiền bối." Đối mặt một cái Thần Vương, Mạc Vô Kỵ cũng không dám vô lễ.

Thấp bé nam tử cười ha ha một tiếng nói, "Ta gọi Nhâm Phi, Lăng Tiêu Thần Tông trưởng lão. Ngươi ngược lại không cần khách khí với ta, trực tiếp bảo ta đạo hữu là được."

Nói xong câu đó, Nhâm Phi hướng đông đảo học tập đệ tử nói, "Có thể ngồi ở chỗ này, đều là ta Lăng Tiêu Thần Tông thiên tài đệ tử. Vừa rồi Mạc đạo hữu nói nói không sai, học thức của hắn, hắn mình có thể làm chủ, nguyện ý dạy cho người đó chính là dạy cho người đó."

Dù cho Thường Hạo Cát là Thường gia thiên tài, đối mặt một cái thần Vương trưởng lão quát lớn, hắn cũng không dám có nửa câu.

Cũng may Nhâm Phi trưởng lão ngược lại không phải là một mặt quát lớn bọn họ, hắn giọng điệu thay đổi sau đó liền nói lần nữa, "Bởi vì Nghiễm Trường đại sư mới vừa tới tới rồi ta Lăng Tiêu Thần Tông, cho nên lần này ngoại trừ Mạc đại sư ra, chư vị cũng có thể theo Nghiễm Trường đại sư học tập trồng gạo Thanh Lộ...."

Để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, Nhâm Phi trưởng lão vừa nhắc tới Nghiễm Trường đại sư, hầu như tất cả mọi người kích động đứng lên.

Mạc Vô Kỵ không biết Nghiễm Trường đại sư, những đệ tử này cũng không có một ai không biết Nghiễm Trường đại sư. Nghiễm Trường đại sư trồng gạo Thanh Lộ lợi hại không chỉ có riêng là ở Lăng Tiêu thành cùng Lăng Tiêu Thần Tông, tại cả Thần Địa, cũng là tiếng tăm lừng lẫy. Hơn nữa Nghiễm Trường đại sư còn là duy nhất một người tiến vào qua

Niết Bàn Học Cung, sau đó lại chủ động rời khỏi Niết Bàn Học Cung Chủng Đạo cao thủ.

Tại bên trong toàn bộ Thần Lục, Nghiễm Trường đại sư càng là kẻ nông dân trong số lượng không nhiều lắm trồng ra cực phẩm gạo Thanh Lộ.

"Mạc đại sư, Nghiễm Trường đại sư mới vừa tới đến ta Lăng Tiêu Thần Tông, chúng ta trước cũng không biết. Cho nên..."

Mạc Vô Kỵ là bọn hắn Lăng Tiêu Thần Tông cố ý từ Hạ Thần Địa mời tới, trước đã buông tha Mạc Vô Kỵ một lần bồ câu, lần này lại phóng nói, chính là lần thứ hai. Dù cho Nhâm Phi là một cái Thần Vương, cũng cảm thấy thật ngại.

Mạc Vô Kỵ lòng nói thảo nào Nhâm Phi trước nói cách điệu như vậy, thì ra căn bản cũng không dự định để cho hắn tiếp tục giáo dục những học sinh này.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ trên mặt cố ý làm ra một phen xấu xí biểu tình, trên thực tế trong lòng Mạc Vô Kỵ còn thật không có nửa điểm không thoải mái, hắn vốn là không dự định lại đem kiến thức của mình tùy tiện truyền thụ ra ngoài. Đáng tiếc chính là, hắn không cách nào lại từ Xích Khôn nơi đó lấy được cấp năm Thần linh thảo.

"Không có quan hệ, Nghiễm Trường đại sư trồng gạo Thanh Lộ hơn xa với ta, hắn đến truyền thụ trồng gạo Thanh Lộ bản lĩnh, tự nhiên so với ta mạnh hơn." Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Thường Hạo Cát dùng châm chọc ánh mắt quét một cái Mạc Vô Kỵ, nếu mà không phải là Nhâm Phi trưởng lão ở chỗ này, hắn nói không chừng đều chỉ vào mũi Mạc Vô Kỵ chửi.

"Nhâm trưởng lão, đệ tử Khuất Trầm Đan muốn muốn phải tiếp tục theo Mạc Sư học tập làm sao trồng gạo Thanh Lộ, xin hỏi có thể chứ?" Một cái thanh âm đột ngột vang lên, hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn nói chuyện tu sĩ, liền biết trước cũng là hắn truyền âm cho bản thân.

Nhâm Phi cũng là có chút kinh ngạc, Nghiễm Trường đại sư đích thân tới Lăng Tiêu Thần Tông truyền thụ trồng gạo Thanh Lộ, lại còn có người nguyện ý theo Mạc Vô Kỵ học tập?

Nhâm Phi trong nháy mắt liền phản ứng kịp, cười tủm tỉm nói, "Đương nhiên có thể, còn có ai muốn cùng Mạc đại sư học tập, cũng có thể."

"Đệ tử cũng vậy nguyện ý cùng Mạc Sư học tập trồng gạo Thanh Lộ." Lại là có người đi ra, người này Mạc Vô Kỵ quen biết, chính là Địch Tiệp trước đây hắn cự tuyệt.

"Mạc Đan Sư, ý của ngươi thế nào?" Nhâm Phi nhìn về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười nói, "Đương nhiên có thể, bất quá phải đi cửa hàng của ta học tập."

"Đệ tử nguyện ý." Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp đồng thời khom người nói. Tại trong ánh mắt vô số người không hiểu, Khuất Trầm Đan sông Địch Tiệp theo Mạc Vô Kỵ cùng nhau rời đi Lăng Tiêu Thần Tông đi tới Lăng Tiêu thành.

Chính là Mạc Vô Kỵ muốn ở chỗ này tiếp tục giảng bài, vậy cũng không được. Chỉ có hai cái đệ tử nguyện ý theo hắn học tập trồng gạo Thanh Lộ bản lĩnh, tông môn không có khả năng lấy thêm ra một cái đại điện cung cấp cho hắn giảng bài.

...

Vừa về tới trong cửa hàng, Mạc Vô Kỵ liền đem Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp gọi vào lầu hai, đánh cấm chế hỏi, "Các ngươi vì sao

không theo Nghiễm Trường đại sư học tập trồng gạo Thanh Lộ, trái lại theo ta đây kẻ nông dân chỉ có Dục Thần cảnh giới đến học tập?"

Khuất Trầm Đan kính cẩn đáp, "Mạc Sư, ta vẫn cho rằng lúa non Thanh Lộ cùng thiên địa quy tắc có quan hệ, cho nên Mạc Sư nói lúa non Thanh Lộ cùng quy tắc có quan hệ, ta liền quyết định muốn bái Mạc Sư học tập gạo Thanh Lộ trồng."

"Vậy còn ngươi?" Mạc Vô Kỵ nhìn về phía Địch Tiệp.

Địch Tiệp nhanh chóng nói, "Ta bởi vì ra mắt Mạc Đan Sư trồng đi ra gạo Thanh Lộ, này tuyệt đối sẽ không kém so với Nghiễm Trường đại sư. Nghiễm Trường đại sư phải dạy hơn một trăm cái đệ tử, sợ rằng không cách nào bận tâm đến mỗi người."

Mạc Vô Kỵ có chút không nói gì hắn lên, Địch Tiệp này thật đúng là hiện thực. Thì ra nàng cho là mình còn chưa phải như Nghiễm Trường đại sư, chỉ là bởi vì mình dạy ít người, cho nên có thể dạy tốt hơn.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói, "Ta sợ rằng không có nhiều thời gian như vậy dạy các ngươi trồng gạo Thanh Lộ, ta là một cái Đan Sư, hiện tại nhiều thời gian hơn đi học tập luyện đan... Được rồi, các ngươi ai biết nơi nào tiên diễm thăng cấp thần diễm cần bảo vật?"

Địch Tiệp cùng Khuất Trầm Đan hai mặt nhìn nhau, bọn họ còn không có thỉnh giáo Mạc Vô Kỵ, hiện tại Mạc Vô Kỵ ngược lại trước hỏi thăm bọn họ một vấn đề.

"Bốn ngày sau đó, Tích Lộ Thần Thành có một cái đấu giá hội, nghe nói đấu giá hội trên có một quả Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh bán ra. Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, thế nhưng là để cho tiên diễm lên cấp làm thần diễm một trong hay nhất tài liệu." Khuất Trầm Đan nói.

Mạc Vô Kỵ kinh dị hỏi, "Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh có thể cho tiên diễm lên cấp làm thần diễm? Ai vậy nói?"

Trên người của hắn Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh thì có mười một khối, thế nhưng Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh này để cho Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp đến cửu cấp tiên diễm liền, liền lại cũng vô dụng a.

Lần này đến phiên Khuất Trầm Đan không hiểu, hắn thậm chí hoài nghi mình có đúng hay không lựa chọn sai lầm. Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh cũng không thể để cho hỏa diễm lên cấp làm thần diễm, thứ gì đó có thể cho hỏa diễm lên cấp làm thần diễm?

Mạc Vô Kỵ càng là không giải thích được, lẽ nào Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh để cho hỏa diễm thăng cấp thần diễm, còn cần cái khác phụ trợ thủ đoạn? Hắn chưa từng nghe nói qua a.

"Mạc Sư, chuyện này là thực sự. Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh thiên địa ít có, đích thật là có thể cho tiên diễm thăng cấp đến thần diễm." Địch Tiệp cũng vậy tại một bên nói.

Mạc Vô Kỵ lại bỗng nhiên hiểu được, trước hắn không cách nào để cho bản thân Thanh Câm Chi Tâm bước vào thần diễm cấp bậc, không phải là bởi vì Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, cũng vậy không phải là bởi vì yêu cầu cái khác phụ trợ thủ đoạn. Mà là bởi vì hắn thăng cấp Thanh Câm Chi Tâm địa phương là Vũ Trụ Giác, nơi đó thiên địa quy tắc căn bản cũng không cho phép hắn Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp thần diễm. Cho nên dù cho hắn Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh có để cho Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp thần diễm năng lực, cũng vậy bởi vì thiên địa quy tắc hạn chế, hắn không cách nào để cho Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp thần diễm.

Nếu như bây giờ nếm thử, này thì có thể thành.

"Đa tạ hai vị, quả nhiên là trong 3 người đi qua ắt sẽ có 1 người là thầy của ta a. Hiện tại ta sẽ tới truyền thụ ngươi môn liên quan tới gạo Thanh Lộ trồng thủ đoạn, trước lúc này ta cần các ngươi phải thề, không có lệnh của ta, không thể lại đem ta truyền thụ cho đồ đạc lại truyền thụ ra ngoài." Mạc Vô Kỵ nói xong lời cuối cùng một câu thời điểm, giọng nói trở nên ngưng trọng.

Địch Tiệp cùng Khuất Trầm Đan không chút do dự thề, biểu thị không lại đem Mạc Vô Kỵ truyền thụ cho đồ đạc lại tiết lộ ra ngoài. Trên thực tế cái này thệ ngôn đối với bọn họ mà nói không có nửa phần áp lực, bởi vì bọn họ căn bản cũng không khả năng lại đem gạo Thanh Lộ trồng thủ đoạn truyền đi.

"Tốt." Mạc Vô Kỵ không có nét mực, nói một tiếng tốt sau đó, liền trực tiếp nói, "Gạo Thanh Lộ của ta trồng thủ đoạn là ta tự nghĩ ra, cái này thủ đoạn kêu chiết cây nhổ trồng pháp."

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói là tự nghĩ ra thủ đoạn, Địch Tiệp cùng Khuất Trầm Đan tinh thần phấn chấn, bọn họ liền là muốn nghe được bất đồng gạo Thanh Lộ trồng thủ đoạn. Nếu mà cũng là lớn trên đường đều có thể mua được cái gì thông qua loại nào Thần linh thảo dược dịch đến trồng gạo Thanh Lộ, loại thủ đoạn này là rất không có giá trị.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một gốc cây Ngũ Diệp Thảo nói, "Đây là một gốc cây Ngũ Diệp Thảo, biện pháp của ta chính là trước đem gạo Thanh Lộ cốc dục nha thành bán hòa, sau đó ở trên Ngũ Diệp Thảo chiết cây, mỗi một gốc cây Ngũ Diệp Thảo có thể chiết cây năm gốc cây lúa non Thanh Lộ. Cho nên ta trồng gạo Thanh Lộ sản lượng cũng vậy là của người khác gấp năm lần..."

"Cái gì?" Mạc Vô Kỵ nói lại đem Địch Tiệp cùng Khuất Trầm Đan đều cả kinh đứng lên.

Từ Mạc Vô Kỵ bắt đầu truyền thụ đến bây giờ, hắn mỗi một câu nói đều là để cho người ta lay động không dứt.

Mạc Vô Kỵ ý bảo hai người sau khi ngồi xuống, tiếp tục nói, "Mỗi một gốc cây cây giống Thanh Lộ trở thành bán hòa sau đó, có một cái hòa nha, lại đem hòa nha lột bỏ phân nửa. Ngũ Diệp Thảo mỗi một lá cũng đều có một nha, phải gả nhận thời điểm, cũng vậy nhất thiết phải lại đem Ngũ Diệp Thảo một lá thượng một nha lột bỏ phân nửa, sau đó lại đem có bán nha cây giống Thanh Lộ nhận tại Ngũ Diệp Thảo bán nha

thượng, nhớ kỹ bán nha (nửa cành) tương đối, bước đầu tiên này liền thành công rồi."

Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp mặc dù là Dục Thần tu sĩ, đối với chiết cây cũng là lần đầu tiên nghe nói, đều là nghe như mê như say.

Mạc Vô Kỵ dừng một chút mới tiếp tục nói, "Về phần dời trồng, các ngươi có thể cầm một phần Ngũ Hành đan thuộc tính trận bàn, tại dời trồng thời điểm, chỉ bằng mượn trực giác của mình sao?. Khi ngươi cảm giác được kia một gốc cây gạo Thanh Lộ thiếu khuyết loại nào thuộc tính, ngươi liền đem một gốc cây gạo Thanh Lộ dời trồng đến nên thuộc tính trận bàn dưới."

Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp không cách nào cùng hắn, có thể cảm thụ được mỗi một gốc cây lúa non Thanh Lộ sở thiếu hụt thuộc tính, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể để cho bọn họ bằng vào trực giác. Mặc kệ thế nào, cuối cùng là có thể đụng tới đúng sao?? Chỉ cần năm gốc cây bên trong đụng tới một gốc cây, vậy bọn họ liền có thể trồng ra tầm thường sản lượng thượng phẩm gạo Thanh Lộ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 972: Hỏa Diễm Thăng Cấp

Lúc Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp rời đi, còn có chút không dám tin tưởng. Dựa theo cách nói của Mạc Vô Kỵ, bọn họ có thể dễ dàng trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ. Nếu mà thượng phẩm gạo Thanh Lộ dễ trồng như vậy, cũng sẽ không trân quý như thế.

Nhưng là trong lòng bọn họ lại mong mỏi Mạc Vô Kỵ nói là sự thật, cho nên Mạc Vô Kỵ vừa nói xong, hai người liền vội vàng cáo biệt Mạc Vô Kỵ, bọn họ phải đi về trồng một lũng gạo Thanh Lộ thử xem.

Mạc Vô Kỵ cũng thu hoạch không nhỏ, tại đưa đi Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp sau đó, hắn lập tức dặn dò Súy Oa cùng Trì Xuyên một phen, sau đó rời đi Lăng Tiêu thành.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, sự tình cấp thiết nhất là nhanh chóng thăng cấp bản thân Thanh Câm Chi Tâm. Lăng Tiêu thành cũng không phải là Vũ Trụ Giác, tại Lăng Tiêu thành hắn cũng không phải Vũ Trụ Giác Mạc tông chủ kia để cho hết thảy cường giả đều sợ hãi.

Dùng thực lực của hắn bây giờ, căn bản cũng không dám ở Lăng Tiêu thành xuất ra Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh thăng cấp Thanh Câm Chi Tâm. Coi như là có cấm chế, hắn cũng không dám lấy ra.

Hỗn Độn bảo vật khí tức một khi tiết lộ, sợ rằng tất cả mọi người chen chúc mà đến. Mạc Vô Kỵ biết mình thực lực phi thường thấp, tại Thần Vực hắn bởi vì đắc tội người đã bị ép cùng đường, phải qua sông Tịch Diệt Hải đi tới Thần Lục.

Hiện tại hắn cũng không muốn vừa mới đến Thần Lục, liền lần nữa bị buộc cùng đường.

Ngoài ra, Mạc Vô Kỵ còn muốn đi một chuyến Tích Lộ Thần Thành. Khuất Trầm Đan nói qua, vài ngày sau Tích Lộ Thần Thành đấu giá hội, chẳng những có Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh xuất hiện, còn có một khối Vô Căn Thần Thiết.

Vô Căn Thần Thiết là tiên thiên tài liệu, thế nhưng là rất nhiều Tiên Thiên tài liệu giá trị đều không thể so sánh với Vô Căn Thần Thiết. Nguyên nhân ở chỗ Vô Căn Thần Thiết là một loại tài liệu không hề thuộc tính, loại tài liệu này coi như là sẽ không người luyện khí cầm vào tay, cũng có thể luyện chế cho mình pháp bảo.

Vô Căn Thần Thiết điểm trọng yếu nhất là, một khi trở thành tu sĩ pháp bảo sau đó, nó sẽ tự động thăng cấp. Thăng cấp đến cuối cùng hình thái, nửa điểm cũng không yếu so với Tiên Thiên Pháp Bảo. Điểm này, có chút như Dược Đỉnh Thạch Mạc Vô Kỵ lấy được, chỉ là Dược Đỉnh Thạch là Tiên Thiên tài liệu.

Chỉ cần chỉ một điểm này mà nói, Vô Căn Thần Thiết giá trị càng là trân quý. Nếu mà thực lực ngươi không cao, ngươi chiếm được Tiên Thiên Pháp Bảo cũng không dám dùng. Mà Vô Căn Thần Thiết sẽ không có cái hạn chế này, một khi trở thành pháp bảo sau đó, sẽ chỉ là biết hóa thành đồ đạc rất tầm thường, bất luận kẻ nào cũng nhìn không ra đến.

Thần giới năm thiên tiên tài liệu, Vô Căn Thần Thiết thế nhưng là bài danh thứ ba. Còn lại bốn loại tài liệu chia ra làm, Thế Giới Thạch, Hư Không Chỉ Thủy, Độ Trúc, Vô Niệm Kim.

Từ khi tới rồi Thần Vực sau đó, Mạc Vô Kỵ dùng pháp bảo chính là trường kích xấu xí mình luyện chế ra, hắn Bán Nguyệt Trọng Kích đã là theo không kịp đẳng cấp.

Tại thời điểm tu vi cảnh giới không kém nhiều, pháp bảo trực tiếp quan hệ đến thắng bại. Cho nên Mạc Vô Kỵ dự định đi lại đem khối Vô

Căn Thần Thiết này mua về, sau này cũng có một cái đồ đạc hộ thân.

Tích Lộ Thần Thành cùng Lăng Tiêu thành không có trực tiếp truyền tống trận, khoảng cách Lăng Tiêu thành có chừng hai ngày khoảng cách. Dựa theo cách nói của Khuất Trầm Đan, đấu giá hội là ở bốn ngày sau đó, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói là vậy là đủ rồi.

Một ngày sau, Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở trong một cái vô biên thung lũng xa Lăng Tiêu thành. Tại trong thung lũng, Mạc Vô Kỵ tìm đc một cái địa phương trống trải, sau đó ở bên ngoài bố trí một tầng lại một tầng trận pháp cấm chế, lúc này mới tế xuất Thanh Câm Chi Tâm.

Thanh Câm Chi Tâm trong tâm hỏa diễm có 9 đóa hỏa diễm chồi đã có xanh màu sắc, một đóa Thanh Câm Chi Tâm hiển nhiên tới cực hạn cửu cấp tiên diễm.

Mạc Vô Kỵ lần nữa lấy ra một quả Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh này không hổ là tên Hỗn Độn bảo vật, lại đem Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp đến cửu cấp tiên diễm, cư nhiên nửa điểm tổn hao cũng không có.

Quả nhiên Mạc Vô Kỵ vừa xuất ra Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, Thanh Câm Chi Tâm liền phát sinh một loại vui sướng toát ra, trực tiếp cuốn đi Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh trong tay Mạc Vô Kỵ.

Hỏa diễm đột ngột bạo bằng ra cao mười mấy trượng, sau đó trung gian 9 đóa hỏa diễm chồi bắt đầu thật nhanh hòa tan. Mạc Vô Kỵ có thể rõ ràng cảm thụ được nhiệt độ Thanh Câm Chi Tâm đang tăng lên, tại trong thời gian tột cùng đã đến một cái trình độ khủng bố.

Bất chấp chỉ là một đóa hỏa diễm, Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác có thể nghe được trong hỏa diễm truyền tới âm hưởng rắc rắc. Dường như có cái gì quy tắc vỡ vụn, sau đó lại có cái gì quy tắc mới ngưng tụ thành vậy.

Sau nửa canh giờ, Thanh Câm Chi Tâm cấp tốc trở về bình thường, một đóa hỏa diễm xanh đến hầu như muốn tích thủy xuất hiện ở lòng bàn tay Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ rõ ràng thấy trên Thanh Câm Chi Tâm có ba đạo màu vàng kim nhạt.

Cảm giác quen thuộc truyền đến, Mạc Vô Kỵ cảm nhận được kinh khủng nhiệt độ so với tiên diễm cường đại hơn cũng không chỉ mấy chục lần. Tại Thanh Câm Chi Tâm trung tâm, dường như có một loại sinh mệnh mang theo lấy, Mạc Vô Kỵ thậm chí có thể cảm thụ được cái này sinh mạng khí tức.

Thần diễm Cấp ba, trong lòng Mạc Vô Kỵ là phi thường hài lòng. Có Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh chính là tốt, Thanh Câm Chi Tâm vô cùng đơn giản liền thăng cấp tới rồi cấp ba thần diễm. Đây là bởi vì tu vi của hắn quá thấp, nếu không, coi như là thăng cấp đến đẳng cấp cao hơn cũng không phải không có khả năng.

Nếu như hắn đi đấu giá hội mua Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, đây cũng không phải chuyện dễ dàng. Dùng tài sản của hắn, chỉ sợ cũng chỉ có này một quả Tịch Đạo Sa màu vàng có thể xuất thủ, về phần có thể đổi được hỏa mẫu tinh hay không, cũng sẽ rất khó nói.

Màu vàng Tịch Đạo Sa trân quý nữa, cũng vậy xa xa không bằng Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh. Hy vọng duy nhất chính là, màu vàng Tịch Đạo Sa là đồ đạc hết thảy Thần Vương đều khát vọng muốn có, đây chính là bảo vật có thể để cho Thần Vương có cơ hội bước vào Hợp Thần cảnh.

Lần này để cho Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp thần diễm, Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh cuối cùng là tiêu hao một chút, bất quá tiêu hao vẫn như cũ hữu hạn. Có thể thấy được coi như là thần diễm, cũng không cách nào để cho hắn Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh có quá lớn tiêu hao.

Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp dùng hơn nửa canh giờ, vô luận là có người hay không phát hiện Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh khí tức, hắn đều phải phải mau rời khỏi.

Mạc Vô Kỵ dùng tốc độ nhanh nhất thu hồi trận kỳ, sau đó một cái Phong Di trực tiếp biến mất vô tung vô ảnh.

Tại thời gian nửa nén hương sau khi Mạc Vô Kỵ đi rồi, một người nam tử mặc áo kim liền hạ xuống rơi vào vị trí Mạc Vô Kỵ để cho hỏa mẫu tinh thăng cấp. Hắn nhìn địa phương trống không một vật, bỗng nhiên cúi người xuống tỉ mỉ kiểm tra xem một chút chung quanh bùn đất, lúc này mới thì thào nói:

- Quả nhiên là Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh.

Những lời này vừa mới nói xong, sắc mặt của hắn chính là biến đổi, lập tức bỏ chạy. Lại là hai đạo nhân ảnh hạ xuống, hai đạo nhân ảnh tại Mạc Vô Kỵ thăng cấp Thanh Câm Chi Tâm vị trí dừng lại càng thời gian ngắn ngủi, sau đó đuổi theo phương hướng áo kim nam tử cấp tốc rời đi.....

Lúc này Mạc Vô Kỵ đã tiến vào Tích Lộ Thần Thành.

Mạc Vô Kỵ tới rồi Lăng Tiêu thành sau đó, không có lộ ra bản thân diện mạo thật, dù cho đang truyền thụ Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp trồng gạo Thanh Lộ, cũng là dùng tu sĩ khuôn mặt vàng.

Hiện tại đi tới Tích Lộ Thần Thành, hắn lại dịch dung thành một người trung niên tán tu tầm thường. Trước đây Khúc Du đưa cho hắn cái kia trung phẩm thần khí mặt nạ, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói có tác dụng rất lớn.

Tích Lộ Thần Thành so với Lăng Tiêu thành còn phải phồn hoa hơn, tuy nói ngoài thành thoạt nhìn không có khí phái như Lăng Tiêu thành, vừa vào thành sau đó, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được nơi này nội tình phải xa xa mạnh hơn Lăng Tiêu thành.

Coi như là ngũ phẩm thần đan đều có thể tại bố cáo bài phía ngoài một phần thương lâu xem thấy, về phần khí các, Mạc Vô Kỵ càng là tình cờ có thể thấy thượng phẩm thần khí trấn cửa hàng.

Tại Thần Lục, coi như là Thần Vương dùng pháp bảo cũng bất quá là thượng phẩm thần khí mà thôi.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền tìm được Khuất Trầm Đan nói lần đấu giá hội này vị trí, lần đấu giá hội này vốn chính là Tích Lộ Thần Thành tổ chức. To lớn tuyên truyền trận pháp màn hình dựng đứng khắp nơi đều có, căn cứ tuyên truyền giới thiệu, lần đấu giá hội này là Tích Lộ Thần Thành lớn nhất một lần đấu giá hội trong vòng trăm năm.

Đấu giá hội mục đích cũng vậy viết rõ ràng, là tổ chức vì Niết Bàn Học Cung gần kiểm tra.

Một cái đại sảnh vào bàn phiếu liền yêu cầu năm nghìn thượng phẩm thần tinh, về phần phòng kín giá cả càng là ngẩng cao, hơn nữa coi như là Mạc Vô Kỵ có thần tinh cũng không cách nào lấy được. Điều này làm cho trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm sợ hãi than, buổi đấu giá này chỉ bằng vào vé vào cửa, là có thể kiếm lấy vô số thần tinh.

Mạc Vô Kỵ sợ đến phía sau cả đại sảnh phiếu cũng mua không được, hắn nhanh chóng mua một cái phiếu đại sảnh. Nhìn chữ số, đã tiếp cận một vạn. Chỗ ngồi là hàng tám mươi bảy, ghé một trăm ba mươi hai.

Khoảng cách đấu giá hội còn có một ngày, Mạc Vô Kỵ cả khách sạn cũng không có tìm kiếm, đi ngay Tích Lộ Thần Thành lớn nhất Thần linh thảo thương lâu Đan Tiền Thương Lâu.

Mạc Vô Kỵ đến Thần Lục không có vài ngày, hắn cũng nghe Xích Khôn nói qua, Tích Lộ thương thành Đan Tiền Thương Lâu Thần linh thảo rất nhiều, hơn nữa đầy đủ hết.

Mạc Vô Kỵ bước vào Đan Tiền Thương Lâu sau đó, mới phát hiện bên trong Đan Tiền Thương Lâu tuy lớn, vẫn là kín người hết chỗ.

Có ít nhất một hai nghìn tên tu sĩ chen ở trong đại sảnh, căn cứ Mạc Vô Kỵ quan sát, những tu sĩ này phần lớn đều là bỏ ra bán Thần linh

thảo. Cùng Mạc Vô Kỵ như vậy tới mua Thần linh thảo, gần như là không có.

Bán ra Thần linh thảo, còn phần lớn là dưới cấp 4, rất ít có thể thấy cấp năm Thần linh thảo, coi như là thấy, cũng chỉ là một hai gốc cây mà thôi.

Không ai tiếp đãi, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể chủ động chen tới rồi bên trong hỏi:

- Ta trả giá cao mua hàng loạt cao cấp Thần linh thảo, xin hỏi chấp sự ở đâu?

Có lẽ là mấy chữ mua giá cao này hấp dẫn người bên trong cửa hàng, một người nam tử mặt trắng không râu mặt mang nụ cười tiến lên đón:

- Xin hỏi ngươi là đan lâu nhà ai?

- Ta đại biểu gia tộc bọn ta tới, số lượng mua tuyệt đối nhiều.

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói.

Tới nơi này mua đại lượng Thần linh thảo, bình thường đều là đan lâu hoặc là Đan Sư phái người đến đây.

Nghe được Mạc Vô Kỵ chính mình nói là gia tộc phái tới, nam tử này càng là vẻ mặt tươi cười nói:

- Ta là Đan Tiền Thương Lâu chấp sự Cung khải, đạo hữu mời lên lầu.

Đan Tiền Thương Lâu lầu một đại điện huyên náo chen chúc, lầu hai cũng là cực kỳ thanh tịnh. Mạc Vô Kỵ chỉ nhìn thấy số rất ít tu sĩ, phân biệt tại dưới sự hướng dẫn của tiểu nhị tiến vào các gian phòng. Đây cũng là giống như hắn, đơn độc giao dịch.

Mạc Vô Kỵ đã ở dưới sự hướng dẫn của Cung khải tiến vào một cái an tĩnh gian phòng, hai người vừa mới ngồi xuống, một người nữ tu liền bưng hai chén thần linh trà nóng đưa tới.

- Đạo hữu yêu cầu Thần linh thảo nào?

Cung khải cũng không có hỏi Mạc Vô Kỵ đại biểu gia tộc gì tới, dùng kinh nghiệm của hắn, vừa nhìn liền biết Mạc Vô Kỵ không phải là đại biểu gia tộc tới. Nhưng cái này cũng không gây trở ngại hắn và Mạc Vô Kỵ làm ăn buôn bán, nói như vậy, tên gia hỏa như Mạc Vô Kỵ che che giấu giấu, đó là nước béo lớn nhất, phi thường có khả năng lấy được thứ tốt.

- Ta yêu cầu cấp năm Thần linh thảo, càng nhiều càng tốt.

Mạc Vô Kỵ đi thẳng vào vấn đề nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 973: Điếm Đại Khi Tán Khách

Cung Khải không trả lời Mạc Vô Kỵ, mà là trợn to hai mắt nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ. Cấp năm Thần linh thảo, còn càng nhiều càng tốt, ngươi cho là cấp năm Thần linh thảo là rau dại sao?

Một hồi lâu Cung Khải mới chậm khẩu khí nói:

- Vị đạo hữu này, ngươi biết cấp năm Thần linh thảo giá cả sao?

Mạc Vô Kỵ thẹn thùng, hắn còn thật không biết cấp năm Thần linh thảo giá cả.

Cung Khải trong mắt lộ ra vẻ thất vọng, tên này quả nhiên a. Bất chấp trong lòng bắt đầu khinh bỉ Mạc Vô Kỵ, hắn vẫn còn là giải thích:

- Dù cho kém nhất cấp năm Thần linh thảo, giá trị đã ở một vạn thượng phẩm thần tinh trở lên, nếu như là trung đẳng cấp năm Thần linh thảo, giá trị trên cơ bản vượt qua 3 vạn. Cao cấp nhất cấp năm Thần linh thảo, như Minh Ngọc thần hoa loại này, tại đấu giá hội bán ra mấy trăm vạn thượng phẩm thần tinh cũng chẳng có gì lạ.

Nghe đến đó, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có chút hối hận, hắn hắn là lại đem Trì Xuyên một gốc cây Minh Ngọc thần hoa này cầm tới. Nếu như có gốc cây Thần linh thảo đó, hắn tuyệt đối có thể mua được một đống cấp năm Thần linh thảo.

Lập tức Mạc Vô Kỵ cũng nhớ tới cái kia Trì Băng, người nữ nhân này thực sự là giàu có a, lại có sắp tới hai trăm gốc cây cấp năm Thần linh thảo, trong đó còn bao gồm Minh Ngọc thần hoa loại này bảo vật có thể gặp không thể cầu.

Thật không biết người nữ nhân này lang bạt quá nhiều địa phương nguy hiểm, lúc này mới lấy được nhiều Thần linh thảo như vậy.

Bất quá Mạc Vô Kỵ ngẫm lại cũng cảm thấy như thường, người nữ nhân này nếu mà không thích mạo hiểm, cũng sẽ không đi Tịch Diệt Hải, sau cùng dẫn đến Linh Căn cùng Linh Lạc bị hủy. Thường đi tại bờ sông, nào có không ướt giày.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy suy đoán ra thực lực của Trì Băng nhất định là kinh người, chí ít cùng giai sẽ không sợ bao nhiêu. Chỉ có loại người này tùy thời tùy khắc cầm mạng nhỏ phấn đấu, mới có năng lực nghiền ép cùng giai.

Giống như hắn, hắn có thể giết chết cùng giai, trừ ra phàm nhân đạo có thể mang theo tất cả, còn có chính là hắn cũng là người thời khắc tại trong tử vong giãy dụa.

Thu được Sinh Tử Luân hắn thiếu chút nữa chết, thu được Thất Giới Chỉ hắn bị gài bẫy. Còn lại thần thông như Phong Độn Thuật, Trọng Kích Tứ Đạo các loại, bên nào thần thông thu được không phải là tại trong sinh tử phấn đấu tới?

Có mấy người tại tu chân giới đã bị hơn mười tông môn lớn nhỏ phát lệnh truy nã, sau đó vây giết? Có mấy người tại Đại Ất Tiên đã bị mấy cái Đại Tiên Đế vây giết? Lại có mấy người tại Dục Thần sơ kỳ, đã bị hơn mười Dục Thần hậu kỳ cùng Thiên Thần tu sĩ vây giết, tức thì bị Thần Vương lo nghĩ?

Những hắn này đều trải qua, hắn đều xông tới rồi. Cho nên hắn mới có thể nháy mắt giết cùng giai, có thể vượt cấp đối địch.

Cường đại đạo pháp hơn nữa, tại bên trong săn sóc ân cần sau cùng cũng sẽ bị mài đi phong mang, hóa thành bình thường. Nếu mà một lần nữa, để cho Mạc Vô Kỵ lựa chọn, chuyện đắc tội cường giả hắn vẫn như cũ sẽ không chút do dự đi làm. Không có cường giả ngồi mát ăn bát vàng, cũng không có cường giả bế quan đóng đi ra. Hắn bị đuổi giết, đi

lại tại kề cận cái chết đồng thời, cũng rèn luyện ý chí cùng kinh nguyệt của hắn.

- Ta không cần quá tốt, trên người ta thần tinh ngược lại không có mấy khối, ta còn có một tấm cái này, ngươi xem một chút giá trị bao nhiêu thần tinh?

Mạc Vô Kỵ nói xong, lấy ra một quả màu tím Tịch Đạo Sa.

Loại này màu tím Tịch Đạo Sa hắn chiếm được 4 tấm, màu vàng chiếm được một quả, còn lại toàn bộ là màu tro, vàng chanh, xanh 3 sắc.

Mạc Vô Kỵ coi trọng nhất là tấm màu vàng Tịch Đạo Sa này, hắn tại ngọc giản Thanh Y Thần Vương cùng ghi chép, căn bản cũng không có ra mắt màu vàng Tịch Đạo Sa, mặt trên chỉ ghi lại bốn màu Tịch Đạo Sa. Dựa theo màu tím Tịch Đạo Sa có thể cho Thế Giới Thần cảm ngộ Thần Vương, màu vàng Tịch Đạo Sa kia rất có thể để cho Thần Vương cảm ngộ đến Hợp Thần cảnh giới.

- Màu tím Tịch Đạo Sa?

Cung Khải kích động một thanh muốn bắt tấm Tịch Đạo Sa. Chỉ là tay hắn còn không có rơi ở trên Tịch Đạo Sa, Mạc Vô Kỵ liền đem Tịch Đạo Sa cuốn đi.

Cung Khải trong mắt lộ ra xấu hổ nói:

- Xin lỗi a, bởi vì màu tím Tịch Đạo Sa quá ít thấy, cho nên ta trong lúc nhất thời cử chỉ có chút không thích hợp.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, không trả lời Cung Khải nói.

Cung Khải dầu gì cũng là một cái thương lâu chấp sự, khi chưa có đi qua hắn cho phép, một mình bắt vật của hắn, hiển nhiên là không phù hợp quy định.

- Cung chấp sự, ngươi xem cái này Tịch Đạo Sa có thể giá trị bao nhiêu?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Cung Khải chỉ hơi trầm ngâm, liền nói:

- Như vậy, ta cho ngươi bốn mươi gốc cây cấp năm Thần linh thảo làm sao?

Mạc Vô Kỵ cười ha ha, trực tiếp lại đem Tịch Đạo Sa thu vào, đồng thời người cũng vậy đứng lên:

- Đã như vậy, vậy ta liền cáo từ.

- Vị đạo hữu này, vì sao đột nhiên muốn cáo từ?

Cung Khải trong lòng có chút lo lắng.

Màu tím Tịch Đạo Sa tại Thần Lục so với Thần Vực càng là trân quý, Thần Lục sớm liền phát hiện Tịch Đạo Sa tác dụng, mà Thần Vực vừa mới phát hiện Tịch Đạo Sa tác dụng. Vô số năm qua, mỗi lần Thanh Hải Đạo xuất hiện, đều sẽ có người đi tìm màu tím Tịch Đạo Sa, đã nhiều năm như vậy, Tịch Diệt Hải ngoại vi còn có bao nhiêu Tịch Đạo Sa có thể còn thừa lại?

- Ta thật tình đến ngươi nơi này mua Thần linh thảo, nhưng mà ngươi lại muốn lấn ta, ta chỉ có thể lựa chọn cái khác thương lâu đi giao dịch.

Mạc Vô Kỵ giọng nói có chút không vui nói.

Cung Khải có chút lúng túng nói:

- Như vậy đi, đạo hữu chính bản thân ra cái giá, có câu kêu khắp trời chào giá không bằng ngay tại chỗ trả tiền nha.

- Cung đạo hữu cảm thấy tấm Tịch Đạo Sa màu tím cùng Minh Ngọc thần hoa so sánh với nhau, cái nào giá trị càng cao?

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Cung Khải hỏi.

Cung Khải do dự một chút nói:

- Cũng không hơn kém bao nhiêu đâu.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, mặc dù đang hắn cho rằng, Minh Ngọc thần hoa giá trị phải xa xa cao hơn Tịch Đạo Sa. Dù sao Tịch Đạo Sa có thể là người khác đạo vận ngưng tụ, mà Minh Ngọc thần hoa là Thiên Địa Đạo Tắc ngưng tụ.

Thế nhưng tại Thần Lục, hắn khẳng định tuyệt đại đa số mọi người sẽ cho rằng Tịch Đạo Sa giá trị xa xa cao hơn Minh Ngọc thần hoa. Nếu mà giá trị không sai biệt lắm nói, Trì Băng tuyệt đối sẽ không liều chết đi Tịch Diệt Hải tìm kiếm màu tím Tịch Đạo Sa.

Nguyên nhân chính, chủ yếu là Minh Ngọc thần hoa yêu cầu luyện chế ra Thần Ngọc Đan mới hữu dụng. Mà Thần Ngọc Đan là một trong ngũ phẩm thần đan khó nhất luyện chế, loại này thần đan bình thường vậy ngũ phẩm thần đan vương căn bản là luyện chế không được. Tại Thần Lục, lại có mấy cái ngũ phẩm thần đan vương? Chứ đừng nói chi là ngũ phẩm thần đan vương có thể luyện chế ra ngũ phẩm Thần Ngọc Đan.

Loại thần hoa này, đạt được một đóa đã coi như là thiên đại vận khí, một khi luyện chế thất bại, không có mấy người có thể tìm thêm đến đóa thứ hai.

Mạc Vô Kỵ cũng không có bóc trần Cung Khải nói, mà là nhàn nhạt nói:

- Cứ dựa theo giá cả không sai biệt lắm sao?, vừa rồi Cung chấp sự nói một gốc cây Minh Ngọc thần hoa có thể bán ra mấy triệu thượng phẩm thần tinh, ta cũng không cần nhiều, thương lâu chỉ cần cho ta ba trăm gốc cây cấp năm Thần linh thảo liền có thể.

- Không được, ba trăm gốc cây nhiều quá, tối đa hai trăm năm mươi gốc cây.

Cung Khải lập tức nói.

Mạc Vô Kỵ không có dong dài:

- Tốt, vậy hai trăm năm mươi gốc cây.

- Đạo hữu quả nhiên là người sảng khoái, mời chờ một chút.

Cung Khải rất là sảng khoái liền đồng ý Mạc Vô Kỵ nói, sau đó cho Mạc Vô Kỵ một cái mỉm cười, xoay người rời khỏi phòng.

Mạc Vô Tâm trong bỗng nhiên đã có một loại cảm giác xấu, chỉ là hắn cũng biết, tại đây bên trong thương lâu, chính bản thân đáp ứng rồi đối phương yêu cầu, nhất định phải phải đồng ý, cái này gọi là hợp đồng miệng. Nếu không, sau cùng thua thiệt là chính hắn, trừ phi thực lực của hắn có thể dễ dàng nghiền ép đối phương thương lâu.

Không để cho Mạc Vô Kỵ chờ bao lâu, Cung Khải liền lần nữa đi tới trong phòng, đồng thời lại đem một cái túi đựng đồ đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc đạo hữu, đây là 250 gốc cây Thần linh thảo cấp năm, xin ngươi kiểm lại một chút.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào trong túi đựng đồ, sắc mặt của hắn liền khó xem. Cung Khải là cho hai trăm năm mươi gốc cây cấp năm Thần linh thảo, thế nhưng là có ít nhất hơn một trăm gốc cây Thần linh thảo là một loại, hơn nữa loại này Thần linh thảo Mạc Vô Kỵ còn quen biết, kêu Niết Nguyên Thần Thảo.

Niết Nguyên Thần Thảo đích thật là cấp năm Thần linh thảo, nhưng bàn về giá trị đến, thứ này cả cấp một Thần linh thảo cũng không bằng. Bởi vì cái này loại Thần linh thảo không có khả năng luyện đan, chỉ có một tác dụng, còn là tác dụng phụ, đó chính là niết hóa tu sĩ thần nguyên,

còn nhất thiết phải dùng sau đó mới có thể niết hóa thần nguyên. Không ai sẽ nuốt chửng niết hóa chính bản thân thần nguyên Thần linh thảo, lại ngu ngốc cũng không đến mức ngu ngốc đến loại tình trạng này.

Cung Khải mặt mang nụ cười nói:

- Niết Nguyên Thần Thảo tác dụng cũng lớn, cả Thần Vương thần nguyên đều có thể niết hóa. Tại hai người đấu pháp, có thể cho đối phương dùng Niết Nguyên Thần Thảo, hạ thấp thực lực của đối phương.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt khôi phục như thường, nhàn nhạt nói:

- Cung chấp sự quả nhiên thông minh, lần sau ta nếu mà Cung chấp sự gây bất lợi cho ta, ta nhất định phải để cho Cung chấp sự lời đầu tiên nguyện phục dụng Niết Nguyên Thần Thảo, lại cùng Cung chấp sự động thủ. Đáng tiếc quý lâu chỉ có hơn một trăm gốc cây Niết Nguyên Thần Thảo, nếu không, ta nói không chừng có thể lấy được 250 gốc cây Niết Nguyên Thần Thảo rồi.

Không đợi Cung Khải nói chuyện, Mạc Vô Kỵ liền đem màu tím Tịch Đạo Sa ném cho Cung Khải, sau đó xoay người rời đi.

Hắn mơ hồ cảm giác được vài đạo mịt mờ thần niệm ở chỗ này quét tới quét lui, có lẽ liền đang chờ hắn phát tác.

Tuy nói Mạc Vô Kỵ cho rằng dùng màu tím Tịch Đạo Sa đổi lấy hơn một trăm gốc cây cấp năm Thần linh thảo kém, cũng không phải không có lợi. Nhưng bị Cung Khải tính toán như vậy, hắn nhưng sẽ không quên. Chung quy có một ngày, hắn sẽ về đòi món nợ này.

Hắn đây cũng là bị buộc không thể làm gì, mấy trăm gốc cây cấp năm Thần linh thảo, cũng chỉ có Đan Tiền Thương Lâu chỗ như vậy mới có thể cầm ra.

Nói cách khác, cái khác thương lâu coi như là có thể lấy ra, Mạc Vô Kỵ cũng không dám đi. Chủ yếu hắn bèo trôi không rễ bám, Đan Tiền

Thương Lâu loại này đại thương lâu, cũng muốn ra tay với hắn, cái khác thương lâu nói không chừng thì càng thêm xấu xa. Cho dù là cướp đoạt, cũng không phải không có khả năng.

Rời đi Đan Tiền Thương Lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ trực tiếp một cái Phong Di biến mất, lại thay đổi một cái trang phục lão giả, tiến vào một nhà tức sạn rất nhỏ.

Phong Di ưu điểm lớn nhất không phải là chạy nhanh, mà là vô thanh vô tức, không hề tung tích.

...

Yên lặng qua một đêm, sáng sớm hôm sau, Mạc Vô Kỵ liền đi trước đấu giá hội.

Tám mươi bảy hàng chỗ ngồi tính là phi thường phía sau, ghế một trăm ba mươi hai càng là vị trí tại rất bên góc.

Đối với những Mạc Vô Kỵ này cũng không thèm để ý, chỉ cần có thể giao dịch là được, hơn nữa cơ hội hắn có thể sử dụng màu vàng Tịch Đạo Sa mua được Vô Căn Thần Thiết phải nói cũng không phải rất lớn. Nhất định phải so sánh tương đối, đó chính là màu tím Tịch Đạo Sa cùng Minh Ngọc thần hoa giữa đó so sánh tương đối.

Hơn nữa Minh Ngọc thần hoa nhiều hơn nữa cũng vậy so ra kém Vô Căn Thần Thiết.

Một ngồi ở chỗ ngồi, Mạc Vô Kỵ liền đem chỗ ngồi chung quanh cấm chế mở ra.

Mặc dù là đại sảnh chỗ ngồi, diện tích cũng không coi là nhỏ. Ở trước mặt của hắn có một cái màn hình báo giá cùng một cái vật phẩm biểu thị, còn có một cái nho nhỏ truyền tống bàn.

Toàn bộ đấu giá hội trận hiện ra hình tròn, cùng đại đa số phòng đấu giá như nhau, bàn bán đấu giá tại chính giữa.

Mạc Vô Kỵ đợi chớ ước chừng hơn nửa canh giờ, khi đại sảnh toàn bộ ngồi đầy người, trên đài đấu giá chính giữa đấu giá hội trận xuất hiện một người nam tử áo vàng.

Nam tử áo vàng đối với xung quanh ôm quyền dạo qua một vòng, rồi mới lên tiếng:

- Hết thảy tân khách vào bàn mời ngồi xuống, đấu giá hội lập tức bắt đầu, tại trước khi đấu giá hội kết thúc, bất luận kẻ nào đều không được rời đấu giá hội trận. Nếu là xuất hiện đấu giá ác ý không cách nào giao dịch, giết không tha. Lần này đấu giá hội bởi Tích Lộ thương hội Ni Tử Kiếm chấp sự chủ trì, hiện tại bán đấu giá bắt đầu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 974: Bình Thủy

Mạc Vô Kỵ nghe được Ni Tử Kiếm tên này, còn tưởng rằng là một cái nam tử.. Chờ nam tử áo vàng đi xuống sau đó, Mạc Vô Kỵ mới nhìn thấy kẻ đi lên lại là một nữ tử.

Ni Tử Kiếm thoạt nhìn rất là thanh tú, lại lại mang một tia sát khí cùng mị ý, vài loại tổ hợp cùng một chỗ, cho người nữ nhân này tăng một loại đặc biệt mị lực.

- Ta gọi Ni Tử Kiếm, ở chỗ này đại biểu Tích Lộ Thương Hội cảm tạ hết thảy tân khách tới tham gia lần này bán đấu giá. Tại trước khi bán đấu giá, ta cũng trước chúc mừng các đạo hữu sắp tham gia niết học cung khảo hạch, đều có thể quá quan trảm tướng, đạt được thành tích tốt. Tin tưởng các vị tân khách cũng đều rõ ràng, lần đấu giá này cũng vậy là vì học cung một năm sau kiểm tra mà tổ chức, hi vọng các vị tân khách đều có thể cạnh tranh đc vật phẩm mình thích, hiện tại bán đấu giá bắt đầu.

Ni Tử Kiếm nói xong, tiện tay vung ra, một cái hộp ngọc liền hạ xuống rơi vào trong tay của nàng. Nàng lại đem hộp ngọc giơ lên vòng vo một cái, rồi mới lên tiếng:

- Kiện vật phẩm thứ nhất đấu giá là một loại cấp một thần linh quả, tên là Dục Thần quả. Dục Thần quả tác dụng ta không nói mọi người cũng đều rõ ràng, trên lý thuyết mỗi một tấm đều có thể để cho Dục Thần cảnh giới tu sĩ tăng lên một cái cấp độ. Tối đa chỉ có thể dùng hai quả, hiện tại ta nơi này trong hộp ngọc có hai quả Dục Thần quả. Giá khởi đầu là năm vạn thượng phẩm thần tinh, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một nghìn thượng phẩm thần tinh...

Ni Tử Kiếm tiếng nói vừa dứt dưới, đấu giá thanh âm ngay cả tiếp theo không ngừng.

Mạc Vô Kỵ cũng là biết loại này linh quả, trước đây hắn tại bên trong mới ấp trứng Thần Vực Sào đã nhìn thấy một gốc cây Dục Thần cây gần thành thục. Chẳng qua là lúc đó hắn đối mặt vây công của Loan Hồn Thần Phủ cùng mười mấy tên tu sĩ Cửu Diễn Thần Tông, cả mạng nhỏ đều nguy tại sớm tối, cũng không có tâm tình đi quản Dục Thần quả.

Nhưng Dục Thần quả giá trị cũng là rất cao, có thể nói tại bên trong hết thảy cấp một Thần linh thảo, Dục Thần quả giá trị hắn là lớn nhất. Đại đa số ba cấp thậm chí tứ cấp Thần linh thảo giá trị, cũng vậy xa xa không bằng Dục Thần quả.

Hắn rất muốn mua hai Dục Thần quả, trên người của hắn thần tinh cộng lại mới hai mươi vạn thượng phẩm, hắn còn chưa có bắt đầu báo giá, hai quả Dục Thần quả giá cả liền đã đến mười hai vạn.

Rất nhanh thì có người dùng giá cả mười bảy vạn thượng phẩm thần tinh, mua đi hai quả Dục Thần quả. Mạc Vô Kỵ không có báo giá, dùng khí thế tên gia hỏa báo giá mười bảy vạn, coi như là hắn báo giá hai mươi vạn, cũng vậy rất nhanh sẽ bị này người tăng nữa. Hắn báo giá tác dụng duy nhất, đó chính là đắc tội nữa một người mà thôi. Hắn là tới mua mua Vô Căn Thần Thiết, đắc tội với người là khẳng định, bất quá Mạc Vô Kỵ không nghĩ lại đem chuyện đắc tội với người đặt ở Dục Thần quả.

Hai quả Dục Thần quả bán ra mười bảy vạn, trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là cảm thán, mua được Dục Thần quả người, tuyệt đối không phải là người ăn Dục Thần quả.

- Kiện thứ hai đấu giá bảo vật là một môn thần thông, thần thông tên là mưa tiễn. Môn thần thông này giá quy định là mười vạn thượng phẩm thần tinh, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn năm nghìn thượng phẩm thần tinh...

Nghe được mưa tiễn môn thần thông này, trong lòng Mạc Vô Kỵ liền phi thường muốn rồi.

Hắn Phong Độn Thuật bị hắn diễn hóa ra năm cấp độ, hiện tại hắn thăng cấp đến tầng thứ ba Phong Di, đã nhiều lần cứu cái mạng nhỏ của hắn. Hơn nữa Phong Độn Thuật tầng thứ tư cùng tầng thứ năm chia ra làm dẫn phong và hô phong, đây coi như là vượt qua độn thuật phạm trù.

Mạc Vô Kỵ tại biết hô phong tầng thứ này sau đó, cũng rất muốn lại kiếm một môn thần thông hệ mưa. Vô luận như thế nào, hô phong hoán vũ đều là thần thông để cho hắn phi thường hướng tới. Đáng tiếc là, hắn cũng mua qua vài lần công pháp thần thông mưa hệ hoặc là thủy hệ, nhưng không thể để cho hắn lĩnh ngộ được gọi mưa loại tầng thứ thần thông này.

Hiện ở tại thần giới xuất hiện mưa hệ thần thông, nói không chừng có thể cho hắn bắt lấy đc chân chính gọi mưa thần thông.

Mạc Vô Kỵ cái ý niệm này chỉ là một cái thoáng rồi biến mất, rất nhanh thì biến mất. Bởi vì mưa tiễn giá cả vượt qua hai mươi vạn, còn đang tăng lên. Sau cùng môn thần thông này bị người dùng giá hai mươi bảy vạn thượng phẩm thần tinh mua đi, trong túi ngượng ngùng, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể tiếp tục làm quần chúng.

món vật Thứ ba đấu giá là một món tiếp cận thượng phẩm phi hành thần khí, Mạc Vô Kỵ cũng muốn, hắn vẫn còn là mua không nổi.

món vật phẩm Thứ tư bán đấu giá là lôi hệ thần thông, Mạc Vô Kỵ muốn cũng mua không nổi.

...

Tới rồi phía sau Mạc Vô Kỵ đơn giản nhắm mắt lại, lần đấu giá hội này thứ tốt đích thật là nhiều vô số, 10 món đồ gì đó, có bảy món đều là thứ hắn mong muốn, làm sao hắn nghèo quá, một món cũng mua không nổi. Vài món mua được đan dược, hắn cũng không cần.

10 canh giờ rất nhanh thì đi qua, Mạc Vô Kỵ có chút bận tâm Vô Căn Thần Thiết sẽ đc thả để áp trục, Ni Tử Kiếm thanh âm thanh thúy lần nữa để cho Mạc Vô Kỵ kích động:

- Bởi vì hắn nghe được đấu giá vật phẩm làm một giọt Bình Thủy.

Bình Thủy không phải là chỉ thủy, cũng không có trân quý như chỉ thủy. Hư Không Chỉ Thủy là một trong Thần giới năm đại Hậu Thiên Tài Liệu, có thể cùng Vô Căn Thần Thiết so sánh đồ đạc.

Mà Bình Thủy chỉ là một loại bảo vật cực kỳ khó có được cùng thưa thớt, bàn về giá trị, tương đương với một môn thần thông.

Bình Thủy sở dĩ rất thưa thớt, là bởi vì Bình Thủy nguồn gốc với hai giới giữa đó. Hai giới giữa đó Vô Căn Thủy dung hợp cùng một chỗ, mới có thể hình thành Bình Thủy. Loại này Vô Căn Thủy cũng không phải là chỉ nước mưa, nước mưa phát nguyên từ đám mây, vốn là coi như là Hữu Căn Chi Thủy.

Tu Chân Giới mà nói Vô Căn Chi Thủy, chính là không trong thủy hệ quy tắc đạo vận dung hợp với nhau, đột ngột ngưng tụ mà thành giọt nước mưa, giọt nước này trước khi rơi trên mặt đất liền kêu là Vô Căn Chi Thủy.

Có thể tưởng tượng có bao nhiêu thưa thớt, bình thường hai giới giữa đó đều là hư không. Hư không quy tắc lăng loạn, từ đâu ra Vô Căn Thủy? Coi như là tình cờ tạo thành một giọt Vô Căn Chi Thủy, nếu không hạ xuống rơi vào thiên thạch hoặc là hóa thành hư vô, sẽ bị người lấy đi. Chứ đừng nói chi là hai cái giới diện đồng thời hình thành Vô Căn Chi Thủy, sau đó còn phải dung hợp được với nhau.

Đây chỉ có tại địa phương hai giới xen kẽ, đột nhiên xuất hiện Hư Không Liệt Phùng, Hư Không Liệt Phùng này bên trong vị trí hai giới đồng thời hình thành Vô Căn Chi Thủy, sau đó còn có thể dung hợp, lúc này mới có thể hình thành Bình Thủy.

Cho nên nói Bình Thủy giá trị không phải là rất cao, lại là phi thường khó có được.

Bình Thủy tác dụng duy nhất, đó chính là tại thời điểm luyện khí gia nhập Bình Thủy, pháp bảo đc luyện chế ra sẽ ẩn chứa một loại tự mang thần thông. Loại này thần thông sẽ bị người luyện hóa món pháp bảo này nắm trong tay.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ muốn muốn vật này, là bởi vì hắn định dùng Vô Căn Thần Thiết luyện chế một thanh trường kích. Nếu mà hắn trường kích có thể dung hợp một loại tự mang thần thông, thực lực của hắn sẽ tăng lên một cái cấp độ.

- Một giọt Bình Thủy này giá tiền là tám vạn thượng phẩm thần tinh, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn năm nghìn thượng phẩm thần tinh.

Ni Tử Kiếm thanh âm hạ xuống.

Bình Thủy loại vật này, bất luận kẻ nào mua đi qua đều có hữu dụng. Sở dĩ giá cả còn không có cao như mưa tiễn, đó là bởi vì Bình Thủy thoạt nhìn trân quý, phần lớn thời gian ngưng tụ thần thông cũng không phải rất mạnh. Thậm chí sẽ ngưng tụ ra đến một phần phi thường cấp thấp thần thông, nếu mà luyện khí nắm trong tay không tốt, thậm chí còn sẽ không ngưng tụ thần thông. Mua cũng vậy chẳng khác nào uổng phí.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự trực tiếp tăng giá hai vạn, tại màn hình báo giá thua một cái mười vạn thượng phẩm thần tinh.

Mạc Vô Kỵ giá cả còn không có hiển lộ ra, giá cả của Bình Thủy đã bị nảy sinh cái mới, biến thành mười hai vạn thượng phẩm thần tinh.

Xem ra người cạnh tranh Bình Thủy còn chưa phải là hắn một cái, trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút thấp thỏm, hắn trực tiếp thua một cái mười tám vạn thượng phẩm thần tinh đi tới.

Có lẽ là Mạc Vô Kỵ từ mười hai vạn thêm đến mười tám vạn, cái này trung gian có chút bay vọt. Bình Thủy tại mười tám vạn thượng phẩm thần tinh giá cả dừng lại.

Ni Tử Kiếm đợi 3 hơi thở không ai tiếp tục tăng giá sau đó, liền bắt đầu kêu giá:

- Mười tám vạn thượng phẩm thần tinh một lần, mười tám vạn... Có người tiếp tục tăng giá, Bình Thủy giá cả đã hai mươi vạn thượng phẩm thần tinh, có còn đạo hữu nào tiếp tục tăng giá hay không?

Mạc Vô Kỵ còn chưa có bắt đầu kích động, Ni Tử Kiếm vừa nói liền đem hắn đánh trở về nguyên hình. Hắn có thần tinh cộng lại miễn cưỡng hai mươi vạn thượng phẩm thần tinh, hiện ở phía trên báo giá đã là hai mươi vạn thượng phẩm thần tinh.

- Hai mươi mốt vạn thượng phẩm thần tinh!

Giá cả lại một lần nữa bị nảy sinh cái mới.

Dục Đạo quả có thể không muốn, phi hành pháp bảo cũng có thể không muốn, mưa hệ thần thông đồng dạng có thể không muốn. Thế nhưng Bình Thủy nhất định phải thu vào tay.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ tại bản thân Bất Hủ Giới bên trong quét một cái, lập tức xuất ra một quả Hình Đạo Quả đặt ở vật phẩm trên màn hình thông báo, sau đó tại màn hình báo giá viết xuống tám vạn thượng phẩm thần tinh, cộng thêm một quả Hình Đạo Quả.

Hình Đạo Quả thì không cách nào phán định đẳng cấp đạo quả, đương nhiên, dựa theo Thần Lục đối với đạo quả định nghĩa, Hình Đạo Quả chỉ có thể tính là một loại phi thường đặc thù ngụy đạo quả, bởi vì tác dụng chỉ một, còn không cách nào cùng Thần Lục chân chính đạo quả so sánh.

Bất quá Hình Đạo Quả tác dụng nhưng tuyệt không giả, loại này đạo quả có thể cho yêu thú hoàn mỹ biến hóa.

Đại đạo trăm sông đổ về một biển, trong đó một cái chính là bất luận cái gì sinh mệnh chỉ cần có thể tu đạo, sau cùng đều nhất định sẽ tu luyện thành tính tình thể hình trạng. Nhân thể hình dạng, là rất phù hợp thiên địa đại đạo một loại hình thể.

Rất nhiều yêu thú tại trong quá trình tu đạo, biến hóa cũng không hoàn mỹ, sau cùng đưa đến con đường bị ngăn cản. Còn có một bộ phận yêu thú, coi như là tu luyện tới cao tới đâu, cũng không cách nào biến hóa.

Ngoại trừ bộ phận bởi vì Thiên Đạo hạn chế không có khả năng biến hóa yêu thú ra, Hình Đạo Quả đều có thể để cho yêu thú hoàn mỹ biến hóa.

Mạc Vô Kỵ bởi vì không quá hiểu rõ Hình Đạo Quả giá cả, cho nên dùng tám vạn thượng phẩm thần tinh, cộng thêm một quả Hình Đạo Quả. Nếu mà cái giá tiền này không được, hắn sẽ thử dùng Ức Niên Tiên Mộc Tủy. Vô luận như thế nào, một giọt Bình Thủy này hắn đều phải lấy xuống, hơn nữa hắn dự cảm đến một giọt này Bình Thủy đối với hắn phi thường có hữu dụng.

Mạc Vô Kỵ báo giá rất nhanh thì xuất hiện ở trên màn ảnh lớn, một quả Hình Đạo Quả trắng nõn như tuyết cũng vậy xuất hiện ở trên màn ảnh lớn.

Báo giá bài giá cả ba động lập tức liền dừng lại, Ni Tử Kiếm cũng có chút kẹt. Hình Đạo Quả so với Bình Thủy dễ dàng đạt được hơn, nhưng giá trị Hình Đạo Quả tuyệt đối sẽ không thấp so với Bình Thủy. Tại Thần Lục, tu sĩ muốn cầu Hình Đạo Quả nhiều lắm.

Ni Tử Kiếm nhất thời chậm lại chỉ là chỉ chốc lát thời gian, trên mặt của nàng liền lộ ra dáng tươi cười nói:

- Ta Tích Lộ Thương Hội tiếp nhận cái báo giá này, một giọt này Bình Thủy đạo hữu số 8732 thu được.

Mạc Vô Kỵ lập tức đem bản thân tám vạn thượng phẩm thần tinh cùng một quả Hình Đạo Quả đưa vào truyền tống bàn, hắn đoán bản thân giá cả báo cao một phần. Bởi vì hắn không biết cụ thể giá cả của Hình Đạo Quả.

Mạc Vô Kỵ đồ đạc bị truyền tống đi rồi, Bình Thủy trong nháy mắt liền ra hiện ở trước mặt của hắn.

Mạc Vô Kỵ thậm chí không có nhìn xem Bình Thủy, trực tiếp lại đem Bình Thủy thu nhập vào chiếc nhẫn trữ vật. Chờ rời đi đấu giá hội, hắn trước tiên sẽ đem Bình Thủy đưa vào Bất Hủ Giới.

- Vừa rồi vị đạo hữu kia, nếu mà ngươi còn có Hình Đạo Quả mà nói, ta Đan Tiền Thương Lâu có thể thu mua gấp mấy lần giá cả.

Một cái thanh âm đột ngột truyền đến Mạc Vô Kỵ vị trí.

Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm phản ứng, hắn liền xem cái thanh âm này thành đánh rắm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 975: Vô Căn Thần Thiết Và Tịch Đạo Sa Màu Vàng

Mặc dù đối phương chỉ là hỏi thăm một câu, Mạc Vô Kỵ không có tin tức sau đó đối phương liền không nói gì thêm, Mạc Vô Kỵ biết, mình đã bị theo dõi.

Đây là chuyện khó mà tránh khỏi, hắn một con kiến hôi ngồi ở đại sảnh, lại cũng không đủ thần tinh, chỉ cần đấu giá đồ đạc bị để mắt tới là tất nhiên. Hắn phải đổi mạnh, nhất định phải xuất thủ tại thời điểm nên xuất thủ.

- Kế tiếp muốn đấu giá chính là một thùng cấp năm Thần linh thảo dược dịch, những thuốc này là nhiều loại cấp năm Thần linh thảo luyện hóa đi ra, kinh nghiệm chứng đối với trồng gạo Thanh Lộ có tác dụng cực lớn, có rất hơn tỷ số để cho gạo Thanh Lộ thành là thượng phẩm. Giá bắt đầu là ba mươi lăm vạn thượng phẩm thần tinh, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn một vạn thượng phẩm thần tinh...

Nghe được Ni Tử Kiếm báo ra Thần linh thảo dược dịch, Mạc Vô Kỵ liền biết đây là đồ đạc thật đang cần cho Niết Bàn Học Cung kiểm tra. Hắn có thể khẳng định, một thùng Thần linh thảo dược dịch tuyệt đối sẽ khiến cho đông đảo người tranh đoạt.

Quả nhiên, chỉ là trong thời gian ngắn, giá cả một thùng Thần linh thảo dược dịch liền vọt tới năm mươi vạn, nhưng mà giá cả không có nửa phần dừng lại, vẫn như cũ đang đi lên.

Sau cùng một thùng dược dịch bị người mua đi với giá một trăm lẻ ba vạn.

Mạc Vô Kỵ mua một giọt Bình Thủy sau đó, liền không còn có đối với bất kỳ vật gì xuất thủ. Một cái là hắn không có thần tinh, thứ hai hắn đã khiến cho người khác chú ý.

Lại đợi đủ nửa ngày, Mạc Vô Kỵ rốt cục nghe được thanh âm hắn rất muốn nghe.

Gọi bán hơn một ngày thời gian, thanh âm Ni Tử Kiếm vẫn như cũ thanh thúy êm tai:

- Cái vật đấu giá này kêu là Vô Căn Thần Thiết, ta tin tưởng làm một tu sĩ Thần Lục, có cực ít người không biết Vô Căn Thần Thiết. Trước đây Thần giới chưa có vỡ ra, Vô Căn Thần Thiết thế nhưng là một trong Thần giới năm loại Hậu Thiên Tài Liệu, coi như là so với Tiên Thiên tài liệu, Vô Căn Thần Thiết cũng chút nào không kém. Vô Căn Thần Thiết là thứ luyện chế pháp bảo sau đó, pháp bảo có thể tiếp tục thăng cấp bảo vật.

Ni Tử Kiếm nói đến đây, vung tay lên, một khối sắt đá diện tích hai thước đen kịt liền hạ xuống rơi vào trên bàn ngọc bán đấu giá.

Gần như là tại đồng thời khối sắt đá hạ xuống rơi vào bán đấu giá, thần niệm của Mạc Vô Kỵ liền quét tới. Cùng hắn nghĩ như nhau, Vô Căn Thần Thiết này không có bất kỳ cấm chế, thần niệm của hắn cũng không cách nào thấm vào mảy may.

Chờ tất cả mọi người quan sát qua sau đó, Ni Tử Kiếm mới phất tay lại đem Vô Căn Thần Thiết này cất vào trong một cái hộp ngọc lớn nói:

- Vô Căn Thần Thiết là bảo vật không kém so với Tiên Thiên tài liệu, giá bắt đầu đấu giá là năm trăm vạn thượng phẩm thần tinh, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn mười vạn thượng phẩm thần tinh...

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, giá tiền này không phải là cao, mà là cao thái quá. còn không có tăng giá, đã nghìn vạn nghìn vạn, một khi tăng giá sẽ là như thế nào?

- 6 trăm vạn thượng phẩm thần tinh!

- 6 trăm năm mươi vạn thượng phẩm thần tinh!

- Bảy trăm vạn...

Màn hình báo giá cả tăng hoa mắt, rất nhanh thì vượt qua mười triệu. Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, hắn không biết màu vàng Tịch Đạo Sa có thể hay không đổi được Vô Căn Thần Thiết. Nếu mà màu vàng Tịch Đạo Sa đổi không tới Vô Căn Thần Thiết, trên người hắn chỉ có vài loại bản nguyên châu có thể đổi được thứ này.

Vô luận là lôi bản nguyên châu hay là Hắc Ám Bản Nguyên Châu, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn xuất ra đi trao đổi.

Khi giá cả nhảy lên đến một nghìn hai trăm vạn thượng phẩm thần tinh, giá cả vẫn như cũ đang tăng lên, tuy rằng lên cao tương đối chậm, thế nhưng biên độ ngược lại là càng lúc càng lớn.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp báo ra giá cả là một quả màu vàng Tịch Đạo Sa, sau đó lại đem màu vàng Tịch Đạo Sa đặt ở vật phẩm trên màn hình thông báo. Hấp thụ giáo huấn từ lần trước Hình Đạo Quả, Mạc Vô Kỵ tại phía sau màu vàng Tịch Đạo Sa bỏ thêm một cái dấu ngoặc, ghi chú rõ một cái, còn có một cái điều kiện thành giao, yêu cầu một nhóm Thần linh thảo cấp năm, số lượng phải được hắn đồng ý.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ không biết màu vàng Tịch Đạo Sa tới cùng giá trị bao nhiêu, cho nên cũng không có cách nào viết cụ thể số lượng. Nếu mà cái giá tiền này bán bên đấu giá không để ý tới, vậy cũng không có quan hệ, hắn tiếp tục báo giá, lại đem điều kiện bỏ đi là đc.

Sau một khắc, đấu giá hội trận biểu thị, liền xuất hiện báo giá màu vàng Tịch Đạo Sa.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng có chút thấp thỏm, cũng không biết giá cả thế nào.

Khi màu vàng Tịch Đạo Sa xuất hiện ở màn hình báo giá trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ liền nghe được từng trận kinh thở dài tiếng.

- Màu vàng Tịch Đạo Sa?

- Tịch Đạo Sa cư nhiên thật có màu vàng?

...

Nếu như nói trước Mạc Vô Kỵ xuất ra Hình Đạo Quả trao đổi Bình Thủy chỉ là đưa tới Ni Tử Kiếm kinh ngạc, vậy Mạc Vô Kỵ xuất ra màu vàng Tịch Đạo Sa bên trong nghe đồn, vậy thì triệt để làm cho Ni Tử Kiếm ngốc trệ hẳn ra.

Làm một thương hội chấp sự, Ni Tử Kiếm đối với Tịch Đạo Sa hiểu so với Thanh Y Thần Vương càng là khắc sâu. Bởi vì nàng chính là làm chuyến đi này, nếu như ngay cả màu vàng Tịch Đạo Sa cũng không có nghe nói qua, nàng cũng vậy không có tư cách đứng ở chỗ này.

Nàng so với người khác rõ ràng hơn màu vàng Tịch Đạo Sa khó có được, bởi vì màu vàng Tịch Đạo Sa không có khả năng xuất hiện ở Thanh Hải Đạo. Nói cách khác, nếu mà muốn thu được màu vàng Tịch Đạo Sa, nhất định phải tại sau khi Thanh Hải Đạo biến mất tìm kiếm, nếu không, căn bản là tìm không được màu vàng Tịch Đạo Sa.

Đồng dạng, toàn bộ đấu giá hội trận cũng bị Tịch Đạo Sa màu vàng kinh sợ.

Mạc Vô Kỵ xuất ra màu vàng Tịch Đạo Sa, để cho hắn triệt để thành tiêu điểm mọi người chú ý.

Lúc này Vô Căn Thần Thiết báo giá tới rồi một ngàn rưỡi trăm vạn, nhưng mà giá cả cũng không có tăng lên nữa.

Vốn dựa theo Vô Căn Thần Thiết giá trị, tuyệt đối sẽ không chỉ đến một ngàn rưỡi trăm vạn thượng phẩm thần tinh ngừng lại. Nguyên nhân

là Mạc Vô Kỵ lấy ra màu vàng Tịch Đạo Sa, để cho cái giá tiền này không còn lên cao.

Bất chấp màu vàng Tịch Đạo Sa giá cả còn không có bị ước định đi ra, nơi này tất cả mọi người rõ ràng, không cần một hồi, màu vàng Tịch Đạo Sa báo giá nhất định sẽ xuất hiện ở vị trí giá cao nhất.

- Vị đạo hữu này, ta nguyện ý vì ngươi mua được Vô Căn Thần Thiết, đồng thời đưa ngươi một cái thượng phẩm thần linh mạch cộng thêm mười triệu thượng phẩm thần tinh, chỉ cần màu vàng Tịch Đạo Sa của ngươi, làm sao?

Một cái thanh âm hơi lộ ra khàn khàn truyền tới bên tai Mạc Vô Kỵ. Tại bán đấu giá trong đại sảnh cấm chế, nhưng cũng không cách âm.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm sợ hãi than, màu vàng Tịch Đạo Sa cư nhiên đáng tiền như vậy?

Không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, giá cả màu vàng Tịch Đạo Sa đã bị ước định đi ra, báo giá nhảy đến vị thứ nhất.

- Vừa rồi vị đạo hữu kia, ta Tích Lộ Thương Hội không cho phép giao dịch lén, lần đầu tiên cảnh cáo, lần thứ hai mời ngươi rời đi đấu giá hội trận.

Một cái thanh âm lạnh lùng truyền đến, thanh âm khàn khàn cũng không có tái xuất hiện.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, coi như là đấu giá hội cho phép hắn và đối phương lén giao dịch, hắn cũng vậy sẽ không đồng ý. Cùng đấu giá hội giao dịch, chỉ cần hắn lại đem đồ đạc để ở chỗ này, trực tiếp truyền cho đấu giá hội, sau đó đồ đạc hắn muốn cũng vậy trực tiếp rơi ở trước mặt mình mang đi.

Phương thức này là an toàn nhất, cũng là có thể tin tưởng nhất.

Cùng người khác lén giao dịch, đó là mặt đối mặt giao dịch. Dù cho cho hắn một tỷ thần tinh, hắn cũng sẽ không đồng ý. Hắn điểm ấy tu vi, dựa vào cái gì đi cùng người khác giao dịch? Coi như là lại đem màu vàng Tịch Đạo Sa gửi bán, hắn cũng không dám.

Đấu giá hội trận cũng không có ai tiếp tục tăng giá nữa, màu vàng Tịch Đạo Sa tất cả đi ra, ngươi thế nào tăng giá? Tăng giá một tỷ? Coi như là tăng giá một tỷ, người ta đấu giá hội cũng không thấy cho ngươi giá cả thành là thứ nhất, đệ nhất rất có thể vẫn là màu vàng Tịch Đạo Sa.

Ni Tử Kiếm cuối cùng là khôi phục tỉnh táo, thanh âm của nàng vẫn như cũ có chút kích động:

- Ta Tích Lộ Thương Hội đồng ý dùng Vô Căn Thần Thiết trao đổi màu vàng Tịch Đạo Sa, đồng thời nguyện ý xuất ra bảy trăm gốc cây các loại bậc trung đẳng cấp cấp năm Thần linh thảo, xin hỏi vị đạo hữu này làm sao?

Bảy trăm gốc cây cấp năm Thần linh thảo đẳng cấp bậc trung? Trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng rỡ, hắn thầm nghĩ chính bản thân may mà là bỏ thêm một cái điều kiện, nếu không mấy trăm gốc cây cấp năm Thần linh thảo đi chỗ nào kiếm đây?

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ nghe được đối phương yêu cầu liền biết, nếu mà hắn tăng giá nữa, đấu giá hội cũng có thể tiếp tục cho hắn tăng giá. Mạc Vô Kỵ không muốn tăng giá, hắn chỉ là thay đổi thanh âm của mình nói:

- Ta đồng ý, bởi vì đồ đạc tương đối trân quý, ta hi vọng quý đấu giá hội có thể phái người đến vị trí của ta ngay mặt trao đổi.

Đối với Mạc Vô Kỵ không có dở công phu sư tử ngoạm, chỉ là phái người ngay mặt trao đổi, Ni Tử Kiếm không chút do dự đồng ý. Mạc Vô Kỵ yêu cầu rất đúng lúc, loại này trọng yếu đồ đạc, nếu mà không ngay mặt trao đổi, người nào có thể yên tâm?

Trong đại sảnh đều nghị luận, màu vàng Tịch Đạo Sa, vẫn là đồ đạc bên trong nghe đồn, hiện tại cư nhiên xuất hiện. Nếu mà sớm biết thế đấu giá hội có màu vàng Tịch Đạo Sa, phỏng chừng cái này đấu giá hội sẽ nhiều hơn đông đảo Thần Vương cường giả.

Không lâu sau thời gian, một người nam tu Thần Quân cảnh giới liền tiến vào Mạc Vô Kỵ cấm chế. Khi hắn thấy Mạc Vô Kỵ quanh thân đạo vận không hiện, vừa nhìn cũng biết là một cái tu sĩ không có gì tư chất là lúc, khóe miệng chuyên nghiệp tươi cười nhất thời cứng đờ.

Lúc nào người như thế có thể lấy được màu vàng Tịch Đạo Sa?

Mạc Vô Kỵ tiện tay đánh một cái cách âm cấm chế, đứng lên liền ôm quyền sau đó truyền âm nói:

- Ta bởi vì lấy ra một quả màu vàng Tịch Đạo Sa, lo lắng có người đối với ta truy sát. Cho nên ta hi vọng giao dịch sau đó, ta có thể lập tức đi ngay, ngươi ở lại chỗ ngồi thay thế ta, làm sao?

Dựa theo vốn ý nghĩ của Mạc Vô Kỵ, hắn là chuẩn bị trở về tiểu tức sạn sau đó, xuất ra khôi lỗi sớm luyện chế tốt đặt ở bên trong tức sạn, sau đó đưa vào khí tức của mình đánh lên cấm chế. Chính hắn liền dùng tốc độ nhanh nhất Phong Di rời đi Tích Lộ Thần Thành.

Hiện tại bởi vì màu vàng Tịch Đạo Sa giá trị quá mức nghịch thiên, hắn tạm thời thay đổi chủ ý, lập tức đi ngay. Hơn nữa hắn tin tưởng, chính bản thân xuất ra màu vàng Tịch Đạo Sa, đề ra yêu cầu này, đấu giá hội phương diện sẽ phải đồng ý.

Người Thần Quân này trong nháy mắt liền phản ứng kịp, cũng truyền âm nói:

- Ta dò hỏi một chút.

Chỉ là thời gian mấy hơi thở, Thần Quân liền truyền âm đối với Mạc Vô Kỵ nói:

- Có thể, chỉ cần sau khi chúng ta giao dịch kết thúc, ngươi có thể mặc quần áo của ta rời đi, ta lại ở chỗ này chờ một canh giờ.

- Đa tạ.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp lấy ra màu vàng Tịch Đạo Sa.

Người Thần Quân này cũng đem Vô Căn Thần Thiết cùng bảy trăm gốc cây cấp năm Thần linh thảo giao cho Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ thoáng kiểm tra một chút, vững tin là Vô Căn Thần Thiết. bảy trăm gốc cây cấp năm Thần linh thảo so sánh với Đan Tiền Thương Lâu mà nói, đó là lương tâm tới cực điểm. Trên cơ bản đều là Thần linh thảo hữu ích, không có phế vật.

Giao dịch kết thúc, Thần Quân này trước tiên liền đem màu vàng Tịch Đạo Sa truyền tống ra ngoài. Chỉ là hai cái hô hấp thời gian, hắn liền nhận được hồi đáp. Sau đó hắn rất nhanh bỏ đi áo khoác của mình, giao cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ vốn chính là dịch dung, hắn mặc vào áo khoác của người này Thần Quân tu sĩ sau đó, đơn giản liền đem diện mạo của mình sửa lại một cái, sau đó nghênh ngang từ cửa hông đấu giá hội trận đi ra ngoài.

Vừa ly khai đấu giá hội trận, Mạc Vô Kỵ liền trực tiếp Phong Di rời đi, hắn đồng dạng sợ hãi Tích Lộ Thương Hội.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 976: Ngộ

Tích Lộ Thương Hội bán đấu giá vẫn còn tiếp tục, tại bên trong căn phòng xa hoa nhất Tích Lộ thương lâu, một người nam tử trung niên da thịt trắng nõn đang ngồi híp mắt. Tại trước người hắn đứng hai gã nam tu, một người chính là Thần Quân chấp sự lúc trước cùng Mạc Vô Kỵ giao dịch, còn có một người là một người lão giả còng lưng lưng không râu.

- Hội chủ, người này đã rời đi Tích Lộ thương thành, hơn nữa hắn biết một môn độn thuật thần thông rất đỉnh cấp, bỏ chạy sau đó hầu như không có nửa điểm không gian ba động, ta hoài nghi cùng Ngũ Hành độn thuật có quan hệ, rất có thể là độn thổ thuật.

Nói chuyện là người kia Thần Quân tu sĩ.

Lão đầu không râu cũng nói:

- Ta có thể cảm thụ được phương vị Vô Căn Thần Thiết di động, dùng tốc độ cực nhanh rời đi Tích Lộ thương thành.

Nam tử trung niên da thịt trắng nõn mở mắt, khẽ mỉm cười nói:

- Tiểu gia hỏa này rất tốt a, lại có loại đỉnh cấp độn thuật này, chờ hắn tới địa phương sau đó, trước tra một chút hắn theo hầu ai rồi lại nói.

- Đù...

Lão đầu không râu cũng không nói gì, trái lại kinh dị một tiếng.

- Chuyện gì xảy ra?

Nam tử trung niên được xưng là hội chủ liền vội vàng hỏi.

- Vô Căn Thần Thiết ấn ký biến mất không thấy, ta lại cũng không cách nào bắt lấy phương vị của người kia.

Sắc mặt của lão giả rất là xấu xí, ấn ký của hắn, coi như là Thần Vương cũng không thể nhất thời bỏ đi trong canh ba, mà bây giờ lại bị một cái con kiến hôi nhỏ tùy tùy tiện tiện ẩn nấp.

Thần Quân tu sĩ sắc mặt cũng sợ hãi hắn lên, khom người nói:

- Hội chủ, ấn ký lưu tại trên y phục của ta, ta hoài nghi hắn cởi quần áo ném mất, ta đi xem...

Hội chủ khoát tay chặn lại:

- Quên đi, nếu hắn nghĩ tới những thứ này, ngươi cùng đi qua cũng vậy không có bất kỳ ý nghĩa. Chuyện này chỉ là ngẫu nhiên, không cần tiếp tục chú ý.

- Dà.

Lão giả và người Thần Quân kia đều là thở phào nhẹ nhõm đáp.

Tích Lộ Thương Hội còn là một nhà thương hội rất chính quy, bọn họ tại đấu giá bán ra bảo vật lưu lại mịt mờ thần niệm, ngược lại không phải là nói muốn đem những thứ này tại đoạt về, mà là muốn biết bọn họ bán ra đồ đạc đã đi địa phương nào, hơn nữa chỉ có đồ đạc cao cấp nhất, mới đáng giá bọn họ làm như vậy.

Mạc Vô Kỵ Vô Căn Thần Thiết chính là đồ đạc cao cấp nhất, hiện tại nếu Vô Căn Thần Thiết ấn ký bị xóa đi, vậy Tích Lộ Thương Hội tuyệt đối sẽ không đi điều tra, cũng sẽ không đi truy cứu. Bởi vì bản thân cái sự kiện này chính là Tích Lộ Thương Hội không đúng, lần đầu tiên ấn ký còn có thể nói là thương hội không biết, là người gửi bán làm ra. Nếu mà bởi vì ấn ký xảy ra vấn đề, liền phái người đuổi theo tra, vậy Tích Lộ Thương Hội cũng vậy không thể nào được tình cảnh hôm nay.

Thương hội ngoài sáng bán ra đồ đạc, ngầm hạ thủ, coi như là làm bí mật, thời gian lâu dài cũng sẽ bị người biết. Chính là Đan Tiền Thương Lâu chỗ như vậy, muốn chiếm tiện nghi của Mạc Vô Kỵ, cũng không dám trắng trợn lớn mật, chỉ có thể khai thác lỗ thủng trong quy tắc.

...

Mạc Vô Kỵ không biết bị người ta hạ bao nhiêu lần ấn ký, cũng không biết bị người đuổi giết qua bao nhiêu lần. Coi như là Thần Vương, cũng đừng nghĩ thông qua thần niệm ấn ký đuổi tới hắn.

Rời đi Tích Lộ Thần Thành Phong Di ba lần sau đó, Mạc Vô Kỵ liền trực tiếp vất đi quần áo, đồng thời lại đem toàn bộ đồ đạc từ đấu giá hội lấy được ném vào Bất Hủ Giới. Lại liên tục Phong Di sắp tới một canh giờ, Mạc Vô Kỵ tiến vào Bất Hủ Giới mất nửa ngày kiểm tra trên người có còn ấn ký hay không. Tại xác nhận không còn bất luận cái gì ấn ký sau đó, hắn mới đốt cháy hết thảy quần áo, thay đổi một bộ quần áo sạch, thay đổi phương hướng trở về Lăng Tiêu thành.

Hai ngày sau, Mạc Vô Kỵ dễ dàng về tới Tiệm Thuốc Vô Bệnh của mình.

Vừa về tới tiệm thuốc, Mạc Vô Kỵ liền lần nữa tiến vào lầu hai bắt đầu bế quan học tập luyện chế ngũ phẩm thần đan.

Thanh Câm Chi Tâm thăng cấp đến ba cấp thần diễm, luyện chế ngũ phẩm thần đan quả nhiên phải tốt hơn nhiều, thế nhưng liên tiếp nửa tháng đi xuống, Mạc Vô Kỵ vẫn là không có luyện chế thành một lò thần đan.

Mà trên 1000 gốc cây Thần linh thảo bị Mạc Vô Kỵ tiêu hao hết gần một nửa.

Mạc Vô Kỵ biết đây là sự tình hết cách, không phải đan đạo của hắn xảy ra vấn đề, cũng vậy không phải lò luyện đan cùng hỏa diễm quan hệ.

Chủ nếu là bởi vì tu vi của hắn còn kém một phần, mới Dục Thần cảnh giới liền muốn luyện chế ngũ phẩm thần đan. Còn có một cái nguyên nhân chủ yếu, là bởi vì Thần Lục thiên địa quy tắc bạc nhược.

Tại Thần Lục, thăng cấp Thần Vương đều rất gian nan, chứ đừng nói chi là Mạc Vô Kỵ một cái Dục Thần muốn luyện chế ra ngũ phẩm thần đan.

Lần nữa tiêu hao hết mấy trăm gốc cây cấp năm Thần linh thảo sau đó, Mạc Vô Kỵ chậm lại tốc độ của mình.

Hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, vốn là thích hợp nhất luyện đan cùng luyện khí. Luyện chế ngũ phẩm thần đan nên làm nên hoàn thiện, hắn trên cơ bản đều hoàn thiện qua, chỉ là tại thời điểm ngưng tụ đan đạo quy tắc mới phải xuất hiện vấn đề, trước mỗi lần thành đan, thủy chung thiếu một chút. Đổi thành tu vi của hắn nếu như là Thiên Thần cảnh giới, có lẽ hắn sớm thành công rồi.

Mạc Vô Kỵ đổi thành mỗi ngày chỉ là luyện chế một lò ngũ phẩm thần đan, tại thời điểm mỗi lần luyện đan, hắn cũng không cầu thành công, chỉ cầu bắt lấy đến mỗi một cái chi tiết biến hóa trong quá trình luyện đan.

Đổi thành bất cứ người nào, cho dù là đỉnh cấp tông môn, phỏng chừng cũng không có ai có thể hướng Mạc Vô Kỵ như vậy, ngắn ngủn thời gian mấy tháng, liền có dũng khí tiêu hao hết hơn một nghìn gốc cây cấp năm Thần linh thảo.

Thần Lục cấp năm thần đan vương rất thưa thớt, không chỉ là bởi vì thiên địa quy tắc hạn chế, tạo thành rất khó thăng cấp cấp năm thần đan vương, còn có một cái chính là cấp năm Thần linh thảo rất thưa thớt.

Mạc Vô Kỵ nếu không phải tại Tích Lộ Thương Hội bán đấu giá tình cờ thu được bảy trăm gốc cây cấp năm Thần linh thảo, hắn muốn trở thành ngũ phẩm thần đan vương chỉ sợ là nửa điểm hi vọng cũng không có.

- Răng rắc!

Một lò Uẩn Viêm Thần Đan nữa vỡ vụn, nhàn nhạt mùi khét đan truyền tới, Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục thanh lô, mà là ngơ ngác từ bên trong lò luyện đan nhặt lên một quả đan dược mang theo màu đen tạp chất màu đỏ sậm.

Đan dược bị Mạc Vô Kỵ giơ lên đặt ở trước mắt, một lúc lâu hắn cũng không có tiếp tục bước tiếp theo.

Không sai, là một quả ngũ phẩm Uẩn Viêm Thần Đan. Là hắn bế quan ba tháng sau đó, duy nhất luyện chế ra tới một quả ngũ phẩm thần đan.

Luyện chế ra đến một quả ngũ phẩm thần đan có lẽ không có nghĩa là cái gì, nhưng Mạc Vô Kỵ phi thường rõ ràng một quả thần đan này là như thế nào luyện chế ra tới.

Tại Uẩn Viêm Thần Đan cùng trước kia như nhau, thời điểm gần vỡ vụn, hắn phúc chí tâm linh thử một cái quy tắc của mình. Hắn không mượn thiên địa đạo vận quy tắc Ngưng Đan, mà là thông qua bản thân phàm nhân đạo quy tắc Ngưng Đan.

Trước sở dĩ không nếm thử, là bởi vì hắn vẫn cho rằng mình mới Dục Thần mà thôi, Thần Lục quy tắc nhưng là có thể xuất thần vương, thậm chí hơn hắn Thần Vương tồn tại. Loại này thiên địa quy tắc đều không thể ngưng Tụ Thần Đan, hắn chỉ có phàm nhân đạo quy tắc, thôi bỏ đi.

Hắn mới Dục Thần tầng năm, phàm nhân đạo quy tắc còn rất là bạc nhược. Nhưng cũng là bởi vì đạo này quy tắc của hắn đưa vào bên trong lò luyện đan, kết quả thành tựu một quả hạ đẳng ngũ phẩm thần đan.

Trước mắt hắn dường như lần nữa mơ mơ hồ hồ xuất hiện một cánh đại môn, trước đây hắn tại Tiểu Lăng Tiêu Tông trồng gạo Thanh Lộ, liền mơ hồ bắt lấy tới một loại đại đạo đối với hắn vô cùng trọng yếu. Đáng tiếc này đại đạo mơ mơ hồ hồ, như ẩn như hiện, hắn vài lần phải

bắt được cũng không có nắm được, sau cùng chỉ có thể thời cơ khác. Mà hôm nay, hắn đang luyện chế ra một quả hạ đẳng ngũ phẩm Uẩn Viêm Thần Đan thì, lại một lần nữa nhìn thấy cánh đại môn này.

Quy tắc, là quy tắc của hắn.

Mạc Vô Kỵ cứ như vậy dùng tay niết lấy cái này hạ phẩm Uẩn Viêm Thần Đan, kinh ngạc sững sờ.

Một ngày, hai ngày...

Thời khắc này Mạc Vô Kỵ quên mất hắn còn đang ở luyện đan, quên mất nơi này chỉ là một cửa hàng. Chỉ là thủy chung vẫn duy trì cái tư thế này, mặc cho thời gian trôi đi, cả người hắn không nhích động chút nào.

Một loại thản nhiên đạo vận khí tức tại quanh người hắn không ngừng lưu chuyển, sau đó ngưng tụ.

...

- Súy Oa đại ca, Mạc đại ca còn bao lâu bế quan mới có thể đi ra ngoài?

Trì Xuyên đợi sắp tới nửa năm sau, thật sự là không nhịn được.

Không phải là hắn không nhịn được, mà là hắn cảm giác tỷ tỷ cũng không kiên trì nổi. Dù cho có màu tím Tịch Đạo Sa hóa thành chén thuốc cho tỷ tỷ của hắn uống, sinh mệnh tỷ tỷ vẫn là dần dần tiêu tán. Có lẽ ngày hôm nay, có lẽ ngày mai, tỷ tỷ của hắn sẽ hoàn toàn rời đi thế giới này.

Súy Oa vươn móng vuốt vỗ vỗ lên bả vai Trì Xuyên:

- Tiểu xuyên a, ngươi nhưng nghìn vạn không có khả năng sốt ruột. Ta cho ngươi biết, năm đó ta bế quan rất nhiều năm cũng không phải như cũ đi qua? Đại gia hiện tại mới bế quan nửa năm thời gian, ngươi liền nóng nảy, vậy tương lai làm sao bây giờ?

- Nhưng là tỷ tỷ ta...

Súy Oa trực tiếp ngăn cản Trì Xuyên nói:

- Ngươi yên tâm, đại gia bản lĩnh ngươi không có biết. Ta có một tiểu đệ gọi Đại Hoang, hắn so với tỷ tỷ ngươi nghiêm trọng hơn nhiều, đại gia không phải là đã đưa hắn cứu ra sao.

Nghe được Súy Oa nói, Trì Xuyên cuối cùng là an tâm một phần. Bất quá nếu mà hắn biết Súy Oa nói Đại Hoang tiền thân chỉ là một Tiên Khôi, nói không chừng hắn lập tức sẽ liều mạng cùng Súy Oa.

...

Lăng Tiêu Thần Tông Xích Tiêu ngọn núi, trong một cái sân nhỏ tầm thường, một người thanh niên kích động nhìn trước mắt một mảnh gạo Thanh Lộ, hắn kích động nắm chặt nắm tay.

Hắn trồng gạo Thanh Lộ gần sắp thu hoạch, hắn chưa từng trồng qua gạo Thanh Lộ, cũng không biết một lũng gạo Thanh Lộ cuối cùng có thể thu hoạch dạng gạo Thanh Lộ gì. Thế nhưng hạt thóc trên bảy gốc cây màu vàng kim nhạt gạo Thanh Lộ các nhánh, mang theo mấy cái màu vàng kim nhạt, vậy hiển nhiên là thượng phẩm gạo Thanh Lộ. Nửa tháng thời gian hắn không có rời đi tiểu viện, hắn gần như là tận mắt thấy vài bụi màu vàng kim nhạt hạt thóc từ từ nhiều hơn một phần nhạt vàng thỏi văn.

Nếu quả như thật là thượng phẩm gạo Thanh Lộ cốc, vậy hắn bức thiết muốn đem bản thân những gạo Thanh Lộ này giao ra, chứng minh hắn Khuất Trầm Đan không có làm sai.

Đoạn thời gian này hắn chịu đựng đủ rồi, không phải là chịu đủ rồi cái khác, mà là chịu đủ người khác nhãn thần châm chọc.

Nghiễm Trường Đại Sư đi tới Lăng Tiêu Thần Tông sau đó, liên tiếp truyền thụ bảy ngày làm sao trồng ra gạo Thanh Lộ tốt. Hắn và Địch

Tiệp đi cầu Mạc Vô Kỵ dạy cho, Mạc Vô Kỵ chỉ dạy nửa ngày, nga không đúng, phải nói chỉ dạy nửa canh giờ.

Ngay cả Xích Khôn mang Mạc Vô Kỵ tới được chấp sự cũng là thở dài, Mạc Vô Kỵ trồng gạo Thanh Lộ mạnh hơn nữa, nửa canh giờ có thể dạy ra thứ gì?

Tại bên ngoài tiểu viện, hai gã chấp sự Lăng Tiêu Thần Tông vẫn chờ chuẩn bị kiểm tra thành tích của Khuất Trầm Đan. Dựa theo quy định Lăng Tiêu Thần Tông, ruộng của đệ tử tham gia thi đấu trồng gạo Thanh Lộ, ngoại trừ chính bản thân đệ tử dự thi ra, bất luận kẻ nào cũng không thể bước vào.

Cho nên bọn họ cho dù là đến kiểm tra thành tích của Khuất Trầm Đan, cũng chỉ có thể chờ ở bên ngoài.

- Bắt đầu rồi.

Khuất Trầm Đan đầu tiên đi lại bên cạnh vài bụi lúa non Thanh Lộ màu vàng nhạt này, đưa tay hái xuống. Sau đó tay hắn run lên, từng viên gạo Thanh Lộ vàng nhạt thỏi văn hạ xuống rơi vào trong cái rổ ngọc hắn đã chuẩn bị sẵn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 977: Lại Ngộ Phàm Nhân Đạo, Ngũ Phẩm Thần Đan Vương

Mạc Vô Kỵ trong mắt chợt phát hiện ra hào quang, hắn thì thào nói:

- Á đù! Ta đã hiểu.

Hắn vẫn cho là chính bản thân khai sáng phàm nhân đạo, cho nên vẫn tự cho mình là tổ sư khai sáng phàm nhân đạo. Thế nhưng là hắn vô luận là ở luyện đan hay là luyện khí, hoặc là chế phù, đều mượn thiên địa đạo vận quy tắc. Bởi vì tất cả mọi người là làm như vậy, hắn làm như vậy tự nhiên cũng vậy không gì đáng trách.

Những thứ này đều là thứ yếu, dù sao mấy thứ này chỉ là ngoại vật. Đáng sợ nhất là, thế giới lạc của hắn tạo thành thế giới của mình sau đó, hắn lại muốn lấy mượn tập hợp đủ Ngũ Hành bản nguyên châu đến hoàn thiện bản thân Bất Hủ Giới.

Đây càng chính là sai mười phần, cùng phàm nhân đạo của hắn hoàn toàn là tương bội mà đi.

Hắn sở dĩ tạo thành Bất Hủ Giới, là bởi vì hắn có Thế Giới Lạc. Thế Giới Lạc hình thành sau đó, hắn cần không phải là mượn ngoại giới Ngũ Hành bản nguyên châu hoàn thiện thế giới của mình, mà là yêu cầu dùng tự thân đạo vận quy tắc đến hoàn thiện Bất Hủ Giới.

Coi như là bên trong Bất Hủ Giới có Ngũ Hành nguyên tố, có Phong Lôi Băng Nguyên làm, có hắc ám nguyên tố, đó cũng là hắn tự thân lĩnh ngộ quy tắc đạo vận, cùng ngoại giới không hề quan hệ. Hắn mượn ngoại giới Ngũ Hành bản nguyên châu hoàn thiện thế giới của mình, đây là lẫn lộn đầu đuôi.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng rùng mình một cái, hoàn hảo Bất Hủ Giới của hắn cũng không có tề tựu Ngũ Hành bản nguyên châu. Một khi hắn Bất Hủ Giới tề tựu Ngũ Hành bản nguyên châu, vậy hắn Bất Hủ Giới sẽ không cách nào đạt được chân chính hoàn mỹ cảnh giới.

Nói cách khác, hắn mượn Ngũ Hành bản nguyên châu để cho Bất Hủ Giới đạt tới đỉnh cấp quy tắc thế giới, vậy cũng cùng Mạc Vô Kỵ hắn không hề quan hệ. Thậm chí có một ngày, thế giới của hắn sẽ rời hắn mà đi, trở thành một cái thế giới bên trong vũ trụ mênh mông.

Thế Giới Lạc là chính hắn, Bất Hủ Giới cũng là Thế Giới Lạc hình thành. Chỉ có hắn dùng phàm nhân đạo quy tắc hoàn thiện bản thân Bất Hủ Giới các loại quy tắc, để cho Bất Hủ Giới chân chính hình thành lớn, Bất Hủ Giới mới có thể chân chính coi như là thế giới của hắn.

Mạc Vô Kỵ nhẹ nhàng thở dài một hơi, hiện tại hiểu ra còn kịp. Chờ sau khi hắn an định, hắn nhất định phải bế quan lại đem bên trong bản thân Bất Hủ Giới đất bản nguyên châu, kim bản nguyên châu cùng thủy bản nguyên châu lột đi. Sau đó dùng bản thân phàm nhân đạo quy tắc, hình thành phàm nhân giới thuộc về hắn, mà không phải Bất Hủ Giới.

Chỉ có khi đó, hắn mới có tư cách nói mình là người sáng tạo ra phàm nhân đạo.

Cái đạo niệm quy tắc này vẫn loáng thoáng, hắn có mấy lần bắt lấy đến, cho tới hôm nay hoàn toàn rõ ràng. Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ chỉ là may mắn chính bản thân đắc tội Thần Vương, bị đuổi giết rời đi Thần Vực. Nếu không, có lẽ đợi được hắn thu thập đủ Ngũ Hành bản nguyên châu sau đó, hắn mới phát hiện đại đạo của mình xuất hiện sai lầm. Khi đó, cho dù là Luân Hồi, hắn cũng không kịp cứu vãn bản thân hối hận.

Luyện chế ngũ phẩm thần đan cũng như vậy, ngũ phẩm thần đan tại Thần Lục đã thuộc về phạm trù đỉnh cấp thần đan. Trong Bất Hủ Giới của hắn dung hợp thiên địa đất bản nguyên, thủy bản nguyên cùng kim bản nguyên, điều này hiển nhiên thuộc về Ngũ Hành không được đầy đủ. Nếu mà hắn không có Bất Hủ Giới, có lẽ hắn luyện đan còn dễ dàng hơn

một chút. Hắn có Bất Hủ Giới, thời điểm luyện đan, tự nhiên mà vậy phải câu thông thế giới lạc của mình. Nhưng mà Thế Giới Lạc hình thành Bất Hủ Giới lại chưa có hoàn toàn dung hợp Ngũ Hành, cho nên hắn chỉ có thể thất bại không ngừng.

Mạc Vô Kỵ vỗ tay một cái bên trong lò luyện đan, bột phấn trong lò luyện đan bị Mạc Vô Kỵ trực tiếp bỏ đi, sau đó, hơn mười gốc cây cấp 4 cấp năm Thần linh thảo bị Mạc Vô Kỵ ném vào lò luyện đan.

Luyện chế ngũ phẩm thần đan thời gian dài như vậy, lúc này Mạc Vô Kỵ thuần thục nhắm mắt lại cũng có thể làm được tốt nhất.

Tinh luyện Thần linh thảo dược dịch, điểm này Mạc Vô Kỵ khẳng định tại bên trong toàn bộ Thần Lục cũng không có ai có thể so sánh với hắn, hắn có thể lại đem cấp năm Thần linh thảo tinh luyện độ tinh khiết cao hơn 99%.

Dung hợp linh dịch, tách ra dược dịch, thẩm thấu quy tắc, thần niệm phân đan, quy tắc dung hợp...

Từng đạo Đan Quyết tại dưới thần niệm của Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào trong dược đỉnh, nhàn nhạt đan hương truyền ra.

Mạc Vô Kỵ thủ quyết không ngừng đánh vào lò luyện đan, đan hương bộc phát nồng nặc. Sau nửa canh giờ, Mạc Vô Kỵ dương tay một cái, một trận thanh minh chi âm sung sướng từ bên trong lò luyện đan truyền ra.

9 tấm màu hồng đan dược tinh thuần đc Mạc Vô Kỵ đưa vào bình ngọc.

Bình ngọc hạ xuống rơi vào trong tay Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ nhìn 9 viên thuốc trong lòng bộc phát thoả mãn. Tại hắn hiểu ra sau đó, đệ nhất lô đan dược liền luyện chế ra 9 tấm ngũ phẩm Uẩn Viêm Thần Đan. Trong đó thượng đẳng năm tấm, bậc trung 4 tấm, không có hạ đẳng.

Mạc Vô Kỵ đi tới Thần Lục thời gian dài như vậy, rất rõ ràng tại Thần Lục luyện chế ngũ phẩm thần đan đầy đan cũng không phải 9 tấm, mà là 6 tấm.

Hắn luyện chế ra tới 9 tấm, điều này hiển nhiên cùng phàm nhân đạo của hắn có quan hệ.

Uẩn Viêm Thần Đan là ngũ phẩm thần đan trợ giúp tu sĩ hỏa hệ tu luyện dùng, dựa theo đạo lý nói, Mạc Vô Kỵ tu vi còn rất kém cỏi, căn bản cũng không thể dùng loại đan dược này.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có lưu ý những thứ này, hắn lấy ra một quả thượng đẳng Uẩn Viêm Thần Đan đưa vào trong miệng.

Đan dược này là hắn dung hợp phàm nhân đạo quy tắc luyện chế ra tới, nếu mà đạo của hắn đều không cách nào khống chế, vậy hắn bị Uẩn Viêm Thần Đan chết cháy cũng là đáng đời.

Uẩn Viêm Thần Đan đưa vào cực nóng, rất nhanh thì hóa thành từng đạo cực nóng khí tức dung nhập vào Mạc Vô Kỵ mạch lạc, không cần Mạc Vô Kỵ đi tu luyện, hắn một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc tự động hoàn thành đại chu thiên vận hành.

Mạc Vô Kỵ không có Linh Căn, bất luận cái gì thuộc tính đan dược đi xuống, hắn đều có thể hấp thu. Rất nhanh hắn cũng cảm giác được tu vi của mình đang tăng lên, hỏa hệ thần thông duy nhất Liệt Vực Quyền uy lực lần nữa lên cao một cấp bậc. Chỉ là hắn không có Linh Căn, loại này đặc biệt nhằm vào một hệ Linh Căn đan dược bị hắn dùng sau đó, sẽ lãng phí hết 99%.

Một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ mở mắt. Hắn khẳng định bản thân Uẩn Viêm Thần Đan, cho dù là thượng đẳng cũng vậy tuyệt đối sẽ không kém so với chân chính hạng nhất Uẩn Viêm Thần Đan.

Hắn dùng rất tầm thường phàm nhân đạo, dung hợp Uẩn Viêm Thần Đan linh dịch, tạo thành thần đan. Loại thần đan này ăn vào sau đó,

không có nửa điểm đột ngột, cái loại này bởi yếu đến mạnh hơn trình rõ ràng không bị thương người. Thậm chí có thể cho tu luyện giả tại trong quá trình này chậm rãi cảm ngộ đến đạo tắc của mình. Thật giống như một phàm nhân từ yếu trở nên mạnh mẽ vậy, tiến hành theo chất lượng.Thế giới này, cũng chỉ có hắn mới có thể luyện chế ra loại đan dược này.

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng, hắn là thiếu khuyết cơ hội bế quan cảm ngộ. Trên thực tế trước đây thời điểm hắn luyện chế Lịch Tiên Vương Đan, chính là đã có loại này cảm ngộ, hắn Lịch Tiên Vương Đan thì có dùng quá trình phàm vào tiên. Đáng tiếc là, hắn vẫn đang bôn ba trốn chết, nếu không phải là mạnh mẽ tăng lên thực lực của chính mình. Cùng như bây giờ, thời gian mấy tháng, lắng lặng cảm ngộ đan đạo, đó là chuyện vô cùng hiếm có.

Thanh lý lò luyện đan sau đó, Mạc Vô Kỵ liên tục luyện chế năm lô ngũ phẩm thần đan. Năm lô ngũ phẩm thần đan không một lô nào thất thủ, toàn bộ thành công. Tiếc nuối duy nhất chính là không có một quả hạng nhất ngũ phẩm thần đan, đây là bởi vì tu vi hạn chế tạo thành, Mạc Vô Kỵ cũng không khát cầu.

Cẩn thận xuất ra Tịch Đạo Sa màu tím, Ngũ Văn Toái Quả cùng Hóa Sương Liên, Mạc Vô Kỵ chuẩn bị giúp Trì Băng luyện chế Tịch Thần Đan.

Thần niệm của hắn đã quét Trì Xuyên tỷ tỷ Trì Băng, đã tới thời khắc mạng treo sợi tóc, nếu mà lại luyện chế không được Tịch Thần Đan, sợ rằng Trì Băng sẽ bỏ mình.

Màu tím Tịch Đạo Sa, Mạc Vô Kỵ còn có 3 miếng. Thế nhưng Ngũ Văn Toái Quả cùng Hóa Sương Liên chỉ có một gốc cây, một khi xảy ra vấn đề, Mạc Vô Kỵ cũng vậy sẽ cảm thấy hổ thẹn.

Cũng may Mạc Vô Kỵ tại nắm trong tay ngũ phẩm thần đan luyện chế sau đó, một lò Tịch Thần Đan cũng không có xảy ra bất cứ vấn đề gì. Vấn đề duy nhất chính là thời điểm màu tím Tịch Đạo Sa tại hòa tan xuất

hiện loang lổ đạo văn, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không sợ hãi loại này loang lổ đạo văn. Trữ Thần Lạc cuốn đi những thứ này loang lổ đạo văn sau đó, trực tiếp thông qua hắn mạch lạc Chu Thiên lại đem những thứ này đạo văn hóa thành hư vô.

Hai canh giờ sau đó, 9 tấm Tịch Thần Đan đc Mạc Vô Kỵ mang ra, hạ xuống rơi vào trong một cái bình ngọc. 9 tấm Tịch Thần Đan toàn bộ là thượng phẩm.

Hơi lộ ra một phần mệt mỏi, Mạc Vô Kỵ tùy ý thanh sửa lại một chút, thu thập một chút đồ đạc, đi ra căn phòng bế quan.

- Mạc đại ca, ngươi xuất quan rồi...

Trì Xuyên suốt ngày đều là đôi mắt trông mong lầu hai, nhìn thấy Mạc Vô Kỵ sau đó, nhảy lên một cái, ngữ khí của hắn có chút kích động, lại mang một loại thấp thỏm lo âu.

- Không cần phải gấp gáp, đi thôi, cùng đi xem tỷ tỷ ngươi.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Trì Xuyên.

- Mạc Sư!

Lại là một cái âm thanh vui mừng truyền đến, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp đứng ở cửa.

Nhìn dáng dấp hai người này ngạc nhiên mừng rỡ vô cùng, Mạc Vô Kỵ liền biết bọn họ hắn là trồng đi ra gạo Thanh Lộ tốt rồi.

Mạc Vô Kỵ đối với hai người gật gật đầu nói:

- Các ngươi đợi lát, ta hiện tại phải đi cứu người.

Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp lúc này mới nhớ tới, nơi này của Mạc Vô Kỵ chính là Tiệm Thuốc Vô Bệnh.

...

Trì Băng sắc mặt phát bụi, nửa năm thời gian không gặp, lúc này nàng cả hình tượng bà lão trước đây cũng không cách nào giữ vững. Chợt vừa nhìn, thật giống như một cái bộ xương khô. Đáng sợ hơn là, quanh thân nàng trên dưới tản mát ra nồng nặc tử khí. Linh Căn cùng Linh Lạc niết hóa, cả nửa điểm Khuất Trầm Đan cũng vậy có thể thấy được.

- Thế này còn cứu được không??

Địch Tiệp tự lẩm bẩm.

Mạc Vô Kỵ không có để ý, đi tới xuất ra một quả đan dược tầm thường đưa vào trong miệng Trì Băng, đồng thời bên trong Sinh Cơ Lạc một đạo sinh cơ đưa vào Linh Lạc của Trì Băng niết hóa đến gần như bằng không.

Bởi vì một đạo sinh cơ đưa vào thân thể Trì Băng, trên người Trì Băng tử khí dường như tán loạn không ít, nhiều hơn một phần sinh cơ. Mạc Vô Kỵ đúng lúc lại đem một quả Tịch Thần Đan đưa vào Trì Băng trong miệng, sau đó dung nhập càng nhiều hơn sinh cơ tiến vào thân thể Trì Băng.

Tịch Thần Đan đối với Trì Băng mà nói, đích thật là hốt thuốc đúng bệnh. Thế nhưng qua nhiều năm như vậy, Trì Băng sinh cơ tán loạn, đã là thời điểm dầu hết đèn tắt. Nếu mà hắn không đưa một phần sinh cơ cho Trì Băng, coi như là có Tịch Thần Đan, cũng không nhất định có thể hoàn chỉnh cứu trở về Trì Băng.

Trì Xuyên khẩn trương nửa quỳ tại trước giường của Trì Băng, tay hắn có chút run rẩy, hắn phi thường rõ ràng, nếu mà tỷ tỷ lúc này đây còn cứu không đc, vậy hắn sẽ vĩnh viễn mất đi tỷ tỷ.

Để cho Trì Xuyên mừng rỡ, Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp không thể tin được chính là, Trì Băng niết hóa linh vận bỗng nhiên ngưng tụ. Không chỉ như thế, chung quanh Thần Linh Khí dường như tạo thành một cái vòng xoáy nho nhỏ, bị Trì Băng hấp thu đi. Bởi vì không ngừng

hấp thu hàng loạt Thần Linh Khí, Trì Băng khí tức cũng vậy càng ngày càng tràn đầy.

Mạc Vô Kỵ đúng lúc ném ra một đống thượng phẩm thần tinh.

Tiệm Thuốc Vô Bệnh vốn là có tụ linh trận, hiện tại Mạc Vô Kỵ ném ra một đống thần tinh, tốc độ Trì Băng hấp thu Thần Linh Khí càng nhanh hơn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 978: Rời Đi

Thời điểm Trì Xuyên mang Trì Băng tới Tiệm Thuốc Vô Bệnh, Trì Băng tuy rằng không thể nói chuyện, thế nhưng nàng vẫn là có ý niệm. Khi nàng nhìn thấy đệ đệ nói có phương pháp luyện đan Tịch Thần Đan, thậm chí nói có cấp năm Thần linh thảo, nàng liền tuyệt vọng. Nàng biết mình cùng đệ đệ sẽ không còn có thời gian tới, không có bất kỳ người nào thấy loại này đỉnh cấp phương pháp luyện đan, cùng với Minh Ngọc thần hoa cái loại này Thần linh thảo, sẽ bỏ qua cho tỷ đệ hai người các nàng.

Mà giờ khắc này, thời điểm linh hồn cùng Nguyên Thần tán loạn hầu như đều muốn rơi vào vĩnh cửu trầm luân, nàng cư nhiên nhìn thấy một tia sáng choang, mà một tia sáng choang này càng ngày càng nhiều. Trước đây huyết dịch mất đi, Nguyên Thần, Linh Lạc thậm chí là Linh Căn đều đang chậm rãi ngưng tụ, thân thể của nàng cũng vậy đã từ từ có khí lực.

Ta đã bỏ mình sao? Đây chẳng lẽ là Luân Hồi? Trì Băng bỗng mở mắt.

- Tỷ tỷ...

Trì Xuyên thấy sinh cơ trên người Trì Băng khôi phục, tóc xám trắng héo rũ bắt đầu biến thành màu đen, trên mặt huyết nhục mượt mà thức dậy, liền nhìn chằm chằm vào tỷ tỷ. Trì Băng vừa mở mắt, hắn liền ngạc nhiên mừng rỡ kêu lên.

Trì Băng tại thời gian ngắn nhất liền hiểu được, mình được người cứu. Nàng nhanh chóng nhắm mắt lại, chủ động vận chuyển công pháp,

được sự giúp đỡ của Tịch Thần Đan một bên hấp thu Thần Linh Khí khôi phục thân thể của chính mình, một bên xúc tiến Tịch Thần Đan tác dụng mau hơn.

Trước Trì Băng hấp thu Thần Linh Khí, càng nhiều hơn chính là một loại bản năng, tại dưới tác dụng của Tịch Thần Đan đi đuổi đi khí tức niết hóa. Hiện tại Trì Băng chủ động đi hấp thu Thần Linh Khí chữa trị, tốc độ thân thể nàng khôi phục càng là cấp tốc.

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói:

- Mọi người đi ra ngoài đi, một hồi Trì Băng sẽ tỉnh lại.

Chờ mọi người rời phòng, cửa phòng bị Trì Xuyên đóng lại, Mạc Vô Kỵ mới để cho Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp ngồi xuống vừa cười vừa nói:

- Chúc mừng hai vị trồng đi ra gạo Thanh Lộ tốt, là thượng phẩm hay là trung phẩm?

Khuất Trầm Đan kích động nói:

- Mạc Sư, ta trồng đi ra rồi mười lăm cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ...

Địch Tiệp cũng vậy nói theo:

- Ta trồng đi ra rồi mười hai cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ...

Nói xong hai người đều lấy ra vài tấm gạo Thanh Lộ chính bản thân trồng đưa cho Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ tiếp nhận nhìn một chút, những thứ này thượng phẩm gạo Thanh Lộ tuy rằng xa xa so ra kém mình trồng ra, ngược lại là có hai ba đạo đạo nhạt vàng thỏi văn, miễn cưỡng coi như là thượng phẩm gạo Thanh Lộ.

- Rất tốt, các ngươi có thể lần đầu tiên liền trồng đi ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, coi như là có chút thiên phú.

Mạc Vô Kỵ thuận miệng biểu dương một câu.

Địch Tiệp vội vàng hỏi:

- Mạc Sư, vì sao ta trồng gạo Thanh Lộ ngoại trừ thượng phẩm, còn lại toàn bộ là hạ phẩm đâu nè?

- Ta cũng vậy.

Khuất Trầm Đan nhanh chóng nói.

Hai người bọn họ lần này tới Mạc Vô Kỵ nơi này, ngoại trừ cảm tạ Mạc Vô Kỵ ra, còn có chính là hỏi Mạc Vô Kỵ vì sao bọn họ trồng gạo Thanh Lộ ngoại trừ thượng phẩm ra, chính là hạ phẩm.

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói:

- Dùng thành tích các ngươi một lũng đất trồng ra mười lăm cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ, ta nghĩ tại Niết Bàn Học Cung kiểm tra lấy điểm cao sẽ không có vấn đề gì.

Dùng Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp loại này chạm vận khí dời trồng thủ đoạn, Mạc Vô Kỵ thật sự là không có cách nào nói cho hai người vì sao trung phẩm gạo Thanh Lộ rất ít thậm chí là không có.

- ĐÚng, đúng.

Khuất Trầm Đan lập tức nói:

- Đáng tiếc tông môn cũng không công bố thành tích của chúng ta, nếu không, ta thật muốn nhìn một chút sắc mặt kinh ngạc của mấy tên gia hỏa đi theo Nghiễm Trường Đại Sư học tập trồng gạo Thanh Lộ.

- Mạc Sư, ngươi còn là một đỉnh cấp y sư? Được rồi, ta còn nghe nói ngươi là một đại thần Đan Sư.

Địch Tiệp nhớ lại vừa rồi Mạc Vô Kỵ cứu Trì Băng tình cảnh.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ là thầy của bọn họ, trên thực tế bọn họ còn không có cách nào đối đãi Mạc Vô Kỵ như sư phụ. Dù sao Mạc Vô Kỵ vô luận là tu vi vẫn tuổi, thoạt nhìn đều so với bọn hắn non mềm hơn một phần.

- Ta chỉ là vừa lúc hiểu một hai cái phương thuốc cổ truyền mà thôi, bởi vì hiểu ít, cho nên cũng không có ý định tiếp tục ở trong đây mở ra tiệm thuốc.

Mạc Vô Kỵ nói.

Hắn tự nhiên biết ý tứ Địch Tiệp nói, đây đoán chừng là muốn cùng hắn học tập đan đạo. Bất quá hắn căn bản cũng không có dự định tiếp tục truyền thụ Địch Tiệp cùng Khuất Trầm Đan, tri thức của hắn không có tùy tiện như vậy.

Trước truyền thụ Địch Tiệp cùng Khuất Trầm Đan, chủ nếu là bởi vì đc Xích Khôn mời. Cộng thêm Xích Khôn cũng vậy giúp hắn một cái đại ân, cho nên hắn truyền thụ hai người này coi như là còn nhân tình.

Nói cách khác, coi như là tùy tiện đổi hai người đến, hắn cũng sẽ truyền thụ phương pháp trồng gạo Thanh Lộ.

Hiện tại đã thực hiện nghĩa vụ, hắn không có bất kỳ ý tưởng gì để ở lại Lăng Tiêu thành.

Hơn nữa Địch Tiệp cùng Khuất Trầm Đan căn bản cũng không phù hợp tiêu chuẩn để hắn thu đệ tử, thiếu thiếu một loại cảm ơn chi tâm.

Địch Tiệp cùng Khuất Trầm Đan có thể biết hắn tinh thông trồng gạo Thanh Lộ, nhất định là từ nơi Xích Khôn lấy được, vậy thì khẳng định biết hắn cần gấp Thần linh thảo cấp năm. Hắn đang cùng hai người nói chuyện, cũng biết hai người này đều là đến từ thế lực không nhỏ.

Đã có chỗ dựa và năng lực, lại học được thủ đoạn chân chính trồng gạo Thanh Lộ, hai người này nếu có cảm ơn chi tâm mà nói, nhất định sẽ

đưa lên một phần cấp năm Thần linh thảo cho hắn. Nhưng mà hai người nói cũng không có nói, hôm nay tới nơi này mục đích chủ yếu ngoại trừ cảm tạ tính chất tượng trưng một cái ra, càng nhiều hơn chỉ sợ là hỏi vì sao trồng đi ra gạo Thanh Lộ ngoại trừ thượng phẩm chính là hạ phẩm.

- Mạc Sư muốn rời khỏi Lăng Tiêu thành?

Khuất Trầm Đan nhanh chóng hỏi:- Không biết Mạc Sư muốn đi trước đâu?

Mạc Vô Kỵ cũng không định giấu diếm tung tích của mình, nói:

- Ta dự định đi Niết Bàn Đạo Thành thử thời vận, dù sao Niết Bàn Học Cung thi đấu nửa năm thời gian cũng chưa tới, lúc này Niết Bàn Học Cung có lẽ chỉ có chút cơ duyên đâu nè. Ta chỉ sợ đi trễ, ta ngay cả chỗ ở đều tìm không được.

Khuất Trầm Đan há miệng, dường như có lời gì, lại có không được dễ nói giống nhau.

Địch Tiệp đồng dạng là cười cười không nói gì thêm, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ càng là thất vọng. Mạc Vô Kỵ không cần hỏi, lúc này đi Niết Bàn Đạo Thành muốn tìm chỗ ở chính là rất khó. Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp đều cũng có hậu trường đại gia tộc, hắn đều đề nghị những lời này, nếu như muốn hỗ trợ, nhất định sẽ chủ động nói giúp hắn một chuyện.

Xem ra tại trong mắt hai đệ tử nòng cốt này là Mạc Sư, vẫn là kẻ nông dân.

- Mạc Sư, tỷ của ta đệ nguyện ý cùng đi với ngươi Niết Bàn Đạo Thành.

Một cái thanh âm thanh thúy truyền đến, Mạc Vô Kỵ mấy người trước mắt sáng ngời.

Một thân yên la váy tím mặc lên người, tuy rằng còn có chút gầy yếu, nhưng đâu còn có nửa điểm lão thái? Khí tức trên người càng là khôi phục về Thế Giới Thần cảnh giới. Trì Băng không tính là tuyệt sắc, nhưng cả người thoạt nhìn rất thoải mái.

- Tỷ tỷ, chị đã khỏe rồi.

Trì Xuyên kích động kêu lên.

Mạc Vô Kỵ cũng là nói:

- Chúc mừng trì đạo hữu khang phục thân thể.

Trì Băng đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ nói:

- Nếu mà không phải là có Mạc Sư cứu giúp, ta Trì Băng sợ rằng không còn sống nữa rồi, thậm chí ngay cả Luân Hồi cũng không thể được. Mạc Sư là đại ca của đệ đệ ta, liền kêu ta một tiếng Trì Băng là được.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay nói:

- Lại nói tiếp hắn là ta cảm tạ cô, chị em cô giúp ta đột phá. Hơn nữa dược liệu trị liệu cho cô, cũng đều là chính cô lấy ra.

Mạc Vô Kỵ là thật có chút cảm tạ Trì Băng, nếu mà không phải là hắn đã đáp ứng Trì Xuyên, hắn rất có thể sẽ không đi mua cấp năm Thần linh thảo. Chính là thời điểm trao đổi Vô Căn Thần Thiết, cũng sẽ không thêm vào đưa ra yêu cầu cấp năm Thần linh thảo.

Cũng bởi vì hắn lấy được hàng loạt cấp năm Thần linh thảo, thời điểm luyện chế ngũ phẩm thần đan, để cho hắn hiểu rõ bản thân phàm nhân đạo, càng làm cho hắn hiểu rõ chỗ thiếu hụt của bản thân Bất Hủ Giới.

- Tiểu xuyên, tỷ tỷ trước sai rồi.

Trì Băng cảm tạ Mạc Vô Kỵ sau đó, mới cầm tay Trì Xuyên nói.

Về phần cái gì sai rồi, nàng không có giải thích. Trì Xuyên là phi thường rõ ràng, đó chính là tỷ tỷ nói cho hắn biết, coi như là nàng chết mất, cũng vậy tuyệt đối không có khả năng tiết lộ bọn họ có Tịch Đạo Sa màu tím cùng Minh Ngọc thần hoa, càng không thể tiết lộ phương pháp luyện đan Tịch Thần Đan. Một khi tiết lộ, vậy bọn họ liền chết nhanh hơn.

Trì Xuyên tại lúc cùng đường, rốt cục tại trước mặt Mạc Vô Kỵ tiết lộ mấy thứ này. Hết lần này tới lần khác Mạc Vô Kỵ chẳng những không có hạ độc thủ, trái lại đem hết toàn lực xuất thủ cứu giúp.

Khuất Trầm Đan nhịn không được đứng lên ôm quyền đối với Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc Sư, ta Khuất gia rất là kính phục Mạc Sư bản lĩnh, muốn mời Mạc Sư làm danh dự trưởng lão. Chỉ cần Mạc Sư đi Khuất gia, khuất gia đất đai mặc cho Mạc Sư lựa chọn. Tuy rằng ta không dám nói có bao nhiêu ngũ phẩm Thần linh thảo, tứ phẩm Thần linh thảo tuyệt đối có số định mức nhất định cho Mạc Sư sử dụng.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt bình tĩnh nói:

- Đa tạ ngươi, ta đã quen tự do tự tại. Lần này tới Lăng Tiêu thành cũng là đáp ứng Xích Khôn mời, đến trả một cái nhân tình cho Xích Khôn.

Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp dù có chậm hiểu hơn nữa, cũng có thể nghe ra Mạc Vô Kỵ nói ý tứ. Đó chính là Mạc Vô Kỵ truyền thụ bọn họ, cũng không phải là bởi vì nhìn trúng bọn họ tư chất hoặc là cái gì, mà là trả nhân tình cho Xích Khôn.

Thấy Mạc Vô Kỵ dường như có chuyện cùng Trì Băng huynh muội nói, hai người không thể làm gì khác hơn là đưa ra cáo từ.

Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp vừa đi, Súy Oa liền vội vàng hỏi:

- Đại gia, chúng ta muốn rời khỏi Lăng Tiêu thành sao? Khi nào thì đi?

Ở chỗ này Súy Oa sống thế nhưng là cực kỳ tiêu sái. Trì Xuyên rất là thành thật, trong lúc Mạc Vô Kỵ bế quan, Súy Oa trên cơ bản đều có thể lại đem cửa hàng giao cho Trì Xuyên chăm sóc, mà chính nó còn lại là tại Lăng Tiêu thành chung quanh đi dạo. Cho nên nghe được Mạc Vô Kỵ nói phải đi, nó dĩ nhiên có chút luyến tiếc.

- Hiện tại.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

...

Lăng Tiêu Thần Tông chủ tông đại điện, lúc này vẫn là một phòng đầy người.

Tông chủ Hình Vấn sắc mặt rất là nghiêm trọng, ngay cả thanh âm cũng lộ ra trầm thấp:

- Mọi người cũng biết trước đây không lâu chuyện đã xảy ra, cho nên ta Lăng Tiêu Thần Tông đối với hướng đi màu vàng Tịch Đạo Sa, cùng với người bán ra màu vàng Tịch Đạo Sa, đình chỉ điều tra. Lại đem toàn bộ tinh lực thu hồi lại, đặt ở Niết Bàn Học Cung kiểm tra.

Tông chủ trong đại điện rất là trầm mặc, mọi người hiểu rõ tông chủ nói là có ý gì. Nửa năm trước Tích Lộ Thần Thành cư nhiên xuất hiện màu vàng Tịch Đạo Sa, màu vàng Tịch Đạo Sa làm cho cả đấu giá hội đẳng cấp đề cao cũng không chỉ gấp đôi.

Nhưng rõ ràng không phải là cao trào, màu vàng Tịch Đạo Sa bị bán đấu giá ra sau đó, lúc này mới đưa tới khắp nơi Thần Vương điên cuồng. Bọn họ chung quanh mà đến, xúm nhau tới Tích Lộ thương thành, vừa

muốn cướp mua Tịch Đạo Sa màu vàng, một bên tìm người bán ra màu vàng Tịch Đạo Sa.

Lăng Tiêu Thần Tông cũng là một trong số đó, Lăng Tiêu Thần Tông có ít nhất ba gã Thần Vương đi Tích Lộ Thần Thành.

Ngày hôm nay tông chủ Hình Vấn sở dĩ đột nhiên bỏ dở điều tra chuyện này, là bởi vì một ngày trước, Tích Lộ Thương Hội bị người ta huyết tẩy. Tất cả mọi thứ của Tích Lộ Thương Hội đều bị người khác đoạt đi, đến bây giờ, là ai làm chuyện này, cũng không người nào biết. Lăng Tiêu Thần Tông đây là sợ, mới có hội nghị lần này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 979: Bàn Phong Rừng Rậm

Hình Vấn nói tới chỗ này, chợt nhớ tới cái gì, đưa mắt hạ xuống rơi vào trưởng lão Nhâm Phi ở một bên.

Nhâm Phi làm một cái lễ tông môn, giọng ngưng trọng nói:

- Ta đang muốn bẩm báo sự tình tông môn trồng gạo Thanh Lộ, bởi vì Tích Lộ Thương Hội tổng bộ bị diệt trì hoãn một hồi.

Hình Vấn khẽ mỉm cười, gật gật đầu nói:

- Tích Lộ Thương Hội đã là chuyện đi qua, người của Lăng Tiêu Thần Tông toàn bộ đều trở về, coi như là lại xảy ra chuyện gì, cùng ta Lăng Tiêu Thần Tông cũng không hề có quan hệ. Lần này Nghiễm Trường Đại Sư bởi vì nhân tình không thể chối từ, đến ta Lăng Tiêu Thần Tông truyền thụ cách trồng gạo Thanh Lộ, đệ tử của Lăng Tiêu Thần Tông ta tham gia học tập trồng gạo Thanh Lộ, thành tích hắn là khá vô cùng sao??

Nói lên chuyện này, Hình Vấn trong lòng vẫn là rất sung sướng. Nghiễm Trường Đại Sư chính là thiếu nhân tình của hắn, kết quả phải đến Lăng Tiêu Thần Tông truyền thụ cách trồng gạo Thanh Lộ. Phải biết rằng lúc này, Nghiễm Trường Đại Sư thế nhưng là hàng hot a.

Nhâm Phi nhanh chóng nói:

- Lần khảo hạch này thành tích thật là không tệ, có hai người trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, một người trồng ra trung phẩm gạo Thanh Lộ, còn lại đều là hạ phẩm. Đương nhiên, bên trong hạ phẩm tỉ lệ cũng có thật xấu...

- Cái gì?

Hình Vấn bỗng đứng lên, có chút không dám tin tưởng nói:

- Nghiễm Trường Đại Sư lợi hại như vậy?

Không phải do hắn không khiếp sợ, kẻ nông dân có thể ở Thần Lục trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, đó là có thể đếm được trên đầu ngón tay. Nghiễm Trường Đại Sư coi như là lợi hại hơn nữa, cũng không thể tại ngắn ngủn mấy ngày, dạy ra hai người trồng đc thượng phẩm gạo Thanh Lộ sao?? Lúc này, hắn chỉ là may mắn chính bản thân mời được Nghiễm Trường Đại Sư đến tông môn truyền thụ trồng gạo Thanh Lộ.

Nhâm Phi trên mặt có chút lúng túng nói:

- Bẩm tông chủ, hai đệ tử trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, cũng không phải Nghiễm Trường Đại Sư dạy dỗ.

- Có ý tứ gì?

Hình Vấn hơi có chút cau mày, chẳng lẽ nói hơn một trăm đệ tử này, còn ẩn nấp cao thủ trồng gạo Thanh Lộ? khả năng không lớn a, bởi vì trồng gạo Thanh Lộ là sự tình rất không có tiền đồ. Tu sĩ thời gian tu luyện cũng không đủ, người nào sẽ ngu lại đem thời gian dùng để trồng gạo Thanh Lộ?

Nhâm Phi nhanh chóng giải thích:

- Tông chủ hắn là biết Mạc Vô Kỵ sao?, chính là kẻ nông dân đc Xích Khôn chấp sự mang về kia, còn là một đại thần Đan Sư. Vốn chúng ta tông môn đệ tử dự thi trồng gạo Thanh Lộ là hắn đến truyền thụ cho, hết lần này tới lần khác Nghiễm Trường Đại Sư tới rồi, kết quả ngoại trừ hai gã đệ tử nguyện ý tiếp tục theo Mạc Vô Kỵ học tập trồng gạo Thanh Lộ ra, các đệ tử còn lại toàn bộ muốn theo Nghiễm Trường Đại Sư học tập...

Hình Vấn làm một tông chủ, nghe đến đó đã hoàn toàn hiểu được, hắn có chút ngạc nhiên hỏi:

- Lẽ nào này hai đệ tử trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, là Mạc Vô Kỵ dạy?

- Đúng là như thế này, hơn nữa hắn chỉ dạy nửa ngày.

Nhâm Phi sau khi trả lời, không nói thêm gì nữa.

Hình Vấn sắc mặt có chút lúng túng, bởi vì Nghiễm Trường Đại Sư chính là hắn gọi tới, kết quả trái lại đuổi đi Mạc Vô Kỵ tốt hơn, lưu lại một cái kém hơn. Hết lần này tới lần khác kẻ kém hơn, hắn còn hao tốn khí lực cùng nhân tình lớn như vậy. Chính là thế, sau khi Nghiễm Trường rời đi, tông môn lại trả cho hắn một khoản thù lao phong phú.

Chỉ là chỉ chốc lát, Hình Vấn liền khôi phục bình tĩnh, ngồi xuống gật gật đầu nói:

- Không nghĩ tới ta cũng nhìn lầm, lần này Xích Khôn lập công lớn, cho phép hắn đi tông môn thần cảnh tu luyện ba năm, đồng thời cho phép hắn đi chọn một môn trung cấp thần thông.

- Dà.

Lại có một người trưởng lão đứng lên, lên tiếng sau đó liền ngồi xuống.

Hình Vấn chuyển nói với Nhâm Phi:

- Nhâm trưởng lão, một hồi ngươi đi mời Mạc Vô Kỵ đến ta Lăng Tiêu Thần Tông, cũng truyền thụ cho các đệ tử tham gia khảo hạch còn lại học tập làm sao trồng gạo Thanh Lộ.

- Ta đã đi mời...

Nhâm Phi nói dừng lại, lập tức sắc mặt có chút cổ quái nói:

- Tông chủ, ta mới vừa mới vừa nhận được tin tức, Mạc Vô Kỵ trước đây không lâu rời đi Lăng Tiêu Thần Tông, nghe nói đi Niết Bàn Đạo

Thành.

- Vậy thì đi Niết Bàn Đạo Thành, hắn là còn kịp. Tại trước khi Mạc Vô Kỵ đến tông môn, trước hết để cho hai đệ tử có thể trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ nói ra phương pháp.

Hình Vấn không chút do dự nói.

Nhâm Phi sắc mặt lúng túng nói:

- Sợ rằng không được, Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp theo Mạc Vô Kỵ học tập trồng gạo Thanh Lộ, ta có biết một phần tình huống. Hai người này đã phát thề độc, tuyệt đối không có khả năng thông qua bất luận cái gì phương thức, lại đem thứ Mạc Vô Kỵ truyền thụ cho truyền lại cho người khác.

Hình Vấn có chút cau mày, chỉ là một kẻ nông dân, lại còn bắt tông môn đệ tử thề. Lập tức hắn liền lắc đầu:

- Đã như vậy, vậy hãy nhanh mang Mạc Vô Kỵ tới Lăng Tiêu Thần Tông sao?.

Nhâm Phi do dự một chút vẫn là nói:

- Tông chủ, ta sợ là không dễ dàng. Trước đây này Mạc Vô Kỵ cùng Áo Thị lên qua xung đột, biểu hiện của hắn nói rõ hắn không phải là một tên gia hỏa nói đến là đến, nói đi là đi. Hơn nữa trước đây hắn hỏi Xích Khôn muốn một nhóm Thần linh thảo cấp năm, bởi vì Nghiễm Trường Đại Sư tới rồi, tác dụng của hắn cũng hầu như không có, kết quả tông môn cũng không có cho hắn. Về sau hắn dạy dỗ hai đệ tử trồng ra thượng phẩm gạo Thanh Lộ, tông môn cũng không có cho ra bất luận cái gì thù lao.

Hình Vấn vung tay lên:

- Vô luận như thế nào, trước đem hắn mang đến rồi lại nói. Coi như là hắn không muốn tiếp tục truyền thụ cho Lăng Tiêu Thần Tông đệ tử,

cũng không thể để cho hắn đi truyền thụ cho người khác a.

...

- Vô Kỵ, Niết Bàn Đạo Thành ta đã đi qua, phi thuyền phương hướng dường như cũng có chút lệch khỏi quỹ đạo.

Thấy Mạc Vô Kỵ khống chế phi thuyền lệch phương hướng Niết Bàn Đạo Thành, Trì Băng nhịn không được nói.Mạc Vô Kỵ đối với nàng có ân cứu mạng, đệ đệ của nàng Trì Xuyên lại gọi Mạc Vô Kỵ là đại ca. Cộng thêm Mạc Vô Kỵ phẩm tính rất là để cho Trì Băng thoả mãn, Trì Băng đơn giản đề nghị ba người đều xưng là tỷ đệ.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu nói:

- Băng tỷ, rời đi Tiệm Thuốc Vô Bệnh, ngươi có nghe nghị luận của người khác hay không?

Trì Băng gật đầu:

- Ta nghe được, Tích Lộ Thương Hội tổng bộ cư nhiên bị người huyết tẩy, Tích Lộ Thương Hội thế nhưng là sản nghiệp của Tích Lộ thương thành. Tại toàn bộ Thần Lục cũng là tồn tại nổi danh, không biết người nào có khả năng lớn như vậy, cũng không biết là bởi vì chuyện gì.

- Là ai làm, còn có vì sao làm chuyện này không có quan hệ gì với chúng ta. Ta đoán Tích Lộ Thương Hội tổng bộ bị xóa đi, Niết Bàn Đạo Thành hiện tại tra khắng định phi thường nghiêm ngặt, dù sao Niết Bàn Học Cung gần tổ chức kiểm tra. Cho nên ta dự định tới trước Hà Gian Thần Thành đi, Hà Gian Thần Thành cùng Niết Bàn Đạo Thành rất gần, đợi được Niết Bàn Học Cung bắt đầu khảo hạch, chúng ta lại đi Niết Bàn Đạo Thành.

Mạc Vô Kỵ giải thích.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đây là một cái nguyên nhân. Trên thực tế hắn đang nghe Tích Lộ Thương Hội bị người huyết tẩy sau đó, hắn đều

xuất mồ hôi lạnh cả người. May là thời điểm hắn đi Tích Lộ thương thành, tuyệt đại đa số Thần Vương cũng không có đi tham gia cái kia đấu giá hội, hơn nữa đấu giá hội này cũng không có ý thức được màu vàng Tịch Đạo Sa chân chính trân quý. Thẳng đến đấu giá hội sau khi kết thúc, màu vàng Tịch Đạo Sa mới liên tục nổi lên, sau cùng đưa tới cường giả tranh đoạt.

Đó còn chưa phải là nguyên nhân chủ yếu Mạc Vô Kỵ hiện tại không đi Niết Bàn Đạo Thành, tại Mạc Vô Kỵ nghe được Tích Lộ Thương Hội bị diệt sau đó, trong lòng hắn liền cảm giác mình hành sự có chút quá nóng nảy. Vô Căn Thần Thiết đối với hắn vô cùng trọng yếu, chỉ là hắn không nên xuất ra màu vàng Tịch Đạo Sa trao đổi.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ bộc phát bắt đầu cẩn thận, hắn lập tức liền nghĩ đến gạo Thanh Lộ. Nếu mà Nghiễm Trường Đại Sư không dạy dỗ ra đc học sinh có thể trồng thượng phẩm gạo Thanh Lộ, vậy hắn nhất định sẽ bị Lăng Tiêu Thần Tông chú ý, bắt hắn lại tới truyền trồng thụ gạo Thanh Lộ, cũng không phải không có khả năng.

Nếu Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp biết hắn muốn đi Niết bàn Thần Thành, vậy hắn không thể làm gì khác hơn là tạm thời không đi.

- Tốt, ta là tùy tiện đi nơi nào cũng đc. Đáng tiếc tấm màu tím Tịch Đạo Sa bị ta lãng phí hết, nếu không, ta một khi vọt vào Thần Vương cảnh giới, chúng ta coi như là đã có một phần lực lượng.

Trì Băng than thở.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười nói:

- Băng tỷ, coi như là ngươi có màu tím Tịch Đạo Sa, ta vẫn là đề nghị ngươi không dùng màu tím Tịch Đạo Sa bước vào Thần Vương cảnh.

- Ta biết.

Trì Băng hít một tiếng, Mạc Vô Kỵ đều hiểu đạo lý nàng làm sao không hiểu rõ. Thế nhưng tại Thần Lục, có thể bước vào Thần Vương đã coi như là đỉnh phong cường giả, cho dù là mượn người khác đạo vận cảm ngộ, cũng mạnh hơn nhiều lắm so với không bước vào Thần Vương.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên xé đi mặt nạ trên mặt nói:

- Băng tỷ, đây là hình dáng thật của ta.

Trì Băng cũng không cảm thấy bao nhiêu kinh ngạc, trước nàng mặc dù không cách nào nhìn ra Mạc Vô Kỵ dung mạo, trên thực tế nàng biết Mạc Vô Kỵ đã dịch dung.

- Băng tỷ, ngươi biết Tịch Thần Đan là thần đan cấp mấy sao??

Mạc Vô Kỵ cười tủm tỉm nói.

Trì Băng bỗng nhiên hiểu được, nàng ngạc nhiên mừng rỡ vô cùng nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi là nói...

Mạc Vô Kỵ không đợi Trì Băng nói ra, liền gật gật đầu nói:

- Không sai, Tịch Thần Đan là ta luyện chế, ta là một cái chân chính ngũ phẩm thần đan vương. Ta khẳng định Thần Ngọc Đan khó luyện trình độ, tuyệt đối so không lại Tịch Thần Đan. Ta ngay cả Tịch Thần Đan đều luyện chế ra tới rồi, ngươi bên này lại có Minh Ngọc thần hoa, ngươi nói ta có thể hay không luyện chế ra đến Thần Ngọc Đan?

Trì Băng thở dài một hơi, tiện tay xuất ra một cái hộp ngọc đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, ta theo ngươi cùng nhau, vốn là muốn giúp cho ngươi, hiện tại lại nợ ngươi càng ngày càng nhiều.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận hộp ngọc cười nói:

- Băng tỷ, chúng ta là tỷ đệ, hà tất tính toán những thứ này.

- Đúng, chúng ta là tỷ đệ.

Trì Băng nhìn Mạc Vô Kỵ, kiên định gật đầu.

- Đã như vậy, Hà Gian Thần Thành chúng ta cũng không đi, chúng ta đi một cái địa phương khác. Băng tỷ có biết nơi nào tương đối trống trải, hơn nữa khoảng cách Niết Bàn Đạo Thành không cao hơn lộ trình một tháng?

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc nói.

Trì Băng khẽ mỉm cười:

- Có một mảnh địa phương ta rất quen thuộc, ta đến khống chế phi thuyền, chúng ta đi bàn phong rừng rậm. Nơi này vừa an tĩnh, cũng sẽ không có cường giả tùy tiện vào đi. Khoảng cách Niết Bàn Đạo Thành, càng là chỉ có nửa tháng lộ trình.

- Bàn phong rừng rậm, tên quá kỳ cục.

Mạc Vô Kỵ nói.

Trì Băng giải thích:

- Sở dĩ gọi bàn phong rừng rậm, là bởi vì phong một khi đi vào rừng rậm này sau đó, thì ra không được. Đồng thời cũng hình dung một khi có tu sĩ bị nhốt tại bàn phong rừng rậm, đồng dạng rất khó đi ra ngoài. Bàn phong rừng rậm trong chỗ sâu nghe đồn còn có thần thú cấp 6, cho dù là cường giả vượt qua Thần Vương tiến vào trong chỗ sâu, cũng vậy có khả năng đi không về.

- Như vậy trong đó chẳng phải là rất nguy hiểm?

Mạc Vô Kỵ là định tìm địa phương luyện đan, sau đó để cho Trì Băng thăng cấp Thần Vương, địa phương quá nguy hiểm lại không thích hợp

lắm.

Trì Băng cười cười:

- Ngươi yên tâm, ta biết bàn phong rừng rậm có một nơi tuyệt hảo, không có yêu thú cường đại đi qua, nơi đó còn phi thường thích hợp cho ngươi tu luyện.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 980: Luyện Chế Pháp Bảo

Vừa tiến vào bàn phong rừng rậm, bên tai Mạc Vô Kỵ liền truyền đến thanh âm hô hô, thần niệm của hắn quét ra, khắp nơi đều là gió lốc. Cũng đúng như Trì Băng nói, nơi này Thần Linh Khí rất là sung túc.

- Cái chỗ này Thần Linh Khí rất là sung túc, chỉ là bởi vì nơi này bàn phong nhiều lắm không thích hợp tu luyện. Hơn nữa thần niệm còn chịu ảnh hưởng, một khi bị cường đại thần thú phát hiện, rất khó chạy đi.

Trì Băng giải thích.

Mạc Vô Kỵ ngược lại cũng không thèm để ý, hắn có Trữ Thần Lạc, thần niệm tuy rằng đã bị gió tác động, ngược lại không đến mức để cho hắn nguy hiểm đều cảm thấy không được. Hơn nữa Phong Độn Thuật ở bên trong này, coi như là rất an toàn.

Trì Băng đã tới bàn phong rừng rậm nhiều lần, đối với nơi này rất tinh tường. Nàng mang theo Mạc Vô Kỵ cùng Trì Xuyên, ở trong rừng rậm đi tới đi lui, đi hai ngày sau đó, tới một cái địa phương nhìn như không hề dị trạng.

- Nơi này?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn xung quanh, hắn là một cấp 4 đại thần trận sư, thế nhưng nơi này cũng không có gì thiên nhiên ẩn nấp trận a.

Trì Băng khẽ mỉm cười, tiện tay lấy ra một quả trận kỳ màu xám tro ném ra ngoài, một cửa vào sóng gợn nhàn nhạt xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ.

- Cái chỗ này là ta ngẫu nhiên phát hiện, không có trận kỳ này mở ra, cái chỗ này căn bản là tìm không được. Trước đây ta đắc tội một Thần Vương, sau cùng ta trốn đến nơi đây, từ Thần Quân bước vào Thế Giới Thần, sau đó tu luyện mấy chục vạn năm. Chờ lúc ta đi ra, Thần Vương kia sớm đã quên sự tồn tại của ta. Cùng theo ta vào đi.

Trì Băng nói lấy bước vào trong sóng gợn.

Nhóm mấy người này sau khi đi vào, Trì Băng vừa vung tay, lại đem trận kỳ thu hồi.

Mạc Vô Kỵ rung động nhìn địa phương trước mắt, đây quả thực là một cái thế ngoại thung lũng. Nồng nặc Thần Linh Khí phô thiên cái địa tràn ngập hạp cốc này, một cái sông nhỏ trong suốt tại trong thung lũng uốn lượn. Mấy con cấp thấp yêu thú thấy người đến sau đó, cũng không cảm thấy sợ hãi.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ nhớ lại Bệnh mộc nguyên trước đây tại tu chân giới, tại Bệnh mộc nguyên cũng có một cái địa phương ẩn nấp như vậy, kết quả bị ba người Mạc Hương Đồng, Thập Nhất Nương cùng Kinh Lãnh Bội chiếm giữ. Về sau hắn còn cứu Kinh Lãnh Bội, đi thiên hải tìm kiếm Mạc Hương Đồng. Sau cùng lấy được tin tức là, Mạc Hương Đồng cùng Thập Nhất Nương thu được tiên phủ mất tích.

Cũng không biết Mạc Hương Đồng cùng Thập Nhất Nương hiện tại sống tốt không, còn có Nguyên Chấn Nhất chuẩn bị tu luyện võ đạo có tốt không.

Mạc Vô Kỵ thở dài, thu thập tình hoài.

- Vô Kỵ, nơi này làm sao?

Trì Băng cười tủm tỉm nhìn Mạc Vô Kỵ nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Nơi này tốt lắm, chẳng những thích hợp tu luyện, còn thích hợp luyện đan.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ cũng gọi ra Đại Hoang, đem Đại Hoang giới thiệu cho Trì Băng cùng Trì Xuyên. Đại Hoang tư chất nghịch thiên, chỉ là bên trong Bất Hủ Giới quy tắc hạn chế, Đại Hoang tu vi vẫn cắm ở Dục Thần tầng 6, không có cách nào tiến bộ.

trong thung lũng ẩn nấp, Trì Băng sớm xây xong nơi tu luyện. Đã có Mạc Vô Kỵ đại lượng đan dược hỗ trợ, Trì Xuyên tư chất bình thường cũng lựa chọn cùng Đại Hoang, Súy Oa bế quan tu luyện.

Trì Băng càng là vững chắc tu vi của mình để thăng cấp Thần Vương.

Mạc Vô Kỵ lại lấy ra dược đỉnh lô, chuẩn bị luyện chế Thần Ngọc Đan.

...

Cũng trong lúc đó Niết Bàn Đạo Thành là kín người hết chỗ, Mạc Vô Kỵ không có đoán sai, lúc này tiến vào Niết Bàn Đạo Thành, không muốn nói chỗ ở, coi như là muốn tìm cái địa phương tạm thời nghỉ ngơi đều rất khó.

Toàn bộ Niết Bàn Đạo Thành tức sạn, tửu lâu đều là đầy ngập khách. Lúc này, coi như là có thần tinh, cũng không nhất định có thể tìm đc nơi ở.

Về phần Niết Bàn Đạo Thành tán tu danh dự tháp quảng trường, càng là ngay cả địa phương chen chân cũng không có. Vô số tu sĩ tới nơi này trùng kích các đạo đẳng cấp, muốn thu được tư cách tham gia Niết Bàn Học Cung khảo hạch.

Nguyên nhân chính, là bởi vì sau khi Tích Lộ Thương Hội bị huyết tẩy, Niết Bàn Học Cung đột nhiên sửa lại điều kiện tán tu tham gia khảo

hạch cùng số lượng tham gia khảo hạch. Về phần nguyên nhân, ngoại trừ Niết Bàn Học Cung ra, không có ai biết.

Nguyên bản tán tu chỉ có thông qua đấu pháp, hoặc là các đạo thu được danh hiệu vương giả mới có thể tham gia kiểm tra Niết Bàn Học Cung.

Hiện tại Niết Bàn Học Cung trực tiếp thêm một trăm danh ngạch tán tu tham gia khảo hạch, hơn nữa một trăm người này cũng không bao hàm tán tu thu được danh hiệu vương giả.

Hết thảy tán tu thu được vương giả danh hiệu, có thể trực tiếp đi chỗ Niết Bàn Học Cung kiểm tra báo danh, không cần lại trải qua Tán Tu Liên Minh.

Cho tán tu một trăm danh ngạch, hoàn toàn do Tán Tu Liên Minh dựa theo năng lực phân phối. Ví dụ như tán tu đấu pháp có tám mươi cái danh ngạch, tám mươi cái danh ngạch này chính là tán tu đấu pháp top 80.

Về phần các đạo còn lại, chỉ cần có thể tại Niết Bàn Đạo Thành danh dự tháp thu được cấp 4 đại thần sư danh hiệu, ví dụ như đại thần Đan Sư, đại thần trận sư các loại, đều có thể tham gia Tán Tu Liên Minh kiểm tra tuyển chọn.

Bởi vì danh ngạch tán tu tham gia khảo hạch đc thêm vài suất, cũng đưa đến vô số tán tu điên cuồng tràn vào Niết Bàn Đạo Thành.

Dù lại đem vương giả đơn độc thả ra, tán tu tham gia khảo hạch danh ngạch tăng lên một trăm, nhằm vào toàn bộ tán tu quần thể mà nói, vẫn là như muối bỏ biển.

Trên thực tế vương giả danh ngạch coi như là không để ở một bên, cũng sẽ không chiếm đi mấy cái danh ngạch. Cho dù là đại tông môn, cũng không có mấy người có thể thu được các danh hiệu đạo vương giả, chứ đừng nói chi là là tán tu. Chính là có bộ phận thiên tài tán tu thu

được danh hiệu đạo vương giả, cũng đã sớm đã bị các đại tông môn hoặc là gia tộc thế lực cướp đoạt đi rồi, đâu sẽ còn tiếp tục ở lại làm tán tu?

Các đạo đại thần sư danh hiệu ngược lại có mấy cái, nhưng cũng không nhiều. Cho nên có thể dùng thân phận tán tu thu được đại thần sư danh hiệu, tu vi còn đang ở Dục Thần, cơ hội tham gia khảo hạch là lớn vô cùng.

Tán tu kiểm tra cạnh tranh lớn nhất là đấu pháp, tuyệt đại đa số tán tu, muốn tham gia kiểm tra Niết Bàn Học Cung, đều chỉ có một đường là đấu pháp.

...

Bàn phong rừng rậm, trong thung lũng ẩn nấp, Trì Băng đang đang toàn lực hấp thu Thần Linh Khí tu luyện bỗng mở mắt, nàng ngạc nhiên mừng rỡ nhìn chỗ ở của Mạc Vô Kỵ.

Đan hương truyền đến làm cho nàng cả linh hồn đều cảm giác được rung lên, Trì Băng liền biết Mạc Vô Kỵ hẳn là luyện chế ra Thần Ngọc Đan rồi. Nàng chưa từng thấy qua Thần Ngọc Đan, cũng có thể xác định đây là đan hương của Thần Ngọc Đan.

Chỉ thời gian không tới một tháng, Mạc Vô Kỵ đã luyện chế ra Thần Ngọc Đan, thật sự là làm cho Trì Băng ngoài ý muốn.

Theo nàng, luyện chế Thần Ngọc Đan loại này đỉnh cấp ngũ phẩm thần đan. Tại trước khi luyện đan, nhất định phải tĩnh tâm một tháng, sau đó sẽ cảm ngộ một đoạn thời gian, sau cùng mới mở lò luyện đan.

Quả nhiên Trì Băng mới vừa nghĩ tới đây, thanh âm của Mạc Vô Kỵ từ cửa vào liền truyền đến:

- Băng tỷ, Thần Ngọc Đan đã có rồi, ngươi tùy thời có thể trùng kích Thần Vương.

Trì Băng thông suốt mà đứng lên, ngạc nhiên mừng rỡ mở ra cấm chế, nắm lấy bình ngọc trong tay Mạc Vô Kỵ mở ra:

- Đây là thượng đẳng Thần Ngọc Đan?

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Đúng vậy, nơi này có hai quả thượng đẳng Thần Ngọc Đan, nếu mà không đủ, ta chỗ này còn có.

Mạc Vô Kỵ luyện chế một lò Thần Ngọc Đan cũng không có dùng hơn một tháng, hắn tới nơi này sau đó chỉ là trước đem Thần linh thảo trong tay mình toàn bộ luyện chế thành đan dược, sau đó mới bắt đầu luyện chế Thần Ngọc Đan.

Thần Ngọc Đan chủ yếu Thần linh thảo Minh Ngọc thần hoa quá khó kiếm, hắn không biết Trì Băng một gốc cây đó là từ địa phương nào lấy được, nhưng Mạc Vô Kỵ khẳng định, một khi hắn một lò đan dược luyện chế thất bại, hắn phỏng chừng cũng không có cơ hội luyện chế Minh Ngọc thần đan nữa. Lại đem Thần linh thảo còn lại dùng hết, coi như là thông thạo một chút.

- Có một quả là đủ rồi, loại thần đan này, nếu mà một quả không cách nào bước vào Thần Vương cảnh, lại nhiều hơn nữa cũng là vô dụng. Ta chuẩn bị lại cảm ngộ một tháng, sau đó đi bàn phong rừng rậm trùng kích Thần Vương.

Trì Băng cũng không nói gì cảm tạ Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ là ai, nàng đã sớm biết.

Mọi người tương xứng tỷ đệ, cảm tạ thì không cần.

- Tốt, Băng tỷ lúc ngươi đi ra ngoài trùng kích Thần Vương, ta giúp ngươi hộ pháp. Ta hiện tại tự mình cũng phải đi luyện chế một vài thứ.

Mạc Vô Kỵ không có quấy rầy Trì Băng cảm ngộ.

Hắn khẳng định Trì Băng có bảy thành nắm chặt có thể vọt vào Thần Vương cảnh, đây là một loại dự cảm.

Trì Băng tuy là một tán tu, nội tình so với những tông môn đệ tử kia phải thâm hậu hơn nhiều lắm. Trì Băng trên người bảo vật, hắn thấy có vài món, vô luận là Tịch Đạo Sa hay là Minh Ngọc thần hoa đều là bảo vật vô giá. Trước đây trận kỳ màu xám tro mở ra bàn phong rừng rậm hạp cốc này, càng là một món bảo vật. Những vật này là tự nhiên mà đến sao? Hiển nhiên là dựa vào chính mình liều mạng tranh đoạt tới.

Thật giống như chính hắn, trên người của hắn thứ tốt không phải là liều mạng giành được?

Hồng Mông Sinh Tức còn kém một chút để cho hắn chết ở tại đáy Vô Sinh Hà, Thổ Nguyên Châu cũng để cho hắn thiếu chút nữa chết ở Bán Tiên Vực Tiên Hào. Hỏa bản nguyên tinh, thủy bản nguyên tinh, Thánh Đạo Phù...

Trước đây không lâu lấy được Vô Căn Thần Thiết, càng là một loại ẩn núp nguy hiểm, không cẩn thận sẽ chỉ là thịt nát xương tan.

Một cái tu sĩ, yêu cầu những thứ này trong lúc trải qua sinh tử, mới có thể thu được quý báu tài phú cùng cảm ngộ càng thêm quý báu. Từ một phương diện này, Trì Băng và hắn là một loại người.

...

Trở lại động phủ của mình, Mạc Vô Kỵ trước tiên chính là lấy ra Vô Căn Thần Thiết và Bình Thủy, hắn muốn luyện chế pháp bảo thuộc về mình.

Dù cho Mạc Vô Kỵ đánh ẩn nấp cấm chế, hắn vừa xuất ra Vô Căn Thần Thiết sau đó, hơi thở kia vẫn là trong nháy mắt đã bị Trì Băng bắt lấy đến.

Trì Băng gật đầu, nàng mới nhận đệ đệ, tuyệt không chỉ là một ngũ phẩm thần đan vương đơn giản như vậy. Dùng Mạc Vô Kỵ loại tu vi này, nếu quả như thật là một ngũ phẩm thần đan vương tầm thường, hắn cũng tuyệt đối không cách nào như bây giờ, là thân tự do.

Đồng dạng, Mạc Vô Kỵ nếu như là ngũ phẩm thần đan vương, cũng không có khả năng thu được loại này đỉnh cấp khí tức bảo vật. Trì Băng rất nhanh thì không đi quản Mạc Vô Kỵ nữa, chìm đắm vào Thần Vương cảnh giới cảm ngộ.

Vốn Mạc Vô Kỵ là dự định tại Bất Hủ Giới luyện chế pháp bảo, bởi vì Trì Băng đưa hắn dẫn tới cái này ẩn nấp thung lũng, hắn mới dám luyện khí ở chỗ này.

Vô Căn Thần Thiết trọng lượng bất định, có đôi khi nắm trong tay nhẹ như hồng mao, có đôi khi lại nặng như một giới.

Thanh Câm Chi Tâm đc Mạc Vô Kỵ tế xuất, ngọn lửa màu xanh tung ra, liền đem Vô Căn Thần Thiết cuốn vào. 3 đạo kim sắc hoả tuyến, tại giữa màu xanh cực kỳ rõ ràng.

Từng đạo thủ quyết đc Mạc Vô Kỵ thẩm thấu vào hỏa diễm, Vô Căn Thần Thiết tại dưới Thanh Câm Chi Tâm rất nhanh thì bắt đầu hòa tan.

Giống như Mạc Vô Kỵ tinh luyện Thần linh thảo, bên trong Vô Căn Thần Thiết vốn là không nhiều tạp chất, tại dưới Mạc Vô Kỵ thủ quyết, trực tiếp bị mang đi.

Mấy ngày đi qua, Vô Căn Thần Thiết bắt đầu biến ảo hình dạng.

Tại trong nháy mắt gia nhập Bình Thủy, từng đạo cấm chế trận văn bị Mạc Vô Kỵ thẩm thấu vào trong khí phôi, hắn kinh dị phát hiện, vô luận hắn khắc trận văn cấm chế là cấp mấy, rơi vào trong khí phôi, đều biến thành cấp một thần cấm lúc ban đầu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 981: Thần Vương Cảnh, Vào Đạo Thành

Thảo nào bất luận kẻ nào đều xem Vô Căn Thần Thiết là pháp bảo, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu ý nghĩa trong đó. Làm một tu sĩ Thần Vực, dù cho lại kém, cấm chế cấp thấp nhất cũng còn là có thể khắc ra sao?? Chính là khắc không ra đc thần cấm cấp một, Vô Căn Thần Thiết đặc tính tương lai cũng sẽ thăng cấp đến cấp một thần cấm.

Theo Mạc Vô Kỵ, Vô Căn Thần Thiết luyện chế pháp bảo, tương lai thăng cấp, rất có thể trong đó trận văn cấm chế cũng sẽ thăng cấp.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ liền muốn khắc một trăm lẻ tám đạo cấm chế. Thiên Cương địa sát đầy đủ là một trăm lẻ tám, rất nhiều Tiên Thiên Pháp Bảo cấm chế cũng là một trăm lẻ tám đạo. Lần này Mạc Vô Kỵ dự định lại đem Vô Căn Thần Thiết luyện chế thành pháp bảo cuối cùng cho mình, tự nhiên hi vọng pháp bảo tương lai có thể thăng cấp đến cấp độ càng cao càng tốt.

Để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, hắn chỉ khắc năm đạo cấm chế, cũng không cách nào khắc thêm một đạo cấm chế nữa đi vào.

Hơn nữa lúc này Vô Căn Thần Thiết càng là căn cứ hình dạng trong ý niệm của hắn, kịch liệt biến hóa.

Trong thời gian ngắn, cấm chế hắn khắc liền tiêu ở trong Vô Căn Thần Thiết khí phôi. Mạc Vô Kỵ nhanh chóng phun ra một đạo máu huyết thẩm thấu vào trường kích, trường kích là của hắn, tuyệt đối sẽ không cho người thứ hai. Cho nên dùng máu huyết luyện hóa, càng là thuận tiện như ý.

Mấy canh giờ đi qua, một thanh trường kích 2 trượng trôi lơ lửng ở trước mặt của hắn, trường kích màu sắc tro đen, không còn có nửa điểm khí tức của Vô Căn Thần Thiết.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, trường kích liền hạ xuống rơi vào trong tay của hắn. Một loại thư sướng từ đáy lòng Mạc Vô Kỵ dâng lên, thật giống như cây trường kích từ đầu tới nay đã bị hắn nắm trong tay giống nhau, tự đang thỏa mãn.

lưỡi Kích vẫn là hình bán nguyệt, Mạc Vô Kỵ đứng lên, trường kích nhẹ nhàng vung lên.

Không gian giống như bị một kích đánh vỡ ra, một loại rõ ràng hiểu ra xuất hiện ở trong đầu của hắn. Dù cho chỉ là nhẹ nhàng vung lên trường kích, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cảm giác được hình như hết thảy chung quanh thần niệm ý chí đều bị trường kích của hắn chặt đứt. Ngay lập tức sau đó, loại cảm giác này mới biến mất.

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi, thật là mạnh mẽ thần thông. Hắn biết Bình Thủy dung hợp đến bên trong trường kích, sẽ có một loại tự mang thần thông, hắn thật không ngờ Bình Thủy sẽ cho hắn một kinh hỉ lớn như vậy. Cái thần thông này lại là đoạn thần, có thể chặt đứt hết thảy chung quanh thần niệm ý chí.

Nếu mà tại trong quá trình đấu pháp, đây chính là đòn sát thủ của hắn. Chỉ cần hắn thi triển đoạn thần, có thể trong thời gian cực ngắn đoạn đi thần thông của đối phương nắm trong tay.

Dù cho lúc này ngắn nữa, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói cũng có thể làm rất nhiều chuyện.

Chuôi trường kích này vẫn là gọi Bán Nguyệt Trọng Kích, Mạc Vô Kỵ hài lòng thu hồi Bán Nguyệt Trọng Kích.

Đây là một món pháp bảo hắn tiêu phí thời gian dài nhất luyện chế, chuôi trọng kích này cũng không có để cho hắn thất vọng. Mạo hiểm đi

Tích Lộ Thần Thành, những thứ này đều chiếm được hồi báo. Mặc dù Bán Nguyệt Trọng Kích vẫn chỉ là một món loại hạ phẩm thần khí kém, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý. món pháp bảo này nhưng có thể thăng cấp.

- Rầm rầm!

Không trung xuất hiện từng trận nổ vang chi âm, Trì Băng thanh âm truyền đến:

- Vô Kỵ, ta muốn đi ra ngoài trùng kích Thần Vương, ngươi đi cùng ta sao?.

- Ô kê con dê.

Mạc Vô Kỵ lập tức đáp, hắn vừa mới luyện chế hoàn thành Bán Nguyệt Trọng Kích, lúc này coi như là một Thiên Thần hậu kỳ tới nơi này, hắn cũng có nắm chắc đánh đc một trận.

...

Một nén nhang sau đó, Trì Băng cùng Mạc Vô Kỵ đã cách xa thung lũng bọn họ tu luyện.

Tại một chỗ trống trải nơi, Trì Băng báo cho Mạc Vô Kỵ biết một cái, sau đó khoanh chân ngồi xuống trùng kích Thần Vương cảnh.

Mạc Vô Kỵ bắt đầu ở xung quanh bố trí các loại hộ trận, phòng ngự hộ trận, Tụ Linh thần trận. Trên người hết thảy thần tinh, đều bị Mạc Vô Kỵ ném vào bên trong tụ linh trận.

Bàn về trận đạo, Trì Băng thật đúng là không bằng Mạc Vô Kỵ.

Lúc này Thần Linh Khí ở đỉnh đầu Trì Băng đã tạo thành một cái vòng xoáy, không gian quy tắc kịch liệt ba động. Từng đạo thiên địa quy tắc bị Trì Băng dẫn động, sau đó cùng Trì Băng đạo vận dung hợp cùng một chỗ.

Chung quanh yêu thú bị loại này quy tắc biến động sợ hãi, đều rời xa.

Nửa ngày sau đó, không gian quy tắc bộc phát rõ ràng, một loại cường đại đạo vận khí tức nổi lên trên đỉnh đầu Trì Băng.

Càng cuồng bạo Thần Linh Khí bị Trì Băng hấp dẫn đến, đỉnh đầu Trì Băng, Thần Linh Khí vòng xoáy là càng lúc càng lớn. Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ngồi xuống, bắt đầu vận chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tu luyện.

Cơ hội như thế quá khó khăn được, nắm chặt thời gian tu luyện, chí ít có thể tiết kiệm hắn một năm hoặc nửa năm thời gian.

Lại là hai ngày thời gian trôi qua, Trì Băng nuốt vào một quả Thần Ngọc Đan.

- Ầm!

Cuồng bạo lôi hồ bị Trì Băng dẫn động xuống tới, gần như là vào giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ tu vi xông phá Dục Thần tầng năm, bước vào Dục Thần tầng 6.

Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi, đình chỉ tu luyện. Có thể mượn Trì Băng độ kiếp đông phong, từ Dục Thần tầng năm bước vào Dục Thần tầng 6, Mạc Vô Kỵ rất là hài lòng.

Hiện tại Trì Băng gần nghênh đón lôi kiếp, hắn phải giúp Trì Băng hộ pháp.

- Rắc rắc rắc! Răng rắc!

Từng đạo lôi hồ lớn ầm ầm hạ xuống, Trì Băng nắm lên một thanh trường kiếm, bổ về phía lôi hồ.

Nhìn một đạo lại một đạo lôi hồ bị Trì Băng xé rách, Mạc Vô Kỵ cảm thụ được khí tức trên người Trì Băng càng ngày càng mạnh.

Liên tiếp 4 sóng lôi kiếp đi qua, Mạc Vô Kỵ thấy Trì Băng chỉ là bị thương nhẹ. Bất chấp cái đó có quan hệ với khí tức trên người Trì Băng không ngừng trở nên mạnh mẽ, nhưng Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, biểu lộ Trì Băng cường đại. Trước đây Thiên Phàm Tông Bàng Cật cũng đã vượt qua Thần Vương lôi kiếp, Mạc Vô Kỵ cảm giác Bàng Cật sư tổ xa xa so ra kém Trì Băng.

Trì Băng cường đại, tuyệt đối là vô số lần trong chiến đấu đọ sức mà có.

Dày đặc thô to lôi kiếp hồ duy trì liên tục hạ xuống, Trì Băng thương thế thành lớn. Không gian Thần Linh Khí dường như xuất hiện nhất thời chậm lại, trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút buồn bã, hắn biết đây là độ kiếp chuẩn bị không đầy đủ tạo thành. Bởi vì thần tinh thiếu, mới phải xuất hiện loại tình huống này. Nếu mà thần tinh cũng đủ, thực lực của Trì Băng lên cao nhanh hơn.

Vài đạo khí tức cường đại nhanh chóng tiếp cận đến, trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, một loại nguy hiểm bao phủ lại trong lòng. Hắn biết, có cường giả bị lôi kiếp của Trì Băng kinh động, muốn đi qua kiểm tra.

Trì Băng dường như cũng cảm nhận được nguy hiểm, nàng bỗng nhiên một trận hét dài, chung quanh thiên địa quy tắc bỗng nhiên vỡ vụn. Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được một loại khí tức cường đại tại trên người Trì Băng dâng lên, cái loại này xé rách thiên địa cảm giác đè nén giác truyền đến, Mạc Vô Kỵ nhịn không được không ngừng lui về phía sau.

Trong lòng hắn rất là mừng rỡ, Trì Băng đã vượt qua Thần Vương lôi kiếp, bước vào Thần Vương cảnh.

Quả nhiên, khi thần niệm của Mạc Vô Kỵ lần nữa cảm ứng, vài đạo cường giả khí tức tiếp cận tới được biến mất vô tung vô ảnh.

Trì Băng bước vào Thần Vương, Mạc Vô Kỵ trái lại dễ dàng hơn.

Lại là một ngày thời gian trôi qua, Trì Băng đi ra hộ trận, nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, ta đã bước vào Thần Vương cảnh, từ hôm nay trở đi, không còn có ai có thể tùy tùy tiện tiện khi dễ chúng ta tỷ đệ.

- Chúc mừng Băng tỷ.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng là mừng rỡ không thôi, có một cái Thần Vương theo bên người, so với trước lẻ loi một mình phải an toàn hơn nhiều lắm.

- Đi thôi, chúng ta về trước đi, ta yêu cầu bế quan một đoạn thời gian, vững chắc tu vi của mình.

Trì Băng cũng rất là sung sướng, phấn đấu nhiều năm như vậy, ngày hôm nay nàng rốt cục bắt đầu đi tới đỉnh phong.

Bất chấp còn có rất nhiều người cường đại hơn nàng Thần Vương tầng một, chí ít không ai sẽ vô duyên vô cớ tìm nàng phiền phức. Thật giống như trước đây nàng bị một cái Thần Vương cường giả bức bách núp ở trong bàn phong thung lũng vô số năm, loại chuyện này cũng sẽ không phát sinh nữa.

...

Khoảng cách Niết Bàn Học Cung kiểm tra chỉ có thời gian một tháng, hôm nay tại bên ngoài Niết Bàn Đạo Thành, đi tới bốn người cùng một con thần thú 3 chân. Có quá nhiều người muốn đi trước Niết Bàn Đạo Thành, cũng có quá nhiều người muốn từ Niết Bàn Đạo Thành rời đi, cho nên tại bên ngoài Niết Bàn Đạo Thành, vẫn là kín người hết chỗ.

Bốn người này chính là Mạc Vô Kỵ, Trì Băng, Trì Xuyên cùng Đại Hoang, thần thú 3 chân tự nhiên là Súy Oa.

Mấy tháng bế quan, Trì Băng tu vi vững chắc ở tại Thần Vương một tầng, Mạc Vô Kỵ tu vi đồng dạng là vững chắc ở tại Dục Thần tầng 6.

Về phần Đại Hoang, trực tiếp vọt vào Dục Thần tầng bảy, coi như là Dục Thần hậu kỳ.

Duy nhất không có tiến bộ chính là Súy Oa và Trì Xuyên, Trì Xuyên tư chất thấp, dù cho có sung túc Thần Linh Khí cùng thần đan, tiến bộ của hắn vẫn là vô cùng chậm.

Đây cũng là vì sao Trì Băng đã là Thần Vương, Trì Xuyên còn đang ở Dục Thần tầng bảy bồi hồi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ đã có dự định, nếu mà hắn có thể đi vào Niết Bàn Học Cung, hắn liền hỏi Trì Xuyên có nguyện ý hay không thay đổi tu luyện công pháp, đi theo hắn tu luyện phàm nhân đạo.

- Thật là hoành tráng thành...

Súy Oa thích náo nhiệt, cũng bị Niết Bàn Đạo Thành to lớn khí thế sợ ngây người.

Niết Bàn Đạo Thành thành lâu cao nghìn trượng, một con đường đi đá Thanh Ngọc rộng chừng trăm trượng dẫn vào đạo thành. Thật sự là bởi vì người tới nơi này rất nhiều, nếu không, thành thị rộng mở khí phái như thế, cũng không có khả năng chật kín người, hầu như không có đất trống.

Niết Bàn Đạo Thành có tường thành, những thành tường này toàn bộ đc hộ trận ẩn nấp tại trong một mảnh sương mù, căn bản là không thấy rõ lắm. Hết thảy mọi người đến Niết Bàn Đạo Thành, chỉ có thể nhìn thấy bốn chữ Niết Bàn Đạo Thành nghiêng trên bầu trời.

- Đương nhiên, Niết Bàn Đạo Thành là đạo thành duy nhất ở Thần Lục, cũng là tu chân Thần Thành lớn nhất Thần Lục. Trước đây nếu mà Tích Lộ Thương Hội là ở Niết Bàn Đạo Thành, coi như là bán ra cao cấp nhất Tiên Thiên Pháp Bảo, cũng không có khả năng bị người mơ ước, không người nào dám tại Niết Bàn Đạo Thành càn rỡ.

Trì Băng hồi đáp.

Dừng một chút, nàng lại tiếp tục nói:

- Lo lắng của ta chính là chúng ta lúc này tiến vào Niết Bàn Đạo Thành, sợ là thật tìm không được chỗ ở.

- Tỷ, chúng ta có tới muộn hay không? Nếu là Mạc đại ca không cách nào báo danh, vậy làm sao bây giờ?

Trì Xuyên có chút lo lắng hỏi, về phần không có chỗ ở, vậy thì ra khỏi thành a.

- Chắc chắn sẽ không, Niết Bàn Học Cung kiểm tra báo danh, cho dù là sớm một ngày đến, chỉ cần ngươi có thể thu được tư cách cũng không muộn.

Trì Băng lắc đầu nói.

- Đù, danh ngạch tán tu dự thi đạt tới một trăm.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, hắn nhìn thấy ngoài thành dựng đứng bảng thông báo thật lớn.

Trì Băng cũng nhìn thấy, khẽ mỉm cười nói:

- Vậy không có vấn đề, cho dù là không có danh ngạch, Vô Kỵ vẫn là có thể.

Mạc Vô Kỵ là ngũ phẩm thần đan vương, mà ở đó đã viết, ngũ phẩm thần đan vương chỉ cần là Dục Thần cảnh giới, đều là có tư cách tham gia khảo hạch.

- Mấy vị chắc cũng là tán tu sao?? Danh ngạch còn có, bất quá ta nhưng nói cho các ngươi biết, nghìn vạn không nên nghĩ nhiều quá. Tán tu đấu pháp trận hiện tại top một trăm kém nhất, cũng có thể đánh bại bình thường Thiên Thần sơ kỳ.

Bên cạnh một người cũng là tán tu Dục Thần nghe được Trì Băng nói, cười hắc hắc nói.

- Ngươi biết cái gì, đại gia ta là cường giả đan đạo, chỉ là một danh ngạch, tính thứ gì chứ.

Súy Oa khinh thường hừ một tiếng.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ không bắt hắn ở bên trong Bất Hủ Giới, nó sống thế nhưng là đắc ý phi phàm.

Dục Thần nghe nói như thế, khóe miệng càng là lộ ra một cái nụ cười cổ quái:

- Đan đạo cường giả nha, ha ha, ngươi đi thì biết.

Nói xong câu đó, hắn cũng không chờ Mạc Vô Kỵ hỏi, xoay người liền tiến vào trong đám người chen chúc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 982: Chen Chúc Niết Bàn Đạo Thành

Trì Băng cười một cái nói:

- Mặc kệ nói như thế nào, những người hắn nói không bao gồm ngươi.

- Băng tỷ, chúng ta đi trước tìm một chỗ ở rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ cười nói. Hắn hiểu rõ lời Trì Băng, nếu mà hắn một cái ngũ phẩm thần đan vương cũng không cách nào tham gia Niết Bàn Học Cung kiểm tra, vậy cũng quá ngoại hạng.

- Sợ là không quá dễ, lúc này toàn bộ Niết Bàn Đạo Thành không muốn nói chỗ ở, chính là tìm một địa phương nghỉ ngơi cũng không nhất định có thể tìm tới. Trì Băng lắc đầu.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười, không nói gì. Nếu mà bên người không có Trì Băng cường giả loại này, hắn muốn tìm chỗ ở thật đúng là rất khó, nguyên nhân chính là hắn không dám xuất ra đan dược trao đổi. Mà bây giờ, hắn tin tưởng rất dễ liền có thể tìm đc chỗ ở.

Niết Bàn Đạo Thành là một cái chân thành mở, nơi này bất luận kẻ nào đều có thể tiến đến, bất luận kẻ nào đều có thể đi ra ngoài, cũng không có thời gian hạn chế. Bởi vì ở chỗ này, vẫn chưa có người nào có dũng khí nháo sự.

Đoàn người tiến vào Niết Bàn Đạo Thành sau đó, đầu tiên nhìn thấy là 5 tượng thần. Những tượng thần này liền như có sinh mệnh giống nhau, thật cao sừng sững ở cửa vào Niết Bàn Đạo Thành, dường như

toàn bộ Niết Bàn Đạo Thành đều ở dưới sự che chở và giám sát của năm thần tượng.

Mạc Vô Kỵ thấy rất nhiều tu sĩ khi đi ngang qua những tượng thần này, đều là kính cẩn thi lễ. Ngay cả Trì Băng, cũng khẽ khom người thi lễ một cái, lúc này mới cùng Mạc Vô Kỵ đi qua tượng thần.

Súy Oa cùng Đại Hoang theo Mạc Vô Kỵ dẫn đầu, Mạc Vô Kỵ không có thi lễ, bọn họ tự nhiên không có bất kỳ động tác gì. Mạc Vô Kỵ không có thi lễ cũng không hiện lên đột ngột, tu sĩ nơi này giống như Mạc Vô Kỵ không có thi lễ còn nhiều, cũng không phải một mình hắn.

Đi qua đạo thành sau đó, thần niệm trực tiếp bị ngăn cản ngăn, ánh mắt lại không có bất kỳ ngăn cản. Dù sao ngoại trừ người có linh nhãn như Mạc Vô Kỵ ra, còn thật không có mấy người có thể để cho ánh mắt của mình đi qua tường.

Chính như Mạc Vô Kỵ cùng Trì Băng dự liệu, mấy người đi qua thương lâu toàn bộ là kín người hết chỗ. Về phần này đan khí các, càng là người chen người. Tại trong mắt Mạc Vô Kỵ, đâu phải là cái gì mà Thần giới đạo thành? Đây là một cái hội nghị to lớn.

Mấy người cũng không có đi bao xa, đã nhìn thấy hai cái quảng trường to lớn. Bên trái quảng trường trên mấy lôi đài đang đấu pháp, có chút quy tắc đấu pháp ba động truyền tới, tuy rằng rất nhỏ, mấy người Mạc Vô Kỵ vẫn là có thể cảm thụ đc đạo.

Mấy cái to lớn chữ dựng đứng tại ngoại vi quảng trường: Niết Bàn Học Cung kiểm tra tán tu danh ngạch đấu pháp trận.

- Nếu mà ngươi không phải là ngũ phẩm thần đan vương, muốn thu được thứ tự ở loại đấu pháp này, thực sự quá gian nan.

Trì Băng nhìn đoàn người đông nghịt trên quảng trường, cảm thán nói một câu.

Tu đạo gian nan, tài nguyên có hạn, lại có vô số người đi tranh đoạt. Cơ hội chỉ dành cho số rất ít người, mà tuyệt đại đa số mọi người sẽ bị tiêu diệt tại giữa năm tháng không bờ bến.

- Người thật nhiều a.

Trì Xuyên cũng không khỏi không cảm thán một câu.

Niết Bàn Đạo Thành hai quảng trường này tuyệt đối là cấp bậc to lớn vô phách, coi như là trăm vạn người tiến vào cũng sẽ còn vô cùng trống trải. Mà bây giờ quảng trường bên trái này khắp nơi đều là người, còn có một ít người tới sớm một chút tạm thời trưng bày một cái thần phủ tinh xảo. Ngược lại quảng trường phía bên phải, tuy rằng cũng có thật nhiều người, vẫn thua xa quảng trường bên trái.

- Niết Bàn Đạo Thành không hạn chế ra vào, những người này là tìm không được chỗ ở, chỉ có thể ở tại trên quảng trường Niết Bàn Đạo Thành.

Trì Băng giải thích.

- Hai cái quảng trường này vì sao không hợp thành một cái quảng trường? Vì sao phía quảng trường bên phải cũng không có trưng bày bất luận cái gì thần phủ? Dựa theo đạo lý mà nói quảng trường phía bên phải còn trống trải một phần a?

Trì Băng nói:

- Các ngươi thấy vài toà tháp cao trong quảng trường phía bên phải sao? Vài toà tháp cao đó chính là các tháp khiêu chiến kiểm tra đạo. Hết thảy người vương đạo, muốn thu được vinh dự thừa nhận, nhất định phải đi vào các toà tháp cao đó. Vô Kỵ, đợi lát nữa ngươi phải chứng thực thần đan vương, cũng phải đi qua. vài toà tháp cao đó đều là các đạo vinh dự tháp do Niết Bàn Học Cung kiến tạo, nơi này chỉ có thể dừng lại, không có khả năng bố trí bất luận cái gì thần phủ.

Trì Xuyên thở dài nói:

- Nếu như chúng ta đến sớm một chút, nói không chừng cũng vậy có thể tìm tới một chỗ đặt thần phủ ngủ tạm.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Trì Xuyên:

- Chúng ta không cần tìm, đối diện liền có một cái tức sạn, vào xem một chút đi.

Mạc Vô Kỵ chỉ vào đối diện quảng trường, Thần Bàn Tức Sạn, Thần Bàn Tức Sạn thoạt nhìn khí thế rất đủ, lại nằm tại vùng ven các đạo vinh dự tháp, chí ít hắn không cần chạy nhiều.

- Thế nhưng là...

Trì Xuyên hiển nhiên cho rằng hiện tại đi tức sạn rất khó tìm đc chỗ ở.

- Trước đi xem sao?.

Trì Băng bỗng nhiên nói, nàng có chút hiểu rõ biện pháp của Mạc Vô Kỵ. Dùng Mạc Vô Kỵ thông minh không có khả năng không biết Thần Bàn Tức Sạn đã hết chỗ. Nếu Mạc Vô Kỵ muốnđi qua nhìn một chút, vậy đã nói rõ Mạc Vô Kỵ có biện pháp của hắn.

...

Thần Bàn Tức Sạn chẳng những bên ngoài kiến tạo xa hoa khí thế, chính là tiến vào tức sạn sau đó, cũng có một loại rầm rộ cảm giác.

Đứng ở đại sảnh lầu một rộng mở, thậm chí có thể cảm thụ được bầu trời cũng không có cắt rời đi, khiến người ta một loại cảm giác vui vẻ thoải mái.

- Mấy vị đạo hữu, thực sự là rất xin lỗi, nơi này hiện tại chưa có phòng trống.

Không đợi Mạc Vô Kỵ mở miệng hỏi, tức sạn tiểu nhị liền mang theo khuôn mặt tươi cười tiến lên nói.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Ta đến tìm một người bạn, hắn tu vi Thần Quân hậu kỳ, là nửa năm trước có ước định gặp mặt tại Thần Bàn Tức Sạn, ta đã tới chậm mấy tháng, cũng không biết hắn ở phòng nào.

- Xin hỏi đạo hữu bằng hữu xưng hô như thế nào?

Tiểu nhị nghe được Mạc Vô Kỵ là tới tìm kiếm bằng hữu, vội vàng hỏi.

Mạc Vô Kỵ lúng túng nói:

- Hắn ở trọ dùng hắn là dùng tên giả, ta nói ra ngươi cũng không biết, ngươi chỉ cần nói cho ta biết tên tu sĩ tu vi Thần Quân hậu kỳ kia ngụ ở chỗ nào thì tốt rồi.

Tiểu nhị vẻ mặt khó khăn nói:

- Vị đạo hữu này, ta này không có cách nào đến giúp ngươi, không muốn nói chúng ta tức sạn Thần Quân hậu kỳ thực lực tuyệt đối không chỉ một, coi như là chỉ có một, ta cũng không có cách nào tiết lộ tin tức tân khách.

Nếu mà không phải là Trì Băng Thần Vương này theo bên người, tiểu nhị nói không chừng sớm không để ý tới Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một lọ đan dược kín đáo đưa cho tiểu nhị nói:

- Đạo hữu ngươi chỉ cần nói cho ta biết tại nửa năm trước cỡ đó có mấy vị Thần Quân hậu kỳ vào đây ở, bản thân ta đi xem, nếu như liên tiếp tìm ba vị đều không phải, ta liền ở bên ngoài đi chờ bằng hữu ta.

Lịch Nguyên Thần Đan? tiểu nhị vừa nhìn Mạc Vô Kỵ một lọ đan dược, trong lòng chính là vừa nhảy, theo bản năng nhận lấy.

Lịch Nguyên Thần Đan bản thân cũng không phải cao cấp đan dược, bởi vì đây là cấp một thần đan. Thế nhưng là thần đan có một loại cực lớn tác dụng, chính là có thể trợ giúp Dục Thần tu sĩ thăng cấp a. tiểu nhị hiện tại chính là Dục Thần tầng 6, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào Dục Thần tầng bảy. Có thể nói đã có một lọ Lịch Nguyên Thần Đan, hắn xác định vững chắc có thể bước vào Dục Thần tầng bảy.

Nếu như là đan dược khác, tiểu nhị còn có thể suy tính một chút, Lịch Nguyên Thần Đan đặt ở trước mặt, tiểu nhị liền không có biện pháp suy tính. Loại đan dược này tại đan các cũng dường như khó mua, coi như là mua được, cũng là mặt hàng cực kém. Bình thường Lịch Nguyên Thần Đan vừa ra đến, cũng sẽ bị tông môn hoặc là đại gia tộc đặt hàng đi.

Thật giống như Dục Thần quả, một cái thần linh quả cấp một, giá trị hết lần này tới lần khác có thể cao hơn rất nhiều Thần linh thảo cấp năm.

- Vậy... Ta tối đa chỉ có thể nói cho ngươi biết ba vị a, hơn nữa ngươi không có khả năng ảnh hưởng bất cứ chuyện gì tới tân khách, nếu không ta cũng không may.

Tiểu nhị thấp giọng nói, nơi này là Niết Bàn Đạo Thành, hắn không sợ Mạc Vô Kỵ làm loạn, chỉ sợ Mạc Vô Kỵ sẽ ảnh hưởng đến hắn.

Tại Thần Bàn Tức Sạn làm một tiểu nhị, cũng là chuyện không phải dễ dàng.

- Ngươi yên tâm, ta dùng thời gian tuyệt đối sẽ không cao hơn nửa nén hương.

Mạc Vô Kỵ khẳng định nói.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói tối đa chỉ là nửa nén hương, tiểu nhị yên tâm, lật một cái ghi chép sau đó thấp giọng nói:

- Gian phòng năm mươi mốt Giáp thất Tuần Thuần, nửa năm trước vào ở đến, tiền phòng trả theo tháng. Bính thất gian phòng một trăm hai mươi mốt Hoàn Phi Chu, bảy tháng trước vào ở, tiền phòng nửa năm giao một lần. Giáp thất phòng số bảy mươi ba Cấm Vĩnh Ô. Tiền phòng nộp một năm, sáu nửa tháng trước vào ở.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Đa tạ, ta đi xem.

- Chờ một chút, ta cùng các ngươi cùng đi.

Tiểu nhị vẫn còn có chút thấp thỏm.

- Cũng tốt, vậy trước tiên đi giáp thất phòng số bảy mươi ba sao?, Cấm Vĩnh Ô này rất giống bằng hữu của ta.

Mạc Vô Kỵ lựa chọn Cấm Vĩnh Ô, cũng là bởi vì đã nộp một năm tiền thuê nhà, lại là ở giáp thất, không cần hỏi cũng là một tên giàu có.

Giáp thất phòng số bảy mươi ba tại tầng thứ mười hai của Thần Bàn Tức Sạn, đám người Mạc Vô Kỵ tới sau đó, hắn cũng không có để cho tiểu nhị đi động cấm chế, mà là để cho tiểu nhị cùng đám người Trì Băng chờ ở bên ngoài, sau đó chính hắn đi xúc động cấm chế.

Đi ra là một người trung niên tu sĩ nhãn thần có chút âm trầm, rất là gầy gò. Mạc Vô Kỵ vừa vào mắt liền đã nhìn ra người kia tu vi hắn là Thần Quân đỉnh phong, công pháp dùng âm nhu làm chủ.

- Ngươi là người phương nào? Vì sao xuất hiện ở động phủ của ta?

Cấm Vĩnh Ô thấy Mạc Vô Kỵ một cái nho nhỏ Dục Thần động hắn cấm chế, sắc mặt lập tức chính là lạnh lẽo. Bất quá mắt của hắn lập tức đã nhìn thấy xa xa Trì Băng, không có tiếp tục phát tác.

Xa xa tiểu nhị trong lòng vừa nhảy, rất hiển nhiên người này không phải là kẻ Mạc Vô Kỵ muốn tìm. Hắn chỉ chờ đợi khách nhân này tương

đối rộng lượng, sẽ không tính toán Mạc Vô Kỵ đột nhiên xông vào.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp lấy ra một cái bình ngọc đưa cho Cấm Vĩnh Ô nói:

- Cấm đạo hữu, ngươi xem một chút đan dược này.

Cấm Vĩnh Ô không có để Mạc Vô Kỵ tiến vào gian phòng của mình, mà là nắm bình ngọc của Mạc Vô Kỵ, thần niệm quét một cái, lập tức biến sắc, lập tức trong lòng liền cuồng nhảy dựng lên, lại là hạng nhất Sinh Giới Đan.

Sinh Giới Đan thế nhưng là tứ phẩm thần đan để cho Thần Quân viên mãn có mấy thành cơ hội tiến vào Thế Giới Thần a, loại thần đan này phi thường khó có được.

Phải biết rằng hắn đến Niết Bàn Đạo Thành tuy rằng không phải là chuyên vì Sinh Giới Đan mà đến, nhưng Sinh Giới Đan với hắn mà nói, cũng là đồ đạc cần nhất.

Hắn sở dĩ không có dự định tìm kiếm Sinh Giới Đan, là bởi vì Sinh Giới Đan thực sự là không dễ dàng đạt được. Tuy nói Sinh Giới Đan chỉ là một loại cấp 4 thần đan, nhưng này loại cấp 4 thần đan chẳng những khó có thể luyện chế, còn cần một loại đỉnh cấp Thần linh thảo - Nguyệt Hoa Chi Quả. Nguyệt Hoa Chi Quả tuy rằng không thưa thớt bằng Minh Ngọc thần hoa, nhưng cũng rất ít thấy. Loại Thần linh thảo này là dựa vào lực hút ánh trăng mà trưởng thành, không có khả năng có nửa điểm ánh mặt trời chiếu vào.

Coi như là tìm được Nguyệt Hoa Chi Quả, không có ngũ phẩm thần đan vương, cũng vậy rất khó luyện chế ra tứ phẩm Sinh Giới Đan, chứ đừng nói chi là hạng nhất Sinh Giới Đan.

- Ngươi cần ta làm cái gì?

Cấm Vĩnh Ô tại trong nháy mắt liền hiểu ý tứ Mạc Vô Kỵ, nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ hỏi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 983: Vinh Dự Tháp

- Mấy người chúng ta không có chỗ ở, ngươi đem gian phòng nhường cho ta. Đương nhiên, ta còn cần năm mươi vạn thượng phẩm thần tinh.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Một quả hạng nhất Sinh Giới Đan nếu mà đặt ở đấu giá hội, tuyệt đối sẽ là giá trên trời. Mạc Vô Kỵ chỉ là để cho Cấm Vĩnh Ô bỏ ra năm mươi vạn thượng phẩm thần tinh, sau đó nhường gian phòng, Cấm Vĩnh Ô hầu như không có nửa phần cân nhắc, trực tiếp nói:

- Tốt, ta hiện tại liền dọn đi, gian phòng chuyển cho các ngươi ở.

Cấm Vĩnh Ô đến Niết Bàn Đạo Thành, chủ yếu mục đích vẫn là vì hắn thăng cấp Thế Giới Thần mà nỗ lực. Hiện tại một quả hạng nhất Sinh Giới Đan phóng ở trước mặt hắn, nếu mà hắn không muốn, vậy thì hắn ngu dại không sai biệt lắm. Không muốn nói Mạc Vô Kỵ bỏ thêm năm mươi vạn thượng phẩm thần tinh, coi như là đòi nhiều hơn nữa, hắn cũng sẽ không chút do dự giao dịch.

- Như vậy, thì đa tạ Cấm đạo hữu.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói.

Hắn bản thân có Thế Giới Lạc, luyện chế Sinh Giới Đan hầu như toàn bộ là hạng nhất. Đây cũng là bởi vì Trì Băng theo bên người, nếu mà không có Trì Băng, Mạc Vô Kỵ cũng không dám quang minh chính đại dùng Sinh Giới Đan trao đổi nơi ở.

Tại tiểu nhị kia trợn mắt hốc mồm, Mạc Vô Kỵ cùng mấy người Trì Băng tiến vào phòng. Trì Băng cũng là có chút không nói gì, cũng chỉ có Mạc Vô Kỵ người như thế, mới có thể dùng Sinh Giới Đan đến trao đổi nơi ở. Hắn luyện chế Sinh Giới Đan dùng Nguyệt Hoa Chi Quả, vẫn là nàng cho.

Thần Bàn Tức Sạn tại Niết Bàn Đạo Thành coi như là đỉnh cấp tức sạn, phòng chữ giáp tại tức sạn coi như là phòng thượng đẳng. Bên trong tổng cộng có bốn gian phòng, Mạc Vô Kỵ chiếm một gian, Trì Băng cùng Trì Xuyên một gian, Đại Hoang cùng Súy Oa một gian.

Trì Băng thăng cấp Thần Vương không lâu, vừa vào gian phòng liền bắt đầu bế quan tiếp tục vững chắc tu vi. Trì Xuyên mấy ngày nay cùng Đại Hoang, bị Đại Hoang ảnh hưởng, cũng là nắm chặt thời gian tu luyện.

Chỉ có Súy Oa không có chuyện gì, nó muốn theo Mạc Vô Kỵ đi ra ngoài đi dạo một chút, thế nhưng là Mạc Vô Kỵ tại lại đem gian phòng cấm chế bố trí xong sau đó, căn bản cũng không mang theo Súy Oa. Súy Oa bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể cùng Đại Hoang tu luyện.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên là sẽ không mang Súy Oa đi ra ngoài, hắn là muốn đi Niết Bàn Đạo Thành quảng trường chứng thực danh hiệu ngũ phẩm thần đan vương.

Niết Bàn Đạo Thành rất an toàn, Trì Băng biết Mạc Vô Kỵ là ngũ phẩm thần đan vương không thể nghi ngờ, cho nên nàng cũng không cần bồi Mạc Vô Kỵ cùng đi niết bàn đạo trường.

Đi qua bên trái quảng trường, Mạc Vô Kỵ cố ý dừng lại một chút, có ít nhất một điểm tu sĩ ngoài thành kia không có nói sai. Trước mắt hắn, mấy Dục Thần tu sĩ trên đài đấu pháp thực lực đều phi thường cao, đấu pháp đài ba mươi, Mạc Vô Kỵ thậm chí thấy có một người thực lực đều không thua Vũ Lương bị hắn giết chết trong Thần Vực Sào.

Bất quá tại hắn bước vào Dục Thần tầng 6 sau đó, Vũ Lương tại trong mắt hắn cũng căn bản cũng không đủ nhìn. Tại lúc Mạc Vô Kỵ chuẩn bị đi, hắn thấy một người tu sĩ Dục Thần tầng bảy bị một người Dục Thần viên mãn trực tiếp chém thành hai khúc, chỉ còn lại có Nguyên Thần tràn ra.

Nguyên Thần thấp thỏm lo âu nỗ lực muốn dung hợp bản thân nghiền nát thân thể, tiếc rằng đối phương một đao kia mang theo đạo vết khí tức cao hơn so với hắn đạo vận, nguyên thần của hắn vô luận như thế nào cũng vậy dung hợp không đi vào.

Thế nhưng một người phụ trách không quản được nhiều như vậy, trực tiếp một đoàn lửa lại đem hai nửa thân thể hóa thành hư vô, đồng thời quát lên:

- Nguyên Thần không cho phép ở lại Niết Bàn Đạo Thành, hạn ngươi trong vòng một canh giờ rời đi Niết Bàn Đạo Thành.

Lẻ loi Nguyên Thần càng là cả nửa điểm dừng lại cũng không dám, nhanh chóng từ trong đám người bay đi.

Người chung quanh thấy một màn này rất là bình tĩnh, hiển nhiên loại chuyện này đối với bọn họ mà nói thấy nhiều lắm.

Mạc Vô Kỵ thầm thở dài gian khổ, thi đấu sau đó, không biết có bao nhiêu Dục Thần tán tu chết ở đấu pháp đài. Hơn nữa dám lên đấu pháp đài, bình thường đều có chút bản lãnh. Lúc này đây Niết Bàn Học Cung tán tu đấu pháp so với kết thúc, sẽ ít đi một bộ phận tán tu vốn thực lực rất tốt.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, lại là một người tu sĩ bị người đánh bay ra đấu pháp đài. Mà người này Dục Thần tu sĩ ở giữa không trung liền nổ tung, nguyên thần của hắn cùng thân thể toàn bộ biến thành hư vô, nửa điểm đều không có để lại.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, không có nhìn tiếp nữa ý nghĩ, nhanh chóng đi qua đấu pháp quảng trường, đi tới các đạo vinh dự tháp.

Loại này đấu pháp chỉ có thắng bại ghi lại, không có bất kỳ hạn chế, tử thương ít đi đó mới là chuyện lạ.

Tiến vào quảng trường bên phải, Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm giác được trước mắt trống không rất nhiều. Bảy tòa Lưu Ly tháp cao vót trong mây dựa theo hình dạng Bắc Đẩu mà kiến tạo, tại trên quảng trường tạo thành hình cái muỗng. Hơn nữa mỗi một tọa Lưu Ly tháp kiến tạo phong cách đều không giống nhau, ví dụ như đan đạo hình cái tháp trạng thoạt nhìn thật giống như một cái lò luyện đan to lớn.

Tại phía trước mỗi một tọa Lưu Ly tháp, đều lơ lửng chữ viết. trước mặt Đan đạo tháp trôi lơ lửng chính là, đan đạo vinh dự tháp. Còn lại còn có khí đạo, trận đạo, phù đạo, tả đạo, vu đạo, thần thông đạo.

Để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, vu đạo cư nhiên cũng ở nơi đây có một tòa tháp.

Mạc Vô Kỵ không ngừng thấy có tu sĩ tiến vào các loại vinh dự tháp, cũng vậy thấy rất nhiều tu sĩ không ngừng bị truyền tống đi ra. Hắn là đến chứng thực đan đạo, tuy rằng trận đạo của hắn cũng là đại thần trận sư cấp, bất quá Mạc Vô Kỵ hiện tại lợi hại nhất vẫn là đan đạo.

- Ngươi là tán tu?

Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa đi tới bên ngoài đan đạo vinh dự tháp, một người tu sĩ mặc áo vàng liền tiến lên đây hỏi.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn người này áo vàng tu sĩ, tâm nói không có nghe nói đi vinh dự tháp chứng thực đan đạo còn cần báo danh a.

- Không sai, ta là tán tu.

Mạc Vô Kỵ gật đầu.

- Vậy là ngươi Đan Sư mấy phẩm?

tu sĩ áo vàng lại hỏi.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta là Đan Sư mấy phẩm đó là chuyện của chính ta, cùng ngươi có quan hệ gì?

Áo vàng tu sĩ tiện tay lấy ra một quả ngọc bài, phô bày một cái nói:

- Ta là người phụ trách khảo hạch Tán Tu Liên Minh đan đạo, hết thảy dùng tán tu kiểm tra đan đạo, đều cần ta đến ghi lại. Nếu không, ngươi coi như là tứ phẩm đại thần Đan Sư, cũng không có tư cách tham gia nội bộ tuyển chọn.

- Ta cần phải làm cái gì?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh hỏi.

- Nếu mà ngươi là tam phẩm thần đan sư, vậy ngươi yêu cầu giao nộp hai vạn thượng phẩm thần tinh, sau đó lưu lại hai bình tam phẩm thần đan. Nếu mà ngươi là tứ phẩm đại thần Đan Sư, yêu cầu giao nộp năm vạn thượng phẩm thần tinh, lưu lại một lọ tứ phẩm thần đan.

Tu sĩ Áo vàng nói với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Xin lỗi, ta không có thần tinh, thần đan trên người cũng không có mấy viên.

Áo vàng tu sĩ cũng không tức giận, chỉ là lấy ra một tờ giấy loes sáng lên một cái nói:

- Lần này Đan Sư chỉ tuyển chọn tám người, ngươi xem một chút có bao nhiêu tứ phẩm đại thần Đan Sư báo danh. Ta cho ngươi biết, phía

trên này danh tự đều là tứ phẩm đại thần Đan Sư thông qua vinh dự tháp nhận chứng. Tam phẩm ta còn không có lấy ra, so với đây càng nhiều.

- Thế nào có nhiều đại thần Đan Sư như vậy?

Mạc Vô Kỵ kinh thanh nói.

Mạc Vô Kỵ thế nhưng là biết một cái tán tu muốn trở thành đại thần Đan Sư có khó khăn dường nào, tuyệt đối không có khả năng mỗi người đều là tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Hắn tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, nếu như không có màu vàng Tịch Đạo Sa, hắn cũng không cách nào thăng cấp ngũ phẩm thần đan vương.

- Tán tu đương nhiên không có nhiều như vậy.

Áo vàng tu sĩ thu hồi giấy dai:

- Ngươi nếu mà không muốn giao thần tinh, quên đi. Bất quá chúng ta không có khả năng xác nhận ngươi có đúng hay không là tán tu đi ra, cũng không thể đại biểu tán tu tham gia tuyển chọn.

Mạc Vô Kỵ bừng tỉnh hiểu được, nhiều tứ phẩm đại thần Đan Sư như vậy, sợ rằng trong đó tuyệt đại đa số đều là đến từ đại tông môn. Những thứ này đại tông môn vì có thêm một hai cái danh ngạch, để cho tông môn đại thần Đan Sư giả mạo tán tu, còn chân chính tán tu đại thần Đan Sư có lẽ cả một hai cái cũng chưa tới. Nói cách khác, tám danh ngạch tán tu Đan Sư, cũng căn bản là là lưu cho đại tông môn.

May là chính bản thân lên cấp ngũ phẩm thần đan vương, nếu không, vậy chỉ có thể móc ra thần tinh. Mạc Vô Kỵ khẳng định, đây chỉ là phí dụng vào bàn. Như hắn thực sự lên cấp tứ phẩm đại thần Đan Sư, thần tinh giao nộp, càng là kinh người.

- Có đúng hay không ta chứng thực tứ phẩm đại thần Đan Sư vinh dự, còn phải trả thần tinh tham gia tuyển chọn?

Mạc Vô Kỵ giọng nói mang theo nhàn nhạt châm chọc.

- Không sai.

Áo vàng nam tử bình tĩnh nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn ăn chắc Mạc Vô Kỵ phải giao thần tinh. Cơ hội như vậy cũng không phải là hàng ngày có, dù cho chỉ có một phần trăm hi vọng, làm một đại thần Đan Sư cũng sẽ đi liều một phen, nói không chừng liền tiến vào Niết Bàn Học Cung, không phát hiện rất nhiều tam phẩm thần đan sư cũng tới chạm vận khí a.

- Đáng tiếc, trên người ta một đồng cũng không có.

Mạc Vô Kỵ nói xong, không như trước nữa để ý áo vàng tu sĩ, trực tiếp tiến vào đan đạo vinh dự tháp.

Tu sĩ áo vàng ngơ ngẩn nhìn Mạc Vô Kỵ biến mất, thậm chí không thể tin được hai mắt của mình. Nhiều ngày trôi qua như vậy, hắn vẫn là lần đầu tiên thấy tên gia hỏa vì thần tinh không muốn trực thuộc Tán Tu Liên Minh. Tên này lẽ nào cho là mình là ngũ phẩm đại thần Đan Sư sao? Rồi lại nói làm một Đan Sư, mấy vạn thần tinh thật đúng là không nhiều lắm a.

Tiến vào đan đạo vinh dự tháp sau đó, tại trước mặt Mạc Vô Kỵ chỉ có một luyện đan thất diện tích không tới 10 thước vuông. Trong phòng ngoại trừ một cái tường bạch ngọc ra, lại không có vật khác.

Trên tường Bạch ngọc nhóm đầy các loại nhất phẩm thần đan, tại phía sau từng đan dược, đều có một cái thời gian hạn chế. Còn có một chút nói rõ, đó chính là luyện đan hoàn tất sau đó, phải dùng bình ngọc nơi này cung cấp, còn phải tại trên bình ngọc viết xuống tên.

Mạc Vô Kỵ xem một vòng, xác định không có bất kỳ lò luyện đan, cũng vậy không có bất kỳ Thần linh thảo cùng đan hỏa nào sau đó, hắn tiện tay tại trên tường bạch ngọc điểm một cái Dục Chân Thần đan, Dục Chân Thần đan hạn chế là một canh giờ.

Rất nhanh tại đây thần đan phía sau liền xuất hiện một cái truyền tống vòng xoáy, mặt trên rõ ràng viết hai mươi chín thượng phẩm thần tinh.

Mạc Vô Kỵ xuất ra hai mươi chín khối thượng phẩm thần tinh thả đi tới, không lâu sau liền truyền tống đến hơn mười gốc cây cấp thấp Thần linh thảo cùng một cái bình ngọc.

Trước Mạc Vô Kỵ đã tham gia Tiên Giới đan đạo tháp thăng cấp, cái phương thức này chứng thực cùng đan đạo tháp tuy rằng bất đồng, lại cùng Vấn Thiên Học Cung Đan Tháp có chút cùng loại. Đan đạo tháp kiểm tra thế nhưng là có phương pháp luyện đan, mà nơi này chỉ có một tên gọi đan dược.

Mạc Vô Kỵ tế xuất lò luyện đan cùng hỏa diễm, Dục Chân Thần đan chỉ là nhất phẩm thần đan cấp thấp nhất, hắn chỉ dùng không tới nửa nén hương, liền luyện chế hoàn thành dục Chân Thần đan.

Lại đem Chân Thần đan bỏ vào bình ngọc, sau đó tại trên bình ngọc trước mắt ghi tên tán tu 2705, lại đem bình ngọc để vào vòng xoáy truyền tống.

Mạc Vô Kỵ là lo lắng Lăng Tiêu Thần Tông còn sẽ ở chỗ này chờ hắn, cho nên khi tiến vào Niết Bàn Học Cung trước, Mạc Vô Kỵ không muốn bại lộ tên của mình. Huống hồ cái khảo hạch này, dùng tên là gì cũng không có ảnh hưởng, lúc này mới tiện tay dùng lại tên tán tu 2705.

Mạc Vô Kỵ chờ không tới thời gian một nén nhang, một quả thẻ bài đen kịt liền rơi xuống. Thẻ bài trên đó viết: Tán tu 2705, nhất phẩm thần đan sư.

Đi theo một cái bậc thang đột ngột ra hiện ở trước mặt của hắn, Mạc Vô Kỵ suy đoán đây cũng là thang đi lên một tầng sau đó đi chứng thực nhị phẩm thần đan sư. Xem ra mỗi một Đan Sư tiến vào Vinh dự tháp sau đó, đều có thể đc phân phối một cái không gian đơn độc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 984: Ngũ Trảo Tử Long Đan

Như Mạc Vô Kỵ dự liệu, tầng thứ hai giống nhau là một gian nhà trống không một vật, chỉ là đan dược phía trên đều biến thành nhị phẩm thần đan. Hơn nữa diện tích gian nhà, cũng tăng lên chừng gấp đôi.

Đồng dạng là nửa nén hương thời gian, Mạc Vô Kỵ liền rất nhẹ nhàng luyện chế một lò uẩn vũ thần đan, thu được nhị phẩm thần đan sư chứng thực. Sau đó tiến vào tầng thứ ba tốn thời gian một nén nhang lại luyện chế một lò Kiếp linh thần đan, tiếp tục thu được chứng thực tam phẩm thần đan sư.

Mạc Vô Kỵ đến tầng thứ tư, tổng cộng mới dùng không tới một canh giờ. Đây là hắn thả chậm tốc độ, nếu mà hắn lại nhanh thêm một chút tốc độ, hắn có thể ở trong nửa canh giờ đến tầng thứ tư. Từ tầng thứ nhất đến tầng thứ tư, ngoại trừ gian nhà diện tích thành lớn, luyện chế đan dược Thần linh thảo giá trị cao hơn, cái khác không có bất kỳ biến hóa nào.

Tầng thứ tư Mạc Vô Kỵ lựa chọn là Huyền mệnh thần đan, đây là một loại thần đan trợ giúp vững chắc đạo tâm, không coi là khó luyện chế. Phiền toái duy nhất chính là thời điểm tinh luyện Thần linh thảo lãng phí thời gian, đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói căn bản cũng không tính vấn đề, hắn sở trường nhất chính là tinh luyện Thần linh thảo.

Dù cho Mạc Vô Kỵ cố ý dụng nhiều thời gian một chút, cũng là hơn nửa canh giờ liền luyện chế ra một lò chỉ có 6 tấm tam phẩm Huyền mệnh thần đan. Người khác tiêu hao thời gian là vì luyện chế càng nhiều hơn đan dược, hắn tiêu hao thời gian, là vì để cho đan dược giảm thiểu trở nên kém.

Vốn dùng Mạc Vô Kỵ năng lực, một lò Huyền mệnh thần đan, hắn hoàn toàn có thể tại thời gian càng ngắn ngủi luyện chế ra 9 tấm hạng nhất. Mạc Vô Kỵ không muốn danh tiếng quá lớn, hắn muốn chỉ là vừa đi tới Niết Bàn Học Cung cơ hội mà thôi. Chỉ cần tới rồi Niết Bàn Học Cung, hắn liền đi xem Phàm Nhân Chi Địa.

Tại thời điểm vừa mới nghe được Phàm Nhân Chi Địa, Mạc Vô Kỵ trong mơ hồ có một loại cảm giác, đó chính là Phàm Nhân Chi Địa đối với hắn phàm nhân đạo có một loại trợ giúp không có gì sánh kịp, loại cảm giác này còn từ từ cường liệt. Thẳng đến hắn lần nữa hiểu ra phàm nhân đạo sau đó, Mạc Vô Kỵ lại phát hiện cái loại cảm giác này từ từ cường liệt phải đi Phàm Nhân Chi Địa yếu bớt rất nhiều.

Theo hắn quyết định tìm kiếm thời gian một lần nữa xây dựng chính bản thân Bất Hủ Giới sau đó, hắn loại cảm giác này đã chưa tính là nhất định.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ có chút hoài nghi, trước hắn sở dĩ cảm thụ được Phàm Nhân Chi Địa trọng yếu, có đúng hay không cũng là bởi vì hắn đối với phàm nhân đạo có sai lầm phương hướng. Đi Phàm Nhân Chi Địa, có thể cho hắn hiểu ra hắn Bất Hủ Giới cần không phải là ngoại giới Ngũ Hành bản nguyên, mà là tự thân quy tắc hoàn thiện.

Bất chấp nguyện vọng đi Phàm Nhân Chi Địa yếu đi rất nhiều, Mạc Vô Kỵ vẫn là quyết định muốn đi một chuyến Niết Bàn Học Cung Phàm Nhân Chi Địa. Tốt xấu Bất Hủ Phàm Nhân Quyết chính là từ Niết Bàn Học Cung Phàm Nhân Chi Địa truyền thừa xuống, hắn coi như là nhất mạch mà đến. Rồi lại nói Niết Bàn Học Cung cũng đủ an toàn, hắn có thể ở lại Niết Bàn Học Cung tăng lên thực lực của chính mình.

Bởi vì loại tâm tính này biến hóa, để cho Mạc Vô Kỵ cũng không cần chính bản thân nhiều vượt trội, hắn chỉ cần có thể thu được thần đan vương, tham gia kiểm tra, đã là đủ.

Nhìn trong tay mình đen kịt thiết bài đã mang theo màu vàng kim nhạt màu, hơn nữa phía trên chữ viết cũng vậy biến thành: Tán tu 2705,

tứ phẩm đại thần Đan Sư. Mạc Vô Kỵ rất là hài lòng bước vào đan đạo vinh dự tháp tầng thứ năm.

Tầng thứ năm cùng bốn tầng trước như nhau, chỉ là gian nhà diện tích lần nữa trở nên lớn rất nhiều.

Đang ở lúc Mạc Vô Kỵ chuẩn bị lựa chọn một loại tầm thường ngũ phẩm thần đan, hắn có chút ngây người nhìn tường bạch ngọc trước mắt.

Hắn ở phía trước mấy tầng luyện đan, trên tường bạch ngọc đều cũng có các loại các dạng đối ứng đan dược tên gọi, tại tầng thứ năm cũng không có các loại các dạng ngũ phẩm thần đan tên gọi. Tại trên tường tầng thứ năm, chỉ có một loại thần đan, Ngũ Trảo Tử Long Đan.

Mạc Vô Kỵ tỉ mỉ chung quanh kiểm tra một phen, xác nhận là thật không có cái khác đan dược ọi, chỉ có một loại Ngũ Trảo Tử Long Đan.

Bất đắc dĩ, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể đi chọn một cái Ngũ Trảo Tử Long Đan này.

Mạc Vô Kỵ điểm Ngũ Trảo Tử Long Đan sau đó, cũng không có xuất hiện truyền tống vòng xoáy cùng với thần linh tinh con số như trước. Mặt trên chỉ có một hàng chữ viết nói rõ, đem chính bản thân cần Thần linh thảo dùng ngọc giản khắc xuống, đưa vào truyền tống vòng xoáy.

Mạc Vô Kỵ đình chỉ động tác, phương pháp luyện đan Ngũ Trảo Tử Long Đan người khác không biết, nhưng hắn biết. Trước đây hắn tại Vĩnh Anh Giác chụp tới một cái lò luyện đan, phương pháp luyện đan Ngũ Trảo Tử Long Đan liền giấu ở trong cái kia lò luyện đan. Trong lò luyện đan ngoại trừ Ngũ Trảo Tử Long Đan, còn có Chí Thanh Đan cùng Lưu Ly Hoán Huyết Đan.

Lưu Ly Hoán Huyết Đan Mạc Vô Kỵ chưa từng dùng qua, bất quá tu đạo đến nay, Chí Thanh Đan giúp đỡ hắn cũng không phải là một chút điểm hai điểm.

Dùng hắn đạt được Ngũ Trảo Tử Long Đan đánh dấu, Ngũ Trảo Tử Long Đan này hắn là một loại phương pháp luyện đan không có phẩm trật cấp. Hiện tại xuất hiện ở ngũ phẩm thần đan vương kiểm tra, đây là nói Ngũ Trảo Tử Long Đan là một loại ngũ phẩm thần đan?

Niết Bàn Đạo Thành đan đạo vinh dự tháp kiểm tra, nếu mà yêu cầu Đan Sư chính bản thân cung cấp phương pháp luyện đan, không nói đâu xa, chính là Ngũ Trảo Tử Long Đan này lại có bao nhiêu người có thể đủ có phương pháp luyện đan? Mạc Vô Kỵ không tin hết thảy Đan Sư đều giống như hắn, có thể may mắn đạt được loại đan phương này.

Tại thời điểm vừa mới đạt được Ngũ Trảo Tử Long Đan, phương pháp luyện đan thần linh thảo Mạc Vô Kỵ chỉ có thể biết số rất ít. Mà trong số ít hắn biết, trên cơ bản đều là cửu cấp tiên linh thảo. Hiện tại hắn thành ngũ phẩm thần đan vương, thu được thanh y thần đan vương truyền thừa sau đó, đối với Thần linh thảo nhận thức tăng mạnh. Coi như là như vậy, Ngũ Trảo Tử Long Đan phương pháp luyện đan hắn có thể biết vẫn là vài loại cửu cấp tiên linh thảo mà thôi, không biết vẫn là không biết.

Phải biết rằng thanh y thần đan vương Thần linh thảo giới thiệu vắn tắt, hầu như toàn bộ Thần Lục dưới cấp 6 Thần linh thảo đều có đọc qua. Hắn chiếm được thanh y thần đan vương truyền thừa, vẫn như cũ chỉ có thể biết vài bụi cửu cấp tiên linh thảo này, duy nhất khả năng chính là hắn này không nhận biết Thần linh thảo toàn bộ vượt qua cấp 6 Thần linh thảo.

Đã như vậy, Ngũ Trảo Tử Long Đan liền tuyệt đối không phải là ngũ phẩm thần đan.

Không phải là ngũ phẩm thần đan, tại sao muốn để ở chỗ này kiểm tra ngũ phẩm thần đan vương? Giải thích duy nhất chính là người của đan đạo vinh dự tháp kiểm tra cũng không biết phương pháp luyện đan Ngũ Trảo Tử Long Đan, bọn họ là đang tìm cái phương pháp luyện đan này.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, lần nữa nhìn một chút bốn phía, dứt khoát xoay người. Chính là hắn giao ra cái phương pháp luyện đan này, đối phương lấy ra Thần linh thảo, hắn cũng luyện chế không được.

...

Thấy Mạc Vô Kỵ xoay người rời đi, đan đạo vinh dự tháp tầng đỉnh, vài tên Đan Sư hai mặt nhìn nhau.

Một người nam tử mặc Âm Dương Ngư đạo bào mặt đỏ có chút khó chịu nói:

- Xem ra tán tu 2705 cũng không biết phương pháp luyện đan Ngũ Trảo Tử Long Đan a.

- Ai, đoán chừng là chúng ta phán đoán sai lầm, tiểu tử này không phải là Tuyên Hà Đan Đạo truyền thụ.

Lại có một người than thở.

Ngồi ghế cao nhất là một người lão đạo mũi tẹt, hắn cau mày không nói gì.

- Giản huynh, chẳng lẽ ngươi còn có cái nhìn bất đồng?

Thấy mũi tẹt lão đạo cau mày, mặt đỏ nam tử nghi ngờ hỏi.

Mặt đỏ nam tử lời mới vừa nói còn không thoải mái, thế nhưng đối với mũi tẹt lão đạo lúc nói xong, thế nhưng là cực kỳ kính cẩn. mũi tẹt lão đạo gọi là Giản Sát, là Đan Sư cường đại nhất Niết Bàn Học Cung. Hắn có một cái biệt hiệu, mũi tẹt thần đan vương.

Giản Sát trầm giọng nói:

- Người này từ một tầng đến tầng bốn, thu được danh hiệu tứ phẩm đại thần Đan Sư, tổng cộng dùng bao nhiêu thời gian? Hai canh giờ cũng

chưa tới. Trong này còn bao gồm lựa chọn đan dược, tinh lọc Thần linh thảo thời gian.

Các vị chìm đắm đan đạo ít nhất cũng có hơn mười vạn năm sao?? Có nghe nói qua có Đan Sư có thể ở thời gian gần nửa ngày, là có thể hoàn thành luyện chế 4 lô thần đan? Trong đó còn có một lô tứ phẩm Huyền mệnh thần đan? Không muốn nói người khác, chính là ta, luyện chế một lò tứ phẩm Huyền mệnh thần đan, chí ít cũng cần nửa ngày. Ta luyện đan tốc độ tính mau sao?? Nhưng tán tu này 2705 so với ta phải nhanh hơn cũng không chỉ vài lần.

Một người lão giả mặt trắng không râu thở dài một tiếng nói:

- Nếu quả như thật có Đan Sư luyện đan nhanh chóng như vậy, vậy cũng chỉ có thể là Tuyên Hà Đan Đạo truyền nhân.

Giản Sát gật đầu, thanh âm trầm thấp nói:

- Trách đạo hữu nói không sai, người này luyện đan tốc độ, còn có đối với Thần linh thảo tinh luyện thủ pháp cùng với đưa ra đi ra độ tinh khiết, có tám phần mười trở lên có thể là Tuyên Hà Đan Đạo truyền thụ. Ngũ Trảo Tử Long Đan chính là Tuyên Hà chế tạo ra, làm một Tuyên Hà Đan Đạo truyền thụ, hắn có thể không biết Ngũ Trảo Tử Long Đan?

- Có lẽ Ngũ Trảo Tử Long Đan này không phải là ngũ phẩm thần đan.....

Lão giả không râu hơi lộ ra có chút do dự.

Lần này không đợi Giản Sát nói chuyện, mặt đỏ nam tử liền nói:

- Ngũ Trảo Tử Long Đan tuyệt đối là ngũ phẩm thần đan, chúng ta lấy được phương pháp luyện đan sứt mẻ bên trong vài loại Thần linh thảo đều là ngũ phẩm Thần linh thảo, còn đều trân quý dị thường. Có thể thấy được đây là ngũ phẩm thần đan.

Giản Sát nói:

- Không sai, Ngũ Trảo Tử Long Đan là ngũ phẩm thần đan không thể nghi ngờ. Muốn biết tán tu 2705 này có đúng hay không biết phương pháp luyện đan Ngũ Trảo Tử Long Đan cũng rất đơn giản, chỉ cần xác nhận một chút hắn có đúng hay không Tuyên Hà Đan Đạo truyền thụ thì tốt rồi...

- Giản huynh, tốc độ luyện đan nhanh cũng cũng không thấy chỉ có Tuyên Hà Đan Đạo, còn có năm đó Niết Bàn Học Cung Phàm Nhân Chi Địa Chủng Đế...

Lần này nói chuyện là một người chỉ có một cánh tay nam tử, dung mạo của hắn thoạt nhìn rất tuổi còn trẻ. Chỉ là không biết vì sao, hắn cái kia cụt tay không có khôi phục lại.

Đừng xem người này không có một cánh tay, hắn tại Niết Bàn Học Cung thế nhưng là tiếng tăm lừng lẫy thần đan vương. Còn có một cái biệt hiệu, là cụt một tay thần đan vương. Cùng mũi tẹt thần đan vương như nhau, ngoại giới người nếu như có thể cầu đến cụt một tay thần đan vương luyện chế một lò đan dược, vậy không chỉ là vận khí, càng là một loại vinh dự.

Giản Sát gật đầu:

- Không sai, chỉ là năm xưa Chủng Đế niết diệt sau đó, coi như là truyền thừa đi ra công pháp cũng đều là một phần cấp thấp đẳng cấp. Về phần truyền thừa, hắn là sớm đoạn tuyệt. Trọng yếu hơn là, Chủng Đế luyện đan tốc độ nhanh, hắn luyện chế ra đan dược phẩm chất cũng là bình thường, cũng là bởi vì hắn tinh luyện không được. Người tán tu này 2705 đối với Thần linh thảo tinh luyện, tuyệt đối không phải là Chủng Đế truyền thừa.

Thải Hòa, sự tình thử tán tu 2705 này liền giao cho ngươi đi. Nếu mà hắn là Tuyên Hà Đan Đạo truyền thụ, trước đừng kinh động hắn, lại đem tin tức này truyền về liền có thể. Ch uyện này không nên quá cấp bách, tán tu 2705 đi tới Niết Bàn Đạo Thành, hắn là muốn tham gia Niết Bàn Học Cung kiểm tra, trong khoảng thời gian ngắn hắn sẽ không đi. Hiện

tại hắn là một cái tứ phẩm đại thần Đan Sư, muốn có kiểm tra tư cách, chỉ có thể đi tìm Tán Tu Liên Minh, ngươi có thể thông qua Tán Tu Liên Minh gây áp lực cho hắn.

- Tốt.

Thanh niên cụt một tay lên tiếng, tên của hắn là Sư Thải Hòa.

Mặt đỏ nam tử cười ha ha một tiếng nói:

- Nếu mà tiểu tử này thật là Chủng Đế truyền thụ, kết quả lại bị chúng ta hiểu lầm, không có thu được ngũ phẩm thần đan vương danh hiệu, phỏng chừng hắn ngủ đều tức giận tỉnh lại mất.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 985: Mạc Vô Kỵ Chính Là Đưa Điểm

Giản Sát nhàn nhạt nói:

- Thần Lục các loại các dạng ngũ phẩm thần đan vương nhiều lắm, những người này đều là các loại Thần linh thảo chồng chất mà thành, ngoại trừ không ngừng lãng phí các loại Thần linh thảo ra, còn có thể đối với Thần Lục đan đạo làm cái gì? Ngược lại người tán tu 2705 này, đối với tinh luyện Thần linh thảo một khối có chút tâm đắc. Nếu mà hắn xác nhận không phải là Tuyên Hà Đan Đạo truyền thụ, có thể cho hắn đến Niết Bàn Học Cung đan hải ta.

- Nếu mà xác nhận người này không phải là Tuyên Hà Đan Đạo truyền thụ, ta nhất định đem tin tức chuyển đạt đến người tán tu này.

Sư Thải Hòa liền ôm quyền nói.

...

Mạc Vô Kỵ rất là thất lạc, hắn một ngũ phẩm thần đan vương có thể luyện chế Thần Ngọc Đan kiểm tra cư nhiên không có thông qua. Dùng hắn đối với ngũ phẩm thần đan nắm trong tay, Mạc Vô Kỵ hầu như có thể kiêu ngạo nói một câu, toàn bộ Thần Lục càng cường đại hơn hắn cũng tìm không ra số đếm trên đầu ngón tay.

Ngũ phẩm thần đan vương kiểm tra thất bại, hắn hiện tại chỉ là tứ phẩm đại thần Đan Sư, nếu mà hắn muốn thông qua đan đạo tham gia Niết Bàn Học Cung kiểm tra, vậy thật phải có tán tu hai chữ, ha ha.

Bởi vì làm một tứ phẩm đại thần Đan Sư muốn đại biểu tán tu kiểm tra, nhất định phải phải trải qua Tán Tu Liên Minh. Mà trước tiến vào

đan đạo vinh dự tháp, hắn liền cự tuyệt giao nạp thần tinh cho Tán Tu Liên Minh. Hiện tại đi ra ngoài lại trả thần tinh, không muốn nói đối phương cũng sẽ không tiếp nhận, dù là có thể tiếp nhận, hắn Mạc Vô Kỵ cũng không làm loại chuyện này.

Xem ra muốn đi đại biểu Tán Tu Liên Minh tham gia kiểm tra, còn cần biện pháp khác.

Mạc Vô Kỵ đi tới cửa đan đạo vinh dự tháp một tầng, hắn mới nhớ tới chính bản thân cũng không phải bị truyền tống đi ra, mà là đi ra.

Một cái bóng người quen thuộc xuất hiện ở trong tầm mắt Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ sợ nhanh chóng cúi đầu, đồng thời lại đem chính bản thân quanh người tăng lên nhàn nhạt hỏa hệ linh vận.

Hắn cư nhiên tại đan đạo vinh dự cửa tháp nhìn thấy Lăng Tiêu Thần Tông Nhâm Phi trưởng lão, Nhâm Phi này là một cái Thần Vương. Lúc này Nhâm Phi ở chỗ này, Mạc Vô Kỵ hầu như có thể khẳng định đối phương là tới tìm hắn.

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ cúi đầu đi ra vinh dự tháp, Nhâm Phi vẫn như cũ nhìn thấy Mạc Vô Kỵ. Bất quá hắn cũng không có để ý, Mạc Vô Kỵ lúc này vô luận là dung mạo hay là khí tức cùng khi đi tới Lăng Tiêu Thần Tông đều không giống.

Vốn tìm kiếm Mạc Vô Kỵ chuyện này là nhiệm vụ của Xích Khôn, chỉ là Xích Khôn đột nhiên nhận một cái cái nhiệm vụ khác rời đi Lăng Tiêu Thần Tông. Cùng Mạc Vô Kỵ quen thuộc, Du Xúc lại nói mình rất mệt mỏi, yêu cầu bế quan tu luyện. Du Xúc thân phận nhưng không bình thường, chuyện không phải là chính nàng nguyện ý, dù là tông chủ cũng không có cách nào bức bách nàng.

Chuyện này chỉ có thể giao cho Nhâm Phi đã cùng Mạc Vô Kỵ từng gặp mặt một lần.

Nhâm Phi đoán được một chút Xích Khôn không muốn tới tìm Mạc Vô Kỵ, là bởi vì cùng Mạc Vô Kỵ có chút quan hệ, việc làm vẫn có chút có lỗi với Mạc Vô Kỵ. Hắn cũng không có để ở trong lòng, dù sao hắn cũng quen biết Mạc Vô Kỵ.

Hắn nhưng không biết Xích Khôn cùng Du Xúc còn có một việc chưa nói cho hắn biết, đó chính là Mạc Vô Kỵ còn chưa tới Lăng Tiêu thành cũng đã dịch dung. Ngay cả Mạc Vô Kỵ đi Lăng Tiêu Thần Tông, đều là dịch dung đi qua. Nhâm Phi cho dù là một Thần Vương, hắn vào, cũng không cách nào đầu tiên nhìn liền nhận ra Mạc Vô Kỵ đến.

- A đù, ngươi đi ra ngược lại rất nhanh sao? không tới hai canh giờ liền đi ra rồi, còn chưa phải là bị truyền tống đi ra, lẽ nào ngươi không có đi tham gia kiểm tra?

Canh giữ ở phía ngoài đan đạo vinh dự tháp, tu sĩ áo vàng thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, lập tức kinh dị hỏi.

- Ta đối với đan đạo vinh dự tháp hiếu kỳ, đi vào thăm một chút có được hay không?

Mạc Vô Kỵ nói xong xoay người rời đi, hắn không muốn ở chỗ này ở lâu thêm chốc lát.

Áo vàng nam tử cau mày nhìn Mạc Vô Kỵ bóng lưng, không đúng a. Đan đạo vinh dự tháp thất bại sẽ bị truyền tống đi ra, tên này tại sao lại đi ra?

...

Mạc Vô Kỵ đi ngang qua khí đạo, trận đạo, phù đạo, hắn cũng không có đi vào. Ngoại trừ trận đạo hắn bước vào đại thần trận sư ra, khí đạo hắn còn dừng lại ở tầm thường Luyện Khí Sư, phù đạo yếu hơn, tối đa chỉ có thể luyện chế ra cấp một thần phù.

Cho nên đan đạo sau khi thất bại, hắn muốn thông qua các đạo vương giả danh hiệu đi Niết Bàn Học Cung tham gia kiểm tra trên căn bản là khả năng không lớn.

Có đúng hay không phải chủ động đi một chuyến Tán Tu Liên Minh, Mạc Vô Kỵ còn không có quyết định xong, hắn chuẩn bị đi trở về tìm Trì Băng thương lượng một chút. Trì Băng dầu gì cũng là một cái Thần Vương, ở chỗ này kinh nghiệm so với hắn phải nhiều hơn.

Một đạo huyết vụ tại trước mắt Mạc Vô Kỵ nổ tung, để cho Mạc Vô Kỵ đánh cái giật mình, hắn theo bản năng lui về phía sau vài bước.

Bất tri bất giác, hắn đã đi tới đại quảng trường bên trái. Lại là một người tu sĩ bị giết trên đấu pháp đài, thi thể bị người đá bay, vừa lúc ở trước mặt hắn nổ tung.

Đấu pháp? Mạc Vô Kỵ ngừng lại, nếu không có đường đi, hắn thế nào không tham gia đấu pháp? Đấu pháp thứ tự tuyệt đối không cách nào giả, vật này là thật sự.

- Vị đạo hữu này, xin hỏi một chút đấu pháp lựa chọn bao nhiêu danh? Cái hạng này là lựa chọn như thế nào đi ra?

Mạc Vô Kỵ cẩn thận hỏi một người Dục Thần tu sĩ bên người.

Tu sĩ này nhìn một chút dáng dấp Mạc Vô Kỵ cẩn thận, lộ ra một cái thần thái buồn cười nói:

- À, ngươi xem thấy cái trận pháp biểu thị thứ tự to lớn sao?? Mặt trên chỉ có tám mươi cái tên. Đợi được sau khi đấu pháp kết thúc, tên còn ở phía trên, là có thể tự động đại biểu Tán Tu Liên Minh tham gia Niết Bàn Học Cung kiểm tra.

- Vậy như thế nào để cho tên của mình lưu lại?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

Tu sĩ này càng là im lặng lắc đầu, quanh thân Mạc Vô Kỵ linh vận không hiện, lại còn muốn thông qua đấu pháp tham gia tuyển chọn thứ tự, bất quá hắn vẫn là giải thích:

- Chỉ cần đến trước mặt trận kia pháp biểu thị, trên bia bạch ngọc khắc tên mình, sau đó ở trên đấu pháp đài đấu pháp là được rồi. Nơi này có ba mươi đấu pháp đài, mỗi người chỉ có một lần cơ hội lên đài. Nếu mà ngươi thắng một hồi, vậy thì thêm một điểm, sau đó tiếp theo có người khiêu chiến ngươi. Sau cùng không kiên trì nổi, chính bản thân xuống đài hoặc là bị đánh bại mới thôi. Có thể ở trận pháp biểu hiện tên, đều là kẻ thắng liên tiếp.

- Vậy nếu như điểm lên bảng, đột nhiên thất bại một hồi rớt khỏi đấu pháp đài, điểm còn có tính không?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

- Thất bại có hai loại, một loại là bị giết, vậy dĩ nhiên là một điểm cũng không có, một loại là thua không có bị giết. Khi đó điểm của ngươi giảm phân nửa, giảm phân nửa sau đó ngươi nếu mà còn đang ở trên bảng, thì vẫn đc đi vào.

Lần này sau khi nói xong, tên tu sĩ này còn hảo tâm nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ta nói bạn nghe nè, ngươi hay nhất không nên đi đấu pháp. Ngươi biết nơi này mỗi ngày phải bỏ mạng bao nhiêu Dục Thần cường giả sao? Tại trên đấu pháp đài, thua bình yên vô sự chỉ có số ít, đại đa số là bị giết.

- Có đúng hay không giết đối phương sau đó, người thắng được là có thể đạt được phân nửa điểm của người bị giết?

Mạc Vô Kỵ đã chuẩn bị thượng đấu pháp đài, hắn biết những thứ này quy tắc hắn là tại địa phương khác đều có, hắn cũng lười đi tìm hiểu, còn không bằng hỏi người khác cho rõ ràng một chút.

- Đừng có nằm mộng, chính là giết đối phương, cũng chỉ là thắng một điểm mà thôi.

Tên tu sĩ này khinh thường nói.

- Đa tạ.

Mạc Vô Kỵ cảm tạ một tiếng, trực tiếp đi hướng tán tu đấu pháp biểu thị thứ tự.

Thấy Mạc Vô Kỵ cư nhiên đi thứ tự biểu thị lưu danh, tu sĩ hướng Mạc Vô Kỵ giải thích càng là im lặng lắc đầu, hắn ra mắt nhiều kẻ muốn chết, còn thật chưa từng thấy qua kẻ muốn chết như Mạc Vô Kỵ.

Nếu mà tán tu thu được danh ngạch khảo hạch Niết Bàn Học Cung đơn giản như vậy, người nơi này sớm đã đông gấp 10.

Mạc Vô Kỵ đi tới vùng ven tán tu đấu pháp thứ tự trận pháp, lúc này mới phát hiện trận pháp biểu thị này phía trên cùng còn có một sợi tơ hồng, trên hồng tuyến còn có tám tên.

- Phía trên này thế nào còn có tám tên?

Mạc Vô Kỵ tự lẩm bẩm một câu, tám tên này dường như không có thứ tự a.

- Đạo hữu hẳn là vừa mới đến Niết Bàn Đạo Thành sao?? tám tên đó là không người nào dám khiêu chiến. Tại tán tu đấu pháp trận, chỉ cần sau khi một hồi đấu pháp kết thúc, cao hơn một nén nhang không ai lên đài khiêu chiến, tên đi thẳng đến bên trên hồng tuyến. Tới bên trên hồng tuyến, vô luận kẻ đệ nhất bao nhiêu điểm, tên bên trên hồng tuyến đều xác định vững chắc có thể đại biểu tán tu tham gia kiểm tra Niết Bàn Học Cung.

Một người trung niên tu sĩ giải thích một câu.

Mạc Vô Kỵ sửng sốt, trong nháy mắt hiểu được. Rất hiển nhiên tám người kia là kẻ lợi hại, thực lực mạnh phi thường, hơn nữa còn là xuất thủ tất giết, nếu không, loại địa phương này làm sao lại không ai khiêu chiến?

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng, đó này trong là đấu pháp đài, nơi này phân minh chính là một cái lò sát sinh. Loại quy tắc này, dù là không muốn giết đối thủ, đối thủ sẽ không chút lưu tình hạ sát thủ.

Nhưng hắn vẫn phải đi vào lò sát sinh này, tham gia cái này tàn sát vui chơi. Không phải là hắn giết người khác, là người khác giết hắn. Mạc Vô Kỵ đi tới bên bạch ngọc bia, khắc mấy chữ tán tu 2705. Hắn bước lên con đường này sau đó, có một số việc coi như là không muốn đi làm, cũng phải đi làm.

Tán tu 2705 rất nhanh thì vừa vào bạch ngọc thạch bia, biến mất.

Đối với Mạc Vô Kỵ khắc tên mình, cũng không có người lưu ý. Bất chấp rất nhiều người không có lên đài tỷ đấu, cũng không có ý định lên đài tỷ đấu, bọn họ cũng khắc tên mình, bởi vì cái này không ảnh hưởng chút nào. Nói không chừng đột nhiên muốn lên đài đâu nè.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phát hiện, gần như là sau khi mỗi một cái đấu pháp đài một hồi đấu pháp kết thúc, đều có thể có mấy tên tu sĩ phía sau tiếp trước xông lên. Chỉ có kẻ nhanh nhất mới có thể hạ xuống rơi vào đấu pháp đài, còn lại đều bị cấm chế ngăn cản.

Không để cho Mạc Vô Kỵ chờ bao lâu, lại là một người tu sĩ bị đập xuống tới. Lần này Mạc Vô Kỵ thân hình mở ra, trực tiếp đoạt ở phía trước tất cả mọi người hạ xuống rơi vào trên đấu pháp đài. Tại trước mặt Dục Thần, Phong Độn Thuật của hắn không người nào có thể so với.

Ở lại trên đài đấu pháp là một người tu sĩ Dục Thần chín tầng, hắn thấy Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào đấu pháp trên đài, ngây người một cái. Mạc Vô Kỵ quanh thân có nhàn nhạt hỏa hệ linh vận quay chung quanh, hiển nhiên Linh Căn cũng không phải phi thường tốt. Cổ quái

nhất là, Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn hắn là một cái tu sĩ không tới Dục Thần hậu kỳ. Một cái không tới Dục Thần hậu kỳ tu sĩ, cũng dám đi lên khiêu chiến?

- Đạo hữu, mời ra tay đi.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, cũng không có xuất thủ trước.

Dục Thần chín tầng này lắc đầu nói:

- Đã như vậy, thì coi quyền sao?.

Nói xong, tên tu sĩ này cả pháp bảo cũng không có tế xuất, trực tiếp một quyền đánh về phía Mạc Vô Kỵ, tại một quyền này đánh ra đồng thời, Dục Thần lĩnh vực hoàn toàn triển khai, trực tiếp phong tỏa Mạc Vô Kỵ.

Với hắn mà nói, Mạc Vô Kỵ đi lên chính là đưa điểm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 986: Hộp Tối Không Chỗ Nào Không Có Mặt

Cường đại lĩnh vực ùa ra hướng vòng xoáy lĩnh vực của Mạc Vô Kỵ, đáng tiếc là, Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực quá mức cường đại, dù là kẻ đối chiến cùng Mạc Vô Kỵ là một tu sĩ Dục Thần chín tầng, hắn lĩnh vực đụng tới Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực sau đó, vẫn như cũ như suối nước vọt tới thành tường sắt thép giống nhau, cả nửa điểm đều khó mà lay động Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực.

Lúc này, Mạc Vô Kỵ chỉ cần tiện tay một cái tát là có thể lại đem Dục Thần chín tầng tu sĩ chụp tại đấu pháp đài.

Mạc Vô Kỵ cảm thán một tiếng, nếu mà hắn thực sự dùng loại phương thức này nghiền ép dễ dàng giết chết một Dục Thần chín tầng, chỉ sợ hắn sẽ đi vào tầm mắt mọi người.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể bất đắc dĩ chính bản thân buông ra bản thân vòng xoáy lĩnh vực.

Người Dục Thần chín tầng tu sĩ này vốn là không có đem Mạc Vô Kỵ để ở trong mắt, nhưng khi hắn phát hiện lĩnh vực của mình đánh vào Mạc Vô Kỵ lĩnh vực, thật giống như trứng gà đập vào trên hòn đá sau đó, trong lòng chính là kinh hãi. Lúc này, nếu như đối phương lĩnh vực lần nữa phô thiên cái địa vọt tới, một đạo công kích nữa, vậy cái mạng nhỏ của hắn sẽ nguy hiểm.

Dù cho biết rõ không kịp, người Dục Thần chín tầng tu sĩ này vẫn là cấp tốc lấy ra bản thân pháp bảo, một thanh trường thương3 lưỡi.

Ở thời điểm Dục Thần chín tầng tu sĩ muốn liều mạng, hắn chợt phát hiện chính bản thân nguyên bản không chịu nổi một kích lĩnh vực cư nhiên xông phá đối phương vòng xoáy lĩnh vực, hắn cả người đều là buông lỏng.

Dục Thần tu sĩ mừng rỡ, dày đặc 3 lưỡi tổ hợp liền bao hướng về phía Mạc Vô Kỵ. Đây là thần thông mạnh nhất của hắn, không gian lưỡi lâm.

Mạc Vô Kỵ nhìn như chật vật né tránh lưỡi lâm, sau đó một quyền đánh đi ra.

Hết thảy tu sĩ tại dưới đài quan sát, đều có thể rõ ràng thấy Mạc Vô Kỵ một quyền này thật giống như thái dương xé rách không gian bình thường giống nhau, trực tiếp bể ra Dục Thần chín tầng tu sĩ lĩnh vực đánh vào trên người của hắn.

Dục Thần chín tầng tu sĩ bị trực tiếp đánh bay, trên không trung phun ra một ngụm tiên huyết, hạ rớt xuống dưới lôi đài.

Mạc Vô Kỵ dùng thần thông Liệt Vực Quyền, bởi vì hiện tại linh căn của hắn biểu hiện là hỏa hệ Linh Căn, tu vi biểu hiện lại là không tới Dục Thần hậu kỳ, cho nên hắn phải dùng thần thông đắc ý nhất mới có thể lại người này Dục Thần chín tầng tu sĩ đánh về phía lôi đài.

Một hỏa hệ tu sĩ, thần thông đắc ý nhất đương nhiên là hỏa hệ thần thông.

Mạc Vô Kỵ lại đem đối phương đánh về phía đấu pháp sau đài, trong lòng vẫn như cũ có chút ủy khuất. Loại đấu pháp này đánh thật sự là khó chịu, chẳng những phải áp chế lĩnh vực của mình, coi như là một quyền Liệt vực, cũng phải nhìn hắn lên uy thế hung mãnh, trên thực tế bị hắn ẩn nấp hơn phân nửa uy lực.

Một quyền này đánh ra, hắn thậm chí ngay cả một ngụm khí thô đều không cần thở gấp, hắn vẫn phải lấy ra một viên thuốc đưa vào trong miệng.

Mạc Vô Kỵ lại đem bản thân Liệt Vực Quyền ẩn nấp hơn phân nửa uy lực, vẫn như cũ để cho hết thảy dưới đài đấu pháp kinh sợ.

- Thật là mạnh mẽ hỏa hệ thần thông, người này tu vi không cao, thực lực ngược lại rất mạnh. Một quyền kia hỏa hệ thần thông, càng là lại đem hỏa hệ Linh Căn phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Có người nhịn không được khiếp sợ ra.

- Nếu như ta bản thân có loại thần thông này, ta Dục Thần tầng năm cũng dám thượng đấu pháp đài.

...

Vô luận người khác nghị luận như thế nào một quyền kia thần thông cường đại, một người nam tử thấp nhỏ đã hạ xuống rơi vào trên đấu pháp đài, đứng ở đối diện Mạc Vô Kỵ.

Đây là một người tu sĩ Dục Thần tầng tám tột cùng, hắn vừa lên đến chính là đối với Mạc Vô Kỵ một đao bổ ra.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên là tiếp tục tránh né, đao người Dục Thần tu sĩ này thật giống như bát thủy vậy, bao phủ toàn bộ đấu pháp đài. dưới đấu pháp đài, chỉ có thể nhìn thấy trên đài ánh đao ngang dọc. Mà Mạc Vô Kỵ tại trong ánh đao đung đưa trái phải.

Đủ tránh né gần nửa nén hương thời gian, người ở dưới đấu pháp đài mới nhìn thấy Mạc Vô Kỵ bắt được cơ hội lại là một quyền đánh ra. Vẫn là quả đấm này mang theo hỏa diễm, vẫn là đồng dạng tư thế.

Tên lùn kia bỗng bị Mạc Vô Kỵ trực tiếp đánh bay, trên không trung phun ra một ngụm máu tươi, hạ dưới đấu pháp đài. Sau đó Mạc Vô Kỵ lại nuốt vào một viên thuốc.

Dường như cảm thụ được Mạc Vô Kỵ năng lực chỉ có một công kích, toàn dựa vào đan dược. Tại sau khi tên lùn bị Mạc Vô Kỵ đánh bay, vài

tên tu sĩ đồng thời bay lên đấu pháp đài, một tên nữ tu sau cùng đoạt trước.

Kế tiếp đấu pháp, vẫn là Mạc Vô Kỵ tránh né, nữ tu công kích. Sau đó Mạc Vô Kỵ tìm được cơ hội, mang theo hỏa diễm một quyền đánh ra, lại nuốt vào một viên thuốc.

Đồng dạng quả đấm, như nhau hỏa diễm, như nhau bị đập bay.

Hai canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ lôi đài, mọi người hoàn toàn hiểu Mạc Vô Kỵ là món hàng gì. Một tu sĩ hỏa hệ Linh Căn Dục Thần tầng 6, Linh Căn tư chất coi như không tệ, chí ít hỏa hệ linh vận của hắn mọi người có thể cảm nhận được.

Tu sĩ này đấu pháp chỉ có ba chiêu, chiêu thứ nhất đầu tiên là bằng vào linh hoạt không gian di động tránh né công kích của người khiêu chiến, sau đó nhắm ngay cơ hội, hỏa diễm quyền thần thông đánh ra, sau cùng nuốt vào một viên thuốc khôi phục.

Mấu chốt là thần thông hỏa quyền kia, hết thảy tu sĩ lên đài cũng không thể tránh.

Nhưng mà một cái đấu pháp đài của Mạc Vô Kỵ vẫn là có tu sĩ cuồn cuộn không ngừng xông lên, chí ít đến bây giờ, Mạc Vô Kỵ đấu pháp đài vẫn chưa có người nào bị giết.

Đây là rất hiếm thấy, một cái đấu pháp đài liên tiếp đấu hơn mười trận cư nhiên không ai bị giết, đây quả thực là kỳ tích. Bất quá mọi người cũng vậy đều cho rằng rất như thường, bởi vì Mạc Vô Kỵ thủ đoạn quá mức thực dụng, tu vi quá kém.

Một cái Dục Thần tầng 6 tu sĩ, hoàn toàn bằng vào thân pháp né ra tất cả công kích, sau cùng tìm được một cái cơ hội đánh ra một quyền kia thần thông. Muốn có bao nhiêu lực sát thương, vậy hiển nhiên khả năng không lớn.

Một ngày còn chưa qua, Mạc Vô Kỵ liên tiếp thắng hai mươi tám trận. trên màn hình Trận pháp thông báo, một vị bài danh sau cùng điểm là hai mươi chín điểm. Mạc Vô Kỵ phỏng chừng, chính bản thân chỉ cần lại thắng thêm hai trận, tên của hắn sẽ xuất hiện trên màn hình thông báo.

- Người này hắn là không xong rồi, nhìn xem hỏa diễm quyền thần thông phía sau hắn càng ngày càng yếu. Hơn nữa mỗi lần tìm kiếm cơ hội ra quyền cũng càng ngày càng gian nan.

- Chủ yếu là người này ăn quá nhiều khôi phục nguyên khí đan dược, đan dược cho dù tốt cũng có đan độc, nếu mà luyện hóa trễ, sẽ tắc Linh Lạc, ảnh hưởng nguyên lực cùng thần niệm. Đối với tu luyện sau này, cũng là có ảnh hưởng cực lớn.

- Không ăn đan dược làm sao bây giờ? Lẽ nào ngươi để cho một tu sĩ Dục Thần tầng 6 chỉ biết một chiêu thần thông có biện pháp khác không ngừng chiến thắng?

- Ta cảm thấy đấu pháp, căn bản cũng không hắn là dùng đan dược, chẳng khác nào với dối trá.

...

Dưới đài nghị luận ầm ĩ, lại tia không ảnh hưởng chút nào tới Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ lúc này đã thắng trận thứ hai mươi chín, bất chấp tên của hắn còn không có hiện ra, Mạc Vô Kỵ cũng biết, cuộc kế tiếp lại thắng, tên của hắn nhất định sẽ xuất hiện ở trên màn hình thông báo.

Nếu mà có thể, Mạc Vô Kỵ thực sự không muốn ăn những thứ đan dược này, thuần túy là cực phẩm gạo Thanh Lộ làm ra. Hắn thấy, cực phẩm gạo Thanh Lộ là phải nấu cơm ăn mới ngon, ăn như vậy là lãng phí. Nhưng mà không ăn, hắn một cái Dục Thần tầng 6 tu sĩ dựa vào cái gì có thể thắng liên tiếp?

- Người này hắn là nỏ mạnh hết đà, ta đi làm thịt hắn.

Một cái nam tử vẻ mặt hung tợn hừ lạnh một tiếng, một bước nhảy lên đấu pháp đài.

Hắn vừa lên đến, cường hãn lĩnh vực liền trực tiếp phong tỏa Mạc Vô Kỵ, Dục Thần viên mãn hầu như đạt được nửa bước Thiên Thần cường đại lúc này hiển lộ không thể nghi ngờ.

Mạc Vô Kỵ tại trong lĩnh vực của hắn lập tức liền lộ ra chậm lụt, hơn nữa hành động giữa đó dường như cũng biến thành gian nan.

- Tiểu tử, có dũng khí phá hư chuyện của Tán Tu Liên Minh, ngươi đi chết đê...

nam tử dữ tợn hét lên một tiếng, một cái cưa pháp bảo to như tấm ván cửa mang theo rung động chi âm không nhanh không chậm cưa hướng về phía Mạc Vô Kỵ bị lĩnh vực khóa lại.

Mạc Vô Kỵ muốn nhanh liều mạng "Giãy dụa" tránh ra, thế nhưng là dữ tợn nam tử lĩnh vực dường như quá mức cường đại, trực tiếp vây khốn tất cả động tác của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ mặt lộ kinh hoảng hỏi:

- Ta dựa theo quy củ ở chỗ này đấu pháp, thế nào phá hư Tán Tu Liên Minh sự tình? Hơn nữa ta cũng là một cái tán tu a.

Dữ tợn nam tử hạ giọng nói:

- Tiểu tử, ta cho ngươi làm quỷ minh bạch. Danh ngạch trên đấu pháp đài ta Tán Tu Liên Minh đều sớm đã định được rồi, ngươi chỉ là một con kiến hôi tán tu, cũng dám mơ ước loại này danh ngạch, đi chết đê...

Đối phương là một cái tán tu, dựa vào cái gì nói một cái tán tu con kiến hôi? Chỉ là tại trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ liền hiểu được, những thứ đấu pháp này rất nhiều đều là giả. Tán Tu Liên Minh an bài một phần tuyển thủ hạt giống ở chỗ này kiếm điểm. Một khi quyết định tu sĩ nội bộ chân chính đưa điểm tới, không đánh được vài chiêu cũng sẽ bị đánh bại.

Nếu mà không biết chuyện, ví dụ như hắn người như vậy lên rồi, rất nhanh thì sẽ bị đánh chết.

Thảo nào tám mươi cái danh ngạch này, điểm tối cao một đều là hơn một trăm, mà kém nhất cư nhiên mới hai mươi chín điểm. Dục Thần tu sĩ cường đại hơn nữa, một người thắng liên tiếp một trăm trận cũng vậy rất khó sao?? Mạc Vô Kỵ nhưng không tin hết thảy Dục Thần tu sĩ đều giống như hắn, không tu linh lạc tu mạch lạc, còn có một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, thậm chí có 3 nhánh Trữ Nguyên Lạc cùng một cái trong thức hải to lớn tử hồ.

Xem ra những thứ này danh ngạch bị Tán Tu Liên Minh chiếm, sau cùng tham gia Niết Bàn Học Cung khảo hạch, vẫn là đại tông môn hoặc là đại gia tộc đệ tử thay thế Tán Tu Liên Minh này.

Tán tu vẫn là tán tu, chính như tên gia hỏa vẻ mặt hung tợn nói, đó là con kiến hôi.

Đây là giao dịch tối trần truồng.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than một tiếng, vô luận là đan khí phù các đạo vinh dự tháp, hay là đấu pháp trận, cũng không có công bình và công chính.

Trước hắn suy nghĩ mọi người làm một tán tu, tu luyện tới ngày hôm nay cũng không dễ dàng, tận lực không cần sát nhân nhiều là cỡ nào buồn cười.

Đã như vậy, vậy thì giết đi. Muốn mệnh của hắn Mạc Vô Kỵ, vậy thì để mạng lại đổi. Trước hắn không muốn để cho người khác chú ý hắn, hiện tại hắn lại cũng không chiếu cố được nhiều như vậy. Chần chần chừ chừ, chung quy không phải bản tính của hắn.

Lưỡi cưa đã hạ xuống rơi vào đỉnh đầu Mạc Vô Kỵ, nguyên bản Mạc Vô Kỵ bị khóa lại không biết kích phát bí thuật gì, thân hình bỗng nhiên thoáng chếch đi một cái, sau đó lại là một quyền đánh ra.

- Bành!

Đại hán vẻ mặt dữ tợn đối mặt Mạc Vô Kỵ động thủ, trực tiếp bị một quyền đánh bay.

Tất cả mọi người đang sợ hãi than vì Mạc Vô Kỵ, cảm thấy Mạc Vô Kỵ có thể tránh thoát một cưa quả thực không thể tưởng tượng nổi. Bởi vì mọi người đều biết, một quyền kia của Mạc Vô Kỵ thiếu khuyết sát khí cùng sát thế. Coi như là bị đập trúng, tối đa cũng chỉ là phun ra một búng máu, sau đó chịu một chút vết thương nhẹ mà thôi.

Nhưng mà sau một khắc, tất cả mọi người sợ ngây người. Nam tử vẻ mặt hung tợn vừa mới bị đập bay ra lôi đài, cả người liền nổ tung trở thành một phiến huyết vụ. Nguyên thần của hắn vừa mới tràn ra, đã bị một đoàn hỏa diễm cuốn đi, biến mất vô tung vô ảnh.

Đây mới thực là thần hồn câu diệt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 987: Tán Tu Liên Minh

Người vây xem trong lòng đều là phát lạnh, tu sĩ hỏa hệ Dục Thần trung kỳ sao lại lợi hại thế này? nhiều người đều hiểu là chuyện gì xảy ra, trước đây tiểu tu sĩ vẫn thủ hạ lưu tình. Lần này là bởi vì đối phương muốn mạng của hắn, hắn mới hạ độc thủ.

Tràng diện dĩ nhiên nhất thời yên lặng lại, nguyên bản tình cảnh một tên bị đập bay, lập tức thì có người kế tiếp lên đài, ngắn ngủi biến mất.

Mạc Vô Kỵ một quyền đánh giết một tên gia hỏa gần như là nửa bước Thiên Thần, dường như trấn trụ đông đảo tu sĩ, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không ai đi lên khiêu chiến.

Loại tình cảnh này không có duy trì liên tục bao lâu, một áo xám tu sĩ Dục Thần chín tầng viên mãn liền bước vào đấu pháp đài. Hắn lên đài sau đó cũng không nói lời nào, trực tiếp tế xuất pháp bảo cuốn về phía Mạc Vô Kỵ. Sát ý tràn ngập toàn bộ đấu pháp đài, dù cho đấu pháp đài có cấm chế, vùng ven tu sĩ vẫn như cũ có thể cảm thụ được, tên tu sĩ này muốn giết Mạc Vô Kỵ có bao nhiêu quyết tâm.

Mạc Vô Kỵ vẫn là cố ý tránh né đối phương vài lần công kích sau đó, lần nữa một quyền đánh ra.

Áo xám tu sĩ không hề ngoại lệ bị Mạc Vô Kỵ một quyền đánh bay, lần này mọi người không có nhìn Mạc Vô Kỵ, mà là nhìn tu sĩ bay ra ngoài.

Quả nhiên, áo xám tu sĩ còn không có bay ra đài đấu pháp, trên không trung liền trực tiếp nổ tung, lại là thần hồn câu diệt.

đông đảo tu sĩ vây xem tuy rằng lại bắt đầu nghị luận, lại không còn có người lại xem Mạc Vô Kỵ như một kẻ tầm thường nữa.

Hầu như tất cả mọi người nhìn ra, người tán tu này đã nổi giận. Tiếp một cái đi lên, nhất định vẫn là bị một quyền đánh giết thần hồn câu diệt.

Một nén nhang trôi qua rất nhanh, vẫn không có người đi tới khiêu chiến Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thấy thứ tự trên màn hình thông báo, tên của hắn từ sau cùng, biến thành xếp thứ chín, rõ ràng là tại bên trên hồng tuyến.

Danh ngạch tới tay, Mạc Vô Kỵ một bước đi xuống đài đấu pháp, rất nhanh đi xa.

Đối với hai ba mươi trận trước nương tay, không có hạ sát thủ, Mạc Vô Kỵ cũng vậy không hối hận. Hắn biết, không ai khiêu chiến hắn, cũng không phải là bởi vì hắn liên tục giết hai người. Mà là bởi vì hắn lúc trước liên tiếp thắng rồi hai mươi chín trận không giết người, để cho tất cả mọi người rõ ràng, hắn có năng lực liên tục giết hai mươi chín người, chỉ là không có hạ sát thủ mà thôi.

Là liên tiếp hai mươi chín trận lại đem đối thủ đánh bay, lại liên tục giết hai người, để cho người khác không dám lên đài tiếp tục khiêu chiến. Chính là ngu ngốc cũng có thể nhìn ra trước hắn là thủ hạ lưu tình, lúc này hắn không lưu tình, tiếp tục đi tới đó chính là muốn chết.

...

Mạc Vô Kỵ ra tán tu đấu pháp quảng trường sau đó, trực tiếp đi trước chỗ Niết Bàn Học Cung tại Niết Bàn Đạo Thành kiểm tra danh ngạch ngọc bài cấp cho.

Hắn biết người thu được vương giả danh hiệu có thể trực tiếp tới lĩnh ngọc bài, hiện tại hắn mặc dù không có thu được vương giả danh hiệu, dầu gì cũng là tán tu đấu pháp thứ tự trên hồng tuyến. Dựa theo quy tắc,

tu sĩ bên trên hồng tuyến, cũng tự động thu được một cái danh ngạch tham gia khảo hạch Niết Bàn Học Cung.

- Ngươi không phải là vương giả danh hiệu, tuy rằng sớm thu được kiểm tra danh ngạch, nhưng danh sách này ngọc bài yêu cầu Tán Tu Liên Minh cấp cho.

chỗ cấp Danh ngạch ngọc bài tu sĩ là một người trung niên nữ tu, Thiên Thần hậu kỳ tu vi. Nàng tại hỏi thăm tên Mạc Vô Kỵ sau đó, giọng lãnh đạm nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn rất không muốn đi giao tiếp chính là Tán Tu Liên Minh. Tán Tu Liên Minh hiển nhiên bị một phần nhỏ người nắm trong tay, bọn họ là tán tu ngụy trang, trên thực tế ngầm làm các sự tình dơ bẩn.

Hắn thật sự là quá nhỏ bé, lúc này ngoại trừ đi tìm Tán Tu Liên Minh, căn bản là không có bất kỳ biện pháp nào.

Tại Niết Bàn Đạo Thành, Tán Tu Liên Minh tuy rằng gọi là liên minh, so với đại tông môn, gia tộc thế lực, căn bản cũng không giá trị nhắc tới.

Tán Tu Liên Minh doanh trại cũng vậy không tính lớn, chỉ là tại Niết Bàn Đạo Thành nhiệm vụ công hội thuê một tầng lầu mà thôi.

- Mạc Đan Sư...

Mạc Vô Kỵ vừa đến đạo thành công hội, một cái thanh âm đột ngột liền gọi hắn lại.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại cư nhiên nhìn thấy Tiểu Lăng Tiêu Tông tông chủ Tây Lăng Nho, Tây Lăng Nho vẫn là một món tu sĩ bào màu rám nắng, vẻ mặt mang cười nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ vội vàng liền ôm quyền nói:

- Thực sự là thật không ngờ, tại Niết Bàn Đạo Thành còn có thể nhìn thấy tông chủ.

Tây Lăng Nho nhanh chóng nói:

- Mạc Đan Sư, ta là cố ý tới tìm ngươi.

Mạc Vô Kỵ suy đoán Tây Lăng Nho có phải là vì cực phẩm gạo Thanh Lộ mà đến, hắn cũng vậy cũng không thèm để ý. Hắn và Tây Lăng Nho quan hệ cũng không tệ lắm, đối phương không có khả năng ở chỗ này động thủ với hắn, càng không thể nào bại lộ sự tình hắn trồng ra cực phẩm gạo Thanh Lộ.

Huống chi, hắn hiện tại cũng không phải một chút căn cơ cũng không có, bên cạnh hắn còn có một Trì Băng. Đừng xem Trì Băng mới Thần Vương một tầng, Trì Băng tuyệt đối là một Thần Vương một tầng sức chiến đấu bạo bằng.

Thấy Mạc Vô Kỵ lộ vẻ ngạc nhiên, Tây Lăng Nho nhanh chóng đánh một cái cấm chế cách âm nói:

- Ta là đến đa tạ hậu lễ của ngươi, còn có nghĩ đến Mạc Đan Sư sẽ tới tham gia kiểm tra Niết Bàn Học Cung, cố ý ở chỗ này chờ ngươi. Được rồi, cái này tặng cho Mạc Đan Sư.

Nói xong Tây Lăng Nho xuất ra một quyển phong cách cổ xưa thư đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nhận lấy mở ra nhìn thoáng qua, đập vào mắt bốn chữ, Đại trận chi đạo.

Đưa trận đạo thư cho mình? Đây là ý gì?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc không hiểu nhìn Tây Lăng Nho, sự tình hắn tinh thông trận đạo tại Tiểu Lăng Tiêu Tông căn bản cũng không có nói cho người khác biết.

Tây Lăng Nho liền vội vàng nói:

- Ta cũng về sau mới biết được Mạc Đan Sư còn là một cái đại thần trận sư, ta trước khi tới, đặc biệt giúp Mạc Đan Sư giết chết Quang Đình.

Mạc Vô Kỵ cũng không phải là một người phản ứng chậm chạp, nghe được Tây Lăng Nho nói, hắn liền hiểu rõ ra. Rất hiển nhiên sự tình hắn giết Quang Chí đã bị Tây Lăng Nho biết.

Hắn chính là một cái đại thần trận sư, còn cầu xin trưởng lão Tiểu Lăng Tiêu Tông hỗ trợ bố trí cấp 4 hộ trận, không có cổ quái mới là thật cổ quái. Dùng bản lĩnh Tây Lăng Nho, chỉ cần thoáng điều tra một chút, liền có thể biết mục đích hắn làm như vậy chính là vì giết Quang chí.

Quang Chí dầu gì cũng là một cái Dục Thần tầng bảy, hắn Mạc Vô Kỵ có thể thần không biết quỷ không hay giết chết Quang Chí, thực lực so với Quang Chí rõ ràng mạnh hơn nhiều lắm.

Thực lực mạnh hơn Quang Chí nhiều, lại tinh thông đan đạo cùng trận đạo, càng là hiểu trồng gạo Thanh Lộ, không đến Niết Bàn Học Cung tham gia kiểm tra đó mới là chuyện lạ.

Mạc Vô Kỵ thu hồi đại trận đạo trong tay, đối với Tây Lăng Nho liền ôm quyền nói:

- Tông chủ, lúc đó Quang Chí đối với phó ta, ta chỉ có thể hạ sát thủ. Phá hủy Tiểu Lăng Tiêu Thôn hộ trận, còn xin tông chủ thứ lỗi.

Mạc Vô Kỵ đơn giản thừa nhận.

Tây Lăng Nho cười ha ha một tiếng:

- Mạc Đan Sư, nếu như ta để ý chút chuyện nhỏ này, cũng sẽ không giết Quang Đình, rồi cố ý tới nơi này.

Nói xong Tây Lăng Nho càng là phóng thấp giọng nói:

- Ta tại trước đan đạo vinh dự tháp nhìn thấy Lăng Tiêu Thần Tông Nhâm Phi trưởng lão, ngươi phải cẩn thận một chút.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Tông chủ yên tâm, ta bây giờ dung mạo ngoại trừ Xích Khôn cùng Du Xúc ra, Nhâm Phi cũng không biết, cho nên hắn tìm không được ta.

Tây Lăng Nho thở dài nói:

- Mạc Đan Sư tương lai nhất định thành tựu bất phàm, ta vẫn muốn để cho Tiểu Lăng Tiêu Tông thoát ly Lăng Tiêu Thần Tông, sau đó trở về thượng Thần Lục, đáng tiếc là, ta tài trí nông cạn, loại chuyện này chỉ có thể để ở trong lòng ngẫm lại, không hơn.

- Tông chủ, ngươi người bạn này Mạc Vô Kỵ nộp, tương lai nếu như ta tiến vào Niết Bàn Học Cung, có cái gì có thể giúp được tây tông chủ, tông chủ xin cứ việc phân phó.

Mạc Vô Kỵ biết mục đích Tây Lăng Nho tới nơi này, là muốn kết giao hắn. Tây Lăng Nho tính tình không sai, từ Tiểu Lăng Tiêu Tông chạy tới Niết Bàn Đạo Thành, có thể thấy được hắn thành tâm.

Huống hồ Tây Lăng Nho cả muốn thoát ly Lăng Tiêu Thần Tông đều nói hết ra, hắn là thật tâm muốn kết giao cùng Mạc Vô Kỵ.

Tây Lăng Nho cười ha ha một tiếng:

- Mạc lão đệ, có ngươi những lời này, trong lòng ta càng là có nắm chắc. Nếu mà lão đệ không ngại, ta già hơn mấy tuổi, ngươi liền trực tiếp gọi ta là Nho ca đi.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên không ngại, Tây Lăng Nho tuy là tông chủ còn là Thần Vương, hắn cũng là tông chủ. Ngoài ra, hắn vẫn còn là một cái thần đan vương, bàn về thân phận địa vị, hắn chút nào không kém so với Tây Lăng Nho.

- Vô Kỵ, ngươi bây giờ nghỉ ngơi ở đâu? Ta thật là có chuyện cầu ngươi hỗ trợ.

Tây Lăng Nho không có quanh co.

Mạc Vô Kỵ cũng không phải lưu ý, hắn rất ghét người quanh co. Rồi lại nói hắn sớm đoán được Tây Lăng Nho tới nơi này, là vì cực phẩm gạo Thanh Lộ.

- Ta mới vừa tham gia tán tu đấu pháp kiểm tra, thu được một cái kiểm tra danh ngạch, đang chuẩn bị đi Tán Tu Liên Minh lĩnh Niết Bàn Học Cung ngọc bài kiểm tra.

Mạc Vô Kỵ ăn ngay nói thật.

- Tốt, ta trước cùng ngươi đi.

Tây Lăng Nho không chút do dự nói, sau khi nói xong, hắn có chút cười cười hỏi:

- Mạc Đan Sư, ngươi rốt cuộc là tu vi gì? Ta lần trước nhìn ngươi quanh thân linh vận không hiện, Linh Căn tư chất rất kém cỏi, tu vi cũng chỉ là Dục Thần sơ kỳ trên dưới. Thế nào lúc này mới trong thời gian ngắn, ngươi là được một cái tư chất coi như là không sai, hỏa hệ Linh Căn Dục Thần tầng 6 tu sĩ?

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Ta có một môn thần thông tốt, có thể làm được những thứ này. Đi thôi, chúng ta đi trước Tán Tu Liên Minh.

Thấy Mạc Vô Kỵ không muốn nhiều lời, Tây Lăng Nho biết điều không có hỏi lại.

Mạc Vô Kỵ nếu như thực sự là người bình thường, cũng vậy không có khả năng đan trận đồng tu, còn có thể dễ dàng giết chết Dục Thần hậu kỳ. Thậm chí tại đấu pháp tàn khốc tán tu thu được thứ tự.

Tây Lăng Nho đối với quy tắc tán tu đấu pháp cũng không có đi xem, hắn cũng không biết Mạc Vô Kỵ là sớm đã thu được thứ tự.

...

Mạc Vô Kỵ cùng Tây Lăng Nho đi tới bên ngoài nhiệm vụ công hội tầng thứ bảy, đã nhìn thấy bốn cái chữ lớn thoạt nhìn coi như là khí phái, Tán Tu Liên Minh.

- Ta ở chỗ này chờ ngươi, ngươi vào đi làm sao?.

Tại bên ngoài Tán Tu Liên Minh, Tây Lăng Nho cũng không có lựa chọn tiến vào.

Mạc Vô Kỵ biết ý nghĩ của Tây Lăng Nho, Tây Lăng Nho hắn là biết Tán Tu Liên Minh có một chút xấu xa, hắn lo lắng cho mình cùng Tán Tu Liên Minh tiến hành cái khác giao dịch, cho nên lựa chọn ở lại bên ngoài.

Tán Tu Liên Minh cửa vào chỉ có một đạo cấm chế, đây là cấm chế ngăn cách thần niệm, cũng không có ngăn cản người đi tới. Mạc Vô Kỵ đi qua cấm chế sau đó, nhìn thấy là một cái đại sảnh to lớn hình tròn.

Tại phía trước đại sảnh hình tròn, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy một cái màn hình trận pháp to lớn, trên màn ảnh là thứ tự trên quảng trường đấu pháp tán tu. Tán tu 2705 tên vẫn là tại bên trên hồng tuyến.

- Ngươi có chuyện gì?

Một người nữ tu Thiên Thần sơ kỳ ngăn cản Mạc Vô Kỵ đang muốn phải tiếp tục tiến vào, cảnh giác hỏi.

Nếu như là trước, Mạc Vô Kỵ còn rất là nghi hoặc, Tán Tu Liên Minh tự nhiên là hàng ngày có tán tu đến, có cái gì cảnh giác. Bất quá bây giờ Mạc Vô Kỵ cảm thấy rất như thường, đây là một nơi sau chợ đen lưng các loại dơ bẩn giao dịch, chỉ là treo một cái chiêu bài Tán Tu Liên Minh mà thôi.

Mạc Vô Kỵ không nói nhảm, trực tiếp chỉ vào trận pháp biểu thị nói:

- Ta chính là tán tu 2705, vừa mới thu được danh ngạch tham gia Niết Bàn Học Cung kiểm tra, tới nơi này để lĩnh ngọc bài.

Nghe được Mạc Vô Kỵ là tới lĩnh ngọc bài, nữ tu này cư nhiên nói cái gì cũng không có nói, trực tiếp vỗ tay một cái vào tinh mang đồ án ở cổ tay.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 988: Động Thủ

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được toàn bộ không gian phát sinh một tiếng âm vang rắc rắc nhỏ nhẹ, lập tức ánh mắt cùng thần niệm của hắn trực tiếp bị phong tỏa ở trong cái đại sảnh hình tròn này. Nếu mà không phải là còn có Trữ Thần Lạc, thần niệm của hắn căn bản là không cách nào mở rộng đi ra ngoài.

Một loại cực độ áp lực nhanh chóng truyền đến, để cho trong lòng Mạc Vô Kỵ không giải thích được nhiều hơn một loại sợ hãi.

Mạc Vô Kỵ dầu gì cũng là một cái cấp 4 đại thần trận sư, hắn lập tức liền hiểu rõ xảy ra chuyện gì, mình bị áp lực pháp trận trói buộc ở trong cái này đại sảnh hình tròn. Trói buộc trận rất cao minh, hắn là một cái cấp năm thần trận.

Trong lòng hắn hốt hoảng, thậm chí có một loại cảm giác áp lực cùng muốn lập tức xông ra, đều là vì cái trói buộc trận cường đại này. Theo thời gian càng chuyển dời, loại cảm giác này liền càng mãnh liệt, cường liệt đến mức hắn có một cảm giác hít thở không thông. Loại này hít thở không thông không phải là hô hấp, mà là cả thể xác và tinh thần truyền đến.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ có một loại cực độ xung động, hắn muốn ra tay giết nữ tu kia, sau đó trước tiên lao ra Tán Tu Liên Minh.

Tại trước khi đi vào nơi này, Mạc Vô Kỵ sớm dự liệu được Tán Tu Liên Minh là một cái địa phương ác tâm, bất quá hắn cũng vậy thật không ngờ, Tán Tu Liên Minh dám ở chỗ này vận dụng áp lực trói buộc trận.

Loại chuyện này nếu mà truyền đi, tuyệt đối sẽ đụng phải Niết Bàn Học Cung điên cuồng đả kích, thậm chí trực tiếp tiêu diệt toàn bộ Tán Tu Liên Minh cũng có thể. Mạc Vô Kỵ không biết nội tình Tán Tu Liên Minh từ đâu tới, có dũng khí làm loại chuyện này.

Mạc Vô Kỵ âm thầm đề phòng, nhưng không có làm ra bất kỳ cử động nào, hắn tin tưởng nếu mà bố trí một cái trói buộc trận cùng cách ly trận, liền có thể tùy tiện sát nhân tại Niết Bàn Đạo Thành, vậy Niết Bàn Đạo Thành tuyệt đối không phải là chỗ an toàn nhất toàn bộ Thần Lục. Niết Bàn Đạo Thành dù là cấu kết cùng Tán Tu Liên Minh, cũng tuyệt đối không dám trắng trợn lớn mật, hơn nữa cũng vậy nhất định là rất ít người làm.

Thực ra mà nói, trước mắt Thiên Thần sơ kỳ nữ tử này, Mạc Vô Kỵ còn thật không có để vào mắt. Hắn cũng vậy rõ ràng, nếu mà Tán Tu Liên Minh muốn động thủ với hắn, liền tuyệt đối sẽ không chỉ có người nữ nhân này.

Theo Mạc Vô Kỵ đề phòng, hắn một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc ngay lập tức liền tạo thành Chu Thiên vận chuyển. Từng đạo mát lạnh khí tức từ thức hải màu tím hồ lớn của Mạc Vô Kỵ thẩm thấu đi ra ngoài, rất nhanh thì thẩm thấu tới Thai Tức lạc của Mạc Vô Kỵ. Đi qua Thai Tức lạc sau đó, cái loại này cảm giác bị đè nén trong nháy mắt yếu bớt hắn lên, muốn động thủ xung động cũng vậy biến mất, trong lòng Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, âm thầm dùng Trữ Thần Lạc ghi lại hình ảnh Thủy Tinh Cầu, đồng thời bình tĩnh nhìn trước mắt Thiên Thần nữ tu này.

Thấy Mạc Vô Kỵ cũng không có bất kỳ động tác gì, chỉ là nhìn mình chằm chằm, nữ tu này ngược lại vô cùng kinh ngạc hắn lên.

Đủ dừng hơn mười hô hấp thời gian, thấy Mạc Vô Kỵ không có ý động thủ, nữ tu này mới lạnh lùng hỏi:

- Ngươi thật sự là tán tu 2705?

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ rất là bình tĩnh:

- Không sai, ta chính là tán tu 2705, trước tại tán tu đấu pháp trận thu được danh ngạch Niết Bàn Học Cung khảo hạch, ở chỗ này đến lĩnh ngọc bài.

- Ta trước thẩm tra đối chiếu một cái tin tức của ngươi, sau đó cho ngươi lĩnh ngọc bài, ngươi đứng ở chỗ này chờ một cái.

Nữ tu trong lòng trái lại có chút lo lắng, dựa theo tin tức nàng lấy được, Mạc Vô Kỵ sẽ phải rất nhanh thì lộ ra nôn nóng bất an, sau đó ra tay với nàng.

- Có thể.

Mạc Vô Kỵ trả lời một câu sau đó, lại cau mày tiếp tục hỏi:

- Vì sao ta vừa mới lúc tiến vào tất cả rất như thường, mà ngươi ấn xuống một cái tinh mang đồ án trên cổ tay ngươi sau đó, ta cũng cảm giác được một loại cực độ áp lực? Thậm chí để cho ta nôn nóng bất an đâu nè? Trong lòng ta rõ ràng đối với ngươi rất là tôn kính, đối với toàn bộ Tán Tu Liên Minh rất là tôn kính, thế nhưng là ta hết lần này tới lần khác có một loại xung động muốn động thủ, đây là có chuyện gì?

Nữ tu ngây người nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng làm loại chuyện này cũng không phải lần đầu tiên, bình thường đối phương vừa mới động thủ, nàng sẽ lập tức triệt hồi tinh mang áp lực trói buộc trận. Lúc này, bất luận kẻ nào đều có thể hướng Tán Tu Liên Minh thỏa hiệp, căn bản cũng không cần đi qua Niết Bàn Đạo Thành.

Vừa mới động thủ, chỉ cần còn không có thực sự bắt đầu công kích, Niết Bàn Đạo Thành coi như là bắt lấy tới rồi, cũng sẽ không có bất luận cái gì nói. Loại chuyện nhỏ này, người nào lại để ở trong lòng?

Mạc Vô Kỵ là người thứ nhất qua thời gian dài như vậy không hề động tay, trái lại hỏi ra nguyên nhân.

- Hắn là ngươi mới vừa từ đấu pháp trận đi ra, trong lòng khẩn trương sao?. Như vậy đi, ngươi trực tiếp đưa tay ấn ở cái vũng nơi này, nơi này sẽ xác nhận thân phận của ngươi.

Nữ tu tùy ý lướt qua Mạc Vô Kỵ nói, chỉ vào một cái vũng hình bàn tay dưới trận pháp biểu thị.

Lần này Mạc Vô Kỵ không do dự, đi tới trực tiếp đưa tay đặt ở trong vũng. Hắn một lúc tiến vào đã nhìn thấy cái vũng này, nếu mà cái vũng này có vấn đề, Tán Tu Liên Minh tuyệt đối không dám quang minh chính đại đặt ở trong đại sảnh Tán Tu Liên Minh như vậy.

Nữ tu kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn dường như rất cẩn thận, vì sao lần này không có bất kỳ câu hỏi? Vốn nếu Mạc Vô Kỵ có bất kỳ câu hỏi, nàng liền trực tiếp hướng quát lớn Mạc Vô Kỵ, sau đó làm tức giận Mạc Vô Kỵ. Hiện tại Mạc Vô Kỵ nghe lời như vậy, nàng cả cơ hội cũng không có.

Mạc Vô Kỵ vừa mới đặt tay ở bên trên vũng, bên trên vũng liền xuất hiện một cái khung vuông trống không.

Nữ tu vội vàng nói:

- Mời tại khung vuông viết xuống ba chữ Câu Túng Tài.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ sửng sốt, thầm nghĩ Câu Túng Tài ba chữ này hiển nhiên là một cái tên, rõ ràng này là tay khí tức mình đi ra, tại sao muốn hắn viết tên Câu Túng Tài này?

- Nhanh lên một chút sao?, ta không có nhiều thời gian cùng ngươi đứng như vậy.

Nữ tu giọng nói mang theo một tia không nhịn được.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự ở phía trên đó viết xuống: tán tu 2705, Câu Túng Tài là cái lol gì, hắn tự nhiên phải viết tên của mình chứ.

- Lạch cạch!

Mạc Vô Kỵ vừa mới viết xong tên của mình, một cái ngọc bài liền rơi xuống. Mạc Vô Kỵ thần niệm sớm quét tên trên ngọc bài là hắn, hắn tay vung lên một cái, trực tiếp lại đem ngọc bài thu vào.Nếu mà nơi này viết tên là gì, ngọc bài chính là của người đó, vậy đã nói rõ nơi này có một cái BUG (lỗi) thật to, loại BUG này chính là ngu ngốc cũng biết. Nếu mọi người đều biết, vấn đề này còn, vậy nói rõ cái gì?

Mạc Vô Kỵ viết tên động tác mau hơn nữa, cũng không cách nào mau hơn ánh mắt nữ tu. Nàng thấy Mạc Vô Kỵ chẳng những không có viết Câu Túng Tài, trái lại viết xuống tán tu 2705, còn thu hồi ngọc bài, nhất thời biến sắc. Nàng trước tiên nhấn truyền tin châu trong tay, phía sau đại sảnh hình tròn đột ngột xuất hiện một cái cửa, hai cái thân ảnh xuất hiện ở trong đại sảnh hình tròn.

Hai người một người mặc màu xám tro tán tu bào, thân hình cao lớn cường tráng, ánh mắt có chút nhỏ. Dù cho hắn không có dùng khí thế áp lực Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cũng có thể nhìn ra người này là một cái Thần Vương, chỉ là không rõ ràng lắm cảnh giới mà thôi. Đi theo bên người Thần Vương này là một người nữ tử vóc người cực kỳ khiêu khích, nữ tử này tu vi Mạc Vô Kỵ có thể rõ ràng cảm thụ được, hắn là tại trên dưới Thần Vương tầng 6.

- Ngươi chính là tán tu 2705? Rất tốt, chỉ giết hai người liền thu được danh ngạch trực tiếp tham gia khảo hạch.

Thần Vương cao to sau khi đi vào trước hỏi thăm một câu Mạc Vô Kỵ, sau đó không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, lại chủ động hồi đáp.

- Là ta.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta hiện tại đã lãnh được ngọc bài, có đúng hay không có thể để cho ta đi rồi?

- Không vội.

Thần Vương này nhàn nhạt nói:

- Công pháp của ngươi rất rất giỏi.

Mạc Vô Kỵ hiểu rõ hắn nói ý tứ, bởi vì bình thường Dục Thần tu sĩ, tuyệt đối không đỡ được nơi này áp lực trói buộc trận, mà hắn lại dễ dàng chặn lại nơi này áp lực trói buộc.

- Nếu như ta nói ta có thể tại đây giết ngươi, bất luận kẻ nào cũng không rõ, ngươi tin hay không?

Thần Vương này nhàn nhạt nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ bỗng sợ hãi, nhanh chóng cắt đứt Trữ Thần Lạc đối với Thủy Tinh Cầu ghi lại. Chỉ cần Thần Vương này bắt đầu áp chế hắn, dù cho hắn là Trữ Thần Lạc ghi lại cũng sẽ bị đối phương phát hiện.

Trước chỉ có Thiên Thần sơ kỳ nữ tu kia hắn không sợ chút nào, bây giờ là một cái Thần Vương ở chỗ này, nếu muốn giết hắn, có lẽ chỉ là sự tình một cái tát. Huống hồ một cái Thần Vương giết hắn một cái Dục Thần, Niết Bàn Đạo Thành có nói công đạo hay không, Mạc Vô Kỵ còn không dám xác định.

- Ta tin tưởng Niết Bàn Học Cung...

Mạc Vô Kỵ nói xong, bỗng nhiên vừa vung tay chính là một đạo thần thông đánh ra, mục tiêu chính là người kia nữ tu Thiên Thần sơ kỳ.

Thấy Mạc Vô Kỵ một đạo thần thông đánh ra, người Thần Vương này không kinh sợ mà còn lấy làm mừng. Tiểu tử này rốt cục động thủ, chỉ cần là Mạc Vô Kỵ động thủ trước, vậy thì dễ làm. Cho nên Mạc Vô Kỵ động thủ, hắn trái lại không vội.

Mạc Vô Kỵ là phải động thủ, chờ Thần Vương này động thủ, hắn căn bản cũng không có cơ hội động thủ.

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ ngoài mặt nhìn là đánh về phía thiên thần kia nữ tu, trên thực tế hắn lại vừa lúc đánh vào cái này áp lực cấm trận trận môn.

Áp lực cấm trận tại ngay lập tức đã bị đánh vỡ ra, bất quá đây không phải là Mạc Vô Kỵ đánh vỡ ra, mà là Tây Lăng Nho đang chờ ở cửa.

Tây Lăng Nho vẫn chờ ở cửa Mạc Vô Kỵ, hắn thấy mãnh liệt thần nguyên ba động xuất hiện, không chút do dự xé ra hộ trận, hạ xuống rơi vào trong đại sảnh hình tròn.

Thấy Tây Lăng Nho tiến đến, Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm. Bất chấp Tây Lăng Nho mang theo mục đích kết giao hắn, đối phương hắn là một cái đáng giá kết giao bằng hữu. Phải biết rằng ở chỗ này xé mở Tán Tu Liên Minh hộ trận, không có lý do nói, phạm vào chuyện cũng không nhỏ, Tây Lăng Nho cũng không biết hắn có hình ảnh Thủy Tinh Cầu loại này chứng cứ.

Thần Vương? Tây Lăng Nho vừa tiến đến, người Thần Vương kia muốn chế trụ Mạc Vô Kỵ nhãn thần ngưng lại, dừng lại động tác của mình.

- Tây tông chủ, ngươi đây là ý gì? Ta Tán Tu Liên Minh tuy là tán tu cấu thành, cũng vậy không phải là địa phương người nào đều có thể xé mở hộ trận.

Người này Thần Vương quen biết Tây Lăng Nho, biết Tây Lăng Nho là tông chủ Thần Lục Hạ Thần Địa Tiểu Lăng Tiêu Tông, Thần Vương tầng bốn cảnh giới, cao hơn một tầng so với hắn.

Không đợi Tây Lăng Nho nói chuyện, một đạo chèn ép khí tức liền trực tiếp từ ngoài cửa sổ vọt vào, một người nam tu mặc áo đỏ hạ xuống

rơi vào Tán Tu Liên Minh đại sảnh hình tròn.

- Là ai ở chỗ này động thủ?

Nam tử mặc áo đỏ đem ánh mắt từ trên người mấy người quét tới, tại ngực của hắn còn có mấy chữ Niết Bàn Đạo Thành chấp pháp.

Nói xong câu đó sau đó, người nam tử mặc áo đỏ này lần nữa phát ra một đạo phi kiếm.

Nam tử mặc áo đỏ mới tu vi Thế Giới Thần trung kỳ, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng hắn là thấy nơi này có hai gã Thần Vương, lúc này mới phát sinh phi kiếm cầu viện.

Tán Tu Liên Minh người kia Thần vương trực tiếp ôm quyền nói:

- Tán Tu Liên Minh Lạc Vực ra mắt Phó chấp pháp, nho nhỏ Dục Thần này cũng dám tại ta Tán Tu Liên Minh đột nhiên động thủ, còn cùng một người Thần Vương xé ra ta Tán Tu Liên Minh hộ trận. Ta nghĩ, nho nhỏ Dục Thần này hắn là ỷ vào chính bản thân có chỗ dựa là một người Thần Vương sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 989: Thong Dong Ứng Đối

- Tây tông chủ, một cái Dục Thần không hiểu chuyện còn chưa tính, ngươi một cái tông chủ, lại là một Thần Vương, cư nhiên cũng vậy đụng đến ta Tán Tu Liên Minh hộ trận, có chút không nói được sao?.

Tán Tu Liên Minh Thần Vương Lạc Vực đầu tiên là hướng chấp pháp áo đỏ cáo trạng, sau đó chỉ trích Tây Lăng Nho.

Tây Lăng Nho nhìn về phía Mạc Vô Kỵ, căn cứ biểu hiện của Mạc Vô Kỵ tại Tiểu Lăng Tiêu Thôn, hắn tuyệt đối không tin Mạc Vô Kỵ không có hậu chiêu.

- Rốt cuộc là nguyên nhân gì? Người nào ra tay trước?

Một cái thanh âm cực kỳ nghiêm nghị truyền đến, lại là hai đạo nhân ảnh hạ xuống.

Hai người này vừa rơi xuống, Mạc Vô Kỵ liền xác định đây là hai Thần Vương, hơn nữa thực lực mỗi người cũng sẽ không yếu so với Tây Lăng Nho. trong lòng hắn cũng là cảm thán, thực lực của Niết Bàn Học Cung thật đúng là cường đại a, chẳng những phản ứng cấp tốc, Thần Vương tựa cải trắng bình thường giống nhau, vừa tới đã là hai tên.

Tại Thần Vực, tông môn có hai Thần Vương đều là đỉnh cấp đại tông môn.

Mạc Vô Kỵ nhưng không biết, tại toàn bộ Niết Bàn Đạo Thành chấp pháp Thần Vương cũng chỉ có ba người mà thôi. Lần này tới hai người, chẳng khác nào tới hai phần ba. Niết Bàn Đạo Thành cường đại, cũng

không phải Niết Bàn Đạo Thành chấp pháp giả mạnh bao nhiêu, mà là Niết Bàn Học Cung cường đại.

Ở chỗ này phạm chuyện, coi như là ngươi mạnh hơn nữa, cũng không cách nào thoát đi. Bởi vì Niết Bàn Đạo Thành hộ trận là lục cấp thần trận, dù là Thần Vương cũng không dễ dàng thoát ra.

Mạc Vô Kỵ lần này đoạt ở tại phía trước, hắn rất là kính cẩn cúi người hành lễ đối với hai gã áo xanh lục Thần Vương cùng người kia chấp pháp hồng bào sau đó, mới không có nửa điểm giấu diếm, cũng vậy không có nửa điểm khoa trương lại đem chuyện đã xảy ra nói một lần.

- Ngươi Tán Tu Liên Minh dĩ nhiên có dũng khí bố trí ở chỗ này áp lực trói buộc đại trận, ép buộc kiểm tra danh ngạch?

Một người Thần Vương áo xanh lục nhìn chằm chằm Lạc Vực, một gã Thần Vương khác càng là cùng người Thần Vương này 2 góc mà đứng, khí thế trực tiếp chế trụ Lạc Vực.

- Toàn là nói bậy.

Lạc Vực dường như tức giận có chút phát run, chỉ vào Mạc Vô Kỵ lớn tiếng quát lên:

- Người quản lý Tán Tu Liên Minh đích thật là so le không đồng đều, trước đây tu sĩ hướng ngươi cấp cho ngọc bài hỏi ngươi đòi thần tinh, đây là Tán Tu Liên Minh ta không quản lý tốt. Nhưng ngươi cũng không thể bởi vì chút chuyện nhỏ này, liền ỷ có một cái Thần Vương chỗ dựa, trực tiếp động thủ. Nếu không phải chờ Niết Bàn Đạo Thành chấp pháp giả đến, ngươi cho là ở trước mặt ta ngươi có cơ hội sống? Hơn nữa đây là áp lực trói buộc trận sao? Hai vị Thần Vương chấp pháp mời nhìn một chút, đây rõ ràng là một cái hộ trận rất tầm thường.

Lạc Vực trong lòng hận không thể lại đem Mạc Vô Kỵ giết nghìn vạn lần, vốn là một món rất bình thường việc nhỏ, tiểu tử này cư nhiên huyên náo lớn như vậy.

- Ngươi lá gan không nhỏ a, cư nhiên dám ở chỗ này ăn nói bừa bãi.

Không đợi hai gã Thần Vương nói chuyện, người kia hồng bào Thế Giới Thần chấp pháp cư nhiên trước quát lớn Mạc Vô Kỵ. Nhìn dáng vẻ của hắn, chỉ cần chờ hai gã Thần Vương mở miệng, hắn lập tức sẽ động thủ đối với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn liền biết hồng bào chấp pháp cùng Tán Tu Liên Minh có thông đồng, hắn đối với hai gã áo xanh lục Thần Vương liền ôm quyền nói:

- Hai vị chấp pháp tiền bối, vãn bối đối với trận đạo cũng có chút tinh thông. Lại đem một cái áp lực trói buộc trận trong nháy mắt chuyển hóa thành tầm thường hộ trận, vãn bối cũng có thể làm được, chỉ là đẳng cấp không có cao như vậy mà thôi.

Tên áo xanh lục đối với Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại, giọng nói mang hàn ý:

- Nếu mà ngươi chỉ có thể nói như vậy, không có nhiều hơn chứng cứ. Vậy thì cùng chúng ta cùng đi Niết Bàn Đạo Thành chấp pháp điện sao?, chúng ta sẽ đối với ngươi tiến hành sưu hồn. Bởi vì ngươi một cái Dục Thần, cũng dám mạo phạm Thần Vương cường giả.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn không có nghĩ tới chỗ này bình đẳng là giả. Hắn lập tức xuất ra một thủy tinh cầu trực tiếp kích phát:

- Hai vị chấp pháp tiền bối, mời xem hình ảnh Thủy Tinh Cầu ta trước ghi xuống.

Thấy Mạc Vô Kỵ xuất ra Thủy Tinh Cầu, Lạc Vực trong lòng đồng dạng là dường như bị nước đá ngâm qua giống nhau. Hắn thật sự là không nghĩ ra Mạc Vô Kỵ là như thế nào ghi xuống Thủy Tinh Cầu, nơi này thần niệm bị trực tiếp trói buộc lại. Thu hình ảnh Thủy Tinh Cầu là yêu cầu thần niệm mới được a.

Đáng tiếc hắn không dám nói Thủy Tinh Cầu này là giả, cũng không dám đi hủy diệt Thủy Tinh Cầu này. Thủy tinh hình ảnh thật giả, hai Thần Vương Niết Bàn Đạo Thành nhắm mắt lại đều có thể nghe được.

Mạc Vô Kỵ bị trói buộc trận trói buộc lại, sau đó Mạc Vô Kỵ hỏi, sau đó một loạt đối thoại động tác, thậm chí Lạc Vực nói có thể giết chết Mạc Vô Kỵ, Thủy Tinh Cầu rõ ràng không có lầm đều ghi lại phát đi ra.

Chấp pháp áo xanh lục nhìn xong Thủy Tinh Cầu, lạnh lùng nhìn chằm chằm Lạc Vực:

- Ngươi còn có lời gì để nói?

Lạc Vực sắc mặt tái nhợt, nếu mà tại địa phương khác, hắn nhất định là lập tức liền trốn. Nhưng nơi này là Niết Bàn Đạo Thành, không muốn nói hắn đối mặt hai cái Thần Vương trung kỳ thực lực mạnh hơn hắn, coi như là đối mặt một cái Thiên Thần chấp pháp, hắn cũng đi không xong.

- Ta không có lời nào để nói.

Lạc Vực nếu mà biết hắn sẽ thua bởi một cái nho nhỏ Dục Thần, hắn tuyệt đối sẽ không vì một cái danh ngạch bài đến mạo hiểm.

Một cái danh ngạch bài đích xác có thể bán ra một đống tài nguyên tu luyện, nhưng hắn bị Niết Bàn Đạo Thành chấp pháp Thần Vương mang đi, hắn sợ rằng rất khó đi ra rồi. Dù là có thể đi ra, cũng sẽ rơi một lớp da, đồ đạc là của mình, đó là đừng nghĩ, sau cùng còn có thể nợ tiếp một cái thiên đại nhân tình.

Hắn theo bản năng nhìn thoáng qua chấp pháp giả mặc hồng bào, lúc này Lạc Vực chỉ hy vọng chuyện gây lớn hơn một chút. Chỉ cần chuyện gây lớn hơn một chút, dính dáng ra người tới càng nhiều, hắn trái lại càng có hi vọng.

Hồng bào chấp pháp nhìn xong Mạc Vô Kỵ Thủy Tinh Cầu sau đó, sắc mặt hòa hoãn một phần, đối với Mạc Vô Kỵ gật gật đầu nói:

- Ngươi làm rất tốt, thuộc về phòng vệ. Tán Tu Liên Minh cả loại chuyện này đều dám làm, có đúng hay không cái khác cũng sẽ có chuyện? Ngươi tham gia tán tu quảng trường đấu pháp, có phát hiện cái gì không đúng hay không?

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Bẩm chấp pháp, ta tham gia đấu pháp đài rất là công bằng công chính, chí ít ta là không có phát hiện tình huống.

Tiểu tử này rất lợi hại, Lạc Vực nhìn lướt qua Mạc Vô Kỵ, thấy Mạc Vô Kỵ vẻ mặt chính nghĩa biểu tình, hắn hận không thể một cái tát lại đem Mạc Vô Kỵ đập thành mảnh vụn. Mạc Vô Kỵ có thể thu được tư cách sớm đấu vòng sau, hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ đã biết vấn đề trong đó. Thế nhưng là tiểu tử này cư nhiên không muốn lại đem chuyện nói ra, đến đây chấm dứt, đây tuyệt đối là một cái nhân vật lợi hại đỉnh cấp.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, Tán Tu Liên Minh cách giải quyết loại này, nếu như nói Niết Bàn Đạo Thành chấp pháp giả không biết, hắn tuyệt đối không tin. Nếu chấp pháp giả biết, vậy hắn còn muốn nói ra, đầu tiên bị ảnh hưởng đến chính là hắn chính bản thân. Hắn khẳng định Niết Bàn Đạo Thành làm như vậy, sẽ không để cho Niết Bàn Học Cung biết.

- Ngươi phải ăn ngay nói thật, nếu mà phát hiện ngươi có giấu diếm, đừng trách ta không khách khí.

Hồng bào chấp pháp dường như cũng không phải rất e ngại hai gã áo xanh lục Thần Vương, đối với Mạc Vô Kỵ vẫn là có chút uy hiếp.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta chỉ là một Dục Thần nho nhỏ tham gia đấu pháp mà thôi, nếu có chuyện gì, chấp pháp đại nhân chuyên môn phụ trách chuyện này cũng không có sớm điều tra ra được, ta đây chỉ tham gia vài trận đấu pháp, nào có thể điều tra ra được, có lẽ ta cũng không là một cái tán tu.

Hồng bào chấp pháp bị Mạc Vô Kỵ một câu sặc á khẩu không trả lời được, một tên áo xanh lục trong đó nói với Mạc Vô Kỵ cùng Tây Lăng Nho:

- Các ngươi có thể rời đi.

Nói xong, người này áo xanh lục đưa tay vung lên một cái, lại đem Lạc Vực cùng Tán Tu Liên Minh hai gã nữ tu không dám động toàn bộ trói buộc lại. Sau đó hai gã Thần Vương thân hình lóe lên, cuồn cuộn nổi lên ba người biến mất vô tung.

...

Mạc Vô Kỵ mang theo Tây Lăng Nho vừa về tới Thần Bàn Tức Sạn, Tây Lăng Nho liền cười ha ha nói:

- Vô Kỵ, ta liền biết ngươi sẽ lấy ra hình ảnh cầu, quả nhiên.

- Ta cũng hết cách, không có cách nào, ai bảo thực lực ta quá thấp đâu nè. Lần này cần tạ ơn lão ca nhiều, nếu không phải là ngươi xuất thủ giúp một tay, ta nói không chừng thật bị thằng khốn kiếp kia động thủ giết chết.

Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ nói, hắn là thật bất đắc dĩ, nếu mà hắn có đủ thực lực, hắn sẽ đi dùng Thủy Tinh Cầu?

Mạc Vô Kỵ lúc nghe Dục Thần cùng Thần Vương xung đột, Dục Thần đầu tiên để ý thiếu, hắn liền biết mình trước có bao nhiêu mạo hiểm. Giả như Lạc Vực liều mạng bị phạt động thủ với hắn, hắn bị giết cũng chỉ có thể là chết oan. Chờ vào Niết Bàn Học Cung sau đó, nhất định phải nỗ lực tăng lên thực lực.

- Vô Kỵ, ta tin tưởng ngươi tham gia kiểm tra nhất định sẽ tiến vào Niết Bàn Học Cung. Nếu như không có cần phải, xin tận lực không muốn rời khỏi Niết Bàn Học Cung. Ta khẳng định lần này Lạc Vực sẽ không bị giết, hắn nhiều nhất là bị nghiêm phạt một cái, cũng sẽ bị Tán

Tu Liên Minh lao đi ra, Niết Bàn Đạo Thành cũng không phải Niết Bàn Học Cung.

Tây Lăng Nho dặn dò.

Hắn không sợ Lạc Vực, thực lực của Mạc Vô Kỵ thực sự quá yếu.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta biết, lão ca lần này tới là không phải là vì sự tình cực phẩm gạo Thanh Lộ?

Tây Lăng Nho cười nói:

- Liền biết không thể gạt được ngươi, ta còn thật là vì cực phẩm gạo Thanh Lộ mà đến. Nếu mà có thể, ngươi hàng năm có thể cho ta 10 cân cực phẩm gạo Thanh Lộ thì tốt rồi, ta nhu cần bách loại vật này. Về phần tài nguyên tu luyện cùng các loại Thần linh thảo, ngươi thiếu cái gì chỉ cần mở miệng liền tốt rồi.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự lấy ra một cái túi đưa cho Tây Lăng Nho:

- Lăng nho lão ca, nơi này có hai mươi cân cực phẩm gạo Thanh Lộ, ngươi trước tiên đi dùng. Chờ ta tại Niết Bàn Học Cung ổn định sau đó, ta lại trồng gạo Thanh Lộ mới.

- A đù! Hai mươi cân cực phẩm gạo Thanh Lộ?

Tây Lăng Nho bỗng đứng lên, tay đều có chút run rẩy. Hai mươi cân cực phẩm gạo Thanh Lộ một lần lấy ra, phải lay động cỡ nào? Trước hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ tối đa chỉ là trồng ra vài cân cực phẩm gạo Thanh Lộ, xem ra hắn sai quá nhiều, Mạc Vô Kỵ bản lĩnh còn đang ở trên hắn tưởng tượng.

- Vô Kỵ, vị này chính là?

thanh âm Trì Băng vang lên, đi theo, Trì Băng một thân nhẹ nhàng khoan khoái xuất hiện ở cửa gian phòng Mạc Vô Kỵ.

Nàng là cảm nhận được Thần Vương cường giả đến, mới ra ngoài xem.

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Băng tỷ, vị này chính là Tây Lăng Nho, Tiểu Lăng Tiêu Tông tông chủ. Là bằng hữu của ta, trước đây không lâu còn đang ở Tán Tu Liên Minh đã cứu ta một lần.

Nói xong Mạc Vô Kỵ lại hướng Tây Lăng Nho giới thiệu Trì Băng.

Tây Lăng Nho đang cầm gạo Thanh Lộ bỗng nhiên may mắn lựa chọn của mình, dùng Mạc Vô Kỵ biểu hiện, nếu như hắn biết Mạc Vô Kỵ rời đi Lăng Tiêu Thần Tông, đã nghĩ thông qua độc thủ khác đến chơi Mạc Vô Kỵ, hắn khẳng định lại cũng không chiếm được một gạo Thanh Lộ. Chí ít tại bên người Mạc Vô Kỵ còn có một cái Thần Vương, trước hắn chính là một chút cũng không biết.

Cũng đúng, Mạc Vô Kỵ người như thế, Thần Vương cùng hắn kết giao điều này thật sự là quá bình thường. Chính hắn không phải là một cái Thần Vương sao? Từ Hạ Thần Địa cố ý chạy tới Thượng Thần Địa.

- Vô Kỵ, đa tạ ngươi, ngươi giúp ta đại ân, ta liền không khách khí.

Tây Lăng Nho cẩn thận đem gạo Thanh Lộ Mạc Vô Kỵ cho thu lại.

Vừa lúc đó, một cái thanh âm đột ngột từ bên ngoài truyền đến:

- Xin hỏi Mạc Đan Sư có nhà hem, Niết Bàn Học Cung đan hải Sư Thải Hòa trước tới bái phỏng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 990: Sư Thải Hòa Điều Tra

Sư Thải Hòa? Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là nghi hoặc, Sư Thải Hòa này là ai? Hắn căn bản cũng không quen biết a.

Tây Lăng Nho nghe được tên Sư Thải Hòa, trên mặt nhất thời hiện ra kinh sợ, hắn vừa nhìn biểu tình Mạc Vô Kỵ, liền biết Mạc Vô Kỵ không biết Sư Thải Hòa, nhanh chóng nói:

- Vô Kỵ, Sư Thải Hòa là một trong Niết Bàn Học Cung đỉnh cấp thần đan vương, Thần Vương tầng bảy thực lực. Tại toàn bộ Thần Lục, cũng là tồn tại tiếng tăm lừng lẫy.

- Thế nhưng là ta chưa từng nghe nói qua người này a, hắn tới tìm ta làm cái gì? Hắn lại làm sao biết ta họ Mạc?

Mạc Vô Kỵ rất là không giải thích được, tại đan đạo vinh dự tháp hắn chỉ là khảo hạch một cái tứ phẩm đại thần Đan Sư mà thôi, khoảng cách thần đan vương còn kém một đoạn đâu nè.

Người biết hắn là Mạc Vô Kỵ cũng không nhiều a, đến Niết Bàn Đạo Thành sau đó người biết càng ít hơn. Nếu như nói Sư Thải Hòa đi điều tra qua hắn, hắn có chút không quá tin tưởng. Hắn từ đấu pháp trận đến, mới bao lâu thời gian? Tây Lăng Nho muốn điều tra hắn, trong khoảng thời gian ngắn căn bản là không cách nào bắt tay vào làm.

Tây Lăng Nho dường như nghĩ tới điều gì biến sắc, lập tức áy náy nói với Mạc Vô Kỵ:

- Là vì ta.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền hiểu được, hắn nói với Tây Lăng Nho:

- Chuyện không liên quan tới ngươi, hơn nữa hắn câu nói kia tiết lộ rất nhiều tin tức cho ta, ta đây liền đi ra ngoài mở ra cấm chế mời hắn vào, xem hắn tới cùng là chuyện gì.

Lúc này Mạc Vô Kỵ hiểu rõ, hắn là tại Niết Bàn Đạo Thành nhiệm vụ công hội, thời điểm Tây Lăng Nho cùng hắn chào hỏi bị Sư Thải Hòa nghe thấy được. Hoàn hảo về sau hắn và Tây Lăng Nho đối thoại, dùng cấm chế cách âm.

Bởi vậy có thể thấy được, Sư Thải Hòa vẫn đi theo phía sau hắn, nếu không sẽ không chú ý tới Tây Lăng Nho cùng hắn đối thoại. Suy luận một cái, là có thể biết Sư Thải Hòa xem qua hắn tại đấu pháp trận biểu hiện, sau đó cùng theo tới công hội.

Mạc Vô Kỵ suy ra mấy thứ này sau đó, phía sau có một loại cảm giác lạnh buốt. Hắn tại đan đạo vinh dự tháp không có thông qua ngũ phẩm thần đan vương kiểm tra a, Sư Thải Hòa đi theo hắn, hiển nhiên là từ đan đạo vinh dự tháp theo tới.

Tên này một cái Thần Vương hậu kỳ, còn là đỉnh cấp ngũ phẩm thần đan vương, như vậy đi theo hắn một cái Dục Thần tu sĩ một ngày, Mạc Vô Kỵ phải lo lắng.

Đối với Sư Thải Hòa cường giả loại này đến, Mạc Vô Kỵ tự nhiên là phải đi nghênh đón. Vì tỏ vẻ tôn trọng, hắn vẫn không thể sớm dùng thần niệm đi quét Sư Thải Hòa.

Mạc Vô Kỵ mở ra cấm chế sau đó, phát hiện đứng ở cửa là một người rất nam tử trẻ tuổi. Càng làm cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, nam tử trẻ tuổi không có cánh tay phải.

Một cái Thần Vương hậu kỳ, lại là đỉnh cấp ngũ phẩm thần đan vương, thiếu khuyết một cái cánh tay, đích thật là có chút quái dị.

- Mạc Đan Sư, Niết Bàn Học Cung đan hải Sư Thải Hòa mạo muội tới chơi, không biết có quấy rầy đến ngươi hay không.

Sư Thải Hòa mặt mang dáng tươi cười, giọng nói vô cùng là nhiệt tình ấm áp.

Mạc Vô Kỵ nghĩ thầm, ngươi coi như là mạo muội? Ngươi đều theo dõi ta một ngày được rồi. Bất quá Mạc Vô Kỵ khẳng định đối phương không có gì ác ý, nếu có cái gì ác ý, theo dõi hắn một ngày, hắn sẽ không không có nửa điểm cảm ứng.

- Đương nhiên sẽ không, có thể được sư tiền bối tới cửa, là vãn bối vinh hạnh. trước mặt ngài, vãn bối không dám xưng Đan Sư, tiền bối mời gọi thẳng tên vãn bối Mạc Vô Kỵ là được.

Sư Thải Hòa liên tục báo hai lần tên, Mạc Vô Kỵ tự nhiên cũng phải báo ra tên của mình.

Tây Lăng Nho cũng là ở một bên ôm quyền nói:

- Tiểu Lăng Tiêu Tông Tây Lăng Nho ra mắt Sư đạo hữu.

Sư Thải Hòa cũng là liền ôm quyền nói:

- Ngưỡng mộ đã lâu đại danh Tây tông chủ, ngày hôm nay vừa thấy, đích thật là danh bất hư truyền.

Mấy người khách khí vài câu sau đó, đi theo Mạc Vô Kỵ tiến vào gian phòng.

Mạc Vô Kỵ khẳng định Trì Băng cũng biết Sư Thải Hòa đến, nếu Trì Băng không có đi ra, Mạc Vô Kỵ cũng không có đi gọi nàng.

Chờ Mạc Vô Kỵ rót mấy chén thần linh trà sau đó, Sư Thải Hòa mới cười nói:

- Vô Kỵ, lại nói tiếp ta ngày hôm nay còn giúp ngươi một chuyện.

Sư Thải Hòa ngược lại không có khách khí cùng Mạc Vô Kỵ, thật trực tiếp xưng hô tên Mạc Vô Kỵ.

Thấy Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn chính bản thân, Sư Thải Hòa tiếp tục nói:

- Trong đó có một người Thần Vương chấp pháp vốn muốn dẫn đi ngươi, bất quá ta thuận miệng nói cho hắn một tiếng, hắn cũng là cho ta một cái mặt mũi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn cho là Thủy Tinh Cầu của mình giải quyết vấn đề, xem ra vấn đề nghiêm trọng hơn xa so với hắn nghĩ. Coi như là Sư Thải Hòa không nói tiếp, Mạc Vô Kỵ cũng biết, Thần Vương áo xanh lục muốn mang mình đi, hắn là cùng Tán Tu Liên Minh cấu kết.

Nếu là hắn bị mang đi, có thể tưởng tượng hắn kết quả bi thảm, có Thủy Tinh Cầu thì như thế nào? Người ta cả bột phấn xương của hắn đều có thể giết chết.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, cúi người hành lễ đối với Sư Thải Hòa:

- Đa tạ tiền bối ân cứu mạng.

Sư Thải Hòa khoát khoát tay:

- Ân cứu mạng ngược lại quá nặng, có tây tông chủ tại đó, bọn họ cũng không dám thực sự mạnh mẽ mang đi ngươi, chỉ là phải đắc tội thêm vài người, phí một phen miệng lưỡi mà thôi.

Những lời này, Sư Thải Hòa ngược lại không có nói mò. Cái này phải xem Tây Lăng Nho lập trường, nếu mà Tây Lăng Nho liều mạng muốn bảo trụ Mạc Vô Kỵ, Thần Vương trung kỳ cũng vậy không mang Mạc Vô Kỵ đi được. Nếu mà Tây Lăng Nho lo trước lo sau, không dám đắc tội Niết Bàn Đạo Thành Thần Vương, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ bị mang đi.

Về phần Tây Lăng Nho có thể đắc tội Niết Bàn Đạo Thành Thần Vương đến trợ giúp hắn hay không, Mạc Vô Kỵ không phải là rất khẳng định. Dù sao chuyện này đối với Tây Lăng Nho đến không phải chuyện đùa, một khi đắc tội Niết Bàn Đạo Thành Thần Vương, không có triệt để lật đổ đối phương, Tiểu Lăng Tiêu Tông sau này liền bước đi duy gian. Cho nên vô luận như thế nào, Mạc Vô Kỵ đối với Sư Thải Hòa cảm tạ là phát ra từ nội tâm.

- Tiền bối nếu có phân phó, vãn bối chỉ cần có thể làm được, đều sẽ tuân theo.

Tuy nói cảm tạ Sư Thải Hòa, Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ Sư Thải Hòa tại sao phải theo dõi hắn một ngày.

Sư Thải Hòa gật đầu, ý bảo Mạc Vô Kỵ sau khi ngồi xuống nói:

- Ngươi đạo pháp rất cường đại, ta phỏng chừng coi như là không phải là cùng giai vô địch, tại Dục Thần giai đoạn, kẻ có thể chiến thắng ngươi cũng sẽ không nhiều.

Mạc Vô Kỵ thầm than, tên này quả nhiên là theo dõi hắn một ngày. Rốt cuộc là nguyên nhân gì, để cho Sư Thải Hòa theo dõi hắn một ngày, hắn bên trong quá trình luyện đan...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ chấn động, hắn rốt cục nghĩ tới nguyên nhân. Đối phương chú ý hắn, hiển nhiên là toàn bộ hành trình xem hắn luyện đan biểu hiện. Hắn luyện chế đan dược bình thường, thế nhưng là hắn tinh luyện Thần linh thảo tuyệt đối là đỉnh cấp bên trong đỉnh cấp. Không chỉ như thế, hắn luyện đan tốc độ quá nhanh. Dù cho hắn tận lực làm trễ nãi một chút thời gian, hắn luyện đan tốc độ, cũng vậy tuyệt đối không phải là tầm thường Đan Sư có thể so sánh với.

Hiểu Sư Thải Hòa tại sao muốn theo dõi chính bản thân, Mạc Vô Kỵ trái lại thở dài một hơi. Luyện đan tốc độ nhanh, không tính là cái gì, tối đa thần niệm lớn mạnh một chút mà thôi. Dù sao hắn luyện chế không phải là ngũ phẩm thần đan, đều là dưới tứ phẩm thần đan.

Mạc Vô Kỵ sau khi ngồi xuống, phi thường nói thật:

- Đoán chừng là căn cơ của ta tương đối vững chắc này, ta tại Dục Thần giai đoạn rất lâu rồi.

Nếu mà Tây Lăng Nho cùng Sư Thải Hòa biết Mạc Vô Kỵ nói tạp thật lâu là 10, 20 năm, hai người tuyệt đối sẽ đứng lên nôn vào mặt Mạc Vô Kỵ. Sau đó chỉ vào mũi Mạc Vô Kỵ mắng, có thể đổi một loại phương thức giả tạo khác không?

Cũng may Sư Thải Hòa chỉ biết là Mạc Vô Kỵ rất tuổi còn trẻ, hơn nữa Mạc Vô Kỵ phàm nhân đạo mới thành lập, Bất Hủ Giới hình thành, toàn dựa vào mắt thường muốn xem Mạc Vô Kỵ cốt linh, đã thành chuyện không thể nào.

Sư Thải Hòa ngược lại gật đầu, giọng nói có chút thành khẩn nói:

- Vô Kỵ, ta có thể mạo muội hỏi ngươi một câu, ngươi tu luyện là công pháp gì sao?

Mạc Vô Kỵ lần này không có giấu diếm, Bất Hủ Phàm Nhân Quyết chính là phát nguyên từ Niết Bàn Học Cung, hắn đến chính là nơi này vì Phàm Nhân Chi Địa, có cái gì để giấu diếm.

- Vãn bối tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, lần này muốn đi vào Niết Bàn Học Cung, chính là vì đi Phàm Nhân Chi Địa xem.

Mạc Vô Kỵ kính cẩn hồi đáp.

Nghe được Mạc Vô Kỵ tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, Sư Thải Hòa nội tâm một tảng đá rơi xuống. Trên thực tế hắn theo dõi Mạc Vô Kỵ thời gian này sau đó, trong lòng đối với Mạc Vô Kỵ phi thường có hảo cảm.

Mạc Vô Kỵ tại trên đài đấu pháp đấu pháp một ngày, hắn thắng liên tiếp hai mươi chín trận cũng không có giết một người. Thẳng đến sau cùng đại hán này vẻ mặt hung tợn muốn giết Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ

mới hạ sát thủ. Có thể thấy được Mạc Vô Kỵ không phải là một người thích giết chóc. Hắn Sư Thải Hòa tính tình luyện đan, điều thứ nhất chính là vì người luyện đan không thích giết chóc.

Hắn cánh tay này, chính là năm đó một cái Thần Vương viên mãn cường giả chặt đứt. Bởi vì đối phương thích giết chóc quá mức điên cuồng, cho nên hắn cự tuyệt giúp đối phương luyện đan, lúc này mới bị chém đứt một cái cánh tay.

Nếu như Mạc Vô Kỵ thật là Tuyên Hà Đan Đạo truyền thụ, có thể tưởng tượng Mạc Vô Kỵ sau này thê thảm kết cục. Tại đan hải Sát thủ, hắn Sư Thải Hòa cũng cứu không nổi Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm thụ được chính mình nói ra tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, Sư Thải Hòa thái độ đối với hắn càng là nhu hòa một phần.

- Không biết Vô Kỵ ngươi có thể hay không lại đem công pháp tu luyện cho ta xem?

Sư Thải Hòa ấm áp nói.

Mạc Vô Kỵ không có nửa phần do dự, liền lấy ra quyển Thiên Cơ Tông Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Đối với người khác mà nói, yêu cầu nhìn đối phương công pháp tu luyện là khiêu khích. Mạc Vô Kỵ cũng biết, Sư Thải Hòa giọng nói phi thường chân thành, đích thật là vì xem công pháp mà thôi.

Sư Thải Hòa kích động tiếp nhận Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hắn lật ra trang thứ nhất, chữ viết quen thuộc liền hiện ra ở trước mặt của hắn.

- Thiên địa trước mở sau đó có nguyên khí, này rất sai lầm. Linh khí cùng thiên địa đồng thời mang theo, tương thừa mà sinh. Không được đạo vị người, đều là người phàm. Thế hệ chúng ta người phàm, ngưng luyện nguyên khí, thành tựu trường sinh...

- Quả nhiên là Chủng Đế lưu lại, không sai, ngươi thật sự là tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Ngươi cơ duyên thật tốt, cư nhiên chiếm được Chủng Đế tự tay viết Bất Hủ Phàm Nhân Quyết...

Sư Thải Hòa khép lại trang sách, lần nữa lại đem sách giao cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không đưa sách cho Sư Thải Hòa, phía sau sách hắn căn bản cũng không có mở ra. Bởi vì tới phía sau, Bất Hủ Phàm Nhân Quyết của hắn cùng quyển sách này hoàn toàn bất đồng, có thể nói là một trời một vực. Nếu mà Sư Thải Hòa tiếp tục sau lật mà nói, nhất định sẽ phát hiện chỗ không đúng.

Hắn không biết Sư Thải Hòa tại sao muốn điều tra hắn có đúng hay không tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, cho nên hắn có thể ít một chuyện không bằng liền ít một chuyện.

Thấy Mạc Vô Kỵ cẩn thận cung kính thu lại Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, Sư Thải Hòa mới gật đầu thuận miệng hỏi:

- Vô Kỵ, ngươi có nghe nói qua Tuyên Hà Đan Đạo?

Mạc Vô Kỵ mờ mịt lắc đầu:

- Tuyên Hà Đan Đạo rất lợi hại phải không? Ta chưa từng nghe nói qua.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 991: Đại Trận Đạo

Sư Thải Hòa cười ha ha một tiếng:

- Tuyên Hà Đan Đạo đích xác rất lợi hại, ngươi không có nghe nói qua thì thôi. Dùng năng lực của ngươi, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là có thể tiến vào Niết Bàn Học Cung. Không biết ngươi có nguyện ý đi đan hải hay không?

Mạc Vô Kỵ có chút áy náy nói:

- Tiền bối, mục đích chủ yếu vãn bối đến Niết Bàn Học Cung chính là Phàm Nhân Chi Địa. Đan đạo đối với vãn bối mà nói, chỉ là tiện đường học tập mà thôi.

Hắn căn bản cũng không có hỏi đi đan hải có cần đi qua kiểm tra hay không.

- Ha ha.

Sư Thải Hòa cười ha ha một tiếng đứng lên:

- Ta liền biết ngươi có phải là vì Phàm Nhân Chi Địa tới, ta có việc phải đi trước. Tương lai ngươi ở Niết Bàn Học Cung nếu mà cần trợ giúp gì nói, cứ đi tìm ta Sư Thải Hòa.

Nói xong câu đó, Sư Thải Hòa giơ tay lên ném cho Mạc Vô Kỵ một cái ngọc bài, thân hình lóe lên, đã đi xa.

Mạc Vô Kỵ nắm ngọc bài, đối với địa phương Sư Thải Hòa này biến mất thi lễ một cái, rồi mới lên tiếng:

- Sư tiền bối tựa hồ đối với ta ấn tượng không sai, cư nhiên lưu cho ta một cái ngọc bài.

Tây Lăng Nho cũng vậy gật đầu nói:

- Tại Niết Bàn Học Cung đan hải, ta kính phục nhất thần đan vương, chính là Thải Hòa thần đan vương. ngọc bài của hắn có tác dụng rất lớn, ngươi lưu lại tương lai nói không chừng sẽ dùng tới.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên biết ngọc bài của Sư Thải Hòa có chỗ đại dụng, hắn cũng không định dùng cái ngọc bài này. Hắn không phải là cái loại người mà người khác thuận miệng nói một câu, hắn coi như thực sự. Dù cho Sư Thải Hòa là thật thưởng thức hắn, hắn cũng sẽ không tùy tùy tiện tiện đi dùng cái ngọc bài này. Trừ phi dính đến cái mạng nhỏ của hắn, nếu không ngọc bài chỉ là một vật kỷ niệm.

Chờ Mạc Vô Kỵ thu hồi ngọc bài, Tây Lăng Nho mới lên tiếng:

- Vô Kỵ, đa tạ ngươi cho ta hai mươi cân cực phẩm gạo Thanh Lộ. Theo lý thuyết ta hắn là ở chỗ này chờ ngươi kiểm tra kết thúc, chỉ là ta đạt được gạo Thanh Lộ nhất định phải nhanh chóng trở về, cho nên ta cũng phải cáo từ.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng Tây Lăng Nho tới nơi này chủ yếu là vì cực phẩm gạo Thanh Lộ, hắn không hỏi Tây Lăng Nho muốn cực phẩm gạo Thanh Lộ làm cái gì. Tây Lăng Nho muốn cáo từ, hắn chủ động đưa đến bên ngoài tức sạn.

Lần nữa về đến phòng, Mạc Vô Kỵ gợi lên cấm chế sau đó, trước tiên chính là lấy ra Đại Trận Đạo Tây Lăng Nho đưa cho hắn.

Trận đạo đối với Mạc Vô Kỵ mà nói so với đan đạo còn trọng yếu hơn, trước hắn trận đạo tiến bộ quá chậm, chủ nếu là bởi vì hắn toàn bộ dựa vào tự mình tìm tòi. Bất Hủ Phàm Nhân Quyết thích hợp thôi diễn các đạo, cũng chỉ là tại thời điểm sơ cấp, bất luận cái gì một đạo tới rồi cấp độ nhất định, tiến bộ của hắn liền trực tiếp chậm lại.

Thật giống như hắn đan đạo vậy, nếu mà không phải là chiếm được thanh y thần đan vương truyền thừa, hắn chính là thu được hơn một ngàn gốc cây cấp năm Thần linh thảo, cũng vậy rất khó bước vào thần đan vương cảnh.

Hiện tại hắn chỉ hy vọng Tây Lăng Nho đưa cho hắn Đại Trận Đạo này không sai, có thể cho hắn trận đạo có thể tiến thêm một bước. Nếu mà hắn hôm nay là cấp năm thần trận vương nói, hắn bị Tán Tu Liên Minh áp lực trói buộc trận vây khốn, căn bản cũng không cần mượn Tây Lăng Nho thủ đoạn, hắn có thể chính bản thân trực tiếp phá cái khốn trận kia.

Theo Mạc Vô Kỵ, Đại Trận Đạo hắn là một quyển sách đối với trận đạo trình bày. Hắn cũng không yêu cầu có thể từ trong quyển sách này học tập đến bao nhiêu trận đạo tri thức, hắn chỉ cần có thể được dẫn dắt trong đó, sau đó khai thác bản thân trận đạo tầm mắt là được rồi.

Khi Mạc Vô Kỵ đọc trang chữ thứ nhất, có chút ngây người.

Đâu phải là cái gì mà sách giới thiệu trận đạo? Đây rõ ràng là một cái thần thông, tên thần thông chính là Đại Trận Đạo.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền ngạc nhiên mừng rỡ hắn lên, môn thần thông này không phải là đối địch thần thông, mà là phá trận thần thông. Khi đem môn thần thông này nắm trong tay sau đó, dù cho chỉ là một ba cấp thần trận sư, thậm chí có thể bằng vào loại thần thông này trong nháy mắt phá vỡ cấp năm thần trận. Hắn cái này cấp 4 đại thần trận sư, nếu mà triệt để nắm trong tay Đại Trận Đạo, coi như là hắn không hiểu cấp 6 thần trận, cũng có cơ hội dùng thần thông này phá vỡ thần trận lục cấp.

Thứ tốt a, trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm cảm tạ Tây Lăng Nho.

Trận đạo mênh mông vô biên, Mạc Vô Kỵ trận đạo càng lợi hại, hắn liền càng rõ ràng trận đạo đáng sợ. Một khi bị vây ở khốn trận, năng lực cường đại hơn nữa, cũng chỉ có thể chờ chết.

Cũng chính là bởi vì như vậy, Mạc Vô Kỵ mới nỗ lực học tập trận đạo. Hắn tại trận trên đường tốn thời gian gần với thời gian tu luyện, thậm chí so với luyện đan dùng thời gian còn nhiều hơn.

Chỉ là trận đạo mênh mông phiền phức, dù cho Mạc Vô Kỵ hao tốn nhiều hơn nữa thời gian, trận đạo của hắn vẫn là đi sau đan đạo.

bản thân Mạc Vô Kỵ chính là một cái tứ cấp đại thần trận sư, hắn rất nhanh thì chìm đắm vào Đại Trận Đạo môn thần thông này, một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc càng là toàn lực vận chuyển, nhiều lần thôi diễn thần thông Đại Trận Đạo.

...

Mạc Vô Kỵ bắt đầu bế quan, chuyện hắn tại Tán Tu Liên Minh đã xảy ra nhưng ngay cả một chút sóng hoa cũng không có nổi lên. Cũng chỉ có người nội bộ Tán Tu Liên Minh mới biết được, vốn trưởng lão Thần Vương Lạc Vực phụ trách Tán Tu Liên Minh tán tu kiểm tra sự vụ bị điều chỉnh một cái, không phụ trách kiểm tra sự vụ nữa, mà là bị phân công tới địa phương khác.

Về phần Mạc Vô Kỵ lấy ra Thủy Tinh Cầu chứng cứ, còn có cùng Tán Tu Liên Minh phát sinh xung đột, cũng không có tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì đối với Tán Tu Liên Minh. Mạc Vô Kỵ lúc ban đầu theo dự liệu xử phạt, căn bản cũng không có phát sinh ở Tán Tu Liên Minh.

Hầu như lại đem vật sở hữu đều dán đi ra ngoài, sau cùng còn tổn thất Lạc Vực phụ trách tán tu kiểm tra một cái công việc béo bở, lúc này hận không thể lại đem Mạc Vô Kỵ cả đầu khớp xương đều nuốt trọn. Chỉ là Mạc Vô Kỵ núp ở bên trong Niết Bàn Đạo Thành tức sạn bế quan tu luyện, hắn cũng là hết cách. Chỉ có thể lưu lại cơ sở ngầm, một khi Mạc Vô Kỵ kiểm tra thất bại, rời đi Niết Bàn Đạo Thành, đó chính là lúc Mạc Vô Kỵ nhận lấy cái chết.

Cùng lúc đó, khi biết Mạc Vô Kỵ không phải là Tuyên Hà Đan Đạo truyền thụ sau đó, Niết Bàn Học Cung mũi tẹt đạo nhân đối với Mạc Vô

Kỵ triệt để mất đi hứng thú. Về phần Mạc Vô Kỵ nói không muốn gia nhập đan hải, hắn chỉ là nghe qua, căn bản cũng không có để ở trong lòng.

Phàm nhân đạo hắn lại rõ ràng bất quá, bị giới hạn điều kiện Tiên Thiên, căn bản là không cách nào nhấc lên cuộn sóng to lớn. Tại Giản Sát xem ra phàm nhân đạo muốn tái xuất hiện một cái thiên tài giống như Chủng Đế, đó là nằm mơ. Chủng Đế luyện đan tốc độ đích xác nhanh, nhưng hắn luyện đan cũng chỉ có nhanh, cái khác không ngon tý nào.

Người phàm cuối cùng vẫn là người phàm.

...

Lại đem toàn bộ thể xác và tinh thần chìm vào Đại Trận Đạo thần thông thôi diễn sau đó, Mạc Vô Kỵ mới biết được môn thần thông này có phức tạp hơn. Trên lý thuyết chỉ cần là thần trận sư, liền có thể học tập môn thần thông này. Tại Mạc Vô Kỵ chân chính bắt đầu thôi diễn môn thần thông này, hắn mới biết được Tây Lăng Nho tại sao muốn lại đem thần thông ném cho hắn.

Phải nắm giữ Đại Trận Đạo, chí ít yêu cầu cấp năm thần trận vương cấp độ, hơn nữa thần niệm bạo phát lực lớn đáng sợ. Muốn tại trong nháy mắt, khắc ra mấy nghìn đạo trận văn. Trong nháy mắt khắc trận văn càng nhiều càng rườm rà sâu xa, thần thông uy lực lại càng lớn. Loại thần niệm bạo phát lực này, chính là Thần Quân muốn làm được, cũng vậy rất là trở ngại. Nếu mà thần niệm bạo phát lực yếu, căn bản là không cách nào phá mở ra pháp trận cường đại.

Có lẽ chỉ có cường đại Thế Giới Thần cùng Thần Vương có thể làm được, thế nhưng Thế Giới Thần cùng Thần Vương, lại đã cấp năm thần trận vương, bọn họ lại bế quan đến học tập cái thần thông yếu này có ý nghĩa gì? Tại Thần Lục, cường đại nhất pháp trận, là cấp 6 thần trận. Một cái cấp năm thần trận vương, lại là Thần Vương, bế quan vô số năm qua học tập một cái thần thông đối với bọn họ tác dụng không lớn, sợ

rằng đại đa số người cũng sẽ không làm. Bọn họ sẽ đem thời gian dùng tại việc khác, mà không phải lãng phí như vậy.

Mạc Vô Kỵ mặc dù là cấp 4 đại thần trận sư, hắn tu luyện phàm nhân đạo, bản thân có Khải Đạo Lạc cùng Trữ Thần Lạc. Thần niệm của hắn tuy rằng xa xa so ra kém Thần Quân cường đại, chứ đừng nói chi là so sánh với Thế Giới Thần, Thần Vương. Thế nhưng thần niệm của hắn bạo phát lực không kém chút nào, cũng bởi vì hắn có Trữ Thần Lạc. Không chỉ như thế, hắn còn tinh thông khắc hư không trận văn.

Những thứ này cộng lại, để cho hắn không cần bước vào cấp năm thần trận vương, cũng vậy không cần bước vào Thần Quân cấp độ, liền có thể thôi diễn Đại Trận Đạo.

Trọng yếu nhất là Mạc Vô Kỵ cho rằng môn thần thông này có chỗ đại dụng, dù cho hắn là cấp năm thần trận vương, muốn tại trong nháy mắt phá vỡ cấp năm thần trận, cũng có chút trở ngại. Mà Đại Trận Đạo là thủ đoạn trong nháy mắt phá trận, loại này thần thông có đôi khi chính là thủ đoạn bảo mệnh. Hắn cùng nhau đi tới, không biết bao nhiêu lần bồi hồi tại trong lúc sinh tử, bất luận cái gì thủ đoạn bảo mệnh đối với hắn đều có lực hấp dẫn cường đại.

Thời gian một tháng đi qua, Mạc Vô Kỵ tuy rằng còn không cách nào thi triển ra Đại Trận Đạo, hắn đã có thể trong nháy mắt khắc ra mấy trăm đạo trận văn. Dù cho mỗi khi tăng thêm một đạo trận văn, hắn liền cần phải hao phí nhiều thời gian hơn cùng tinh lực. Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, nắm trong tay Đại Trận Đạo, vẫn như cũ chỉ là vấn đề thời gian.

Mạc Vô Kỵ phải đình chỉ bế quan, Niết Bàn Học Cung kiểm tra đã đến giờ, hắn tới nơi này mục đích chủ yếu, chính là vì tham gia kiểm tra Niết Bàn Học Cung.

...

Bởi vì lần này tham gia kiểm tra không phải là chuyện một ngày hai ngày, Mạc Vô Kỵ cố ý dặn dò Đại Hoang cùng Súy Oa tại tức sạn nỗ lực

tu luyện. Chính là Trì Băng cùng Trì Xuyên, Mạc Vô Kỵ cũng không có để cho bọn họ đi theo.

Niết Bàn Học Cung kiểm tra tự nhiên không có nguy hiểm, Trì Băng đối với điểm này cũng rất là yên tâm.

Đi tới tức sạn cửa vào, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy Niết Bàn Đạo Thành biến hóa. Trước chen chúc Niết Bàn Đạo Thành, lúc này đã mở ra một cái đơn độc thông đạo, thông đạo có rất rõ ràng chỉ thị, Niết Bàn Học Cung kiểm tra thông đạo.

- Chờ một chút, ngươi là kẻ ở tại chỗ chữ giáp số bảy mươi ba?

Mạc Vô Kỵ đang chuẩn bị tiến vào thông đạo kiểm tra, một người nam tu sắc mặt trắng bệch ngăn cản đường đi của hắn.

Đây là một tên gia hỏa Thiên Thần tầng chín, nhìn dáng vẻ của hắn, hắn là công pháp tu luyện âm khí quá nặng.

- Ta không biết ngươi.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Xin đừng làm lỡ thời giờ của ta.

Nam tử mặt mũi trắng bệch cười ha ha:

- Tự giới thiệu mình một chút, ta là Niết Bàn Học Cung Chân Thần đạo Trác Sấm, ta tới nơi này hướng ngươi mua vài tấm Sinh Giới Đan, nói cái giá đi.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn Trác Sấm, liền biết tên này căn bản cũng không có định dùng giá cao mua mua Sinh Giới Đan của hắn, đầu tiên nói ra là người Niết Bàn Học Cung, hiển nhiên là đánh sự chú ý của hắn.

Sự tình hắn bản thân có Sinh Giới Đan tuyệt đối là Cấm Vĩnh Ô tiết lộ ra ngoài, đồng thời Mạc Vô Kỵ còn khẳng định Cấm Vĩnh Ô không có

nói cho tên này bên cạnh hắn còn có một Thần Vương cường giả.

- Cái gì Sinh Giới Đan? Ta không biết, tránh ra.

thân hình Mạc Vô Kỵ lóe lên, trực tiếp lướt qua Trác Sấm, hắn lười tốn thời gian tại trên người loại tên gia hỏa này. cả lai lịch của hắn cũng không dò la, biết hắn có Sinh Giới Đan lại tới.

- Tốt lắm, ta ngày hôm nay liền xem ngươi...

Trác Sấm vốn muốn nói Mạc Vô Kỵ làm sao rời đi Niết Bàn Đạo Thành, chỉ là hắn thấy Mạc Vô Kỵ động tác sau đó, hắn lại đem lời nói nuốt xuống. Mạc Vô Kỵ lại có tham gia khảo hạch danh ngạch? Nếu không, làm sao lại tiến vào cái thông đạo kia chuyên môn kiểm tra?

Trác Sấm ánh mắt lóe ra vài cái, lập tức liền tỉnh táo lại. Nếu như tên này thực sự may mắn tiến vào Niết Bàn Học Cung, hắn càng có cơ hội bào chế tên này. Nếu mà tên này không thể vào Niết Bàn Học Cung, vậy thì chờ chết sao?.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 992: Cửa Thứ Nhất Trận Đạo

Mạc Vô Kỵ tiến vào thông đạo dành riêng sau đó, rất nhanh thì phát hiện lục tục có người tiến vào thông đạo. Dọc theo cái lối đi này, Mạc Vô Kỵ theo mọi người trực tiếp đi qua Niết Bàn Đạo Thành, sau đó trở lại trên một cái quảng trường to lớn.

Trên quảng trường sớm đã tụ tập đầy người, Mạc Vô Kỵ nhìn qua một chút, nơi này có ít nhất một vạn người. Nếu mà dựa theo cách tính một cái tông môn hoặc là thế lực 10 người, có thể thấy được Thần Lục này có bao nhiêu tông môn cùng thế lực. Mạc Vô Kỵ còn biết, tông môn cùng thế lực phải có chút địa vị mới có tư cách tham gia cái khảo hạch này, không có địa vị chỉ có thể dùng tư cách tán tu đi tranh đoạt danh ngạch, hoặc là danh ngạch chỉ có một hai cái.

Chung quanh quảng trường có mấy chấp pháp tu sĩ mặc áo đỏ, một người Thần Vương mặt không thay đổi đứng ở đầu cùng hư không quảng trường. Bất chấp trên quảng trường có rất nhiều người, lại là cực kỳ an tĩnh, không có bất kỳ thanh âm nào truyền tới.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì quét thấy hai cái người quen, Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp. Tại bên người Khuất Trầm Đan cùng Địch Tiệp đều là tu sĩ Lăng Tiêu Thần Tông, những người này Mạc Vô Kỵ hầu như đều gặp. Dù trước đây hắn không có dạy qua những người này, bất quá cũng vậy đứng ở trên bục giảng cùng mọi người gặp qua một lần.

Lại đưa mắt chuyển qua bên ngoài quảng trường, bên ngoài quảng trường cũng là đứng đầy người. Dọc theo quảng trường hiển nhiên có

một tầng ngăn cách cấm chế trong suốt, tiến vào quảng trường sau đó, không ai có thể tiến vào, đồng dạng không ai có thể rời đi.

Mạc Vô Kỵ đang muốn thu hồi ánh mắt, hắn cư nhiên nhìn thấy hai cái người quen, Xích Khôn cùng Du Xúc đều đến nơi này. Tại Mạc Vô Kỵ thấy hai người, hai người này đồng dạng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, hai người cũng là lộ ra ánh mắt kinh ngạc không thể tin được.

Đừng xem trên quảng trường này có hơn một vạn người, trên thực tế bọn họ so với ai khác đều rõ ràng, muốn trở thành 1 trong một vạn người này, là khó khăn cỡ nào. Bọn họ không biết Mạc Vô Kỵ là dựa vào cái gì, có thể đứng tại cái chỗ này.

- Thế nào?

Đứng ở bên người Xích Khôn chính là phong chủ Lao Vũ của Lăng Tiêu Thần Tông Tả Lăng ngọn núi, hắn thấy Xích Khôn lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, lập tức hỏi thăm một câu.

- Cái kia...

Xích Khôn do dự một chút, vẫn là nói:

- Ta nhìn thấy Mạc Vô Kỵ tại trên quảng trường, đang chuẩn bị tham gia kiểm tra.

- Ngươi nói Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở nơi này? Ta tại sao không có thấy?

Đứng ở phía sau, Nhâm Phi nhanh chóng tiến lên cấp thiết dò hỏi. Hắn tại Niết Bàn Đạo Thành đan đạo vinh dự tháp chờ thời gian mấy tháng, cũng không có thấy Mạc Vô Kỵ a.

Xích Khôn nhanh chóng nói:

- Trước hắn dịch dung.

- Vậy ngươi...

Nhâm Phi giận điên lên, cũng may hắn lập tức liền không có tiếp tục nói hết. thời điểm Mạc Vô Kỵ còn đang ở Lăng Tiêu đạo thành, Xích Khôn liền chủ động yêu cầu đi ra ngoài. Về sau Mạc Vô Kỵ rời đi Lăng Tiêu đạo thành, hắn cũng không có đi hỏi Xích Khôn, vậy làm sao có thể trách Xích Khôn? Về phần Du Xúc, không nói thân phận của nàng không giống bình thường, lúc hắn đi tìm Mạc Vô Kỵ, Du Xúc cũng mượn cớ bế quan.

- Kẻ nào là Mạc Vô Kỵ?

Tả Lăng ngọn núi phong chủ Lao Vũ trầm giọng hỏi.

Trước mặt Tả Lăng Phong phong chủ, Xích Khôn cũng không dám nói nửa chữ không, hắn nhanh chóng chỉ vào Mạc Vô Kỵ.

Lao Vũ gật đầu, chậm tiếng nói:

- Các ngươi chú ý một chút cái kia Mạc Vô Kỵ, nếu mà hắn không có được chọn, lập tức đem hắn mang tới Lăng Tiêu Thần Tông.

- Dà.

Nhâm Phi lên tiếng.

Xích Khôn cũng không dám chậm trễ, lên tiếng.

Trên thực tế bên trái Lăng Phong xem ra, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có khả năng được chọn. Mạc Vô Kỵ danh ngạch, rất có thể là dùng đại lượng thượng phẩm gạo Thanh Lộ đổi lấy.

...

Hư không đứng yên người kia Thần Vương đưa ánh mắt từ trên quảng trường đông đảo Dục Thần tu sĩ tham gia khảo hạch quét tới, giọng nói hòa hoãn nói:

- Hết thảy đệ tử tham gia Niết Bàn Học Cung khảo hạch chú ý, lần này kiểm tra có bảy đại hạng, hạng thứ nhất kiểm tra là trận đạo, thứ hai hạng kiểm tra là trồng gạo Thanh Lộ. Sau đó là khí đạo, đan đạo, phù đạo, thần thông đạo, sau cùng hạng nhất là đấu pháp. Ngoại trừ hạng thứ hai kiểm tra trồng gạo Thanh Lộ ra, mỗi một hạng kiểm tra cũng có thể có thể chết, nếu mà đệ tử lo sợ, có thể theo đường cũ trở về.

Sau khi người này Thần Vương của Niết Bàn Học Cung nói xong, ánh mắt tiếp tục hạ xuống rơi vào quảng trường trên người mọi người, không có ai trở về. Tán tu thu được cái danh ngạch này gần như là liều mạng lấy được, các đại tông môn đệ tử thu được cái danh ngạch này, cũng là tinh anh trong tinh anh. Hiện tại thật vất vả đứng ở cửa vào kiểm tra, ai muốn trở về?

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, hoàn hảo không có tả đạo. Nếu không, hắn còn thật không biết kiểm tra cái gì đồ chơi.

Thấy không ai trở về, người Thần Vương lúc này mới tiếp tục nói:

- Lần này đệ tử tham gia khảo hạch là một vạn ba nghìn bốn trăm người, Niết Bàn Học Cung sẽ ở trong đó tuyển nhận năm trăm người. Hết thảy đệ tử thông qua khảo hạch, đều có thể lựa chọn địa phương tự mình muốn đi. Kiểm tra top 10 đệ tử, có thể tiến vào niết bàn thần linh chi địa tu luyện một năm. Đại biểu tông môn, có thể có ba gã Thần Vương tiến vào Niết Bàn Hà cảm ngộ Hợp Thần đạo cảnh, đồng thời có một lần cơ hội nghe Hợp Thần luận đạo. Top năm tên đệ tử, mỗi người lại thêm tưởng thưởng một quả đạo quả. Kiểm tra top ba đệ tử, có thể tiến vào Niết Bàn Học Cung tàng kinh các thu hoạch một quyển công pháp thần thông.

Nói xong sau đó, người trên quảng trường có chút náo động lên. Chính là cường giả các tông tại bên ngoài quảng trường quan sát, nghe nói như thế, cũng đều là có chút kích động khó có thể kìm hãm.

Hợp Thần cơ hội, là mục tiêu mỗi một cái Thần Vương cao nhất truy cầu. Đáng tiếc là, Thần Lục quy tắc khiếm khuyết, ngoại trừ Niết Bàn

Học Cung ra, địa phương khác căn bản cũng không có biện pháp cảm ngộ bên trên Thần Vương. Đây không phải là vấn đề tư chất cùng tư nguyên, mà là thiên địa hạn chế.

Nếu không, Mạc Vô Kỵ trước đây có một quả màu vàng Tịch Đạo Sa, cũng sẽ không khiến cho động tĩnh lớn như vậy.

Rất nhiều tông môn liều mạng muốn cho càng nhiều hơn đệ tử tới tham gia kiểm tra, ngoại trừ có thể làm cho mình tông môn đệ tử tiến vào Niết Bàn Học Cung ra, trọng yếu nhất một cái nguyên nhân, không phải là Hợp Thần cơ hội sao?

Người chủ trì khảo hạch Thần Vương chờ trên quảng trường ngắn ngủi xao động an tĩnh lại, sau đó mới tiếp tục nói:

- Ta hi vọng mọi người có thể kiểm tra ra thành tích tốt, để cho Thần Lục tăng thêm một hai gã Hợp Thần cảnh nữa. Kiểm tra hiện tại bắt đầu, hết thảy đệ tử tham gia khảo hạch, tiến vào hư không trận môn, tham gia kiểm tra. Một khi tiến vào cửa này, sinh tử tự phụ. Thời gian kiểm tra là một năm. Mọi người nhớ kỹ, nơi kiểm tra thời gian cùng ngoại giới là mười hai so với một. Kiểm tra một năm, bên ngoài thực tế thời gian là một tháng. Một tháng sau đó, vô luận sinh tử, chỉ cần còn không có từ thông đạo kiểm tra đi ra, đều là bị loại.

Nói xong, người này Thần Vương vung tay lên, tại cuối quảng trường xuất hiện một cái hư không trận môn hình dạng sóng gợn.

Trên quảng trường đông đảo tu sĩ tham gia khảo hạch đều vọt vào, không có bất kỳ người nào do dự nửa phần. Mạc Vô Kỵ bị kẹp ở trong đám người, tiến vào hư không trận môn.

Hết thảy đệ tử tham gia khảo hạch toàn bộ sau khi tiến vào, những thứ tu sĩ đứng xem mới đều quay lại Niết Bàn Đạo Thành.

Lúc này bọn họ là không nhìn thấy tình cảnh cùng thành tích của đệ tử kiểm tra, thế nhưng Niết Bàn Đạo Thành lại có thể thấy. Niết Bàn Đạo

Thành đã dựng sẵn một màn hình LCD cực lớn, hết thảy thứ tự khảo hạch đều sẽ xuất hiện ở đây trên màn hình thông báo.

...

Mạc Vô Kỵ một bước vào hư không trận môn, cũng cảm giác được cả người nhẹ một chút, chờ hắn rơi trên mặt đất, xung quanh đã không có người nào. Toàn bộ không gian một mảnh u tối, dù cho hắn hiện tại chưa có bị công kích, hắn cũng có thể cảm nhận được vị trí chính bản thân là một cái công kích khốn sát trận. Chỉ cần hắn có dũng khí di động một bước, công kích khốn sát trận này sẽ không chút do dự đem hắn vây khốn, sau đó cắn nuốt.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét đi ra ngoài, rất nhanh thì có chút lắc đầu, chỉ là một cấp 2 thần trận mà thôi. Loại này khốn sát trận với hắn mà nói, quả thực tựa cùng đưa phân không có gì hai loại.

Ngắn ngủi mấy hô hấp, Mạc Vô Kỵ liền triệt để hiểu rõ cái này khốn sát trận, chỉ là vài bước liền bước ra cái này khốn sát trận.

Xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ trước mặt là một đạo khe rãnh sâu không lường được, phía trước khe rãnh không có đường đi, nếu mà lui về phía sau, chỉ có tiếp tục tiến vào khốn sát trận.

Tại mấy phút sau kiểm tra, Mạc Vô Kỵ liền biết cái khe rãnh trong hư không này có mấy cái ẩn nấp trận kỳ sớm đã bị cố định.

Xem ra đây là kiểm tra năng lực tu sĩ bố trí pháp trận, Mạc Vô Kỵ tiện tay lấy ra hơn mười tấm trận kỳ ném ra ngoài, trong thời gian ngắn, trận kỳ hắn ném ra ngoài, tựa cùng cố định trận kỳ dung hợp cùng một chỗ, biến thành một tòa nhị cấp hư không thần trận cầu.

Đơn giản đi qua trận cầu, thần niệm của Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp kiểm tra, tình cảnh chung quanh hắn liền biến đổi lần nữa.

Đất đá to lớn rớt xuống ầm ầm, sau đó hắn chỉ có thể điên cuồng chạy trốn, sau cùng bị một khối phi thạch ầm ở sau lưng...

Thức hải hồ lớn trải ra từng đạo mát lạnh, Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt liền hiểu ra đến, đây là một cái ảo trận? Hơn nữa còn là một cái cấp ba thần ảo trận.

Hắn vừa rồi trải qua tình cảnh là hắn đã từng ở địa cầu trải qua, khi đó hắn ở trên Không tịch sơn tìm kiếm dược liệu, gặp phải đất đá sụp đổ, sau đó ở chỗ này hắn chiếm được phương thuốc Khai Mạch dược dịch sứt mẻ ảnh hưởng đến cả đời hắn...

Mạc Vô Kỵ cũng có chút ngưng trọng, hắn chỉ là một cấp 4 thần trận sư, cũng chưa có tiếp xúc qua ảo trận. Tuy rằng hắn cũng không sợ cái này ảo trận, nhưng ai biết phía sau có hay không cấp 4 ảo trận? Hắn lo lắng nhất chính là, cái này trận đạo kiểm tra là dựa theo bản thân trận đạo năng lực người kiểm tra đến thi, nếu như vậy, hắn rất có thể gặp phải cấp năm thần trận.

Mạc Vô Kỵ tin tưởng chỉ cần cho hắn đầy đủ thời gian, hắn có thể phá vỡ cấp năm thần trận, nhưng nơi này là kiểm tra, có thời gian hạn chế. Chính là trồng gạo Thanh Lộ liền chí ít yêu cầu 6 tháng thời gian, nếu mà hắn sẽ ở trận đạo tiêu hao quá nhiều thời gian, với hắn mà nói rất bất lợi.

Dùng trình độ trận đạo của Mạc Vô Kỵ, muốn hoàn toàn phá vỡ cái này ảo trận, căn bản là không dùng tới một ngày.

Mạc Vô Kỵ lo lắng phía sau sẽ không xuất hiện ảo trận đẳng cấp cao hơn, cộng thêm hắn chưa có tiếp xúc qua ảo trận, đơn giản bắt đầu thôi diễn ba cấp ảo trận.

10 ngày sau, Mạc Vô Kỵ đứng lên, thân hình tại bên trong ảo trận đi nhanh vài cái, hạ xuống rơi vào trên một mảnh Thanh Ngọc hòn đá. Đi theo,từng đạo phong nhận mang theo cường liệt sát khí liền bao hướng về phía Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ trái lại dễ dàng hơn.

Nghênh tiếp hắn cũng không phải là cái gì cấp 4 hoặc là cấp năm thần trận, vẫn là một cái chuẩn ba cấp khốn sát trận. Loại khốn sát trận này tại trong mắt hắn, thật đúng là chưa đủ tầm

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 993: Vọt Tới Đệ Nhất

Lần này Mạc Vô Kỵ tốn thời gian ngắn, liền phá vỡ cái chuẩn cấp ba khốn sát trận này.

Xuất trận sau đó, tại trước mắt Mạc Vô Kỵ là một cái cầu đá vòm, vùng ven cầu hình vòm có một tấm bia đá, trên đó viết khắc tên mình.

Tại trên tấm bia đá có chữ tán tu 2705, Mạc Vô Kỵ vài bước liền vượt qua cái cầu đá vòm này. Chính như Mạc Vô Kỵ dự liệu, một lũng đất trống xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Hiển nhiên hắn rất nhẹ nhàng đã vượt qua cửa thứ nhất, tiến vào cửa thứ hai trồng gạo Thanh Lộ.

Mạc Vô Kỵ hiện ở trong tay có mầm giống gạo Thanh Lộ cực phẩm, hắn có mười phần nắm chặt ở chỗ này trồng ra cực phẩm gạo Thanh Lộ, hơn nữa sản lượng còn phi thường lợi hại.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không có định dùng phương thức Ngũ Diệp Thảo chiết cây trồng gạo Thanh Lộ, hắn thậm chí không có dự định qua dùng phương thức dời trồng để trồng gạo Thanh Lộ. Dù là cực phẩm gạo Thanh Lộ cốc mầm giống, Mạc Vô Kỵ cũng không có dự định lấy ra.

Hắn lấy ra một phần mầm giống thượng phẩm gạo Thanh Lộ cốc, chính hắn trồng thượng phẩm gạo Thanh Lộ cốc tuyệt đối không kém. Hắn tin tưởng dù cho chính bản thân trồng không được thượng phẩm gạo Thanh Lộ, trung phẩm gạo Thanh Lộ hắn là có thể trồng đi ra. Bởi vì thượng phẩm gạo Thanh Lộ cốc kim hoàng sắc đường cong phủ đầy, gần như là gạo Thanh Lộ thượng phẩm tốt nhất.

Chỉ cần có thể trồng ra trung phẩm gạo Thanh Lộ, muốn thông qua cửa ải kiểm tra này cũng không xê xích gì nhiều.

Rất là nhanh chóng lại đem một lũng đất xử lý, Mạc Vô Kỵ trồng thượng phẩm gạo Thanh Lộ cốc, sau đó hắn còn lấy ra Ức Niên Tiên Mộc Tủy bắt đầu tưới nước.

Mạc Vô Kỵ khẳng định loại kiểm tra này nhất định sẽ bị quản chế, cùng với tiết lộ hắn bản thân có năng lực cảm ứng lúa non Thanh Lộ Ngũ Hành thuộc tính, không bằng tiết lộ Ức Niên Tiên Mộc Tủy.

Vô luận là Ức Niên Tiên Mộc Tủy hay là thượng phẩm gạo Thanh Lộ cốc, đối với Niết Bàn Học Cung mà nói, hắn đều chưa tính là đỉnh cấp vật trân quý. Trái lại hắn nắm trong tay thiên địa Ngũ Hành thuộc tính, đó mới là năng lực có khả năng bị Niết Bàn Học Cung cắt miếng. Về phần cực phẩm gạo Thanh Lộ, Mạc Vô Kỵ càng là không muốn tiết lộ ra ngoài.

Trước kia tại Tiểu Lăng Tiêu Tông tặng cực phẩm gạo Thanh Lộ cho Tây Lăng Nho, đã coi như là làm sai. Cũng may Tây Lăng Nho tính tình ok, cùng hắn còn trở thành bằng hữu, hắn là sẽ không tiết lộ việc hắn có cực phẩm gạo Thanh Lộ.

Gạo Thanh Lộ cốc sau khi trồng xuống tới, Mạc Vô Kỵ bắt đầu nghiên cứu phù đạo.

So sánh với đan khí trận, Mạc Vô Kỵ thiếu sót nhất chính là phù đạo. Đến bây giờ mà nói, hắn chỉ có thể miễn cưỡng luyện chế ra cấp 2 thần phù.

Dựa theo đạo lý mà nói hắn có thể luyện chế cấp 2 thần phù, hắn là miễn cưỡng có thể thông qua đấu loại. Mạc Vô Kỵ nhất tâm phải đi Phàm Nhân Chi Địa, hắn cảm thấy vẫn là đem ổn một chút tốt hơn.

...

Dù cho tán tu đấu pháp tranh đoạt thứ tự đã kết thúc, giờ khắc này ở Niết Bàn Đạo Thành đại quảng trường, vẫn là đầy ắp người.

Trong quảng trường có một cái trận pháp biểu thị to lớn, rất nhiều tông môn mọi người chen ở chỗ này, là tới kiểm tra thứ tự của bản thân tông môn đệ tử.

- Đi ra rồi, tên ra rồi!

Một cái âm thanh vui mừng ở trong đám người vang lên, trên màn hình thông báo đích xác xuất hiện tên.

Niết Bàn Học Cung kiểm tra đệ nhất danh La Tiên Kiều, điểm 96.10.

- Ta quả nhiên không có đoán sai, trận đạo kiểm tra đệ nhất là Chân đạo thần thiên tài tiên tử La Tiên Kiều. Nàng mới dùng bao lâu thời gian? Đã thông qua trận đạo kiểm tra.

- Điều này cần đoán sao? La Tiên Kiều dầu gì cũng là tứ cấp đại thần trận sư, để cho nàng tham gia loại này kiểm tra, nếu mà không đệ nhất đó mới là chuyện lạ.

- Đúng, nếu mà La Tiên Kiều chuyên chú tu luyện, sẽ không yếu bao nhiêu so với tỷ tỷ nàng La Tiên Yến.

- Vậy các ngươi ai có thể đoán được tên thứ hai là người nào? Ta đoán chừng là Già Tinh Sơn Quý Phi Diêm, hắn cũng là tứ cấp đại thần trận sư, nghe nói vừa mới thăng cấp.

- Nói nhảm, đây là chuyện hiển nhiên...

Tu sĩ vừa bảo nói nhảm đột ngột dừng lại, sau đó kinh dị kêu lên:

- A đù! Tán tu 2705 là ai? Ta thế đéo nào chưa từng nghe nói qua người này?

Bởi vì giờ khắc này này trên màn hình thông báo đại trận pháp xuất hiện một cái tên, tên thứ hai tán tu 2705, điểm 95.50.

- Tán tu 2705 là ai?

Lúc này không là một người hỏi, hầu như tất cả mọi người đều đang hỏi tán tu 2705 là ai. Niết Bàn Học Cung khảo hạch thứ tự, là chuyện cả Thần Lục đều ở đây chú ý. Tình cờ có tán tu thông qua Niết Bàn Học Cung kiểm tra, cũng không phải chuyện kỳ quái. Nhưng một cái tán tu đột nhiên xuất hiện ở vị trí thứ hai, cái này cổ quái.

- Ta biết là ai.

Một cái thanh âm đột ngột vang lên.

Gần như là người này nói ra biết đồng thời, một vòng mọi người vây quanh, chăm chú nhìn chằm chằm tên gia hỏa nói biết.

- Hắn là một cái tán tu, tại trên đài đấu pháp thu được thứ tự, hơn nữa còn là thắng liên tiếp ba mươi mốt trận. Người này tuy rằng lợi hại, cũng chỉ có một chiêu thần thông, chính là hỏa diễm quyền. Chỉ cần có thể chặn hỏa diễm quyền của hắn, vậy thì thắng chắc hắn...

Tán tu? Một cái tán tu thu được vị trí thứ hai của Niết Bàn Học Cung trận đạo khảo hạch?

Tại nghe đến đây tin tức này, ánh mắt một phần tông môn thế lực đều sáng lên. Tán tu liền đại biểu cho dễ nắm trong tay, chỉ cần có thể tại Niết Bàn Học Cung kiểm tra kết thúc trước tiên, liên lạc với người tán tu này, thì có thể để cho tán tu gia nhập bọn họ tông môn.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là, người tán tu này thu được tư cách đấu vòng sau.

Trong đám người, một người nam tử thân hình cao lớn mắt nhỏ thấy tán tu 2705 xuất hiện ở tên thứ hai, trong mắt của hắn hiện ra một tia âm lãnh.

Hắn chính là Tán Tu Liên Minh Thần Vương Lạc Vực, Tán Tu Liên Minh đích thật là đưa hắn phân công tới địa phương khác. Cái này cũng không ảnh hưởng hắn ở lại Niết Bàn Đạo Thành, đây là chuyện hiểu lòng không hết. Hắn ở tại chỗ này, chỉ có một việc, đó chính là giết chết Mạc Vô Kỵ.

Vốn dùng tích lũy của hắn, hơn nữa lần này chủ trì tán tu tham gia kiểm tra danh ngạch tuyển chọn nước béo. Hắn xác định vững chắc có thể bước vào Thần Vương tầng bốn, trở thành một cường giả Thần Vương trung kỳ. Hết thảy bị một cái con kiến hôi nho nhỏ phá hư, hắn chẳng những thất lạc mất sự tình tràn đầy nước béo này, còn bị người châm chọc cười nhạo.

Với hắn mà nói, thành tích của Mạc Vô Kỵ tự nhiên là càng kém càng tốt. Hắn chờ Mạc Vô Kỵ kiểm tra thất bại bị truyền tống đi ra, sau đó chậm hơn chậm bào chế Mạc Vô Kỵ. Không nghĩ tới, vòng thứ nhất kiểm tra, con kiến hôi tán tu liền thu được thành tích tốt, hơn nữa điểm so với con thứ nhất thua có 0.6.

Hắn cũng không biết, nếu mà Mạc Vô Kỵ không phải là vì thôi diễn cảm ngộ cấp ba ảo trận, Mạc Vô Kỵ căn bản là full điểm mà đi ra.

...

Mạc Vô Kỵ nhiều lần không ngừng tại bên ruộng đất luyện chế các loại bùa chú, tình cờ đi ruộng lũng xem gạo Thanh Lộ.

Gạo Thanh Lộ mọc tốt lắm, dù cho Mạc Vô Kỵ không có dùng Ngũ Hành pháp trận trợ giúp, bởi vì hắn mầm giống là đỉnh cấp thượng phẩm gạo Thanh Lộ cốc, cộng thêm còn dùng Ức Niên Tiên Mộc Tủy tưới nước. gạo Thanh Lộ mỗi một gốc cây đều là cực kỳ xanh tươi cùng tràn đầy.

Ba tháng sau đó, Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên luyện chế ra một quả cấp ba thần phù, mặc dù là một quả rất tầm thường cấp ba thần phù, vẫn như cũ ý nghĩa hắn trở thành một cấp ba Thần Phù Sư.

Sau mấy tháng, Mạc Vô Kỵ nhiều lần không ngừng luyện chế cấp ba thần phù. 6 tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ luyện chế cấp ba thần phù phẩm chất càng ngày càng cao, nhưng hắn cách cấp 4 Đại Thần Phù Sư còn có một khoảng cách rất lớn. chỉ là hắn không có nhiều tài liệu như vậy.

Đến bây giờ mới thôi, hắn mặc dù có thể trở thành cấp ba Thần Phù Sư, chủ nếu là bởi vì Thánh Đạo Phù. Hắn luyện phù thủ đoạn cùng truyền thừa, trên căn bản là từ Thánh Đạo Phù thôi diễn mà đến.

Mà hắn tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hắn muốn bước vào cấp 4 Đại Thần Phù Sư, nhất định phải thoát ly Thánh Đạo Phù, luyện chế ra vật thuộc về chính hắn.

Nếu mà hắn tiếp tục y theo phương thức Thánh Đạo Phù truyền thừa luyện chế phù lục, hắn sợ rằng rất khó bước vào cấp 4 Đại Thần Phù Sư. Dù cho hắn tốn nhiều hơn nữa thời gian cũng không được, cũng bởi vì hắn tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

Vô luận là công pháp, hay là tu luyện các đạo, hắn sau cùng đều là nhất thiết phải thoát ra dàn giáo vốn có, tìm được đạo niệm của hắn, đây là một cái quá trình khá dài.

6 tháng đã đến, gạo Thanh Lộ cũng đã thành thục.

Thu hồi luyện chế bùa chú, Mạc Vô Kỵ đi vào ruộng lũng. Đập vào mắt chính là một mảnh màu xanh bạc, bên trong màu xanh từng tảng lớn gạo Thanh Lộ màu bạc.

tại Mạc Vô Kỵ như đã đoán trước, vốn là chỉ dự định trồng ra trung phẩm gạo Thanh Lộ liền tốt rồi. Hắn hiện tại hoàn toàn đạt tới mục đích của chính mình, hơn nữa tại bên trong màu bạc gạo Thanh Lộ, còn có chút màu vàng kim nhạt. Đó là số rất ít thượng phẩm gạo Thanh Lộ cốc, chỉ là những thứ này thượng phẩm gạo Thanh Lộ cốc màu vàng kim nhạt rất ít mà thôi, chỉ có một hai đạo.

Mạc Vô Kỵ dùng tốc độ cực nhanh lại đem một lũng đất thanh lộ cốc toàn bộ thu hồi lại, sau đó bỏ đi vỏ lúa.

Đây là kiểm tra gạo Thanh Lộ, hắn không muốn bởi vì giao đi lên có vỏ lúa mà bị trừ điểm.

Sau cùng Mạc Vô Kỵ đoán chừng hắn thu hoạch khoảng chừng ba mươi bảy ba mươi tám cân trung phẩm gạo Thanh Lộ, còn có hai ba cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ.

Tại Mạc Vô Kỵ lại đem gạo Thanh Lộ thu hồi sau đó, tại giữa một lũng đất xuất hiện một cái truyền tống vòng xoáy. Mạc Vô Kỵ dùng túi đựng vào bốn mươi cân gạo Thanh Lộ, đưa vào truyền tống vòng xoáy.

Truyền tống vòng xoáy lại đem gạo Thanh Lộ cuốn đi sau đó, Mạc Vô Kỵ tĩnh tọa không tới một phút đồng hồ thời gian. Tại đầu cùng lũng ruộng hắn trồng gạo Thanh Lộ, liền xuất hiện một đạo vòng xoáy trận môn. Vòng xoáy trận môn vùng ven, cũng là có một cái thạch bia bạch ngọc.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, tại trên bạch ngọc thạch bia trước mắt có ghi tán tu 2705, sau đó bước vào vòng xoáy trận môn. Hắn không có bị truyền tống đi ra ngoài, ý nghĩa hắn đã thông qua kiểm tra.

Lần này xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ là một cái nho nhỏ nhà đá, trong nhà đá chỉ có một khối khoáng thạch màu đen cùng một quả hạ phẩm hỏa diễm thạch, đây là một loại thường thấy nhất nhị cấp thần tài hắc vẫn thạch.

Nhị cấp thần tài luyện chế hạ phẩm thần khí, tính là không sai. Mạc Vô Kỵ tuy rằng vẫn không thể luyện chế ra trung phẩm thần khí, bất quá loại hắc vẫn thạch này Mạc Vô Kỵ không biết đã luyện chế qua bao nhiêu lần.

Hắn cực kỳ thuần thục kích phát hỏa diễm thạch, lại đem hắc vẫn thạch ném vào hỏa diễm. Hỏa diễm thạch chỉ là một loại hạ phẩm thần

hỏa, dùng để luyện chế hắc vẫn thạch ngược lại là cũng đủ.

Mạc Vô Kỵ dự định chính là luyện chế một thanh trường kích, hắn sở trường nhất chính là luyện chế trường kích.

...

Mạc Vô Kỵ đang luyện khí, trên quảng trường Niết Bàn Đạo Thành, tên của hắn lần nữa thành mục tiêu nghị luận cực nóng.

Dù cho hắn đợt thứ hai chỉ là trồng đi ra trung phẩm gạo Thanh Lộ, trong đó xen lẫn hai ba cân thượng phẩm gạo Thanh Lộ đẳng cấp không cao lắm, tên của hắn vẫn như cũ là xuất hiện ở bài danh vị trí thứ nhất, tổng điểm là 167.5, vượt qua đệ nhất La Tiên Kiều của vòng trước.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 994: Đã Từng Có Cơ Hội

Mạc Vô Kỵ tuy rằng luyện chế thần khí hình dạng rất xấu, cũng là thật thật tại tại hạ phẩm thần khí, hắn luyện chế nhiều nhất chính là các loại trường kích pháp bảo, cho nên chuôi này dùng hắc vẫn thạch luyện chế trường kích hình dạng coi như là không sai, phẩm cấp tại hạ phẩm thần khí bên trong coi như là không sai.

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ tự mình biết chính bản thân luyện chế hạ phẩm thần khí cũng chưa tính là thật lợi hại, hắn tin tưởng mình tuyệt đối sẽ không bị đấu loại. Hắn nghiên cứu khí đạo tốt xấu cũng có nhiều năm, so với rất nhiều chỉ biết là tu luyện tên gia hỏa, hắn chuôi này hạ phẩm thần khí tuyệt đối có thể thông qua. Với hắn mà nói, cũng không yêu tiến vào trước vài tên, chỉ cần có thể tiến vào Niết Bàn Học Cung, hắn chính là thành công.

Khi Mạc Vô Kỵ lại đem bản thân pháp bảo đưa vào truyền tống vòng xoáy sau đó, chính như Mạc Vô Kỵ dự liệu giống y hệt nhau, lại một cái vòng xoáy trận môn xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ trước mặt. Mạc Vô Kỵ lần nữa lưu lại tên của mình, tiến vào tiếp theo quan kiểm tra.

Loại này kiểm tra có một chút chỗ tốt, này cũng không biết người khác thành tích. Nói như vậy, chỉ cần mình không có bị loại, thì có hy vọng.

...

trên quảng trường Niết Bàn Đạo Thành, ba cửa ải kiểm tra sau khi kết thúc, trong số tu sĩ có thành tích, tên Mạc Vô Kỵ lần nữa xếp hạng thứ hai.

Đệ nhất danh biến thành Quý Phi Diêm, Mạc Vô Kỵ ba cửa ải kiểm tra sau đó, tổng điểm bất quá là 242. 5, mà Quý Phi Diêm tổng điểm lại tới rồi 249 điểm.

Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào thứ hai, tuyệt đại đa số ánh mắt vẫn là tập trung vào trên người Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ thế nhưng là một cái tán tu, mà Quý Phi Diêm cũng là Già Tinh Sơn thiên tài. Quý Phi Diêm thành tích cho dù tốt, các tông môn khác cũng không cách nào từ trên người hắn thu được chỗ tốt.

- Tán tu nội tình vẫn là thiếu chút nữa, ba cửa ải kiểm tra sau đó liền rơi đi xuống, chờ cửa thứ tư sau đó, sợ rằng sẽ ở ngoài top 10.

- Cái gì gọi là kém? Ngươi để cho một cái tán tu đi cùng Già Tinh Sơn Quý Phi Diêm so sánh? 2705 có thể ở vòng thứ nhất cao hơn Quý Phi Diêm, hai đợt sau đó xếp hạng đệ nhất, đã coi như là đỉnh cấp thiên tài. Chỉ cần phía sau tán tu này không bị đấu loại, hắn nhất định sẽ tiến vào Niết Bàn Học Cung.

- Ha ha, vòng thứ tư là đan đạo, ngươi nghe nói qua có tán tu đan đạo rất mạnh sao? Có mấy cái tán tu có năng lực học tập đan đạo?

- Tại sao không có? Thanh Y Thần Đan Vương năm đó chính là tán tu, hắn chẳng những là Thần Vương còn là một cái thần đan vương.

- Ngươi lại cùng Thanh Y Thần Đan Vương so với? Thần Lục Thanh Y Thần Đan Vương chỉ có một, hơn nữa thời điểm Thanh Y Thần Đan Vương thành danh, cũng không phải Dục Thần sao?.

...

Cùng những tu sĩ này nói chuyện phiếm so sánh, càng thêm quan tâm tán tu 2705 cũng là đại tông môn này. Mọi người trong lòng đều rất rõ ràng, nếu mà một cái tán tu thực sự tiến vào Niết Bàn Học Cung khảo hạch top 10. Vậy trên người của hắn tài nguyên là trân quý cỡ nào, có thể nói đây là mỗi một cái đại tông môn đều hi vọng có.

Tất cả mọi người đang hỏi thăm người tán tu 2705 này là từ đâu trong đi ra, theo hầu rốt cuộc là cái gì. Đều hy vọng có thể tại trước khi tán tu ra tới, sớm có liên hệ cùng người quen tán tu 2705.

Lăng Tiêu Thần Tông tự nhiên cũng là nóng bỏng quan tâm Mạc Vô Kỵ tông môn một trong, khi Mạc Vô Kỵ đi qua 3 vòng còn đang ở thứ hai thời điểm, phong chủ Lao Vũ Lăng Tiêu Thần Tông Tả Lăng ngọn núi không nhịn được, hắn nhìn bên người Xích Khôn hỏi:

- Xích Khôn, tán tu 2705 có đúng hay không là Mạc Vô Kỵ?

Xích Khôn trong lòng rất là hoài nghi tán tu 2705 chính là Mạc Vô Kỵ, hắn hay là không dám khẳng định, hiện tại phong chủ Tả Lăng ngọn núi hỏi, hắn không thể làm gì khác nói:

- Ta cũng không phải rất xác định, bất quá Mạc Vô Kỵ này đích thật là không giống bình thường. Vòng thứ tư kiểm tra là đan đạo, chờ sau khi đạo thứ tư kiểm tra kết thúc, ta liền có thể khẳng định. Chỉ là Mạc Vô Kỵ bị giới hạn Linh Căn tư chất, cho nên thực lực rất kém cỏi. Ta vừa rồi nghe nói tán tu 2705 tham khảo danh ngạch thế nhưng là tại đấu pháp trận hợp lại tới, vẫn là thắng liên tiếp 31 trận. Nếu như là Mạc Vô Kỵ nói, hắn sợ rằng rất khó thắng liên tiếp 31 trận.

Lao Vũ gật đầu, Mạc Vô Kỵ là tứ phẩm đại thần Đan Sư, vòng thứ tư là đan đạo kiểm tra, chỉ cần Mạc Vô Kỵ tại vòng thứ tư còn đang ở trước vài tên, vậy nói rõ tán tu 2705 nhất định là Mạc Vô Kỵ.

Về phần đấu pháp, không hề động tay, người nào có thể xác định thực lực của Mạc Vô Kỵ? Đổi thành hắn mà nói, hắn cũng vậy sẽ không dễ dàng bại lộ năng lực của mình. Nếu mà tu vi cao một chút, vậy Linh Căn đích thật là thực lực lớn nhất hạn chế. Hiện tại mọi người đều là Dục Thần, Linh Căn cùng thực lực liên quan trái lại bị áp rúc vào nhỏ nhất.

...

Khi tiến vào vòng thứ tư kiểm tra sau đó, Mạc Vô Kỵ liền cảm giác mình hình như lần nữa đi tới đan đạo vinh dự tháp. Lần khảo hạch này nội dung không phải là để cho hắn cố định luyện chế một loại đan dược, đồng dạng một cái gian nhà, mặt trên một mặt bạch ngọc bình viết đầy các loại đan danh, từ cửu phẩm tiên đan đến ngũ phẩm thần đan đều có.

Để cho Mạc Vô Kỵ vui mừng chính là, đan đạo khảo hạch giới thiệu là chỉ cần có thể xuất ra đan đạo vinh dự tháp vinh dự lệnh bài, liền có thể miễn phí lĩnh tương ứng Thần linh thảo. Điều kiện tiên quyết là, luyện chế đan dược phải là phía trên này viết ra.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự lấy ra bản thân đại thần Đan Sư vinh dự bài dán tại truyền tống bàn bên cạnh vũng, đồng thời điểm một cái tứ phẩm thần đan Huyền Mệnh Thần Đan.

Tứ phẩm thần đan Thần linh thảo giá trị không thấp, ở chỗ này luyện chế ra tới thần đan toàn bộ phải về Niết Bàn Học Cung hết thảy, hiện tại có miễn phí Thần linh thảo, Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không lãng phí.

Huyền Mệnh Thần Đan hắn luyện chế qua, dựa theo năng lực của hắn, rất nhẹ nhàng liền có thể luyện chế ra 9 tấm hạng nhất Huyền Mệnh Thần Đan. Bất quá Mạc Vô Kỵ khẳng định thành tích của mình sẽ không quá kém, hắn vẫn còn là chỉ luyện chế 6 tấm thượng phẩm Huyền Mệnh Thần Đan.

6 tấm thượng phẩm Huyền Mệnh Thần Đan bị truyền tống đi, Mạc Vô Kỵ hầu như dùng thoải mái nhất thế thái tiến vào cửa thứ năm kiểm tra, phù đạo.

Phù đạo kiểm tra Mạc Vô Kỵ lựa chọn luyện chế tam phẩm thần phù nhỏ di khốn giết phù, đây là phụ trợ đấu pháp một loại bùa chú. Tại trồng gạo Thanh Lộ thời điểm, Mạc Vô Kỵ liền không chỉ một lần luyện chế qua loại này thần phù. Trọng yếu hơn là, trên người hắn có loại này bùa chú tài liệu.

Phù đạo kiểm tra cùng đan đạo kiểm tra như nhau, nếu có vinh dự tháp vinh dự thân phận, như nhau có thể miễn phí lĩnh luyện phù tài liệu. Mạc Vô Kỵ chưa từng đi phù đạo vinh dự tháp, hắn chỉ có thể chính bản thân xuất ra tài liệu đến.

...

Niết Bàn Đạo Thành kiểm tra thứ tự chỗ ở trên quảng trường, lúc này là một mảnh tiếng động lớn xôn xao.

- A đù! Lại đệ nhất, lại đệ nhất. sau 4 cửa, tán tu 2705 điểm đã là 332. 5.

- Tên này thật là lợi hại, cửa thứ tư bỏ thêm 90 điểm, lẽ nào hắn vẫn còn là một cái tứ phẩm đại thần Đan Sư sao?

- Đây cũng là thật, không phải là tứ phẩm đại thần Đan Sư, đan đạo kiểm tra căn bản là không cách nào thu được 90 phân. Quý Phi Diêm thành tích còn không có đi ra, ta phỏng chừng hắn là không có cách nào cao hơn tán tu 2705. Ta nghe nói Quý Phi Diêm là một cái tam phẩm thần đan sư, hắn coi như là luyện chế ra tam phẩm thần đan tốt nhất, cũng chỉ có 329 điểm...

Lăng Tiêu Thần Tông Tả Lăng ngọn núi phong chủ Lao Vũ nắm chặt nắm tay, coi như là không cần Xích Khôn nhắc nhở, hắn cũng vậy đoán được tán tu 2705 rất có thể là Mạc Vô Kỵ.

Còn không có chờ hắn hỏi Xích Khôn, Xích Khôn liền kinh dị nói:

- Tán tu 2705 cư nhiên thông qua vòng thứ năm khảo hạch, thành tích vẫn còn là đệ nhất, tới rồi 412.5 điểm, hắn lại còn là một cái tam phẩm Thần Phù Sư, trời ạ...

Nói đến phần sau Xích Khôn đã là tại tự lẩm bẩm, thật sự là bởi vì tán tu 2705 này quá mức để cho người ta rung động.

- Thông qua vòng thứ năm, tán tu 2705 thông qua vòng thứ năm rồi.

Lại có người nhịn không được kinh hô thành tiếng.

Lúc này còn có người tại đợt thứ hai trồng gạo Thanh Lộ, thậm chí còn có số người cực ít bị nhốt tại vòng thứ nhất. Tán tu 2705 đã là thông qua vòng thứ năm, bước vào vòng thứ sáu thần thông đạo kiểm tra, điều này thật sự là lợi hại đến trình độ ngoại hạng.

- Quý Phi Diêm cũng đã thông qua vòng thứ tư khảo hạch, thành tích của hắn quả nhiên là 329 điểm...

Lao Vũ cho dù là một cái Thần Vương, cũng bị Mạc Vô Kỵ thành tích cả kinh có chút sợ run. Quý Phi Diêm loại thiên tài này có thể tu các đạo, thậm chí các đạo đều phi thường lợi hại, đã coi như là phượng mao lân giác. Hơn nữa Quý Phi Diêm thành công trừ mình thiên tài ra, càng nhiều hơn chính là Già Tinh Sơn bồi dưỡng. Thử nghĩ lại có mấy cái tông môn có thể như Già Tinh Sơn vậy, điên cuồng bồi dưỡng đệ tử các đạo?

Thiên hạ đại đạo hàng tỉ, mỗi một đạo đều cần tiêu hao vô cùng vô tận thời gian cùng tinh lực. Một cái tu sĩ liên cả thời gian tu luyện cũng không đủ, lại có mấy người sẽ đem tất cả thời gian đều tiêu hao tại các đạo nghiên cứu bên trên?

- Nhâm Phi trưởng lão, này Mạc Vô Kỵ có phát hiện hay không ngươi tìm kiếm hắn?

Ngẫm lại Lăng Tiêu Thần Tông tham gia khảo hạch đệ tử, hiện tại cả một bóng người cũng không có, Lao Vũ nhịn không được lần nữa nhìn chằm chằm Nhâm Phi hỏi.

Nhâm Phi sắc mặt có chút không được tốt nhìn xem, hắn thở dài nói:

- Nếu như nói là trước, ta khẳng định không có thấy qua Mạc Vô Kỵ này, chính là dịch dung qua cũng không có Mạc Vô Kỵ. Chỉ là...

Hắn nhìn lướt qua Xích Khôn không nói gì thêm.

Mạc Vô Kỵ đi Lăng Tiêu Thần Tông dịch dung, tới nơi này trái lại không đổi dung, ai có thể nghĩ tới? Rồi lại nói trước đây Mạc Vô Kỵ đi Lăng Tiêu Thần Tông là hỗ trợ thân phận, cũng là thân phận của người khách. Hắn Nhâm Phi hiển nhiên không có khả năng dùng thần niệm đi quan sát Mạc Vô Kỵ.

Hắn cũng vậy hiểu rõ Tả Phong chủ ý tứ, nếu là Mạc Vô Kỵ thấy hắn Nhâm Phi đuổi tới Niết Bàn Đạo Thành đến, nhất định sẽ đối với Lăng Tiêu Thần Tông đã có cách ứng với.

Lao Vũ thán một tiếng nói:

- Ai, chuyện này tông chủ làm sai. Xích Khôn, chờ sau khi Mạc Vô Kỵ ra ngoài, ngươi nghĩ biện pháp cùng hắn tiếp xúc nhiều một chút, dù sao trước hắn và ngươi quan hệ coi như là không sai.

Vẫn không nói gì Du Xúc bỗng nhiên nói:

- Phong chủ, Mạc Vô Kỵ làm người có chút cá tính, nếu quả như thật mang theo mục đích đi đón chạm hắn, cuối cùng đưa tới bất quá là hắn phản cảm mà thôi.

Lao Vũ lần nữa thở dài một tiếng, một cái cây hái ra vàng bị Xích Khôn cùng Du Xúc mời được Lăng Tiêu Thần Tông, kết quả Lăng Tiêu Thần Tông chính bản thân tự tay bóp dái, đem cái này cây hái ra vàng đá đi rồi. Có một cái cơ hội đặt ở trước mặt Lăng Tiêu Thần Tông, kết quả...

Phải biết rằng Xích Tiêu Thần Tông vốn là dự định để cho Mạc Vô Kỵ đại biểu tông môn tham gia khảo hạch a.

- Du Xúc, nếu mà tán tu 2705 thật là Mạc Vô Kỵ, chờ kiểm tra xong hết ngươi đi tiếp xúc một chút hắn. Vô luận như thế nào, chúng ta cũng vậy không thể buông tha. Ta hiện tại liền liên hệ tông chủ, mời hắn đến Niết Bàn Đạo Thành. Nếu là Mạc Vô Kỵ thực sự thu được vị trí top 10, chuyện này không phải chuyện đùa. Không có hi vọng thì thôi, chúng ta

có hi vọng, vẫn cùng Mạc Vô Kỵ trước quen biết, tuyệt đối không có khả năng bỏ qua như thế.

Lao Vũ lần đầu tiên không có cân nhắc cảm thụ Du Xúc, trực tiếp định ra mọi việc.

...

Mạc Vô Kỵ lúc này đã là đi tới cửa thứ sáu - thần thông đạo, để cho hắn kinh dị là, địa phương khảo hạch thần thông đạo lại có hai cánh cửa. Bên trái một cánh cửa rất thấp, bên phải một cánh cửa rất cao.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 995: Thu Hoạch Lớn Nhất

Bên trái cánh cửa kia vừa viết, tiến vào khảo thí thần thông, thần thông càng mạnh, điểm càng cao. cửa bên phải viết, tiến vào có thể cảm ngộ phe phép tắc thần thông. Cảm ngộ thành công, thông qua cửa ải kiểm tra, không có có điểm. Cảm ngộ thất bại, bị loại.

Thành công cư nhiên không có điểm? Mạc Vô Kỵ cẩn thận xem mấy lần, xác nhận chính bản thân không có nhìn lầm, đích thật là thành công rồi không có điểm. Thành công không có điểm còn chưa tính, thất bại còn phải bị đấu loại.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, hầu như không nghĩ liền muốn từ bên trái cánh cửa đi vào. Thần thông kiểm tra, hắn chỉ cần thi triển ra bản thân Liệt Vực Quyền, hắn là liền có thể dễ dàng qua ải. Chẳng qua là khi hắn đi tới cạnh cửa, hắn bỗng nhiên cảm thấy không đúng.

Nếu mà chỉ là như vậy mà nói, cánh cửa bên phải mở ra có ý nghĩa gì? Hắn không có người nào sẽ tiến vào cánh cửa bên phải sao?? Mạc Vô Kỵ dừng bước, lần nữa chuyển đến cánh cửa bên phải, hắn đạp hạ thân cẩn thận kiểm tra cạnh cửa có còn hay không cái tin tức khác.

Quả nhiên, khi Mạc Vô Kỵ cúi người xuống, hắn nhìn thấy mấy chữ phi thường thật nhỏ. chữ thật nhỏ dường như có cái gì cấm chế bình thường giống nhau, thần niệm rất dễ xẹt qua. Nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ cúi người xuống nhìn kỹ, hắn thật đúng là không nhất định nhìn thấy.

Đó là một hàng chữ, kỳ thực chỉ có tám chữ: Thần thông hàng tỉ, năm tháng đệ nhất.

Đây là thời gian phép tắc thần thông? Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, trong lòng phanh phanh nhảy loạn, hắn có chút kích động.

Hắn không biết năm tháng có đúng hay không là đệ nhất thần thông trong hàng tỉ thần thông, hắn biết rõ, Tuế Nguyệt Thần Thông chính là thoát thai với thời gian phép tắc.

Thời gian phép tắc thần thông kia sợ không phải đệ nhất, cũng là một trong thần thông cao cấp nhất trên cái thế giới này.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng nếu mà nắm trong tay thời gian phép tắc thần thông, điều này ý vị như thế nào. Hắn không gian trói buộc thần thông, thoạt nhìn tựa hồ là thời gian thần thông, trên thực tế Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, không gian trói buộc của hắn là không gian thần thông, hơn nữa chỉ coi như là không gian pháp tắc da lông.

Dù cho không tiến vào Niết Bàn Học Cung, Mạc Vô Kỵ cũng vậy tuyệt đối sẽ không bỏ lỡ thời gian phép tắc cảm ngộ.

Mạc Vô Kỵ hầu như không có nửa phần do dự, trực tiếp bước vào cánh cửa bên phải. Điểm bao nhiêu với hắn mà nói, căn bản là chuyện không sao cả, bây giờ đối với hắn trọng yếu nhất là, làm sao chạm tới thời gian phép tắc, sau đó bản thân có thời gian thần thông của mình.

Vừa vào cửa, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được chính bản thân cả người đột nhiên biến mất bình thường giống nhau. Cho cảm giác của hắn chính là của hắn tư muốn tiến vào cánh cửa này, thân thể hắn còn ở ngoài cửa.

Thẳng đến vài hơi thở sau đó, Mạc Vô Kỵ mới có thể cảm thấy được mình là chân chân thiết thiết lúc này đứng ở trong phép tắc thông đạo.

Giờ khắc này, chung quanh thời gian trôi qua thật giống như thực chất bình thường giống nhau, bị Mạc Vô Kỵ bắt lấy đến. Này mất đi thời gian, như nước chảy, tại vùng ven thân thể hắn cọ rửa đi qua, mang đi năm tháng, mang đi tất cả...

Lúc này Mạc Vô Kỵ mỗi đi phía trước tiến lên trước một bước, giống như vượt qua vô cùng vô tận năm tháng.

Mạc Vô Kỵ thân thể đều tới tình cảnh nửa bước thánh thể, tại đây dưới năm tháng cọ rửa, vẫn là từ từ hủ hóa. Tóc của hắn tại trong năm tháng trôi qua thay đổi bụi, tư tưởng của hắn tại đây giữa năm tháng trôi qua chậm rãi già nua, y phục trên người hắn chậm rãi thành tro...

Mạc Vô Kỵ ngồi xuống, đây tuyệt đối không phải là ảo giác. Hắn có một loại dự cảm, nếu mà hắn tiếp tục đi về phía trước, hắn sẽ hóa thành gỗ mục, hóa thành hư vô trong năm tháng.

Hắn từ từ nhắm mắt lại, mặc cho mất đi thời gian bên người cọ rửa, toàn thân hết thảy mạch lạc đều vây quanh Khải Đạo Lạc nghịch chuyển, tạo thành một cái khơi đạo Chu Thiên. Hắn đang tìm đầu nguồn năm tháng mất đi.

Mạc Vô Kỵ tin tưởng, nếu mà hắn không cách nào ở chỗ này cảm ngộ ra Tuế Nguyệt Thần Thông, chạm tới thời gian phép tắc, hắn rất có thể ở chỗ này chết già.

Bên trong Khải Đạo Lạc từng đạo đạo niệm tin tức không tự chủ bị Mạc Vô Kỵ bắt lấy đến, tay hắn không ngừng biến hóa, có đôi khi một hơi thở thời gian đều phải biến hóa mấy nghìn lần.

Thời gian đã ở trong Mạc Vô Kỵ cảm ngộ chậm rãi trôi đi, da thịt của hắn bộc phát già nua, tóc của hắn từ khô bụi thay đổi trắng xóa...

Theo thân thể trẻ trung của Mạc Vô Kỵ trở nên già nua, một cổ mục khí tức chậm rãi từ thân thể hắn truyền ra. Tay hắn cũng vậy từ bay nhanh mà chuyển biến thong thả, lúc ban đầu một hơi thở hơn mấy nghìn vạn lần, về sau một hơi thở mấy mươi lần, tới rồi phía sau vài hơi thở một lần, vài canh giờ một lần, vài ngày một lần, tới rồi một tháng mới một lần...

...

- Già Tinh Sơn Quý Phi Diêm 479 phân vọt tới đệ nhất, hắn là là thông qua cửa kiểm tra thứ sáu đạo thần thông. Tán tu này 2705 vì sao điểm không tăng rồi?

- Áo Thị Áo Dung 454 phân vọt tới thứ hai, tán tu 2705 rơi đến thứ ba... Lại đã thứ tư rồi...

Trên quảng trường Niết Bàn Đạo Thành, các loại tiếng sợ hãi than, tiếng đáng tiếc, còn có một chút may mắn âm thanh. Đều đang cảm thán cho tán tu 2705. Phía trước năm vòng chẳng những thứ nhất hoàn thành, điểm còn xếp hạng đệ nhất, hiện tại rất nhiều người đều thông qua cửa thứ 6 khảo hạch, mà Mạc Vô Kỵ này lại không có tiếng động.

- Hắn là ở vòng thứ sáu thần thông đạo kiểm tra thất bại, bị truyền tống đi ra rồi hả?

Trên quảng trường có người mang theo một chút nghi vấn nói.

- Kiểm tra thất bại, tên hắn là biến mất, hiện tại tên hắn còn ở phía trên, đã nói lên cửa thứ 6 không có thông qua.

- Cái này cũng không nhất định, Niết Bàn Đạo Thành lúc này đây kiểm tra thay đổi rất nhiều, ai có thể biết Niết Bàn Đạo Thành có thể hay không tại toàn bộ kiểm tra sau khi kết thúc, mới loại ra ngoài?

Lăng Tiêu Thần Tông Tả Lăng ngọn núi phong chủ Lao Vũ thấy Mạc Vô Kỵ vòng thứ sáu đến bây giờ còn không có thêm điểm, hắn ngược lại thoáng thở phào nhẹ nhõm nói:

- Xích Khôn, hiện tại tán tu 2705 không cách nào thông qua thần thông đạo kiểm tra, có phải hay không là bởi vì tu vi thấp?

Xích Khôn chần chờ chỉ chốc lát nói:

- Trước này mắt thấy tán tu 2705 đấu pháp người cũng đã nói, tán tu này 2705 toàn bằng một môn thần thông, môn thần thông này rất mạnh, không ai chống đối. Nói cách khác, nếu có người chặn lại hắn một đạo

thần thông, tán tu 2705 rất có thể không cách nào thu được danh ngạch kiểm tra. Theo lý thuyết chỉ cần hắn có một môn thần thông, nên có vài điểm mới đúng a, được rồi...

Xích Khôn đang khi nói chuyện vừa nhấc tay vẽ ra một cái hình ảnh mơ hồ:

- Nhâm Phi trưởng lão, ngươi có hay không tại đan đạo vinh dự tháp nhìn thấy qua hắn?

Nhâm Phi vừa nhìn liền Xích Khôn vẽ ra hình ảnh liền thở dài nói:

- Ta gặp được hắn, khi đó hắn chẳng những khí tức cùng trước bất đồng, chính là Linh Căn tư chất cũng không sai, còn là một hỏa hệ Linh Căn tu sĩ.

Xích Khôn xóa đi hình ảnh, mọi người cũng không có hứng thú nói chuyện, trong thời gian ngắn, tán tu 2705 thứ tự đã lùi đến thứ bảy.

Trong đám người, Lạc Vực hừ lạnh một tiếng, thân hình lóe lên trực tiếp rời đi Niết Bàn Đạo Thành. Hắn thấy, Mạc Vô Kỵ hắn là đạo thần thông kiểm tra thứ sáu thất bại. Một khi thất bại chỉ cần không chết, cũng sẽ bị truyền tống đi ra, hắn sẽ cho Mạc Vô Kỵ cái con kiến hôi này biết, Thần Vương không phải là dễ đắc tội như vậy.

...

Khi Mạc Vô Kỵ lần nữa họa xuất một đạo chậm rãi thủ thế sau đó, Khải Đạo Lạc chợt bộc phát ra một đạo mát lạnh. Mạc Vô Kỵ đột ngột mở mắt, hắn đứng lên, giơ tay lên nhẹ nhàng rạch một cái.

Thời gian dường như vào giờ khắc này chậm lại, không gian vào giờ khắc này cũng vậy rõ ràng.

- thần thông phép tắc thật là mạnh mẽ...

Mạc Vô Kỵ trái lại bình tĩnh, hắn chạm tới vùng ven thời gian phép tắc. Dù cho hắn còn không cách nào để cho thời gian bất động, càng không thể nào để cho thời gian đảo ngược, thế nhưng là tại trong không gian lĩnh vực của hắn, hắn đã có thể ngay lập tức làm chậm lại thời gian.

Mạc Vô Kỵ nhảy tới một bước, thủ quyết lần nữa chậm rãi chuyển động một cái. trong không gian Lĩnh vực, thời gian dường như lại một lần nữa nhất thời chậm lại, thân thể Mạc Vô Kỵ mục rữa cũng vậy vào giờ khắc này khôi phục một phần sinh khí tức.

Lại một lần nữa bước ra, lại một lần nữa chạm tới thời gian phép tắc họa xuất...

Tóc Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa từ màu trắng hóa thành xám trắng, lại từ xám trắng hóa thành màu xám tro, rồi đến màu đen...

Mục rữa thân thể cũng vậy theo Mạc Vô Kỵ đi tới, sau đó không ngừng khôi phục lại, khi hắn đi tới một cái vòng xoáy trận môn vùng ven, hắn mới ngừng lại được.

Lần này tới Thần Lục thu hoạch lớn nhất không phải là ngũ phẩm thần đan vương, cũng không phải học xong trồng gạo Thanh Lộ, càng không phải là có cơ hội tiến vào Niết Bàn Học Cung, mà là chạm tới thời gian phép tắc.

Hắn không có hình thành thời gian phép tắc thần thông của mình, thế nhưng là Mạc Vô Kỵ phi thường rõ ràng, hắn nếu mà lại đem chính bản thân chạm tới thời gian phép tắc dung hợp đến bản thân mặt trời lặn thần thông, mặt trời lặn thần thông của hắn sẽ trở thành đỉnh cấp đại thần thông không thua Sinh Tử Luân cùng Thất Giới Chỉ.

Tại trước vòng xoáy trận môn lưu lại tên của mình, Mạc Vô Kỵ bước vào vòng xoáy trận môn. Hắn thông qua thứ sáu đạo kiểm tra, cửa thứ 6 không có điểm, Mạc Vô Kỵ cũng vậy cho rằng cửa thứ 6 mới đúng là thu hoạch lớn nhất của hắn.

...

Từ vòng xoáy trận môn đi ra, Mạc Vô Kỵ xuất hiện trước mặt một cái to lớn thông đạo, phía trước thông đạo viết đấu pháp thông đạo.

Ngoại trừ đấu pháp thông đạo bốn chữ này ra, không còn có cái khác giới thiệu.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng hắn tại thời điểm cảm ngộ thời gian phép tắc lãng phí quá nhiều thời gian, cho nên vừa ra hiện đấu pháp thông đạo, hắn liền không chút do dự đi vào.

Mạc Vô Kỵ mới vừa đi ra không tới 10 bước, một đạo nhân ảnh trực tiếp đánh về phía hắn, đồng thời khắp trời lưỡi mang đánh tới.

lại là một cái khôi lỗi? Hơn nữa tu vi vẫn chỉ là tương đương với Dục Thần tầng tám. Mạc Vô Kỵ trương tay chính là một quyền đánh ra, Liệt Vực Quyền cuốn phong ba đem khôi lỗi này trực tiếp đánh thành mảnh vụn.

Trước Mạc Vô Kỵ còn tưởng rằng cửa thứ bảy đấu pháp là cùng tu sĩ khác đấu pháp, thật không ngờ là cùng khôi lỗi đấu pháp. với hắn mà nói, càng là dễ. Dù sao cùng tu sĩ khác đấu pháp, vạn nhất thất thủ, vậy thì sẽ kết thù kết oán với một phần đại tông môn. Có thể ở chỗ này tham gia khảo hạch, trừ hắn ra loại này dựa vào cứng rắn giết vào, không có mấy người là hắn người tán tu này chọc nổi.

Mạc Vô Kỵ một quyền giết chết Dục Thần tầng tám khôi lỗi, mới đi ra khỏi mấy trượng, lại là một cái khôi lỗi vọt ra. Lần này cái này khôi lỗi cư nhiên bản thân có vòng xoáy lĩnh vực cùng Mạc Vô Kỵ không sai biệt lắm, đồng thời cũng có không sai biệt lắm một quyền Liệt vực thần thông.

Mạc Vô Kỵ vẫn là không có nửa điểm tránh né, một quyền Liệt vực ầm xuống. Quả đấm của hắn cùng khôi lỗi nắm tay đánh vào cùng một

chỗ, lần nữa răng rắc một tiếng, khôi lỗi lại một lần nữa bị đập thành mảnh vụn.

Cả thời gian phép tắc đều chạm tới, Mạc Vô Kỵ lúc này là tâm tình mỹ hảo, xuất thủ không hề trắc trở.

Phía ngoài kiểm tra thời gian đã tiến vào cũng thời gian đếm lùi, Xích Khôn cùng Du Xúc tâm tình đều rất là sa sút, cái tên Mạc Vô Kỵ (2705) từ bắt đầu rớt xuống sau đó, liền không còn có đi lên nữa. Lúc này bọn họ chỉ hy vọng Mạc Vô Kỵ không có bị đấu loại, nếu mà Mạc Vô Kỵ không có bị đào thải, dù cho không ở top 10, hắn điểm cũng là có thể tiến vào Niết Bàn Học Cung. Bọn họ cũng biết, loại hy vọng này rất xa vời.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 996: Kiểm Tra Kết Thúc

Mạc Vô Kỵ suy đoán tiếp một cái khôi lỗi hắn là tu vi Thiên Thần một tầng, trước mặt hắn đã xuất hiện hai tấm bia đá, một khối bạch ngọc thạch bia, một khối Hồng Ngọc bia đá.

Bạch ngọc thạch bia Mạc Vô Kỵ biết, chỉ cần khắc tên mình chẳng khác nào là qua ải. Mạc Vô Kỵ đang nghĩ ngợi, đấu pháp kiểm tra cũng vậy quá đơn giản sao?? Bất quá khi hắn thấy trên tấm bia đá Hồng Ngọc nói rõ sau đó, liền hiểu được.

Trên tấm bia đá Hồng Ngọc viết, tiếp tục kiểm tra xin nhấn xuống Hồng Ngọc tấm bia đá. Cửa tiếp theo đấu pháp Thiên Thần tầng một, thất bại đấu loại. Cự tuyệt tiếp tục đấu pháp, tại trên bạch ngọc thạch bia khắc tên, thông qua đấu pháp kiểm tra.

Mạc Vô Kỵ hiểu được, Niết Bàn Học Cung kiểm tra cũng không phải ngăn cản người nhiều hơn thông qua kiểm tra, mà là tuyển chọn càng toàn diện nhân tài. Rất hiển nhiên, nếu mà hắn hiện tại ở chỗ này lựa chọn thông qua, điểm của hắn hắn không phải là rất cao.

Nếu mà hắn không ngừng lựa chọn tiếp tục đấu pháp, sau cùng hắn điểm sợ rằng sẽ đạt tới một cái cấp độ rất cao. Có thể thấy được Niết Bàn Học Cung tuy rằng định ra toàn diện tuyển chọn nhân tài chiến thuật, đấu pháp vẫn là đặt ở vị thứ nhất. Chỉ cần có năng lực, dù cho ngươi lúc trước điểm không cao, cũng có thể tại đấu pháp thu được cao hơn được điểm bổ sung. Chẳng khác nào với là cao cấp nhất nhân tài.

Mạc Vô Kỵ do dự một chút, dựa theo hắn ở phía trước kiểm tra được điểm, dù cho hắn tại thứ sáu đạo thần thông đạo kiểm tra không có được

điểm, top năm trăm hắn là có thể đi vào. Nói cách khác, hắn xác định vững chắc có thể tiến vào Niết Bàn Học Cung.

Nếu mà hắn muốn muốn phải tiếp tục được điểm mà nói, liền có thể đè xuống Hồng Ngọc tấm bia đá, tiếp tục đấu pháp. Dùng thực lực của hắn, muốn vọt tới top 10, thậm chí top 3 đều là có khả năng.

Chỉ là hắn có nhất định muốn tiếp tục kiểm tra đi xuống sao?

Top 10 phần thưởng là tu luyện một năm ở thần linh chia địa, hắn tới nơi này không phải là vì đi thần linh tu luyện, hắn là muốn đi Phàm Nhân Chi Địa. Về phần đại biểu tông môn có Thần Vương có thể tiến vào Niết Bàn Hà cảm ngộ, cái đó và hắn có quan hệ gì? Trì Băng còn mới Thần Vương một tầng, thậm chí còn không có vững chắc, căn bản cũng không cần đi cảm ngộ cảnh giới bên trên Thần Vương.

Về phần đạo quả, Mạc Vô Kỵ cảm thấy hắn chiếm được cũng là đặt ở trong giới chỉ hoặc là xuất ra đi bán đấu giá. Đích xác, những Thần Vương này cảm ngộ danh ngạch cùng đạo quả đều có thể bán ra tuyệt bút thần tinh, nhưng hắn sợ rằng sẽ đắc tội rất nhiều người. Bởi vì hắn tiến vào top 10 sẽ loại tên thứ mười một, hắn tiến vào top năm sẽ đắc tội tên thứ sáu cùng tên thứ mười một, hắn tiến vào top 3 sẽ đắc tội thứ tư, thứ sáu cùng tên thứ mười một...

Hắn Mạc Vô Kỵ cho tới bây giờ đều không sợ đắc tội người, chỉ cần sự tình cùng hắn có quan hệ thiết thân lợi ích, cho dù là Thần Vương hắn cũng như cũ đắc tội, tông môn hắn không sợ. Hắn đã từng vì cứu Tố Tịch, cả đỉnh cấp tiên môn cũng không sợ hãi. Vì Tiên Giới số mệnh, hắn không sợ đắc tội thượng giới cường giả mạnh mẽ hơn hắn quá nhiều. Vì Thiên Phàm Tông, hắn giết chết bốn năm mươi thiên tài đệ tử Loan Hồn Thần Phủ cùng Cửu Diễn Thần Tông, sau cùng phải lướt qua Tịch Diệt Hải, trốn chui khỏi Thần Lục...

Những thứ này đều là vì, hắn đạo niệm hiểu rõ!

Nếu là có cái gì chí bảo, hắn chắc chắn sẽ không buông tha. Hiện tại hắn đắc tội nhiều thế lực cùng tông môn như vậy, chỉ là vì một chút thần tinh, căn bản cũng không đáng giá. Hắn một cái ngũ phẩm thần đan vương, lúc nào muốn thần tinh không có, hà tất đi đắc tội người. Về phần danh khí, hắn càng không cần, hắn tu luyện là phàm nhân đạo, danh khí đối với hắn như phù vân.

Mạc Vô Kỵ không do dự, tại trên bạch ngọc thạch bia khắc vào tên: tán tu 2705. Tấm bia đá sau đó xuất hiện một cái vòng xoáy trận môn, Mạc Vô Kỵ bước vào vòng xoáy, trực tiếp xuất hiện trong một cái quảng trường to lớn.

Gần như là chân vừa chạm đất, Mạc Vô Kỵ chợt nghe đến bầu trời quảng trường truyền tới một thanh âm to:

- Kiểm tra đã đến giờ, hết thảy đệ tử chưa có thông qua kiểm tra, hoặc là đang khảo hạch, tất cả đều bị loại.

Thời gian kiểm tra cư nhiên tới rồi? Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, hắn bỗng nhiên nghĩ đến nếu như mình muốn muốn tiếp tục khiêu chiến Thiên Thần một tầng, chờ đợi hắn chỉ sợ không phải điểm cao hơn, mà là bị loại.

Nguy hiểm thật a.

- Ngươi vận khí không tệ a, hầu như cán đích hết giờ, thông qua cửa thứ bảy. Thế nào, một vòng cuối cùng đấu pháp ngươi giết chết mấy cái?

Một cái thanh âm cười hì hì vang lên bên tai Mạc Vô Kỵ.

Kẻ nói chuyện là một thanh niên mặt trắng như tài tử ‘hàn cuốc’, tại trên người hắn Mạc Vô Kỵ còn có thể ngửi được nhàn nhạt hương vị. Dùng địa cầu nói mà nói, đây là một tên gia hỏa công tử ca mặt bóng loáng thích chơi nước hoa.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Ta giết hai tên, sau cùng mạo hiểm qua ải, chỉ cần trì hoãn một chút thời gian nữa, ta đã bị đào thải.

- Xem ra ngươi là người có vận khí, ta gọi Liên Lâm Vân, đến từ Hà Gian Thần Thành.

Mặt trắng công tử ca một nhịp vỗ cánh tay Mạc Vô Kỵ, giới thiệu.

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ, là một cái tán tu. Chung quanh đi dạo, lần này tới thử thời vận.

Mạc Vô Kỵ đáp.

Hà Gian Thần Thành hắn biết a, nếu mà không phải là Trì Băng tìm được bàn phong rừng rậm, hắn nói không chừng đã đi Hà Gian Thần Thành.

Liên Lâm Vân chỉ chỉ màn hình lớn trong quảng trường, nói:

- Hiện tại chúng ta còn nhìn không thấy thứ tự, thứ tự đang điều chỉnh, một hồi sẽ qua sẽ xuất hiện tốp năm trăm danh. Ngươi có thể tới quảng trường này, nói rõ còn là rất tốt, ngươi xem hơn một vạn ba ngàn người kiểm tra, hiện tại quảng trường này tối đa chỉ có hai ngàn người trên dưới.

Mạc Vô Kỵ cũng đã nhìn thấy, quảng trường này đích thật là chỉ có hai ngàn người trên dưới. Dựa theo Niết Bàn Học Cung tuyển nhận năm trăm người, vậy hắn có một phần tư cơ hội tiến vào Niết Bàn Học Cung.

Liên Lâm Vân hiển nhiên là một người nói rất nhiều, hắn chỉ chỉ một vòng người phía trước vây lại nói:

- Ngươi nhìn thấy sao?, đó là mấy cái tuyển thủ hạt giống lần khảo hạch này. Đặc biệt Già Tinh Sơn Quý Phi Diêm, tên này là tuyệt đỉnh thiên tài. Nghe nói hắn chẳng những là tứ cấp đại thần trận sư còn là cấp ba thần đan sư, cấp ba phù đạo sư, còn có thể luyện chế ra trung phẩm thần khí, kẻ trâu bò a. Nghe nói hắn tại đấu pháp khiêu chiến, giết chết

một cái thần khôi Thiên Thần tầng bốn. Lần này đệ nhất nếu như không có ngoài ý muốn, nhất định là hắn. Còn có cái tên kia bên cạnh hắn, Áo Thị Áo Dung, cũng vậy là phi thường lợi hại...

Thông qua Liên Lâm Vân giới thiệu, Mạc Vô Kỵ đã biết mấy cái tuyển thủ hạt giống. Ngoại trừ Già Tinh Sơn Quý Phi Diêm ra, Áo Thị áo Long, Chân Thần đạo La Tiên Kiều, Tu Sĩ Hành Quán - Tu Trạch, Thần Lục Tể thị - Tể Cửu Lệnh...

...

So với quảng trường này có hai ba nghìn người, lúc này trên quảng trường Niết Bàn Đạo Thành có thể nói là kín người hết chỗ. Niết Bàn Học Cung kiểm tra kết thúc, thành tích lập tức liền có.

Trên màn hình thông báo, bây giờ là trống rỗng. Thứ hạng chính thức sẽ có một chút delay, sau đó, mới có thứ tự chính xác xuất hiện.

Tất cả mọi người mong đợi nhìn màn hình LCD trong quảng trường, muốn biết tới cùng người nào thu được top 3, người nào vào top 10.

Về phần các tông môn có cơ hội thu được top 3, top năm hoặc là top 10, càng là nóng bỏng nhìn chằm chằm trận pháp biểu thị. Dù cho trước có vài tông môn đệ tử thứ tự tạm thời rất cao, thế nhưng là thực tế thứ tự là cùng tạm thời thứ tự có khác biệt rất lớn. Bởi vì thứ tự tạm thời chưa có bao gồm thành tích kiểm tra vòng 7.

Lần này Niết Bàn Học Cung kiểm tra, mặc dù là dùng toàn diện làm chủ, đấu pháp vẫn là được coi trọng nhất.

Đấu pháp kiểm tra cũng bị đặt ở cuối cùng, điểm càng là theo đối thủ đấu pháp càng mạnh trở nên càng cao. Trên lý thuyết nói, một tua đấu pháp này điểm là không có chừng mực.

Nói cách khác chỉ cần ngươi 6 vòng trước không bị đấu loại, chỉ cần ngươi có mạnh mẽ thực lực, ngươi liền có cơ hội lần nữa vọt tới đệ nhất.

Lăng Tiêu Thần Tông Tả Lăng Phong phong chủ Lao Vũ như nhau nhìn chằm chằm to lớn trống không trận pháp biểu thị, hắn bức thiết hi vọng Mạc Vô Kỵ có thể tiến vào top 10, sau đó thu được mấy cái cơ hội tiến vào Niết Bàn Hà cảm ngộ.

Lăng Tiêu Thần Tông có một cái Thần Vương viên mãn, chỉ thiếu chút nữa là có thể vượt qua Thần Vương. Đáng tiếc là, Thần Lục ngoại trừ Niết Bàn Học Cung, muốn tìm một địa phương cảm ngộ Đạo tắc bên trên Thần Vương, đó là hầu như không có.

Mà Niết Bàn Học Cung cũng không phải là dễ vào như vậy, đừng xem Lăng Tiêu Thần Tông là đại tông môn. Tại Thần Lục chính là đỉnh cấp Thần Tông, cũng không dám hướng Niết Bàn Học Cung phân cao thấp.

Niết Bàn Học Cung thế nhưng là có Hợp Thần cường giả, chỉ cần ra một người, liền có thể càn quét một cái đỉnh cấp đại tông môn.

Tại bên người Lao Vũ, là tông chủ Hình Vấn của Lăng Tiêu Thần Tông mới vừa tới được. Hình Vấn sắc mặt rất là xấu xí, hắn thật không ngờ chính bản thân tùy tiện một cái quyết định, cư nhiên lại đem một cái thiên tài đỉnh cấp tống ra ngoài. Hiện hối hận đã không kịp, hắn chỉ hy vọng nếu mà Mạc Vô Kỵ tiến vào top 10, hắn Lăng Tiêu Thần Tông có thể thông qua Xích Khôn cùng Du Xúc đến đền bù một chút cho Mạc Vô Kỵ để lấy hơi.

Bất chấp thứ tự chính thức còn không có hiện ra, Hình Vấn cũng biết, Lăng Tiêu Thần Tông không có khả năng có người tiến vào top 10. Trước đây đệ tử có thành tích tốt nhất Thường Hạo Cát cũng bất quá xếp hạng sáu mươi. Thường Hạo Cát đấu pháp mạnh hơn nữa, phỏng chừng cũng không cách nào vọt vào top 10.

Xích Khôn đi tìm hiểu tin tức lúc này đã trở về, hạ xuống rơi vào bên người Hình Vấn cùng Lao Vũ.

Không đợi Xích Khôn nói chuyện, Hình Vấn liền không kịp chờ đợi hỏi:

- Mạc Vô Kỵ bị đào thải sao?

Hình Vấn là tông chủ Lăng Tiêu Thần Tông, Thần Vương tầng bảy thực lực, Niết Bàn Hà với hắn mà nói, vẫn có lực hấp dẫn cường đại.

Xích Khôn thần sắc ảm đạm lắc đầu:

- Không có đi ra, điểm Mạc Vô Kỵ vẫn là tại 412. 50, không có thay đổi.

- Bốn trăm mười hai chấm năm mươi điểm, sau đó điểm không thêm, cũng không có đi ra...

Hình Vấn tự lẩm bẩm một câu, liền không còn nói chuyện nữa.

Hắn biết Xích Khôn ý nghĩ, Xích Khôn cho rằng Mạc Vô Kỵ hắn là bỏ mình, hắn cũng vậy cho là như vậy. Nếu không, phía sau sẽ phải có thêm điểm.

- Ai, quên đi, Mạc Vô Kỵ chỉ biết một chiêu thần thông, tại đấu pháp trong quá trình bị diệt cũng là như thường.

Lại có một người trưởng lão Lăng Tiêu Thần Tông nói.

Tả Lăng Phong phong chủ Lao Vũ lại lắc đầu:

- Không phải là đấu pháp, Mạc Vô Kỵ tại tiến vào thần thông đạo kiểm tra sau đó, điểm không có tăng. Dựa theo đạo lý nói, thần thông đạo kiểm tra không có nguy hiểm mạng sống a?

Hình Vấn trầm giọng nói:

- Không nhất định, lần khảo hạch này sửa đổi nhiều thứ lắm, rất nhiều kiểm tra cùng chúng ta biết trước đây đều không giống nhau.

- Xếp hạng ra rồi, mau nhìn!

Một cái thanh âm hú ầm lên phá vỡ mọi người lo lắng chờ đợi.

Quả nhiên trên màn hình thông báo khổng lồ đã xuất hiện những cái tên đầu tiên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 997: Vào Niết Bàn Học Cung

- Quý Phi Diêm, đệ tử Già Tinh Sơn, tổng điểm 599, xếp thứ nhất.

Có người lại đem chữ trên màn hình thông báo đọc to ra.

- 599 điểm? Ta nhớ kỹ hắn tại vòng thứ sáu sau khi kết thúc, điểm là 479, chẳng phải là nói hắn tại sau cùng đấu pháp kiểm tra bên trong thu được 120 điểm? 120 điểm, đây là...

- Ngươi không có nhìn lầm, Quý Phi Diêm có thực lực này. Dựa theo quy tắc khảo hạch vòng thứ bảy, đánh thắng thần khôi thứ nhất Dục Thần tầng tám là 60 điểm, đánh thắng cái thứ hai Dục Thần chín tầng thần khôi là 70 điểm. Đánh thắng thần khôi Thiên Thần một tầng là 80 điểm, Thiên Thần tầng hai 90 điểm, Thiên Thần ba tầng 100 điểm, Thiên Thần tầng bốn lại đem trực tiếp thêm đến 120 điểm. Đây là nói Quý Phi Diêm chiến thắng một cái thần khôi Thiên Thần tầng bốn.

- Dục Thần viên mãn chiến thắng Thiên Thần tầng bốn,...

Lúc này không muốn nói đệ tử tu vi thấp, chính là Thần Vương cường giả các đại tông môn, cũng đều là yên lặng không nói gì. Quý Phi Diêm cường đại đến trình độ ngoại hạng, có thể tưởng tượng, tương lai có một ngày Quý Phi Diêm bước vào Thần Vương cấp độ, trên căn bản là Thần Vương vô địch.

Dục Thần cùng Thiên Thần vốn chính là một cái chênh lệch thật lớn, chứ đừng nói chi là Dục Thần viên mãn chiến thắng Thiên Thần tầng bốn.

Đáng tiếc người ta là đệ tử Già Tinh Sơn, Già Tinh Sơn tại toàn bộ Thần Lục, cũng là một tồn tại nhất đẳng, chỉ cần Niết Bàn Học Cung không ra mặt, không người nào dám đi trêu chọc Già Tinh Sơn. Chính là tại Niết Bàn Học Cung, Già Tinh Sơn một chi cũng chính là thực lực cường đại.

- Tu Trạch, đến từ Tu Sĩ Hành Quán, tổng điểm 571. 50, bài danh thứ hai.

- Tư Không Mậu, đến từ Thần đao cung, tổng điểm 561, bài danh thứ ba.

- Bái Việt, tán tu, tổng điểm 553. 20, bài danh thứ tư.

...

- Á đù! Cư nhiên xuất hiện một cái tán tu?

- Không phải là một cái tán tu sao?, trước còn có một tán tu 2705 a.

- Tán tu này 2705 phỏng chừng đã bỏ mạng ở đấu pháp trận. Đấu pháp cũng không phải là trồng gạo Thanh Lộ, được là được, không được liền cũng không phải là bị truyền tống đi, mà là trực tiếp bị giết.

- La Tiên Kiều, đến từ Chân Thần đạo, tổng điểm 530, bài danh thứ bảy.

...

- Cái Hoa Hạo, đến từ Luân Hồi đạo thần, tổng điểm 515, bài danh thứ mười.

Bất chấp thứ tự vẫn còn đang liệt kê, tuyệt đại đa số tông môn đều là rất thất vọng rồi. Bởi vì bọn họ không có ở top 10 nhìn thấy tông môn của mình, chỉ cần không tiến vào top 10, dù cho tại trong top 500, bọn họ cũng bất quá là đi gieo một gốc cây mầm giống trong Niết Bàn Học Cung mà thôi.

- Không có Mạc Vô Kỵ.

Nhâm Phi ngược lại thở phào nhẹ nhõm, hắn lo lắng nhất chính là Mạc Vô Kỵ tiến vào top 10, mà hắn nhưng không có tại Niết Bàn Đạo Thành chặn lại Mạc Vô Kỵ.

- Có, có, tên của hắn đi ra rồi.

Du Xúc bỗng nhiên mừng rỡ kêu lên, nàng là thật tâm vì Mạc Vô Kỵ vui vẻ.

Lúc này mọi người nhìn thấy này trên màn hình thông báo to lớn, xuất hiện tên tán tu 2705:

- Tán tu 2705, tán tu, tổng điểm 482. 5, bài danh thứ 21.

Hình Vấn sắc mặt hòa hoãn xuống tới, nói với Xích Khôn:

- Người này rất là không sai a, cư nhiên tại đấu pháp thu được 70 điểm. Vô luận linh căn của hắn tư chất làm sao, có thể đi vào Niết Bàn Học Cung, tương lai cuối cùng là có một phen phát triển. Xích Khôn, lúc rãnh rỗi, cùng hắn liên hệ thêm đê. Lao phong chủ, tác trưởng lão, Nhâm trưởng lão, ta rời đi trước.

Nói xong Hình Vấn thân hình lóe lên, trực tiếp từ quảng trường Niết Bàn Đạo Thành biến mất.

Mạc Vô Kỵ tại thứ 21 hay là thứ năm trăm, gần như là không có bất kỳ khác nhau. Chí ít đối với Lăng Tiêu Thần Tông mà nói, Mạc Vô Kỵ là không có giá trị lợi dụng gì.

...

Tại trên quảng trường Niết Bàn Học Cung, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy tên của mình xuất hiện ở thứ 21, trong lòng hắn thở phào nhẹ nhõm. Với hắn mà nói, đã coi như là hoàn thành mục tiêu.

- Vô Kỵ, ngươi không cần chú ý tới mấy cái tên này, chúng ta nếu như có thể tiến vào mà nói, thứ tự cũng sẽ ở sau cùng. Ta và ngươi sợ rất là nguy hiểm, giả như ta tiến vào Niết Bàn Học Cung sau đó, ta sẽ giúp ngươi làm một cái ngoại môn tạp dịch. Ngươi phải biết rằng, Niết Bàn Học Cung ngoại môn tạp dịch cũng là không đơn giản à nha.

Thấy Mạc Vô Kỵ vẫn tại chú ý thứ tự trên màn hình, Liên Lâm Vân an ủi Mạc Vô Kỵ một câu.

Hắn thấy, Mạc Vô Kỵ có thể thông qua 7 cửa kiểm tra coi như là phi thường may mắn. Muốn đi vào top 500 người, đó là muốn cũng đừng nghĩ.

Mạc Vô Kỵ cười cười, không nói gì. Hắn nhìn ra, Liên Lâm Vân này là một cái tên gia hỏa rất sĩ diện, nếu mà hắn tiến vào Niết Bàn Học Cung, tên này không có tiến vào, nhất định sẽ cảm thấy mất mặt.

- A đù! Tên của ta ra rồi, thứ 489, ha ha ha ha, ta nói ta Liên Lâm Vân làm sao có thể vào không được Niết Bàn Học Cung chứ, ha ha, hố hố...

Liên Lâm Vân cười ha ha, kích động khó tự kìm nén.

Mạc Vô Kỵ có thể lý giải Liên Lâm Vân kích động, hạng 489, chỉ thiếu chút xíu nữa cũng sẽ bị loại rớt. Hơn nữa tại quảng trường này kích động cũng không phải một mình hắn, rất nhiều tu sĩ tiến vào top 500 người, thậm chí so với Liên Lâm Vân còn phải kích động hơ.

Ngoại trừ những người kích động này, càng nhiều hơn chính là khuôn mặt thất lạc.

Khi năm trăm cái tên đc công bố, trong quảng trường lần nữa truyền tới một thanh âm hùng hậu:

- Mời các tu sĩ không có tên trên màn hình thông báo, tiến vào cửa truyện tống trận, truyền tống rời đi.

Quảng trường bên góc xuất hiện một cái cửa truyện tống trận, các tu sĩ thông qua bảy đạo kiểm tra, nhưng không có thứ tự, chỉ có thể lục tục tiến vào cửa truyện tống trận, bị truyền tống rời đi.Sau khi xong hết, một cái màu vàng đại đạo từ trong mây nghiêng xuống tới, trực tiếp hạ xuống rơi vào trên quảng trường.

Trong hư không thanh âm truyền đến:

- Ai thông qua kiểm tra, đồng thời có trên màn hình thông báo, mời lên đại đạo màu vàng, tiến vào Niết Bàn Học Cung.

Mạc Vô Kỵ còn muốn gọi Liên Lâm Vân một cái, tên này thật sự là quá kích động, sớm đã quên mất trò chuyện với hắn, vọt tới trong đám người, không ngừng chia sẻ sự mừng rỡ. Giờ khắc này, dường như năm trăm cá nhân, chỉ có một mình hắn thông qua kiểm tra, đang chia tay mọi người vậy đó.

Mừng rỡ hiển nhiên là có thể bị nhiễm, tuy rằng rất nhiều người sẽ không giống như Liên Lâm Vân, đi chung quanh chia sẻ bản thân vui sướng. Nhưng mọi người thông qua Niết Bàn Học Cung, ngẫm lại con đường sau này quang minh, trong lòng đều là nhiều hơn một loại hào hùng.

Tại Thần Lục, địa phương nào xuất ra Thế Giới Thần tối đa? Niết Bàn Học Cung.

Tại Thần Lục, địa phương nào ra thần đan vương, đại thần trận sư, Đại Thần Phù Sư, Đại Luyện Khí Sư tối đa? Niết Bàn Học Cung.

Tại Thần Lục, địa phương nào có cường giả bên trên Thần Vương? Chỉ có Niết Bàn Học Cung.

Hiện tại, bọn họ đều tiến vào Niết Bàn Học Cung, còn có cái gì vui hơn.

Đi ở trên đại đạo màu vàng, Mạc Vô Kỵ có thể rõ ràng cảm thụ được, chính bản thân đối với chung quanh thiên địa quy tắc càng là rõ ràng.

Hắn và những người khác bất đồng, hắn đạo từ Dục Thần bắt đầu, liền xây dựng thế giới của mình. Mà tu sĩ khác, chỉ có tới Thế Giới Thần cấp độ mới có thể xây dựng thế giới của mình.

Cho nên loại này giữa thiên địa quy tắc, Dục Thần tu sĩ còn lại tham gia khảo hạch cảm thụ không phải là rất rõ ràng, Mạc Vô Kỵ cảm thụ lại phi thường trực tiếp.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ biết, Niết Bàn Học Cung, tuyệt đối là nơi tu đạo cao cấp nhất.

Đi qua đại đạo màu vàng, năm trăm người xuất hiện ở trong một cái đại điện to lớn cổ sắc. Đại điện rất là trống trải, tại phía trên cùng đại điện, đứng sẵn một người trung niên nam tử. Tại bên cạnh trung niên nam tử, còn có một cái cửa truyện tống trận.

- Á đù, Vô Kỵ, ngươi thế nào cũng tới nơi này đc zạ?

Liên Lâm Vân cuối cùng là nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, nhất thời kinh dị hỏi.

Không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, hắn liền phản ứng kịp, nhanh chóng áy náy nói:

- Xin lỗi a, Vô Kỵ. Ta không có xem phía sau 489, thật không nghĩ tới ngươi cư nhiên lại ăn hên như vậy. Vận khí của ngươi thật đúng là tốt nhất đó, Vô Kỵ, ngươi dù sao cũng là một cái tán tu, không bằng cùng ta cùng nhau gia nhập Hà Gian Thần Thành sao?.

Liên Lâm Vân cho rằng Mạc Vô Kỵ thứ tự còn sau hắn, lúc này mới cho rằng Mạc Vô Kỵ vận khí tốt. Thứ bảy đấu pháp kiểm tra, Mạc Vô Kỵ gần như là ngay lúc kiểm tra kết thúc tiến vào đại quảng trường.

Lần này Mạc Vô Kỵ thứ tự lại sau hắn, có thể thấy được Mạc Vô Kỵ ăn vé chót.

Từ một loại góc độ mà nói, Niết Bàn Học Cung có thể nói là Thần Lục thu nhỏ, hơn nữa thực lực cường đại hơn so với chân thực Thần Lục. bên trong Thần Lục có Hà Gian Thần Thành cái chỗ này, Niết Bàn Học Cung đồng dạng có Hà Gian Thần Thành cái thế lực này.

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói:

- Đa tạ, ta đã có địa phương để đi.

- Ngươi là một cái tán tu?

Đứng ở cách Liên Lâm Vân không xa, Áo Dung nghe được Liên Lâm Vân nói, đi theo liền hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, ta đích xác là một cái tán tu.

Áo Dung liền ôm quyền nói:

- Ta là Áo Thị Áo Dung, không bằng ngươi gia nhập ta Áo Thị sao?, Áo Thị ta tại Niết Bàn Học Cung, tuyệt đối coi như là một trong những địa phương thượng đẳng.

Thấy Áo Dung đến kéo Mạc Vô Kỵ, Liên Lâm Vân nhanh chóng dừng lại lời của mình. Thực lực của Hà Gian Thần Thành cùng Áo Thị so sánh, kém quá xa.

Áo Thị chẳng những là có thế lực tại Niết Bàn Học Cung, chính là tại rất nhiều đại tông môn, cũng đều có thế lực. Tại Thần Lục gia tộc đạo, Áo Thị coi như là tồn tại bài danh hàng đầu.

Mạc Vô Kỵ nghe được tên Áo Dung, trong lòng liền khó chịu. Hắn biết tên này, kiểm tra thành tích khá vô cùng, tổng điểm 522, xếp hàng

thứ tám.

Bất quá hắn tại Thần Lục ghét nhất chính là gia tộc Áo Thị, nếu không phải Xích Khôn hỗ trợ. Tại Lăng Tiêu thành, hắn nói không chừng đã bị Áo Thị giết.

- Ta tạm thời không có dự định đi chỗ nào khác.

Mạc Vô Kỵ mặt không thay đổi cự tuyệt Áo Dung.

Nghe được một cái tán tu có dũng khí cự tuyệt chính bản thân, Áo Dung sắc mặt liền âm trầm xuống, hắn cười hắc hắc, xoay người rời đi, không có lại dong dài cùng Mạc Vô Kỵ.

Lúc này đứng ở phía trước nhất người kia trung niên tu sĩ cũng là cao giọng nói:

- Các vị có thể đứng ở chỗ này, nói rõ đều đã là đệ tử Niết Bàn Học Cung. Ta là Vu Nặc Đức, các ngươi gần đi chỗ nào, đều do ta đến đưa đi. Tại trước khi đưa các ngươi rời đi, ta trước phải nói một chút quy củ của Niết Bàn Học Cung.

Vu Nặc Đức dừng một chút, đợi được hết thảy tu sĩ trong đại điện đều an tĩnh lại sau đó, hắn mới tiếp tục nói:

- quy củ Niết Bàn Học Cung rất đơn giản, chỉ có một cái. Đó chính là vô luận tương lai ngươi đi nơi nào, đều phải vĩnh viễn nhớ kỹ mình là từ Niết Bàn Học Cung đi ra, nhất thiết phải lớn tiếng nói cho người khác biết, ngươi là đệ tử Niết Bàn Học Cung.

Nơi này tuyệt đại đa số tu sĩ hiển nhiên đều biết quy củ này, Mạc Vô Kỵ nhưng có chút ngây người. Chỉ đơn giản như vậy? Chỉ có điều này? Đây là nói, dù cho tương lai phản bội Niết Bàn Học Cung cũng không sao, chỉ cần cho thấy mình đến từ Niết Bàn Học Cung là được?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 998: Ta Không Muốn Nhận Sư Huynh

Vu Nặc Đức nói xong điều quy củ này, đợi một hồi mới tiếp tục nói:

- Ngoại trừ điều quy củ này ra, tiến vào Niết Bàn Học Cung còn cần làm nhiệm vụ. Vô luận ngươi là gia nhập chỗ nào, đều phải phải đi Niết Bàn Học Cung nhiệm vụ đại điện làm xong nhiệm vụ ngươi phải làm. Nhiệm vụ bao nhiêu và quy củ, tại bên trong thân phận ngọc bài của từng người đều có ghi rồi.

Niết Bàn Học Cung nhất khai sáng, ngươi có thể ở chỗ này tùy ý lựa chọn địa phương, có thể gia nhập bất luận phe phái gì. Đương nhiên, ngươi cũng có thể không gia nhập bất kỳ địa phương nào, chỉ làm một ngoại môn đệ tử tầm thường của Niết Bàn Học Cung. Mọi người nhớ kỹ, tiến vào Niết Bàn Học Cung sau đó, chỉ có tới rồi Thần Quân sau đó, mới có thể trở thành là nội môn đệ tử. Được rồi, hiện tại mời đệ nhất danh Quý Phi Diêm đi ra.

Quý Phi Diêm vốn là đứng ở vị thứ nhất, nghe được kêu tên của hắn, hắn trực tiếp đi tới trước mặt Vu Nặc Đức.

Vu Nặc Đức xuất ra một cái nhẫn đưa cho Quý Phi Diêm:

- Bên trong chiếc nhẫn có đệ tử thân phận bài của Niết Bàn Học Cung của ngươi, trong đó tặng Niết Bàn Học Cung niết bàn tích lũy năm trăm điểm. Niết Bàn Học Cung niết bàn điểm, tại Niết Bàn Học Cung cùng Niết Bàn Đạo Thành tất cả đều có thể đổi.

Ngươi thu được đệ nhất danh, có thể tiến vào Thần linh chi địa tu luyện một năm. Bản thân có một quả đạo quả, ba cái cơ hội tiến vào Niết

Bàn Hà cảm ngộ. Còn có một lần nữa nghe Hợp Thần luận đạo cơ hội, cùng một lần cơ hội đi tàng kinh các lựa chọn thần thông công pháp. Đây là vật của ngươi, ngươi lựa chọn gia nhập đâu?

Quý Phi Diêm tiếp nhận giới chỉ, kính cẩn thi lễ một cái nói:

- Đệ tử đến từ Già Tinh Sơn, cho nên vẫn là lựa chọn Già Tinh Sơn gia nhập.

- Có thể, có còn đệ tử gia nhập Già Tinh Sơn hay không, có thể cùng tiến lên trước lĩnh học cung thân phận, sau đó tiến vào trận môn.

Vu Nặc Đức nhấn một cái cửa truyện tống trận bên một cái nút, truyền tống trận phía trên xuất hiện ba chữ, Già Tinh Sơn.

Không có người thứ hai tiến vào Già Tinh Sơn, Già Tinh Sơn tuy rằng cường đại, bên trong top năm trăm cũng chỉ ra một mình Quý Phi Diêm.

Quý Phi Diêm tiến vào cửa truyện tống trận sau đó, truyền tống trận lóe ra vài cái, Quý Phi Diêm cũng đi theo truyền tống trận biến mất.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, Niết Bàn Học Cung này đích thật là khai sáng quản lý. Bất quá cũng nói Niết Bàn Học Cung rời rạc, Niết Bàn Học Cung qua nhiều năm như vậy sừng sững tại Thần Lục, trở thành Thần Lục trụ cột, tuyệt đối không phải là mặt ngoài rời rạc đơn giản như vậy. Nếu quả như thật như Vu Nặc Đức nói, Niết Bàn Học Cung Hợp Thần nhiều hơn nữa, sau cùng cũng chỉ có thể đi hướng niết vong.

- Xếp thứ hai Tu Trạch, ngươi đi ra tiếp nhận tưởng thưởng của ngươi, đồng thời nói cho ta biết ngươi muốn gia nhập đâu?

Quý Phi Diêm truyền đưa đi sau đó, Vu Nặc Đức tiếp tục gọi.

Tu Trạch đến từ Tu Sĩ Hành Quán, hắn tiếp nhận phần thưởng sau đó, đồng dạng không có người nào cùng hắn cùng nhau gia nhập Tu Sĩ Hành

Quán.

Năm trăm người thoạt nhìn rất nhiều, trên thực tế năm trăm người là tuyển chọn tự toàn bộ Thần Lục Thượng Thần Địa. Thượng Thần Địa đại tông môn cùng thế lực lớn xa xa không chỉ năm trăm, cho nên một cái thế lực trên cơ bản đều chỉ có thể ra một người. Xuất hiện hai người, đã coi như là dị số.

Tên thứ ba Tư Không Mậu, đến từ thần đao cung, tại nhận lấy phần thưởng sau đó, vẫn như cũ là một người truyền tống đi.

Mạc Vô Kỵ phát hiện đệ nhất danh Quý Phi Diêm đưa tặng niết bàn chia làm năm trăm, tên thứ hai niết bàn chia làm 499, tên thứ ba đưa tặng niết bàn chia làm 498. Như vậy tính đi xuống, xem ra hắn có thể lĩnh đến niết bàn điểm là 479 điểm. Không biết niết bàn điểm có tác dụng lớn bao nhiêu, đến lúc đó đi nhiệm vụ đại điện hỏi một chút xem.

- Tên thứ tư Bái Việt, ngươi đi ra lĩnh tưởng thưởng của ngươi, nói cho ta biết ngươi lựa chọn đâu gia nhập?

Vu Nặc Đức lời nói lộ ra có chút công thức hoá.

Một người mặc áo gai thanh niên tu sĩ đi ra, thanh niên này tướng mạo bình thường, căn bản là không nhìn ra có gì đặc biệt.

Mạc Vô Kỵ xem qua thứ tự biểu thị, biết Bái Việt giống như hắn là một cái tán tu. Hắn trong lòng nghi ngờ chính là, Bái Việt này là như thế nào từ Tán Tu Liên Minh bắt được ngọc bài.

Bái Việt nhận lấy tưởng thưởng giới chỉ sau đó, kính cẩn hồi đáp:

- Đệ tử lựa chọn gia nhập Phàm Nhân Chi Địa!

Vu Nặc Đức vẫn mặt không thay đổi nghe được Bái Việt nói muốn gia nhập Phàm Nhân Chi Địa, ngây người một cái. Chẳng những là hắn ngây người, chính là trong đại điện tất cả mọi người ngây người.

Thế nào còn có người gia nhập Phàm Nhân Chi Địa? Đây cũng quá ngoại hạng sao??

Mạc Vô Kỵ cũng vậy thật không ngờ, Bái Việt sẽ cùng hắn nghĩ như nhau, muốn gia nhập Phàm Nhân Chi Địa. Lẽ nào tên này cũng là tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết? Thoạt nhìn không giống a, tên này quanh thân linh vận vờn quanh, hiển nhiên Linh Căn tư chất không kém.

- Ngươi muốn gia nhập Phàm Nhân Chi Địa?

Vu Nặc Đức thiếu chút nữa cho là mình nghe lầm, lập lại một câu.

Bái Việt khom người nói:

- Dà, đệ tử nguyện ý gia nhập Phàm Nhân Chi Địa.

Vu Nặc Đức đã hồi thần lại, vẫn là giải thích nói một câu:

- Phàm Nhân Chi Địa hiện tại đã không có người, hơn nữa nơi đó Thần Linh Khí là địa phương kém nhất cả Niết Bàn Học Cung, ngươi đi sau đó, cũng không có ai truyền thụ cho ngươi bất luận cái gì thần thông đạo pháp, ngươi xác định còn muốn gia nhập Phàm Nhân Chi Địa?

Bái Việt vẫn như cũ khom người nói:

- Dà, đệ tử nhất định phải gia nhập Phàm Nhân Chi Địa.

Vu Nặc Đức gật đầu:

- Đó là quyền tự do của ngươi, lên truyền tống trận sao?. Được rồi, có còn người nào muốn gia nhập Phàm Nhân Chi Địa?

Đối với Vu Nặc Đức mà nói, Bái Việt một người gia nhập Phàm Nhân Chi Địa, đã coi như là Niết Bàn Học Cung qua nhiều năm như vậy đệ nhất kỳ văn. Về phần kẻ thứ hai gia nhập Phàm Nhân Chi Địa, vậy khẳng định là không có. Bất quá chức trách của hắn, phải gọi một câu mà thôi.

Những người khác cũng đều cho rằng không ai sẽ gia nhập Phàm Nhân Chi Địa, hết lần này tới lần khác lúc này lần nữa có người đứng dậy nói:

- Đệ tử nguyện ý gia nhập Phàm Nhân Chi Địa.

Vu Nặc Đức có chút hóa đá, người còn lại cũng đều là hoàn toàn không hiểu đây là có chuyện gì. Lẽ nào Phàm Nhân Chi Địa xuất hiện bảo vật? Lúc này mới liên tiếp có người gia nhập Phàm Nhân Chi Địa?

Đi ra nói chuyện là Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ vốn chính là vì Phàm Nhân Chi Địa mà đến, hắn tự nhiên muốn chọn gia nhập Phàm Nhân Chi Địa.

Chỉ là Mạc Vô Kỵ cũng không biết, Phàm Nhân Chi Địa hiện tại căn bản cũng không có người. Chính là trước đây Xích Khôn nói cho Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân Chi Địa, cũng không biết Phàm Nhân Chi Địa. Trước đây hắn nói cho Mạc Vô Kỵ có cơ hội có thể đi Phàm Nhân Chi Địa, đây hoàn toàn là nhàn thoại.

Đệ nhất hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ không cách nào tiến vào Niết Bàn Học Cung, cho nên chuyện phiếm đó không phải là tùy tiện nói một chút sao. Thứ hai chính là Mạc Vô Kỵ thực sự tiến vào Niết Bàn Học Cung, trừ phi Mạc Vô Kỵ tự mình nghĩ không thông, mới có thể đi gia nhập Phàm Nhân Chi Địa.

- Ngươi cũng muốn gia nhập Phàm Nhân Chi Địa?

Một hồi lâu Vu Nặc Đức mới hỏi.

Chính là Bái Việt cũng là vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn không hiểu vì sao Mạc Vô Kỵ cũng muốn gia nhập Phàm Nhân Chi Địa? Chẳng lẽ là bởi vì sùng bái hắn? Nhưng hắn căn bản cũng không quen biết Mạc Vô Kỵ a.

- Dà, đệ tử xác nhận muốn gia nhập Phàm Nhân Chi Địa.

Mạc Vô Kỵ khẳng định nói.

- Được rồi, ngươi tên là gì?

Vu Nặc Đức không có tiếp tục hỏi lại, chỉ cần kiểm tra tiến vào Niết Bàn Học Cung, muốn gia nhập cái thế lực nào, đó là tự do của đệ tử.

Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ một cái:

- Đệ tử tán tu 2705.

Tán tu 2705 tại Niết Bàn Đạo Thành rất nổi danh, ở chỗ này còn thật không có ai biết. Duy nhất biết đến, chính là tán tu 2705 này thành tích không sai, kiểm tra tổng điểm trong top ba mươi danh.

Cho nên Mạc Vô Kỵ báo ra tên sau đó, cũng không có người nhiều kỳ quái. Để cho mọi người kỳ quái là, người tán tu này thật vất vả tiến vào Niết Bàn Học Cung, lại muốn gia nhập Phàm Nhân Chi Địa.

Mạc Vô Kỵ chính là tán tu 2705? Liên Lâm Vân thiếu chút nữa kinh kêu thành tiếng, một hồi lâu hắn mới phản ứng được. Mạc Vô Kỵ hắn không rõ ràng lắm, thế nhưng là tán tu 2705 hắn biết a, tổng điểm thứ 21 danh. Hắn ảo não vỗ đầu một cái, hắn còn tưởng rằng Mạc Vô Kỵ chỉ là bài danh tiếp cận năm trăm tồn tại, không nghĩ tới người ta là bài danh top 30 tồn tại.

Tại đây bên trong kiểm tra, bài danh top 30, đây tuyệt đối là cường giả bên trong cường giả.

Vu Nặc Đức nhìn một chút trong tay ngọc giản, có chút kinh dị nói:

- Tán tu 2705, ngươi bài danh thứ 21 vị?

Mạc Vô Kỵ thi lễ một cái nói:

- Dà, vãn bối bài danh chính là thứ 21 danh.

Vu Nặc Đức lại nhìn một chút một bên Bái Việt, lòng nói những tán tu này thế nào đều lợi hại như vậy. Hắn lại đem một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Đây là vật của ngươi, bên trong chiếc nhẫn có trang phục tông môn ngươi, thân phận lệnh bài, còn có tông môn niết bàn điểm. Ngươi và Bái Việt cùng nhau tiến vào truyền tống trận, đi tới Phàm Nhân Chi Địa.

Chờ Mạc Vô Kỵ cũng đi vào truyền tống trận sau đó, Vu Nặc Đức lại một ấn 1 cái nút. Truyền tống trận phía trên xuất hiện chữ Phàm Nhân Chi Địa, một đạo nhạt yếu quang mang cuồn cuộn nổi lên Mạc Vô Kỵ cùng Bái Việt, để cho hai người đồng thời biến mất.

...

Chỉ là trong thời gian ngắn, Mạc Vô Kỵ cùng Bái Việt liền rơi xuống. Để cho hai người há hốc mồm chính là, bọn họ ở là một mảnh hoang vu sa địa. Sa mà trung gian dựng đứng một cái loang lổ tang thương tấm bia đá, lờ mờ có thể thấy trên tấm bia đá chữ là, Phàm Nhân Chi Địa.

Ngoại trừ cái này tấm bia đá ra, còn có mấy gian nhà gian sứt mẻ không chịu nổi. Hai người vừa mới hạ xuống, gian nhà này cũng bởi vì không gian ba động bị mang thành mảnh nhỏ.

Trước Mạc Vô Kỵ còn nghe Xích Khôn nói, Phàm Nhân Chi Địa còn có hai ba người, chỉ có đến nơi này sau đó, Mạc Vô Kỵ mới biết được, Xích Khôn căn bản liền không biết tình huống nơi này.

Ánh mắt lướt qua Phàm Nhân Chi Địa, là từng ngọn ngọn núi cùng sông, có thể thấy được này ngọn núi sông đều không có quan hệ gì với Phàm Nhân Chi Địa. Chính như Vu Nặc Đức nói như vậy, nơi này Thần Linh Khí rất loãng.

Bái Việt đưa mắt thu hồi lại hạ xuống rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ, hòa hoãn một cái nói:

- Lại nhận thức một chút, ta gọi Bái Việt, một cái tán tu đích xác. Ngươi cuối cùng có một cái tên, cũng sẽ không chỉ gọi làm tán tu 2705 sao??

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu nói:

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ, cũng là một cái đích xác tán tu.

Bái Việt ừ một tiếng, hơi lộ ra nghiêm túc nói:

- Nếu Phàm Nhân Chi Địa hiện tại chỉ có hai chúng ta, này như vậy đi, ta là sư huynh, ngươi là sư đệ. Đương nhiên nếu mà ngươi có cái vấn đề gì không biết, ngươi có thể thỉnh giáo ta một chút.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta không có vấn đề gì không biết, cũng không muốn nhận một sư huynh. Phàm Nhân Chi Địa lớn như vậy, ngươi làm chuyện của ngươi, ta làm chuyện của ta.

Mạc Vô Kỵ tới nơi này là tìm kiếm tung tích Chủng Đế, bởi vì truyền thừa của hắn là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Nếu mà Bái Việt vốn là người Phàm Nhân Chi Địa, gọi một câu sư huynh cũng vậy không có quan hệ. Bái Việt giống như hắn, đều là vừa tới, còn không biết Bái Việt mục đích tới nơi này là cái gì, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn nhận một cái tiện nghi sư huynh như vậy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 999: Ai Là Sư Huynh

Bái Việt hừ lạnh một tiếng:

- Bất định dưới quy củ, làm sao chấn hưng Phàm Nhân Chi Địa? Ngươi đã không phục, chúng ta đây liền đấu pháp một hồi, người nào thắng kẻ đó là sư huynh, người thua nhất thiết phải nghe thắng rồi. Nếu là ngươi cái này cũng không muốn, vậy thì mời rời đi Phàm Nhân Chi Địa.

- Ngươi muốn chấn hưng Niết Bàn Học Cung Phàm Nhân Chi Địa?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi một câu.

- Đương nhiên, nếu mà không phấn chấn hưng Phàm Nhân Chi Địa, ta tới đây cái địa phương chim không có phân này làm gì?

Bái Việt kịch liệt nói.

Mạc Vô Kỵ lúc này khẳng định Bái Việt tu luyện vậy cũng cùng Bất Hủ Phàm Nhân Quyết có quan hệ, bằng không sẽ không vô duyên vô cớ đi tới Phàm Nhân Chi Địa, còn phải chấn hưng nơi này. Nếu mà Bái Việt thực sự là tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, sau đó mới muốn tới chấn hưng nơi này, vậy nói rõ Bái Việt là một cái cảm ơn người. Đương nhiên, cũng vậy có khả năng Bái Việt muốn tới nơi này tìm kiếm Bất Hủ Phàm Nhân Quyết chân bổn.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Có thể.

Bái Việt nghe được Mạc Vô Kỵ đồng ý cùng mình tỷ đấu, kinh dị không dứt nhìn Mạc Vô Kỵ, một hồi lâu mới lên tiếng:

- Ngươi thực sự nguyện ý cùng ta đấu pháp?

- Ngươi không có nghe lầm, ta nguyện ý cùng đấu pháp.

Mạc Vô Kỵ khẳng định nói.

Bái Việt cũng không có động thủ thật, vẫn như cũ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi vòng thứ bảy đấu pháp chiến thắng mấy cái thần khôi.

- Hai cái.

Mạc Vô Kỵ biết đối phương muốn nói điều gì, vẫn là bình tĩnh trả lời.

Bái Việt chậm tiếng nói:

- Ngươi biết ta chiến thắng mấy cái thần khôi sao?

Hắn cũng không chờ Mạc Vô Kỵ trả lời, liền chủ động hồi đáp:

- Ta chiến thắng sáu thần khôi, nếu như ta liều mạng, có lẽ ta sẽ chiến thắng cái thứ bảy thần khôi, thậm chí thu được lần khảo hạch vị trí thứ hai. Ngươi còn muốn cùng ta tỷ đấu?

Bái Việt lời này còn thật không có nói mò, nếu mà hắn liều mạng, thật là có khả năng chiến thắng Thiên Thần tầng năm thần khôi, bất quá chiến thắng sau đó, hắn mình tuyệt đối phải trọng thương. Chiến thắng Thiên Thần tầng năm thần khôi, thế nhưng là trực tiếp thêm 30 điểm.

- có khác nhau sao? Ngươi thông qua, ta cũng vậy thông qua. Nếu như ta nói ta liều mạng, ta còn có thể chiến thắng mười cái thần khôi đâu nè.

Mạc Vô Kỵ không chút hoang mang nói, hắn không có nói mò. Dùng hắn thần thông, liều mạng cái mạng nhỏ của mình, chiến thắng Thiên Thần hậu kỳ cũng không phải không có khả năng.

Rồi lại nói thần khôi cùng tu sĩ cũng không thể so sánh với, thần khôi dù sao cũng là một cái khôi lỗi, so với tu sĩ đến, còn thiếu ít một chút linh hoạt. Không phải là mỗi một cái thần khôi đều có thể cùng hắn Đại Hoang như nhau, hoàn toàn đã có Linh Trí.

Bái Việt tức giận, trái lại tỉnh táo lại, hắn vẫn duy trì bản thân lý trí nói với Mạc Vô Kỵ:

- Tốt lắm, xem ra trước ngươi là quá mức thuận lợi, không có gặp phải người giáo huấn ngươi một bữa. Đã như vậy, ngươi động thủ đi.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không, là ngươi động thủ. Nếu như ta động thủ, ngươi sợ rằng cả cơ hội hoàn thủ cũng không có.

- Ha ha, ta nói cư nhiên bị ngươi nói...

Bái Việt cười ha ha, hắn ra mắt càn rỡ, còn chưa từng thấy qua tên gia hỏa cùng Mạc Vô Kỵ càn rỡ như vậy. Cười to sau đó, hắn càng là khó có được rồi lại nói, một bước vượt qua không gian khoảng cách giữa hắn và Mạc Vô Kỵ, người trên không trung chính là một quyền đánh ra.

Đối phó Mạc Vô Kỵ như vậy một tên gia hỏa Dục Thần trung kỳ, hắn căn bản cũng không có cần phải tế ra bản thân pháp bảo. Hắn chỉ cần một quyền, một quyền này nhất định phải dạy Mạc Vô Kỵ làm sao làm người.

Cuồng bạo lĩnh vực điên cuồng cuốn tới, trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm gật đầu, thực lực của Bái Việt đích xác rất mạnh, loại này cuồng bạo mang theo không gian trói buộc lĩnh vực, tuyệt đối không phải là tầm thường Dục Thần tu sĩ có thể thi triển ra.

Trước đây hắn tại bên trong Thần Vực Sào mới ấp trứng giết chết mười mấy tên gia hỏa, không có ai có thể so sánh với Bái Việt.

Mạc Vô Kỵ thân hình động cũng không có nhúc nhích, vòng xoáy lĩnh vực bao trùm đi ra ngoài, Bái Dạ muốn trói buộc lại hắn lĩnh vực nhất thời thả lỏng động, lại cũng không cách nào hoàn toàn trói buộc lại Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không do dự, một quyền đánh ra, thần thông Liệt Vực Quyền.

Thật giống như một vòng thái dương xé rách tất cả hư không quy tắc đánh ra giống nhau, nguyên bản Bái Việt đã buông lỏng lĩnh vực, lúc này dứt khoát như miếng băng mỏng nghiền nát, trực tiếp bị xé rách.

Đáng sợ không gian xé rách cùng đốt cháy hết thảy hỏa diễm tại kinh khủng thần nguyên dưới áp lực cuốn tới, Bái Việt trong lòng hoảng hốt. Vốn một quyền này của hắn chỉ là dùng một nửa lực lượng, lúc này hắn lại cũng không kịp đoái hoài nương tay, hết thảy thần nguyên điên cuồng xông lên nắm tay.

- Ầm!

Thần nguyên đụng vào nhau, Bái Việt liền cảm giác lực lượng của chính mình tại dưới một tua này kinh khủng thái dương như trang giấy, cuồng bạo cực nóng thần nguyên đánh vào ngực của hắn, cả người hắn đều mất đi khống chế bay đến không trung.

Một loại tử vong áp lực truyền đến, Bái Việt trong lòng mát lạnh, thật thật không ngờ, cái mạng nhỏ của hắn sẽ đưa ở chỗ này.

Mắt thấy thân thể hắn sẽ bị một quyền này oanh tứ phân ngũ liệt thời điểm, cuồng bạo kinh khủng hỏa diễm cùng thần nguyên đột ngột biến mất.

Bái Việt như một cây diều đứt giây hạ trên mặt đất, hắn ngơ ngẩn nhìn chính bản thân một mảnh cháy đen, mất đi quần áo ngực. Nếu mà vừa rồi một quyền kia Mạc Vô Kỵ không thu trở về, một mảnh cháy đen lại đem sẽ không đứng ở bên ngoài da thịt của hắn, mà là trực tiếp xé rách toàn thân của hắn.

Thật mạnh, Bái Việt trong lòng từng đợt rét run. Hắn khẳng định coi như là Quý Phi Diêm cùng hắn tranh đấu, cũng vậy không nhất định là đối thủ của hắn. Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ lại một quyền thiếu chút nữa giết chết hắn, không đúng, phải nói một quyền là có thể giết chết hắn, chỉ là Mạc Vô Kỵ nương tay mà thôi.

Đối với Bái Việt loại này thiên tài đỉnh cấp mà nói, Mạc Vô Kỵ một quyền này đáng sợ nhất không phải là có khả năng rơi hắn, mà là có thể thu phát bởi tâm.

Đây cũng không phải là tầm thường phàm tục người chiến đấu, mà là thần thông đấu pháp. Mạc Vô Kỵ một quyền này có thể thu phát bởi tâm, chỉ nói rõ một vấn đề, đó chính là Mạc Vô Kỵ đối với thiên địa quy tắc hiểu, hắn Bái Việt thúc ngựa cũng đuổi không kịp.

- Mạc Vô Kỵ... Mạc sư huynh, ngươi vì sao chỉ là tại thứ 21 danh? Thứ bảy giáp vẫn chỉ là chiến thắng hai cái thần khôi?

Một hồi lâu Bái Việt mới phản ứng được, có chút ngây người nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi.

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói:

- Ta chỉ nghĩ đến Phàm Nhân Chi Địa, có thể đi vào trong năm trăm danh đều có thể, muốn trước vài tên làm cái gì?

Bái Việt bò dậy, đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ:

- Đa tạ sư huynh thủ hạ lưu tình, Bái Việt ếch ngồi đáy giếng. Lúc này mới biết được, sư huynh mới đúng là người thực lực mạnh nhất lần

này tham gia khảo hạch.

Lúc này Bái Việt hoàn toàn hiểu rõ, cái gì Quý Phi Diêm, phỏng chừng tại hắn cái này tân nhiệm sư huynh trước mặt, cũng đỡ không được một quyền.

Mạc Vô Kỵ than thở:

- Đây chẳng qua là tạm thời, Quý Phi Diêm là người Già Tinh Sơn. Ta không biết Già Tinh Sơn, cũng vậy khẳng định đó là một cái đỉnh cấp tông môn. Có thể tưởng tượng, người như thế tiến vào Niết Bàn Học Cung sau đó, rất nhanh thì có thể vượt qua Dục Thần tiến vào Thiên Thần cảnh. Nếu như chúng ta không tiến bộ, tương lai cùng hắn chênh lệch chỉ càng lúc càng lớn mà thôi.

Tiến vào Thần giới sau đó, Mạc Vô Kỵ cảm giác được chính bản thân tốc độ tu luyện càng ngày càng chậm. Đây là hắn cảm ngộ tới rồi phàm nhân đạo chân lý, nếu không, hắn hiện tại sợ rằng còn đang ở Dục Thần sơ kỳ bồi hồi.

- Sư huynh ngươi cũng tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết?

Bái Việt đột nhiên hỏi.

Mạc Vô Kỵ do dự một chút, vẫn gật đầu một cái:

- Không sai, ta tu luyện coi như là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hiện tại hắn tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, cùng Chủng Đế truyền thừa tiếp Bất Hủ Phàm Nhân Quyết đã là hoàn toàn bất đồng. Bất quá cuối cùng là Chủng Đế Bất Hủ Phàm Nhân Quyết đưa hắn dẫn tới tu luyện trên đường, hắn cũng vậy vì cái này đi tới Phàm Nhân Chi Địa.

- Sư huynh, ta cũng vậy tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, thế nhưng ta bước vào Dục Thần sau đó, tốc độ tu luyện trở nên cực kỳ chậm. Hôm nay ta cắm ở Dục Thần chín tầng mấy chục vạn năm, không

tiến triển chút nào. Trong thời gian này ta tìm rất nhiều Thần Cách, thậm chí có một quả bốn sao Thần Cách, thế nhưng là vẫn như cũ không cách nào ngưng tụ thuộc về Thần Cách của ta bước vào Thiên Thần...

Bái Việt lời nói kích động không thôi.

Mạc Vô Kỵ biết Bái Việt Linh Căn tư chất rất là không sai, tuy rằng không rõ hắn càng vì sao lựa chọn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hắn cũng rất có thể đoán được Bái Việt vì sao không có khả năng tiếp tục tiến bộ.

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết chân bổn tại trên người hắn, Bái Việt tu luyện chỉ sợ là phục chế công pháp.

Mạc Vô Kỵ do dự một chút nói:

- Có lẽ Bất Hủ Phàm Nhân Quyết không cần ngưng tụ Thần Cách.

- Không cần ngưng tụ Thần Cách? Vậy như thế nào thăng cấp Thiên Thần...

Bái Việt tự lẩm bẩm, dường như cảm nhận được đạo của mình đồ xa vời.

Ngưng tụ Thần Cách mới có gần hơn một bước khả năng, Bái Việt sớm hiểu rõ đạo lý này. Hiện tại Mạc Vô Kỵ đột nhiên nói cho hắn biết, Thiên Thần hoặc là không cần ngưng tụ Thần Cách, đổ hắn tín niệm cùng cho tới nay truy cầu, để cho hắn đột nhiên chính bản thân mất đi phương hướng.

Mạc Vô Kỵ cũng không cách nào nói cái gì, hắn không biết Chủng Đế Bất Hủ Phàm Nhân Quyết có muốn hay không ngưng tụ Thần Cách, hắn khẳng định bản thân phàm nhân đạo không cần ngưng tụ Thần Cách.

Hắn suy đoán nếu như mình lại đem truyền thừa đến Thiên Cơ Tông Bất Hủ Phàm Nhân Quyết giao cho Bái Việt, đối phương mới có thể giải quyết vấn đề này. Mạc Vô Kỵ không có dự định lại đem bản thân Bất Hủ Phàm Nhân Quyết giao cho Bái Việt, trên người của hắn Bất Hủ Phàm

Nhân Quyết hắn là Chủng Đế tự mình truyền thừa xuống công pháp. Hắn và Bái Việt trước căn bản cũng không quen biết, như vậy vật trân quý, hắn cũng không muốn tùy tiện khiến người ta.

Trừ phi có một ngày, Bái Việt chiếm được hắn tán đồng, hắn mới có thể lại đem Chủng Đế Bất Hủ Phàm Nhân Quyết giao cho Bái Việt.

Bái Việt có thể hơn hắn tuyệt đại đa số cùng giai, hơn nữa các đạo đồng tu, mặc dù là cùng tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết có quan hệ, cũng vậy biểu lộ ý chí của hắn rất là kiên định.

Trong thời gian ngắn sau đó, hắn liền hồi thần lại, lại đem ngưng tụ Thần Cách sự tình để ở một bên, nói với Mạc Vô Kỵ:

- Sư huynh, kế tiếp chúng ta phải làm gì?

Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc sớm thẩm thấu tới rồi xung quanh, lại đem Phàm Nhân Chi Địa tình huống dò xét một phen sau đó nói:

- Phàm Nhân Chi Địa cũng không phải trời sinh linh khí thiếu thốn, mà là bởi vì nơi này cả tụ linh trận cũng không có. Đợi lát nữa ta đến bố trí một cái tụ linh trận, nơi này chính là một cái tu luyện thắng cảnh.

Tại Niết Bàn Học Cung tu luyện, Mạc Vô Kỵ nhưng không cần lo lắng chính bản thân hấp thu Thần Linh Khí quá mức đáng sợ, bị người tìm tới cửa.

- Mạc sư huynh, ta trước đây không lâu vừa mới thăng cấp tứ cấp thần trận sư, nếu không chúng ta cùng đi bố trí hộ trận cùng tụ linh trận?

Bái Việt đối với mình trận đạo vẫn là rất có lòng tin.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Bái Việt nói:

- Bố trí hộ trận ta tự mình tới là được, ngươi trước giúp ta làm chút chuyện, ta có mấy cái bằng hữu tại Niết Bàn Đạo Thành, ngươi đưa bọn họ nhận tới nơi này, sau này ở trong nơi này tu luyện.

Phàm Nhân Chi Địa cùng địa phương khác bất đồng, nếu mà Mạc Vô Kỵ gia nhập là địa phương khác, hắn muốn dẫn người tiến đến, còn nhất định phải đi qua phía trên đồng ý. Phàm Nhân Chi Địa chỉ có hắn và Bái Việt hai người, hiện tại Bái Việt nhận thức hắn là sư huynh, cái chỗ này hắn có thể muốn làm gì thì làm.

- Sư huynh chắc cũng là cấp 4 thần trận đại sư sao??

Bái Việt trái lại hỏi một câu chút nào không liên quan gì nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, ta là một cái cấp 4 thần trận đại sư.

Bái Việt bỗng nhiên hạ giọng nói:

- Sư huynh, hai người chúng ta đều là cấp 4 thần trận đại sư, ta có biện pháp bố trí đi ra cấp năm thần trận.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1000: Chủng Đế Bất Hủ Chân Bản

- Cấp 4 đại thần trận sư bố trí cấp năm thần trận?

Mạc Vô Kỵ kinh dị không thôi nhìn Bái Việt, để cho hắn phá vỡ cấp năm thần trận, hắn hắn là có thể làm được, thế nhưng là để cho hắn là một đại thần trận sư cấp 4 bố trí thần trận cấp năm, hắn thật đúng là làm không được.

Đây không phải là vấn đề năng lực, mà là vấn đề kiến thức. Hắn không có học được cái này, để cho hắn đi thi, trừ phi tạm thời đột phá, nếu không, làm sao chơi?

- Không sai, ta cũng là cấp 4 đại thần trận sư, thế nhưng là ta có thể bố trí ra cấp năm thần trận. Sư huynh, ngươi biết ta là như thế nào tham gia Niết Bàn Học Cung khảo hạch sao?

Bái Việt nói rất là thật.

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Ngươi nói ngươi có thể giết chết thần khôi cấp 4, ta đoán ngươi hẳn là thông qua đấu pháp tham gia khảo hạch, chỉ là ta có một chút nghi vấn...

Mạc Vô Kỵ nghi vấn là thông qua đấu pháp tiến đến, Bái Việt là như thế nào thu được ngọc bài kiểm tra. Tán Tu Liên Minh lũ chó kia, tuyệt đối không có khả năng lại đem ngọc bài cho Bái Việt.

Bái Việt cười nói:

- Sư huynh đã đoán sai, ta là luyện khí đại sư, ta tại khí đạo vinh dự tháp khảo hạch một cái thần khí đại sư vinh dự, sau đó thu được tư cách trực tiếp tham gia khảo hạch.

- Ngươi có thể luyện chế trung phẩm thần khí?

Mạc Vô Kỵ kinh dị nhìn Bái Việt, hắn đến bây giờ cũng không cách nào luyện chế ra trung phẩm thần khí, Bái Việt thậm chí ngay cả trung phẩm thần khí cũng có thể luyện chế.

Thần khí chi đạo là không có thần khí vương, có thể luyện chế hạ phẩm thần khí chính là Luyện Khí Sư, có thể luyện chế trung phẩm thần khí, là luyện khí đại sư.

Tại thời điểm rất sớm, thần khí cũng chia làm vừa đến cửu phẩm. Về sau xuất hiện cực phẩm thần khí, còn có cao hơn cực phẩm thần khí pháp bảo sau đó, trực tiếp lại đem thần khí đổi thành thượng trung hạ cùng cực phẩm.

Bái Việt gật đầu:

- Không sai, ta chẳng những có thể luyện chế trung phẩm thần khí, hơn nữa ta luyện chế trung phẩm thần khí còn tiếp cận thượng phẩm. Nếu mà tài liệu tương đối khá, vận khí lại đặc biệt tốt, ta thậm chí có thể luyện chế ra chuẩn thượng phẩm thần khí. Sư huynh, ta và ngươi nói a, chỉ cần lại đem cấp 4 hộ trận hết thảy trận kỳ đều luyện chế thành trung phẩm thần khí đẳng cấp. Sau đó, tại chỗ trận tâm lại xây dựng một cái tuần hoàn nguyên khí pháp trận, như vậy hộ trận tứ phẩm sẽ trực tiếp lên cao một cấp bậc. Đây là kinh nghiệm ta vô số lần nếm thử sau đó, lấy được.

- Thật có biện pháp như thế?

Mạc Vô Kỵ tự lẩm bẩm, trước hắn cũng đã dùng qua loại thủ đoạn này.

Bất quá hắn không phải là lại đem hết thảy trận kỳ đều luyện chế thành pháp bảo, mà là đang ở một phần trận tâm cùng trận cơ địa phương dùng pháp bảo tốt thay thế, nói như vậy, hộ trận sẽ chỉ càng thêm vững chắc.

Thấy Mạc Vô Kỵ dường như đang suy tư được không tính chất, Bái Việt trực tiếp xuất ra một đống trận kỳ luyện chế thành pháp bảo đẳng cấp bắt đầu bố trí, trong thời gian ngắn sau đó Bái Việt liền bố trí một cái tuần hoàn nguyên khí pháp trận.

Bố trí xong pháp trận sau đó, Bái Việt mới lên tiếng:

- Sư huynh ngươi xem, đây là tuần hoàn nguyên khí đại trận.

Mạc Vô Kỵ đã hiểu được, Bái Việt thủ đoạn này thật là sáng tạo độc đáo, không phải nói hắn lại đem pháp trận trận kỳ toàn bộ luyện chế thành pháp bảo, chỉ bằng mượn hắn cái này tuần hoàn nguyên khí đại trận, thì có thể làm cho hết thảy hộ trận tăng lên một cấp bậc.

Quả nhiên là trong ba người đi qua đường tất có 1 người là thầy của ta, Bái Việt dạy cho hắn khóa, để cho trận đạo của hắn trực tiếp lên cao một cái cấp độ. Tuy rằng loại phương pháp này bố trí hộ trận là phương pháp chơi chiêu, lại cực kỳ trân quý.

- Cám ơn ngươi, Bái Việt. Đã như vậy, chúng ta bây giờ liền bắt đầu bố trí hộ trận.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ mông Bái Việt, hắn đã nhận người sư đệ này rồi.

Chờ hộ trận toàn bộ bố trí xong sau đó, hắn liền đem Bất Hủ Phàm Nhân Quyết truyền cho Bái Việt. Loại này trận đạo tri thức hiển nhiên là Bái Việt tại trong vô số năm lục lọi tích lũy được, đặc biệt cái tuần hoàn nguyên khí pháp trận kia, hiệu quả dùng tại tụ linh trận hắn là tốt hơn. Cái gì vô giá nhất? tri thức vô giá nhất.

Bái Việt tư chất, nếu mà không phải là bị cắm ở Dục Thần chín tầng, có lẽ hắn sớm đã Thần Quân cảnh giới. Hắn bị đập trong khoảng thời gian này, hết thảy thời gian đều dùng để học tập khí đạo cùng trận đạo. Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu vì sao Bái Việt có thể thu được vị trí thứ tư.

...

Mạc Vô Kỵ liên thủ với Bái Việt bắt đầu trọng chỉnh Phàm Nhân Chi Địa hộ trận, từng đạo trận kỳ trung phẩm thần khí cấp bậc bị Bái Việt luyện chế ra đến, sau đó lại bị Mạc Vô Kỵ từng viên đưa vào tới giữa hộ trận.

Hai người liên thủ, Phàm Nhân Chi Địa hộ trận một ngày một cái hình dạng.

10 ngày sau, hộ trận hợp lại, tụ linh trận cũng đã đồng thời hợp lại. Ngoại giới nồng nặc Thần Linh Khí trực tiếp bị bao trùm đến, Phàm Nhân Chi Địa bỗng thật giống như đã có cường đại sinh cơ.

- Sư huynh, chúng ta thành công rồi. Cái hộ trận này coi như là Thần Vương tới, cũng phải công kích nửa ngày.

Bái Việt nhìn đứng lên hộ trận, mừng rỡ không thôi.

Tại Niết Bàn Học Cung có Thần Vương đến công kích Phàm Nhân Chi Địa hộ trận, đó chính là chê cười.

Hai người mới vừa vừa nghĩ đến không ai công kích hộ trận, thì hộ trận bọn họ mới bố trí đã bị công kích một cái.

Mạc Vô Kỵ cùng Bái Việt đồng thời hạ xuống rơi vào hộ trận lối vào, hộ trận mở ra, đứng ở trước cửa hộ trận là một người cường giả Thế Giới Thần. Tên tu sĩ này mặc đạo bào Niết Bàn Học Cung chấp sự, hiển nhiên là một gã chấp sự của Niết Bàn Học Cung.

- Tiền bối cớ gì muốn công kích hộ trận của ta Phàm Nhân Chi Địa?

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, lễ phép hỏi.

Gã chấp sự này ngược lại không có ỷ vào tu vi cao dùng khí thế áp chế Mạc Vô Kỵ cùng Bái Việt, cũng là liền ôm quyền nói:

- Hai vị mới vừa tới đến Niết Bàn Học Cung, hẳn là còn không có xem qua một phần chi tiết quy định của Niết Bàn Học Cung bên trong thân phận bài sao?.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Không phải là chỉ có một cái sao?

Gã chấp sự này cười ha ha:

- Đây chẳng qua là thái độ của Niết Bàn Học Cung đối với các đệ tử, quy định chỉ là một phần quy tắc trong Niết Bàn Học Cung. Trong đó có một cái chính là, không được tùy ý tại bên trong Niết Bàn Học Cung bố trí tụ linh trận.

Bái Việt cũng vậy không hiểu hỏi:

- Không có tụ linh trận, chúng ta nơi này căn bản cũng không có biện pháp tu luyện a.

Gã chấp sự này bình tĩnh nói:

- Ngươi có thể chính bản thân đi ra ngoài kiếm thần linh mạch, chôn vào nơi này. Nếu mà nhất định phải bố trí tụ linh trận, vậy thì tham gia trăm năm một lần Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đấu. Niết Bàn Học Cung không những có đông đảo cực phẩm thần linh mạch, còn cầm giữ có thần linh chi địa, còn có bí cảnh, các loại đỉnh cấp thần đan vân ân.

Mạc Vô Kỵ đã hiểu được:

- Hai người chúng ta đều là Dục Thần đệ tử, làm sao đi tham gia loại tài nguyên tranh đấu này?

Như vậy chấp sự cười ha ha:

- Vậy các ngươi liền nhanh chóng thăng cấp Thiên Thần a, tại Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đấu, người tham gia tu vi không có khả năng cao hơn Thiên Thần cảnh.

Thảo nào đệ tử thông qua kiểm tra tiến vào Niết Bàn Học Cung không lo nơi đi, thì ra Niết Bàn Học Cung các cái thế lực tài nguyên tu luyện, ở trên người các mới đệ tử vừa tiến vào Niết Bàn Học Cung.

- Xin hỏi một chút một vòng tài nguyên tranh đấu còn bao lâu?

Bái Việt đã tại xoa tay.

- Còn mười năm ba tháng.

Gã chấp sự này trả lời Bái Việt sau đó, giọng nói nghiêm túc đáp:

- Các ngươi bố trí tụ linh trận đạt tới cấp 4 thần trận, nhất thiết phải lập tức đình chỉ. Lần đầu tiên các ngươi là mới vừa tiến vào Niết Bàn Học Cung, ta tới nhắc nhở các ngươi một chút, nếu mà còn có lần thứ hai nói, sẽ trực tiếp đuổi ra Niết Bàn Học Cung.

...

Chấp sự đi rồi, Mạc Vô Kỵ cùng Bái Việt hai mặt nhìn nhau. Niết Bàn Học Cung là an toàn, nhưng thế này cũng không phải là Thiên Đường tu luyện.

Mạc Vô Kỵ nhưng có chút hiểu rõ Niết Bàn Học Cung vì sao có thể sừng sững tại Thần Lục lâu dài bất suy, loại này cạnh tranh máy móc, để cho Niết Bàn Học Cung các cái thế lực giữa đó liều mạng tranh đấu, chỉ cần có một chút buông lỏng, chỉ sợ cũng sẽ bị thế lực khác giẫm ở dưới chân.

Thế lực như Phàm Nhân Chi Địa loại này vô số năm cũng không có người, chỉ sợ là một cái kém nhất bên trong hết thảy thế lực Niết Bàn Học Cung.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ đoán thật đúng là, nếu mà không phải là Chủng Đế mở ra tiếp cận phàm nhân tu sĩ nhập đạo một đường, đại biểu một cái đại đạo phương hướng, Niết Bàn Học Cung phiến hoang vu nơi đều bị lấy đi.

- Sư huynh, ta vốn là dự định tới nơi này tìm kiếm cơ hội thăng cấp Thiên Thần, sau đó chấn hưng Phàm Nhân Chi Địa. Xem ra Phàm Nhân Chi Địa cũng không có cơ hội gì thăng cấp Thiên Thần, ta dự định đi ra ngoài thăng cấp Thiên Thần sau đó lại trở về.

Bái Việt thần tình có chút sa sút.

Nói xong, Bái Việt dường như nhớ ra cái gì đó, xuất ra ba cái ngọc bài đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Đây là ngọc bài để ba gã Thần Vương tiến vào Niết Bàn Hà tu luyện cùng nghe Hợp Thần luận đạo, ngươi cầm đi bán đấu giá, lấy được thần tinh hoặc là thần linh mạch có thể thực vào chúng ta Phàm Nhân Chi Địa.

Mạc Vô Kỵ không có chậm, tiếp nhận ngọc bài Bái Việt đưa cho hắn đưa vào chiếc nhẫn của mình, cười một cái nói:

- Ngọc bài ta thu lại, ngươi bây giờ không có thời gian đi bán ra những thứ này ngọc bài. Bởi vì ngươi không cần rời đi Niết Bàn Học Cung tìm kiếm cơ hội thăng cấp Thiên Thần, ở chỗ này ngươi đã có cơ hội thăng cấp Thiên Thần.

Thấy Bái Việt vẻ mặt ngạc nhiên nhìn mình, Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái hộp gỗ đưa cho Bái Việt:

- Ngươi xem một chút đây là cái gì.

Bái Việt nghi ngờ mở ra hộp gỗ, lập tức tay run một cái, thiếu chút nữa lại đem hộp gỗ rơi ở trên mặt đất. Thế nhưng sau một khắc, hắn thì càng là nắm chặt một quyển sách trong hộp gỗ:

- Cái *** má! Đây là chân chính Bất Hủ Phàm Nhân Quyết do Chủng Đế lưu lại...

Bái Việt thậm chí cảm giác được tay của mình đều đang run rẩy, hắn tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tới nay, nằm mộng cũng muốn muốn thu được quyển công pháp này, nhưng mỗi lần tỉnh lại đều phát hiện mình là đang nằm mơ mà thôi.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ vai Bái Việt:

- Không sai, đây là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết chân bản. Ngươi không phải là có một năm tại thần linh chi địa bế quan sao? Đi vào bế quan tu luyện sao?. Chờ ngươi thăng cấp Thiên Thần sau đó, lại vì Phàm Nhân Chi Địa đi tranh đoạt một phần tài nguyên tu luyện.

Bái Việt đã ép buộc chính bản thân tỉnh táo lại, hắn cẩn thận lại đem Bất Hủ Phàm Nhân Quyết cất vào hộp ngọc, lại ôm quyền nói với Mạc Vô Kỵ:

- Sư huynh, không, từ hôm nay sau này, Vô Kỵ chính là huynh đệ thân nhất của ta Bái Việt. Bất Hủ Phàm Nhân Quyết này ta trước đi tu luyện, chờ ta thăng cấp Thiên Thần sau đó, ta sẽ trả lại cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Trả lại cho ta cũng không cần, quyển công pháp này liền tặng cho ngươi sao?.

Không đợi Bái Việt nghi vấn, Mạc Vô Kỵ liền tiếp tục nói:

- Công pháp ta tu luyện tuy rằng cũng là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, bất quá không phải là Chủng Đế Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói hắn tu luyện không phải là Chủng Đế Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, Bái Việt nóng nảy, nhanh chóng nói:

- Vô Kỵ, Bất Hủ Phàm Nhân Quyết là Chủng Đế khai sáng ra tới, ngươi tu luyện không phải là Chủng Đế Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, khẳng định có chỗ thiếu hụt...

Bái Việt không có tiếp tục gọi Mạc Vô Kỵ sư huynh, mà là đổi giọng gọi Vô Kỵ, tại Mạc Vô Kỵ lại đem Bất Hủ Phàm Nhân Quyết giao cho hắn, hắn liền đem Mạc Vô Kỵ trở thành huynh đệ tốt nhất của chính bản thân.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1001: Niết Bàn Học Cung

Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói:

- Bái Việt, tư chất linh căn của ngươi tốt lắm, ta cũng không khuyên bảo ngươi. Trên thực tế Chủng Đế Bất Hủ Phàm Nhân Quyết cũng có chỗ thiếu hụt, chỉ là sự thiếu sót này đối với ngươi có ảnh hưởng hay không ta còn không biết. Nếu mà ngươi nguyện ý, có thể đổi tu Bất Hủ Phàm Nhân Quyết bản thân ta sáng tạo.

- Vô Kỵ, ta biết ta không có khả năng khuyên ngươi. Bất quá ta chính bản thân quyết định tu luyện Chủng Đế Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, ta bị cắm tại Dục Thần chín tầng sau đó đã lâu lắm quá lâu, cho nên ta bức thiết hi vọng đi đột phá Dục Thần, bước vào Thiên Thần cảnh. Phàm Nhân Chi Địa sự tình liền nhờ ngươi, ta yêu cầu lập tức đi thần linh nơi bế quan tu luyện.

Bái Việt là không chút do dự cự tuyệt đề nghị của Mạc Vô Kỵ.

Không muốn nói Mạc Vô Kỵ tu vi so với hắn còn thấp hơn, coi như là Mạc Vô Kỵ tu vi so với hắn cao hơn, trên cái thế giới này lại có mấy cái thiên tài như Chủng Đế vậy? Thực lực của Mạc Vô Kỵ mạnh hơn hắn, không có nghĩa là hắn tại Dục Thần giai đoạn, là có thể hơn hắn Chủng Đế loại này thiên tài tuyệt thế.

- Xin hỏi Bái Việt đạo hữu có nhà hem?

Lại là một thanh âm tại hộ ngoài trận vang lên.

Tụ linh trận đã bị khóa lại, lại có người nào tìm đến? Mạc Vô Kỵ nghi ngờ mở ra hộ trận, đứng ở phía ngoài Phàm Nhân Chi Địa là một

cái tên gia hỏa Mạc Vô Kỵ quen biết còn rất ghét, Áo Dung.

Đứng ở bên người Áo Dung cái tên kia, Mạc Vô Kỵ cũng quen biết, đồng dạng rất đáng ghét, là Áo Thị Nghiễm Mịch Thần Vương.

Áo Dung thật giống như không có thấy Mạc Vô Kỵ bình thường giống nhau, cười nói với Bái Việt:

- Bái Việt đạo hữu, ta tới là cho ngươi đưa chỗ tốt đây.

Bái Việt khẽ nhíu mày, bình tĩnh nói:

- Áo đạo hữu, ta đã gia nhập Phàm Nhân Chi Địa, sẽ không lại đi địa phương khác. Tương lai ta muốn bế quan một năm, chỉ có thể cô phụ áo đạo hữu hảo ý.

Áo Dung khoát tay chặn lại, không thèm để ý chút nào nói:

- Ta đây lần nữa không phải là tới mời ngươi gia nhập Áo Thị, ngươi không phải là có ba cái ngọc bài danh ngạch Thần Vương đi Niết Bàn Hà cảm ngộ sao? Ta là đến thu mua giá cao, ngươi cũng biết, loại này thẻ bài đối với ngươi mà nói không có ích lợi gì. Giá cao cho ta, ta lại nợ ngươi một cái nhân tình.

Bái Việt bình tĩnh nói:

- Rất xin lỗi, loại chuyện này sẽ do sư huynh của ta làm chủ, ta phải bế quan tu luyện, hai vị xin cứ tự nhiên sao?.

- Sư huynh ngươi?

Áo Dung nghi ngờ lập lại một câu, bất quá Bái Việt không có tiếp tục trả lời ý tứ.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay nói:

- Hai vị xin cứ tự nhiên sao?, ta muốn hợp lại hộ trận.

- Ngươi chính là sư huynh của Bái Việt?

Nghiễm Mịch Thần Vương ánh mắt hiển nhiên không phải là Áo Dung có thể so sánh với, hắn vừa nghe Mạc Vô Kỵ nói, liền biết Mạc Vô Kỵ có thể là sư huynh Bái Việt.

- Đúng, ta cũng không tính bán ra mấy tờ cảm ngộ ngọc bài Niết Bàn Hà. Hai vị nếu như muốn mà nói, có thể đi Niết Bàn Đạo Thành đấu giá hội trận xem.

Mạc Vô Kỵ tuy rằng không muốn tiếp tục đắc tội Áo Thị, nhưng hắn biết rõ, chỉ cần mình không lấy ra Niết Bàn Hà cảm ngộ ngọc bài, liền xác định vững chắc sẽ đắc tội đối phương.

Để cho hắn xuất ra Niết Bàn Hà Thần Vương cảm ngộ ngọc bài cho Áo Thị, hắn thà rằng tự hủy diệt.

- Chẳng lẽ hai người sư huynh ngươi đệ dự định cả đời ở chỗ này?

Nghiễm Mịch Thần Vương giọng nói có chút băng hàn. Hắn một cái Thần Vương tự mình đến nơi này hướng một cái Dục Thần con kiến hôi mua ngọc bài, là cho thiên đại mặt mũi, hai cái này con kiến hôi lại còn không nhanh chóng nghênh tiếp bọn họ đi vào, đưa lên ngọc bài, còn có dũng khí nói như thế.

Trên thực tế tại trong Nghiễm Mịch Thần Vương ý nghĩ, hắn một cái Thần Vương tới nơi này, biểu đạt Áo Thị đối với một cái Dục Thần che chở sau đó, Bái Việt hắn là chủ động giao ra ngọc bài, coi như là hắn cho thần tinh hoặc là cái khác, cũng phải khách khí uyển chuyển xa cách.

Thần Vương cùng Dục Thần giữa đó sai biệt, tán tu cùng hắn Áo Thị giữa đó sai biệt, này căn bản cũng không phải là dùng trong kế.

Bái nhập Niết Bàn Học Cung chẳng khác nào vô tư sao? Đây là ý nghĩ ngu ngốc.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Đây là chuyện của sư huynh đệ ta, không dám phiền não hai vị quan tâm.

- Tốt lắm.

Nghiễm Mịch Thần Vương lạnh lùng nhìn chòng chọc vào Mạc Vô Kỵ, xoay người rời đi.

Áo Dung cũng là mang theo hàn ý liếc mắt Mạc Vô Kỵ, giọng thản nhiên nói:

- Ngươi rất nhanh thì sẽ phát hiện, tại Niết Bàn Học Cung, ngươi chỉ có thể miễn cưỡng sống mà thôi.

- Vô Kỵ, ngươi đã đắc tội Áo Dung này?

Bái Việt một cái tán tu có thể đi cho tới hôm nay, tự nhiên không phải là hạng người tầm thường, hắn đã nhìn ra Áo Dung dường như sớm đối với Mạc Vô Kỵ có khoảng cách.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc, nhìn bên ngoài nói:

- Áo Thị nếu muốn giết ta, trước đây nếu mà không nhờ một người bằng hữu của ta, ta sớm hóa thành xương khô.

Bái Việt hít sâu một hơi, chậm tiếng nói:

- Vô Kỵ, ta đi tông môn thần linh chi địa bế quan, không bước vào Thiên Thần, ta không trở ra.

Hắn biết rõ, dù cho hắn và Mạc Vô Kỵ lại cùng giai vô địch, ở chỗ này, vẫn là con kiến hôi bên trong con kiến hôi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:- Ngươi đi trước bế quan, ta cũng muốn đi một chuyến Niết Bàn Đạo Thành.

...

Niết Bàn Học Cung đích thật là rời rạc, Mạc Vô Kỵ từ Niết Bàn Học Cung đi ra, thậm chí ngay cả hỏi một cái cũng không có. Bất quá Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, thủy chung có vài đạo thần niệm hạ xuống rơi vào trên người của hắn. Nói cách khác, Niết Bàn Học Cung ngoài mặt thoạt nhìn rất rời rạc, trên thực tế chỉ phải ở chỗ này có nửa điểm động tác, cũng sẽ bị biết.

Điều này cũng làm cho Mạc Vô Kỵ đối với Niết Bàn Học Cung rất là hảo cảm, hắn tại Phàm Nhân Chi Địa thời điểm, sẽ không có cảm thụ được bất luận cái gì áp lực cùng bị theo dõi cảm giác. Có thể thấy được Niết Bàn Học Cung, đối với bất kỳ một thế lực nào nội bộ tư ẩn đều là bảo vệ.

Trước Mạc Vô Kỵ tiến vào Niết Bàn Học Cung là thông qua kiểm tra sau đó, tiến vào Niết Bàn Học Cung đại quảng trường, sau đó thông qua đại đạo màu vàng tiến vào Niết Bàn Học Cung.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ ra Niết Bàn Học Cung trở lại từ đầu xem thì, mới cảm giác được Niết Bàn Học Cung mênh mông bàng bạc.

Tại Niết Bàn Học Cung ngay phía trên không trung, lơ lửng bốn cái chữ to lớn màu vàng, Niết Bàn Học Cung. Một cái bậc thang màu vàng kim nhạt có chừng mấy chục trượng rộng, từ phía ngoài cùng kéo dài đến trong chỗ sâu.

Niết Bàn Học Cung phía ngoài nhất, là một cái Hoàng Hà cũng có chừng mấy trăm trượng rộng. Để cho Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên chính là, con sông này mặt trên cũng bay ba chữ, Niết Bàn Hà.

Niết Bàn Hà thế nhưng là cái tên Mạc Vô Kỵ gần nhất nghe nhiều nhất, sông này hắn là coi như là một đạo hà, lẽ nào cứ như một cái sông hào bảo vệ thành, kẹp ở bên ngoài Niết Bàn Học Cung?

Cũng sẽ không đơn giản như vậy, Mạc Vô Kỵ không có ngẫm nghĩ đi xuống, dù sao cũng không có quan hệ gì với hắn. Tại phía trên Niết Bàn

Hà, có một cái cầu đá vòm, lướt qua cầu đá vòm, đồng dạng là một cái mười rộng mấy trượng bạch ngọc đại đạo.

Đại đạo này Mạc Vô Kỵ ngược lại rõ ràng, đại đạo trực tiếp đi thông Niết Bàn Đạo Thành.

Từ Niết Bàn Học Cung đến Niết Bàn Đạo Thành đoạn khoảng cách, đó là tuyệt đối an toàn. Trước đây Lạc Vực nếu muốn giết Mạc Vô Kỵ, cũng chỉ có thể tại Niết Bàn Đạo Thành bên ngoài theo dõi Mạc Vô Kỵ, chờ Mạc Vô Kỵ rời đi Niết Bàn Học Cung phạm vi sau đó mới sẽ động thủ. Chính là Thần Vương viên mãn, cũng không dám tại trong phạm vi Niết Bàn Học Cung động thủ.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ đắc tội Tán Tu Liên Minh Lạc Vực cùng Áo Thị Thần Vương, hắn vẫn là vô kinh vô hiểm đi tới Niết Bàn Đạo Thành.

- Vô Kỵ, ta thế nhưng đã chờ ngươi thật lâu.

Mạc Vô Kỵ một bước vào Thần Bàn Tức Sạn, Xích Khôn liền tiến lên đón, đi theo phía sau Xích Khôn là Du Xúc vẫn như cũ mang theo cái khăn che mặt.

Thấy Xích Khôn cùng Du Xúc, Mạc Vô Kỵ cũng vậy rất là vui vẻ. Xích Khôn cùng Du Xúc đều tính là bằng hữu của hắn, Xích Khôn cùng Du Xúc đều ra tay giúp qua hắn. Hắn tuy rằng tặng hai người một chút thượng phẩm gạo Thanh Lộ rồi, kỳ thực thật đúng là không tính là cái gì.

- Xích huynh, Du Xúc sư tỷ, đi vào chung rồi hãy nói.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy không rõ ràng lắm Xích Khôn cùng Du Xúc chờ ở chỗ này tìm hắn làm cái gì, hắn khẳng định trên người mình có cảm ngộ ngọc Thần Vương đi Niết Bàn Hà bài, Xích Khôn cùng Du Xúc cũng không biết.

...

Trở lại nơi ở sau đó, Trì Băng đã xuất quan, thấy Mạc Vô Kỵ tiến đến, nàng cười tủm tỉm nói:

- Vô Kỵ, chúc mừng ngươi, được như nguyện tiến vào Niết Bàn Học Cung.

Trì Xuyên, Đại Hoang cùng Súy Oa mấy người đều vội vội vàng vàng chạy ra.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Ta lần này tới nơi này là mang bọn ngươi cùng đi Niết Bàn Học Cung, chí ít tại Niết Bàn Học Cung bế quan tu luyện, không người nào dám quấy rầy chúng ta.

Trì Băng gật đầu:

- Không sai, làm tán tu mấy năm nay, ta mặc dù đang không ngừng tăng lên thần thông của mình thực lực, còn thật không có an tĩnh thôi diễn qua đạo của mình pháp. Lần này nhờ ngươi, vào Niết Bàn Học Cung an ổn vài năm.

Xích Khôn thế mới biết bạn của Mạc Vô Kỵ cư nhiên còn có một cái Thần Vương cường giả, hắn rất là thẹn thùng ánh mắt của mình. Trước đây hắn kết giao Mạc Vô Kỵ thời điểm, hoàn toàn là bởi vì Mạc Vô Kỵ biết trồng gạo Thanh Lộ. Về sau bởi vì cùng Mạc Vô Kỵ trò chuyện ăn ý, lúc này mới trở thành bằng hữu.

Hắn còn không biết Trì Băng sở dĩ trở thành Thần Vương, hoàn toàn là bởi vì Mạc Vô Kỵ luyện chế ra tới ngũ phẩm thần đan, Thần Ngọc Đan. Nếu mà hắn biết, hắn tuyệt đối không có khả năng cùng như bây giờ bình tĩnh cùng xấu hổ.

Nhanh chóng cùng Trì Băng chào hỏi sau đó, Xích Khôn mới lúng túng nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, sự tình Lăng Tiêu Thần Tông, ta không có ra khí lực, thiếu chút nữa cho ngươi bị bắt trở về Lăng Tiêu Thần Tông, rất là xin lỗi.

Mạc Vô Kỵ cười nói như không có chuyện gì xảy ra:

- Xích huynh không nói ra sự tình ta dịch dung, ta đã sớm lĩnh tình cảm của ngươi, chuyện khác vậy cũng là việc nhỏ. Rồi lại nói, ban đầu ở Lăng Tiêu thành, không phải là Du sư tỷ cùng xích huynh hỗ trợ, ta nói không chừng sớm bị Áo Thị giết chết.

Đối với Xích Khôn cố ý không có nói trước bộc lộ ra dung mạo của hắn, Mạc Vô Kỵ thật đúng là cảm kích. Nếu không, tại đan đạo vinh dự tháp, hắn đã bị này Nhâm Phi nhìn thẳng. Đối với Lăng Tiêu trong thành Xích Khôn cùng Du Xúc hỗ trợ, Mạc Vô Kỵ vẫn nhớ ở trong lòng.

- Mạc sư đệ lần này tiến vào Niết Bàn Học Cung, chuẩn bị bế quan đến Thiên Thần sau đó mới ra ngoài sao?

Du Xúc cuối cùng cảm giác Mạc Vô Kỵ có chút bất đồng, trên thực tế nàng dự cảm cũng đang xác thực.

Mạc Vô Kỵ trước thoạt nhìn rất tầm thường Bình Phạm, kết quả lại thông qua Niết Bàn Học Cung kiểm tra, còn là thứ 21 danh.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Trong tay ta có ba cái danh ngạch Thần Vương tiến vào Niết Bàn Hà cảm ngộ cùng nghe Hợp Thần luận đạo, ta chuẩn bị tại Niết Bàn Đạo Thành lại đem mấy cái này danh ngạch đấu giá, kiếm mấy cái thần linh mạch đến.

Lúc này Mạc Vô Kỵ phi thường rõ ràng Thần Vương tiến vào Niết Bàn Hà cảm ngộ danh ngạch đối với toàn bộ Thần Lục Thần Vương mà nói, là cỡ nào trân quý. Hắn tin tưởng, mấy cái này danh ngạch bán ra mấy cái thần linh mạch vẫn là không có vấn đề. Nếu là không có thần

linh mạch mà nói, hắn ở Phàm Nhân Chi Địa cũng không cách nào tu luyện.

- Cái gì?

Xích Khôn cùng Du Xúc đồng thời kích động đứng lên.

Du Xúc càng là thiếu chút nữa lại đem cái khăn che mặt kéo rơi:

- Mạc sư đệ, ngươi nói ngươi có danh ngạch Thần Vương tiến vào Niết Bàn Hà cảm ngộ?

Thanh âm của nàng run rẩy, có thể thấy được đối với cái này danh ngạch có bao nhiêu lưu ý.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1002: Tách Bất Hủ Giới Bản Nguyên

- Đúng vậy.

Mạc Vô Kỵ vốn là không có dự định giấu diếm Xích Khôn cùng Du Xúc, hắn muốn tại Niết Bàn Đạo Thành đấu giá danh ngạch Niết Bàn Hà, Du Xúc cùng Xích Khôn sớm muộn sẽ biết.

Du Xúc cùng Xích Khôn phản ứng như Mạc Vô Kỵ đã đoán trước, Lăng Tiêu Thần Tông nếu mà không muốn cái danh ngạch này, cũng sẽ không lưu ý Niết Bàn Học Cung kiểm tra tỷ đấu như vậy.

- Mạc sư đệ, ta biết ta đây không nên nói đi ra, thế nhưng là ta thực sự bức thiết hi vọng một cái danh ngạch tiến vào Niết Bàn Hà cảm ngộ. Này không phải là vì bản thân ta, là vì ông cố ta.

Du Xúc đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ sau đó tiếp tục nói:

- Năm đó ta Du gia gặp tai ương, ông cố ta vì cứu mẹ ta mà tổn hại đạo cơ. Niết Bàn Hà chẳng những có thể cho người chạm tới Hợp Thần cảnh, còn có thể chữa trị đạo cơ bị tổn hại...

Nói còn chưa dứt lời, Du Xúc liền vội vàng xuất ra một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Mạc sư đệ, trên người ta trân quý nhất chính là cực phẩm thần linh mạch này, đây là ta ông cố để lại cho ta. Ta biết một cái cực phẩm thần linh mạch, cũng đổi không tới một cái danh ngạch như vậy, thế nhưng là ta không có vật gì trân quý hơn.

Mạc Vô Kỵ cũng là tiếp nhận giới chỉ Du Xúc đưa cho hắn, xuất ra một quả ngọc bài đưa cho Du Xúc nói:

- Du sư tỷ, vốn ta không nên lấy vật của ngươi, chỉ là hiện tại Phàm Nhân Chi Địa căn bản cũng không có Thần Linh Khí, ta cần phải thực vào mấy cái thần linh mạch đi xuống. Nếu không, chúng ta tiến vào Phàm Nhân Chi Địa, chẳng khác nào ngồi chơi.

Xích Khôn nghe được Mạc Vô Kỵ có Thần Vương đi Niết Bàn Hà cảm ngộ ngọc bài sau đó, trong lòng liền nghĩ phải hướng Mạc Vô Kỵ xin một cái, tại Du Xúc hỏi Mạc Vô Kỵ muốn một quả ngọc bài sau đó, hắn trầm mặc xuống.

Lăng Tiêu Thần Tông đích xác cấp bách thiếu loại ngọc này bài, thế nhưng là Lăng Tiêu Thần Tông cùng Mạc Vô Kỵ giữa đó chẳng những có phiền phức, phiền phức còn không nhỏ. Duy nhất để cho người ta vui mừng chính là, ở trước đó phiền phức cũng không có phát triển trở thành chân chính khoảng cách.

Để cho Mạc Vô Kỵ lại thu một chút điểm chỗ tốt, hoặc là lại tặng không ra một quả đi Niết Bàn Hà cảm ngộ ngọc bài cho Lăng Tiêu Thần Tông, hắn thật sự là nói không nên lời.

- Vô Kỵ, ngươi còn sót lại hai quả ngọc bài là muốn bán đấu giá?

Xích Khôn do dự một chút hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đúng vậy, nếu mà xích huynh chính bản thân cần, ta sẽ không chút do dự xuất ra một quả cho ngươi. Chỉ là ngọc bài cũng không phải của mình ta một người, ta tại Phàm Nhân Chi Địa còn có một cái sư đệ. Xích huynh muốn ngọc bài là đưa cho Lăng Tiêu Thần Tông, thứ cho ta thực sự khó mà ra sức.

Không có gì phải khách khí, hắn và Xích Khôn là bằng hữu, cùng Lăng Tiêu Thần Tông lại không phải là cái gì bằng hữu. Nếu mà không phải là hắn cảnh giác, hắn rất có thể không cách nào tham gia kiểm tra, bị Lăng Tiêu Thần Tông mang về trong tông môn. Một khi bị Lăng Tiêu Thần Tông mang đi, có thể tưởng tượng vận mệnh hắn bi thảm.

- Vậy ta mời người của tông môn tới tham gia đấu giá, không biết...

Xích Khôn hỏi.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Đó là đương nhiên có thể, với ta mà nói, tham gia đấu giá càng nhiều người càng tốt.

Du Xúc bắt được ngọc bài vẫn kích động không thôi, lúc này tỉnh táo rất nhiều, nàng thu hồi ngọc bài, nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc sư đệ, ta nghe nói ngươi là muốn tại Phàm Nhân Chi Địa thực vào linh mạch? Tăng Phàm Nhân Chi Địa Thần Linh Khí tu luyện?

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Đúng vậy, bởi vì bị giới hạn Niết Bàn Học Cung quy tắc, Phàm Nhân Chi Địa hiện tại Thần Linh Khí loãng, căn bản cũng không có biện pháp tu luyện.

Du Xúc lắc đầu nói:

- Mạc sư đệ, chuyện này ngươi chỉ sợ là bị gạt. Nếu như ta không có đoán sai, hắn là Niết Bàn Học Cung chấp sự nói nếu mà tại Phàm Nhân Chi Địa tu luyện, yêu cầu chính bản thân thực nhập thần linh mạch.

- Đúng vậy, là như thế này.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ gật đầu.

Du Xúc than thở:

- Như vậy xác thực là có thể tăng Thần Linh Khí, nhưng ta khẳng định ngươi thần linh mạch không tới một năm, sẽ chỉ là tiêu hao hầu như không còn. Vô luận ngươi thực vào bao nhiêu thần linh mạch, đều là giống nhau. Bởi vì ngươi thần linh mạch, sẽ bị tụ linh trận chung quanh toàn bộ cuốn đi, ngươi ngăn cản đều trở ngăn không được.

Trước đây cũng có người suy nghĩ như ngươi, tiến vào Phàm Nhân Chi Địa sau đó, bắt đầu hàng loạt thực nhập thần linh mạch, để dẫn người tiến vào Niết Bàn Học Cung tu luyện. Chỉ là không có ai có thể duy trì một năm, bởi vì một năm sau khi đến, thần linh mạch nhiều hơn nữa, cũng sẽ bị Niết Bàn Học Cung tụ linh trận cuốn đi, sau cùng mất đi Thần Linh Khí.

- Tại sao phải như vậy?

Mạc Vô Kỵ có chút ngây người, nếu như vậy, hắn làm sao mang Trì Băng đám người đi vào tu luyện?

Du Xúc tiếp tục nói:

- Kỳ thực Phàm Nhân Chi Địa cũng gọi là Tán Nguyên Chi Địa, nơi này coi như là bố trí tụ linh trận, tụ tập tới được linh khí cũng không thể tu luyện. Bởi vì này tụ tập tới được Thần Linh Khí, thiếu một loại Thiên Địa Đạo Tắc. Đương nhiên, có một loại người ngoại trừ, đó chính là người tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Ngươi biết Phàm Nhân Chi Địa vì sao lớn nhất tại Niết Bàn Học Cung sao? Liền bởi vì nơi này là Tán Nguyên Chi Địa.

Năm đó Chủng Đế lựa chọn Phàm Nhân Chi Địa sau đó, hắn chính là không bố trí tụ linh trận, lúc tu luyện, cũng có thể điên cuồng hấp thu chung quanh Thần Linh Khí cuồng tụ mà đến. Cũng vậy chính là bởi vì như vậy, Chủng Đế tại Niết Bàn Học Cung nhân duyên cũng không tốt.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, nếu mà Chủng Đế có thể ở Phàm Nhân Chi Địa tu luyện, hắn khẳng định cũng có thể, thế nhưng Trì Băng cùng Trì Xuyên không có khả năng a.

Du Xúc thấy Mạc Vô Kỵ không nói lời nào, tiếp tục nói:

- Về sau đệ tử Phàm Nhân Chi Địa càng ngày càng nhiều, còn lại thế lực bắt đầu bố trí hộ trận hạn chế Thần Linh Khí chảy vào Phàm Nhân Chi Địa. Chủng Đế lúc đó trận đạo đại thành, nghe đồn đã là lục cấp thần trận vương, thậm chí có thể bố trí ra chuẩn thất cấp thần trận.

Hắn suy nghĩ một cái biện pháp, bố trí một cái cửu nguyên thần trận, pháp trận này một khi bố trí, Phàm Nhân Chi Địa chẳng những trở thành Niết Bàn Học Cung hấp thu Thần Linh Khí mạnh nhất địa phương, hơn nữa bất luận kẻ nào đều có thể ở chỗ này tu luyện, không còn có công pháp hạn chế. Nhưng mà cái thần trận này yêu cầu 9 nhánh cực phẩm thần linh mạch làm trận cơ, Chủng Đế bắt đầu tìm kiếm khắp nơi cực phẩm thần linh mạch, kết quả cũng vậy bởi vậy mà vẫn lạc.

Mạc Vô Kỵ không hiểu hỏi:

- Đối với Chủng Đế cường giả như vậy mà nói, 9 nhánh cực phẩm thần linh mạch cũng không phải khó khăn dường nào sao??

Du Xúc cười khổ nói:

- Chủng Đế nói cực phẩm thần linh mạch là chân chính cực phẩm thần linh mạch, chúng ta bây giờ nói cực phẩm thần linh mạch, tối đa chỉ có thể coi như là bán cực phẩm thần linh mạch, thậm chí ngay cả bán cực phẩm cũng không tính. Bởi vì Thần Lục quy tắc nghiền nát, sớm cũng không có cực phẩm thần linh mạch. Tình cờ để lại một hai nhánh, cũng là Viễn Cổ tồn lưu lại. Bao gồm ta vừa mới đưa cho ngươi này một cái, cũng chỉ có thể coi như là bán cực phẩm mà thôi.

Mạc Vô Kỵ đột nhiên cảm giác được khóe miệng có chút cay đắng, vừa mới hắn còn đang là lấy được một cái cực phẩm thần linh mạch vui vẻ, thì ra đến bây giờ mới thôi, hắn dùng cực phẩm thần linh mạch toàn bộ là hàng giả a. Cái gì bán cực phẩm, không phải là thượng phẩm thần linh mạch khá một chút sao.

Trì Băng bỗng nhiên nói:

- Vô Kỵ, đã như vậy, ta tạm thời cũng không đi Phàm Nhân Chi Địa. Ta vừa mới bước vào Thần Vương cảnh, cũng cần đi ra ngoài rèn luyện một phen. Trì Xuyên ngươi mang đi Phàm Nhân Chi Địa, nếu mà có thể, để cho Trì Xuyên đổi tu Bất Hủ Phàm Nhân Quyết sao?. Linh căn tư chất của hắn quá kém, tu luyện cái khác công pháp, căn bản cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Mạc Vô Kỵ biết Trì Băng lời này là hành động bất đắc dĩ, hắn không thể làm gì khác nói:

- Băng tỷ, ta sẽ nghĩ biện pháp để cho Phàm Nhân Chi Địa có thể tu luyện.

Phàm Nhân Chi Địa bố trí tụ linh trận, không tu luyện phàm nhân quyết cũng không thể hấp thu. Niết Bàn Học Cung chấp sự, lại còn đến ngăn cản bọn họ bố trí tụ linh trận, sinh tồn quả nhiên là chật vật.

- Ngươi trước chớ suy nghĩ quá nhiều, trước đem hai cái này Thần Vương cảm ngộ ngọc bài đấu giá đi rồi lại nói.

Trì Băng an ủi Mạc Vô Kỵ một câu.

...

Hai danh ngạch Thần Vương đi Niết Bàn Hà cảm ngộ, tại Niết Bàn Đạo Thành đấu giá tin tức trong thời gian ngắn liền truyền khắp tuyệt đại đa số địa phương Thần Lục.

Gần như là trong một đêm, các đại tông môn Thần Vương, tông chủ, đều chạy tới Niết Bàn Đạo Thành. Mục đích chỉ có một, đó chính là cầm tiếp một cái danh ngạch Niết Bàn Hà cảm ngộ.

Phải biết rằng cơ hội như thế quả thực chính là cùng giống như nằm mơ, không có có người nào thế lực thu được loại này danh ngạch, còn có thể tùy tiện này đi ra đấu giá. Thật giống như trước đây Tích Lộ thương

thành đột nhiên xuất hiện màu vàng Tịch Đạo Sa giống nhau, rất nhiều Thần Vương đều bỏ lỡ Tịch Đạo Sa đấu giá, lần này Niết Bàn Hà cảm ngộ cơ hội, không có người nào nguyện ý bỏ qua.

Lăng Tiêu Thần Thành Nhâm Phi trưởng lão càng là muốn thông qua Xích Khôn tìm kiếm Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ căn bản là mặc kệ đáp lại hắn.

Hai quả danh ngạch Thần Vương đi Niết Bàn Hà cảm ngộ hầu như dùng tốc độ nhanh nhất bị bán ra, cộng thêm trước bán cho Du Xúc một quả, Mạc Vô Kỵ tổng cộng thu hoạch năm nhánh cực phẩm thần linh mạch, 6 nhánh thượng phẩm thần linh mạch, hai nghìn bốn trăm vạn thượng phẩm thần tinh.

Bất chấp những thứ này cực phẩm thần linh mạch cũng không tính là là chân chính cực phẩm, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, cũng là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Hai quả ngọc bài vừa bán ra, Mạc Vô Kỵ liền mang theo Trì Xuyên, Súy Oa cùng Đại Hoang cùng Trì Băng cáo từ, về tới Phàm Nhân Chi Địa.

Lại đem Phàm Nhân Chi Địa trùng kiến đơn giản quy hoạch giao cho Trì Xuyên, Đại Hoang cùng Súy Oa ba cái, Mạc Vô Kỵ lựa chọn bế quan.

Với hắn mà nói, có một sự tình bức thiết cần phải đi làm. Trước hắn vẫn không có tìm được an ổn địa phương, bây giờ tìm đến an ổn địa phương, hắn rất cần phải làm là, nhanh chóng đào đi 3 khối bản nguyên châu trong bản thân Bất Hủ Giới, sau đó trùng kiến thế giới của mình.

Loại chuyện này vô cùng nguy hiểm, không cẩn thận sẽ chỉ là biết để cho thế giới của hắn lạc hủy diệt. Một khi Thế Giới Lạc hủy diệt, thế giới của hắn biến mất, Mạc Vô Kỵ hoài nghi mình cả đời này cũng chỉ có thể đứng ở Dục Thần tầng 6 mà thôi.

Phàm Nhân Chi Địa trung tâm, một đạo lại một đạo hộ trận bị Mạc Vô Kỵ bố trí, lại nhiều lần dặn dò qua Súy Oa cùng Đại Hoang sau đó, Mạc Vô Kỵ bắt đầu rồi bế quan.

...

Trước đây Bất Hủ Giới hình thành, còn có thiên địa lôi kiếp. Tại Bất Hủ Giới hấp thu đất bản nguyên châu sau đó, Mạc Vô Kỵ liền không ngừng thu thập bản nguyên châu, muốn mượn bản nguyên châu triệt để hoàn thiện hắn Bất Hủ Giới.

Lần thứ hai hiểu rõ bản thân phàm nhân đạo sau đó, Mạc Vô Kỵ mới hoàn toàn rõ ràng hắn cách làm có bao nhiêu sai lầm, hắn thiếu chút nữa hủy diệt thế giới của mình.

Tại đem Bất Hủ Giới tất cả mọi thứ đều lấy đi rồi, Mạc Vô Kỵ một trăm lẻ bảy nhánh mạch lạc vây quanh Thế Giới Lạc hình thành Chu Thiên, tâm thần của hắn cũng vậy chìm đắm tới rồi bản thân Bất Hủ Giới, bắt đầu rút ra đất bản nguyên châu.

Cho tới giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ mới biết mình thế giới có bao nhiêu nghiêm trọng. Chính hắn hình thành thế giới, lúc này cư nhiên không cách nào bắt lấy đến chỗ đất bản nguyên, hắn chỉ biết trên thế giới của bản thân có đất bản nguyên khí tức.

Điều này làm cho phía sau Mạc Vô Kỵ da đầu bùng nổ, giả như có một ngày thế giới của hắn thực sự bị hắn tụ tập Ngũ Hành bản nguyên tạo thành, vậy thế giới này có còn là của hắn?

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lại cũng không kịp đoái hoài bản thân sinh cơ cùng tự thân bản nguyên, điên cuồng lại đem tất cả sinh cơ khí tức của Bất Hủ Giới đào đi, mạch lạc bản nguyên trên thế giới cũng bị Mạc Vô Kỵ không ngừng tróc ra.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1003: Phàm Nhân Giới

Cho dù là đã biết cái mạng nhỏ bỏ đi 90%, hắn cũng phải đào đi ba đạo bản nguyên châu. Hắn cũng không tin một cái hồ nước, hắn còn tìm không được cá trong hồ.

Theo Mạc Vô Kỵ lại đem chính bản thân Thế Giới Lạc sinh cơ khí tức cùng mạch lạc bản nguyên đào đi, da thịt của hắn lại một lần nữa héo rũ hắn lên.

Mạc Vô Kỵ Bất Hủ Giới là thế giới lạc của hắn tạo thành, thế giới lạc của hắn vốn chính là hắn một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc bên trong một cái. Hiện tại Bất Hủ Giới sinh cơ khí tức bị đào đi, hình thành thế giới mạch lạc bản nguyên cũng bị tróc. Mạc Vô Kỵ có bản lĩnh đi nữa, cũng vậy không có cách nào khống chế máu huyết trôi đi.

Da thịt héo rũ, máu huyết trôi đi, bộ xương thay đổi bụi...

Vô luận phát sinh bất cứ chuyện gì, Mạc Vô Kỵ thủy chung vẫn duy trì một chút thanh tỉnh, hắn quyết không có thể làm cho mình hôn mê.

Cũng không biết qua bao lâu, thời điểm Mạc Vô Kỵ liền sắp không kiên trì nổi, hắn Bất Hủ Giới bên trong đất bản nguyên khí tức rốt cục không cách nào tiếp tục tại bên trong Bất Hủ Giới sinh động, lần nữa ngưng tụ thành một quả đất bản nguyên châu. Không đợi đất bản nguyên châu rơi trên mặt đất, Mạc Vô Kỵ liền trực tiếp dùng hộp ngọc chứa, đánh lên cấm chế.

Theo đất bản nguyên châu bị lột rời đi, kim bản nguyên châu tróc liền trở nên đơn giản rất nhiều.

Khi Mạc Vô Kỵ triệt để lại đem đất bản nguyên châu, kim bản nguyên châu cùng thủy bản nguyên châu toàn bộ từ Bất Hủ Giới bên trong tróc mở ra, cất vào hộp ngọc sau đó, tính mạng của hắn khí tức hầu như muốn đoạn tuyệt.

Trước đây Bất Hủ Giới đc hắn khai phá ra một mảnh xanh tươi bình nguyên kịch liệt héo rút, bởi vì cả bản nguyên đều bị Mạc Vô Kỵ tróc đi, lần nữa hóa thành một cái hạt châu màu xám tro xấu xí, bên trong hạt châu thế giới, cũng vậy cực kỳ chật hẹp cùng u ám.

Mạc Vô Kỵ cũng là thở phào nhẹ nhõm, chí ít hắn Bất Hủ Giới còn không có tan vỡ, hắn mau chóng đem một phần khẩn yếu đồ đạc ném vào Hôi Châu Thế Giới, sau đó điên cuồng vận chuyển Bất Hủ Phàm Nhân Quyết tu luyện.

Nơi này không có khả năng bố trí tụ linh trận, lẽ nào hắn tu luyện hấp thu nơi khác Thần Linh Khí đến còn không được?

Mạc Vô Kỵ Bất Hủ Phàm Nhân Quyết này là chân chính người phàm quyết, so với năm đó Chủng Đế người phàm quyết hấp thu Thần Linh Khí hắn lên càng là biến thái.

Trong thời gian ngắn, tại Mạc Vô Kỵ bế quan bầu trời liền tạo thành một cái Thần Linh Khí vòng xoáy.

Vô cùng vô tận Thần Linh Khí bị Mạc Vô Kỵ cuốn tới, tràn vào địa phương Mạc Vô Kỵ bế quan.

Nơi này là Niết Bàn Học Cung, nhưng không phải địa phương chân chính Thần Linh Khí thiếu thốn. Niết Bàn Học Cung Thần Linh Khí thiếu thốn chỉ có Phàm Nhân Chi Địa, nơi khác Thần Linh Khí, coi như là toàn bộ Thần Lục cũng tìm không được nơi tốt hơn so với nơi này.

Mạc Vô Kỵ ngay từ đầu hấp thu, uy thế Thần Linh Khí này điên cuồng vọt tới, liền không như trước nữa có thể ngăn cản.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân Mạc Vô Kỵ tại sao muốn đến Niết Bàn Học Cung, chí ít ở chỗ này tu luyện, dù cho làm ra động tĩnh lớn hơn nữa, cũng không dám có người động hắn hộ trận.

Bất chấp không ai động Mạc Vô Kỵ chỗ ở hộ trận, thế nhưng bên ngoài Phàm Nhân Chi Địa lần nữa tới rồi đông đảo tu sĩ quan sát. Niết Bàn Học Cung chấp sự tới nơi này lần nữa, khi hắn phát hiện Mạc Vô Kỵ chỉ là tu luyện lại đem người khác Thần Linh Khí tức cuốn tới, vừa xoay người liền đi.

Niết Bàn Học Cung bất luận kẻ nào tu luyện, dù cho lại đem toàn bộ học cung Thần Linh Khí toàn bộ hấp thu tới rồi, hắn cũng không quyền can thiệp.

Trì Xuyên cùng Đại Hoang mấy người ngược lại thở phào nhẹ nhõm, Mạc Vô Kỵ từ bế quan bắt đầu sau đó, liên tục ba năm không có tin tức gì. 3 năm, bọn họ sớm đã đem Phàm Nhân Chi Địa kiến thiết thành hình dạng Mạc Vô Kỵ quy hoạch.

Hiện tại chỗ tu luyện của Mạc Vô Kỵ rốt cục đã có động tĩnh, bọn họ tự nhiên cũng là không lo lắng Mạc Vô Kỵ nữa.

Về phần đến Phàm Nhân Chi Địa bái phỏng tu sĩ, tất cả đều bị Trì Xuyên chắn bên ngoài. Nơi này là Niết Bàn Học Cung, chỉ cần hắn không chủ động mời người tiến đến, không có người nào có dũng khí tùy tùy tiện tiện công kích hộ trận.

Phàm Nhân Chi Địa bởi vì hộ trận không mở ra, theo thời gian trôi qua, người tới nơi này bái phỏng cũng là càng ngày càng ít.

Mạc Vô Kỵ hấp thu Thần Linh Khí tốc độ cũng là càng lúc càng nhanh, lúc ban đầu, chỉ là tại hắn bế quan xung quanh, tới rồi phía sau, nồng nặc Thần Linh Khí lan tràn tới rồi diện tích mười mấy trượng trên trăm trượng địa phương.

Trì Xuyên nhanh chóng nói:

- Đại Hoang, Súy Oa, các ngươi nhanh chóng nhân cơ hội đi tu luyện, nơi này rất an toàn, ta một người thủ hộ là được rồi.

Trì Xuyên sở dĩ không tu luyện, hắn là muốn chờ Mạc Vô Kỵ xuất quan sau đó, truyền thụ hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Hắn hiện tại tu luyện, tốc độ thật sự là quá chậm.

Mạc Vô Kỵ có rất ít loại này vui sướng tu luyện, tại dưới Bất Hủ Phàm Nhân Quyết vận chuyển, hắn héo rũ máu huyết cấp tốc bổ sung trở về, bộ xương đổi màu xám tro cũng vậy từ từ khôi phục sức sống...

Hai năm sau đó, Mạc Vô Kỵ quanh thân khí thế bỗng nhiên tăng vọt, hắn hết thảy mạch lạc trở nên càng rộng, tốc độ hấp thu Thần Linh Khí so với trước càng thêm cấp tốc. Bất Hủ Giới cũng vậy lần nữa mở rộng, mặc dù không có bản nguyên khí tức, lại nhiều hơn một loại hắn tự thân người phàm đại đạo quy tắc khí tức.

Dục Thần tầng bảy, trong lòng Mạc Vô Kỵ ngược lại là bình tĩnh lại, hắn cảm giác mình tại lại đem Bất Hủ Giới bên trong ba loại bản nguyên châu tróc sau đó, tốc độ tu luyện của hắn tăng nhanh rất nhiều. Nguyên bản hấp thu Thần Linh Khí, lúc nào cũng có một bộ phận thẩm thấu tới rồi bên trong Bất Hủ Giới, hiện tại hắn Bất Hủ Giới dường như theo Đạo tắc của hắn mở rộng. Hắn nói cảm ngộ đến tất cả, cũng sẽ ở bên trong Bất Hủ Giới quy tắc thể hiện ra.

Mà theo Bất Hủ Giới mở rộng, hắn đối với phàm nhân đạo cảm ngộ khắc sâu hơn.

Thế giới của hắn cùng hắn phàm nhân đạo thì bắt đầu dung hợp cùng một chỗ, không như trước nữa thích hợp gọi là Bất Hủ Giới. Trước đây Bất Hủ Giới bị hắn tróc rơi, từ hôm nay trở đi, thế giới của hắn liền gọi là Phàm nhân giới.

Lúc này Mạc Vô Kỵ là thắm thiết cảm nhận được phàm nhân giới đối với tác dụng của hắn, hắn bắt đầu có ý thức tại Chu Thiên vận chuyển thời điểm, đi qua hoặc là rãnh mương người phàm giới.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì ngạc nhiên mừng rỡ hắn lên, hắn phàm nhân giới rất hiển nhiên có thể tại hắn quá trình tu luyện bên trong lớn nhanh hơn, điều kiện tiên quyết là, hắn lúc tu luyện, muốn đem phàm nhân giới để vào đạo tắc của mình vận hành.

Bế quan năm thứ sáu, Mạc Vô Kỵ liền thuận lý thành chương bước vào Dục Thần tầng tám, năm thứ tám, hắn bước vào Dục Thần tầng chín.

Lúc này hắn phàm nhân giới cũng vậy lần nữa mở rộng vì một cái hoàn chỉnh thế giới, bất chấp thế giới này vẫn là một mảnh u ám, Mạc Vô Kỵ lại cảm giác được bản thân thế giới này so với trước đây Bất Hủ Giới mà nói, càng hoàn chỉnh.

Chí ít cái này u ám người phàm trên thế giới, có các loại quy tắc. Những thứ này quy tắc, đều là hắn tự thân Đạo tắc ngưng tụ đến.

Trong đó bao gồm Ngũ Hành, thậm chí còn có Phong Lôi băng cùng hắc ám quy tắc. Dù cho những thứ này quy tắc rất là bạc nhược, phi thường rõ ràng cũng là đang nhanh chóng lớn lên.

Chung quy có một ngày, hắn đại đạo thành hình thời điểm, thế giới của hắn cũng sẽ thành trong vũ trụ này cao cấp nhất thế giới.

Năm thứ chín, Mạc Vô Kỵ bước vào Dục Thần chín tầng, phàm nhân giới duy trì liên tục lớn, biến thành diện tích chín mươi dặm địa phương.

năm thứ mười... Mạc Vô Kỵ lần nữa thăng cấp, để cho hắn ngạc nhiên chính là, hắn cũng không có bước vào Thiên Thần, mà là bước vào Dục Thần tầng thứ mười.

Lẽ nào Dục Thần cũng có Cực Cảnh? Vì sao hắn chưa từng nghe nói qua loại chuyện này?

Mạc Vô Kỵ đình chỉ tu luyện, hắn trương tay ở trên hư không bên trong bắt một cái, một loại huyền diệu khó giải thích cảm giác bị hắn bắt

lấy đến. Cái loại cảm giác này chính là, dù cho hắn thật đơn giản một trảo, liền đem toàn bộ không gian chộp vào trong tay.

Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi, so với Dục Thần tầng 6, thực lực của hắn đâu chỉ gấp mấy lần lên cao? Hắn Dục Thần mười tầng, chỉ sợ cũng coi như là Thiên Thần tầng chín tu sĩ ở trước mặt hắn, hắn cũng không sợ hãi.

Đây tuyệt đối không chỉ là hắn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết công lao, còn có hắn phàm nhân giới công lao. Hắn phàm nhân giới đã diện tích trăm dặm, trong lúc thiên địa quy tắc mặc dù bạc nhược, nhưng mà cực kỳ hoàn chỉnh.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét đi ra ngoài, lập tức thân hình lóe lên, trực tiếp từ địa phương bế quan biến mất.

...

Bái Việt ôm vô cùng kích động tâm tình về tới Phàm Nhân Chi Địa, tại Mạc Vô Kỵ cho hắn Chủng Đế tự viết người phàm quyết thứ nhất, hắn đang ở Niết Bàn Học Cung thần linh chi địa bước vào Thiên Thần cảnh. Sau đó hắn trực tiếp đi tông môn động phủ thuê đất, bế quan 9 năm.

bên trong 9 năm, hắn chẳng những lại đem tu vi vững chắc, còn bước vào Thiên Thần tầng hai.

Năm đó mất đi thời gian, hắn sẽ từ từ bổ sung trở về.

Lần này hắn đình chỉ bế quan trở về, là bởi vì Niết Bàn Học Cung tài nguyên tu luyện tranh đoạt đã đến giờ. Hắn thăng cấp Thiên Thần, Mạc Vô Kỵ còn đang ở Dục Thần bồi hồi. Hắn nhất định phải vì Phàm Nhân Chi Địa tranh đến nhất định tài nguyên tu luyện, chí ít có thể tại Phàm Nhân Chi Địa bố trí Tụ Linh thần trận.

Nhưng khi hắn mở ra Phàm Nhân Chi Địa hộ trận là lúc, có chút ngốc trệ.

Nơi này là Phàm Nhân Chi Địa?

Nồng nặc đến hóa không ra Thần Linh Khí tại Phàm Nhân Chi Địa trung tâm vờn quanh, một cái rộng mở thềm đá trực tiếp từ trận môn lối vào đi thông Phàm Nhân Chi Địa trung tâm.

Từng mảnh một Thần linh thảo xanh tươi động lòng người, một con sông lưu vòng quanh những thanh này thúy Thần linh thảo vườn, để cho người ta vừa nhìn chính là cực kỳ thoải mái. Hơn mười đống phong cách khác nhau xinh đẹp tầng trệt ngay ngắn có tự dựng đứng tại Phàm Nhân Chi Địa chung quanh, đâu còn có trước đây đầy đất hoang vu?

- Ngươi là người phương nào?

Trì Xuyên nghi hoặc nhìn Bái Việt tiến vào hộ trận, hắn cũng không có mở ra hộ trận a.

- Hắn là Bái Việt, sau này là sư huynh của ngươi.

Mạc Vô Kỵ thanh âm đúng lúc truyền đến.

- Trì Xuyên ra mắt Bái Việt sư huynh.

Trì Xuyên nhanh chóng khom người thi lễ, trước hắn chợt nghe Mạc Vô Kỵ nói về Bái Việt.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Bái Việt, đây là Trì Xuyên, sau này cũng là người của Phàm Nhân Chi Địa. Còn có chúc mừng ngươi bước vào Thiên Thần, còn thăng cấp tới rồi Thiên Thần tầng hai.

- Vô Kỵ, ta không có ở đây trong khoảng thời gian này, ngươi cư nhiên lại đem Phàm Nhân Chi Địa làm cho xinh đẹp như vậy.

Bái Việt mừng rỡ nói.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Đây đều là Trì Xuyên công lao.

- Được rồi, ta không thấy tu vi của ngươi?

Đây mới là để cho Bái Việt nghi ngờ chuyện.

Hắn bây giờ là Thiên Thần tầng hai, phải nói liếc mắt cũng có thể thấy được Mạc Vô Kỵ tu vi mới đúng là, sự thực cũng là hắn nhìn xem Mạc Vô Kỵ tu vi mơ mơ hồ hồ, cũng không phải rất rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ quanh thân linh vận khẽ động, lập tức cười nói:

- Hiện tại thế nào?

- Ngươi là Dục Thần chín tầng?

Bái Việt lần này rốt cục thấy rõ ràng Mạc Vô Kỵ tu vi, hắn vĩnh viễn cũng không cách nào hiểu Dục Thần còn có mười tầng.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Coi như là sao?.

- Vậy thì tốt quá, không nghĩ tới ngươi ở nơi này tiến bộ so với ta còn phải nhanh hơn. Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt còn có mấy tháng liền bắt đầu, ngươi Dục Thần chín tầng, ta Thiên Thần tầng hai, dù cho tranh đoạt không tới đỉnh cấp tài nguyên, cuối cùng là có thể kiếm một cái thông thường Tụ Linh thần trận sao?.

Bái càng cao hứng nói.

- Tốt, chờ ta truyền thụ Trì Xuyên tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết sau đó, chúng ta đi chuẩn bị ngay tranh đoạt.

Mạc Vô Kỵ đáp, chính hắn không cần Tụ Linh thần trận liền có thể ở chỗ này tu luyện. Nơi này còn có người khác đâu, rồi lại nói Phàm Nhân Chi Địa Thần linh thảo, cũng cần đại lượng Thần Linh Khí.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1004: Tịch Diệt Hải Truyền Tống Trận

Thần Lục bởi vì có Niết Bàn Học Cung Định Hải thần châm này, hầu như không có gì to lớn sự tình phát sinh. chuyện lớn nhất, là mười năm trước Niết Bàn Học Cung chiêu thu đệ tử kiểm tra.

Thần Lục không có chuyện gì, Niết Bàn Học Cung gần nhất lại có một đại sự, đó chính là Niết Bàn Học Cung trăm năm một lần tài nguyên tranh đoạt.

Tại Thần Lục, địa phương tài nguyên tu luyện phong phú nhất đó là Niết Bàn Học Cung, chỗ thiên địa quy tắc rất đầy đủ hết duy nhất, cũng là Niết Bàn Học Cung.

Mặc dù là Niết Bàn Học Cung trăm năm một lần tài nguyên tranh đoạt, trên thực tế toàn bộ Thần Lục Thượng Thần Địa đều ở đây quan tâm chuyện này.

Niết Bàn Học Cung vốn chính là toàn bộ Thần Lục một cái ảnh thu nhỏ, trên cơ bản lớn hơn một chút tông môn cùng thế lực tại Niết Bàn Học Cung đều có thuộc với thế lực của mình. Loại này tài nguyên tranh đoạt, này ý nghĩa tương lai cái nào thế lực sẽ phát triển tốt hơn.

Trên thực tế, Niết Bàn Học Cung có rất nhiều cũng không thuộc về Niết Bàn Học Cung tu sĩ ở trong đó tu luyện, những tu sĩ này đều là các đối tượng thế lực trọng điểm bồi dưỡng. Tuy rằng những thứ này không thuộc về Niết Bàn Học Cung tu sĩ, tại Niết Bàn Học Cung bên trong bị rất nhiều tu luyện hạn chế, cũng không cách nào cùng chung Niết Bàn Học Cung càng nhiều hơn công cộng tài nguyên, so với tại bên ngoài Niết Bàn Học Cung tu luyện phải tốt hơn nhiều.

Nhưng mà ngoại trừ Phàm Nhân Chi Địa địa bàn rất lớn ra, Niết Bàn Học Cung các thế lực phạm vi đều cũng có hạn, hơn nữa thần tư nguyên linh khí cũng là có hạn. Bất kỳ một thế lực nào, cũng vậy không có khả năng để cho quá nhiều người tiến vào Niết Bàn Học Cung tu luyện. Một khi quá nhiều người, tài nguyên tu luyện bị chia cắt, kết quả cuối cùng là còn không bằng ở bên ngoài tu luyện.

Dù sao tại trước Thần Vương, Niết Bàn Học Cung hơi lộ ra đầy đủ hết thiên địa quy tắc ưu thế còn không cách nào toàn diện thể hiện ra. Niết Bàn Học Cung ngược lại có một chút cường giả luận đạo, không phải là Niết Bàn Học Cung đệ tử, ngươi chỉ có thể ở mỗi người địa bàn tu luyện, thì không cách nào tham gia nghe đạo.

Chính là bởi vì Niết Bàn Học Cung loại này mở ra thức quy tắc, tại thời điểm tranh đoạt tư nguyên, các thế lực lớn đều là toàn lực ứng phó tranh thủ thu được càng nhiều hơn tài nguyên tu luyện.

Niết Bàn Học Cung đối với trăm năm một lần tài nguyên tranh đoạt cũng là cực kỳ coi trọng, Niết Bàn Học Cung hết thảy thế lực đại biểu tham gia hội nghị đã có nhiều lần, cũng là vì tỏ thái độ làm sao mới có thể làm cho lần này tài nguyên tranh đoạt mọi người thoả mãn.

Duy nhất không có tham gia hội nghị chỉ có Phàm Nhân Chi Địa, Phàm Nhân Chi Địa cả một cái Thiên Thần tu sĩ cũng không có, nhất định là sẽ không tham gia lần này tài nguyên tranh đoạt, cộng thêm Phàm Nhân Chi Địa cũng không có bất kỳ người nào đứng ra biểu thị muốn tham gia Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt. Cho nên Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt, trực tiếp lại đem Phàm Nhân Chi Địa bỏ qua một bên bên ngoài.

...

Mạc Vô Kỵ đình chỉ tu luyện sau đó, Phàm Nhân Chi Địa Thần Linh Khí cũng biến thành bạc nhược hẳn lên. Cũng may Đại Hoang còn đang tu luyện, Đại Hoang giống nhau là một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc nghịch chuyển Chu Thiên. Khác Mạc Vô Kỵ là Đại Hoang không có gì

đặc thù mạch lạc, cũng không có hình thành thế giới của mình. Cho nên Đại Hoang hấp thu Thần Linh Khí không lợi hại bằng Mạc Vô Kỵ.

Đây chẳng qua là cùng Mạc Vô Kỵ so sánh với mà thôi, cùng người khác tu luyện so sánh với, Đại Hoang cũng có thể lại đem chung quanh Thần Linh Khí xoắn tới, cung cấp cho hắn và Súy Oa tu luyện.

Bái Việt đi Niết Bàn Học Cung báo danh tham gia tài nguyên tranh đoạt sau đó, Mạc Vô Kỵ còn lại là nhất tâm truyền thụ cho Trì Xuyên tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, giáo dục Trì Xuyên mở mạch lạc tu luyện, bỏ đi trước Linh Lạc tu luyện.

Khi Trì Xuyên bắt đầu bế quan tu luyện, khoảng không rảnh rỗi Mạc Vô Kỵ cũng vậy chuẩn bị đi Niết Bàn Học Cung nhiệm vụ đại điện xem, Bái Việt trở lại rồi.

- Ngươi bị thương?

Thấy Bái Việt hình dạng, Mạc Vô Kỵ chau mày hỏi.

Tại Niết Bàn Học Cung là an toàn nhất, trừ phi mọi người đồng ý thượng đấu pháp đài, dưới tình hình chung căn bản sẽ không thụ thương.

Bái Việt gật đầu:

- Gặp phải một tên gia hỏa ác tâm, cùng ta lên đấu pháp đài, nếu mà không phải là đấu pháp đài trưởng lão xuất thủ, ta đã bị thằng khốn kiếp kia giết.

- Là người Áo Thị?

Mạc Vô Kỵ lập tức liền nghĩ đến Áo Thị ác tâm Thần Vương.

Hắn biết rõ Áo Thị sẽ không dễ dàng buông tha hắn và Bái Việt.

Bái Việt lắc đầu:

- Không phải là Áo Thị, là Quy Nhất Thần Tông thiên tài Cai Cát, hắn Thiên Thần tầng tám thực lực, mạnh mẽ hơn ta rất nhiều.

- Ngươi ở thời điểm Dục Thần chín tầng liền có thể chiến bại Thiên Thần tầng bốn, hiện tại ngươi Thiên Thần tầng hai, đánh không lại Cai Cát kia? Còn có, ngươi không giống như là người gây chuyện, này Cai Cát tại sao muốn tìm ngươi đấu?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc hỏi.

Bái Việt cùng việc trải qua của hắn có chút cùng loại, làm một tán tu, nếu mà không là người khác chọc tới trên đầu đến, bình thường giống nhau cũng sẽ không chủ động đi gây chuyện. Trừ phi có một số việc, phải đi trêu chọc.

- Còn chưa phải là thứ tự vấn đề?

Bái Việt nói:

- Mười năm trước Nhiễm Hội đại biểu Quy Nhất thần môn tham gia Niết Bàn Học Cung kiểm tra, kết quả hắn thu được tên thứ sáu. Bởi vì không có tiến vào top năm, hắn mất đi một quả đạo quả. Top năm tên, chỉ có ta là một cái tán tu, không có bất kỳ hậu trường. Quy Nhất thần môn Cai Cát liền giận chó đánh mèo tới rồi trên đầu của ta, tại chỗ ghi danh khiêu khích ta.

Cai Cát mặc dù chỉ là Thiên Thần tầng tám, thực lực của hắn cũng là đứng đầu trong đứng đầu. Niết Bàn Học Cung có thập đại Thiên Thần, Cai Cát bài danh thứ sáu. Không muốn nói là bình thường Thiên Thần viên mãn, chính là nửa bước Thần Quân cường giả cũng vậy không nhất định là đối thủ của hắn. Người này thủ đoạn độc ác, tại đấu pháp trên đài giết qua rất nhiều thế lực nhỏ thiên tài đệ tử. Lần này ta bị Chấp pháp trưởng lão xuất thủ cứu giúp, hắn ứng với nên sẽ không bỏ qua cho ta. Tại Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt ở giữa, hắn xác định vững chắc còn có thể sẽ xuất thủ.

- Đã như vậy, đến lúc đó để cho ta tới đối phó hắn thì tốt rồi.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên rất muốn biết hắn Dục Thần mười tầng thực lực, đối phó một cái đỉnh cấp Thiên Thần làm sao?

Bái Việt ngưng trọng nói:

- Ngươi chỉ sợ không phải là đối thủ của hắn, người này là Thiên Thần cường đại nhất ta đã thấy. Niết Bàn Học Cung sừng sững nhiều năm như vậy, lại có nhiều tài nguyên tu luyện. Cai Cát có thể bài danh tại Thiên Thần top 10 nhóm, cũng không phải vô lý.Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Ngươi yên tâm, ta hắn là có thể đối phó hắn. Coi như ta cũng tương đương với Thiên Thần, chỉ là công pháp của ta có chút bất đồng mà thôi.

Mạc Vô Kỵ ngược lại không có nói mò, nếu mà dựa theo cấp độ tính toán, hắn Dục Thần mười tầng đích thật là tương đương với Thiên Thần tầng một.

Bất quá hắn phàm nhân đạo dùng tự thân là đại đạo quy tắc, tại Thiên Tiên cảnh giới liền ngưng tụ Thế Giới Thần mới có thể ngưng tụ thế giới. So với tầm thường tu sĩ, hắn nội tình càng thâm hậu hơn. Nếu mà không phải là hắn đi đường vòng, hắn phàm nhân giới lúc này hắn là một cái phi thường to lớn thế giới.

Bái Việt vẫn còn có chút hoài nghi Mạc Vô Kỵ nói, hắn cũng biết Mạc Vô Kỵ đáng sợ cường đại. Hắn và Mạc Vô Kỵ giao thủ qua, chính như Mạc Vô Kỵ nói như vậy, nếu để cho Mạc Vô Kỵ trước xuất thủ, hắn cả cơ hội xuất thủ cũng không có.

Cho nên hắn đối với Mạc Vô Kỵ thực lực chân chính, đó là hoàn toàn không biết gì cả. Dù sao cũng đến thời điểm tài nguyên tranh đoạt, hắn và Mạc Vô Kỵ đều là cùng một chỗ, chiếu ứng lẫn nhau liền có thể.

Nghĩ tới đây, Bái Việt không có tiếp tục xoắn xuýt Cai Cát sự tình mà là nói:

- Vô Kỵ, hai chúng ta tông môn nhiệm vụ hầu như cũng không có làm, lần này ta nhận một cái nhiệm vụ, chờ ta nhiệm vụ sau khi trở về, chúng ta cùng đi tham gia Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt. Nếu như ta tại tài nguyên tranh đấu đã đến giờ vẫn chưa về, ngươi tạm thời cũng buông tha tài nguyên tranh đoạt. Bất Hủ Phàm Nhân Quyết cùng cái khác công pháp bất đồng là, chúng ta không cần bố trí tụ linh trận, cũng có thể hấp thu Thần Linh Khí đến tu luyện.

Nghe Bái Việt nói lên tông môn nhiệm vụ, Mạc Vô Kỵ mới biết mình cả chuyện tông môn nhiệm vụ đều quên.

Mạc Vô Kỵ đang muốn hỏi Bái Việt nhận nhiệm vụ gì, chợt nghe thấy một cái thanh âm hùng hậu trên không trung vang lên:

- Hết thảy tham gia ba tháng sau đó tài nguyên tranh đoạt đệ tử xin chú ý, ba tháng sau đó, mang theo tông môn đệ tử thân phận bài đến niết bàn học đài tụ hợp.

Niết bàn học đài Mạc Vô Kỵ biết, là Niết Bàn Học Cung treo trên không quảng trường, diện tích chừng trăm dặm.

- Ngươi nhận tông môn nhiệm vụ là cái gì?

Mạc Vô Kỵ cũng không có lại đem Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt để ở trong lòng, ngược lại Bái Việt nhận tông môn nhiệm vụ hắn tương đối lưu ý.

Bái Việt đắc tội Quy Nhất Thần Tông, lại đắc tội Áo Thị, nếu mà lúc này rời đi Niết Bàn Học Cung, xác định vững chắc sẽ bị người để ý.

- Là đi Tịch Diệt Hải...

- Tịch Diệt Hải? Tìm kiếm Tịch Đạo Sa?

Mạc Vô Kỵ tâm nói trên người mình Tịch Đạo Sa có một đống lớn, nếu như đi tìm kiếm Tịch Đạo Sa, cũng không phải dùng đi làm nhiệm vụ.

Bái Việt lắc đầu nói:

- Năm đó Thanh Y Thần Đan Vương biến mất tại Tịch Diệt Hải sau đó, Niết Bàn Học Cung liền muốn tại Tịch Diệt Hải thành lập một cái truyền tống trận, trực tiếp câu thông cùng Thần Vực. Hiện ở nơi này truyền tống trận đang ở thành lập, ta là tứ cấp đại thần trận sư, nhiệm vụ này có thể cho chúng ta năm mươi năm không cần tiếp tục nhận nhiệm vụ.

- Thần Lục cùng Thần Vực muốn xây truyền tống trận?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ vừa nhảy, hắn tại Thần Vực đắc tội Thần Vương chạy trốn tới Thần Lục, nếu mà cái này truyền tống trận thành lập được rồi, Thần Lục Thần Vương chẳng phải là lại sẽ tìm tới nơi này?

Ý niệm trong đầu vừa chuyển bên trong, Mạc Vô Kỵ đã hồi thần lại. Hắn tại Niết Bàn Học Cung, Thần Vực Thần Vương coi như là tới rồi, cũng không dám đánh vào Niết Bàn Học Cung sao?, hắn có cái gì để lo lắng. Dùng hắn bây giờ tu luyện tốc độ tiến bộ, giết chết Thần Vương, vậy cũng không mất bao nhiêu thời gian sao??

- Đúng vậy, cái này truyền tống trận mở ra xây mấy trăm năm sao, nghe nói bây giờ là kết thúc công việc. Đương nhiên đây chỉ là bước đầu tiên, truyền tống trận thành lập được rồi sau đó, truyền tống đến Thần Vực phải không xác định địa điểm truyền tống. Đám người truyền đưa qua sau đó, yêu cầu tại Thần Vực lần nữa thành lập một cái xác định địa điểm truyền tống trận. Thần Vực truyền tống trận ta phỏng chừng tối đa chỉ cần một năm liền có thể hoàn thành.

Bái Việt giải thích.

Nhất định phải tăng nhanh tốc độ tu luyện, nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nói với Bái Việt:

- Ta đi Tịch Diệt Hải làm nhiệm vụ sao?, đối với Tịch Diệt Hải ta quen thuộc hơn so với ngươi.

Nói xong Mạc Vô Kỵ nắm lên một thanh Tịch Đạo Sa:

- Đây là ta tại Tịch Diệt Hải lấy được Tịch Đạo Sa, cho nên nói Tịch Diệt Hải đối với ta không có gì cảm giác thần bí.

- Nhiều Tịch Đạo Sa như vậy?

Bái Việt cũng bị Mạc Vô Kỵ kinh sợ.

- Đúng, đây đều là Tịch Diệt Hải lấy được. Ta vẫn là bị người đuổi giết, cho nên ta ứng đối những thứ này truy sát rất có kinh nghiệm.

Mạc Vô Kỵ cười nói, luận kinh nghiệm hắn không nhất định mạnh hơn Bái Việt, hắn Phong Độn Thuật tuyệt đối không phải là Bái Việt có thể so sánh.

- Tốt, ngươi đi.

Bái Việt không do dự nói:

- Ta cần muốn phải tiếp tục tu luyện, tăng cường tu vi của mình. Còn có đi Tịch Diệt Hải không có bất kỳ nguy hiểm, coi như là ngươi đắc tội toàn bộ Thần Lục cường giả, ngươi là đệ tử Niết Bàn Học Cung, đại biểu Niết Bàn Học Cung đi làm nhiệm vụ Tịch Diệt Hải truyền tống trận, cũng không có ai có dũng khí truy sát ngươi. Điều kiện tiên quyết là, ngươi cần phải đi một chuyến Niết Bàn Đạo Thành, làm một cái vinh dự ngọc bài tứ cấp đại thần trận sư.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1005: Thần Vương Truy Sát

Ba ngày sau, Mạc Vô Kỵ tại Niết Bàn Đạo Thành làm lấy một cái vinh dự bài tứ cấp đại thần trận sư sau đó, rời đi Niết Bàn Học Cung, đi tới Tịch Diệt Hải.

Đây là chỗ tốt tu luyện các đạo, nếu mà không phải là tứ cấp đại thần trận sư, vô luận là Mạc Vô Kỵ hay là Bái Việt muốn phải hoàn thành nhiệm vụ không có một năm, chỉ sợ cũng rất khó. Mà bây giờ hắn chỉ cần đi Tịch Diệt Hải hỗ trợ hơn một tháng là được rồi.

Mạc Vô Kỵ lựa chọn đi làm nhiệm vụ này, ngoại trừ lo lắng Bái Việt ra, còn có chính là hắn muốn mau chân đến xem cái này truyền tống trận cự ly cực kỳ xa là bố trí thế nào. Tương lai hắn nói không chừng sẽ hàng ngày đi tới đi lui với Thần Lục cùng Thần Vực giữa đó, nếu mà có thể làm một cái truyền tống tư cách của loại này truyền tống trận, với hắn mà nói, tuyệt đối là chuyện tốt.

Tại Thần Vực, hắn còn có mấy người lo lắng, ví dụ như Khổ Thái, còn có Bàng Cật có phải thật vậy hay không bị giết, là ai giết Bàng Cật. Dù cho hắn hiện tại không cách nào báo thù, tương lai thù này vẫn là muốn báo.

Chính như Bái Việt nói, bất chấp Mạc Vô Kỵ tới rồi Niết Bàn Đạo Thành sau đó, có vài đạo thần niệm vẫn đang quan sát hắn, nhưng vẫn không có bất kỳ người nào dám động tới hắn. Từ Niết Bàn Đạo Thành có truyền tống trận đi thẳng đến Thần Thành Tịch Diệt Thần Thành vùng ven Tịch Diệt Hải, cho nên Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không cần rời đi Niết Bàn Đạo Thành, liền có thể đến Tịch Diệt Hải vùng ven.

Thần Lục căn cứ thiên địa quy tắc hoàn thiện cùng thần linh nguyên khí nồng nặc, phân chia thành thượng trung hạ ba cái Thần Địa. ba cái Thần Địa vốn chính là vô biên vô hạn, người bình thường cưỡi trung phẩm phi hành thần khí, cũng cần chí ít nhiều năm. Tịch Diệt Hải xuyên qua toàn bộ Thần Lục, có thể thấy được Tịch Diệt Hải lớn bao nhiêu.

Tịch Diệt Thần Thành trên thực tế chính là một cái Thần Thành thành lập vì Tịch Diệt Hải, lúc ban đầu thời điểm, Thần Thành này là muốn kiếm Tịch Đạo Sa buôn bán. Chỉ là Tịch Diệt Hải Thanh Hải Đạo xuất hiện thời gian khoảng cách quá dài, huống hồ Thanh Hải Đạo xuất hiện, tìm được Tịch Đạo Sa sau đó, tuyệt đại đa số người cũng vậy sẽ không dễ dàng bán ra.

Tịch Diệt Thần Thành cũng bởi vậy có chút hoang phế, thẳng đến nhiều năm trước Niết Bàn Học Cung đi đầu, chuẩn bị tại giữa Thần Lục cùng Thần Vực bố trí một cái truyền tống trận. Tịch Diệt Thần Thành mới lần nữa dần dần phát huy tác dụng, vì cái truyền tống trận công trình này quá mức to lớn, cần Luyện Khí Sư cùng thần trận sư cũng vậy là phi thường nhiều. Thời gian dài, Tịch Diệt Thần Thành là thành chỗ nghỉ ngơi cho những tu sĩ thành lập truyền tống trận.

Mạc Vô Kỵ vừa đi ra khỏi truyền tống trận, đã nhìn thấy một hàng chữ to màu vàng, Tịch Diệt Hải truyền tống trận trận văn xây dựng lâu.

Không đợi Mạc Vô Kỵ đi vào cái này trận văn xây dựng lâu báo danh, một đạo kinh khủng Thần Vương áp chế liền truyền tới, giờ khắc này Mạc Vô Kỵ là chân chân thiết thiết cảm nhận được tử vong áp lực.

- Ta còn tưởng rằng ngươi vĩnh viễn núp ở Niết Bàn Học Cung không ra ngoài...

Một cái thanh âm âm thảm truyền đến, Mạc Vô Kỵ lập tức đã nhìn thấy tên gia hỏa áp chế hắn, Tán Tu Liên Minh Lạc Vực.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ mát lạnh, thiếu chút nữa chửi ầm lên. Bái Việt không phải nói chỉ cần hắn đại biểu Niết Bàn Học Cung làm tông

môn nhiệm vụ, không có người nào có dũng khí động thủ với hắn sao?

Thế nào chính bản thân vừa đến Tịch Diệt Thần Thành, còn không có đưa tin, liền bị người giết chết?

Nơi này cũng không phải là Niết Bàn Đạo Thành, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, coi như là Lạc Vực hắn giết, phỏng chừng người ta tối đa chỉ là chạy trốn mà thôi.

Mạc Vô Kỵ mau chóng đem thẻ nhiệm vụ Niết Bàn Học Cung từ trong giới chỉ lấy ra ngoài, đang muốn hét to cầu viện. Lại thật không ngờ Lạc Vực thấy thẻ nhiệm vụ trong tay Mạc Vô Kỵ sau đó, sắc mặt nhất thời đại biến, sát thế cũng là một trận dừng lại.

Không đợi hắn nói chuyện, một cái to lớn thủ ấn liền đập xuống.

- Đây là hiểu lầm...

Lạc Vực trong lòng lo lắng vạn phần, nếu mà Mạc Vô Kỵ chỉ là một cái ngoại môn đệ tử của Niết Bàn Học Cung, hắn giết sau đó lập tức bỏ chạy. Niết Bàn Học Cung mặc dù sẽ chung quanh đuổi giết hắn, tuyệt đối sẽ không chuyên môn phái ra Thần Vương quanh năm suốt tháng đuổi giết hắn. Hơn nữa tại Tịch Diệt Thần Thành, hắn cũng sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào. Bởi vì Tịch Diệt Thần Thành Niết Bàn Học Cung tu sĩ, chỉ phụ trách tu kiến Tịch Diệt Hải truyền tống trận, chính là chuyện truy sát hắn, cũng là trình lên Niết Bàn Học Cung sau đó, bởi Niết Bàn Học Cung đến phát sinh phát lệnh truy nã bố cáo.

Hắn căn bản cũng không có nghĩ đến, Mạc Vô Kỵ là tiếp nhận tông môn nhiệm vụ tới, hơn nữa hỗn đản này cư nhiên lại đem thẻ nhiệm vụ tông môn đặt ở trong giới chỉ. Hắn còn cố ý điều tra qua, Niết Bàn Học Cung Phàm Nhân Chi Địa đích thật là nhận một cái nhiệm vụ, nhận nhiệm vụ là một gã đệ tử khác, gọi Bái Việt, mà không phải người tán tu 2705 này.

Niết Bàn Học Cung đệ tử đi ra ngoài làm nhiệm vụ, tuyệt đối sẽ lại đem thẻ nhiệm vụ đeo ở bên hông, như vậy chẳng những không có người động ý niệm trong đầu, còn có thể đc bảo hộ bởi các thế lực khắp nơi. Như Mạc Vô Kỵ, lại đem thẻ nhiệm vụ đặt ở trong giới chỉ, có một không hai.

Cũng thực sự là bởi vì hắn đối với Mạc Vô Kỵ cừu hận quả thực chồng chất đầy Tam Giang tứ hải, lúc này mới dù cho hắn bị Niết Bàn Học Cung phát lệnh truy nã, cũng muốn tiêu diệt Mạc Vô Kỵ.

- PHỐC!

Một đạo huyết vụ nổ tung, Lạc Vực vốn muốn công kích Mạc Vô Kỵ đã biến thành hư vô.

- Tiểu tử kia, lần sau thời điểm làm nhiệm vụ, lại đem nhiệm vụ ngọc bài đeo ở bên hông.

Một cái thanh âm đột ngột vang lên bên tai Mạc Vô Kỵ, đi theo, thủ ấn trong hư không biến mất.

Mạc Vô Kỵ rung động nhìn thủ ấn biến mất, cho tới giờ khắc này, hắn mới cảm giác được Niết Bàn Học Cung cường đại. Một cái Thần Vương tầng ba, dễ dàng đã bị tiêu diệt như vậy. chủ nhân của đại thủ ấn tuyệt đối là một tồn tại vượt qua Thần Vương.

Một hồi lâu, Mạc Vô Kỵ mới thu thập tâm tình, lại đem nhiệm vụ ngọc bài đeo ở bên hông, đi hướng truyền tống trận trận văn xây dựng lâu.

Vô luận như thế nào, Lạc Vực bị giết chết với hắn mà nói cũng là một chuyện tốt. Hắn tại Thần Lục đắc tội Thần Vương cường giả có hai cái, một là Lạc Vực, còn có một cái chính là Áo Thị Nghiễm Mịch Thần Vương.

Mạc Vô Kỵ tuy nói còn không có thăng cấp cấp năm thần trận vương, hắn tự nhận bản thân trận đạo văn tính là tốt vô cùng. Hơn nữa tại kiếm hà lĩnh ngộ được hư không trận văn sau đó, hắn hiểu đối với trận văn càng là khắc sâu.

Giờ khắc này, hắn đứng tại trước Tịch Diệt Hải này trận văn xây dựng lâu, hoàn toàn bị trấn trụ.

Trước hắn đứng ở đằng xa nhìn cái này trận văn xây dựng lâu, cho rằng chỉ là một địa phương tương tự với phòng làm việc. Hiện tại hắn đi tới trước cái lâu này, mới biết được, cái trận văn xây dựng lâu này hoàn toàn là một cái trận văn tạo thành.

Vô cùng vô tận trận văn xây dựng cái lâu này, rộng mở đại môn thoạt nhìn tùy thời đều có thể đi vào, nhưng Mạc Vô Kỵ có thể rõ ràng cảm thụ được nếu mà một người vô duyên vô cớ tiến đến, xác định vững chắc sẽ bị vô hình ẩn nấp trận văn này cắn nuốt. Tại đây cửa trận văn, Mạc Vô Kỵ hầu như một cái đều xem không hiểu. Bởi vậy có thể thấy được, này Tịch Diệt Hải truyền tống trận trận văn, có bao nhiêu phiền phức.Điều này làm cho trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là nghi hoặc. Hắn tốt xấu coi như là một cái tứ cấp thần trận đại sư. Nếu là dùng thủ đoạn Bái Việt bày binh bố trận, chờ hắn có thể luyện chế ra trung phẩm thần khí, hắn thậm chí có thể bố trí ra cấp năm thần trận. Tại Thần Lục, không phải nói mạnh nhất chính là lục cấp thần trận vương sao? Lẽ nào hắn một cái tứ cấp thần trận đại sư cùng lục cấp thần trận vương chênh lệch lớn như vậy? Liền đối phương khắc trận văn, hắn một cái cũng xem không hiểu?

- Tiểu tử kia, vào đi.

Mạc Vô Kỵ còn đang quan sát trận văn, một thanh âm truyền đến.

Mạc Vô Kỵ đi vào, bên ngoài nhìn xem tựa hồ là một cái nhà phi thường cao, sau khi đi vào, Mạc Vô Kỵ mới phát hiện hắn chính là tại trong một cái đại sảnh cực kỳ rộng mở, cũng không nhìn thấy thang lên lầu. Ngược lại tại đầu cùng phòng khách này, còn có một cái cánh cửa.

Trong đại sảnh toàn bộ là rậm rạp chồng chất ở chung với nhau trận văn, mười mấy tên tu sĩ đứng ở vùng ven nơi này trận văn, vẫn như cũ tại tụ tinh hội thần khắc lấy trận văn. Mạc Vô Kỵ tiến đến, bọn họ thật giống như không có thấy bình thường giống nhau.

Lẽ nào nơi này chính là chỗ tương lai từ Thần Lục truyền tống đến Thần Vực truyền tống trận?

- Không cần nhìn, tiến đến rồi hãy nói.

Một cái giọng ôn hòa vang lên lần nữa.

Mạc Vô Kỵ lần này cảm giác được, cái thanh âm kia chính là từ bên trong cuối cửa phòng khách này truyền đến. Hắn nhanh chóng vòng qua những trận pháp sư khắc trận văn, tiến vào nội môn.

Trong nội môn người ít, chỉ có năm sáu. Ngồi cao nhất là một người già nua nam tử Mạc Vô Kỵ căn bản là không nhìn ra tu vi, cũng nhìn không ra năm tháng.

Mạc Vô Kỵ mơ hồ cảm giác được nam tử này chính là vừa rồi giết Lạc Vực người cứu hắn, hắn nhanh chóng tiến lên cúi người hành lễ nói:

- Phàm Nhân Chi Địa Mạc Vô Kỵ đến đây báo danh, cảm Tạ tiền bối mới vừa ân cứu mạng.

- Ngươi không phải là Bái Việt?

Ngồi bên người nam tử già nua, một người trung niên cau mày hỏi một câu, rất hiển nhiên, hắn lại đem Mạc Vô Kỵ trở thành Bái Việt.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đáp:

- Bái Việt là ta sư đệ, ta cũng vậy một cái tứ cấp đại thần trận sư, đến từ Phàm Nhân Chi Địa.

Nghe nói Mạc Vô Kỵ là đến từ Phàm Nhân Chi Địa tứ cấp đại thần trận sư, trung niên này tu sĩ cũng cũng vậy không nói gì nữa.

Này già nua nam tử đối với Mạc Vô Kỵ ôn hòa gật đầu nói:

- Không sai, ngươi có thể ở nguy cơ trước mắt nhớ tới xuất ra thẻ nhiệm vụ, vẫn còn có chút tỉnh táo. Phải biết rằng, nếu mà không thấy nhiệm vụ bài của ngươi, coi như là sau đó có người đuổi theo giết cái kia Thần Vương, nhưng cùng ngươi đã không có quan hệ gì.

- Đệ tử thực sự không biết thẻ nhiệm vụ phải treo ở trên người.

Mạc Vô Kỵ thẹn thùng nói.

già nua nam tử cũng không thèm để ý, khoát tay áo nói:

- Ta trước giới thiệu một chút, ta gọi Thương Chính Hành, hắn là tính là cả Thần Lục duy nhất có thể bố trí đi ra thất cấp thần trận người. Bên cạnh ta chính là Đàm Hà, lục cấp thần trận vương. Năm đó Chủng Đế cùng ta coi như là có chút giao tình, hắn làm người không tốt giao tiếp, ngược lại hắn trận đạo ta vẫn rất kính phục. Ngươi tuổi còn trẻ là được một cái đại thần trận sư, nói vậy cũng là tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết sao??

Trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm kinh hãi, hắn thật thật không ngờ, tại Thần Lục lại còn có cường giả thể bố trí ra thất cấp thần trận. Cộng thêm nơi này khẳng định có không chỉ một vị lục cấp thần trận vương, trong lòng Mạc Vô Kỵ đã có chút kích động. Ở chỗ này làm hai tháng, hắn có lẽ có thể học được rất nhiều việc.

- Dà, đệ tử tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết.

Mạc Vô Kỵ không có giải thích hắn tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết cùng Chủng Đế Bất Hủ Phàm Nhân Quyết có cái gì khác nhau.

Thương Chính Hành khẽ mỉm cười ấm áp nói:

- Phàm Nhân Quyết mặc dù có rất nhiều tì vết, cũng có chỗ độc đáo riêng. Có thể tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, trở thành tứ cấp đại thần trận sư, coi như là thiên tài. Ngươi nói trước đi nói, ngươi đều có thể làm gì? Ta chỉ sẽ điểm trận đạo.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Đệ tử đối với hư không trận văn có chút đọc lướt qua, chỉ là thấy đến nơi này hư không trận văn sau đó, đệ tử mới biết được, ta chỉ biết bất quá là da lông mà thôi.

- Nga, ngươi cư nhiên hiểu hư không trận văn?

Thương Chính Hành nhất thời động dung, tinh thông hư không trận văn trận pháp sư cũng không phải rất nhiều. Phải biết rằng nơi này hư không trận văn, phần lớn đều là tại dưới sự chỉ đạo của hắn, do mấy đệ tử của hắn bố trí.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1006: Hư Không Trận Văn

- Hơn nữa ngươi còn có thể thấy nơi này khắc hư không trận văn?

Thương Chính Hành đã đứng lên.

Cái gì là hư không trận văn? Hư không trận văn là trận văn người khác không nhìn ra mới đúng là hư không trận văn. Trên thực tế Thương Chính Hành vẫn biết mình hư không trận văn có chút vấn đề, mặc dù hắn bố trí đi ra hư không trận văn tuyệt đại đa số người cũng không nhìn ra được, nhưng là người cùng hắn cấp độ không sai biệt lắm vẫn như cũ đó có thể thấy được một phần manh mối.

Mạc Vô Kỵ mới đúng là một cái tứ cấp đại thần trận sư, cư nhiên có thể thấy được hư không trận văn đệ tử của hắn bố trí ra, cái này cũng quá kinh người.

Phải biết rằng đệ tử của hắn kém nhất, cũng là cấp năm thần trận vương.

Mạc Vô Kỵ vừa tới cửa hắn xem một cái hư không trận văn đã muốn hiểu, có chút xấu hổ nói:

- Đệ tử năm đó tình cờ thấy một chỗ hư không trận văn cánh cửa truyền tống, ở nơi đó cảm ngộ một đoạn thời gian, từ trong đó lĩnh ngộ được một phần da lông. Bất quá đệ tử cảm giác mình cảm ngộ sợ rằng không được cao, trước đệ tử thấy hư không trận văn nơi này, đệ tử một cái cũng đều không hiểu.

- Ngươi xác nhận ngươi có thể thấy nơi này hư không trận văn, mà không phải bằng cảm giác biết nơi này có hư không trận văn?

Thương Chính Hành thần sắc ngưng trọng lại hỏi một câu.

Thương Chính Hành biết mình đệ tử bố trí hư không trận văn có chút vết tích, cảm thụ được nơi này có hư không trận văn rất là như thường, nhưng là chân chính thấy hư không trận văn, thậm chí còn biết trong đó chi tiết, vậy thì không giống bình thường.

- Dà, đệ tử đích xác có thể thấy nơi này hư không trận văn.

Mạc Vô Kỵ hồi đáp.

Trong lòng hắn còn có chút kinh ngạc, hắn là người hiểu trận đạo cũng có thể thấy được đến đây? Cái đại môn này lúc trước không gian biến động, dựa theo trận đạo quy tắc...

Không đúng a, Mạc Vô Kỵ rốt cục tỉnh ngộ lại, cái gì là hư không trận văn, liền là người khác không nhìn ra mới đúng là hư không trận văn a. Nếu mà mọi người nhìn ra, còn gọi gì là hư không trận văn? Trực tiếp dùng trận kỳ chẳng phải là đơn giản hơn sao.

Thương Chính Hành thấy Mạc Vô Kỵ biểu tình biến hóa, liền biết Mạc Vô Kỵ hiểu rõ đến. Hắn nói:

- Ngươi hắn là hiểu được, hư không trận văn là ai truyền thừa xuống, ta đều không phải là rất rõ ràng. Ta có thể khẳng định nói cho ngươi biết, tại toàn bộ Thần Lục, không ai có thể chân chính tinh thông hư không trận văn. Ta năm đó ở một chỗ hư không vũ trụ, nhìn thấy một phần tàn phá hư không trận văn, ta cảm ngộ vô số năm, sau cùng khắc đi ra hư không trận văn, vẫn như cũ khó mà lường trước được.

Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hiểu rõ hắn vì sao xem không hiểu những thứ này hư không trận văn, những thứ này hư không trận văn cư nhiên không là dựa theo hư không dòng suy nghĩ.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi bây giờ có thể không khắc một cái đơn giản hư không trận văn cho ta xem?

Thương Chính Hành mang theo một loại giọng thỉnh giáo dò hỏi.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút trong đại sảnh vài tên thần trận vương khát vọng như nhau, trong lòng thầm nghĩ, đây là muốn ta lại đem đồ đạc bản thân áp đáy hòm ra dạy dỗ a. Bất quá hắn cũng không có để ý, hắn hư không trận văn cũng là từ nơi người khác học được. Hơn nữa vừa rồi Thương Chính Hành còn cứu hắn một mạng, hiện tại khắc cho mọi người xem nhìn xem cũng không có cái gì.

Hơn nữa, Mạc Vô Kỵ đối với mình hư không trận văn vẫn là rất có lòng tin, hắn không tin bất luận kẻ nào nhìn một cái hắn hư không trận văn, đều có thể đủ học được.

Các tên gia hỏa nơi này, kẻ nào không phải người thành tinh. Mạc Vô Kỵ chỉ là mắt quét một cái, Thương Chính Hành đám người liền hiểu tâm tư Mạc Vô Kỵ.

Thương Chính Hành vẫn không nói gì, lục cấp thần trận vương Đàm Hà liền đứng lên đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Vô Kỵ, tại Niết Bàn Học Cung có thể bái sư, ngươi ở trên hư không trận văn một đạo hơn hẳn chúng ta, đây là kiến thức của ngươi. Ngươi cứ khắc, chúng ta chờ ngươi khắc xong lại nhìn pháp trận ngươi khắc.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nói:

- Vãn bối tài sơ học thiển, đang muốn hướng các vị tiền bối thỉnh giáo. Còn xin các vị tiền bối quan sát vãn bối khắc trận văn, có chỗ nào không đúng, mời các vị tiền bối chỉ ra chỗ sai.

Đàm Hà ngược lại gật đầu:

- Tốt lắm, ngươi thật sự là có phong cách quý phái. hơn một tháng thời gian này, nếu mà ngươi có cái gì không biết, tùy thời có thể hỏi mấy người lão gia hỏa chúng ta.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng rỡ, hắn chỉ là lại đem hư không trận văn khắc một lần đi ra ngoài, liền thu được nhiều trận đạo cường giả hứa hẹn như vậy, điều này đối với hắn bước vào cấp năm thần trận vương có trợ giúp lớn.

Thương Chính Hành cũng là gật đầu, nếu mà Mạc Vô Kỵ không muốn mọi người quan sát hắn hư không pháp trận, không có bất kỳ người nào nói cái gì, vốn là tại trong tình lý. Hiện tại Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có làm như vậy, trái lại chủ động yêu cầu mọi người quan sát, đồng thời khẩn xin mọi người đề nghị.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên ở trên hư không bên trong đánh ra từng đạo thủ quyết, từng cái một hư không trận văn bắt đầu hiện lên, lập tức ẩn nấp tại trong hư không biến mất, nửa điểm vết tích đều khó mà tìm được.

Dù cho nơi này cấp năm, cấp 6 thần trận vương, như nhau không nhìn ra Mạc Vô Kỵ trận văn thủ đoạn. Chỉ có Thương Chính Hành mới đó có thể thấy được Mạc Vô Kỵ khắc trận văn vết tích. Mặc dù như thế, vẫn như cũ có rất nhiều hư không văn lộ hắn không thể lập tức hiểu.

Nhưng Thương Chính Hành đã là kích động như mê như say, đây mới thật sự là hư không trận văn a. Hắn không biết, Mạc Vô Kỵ còn có Trữ Thần Lạc khắc hư không trận văn thủ đoạn, so với cái này, vậy càng là kinh diễm.

Từ góc độ nào đó mà nói, tứ cấp đại thần trận sư cùng cấp năm lục cấp thần trận vương chênh lệch cũng không phải khác nhau trời vực như vậy. Cũng là có thể bố trí thất cấp thần trận cường giả, cùng tứ cấp đại thần trận sư là một cái khe rãnh lạch trời.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được ngoại trừ Thương Chính Hành ra, còn lại vài tên thần trận vương nhìn đều không phải là hiểu lắm, trong lòng hắn thăng bằng một phần. Hắn xem không hiểu nơi này trận văn, hắn trận văn người khác cũng xem không hiểu, là được rồi. Phải biết rằng trước đây hắn cảm ngộ hư không trận văn thời điểm, chẳng những có Kiếm hà kiếm ý trợ giúp, còn có Khải Đạo Lạc trợ giúp.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ một bên khắc, một bên giải thích.

Mạc Vô Kỵ như vậy một bên khắc trận văn, một bên giải thích, lập tức để cho nơi này thần trận vương rõ ràng. Mạc Vô Kỵ liền như tại một cái trên tờ giấy trắng vẩy mực vẽ tranh bình thường giống nhau, đâu là sơn, đâu là thủy, đều là vừa xem hiểu ngay.

Thương Chính Hành càng là nghe kích động khó có thể, hắn đã từng một phần nghi vấn, lúc này đều là giải quyết dễ dàng. Có thể nói Mạc Vô Kỵ một khóa dạy xong, hắn đối với hư không trận văn một khối, không như trước nữa là như vậy, một lá che con mắt, không thấy thế giới.

Khi Mạc Vô Kỵ đem cái hư không trận văn cuối cùng khắc hoàn tất cũng giải thích hoàn tất sau đó, Thương Chính Hành thở dài một hơi cảm thán một tiếng nói:

- Một cái hư không Tụ Linh thần trận thật hoàn mỹ.

Còn lại vài tên thần trận vương cũng đều là kích động không thôi, nếu mà Mạc Vô Kỵ không giải thích, bọn họ còn chưa nhất định có thể chân chính hiểu hư không trận văn. Hiện tại Mạc Vô Kỵ một giải thích, chẳng khác nào như miễn phí truyền thụ thần thông cường đại nhất cho các vị.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi thật sự là một thiên tài, có thể từ một cái hư không trận môn chỗ lĩnh ngộ được loại trình độ này. Năm đó ta cũng đã gặp một chỗ tàn phá hư không trận văn, vô số năm qua, ta vẫn không cách nào đột phá cực hạn của mình, bố trí đi ra hư không trận, vẫn có vết tích mang theo. Ngày hôm nay từ ngươi hư không trận văn chỗ, ta mới hiểu được chính bản thân sai ở nơi nào.

Thương Chính Hành giọng nói rất là thành khẩn.

Nói xong câu đó, hắn không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, liền tiếp tục nói:

- Vô Kỵ, lần này bố trí từ Thần Lục đến Thần Vực truyền tống trận, qua sông Tịch Diệt Hải, có một cái cực lớn chỗ khó có thể vượt quá.

Trên thực tế ngươi nhận nhiệm vụ này, cũng là ta có ý định căn dặn giao cho Phàm Nhân Chi Địa trận đạo truyền thừa sư tới. Chủng Đế năm đó khai sáng Phàm Nhân Chi Địa, có rất nhiều chỗ độc đáo.

Hiện tại ngươi tới nơi này hoàn mỹ giải quyết rồi vấn đề của ta, ta sẽ thông qua hư không trận văn đến khắc nòng cốt trận văn. Vô Kỵ, khắc cái này hư không trận văn, ta liền giao cho ngươi để hoàn thành làm sao?

Mạc Vô Kỵ khẳng định cái này truyền tống trận ít nhất là một cái thất cấp thần trận, hắn mới chỉ là một tứ cấp đại thần trận sư, làm sao khắc loại này trận văn? Hắn liền vội vàng nói:

- Bẩm tiền bối, đệ tử trận đạo trình độ quá thấp, sợ rằng khó có thể đảm nhiệm được.

Trong lòng hắn rất muốn khắc cái này trận văn, thế nhưng là cái này truyền tống trận là hao tốn tinh lực bố trí lớn như vậy, nếu mà bởi vì hắn trận văn khắc cấp độ quá thấp, tạo thành vấn đề, vậy coi như thành tội nhân.

Thương Chính Hành khẽ mỉm cười:

- Ngươi nhất định có thể đảm nhiệm được, ngươi yên tâm, trận văn ta sẽ thiết kế tốt, đồng thời nói cho ngươi biết yêu cầu ở địa phương nào khắc, khắc thành dạng gì trận văn. Ngươi chỉ cần làm, không biết liền có thể hỏi ta.

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu được, đây là Thương Chính Hành đang hồi báo hắn, hắn đến khắc cái này đại hình truyền tống trận nòng cốt trận văn, hiển nhiên hội ngộ thấy rất nhiều không biết vấn đề. Mà Thương Chính Hành cùng đông đảo thần trận vương đô ở bên cạnh trợ giúp hắn, như vậy hắn cái này trận văn khắc hoàn tất sau đó, muốn không thành cấp năm thần trận vương cũng vậy rất khó. Hơn nữa cái này cũng sẽ làm hắn trong thời gian ngắn nhất vượt qua thần trận vương, trở thành cái cường giả thứ hai có thể bố trí thất cấp thần trận.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ một cái:

- Đa tạ các vị tiền bối ưu ái, đệ tử nhất định toàn lực ứng phó.

Thương Chính Hành vỗ vỗ Mạc Vô Kỵ vừa cười vừa nói:

- Ngươi cứ khắc, chờ sau khi nhiệm vụ này hoàn thành, ta sẽ cho ngươi một cái ngạc nhiên.

...

Thương Chính Hành cấp cho cái gì ngạc nhiên mừng rỡ Mạc Vô Kỵ không biết, Mạc Vô Kỵ hiện tại liền cũng đủ ngạc nhiên mừng rỡ. Hắn tại giữa vô cùng vô tận rườm rà sâu xa trận văn, bởi Thương Chính Hành chỉ điểm khắc hư không trận văn nòng cốt. Đồng thời hắn cũng vậy hiểu vì sao Thương Chính Hành muốn khắc cái này hư không nòng cốt trận văn, chỉ phải cái này trận văn bị khắc được rồi, cái truyền tống trận trừ bọn họ mấy người nòng cốt ra, người khác đừng mong tùy tiện bắt đầu dùng cái này truyền tống trận.

Từng đạo hư không trận văn dưới sự chỉ điểm của Thương Chính Hành bị Mạc Vô Kỵ khắc đi xuống, từng cái một vấn đề bị Mạc Vô Kỵ nói ra.

So với Mạc Vô Kỵ càng là kinh hãi là mười mấy tên thần trận sư, thần trận đại sư thậm chí là thần trận vương trợ giúp bố trí truyền tống trận này. Phải biết rằng, bọn họ trên cơ bản đều là đến từ toàn bộ Thần Lục người lợi hại nhất về trận đạo.

Mạc Vô Kỵ vừa tới, tất cả mọi người cho rằng Mạc Vô Kỵ chỉ là một giống như bọn họ, trận pháp sư trợ giúp khắc một phần bên góc trận văn mà thôi.

Tại Mạc Vô Kỵ bắt đầu khắc cái này truyền tống trận nòng cốt trận văn, bọn họ mới biết được, thì ra bọn họ đều là trợ thủ cho Mạc Vô Kỵ, tên gia hỏa mới tới rõ ràng là một cái đỉnh cấp trận đạo cường giả. Đáng

tiếc là, bọn họ xem không hiểu Mạc Vô Kỵ khắc hư không trận văn, cả đẳng cấp trận đạo của Mạc Vô Kỵ đều không thể nhìn ra.

Ngắn ngủi mấy ngày, Mạc Vô Kỵ trận đạo liền kịch liệt lên cao. Một tháng không tới, Mạc Vô Kỵ đã thành công bước vào cấp độ cấp năm thần trận vương.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1007: Trận Hành Thiên Hạ

Mặc dù hắn còn không có bố trí cấp năm thần trận, Thương Chính Hành đã nhìn ra:

- Vô Kỵ, ngươi trận văn trình độ đã đến cấp năm thần trận vương, xem ra người của Phàm Nhân Chi Địa ra tới, ngoại trừ pháp thuật thần thông đạo, đích thật là còn lại các đạo thiên tài a.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là mừng rỡ, ở nơi này là làm nhiệm vụ, hắn rõ ràng là đến học tập trận đạo. Ngắn ngủi hơn một tháng thời gian, hắn thu hoạch không chỉ có riêng là bước vào cấp năm thần trận vương, mà là đối với trận đạo càng thêm hiểu sâu.

Thương Chính Hành trận đạo lý niệm, để cho Mạc Vô Kỵ cảm giác mình coi như là ngồi thượng phẩm phi hành thần khí cũng vậy không đuổi theo kịp.

Một tháng vừa mới đi qua, cái này truyền tống trận nòng cốt trận văn đã đc Mạc Vô Kỵ khắc hoàn tất.

Mạc Vô Kỵ là tới làm nhiệm vụ, hắn lại cảm thụ được nhiệm vụ này hoàn thành quá nhanh, mau hắn còn có rất nhiều thứ không có học tập đến.

Ngắn ngủi hơn một tháng thời gian liền bước vào cấp năm thần trận vương, cũng chỉ có tại loại địa phương này, nhiều trận đạo cường giả như vậy không giữ lại chút nào chỉ điểm trong hoàn cảnh mới có thể thành công. Tuy nói Mạc Vô Kỵ còn muốn lại ngây ngô một đoạn thời gian, hắn rõ ràng chính bản thân nhất thiết phải phải đi về. Khoảng cách Niết

Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt thời gian chỉ có hơn một tháng thời gian, hắn phải đi về chuẩn bị một chút.

- Ngươi có đúng hay không phải về tông môn?

Không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi, Thương Chính Hành đã hiểu ý tứ của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đối với vài tên thần trận vương từng chỉ đạo hắn cúi người hành lễ, rồi mới lên tiếng:

- hơn một tháng qua, các vị tiền bối đối với đệ tử giáo dục, để cho đệ tử được lợi rất nhiều, rất muốn tiếp tục nghe các vị tiền bối giáo dục. Chỉ là tông môn tài nguyên tranh đoạt gần bắt đầu, đệ tử cần phải đi về chuẩn bị một chút.

Đàm Hà cười ha ha một tiếng:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi bây giờ cũng là cấp năm thần trận vương, chúng ta cũng không dám nói giáo dục ngươi nữa. Rồi lại nói ngươi hư không trận văn, để cho ta được lợi phi thường lớn. Nếu không phải bị giới hạn thiên địa quy tắc, có lẽ ta rất nhanh thì có thể bước vào thất cấp thần trận đạo...

Thương Chính Hành ngưng trọng nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, ngươi tuy rằng trận đạo rất mạnh, tu vi còn quá thấp một chút. Ngươi yêu cầu bế quan tu luyện, về phần vấn đề Phàm Nhân Chi Địa không cho phép bố trí cao cấp Tụ Linh thần trận, ta đây một chút nét mặt già nua vẫn có tác dụng, đến lúc đó ta...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cảm kích Thương Chính Hành nói, hắn không đợi Thương Chính Hành đem lời nói cho xong, liền lần nữa thi lễ nói:

- Đa tạ tiền bối ưu ái, vãn bối trước đi thử một chút, nếu mà không được, lại cầu tiền bối đứng ra hỗ trợ.

Thương Chính Hành gật đầu, không có tiếp tục nói hết. Hắn há có thể không biết Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, Niết Bàn Học Cung tuyệt đối là một cái tông môn trong hết thảy tông môn rất có quy củ. Hắn mặc dù là một cường giả trong tông môn tư cách trưởng lão, đi đầu phá hư quy củ như vậy không nên. Mạc Vô Kỵ chính là bởi vì biết điểm ấy, lúc này mới không cho hắn khó xử.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ nói, hắn đối với Mạc Vô Kỵ càng là thưởng thức, hắn khẳng định coi như là Mạc Vô Kỵ không có thu được tài nguyên, cũng sẽ không cầu hắn hỗ trợ:

- Cũng tốt, cái ngọc bài này là thứ ngươi nên có được.

Nói xong, Thương Chính Hành lấy ra một quả ngọc bài tuyết trắng, thoạt nhìn chỉ lớn bằng bàn tay nhỏ đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ tiếp nhận ngọc bài, ngọc bài vào tay mát lạnh, một loại thoải mái khí tức thẩm thấu đến trong cơ thể, để cho Mạc Vô Kỵ tinh thần phấn chấn.

Không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi, Thương Chính Hành liền chủ động nói:

- Đây là một trong ngọc bài trân quý nhất cả Thần Lục, có một cái tên là: Trận hành thiên hạ.

Một bên Đàm Hà cười ha ha, tiếp lời nói:

- Vô Kỵ, cái ngọc bài này thật không đơn giản, toàn bộ Thần Lục cộng thêm ngươi cũng chỉ có năm người có. Ngoại trừ Thương tiền bối ra, bao gồm ba người chúng ta lục cấp thần trận vương, ngươi là thứ năm. ngọc bài tác dụng là, chỉ cần ngươi ở đây Thần Lục, bất kỳ địa phương nào, dùng cái này ngọc bài đều có thể trực tiếp truyền tống, không cần trả thần tinh cùng thù lao.

Thương Chính Hành nhìn Mạc Vô Kỵ bộ dáng khiếp sợ, cũng là cười ha ha một tiếng:

- Đàm Hà nói không sai, dù là chúng ta hiện tại đang đang bố trí từ Thần Lục đến Thần Vực truyền tống trận, ngươi chỉ cần có trận hành thiên hạ ngọc bài, cũng có thể tùy tiện miễn phí truyền tống.

Mạc Vô Kỵ nghe được có thể tùy tiện truyền tống đến Thần Vực, trong lòng mừng như điên. Hắn rất nhanh liền tỉnh táo lại, hắn biết cái ngọc bài này có bao nhiêu quý trọng.

Loại đồ đạc quý trọng này người nào đều muốn có, hắn muốn, thế nhưng là hắn ngoại trừ một cái hư không trận văn ra, cũng không có gì cống hiến a? Nếu mà cứ bắt ngọc bài như vậy, có đúng hay không lộ ra có chút tham lam?

- Các vị tiền bối, đệ tử tới nơi này cũng không có làm ra cái gì cống hiến, thu hồi ngọc bài như vậy...

Thương Chính Hành khoát tay chặn lại, dừng lại lời Mạc Vô Kỵ nói, sau đó đứng lên nhìn trong hư không nói:

- Vô Kỵ, ngươi quá coi thường ngươi hư không trận văn, tương lai ngươi liền biết, ngươi hư không trận văn đối với toàn bộ Thần Lục... Không, là cả Thần giới trọng yếu bực nào. Cái này ngọc bài tuy rằng quý trọng, còn xa xa so ra kém ngươi cống hiến, đáng tiếc ta cũng cầm không ra đồ tốt hơn. Làm một thần trận vương, ta tin tưởng tương lai ngươi sẽ hữu dụng không chỉ ở thần tinh cùng thần linh mạch.

Mạc Vô Kỵ cũng không biết hắn hư không trận văn đối với toàn bộ Thần Lục tác dụng tới cùng ở nơi nào, hắn vẫn còn là cúi người hành lễ nói:

- Đệ tử sẽ thu lên ngọc bài này, đa tạ các vị tiền bối ưu ái.

Tới nơi này thu hoạch lớn nhất không chỉ là học được rất nhiều trận đạo tri thức, đồng thời hắn còn kết giao toàn bộ cường giả trận đạo cường đại nhất Thần Lục. Có lẽ phía sau, mới đúng là Mạc Vô Kỵ thu hoạch lớn nhất.

Thấy Mạc Vô Kỵ thu hồi ngọc bài, Thương Chính Hành lúc này mới vừa cười vừa nói:

- Ngươi đi đi, về phần các việc nhỏ khác, ta đều giúp ngươi giải quyết rồi.

- Dà, đệ tử cáo từ.

Mạc Vô Kỵ cũng không biết việc nhỏ khác theo như lời Thương Chính Hành là cái gì, hắn cũng không có suy nghĩ nhiều.

...

Mạc Vô Kỵ vừa về tới Phàm Nhân Chi Địa, cũng cảm giác được không thích hợp.

Phàm Nhân Chi Địa Thần Linh Khí một chút điểm cũng không có, theo lý thuyết hắn không lúc tu luyện, Đại Hoang còn đang tu luyện a. Đại Hoang giống nhau là một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, tu luyện cũng là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Chỉ cần tu luyện là Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, liền có thể hấp thu nơi khác Thần Linh Khí.

Ngoại trừ Đại Hoang còn có Trì Xuyên đâu nè, Trì Xuyên đổi tu mạch lạc Bất Hủ Phàm Nhân công pháp, tuy nói chỉ cần chuyển hoán tự thân thực lực, đồng dạng yêu cầu có chút Thần Linh Khí chống đỡ.

- Đại gia, ngươi trở lại rồi.

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào hộ trận, Đại Hoang cùng Súy Oa đồng thời chạy tới.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét Trì Xuyên còn đang bế quan, hắn mạch lạc mở phi thường thuận lợi, thần nguyên đã ở quá trình tiến một bước chuyển hóa. Bái Việt lại không ở Phàm Nhân Chi Địa, không biết đi địa phương nào.

- Đại gia, ngươi đi rồi lúc ban đầu vài ngày chúng ta tu luyện còn cảm thấy rất tốt. Nhưng là bởi vì ngươi không ở, chúng ta chung quanh mấy cái địa phương đều tăng cường bó buộc linh trận bố trí. Ta bởi vì thực lực hữu hạn, một chút Thần Linh Khí cũng hút không được.

Đại Hoang rất là ủy khuất nói.

- Bái Việt đâu?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi. Hắn đang suy đoán, đối phương bó buộc linh thần trận bố trí không lên nổi, bởi vì một bố trí cũng sẽ bị hắn hút qua. Hiện tại hắn đi rồi, bó buộc linh trận đều bố trí.

- Hắn đi tông môn nhiệm vụ đại điện, nói muốnđổi một vài thứ, chuẩn bị gần đến tài nguyên tranh đoạt.

Đại Hoang hồi đáp.

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến trên người mình còn có mấy trăm điểm cống hiến, hắn vỗ vỗ Đại Hoang cùng Súy Oa nói:

- Ta cũng đi tông môn nhiệm vụ đại điện xem, tạm thời liền không cần tu luyện. Tất cả chờ sau khi tông môn tài nguyên tranh đoạt kết thúc rồi lại nói.

Vô luận như thế nào, Mạc Vô Kỵ cũng muốn tại lần này tài nguyên tranh đoạt thu được lợi lớn, chí ít để cho Phàm Nhân Chi Địa sẽ không cùng như bây giờ, cả tu luyện đều không thể tu luyện.

...

Niết Bàn Học Cung nhiệm vụ đại điện, tuyệt đối là nhiệm vụ đại điện náo nhiệt nhất toàn bộ Thần Lục. không chỉ là bởi vì Niết Bàn Học Cung tài nguyên phong phú, trọng yếu hơn là bởi vì bên trong toàn bộ Thần Lục, rất nhiều nhiệm vụ không cách nào hoàn thành đều bị tuyên bố tới Niết Bàn Học Cung.

Ngoại trừ cái này ra, Niết Bàn Học Cung Điểm Niết Bàn so với cái gì cũng hữu dụng. Vô luận là thần tinh hay là thần đan, cũng không có tốt hơn Điểm Niết Bàn.

Mạc Vô Kỵ tiến vào Niết Bàn Học Cung nhiệm vụ đại điện sau đó, nhìn thấy tu sĩ lui tới không ngừng. Bất chấp nhiệm vụ đại điện này rộng mở khổng lồ, bởi vì tu sĩ tới nơi này tiếp nhận nhiệm vụ hoặc là đổi nhiệm vụ nhiều lắm, vẫn là kín người hết chỗ.

Nhiệm vụ đại điện dễ thấy nhất chính là 10 trận pháp biểu thị to, trên mười cái to lớn trận pháp màn hình thông báo không ngừng có các loại tin tức đang nhảy nhót.

Những tin tức này chẳng những có các loại các dạng nhiệm vụ, cũng có các loại trao đổi.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền khiếp sợ phát hiện, chỉ cần có Điểm Niết Bàn, nơi này cả Thần Ngọc Đan đều có thể đổi đến. Bất quá phải cao tới mười vạn Điểm Niết Bàn, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng cũng vậy không có mấy người có thể đổi đc.

Nghĩ đến trên người mình chỉ có mấy trăm Điểm Niết Bàn, nhưng hắn còn có một bình Thần Ngọc Đan, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được ở trong đại điện nơi này, mình tuyệt đối coi như là giàu có. Không phải là bởi vì hắn có Thần Ngọc Đan, mà là bởi vì Thần Ngọc Đan chủ yếu linh thảo Minh Ngọc thần hoa, người bình thường căn bản là không chiếm được.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ không có quét Bái Việt, hắn đơn giản bắt đầu ở trận pháp trên màn hình thông báo đổi Điểm Niết Bàn nhìn một chút.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền phát hiện hắn hơn bốn trăm Điểm Niết Bàn vẫn rất có giá trị, thậm chí có thể đổi lấy một món hạ phẩm thần khí pháp bảo tốt.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ chỉ là tùy ý xem, ánh mắt của hắn rất nhanh thì hạ xuống rơi vào một cái phương pháp luyện đan.

Đây là một cái phương pháp luyện đan nhị phẩm thần đan cổ, Dũng Nguyên Thần Đan.

Một cái nhị phẩm thần đan không có gì, thế nhưng là cái nhị phẩm thần đan này giới thiệu lại làm cho Mạc Vô Kỵ bức thiết hắn lên.

Cái này nhị phẩm thần đan dùng Dục Thần Quả làm chủ Thần linh thảo, một quả có thể cho bất luận cái gì Dục Thần thăng cấp một cái cấp độ, cái này là rất rất giỏi.

Mạc Vô Kỵ biết cấp một thần linh quả trân quý nhất chính là Dục Thần quả, một quả Dục Thần quả có thể cho một cái Dục Thần tu sĩ tấn một cấp.

Dục Thần quả rất là trân quý, Mạc Vô Kỵ vẫn là có thể mua lên. Hắn sở dĩ không có mua Dục Thần quả, là bởi vì hắn biết Dục Thần quả đối với hắn nhất định không có bất kỳ tác dụng gì.

Dục Thần quả để cho Dục Thần tu sĩ thăng cấp cũng không phải trăm phần trăm, hơn nữa phần lớn đều là tại Dục Thần giai đoạn trước cùng trung kỳ hữu hiệu quả. Tới rồi Dục Thần hậu kỳ, một phần tu sĩ thần nguyên hùng hậu, sẽ rất khó dùng Dục Thần quả thăng cấp. Dùng hắn hùng hậu thần nguyên như vậy, cộng thêm lại là Dục Thần mười tầng, càng là chớ hòng mơ tưởng dùng Dục Thần quả thăng cấp.

Hiện tại xuất hiện Dũng Nguyên Thần Đan dùng Dục Thần quả làm chủ, Mạc Vô Kỵ lập tức liền động lòng. Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt gần đến, hắn hiện tại Dục Thần tầng mười, tu vi vẫn quá thấp một phần.

Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ khổ sở là, giá cả của Dũng Nguyên Thần Đan này quá ngoại hạng một chút, một vạn hai ngàn Điểm Niết Bàn, hắn chạy đi đâu kiếm nhiều Điểm Niết Bàn như vậy?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1008: Ta Không Tin

Mạc Vô Kỵ đem thân phận ngọc bài của mình ra, trên người hắn còn có màu tím Tịch Đạo Sa, vừa rồi hắn cũng đã nhìn thấy màu tím Tịch Đạo Sa giá trị một vạn năm ngàn Điểm Niết Bàn. Xem ra hắn chỉ có thể đi trước nhận nhiệm vụ Tịch Đạo Sa, sau đó...

Không có sau đó, Mạc Vô Kỵ nhìn thân phận bài của mình đã ngây dại, trên thân phận của hắn bài Điểm Niết Bàn có chừng mười vạn lẻ bốn trăm 79 (100.479) điểm.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không cần đoán cũng biết điểm là từ đâu tới, nhiệm vụ hoàn thành có Điểm Niết Bàn. Hắn Điểm Niết Bàn này là từ nhiệm vụ hoàn thành Tịch Diệt Hải truyền tống trận sau đó, được thưởng.

Cũng không cần đi hỏi, Mạc Vô Kỵ đều biết phần thưởng hoàn thành nhiệm vụ này là mười vạn Điểm Niết Bàn, chỉ được một phần trăm trong đó đã phi thường rất giỏi. Hắn sở dĩ có nhiều Điểm Niết Bàn như vậy, tuyệt đối cùng Thương Chính Hành có quan hệ. Thương Chính Hành đưa hắn hư không trận văn cống hiến, cũng coi như Điểm Niết Bàn.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ bộc phát cảm tạ đối với Thương Chính Hành, chính là hư không trận văn của hắn rất là trân quý, Thương Chính Hành hoàn toàn có thể giả vờ không biết. Thế nhưng Thương Chính Hành không có làm như vậy, hắn biết mình là một cấp năm thần trận vương, cho nên không có phần thưởng thần tinh, dứt khoát phần thưởng mười vạn Điểm Niết Bàn.

Điểm Niết Bàn này với hắn mà nói, tuyệt đối là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự thông qua thân phận bài trao đổi, Điểm Niết Bàn tại thân phận bài của hắn bị trừ tới một vạn hai ngàn điểm sau đó, một cái hộp ngọc đánh cấm chế tự động bị truyền tống đến cho hắn bài.

Mạc Vô Kỵ nắm lên hộp ngọc, thần niệm quét đi vào, quả nhiên nhìn thấy Dũng Nguyên Thần Đan phương pháp luyện đan.

So với khoa học kỹ thuật trên địa cầu mà nói, Mạc Vô Kỵ cảm giác loại này trận đạo pháp thuật càng thêm thuận tiện ngắn gọn. Đã có mười vạn Điểm Niết Bàn, Mạc Vô Kỵ lại trực tiếp mua 6 tấm Dục Đạo quả.

Dục Đạo quả một quả chỉ cần 800 Điểm Niết Bàn, 6 tấm niết bàn quả, cũng bất quá dùng hết Mạc Vô Kỵ 4800 điểm cống hiến mà thôi.

Gửi đi một đạo tin tức cho Bái Việt, Mạc Vô Kỵ chuẩn bị đi trở về trước luyện chế Dũng Nguyên Thần Đan, lại đem tu vi của mình đề thăng tới Dục Thần cực hạn rồi lại nói.

- A đù, phương pháp luyện đan Dũng Nguyên Thần Đan bị mua đi rồi...

Một cái thanh âm kinh hoảng vang lên bên tai Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại thấy một người nữ tử áo đỏ hơi lộ ra gầy yếu, nữ tử áo đỏ tóc dài, quanh thân linh vận ba động, hiển nhiên tư chất không thấp. Tu vi càng là tới rồi Thiên Thần tầng 6.

Dũng Nguyên Thần Đan chính là mình mua đi, Mạc Vô Kỵ không có dự định nhắc nhở nữ tử này, lúc hắn đang muốn rời đi, nàng kia bỗng nhiên ngăn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Này, ngươi vừa rồi mua mấy thứ đồ, có đúng hay không có phương pháp luyện đan của Dũng Nguyên Thần Đan?

Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp trả lời, lại có hai gã nam tử vội vã từ nhiệm vụ đại điện bên ngoài vọt vào. hai gã nam tử một người Thiên Thần tầng tám thực lực, còn có một người là Dục Thần viên mãn cảnh giới. Dục Thần này viên mãn cảnh giới tên gia hỏa, Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác liền quen biết.

Quy Nhất thần môn Nhiễm Hội, tên này tại mười năm trước Niết Bàn Học Cung kiểm tra thu được hạng thứ sáu. Kết quả hắn cư nhiên giận chó đánh mèo tới tên thứ tư Bái Việt, sau đó để cho Quy Nhất thần môn Cai Cát dạy dỗ Bái Việt một trận. Theo Bái Việt nói, nếu mà không phải là tông môn trưởng lão xuất thủ, Cai Cát đã giết hắn.

Không biết Thiên Thần tầng tám đi theo bên người Nhiễm Hội có đúng là Cai Cát hay không.

- Uyển Tây, Điểm Niết Bàn mượn đc rồi, có thể mua rồi...

Nam tử bên người Nhiễm Hội vẻ mặt mừng rỡ kêu lên.

Thì ra nữ tử áo đỏ gọi Uyển Tây a, trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, Uyển Tây này mua Dũng Nguyên Thần Đan phương pháp luyện đan cũng không phải là vì chính nàng.

Uyển Tây mang theo giọng khóc nức nở nói:

- Cai Cát sư huynh, Dũng Nguyên Thần Đan phương pháp luyện đan vừa mới bị người mua đi rồi, vẫn chưa tới gần nửa nén hương thời gian.

Thiên thần tầng tám tên gia hỏa quả nhiên là Cai Cát, trong lòng Mạc Vô Kỵ sát khí thầm sinh ra. Tên này tại Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt, nhất định sẽ ngáng chân Bái Việt, nếu mà bị chính bản thân gặp được, nhất định phải giết chết cái tên rác rưởi này.

Về phần có đúng đắc tội Quy Nhất Thần Tông hay không, đó là sự tình về sau.

Quy Nhất Thần Tông Cai Cát đều muốn giết Bái Việt, còn có cái gì được cứu vãn?

Lại thực lực cường đại, nếu muốn giết hắn Mạc Vô Kỵ, hoặc là nếu muốn giết người bên cạnh hắn Mạc Vô Kỵ, hắn đều tuyệt đối sẽ không thỏa hiệp đi qua. Người ta đều muốn giết ngươi, ngươi còn thỏa hiệp cái rắm.

- Là ai mua đi rồi?

Cai Cát trong lòng trầm xuống, trong mắt hắn cũng là hiện ra lo lắng.

Người hắn thích là Uyển Tây tỷ tỷ Uyển Như, đối với Uyển Như Cai Cát có thể nói là thích đến trong xương cốt. Thế nhưng là Uyển Như mặc dù là Uyển Tây tỷ tỷ, Linh Căn tư chất cũng không kém, qua nhiều năm như vậy cắm ở Dục Thần tầng 6, chính là không tiến thêm được.

Cai Cát nghĩ hết tất cả biện pháp, muốn trợ giúp Uyển Như vượt qua Dục Thần cấp độ, chỉ là cho tới nay, hắn cũng không thể thành công.

Giống như Cai Cát lo lắng là muội muội Uyển Như - Uyển Tây, Uyển Tây ngày hôm nay vừa mới nhìn thấy phương pháp luyện đan Dũng Nguyên Thần Đan. Đáng tiếc là nàng tài lực hữu hạn, một vạn hai ngàn Điểm Niết Bàn cũng không phải là một chút điểm hai điểm, nàng căn bản là cầm không được. Cũng may nàng biết Cai Cát thích tỷ tỷ, trước tiên báo cho Cai Cát.

Cai Cát tại biết sau chuyện này, lập tức đi ngay gom góp Điểm Niết Bàn. Hắn cũng không phụ nhờ vả, chỉ tìm tốn thời gian gần nửa ngày, liền gom được một vạn hai ngàn Điểm Niết Bàn.

Đáng tiếc hắn vẫn còn là đã tới chậm, chờ hắn tới nơi này, đồ đạc đã bị người mua đi.

Nghe được Cai Cát hỏi, Uyển Tây mới hồi phục tinh thần lại, nhanh chóng lại nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Vừa rồi mua đi phương pháp luyện đan Dũng Nguyên Thần Đan có phải là ngươi hay không? Vừa rồi ta nhìn thấy ngươi mua mấy thứ đồ... Cai Cát sư huynh, chính là người này vừa rồi mua mấy thứ đồ tốt.

Vốn Uyển Tây loại này nói chuyện không có nửa điểm lễ phép, trong lòng Mạc Vô Kỵ đã không thích. Chuyện bây giờ cùng Quy Nhất Thần Tông Cai Cát liên hệ với nhau, hắn càng là không muốn trả lời cái vấn đề này. Nếu như đối phương nói chuyện khách khí một chút, lại không gặp Cai Cát mà nói, Mạc Vô Kỵ nói không chừng sẽ phục chế một phần cho đối phương, chỉ yêu cầu đối phương ra một phần Điểm Niết Bàn là xong.

- Ta mua thứ gì, không cần phải hướng ngươi hội báo sao?.

Mạc Vô Kỵ sau khi nói xong, xoay người rời đi.

- Đứng lại.

Cai Cát trực tiếp ngăn cản Mạc Vô Kỵ, giọng băng hàn nói:

- Lại đem đồ đạc vừa rồi ngươi mua lấy ra xem, nếu không...

- Bằng không làm sao? Lẽ nào ngươi còn muốn quỳ xuống liếm gót chân của ta?

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói, không sợ Cai Cát chút nào.

Nhiệm vụ đại điện vốn là nhiều người, cùng nhau xung đột, người chung quanh lập tức liền vây quanh.

Khi bọn hắn thấy một cái Dục Thần tu sĩ dám đối với Thiên Thần tu sĩ nói như thế, đều là âm thầm khiếp sợ. Lẽ nào bây giờ Dục Thần tu sĩ đều trâu bò như vậy? Chẳng lẽ là cả đời ở lại Niết Bàn Học Cung, không dự định ra ngoài?

Khi bọn hắn thấy rõ ràng Thiên Thần này tu sĩ là Cai Cát, đều là bắt đầu thở dài. Cai Cát là ai, một trong Niết Bàn Học Cung thập đại Thiên Thần, bài danh thứ sáu vị. Cai Cát từ Thiên Thần tầng một tu luyện tới

Thiên Thần tầng tám, chỉ dùng thời gian ngàn năm, ngoài tư chất có thể thấy được cường đại dường nào.

Cộng thêm Cai Cát là đến từ Quy Nhất Thần Tông, chỉ có thể nói là Dục Thần tu sĩ này muốn chết tìm đối phương.

- Ha ha ha ha...

Cai Cát nghe được Mạc Vô Kỵ nói, bỗng nhiên cười ha ha.

Trong miệng đang cười, Cai Cát nơi nào nửa phần ý cười, trong mắt của hắn tràn ngập sát cơ, nếu mà nơi này không phải là Niết Bàn Học Cung, hắn sớm đã một cái tát đánh ra.

- Ta lần đầu tiên thấy ngươi có dũng khí như vậy, ngươi cho là đây là Niết Bàn Học Cung ta không dám động ngươi sao? Một tháng trước, một tên gia hỏa có dũng khí ỷ vào nơi này là Niết Bàn Học Cung, ở trước mặt ta cùng ta nói như vậy, kết quả không phải là tông môn trưởng lão cứu hắn, ta đã giết hắn. Ngươi tin hay không, ta hiện tại liền giết ngươi, cũng bất quá là bị đuổi ra Niết Bàn Học Cung?

Cai Cát thanh âm băng hàn, mang theo lạnh lùng sát khí.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn chằm chằm Cai Cát nói:

- Ta không tin, và ta ghét nhất bị mấy thứ hèn nhát trong miệng la trong dong dài cũng không dám động thủ.

Cai Cát cuồng nộ, nếu như nói vừa rồi hắn là đang cố ý dùng mạnh miệng uy hiếp Mạc Vô Kỵ loại này tay mơ, thì Mạc Vô Kỵ những lời này thực sự chọc giận nghịch lân của hắn.

Bất quá hắn tu luyện tới ngày hôm nay, tự nhiên cũng không phải ngu ngốc, lại giận cũng không thể động thủ trước. Hắn nhưng nghĩ không ra, Mạc Vô Kỵ là thật tâm muốn làm tức giận hắn động thủ. Chỉ cần Cai Cát động thủ, không đợi Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đấu đến, hắn sẽ giúp Bái Việt báo thù.

- Ta cũng không tin, nếu mà ngươi dám ở chỗ này động thủ, dù cho ngươi là ông nội của Quy Nhất Thần Tông tông chủ Phương Kỳ Lăng, ta cũng sẽ lập tức đập chết ngươi.

Một cái thanh âm không hề tình cảm truyền đến, đi theo một người mặc áo trắng chấp pháp hạ xuống rơi vào trước người Cai Cát cùng Mạc Vô Kỵ.

Cai Cát nhanh chóng khom người thi lễ nói:

- Chấp pháp đại nhân, vừa rồi vãn bối đùa cho vui thôi.

- Nếu mà lần sau tại Niết Bàn Học Cung còn có loại này vui đùa, ngươi sẽ bị trục xuất ra Niết Bàn Học Cung.

Áo trắng chấp pháp không để ý chút nào Cai Cát, vẫn là không chút biểu tình nói.

- Dà, dà, đệ tử biết.

Cai Cát vội vàng đáp.

Áo trắng chấp sự thân hình lóe lên, biến mất vô tung vô ảnh.

Mặc dù không có làm tức giận để Cai Cát động thủ, trong lòng Mạc Vô Kỵ vẫn là thầm thoải mái. Niết Bàn Học Cung quả nhiên không phải là đại tông môn có thể ảnh hưởng đến, nhìn chấp pháp này nói, liền biết Niết Bàn Học Cung căn bản cũng không có lại đem Quy Nhất Thần Tông cái tông môn này xem ở trong mắt.

sau khi Áo trắng chấp pháp rời đi, Cai Cát mới thở phào nhẹ nhõm, hắn nhìn về phía Mạc Vô Kỵ ánh mắt sát ý càng sâu:

- Lại đem đồ đạc lấy ra, ngươi còn có một lần nữa cơ hội. Nếu không, ngươi vừa ly khai Niết Bàn Học Cung, ngươi sẽ không còn ngày mai.

- Cút con mẹ mày đê.

Mạc Vô Kỵ lần này chửi thẳng mặt, tên này bị hắn làm tức giận như vậy cũng không dám động thủ, không đáng hắn tiếp tục nói nhảm.

Mạc Vô Kỵ lười dong dài cùng Cai Cát, một câu chửi làm cho tâm cao khí ngạo Cai Cát càng là lửa giận ngập trời. Một cái con kiến hôi như vậy, lại dám bảo hắn lăn xuống.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, tên này hắn là bị người nâng đẩy, không thể có nửa điểm ủy khuất, cho dù là tại Thiên Thần tầng tám, cũng không có bao lớn.

- Tỷ tỷ, sao ngươi lại tới đây?

Uyển Tây đột ngột nói chuyện, cắt đứt Cai Cát phẫn nộ.

Một người nữ tử mặc váy màu xanh nhạt thêu hoa văn đã đi tới, chính là Mạc Vô Kỵ vốn đã nhìn quen mỹ nữ cũng không khỏi không thầm khen nữ tử này thật thanh tú mỹ lệ. Nhàn nhạt đôi mi thanh tú, phối hợp một đôi mắt sáng sủa Thanh Triệt, thoạt nhìn như một bộ tranh sơn thủy sạch sẽ. Rõ ràng đối phương đứng ở trước mắt, hắn lại cảm giác được một loại xa xôi.

- Uyển Như, sao ngươi lại tới đây?

Cai Cát lúc này đâu còn có nửa điểm phẫn nộ cùng kiêu ngạo, giọng nói thậm chí trở nên nhu hòa.

Thì ra nữ tử này là tỷ tỷ của Uyển Tây - Uyển Như, lại có một bộ dung nhan xinh đẹp như vậy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1009: Dũng Nguyên Thần Đan

- Ra mắt Cai Cát sư huynh.

Uyển Như nhỏ nhẹ thi lễ sau đó, lúc này mới nói với Uyển Tây:

- Muội muội, sau này đừng vì chuyện của ta, cùng người khác nháo mâu thuẫn, đi thôi, chúng ta về trước đi.

- Thế nhưng là tỷ tỷ, đó là hi vọng ngươi thăng cấp...

Uyển Tây vội vàng nói.

- Cai Cát, ngươi một cái Thiên Thần tầng tám, cũng dám động thủ với Dục Thần tu sĩ, có bik xấu hổ hay không?

Bái Việt đột ngột mà đến thanh âm cắt đứt Uyển Như mang tới ấm áp bầu không khí.

Nếu mà không phải là Uyển Như tới nơi này, Cai Cát nhất định phải châm chọc một câu Bái Việt bại tướng dưới tay hắn, dựa vào người khác mới có thể sống. Hiện tại Uyển Như tới nơi này, Cai Cát hết thảy tâm tư toàn bộ tại trên người Uyển Như, hắn hiện tại cấp thiết nhất hy vọng là có thể từ trong tay Mạc Vô Kỵ lấy đi phương pháp luyện đan Dũng Nguyên Thần Đan.

Dù cho Mạc Vô Kỵ cũng không nói gì hắn có đúng hay không mua cái này phương pháp luyện đan, hiện tại hắn cũng khẳng định Dũng Nguyên Thần Đan phương pháp luyện đan bị Mạc Vô Kỵ mua đi rồi.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Bái Việt cười nói:

- Tên này trước là muốn không biết xấu hổ, không nghĩ tới Niết Bàn Học Cung chấp pháp căn bản cũng không cho hắn mặt mũi, hiện tại đang nghĩ ngợi làm sao để cua gái nè, chúng ta đi thôi.

- Chờ một chút, vị sư huynh này, nếu mà ngươi mua Dũng Nguyên Thần Đan phương pháp luyện đan còn xin chuyển nhượng cho ta. Ta sẽ cho ngươi nhiều hơn một phần Điểm Niết Bàn, cái phương pháp luyện đan này ngươi cũng biết chủ linh thảo là Dục Thần quả. Dục Thần quả mặc dù là một cái cấp một Thần linh thảo, nhưng mà rất khó tinh luyện dược dịch. Điều này cần cấp năm thần đan vương mới có thể làm được chuyện, sư huynh ngươi lại đem phương pháp luyện đan mua đi cũng là không có ích gì.

Uyển Tây rốt cục không nhịn được, đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, hắn nhất coi thường loại nữ nhân này, lúc ban đầu thời điểm trực tiếp xưng hô, sau đó xưng hô khác, bây giờ nhìn thấy lấy không được phương pháp luyện đan của hắn, đổi giọng sư huynh. Nếu mà người nữ nhân này vẫn dùng giọng nói trước nói chuyện, hắn tối đa cho là người nữ nhân này thiếu sót lễ phép. Như vậy trước sau không đồng nhất, có thể thấy được Uyển Tây này nhiều mặt.

- Bản thân ta mua đồ đạc muốn xử lý như thế nào thì kệ con mẹ ta, dù cho ta đốt cũng là chuyện của ta, cũng không phải nhờ ngươi phiền não.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự xoay người rời đi.

Cai Cát rất muốn giết Mạc Vô Kỵ, ở chỗ này hắn cũng không dám chẳng kiêng nể đi ngăn cản Mạc Vô Kỵ. Vừa rồi chấp pháp cũng đã nói, hắn nếu mà còn dám tại Niết Bàn Học Cung uy hiếp nói giết, có lẽ sau một khắc hắn cũng sẽ bị đuổi ra Niết Bàn Học Cung.

- Tán tu 2705, ta Nhiễm Hội hướng ngươi khiêu chiến. Có dám đi Niết Bàn Học Cung đấu pháp đài hay không?

Thấy sư huynh khẩn trương, Nhiễm Hội nhịn không được quát lên.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, xoay người nhìn Nhiễm Hội nói:

- Ngươi là ai, có tư cách hướng ta khiêu chiến?

Biết Nhiễm Hội mọi người ngây ngẩn cả người, Nhiễm Hội thế nhưng là Niết Bàn Học Cung khảo hạch xếp thứ sáu, Mạc Vô Kỵ lại còn nói Nhiễm Hội là vật gì, có tư cách hướng hắn khiêu chiến?

Nếu không phải là biết nội tình, nhìn xem giọng nói Mạc Vô Kỵ đương nhiên, mọi người nói không chừng thật đúng là cho rằng Nhiễm Hội không có tư cách hướng Mạc Vô Kỵ khiêu chiến.

Trên thực tế tại trong lòng Mạc Vô Kỵ, Nhiễm Hội đích thật là không có tư cách cùng hắn đấu pháp. Hắn dầu gì cũng là một cái cấp năm thần đan vương, cấp năm thần trận vương. Toàn bộ Thần Lục vẻn vẹn năm người bản thân có Trận hành thiên hạ, càng là nhất phái tông chủ. Nhiễm Hội có tư cách gì hướng hắn khiêu chiến?

Luận đấu võ mồm, Nhiễm Hội cùng Cai Cát cộng lại nhân với hai cũng vậy không phải là đối thủ của Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ chỉ câu nói đầu tiên đưa hắn đạp dưới đất. Đổi thành một cái có thể, khẳng định nói ngươi là vật gì, chí ít ta còn tại kiểm tra lấy được top 10.

Uyển Như vẫn như Cô Xạ tiên tử vậy bỗng nhiên tiến lên đối với Mạc Vô Kỵ khom lưng cúi người hành lễ, ôn nhu nói:

- Xá muội không biết lễ phép, trong lời nói có chỗ đắc tội, còn xin vị sư huynh này thứ lỗi. Về phần phương pháp luyện đan này, chúng ta cũng không cần, sư huynh xin cứ tự nhiên sao?.

- Nếu như thế, ta liền không chấp nhặt với nàng. Bái Việt, chúng ta đi.

Mạc Vô Kỵ nói xong cùng Bái Việt trực tiếp đi xa.

Cai Cát tức giận tay đều muốn phải phát run, lại có người dám ngay trước mặt hắn để cho nữ thần của hắn khó chịu như vậy, trong lòng hắn sát khí chính là Tam Giang Ngũ hải cũng tẩy trừ không đc.

Lần này chính là tu sĩ xung quanh vây xem cũng đều cảm thấy Mạc Vô Kỵ người tán tu này tìm đường chết rồi, Cai Cát tên khốn kiếp này không ai thích. Thế nhưng Uyển Như nhưng là đệ nhất mỹ nữ được cả Niết Bàn Học Cung công nhận, Mạc Vô Kỵ đối với Uyển Như tuyệt tình như vậy, đơn giản là phạm lỗi với người đẹp a.

...

- Vô Kỵ, ngươi như thế nàov cùng Cai Cát?

Vừa ly khai nhiệm vụ đại điện, Bái Việt liền vội vàng hỏi.

- Một phần chuyện nhỏ, ngươi không cần lo lắng, ta muốn bế quan đi. Ngươi tới cùng mua đồ đạc gì, vẫn ở lại nơi này?

Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi.

Bái Việt nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi mình mua gì đồ đạc, thất lạc nói:

- Ta nhìn trúng thần thông, đáng tiếc Điểm Niết Bàn của ta thiếu.

- Thiếu bao nhiêu?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

- Một nghìn bảy trăm.

- Lại đem thân phận ngọc bài của ngươi cho ta.

Mạc Vô Kỵ đưa tay.

Bái Việt theo bản năng lại đem ngọc bài cho Mạc Vô Kỵ, hắn không hiểu Mạc Vô Kỵ là có ý gì.

Mạc Vô Kỵ ghi nhớ ID thân phận ngọc bài của Bái Việt sau đó, trực tiếp lại đem bản thân Điểm Niết Bàn tìm hai nghìn điểm cho Bái Việt.

- Cái *** Ngươi tại sao có thể có nhiều Điểm Niết Bàn như vậy? Hắc-cơ à?

Nhìn mình Điểm Niết Bàn đột nhiên có thêm hai nghìn, Bái Việt kinh dị không dứt hỏi.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Nhanh đi mua mua đồ, ta phải đi về bế quan tu luyện, tu vi quá kém, cuối cùng là không được.

Bái Việt lập tức liền nhớ lại chính bản thân muốn mua đồ đạc, lại cũng không kịp hỏi Mạc Vô Kỵ, thân hình lóe lên, nhanh chóng bỏ đi.

- Ngươi gọi Mạc Vô Kỵ?

Bái Việt mới vừa đi, một cái thanh âm đột ngột đang ở Mạc Vô Kỵ vang lên bên tai, thần niệm của Mạc Vô Kỵ lập tức quét ngang đi ra ngoài, để cho hắn kinh hãi là, thần niệm của hắn căn bản cũng không có quét xung quanh có người.

Cái thanh âm kia vang lên lần nữa:

- Ngươi không cần tìm, là Thương Chính Hành nói cho ta biết. Ngươi cơ duyên rất tốt, cư nhiên thấy qua Hồng Mông Sinh Tức...

Mạc Vô Kỵ liền cảm giác mình đầu óc ông một tiếng, hắn có thể không sợ Quy Nhất Thần Tông có thể không sợ Cai Cát, nhưng là không thể không sợ tin tức Hồng Mông Sinh Tức bị tiết lộ.

Hắn có Hồng Mông Sinh Tức chỉ có Súy Oa cùng Đại Hoang biết, Mạc Vô Kỵ khẳng định Súy Oa cùng Đại Hoang sẽ không phản bội hắn, đối phương là làm thế nào biết hắn có Hồng Mông Sinh Tức? Ngoại trừ

âm thầm giọng nói này, còn có mấy người biết mình trên người có Hồng Mông Sinh Tức?

- Tiền bối...

Mạc Vô Kỵ yết hầu hơi khô sáp. Nếu như mình có Hồng Mông Sinh Tức sự tình tiết lộ, vậy hắn chỉ có thể bỏ chạy tới Tịch Diệt Hải.

Bởi vì coi như là hắn giao ra Hồng Mông Sinh Tức, cũng không được an bình.

- Ngươi cũng không cần lo lắng, kẻ biết ngươi ra mắt Hồng Mông Sinh Tức, bây giờ làm chỉ có hai người. Thương Chính Hành vẫn là ta nói cho hắn biết, hắn bảo ta chiếu cố ngươi một chút. Ta chiếu cố là không có cách nào chiếu cố ngươi, Hồng Mông Sinh Tức tuy rằng trân quý, đối với ta tác dụng cũng rất là hữu hạn.

Trong hư không thanh âm lần nữa tại Mạc Vô Kỵ bên tai nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ vừa nhảy, hắn rốt cục nghĩ tới. Hắn Hồng Mông Sinh Tức khẳng định tại hút ra bản nguyên châu thời điểm, tiết lộ. Lúc đó hắn lại đem này tử hồ lô đem ra, tuy rằng hắn lại đem miệng hồ lô che lại, đánh vô số cấm chế, thậm chí còn dùng Lạc Thư bao lấy. Thế nhưng người nào có thể xác định cường giả chân chính không cách nào cảm thấy đến Hồng Mông Sinh Tức khí tức?

Được rồi, đối phương nói mình thấy qua Hồng Mông Sinh Tức, mà không phải mình bản thân có Hồng Mông Sinh Tức. đã nói lên một vấn đề, đó chính là đối phương cũng chỉ là từ lây dính Hồng Mông Sinh Tức vật phẩm cảm ứng được. Hơn nữa đối phương cũng cho là mình thật sự có Hồng Mông Sinh Tức, cũng vậy không có năng lực bảo tồn.

Nghĩ tới đây trong lòng Mạc Vô Kỵ an ổn một phần, đồng thời càng là cảm kích Thương Chính Hành. Trước đây Thương Chính Hành nói giúp hắn giải quyết một chút vấn đề nhỏ, hắn không có để ý, hiện tại xem ra, đâu là vấn đề nhỏ? Nếu mà không phải là Thương Chính Hành sớm

nói, đối phương chí ít sẽ hỏi hắn Hồng Mông Sinh Tức ở địa phương nào.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng suy đoán đối phương là một cái cao nhân, nếu không cũng sẽ không chờ hắn bình yên bế quan kết thúc, thậm chí tại trong lúc hắn bế quan, cũng chưa từng dùng thần niệm theo dõi qua hắn.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ yên ổn sau đó, càng là kính cẩn đứng ở chỗ cũ.

Âm thầm thanh âm ngừng một hồi lâu mới lên tiếng:

- Ta nghe Thương Chính Hành nói, ngươi trận đạo phi thường rất giỏi. Thậm chí là một cái cấp năm thần trận vương, ta ngược lại có một việc cần ngươi giúp một chuyện.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ buông lỏng, lập tức nói:

- Tiền bối xin cứ việc phân phó, chỉ cần Mạc Vô Kỵ có thể làm được, ta nhất định toàn lực ứng phó.

- Ân.

Trong hư không thanh âm ừ một tiếng sau đó, rồi mới lên tiếng:

- Ngươi đi về trước đi, chờ tư nguyên tranh đoạt sau đó, ta tìm ngươi nữa. Tài nguyên tranh đoạt tuy rằng nguy hiểm, dùng ngươi cơ cảnh ngược lại không đến mức toi mạng.

Mạc Vô Kỵ lên tiếng sau đó, thấy lại vô tin tức, lúc này mới tăng nhanh tốc độ về tới Phàm Nhân Chi Địa.

...

Trở lại Phàm Nhân Chi Địa, Mạc Vô Kỵ chuyện thứ nhất chính là bế quan luyện chế Dũng Nguyên Thần Đan.

Dũng Nguyên Thần Đan là Thượng Cổ phương pháp luyện đan, chính như Uyển Tây nói như vậy, bởi vì Dũng Nguyên Thần Đan bên trong chủ yếu Thần linh thảo Dục Thần quả rất khó tinh luyện. Bình thường giống nhau đạt được Dục Thần quả sau đó, đều là trực tiếp dùng. Về phần tinh luyện Dục Thần quả, đó là yêu cầu cấp năm thần đan vương cường giả như vậy mới được.

Mà Mạc Vô Kỵ vừa vặn chính là cấp năm thần đan vương, hắn cả Thần Ngọc Đan đều luyện chế qua, huống chi tinh luyện một cái Dục Thần quả? Trên thực tế chính là Mạc Vô Kỵ không có bước vào cấp năm thần đan vương, hắn bản thân có Trữ Thần Lạc, cũng có thể dễ dàng tinh luyện Dục Thần quả.

Từng viên Thần linh thảo bị Mạc Vô Kỵ luyện hóa đưa vào Dược Đỉnh Thạch luyện chế lò luyện đan, Mạc Vô Kỵ thuần thục lại đem đan dược cặn ném ra, hòa tan dược dịch, ngưng Tụ Thần Đan.

Dù cho Mạc Vô Kỵ tỉ mỉ cẩn thận, hắn cũng chỉ là dùng nửa canh giờ, liền trực tiếp mang ra 9 tấm Dũng Nguyên Thần Đan. 9 tấm Dũng Nguyên Thần Đan, đều không ngoại lệ toàn bộ là hạng nhất.

Dũng Nguyên Thần Đan tuy là Thượng Cổ phương pháp luyện đan, đầy đan nhưng cũng không là cùng ba cấp dưới thần đan khác bình thường mười tám tấm, mà là 9 tấm. Mạc Vô Kỵ luyện chế ra đến 9 tấm Dũng Nguyên Thần Đan, chẳng khác nào với là đầy đan.

Dục Thần quả đơn độc dùng tuy rằng có thể cho bình thường Dục Thần tu sĩ trực tiếp tấn một cấp, nhưng mà Dục Thần quả bên trong dược dịch tinh hoa bị hấp thu cũng sẽ không nhiều lắm. Dục Thần tu sĩ mạnh một chút, cũng bất quá có thể hấp thu trong đó mười, hai mươi phần trăm mà thôi. 3 miếng Dục Thần quả bị luyện chế ra 9 tấm Dũng Nguyên Thần Đan, vậy đối với Dục Thần quả lợi dụng gần như là trăm phần trăm.

Trọng yếu hơn là, Dũng Nguyên Thần Đan càng thêm phù hợp Thiên Địa Đạo Tắc, để cho Dục Thần tu sĩ cảm ngộ đến thiên địa quy tắc, bước

vào đẳng cấp cảnh giới càng sâu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1010: Tranh Đoạt Tài Nguyên

Mạc Vô Kỵ không có luyện chế lô Dũng Nguyên Thần Đan thứ hai, hắn đem chính bản thân dọn dẹp một phen sau đó trực tiếp nằm lên một quả Dũng Nguyên Thần Đan đưa vào trong miệng, đồng thời toàn lực vận hành Bất Hủ Phàm Nhân Quyết trao đổi một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, hấp thu Thần Linh Khí.

Dù cho chung quanh thế lực lại đối với Phàm Nhân Chi Địa bố trí bó buộc linh thần trận, hiện tại Mạc Vô Kỵ ngay từ đầu tu luyện, bó buộc linh thần trận trực tiếp vỡ ra. Vô cùng vô tận Thần Linh Khí tức xúm nhau tới Phàm Nhân Chi Địa, Phàm Nhân Chi Địa lần nữa tạo thành một cái Thần Linh Khí vòng xoáy.

Trước các thế lực chung quanh sở dĩ có thể trói buộc Thần Linh Khí tràn vào Phàm Nhân Chi Địa, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ chưa có trở về tu luyện. Hiện tại, Mạc Vô Kỵ trở về tu luyện, tất cả trói buộc đều là phù vân.

Cuồng bạo Thần Linh Khí bốn phương tám hướng tràn vào, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được chính bản thân toàn thân đều có một loại lực lượng yêu cầu bạo phát.

Dũng Nguyên Thần Đan cường đại vào giờ khắc này hoàn toàn hiển hiện ra, vốn Mạc Vô Kỵ định dùng hai năm bước vào Dục Thần tầng mười một, mà bây giờ Dũng Nguyên Thần Đan bạo phát nguyên lực tràn vào, Mạc Vô Kỵ hầu như không có phí bao lớn khí lực trực tiếp xông phá Dục Thần tầng mười bước vào Dục Thần tầng mười một.

Hơn mười ngày điều chỉnh sau đó, vừa mới vững chắc Dục Thần tầng mười một, Mạc Vô Kỵ liền bắt đầu trùng kích Dục Thần tầng mười hai.

Quả Dũng Nguyên Thần Đan thứ nhất nuốt vào, trùng kích cảnh giới gông cùm xiềng xích ùa ra nguyên khí tức cùng Mạc Vô Kỵ cuồng cuốn tới Thần Linh Khí dung hợp cùng một chỗ, bị Mạc Vô Kỵ điên cuồng hấp thu.

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được tu vi của mình ào ạt dâng lên, mấy ngày sau, một quả Dũng Nguyên Thần Đan dược dịch hao hết sau đó, hắn không có cảm thụ được cảnh giới Dục Thần tầng mười hai gông cùm xiềng xích.

Quả thứ hai Dũng Nguyên Thần Đan, quả thứ ba Dũng Nguyên Thần Đan...

Khi Mạc Vô Kỵ nuốt vào quả thứ sáu Dũng Nguyên Thần Đan sau đó, tu vi của hắn vẫn như cũ là bồi hồi tại Dục Thần mười một tầng tột cùng, hắn liền biết, loại Dũng Nguyên Thần Đan này đối với hắn tác dụng chỉ có một lần.

Lãng phí một cách vô ích 5 viên thuốc, kết quả chỉ là từ Dục Thần tầng mười một bước vào Dục Thần mười một tầng đỉnh phong.

Đan dược vật này, quả nhiên là chỉ có thể mượn, mà không có khả năng hoàn toàn dựa vào.

Mạc Vô Kỵ tâm tính rất bình thản, có thể ở thời gian không tới một tháng, liền bước vào Dục Thần tầng mười một, Dũng Nguyên Thần Đan này phương pháp luyện đan mua cũng không thua thiệt. Đôi khi, một cái cấp độ nhỏ, liền có thể cứu hắn một mạng.

Lại tu luyện mười mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ nhận được Bái Việt gửi tới tin tức, Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt bắt đầu rồi.

Mạc Vô Kỵ lập tức thu thập một chút đi ra chỗ tu luyện, Trì Xuyên vẫn như cũ đang điên cuồng tu luyện. Súy Oa cũng có một phần tiến bộ, Dục Thần tầng bốn gần viên mãn. Ngược lại thực lực của Đại Hoang tiến bộ rất nhanh, Dục Thần tầng tám.

Đại Hoang đã có Linh Trí, cũng có mạch lạc, thế nhưng Dũng Nguyên Thần Đan loại vật này đối với hắn là không có ích gì.

Mạc Vô Kỵ cũng không có chờ bao lâu, Bái Việt liền đi tới chỗ Mạc Vô Kỵ tu luyện. Nhìn bộ dạng Bái Việt tinh thần sung mãn, Mạc Vô Kỵ liền biết Bái Việt hắn là thu được thần thông bản thân cần.

- Vô Kỵ, lần này ta nhờ có ngươi. Hiện tại coi như là đánh không lại cái kia Cai Cát, hắn cũng đừng nghĩ tùy tiện giết ta.

Bái Việt vừa thấy được Mạc Vô Kỵ, liền phi thường tự tin nói.

- Phải có một chút chí khí, luôn nghĩ người khác không thể tùy tiện giết ngươi, ngươi sẽ không thể tiến bộ. Ngươi hắn là nghĩ đến, ta làm sao có thể giết chết hắn.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ vai Bái Việt, vừa cười vừa nói.

Mặc dù biết Mạc Vô Kỵ là đùa cho vui, Bái Việt vẫn là chính sắc nói:

- Sư huynh dạy dỗ rất đúng, Bái Việt ghi nhớ.

- Đừng nghiêm túc như vậy, chờ ta bố trí một cái Tụ Linh thần trận, sau đó chúng ta đi niết bàn học đài.

Mạc Vô Kỵ muốn dùng một cái cực phẩm thần linh mạch bố trí một cái nội bộ Tụ Linh thần trận, cung cấp cho Trì Xuyên, Đại Hoang cùng Súy Oa dùng tu luyện. Loại Tụ Linh thần trận này chỉ là hấp thu hắn lấy ra thần linh mạch, cùng tông môn Thần Linh Khí không quan hệ.

...

Niết bàn học đài Mạc Vô Kỵ sớm nghe nói qua tên này, biết đây là một trong những địa phương xinh đẹp nhất Niết Bàn Học Cung, cũng là địa phương tụ tập đại sự của Niết Bàn Học Cung.

Hắn và Bái Việt đi tới niết bàn học đài, mới biết được cái chỗ này có bao nhiêu lộng lẫy.

Diện tích trăm dặm cự thạch trôi lơ lửng tại trong hư không, từng đạo linh thực xanh tươi vô cùng cũng vậy trôi lơ lửng xung quanh cự thạch. Rất nhiều nhánh sông treo ngược từ cự thạch xa xa hạ xuống, có cá bơi lội trong các dòng sông treo ngược đi lên, thậm chí còn mang theo một phần âm hưởng bọt nước.

Đối ứng cùng cự thạch trôi lơ lửng xa xa, là một đóa hoa màu đỏ có diện tích ít nhất mười mấy trượng.

Hoa này Mạc Vô Kỵ biết, Phạn ngữ gọi là Mạn Châu Sa Hoa. Dùng Hoa Hạ nói mà nói, chính là Bỉ Ngạn Hoa. Bỉ Ngạn Hoa cũng có người gọi là Niết bàn hoa.

Trên ngôi cao cự thạch đã tụ tập chí ít một hai vạn người, còn có cuồn cuộn không ngừng Thiên Thần tu sĩ hạ xuống phía trên này.

Mạc Vô Kỵ cùng Bái Việt vừa mới đứng vững, liền cảm nhận được một đạo sát ý. Hắn quay đầu lại đã nhìn thấy Cai Cát nhìn hắn, ánh mắt Cai Cát là sát ý hoàn toàn trần truồng, không có nửa điểm che lấp.

Cai Cát sát ý, Mạc Vô Kỵ đéo care. Để cho hắn kinh dị là, đứng ở bên người Cai Cát hai nữ tử, Uyển Tây đứng ở bên người Cai Cát, Mạc Vô Kỵ cũng không khó hiểu. Người nữ nhân này đã Thiên Thần tầng 6 thực lực, hắn là là có tư cách tham gia tài nguyên tranh đoạt.Ngược lại một nữ nhân khác, Uyển Như, nữ nhân cực kỳ xinh đẹp này cư nhiên cũng vậy dự định tham gia tài nguyên tranh đoạt? Người nữ nhân này rõ ràng mới Dục Thần tầng 6, tu vi như thế tham gia tài nguyên tranh đoạt, chẳng phải là muốn chết.

Bái Việt liền đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ, hắn thấy ánh mắt Mạc Vô Kỵ đang ‘mê đắm’ nhìn Uyển Như, thấp giọng nói:

- Vô Kỵ, đừng xem người nữ nhân này. Tuy rằng người nữ nhân này tính cách phi thường tốt, cũng vậy rất là dịu dàng, nhưng quá nhiều người theo đuổi nàng. Về phần nàng tham gia tài nguyên tranh đoạt, ta tin tưởng không có có người nào người sẽ đối với nàng động thủ. Mọi người đều biết, nàng tham gia tài nguyên tranh đoạt, bất quá là vì tìm kiếm cơ hội thăng cấp mà thôi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, không nói gì.

Lại qua đủ nửa ngày, một đạo nhân ảnh đột ngột từ hư không hiển hiện ra, đứng ở phía trước nhất cự thạch.

Đó là một người nam tử trung niên mặc hoàng bào, màu da hơi đen, đội mũ Thần Vương kế. Khí tức cường đại thẩm thấu đi ra, Mạc Vô Kỵ biết, đây tuyệt đối là một đỉnh cấp Thần Vương cường giả.

ánh mắt nam tử Hoàng bào quét một cái vào đông đảo đám người, Mạc Vô Kỵ liền cảm giác mình bị nước lạnh tưới qua một lần, cả người phát run. Hắn suy đoán tên hoàng bào này không biết giết qua bao nhiêu người, nếu không, không có loại tiêu sát khí tức sắc bén đáng sợ vậy.

- Niết Bàn Học Cung trăm năm một lần tranh đoạt tài nguyên lại đến, tuy rằng mọi người đều biết quy củ, ta vẫn đem quy củ nói một lần...

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, ta cũng không biết quy củ.

Hoàng bào nam tử giọng nói hòa hoãn nói:

- Lần này người tham dự tài nguyên tranh đoạt phải là Thiên Thần hoặc Dục Thần, top một nghìn sẽ có tư cách thu được thưởng. Đệ nhất danh có tư cách bố trí lục cấp Tụ Linh thần trận, thu được Điểm Niết Bàn mười vạn, thu được một trăm danh ngạch tiến vào thần linh chi địa

tu luyện một năm, thu được một trăm cơ hội tiến vào học cung Thần linh thảo bí cảnh một tháng...

Tên thứ hai đến tên thứ mười thu được tư cách bố trí cấp năm Tụ Linh thần trận, mỗi người thu được 3 vạn Điểm Niết Bàn, thu được mười cơ hội tiến vào thần linh nơi tu luyện một năm, thu được mười cơ hội tiến vào học cung Thần linh thảo bí cảnh một tháng...

Tên thứ mười một đến một trăm danh thu được tư cách bố trí cấp 4 Tụ Linh trận, mỗi người thu được ba nghìn Điểm Niết Bàn...

Mạc Vô Kỵ càng nghe phía sau, liền càng kinh hãi không thôi, Niết Bàn Học Cung tài nguyên đơn giản là chồng chất như núi a. Hoàng bào trưởng lão nói xong tài nguyên tu luyện, rồi lại nói pháp bảo tài nguyên. Hắn còn phát hiện, những tư nguyên này đại đa số tập trung ở kẻ đệ nhất.

Có thể thấy được Niết Bàn Học Cung căn bản là muốn trọng điểm vượt trội một cái thế lực, để cho cái thế lực này bộc phát cường đại lên.

Hoàng bào Thần Vương đủ nói nửa canh giờ, mới nói xong những phần thưởng quy tắc này.

Nói xong phần thưởng quy tắc sau đó, hoàng bào Thần Vương thoáng nhất thời chậm lại một cái, lúc này mới tiếp tục nói:

- Lần này tài nguyên tranh đoạt chia làm hai đạo, đạo thứ nhất là tiến vào học cung tài nguyên bí cảnh tìm kiếm tài nguyên bài.

Nói xong hoàng bào Thần Vương xuất ra một quả thẻ bài màu đen lớn chừng bàn tay, sau đó nói:

- Đây là tài nguyên bài, tài nguyên bài số lượng là căn cứ số lượng tu sĩ tham gia tài nguyên tranh đoạt đến định, có bao nhiêu người tham gia lần này tài nguyên tranh đoạt, vậy thì có bấy nhiêu tấm tài nguyên bài. Một bài làm một điểm, thu được mấy bài chính là thu được mấy điểm.

Ở chỗ này ta phải nhắc nhở một cái đệ tử tham gia tài nguyên tranh đoạt, Niết Bàn Học Cung mỗi lần tài nguyên bí cảnh đều là mới mở ra, trước đây không có người thăm dò qua. Cho nên khi tiến vào tài nguyên bí cảnh, tranh đoạt tài nguyên lại bắt đầu. Bởi vì bên trong những tư nguyên bí cảnh này có hàng loạt thiên tài địa bảo, người nào thu được coi như là của người đó, không cần nộp lên học cung. Khi tiến vào tài nguyên tranh đoạt sau đó, sinh tử tự phụ, nếu mà lo lắng nguy hiểm, có thể hiện tại rời khỏi tranh đoạt.

Không ai rời khỏi, tu luyện đến Thiên Thần cấp bậc, lại có mấy cái lo lắng cho mình mạng nhỏ? Thật lo lắng cho mình mạng nhỏ, bình thường đều sẽ không xuất hiện ở nơi này. Có thể bị các thế lực lớn đề cử đi ra, tham gia cái này tài nguyên tranh đoạt, trên cơ bản đều có bản lĩnh cả.

Hoàng bào Thần Vương hiển nhiên cũng biết không có người rời khỏi, hắn chỉ là hơi chút điểm một cái, liền tiếp tục nói:

- Đạo thứ hai kiểm tra là yêu cầu chờ sau khi đạo thứ nhất kiểm tra kết thúc mới có. Trước khi tiến vào tài nguyên bí cảnh tranh đoạt tài nguyên bài, ta cần phải nói cho các vị. Vô luận ngươi đại biểu một chỗ nào tới tham gia tài nguyên tranh đoạt, lấy được phần thưởng đều thuộc về của cá nhân ngươi, thế nhưng phần thưởng bố trí Tụ Linh thần trận lại là có thể chồng nhau. Một trăm lần thu được cấp ba Tụ Linh thần trận bố trí thứ tự chung vào một chỗ, có thể bố trí cấp 4 Tụ Linh thần trận. Mười cái bố trí tứ cấp Tụ Linh thần trận thứ tự chung vào một chỗ, có thể bố trí cấp năm Tụ Linh thần trận.

Hoàng bào Thần Vương sau khi nói xong cố ý đợi một hồi lâu, thấy vẫn không có người đứng ra dị nghị, lúc này mới vung tay lên trực tiếp tế xuất hơn mười đạo trận kỳ.

Một cái hư không trận môn, đột ngột xuất hiện ở bầu trời Niết Bàn Học Cung thạch.

Hư không trận môn có chừng mười mấy trượng diện tích lớn nhỏ, trung gian sóng gợn chớp động, hiển nhiên là một cái hư không truyền

tống trận.

- Được rồi, hiện tại hết thảy đệ tử tham gia tài nguyên tranh đoạt tiến vào cái hư không truyền tống này, đến tài nguyên tranh đoạt bí cảnh đi tranh đoạt tài nguyên bài. Thời gian là một năm, một năm kết thúc sau đó, mọi người sẽ bị truyền tống đến niết bàn học đài này.

Hoàng bào Thần Vương chỉ vào cửa truyện tống trận nói.

Mạc Vô Kỵ không nghĩ tới đạo thứ nhất tranh đoạt liền yêu cầu một năm, sớm biết thế hắn lại đem Súy Oa cùng Đại Hoang mang theo bên người.

- Vô Kỵ, cái hư không trận môn này truyền tống sau đó, chúng ta chắc chắn sẽ không cùng một chỗ, bị giới hạn bí cảnh quy tắc, chúng ta cũng không cách nào liên hệ, cho nên chính ngươi phải chú ý.

Bái Việt có chút lo lắng nói.

Mạc Vô Kỵ lợi hại hơn nữa, dù sao cũng chỉ mới Dục Thần cảnh giới.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1011: Tranh Đoạt Tài Nguyên Bài

- Ông Hai hay là cứ chiếu cố tốt chính mình đi ha, ta cũng không cần ngươi lo lắng.

Mạc Vô Kỵ vừa cười vừa nói.

Thần niệm của hắn hạ xuống rơi vào trên người Cai Cát, nếu mà có khả năng, hắn thật muốn tại trên người Cai Cát làm một cái thần niệm ấn ký. Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi, hắn khẳng định dùng chính bản thân chút thực lực ấy, nếu mà tại trên người Cai Cát làm thần niệm ấn ký, sau một khắc cũng sẽ bị hoàng bào Thần Vương cảm thấy.

- Vậy ta đi trước, ngươi cũng nắm chặt thời gian, lúc này càng sớm đi vào, lại càng có thể thu hoạch càng nhiều hơn bảo bối.

Bái Việt sau khi nói xong, đi theo mọi người một bước liền bước vào hư không trận môn, biến mất.

Mạc Vô Kỵ đang muốn cũng vậy đi theo Bái Việt đi vào chung thời điểm, hắn phát hiện Cai Cát chủ động tăng nhanh cước bộ, rơi vào phía sau hắn.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền hiểu Cai Cát muốn làm cái gì, tên này tay run một cái, cư nhiên rất là ẩn núp tại trên người hắn hạ một cái thần niệm ấn ký.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ thật sự là nghẹn lời, dùng hắn cường đại thần niệm còn có Trữ Thần Lạc trợ giúp, Cai Cát không muốn nói là

Thiên Thần, coi như là Thế Giới Thần cũng đừng nghĩ lén lút tại trên người hắn lên đồng niệm ấn ký.

Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không tin Cai Cát hạ cái thần niệm ấn ký này, hoàng bào Thần Vương không cảm thấy. Mà trên thực tế là, Cai Cát hạ thần niệm ấn ký sau đó, hoàng bào Thần Vương thật giống như không có thấy gì cả bình thường, vẫn như cũ chỉ đạo khắp nơi.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền biết, hoàng bào Thần Vương dù cho không phải là Quy Nhất Thần Tông, cũng có cực lớn liên quan cùng Quy Nhất Thần Tông.

Dựa theo Mạc Vô Kỵ bản tính, vậy hắn là muốn tại Cai Cát trên người phản dame lại một cái thần niệm ấn ký.

Bây giờ nhìn thấy hoàng bào Thần Vương không có phản ứng, hắn không có làm như vậy. Có lẽ hắn làm như vậy, hắn sẽ không cần chờ lấy đi tài nguyên bài bí cảnh, hoàng bào Thần Vương một cái tát liền có thể đập chết hắn. Cai Cát hạ thần niệm ấn ký này Thần Vương có thể làm bộ không nhìn thấy, hắn khẳng định chính bản thân một khi làm, lập tức cũng sẽ bị phát hiện.

Mạc Vô Kỵ giả vờ không biết bị hạ thần niệm ấn ký, không nhanh không chậm bước vào hư không trận môn.

Kịch liệt không gian chuyển hoán bị Mạc Vô Kỵ cảm ứng được, Mạc Vô Kỵ cường đại thần niệm cùng ý chí, để cho hắn thủy chung vẫn duy trì thanh tỉnh.

Loại cường đại không gian truyền tống này, Mạc Vô Kỵ hoài nghi chỉ có Thương Chính Hành mới có thể bố trí.

Ở trên không bên trong chuyển hoán, Mạc Vô Kỵ căn bản là không cảm giác được thời gian biến hóa, chỉ biết là không gian kia sau khi chuyển hoán kết thúc, hắn thật giống như một tảng đá bình thường, bị trọng lực mãnh liệt lôi kéo, trực tiếp từ không trung ngã xuống.

Dù cho Mạc Vô Kỵ có Trữ Thần Lạc, mới vừa từ trong kịch liệt không gian chuyển hoán đến, hắn cũng vậy không kịp chống lại loại trọng lực lôi kéo này.

- Ầm!

Xung quanh bùn đất bay tán loạn, Mạc Vô Kỵ rơi trên mặt đất, trực tiếp đánh ra một cái động lớn.

Từ trong động bò đi ra, Mạc Vô Kỵ có chút hoài nghi tên gia hỏa bố trí cái truyền tống trận này là cố ý, để cho hết thảy người trước khi tới nơi này đều bị quẳng một cái.

Vừa đứng định thần niệm của Mạc Vô Kỵ liền quét đi ra ngoài, nơi này lại là một cái tinh cầu Thần Linh Khí bạc nhược, quy tắc tàn phá.

Hơn nữa nơi này trọng lực phi thường lớn, so với địa cầu còn to lớn hơn cũng không chỉ mười lần.

Mạc Vô Kỵ cũng không có lưu ý, Thần Lục cùng Thần Vực cũng là mênh mông vô biên, thế nhưng trọng lực này cũng không phải rất lớn, thậm chí trọng lực so với trên địa cầu còn muốn nhỏ hơn. Đó là bởi vì tại Thần Lục cùng Thần Vực có thiên địa quy tắc cùng nồng nặc Thần Linh Khí gia trì, nếu có một ngày Thần Lục cùng Thần Vực quy tắc toàn bộ vỡ vụn, căn bản cũng không cần trọng lực, chỉ bằng vào này tự thân khổng lồ diện tích, cũng sẽ làm cho hai địa phương này giải thể.

Trong hư không rất nhiều thiên thạch nghiền nát, vậy cũng là tinh cầu trong tinh không giải thể sau đó tạo thành.

Bên trong sứt mẻ tinh cầu dường như cũng không có bao nhiêu thực vật, khắp nơi đều là một mảnh hòn đá tất cả lớn nhỏ.

Mạc Vô Kỵ tìm một địa phương an tĩnh, lại đem quần áo của mình toàn bộ thay đổi một lần, sau đó lại lấy ra mặt nạ đeo lên, lúc này mới cấp tốc rời đi tại chỗ.

Đi tới nơi này, chính là tiến vào giết chóc trận.

Tài nguyên bài mặc dù nhiều, dựa vào một người tuyệt đối không có khả năng thu được thứ tự. Chỉ có cướp đoạt, liên hợp... Mới có thể thu được nhiều hơn tư nguyên bài.

Niết Bàn Học Cung hiển nhiên không phải là một mặt đối với môn hạ đệ tử bảo hộ, loại tranh đoạt tài nguyên bài này, đó là cổ vũ đệ tử giết chóc lẫn nhau.

Có thể thấy được mỗi một chỗ cường đại, phía sau đều là máu dầm dề cạnh tranh.

Mạc Vô Kỵ cũng lơ đễnh, Niết Bàn Học Cung nếu quả như thật một mảnh ôn hòa, dù cho cường giả nhiều hơn nữa, cũng đã sớm đã bị nuốt lấy, còn có thể chờ cho tới hôm nay tụ hội toàn bộ người cầm đầu Thần Lục?

Tuy rằng dịch dung qua một lần, duy nhất không có bị Mạc Vô Kỵ bỏ đi chính là Cai Cát thần niệm ấn ký. Cai Cát đang tìm hắn, hắn cũng đang tìm Cai Cát.

Lưu lại Cai Cát thần niệm ấn ký chờ hắn đi tìm đến, về phần Cai Cát biết hắn Mạc Vô Kỵ là dịch dung, thì tính sao? Tại trong mắt hắn, Cai Cát sớm đã là người chết.

Niết Bàn Học Cung Thiên Thần cảnh giới bài danh thứ sáu thì thế nào? Muốn giết hắn Mạc Vô Kỵ, hắn sẽ giết bằng được. Không muốn nói Quy Nhất Thần Tông, chính là con trai Niết Bàn Học Cung cung chủ muốn giết hắn, hắn cũng giống phải giết bằng được.

Hoặc là bởi vì nguyên nhân quy tắc tàn phá, phiến hơi lộ ra có chút rách nát trên tinh cầu, Mạc Vô Kỵ thức hải thần niệm cũng chỉ có thể tại trong phạm vi trăm dặm bồi hồi. Cũng may hắn còn có Trữ Thần Lạc, Trữ Thần Lạc của hắn có thể đảo qua phạm vi mấy ngàn dặm.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ đang tìm tài nguyên bài, so với tu sĩ khác càng là có lợi. Hắn một lần liền có thể tìm được phạm vi gấp mấy chục lần người khác.Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền tìm được quả thứ nhất tài nguyên bài, cái này tài nguyên bài để lại tại dưới một khối đá vụn, cùng với nói là bị hắn tìm được, còn không bằng nói là bị thần niệm của hắn thấy, sau đó đi qua nhặt lên.

Đã có quả thứ nhất, thì có quả thứ hai, quả thứ ba...

Năm ngày sau, được lợi với Mạc Vô Kỵ cường đại thần niệm, hắn đã tìm được một trăm chín mươi hai tấm tài nguyên bài.

Lúc này, tốc độ Mạc Vô Kỵ tìm kiếm tài nguyên bài nhanh hơn, bởi vì đã có kinh nghiệm. Những địa phương bỏ tư nguyên bài này rất là cổ quái, có vài cái tại đáy sông khô khốc, có chút tại một bên trong tảng đá. Để cho Mạc Vô Kỵ im lặng là, hắn tại trong hư không còn tìm được một quả lơ lửng tài nguyên bài.

Sau mười mấy ngày, Mạc Vô Kỵ là điên cuồng chung quanh thu hoạch tài nguyên bài. Hắn vô cùng rõ ràng, chỉ có tại đây lúc ban đầu một đoạn thời gian, hắn mới có thể không chút kiêng kỵ đại lượng thu hoạch tài nguyên bài như vậy. Một khi chờ khoảng thời gian này đi qua, các tu sĩ vào tách ra, hắn Trữ Thần Lạc tác dụng sẽ bị hạ thấp không hạn chế. Sau cùng biến thành cùng tu sĩ khác không sai biệt lắm, ưu thế cũng sẽ không lớn hơn bao nhiêu.

Ngày thứ hai mươi lăm, Mạc Vô Kỵ đã thu hoạch 1031 tấm tài nguyên bài, lúc này, tốc độ Mạc Vô Kỵ tìm kiếm tài nguyên bài đã chậm lại xuống.

Trước đây thời điểm nhiều nhất, hắn một ngày có thể tìm được hơn một trăm tấm tài nguyên bài, hiện tại một ngày có thể tìm tới 6 bảy tấm tài nguyên bài liền tốt vô cùng.

Lại là một quả tài nguyên bài bị Mạc Vô Kỵ phát hiện, là một quả tài nguyên bài đặt dưới rễ cây. Bất chấp khoảng cách Mạc Vô Kỵ xa ngàn

dặm, Mạc Vô Kỵ Phong Độn Thuật vẫn là mấy hô hấp liền đi tới phụ cận đây, đưa tay nắm lên tài nguyên bài.

- Bỏ xuống tài nguyên bài cùng giới chỉ, sau đó lăn xuống.

Không đợi Mạc Vô Kỵ lại đem tài nguyên bài thu nhập vào giới chỉ, hắn liền nghe được một thanh âm sát khí sâm sâm.

Đi theo là một người tu sĩ áo trắng hạ xuống rơi vào trước người Mạc Vô Kỵ.

Dùng Mạc Vô Kỵ ánh mắt, liếc mắt liền nhìn ra người kia là Thiên Thần tầng bảy. Xem ra tên này là khi dễ hắn tu vi yếu, nếu muốn giết hắn cướp đồ của hắn.

Mấy ngày này Mạc Vô Kỵ cũng gặp qua một phần tu sĩ, chỉ là hắn chăm chú nhặt bài, căn bản cũng không nguyện ý cùng tu sĩ khác dong dài. Bình thường chỉ cần thấy tu sĩ khác đến, hắn chủ động sẽ tránh ra.

Hiện tại có người ngăn cản hắn, để cho hắn giao ra chiếc nhẫn trữ vật cùng tài nguyên bài, Mạc Vô Kỵ liên cả ý nói chuyện cũng không có, vòng xoáy lĩnh vực mở rộng đi ra ngoài, trực tiếp là một quyền Liệt vực đánh ra, không có gì nói nhảm so với động thủ càng thêm trực tiếp hơn.

Thiên thần tầng bảy căn bản cũng không có nghĩ đến, Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn chỉ có Dục Thần cảnh giới, quanh thân linh vận không hiện, còn dám chủ động động thủ với hắn.

Hắn tức giận phản kháng, đang muốn đập chết Mạc Vô Kỵ, trong lòng hắn hoàn toàn trầm xuống.

Đối phương vòng xoáy lĩnh vực thật giống như Thần Quân cường giả bình thường giống nhau, trực tiếp nghiền ép hắn lĩnh vực, đi theo không gian chung quanh hắn vào giờ khắc này sềnh sệch hắn lên.

Đây tuyệt đối là một cường giả cường hãn hơn hắn quá nhiều, thiên thần tu sĩ lập tức liền luống cuống, liên cả phản kháng cũng không kịp

nhanh chóng điên cuồng hét lên:

- Cái đm! Ta là người của Luân Hồi đạo thần - Hà Xương, ngươi không có khả năng...

- PHỐC!

Một đạo huyết vụ nổ tung, cả người Hà Xương tại dưới Mạc Vô Kỵ Liệt Vực Quyền thần thông đều hóa thành cặn bã.

Mạc Vô Kỵ cũng là ngẩn ra, Hà Xương dầu gì cũng là một cái Thiên Thần tầng bảy, bị hắn một quyền giết chết? Dù cho đối phương là trở tay không kịp, cũng không đến mức như thế sao?? Đây là nói thực lực của hắn mạnh như vậy?

Hắn lắc đầu, không có tiếp tục suy nghĩ đi xuống, đưa tay lại đem giới chỉ nhặt lên thì thào nói:

- Ta nếu như là ngươi, cũng sẽ không trước báo gia môn, mà là lựa chọn chống lại.

Đích xác, nếu mà Hà Xương chống cự, tuy rằng hắn cuối cùng vẫn sẽ bị tiêu diệt, chí ít không phải là sự tình một quyền.

Luân Hồi đạo thần thì như thế nào? Nơi này vốn chính là giết chóc trận, muốn giết hắn lại còn suy nghĩ dựa vào tông môn bảo mệnh? Niết Bàn Học Cung danh tiếng phỏng chừng dùng nhiều hơn.

Lại đem xung quanh tùy tiện thu thập một chút, Mạc Vô Kỵ cấp tốc rời đi chỗ cũ.

...

Sau hơn mười ngày thời gian, Mạc Vô Kỵ tìm được tài nguyên bài chỉ có hơn mười tấm mà thôi. Ngược lại có ba tên gia hỏa muốn cướp đoạt hắn, toàn bộ bị hắn cướp lại. Từ ba tên này trên người, hắn nhiều thu hoạch hơn bốn mươi tấm tài nguyên bài.

Mạc Vô Kỵ cũng biết, lúc tài nguyên bài này hầu như đều là đánh cướp mà đến. Hắn có ranh giới cuối cùng của mình, không muốn đi đánh cướp của người khác.

Người khác đánh cướp hắn, hắn phản cướp thì có thể. Để cho hắn chủ động đi cướp tư nguyên bài của người khác, Mạc Vô Kỵ lại không muốn. không chỉ là vi phạm đạo tâm của hắn, cũng vậy vi phạm lương tâm cùng đạo đức hắn. Hắn đến từ địa cầu, có bản thân kiên trì cùng kiêu ngạo.

Dù sao tu sĩ ở bên trong này, cũng không phải người người đều có thể đánh cướp. Chí ít Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy đám mấy người tu vi Thiên Thần mạnh hơn hắn, mấy người kia cũng không có ý nghĩ cướp đoạt của hắn.

Để cho Mạc Vô Kỵ thất vọng là, hắn không có đợi được Cai Cát. Theo lý thuyết Cai Cát tại trên người hắn hạ thần niệm ấn ký, hắn là trước tiên tới tìm hắn mới đúng.

Tại trong lòng Mạc Vô Kỵ, Cai Cát chính là một con dê béo, còn là cái loại dê béo có thể đưa tới cửa. Dùng Cai Cát thủ đoạn độc ác, tài nguyên bài trên người hắn ít đi mới đúng là chuyện lạ.

Đợi vài ngày cũng không có đợi được Cai Cát, Mạc Vô Kỵ quyết định đi chỗ càng sâu trên tinh cầu này tìm kiếm tài nguyên bài.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1012: Cực Băng Thiên Trúc

Cấp bách chạy đi 4 ngày, Mạc Vô Kỵ ngừng lại, chung quanh hắn bị băng hàn hấp dẫn. Chờ hắn tới gần địa phương băng hàn thẩm thấu đi ra, lại là một mảnh Cực Băng bộc.

Lẽ thường là hàn lạnh đến trình độ nhất định sau đó, đều có thể kết băng. Trước mắt băng bộc hiển nhiên không có kết băng, thế nhưng cực độ khí tức băng hàn này, dù cho Mạc Vô Kỵ là Bán Thánh luyện thể thân thể, đến gần cũng không nhịn được sợ run cả người.

Mạc Vô Kỵ có thể khẳng định, loại Cực Băng bộc này, bình thường Thiên Thần tu sĩ đi vào, không có pháp bảo gì bảo vệ, cũng không kiên trì được bao lâu, cũng sẽ bị trực tiếp nứt ra.

Loại thác nước này không kết băng, trên cơ bản đều là tinh thuần băng hàn thuộc tính bảo vật tạo thành. Bởi vì nguyên nhân quy tắc, dù cho lại lạnh lẽo hơn nữa, cũng sẽ không kết băng.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét một cái, thân hình lóe lên trực tiếp bước vào giữa Cực Băng bộc.

Có loại bảo vật này, hắn tự nhiên là sẽ không bỏ qua.

Vừa bước vào Cực Băng bộc, Mạc Vô Kỵ liền biết, nơi này sớm đã có người tới. Người tới nơi này còn chưa phải là một, có ít nhất ba người trước hắn đã tới nơi này. Nhìn dấu vết này, ba người tới nơi này cũng không có bao lâu thời gian, hắn là tiến vào chỗ càng sâu.

Bên trong Cực Băng bộc thật giống như Thủy Liêm Động vậy, một cái huyệt động kéo dài đến chỗ càng sâu. Trong huyệt động băng hàn

thuộc tính quy tắc cường đại, thần niệm của Mạc Vô Kỵ cũng bị ngăn cản lên, nhìn có chút loáng thoáng.

Mạc Vô Kỵ dứt khoát ẩn nấp hơi thở cùng thân hình của mình, Phong Độn Thuật triển khai, như một luồng hơi gió tiến vào trong chỗ sâu huyệt động.

Trong này tuyệt đối là đồ tốt, hắn tự nhiên cũng không muốn bỏ qua.

Chỉ không tới thời gian nửa nén hương, Mạc Vô Kỵ liền ngừng lại, tại trước mắt hắn chính là một cái hồ lớn, phía ngoài băng bộc thanh thế cường đại, mà cái này hồ bình tĩnh như một mặt gương.

Ở bên hồ có ba người, để cho Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên chính là, hắn cư nhiên quen biết một người trong đó.

Uyển Như, nữ nhân chỉ có Dục Thần tầng 6, lúc này dĩ nhiên có thể đứng ở nơi này loại địa phương cực độ băng hàn. Bất quá Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền hiểu vì sao Uyển Như có thể đứng ở chỗ này, vô luận là Uyển Như, hay là hai gã nam tử bên người nàng, đều là đc một loại bùa chú đỡ lấy.

Mạc Vô Kỵ coi như là ba cấp bùa chú đại sư, hắn lại không nhận ra đây là cái gì bùa chú, xem ra cái bùa chú này đẳng cấp ít nhất là tứ cấp thần phù.

hai gã nam tử đứng bên người ở Uyển Như, một người mặc áo đỏ, màu da vô cùng trắng, Thiên Thần chín tầng thực lực. Một người khác có chút cao gầy, mặc lục sắc thần tu bào, giống nhau là Thiên Thần chín tầng thực lực.

Mạc Vô Kỵ cảm giác tên gia hỏa mặc áo đỏ quanh thân đạo vận ngưng thật, thực lực dường như so với Cai Cát còn mạnh hơn.

Dựa theo bên trong Niết Bàn Học Cung thập đại Thiên Thần Cai Cát làm tham khảo, Mạc Vô Kỵ khẳng định trước mắt cái tên gia hỏa áo đỏ

này chí ít có thể danh vào top năm. Cũng đugs, có thể theo tại bên người Uyển Như loại gái xinh đẹp tới cực điểm này, tự nhiên sẽ không quá kém.

- Phí sư huynh, nghe nói Cực Băng Thiên Trúc ra hồ băng thời điểm chung quanh băng hàn sẽ tăng cũng không chỉ gấp mấy lần, chúng ta bùa chú mới cấp 4, có thể ngăn cản sao?

Nói chuyện là người nam tu vóc người cao gầy.

Nhìn hắn giọng nói chuyện, hắn là xưng hô nam tử mặc áo đỏ là sư huynh.

trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là cả kinh, Cực Băng Thiên Trúc? Lẽ nào hồ này bên trong là Cực Băng Thiên Trúc?

Cực Băng Thiên Trúc hắn mặc dù không có ra mắt, thế nhưng là nghe nói qua hai lần, lần đầu tiên là tại Thanh Y Thần Đan Vương truyền thừa, Thần giới linh thực, lần thứ hai là nghe Trì Băng nói.

Đây là một loại đỉnh cấp dị bảo, Cực Băng Thiên Trúc nghe đồn là không có đẳng cấp. Nói cách khác, loại linh vật này cấp bậc thấp nhất cũng là thất cấp Thần linh thảo. Chỉ có cao hơn thất cấp Thần linh thảo, tại Thần Lục ghi chép mới có thể cực ít.

Tác dụng của Cực Băng Thiên Trúc rất nhiều, ngưng tụ thân thể chỉ có Nguyên Thần, đây chẳng qua là một trong tác dụng rất bình thường của Cực Băng Thiên Trúc mà thôi.

Nghe đồn tại hết thảy bảo vật hiện nay đã biết tinh lọc Linh Căn, Cực Băng Thiên Trúc hoàn toàn xứng đáng là thứ nhất. Như Tịnh Linh Đạo Quả loại vật này so với Cực Băng Thiên Trúc, đó chính là rác rưởi bên trong rác rưởi.

Băng thuộc tính Linh Căn tu sĩ tại riêng trong lúc dùng Cực Băng Thiên Trúc, có thể cho bản thân Linh Căn hóa thành vô cấu Linh Căn.

Nhưng mà những thứ này đều không phải là tác dùng lớn nhất của Cực Băng Thiên Trúc, Cực Băng Thiên Trúc lớn hơn tác dụng có thể tinh lọc. Nếu mà lại đem Cực Băng Thiên Trúc đeo ở trên người, lúc tu luyện, có bỏ qua tất cả tạp niệm, tinh lọc tất cả tạp chất cùng bừa bộn quy tắc khí tức bên trong Thần Linh Khí.

Cái này rất đáng sợ, Mạc Vô Kỵ tốc độ tu luyện vì sao so với người khác nhanh hơn nhiều lắm? Trừ ra hắn có một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, hắn phàm nhân đạo có thể bính trừ tất cả phức tạp Đạo tắc, hấp thu tinh thuần vô cùng Thần Linh Khí. Bởi vậy có thể thấy được, Cực Băng Thiên Trúc trân quý cỡ nào.

Trước Mạc Vô Kỵ cho bên trong tinh cầu này ném mất nhiều tài nguyên bài như vậy, Niết Bàn Học Cung cường giả khẳng định đã tới một lần. Hiện tại hắn có chút hoài nghi mình suy đoán, Niết Bàn Học Cung mạnh hơn nữa cường giả tới nơi này, cũng sẽ không thể bỏ qua Cực Băng Thiên Trúc. Càng không thể nào lại đem Cực Băng Thiên Trúc lưu cho những đệ tử tranh đoạt tư nguyên. Từ góc độ nào đó mà nói, Cực Băng Thiên Trúc so với Hồng Mông Sinh Tức càng thêm trân quý.

- Hắn là có thể, theo ta được biết, Cực Băng Thiên Trúc xuất hiện thời gian quá ngắn, chỉ có 10 giây. Chúng ta bùa chú là đỉnh cấp cấp 4 chống lạnh phù, coi như là nơi này hàn khí gia tăng gấp đôi trên dưới, loại này bùa chú cũng có thể chống đối gần nửa nén hương thời gian. Gần nửa nén hương thời gian, Phí đại ca đã sớm đem Cực Băng Thiên Trúc thu hồi.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh ngạc chính là, nói lời nói này lại là Uyển Như.

Này cao gầy nam tử gật gật đầu nói:

- Đúng, Phí sư huynh tại bên trong Niết Bàn Học Cung thập đại Thiên Thần cũng vậy bài danh thứ năm, căn bản cũng không cần 10 hơi thở là có thể thu hồi Cực Băng Thiên Trúc.

Uyển Như tu vi vẫn không thăng tiến, kiến thức tuyệt đối nhiều hơn so với bọn họ. Bởi vì nàng thích nhất là nhìn xem các loại các dạng ngọc giản, các loại các dạng sách cổ. Rất nhiều Thần Quân cường giả thậm chí là Thế Giới Thần cường giả có chút không rõ, cũng sẽ đi hỏi Uyển Như.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, quả thực chính là ba xàm ba láp.

Căn cứ hắn tại Thanh Y Thần Đan Vương tự viết giới thiệu, Cực Băng Thiên Trúc sinh trưởng tại Cực Băng hàn hồ. Mỗi qua hai mươi bốn canh giờ, sẽ nổi lên lần đầu, mỗi lần ló đầu thời gian là bốn mươi chín hơi thở. Hơn nữa thời điểm Cực Băng Thiên Trúc ló đầu, chung quanh hàn khí sẽ tăng cũng không chỉ gấp mười lần, tuyệt đối không phải là gấp đôi.

Dùng nơi này băng hàn khí tức như vậy, tăng thêm gấp mười lần nữa, coi như là cấp năm chống lạnh phù, cũng vậy rất khó ngăn trở, không muốn nói cấp 4 bùa chú.

Muốn thu Cực Băng Thiên Trúc chỉ có thể ở trong lúc Cực Băng Thiên Trúc ló đầu nháy mắt lấy đi, nếu không, Cực Băng Thiên Trúc một khi bị kinh động, sẽ chỉ là từ nơi này biến mất. Về phần Cực Băng Thiên Trúc là như thế nào không thấy, Thanh Y Thần Đan Vương ghi chép, rất có thể tự động tan rã tại thế giới này, nhưng càng có khả năng là Cực Băng Thiên Trúc có không gian thiên phú, trực tiếp bỏ chạy.

Nếu mà Uyển Như này không phải là nói mò, chính là có tâm cơ khác.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận chuẩn bị Lạc Thư, hắn là Bán Thánh thân thể, bình thường vậy băng hàn hắn căn bản cũng không sợ hãi. Nếu mà nơi này băng hàn tăng thêm gấp mười lần nữa, vậy hắn chính là Bán Thánh thân thể, cũng sẽ bị nứt.

Nam tử mặc áo đỏ gật đầu:

- Uyển Như nói không sai, đến lúc đó ta sẽ tại trước tiên lấy đi Cực Băng Thiên Trúc.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trước Mạc Vô Kỵ đối với Uyển Như này thế nhưng là không có nửa điểm lưu ý. Hiện tại sự chú ý của hắn có hơn phân nửa đặt ở trên người Uyển Như, người nữ nhân này rất là không đơn giản.

Lại là hai canh giờ sau đó, mặt hồ bình tĩnh như một mặt gương vậy bỗng nhiên xuất hiện rung động.

Mạc Vô Kỵ biết, Cực Băng Thiên Trúc sắp ra mặt.

Ba người khác hiển nhiên cũng biết Cực Băng Thiên Trúc gần ló đầu, đều là hết sức chăm chú nhìn chằm chằm mặt hồ. tu sĩ Họ Phí càng là làm xong chuẩn bị xông ra.

- Răng rắc!

Rõ ràng là hồ nước, lại hết lần này tới lần khác có một loại thanh âm phá băng từ mặt hồ truyền ra.

Một cây băng trúc lóng lánh trong sáng chậm rãi từ mặt hồ vươn, băng trúc lá cây càng là như bông tuyết bên trong thần thoại, có mượt mà 6 cánh hoa. Chung quanh hàn khí kịch liệt giảm xuống, mặc dù như thế, vẫn như cũ đỡ không được nhàn nhạt mùi thơm ngát.

Tu sĩ áo đỏ Họ Phí có chút ngây người, dựa theo Uyển Như nói, Cực Băng Thiên Trúc này chỉ có 10 giây, hắn là vừa ra mặt hồ liền hoàn toàn dài ra. Dùng cái tốc độ này, sợ rằng 10 hơi thở sau khi đi qua, Cực Băng Thiên Trúc này vẫn chưa có hoàn toàn mọc ra.

Chung quanh băng hàn cấp tốc lên cao, họ Phí tu sĩ áo đỏ nghe được trên người mình chống lạnh phù phát sinh răng rắc âm hưởng, hắn cấp thiết nhìn về phía Uyển Như.

- Phí sư huynh, băng hàn tuyệt đối không chỉ gấp đôi, còn đang tăng lên, chúng ta đi nhanh lên...

Không đợi họ Phí áo đỏ tu sĩ nói chuyện, người kia tu sĩ cao gầy liền cấp thiết kêu lên.

Không thích hợp, họ Phí tu sĩ bỗng nhiên cảm thấy đến, thân hình hắn khẽ động, liền muốn trốn ra trước cái chỗ này.

Chỉ là không đợi hắn động tác, hai đạo sát mang đã khóa lại không gian bắn về phía hắn.

- Răng rắc!

Cũng trong lúc đó, tu sĩ họ Phí trên người chống lạnh phù rạn nứt.

- Cái đù! Uyển Như, ngươi...

Họ Phí tu sĩ khóe mắt như sắp nứt ra nhìn chằm chằm Uyển Như, hắn nghĩ không ra động thủ với hắn lại là nữ nhân này chỉ có Dục Thần tầng 6, bình thường ôn nhu vô cùng.

Uyển Như giọng bình tĩnh nói:

- Ngươi có thể chết ở bên cạnh ta, coi như là vinh hạnh của ngươi, ngươi an tâm đi thôi...

Nàng những lời này vừa mới nói xong, người tu sĩ kia cao gầy áo xanh lục đã tại dưới nàng đánh lén tứ phân ngũ liệt, biến thành băng cặn bã. Hắn vốn là không kiên trì nổi, nếu mà Uyển Như không đánh lén, hắn còn có cơ hội rời khỏi, hiện tại Uyển Như đánh lén, hắn đâu còn có mệnh.

- Uyển Như, ta Phí Nhất Đạo cho dù chết, cũng phải kéo ngươi theo cái này ác độc tiện nhân....

Họ Phí tu sĩ thoại âm rơi xuống, thân thể hắn đồng dạng biến thành mảnh vụn, thế nhưng một đạo ánh sáng màu đỏ lại từ thân thể hắn hóa thành mảnh vụn bắn ra, trực tiếp đánh vào trên người Uyển Như.

Chính như Phí Nhất Đạo này nói, hắn cho dù chết, cũng muốn kéo theo Uyển Như cùng nhau.

Đáng tiếc là, hắn có chút tính sai. Đạo hồng mang này đánh vào trên người Uyển Như, chỉ là tràn ra một đoàn bạch quang đỏ. Trên người Uyển Như cái gì bùa chú dường như vỡ vụn, Uyển Như cũng không có nổ tung như Phí Nhất Đạo tưởng tượng. Mà là nhắm mắt lại ngồi trên mặt đất, dường như đang trục xuất lấy trong cơ thể xâm lấn hàn khí, lúc này nàng cả Cực Băng Thiên Trúc cũng không đoái hoài tới. Có lẽ nàng không cần lo lắng, cùng lắm thì đợi hai mươi bốn canh giờ nữa mà thôi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm kinh hãi, người nữ nhân này thực lực tuyệt đối không phải là Dục Thần tầng 6. Hắn có thể khẳng định, coi như là chính diện đánh nhau, Phí Nhất Đạo đều không nhất định là đối thủ của Uyển Như. Người nữ nhân này ẩn nấp sâu như thế, tới cùng muốn làm gì?

Mặc kệ nàng muốn làm gì, đều không có quan hệ gì với tự mình. Thừa dịp Uyển Như chữa thương, Mạc Vô Kỵ cả người hóa thành một luồng gió nhẹ xông về Cực Băng Thiên Trúc trong hồ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1013: Ngân Hà Lạc Cửu Thiên

Uyển Như đang chữa thương dường như có phát giác, mi mắt của nàng giật giật, nhưng thủy chung là không có mở ra. Nàng mặt ngoài thoạt nhìn dường như thụ thương cũng không nặng, trên thực tế chỉ có trong lòng chính nàng rõ ràng, một đạo hồng mang này của Phí Nhất Đạo thật sự lợi hại. Nếu như là thương thế của nàng thoáng có thể ngăn chặn, nàng tuyệt đối sẽ không mạo hiểm ở chỗ này chữa thương.

Mạc Vô Kỵ dùng tốc độ nhanh nhất lại đem Cực Băng Thiên Trúc nắm lên đánh cấm chế ném vào phàm nhân giới, sau đó một cái Phong Di biến mất.

Cực Băng Thiên Trúc không có rễ cây, một khi rời đi hồ băng lại như tầm thường băng ngọc, không còn có cái loại này cực độ băng hàn.

Đồng dạng, hồ băng rời đi Cực Băng Thiên Trúc sau đó, băng hàn ngay lập tức tiêu tán.

Chung quanh hàn khí trong nháy mắt biến mất, Uyển Như tự nhiên phát hiện, nàng mở mắt, trong mắt hiện ra một loại băng hàn sát khí.

Lại có người thừa dịp nàng chữa thương, lấy đi đồ đạc nàng nằm mơ đều cần. Vô luận là ai, cũng đừng nghĩ tại trên đầu nàng chiếm tiện nghi.

...

Một lúc lâu sau, Mạc Vô Kỵ lựa chọn một cái hẻo lánh địa phương tiến vào bản thân phàm nhân giới.

Phàm nhân giới đã có hai trăm trong diện tích, bất chấp vẫn là u tối, thế nhưng quy tắc trong đó cực kỳ rõ ràng. Hết thảy quy tắc đều là chính bản thân Mạc Vô Kỵ cảm ngộ, tại giữa hắn Đạo tắc.

Thời khắc này phàm nhân giới cùng Bất Hủ Giới lúc trước cho Mạc Vô Kỵ cảm giác hoàn toàn bất đồng, trước Bất Hủ Giới cường đại cỡ nào, có thể tiếp nhận ở bao nhiêu trùng kích, hắn cũng không có gì minh xác khái niệm. Bây giờ phàm nhân giới, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng sáng tỏ trong đó tất cả.

Hơn mười nhánh bán cực phẩm cùng thượng phẩm linh mạch chồng chất tại phàm nhân giới, để cho diện tích hai trăm dặm tràn ngập nồng nặc Thần Linh Khí.

Một phần cấp thấp Thần linh thảo, bị Mạc Vô Kỵ trồng tại bên góc địa phương, bất chấp chỉ có một nhật quang trận, sinh trưởng lại là phi thường tươi tốt.

Mạc Vô Kỵ rất là xác định, chỉ cần người tu vi thấp hơn vào trong phàm nhân giới cũng có thể tu luyện, hoàn toàn không có bất kỳ thiên địa quy tắc hạn chế.

Tiến vào phàm nhân giới sau đó, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng cầm lấy Cực Băng Thiên Trúc.

một cây Cực Băng Thiên Trúc dài chừng một thước, mặt trên phụ có 9 phiến lục giác bông tuyết hình lá trúc. Nắm trong tay có một loại cảm giác thoải mái ôn nhuận như ngọc, cả toàn bộ tâm thần đều trong suốt rất nhiều, hoàn toàn không có cái loại này băng hàn bên trong hồ băng.

Quả thực là đồ tốt, trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng rỡ. Dù cho không có lấy được thứ tự, lần này tới lấy được một gốc cây Cực Băng Thiên Trúc, hắn cũng vậy hài lòng.

Bất quá nếu tới rồi, Mạc Vô Kỵ cũng không dự định buông tha đệ nhất danh, hắn cố ý luyện chế một cái hộp ngọc, lại đem Cực Băng

Thiên Trúc để vào trong hộp ngọc, đánh lại cấm chế, lúc này mới rời đi phàm nhân giới.

Sau mấy ngày, Mạc Vô Kỵ đều là một bên đang tìm tài nguyên bài một bên thu thập các loại các dạng tài liệu luyện khí.

Về phần Cai Cát có hay không tìm tới hắn, Mạc Vô Kỵ sớm đã không thèm nghĩ.

Có đôi khi chuyện hết lần này tới lần khác là như thế, Mạc Vô Kỵ không nghĩ tìm kiếm Cai Cát, thần niệm của hắn hết lần này tới lần khác quét Cai Cát. Mạc Vô Kỵ khẳng định Cai Cát cũng vậy cảm ứng được thần niệm ấn ký của hắn, chỉ là tên này cư nhiên chỉ là nhìn lướt qua hắn bên này, căn bản cũng không có đến, trái lại hướng về hướng ngược lại cấp bách lẩn trốn.

Cai Cát không tìm đến, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn buông tha người nọ. Hắn không chút suy nghĩ, liền theo chui qua.

Dường như cảm thụ được Mạc Vô Kỵ đến, Cai Cát một đường càng chạy càng nhanh, tuy rằng Mạc Vô Kỵ Phong Độn Thuật có thể rất nhanh thì có thể ngăn cản đối phương, hắn vẫn như cũ rất xa rơi ở phía sau, hắn rất muốn biết tên này rốt cuộc muốn đi chỗ nào.

Hơn nửa ngày sau đó, Cai Cát ngừng lại, Mạc Vô Kỵ cũng vậy ngừng lại, hắn rốt cuộc hiểu rõ Cai Cát tại sao muốn tới nơi này.

Nơi này lại có một cái thiên nhiên hộ trận, có ít nhất hơn trăm người đang công kích cái này hộ trận. Hộ trận không có lần nữa bị công kích, đều có thể tản mát ra từng đạo nồng nặc Thần Linh Khí. Thần Linh Khí hết lần này tới lần khác còn mang theo một loại thuần túy Hỗn Độn khí tức, có thể tưởng tượng, trong cái này hộ trận nhất định có thứ tốt. Rất có thể ẩn nấp lấy khai thiên ích địa thứ tốt.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ núp ở phía sau mặt quan sát, lúc này đâu còn sẽ để ý cái khác, hắn trực tiếp vọt tới trong đám người, bắt đầu công kích

cái đó và hộ trận. Hắn trong lòng cũng là sợ hãi than những thứ này đại tông môn nội tình, hắn tiến vào trong này sau đó, căn bản cũng không có biện pháp liên hệ Bái Việt. Cai Cát có thể biết nơi này, nhất định là có người gửi đi tin tức cho hắn.

Dù cho khoảng cách này cũng không phải rất xa, có thể ở loại này tàn phá tinh cầu phát tin tức liên hệ, cũng không phải sự tình đơn giản.

- Ngươi lá gan rất lớn, so với ta tưởng tượng còn lớn hơn một phần.

Cai Cát thấy Mạc Vô Kỵ lại dám đi ra, giọng băng hàn nói. Đồng thời vừa vung tay, một mặt Hoang Cổ Thần Giám liền trôi lơ lửng ở tại trên đỉnh đầu.

Chính như Mạc Vô Kỵ đoán như vậy, Mạc Vô Kỵ theo sau lưng hắn hắn đã sớm biết. Hắn sở dĩ không có động thủ đối với Mạc Vô Kỵ, cũng là bởi vì nhận được tin tức có Hỗn Độn bảo vật xuất hiện, hắn mới không kịp chờ đợi đến. So với Hỗn Độn bảo vật, hắn đối với Mạc Vô Kỵ có cừu hận lớn hơn nữa đều có thể bỏ lại đã.

Hiện tại hộ trận còn không có bị mở ra, hắn tự nhiên có thể trước hết giết Mạc Vô Kỵ rồi lại nói.

- Ầm!

Một trận tiếng nổ tung âm truyền ra, cái này thiên nhiên hộ trận rốt cục không cách nào ngăn trở hơn trăm người toàn lực công kích, hoàn toàn vỡ vụn ra.

Nồng nặc tới cực điểm tinh thuần Thần Linh Khí điên cuồng tràn ra, mọi người không tu luyện đều có thể cảm thụ được tu vi của mình đang nhanh chóng tăng lên.

Mạc Vô Kỵ càng là hít một hơi thật sâu, hắn bản thân có Hồng Mông Sinh Tức, có thể trăm phần trăm khẳng định, cái chỗ này là bảo địa khai thiên tích địa liền tạo thành, không ai từng tới. Trong này Thần Linh Khí

chẳng những ẩn chứa khai thiên ích địa Hỗn Độn khí tức, còn có vô cùng rõ ràng Thiên Địa Đạo Tắc. Loại này thiên địa vừa mới sinh ra Đạo tắc, nhất rõ ràng, cũng là dễ dàng nhất bị cảm ngộ đến.

Thậm chí có thể nói người ở chỗ này tu luyện qua, tại Thần Lục sẽ dễ dàng hơn tu luyện cấp độ mạnh hơn.

Mọi người hầu như cũng không có muốn, trực tiếp chen chúc mà vào. Dù cho Cai Cát chuẩn bị động thủ đối với Mạc Vô Kỵ, cũng vậy bỏ qua đối với Mạc Vô Kỵ động thủ, vọt vào.

Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm trước tiên liền quét đến nơi này tình huống, thoạt nhìn như một cái bồn địa lớn vô cùng. bên trong bồn địa có hơn một trăm cái đồ đạc như tổ ong, mà này mang theo Hỗn Độn khí tức Thần Linh Khí chính là từ bên trong nơi này chút tổ ong tản mát đi ra.

Tại đây trung gian bồn địa một cái to lớn đại hỗn độn tổ ong gần như là xung quanh tổ ong mười lần lớn nhỏ, trong đó phát ra Thần Linh Khí càng là nồng nặc tới cực điểm, Hỗn Độn quy tắc so với xung quanh còn phải rõ ràng không ít.

Có ít nhất bảy tám người xông về chỗ trung gian lớn nhất Hỗn Độn tổ ong, một phần tu sĩ biết mình cạnh không tranh hơn, đều nhằm phía vùng ven một phần Hỗn Độn tổ ong nhỏ.

Mạc Vô Kỵ Phong Di một cái, trước tiên hạ xuống rơi vào bên trên Hỗn Độn tổ ong, đồng thời lạnh như băng nói:

- Nơi này ta dùng, các vị mời đi, tới gần phạm vi mười trượng, giết không tha.

- Ha ha!

Một trận cười to truyền đến:

- Ta Cai Cát liền muốn xem ngươi làm sao giết không tha, bản tôn vẫn muốn giết ngươi, không nghĩ tới ngươi vận khí tốt, lúc nào cũng không có cơ hội. Nếu mà ngươi từ đấy trốn đi, có lẽ còn có thể kéo dài hơi tàn vài ngày, không nghĩ tới chính ngươi muốn chết không muốn sống, vậy cũng chớ trách gia gia động thủ, hãy chết đi cho ta...

Thoại âm rơi xuống, Cai Cát Hoang Cổ Thần Giám đã đánh về phía Mạc Vô Kỵ, cuồng bạo Thiên Thần hậu kỳ lĩnh vực cũng vậy không chút kiêng kỵ tịch cuốn đi.

Xung quanh tu sĩ xông tới thấy Cai Cát đã cướp đoạt cái chỗ này, đều tránh ra.

Vậy thì thật là người có tên cây có bóng, Niết Bàn Học Cung thập đại Thiên Thần chi lục Cai Cát người nào không biết? Đây chính là kẻ cả nửa bước Thần Quân cũng dám giết, thủ hạ càng là vết máu loang lổ, Hỗn Độn tổ ong này mặc dù tốt, cũng vậy không đáng cùng Cai Cát đi cướp đoạt.

Coi như là đoạt tới tay, tương lai đi ra, vẫn là phải đem mạng nhỏ hoàn trả cho đối phương.

Cuồng bạo lĩnh vực trong nháy mắt liền vọt tới Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực vùng ven, lĩnh vực va chạm dưới, thần nguyên bốn phía, không gian chung quanh phát sinh âm vang đồm độp nổ tung.

Chỉ lĩnh vực vừa tiếp xúc, Mạc Vô Kỵ liền biết Cai Cát này cường đại hơn rất nhiều so với Hà Xương hắn trước một quyền đánh chết.

Hoang Cổ Thần Giám càng là lóng lánh ánh sáng chói mắt, để cho Mạc Vô Kỵ cảm giác được chính bản thân không gian chung quanh tại đây loại loá mắt quang mang dưới đều muốn phải hòa tan giống nhau.

Mạc Vô Kỵ thét dài một tiếng, dương tay một cái, một thanh màu xám đen trường kích hạ xuống rơi vào trong tay.

Đây là Mạc Vô Kỵ dùng trường kích Bình Thủy cùng Vô Căn Thần Thiết luyện chế, vô luận là ban đầu ở tán tu đấu pháp trên đài, hay là giết Hà Xương, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có tế ra bản thân pháp bảo, đây là hắn lần đầu tiên tế xuất Vô Căn Thần Thiết luyện chế pháp bảo.

Bán Nguyệt Trọng Kích vừa rơi xuống ở trong tay, cái loại này tự tin và cường đại liền tràn ngập toàn bộ thể xác và tinh thần Mạc Vô Kỵ.

Trường kích hư không họa xuất một đạo nửa cung tròn, mang theo một cái sông dài hạ xuống bổ về phía Cai Cát.

Cai Cát là thật không có lại đem Mạc Vô Kỵ để ở trong mắt, không muốn nói Mạc Vô Kỵ Dục Thần tu vi, coi như là Mạc Vô Kỵ là Thiên Thần viên mãn, tại trong mắt hắn, Mạc Vô Kỵ chỉ là đồ ăn mà thôi.

Nhưng khi hắn lĩnh vực cùng Mạc Vô Kỵ lĩnh vực đánh vào cùng một chỗ sau đó, trong lòng hắn một trận dừng lại, Mạc Vô Kỵ lĩnh vực đâu như là một cái Dục Thần tu sĩ lĩnh vực? Trước đây hắn giết cái kia nửa bước Thần Quân lĩnh vực tựa hồ cũng không có lĩnh vực cường đại bằng người tán tu này.

- Rắc!

Cai Cát lần đầu tiên cảm giác được lĩnh vực của mình bị đối phương vòng xoáy lĩnh vực xé mở, bất chấp còn không có bị đánh tan, đã cho trong lòng hắn tăng lên một đoàn bóng ma.

Thần niệm cùng vực sâu của hắn càng là điên cuồng tràn vào Hoang Cổ Thần Giám, Hoang Cổ Thần Giám trước trong nháy mắt ngưng tụ ra tới rồi một đoàn mặt trời chói chang quang mang, đây là hắn thần thông đỉnh cấp quang thuộc tính, quang liệt.

Chờ hắn một đoàn mặt trời chói chang quang mang đánh vào trên người đối thủ, vô luận đối thủ lĩnh vực mạnh bao nhiêu, đều sẽ trực tiếp nổ tung. Đồng dạng, dù cho đối thủ mặc cao cấp nhất áo giáp, tại dưới quang liệt, cũng là hóa thành mảnh vụn.

Cái chỗ này hiển nhiên là điều kiện tốt nhất nơi tu luyện, hắn yêu cầu dùng tốc độ nhanh nhất giết chết trước mắt người tán tu này, sau đó nhanh chóng tu luyện. Thần Linh Khí tổng số là có hạn, hắn chậm một chút tu luyện, liền rơi ở phía sau người khác một chút.

một đoàn như mặt trời chói chang quang mang ngưng tụ càng ngày càng thịnh, bỗng nhiên Cai Cát cảm giác được bản thân thần niệm một trận dừng lại, thật giống như có thứ gì đột nhiên chặt đứt hắn thần thông thi triển bình thường giống nhau.

Còn không có chờ hắn nghĩ rõ ràng đây là có chuyện gì, một đạo màu bạc sông dài dĩ nhiên hạ xuống.

Phi lưu thẳng xuống ba nghìn thước, nghi là Ngân Hà Lạc Cửu Thiên.

Màu bạc sông dài đánh vào này mặt trời chói chang quang mang, văng lên hào quang xinh đẹp nhất, huyến lệ ánh sáng chói mắt trong nháy mắt liền tràn ngập toàn bộ thiên địa. Vô luận là Cai Cát, hay là Mạc Vô Kỵ, đều ở trong huyến lệ ánh sáng chói mắt này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1014: Ngươi Dám Động Thủ

Một loại sợ hãi tràn ngập trong lòng, từ xuất đạo tới nay, hắn Cai Cát liền chưa bao giờ có hiện vào giờ khắc này bất lực. Phải nói từ hắn thần niệm bị ngăn cản ngại, thần thông nhất thời chậm lại một khắc kia, trong lòng hắn liền không giải thích được nhiều hơn một loại sợ hãi cùng kinh hoàng.

Cai Cát điên cuồng thiêu đốt máu huyết, muốn tránh thoát cửu thiên hạ xuống Ngân Hà chém cùng Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực.

- PHỐC!

Một đạo tia máu tràn ra, Cai Cát cuối cùng từ tia sáng chói mắt trong vọt ra, chỉ là hắn lại cũng vô lực bỏ chạy, mà là từ trong hư không hạ.

Chợt vừa nhìn Cai Cát chỉ là thoát lực mà thôi, thế nhưng cẩn thận nhìn mọi người rất rõ ràng tại Cai Cát ngực thấy một đạo cực nhỏ vết máu dấu vết.

Không sai, chính là đạo này vết máu lại đem Cai Cát đan điền cùng Linh Lạc tất cả đều chặt đứt.

- Ngươi vì sao...

Cai Cát cũng muốn hỏi ra Mạc Vô Kỵ vì sao cường đại như vậy, chỉ là khóe miệng hắn máu bọt để cho hắn không cách nào lại đem một câu nói này hoàn chỉnh nói ra.

Giờ khắc này, hắn ở sâu trong nội tâm tràn đầy sinh ra tới nay mãnh liệt nhất hối hận.

Hắn bị bản thân mạnh mẽ và đối với người tán tu này khinh bỉ hướng bất tỉnh tất cả tư duy, bây giờ muốn hắn lên, nếu như đối phương không cường đại, làm sao có thể cùng hắn xa cách một hai nghìn trong liền có thể cảm nhận được sự hiện hữu của hắn? Làm sao có thể đoạt tại hắn trước mặt xông lên Hỗn Độn tổ ong? Có lẽ chính bản thân bố trí thần niệm ấn ký, đối phương cũng vậy đã sớm biết, đối phương thậm chí đang chờ hắn động thủ.

Đáng tiếc là, hắn quá khinh bỉ cái này nho nhỏ Dục Thần tán tu, nhận thức là (vì) người tán tu này liên cả khi (xem) hắn chướng ngại vật tư cách cũng không có.

Ngày hôm nay hắn ở chính diện trong chiến đấu, bị cái này nho nhỏ Dục Thần tán tu một kích thần thông phách giết, hơn nữa còn đưa hắn thần thông hạn chế trụ.

Cai Cát chậm rãi nhắm hai mắt lại, hắn không có cầu xin tha thứ, hắn biết đối phương tuyệt đối sẽ không tha hắn. Hắn đột nhiên phát hiện trước đây vô cùng vô tận phẫn nộ, tại tử vong trước mặt, chả là cái đinh gì. Lại xinh đẹp nữ nhân, hắn đã chết sau đó cũng cùng hắn không hề quan hệ. Về phần người tán tu này 2705 có thể hay không bị Quy Nhất Thần Tông chém giết, vậy cũng cùng hắn không hề quan hệ.

Hắn hiểu đạo lý này, tại hắn trước khi chết.

Quả nhiên, kích mang hoa động, cuồn cuộn nổi lên một đạo bạch mang xé rách hắn Tử Phủ, ngay cả nguyên thần của hắn cũng vậy trực tiếp bị cắn nuốt.

Một cái nhẫn bay về phía Mạc Vô Kỵ thời điểm, một đoàn hỏa diễm hạ xuống rơi vào Cai Cát trên người.

Này động tác thuần thục để cho xung quanh hơn trăm người lặng ngắt như tờ, chính là tìm kiếm Hỗn Độn tổ ong cũng càng là bắt đầu cẩn thận.

Cai Cát, Niết Bàn Học Cung này Thiên Thần bài danh thứ sáu cường giả, tại một cái danh không kinh truyện tên gia hỏa trước mặt, bị một kích chém giết. Ai dám lại ở trước mặt người này trước tiếng động lớn xôn xao? Người nhiều hơn thậm chí hoài nghi Mạc Vô Kỵ có đúng hay không bài danh trước năm một người trong đó. Bất quá loại chuyện này, căn bản cũng không có bất kỳ kẻ nào nói đi ra.

Mạc Vô Kỵ thu hồi Bán Nguyệt Trọng Kích, trong lòng mừng như điên, không phải là hắn giết Cai Cát, mà là hắn này một giọt Bình Thủy mua trọng yếu bao nhiêu.

Nếu mà hắn Bán Nguyệt Trọng Kích không có gia nhập Bình Thủy, này một kích sông dài hạ xuống, tuyệt đối không cách nào một lần giết chết Cai Cát. Hắn không sợ Cai Cát, vậy ít nhất phải đợi hắn thi triển ra thời gian thần thông hoặc là Thất Giới Chỉ sau đó mới có thể giết chết Cai Cát.

Bởi vì bỏ thêm Bình Thủy, pháp bảo của hắn nhiều hơn đoạn thần, chẳng khác nào với hắn đồng thời thi triển hai môn thần thông. Cai Cát cũng bất quá là một cái Thiên Thần tầng tám mà thôi, làm sao có thể ngăn trở hắn hai đạo thần thông gia trì?

Lần nữa hạ xuống rơi vào lớn nhất Hỗn Độn tổ ong bên trên, Mạc Vô Kỵ mới dùng cực độ thanh âm khàn khàn lạnh giọng nói:

- Nếu mà ai dám tới gần mười trượng trong phạm vi, tựa cùng người này như nhau, giết không tha.

Nghe được Mạc Vô Kỵ địa bàn tuyên ngôn, một phần nguyên bản đến gần tu sĩ càng là theo bản năng lui về sau một phần, chỉ sợ bọn họ không ở trong vòng mười trượng, thật sự là tên trước mắt này thật lợi hại. Không chỉ có như vậy, đối phương là ngay cả Cai Cát cũng dám giết tồn tại, ai dám chọc giận?

Sau cùng tạo thành vài tên tu sĩ tranh đoạt phía ngoài nhất Hỗn Độn tổ ong, tới gần Mạc Vô Kỵ trung tâm Hỗn Độn tổ ong mấy cái nhỏ tổ

ong cũng không có ai dám đi.

Mạc Vô Kỵ nhưng không quan tâm loại này xưng bá, tại tài nguyên tu luyện tranh đoạt thượng, hắn tuyệt đối không phải là người cầu an.

Đứng ở nơi này lớn nhất Hỗn Độn tổ ong bên trên sau đó, Mạc Vô Kỵ ném ra một đống trận kỳ, lại đem diện tích mười trượng phạm vi toàn bộ dùng hộ trận bảo vệ, đồng thời bố trí một cái đơn giản ba cấp khốn sát thần trận.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ lúc này mới ngồi Hỗn Độn tổ ong bên trên, bắt đầu nghịch chuyển một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc toàn lực tu luyện.

Ở chỗ này, hắn liên cả tụ linh trận đều không cần bố trí, nồng nặc Hỗn Độn Thần Linh Khí điên cuồng vọt tới. Loại này nồng nặc tinh thuần Thần Linh Khí, tại Mạc Vô Kỵ đỉnh đầu thật giống như đáy sông xuất hiện lỗ thủng bình thường giống nhau, tạo thành một cái vòng xoáy thật lớn.

Có lẽ chính bản thân tu luyện tình huống sẽ bị người tìm ra hắn chính là Mạc Vô Kỵ, lúc này, liền là bị người đã biết, Mạc Vô Kỵ cũng bất chấp.

Chung quanh tu sĩ cảm thụ được Mạc Vô Kỵ kinh khủng tu luyện tình cảnh, nhanh chóng đều hấp thu Thần Linh Khí tu luyện. Nơi này trước vẫn là một cái phong bế Hỗn Độn Thần Linh Khí không gian, bên trong Thần Linh Khí tổng sản lượng là có hạn độ, dùng Mạc Vô Kỵ loại này trạng thái tu luyện, nếu mà bọn họ làm chậm, có lẽ bọn họ liên cả thang (canh) đều uống không tới.

Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên cảm thụ được Hỗn Độn Thần Linh Khí mạnh mẽ và tu luyện thư sướng, này vô cùng vô tận thiên địa nguyên khí tràn vào hắn mạch lạc ở giữa, gần như là chuyển một cái, liền cọ rửa đi rồi tất cả tạp chất. Hắn phàm nhân đạo quy tắc, lúc này rõ ràng thật giống như

một cái trên tờ giấy trắng bát đi xuống mực nước bình thường giống nhau, bắt mắt phi thường.

- Răng rắc!

Hầu như không có nửa điểm trì trệ, Mạc Vô Kỵ cắm ở Dục Thần mười một tầng cảnh giới bị đập mở ra, Mạc Vô Kỵ xông lên Dục Thần mười hai tầng.

Lúc này Thần Linh Khí tốc độ hấp thu càng là điên cuồng, tại Mạc Vô Kỵ đỉnh đầu Thần Linh Khí vòng xoáy càng lúc càng lớn.

Thời gian dần dần trôi đi, tình cờ tới một hai cái người, cũng đều là hạ xuống rơi vào vùng ven tu luyện, dù cho không có ở tổ ong bên trên, nơi này tu luyện cũng vậy so với địa phương khác tốt gấp nghìn lần cũng không chỉ.

Về phần Mạc Vô Kỵ diện tích mười trượng phạm vi, này là căn bản cũng không có bất luận kẻ nào tiến vào.

Chỉ cần không phải ngu, liền biết Mạc Vô Kỵ không phải là dễ trêu tồn tại. Cái này bồn địa tổng cộng chỉ có lớn như vậy, Mạc Vô Kỵ một người chiếm cứ lớn nhất tổ ong không nói, còn bố trí hộ trận, cũng không có ai dám phản đối, người nào sẽ (biết) một tới nơi này đi ngay khiêu khích Mạc Vô Kỵ?

Mạc Vô Kỵ chỉ cảm thấy tu vi của mình ào ạt dâng lên, hắn hoài nghi chỉ nếu không tới thời gian một tháng, hắn liền có thể phá tan Dục Thần cảnh giới, bước vào Thiên Thần cấp độ.

Lại là bán nguyệt đi qua, một tiếng thét dài tại bồn địa bên trong vang lên, một người mặc áo tím Thiên Thần tu sĩ một bên thét dài lấy đứng lên, một bên tế xuất bản thân pháp bảo.

Cường đại thiên địa thần nguyên ba động tại hắn quanh người tụ tập, một cổ càng ngày càng mạnh thịnh khí thế tại đây danh áo tím Thiên

Thần tu sĩ trên người kéo lên.

Một phần dựa vào người này áo tím Thiên Thần tu sĩ hơi chút gần một chút, càng là mau tránh ra.

Tất cả mọi người là hâm mộ nhìn người này áo tím Thiên Thần tu sĩ, mọi người đều biết người này muốn (phải) bước vào Thần Quân cảnh. Chỉ có tại đây loại Hỗn Độn Thần Linh Khí chỗ, loại này thiên địa quy tắc uẩn hợp khai thiên tích địa khí tức địa phương, mới không cần bất luận cái gì ngoại lực phụ trợ trực tiếp thăng cấp Thần Quân. Loại này thăng cấp, so với dùng Ngưng Quân Thần Đan thăng cấp phải mạnh hơn nhiều.

phiến địa phương căn bản cũng không cho phép Thần Quân tiến đến, người này một khi bước vào Thần Quân cảnh, có thể tưởng tượng, còn có ai sẽ đối với hắn tiến hành uy hiếp? Tên thứ nhất này nhất định là người này Thần Quân cường giả.

Quả nhiên, tại áo tím Thiên Thần tu sĩ đứng lên sau đó, từng đạo sấm sét liền ầm rơi xuống.

Mỗi một lần lôi hồ lại đem Thần Quân trên người đánh ra một đạo huyết vụ sau đó, Hỗn Độn Thần Linh Khí sẽ chỉ là biết dùng tốc độ nhanh nhất lại đem thương thế của hắn chữa trị hoàn toàn.

Một phần gần bước vào Thần Quân cảnh giới Thiên Thần viên mãn, càng là điên cuồng hấp thu Thần Linh Khí tu luyện, cũng vậy muốn ở chỗ này độ kiếp bước vào Thần Quân. Lại có chỗ nào độ kiếp, so với nơi này càng thêm tốt?

- Rầm rầm ầm!

Từng đạo cướp lôi hạ xuống, từng đạo huyết vụ nổ tung, thế nhưng người này độ kiếp Thiên Thần khí tức là càng ngày càng mạnh.

Rốt cục khi (làm) sau cùng một đạo lôi kiếp đánh vào người này Thiên Thần trên người sau đó, Linh Vân hạ xuống, người này Thiên Thần càng là phát sinh từng trận thét dài.

Nếu như nói trước hắn đối với Mạc Vô Kỵ còn có chút kiêng kỵ, hiện tại hắn bước vào Thần Quân cảnh giới, đối với Mạc Vô Kỵ lại không có nửa điểm lưu ý.

Chỉ một ngày thời gian trôi qua, người này Thần Quân thậm chí không đợi cảnh giới tự mình hoàn toàn vững chắc xuống tới, liền một bước hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ tổ ong bên cạnh.

Sau đó hắn tùy (theo) dương tay một cái, pháp bảo đánh ra, Mạc Vô Kỵ ba cấp khốn sát thần trận căn bản là đỡ không được hắn một kích, trực tiếp tán loạn ra.

Hết thảy ở chỗ này tu luyện tu sĩ, đều đưa mắt hạ xuống rơi vào Mạc Vô Kỵ bên này. Kỳ thực mọi người cũng vậy đều hiểu, người này áo tím Thiên Thần tu sĩ bước vào Thần Quân sau đó, chuyện thứ nhất nhất định là cướp đoạt Mạc Vô Kỵ chỗ ở tu luyện vị trí.

Rất nhiều người thậm chí khinh bỉ Mạc Vô Kỵ chỉ số thông minh, nếu mà bọn họ là Mạc Vô Kỵ, căn bản sẽ không cho phép nơi này còn có người có thể bước vào Thần Quân. Bởi vì một bước vào Thần Quân, trung tâm tu luyện vị trí liền không còn có Mạc Vô Kỵ chuyện gì.

Mạc Vô Kỵ mở mắt, chậm rãi đứng lên, bán nguyệt trường kích tự động xuất hiện ở trước người của hắn.

Dục Thần viên mãn thần nguyên tại quanh thân mạch lạc dâng trào, hắn không có dùng bất luận cái gì Thần Cách, thế nhưng giờ khắc này, hắn rõ ràng cảm nhận được cảnh giới Thiên Thần. Chỉ cần hắn nguyện ý, hắn tùy thời có thể độ Thiên Thần lôi kiếp.

Về phần người này áo tím tu sĩ, thăng cấp Thần Quân thời điểm, hắn biết rõ. Đối phương không có chủ động trêu chọc hắn, hắn thật đúng là

không phải là cái loại này sớm giết đối phương, ngăn cản đối phương con đường người.

Cũng vậy chính là bởi vì lo lắng người này áo tím thăng cấp Thần Quân sau đó, sẽ (biết) để cướp đoạt địa bàn của hắn, hắn mới không có bước vào Thiên Thần cảnh giới. Hắn đang chờ đối phương, nếu như đối phương thực sự để cướp đoạt địa bàn, hắn lôi kiếp sẽ chỉ là biết nói cho đối phương biết, ngươi độ Thần Quân lôi kiếp, thật đúng là không tính là cái gì đồ đạc.

- Ta đến từ Tu Sĩ Hành Quán, gọi Ly Ô Chân.

Áo tím tu sĩ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ngươi oanh phá ta hộ trận, bước vào địa bàn của ta.

Ly Ô Chân cười ha ha một tiếng nói:

- Ngươi nói đúng, ta hiện tại muốn (phải) nói cho ngươi biết là, cái này tổ ong ta dùng. Ngươi giao ra vừa rồi từ trên người Cai Cát thu hoạch chiếc nhẫn trữ vật, còn ngươi nữa trên người mình chiếc nhẫn trữ vật, sau đó lăn xuống.

Cường đại sát khí truyền đến, Mạc Vô Kỵ há có thể không biết đối phương đang chờ hắn giao ra chiếc nhẫn trữ vật trong nháy mắt sẽ động thủ với hắn?

Không đợi Ly Ô Chân xuất thủ, Mạc Vô Kỵ lĩnh vực chính là bao trùm ra, Bán Nguyệt Trọng Kích lần nữa cuồn cuộn nổi lên một đạo quang mang bổ về phía Ly Ô Chân.

- Ngươi dám động thủ?

Chẳng những là Ly Ô Chân có chút ngây người, chính là xung quanh còn lại tu sĩ đều ngây người. Mạc Vô Kỵ coi như là Thiên Thần ẩn nấp,

thế nhưng là Thiên Thần cùng Thần Quân là một cấp bậc sao? Một cái Thiên Thần cư nhiên chủ động hướng một cái Thần Quân động thủ, đây là muốn chết đâu nè? Hay là tìm chết?

(Em edit sau, đọc tạm nha mấy thím, lễ mà!)

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1015: Thiên Thần Cảnh

Ly Ô Chân dưới sự tức giận, cả pháp bảo cũng không có tế xuất, trực tiếp chộp tới Mạc Vô Kỵ. Hắn muốn cho Mạc Vô Kỵ biết, một cái Thiên Thần khoảng cách một cái Thần Quân có bao xa khoảng cách.

- Ầm!

Gần như là tại Ly Ô Chân động thủ trong nháy mắt, một tiếng tiếng sấm liền trên không trung vang lên.

Ly Ô Chân trong nháy mắt liền hiểu rõ ra, đối phương lại muốn thông qua độ kiếp, mượn lôi hồ đối phó hắn.

Bất chấp vừa mới vượt qua Thần Quân lôi kiếp, Ly Ô Chân đối với lôi kiếp vẫn là lòng còn sợ hãi, hắn hầu như theo bản năng tế xuất bản thân pháp bảo, một thanh huyễn thần đao, đồng thời thân hình muốn (phải) rút lui.

Dù cho hắn bây giờ là Thần Quân, đối phương muốn độ Thần Quân lôi kiếp, hắn tuyệt đối không muốn gia nhập vào.

Mạc Vô Kỵ ở đâu làm cho đối phương rời khỏi, đang muốn động thủ thời điểm, Ly Ô Chân bỗng nhiên ngừng lại, hắn có chút không dám tin tưởng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi cư nhiên thực sự là một cái Dục Thần, ngươi một cái Dục Thần giết chết Cai Cát?

Lúc này rõ ràng Thiên Thần lôi kiếp quy tắc bị Ly Ô Chân bắt lấy đến, trước mắt Dục Thần này tu sĩ độ đâu là cái gì Thần Quân lôi kiếp?

Rõ ràng là một cái Thiên Thần lôi kiếp.

Nói cách khác trước Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có ẩn nấp tu vi, hắn thật là một cái Dục Thần, một cái Dục Thần giết chết Cai Cát Niết Bàn Học Cung này thập đại Thiên Thần bên trong bài danh thứ sáu cường giả, nói ra đơn giản là nghe rợn cả người.

Hắn đã bước vào Thần Quân cảnh, đối với một cái Thiên Thần lôi kiếp, nếu mà cũng vậy sợ hãi, hắn Ly Ô Chân cũng vậy tu luyện uổng phí luyện nhiều năm như vậy.

Ly Ô Chân làm một cái hắn không cách nào hối hận quyết định, hắn chẳng những không có rút đi, trái lại kích phát rồi huyễn thần đao cuốn về phía Mạc Vô Kỵ.

Thiên Thần lôi kiếp coi như là đánh vào trên người của hắn, hắn cũng vậy chút nào không sẽ để ý.

- Răng rắc!

Liên tiếp cửu đạo lôi hồ ầm dưới, Mạc Vô Kỵ căn bản là không nhìn lôi hồ oanh kích, Bán Nguyệt Trọng Kích kích mang bị Ly Ô Chân huyễn thần đao ngăn trở sau đó, hắn trong nháy mắt tế xuất một chút cũng không có vài thủ quyết, không gian huyễn hóa thành hai loại màu sắc, một bụi trắng nhợt.

Một cái nhìn bằng mắt thường không gặp (thấy) âm dương giáp, in đi ra.

Nồng nặc tử khí truyền đến, sinh cơ bị tróc đi.

Đây là thần thông gì? Ly Ô Chân cảm thụ được một loại mãnh liệt khí tức tử vong. Lúc này hắn huyễn thần đao mang đã xé ra kích mang, đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ bán nguyệt trường kích đoạn thần đối với Ly Ô Chân cũng có tác dụng, nhưng so với đối phó Cai Cát đến, đoạn thần hiển

nhiên không cách nào triệt để ngăn ra Ly Ô Chân huyễn thần đao mang.

Huyễn thần đao mang bị Bán Nguyệt Trọng Kích kích mang ngăn cản, vẫn như cũ huyễn hóa ra mấy đạo lưỡi mang tại trên người Mạc Vô Kỵ xé rách ra vài đạo vết máu thật sâu.

Nếu không phải Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích đi đầu công kích, chặn huyễn thần đao đại bộ phận sát khí, nếu không phải lôi kiếp hồ đúng lúc hạ xuống.

Mạc Vô Kỵ coi như là Bán Thánh thân thể, cũng bị một đao này bổ ra thân thể. Cùng Thần Quân so với, hắn một cái Dục Thần quá yếu. Dù cho hắn là cường đại nhất Dục Thần, cùng Thần Quân cũng có khác nhau trời vực khe rãnh.

Ly Ô Chân đối với Mạc Vô Kỵ thương tổn, cũng vậy chỉ là đệ nhất đao mà thôi, nếu mà có thể một lần nữa, Ly Ô Chân tuyệt đối sẽ tại đệ nhất đao thi triển ra chính bản thân cường đại nhất thần thông. Bởi vì như vậy Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có cơ hội độ kiếp, căn bản cũng không có cơ hội kích phát lôi hồ hạ xuống.

Cơ hội hiển nhiên sẽ không một lần nữa, cuồng bạo lôi hồ đã ầm ầm hạ xuống.

Cửu đạo lôi hồ đánh vào Mạc Vô Kỵ cùng Ly Ô Chân trên người, Ly Ô Chân mạnh hơn nữa, thân thể của hắn so với Mạc Vô Kỵ tới cũng kém không phải là một cấp bậc. Huống chi Mạc Vô Kỵ còn có thể hấp thu lôi nguyên tu luyện, Ly Ô Chân chỉ có thể bị động chống đối lôi kiếp hồ công kích.

Cho tới giờ khắc này, Ly Ô Chân mới hiểu được vì sao Mạc Vô Kỵ sẽ (biết) mượn lôi kiếp đối phó hắn. Ở nơi này là Thiên Thần lôi kiếp, coi như là so với hắn Thần Quân lôi kiếp, cũng vậy cường đại hơn ba phần.

Khi (làm) đợt thứ hai lôi kiếp hồ hạ xuống sau đó, Ly Ô Chân triệt để trợn tròn mắt. Này mười tám đạo thô to vô cùng lôi hồ ầm dưới, lôi hồ

bên trong thậm chí ẩn hàm phải giết khí tức hủy diệt. đậu má là Thiên Thần lôi kiếp? Coi như là Thần Quân độ Thế Giới Thần lôi kiếp chỉ sợ cũng không gì hơn cái này sao??

Hối hận là không còn kịp rồi, hắn lúc này thầm nghĩ ngăn trở một sóng lôi kiếp sau đó, sau đó điên cuồng bỏ chạy, đi càng xa càng tốt. Hắn người trước mắt này căn bản là một tên biến thái, Thiên Thần lôi kiếp đều biến thái đến loại này diệt sạch tình cảnh, hắn cư nhiên chuẩn bị không nhìn loại này Thiên Thần lôi kiếp?

Từng đạo lôi hồ lại đem Ly Ô Chân oanh chết đi sống lại, Mạc Vô Kỵ tu vi cũng là ào ạt dâng lên. Bởi vì Ly Ô Chân gia nhập, hắn vốn là cường đại lôi kiếp càng là cường đại hơn vài phần.

Lúc này Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ dùng tốc độ nhanh nhất bước vào Thiên Thần, nếu không, chính hắn cũng vậy rất có thể bỏ mạng ở dưới lôi kiếp này.

- Rầm rầm rầm rầm!

Khi (làm) đợt thứ ba lôi kiếp ba mươi sáu đến thô to lôi hồ ầm ầm hạ xuống thời điểm, Ly Ô Chân triệt để tuyệt rút đi tâm tư, loại này liên miên không ngớt lôi kiếp, hắn chỉ cần bị khóa lại, đâu còn có cơ hội rời khỏi?

Lúc này, hắn không muốn nói đi giết Mạc Vô Kỵ, liền là muốn ngăn trở loại này lôi kiếp sống sót, đều là xa cầu chuyện.

- PHỐC PHỐC!

Mạc Vô Kỵ trên người đồng dạng là từng đạo huyết vụ nổ tung, hắn nửa bước thánh thể, lại có thể điên cuồng hấp thu lôi nguyên khí hơi thở, tại đây loại cuồng bạo lôi kiếp hồ dưới, cũng là kiên trì miễn miễn cường cường.

Cũng may mỗi một đạo lôi kiếp hồ đánh vào trên người của hắn sau đó, thực lực của hắn sẽ chỉ là biết điên cuồng tăng lên một đoạn. Cộng thêm nơi này Hỗn Độn Thần Linh Khí, càng làm cho hắn có đầy đủ thiên địa nguyên khí tràn ngập một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc cần.

Sinh Cơ Lạc cũng vậy bảo đảm hắn sinh tồn tỷ lệ so với Ly Ô Chân muốn (phải) lớn rất nhiều.So với Mạc Vô Kỵ thực lực tăng lên không ngừng, mỗi một đạo lôi kiếp hồ hạ xuống rơi vào Ly Ô Chân trên người, Ly Ô Chân khí tức thì càng là uể oải một phần. Hối hận là không có bất kỳ tác dụng, Ly Ô Chân chỉ muốn làm sao bảo trụ tính mạng của mình.

Đợt thứ ba lôi kiếp còn không có độ hết, thứ tư sóng lôi kiếp bốn mươi tám đạo lớn lôi hồ cũng đã ầm ầm hạ xuống.

Đây rốt cuộc là cái gì lôi kiếp a? Tên trước mắt này đắc tội Lôi Thần sao? Bằng không tại sao có thể có loại này biến thái lôi kiếp?

Ly Ô Chân tuyệt vọng nhìn dày đặc vô cùng lôi hồ, hắn biết mình chỉ sợ là vừa mới bước vào Thần Quân, liền (muốn) phải lần nữa bỏ mạng ở lôi kiếp hồ dưới. Có lẽ hắn là trên cái thế giới này duy nhất một cái không có chết tại Thần Quân lôi kiếp trong, trái lại chết ở Thiên Thần lôi kiếp dưới thằng xui xẻo.

Mạc Vô Kỵ điên cuồng nghịch chuyển một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, dù cho máu thịt của hắn bị lôi kiếp hồ oanh chung quanh nổ tung, bộ xương ngăn ra, hắn cũng vậy đang điên cuồng hấp thu Thần Linh Khí, điên cuồng tăng lên thực lực của chính mình.

- Răng rắc!

Khi (làm) thứ tư sóng lôi kiếp hồ ầm xuống trong nháy mắt, một đạo lạch trời gông cùm xiềng xích bị Mạc Vô Kỵ giải khai, giờ khắc này vô cùng vô tận Thần Linh Khí chen chúc tới. Nhiều hơn nữa Thần Linh Khí bị bao trùm đến, cũng đều là bị Mạc Vô Kỵ biến thành thần nguyên khí tức.

Tại bước vào Thiên Thần trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ rốt cục có năng lực vận chuyển công pháp luyện thể.

- Ầm!

Tại Mạc Vô Kỵ vận chuyển công pháp luyện thể thời điểm, này Hỗn Độn khí tức bên trong một loại tinh khiết nhất nguyên khí bị tróc đi ra, tư nhuận ở tại Mạc Vô Kỵ xương cốt cùng huyết nhục ở giữa.

Mạc Vô Kỵ gãy xương cốt gần như là trong thời gian ngắn hợp lại, xé rách huyết nhục cũng vậy vào giờ khắc này hoàn nguyên.

Mạc Vô Kỵ một tiếng thét dài, còn đang ở lôi kiếp hồ bên trong giãy dụa Ly Ô Chân sớm bị hắn quên ở một bên. Hắn thật không ngờ, chính bản thân cư nhiên có thể ở bước vào Thiên Thần trong nháy mắt thân thể cũng vậy thăng cấp tới rồi thánh thể.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ mặc dù đang luyện thể, hắn cũng không có trông cậy vào có thể ở Thần Vực hoặc là Thần Lục loại địa phương này bước vào thánh thể. Loại địa phương này bản thân thiên địa quy tắc cũng không đầy đủ hết, liên cả bước vào Hợp Thần cảnh đều khó khăn càng thêm khó khăn, để cho hắn làm sao bước vào thánh thể?

Hiện tại hết lần này tới lần khác để cho hắn gặp khai thiên tích địa tồn tại loại này Hỗn Độn Thần Linh Khí nơi, nơi này Thần Linh Khí chẳng những ẩn chứa Hỗn Độn khí tức, còn ẩn chứa khai thiên ích địa thiên địa quy tắc. Đó là một loại rất rõ ràng, rất sáng tỏ quy tắc.

Tại đây loại quy tắc dưới, hắn thăng cấp tới rồi thánh thể, đây không thể không nói là một loại đại cơ duyên.

Vượt qua thứ tư sóng lôi kiếp Ly Ô Chân đã hấp hối, hắn sớm đã không dự định sống sót, thứ tư sóng lôi kiếp đều cường đại như vậy, thứ năm sóng, thứ sáu sóng lôi kiếp, hắn sợ rằng chỉ có thể nhìn một chút.

Để cho hắn kinh dị là, thứ năm sóng lôi kiếp thậm chí ngay cả đợt thứ ba cường đại cũng không bằng. Sau thứ sáu sóng, thứ bảy sóng...

Càng ngày càng yếu, sau đó cũng không có.

Thiên hạ còn có càng vượt yếu lôi kiếp? Vô luận có thể hay không có thể, hắn lại gặp, thật đúng là càng ngày càng yếu lôi kiếp.

Ly Ô Chân nhanh chóng giùng giằng bò di chuyển một cái, hắn muốn bò đi.

Dùng thực lực của hắn bây giờ, muốn đi, cũng chỉ có thể bò đi.

- Ngươi còn muốn đi?

Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở Ly Ô Chân trước mặt, này một thanh màu xám đen trường kích vẫn như cũ trôi lơ lửng tại bên người của hắn.

- Đạo hữu, xin lỗi, trước là ta Ly Ô Chân sai lầm, ta nguyện ý giao ra chiếc nhẫn trữ vật, chỉ cầu một mạng...

Ly Ô Chân nhanh chóng run giọng nói.

Về phần dùng Tu Sĩ Hành Quán đến áp chế Mạc Vô Kỵ, hắn căn bản cũng không có nghĩ tới. Người ta liên cả Quy Nhất Thần Tông Cai Cát cũng giết, chỉ sợ hắn Tu Sĩ Hành Quán tại người ta trong mắt phân lượng cũng vậy cứ như vậy mà thôi.

- Tốt lắm, xin lỗi ta tiếp nhận rồi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu.

Ly Ô Chân trong lòng thở dài một hơi, chỉ cần lưu lại một mạng liền tốt rồi làm, hắn vừa mới muốn lấy xuống giới chỉ, cũng cảm giác được mi tâm mát lạnh, Nguyên Thần liền lâm vào vô tận mờ tối ở giữa, hắn nghe được nhân sinh câu nói sau cùng:

- Giới chỉ bản thân ta cầm, không cần phải ngươi động thủ.

Tại Mạc Vô Kỵ mượn lôi kiếp giết chết Ly Ô Chân thăng cấp đến Thiên Thần sau đó, đứng xem tu sĩ đều là im ắng không tiếng động. Nơi này cũng không có người cho rằng Mạc Vô Kỵ chỉ là thăng cấp đến Thiên Thần, hầu như tất cả mọi người cho rằng Mạc Vô Kỵ độ chính là Thần Quân lôi kiếp, thăng cấp tới rồi Thần Quân cảnh.

Nếu không, nơi nào loại này Thiên Thần cảnh giới lôi kiếp? Bọn họ cũng không là Thần Quân, cũng không có tiến vào Mạc Vô Kỵ lôi kiếp phạm vi, căn bản cũng không có cảm thụ được Mạc Vô Kỵ lôi kiếp thiên địa quy tắc.

Lúc này Mạc Vô Kỵ giết Ly Ô Chân, ánh mắt quét về phía mọi người thời điểm, tất cả mọi người là nhanh chóng thu hồi ánh mắt, sau đó yên lặng tu luyện.

Chí ít bọn họ phát hiện chỉ cần bọn họ không đi động người tán tu này địa bàn, người tán tu này cũng sẽ không chủ động xuất thủ.

Thấy trấn trụ đông đảo tên gia hỏa, Mạc Vô Kỵ lần nữa ném ra một đống trận kỳ, lại đem khốn sát trận phục hồi như cũ, lúc này mới tiếp tục vững chắc tu vi của mình.

Hắn vừa mới bước vào Thiên Thần cảnh giới, rất nhiều quy tắc vẫn chưa có hoàn toàn vững chắc xuống tới. Hắn phàm nhân giới lúc này càng là mở rộng tới rồi diện tích vạn dặm, nếu mà tu vi của hắn không nhanh chóng ổn định lại, hắn phàm nhân giới lại đem cũng sẽ bất ổn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1016: Cá Lớn Nuốt Cá Bé

Thiên Thần cảnh giới cần thiên địa nguyên khí số lượng càng là khổng lồ, dù cho tốc độ Mạc Vô Kỵ hấp thu Thần Linh Khí đã cực kỳ kinh khủng, cộng thêm nơi này Thần Linh Khí cũng là đỉnh cấp Hỗn Độn Thần Linh Khí. Tu vi của hắn tiến bộ cũng không phải là cấp tốc lên cao, mà là bình ổn dâng lên, ngược lại thực lực của hắn đang cọ cọ tăng lên.

Mạc Vô Kỵ cũng không nóng nảy, tu đạo một đường vốn chính là một cái hết sức công phu, hắn hấp thu Thần Linh Khí tốc độ đã rất xa vượt qua những người còn lại. Lại cầu nhanh hơn, vậy cơ hồ là chuyện khả năng không lớn, trừ phi hắn có thời gian gia tốc đại trận.

Hắn tu luyện cũng không phải là bàng môn tả đạo, phàm nhân đạo yêu cầu cường đại hơn thiên địa nguyên khí làm nền tảng. Nếu mà không phải là hắn có một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, Thế Giới Lạc càng là xây dựng phàm nhân giới, tốc độ của hắn có lẽ cũng không chỉ sẽ chậm đi mấy chục vạn lần.

Thời gian từ từ trôi qua, bảy tháng rất nhanh thì đi qua, Mạc Vô Kỵ tu vi cũng đã đi tới Thiên Thần tầng một viên mãn.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được chung quanh Hỗn Độn Thần Linh Khí đã bắt đầu bạc nhược, hắn biết tối đa còn có vài ngày, nơi này liền không như trước nữa có thể tu luyện. Lúc này Mạc Vô Kỵ càng là tăng nhanh tốc độ hấp thu thiên địa nguyên khí, hắn hy vọng có thể trước khi rời đi nơi này bước vào Thiên Thần tầng hai.

Cơ hội như thế cũng không phải là hàng ngày có, tại địa phương khác tu luyện, hắn từ Thiên Thần một tầng tu luyện tới Thiên Thần tầng hai, nói không chừng yêu cầu hơn mười đến trăm năm. Cho dù là hơn mười trên trăm năm, so với tu sĩ khác mà nói, vẫn coi như là nhanh.

- Răng rắc!

Khi Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa oanh phá tu vi gông cùm xiềng xích, bước vào Thiên Thần tầng hai thời điểm, từng trận tiếng sấm chi âm vang lên lần nữa.

Lại có tu sĩ Thiên Thần viên mãn độ kiếp, lần này độ kiếp chính là một cái thân hình cao lớn tóc xõa nam tử. Nhìn uy thế hắn độ kiếp, dường như so với trước bị Mạc Vô Kỵ giết chết Ly Ô Chân mạnh hơn một phần.

Một phần tu vi yếu một chút tu sĩ bắt đầu ở lui lại, dù sao nơi này Thần Linh Khí gần biến mất. Bọn họ lo lắng Thiên Thần tu sĩ này bước vào Thần Quân cảnh sau đó, lập tức sẽ thu trên người bọn họ tài nguyên bài.

Mạc Vô Kỵ không để ý đến, nơi này Hỗn Độn Thần Linh Khí còn không có triệt để tán loạn, hắn vừa mới thăng cấp Thiên Thần tầng hai, còn cần vững chắc.

Một ngày sau đó, Mạc Vô Kỵ vững chắc tu vi của mình, mà nơi này Hỗn Độn Thần Linh Khí cũng vậy hoàn toàn biến mất. Ngay cả những Hỗn Độn đó tổ ong, cũng đều tán loạn trở thành hư vô.

Mạc Vô Kỵ đánh một cái Khứ Trần Quyết, hài lòng đứng lên. Trước hắn thu hoạch Cực Băng Thiên Trúc chính là thiên đại vận khí, lần này cư nhiên gặp Hỗn Độn Thần Linh Khí, chẳng những để cho hắn bước vào Thiên Thần cảnh, còn trực tiếp tu luyện đến Thiên Thần tầng hai.

Giờ phút này một mảnh tu sĩ quanh đây hầu như toàn bộ đi sạch, chỉ còn lại có Mạc Vô Kỵ cùng người kia tóc xõa nam tử thân hình cao lớn.

tóc xõa nam tử vừa mới bước vào Thần Quân cảnh, cũng mới miễn cưỡng vững chắc tu vi của mình.

Hắn đang đứng lên, đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ thanh lý hoàn tất nhìn về phía hắn bên này.

Người tóc xõa nam tử này đối với Mạc Vô Kỵ gật đầu, đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền, hắn trong lòng vẫn là có chút lo lắng. Mạc Vô Kỵ giết Cai Cát cùng Ly Ô Chân đã bước vào Thần Quân cảnh, hắn thế nhưng là tận mắt thấy. Lúc này hắn lo lắng nhất Mạc Vô Kỵ đột nhiên động thủ với hắn.

Mạc Vô Kỵ hiển nhiên không có động thủ đối với tóc xõa nam tử, cũng là gật đầu, thân hình mở ra, trực tiếp đi xa.

Thấy Mạc Vô Kỵ đi xa, người tóc xõa nam tử lúc này mới thở phào nhẹ nhõm. Cho tới giờ khắc này, hắn mới phát hiện Mạc Vô Kỵ vô hình ở trong lòng hắn lạc hạ một cái tin tức để cho hắn kiêng kỵ.

Mặc dù biết như vậy, hắn cũng chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu.

Sau khi rời đi, Mạc Vô Kỵ trước tiên chính là tìm một một chỗ yên tĩnh, lấy ra chiếc nhẫn trữ vật của Ly Ô Chân cùng Cai Cát.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thế nhưng là rất rõ ràng, đừng nhìn hắn tu luyện 7, 8 tháng thời gian. Trên thực tế tại trước khi hắn tu luyện, tuyệt đại đa số tài nguyên bài đều bị người nhặt được. Phía sau chỉ là tranh đoạt lẫn nhau mà thôi, cho nên hắn đối với đồ đạc trên người Cai Cát cùng Ly Ô Chân rất là chờ mong.

Cai Cát giới chỉ bị mở ra, bên trong tài nguyên bài quả nhiên không để cho Mạc Vô Kỵ thất vọng, tổng cộng bảy trăm ba mươi mốt tấm. Ly Ô Chân ít một phần, cũng có 172 tấm, có thể thấy được hai người này trong khoảng thời gian này giết bao nhiêu người.

Cộng thêm tài nguyên bài trên người mình, lúc này Mạc Vô Kỵ trên người đã là có hai nghìn lẻ bốn tấm tài nguyên bài.

Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt, đạo thứ nhất tranh đoạt tiếp cận kết thúc, dù cho Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm hoàn toàn thẩm thấu đi ra ngoài, nhiều ngày đi qua, hắn cũng không có tìm được cho dù là một quả tài nguyên bài.

Mạc Vô Kỵ lại phải tiếp tục tìm kiếm tài nguyên bài, tài nguyên bài sợ rằng trên cơ bản bị tìm kiếm sạch sẽ, hắn hiện tại lại đem hết thảy tinh lực đều đặt ở tìm kiếm các loại luyện khí khoáng thạch.

Còn cách vài ngày kết thúc, hôm nay Mạc Vô Kỵ đang tinh luyện một khối một chút tinh thiết, thần niệm bỗng nhiên quét mấy đạo nhân ảnh xẹt qua, hơn nữa đi tới chính là cùng một chỗ. Chẳng lẽ lại đã có Hỗn Độn Thần Linh Khí? Không đợi Mạc Vô Kỵ nghĩ rõ ràng, thần niệm của hắn quét Bái Việt, Bái Việt cùng một gã tu sĩ khác cùng nhau, lẩn trốn hướng về phía đồng nhất phương vị.

Lần này Mạc Vô Kỵ không chần chờ, trực tiếp cất tinh thiết, đi theo chui qua.

Hai canh giờ sau đó, Mạc Vô Kỵ ngừng lại. Hắn nhìn thấy đông nghịt một tảng lớn đoàn người, bất quá nơi này tuyệt đối không phải là cái địa phương gì Thần Linh Khí nồng nặc, nơi này lại là địa phương cướp đoạt tài nguyên bài.

Nhiều như vậy người tập trung ở nơi này, mục đích chỉ có một, một lần nữa phân phối tài nguyên bài.

Trong đám người là một cái chỗ cùng loại quảng trường trống trải, càng làm cho Mạc Vô Kỵ kinh nghi chính là, tại đây trung gian đất trống có một cái hòn đá dựng đứng. Trên hòn đá để có ít nhất ba bốn ngàn tấm tài nguyên bài.

Có năm người đứng ở nơi bên cạnh.

Tại cách đó không xa, còn có một cái đấu pháp đài, đấu pháp đài bị hộ trận bảo vệ. Đấu pháp trên đài vết máu loang lổ, có thể thấy được nơi này không biết chết trận bao nhiêu người.

Năm người cạnh Hòn đá, một tên nam tử lùn mặc màu nâu thần tu bào đi ra, hắn phi thân hạ xuống rơi vào trên đấu pháp đài ôm quyền nói:

- Nơi này tài nguyên bài đã có 3900 tấm, trận này là của ta Cáp Lượng. Bất luận kẻ nào đều có thể khiêu chiến ta, chiến thắng căn cứ ngươi tiền đặt cược đến.

- Ta Tiến Thao đánh cuộc hai nghìn tấm tài nguyên bài.

Một người tu sĩ vóc người cường tráng Thiên Thần chín tầng rống lên một tiếng sau đó, một bước sải bước đấu pháp đài.

Mạc Vô Kỵ thấy hắn tại sải bước đấu pháp đài đồng thời, dương tay một cái, có hai mươi tấm tài nguyên bài hạ xuống rơi vào hòn đá kia, trên hòn đá tài nguyên bài biến thành 3920 tấm.

Lúc này Mạc Vô Kỵ hiểu cái này quy tắc, này chính là chỗ này hết thảy người tới đều có thể khiêu chiến năm người này. Hơn nữa chỉ cần ra một quả, liền có thể thu được một trăm tấm tiền đặt cược. tu sĩ Tiến Thao lấy ra hai mươi tấm, nếu mà hắn thắng Cáp Lượng, vậy hắn sẽ thu được hai nghìn tấm tài nguyên bài.

Cái cách làm ăn này thật sự giàu nhanh, cái chủ ý này nhất định là này năm người kia nghĩ ra. năm người có dũng khí khiêu chiến nhiều cường giả như vậy, xem ra đều là nhân vật không đơn giản.

Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy Bái Việt, hắn chưa từng có đi chào hỏi, dù cho chờ sau khi rời khỏi đây mọi người có thể đoán được là hắn, hiện tại hắn cũng không muốn bại lộ thân phận của mình. Bị người đoán được cùng thấy nhận ra, đó là hai việc khác nhau.

- Cáp Lượng bên trong thập đại Thiên Thần bài danh thứ bảy, Tiến Thao chỉ sợ không phải là đối thủ của hắn.

Trong đám người có người đang ở nghị luận.

- Không phải là đối thủ cũng không có cái gì, dùng thực lực của Tiến Thao, muốn bảo trụ cái mạng nhỏ của mình hắn là không có vấn đề. Hai mươi tấm tài nguyên bài, cũng không thể làm cái gì. Vạn nhất Tiến Thao thắng rồi đâu nè? Cái này tài nguyên bài bí cảnh bên trong có hàng loạt tu luyện thánh địa, nói không chừng Tiến Thao ở bên trong thu được kỳ ngộ gì, người nào có thể xác định...

Đoàn người nghị luận trong, Tiến Thao cùng Cáp Lượng đã đánh lên rồi.

Mạc Vô Kỵ Thiên Thần tầng hai thực lực, có thể rõ ràng nhìn ra Tiến Thao căn bản là không phải là đối thủ của Cáp Lượng. Hai người thần thông cũng có lớn vô cùng chênh lệch, Cáp Lượng thần thông thế nhưng là chạm tới chân chính Thiên Địa Đạo Tắc, liền giống như Cai Cát. Tiến Thao thần thông, rất nhiều là đang mô phỏng người khác Thiên Địa Đạo Tắc.

Quả nhiên, chỉ hơn nửa nén nhang thời gian, đầu Tiến Thao đã bị Cáp Lượng phách nứt ra, cả Nguyên Thần cũng không có bỏ chạy. Tiến Thao giới chỉ trực tiếp bị Cáp Lượng lấy đi. Không đợi Tiến Thao thi thể rơi trên mặt đất, một đoàn hỏa diễm liền đem Tiến Thao hóa thành hư vô.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cảm thán, quả nhiên là cá lớn nuốt cá bé a, không có bất kỳ đạo lý đáng nói.

Cáp Lượng không có đi xuống, vẫn là có người đi tới khiêu chiến hắn, lần này khiêu chiến Cáp Lượng là một người đồng dạng gầy yếu Thiên Thần chín tầng.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, người này Thiên Thần chín tầng cư nhiên cũng không so với Cáp Lượng yếu bao nhiêu, hai người chí ít

chiến đấu hơn một canh giờ, Cáp Lượng mới dùng cực kỳ hơi yếu ưu thế chiến thắng đối phương. Bất quá muốn chém giết đối phương, này là không thể nào.

chiến xong, Cáp Lượng cũng vậy hạ đấu pháp đài. Đi theo lên là một người nam tử bạch diện thư sinh bộ dáng, nam tử này liền ôm quyền nói:

- Cú Thân đến đây lĩnh giáo, cùng ta đấu pháp là một quả tài nguyên bài có thể thắng hai trăm tấm tài nguyên bài, đặt tiền cuộc thấp nhất 10 tấm.

- Cú Thân này là ai?

Mạc Vô Kỵ hỏi một câu bên người tu sĩ.

Tên tu sĩ này kinh dị không thôi trên dưới quan sát một phen Mạc Vô Kỵ, rồi mới lên tiếng:

- Cú Thân là Niết Bàn Học Cung thập đại Thiên Thần đứng đầu, ngươi không biết?

Mạc Vô Kỵ cười khan một tiếng:

- Đùa cho vui thôi.

Tên tu sĩ này khinh bỉ xem Mạc Vô Kỵ, không để ý đến Mạc Vô Kỵ đùa cho vui.

Dù là cùng Cú Thân tỷ đấu một quả tài nguyên bài có thể thắng hai trăm tấm tài nguyên bài, qua một hồi lâu, cũng không có ai đi tới. Điều này cũng làm cho Cú Thân rất là bất đắc dĩ, mỗi lần hắn đi lên, chỉ là cho đồng bạn thời gian nghỉ ngơi mà thôi. Hắn căn bản cũng không cần xuất thủ, người nguyện ý cùng hắn đấu pháp thật sự là quá ít. Đến bây giờ, hắn cũng bất quá là đánh bảy trận mà thôi.

Dù cho hắn không hạ sát thủ, cũng vậy không có mấy người nguyện ý lên đài cùng hắn tỷ đấu.

Đang ở mọi người cho rằng không ai lên đài thời điểm, một cái thanh âm thong thả nói:

- Ta đến lĩnh giáo thần thông của ngươi.

Đi theo một cái thân hình cao lớn tóc xõa nam tử hạ xuống rơi vào đấu pháp trên đài, hắn thật giống như từ bên ngoài một bước nhảy vào đến bình thường giống nhau.

Khí thế cường đại mở rộng đi ra ngoài, hầu như tất cả mọi người là cả kinh, trong này thế nào xuất hiện Thần Quân cường giả? Loại khí thế này đâu là Thiên Thần tu sĩ có?

- Ngươi đã bước vào Thần Quân cảnh giới?

Cú Thân biến sắc, Thiên Thần cùng Thần Quân vẫn là một đạo khe rãnh, chí ít hắn không có nghe nói qua tiền lệ Thiên Thần có thể chiến thắng Thần Quân.

Cai Cát nói khoác nói giết qua chuẩn Thần Quân, này cũng bất quá là một cái nửa bước Thần Quân, trên thực tế coi như là Thiên Thần viên mãn cường giả mà thôi. Thiên Thần lại viên mãn, vẫn như cũ còn là Thiên Thần.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1017: Ta Đi Thử Một Chút Xem

- Không sai, bản quân Bắc Đẩu Thần Đạo Môn Bồ Bằng, ngươi động thủ đi.

nam tử thân hình cao lớn đang khi nói chuyện, khí thế Thần Quân cuồng cuốn đi ra ngoài, lập tức liền đem hộ trận của lôi đài tạm thời kích thích rắc rắc rung động.

- Đã như vậy, Cú Thân liền thỉnh giáo.

Dù cho đối phương là một cái Thần Quân, Cú Thân làm Niết Bàn Học Cung thập đại Thiên Thần đứng đầu, cũng tuyệt đối sẽ không đơn giản lùi bước.

Thấy Cú Thân cư nhiên thực sự muốn động thủ cùng một cái chân chính Thần Quân, tu sĩ vây xem đều kích động. Cú Thân thế nhưng là Niết Bàn Học Cung thập đại Thiên Thần đứng đầu, nếu mà Cú Thân có thể chiến thắng Thần Quân, vậy đối với hết thảy Thiên Thần đều là một cái khích lệ lớn vô cùng.

trên không gian đài Đấu pháp dường như đột nhiên nổ tung, đi theo Cú Thân to lớn phiên biến thành khí tức kinh khủng cực nóng.

Tu sĩ ở gần đài đấu pháp, đều tránh ra.

Bồ Bằng lĩnh vực tăng vọt, khí thế điên cuồng nghiền đè tới. Chính như rất nhiều người đoán, Cú Thân lợi hại hơn nữa, Thiên Thần vẫn là Thiên Thần.

Hắn lĩnh vực bị Bồ Bằng lĩnh vực xé mở, Cú Thân sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt.

- Răng rắc!

Đấu pháp đài phát sinh một tiếng nứt ra âm vang, trực tiếp hóa thành phế tích. Cú Thân cùng Bồ Bằng cảnh giới đã hiện.

Trước đây không lâu còn hóa thành kinh khủng cực nóng không gian to lớn phiên lại một lần nữa hộ ở tại trước người Cú Thân, Cú Thân không có công kích lần nữa, mà là liền ôm quyền nói:

- Bồ đạo hữu, ta không phải là đối thủ của ngươi. Nhưng mà trong 4k tấm tài nguyên bài này có ta một nghìn tấm, ta hi vọng cầm lại một nghìn tấm tài nguyên bài đó của ta.

Bồ Bằng mặt không thay đổi cũng là liền ôm quyền nói:

- Ok, lấy đi chú.

Chỉ có Mạc Vô Kỵ thấy rõ, đừng xem Bồ Bằng áp chế Cú Thân, Cú Thân tuyệt đối còn có sức phản kháng. Bồ Bằng hiển nhiên cũng biết điểm này, lúc này mới để cho Cú Thân lấy đi một nghìn tấm. Nếu mà hắn không đồng ý, chỉ sợ là cái cục diện lưỡng bại câu thương.

Cái chỗ này lưỡng bại câu thương, cũng không có người kiêng kỵ ngươi là cái gì Thần Quân cường giả.

Cú Thân lui ra ngoài sau đó, Bồ Bằng lĩnh vực bỗng nhiên cuồng bạo mở rộng đi ra ngoài, hắn Thần Quân khí thế cũng là nhảy lên tới cực điểm.

- Nếu như không có người khiêu chiến, ta muốn thu đi tài nguyên bài thuộc về ta.

Bồ Bằng thanh âm mang theo cường đại sát khí.

Không ai khiêu chiến, Cú Thân đã thua, còn có ai dám đi tới khiêu chiến? Đừng xem Cú Thân là thập đại Thiên Thần đứng đầu, trên thực tế bên trong thập đại Thiên Thần đều rõ ràng, Cú Thân cái này đứng đầu so với tên thứ hai cường đại hơn cũng không chỉ gấp đôi.

Cú Thân có thể tại dưới Bồ Bằng thần thông bảo trụ một mạng, tên thứ hai đi tới nhưng không nhất định có thể bảo trụ mạng nhỏ.

- Ta đi thử một chút xem.

Một cái thanh âm khàn khàn truyền tới, đi theo Mạc Vô Kỵ không nhanh không chậm từ trong đám người đi tới, tới đối diện Bồ Bằng.

Bồ Bằng biến sắc, trên thực tế hắn sớm đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ. Tại hắn rời đi Hỗn Độn Thần Linh Khí chỗ ở sau đó, hắn cũng vậy hoài nghi Mạc Vô Kỵ cũng không phải Thần Quân. Mạc Vô Kỵ mặc dù có thể giết chết Ly Ô Chân, này là dựa vào cường đại lôi kiếp. Thế nhưng là như đã nói qua, nếu mà Mạc Vô Kỵ không phải là Thần Quân lôi kiếp, thì như thế nào có thể dựa vào lôi kiếp giết chết Ly Ô Chân?

Giải thích duy nhất cũng là bởi vì Ly Ô Chân gia nhập, Mạc Vô Kỵ lôi kiếp trở nên mạnh mẽ. Chỉ là cái giải thích này, vẫn như cũ có chút gượng ép, gượng ép là bởi vì Mạc Vô Kỵ tại bên trong lôi kiếp bình yên vô sự.

Hắn chiến thắng Cú Thân sau đó sở dĩ không có lập tức lấy đi tài nguyên bài, chính là xem Mạc Vô Kỵ có thể đi lên hay không. Nếu mà Mạc Vô Kỵ không dám đi lên, vậy đã nói rõ Mạc Vô Kỵ thật không phải là Thần Quân, sở dĩ có thể độ kiếp thành công là bởi vì cái khác bảo vật. Nếu mà Mạc Vô Kỵ dám đi lên, vậy đã nói rõ Mạc Vô Kỵ vô luận có đúng hay không Thần Quân, người ta cũng không sợ hãi hắn.

Vây xem tu sĩ đều là kinh sợ, biết rõ Bồ Bằng là Thần Quân, còn dám đi lên khiêu chiến?

Cú Thân lợi hại không? Liên cả Cú Thân đều chịu thua rút lui. Cái tên này không biết trời cao đất dày gia hỏa là ai a? Chẳng lẽ không sợ chết?

Cú Thân cùng mặt khác bốn gã thập đại Thiên Thần bên trong tu sĩ cũng vậy đều có chút sững sờ, ai vậy a?

Mạc Vô Kỵ cũng không có xuất ra tài nguyên bài làm tiền đặt cược, mà là nói:

- Bồ Bằng đạo hữu, ta cũng không xuất ra tiền đánh cuộc, ngươi biết trên người ta tài nguyên bài khẳng định không ít. Chỉ cần ngươi thắng ta, chiếc nhẫn của ta sẽ là của ngươi.

Thật đơn giản một câu nói, để cho trong lòng Bồ Bằng càng là máy động.

Mạc Vô Kỵ giết Cai Cát cùng Ly Ô Chân tình huống còn đang ở trước mắt, trong lòng hắn đối với Mạc Vô Kỵ bản thân liền có một loại sâu đậm kiêng kỵ cùng bóng ma. Hiện tại Mạc Vô Kỵ nói lời này, hiển nhiên là mọi người không chết không thôi. Người nào chết, đồ đạc chính là của đối phương.

Hắn vừa mới bước vào Thần Quân cảnh, cũng không muốn giống Ly Ô Chân.

Nhưng vào lúc này, trong hư không bỗng nhiên truyền ra một cái âm thanh trong trẻo:

- Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt đạo thứ nhất kiểm tra kết thúc, mời tất cả đệ tử chuẩn bị sẵn sàng, một nén nhang sau đó từ truyền tống trận rời đi nơi này.

Đi theo từng đạo quang mang từ hư không hạ xuống, xa xôi trong hư không, một cái loáng thoáng truyền tống trận dần dần thành hình.

Bồ Bằng vốn là không muốn đấu cùng Mạc Vô Kỵ, thấy thế hắn nhanh chóng nói:

- Vị đạo hữu này, nếu đã đến giờ, những tư nguyên bài này chúng ta chia đôi sao?.

Bất chấp Bồ Bằng nói căn bản cũng không có để vào mắt quy tắc lúc trước Cú Thân quyết định, hiện tại cũng không có ai có dũng khí đứng ra dong dài. Chỉ cần không có từ nơi này truyền tống đi, người ta một cái Thần Quân liền có thể tùy tiện giết ngươi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Cũng có thể, chỉ là số này lẻ chia khó lắm, ta trước tiên lấy một bộ phận đã.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ tay vung lên một cái, đống tài nguyên bài chỉ có hai nghìn chín trăm hai mươi tấm một bỗng ít đi hơn phân nửa.

sắc mặt Bồ Bằng biến thành màu đen, Mạc Vô Kỵ lần này liền cuốn đi hai nghìn tấm tài nguyên bài.

Hắn đang muốn nói chuyện, Mạc Vô Kỵ cười ha ha nói:

- Bồ đạo hữu thoải mái lại đem tư nguyên của mình bài đưa đi một nghìn, ta cũng không có hào phóng như vậy a.

Bồ Bằng hiểu được, thì ra tên này lấy đi một nghìn tài nguyên bài trước hắn đồng ý Cú Thân nhập tại trên người của hắn.

Trên thực tế coi như là ở tại trên người của hắn, hắn tới tay cũng không chỉ chín trăm hai mươi tấm a. Chỉ là lúc này, Mạc Vô Kỵ đã xoay người rời đi. Bồ Bằng rất rõ ràng, nếu mà hắn lại phải gọi ở đối phương giao bài, vậy tuyệt đối vẫn là có thể đánh nhau.

Dùng đối phương giết chết Ly Ô Chân cùng Cai Cát quyết đoán, còn có thời gian một nén nhang, tuyệt đối sẽ không thủ hạ lưu tình đối với hắn Bồ Bằng.

Thấy Mạc Vô Kỵ lấy đi đại đa số tài nguyên bài rời khỏi, Bồ Bằng không dám nói lời nào, chỉ có thể ngoan ngoãn thu hồi còn lại tài nguyên bài. Một đám tu sĩ đều là chẳng biết tại sao, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Một Thần Quân vì sao e ngại một cái tu sĩ dường như chỉ có Thiên Thần? Lẽ nào cái tên gia hỏa này vừa rồi khiêu chiến so với Cú Thân mạnh hơn sao?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là thoả mãn, như vậy đi một chuyến, trực tiếp lấy hai nghìn tấm tài nguyên bài. Trên người hắn hiện tại có tài nguyên bài 4k tấm, đệ nhất hắn là không có vấn đề.

Trong hư không truyền tống trận dần dần thành hình, Mạc Vô Kỵ đã khôi phục vốn dung mạo đi theo đoàn người đi tới phía dưới truyền tống trận.

- Vô Kỵ!

Mạc Vô Kỵ vừa qua đến, Bái Việt đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, nhanh chóng bước nhanh đi lên mừng rỡ kêu lên:

- Nhìn thấy ngươi không có việc gì, ta thật sự là thật cao hứng.

Bái Việt đích thật là thật cao hứng, lần này tu sĩ đi vào có chừng hai vạn, hiện tại người đi ra ít năm sáu ngàn. ít đi địa phương nào? Hiển nhiên là bỏ mạng ở trên tinh cầu sứt mẻ không chịu nổi này.

- Thu hoạch không sai sao?.

Mạc Vô Kỵ cười nói, Bái Việt đã Thiên Thần tầng hai tột cùng cấp độ, có thể thấy được ở bên trong này cũng vậy có một chút tốt thu hoạch.

Lúc nói xong, thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét Uyển Như. Người nữ nhân này khôi phục hình dạng trước cái loại này ôn nhu hiền lành, buông xuống lấy mi mắt đi theo phía sau muội muội của nàng Uyển Tây.

So với Uyển Tây, Uyển Như dung mạo phải đẹp hơn rất nhiều, nhưng lúc này Mạc Vô Kỵ nhìn xem cái này gọi là lấy Uyển Như nữ nhân lại có một loại cảm giác chán ghét.

Cai Cát bị hắn giết, nếu không, người kia sớm muộn cũng sẽ chết tại trên tay nữ nhân Uyển Như. Phí Nhất Đạo, tại Niết Bàn Học Cung thập đại Thiên Thần bên trong bài danh dường như so với Cai Cát cao hơn một phần, đáng tiếc là, cũng bị người nữ nhân này giết chết.

Nếu mà hắn hiện đang lớn tiếng gọi ra, Phí Nhất Đạo là Uyển Như giết, phỏng chừng không ai sẽ tin tưởng lời của hắn.

Uyển Như vừa qua đến, lập tức thì có vài tên tu sĩ tướng mạo không tầm thường đi tới lên tiếng. Ngay cả Niết Bàn Học Cung đệ nhất thiên thần Cú Thân, cũng vậy đi tới cùng Uyển Như cười nói vài câu.

- Có thể truyền tống.

Trong hư không truyền tống trận triệt để thành hình, đông đảo tu sĩ đều xông lên truyền tống trận. Gần như là vừa lên truyền tống, cũng sẽ bị truyền tống đi.

Mạc Vô Kỵ mặc dù không có dùng thức hải thần niệm tảo động, Trữ Thần Lạc cũng vậy cảm nhận được Uyển Như đang đến gần hắn. Hắn không đợi Uyển Như đi vào, trực tiếp lôi kéo Bái Việt:

- Bái Việt, chúng ta cũng vậy đi thôi.

- Tốt.

Bái Việt sớm liền muốn rời khỏi nơi này, hắn thu hoạch không thấp, ở chỗ này cũng vậy trải qua vài lần sinh tử. Có một lần thiếu chút nữa bị người phục kích giết chết, hoặc là nói nếu mà không phải là hắn tại tán tu

trong lúc trải qua quá nhiều nguy hiểm, hắn sớm chết ở cái chỗ này. Đối với cái tài nguyên bài bí cảnh này, Bái Việt thật sự là không có nửa điểm hảo cảm.

Mạc Vô Kỵ cùng Bái Việt bước vào truyền tống trận sau đó, trực tiếp biến mất, ngược lại Uyển Như đi hướng bên Mạc Vô Kỵ bỗng ngây người, hơi có chút sợ run.

Nàng khẳng định Mạc Vô Kỵ cũng không có dùng thần niệm tảo động tới nàng bên này, nói cách khác lần này Mạc Vô Kỵ tại trước khi nàng tới gần, là trong lúc vô tình.

Trên thực tế nàng tới gần Mạc Vô Kỵ ngược lại không phải là cho rằng Mạc Vô Kỵ chính là người cướp đi Cực Băng Thiên Trúc, mà là nàng tâm tư cẩn mật, bất luận người nào tới nơi này đều là nàng đối tượng hoài nghi. Cho nên nàng muốn mượn Dũng Nguyên Thần Đan sự tình, lần nữa cùng Mạc Vô Kỵ nói một câu, thử một cái. Về phần còn lại tu sĩ, nàng sẽ từng cái một đi bài tra.

...

Không tới một canh giờ, hết thảy tham gia đạo thứ nhất tranh đoạt tài nguyên bài Niết Bàn Học Cung đệ tử, tất cả đều bị truyền đưa đến niết bàn học trên đài.

Mạc Vô Kỵ đầu tiên nhìn nhìn thấy chính là người kia mặc hoàng bào Thần Vương, Mạc Vô Kỵ thấy hoàng bào Thần Vương đồng thời, hoàng bào Thần Vương cũng vậy nhìn thấy Mạc Vô Kỵ.

Trong lòng hắn có chút nghi hoặc, Mạc Vô Kỵ lại còn sống đi ra rồi. Dựa theo ý nghĩ của hắn, người bị Cai Cát làm thần niệm ấn ký, có thể còn sống đi ra mới đúng là chuyện lạ. Khi hết thảy đệ tử đều truyền tống đến trên niết bàn học đài, sắc mặt hoàng bào Thần Vương có chút khó coi.

Mạc Vô Kỵ sống đi ra rồi, mà Cai Cát căn bản cũng không thấy tung tích. Rất hiển nhiên, Cai Cát bỏ mạng ở tài nguyên bài tranh đoạt bí cảnh.

Chết tự nhiên không cũng chỉ có Cai Cát, tiến vào trên dưới hai vạn người, đi ra chỉ có một vạn bốn năm thiên ngàn, mấy nghìn người đã bỏ mạng ở trong bí cảnh tài nguyên bài.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1018: Thần Vực Đại Sự

Dù cho hoàng bào Thần Vương không có hiển lộ ra bất luận cái gì sát ý, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cảm thấy toàn thân đều không thoải mái. Xem ra sau này phải cẩn thận một phần.

Mọi người ở đây chờ hoàng bào Thần Vương nói xong, lại có một đạo thân ảnh màu xám tro hạ xuống rơi vào trên niết bàn học đài.

Lại là một người Thần Vương, bất quá so với hoàng bào Thần Vương, Mạc Vô Kỵ nhìn xem áo bào tro Thần Vương còn thoải mái hơn.

áo bào tro Thần Vương đầu tiên là ôm một cái quyền cùng hoàng bào Thần Vương, lúc này mới ấm áp nói với đông đảo tranh đoạt đệ tử trên niết bàn học đài:

- Vốn đợt thứ hai tài nguyên tranh đoạt là ta đến làm giám khảo, chỉ là vòng thứ nhất trong quá trình tài nguyên tranh đoạt ra một chút trạng huống, cộng thêm Tịch Diệt Hải truyền tống trận đã thông hành, trong đó còn xuất hiện một phần có chuyện xảy ra, cho nên đợt thứ hai tài nguyên tranh đoạt đổi thành tông môn nhiệm vụ. Tài nguyên phân phối cứ dựa theo vòng thứ nhất tài nguyên tranh đoạt thành tích đến, nếu có nghi vấn hiện tại có thể nói ra.

Mạc Vô Kỵ nghe được đợt thứ hai tài nguyên tranh đoạt đổi thành làm tông môn nhiệm vụ, trong lòng nhất thời chính là vui vẻ. Hắn vòng thứ nhất thu được 4k tấm tài nguyên bài, vô luận như thế nào làm cái đệ nhất hẳn là không có vấn đề chứ.

Một người Thiên Thần viên mãn tóc thưa thớt lập tức liền đứng dậy, hắn cúi người hành lễ đối với Thần Vương này, rồi mới lên tiếng:

- Không biết vì sao đợt thứ hai tài nguyên tranh đoạt bỏ đi? Nếu là như vậy, chẳng phải là đối với hết thảy đệ tử tham dự tranh đoạt đều không công bằng?

áo bào tro Thần Vương cũng không tức giận, vẫn như cũ bình tĩnh nói:

- Vòng thứ nhất tài nguyên tranh đoạt chúng ta đặt ở một cái quy tắc tàn phá tinh cầu, trên thực tế tinh cầu này cũng không có người đi vào, chỉ có ta Niết Bàn Học Cung mấy cái Hợp Thần cường giả, thông qua trận đạo lại đem tài nguyên bài đưa vào bên trong cái này tinh cầu quy tắc tàn phá. Cho nên đối với bên trong cái sứt mẻ tinh cầu này tới cùng có bảo vật gì, không có ai biết.

Áo bào tro Thần Vương nói đến đây thoáng dừng lại một chút, sau đó hắn cố ý nhìn thoáng qua tu sĩ hỏi vấn đề, giọng nói đề cao một phần:

- Nhưng sứt mẻ tinh cầu cũng là lai lịch không giống bình thường, trong đó phát hiện chung quanh Hỗn Độn Thần Linh Khí, chung quanh Hỗn Độn Thần Linh Khí còn đều bị thiên nhiên hộ trận bao phủ ở. Nếu không phải tinh cầu này quy tắc sứt mẻ, cũng sẽ không bị mọi người phát hiện....

Nghe nói như thế, đại đa số tu sĩ không có nhìn thấy Hỗn Độn Thần Linh Khí đều là cũng hút hơi lạnh, Mạc Vô Kỵ càng là khiếp sợ không thôi. Hắn cho là mình tiến vào này Hỗn Độn Thần Linh Khí bồn địa tu luyện, coi như là nghịch thiên số mệnh, không nghĩ tới chỗ như vậy ở trong đó phát hiện chung quanh.

Áo bào tro Thần Vương không để ý đến mọi người khiếp sợ, tiếp tục nói:

- vị trí chung quanh Hỗn Độn Thần Linh Khí hắn là chí ít đang nuôi dưỡng một món Tiên Thiên Pháp Bảo, về phần là ai thu được cái Tiên Thiên Pháp Bảo này, là chuyện thuộc về tên đệ tử này, Niết Bàn Học Cung tuyệt không hỏi tới.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm run sợ, quả nhiên cơ duyên và số mệnh không chỉ là hắn có, người khác so với hắn số mệnh lớn hơn nữa. Hắn thu được Cực Băng Thiên Trúc, há có thể biết người khác không có thu được bảo vật so với Cực Băng Thiên Trúc càng thêm trân quý?

- Đợt thứ hai kiểm tra vốn là đi Niết Bàn Học Cung đấu pháp tháp, chư vị hắn là biết, Niết Bàn Học Cung đấu pháp tháp có bốn mươi chín tầng. Vốn cũng không có cái gì, nhưng là bởi vì vòng thứ nhất lựa chọn tinh cầu, để cho nơi này có ít nhất sáu gã Thiên Thần tu sĩ bước vào Thần Quân cảnh....

Nghe đến đó, trong lòng Mạc Vô Kỵ vừa nhảy. Hắn cho rằng chỉ có Ly Ô Chân cùng Bồ Bằng bước vào Thần Quân cảnh. Không nghĩ tới tại vòng thứ nhất tranh đoạt, lại có sáu người bước vào Thần Quân cảnh. Sáu người này khẳng định còn không tính Ly Ô Chân bị hắn giết chết.

Chẳng những là Mạc Vô Kỵ khiếp sợ, đông đảo mọi người được biết tin tức là cũng hút hơi lạnh. Nhiều như vậy Thần Quân xuất hiện, còn tranh cái rắm a.

Áo bào tro Thần Vương hiển nhiên biết mọi người sẽ có loại vẻ mặt này, vẫn như cũ tự cố nói:

- Sáu gã Thần Quân xuất hiện, có một người thậm chí gần bước vào Thần Quân tầng hai. Ta tin tưởng mọi người tuyệt đối sẽ không nguyện ý cùng một cái Thần Quân tầng hai đi đấu pháp tháp tranh đoạt sao??

Lần này mọi người trầm mặc, chỉ có ngu ngốc mới muốn đi đấu pháp tháp cùng Thần Quân tầng hai tranh đoạt. Chính là Mạc Vô Kỵ, cũng vậy không muốn chiến đấu cùng một cái Thần Quân tu vi hoàn toàn vững chắc, huống chi là Thần Quân tầng hai?

Về phần để cho này mấy cái Thần Quân rời khỏi tranh đấu, ai dám nói? Dựa vào cái gì để cho người khác lui ra ngoài? Người ta tham gia tranh đoạt, cũng là Thiên Thần cảnh, tại bằng vào bản lĩnh của mình cùng cơ duyên bước vào Thần Quân cảnh, đây vốn chính là một loại thắng lợi.

Thấy không ai nói nữa, áo bào tro Thần Vương cũng là nói:

- Lần này vòng thứ nhất tài nguyên tranh đấu lựa chọn địa phương có chút ngoài ý muốn, đưa đến đợt thứ hai không cách nào tiếp tục nữa. Đồng thời bởi vì Tịch Diệt Hải truyền tống trận bố trí xong, chúng ta lại đem đợt thứ hai hóa thành nhiệm vụ. Nhiệm vụ hoàn thành tốt, cũng có thể thu được Niết Bàn Học Cung cường đại tài nguyên tu luyện. Hơn nữa nhiệm vụ này đúng là lâu dài, sẽ không xuất hiện tình huống gián đoạn.

- Là nhiệm vụ gì?

Có người thấp giọng hỏi lên.

Áo bào tro Thần Vương bình tĩnh nói:

- Nhiệm vụ này đối với toàn bộ Thần Lục đều có hiệu lực, trừ bọn ngươi ra những đệ tử tham gia tài nguyên tranh đoạt còn không biết ra, người khác đều đã biết, cho nên ta ở chỗ này nói một chút tình huống nhiệm vụ này. Mọi người hẳn là đều biết, vượt qua Tịch Diệt Hải chính là Thần Vực. Bàn về tài nguyên tu luyện đến, chúng ta Thần Lục thật đúng là không bằng Thần Vực.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là có chút tán thành, Thần Vực sở dĩ không có nhiều Thần Vương như vậy, càng là không có Hợp Thần cảnh. Không phải là bởi vì tu luyện không phong phú, mà là bởi vì thiên địa quy tắc không có hoàn chỉnh bằng Thần Lục.

- Khả năng rất nhiều người không hiểu ta nói chuyện gì, theo lý thuyết ta Thần Lục có gạo Thanh Lộ, còn có đông đảo Thần linh thảo bí cảnh, làm sao có thể không bằng Thần Vực? Trên thực tế thật đúng là

như vậy. Bởi vì Thần Vực có một món đồ chúng ta Thần Lục không có, đó chính là Thần Vực Sào mới ấp trứng...

Áo bào tro Thần Vương nói đến đây nhất thời chậm lại một cái, quả nhiên đại đa số người đều nghi hoặc nhìn áo bào tro Thần Vương. Thần Vực Sào tại Thần Vực là người người đều biết, thế nhưng là người ở Thần Lục biết liền không có mấy người. Thật giống như Thần Vực cũng không biết gạo Thanh Lộ như nhau.

Áo bào tro Thần Vương giọng nói trở nên ngưng trọng:

- Tại bên ngoài Thần Vực là vô cùng vô tận hư không không cách nào thăm dò, một mảnh địa phương kia quy tắc phi thường cao, so với chúng ta Thần Lục cao hơn và đầy đủ hết. Rất nhiều người có lẽ phải hỏi, vì sao có loại hư không này quy tắc đầy đủ hết, Thần Vực còn không có nhiều hơn Thần Vương cùng Hợp Thần cường giả? Đó là bởi vì những thứ địa phương này không cách nào thăm dò trên thực tế ở thời điểm khai thiên tích địa liền ẩn nấp địa vực mới.

Loại địa vực này chính là Thần Vực Sào mà Thần Vực tu sĩ nói, trước khi Thần Vực Sào không có ấp trứng hư không bình thời là không có cách nào đi vào. Chỉ có khi nó bắt đầu ấp trứng sau đó, mới có thể vào. Ấp trứng Thần Vực Sào sẽ đột ngột liên tiếp cùng Thần Vực, hình thành một mảnh lục địa mới. bên trong phiến lục địa mới quy tắc vô cùng rõ ràng, trong đó còn có các loại các dạng thiên địa bảo vật.

Đáng tiếc là, thiên địa bảo vật tuy rằng sẽ không thay đổi, rõ ràng quy tắc chỉ là trong thời gian ngắn tiêu tán, chính vì vậy, Thần Vực Thần Vương mới không có cách nào thông qua Thần Vực Sào mới ấp trứng thăng cấp. Thế nhưng đông đảo tu sĩ, nhưng có thể tiến vào bên trong mới ấp trứng Thần Vực Sào tìm kiếm các loại thiên địa bảo vật, thu được các loại các dạng cơ duyên. Hơn nữa loại này Thần Vực Sào qua một đoạn thời gian, sẽ ấp trứng ra một tảng lớn...

Nghe đến đó, ngoại trừ Mạc Vô Kỵ ra, hầu như hết thảy tu sĩ đều là lộ ra thần sắc hướng tới. Loại địa phương chỗ tốt này, người nào không

muốn đi? Thậm chí có những người đã ảo tưởng thông qua truyền tống trận tiến vào Thần Vực, sau đó tại bên trong Thần Vực Sào thu được hàng loạt thiên địa bảo vật, sau đó sẽ trở lại Thần Lục tu luyện, cuối cùng bước vào Thần Vương, vọt vào Hợp Thần...

Áo bào tro Thần Vương cũng là thần sắc buồn bã nói:

- Mọi việc có lợi thì có hại, lúc ban đầu Thần Vực Thần Vực Sào ấp trứng thời gian khoảng cách phi thường dài, gần nhất Thần Vực Sào ấp trứng thời gian khoảng cách càng ngày càng nhỏ. Tại bên trong gần nhất một lần Thần Vực Sào ấp trứng, Thần Vực rốt cục tiếp xúc đến tân giới vực...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm khiếp sợ, lúc hắn đi, Thần Vực Sào vừa mới ấp trứng, không nghĩ tới gần nhất Thần Vực Sào liên tiếp ấp trứng. Về phần tân giới vực hắn cũng đã nghe nói qua, hiện tại xem ra chuyện này hay là thật, xem ra ở Thần Vực những Thần Vương cường giả đó cũng cũng không phải người ngu ngốc.

- Các ngươi có phải là cảm thấy Thần Vực tiếp xúc được tân giới vực là một món chuyện vui?

Áo bào tro Thần Vương giọng nói thản nhiên nói:

- Nếu là như vậy, vậy ta chỉ có thể nói cho các ngươi biết, các ngươi hài lòng quá sớm. Cái này tân giới vực là một cái cực kỳ thích giết chóc chỗ, nơi đó tu sĩ gặp phải Thần Vực tu sĩ sau đó, không có bất kỳ lý do, toàn bộ chém giết....

Nghe đến đó, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên lo lắng lên Khổ Thái đến. Hắn không có tìm được Khổ Thái, hắn cho rằng Khổ Thái hắn là còn núp ở bên trong Thần Vực Sào tu luyện.

Áo bào tro Thần Vương giọng nói trở nên ngưng trọng:

- Nếu không phải truyền tống trận từ Thần Lục ta đến Thần Vực khai thông, Thần Vực lúc này sớm đã thây phơi khắp nơi, bị các tu sĩ bên ngoài chiếm giữ. Bởi vì tại Thần Vực, không có một Hợp Thần cường giả nào. Lần này ta Niết Bàn Học Cung đi vài tên Hợp Thần cường giả, lại trợ giúp Thần Vực bố trí thất cấp hộ trận rồi mới miễn cưỡng chặn tu sĩ tân giới vực xâm phạm.

Thở dài sau đó, áo bào tro Thần Vương mới tiếp tục nói:

- Thần Vực cùng Thần Lục vốn là làm một thể, nếu là Thần Vực bị xâm, Man tu thu được địa phương tốt hơn tu luyện, Thần Lục ta bị phá hủy cũng là tại trước mắt. Bởi vì Thần Vực cùng Man tu tiếp xúc mà đấu pháp thời khắc đều đang phát sinh lấy, cho nên đây cũng là toàn bộ Thần Lục hoặc là chỗ Thần Vực lớn nhất nhiệm vụ, bất luận kẻ nào đều có thể đi nơi này làm nhiệm vụ. Nhiệm vụ chính là chém giết những thứ Man tu này, nhiệm vụ chém giết Man tu thu hoạch Điểm Niết Bàn cùng tài nguyên tu luyện đều là phi thường hậu đãi.

Nghe áo bào tro Thần Vương nói sau đó, đông đảo đệ tử tham gia tài nguyên tranh đoạt đều nghị luận.

Mạc Vô Kỵ càng là yên lặng không nói gì, tuy rằng hắn cũng rất muốn đi làm nhiệm vụ. Bất quá nghĩ đến chính bản thân đắc tội Thần Vực mấy Thần Vương này, hắn vẫn còn là thành thật ở lại Niết Bàn Học Cung tu luyện sao?.

Chờ mọi người tiêu hóa xong tin tức, Thần Vương áo bào tro mới tiếp tục nói:

- Vừa rồi ta chỉ là đem nhiệm vụ Man tu nói cho mọi người, cùng với nguyên nhân vì sao đợt thứ hai tranh đoạt bỏ đi. Hiện tại ta sẽ tới thống kê thành tích lần này Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt vòng thứ nhất. Thân phận bài của chúng ta ở Niết Bàn Học Cung có công năng truyền tống, xin tất cả đệ tử tham gia vòng thứ nhất tranh đoạt tài nguyên, đem chính bản thân thu hoạch tài nguyên bài thông qua thân phận bài của mình truyền tống đi ra ngoài.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1019: Nhiệm Vụ Đột Xuất

- Vô Kỵ, chúng ta lại đem tài nguyên bài đặt chung một chỗ sao?, ta tổng cộng thu được hai mươi bảy tấm tài nguyên bài.

Bái Việt thấp giọng nói. Đang khi nói chuyện, Bái Việt đã đem tài nguyên bài trong tay giao cho Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lòng nói Bái Việt thật không hổ là Niết Bàn Học Cung kiểm tra tên thứ tư, chính là Thiên Thần tầng hai thực lực, cư nhiên có thể thu được hai mươi bảy tấm tài nguyên bài, đây đã là phi thường rất giỏi.

Hắn lần này không có cự tuyệt, nếu mà mọi người tài nguyên bài cũng không tập trung nói, hắn xác định vững chắc có thể bắt được đệ nhất. Hiện tại mọi người tài nguyên bài tập trung, hắn có thể hay không bắt được đệ nhất, này sẽ rất khó nói.

Dựa theo Niết Bàn Học Cung loại tư thế này, hiển nhiên là tùy tiện tập trung tài nguyên bài.

Cộng thêm Bái Việt tài nguyên bài, Mạc Vô Kỵ tổng cộng có 4 ngàn lẻ ba mươi mốt tấm tài nguyên bài. Hắn kích phát thân phận bài truyền tống vòng xoáy, lại đem những thứ này thân phận bài tất cả đều truyền tống ra ngoài.

Bái Việt thấy Mạc Vô Kỵ lấy ra một đống chồng chất tài nguyên bài truyền tống đi ra ngoài, có chút ngây người hỏi:

- Cái đù! Vô Kỵ, ngươi tới cùng thu hoạch bao nhiêu tài nguyên bài?

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc, đang muốn trả lời, lần nữa thấy Uyển Như đã đi tới, hắn không thể làm gì khác hơn là dừng lại lời của mình.

- Vô Kỵ đại ca, Bái Việt đại ca...

Uyển Như khẽ khom người thăm hỏi một câu, nàng người còn không có thẳng người lên, nhàn nhạt thuần túy mùi thơm của nữ nhân vị liền truyền tới.

Cho dù là Mạc Vô Kỵ cùng Bái Việt cũng đều là thầm tự than thở, người nữ nhân này giơ tay nhấc chân giữa đó, đều để lộ ra một loại dịu dàng động lòng người nhu nhược hình dạng.

- Trước muội muội ta thái độ rất là ác liệt, ta vẫn hổ thẹn...

Không đợi Uyển Như đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ liền khoát tay áo nói:

- Sự kiện kia đã qua, ngươi cũng đã xin lỗi, kết thúc tại đây.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, nếu mà lại đem người nữ nhân này xem như nhu cô gái yếu đuối đi che chở, vậy nhất định phải chết.

- Ngươi biết tên Vô Kỵ?

Một bên Bái Việt ngược lại nghi ngờ hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Xem ra tai Uyển Như tiểu thư phi thường tốt, vừa rồi khoảng cách cũng không gần đâu nè.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ căn bản là lười ẩn tàng rồi. Uyển Như rãnh rỗi đi gây sự tới, hiển nhiên là tới thử dò xét hắn. Dù sao cũng đợi lát nữa hắn thu hoạch hơn bốn ngàn tấm tài nguyên bài, thông cáo cho mọi người, không cần phải tiếp tục cùng người nữ nhân này dong dài.

Uyển Như mặt hơi đỏ lên, này vừa đúng xấu hổ, để cho Bái Việt cũng là có chút hối hận chính bản thân không nên nói trực tiếp như vậy.

Áo bào tro tu sĩ thanh âm đúng lúc vang lên:

- Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt thứ tự đã xong, đệ nhất danh Phàm Nhân Chi Địa - Mạc Vô Kỵ, thu hoạch 4 ngàn lẻ ba mươi mốt tấm tài nguyên bài...

Đệ nhất danh vừa ra đến, niết bàn học đài thậm chí ngay cả hô hấp đều có thể nghe thấy được, báo sai rồi sao? Phàm Nhân Chi Địa tổng cộng bao nhiêu người, cư nhiên thu hoạch hơn bốn ngàn tấm tài nguyên bài? Không phải nói Phàm Nhân Chi Địa vừa mới mới có hai tu sĩ mới kiểm tra vào sao? Từ Niết Bàn Học Cung kiểm tra kết thúc đến bây giờ, cũng bất quá là mới thời gian hơn mười năm, mười một năm, có thể tu luyện tới Thiên Thần tầng mấy? Bước vào Thiên Thần cũng rất là rất giỏi sao??

Bất chấp rất nhiều người không biết Mạc Vô Kỵ, thế nhưng tên này vừa báo đi ra, mọi ánh mắt cũng vậy đều tập trung vào Mạc Vô Kỵ cùng Bái Việt trên người. Không biết không có quan hệ, đại bộ phận người nhìn về phía người, nhất định chính là Mạc Vô Kỵ.

Bồ Bằng trước tiên liền đưa mắt hạ xuống rơi vào Phàm Nhân Chi Địa Mạc Vô Kỵ cùng Bái Việt, rất nhanh ánh mắt của hắn trực tiếp dời đến trên người Mạc Vô Kỵ, hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ chính là người chém giết Ly Ô Chân.

Nếu mà không phải là thứ tự bị báo ra đến, dù cho hắn nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, cũng vậy tuyệt đối không tin Mạc Vô Kỵ là tên gia hỏa có thể chém giết Thần Quân cường giả, có thể dễ dàng giết chết Cai Cát.

- Mạc đại ca, ngươi thu hoạch nhiều tài nguyên bài như vậy?

Uyển Như cũng là khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng đã có chút hoài nghi, Mạc Vô Kỵ chính là người cướp đi Cực Băng Thiên Trúc. Cũng là

thẳng đến lúc này, nàng mới biết được tên đầy đủ của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha, có chút thật thà nói:

- Vận khí ta tương đối khá, trên đường nhìn thấy hai người đại chiến, kết quả bọn họ đồng quy vu tận, ta lượm một cái tiện nghi.

Nếu mà không phải là Uyển Như biết loại này tiện nghi tuyệt đối nhặt không đc, nàng thậm chí hoài nghi Mạc Vô Kỵ nói là lời thật.

Bái Việt kích động bắt lại Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, ngươi cư nhiên thu được đệ nhất, chúng ta Phàm Nhân Chi Địa lại là đệ nhất! Ha ha ha ha...

Hắn chỉ biết là Mạc Vô Kỵ thu hoạch một đống tài nguyên bài, cụ thể số lượng cho tới bây giờ mới rõ ràng.

Cũng trong lúc đó, tại Niết Bàn Học Cung đại quảng trường, các thế lực có quan tâm thứ tự đều là tiếng động lớn xôn xao một mảnh.

Phàm Nhân Chi Địa cái chỗ này thu được đệ nhất? Đây là có chuyện gì? Một cái vừa mới mới vừa gia nhập hai gã Dục Thần tu sĩ đất nghèo, cư nhiên lần này tài nguyên tranh đoạt thu được đệ nhất?

Nhưng trước mắt trên màn hình thông báo, rõ ràng viết Phàm Nhân Chi Địa thu được đệ nhất, người đoạt giải Mạc Vô Kỵ.

Tất cả mọi người đưa mắt tập trung vào Phàm Nhân Chi Địa, thậm chí tên thứ hai đi ra rồi cũng không có ai đi lưu ý.Mạc Vô Kỵ cũng là chú ý tới, tên thứ hai thật đúng là Cú Thân, tổng cộng thu được hai nghìn bảy trăm hai mươi sáu tấm tài nguyên bài. Tên này đến từ Già Tinh Sơn.

Đối với Già Tinh Sơn cái thế lực này, Mạc Vô Kỵ là nghe nhiều lắm. Trước đây Niết Bàn Học Cung khảo hạch thời điểm, Già Tinh Sơn cũng đệ nhất. Lần kia thu được đệ nhất là Già Tinh Sơn thiên tài đệ tử Quý Phi Diêm, lần này lại là Già Tinh Sơn Cú Thân.

Giờ khắc này Mạc Vô Kỵ thậm chí có chút may mắn Cú Thân cử hành lần kia tài nguyên bài tranh đoạt, nếu không, hắn rất có thể chỉ là thứ hai hoặc là thứ ba. Dù sao cũng thứ hai cùng thứ ba đều có thể bị hoài nghi, còn không bằng thu được đệ nhất bây giờ tới.

Thứ tự từng cái một đc báo ra, Mạc Vô Kỵ đã không đi quan tâm nữa.

Thứ tự biểu hiện kết thúc, hắn lĩnh tới rồi các loại tài nguyên tư cách, cùng Bái Việt cấp tốc chạy về Phàm Nhân Chi Địa. Đối với hắn và Bái Việt mà nói, trước tiên phải tại Phàm Nhân Chi Địa bố trí đỉnh cấp tụ linh trận.

Mạc Vô Kỵ vốn chính là cấp năm thần trận vương, được sự giúp đỡ của Bái Việt, chỉ dùng nửa tháng thời gian, hai người đang ở Phàm Nhân Chi Địa bố trí đỉnh cấp cấp năm Tụ Linh thần trận.

Nồng nặc Thần Linh Khí bị Phàm Nhân Chi Địa cuốn tới, lúc này, dù cho người khác sẽ không thoải mái, cũng không có ai dám đến Phàm Nhân Chi Địa chỉ trích tụ linh trận sự tình.

- Vô Kỵ, lần này bên trong tài nguyên bài tranh đoạt, ta không có cơ duyên tiến vào Hỗn Độn Thần Linh Khí nơi tu luyện. Thực lực ta vẫn là quá yếu, hiện tại chúng ta Phàm Nhân Chi Địa Tụ Linh thần trận bố trí xong, ta dự định tại Phàm Nhân Chi Địa bế quan tu luyện. Còn ngươi nữa hay nhất cũng vậy không nên đi ra ngoài, ngươi giết Cai Cát cùng Ly Ô Chân, Quy Nhất thần môn cùng Tu Sĩ Hành Quán khẳng định biết. Ngươi ở tại chỗ này bế quan tu luyện, cũng cũng không có cái gì, một khi ngươi đi ra ngoài, chỉ sợ bọn họ sẽ không bỏ qua ngươi:

- Bái Việt đối với thực lực của chính mình vô cùng rõ ràng, bất chấp cùng giai, hắn không sợ tuyệt đại đa số cường giả, nhưng thực lực của hắn vẫn là quá thấp.

Đối với Mạc Vô Kỵ hắn sớm hết chỗ nói rồi, có thể giết chết Cai Cát cùng vừa mới thăng cấp Thần Quân Ly Ô Chân, hắn chỉ có thể nói may là Mạc Vô Kỵ cũng là người Phàm Nhân Chi Địa.

Ta biết...

Mạc Vô Kỵ đích xác dự định tiếp tục bế quan tu luyện, Trì Xuyên mạch lạc mở hoàn thành, thần nguyên có hơn phân nửa chuyển hóa thành phàm nhân đạo thì thần nguyên. Đại Hoang cùng Súy Oa tu vi cũng là nhanh chóng tăng lên, Mạc Vô Kỵ như nhau dự định ở chỗ này bế quan đến Thiên Thần viên mãn sau đó lại đi ra tìm kiếm Thần Quân cơ hội.

Chỉ là Mạc Vô Kỵ mới vừa vừa mới nói ta biết mấy chữ này, một đạo phi kiếm liền trực tiếp hạ xuống rơi vào trước mặt của hắn.

Mạc Vô Kỵ một trảo qua phi kiếm, sắc mặt có chút khó coi.

- Chuyện gì?

Bái Việt nhanh chóng hỏi một câu.

- Học cung một cái tiền bối yêu cầu ta đi làm một món nhiệm vụ, đây là chuyện hắn sớm liền đáp ứng, ta sợ rằng phải rời khỏi Phàm Nhân Chi Địa một chuyến.

Mạc Vô Kỵ đáp.

Để cho hắn làm nhiệm vụ chính là trước cái kia vạch trần hắn tiếp xúc qua Hồng Mông Sinh Tức lão gia hỏa, tên này cùng Thương Chính Hành là bằng hữu, có thể thấy được tuyệt đối là niết bàn chi địa đỉnh cấp cường giả.

Nghe được Mạc Vô Kỵ muốn đi ra ngoài, Bái Việt sắc mặt cũng vậy có chút khó coi, lúc này để cho Mạc Vô Kỵ đi ra ngoài làm nhiệm vụ, không phải là để cho Mạc Vô Kỵ toi mạng sao?

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì khôi phục tâm tính của mình nói:

- Bái Việt, vị tiền bối này là một trong Niết Bàn Học Cung vẻn vẹn mấy vị cường giả, hắn là không về phần để cho ta đi chịu chết. Rồi lại

nói ta cũng vậy không có cách nào kéo dài xuống, ta sẽ dẫn đi Súy Oa cùng Đại Hoang, nơi này liền giao cho ngươi và Trì Xuyên. Nếu như ta thời gian dài chưa có trở về, ngươi có thể lại tuyển nhận vài người đến Phàm Nhân Chi Địa.

Mạc Vô Kỵ thu được lần này Phàm Nhân Chi Địa tài nguyên tranh đoạt đệ nhất, một người trong đó tài nguyên phần thưởng chính là thu được Phàm Nhân Chi Địa hữu hạn mức độ tử tuyển nhận quyền lực. Nói cách khác, hắn hiện tại chẳng khác nào người nắm trong tay Phàm Nhân Chi Địa thế lực.

Bái Việt cũng vậy rất là bất đắc dĩ, loại nhiệm vụ này, hắn không cách nào hỗ trợ cùng can thiệp, chỉ có thể nói:

- Chính ngươi bảo trọng, Phàm Nhân Chi Địa ta cùng Trì Xuyên đều đang bế quan, chiêu thu đệ tử sự tình, chờ ngươi trở lại hẳng nói.

Tuy rằng Bái Việt cũng là một cái tam phẩm thần đan sư, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ vẫn là lưu lại một phần đan dược cho Bái Việt, đồng thời dặn dò:

- Bái Việt, ngươi nhất định phải cẩn thận Uyển Như người nữ nhân này, người nữ nhân này vô cùng không đơn giản, hơn nữa ẩn nấp tu vi. Nàng thực lực chân thật, có thể dễ dàng giết chết ngươi.

- Thực lực của Uyển Như cao hơn ta?

Bái Việt đích xác bị Mạc Vô Kỵ nói kinh sợ.

- Tin tưởng lời của ta, tại trước khi ngươi bước vào Thần Quân, không nên cùng người nữ nhân này đơn độc gặp nhau, ta đi trước.

Mạc Vô Kỵ lại dặn dò một câu, lúc này mới đi gọi Súy Oa cùng Đại Hoang.

Một cái có thể là Hợp Thần cường giả, yêu cầu hắn đi làm một món nhiệm vụ, Mạc Vô Kỵ cả cơ hội cự tuyệt cũng không có.

Cũng may hắn phàm nhân giới lúc này diện tích tiếp cận hơn một vạn dặm đất, hơn nữa phàm nhân giới quy tắc đều xa xa cao hơn Súy Oa cùng Đại Hoang tu luyện Đạo tắc. Súy Oa cùng Đại Hoang tại phàm nhân giới như nhau có thể tu luyện, tốc độ tu luyện thậm chí sẽ nhanh hơn Phàm Nhân Chi Địa.

Mạc Vô Kỵ ẩn nấp thân hình của mình đi ra Phàm Nhân Chi Địa, coi như là phải đi thấy cái kia Hợp Thần cường giả tiếp nhận chức vụ vụ, hắn cũng không thể để cho toàn thế giới đều biết hắn Mạc Vô Kỵ rời đi Phàm Nhân Chi Địa.

Để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, hắn vừa mới bước vào Phàm Nhân Chi Địa hộ trận, một đạo cường đại thần nguyên liền bao trùm đến, trực tiếp đưa hắn cuốn đi.

Chờ hắn rơi trên mặt đất sau đó, đã đứng ở bên ngoài một cái nhà đá. Tại nhà đá vùng ven trên ghế đá ngồi một cái lão giả tóc trắng, thoạt nhìn dường như tùy thời đều có thể bị mất mạng.

Mạc Vô Kỵ khẳng định lão nhân này không đơn giản, có thể ngồi ở chỗ này bất động, trực tiếp thông qua thần nguyên bàn tay to đưa hắn từ bên ngoài Phàm Nhân Chi Địa hộ trận bắt tới đây đến, có thể đơn giản mới đúng là chuyện lạ.

- Mạc Vô Kỵ ra mắt tiền bối, không biết tiền bối lại đem vãn bối gọi tới, có cái gì phân phó?

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1020: Thần Lục Vũ Thị

- Ta là Hành Mộc.

Tóc trắng lão giả không trả lời vấn đề của Mạc Vô Kỵ, ngược lại là trước nói cho Mạc Vô Kỵ, hắn tên gọi là gì.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, tên này vừa đúng, quả nhiên là tên gia hỏa gần đất xa trời.

Hành Mộc tự cố nói:

- Ngươi hắn là biết sự tình Thần Vực Thần Vực Sào mới ấp trứng sao??

Mạc Vô Kỵ cẩn thận hồi đáp:

- Dà, đệ tử từ trên tinh cầu tranh đoạt tài nguyên bài trở lại thì mới biết.

Hành Mộc gật đầu, hỏi:

- Ngươi cảm thấy những Man tu trong miệng bọn họ đó làm sao? Dùng Thần Lục cùng Thần Vực đại quy mô nhiệm vụ phát ra ngoài như vậy, Man tu có thể hay không không dám mơ ước Thần giới?

Tuy rằng trong lòng nghĩ ta nào biết đâu rằng mấy thứ này, Mạc Vô Kỵ vẫn là làm bộ hồi đáp:

- Đệ tử cho rằng Man tu cuối cùng là Man tu, cuối cùng thắng được nhất định là chúng ta Thần giới.

Hành Mộc cười lạnh một tiếng:

- Ngươi biết tại trong mắt đối phương, chúng ta là cái gì không?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu.

Hành Mộc lạnh lùng nói:

- Tại trong mắt đối phương, Thần Vực cùng Thần Lục tu sĩ mới đúng là Man tu, bọn họ mới thật sự là tu đạo chi thần.

Mạc Vô Kỵ cũng lơ đễnh, nếu mọi người là đối lập, tự nhiên là phải tận lực làm thấp đi đối phương. Không có ai sẽ cho là mình không phải là chính tông, đối với mới vừa rồi là chính tông.

Hành Mộc nhàn nhạt nói:

- Xem ra ngươi là không cho là đúng.

Nói xong cũng không chờ Mạc Vô Kỵ nói chuyện, liền tự cố tiếp tục nói:

- Trên thực tế bọn họ nói đúng, bọn họ mới thật sự là tu đạo chi thần. Bọn họ là chân chính được bộ tộc Thiên Đạo chiếu cố, vô luận là chỉ số thông minh hay là đạo thể, đều xa xa thắng chúng ta, thậm chí tất cả không thuộc về bọn họ người tu đạo. Chính vì bọn họ cao ngạo, cho nên ở trong mắt bọn họ, tất cả chủng tộc khác cùng sinh linh đều là con kiến hôi, cũng có thể tùy ý tàn sát tồn tại.

- Tiền bối...

Mạc Vô Kỵ nghe được Hành Mộc nói trên thực tế đối phương nói đúng, lập tức cũng có chút khó chịu.

Chỉ là hắn mới vừa nói hai chữ, liền lần nữa bị Hành Mộc ngăn cản:

- Ta biết ngươi muốn nói gì nói, bất quá ta cũng không có lừa ngươi. Thần giới hết thảy tu sĩ, đích thật là không bằng bọn họ. Vô luận là

phương diện nào, cũng không bằng bọn họ. Ta không biết ngươi có nghe nói qua một chủng tộc như vậy hay chưa, Thần Tộc.

Thần Tộc? Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, hắn há có thể không biết Thần Tộc? Vũ Trụ Giác Thần Tộc chính là hắn đi đầu tiêu diệt. Hơn nữa Thần Huyền Lục kia cũng bị hắn dẫn dắt còn lại các tộc phân chia hết.

Hắn nhớ lại Thần Huyền Lục cái kia Viễn Cổ trớ chú trận văn, trước đây hắn bởi vì không hiểu trận kia văn, cho nên cũng không có trước mắt vài thứ kia. Bây giờ muốn hắn lên, trớ chú trận văn này dường như còn mang theo một cái hư không thông đạo khí tức. Không biết cái kia hư không thông đạo có đúng hay không đi thông Thần Tộc.

- Đó là Thần Tộc?

Mạc Vô Kỵ kinh dị ra.

Hành Mộc gật đầu:

- Xem ra ngươi cũng đã nghe nói qua Thần Tộc cái chủng tộc này, trên thực tế ở tại thần giới có gần một nửa công pháp, đều là Thần Tộc cường giả để lại. Cho nên từ một loại góc độ mà nói, bọn họ cũng không có nói sai. Bọn họ đích xác là con cưng tu đạo, bản thân có huyết mạch cao quý.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Tiền bối, có lẽ bọn họ đích xác là tu đạo con cưng, thế nhưng muốn nói bọn họ bản thân có huyết mạch cao quý, đệ tử không dám tán đồng.

Hành Mộc ngược lại cũng không có để ý Mạc Vô Kỵ phản bác, tiếp tục nói:

- Thần Tộc vẫn cho rằng bọn họ mới thật sự là Thần giới thần nhân, cái khác bất luận cái gì người tu đạo, cho dù là tu luyện đến Thần giới, cũng đều là hắn là cho bọn hắn huyết tế con kiến hôi tồn tại. Cho nên sở dĩ ta quan tâm ngươi, là bởi vì ngươi trận đạo thiên phú cường đại, Thần

giới vô luận là Thần Vực hay là Thần Lục, tạm thời có thể ngăn cản Thần Tộc, chỉ có trận đạo.

- Tiền bối là muốn vãn bối đi Thần Vực Sào mới ấp trứng nơi nào đây ngăn cản Thần Tộc cường giả?

Mạc Vô Kỵ vừa nghe liền vội vàng hỏi.

Nếu quả như thật là như thế này, hắn thà rằng chính bản thân rời khỏi. Trừ phi có mấy cái Thần Vương theo sau lưng bảo hộ hắn, nếu không hắn trở về đi chịu chết a.

Hành Mộc cười ha ha một tiếng:

- Ta làm sao có loại bản lĩnh này, biết trước. Ta bảo ngươi giúp ta một chuyện, Thần Vực cùng Thần Tộc còn không có đả thông, há có thể sớm biết việc này? Ta năm đó chịu một phần ân huệ, hôm nay ân chủ hậu nhân đưa tới một quả ân bài, mời ta đi giúp bọn hắn bố trí một cái hộ trận. Ta mắt mờ thật nhiều năm đều không động rồi, cho nên chỉ có thể cho ngươi giúp ta đi một chuyến.

Thì ra là một việc như vậy, Mạc Vô Kỵ hiểu trước vì sao Hành Mộc muốn cùng hắn nói sự tình Thần Tộc, đó là chẳng khác nào cho hắn thù lao. Trong lòng hắn không khỏi âm thầm khinh bỉ, so với Thương Chính Hành, Hành Mộc này thực sự là keo kiệt có thể. Để cho mình đơn độc đi ra ngoài giúp hắn báo ân, kết quả là nói cho hắn biết một phần tin tức làm thù lao.

Thông qua Thần Vực Sào cùng Thần Vực liên tiếp có đúng hay không Thần Tộc cùng hắn có cái rắm quan hệ, hắn đối với Thần Vực hoặc là Thần Lục đều không có nửa điểm tình cảm, cùng lắm thì đi thôi.

- Đệ tử nguyện ý vì tiền bối đi một chuyến, chỉ là đệ tử đắc tội quá nhiều người, sợ rằng đệ tử chân trước mới vừa đi ra Niết Bàn Học Cung, phía sau liền có người muốn truy sát đệ tử.

Mạc Vô Kỵ ăn ngay nói thật.

Hành Mộc ngược lại gật đầu:

- Ngươi Phàm Nhân Chi Địa mọi người rất mạnh, năm đó Chủng Đế cũng là giết vài cái thiên tài đệ tử, bất quá hắn về sau vẫn sống thật tốt, thậm chí khai sáng Phàm Nhân Chi Địa.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, sống thật tốt sao? Hắn thế nào nghe nói Chủng Đế là bị người giết chết?

Hành Mộc xuất ra hai khối truyền tống trận phù đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Cái truyền tống trận phù màu vàng này ngươi bóp nát sau đó, trực tiếp truyền tống đến phạm vi phụ cận Vũ Thị. Vũ Thị, chính là ta năm đó đã chịu ân huệ của ân chủ. Cái màu xanh truyền tống trận phù này ngươi bóp nát sau đó, có thể trực tiếp truyền tống đến bên ngoài Niết Bàn Đạo Thành. Ta tin tưởng ngươi rời đi Niết Bàn Học Cung sau đó, vẫn có rất nhiều thủ đoạn. Được rồi, cái này chính là ấn bài tín phù, ngươi cầm cái này giao cho người Vũ Thị, bọn họ thì sẽ biết. Được rồi, ngươi đi đi.

Đang khi nói chuyện Hành Mộc lại lấy ra một quả ấn bài tín phù.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than, tên này quả nhiên là hẹp hòi. Ngươi một cái cường giả lợi hại như vậy, đưa ta một cái thượng phẩm thần khí mặt nạ muốn chết a.

Hiện tại Hành Mộc theo dõi hắn để cho hắn đi, hắn cũng chỉ có thể bóp nát màu vàng truyền tống trận phù.

Một đạo hoàng mang cuồn cuộn nổi lên, lại đem Mạc Vô Kỵ trực tiếp đưa đi.

Một trận kịch liệt không gian ba động truyền đến, Mạc Vô Kỵ ý thức thậm chí đều ở đây trong nháy mắt có chút không rõ, trong lòng hắn thầm nghĩ, đây rốt cuộc có bao xa a.

Tốt ở nơi này truyền tống phù đã tiêu hao không gian năng lượng, để cho Mạc Vô Kỵ từ hư không ngã xuống.

- Ầm!

Một cái to lớn vũng bùn bị Mạc Vô Kỵ rơi xuống thân thể đánh vỡ ra, cũng may Mạc Vô Kỵ bước vào thánh thể, ngoại trừ hơi lộ ra chật vật một phần ra ngoài, ngược lại không có đã bị nửa điểm thương tổn.

Lúc này Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu rõ, Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt đạo thứ nhất cửa truyện tống trận là ai bố trí, thì ra là Hành Mộc lão gia hỏa này. Lão gia hỏa này làm cái truyền tống, cũng muốn để cho người ta té một cái, quả nhiên là có chút tâm lý biến thái.

Từ bên trong cái hố đứng lên, Mạc Vô Kỵ lấy ra này tấm ấn bài tín phù. Mặt trên có rõ ràng phương vị chỉ thị, địa phương chỉ tới hản là Vũ Thị.

Mạc Vô Kỵ lại đem đồ đạc thu hồi, lại lấy ra mặt nạ mang ở trên mặt, lại đem chính bản thân dịch dung trở thành một hoàng khuôn mặt nho tu, lúc này mới đi tới Vũ Thị.

Cái mặt nạ này là Khúc Du đưa cho hắn, không biết giúp hắn bao nhiêu lần bận rộn. Hành Mộc keo kiệt không bỏ được thượng phẩm thần khí mặt nạ cho hắn, hiện tại hắn còn chỉ có thể dùng cái mặt nạ này.

Hành Mộc ngược lại không có nói sai, Mạc Vô Kỵ chỉ là dựa theo này phương vị tranh vẽ hành cấp bách chui không tới nửa canh giờ, đã nhìn thấy một cái có chút niên đại bảng hướng dẫn, trên đó viết mấy chữ, Thần Lục Vũ Thị.

Mạc Vô Kỵ đang nhìn chằm chằm cái này bảng hướng dẫn, mấy đạo nhân ảnh nhanh chóng chui đến, rất nhanh thì hạ xuống rơi vào cách đó không xa.

- Ngươi là ai? Ở chỗ này lén lén lút lút làm gì?

Nói chuyện là một người công tử ca mặt như quan ngọc, nhìn công tử ca cùng mấy người bên cạnh hắn đều là vết máu loang lổ, Mạc Vô Kỵ liền biết, mấy tên này hắn là vừa mới ác chiến một hồi, nhất định là đánh thua, mới trốn tới nơi này.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta là Vũ Thị khách nhân, đang muốn đi Vũ Thị.

- Ngươi là Vũ Thị khách nhân?

Mặt trắng công tử ca kinh dị không dứt nhìn từ trên xuống dưới Mạc Vô Kỵ, một hồi lâu mới lên tiếng:

- Ta là Vũ Thị Vũ Kỳ, vì sao ta chưa từng nghe nói qua Vũ Thị còn ngươi nữa loại này khách nhân?

Thì ra lúc đầu tên này là Vũ Thị người, vậy thì dễ làm, Mạc Vô Kỵ lấy ra Hành Mộc giao cho hắn ấn bài tín phù đưa cho Vũ Kỳ nói:

- Đây là tín phù.

Không có nửa điểm thử, Mạc Vô Kỵ liền đem tín phù nộp ra. Trên thực tế Mạc Vô Kỵ ước gì tên này là giả, thu hắn tín phù sau đó động thủ với hắn, nói như vậy, hắn liền có thể mượn cớ thua trận, sau đó nghênh ngang rời đi nơi này. Nói như vậy, Hành Mộc cũng không cách nào trách cứ hắn. Về phần Vũ Kỳ mấy tên này, Mạc Vô Kỵ còn thật không có để vào mắt, mấy tên này mạnh nhất cũng bất quá là Thiên Thần tầng 6 mà thôi.

Vũ Kỳ tiếp nhận tín phù, lập tức liền kích động nói:

- Thì ra ngươi là trận pháp sư, tới nơi này bố trí hộ trận. Xin hỏi ngươi là đến từ đâu?

- Ngươi không biết lai lịch của ta?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Vũ Kỳ nhanh chóng lắc đầu:

- Cũng không biết, ta chỉ biết là hai năm trước, ta Vũ Thị lại đem một quả ân bài thả đi ra ngoài, chủ yếu là vì bố trí hộ trận. Về sau cái ân bài này vẫn không có tin tức...

Mạc Vô Kỵ hiểu được, hắn thầm mắng Hành Mộc nói chuyện không nói rõ ràng.

- Ta là Mạc Tinh Hà, ngươi dẫn đường một cái sao?.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không trả lời Vũ Kỳ nói, giọng nói lạnh nhạt nói.

- Mạc trận sư, xin theo ta cùng đi sao?.

Vũ quan tâm trong rất là kích động, hắn lại đem trận sư gia tộc mời tới, với hắn mà nói đây là một chuyện thật tốt, hắn sẽ tiến thêm một bước tăng lên mình ở gia tộc địa vị, thu được càng nhiều hơn tài nguyên tu luyện.

...

Thần Lục Vũ Thị hộ trận tuy rằng thoạt nhìn niên đại có chút lâu, dùng ánh mắt Mạc Vô Kỵ, đây tuyệt đối là một cái cấp năm thần trận.

Tại dưới sự hướng dẫn của Vũ Kỳ, Mạc Vô Kỵ tiến vào hộ trận. Vừa tiến vào hộ trận, nồng nặc kia vô cùng Thần Linh Khí liền thẩm thấu đến, trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm giật mình, coi như là Niết Bàn Học Cung, cũng không có Thần Linh Khí nồng nặc như vậy, Vũ Thị này nội tình rất sâu a.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền phát hiện tại trong Vũ Thị hộ trận, dường như bố trí rất nhiều cấp thấp bó buộc linh thần trận. Chỉ là Thần Linh Khí quá mức nồng nặc, cấp thấp bó buộc linh thần trận không có cách

nào hoàn toàn trói buộc lại. Điều này làm cho trong lòng Mạc Vô Kỵ càng là kinh ngạc, nếu mà không phải là những thứ này cấp thấp bó buộc linh thần trận, Vũ Thị Thần Linh Khí còn phải nồng nặc tới trình độ nào?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1021: Vũ Thị Bí Mật

- Vũ Kỳ, ngươi vì sao mang người ngoài tiến vào Vũ Thị?

Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ lấy Vũ Thị vì sao có như này nồng nặc Thần Linh Khí là lúc, một cái thanh âm băng hàn đột ngột vang lên.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ vừa nhảy, hắn bỗng nhiên đã có một loại cảm giác xấu.

Vũ Kỳ nhanh chóng khom người thi lễ nói:

- Bẩm trưởng lão, đây là Mạc trận sư, Mạc trận sư là nhận được Ân Bài của Vũ Thị ta đến đây hỗ trợ bố trí hộ trận.

- Đã đc Ân Bài mời mà đến?

Băng hàn thanh âm hòa hoãn một phần:

- Ân Bài ở đâu?

Mạc Vô Kỵ lòng nói, đậu má đâu là tới hỗ trợ? mời hắn hỗ trợ ngược lại là đại gia. Dù sao hắn đã đáp ứng rồi Hành Mộc, cũng chỉ có thể xuất ra Ân Bài.

Một đạo thần nguyên xoắn tới, đem Mạc Vô Kỵ Ân Bài trực tiếp cuốn đi. Sau một lúc lâu sau đó, thanh âm kia mới tiếp tục nói:

- Vũ Kỳ, ngươi lại đem Mạc trận sư mang tới tân khách điện.

- Dà.

Vũ Kỳ nhanh chóng lên tiếng, quay đầu lại nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc trận sư, mời ngươi cùng đi vào tân khách điện sao?. Vừa rồi là Tạp trưởng lão của chúng ta, người này kỳ thực tốt vô cùng.

Mạc Vô Kỵ mỉm cười gật đầu, trong lòng cũng là cười nhạt, người tốt vô cùng? Hắn là đến hỗ trợ, cũng không là tới xem sắc mặt nơi này.

Liền chỉ trưởng lão này biết hắn ý đồ đến sau đó, cũng vậy không có nửa điểm muốn ra nghênh tiếp, hắn liền biết mình cái người hỗ trợ này, tại Vũ Thị dường như cũng không trọng yếu. Hắn ngược lại kỳ quái Vũ Kỳ, vì sao gặp phải hắn sau đó, trái lại cao hứng.

Vô luận như thế nào, Mạc Vô Kỵ đã có đề phòng một đường lúc đi, cũng bắt đầu bố trí hư không trận văn. Lòng hại người không thể có, phòng người chi tâm không thể không.

Mạc Vô Kỵ tại dưới sự hướng dẫn của Vũ Kỳ rất nhanh liền đi tới Vũ Thị tân khách điện, Vũ Thị tân khách điện cũng không nhỏ, thoạt nhìn coi như là có chút rộng mở. Bất quá Mạc Vô Kỵ hay vẫn cảm thấy, cái này tân khách điện quá nhỏ, hoàn toàn không cách nào xứng đôi cùng bên ngoài nồng nặc Thần Linh Khí.

Vũ Thị có loại này nồng nặc Thần Linh Khí, loại tu luyện thánh địa này, khẳng định cường giả như mây. Kết cấu cái tân khách điện này, cùng Vũ Thị nồng nặc Thần Linh Khí thật sự là không có khả năng xứng đôi.

Tại trong tân khách điện ngồi bốn người, ba nam một nữ. Ngồi vị trí cao nhất là một người nam tử mặt trắng không râu, Mạc Vô Kỵ cảm giác người này tu vi hắn là mạnh nhất, Thế Giới Thần tầng một trên dưới.

Tại đây hai bên nam tử mặt trắng không râu ngồi ba người, đều là Thần Quân cảnh giới. Mạc Vô Kỵ ngược lại thở phào nhẹ nhõm, cái trận thế này, hắn là còn không cách nào ngăn trở hắn Phong Di bỏ chạy.

- Ha ha, Mạc trận sư đường xa mà đến, thật sự là khổ cực, mời ngồi mời ngồi.

Mạc Vô Kỵ sau khi đi vào, nam tử mặt trắng không râu thấy Mạc Vô Kỵ tiến đến, nhanh chóng đứng lên, làm ra một bộ cực kỳ hoan nghênh tư thái tiến lên đón.

Mạc Vô Kỵ cảm quan rất mạnh, hắn có thể rõ ràng cảm thụ được giả tạo trong đó. Hắn cũng vậy không thèm để ý, hắn tới nơi này chỉ là giúp người khác, Vũ Thị này là thái độ gì, hắn không để ở trong lòng.

Hắn cũng không có ngồi xuống, gọn gàng dứt khoát nói:

- Ta thu được Ân Bài, là tới giúp Vũ Thị bố trí hộ trận, mời đạo hữu chỉ thị cái này hộ trận phải làm thế nào bố trí.

- Tại hạ Vũ Thị Vũ Phượng Vũ, không biết Mạc trận sư đến từ?

Mặt trắng không râu nam tử cười tủm tỉm nói, hắn đã nhìn ra thực lực của Mạc Vô Kỵ cũng không cao.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Ta đến từ Thiên Phàm Sơn, trên thực tế hai năm trước ta đã thu đc Ân Bài này, lúc đó ta đang đang bế quan thời điểm quan trọng, vẫn chậm lại cho tới hôm nay đến, còn xin thứ tội.

- Thiên Phàm Sơn?

Vũ Phượng Vũ nghi ngờ lập lại một câu, từng trải của hắn cũng không tính là yếu, thế nào chưa từng nghe nói qua cái chỗ này?

Mạc Vô Kỵ sắc mặt đỏ lên, có chút lúng túng nói:

- Chúng ta nhất mạch tương đối đơn bạc, lại là nghiên cứu trận đạo, pháp đạo yếu ớt. Truyền tới ta chỗ này, không như trước nữa. Hai năm trước cái Ân Bài này truyền đến bài vị sư môn ta, ta tuy rằng trận đạo

cùng tu vi thấp, cũng vậy tuyệt đối không có khả năng bỏ qua sư môn ân chủ triệu hoán, cho nên vừa xuất quan ta đã tới rồi.

Nghe được Mạc Vô Kỵ là một cái cô hồn dã quỷ, vũ Phượng Vũ trong lòng thở phào nhẹ nhõm, hắn chỉ biết là chủ nhân cái này báo ân bài là một cái thần trận vương. Trải qua nhiều năm như vậy, cũng không biết có còn hay không hậu đại tồn tại, cho nên hắn cũng là thử vận khí một chút ý nghĩ, lại đem Ân Bài phát ra, không nghĩ tới vô số năm trước ân chủ kia thực sự còn có trận đạo hậu bối.

Hắn cũng không biết Ân Bài chủ nhân này vẫn như cũ tồn tại, còn là Niết Bàn Học Cung đỉnh cấp cường giả, thậm chí là Hợp Thần cảnh. Nếu mà hắn biết Ân Bài là Hành Mộc người như thế trong tay, cho hắn một vạn cái lá gan, hắn cũng sẽ không phát sinh Vũ Thị Ân Bài.

- Chẳng biết Mạc trận sư là cấp mấy thần trận sư?

Vũ Phượng Vũ vội vàng hỏi, nếu mà Mạc Vô Kỵ trận đạo thấp hơn cấp ba, tới nơi này chỉ sợ cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Mạc Vô Kỵ lộ ra cực lớn tự tin nói:

- Nói trận đạo truyền thừa, ta Thiên Phàm Sơn còn chưa phải thua với người. Ta tư chất mặc dù kém, trận đạo cũng vậy miễn cưỡng bước vào cấp 4 đại thần trận sư cấp độ.

Mạc Vô Kỵ đi trong sống chết nhiều năm như vậy, cùng Vũ Phượng Vũ nói vài câu sau đó, sớm đã cảm giác được Vũ Phượng Vũ đối với hắn không có hảo ý.

Hắn không biết đối phương tại sao muốn như vậy, đề phòng một chút điểm lúc nào cũng có khá hơn chút. Mặc dù hắn là một cái chân chính cấp năm thần trận vương, hắn vẫn là nói miễn cưỡng đạt tới cấp 4 đại thần trận sư cấp độ.

- A đù! Dĩ nhiên là đại thần trận sư.

Vũ Phượng Vũ trong lòng mừng như điên, Mạc Vô Kỵ thật sự là quá phù hợp hắn Vũ Thị yêu cầu. Tu vi thấp, đến từ một địa phương nghe nói cũng không có nghe nói, trận đạo còn tới đại thần trận sư cấp độ, thượng thiên quả nhiên là cực kỳ quan tâm Vũ Thị.

Mạc Vô Kỵ không muốn dong dài, nói thẳng nói:

- Còn xin vũ đạo hữu nói cho ta biết, làm sao bố trí Vũ Thị hộ trận?

Vũ Phượng Vũ cười ha ha một tiếng nói:

- Ta đây liền mang Mạc trận sư cùng đi.

Nói xong hắn lại chuyển nói với Vũ Kỳ:

- Vũ Kỳ, ngươi lần này lại đem Mạc trận sư mang về, lập công lớn, chờ Vũ Thị pháp trận bố trí xong sau đó, có thưởng cho ngươi, ngươi lui xuống đi sao?.

Vũ Kỳ mừng rỡ, nhanh chóng khom người thi lễ lui về phía sau đi.

Chờ Vũ Kỳ rút đi, vũ Phượng Vũ cười tủm tỉm nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Đan Sư, mời theo ta cùng đi.

Mạc Vô Kỵ chú ý tới hắn đi theo vũ Phượng Vũ lúc đi, tân khách trong điện mấy cái Thần Quân cũng đều theo sau lưng. Đối với mấy người này cùng đến, Mạc Vô Kỵ cũng không phải lưu ý, hắn để ý là vì sao Vũ Thị như vậy nồng nặc Thần Linh Khí, Thế Giới Thần hắn chỉ nhìn thấy vũ Phượng Vũ một cái? Căn cứ Vũ Phượng Vũ thần nguyên ba động, đối phương bước vào Thế Giới Thần dường như cũng không có bao lâu.

Vũ Thị địa bàn thật không nhỏ, Vũ Phượng Vũ mang theo Mạc Vô Kỵ đi rồi hơn mười dặm, sau đó mới đi tới một chỗ cửa đá.

Càng tới gần nơi này, Mạc Vô Kỵ lại càng cảm nhận được nồng nặc Thần Linh Khí.

Cửa đá bị một tầng lại một tầng nhị cấp bó buộc linh thần trận bao lấy, phỏng chừng bởi vì bó buộc linh thần trận đẳng cấp quá thấp, Thần Linh Khí vẫn là không ngừng ra ngoài tràn đầy.

Địa phương tốt a, Mạc Vô Kỵ âm thầm sợ hãi than, nơi này tới cùng chôn thần linh mạch đẳng cấp gì a. Trong lòng tại sợ hãi than, Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc hay là đang còn trong thời gian ngắn trước mắt mấy nghìn đạo hư không trận văn.

Vũ Phượng Vũ xuất ra một cái trận bài mở ra cửa đá đối với Mạc Vô Kỵ vội vàng nói:

- Mạc Đan Sư, mau mau mời vào.

Nói xong, vũ Phượng Vũ đi đầu nhanh đi vào. Mạc Vô Kỵ đi theo vũ Phượng Vũ nhanh chóng sau khi tiến vào, lập tức chính là chấn động, hắn hoàn toàn hiểu rõ ra.

Đâu phải là cái gì mà thần linh mạch mang tới nồng nặc Thần Linh Khí, cái này căn bản là Hỗn Độn Thần Linh Khí. Nếu mà không phải là hắn trước đây không lâu mượn Hỗn Độn Thần Linh Khí tu luyện chừng một năm, hắn đâu có thể nhanh như vậy bước vào Thiên Thần tầng hai?

Lúc này Mạc Vô Kỵ cũng vậy hiểu vì sao Vũ Phượng Vũ thăng cấp tới rồi Thế Giới Thần, cảnh giới còn mới khó khăn lắm vững chắc, tên này là bởi vì phát hiện Hỗn Độn thần linh mạch, lúc này mới thăng cấp tới rồi Thế Giới Thần.

Trong lòng kinh dị, Mạc Vô Kỵ mặt ngoài vẫn như cũ bình tĩnh vô cùng cảm thán nói:

- Vũ Thị Thần Linh Khí thực sự là nồng nặc a.

- Nga, Mạc trận sư trước cũng đã gặp loại địa phương nồng nặc Thần Linh Khí này?

Vũ Phượng Vũ ồ một tiếng, kinh ngạc hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Năm đó sư phụ ta mang ta đi một cái Thần Thành lớn, ở nơi đó sư phụ ta thuê một cái Giáp Đẳng động phủ, trong đó Thần Linh Khí liền nồng nặc giống như này...

Nói đến đây, Mạc Vô Kỵ càng là lay động, hắn nhìn thấy trên trăm lũng cực phẩm gạo Thanh Lộ. Không sai, toàn bộ là gạo Thanh Lộ, hơn nữa toàn bộ là cực phẩm gạo Thanh Lộ.

Mạc Vô Kỵ âm thầm hấp khí, Vũ Thị này thật đúng là lợi hại a. Dùng Hỗn Độn Thần Linh Khí trồng gạo Thanh Lộ, có thể tưởng tượng tiếp qua cái một vài năm, Vũ Thị tuyệt đối sẽ trở thành Thần Lục cao cấp nhất gia tộc.

Tới rồi lúc này, Mạc Vô Kỵ cũng vậy rốt cục sáng tỏ vì sao Vũ Thị đối với hắn có sát ý. Vũ Thị mời hắn tới nơi này nhất định là bố trí bó buộc linh thần trận, loại này Hỗn Độn Thần Linh Khí địa phương hắn bố trí bó buộc linh trận sau đó, còn có sống mới đúng là chuyện lạ.

Kỳ quái là vì sao bên ngoài không cảm giác được Hỗn Độn khí tức, chỉ có tiến vào cái này cửa đá mới có thể cảm nhận được Hỗn Độn khí tức? Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm không có cố kỵ nào nữa càn quét đi ra ngoài, rất nhanh hắn liền phát hiện vấn đề.

Nơi này sớm bố trí hấp thu Hỗn Độn Thần Linh Khí loại bỏ thần trận, cái này thần trận đẳng cấp còn không thấp, hắn là một cái cấp năm thần trận. Mặc dù có loại bỏ thần trận, bởi vì hắn tại Hỗn Độn Thần Linh Khí bên trong vừa mới tu luyện qua, cho nên tràn ra tới những Hỗn Độn đó khí tức, Mạc Vô Kỵ vẫn là rõ ràng bắt lấy tới rồi.

Vũ Thị đã có có thể bố trí cấp năm thần trận thần trận vương, còn muốn hắn đến bố trí cái gì cấp 4 thần trận? Mạc Vô Kỵ tâm niệm vừa chuyển, liền hoàn toàn hiểu rõ đến. Phỏng chừng cái kia bố trí cấp năm thần trận thần trận vương, hắn là bố trí xong pháp trận sau đó, liền biến thành tro.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Vũ Phượng Vũ trong lòng cười nhạt. Cái gì Thần Thành có Hỗn Độn Thần Linh Khí? Coi như là lại đem Hỗn Độn Thần Linh Khí loại bỏ, nơi này Thần Linh Khí, cũng vậy tuyệt đối không phải là cái gì Thần Thành có thể so sánh với.

- Mạc trận sư quả nhiên là kiến thức rộng rãi, ta Vũ Thị chỉ là một tiểu gia tộc, loại này Thần Linh Khí tại địa phương khác không đáng giá nhắc tới, cũng là ta Vũ Thị căn cơ sở tại. Ta chỉ muốn mời Mạc trận sư bố trí một cái bó buộc linh pháp trận cho ta Vũ Thị, lại đem Thần Linh Khí nơi này hoàn toàn trói buộc lại là được rồi.

Vũ Phượng Vũ cười một cái nói.

Mạc Vô Kỵ một bên bố trí các loại trận văn, một bên hào sảng đưa tay:

- Đây là chuyện nhỏ, xin dẫn đường sao?.

- Tốt.

Vũ Phượng Vũ mang theo Mạc Vô Kỵ chuyển qua mấy cái đường đá xanh cũng không rộng, đi tới một mảnh vòng xoáy hình dạng sóng gợn trận môn.

Nồng nặc Hỗn Độn Thần Linh Khí liền từ nơi này thẩm thấu đi ra, cấp năm loại bỏ thần trận, cũng không cách nào lại đem Hỗn Độn Thần Linh Khí nơi này toàn bộ bỏ đi.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có một loại dục vọng mãnh liệt, muốn từ nơi này vòng xoáy hình dạng trận môn vào xem, bên trong rốt cuộc là cái gì.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1022: Vũ Thị Giam Giữ Cố Nhân

- Mạc trận sư, làm sao?

Thấy Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Thần Linh Khí vòng xoáy có chút ngây người, Vũ Phượng Vũ vội vàng hỏi. Trong lòng hắn có chút hoài nghi, Mạc Vô Kỵ đã cảm nhận được nơi này Hỗn Độn Thần Linh Khí.

Bất quá hắn nếu lại đem Mạc Vô Kỵ mang tới nơi này, coi như là Mạc Vô Kỵ cảm ứng được Hỗn Độn Thần Linh Khí, cũng không có cơ hội đi. Nếu không, hắn căn bản sẽ không mang Mạc Vô Kỵ tới nơi này.

Vì Hỗn Độn Thần Linh Khí, tứ cấp thần trận đại sư chết ở Vũ Thị, không có mười cũng có bảy tám cái, cũng không quan tâm lại nhiều. Coi như là cấp năm thần trận vương, cũng đã chết một tên ở chỗ này.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười nói:

- Đối với bó buộc linh thần trận sư môn ta thật là có thủ đoạn đặc biệt, ta thậm chí có thể lại đem Thần Linh Khí ở đây hoàn toàn trói buộc lại. Điều kiện tiên quyết là, ta cần phải biết chỗ nơi này thần linh nguyên, cho nên ta khả năng cần phải đi vào một cái.

- Mạc trận sư, ngươi nghìn vạn không nên nghĩ như vậy. Ta Vũ Thị cũng từng phái người đi vào, thế nhưng là không có một ai có thể đi ra.

Vũ Phượng Vũ nhanh chóng xua tay ngăn lại nói.

Mạc Vô Kỵ nghĩ thầm, ngươi lừa gạt người nào a.

Hắn lắc đầu, tiếp tục nói:

- Không biết thần linh nguyên, ta sợ rằng rất khó bố trí ra hoàn mỹ bó buộc linh thần trận, coi như là bố trí, qua một đoạn thời gian, cũng sẽ bị nồng nặc Thần Linh Khí nơi này giải khai, cần phải tiếp tục bố trí bó buộc linh thần trận. Bởi vì chỉ có dùng nơi này Thần Linh Khí kích phát bó buộc linh thần trận, mới có khả năng kéo dài bó buộc linh thần trận sẽ không bị trùng khoa. Cần tới đây bó buộc linh thần trận, nhất định phải phải biết chỗ của thần linh nguyên.

Mạc Vô Kỵ những lời này ngược lại không có nói mò, đây chính là địa phương có Hỗn Độn Thần Linh Khí, muốn bó buộc linh thần trận duy trì liên tục phát huy tác dụng, chỉ có dùng nơi này bó buộc linh thần trận làm đầu nguồn. Đương nhiên, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không cần đi xuống đã có thể bố trí.

Vũ Phượng Vũ trong lòng vừa nhảy, Mạc Vô Kỵ câu nói sau cùng gần như là nói đến đáy lòng hắn. Vũ Thị sở dĩ qua một đoạn thời gian liền yêu cầu kiếm một hai cái đại thần trận sư đến, là bởi vì vô luận Vũ Thị bố trí cái gì tứ cấp thần trận, sau cùng đều có thể bị sụp đổ.

Mạc Vô Kỵ làm một trận đạo cường giả truyền thụ, quả nhiên là có đặc biệt.

Nghĩ tới đây Vũ Phượng Vũ nói:

- Trước đây cái chỗ này xuất hiện, nơi này trước đây xuất hiện một người, nếu không ta lại đem người này mang đến, ngươi hỏi một chút hắn tình huống cụ thể, làm sao?

Hỗn Độn Thần Linh Khí xuất hiện địa phương lại có người? Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là nổi lên lòng hiếu kỳ:

- Tốt, xin Vũ đạo hữu lại đem người này mang vào.

Vũ Phượng Vũ động tác rất nhanh, chỉ là một đạo tin tức đi qua, rất nhanh thì có một người nam tử tóc tai bù xù cao lớn đang hấp hối bị đi đến.

Viên Mạc? Mạc Vô Kỵ vừa nhìn liền người này nam tử cao lớn mặt đen trong lòng chính là vừa nhảy. Đây rõ ràng chính là Viên Mạc, Viên Mạc làm sao lại xuất hiện ở Thần Lục, hơn nữa rơi vào trong tay Vũ Thị? Tại sao lại cùng Hỗn Độn này Thần Linh Khí đầu nguồn có quan hệ?

- Ngươi và vị trận pháp sư này nói một chút phía dưới tình huống.

Vũ Phượng Vũ hừ một tiếng nói với Viên Mạc.

Viên Mạc mờ mịt ngẩng đầu, bất chấp hơi thở của hắn uể oải, tu vi tan rã, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có thể cảm thụ được Viên Mạc đã Dục Thần một tầng cảnh giới.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ giận điên lên, lúc này hắn thậm chí có ý phá hủy toàn bộ Vũ Thị, đáng tiếc là thực lực của hắn còn quá thấp.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại nói:

- Vũ đạo hữu, hắn không hiểu trận đạo cũng vô ích, đợi lát nữa để cho hắn mang ta đi xuống, ta tự mình kiểm tra một phen liền có thể.

Ở chỗ này thực lực của hắn dư sức để một mình rời khỏi, muốn mang Viên Mạc đi, vậy cơ hồ là người si nói mộng. Về phần nói ra bản thân là người của Niết Bàn Học Cung, có lẽ sẽ chết nhanh hơn. Loại này đại bí mật bị mình biết rồi, không muốn nói hắn là người của Niết Bàn Học Cung, dù cho hắn là cung chủ tương lai của Niết Bàn Học Cung, hắn cũng hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Vũ Phượng Vũ thấy Mạc Vô Kỵ vẫn là muốn đi xuống, hắn hơi khẽ cau mày. Chỉ là nhớ tới câu nói trước kia thực sự để cho hắn khó có thể cự tuyệt, một cái bó buộc linh thần trận có thể vĩnh cửu trói buộc lại nơi này Thần Linh Khí, đối với Vũ Thị quá mức trọng yếu.

Nếu không, Vũ Thị qua một đoạn thời gian sẽ chỉ là mời người đến bố trí hộ trận, thời gian lâu dài như vậy, chung quy sẽ xảy ra vấn đề.

Dù sao tứ cấp đại thần trận sư đã coi như là nổi danh tồn tại, không ngừng mất tích tại Vũ Thị Sơn Trang, này há có thể không có chuyện?

Trầm ngâm một hồi lâu sau đó, Vũ Phượng Vũ lúc này mới gật gật đầu nói:

- Có thể, ta để cho Vũ Nam cùng ngươi đi xuống, Vũ Nam...

- Có.

Một người nam tử tướng mạo thanh tú đã đi tới. Thấy người này, trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, lại là một Thần Quân một tầng cường giả. Hắn đã giết Thần Quân, nhưng đó cũng không phải là tại dưới tình huống bình thường.

- Mạc trận sư, phía dưới này chúng ta cũng đã đi vào vài lần, duy nhất có thể nhìn thấy là một khối hòn đá nửa trắng nửa bụi...

Vũ Phượng Vũ còn nói thêm, hắn vẫn như cũ muốn bỏ đi ý niệm trong đầu Mạc Vô Kỵ muốn đi xuống.

Về phần trước đây hắn nói người đi vào không có một ai đi ra, Vũ Phượng Vũ dường như hoàn toàn quên mất.

Mạc Vô Kỵ cũng không nói ra, giả vờ không biết nói:

- Vũ đạo hữu không hiểu trận đạo, có đôi khi thần linh nguyên đang ở trước mắt, có lẽ cũng sẽ bị bỏ qua. Như vậy đi, để cho Vũ Nam đạo hữu mang theo tu sĩ tóc xõa này cùng ta đi xuống. Có chút chi tiết vấn đề, ta cần phải dò hỏi hắn một chút.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói mình không hiểu trận đạo, thấy cũng chẳng khác nào không có thấy, Vũ Phượng Vũ trong lòng giận điên lên. Lập tức hắn nghĩ đến Mạc Vô Kỵ chỉ có vài ngày sống tốt, lửa giận cũng liền thở bình thường lại.

- Đi thôi.

Mạc Vô Kỵ nói xong, trước nhảy xuống, hắn tin tưởng Vũ Nam sẽ mang theo Viên Mạc tiến đến.

Chính như Mạc Vô Kỵ đoán, Mạc Vô Kỵ vừa mới nhảy vào trong vòng xoáy Thần Linh Khí, Vũ Nam liền cấp thiết cầm lấy Viên Mạc nhảy xuống.

Nhiệm vụ của hắn rất đơn giản, chính là nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Một loại lực lượng kịch liệt xoay tròn truyền đến, dù cho Mạc Vô Kỵ là thánh thể cũng vậy cảm thụ được từng trận không thoải mái, thần nguyên cùng thần niệm rơi vào nhất thời chậm lại.

Cũng may Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc cùng Trữ Nguyên Lạc đúng lúc chuyển động, để cho Mạc Vô Kỵ mỗi thời khắc vẫn duy trì thanh tỉnh.

Đủ qua thời gian mấy phút đồng hồ, hai chân Mạc Vô Kỵ chạm xuống đất, đích thật là một khối cự thạch nửa trắng nửa bụi.

Mạc Vô Kỵ vừa rơi xuống đến trên đài, liền trực tiếp ném ra hơn mười tấm trận kỳ, đồng thời tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích.

Vừa mới làm tốt những thứ này, Vũ Nam xách theo Viên Mạc hạ xuống. Mạc Vô Kỵ không đợi Vũ Nam rơi trên mặt đất, một kích liền bổ về phía Vũ Nam, đồng thời thủ quyết mang theo một đạo như ẩn như hiện thủ ấn hướng về phía ngực Vũ Nam.

Đạo Sinh Tử Luân này đã mang theo một tia thời gian quy tắc khí tức, có thể nói đây là một chiêu đánh lén cường đại nhất của Mạc Vô Kỵ.

Vũ Nam cầm lấy Viên Mạc còn chưa hạ xuống rơi vào hòn đá ngôi cao, liền cảm nhận được khí tức tử vong tràn tới. Hắn trước tiên thậm chí thật không ngờ đây là Mạc Vô Kỵ đang đánh lén hắn, dù sao hắn còn chưa từng thấy qua một Thiên Thần tu sĩ dám đánh lén Thần Quân.

Chỉ trong thời gian ngắn, Vũ Nam liền nhất định là Mạc Vô Kỵ đánh lén hắn, vì thời điểm này, thần niệm thần nguyên của hắn đều ở vào trạng thái nhất thời chậm lại. Dưới loại tình huống này, Thiên Thần đánh lén hắn thành công cũng không phải không có khả năng.

Vũ Nam đâu còn có thể lo lắng Viên Mạc sinh tử, trực tiếp lại đem Viên Mạc ném đi xuống, mạnh mẽ thiêu đốt thần nguyên, muốn tránh thoát cái loại này vòng xoáy thần niệm trói buộc.

Thế nhưng rất nhanh Vũ Nam cũng cảm giác được không đúng, hắn không gian chung quanh thậm chí bắt đầu sềnh sệch hắn lên. Thời gian dường như cũng có chút nhất thời chậm lại, cho dù là trong nháy mắt, với hắn mà nói cũng là dài như một kỷ nguyên vậy.

Một sát na này đối với Sinh Tử Luân ấn vậy là đủ rồi, màu xám trắng giáp ấn khắc ở trên người Vũ Nam, khí tức tử vong trong nháy mắt xâm nhập toàn thân Vũ Nam, sinh cơ tại một sát na này bị Sinh Tử Luân ấn cướp đoạt đi. Lúc này không cần Mạc Vô Kỵ tiếp tục động thủ, Sinh Tử Luân ấn đã đang điên cuồng hấp thụ sinh cơ của Vũ Nam.

- Trời đù! Ngươi dám đánh lén ta.

Khóe mắt Vũ Nam như sắp nứt ra, nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ quát lên.

Vũ Nam mấy chữ này nói ra sau đó, Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích mới mang theo một mũi huyết vụ, Vũ Nam đan điền cùng Linh Lạc tất cả đều hủy diệt.

- Thực sự là xem trọng ngươi, một Thần Quân thậm chí ngay cả lực lượng hoàn thủ cũng không có.

Mạc Vô Kỵ giết chết Vũ Nam sau đó, có chút khinh thường nói.

Nguyên bản Vũ Nam liền hơi thở hấp hối càng là tức giận điên cuồng, hắn bị cái vòng xoáy này trói buộc lại thần niệm cùng nguyên

lực, lúc này đối phương chẳng những vô sỉ đánh lén, còn bố trí không gian trói buộc trận. Lúc này mà nói hắn cả sức đánh trả cũng không có, thực sự là vô sỉ.

Mạc Vô Kỵ lại không đợi Vũ Nam nói tiếp nói, giơ tay lên lại là vài đạo trận kỳ ra bên ngoài, trực tiếp lại đem Vũ Nam Nguyên Thần trói buộc tại trong trận.

Bị Vũ Nam bỏ lại, Viên Mạc rơi ở một bên có chút ngốc trệ hắn ra, hắn kinh dị không thôi nhìn Mạc Vô Kỵ, không hiểu Mạc Vô Kỵ tại sao muốn giết Vũ Nam.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới lại đem mặt nạ lấy xuống, lấy ra một viên thuốc đưa vào trong miệng Viên Mạc nói:

- Viên Mạc, ngươi làm sao lại rơi xuống trình độ như vậy?

- Á đù! Vô Kỵ, tại sao là ngươi?

Viên Mạc khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ trước mắt, hắn cũng vậy rốt cuộc hiểu rõ vì sao Vũ Nam bị ám toán.

Lập tức hắn liền ngạc nhiên mừng rỡ hắn lên, thần nguyên chuyển động, thương thế tại cực nhanh biến mất.

Nửa nén hương sau đó, Viên Mạc mở mắt, thương thế của hắn tất cả đều biến mất, hơn nữa tu vi cũng càng là tinh luyện một phần. Cũng phải, tại đây địa phương Hỗn Độn Thần Linh Khí chữa thương tu luyện, tu vi đó là có thể dâng lên lấy mắt thường tốc độ thấy được. Nếu mà không phải là Vũ Thị không có Thần Vương, không cách nào chút nào không lọt đối với Viên Mạc sưu hồn, Viên Mạc cũng sẽ không sống tới ngày nay.

Thấy Viên Mạc còn còn muốn hỏi, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng đưa tay ngăn trở Viên Mạc hỏi, nói:

- Ngươi nói trước đi nói ngươi là thế nào xuất hiện ở nơi này, Vũ Trụ Giác như thế nào?

Viên Mạc chỉ vào Vũ Nam nói:

- Trước giết chết người kia sao?, miễn cho bị hắn nghe lời của chúng ta.

Mạc Vô Kỵ tiện tay đánh ra một đạo cách âm cấm chế:

- Hiện tại có thể, về phần người kia, bây giờ còn không thể giết. Giết Vũ Phượng Vũ lão gia hỏa kia rất có thể sẽ biết.

Vũ Nam là Vũ Thị Thần Quân cường giả, nếu như nói không có linh hồn bài tồn tại, Mạc Vô Kỵ là như luận làm sao cũng không tin.

Viên Mạc vành mắt đỏ lên nói:

- Vô Kỵ, ta có lỗi với ngươi, Vũ Trụ Giác chỉ sợ đã xong.

- Đại Mạc, từ từ nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn biết Viên Mạc tính cách, bình thường không phải là chuyện trọng yếu, sẽ không nói có lỗi với mình. Hắn tin tưởng Viên Mạc sẽ không thực sự làm sự tình có lỗi với hắn, cho nên hắn trực tiếp đổi giọng xưng Đại mạc, chính là muốn nói cho Viên Mạc, chính bản thân tin tưởng hắn.

Viên Mạc gật đầu, hắn hít sâu một hơi nói:

- Vài năm sau khi ngươi đi, thê tử của ngươi Sầm Thư Âm cùng một người nữ tử tên là Lâm Cô tìm được Vũ Trụ Giác...

- Thư Âm cùng Lâm Cô đã đến Vũ Trụ Giác?

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi nói, hắn lo lắng nhất chính là Thư Âm, đáng tiếc là hắn căn bản cũng không có nửa điểm tin tức về Thư Âm

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1023: Trước Khi Đi

Viên Mạc gật đầu:

- Bởi vì ta tại Vũ Trụ Giác, Vấn Lan sư muội đã ở đó, Thư Âm cùng Lâm Cô vẫn giữ lại Vũ Trụ Giác tu luyện, cũng không có người nào dám đến dong dài. Thư Âm cùng Lâm Cô tư chất đều phi thường tốt, có hàng loạt Thanh Tinh tu luyện, tu vi của hai người tiến bộ rất nhanh. Chỉ là qua một đoạn thời gian, Thư Âm rất là tưởng niệm ngươi, muốn trở về Tiên Giới đi tìm ngươi. Hết lần này tới lần khác lúc này, Vũ Trụ Bích thông đạo cư nhiên đã có thể thông suốt.

- Thiên Ngoại Thiên hành lang Vũ Trụ Bích thông đạo?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, chẳng lẽ là người Thần giới thông qua thông đạo Vũ Trụ Bích tới Vũ Trụ Giác?

Viên Mạc gật đầu:

- Đúng vậy, Vũ Trụ Giác rất nhiều cường giả đều tiến vào Vũ Trụ Bích thông đạo. Những cường giả kia sau khi ra ngoài, đều là thu được đại lượng chân chính thần tinh. Bởi vì chút tài nguyên tu luyện này, bọn họ tu vi tiến bộ rất nhanh. Thư Âm cùng Lâm Cô muốn trở về Tiên Giới, cho nên cũng vậy bức thiết yêu cầu tăng lên thực lực của chính mình. Các nàng tu luyện coi như là nhanh, hai người vẫn như cũ cảm thấy chậm.

- Các nàng đi Vũ Trụ Bích thông đạo?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, chỗ đó cũng không phải là địa phương tốt, hắn đã từng đi qua một lần.

Viên Mạc thở dài:

- Không sai, Vấn Lan sư muội lo lắng cho các nàng cũng bồi các nàng cùng đi, kết quả sau đó một người cũng không có đi ra, từ đấy biến mất tại trong Vũ Trụ Bích thông đạo. Về sau lại có người đi Vũ Trụ Bích thông đạo, kết quả vẫn là biến mất. Đang ở lúc ta chuẩn bị tự mình đi kiểm tra Vũ Trụ Bích thông đạo, Vũ Trụ Giác xảy ra vấn đề.

- Vấn đề gì?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ bộc phát lo lắng. Vũ Trụ Giác xảy ra vấn đề, Tiên Giới có thể xảy ra vấn đề gì hay không? Trước đây thực lực của hắn rất thấp, không cách nào từ Vũ Trụ Giác trực tiếp phá vỡ hàng rào đi tới Tiên Giới, nếu có người thực lực mạnh hơn hắn xuất hiện đâu nè?

- Thần Huyền Lục cư nhiên xuất hiện đỉnh cấp Thần Tộc cường giả, những Thần Tộc cường giả này lại đem Thần Huyền Lục hết thảy tu sĩ khác tộc chém giết không còn, sau đó giết Vũ Trụ Giác. Vũ Trụ Giác đối mặt Thần Tộc phản kích, hầu như không có nửa điểm sức phản kháng. Mọi người đều lui về bản thân giới vực, sau đó nghĩ hết tất cả biện pháp phong giới. Lúc đó ta đang ở Thiên Ngoại Thiên hành lang, chờ Vũ Trụ Bích xuất hiện. Biết được Thần Tộc đỉnh cấp cường giả đến, ta nhanh chóng đi Vũ Trụ Giác hỗ trợ...

Viên Mạc nói đến đây, giọng nói lộ ra có chút cô đơn:

- Ta không có nghĩ tới là, ta còn chưa tới Vũ Trụ Giác, người Thần Tộc liền giết tới Thiên Ngoại Thiên hành lang. Cùng ta đấu pháp chính là một tên mặt trắng nhỏ cực kỳ tuấn tú, ta dầu gì cũng là một cái đỉnh cấp Tiên Đế đỉnh phong, dùng Tiên Giới xưng hô ta chính là một cái đỉnh cấp Đạo Đế. Nhưng ta tại trước mặt tên mặt trắng nhỏ kia cả một chiêu đều không chống đỡ được, may mắn là, lúc này Vũ Trụ Bích bỗng nhiên xuất hiện... Ta thừa dịp tên kia khiếp sợ Vũ Trụ Bích rơi xuống thiên địa bảo vật là lúc, mượn cơ hội máu lẩn trốn mà đi...

- Vậy ngươi lại là như thế nào xuất hiện ở nơi này?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Viên Mạc đáp:

- Ta cho rằng tên mặt trắng nhỏ kia sẽ truy sát đến, không nghĩ tới chính là, hắn cũng không có truy sát đến. Mà ta lại ở phía sau nhìn thấy một cánh đột ngột xuất hiện hư không trận môn, ta lúc đó cũng không có muốn, trực tiếp vọt vào trong hư không trận môn...

- Sau đó ngươi liền đến nơi này?

Viên Mạc lắc đầu:

- Không phải, ta tới rồi một chỗ hòn đá lớn, trên hòn đá viết mấy cái chữ lớn, Thất Giới Thạch.

- Ngươi gặp được Thất Giới Thạch?

Mạc Vô Kỵ khiếp sợ hỏi, hắn biết tới rồi Thất Giới Thạch, chẳng khác nào có thể trở về đến Tiên Giới.

Viên Mạc gật đầu:

- Đúng vậy, đó chính là Thất Giới Thạch, trên Thất Giới Thạch có thể rõ ràng thấy bảy chỗ đen kịt hư không. Ta do dự một hồi lâu lo lắng cái kia tên mặt trắng nhỏ tiếp tục đuổi theo, sau đó lựa chọn một cái thông đạo đen kịt vọt vào, sau đó ta liền xuất hiện ở nơi này.

Mạc Vô Kỵ hiểu được, Thất Giới Thạch quả nhiên là có một cái hư không thông đạo đến Thiên Ngoại Thiên hành lang, trước đây hắn cũng vậy là thông qua Thất Giới Thạch tới Thiên Ngoại Thiên hành lang. Dựa theo cách nói of Viên Mạc, Thất Giới Thạch đi thông Thiên Ngoại Thiên hành lang thông đạo hắn không phải là cố định.

Nói cách khác chỉ có xuất hiện hư không trận môn, mới có thể từ Thiên Ngoại Thiên hành lang cánh đồng hoang vu trong đi tới Thất Giới

Thạch, cái tỷ lệ này tuyệt đối phi thường thấp. Viên Mạc vận khí cũng không tệ lắm, không có lần nữa trở lại Thiên Ngoại Thiên hành lang.

Viên Mạc tiếp tục nói:

- Ta đến nơi này sau đó, bị nồng nặc Thần Linh Khí nơi này sợ ngây người. Hơn nữa Thần Linh Khí nơi này còn mang theo một loại Hỗn Độn khí tức, ta nhanh chóng ở chỗ này tu luyện. Không nghĩ tới chỉ là mấy ngày, ta liền cảm ứng được cảnh giới trước đây tha thiết ước mơ. Vậy tuyệt đối so với Đạo Đế càng cao hơn một cái cấp độ, ta không chút do dự lựa chọn đột phá.

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng, hắn suy đoán Viên Mạc là đột phá Dục Thần cảnh giới, kết quả động tĩnh quá lớn, tạo thành Vũ Thị phát hiện.

Quả nhiên Viên Mạc cũng là thở dài nói:

- Để cho ta không có nghĩ tới là, ta đột phá đưa tới lôi kiếp, kết quả lôi kiếp đánh vỡ ra tất cả hộ trận, để cho Thần Linh Khí nơi này tràn đầy ra ngoài, thành ra ta bị người phát hiện.

Mạc Vô Kỵ không có cảm thấy ngoài ý muốn, Thất Giới Thạch này không biết là người nào bố trí, đã nhiều năm như vậy, đoán chừng là hộ trận đã có sứt mẻ, mới tạo thành việc Viên Mạc có thể độ kiếp, sau đó tiết lộ Hỗn Độn Thần Linh Khí nơi này.

- Vô Kỵ, chúng ta ở lại nơi này tuyệt đối không có khả năng thời gian quá dài, quá dài nhất định sẽ bị Vũ Thị phát hiện.

Viên Mạc sau khi nói xong, lại bổ sung một câu.

- Ngươi chờ một chút, ta kiểm tra một phen.

Mạc Vô Kỵ nói.

Hiện tại hắn mong muốn cũng không phải là đi trợ giúp Vũ Thị bố trí cái gì bó buộc linh thần trận, mà là nhanh chóng trở lại Vũ Trụ Giác, sau

đó tiến vào Vũ Trụ Bích. Ngoài ra, hắn cũng rất muốn biết Vũ Trụ Giác cường giả Thần Tộc rốt cuộc là từ đâu tới?

Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc rất nhanh thì thẩm thấu tới xung quanh, xung quanh hết thảy đều không có bất kỳ tình huống dị thường nào. Nơi này xác thực chỉ có một xám trắng tảng đá lớn, ngoài ra, không có bất kỳ vết tích gì.

Trữ Thần Lạc không cách nào phát hiện dị trạng, Mạc Vô Kỵ còn có linh nhãn. Hắn tu vi thấp, trận đạo thấp, thủ đoạn của hắn cũng không thấp.

Tu luyện đến Thiên Thần tầng hai, Mạc Vô Kỵ linh nhãn càng là trực tiếp khám phá tất cả hư không. Linh nhãn mở, diện tích mấy trăm dặm xung quanh chỗ tảng đá lớn xám trắng, tất cả đều tại dưới ánh mắt Mạc Vô Kỵ, mảy may hiện rõ.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy dưới xám trắng cự thạch mới có vết tích rõ ràng, nồng nặc Hỗn Độn Thần Linh Khí chính là từ phía dưới này xuất hiện.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp ném ra hơn mười tấm trận kỳ, hắn là cấp năm thần trận vương, hơn mười tấm trận kỳ đi xuống, một cái rõ ràng thần linh mạch đầu nguồn xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ.

- Đây là thần linh mạch?

Viên Mạc tuy rằng tới rồi Thần Lục đã bị Vũ Thị nhốt, thần linh mạch hắn vẫn là biết.

Mạc Vô Kỵ ngưng trọng nói:

- chẳng những là thần linh mạch, còn là thần linh mạch trân quý nhất Thần giới.

bên trong Hắn Bất Hủ Giới còn nằm ngửa mấy cái được xưng cực phẩm thần linh mạch, bất quá Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, hắn trong giới chỉ

cực phẩm thần linh mạch cả chân chính bán cực phẩm cũng không có. so với trước mắt thần linh mạch, càng là không đáng giá nhắc tới.

Đây tuyệt đối là một cái Hỗn Độn thần linh mạch, dù cho nhiều năm tiêu hao như vậy, Hỗn Độn thần linh mạch vẫn như cũ nồng nặc không gì sánh được.

- Trời đựu, xuất hiện một cái hư không trận môn.

Viên Mạc lần nữa kinh dị một tiếng.

Hắn nói đích thật là không có sai, theo Mạc Vô Kỵ lại đem này Hỗn Độn thần linh mạch hiện ra, loáng thoáng hư không trận môn liền xuất hiện ở bên cạnh xám trắng tảng đá lớn.

Một bên bị Mạc Vô Kỵ trói buộc lại Vũ Nam cũng nhìn thấy một màn này, hắn liều mạng giãy dụa, hư không trận môn xuất hiện, liền ý nghĩa sau một khắc Mạc Vô Kỵ liền sẽ giết hắn.

- Vô Kỵ, chúng ta có nên từ nơi này hư không trận môn rời khỏi.

Viên Mạc kích động nói.

Mạc Vô Kỵ chỉ vào này Hỗn Độn thần linh mạch:

- Đi tự nhiên phải đi, thần linh mạch ta cũng không muốn tiện nghi cho Vũ Thị.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ không ngừng ném ra trận kỳ, thần linh mạch kia dần dần hiển hiện ra, càng nồng nặc Thần Linh Khí phô thiên cái địa ùa ra hướng về phía bốn phương tám hướng.

Mạc Vô Kỵ nói với Viên Mạc:

- Đại mạc, ngươi đi vào hư không trận môn trước, ta thu thần linh mạch sau đó sẽ đến.

- Tốt.

Viên Mạc không có nửa điểm do dự, trực tiếp xông về hư không trận môn, sau đó biến mất.

....

Cũng trong lúc đó, Vũ Phượng Vũ kinh dị nhìn chằm chằm phía dưới Thần Linh Khí vòng xoáy. Bởi vì phía dưới cái này Hỗn Độn Thần Linh Khí càng ngày càng nồng đậm, Hỗn Độn khí tức tràn ra cũng vậy càng ngày càng lớn mạnh.

Nếu mà tại tiếp tục như vậy, Vũ Thị coi như là bố trí bó buộc linh thần trận cũng vậy không có nửa điểm tác dụng. Một khi Hỗn Độn khí tức bị cái khác cường giả phát hiện, Vũ Thị chính là một con kiến hôi.

Đừng xem Vũ Thị không ngừng giết một phần đại thần trận sư, vậy cũng là không có hậu trường gì. Một khi bị cường giả chân chính biết, Vũ Thị thậm chí ngay cả con kiến hôi cũng không tính, trong nháy mắt sẽ chỉ là biết hôi phi yên diệt.

- Tên khốn này tới cùng đang làm gì? Vũ Nam có hay không phát tin tức trở về?

Vũ Phượng Vũ nghiến răng nói.

- Còn không có, ta sớm dặn dò Vũ Nam, để cho hắn đúng lúc phát tin tức trở về, a đù...

Bên người Vũ Phượng Vũ, một người Thần Quân cường giả lời còn chưa nói hết, liền kinh dị a một tiếng.

- Chuyện gì xảy ra?

Vũ Phượng Vũ vội vàng hỏi.

- Vũ Nam linh hồn đã bị phách vỡ vụn.

Thần Quân cường giả kinh hoảng nói:

- Điều này sao có thể, Vũ Nam là Thần Quân, con kiến hôi kia nhiều nhất là một cái Thiên Thần sơ kỳ mà thôi...

- Con kiến hôi, cũng dám tại ta Vũ gia động thủ. Vũ Minh Dịch, Vũ Vực các ngươi cùng ta cùng nhau đi xuống.....

Vũ Phượng Vũ nói đột ngột dừng lại, bởi vì trước mắt Hỗn Độn Thần Linh Khí vòng xoáy không gian bỗng lăng loạn hẳn lên, một trận kinh khủng xé rách xuất hiện ở trên không.

- Không tốt, nơi này sắp phát sinh không gian sụp xuống, nhanh chóng chuyển đi...

Vũ Phượng Vũ còn chưa nói hết một câu, kịch liệt không gian sụp xuống đã cuốn tới, dưới kinh khủng không gian vòng xoáy, ngay cả Vũ Phượng Vũ cũng không có năng lực hoàn toàn chạy đi. Trong thời gian ngắn, Vũ Thị liền hóa thành một mảnh hư vô trống rỗng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1024: Vũ Trụ Giác Đại Biến

Mãnh liệt ngất xỉu truyền đến, thần niệm của Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa, cũng chỉ có thể vẫn duy trì một tia thanh tỉnh, lại cũng không cách nào cảm thụ được tình cảnh chung quanh, duy nhất có thể cảm thấy được chính là không bên trong hắn là đang phi thường nhanh chóng biến hóa.

Tại vô số không gian chuyển hoán sau đó, hai chân Mạc Vô Kỵ chấn động, hạ xuống rơi vào trên một tảng đá lớn.

Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp nhìn xem tình huống chung quanh, hắn cũng biết khoảng cách này hắn là khoảng cách truyền tống siêu cấp xa.

Nhìn một chút tảng đá lớn dưới chân, quả nhiên là Thất Giới Thạch. Viên Mạc đang nằm trên mặt đất ở chỗ hắn không xa, xem ra còn không có từ không gian chuyển hoán hôn mê tỉnh táo lại.

Tại Thất Giới Thạch phía trước vẫn là bảy vòng xoáy hư không vô tận đen kịt, một cái bên trái nhất Mạc Vô Kỵ đã đi vào, đó là Thiên Ngoại Thiên hành lang.

- Vô Kỵ, ngươi rốt cuộc là tu vi gì? Thế nào một chút sự tình cũng không có bị?

Viên Mạc lúc này tỉnh lại, nhảy lên một cái ngạc nhiên hỏi.

- Ta cũng mới Thiên Thần sơ kỳ tu vi, chỉ là thần niệm của ta có chút mạnh mà thôi.

Mạc Vô Kỵ đáp.

Viên Mạc không có hỏi lại, năm đó Mạc Vô Kỵ tại Tiên Đế sơ kỳ liền có thể ngang dọc tinh không Tà Hải Đảo, giết cho bát đại đế chỉ có thể cầu hoà. Hiện tại Mạc Vô Kỵ đi Thần Lục nhiều năm như vậy, thực lực nhất định so với năm đó cường đại hơn rất nhiều.

- Đại mạc, năm đó ta tiến vào từ vô tận hư không vòng xoáy bên trái thứ nhất, kết quả tới rồi Thiên Ngoại Thiên hành lang. Ngươi đến Thần Lục Vũ Thị, là từ vòng xoáy nào đi vào?

Mạc Vô Kỵ chỉ trước mặt bảy hư không vòng xoáy vô tận.

Viên Mạc chỉ vào hư không vòng xoáy thứ năm từ bên trái nói:

- Ta đi vào từ cái chỗ này nè.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là không giải thích được, hắn ban đầu là tìm kiếm người gần nhất hư không vòng xoáy tiến vào, kết quả tới Vũ Trụ Giác. Vũ Trụ Giác cùng Tiên Giới đích thật là rất gần, thậm chí có thể nói là đồng nhất đại quy tắc giới diện. Hiện tại Viên Mạc từ vòng xoáy thứ năm tiến vào đã đến Thần Lục, lẽ nào địa phương ở vòng xoáy thứ sáu cùng thứ bảy đi tới so với Thần Lục còn xa hơn sao?

- Vô Kỵ, chúng ta phải nhanh rời đi nơi này. người Vũ Thị nói không chừng sẽ đi theo chúng ta cùng đến cái chỗ này.

Viên Mạc thấy Mạc Vô Kỵ còn đang ngó chừng mấy cái vòng xoáy do dự, có chút lo lắng nói.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Chúng ta có thể đi trở về, Vũ Thị tuyệt đối tới không được.

- Vì sao?

Viên Mạc kinh ngạc hỏi.

- Bởi vì ta đã đem Hỗn Độn thần linh mạch đào đi rồi, Vũ Thị bằng vào cái gì qua tới nơi này? Chính là chúng ta sau khi đi qua, chỉ sợ cũng không cách nào thông qua biện pháp như thế trở về nữa.

Mạc Vô Kỵ giải thích.

Nếu mà không hút lấy cái Hỗn Độn thần linh mạc kia h, Mạc Vô Kỵ tin tưởng hắn tùy thời có thể từ nơi này tiến vào Thần Lục, bất quá cái thần linh mạch kia vừa kéo đi, vậy thì đại biểu cho hắn chỉ có thể có một lần cơ hội tiến vào Thần Lục. Dùng năng lực của hắn, dù là nói cho hắn biết thần linh mạch này bố trí ở địa phương nào, hắn cũng không cách nào hoàn nguyên.

Viên Mạc thở phào nhẹ nhõm:

- Vậy chúng ta bây giờ đi nơi nào?

- Đi Vũ Trụ Giác, ngươi theo ta, đi vào chung.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, hắn tuy rằng từ Đại Hoang Hải Vực tiến vào Thất Giới Thạch, nhưng muốn lại từ Thất Giới Thạch trở lại Đại Hoang Hải Vực, vậy hiển nhiên khả năng không lớn.

Mạc Vô Kỵ nói xong, không chút do dự bước vào hư không vòng xoáy thứ nhất bên trái.

Lần nữa là không ngừng không gian chuyển hoán đi qua, Mạc Vô Kỵ tuy rằng thần niệm cực kỳ cường đại, cũng không cách nào tại trong nháy mắt bắt lấy không gian chuyển hoán cụ thể.

Vừa rơi trên mặt đất, Mạc Vô Kỵ liền biết, nơi này là Thiên Ngoại Thiên hành lang.

Vẫn là một mảnh cánh đồng sa mạc hoang vu nhìn không thấy bờ, vẫn là âm lãnh khí tức bức người. Vô cùng vô tận sứt mẻ pháp bảo mảnh nhỏ, các loại các dạng thi cốt...

- Vô Kỵ, vì sao ta không có bị bất luận cái gì thiên địa quy tắc áp chế. Theo lý thuyết ta hiện tại vượt qua Đạo Đế, bước vào Dục Thần cảnh, tại đây trong giới vực thuộc về Tiên Giới, phải có thiên địa quy tắc áp chế mới đúng.

Viên Mạc đi theo phía sau Mạc Vô Kỵ hạ xuống, kinh dị hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Cái chỗ này sợ rằng không thuần túy là Tiên Giới, năm đó Thần giới cường giả đại chiến, thậm chí tạo thành Chư Thần Tháp xuất hiện ở Tiên Giới, nơi này rất có thể là một cái không gian đặc thù giới vực.

Đang khi nói chuyện, thần niệm của Mạc Vô Kỵ đã phô thiên cái địa quét ngang đi ra ngoài.

Năm đó ở nơi này, thần niệm của hắn còn bị một phần hạn chế, hiện tại thần niệm của hắn tùy ý càn quét, cũng không có nửa điểm hạn chế.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì quét Thiên Ngoại Thiên phường thị, năm đó phi thường náo nhiệt Thiên Ngoại Thiên phường thị, lúc này sớm đã rách nát không gì sánh được, không có một bóng người. Về phần nhân tộc cùng yêu tộc năm đó giằng co, lúc này cũng không thấy tung tích.

Thiên Ngoại Thiên nhân tộc hành lang cùng Thiên Ngoại Thiên yêu tộc hành lang hoàn toàn cùng sa mạc cánh đồng hoang vu như nhau, biến thành địa phương rách nát vô cùng.

- Đi Vũ Trụ Giác xem, chờ một chút, có người tới rồi.

Mạc Vô Kỵ biết, hắn muốn đi Vũ Trụ Bích nhất định phải chờ, chờ Vũ Trụ Bích xuất hiện mới có thể.

Xa xa khí tức thoáng một ba động, đã bị Mạc Vô Kỵ bắt lấy đến. Hắn chưa có đi, hai đạo nhân ảnh đã cấp tốc cấp bách lẩn trốn đến, hơi thở kia tuyệt đối không phải là Thần Tộc tu sĩ.

Không lâu sau, hai gã lão giả già nua đến chỉ có da bọc xương liền xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ.

- Á đù! Mạc tông chủ, là ngươi trở về đó à?

Nói chuyện là người nam tử toàn thân tro đen, trên người hắn tử khí vờn quanh, giọng nói run rẩy.

- Trời *** Mạc Đạo Chủ, thật sự là ngươi...

Người lão giả càng già nua khác cũng vậy kích động kêu lên.

Mạc Vô Kỵ không dám tin tưởng nói:

- Các ngươi là Lục Tử Đình và Ni Khải?

Nam tử toàn thân tro đen vội vàng nói:

- Chính là chúng ta, ta là Chuyển Hồn Đạo Lục Tử Đình. Chúng ta tại Thiên Ngoại Thiên hành lang sống qua ngày, bị tử khí nơi này dằn vặt cũng không có mấy ngày tốt sống.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ buồn bã, Chuyển Hồn Đạo Lục Tử Đình hắn ấn tượng quá sâu. Đây là một người có đảm đương, trước đây nếu mà không phải là Lục Tử Đình cùng Vấn Lan Nữ Đế còn có Giải Ảnh mấy người ngăn trở Thần Tộc đối với nhân tộc tàn sát, nhân tộc sớm đã diệt tuyệt tại Vũ Trụ Giác. Năm đó Lục Tử Đình một thân áo trắng, là một tú sĩ cực kỳ tuấn lãng, mà Lục Tử Đình hôm nay, thật giống như từ trong quan tài bò ra ngoài, cả người tử khí, chỉ có da bọc xương.

- Mạc Đạo Chủ, ta chính là huyết tộc Ni Khải.

Người lão giả già nua kia cũng bình tĩnh tâm tình của mình, đối với Mạc Vô Kỵ thi lễ một cái nói.

Năm đó Ni Khải thân hình cao lớn, một đầu tóc hồng, khí thế bức người. Mà hôm nay, giống như Lục Tử Đình, một dáng dấp gần như ngã

xuống.

- Chúng ta vẫn núp ở trong sa mạc cánh đồng hoang vu, người Thần Tộc không muốn đến sa mạc cánh đồng hoang vu tìm kiếm, chúng ta mới cẩu thả sống tới ngày nay. Trước ta cảm nhận được nhân tộc khí tức, lập tức vọt ra, không nghĩ tới cư nhiên có thể gặp đc Mạc tông chủ, thực sự là...

Lục Tử Đình vẫn như cũ rất là kích động.

Sinh tử hắn sớm đã không để ý, chỉ là hắn không yên lòng Chuyển Hồn Đạo. Năm đó từ Tiên Giới Thái Thượng Thiên đi ra, sau đó vẫn không có cơ hội trở về.

Mạc Vô Kỵ lấy ra hai viên thuốc đưa cho Lục Tử Đình cùng Ni Khải:

- Các ngươi trước tiên chích vào 2 viên thuốc lắc để chữa thương đi, chờ thương thế ổn ổn rồi rồi lại nói.

Lục Tử Đình biết Mạc Vô Kỵ là một đỉnh cấp Đan Đế, mặc dù hắn đối với đan dược của Mạc Vô Kỵ không ôm hi vọng, vẫn như cũ không chút do dự tiếp nhận đan dược, trực tiếp nuốt vào.

Ni Khải thoáng do dự một chút, cũng là nuốt vào đan dược. Hiện tại Mạc Vô Kỵ muốn giết hắn, căn bản cũng không cần đan dược.

Chỉ là trong thời gian ngắn, Lục Tử Đình liền khiếp sợ phát hiện, hắn lần nữa có thể hấp thụ chung quanh thiên địa nguyên khí, hơn nữa sinh cơ hắn trong nháy mắt khôi phục, tử khí cũng vậy vào giờ khắc này tiêu tán.

Chỉ không tới một nén nhang, dung mạo Lục Tử Đình liền lấy tốc độ mắt thường nhìn thấy khôi phục được bộ dáng lúc trước. Ngoại trừ một bộ tiên bào màu xám đen vẫn như cũ có chút đáng chú ý ra, Lục Tử Đình không còn có nửa điểm tử khí hình dạng.

- Á đù! Mạc tông chủ, đây là thuốc của hãng nào vậy, lợi hại như thế?

Lục Tử Đình cảm thụ được quanh thân mênh mông tiên nguyên, tu vi và thọ nguyên lần nữa trở về, trong lòng kích động khó có thể kìm lại.

Ni Khải cũng nhảy lên một cái, hắn lần nữa biến thành nam tử cao lớn một bộ tóc hồng, khôi phục khí tức Tiên Đế viên mãn cường hãn.

Viên Mạc cười nói:

- Ta sớm đã kiến thức đan dược của Vô Kỵ lợi hại, loại đan dược này ở Tiên Giới là không có.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ cũng không nói gì hắn là như thế nào đến Thần Lục, Viên Mạc vẫn như cũ có thể đoán được, Mạc Vô Kỵ đan dược hắn là thần đan.

- Mạc Đạo Chủ, đan dược của cậu thật lợi hại, chẳng những khôi phục cho ta hết thảy thương thế, còn để cho tu vi của ta tinh anh hơn một phần, đây nhất định không phải là tiên đan. Ni Khải đa tạ Mạc Đạo Chủ cứu giúp chi ân.

Ni Khải đang khi nói chuyện đối với Mạc Vô Kỵ đã cúi người hành lễ.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại nói:

- Đan dược là việc nhỏ, lục tông chủ, thê tử ta - Thư Âm về sau có tin tức gì hông?

Đan dược này coi như là ở tại thần giới, cũng không có mấy người ăn được. Đây chính là ngũ phẩm thần đan do chính bản thân Mạc Vô Kỵ luyện chế, Sinh cơ thần đan. lai lịch phương pháp luyện đan của thần đan này, Mạc Vô Kỵ còn phải cảm tạ Áo Thị. Trước đây Áo Thị để cho hắn luyện chế Sinh Cơ Thang, lại đem Sinh Cơ Thang tài liệu nói cho hắn. Về sau hắn trở thành ngũ phẩm thần Đan Vương, liền đem Sinh Cơ Thang nghiên cứu một phen, sửa chữa thành ngũ phẩm thần đan sinh cơ

thần đan phương pháp luyện đan. Về phần đan dược tên, đó là mượn tên Ân Thiển Nhân trước đây nói: sinh cơ đan.

Mạc Vô Kỵ chính bản thân có Sinh Cơ Lạc, loại sinh cơ thần đan này ngược lại rất ít dùng tới. Hiện tại dùng ngũ phẩm thần đan giúp Lục Tử Đình cùng Ni Khải chữa thương, vậy cơ hồ là đại pháo đánh muỗi.

Lục Tử Đình ảm nhiên lắc đầu:

- Thần Huyền Lục đột nhiên xuất hiện Thần Tộc, những Thần Tộc này giết sạch tất cả ngoại tộc Thần Huyền Lục, sau đó trở lại Vũ Trụ Giác. Trước đây ta tại bên trong Liệt Khư, lúc này mới tránh khỏi bị trước tiên chém giết. Ta tại trước khi Thần Tộc chiếm giữ truyền tống trận, đúng lúc chạy trốn tới Thiên Ngoại Thiên hành lang, tại Thiên Ngoại Thiên hành lang ta gặp Ni Khải đạo hữu, hai người kết bạn chạy trốn, kéo dài hơi tàn cho tới hôm nay. Ta cũng không rõ ràng lắm chuyện khác.

Ni Khải cũng là thở dài một tiếng nói:

- Những người đó thật là đáng sợ, yêu tộc Kế Khô cũng là một cái đỉnh cấp Đạo Đế, ta tận mắt thấy Kế Khô tại dưới một chiêu của một người Thần Tộc tu sĩ tầm thường cũng không có chống nổi, đã bị chém giết. Ta ngay cả động thủ cũng không dám, trực tiếp thiêu đốt sinh mệnh chui đến Thiên Ngoại Thiên hành lang.

Mạc Vô Kỵ lúc này nhất định là tu sĩ đẳng cấp cao hơn Tiên Đế đi tới Vũ Trụ Giác, nếu không Đại Tiên Đế không có khả năng một chiêu đều không chống nổi đi. Kế Khô Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, mặc dù là một lão giả râu dài, cũng là một cái đỉnh cấp cường giả của yêu tộc.

- Mạc Đạo Chủ, ngươi có biết những người này là từ địa phương nào đến?

Ni Khải bỗng nhiên hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi:

- Ni Khải đạo hữu, lẽ nào ngươi biết bọn họ là đến từ nơi nào?

Ni Khải gật đầu:

- Không sai, ta đích xác là biết bọn họ đến từ nơi nào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1025: Ta Là Thành Chủ Vũ Trụ Giác

- Đến từ nơi nào?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Ni Khải thở dài một tiếng:

- Lại nói tiếp vẫn có quan hệ cùng người chúng ta, bọn họ mặc dù có thể đi tới nơi này, cũng là bởi vì đạo chủ yêu tộc Sách Hoành cùng hải tộc Tiêu Loan.

Nghe được yêu tộc Sách Hoành, Mạc Vô Kỵ trước mắt lập tức liền hiện ra một cái bóng người thon dài không có lông mi. Tên này trước đây còn mơ ước Súy Oa, bất quá e ngại thực lực của hắn, tại đề nghị bị từ chối sau đó, không có dám động thủ cướp đoạt.

- Sách Hoành cùng Tiêu Loan hai tên khốn kiếp mất dạy này cư nhiên vẫn không cam lòng Thần Huyền Lục cái kia hư không trớ chú văn...

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó, lập tức liền hiểu được. Trước đây hắn dẫn người tiêu diệt Thần Huyền Lục Thần Tộc, kết quả tại Thần Tộc phát hiện một mảnh to lớn hư không văn. hư không văn trước đây bọn họ nhìn qua, đều cảm giác được choáng váng đầu óc, thức hải ảm đạm.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ chưa từng thấy qua loại này rườm rà sâu xa hư không văn lộ, hắn suy đoán đây là một loại trớ chú trận văn, cho nên không hề động vào phiến to lớn hư không trận văn đó. Không chỉ như thế, hắn còn đem phiến hư không văn lộ này toàn bộ phong ấn hắn lên.

- Bọn họ mở ra phong ấn của ta?

Mạc Vô Kỵ thanh âm trầm xuống, giọng nói có chút khó chịu.

Hắn dầu gì cũng là Vũ Trụ Giác đạo chủ và thành chủ, Sách Hoành cùng Tiêu Loan dám thừa dịp hắn không ở Vũ Trụ Giác, một mình hủy diệt phong ấn của hắn. Nếu như là bình thường phong ấn thì thôi, cái phong ấn kia rất có thể mang theo trớ chú thuật, Sách Hoành cùng Tiêu Loan cũng dám đánh mở ra, có thể thấy được hai người này có bao nhiêu đáng sợ.

Ni Khải gật đầu:

- Bọn họ chẳng những phá vỡ phong ấn, còn dùng mười vạn người đi huyết tế cái kia phong ấn.

- Bọn họ dùng mười vạn Thần Tộc người huyết tế?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên hỏi.

Ni Khải lắc đầu:

- Thần Huyền Lục Thần Tộc vốn là không nhiều người lắm, Sách Hoành cùng Tiêu Loan len lén bắt người các chủng tộc, bao gồm ta huyết tộc cùng nhân tộc. Bọn họ lại đem những người này bắt được sau đó len lén nhốt tại một chỗ, sau đó y theo Thần Tộc huyết tế thủ đoạn mở ra cái kia to lớn hư không trận văn.

Mãnh liệt sát ý dâng lên trong lòng Mạc Vô Kỵ, giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ hận không thể lập tức xé Sách Hoành cùng Tiêu Loan hai thằng khốn kiếp mất dạy.

Ni Khải tiếp tục nói:

- Đại hư không văn lộ bị mở ra sau đó, bọn họ được hàng loạt chỗ tốt, hơn nữa hai người học được Tiểu Trớ Chú Thuật. Thế nhưng là lại về sau, chính là tai nạn. trong văn lộ cư nhiên còn có một cái cực kỳ cự ly xa truyền tống vòng xoáy, kết quả hàng loạt Thần Tộc cường giả từ bên trong vòng xoáy này truyền tống đến. Bọn họ vừa đến, liền bóp chết Tiêu

Loan. Sách Hoành nói hắn học xong Tiểu Trớ Chú Thuật, nguyện ý chạy tới thần tộc làm tay sai, ngược lại bảo vệ một cái mạng nhỏ.

Ta phỏng chừng Thần Tộc có thể nhanh chóng giết chóc tới rồi Vũ Trụ Giác như vậy, để cho Vũ Trụ Giác tu sĩ cả cơ hội chạy trốn cũng không có, phải có quan hệ cùng Sách Hoành này.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ sát ý càng ngày càng thịnh, hắn nói với Ni Khải:

- Ta phải đi Vũ Trụ Giác, ngươi là cùng đi với ta, hay là ở tại chỗ này.

Ni Khải lập tức liền do dự, Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa, thế nhưng là hắn cũng vậy tuyệt đối không tin Mạc Vô Kỵ có thể đối phó những cường giả của Thần Tộc đó.

Không đợi Ni Khải nói chuyện, Lục Tử Đình liền lớn tiếng nói:

- Mạc tông chủ, ta cùng đi với ngươi. Dù cho chỉ có thể giết một cái con kiến hôi Thần Tộc, ta cũng vậy thu một chút tiền vốn trở về.

Viên Mạc không nói gì, hắn tự nhiên là muốn đi cùng Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nói với Ni Khải:

- Ni Khải đạo hữu, nếu không ngươi ở tại chỗ này sao?. Ngươi giúp ta chú ý tới Vũ Trụ Bích, một khi Vũ Trụ Bích xuất hiện, còn xin đạo hữu trước tiên cho ta tin tức.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái truyền tin châu đưa cho Ni Khải.

Ni Khải nhận lấy truyền tin châu, cũng nói:

- Mạc Đạo Chủ, ta cũng cùng đi với các ngươi. Ta Ni Khải đích thật là rất sợ chết một chút, bất quá Thần Tộc hầu như diệt tuyệt huyết tộc ta, ta còn trốn ở chỗ này, cũng không xứng làm một người huyết tộc. Về

phần Vũ Trụ Bích mở ra, tại Vũ Trụ Giác liền có thể biết, không cần phải chờ ở chỗ này.

- Tốt, đã như vậy, mọi người cùng nhau đi Vũ Trụ Giác sao?.

Mạc Vô Kỵ nói xong trực tiếp đi đầu lao hướng về phía truyền tống trận Thiên Ngoại Thiên nhân tộc hành lang.

Cái chỗ này hắn đã tới một lần, lần nữa đến cũng là con đường quen thuộc.

Truyền tống trận Vũ Trụ Giác đến Thiên Ngoại Thiên hành lang hoàn hảo không tổn hao gì, hiển nhiên người Thần Tộc cũng là đến hàng ngày, cũng không định dỡ bỏ cái truyền tống trận này. Mạc Vô Kỵ trực tiếp ném ra một đống trận kỳ, bảo vệ truyền tống trận. Hắn là một cái cấp năm thần trận vương, cho dù là trong thời gian ngắn bố trí hộ trận, cũng là một cái cấp 4 thần trận.

Mạc Vô Kỵ tin tưởng chỉ cần không có Thần Quân đến, một cái cấp 4 thần trận đủ để ngăn cản Thiên Thần tu sĩ.

Lại đem truyền tống trận bảo vệ sau đó, Mạc Vô Kỵ lúc này mới cùng mấy người Viên Mạc bước lên truyền tống trận.

Vũ Trụ Giác cùng Thiên Ngoại Thiên hành lang vốn là rất gần, quá trình truyền tống quá ngắn, bốn người đã hạ xuống rơi vào trên một cái hòn đá to lớn.

Vẫn là tảng đá lớn năm đó, phía trước tảng đá lớn có hai nhánh hư không thạch đường.

Năm đó Mạc Vô Kỵ tới nơi này, trên bảng hiệu vùng ven tảng đá lớn dựng đứng viết, Thiên Ngoại Thiên hành lang truyền tống trận, hiện ở chỗ này viết Thần Tộc Thiên Ngoại Thiên hành lang truyền tống trận. Cùng năm đó bất đồng là, lần này ở đây không ai thủ hộ. Rất hiển nhiên, Thần Tộc đối với cái này truyền tống trận cũng không phải rất để bụng.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, liền phá huỷ cái thẻ bài này, lần nữa dựng lên một tấm bảng, chỉ là bỏ đi hai chữ Thần Tộc.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ lần này là trực tiếp bố trí pháp trận lại đem toàn bộ tảng đá lớn toàn bộ che lấp bảo vệ. Lần này hắn bố trí không chỉ có riêng là hộ trận, còn có sát trận cùng khốn trận.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ bố trí cũng vậy không còn là tứ cấp khốn sát trận, hắn hao tốn một ít thời gian cùng tinh lực, trực tiếp bố trí một cái cấp năm khốn sát thần trận. không gian diện tích nhỏ như vậy, dùng thủ đoạn Mạc Vô Kỵ muốn bố trí một cái cấp năm khốn sát thần trận, cũng bất quá là dùng thời gian hơn nửa ngày mà thôi.

bố trí xong hộ trận, 4 người tới bên ngoài Vũ Trụ Giác sau đó, Mạc Vô Kỵ cũng không thấy một người nào.

Năm đó Vũ Trụ Giác phi thường náo nhiệt, lúc này thật giống như một tòa tử thành.

- Lẽ nào người bên trong này đều bị Thần Tộc giết sạch rồi? người Thần Tộc cũng đi rồi? Không đúng a.

Viên Mạc lẩm bẩm một câu.

Hắn sở dĩ cảm thấy được không đúng, là bởi vì hắn cho rằng người Thần Tộc coi như là phải đi, cũng sẽ lại đem nơi này hủy diệt toàn bộ.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ sớm đã quét bên trong Vũ Trụ Giác, bên trong Vũ Trụ Giác huyết khí tràn ngập, khắp nơi đều là thi hài. Thế nhưng từng trận Thần Linh Khí ba động, để cho Mạc Vô Kỵ biết, nơi này vẫn như cũ có người đang tu luyện.

Vũ Trụ Giác hộ trận vẫn là năm đó hắn bố trí, cũng không có gì biến động lớn. Đoán chừng là người Thần Tộc xuống căn bản cũng không có coi trọng tu sĩ chỗ này, nên cả hộ trận đều lười gia cố.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên ném ra hơn mấy trăm ngàn đạo trận kỳ, trước đây hắn bố trí cái hộ trận này đã để lại thủ đoạn, hiện tại hắn trận kỳ vừa ra, toàn bộ Vũ Trụ Giác liền rõ ràng không có lầm xuất hiện ở trước mặt mấy người. Vốn là bên ngoài hộ trận, đột ngột lại thêm một đạo khốn trận. đạo khốn trận này so với hộ trận trước đây đây chính là lớn mạnh hơn nhiều lắm, Mạc Vô Kỵ tiện tay liền bố trí đi ra rồi ba cấp khốn sát thần trận.

Mấy cái chữ lớn do vô số đầu khô lâu của tu sĩ luyện chế xuất hiện ở phía trên cùng Vũ Trụ Giác, Thần Tộc Vũ Trụ Giác. Năm đó ba chữ Vũ Trụ Giác, đã biến mất.

Một phần còn sống tu sĩ, thật giống như con rối bình thường giống nhau ngồi tại chỗ, thỉnh thoảng có thân thể người nổ lên hóa thành một đoàn huyết vụ. Chính là Lục Tử Đình cũng biết, những Thần Tộc này đang tu luyện cái gì tà thuật.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ cảm thụ được từng trận cổ quái quy tắc ba động, loại cổ quái quy tắc này cũng không là Ngũ Hành, cũng không phải dị thuộc tính hắn quen thuộc.

Ni Khải nghiến răng nói:

- Những thứ khốn kiếp mất dạy này quả nhiên đang tu luyện trớ chú thuật, đây là dùng tu sĩ còn lại các tộc tu luyện trớ chú thuật.

- Ai dám tại địa bàn Thần Tộc theo dõi? Chết cho ta!

Một tiếng quát chói tai từ trong chỗ sâu Vũ Trụ Giác truyền đến, đi theo một đạo to lớn thủ ấn chộp tới bốn người Mạc Vô Kỵ.

Tên này lười đi ra xuất thủ, trực tiếp lại đem bốn người Mạc Vô Kỵ đối đãi trở thành con kiến hôi.

Mạc Vô Kỵ hừ một tiếng, vừa vung tay, lại là hơn mười đạo trận kỳ ra bên ngoài, đồng thời giống nhau là một cái thủ ấn bắt tới.

Một tiếng thê lương kêu thảm thiết truyền ra, đi theo một người nam tử vóc người thon dài, dung mạo tuấn tú đã bị Mạc Vô Kỵ thần nguyên thủ ấn nắm cổ ném ở trên mặt đất. Bị Mạc Vô Kỵ vứt trên mặt đất một khắc kia, người tuấn tú nam tử này Linh Lạc cùng Linh Căn tất cả đều bị Mạc Vô Kỵ phá huỷ.

- Bá bá bá!

Bảy đạo độn quang vọt ra, hạ xuống rơi vào lối vào hộ trận Vũ Trụ Giác. Cầm đầu là một người nam tử màu da xám ngắt, hắn chăm chú nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi rốt cuộc là người phương nào? Vì sao có thể đi tới đây?

Bảy người, có bốn Dục Thần, ba Thiên Thần. Mạc Vô Kỵ thấy rõ ràng, bọn người kia đích xác không phải là giới vực này.

Ba người Thiên Thần kia có thiên địa quy tắc phù hỗ trợ, lại đem tu vi khống chế ở tại Dục Thần viên mãn. Mà Dục Thần tu sĩ còn lại là không có bất kỳ quy tắc phù nào khác phụ trợ.

Mạc Vô Kỵ hiểu được, xem ra nơi này cũng không phải là không có thiên địa quy tắc hạn chế, chí ít Thiên Thần tu sĩ thì không thể đến, chỉ có thể là Dục Thần tu sĩ đến. Thiên Thần tu sĩ muốn tới, liền phải dùng quy tắc phù hạn chế tu vi.

Hắn tu luyện là phàm nhân đạo, bất luận cái gì thiên địa quy tắc đối với hắn đều không có tác dụng.

- Vô Kỵ, năm đó chính là tên gia hỏa này đuổi giết ta...

Trong khiếp sợ, Viên Mạc hồi thần lại, chỉ vào tuấn tú nam tu bị Mạc Vô Kỵ vứt trên mặt đất nói.

Trước Mạc Vô Kỵ đánh lén giết Vũ Nam, Viên Mạc cũng rất là chấn kinh rồi. Bất chấp thực lực của Vũ Nam là Thần Quân, so với trước mắt cái này nho nhỏ Dục Thần cường đại hơn vô số lần, thế nhưng là Viên

Mạc đối với Thần Quân cũng không có khái niệm gì. Hiện tại Mạc Vô Kỵ quang minh chính đại dùng thần nguyên thủ ấn nắm vứt cường giả mà hắn một chiêu cũng không đỡ nổi, hắn mới biết được thực lực của Mạc Vô Kỵ cao hơn xa xa so với hắn nghĩ.

Ni Khải cùng Lục Tử Đình càng là cũng hút hơi lạnh, bọn họ biết Mạc Vô Kỵ hắn là rất mạnh, cũng không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ sẽ mạnh đến loại tình trạng này.

Loại cường giả này bọn họ vừa đối mặt cũng không đỡ nổi, tại trước mặt Mạc Vô Kỵ, cả con kiến hôi cũng không tính, đây là superman sao?

- Ta là thành chủ Vũ Trụ Giác.

Mạc Vô Kỵ dùng vòng xoáy lĩnh vực cường đại cuồng cuốn ra, đang khi nói chuyện, thần nguyên thủ ấn lần thứ hai bắt đi ra ngoài, người Dục Thần tu sĩ nói chuyện kia đồng dạng là không có năng lực phản kháng chút nào bị Mạc Vô Kỵ nắm lên, sau một khắc, thân thể hắn tại dưới Mạc Vô Kỵ thủ ấn trực tiếp bị bóp thành huyết vụ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1026: Thủ Đoạn Lôi Đình

- Trời *** Ngươi giết Huy hoàng...

Thấy người Dục Thần tu sĩ này bị thần nguyên thủ ấn của Mạc Vô Kỵ bóp chết, vài tên Thần Tộc tu sĩ còn lại mặt đều bị hù dọa trắng bệch. Người kia tuổi lớn nhất Thiên Thần tu sĩ, càng là kinh hoảng tự lẩm bẩm.

Đủ qua mấy hơi thở, người tuổi lớn nhất tu sĩ mới hồi phục tinh thần lại, kinh hãi nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Ngươi không phải là Dục Thần, tu vi vì sao không có bị áp chế...

Tại lúc nói xong, tên tu sĩ này thần niệm đang tìm phương vị bỏ chạy. Hắn hiểu được, bây giờ không phải là lo lắngHhuy hoàng bị giết, mà là hắn là lo lắng cái mạng nhỏ của hắn.

Vũ Trụ Giác hộ trận vốn chính là Mạc Vô Kỵ bố trí, người này Thần Tộc tu sĩ thần niệm đảo qua ra, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được.

Quả nhiên người này Thiên Thần tu sĩ tuổi lớn nhất đang tìm đến rút đi phương vị sau đó, nhanh chóng cũng lẩn trốn mà đi. Cũng trong lúc đó, lại có một người Thần Tộc Thiên Thần tu sĩ đi theo cũng lẩn trốn mà đi.

Mạc Vô Kỵ đứng khi chưa có động, chính là hai quyền đánh ra.

Hai đạo Liệt Vực Quyền thần thông, thật giống như hai đợt mặt trời chói chang xé rách không gian, gào thét đánh về phía hai gã Thần Tộc Thiên Thần tu sĩ bỏ chạy.

Hai gã Thiên Thần tu sĩ tu vi bị quy tắc phù áp chế ở tại Dục Thần viên mãn, tại cảm nhận được Mạc Vô Kỵ Liệt Vực Quyền thần thông sau đó, hai gã Thiên Thần tu sĩ nghĩ không là như thế nào chống đối, càng là phát giống như điên tăng nhanh lẩn trốn tốc độ chạy, phỏng chừng bọn họ đối với độn thuật phi thường có lòng tin.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có đuổi theo, thậm chí ngay cả pháp bảo đều lười tế xuất đến.

- Bành bành!

Hai gã bỏ chạy Thiên Thần tu sĩ thật giống như đánh vào trên một đạo tường sóng gợn vô hình, thân hình ngừng. Mạc Vô Kỵ hư không trận văn, hai cái Thiên Thần tu sĩ căn bản là không nhìn ra.

Sau một khắc, hai đạo Liệt Vực Quyền trực tiếp đánh vào hai gã Thiên Thần tu sĩ, hai luồng huyết vụ lại một lần nữa nổ tung.

Ngoại trừ tên mặt trắng nhỏ trước bị Mạc Vô Kỵ thần nguyên thủ ấn lấy ra tới kia, bảy tên Thần Tộc tu sĩ, trong chớp mắt bị Mạc Vô Kỵ giết chết ba cái.

Chỉ còn lại một người Thiên Thần cùng ba gã Dục Thần tu sĩ, đều là sắc mặt trắng bệch nhìn Mạc Vô Kỵ. Bọn họ ở chỗ này không biết giết bao nhiêu tu sĩ khác tộc, hiện tại đến phiên chính bọn nó gần bị giết thời điểm, bọn họ rốt cục bắt đầu e ngại.

- Ngươi không thể giết chúng ta, chúng ta tới tự chân chính Thần Tộc. Ta Thần Tộc chẳng những có vô số đỉnh cấp Thần Vương, còn có đông đảo Hợp Thần cường giả... Nếu là ngươi lại đem chúng ta giết sạch, coi như là xa cách vài giới, Thần Tộc cường giả cũng sẽ đuổi giết tới. Chỉ cần ngươi không giết mấy người chúng ta, chúng ta có thể phát sinh linh hồn thệ ngôn...

Chỉ còn lại người kia Thần Tộc tu sĩ cấp thiết kêu lên.

Mạc Vô Kỵ vẫn không nói gì, một cái bén nhọn thanh âm liền truyền tới:

- Mạc huynh, đừng nghe hắn nói, những Thần Tộc không có một câu là thật...

- Sách Hoành, ngươi thằng mặt lìn này, cũng dám trở ra.

Thấy ra người tới, Ni Khải lớn tiếng mắng to.

Nếu mà không phải là bởi vì phía trước có mấy cái Thần Tộc cường giả, Ni Khải đều muốn xông lên giết chết Sách Hoành.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ sớm đã nhìn thấy trốn ở một bên Sách Hoành, tại trong mắt hắn, Sách Hoành sớm đã là một cái người chết.

- Mạc huynh, trước đây Tiêu Loan đỏ mắt trớ chú thuật thần thông, muốn phá vỡ Mạc huynh ngươi bố trí hộ trận. Đáng giận ta bị ma quỷ ám ảnh cư nhiên bị hắn nói động, sau đó cùng đi phá vỡ ngươi đóng cửa, mở ra Thần Tộc trớ chú văn.

Sách Hoành dường như tâm tư rất là khó có thể dẹp loạn, nói những lời này thời điểm, gần như là một hơi thở đến.

Thấy Mạc Vô Kỵ mặt không chút thay đổi, dường như cũng không có ý động thủ, Sách Hoành trong lòng thở phào nhẹ nhõm, hắn biết Mạc Vô Kỵ cường giả loại đặc biệt này, trong lòng đối với đỉnh cấp thần thông nhất định là tham, chỉ cần hắn nắm trớ chú thuật mấy chữ này liền có cơ hội sống.

Nói nói mấy câu, Sách Hoành dường như chậm khẩu khí:

- Ta hối hận cũng không kịp, cũng may chúng ta xác thực chiếm được trớ chú thuật thần thông, môn thần thông này bây giờ đc ta nhớ kỹ. Thần Tộc sở dĩ không giết ta, liền là muốn trớ chú thuật. Ta vẫn muốn làm sao thông qua thủ đoạn giết chết Thần Tộc mấy cái này súc sinh, làm sao ta

tu vi quá thấp, chỉ có thể dùng trớ chú thuật cùng bọn họ trao đổi một ít thời gian...

- Ngươi nói xong chưa?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nhìn Sách Hoành hỏi.

- A...

Sách Hoành có chút không rõ Mạc Vô Kỵ ý tứ, lập tức liền nói theo:

- Trớ chú thuật loại vật này tuyệt đối không thể cấp Thần Tộc, thật sự là quá cường đại, ta quyết định lại đem trớ chú thuật giao cho Mạc huynh...

- Nói xong, vậy thì đi tìm chết sao?.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, một đạo hư không thần nguyên thủ ấn trực tiếp bắt được Sách Hoành, sau đó đánh ra hơn mười đạo hư không trận văn, sau đó một đoàn hỏa diễm ném vào hư không trận văn.

Sách Hoành thê lương tiếng kêu truyền ra:

- Mạc Vô Kỵ, trớ chú thuật tuyệt đối là trong vũ trụ này đỉnh cấp đại thần thông, lẽ nào ngươi cả loại này thần thông cũng không cần...

Mạc Vô Kỵ để ý đều mặc kệ đáp lại Sách Hoành, tên này lại đem Thần Tộc đưa tới, chí ít gián tiếp giết mấy ngàn vạn người, Mạc Vô Kỵ sẽ bỏ qua tên này mới đúng là chuyện lạ.

Thấy Sách Hoành tại trong hỏa diễm gọi càng ngày càng thảm, càng ngày càng thê lương, Ni Khải theo bản năng đánh run một cái. Năm đó Mạc Vô Kỵ tại Vũ Trụ Giác liên tục giết đông đảo Đạo Đế cùng Đại Tiên Đế, Ni Khải liền biết Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không phải là một kẻ nương tay.

Bây giờ nhìn thấy Sách Hoành bị Mạc Vô Kỵ như vậy chém giết, trong lòng hắn âm thầm may mắn chính bản thân không có nổi tâm đối với đại trớ chú thuật. Nếu không, hắn không chết tại trong tay Thần Tộc, lúc này đã ở trong hỏa diễm thần hồn câu diệt.

Còn dư lại vài tên Thần Tộc tu sĩ trong lòng đều là lo sợ bất an, ngay cả tên gia hỏa dùng Thần Tộc cường giả uy hiếp Mạc Vô Kỵ, cũng không có có dũng khí tiếp tục dong dài.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt từ trên người mấy người đảo qua đi, rồi mới lên tiếng:

- Lần này Thần Tộc tới mấy người, trừ bọn ngươi ra mấy cái này, còn có người nào?

Người kia Thần Tộc Thiên Thần tu sĩ đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Đạo hữu chắc cũng là từ Thần giới xuống tới, ta có thể biết nhất định sẽ nói, chỉ yêu cầu...

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói:

- Trong tay ngươi lây dính vô số máu tươi vô tội, ngươi không có tư cách yêu cầu. Ngươi nói hay là không?

Người này Thần Tộc Thiên Thần tu sĩ trong lòng run lên, đơn giản ngậm miệng không nói.

Mạc Vô Kỵ lần nữa vừa vung tay, cường đại vòng xoáy lĩnh vực trói buộc lại người này Thiên Thần tu sĩ, lại đem thiên thần này tu sĩ ném vào bên người Sách Hoành còn đang kêu rên.

Kinh khủng hỏa diễm bao trùm đến, người kêu rên lại thêm một người. Bị đưa vào trong ngọn lửa thiêu đốt, người này Thiên Thần tu sĩ lập tức mạnh mẽ phá vỡ thiên địa quy tắc phù. Thiên địa quy tắc nghiền

ép đến, hắn thân thể trực tiếp tán loạn. Không đợi nguyên thần của hắn tràn ra, hỏa diễm cuốn qua đến, đưa hắn biến thành hư vô.

Nhìn còn sót lại vài tên Thần Tộc tu sĩ kinh hoàng không dứt, Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói:

- Ai có thể tỉ mỉ trả lời vấn đề của ta, ta cho hắn một cái thống khoái, đồng thời để cho hắn có cơ hội luân hồi.

- Tiền bối, ta có thể trả lời ngươi...

Trước hết bị Mạc Vô Kỵ chộp tới vứt trên mặt đất Thần Tộc tu sĩ, nghe được Mạc Vô Kỵ nói sau đó, vội vàng nói.

- Tiền bối, ta cũng vậy có thể trả lời...

Lại có một người Thần Tộc Dục Thần tu sĩ nhanh chóng kêu lên.

Còn lại hai người nhìn nhau, còn tại thời điểm do dự, Mạc Vô Kỵ thần nguyên thủ ấn đã đem hai người này nắm lên.

- Chờ một chút, tiền bối, ta cũng vậy có thể trả lời...

Một người bị Mạc Vô Kỵ bắt trên không trung Dục Thần tu sĩ kinh hãi kêu lên.

- Chậm rồi con giai.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ đã đem hai người này ném vào không gian trong hỏa diễm.

Dường như đã biết Mạc Vô Kỵ không có kiên trì, người kia tên mặt trắng nhỏ Thần Tộc tu sĩ nhanh chóng nói:

- Tiền bối, chúng ta lần này tổng cộng tới mười người, trong đó có một người đang tu luyện trớ chú thuật thời điểm, cấp thiết một phần, thần hồn câu diệt. Còn có một người nghe nói tinh không Tà Hải Đảo có Niết Không Quả, hắn trước đây không lâu đi tinh không Tà Hải Đảo.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, hắn tự nhiên biết tinh không Tà Hải Đảo Niết Không Quả trân quý bao nhiêu. Niết Không Quả hoàn toàn có thể xưng là đạo quả, bởi vì ẩn chứa trong đó một tia không gian quy tắc. Hắn đang ở tinh không Tà Hải Đảo đã từng đạt được Liệt Không Quả, còn là cái loại này tốt nhất.

Viên Mạc xem thường nói:

- Coi như là tu vi của hắn mạnh hơn nữa, cũng vậy không mở ra tinh không Tà Hải Đảo.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn đối với thuyết pháp này ngược lại rất tán đồng. Tinh không Tà Hải Đảo nếu mà không chính bản thân mở ra, ngoại lực muốn đi mở ra, đích thật là muôn vàn khó khăn. Mạc Vô Kỵ cho rằng chí ít một cái Thiên Thần tu sĩ là không mở ra, huống chi một cái Thiên Thần tu sĩ bị quy tắc phù trói buộc tại Dục Thần cảnh giới?

- Lo lắng của ta là, người này nhận được tin tức sau đó, lập tức chạy trốn. Chờ Mạc tông chủ đi rồi, Thần Tộc này tên gia hỏa lại chạy đến làm mưa làm gió.

Một bên Lục Tử Đình lo lắng nói.

Lúc này trong hư không kêu rên Sách Hoành cùng hai gã danh Thần Tộc tu sĩ cũng vậy tất cả đều biến thành hư vô. Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, lại đem hai gã Dục Thần tu sĩ cũng chém giết, rồi mới lên tiếng:

- Không cần lo lắng, Đại mạc cùng ngươi và lục tông chủ còn có Ni Khải đạo hữu lại đem Vũ Trụ Giác chỉnh đốn một chút, bên trong còn có thật nhiều tu sĩ sống sót. Những thứ này tu luyện trớ chú thuật Thần Tộc tu sĩ bị ta chém giết sau đó, bọn họ sẽ phải từ trớ chú thuật bên trong khôi phục lại. Ta muốn nhanh tới Thần Huyền Lục cái chỗ kia trớ chú trận văn xem, nghĩ biện pháp lại đem nơi đó phong ấn lại.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý nói.

Ni Khải vội vàng nói:

- Mạc huynh, nếu như đi tinh không Tà Hải Đảo cái kia Thần Vực tu sĩ trở lại rồi, làm sao bây giờ?

- Đại Hoang, ngươi và Súy Oa ở tại chỗ này. Một khi này Thần Tộc tu sĩ trở lại rồi, các ngươi nghĩ biện pháp cuốn lấy đối phương.

Mạc Vô Kỵ lại đem Đại Hoang cùng Súy Oa kêu lên.

Đại Hoang đã là Dục Thần chín tầng cảnh, Súy Oa cũng vậy nhanh Dục Thần tầng năm. Hai người ở chỗ này tuyệt đối có thể ngăn cản một cái Dục Thần tu sĩ.

- Đại gia, ngươi yên tâm, Thần Tộc con kiến hôi tới rồi, ta tuyệt đối sẽ không để cho hắn rời khỏi.

Súy Oa vỗ ngực.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại tên này, vội vã cùng Viên Mạc mấy người lên tiếng một cái sau đó, trực tiếp một cái Phong Di rời đi.

Ni Khải trong lòng lo lắng, cũng không hoài nghi Mạc Vô Kỵ lưu lại Đại Hoang cùng Súy Oa. Lục Tử Đình nhưng thật không ngờ nhiều như vậy, hắn đã tăng nhanh cước bộ tiến vào Vũ Trụ Giác. Vũ Trụ Giác còn có rất nhiều nhân tộc tu sĩ sống.

...

Mạc Vô Kỵ đi rồi cũng không có bao nhiêu thời gian, một đạo màu bạc độn quang liền vọt vào Vũ Trụ Giác. Lúc này Ni Khải mấy người mới mới vừa tiến vào Vũ Trụ Giác mà thôi, Lục Tử Đình thậm chí còn chưa có bắt đầu triệu tập tu sĩ sống sót.

- Chuyện gì xảy ra?

Người này màu bạc độn quang hạ xuống, là một người nam tu tóc dài thân hình cao lớn. Hắn nghi hoặc nhìn Lục Tử Đình mấy người, đồng thời thần niệm càn quét đi ra ngoài. Nơi này trớ chú thuật khí tức tại sao không có? Thần Tộc đồng đội ở chỗ này tu luyện đâu nè?

Ni Khải lo lắng nói:

- Là tên gia hỏa kia đi tinh không Tà Hải Đảo, Viên Mạc đạo hữu, ngươi nhanh chóng phát một đạo tin tức cho Mạc thành chủ...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1027: Ngươi Chính Là Mạc Vô Kỵ?

- Không cần, có ta Đại Hoang tại đây, đâu cần đại gia động thủ.

Đại Hoang nhào tới, một quyền đánh về phía Thần Tộc tu sĩ.

Đại Hoang tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, bất chấp cơ hội động thủ rất ít, nhưng hắn là Thiên Cơ Nê ngưng tụ thân, trời sinh bản thân có kháng đả kích năng lực.

Cảm thụ được Đại Hoang Dục Thần hậu kỳ cường đại lĩnh vực, người Thần Tộc tu sĩ này khiếp sợ kêu lên:

- Ngươi là Dục Thần, ngươi tại sao có thể là Dục Thần?

Thần Tộc tu sĩ lĩnh vực trực tiếp bị vỡ ra, Đại Hoang Liệt Vực Quyền tuy rằng không bằng Mạc Vô Kỵ, tại dưới sự chỉ đạo của Mạc Vô Kỵ, tuyệt đối là chân chính thần thông.

Thần Tộc tu sĩ pháp bảo đã tế xuất, huy động thần nguyên vừa mới ngăn trở Đại Hoang Liệt Vực Quyền, một bên Súy Oa liền lớn tiếng kêu lên:

- Còn có ta...

Súy Oa căn bản cũng không cố trước sau, trực tiếp đánh về phía trong lĩnh vực Đại Hoang cùng Thần Tộc tu sĩ đấu pháp. Mỏ nhọn mở ra, trực tiếp chính là hút một cái.

Để cho Thần Tộc này tu sĩ kinh hãi là, hắn cư nhiên nhìn thấy lĩnh vực của mình bị Súy Oa một ngụm hút rơi một khối lớn. Vốn là bị Đại

Hoang một quyền oanh có chút tán loạn lĩnh vực, lúc này càng là bạc nhược. bên trong Vũ trụ lại còn yêu thú có thể hút hắn lĩnh vực, đây là cái gì đồ chơi?

- Ầm!

Đại Hoang quyền thứ hai đã đánh tới.

Thần Tộc tu sĩ lĩnh vực không cách nào trói buộc lại Đại Hoang, chỉ có thể bằng vào pháp bảo lấy cứng đối cứng Đại Hoang. Lúc này Súy Oa mỏ nhọn đã đi qua hắn hộ giáp, đâm vào da thịt của hắn.

Thần Tộc tu sĩ cảm thụ được bản thân sinh cơ cấp tốc tiêu tán, tử khí bao trùm đến, hắn sợ hồn phi phách tán. Đây rốt cuộc là cái gì yêu thú? Như thế nào giống muỗi vậy?

....

Mạc Vô Kỵ lần thứ hai đi tới Thần Huyền Lục, khi hắn lần nữa đứng ở trước hư không văn lộ thật lớn năm đó bị hắn phong ấn thì, chỉ cảm thấy một loại cực độ suy bại cùng khí tức tử vong.

Hắn phong ấn sớm biến mất, to lớn hư không văn lộ cũng vậy xuất hiện một cái lỗ thủng lớn.

Vô cùng vô tận xương khô chồng chất ở một bên, bất chấp có chút xương khô rất nhiều đều biến thành tro bụi, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có thể cảm thụ được một loại khí tức âm trầm.

Rất hiển nhiên nơi này vẫn như cũ lưu lại trớ chú khí tức, trước đây hắn không có dự cảm sai, nơi này thật là một cái trớ chú văn lộ.

xung quanh Tàn phá hư không văn lộ, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy một đạo lại một đạo hư không trận văn.

Những thứ này hư không trận văn huyền ảo phiền phức, hơn nữa cực kỳ hoàn chỉnh. Mạc Vô Kỵ dầu gì cũng là người đã tham gia thất cấp

truyền tống thần trận bố trí, còn khắc nòng cốt hư không trận văn.

Hắn mặc dù không cách nào hiểu loại này hư không trận văn, nhưng hắn có thể nhìn ra, những thứ này hư không trận văn là truyền tống trận văn. Trước đây hắn quả nhiên không có đoán sai, nơi này có cực kỳ cự ly xa truyền tống trận. Chỉ bằng mượn hư không trận văn, cái này truyền tống khoảng cách cũng sẽ không ngắn.

Tại đây chỗ càng sâu trận văn, là một loại khí tức Mạc Vô Kỵ đều tâm quý, hắn không có dự định đi vào. Nếu hắn đến nơi này, đệ nhất chính là muốn lại đem nơi này truyền tống trận văn phá huỷ, sau đó lại đem nơi này phong ấn.

Năng lực của hắn không cách nào bố trí ra loại này truyền tống trận văn, muốn phá huỷ nơi này truyền tống trận văn, vẫn là có thể.

Đang ở Mạc Vô Kỵ chuẩn bị động thủ thời điểm, truyền tống trận văn xung quanh bỗng nhiên nổi lên từng đạo bạch quang. Mạc Vô Kỵ lập tức liền biết có người truyền tống tới rồi, hắn lúc này liền muốn động thủ lại đem trận này văn phá huỷ. Chỉ cần bên này truyền tống trận văn bị hủy đi, người truyền đưa tới sẽ chỉ là biết tại chuyển hoán trong không gian xảy ra vấn đề, thậm chí bị biến đổi không gian cắn nuốt.

Mạc Vô Kỵ đang động thủ trong nháy mắt lại dừng lại chính bản thân ý động thủ, một khi hắn tại người khác truyền tống thời điểm phá huỷ truyền tống trận văn, như vậy đối diện nhất định là biết bên này đã xảy ra chuyện. Chủ yếu nhất là, Mạc Vô Kỵ tự nhận là hắn tu vi bây giờ, căn bản cũng không sợ hãi bất luận cái gì Thần Tộc tu sĩ tới nơi này.

Có thiên địa quy tắc hỗ trợ, hắn một cái Thiên Thần tu sĩ có gì phải sợ.

bên trong Bạch quang chớp động, một người tu sĩ cả người là máu đột ngột xuất hiện ở trung gian truyền tống trận văn.

Không đợi Mạc Vô Kỵ động thủ, người tu sĩ này cả người là máu liền giơ tay lên kích phát rồi hai đạo bùa chú. Mạc Vô Kỵ hiện tại thế nhưng là một cái có thể luyện chế ba cấp thần phù Thần Phù Sư, hơn nữa hắn còn bản thân có Thánh Đạo Phù.

Tu sĩ này hai đạo bùa chú vừa tế xuất, Mạc Vô Kỵ liền đã nhìn ra, trong đó một đạo chính là trói buộc chính bản thân tu vi quy tắc thiên địa quy tắc phù, còn có một đạo là bạo liệt phù.

Đạo thiên địa quy tắc phù là cấp năm thần phù, loại này bùa chú mặc dù không có cái gì năng lực công kích, cũng không có cái gì phòng ngự năng lực, lại cực kỳ trân quý, yêu cầu đỉnh cấp cấp năm thần phù vương mới có thể luyện chế ra đến.

Bất chấp tu sĩ này tốc độ tính nhanh, thiên địa quy tắc vẫn như cũ làm hắn xương cốt vỡ ra, để cho hắn tê liệt trên mặt đất. Tốt vào thời khắc này hắn quy tắc phù nổi lên tác dụng, để cho thân thể của hắn không có bị xé rách.

Bạo liệt thần phù trong lúc nhất thời không có bị kích phát, tên tu sĩ này giùng giằng nuốt vào vài viên thuốc, sau đó rống lên một tiếng đối với Mạc Vô Kỵ:

- Còn không nhanh chóng rút đi, nơi này sắp bạo liệt.

Mạc Vô Kỵ không hề động, nơi này hư không trận văn tuyệt đối không phải là chính là tứ cấp bạo liệt thần phù có thể phá huỷ. Hắn nếu mà không hiểu hư không trận văn, coi như là tế xuất Côn Ngô Kiếm, cũng vậy không nhất định có thể phá huỷ nơi này hư không truyền tống trận văn.

Thấy Mạc Vô Kỵ không thèm nhìn hắn, tên tu sĩ này cũng lười tiếp tục gọi Mạc Vô Kỵ, tự cố chạy ra sau, đồng thời còn tế xuất một mặt phòng ngự pháp bảo.

- Ầm!

Bạo liệt thần phù nổ tung, quả nhiên như Mạc Vô Kỵ dự liệu bình thường giống nhau, bạo liệt thần phù bùng nổ trong nháy mắt, hư không truyền tống trận văn liền kích phát ra từng đạo phòng ngự quang thuẫn, lại đem bạo liệt thần phù bạo liệt nguyên lực toàn bộ bao trùm đi.Mà hư không trận văn cả nửa điểm ảnh hưởng cũng không có.

Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc khắc ra mấy đạo hư không bạo liệt trận văn, đem cái này truyền tống trận văn bên trong một đạo trận văn thẳng bao lấy nhận hủy diệt. Bày binh bố trận khó khăn, hủy trận vẫn là rất dễ dàng.

Mạc Vô Kỵ vài đạo bạo liệt trận văn phá huỷ trong đó một đạo truyền tống trận văn, cái này truyền tống trận chẳng khác nào phá hủy, trừ phi có đỉnh cấp trận đạo cường giả, lại đem này phá huỷ một đạo hư không trận văn bổ sung đi lên.

- Chỉ có điểm ấy động tĩnh?

tu sĩ cấp tốc chạy trốn thụ thương cũng đình chỉ tiếp tục chạy trốn, ngơ ngác nhìn bạo liệt thần phù bạo liệt.

Một hồi lâu sau đó, hắn mới tự ta an ủi nói:

- Hắn là đã phá huỷ cái này truyền tống trận, nếu không, bọn họ hắn là đuổi theo tới rồi.

Hủy là phá huỷ, bất quá Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, không phải là tên này bạo liệt phù phá huỷ, mà là hư không trận văn của mình phá huỷ.

Mạc Vô Kỵ bắt đầu quan sát cái tên gia hỏa thân chịu trọng thương, tại trước khi tên này không có dùng quy tắc phù, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được tu vi của đối phương, hắn là một cái Thần Quân sơ kỳ. Hiện tại thiên địa quy tắc phù lại đem tu vi của hắn hạn chế ở tại Dục Thần cảnh giới.

Thần Tộc tu sĩ Mạc Vô Kỵ giết nhiều lắm, tiếp xúc cũng không ít. Thần Tộc tu sĩ có một loại đặc biệt quy tắc khí tức, tên này hắn không phải là Thần Tộc tu sĩ.

- Ngươi đừng xem ta bị thương nặng, trên thực tế ta muốn giết ngươi, chỉ cần vươn một cái đầu ngón tay. Cho nên đừng nghĩ cách đối phó ta.

trọng thương tu sĩ giơ tay lên làm một cái Khứ Trần Quyết cho mình, bỏ đi máu đen trên người cùng trên mặt.

Một cái mặt lông mày rậm lỗ tai to, tướng mạo không tầm thường xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ.

- Ngươi đến từ đâu?

Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi, tên này hiển nhiên không phải là một người thích giết chóc. Nếu như là thích giết chóc chi nhân, hắn cũng cũng không phải nói mò. Nếu như chính bản thân thật chỉ là một cái Tiên Đế, tên này cũng vậy thực sự khả năng giết chết hắn.

- Là một đám vương bát cao tử cho rằng tự cho là đúng ở nát vụn địa phương, tên gia hỏa nơi đó toàn bộ đều cho là bọn họ là vũ trụ đệ nhất, nắm trong tay Hỗn Độn tồn tại, thực sự là xui. Nhận thức một chút sao?, ta gọi Kinh Tân Giác, đến từ một địa phương tên là Thần Vực. Ngươi đừng hiểu lầm, ta nói Thần Vực cũng không phải là cái kia nát vụn địa phương.

trọng thương tu sĩ ngược lại nói rõ, hiển nhiên hắn cũng không cho là Mạc Vô Kỵ sẽ đối với hắn tạo thành uy hiếp.

Tuy rằng Kinh Tân Giác không nói ra cái kia nát vụn địa phương là nơi nào, Mạc Vô Kỵ cũng có thể đoán được hắn là Thần Tộc nơi ở. Kinh Tân Giác này ngược lại có năng lực, cư nhiên lăn lộn vào thần tộc nơi ở, còn từ Thần Tộc nơi ở truyền tống chạy ra.

- Ta gọi Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thuận miệng nói.

Có lẽ là đan dược trị thương nổi lên tác dụng, Kinh Tân Giác thương thế khá hơn một chút, hắn đứng lên nói:

- Ta và ngươi nói a, ta vừa rồi thế nhưng là giúp các ngươi đại ân. Ta nghe Thần Tộc này vương bát cao tử nói, đây là một cái cấp thấp giới diện sao?? Thần Tộc vương bát cao tử toàn bộ là lãnh huyết rác rưởi, bọn họ hận không thể lại đem toàn bộ vũ trụ chủng tộc toàn bộ giết sạch, chỉ lưu bọn hắn lại Thần Tộc tồn tại. Nếu mà không phải là ta vừa rồi lại làm truyền tống trận này bể mất, các ngươi xong đời, cả phiến giới vực đều có thể bị bọn họ luyện hóa hết.

Kinh Tân Giác dường như cảm giác được Mạc Vô Kỵ cũng không phải phi thường coi trọng lời của mình, hắn hừ một tiếng:

- Thực sự là hảo tâm không được hảo báo, quên đi, cùng ngươi nói ngươi cũng không hiểu... Đù, ngươi mới vừa nói ngươi tên gì? Mạc Vô Kỵ?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai a, ta chính là gọi Mạc Vô Kỵ.

Nếu mà Kinh Tân Giác nghe nói qua tên của mình, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không cảm thấy kỳ quái. Hắn chính là từ Thần Vực tới, hơn nữa trước đây hắn tại bên trong mới ấp trứng Thần Vực Sào, thế nhưng là giết chết một đống thiên tài đệ tử.

Kinh Tân Giác dường như hoàn toàn quên mất chính bản thân vừa mới trốn đến nơi đây, trên người còn có trọng thương, thao thao bất tuyệt nói:

- Tại chúng ta Thần Vực thế nhưng là cũng vậy có một cái thiên tài gọi Mạc Vô Kỵ a, tên kia tại Dục Thần sơ kỳ thời điểm, gặp phải bốn mươi chín cái Dục Thần cộng thêm đám mấy người Thiên Thần cường

giả vây công, kết quả hắn lại đem hết thảy đối thủ toàn bộ giết chết, nga, hình như trốn một cái, lợi hại không... Cái này cũng chưa tính, về sau mấy cái Thần Vương đuổi giết hắn, cũng vậy vô ích mà còn bị phản tác dụng, căn bản liền không biết hắn đi nơi nào.

Đúng rồi, ngươi biết Dục Thần sao? Tu vi của ngươi hắn là tại Tiên Đế cảnh giới sao?? Cái chỗ này thiên địa quy tắc nghiền nát, cũng không biết ngươi có cơ hội hay không bước vào Dục Thần. Ta cho ngươi biết, Dục Thần liền là Tiên Đế viên mãn sau đó, bước vào dưới một cái cấp độ sau Thần giới cảnh giới, mà Thiên Thần càng là Dục Thần viên mãn sau khi ngưng tụ Thần Cách cảnh giới. Hiện tại ngươi biết sao? Ta có một cái sư muội tên là Khúc Du, nàng thế nhưng là được xưng đệ nhất mỹ nữ tại toàn bộ Thần Vực, Mạc Vô Kỵ chính là đạo lữ của nàng...

Mạc Vô Kỵ sững sờ nhìn Kinh Tân Giác, tâm nói mình giết mười mấy Dục Thần cùng Thiên Thần cũng là thật. Khúc Du lúc nào thành đạo lữ của hắn vậy?

Bất quá hắn cũng cũng biết Kinh Tân Giác này là người Vong Xuyên đạo môn, chỉ có người Vong Xuyên đạo môn, mới có thể gọi Khúc Du sư muội.

- Kinh đạo hữu, nơi này ngươi có thể tùy tiện đến, nhưng ngươi nói cũng không thể nói lung tung a, ta cùng Khúc Du này nhưng không phải là quan hệ đạo lữ.

Mạc Vô Kỵ nhè nhẹ nói.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Kinh Tân Giác sửng sốt, lập tức chỉ vào Mạc Vô Kỵ cả giọng nói đều có chút rụt rè ấp úng:

- *** Ngươi, ngươi chính là Mạc Vô Kỵ?

Mạc Vô Kỵ lặng lẽ không nói gì, hắn vừa mới đã nói chính bản thân tên là Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1028: Lại Vào Vũ Trụ Bích

"Đúng, đúng, ngươi chính là Mạc Vô Kỵ." Không có chờ Mạc Vô Kỵ trả lời, Kinh Tân Giác vừa vò xoa tay lúng túng nói, "Mạc sư đệ, Khúc Du gọi ta sư huynh, ta gọi ngươi sư đệ a. Cái kia, ta đối với ngươi thế nhưng là... Dù sao phi thường hâm mộ..."

Mạc Vô Kỵ đành phải nói ra, "Ngươi muốn nói rất sùng bái a?"

"Đúng, cũng có hâm mộ. Ta liền rất ưa thích Khúc Du sư muội, nghe nói ngươi cùng Khúc Du sự tình về sau, ta lập tức đổi ưa thích sư muội khác..."

Mạc Vô Kỵ tranh thủ thời gian đã ngừng lại Kinh Tân Giác lời nói, hắn thật là không nghĩ tới gia hỏa này nói nhiều như vậy, hay là một cường giả vừa mới bước vào Thần Quân cảnh giới.

"Kinh huynh, ta vừa rồi đã nói qua, Khúc Du cùng ta chỉ là nhận biết mà thôi, mà lại ta cũng có đạo lữ." Mạc Vô Kỵ cảm giác được mình muốn thuyết phục gia hỏa nói đặc biệt nhiều này có chút khó khăn.

Kinh Tân Giác vỗ Mạc Vô Kỵ cánh tay, cười hắc hắc, "Mạc sư đệ, ngươi lừa gạt ai vậy, không phải đạo lữ của ngươi ngươi sẽ đem Hỗn Độn Thần Cách đưa cho nàng? Lấy người như ngươi, nếu như tại cấp thấp giới diện không có đạo lữ, đó mới là quái sự."

Chẳng những là Kinh Tân Giác nghĩ như vậy, đổi thành bất cứ người nào đều sẽ nghĩ như vậy. Hỗn Độn Thần Cách a, nếu không có Mạc Vô Kỵ đối với Khúc Du thích đến trong xương cốt, hắn sẽ đưa ra Hỗn Độn Thần Cách?

Mạc Vô Kỵ đành phải chủ động đổi chủ đề, "Chúng ta không nói cái này, ngươi là như thế nào từ bên trong này đi ra?"

Kinh Tân Giác nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi thăm hắn như thế nào đi Thần tộc, lập tức liền thao thao bất tuyệt nói ra, "Vô Kỵ, thật không nghĩ tới ngươi thế mà lại chạy trốn tới cấp thấp giới diện đến, khó trách Diêm Đình Thần Vương bọn hắn tìm không thấy ngươi. Ta và ngươi nói a, ngươi sau khi đi Thần Vực Thần Vực Sào lại ấp mấy lần, gần nhất một lần ấp chạm đến Thần tộc bọn khốn kiếp này.

Bọn khốn kiếp này cho là bọn họ là toàn bộ vũ trụ cao quý nhất sâu kiến, gặp người liền giết. Lần kia đi Tân Phu Hóa Thần Vực Sào đệ tử thiên tài, cơ hồ bị tàn sát không còn, ta cũng là lần kia tiến vào Thần Vực Sào. Cũng may ta có một môn thần thông, chuyển hóa khí tức. Ta chuyển hóa làm Thần tộc tu sĩ khí tức, xen lẫn trong cấp thấp Thần tộc tu sĩ..."

Hắn ngược lại là như quen thuộc, theo sư đệ đến Vô Kỵ kêu cực kỳ có thứ tự.

"Những Thần tộc kia là thế nào bị ngăn trở?" Mạc Vô Kỵ mặc dù biết đáp án, hắn hay là muốn chứng thực một chút.

Kinh Tân Giác lại là thổ mạt hoành phi nói ra, "Thần tộc đám con rùa kia đích thật là có thiên phú tu luyện, bọn hắn nơi đó thiên địa quy tắc tựa hồ còn không bằng chúng ta Thần Vực, thế nhưng là bọn hắn lại sẽ vượt qua Thần Vương cường giả. Mà lại trong cùng giai, những con rùa này cũng rất là lợi hại. Trời không diệt Thần Vực a, lúc này Tịch Diệt Hải truyền tống trận bị đối diện gọi Thần Lục địa phương bố trí xong, đối diện Hợp Thần cường giả tới, đem Thần tộc đuổi ra khỏi Thần Vực. Hiện tại hai bên tại mới ấp Thần Vực Sào biên giới giằng co lấy, mỗi ngày đều có vô số Thần Vực hoặc là Thần Lục tu sĩ bị giết. Đương nhiên, chúng ta mỗi ngày cũng sẽ giết rất nhiều Thần tộc tu sĩ."

"Vậy là ngươi làm sao tới nơi này?" Mạc Vô Kỵ hỏi lại.

Kinh Tân Giác lòng vẫn còn sợ hãi nói ra, "Ta vụng trộm trốn ở trong Thần tộc đệ tử cấp thấp, chuẩn bị tìm cơ hội trốn về Thần Vực. Không nghĩ tới ta còn không có đào tẩu, thế mà bị một xú nữ nhân đã nhìn ra. Nữ nhân kia dáng dấp cùng Mẫu Dạ Xoa giống như, thế mà còn hướng trên người của ta đụng. Không nghĩ tới nữ nhân này phía trước còn tốt giống rất thích ta, một khi phát hiện ta là Thần Vực tu sĩ, lập tức kêu to..."

Tựa hồ có chút may mắn chính mình chạy trốn một đầu mạng nhỏ, Kinh Tân Giác thở phào tiếp tục nói, "Lúc kia vẫn chưa có người nào chú ý tới ta, ta cũng là vừa mới đột phá đến Thần Quân chi cảnh. Cho nên ta điên cuồng đào tẩu, kết quả một đường thụ thương, kém chút không có trốn tới.

Ta có dự kiến trước, trên thân có lưu đỉnh cấp độn phù, ta dùng độn phù thế mà chạy trốn tới một cái mở ra không đến bao lâu Thần tộc bí cảnh chỗ, trong đó ta nhìn thấy một cái truyền tống trận. Lúc đương thời một cái Thần tộc tu sĩ đang chuẩn bị truyền tống, ta trực tiếp một cước đem hắn đạp bay, ta vừa mới đứng ở trên truyền tống trận, truyền tống kia liền bị kích phát, sự tình phía sau ngươi cũng biết."

"Ngươi chờ một chút ta, ta đem nơi này truyền tống trận triệt để hủy đi lại nói." Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm khen Kinh Tân Giác vận khí tốt, vừa nói một bên lần nữa đi đến trước truyền tống trận văn kia, khắc hoạ ra bản thân hư không trận văn.

"Không cần, truyền tống trận này trước đó bị ta Bạo Liệt Thần Phù nổ." Trông thấy Mạc Vô Kỵ đi qua, Kinh Tân Giác tùy tiện khoát tay chặn lại nói ra.

Mạc Vô Kỵ đành phải nói thật, "Ngươi cấp bốn Bạo Liệt Thần Phù kia còn không cách nào phá đi truyền tống trận này, truyền tống trận này không phải truyền thống truyền tống trận, mà là hư không trận văn truyền tống trận. Bình thường thủ đoạn căn bản là phá không đi."

"Nói như vậy, mới vừa rồi là ngươi xuất thủ?" Kinh Tân Giác rốt cuộc hiểu rõ Mạc Vô Kỵ nói phá đi truyền tống trận là chuyện gì xảy ra.

"Không sai." Mạc Vô Kỵ không ngừng khắc hoạ hư không trận văn, nơi này hư không trận văn hắn cũng chỉ có thể cảm ứng được, bởi vì vậy quá mức huyền ảo, hắn căn bản cũng không có biện pháp lý giải. Dù sao theo Mạc Vô Kỵ, chỉ cần bị hắn phá hủy, vậy là được rồi.

Nhìn xem Mạc Vô Kỵ không ngừng khắc hoạ ra bản thân căn bản là không cách nào chạm đến cũng vô pháp cảm ứng được đường vân, sau đó từng đạo tiếng bạo liệt vang lên, Kinh Tân Giác cũng biết chính mình vừa rồi thật là suy nghĩ nhiều.

Cũng may hắn thần kinh vững chắc, đối với mấy đồ vật này căn bản cũng không để ý.

Mạc Vô Kỵ lại hủy đi mấy đạo truyền tống trận văn về sau, bắt đầu bố trí phong ấn.

Lần này Mạc Vô Kỵ bỏ ra một ngày thời gian, đem nơi này bố trí thành một cái cấp năm Phong Ấn Thần Trận. Chính hắn thậm chí cắm vào một đầu thượng phẩm Thần Linh Mạch đi vào cung cấp Thần linh khí.

Phong ấn loại trình độ này, liền xem như Thần Vương tới, cũng muốn tiêu tốn rất nhiều thời gian, không cẩn thận thậm chí còn có thể bị khốn sát trận trọng thương.

Kinh Tân Giác không hiểu Trận Đạo, không có nghĩa là hắn không có ánh mắt. Chờ Mạc Vô Kỵ Phong Ấn Thần Trận bố trí xong về sau, hắn mới cảm thán nói, "Vô Kỵ, thật không nghĩ tới ngươi Trận Đạo cũng cường đại như thế, khó trách ngươi có thể lại tới đây, cũng khó trách Khúc Du sư muội ưu tú như vậy cũng thích ngươi."

Mạc Vô Kỵ đại khái cũng biết một chút Kinh Tân Giác tính cách, không có để ý hắn, chỉ là đang bố trí xong phong ấn sau hỏi, "Kinh

huynh, ngươi bây giờ có tính toán gì?"

Kinh Tân Giác buông tay, bất đắc dĩ nói, "Ta cũng không biết phải làm gì, ta Quy Tắc Phù khẳng định không phải mãi mãi, có một ngày ta Quy Tắc Phù vỡ vụn, ta cũng đi theo vỡ vụn..."

Nói đến đây Kinh Tân Giác hậu tri hậu giác suy nghĩ minh bạch cái gì, ngạc nhiên nhìn xem Mạc Vô Kỵ nói ra, "Vô Kỵ, ngươi cũng là từ Thần Vực tới, ngươi khẳng định có biện pháp trở lại Thần Vực a? Ta liền cùng sau lưng ngươi."

"Kinh huynh..."

"Đừng gọi ta Kinh huynh, liền gọi ta Tân Giác, chúng ta ai cùng ai a. Ngươi cùng Khúc Du là đạo lữ, ta là Khúc Du sư huynh, nói đến chúng ta cũng coi là người một nhà. Ngươi nhất định phải xem ở Khúc Du sư muội phân thượng, xuất thủ cứu ta một lần a."

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể lần nữa im lặng im lặng, cùng Kinh Tân Giác loại người này giải thích, đó chính là càng giải thích càng đen.

...

Mạc Vô Kỵ mang theo Kinh Tân Giác trở lại Vũ Trụ Giác thời điểm, Vũ Trụ Giác tất cả còn sống tu sĩ đều đã biết được tin tức, càng là đối với Mạc Vô Kỵ cảm kích không thôi. Mạc Vô Kỵ cũng không có trông thấy cái gì người quen, cũng không có cái gì tâm tư tiếp tục lưu lại Vũ Trụ Giác.

Ngược lại là Súy Oa trực tiếp đem một cái Thần tộc Dục Thần viên mãn hút bụi bã vụn, cho Mạc Vô Kỵ một cái kinh hỉ cực lớn. Súy Oa đang tu luyện trở thành Thần Thú về sau, cơ hồ không hề động qua tay. Lần này động thủ, để Mạc Vô Kỵ trông thấy một cái Hồng Hoang hung trùng hung tàn, thật không hổ là có được Thị Huyết Hắc Nghĩ Văn huyết mạch gia hỏa.

Súy Oa mới tương đương với Dục Thần bốn tầng, liền có thể nhẹ nhõm hút rơi một cái Dục Thần viên mãn, khó trách Thị Huyết Hắc Nghĩ Văn ngay cả Tiên Thiên bảo vật cũng có thể thôn phệ.

"Mạc tông chủ, ngươi về Tiên giới sao?" Lục Tử Đình có chút tâm thần bất định bất an hỏi.

Hắn rời đi Tiên giới nhiều năm, trong lòng rất là lo lắng chính mình Chuyển Hồn Đạo. Lấy Mạc Vô Kỵ bây giờ thủ đoạn, hắn là có thể xé mở Vũ Trụ Giác đến Thái Thượng Thiên giới vực phong ấn.

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn chính xác cấp thiết muốn muốn đi Tiên giới, hắn càng nóng lòng đi địa phương là Vũ Trụ Bích. Hắn quay đầu nhìn về hướng Ni Khải, "Ni Khải đạo hữu, Vũ Trụ Bích còn bao lâu mới có thể mở ra?"

Nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi thăm, Ni Khải một chút do dự liền nói, "Ta cùng Lục đạo hữu tại Thiên Ngoại Thiên hành lang thời điểm, Vũ Trụ Bích xuất hiện qua hai lần. Lúc ấy chúng ta quá mức suy yếu, căn bản là không thể đi lên. Dựa theo kinh nghiệm của ta đến xem, nhiều nhất còn có ba ngày thời gian, Vũ Trụ Bích liền sẽ lại một lần nữa mở ra."

Nghe nói Vũ Trụ Bích còn có ba ngày thời gian liền muốn mở ra, Mạc Vô Kỵ trực tiếp từ bỏ về Tiên giới ý nghĩ, hắn xuất ra mấy viên Liệt Giới Phù đưa cho Lục Tử Đình nói ra, "Lục tông chủ, ta muốn đi Vũ Trụ Bích nhìn xem. Ngươi có thể dùng Liệt Giới Phù trở lại Tiên giới, nếu là ta Bình Phạm Tiên Môn có cái gì khó khăn, còn xin Lục tông chủ xuất thủ tôn lên lẫn nhau một hai."

Thần giới đến Tiên giới Liệt Giới Phù Mạc Vô Kỵ không có, Vũ Trụ Giác đến Tiên giới Liệt Giới Phù, Mạc Vô Kỵ hay là có một đống.

Sầm Thư Âm sự tình, thân ở Vũ Trụ Giác Lục Tử Đình tự nhiên cũng đã được nghe nói một chút. Hắn lý giải Mạc Vô Kỵ cách làm, đem Liệt Giới Phù tiếp nhận nói ra, "Mạc tông chủ, ngươi yên tâm, chỉ cần ta trở

lại Tiên giới, về sau Bình Phạm Tiên Môn sự tình chính là ta Lục Tử Đình sự tình."

Cứ việc Mạc Vô Kỵ phi thường muốn về đến Tiên giới, thậm chí muốn về đến Chân Tinh nhìn xem, hắn hay là khắc chế ý nghĩ của mình. Lần nữa bàn giao Lục Tử Đình về sau, hắn để Súy Oa cùng Đại Hoang tiến vào Phàm Nhân giới tu luyện, chính mình mang theo Kinh Tân Giác bằng tốc độ nhanh nhất về tới Thiên Ngoại Thiên hành lang.

Loại Vũ Trụ Bích này xuất hiện thời gian có đôi khi là mấy năm, có đôi khi thậm chí là mấy chục năm. Mạc Vô Kỵ cũng không muốn bởi vì bỏ qua lần này, mà không cách nào tiến vào Vũ Trụ Bích.

Ni Khải tại Vũ Trụ Giác không biết ngây người bao nhiêu năm, phán đoán của hắn nửa điểm cũng không sai. Vẻn vẹn qua hai ngày thời gian, một đạo lỗ đen to lớn vòng xoáy trên bầu trời Thiên Ngoại Thiên hành lang xuất hiện.

Một chút vụn vặt cấp thấp Thần linh thảo cùng hạ phẩm Thần Tinh cạnh góc từ trong Vũ Trụ Bích quăng đi ra, Mạc Vô Kỵ có chút cảm thán, năm đó Vũ Trụ Bích thời điểm xuất hiện, có bao nhiêu người trong này cướp đoạt tài nguyên? Hiện tại chỉ có hắn cùng Kinh Tân Giác hai người. Mà lại vô luận là hắn hay là Kinh Tân Giác, đối với mấy tài nguyên cấp thấp này, đều là nhặt đều chẳng muốn nhặt.

"Đây chính là Vũ Trụ Bích? Giữa vũ trụ quả nhiên tràn đầy vô số kỳ quan a..." Kinh Tân Giác nhìn xem Vũ Trụ Bích này, cảm thán một tiếng nói ra.

Mạc Vô Kỵ nhìn xem Vũ Trụ Bích như lỗ đen kia, đối với Kinh Tân Giác nói, " ta dự định tiến vào Vũ Trụ Bích này, Vũ Trụ Bích thông hướng nơi nào, ta cũng không biết. Cho nên tiến vào là có nguy hiểm mạng nhỏ, nếu như..."

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói xong, Kinh Tân Giác liền trực tiếp đánh gãy Mạc Vô Kỵ lời nói nói ra, "Vô Kỵ, ta Kinh Tân Giác há lại người sợ

chết? Lại nói, tiến Vũ Trụ Bích này dù sao còn có một tia cơ hội, nếu như ta không vào đi, ở lại bên ngoài mới thật sự là chờ chết."

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1029: Thiên Địa Lô

"Tốt, vậy Kinh huynh liền đi theo ta phía sau." Mạc Vô Kỵ nói xong, thân hình lóe lên, vọt thẳng hướng về phía lỗ đen trong hư không.

Kinh Tân Giác nửa điểm cũng không có rớt lại phía sau, đi theo Mạc Vô Kỵ cũng vọt vào Vũ Trụ Bích.

Vũ Trụ Bích Mạc Vô Kỵ từng tiến vào một lần, hắn biết đây là một cái hữu hình đường hầm hư không, trong đó rộng rãi vô biên. Sau khi tiến vào, càng là có một loại cường đại vòng xoáy lực đẩy đem hắn đẩy đi ra. Lúc trước hắn bò tính cao, kết quả vẫn là bị Vũ Trụ Bích đẩy đi ra.

Mạc Vô Kỵ là lần thứ hai đi vào Vũ Trụ Bích, quả nhiên cùng hắn lần đầu tiên tới thời điểm có chút khác biệt. Đầu tiên là trong Vũ Trụ Bích cấp thấp Thần linh thảo cùng Thanh Tinh số lượng giảm bớt, thậm chí không có năm đó một phần vạn nhiều. Thứ yếu nơi này lực đẩy giảm bớt, đừng bảo là hắn hiện tại là Thiên Thần tầng hai, coi như hắn hay là một cái Đại La Tiên, chỉ sợ cũng có thể nhẹ nhõm đi ngược dòng nước.

Nơi này vòng xoáy lực đẩy, đối với Mạc Vô Kỵ cùng Kinh Tân Giác tới nói, căn bản là không tính là cái gì. Mạc Vô Kỵ cùng Kinh Tân Giác thật giống như tại trong hư không bình thường gấp độn đồng dạng, hai người đều là cực kỳ cấp tốc.

Nhưng Vũ Trụ Bích này thật giống như vô cùng vô tận đồng dạng, Mạc Vô Kỵ cùng Kinh Tân Giác ở trong đó gấp độn mấy ngày, thần niệm vẫn là không cảm giác được bất luận cái gì giới hạn.

Thời điểm ban sơ, Mạc Vô Kỵ còn có chút nóng lòng, sau mười ngày, Mạc Vô Kỵ bình phục chính mình lo lắng tâm tình, cùng Kinh Tân Giác lên tiếng chào về sau, thi triển Phong Độn Thuật, trực tiếp ở trong đường hầm Phong Di.

Trông thấy Mạc Vô Kỵ thế mà còn có thể tăng thêm tốc độ, Kinh Tân Giác hai mắt tỏa sáng, đồng dạng cầm ra một viên phù lục kích phát, sau đó thân hình gấp độn, thế mà không thể so với Mạc Vô Kỵ chậm bao nhiêu.

Lại là mười ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ hai mắt tỏa sáng, thân thể của hắn từ trong từng đạo Thần linh khí vòng xoáy vọt ra.

Vừa rơi xuống trên mặt đất, Mạc Vô Kỵ liền biết, hắn lần nữa về tới Thần Lục hoặc là Thần Vực. Nơi này thiên địa quy tắc tuyệt đối không phải cấp thấp vị diện. Vũ Trụ Bích này quả nhiên rất là thần kỳ, cũng không biết là ai bố trí.

Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp nhìn chính mình đi ra phương vị, hắn liền bị một cái cự đại đan lô sợ ngây người.

Đan lô này khoảng chừng 10 vạn trượng cao, càng là có mấy vạn hơn trượng rộng. Phía dưới ba chân, hai tai thật giống như hai đầu uốn lượn sông lớn.

Mạc Vô Kỵ cảm giác mình đứng tại dưới Cự Vô Phách đan lô này, thật giống như một con kiến. Nếu như không phải hắn còn có thần niệm, hắn căn bản là không nhìn thấy đan lô toàn bộ hình dạng.

Tại đan lô bên ngoài khắc lấy 16 cái phong cách cổ xưa tang thương chữ cổ, "Thiên địa làm lô, tạo hóa làm công! Âm dương làm than, vạn vật đều là đồng."

Những chữ này nói là khắc lên, còn không bằng nói là cùng đan lô bẩm sinh, căn bản cũng không có nửa phần khắc hoạ vết tích, cùng đan lô hoàn toàn là hình thành một thể.

"Đây là Thiên Địa Lô..." Kinh Tân Giác rung động thanh âm vang lên, hắn rơi vào Mạc Vô Kỵ bên người.

"Cái gì là Thiên Địa Lô?" Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Đang hỏi chuyện đồng thời, hắn đã minh bạch vì cái gì Vũ Trụ Bích lại không ngừng có các loại cấp thấp Thần linh thảo bị ném xuống.

Bởi vì tại Thiên Địa Lô bên ngoài có vài chục khối diện tích cực kỳ rộng lớn Thần linh thảo dược viên, những Thần linh thảo dược viên này bố trí có các loại pháp trận, qua một đoạn thời gian, Thần linh thảo trong những Thần linh thảo dược viên này liền tự động bị pháp trận cuốn đi, đưa vào trong Thiên Địa Lô này, mà một chút cặn bã bị Thiên Địa Lô ném ra bên ngoài.

Về phần những cặn bã ném ra ngoài kia, một dạng bị đưa vào một cái trận văn thông đạo. Trận văn thông đạo này, chính là thông hướng Thiên Ngoại Thiên hành lang thông đạo. Mạc Vô Kỵ cùng Kinh Tân Giác vừa rồi chính là từ nơi này xông lên.

Rất hiển nhiên, nơi này có thể lên đến, căn bản là không thể đi xuống. Bởi vì vừa lên đến về sau, liền không còn cách nào cảm ứng được Vũ Trụ Bích thông đạo. Còn những Thanh Tinh bã vụn kia, xem bộ dáng là chung quanh Thần Tinh bị Thiên Địa Lô hấp thu đại lượng quy tắc cùng Thần linh khí đằng sau vứt.

Để Mạc Vô Kỵ hơi có vẻ tiếc nuối là, chung quanh trong những Thần linh thảo dược viên kia Thần linh thảo chỉ còn lại có một chút cấp thấp không thể lại thấp cấp, tốt một chút chính là nửa cây đều nhìn không thấy.

"Không nghĩ tới ta thế mà nhìn thấy trong truyền thuyết Thiên Địa Lô, thật sự là đại khí vận, đại khí vận..." Kinh Tân Giác hoàn toàn đắm chìm đến trong kinh hỉ khi trông thấy Thiên Địa Lô, không có chú ý Mạc Vô Kỵ trả lời.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét ngang ra ngoài, nơi này căn bản cũng không có bất luận bóng người nào. Một cái cự đại đan trì rỗng tuếch, bên trong không có cái gì.

Cảm nhận được trong đan trì này còn có nồng đậm tinh khiết đan dược hương vị, Mạc Vô Kỵ bước vào trong đan trì, thần niệm cẩn thận tìm tòi một lần, một hồi lâu hắn mới từ đan trì cạnh góc chỗ chụp ra một khối nhỏ đan dược tàn phiến."Đây là Thiên Địa Lô luyện chế Thiên Địa Quy Tắc Nguyên Đan, lớn như vậy một ao, lớn như vậy một ao..." Kinh Tân Giác cũng nhảy vào đan trì này, hắn vẻn vẹn nói nửa câu, liền không ngừng tự lẩm bẩm, lớn như vậy một ao.

"Cái gì lớn như vậy một ao?" Mạc Vô Kỵ có chút khó chịu nói ra, gia hỏa này nói chuyện thật giống như dê rừng đi ị đồng dạng, một viên một viên.

Kinh Tân Giác lấy lại tinh thần, mang theo tiếng khóc nức nở nhìn xem Mạc Vô Kỵ nói ra, "Vô Kỵ, nơi này lớn như vậy một ao Thiên Địa Quy Tắc Nguyên Đan, thế mà đều bị những tên khốn kiếp tới trước kia cầm đi, một viên cũng không lưu lại cho Kinh gia..."

Gặp Mạc Vô Kỵ nhìn xem chính mình, Kinh Tân Giác cố kiềm nén lại nội tâm thất lạc cùng đối với người lấy đi những Thiên Địa Quy Tắc Nguyên Đan này hâm mộ giải thích nói, "Thiên Địa Quy Tắc Nguyên Đan chỉ có Thiên Địa Lô mới có thể luyện chế ra đến, loại đan dược này là tụ tập vô cùng vô tận Thần linh thảo, những Thần linh thảo này đủ loại đều có, cao cấp cấp thấp... Ngươi trông thấy chung quanh Thần linh thảo dược viên đi?

Những Thần linh thảo này bị Thiên Địa Lô cuốn đi, sau đó dung hợp thiên địa quy tắc, dùng tinh khiết nhất thiên địa Thần linh khí dung hợp lại cùng nhau luyện chế mà tới. Chúng ta trước đó ở trong Vũ Trụ Bích nhìn thấy Tiên Tinh mảnh vỡ, đó cũng không phải chân chính Tiên Tinh mảnh vỡ, mà là Thiên Địa Lô luyện chế ra đến Thiên Địa Quy Tắc Đan về sau, đem một chút mang theo tạp chất cùng không hoàn chỉnh quy tắc

Thần linh khí ngưng tụ vứt. Thiên Địa Lô, là duy nhất có thể lấy hòa tan hết thảy quy tắc đan lô a."

Nghe được Kinh Tân Giác lời nói, Mạc Vô Kỵ mới biết được, bọn hắn trước đó tranh đoạt Thanh Tinh, căn bản chính là Thiên Địa Lô luyện đan sau cặn bã. Có thể tưởng tượng các loại đẳng cấp linh thảo bị ném vứt bỏ kia, đối với Thiên Địa Lô tới nói giống nhau là cặn bã.

Mạc Vô Kỵ cầm trong tay đan dược mảnh vỡ để vào trong miệng, cực kỳ rõ ràng thiên địa quy tắc trong nháy mắt liền bị Mạc Vô Kỵ nhào bắt được, vẻn vẹn một chút xíu đan dược cặn bã, liền để Mạc Vô Kỵ cảm nhận được tu vi của mình vững chắc một chút.

Quả nhiên là đồ tốt, nhìn trước mắt ao không này, Mạc Vô Kỵ có thể tưởng tượng đạt được, gia hỏa lấy đi những Thiên Địa Quy Tắc Đan này kia là cỡ nào may mắn. Thần Vương với hắn mà nói tuyệt đối không phải trọng điểm, trong đan trì này đan dược để cho người ta siêu việt Hợp Thần, cũng không phải chuyện kỳ quái gì.

"Nơi này dược viên Thần linh thảo bị Thiên Địa Lô cuốn đi về sau, bởi vì có Thần Linh Mạch, qua một đoạn thời gian, lại sẽ xảy ra mọc ra. Bất quá theo thời gian chuyển dời, những Thần linh thảo này đẳng cấp cũng càng ngày càng thấp mà thôi. Những tên khốn kiếp lấy đi Thiên Địa Quy Tắc Nguyên Đan kia, khẳng định là đem đan trì đáy ao tốt nhất Thiên Địa Quy Tắc Nguyên Đan đều cướp đi, bọn hắn tiền đồ vô lượng a."

Nghe được Kinh Tân Giác lời nói, Mạc Vô Kỵ không khỏi lo lắng lên Sầm Thư Âm tới. Sầm Thư Âm cũng tới đến nơi này, nàng trông thấy loại này Quy Tắc Đan tuyệt đối sẽ cướp đoạt. Thực lực của nàng còn rất thấp, nếu như vô tình gặp hắn cường giả, nàng liền nguy hiểm.

Không có cảm nhận được Mạc Vô Kỵ lo lắng, Kinh Tân Giác tiếp tục nói, "Những tên khốn kiếp này đem Thiên Địa Quy Tắc Đan cầm đi thì cũng thôi đi, thế mà ngay cả nơi này Thần Linh Mạch cũng toàn bộ rút

đi, thật sự là quá độc ác, ngay cả một ngụm canh cũng không cho chúng ta những kẻ đến sau này."

Kinh Tân Giác tức giận bất bình sau khi nói xong, đưa tay đem trên người Quy Tắc Phù trừ đi. Vô luận như thế nào, hắn vẫn có một ít may mắn, cuối cùng là về tới Thần giới.

"Vì sao Thiên Địa Lô này còn ở nơi này?" Mạc Vô Kỵ nghi ngờ chỉ vào Thiên Địa Lô to lớn kia hỏi.

Kinh Tân Giác hừ một tiếng, "Cái này cũng muốn bọn hắn có bản lĩnh lấy đi mới được. Thiên Địa Lô trữ vật giới chỉ căn bản là không giả bộ được, chính là Tiên Thiên bảo vật cũng vô pháp bao lấy Thiên Địa Lô, đây là thiên sinh địa trưởng đồ vật. Ngươi nhìn Thiên Địa Lô này mới mười mấy cao vạn trượng đi, kỳ thật Thiên Địa Lô một khi hoàn toàn mở rộng ra, chính là một cái Hồng Hoang vũ trụ. Đây chỉ là Thiên Địa Lô mini hình thái mà thôi. Trước đó ta vẫn cho là Thiên Địa Lô truyền thuyết là giả, không nghĩ tới ta hôm nay thật đúng là nhìn thấy Thiên Địa Lô. Đáng tiếc ta không cách nào tiến vào Thiên Địa Lô, bằng không mà nói, ta khẳng định phải vào xem.

Ta khẳng định nơi này là có người bố trí, người kia cũng là thu không đi Thiên Địa Lô, ngay ở chỗ này bố trí loại tình cảnh này. Không biết gia hỏa bố trí kia có phải hay không tuổi thọ đã đến, đi luân hồi."

Mạc Vô Kỵ hoài nghi mình dùng Trữ Thần Lạc thần niệm, là có thể tiến vào Thiên Địa Lô. Bất quá hắn không có đi lên, mà là không ngừng ném ra một chút trận kỳ, sau đó còn tại hư không khắc hoạ một chút na di trận văn.

"Chờ một chút, chờ chút..." Trông thấy Mạc Vô Kỵ động tác, Kinh Tân Giác tranh thủ thời gian ngăn cản nói ra, "Ngươi cũng không phải là muốn muốn thu đi Thiên Địa Lô a?"

Mạc Vô Kỵ nhìn xem Kinh Tân Giác, "Thiên Địa Lô này ngươi không thu, ta tự nhiên muốn lấy đi, chẳng lẽ Thiên Địa Quy Tắc Nguyên

Đan bị người cầm đi, Thiên Địa Lô này ta còn muốn lưu cho người khác? Ngươi tốt bụng, ta nhưng không có hảo tâm như vậy."

Kinh Tân Giác phi phi hai tiếng nói ra, "Ta hảo tâm cái rắm, ta là thu không đi, có thể thu đi ta sẽ cùng ngươi nói nhảm, ta sớm đã đem cái lò này lấy đi. Người khác cũng không phải không thu, một dạng chính là thu không đi."

"Như thế thì tốt hơn, ta thiếu một cái đối thủ cạnh tranh." Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện vẫn là không ngừng ném ra trận kỳ.

Kinh Tân Giác im lặng nói ra, "Vô Kỵ, đừng làm không có ích lợi gì sự tình, ta biết ngươi Trận Đạo rất mạnh. Nhưng liền xem như ngươi di động Thiên Địa Lô thì như thế nào? Thiên Địa Lô loại vật này là Tạo Hóa Chí Bảo, Tiên Thiên bảo vật ở trước mặt nó cũng là cặn bã. Ngươi di động Thiên Địa Lô có thể thu đi sao?"

Mạc Vô Kỵ không có để ý Kinh Tân Giác, hắn cũng không biết hắn có thể hay không dùng Phàm Nhân giới đựng đi Thiên Địa Lô. Không thử một chút hắn làm thế nào biết? Hiện tại hắn Phàm Nhân giới đối ứng hắn tự thân đạo tắc, các loại quy tắc đầy đủ. Mặc dù đẳng cấp thấp một chút, lại là một cái hoàn hoàn chỉnh chỉnh thế giới. Muốn nói lúc trước Bất Hủ giới, hắn thật đúng là không có nắm chắc lấy đi Thiên Địa Lô.

Hai ngày sau, Mạc Vô Kỵ na di trận bố trí tốt, không gian trận văn khắc hoạ một đống lớn, lúc này mới ném ra chủ điều khiển trận kỳ, trong tay không ngừng đánh lấy thủ quyết.

Từng đợt thanh âm oanh minh truyền đến, Kinh Tân Giác khiếp sợ nhìn xem Thiên Địa Lô Cự Vô Phách kia bắt đầu lắc lư.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1030: Bạch Cốt Trì

Vẻn vẹn qua mấy tức thời gian, Thiên Địa Lô liền bỗng nhiên bị kéo vào một cái hư không hắn không thể nhận ra, biến mất không thấy gì nữa.

Mạc Vô Kỵ nhìn xem sừng sững tại chính mình Phàm Nhân giới Thiên Địa Lô, trong lòng mừng rỡ không thôi. Hắn không nghĩ tới chính mình thử nhìn một chút, cuối cùng thật đúng là xong rồi.

"Ngươi đích thực đem Thiên Địa Lô thu lại? Hay là Thiên Địa Lô chính mình bỏ chạy rồi?" Cho dù là Thiên Địa Lô biến mất không thấy gì nữa, Kinh Tân Giác y nguyên không cảm thấy Mạc Vô Kỵ có thực lực thu hồi Thiên Địa Lô.

"Đừng nói nhảm, đi nhanh lên đi." Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên, trực tiếp bỏ chạy.

Kinh Tân Giác tranh thủ thời gian đi theo Mạc Vô Kỵ sau lưng bỏ chạy, Thiên Địa Lô xuất hiện ở đây, khẳng định sẽ bị truyền đi, sớm muộn có một ngày cường giả sẽ đến đến nơi đây, tìm kiếm Thiên Địa Lô.

Mạc Vô Kỵ một đường gấp độn, thần niệm cũng quét ngang ra ngoài. Chỉ là thời gian nửa nén hương, hắn liền ngừng lại, hắn tựa hồ ở dưới một hẻm núi cự đại, trong hẻm núi độc chướng tràn ngập, ăn mòn mạch lạc cùng huyết nhục da thịt.

Mạc Vô Kỵ có được Hóa Độc Lạc, đối với loại độc chướng này cũng là không thèm để ý, đi theo phía sau hắn Kinh Tân Giác lại là không ngừng nuốt vào các loại đan dược.

"Nơi này tựa hồ là một cái hẻm núi." Mạc Vô Kỵ mấy bước liền rơi vào hẻm núi biên giới, tùy ý đối với sau lưng Kinh Tân Giác nói ra.

"Xong đời, chúng ta chạy thế nào đến trong Bạch Cốt Trì tới?" Kinh Tân Giác nhận ra nơi này là địa phương nào, kêu rên một tiếng nói ra.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Kinh Tân Giác, "Cái gì là Bạch Cốt Trì?"

Kinh Tân Giác lần nữa cầm ra mấy cái đan dược chữa thương nuốt vào, sau đó nói, "Nghe đồn nơi này là một cái siêu cấp ngoan nhân thành lập, gia hoả kia căn bản cũng không phải là người của Thần Vực, ta nghe sư môn nói tên kia là dị tu, tu luyện là hắc ám công pháp, ta hoài nghi hắn là đến từ Thần tộc tên khốn kiếp."

Hắc ám công pháp? Mạc Vô Kỵ trong lòng có chút không hiểu. Hắn nghe nói qua chuyện này, Khổ Thái tổ tiên rơi xuống Thần Vực, kết quả bởi vì tu luyện hắc ám công pháp bị cho rằng thành dị tu, sau đó bị toàn bộ Thần Vực vây giết. Cuối cùng có lẽ còn là bị giết, bất quá Khổ Thái vị tổ tiên kia còn để lại huyết mạch, cuối cùng di truyền lại, chỉ còn lại có Khổ Thái một người.

Mạc Vô Kỵ cùng Khổ Thái tiếp xúc qua, cũng nghiên cứu qua hắc ám công pháp, càng là gặp qua Hắc Ám quy tắc, thậm chí là người có được Hắc Ám Bản Nguyên Châu. Nghe được Kinh Tân Giác nói cái ao này là Khổ Thái tổ tông thành lập, Mạc Vô Kỵ cũng có chút hoài nghi.

Nếu như Khổ Thái là từ nơi này chạy đi, lấy Khổ Thái quan hệ với hắn, tuyệt đối sẽ không giấu diếm hắn mới là.

Kinh Tân Giác không có để ý Mạc Vô Kỵ biểu tình biến hóa, tiếp tục nói, "Gia hỏa tu luyện hắc ám công pháp kia tại Thần Vực tu vi lùi lại, bởi vì nơi này không có Hắc Ám quy tắc. Hắn liền bắt ức vạn người tới đây, đem những người này sinh cơ tước đoạt, muốn ở chỗ này thành lập một cái Âm Trì luyện công. Về sau nghe nói dị tu kia bị giết, bởi vì nơi này tử khí quá mức đáng sợ, không ai có thể tới đây, tới đây đều là một con đường chết. Ta mặc dù còn có mấy cái đan dược, đoán chừng cũng

không kiên trì được bao lâu, mà lại nơi này không thể đi lên... A, Vô Kỵ, ngươi thế nào thấy không có chuyện gì?"

Mạc Vô Kỵ khẳng định Kinh Tân Giác nói toàn bộ là nói bậy nói bạ, không phải người hữu tâm cố ý lập, đó chính là người nhàm chán cố ý lập.

Hắc Ám quy tắc vốn chính là giữa thiên địa vũ trụ đường đường chính chính quy tắc một trong, không có bất kỳ cái gì âm u, càng thêm không có quan hệ gì với Âm Trì, cũng không cần dùng tử khí tu luyện.

Có quang minh liền có hắc ám, đây là Thiên Đạo luân thường, vũ trụ lẽ phải. Lúc trước đông đảo cường giả truy sát cường giả có được Hắc Ám quy tắc kia, cũng bất quá là bởi vì người ta có được Hắc Ám quy tắc, tất cả mọi người muốn học tập Hắc Ám quy tắc, chỉ thế thôi thôi.

Nói trắng ra là, vậy bản thân chính là một loại không thể lộ ra ngoài ánh sáng hắc ám thủ đoạn.

"Không đúng, tại sao ta cảm giác đến mình có thể bay ra ngoài đâu?" Kinh Tân Giác nói một mình một câu về sau, thân hình mở ra, thật đúng là xông tới. Bạch Cốt Trì này nghe đồn chỉ có thể vào đến, căn bản là không thể đi lên, hiện tại xem ra, hoàn toàn không phải như vậy a.

Mạc Vô Kỵ cũng là thân hình lóe lên, đi theo rơi vào Bạch Cốt Trì biên giới.

Vào mắt liền cùng trước đó Mạc Vô Kỵ tại Thần Huyền Lục nguyền rủa trận văn biên giới nhìn thấy tình cảnh một dạng, toàn bộ là một mảnh bạch cốt.

Cứ việc Mạc Vô Kỵ cùng Kinh Tân Giác mới vừa từ dưới ao đi lên, lại nhìn tiếp, phía dưới kia vẫn là một mảnh sương mù thật sâu, hoàn toàn nhìn không thấy đáy.

Mạc Vô Kỵ cũng là nhíu mày, hắn cho là hắn cùng Kinh Tân Giác sở dĩ có thể lên đến, đó là bởi vì nơi này pháp trận thời gian lâu sau tán loạn. Pháp trận tán loạn, bọn hắn tự nhiên cũng sẽ không có trói buộc. Theo lý thuyết không có đủ loại pháp trận chèo chống, bọn hắn đối với Bạch Cốt Trì này hắn là nhìn một cái không sót gì mới là.

"Ầm ầm!" Từng đợt thanh âm oanh minh truyền đến, Kinh Tân Giác tranh thủ thời gian tế ra một kiện phi hành pháp bảo, "Vô Kỵ chúng ta mau trốn, nơi này phải hóa thành hư không..."

Có phải hay không muốn như Kinh Tân Giác nói như vậy, nơi này sẽ hóa thành hư không phế tích Mạc Vô Kỵ không rõ ràng, bất quá Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng hắn nhất định phải đi nhanh lên. Dưới chân của hắn đang rung động, tựa hồ thật muốn rơi vào trong hư không.

Mạc Vô Kỵ tế ra phi hành pháp bảo, cùng sau lưng Kinh Tân Giác, xông ra từng mảnh nhỏ mê vụ, trọn vẹn phi hành một ngày thời gian, hai người mới rơi vào một vùng núi bên ngoài.

Quay đầu nhìn lại, bên trong dãy núi chỉ là hoàn toàn mờ mịt, cái gì đều nhìn không thấy.

"Vô Kỵ, nơi này là Bạch Cốt sơn mạch. Bạch Cốt Trì kia ngay tại chỗ sâu Bạch Cốt sơn mạch này, trong này không có cái gì Thần linh khí, cũng không có cái gì bảo vật, bình thường là không có người tới. Ta nhưng không có nghĩ đến, dạo qua một vòng, ta thế mà từ Bạch Cốt Trì về tới Thần Vực, nói ra tuyệt đối sẽ không có người tin tưởng, thật sự là vận khí a vận khí." Kinh Tân Giác một bên hướng Mạc Vô Kỵ giải thích, một bên âm thầm may mắn.

Mạc Vô Kỵ trong lòng có chút lo lắng, hắn không biết Thư Âm có phải hay không cũng lao ra ngoài.

"Tân Giác, ngươi có hay không Thần Vực phương vị đồ?" Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi một câu.

"Đương nhiên là có." Kinh Tân Giác tiện tay cầm ra một viên ngọc giản đưa cho Mạc Vô Kỵ, sau đó nói, "Nơi này cách chúng ta Vong Xuyên Đạo Môn cũng không phải đặc biệt xa, muốn hay không cùng ta cùng một chỗ đi trước Vong Xuyên Đạo Môn? Khúc Du sư muội nhìn thấy ngươi, khẳng định là phi thường cao hứng."

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, "Ta không đi, ngươi đi trước đi."

Kinh Tân Giác vỗ đầu một cái, "Ngươi nhìn ta nhiều đần, không nghĩ tới ngươi còn tại bị mấy cái Thần Vương truy sát. Ngươi yên tâm, ta chắc chắn sẽ không đưa ngươi tin tức nói ra. Đúng, nếu như ta gặp Khúc Du sư muội, có nên hay không nói cho nàng ta gặp qua ngươi a?"

Mạc Vô Kỵ vuốt vuốt cái trán, "Ta thật cùng Khúc Du sư muội không có cái gì, ngươi không cần nhiều nói."

"Đúng đúng, ta đã biết, cáo từ a." Kinh Tân Giác cười hắc hắc, trực tiếp khu động phi hành pháp bảo, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, hắn không kịp chờ đợi muốn về đến tông môn đi. Còn Mạc Vô Kỵ nói cùng Khúc Du không có quan hệ nói, hắn là một chữ cũng không tin.

Mạc Vô Kỵ xuất ra Kinh Tân Giác cho hắn ngọc giản nhìn một chút, rất nhanh liền quyết định trước tiên ở phụ cận chờ một đoạn thời gian, sau đó lại đi Bạch Cốt sơn mạch chỗ sâu nhìn xem.

Kinh Tân Giác người này nói có chút nhiều, Mạc Vô Kỵ tuyệt sẽ không đem hắn xem như ngớ ngẩn. Đừng nhìn gia hỏa này tùy tiện, nói chuyện không gì kiêng kỵ giống như, trên thực tế hắn rất có ý nghĩ. Theo Mạc Vô Kỵ, Kinh Tân Giác khẳng định hoài nghi mình thu hồi Thiên Địa Lô, nhưng hắn về sau một chữ đều không nhắc tới.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không cho rằng Kinh Tân Giác là tiểu nhân, Kinh Tân Giác ít nhất là một cái đáng giá kết giao bằng hữu, hắn tin tưởng Kinh Tân Giác tuyệt đối sẽ không đem hắn hạ lạc nói ra. Vô luận như thế nào, Mạc Vô Kỵ cảm thấy mình hay là cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Hắn tại Bạch Cốt sơn mạch lối vào bố trí một cái cấp năm giám sát pháp trận, lúc này mới lặng yên rời đi.

Sau một ngày, Mạc Vô Kỵ tại một chỗ Thần linh khí đồng dạng dày đặc trong rừng rậm ngừng lại, đồng thời lựa chọn một cái bí ẩn chỗ né đi vào.

Vừa trốn đứng lên, Mạc Vô Kỵ liền tiến vào Bất Hủ giới, sau đó để Đại Hoang nhìn xem chính mình giám sát hộ trận, lúc này mới đi tới Thiên Địa Lô bên cạnh.

Đối với Thiên Địa Lô này Mạc Vô Kỵ hay là rất chờ mong, Kinh Tân Giác nói đây là Tạo Hóa bảo vật, về phần cái gì là Tạo Hóa bảo vật, Kinh Tân Giác chính mình cũng không rõ ràng.

Thiên Địa Lô ở trong Phàm Nhân giới vẫn là mười mấy cao vạn trượng, vắt ngang tại vùng đất bằng phẳng Phàm Nhân giới, thật giống như Phàm Nhân giới trung tâm đồng dạng.

Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên, rất là nhẹ nhõm liền rơi vào đỉnh của Thiên Địa Lô mười mấy cao vạn trượng.

Trong Thiên Địa Lô đan khí lượn lờ, Mạc Vô Kỵ hút một chút, cũng cảm giác được cả người đều có một loại thăng hoa. Đó là hoàn toàn không cách nào dùng ngôn ngữ thuyết minh suy nghĩ.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét vào đan lô, chỉ có thể cảm nhận được trong đan lô nồng đậm đan khí cùng đủ loại bị thanh tẩy thiên địa quy tắc khí tức. Còn đan lô các ngõ ngách, thần niệm của hắn thế mà không cách nào chạm đến.

Tại đan lô biên giới đứng thẳng mấy tức thời gian, Mạc Vô Kỵ không do dự nhảy vào trong lò đan.

Nơi này là hắn Phàm Nhân giới, hắn cũng không tin tại thế giới của mình, hắn ngay cả mình mạng nhỏ cũng khống chế không được.

Vừa tiến vào đan lô, Mạc Vô Kỵ toàn thân trên dưới đều bị quy tắc rõ ràng đan khí vờn quanh. Đây là một loại không có chút nào đan độc cùng tạp chất đan khí, Mạc Vô Kỵ thậm chí có một loại cảm giác, chỉ cần hắn trong này tu luyện, tu vi của hắn lại không ngừng kéo lên.

Mạc Vô Kỵ khắc chế tự mình tu luyện ý nghĩ, hắn hiện tại muốn làm nhất chính là đem đan lô này luyện hóa.

Đan lô thật giống như một cái vô cùng mênh mông thế giới, Mạc Vô Kỵ tại trong đan lô này thật giống như trong thế giới một hạt bụi. Tại trong đan lô Mạc Vô Kỵ triển khai Phong Độn Thuật cấp tốc bỏ chạy, sau một nén nhang, Mạc Vô Kỵ dừng ở trong đan lô ở giữa một cái trận văn chỗ.

Hắn cũng không có tìm tới luyện hóa đan lô trung tâm chỗ, đồng thời hắn cũng mơ hồ cảm thấy đan lô này chỉ sợ không phải dễ dàng như vậy bị luyện hóa. Hắn sở dĩ có thể đem đan lô đưa vào Bất Hủ giới, rất có thể là đan lô có linh, cảm ứng được Bất Hủ giới mới là hoàn chỉnh quy tắc thế giới, chủ động tiến đến.

Để Mạc Vô Kỵ có chút tê dại da đầu chính là, hắn tại trong lò đan chỗ trận văn này nhìn thấy đông đảo xương khô, thậm chí còn có bị phá hủy Không Gian quy tắc trữ vật giới chỉ.

Mặt ngoài Thiên Địa Lô này chẳng những sẽ hấp thu giữa thiên địa Thần linh khí cùng các loại Thần linh thảo, ngay cả tu sĩ cũng sẽ bị đan lô hấp thu tiến đến, sau đó cướp đi tu sĩ Linh Nguyên khí tức, lại đem tu sĩ thi cốt cùng đủ loại cặn bã vứt bỏ ra ngoài.

Một hồi lâu, Mạc Vô Kỵ mới dần dần bình tĩnh trở lại, đồng thời tiếp nhận sự thật này. Đoán chừng tại Thiên Địa Lô trong khi luyện hóa, vô luận là thiên địa quy tắc, hay là Thiên Địa linh vật, chỉ cần ẩn chứa thiên địa linh khí, đều là Thiên Địa Lô có thể luyện hóa đồ vật.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1031: Tịnh Đan

Mạc Vô Kỵ còn dự định tại trong đan lô này tu luyện, trong này nhiều như vậy hài cốt để hắn có chút cách ứng. Mặc dù hắn cũng biết, Thiên Địa Lô sẽ chỉ hấp thu tu sĩ linh khí, trong lòng của hắn vẫn còn có chút không quá dễ chịu. Tiện tay xuất ra một chiếc nhẫn, đem những rác rưởi loạn thất bát tao này toàn bộ đưa vào trong nhẫn, chuẩn bị chờ rời đi Phàm Nhân giới về sau, lại ném đến bên ngoài đi.

Sau đó Mạc Vô Kỵ lại đang đan lô này một cái khác trận văn chỗ tìm được đại lượng Thần linh thảo tạp chất, hắn là Thiên Địa Lô còn chưa kịp đưa ra ngoài cặn đan.

Đem trọn cái đan lô toàn bộ dọn dẹp một lần về sau, Mạc Vô Kỵ lại từ Phàm Nhân giới lôi vào hai đầu cái gọi là cực phẩm Thần Linh Mạch, bắt đầu bế quan tu luyện.

Trong đan lô này đan khí không có nửa điểm tạp chất, Thiên Địa Lô thậm chí đem thiên địa quy tắc đều luyện hóa đến trong đan khí này, dưới loại hoàn cảnh này tu luyện, đó chính là nằm mơ cũng tìm không thấy.

Kinh Tân Giác nói không sai, trong đan trì kia bị người cuốn đi Thiên Địa Quy Tắc Nguyên Đan, tuyệt đối là đỉnh cấp đồ tốt. Cũng may hắn không có lấy tới những Thiên Địa Quy Tắc Nguyên Đan kia, hắn ngược lại là lấy được một cái Thiên Địa Lô. Tương đối mà nói, hắn thu hoạch mới là lớn nhất.

108 đầu mạch lạc nghịch chuyển đứng lên, vô cùng vô tận Quy Tắc đan khí cùng cực phẩm Thần Linh Mạch Thần linh khí dung hợp lại

cùng nhau, ở bên người Mạc Vô Kỵ tạo thành vòng xoáy khổng lồ này đến vòng xoáy khổng lồ khác.

Mạc Vô Kỵ có thể rõ ràng trông thấy các loại vũ trụ thiên địa quy tắc biến hóa, cảm nhận được đủ loại quy tắc diễn hóa. Trong Thiên Địa Lô, thật giống như có một đôi chân thực hai tay ở trước mặt Mạc Vô Kỵ không ngừng thôi diễn đủ loại quy tắc hình thành quá trình.

Trong Quy Tắc đan khí nồng đậm như vậy, Mạc Vô Kỵ tu vi điên cuồng dâng lên, thần thông đạo niệm của hắn cũng theo trong đan lô này bị luyện hóa vũ trụ quy tắc biến ảo mà càng thêm khắc sâu.

Mạch lạc phát triển rất nhỏ tiếng vang không ngừng tại Mạc Vô Kỵ quanh thân mạch lạc chấn động, Mạc Vô Kỵ là không có chút nào trắc trở bước vào Thiên Thần ba tầng.

Tại bước vào Thiên Thần ba tầng trong nháy mắt, hắn đột ngột một chỉ oanh ra.

Cho dù là ở trong Thiên Địa Lô, hắn dưới một chỉ này không gian thật giống như biến thành một cái lò luyện lớn, trong lò luyện hết thảy sự vật đều đang tan rã, tiêu tán tại một cái vô cùng mênh mông Tạo Hóa thế giới ở trong.

Mạc Vô Kỵ tại bước vào Thiên Thần ba tầng đồng thời, cảm ngộ Thất Giới Chỉ chỉ thứ ba, Tạo Hóa!

Tại bước vào Thiên Thần ba tầng đằng sau, Mạc Vô Kỵ càng cảm giác được đan khí này to lớn tác dụng, càng là điên cuồng hấp thu đan khí tu luyện.

Trong Thiên Địa Lô đan khí cũng giống như vô hình giống như thanh thuỷ, bị Mạc Vô Kỵ mạch lạc cuốn đi về sau, đem Mạc Vô Kỵ thể nội một chút tạp chất toàn bộ cuốn đi. Lại phối hợp Thần linh khí trong Thần Linh Mạch, Mạc Vô Kỵ tu vi tiếp tục từ từ dâng lên.

Các loại quy tắc tại Mạc Vô Kỵ trong đạo niệm giao thoa tung hoành, đủ loại thần thông biến hóa bị Mạc Vô Kỵ minh ngộ.

Cũng không biết tu luyện bao nhiêu thời gian, Mạc Vô Kỵ lần nữa cảm nhận được vô cùng vô tận Thần Nguyên tại trong mạch lạc chu thiên của hắn tạo thành một cây cầu, một đạo gông cùm xiềng xích mới dọc theo đạo cầu nối này bị Thần Nguyên oanh mở.

Cường đại Thần Nguyên bao quanh toàn thân, Mạc Vô Kỵ giờ khắc này chỉ muốn lao ra ngửa mặt lên trời thét dài. Tu vi của hắn lại một lần đột phá thiên địa gông cùm xiềng xích, vọt vào Thiên Thần bốn tầng.

Từng đạo thần thông quy tắc mới tại Mạc Vô Kỵ trong ý niệm càng ngày càng rõ ràng, Mạc Vô Kỵ đột nhiên đánh ra vô số thủ quyết. Thủ quyết của hắn liên miên bất tuyệt, rõ ràng là cuồng phong gầm thét, tại thủ quyết cuối cùng tất cả đều hóa thành nhẹ nhàng, cuối cùng tiêu tán trở thành hư vô.

Mạc Vô Kỵ biết hắn lại lĩnh ngộ một thần thông mới, nhưng khi hắn lần nữa đem thủ quyết của môn thần thông này thi triển một lần về sau, có chút ngây người.

Thứ này lại có thể là một cái Đan Đạo thần thông, Mạc Vô Kỵ tu luyện tới hiện tại, lĩnh ngộ qua đủ loại thần thông. Bởi vì tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hắn Đan Đạo cũng là tiến bộ thần tốc. Thế nhưng là Đan Đạo có thần thông sao? Hắn đối với Đan Đạo chỉ có tiến bộ trên các loại luyện đan cảm ngộ và luyện đan thủ pháp.

Hôm nay, hắn lại cảm ngộ đến một cái Đan Đạo thần thông.

Môn thần thông này không có bất kỳ cái gì năng lực công kích, lại có thể để hắn luyện chế ra tới đan dược khu trừ đan độc, dung hợp tự thân cảm ngộ quy tắc, hình thành chí thuần chí tịnh Quy Tắc Đan.

Vẻn vẹn hô hấp thời gian, Mạc Vô Kỵ liền kinh hỉ đứng lên, môn thần thông này có thể nói là cấp cao nhất vô giá thần thông a, chẳng khác

gì là phiên bản đơn giản hóa bản Thiên Địa Lô thủ đoạn.

Đan dược cho tới nay, đều là phụ trợ tu luyện thứ nhất phương thức. Sự thực là dù là dồi dào nhất chủ, cũng không dám đem đan dược coi như ăn cơm đến không hạn chế tăng lên thực lực của mình.

Trong đó nguyên nhân chủ yếu, chính là đan độc. Đương nhiên ngoại trừ đan độc bên ngoài, dùng đan dược tăng lên tu sĩ, tại trên chiến đấu lực yếu nhược một chút.

Nếu như đan dược có thể đi trừ đan độc, vậy Đan sư này sợ rằng sẽ trở thành toàn bộ vũ trụ truy đuổi đệ nhất Đan Đạo Vương giả.

Mạc Vô Kỵ thở một hơi, lần nữa đem thủ quyết Đan Đạo thần thông này diễn hóa một lần, lúc này mới tự nói nói ra, "Về sau môn thần thông này liền kêu Tịnh Đan thần thông."

Giờ phút này Mạc Vô Kỵ cũng có chút kịp phản ứng, tại trong đan khí dung hợp thiên địa quy tắc này tu luyện, hắn mỗi lần tấn cấp đều sẽ để cho mình cảm ngộ đến một loại thần thông mới. Hắn từ Thiên Thần tầng hai bước vào Thiên Thần ba tầng, cảm ngộ đến Thất Giới Chỉ chỉ thứ ba Tạo Hóa. Từ Thiên Thần ba tầng bước vào Thiên Thần bốn tầng, cảm ngộ Đan Đạo thần thông, Tịnh Đan.

Mạc Vô Kỵ vô cùng rõ ràng vì cái gì hắn có thể cảm ngộ Tịnh Đan thần thông, ngoại trừ hắn Khải Đạo Lạc bên ngoài, cũng bởi vì nơi này là Thiên Địa Lô, trong Thiên Địa Lô đan khí sớm đã không có nửa điểm tạp chất, chứ đừng nói là đan độc. Nếu như nhất định phải nói tạp chất, vậy khẳng định là hắn ném xuống hai đầu Thần Linh Mạch kia mang tới.

Trong Thiên Địa Lô tinh khiết đan khí, để hắn cảm ngộ đến Thiên Địa Lô luyện đan một trong phương thức, chính là không có đan độc.

Cảm nhận được trong Thiên Địa Lô y nguyên nồng đậm đan khí, Mạc Vô Kỵ rất muốn biết hắn bước vào Thiên Thần tầng năm thời điểm, sẽ cảm ngộ đến thần thông mới nào.

Ngay tại Mạc Vô Kỵ chuẩn bị tiếp tục tu luyện, trùng kích Thiên Thần tầng năm thời điểm, Đại Hoang truyền đến tin tức.

Mạc Vô Kỵ trước tiên liền xông ra Thiên Địa Lô, rơi vào Đại Hoang bên người, "Đại Hoang, có phát hiện sao?"

Đại Hoang chỉ vào Mạc Vô Kỵ bố trí tới giám sát bình phong nói ra, "Vừa rồi ta nhìn thấy hai người xông vào, bên trong một cái tựa như là bị một cái khác khống chế."

"Ta tu luyện bao lâu thời gian?"

"Bảy tháng."

"Ta đã biết." Mạc Vô Kỵ không kịp chờ đợi ra Phàm Nhân giới, đồng thời kích phát trong tay truyền tống phù.

Hắn từ Bạch Cốt sơn mạch đến chỗ tu luyện dùng một ngày thời gian, bởi vì rời đi thời điểm, khắc hoạ truyền tống trận văn, bây giờ trở về đến, chỉ dùng mấy hơi thời gian.

Vừa rơi xuống tại Bạch Cốt sơn mạch lối vào, Mạc Vô Kỵ liền bắt đầu bố trí khốn sát trận.

Lấy hắn hiện tại Thiên Thần bốn tầng thực lực, chỉ dùng một canh giờ thời gian, liền bố trí một cái khẩu đại thức khốn sát trận.

Bố trí tốt khốn sát trận về sau, Mạc Vô Kỵ không chút do dự vọt vào Bạch Cốt sơn mạch chỗ sâu.

Hắn khẳng định trên thế giới không có tường nào gió không lọt qua được, đã có người từ nơi này chạy đi, thậm chí còn mang đi đại lượng Thiên Địa Quy Tắc Nguyên Đan, hắn liền suy đoán nơi này sớm muộn sẽ bị người ta biết. Hiện tại xem ra hắn quả nhiên không có đoán sai, thật sự có người tìm được nơi này.

Người kia nếu có thể tìm được nơi này, đã nói lên hắn có thu hoạch được tin tức nơi phát ra. Tin tức kia nơi phát ra, mới là Mạc Vô Kỵ chuyện quan tâm nhất.

Mạc Vô Kỵ Phong Độn Thuật triển khai, một đạo lại một đạo Phong Di, vẻn vẹn gần nửa ngày thời gian, hắn liền ngừng lại.

Tại trong thần niệm của hắn đứng đấy hai tên nam tu, một cái vóc người thấp bé, mặt mọc đầy râu, một đôi mắt nhìn cực kỳ hung ác. Càng làm cho Mạc Vô Kỵ kiêng kỵ là, người lùn này đã là Thần Quân viên mãn chi cảnh, chỉ thiếu chút nữa liền muốn bước vào Thế Giới Thần cảnh giới.

Mà đổi thành bên ngoài một người càng làm cho Mạc Vô Kỵ kinh ngạc, bởi vì hắn nhận biết gia hỏa này, Cuồng Cẩn.

Cuồng Cẩn hiện tại vẫn là Tiên Đế thực lực, lúc trước Cuồng Cẩn bước vào Tiên Đế Đế Chân Đan, vẫn là hắn cho. Chỉ là Cuồng Cẩn gia hỏa này quá mức vô sỉ, dùng hắn Đế Chân Đan bước vào Tiên Đế về sau, tại hắn cần hỗ trợ thời điểm, chẳng những không giúp đỡ, còn thừa dịp hắn nguy hiểm thời điểm, hướng hắn yêu cầu Thanh Tinh.

Về sau mấy tên Tiên Đế kia đánh lên đến, Cuồng Cẩn ngay cả một chiêu đều không ra, liền chạy. Lúc ấy Mạc Vô Kỵ đã sớm chuẩn bị kỹ càng, chỉ cần Cuồng Cẩn hơi giúp một chút bận bịu, hắn cũng không trở thành kém chút chết tại mấy cái Tiên Đế trong tay, cuối cùng vẫn là bị ép chạy đến Thiên Ngoại Thiên hành lang chỗ sâu, một mực tu luyện nhiều năm mới ra ngoài.

Giờ phút này Cuồng Cẩn hiển nhiên không phải rất dễ chịu, hắn hắn là bị người lùn kia chế trụ.

Xem ra Cuồng Cẩn cũng là từ Vũ Trụ Bích đi ra, Mạc Vô Kỵ nhìn một chút trước đó Bạch Cốt Trì vị trí, giờ phút này thế mà biến mất không thấy.

Hắn là người lùn kia bức bách Cuồng Cẩn dẫn hắn đến tìm kiếm Thiên Địa Lô hoặc là Thiên Địa Quy Tắc Nguyên Đan, kết quả Cuồng Cẩn đến nơi này về sau, căn bản là tìm không thấy Bạch Cốt Trì chỗ.

Cuồng Cẩn giống nhau là Mạc Vô Kỵ cần ép hỏi đối tượng, Cuồng Cẩn cùng Thư Âm cùng một chỗ từ Vũ Trụ Bích đi vào Thần Vực, nói không chừng biết Thư Âm hạ lạc.

Mạc Vô Kỵ trông thấy tên người lùn này đồng thời, người lùn này cũng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ.

Người lùn này căn bản cũng không nói chuyện, giương tay nắm lấy Cuồng Cẩn, thân hình lóe lên, liền nhào về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự Phong Độn mà đi, nếu như hắn tốc độ cao nhất Phong Di, người lùn này liền xem như Thần Quân viên mãn, cũng đuổi không kịp hắn.

Mạc Vô Kỵ mục đích không phải đào tẩu, hắn tại vừa bước vào Thiên Thần thời điểm, chính diện đối chiến đều có thể xử lý Thần Quân một tầng, hiện tại hắn Thiên Thần bốn tầng, lại có một cái cấp năm Khốn Sát Thần Trận đang chờ, há có thể e ngại một cái Thần Quân viên mãn gia hỏa?

"Mạc Vô Kỵ?" Mạc Vô Kỵ vừa trốn đi, Cuồng Cẩn liền nhận ra Mạc Vô Kỵ, lập tức ngạc nhiên kêu lên.

Trên thực tế Cuồng Cẩn căn bản chính là cố ý kêu đi ra, hắn tin tưởng Mạc Vô Kỵ giống như hắn là từ Vũ Trụ Bích tới. Chỉ cần có Mạc Vô Kỵ, hắn nhận bức bách áp lực liền sẽ yếu bớt một nửa.

"Ngươi biết người này?" Người lùn nghe được Cuồng Cẩn kêu lên tên Mạc Vô Kỵ, lúc này chính là hừ lạnh một tiếng.

Cuồng Cẩn vội vàng nói, "Tiền bối, người này hắn là cùng ta từ một chỗ tới, hắn xuất hiện ở đây, khẳng định biết Thiên Địa Quy Tắc Nguyên

Đan tình huống. Tiền bối chỉ cần bắt được hắn, liền có thể ép hỏi ra hết thảy sự thật."

Người lùn nghe được Cuồng Cẩn lời nói về sau, càng là tăng nhanh thân hình. Hai người một đuổi một chạy, hơn nửa ngày thời gian, Mạc Vô Kỵ mới xông vào chính mình khốn sát trận.

Mạc Vô Kỵ cũng rất là bất đắc dĩ, nếu như đổi thành chính hắn mà nói, hắn căn bản cũng không cần nửa ngày liền có thể trở về.

Người lùn kia là Thần Quân viên mãn, hoàn toàn không có đem Mạc Vô Kỵ để vào mắt, hắn cơ hồ là không chần chờ đi theo Mạc Vô Kỵ liền vọt vào cấp năm Khốn Sát Thần Trận.

Cái này cũng không thể trách đến hắn, không ai có thể nghĩ đến, Mạc Vô Kỵ một cái hạ giới tới gia hỏa, có thể tại trong khoảng thời gian ngắn bố trí cấp năm Khốn Sát Thần Trận.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1032: Đại Danh Đỉnh Đỉnh

Tên lùn Thần Quân vừa tiến vào khốn sát trận, Mạc Vô Kỵ liền khắc ra mấy đạo trận văn rồi kích phát khốn sát trận.

Từng trận không gian trói buộc cùng sát ý cuốn tới, tên lùn Thần Quân trong lòng cuồng kinh. Làm một cường giả gần bước vào Thế Giới Thần, hắn há có thể không biết đây ít nhất là cấp năm thần trận?

Lúc này hắn đâu còn nhớ được bắt Mạc Vô Kỵ, liên cả Cuồng Cẩn bị hắn xách ở trong tay cũng vứt sang một bên, tế xuất một thanh hỏa nhận kiếm, muốn trong thời gian ngắn nhất phá vỡ khốn sát trận bỏ chạy. Nếu mà hắn không trong thời gian ngắn nhất phá trận bỏ chạy, chỉ sợ cũng coi như là một cái rất tầm thường Thiên Thần sơ kỳ, cũng có thể dễ dàng giết chết hắn.

Đáng tiếc là hắn nghĩ nhiều lắm, Mạc Vô Kỵ bố trí cấp năm khốn sát thần trận hiển nhiên sẽ không dễ dàng liền bị phá ra như vậy.

Từng đạo hư không trận văn bị Mạc Vô Kỵ khắc đi ra ngoài, lôi hồ, kích mang, không gian ba động toàn bộ đánh về phía tên lùn Thần Quân.

Mạc Vô Kỵ cả trường kích cũng không có tế xuất, trực tiếp một chỉ đánh ra, thần thông Nhân Thế Gian.

Đối phó đã bị cấp năm khốn sát thần trận bao lấy Thần Quân, Mạc Vô Kỵ thậm chí đều không cần dùng thần thông liền có thể giết chết đối phương. Chỉ là Mạc Vô Kỵ muốn phải nhanh một chút bắt Cuồng Cẩn, hỏi kết quả.

Tên lùn này Thần Quân vốn là bị Mạc Vô Kỵ khốn sát trận bao lấy không cách nào rút đi, Mạc Vô Kỵ một chỉ xuống tới, hắn cũng cảm giác được chính bản thân toàn bộ thế giới cũng thay đổi.

Giờ khắc này hắn không còn là một cái cao cao tại thượng Thần Quân viên mãn, cũng không còn là một cường giả dễ dàng liền có thể nghiền ép đông đảo thần nhân. Hắn chỉ là một hạt bụi bên trong Nhân Thế Gian rất bé nhỏ không đáng kể, một người phàm tục không có lực phản kháng chút nào.

Hắn không có tu vi, cũng không có thọ nguyên đáng kể. Nhân Thế Gian tất cả thời gian trôi qua, hắn chỉ có thể tuyệt vọng nhìn, nhìn mình hóa thành già nua, nhìn mình đi hướng chiều tà.

- Bành!

Tên lùn Thần Quân lĩnh vực nổ tung, hắn hết thảy chung quanh trói buộc, sét đánh, kích mang đều biến mất vô tung vô ảnh.

Đồng dạng, thức hải của hắn cùng đan điền cũng bị hoàn toàn trói buộc hắn lên.

- Phác thông!

Người này Thần Quân lại cũng không kiên trì nổi, ngã ngồi trên mặt đất, thành một cái chân chính người phàm, mà không phải người phàm trong Nhân Thế Gian thần thông.

- Ngươi là ai?

Tên lùn Thần Quân ngã ngồi dưới đất, kinh hãi nhìn Mạc Vô Kỵ. Tu vi của hắn hắn là cao hơn Mạc Vô Kỵ ra rất nhiều, hắn lại cảm giác được mình ở trước mặt Mạc Vô Kỵ cả sức đánh trả cũng không có. Đích xác cấp năm khốn sát thần trận hắn trong lúc nhất thời không cách nào phá mở ra, Mạc Vô Kỵ Nhân thế gian thần thông cũng để cho hắn cảm giác được kinh hoàng. Hắn hoài nghi coi như là không có cái này khốn sát

thần trận, hắn tại dưới Nhân Thế Gian loại thần thông này, cũng phải bị thương nặng, dù cho tu vi của hắn so với đối phương cao hơn rất nhiều.

- Cuồng Cẩn không có nói cho ngươi biết?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói.

Cuồng Cẩn chỉ là tu vi bị chế trụ, tại thời điểm Mạc Vô Kỵ chế trụ tên lùn Thần Quân, hắn liền hoàn toàn tỉnh táo lại, há miệng nhìn Mạc Vô Kỵ, căn bản không cách nào nói ra.

Mạc Vô Kỵ lúc nào trở nên lợi hại như vậy? Coi như là nơi này có một cái thần trận, Mạc Vô Kỵ cũng không thể cứ như vậy dễ dàng bắt giữ một cái Thần Quân viên mãn sao?.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi là Mạc Vô Kỵ...

tên lùn Thần Vương cuối cùng nhớ ra cái tên trước Cuồng Cẩn nói.

Tại Mạc Vô Kỵ không có bắt hắn lại trước, vô luận Mạc Vô Kỵ tên gì, với hắn mà nói đều là trên đất con kiến hôi. Hiện tại Mạc Vô Kỵ dễ dàng bắt được hắn, hắn cuối cùng nhớ ra Mạc Vô Kỵ là ai.

Năm đó ở mới ấp trứng Thần Vực Sào, tại dưới bốn năm mươi danh Dục Thần cùng Thiên Thần thiên tài đỉnh cấp vây công, nghe đồn chỉ có Dục Thần sơ kỳ Mạc Vô Kỵ giết sạch rồi mọi người. Được rồi, hình như chỉ có một tên gia hỏa chạy thoát một mạng.

còn chưa tính, tên này lại còn đoạt đi rồi Dược Đỉnh Thạch, thu được Hỗn Độn Thần Cách, sau đó ngu ngốc lại đem Hỗn Độn Thần Cách đưa cho một nữ nhân.

Kết quả rất hiển nhiên, cái tên gia hỏa này gọi là Mạc Vô Kỵ chọc giận đông đảo Thần Vương, tạo thành Thần Vương liên thủ truy sát Mạc Vô Kỵ.

Theo lý thuyết một con kiến hôi như vậy, tại dưới Thần Vương phát lệnh truy nã, này chỉ có một con đường chết. Thần Vực lớn hơn nữa, cũng là có hạn độ, huống hồ Thần Vương ra điều kiện, lại có mấy ai có thể không nhìn? Có thể nói tại thời điểm Thần Vương chuẩn bị truy sát Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đã không còn chỗ ẩn thân.

Sự thực hết lần này tới lần khác là Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ tiêu diêu tự tại, Thần Vương đối với hắn không có bất kỳ biện pháp nào.

Ngày hôm nay, hắn cư nhiên nhìn thấy Mạc Vô Kỵ.

Nguyên bản hắn còn dự định mượn tông môn đến uy hiếp Mạc Vô Kỵ, đang nghe đối phương là Mạc Vô Kỵ sau đó, hắn triệt để bỏ qua ý định này.

Người ta cả Thần Vương cũng không sợ hãi, còn liên tiếp đắc tội mấy cái đỉnh cấp đại tông môn, hắn lại uy hiếp cũng là nói nhảm. Nếu mà hắn sớm biết thế đối phương là Mạc Vô Kỵ, hắn tuyệt đối sẽ không không chút kiêng kỵ truy sát Mạc Vô Kỵ, thế cho nên một đầu ghim vào đối phương cấp năm khốn sát thần trận.

Mạc Vô Kỵ nếu mà dễ đối phó như vậy, cũng sẽ không chờ hắn ngày hôm nay hắn tới rồi.

Còn chưa đúng a, hắn vốn là biết đối phương gọi Mạc Vô Kỵ, chỉ là hắn không nghĩ hắn lên Mạc Vô Kỵ này chính là tên gia hỏa trước đây vang danh khắp Thần Vực mà thôi.

Nhìn lại đem chính bản thân chộp tới Thần Quân cường giả nhớ tới Mạc Vô Kỵ lai lịch sau đó, trên mặt nhất thời hiện ra tuyệt vọng, cả uy hiếp cũng lười nói, Cuồng Cẩn trong lòng càng là chấn động mãnh liệt. Mạc Vô Kỵ này đến Thần Vực tuyệt đối sẽ không bao nhiêu lâu, thế nào trong thời gian ngắn, Mạc Vô Kỵ đã nổi danh giống như này?

Đáng tiếc hắn chiếm được hàng loạt thiên địa quy tắc đan sau đó, vẫn trốn đông trốn tây, thật vất vả tìm được một chỗ tu luyện, kết quả còn bị

người phát hiện thiên địa quy tắc đan ba động.

- Mạc Đan Đế...

Cuồng Cẩn khổ sở gọi một câu Mạc Vô Kỵ, lúc này mới ngôn ngữ khô khốc nói:

- Năm đó ta bởi vì vừa mới bước vào Tiên Đế, tâm tình kích động, không muốn cứ như vậy vẫn lạc, cho nên lâm trận chạy trốn, chưa hoàn thành hiệp nghị giữa chúng ta...

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Như ngươi loại người này vong ân phụ nghĩa, ta thấy hơn, cũng không nhiều ngươi một cái. Ngươi bây giờ lại đem làm sao tới được nơi này, có nhìn thấy thê tử ta Thư Âm hay không, đều cặn kẽ nói ra. Nếu mà đáp án ta hài lòng, ta không tự tay giết ngươi, chỉ là lại đem ngươi nhét vào bên trong khốn sát trận, có thể không thể đi ra liền xem chính ngươi số mệnh.

Cuồng Cẩn mới Tiên Đế tu vi, nhét vào cấp năm khốn sát thần trong trận, đó là hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Bất quá Cuồng Cẩn vẫn là nói:

- Ta nguyện ý.

Tại đây trong khốn sát thần trận, Cuồng Cẩn cũng vậy biết mình nhất định là hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Thế nhưng hắn tốt xấu có thể có cơ hội luân hồi, còn không bị người thiêu cháy hồn phách mà vong.

Dùng hắn năm đó lừa dối cùng vô sỉ đối với Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ tùy tiện giết thế nào hắn đều không quá đáng.

Không đợi Mạc Vô Kỵ giục, Cuồng Cẩn liền nói:

- Ta bởi vì đã biết Mạc Đan Đế thủ đoạn, cho nên không dám lộ diện, vẫn tại Thiên Ngoại Thiên phường thị trốn trốn tránh tránh. Ngoại trừ

tránh né bên ngoài, còn có chính là vì cướp đoạt Vũ Trụ Bích bảo vật. Theo thời gian chuyển dời, Vũ Trụ Bích chỗ sâu đẩy mạnh lực lượng càng ngày càng nhỏ. Dĩ nhiên có người thông qua Vũ Trụ Bích tiến vào trong chỗ sâu, sau đó biến mất. Ta nghĩ đến mình ở Vũ Trụ Giác cũng không có cái gì tiền đồ, dứt khoát cũng vậy mạo hiểm tiến vào Vũ Trụ Bích.

Ta tại Vũ Trụ Bích bên trong tròn đi về phía trước mấy năm thời gian mới lao tới, đi tới ngoại vi ao xương trắng.

Ta đến thời điểm, đã có hơn mười người đến nơi này, những người này đều là Vũ Trụ Giác tới. Bọn họ thấy ta cũng không kỳ quái, bọn họ cũng biết qua một đoạn thời gian Vũ Trụ Bích mở ra, thì có nhân vật mới tới nơi này.

- Ngươi nói đám người tới trước ao xương trắng vẫn chưa đi?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Hắn càng muốn biết chính là, những người này không có đi, vì sao cũng không có bị thiên địa lô cuốn đi hóa thành đan khí.

- Đúng vậy, bọn họ đều đang công kích một cái đan khí lượn lờ ao lớn, bên trong ao loáng thoáng có thể thấy tất cả đều là đan dược.

Cuồng Cẩn giải thích:

- Về sau ta cũng vậy gia nhập công kích đan dược trì đoàn người, chỉ là này đan dược trì vòng ngoài thần trận đẳng cấp rất cao, cho dù là qua rất nhiều năm, thần linh mạch cũng dần dần hư hóa, cũng không cách nào đột nhiên bị công phá.

Nói đến phần sau Cuồng Cẩn giọng nói đã triệt để bình tĩnh trở lại, hiển nhiên bắt đầu nhận mệnh:

- Như vậy lại công kích hơn hai năm, mắt thấy này ao ra ngoài hộ trận sẽ bị công phá thời điểm, thê tử ngươi cùng hai nữ nhân khác đến

nơi này. Trong đó có một người ta quen biết, Vấn Lan Nữ Đế. Công kích đan trì rất nhiều người đều biết thê tử ngươi, cộng thêm lại có Vấn Lan Nữ Đế ở một bên che chở, cũng không có ai có dũng khí làm gì các nàng.

Bởi vì lại bỏ thêm ba người công kích đan trì, này vốn là cũng bị công phá đan trì hộ trận rốt cục không chịu nổi công kích áp lực, trực tiếp hội mở ra. Lúc đó này một ao thiên địa quy tắc đan để cho ta hầu như nhìn xem hoa mắt, tất cả mọi người điên cuồng tiến vào cướp đoạt. Ta cũng không ngoại lệ, cũng là điên cuồng cướp đoạt. Sắp tới hai mươi người lại đem này đan trì bên trong hết thảy thiên địa quy tắc đan phân sau đó, mọi người ai chạy đường nấy, ta cũng vậy nhanh chóng bỏ chạy.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ ngược lại thở phào nhẹ nhõm:

- Nói như vậy ngươi là không biết hướng đi của thê tử ta cùng Vấn Lan Nữ Đế?

Cuồng Cẩn lắc đầu:

- Ta đích xác chẳng biết, mọi người chúng ta đều không biết chỗ đi của nhau.

Khi đó bọn họ thu được hàng loạt thiên địa quy tắc nguyên đan, người nào còn lưu ý người khác nơi đi? Đều là muốn tìm kiếm địa phương điên cuồng tu luyện, nỗ lực tăng lên thực lực của chính mình.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là cảm kích Vấn Lan Nữ Đế, nếu mà không phải là Vấn Lan Nữ Đế cùng ở chung với nhau nói, dùng thực lực của Thư Âm cùng Lâm Cô, người khác coi như là kiêng kỵ hắn Mạc thành chủ này, cũng vậy có khả năng động thủ cướp đoạt hai người thiên địa quy tắc nguyên đan.

- Ngươi thiên địa quy tắc nguyên đan đâu nè?

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Cuồng Cẩn nhàn nhạt hỏi.

Cuồng Cẩn chỉ chỉ một bên tên lùn Thần Quân:

- Ta tìm được một một chỗ yên tĩnh chuẩn bị tu luyện, không có nghĩ tới đây sớm đã có người, chính là tên này. Hắn đoạt đi rồi ta hết thảy đan dược, còn ép ta tìm được cái chỗ này.

Mạc Vô Kỵ tay vung lên một cái, đã đem tên lùn này Thần Quân giới chỉ bắt đi. Cuồng Cẩn này coi như là vận khí cứt chó, cư nhiên tại một cái Thần Quân bế quan địa phương vận dụng thiên địa quy tắc đan tu luyện.

- Mạc đạo hữu, còn xin lưu lại ta một mạng...

Thấy giới chỉ bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi, tên lùn này Thần Vương nhanh chóng kêu lên.

Mạc Vô Kỵ dương tay một cái, một đạo lôi hồ liền đánh tới, đồng thời hỏa diễm một quyển, tên lùn Thần Vương trong nháy mắt bị Mạc Vô Kỵ chém giết đốt hủy.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên, trong chớp mắt liền từ bên trong nơi này khốn sát trận rời đi.

Mạc Vô Kỵ vừa đi, khốn sát trận lần nữa bị kích phát, Cuồng Cẩn biết mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ, cũng chỉ có thể lựa chọn một cơ hội luân hồi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1033: Tới Cửa Cầu Thân

Vong Xuyên đạo môn, tại Thần Vực tuyệt đối là nhất đẳng một đại thần môn.

Nếu như nói Thần Vực có người hướng Vong Xuyên đạo môn tạo áp lực để bức hôn, đây căn bản là một chuyện tiếu lâm.

Mà hôm nay, tại trong Vong Xuyên đạo môn tân khách điện, Ma Hải Thần Vương cùng Dẫn Mộc Thần Vương đều không thể không ngồi ở chỗ này, theo khuôn mặt cười cùng nhiệt tình hoan nghênh mấy vị tân khách đặc thù.

Chê cười biến thành hiện thực, mấy vị tân khách này nói là đi cầu thân, kỳ thực chính là đến bức hôn.

Ma Hải Thần Vương cùng Dẫn Mộc Thần Vương đều là ngồi phía bên trái, đối diện ngồi phía bên phải vị thứ nhất là tông chủ Thần Diễn Tông Thiết Lan Sơn, Thần Vương tầng bảy thực lực. Ở bên cạnh hắn đang ngồi là một người nam tử trẻ tuổi phong thần tuấn tú, Uông Vân Thiên.

Uông Vân Thiên là đệ nhất thiên tài của Thần Diễn Tông, Thần Quân tầng bảy thực lực.

Phía bên phải vị thứ hai là một người tướng mạo thô cuồng nam tử, tên này là trưởng lão Già Tinh Sơn, Nhiêu Tây, Thần Vương tầng bảy. Bên cạnh hắn đồng dạng ngồi một người nam tử trẻ tuổi, bất quá tu vi cũng là hơi thấp một phần, Thiên Thần tầng năm.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ ở chỗ này, nhất định có thể nhận ra tên gia hỏa thiên thần tầng năm này là ai. Niết Bàn Học Cung khảo hạch đệ nhất danh, Quý Phi Diêm, đây là một tên gia hỏa thiên tài chân chính.

Phía bên phải vị thứ ba đang ngồi là một người mặt trắng không râu nam tử trung niên, thoạt nhìn có chút âm trầm. Tại Thần Vực rất nhiều người cũng không nhận ra người này, người này nếu mà xuất hiện ở Thần Lục mà nói, người biết hắn cũng quá nhiều. Tu Sĩ Hành Quán quán chủ, Tu Bình, thực lực Thần Vương chín tầng.

Thanh niên bên người Tu Bình có vài phần tương tự cùng Tu Bình, tu vi là Thần Quân ba tầng. Đây là con trưởng Tu Sát của Tu Bình, tuy rằng tướng mạo không bằng Uông Vân Thiên cùng Quý Phi Diêm, tư chất là nửa điểm cũng không kém.

Ma Hải Thần Vương xoa xoa cái trán, hắn có chút đau đầu. Chủ yếu là vì Khúc Du thật sự là quá ưu tú, lớn lên quá xinh đẹp còn chưa tính, hết lần này tới lần khác ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách. Người nào không biết Hỗn Độn Thần Cách là đạo lữ điều kiện tốt nhất?

Thế cho nên người đến cầu Khúc Du làm đạo lữ cũng quá nhiều, trước đây Tịch Diệt Hải truyền tống trận không có khai thông, mặc dù có quá nhiều người muốn cầu Khúc Du làm đạo lữ, cũng cũng không cách nào bức bách Vong Xuyên đạo môn. Hiện tại Tịch Diệt Hải truyền tống trận mở ra, cường giả Thần Lục đến, Vong Xuyên đạo môn lại cũng không tính là cái gì đỉnh cấp tông môn.

Bị buộc bất đắc dĩ, Ma Hải Thần Vương, chỉ có thể lại đem mấy cái đối tượng cầu Khúc Du làm đạo lữ toàn bộ mời vào Vong Xuyên đạo môn, mọi người lại đem chuyện ngay mặt nói rõ ràng, sau đó cùng Vong Xuyên đạo môn ta liền không còn quan hệ.

Tại bên trong ba Thần Vương mang đệ tử tới cầu hôn, tu vi Già Tinh Sơn Nhiêu Tây không phải là tối cao, bất quá Già Tinh Sơn địa vị lại coi như là cao nhất. Hắn thứ nhất ôm quyền nói:

- Ma Hải đạo hữu, Dẫn Mộc đạo hữu. Ta Già Tinh Sơn tại Thần Lục vô số năm qua, cũng vậy xuất ra vô số thiên tài. Những thiên tài này hiện tại mỗi một kẻ đều là tiếng tăm lừng lẫy tồn tại, nhưng ta muốn nói là, hết thảy thiên tài đó cũng không bằng Quý Phi Diêm.

Nhiêu Tây nói đến đây, Quý Phi Diêm chủ động đứng lên, khom người thi lễ một cái.

Biết Quý Phi Diêm Tu Trạch không nói gì, vô luận từ cái gì góc độ mà nói, Già Tinh Sơn đều so với Tu Sĩ Hành Quán càng cường đại hơn. Quý Phi Diêm cũng vậy đích thật là Thần Lục tuyệt đỉnh thiên tài, đây là mọi người đều biết. Ở trong mắt hắn, con của hắn Tu Sát cũng sẽ không kém so với Quý Phi Diêm. Tu Sát nhiều năm tu luyện như vậy, chưa hề cân nhắc qua chuyện đạo lữ, lần này nhìn thấy Khúc Du sau đó, liền cũng khó mà quên. Tại sau khi được biết Khúc Du có Hỗn Độn Thần Cách, hắn vô luận như thế nào cũng phải đem Khúc Du lấy vào Tu gia.

Thấy Quý Phi Diêm mới Thiên Thần tầng năm, Ma Hải Thần Vương hơi ngây người. Thiên Thần tầng năm không tính là thiên tài gì sao??

Nhiêu Tây dường như biết trong lòng Ma Hải Thần Vương nghĩ cái gì, khẽ mỉm cười nói:

- Phi Diêm trước lại đem tuyệt đại đa số thời gian đều dùng ở tại đan đạo, phù đạo, trận đạo cùng khí đạo. Cũng may hắn coi như là có tư cách làm như vậy, hôm nay hắn vài đạo đều là đại sư cấp 4 các cấp bậc. Mười năm trước Phi Diêm bắt đầu nhất tâm tu luyện, 10 năm, hắn từ Dục Thần chín tầng bước vào cảnh giới hôm nay Thiên Thần tầng năm.

Ma Hải Thần Vương cũng hít một hơi hơi lạnh, đan khí phù trận các đạo đều là cấp 4 đại sư, 10 năm liền từ Dục Thần chín tầng bước vào Thiên Thần tầng năm. Đây không phải là thiên tài, là yêu nghiệt a.

Nhiêu Tây thở dài nói:

- Phi Diêm trước chưa hề nghĩ tới chuyện phải tìm đạo lữ, nhưng hắn đi tới Thần Vực Thần Vực Sào mới ấp trứng sau đó, nhìn thấy Khúc Du. Từ ngày đó trở đi, hắn lại cũng không cách nào quên Khúc Du. Ta chỉ có thể mặt dày mang theo hắn tới nơi này hướng Vong Xuyên đạo môn cầu hôn, còn xin Ma Hải đạo hữu cùng Dẫn Mộc đạo hữu thành toàn cho người trẻ tuổi bọn họ. Cũng vậy tiếp nhận ta Già Tinh Sơn chân thành tha thiết hữu nghị.

Lần này không đợi Ma Hải Thần Vương nói chuyện, ngồi phía bên trái vị thứ nhất Thần Diễn Tông tông chủ Thiết Lan Sơn liền không nhịn được nói:

- Thần Lục đất rộng của nhiều, đích thật là nhân tài xuất hiện lớp lớp, Phi Diêm sư điệt coi như là thiên tài tuyệt thế. Bất quá duyên phận loại chuyện này cuối cùng là không có khả năng cường cầu, ta Thần Diễn Tông đệ nhất thiên tài đệ tử Uông Vân Thiên cùng Khúc Du chất nữ vẫn yêu thích lẫn nhau. Tuy rằng hắn chỉ tu pháp đạo, cũng không có cô phụ hi vọng của ta, hôm nay là Thần Quân tầng bảy thực lực. Trước ta vẫn bế quan tu luyện, ngược lại là bỏ qua Vân Thiên tâm tư, lần này mang theo tràn đầy thành ý đến Vong Xuyên đạo môn, cũng là vì Vân Thiên cầu thân tới.

Nói xong Thiết Lan Sơn cũng là đối với Ma Hải Thần Vương ôm quyền, bày tỏ thái độ Thần Diễn Tông đối với chuyện này rất là coi trọng.

Tu Trạch càng là bức thiết Khúc Du bản thân có Hỗn Độn Thần Cách cô gái đẹp gả vào Tu gia, tự nhiên cũng sẽ không lạc hậu, hắn cũng là ôm quyền nói:

- Ma Hải Thần Vương, Dẫn Mộc Thần Vương. Ta lần này vì tu gia ta mà đến, Tu Sát là con trưởng của ta, bình thường nhất tâm tu luyện. Lần trước hắn và Khúc Du chất nữ cùng chém giết hai gã Thần Tộc Man tu sau đó, cũng vậy hiểu rõ lẫn nhau vô cùng. Còn xin Ma Hải đạo hữu cùng Dẫn Mộc đạo hữu thành toàn bọn họ người trẻ tuổi.

Tu Sát càng là đứng lên nói:

- Đệ tử thệ ngôn tuyệt đối sẽ không cô phụ Khúc Du sư muội, tại trên con đường dài đằng đẵng, cùng nắm tay nhau tiến tới.

Ma Hải Thần Vương biết những người này hắn một kẻ cũng không thể đắc tội, đừng xem những người này nói chuyện khách khí, đó là bởi vì hắn lại đem những người này toàn bộ mời đến một chỗ. Nếu mà đơn độc một cái tông môn đến, trong quá trình nói chuyện tuyệt đối sẽ mang theo uy hiếp.

Thần Diễn Tông nguyên bản cũng chỉ là cùng Vong Xuyên đạo môn không sai biệt lắm, thế nhưng gần nhất Thần Diễn Tông liên tiếp xuất hiện ba Thần Vương, hai kẻ là bởi vì Tịch Diệt Hải Tịch Đạo Sa mà thăng cấp, một là bởi vì tại bên trong Thần Vực Sào thu được cơ duyên thăng cấp.

Thời khắc này Thần Diễn Tông thực lực sớm đã vượt qua Vong Xuyên đạo môn, cộng thêm Thần Diễn Tông vẫn cùng Thần Lục Niết Bàn Học Cung có quan hệ ngàn tơ vạn sợi dây mơ rễ má, càng không phải là Vong Xuyên đạo môn có thể đắc tội.

Hắn không thể làm gì khác hơn là đứng lên nói:

- Các vị đạo hữu có thể tới ta Vong Xuyên đạo môn kết thân, là vinh hạnh của Vong Xuyên đạo môn. Khúc Du là đệ tử Vong Xuyên đạo môn, chỉ là tại chuyện nàng tìm kiếm đạo lữ, ta Vong Xuyên đạo môn cũng không cách nào ép buộc nàng. Không bằng như vậy đi, để cho Khúc Du chính bản thân tới chọn, nàng lựa chọn người nào, người đó chính là con rể.

Nếu mà chỉ có một nhà đến, Ma Hải Thần Vương lời này dám chắc không được. Bây giờ là 3 nhà cùng đi, Ma Hải Thần Vương lời này, ai cũng không cãi đc.

Ba gã Thần Vương đến đây cầu thân liếc nhìn nhau, cũng đều là gật đầu. Nhiêu Tây lại là người thứ nhất đứng ra nói:

- Đã như vậy, còn xin Ma Hải đạo hữu mời Khúc Du nữ hiền chất đến đây đi.

Tại thời điểm gọi tam gia đồng thời vào Vong Xuyên đạo môn, Ma Hải Thần Vương liền nghĩ đến sự tình phía sau. Khúc Du sớm đã bị tông môn gọi trở về, chỉ là đang chờ mà thôi.

Không lâu sau thời gian, Khúc Du đã đc dẫn tới tân khách thất.

Bất chấp không ai nói với Khúc Du cái gì, trong lòng Khúc Du cũng hơi có chút hiểu rõ.

Nàng rất là bình tĩnh khom người thi lễ hướng năm tên Thần Vương, lúc này mới đứng ở dưới sườn Dẫn Mộc Thần Vương.

Khúc Du vẫn là dung mạo tuyệt mỹ đó, sạch sẽ trong suốt như tiên tử trong bức họa đi ra vậy. So với năm đó từ vùng ven Tịch Diệt Hải rời đi, trong mắt của nàng có thêm một chút tang thương và mệt mỏi.

Năm đó rời đi Tịch Diệt Hải, nàng hầu như đi qua hết gần phân nửa Thần Vực, chính là vì tìm kiếm Mạc Vô Kỵ. Nếu mà không phải là mới ấp trứng Thần Vực Sào đột nhiên xung đột cùng Thần Tộc, nàng lúc này sớm đã tại một nửa kia Thần Vực tiếp tục tìm kiếm Mạc Vô Kỵ.

Những năm này một mình lang bạt, để cho Khúc Du vô luận là thực lực hay là từng trải đều có trưởng thành long trời lở đất. Thời khắc này nàng, sớm đã là Thần Quân tầng bốn thực lực.

Ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách sau đó, nàng từ Thiên Thần bước vào Thần Quân, thậm chí ngay cả đan dược đều không cần dùng, trực tiếp bằng vào quá trình tu luyện liền vọt tới.

Tại toàn bộ Thần Vực, còn không tìm ra được tu sĩ thứ hai tốc độ trưởng thành giống như Khúc Du. Lần này nếu mà không phải là bởi vì

mấy cái đỉnh cấp đại tông môn tìm tới cửa, Ma Hải Thần Vương cũng vậy tuyệt đối sẽ không để cho Khúc Du đến đối mặt loại chuyện này.

Khúc Du đi nơi này vừa đứng, vô luận là Nhiêu Tây hay là Tu Bình cùng Thiết Lan Sơn đều là âm thầm than thở, một nữ tử thật là tuyệt sắc thanh thuần, điệu bộ càng thanh lệ. Chẳng trách môn hạ mình, đối với Khúc Du là nhớ mãi không quên.

- Khúc Du, ngươi cũng đoán được ta gọi ngươi tới là bởi vì chuyện gì. Mấy vị này ta trước giới thiệu cùng ngươi một chút, Thần Diễn Tông tông chủ Thần Vương Thiết Lan Sơn, Thần Lục đỉnh cấp tông môn Già Tinh Sơn trưởng lão Thần Vương Nhiêu Tây. Thần Lục đỉnh cấp tông môn Tu Sĩ Hành Quán quán chủ, Thần Vương Tu Bình.

Ma Hải Thần Vương giọng nói hòa hoãn nói.

Bất chấp vừa tiến đến đã là lễ ra mắt, Khúc Du vẫn lần lượt lại lễ ra mắt một lần.

Ma Hải Thần Vương tiếp tục nói:

- Bọn họ đến muốn gì ngươi đều biết, ta còn là nói một lần. Uông Vân Thiên ngươi hẳn là sớm quen biết, còn có Già Tinh Sơn đệ nhất thiên tài Quý Phi Diêm. Quý Phi Diêm là tứ cấp đại thần trận sư, tứ cấp đại thần Đan Sư đồng thời còn là phù đạo đại sư cùng khí đạo đại sư. Dùng 10 năm, liền từ Dục Thần chín tầng tu luyện tới Thiên Thần tầng năm cảnh giới. Tu Sĩ Hành Quán Tu Sát càng là đã từng liên thủ cùng ngươi, hẳn là đều biết rồi. Lần này là ngươi tự lựa chọn đạo lữ, chúng ta chỉ có thể tham khảo ý kiến ngươi, cụ thể còn cần chính ngươi định đoạt.

Khúc Du biểu tình bình tĩnh, dường như đã sớm biết là chuyện như vậy. Nàng kính cẩn lần nữa thi lễ với vài tên Thần Vương sau đó nói:

- Chư vị tiền bối tự mình đến đến Vong Xuyên đạo môn, vì đệ tử mà bôn ba, trong lòng đệ tử thấp thỏm lo âu. Chỉ là đệ tử đã có người trong

lòng, sớm đã có đạo lữ của mình, chỉ có thể cô phụ hảo ý của các vị tiền bối.

Sắc mặt Nhiêu Tây trầm xuống, hắn thế nhưng là trưởng lão Già Tinh Sơn, tự mình đến nơi này vì đệ tử cầu thân, coi như là cho họ mặt mũi cực lớn. Cái con bé Khúc Du này há mồm đã nói dối, rõ ràng tấm thân còn trinh, lại vọng ngôn nói đã có đạo lữ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1034: Mạc Vô Kỵ Tin Tức

Dẫn Mộc Thần Vương thấy tình huống không đúng, nhanh chóng mở miệng nói:

- Khúc Du, mấy vị Thần Vương tự mình đến đây, phi thường không dễ, ngươi không thể tùy ý qua loa tắc trách.

Thoáng mắng Khúc Du một cái, Dẫn Mộc Thần Vương ôm quyền hướng mấy người Nhiêu Tây nói:

- Mấy vị đạo hữu, Khúc Du trước đây thật là có từng ngưỡng mộ trong lòng một người tán tu, nguyên nhân là tán tu này đã cứu nàng một lần. Chỉ là tán tu này về sau bỏ mạng ở Táng Thần Cốc, chúng ta lo lắng Khúc Du thương tâm ảnh hưởng tu luyện, lúc này mới che giấu đi, Khúc Du...

Dẫn Mộc Thần Vương nói xong lời cuối cùng gọi Khúc Du một câu, Khúc Du lúc này hoàn toàn ngốc trệ, trong mắt tất cả đều là bi thương.

Dẫn Mộc Thần Vương thở dài một tiếng lại nói:

- Khúc Du, ta biết ngươi là một người biets tri ân. Không phải chúng ta muốn giấu diếm ngươi, thực sự là bởi vì tư chất của ngươi quá mức nghịch thiên, nếu mà biết chuyện này, đối với ngươi sau này bước vào Thần Vương cảnh không có bất kỳ trợ giúp gì.

- Thì ra là như vậy.

Trưởng lão Già Tinh Sơn Nhiêu Tây cũng là gật đầu, phi thường thông cảm nói:

- Nữ hiền chất tri ân báo đáp, trong một vạn không có một. Nhiên Thiên Đạo Luân Hồi, chính là luân thường, không cách nào tương bội. Nữ hiền chất vẫn đã nhận ra một phần, đừng để cho người từng giúp ngươi thất vọng mới đúng.

Trong lòng hắn càng là nhận đồng Khúc Du, vô luận như thế nào, nhân phẩm tính chất tri ân báo đáp chắc là sẽ không kém.

Không biết có phải là nhận đồng Nhiêu Tây khuyên bảo hay không, trong mắt Khúc Du tất cả bi thương đều bị ẩn nấp hắn lên, sắc mặt của nàng khôi phục bình tĩnh, xoay người đối với Dẫn Mộc Thần Vương cùng Ma Hải Thần Vương khom người nói:

- Hai vị sư tổ, đệ tử trong lòng đã theo Vô Kỵ, muốn đi Táng Thần Cốc xem, còn xin hai vị sư tổ thành toàn cho.

Dẫn Mộc Thần Vương bỗng ngây người, lập tức hừ một tiếng nói:

- Khúc Du, ngươi chẳng lẽ không biết Táng Thần Cốc đi vào sau đó gần như là thập tử vô sinh sao? Ngươi biết Táng Thần Cốc thần cách tinh là thế nào đi ra? Cũng là mê thất tâm trí người, sau khi tiến vào thông qua lòng bàn tay truyền tống văn đưa ra tới. Từ xưa đến nay, ngươi thấy có mấy người từ Táng Thần Cốc đi ra rồi? Bất kỳ kẻ nào tiến vào Táng Thần Cốc, đều sẽ bị niết hoá sinh cơ.

Khúc Du sắc mặt kiên định, khom người nói:

- Đệ tử nhất định phải đi Táng Thần Cốc một chuyến, bằng không đời này cũng sẽ không an bình, lại cũng không cách nào an tâm tu luyện.

Ma Hải Thần Vương dường như đã nhìn ra tâm tư Khúc Du, thở dài nói:

- Để cho nàng đi thôi, ai...

Hắn chỉ có thể cảm thán chính mình vô năng, hắn đường đường một cường giả bài danh thứ tư bên trong Thần Vực thập đại Thần Vương,

cũng không cách nào giúp một thiên tài đệ tử của mình.

- Táng Thần Cốc ta đã nghe nói, không người nào có thể từ bên trong sống đi ra. Nữ hiền chất đi qua tế bái ân nhân, ta cũng đi xem sao?.

Nhiêu Tây ngược lại gật đầu nói.

Táng Thần Cốc nghe đồn là cửu tử nhất sinh, trên thực tế là thập chết vô sinh. Có lẽ đã có những người có thể đi ra từ Táng Thần Cốc, đây tuyệt đối là trường hợp đặc biệt bên trong trường hợp đặc biệt. Trên cơ bản hết thảy tu sĩ tiến vào Táng Thần Cốc, đều là sinh cơ bị niết hóa hầu như không còn, sau đó vẫn lạc, dù cho Thần Vương cũng sẽ không ngoại lệ. Về phần Thần Cách tinh bên trong, này cũng đều là thông qua mệnh đổi lấy, có đôi khi hơn mười cái mạng mới có thể đổi được một quả Thần Cách tinh.

- Táng Thần Cốc tại ta Thần Vực thế nhưng là nổi danh ngang cùng Thao Thiết cốc và Tử Vong Chi Cốc, ta Thiết Lan Sơn cũng vậy đi xem.

Thần Diễn Tông Thiết Lan Sơn cũng vậy đứng lên, hào sảng nói.

Vì đệ tử thân truyền Uông Vân Thiên của mình, hắn lần này coi như là tốn tinh lực.

Tu Sĩ Hành Quán Tu Bình cũng là không do dự đứng lên nói muốn đi qua, hắn đối với Khúc Du là càng ngày càng thoả mãn, nếu mà Khúc Du gả vào tu gia, không nói tu gia nhiều người ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách. Trọng yếu hơn là, con cháu do Khúc Du sinh ra nhất định là tuyệt thế tư chất.

Vô luận như thế nào, hắn hiện tại cũng vậy sẽ không bỏ rơi Khúc Du.

Nếu mà không phải là con của hắn Tu Sát nhìn trúng Khúc Du, lúc này chính hắn cũng có chút động tâm. Dùng cảnh giới bây giờ cùng tu vi của hắn, Khúc Du xinh đẹp tự nhiên là một nguyên nhân, trọng yếu hơn là Hỗn Độn Thần Cách. Khúc Du nếu như trở thành đạo lữ của Tu Bình

hắn, rất có thể trợ hắn bước ra Thần Vương cảnh, đi tới Hợp Thần cảnh giới.

Trong lòng càng nóng, Tu Bình là càng lạnh tĩnh. Hắn là quán chủ Tu Sĩ Hành Quán, tuyệt đối không có khả năng truyền đi chuyện mình và con trai tranh đoạt nữ nhân.

Coi như là muốn Khúc Du hỗ trợ, cũng cần chờ Khúc Du gả vào tu gia rồi lại nói.

Khúc Du dường như cũng không có nghe được mấy Thần Vương muốn đi cùng nàng, thi lễ với Ma Hải Thần Vương cùng Dẫn Mộc Thần Vương sau đó, tự đi ra Vong Xuyên đạo môn tân khách đại điện.

Dẫn Mộc Thần Vương nhanh chóng tiến lên một bước, xuất ra một quả bùa chú đưa cho Khúc Du nói:

- Khúc Du, nơi này đi Táng Thần Cốc đường xá xa xôi, nơi này có một quả truyền tống phù, có thể đi thẳng đến bên ngoài Táng Thần Cốc. Nghe nói hắn là bị hắc giới thương hội bức bách tiến vào tìm kiếm Thần Cách tinh, chờ ngươi tế bái sau đó, có thể trả thù Hắc Giới Thần Thương. Ngươi yên tâm, chuyện này Vong Xuyên đạo môn ta là toàn lực hỗ trợ ngươi.

Khúc Du tiếp nhận bùa chú, nhìn Dẫn Mộc Thần Vương một chút, trong mắt hiện lên một tia thở dài cùng bi thương, sau đó cúi người hành lễ, sau đó bóp nát truyền tống phù.

Tại lúc đầu nghe thấy tin Mạc Vô Kỵ chết mà bi thương sau đó, Khúc Du lúc này đã khôi phục tỉnh táo.

Nàng đi cùng với Mạc Vô Kỵ không lâu, nhưng nàng cũng rất là lý giải Mạc Vô Kỵ. Lấy lý giải đối với Mạc Vô Kỵ, nếu như Mạc Vô Kỵ dễ dàng đã bị một cái thần thương hội lừa gạt đi như vậy, hoặc là bắt vào Táng Thần Cốc tìm kiếm Thần Cách tinh, vậy Mạc Vô Kỵ cũng không cách nào từ trong ấp trứng Thần Vực Sào đi ra được.

Mạc Vô Kỵ có thể ở dưới tay Thần Vương chạy trốn, tuyệt đối không chỉ dựa vào vận khí. Dùng Mạc Vô Kỵ bản lĩnh, đều có thể đến Vong Xuyên đạo môn Phạt Đạo Nhai cứu người, sau đó bình yên rút đi, há có thể bị một cái thương hội nho nhỏ đưa vào Táng Thần Cốc?

Người khác cho rằng Mạc Vô Kỵ là yêu mến nàng đến tận xương tủy, lúc này mới lại đem Hỗn Độn Thần Cách đưa cho nàng. Chỉ có trong lòng chính nàng rõ ràng, Mạc Vô Kỵ đối với nàng chỉ có cảm ơn, không có bất kỳ lòng ái mộ. Thậm chí bao gồm đi tới Vong Xuyên đạo môn liều chết cứu nàng, cũng không có quan hệ cùng ái mộ.

Thuần túy là vì cảm ơn ân cứu mạng, đưa ra Hỗn Độn Thần Cách người, có lẽ bên trong toàn bộ vũ trụ chỉ có Mạc Vô Kỵ.

Thời gian cùng với Mạc Vô Kỵ rất ngắn, ngắn đến làm cho nàng có thể nhớ rõ mỗi một chi tiết chuyện đã xảy ra. Sau khi Mạc Vô Kỵ rời đi, nàng liền biết mình muốn tìm một người giống Mạc Vô Kỵ như vậy làm đạo lữ, đó là tuyệt không khả năng.

Không muốn nói Mạc Vô Kỵ cùng nàng từng có da thịt gần gũi, dù là không có, nàng cũng rõ ràng chính bản thân nếu muốn tìm đạo lữ, cũng nhất định phải tìm kiếm người như Mạc Vô Kỵ. Mà Mạc Vô Kỵ chỉ có một, nàng dầu gì cũng là một nữ tử, sẽ không rụt rè, cũng không thể chủ động nói với Mạc Vô Kỵ rằng: nàng muốn trở thành đạo lữ của hắn.

Thẳng đến có một ngày, nàng biết Mạc Vô Kỵ bị tông môn ám toán, một mình đến đây Vong Xuyên đạo môn Phạt Đạo Nhai cứu nàng. Muội muội của nàng Khúc Tập trái lại giả mạo nàng đánh lén Mạc Vô Kỵ, để cho Mạc Vô Kỵ trọng thương mà đi rồi. Nàng lại cũng không cách nào ẩn dấu tình cảm của mình nữa, cũng không muốn mỗi ngày đều có các loại các dạng người đến tông môn cầu thân, đơn giản tuyên bố mình chính là đạo lữ của Mạc Vô Kỵ. Dù cho Mạc Vô Kỵ không muốn lấy nàng, nàng cũng sẽ không hối hận, cả đời này nàng cũng sẽ không tìm kiếm đạo lữ thứ hai.

Trên thực tế coi như là Khúc Du không công khai tuyên bố nàng là đạo lữ của Mạc Vô Kỵ, người khác cũng đều cho rằng Khúc Du là đạo lữ của Mạc Vô Kỵ, nếu không, Mạc Vô Kỵ há có thể lại đem Hỗn Độn Thần Cách tặng cho Khúc Du? Theo lý thuyết thì cho dù là đạo lữ, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không đưa ra Hỗn Độn Thần Cách mới đúng.

Về sau nàng đi qua hết gần phân nửa Thần Vực, tìm kiếm Mạc Vô Kỵ, cũng không có tung tích Mạc Vô Kỵ. Đến lúc này, trong lòng nàng đã hiểu rõ, mình và Mạc Vô Kỵ hẳn là không có duyên phận. Nếu có một chút duyên phận, Mạc Vô Kỵ biết mình đang tìm hắn, cũng sẽ ra gặp nàng.

Đối với Vong Xuyên đạo môn, Khúc Du là sớm đã thất vọng tới cực điểm.

Chẳng những là bố trí tràng cảnh mình bị phạt dụ dỗ Mạc Vô Kỵ sa lưới, bây giờ vì tông môn an bình, trực tiếp lại đem nàng đệ tử bản thân có Hỗn Độn Thần Cách đưa ra.

Dù cho nàng biết rõ Dẫn Mộc Thần Vương là lừa gạt nàng, biết rõ Mạc Vô Kỵ không ở Táng Thần Cốc, nàng cũng muốn đi Táng Thần Cốc.

Bởi vì nàng căn bản cũng không có đường khác, ngoại trừ tiến vào Táng Thần Cốc.

Nàng không đi Táng Thần Cốc, sau cùng nhất định sẽ bị buộc lựa chọn một nhà trong tam gia đi cầu thân. Tam gia cùng đi là mới có lợi, đồng dạng cũng có chỗ hỏng, vậy nếu không có đường lui. Sau cùng nhất định sẽ diễn biến tỷ đấu, người thắng sẽ trở thành đạo lữ của nàng Khúc Du.

Dẫn Mộc Thần Vương lừa gạt nàng, hi vọng nàng có thể buông tha Mạc Vô Kỵ, lựa chọn một nhà. Nàng trong lòng vẫn là cảm kích Dẫn Mộc Thần Vương, chí ít cho nàng một con đường chết, nếu không, nàng cả tử lộ cũng không có.

Truyền tống phù mang theo một vòng quang mang, đem Khúc Du cuốn đi.

Vài tên Thần Vương sau khi ra ngoài, thấy Khúc Du bị truyền tống đi, đều là bỗng ngây người. Dẫn Mộc Thần Vương nhanh chóng nói:

- Ta chỗ này còn có một tờ cao cấp truyền tống phù, mọi người đứng chung một chỗ đến, ta kích phát truyền tống phù.

Dẫn Mộc Thần Vương nói ngược lại để cho mọi người bình thường trở lại, Khúc Du là một nữ tử, không tốt cùng bọn họ bao cùng một chỗ bị truyền tống đi. Dẫn Mộc Thần Vương hành động này, chẳng những là trợ giúp Khúc Du, đồng dạng cũng là chiếu cố bọn họ. Dù sao Khúc Du tương lai có thể trở thành một thành viên của nhà bọn họ.

Lại là một đoàn bạch quang, lại đem một đám người toàn bộ cuồn cuộn nổi lên, biến mất.

- Vừa mới bị truyền tống đi có đúng là Khúc Du sư muội hay không?

Một tu sĩ lông mày rậm lỗ tai to vẻ mặt mệt mỏi đột ngột dừng lại xông về thân hình phía trước, nghi hoặc nhìn chỗ truyền tống trận quang.

- Di, kinh sư huynh, ngươi trở lại rồi?

Thấy tu sĩ lông mày rậm lỗ tai to, một người nữ tử xinh đẹp ngạc nhiên mừng rỡ kêu lên.

Tu sĩ lông mày rậm lỗ tai to chính là Kinh Tân Giác sau khi cùng Mạc Vô Kỵ tách ra, hắn sở dĩ cho tới hôm nay mới vừa về, là bởi vì hắn tìm kiếm địa phương vững chắc tu vi đi. Tại bước vào Thần Quân sau đó, tu vi của hắn vẫn không có triệt để vững chắc, không chỉ như thế, trúng độc tại xương trắng trì cũng không có hoàn toàn tẩy đi. Chờ hắn làm xong những thứ này, đã là mấy tháng sau đó.

Hắn vừa mới trở về, đã nhìn thấy Khúc Du bị truyền tống đi, sau đó dẫn Mộc sư tổ cùng Ma Hải sư tổ mang theo một đám người khác truyền

tống đi.

- Khổng Mạn sư muội, đã lâu không gặp, là ta đã trở về. Được rồi, vừa rồi là chuyện gì xảy ra, ta thấy thế nào thấy hai vị sư tổ cũng rời đi?

Kinh Tân Giác không hiểu hỏi.

Khổng Mạn nhãn thần buồn bã nói:

- Khúc sư tỷ nghe nói Mạc Vô Kỵ bỏ mạng ở Táng Thần Cốc sau đó, nàng nhất định phải đi xem. Mà người khác bên ngoài đều là đến Vong Xuyên đạo môn cầu thân với Khúc sư tỷ, cho nên cùng đi.

Khổng Mạn thích Uông Vân Thiên, đáng tiếc Uông Vân Thiên nhất tâm tại trên người Khúc Du, dù cho Khúc Du không để ý tới hắn, trong lòng hắn lửa đố kỵ nảy ra, cũng không cách nào để cho hắn hoàn toàn buông tha Khúc Du. Khổng Mạn bởi vì là đệ tử hầu hạ tân khách điện, mới có thể biết chuyện đã xảy ra.

- Cái gì?

Kinh Tân Giác kinh hãi, đây là tên khốn kiếp nào nói mò a, hắn mấy tháng trước còn đi cùng với Mạc Vô Kỵ, ai nói Mạc Vô Kỵ bỏ mạng ở Táng Thần Cốc?

Không được, nhanh chóng phải đi nói cho Khúc Du sư muội. Kinh Tân Giác vừa nghĩ tới Táng Thần Cốc, cũng chỉ có thể thở dài. Hắn không có truyền tống trận phù, muốn đi Táng Thần Cốc, cần thời gian quá lâu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1035: Pho Tượng Thiên Phàm Tông

Truyền tống phù chính xác đưa Khúc Du đến bên ngoài Táng Thần Cốc, rơi xuống một mảnh đất xung quanh hoang vắng.

Khúc Du dùng thần niệm quét ra, địa phương phía trước phương vài dặm là một mảnh thung lũng ngăn cản thần niệm, lối vào thung lũng sương mù tràn ngập. sương mù giống như bị vật vô hình trói buộc lại giống nhau, chỉ là tràn ngập tại cốc khẩu, căn bản cũng không tiêu tán.

Khúc Du biết, tiến vào cốc khẩu này, chính là Táng Thần Cốc.

Nàng ngẩng đầu nhìn bầu trời trong vắt, nhãn thần cực kỳ an bình. Lúc này nàng không có bất kỳ nguyện vọng nào, cũng không có bất kỳ cầu xa gì, chỉ có an tĩnh.

Đi từ từ hướng tới cửa vào Táng Thần Cốc, tâm tình Khúc Du giống như cước bộ của nàng, lại không nửa điểm phiền nhiễu.

- Khúc Du, sau khi tiến vào Táng Thần Cốc, thập tử vô sinh. Mạc Vô Kỵ chỉ là khách qua đường trong sinh mệnh của ngươi mà thôi, ngươi một thiên chi kiêu tử ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách, nếu như ngay cả điểm này đều không nghĩ ra mà nói, tu đạo cũng là uổng công.

Thanh âm của Dẫn Mộc Thần Vương đúng lúc truyền đến, để cho Khúc Du dừng lại cước bộ.

Khúc Du biết, Dẫn Mộc Thần Vương bọn họ đã truyền tống tới rồi. Nàng chậm rãi xoay người khom người thi lễ nói:

- Hai vị sư tổ, ta chỉ muốn đi tế điện một cái Vô Kỵ, nếu không lòng ta sẽ bất an.

Dẫn Mộc Thần Vương nghe được Khúc Du nói sau đó, ngược lại gật đầu nói:

- Cũng tốt, nhớ kỹ không nên tới gần cốc khẩu trong vòng ba trượng sương mù.

Đối với Khúc Du muốn tự tìm đường chết tiến vào Táng Thần Cốc, Dẫn Mộc Thần Vương ngược lại không có suy nghĩ nhiều. Dùng tư chất Khúc Du ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách, sớm muộn sẽ bước vào Thần Vương cảnh. Một tu sĩ có thể bước vào Thần Vương lại đột nhiên tìm chết, nói ra cho dù ai đều sẽ không tin tưởng.

Tu sĩ tu chính là đại đạo, tình yêu trong đại đạo chỉ chiếm cứ một phần nhỏ nhất mà thôi. Có thể tu luyện tới nhất định đẳng cấp, không có mấy người tu sĩ không phá được cửa tình. Nếu như ngay cả tình quan cũng vậy bước không qua, muốn tu luyện tới Thần Quân cảnh, đây tuyệt đối là gian nan cực kỳ. Mà Khúc Du bước vào Thần Quân cảnh, cũng không có tiêu phí bao nhiêu thời gian.

Còn lại vài tên Thần Vương cũng không có để ý, ý nghĩ của bọn họ cùng Dẫn Mộc Thần Vương không sai biệt lắm. Khúc Du là tu sĩ thiên tài như thế, càng là ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách người người hâm mộ. Hiện tại nếu như nói chính nàng sẽ đi muốn chết, nói ra chính là một chuyện tiếu lâm. Vô luận nguyên nhân gì, đều là giống nhau.

Khúc Du lần nữa hạ thấp người, lúc này mới tiếp tục đi hướng cốc khẩu Táng Thần Cốc.

- Dẫn Mộc đạo hữu, ngươi nói người này tên là Mạc Vô Kỵ?

Tu Sĩ Hành Quán quán chủ Tu Bình đột nhiên hỏi.

Chẳng những là Tu Sĩ Hành Quán quán chủ, chính là Già Tinh Sơn trưởng lão Nhiêu Tây cũng vậy chú ý nhìn Dẫn Mộc Thần Vương.

Lúc này Khúc Du bước nhanh hơn, rất nhanh thì hạ xuống rơi vào nơi cốc khẩu Táng Thần Cốc. Thấy Khúc Du đích thật là đứng ở cốc khẩu tế điện, Nhiêu Tây cùng Tu Bình cũng vậy không có để ý, đều nhìn Dẫn Mộc Thần Vương, dù sao Mạc Vô Kỵ tên này quan hệ tới bọn hắn thật sự là quá lớn.

Ngay cả Thiết Lan Sơn cũng vậy nhìn Dẫn Mộc Thần Vương, cái tên Mạc Vô Kỵ hắn nghe rất nhiều, bất quá hắn đối với Mạc Vô Kỵ thật đúng là không phải là rất hiểu.

- Đúng vậy, hắn đích xác tên là Mạc Vô Kỵ. Mấy vị đạo hữu đi tới nơi này hắn nghe nói qua hắn sao?, người này to gan lớn mật, liên tục giết mấy chục thiên tài đệ tử của đỉnh cấp tông môn...

Dẫn Mộc Thần Vương gật gật đầu nói, Mạc Vô Kỵ tại Thần Vực tiếng tăm lừng lẫy, mấy người Thần Lục tới được từng nghe nói qua cũng vậy không kỳ quái.

Nhiêu Tây bỗng nhiên tiện tay tại trong hư không vẽ ra một cái hình ảnh:

- Dẫn Mộc đạo hữu, ngươi nói Mạc Vô Kỵ là người này sao?

Chính là Nhiêu Tây vẽ ra hình ảnh Mạc Vô Kỵ, Dẫn Mộc Thần Vương vẫn không có để ý nói:

- Không sai, chính là người này.

trên người Mạc Vô Kỵ có trọng bảo, cường giả Thần Lục nhớ tới hắn, cũng là như thường.

Nhiêu Tây nhàn nhạt nói:

- Nói như vậy trước đây Dẫn Mộc Thần Vương nói Mạc Vô Kỵ bỏ mình, đó là lừa dối chúng ta sao?

Dẫn Mộc Thần Vương nhanh chóng ôm quyền nói:

- Chuyện này còn xin mấy vị đạo hữu thứ lỗi, môn hạ đệ tử ta Khúc Du là một đứa suy nghĩ cứng nhắc, nếu mà không nói Mạc Vô Kỵ đã bỏ mình, sợ rằng nàng sẽ vẫn cưỡng cầu tiếp đi. Cho nên ta dứt khoát tuyệt đi nàng tưởng niệm, rồi lại nói Mạc Vô Kỵ bị Hắc Giới Thần Thương bắt tới nơi này là chuyện có thật, chẳng qua là chuyện lúc trước rất sớm mà thôi.

Ma Hải Thần Vương lại nghe được ý tứ Nhiêu Tây nói, hắn vội vàng hỏi:

- Nhiêu Tây đạo hữu, chẳng lẽ ngươi đã thấy Mạc Vô Kỵ ở nơi nào?

Tu Sĩ Hành Quán Tu Bình hừ một tiếng nói:

- Mạc Vô Kỵ sớm đã đến Thần Lục, người này tại Thần Lục càng là thủ đoạn độc ác, tại một chỗ bí cảnh chém giết vô số tông môn đệ tử. Càng là giết môn hạ đệ tử Ly Ô Chân của ta vừa mới bước vào Thần Quân cảnh...

- Á đù?

Lần này Dẫn Mộc Thần Vương cùng Ma Hải Thần Vương đồng thời kinh dị ra, Mạc Vô Kỵ trước đây lúc trốn đi mới Dục Thần cảnh giới, lúc này mới bao lâu, đã có thể chém giết Thần Quân?

- Tu đạo hữu không có nói mò, Mạc Vô Kỵ này chẳng những chém giết Tu Sĩ Hành Quán Ly Ô Chân, đồng dạng là giết thiên tài Cai Cát của Thần Lục Quy Nhất thần môn, lại tranh đoạt tài nguyên của thiên tài đệ tử Cú Thân chúng ta Già Tinh Sơn. Người này không ra được thì thôi, vừa gặp phải ta, sợ rằng cái mạng nhỏ của hắn sẽ không bởi hắn làm chủ.

Dẫn Mộc Thần Vương cùng Ma Hải Thần Vương đều là cũng hút hơi lạnh, Mạc Vô Kỵ này cũng quá có thể rước lấy họa. Tu Sĩ Hành Quán cùng Già Tinh Sơn rất cường đại, bọn họ sớm đã biết. Này Quy Nhất thần môn tông chủ Phương Kỳ Lăng cũng là một cái đỉnh cấp cường giả, Mạc Vô Kỵ tới cùng ăn thứ gì, lá gan sẽ trở nên lớn như vậy?Nói như thế, trước đây hắn giết Loan Hồn Thần Phủ cùng Cửu Diễn Thần Tông một phần đệ tử, căn bản là chút việc nhỏ.

- Hắn là như thế nào đến Thần Lục? Tịch Diệt Hải truyền tống trận mới bố trí không có bao nhiêu lâu a?

Dẫn Mộc Thần Vương tự lẩm bẩm.

Nhiêu Tây chau mày, chậm rãi nói:

- Người này sẽ dùng cách khác a, hắn đến Thần Lục tuyệt đối là trước khi truyền tống trận bố trí. Huống hồ coi như là truyền tống trận này bố trí rất sớm, dùng thân phận của hắn cũng vậy không có tư cách đi ngồi truyền tống trận.

- Người này tại Thần Vực đắc tội đông đảo đỉnh cấp tông môn, hiện tại tung tích của hắn tiết lộ, quyết sẽ không có tiêu dao tự tại như trước đây nữa.

Dẫn Mộc Thần Vương nói.

Nhiêu Tây lắc đầu:

- Cái ý nghĩ này của ngươi sợ là có chút đơn phương, Mạc Vô Kỵ tại Thần Lục đắc tội đông đảo cường giả, hiện tại hắn vẫn như cũ sống thật tốt. Mọi người đều biết hắn ở chỗ nào, chính là không có ai dám động hắn mà thôi.

Nhiêu Tây không có nói hết, cả Thần Lục đỉnh cấp cường giả cũng không dám đi động Mạc Vô Kỵ, muốn nói Thần Vực có người dám động Mạc Vô Kỵ, hắn là người thứ nhất không tin.

- Vì sao?

Dẫn Mộc Thần Vương không hiểu hỏi.

Chính là Ma Hải Thần Vương cũng vậy có chút nghi hoặc nhìn Nhiêu Tây, Mạc Vô Kỵ dù tu vi mạnh hơn nữa, tối đa cũng bất quá là Thiên Thần viên mãn, Thần Quân cảnh giới không dậy nổi sao?? Đắc tội Thần Vương, dựa vào cái gì không ai dám động hắn?

- Hắn ở tại Niết Bàn Học Cung, thậm chí là người nắm trong tay thực tế - Phàm Nhân Chi Địa của Niết Bàn Học Cung.

Nhiêu Tây nhàn nhạt nói.

Tại trước khi Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt, Mạc Vô Kỵ cũng bất quá là một cái ngoại môn đệ tử của Niết Bàn Học Cung, ở lại Phàm Nhân Chi Địa chẳng khác nào lăn lộn ăn chờ chết mà thôi. Tài nguyên tranh đoạt chiến sau đó, Mạc Vô Kỵ thu được đệ nhất danh, có tài nguyên mà Niết Bàn Học Cung người người hâm mộ.

Phàm Nhân Chi Địa quy tắc thiếu sót, không thích hợp đại đa số tu sĩ tu luyện, nhưng tu sĩ tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, tại Phàm Nhân Chi Địa, đó là như cá gặp nước.

Dẫn Mộc Thần Vương cùng Ma Hải Thần Vương nhìn nhau liếc mắt, đều là âm thầm cảm thán. Mạc Vô Kỵ này dường như tới nơi nào, đều có thể đủ vượt trội.

Ban đầu thời điểm ở Thần Vực Thiên Phàm Tông, Mạc Vô Kỵ cũng là dùng thấp nhất tu vi thu được địa vị cao ở Thiên Phàm Tông. Hiện tại đi Thần Lục, hắn vẫn là vượt trội như vậy. Chỗ bất đồng là, lúc này hắn chỗ ở, bất luận cái gì tông môn cũng không dám đi tới.

Chưa từng đi Niết Bàn Học Cung, nhưng đối với Niết Bàn Học Cung nghe đồn, người Thần Vực nghe nói nhiều lắm.

Dẫn Mộc Thần Vương cùng Ma Hải Thần Vương đã nghĩ đến, dùng tốc độ Mạc Vô Kỵ trưởng thành, tương lai có thể hay không bởi vì Khúc Du đánh tới cả Vong Xuyên đạo môn.

Nghĩ đến đây cái, tâm tình của hai vị Thần Vương nhất thời kém lên.

- A... đú! No….!

Uông Vân Thiên bỗng nhiên kinh hô một tiếng, sau đó đột nhiên nhào tới.

Thiết Lan Sơn thở dài một tiếng, đưa tay vung lên một cái, lại đem Uông Vân Thiên kéo trở về:

- Chậm rồi, đi thôi, cùng ta cùng nhau trở về tông môn.

Tất cả mọi người thấy rõ, vốn Khúc Du đang tại tế điện, bỗng nhiên thân hình lóe lên, trực tiếp vọt vào bên trong Táng Thần Cốc.

Lúc này không muốn nói là Thần Vương, coi như là Hợp Thần cường giả, cũng không cách nào ngăn cản Khúc Du.

...

Tin tức Thư Âm từ biến mất dãy núi xương trắng, cũng may có Vấn Lan Nữ Đế đi theo bên người Thư Âm, để cho Mạc Vô Kỵ hơi yên tâm một phần. Không chỗ nào có thể đi, Mạc Vô Kỵ lần nữa về tới Thiên Phàm Tông.

Năm đó Thiên Phàm Tông tuy rằng xuống dốc, tốt xấu coi như là miễn cưỡng sinh tồn.

Thời khắc này Thiên Phàm Tông cỏ dại mọc thành bụi, lại không nửa điểm Thần Linh Khí.

Mạc Vô Kỵ đi tới trên quảng trường ngoài Thiên Phàm Tông, nơi này giống nhau là một mảnh cỏ dại. Đông đảo thi hài bộ xương khô vứt bỏ

tại trong cỏ dại, lộ ra rách nát thê lương.

Một khối tấm bảng gỗ có khắc chữ màu xám tro đc Mạc Vô Kỵ nhặt lên, hắn nghi hoặc nhìn tấm bảng gỗ, bởi vì trên tấm bảng gỗ viết chữ: tế điện Thiên Phàm Tông, tuy rằng sứt mẻ, lờ mờ còn có thể thấy được.

Thiên Phàm Tông bị Loan Hồn Thần Phủ cùng Cửu Diễn Thần Tông tiêu diệt, theo lý thuyết toàn bộ chém giết sạch rồi mới đúng là, ai vậy? Cư nhiên chạy thoát một mạng trả lại tế điện?

Mạc Vô Kỵ tiện tay lại đem tế bài ném vào giới chỉ, tăng nhanh cước bộ tiến vào bên trong.

Trước đây pho tượng khổng lồ trên quảng trường sừng sững tại chân núi Thiên Phàm Tông kia vốn là có chút sứt mẻ, lúc này càng là hoàn toàn ngã nhào trên đất, nghiền nát không chịu nổi, lộ ra cô đơn.

Thấy pho tượng rách nát kia, trong lòng Mạc Vô Kỵ dâng lên một loại thương cảm không hề lý do. Hắn rất là nghi hoặc, lần đầu tiên tới Thiên Phàm Tông, Ân Lâm liền nói pho tượng này có chút giống hắn. Trên thực tế chính hắn nhìn pho tượng này, ánh mắt pho tượng kia thật có chút giống như hắn. Lúc này trong lòng hắn có một loại thương cảm không rõ, chẳng lẽ còn thật cùng pho tượng kia có quan hệ sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1036: Chủ Nhân Pho Tượng

Mạc Vô Kỵ cúi người xuống, đưa tay vuốt ve pho tượng này một cái. Vô số kỳ quái tin tức như thủy triều giống nhau trào vào thức hải Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng bảo vệ tâm thần.

Một lúc lâu sau đó, hắn mới khiếp sợ để tay xuống. Mặc dù hắn thức hải rộng mênh mông, càng là bản thân có màu tím thức hải hồ lớn. Nhưng tin tức ùa ra hướng thức hải hắn quá mức bề bộn, bề bộn đến có thể làm cho thức hải người bình thường vỡ ra. Những thứ bề bộn tin tức này, hữu dụng cũng là số ít cực kỳ.

Mấy canh giờ sau, Mạc Vô Kỵ chỉ sửa sang lại một phần đứt quãng tin tức, tất cả tin tức không cách nào thấy rõ tích đều bị hắn phá huỷ. chủ nhân cũ của Pho tượng gọi là Lưu Tinh, tựa hồ là một người phi thường rất giỏi. Tính tình mạnh phi thường, có một loại tâm tính thiên hạ duy ngã độc tôn ở trong đó.

Về sau người này đắc tội nhất lưu cường giả, bị người vây công, sau cùng trọng thương đến tình cảnh không cách nào hoàn nguyên. Tại Lưu Tinh sinh mệnh thời khắc cuối cùng, hắn gặp một người tên là Quan Hoan. Quan Hoan tư chất thấp, tính cách là phi thường lạc quan, hắn truyền thụ cho Quan Hoan đại đạo.

Sau khi truyền thụ hết Quan Hoan đại đạo, Lưu Tinh lại đem chính bản thân ý niệm hóa thành hàng tỉ đạo, thẩm thấu tới trong vũ trụ mênh mông. Đang mong đợi không ai có thể đủ dung hợp thành ý niệm của hắn, sau cùng lần nữa sống lại trở về.

Những thứ này, chính là hết thảy tin tức Mạc Vô Kỵ lấy được.

Lúc này Mạc Vô Kỵ cũng không ngồi yên nữa, hắn thế nhưng là quá rõ Quan Hoan là ai.

Thiên Phàm Tông khai tông đứng đầu, cho tới nay, hắn đều cho rằng Thiên Phàm Tông sở dĩ có ngày hôm nay, đều là công lao của Quan Hoan. Hiện tại Mạc Vô Kỵ mới hiểu được, thì ra lúc đầu Quan Hoan là đc cường giả Lưu Tinh truyền thụ.

Có thể khẳng định pho tượng này cũng là Quan Hoan mượn Lưu Tinh di hài đến trọng tố, người Thiên Phàm Tông về sau thậm chí không biết pho tượng kia là ai, nói không chừng còn tưởng rằng pho tượng này chính là Quan Hoan.

Những thứ này không phải là Mạc Vô Kỵ quan tâm, Mạc Vô Kỵ để ý là, cường giả Lưu Tinh lại đem hắn ý niệm của mình hóa thành hàng tỉ đạo thẩm thấu đến trong vũ trụ mênh mông. Tên này là đang mong đợi tương lai có một ngày có thể mượn ý niệm của hắn sống lại, đây cũng không phải là chuyện nhỏ.

Mạc Vô Kỵ khẳng định trên người mình có một đạo Lưu Tinh ý niệm, nếu không, thời điểm hắn mới vừa mới nhìn thấy Lưu Tinh pho tượng, không có một loại bi thương cảm giác.

Dù cho trên người mình có thiên địa lô, còn có một cặp thiên địa quy tắc nguyên đan. Mạc Vô Kỵ lúc này cũng là vô tâm tu luyện, hắn lại đem di hài pho tượng kia toàn bộ bỏ vào trong hộp ngọc.

Sau đó Mạc Vô Kỵ trốn vào trong chỗ sâu Thiên Phàm Tông tông môn, tiến vào phàm nhân giới, bắt đầu tìm kiếm trên người mình một chút ý niệm này.

Mạc Vô Kỵ biết sợ rằng so với biển rộng tìm kim còn khó hơn, bởi vì cái này ý niệm coi như là dung hợp đến trong linh hồn của hắn, hiện tại cũng là không hề chủ quan ý thức. Chỉ có chờ tu vi của hắn dâng lên đến trình độ nhất định, ý niệm cường đại đến trình độ nhất định sau đó, đạo này ý niệm mới có thể hình thành chân chính ý thức.

Loại chuyện này Mạc Vô Kỵ là tuyệt đối sẽ không để cho ngoài phát sinh, hắn muốn hủy diệt trước khi một tia ý niệm hình thành chân chính chủ quan ý thức.

Phàm nhân giới là thế giới của Mạc Vô Kỵ, nơi này chất đống một đống thần linh mạch cùng thượng phẩm thần tinh, cộng thêm lại có Hồng Mông Sinh Tức cùng thiên địa lô, nơi này sớm đã là tu luyện thánh địa. Không muốn nói Đại Hoang, chính là Súy Oa cũng biết mình cần tăng nhanh tăng lên tu vi, dứt khoát ở một bên nỗ lực tu luyện.

Mạc Vô Kỵ tiến vào phàm nhân giới sau đó, thức hải tâm thần hoàn toàn thẩm thấu tới rồi mỗi một nơi thân thể hắn, bao gồm huyết dịch, bộ xương, mạch lạc thậm chí là trong hồn phách.

Một tháng sau, Mạc Vô Kỵ tình trạng kiệt sức mở mắt. Trong mắt hắn toàn bộ là thất vọng, hắn cũng không có tại trên người mình tìm được này một tia ý niệm. Tại hắn mở hộp ngọc ra vuốt ve đến pho tượng kia hài cốt sau đó, thương cảm vẫn còn, điều này nói rõ trong thân thể hắn ý niệm vẫn còn.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt nắm tay, vô luận như thế nào, hắn cũng phải tìm đến địa phương có một tia ý niệm tồn tại.

Lại là một tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ mệt mỏi sắc mặt tái nhợt, mọi người gầy gò một vòng, vẫn không có tìm được một tia ý niệm này.

Mạc Vô Kỵ đình chỉ tìm kiếm, hắn âm thầm suy nghĩ, chẳng lẽ chính bản thân thật là Lưu Tinh chuyển thế? Nếu là như vậy, hắn đích xác là tìm không được một tia ý niệm đó.

Trên thực tế Lưu Tinh loại người bảo thủ, thiên hạ lão tử đệ nhất này, trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng không thích. Nếu mà hắn thật là Lưu Tinh chuyển thế, hắn lại không thích, cũng không khỏi không tiếp nhận.

Thở dài, Mạc Vô Kỵ chuẩn bị đình chỉ tìm kiếm một tia ý niệm, bắt đầu lại đem tu vi của mình đề thăng tới Thiên Thần hậu kỳ rồi lại nói.

Vừa lúc đó, hắn chợt nhớ tới Đoạn Môn ấn ký. Trước đây hắn bị đoạn môn hạ ấn ký sau đó, hắn không tìm ra được.

Ý niệm cùng ấn ký mặc dù là hoàn toàn khái niệm bất đồng, đạo lý là không sai biệt lắm, đều là thông qua ý chí hoặc là thần niệm đến khắc đến trên người tu sĩ. Ấn ký là tiếp một cái để cho người hạ ấn ký mới biết ký hiệu, mà ý niệm còn lại là đáng sợ nhiều hơn, một khi lớn lên, trực tiếp niết hóa tất cả người chủ.

Đoạn Môn ấn ký nếu mà không phải là có Nông Thục Uyển, hắn sợ là thật tìm không được.

Nông Thục Uyển, một nữ nhân ôn nhu như tiểu muội nhà bên, lại hết lần này tới lần khác có một cái biệt hiệu Độc Tiên Tử. Nàng là Đoạn Môn sát thủ, vì Đoạn Môn giết vô số cường giả. Nếu mà không phải là gặp phải hắn, nếu mà không phải là hắn còn có hóa độc lạc, hắn đã chết ở trong tay Nông Thục Uyển (xem lại chương 318).

Độc Tiên Tử Nông Thục Uyển giống như hắn là người chuyển thế sống lại, tại trước khi chết nói cho hắn biết Đoạn Môn ấn ký ở tại địa phương nào.

Đoạn Môn lại đem ấn ký hạ ở bên trong công pháp vận hành Chu Thiên, tại bên trong tu sĩ Chu Thiên vận hành gia nhập một tia mịt mờ thần niệm ấn ký khí tức.

Loại này ấn ký bám vào tại nguyên lực bên trên theo Chu Thiên vận hành vô ảnh vô hình, coi như là lúc ban đầu tình cờ cảm giác được vận hành công pháp có chút vấn đề, cũng cho là linh khí không đủ hoặc là cảm ngộ không đủ. Thời gian dài lâu, sẽ dần dần bỏ qua.Trên thực tế hắn Đoạn Môn ấn ký bị hạ có một đoạn thời gian, tại quá trình tu luyện bên trong hắn cũng là hữu ý vô ý không để mắt đến một tia ấn ký bám vào bên trên nguyên lực của hắn này.

Đây là thủ đoạn ấn ký cao minh nhất Mạc Vô Kỵ đã gặp, dù cho hiện tại, hắn cũng chỉ là có thể đuổi đi, chính bản thân còn chưa phải sau đó

loại ấn ký này.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lần nữa bắt đầu vận hành chu thiên tu luyện, lần này hắn tỉ mỉ kiểm tra tại một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc bên trong Chu Thiên vận hành bất luận cái gì một tia nguyên lực cùng Thần Linh Khí.

Để cho Mạc Vô Kỵ thất vọng là, lại là đi qua mười mấy ngày, hắn phát hiện nguyên lực của mình cùng Chu Thiên vận hành thông suốt, trong đó cũng vậy không có nửa điểm vấn đề.

Tại Mạc Vô Kỵ lần thứ hai chuẩn bị buông tha, trong hắn linh đài một đạo rõ ràng quang mang hiện lên, trong lòng Mạc Vô Kỵ đột ngột chấn động, hắn cuối cùng nhớ ra chỗ không ổn.

Trên thực tế tại thật lâu trước, hắn cũng cảm giác được không thích hợp, chỉ là vẫn không có quá để ý chính là. Ngày hôm nay, hắn tìm được đáp án.

Đó chính là đỉnh cấp thần thông của hắn, Sinh Tử Luân.

Trước đây thời điểm hắn bước vào Tiên Tôn trùng tu thần thông, Sinh Tử Luân cũng giống vậy phát sinh biến hóa. Nguyên bản Sinh Tử Luân là một trong hắn đại thần thông, xuất thủ sau đó bởi hắn khống chế Sinh Tử Luân cuốn đi sinh cơ, niết hóa tử khí. Lần kia thần thông giác ngộ, STL của hắn cư nhiên có thể tự động hấp thu tất cả sinh cơ tử khí, thì thôi, Sinh Tử Luân hấp thu sinh cơ tử khí sau đó, còn có thể chính bản thân trưởng thành.

Mạc Vô Kỵ lúc đó cũng có chút lo lắng, trong lòng cũng nổi lên cái phiền phức, hắn còn chưa từng nghe nói qua có thần thông có thể chính bản thân trưởng thành. Thần thông chính bản thân lớn lên, tương lai phản phệ chủ nhân cũng không phải không có khả năng. (xem lại chương 775, 776)

Mạc Vô Kỵ phàm nhân đạo đều là chính bản thân chậm rãi lục lọi, chủ yếu thông qua một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc Khải Đạo Lạc giúp hắn hộ tống. Đối với trong tu luyện có thể chính bản thân trưởng thành thần thông, Mạc Vô Kỵ thật đúng là không hiểu là chuyện gì xảy ra, hắn chỉ biết là có chút không thích hợp.

Tới ngày hôm nay, hắn rốt cuộc hiểu rõ Sinh Tử Luân không thích hợp ở chỗ nào.

Thần thông vốn chính là thủ đoạn của tu sĩ, nơi nào thủ đoạn có thể tự chủ hấp thu sinh cơ tử khí trưởng thành? không phù hợp thiên địa quy tắc.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng chính bản thân Sinh Tử Luân cường đại, tại trước khi hắn Thất Giới Chỉ không có triệt để lớn lên, thời gian quy tắc đã mơ hồ, STL của hắn chính là đệ nhất thần thông.

Hiểu Sinh Tử Luân vấn đề này, Mạc Vô Kỵ lại cũng vô tâm ở lại phàm nhân giới tu luyện, hắn rời đi phàm nhân giới hạ xuống rơi vào chỗ Thiên Phàm Tông ngọn núi cao nhất đã tàn phá.

Nhất định phải tiêu trừ hết tai hoạ ngầm bên trong Sinh Tử Luân Ấn, thế nhưng là chỉ cần hắn bản thân có Sinh Tử Luân, tai hoạ ngầm làm sao tiêu trừ?

Không cần Sinh Tử Luân? Cái này cũng không thể đại biểu tai hoạ ngầm bên trong Sinh Tử Luân bị tiêu trừ hết.

Sinh Tử Luân Ấn là một trong thần thông Mạc Vô Kỵ thích nhất, bởi vì hắn Sinh Cơ Lạc, Sinh Tử Luân Ấn tại cùng giai dưới, gần như là vô địch tồn tại, càng là vượt cấp đấu pháp đỉnh cấp thần thông.

Bỏ đi Sinh Tử Luân Ấn cái tai hoạ ngầm này, Thiên Phàm Tông tuyệt đối không phải là nơi đi tốt nhất, hắn phàm nhân giới cũng không phải địa phương tốt. Mạc Vô Kỵ luôn mãi tự hỏi, vẫn là quyết định đi Tịch

Diệt Hải. Chỉ có tại bên trong Tịch Diệt Hải, mới không có bất kỳ người nào đến quấy rầy hắn tiêu trừ Sinh Tử Luân Ấn tai hoạ ngầm.

Ở trước khi tai hoạ ngầm bị loại đi, hắn không thể đi tìm kiếm Thư Âm.

...

Ba tháng sau đó, Mạc Vô Kỵ lần nữa đi tới Tịch Diệt Hải vùng ven.

Hắn lựa chọn địa phương rời xa Thanh Hải Đạo, cũng vậy rời xa truyền tống trận vị trí. Xác định xung quanh không có bất kỳ tu sĩ sau đó, Mạc Vô Kỵ bước vào bên trong Tịch Diệt Hải.

Lạc Thư cùng Thánh Đạo Phù bảo vệ thức hải của hắn, lúc này hắn là thánh thể thân thể, coi như là không đi vận chuyển công pháp luyện thể, Tịch Diệt Hải nước biển cũng không cách nào niết hóa thân thể của hắn.

Mấy ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ tại đáy Tịch Diệt Hải lựa chọn một chỗ bằng phẳng bố trí xong hộ trận, một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc đều nghịch chuyển Chu Thiên. Những Chu Thiên này mỗi một cái đạo đều là từ Khải Đạo Lạc kết thúc, hắn muốn thông qua Khải Đạo Lạc tìm kiếm như thế nào giải quyết vấn đề đại thần thông Sinh Tử Luân có thể tự động hấp thu tử khí trưởng thành.

Tu luyện không năm tháng!

Mười năm, trăm năm, nghìn năm, vạn năm thoáng cái mà qua.....

Thần Lục cùng Thần Vực tu sĩ lui tới sớm đã thành chuyện thói quen, Thần Vực mới ấp trứng Thần Vực Sào chỗ, Thần Vực, Thần Lục tu sĩ cùng Thần Tộc tu sĩ vẫn như cũ tại giằng co.

Vạn năm đến, không biết bao nhiêu Thần Tộc tu sĩ bị chém giết, cũng không biết bao nhiêu Thần Vực, Thần Lục tu sĩ chết ở nơi này.

Năm đó Mạc Vô Kỵ thét ra lửa ở toàn bộ Thần Vực cùng Thần Lục, sớm đã trở thành quá khứ, thậm chí nghị luận cũng vậy cực ít có người nhắc tới hắn. Chỉ có thời điểm nói đến Hỗn Độn Thần Cách, mọi người mới tình cờ nhớ tới một người tu sĩ tên là Mạc Vô Kỵ rất hào phóng, cũng sẽ tình cờ nhớ tới Vong Xuyên đạo môn cô gái xinh đẹp Khúc Du tri ân tất báo, sau cùng bỏ mạng ở Táng Thần Cốc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1037: Trảm Trảm Trảm

Mạc Vô Kỵ ngồi trơ tại đáy biển Tịch Diệt Hải cả người đều hóa thành pho tượng giống nhau, chỉ có xung quanh này đạo vận ba động, tỏ rõ Mạc Vô Kỵ cũng không phải pho tượng, vẫn còn đang thôi diễn thứ gì.

Vạn năm, dù cho Mạc Vô Kỵ không có tận lực đi luyện hóa, 6 chương Lạc Thư trong thức hải bảo vệ hắn cũng bị luyện hóa tới một trăm lẻ sáu đạo cấm chế rồi.

Vô cùng vô tận mạch lạc tuần hoàn cọ rửa, Mạc Vô Kỵ thần nguyên càng là tích lũy tới một cái trình độ khổng lồ. Nếu là Mạc Vô Kỵ lúc này bắt đầu trùng kích tu vi gông cùm xiềng xích mà nói, hắn sẽ ở trong thời gian ngắn xông lên cấp độ chính hắn đều không thể tin được. Bất quá những thứ này tích lũy thần nguyên chỉ là tại trong thức hải, đan điền, mạch lạc của Mạc Vô Kỵ lưu chuyển, cũng không có bị Mạc Vô Kỵ dùng để trùng kích bình cảnh tu vi.

- Răng rắc!

Khải Đạo Lạc phát sinh một tiếng âm hưởng rất nhỏ, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được Khải Đạo Lạc tê rần, hắn bỗng mở mắt.

Hắn không có cách nào tiếp tục đẩy diễn thôi, Khải Đạo Lạc đã tới rồi thừa nhận cực hạn. Tiếp tục dùng Khải Đạo Lạc tìm kiếm được không thủ đoạn, Khải Đạo Lạc của hắn từ đấy tan vỡ cũng không phải không có khả năng.

Mạc Vô Kỵ cũng không cần thôi diễn nữa, vô luận thành hay chưa, vạn năm hắn đều có một cái đường viền mơ hồ. Dùng tu vi của hắn, có thể không rõ biết làm sao để làm, đã tính là phi thường rất giỏi. Lại cầu xa càng nhiều, có lẽ sẽ cái được không bù đắp đủ cái mất.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, một bước nhảy lên ngoài khơi Tịch Diệt Hải.

Tịch Diệt Hải ngoài khơi mênh mông vô bờ, không có nửa điểm bóng người. Nơi này trừ hắn Mạc Vô Kỵ ra, coi như là Hợp Thần cường giả, cũng không cách nào đứng ở chỗ này. Chỉ có hắn Mạc Vô Kỵ không tu linh lạc, không có Linh Căn.

Bình tĩnh nhìn Tịch Diệt Hải ngoài khơi cả sóng gợn cũng không có một chút, lòng dạ Mạc Vô Kỵ dần dần cùng vô cùng vô tận ngoài khơi tạo thành hai mặt, cũng dọc theo, vô biên vô hạn như nhau.

Một ngày, hai ngày...

Tại sau khi ngày thứ bốn mươi chín đi qua, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên thét dài một tiếng, một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc điên cuồng nghịch chuyển hắn lên. Hắn tại bình tĩnh vô sóng trên mặt biển nhảy qua trước một bước, liên miên không ngớt thủ quyết ở trên hư không bên trong họa xuất một cái thủ ấn đơn giản nhất.

Tất cả từ bình thường bắt đầu, chỉ có từ bình thường bắt đầu, mới có thể đi từ từ tới không tầm thường.

Đạo thủ ấn đơn giản nhất dường như vượt qua vô cùng vô tận thời không năm tháng, từ đại đạo sát thế bình thường tới cường đại nhất. Dường như có vô số hình ảnh tại giữa thủ quyết nẩy mầm sinh trưởng, sau đó lại khô bại niết diệt...

- Ta đạo người phàm, tất cả ra ngoài niệm, tất cả đều hư ảo, chém cho ta! Chém! Chém!

Mạc Vô Kỵ một tiếng hét ầm lên, thủ ấn hóa thành một đạo lại một đạo đại đạo sát thế trực tiếp bổ vào trên người của hắn.

Sinh cơ bị đánh rớt, tử khí bị niết hóa, tất cả thần thông đạo niệm không thuộc về Mạc Vô Kỵ, giờ khắc này tại trong người phàm đại đạo, rõ ràng không có lầm hiển hiện ra.

Người phàm đại đạo sát thế không chút do dự lại đem thần thông đạo niệm không thuộc về Mạc Vô Kỵ chém ra, một đạo ý niệm khí tức mắt thường cũng không nhìn thấy hạ xuống rơi vào bên trong Tịch Diệt Hải.

- Ầm!

Vĩnh viễn bình tĩnh vô sóng Tịch Diệt Hải, thật giống như quét nổi lên cơn lốc xoáy lớn nhất, cuồng bạo sóng biển trống rỗng dâng lên, tại dưới chân Mạc Vô Kỵ tạo thành một đạo lại một đạo lạch trời tường nước.

Mạc Vô Kỵ cuồng phun ra hơn mười đạo máu tươi, cả người sắc mặt tái nhợt thật giống như một tờ giấy trắng.

Thế nhưng lúc này trong mắt Mạc Vô Kỵ cũng là ngạc nhiên mừng rỡ không gì sánh được, càng là không có nửa điểm chán chường bị thương nặng. Một loại sung sướng dễ dàng chưa bao giờ có xông lên đầu, Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên cảm thấy cái loại này thoải mái hòa thanh thoải mái, không còn có nửa điểm trói buộc.

Chém rơi một tia ý niệm không thuộc về hắn lại phụ ở trên Sinh Tử Luân Ấn, phàm nhân đạo của hắn rốt cục đã cao hơn một cái cấp độ!

Một tiếng thét dài từ trong miệng hắn phát sinh, xung quanh cuồng bạo sóng biển thật giống như đang vì hắn điên cuồng gào thét trợ uy giống nhau, bộc phát ngẩng cao hắn lên.

Vô luận này sóng biển nhấc lên rất cao, vẫn như cũ chỉ có thể ở dưới chân Mạc Vô Kỵ rít gào, không cách nào chạm đến đến nửa điểm trên

người Mạc Vô Kỵ.

Hơn mười đạo trận kỳ bị Mạc Vô Kỵ bắn ra, từng đạo hư không trận văn cũng đc Mạc Vô Kỵ khắc đi ra. Theo đó một cái bán cực phẩm thần linh mạch bị Mạc Vô Kỵ nhét vào dưới chân.

Lúc này Mạc Vô Kỵ một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc nghịch chuyển Chu Thiên tốc độ nhanh hơn, Sinh Cơ Lạc sinh cơ trong thời gian ngắn nhất làm dịu toàn thân Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ tu vi trong nháy mắt liền xông phá Thiên Thần tầng năm, Thiên Thần tầng 6...

Dưới chân Mạc Vô Kỵ bán cực phẩm thần linh mạch cũng vậy lấy mắt thường nhìn thấy tốc độ tan rã lấy, Mạc Vô Kỵ không chút do dự lần nữa lấy ra một đống thiên địa quy tắc đan, lại là một cái bán cực phẩm thần linh mạch nhét vào dưới chân.

Thiên Thần tầng chín, Thiên Thần tầng mười...

- Ầm! Răng rắc!

Khi tu vi Mạc Vô Kỵ bước vào Thiên Thần mười hai tầng, một đạo kinh khủng thô to lôi hồ ầm rơi xuống.

Mạc Vô Kỵ lại là một tiếng thét dài, lúc này hắn càng là một quyền đánh ra, đánh vào trong lôi hồ.

Hắn đã từng độ kiếp, có thể hấp thu lôi nguyên, thế nhưng một khi lôi kiếp quá mức cường đại, hắn không thể tiếp tục hấp thu lôi nguyên, ngược lại chống lại lôi kiếp.

Lúc này hắn có thể dễ dàng oanh kích lôi nguyên, lôi kiếp càng cường đại, hắn đối với lôi bản nguyên khí tức cảm ngộ lại càng khắc sâu. Không còn có so với hiện tại thoải mái hơn lôi kiếp, không còn có so với hiện tại sống càng thêm dễ dàng.- Ầm! Ầm! Ầm!

Từng đạo lôi hồ hạ xuống, từng quyền đánh tới. Mạc Vô Kỵ tu vi đột phá gông cùm xiềng xích, xông lên Thần Quân cảnh.

Cho đến giờ phút này, vạn năm tới tích lũy mới coi như là hoàn toàn tiêu hao hầu như không còn.

Lôi kiếp ầm xuống khí thế càng ngày càng yếu, dưới chân sóng hoa rít gào cũng là càng ngày càng yếu. Mạc Vô Kỵ thậm chí đình chỉ tiếp tục công kích lôi hồ, ý niệm hạ xuống rơi vào bản thân phàm nhân giới.

Phàm nhân giới lúc này đã diện tích mười vạn dặm, sông núi cũng vậy dần dần tạo thành hình thức ban đầu. Trong hư không, thậm chí tạo thành sao trăng Nhật Nguyệt. Dù cho đây chẳng qua là một loại quy tắc sinh ra hình thức ban đầu, lại có chân chính đường viền. Tại càng thêm cảm ngộ đến lôi thuộc tính bản nguyên sau đó, Bất Hủ Giới của hắn nhiều hơn một loại khí trời biến hóa khí tức.

Súy Oa và Đại Hoang rung động nhìn chằm chằm phàm nhân giới biến hóa, vạn năm, Đại Hoang tu vi sớm đã đến Thiên Thần tầng bảy, Súy Oa cũng bước vào Thiên Thần ba tầng.

Chính như Mạc Vô Kỵ dự liệu giống nhau, vô luận là Súy Oa hay là Đại Hoang, cũng không có tu bất luận cái gì Thần Cách tinh ngưng tụ Thần Cách, như cũ tại phàm nhân giới bước vào Thiên Thần cảnh.

Mạc Vô Kỵ dương tay một cái, một cái hộp ngọc hạ xuống rơi vào trong tay của hắn.

Hộp ngọc mở ra, bên trong là Thiên Phàm Tông thu thập tới pho tượng hài cốt. Giờ khắc này hắn nhìn pho tượng kia hài cốt, thật giống như nhìn một đống đá vụn, tâm tư không còn có nửa điểm ba động.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay pho tượng kia hài cốt đã bị hắn ném ra ngoài, đồng thời một đoàn hỏa diễm hạ xuống rơi vào pho tượng kia hài cốt, pho tượng hài cốt biến thành tro tàn.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, hắn lại đem pho tượng kia hài cốt ném vào Tịch Diệt Hải, đối với pho tượng hài cốt càng tốt hơn. Dù sao hắn cũng không có thực sự hủy diệt một tia ý chí bám vào tại hắn Sinh

Tử Luân này, chỉ là lại đem này một tia ý chí chém rơi xuống bên trong Tịch Diệt Hải mà thôi. Tia Lưu Tinh ý chí hắn là hài cốt pho tượng kia, không phá huỷ pho tượng hài cốt, đối với ý chí này khẳng định chỉ có lợi không có chỗ xấu.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không có loại này hảo tâm tính chất, một tia ý chí để cho hắn bế quan vạn năm, còn dám thông qua Sinh Tử Luân thần thông tính toán hắn, cho dù là vô ý thức, hắn cũng sẽ không ngay trước cái gì cũng không biết, thậm chí còn muốn phải giúp đối phương một chút.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ lần nữa đánh ra mấy đạo thủ quyết, một đạo âm dương Sinh Tử Luân Ấn ở tại ngoài khơi Tịch Diệt Hải ba đào quay cuồng.

Sinh Tử Luân Ấn!

Sinh Tử Luân không còn có cái loại này bản lĩnh hấp thu sinh cơ cùng khí tức tử vong tự động trưởng thành, hiện tại Sinh Tử Luân cường đại hay không hoàn toàn nắm trong tay hắn cảm ngộ. Hắn tu vi mạnh, cảm ngộ càng sâu, Sinh Tử Luân mới có thể tương ứng trở nên mạnh mẽ, mà không tự động trưởng thành nữa.

Mạc Vô Kỵ làm cho mình mấy phát Khứ Trần Quyết, thay đổi quần áo sau đó, thân hình mở ra, trực tiếp biến mất từ Tịch Diệt Hải ngoài khơi.

Bước vào Thần Quân cảnh, Mạc Vô Kỵ Phong Di chẳng những là không hề vết tích, thậm chí tại trong nháy mắt Phong Di, cả phong thuộc tính ba động cũng không có.

Chính là đối mặt với Thần Vương, Mạc Vô Kỵ cũng cho là mình có thể thong dong rời đi.

Vạn năm thời gian trôi qua, không biết Thư Âm tốt không, không biết Phàm Nhân Chi Địa có tốt không.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ hắn là tốn thời gian tiếp tục luyện hóa Côn Ngô Kiếm và Lạc Thư, còn có tu vi của hắn bước vào Thần Quân cảnh, hắn yêu cầu một lần nữa mở rộng thần thông của mình. Chỉ là trong lòng Mạc Vô Kỵ nhớ tới Thư Âm, quyết định tìm được Thư Âm trước rồi lại nói.

...

Thần Vực Tân Thành.

Mạc Vô Kỵ là lần đầu tiên tới cái Thần Thành mới này, đối với toàn bộ Thần Vực mà nói, Thần Vực Tân Thành đều là tu chân Thần Thành lớn nhất.

Sở dĩ thành lập cái thành mới này, cũng là bởi vì truyền tống trận kéo dài qua Tịch Diệt Hải bố trí tại Thần Vực Tân Thành.

Nơi này chẳng những có truyền tống trận đi thẳng đến Thần Lục, còn có truyền tống trận đi thẳng đến Thần Vực Sào mới ấp trứng. Tại bên trong Thần Vực trọng đại Thần Thành, đều có truyền tống trận trực tiếp truyền tống đến Thần Vực Tân Thành.

Nơi này chẳng khác nào một cái đầu mối then chốt bốn phương thông suốt giao thông, Tu Chân Giới vực quy tắc cao tới đâu, tốc độ phát triển cùng người phàm thế giới kỳ thực cũng không có bao nhiêu khác nhau. Nói một câu thông tục nói, giao thông phát đạt, thì thành phố này phát triển cũng nhanh. Ở tại thần giới, là đạo lý giống nhau.

Thần Vực Tân Thành thời gian hình thành bất quá trên dưới vạn năm, hiện tại cũng là hoàn toàn xứng đáng Thần giới đệ nhất tu chân Thần Thành. Ở bên trong này tấc đất tấc vàng, thế lực tài lực yếu một chút căn bản là không cách nào đặt chân tại Thần Vực Tân Thành.

Mạc Vô Kỵ dịch dung thành một cái lưu lạc tán tu vừa đi vào Thần Vực Tân Thành, liền cảm nhận được nơi này nồng nặc Thần Linh Khí. Trong này Tụ Linh thần trận tuyệt đối là thất cấp Tụ Linh thần trận, điều

này làm cho Mạc Vô Kỵ có chút hoài niệm Thương Chính Hành. Thất cấp Tụ Linh thần trận, chỉ có Thương Chính Hành có thể bố trí. So với Hành Mộc đến, Thương Chính Hành mới đúng là người Mạc Vô Kỵ tôn trọng.

Nơi này hộ trận trận văn, Mạc Vô Kỵ thật sự là quá quen thuộc. Những thứ này trận văn vốn chính là hắn truyền thụ đi ra, lúc này coi như là Thần Vực Tân Thành khởi động hộ trận, cũng không cách nào ngăn cản hắn Mạc Vô Kỵ.

Bên trong Thần Vực Tân Thành đường đá xanh mỗi một nhánh đều là rộng mấy trượng, chủ đạo càng là rộng tới hơn hai mươi trượng. Mặc dù không có Niết Bàn Đạo Thành đại khí, tại bên trong Thần Vực, cái tân thành này quy hoạch tuyệt đối là hợp lý nhất.

Toàn bộ Thần Vực Tân Thành đường phố đều không có bất kỳ cấm chế ngăn cách thần niệm, điểm này cùng Niết Bàn Đạo Thành cũng là có chút cùng loại.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ thông suốt tảo động tại các con phố, khi hắn thấy Hắc Giới Thần Thương cái chiêu bài này, nhất thời trong lòng tức giận.

Năm đó hắn mới vừa tiến vào Thần Vực, chính là bị thần thương hội này bắt, thiếu chút nữa đưa đến Táng Thần Cốc. Lúc này thấy Hắc Giới Thần Thương, Mạc Vô Kỵ lập tức đi tới. Nếu như không có Thần Vương tại đây, hắn trước phá hủy cái thương hội này rồi lại nói. Hắn đắc tội thế lực cũng không phải một cái hai cái, đắc tội thêm một cái, cũng vậy không có gì. Rồi lại nói, hắn dịch dung, ai có thể biết hắn là ai?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1038: Song Thức Hải

Mạc Vô Kỵ cũng phỏng chừng Hắc Giới Thần Thương là không có Thần Vương ở đó, nếu mà Hắc Giới Thần Thương có Thần Vương, năm đó Tích Niệm Mạt cũng không dám tùy tiện giết Hắc Giới Thần Thương tên gia hỏa Ánh Tòng Xương.

Bên trong Hắc Giới Thần Thương cư nhiên rất là náo nhiệt, chí ít rất nhiều người.

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ là Thần Quân cảnh, hắn phàm nhân đạo xu thế hoàn thiện, nếu mà chính hắn không hiện lộ thực lực của chính mình, người ngoài xem ra, hắn tựa cùng một cái tầm thường Dục Thần tu sĩ không có bất kỳ khác nhau.

Đi tới tận cùng bên trong quầy hàng, Mạc Vô Kỵ gõ một cái quầy hàng, thấp giọng hỏi người tiểu nhị:

- Ta muốn mua một phần đồ đạc quý báu, nơi này có không?

Hắn muốn biết Hắc Giới Thần Thương còn ở đó hay không ăn với Thần Cách tinh. Rất nhiều người đều biết Thần Cách tinh tám phần mười trở lên đến từ Táng Thần Cốc, thậm chí biết là thông qua thủ đoạn gì tìm kiếm tới. Thần Vực chân chính đi quản người cũng không có, mọi người bất quá là hiểu lòng không hết mà thôi.

Như Tích Niệm Mạt loại này tay mơ, nghe được Hắc Giới Thần Thương làm Thần Cách tinh loại này chuyện thương thiên hại lý, lúc này giận điên lên giết chết Ánh Tòng Xương, tuyệt đối là ít lại càng ít. Huống hồ, Tích Niệm Mạt lúc đó cũng không nhất định là bởi vì Ánh

Tòng Xương thông qua tàn hại Dục Thần tu sĩ thu Thần Cách tinh mới giết đối phương, mà là bởi vì vị hôn phu của nàng bị Hắc Giới Thần Thương lấy được.

Đương nhiên, tối trọng yếu hắn là Lôi Kiếm Sơn Trang không sợ Hắc Giới Thần Thương.

Tiểu nhị nghe được Mạc Vô Kỵ nói, nhàn nhạt quét mắt Mạc Vô Kỵ, cũng không có để ý. Mạc Vô Kỵ vừa nhìn liền biết tu vi thấp tư chất bình thường, loại tu sĩ này trên người là không có bao nhiêu nước béo.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc, xuất ra một cái nhẫn nói:

- Ta có thần tinh, chính ngươi xem.

Tiểu nhị thần niệm tùy ý quét vào giới chỉ, lập tức ánh mắt của hắn sáng ngời, kích động nắm chặt nắm tay, càng là nhảy qua trước vài bước thiếp tới phụ cận Mạc Vô Kỵ. Hắn mặc dù chỉ là một tiểu nhị, tại Hắc Giới Thần Thương việc buôn bán cũng không phải một ngày hai ngày, cũng thấy thể diện quá lớn.

Nhưng là hôm nay hắn thực sự bị Mạc Vô Kỵ làm chấn kinh tới rồi, Mạc Vô Kỵ trong giới chỉ chẳng những có 3 nhánh thượng phẩm thần linh mạch, còn có chí ít mấy ngàn vạn thượng phẩm thần tinh.

Mạc Vô Kỵ bất quá chỉ là một Dục Thần cảnh giới, thân gia giàu có như vậy, nếu mà hắn bỏ lỡ, hắn cũng không xứng làm Hắc Giới Thần Thương tiểu nhị.

- Đạo hữu muốn cái gì, có thể đi vào nói.

Thấy Mạc Vô Kỵ thu hồi giới chỉ, tiểu nhị hạ giọng nói.

Mạc Vô Kỵ đỉnh đạc gật đầu:

- Tốt, dẫn đường.

Tiểu nhị trong nháy mắt liền phát ra một đạo tin tức, sau đó mang theo Mạc Vô Kỵ tiến vào bên trong cửa hàng, trực chuyển lầu hai.

Mạc Vô Kỵ nửa điểm đều không lo lắng, hắn tới nơi này vốn chính là muốn báo thù. Hắn bây giờ là dịch dung tiến đến, chỉ cần nơi này không có đỉnh cấp cường giả, hắn giết chết Hắc Giới Thần Thương sau đó, đã chạy ra Thần Vực Tân Thành. Qua hai ngày, hắn lại tiếp tục dịch dung tiến vào.

Thần Vực Tân Thành hộ trận dù cho đẳng cấp cao tới đâu, với hắn mà nói cũng là thùng rỗng kêu to, hư không trận văn vốn chính là hắn truyền thụ ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ lúc tiến vào, Trữ Thần Lạc sớm đã thẩm thấu đi ra ngoài, rất nhanh hắn liền yên lòng. Hắc Giới Thần Thương hiện tại có bảy tên Thiên Thần tu sĩ, Dục Thần tiểu nhị có hơn hai mươi người, Thần Quân ba người. Tu vi cao nhất, là một người trung niên hơi mập, Thần Quân tầng bốn.

tiểu nhị lại đem Mạc Vô Kỵ mang tới lầu hai một cái phòng tân khách, lúc này mới nói với Mạc Vô Kỵ:

- Đạo hữu mời vào sao?, chúng ta nơi này chấp sự biết đạo hữu là quý khách, cố ý tự mình trước tới đón tiếp.

- Vậy thì đa tạ.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc, không chút do dự bước vào cái tân khách thất.

Tại đây trong tân khách phòng, chính là trung niên tu sĩ hắn đã thấy, Thần Quân tầng bốn.

Mạc Vô Kỵ vừa tiến đến, người trung niên tu sĩ này liền đứng lên, tiện tay lại đánh cấm chế, cười tủm tỉm đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Kẻ hèn Hắc Giới Thần Thương tại Thần Vực Tân Thành chấp sự Ngọ Kinh Đức, đạo hữu thực sự là thật là có tài, ẩn nấp công pháp vô song, ngay cả ta cũng không nhìn ra được đạo hữu tu vi thật sự, đạo hữu chắc là đại tông môn xuất thân.

Ngọ Kinh Đức tuyệt đối không tin Mạc Vô Kỵ thật là Dục Thần tu vi, Mạc Vô Kỵ thật là Dục Thần tu vi, cũng sẽ không đường hoàng xuất ra chiếc nhẫn trữ vật cho tiểu nhị nhìn xem như vậy.

Đương nhiên, hắn cũng không tin tu vi Mạc Vô Kỵ vượt qua Thần Quân. Cao hơn Thần Quân Thế Giới Thần cường giả, trên cơ bản không có mấy người còn đang dùng chiếc nhẫn trữ vật. Thế Giới Thần sở dĩ được đặt tên, là bởi vì Thế Giới Thần có thể mở ra thế giới của mình.

Thế Giới Thần mở thế giới chỉ là dùng bản thân đại đạo làm căn cơ thế giới, trừ phi cái loại này các đạo đều là tu cường giả, mở đi ra thế giới quy tắc đầy đủ hết, cuối cùng có thể hình thành chân chính quy tắc thế giới. Nếu không, thế giới này là tuyệt đối không bằng Mạc Vô Kỵ phàm nhân giới.

Nhưng vô luận Thế Giới Thần mở ra là cái gì thế giới, bọn họ cũng không có dùng chiếc nhẫn trữ vật, coi như là dùng chiếc nhẫn trữ vật cũng chỉ là chứa một phần râu ria đồ đạc. Chân chính bảo vật bị những Thế Giới Thần này dùng thế giới của mình bao lấy, tồn tại chỉ có chính bọn nó có thể bắt được hư không trong thế giới.

Một khi Thế Giới Thần này bị giết, thế giới của hắn tán loạn, đồ của bọn họ lại không nhất định có thể bị đối thủ thu được.

Tại trong mắt hắn Mạc Vô Kỵ coi như là ẩn nấp tu vi, tối đa cũng bất quá là Thiên Thần cảnh giới mà thôi. Dù sao Mạc Vô Kỵ quanh thân linh vận không hiện, đạo vận mịt mờ, tư chất nhất định là sẽ không quá cao.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Ngọ chấp sự trực tiếp gọi ta là Lưu Tinh là được, ta gần nhất trúng số, muốn đến Thần Vực Tân Thành trao đổi một phần tài nguyên tu luyện. Ta nghe bằng hữu nói, Hắc Giới Thần Thương có rất nhiều thứ tốt, cho nên cố ý thứ nhất đến nơi này.

Thấy Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không nói tu vi cùng lai lịch của mình, chỉ nói là muốn trao đổi đồ đạc, Ngọ Kinh Đức cũng không buộc hỏi. Nếu là Mạc Vô Kỵ đến từ một cái đại tông môn, hắn Hắc Giới Thần Thương nhưng đỡ không được. Hắc Giới Thần Thương mấy năm này phát triển rất nhanh, dù sao cũng là một cái tiểu thương hội.

Dù cho biết rõ Mạc Vô Kỵ không biết là đến từ đại tông môn, Ngọ Kinh Đức vẫn là cười tủm tỉm khách khí nói:

- Không biết Lưu Tinh đạo hữu muốn những thứ gì?

- Tài nguyên, hàng loạt tài nguyên tu luyện. Đương nhiên, nếu có Thần Cách tinh, ta cũng cảm thấy hứng thú.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói Thần Cách tinh, trong lòng Ngọ Kinh Đức vừa nhảy, hắn thiếu chút nữa trực tiếp dùng thần niệm đi thẩm thấu Mạc Vô Kỵ.

Thần Cách tinh là ai cần? Chỉ có Dục Thần tu sĩ mới yêu cầu Thần Cách tinh a. chẳng phải là nói, tu vi của đối phương thật là Dục Thần cảnh giới, cũng không có ẩn nấp tu vi?

Ngọ Kinh Đức lắc đầu nói:

- Bởi vì Thần Lục tuyệt thế cường giả Thương Chính Hành cực kỳ chán ghét sự tình từ Táng Thần Cốc thu thập Thần Cách tinh, cho nên Thần Cách tinh vẫn so sánh tương đối thiếu hàng. Nếu mà đạo hữu không nóng nảy, có thể đặt trước, ta bảo đảm rất nhiều thời gian một

tháng, liền có thể giúp đạo hữu lấy được Thần Cách tinh, hơn nữa còn là hai sao.

Mạc Vô Kỵ trong mắt lộ ra thất vọng đứng lên nói:

- Đã như vậy, vậy ta một tháng sau lại đến sao?.

Thấy Mạc Vô Kỵ đi, Ngọ Kinh Đức lập tức nóng nảy, hắn còn không có hiểu rõ Mạc Vô Kỵ lai lịch, đối phương muốn đi, như vậy sao được?

- Lưu Tinh đạo hữu, kỳ thực Hắc Giới Thần Thương ta còn có một loại tài nguyên tu luyện bất luận kẻ nào đều muốn có, ta khẳng định chỉ cần đạo hữu biết, coi như là Thần Cách tinh tại trong mắt đạo hữu, cũng vậy xa xa không bằng cái này...

Ngọ Kinh Đức nói không sợ người chết không dừng.

- Đù?

Mạc Vô Kỵ kinh nghi một tiếng:

- Là tài nguyên tu luyện gì?

Ngọ Kinh Đức cười hắc hắc:

- Đạo hữu hẳn là cho rằng ngưng tụ Thần Cách chỉ có mượn ngoại vật sao?? Thế nhưng là ta Hắc Giới Thần Thương đã tìm được một loại không cần ngoại vật liền có thể tự thân ngưng tụ Thần Cách cách. Hơn nữa ngưng tụ ra tới Thần Cách, mạnh hơn lớn hơn nhiều lắm so với mượn ngoại vật ngưng tụ Thần Cách.

Mạc Vô Kỵ nhất thời động dung, hắn biết mình phàm nhân đạo ngưng tụ Thần Cách là không cần Thần Cách tinh. Hắn cũng không biết phàm nhân đạo bên ngoài, còn có thủ đoạn không cần Thần Cách tinh ngưng tụ Thần Cách.

Ngọ Kinh Đức thấy kinh hãi Mạc Vô Kỵ, không nhanh không chậm nói:

- Cái này cách thật sự là nghe rợn cả người, ta cũng không dám tùy tiện nói ra. Trừ phi đạo hữu ký kết hợp đồng cùng ta Hắc Giới Thần Thương, nếu không, ta không tốt tiết lộ.

Mạc Vô Kỵ đã hồi thần lại, nhàn nhạt nói:

- Nếu ngọ chấp sự không muốn tiết lộ, thế thì quên đi.

Nói xong hắn xoay người rời đi, Mạc Vô Kỵ khẳng định đối phương sẽ không từ đấy bỏ qua, nếu mà từ đấy bỏ qua nói, liền sẽ không nói ra sự tình không cần Thần Cách tinh ngưng tụ Thần Cách.

Ngọ Kinh Đức không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ đi như vậy dứt khoát, nhanh chóng gọi lại Mạc Vô Kỵ:

- Lưu Tinh đạo hữu, không biết ngươi có nghe nói qua Song Tử phủ cùng Song Thức Hải?

Mạc Vô Kỵ nghe được Song Tử phủ cùng Song Thức Hải, trong lòng chính là vừa nhảy, trước mắt hắn lập tức liền nổi lên dung mạo Thiên Nô. (chương 882)

Thiên Nô cũng là bởi vì bản thân có Song Tử phủ cùng Song Thức Hải, mới không có trước tiên bị hủy đi, đồng thời gặp hắn, cùng hắn tạm thời kết giao trở thành bằng hữu, ước định giúp đỡ cho nhau.

Về sau Tích Niệm Mạt giết Ánh Tòng Xương, hắn bị Tích Niệm Mạt mang đi, cũng không có Thiên Nô tin tức.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ đối với Thiên Nô ngược lại cũng không lo lắng, dù sao những tên gia hỏa của Hắc Giới Thần Thương có thần trí toàn bộ bị Tích Niệm Mạt giết. độc của Thiên Nô hắn đã giải, dùng Thiên Nô ẩn nấp thiên phú, hắn hắn là rất nhẹ nhàng là có thể bỏ chạy mới đúng.

Lẽ nào Ngọ Kinh Đức này nói là Thiên Nô? Thiên Nô cũng không có thực sự chạy trốn?

Nghĩ đến đây, Mạc Vô Kỵ xoay người nói:

- Ngọ chấp sự, Song Thức Hải đích thật là nghe rợn cả người, nhưng này lại cùng ngưng tụ Thần Cách có quan hệ gì?

Ngọ Kinh Đức cười hắc hắc nói:

- Lưu Tinh đạo hữu, nếu mà Song Thức Hải một người trong đó có thể diễn hóa ra Linh Căn cùng Linh Lạc, loại này ngưng tụ diễn hóa hình thành quá trình một khi bị người rõ ràng thấy, ngươi nói sẽ làm sao?

Mạc Vô Kỵ chính bản thân liền khai sáng người phàm đại đạo, hắn nghe đến đó hắn đâu vẫn không rõ Ngọ Kinh Đức ý tứ, lập tức hỏi:

- Ngọ chấp sự nói là, quý phương có một người Song Tử phủ, chỉ cần ta giao nộp nhất định thần tinh, liền có thể tận mắt thấy đối phương diễn hóa một lần Linh Lạc cùng Linh mạch, sau đó mượn loại này Linh Lạc cùng linh mạch diễn sinh thủ đoạn đến ngưng tụ bản thân Thần Cách?

- Đương nhiên.

Ngọ Kinh Đức không chút do dự nói:

- Loại thủ đoạn này ngưng tụ Thần Cách cũng phải nhìn ngộ tính, tuy rằng không phải là trăm phần trăm thành công. Bất quá một khi thành công, Thần Cách ít nhất là tương đương với cấp năm sao, thậm chí càng mạnh.

- Ta đồng ý, ngọ chấp sự mời đưa ra yêu cầu, ta cần đi xem người có Song Thức Hải này.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1039: Ngươi Có Thể Đi Chết Rồi

Ngọ Kinh Đức nghe được Mạc Vô Kỵ nói thậm chí đều có chút ngây người, hắn còn có ví dụ đều không có nói ra, đối phương cư nhiên nói thẳng đồng ý, còn để cho mình lược thuật trọng điểm.

Vốn Ngọ Kinh Đức là dự định để cho Mạc Vô Kỵ trước lưu lại, sau đó từ từ sẽ đến cân nhắc lai lịch Mạc Vô Kỵ. Hiện tại Mạc Vô Kỵ chủ động đưa ra để cho mình nói yêu cầu, Ngọ Kinh Đức tự nhiên là sẽ không bỏ qua cơ hội:

- Lưu Tinh đạo hữu, ta cũng vậy ăn ngay nói thật, đạo hữu phong phú tài lực để cho ta quyết định làm một cuộc làm ăn. Bởi vì đây là chuyện rất cơ mật của Hắc Giới Thần Thương, cho nên đệ nhất yêu cầu cho chúng ta lai lịch của ngươi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Yêu cầu này rất là hợp lý, ta là một cái tán tu. Cơ duyên xảo hợp, thu được một khoản tài nguyên tu luyện. Giới hạn trong tư chất của ta, chỉ là thần tinh đã không cách nào để cho ta nâng cao một bước, ta cần đại lượng thần đan tốt, còn cần một quả Thần Cách tinh tốt.

Ngọ Kinh Đức bị Mạc Vô Kỵ nói là thất kinh tới rồi, lẽ nào đây là một tên nhị thế tổ? Thật cho rằng bằng vào hàng loạt thần tinh cùng thần linh mạch, là có thể mua được một đống tài nguyên tu luyện? Đây tuyệt đối không có khả năng.

Thế nhưng là nếu như đối phương thật sự có lai lịch, nói ra chẳng phải là tốt hơn? Chí ít Hắc Giới Thần Thương không dám động hắn a,

hay là nói đối phương thật là một cái tán tu?

Đè nén nội tâm nghi hoặc, Ngọ Kinh Đức tiếp tục nói:

- điều thứ hai chính là đạo hữu yêu cầu trước giao nộp một cái thượng phẩm thần linh mạch, năm trăm vạn thượng phẩm thần tinh làm tiền cọc. Đương nhiên, để báo đáp lại, ta sẽ cho đạo hữu nhìn một chút Thủy Tinh Cầu. Thức hải diễn hóa Linh Căn cùng Linh Lạc chúng ta không có cách nào dùng Thủy Tinh Cầu ghi chép xuống, nhưng có thể nhường đường bạn xem người khác là như thế nào thông qua loại thủ đoạn này diễn hóa ngưng tụ Thần Cách.

- Có thể, ta đồng ý.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự lấy ra một cái chiếc nhẫn trữ vật đưa cho Ngọ Kinh Đức:

- Trong này có một cái thượng phẩm thần linh mạch, năm trăm vạn thượng phẩm thần tinh.

Ngọ Kinh Đức ngày hôm nay thực sự là hoàn toàn choáng váng thức ăn, hắn căn bản cũng không có nghĩ tới Mạc Vô Kỵ sẽ dễ nói chuyện như vậy, đây quả thực là hắn nói cái gì, Mạc Vô Kỵ liền đồng ý cái đó. Điều này làm cho hắn có chút hơi khó, hắn vốn ý tứ nhưng không phải là muốn để cho Mạc Vô Kỵ giao nộp nhiều như vậy tiền cọc, mà là chờ Mạc Vô Kỵ không đồng ý, hắn rồi lại nói hạ một cái điều kiện.

Hiện tại không đợi hắn hạ một cái điều kiện, Mạc Vô Kỵ trực tiếp đồng ý, điều này làm cho hắn chơi thế nào?

- Thế nào? Chẳng lẽ ngọ chấp sự là gạt ta? Chỉ là vì thu ta thần tinh sao?

Thấy Ngọ Kinh Đức không có nửa điểm phản ứng, Mạc Vô Kỵ chau mày, giọng nói hơi có chút lãnh ý.

Ngọ Kinh Đức đích thật là có chút hơi khó, Mạc Vô Kỵ lai lịch có đúng tán tu hay không hắn còn chưa phải là phi thường xác định. Thế nhưng hắn xác định một khi Mạc Vô Kỵ xem hắn Hắc Giới Thần Thương cái này thủy tinh hình ảnh, này vô luận như thế nào cũng không thể để cho Mạc Vô Kỵ đi ra Hắc Giới Thần Thương.

Hắn Hắc Giới Thần Thương thực lực thấp, loại này bản thân có Song Tử phủ cùng Song Thức Hải kỳ bảo một khi tiết lộ, đây chính là chuyện lớn thiên đại.

- Tự nhiên sẽ không.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Ngọ Kinh Đức cắn răng một cái, trực tiếp lấy ra một thủy tinh cầu kích phát nói:

- Lưu Tinh đạo hữu mời quan sát hình ảnh.

Hắn quyết định đánh cuộc một lần, nếu như đối phương thật là đại tông môn đệ tử, thì không nên xuất ra nhiều như vậy thần tinh cùng thần linh mạch đến Hắc Giới Thần Thương tìm kiếm Thần Cách tinh. Hắn không tin một cái đại tông môn cả Thần Cách tinh cũng không có.

Về phần Mạc Vô Kỵ là cố ý tới cửa tìm đến tra, đây căn bản đã bị hắn bỏ qua. Mạc Vô Kỵ mới tu vi gì? Dựa vào cái gì đến Hắc Giới Thần Thương chém gió?

Một cái rõ ràng thân ảnh xuất hiện ở trước mắt Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ thấy cái thân ảnh này, thiếu chút nữa một quyền đánh về phía Ngọ Kinh Đức.

Cái thân ảnh này chính là Thiên Nô, hắn lần đầu tiên thấy Thiên Nô, Thiên Nô liền phi thường gầy yếu đi. Thời khắc này Thiên Nô, càng là như một cái cây gậy trúc. Hai mắt vô thần, da bao xương, đâu còn có nửa điểm sinh lợi hình dạng?

Tại trước Thiên Nô, một người nam tử thân mặc cẩm y đang nhìn chằm chằm Thiên Nô. Bất chấp Thiên Nô thức hải diễn hóa Linh Lạc mới cùng Linh Căn Thủy Tinh Cầu không cách nào biểu hiện ra ngoài, Mạc Vô Kỵ cũng có thể đoán được, lúc này Thiên Nô nhất định là bị ép buộc diễn hóa Linh Căn cùng Linh Lạc.

Thấy Mạc Vô Kỵ có chút không an tĩnh hình dạng, Ngọ Kinh Đức tại một bên nói:

- Lưu Tinh đạo hữu, Song Tử phủ tu sĩ này đã chịu không nổi vài lần diễn hóa, cho nên lần này chúng ta thu giá cả hơi cao một chút. Yêu cầu 4 nhánh thượng phẩm thần linh mạch, ba chục triệu thượng phẩm thần tinh...

- Tốt.

Thủy tinh hình ảnh tiêu tán, Mạc Vô Kỵ cũng là hít sâu một hơi, giọng nói rất là kiên quyết:

- Ta lúc nào có thể đi xem?

Thấy Mạc Vô Kỵ liên cả giá cả cũng không có trả giá, Ngọ Kinh Đức lập tức liền biết, Mạc Vô Kỵ thân gia tuyệt đối không chỉ có điểm ấy. Để cho Mạc Vô Kỵ quan sát Thiên Nô diễn hóa Linh Căn cùng Linh Lạc, vậy cũng đừng nghĩ. Thiên Nô hiện tại hấp hối, có thể hay không sống sót đều là hai cách nói. Nếu mà không phải là muốn Thiên Nô tiếp tục vì Hắc Giới Thần Thương kiếm thần tinh, Thiên Nô sớm đã bị giết.

Ngọ Kinh Đức cả yêu cầu Mạc Vô Kỵ ký kết hợp đồng sự tình đều miễn, dù sao cũng Mạc Vô Kỵ cái này dê béo hắn chém định rồi.

- Người Song Thức Hải tu sĩ này tự nhiên sẽ không ở bên trong Thần Vực Tân Thành, ngươi phải đi cùng ta.

Ngọ Kinh Đức cười tủm tỉm nói.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trầm xuống, thản nhiên nói:- Đã như vậy, mời ngọ chấp sự lại đem đồ đạc trả cho ta, ta đi cái thương lâu khác xem.

Cùng Ngọ Kinh Đức cùng nhau rời đi Thần Vực Tân Thành, Mạc Vô Kỵ còn không có ngu như vậy. Tại Thần Vực Tân Thành, Mạc Vô Kỵ có thể động thủ, bởi vì nơi này hộ trận với hắn mà nói là bài biện, hắn có thể ở chỗ này dễ dàng Phong Di rời đi. Rời đi Thần Vực Tân Thành, hắn mới Thần Quân tầng một mà thôi, có tư cách gì cùng một cái Thần Quân tầng bốn đi ra ngoài giao dịch?

Hắn là không sợ Ngọ Kinh Đức, đồng dạng hắn cũng vậy tuyệt đối không tin đến lúc đó chỉ biết đối mặt một người Ngọ Kinh Đức.

- Lưu Tinh đạo hữu, đây là ý gì?

Ngọ Kinh Đức chau mày, giọng nói có chút không được tốt nói.

Đồ đạc đến trong tay hắn, muốn để cho hắn lui ra ngoài, đó là tuyệt không khả năng.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta mới bất quá là Dục Thần tu vi, sở dĩ dám ở Thần Vực Tân Thành giao dịch, đó là bởi vì Thần Vực Tân Thành là Thần Thành lớn nhất Thần Vực, nơi này có đỉnh phong cường giả tọa trấn, ta giao dịch không có gì nguy hiểm. Một khi rời đi Thần Vực Tân Thành, ai có thể bảo đảm an toàn cho ta? Ta chỉ cần có thần tinh, cũng không tin giao dịch không tới Thần Cách tinh.

Ngọ Kinh Đức căn bản cũng không có nói lại đem đồ đạc giao cho Mạc Vô Kỵ sự tình, bây giờ nghe Mạc Vô Kỵ sở dĩ dám đến giao dịch là bởi vì nơi này là Thần Vực Tân Thành, trong lòng cũng là đại định, cười hắc hắc nói:

- Lưu Tinh đạo hữu, tiền cọc sở dĩ là tiền cọc, vậy chẳng khác nào là một cái hứa hẹn miệng, đạo hữu tạm thời đổi ý, đây là đạo lý nào?

Mạc Vô Kỵ vung tay lên, một đống thức hải Niệm Tinh liền rơi ở trên mặt đất:

- Ngọ chấp sự, lần này là ta không đúng, thế nhưng thần tinh cùng thần linh mạch cũng là đồ đạc ta mua Thần Cách tinh, còn xin ngọ chấp sự trả lại cho ta. Để tỏ lòng áy náy của ta, ta chỗ này có một chút Hắc Thần thạch dùng luyện khí sẽ đưa cho ngọ chấp sự làm sao? Những Hắc Thần thạch này tuy rằng không phải là cái gì cao cấp đồ đạc, nhưng có thể luyện chế ra tốt hạ phẩm thần khí, thậm chí tình cờ có thể luyện chế ra trung phẩm thần khí đến.

Lúc nói xong, Mạc Vô Kỵ mịt mờ lại đem một quả lẩn trốn phù bóp chặt trong tay, hắn biết mình cái này lẩn trốn phù tuyệt đối sẽ không lừa gạt đc ánh mắt Ngọ Kinh Đức. Sở dĩ dùng lẩn trốn phù cho Ngọ Kinh Đức phát hiện, chính là để cho Ngọ Kinh Đức không nên động thủ, trước ổn định chính bản thân, lại đem Thiên Nô mang đến. Hắn tới nơi này vốn là hủy diệt Hắc Giới Thần Thương cái điểm này, hiện tại biết Thiên Nô tại trong tay Hắc Giới Thần Thương, hắn tự nhiên phải thuận tiện mang đi Thiên Nô.

- Thức hải Niệm Tinh?

Ngọ Kinh Đức thấy một đống thức hải Niệm Tinh, thiếu chút nữa kinh kêu thành tiếng, cũng may hắn còn có lý trí, không có để cho đi ra.

Lúc này trong lòng hắn cũng tuyệt đối không phải là bình tĩnh ngoài mặt như vậy, cái gì luyện khí dùng Hắc Thần thạch? Cái này căn bản là thức hải Niệm Tinh, đồng dạng là có thể ngưng tụ Thần Cách bảo vật. Thứ này lại có như vậy một đống lớn, giá trị bao nhiêu thần tinh?

- Ha ha, Lưu Tinh đạo hữu quá lo lắng. Ta Hắc Giới Thần Thương việc buôn bán bằng vào chính là tín dự, coi như là đạo hữu không muốn cùng ta đi, ta cũng sẽ không lưu lại tiền cọc của đạo hữu. Đạo hữu xin ngồi chốc lát, ta lập tức để cho người mang Song Thức Hải tu sĩ đến.

Ngọ Kinh Đức nhanh chóng nói, hắn nhìn thấy Mạc Vô Kỵ lẩn trốn phù, cũng vậy cảm giác được Mạc Vô Kỵ cấp thiết phải đi.

Hiện tại việc cấp bách, chính là lại đem Mạc Vô Kỵ ổn định. Chính là muốn giết chết Mạc Vô Kỵ, tại Thần Vực cũng không thể quang minh chính đại gây ra động tĩnh. Cũng bởi vì không biết Mạc Vô Kỵ tu vi thật sự, mới không dám hiện đang động thủ. Hắn sợ một chiêu giữa đó chơi không lại Mạc Vô Kỵ ẩn nấp tu vi, gây ra động tĩnh lớn.

- Tốt, ta ở chỗ này chờ. Ngọ chấp sự yên tâm, loại này Hắc Thần thạch ta có hơn mấy ngàn vạn, đổi thành thần tinh cũng đủ trả cho ngươi.

Không đợi Ngọ Kinh Đức động thủ bắt thức hải Niệm Tinh, Mạc Vô Kỵ đã là tay vung lên một cái, lại đem một đống thức hải Niệm Tinh toàn bộ thu hồi.

Ngọ Kinh Đức trong lòng bộc phát khiếp sợ, trong lòng hắn lúc này trái lại có chút lo lắng, Mạc Vô Kỵ có phải là cố ý hay không. Nếu không, thức hải Niệm Tinh là ngưng tụ Thần Cách, lẽ nào hắn không biết?

Cái ý niệm này chỉ là tại Ngọ Kinh Đức trong đầu vòng vo một cái, hắn liền vứt sang một bên. Vô luận như thế nào, thức hải Niệm Tinh hắn cũng không thể để cho Mạc Vô Kỵ mang đi. Trước mắt Lưu Tinh này mạnh hơn nữa, tại trong mắt hắn cũng là một cái con kiến hôi. Lui một vạn bước, dù cho đối phương thật là đại tông môn đệ tử, hắn giết sau đó trực tiếp thoát đi mà thôi. Đã có mấy ngàn vạn thức hải Niệm Tinh, hắn Ngọ Kinh Đức hà tất cột vào Hắc Giới Thần Thương? Hắc Giới Thần Thương chết sống cùng hắn có quan hệ gì?

- Ta đương nhiên tin tưởng đạo hữu.

Ngọ Kinh Đức đang khi nói chuyện, đã phát ra một đạo tin tức.

Mạc Vô Kỵ bắt đầu nhắm mắt trầm tư, không nói thêm gì nữa. Trên thực tế là, hắn Trữ Thần Lạc tại Hắc Giới Thần Thương vẽ phác thảo

khốn sát trận.

Thấy Mạc Vô Kỵ không nói thêm gì nữa, Ngọ Kinh Đức có ý dò hỏi một chút Mạc Vô Kỵ bắt thức hải Niệm Tinh là như thế nào tới, lại lo lắng Mạc Vô Kỵ hoài nghi, đơn giản cũng vậy phụng bồi Mạc Vô Kỵ ngồi chơi.

Đối với có thể lại đem Thiên Nô mang tới nơi này, Ngọ Kinh Đức cũng không lo lắng. Thiên Nô hầu như chẳng khác nào phế bỏ, cũng là người hắn đang trông giữ lấy, hiện tại hắn để cho người dưới tay mình đem Thiên Nô mang tới Thần Vực Tân Thành, Hắc Giới Thần Thương tuyệt đối sẽ không vì thế đến ngăn cản.

Nửa ngày đi qua, cửa gian phòng cấm chế bị xuất động, một tu sĩ trẻ tuổi tóc vàng xuất hiện ở cửa phòng tân khách.

Mạc Vô Kỵ mở mắt, Ngọ Kinh Đức đã từ trong tay tóc vàng tu sĩ trẻ tuổi tiếp nhận một cái túi linh thú nói:

- Lưu Tinh đạo hữu, ngươi thần niệm có thể thấm quét vào một cái, sau đó chúng ta đi tĩnh thất tìm hiểu.

Muốn giết Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không có khả năng tại đây tân khách thất, hắn trước đem Mạc Vô Kỵ lừa gạt rời đi nơi này rồi lại nói.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt liền quét thấy Thiên Nô như người chết vậy, thời khắc này Thiên Nô toàn thân phát bụi, so với nhìn thấy hình ảnh càng là đáng sợ hơn, thậm chí ngay cả da dẻ đều biến thành một tầng màu đen thật mỏng, xương cốt phát tóc tro đen rõ ràng có thể thấy được.

Mạc Vô Kỵ sát ý nhất thời, hắn vung tay lên, hết thảy khốn sát trận văn bị kích phát, một chỉ đánh về phía Ngọ Kinh Đức, lớn tiếng quát lên:

- Ngươi có thể đi chết rồi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1040: Người Mạc Vô Kỵ Kiêng Kỵ

Ngọ Kinh Đức không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ dám động thủ ở chỗ này, thế nhưng hắn cũng không lo lắng, dù cho Mạc Vô Kỵ là Thần Quân thì tính sao? Ngay cả hắn cũng không dám tại Thần Vực Tân Thành động thủ, Mạc Vô Kỵ chỉ là một người từ ngoài đến, cũng vậy dám động thủ, đơn giản là muốn chết.

Nếu Mạc Vô Kỵ động thủ, Ngọ Kinh Đức đâu còn có cái gì khách khí, trong cơn giận dữ liền muốn tế xuất pháp bảo.

Rất nhanh Ngọ Kinh Đức trong mắt liền tràn đầy sợ hãi, hắn phát hiện không gian hết thảy chung quanh mình đều bị một loại cường đại quy tắc lực lượng phong tỏa, đây là khốn trận. Giờ khắc này hắn hiểu rõ chính bản thân sai rồi, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không phải là cái gì dê béo, vô luận sau cùng người ta làm sao, hiện tại hắn lại phải chết.

Trước tại trong mắt hắn, Mạc Vô Kỵ chính là Thần Quân viên mãn, cũng đừng nghĩ trong khoảng thời gian ngắn giết chết hắn. Huống hồ tại trong mắt hắn, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không có khả năng là Thần Quân. Hiện tại Mạc Vô Kỵ vừa ra tay, liền trực tiếp để cho hắn lại không còn sức đánh trả. Không muốn nói là trong thời gian ngắn, hắn chính là liên cả một chiêu cũng không đỡ nổi.

- Ầm!

Ngọ Kinh Đức trong mắt tuyệt vọng còn không có hoàn toàn tán đi, thân thể hắn sớm đã nổ tung. linh thú túi chứa Thiên Nô bị Mạc Vô Kỵ trực tiếp đưa vào Bất Hủ Giới.

Thất Giới Chỉ đệ nhất chỉ giết Ngọ Kinh Đức bất quá là vừa mới bắt đầu mà thôi, toàn bộ Hắc Giới Thần Thương vào giờ khắc này tất cả đều luân lạc tới một phàm nhân thời gian.

Thời gian ngay lập tức lưu đi, sinh mệnh đảo mắt không còn.

- Rầm rầm ầm!

Liên miên không ngớt nổ vang tại Hắc Giới Thần Thương nổ tung, bên trong Nhân Thế Gian, hết thảy đều sẽ dần dần hóa thành bụi.

Hắc Giới Thần Thương hai gã khác Thần Quân càng cả sức đánh trả cũng không có, tại dưới Nhân Thế Gian tiêu diệt sinh cơ.

Tại Hắc Giới Thần Thương chung quanh tu sĩ đều ngốc trệ hẳn ra, từ khi Thần Vực liên thủ với Thần Lục thành lập Thần Vực Tân Thành sau đó, còn không có người nào dám ở chỗ này động thủ, thậm chí có dũng khí trực tiếp hủy diệt một cái thương hội.

Nếu mà Thần Vực Tân Thành thương hội có thể như vậy bị hủy đi, Thần Vực Tân Thành cũng không cách nào phát triển cho tới tình trạng hôm nay.

Từng đạo độn quang càng là trước tiên xông về Hắc Giới Thần Thương, dù cho Mạc Vô Kỵ động tác mau nữa, cũng không cách nào né qua chấp pháp giả Thần Vực Tân Thành.

- Ha ha, Vô Kỵ, thế nào vừa đến Thần Vực Tân Thành đã phát hỏa khí lớn như vậy.

Một cái giọng ôn hòa tại Mạc Vô Kỵ vang lên bên tai.

Mạc Vô Kỵ dừng tay lại, lập tức ngạc nhiên mừng rỡ nói:

- Thế nhưng là Thương tiền bối?

Hắn ở chỗ này dùng hư không trận văn bố trí phong tỏa khốn sát trận, nếu mà Thương Chính Hành đã ở Thần Vực Tân Thành, hắn nhất định là không cách nào giấu diếm Thương Chính Hành. Dù cho hắn lại dịch dung, hắn vừa động thủ, Thương Chính Hành loại này đỉnh cấp cường giả tuyệt đối có thể nhận ra.

- Chính là, ta vừa lúc tại Thần Vực Tân Thành...

Thương Chính Hành nói một trận dừng lại, lập tức một quả trận kỳ hạ xuống rơi vào trước mặt Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, đây là Thần Vực Tân Thành khốn sát trận kỳ, đưa cho ngươi. Ngươi là hiện tại tới nơi này cùng ta chém gió, hay là sau khi rời khỏi đây đi vào?

- Đa tạ tiền bối ưu ái, vãn bối đi ra ngoài trước rồi đi vào nữa sao?.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cảm kích Thương Chính Hành, đối phương liền hỏi hắn nguyên nhân gì phá huỷ Hắc Giới Thần Thương cũng không hỏi, liền trực tiếp cho hắn trận kỳ.

Cái này trận kỳ vừa đến Mạc Vô Kỵ trong tay, Mạc Vô Kỵ liền biết, nơi này còn có một cái thất cấp khốn sát thần trận.

Nói cách khác, chỉ cần hắn bản thân có cái này trận kỳ, tại Thần Vực Tân Thành, coi như là Thần Vương vây công hắn, hắn cũng có thể dễ dàng giết chết hết thảy Thần Vương, khống chế được tràng diện.

Mạc Vô Kỵ biết chính là hắn hiện tại đi gặp Thương Chính Hành, Thần Vực Tân Thành cũng vậy không có bất kỳ người nào dám động hắn. Bất quá hắn không muốn để cho Thương Chính Hành để cho người ta phía sau nói xấu, dù sao hắn vừa mới hủy diệt Hắc Giới Thần Thương.

Mạc Vô Kỵ lại đem Thương Chính Hành cho hắn trận kỳ thu hồi, thân hình lóe lên, thong dong dễ dàng rời đi Thần Vực Tân Thành.

Chờ vài tên Thần Vực Tân Thành chấp pháp giả hạ xuống rơi vào bên trên phế tích, Mạc Vô Kỵ sớm đã xuất hiện ở ngoài Thần Vực Tân Thành thành.

Vừa ra thành, Mạc Vô Kỵ liền đem Thiên Nô từ linh thú túi đưa ra, cầm vài tấm sinh cơ đan để cho Đại Hoang hỗ trợ cứu Thiên Nô. Chính hắn còn lại là thay đổi một bộ quần áo, trừ đi mặt nạ, bình tĩnh lần nữa tiến vào Thần Vực Tân Thành.

- Là Mạc Vô Kỵ?

Mạc Vô Kỵ một bước vào Thần Vực Tân Thành, một người nam tu hơi gầy liền không thể tin được nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, khuôn mặt kinh hãi.

Dù cho vạn năm trôi qua, Mạc Vô Kỵ đã bị rất nhiều người quên lãng, thế nhưng hắn vừa hiện ra, vẫn như cũ lập tức đã bị nhận ra được.

Nhận ra Mạc Vô Kỵ người gọi Lục Hưng Đằng, Cửu Diễn Thần Tông đệ tử. Trước đây Mạc Vô Kỵ cứu Liễu Như Đình, Liễu Như Đình thuận miệng mời Lục Hưng Đằng giúp Mạc Vô Kỵ một chuyện, an bài Mạc Vô Kỵ tiến vào Cửu Diễn Thần Tông làm một cái ngoại môn đệ tử. Kết quả Lục Hưng Đằng chế nhạo một phen Mạc Vô Kỵ sau đó, trực tiếp rời đi, căn bản cũng không có đem lời Liễu Như Đình để ở trong lòng.

Trên thực tế Liễu Như Đình cũng không có để ý chuyện này, đối với nàng mà nói, Mạc Vô Kỵ chỉ là một người đi đường nàng tùy ý lợi dụng mà thôi.

Nhìn thấy Mạc Vô Kỵ sau đó, Lục Hưng Đằng kích động đều có chút phát run. Hắn tư chất không sai, vạn năm trôi qua, hắn đã từ Thiên Thần ba tầng thăng cấp tới rồi Thiên Thần tầng năm. Bất quá hắn biết rõ, cùng Mạc Vô Kỵ so sánh, hắn chút thực lực ấy căn bản cũng không đủ nhìn.

Mạc Vô Kỵ chỗ ở Thiên Phàm Tông cùng Cửu Diễn Thần Tông thù sâu như biển, lúc này Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở Thần Vực Tân Thành, hắn

há có thể bỏ qua cơ hội này?

Tại Mạc Vô Kỵ tiến vào Thần Vực Tân Thành sau đó, Lục Hưng Đẳng trước tiên chính là phát ra một đạo tin tức. Lần này tuyệt đối không thể để cho Mạc Vô Kỵ chạy ra Thần Vực Tân Thành, nếu mà không phải là thực lực của chính hắn hữu hạn, hắn khẳng định làm một mình. Nghe đồn Mạc Vô Kỵ trên người thế nhưng là có đống lớn bảo vật, thậm chí ngay cả Dược Đỉnh Thạch đều có.

...

Thương Chính Hành nơi ở rất dễ tìm được, tại trong thành tâm Tịch Diệt Hải truyền tống trận tổng bộ.

Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào nơi ở Thương Chính Hành, Thương Chính Hành liền đứng lên cười nói:- Vạn năm không gặp, tu vi của ngươi lần nữa tăng trưởng, Phàm Nhân Chi Địa đích xác từng có người duy trì a.

- Mạc Vô Kỵ ra mắt tiền bối, có thể ở chỗ này nhìn thấy tiền bối, thực sự là vui vô cùng.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ôm quyền nói.

Hắn là thật tâm nói, so với Hành Mộc đến, Thương Chính Hành là tiền bối cao nhân Mạc Vô Kỵ chân chính kính trọng.

Thương Chính Hành khoát tay chặn lại, ý bảo Mạc Vô Kỵ sau khi ngồi xuống nói:

- Ta cho là ngươi tại Vũ Thị gặp bất trắc, cố ý trở về cùng Hành Mộc lão già kia ầm ĩ lớn một lần. Chỉ là Vũ Thị tất cả đều biến thành hư không, dùng thực lực của ta đều không thể theo dõi một chút, chỉ có thể thôi. Hiện tại thấy ngươi không có việc gì, ta cũng yên lòng.

Mạc Vô Kỵ biết Thương Chính Hành đối với hắn là thật tâm bảo vệ, liền vội vàng nói:

- Vũ Thị phía dưới cất giấu một chỗ Hỗn Độn thần linh mạch, bọn họ để cho ta đi bố trí hộ trận, chính là muốn khóa lại Hỗn Độn khí tức. Ta mượn cơ hội đào đi rồi Hỗn Độn thần linh mạch, tạo thành Vũ Thị không gian sụp xuống, kết quả bị truyền tống đến Thất Giới Thạch...

- Thất Giới Thạch?

Thương Chính Hành nghe được Mạc Vô Kỵ nói, kinh dị lập lại một tiếng.

- Tiền bối biết Thất Giới Thạch?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng hỏi một câu.

Thương Chính Hành lắc đầu nói:

- Ta nghe sư tổ ta nói về Thất Giới Thạch, nghe đồn cái chỗ này có thể đi thông thất giới. Ngươi không nên hỏi ta thất giới, ta cũng không biết. Vô Kỵ, Thất Giới Thạch ngươi có biện pháp đi đến?

Mạc Vô Kỵ không có giấu diếm:

- Nếu mà tại Tiên Giới nói, ta cũng là có thể đi Thất Giới Thạch, Tiên Giới có một chỗ gọi Đại Hoang Hải Vực, bên trong có thông đạo trực tiếp đi thông Thất Giới Thạch. Ở chỗ này, ta thì không cách nào đi Thất Giới Thạch.

Thương Chính Hành không có hỏi lại, chỉ nói rằng:

- Thất Giới Thạch có đại bí mật, ngươi tu vi cao một chút, có thể đi xem một chút. Nhìn thấy ngươi không có việc gì, ta thật cao hứng. Bất quá ngươi trở lại Niết Bàn Học Cung thời điểm, phải cẩn thận Hành Mộc lão gia hỏa này, tên này đối với ngươi không có tâm tốt.

- Đa tạ tiền bối ưu ái, vãn bối hiểu rõ.

Mạc Vô Kỵ sớm hoài nghi Hành Mộc là cố ý để cho hắn đi Vũ Thị, chỉ là chuyện không có chứng cớ, hắn cũng không nhiều lời, rồi lại nói hắn bây giờ cùng Hành Mộc so với, chênh lệch quá xa quá xa.

- Tốt, ta cũng vậy muốn rời đi nơi này, tương lai ngươi muốn tìm ta có thể đi cùng vùng ven Thần Vực Sào.

Thương Chính Hành đứng lên nói.

- chiến đấu cùng Thần Tộc còn tiếp tục?

Mạc Vô Kỵ theo bản năng hỏi. Hắn vừa mới bế quan đi ra, đối với Thần Tộc sự tình ngược lại chưa từng có hỏi.

Thương Chính Hành thở dài:

- Nào kết thúc dễ dàng như vậy, Thần Tộc người đích thật là vì tu đạo mà sinh. Lúc ban đầu thời điểm, chúng ta còn có thể chiếm thượng phong, theo quy tắc đồng hóa, Thần Tộc cường giả càng ngày càng nhiều, Thần Lục cùng Thần Vực không cần lạc quan. Tương lai vạn một xảy ra chuyện gì, ngươi có thể nghĩ biện pháp đi Thất Giới Thạch, chờ thành đại đạo sau đó, lại trở lại thăm một chút. Còn có, ta đưa cho ngươi tấm trận kỳ này, chẳng những là có thể khống chế nơi này tất cả khốn sát trận, còn là tượng trưng của thân phận, như ta đích thân tới.

Nói xong câu đó, Thương Chính Hành thân hình lóe lên, trực tiếp biến mất.

Mạc Vô Kỵ đối với Thương Chính Hành phương hướng ly khai cúi người hành lễ, đây là một cái hắn chân chính kính trọng tiền bối. Hắn nói ra Hỗn Độn thần linh mạch, dự định lại đem này Hỗn Độn thần linh mạch đưa cho Thương Chính Hành.

Trên thực tế Thương Chính Hành căn bản cũng không chờ hắn nói ra, trực tiếp đã rời đi rồi.

Thương Chính Hành nơi ở Thần Linh Khí nồng nặc không gì sánh được, Mạc Vô Kỵ cũng vậy rõ ràng, đây là Thương Chính Hành giữ lại cho hắn dùng tu luyện. Mạc Vô Kỵ tuy rằng rất muốn đang bế quan một đoạn thời gian, hắn biết bây giờ không phải là thời gian.

Nếu Thương Chính Hành cho hắn một quả quyền lực trận kỳ, vậy hắn chí ít có thể dùng cái này trận kỳ làm một sự tình.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ quyết định đi Thần Vực Tân Thành nhiệm vụ đại điện hỏi thăm một chút tin tức Sầm Thư Âm cùng Khổ Thái.

Thư Âm cùng Khổ Thái chỉ cần tại Thần Vực, nhất định sẽ đến Thần Vực Tân Thành. Dù sao nơi này mới là Thần Thành lớn nhất cả Thần Vực, hơn nữa cũng là rất thông suốt bốn phương. Không chỉ như thế, chính là muốn đi Thần Lục, cũng nhất định phải từ Thần Vực Tân Thành truyền tống trận xuất phát.

...

Thần Vực Tân Thành nhiệm vụ đại điện không nhỏ chút nào so với Niết Bàn Đạo Thành, bên trong đồng dạng là đầy ắp người. Một màn hình nhiệm vụ to lớn, nhiệm vụ nhiều nhất là tổ đội đi Thần Vực Sào vùng ven săn giết Thần Tộc tu sĩ.

- Tiểu tử, thực sự là nhân sinh nơi nào bất tương phùng a.

Một cái thanh âm hắc hắc vang lên bên tai Mạc Vô Kỵ.

Thanh âm này vô cùng quen thuộc, để cho trong lòng Mạc Vô Kỵ run lên, hắn quay đầu lại đã nhìn thấy một thanh niên tóc dài đứng cách hắn không đủ một trượng địa phương cười. thanh niên tóc xõa thoạt nhìn dường như cực kỳ tuổi còn trẻ, tu vi đã ở Thiên Thần trên dưới bồi hồi, sau lưng hắn lại mang một thanh Phật sạn rỉ sét loang lổ.

- Á đù! Khôn Uẩn?

Mạc Vô Kỵ theo bản năng lui về phía sau vài bước, nếu như nói còn có người để cho hắn kiêng kỵ, Khôn Uẩn tuyệt đối có thể xếp hạng đệ nhất.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1041: Quả Nhiên Là Ngươi, Mạc Vô Kỵ

Lúc nói xong, Mạc Vô Kỵ nhìn thoáng qua phía sau Khôn Uẩn chuôi Phật sạn rỉ sét loang lổ, chuôi Phật sạn này hắn vẫn là lòng còn sợ hãi. Nếu mà không phải là hắn biết Khôn Uẩn lai lịch, hắn nói không chừng sẽ như người khác, xem Phật sạn này là một món tầm thường pháp bảo.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, chuôi Phật sạn này tuyệt đối là một món đỉnh cấp bảo vật. Khôn Uẩn vác trên lưng, cũng vậy không phải là vì khoe khoang, tại Mạc Vô Kỵ suy đoán xem ra, tên này hắn là không có có cái gì cất vào đc chuôi Phật sạn này.

Vừa nghĩ tới không có cái gì cất vào Phật sạn đi, trong lòng Mạc Vô Kỵ chính là khẽ động.

Thực lực của Khôn Uẩn nếu mà hoàn toàn khôi phục, Mạc Vô Kỵ biết không muốn nói hắn, coi như là Thương Chính Hành liên thủ với Hành Mộc, tại trước mặt Khôn Uẩn chỉ sợ cũng là con kiến hôi.

Khôn Uẩn hiện tại cả bảo vật chứa Phật sạn cũng không có, điều này nói rõ Khôn Uẩn bây giờ còn thực sự mới đúng là Thiên Thần sơ kỳ.

- Ánh mắt không sai, xem ra cây rỉ sét loang lổ pháp bảo này của ta cho ngươi ký ức khắc sâu a.

Khôn Uẩn cười hắc hắc.

Trước đây hắn dụ dỗ Mạc Vô Kỵ động vào hắn Phật sạn, ai biết Mạc Vô Kỵ không dám.

- Khôn Uẩn, ngươi vận khí không tệ a, cư nhiên tìm được một cái thân thể hoàn mỹ như vậy. Dùng thực lực ngươi bây giờ con kiến hôi, cũng dám ở trước mặt ta xuất hiện? Ngươi không sợ ta chơi chết ngươi?

Mạc Vô Kỵ nhiều lần xác nhận, trước mắt Khôn Uẩn này đích xác chỉ có Thiên Thần sơ kỳ.

- Ngươi gọi Mạc Vô Kỵ đúng không? Được rồi, trước đây không lâu ta nhìn thấy có người phát sinh tin tức, dường như muốn bắt ngươi đấy.

Khôn Uẩn như không có chuyện gì xảy ra nói, tựa hồ đối với Mạc Vô Kỵ muốn giết hắn căn bản là không để ở trong lòng.

Mạc Vô Kỵ cũng biết, người như Khôn Uẩn, nếu như không có nắm chặt nhất định, tuyệt đối không dám ra hiện ở trước mặt hắn. Về phần có người muốn giết hắn, hắn càng là không để ở trong lòng, tại Thần Vực Tân Thành, chỉ cần không có Hợp Thần cường giả đi ra, vẫn chưa có người nào có thể giết hắn Mạc Vô Kỵ.

- Khôn Uẩn, ngươi đi ngươi cầu độc mộc, ta đi đường dương quan mặc ta, mọi người không liên quan gì nhau. Nếu mà ngươi lại đối với ta động tâm, sự tình trước đây ngươi thu thập Tiên Giới số mệnh ta còn chưa cùng ngươi tính sổ.

Mạc Vô Kỵ biết Khôn Uẩn cáo già, hắn cũng không muốn cùng người như thế dây dưa.

Khôn Uẩn không thèm để ý chút nào Mạc Vô Kỵ, vẫn như cũ nói:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi tu luyện là phàm nhân đạo, coi như là khai sáng một cái khơi dòng. Tuy rằng ta muốn cướp đoạt Tiên Giới số mệnh, nhưng là bởi vì ngươi duyên cớ, ta phải bỏ qua dung hợp thức hải của mình, thất bại trong gang tấc. Ta nghĩ không bằng chúng ta hợp tác, bằng vào trí tuệ hai người chúng ta, khẳng định có thể bá chủ. Được rồi, đừng nghĩ động thủ với ta, ngươi thiếu tư cách...

Mạc Vô Kỵ biết Khôn Uẩn quá mức gian xảo, chính bản thân thật đúng chưa chắc là này đối thủ của người này. Hiện tại Khôn Uẩn muốn hợp tác với hắn, hắn không chút do dự cự tuyệt nói:

- Xin lỗi, ta không dự định hợp tác với ngươi.

- Cái này không vội, nhiều năm trước ta ở chỗ này nhìn thấy mấy con bé, một người trong đó hình như tên là cái gì mà Sầm Thư Âm, nàng len lén hỏi thăm ngươi tin tức. Lúc đó vẫn là nhờ ta xuất thủ giúp một tay, để cho mấy người các nàng thong dong rời đi nơi này. Ngươi cũng biết, trước đây ta còn mới Dục Thần một tầng, ngươi coi như là nợ ta...

- Ngươi biết Thư Âm, nàng ở địa phương nào?

Mạc Vô Kỵ một thanh liền bắt được vai Khôn Uẩn, vội vàng hỏi.

Khôn Uẩn không đếm xỉa tới lại đem tay Mạc Vô Kỵ đánh rớt, như không có chuyện gì xảy ra nói:

- Ngươi xem, nếu như ta muốn tính toán ngươi, vừa rồi tay ngươi có dũng khí khoác lên bả vai ta, ta liền tính toán tới ngươi rồi.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:

- Vậy ngươi liền thử xem một chút.

Hắn nhưng không tin Khôn Uẩn tốt bụng như vậy, trợ giúp mấy người Thư Âm.

- Tìm một chỗ nói chuyện sao?.

Khôn Uẩn không thèm để ý chút nào Mạc Vô Kỵ uy hiếp, vẫn là cười tủm tỉm nói.

- Tốt.

Dù cho Mạc Vô Kỵ lại không muốn cùng Khôn Uẩn này dính bất kỳ quan hệ gì, hắn cũng không thể không đồng ý Khôn Uẩn ý kiến.

Hai người trước sau rời đi nhiệm vụ đại điện, đi tới một chỗ linh trà tức lâu cũng không là rất lớn.

Chờ linh trà đưa lên, Khôn Uẩn đánh lên phòng kín cấm chế sau đó, câu nói đầu tiên liền nói:

- Mạc Vô Kỵ, sở dĩ ta bỏ qua thức hải của mình, thật ra thì vẫn là cùng ngươi có quan hệ. Đệ nhất, ngươi làm thương tổn ta thức hải, thứ hai ngươi phá hủy kế hoạch của ta.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Lời này ta cũng không dám tán đồng, trước đây nếu mà nếu không phải là ngươi muốn tróc Tiên Giới số mệnh, ta há có thể rơi xuống trong thức hải của ngươi? Ta rơi xuống trong thức hải của ngươi, đó cũng là sự tình ngươi làm sao?? Chỉ là ta không có bị ngươi lừa mà thôi. Hơn nữa người muốn chia cắt Tiên Giới số mệnh cũng không phải ta, người này còn đang ở Thần Vực, nếu mà ngươi muốn tìm nàng phiền phức, hẳn là rất dễ là có thể nghe được.

Khôn Uẩn khoát tay chặn lại:

- Ta Khôn Uẩn có thể sống tới ngày nay, cũng sẽ không đi tính toán sự tình không có kết quả. Ngươi tuy rằng tổn hại bộ phận thức hải của ta, đối với ta ảnh hưởng cũng không phải rất lớn. Cho nên ta không muốn tiếp tục ở lại nơi đó khôi phục thức hải của mình, là bởi vì ta biết, nếu như ta nếu không ra, chờ ngươi trưởng thành, đầu khớp xương ta đều không được chia.

- Có ý tứ gì?

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Khôn Uẩn, trong lòng rất là không giải thích được.

Khôn Uẩn cười hắc hắc:- Mấy thứ này ngươi sau này thì sẽ biết, chúng ta hay là trước nói một câu chuyện hợp tác.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Nói cho ta biết trước, thê tử ta Thư Âm đi địa phương nào, sau đó sẽ nói thứ còn lại.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng Khôn Uẩn đáng sợ, đừng xem người trước mắt này chỉ là Thiên Thần cảnh giới, người này tâm tư quá mức thâm trầm, căn bản là bắt đoán không ra.

Khôn Uẩn biết Mạc Vô Kỵ kiêng kỵ hắn, trên thực tế hắn đồng dạng kiêng kỵ Mạc Vô Kỵ. Không chỉ là Mạc Vô Kỵ các loại thủ đoạn, càng là Mạc Vô Kỵ khai sáng phàm nhân đạo hắn này trước nghĩ đều không dám nghĩ vũ trụ đại đạo. Nếu mà không phải là hợp tác với Mạc Vô Kỵ, hắn có thể lấy được chỗ tốt lớn nhất, hắn tuyệt đối sẽ không tới nơi này chờ Mạc Vô Kỵ.

Trước đây cường giả rơi vào trong thức hải hắn không biết có bao nhiêu, nhưng có thể cùng Mạc Vô Kỵ như vậy, nửa điểm cũng không có tổn thất, còn để cho hắn phải lui bước để cho ngoài rời đi, Mạc Vô Kỵ là người thứ nhất.

Ngày hôm nay hắn sở dĩ bỏ qua tiếp tục khôi phục thức hải đi ra, ngoại trừ bởi vì một cái thiên tài tuyệt thế rơi vào thức hải của hắn, để cho hắn đã có đoạt xá ý niệm trong đầu, còn có chính là Mạc Vô Kỵ xuất hiện.

Người khác thấy Mạc Vô Kỵ phàm nhân đạo cơ, cũng không có linh vận ba động, cho rằng Mạc Vô Kỵ không có nhiều đại thành tựu. Hắn Khôn Uẩn vừa lúc tương phản, hắn cho rằng tương lai nếu quả như thật có người đứng ở đỉnh phong cái vũ trụ này, người đó nhất định là Mạc Vô Kỵ.

Cho nên hắn nhất định phải thừa dịp trước khi Mạc Vô Kỵ không có đứng ở đỉnh phong đi ra, ít nhất phải tranh đoạt một phần cơ duyên thuộc về hắn. Nếu không, chờ hắn thức hải chữa trị, đồ ăn đều đã lạnh.

- Mạc Vô Kỵ, ta đến Thần Vực Tân Thành chính là vì chờ ngươi. Ta biết, chỉ cần ngươi xuất hiện, nhất định sẽ đến Thần Vực Tân Thành. Trên thực tế ta không có đợi được ngươi trước, mà là chờ đến đạo lữ của ngươi Sầm Thư Âm. Nàng tới nơi này tìm tìm tung tích của ngươi, nếu mà không phải là ta, nói không chừng nàng đã rơi vào trong tay người khác, cho nên, ngươi hẳn là cảm tạ ta mới đúng a.

Khôn Uẩn nhìn Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Mạc Vô Kỵ có chút tin tưởng lời của Khôn Uẩn, hắn tin tưởng Khôn Uẩn không cần phải lừa gạt hắn. Hắn và Khôn Uẩn là có chút cừu hận, đó là bởi vì hắn phá hủy kế hoạch của Khôn Uẩn, lại đem Khôn Uẩn ngưng tụ Tiên Giới số mệnh toàn bộ trả cho Tiên Giới. Dùng Khôn Uẩn loại người đại trí tuệ này, lòng dạ cũng vậy tuyệt đối sẽ không nhỏ. Hắn khẳng định biết coi như là giết hắn Mạc Vô Kỵ, cũng là không có nửa điểm chỗ tốt, mất đi số mệnh cũng sẽ không trở về lại.

- Ngươi nói thẳng nàng hiện tại ở nơi nào.

Mạc Vô Kỵ chậm lại giọng của mình.

Khôn Uẩn gật đầu:

- Đây mới là thái độ ngươi phải có, đạo lữ của ngươi dường như đã biết sự tình ngươi ở đây Thần Vực câu kết làm bậy thông dâm tằng tịu cùng một người nữ nhân tên là Khúc Du, nàng có chút không vui...

- Nói bậy.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự mắng một câu.

Khôn Uẩn cũng không thèm để ý, nhàn nhạt nói:

- Tâm tư của nữ nhân chính là như vậy, có câu: không có lửa làm sao có khói. Cũng may nàng đúng lúc gặp ta, ta nói cho nàng biết, nếu mà còn dám len lén hỏi thăm ngươi như vậy, kết cục mấy người các nàng sẽ rất bi kịch. Đạo lữ của chú ngược lại hiểu lễ phép, biết thỉnh giáo ta. Ta

nói cho các nàng biết mấy cái, triệt để lại không dò là tên của ngươi nữa, sau đó đi cùng Thần Tộc tranh đấu địa phương chém giết...

- Ngươi để cho Thư Âm đi chịu chết?

Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, nhãn thần trở nên lạnh hắn lên.

Khôn Uẩn cười ha ha một tiếng:

- Mạc Vô Kỵ a Mạc Vô Kỵ, ta đối với ngươi vẫn là có mấy phần thưởng thức, tuy rằng ngươi phá hủy kế hoạch của ta. Thế nhưng hiện tại, ta phỏng chừng ta đã nhìn lầm. Thời điểm ta gặp được đạo lữ ngươi, đạo lữ ngươi mới là tu vi gì? Một cái Tiên Tôn mà thôi, thậm chí ngay cả con kiến hôi cũng không tính. Loại tu vi này, ở tại thần giới chẳng khác nào rễ cỏ.

Thần Lục cùng Thần Vực tại Thần Vực Sào vùng ven tranh đấu, nơi đó mặc dù có nguy hiểm, đồng dạng có vô cùng vô tận kỳ ngộ cùng cơ duyên. Ta để cho nàng đi vào trong đó đích thật là tùy thời khả năng toi mạng, đồng dạng là làm cho nàng học được niết bàn trong sinh tử, chân chính cường đại lên. Nếu không, ngươi cả đời bảo hộ các nàng sao? Thê tử ngươi có đúng là bị giết hay không ta không biết, thế nhưng ta biết, nếu mà nàng còn chưa có chết, thời khắc này thực lực cũng sẽ không yếu hơn so với ngươi. Hơn nữa ở vào chỗ đó, kinh nghiệm chiến đấu mỗi thời mỗi khắc cũng sẽ ở bay nhanh tiến bộ, ngươi còn nói ta để cho nàng đi chịu chết sao?

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, một hồi lâu sau đó, hắn mới chậm rãi ngồi xuống. Thư Âm nếu mà khắp nơi tìm kiếm hắn, đúng như là Khôn Uẩn nói như vậy, sớm muộn có một ngày, Thư Âm sẽ bỏ mạng ở Thần Vực. Bởi vì hắn ở chỗ này đắc tội cường giả thật sự là nhiều lắm.

- Ta phải đi Thần Vực Sào vùng ven.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, Thần Vực Sào vùng ven là cùng Thần Tộc chiến đấu nguy hiểm nhất chỗ, thời thời khắc khắc đều có nguy cơ

tới mạng nhỏ. Thư Âm ở nơi đó, tuy rằng như Khôn Uẩn nói như vậy, có thể đạt được rèn đúc, đồng dạng, cũng sẽ tùy thời toi mạng.

- Đi Thần Vực Sào không vội, con bé kia biết ngươi di tình biệt luyến (có mới nới cũ), nàng nói không chừng sớm đã thấy ra, cũng không còn đem ngươi để ở trong lòng.

Khôn Uẩn dường như cố ý muốn đánh tấn công Mạc Vô Kỵ giống nhau.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói:

- Chuyện của chính ta, không nhọc ngươi quan tâm. Nói đi, ngươi muốn tìm ta hợp làm cái gì? Ta xem trước một chút, có thể hay không hợp tác rồi lại nói.

Khôn Uẩn một buông tay:

- Chuyện hợp tác thật không cấp bách, ngươi hay là trước giải quyết một cái Cửu Diễn Thần Tông Thần Vương sao?, ta phỏng chừng hắn tới nơi này là vì tự tay bắt ngươi.

Quả nhiên, Khôn Uẩn nói vừa mới nói xong, bọn họ chỗ phòng kín cấm chế trực tiếp bị người mạnh mẽ phá vỡ, hai gã Thần Vương xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ.

Một người trong đó Mạc Vô Kỵ quen biết, thực sự là Cửu Diễn Thần Tông Dạ Tát Thần Vương, râu dê này hầu như đều là đánh dấu. Một người khác hắn là thăng cấp Thần Vương không có bao nhiêu lâu, Mạc Vô Kỵ cũng không nhận ra.

- Quả nhiên là ngươi, Mạc Vô Kỵ, thực sự là đã lâu không gặp.

Dạ Tát Thần Vương mặt mang mỉm cười, gần như là mỗi chữ mỗi câu từ từ nói ra.

- Ai, đám vật nhỏ bây giờ, thật là con mẹ nó không có lễ phép.

Khôn Uẩn cả mí mắt đều lười mở ra, bưng lên thần linh trà trong tay thận trọng uống một ngụm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1042: Cấp Bảy Khốn Sát Thần Trận Lợi Hại

Mạc Vô Kỵ âm thầm buồn cười, Khôn Uẩn gia hỏa này vừa mắng người khác mụ nội nó, một bên nói người khác không có lễ phép.

Trông thấy chỉ là một cái Thiên Thần tu vi sâu kiến dám lớn lối như vậy tự nhủ nói, Dạ Tát Thần Vương trên mặt sát khí lóe lên một cái rồi biến mất. Hắn là một cái Thần Vương, chút lòng kiên trì ấy vẫn phải có. Khôn Uẩn trong mắt hắn giống như Mạc Vô Kỵ, đều là người chết. Chỉ là không thể hiện tại giết mà thôi, hắn có thể phá vỡ tiểu tức lâu này cấm chế, cũng không dám trong này giết người. Thần Vực Tân Thành chưởng khống giả, cũng không phải cái gì Thần Vực Thần Vương cường giả, mà là Thần Lục Hợp Thần cường giả.

Không có để ý Khôn Uẩn lời nói, Dạ Tát Thần Vương từ tốn nói, "Mạc Vô Kỵ, có một số việc ta muốn xin ngươi phối hợp một chút, nếu như ngươi không nguyện ý rời đi, vậy ta chỉ có thể ở nơi này cùng ngươi nói chuyện."

Mạc Vô Kỵ đứng lên, "Vậy liền ra ngoài nói đi."

Nhà này tiểu tức lâu căn bản là không cách nào ngăn trở Dạ Tát Thần Vương cường giả loại này, cho nên Mạc Vô Kỵ cũng không có giận chó đánh mèo trong này ý tứ động thủ.

Khôn Uẩn ngồi động cũng không có động, mà là nói với Mạc Vô Kỵ, "Đi sớm về sớm, ta chờ ngươi cũng không phải một ngày hai ngày một năm hai năm."

Tựa hồ trong mắt hắn Mạc Vô Kỵ việc Thần Quân giết Thần Vương này, đó chính là thái thịt sự tình.

"Ngươi cũng cùng đi chứ." Dạ Tát Thần Vương nhìn lướt qua Khôn Uẩn.

Khôn Uẩn đem trong chén Thần Linh Trà uống một hơi cạn sạch, lạnh lùng nói ra, "Ngươi là đồ vật không ra gì, cũng xin mời động bản thánh. Xéo đi!"

Cuối cùng hai cái xéo đi nói ra, thật giống như một thanh trọng chùy đánh vào Dạ Tát Thần Vương trong lòng, để Dạ Tát Thần Vương tại thời khắc này có một loại Thần Nguyên quay cuồng buồn nôn cảm giác.

Dạ Tát trong lòng giật mình, phía sau lập tức một đạo mồ hôi lạnh xông ra. Giờ phút này hắn khẳng định Khôn Uẩn tuyệt đối không phải một cái nho nhỏ Thiên Thần đơn giản như vậy, nếu như nói một cái nho nhỏ Thiên Thần hai chữ đều có thể để hắn tâm thần quay cuồng, vậy hắn Hạng Tử Thừa cũng quá yếu đi. Đối phương cuối cùng xéo đi hai chữ ẩn chứa đỉnh cấp thiên địa đạo tắc, trực tiếp xé rách phòng hộ tinh thần của hắn, Dạ Tát Thần Vương hoài nghi liền xem như Hợp Thần cường giả cũng không nhất định có thể làm được. Cái này cần đối với thiên địa quy tắc lý giải cực kỳ thấu triệt, mới có thể làm đến.

Mạc Vô Kỵ cùng cường giả hắn nhìn không thấu sâu cạn này ngồi cùng một chỗ, để Dạ Tát Thần Vương lần thứ nhất hoài nghi mình tới đây là có đúng hay không.

"Thế nào, Dạ Tát Thần Vương chẳng lẽ không phải đến mời ta? Ta đều đứng lên, còn không ở phía trước dẫn đường?" Mạc Vô Kỵ nhìn xem sắc mặt biến hóa không chừng Dạ Tát Thần Vương, trong lòng cũng là giật mình. Hắn giờ khắc này có chút hoài nghi, nếu như mình đối với Khôn Uẩn động thủ, khả năng cũng không phải là đối thủ của Khôn Uẩn.

Bất quá Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền bình thường trở lại, hắn là Phàm Nhân Đạo người sáng lập, Khôn Uẩn vừa rồi uống ra hai chữ cuối cùng,

hắn là ẩn chứa một loại thiên địa quy tắc ở trong đó. Có thể ảnh hưởng đến Dạ Tát Thần Vương đạo tắc, quát lui Dạ Tát Thần Vương, không nhất định có thể ảnh hưởng đến Đại Đạo của hắn đạo tắc.

"Được." Dạ Tát Thần Vương căn bản cũng không muốn ở chỗ này ở lâu, tranh thủ thời gian lui ra ngoài, hắn đã quyết định quyết tâm, nếu như Mạc Vô Kỵ không nguyện ý cùng hắn cùng rời đi Thần Vực Tân Thành, hắn tạm thời đi trước. Chờ tìm được càng nhiều trợ lực, sau đó lại đến xem Khôn Uẩn rốt cuộc là thứ gì biến.

Tiểu tức lâu vừa ra tới, chính là Thần Vực Nhiệm Vụ đại điện quảng trường.

Mạc Vô Kỵ mấy bước liền rơi vào trong sân rộng Nhiệm Vụ đại điện này, nhìn cách đó không xa đi theo Dạ Tát Thần Vương cùng một tên khác hắn không quen biết Thần Vương bình tĩnh hỏi, "Dạ Tát, có vấn đề gì, cũng nhanh chút hỏi đi."

Lúc đầu Dạ Tát Thần Vương là muốn cưỡng ép đem Mạc Vô Kỵ mang ra Thần Vực Tân Thành, nhưng thần bí Khôn Uẩn để hắn không dám cưỡng ép động thủ, dứt khoát nói ra, "Mạc Vô Kỵ, năm đó trong Thần Vực Sào mới ấp, ta Cửu Diễn Thần Tông mấy chục tên đệ tử có phải hay không là ngươi giết?"

Mạc Vô Kỵ cười nhạt một tiếng, "Năm đó ngươi Cửu Diễn Thần Tông hai ba mươi người đệ tử là ta giết, lúc ấy ta là tự vệ, bọn hắn muốn giết ta, ta tự nhiên muốn hoàn thủ. Tốt, hiện tại đến phiên ta hỏi ngươi vấn đề, Thiên Phàm tông có phải hay không ngươi Cửu Diễn Thần Tông tiêu diệt? Thiên Phàm tông Bàng Cật Thần Vương có phải hay không ngươi cùng mấy người còn lại liên thủ giết? Cụ thể có mấy người?"

"Ta không biết, đã ngươi đã trả lời vấn đề của ta, vậy liền này cáo từ." Trong lòng đối với Khôn Uẩn kiêng kị, vốn là muốn mang đi Mạc Vô Kỵ Dạ Tát Thần Vương, giờ phút này thế mà tạm thời từ bỏ quyết định này.

Mạc Vô Kỵ đưa tay nắm lên một viên trận kỳ ném ra bên ngoài, cười lạnh nói, "Còn muốn chạy? Chờ chút cả một đời đi."

Trận kỳ bị Mạc Vô Kỵ ném ra ngoài trong chớp mắt, toàn bộ Thần Vực Tân Thành khốn sát trận đều rõ ràng không sai xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ ý niệm ở trong. Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ muốn vây khốn bất cứ người nào, hắn đều có thể thông qua trận kỳ này kích phát Khốn Sát Thần Trận.

Mạc Vô Kỵ cũng không nhịn được tự lẩm bẩm một tiếng, "Thật cường đại cấp bảy Khốn Sát Thần Trận."

Loại Khốn Sát Thần Trận này đừng bảo là xử lý hai cái Thần Vương, liền xem như mười mấy cái Thần Vương, hắn chỉ cần kích phát khốn sát trận, cũng có thể nhẹ nhõm xử lý a.

"Thần Vực Tân Thành Khốn Sát Thần Trận?" Bị Mạc Vô Kỵ Khốn Sát Thần Trận một vây khốn, Dạ Tát Thần Vương liền ngạc nhiên kêu lên.

Thần Vực Tân Thành có cấp bảy Khốn Sát Thần Trận, rất nhiều Thần Vương đều biết. Nhưng là không ai có thể biết Khốn Sát Thần Trận này là như thế nào bố trí, cũng không người nào biết trận cơ của khốn sát trận này ở nơi nào.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ kích phát Khốn Sát Thần Trận này về sau, Dạ Tát Thần Vương mới biết được, Khốn Sát Thần Trận này đáng sợ đến cỡ nào.

Hắn vị trí không gian toàn bộ là tối tăm mờ mịt một mảnh, hắn đưa tay muốn xé mở một mảnh tối tăm mờ mịt này, chỉ là hắn Thần Nguyên giống như bùn nhập biển cả đồng dạng, thẩm thấu ra ngoài ngay cả bọt nước cũng tung tóe không nổi.

Cùng Dạ Tát Thần Vương cùng đi tên Thần Vương kia một dạng lâm vào trong Khốn Sát Thần Trận, hắn vừa mới tấn cấp Thần Vương thời

gian cũng không dài, hắn phi thường rõ ràng, thần trận này tuyệt đối không phải thực lực của hắn bây giờ có thể phá vỡ. Cho nên vừa tiến vào thần trận, tên Thần Vương này liền âm thanh kêu lên, "Mạc đạo hữu, chuyện năm đó cùng ta không hề quan hệ, ta một mực tại bế quan, căn bản cũng không biết Thiên Phàm tông bất cứ chuyện gì."

Mạc Vô Kỵ cũng lấy lại tinh thần đến, hắn khốn sát trận cũng chỉ là kích phát bộ phận khốn trận mà thôi, sát trận còn không có kích phát liền trực tiếp khốn trụ hai tên Thần Vương. Cái này khiến hắn càng là sợ hãi thán phục Thương Chính Hành Trận Đạo mạnh bao nhiêu, có trận kỳ này, hắn tại Thần Vực Tân Thành đơn giản chính là vô địch tồn tại.

Thần Vực Tân Thành phía ngoài quảng trường trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ khốn sát trận vây khốn, trong khốn sát trận tu sĩ Mạc Vô Kỵ đều là rõ rõ ràng ràng.

Mạc Vô Kỵ tranh thủ thời gian vung ra mấy đạo trận văn, những râu ria tu sĩ bị vây ở trong khốn sát trận kia trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ ném đi ra.

"Hôm nay Cửu Diễn Thần Tông hai người tại Thần Vực Tân Thành động thủ, sẽ đền tội bị tru, người không quan hệ xin mau sớm tránh ra..." Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, đã phát động sát trận.

Những tu sĩ bị Mạc Vô Kỵ từ trong khốn sát trận ném ra tới kia, căn bản cũng không cần Mạc Vô Kỵ nói nhiều, sớm đã cấp tốc rút đi.

"Phốc phốc!" Sát trận một phát động, hai vệt huyết quang nổ tung, vô luận là Thần Vương bốn tầng Dạ Tát Thần Vương hay là tên Thần Vương vừa mới bước vào Thần Vương cảnh giới kia, đều là ngay cả năng lực phản kháng đều không có, trực tiếp bị sát mang trong khốn sát trận chém giết.

Mạc Vô Kỵ ngơ ngác nhìn trong khốn sát trận hai bộ thi thể, trong lòng tự nhủ đây cũng quá dễ dàng điểm.

Hai tên Thần Vương cứ như vậy bị giết, ngay cả một cái bọt nước đều không tạo nên.

Nhìn xem mấy đạo độn quang tới, Mạc Vô Kỵ tranh thủ thời gian xòe tay ra đem trận kỳ thu hồi lại, đồng thời đem hai tên Thần Vương trữ vật giới chỉ cuốn tới ở trong tay.

"Ngươi bắt bọn hắn trữ vật giới chỉ cũng không có nhiều tác dụng lớn chỗ, bọn hắn đồ tốt căn bản liền sẽ không đặt ở trong trữ vật giới chỉ." Khôn Uẩn thanh âm kịp thời truyền đến.

Mạc Vô Kỵ không có để ý Khôn Uẩn, hai đám lửa đem hai tên Thần Vương này vừa mới thiêu huỷ, mấy đạo độn quang liền rơi vào Mạc Vô Kỵ trước mặt.

Mạc Vô Kỵ bắt về trận kỳ giương lên nói ra, "Nơi này không có chuyện của các ngươi, trước đây không lâu hai người này công khai hủy diệt Hắc Giới Thần Thương, ta đã đem hai người này giết."

"Thần Vực Tân Thành thành chủ Hành Đồng gặp qua Khống Kỳ Sứ." Một người trung niên tu sĩ cấp tốc tới, rơi vào Mạc Vô Kỵ trước người ôm quyền nói ra.

Thương Chính Hành cho trận kỳ này quả nhiên dễ dùng, ngay cả thành chủ cũng tới chào. Nhìn Hành Đồng này tu vi thậm chí so Dạ Tát Thần Vương còn mạnh hơn một chút, hắn là Thần Vương tầng năm hoặc là Thần Vương sáu tầng.

Mạc Vô Kỵ chính mình chẳng những là một cái cấp năm Thần Trận Vương, hay là một cái cấp năm Thần Đan Vương, đối với một cái Thần Vương cho hắn chào cũng tịnh không cảm thấy có cái gì, gật gật đầu nói, "Vừa rồi Hắc Giới Thần Thương xung đột hai tên Thần Vương này, kết quả hai tên Thần Vương này lại dám tại Thần Vực Tân Thành động thủ, đem Hắc Giới Thần Thương tiêu diệt. Vì giữ gìn thành mới pháp luật kỷ cương, ta dưới cơn nóng giận liền đem hai người này giết."

"Vâng, không biết sứ giả có thể có chỉ thị khác?" Hành Đồng đối với Mạc Vô Kỵ giết hai tên Thần Vương, căn bản cũng không có bất luận cái gì hỏi thăm, ngược lại hỏi thăm Mạc Vô Kỵ có hay không chỉ thị.

Mạc Vô Kỵ ừ một tiếng nói ra, "Hắc Giới Thần Thương kia mặc dù bị hủy, cũng là gieo gió gặt bão, bọn hắn dùng tu sĩ cấp thấp sinh mệnh đổi lấy Thần Cách Tinh. Ngươi lấy Thần Vực Tân Thành danh nghĩa, đi đem trọn cái Thần Vực Hắc Giới Thần Thương một mẻ hốt gọn, đừng cho một cái Hắc Giới Thần Thương rác rưởi chạy trốn."

"Vâng." Hành Đồng rất là tôn kính liền ôm quyền, lúc này mới nhanh chóng rút đi.

Nhiệm Vụ đại điện ngoài quảng trường lần nữa khôi phục bình tĩnh, liền xem như vừa rồi gặp qua một màn này tu sĩ đều nhao nhao rút đi, không có bất kỳ người nào dám ở chỗ này lưu lại.

Khôn Uẩn cười hắc hắc, "Ngươi thật đúng là ưa thích xen vào việc của người khác."

Mạc Vô Kỵ từ tốn nói, "Ta chính là ưa thích xen vào việc của người khác, nếu như không cao hứng, có thể không hợp tác với ta."

"Làm sao lại không cao hứng, loại phá sự này cùng ta có quan hệ gì. Đi thôi, chúng ta trở về tiếp tục trò chuyện." Khôn Uẩn không thèm để ý chút nào khoát tay áo.

"Ngươi khẳng định là nhìn trúng ta tu Phàm Nhân Đạo a? Có phải hay không hợp tác địa phương nhất định phải ta Phàm Nhân Đạo?" Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là kiêng kị Khôn Uẩn, đừng nhìn Khôn Uẩn chỉ có Thiên Thần tu vi, vẻn vẹn xéo đi hai chữ liền để một cái Thần Vương không dám dông dài, loại thực lực này hắn Mạc Vô Kỵ khẳng định là kém xa lắm.

Chớ nhìn hắn cơ hồ không có động thủ liền xử lý hai tên Thần Vương, đó là bởi vì hắn có thể khống chế Thần Vực Tân Thành cấp bảy

Khốn Sát Thần Trận. Một khi ra Thần Vực Tân Thành, ở trước mặt Thần Vương, hắn mặc dù không tính là sâu kiến, cũng chỉ có thể đào tẩu.

"Ngươi nói như vậy cũng không sai, nhưng ta cam đoan ngươi cũng sẽ đạt được đại lượng chỗ tốt." Khôn Uẩn đem bộ ngực đập rung động đùng đùng.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại, "Chỗ tốt đợi lát nữa lại nói, muốn ta hỗ trợ cũng được, ngươi trước giúp ta một chuyện."

"Nói đi, giúp cái gì?" Dạ Tát Thần Vương có chút dự cảm không tốt.

"Vừa rồi hai tên Thần Vương kia đến quấy rầy chúng ta, ta rất tức giận, chuẩn bị đem bọn hắn hai cái tông môn tiêu diệt." Mạc Vô Kỵ quyết định mượn cơ hội này bắt lấy Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ.

Luôn luôn ưa thích báo thù không cách đêm, hiện tại cũng cách nhiều năm như vậy, thù còn không có báo rơi

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1043: Khôn Uẩn Xuất Thủ

Khôn Uẩn uể oải vỗ vỗ lưng sau vết rỉ loang lổ xẻng phật, từ tốn nói, "Ta Khôn Uẩn đi cầu so ngươi qua đường cũng dài vô số lần, điểm ấy tiểu thủ đoạn chớ ở trước mặt ta chơi. Nếu quả như thật là rất tức giận, vừa rồi ngươi liền có thể trực tiếp để Hành Đồng kia đi hỗ trợ xử lý hai địa phương này. Ngươi muốn chính mình đi, đoán chừng là cùng bọn hắn có thù hận gì a? Bằng không mà nói, hai tên rác rưởi kia cũng sẽ không tìm tới cửa."

"Ngươi liền nói có đi hay không đi." Mạc Vô Kỵ lười đi phản bác Khôn Uẩn, hắn cũng không tin những năm này Khôn Uẩn không có đi điều tra lai lịch của hắn. Hắn cùng Cửu Diễn Thần Tông, Loan Hồn Thần Phủ đều thâm cừu đại hận, ai cũng biết. Loại chuyện này tùy tiện điều tra liền điều tra ra được, gia hỏa này hết lần này tới lần khác nói giống như Thần Toán Tử đồng dạng, đây là muốn để tâm hắn sinh kính sợ.

Hắn Mạc Vô Kỵ nếu như dễ lừa gạt như vậy, cũng sẽ không sống tới ngày nay.

Khôn Uẩn không để ý Mạc Vô Kỵ thái độ, "Đi có thể, thực lực ngươi bây giờ muốn tiêu diệt hai cái tông môn, không phải ta xem thường ngươi, ngươi thật đúng là không đủ tư cách."

"Cho nên ta muốn tìm ngươi hỗ trợ a, nếu như điểm ấy bận bịu đều không thể giúp, ta tại sao phải giúp ngươi?" Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

Khôn Uẩn cơ hồ đều là nhảy dựng lên, "Ta nói rõ ràng a, ngươi không phải giúp ta, chúng ta là hợp tác, hợp tác biết hay không?"

"Hợp tác trước đó, ta muốn nhìn thấy thành ý của ngươi, nói đi, có làm hay không." Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không để ý tới Khôn Uẩn bạo khiêu. Hắn khẳng định Khôn Uẩn có biện pháp tiêu diệt hai tông môn này, đây là một loại trực giác.

Khôn Uẩn thở dài nói ra, "Tốt a, ta hỗ trợ. Kỳ thật ta biết, ngươi gọi ta hỗ trợ, kỳ thật chính là để cho ta làm một mình. Ta cũng không tin, tiêu diệt hai cái tông môn, ngươi có thể lên cái tác dụng gì."

Trên thực tế liền xem như Khôn Uẩn không đồng ý, Mạc Vô Kỵ cũng không kỳ quái, vậy chỉ bất quá cho hắn cự tuyệt Khôn Uẩn một cái lấy cớ mà thôi. Để hắn không có nghĩ tới là, Khôn Uẩn thế mà đồng ý.

Dù là Khôn Uẩn đã từng lại ngưu xoa, hiện tại Khôn Uẩn cũng chỉ là một cái Thiên Thần mà thôi a.

Gặp Mạc Vô Kỵ ngược lại không nói lời nào, Khôn Uẩn nhảy một cái chân nói ra, "Mạc Vô Kỵ, ngươi sẽ không phải lại muốn đổi ý a?"

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, "Ta Mạc Vô Kỵ đồng ý sự tình, há có thể đổi ý?"

Khôn Uẩn tán thưởng nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, "Cái này đúng, ta còn tưởng rằng ngươi cần ta phát cái thề, hợp tác trong lúc đó không đối với ngươi động thủ tới."

Mạc Vô Kỵ quét một dạng Khôn Uẩn, "Khôn Uẩn, trước ngươi là cái gì ta không muốn biết. Bất quá ta tốt xấu là cái Thần Quân, cũng lo lắng ngươi tên Thiên Thần này động thủ với ta, vậy ta Mạc Vô Kỵ cũng không cần tu đạo, còn không bằng trở về trốn tránh. Ngươi muốn động thủ cũng cho phép ngươi, chỉ cần ngươi không hối hận là được rồi."

Chính như Mạc Vô Kỵ trong lòng suy nghĩ, điểm ấy đạo niệm tự tin đều không có, Mạc Vô Kỵ thật đúng là không cần tu đạo.

"Yên tâm, ta sẽ không ra tay với ngươi." Khôn Uẩn cười hắc hắc, không ai có thể nhìn ra trong lòng hắn muốn điều gì đồ vật.

"Trước lúc này, ta cần đi trước một chuyến Thần Vực Sào biên giới." Mạc Vô Kỵ quyết định hay là đi trước Thần Vực Sào biên giới tìm một cái Thư Âm.

Khôn Uẩn từ tốn nói, "Mạc Vô Kỵ, không nói ngươi đạo lữ kia đi Thần Vực Sào biên giới vạn năm tả hữu. Liền xem như vừa mới đi, ngươi thời gian ngắn năng lực tìm tới? Thần Vực Sào biên giới vô cùng mênh mông, tụ tập ức vạn tu sĩ, cấm chế vô số, thế lực càng là rắc rối phức tạp, ngươi làm sao đi tìm?"

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, hắn biết Khôn Uẩn nói chính xác, nhưng hắn thật sự là không cam tâm. Sau một hồi lâu, hắn mới hỏi, "Khôn Uẩn, ngươi nói một chút muốn hợp tác với ta làm cái gì a?"

"Đi tìm một vật, ngươi yên tâm, đối với ngươi không có chỗ xấu, cũng sẽ không có bao lớn nguy hiểm. Chờ ngươi thù báo qua, chúng ta lại hơi tăng lên một chút thực lực, chúng ta liền đi qua." Khôn Uẩn đã sớm đoán được Mạc Vô Kỵ sẽ hỏi, trả lời cực kỳ cấp tốc.

...

Nếu như không có Thần Lục đại tông môn tới, Cửu Diễn Thần Tông tại Thần Vực tuyệt đối xem như đại tông môn. Chí ít tại Cửu Diễn Thần Tông có một cái Thần Vương, Dạ Tát Thần Vương. Mà lại vài ngàn năm trước, Cửu Diễn Thần Tông càng là lại ra đời một tên Thần Vương.

Tại Thần Lục đông đảo đại tông môn đi vào Thần Vực về sau, Cửu Diễn Thần Tông chỉ có thể nói là không tệ tông môn.

Giờ phút này Cửu Diễn Thần Tông bên ngoài, Mạc Vô Kỵ nhìn xem Khôn Uẩn bố trí Bạo Liệt Thần Trận.

Từng mai từng mai trận kỳ ở trong tay Khôn Uẩn thật giống như nhảy vọt âm phù đồng dạng, không có chút nào dấu vết bị không ngừng đánh vào Cửu Diễn Thần Tông tông môn hộ trận bên ngoài.

Mạc Vô Kỵ dù sao cũng là một cái cấp năm Thần Trận Vương, hắn xem xét Khôn Uẩn bày trận thủ đoạn, liền biết chính mình điểm ấy Trận Đạo thủ đoạn tại Khôn Uẩn nơi này, căn bản cũng không đủ nhìn. Đừng bảo là hắn, liền xem như Thương Chính Hành Trận Đạo thủ đoạn ở trong mắt Khôn Uẩn cũng không đáng chú ý.

Mạc Vô Kỵ cuối cùng là minh bạch Khôn Uẩn vì sao tại Thần Vực Tân Thành thản nhiên, loại Trận Đạo thủ đoạn này, tuyệt đối có thể lợi dụng Thương Chính Hành khốn sát trận.

Cứ việc rất nhiều trận kỳ phương vị Mạc Vô Kỵ không rõ, hắn y nguyên từ Khôn Uẩn nơi này học được quá nhiều đồ vật.

Một cái thất cấp Bạo Liệt Thần Trận, Khôn Uẩn chỉ dùng năm ngày thời gian liền bố trí xong. Mạc Vô Kỵ biết đây là Khôn Uẩn thực lực không đủ, nếu như Khôn Uẩn tu vi mạnh hơn một chút, bằng gia hỏa này Trận Đạo thủ đoạn, chỉ sợ chỉ cần mấy hơi thở liền có thể hoàn thành Bạo Liệt Thần Trận này.

"Đi thôi, chúng ta lại đi Loan Hồn Thần Phủ." Bố trí xong Bạo Liệt Thần Trận về sau, Khôn Uẩn cũng không có kích phát khốn sát trận này, mà là đưa ra đi Loan Hồn Thần Phủ.

"Vì cái gì không kích phát Bạo Liệt Thần Trận?" Mạc Vô Kỵ còn tưởng rằng Khôn Uẩn muốn kích phát Bạo Liệt Thần Trận, đang chuẩn bị nói chuyện.

"Ngươi quả nhiên là non a, ngươi xuất hiện tại Thần Vực Tân Thành sự tình, chỉ sợ Loan Hồn Thần Phủ hắn phải biết đi? Hiện tại Cửu Diễn Thần Tông vô duyên vô cớ bạo liệt rơi, chẳng lẽ Loan Hồn Thần Phủ sẽ còn để cho chúng ta ung dung không vội ở ngoại vi bố trí Bạo Liệt Thần

Trận? Ngươi cho rằng ngươi là ai?" Khôn Uẩn khinh bỉ nhìn xem Mạc Vô Kỵ nói ra.

Mạc Vô Kỵ trong lòng âm thầm nghĩ tới, gia hỏa này hắn là thường xuyên làm chuyện loại này.

"Khôn Uẩn, ta có một người quen tại Cửu Diễn Thần Tông, ta phải nghĩ biện pháp cùng nàng chào hỏi, để cho nàng đi trước rơi." Mạc Vô Kỵ không có sau để ý tới Khôn Uẩn khinh bỉ.

Khôn Uẩn từ tốn nói, "Ngươi nói chính là nữ tu gọi Tích Niệm Mạt kia đi, ngươi thật đúng là đa tình, người ta đã sớm đi Thần Vực Sào biên giới tìm kiếm cơ duyên đi. Trên người nàng cừu hận cũng sẽ không ít hơn ngươi, giờ phút này ta đoán chừng tu vi của nàng cũng đến Thần Quân sơ kỳ."

Mạc Vô Kỵ không nói gì thêm, là hắn biết Khôn Uẩn đem hắn đã từng qua lại hết thảy đều điều tra qua, loại lão yêu quái này làm sự tình, tuyệt đối không phải là mặt ngoài đợi hắn rất nhiều năm.

Mấy ngày sau, Khôn Uẩn lần nữa bố trí xong Loan Hồn Thần Phủ Bạo Liệt Thần Trận.

Tại Khôn Uẩn kích phát trận kỳ đằng sau, hai đạo kinh khủng nổ tung đồng thời xuất hiện tại Cửu Diễn Thần Tông cùng Loan Hồn Thần Phủ vị trí.

Cấp bảy Bạo Liệt Thần Trận, thậm chí ngay cả Thần Vực Không Gian quy tắc đều có thể xé mở. Chính là Thần Vương cấp bậc, cũng khó thoát khỏi cái chết. Hai cái tông môn bị triệt để tại Thần Vực xóa đi, ngược lại là Loan Hồn Thần Phủ Diêm Đình Thần Vương không tại bên trong tông môn, trốn qua một kiếp.

Mạc Vô Kỵ uyên nguyên nhìn xem hai nơi bạo liệt, tâm tình rất là bình tĩnh. Năm đó Loan Hồn Thần Phủ cùng Cửu Diễn Thần Tông vì một chút lông gà vỏ tỏi sự tình liền tiêu diệt Thiên Phàm tông, giết sạch

Thiên Phàm tông đệ tử, lại vây giết Bàng Cật truy nã hắn, Mạc Vô Kỵ liền thề muốn xử lý loại tông môn này. Hôm nay mặc dù mượn Khôn Uẩn tay, hắn cũng không hối hận.

"Khôn Uẩn, ngươi cần ta hỗ trợ cái gì, có thể nói, ta và ngươi cùng đi." Các loại hai đại tông môn bạo liệt lắng lại đằng sau, Mạc Vô Kỵ mới nhìn Khôn Uẩn chậm rãi nói.

Hắn chuyện đã đáp ứng, liền sẽ đi làm.

Khôn Uẩn lại là cười hắc hắc, "Ngươi lại nói sai, ta đều cùng ngươi nói mấy lần. Không phải ngươi cần giúp ta cái gì, mà là chúng ta hợp tác, hợp tác biết không? Hiện tại chúng ta còn không thể đi, bởi vì chúng ta thực lực đều không đủ. Chúng ta cần phải đi Thần Vực Sào biên giới tăng thực lực lên, nơi đó có hoàn chỉnh quy tắc cùng đống lớn tài nguyên tu luyện. Chờ ta đến Thần Quân chi cảnh về sau, chúng ta liền có thể đi."

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói, "Nói tới nói lui không phải thực lực của ta không đủ, mà là thực lực ngươi không đủ đi."

"Tùy ngươi cho là như vậy, dù sao chính là thực lực không đủ. Chúng ta tại Thần Vực Sào biên giới nhiều nhất ngốc mười năm, mười năm đằng sau chúng ta liền có thể đi..."

Mạc Vô Kỵ trực tiếp đánh gãy Khôn Uẩn lời nói, "Ngươi nói thời gian mười năm liền có thể bước vào Thần Quân?"

Mạc Vô Kỵ tự nhận việc tu luyện của mình xem như nhanh, cũng không dám nói thời gian mười năm liền từ Thiên Thần sơ kỳ bước vào Thần Quân chi cảnh.

"Người khác không thể không đại biểu ta Khôn Uẩn không thể." Khôn Uẩn từ tốn nói.

"Ngươi bây giờ là Thiên Thần viên mãn, ta nhìn thấy Thiên Thần sơ kỳ cũng là giả?" Mạc Vô Kỵ tỉnh táo lại hỏi.

"Sai, ta hiện tại là nửa bước Thần Quân, ngươi điểm ấy không quan trọng tu vi cũng đừng nghĩ lấy xem ta cảnh giới." Khôn Uẩn khinh thường nhìn lướt qua Mạc Vô Kỵ.

"Tốt a, vậy chúng ta mười năm lại ước thời gian." Mạc Vô Kỵ biết như Khôn Uẩn loại lão yêu quái này, hắn nhìn không thấu mới là bình thường, nếu như nhìn thấu vậy liền không bình thường.

Khôn Uẩn đầu lắc giống như trống lúc lắc, "Không được, tuyệt đối không được. Ta ở chỗ này chờ ngươi nhiều năm như vậy, ngươi đợi ta mười năm cũng không được? Thời gian mười năm này, ngươi nhất định phải thời khắc cùng ở bên cạnh ta. A, không đúng, là chúng ta thời khắc đều muốn cùng một chỗ."

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói, "Ngươi muốn tại ta lúc tu luyện cảm ngộ ta Phàm Nhân Đạo?"

Một mực khống chế chủ đạo Khôn Uẩn nghe được Mạc Vô Kỵ mà nói, lập tức tạm ngừng, có chút lúng túng nói, "Cũng không thể nói cảm ngộ ngươi Phàm Nhân Đạo, ngươi Phàm Nhân Đạo hoàn toàn chính xác có chỗ bất phàm, ta cần tham khảo một hai, tham khảo ngươi biết không biết? Đương nhiên, ngươi có không hiểu, cũng có thể hỏi thăm ta."

Khôn Uẩn trong lòng thầm nghĩ, đây chính là một cái yêu nghiệt. Hắn sở dĩ có thể đoán được Mạc Vô Kỵ rất nhiều quyết định, đó là bởi vì hắn điều tra qua Mạc Vô Kỵ rất nhiều năm. Mà Mạc Vô Kỵ vẻn vẹn bằng vào một câu nói của hắn, liền đoán được chính mình muốn làm gì. Xem ra hắn hợp tác với Mạc Vô Kỵ còn muốn cẩn thận một chút, miễn cho uống gia hỏa này nước rửa chân. Hắn gặp phải tu sĩ cấp thấp cũng không ít, chính là tên trước mắt này nhất gian xảo khó khăn nhất giải quyết. Dù sao cho đến bây giờ đều là hắn tại bỏ ra, chuyện hợp tác còn không có nửa điểm đầu mối.

"Nếu như ngươi không đồng ý cũng không có quan hệ, ngươi cũng có thể không tu luyện, ngươi không tu luyện ta liền cảm ngộ không tới a.

Dù sao ta lúc tu luyện, ngươi cứ việc cảm ngộ." Gặp Mạc Vô Kỵ sắc mặt không dễ nhìn lắm, Khôn Uẩn lại lúng túng nói.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh hỏi, "Nếu như cùng Thần Vương mặt đối mặt, ngươi có thể hay không đối phó Thần Vương?"

Khôn Uẩn rộng lượng khoát tay chặn lại, "Nơi này Thần Vương tính là cái rắm gì, ta Khôn Uẩn hoàn toàn có thể đối phó."

"Nói như vậy, ngươi cũng có thể tùy tiện đối phó ta rồi?" Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Khôn Uẩn.

Khôn Uẩn lắc đầu, "Đây là hai việc khác nhau, ta nói ngươi cũng không hiểu, bởi vì đây là thiên địa quy tắc tạo thành. Ngươi đạo cùng nơi này thiên địa quy tắc không hề quan hệ, đây cũng là ta tại sao muốn tìm ngươi hợp tác nguyên nhân."

"Tốt, ta đồng ý, hiện tại liền đi Thần Vực Sào biên giới." Mạc Vô Kỵ không tiếp tục hỏi, không chút do dự gật đầu đồng ý.

...

Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn hủy đi hai đại tông S1ehiUJ môn về sau, nghênh ngang rời đi, toàn bộ Thần Vực thế nhưng là phiên thiên.

Vô luận là Loan Hồn Thần Phủ hay là Cửu Diễn Thần Tông, đều là Thần Vực đỉnh cấp tông môn, thế mà bị người trong vòng một đêm hủy đi, đây tuyệt đối là đỉnh cấp đại sự.

Loan Hồn Thần Phủ may mắn còn sống sót Thần Vương Diêm Đình Thần Vương không còn có tâm tư đi làm sự tình khác, trước tiên liền vọt tới Hộ Thần điện.

Hộ Thần điện là Thần Vực cùng Thần giới cường giả liên thủ tạo dựng lên, sừng sững tại Thần Vực Sào biên giới, nơi này chính là Thần giới cùng Thần tộc chiến đấu cuối cùng chỉ huy chỗ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1044: Trở Về Báo Thù Sao

Diêm Đình Thần Vương vội vã chạy đến hộ thần điện thời điểm, mới phát hiện hộ thần điện sớm đã tụ tập hơn mười danh Thần Vương. Thần Vực thập đại thần vương đứng đầu Ly Thiên Thần Vương bất ngờ ngồi vị trí cao nhất, chẳng những là Ly Thiên Thần Vương tại. Thập đại thần vương bên trong Vô Kiệt Thần Vương, Ma Hải Thần Vương, Lan Lăng Thần Vương, minh Dương Thần vương, Tịch Đỉnh Thần Vương, Hoằng Khởi Thần Vương đều ở trong này.

Nhìn xem thấy mình lão bằng hữu Dịch Minh Thần Vương đã ở, Diêm Đình Thần Vương chậm khẩu khí, lúc này mới giọng nói bi phẫn nói, "Chư vị đạo hữu, ta Diêm Đình tại Thần Vực Sào vùng ven cùng Thần Tộc liều mạng, mà ta Loan Hồn Thần Phủ đi mà bị người hóa thành bột mịn. Nếu mà Thần Vực đều là như vậy, còn làm sao có thể làm cho Thần Vực tu sĩ cho chúng ta sinh tồn thổ địa liều mạng? Còn xin chư vị đạo hữu cho ta Loan Hồn Thần Phủ cùng Cửu Diễn Thần Tông làm chủ."

Hoằng Khởi Thần Vương trong lòng hừ một tiếng, hắn cũng không nói lời nào. Hắn biết thập đại thần vương bên trong Vô Kiệt Thần Vương hỗ trợ Diêm Đình Thần Vương, còn có Dịch Minh Thần Vương cũng là Diêm Đình bạn của Thần Vương.

Trước đây Thiên Phàm Tông bị vô duyên vô cớ phá huỷ, Thiên Phàm Tông Bàng Cật Thần Vương bị vây giết, nguyên nhân ở trong người nào không biết? Cùng Thiên Phàm Tông sâu xa sâu nhất Duy Chính Thần Vương nhất phẫn nộ, hắn nhất tâm nên vì Thiên Phàm Tông đòi một cái công đạo, kết quả Duy Chính Thần Vương liền trực tiếp biến mất tại Thần Vực.

Chỉ cần không phải ngu ngốc, liền biết Duy Chính Thần Vương bị mấy cái to gan lớn mật Thần Vương cho ám toán.

Thực ra mà nói, cũng vậy bởi vì Duy Chính Thần Vương cùng Bàng Cật Thần Vương bị giết sự tình, Ly Thiên Thần Vương uy tín giảm đi. Phải biết rằng bởi vì Thần Vực Thần Vương ít vô cùng, Ly Thiên Thần Vương trước đây cũng đã nói, Thần Vương giữa đó không được cho nhau động thủ.

Về phần Diêm Đình Thần Vương nói đang cùng Thần Tộc liều mạng, vậy càng là chuyện vu vơ. Người nào không biết Thần Tộc cùng Thần Vực Sào giao giới địa phương, Thần Linh Khí nồng nặc đáng sợ, hơn nữa quy tắc rõ ràng nhất? Hầu như tất cả mọi người ở chỗ này tu luyện, Diêm Đình Thần Vương là đang bế quan ở giữa nghe nói Loan Hồn Thần Phủ bị diệt, lúc này mới chạy về.

"Diêm Đình đạo hữu, chuyện này chúng ta đều biết, ngươi ngồi xuống trước, chúng ta từ từ suy nghĩ đối sách. Dù sao có thể một lần thông qua bạo liệt thần trận hủy diệt hai đại tông môn, tuyệt đối không phải là người bình thường." Ly Thiên Thần Vương rất là đau đầu.

Năm đó Bàng Cật bị vây tấn công chí tử, Duy Chính Thần Vương mất tích, trong lòng hắn chính là tràn đầy lửa giận. Đáng tiếc là, hắn cũng không thể lại đem mấy cái Thần Vương chộp tới giết. Hắn rất rõ ràng, đừng nhìn hắn Ly Thiên ngoài mặt là Thần Vực nói chuyện người, trên thực tế còn thật không có mấy người Thần Vương là từ trong đáy lòng phục hắn cũng nghe hắn.

"Ly Thiên Thần Vương, chuyện này ta đã điều tra, nếu như ta không có tính sai nói, hắn là Mạc Vô Kỵ trở về làm." Diêm Đình Thần Vương nghiến răng nói.

"Mạc Vô Kỵ?" Ly Thiên Thần Vương kinh thanh hỏi.

Đối với Mạc Vô Kỵ hắn quá có ấn tượng, trước đây Mạc Vô Kỵ một người liền dùng Dục Thần sơ kỳ, tại bốn mươi chín người vây công

dưới, giết chết bốn mươi hai cái Dục Thần còn có năm Thiên Thần tu sĩ, còn sót lại hai người một cái trọng thương một cái bị phế.

Hắn Ly Thiên coi như là ra mắt quen mặt, cũng vậy chưa từng thấy qua cùng Mạc Vô Kỵ như vậy thiên tài tuyệt thế người.

Trước đây bởi vì Mạc Vô Kỵ tu vi thấp, trưởng thành chu kỳ quá dài, hắn thậm chí động tới ý niệm trong đầu lại đem Mạc Vô Kỵ bí mật hỏi lên, làm cho cả Thần Vực Thần Vương trở lên một cái cấp độ. Dù sao Mạc Vô Kỵ thế nhưng là tự thân ngưng tụ đại đạo, nếu mà hắn Ly Thiên cũng có thể tự thân ngưng tụ đại đạo, nói không chừng hắn thực sự có thể bước vào Hợp Thần cảnh.

Thần Vực theo Thần Vực Sào mở rộng, nguy cơ càng ngày càng sâu, muốn (phải) Thần Vực không ai sớm cho kịp bước vào Hợp Thần, đối với Thần Vực mà nói, đó là trí mạng nhất nguy hiểm.

Nguy cơ hắn đoán được, không phải là Thần Lục Hợp Thần cường giả đến hỗ trợ, Thần Vực sớm là Thần Tộc địa bàn. Hiện tại Thần Vực tại Thần Lục dưới sự trợ giúp, cũng vậy ở hạ phong.

Kết quả hắn lại không ngờ rằng, mấy cái Thần Vương bắt Mạc Vô Kỵ một cái Dục Thần sơ kỳ, sau cùng khiến cho đầy bụi đất. Ngày hôm nay Mạc Vô Kỵ trở lại một cái liền giết chết trước đây hủy diệt Thiên Phàm Tông, giết chết Bàng Cật Thần Vương hai đại tông môn sao?

Hắn này năm đó đều khiếp sợ tu sĩ trở về báo thù sao?

Vừa nghĩ tới Mạc Vô Kỵ trở về báo thù, Ly Thiên Thần Vương không tự chủ được đánh cái giật mình. Tuy rằng hắn không phải là vì bản thân chi tư đi bắt Mạc Vô Kỵ, hơn nữa hắn cũng không có dự định giết Mạc Vô Kỵ, nhưng hắn và Mạc Vô Kỵ đích xác chính là có cừu oán.

"Đối với, chính là Mạc Vô Kỵ, người này xuất hiện ở Thần Vực Tân Thành, ta hoài nghi Cửu Diễn Thần Tông Dạ Tát Thần Vương đã bị

người này giết." Diêm Đình Thần Vương nói đến Dạ Tát Thần Vương bị giết thời điểm, giọng nói hơi có chút biến hóa.

"Tuyệt không khả năng." Vô Kiệt Thần Vương không chút do dự nói, "Năm đó Mạc Vô Kỵ chạy ra Thần Vực Sào thời điểm hắn là mới Dục Thần sơ kỳ, coi như là hắn Dục Thần hậu kỳ, lúc này mới bao nhiêu năm? Vạn năm sao?, vạn năm hắn có thể tu luyện tới Thiên Thần tính là thiên tài trong thiên tài. Hơn nữa con đường, thời gian là bội số gia tăng.

Dù cho hắn dùng một vạn năm tu luyện đến Thiên Thần sơ kỳ, vậy không có trăm vạn năm hắn cũng không cách nào tu luyện tới Thần Quân sao?? Nếu muốn giết Dạ Tát Thần Vương, dù cho hắn Mạc Vô Kỵ lợi hại hơn nữa, chí ít cũng cần Thần Vương một tầng. Ngươi nói cho ta biết, thiên tài gì có thể một vạn năm thời gian từ Dục Thần tu luyện tới Thần Vương?"

Ly Thiên Thần Vương cũng vậy gật đầu, "Đích xác, một vạn năm từ Dục Thần tu luyện tới Thiên Thần, đó là tuyệt không khả năng. Trừ phi hắn toàn bộ dùng Hỗn Độn Thần Linh Khí tu luyện, dù cho toàn bộ dùng Hỗn Độn Thần Linh Khí tu luyện, đến Thần Vương một tầng cũng có chút khả năng không lớn."

"Này Mạc Vô Kỵ có thể vượt cấp đối địch, có lẽ hắn căn bản cũng không cần tu luyện tới Thần Vương cảnh giới." Dịch Minh Thần Vương trong lòng như nhau kiêng kỵ Mạc Vô Kỵ, lúc này hắn ước gì Ly Thiên Thần Vương xuất đầu, giết chết Mạc Vô Kỵ.

Hắn thật không ngờ, Ly Thiên Thần Vương nghĩ đến nếu mà Mạc Vô Kỵ thật có như vậy nghịch thiên tư chất, bây giờ là Thần Vương cảnh, vậy hắn còn không bằng dốc hết toàn bộ Thần Vực tài nguyên tu luyện bồi dưỡng Mạc Vô Kỵ, để cho Mạc Vô Kỵ nhanh chóng bước vào Hợp Thần cảnh. Dùng Mạc Vô Kỵ loại này tại Dục Thần sơ kỳ liền có thể giết chết bốn mươi chín cái tu vi xa xa mạnh hơn hắn tu sĩ vây công tên gia hỏa, một khi tới rồi Hợp Thần, Thần Tộc nhằm nhò gì.

Mạc Vô Kỵ thật có thể đạt được Hợp Thần cảnh giới, hắn bị Mạc Vô Kỵ giết chết báo thù, thì tính sao? Về phần Loan Hồn Thần Phủ cùng Cửu Diễn Thần Tông bị diệt, trên thực tế Ly Thiên Thần Vương sớm đã có dự cảm. Trước đây Mạc Vô Kỵ chạy trốn sau đó, hắn liền hoài nghi Mạc Vô Kỵ chung quy có một ngày sẽ (biết) trở về báo thù.

"Chính là Mạc Vô Kỵ tu luyện tới Thế Giới Thần, chí ít cũng cần trăm vạn năm, cho nên chuyện này hay là trước điều tra một chút." Rất ít nói chuyện Hoằng Khởi Thần Vương chủ động nói.

Thấy Diêm Đình Thần Vương còn muốn nói cái gì nữa, Ly Thiên Thần Vương khoát tay áo, "Bây giờ cùng Thần Tộc giằng co thế cục không cần lạc quan. Ta nghe nói trước đây không lâu Thần Tộc lại thêm một cái Hợp Thần cường giả, tiếp tục như vậy nữa nói, chẳng những là ta Thần Vực, ngay cả Thần Lục cũng sẽ bị hủy diệt. Loan Hồn Thần Phủ cùng Cửu Diễn Thần Tông sự tình, ta sẽ cho người đi điều tra. Hiện tại chúng ta thương lượng một chút, sau đó đi thỉnh giáo Thần Lục chiếm giữ tiền bối, làm sao bảo vệ Thần Vực Sào."

Ly Thiên Thần Vương nói như một chậu nước lạnh tưới xuống, để cho Diêm Đình Thần Vương hiểu rõ tự mình nghĩ tìm Ly Thiên xuất đầu là khả năng không lớn.

...

Thần Vực Sào vô diệp lâm.

Vô diệp lâm sở dĩ được đặt tên, bởi vì nơi này vốn chính là một mảnh mênh mông vô biên rừng rậm. Duy nhất cùng rừng rậm khác nhau chính là, nơi này hết thảy cây đều là trơ trọi, không có lá cây, thoạt nhìn thật giống như sa mạc trong đã trải qua nghìn năm sau đó héo rũ hồ cây dương bình thường giống nhau.

Vô luận là đang (ở) Thần Tộc hay (vẫn, còn) là Thần Vực, vô diệp lâm đều là Thần Vực Sào cực kỳ nổi danh một chỗ.

Tại vô diệp lâm có vô số Hỗn Độn linh nhãn, lớn Hỗn Độn linh nhãn diện tích có mấy trong, nhỏ cũng có chậu rửa mặt lớn nhỏ. Vô luận là lớn Hỗn Độn linh nhãn hay là nhỏ Hỗn Độn linh nhãn, chỉ cần tìm được một cái, cũng đủ để cho tu sĩ điên cuồng. Bởi vì tại Hỗn Độn linh nhãn tu luyện, tốc độ so với địa phương khác phải nhanh vô số lần, Hỗn Độn linh nhãn quy tắc càng là rõ ràng, là tăng lên tu (sửa) là tốt nhất nơi đi.

Giờ khắc này ở vô diệp lâm trong chỗ sâu, một người đang cùng bảy người giằng co.

Ở giữa bọn họ là một cái sớm khô khốc Hỗn Độn linh nhãn, cái này linh nhãn cũng không phải rất lớn, diện tích không quá nửa trượng trên dưới. Khô khốc linh nhãn trung gian, còn cuộn mình nằm ngửa một người quần áo có chút phá (vỡ) nữ tu.

Một người một phe là một người vẻ mặt tang thương, cả người đều mang một cổ bưu hãn khí tức áo gai thanh niên. Bàn về tu vi, tu vi của hắn cũng không cao, chỉ có Thiên Thần tầng năm. Mà cùng người này áo gai thanh niên giằng co nhất phương bảy người, ngoại trừ ba gã Thiên Thần sơ kỳ bên ngoài, còn lại bốn người toàn bộ là Thiên Thần trung kỳ hoặc là hậu kỳ, tu vi cao nhất một cái đều đến Thiên Thần tầng bảy.

"Tiểu tử, đừng tưởng rằng ngươi ở phụ cận đây xông ra một phần danh tiếng, nếu mà ngươi còn dám la trong dong dài nói, đừng trách chúng ta trước làm ngươi." Nói chuyện là một người vóc người cũng không cao lắm tóc tro tu sĩ, Thiên Thần tầng bảy tu vi. Tại đoàn người này ở giữa, coi như là tu vi cao nhất một cái.

"Các ngươi thả nàng, ta tự nhiên mang nàng rời đi." Bất chấp một người giằng co bảy người, áo gai thanh niên cũng không sợ hãi áo xám tu sĩ uy hiếp, giọng nói vẫn như cũ bình tĩnh.

Chỉ là quanh người hắn đạo vận ba động càng là kịch liệt, mang theo một loại khí thế chưa từng có từ trước tới nay.

"Cho khuôn mặt không biết xấu hổ, mọi người cùng nhau tiến lên, giết hắn." Tóc tro tu sĩ giận điên lên, trực tiếp tế xuất pháp bảo đánh về phía áo gai thanh niên.

Theo áo xám tu sĩ tiến lên động thủ, người còn lại đều là đồng loạt mà lên, toàn bộ xông về cái này áo gai thanh niên.

Áo gai thanh niên vui mừng không sợ, cũng vậy tế ra bản thân pháp bảo, một thanh màu đỏ sậm trường kích, tảng lớn kích mang bị bao trùm đi ra ngoài.

Thần nguyên tại vô diệp trong rừng đụng vào nhau, lại đem một phần vô diệp cây cối tất cả đều chém gãy rơi.

Vài đạo thần thông quang mang trực tiếp đánh vào áo gai thanh niên trên người, tại áo gai thanh niên trên người mang theo một đạo lại một đạo huyết vụ.

Áo gai thanh niên dường như căn bản là không thấy mình thương thế không ngừng làm sâu sắc, vẫn như cũ điên cuồng tế xuất trường kích, cuồn cuộn nổi lên một đạo lại một đạo thần thông sát mang.

"PHỐC!" Một đạo huyết quang nổ tung, áo gai thanh niên một cái cánh tay bị trực tiếp đánh rớt, một cái lỗ máu cũng vậy từ áo gai thanh niên bụng dưới đi qua.

Cũng trong lúc đó, áo gai thanh niên trường kích cũng vậy huyễn hóa ra vài đạo kích mang, bổ ra hai gã Thiên Thần tu sĩ lĩnh vực, cuốn đi hai đầu người lô, bị giết trong hai người thậm chí có một là Thiên Thần tầng 6 thực lực.

"Ầm!" Tại giết hai người sau đó, lại là một đạo thần thông quang mang đánh vào áo gai thanh niên ngực. đạo thần thông quang mang, trực tiếp lại đem áo gai thanh niên đánh bay, đụng vào một gốc cây vô diệp mộc thượng, lại đem gốc cây này vô diệp mộc trực tiếp đụng gãy.

Tóc tro trên mặt sát khí nồng nặc, trực tiếp một bước tiến lên, liền (muốn) phải phách giết cái này áo gai thanh niên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1045: Thiên Nô Bí Mật

- Được rồi!

Một tiếng quát mắng thanh thúy làm dừng lại động tác của người tóc tro tu sĩ này, theo đó một cô gái tuyệt sắc mặc quần áo màu xanh nhạt thật giống như trống rỗng đi tới giống nhau, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Thấy nữ tử này, tóc tro tu sĩ đâu còn có nửa điểm sát khí, nhanh chóng khom người thi lễ:

- Mẫn Phỉ Nhĩ ra mắt tiền bối.

Dùng Mẫn Phỉ Nhĩ kiến thức, liếc mắt cũng có thể thấy được cô gái này tu vi tuyệt đối vượt qua Thiên Thần, có thể là Thần Quân cường giả.

Cô gái váy xanh không để ý tới đáp lại tóc tro, mà là nhìn áo gai thanh niên bị chém gãy một cánh tay, nhàn nhạt hỏi:

- Ngươi biết rõ không phải là đối thủ của bọn họ, vì sao còn phải ở lại chỗ này chịu chết?

Áo gai thanh niên nuốt vào vài viên thuốc, giùng giằng đứng lên, ánh mắt của hắn cũng là nhìn chằm chằm mặt xám tu sĩ nói:

- Năm đó đại sư huynh đã dạy ta, người cả đời này luôn luôn làm vài món việc ngốc. Năm đó ta để cho đại sư huynh một mình đối mặt một đám người, một mình đào sinh sau đó, ta đã hối hận tới rồi ngày hôm nay. Hiện tại, ta tuyệt đối sẽ không để cho Tương Vũ một người ở tại chỗ này. Cho dù chết, ta cũng phải chết ở chỗ này.

- Người cả đời này luôn luôn làm vài món việc ngốc, nàng Khúc Du có thể làm được, ta Sầm Thư Âm vì sao không thể làm được?...

Cô gái váy xanh tự lẩm bẩm một lần, qua một hồi lâu sau đó, nàng mới nhìn áo gai thanh niên hỏi:

- Ngươi tên là gì? Nàng là gì của ngươi?

Cô gái váy xanh này chính là Sầm Thư Âm – người Mạc Vô Kỵ cấp thiết nhất muốn gặp được, năm đó đi Thần Vực Tân Thành, nàng vẫn đi cùng với Vấn Lan Nữ Đế, Lâm Cô.

Bởi vì Khôn Uẩn một phen chém gió, tại Vấn Lan Nữ Đế làm chủ, ba người bỏ qua tiếp tục tìm kiếm Mạc Vô Kỵ, mà là lợi dụng tài nguyên bên cạnh mình tăng lên tu vi.

Các nàng ba người trên người đều có hàng loạt thiên địa quy tắc nguyên đan, loại bảo vật này người khác nằm mộng cũng muốn, mà các nàng cất chứa nhiều tu luyện bảo vật như vậy, cư nhiên tại Thần Vực loạn chuyển.

3 người tới vùng ven Thần Vực Sào, tìm được một chỗ địa phương bí mật bế quan thật tốt. Vài ngàn năm, ba người tại dưới một đống quy tắc nguyên đan đều tu luyện đến Thiên Thần hậu kỳ.

Sau đó ba người dắt tay nhau tại đây một khu vực đối phó Thần Tộc, tích lũy điểm cống hiến, kiếm lấy tài nguyên tu luyện. Như vậy lại qua hơn 1000 năm, ba người đều bước vào Thần Quân cảnh.

Lúc này vùng ven Thần Vực Sào bạo phát một hồi cùng Thần Tộc đại loạn chiến, trong loạn chiến, Sầm Thư Âm cùng Lâm Cô, ba người Vấn Lan Nữ Đế tản ra.

Bất chấp Sầm Thư Âm ở chỗ này tìm rất nhiều năm, tu vi của nàng cũng tăng lên đến Thần Quân tầng bốn, nhưng vẫn luôn không có tin tức của Lâm Cô cùng Sầm Thư Âm. Ngược lại tin tức Mạc Vô Kỵ nàng

nghe được rất nhiều, có người nói Mạc Vô Kỵ bỏ mạng ở Tịch Diệt Hải, còn có người nói Mạc Vô Kỵ đi Táng Thần Cốc tìm kiếm Khúc Du rồi.

Dù sao Khúc Du là vì Mạc Vô Kỵ mới tiến vào Táng Thần Cốc, còn là đạo lữ của Mạc Vô Kỵ. Thời gian lâu dài, Sầm Thư Âm cũng hoài nghi Mạc Vô Kỵ đã tiến vào Táng Thần Cốc. Nàng vẫn muốn đi Táng Thần Cốc xem, nhưng vẫn do dự mà không có đi.

Cũng không phải sợ chết, mà là lo lắng Mạc Vô Kỵ không ở Táng Thần Cốc, nàng lại tiến vào Táng Thần Cốc. Về phần Thần Lục, nàng cho tới bây giờ đều không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ sẽ tới Thần Lục. truyền tống trận Thần Lục đến Thần Vực cũng không phải là người bình thường có thể ngồi, coi như là có cấp thấp tu sĩ truyền tống, cũng đều là từ Thần Lục truyền tống đến Thần Vực, còn chưa từng nghe nói qua Thần Vực có tu sĩ cấp thấp truyền tống đến Thần Lục.

Mạc Vô Kỵ tại Thần Lục có danh tiếng hơn nữa, cũng bất quá là ở Niết Bàn Học Cung mà thôi. Huống hồ Mạc Vô Kỵ đều đã biến mất vạn năm, Thần Lục thiên tài tuyệt thế tu sĩ nhiều lắm, có mấy người sẽ nhớ kỹ Mạc Vô Kỵ?

- Vãn bối Vi Như, nàng gọi Mộ Dung Tương Vũ, trước nếu mà không phải là nàng cứu ta, ta nói không chừng đã bị giết. Hiện tại ta tuyệt đối không có khả năng bỏ lại nàng một mình ở chỗ này.

Áo gai thanh niên khom người nói.

Mộ Dung Tương Vũ? Sầm Thư Âm cảm giác được tên này có chút quen thuộc, nàng nhìn thoáng qua nữ tử co rúc ở khô cạn Hỗn Độn linh nhãn, cũng không có cảm giác mình quen biết nàng.

- Đại sư huynh của ngươi là một người rất rất giỏi, hắn nói rất đúng, người cả đời này cuối cùng là phải làm vài việc ngốc.

Sầm Thư Âm sau khi nói xong, trước mắt hiện ra nàng dùng thân thể huyết nhục của mình, vì Mạc Vô Kỵ ngăn trở Tẳng Hầu Ất sát mang.

Còn có nàng điên cuồng thiêu đốt sinh mệnh, thi triển Phong Độn Thuật mang theo Mạc Vô Kỵ tại tinh không bỏ chạy tình cảnh.

Những thứ này đều là việc ngốc sao? Nàng một chút đều không hối hận, một lần nữa, nàng vẫn sẽ làm như vậy. Bởi vì tại Lục Luân Khư Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì thấy Mạc Vô Kỵ mang theo thân thể của của mình tới cứu nàng, đem nàng đưa ra, chính hắn cùng cái tàn hồn quấn vào bên trong ao... Nàng liền biết, lại đến bao nhiêu lần, nàng vẫn sẽ không hối hận.

Mạc Vô Kỵ đích thật là đã có đạo lữ, nhưng chỉ cần một ngày Mạc Vô Kỵ chưa có chính miệng nói với nàng rằng hắn muốn nàng rời đi, nàng cũng sẽ không rời đi.

- Dà, đại sư huynh vĩnh viễn là người vĩ đại nhất trong lòng ta.

Nghe được Sầm Thư Âm nói đại sư huynh, Vi Như lập tức đứng thẳng người, trong giọng nói mang theo một loại tôn kính.

Sầm Thư Âm gật đầu, xuất ra một cái bình ngọc ném cho Vi Như nói:

- Cái này tặng cho ngươi, có thể giúp ngươi chữa thương.

Nói xong, ánh mắt của nàng lạnh lùng nhìn chằm chằm mấy người Mẫn Phỉ Nhĩ quát lên:

- Còn chưa cút.

- Dà, dà, tiền bối.

Nghe được Sầm Thư Âm gọi bọn hắn lăn xuống, Mẫn Phỉ Nhĩ đâu còn dám nói nhảm, nhanh chóng rút lui ra mấy bước, lúc này mới xoay người cấp tốc rời đi. Mẫn Phỉ Nhĩ vừa đi, còn dư lại vài tên Thiên Thần tu sĩ thụ thương, cũng bỏ chạy nhanh.

Mấy người Mẫn Phỉ Nhĩ đi rồi, Sầm Thư Âm gật đầu đối với Vi Như, lúc này mới thân hình lóe lên, cũng là biến mất rất nhanh.

Vi Như đối với phương hướng Sầm Thư Âm biến mất, khom người cảm tạ một cái, cũng là dùng tốc độ cực nhanh mang theo Mộ Dung Tương Vũ rời đi....

- Khôn Uẩn, ngươi vẫn tự xưng bản thánh, có đúng bên trên Hợp Thần liền có thể xưng là thánh hay không?

Mạc Vô Kỵ vừa đi ra khỏi truyền tống trận lại hỏi.

Mạc Vô Kỵ là người không có sư phụ, tu luyện toàn bằng chính bản thân đẽo gọt. Khôn Uẩn thật không đơn giản, Mạc Vô Kỵ hoài nghi tên này là mấy cái lão già Viễn Cổ tồn tại được, nói không chừng tư cách so với bên trong Chư Thần Tháp những tên kia còn lâu hơn. Có cái gì không biết, hỏi tên này chuẩn không sai.

Khôn Uẩn cười hắc hắc:

- Ngươi điểm ấy tu vi dù biết đối với ngươi không có ích gì, huống hồ nếu mà ngươi cả đời này không thể ly khai Thần Vực, tu vi làm nhiều cũng bất quá là Hợp Thần mà thôi, liền không cần suy nghĩ nhiều quá.

- Không muốn nói thì thôi.

Mạc Vô Kỵ không có cãi lại, trong lòng hắn rất là xem thường. Hắn phàm nhân đạo Đạo tắc hầu như đều là chính bản thân cảm ngộ, hơn nữa phàm nhân giới hiện tại quy tắc đầy đủ hết, Thần Vực quy tắc không được đầy đủ, cũng sẽ không ảnh hưởng đến hắn cảm ngộ.

Khôn Uẩn hiển nhiên biết ý nghĩ của Mạc Vô Kỵ, hắn cũng không có đi nhắc nhở Mạc Vô Kỵ.

So với trước đây lần đầu tiên tới Thần Vực Sào mới ấp trứng, Mạc Vô Kỵ lần này đến, lập tức liền cảm nhận được Thần Vực Sào to lớn biến hóa lớn.

Trước đây cái chỗ này bất quá là một cái to lớn lộ thiên phường thị, hiện tại triệt triệt để để tạo thành một cái to lớn tu chân Thần Thành. Cái

này tu chân Thần Thành thoạt nhìn dường như không có Thần Vực Tân Thành có khí thế, luận phồn hoa trình độ, tuyệt không kém so với Thần Vực Tân Thành.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi hắn là muốn tìm một chỗ nghỉ ngơi vài ngày sao?, nếu không ta đi ra ngoài trước hỏi thăm một chút Thần Vực Sào vị trí nào mới có thể nhanh nhất tăng lên tu vi?

Khôn Uẩn vẻ mặt tùy ý nhìn Mạc Vô Kỵ, hoàn toàn không thèm để ý Mạc Vô Kỵ thái độ.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ vừa nhảy, hắn đang muốn nói tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút, chủ yếu là vì đi phàm nhân giới xem Thiên Nô.

Khôn Uẩn tên này lẽ nào biết mình có phàm nhân giới? Hoặc là nói tên này biết Thiên Nô? Nhìn xem người này giọng nói cùng thái độ, thật là có khả năng biết.

Mạc Vô Kỵ cũng không có nói cho Khôn Uẩn sự tình liên quan tới Thiên Nô, hai cái Tử Phủ cùng hai cái thức hải thật sự là nghe nói quá kinh người một chút. Loại tình huống này cùng hắn phàm nhân đạo không sai biệt lắm, có chút kinh thế hãi tục.

- Ta đi trước, hai ngày nữa ta tới tìm ngươi.

Khôn Uẩn cười hắc hắc, cũng không quản Mạc Vô Kỵ kinh hãi, thân hình lóe lên, trực tiếp biến mất ở tại trong đám người.

...

Niết bàn tức lâu, Mạc Vô Kỵ vừa nhìn thấy tên này, không chút do dự liền đi vào.

Hắn đến từ Niết Bàn Học Cung, nơi này xuất hiện niết bàn tức lâu, tám chín phần mười là tức lâu do Thần Lục Niết Bàn Học Cung mở.

Tuy rằng hắn hiện tại cũng không sợ hãi bất luận kẻ nào, bất quá có thể an toàn một chút vẫn tốt hơn.

Niết Bàn Học Cung giá cả cực kỳ cao, tu sĩ tới nơi này dừng chân cũng không phải rất nhiều, cho nên gian phòng cùng chuyên môn tu luyện động phủ cũng vậy đều không phải là rất hút hàng.

Mạc Vô Kỵ không có để ý Khôn Uẩn, hắn chỉ mua một cái gian phòng của mình.

Tiến vào gian phòng chuyện thứ nhất, Mạc Vô Kỵ chính là một lần nữa lại đem gian phòng cấm chế toàn bộ bố trí một lần, sau đó tiến vào phàm nhân giới.

bên trong Phàm nhân giới, Thiên Nô vẫn là không hề sinh cơ.

Mạc Vô Kỵ thở dài, hắn sớm dặn dò Đại Hoang lại đem Hồng Mông Sinh Tức còn có các loại sinh cơ đan dược đều đút cho Thiên Nô, chỉ là Thiên Nô sớm đã bị dằn vặt tới tình cảnh dầu hết đèn tắt Nguyên Thần tán loạn. Nếu như không có đỉnh cấp linh vật đúng bệnh, hắn cũng cứu không đc Thiên Nô.

Dù cho Mạc Vô Kỵ dùng Sinh Cơ Lạc tư nhuận Thiên Nô, Thiên Nô vẫn là không có nửa điểm chuyển biến tốt đẹp. Mạc Vô Kỵ lắc đầu, đang chuẩn bị đứng lên. Hắn và Thiên Nô coi như là bèo nước gặp nhau, sau đó thành bằng hữu. Hiện tại hắn tận lực, Thiên Nô chẳng những là căn cơ tán loạn, Nguyên Thần tán loạn, tất cả sinh lợi cũng bắt đầu tán loạn. Tối đa vài ngày, Thiên Nô sẽ chỉ là hoàn toàn tiêu tiêu tại thế giới này, thần hồn câu diệt.

Vừa lúc đó, Thiên Nô bỗng nhiên mở mắt, hắn nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, trong mắt của hắn hiện ra một vẻ vui mừng.

- Thiên Nô, xin lỗi, ta đã tận lực.

Mạc Vô Kỵ biết dù cho Thiên Nô mở mắt, đây cũng là hồi quang phản chiếu mà thôi.

- Mạc đại ca... Cám ơn ngươi, mang ta từ hắc giới ra khỏi... Để cho ta đi yên...

Thiên Nô nói gián đoạn, mang theo một loại đối nhau cơ vô tận lưu luyến:

- Bên trong Táng Thần Cốc có đại bí mật... Ta có hai cái thức hải... Táng Thần Cốc duy nhất sinh lộ... Quật...

Thiên Nô cuối cùng vẫn không thể đem nói toàn bộ lời nói ra, đã bỏ mạng ở phàm nhân giới.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ dâng lên một loại buồn bã, dù cho tu luyện đến thần, thì tính sao? Như cũ vẫn chết. Thực lực của Thiên Nô tại Thần Vực là kém nhất tồn tại, thế nhưng tại Tiên Giới hoặc là phàm nhân giới, đó chính là thần tồn tại. Đến cuối cùng, vẫn là như một phàm nhân.

Tự tay mai táng Thiên Nô ở tại phàm nhân giới, Mạc Vô Kỵ đứng lên. Hắn yêu cầu trở nên càng mạnh, chỉ có trở nên càng mạnh, mới sẽ không trở thành người khác đá kê chân, mới không như Thiên Nô như vậy, bị cường giả bắt đi, dằn vặt chí tử.

Thiên Nô có hai cái thức hải bí mật, bí mật của hắn thậm chí so với Thiên Nô còn muốn lớn hơn, một phàm nhân tu đạo. Nếu mà bị một phần có ý cường giả biết, hắn kết cục sẽ không khá hơn so với Thiên Nô nhiều. Thiên Nô chí ít còn có hắn Mạc Vô Kỵ làm hậu sự, hắn Mạc Vô Kỵ bỏ mình, cũng chỉ có thể bị hóa thành tro.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1046: Thất Giới

Rời đi bản thân phàm nhân giới sau đó, Mạc Vô Kỵ nhất thời cũng không còn tâm tu luyện.

Hắn mới vừa ngồi một hồi, liền nghe phía ngoài truyền đến âm thanh huyên náo kịch liệt.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ mở rộng xuất thần niệm, lập tức đã nhìn thấy bên ngoài niết bàn tức lâu khắp nơi đều là loạn tao tao, mỗi người lộ ra đều rất là bàng hoàng cùng kinh hoàng.

Chuyện gì xảy ra? Mạc Vô Kỵ đang muốn rời phòng đi ra xem một chút, Khôn Uẩn không đếm xỉa tới đi vào phòng.

- Khôn Uẩn, ta biết ngươi trận đạo rất mạnh, thế nhưng là ngươi vào cửa có thể trước gõ cửa hay không?

Mạc Vô Kỵ có chút bất mãn nói.

- Ai, thật là vãi lồl, bản lĩnh thì không có gì, quy củ cứt chó thì một đống lớn.

Khôn Uẩn đang khi nói chuyện, thật đúng là đi tới cửa vào gõ một cái cấm chế cạnh cửa hỏi:

- Ta có thể đi vào sao?

- Có chuyện gì, vào nói đê?.

Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ, hắn là thần trận cấp năm vương giả, nhưng tại trước mặt Khôn Uẩn, hắn điểm ấy trận đạo tri thức thật giống

như chênh lệch giữa đom đóm cùng Nhật Nguyệt vậy.

Khôn Uẩn cười hắc hắc, đi tới ngồi xuống nói:

- Ngươi thấy phía ngoài tao động sao?

- Nhìn thấy, chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ cũng có chút nghi hoặc.

- Bởi vì trước đây không lâu Thần Tộc có một cái Hợp Thần cường giả lĩnh ngộ một đạo thần thông, hắn tại vùng ven Thần Vực Sào thi triển một lần thần thông, kết quả một lần liền chém giết hơn mười vạn Thần Vực tu sĩ, trong đó có một người Thần Vương...

- Cái gì?

Mạc Vô Kỵ vừa nhảy đứng lên, hắn là thật bị tin tức này kinh sợ. Một cái thần thông liền có thể chém giết hơn mười vạn Thần Vực tu sĩ, thậm chí bao gồm Thần Vương ở bên trong, đây là thần thông gì?

Nếu như nói Thần Tộc cường giả động thủ đối với tinh cầu giới diện thấp, một lần tiêu diệt hàng tỉ tu sĩ Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không khiếp sợ như vậy. Vì lúc đó, cường giả có thể không nhìn thấp giới diện thiên địa quy tắc.

Thế nhưng là tại Thần Vực, thiên địa quy tắc kiên cố, cường đại hơn nữa thần thông, cũng chỉ có thể tại trong phạm vi nhất định, cao hơn cái phạm vi này, liền trực tiếp bị quy tắc niết hóa. Nói cách khác mọi người cường đại hơn nữa, cũng chỉ có thể tại nhất định trong phạm vi sính uy. Hợp Thần bất quá mạnh hơn Thần Vương một cái cấp độ mà thôi, liền lợi hại như vậy?

- Ta không có lừa ngươi, ta ở bên ngoài hỏi thăm tin tức, vừa lúc đụng vào cái này thần thông, không có cách nào, chỉ có thể về trước.

Khôn Uẩn giọng nói bên trong mang theo một loại không có vấn đề.

- Rốt cuộc là thần thông gì?

Mạc Vô Kỵ có chút lo lắng hỏi.

Loại này thần thông một lần liền có thể chém giết hơn mười vạn tu sĩ, nếu mà liên tiếp không ngừng thi triển cái này thần thông, không muốn nói Thần Vực, Thần Lục cũng phải bị tiêu diệt a.

Khôn Uẩn hiển nhiên biết Mạc Vô Kỵ suy nghĩ, hắn không để ý nói:

- Cũng không cần lo lắng, người này lĩnh ngộ thần thông, thi triển một lần đã phi thường cố hết sức. Liên tiếp thi triển, hắn còn không có bản sự này. Đương nhiên, đã có loại này thần thông, có thể khẳng định Thần Vực bên này cùng Thần Tộc bên kia tranh đấu là ở vào tuyệt đối hạ phong.

- Ngươi còn không có nói là thần thông gì.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Khôn Uẩn, hắn rất là lưu ý thần thông này.

- Trớ Chú Thuật, cái này thần thông vốn chính là Thần Tộc đỉnh cấp đại thần thông, chỉ là...

- Đại Trớ Chú Thuật?

Mạc Vô Kỵ kinh thanh cắt đứt Khôn Uẩn nói, hắn nghe nói qua môn thần thông này, không nghĩ tới cái này thần thông cũng không có bị hắn diệt sạch, vẫn như cũ tới rồi Thần Tộc.

Khôn Uẩn cười lạnh nói:

- Đại Trớ Chú Thuật? Đừng có nằm mộng, bất quá là một chút thành tựu Tiểu Trớ Chú Thuật mà thôi, không có gì kinh ngạc.

- Chút thành tựu Tiểu Trớ Chú Thuật liền lợi hại như vậy, vậy Đại Trớ Chú Thuật...

Mạc Vô Kỵ nói phân nửa, đã không dám nghĩ tiếp nữa. Đại Trớ Chú Thuật chẳng phải là trực tiếp muốn hủy diệt toàn bộ Thần giới?

Khôn Uẩn ha ha cười nói:

- Ta biết ngươi lo lắng cái gì, đó là dư thừa. dưới Loại quy tắc này, người Thần Tộc có thể lĩnh ngộ Tiểu Trớ Chú Thuật, đã coi như là thiên đại may mắn, ta nghĩ tên kia nhất định là tuyệt thế thiên tài. Muốn lĩnh ngộ Đại Trớ Chú Thuật, chỉ sợ là tuyệt không khả năng.

- Trớ Chú Thuật này có đúng hay không Vũ Trụ Giác đệ nhất thần thông?

Mạc Vô Kỵ nghe được Khôn Uẩn nói, thoáng yên tâm một chút điểm.

Khôn Uẩn lần nữa cười nhạt:

- Đệ nhất thần thông, đừng có nằm mộng. Tại giữa thần thông mênh mông như khói hải, Đại Trớ Chú Thuật cũng chỉ có người Thần Tộc xem như bảo, bởi vì bọn họ căn bản cũng không có thần thông tốt hơn.

- Khôn Uẩn, ngươi có thể giới thiệu mấy thứ đại thần thông để cho ta nghe một chút hay không?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi, lúc này là thỉnh giáo Khôn Uẩn, ngữ khí của hắn rất là khách khí.

Mặc dù đang thỉnh giáo Khôn Uẩn, trong lòng hắn lại là đang suy nghĩ bản thân Thất Giới Chỉ, Thất Giới Chỉ không biết có thể hay không coi như là đại thần thông.

Khôn Uẩn không trả lời Mạc Vô Kỵ, mà là nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nhìn xem, lại đem Mạc Vô Kỵ nhìn có chút sợ hãi, hắn mới cười hắc hắc nói:

- Muốn nói đại thần thông, chính ngươi dường như cũng biết một chút da lông a.

- Ta biết đại thần thông?

Mạc Vô Kỵ kinh nghi không dứt, hắn khẳng định bản thân cái gì Liệt Vực Quyền, Trọng Kích Tứ Đạo, cái gì không gian trói buộc, Sinh Tử Luân hắn là cũng không tính đại thần thông. Coi như là Thất Giới Chỉ, tuy rằng uy lực rất lớn, thế nhưng là so với Tiểu Trớ Chú Thuật, cũng kém quá xa quá xa.

Khôn Uẩn nhàn nhạt nói:

- Ta tại Thần Vực Tân Thành, thấy ngươi thi triển một chỉ, một chỉ đó tuy rằng không đáng giá nhắc tới, lại ẩn hàm một tia khí tức một giới.

Mạc Vô Kỵ biết tại trước mặt Khôn Uẩn không giấu được, hắn đơn giản thừa nhận nói:

- Không sai, đó là thần thông cường đại nhất của ta, Nhân Thế Gian.

- Nhân Thế Gian!

Khôn Uẩn tự nói một câu, sau đó gật đầu nói:

- Không sai, tên rất hay, đích xác hợp với thất giới.Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, tên này quả nhiên biết Thất Giới Chỉ.

Khôn Uẩn tiếp tục nói:

- Ngươi phải có kỳ ngộ, đã từng đạt được thần thông thất giới. Thất giới thần thông ở trong mắt ta xa xa mạnh hơn Trớ Chú Thuật, chỉ là ngươi cả da lông cũng không có chạm đến mà thôi.

Mạc Vô Kỵ rất là khó chịu nói:

- Ta hiện tại có thể thi triển Thất Giới Chỉ chỉ thứ ba, cái gì gọi là cả da lông cũng không có chạm đến?

- Bị ngươi thay tên thành Thất Giới Chỉ sao? Cũng không sai.

Khôn Uẩn cũng không thèm để ý nói:

- Ngươi có thể thi triển thứ ba chỉ, đó là bởi vì ngươi tu luyện là phàm nhân đạo. Nếu không, ngươi cả đệ nhất chỉ đều thi triển không ra được. Chân chính thất giới thần thông mênh mông vô biên, đưa tay giữa đó nghiêng trời lệch đất, xé rách vũ trụ tinh thần cũng chỉ nơi khoảng cách ngón tay. Ngươi có thể làm được sao?

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, hắn biết Khôn Uẩn nói hắn là lời thật, loại chuyện này Khôn Uẩn không cần phải lừa gạt hắn. Rất nhanh hắn liền đứng lên đối với Khôn Uẩn liền ôm quyền nói:

- Còn xin Khôn huynh chỉ điểm.

Khôn Uẩn cười ha ha một tiếng, chỉ vào Mạc Vô Kỵ nói:

- Ngươi quá lợi thế, ta so với ngươi đi trước cũng phải hơn vô số tiền bối, ngươi vẫn gọi tên ta, hiện tại yêu cầu ta chỉ ít đồ, ngược lại gọi Khôn huynh rồi. Vậy ta sẽ nói cho ngươi biết: không chỉ điểm.

Mạc Vô Kỵ không nghĩ tới Khôn Uẩn còn lên mũi lên mặt, sắc mặt cũng là lạnh lẽo nói:

- Nếu không chỉ điểm, vậy thì mời đi ra ngoài đi, ta muốn tu luyện.

Khôn Uẩn sờ sờ cái mũi, im lặng nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi chẳng lẽ đổi ý chúng ta trước hợp tác sao??

- Cái gì đổi ý, mười năm còn chưa tới, hiện tại ta muốn tu luyện.

- Được rồi, ta chỉ điểm ngươi một chút vậy. Ngươi thất giới thần thông không biết từ đâu tới đây, chỉ có ngoài hình, không có chân chính quy tắc. Ngươi quy tắc bất quá là mượn ngươi phàm nhân đạo mà thôi, ngươi phàm nhân đạo không có đại thành trước, ngươi Thất Giới Chỉ vẫn không có bao nhiêu đột phá. Đương nhiên, chờ ngươi phàm nhân đạo đại thành, tu vi của ngươi cũng vậy đại thành, Thất Giới Chỉ có cần hay

không đều là thứ yếu. Cho nên ta mới nói, Thất Giới Chỉ của ngươi tu luyện không phải kỳ pháp.

Khôn Uẩn trong lòng cũng lo lắng Mạc Vô Kỵ không chú trọng nhân phẩm, tên này thế nhưng là kẻ hắn tìm rất nhiều năm.

- Vậy như thế nào mới giúp cho Thất Giới Chỉ của ta chân chính có uy lực?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi, hắn nhưng sẽ không bỏ qua cơ hội như thế.

Khôn Uẩn chỉ chỉ hư không:

- Có một ngày ngươi có thể tìm tới Thất Giới Thạch, ở trên Thất Giới Thạch cảm ngộ một phen, sau đó sẽ phân biệt đi thất giới cảm ngộ qua đi, Thất Giới Chỉ của ngươi mới có cơ hội lĩnh ngộ được chân lý.

- Thất Giới Thạch?

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ Thất Giới Thạch hắn đi qua hai lần.

Khôn Uẩn gật đầu:

- Không sai, Thất Giới Thạch. Đừng hỏi ta Thất Giới Thạch ở nơi nào, nếu như ta biết, ta cũng không sẽ nói cho ngươi biết.

- Ta đã hiểu, có thể hay không nói cho ta biết thất giới gồm những đâu?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh trở lại, hắn biết Thất Giới Thạch, thế nhưng hắn cũng sẽ không nói cho Khôn Uẩn.

Khôn Uẩn nhìn lướt qua Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi đi theo ta phía sau, thật sự là tiện nghi ngươi. Nói cho ngươi biết cũng không sao, Nhân Giới, Minh Giới, Tiên Giới, Thần giới, Ám Giới, Tạo Hóa Giới.

- Đây chỉ có 6 giới.

Mạc Vô Kỵ nói.

- Là thất giới, trong mắt ngươi chỉ có lục giới, là bởi vì ngươi tu vi thiếu, cảm ngộ thiếu. Chờ ngươi tu vi tới rồi, ngươi liền biết ta nói là thất giới.

Khôn Uẩn không để ý nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất không tiết, không phải là Hoàng Đế mới trang sao:

- Ngươi không biết ta cũng lười hỏi lại, bất quá vì sao không có yêu, ma, Phật, quỷ, Tu La các giới?

Mạc Vô Kỵ đến từ địa cầu, hắn cũng biết thất giới căn bản cũng không phải là Khôn Uẩn nói thất giới.

- Cho nên cảnh giới của ngươi thiếu, đại đạo vô biên, khi ngươi cuối cùng đi đến mức tận cùng, tại sao yêu ma chủng tộc chi phân?

Khôn Uẩn khoát tay chặn lại, trực tiếp cắt đứt Mạc Vô Kỵ câu hỏi.

- Ngươi còn có vấn đề hay không?

Thấy Mạc Vô Kỵ không phản bác nữa chính bản thân, Khôn Uẩn rất là đắc ý hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Đã không còn.

Có chút vấn đề, cũng không hỏi hiện tại Khôn Uẩn này. Ví dụ như hắn muốn muốn trở về Tiên Giới, ví dụ như hắn muốn dò hỏi một chút mình tới đạt Thần Vực địa phương và Khôn Uẩn thức hải có quan hệ gì vân vân..., những thứ này chờ sau này chậm rãi hỏi.

- Nếu không có vấn đề, chúng ta đi tu luyện. Ta tìm được một cái tuyệt hảo nơi đi, nơi đó vô cùng vô tận Hỗn Độn Thần Linh Khí, hắc hắc, xem ra ta nhất định 10 năm đều có chút dài quá.

Khôn Uẩn cười hắc hắc, cũng là đứng lên.

Mạc Vô Kỵ không hề động, chỉ là bình tĩnh nói:

- Bên ngoài Thần Tộc cường giả thi triển Tiểu Trớ Chú Thuật, ngươi có biện pháp chống đối, ta nhưng không có cách nào.

Khôn Uẩn rất là khinh thường nói:

- Thần Tộc cường giả thi triển Tiểu Trớ Chú Thuật, chính là muốn lại đem Thần Vực tu sĩ toàn bộ đuổi ra Thần Vực Sào vùng ven giải đất, lại đem những chỗ này tài nguyên tu luyện tặng cho Thần Tộc đến tu luyện. Nếu mà ngươi liên cả cái này cũng vậy sợ hãi, ta tìm ngươi hợp tác chỉ sợ là một sai lầm. Rồi lại nói, ngươi trên người mình tài nguyên tu luyện một chút liền ít một chút, không bằng cùng ta đi phát tài.

Mạc Vô Kỵ vốn muốn dùng trên người mình thiên địa quy tắc nguyên đan cùng khí tức thiên địa lô bên trong tu luyện, nghe được Khôn Uẩn câu nói sau cùng ngược lại giật mình, thuận miệng hỏi:

- Đi chỗ nào?

- Vô Diệp Lâm.

Khôn Uẩn nói ra ba chữ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1047: Vô Diệp Lâm

Mạc Vô Kỵ vừa ra niết bàn tức lâu, liền có thể cảm nhận được một cổ mục khí tức. Loại khí tức này không sai biệt lắm cùng hắn cảm ứng được Thần Huyền Lục trong cái kia trớ chú phong ấn, xem ra Khôn Uẩn không có nói sai, đây chính là Trớ Chú Thuật.

Trong đường phố tu sĩ thần tình sợ hãi, có rất nhiều mới vừa tiến vào Thần Thành, liền lần nữa muốn rời khỏi nơi này. bên trong Thần Thành truyền tống trận bị giam đóng, muốn rời khỏi, nhất định phải phải tự bay đi. Bất quá những tu sĩ này đi tới cửa thành, muốn đi ra bên ngoài Trớ Chú Thuật đang bạo phát, lại là rụt trở về.

Hơn nữa Thần Thành hộ trận đã mở ra, một phần tu sĩ phía ngoài cũng vào không được.

Một người Thiên Thần sơ kỳ tu sĩ tại chỗ không xa trước người Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nổ tung, mục huyết khí trong nháy mắt phát ra.

Rất nhanh vài đạo hỏa diễm liền hạ xuống rơi vào tu sĩ Thiên Thần nổ tung, đem hắn tất cả toàn bộ đốt hủy không còn.

- Thật là lợi hại.

Mạc Vô Kỵ tự lẩm bẩm, hắn đích xác bị loại này Trớ Chú Thuật kinh sợ.

Khôn Uẩn cười nhạt:

- Đây coi là lợi hại gì, Đại Trớ Chú Thuật đạo vận khí tức căn bản cũng không phải là tầm thường hỏa diễm có thể thiêu đốt.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc sau một lúc lâu mới lên tiếng:

- Trớ Chú Thuật có đúng hay không có thể thông qua khí tức bị nhiễm?

Khôn Uẩn lần này ngược lại chính sắc nói:

- Không sai, chỉ cần bị Trớ Chú Thuật nhiễm đến, vậy thì đồng nghĩa với trúng nguyền rủa thuật. Ngươi không có thấy Thần Thành này hiện tại cấm tu sĩ đi vào sao, cũng là bởi vì lo lắng Trớ Chú Thuật sẽ ở bên trong Thần Thành khuếch tán.

Nghe được Khôn Uẩn nói, trong lòng Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên dâng lên một loại sát cơ mãnh liệt, hắn muốn muốn tiêu diệt cái tên gia hỏa này thi triển Trớ Chú Thuật.

Khôn Uẩn lập tức cảm nhận được Mạc Vô Kỵ sát khí, cười ha ha nói:

- Dùng ngươi tu vi bây giờ, muốn đi giết tên gia hỏa có Trớ Chú Thuật thần thông, thật giống như lấy trứng chọi đá... Không đúng, ngươi cả trứng cũng không tính.

- Ngươi mới éo có trứng á.

Mạc Vô Kỵ hừ một tiếng, lười đi để ý tới Khôn Uẩn.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa nói một câu, một đạo hỏa quang ở trước mặt hắn nổ tung. Một người Dục Thần hậu kỳ tu sĩ đang cúi đầu vội vã đi lại trực tiếp bị đoàn hỏa diễm đốt thành hư vô.

- Không cần nhìn, hắn trúng nguyền rủa thuật, cho nên bị đốt hủy.

Khôn Uẩn nhàn nhạt nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ dâng lên một loại cảm giác vô lực, tuy rằng hắn cừu địch rất nhiều, nhưng nơi này là Thần Vực, hắn cũng là một

phần tử của Thần Vực. tu sĩ có thể đứng tại cái chỗ này, mỗi một cái cũng là vì chém giết Thần Tộc tu sĩ mà đến. Có lẽ mọi người đều là vì điểm cống hiến, thế nhưng là cho dù ai cũng không thể phủ nhận, nơi này tuyệt đại đa số mọi người đối với thủ hộ Thần Vực có cống hiến.

Hiện tại bởi vì ở phía trước đối kháng Thần Tộc tu sĩ, trúng nguyền rủa thuật, dùng lẩn trốn phù trở về cũng là trực tiếp bị gạt bỏ.

Đây là một loại bi thương cùng bất đắc dĩ, hắn biết loại chuyện này phía sau chỉ biết càng ngày càng nhiều, nhưng hắn vẫn như cũ không có khả năng thay đổi gì.

- Khôn Uẩn, đi Vô Diệp Lâm, ta cần tu luyện.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi.

Khôn Uẩn cười nói:

- Thế là được rồi, ngươi tu vi cao một chút đối với ta trợ giúp cũng không nhỏ.

- Các ngươi muốn đi ra ngoài?

Bảo vệ hộ trận chính là hai gã cường giả Thần Quân, lúc này chỉ có người không ngừng tiến đến, đâu còn có người có dũng khí đi ra ngoài? Trớ Chú Thuật đạo vận cũng không có nhanh như vậy liền tán đi. Nơi này tốt xấu cũng có hộ trận ngăn cản, Trớ Chú Thuật thẩm thấu không vào đc.

- Không sai, chúng ta muốn đi ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

- Ngươi hẳn là biết sau khi rời khỏi đây, trong ngắn hạn là không cho phép đi vào nữa. Hơn nữa vừa ra sẽ có nguy hiểm tính mạng, tùy thời đều có thể vẫn lạc.

Người Thần Quân tu sĩ này nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, giọng nói có chút nghiêm khắc.

- Đã biết, thực sự là dong dài.

Một bên Khôn Uẩn không nhịn được nói, sau khi nói xong, quanh thân khí thế bỗng nhiên bắt đầu dâng lên.

Cảm thụ được Khôn Uẩn dường như không dễ trêu chọc, người Thần Quân này không có dũng khí nói cái gì nữa, trực tiếp cho đi ra ngoài. Chỉ cần không phải tiến đến, với hắn mà nói không có bao nhiêu quan hệ.

Vừa ra Thần Thành, thần niệm của Mạc Vô Kỵ lập tức mở rộng đi ra ngoài, lập tức hắn bị chính bản thân thần niệm nhìn thấy một màn sợ ngây người.

Khắp nơi đều có Thần Tộc tu sĩ cuồng trốn, không ngừng có tu sĩ ở trên hư không nổ tung.

- Này đâu chỉ vẫn lạc mấy chục vạn người?

Mạc Vô Kỵ thì thào nói.

- Hay là quản quản chính ngươi sao?.

Khôn Uẩn nói xong tế xuất một đạo phi hành pháp bảo, hướng lên thiên không.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được một cổ mục khô bại khí tức thẩm thấu tới rồi hắn mạch lạc, thậm chí muốn xé rách hắn mạch lạc. Hắn đạo vận bắt đầu tán loạn, hắn sinh cơ bắt đầu niết hóa.

Lúc này Mạc Vô Kỵ cuối cùng là hiểu Khôn Uẩn nói quản quản chính bản thân là có ý gì, hắn hóa độc lạc vừa chuyển, mục khô bại khí tức trực tiếp bị cuốn đi, sau đó tán loạn không gặp.

Đi theo hắn cũng tế xuất một món phi hành pháp bảo, rất nhanh thì đuổi kịp Khôn Uẩn.

- Không sai a, nhanh như vậy liền chặn Tiểu trớ chú đạo vận. Vốn ta còn nói nếu mà ngươi đỡ không được, ta đi giúp ngươi một cái.

Khôn Uẩn thấy Mạc Vô Kỵ đuổi theo, tâm tình rất là sung sướng nói.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, hắn khẳng định nếu như mình trúng nguyền rủa thuật mà không cách nào đuổi đi, Khôn Uẩn một vạn phần trăm sẽ không về đến giúp hắn một chút. Tối đa lại đem thi thể của hắn lấy đi luyện hóa hết, xem hắn trên người tới cùng có cái nào bí mật mà thôi.

...

Vô Diệp Lâm khoảng cách Thần Vực Sào Thần Thành tuy rằng không gần, dùng tốc độ của Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn cũng chỉ là dùng nửa ngày liền đã đến.

Vô Diệp Lâm danh ví như cảnh, vào hết mắt thấy đi mênh mông vô bờ mênh mông vô biên cây cối, duy nhất để cho người ta cảm giác được có chút không phối hợp chính là chỗ này cây cối toàn bộ không có lá cây. Không chỉ như thế, mỗi một gốc cây cây cối đều có một loại tiêu điều suy tàn cảm giác.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, hắn vừa tiến vào Vô Diệp Lâm về sau, nơi này trớ chú mục khí tức lập tức liền không cảm giác được.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không có bao nhiêu hài lòng, hắn dọc theo đường đi nhìn thấy vô số thi thể bởi vì Trớ Chú Thuật ngã xuống, cái loại này như tận thế tình cảnh, vẫn như cũ tại trong đầu hắn không ngừng loé lên.

- Ngươi có phải là kỳ quái vì sao Trớ Chú Thuật không cách nào đối với Vô Diệp Lâm có tác dụng hay không?

Khôn Uẩn chủ động nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đúng vậy, Vô Diệp Lâm đã ở Thần Vực Sào vùng ven, vì sao Trớ Chú Thuật trớ chú không tới?

Khôn Uẩn khinh thường nói:

- Một cái nhỏ con kiến hôi Trớ Chú Thuật, cũng đòi quấy rầy chỗ có Hỗn Độn khí tức. Vô Diệp Lâm trong chỗ sâu có vô cùng vô tận Hỗn Độn linh nhãn, bất luận cái gì trớ chú khí tức vào gần Vô Diệp Lâm một chút, cũng sẽ bị Hỗn Độn quy tắc khí tức niết diệt. Chúng ta chỉ phải ở chỗ này tìm được Hỗn Độn linh nhãn, sau đó bế quan tu luyện là được rồi.

Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Ý của ngươi là, chỉ cần đi vào Vô Diệp Lâm, liền có thể tránh né Trớ Chú Thuật?

- Đương nhiên.

Khôn Uẩn không chút do dự nói:

- Coi như là trúng nguyền rủa thuật, chỉ cần không nặng, tiến vào Vô Diệp Lâm về sau, cũng sẽ chuyển biến tốt đẹp. Rất nặng, chỉ cần tìm được Hỗn Độn linh nhãn như nhau chuyển biến tốt đẹp. Ngươi không cần đi nói cho người khác biết tin tức này, vì cái tin tức này sớm đã truyền ra ngoài.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét đi vào, quả nhiên thấy rất nhiều trúng nguyền rủa thuật tu sĩ đều nhằm phía Vô Diệp Lâm bên này.

- Đi thôi, đi trong chỗ sâu Vô Diệp Lâm, ngoại vi coi như là có Hỗn Độn linh nhãn, cũng bị người ta đào xong.

Khôn Uẩn thân hình lóe lên, trực tiếp nhằm phía trong chỗ sâu Vô Diệp Lâm.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ đến chính bản thân tham gia Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt thời điểm cái tinh cầu sứt mẻ kia, thuận miệng hỏi:

- Khôn Uẩn, trước đây ta đi một cái sứt mẻ quy tắc tinh cầu, bên trong cái tinh cầu kia cũng vậy có một chút ẩn nấp Hỗn Độn thần linh mạch. Ta ở nơi đó còn tu luyện thời gian rất lâu, Hỗn Độn thần linh mạch này có đúng hay không như ở Vô Diệp Lâm này?

- Ngươi thật tìm được có Hỗn Độn thần linh mạch tinh cầu? Nhanh, nhanh lên một chút nói cho ta biết, cái tinh cầu kia ở địa phương nào?

Khôn Uẩn nghe được Mạc Vô Kỵ nói, lúc này liền kích động.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn Khôn Uẩn biểu tình, liền biết này sứt mẻ quy tắc tinh cầu không đơn giản.

- Tinh cầu kia có đại bí mật, ngươi chỉ phải nói cho ta biết, chỗ tốt hai người chúng ta chia đều. Nếu là ngươi chính bản thân đi qua, ta khẳng định coi như là ngươi tìm kiếm hàng tỉ năm cũng vậy tìm không được chân chính chỗ tốt.

Khôn Uẩn đâu không biết Mạc Vô Kỵ tâm tư, lập tức giải thích.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Ta nói thật cho ngươi biết sao?, ta cũng không biết cái tinh cầu kia ở địa phương nào, ta chỉ là tình cờ đi qua một lần mà thôi.

Tuy rằng trong miệng nói như vậy, trong lòng Mạc Vô Kỵ sớm quyết định, chờ thấy Thương Chính Hành, hắn nhất định phải dò hỏi một chút cái kia sứt mẻ tinh cầu ở địa phương nào, sau đó chính bản thân vào xem. Hắn cũng không tin Khôn Uẩn có thể tìm tới chỗ tốt, hắn Mạc Vô Kỵ liền tìm không được chỗ tốt.

Khôn Uẩn có chút hoài nghi Mạc Vô Kỵ nói, hắn bắt đầu suy nghĩ thông qua biện pháp gì mới có thể thuyết phục Mạc Vô Kỵ, để cho Mạc

Vô Kỵ cùng hắn cùng đi tìm kiếm cái kia sứt mẻ tinh cầu.

Hai người cứ như vậy cắm đầu tại bên trong Vô Diệp Lâm cấp bách chui hơn một canh giờ, nồng nặc Hỗn Độn Thần Linh Khí đập vào mặt. Khôn Uẩn cước bộ một trận dừng lại, lập tức ngạc nhiên mừng rỡ nhìn phía xa nói:

- Lại có người tìm được Hỗn Độn linh nhãn cao cấp nhất, nhanh chóng đi qua...

Nói xong câu đó, hắn cả Mạc Vô Kỵ cũng bất chấp, thân hình mở ra, trực tiếp xông về vị trí Hỗn Độn Thần Linh Khí bộc phát ra.

Mạc Vô Kỵ nhu cầu cấp bách tăng lên thực lực của chính mình, tự nhiên sẽ không lạc hậu, Phong Độn Thuật thi triển ra, so với Khôn Uẩn là nửa điểm cũng không chậm.

Sau một nén nhang, Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn ngừng lại, hắn rung động nhìn một màn trước mắt.

Một mảnh linh nhãn diện tích chí ít vài dặm ra hiện ở trước mặt của hắn, bên trên linh nhãn tràn ngập Hỗn Độn Thần Linh Khí nồng nặc đến trình độ kinh người, thật giống như một cái ôn tuyền bình thường giống nhau lượn lờ trên không trung.

Dù cho Mạc Vô Kỵ khoảng cách linh nhãn còn cách một đoạn, rõ ràng thiên địa quy tắc hắn cũng có thể cảm nhận được.

Chỉ là người nơi này thật sự là nhiều lắm, linh nhãn còn đang phun trào, không ai đi xuống tu luyện, xung quanh linh nhãn chí ít vây quanh mấy nghìn người, còn có người không ngừng đến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1048: Hai Kẻ Hung Ác Tới

Tới nơi này có Thần Tộc tu sĩ, cũng có Thần Vực cùng Thần Lục tu sĩ. Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, tu sĩ Thần Tộc cùng Thần Vực bên này căn bản là sinh tử cừu địch, mà bây giờ người của hai bên đứng ở chỗ này, cư nhiên không hề động tay. Xem ra tu luyện, đối với mọi người mới là trọng yếu nhất.

Nơi này xuất hiện Hỗn Độn linh nhãn khổng lồ như vậy, mọi người đi tới vùng ven đều là nhìn cũng không, Mạc Vô Kỵ cũng biết là nguyên nhân gì.

Thời điểm Hỗn Độn linh nhãn vừa mới bạo phát, quy tắc hỗn loạn, một khi đi vào rất có thể để cho tự thân Đạo tắc hỗn loạn, sau cùng không cần tu luyện cũng sẽ tẩu hỏa nhập ma.

Chờ nơi này các loại quy tắc rõ ràng sau đó, Hỗn Độn Thần Linh Khí thẩm thấu đi ra nhiều hơn nữa, cũng vậy sẽ tự động quy về rõ ràng trong không gian quy tắc, khi đó chính là thời gian mọi người tranh đoạt.

Một người tu vi tại Thần Quân tầng bảy Thần Tộc tu sĩ bỗng phi thân đứng ra, lớn tiếng nói:

- Người ở đây nhiều lắm, địa phương quá nhỏ. Ta nói một cái quy củ, lại đem nơi này chia làm năm khối, hai bên cử ra mười người, mọi người tỷ đấu một cái, top năm tên thu được năm khối địa phương.

Không có người nói chuyện, mọi người rõ ràng Thần Tộc Thần Quân này nói hai bên chỉ là Thần Vực cùng Thần Tộc hai bên. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét một cái, Thần Vực bên này bởi vì trước đây có Tiểu

Trớ Chú Thuật ảnh hưởng, người tới tương đối hơi ít. Ba bốn ngàn người, có ít nhất ba nghìn là Thần Tộc tu sĩ, mà Thần Vực tu sĩ hắn là không tới một nghìn.

Tu vi cao nhất là năm Thần Quân, có bốn cái là Thần Tộc, Thần Vực bên này chỉ có một Thần Quân tầng 6. Thần Vực cùng Thần Tộc tu sĩ đứng yên cũng là phân biệt rõ ràng, trung gian rõ ràng có một cái khe hở.

- Ta liền kỳ quái, Thần Tộc người nhiều hơn chút, vì sao không đồng nhất cầm giữ mà lên?

Mạc Vô Kỵ đích thật là kỳ quái, dùng Thần Tộc cùng Thần Vực giữa đó cừu hận, lại toàn bộ chém giết không tới một nghìn tu sĩ Thần Vực, cũng không phải không thể nào.

- Ngươi vừa tới Vô Diệp Lâm?

Mạc Vô Kỵ vốn là hỏi Khôn Uẩn, ở bên cạnh hắn một người Thiên Thần trung kỳ Thần Vực tu sĩ nghe được, thuận miệng hỏi một câu.

- Không sai, ta đích xác là vừa đi tới nơi này.

Mạc Vô Kỵ gật đầu.

Người Thiên Thần tu sĩ này kiên nhẫn giải thích:

- Tại trong Vô Diệp Lâm bên, chỉ cần tìm được Hỗn Độn linh nhãn, bình thường không đc tranh đấu. Hỗn Độn linh nhãn có linh tính, tranh đấu sát khí thẩm thấu đến quy tắc, muốn rõ ràng quy tắc yêu cầu chờ thật lâu thời gian. Hơn nữa Hỗn Độn linh nhãn tại bên trong tranh đấu sát khí bỗng nhiên dời đi, đây cũng là chuyện thường.

Còn có một cái, ở chỗ này có một cái quy củ mọi người cam chịu, đó chính là vì Hỗn Độn linh nhãn tranh đấu, cũng cần tại bên ngoài Hỗn Độn linh nhãn. Một khi tranh đấu kết thúc, người chiến thắng bản thân có Hỗn Độn linh nhãn về sau, người khác lại không thể dùng lại can thiệp đối phương tu luyện.

Mạc Vô Kỵ hiểu được, cái quy củ này đối với mọi người mới có lợi, không có người nào muốn tại lúc tu luyện bị người khác quấy rầy. Bất quá Mạc Vô Kỵ cho rằng, quy củ cũng bất quá là ở thời điểm nhiều người, một khi ít người, có Hỗn Độn linh nhãn xuất hiện, nhất định là suy nghĩ giết đối phương diệt khẩu, sau đó chính bản thân tu luyện.

Thần Tộc tu sĩ đề nghị hoàn tất về sau, không ai dị nghị, trên thực tế Thần Vực bên này cũng không có người mạnh hơn có thể đứng ra dị nghị. Thần Vực bên này mạnh nhất một cái hắn là vừa mới bước vào Thần Quân tầng 6, mà Thần Lục bên kia có hai cường giả Thần Quân chín tầng, còn có một cái Thần Quân tầng tám.

Thấy không có người nói chuyện, Thần Tộc người Thần Quân tầng bảy tiếp tục nói:

- Đã như vậy, chúng ta đây bên này liền ra năm người, các ngươi cũng vậy ra năm người đi...

Thần Tộc Thần Quân tầng bảy còn chưa nói hết lời, một đạo nhân ảnh liền lao xuống.

Mạc Vô Kỵ thấy đạo nhân ảnh này vọt vào trong Hỗn Độn linh nhãn, tự nhiên cũng vậy không chút do dự đi theo vọt đi xuống. Hướng đi xuống là Khôn Uẩn, Hỗn Độn linh nhãn trì thời khắc này quy tắc đã rõ ràng.

Đối với cách làm của Khôn Uẩn Mạc Vô Kỵ là nửa điểm cũng không ngoài ý muốn, Khôn Uẩn một cường giả như vậy, dù cho hiện tại lui bước tới cực hạn, cũng sẽ không bị quy củ của mấy con kiến hôi Thần Tộc trói buộc. Hắn hiển nhiên là chính bản thân muốn làm cái gì thì làm cái đó, phỏng chừng tại trong mắt Khôn Uẩn, Thần Tộc tầng bảy tu sĩ nói chính là đánh rắm.

- *** má! Muốn chết...

Thấy Khôn Uẩn lớn mật như thế nhảy vào Hỗn Độn linh nhãn, ba gã Thần Quân Thần Tộc đồng thời nhào tới. Hai gã Thần Quân tầng chín, một người Thần Quân tầng tám. Tại ba người này sau đó, lại có hai gã Thần Quân đánh về phía Khôn Uẩn, trong đó có một người chính là Thần Quân tầng bảy đề nghị tỷ đấu.

Mạc Vô Kỵ không lo lắng cho Khôn Uẩn, hắn biết Khôn Uẩn đối phó mấy cái Thần Quân này, tuyệt đối là dễ dàng.

Hắn vừa tiến vào Hỗn Độn linh nhãn, Trữ Thần Lạc liền trực tiếp thẩm thấu đi ra ngoài, chỉ là chỉ chốc lát thời gian, hắn liền tìm được nơi mảnh hỗn độn linh nhãn phát nguyên.

Mảnh hỗn độn linh nhãn này phát nguyên có hai nơi, ngoài ra, còn lại đều là một phần thật nhỏ linh nhãn. Hai nơi linh nhãn phát nguyên trong đó một chỗ đã bị Khôn Uẩn chiếm giữ, Mạc Vô Kỵ không chút do dự chiếm giữ chỗ còn lại, sau đó hai tay như bầu trời đầy sao giống nhau ném ra các loại trận kỳ, khắc ra từng đạo trận văn.

Hắn đệ nhất bố trí không phải là hộ trận, mà là khốn sát trận.

Khôn Uẩn thứ nhất tiến vào Hỗn Độn linh nhãn, mấy cường giả đều đi vây giết Khôn Uẩn đi. Mạc Vô Kỵ cái thứ hai tiến đến, hắn khẳng định cũng có người đến vây giết hắn. Cho nên bố trí khốn sát trận, đó là nhất định.

Mạc Vô Kỵ trận đạo không bằng Khôn Uẩn, nhưng thần niệm của hắn cường hãn không gì sánh được, tốc độ thần niệm pháp quyết kích phát cũng là không ai bằng.

Khi một người Thần Tộc Thần Quân tầng năm tu sĩ nhằm phía hắn bên này, hắn đã bố trí xong thứ nhất tứ cấp khốn sát trận.

Người Thần Quân tầng năm này vừa mới bước vào khốn sát trận của Mạc Vô Kỵ, đã bị Mạc Vô Kỵ lĩnh vực trói buộc lại, Bán Nguyệt Trọng

Kích họa xuất một đạo Ngân Hà, trong thời gian ngắn xé rách lĩnh vực của người này Thần Quân tầng năm tu sĩ.

Mạc Vô Kỵ cả khốn sát trận còn chưa sử dụng, Thần Tộc Thần Quân tầng năm đã bị hắn chế trụ. Thần Quân tầng năm tu sĩ hiển nhiên kinh nghiệm chiến trận, Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực bao trùm tới được đồng thời, hắn liền biết mình tuyệt đối không phải là đối thủ của Mạc Vô Kỵ. Lúc này hắn đâu còn nhớ được đi đối phó Mạc Vô Kỵ, điên cuồng lui về phía sau.

Chỉ là Mạc Vô Kỵ há có thể để cho hắn lui về phía sau, lại là hai đạo trận kỳ ra bên ngoài, bên trong tứ cấp khốn sát trận lôi hồ bốn phía, bao lấy người này Thần Tộc Thần Quân lui ra phía sau. Bán Nguyệt Trọng Kích lần nữa họa xuất một đạo kích mang, Thần Quân tầng năm cường giả không cách nào lui ra phía sau nửa bước, bị Mạc Vô Kỵ trường kích quặn thành mảnh vụn.

Một cái nhẫn bị Mạc Vô Kỵ thu hồi về sau, Mạc Vô Kỵ sau cùng vài đạo trận kỳ bị ném xuống, tứ cấp khốn sát trận trong chớp mắt liền biến thành cấp năm khốn sát trận.

Bố trí xong khốn sát trận, Mạc Vô Kỵ cũng không có từ đấy bỏ qua, hắn bắt đầu bố trí hộ trận. Lại đem hộ trận cùng khốn sát trận dung hợp cùng một chỗ, mới đúng là điều hắn phải làm.

Lúc này thần niệm của hắn sớm đã quét Khôn Uẩn bên kia, Khôn Uẩn hộ trận sớm hơn liền bố trí, diện tích nửa dặm địa phương đều bị Khôn Uẩn khống chế. Về phần này vài tên Thần Tộc Thần Quân nhằm phía Khôn Uẩn, lúc này cũng vậy không có tin tức gì.

Mạc Vô Kỵ biết, mấy Thần Quân này tuyệt đối là bị Khôn Uẩn chém giết. Dùng trận đạo thủ đoạn của Khôn Uẩn, giơ tay lên liền có thể bố trí đi ra lục cấp khốn sát trận. Người nào đi vào, người đó chính là muốn chết.

Mạc Vô Kỵ hộ trận càng là trực tiếp chiếm đoạt diện tích sắp tới một dặm, toàn bộ diện tích còn nhiều hơn gấp đôi Khôn Uẩn.

Trước hết hướng đi xuống là Khôn Uẩn cùng Mạc Vô Kỵ, tại Khôn Uẩn cùng Mạc Vô Kỵ lao xuống về phía sau, có sáu gã Thần Quân đánh về phía hai người, kết quả sáu người này cả một cái âm hưởng cũng không có, liền trực tiếp biến mất.

Coi như là ngu ngốc, cũng biết Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn đều không phải là dễ trêu. Tại hai người hộ trận cùng khốn sát trận bố trí về sau, không còn có người đi trêu chọc Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn. Còn lại mấy nghìn tu sĩ đều lao xuống đi, cướp đoạt địa bàn.

Về phần đang tranh đấu bên ngoài linh nhãn, sớm đã không ai lo lắng.

Mỗi một tu sĩ cướp được địa bàn đều có thể dùng tốc độ nhanh nhất lại đem vị trí của mình bao lại, sau đó bố trí một cái hộ trận đơn giản.

Dưới tình hình chung đều là diện tích vài thước đến một trượng là đủ rồi, dù sao nơi này là Hỗn Độn linh nhãn, Hỗn Độn Thần Linh Khí là tản mát. Như Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn, lại đem diện tích nửa dặm đến một dặm đều vòng lại, người khác chỉ có thể trong lòng thầm mắng hai người này là ngu ngốc.

Vòng địa phương lớn hơn nữa có cái *** gì, sau cùng Thần Linh Khí còn chưa phải là tản mát đi ra phân cho mọi người?

Nhưng mà rất nhanh thì không ai cho là như vậy, vô luận là Mạc Vô Kỵ địa bàn hay là Khôn Uẩn địa bàn, đều tạo thành một cái Thần Linh Khí vòng xoáy. Những Thần Linh Khí này vòng xoáy chẳng những bộ hấp thu đi toàn bộ Thần Linh Khí của bọn họ, chính là Thần Linh Khí phía ngoài, cũng bị hút thu vào.

động tĩnh tu luyện kinh khủng như vậy, không còn có người dám nói Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn là ngu ngốc, càng không có có người muốn

chết đến địa bàn hai người này cướp đoạt Thần Linh Khí.

Bất chấp hai cái lớn nhất Hỗn Độn Thần Linh Khí phát nguyên linh nhãn bị hai người chiếm giữ, bên ngoài vẫn như cũ vẫn còn có chút nhỏ Hỗn Độn linh nhãn. Khác biệt duy nhất chính là, Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn chẳng những chiếm cứ hai cái lớn nhất Hỗn Độn linh nhãn phát nguyên, tại lúc tu luyện, Thần Linh Khí vòng xoáy còn đem ngoại môn Thần Linh Khí cuốn đi.

Tức giận nữa Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn bá đạo, cũng không có ai sẽ đem bản thân phẫn nộ nói ra.

Theo hai người đỉnh đầu Hỗn Độn Thần Linh Khí vòng xoáy càng lúc càng lớn, bên ngoài này tiểu Hỗn Độn linh nhãn rất nhanh thì rơi vào cô quạnh, không còn có Hỗn Độn Thần Linh Khí tràn ra.

Rất nhiều người mới tu luyện không tới nửa ngày, thì không thể không đứng lên. Bọn họ hâm mộ nhìn một chút chỗ Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn tu luyện, sau cùng chỉ có thể thở dài một hơi, sau đó cấp tốc rời đi, đi tìm Hỗn Độn linh nhãn mới.

Nguyên bản địa phương cực kỳ náo nhiệt, tại một ngày về sau, chỉ còn lại có một phần vết máu cùng hai cái Hỗn Độn Thần Linh Khí vòng xoáy quanh quẩn trên không trung.

Về phần tu sĩ tới nơi này, sớm đã đi sạch.

Tình cờ một hai tu sĩ không rõ đến, bọn họ nhìn thấy vậy nồng nặc Hỗn Độn Thần Linh Khí vòng xoáy đều ngạc nhiên mừng rỡ muốnvọt vào, sau đó lại cũng cũng không có đi ra.

Khôn Uẩn tiến vào Hỗn Độn linh nhãn về sau, vẫn chú ý Mạc Vô Kỵ. Khi hắn thấy Mạc Vô Kỵ trong thời gian ngắn nhất liền tìm được một cái Hỗn Độn Thần Linh Khí phát nguyên linh nhãn khác, trong lòng chẳng những là bội phục càng là nhiều một chút kiêng kỵ. Sau đó hắn liền phát hiện Mạc Vô Kỵ tu luyện động tĩnh so với hắn còn muốn lớn hơn, Hỗn

Độn Thần Linh Khí vòng xoáy so với hắn còn cường liệt hơn thì, trong lòng hắn đều có chút vô lực.

Một cái tên gia hỏa dựa vào tự mình tìm tòi tu luyện, cư nhiên làm ra động tĩnh lớn như vậy, xem ra hắn quả nhiên không có nhìn lầm, tên này so với hắn tưởng tượng còn lợi hại hơn một chút.

Nghĩ đến Mạc Vô Kỵ tốc độ tu luyện đáng sợ như vậy, Khôn Uẩn nhanh chóng thu liễm tâm thần càng là tăng nhanh hấp thu Hỗn Độn Thần Linh Khí tốc độ, hắn tuyệt đối không thể để cho Mạc Vô Kỵ tại tu vi nghiền ép hắn. Tại trong mắt hắn, Mạc Vô Kỵ không phải là một kẻ dễ đối phó.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1049: Hợp Thần Cường Giả Đến

Giống như Khôn Uẩn, Mạc Vô Kỵ còn chưa hề nhìn thấy qua có người đang hấp thu Thần Linh Khí so đc với hắn. Cảm thụ được Khôn Uẩn hấp thu Thần Linh Khí đáng sợ tốc độ, Mạc Vô Kỵ càng là điên cuồng hấp thu Thần Linh Khí.

Trong lòng hắn rất rõ ràng, Khôn Uẩn thực tế tu vi so với hắn yếu nhược hơn một phần, hắn là không đến Thần Quân cảnh giới. Một cái tên gia hỏa không tới Thần Quân cảnh giới, tu luyện động tĩnh cũng mau muốn đuổi hắn, há có thể không làm Mạc Vô Kỵ lo lắng. Hắn còn muốn hợp tác với Khôn Uẩn, hiện tại hắn thực tế tu vi hơi cao hơn Khôn Uẩn, còn có tư cách hợp tác với Khôn Uẩn, một khi chờ tu vi thực tế hắn thấp hơn so với Khôn Uẩn, vậy thì đi cùng với Khôn Uẩn càng thêm nguy hiểm.

Một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc đồng thời nghịch chuyển tạo thành đại chu thiên, Mạc Vô Kỵ đỉnh đầu Hỗn Độn Thần Linh Khí vòng xoáy bộc phát bàng lớn. Lúc này Mạc Vô Kỵ tu vi là mỗi thời mỗi khắc đều đang tăng lên, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ không thỏa mãn, hắn cảm giác mình cần phải nhanh hơn một phần.

Một đống thiên địa quy tắc nguyên đan bị Mạc Vô Kỵ lấy ra đến, cũng trong lúc đó, Cực Băng Thiên Trúc cũng bị Mạc Vô Kỵ đặt bên người. Hắn lo lắng cho mình tốc độ tu luyện quá nhanh, sẽ tạo thành Đạo tắc hỗn loạn tình huống.

Hiện tại hắn một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc điên cuồng nghịch chuyển, Hỗn Độn Thần Linh Khí cùng thiên địa quy tắc nguyên đan

chung vào một chỗ cho hắn tu luyện, tu vi của hắn tốc độ gần như là dùng hỏa tiễn đi lên vọt.

- Răng rắc!

Mấy ngày, Mạc Vô Kỵ tu vi liền xông phá Thần Quân tầng một gông cùm xiềng xích, bước vào Thần Quân tầng hai.

Mạc Vô Kỵ đang nghĩ ngợi một hơi thở vọt tới Thần Quân tầng ba, bên trong hắn khốn sát trận lần nữa xông vào một cái Thần Quân, còn là một cái Thần Quân tầng một cường giả.

Mạc Vô Kỵ không muốn để cho bản thân khốn sát trận bị phá hư, dù sao hắn khốn sát trận là tạm thời bố trí. Cho nên tại đây Thần Quân tu sĩ tiến vào khốn sát trận về sau, Mạc Vô Kỵ chủ động đánh một quyền, lại giết chết người này Thần Quân khóa tại bên trong khốn sát trận.

Giết chết một cái Thần Quân, Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục tu luyện tiếp, mấy ngày qua hắn khốn sát trận có bảy tám người, ngày hôm nay có Thần Quân cường giả đến, ngày mai nói không chừng có Thế Giới Thần đến, ngày kia nói không chừng còn có Thần Vương đến, hắn cũng không có loại sức lực như Khôn Uẩn.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ thu hồi Cực Băng Thiên Trúc đi ra khốn sát trận, đối với Khôn Uẩn hộ trận kêu lên:

- Khôn Uẩn, chúng ta tạm thời không có khả năng tu luyện.

Khôn Uẩn nghe được Mạc Vô Kỵ thanh âm, cũng vậy đình chỉ tu luyện, đi ra hộ trận có chút cau mày nói:

- Mạc Vô Kỵ, ta tu luyện đang thoải mái, ngươi quấy rầy ta là có ý gì?

Mạc Vô Kỵ chỉ chỉ lục cấp khốn sát trận của Khôn Uẩn nói:

- Mấy ngày nay ngươi lục cấp khốn sát trận giết chết mấy người?

- Phải có năm người sao??

Khôn Uẩn đáp, mấy ngày nay hắn khốn sát trận giết năm người, trong đó còn có một cái Thế Giới Thần tầng ba.

- Mạnh nhất là tu vi gì?

Mạc Vô Kỵ tiếp tục hỏi.

Khôn Uẩn hiểu Mạc Vô Kỵ ý tứ, cười hắc hắc:

- Thế Giới Thần tầng ba, bất quá tại bên trong ta khốn sát trận, tựa cùng một cái con kiến hôi không có gì khác nhau.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là khó chịu, ai bảo hắn không cách nào bố trí đi ra lục cấp khốn sát thần trận đâu nè.

Hắn không thể làm gì khác nói:

- Khôn Uẩn, ngươi vậy cũng hiểu ý của ta, ngày hôm nay có Thế Giới Thần ba tầng xông chúng ta khốn sát trận, ngày mai sẽ có Thần Vương, ngày kia thì có Hợp Thần cường giả đến. Mà nơi này Hỗn Độn linh nhãn hiển nhiên là cuồn cuộn không ngừng, là một cái linh nhãn lớn vô cùng. Một khi Hợp Thần cường giả tới rồi, chúng ta còn có muốn tu luyện hay không?

- Ta không có vấn đề a, ta khốn sát trận hoàn toàn có thể ngăn trở những người này.

Khôn Uẩn không sao cả bãi buông tay.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Ngươi có thể ngăn cản Thần Vương ta tin tưởng, ta cũng không tin ngươi khốn sát trận có thể ngăn trở Hợp Thần cường giả? Coi như là Thần Vương tới rồi, ngươi cũng chỉ có thể bỏ chạy, lại đem địa phương nhường cho bọn họ sao?. Nếu mà ngươi còn không sợ hãi mà nói, chúng

ta đây chỉ có thể xếp hình chia tay, ta đổi địa phương, địa phương tốt lưu cho ngươi một người chậm rãi tu luyện.

- Ý của ngươi thế nào?

Khôn Uẩn cũng vậy hiểu rõ Mạc Vô Kỵ nói là lẽ phải, trên thực tế Mạc Vô Kỵ không ra tìm hắn, hắn cũng vậy dự định đi ra ngoài tìm Mạc Vô Kỵ. Hiện tại nếu Mạc Vô Kỵ chủ động đi ra rồi, hắn liền biểu hiện ra một bộ hình dạng trợ giúp Mạc Vô Kỵ.

- Ý của ta rất đơn giản, bố trí một cái thất cấp khốn sát thần trận, một khi có Hợp Thần cường giả tới rồi, chúng ta liên thủ giết chết đối phương.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói.

Khôn Uẩn khinh thường nói:

- Giết chết Hợp Thần? Mạc Vô Kỵ, ngươi có đúng hay không tại Thần Vực Tân Thành giết chết hai cái Thần Vương, cảm giác mình rất lợi hại?

Mạc Vô Kỵ mặc kệ đáp lại đối phương, chỉ là bình tĩnh nhìn Khôn Uẩn. Nếu mà Khôn Uẩn không đồng ý, vậy hắn lập tức đi ngay. Hắn khẳng định nơi này sớm muộn sẽ khiến cường giả chú ý, cùng với ở tại chỗ này chịu chết, còn không bằng đi sớm một chút.

Khôn Uẩn sắc mặt chợt đổi nói:

- Mạc Vô Kỵ, cấp 7 khốn sát thần trận ta có thể bố trí, thế nhưng thất cấp khốn sát thần trận cộng thêm hai chúng ta, cũng chỉ có thể đối phó Thần Vương, tuyệt đối chơi không lại một cái Hợp Thần. Không phải là trận pháp không được, mà là thực lực của chúng ta quá yếu. Còn có một cái là quy tắc của nơi này không được đầy đủ, thất cấp khốn sát thần trận tối đa chỉ có thể tương đương với chân chính lục cấp khốn sát thần trận uy lực.

Mạc Vô Kỵ chau mày, nếu mà thất cấp khốn sát thần trận chơi không lại Hợp Thần, hắn chỉ có thể đi rồi.

- Ngươi nói cũng không sai, nơi này Hỗn Độn Thần Linh Khí cực kỳ nồng nặc, ta hoài nghi nơi này là khai thiên tích địa bao lấy một phiến không gian hỗn độn. Ý nghĩ của ta là bố trí ở chỗ này một cái bát cấp khốn sát thần trận, có bát cấp khốn sát thần trận, ta ngươi liên thủ tuyệt đối có thể giết chết Hợp Thần.

Khôn Uẩn nói.

- Ngươi có thể bố trí bát cấp khốn sát thần trận?

Mạc Vô Kỵ khiếp sợ nhìn Khôn Uẩn, tại Thần Vực cùng Thần Lục, trận đạo cường giả mạnh nhất là Thương Chính Hành, nhưng Thương Chính Hành cũng chỉ có thể bố trí thất cấp thần trận a.

Khôn Uẩn khinh thường nói:

- Bát cấp thần trận nhằm nhò gì, có cái gì cho ta, ta cửu cấp khốn sát thần trận đều bố trí hắn lên.

Mạc Vô Kỵ một buông tay:

- Ta cũng không có đồ đạc cho ngươi.

Khôn Uẩn nhàn nhạt nói:

- Trước ngươi tu luyện dùng Cực Băng Thiên Trúc ta cảm giác rất tốt a, không bằng cho ta.

Mạc Vô Kỵ ha ha đạo:

- Muốn hợp tác liền hợp tác, không hợp tác, cáo từ.

- Chờ một chút...

Thấy Mạc Vô Kỵ muốn đi, Khôn Uẩn nhanh chóng nói:

- Ta bố trí bát cấp khốn sát thần trận yêu cầu một phần thượng phẩm thần khí làm trận cơ, nơi này đều là bản thân ta lấy ra. Ngươi cũng không thể một chút thứ tốt cũng không cho sao?, lẽ nào ngươi chuẩn bị ngồi mát ăn bát vàng?

Khôn Uẩn nói hợp tình hợp lý, Mạc Vô Kỵ đang suy nghĩ đồ đạc của mình, chỉ là vật của hắn tốt quá tốt, kém quá kém. Tiên Thiên bảo vật để cho hắn cho Khôn Uẩn, hắn cũng không làm.

Do dự nửa ngày về sau, Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác nói:

- Khôn Uẩn, trước ngươi không phải nói ta phát hiện Hỗn Độn Thần Linh Khí cái kia sứt mẻ quy tắc tinh cầu có bảo vật sao? Như vậy đi, chờ chúng ta hợp tác hoàn thành, ta mang ngươi cùng đi, bảo vật mọi người chia đều.

- Thành giao.

Khôn Uẩn không chút do dự vỗ tay một cái nói.

Mạc Vô Kỵ có chút hoài nghi Khôn Uẩn trước nói nhiều lời như vậy, sẽ chờ chính hắn nói chuyện này tới. Bất quá nếu là đáp ứng rồi, hắn cũng vậy không có vấn đề. Hắn tin tưởng chỉ cần hắn hỏi Thương Chính Hành, Thương Chính Hành khẳng định sẽ nói cho hắn biết cái tinh cầu kia ở địa phương nào.

Khôn Uẩn có một chút tốt, chỉ cần nói thỏa, hắn làm việc là phi thường tích cực.

Nhìn từng đạo trận kỳ bị Khôn Uẩn bố trí đi ra ngoài, từng món một thượng phẩm thần khí bị Khôn Uẩn như rác rưởi bình thường vậy làm trận kỳ phân bố tại các cái vị trí, trong lòng Mạc Vô Kỵ đều có chút đau lòng. Hắn tốt nhất pháp bảo Bán Nguyệt Trọng Kích, cũng bất quá là một món hạ phẩm thần khí mà thôi.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền không suy nghĩ thêm nữa thượng phẩm thần khí này, hắn bị Khôn Uẩn bố trí khốn sát thần trận thủ đoạn kinh sợ.

Nếu như nói trước Khôn Uẩn bố trí bạo liệt trận quá mức cấp tốc, Mạc Vô Kỵ không cách nào học tập đến nhiều thứ hơn, vậy bây giờ Mạc Vô Kỵ nhìn xem Khôn Uẩn bố trí bát cấp khốn sát trận, hắn chỉ cảm thấy bản thân trận đạo trình độ đang ào ạt dâng lên.

Một phần chỗ khó vẫn không phải là rất rõ ràng, lúc này giống như bị viết ra đáp án bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ hoài nghi, nếu mà hắn hiện tại bắt đầu bế quan nghiên cứu trận đạo mà nói, hắn có thể ở trong vòng một tháng bước vào cảnh giới lục cấp thần trận vương.

Phiến địa phương này vốn là không lớn, Khôn Uẩn lấy ra thượng phẩm thần khí làm trận cơ lại tiết kiệm hàng loạt thời gian, chỉ vài ngày, Khôn Uẩn liền bố trí xong bát cấp khốn sát thần trận.

Thấy Khôn Uẩn tại đây bát cấp khốn sát thần trận bên ngoài lại bố trí một cái ẩn nấp trận cùng một cái cấp năm khốn sát thần trận, Mạc Vô Kỵ liền biết, Khôn Uẩn tên này là âm hiểm cỡ nào.

- Có thể đi vào tu luyện.

Khôn Uẩn nói xong, đối với Mạc Vô Kỵ âm âm cười, trực tiếp vừa vào trong trận.

Mạc Vô Kỵ có chút do dự, cái khốn sát trận này tuy rằng hắn cũng vậy tham dự bố trí, chỉ khi nào Khôn Uẩn động thủ với hắn mà nói, hắn tại đây trong khốn sát trận bằng với một con đường chết.

- Ngươi yên tâm đi, ta muốn ngươi hỗ trợ đồ đạc, so với cái mạng nhỏ của ngươi trọng yếu nhiều hơn. Coi như là muốn giết ngươi, hiện tại cũng sẽ không động thủ đối với ngươi.

thanh âm Khôn Uẩn đúng lúc truyền đến.

Mạc Vô Kỵ cắn răng một cái, bước vào khốn sát thần trận. Coi như là bát cấp khốn sát trận, cũng vậy không nhất định có khả năng thông hắn.

Tốt xấu cái này khốn sát thần trận hắn là tham dự bố trí, đối với cái này khốn sát thần trận có nhất định am hiểu. Hơn nữa hắn bản thân có Lạc Thư cùng Thánh Đạo Phù, hắn cũng không tin Lạc Thư đỡ không được khốn sát trận sát thế.

Hiện tại với hắn mà nói, tu luyện mới là trọng yếu nhất.

Lần nữa trở lại bản thân Hỗn Độn linh nhãn, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên bố trí vài đạo ngăn cách thần niệm cấm chế, xuất ra Cực Băng Thiên Trúc cùng thiên địa quy tắc nguyên đan, tiếp tục tu luyện.

Khôn Uẩn hắn là có thể cảm nhận được hắn thiên địa quy tắc nguyên đan cùng Cực Băng Thiên Trúc khí tức, bất quá coi như là đối với mới biết, Mạc Vô Kỵ cũng muốn đánh ra cấm chế ngăn cách.

Lần nữa bắt đầu tu luyện, Mạc Vô Kỵ là không cố kỵ nữa. Thiên địa quy tắc nguyên đan khí tức cùng Hỗn Độn Thần Linh Khí dung hợp cùng một chỗ, trong thời gian ngắn, liền đem Mạc Vô Kỵ bọc lại.

Mạc Vô Kỵ tu vi bay nhanh dâng lên, cũng trong lúc đó, tu vi của Khôn Uẩn cũng là điên cuồng đang tăng lên lấy.

Một phần tu sĩ trong lúc vô ý xông tới, căn bản là chạm sờ không tới bát cấp khốn sát trận, ở bên ngoài cấp năm khốn sát thần trong trận liền trực tiếp bị cắn nuốt.

Thời gian lâu dài, tất cả mọi người biết, Vô Diệp Lâm phiến địa phương có hai cái kẻ hung ác đang tu luyện, đừng tùy tùy tiện tiện đi qua.

Lại là một tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ xông phá Thần Quân tầng hai bước vào Thần Quân tầng ba.

Tại Mạc Vô Kỵ bước vào Thần Quân tầng ba đồng thời, chuyện lúc trước Mạc Vô Kỵ lo lắng rốt cục xảy ra, một người nam tử mũ cao sắc mặt tái nhợt hạ xuống rơi vào trước hộ trận Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn tu luyện. Cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ nhận được tin tức Khôn Uẩn truyền đến, ngoài hộ trận bọn họ tu luyện đã tới một người cường giả Hợp Thần.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1050: Ngươi Có Thể Động Thủ Với Ta

Không cần Khôn Uẩn nhắc nhở, Mạc Vô Kỵ đồng dạng cảm thụ được bên ngoài tới một cường giả, dù sao cái khốn sát trận này hắn cũng vậy giúp một chút, hắn không biết người tới tu vi là gì mà thôi.

Bán Nguyệt Trọng Kích đã bị Mạc Vô Kỵ tế xuất, Côn Ngô Kiếm đồng dạng trôi lơ lửng tại phía sau Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ rất có tự mình hiểu lấy, thực lực của hắn dâng lên rất nhanh. Mau nữa, hắn hiện tại cũng vậy còn lâu mới là đối thủ của Thần Vương. Hiện tại tới rồi một cái Hợp Thần cường giả toàn bộ Thần Vực cũng không có, hắn tự nhiên sẽ không thả lỏng.

- Ta toàn lực vây khốn hắn, sau đó ngươi toàn lực động thủ. Có thể giết chết người kia hay không, liền nhìn thanh kiếm kia.

Khôn Uẩn nói lần nữa đúng lúc truyền đến, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, sự tình hắn có Côn Ngô Kiếm Khôn Uẩn đã sớm biết.

Về phần Khôn Uẩn nói, Mạc Vô Kỵ cũng vậy không có hoài nghi. Dù cho Khôn Uẩn trước đây mạnh hơn nữa, hiện tại thực lực của hắn cũng là không tới Thần Quân. Một tên gia hỏa không tới Thần Quân dùng khốn sát trận vây khốn một cái Hợp Thần cường giả, nếu mà hắn còn có thể động thủ, đó mới là thứ Mạc Vô Kỵ sợ hãi.

Tu sĩ mũ cao sắc mặt tái nhợt tại cấp năm khốn sát thần trận tiền trạm chớ ước hơn mười hô hấp thời gian, liền cười lạnh một tiếng, trực tiếp bước vào bên trong khốn sát trận, giơ tay lên chính là vung lên.

Cuồng bạo thần nguyên bao trùm đi ra ngoài, thanh âm cấp năm khốn sát thần trận vỡ vụn, Mạc Vô Kỵ đều nghe rõ ràng.

Nồng nặc Hỗn Độn Thần Linh Khí trong thời gian ngắn đã bị người Hợp Thần cường giả này bắt lấy đến, trong mắt hắn hiện lên ngạc nhiên mừng rỡ, càng là không chút do dự một bước nhảy đi vào.

Hắn cảm giác được ngây thơ quá rồi.

Vô Diệp Lâm đích xác hàng ngày có Hỗn Độn linh nhãn bị phát hiện, trên thực tế những Hỗn Độn đó linh nhãn đều thì không cách nào đáng kể. Thế Giới Thần trở lên rất khó tìm đến một cái có thể tu luyện lâu dài Hỗn Độn linh nhãn, mà hôm nay hắn khẳng định tự mình xem thấy Vô Diệp Lâm phát nguyên Hỗn Độn linh nhãn.

Không đúng! Người này Hợp Thần cường giả vừa mới bước vào khốn sát thần trận, cũng cảm giác được cảnh vật chung quanh biến đổi, lập tức thần niệm của hắn lại cũng không cách nào thẩm thấu đi ra ngoài.

Hợp Thần cường giả Sắc mặt tái nhợt dừng bước, trong mắt hắn hiện ra một tia cười nhạt, phía ngoài cấp năm khốn sát thần trận lại là một cái ngụy trang, nơi này còn có cao cấp hơn khốn sát thần trận.

Tại Thần Vực loại địa phương này, khốn sát thần trận cao tới đâu cấp có thể cao cấp đến địa phương nào đi? Thất cấp thần trận tuyệt đối không có khả năng, trừ phi là Thương Chính Hành tới rồi, nếu không trong thời gian ngắn tuyệt đối không cách nào bố trí đi ra thất cấp khốn sát thần trận.

Cho nên cái này khốn sát thần trận tối đa chỉ là cấp 6 mà thôi, Hợp Thần này cường giả dương tay một cái, pháp bảo tế xuất, một đạo bạch mang đánh ra.

Bạch mang vừa mới tế xuất thời điểm thật giống như một đạo tiểu đao phiến, trong thời gian ngắn đao này phiến liền hóa thành mấy trượng dài rộng, hơn nữa tại cấp tốc mở rộng.

- Bành!

Thật giống như đánh vào một chỗ bại cách, bạch mang đột ngột biến mất.

- Bát cấp khốn thần trận? Điều này sao có thể?

Hợp Thần cường giả khiếp sợ ra, lập tức hắn vị trí không gian bỗng nhiên vặn vẹo, vô cùng vô tận sát khí bắt đầu xé rách hắn lĩnh vực.

- Không đúng, là bát cấp khốn sát thần trận...

Khi Hợp Thần này cường giả hiểu rõ chính bản thân ở vào bát cấp khốn sát thần trận, sắc mặt của hắn càng là tái nhợt. Giờ khắc này ở trong mắt hắn Hỗn Độn linh nhãn đã là thứ yếu, hắn cấp tốc rút lui, trước muốn chạy đi rồi lại nói. Bát cấp khốn thần trận cùng bát cấp khốn sát thần trận là triệt để vật bất đồng, một cái hắn có thể từ từ mài đi ra ngoài, một cái tùy thời đối với hắn có mạng nhỏ uy hiếp.

- Tới rồi khốn sát thần trận của ta Khôn Uẩn, ngươi còn muốn đi? Thực sự là mất mặt, đối phó một cái nho nhỏ con kiến hôi, ta Khôn Uẩn lại còn phải mượn trợ khốn sát trận...

Khôn Uẩn thanh âm đúng lúc truyền đến người này Hợp Thần cường giả bên tai, Hợp Thần cường giả này thiếu chút nữa tức giận thổ huyết.

Tại Thần Vực có mấy cái Hợp Thần? Hắn làm Thần Tộc thiên tài, có thể bước vào Hợp Thần, căn bản là ở vào tột cùng tồn tại. Tên này dùng khốn sát thần trận vây khốn hắn, còn nói mát.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi còn chưa động thủ à.

Khôn Uẩn căm tức thanh âm đi theo hạ xuống rơi vào bên tai Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ trước mắt trong nháy mắt rõ ràng, hắn có thể rõ ràng thấy Hợp Thần cường giả vị trí. Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn biết

nếu mà Khôn Uẩn sẽ đối với phó lời của hắn, hắn hoặc là thực sự chỉ có thể núp ở Lạc Thư.

Bán nguyệt trường kích bị Mạc Vô Kỵ tế xuất, hóa thành một đạo bạch mang đánh về phía người này Hợp Thần cường giả.

Hợp Thần cường giả đồng thời nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, chỉ là hắn bị bát cấp khốn sát thần trận trói buộc lại, không cách nào đối với Mạc Vô Kỵ động thủ mà thôi. Đối với Mạc Vô Kỵ chỉ là một Thần Quân sơ kỳ cũng dám động thủ với hắn, hắn là nhìn cũng không có nhìn. Dù cho hắn đứng bất động, chỉ là một Thần Quân sơ kỳ có thể làm gì hắn?

- Ầm!

Kích mang đụng vào Hợp Thần này cường giả lĩnh vực, cường đại lực cắn trả lượng truyền đến, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được từng trận lòng buồn nôn.

Thật là lợi hại, Mạc Vô Kỵ âm thầm kinh hãi, tuy rằng hắn không có tế xuất thần thông, thế nhưng là một kích cũng vậy là dùng bảy thành thực lực, hiện tại một kích cả một cái Hợp Thần cường giả lĩnh vực cũng không có xé mở.

Phải biết rằng Hợp Thần này cường giả còn là bị vây ở bát cấp khốn sát thần trận, chẳng khác nào mặc hắn đánh.

- Ngươi không có ăn cơm không?

Thanh âm Khôn Uẩn khó chịu truyền đến, hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ một kích tại giữ lại thực lực. Tên này đều bị hắn vây ở khốn sát thần trận, còn bảo lưu cái rắm thực lực?

- Ngươi nói đúng, ta thật đúng là thật nhiều năm không có ăn cơm.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, trường kích hóa thành một đạo Ngân Hà hạ xuống.Mạc Vô Kỵ phàm nhân đạo mới thành lập, tu vi càng

là bước vào Thần Quân ba tầng, lúc này lại vô bảo lưu thần thông sông dài hạ xuống, mang theo một loại cắn trời xé đất khí thế.

Sát khí mãnh liệt cuốn tới, Hợp Thần tu sĩ này đang đang điên cuồng công kích khốn sát thần trận dừng tay lại, một loại trước nay chưa có thần thông khí thế ầm đến. Lập tức hắn cảm thụ được bản thân thần niệm mới thôi một trận dừng lại, cho dù là ngắn ngủn trong thời gian ngắn, cũng đủ để cho hắn kinh hãi.

- Ầm!

Ngân Hà lại trực tiếp xé mở Hợp Thần cường giả lĩnh vực, thần nguyên nổ tung, cuồng bạo lực cắn trả lượng đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được ngực lại là từng trận bực mình.

Bất quá hắn thánh thể thân thể tu vi, thần nguyên thoáng chuyển động một cái, loại này bực mình đã biến mất vô tung vô ảnh.

Gần như là Mạc Vô Kỵ sông dài thần thông xé rách Hợp Thần này cường giả lĩnh vực đồng thời, hơn một nghìn đạo sát mang bị Khôn Uẩn kích phát đến, đánh vào trên người Hợp Thần cường giả.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng thấy trên người Hợp Thần cường giả một đạo huyết vụ phun ra, trong lòng hắn âm thầm sợ hãi than Khôn Uẩn lựa chọn thời cơ là vừa đúng như vậy.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không bỏ qua loại này cơ hội tốt, Côn Ngô Kiếm hóa thành một đạo xé rách hết thảy sát ý, bổ về phía người này Hợp Thần cường giả.

- Đù! Côn Ngô Kiếm?

Người Hợp Thần cường giả thấy Côn Ngô Kiếm một sát na kia, nhãn thần từng trận co rút lại, pháp bảo của hắn lại cũng không kịp đoái hoài đi ngăn trở khốn sát thần trận các loại sát thế, mà là toàn lực đánh về phía Côn Ngô Kiếm.

Côn Ngô Kiếm là Thượng Cổ thần kiếm, dù cho Mạc Vô Kỵ chỉ có Thần Quân cảnh giới, cũng vậy đủ để lại xé rách thân thể của hắn. Hắn một cái Hợp Thần cường giả, một khi thân thể xé rách, tại đây loại khốn sát thần trận trong, chỉ có thể chờ chết.

- Bành!

Hợp Thần cường giả pháp bảo đánh vào Côn Ngô Kiếm thượng, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được vô cùng sát ý vô tận trực tiếp cuốn về phía thân thể của hắn, từng đạo huyết vụ tràn ra, Mạc Vô Kỵ cả người đều té bay ra ngoài.

Giờ khắc này, Mạc Vô Kỵ rất biết rõ hắn bị âm, Khôn Uẩn đã chơi hắn.

Thấy Mạc Vô Kỵ bay rớt ra ngoài, Khôn Uẩn cười hắc hắc, hai tay bao trùm ra vô số thủ quyết, bát cấp khốn sát thần trận uy lực lại vô bảo lưu toàn bộ thả ra ngoài.

Không gian vặn vẹo càng là không hề quy tắc, Hợp Thần cường giả vốn là bị Mạc Vô Kỵ xé mở lĩnh vực trực tiếp tán loạn, từng đạo sát thế đánh vào thân thể Hợp Thần cường giả.

Huyết vụ bay ngang, người này Hợp Thần cường giả trơ mắt nhìn thân thể của chính mình tại giữa khốn sát thần trận nghiền nát, sau đó tán loạn.

Mạc Vô Kỵ cả người vết máu loang lổ thở dài một hơi, đưa tay lại đem Côn Ngô Kiếm cuốn qua đến vác ở sau lưng.

Nếu như không phải của hắn thân thể bước vào thánh thể, vừa rồi đã bị này Hợp Thần cường giả xé rách thân thể. Nếu mà hắn có Nguyên Thần nói, vậy hắn tối đa chỉ có thể tồn tại một cái Nguyên Thần. Bất quá hắn không có Nguyên Thần, thân thể bị xé rách, chỉ có thể dựa vào Sinh Cơ Lạc chậm rãi khôi phục.

Mấu chốt là Khôn Uẩn tên này ở một bên nhìn trộm, hắn có thể sử dụng Sinh Cơ Lạc khôi phục sao?

- Mạc Vô Kỵ, ngươi không sao chứ?

thanh âm Khôn Uẩn đúng lúc truyền đến, dường như rất quan tâm Mạc Vô Kỵ bộ dạng. Trong lòng hắn như nhau lay động không dứt, hắn cho rằng lần này cũng đủ để cho Mạc Vô Kỵ thân thể tán loạn. Không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ cư nhiên bền bỉ như vậy, toàn thân đều bị sát ý xé rách thành miệng máu, chính là bình yên vô sự.

Hắn ngược lại không phải là muốn giết Mạc Vô Kỵ, mà là muốn để cho Mạc Vô Kỵ thân thể tán loạn, sau đó chỉ có một Nguyên Thần tồn tại.

Chỉ cần Mạc Vô Kỵ thân thể tán loạn, chỉ còn lại có Nguyên Thần về sau, Mạc Vô Kỵ nhất định phải mượn trợ Cực Băng Thiên Trúc ngưng tụ thân thể, đây là một cái quá trình khá dài.

Quá trình này hắn có thể làm rất nhiều chuyện, đệ nhất hắn muốn đem thế giới Hợp Thần tu sĩ mở ra, lại đem đồ vật bên trong làm của riêng. Thứ hai, hắn có thể điên cuồng tu luyện, không cần lo lắng Mạc Vô Kỵ cùng hắn tranh đoạt Hỗn Độn Thần Linh Khí.

Chờ Mạc Vô Kỵ ngưng tụ thân thể về sau, hắn đã hoàn thành mục tiêu của chính mình. Trọng yếu nhất là, lại đem Mạc Vô Kỵ tu vi khống chế ở tại Thần Quân sơ kỳ, tránh khỏi phát sinh tất cả nhân tố không lường được.

Trên thực tế Khôn Uẩn đối với Mạc Vô Kỵ kiêng kỵ, tuyệt đối so với một cái Hợp Thần còn lớn hơn. Hợp Thần cường giả hắn có rất nhiều biện pháp đi đối phó, thế nhưng Mạc Vô Kỵ cũng là duy nhất một cái tên gia hỏa không tới Dục Thần, lại có thể từ trong thức hải hắn chạy trốn.

Về phần Mạc Vô Kỵ thủ đoạn, hắn rất muốn toàn bộ biết rõ ràng, đáng tiếc cho tới hôm nay mới thôi, hắn chỉ có thể biết rõ ràng một phần

nhỏ mà thôi.

Lần này tính toán thất bại, để cho hắn đối với Mạc Vô Kỵ càng là nhiều hơn một loại cảnh giác, đó chính là hắn hiểu Mạc Vô Kỵ là thánh thể tu vi. Một cái mới Thần Quân sơ kỳ tên gia hỏa, lại là thánh thể, nói ra phỏng chừng không ai sẽ tin tưởng. Cho dù là hắn, năm đó thực lực mạnh nhất cũng vậy miễn cưỡng là ở Bán Thánh thân thể bồi hồi.

Sở dĩ khó có thể đột phá thánh thể, ngoại trừ công pháp luyện thể bên ngoài, còn có chính là linh tu cùng luyện thể vốn là có xung đột. Tu vi càng cao, càng khó dùng để cho ngoại giới lực lượng rèn luyện thân thể.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc:

- Tạm được, bảo vệ một cái mạng nhỏ. Khôn Uẩn, ngươi có thể hiện tại động thủ với ta, lúc này là thời điểm ta suy yếu nhất.

Khôn Uẩn cười khan một tiếng:

- Làm sao có thể chứ, hay là đừng nói giỡn nữa. Chúng ta là hợp tác quan hệ, ngươi cứ việc chữa thương, ta giúp ngươi hộ pháp. Được rồi, ngươi chữa thương cần cần bao nhiêu thời gian?

Mạc Vô Kỵ cầm giữ có Sinh Cơ Lạc cùng đỉnh cấp đan dược trị thương, loại thương thế này với hắn mà nói chỉ là sự tình trong nháy mắt. Bất quá lúc này Mạc Vô Kỵ đã thay đổi kế hoạch, hắn có chút hư nhược nói:

- Ta sợ yêu cầu một năm hoặc nửa năm thời gian sao?.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1051: Thật Là Có Thể Gặp Rắc Rối

- A, nghiêm trọng như vậy? Lần này là ta sai sót, ta không có nghĩ tới tên này tại bát cấp khốn sát thần trận, còn lợi hại như vậy.

Khôn Uẩn giọng nói rất là kinh ngạc cùng tự trách, lập tức liền lớn tiếng nói:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi cứ chữa thương, ta cảm ngộ một cái thần thông, nửa năm sau ta chờ ngươi cùng nhau tu luyện.

Khôn Uẩn tuyệt đối không tin Mạc Vô Kỵ yêu cầu chữa thương nửa năm đến một năm, Mạc Vô Kỵ nói như vậy, nhất định là cố ý thử hắn. Vừa lúc hắn muốn tốn thời gian phá vỡ thế giới Hợp Thần cường giả bị hắn chém giết, cướp đoạt đồ vật bên trong.

Nhưng hắn lại sợ mình ở trước khiphá vỡ thế giới, Mạc Vô Kỵ một mình tu luyện, tu vi rất nhanh thì đưa hắn bỏ xa. Rồi lại nói, người nào có thể xác định ở trong nơi này Hỗn Độn linh nhãn linh nguyên có đúng hay không hữu hạn? Một khi bị Mạc Vô Kỵ tu luyện xong, hắn phá vỡ một cái Hợp Thần con kiến hôi thế giới, có thể hay không bồi thường trở về đều là một chuyện khác.

- Ngươi phải chờ ta chữa thương hoàn tất về sau, cùng nhau tu luyện?

Mạc Vô Kỵ có chút kinh ngạc, tên này nghĩa khí như vậy?

Khôn Uẩn còn kém vỗ ngực:

- Đó là tự nhiên, chúng ta là đồng bọn hợp tác. Nơi này Hỗn Độn Thần Linh Khí hữu hạn, ta cũng không thể tu luyện trước, làm khô cạn

nơi này Hỗn Độn linh nhãn.

Mạc Vô Kỵ đích thật là có chút ngây người, bất quá hắn rất nhanh thì phản ứng kịp. Muốn nói Khôn Uẩn có loại này hảo tâm, hắn tuyệt đối không tin. Khôn Uẩn nguyện ý trì hoãn nửa năm đến thời gian một năm, mục đích của duy nhất hắn là ở chỗ tên này muốn đồ đạc của Hợp Thần tu sĩ.

Hợp Thần bản thân có thế giới của mình, đồ của bọn họ đều đặt ở thế giới của mình. Cho nên coi như là giết Hợp Thần, cũng không cách nào đạt được đồ đạc của đối phương.

Mạc Vô Kỵ biết hắn coi như là tốn thời gian, cũng không cách nào phá vỡ một cái Hợp Thần thế giới. Khôn Uẩn là ai, tên này tuyệt đối là một cái lão yêu quái, muốn nói có thể phá mở thần cường giả thế giới, cũng không phải không có khả năng. Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ cảm động nói:

- Đa tạ ngươi, Khôn Uẩn lão huynh. Ta thương thế vừa tốt sẽ như ngươi nói, nhất định phải cùng ngươi cùng nhau tu luyện mới được.

- Cứ như vậy quyết định, ngươi đi trước chữa thương sao?, ta cảm ngộ một cái thần thông.

Khôn Uẩn đỉnh đạc nói.

Mạc Vô Kỵ không dài dòng nữa, hắn tiến vào bản thân hộ trận, sau đó sẽ lần nữa đánh ra ba bốn đạo phòng ngự cấm chế.

Lúc này với hắn mà nói trọng yếu nhất không phải là tu luyện, mà là khám phá Khôn Uẩn cái này bát cấp khốn sát thần trận. Nếu không, hắn khẳng định còn có thể chịu thiệt. Khôn Uẩn nói chờ hắn nửa năm, chính hợp ý tứ Mạc Vô Kỵ.

Bất chấp không lại tu luyện, Mạc Vô Kỵ một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc vẫn là điên cuồng nghịch chuyển, khác biệt duy nhất chính là trước

tại cuồng cuốn Hỗn Độn Thần Linh Khí tu luyện, hiện tại mạch lạc đại chu thiên phục vụ Khải Đạo Lạc.

Mạc Vô Kỵ trong tay thủ quyết liên miên không ngừng biến ảo, Khải Đạo Lạc cảm ngộ cũng vậy thời thời khắc khắc ảnh hưởng Mạc Vô Kỵ.

Khôn Uẩn trước bố trí thất cấp bạo liệt thần trận, bát cấp khốn sát thần trận thủ đoạn tại trong thức hải Mạc Vô Kỵ không ngừng bị diễn biến. Tuyệt đại đa số bị Mạc Vô Kỵ vứt bỏ, một phần tinh hoa bị Mạc Vô Kỵ hấp thu đến. Mạc Vô Kỵ trận đạo trình độ nhanh chóng tăng lên, mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ liền bước vào lục cấp thần trận vương. Hắn trận đạo mặc dù có bộ phận mượn Khôn Uẩn trận đạo diễn hóa, trận đạo nguyên chỗ cùng Khôn Uẩn trận đạo hoàn toàn bất đồng.

Lúc này Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc chậm rãi thẩm thấu đi ra ngoài, hắn tại thời điểm trùng kích thất cấp thần trận cường giả, muốn hoàn toàn biết rõ ràng Khôn Uẩn cái này bát cấp khốn sát trận.

Thời gian cứ như vậy từ từ đi qua, Khôn Uẩn không ngừng phá vỡ này vẫn lạc Hợp Thần cường giả thế giới quy tắc, lột ra đối phương ẩn nấp thế giới. Mạc Vô Kỵ còn lại là không ngừng tăng lên bản thân trận đạo thực lực, chậm rãi lột ra Khôn Uẩn cái này bát cấp khốn sát thần trận trận tâm.

Tại sau khi một Hợp Thần cường giả đi tới nơi này biến mất, một mảnh địa phương Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn tu luyện cũng vậy hoàn toàn an tĩnh lại.

...

Thần Vực Sào hình thành Thần Thành so với trước lớn hơn gấp mấy lần, phía ngoài hộ trận cũng vậy một lần nữa bố trí qua, trong thần thành đại bộ phận địa phương cũng không có thay đổi.

Ngoại trừ hộ thần điện, Thần Vương điện vẫn là chỗ nghị sự lớn nhất nơi này, giờ khắc này ở trong Thần Vương điện, chí ít ngồi sắp tới ba

mươi Thần Vương.

Ngoại trừ bộ phận Thần Vực Thần Vương ra, còn có một chút Thần Vương đến từ Thần Lục.

Ly Thiên cung Ly Thiên Thần Vương vẫn là ngồi ở vị trí đầu, thực lực của hắn khoảng cách bước vào Hợp Thần chỉ có một bước, chỉ là bước này dường như thoạt nhìn phi thường gian nan. Thần Tộc đã có hai gã Thần Vương bước vào Hợp Thần cảnh, hắn vẫn như cũ cách Hợp Thần cảnh có một bước xa.

Hai tháng trước một người Hợp Thần cường giả của Thần Tộc cảm ngộ Trớ Chú Thuật, đồng thời thi triển loại này thần thông. Chỉ một cái Trớ Chú Thuật thần thông, liền làm cho cả Thần Vực điêu linh rất nhiều. Bất chấp hiện tại Trớ Chú Thuật đạo vận tiêu tán, người nơi này khí không có tràn đầy như trước đây.

Dù cho lúc này Thần Vương trong điện tụ tập đông đảo Thần Vương, bầu không khí vẫn như cũ có chút trầm thấp.

Ly Thiên Thần Vương trong lòng thầm than một tiếng, Thần Tộc quy tắc kỳ thực so với Thần Vực còn phải nghiền nát hơn một phần. Thế nhưng người ta là có thể sinh ra Hợp Thần cường giả, nếu mà không phải là Thần Lục tới rồi hai cái Hợp Thần cường giả, Thần Vực sớm đã thất bại thảm hại, nơi này hoàn toàn thành địa bàn của Thần Tộc.

Lúc ban đầu, Thần Lục thất cấp thần trận cường giả Thương Chính Hành bố trí thất cấp thần trận bảo vệ, song phương coi như là giằng co. Bất chấp tại cục đấu pháp, Thần Vực vẫn ở hạ phong, vẫn còn có thể miễn cưỡng ngăn trở.

Bất đắc dĩ người Thần Tộc đối với Thiên Đạo quy tắc hiểu quá cường đại, lúc này mới ngắn ngủn vạn năm, Thần Tộc liền lại thêm hai Hợp Thần cường giả. Trong đó còn có một Hợp Thần cường giả lĩnh ngộ kinh khủng Trớ Chú Thuật thần thông, dưới loại này thần thông, ngoại trừ

Hợp Thần cường giả miễn cưỡng có thể ngăn trở ra, Thần Vương cũng chỉ có thể bỏ chạy.

Vô Kiệt Thần Vương phá vỡ trầm mặc trong Thần Vương điện nói:

- Thần Tộc tổng cộng hắn có năm tên Hợp Thần cường giả, chúng ta chỉ có hai gã Hợp Thần, Thương Chính Hành tiền bối còn vẫn đang khống chế hộ trận, không cách nào xuất thủ. Duy nhất có thể xuất thủ chỉ có Tịch Câu tiền bối. Nhưng mà Tịch Câu tiền bối hai tay khó địch 4 tay, nếu mà không phải là có Thương Chính Hành tiền bối hộ trận ngăn trở, người Thần Tộc đã sớm đạp bằng chỗ ở chúng ta.

Hiện tại Thần Tộc lại nắm trong tay Trớ Chú Thuật thần thông, đối với chúng ta Thần Vực tu sĩ mà nói càng là họa vô đơn chí. Các vị đạo hữu, đề nghị của ta là, ta Thần Vực lui về phía sau, lại đem Thần Vực Sào nhường ra đi.

Ly Thiên Thần Vương bỗng đứng lên nói:

- Ta Thần Vực tuyệt đối không có khả năng lui nhường một bước, đối phương chỉ là tại Thần Vực Sào vùng ven, ngắn ngủi vạn năm liền có hai gã Thần Vương, nếu như chúng ta lại đem Thần Vực Sào tặng cho đối phương, vậy ta Thần Vực sẽ không còn cơ hội.

Một người mặt trắng không râu thoạt nhìn có chút âm trầm nam tử nhàn nhạt nói:

- Ly Thiên đạo hữu, ngươi biết hiện tại mỗi thời mỗi khắc tại Thần Vực Sào vùng ven phải bỏ mạng bao nhiêu Thần Vực cùng Thần Lục thiên tài tu sĩ sao? Tiếp tục như vậy nữa, sợ rằng...

Không đợi âm trầm nam tử đem lời nói cho xong, một thanh âm lớn tiếng cắt đứt hắn:

- Tuyệt đối không được. Tu Bình đạo hữu, ngươi cho là Thần Tộc đạp bằng Thần Vực ta sau đó, sẽ bỏ qua Thần Lục sao? Ta tán thành lời Ly

Thiên huynh nói, lúc này tuyệt đối không có khả năng lui ra phía sau nửa bước. Còn có Thương Chính Hành cùng Tịch Câu tiền bối tại đây, chúng ta tuyệt đối có thể bảo vệ Thần Vực Sào. Không cho Thần Tộc bước vào nửa bước...

Nói chuyện là Thần Vực Hoằng Khởi Thần Vương, tại trong 10 đại thần vương bài danh thứ mười, làm người rất chính trực.

Nam tử âm trầm mặt trắng không râu chính là Tu Sĩ Hành Quán Tu Bình, nếu không phải là Niết Bàn Học Cung ở sau lưng, hắn sớm không muốn ở chỗ này ngây ngô.

Bây giờ nghe Hoằng Khởi Thần Vương nói, Tu Bình "Ba" một cái, trực tiếp đập nát bàn trà bên người, lạnh giọng nói:

- Thế nào, Hoằng Khởi Thần Vương là chuẩn bị giáo huấn Tu Bình ta sao?

Ly Thiên Thần Vương liền vội vàng nói:

- Tu Bình đạo hữu hiểu lầm, ý của ta là, trước ổn định Thần Vực Sào vùng ven, sau đó chúng ta bên này tận lực bồi dưỡng được một người đỉnh cấp cường giả...

Sắc mặt Tu Bình bỗng nhiên hòa hoãn xuống tới, gật đầu nói:

- Cái ý nghĩ này không sai, Già Tinh Sơn Quý Phi Diêm, ta Tu Sĩ Hành Quán Tu Sát đều là thiên tài tuyệt thế, toàn lực bồi dưỡng mà nói...

Hoằng Khởi Thần Vương tính tình tương đối thẳng tgawbs, hắn không đợi Tu Bình đem lời nói cho xong, liền lần nữa cắt đứt Tu Bình nói nói:

- Tu Bình đạo hữu, chúng ta thần hữu đã có đối tượng khác để bồi dưỡng.

- Nga? Không biết Thần Vực còn có người phương nào tư chất cao hơn so với Già Tinh Sơn Quý Phi Diêm ta?

Già Tinh Sơn Nhiêu Tây trưởng lão nhàn nhạt nói, không có nửa điểm che lấp.

Hoằng Khởi Thần Vương thật không có nghĩ tới những người này da mặt dầy như vậy, không thể làm gì khác nói:

- Người này là một cái tán tu của Thần Vực ta, gọi Mạc Vô Kỵ. Tuy nói hắn chỉ là một tán tu, nhưng...

- Mạc Vô Kỵ?

Vẫn ngồi như vậy, Tu Bình bỗng đứng lên, cả người sát khí bốn phía, tức giận tận trời nói:

- Mạc Vô Kỵ ở nơi nào?

trong Thần Vương điện chứa nhiều Thần Vực Thần Vương đều không hiểu Tu Bình vì sao nghe được Mạc Vô Kỵ lại có lửa giận lớn như vậy, chỉ là người Thần Vực kiêu ngạo đã quen, trong lúc nhất thời cũng không có ai đứng ra nói chuyện.

Thần Vương Thần Lục tới đều rất rõ ràng Tu Bình vì sao tức giận như thế, Mạc Vô Kỵ tại Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt, chém giết Tu Sĩ Hành Quán Ly Ô Chân.

- Ly Thiên đạo hữu, Mạc Vô Kỵ ở nơi nào?

Lại một cái thanh âm tức giận truyền ra.

Kẻ Đứng lên là một người nam tử trung niên vóc người cực cao, lông mày rậm. Người này mọi người quen biết, Quy Nhất thần môn thần Vương trưởng lão Phong Dịch, Thần Vương tầng tám thực lực.

Coi như là Thần Vực Thần Vương lại không hiểu chuyện nguyên do, lúc này cũng vậy đều hiểu một phần. Nhất định là Mạc Vô Kỵ đi Thần Lục, sau đó lại đắc tội nhóm lớn cường giả.

Ly Thiên Thần Vương có chút im lặng vuốt cái trán, Mạc Vô Kỵ này thật đúng là có thể gặp rắc rối a, tới nơi nào đều không được an định một cái.

Già Tinh Sơn Nhiêu Tây Thần Vương nhàn nhạt nói:

- Mạc Vô Kỵ giết thiên tài đỉnh cấp đệ tử Cai Cát của Quy Nhất thần môn Phong Dịch đạo hữu, giết Tu Sĩ Hành Quán đệ tử chân truyền Ly Ô Chân, lại tranh đoạt tài nguyên tu luyện của môn hạ đệ tử Cú Thân của ta. Ly Thiên đạo hữu cảm thấy Mạc Vô Kỵ này bồi dưỡng hắn là nên sao?

Nhưng vào lúc này, một đạo hồng quang đột ngột hạ xuống rơi vào trong tay Ly Thiên Thần Vương, là một quả truyền thư phi kiếm. Ly Thiên Thần Vương bắt lại vừa nhìn, lập tức kinh dị không thôi nói:

- Vừa mới bên ngoài truyền đến tin tức, Thần Tộc tu sĩ không ngừng rút lui, lần nữa rút ra địa phương giao giới Thần Vực Sào, đây là có chuyện gì?

- Ta biết là chuyện gì xảy ra.

Một người áo đen nam tử trung niên đi đến.

- Tịch Đỉnh đạo hữu, đây là có chuyện gì?

Ly Thiên Thần Vương vội vàng hỏi, áo đen trung niên đi vào chính là Tịch Đỉnh Thần Vương Du Đỉnh, trong 10 đại thần vương bài danh thứ chín.

Bất quá bây giờ rất nhiều người đều cho rằng Tịch Đỉnh Thần Vương có thể đứng vào top năm rồi, trước đây Tịch Đỉnh Thần Vương bài danh thứ chín còn mới tu vi Thần Vương tầng 6, hiện tại Tịch Đỉnh Thần

Vương tại bên trong Thần Vực Sào thu được cơ duyên, tu vi là Thần Vương tầng bảy viên mãn, chỉ thiếu chút nữa liền có thể phá tan Thần Vương tầng bảy.

- Bởi vì Thần Tộc Hợp Thần cường giả Hoán Cập đã bị người làm thịt tại bên trong Vô Diệp Lâm!

- Á đù! Cái gì?

Lời Tịch Đỉnh nói thật giống như một quả lựu đạn ném vào Thần Vương điện, để cho hết thảy Thần Vương đều là hai mặt nhìn nhau. Hoán Cập thế nhưng là Hợp Thần tầng hai, Thần Vực đệ nhị cường giả, một cường giả như vậy lại bị người thông ở trong Vô Diệp Lâm?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1052: Nghị Hòa

Tịch Đỉnh Thần Vương sắc mặt ngưng trọng nói:

- Ta mới vừa từ Vô Diệp Lâm trở về, Hoán Cập đích thật là bị người khác làm thịt. Ta đạt được tin tức là, Vô Diệp Lâm tới rồi một cường giả, dường như còn dẫn theo một đệ tử. Cường giả kia tu vi rất có thể là Hợp Thần trung kỳ...

- Hợp Thần trung kỳ?

Tu Sĩ Hành Quán Tu Bình kinh thanh hỏi:

- Hợp Thần trung kỳ vì sao đi Vô Diệp Lâm?

Tu Bình đi tới Thần Vực cũng không phải một ngày hai ngày, hắn biết rõ bên trong Vô Diệp Lâm cũng không thích hợp tu sĩ Thần Vương trở lên tu luyện. Vô Diệp Lâm Hỗn Độn linh nhãn lớn trên cơ bản đều bị tìm hết, chỉ có một chút nhỏ Hỗn Độn linh nhãn. Những Hỗn Độn này linh nhãn khó có thể bị phát hiện, tình cờ phát hiện, cũng vậy căn bản là tu luyện không tới bao lâu thời gian sẽ chỉ là cô quạnh. Cường giả tiến vào Vô Diệp Lâm tu luyện, căn bản là cái được không bù đắp đủ cái mất, một ít thời gian toàn bộ tốn để tìm Hỗn Độn linh nhãn.

Tịch Đỉnh Thần Vương trầm giọng nói:

- Ta nghe được tin tức hắn là như vậy, cường giả kia tiện tay bố trí một cái khốn sát trận, Thần Quân tu sĩ sau khi tiến vào thật giống như trong biển rộng nhỏ một giọt thủy bình thường giống nhau, âm vang cũng không âm vang một cái. Về sau có Thế Giới Thần cảnh giới tu sĩ đi qua, vẫn là bùn vào biển rộng.

Khi hai người kia tu luyện hơn một tháng, Hỗn Độn linh nhãn hay vẫn là không có cô quạnh, rốt cục đưa tới Thần Tộc Hợp Thần cường giả Hoán Cập chú ý. Hoán Cập hoài nghi hai người kia chỗ tu luyện là phát nguyên Hỗn Độn linh nhãn, cộng thêm Hoán Cập ở vào Hợp Thần tầng hai đỉnh phong, ở chỗ này muốn tiến thêm một bước, biện pháp tốt nhất là tìm đến chỗ Hỗn Độn Thần Linh Khí phát nguyên cuồn cuộn không ngừng. Mà Hoán Cập đi sau đó, liền không còn có tin tức.

- Có lẽ là hai vị này bị Hoán Cập làm thịt?

Một người Thần Lục Thần Vương do dự một chút nói.

Tịch Đỉnh Thần Vương lắc đầu:

- Sẽ không, có người thấy Hoán Cập tiến vào cái kia cấp năm khốn sát thần trận về sau đã không thấy tăm hơi, qua một đoạn thời gian, trước đây tu sĩ chiếm giữ này Hỗn Độn linh nhãn lần nữa đi ra, lại bố trí cấp năm khốn sát thần trận Hoán Cập phá hư. Thứ yếu chỉ có Hoán Cập vẫn lạc, Thần Tộc tu sĩ mới có thể lui ra phía sau.

Ly Thiên Thần Vương kích động nói:

- Nói như vậy Thần Vực ta lại thêm một cái Hợp Thần cường giả?

Tại Ly Thiên Thần Vương xem ra, bên trong Vô Diệp Lâm cái kia cường giả có thể chém giết Hoán Cập, khẳng định không phải là người Thần Tộc. Nếu không phải là Thần Tộc, vậy cũng chỉ có thể là Thần Vực.

- Không biết Tịch Đỉnh Thần Vương đi Vô Diệp Lâm có chuyện gì?

Tu Sĩ Hành Quán Tu Bình đột nhiên hỏi.

Tịch Đỉnh Thần Vương nhàn nhạt nói:

- Đó là chuyện riêng của ta.

Đừng xem Tu Bình Thần Vương đỉnh phong cảnh giới, Tịch Đỉnh Thần Vương tự nhận tuyệt không sợ hắn. Hắn đi Vô Diệp Lâm là bởi vì nghe nói Mạc Vô Kỵ xuất hiện tại Thần Vực Sào, hắn thấy, Mạc Vô Kỵ nếu không ở Thần Vực Sào, địa phương duy nhất có thể đi chính là Vô Diệp Lâm.

- Tịch Đỉnh đạo hữu mời ngồi xuống, lần này Thần Tộc rút lui, đối với chúng ta mà nói tuyệt đối là chuyện thật tốt, chúng ta cần phải nhanh xuất ra đối sách đến.

Ly Thiên Thần Vương lại đem chủ đề chuyển hướng nói.

Tịch Đỉnh Thần Vương cũng là một trong Thần Vực 10 đại thần vương, lòng dạ cực cao, tự nhiên có tư cách tham dự thảo luận loại chuyện như vậy.

Ngồi đầu dưới, Dịch Minh Thần Vương bỗng nhiên truyền âm cho Tu Bình nói:

- Tu Bình huynh, Mạc Vô Kỵ này ở tại niết bàn tức lâu, hắn nhất định sẽ trở về nữa.

Diêm Đình Thần Vương rời đi Thần Vực Sào, Dịch Minh Thần Vương cũng là vẫn ở tại chỗ này. Lúc ban đầu hắn nghe được Ly Thiên Thần Vương chuẩn bị dốc hết tài nguyên bồi dưỡng Mạc Vô Kỵ, trong lòng đích thật là kinh hãi. Cũng may Mạc Vô Kỵ hỗ trợ, cư nhiên đắc tội Thần Lục vài đại tông môn cường giả. Hiện tại mọi người lại đem chủ đề rời đi Mạc Vô Kỵ, hắn nhưng sẽ không quên, nhanh chóng nhắc nhở Tu Sĩ Hành Quán Tu Bình, hi vọng Tu Bình có thể giết chết Mạc Vô Kỵ.

Tu Bình hừ một tiếng, ánh mắt lạnh lùng trừng Dịch Minh Thần Vương liếc mắt. Hắn há có thể không biết Mạc Vô Kỵ một khi trở về nhất định ở tại niết bàn tức lâu? Mấu chốt là Mạc Vô Kỵ coi như là hiện tại tại niết bàn tức lâu hắn dám động thủ sao? Hắn cũng phải chờ Mạc Vô Kỵ ra sau đó hãy nói.

Dịch Minh Thần Vương không hiểu phía sau niết bàn tức lâu cường đại, dĩ nhiên không có dũng khí dài dòng nữa.

Vừa mới để cho Tịch Đỉnh Thần Vương ngồi xuống, Ly Thiên Thần Vương lại đột nhiên đứng lên. Khi tất cả mọi người không hiểu Ly Thiên vì sao phải đứng dậy, Ly Thiên Thần Vương bỗng nhiên nói:

- Để cho hắn tiến vào đi.

Bốn chữ này thật giống như tràn ngập Thần Vực Sào không gian mỗi khắp ngõ ngách bình thường giống nhau, bất luận kẻ nào đều nghe rõ ràng.

Tu Bình vẫn không có đem Ly Thiên Thần Vương xem ở trong mắt trong lòng cả kinh, hắn biết mình đã xem thường Ly Thiên Thần Vương. Chỉ bằng mượn loại này đối với không gian nắm trong tay, thực lực của Ly Thiên Thần Vương sợ rằng tại bên trên hắn Tu Bình.

Không đợi mọi người hỏi, Ly Thiên Thần Vương liền chủ động nói:

- Thần Tộc Ha Mạt Thần Vương cư nhiên đến Thần Vực Sào ta.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, Thần Vực Thần Vương đến Thần Vực Sào Thần Thành? Đây là ý gì?

Hơn nữa thực lực của Ha Mạt mọi người cũng đều rõ ràng, đây chính là Thần Tộc Thần Vương chín tầng cường giả, căn bản cũng không kém hơn Ly Thiên cùng Vô Kiệt Thần Vương.Tại Ly Thiên Thần Vương thoại âm rơi xuống về sau, chỉ mấy hơi thở, một cái âm thanh trong trẻo đang ở ngoài Thần Vương điện vang lên:

- Thần Tộc Ha Mạt trước tới bái phỏng, chỗ mạo muội xin hãy tha lỗi.

Đi theo lời nói là một người nam tử áo xanh vóc người thon dài mặt như quan ngọc. Người nam tử áo xanh này bên hông còn đeo một cái lôi

văn mang, tại mọi người nhìn lại, lôi văn mang này chí ít cũng là một món thượng phẩm thần khí.

Ly Thiên Thần Vương cười ha ha một tiếng:

- Ha Mạt đạo hữu vốn là khách, mời ngồi.

Sau khi Ly Thiên Thần Vương nói xong hai chữ mời ngồi, Thần Vương điện khách có thêm một cái ghế bạch ngọc.

Ha Mạt Thần Vương liền ôm quyền, cước bộ khẽ động, ngồi ở ghế bạch ngọc, lộ ra bình tĩnh, cực kỳ tiêu sái như thường.

Dù cho nơi này có Thần Vực cùng Thần Lục mười mấy Thần Vương tại, tại trong mắt hắn, tựa hồ cũng là một phần người tầm thường.

Nơi này dùng Ly Thiên Thần Vương làm chủ, tuy rằng rất nhiều người đều muốn biết ý đồ Ha Mạt Thần Vương đến, cuối cùng vẫn là Ly Thiên Thần Vương lên tiếng hỏi:

- Không biết Ha Mạt đạo hữu tới đây có gì chỉ giáo?

Ha Mạt Thần Vương bình tĩnh nói:

- Ta là đại biểu Thần Tộc đến đây nghị hòa, Thần Vực cùng Thần Tộc bản làm một thể, đều là Viễn Cổ Thần giới. Hiện tại giữa chúng ta giết chóc không ngừng, chỉ biết tiêu hao nguyên khí. Vũ trụ mênh mông bên trong, cùng chúng ta Thần giới như nhau giới vực không biết có bao nhiêu, một khi Thần giới tiêu hao quá mức, tương lai bất quá là bàn cơm trưa của người khác mà thôi.

Hoằng Khởi Thần Vương lạnh lùng cười:

- Ngươi Thần Tộc những năm gần đây, giết tu sĩ Thần Vực ta vô số kể. Trước đây không lâu một cái Trớ Chú Thuật càng là giết ta Thần Vực gần trăm vạn tu sĩ, hiện tại ngươi Thần Tộc nói hòa là hòa, tương lai không phải là muốn đánh thì đánh lại a?

Vài nghe được Ha Mạt mà nói cùng Thần Vương vốn trong lòng đều là vui vẻ, Thần Vực những năm gần đây ở vào tuyệt đối hạ phong, nếu mà Thần Tộc tiếp tục áp vào, Thần Vực và cả Thần Vực Sào cũng vứt bỏ. Sự thực ngày hôm nay mọi người ngồi ở chỗ này, vốn chính là thương nghị chuyện rút lui. Hiện tại Thần Tộc cư nhiên đi cầu cùng, đây quả thực là thiên đại hỉ sự.

Thế nhưng là loại này hỉ sự lại bị Hoằng Khởi Thần Vương một câu nói nói đập, tên này chẳng lẽ không biết hiện tại Thần Vực ở vào tuyệt đối hạ phong sao? Chỉ là lúc này Thần Tộc Ha Mạt Thần Vương tại, bọn họ không tốt trực tiếp đứng ra quát lớn Hoằng Khởi Thần Vương.

Ha Mạt Thần Vương sắc mặt bình tĩnh, trong lòng cũng là vừa nhảy. Xem ra Thần Tộc suy đoán là sự thật, Thần Vực nhiều hơn một người cường đại Hợp Thần cường giả, bằng không nơi nào loại này lòng dạ?

Ha Mạt mặc dù là mà nói cùng, kỳ thực cũng vậy mang theo hỏi thăm Thần Vực xuất hiện Hợp Thần cường giả một chuyện.

Thần Tộc ý nghĩ cùng Ly Thiên Thần Vương ý nghĩ kỳ thực không sai biệt lắm, đó chính là có thể chém giết Hoán Cập, nhất định là Thần Vực Hợp Thần cường giả. Về phần bát cấp khốn sát trận, căn bản sẽ không có người suy nghĩ. Vô luận là Thần Vực hay là Thần Tộc, cũng không có người có thể bố trí ra bát cấp khốn sát thần trận.

Hiện tại Ha Mạt Thần Vương nghe được Hoằng Khởi Thần Vương nói, bộc phát xác định bọn họ đoán chính xác.

...

Bên trong Vô Diệp Lâm, Mạc Vô Kỵ không biết hắn và Khôn Uẩn trong lúc vô ý giết Thần Tộc một cái Thần Vương, tạo thành Thần Tộc nghi thần nghi quỷ đi tìm Thần Vực đàm phán.

Lúc này Mạc Vô Kỵ thôi diễn thất cấp thần trận đã thời điểm mấu chốt nhất đến rồi, hắn Trữ Thần Lạc càng là lại đem Khôn Uẩn bát cấp

khốn sát thần trận thôi diễn ra hơn vạn cái phương vị, thậm chí tìm được vị trí then chốt.

Khải Đạo Lạc cùng tác dụng lúc trước tham quan học tập Khôn Uẩn bố trí bát cấp khốn sát trận, vào thời khắc này vô cùng nhuần nhuyễn thể hiện ra ngoài. Cộng thêm nơi này Hỗn Độn Thần Linh Khí cùng thiên địa quy tắc nguyên đan, Mạc Vô Kỵ mượn Khải Đạo Lạc tại tháng thứ tư liền bước vào hàng ngũ cường giả thất cấp thần trận.

Ngoại giới quy tắc ảnh hưởng hắn cảm ngộ không có quan hệ, hắn còn có phàm nhân giới.

Tháng thứ năm, Mạc Vô Kỵ liền đình chỉ tiếp tục thôi diễn trận đạo. Cấp 8 khốn sát thần trận này tuy nói hắn còn không cách nào toàn bộ hiểu rõ, nhưng hắn đã tìm được đường đi ra ngoài. Chí ít Khôn Uẩn phát động cái khốn sát thần trận này, không cách nào vây khốn hắn.

Dùng thực lực hắn hiện tại thất cấp thần trận cường giả, chỉ cần tại tu vi không so với Khôn Uẩn yếu, Khôn Uẩn liền không cách nào làm sao hắn.

Khôn Uẩn trận đạo mạnh hơn nữa, bị giới hạn tu vi, cùng hắn thời điểm chiến đấu, giữa vội vàng tối đa chỉ có thể bố trí lục cấp khốn sát thần trận. Lục cấp khốn sát thần trận đối với hắn hiện tại mà nói, căn bản là không cách nào tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ không còn có nửa điểm cố kỵ trực tiếp càn quét tới rồi Khôn Uẩn, Khôn Uẩn vẫn như cũ tại phá giải này Hợp Thần cường giả thế giới. Nhìn từng đạo thế giới quy tắc bị Khôn Uẩn xé mở, trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng vậy là phi thường ước ao, hắn biết nếu như mình đi theo học tập nói, khẳng định được ích lợi không nhỏ.

Bất quá bây giờ đối với Mạc Vô Kỵ trọng yếu nhất không là theo chân Khôn Uẩn học tập phá vỡ quy tắc thế giới của người khác, trọng yếu nhất là tu vi của hắn yêu cầu tăng lên.

Vô luận Khôn Uẩn có biết hay không, Mạc Vô Kỵ đều là không chút kiêng kỵ nào lại đem một tia thần niệm gửi ở tại Khôn Uẩn cách đó không xa, cảm thụ Khôn Uẩn đối với thế giới quy tắc sách phân.

Sau đó hắn lần nữa xây ra đống lớn thiên địa quy tắc nguyên đan, đối với Khôn Uẩn lớn tiếng nói:

- Khôn Uẩn, thương thế của ta đã được rồi, bây giờ chuẩn bị tu luyện, ngươi cũng vậy bắt đầu tu luyện sao?, trong khoảng thời gian này thế nhưng là đa tạ ngươi chờ ta.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ cũng không quản Khôn Uẩn ý nghĩ, Bất Hủ Phàm Nhân Quyết toàn lực nghịch chuyển, nồng nặc Hỗn Độn Thần Linh Khí vòng xoáy lại một lần nữa cuồn cuộn nổi lên, hắn bắt đầu rồi điên cuồng tu luyện.

Khôn Uẩn thấy Mạc Vô Kỵ bắt đầu tu luyện, thiếu chút nữa tức giận phun ra một búng máu đến, trong tay hắn quy tắc phá vỡ cũng thiếu chút nữa xảy ra chuyện không may. Phải biết rằng một khi hắn quy tắc có vấn đề, rất có thể tạo thành Hợp Thần cường giả thế giới sụp đổ, tất cả đồ đạc đều có thể tiêu tán không còn. Công lao mấy tháng trước khổ cực, cũng sẽ vào giờ khắc này hóa thành bột mịn.

Dù cho trong lòng phi thường khó chịu, Khôn Uẩn cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn Mạc Vô Kỵ bắt đầu tu luyện, hắn vẫn còn là chỉ có thể từ từ phá giải quy tắc thế giới Hợp Thần này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1053: Lòng Ta Tiểu Nhân

Lại là một tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm ba động bước vào Thần Quân tầng bốn. So với Thần Quân tầng ba, lúc này thực lực của Mạc Vô Kỵ càng là có một cái bay vọt về chất.

Cùng lúc đó, Khôn Uẩn cũng vậy phá vỡ Hợp Thần cường giả quy tắc thế giới, Mạc Vô Kỵ gởi gắm một tia thần niệm thấy quy tắc trên thế giới một đống lại một chồng chất tài nguyên tu luyện cùng bảo vật, hắn đều rất là đỏ mắt.

Bất quá Mạc Vô Kỵ không để ý đến những thứ này, hắn vẫn như cũ điên cuồng hấp thu Hỗn Độn Thần Linh Khí cùng thiên địa quy tắc nguyên đan tu luyện.

Hỗn Độn linh nhãn này đích thật là một cái phát nguyên linh nhãn, theo Mạc Vô Kỵ tu vi đề cao, hắn hấp thu Hỗn Độn Thần Linh Khí lượng càng là dùng vài tăng lên gấp bội, nơi này Hỗn Độn linh nhãn thật giống như vô cùng vô tận, vô luận Mạc Vô Kỵ hấp thu bao nhiêu Thần Linh Khí, bên trong Hỗn Độn linh nhãn vẫn là cuồn cuộn không ngừng.

Khi tiến vào Hỗn Độn này linh nhãn thứ chín tháng, Mạc Vô Kỵ bước vào Thần Quân tầng năm.

Hỗn Độn linh nhãn không cô quạnh, Mạc Vô Kỵ tu vi cũng sẽ không dừng lại.

tháng Thứ mười hai, Thần Quân tầng 6!

tháng Thứ mười sáu, Thần Quân tầng bảy!

Hỗn Độn linh nhãn Thần Linh Khí dường như so với trước yếu đi một phần, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất là thất lạc. Nếu mà loại Hỗn Độn Thần Linh Khí này vẫn như vậy nồng nặc mà nói, hắn có nắm chắc tại trong vòng hai năm bước vào cảnh giới Thần Quân tầng mười.

Bởi vì có hàng loạt Hỗn Độn Thần Linh Khí trợ giúp, Mạc Vô Kỵ trên người thiên địa quy tắc nguyên đan ngược lại vẫn còn dư lại một phần.

Tạm dừng tu luyện về sau, thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét ra ngoài. chỗ Khôn Uẩn tu luyện vẫn là một cái Thần Linh Khí vòng xoáy to lớn, rất hiển nhiên Khôn Uẩn cũng không có buông tha tiếp tục tu luyện.

Nghĩ đến chính bản thân tu luyện cần Thần Linh Khí so với Khôn Uẩn còn phải kinh khủng hơn, Mạc Vô Kỵ đơn giản lại đem phàm nhân giới bên trong này nhánh tàn phá Hỗn Độn thần linh mạch cũng vậy kéo đi ra, thực xuống đó.

Đồng thời lại lấy ra gạo Thanh Lộ bắt đầu nấu cơm, gạo Thanh Lộ loại vật này coi như là Thần Vương cũng bức thiết cần.

Cực phẩm gạo Thanh Lộ Mạc Vô Kỵ ăn xong, đối với tu vi của hắn có trợ giúp rất lớn. thứ tốt có thể giúp trong tu luyện tăng cường cảm ngộ cùng đột phá cảnh giới, còn không có nửa điểm tác dụng phụ. Vốn Mạc Vô Kỵ là dự định bế quan lâu dài, sẽ chậm chậm dùng cực phẩm gạo Thanh Lộ. Hiện tại hắn bức thiết yêu cầu tăng lên tu vi, cho nên quyết định lại đem toàn bộ đồ đạc có thể sử dụng lấy ra.

Chỉ có lại đem tài nguyên tu luyện biến thành thực lực của chính mình, đó mới là có giá trị. Phóng ở trên người không cần, cũng chỉ có thể làm cho mình tâm lý có thêm một tia an ủi mà thôi.

Đã có gạo Thanh Lộ trợ giúp, Mạc Vô Kỵ trực tiếp ngồi trên Hỗn Độn thần linh mạch, điên cuồng thiêu đốt thiên địa quy tắc nguyên đan dư xuống tu luyện. Những thứ này còn không tính, Mạc Vô Kỵ còn thông qua Thế Giới Lạc lại đem phàm nhân giới thiên địa lô bên khí dẫn

tới mạch lạc, trợ giúp tu luyện. Chỉ cần có thể tăng nhanh tăng lên tu vi, Mạc Vô Kỵ là không cố kỵ chút nào.

Một loại cực nóng cuồng bạo thiên địa nguyên khí nhảy vào Mạc Vô Kỵ mạch lạc, rất nhanh thì tại dưới Chu Thiên nghịch chuyển hóa thành nguyên lực tu vi. Thức hải tiến một bước mở rộng, mạch lạc không ngừng tăng cường...

Hầu như chỉ là mấy ngày, Mạc Vô Kỵ tu vi liền xông phá Thần Quân tầng bảy bước vào Thần Quân tầng tám.

Lúc này Mạc Vô Kỵ là chân chân thiết thiết cảm nhận được cực phẩm gạo Thanh Lộ nghịch thiên, cái loại này vô cùng rõ ràng đạo vận cảm ngộ, cùng với đối với Thần Linh Khí quy tắc hướng dẫn hấp thu, để cho Mạc Vô Kỵ có một loại có thể cảm thụ được chính bản thân mỗi một lần Chu Thiên nghịch chuyển tiến bộ, có thể hiểu ra chính bản thân phải làm thế nào tiến hành tiếp theo Chu Thiên vận chuyển tu luyện.

Mạc Vô Kỵ đạt được tài nguyên tu luyện tốt cũng không phải một lần hai lần, hắn vẫn là lần đầu tiên có loại cảm giác rõ ràng tu luyện này.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ quyết định, một khi rảnh rỗi, nhất định phải tiếp tục trồng cực phẩm gạo Thanh Lộ.

Thiên địa quy tắc nguyên đan lấy mắt thường nhìn thấy tốc độ tiêu tán lấy, những thứ này tiêu tán thiên địa quy tắc nguyên đan cùng nồng nặc Hỗn Độn Thần Linh Khí đều hóa thành đạo vận bị Mạc Vô Kỵ toàn bộ cuốn đi.

Theo Mạc Vô Kỵ tu vi tăng lên, đạo vận quy tắc cảm ngộ không ngừng làm sâu sắc, Mạc Vô Kỵ phàm nhân giới cũng vậy bắt đầu cấp tốc mở rộng.

Phàm nhân giới thiên địa quy tắc, đi theo Mạc Vô Kỵ tu vi thăng cấp mà bộc phát rõ ràng, Nhật Nguyệt tinh thần hình thức ban đầu cũng là càng thêm rõ ràng.

Thần Quân chín tầng, Thần Quân mười tầng...

- Rắc!

Khi sau cùng một quả thiên địa quy tắc nguyên đan tiêu hao hầu như không còn thời điểm, Mạc Vô Kỵ tốc độ tu luyện thật giống như từ hỏa tiễn biến thành máy bay.

Theo linh nhãn Hỗn Độn Thần Linh Khí yếu bớt, Mạc Vô Kỵ tốc độ tu luyện lại một lần nữa chậm lại.

Lại là mấy ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ đình chỉ tu luyện, hắn lại đem Hỗn Độn thần linh mạch đã thực vào lần nữa thu hồi đưa vào bản thân phàm nhân giới.

Sắp tới 18 tháng tu luyện, Mạc Vô Kỵ tiêu hao hết hết thảy thiên địa quy tắc nguyên đan, thiên địa lô đan khí cũng vậy tiêu hao hết một bộ phận. Cực phẩm gạo Thanh Lộ tiêu hao gần một nửa, ngược lại cái kia tàn phá Hỗn Độn thần linh mạch tiêu hao không nhiều lắm. Về phần Hỗn Độn linh nhãn, càng là đã khô cạn.

Những thứ này đối với Mạc Vô Kỵ mà nói đều là đáng giá, tu vi của hắn bây giờ là Thần Quân tầng mười viên mãn, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào Thần Quân tầng mười một.

Mặc dù không có Hỗn Độn linh nhãn Thần Linh Khí, Mạc Vô Kỵ tự tin có thể tại trong khoảng thời gian ngắn bước vào Thần Quân viên mãn.

Trên người hắn còn có một nhánh tàn phá Hỗn Độn thần linh mạch, còn có thật nhiều cực phẩm gạo Thanh Lộ, bên trong thiên địa lô đan khí cũng không thiếu. Càng trọng yếu hơn, hắn còn có một cái thủ đoạn người khác cũng không có, tịnh đan.

Hắn có thể thông qua đan dược tăng lên, hắn tịnh đan thần thông có thể cực hạn trình độ để cho đan độc cùng đan cặn bã xuống đến thấp

nhất.

- Ha ha, Vô Kỵ huynh đệ, xem ra ngươi thu hoạch không nhỏ a.

Khôn Uẩn cao hứng thanh âm truyền đến, thật giống như trước Mạc Vô Kỵ trước hắn bắt đầu tu luyện chuyện không có phát sinh bình thường giống nhau.Lập tức Mạc Vô Kỵ trước mắt sáng ngời, khốn sát trận chung quanh toàn bộ bị Khôn Uẩn triệt hồi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ sửng sốt, Khôn Uẩn cư nhiên không có xuống tay với hắn? Thua thiệt hắn còn nghiên cứu mấy tháng bát cấp khốn sát trận.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền tỉnh ngộ lại, Khôn Uẩn không phải là không xuống tay với hắn, mà là bát cấp khốn sát trận chỉ dùng để Hỗn Độn linh nhãn làm linh nguyên. Hiện tại Hỗn Độn linh nhãn bị bọn họ toàn bộ hấp thu không còn, nếu mà Khôn Uẩn còn muốn mượn bát cấp khốn sát thần trận, vậy chỉ có thể tế xuất thần tinh hoặc là thần linh mạch làm linh nguyên.

Một khi làm như vậy, vậy chẳng khác nào xé da mặt. Khôn Uẩn có việc cầu hắn, tự nhiên sẽ không cùng hắn xé vỡ da mặt.

- *** Vô Kỵ huynh đệ công pháp quả nhiên là lợi hại, ta đều nhìn không thấu thực lực của ngươi.

Khôn Uẩn thấy Mạc Vô Kỵ về sau nhãn tình sáng lên, đồng thời trong lòng càng là kiêng kỵ. Thực lực của Mạc Vô Kỵ hắn là thật nhìn không thấu, chỉ có thể mơ hồ cảm giác được thực lực của Mạc Vô Kỵ sẽ không thấp so với hắn, rất có thể bước vào Thần Quân hậu kỳ.

Xem ra năm đó cái lão lôi thôi kia suy đoán chẳng những chính xác, chân chính phàm nhân đạo mạnh, còn xa xa vượt ra khỏi lão lôi thôi suy đoán.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha, cũng nói:

- Khôn Uẩn huynh đệ, tu vi của ngươi hẳn là tới rồi Thần Quân hậu kỳ sao?? Cùng ngươi so với thực sự ta là kém xa lắc, trước đây ta bước vào Thần Quân thời điểm bị lôi kiếp oanh chết đi sống lại. Huynh đệ ngươi cư nhiên âm thầm liền bước vào Thần Quân hậu kỳ, thực sự là lợi hại.

Mạc Vô Kỵ hiện tại cũng không nhìn ra thực lực của Khôn Uẩn, hắn mơ hồ cảm giác được Khôn Uẩn tới rồi Thần Quân hậu kỳ, tên này quả nhiên là lợi hại. Cả bước vào Thần Quân, cũng không có lôi kiếp.

Khôn Uẩn cười hắc hắc:

- Năm đó quy tắc của lão ca ta liền cao hơn so với một phương này thiên địa quy tắc, một phương này thiên địa còn chưa có tư cách đối với lão ca ngươi ta dưới lôi kiếp. Lần này chúng ta thu hoạch cũng không nhỏ, tìm được một cái Hỗn Độn linh nguyên phát nguyên, để cho chúng ta tiết kiệm tốt nhiều thời gian, huynh đệ chúng ta có thể sớm đi làm sự kiện kia.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo:

- Làm việc không nóng nảy, ta còn có chuyện chưa có làm xong.

- Vô Kỵ huynh đệ, đạo lữ của ngươi Sầm Thư Âm đều tới nơi này hơn một vạn năm, trong khoảng thời gian ngắn ngươi căn bản là không nghe được. Vạn nhất chọc phải Thần Vương cường giả, sau cùng còn không ăn được phải bỏ đi. Ý của ta là...

Mạc Vô Kỵ lần này trực tiếp cắt đứt Khôn Uẩn nói:

- Khôn Uẩn huynh đệ, ta tạm thời không muốn hợp tác với ngươi.

Khôn Uẩn sắc mặt trầm xuống:

- Vô Kỵ huynh đệ, nói lời phải giữ lời. Mọi người đã nói chuyện xong, ngươi nói thay đổi liền thay đổi, cái này chẳng lẽ cũng là đạo tâm một người tu đạo sao?

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Khôn Uẩn huynh đệ, ngươi muốn dao động đạo tâm ta còn kém xa. Ta chỉ là lo lắng một khi ta hợp tác với ngươi về sau, ta sau cùng cả nước canh đều không có uống, đều là làm khoán cho ngươi.

Khôn Uẩn không lớn hiểu rõ làm khoán làm công là ý tứ gì, nhưng hắn suy đoán hắn không phải là cái gì tốt, không thể làm gì khác nói:

- Vô Kỵ huynh đệ, ta Khôn Uẩn tốt xấu trước đây cũng là một cái cường giả đứng ở vũ trụ tột cùng, sẽ lừa dối ngươi một cái nho nhỏ Thần Quân? vi phạm ta đạo tâm. Nếu mà Vô Kỵ huynh đệ còn chưa tin, chúng ta đây cho nhau thề.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Khôn Uẩn huynh đệ, thề thì không cần. Ta thủ đoạn nhỏ, không có phương pháp giải trừ thiên địa thệ ngôn. Không giống ngươi, có quá nhiều phương pháp để cho thệ ngôn ảnh hưởng biến mất.

- Đã như vậy, Vô Kỵ huynh đệ vì sao phải hoài nghi lão ca ca ta a?

Khôn Uẩn vẻ mặt dáng vẻ ủy khuất.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Trước đối phó cái kia Hợp Thần cường giả, ta thế nhưng là thủ đoạn ra hết, sau đó bản thân bị trọng thương, chữa thương nửa năm thời gian. Về sau ta cũng không có thấy trên người Hợp Thần cường giả này một cọng lông, quên đi, ta cũng chính là một kẻ làm công, phải giác ngộ bị bóc lột. Cơ mà ta giác ngộ còn chưa phải là rất triệt để, ai, làm cực khổ nhất sống, kết quả cả canh cũng không có một ngụm, trái tim băng giá a.

Khôn Uẩn biến sắc, cười khan hai tiếng nói:

- Ha ha, Vô Kỵ huynh đệ, ngươi không nói chuyện này ta cũng vậy muốn nói cho ngươi biết. thế giới của Hợp Thần cường giả bị ta phá vỡ,

bên trong thật là thu được một vài thứ, ta còn dự định cùng ngươi chia đều tới đâu nè.

Mạc Vô Kỵ mặt lộ mừng rỡ vỗ đầu một cái:

- Thực sự a, Khôn Uẩn lão huynh, thì ra là ta lòng tiểu nhân độ quân tử phúc, ngươi nhưng nghìn vạn chớ để ý. Ngươi cũng biết, ta chính là một kẻ tục nhân, hơn nữa kiến thức thấp, thấy thứ tốt liền không nhịn được run rẩy.

Ta trước thần niệm không cẩn thận nhìn thấy trong giới chỉ Hợp Thần này lại có mấy trăm nhánh các loại các dạng thần linh mạch, còn giống như có một cái Dược Vương thần linh mạch, Dược Vương mạch đối với ta tác dụng không nhỏ. Được rồi, thần tinh ta không cần quá nhiều, ngươi chia cho ta phân nửa thì tốt rồi. Thần linh thảo cùng tài liệu luyện khí ta thích hơn, đặc biệt khối kia... Nghĩ tới, là ám mộc khối này, vật kia ta vừa lúc hữu dụng....

Khôn Uẩn nguyên bản coi như là trên mặt bình tĩnh, nghe Mạc Vô Kỵ nói về sau, hiện ra một loại biểu tình bên trong bị thương rất nặng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1054: Thần Giới Đại Sự

Hắn thật sự là không nghĩ ra, vì sao Mạc Vô Kỵ cả Ám Mộc cũng có thể biết. Nghe được Mạc Vô Kỵ nói thần tinh không cần nhiều lắm, chỉ cần phân nửa, hắn càng là muốn thổ huyết.

- Ngươi tại sao biết Ám Mộc?

Nghĩ đến sự tình mời Mạc Vô Kỵ hỗ trợ, Khôn Uẩn rốt cục nhịn xuống muốn phát tác hỏi.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc:

- Thật là Ám Mộc a, ta trước đây xem qua tại trên một cái ngọc giản sứt mẻ, không nghĩ tới đúng là nó.

Liên quan tới Ám Mộc hắn là từ Khổ Thái cho Thủy Tinh Cầu nhìn thấy, đó là ẩn chứa hắc ám quy tắc cây, căn bản là là bảo vật vô giá, có thể nói bất kỳ một cái nào tu luyện hắc ám quy tắc tu sĩ, Ám Mộc đều là vật trân quý nhất. Chỉ là trước mắt cũng không phải Ám Mộc, mà là một khối tàn phá Ám Mộc phiến mà thôi.

- Vô Kỵ huynh đệ a, ngươi biết lão ca ta hiện tại thiếu hụt nhất chính là tài nguyên tu luyện, nếu không ta cho ngươi một phần thượng phẩm thần khí?

Khôn Uẩn trong lòng cũng là tại khóc ra máu, nếu mà đồ của hắn còn, điểm ấy tài nguyên hắn xem đều lười nhìn. Hiện tại với hắn mà nói, thế nhưng là bảo vật đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Mạc Vô Kỵ cố ý tiến lên vỗ vỗ Khôn Uẩn vai:

- Không có quan hệ a, thần khí ta hiện tại cũng có, đồ đạc ta không cần. Được rồi, chúng ta hẹn thời gian gặp mặt sao?, ta phải đi bàn bạc chuyện riêng.

- Đừng.

Khôn Uẩn nhanh chóng ngăn cản Mạc Vô Kỵ, hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ chuyến đi này tuyệt đối sẽ không lại cùng hắn đi hợp tác:

- Vô Kỵ huynh đệ, nơi này có 3 trăm lẻ bốn nhánh thần linh mạch, trong đó thượng phẩm sáu mươi mốt nhánh, bao gồm một cái Dược Vương thần linh mạch, tàn phá cực phẩm thần linh mạch một cái...

- Dược vật thần linh mạch cho ta đi, chúng ta chia đều cái khác, khối Ám Mộc này nhất định phải cho ta.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp cắt đứt Khôn Uẩn nói. Hắn biết mình nhìn thấy nếu nói cực phẩm thần linh mạch kỳ thực đều là thượng phẩm, hiện tại Khôn Uẩn quả nhiên nói chỉ là thượng phẩm thần linh mạch.

- Tốt, thành giao.

Nếu biết nhất định phải phân cho Mạc Vô Kỵ một vài thứ, Khôn Uẩn ngược lại dứt khoát. Trực tiếp lại đem Hợp Thần tu sĩ trên thế giới đồ đạc chia phân nửa cho Mạc Vô Kỵ.

Nếu mà không phải là hiện tại tài nguyên tu luyện thiếu thốn, điểm ấy thần linh mạch vứt trên mặt đất hắn đều lười đi nhặt lên.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận Khôn Uẩn đưa cho hắn giới chỉ, trong lòng rất là thoả mãn. Lúc này đây liền có thêm một trăm nhánh thần linh mạch, không chỉ như thế, hắn còn nhiều hơn mấy ngàn vạn thượng phẩm thần tinh. Cộng thêm thần tinh trên người hắn, tổng số thần tinh của hắn đã vượt qua “chăm chịu”.

Thấy Mạc Vô Kỵ thu hồi giới chỉ, Khôn Uẩn tâm tình hỏng bét dường như lại biến mất, cười tủm tỉm nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ huynh đệ, hiện tại thực lực chúng ta đều tính là có một cái nho nhỏ tiến bộ, ta liền dẫn ngươi đi một chỗ chơi tốt, bảo đảm cho ngươi thoả mãn.

Mạc Vô Kỵ biết Khôn Uẩn ý tứ, đó chính là ngươi đồ đạc cũng đã thu, hiện tại tự nhiên là phải đi giúp ta làm việc.

Chuyện này vốn chính là Mạc Vô Kỵ sớm liền đáp ứng, nếu mà không phải là Khôn Uẩn tại khốn sát trận bên trong ám toán hắn muốn hủy diệt thân thể của hắn, hắn thật đúng là sẽ không ép Khôn Uẩn giao ra phân nửa đồ đạc.

- Đương nhiên có thể, Khôn Uẩn huynh đệ xin dẫn đường.

Mạc Vô Kỵ vừa nhấc tay, cũng đem Bán Nguyệt Trọng Kích vác ở phía sau, hắn rất là kiêng kỵ Khôn Uẩn này.

Phía sau Khôn Uẩn một thanh rỉ sét loang lổ Phật sạn càng làm cho Mạc Vô Kỵ kiêng kỵ, chỉ là hắn vẫn không có cơ hội thấy Khôn Uẩn sử dụng mà thôi.

- Cây kích không sai.

Thấy Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích, Khôn Uẩn cười khan tán dương một câu.

- Nếu không chúng ta đổi đê?

Mạc Vô Kỵ cũng vậy nhìn Phật sạn phía sau Khôn Uẩn.

- Éo được.

Khôn Uẩn lần này cả ngụy tạo đều lười nguỵ tạo, dưới chân tăng nhanh tốc độ, hiển nhiên là muốn đi ra Vô Diệp Lâm.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn thấy Khôn Uẩn tốc độ, trong lòng cũng có chút hoài nghi mình có đúng hay không đã đoán sai Khôn Uẩn tiến độ. Hắn

thấy Khôn Uẩn chắc cũng là Thần Quân hậu kỳ, thế nhưng là Khôn Uẩn loại tốc độ này, rất có thể đột phá Thần Quân, thậm chí bước vào Thế Giới Thần cảnh. Huống hồ hắn nhìn xem Khôn Uẩn còn không có xuất toàn lực, chỉ là tùy ý cấp bách lẩn trốn.

Chỉ là hắn hiện tại không cách nào cùng Khôn Uẩn động thủ, cũng không thể xác định mà thôi.

Chỉ hơn một canh giờ, hai người liền chạy ra khỏi Vô Diệp Lâm.

Khôn Uẩn vừa ra Vô Diệp Lâm cũng có chút ngây người, dừng lại cước bộ của mình. Mạc Vô Kỵ cũng là nghi ngờ nhóm lớn tu sĩ, thầm nghĩ lúc nào Thần Tộc tu sĩ cùng Thần Vực tu sĩ có thể chung sống hoà bình?

Hiện tại nơi này chính là ngoài Vô Diệp Lâm, cũng vậy không có bất kỳ Hỗn Độn linh nhãn a.

Vô Diệp Lâm ra ngoài, vô số tu sĩ lui tới, trong đó có Thần Tộc cũng có Thần Vực tu sĩ, Mạc Vô Kỵ cũng không có nhìn thấy giữa bọn họ có bất kỳ tranh đấu, đây là có chuyện gì?

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền phát hiện không đúng, Vô Diệp Lâm vốn là tại vùng ven Thần Vực Sào, địa phương cùng Thần Tộc giao giới. Tại đây ngoại vi giao giới địa phương, cư nhiên xuất hiện một cái khe nứt thật nhỏ. thật nhỏ khe nứt vẫn dọc theo ra, vô biên vô hạn.

- khe nứt tại tăng lớn.

Khôn Uẩn hiển nhiên cũng vậy phát hiện khe nứt, trầm giọng nói với Mạc Vô Kỵ. Hắn nói chỉ là một câu về sau, sắc mặt cũng có chút ngạc nhiên mừng rỡ, sau đó lại khó xem.

Mạc Vô Kỵ nhìn bên người Khôn Uẩn, biết tên này nhất định là phát hiện cái gì, liền vội vàng hỏi:

- Khôn Uẩn huynh đệ, ngươi thế nhưng là phát hiện thứ gì?

Khôn Uẩn hít một hơi thật sâu nói:

- Mạc Vô Kỵ, giữa chúng ta hợp tác lại lùi chút đi, ta hiện tại có chuyện.

Nói xong, hắn đều mặc kệ đáp lại Mạc Vô Kỵ, thân hình một trận dừng lại, trực tiếp biến mất.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ mắng to, tên khốn kiếp này quả nhiên là tên gia hỏa qua sông đoạn cầu. Cư nhiên không lại đem chuyện giải thích cho hắn nghe, liền trực tiếp trốn. Lần sau hợp tác thời điểm, hắn tuyệt đối phải gõ tên này một phát.

Khôn Uẩn là thấy cái khe này đi, dùng Khôn Uẩn như vậy ăn nói khép nép cầu hắn hỗ trợ, chỉ một cái khe liền đem Khôn Uẩn làm đi, có thể thấy được cái khe này tuyệt đối là không đơn giản.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào giữa khe nứt, hắn lập tức liền cảm nhận được bất đồng. Mạc Vô Kỵ có chút không dám tin tưởng nhìn chằm chằm khe nứt, hắn hoài nghi mình thần kinh rối loạn.

Hắn cư nhiên cảm nhận được khai thiên ích địa khí tức, loại khí tức này hắn tuyệt đối sẽ không cảm ứng sai lầm.

Bởi vì hắn có Thế Giới Lạc, mở qua phàm nhân giới.

Chẳng lẽ nói cái khe này gần mở một cái thế giới mới?

Mạc Vô Kỵ đang muốn tìm người hỏi thời điểm, Khôn Uẩn thân hình lại một lần nữa hạ xuống rơi vào bên người Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ huynh đệ, chờ Thần giới hoàn thiện về sau, nếu như ta gặp trở ngại còn xin xuất thủ giúp một tay một vài nha. Ngươi xem, giữa chúng ta coi như là bạn cũ, cũng vậy cùng một chỗ tu luyện tới ngày hôm nay...

Mạc Vô Kỵ hừ một tiếng nói:

- Khôn Uẩn huynh đệ, không phải là ta nói ngươi, thấy chỗ tốt lập tức đi ngay, xem ra ngươi căn bản cũng không có lại đem ta làm thành huynh đệ a.

Chỉ có ngu ngốc mới đưa ngươi làm thành huynh đệ, Khôn Uẩn trong lòng khinh bỉ, trong miệng hắn vẫn như cũ vội vàng nói:

- Ta là không kịp giải thích, nhất định là Thần Tộc cùng Thần Vực xảy ra chuyện gì, đưa đến vũ trụ khởi nguyên trước bản nguyên quy tắc giới vực xuất hiện. Chỉ cần giới vực hoàn toàn cùng Thần Vực, Thần giới dung hợp cùng một chỗ, một phương này thế giới thiên địa quy tắc lại triệt để hoàn thiện.

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó, kinh thanh kêu lên:

- Khôn Uẩn, ngươi nói Thần giới lại đem hoàn toàn hoàn thiện quy tắc?

Khôn Uẩn ngưng trọng nói:

- Không sai, Vô Kỵ huynh đệ, ngươi biết tu sĩ thời kỳ nào cường đại nhất sao?

Mạc Vô Kỵ nhớ lại Viễn Cổ truyền thuyết, Hồng Quân lão tổ, Bàn Cổ khai thiên, bảy đại thánh nhân… cường đại tồn tại... Tuy rằng truyền thuyết không nhất định là hiện thực, nhưng hắn đích xác là nhìn thấy Lạc Thư, nhìn thấy Nghiệp Hỏa Hồng Liên, bên cạnh hắn Súy Oa còn có Thượng Cổ hung trùng là Huyết Hắc Nghĩ Văn khí tức. Những thứ này cũng đều là Hoa Hạ trong truyền thuyết mới có a?

Nghĩ tới những thứ này, hắn thuận miệng nói:

- Hẳn là khai thiên tích địa thời điểm sinh ra tu sĩ cường đại nhất, bọn họ có khai thiên ích địa tài nguyên...

Khôn Uẩn tán đồng gật đầu:

- Không nói không sai, khai thiên tích địa thời điểm sinh ra tu sĩ cường đại nhất. Khi Thần giới triệt để hoàn thiện thời điểm, cũng có chút cùng loại cái này, vô số người lại đem tại đây quy tắc hoàn thiện trong quá trình được lợi. Đây là vũ trụ bản nguyên, khai thiên khí tức. Ta ngươi như nhau sẽ tu vi điên cuồng tăng lên, thậm chí bước vào Thần Vương cảnh cũng không phải không có khả năng.

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ nói:

- Đây không phải là chuyện tốt sao?

Khôn Uẩn hừ một tiếng:

- Đích thật là chuyện tốt, nhưng đến lúc đó ngươi liền biết không nhất định là chuyện tốt.

- Nói như thế nào?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi, hắn biết Khôn Uẩn quá cầu tuyệt đối so với hắn đi đường nhiều. Lúc này không hỏi, chờ Khôn Uẩn sau khi rời đi hỏi lại liền không còn kịp rồi.

Khôn Uẩn hiển nhiên rất nhớ Mạc Vô Kỵ giúp hắn, tuy rằng cấp thiết suy nghĩ đi, vẫn như cũ vội vàng nói:

- Tại đây phiến giới vực, giống như ta tồn tại cũng không phải ta một cái. Còn có nhiều hơn tuyệt thế cường giả nằm vùng ở các nơi góc, một khi Thần giới quy tắc khôi phục, hóa thành chân chính một giới, những người này sẽ sớm thu được sinh cơ, hoàn thiện tự thân quy tắc. Ta không nói đâu xa, chính là ngươi từ ta trong thức hải lúc đi ra, đi qua Thao Thiết cốc biết chưa? Không sai, khi đó ta đích xác tồn tại ám toán ý tứ của ngươi, trên thực tế này đầu Thao Thiết chính là tuyệt thế cường giả, không thua sự tồn tại của ta...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ vừa nhảy, hắn nhớ lại bị hắn nhét vào Tịch Diệt Hải bên trong này một tia Lưu Tinh thần niệm. Còn có bên trong

Tịch Diệt Hải cái kia vỏ rùa đảo tên gia hỏa, Tiên Giới kiếm ngục trung thần bí cường giả...

Nghĩ đến những thứ này mọi người sẽ ra tới, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được da đầu phát bùng nổ. So sánh, Khôn Uẩn coi như là dễ nói chuyện.

- Khôn Uẩn lão huynh, nhanh chóng dạy huynh đệ một cái, phải làm thế nào ứng đối. Ngươi biết, nếu như ta xảy ra sự tình, tương lai cũng không có ai giúp cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng kéo lại Khôn Uẩn.

Đối với Mạc Vô Kỵ cầu hắn hỗ trợ thời điểm liền lão huynh, bình thường liền Khôn Uẩn, Khôn Uẩn, Khôn Uẩn sớm đã chết lặng. Hắn vốn là dự định giúp Mạc Vô Kỵ một tay, Mạc Vô Kỵ tu luyện phàm nhân đạo, đối với hắn có tác dụng cực kỳ trọng yếu.

- Vô Kỵ huynh đệ, chờ Thần giới chữa trị thời điểm, lại đem gặp phải vô cùng vô tận khai thiên bản nguyên nguyên khí, các loại rõ ràng quy tắc hình thành. Lúc này ngươi nghìn vạn phải nhớ được, điên cuồng tăng lên thực lực của chính mình, không cần có bất kỳ do dự nào. Cùng lúc đó, còn có vô cùng vô tận thần linh mạch từ khai thiên bản nguyên nơi bắn ra, vừa vào đến toàn bộ Thần giới các địa phương, loại này thần linh mạch rất khó bắt lấy, thế nhưng ngươi nhất định phải đi bắt lấy cái một hai nhánh, đây là tốt nhất tài nguyên tu luyện. Nhớ kỹ một khi thần linh mạch dật đi, nghìn vạn không nên đi đuổi theo, bởi vì ngươi khẳng định đuổi không kịp.

Khôn Uẩn ngược lại là thành thật với nhau, không có giấu diếm Mạc Vô Kỵ đồ đạc, hắn còn muốn cầu cạnh Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1055: Thần Chung Mộ Cổ

Mạc Vô Kỵ thận trọng liền ôm quyền nói:

- Khôn Uẩn lão huynh, đa tạ. Không biết ngoại trừ những thứ này, có đúng hay không còn có thủ đoạn khác?

Lần này Mạc Vô Kỵ là cảm tạ Khôn Uẩn thật, nếu mà không phải là Khôn Uẩn nhắc nhở, hắn khẳng định cũng có thể thu được chỗ tốt, tuyệt đối sẽ không như bây giờ, có mục đích đi làm một chuyện.

Khôn Uẩn do dự một chút, cuối cùng vẫn là nói:

- Loại khai thiên này là lúc bản nguyên tranh đoạt, sẽ làm tất cả mọi người bước ra một cái to lớn cấp độ. Nhưng là chân chính tranh đoạt là sau khi Thần giới quy tắc triệt để hình thành, khi đó tranh đoạt, mới đúng là mấu chốt quyết định mỗi người chân chính có thể đi tới trình độ nào chỗ.

- Có ý tứ gì?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng hỏi.

- Số mệnh.

Khôn Uẩn hạ giọng nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, nhìn chằm chằm Khôn Uẩn nói:

- Khôn Uẩn, ngươi chẳng lẽ lại muốn muốn cướp đoạt Thần giới số mệnh sao??

Khôn Uẩn cười lạnh một tiếng:

- Cướp đoạt Thần giới số mệnh, ngươi cho là ngươi là ai? Ngươi còn muốn biết hay không, không muốn biết ta liền đi.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ngăn cản Khôn Uẩn, vẻ mặt tươi cười nói:

- Dĩ nhiên muốn biết, còn xin Khôn Uẩn huynh chỉ giáo.

Khôn Uẩn chậm rãi nói:

- Thần giới hoàn thiện sau đó, là thời điểm số mệnh nồng nặc nhất, lúc này ai có thể chiếm giữ tiên cơ, người đó là có thể thu được càng nhiều hơn số mệnh. Loại này số mệnh nếu không phải là ngươi đi tranh đoạt, dù cho ngươi là thánh nhân, ngươi cũng vậy rất khó tranh đoạt loại số mệnh này. Loại số mệnh này là Thần giới quy tắc phân phối, mỗi người có thể chia được bao nhiêu, hoàn toàn bằng vào mỗi người cơ duyên. Đương nhiên, vì để cho bản thân số mệnh phân phối càng nhiều hơn một chút, từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, cũng vậy là một loại tranh đoạt.

- Khôn Uẩn lão huynh, ngươi có biện pháp để cho tự thân thu được Thần giới càng nhiều hơn số mệnh?

Mạc Vô Kỵ vừa nghe lời này, lúc này liền kích động. Rất rõ ràng, Khôn Uẩn chính là cái này ý tứ.

Khôn Uẩn hừ một tiếng:

- Tự thân coi như là thu được nhiều hơn nữa số mệnh, cũng không cách nào tại chân chính bên trong đại đạo tranh đoạt trổ hết tài năng...

- Cái gì là đại đạo tranh đoạt?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ngắt lời.

- Ngươi tương lai mình thì sẽ biết, mấy thứ này ta không sẽ nói cho ngươi biết.

Khôn Uẩn không chút do dự cự tuyệt.

Mạc Vô Kỵ cũng biết Khôn Uẩn ý tứ, không thể làm gì khác hơn là hỏi:

- Còn xin Khôn Uẩn lão huynh nói cho ta biết làm sao thu được càng nhiều số mệnh.

- Thành lập tông môn, chỉ có thành lập một cái tông môn vĩ đại, mới có thể thu được càng nhiều hơn số mệnh. Càng sừng sững với Thần giới đỉnh tông môn, đạt được khai thiên số mệnh thì càng nhiều. Loại này số mệnh chẳng những là phân phối tới trên người mỗi một cái đệ tử tông môn, người xây dựng càng là thu hoạch lớn nhất.

Khôn Uẩn nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ từng chữ từng câu nói.

Thành lập tông môn? Mạc Vô Kỵ lòng nói hắn vốn là muốn thành lập Bình Phạm, chỉ là bởi vì tu vi của hắn quá thấp, vẫn lại bị các thế lực lớn không cho, chỉ có thể lưu lãng tứ xứ, cho nên mới vẫn không cách nào an ổn xuống tới thành lập tông môn.

- Khôn Uẩn lão huynh, thực nói, ta sớm liền muốn thành lập tông môn, chỉ là thực lực của ta vẫn rất là thấp mà thôi, lại bị mấy tên tạp mao truy sát, lúc này mới tha cho tới bây giờ. Kỳ thực ta tại Tiên Giới liền có một cái tông môn, kêu là Bình Phạm.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, lại đem Bình Phạm hai chữ nói ra.

Khôn Uẩn nhìn Mạc Vô Kỵ viết ra hai chữ, sắc mặt có chút âm tình bất định.

Mạc Vô Kỵ hạng người, trải qua quá nhiều chuyện, hắn vừa nhìn Khôn Uẩn sắc mặt liền biết Khôn Uẩn lại có chuyện gì không muốn nói.

Hắn cũng sẽ không để cho Khôn Uẩn nghĩ thêm, một nhịp vỗ vai Khôn Uẩn nói:

- Khôn Uẩn lão huynh a, ta ngươi hiện tại đều là bằng hữu, tương lai chuyện của ngươi ta khẳng định toàn lực trợ giúp. Hiện tại huynh đệ có chút chỗ không hiểu, còn xin Khôn Uẩn lão huynh không nên gạt mới đúng a.

Khôn Uẩn rốt cục hạ quyết tâm bình thường giống nhau, rồi mới lên tiếng:

- Vô Kỵ huynh đệ, ta lời kế tiếp, thật đúng là cùng ngươi thành thật với nhau. Ngươi nhất định phải nhớ kỹ báo đáp ta a, không, ta cũng không cần ngươi báo đáp ta bao nhiêu, chỉ cần nhớ kỹ lão ca ngày hôm nay đối với ngươi đối xử chân thành trợ giúp là được rồi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Lão huynh yên tâm, cứ việc nói đi.

- Tốt.

Khôn Uẩn cắn răng một cái nói:

- Vô Kỵ lão đệ, ngươi phàm nhân đạo tuyệt đối là đệ nhất đẳng đại đạo, so với mấy cái lão gia hỏa đạo này nửa điểm cũng không yếu. Thế nhưng là chính ngươi đối với ngươi phàm nhân đạo hiểu còn cũng không phải vô cùng thấu triệt.

- Xin chỉ giáo.

Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ, đây là thật sự muốn mời Khôn Uẩn chỉ giáo. Năm đó hắn liền cho là hắn phàm nhân đạo hoàn thiện, kết quả tại Thần Lục càng là cảm ngộ tới rồi tự thân quy tắc ngưng tụ thế giới thủ đoạn. Loại thủ đoạn này để cho hắn phế bỏ bản nguyên châu bên trong Bất Hủ Giới, đổi thành ngưng tụ tự thân quy tắc thế giới, Bất Hủ Giới cũng vậy hóa thành phàm nhân giới.

Bởi vì có loại này tiền lệ phía trước, cho nên Khôn Uẩn nói hắn đối với phàm nhân đạo hiểu không thấu triệt, Mạc Vô Kỵ lập tức xin mời đối phương dạy. Phàm nhân đạo lại là hắn tự nghĩ ra, Khôn Uẩn loại này lão gia hỏa kiến thức tuyệt đối không phải là hắn có thể so sánh với.

Khôn Uẩn từng chữ từng câu nói:

- Ngươi đặt tên tông môn liền sai rồi, ngươi vốn là tu luyện là phàm nhân đạo, hết thảy đều là bình thường trong. Ngươi đặt Bình Phạm hai chữ này, từ bỏ bản nguyên đạo của ngươi, đây là vấn đề tâm tình của ngươi. Cho nên ngươi còn không bằng đổi trở về bình thường, nói như vậy, ngươi tông môn sẽ càng thêm chuẩn xác đại đạo, lấy được được vô thượng số mệnh.

Khôn Uẩn nói thật giống như một cây đại chùy đánh vào tâm thần Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ tự lẩm bẩm:

- Thì ra là như vậy.

Lúc ban đầu hắn nghĩ tới cái tên bình thường này, thế nhưng là không có khí thế êm tai như Bình Phạm. Nhưng hắn tu luyện là phàm nhân đạo a, cần gì phải cái gì tốt nghe cùng khí phái tên? Bình thường chính là bình thường, tông môn của mình tên cũng không thể nhìn thẳng vào bản thân bình thường, hắn đại đạo ý gì có thể thu được chân chính bình thường? Trước đây hắn Bất Hủ Giới hóa thành phàm nhân giới, kỳ thực liền ẩn chứa ý tứ như thế ở trong đó, chỉ là hắn cũng không có hoàn toàn hiểu ra đến.

Mạc Vô Kỵ năng lực giác ngộ tuyệt đối là hạng nhất, hắn không có sư phụ, hết thảy đều là chính bản thân suy nghĩ ra. Hiện tại Khôn Uẩn hơi chút nhắc nhở một cái, hắn liền bỗng nhiên tỉnh táo lại.

- Mạc Vô Kỵ đa tạ Khôn Uẩn lão ca chỉ điểm, được ích lợi không nhỏ. Trước đây lão ca đối với ta ám toán, Mạc Vô Kỵ sẽ không nhớ kỹ nữa. Tương lai lão ca có cần ta xuất thủ, Mạc Vô Kỵ nhất định toàn lực ứng phó.

Mạc Vô Kỵ lần này là rất cung kính đối với Khôn Uẩn thi lễ.

Cái gì là thần chung mộ cổ, đây là a. Cái gì lại là một lời vạn quân? Khôn Uẩn một lời đâu chỉ vạn quân? Chẳng khác nào với để cho hắn càng là rõ ràng hiểu rõ bản thân đại đạo.

Tuy rằng hắn đã từng vẫn tự cho mình là phàm nhân đạo, thế nhưng là hắn vô hình trung lại cảm thấy hai chữ: bình thường không xứng phàm nhân đạo, đây đã là đi trật.

Thật giống như con ngại mẹ xấu bình thường giống nhau, đây là tự trở sinh cơ đại đạo sự tình, hắn Mạc Vô Kỵ cư nhiên làm, còn làm dương dương đắc ý, chẳng phải là lẫn lộn đầu đuôi?

Cũng chỉ có Khôn Uẩn loại này đỉnh cấp cường giả, mới có thể nhìn thấu ảo diệu bên trong.

Nhìn thấu là một chuyện, có thể nói ra tới là một chuyện khác. Có vài người nhìn thấu, không nhất định sẽ nói ra tới cho ngươi nghe. Cũng vậy chính vì vậy, Mạc Vô Kỵ mới cảm tạ không dứt Khôn Uẩn, đây mới thực là cảnh tỉnh.

Nguyên bản thấy Mạc Vô Kỵ ngộ tính như vậy, Khôn Uẩn đều có chút hối hận nói cho Mạc Vô Kỵ. Về sau Mạc Vô Kỵ một phen nói để cho Khôn Uẩn thăng bằng hắn lên, không nói cho Mạc Vô Kỵ đây là hại người hại mình. Dù sao chuyện này giấu diếm, hắn cũng không chiếm được chỗ tốt.

Hiện đang nói cho Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ gọn gàng dứt khoát nói bỏ qua chuyện hắn ám toán, đây đối với hắn Khôn Uẩn mà nói, coi như là thu hoạch một cái nhân tình không nhỏ.

- Ha ha, Vô Kỵ huynh đệ ngộ tính thật đúng là rất giỏi. Tương lai nói không chừng ta còn phải đến ngươi tông môn che chở một chút đâu nè.

Khôn Uẩn cười ha ha một tiếng, chí ít mặt ngoài lộ ra rất là vui vẻ.

Mạc Vô Kỵ không có hỏi Khôn Uẩn có đúng hay không cũng vậy thành lập tông môn, hắn biết như Khôn Uẩn loại lão gia hỏa này, tuyệt đối có quá nhiều biện pháp ngưng tụ số mệnh.

- Lão ca yên tâm, chỉ cần tông môn ta tạo dựng lên, lão ca tùy thời đi, ta đều là cũng cấp đón chào.

Mạc Vô Kỵ giọng nói so với trước phải tôn kính nhiều hơn.

- Xem ra ngươi chuẩn bị lại đem tông môn của mình đổi thành bình thường.

Khôn Uẩn vừa cười vừa nói.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không. Ta vốn là một người phàm, cho nên ta ở tại thần giới lại đem thành lập một cái tông môn, tông môn đặt tên liền là người phàm.

Khôn Uẩn bỗng ngây người, lập tức liền hiểu Mạc Vô Kỵ ý tứ, so với hắn nói càng cao một tầng a, hắn cảm thán nói:

- Nếu là ở bên trong trận này tranh đoạt thịnh yến, ngươi có thể sống được đến. Tương lai đỉnh phong cường giả, nhất định có một chỗ của ngươi.

Nói xong câu đó, Khôn Uẩn thân hình lóe lên, lần nữa biến mất không gặp. Hắn sau cùng những lời này, là thật tâm thật ý một câu nói. Hắn vẫn không có xem thường Mạc Vô Kỵ, hiện tại hắn mới biết được, hắn vẫn còn là xem thường Mạc Vô Kỵ. Loại ngộ tính này, hắn còn không có gặp phải kẻ thứ hai.

Nếu mà cho Mạc Vô Kỵ một cái chỉ dẫn người, Mạc Vô Kỵ thành tựu tuyệt đối không phải là hiện tại trình độ này. Bất quá Mạc Vô Kỵ tự mình tìm tòi, cũng không phải một chuyện xấu. Phía trước hắn khả năng đi rồi rất nhiều đường vòng, sau cùng hắn lại đem thu được thành tựu lớn hơn.

...

Thấy Khôn Uẩn rời đi, Mạc Vô Kỵ bộc phát kiên định lòng tin. Vũ trụ mênh mông, đại đạo hàng tỉ, hắn liền không tin phàm nhân đạo của mình yếu hơn so với người khác.

Hắn nhất định phải ở tại thần giới tạo dựng lên người phàm, mà không phải phụ thuộc, Phàm Nhân Chi Địa tại Niết Bàn Học Cung kia.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1056: Thiên Phàm Tông Cố Nhân

Khôn Uẩn nói cái khe nứt khai thiên hoàn thiện Thần giới quy tắc vỡ ra tốc độ có chút thong thả, mặc dù như thế, trong khe vẫn như cũ có nồng nặc Thần Linh Khí tràn ra, ở phụ cận đây tu luyện thỉnh thoảng còn có thể cảm ngộ đến quy tắc rõ ràng.

Cũng vậy chính vì vậy, tại bốn phía khe nứt chật ních các tộc tu sĩ, những người này đều không ngoại lệ cũng là vì tu luyện. Trong lòng Mạc Vô Kỵ nhớ lấy Khôn Uẩn nói khai tông lập phái, hắn không muốn ở lại chỗ này tu luyện. Dùng hắn tu luyện cần tài nguyên, tại đây bên cạnh tốn mấy trăm năm cũng vậy không nhất định có thể bước vào Thần Quân đỉnh phong.

Huống hồ căn cứ Khôn Uẩn nói, bất chấp hiện tại xuất hiện một đạo khai thiên khe nứt, muốn chân chính bộc phát ra, còn cần chí ít hơn mười năm, tối đa mấy trăm năm mới được.

Về phần Khôn Uẩn, Mạc Vô Kỵ khẳng định tên này là chuẩn bị đi, tự nhiên là vì thời điểm Thần giới bị khai thiên quy tắc chữa trị có thể phát tài lớn một khoản. Chỉ là tên này không mang theo hắn chơi, hắn cũng vậy hết cách.

Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên đang muốn lúc rời đi, một cái thân ảnh quen thuộc xuất hiện ở trước mặt của hắn.

- Đù! Vi Như?

Mạc Vô Kỵ một bước liền hạ xuống rơi vào trước người tên tu sĩ này, mừng rỡ kêu lên.

- Đù! Đại sư huynh!

Vi Như so với Mạc Vô Kỵ thấy hắn càng là ngạc nhiên mừng rỡ, kích động kêu lên. Hắn giọng nói run rẩy, trong lòng là dâng trào không dứt.

- Ngươi không có việc gì liền tốt rồi.

Mạc Vô Kỵ một nhịp vỗ vai Vi Như, cười ha ha một tiếng, tâm tình rất là vui sướng. Năm đó Thiên Phàm Tông đồng môn chết tử vong vong, bây giờ có thể ở chỗ này thấy Vi Như, đích thật là một món thiên đại hỉ sự.

Một hồi lâu về sau, Vi Như tâm tình mới bình phục lại, vẫn là kích động nói:

- Đại sư huynh, ta vẫn lo lắng cho ngươi, bây giờ có thể thấy ngươi, là thời điểm ta vui vẻ nhất.

Nếu như nói Vi Như còn có một người tôn kính nhất, vậy hiển nhiên là Mạc Vô Kỵ cái này đại sư huynh không thể nghi ngờ. Năm đó đại sư huynh ghé vào lỗ tai hắn nói, hiện tại vẫn như cũ ký ức hãy còn mới mẻ. Người cả đời này lúc nào cũng phải làm vài món việc ngốc, đại sư huynh đã làm xong. Hắn để cho mình đi trước, một người lưu lại đối phó bốn mươi chín tu sĩ vây công mạnh hơn hắn.

Vừa nghĩ tới đại sư huynh tại giữa bốn mươi chín người vây công liều mạng huyết chiến, Vi Như trong lòng liền có một loại bi phẫn cùng vô lực giãy dụa. Lại nghĩ tới đại sư huynh tại giữa bốn mươi chín người vây công, giết chết 47 người, đánh bị thương nặng một người, trong lòng hắn chính là có một loại tự hào.

Sau đó mỗi một lần nghe được đại sư huynh truyền thuyết, trong lòng hắn càng là quyết định dùng đại sư huynh Mạc Vô Kỵ làm gương.

Đây là hắn ở sâu trong nội tâm duy nhất bí mật, trước khi chưa có làm ra đại sư huynh loại này tiên phong, hắn tuyệt đối sẽ không nói ra lai

lịch của mình.

Mạc Vô Kỵ hiển nhiên thấy Vi Như có quá nhiều lời muốn nói, ánh mắt của hắn từ trên người đông đảo tu sĩ chung quanh nói:

- Chúng ta rời khỏi nơi này trước, sau đó từ từ nói. Được rồi, ngươi biết vì sao Thần Tộc cùng Thần Vực tu sĩ hòa hợp như vậy sao?

Vi Như cũng biết nơi này không phải là chỗ nói chuyện, nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi, hắn bỗng ngây người lập tức liền nói:

- Đại sư huynh ngươi hắn là mới vừa tới nơi này, không rõ ràng nguyên do lắm. Chúng ta Thần Vực xuất hiện một cái tuyệt thế cường giả, người cường giả này tại Vô Diệp Lâm chém giết Thần Tộc Hợp Thần cường giả Hoán Cập, sau đó người của Thần Tộc đến nghị hòa. Hiện tại tại Thần Vực Sào phụ cận, mọi người có thể tranh đoạt tài nguyên tranh đoạt, tuyệt đối không có khả năng vô duyên vô cớ giết chóc. Hơn nữa nghị hòa sau đó, song phương đều buông ra các loại quy tắc đối với khu vực của mình, Thần Linh Khí hạn chế pháp trận...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động, lẽ nào đạo khai thiên khe nứt vẫn cùng có quan hệ? Là bởi vì Thần Tộc cùng Thần Vực nghị hòa, sau đó mới xuất hiện? Về phần Thần Tộc Hợp Thần cường giả bị giết ở Vô Diệp Lâm, Mạc Vô Kỵ biết nhất định là tên gia hỏa hắn liên thủ với Khôn Uẩn giết chết. Thật không nghĩ tới, hắn và Khôn Uẩn trong lúc vô ý giúp Thần Vực một cái đại ân.

- Vi Như, ngươi ở nơi này có thể có thấy đệ tử Thiên Phàm Tông ta may mắn còn tồn tại?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi một câu.

Vi Như đối với Mạc Vô Kỵ thế nhưng là không có nửa điểm giấu diếm:

- Ta chỉ là nhìn thấy qua Vi Giới trưởng lão một lần.

- Vi Giới còn không có chết?

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ hỏi, trước mắt hắn lại hiện ra lão đầu Vi Giới này không có ý nghĩa đến.

- Trời ạ, thiên tài, dĩ nhiên để cho ta nhìn thấy ngươi loại thiên tài đỉnh cấp này...

Lúc ban đầu hắn nghe được Vi Giới câu nói này, trong lòng vẫn là có chút nhỏ kích động, rốt cục có người phát hiện tư chất của hắn, biết hắn là một người phi thường rất giỏi.

Về sau hắn mới biết được, Vi Giới đối với người nào đều là những lời này. Hắn cái này không dậy nổi thiên tài đỉnh cấp chỉ có thể miễn cưỡng thêm vào nội môn, mà ở trước đây bên trong Thiên Phàm Tông, kém nhất là nội môn đệ tử, căn bản cũng không có cái gì ngoại môn đệ tử. Về phần cái khác là thiên tài đỉnh cấp, Vi Giới đều là để cho bọn họ trở thành đệ tử nòng cốt hoặc là đệ tử chân truyền.

Đây là một lão đầu ấm áp để cho hắn không cách nào quên, cho nên năm đó hắn cũng đem Vi Giới dẫn tới mới ấp trứng Thần Vực Sào.

- Đúng vậy, năm đó ở bên trong Thần Vực Sào, ta nhìn thấy Vi Giới trưởng lão. Hắn để lại cho ta một phần thần đan, sau đó vỗ bả vai của ta nói cho ta biết, tiền đồ của ta không thể đoán trước, Thiên Phàm Tông tương lai phải dựa vào ta. Cho nên ta không có khả năng đi theo phía sau hắn hoang phế thanh xuân, hắn nói cho ta biết phải cố gắng, sau đó liền đi.

Vi Như cô đơn nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười thầm, tên này quả nhiên vẫn là đánh chết cái nết không chừa.

- Vi Như, ta dự định khai tông lập phái, ngươi có nguyện ý hay không cùng ta cùng đi?

Mạc Vô Kỵ cảm thấy thời gian quý giá, hắn nhất định phải mau chóng lại đem bản thân Phàm Nhân xây lên. Cũng may tương lai Thần giới chữa trị, tranh đoạt số mệnh.

Vi Như nghe được Mạc Vô Kỵ nói, ngạc nhiên mừng rỡ nói:

- Đại sư huynh, ta quá nguyện ý, ta và ngươi cùng đi. Đại sư huynh là muốn mở lại Thiên Phàm Tông sao?

Vi Như sở dĩ vẫn tại vùng ven Thần Vực Sào lưu lạc tìm kiếm tài nguyên, không phải là không muốn gia nhập tông môn, mà là hắn không có tông môn để vào. Thiên Phàm Tông đã không còn, cái khác tông môn rất nhiều đều là cừu địch của Thiên Phàm Tông, hắn làm sao đi gia nhập?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không phải, ta đạo cùng Thiên Phàm Tông không có quan hệ, ta dự định một lần nữa khai tông lập phái. Năm đó ta tại Tiên Giới liền có một cái tông môn, hiện tại ta chuẩn bị ở tại thần giới lại lập một cái tông môn, gọi là Phàm Nhân.

- Đại sư huynh, ngươi đi đâu ta liền đi nơi đó.

Vi Như không chút do dự nói.

Hắn đối với kết cục Thiên Phàm Tông cảm chủ yếu tập trung ở trên người Mạc Vô Kỵ, tại Mạc Vô Kỵ giao cho hắn tài nguyên tu luyện để cho hắn một mình rời đi, vì hắn ngăn trở bốn mươi chín Dục Thần cùng Thiên Thần tu sĩ vây công, hắn liền dùng Mạc Vô Kỵ làm gương. Về phần Thiên Phàm Tông, hắn gia nhập thời gian cũng không lâu, là cùng lúc gia nhập với Mạc Vô Kỵ, cho nên lòng trung thành cũng không tính khắc sâu.

- Tốt, ta hiện tại muốn chọn vị trí của tông môn.

Vi Như gia nhập để cho Mạc Vô Kỵ rất là vui mừng.

Vốn Thiên Phàm Tông di chỉ là thích hợp nhất, chỉ là Mạc Vô Kỵ không muốn lại đem cái chỗ này đổi thành Phàm Nhân Môn. Cũng không phải là bởi vì hắn tôn kính Lưu Tinh, mà là bởi vì hắn tôn kính Bàng Cật.

Vô luận từ cái nào góc độ nói, Bàng Cật đều khẳng định không hy vọng Thiên Phàm Tông biến thành tông môn khác. Hắn Phàm Nhân hiển nhiên cùng Thiên Phàm Tông hoàn toàn bất đồng, cho nên hắn yêu cầu tìm địa chỉ khác.

- Sư huynh, ta biết có một chỗ.

Vi Như nhanh chóng nói:

- Chỗ đó y sơn bàng thủy, hơn nữa Thần Linh Khí còn rất sung túc, duy nhất không tốt chính là cách Tịch Diệt Hải quá gần một phần.

Tới gần Tịch Diệt Hải, liền sẽ phải chịu Tịch Diệt Hải niết hóa khí tức ảnh hưởng, không có tông môn lựa chọn địa chỉ ở gần Tịch Diệt Hải.

Mạc Vô Kỵ kỳ thực đối với địa chỉ cũng không phải phi thường lưu ý, hắn biết rõ thời điểm Thần giới quy tắc bổ sung toàn vẹn, toàn bộ Thần giới địa mạo đều sẽ phát sinh kịch liệt biến hóa. Dù cho bây giờ chọn lựa địa phương cho dù tốt, một khi địa mạo phát sinh biến hóa lớn, vậy chẳng khác nào long trời lở đất tuyệt thế địa chấn. Một phần tông môn lớn đều có thể bởi vậy phá vỡ, sau đó toàn bộ thế giới một lần nữa quy hoạch.

Bất quá Vi Như là Thần giới thứ nhất gia nhập phàm nhân, Mạc Vô Kỵ vẫn là nói:

- Tốt, vậy thì đi ngươi nói địa phương sao?. Về phần Tịch Diệt Hải, không cần lo lắng, ta có rất nhiều biện pháp.

Thần giới quy tắc đã bị khai thiên quy tắc ảnh hưởng, sẽ triệt để hoàn thiện. Tịch Diệt Hải đồng dạng sẽ một lần nữa bị quy tắc đồng hóa, về

phần bên trong Tịch Diệt Hải niết hóa Tịch Diệt sinh cơ khí tức, cũng như nhau sẽ biến mất. Đồng dạng, hắn mới xây lập tông môn, cũng có thể có thể bởi vậy bị hủy diệt.

Mạc Vô Kỵ để ý không phải là những thứ này, mà là hắn nhất định phải lại đem tông môn tạo dựng lên. Chỉ có tông môn tạo dựng lên, thời điểm Thần giới một lần nữa hoàn thiện, hắn mới có thể dựa vào tông môn phân đến đông đảo số mệnh.

Chờ số mệnh tới tay, sẽ ở địa chỉ mới, một lần nữa thành lập tông môn.

- Tốt, ta liền mang đại sư huynh đi qua. Ta còn có một cái đồng bạn, chờ ta lại đem nàng gọi tới, nàng nhất định sẽ cùng ta đi.

Vi Như nói xong, giơ tay lên bắn ra một đạo truyền thư phi kiếm.

- Là ai?

Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi một câu.

- Nàng tên là Mộ Dung Tương Vũ, đã cứu ta một lần. Làm người rất là thiện lương, thời điểm chúng ta tại Vô Diệp Lâm tìm được Hỗn Độn linh nhãn, nàng lúc nào cũng trước hết để cho ta tu luyện, sau đó sẽ đi xuống.

Vi Như vừa nhắc tới Mộ Dung Tương Vũ, giọng nói liền mang theo một loại nhu hòa.

- Mộ Dung Tương Vũ?

Mạc Vô Kỵ ngẩn ra, chẳng lẽ là Tiên Giới cái kia Mộ Dung Tương Vũ? Nàng cư nhiên đi tới Thần giới? Xem ra người nữ nhân này rất là không đơn giản a. Nàng mượn Lạc Thư thời gian quy tắc tu luyện, tiến bộ khẳng định xa xa mạnh hơn người khác.

Thế nhưng Mộ Dung Tương Vũ Lạc Thư thời gian quy tắc có một vấn đề, chính là nàng Lạc Thư không được đầy đủ, điều này nói rõ nàng Lạc Thư quy tắc cũng không toàn bộ. Nếu mà nàng thật có thể mượn Lạc Thư loại này không hoàn toàn thời gian quy tắc tu luyện đến bên trên Dục Thần, Mộ Dung Tương Vũ khẳng này định còn có kỳ ngộ khác.

- Ngươi cho ta xem bức họa của nàng.

Mạc Vô Kỵ rất là hoài nghi Mộ Dung Tương Vũ có Lạc Thư sứt mẻ không hoàn toàn gặp phải ở tại thần giới.

Vi Như ngược lại không có để ý, giơ tay lên ở trên hư không bên trong họa xuất một bức họa cô gái xinh đẹp thanh tú. Rất hiển nhiên Vi Như đối với Mộ Dung Tương Vũ phi thường quen thuộc, cái bức họa này lại đem dung mạo Mộ Dung Tương Vũ ưu điểm toàn bộ khắc vẽ đi ra.

Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, hắn thật không ngờ thật đúng là Lạc Thư Mộ Dung Tương Vũ thu được năm chương.

Đối với Mộ Dung Tương Vũ người nữ nhân này, Mạc Vô Kỵ rất là xem thường. Nếu như nói tại hắn lúc ban đầu quen biết Mộ Dung Tương Vũ, người nữ nhân này còn bảo lưu lại một tia thiện lương cùng tốt đẹp hồn nhiên, tại sau khi Mộ Dung Tương Vũ mượn Lạc Thư bước vào Tiên Vương, người nữ nhân này liền hoàn toàn thay đổi. Biến thành một nữ nhân vì lợi ích, vì tư lợi vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn.

Hắn hiện tại càng muốn biết chính là, Mộ Dung Tương Vũ là như thế nào đi tới Thần giới. Phải biết rằng Thần giới quy tắc phá thành mảnh nhỏ, nhưng không có phi thăng thông đạo gì.

- Vi Như, ngươi là như thế nào quen biết Mộ Dung Tương Vũ, có thể cùng ta nói nói sao?

Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không cho phép Mộ Dung Tương Vũ người nữ nhân này gia nhập Phàm Nhân, đồng dạng hắn cũng biết người nữ

nhân này tuyệt đối sẽ không đến gia nhập Phàm Nhân.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1057: Bởi Vì Tầm Linh Thần Trùng

- Là ở thời điểm cướp đoạt Hỗn Độn linh nhãn, khi đó ta đạt được một con trùng, nhưng thật ra là một con Tầm Linh Thần Trùng...

- Vi Như, ngươi nói ngươi đã từng đạt được Tầm Linh Thần Trùng?

Mạc Vô Kỵ kinh dị cắt đứt Vi Như nói, kinh dị hỏi.

Loại này thần linh trùng có thể nói là tồn tại toàn bộ Thần giới người người hướng tới, chiếm được một con, chẳng khác nào không buồn về tài nguyên tu luyện. Nếu mà loại này thần linh trùng tiết lộ ra ngoài, có thể nói sẽ khiến cho một hồi to lớn hỗn chiến, nhất định là người người tranh đoạt.

Vi Như gật đầu:

- Đúng vậy, ta dựa vào này con trùng đó tìm được đống lớn tài nguyên tu luyện. Bởi vì đã có trùng trùng duyên cớ, ta tại bên trong Vô Diệp Lâm thường xuyên có thể thấy Hỗn Độn linh nhãn. Đáng tiếc là ta tư chất quá kém, tu luyện tới ngày hôm nay, cũng bất quá là Thiên Thần tầng năm mà thôi.

Có một lần tại bên trong Vô Diệp Lâm, ta tìm được một cái tốt Hỗn Độn linh nhãn. Đang ở ta chuẩn bị đi vào lúc tu luyện, ta gặp một cái Thiên Thần ba tầng cường giả. Khi đó ta vừa mới bước vào Thiên Thần một tầng, tu vi còn không ổn. Đang ở thời điểm ta gần bị giết, Tương Vũ xuất hiện, nàng dùng thủ đoạn liều mạng điên cuồng tế xuất hơn mười công kích bùa chú, đẩy lùi Thiên Thần ba tầng tu sĩ, sau cùng thân chịu trọng thương mang theo ta bỏ chạy.

Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không tin Mộ Dung Tương Vũ sẽ dùng cái mạng nhỏ của mình đi cứu một cái người xa lạ, nàng làm như vậy, tuyệt đối có mục đích của chính mình.

- Vậy Tầm Linh Thần Trùng của ngươi đâu nè?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

- Tại trên người Tương Vũ, nàng có một kiện không gian bảo vật phi thường tốt, nàng giúp ta nuôi Tầm Linh Thần Trùng, so với ta dùng linh thú túi phải tốt hơn nhiều.

Vi Như liền vội vàng nói.

Mạc Vô Kỵ thở dài, lắc đầu không nói gì.

- Đại sư huynh, có cái gì không đúng sao?

Vi Như lần này nhìn thấy Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút không được tốt, tựa hồ đối với lời của hắn rất là không ủng hộ.

Mạc Vô Kỵ nhìn Vi Như nói:

- Vi Như sư đệ, ngươi có tin ta hay không?

- Ta tự nhiên là tin tưởng đại sư huynh.

Vi Như không chút do dự nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Tốt, ngươi đã tin tưởng ta, vậy ta cũng sẽ không cất giấu. Ta tuy rằng không biết cái kia Mộ Dung Tương Vũ vì sao cứu ngươi như vậy, ta khẳng định nàng cũng không là thật tâm thật ý cứu ngươi, nói không chừng nàng đã sớm biết ngươi có Tầm Linh Thần Trùng, muốn thông qua loại thủ đoạn này tiếp xúc ngươi...

Tầm Linh Thần Trùng chỉ có thể nhận chủ một lần, theo Mạc Vô Kỵ, Mộ Dung Tương Vũ là đã biết Vi Như có Tầm Linh Thần Trùng mới động thủ.

- A, điều đó không có khả năng.

Vi Như nhanh chóng lắc đầu nói:

- Đại sư huynh, ngươi không biết Tương Vũ, tuy rằng nàng và ta cùng nhau hàng ngày có thể tìm được Hỗn Độn linh nhãn, nhưng nàng mỗi lần đều có thể để cho ta chiếm giữ vị trí tốt nhất, thậm chí để cho ta tu luyện trước.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Có đúng hay không mỗi lần Hỗn Độn linh nhãn đều tiêu hao rất nhanh không còn?

Vi Như đàng hoàng gật đầu nói:

- Là như vậy, hai người tu luyện tiêu hao trình độ phải lớn hơn nhiều.

Mạc Vô Kỵ mới không tin hai người tiêu hao lớn hơn nhiều, Mộ Dung Tương Vũ có thời gian gia tốc Lạc Thư, hấp thu Hỗn Độn linh nhãn tốc độ phải nhanh hơn Vi Như rất nhiều lần. Vi Như cùng với Mộ Dung Tương Vũ tranh đoạt Thần Linh Khí tu luyện, có thể thu được chỗ tốt, đó mới là chuyện lạ. Điều này cũng làm cho hắn có chút kính phục Mộ Dung Tương Vũ vận khí, hắn cũng đem trên người 6 chương Lạc Thư toàn bộ luyện hóa, chính là không có thủ đoạn thời gian quy tắc.

- Vậy Mộ Dung Tương Vũ tu vi bây giờ là cái gì?

Mạc Vô Kỵ tiếp tục dò hỏi.

Vi Như tuy rằng không hiểu đại sư huynh vì sao đối với Mộ Dung Tương Vũ có thành kiến, hắn vẫn còn là hồi đáp:

- Nàng hiện tại Thiên Thần tầng bốn, tư chất của nàng so với ta cao hơn, tốc độ tu luyện cũng vậy nhanh hơn ta nhiều hơn.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Ngươi sai rồi, Mộ Dung Tương Vũ tu vi không phải là Thiên Thần tầng bốn, mà là Thiên Thần tầng tám.

- Đại sư huynh làm sao ngươi biết?

Vi Như ngạc nhiên hỏi.

- Ta là dùng hai mắt của mình nhìn thấy.

Mạc Vô Kỵ vừa dứt lời dưới, một đạo mảnh khảnh thân ảnh đã rơi xuống. Là một người nữ tử mặc quần áo màu xanh hoa sen, thanh lệ thoát tục lại mang theo vài phần nhu nhược như nhà bên tiểu muội bình thường vậy.

- Tương Vũ.

Vi Như ngạc nhiên mừng rỡ gọi một tiếng.

- Mạc Vô Kỵ...

Mộ Dung Tương Vũ kinh dị kêu lên, đồng thời theo bản năng lui về phía sau vài bước. Nàng thật sự là không nghĩ ra, Mạc Vô Kỵ tại sao lại xuất hiện ở cái địa phương này.

Mạc Vô Kỵ sự tích năm đó truyền toàn bộ Thần Vực người người biết, sau đó Mạc Vô Kỵ mất tích vạn năm, dần dần nhạt ra tầm mắt của người. Mộ Dung Tương Vũ tới Thần giới thời gian cũng không phải thật lâu, thời điểm nàng đi tới Thần giới, đã dần mất người nhắc tới Mạc Vô Kỵ. Cộng thêm Vi Như chưa hề tại trước mặt nàng nói về Mạc Vô Kỵ, cho nên nàng căn bản liền không biết sự tình Mạc Vô Kỵ ở tại thần giới.

- Các ngươi quen nhau?

Vi Như lúc này mới có chút hiểu ra đến, đại sư huynh đối với Mộ Dung Tương Vũ cái nhìn dường như không tốt, rất hiển nhiên hai người rất sớm trước cũng có chút khoảng cách.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nhìn Mộ Dung Tương Vũ, hắn xem Mộ Dung Tương Vũ có thể hướng hắn cướp đoạt Lạc Thư hay không, nếu mà Mộ Dung Tương Vũ động thủ, vậy cũng chớ trách hắn không khách khí.

- Vi Như, chúng ta đi, ta không muốn cùng người kia một chỗ.

Ngoài Mạc Vô Kỵ dự liệu là, Mộ Dung Tương Vũ cư nhiên không có động thủ với hắn.Dựa theo Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, Mộ Dung Tương Vũ loại nữ nhân này khẳng định lại cho là mình tại trước mặt nàng là con kiến hôi, chủ động cướp đoạt Lạc Thư của hắn mới đúng.

- Tương Vũ, ngươi khẳng định cùng đại sư huynh có chút hiểu lầm. Đại sư huynh làm người trượng nghĩa, có đại dũng khí cùng đại trí tuệ, ta đang chuẩn bị cùng đại sư huynh đi làm một phần đại sự, ngươi cũng cùng chúng ta đi chứ.

Vi Như tuy rằng không biết Mộ Dung Tương Vũ cùng Mạc Vô Kỵ giữa đó có cái gì ân oán, nhưng hắn tuyệt đối không nghĩ đại sư huynh cùng bằng hữu tốt nhất Mộ Dung Tương Vũ của mình có mâu thuẫn gì.

Tại ở sâu trong nội tâm hắn, đối với Mộ Dung Tương Vũ phi thường có hảo cảm, thậm chí muốn cùng nàng trở thành đạo lữ. Chỉ là hắn ám hiệu rất nhiều lần, Mộ Dung Tương Vũ đều có chút ba phải cái nào cũng được, ý tứ dường như để cho hắn lại đem tinh lực toàn bộ đặt ở tu luyện.

- Vi Như, ta sẽ không đi cùng hắn. Nếu mà ngươi tin tưởng ta, tựa đi cùng ta sao?. Chúng ta cùng đi Vô Diệp Lâm lang bạt, chung quy có một ngày chúng ta sẽ bước vào một cái đẳng cấp cao hơn.

Mộ Dung Tương Vũ giọng nói đều mang một tia khẩn cầu.

Vi Như trong lòng nóng lên, Mộ Dung Tương Vũ nói, hiển nhiên là muốn cùng hắn gần nhau cùng một chỗ, đây chính là thứ hắn bức thiết muốn theo đuổi, hắn theo bản năng lại đem ánh mắt nhìn về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt bình tĩnh, nhàn nhạt nói:

- Vi Như sư đệ, ngươi tự lựa chọn sao?, nếu mà cùng ta đi, vậy sau này cũng không cần dây dưa cùng người nữ nhân này. Nếu là cảm thấy ta nói không thể tin, chúng ta từ đây phân biệt sao?.

Lời nên nói đã nói, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không khuyên Vi Như một câu nào nữa. Hắn nhìn ra, Vi Như cánh tay mới bị thương, tuy rằng không biết là bởi vì chuyện gì mà bị thương, nhưng Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, Vi Như ở lại Vô Diệp Lâm mỗi một ngày đều là ở trong lúc nguy hiểm vượt qua.

- Tương Vũ, ngươi tu vi lại có tiến bộ sao? Vừa rồi thời điểm ngươi hạ xuống, tu vi có chút ba động, ta cảm giác so với trước mạnh hơn thật nhiều.

Vi Như tri ân báo đáp, cũng không phải một đứa ngốc.

Mộ Dung Tương Vũ ngẩn ra, lập tức nhanh chóng nói:

- Ta trước đây không lâu đã có đột phá, tu vi đã tới rồi Thiên Thần tầng năm.

Nghe được câu này, Vi Như trong mắt hiện lên một chút ảm đạm. Ở trong lòng hắn, Mộ Dung Tương Vũ là một người trọng yếu gần với đại sư huynh. Nhưng bây giờ rất hiển nhiên đại sư huynh nói đúng, Mộ Dung Tương Vũ đang gạt hắn. Hắn vừa rồi căn bản cũng không có cảm thụ được Mộ Dung Tương Vũ tu vi ba động, chính là câu nói đầu tiên đã thử ra rồi.

Cúi đầu trầm tư một chút về sau, Vi Như ngẩng đầu nói với Mộ Dung Tương Vũ:

- Tương Vũ, ta dự định đi cùng đại sư huynh của ta. Ngươi đem trùng trùng trả lại cho ta đi, cám ơn ngươi những năm gần đây theo ta cùng nhau tu luyện, cùng nhau tìm kiếm tài nguyên tu luyện.

Mộ Dung Tương Vũ trong lòng vừa nhảy, nàng hận hận nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, trong lòng nàng thật sự là không nghĩ ra vì sao mình ở trong mắt Vi Như còn không bằng Mạc Vô Kỵ một cái nam tử trọng yếu như vậy.

- A...

Mộ Dung Tương Vũ a một tiếng, vội vàng nói:

- Vậy ngươi chờ ta một chút, ta lại đem trùng trùng phóng trong động phủ, ta đi cầm tới cho ngươi.

Hào quang trong mắt Vi Như càng là ảm đạm xuống, hắn lắc đầu nói:

- Quên đi, ta trước cùng đại sư huynh đi rồi, tương lai có cơ hội gặp mặt nói, ngươi lại đem trùng trùng cho ta đi.

Nói xong câu đó, Vi Như đối với Mạc Vô Kỵ cô đơn nói:

- Đại sư huynh, chúng ta đi thôi.

Hắn không phải là ngu ngốc, tin tưởng Mộ Dung Tương Vũ sẽ đem trùng trùng đặt trong động phủ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, trực tiếp tế xuất một món pháp bảo phi thuyền, nói với Vi Như một câu:

- Lên thuyền.

Vi Như không có lại nói với Mộ Dung Tương Vũ cái gì, một bước liền hạ xuống rơi vào phi thuyền bên trên.

Mạc Vô Kỵ khống chế được phi thuyền, thoáng qua liền liền xông ra ngoài.

- Có đúng tâm tình không tốt hay không?

Mạc Vô Kỵ cười tủm tỉm nhìn Vi Như hỏi.

Vi Như thở dài:

- Đúng vậy, ta có chút hoài nghi trước đây nàng thế nào vừa lúc xuất hiện, còn vừa lúc đã cứu ta. Dùng thực lực của nàng, nếu như muốn trùng trùng, trực tiếp giết ta là đc, hà tất quanh co.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ngươi sai rồi, trước đây thực lực của nàng là thật không giết chết ngươi đc. Chỉ là tốc độ tu luyện, chính là ta cũng vậy bội phục không thôi. Huống hồ Tầm Linh Thần Trùng không có khả năng lần thứ hai nhận chủ, đây cũng là nguyên nhân ngươi có thể sống tới ngày nay.

Nếu mà Mộ Dung Tương Vũ cùng hắn là đồng thời đi tới Thần giới, Mạc Vô Kỵ hoài nghi Mộ Dung Tương Vũ lúc này thực lực đã cao hơn nàng.

Thấy Vi Như tâm tình sa sút, Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Cánh tay của ngươi trước đây không lâu bị chém gãy sao?? Là chuyện gì xảy ra?

Vi Như lắc đầu, một hồi lâu mới lên tiếng:

- Nếu mà nàng thật là Thiên Thần tầng tám, một lần kia nàng bị thương nặng chính là giả. Ta là vì cứu nàng, lúc này mới bị người chém đứt cánh tay. Nếu mà không phải là một cái tiền bối đi ngang qua, ta đã chết ở Vô Diệp Lâm. Ta thật không rõ nàng làm như vậy ý nghĩa ở đâu?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ngươi hắn là may mắn, gặp phải ta. Nếu không, tương lai ngươi liên cả đầu khớp xương bột phấn cũng không có. Ta không có đoán sai, người nữ nhân này hắn là đang nghĩ biện pháp để cho trùng trùng biến thành của chính nàng.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ ngừng phi thuyền.

- Đại sư huynh, vì sao dừng lại?

Vi Như không hiểu nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Ngươi cho là cái kia Mộ Dung Tương Vũ sẽ đơn giản buông tha ta sao?

Trên thực tế tại thời điểm nhìn thấy Mộ Dung Tương Vũ, Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc liền bắt lấy đến Mộ Dung Tương Vũ đang cùng một người Thế Giới Thần tu sĩ câu kết làm bậy. Mộ Dung Tương Vũ không buông tha hắn, hắn sẽ không bỏ qua Mộ Dung Tương Vũ. Cho nên hắn khẳng định Mộ Dung Tương Vũ sẽ cùng thế giới thần cường giả kia đuổi theo đến, hắn dừng lại, chỉ là làm một phần bố trí mà thôi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1058: Vận Khí Đúng Là Kém Tới Cực Điểm

Mạc Vô Kỵ vừa đi, Mộ Dung Tương Vũ bỗng nhiên cả người phát run lên, cái loại tình cảnh này giống như bị tức giận thật sự là không nhịn được.

Nguyên bản một người nam tử áo xám nhắm mắt ngồi vùng ven Thần Vực Sào khe nứt cảm thụ quy tắc rốt cục mở mắt ra nhìn lướt Mộ Dung Tương Vũ, nhàn nhạt nói:

- Tương Vũ, người này đối với ngươi rất trọng yếu?

Mộ Dung Tương Vũ dụi mắt một cái:

- Hắn đoạt đi đồ của ta, dùng lời nói dối lừa dối ta, nếu mà không phải là ta có chuẩn tắc thuộc về mình, ta, ta...

Mộ Dung Tương Vũ rất rõ ràng mình ở trước mặt áo xám nam tử chính là một cái con kiến hôi, tuy rằng ngoài mặt chuẩn bị thu nàng làm đệ tử, Mộ Dung Tương Vũ rất rõ ràng đối phương là muốn làm cho nàng trở thành đồ chơi mà thôi. Sở dĩ không hề động tay, là bởi vì hắn cho là mình trên người có bảo vật, đến bây giờ, bảo vật nàng còn không có lộ ra bất kỳ đầu mối nào.

Nàng Lạc Thư sáp nhập vào nàng thức hải, đừng nói Thế Giới Thần, coi như là Hợp Thần đến cũng vậy tìm không được.

- Có muốn ta đi giúp ngươi giết hắn hay không?

Áo xám nam tử nhàn nhạt nói.

- A...

Mộ Dung Tương Vũ lộ ra kinh sợ, tựa hồ bị những lời này kinh tới rồi.

Trên mặt nàng kinh sợ, trong lòng phi thường rõ ràng, áo xám nam tử chỉ nói là lấy vui đùa một chút mà thôi. Nàng muốn cho áo xám nam tử đuổi theo Mạc Vô Kỵ, sau đó cùng Mạc Vô Kỵ liều mạng một hồi, vậy tuyệt đối không phải là sự tình vài ba câu.

Từ cướp đoạt Lạc Thư bắt đầu, một người Mạc Vô Kỵ liền có thể ngăn chặn vài Đại Tiên Môn thiên tài đỉnh cấp, nàng ngưỡng mộ tám sao thiên tài Cốt Tử Kiếm tại trước mặt Mạc Vô Kỵ cả ho cũng không dám ho một tiếng. Tại nàng mượn thời gian quy tắc tại trong thời gian ngắn vô cùng liền bước vào Tiên Vương sau đó, vẫn như cũ bị Mạc Vô Kỵ đè ép đánh.....

Tại sau đó, nàng liền chưa hề xem thường Mạc Vô Kỵ. Nàng bây giờ là Thiên Thần tầng tám, nàng khẳng định mình ở trước mặt Mạc Vô Kỵ vẫn là chưa đủ nhìn. Xem Vi Như thiên thần tầng năm, vẫn như cũ đối với Mạc Vô Kỵ sùng bái đến trong xương cốt nàng thì đã biết.

Một mình lang bạt nhiều năm như vậy, nàng Mộ Dung Tương Vũ cái gì mưa gió chưa từng thấy qua? Nàng bức thiết hi vọng thu được Lạc Thư của Mạc Vô Kỵ, nàng cũng vậy đồng dạng biết, chính bản thân không chiếm được Lạc Thư trên người Mạc Vô Kỵ. Tại trước mặt Mạc Vô Kỵ sai lầm phạm vào hai lần là đủ rồi, nàng tuyệt đối sẽ không đi phạm lần thứ ba.

Chính là bởi vì như vậy, nàng mới nghĩ hết tất cả biện pháp muốn cho Thế Giới Thần trước mắt này nghĩ cách đi đối phó Mạc Vô Kỵ, tốt nhất là hai người lưỡng bại câu thương.

Chỉ cần Mạc Vô Kỵ có thể cuốn lấy Thế Giới Thần này thời gian một nén nhang, nàng liền có cơ hội triệt để rời khỏi. Địa phương đi nàng sớm đã tìm được, thiếu hụt chỉ là cơ hội mà thôi. Nàng tách ra Thế Giới Thần

này, chạy trốn sau đó tiến vào bản thân Lạc Thư thế giới, đối phương tại trên người nàng làm thần niệm ấn ký, nàng khẳng định có thể bỏ đi.

Trừ đi thần niệm ấn ký, nàng Mộ Dung Tương Vũ sẽ không như trước nữa lưu lại tại cái chỗ này.

Về phần con trùng, chờ Vi Như bị này Thế Giới Thần giết chết về sau, nói không chừng nàng còn có biện pháp để cho trùng trùng lần nữa nhận chủ đâu nè. Dù cho cơ hội như thế là một phần vạn, cuối cùng so với không có cơ hội tốt hơn.

- Hắn tên gọi là gì?

Thế Giới Thần lại nhắm hai mắt lại, thuận miệng hỏi một câu.

Chính như Mộ Dung Tương Vũ nghĩ như vậy, hắn cũng sẽ không vì điểm ấy đánh rắm đi làm lỡ thời gian của mình, thuận miệng hỏi tên một chút, cũng là ứng phó một cái Mộ Dung Tương Vũ.

- Mạc Vô Kỵ.

Mộ Dung Tương Vũ thuận miệng nói ra tên Mạc Vô Kỵ, trong lòng nàng đã nghĩ đến có đúng hay không nên nói cho đối phương biết Mạc Vô Kỵ có Lạc Thư.

Chỉ có Lạc Thư loại bảo vật này, mới có thể làm cho đối phương liều lĩnh đuổi theo giết Mạc Vô Kỵ.

- Á đù? Hắn là Mạc Vô Kỵ?

Đang ngồi Thế Giới Thần nhảy lên một cái, kinh thanh hỏi.

Mộ Dung Tương Vũ có chút không hiểu gật đầu:

- Không sai a, hắn chính là Mạc Vô Kỵ.

Nói xong câu đó về sau, nàng dường như nhớ ra cái gì đó, tiện tay vẽ ra hình ảnh Mạc Vô Kỵ.

Trước Mạc Vô Kỵ liền đứng ở chỗ này, Mộ Dung Tương Vũ cũng đang dùng thần niệm cùng người này Thế Giới Thần nói chuyện. Bất quá người này Thế Giới Thần nhưng không chút nào lại đem Mạc Vô Kỵ cùng Vi Như nhìn ở trong mắt, hắn thậm chí ngay cả thần niệm đều lười quét một cái, toàn bộ tâm thần đều quan tâm tại trong khe rõ ràng quy tắc.

Hiện tại hắn thấy Mộ Dung Tương Vũ vẽ ra bức họa, lập tức lo lắng hỏi:

- Hắn từ phương hướng nào đi?

Mộ Dung Tương Vũ vừa mới mang ngón tay một cái phương hướng, người này Thế Giới Thần đã biến mất.

Mộ Dung Tương Vũ sững sờ nhìn Thế Giới Thần cường giả biến mất phương vị, đủ qua thời gian mấy hơi thở mới phản ứng được. Nàng tất cả phương pháp còn không có dùng, nói chỉ là một cái tên Mạc Vô Kỵ, liền trực tiếp để cho Thế Giới Thần này đuổi theo.

Nàng khẳng định Mạc Vô Kỵ giờ khắc này ở trong mắt Thế Giới Thần này so với nàng Mộ Dung Tương Vũ trọng yếu hơn nhiều hơn, lúc này đối phương tuyệt đối sẽ không lưu ý hành tung của nàng, đây là nàng cơ hội duy nhất.

Nghĩ tới đây, Mộ Dung Tương Vũ thân hình vừa chuyển, thay đổi một cái phương hướng, nhanh chóng biến mất. Nàng cần phải tìm 1 địa phương, bỏ đi trên người mình thần niệm ấn ký, sau đó điên cuồng tu luyện.

Mộ Dung Tương Vũ đoán không có sai, giờ khắc này ở trong lòng áo xám Thế Giới Thần, Mạc Vô Kỵ so với Mộ Dung Tương Vũ trọng yếu hơn gấp trăm lần. Dù cho biết Mộ Dung Tương Vũ sẽ chạy trốn, hắn cũng sẽ không đuổi theo Mộ Dung Tương Vũ, đệ nhất hắn biết Mộ Dung Tương Vũ đi không xong, thứ hai trong mắt hắn lúc này chỉ có Mạc Vô Kỵ.

Nghe đồn Mạc Vô Kỵ người mang trọng bảo, còn cách hắn gần như vậy, nếu mà hắn bỏ lỡ cơ hội như thế, hắn sẽ hối hận chung thân. Hắn thậm chí có chút hối hận, vừa mới không có dùng thần niệm quét một cái Mạc Vô Kỵ.

...

Mạc Vô Kỵ không có nhìn lầm Mộ Dung Tương Vũ, hắn đồng dạng phạm sai lầm. Mộ Dung Tương Vũ bức thiết muốn Lạc Thư trên người của hắn không giả, đi qua nhiều năm như vậy lang bạt cùng giãy dụa, Mộ Dung Tương Vũ sớm đã không phải là Mộ Dung Tương Vũ trước kia. Chí ít sẽ không cảm thấy nàng Thiên Thần tầng tám, liền có dũng khí xông lên đuổi giết hắn.

Mạc Vô Kỵ càng là không có nghĩ tới là, Mộ Dung Tương Vũ cùng thế giới kia thần căn bản là bằng mặt không bằng lòng, giam lỏng cùng bị giam lỏng quan hệ.

- Ha ha... Quả nhiên là ngươi, Mạc Vô Kỵ, xem ra vận khí ta còn chưa phải là kém tới cực điểm.

Thế Giới Thần áo xám chỉ là theo đuổi không tới một nén nhang, đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, hắn nhất thời cười ha ha, một bước liền hạ xuống rơi vào trước người Mạc Vô Kỵ cùng Vi Như.

Dược Đỉnh Thạch, Hỗn Độn Thần Cách thạch...

Giờ khắc này ở trong mắt Thế Giới Thần này, chỉ có vô cùng vô tận Tiên Thiên bảo vật.

- Kỳ thực vận khí của ngươi thật đúng là kém tới cực điểm đó.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút phía sau Thế Giới Thần, Mộ Dung Tương Vũ cũng không có cùng đến, hắn thở dài nói.

Mưu sự tại nhân thành sự tại thiên a, thời điểm hắn tiến bộ, người khác làm sao không ở tiến bộ? Vô luận là cừu địch vẫn là bằng hữu, đều

là giống nhau.

- Vi Như, ngươi lui ra phía sau sao?, thực sự là thật không ngờ, chính chủ chưa có tới, cư nhiên tới rồi một cái tạp lông mao.

Mạc Vô Kỵ thở dài.

Một cái Thế Giới Thần sơ kỳ, Mạc Vô Kỵ quyết định không cần chính bản thân trước bố trí khốn sát trận. Hắn khốn sát trận chủ yếu là đối phó Mộ Dung Tương Vũ, ngược lại không phải là nói Mộ Dung Tương Vũ so với Thế Giới Thần này còn lợi hại hơn. Hắn thế nhưng là biết Mộ Dung Tương Vũ bản thân có Lạc Thư, Lạc Thư loại này Tiên Thiên bảo vật, vạn nhất có chứa thủ đoạn bỏ chạy, làm sao bây giờ?

- Đại sư huynh, người này tên là Hôi Cách, tại Vô Diệp Lâm phi thường nổi danh, là một cường giả Thế Giới Thần.

Vi Như quen biết Hôi Cách, trong lời nói có chút lo lắng.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Hôi Cách đã đánh về phía Mạc Vô Kỵ, trương tay trực tiếp chộp tới đỉnh đầu Mạc Vô Kỵ:

- Hãy chết đi cho ta.

Năm đó Mạc Vô Kỵ hung hãn hắn cũng đã nghe nói qua, thời điểm còn đang ở Dục Thần sơ kỳ, một người liền đối chiến bốn mươi chín cái Dục Thần cùng Thiên Thần. Nhưng mới thời gian vạn năm đi qua, Mạc Vô Kỵ cho dù là Sáng Thế thần chuyển thế, cũng không cách nào bước vào Thần Quân cảnh. Tại trong mắt hắn một cái Thế Giới Thần, Mạc Vô Kỵ cả con kiến hôi cũng không bằng.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, phía sau trường kích hóa thành một đạo mênh mông Ngân Hà, từ hư không hạ xuống.

Thế Giới Thần lĩnh vực bỗng nhiên rời rạc vỡ ra, một trảo hắn chụp vào Mạc Vô Kỵ này cũng vậy nhất thời chậm lại lên. Giờ khắc này, Thế

Giới Thần toàn bộ không gian đều hóa thành màu bạc thế giới, một cái Ngân Hà dường như muốn xé rách hư không từ trời cao hạ xuống.

Đè nén khí tức bao phủ lại Thế Giới Thần cường giả áo xám, cả thần niệm của hắn cũng vậy bắt đầu chậm chạp xuống tới.

- Điều này không có khả năng...

Trong mắt Áo xám Thế Giới Thần rốt cục tràn đầy sợ hãi, Mạc Vô Kỵ một kích còn không có hoàn toàn ầm xuống, tất cả quy tắc liền trói buộc lại hắn.

Giờ khắc này thật là có một cái con kiến hôi, bất quá cái này con kiến hôi không phải là Mạc Vô Kỵ, mà là hắn Hôi Cách.

Ngay lập tức thời gian, Hôi Cách liền phục hồi tinh thần lại, hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ tuyệt đối là Thế Giới Thần cường giả, đối phương thế giới quy tắc so với hắn hoàn thiện hơn nhiều, trực tiếp phong tỏa hắn tất cả không gian thế giới.

Điên cuồng dưới, Hôi Cách muốn liều lĩnh vận chuyển thần niệm, cho dù là thiêu đốt tất cả hắn đều nguyện ý.

Hắn rất nhanh thì phát hiện, những thứ này đều là phí công, hắn và Mạc Vô Kỵ chênh lệch quá lớn quá lớn. Thế giới quy tắc của hắn tại trước Mạc Vô Kỵ thế giới quy tắc, thật giống như trứng gà gặp tảng đá.

- Ầm!

Ngân Hà hạ xuống, hết thảy đều như văng khắp nơi bọt nước.

- Răng rắc!

Lĩnh vực vỡ vụn, quy tắc thế giới vỡ vụn, bộ xương vỡ vụn, huyết vụ nổ tung.

- Phác thông!

Trên không trung, Hôi Cách rơi xuống, chờ hắn rơi trên mặt đất, thân thể đã phân làm hai nửa. Nguyên Thần vừa mới tràn ra, đã bị nổ tung kích mang kéo nát bấy.

Biết đối phương trong giới chỉ hắn không có thứ gì, Mạc Vô Kỵ tốt hơn vẫn thu vào tay.

- Đại sư huynh...

Vi Như sững sờ nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn bây giờ không có nghĩ đến, Hôi Cách tại Vô Diệp Lâm không ai bì nổi, cư nhiên tại Mạc Vô Kỵ trước mặt một cái hiệp cũng không có đi qua, liền biến thành hư vô.

- Đi thôi, nữ nhân kia khẳng định chạy thoát, có thể để cho một cái Thế Giới Thần ngu ngốc đi tìm cái chết, nàng coi như là có chút thủ đoạn.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Vi Như vai.

Vi Như rốt cục hồi thần lại, mừng rỡ hỏi:

- Đại sư huynh ngươi là Thế Giới Thần?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Còn chưa phải, bất quá ta hắn là rất nhanh thì thăng cấp Thế Giới Thần. Ngươi đồng dạng sẽ rất nhanh bước vào Thần Quân, thậm chí vào nhóm Thế Giới Thần. Về phần nguyên nhân, ta dọc theo đường đi cùng ngươi từ từ nói.

- Tốt, ta nghe đại sư huynh.

Vi Như lúc này trong lòng tràn đầy kích động cùng lòng tin.

Hôi Cách loại tên gia hỏa này không ai bì nổi, tại trước mặt đại sư huynh cả một chiêu đều không chống nổi, còn có cái gì phải sợ hãi?

Bàng Cật sư tổ cũng vậy phi thường rất giỏi, chỉ là Bàng Cật sư tổ làm việc cùng đại sư huynh có chút bất đồng, theo Vi Như, Bàng Cật sư tổ làm việc cẩn thận quá mức, kết quả vẫn là bị người ám toán. Hắn liền sùng bái đại sư huynh loại này làm việc mạnh mẽ vang dội, có ân báo ân, có cừu báo cừu, phương thức xử thế và tính cách nhân sinh trên đời chung quy phải làm vài việc ngốc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1059: Phàm Nhân

Mạc Vô Kỵ tại dưới sự hướng dẫn của Vi Như, một đường chuyển hoán truyền tống trận, mấy ngày sau cuối cùng đi tới địa phương Vi Như nói.

Đích thật là y sơn bàng thủy, bất quá khoảng cách Tịch Diệt Hải chỉ có mấy trăm dặm. Chỉ là vài ngọn núi cũng không cao lắm, trơ trọi thoạt nhìn lộ ra có chút suy tàn. Bởi vì có Tịch Diệt Hải niết diệt khí tức, nơi này tuy rằng Thần Linh Khí coi như là nồng nặc, lại rất ít có thể thấy sinh mệnh.

Ngay cả cỏ dại còn sống cũng không có, chứ đừng nói chi là yêu thú cùng Thần linh thảo.

Vi Như lúng túng nói:

- Đại sư huynh, năm đó ta tới nơi này, nơi này vẫn còn có chút cấp thấp Thần linh thảo. Không nghĩ tới mấy nghìn năm đi qua, nơi này cư nhiên biến thành như vậy, nếu không chúng ta hay là đi tìm địa phương khác sao?.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Nơi này không sai, liền lựa chọn nơi này.

Nếu mà hắn không biết Thần giới quy tắc sắp chữa trị, Thần giới sẽ gặp phải biến hóa long trời lỡ đất, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không lựa chọn cái chỗ này.

Cái chỗ này đích thật là một cái địa phương tốt, thế nhưng là tới gần Tịch Diệt Hải liền không có bất kỳ giá trị sinh tồn. Nếu không, đâu còn có thể chờ cho tới hôm nay, sớm đã bị các tông môn khác lựa chọn đi.

Mạc Vô Kỵ vừa ý cái chỗ này, trọng yếu nhất là, nơi này ngoại trừ y sơn bàng thủy (dựa núi gần sông) ra, còn có bình nguyên vô tận vừa nhìn.

Tương lai Thần giới quy tắc khôi phục, những thứ này bình nguyên đúng là địa phương tốt trồng gạo Thanh Lộ. Một khi Thần giới quy tắc phục hồi như cũ, Thần giới đại lục một lần nữa chữa trị, nơi này tuyệt đối là tồn tại vô số người cướp đoạt.

Thấy Vi Như còn có chút không giải thích được, Mạc Vô Kỵ nói:

- Nhớ kỹ ta trên đường cùng ngươi nói sao??

- Đại sư huynh, thật chẳng lẽ sẽ như vậy?

Cho dù là Mạc Vô Kỵ nói, Thần giới quy tắc chữa trị chuyện này đối với Vi Như mà nói, vẫn là quá mức lay động, thật không thể tin được.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, nhất định sẽ là như thế này. Cho nên, chúng ta lựa chọn cái chỗ này, tương lai tuyệt đối là chỗ lập tông môn điều kiện tốt nhất toàn bộ Thần giới.

Mạc Vô Kỵ không phải là tin tưởng Khôn Uẩn nói, mà là chính hắn liền cảm nhận được này trong khe khai thiên tích địa khí tức. Cộng thêm Khôn Uẩn nói, Mạc Vô Kỵ khẳng định chuyện này là thực sự, mà không phải Khôn Uẩn lừa gạt hắn.

- Đại sư huynh, ta chính là lo lắng Thần Vương cường giả truy sát đến. Chúng ta chỉ có hai người.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ một đạo thần thông liền chém giết một cái Thế Giới Thần, Vi Như vẫn còn có chút lo lắng.

- Không cần lo lắng, chỉ cần một năm tới Thần Vương không đến, bọn họ lại đến sau đó liền không có cơ hội.

Mạc Vô Kỵ tự tin nói.

Hắn hiện tại có thể bố trí đi ra thất cấp thần trận, một năm sau, hắn sẽ triệt để hoàn thành bố trí tông môn hộ trận. Dùng thực lực của hắn bây giờ, cộng thêm một cái thất cấp khốn sát trận, Thần Vương tới rồi, hắn cũng có tư cách đối phó.

Tài liệu trên người Mạc Vô Kỵ nhiều hơn, không nói hắn tại Thần Lục lấy được đại lượng tài liệu. Chính là phân nửa đồ đạc liên thủ với Khôn Uẩn giết chết Hợp Thần cường giả, cũng đủ để cho Mạc Vô Kỵ đem bố trí tông môn hộ trận.

...

Khi Mạc Vô Kỵ cùng Vi Như đang toàn lực thành lập Phàm Nhân tông môn, Thần Vực Sào cái kia khe nứt từ từ thành lớn. Tách ra tốc độ vượt qua xa Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn phỏng chừng, hơn nửa năm về sau, cái khe này đã có chừng ba bốn thước chiều rộng.

Nơi này rõ ràng quy tắc khí tức ra ngoài tràn đầy, nồng nặc Thần Linh Khí thẩm thấu đi ra.

Coi như là người không biết nguyên do, cũng biết khi khe nứt to lớn tới trình độ nhất định về sau, toàn bộ Thần giới sẽ sinh ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Càng lúc càng lớn khe nứt, bởi vì quy tắc khí tức quá mức rõ ràng cùng mênh mông, cũng bị đông đảo tu sĩ xưng là quy tắc khe nứt.

Vô số tu sĩ đều ùa ra đi quy tắc khe nứt, ngay cả Thần Vương cũng không ngoại lệ. Một phần tu sĩ tới rồi bình cảnh, đều ở chỗ này đột phá.

Trong lúc nhất thời, tại quy tắc khe nứt ngoại vi, là nơi độ kiếp dày đặc tạm thời.

Một phần bức thiết tu sĩ, thậm chí liều lĩnh nhảy vào giữa khe nứt. Chỉ là hết thảy đều biến mất vô tung vô ảnh.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đã hoàn thành Phàm Nhân tông môn hộ trận bố trí, hắn bố trí một cái lục cấp thần trận bảo vệ tông môn, tại bên trong lục cấp thần trận, còn có thất cấp khốn sát thần trận cùng lục cấp Tụ Linh thần trận. Cái này thất cấp khốn sát trận ý nghĩa tồn tại chủ yếu, chính là vì đối phó Thần Vương truy sát tới.

Tại Phàm Nhân tông môn bầu trời, hai chữ lớn "Phàm Nhân" đạo vận mênh mông lơ lửng.

Cùng Tiên Giới Bình Phạm tiên môn giống nhau, lối vào tông môn hộ trận, là hai khối bia đá cao to. Trên tấm bia đá có khắc: "Nhân vô tiên phàm, đạo hữu cao thấp."Ngoài ra, Mạc Vô Kỵ còn thành lập một cái tông môn chủ điện. bên ngoài chủ điện khắc lấy năm chữ lớn đạo vận, Ta vốn một Phàm Nhân.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ cho là hắn không cần tiếp tục ẩn núp. Nếu muốn tranh đoạt Thần giới số mệnh, tự nhiên không có khả năng khiêm tốn.

Thần giới quy tắc phục hồi như cũ, càng cúi đầu lấy được số mệnh khẳng định chính là càng ít.

Vì thu được càng nhiều hơn Thần giới số mệnh, Mạc Vô Kỵ tại viết "Phàm Nhân" cùng với Nhân vô tiên phàm những thứ này đạo vận chữ lớn, hầu như lại đem chính bản thân toàn bộ phàm nhân đạo đều thẩm thấu tới rồi trong đó.

Hắn chính là muốn để cho Thần giới thiên địa quy tắc cảm ứng được, hắn phàm nhân đạo là một cái bên trong mênh mông đại đạo, sẽ không yếu so với bất luận cái gì đại đạo. Hắn không cách nào tuyển nhận quá

nhiều đệ tử cùng người khác cạnh tranh số mệnh, biện pháp duy nhất chỉ có thể lại đem đạo của mình vận lấy ra cùng người khác cạnh tranh.

Mạc Vô Kỵ cũng không tin, dùng hắn loại này lá cờ đầu tiên minh đại đạo sừng sững ở tại thần giới, tương lai lấy được số mệnh còn không bằng đám đại tông môn tầm thường.

Lại đem tông môn bố trí xong, Mạc Vô Kỵ quyết định tiếp tục bế quan. Tu vi của hắn còn quá thấp, ở tại thời điểm thần giới chữa trị, nếu mà hắn có thể bước vào Thế Giới Thần cảnh, đây đối với hắn chỗ tốt khó có thể đánh giá.

Cái chỗ này người khác không cách nào tu luyện, hắn tu luyện là phàm nhân đạo, với hắn mà nói không có nửa điểm ảnh hưởng.

Về phần Vi Như, Mạc Vô Kỵ để cho hắn tạm dừng tu luyện. Dùng Vi Như tư chất, coi như là ở chỗ này bế quan một ngàn năm, cũng không nhất định có thể bước vào Thiên Thần tầng 6. Hắn lưu cho Vi Như đống lớn thần đan, chờ đạo khai thiên khe nứt này triệt để xuất hiện, thời điểm Thần giới quy tắc chữa trị, mới đúng là lúc Vi Như chân chính thu được cơ hội.

Vi Như tư chất tuy rằng bình thường, đây chẳng qua là nhằm vào một phần thiên tài mà nói. Đối với người bình thường mà nói, Vi Như tư chất còn có thể tính là trung đẳng. Bởi vì Mạc Vô Kỵ chính bản thân tu luyện phàm nhân đạo, cho nên hắn thu hoạch công pháp và thần thông, đại thể khắc một phần cho Vi Như.

...

Tại tông môn khốn sát trận của mình, Mạc Vô Kỵ là không hề cố kỵ lấy ra cái kia sứt mẻ Hỗn Độn thần linh mạch, Thiên Địa Lô cũng vậy trực tiếp tế xuất đến, mà không phải thông qua Thế Giới Lạc đi câu thông. Cực Băng Thiên Trúc, đc Mạc Vô Kỵ đặt bên người.

Về phần bị Mạc Vô Kỵ dùng tịnh đan thần thông luyện chế ra Sinh Giới Đan, mỗi một khối đều là vô giá. Lúc này tức thì bị Mạc Vô Kỵ lấy ra làm làm tu luyện bổ sung, mà không phải đan dược dùng để trùng kích Thế Giới Thần.

Thần Quân mười tầng cảnh giới, lúc này lại không chút kiêng kỵ đi tu luyện. Phàm Nhân bầu trời rất nhanh thì tạo thành Thần Linh Khí vòng xoáy to lớn, cộng thêm cái kia Hỗn Độn thần linh mạch, thật giống như Tịch Diệt Hải đột nhiên vỡ đê bình thường giống nhau, nồng nặc Thần Linh Khí điên cuồng ùa ra hướng về phía Mạc Vô Kỵ.

Cảm thụ sâu nhất chính là Vi Như, hắn tại bên trong Phàm Nhân tông môn dựa theo Mạc Vô Kỵ quy hoạch hoàn thiện nội bộ Phàm Nhân tông môn. Lúc này cũng bị động tĩnh cường đại Mạc Vô Kỵ tu luyện làm cho kinh sợ, đại sư huynh quả nhiên bất phàm, thảo nào có thể một kích phách giết Hôi Cách.

Hắn sở dĩ dùng kích, là bị Mạc Vô Kỵ ảnh hưởng. Thế nhưng là vô luận là hắn kích đạo hay là tu luyện động tĩnh, cùng đại sư huynh so với, chênh lệch quá xa quá xa.

...

Mạc Vô Kỵ an tĩnh lúc tu luyện, vô luận là Thần Vực hay là Thần Tộc tu sĩ, lúc này đồng dạng đều an tĩnh lại. Cả tình cờ giết chóc đều vô cùng ít phát sinh, tất cả mọi người ùa ra hướng cái kia quy tắc khe nứt vùng ven, điên cuồng tăng lên thực lực của chính mình.

Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân tông môn gần Tịch Diệt Hải vùng ven, càng là như một gốc cây góc chỗ cỏ dại bình thường giống nhau, không có bị bất luận kẻ nào chú ý, càng miễn bàn Thần Vương tới rồi.

Thật giống như an tĩnh trước vụ nổ lớn vậy, giờ khắc này Thần giới an tĩnh tới cực điểm, cũng vậy bình thản tới cực điểm. Chỉ có người cùng Mạc Vô Kỵ biết nội tình như vậy mới rõ ràng, đây là an tĩnh trước bạo phát cường đại nhất.

Ba năm về sau, Mạc Vô Kỵ xông phá Thần Quân mười tầng bước vào Thần Quân tầng mười một.

Bảy năm sau, Mạc Vô Kỵ xông phá Thần Quân tầng mười một...

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ tốc độ tu luyện này vẫn là mau đáng sợ, nhưng chính là Mạc Vô Kỵ cũng biết, bởi vì ít đi thiên địa quy tắc nguyên đan cùng Hỗn Độn linh nhãn. Tốc độ tu luyện của hắn chậm cũng không chỉ mười mấy lần, đây là hắn bỏ thêm tịnh đan về sau Sinh Giới Đan.

Chờ tàn phá Hỗn Độn linh mạch cùng Thiên Địa Lô đan khí hao tổn hầu như không còn, tốc độ tu luyện của hắn sẽ hoàn toàn thấp xuống.

Cho nên Mạc Vô Kỵ bức thiết hy vọng có thể tại trước khi Thiên Địa Lô đan khí cùng Hỗn Độn thần linh mạch tiêu hao, bước vào Thế Giới Thần cảnh. Nếu không, hắn bước vào Thế Giới Thần chỉ có thể mượn Thần giới chữa trị.

Tại trong kế hoạch của Mạc Vô Kỵ, Thần giới chữa trị loại này thời cơ tốt to lớn, đó là lúc hắn dùng để bước vào Thần Vương cảnh, mà không phải dùng để bước vào Thế Giới Thần.

- Răng rắc!

Dưới chân Mạc Vô Kỵ, Hỗn Độn thần linh mạch rốt cục tiêu hao hầu như không còn, mà đan khí bên trong Thiên Địa Lô của hắn cũng đã hoàn toàn biến thành hư vô.

Mạc Vô Kỵ một tiếng thét dài đứng lên, hắn cảm nhận được một loại mênh mông lực lượng tại bên trong mạch lạc dâng trào, một loại xúc tua có thể đụng đại đạo khí tức quanh quẩn tại bên trong ý niệm của hắn.

Thần Quân viên mãn, hắn tùy thời đều có thể bước vào Thế Giới Thần cảnh giới. Không có bình cảnh, thật giống như nước chảy thành sông giống nhau.

Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên, hạ xuống rơi vào bên trên Tịch Diệt Hải. 10 nhánh thượng phẩm thần linh mạch bị hắn nhét vào dưới chân, khí thế của hắn mở ra, một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc không chút kiêng kỵ nghịch chuyển lấy.

- Rầm rầm ầm!

Từng đạo tiếng sấm kinh khủng giáng xuống, Mạc Vô Kỵ biết lôi kiếp Thế Giới Thần của hắn đã đến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1060: Hỗn Chiến Bắt Đầu

Mạc Vô Kỵ còn dự định trước lấy cứng đối cứng một lần, nếu mà không được, lại tế xuất pháp bảo. Khi hơn mười đạo lớn lôi hồ đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, thậm chí không có xé mở Mạc Vô Kỵ da thịt, Mạc Vô Kỵ lúc này mới nhớ tới hắn đã là thánh thể.

Thế Giới Thần lôi kiếp tuy rằng mạnh, với hắn mà nói, tựa cùng bước chậm tại trong mưa xối xả bình thường vậy, chỉ có thanh thế không có bất kỳ lực khiêu chiến nào.

Khi lại một lần nữa hơn mười đạo lôi hồ hạ xuống, Mạc Vô Kỵ không cố kỵ nữa một quyền lại một quyền đánh ra. Loại này lôi kiếp cho hắn luyện thể cũng không đủ, duy nhất có thể làm chỉ là làm tức giận lôi kiếp, để cho lôi hồ càng cường đại hơn, hắn hấp thu lôi nguyên tốc độ nhanh hơn.

Lôi kiếp đích thật là bị chọc giận, dưới loại này thiên địa quy tắc lôi kiếp, cũng có tôn nghiêm.

Lúc ban đầu lôi hồ màu xanh da trời biến thành màu tím ầm xuống, vô luận là lôi hồ quy mô hay là cường độ, đều so với lúc đầu cường đại hơn cũng không chỉ gấp đôi.

Mạc Vô Kỵ một tiếng thét dài, tại dưới hộ trận gia trì, xông lên không trung. Dù cho dưới thân là Tịch Diệt Hải, cũng không cách nào ngăn cản Mạc Vô Kỵ nhằm phía không trung.

Trữ Thần Lạc toàn lực vận chuyển, gần như là tại màu tím lôi hồ đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ tu vi gông

cùm xiềng xích giống như bị đánh ra một đạo lỗ thủng. Chen chúc tại mạch lạc cùng trong đan điền vô cùng vô tận thần nguyên lực lượng, trong thời gian ngắn tràn ngập cả người.

Một loại xé rách thiên địa khí thế tại hắn quanh người đẩy ra, Mạc Vô Kỵ huy động thần nguyên hét dài liên miên không ngớt, nghênh hợp lôi hồ màu tím ầm xuống một quyền lại một quyền đánh ra.

Rõ ràng hiểu ra thế giới quy tắc bị Mạc Vô Kỵ bắt lấy đến, đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ còn nghĩ lấy lẽ nào đây là Thế Giới Thần, phàm nhân giới của hắn bỗng nhiên cùng hắn tất cả đạo vận hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ.

Giờ khắc này, dưới thân Mạc Vô Kỵ bị hộ trận trói buộc lại thần linh mạch giống như bị mặt trời chói chang chiếu xạ bình thường giống nhau, không ngừng hòa tan. Những Thần Linh Khí đó toàn bộ bị Mạc Vô Kỵ hút đi không dư thừa 1 giọt nước, tu vi Mạc Vô Kỵ ào ạt dâng lên.

Đây là...

Mạc Vô Kỵ ngây dại, hắn biết mình bước vào Thế Giới Thần, hắn cũng biết qua bước vào Thế Giới Thần về sau cần phải làm những gì.

Đó chính là ngưng tụ thế giới của mình, lại đem quy tắc của mình dung hợp đến trên thế giới.

Lúc này hắn phàm nhân giới quy tắc cường độ cấp tốc dâng lên, lại dùng tốc độ cực nhanh hoàn thiện, Mạc Vô Kỵ mới hiểu được, hắn và người khác thì ra là bất đồng.

Thế giới của người khác là ở Thế Giới Thần sau đó, mới ngưng tụ một cái hình thức ban đầu. Mà thế giới của hắn năm đó ở Thiên Tiên cảnh giới, liền thông qua Thế Giới Lạc sinh thành.

Khó trách thời điểm hắn bước vào Thế Giới Thần, không có nửa điểm bình cảnh, chỉ cần tài nguyên đủ, thật giống như nước chảy thành sông

giống nhau, trực tiếp bước vào. Không chỉ như thế, hắn hiện tại lôi kiếp thu hoạch tất cả đều bị dùng để tăng lên tu vi, mà không phải đi hình thành thế giới của hắn cùng trùng kích tu vi gông cùm xiềng xích.

Nếu mà trước hắn không có hình thành phàm nhân giới, vậy bây giờ hắn nhất định là nỗ lực trùng kích Thế Giới Thần bình cảnh gông cùm xiềng xích, sau đó hoàn thiện chính bản thân thế giới quy tắc, thẳng đến lôi kiếp kết thúc.

Hiện tại hắn chỉ cần nỗ lực tăng lên tu vi của mình liền tốt rồi, cùng các Thần Quân khác bất đồng, hắn sớm đã ngưng tụ bản thân phàm nhân giới.

Kỳ thực Mạc Vô Kỵ đối với Thế Giới Thần còn chưa phải là hiểu rõ vô cùng, hắn cho rằng Thế Giới Thần khác giống như hắn, tại bước vào Thế Giới Thần cảnh giới về sau, liền có thế giới cùng phàm nhân giới của hắn. Trên thực tế Thế Giới Thần sở dĩ được đặt tên, là bởi vì tại bước vào cảnh giới này về sau, bất kỳ tu sĩ nào đều có thể khai sáng một cái không gian thuộc về bọn họ. Cái không gian này lại đem theo mọi người tu vi tăng lên, đối với thiên địa quy tắc cảm ngộ, sau đó chậm rãi hoàn thiện.

Tới rồi trình độ nhất định về sau, bọn họ khai sáng thế giới mới có thể chân chính hình thành Thế Giới Lạc, diễn biến thành chân chính quy tắc thế giới. trước khi diễn hóa thành chân chính quy tắc thế giới, Thế Giới Thần thế giới nhiều nhất bất quá là một cái theo tự thân di động siêu cấp chiếc nhẫn trữ vật mà thôi.

Hoặc là có công năng như một túi linh thú, mà không phải cùng Mạc Vô Kỵ phàm nhân giới như vậy hoàn thiện, bản thân có diễn sinh Nhật Nguyệt tinh thần Thiên Địa Đạo Tắc, có thể trồng các loại Thần linh thảo, thậm chí có thể tu luyện quy tắc thế giới.

- Rắc rắc rắc!

Dưới chân thần linh mạch một cái lại một nhánh vỡ vụn rơi, Mạc Vô Kỵ tu vi từ Thế Giới Thần một tầng đến Thế Giới Thần tầng hai, sau cùng vọt tới Thế Giới Thần tầng ba.

Lôi kiếp uy lực bắt đầu yếu bớt, Mạc Vô Kỵ biết lúc này coi như là hắn xuất ra thần linh mạch, tu vi cũng sẽ không cấp tốc tăng lên, nguyên nhân là thế giới của hắn sớm đã định hình.

Độ kiếp thăng cấp Thế Giới Thần sau đó, tu vi càng là tăng lên mấy cái đẳng cấp, điều này làm cho tâm tình Mạc Vô Kỵ rất là sung sướng.

Tuy rằng không biết mình Thế Giới Thần ba tầng cùng Thần Vương giữa đó còn có bao nhiêu chênh lệch, thế nhưng có một chút Mạc Vô Kỵ có thể khẳng định, lần nữa gặp phải Thần Vương, hắn tuyệt đối không cần bỏ trốn thê lương như trước.

Phàm Nhân bị Mạc Vô Kỵ kiến tạo một cái to lớn đường viền, dù cho biết Thần giới quy tắc chữa trị thời điểm, Phàm Nhân tông môn sẽ lần nữa phát sinh biến hóa long trời lỡ đất, Vi Như vẫn là cẩn thận tỉ mỉ kiến tạo Phàm Nhân tông môn nội bộ mỗi chỗ địa phương.

So với hơn mười năm trước, thời khắc này Phàm Nhân tông môn ngoại trừ nhân khí ra, cái khác cùng đỉnh cấp đại tông môn không còn có nửa phần khác nhau. Cộng thêm Tịch Diệt Hải chính là Phàm Nhân tông hậu hoa viên, Phàm Nhân tông càng là lộ ra khí thế hùng vĩ.

-Chúc mừng đại sư huynh bước vào Thế Giới Thần.

Mạc Vô Kỵ vừa về tới tông môn, Vi Như liền mừng rỡ hạ xuống rơi vào bên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một chiếc nhẫn trữ vật đưa cho Vi Như nói:

- Nơi này có hàng loạt tu luyện thần đan, những thứ này thần đan ngươi bất chấp dùng, không cần lo lắng đan độc vấn đề. Trong đó còn có Ngưng Quân Thần Đan...

- Ngưng Quân Thần Đan?

Vi Như nghe được bốn chữ này thiếu chút nữa lại đem giới chỉ rơi trên mặt đất.

Không cần đan dược liền có thể trực tiếp vượt qua to lớn cảnh giới tu sĩ, dù sao ít lại càng ít. Chính vì vậy, Thiên Thần bước vào Thần Quân Ngưng Quân Thần Đan liền lộ ra đặc biệt trân quý. Tại Thần Vực, mỗi lần Ngưng Quân Thần Đan sau khi ra ngoài, đều sẽ khiến một loại điên cuồng tranh đoạt, cho dù là thấp nhất Ngưng Quân Thần Đan.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Vi Như vai:

- Ngoại trừ Ngưng Quân Thần Đan ra, còn có Sinh Giới Đan cùng Thần Ngọc Đan. Chỉ cần tiến hành theo chất lượng, tương lai ngươi nhất định sẽ bước vào Thần Vương cảnh.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, chân chính trân quý chỉ là Thần Ngọc Đan mà thôi, Ngưng Quân Thần Đan cùng Sinh Giới Đan, hắn còn nhiều. Thần Ngọc Đan nhưng chỉ có một lò, trong đó Minh Ngọc thần hoa còn là Trì Băng cho.

Vi Như nghe được còn có so với Ngưng Quân Thần Đan càng thêm trân quý Sinh Giới Đan cùng Thần Ngọc Đan, hắn chỉ là nắm chặt giới chỉ, kiên định nói:

- Đại sư huynh, ta nhất định sẽ bước vào Thần Vương cảnh.

Tại Thần Vực, rất nhiều người đều cắm ở Thần Quân, hoặc là cắm ở Thế Giới Thần cảnh, ngoại trừ quy tắc ảnh hưởng ra, càng trọng yếu hơn chính là thiếu khuyết này một quả có thể cho bọn họ phá tan bình cảnh thần đan. Vi Như mấy năm nay xông xáo bên ngoài, sớm hiểu rõ đạo lý này, hiện tại Mạc Vô Kỵ bày xong đường đi cho hắn, nếu mà hắn còn đi không qua, chỉ có thể nói hắn Vi Như quá kém.

- Tốt, ta lại bế quan thời gian mấy tháng, sau đó chúng ta cũng có thể đi Thần Vực Sào. Thần giới chữa trị thời điểm, Thần Vực Sào chính là chỗ cơ duyên của chúng ta.

Mạc Vô Kỵ nói.

Hắn muốn bế quan, ngoại trừ giúp Vi Như luyện chế một phần công kích trận bàn cùng công kích kích phù ra, chính là luyện chế trói buộc trận bàn.

Khôn Uẩn đã sớm nói, một khi Thần giới quy tắc bắt đầu chữa trị, lại đem có vô số thần linh mạch từ khai thiên nơi tràn ra. Nếu mà hắn có trói buộc trận phù, đối với thu thập thần linh mạch khẳng định có tác dụng cực kỳ trọng yếu.

...

Thần Vực Sào quy tắc khe nứt, lúc này đã rộng gần trăm trượng, hơn nữa tốc độ vỡ ra càng lúc càng nhanh.

Vô cùng vô tận quy tắc khí tức thẩm thấu đi ra, vô số tu sĩ bởi vì cảm ngộ đến loại này quy tắc khí tức bắt đầu đột phá.

Thần Vực, Thần Lục, Thần giới hết thảy tu sĩ đều điên cuồng tràn vào Thần Vực Sào vùng ven, nơi này trở thành thánh địa hết thảy tu sĩ đỉnh cấp tu luyện.

Lúc này người lại có ân oán gặp nhau, cũng sẽ không đi trước giải quyết ân oán, mọi người đều là bắt đầu trước điên cuồng tu luyện. Ai biết cơ hội như thế bao nhiêu lâu?

Cũng không có ai sẽ lại vọt vào quy tắc khe nứt, mọi người rõ ràng, vọt vào chẳng khác nào chịu chết.

Kịch liệt nổ vang không ngừng từ quy tắc trong khe truyền tới, mỗi một lần nổ vang, thật giống như toàn bộ Thần giới đều bị một cái to lớn

thiết chùy đánh một cái vậy, tất cả mọi người có thể cảm thấy được rung động dưới chân.

Một đạo nhạt ánh sáng màu đỏ bỗng nhiên từ trong khe bắn ra, một người Thần Quân gần đạo tia sáng này nhất sợ hãi cấp tốc lẩn trốn ra sau. Mà ở sau Thần Quân một người Thiên Thần viên mãn tu sĩ lại một bước tiến lên, lại đem đạo hồng mang nắm ở trong tay.

Chỉ là không có chờ thiên thần tu sĩ này đem hồng mang thu lại, người chung quanh liền nhìn ra hồng mang là vật gì, kinh thanh kêu lên:

- Liệt Hỏa thần thông, đây là thiên nhiên Đạo tắc thần thông...

Đại bộ phận mọi người nhìn thấy hồng mang là vật gì, là một cái vỏ cong phong cách cổ xưa, trên vỏ dày đặc khắc một phần tranh vẽ văn, mà phía trên cùng chính là hai chữ viết Viễn Cổ, Liệt Hỏa.

Thật giống như một thùng dầu hỏa đổ vào trong lửa giống nhau, cái này thần thông lập tức dẫn phát rồi vô số người tranh đoạt. Người này Thiên Thần tu sĩ bắt được thần thông, thậm chí còn không có cầm ấm tay thần thông, đã bị người cướp đi, mà chính hắn tức thì bị xé thành mảnh nhỏ.

Thứ nhất bỏ lỡ cơ hội, Thần Quân tu sĩ chưa hẳn chính là vận khí không tốt, mà người này Thiên Thần tu sĩ bắt được thần thông chưa hẳn là vận khí tốt.

Cuồng loạn một khi hình thành, liền cũng khó mà át chế. Càng ngày càng nhiều người xông lên cướp đoạt Liệt Hỏa thần thông, loại này thần thông là trong khe quy tắc lao ra, há có thể bình thường.

Không đợi hỗn chiến hình thành, lại là một đạo quang mang màu tím từ trong cái khe quy tắc lao ra.

Lần này không còn có người lùi bước, tảng lớn bóng người đều nhằm phía quang mang màu tím kia

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1061: Dọa Lui Thần Vương

- Trời *** Là thần thông Thiên Địa Kiếm Mang...

Có người thần niệm đã quét đến nơi màu tím ngọc giản là thần thông gì, bén nhọn kêu lên.

Không muốn nói là Thiên Địa Kiếm Mang, coi như là thần thông rất bình thường, loại thiên địa thần thông này cũng sẽ dẫn phát vô số người tranh đoạt. Các loại pháp bảo quang mang đều đánh ra, huyết vụ vẩy tung.

Bình tĩnh mười mấy năm vùng ven Thần Vực Sào, trong lúc nhất thời tinh phong huyết vũ. Thật giống như vô số mãnh thú ngủ say đã lâu, bị giật mình tỉnh giấc về sau bắt đầu hỗn chiến.

Một người tu sĩ Thế Giới Thần vừa mới lấy xuống Thiên Địa Kiếm Mang thần thông, vài đạo công kích quang mang liền đánh vào trên người của hắn, sau một khắc thân thể của hắn trực tiếp nổ tung, Nguyên Thần trong lúc vội vàng tràn ra. May là ở phía sau cũng không có ai sẽ đi lưu ý nguyên thần của hắn, ánh mắt mọi người đều tập trung vào đạo màu tím thần thông.

Dường như không muốn thấy nhiều người như vậy cướp đoạt một môn thần thông, lại là một đạo nhạt ánh sáng màu vàng từ giữa khe nứt quy tắc bắn ra.

- Là Tiểu Thiết Cát thần thông...

Mặc dù biết những thứ này thần thông cùng mình vô duyên, người thấy thần thông vẫn như cũ tiếp tục kêu sợ hãi.

Nếu như nói Thiên Địa Kiếm Mang lúc trước dẫn phát rồi hỗn chiến, này Tiểu Thiết Cát thần thông càng làm cho mỗi người điên cuồng.

Năm đó một người cường giả Thần Tộc dùng Tiểu Trớ Chú Thuật liền dễ dàng đánh chết trăm vạn Thần Vực tu sĩ, Tiểu Thiết Cát này thần thông hiển nhiên là thần thông cùng cấp bậc với Tiểu Trớ Chú Thuật, loại này thần thông đi ra, không dẫn phát điên cuồng cũng không thể.

Không muốn nói Thần Vương, coi như là Hợp Thần cường giả cũng vậy gia nhập tranh đoạt.

Thật giống như dẫn phát quân bài Domino, tại mọi người tranh đoạt Tiểu Thiết Cát thuật, quang mang bộc phát dày đặc từ quy tắc trong khe bắn ra.

- Đóng băng thần thông...

- Đệ nhất đao đạo...

- Đệ Cửu Độn...

- Trời ạ, ta nhìn thấy cái gì vậy, đó là Đại Hủy Diệt Thuật thần thông...

Một đạo ánh sáng màu vàng thật giống như thái dương chói mắt hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người. Theo Đại Hủy Diệt Thuật mấy chữ bị người gọi ra, hầu như hết thảy cường giả đều xông về đạo ánh sáng màu vàng.

- Đại sư huynh, những người này điên rồi...

Vi Như mới vừa tới đến Thần Vực Sào cùng Mạc Vô Kỵ ngơ ngác nhìn đoàn người hỗn chiến trở thành một phiến, lúc này khắp nơi đều là huyết vụ bay ngang, khắp nơi đều là tu sĩ ngã xuống, khắp nơi đều là điên cuồng tranh đoạt.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, chậm rãi nói:

- Bọn họ không có điên, mà là những thứ này khai thiên khe nứt đã tràn ra thần thông. Những thứ này thần thông đều là Viễn Cổ thần thông, thiên địa tự động hình thành, mỗi một món đều là tuyệt đại uy lực. Khôn Uẩn tên khốn kiếp này, cư nhiên không nói cho ta biết trước.

Vi Như lập tức liền đỏ lên ánh mắt:

- Đại sư huynh, chúng ta nhanh đi đoạt sao?, đã muộn chúng ta cả canh đều không có mà uống.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu nói:

- Vi Như, ngươi nhanh chóng lui ra phía sau, thối lui đến phía ngoài nhất đi. Nơi này nếu không phải là ngươi có thể tranh đoạt, một khi ngươi bắt đến một loại thần thông, sau một khắc sẽ là thời điểm chết của ngươi. Những thứ này thần thông đợi lát nữa ta đi cướp đoạt, tương lai là đồ đạc của Phàm Nhân tông.

Mạc Vô Kỵ không có nói lung tung, dưới loại này tranh đoạt cường độ, dùng Vi Như tầm thường thân thể, Thiên Thần tầng năm thực lực, tiến vào rồi chẳng khác nào chịu chết.

Trong thời gian ngắn, Vi Như đã nhìn thấy vài tu sĩ bởi vì đến gần rồi thần thông tia sáng bị vô số pháp bảo quang mang xé rách. Trong lòng hắn rất là không cam lòng, thế nhưng là hắn biết rõ, đại sư huynh nói rất đúng, hắn đi tới liền là chịu chết mà thôi.

- Đại sư huynh, ta nghe lời ngươi.

Trên người hắn có hàng loạt tu luyện đan dược, trên người hộ giáp cũng đều là hạ phẩm thần khí. Không chỉ như thế, hắn còn có hàng loạt công kích kích phù. Những thứ này chính là cơ sở hắn ở chỗ này sinh tồn.

Mạc Vô Kỵ lại kêu lên Súy Oa cùng Đại Hoang dặn dò:

- Trước ta và các ngươi nói qua, lần này thịnh yến liền xem cơ duyên của các ngươi. Hiện tại các ngươi cùng Vi Như lui ra phía sau, đợi lát nữa tranh đoạt nhiều thứ hơn, hiện tại ta đi cướp đoạt một phần thiên địa công pháp đã.

Đại Hoang Thiên Thần viên mãn, bị cắm tại nơi này, vẫn không được tiến thêm. Đại Hoang bị cắm tại Thiên Thần viên mãn, Súy Oa đã đuổi kịp Đại Hoang. Giống như Đại Hoang, Súy Oa cũng vậy bị cắm tại Thiên Thần viên mãn, đều là không được tiến thêm.

Lần này Thần giới chữa trị, cũng là cơ hội cho Đại Hoang cùng Súy Oa.

- Đại gia, chúng ta biết.

Đại Hoang cùng Súy Oa đồng thời nói, đặc biệt Súy Oa, đang nghe Mạc Vô Kỵ nói Thần giới gần chữa trị, bọn họ tốt cơ hội tới càng là xoa tay, chuẩn bị đại phát một khoản.

An bài xong 3 tên, Mạc Vô Kỵ không do dự nữa, trực tiếp xông về khe nứt vùng ven. Hắn thánh thể thân thể, lại có Phong Độn Thuật. Tại đây giữa tranh đoạt, đó là chiếm giữ ưu thế tuyệt đối.

Các loại quang mang không ngừng từ trong khe bắn ra, Mạc Vô Kỵ cũng không có bắt đầu cướp đoạt. Rất nhanh hắn liền thấy rõ ràng, ánh sáng màu vàng thần thông cường đại nhất, hắn là cao cấp nhất đại thần thông. Đến bây giờ mới chỉ xuất hiện một cái Đại Hủy Diệt Thuật, bị một người Hợp Thần cường giả đoạt đi rồi. Người kia Hợp Thần cường giả cướp được Đại Hủy Diệt Thuật về sau, cũng vậy không dám dừng ở nơi này, lập tức trốn chui xa.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, tên này sợ rằng còn không biết nơi này gần sẽ bộc phát ra thần linh mạch càng để cho người điên cuồng.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ mới vừa vừa nghĩ đến cái này, một thanh trường kiếm đen sẫm từ trong khe lao tới, cái loại này khí tức Mạc Vô

Kỵ vừa cảm thụ đến liền biết, đây tuyệt đối là Tiên Thiên bảo vật.

Người có kiến thức hiển nhiên không phải chỉ có Mạc Vô Kỵ, tại đây trong nháy mắt trường kiếm đen sẫm lao tới, vài Thần Vương liền vọt vào.

Sau trường kiếm đen sẫm, lại là hai đạo màu xám tro quang mang bắn ra, đồng dạng mang theo Tiên Thiên khí tức.

Mạc Vô Kỵ cũng hút hơi lạnh, lúc này đây rốt cuộc muốn tràn ra bao nhiêu bảo vật?

Mấy thứ này Mạc Vô Kỵ cũng không có đi tranh đoạt, thứ nhất Thần Vương cường giả tranh đoạt thứ này nhiều lắm, thứ hai mấy thứ này đều không phải là hắn bức thiết cần.

Nhưng vào lúc này, một đạo nhạt ánh sáng màu vàng bắn ra. Lần này Mạc Vô Kỵ không chút do dự xông tới, Trữ Thần Lạc thần niệm sớm đã nhìn thấy đạo nhạt ánh sáng màu vàng là vật gì, thần thông gọi mưa.

Không muốn nói Mạc Vô Kỵ vẫn nhớ lấy thần thông gọi mưa, coi như là hắn không có nhớ gọi mưa, màu thần thông vàng nhạt, ở chỗ này cũng là tồn tại gần với màu vàng.

Mạc Vô Kỵ Phong Di cực kỳ cấp tốc, gần như là tại đây đạo nhạt ánh sáng màu vàng lao tới trong thời gian ngắn, hắn liền bắt được đạo tia sáng này, đồng thời lại đem đạo tia sáng này đưa vào bên trong Phàm Nhân Giới.

- *** Mạc Vô Kỵ?

trong mắt Dịch Minh Thần Vương hiện ra ngạc nhiên mừng rỡ, hắn thật không ngờ Mạc Vô Kỵ cư nhiên đưa tới nơi này chịu chết. Trước hắn điên cuồng cướp đoạt các loại thần thông công pháp, căn bản cũng không có chú ý tới tới Mạc Vô Kỵ. Hiện tại Mạc Vô Kỵ cướp đoạt tới

một đạo màu vàng nhạt thần thông, hắn lập tức liền chú ý tới Mạc Vô Kỵ.

- Bỏ xuống cho bố.

Một người Thế Giới Thần hậu kỳ tu sĩ trực tiếp chộp tới Mạc Vô Kỵ, tại trong mắt hắn Mạc Vô Kỵ chính là một con kiến hôi.

Tốc độ mau nữa, cũng là con kiến hôi.

Cũng trong lúc đó, hơn mười đạo pháp bảo công kích quang mang đánh vào Mạc Vô Kỵ lĩnh vực, chỉ là những thứ này công kích quang mang thật giống như bùn như biển rộng, đối với Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm ảnh hưởng.

Mạc Vô Kỵ cả nói nhảm đều lười nói, Bán Nguyệt Trọng Kích cuốn ra, mang theo từng đạo kích mang lại quấn lấy người tu sĩ thế giới thần hậu kỳ.

Kích mang như sa lãng bên trong đại mạc giống nhau, đảo mắt liền liền đem Thế Giới Thần này bao phủ. Thế Giới Thần tầng bảy cường giả, chỉ cảm thấy chính bản thân câu thông thần thông thần niệm bị đối phương trường kích trực tiếp chặt đứt, mà hắn lĩnh vực tại đây trong cuồng sa thốn thốn vỡ vụn, sau đó biến mất.

- Ta không cần, thả ta đi...

Thế giới thần hậu kỳ há có thể không biết mình đụng phải tấm sắt? Tên này đâu là con kiến hôi, rõ ràng là một cái Thần Vương cường giả.

Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm nương tay, đại mạc nổ tung, trung gian tràn ra từng đạo tia máu, Thế Giới Thần hậu kỳ tại dưới Mạc Vô Kỵ thần thông, căn bản cũng không có bất kỳ sức đánh trả nào.

Lúc này lưu tình, trừ phi Mạc Vô Kỵ ngu ngốc.

Một phần tu sĩ xông tới Thiên Thần cùng Thế Giới Thần nhìn thấy Mạc Vô Kỵ uy thế về sau, theo bản năng đều dừng lại cước bộ. Một chiêu giết chớp nhoáng một cái Thế Giới Thần, đây không phải là Thần Vương mới đúng là chuyện lạ.

Chính là Dịch Minh Thần Vương chuẩn bị đi lên cũng vậy theo bản năng dừng lại cước bộ, hắn hoài nghi Mạc Vô Kỵ tại Thần Vực Tân Thành giết chết Dạ Tát Thần Vương căn bản cũng không có mượn khốn sát trận.

Mạc Vô Kỵ đồng thời nhìn thấy Dịch Minh Thần Vương, hắn trường kích cuốn ra, một đạo màu bạc sông dài liền từ hư không hạ xuống, trực tiếp đánh về phía Dịch Minh Thần Vương.

Nơi này vì ân oán động thủ, có lẽ chỉ có một người là Mạc Vô Kỵ.

- Ngươi muốn chết à!

Vốn Dịch Minh Thần Vương là dự định trước tranh đoạt bảo vật, sau cùng tìm Diêm Đình Thần Vương liên thủ giết chết Mạc Vô Kỵ. Hiện tại Mạc Vô Kỵ có dũng khí chủ động động thủ với hắn, để cho hắn làm sao có thể nhịn được khẩu khí này.

Vừa vung tay, Dịch Minh Thần Vương Càn Khôn bát quái liền tế xuất. Không gian chung quanh bị Dịch Minh Thần Vương Càn Khôn bát quái quy tắc phong tỏa, Mạc Vô Kỵ dường như đang ở dưới đối phương không gian quy tắc.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ Ngân Hà rốt cục rơi xuống, từng đạo màu bạc kích mang thật giống như bùng nổ nước biển giống nhau nổ tung tại trong Càn Khôn bát quái không gian, Càn Khôn bát quái không gian một trận ngưng đọng, lúc này tán loạn không thấy.

Dịch Minh Thần Vương cảm thụ được lĩnh vực của mình đều đang rung động, đạo này Ngân Hà quy tắc quá mức hoàn thiện, khí thế rơi xuống mang theo khí tức phải giết.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ bộc phát may mắn trước đây chính bản thân luyện chế Bán Nguyệt Trọng Kích, đã gia nhập Bình Thủy. Chiến đấu, quả thực quá mức sảng khoái.

Không đợi Mạc Vô Kỵ thần thông lần thứ hai ngưng tụ, Dịch Minh Thần Vương thân hình lóe lên, cười lạnh nói:

- Trước hết giữ lại đầu của ngươi vài ngày.

Nói xong câu đó, Dịch Minh Thần Vương đã bỏ chạy cách xa vị trí Mạc Vô Kỵ. Hắn sợ rồi, thực lực của hắn cũng sẽ không mạnh hơn so với Dạ Tát Thần Vương, nếu quả thật bị Mạc Vô Kỵ chém giết ở chỗ này, vậy hắn hối hận cũng không kịp. Đối với Mạc Vô Kỵ, hắn hiện tại có một loại e ngại tiềm thức.

Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ chế trụ Dịch Minh Thần Vương Càn Khôn bát quái không gian quy tắc mang tới trùng kích, hắn biết mình cùng Dịch Minh Thần Vương giữa đó hắn là còn có một chút khoảng cách. Cho nên lúc này hắn cũng không có đi truy sát Dịch Minh Thần Vương, mà là nhìn cách đó không xa một cái hòa thượng mập nhàn nhạt nói:

- Hòa thượng mập, nếu như ta không có nhớ lầm, ngươi hẳn là Diễn Độ Thần Vương sao?. Năm đó ngươi thế nhưng là cùng Diêm Đình, Dịch Minh, Dạ Tát mấy tên này quan hệ mật thiết a.

Diễn Độ Thần Vương nhanh chóng chắp tay nói với Mạc Vô Kỵ:

- Thiện tai thiện tai, Mạc thí chủ thế nhưng là oan uổng ta. Trước đây có người muốn bất lợi đối với Bàng Cật đạo hữu, bọn họ mời ta gia nhập, ta cùng Bàng Cật đạo hữu giao tình không tệ, há có thể gây bất lợi cho hắn, cho nên ta chỉ có thể không chút do dự trốn chui xa mà đi. Ta

đối với Mạc thí chủ thế nhưng là kính phục đã lâu, há có thể cùng người khác kết phường đi đối phó Bàng Cật đạo hữu đâu nè.

Diễn Độ hòa thượng mập này nói không muốn động thủ đối với Bàng Cật, đây là thật. Bất quá nguyên nhân không phải là hắn và Bàng Cật giao tình không tệ, mà là hắn kiêng kỵ Mạc Vô Kỵ.

Hiện tại xem ra, hắn quả nhiên không có đoán sai, lúc này mới bao nhiêu năm đi qua? Dạ Tát Thần Vương chết ở trong tay Mạc Vô Kỵ, Dịch Minh Thần Vương cùng Mạc Vô Kỵ chỉ là giao thủ một chiêu liền xoay người chạy trốn

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1062: Thiên Cương Biến

Mạc Vô Kỵ biết hòa thượng mập rất là xảo trá, đối với lời hòa thượng mập nói hắn ngược lại không có hoài nghi. Căn cứ hắn lấy được tin tức, Bàng Cật vẫn lạc, đích xác không có quan hệ cùng hòa thượng mập.

Thấy Mạc Vô Kỵ cũng không có bao nhiêu sát ý, trong lòng Diễn Độ hòa thượng mừng rỡ. Tuy rằng hắn cũng biết, Mạc Vô Kỵ hiện tại coi như là động thủ với hắn, cũng không giết chết hắn đc. Bất quá hắn là thật không muốn cùng Mạc Vô Kỵ cường giả như vậy kết thành hận thù, hắn càng là tiến lên một bước hạ giọng nói:

- Mạc thí chủ, lão nạp đã có một cái tin tức cực kỳ trọng yếu muốn nói cho Mạc thí chủ. Mạc thí chủ hắn là biết Vong Xuyên đạo môn sao?, Vong Xuyên đạo môn thiên tài đệ tử...

Nguyên bản đang nghe Diễn Độ Thần Vương nói Mạc Vô Kỵ không đợi Diễn Độ Thần Vương đem lời nói cho xong bỗng nhiên thân hình lóe lên, bỏ qua một bên Diễn Độ Thần Vương xông về khe nứt vùng ven.

Diễn Độ Thần Vương bỗng ngây người, hắn chuẩn bị nói cho Mạc Vô Kỵ sự tình Khúc Du vì hắn, một mình tiến vào Táng Thần Cốc, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ còn không có nghe xong liền xông ra.

Khi hắn thấy Mạc Vô Kỵ phóng đi phương hướng, lập tức liền hiểu là nguyên nhân gì.

Một đạo màu vàng so với thái dương còn muốn sáng sủa chói mắt hơn chạy ra khỏi quy tắc khe nứt, đây tựa hồ là một mảnh vỏ cây đen kịt. Mặt trên vỏ cây khắc đồ đạc, thần niệm của hắn đều không thể thấm vào

thấy rõ ràng. Dùng kinh nghiệm của Diễn Độ Thần Vương, há có thể chẳng biết đánh khối vỏ cây này chính là đại thần thông công pháp cao cấp nhất?

Mạc Vô Kỵ hiển nhiên là cướp đoạt môn công pháp này đi, đáng tiếc hắn phát hiện thoáng chậm một phần, nếu không, hắn khẳng định cũng sẽ đi cướp đoạt một cái.

Lúc này nhằm phía cây kia da công pháp có ít nhất năm tên Thần Vương, còn có hơn mười Thế Giới Thần.

Hòa thượng mập Diễn Độ Thần Vương thần niệm không cách nào quan sát được khối này màu đen vỏ cây là vật gì, Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm thế nhưng là trong nháy mắt nhìn rõ ràng.

Tại mặt ngoài màu đen vỏ cây lơ lửng ba chữ vàng kim, Thiên Cương Biến!

Mạc Vô Kỵ địa cầu đi ra, đối với Thiên Cương Biến hóa tự nhiên là vô cùng quen thuộc. Nếu mà dựa theo chữ này mặt ý tứ để giải thích, rất có thế nhưng là ẩn chứa Thiên Cương ba mươi sáu biến hóa a. Dù cho hắn học xong hô phong hoán vũ, đây cũng bất quá là một loại bên trong Thiên Cương ba mươi sáu biến mà thôi.

Tại trong truyền thuyết Tây Du, Tôn Ngộ Không học là Địa Sát bảy mươi hai biến, nhị sư huynh (trư heo) học mới đúng là Thiên Cương ba mươi sáu biến.

Theo Mạc Vô Kỵ, Thiên Cương ba mươi sáu biến mới thật sự là biến hóa đại thần thông, mà Địa Sát bảy mươi hai biến là tiểu biến hóa thần thông. Đồng dạng, Mạc Vô Kỵ cho rằng Thiên Cương ba mươi sáu biến cũng không chỉ có chỉ là biến ảo hình thể. Nhị sư huynh chỉ có thể biến ảo hình thể, còn làm không hoàn chỉnh, chỉ có thể nói Trư Bát Giới thật không có gì tu đạo thiên phú. Hơn nữa chỉ là học xong da lông Thiên Cương ba mươi sáu biến ảo thuật.

Ngược lại là Tôn Ngộ Không, lại đem Địa Sát bảy mươi hai biến hóa thần thông học tập vô cùng nhuần nhuyễn, cao hơn nhị sư huynh, đó là chuyện thiên kinh địa nghĩa. Cái này cũng không đại biểu Địa Sát bảy mươi hai mạnh hơn so với Thiên Cương ba mươi sáu.

Như Tung Địa Kim Quang, Di tinh đấu chuyển, điên đảo âm dương, vãi đậu thành binh, hô phong hoán vũ, xoay chuyển trời đất phản thiên, quay vần Tạo Hóa, hoa giang thành lục vân vân... thần thông đều là thuộc về Thiên Cương thần thông. Mà Địa Sát bảy mươi hai thần thông bên trong có gì? Đều là như gánh sơn, cấm thủy, u thông, bố sương mù, mượn phong, kỳ tình, đảo mưa, nhập thủy, che trời vân vân... tiểu thuật.

Thiên Cương Biến là hô phong hoán vũ, xoay chuyển trời đất phản thiên, mà bên trong Địa Sát là kỳ tình, đảo mưa, che lấp thái dương, chênh lệch đâu chỉ là cái tên? Vô luận truyền thuyết thật hay giả, có thể thấy được Thiên Cương xa xa mạnh hơn Địa Sát.

Từ tu chân tới nay, Mạc Vô Kỵ gặp quá nhiều cường giả, nhưng hắn chưa từng thấy qua tu sĩ có thể biến ảo thân hình. Tối đa cũng bất quá là thông qua pháp bảo, đan dược hoặc là cái khác thủ đoạn nhỏ thay đổi dung mạo khí tức mà thôi.

Nếu quả như thật là biến hóa thần thông, đây tuyệt đối là đỉnh cấp bên trong đỉnh cấp thần thông.

Loại này thần thông xuất hiện, cho dù là đối mặt Hợp Thần cường giả Mạc Vô Kỵ cũng vậy sẽ không bỏ rơi. Về phần hòa thượng mập nói Vong Xuyên đạo môn, cái đó và hắn có cái rắm quan hệ.

Dù cho Mạc Vô Kỵ Phong Di thủ đoạn sắp tới cực hạn, tại thời điểm hắn gần bắt vỏ cây màu đen, một đạo quang mang đã quấn lấy vỏ cây.

là một người Thần Vương tầng hai xuất thủ, Mạc Vô Kỵ không còn có nửa điểm nương tay ý tứ, lĩnh vực điên cuồng bao trùm đi ra ngoài, đồng thời một chỉ đánh ra.

Thất Giới Chỉ thứ ba chỉ, Tạo Hóa.

Khôn Uẩn nói Mạc Vô Kỵ Thất Giới Chỉ luyện được không đúng, Mạc Vô Kỵ căn bản là không thấy. Theo Mạc Vô Kỵ, hắn Thất Giới Chỉ căn cứ quy tắc của mình tăng cường mà tăng cường, mới là đúng lý. Mượn ngoại giới quy tắc, đích thật là mạnh hơn, thế nhưng là tiềm lực tuyệt đối là có hạn.

Lúc này Mạc Vô Kỵ bước vào Thế Giới Thần ba tầng, một chỉ điểm ra, không gian diện tích mười mấy trượng tất cả đều hóa thành một cái lò luyện to lớn. Tất cả tu sĩ tại bên trong không gian này, thật giống như đồng khối trong lò luyện, không ngừng tan rã.

tan rã không chỉ là thân thể pháp bảo, cả thần thông đạo vận, lĩnh vực quy tắc như nhau tại trong một chỉ hòa tan.

Còn lại vài Thần Vương xa cách còn xa, chưa kịp xông vào Mạc Vô Kỵ một chỉ. Bọn họ cũng không biết nội tình của Mạc Vô Kỵ, càng không biết thực lực của Mạc Vô Kỵ đến tột cùng làm sao. Hiện tại cảm nhận được không gian quy tắc biến hóa, một loại niết hóa hết thảy quy tắc khí tức tại trong không gian ngang dọc, đều là theo bản năng chậm lại cước bộ, người kia Thần Vương tầng hai bị Mạc Vô Kỵ bao phủ lại sẽ không có vận khí tốt như vậy.

Thất Giới Chỉ thứ ba chỉ Tạo Hóa trực tiếp nứt ra hắn lĩnh vực, to lớn lò luyện quy tắc khí tức vọt tới, người này Thần Vương cảm thụ được quy tắc của mình cấp tốc tan rã, hắn lại cũng không kịp đoái hoài cướp đoạt vỏ cây thần thông, cấp tốc về sau lẩn trốn.

Một đạo cửu thiên Ngân Hà hạ xuống, thật dài kích mang thật giống như phá vỡ toàn bộ hư không, khóa lại lối đi người này Thần Vương.

- Ầm!

Dù cho đã không còn lĩnh vực hỗ trợ, người này Thần Vương dưới vội vàng vẫn như cũ tế xuất một cái trường tiên màu đỏ, trường tiên bị

Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích trì hoãn tế xuất. Trường tiên vẫn là huyễn hóa ra vô cùng tận tiên bóng dáng tàn hố, chặn sông dài thần thông.

Nổ tung thần nguyên, thật giống như ngân hoa bay lượn, rải khắp nơi đều có.

Cuồng bạo thần nguyên phản phệ trở về, Mạc Vô Kỵ ngực một buồn bực, một ngụm máu tươi thiếu chút nữa bị hắn phun ra ngoài.

- PHỐC!

Bán Nguyệt Trọng Kích cuối cùng không có toàn bộ thất bại, vẫn là mang ra một đạo huyết vụ, một cánh tay của Thần Vương bị Mạc Vô Kỵ đánh rớt.

Sau một khắc, người này Thần Vương nắm lên cánh tay gãy, thân hình mở ra, trực tiếp bỏ chạy biến mất. Về phần vỏ cây thần thông, hắn nhìn cũng không có nhìn một cái.

Mạc Vô Kỵ không có đi đuổi kịp, hắn không chút do dự lại đem màu đen vỏ cây thu vào Bất Hủ Giới. Nếu mà tu vi của hắn tiến thêm một bước, chỉ cần tới rồi Thế Giới Thần tầng bốn, vừa rồi người kia Thần Vương tầng hai cũng đừng nghĩ rời khỏi.

Tu vi, vẫn là trở ngại lớn nhất hiện tại.

Trong nháy mắt rơi trên mặt đất, Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc liền trực tiếp khắc ra mấy trăm nhánh hư không trận văn, trong thời gian ngắn liền bên người không gian bố trí một cái cấp năm khốn sát thần trận.

Thiên Cương Biến nếu quả thật cùng hắn nghĩ không sai biệt lắm, đó thật là quá mức ngoại hạng, loại vật này Mạc Vô Kỵ không dám cam đoan không ai qua để cướp đoạt.

- Đem đồ đạc giao ra đây, bằng không hôm nay là ngày chết của ngươi.....

Một cái thanh âm âm thảm thảm hạ xuống rơi vào bên tai Mạc Vô Kỵ, một người nam tử trung niên sắc mặt có chút xanh biếc hạ xuống rơi vào trước mặt Mạc Vô Kỵ. Hắn căn bản liền không biết, hắn hiện tại đã ở vào trong Mạc Vô Kỵ khốn sát trận.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ đảo qua, liền biết tên này ít nhất là một cái Thần Vương tầng bảy.

Nếu mà đơn đả độc đấu, Mạc Vô Kỵ đối mặt Thần Vương tầng bảy, chỉ có thể tạm thời lui lại. Hắn mạnh hơn nữa, còn không cách nào đối phó Thần Vương hậu kỳ. Thần Vương tầng bốn Dịch Minh Thần Vương cùng trước mắt Thần Vương tầng bảy mặt xanh, chênh lệch quá xa.

Thấy người trung niên này ngăn cản Mạc Vô Kỵ, vài tên Thần Vương còn đang do dự lập tức lui ra phía sau. Tại Thần Vực Sào này vùng ven, không có mấy người không biết Thần Tộc La Hoàng Tang, tên mặt xanh này chính là La Hoàng Tang.

Đừng xem người này Thần Vương tầng bảy, coi như là đối mặt Thần Vương tầng chín, hắn cũng vậy không sợ chút nào, hơn nữa phần thắng chiếm đa số. Người này tại Thần Vực Sào vùng ven còn có một cái biệt hiệu, ngày chết đến rồi. Hắn và bất luận kẻ nào trước khi đấu pháp, đều có thể nói ngày chết của ngươi tới rồi.

Kết quả mỗi lần đều là hắn nói chính xác, bởi vì đấu pháp sau đó, đối thủ của hắn thực sự đều là tử kỳ đến rồi, cho tới bây giờ cũng không có ngoại lệ.

Mạc Vô Kỵ vẫn là đang khắc khốn sát trận, dùng thực lực của hắn bây giờ, dùng Trữ Thần Lạc khắc hư không trận văn, trừ phi Thương Chính Hành cường giả loại này đến, nếu không, căn bản cũng không có người có thể thấy được.

- Ra giá sao?, bằng không đừng mơ.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói, theo hắn trận văn khắc, cấp năm khốn sát trận mắt thấy liền muốn biến thành lục cấp khốn sát trận.

Lúc này hắn đang trì hoãn thời gian, dù cho đối với mới biết hắn đang trì hoãn thời gian, cũng không sẽ nghi ngờ. Còn có thể mặc cho hắn kéo dài thời gian, bởi vì hắn là một cái Thế Giới Thần. Thế Giới Thần đồ đạc giấu ở không gian quy tắc thế giới của mình, cũng không phải mỗi người đều có thể giống như Khôn Uẩn, có thể tùy tùy tiện tiện phá vỡ một cái Thế Giới Thần thế giới.

- Đem cái kia thần thông vừa rồi ngươi cướp đoạt đến cho ta, giá cả ngươi cứ nói.

La Hoàng Tang đè nén nội tâm lửa giận, từng chữ từng câu nói.

- Một cái thần thông màu vàng kim nhạt, 10 nhánh cực phẩm thần linh mạch. Nhớ kỹ ta nói là chân chính cực phẩm thần linh mạch, mà không phải rác rưởi thượng phẩm giả mạo. Thượng phẩm thần linh mạch một trăm nhánh, chính là có thể giả mạo cực phẩm thần linh mạch cái loại này. Thượng phẩm thần tinh 10 tỷ...

Mạc Vô Kỵ nói đến đây không có nói nữa, lục cấp khốn sát trận của hắn đã bố trí xong.

Dùng thực lực của hắn bây giờ, tại dưới lục cấp khốn sát trận, đối phó một cái Thần Vương tầng bảy, tuyệt đối sẽ không có vấn đề gì.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1063: La Hoàng Tang Nhằm Nhò Gì

- Ngươi rất có dũng khí, có tin ta hay không thà rằng không muốn bất kỳ vật gì, cũng phải đem ngươi bẻ xương lột da...

La Hoàng Tang sát khí cùng lửa giận lại cũng áp không chế trụ được, hắn còn chưa từng thấy qua tên gia hỏa Thế Giới Thần ngông cuồng như Mạc Vô Kỵ. Người khác cho rằng Mạc Vô Kỵ là Thần Vương, hắn La Hoàng Tang tự tin sẽ không nhìn lầm, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không tới Thần Vương, nhất định là một cái Thế Giới Thần, nhiều nhất là Thế Giới Thần hậu kỳ mà thôi.

- Ông đéo tin.

Lục cấp khốn sát thần trận bố trí xong, Mạc Vô Kỵ đâu còn có thể nhịn nữa đi xuống, Bán Nguyệt Trọng Kích hóa thành một đạo trăng rằm bao phủ lại La Hoàng Tang.

Mạc Vô Kỵ lại dám động thủ trước, La Hoàng Tang nhất thời cuồng nộ:

- Muốn chết à.

Một thanh lôi chùy tế xuất, đi theo năm đạo màu xanh da trời lôi hồ so với thùng nước còn lớn hơn che khuất bầu trời đập hướng về Mạc Vô Kỵ.

Thấy năm đạo lôi hồ ầm xuống, trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút buồn bực, sớm biết thế đối phương là lôi hệ tu sĩ, hắn nói không chừng liên cả khốn sát thần trận đều lười bố trí.

năm đạo lớn lôi hồ tuy rằng rất mạnh, so với lôi kiếp thế giới của hắn thần, còn kém một chút. Không phải là cường độ kém, mà là ẩn chứa trong đó Thiên Địa Đạo Tắc kém.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ nếu bố trí khốn sát thần trận, hắn tự nhiên sẽ không không cần. Vội vàng giữa đó, hắn đã kích phát rồi khốn sát thần trận, lần nữa một chỉ điểm ra.

Thất Giới Chỉ, Nhân Thế Gian!

Thấy Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không chống đối bản thân năm đạo lôi hồ, La Hoàng Tang cười lạnh một tiếng, hắn năm đạo lôi hồ coi như là Thần Vương hậu kỳ không chống đối, cũng chỉ có thể bị thương nặng, sau đó chờ hắn giết chết. Mạc Vô Kỵ chỉ là một Thế Giới Thần, cũng dám lấy cứng đối cứng hắn ngũ lôi oanh đỉnh.

- Rầm rầm rầm rầm ầm!

Liên tiếp năm đạo lôi hồ đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, trong đó một đạo lôi hồ càng là trực tiếp đánh vào đỉnh đầu Mạc Vô Kỵ.

Ngoài mặt Mạc Vô Kỵ bị đập huyết vụ bay ngang, thậm chí bộ xương đều có thanh âm vỡ ra, nhưng mà trên thực tế Mạc Vô Kỵ dường như cả hành động cũng không có chậm chạp nửa khắc. Hắn một chỉ thần thông đã hoàn toàn kích phát.

La Hoàng Tang giật mình, đây là thần thông gì? Cư nhiên không nghe theo dựa vào bất luận cái gì phòng ngự pháp bảo, lấy cứng đối cứng hắn ngũ lôi oanh đỉnh? Phải biết rằng hắn đạo thần thông trời sinh khắc chế tất cả lĩnh vực, vô luận là cái gì lĩnh vực, tại dưới ngũ lôi oanh đỉnh đều có thể hóa thành hư vô. Người khác thấy Mạc Vô Kỵ rất thê thảm, hắn biết rõ bản thân ngũ lôi oanh đỉnh đối với Mạc Vô Kỵ thương tổn cả vết thương nhẹ cũng không tính.

Không đợi La Hoàng Tang tiếp tục tìm kiếm nguyên nhân, thiên địa quy tắc kịch biến, La Hoàng Tang thật giống như chính bản thân ở vào

phàm tục Nhân Thế Gian. Mạc Vô Kỵ chính là chúa tể bên trong Nhân Thế Gian, Mạc Vô Kỵ muốn hắn chết, hắn chỉ có thể chết. Mạc Vô Kỵ không muốn hắn chết, hắn cũng chỉ có thể chờ sinh bệnh cũ tàn mà chết.

Mau lui lại, dù cho biết Mạc Vô Kỵ cái này thần thông càng nhiều hơn chỉ là ý cảnh, đối với hắn còn không cách nào cấu thành uy hiếp tính mạng, La Hoàng Tang cũng không muốn vùi lấp tại Mạc Vô Kỵ thần thông, mặc cho Mạc Vô Kỵ công kích.

La Hoàng Tang giơ tay lên liền muốn xé mở Mạc Vô Kỵ thần thông Nhân Thế Gian. Nhưng mà này này một khắc hắn quanh người không gian bỗng nhiên sềnh sệch hắn lên, thật giống như có thêm từng đạo vô hình dây thừng trói buộc lại La Hoàng Tang. La Hoàng Tang trong lòng hoảng hốt, hắn kinh nghiệm sát trận, há có thể không biết đây là có chuyện gì?

Đến lúc này, nếu mà hắn còn không biết mình bị vô hình khốn trận vây khốn, vậy hắn chính là ngu dại.

Mạc Vô Kỵ bố trí cái này lục cấp khốn sát trận chủ yếu công năng đích xác chỉ là khốn trận, sát trận chỉ có vài đạo sát mang mà thôi, Mạc Vô Kỵ đều lười điều đi ra. Hắn còn không cách nào tại trong thời gian ngắn bố trí đi ra trận đạo sát thế có thể nháy mắt giết Thần Vương.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, những thứ này đều không trọng yếu, có thể sử dụng khốn trận tạm thời vây khốn La Hoàng Tang, hắn đã tính thành công rồi.

- Đạo hữu dừng tay, điều kiện của ngươi ta La Hoàng Tang đáp ứng rồi...

La Hoàng Tang dưới cấp thiết điên điên cuồng hét lên, đồng thời một đạo hỏa diễm bắt đầu từ thức hải của hắn thiêu đốt. Cho dù là mất đi thần trí, hắn cũng vậy tuyệt đối không có khả năng bỏ mạng ở nơi này.

- Rắc rắc rắc!

Mạc Vô Kỵ lục cấp khốn sát thần trận là vội vàng giữa đó dùng Trữ Thần Lạc vẽ phác thảo đi ra, đối với La Hoàng Tang cường giả loại này mà nói, hắn khốn sát thần trận cực kỳ yếu đuối.

Quả nhiên tại La Hoàng Tang điên cuồng thiêu đốt đạo vận, khốn sát thần trận liền bắt đầu vỡ ra.

Đối phương đã bị bản thân khốn sát thần trận vây khốn, Mạc Vô Kỵ há có thể để cho đối phương thoát thân mà đi. Hắn trực tiếp đánh về phía La Hoàng Tang, một quyền đánh xuống, thần thông Liệt Vực Quyền.

Nguyên bản đã bị lục cấp khốn sát thần trận bao lấy La Hoàng Tang, tại dưới một quyền này, lĩnh vực thốn thốn vỡ vụn.

- Răng rắc!

Thân thể nghiền nát, bộ xương nổ tung thanh âm truyền ra, La Hoàng Tang còn đang giãy Mạc Vô Kỵ khốn sát thần trận triệt để tiêu ngừng lại. Thất Giới Chỉ Nhân Thế Gian lại một lần nữa hoàn toàn để cho La Hoàng Tang bị lạc đi vào, Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, Bán Nguyệt Trọng Kích cuốn ra bổ về phía La Hoàng Tang. Đối phó La Hoàng Tang loại người này mạnh hơn hắn, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng một tia cơ hội cũng không thể cho đối phương.

Tựa hồ là hồi quang phản chiếu bình thường giống nhau, La Hoàng Tang trước khi bị giết ngay lập tức thanh tỉnh lại, cấp thiết kêu lên:

- Ta là Thần Tộc trưởng lão, truyền thừa Thần Tộc dòng chính huyết mạch, ngươi không có khả năng đụng đến ta, bằng không Thần Vực sẽ bị Thần Tộc hủy diệt hoàn toàn...

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng cười:

- Ta ngay cả ngươi Thần Tộc Hợp Thần cũng dám giết, ngươi chỉ là một Thần Vương nhằm nhò gì.

- Cái gì? Hoán Cập thần chủ là ngươi giết?

La Hoàng Tang dường như chợt tỉnh ngộ đến, tự lẩm bẩm:

- Sai rồi, hoàn toàn sai rồi...

Trong mắt của hắn tràn đầy hối hận, nếu mà sớm biết thế Hoán Cập thần chủ là bị trước mắt cái này con kiến hôi giết, Thần Tộc tuyệt đối sẽ không thay đổi kế hoạch, tạm thời cùng Thần Vực cầu hoà.

Về phần Mạc Vô Kỵ làm sao giết Hoán Cập, hiển nhiên là như hắn, bị khốn sát trận chém giết mà thôi.

- PHỐC!

Huyết vụ nổ tung, La Hoàng Tang biến thành hư vô.

Chính như Mạc Vô Kỵ dự liệu như vậy, cũng không có phát hiện đối phương thế giới ở địa phương nào, Mạc Vô Kỵ cũng vậy không thèm để ý. Hắn không phải là Khôn Uẩn, tìm không được đối phương thế giới đây là bình thường.

Tất cả bình tĩnh trở lại, không còn có một Thần Vương nào có dũng khí nhằm phía Mạc Vô Kỵ. La Hoàng Tang lợi hại người nào không biết, bằng không biệt hiệu cũng sẽ không gọi là tử kỳ đến rồi. Một cường giả như vậy, tại trước mặt Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không thể chống đỡ qua thời gian nửa nén hương.

Mọi người tận mắt thấy, Mạc Vô Kỵ trói buộc lại La Hoàng Tang, sau đó một chỉ, một quyền, một kích giết chết La Hoàng Tang.

La Hoàng Tang cũng không phải là không có xuất thủ, ngũ lôi oanh đỉnh loại này đỉnh cấp thần thông đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, thật giống như gãi ngứa bình thường giống nhau. Nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ tu vi xa xa mạnh hơn La Hoàng Tang, vậy chỉ có một khả năng, chính là Mạc Vô Kỵ là người luyện thể thánh thể.

Ở tại thần giới có thánh thể luyện thể sao?

Nếu như Mạc Vô Kỵ thật là người luyện thể thánh thể, coi như là Hợp Thần ở chỗ này, cũng không cách nào làm gì Mạc Vô Kỵ. Hắn tối đa chỉ có thể đẩy lùi Mạc Vô Kỵ, mà không cách nào giết chết Mạc Vô Kỵ.

Dịch Minh Thần Vương đứng xa xa nhìn Mạc Vô Kỵ giết chết La Hoàng Tang sợ đánh run một cái, không đợi Mạc Vô Kỵ nhìn về phía hắn, hắn trực tiếp lấy ra một quả lẩn trốn phù, sau đó biến mất vô tung vô ảnh.

Về phần tìm Mạc Vô Kỵ báo thù, hắn tuyệt đối không đi làm chuyện ngu xuẩn như thế. Hắn khẳng định mình và Diêm Đình Thần Vương liên thủ, cũng không phải đối thủ của Thần Tộc cái kia La Hoàng Tang. Hiện tại Mạc Vô Kỵ dễ dàng liền giết chết La Hoàng Tang, hắn Dịch Minh trừ phi não tàn, mới đi tìm Mạc Vô Kỵ báo thù.

Nếu mà hắn còn có ý kiến gì, đó chính là vô tận hối hận. Năm đó giết chết Bàng Cật, hắn căn bản cũng không có được cái gì bảo vật, cũng vậy không có bất kỳ thu hoạch gì. Không duyên cớ vô cớ dựng đứng Mạc Vô Kỵ một cái thiên đại cừu địch như vậy, có thể tưởng tượng, chỉ cần Mạc Vô Kỵ sống một ngày, tương lai hắn chỉ có thể sống ở trong âm u. Ngươi nói nếu như năm đó thu được chỗ tốt, bị đuổi giết còn chưa tính, chỗ tốt gì đều không có được, bây giờ còn dựng lên một kẻ thù cường đại như vậy.

Dịch Minh Thần Vương bỏ chạy, Mạc Vô Kỵ nhìn rõ ràng, hắn cũng không có đi truy sát. Hắn biết mình mặc dù có thể giết chết Thần Tộc Thần Vương tầng bảy, cũng không phải là của mình thực lực thật so với phương mạnh lớn nhiều như vậy, mà bởi vì hắn là một cái thất cấp thần trận cường giả, còn bản thân có hư không trận văn bố trí khốn sát trận loại thủ đoạn này. Nếu không, hắn coi như là không sợ La Hoàng Tang tu luyện lôi hệ, cũng không cách nào chém giết đối phương.

Cũng không phải là mỗi một cái Thần Vương đều giống như La Hoàng Tang, muốn đồ trên người hắn, sau đó chờ hắn bố trí xong khốn

sát thần trận.

Chẳng những là Dịch Minh Thần Vương chạy trốn, cả hòa thượng mập Diễn Độ Thần Vương vốn muốn cùng Mạc Vô Kỵ chào hỏi cũng vậy lặng lẽ bỏ chạy. Trước hắn muốn cùng Mạc Vô Kỵ kết giao, đó là bởi vì hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ tuy rằng mạnh, còn không cách nào làm gì hắn. Hiện tại Mạc Vô Kỵ ung dung thản nhiên giết chết Thần Vương tầng bảy La Hoàng Tang, trong lòng hắn sớm cũng không có cái sức lực kia.

Quy tắc trong khe đã đình chỉ bắn ra các loại công pháp, pháp bảo. Bất chấp đầy đất vết máu, khắp nơi đều là tu sĩ bị giết, nhưng một đám tu sĩ thấy Mạc Vô Kỵ đi tới về sau, vẫn như cũ theo bản năng lui về phía sau nhường ra một con đường.

Mạc Vô Kỵ đi tới khe nứt vùng ven, lúc này hắn càng là rõ ràng cảm thụ được trong khe khai thiên ích địa quy tắc khí tức. Nồng nặc Thần Linh Khí cũng sẽ không yếu hơn so với hắn tại Vô Diệp Lâm tìm được Hỗn Độn linh nhãn, khác biệt duy nhất chính là chỗ này Thần Linh Khí cũng không ổn định, thì khi còn yếu mạnh. Loại địa phương này, cũng không thích hợp để hắn tu luyện.

đạo khe nứt hiện tại rộng chừng mấy trăm trượng, vẫn kéo dài đến Vô Diệp Lâm vùng ven. Vô Diệp Lâm cư nhiên không có đã bị bất kỳ ảnh hưởng gì, bất luận tu sĩ nào muốn vượt qua khe nứt cũng không dám bay thẳng nhảy, mà là từ Vô Diệp Lâm vùng ven quấn một cái.

Mạc Vô Kỵ đang muốn vẫy tay đối với mấy người Vi Như cùng Súy Oa, để cho bọn họ cũng vậy tới gần khe nứt vùng ven đến cảm ngộ một cái khai thiên quy tắc khí tức. Xa xa một người nam tử vóc người không cao chậm rãi đi hướng Mạc Vô Kỵ, hắn dường như đi rất chậm, hết lần này tới lần khác chỉ là vài bước đã đến trước mặt Mạc Vô Kỵ.

Cảm thụ được đối phương sát ý, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng khắc hư không trận văn.

Chỉ là hắn vừa mới khắc ra đạo thứ nhất hư không trận văn, tên nam tử này liền giơ tay lên một trảo, trực tiếp làm cho đạo trận văn hóa thành hư vô, sau đó nhìn Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ngươi chính là Mạc Vô Kỵ? Mạc Vô Kỵ giết ta Thần Tộc La Hoàng Tang?

Không gian tất cả tựa hồ cũng băng hàn hắn lên, ngâm lấy Mạc Vô Kỵ, một loại tử vong uy hiếp từ đáy lòng Mạc Vô Kỵ dâng lên. Hắn có một loại dự cảm, muốn bỏ chạy từ trước mắt người này, hắn cần phải bỏ ra đại giới không nhỏ.

- La Hoàng Tang nhằm nhò gì, lão tử còn đang ở Vô Diệp Lâm giết một cái Hợp Thần tầng hai của Thần Tộc ngươi đâu nè?

Thanh âm phách lối của Khôn Uẩn truyền đến, cả người Mạc Vô Kỵ giống như bị nước đá ngâm cuối cùng là cảm nhận được một phần nhiệt độ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1064: Khôn Uẩn Nồi

Thần Tộc Hoán Cập là người này giết? Tên nam tử lùn quanh thân đạo vận lưu chuyển, nhìn Khôn Uẩn hình dáng không gì đặc biệt.

- Cút đi, nếu không ta làm thịt ngươi.

Khôn Uẩn thật giống như một tên ác ôn bình thường giống nhau, lại là nộ hét lên một tiếng.

Nói xong câu đó, không gian chung quanh quy tắc dường như đột nhiên biến hóa, một loại cảm giác hoàn toàn không thuộc về mảnh không gian này bị tên nam tử lùn cảm thụ được. Sắc mặt của hắn lập tức liền trắng bệch, tự thân quy tắc cao hơn quy tắc mảnh không gian này ý vị như thế nào? Đây là nói đối phương thuộc về cường giả vượt qua xa Hợp Thần.

Không đợi hắn tiếp tục suy nghĩ đi xuống, một loại khí tức tử vong hít thở không thông bao phủ lại hắn. tên lùn Thần Vương cả lời cũng không dám nói một câu, thân hình mở ra, ngay lập tức biến mất.

Hắn khẳng định, nếu mà hắn còn dám không đi, tên gia hỏa này vác sau lưng cái nồi thật là có khả năng làm thịt hắn. Đây không phải là lời nói dối, đây là so với vàng còn thật hơn.

Mạc Vô Kỵ thấy tên lùn cường giả bỏ chạy, hắn cũng không kỳ quái. Vừa rồi Khôn Uẩn dùng tự thân đạo vận quy tắc áp chế Thần giới thiên địa quy tắc, đối phương nếu mà không phải là ngu ngốc, liền nhất định sẽ rời khỏi.

- Thế nào, lão huynh ta lại giúp ngươi một lần.

Chờ Thần Tộc Hợp Thần rời đi, Khôn Uẩn đối với Mạc Vô Kỵ nhếch miệng cười, ánh mắt kia Mạc Vô Kỵ hoàn toàn hiểu rõ, ngươi lại thiếu ta một cái nhân tình.

Mạc Vô Kỵ cũng là nhìn chằm chằm thiết oa (nồi sắt) phía sau Khôn Uẩn, trước đây sau lưng Khôn Uẩn chính là một thanh rỉ sét loang lổ Phật sạn, tên này vội vã rời đi một đoạn thời gian, chính là vì thiết oa sau lưng này?

- Khôn Uẩn lão huynh, coi như là tên kia động thủ với ta, ta cũng có thể rời khỏi, ngươi đây không thể không thừa nhận sao?.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, hắn không có khả năng biểu hiện ra thiếu nợ đại nhân tình hình dạng, bằng không tên này nhất định sẽ được một tấc lại muốn tiến một thước, đưa ra yêu cầu càng thêm quá phận.

Khôn Uẩn cười ha ha một tiếng:

- Ta biết, cho nên ta nói giúp ngươi một lần, cũng không nói gì cứu ngươi một lần.

Khôn Uẩn biết Mạc Vô Kỵ bản lĩnh, coi như là vừa rồi cái kia Hợp Thần cường giả động thủ đối với Mạc Vô Kỵ, cũng vậy không nhất định có thể giết chết Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc nói:

- Ta liền suy nghĩ, vừa rồi tên kia nếu mà không bị ngươi uy hiếp, ngươi liền thảm.

Khôn Uẩn không để ý nói:

- Sai, nếu mà hắn có dũng khí thật không đi, vậy ta liền thật giết hắn, đừng cho là ta là uy hiếp hắn.

Thấy Khôn Uẩn nói chuyện nghiêm trang hình dạng, Mạc Vô Kỵ có chút hoài nghi suy đoán của mình. Tên này có phải là thật hay không có

thể giết chết Hợp Thần a?

Thấy Mạc Vô Kỵ có chút ngây người, Khôn Uẩn tiến lên vỗ vỗ Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ lão đệ a, ta có chút xin lỗi, cư nhiên không biết nơi này sẽ chảy ra thiên địa công pháp, làm cho ngươi không có chuẩn bị.

Khôn Uẩn tuy rằng kiến thức nhiều, hắn cũng không phải nhân vật khai thiên ích địa. Cho nên là thật không biết cái chỗ này mở ra, còn có thể bắn ra thiên địa công pháp.

Mạc Vô Kỵ không sao cả nói:

- Không có quan hệ a, ta thu hoạch không sai, nên có được đã chiếm được. Ngược lại Khôn Uẩn lão ca ngươi, thế nào đi ra ngoài một chuyến, lại đem bản thân tú sạn đổi thành một cái thiết oa? Chẳng lẽ ngươi dự định đi xin cơm? Hay còn là muốn giúp người khác vác nồi?

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ cố ý đi tới Khôn Uẩn phía sau, vỗ vỗ thiết oa.

Khôn Uẩn đắc ý nói:

- Ngươi cũng chớ xem thường cái nồi của ta, vốn ta cho rằng phải hao phí rất lớn một phen tinh lực mới có thể mượn tới, không nghĩ tới lần này cư nhiên rất dễ liền mượn tới rồi.

Khôn Uẩn tự cố nói chuyện, nhưng không biết Mạc Vô Kỵ hoàn toàn chấn động kinh sợ. Hắn vừa rồi một nhịp vỗ thiết oa, liền cảm nhận được một loại đại khí tức cùng hắn Thiên Địa Lô không sai biệt lắm.

Lẽ nào Khôn Uẩn miệng thiết oa cũng cùng hắn Thiên Địa Lô bình thường giống nhau, thuộc về Tiên Thiên bảo vật cũng không cách nào so sánh Tạo Hóa chí bảo?

- Đây là cái gì bảo vật?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên hỏi.

Khôn Uẩn cùng Mạc Vô Kỵ cùng nhau thời gian không ngắn, hắn biết Mạc Vô Kỵ không có sư phụ, rất nhiều thứ đều không phải là hiểu lắm. Lúc này Mạc Vô Kỵ hỏi, hắn chỉ là tùy ý vung tay lên:

- Nói ngươi cũng không biết, dù sao cũng chờ Thần giới quy tắc bắt đầu chữa trị, ngươi liền biết chỗ dùng.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta nói Khôn Uẩn lão ca, ngươi cái này không hậu đạo. Dùng ngươi yêu chảnh tính cách, tuyệt đối sẽ không lại đem một cái chảo cõng trên lưng, để cho người ta cho là ngươi là xuất thân Cái Bang. Ta đoán, ngươi thì không cách nào lại đem nồi này để vào thế giới sao?? Thật giống như trước ngươi này can rỉ sét loang lổ Phật sạn bình thường giống nhau.

- Đù, Vô Kỵ lão đệ, ngươi có chút kiến thức a, còn biết của ta đây là Tiên Thiên bảo vật?

Khôn Uẩn thay đổi cách nhìn triệt để nói.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng:

- Đừng khi dễ ta là nông thôn đến, Tiên Thiên bảo vật tốt xấu ta cũng có cái mấy chục trên trăm món, ngươi nếu như Tiên Thiên bảo vật, ta liền nuốt cái nồi này.

Về phần Mạc Vô Kỵ nói Tiên Thiên bảo vật có cái mấy chục trên trăm món, trực tiếp bị Khôn Uẩn không thấy, Tạo Hóa đứng đầu cũng vậy không có có nhiều như vậy Tiên Thiên bảo vật. Ngược lại Mạc Vô Kỵ nhận ra hắn nồi không phải là Tiên Thiên bảo vật, để cho hắn thất kinh:

- Vô Kỵ lão đệ, ngươi thực sự quen biết ta đây nồi nấu?Mạc Vô Kỵ một bộ sớm đã biết nồi nấu biểu tình khinh thường nói:

- Không phải là một món Tạo Hóa bảo vật sao? Làm cho thật giống như ngươi vác bao nhiêu cái tỷ vậy.

Khôn Uẩn nhảy dựng lên, chỉ vào Mạc Vô Kỵ không dám tin tưởng nói:

- Ngươi thật sự biết...

Hắn rất là không giải thích được, Tạo Hóa bảo vật phải nói không có mấy người biết đến a, Mạc Vô Kỵ làm thế nào biết? Hắn cũng không biết, rất nhiều đại tông môn đệ tử đều biết Thần Vực có một kiện Tạo Hóa bảo vật Thiên Địa Lô, chỉ là không biết Thiên Địa Lô ở địa phương nào mà thôi.

- Nói đi, ngươi tốn vài chục năm thời gian, cả giữa chúng ta giao tình ngươi đều có thể không quan tâm, chính là vì cái nồi này, ngươi cái nồi này tới cùng có chỗ lợi gì?

Mạc Vô Kỵ tiến lên một bước nhìn chằm chằm Khôn Uẩn hỏi.

Khôn Uẩn cười hắc hắc cười:

- Chính là lên một chút tác dụng phòng ngự...

Mạc Vô Kỵ nếu mà tin tưởng Khôn Uẩn nói, vậy hắn sớm đã bị Khôn Uẩn bán mất. Khôn Uẩn tìm tốn vài chục năm thời gian, sẽ tìm trở về một cái nồi chỉ có một chút một chút phòng ngự tác dụng?

- Khôn Uẩn, ngươi tên này quá không thành thật, để cho ta đi thành lập tông môn thu thập số mệnh, chính ngươi đi kiếm cái nồi này, là thu thập số mệnh tới sao??

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói.

- *** Làm sao ngươi biết?

Khôn Uẩn thất kinh hỏi.

Mạc Vô Kỵ rất là xem thường nhìn Khôn Uẩn:

- Ngươi điểm ấy nội tình người khác không biết, ta lẽ nào còn không biết? Năm đó ngươi vì ta Tiên Giới số mệnh, quả thực liên cả nét mặt già nua cũng không cần, núp ở trong óc của mình mặt vô số năm. Lần này nếu mà không phải là vì thu thập số mệnh đi làm nồi nấu tử, coi như là ta Mạc Vô Kỵ nhìn lầm ngươi rồi, hướng ngươi chịu nhận lỗi.

Khôn Uẩn mặt lộ lúng túng nói:

- Cái này, là có chút cái ý nghĩ này.

Sau đó dường như rất bị thương hình dạng cất cao giọng kêu lên:

- Vô Kỵ lão đệ, ta cũng không có nói dối với ngươi, ngươi thành lập Phàm Nhân tông môn, tương lai bắt được cũng là đại số mệnh, tuyệt đối sẽ không kém bao nhiêu so với số mệnh ta bắt được.

Mạc Vô Kỵ liền hiểu được:

- Mặc dù nói sẽ không so với ngươi kém bao nhiêu, cuối cùng vẫn là kém? Như vậy đi, ta cũng vậy chuẩn bị đi ra ngoài kiếm một cái Tạo Hóa bảo vật, thu thập số mệnh loại vật này ta cũng không thể rơi vào phía sau ngươi.

Số mệnh có chỗ lợi gì, Mạc Vô Kỵ khái niệm rất là không rõ, với hắn mà nói phải là vận khí tốt sao?. Hiện tại hắn thấy Khôn Uẩn coi trọng như vậy số mệnh thu thập, Mạc Vô Kỵ liền biết, số mệnh tuyệt đối không phải là rất sự tình đơn giản. Loại vật này bắt được càng nhiều càng tốt, dựa vào tông môn thu thập số mệnh là dựa vào trời thu đạo.

Đó chính là Thiên Đạo cho rằng ngươi tông môn là thiên địa đại đạo, chia cho ngươi số mệnh liền nhiều. Nếu mà Thiên Đạo cho rằng ngươi tông môn không thuộc về thiên địa đại đạo, phân cho số mệnh liền ít.

Loại cảm giác đem vận mệnh đặt ở trong tay người khác, Mạc Vô Kỵ là không thích nhất. Hắn đồng dạng có Tạo Hóa bảo vật a, Thiên Địa Lô

a.

Tiên Thiên Pháp Bảo cũng vậy không chứa nổi Tạo Hóa bảo vật, hắn phàm nhân giới lại là có thể trang bị Tạo Hóa bảo vật. Hắn quyết định ở tại thần giới hình thành, số mệnh xuất hiện, có thể nắm trong tay bản thân Thiên Địa Lô, để cho Thiên Địa Lô cũng có thể thu thập Thần giới số mệnh.

- Ha ha ha ha hắc!

Khôn Uẩn chỉ vào Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Ngươi cho là vật này là muốn tìm là tìm? Vô Kỵ lão đệ, nghe lão ca ta nói, thật tốt bố trí ở chỗ này một cái hộ trận, chờ Thần giới chữa trị thời điểm, ngươi có thể đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công, đừng chạy ngược chạy xuôi lãng phí thời gian.

Mạc Vô Kỵ mặc kệ đáp lại Khôn Uẩn, đang muốn lúc rời đi, hai đạo nhân ảnh hạ xuống rơi vào trước mặt Mạc Vô Kỵ.

- Xin hỏi thế nhưng là Mạc đạo hữu? Vị này hắn là chém giết Thần Tộc Hoán Cập tiền bối sao??

Nói chuyện là một người tướng mạo anh tuấn, nam tử trung niên tóc dài hắc tu. Rất gây cho người chú ý chính là, hắn một thanh tử tu.

Tại đây phía sau nam tử trung niên tướng mạo anh tuấn, là một người nam tử vóc người trung đẳng.

Khôn Uẩn ánh mắt từ trên người hai người này đảo qua đi, thản nhiên nói:

- Nói tính danh đê.

- Dà, ta là Thần Vực Ly Thiên cung Ly Thiên Thần Vương, vị này chính là Hoằng Khởi Thần Vương.

Nam tử trung niên đối với Khôn Uẩn giọng nói rất là tôn kính.

Hắn đích xác là tôn kính, bởi vì vừa rồi có người nhìn thấy Khôn Uẩn quát lui Thần Tộc đệ nhất Hợp Thần cường giả, Hợp Thần tầng bốn Bái Đái. Ngay trước mặt Bái Đái, chủ công nhiên nói Thần Tộc Hợp Thần Hoán Cập chính là hắn giết, kết quả Bái Đái cả *** cũng không dám phóng một cái, ỉu xìu bỏ chạy.

Phải biết rằng Thần Tộc sở dĩ bỏ qua động thủ đối với Thần Vực, cũng là bởi vì hoài nghi Thần Tộc Hoán Cập bị Thần Vực Hợp Thần mới chém giết, hiện ở nơi này cường giả chém giết Thần Tộc Hợp Thần đang ở trước mắt, Ly Thiên gần như là trước tiên liền tới bái phỏng.

- Không có hứng thú biết, đi sang một bên sao?, đừng ảnh hưởng ta chém gió cùng huynh đệ ta.

Khôn Uẩn thật giống như đuổi rệp vậy tùy ý phất tay một cái.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1065: Thứ Này Ta Nửa Điểm Cũng Không Có

Ly Thiên cũng không dám có nửa phần khó chịu, càng là kính cẩn nói:

- Tiền bối, ta lần này tới nơi này là tìm kiếm Mạc Vô Kỵ đạo hữu. Ta bên này có một chút tài nguyên tu luyện, muốn tặng cho Mạc đạo hữu. Đồng thời ta cũng vậy đại biểu Thần Vực đa tạ tiền bối chém giết Thần Tộc Hợp Thần cường giả, đem Thần Vực sinh cơ lưu lại.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ bối phận cùng tu vi đều xa xa thấp hơn Ly Thiên Thần Vương cùng Hoằng Khởi Thần Vương, hiện tại Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn xưng huynh gọi đệ, Ly Thiên Thần Vương cũng không dám có nửa phần chậm trễ.

Khôn Uẩn ho khan một tiếng, hắn cho rằng hai người này là tới nịnh bợ hắn, không nghĩ tới là tới nịnh bợ Mạc Vô Kỵ, điều này làm cho hắn có chút xấu hổ.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta cũng không dám thu tài nguyên tu luyện của Ly Thiên đạo hữu, ta sợ không cẩn thận, lại bị người đuổi giết trốn vào Tịch Diệt Hải.

Ly Thiên Thần Vương ngẩn ra, hắn biết Mạc Vô Kỵ là đang châm chọc hắn, thế nhưng là hắn thật không ngờ Mạc Vô Kỵ là thật trốn vào Tịch Diệt Hải. Tiến vào Tịch Diệt Hải về sau, Mạc Vô Kỵ là như thế nào sống sót? Lập tức hắn liền bình thường trở lại, nếu mà Mạc Vô Kỵ là tu sĩ tầm thường, hắn có cần phải ngày hôm nay cầu đến nơi này đến tặng

đồ cho Mạc Vô Kỵ? Nếu mà Mạc Vô Kỵ là tu sĩ tầm thường, có thể đem Hỗn Độn Thần Cách tùy tiện tặng người?

Một bên Hoằng Khởi Thần Vương nhanh chóng nói:

- Vô Kỵ, ngươi thật đúng là hiểu lầm Ly Thiên huynh. Ly Thiên vẫn dùng Thần Vực làm nhiệm vụ của mình, thậm chí có thể phó ra tính mạng của mình đại giới, chỉ cần bảo tồn ở Thần Vực. Năm đó Ly Thiên huynh tìm ngươi, cũng là muốn muốn từ ngươi nơi này được biết một phần tu luyện tin tức, sau đó bước vào Hợp Thần cảnh, cũng không có bất kỳ vì tư lợi hoặc là muốn thương tổn ngươi.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Ta đã biết, cho nên ta cũng không có truy cứu ý của các ngươi. Tương lai ta đi mặc ta đường dương quan, ngươi đi cầu độc mộc của các ngươi.

Đối với Hoằng Khởi Thần Vương Mạc Vô Kỵ ngược lại cũng không ghét, hắn nghe nói qua Hoằng Khởi Thần Vương, là một Thần Vương tốt, làm người vẫn là rất chính trực. Bất quá Ly Thiên Thần Vương năm đó đuổi giết hắn, để cho trong lòng hắn rất là khó chịu. Phải biết rằng, hắn mới đúng là người bị hại.

Ly Thiên Thần Vương mặc cho Dịch Minh Thần Vương, Diêm Đình Thần Vương những thứ này hủy diệt Thiên Phàm Tông, không đi nghiêm phạt hung thủ, trái lại đối phó hắn người yếu, để cho hắn rất là khinh bỉ. Hắn bất kể so đo, không có nghĩa là liền phải bỏ qua.

Khôn Uẩn cười hắc hắc:

- Vô Kỵ lão đệ a, ta cho rằng Ly Thiên hảo ý, ngươi kỳ thực có thể thu lại. Ngươi đường dương quan dù sao cũng rộng, thu chút tài nguyên cũng vậy không có vấn đề.

Nói xong câu đó, hắn lại truyền âm cho Mạc Vô Kỵ:

- Tên này nhất định là nhìn đúng tiền đồ của ngươi, muốn lại đem hết thảy tài nguyên đặt ở trên người của ngươi, chờ ngươi bước vào Hợp Thần cảnh về sau, sau đó giúp Thần Vực đối phó Thần Tộc. Mà Thần giới chuyện sắp xảy ra ngươi biết, cho nên nha, hắc hắc...

Mạc Vô Kỵ rõ ràng Khôn Uẩn ý tứ, đó chính là hắn không thu cũng trắng, thu cũng là ăn không.

Thần giới gần khôi phục, toàn bộ Thần giới sẽ khôi phục cân đối. Dù cho Thần Tộc tu sĩ lại khinh thường còn lại các tộc, cũng vậy không có khả năng đoàn kết nhất trí đối phó nhân tộc. Thần giới quy tắc khôi phục, mọi người tu luyện cũng không kịp, người nào có thời gian đi mỗi ngày đánh giết tới?

Mạc Vô Kỵ không có đen tối như Khôn Uẩn, tại hắn trong tiềm thức thu đồ đạc liền phải làm việc. Hắn căn bản cũng không có dự định đi thủ hộ Thần giới, để cho hắn thu ít đồ lại vì Thần giới liều mạng, đó cũng không phải là ý nghĩ của hắn.

Ly Thiên Thần Vương chính sắc nói:

- Mạc đạo hữu, ta biết tư chất ngươi khẳng định phi thường tốt, cũng là có may mắn lớn người. Ta chỉ hy vọng có thể đem Thần Vực mấy năm nay tích lũy đồ đạc giao cho ngươi, nếu mà tương lai ngươi có thể giúp được Thần Vực một chút, vậy thì giúp một cái. Thực sự chuyện không thể làm, ngươi có thể rời đi, không cần bất luận cái gì thệ ngôn.

Cảm thụ được Ly Thiên Thần Vương phi thường chân thành ngôn ngữ cùng thái độ, Mạc Vô Kỵ có chút tin tưởng Hoằng Khởi Thần Vương nói là lời thật, Ly Thiên Thần Vương đích thật là có một loại vì Thần Vực hi sinh hết thảy.

Bởi vì Ly Thiên Thần Vương loại tình cảm này, Mạc Vô Kỵ ngược lại đối với Ly Thiên Thần Vương có thêm một tia kính ý, hắn liền ôm quyền nói:

- Ly Thiên Thần Vương, Hoằng Khởi Thần Vương. Ta biết các ngươi nếu đã lên tiếng, đồ đạc khẳng định không ít, chắc chắn sẽ không phải là đồ đạc kém. Ta có nguyên tắc của mình, tương lai nếu ta thấy Thần giới nguy cơ, ta lại đủ khả năng, ta sẽ xuất thủ giúp một tay. Nếu là không có cơ hội, vậy cũng chỉ có thể nói xin lỗi. Vô luận là loại nào tình huống, ta cũng sẽ không lấy đống lớn tài nguyên tu luyện của các ngươi cho. Ta hiện tại rất là thiếu khuyết thời gian, hai vị nếu không có chuyện gì khác, vậy thì xin cáo biệt.

Mạc Vô Kỵ vẫn là rất tin tưởng nhân quả, hắn cầm Ly Thiên Thần Vương đồ đạc, sau cùng lại không thể giúp một tay, vậy đối với hắn đại đạo cũng không có bất kỳ chỗ tốt, huống hồ đây cũng không phải là đạo lý làm người của hắn.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Ly Thiên Thần Vương bộc phát tin tưởng mình không có nhìn lầm. Đổi thành tu sĩ khác, mình cũng nói không cần thệ ngôn lời của, vậy khẳng định là không chút do dự đồng ý, trước tiên lấy đi tài nguyên bên cạnh hắn rồi lại nói. Người nào sẽ cùng Mạc Vô Kỵ như vậy?

Hắn cũng không có nghe được Mạc Vô Kỵ nói là Thần giới, mà không phải Thần Vực.

- Hắc hắc, cái lão đệ này của ta chính là lễ tiết quá cao, đáng tiếc thứ này ta là nửa điểm cũng không có.

Khôn Uẩn cười hắc hắc. Đối với Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, hắn hiểu. Một cái người tham lam, tuyệt đối không cách nào đạt được Mạc Vô Kỵ loại độ cao này.

Ly Thiên trong mắt lộ ra thất vọng, lập tức hắn xuất ra một cái hộp ngọc đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Năm đó là ta không đúng, ta cũng không có vật gì tốt, nghe nói ngươi thiếu khuyết thời gian, ta chỗ này có một quả thời gian bùa chú.

Tuy rằng không thể dùng để tu luyện, luyện khí cùng luyện đan hoặc là học tập một vài thứ ngược lại miễn cưỡng đủ.

Thời gian bùa chú? Mạc Vô Kỵ theo bản năng tiếp nhận hộp ngọc mở ra.

- Thời gian chuyển hoán phù?

Khôn Uẩn kinh thanh kêu lên.

- Cái gì là thời gian chuyển hoán phù?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Khôn Uẩn.

Khôn Uẩn than thở:

- Thứ này rất khó luyện chế, chí ít ta là luyện chế không ra được. Phải đối với thời gian quy tắc hiểu cực kỳ thấu triệt mới có thể luyện chế ra đến, ngươi kích phát cái này bùa chú, trong đó không gian lưu chuyển 100 năm, bên ngoài kỳ thực chỉ có thời gian rất ngắn, thời gian cụ thể bao nhiêu, phải xem cấp bậc cái này bùa chú. Ngươi có cái này bùa chú, ta phỏng chừng phía ngoài thời gian chắc chắn sẽ không cao hơn một năm.

- A... đù!

Mạc Vô Kỵ lập tức liền ngạc nhiên mừng rỡ hắn lên, loại này bùa chú đối với hắn thế nhưng là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi a.

Khôn Uẩn cười lạnh một tiếng:

- Đừng cao hứng quá sớm, thứ này kỳ thực chính là yếu, không có mấy tác dụng. Căn bản cũng không có thể tu luyện, cũng đừng nghe tên này nói có thể mượn loại này thời gian học tập hoặc là luyện đan luyện khí và vân vân. Loại này bùa chú bên trong quy tắc khuyết thiếu, ngoại trừ có thể nhiều hơn chút đơn điệu thời gian ra, cái khác không đc tý nào.

Nghe được Khôn Uẩn nói, Ly Thiên Thần Vương lộ ra có chút xấu hổ. Cái này bùa chú đích xác phi thường rất giỏi, đồng dạng cũng đúng như Khôn Uẩn nói như vậy, là một thứ khá yếu. Hắn nói có thể luyện đan luyện khí, vậy chỉ có thể luyện chế cấp thấp mà thôi. Bởi vì trong đó quy tắc không được đầy đủ, căn bản là không cách nào luyện chế cao cấp đan khí.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại Khôn Uẩn nói, đem hộp ngọc thu lại, đối với Ly Thiên Thần Vương liền ôm quyền nói:

- Đa tạ Ly Thiên Thần Vương, cái bùa chú này đối với ta có chút tác dụng. Ta cũng có một câu nói với hai vị đạo hữu, Thần Vực không cần bảo vệ. Thần giới đã gần chữa trị, khi đó đúng là thời điểm hai vị trùng kích Hợp Thần, chỉ cần hai vị đến lúc đó chuẩn bị thỏa đáng, nhất định có thể tiến thêm một bước.

Mạc Vô Kỵ không nghĩ thiếu nợ nhân tình người khác, liền đem lời Khôn Uẩn nói cầm đến đưa cho Ly Thiên Thần Vương, dù sao cũng tương lai hắn là phải giúp trợ Khôn Uẩn làm việc.

Khôn Uẩn hừ một tiếng, có chút không hài lòng nói:

- Vô Kỵ lão đệ, ngươi coi như là muốn dùng tin tức của ta đền đáp, cũng phải sau lưng ta đi, ngươi quả thực quá không để ý.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc:

- Khôn Uẩn lão huynh, ta phải đi mượn một món đồ đạc, đi trước, hẹn gặp lại.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ không như trước nữa để ý Khôn Uẩn, thân hình vừa chuyển, như một ngọn gió trực tiếp biến mất. Vi Như cùng Đại Hoang, Súy Oa ở chỗ này cảm ngộ quy tắc, cũng không cần hắn lo lắng cái gì.

Khôn Uẩn im lặng lắc đầu, tên này cho rằng Tạo Hóa bảo vật là hàng chợ sao? Tùy tiện liền có thể mượn đến? Chỉ là hắn ngay cả chào hỏi đều lười, thân hình mở ra, cũng là trong nháy mắt biến mất.

- Ly Thiên huynh, vừa rồi Mạc Vô Kỵ nói là có ý gì?

Hoằng Khởi Thần Vương có chút không hiểu nhìn Ly Thiên Thần Vương.

Ly Thiên Thần Vương bỗng nhiên lại đem ánh mắt nhìn về phía cái khe nứt to lớn, do dự một chút mới không có dũng khí khẳng định nói:

- Hoằng Khởi đạo hữu, trước Thần Vực Sào mỗi lần ấp trứng thật giống như khai thiên tích địa bình thường giống nhau, các loại quy tắc đạo vận rõ ràng không có lầm, chỉ là thời gian quá ngắn mà thôi. Lẽ nào cái khe này cũng cùng Thần Vực Sào ấp trứng như vậy, sau cùng sẽ tràn ra vô thượng thiên địa quy tắc? Thậm chí chữa trị Thần giới?

Không trách Ly Thiên Thần Vương suy đoán như vậy, Mạc Vô Kỵ nói Thần giới sắp chữa trị, bọn họ cũng có thể vọt vào Hợp Thần cảnh. Nếu mà không phải là cái khe này, hắn thật sự là nghĩ không ra còn có chỗ nào có thể cho Thần giới chữa trị?

- Mạc Vô Kỵ quen biết tiền bối kia tu vi sâu không lường được, có lẽ hắn nói...

Hoằng Khởi Thần Vương không có nói tiếp, Ly Thiên Thần Vương đã hiểu Hoằng Khởi Thần Vương ý tứ. Khôn Uẩn tên gia hỏa, cũng không nói Mạc Vô Kỵ dùng tin tức của hắn đền đáp sao?

Nghĩ thông suốt điểm này, vô luận là Ly Thiên Thần Vương hay là Hoằng Khởi Thần Vương đều không còn có tâm tư ở tại chỗ này, cấp tốc xoay người rời đi. Giả như thật cùng Mạc Vô Kỵ nói như vậy, Thần giới gần chữa trị, bọn họ cũng có cơ hội bước vào Hợp Thần, này bọn họ đích xác là phải nhanh đi chuẩn bị.

...

Mạc Vô Kỵ cùng Vi Như, Đại Hoang ba người chào hỏi về sau, trực tiếp lẩn trốn vào Vô Diệp Lâm. Thời gian cấp bách, hắn cần phải nhanh một chút có thể nắm trong tay Thiên Địa Lô. Hắn so với Khôn Uẩn còn có ưu thế, đó chính là hắn có phàm nhân giới có thể tùy thời thu hồi Thiên Địa Lô.

Tại Vô Diệp Lâm bố trí ẩn nấp cấm trận về sau, Mạc Vô Kỵ tiến vào phàm nhân giới.

Thời khắc này phàm nhân giới diện tích mấy trăm vạn dặm, hoàn toàn tạo thành thế giới hình thức ban đầu, các loại quy tắc chẳng những rõ ràng còn ngưng thật.

Mạc Vô Kỵ không có tâm tình đi quản những thứ này, hắn đi tới Thiên Địa Lô bên cạnh lấy ra này tấm thời gian chuyển hoán phù kích phát.

Quả nhiên một cái không gian hình thành, chỉ là quy tắc bên trong không gian này quá mức bạc nhược, còn đơn điệu đáng sợ. Mạc Vô Kỵ đều có thể đoán, tên gia hỏa luyện chế thời gian chuyển hoán bùa chú tu vi hắn là cũng không cao lắm.

Thiên Địa Lô đan khí bị Mạc Vô Kỵ hấp thu xong, lúc này Mạc Vô Kỵ là không chút kiêng kỵ đến luyện hóa Thiên Địa Lô này. Nếu không, hắn lại đem mười vạn trượng cao Thiên Địa Lô lấy ra thu thập số mệnh, vậy cũng quá buồn cười một chút.

Bên trong Thiên Địa Lô vẫn là một mảnh hỗn độn mưa lất phất, Mạc Vô Kỵ vì tăng nhanh luyện hóa Thiên Địa Lô quy tắc, trực tiếp phun ra mấy đạo máu huyết.

Từng đạo đạo niệm khí tức bị Mạc Vô Kỵ thẩm thấu tới bên trong Thiên Địa Lô, sau đó Mạc Vô Kỵ điên cuồng nghịch chuyển Chu Thiên,

cùng Thiên Địa Lô hình thành câu thông, luyện hóa Thiên Địa Lô tất cả quy tắc cùng cấm chế.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1066: Mạc Đạo Hữu Dừng Tay

10 năm trôi qua, Mạc Vô Kỵ cả Thiên Địa Lô vùng ven cũng không có mò lấy. Mặc dù hắn đã xuất ra hoàn toàn khí lực đi luyện hóa Thiên Địa Lô, đáng tiếc thực lực của hắn quá thấp, căn bản là không cách nào hiểu quy tắc bên trong Thiên Địa Lô.

Mạc Vô Kỵ biết loại bảo vật này, dùng thực lực của hắn muốn trong khoảng thời gian ngắn luyện hóa là tuyệt không khả năng, hy vọng duy nhất của hắn, chỉ là có thể làm cái đồ đạc này cao tới 10 vạn trượng nhỏ đi. Tại bên trong thời gian chuyển hoán phù, hắn có 100 năm thời gian có thể tiêu xài, hắn cũng không tin 100 năm thời gian, còn không cách nào lại đem Thiên Địa Lô này luyện nhỏ hơn một chút.

20 năm, ba mươi năm...

Khi bảy 10 năm sau khi đi qua, Mạc Vô Kỵ chợt nghe đến "Bành" một tiếng nhỏ nhẹ nhỏ âm vang từ Thiên Địa Lô bên trong truyền ra, hắn dường như chạm tới chỗ Thiên Địa Lô trung tâm nhất.

- Ầm!

Một cổ bàng bạc khí tức đánh về phía Mạc Vô Kỵ thức hải, Mạc Vô Kỵ há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra, cũng may Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc cùng Sinh Cơ Lạc cấp tốc khiến cho hắn thức hải thương thế chuyển biến tốt đẹp.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ mà sợ đồng thời, cũng không có thu hồi bản thân thần niệm. Thần niệm của hắn dùng 70 năm thẩm thấu

vào Thiên Địa Lô, còn không có xây công cứ như vậy thu hồi, lại chảy vào lại không biết cần bao nhiêu năm thời gian.

Cũng may hắn không có Nguyên Thần, nếu có Nguyên Thần mà nói, vừa rồi này một cái có thể sẽ trực tiếp niết tiêu diệt nguyên thần của hắn.

Lần này Mạc Vô Kỵ bộc phát bắt đầu cẩn thận, quả nhiên hắn cảm nhận được Thiên Địa Lô đạo thứ nhất cấm chế, không đúng, đây nói không phải là cấm chế. Hắn là một đạo trở ngại vắt ngang tại trước ý hắn niệm, để cho hắn căn bản là không cách nào đi tới mảy may.

Nghĩ đến Thần giới không biết lúc nào chữa trị, Mạc Vô Kỵ lại cũng không kịp đoái hoài, vài đạo thần niệm tiễn ý đánh xuống. Sau một khắc, hắn trực tiếp cùng Thiên Địa Lô chân chính tạo thành một tia câu thông.

Mạch lạc hình thành Chu Thiên khí tức không chút kiêng kỵ đưa vào Thiên Địa Lô, Mạc Vô Kỵ không cách nào duy trì liên tục luyện hóa Thiên Địa Lô, hắn cũng là rốt cục cảm nhận được Thiên Địa Lô mênh mông khí tức, loại khí tức này vượt qua trong vũ trụ Hỗn Độn khí tức, dường như mang theo một loại đạo vận thời điểm Hồng Mông chưa mở ra.

Mạc Vô Kỵ cẩn thận khống chế được bản thân thần niệm ý chí muốn phải cố gắng cùng Thiên Địa Lô dung hợp, thời gian thong thả lưu đi. Cũng không biết đi qua bao nhiêu, Mạc Vô Kỵ ý niệm xuất hiện một cái chữ "Lô" nhàn nhạt.

Thiên Địa Lô theo Mạc Vô Kỵ ý niệm cấp tốc giảm nhỏ, trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng như điên. Mặc dù hắn luyện hóa Thiên Địa Lô còn vừa mới bắt đầu, chí ít hắn đã có thể cho Thiên Địa Lô rút nhỏ.

Mấy chục vạn trượng Thiên Địa Lô rất nhanh thì thu nhỏ lại tới rồi vạn trượng, nghìn trượng, trăm trượng...

Khi Thiên Địa Lô thu nhỏ lại tới ba thước, lại cũng không cách nào tiếp tục thu nhỏ lại. Mạc Vô Kỵ biết, đây cũng là cực hạn trước mắt hắn

có thể làm được.

Một thước cao Thiên Địa Lô tuy rằng vẫn còn là rất lớn, chí ít so với 10 vạn trượng Thiên Địa Lô thoạt nhìn phải nhu hòa hơn nhiều.

Chỉ là loại này Thiên Địa Lô vẫn không thể tùy tiện cứ như vậy xuất ra, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên liền đem bên trong phàm nhân giới một đống lôi hồn thạch cuốn tới. Lôi hồn thạch hay là hắn tại tinh không Tà Hải Đảo lấy được, vẫn không có ích gì, hiện tại vừa lúc dùng tới.

Một đống chồng chất lôi hồn thạch bị Mạc Vô Kỵ luyện hóa sau đó khóa lại bên ngoài Thiên Địa Lô, từng đạo ẩn nấp cấm chế bị Mạc Vô Kỵ khắc ở tại lôi hồn thạch.

Vài tháng trôi qua, một cái chén đường kính có chừng một thước năm biển rộng xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ. Chỉ là cái này bát to bên ngoài tuy rằng to lớn, bên trong không gian cũng chỉ có tầm thường bát to lớn nhỏ.

Khôn Uẩn dùng một cái nồi, hắn liền đem Thiên Địa Lô bao thành một cái chén.

Cái này chén bị Mạc Vô Kỵ dùng vài toà sơn bình thường giống nhau lớn nhỏ lôi hồn thạch bao lấy, Thiên Địa Lô hắn không có cách nào luyện hóa nhỏ hơn. Lôi hồn thạch bị Mạc Vô Kỵ khắc một đống thất cấp thần cấm, vài toà sơn bình thường vậy lôi hồn thạch bị Mạc Vô Kỵ cứng rắn khóa lại trong vòng một thước năm đường kính.

Thiên Địa Lô Tạo Hóa khí tức vốn là bất hòa Tiên Thiên bảo vật như vậy dễ bị người bắt lấy đến, cộng thêm Mạc Vô Kỵ lại khắc vô số thất cấp thần cấm. Chính là Hợp Thần cường giả, cũng vậy không nhất định có thể cảm nhận được đây là Thiên Địa Lô.

Về phần Khôn Uẩn, Mạc Vô Kỵ quyết định, không cho tên này sờ chén của mình.

Ly Thiên đưa thời gian chuyển hoán phù kích phát rồi một lần, dù cho thời gian còn không có dùng xong, cũng vậy chẳng khác nào phế đi. Mạc Vô Kỵ cũng không đau lòng. Thứ này chính như Khôn Uẩn nói nói như vậy, nếu mà không dùng được, đích thật là một đồ yếu.

Thu thập đồ đạc, lại đem cái bát to một thước năm cõng ở trên lưng, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng rời đi Vô Diệp Lâm. Hắn thấy, Thần giới chữa trị phải là tại mấy năm này thời gian. Hắn muốn tìm được địa phương trước rất phù hợp với bát to khí tức.

Vừa ra Vô Diệp Lâm, Mạc Vô Kỵ mới cảm giác được không đúng. Cái kia nguyên bản tại Vô Diệp Lâm phía ngoài khe nứt, lúc này đã thẩm thấu tiến vào Vô Diệp Lâm.

Hơn nữa khe nứt độ rộng đã có mấy ngàn trượng, giờ khắc này tu sĩ ở hai bên khe nứt lại cũng không cách nào lui tới.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ vừa chuyển, lập tức quét Đại Hoang cùng Súy Oa chỗ ở vị trí. Để cho hắn mừng rỡ là, Thần giới chữa trị còn chưa có bắt đầu, Đại Hoang cư nhiên bước vào Thần Quân cảnh.

Tại đối diện Đại Hoang cùng Súy Oa, còn đứng lấy một người cô gái trẻ tuổi. Mạc Vô Kỵ không nghĩ tới, nữ nhân này còn một cái người quen.

...

- Đại gia, cá bà nương nhất định muốn chúng ta theo nàng cùng đi.

Mạc Vô Kỵ vừa rơi xuống, Súy Oa liền nhanh chóng đến nói.

Thấy Mạc Vô Kỵ, Vi Như cùng Đại Hoang cũng đều đứng ở Mạc Vô Kỵ phía sau.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi thật sự là có bản lĩnh a, năm đó còn là một cái Tiên Đế con kiến hôi, trong nháy mắt cả Thần Vương cũng vậy không làm gì được ngươi.

Nữ tử thấy Mạc Vô Kỵ về sau, trong mắt hầu như muốn bắn ra hỏa diễm đến. Nàng nói Thần Vương không làm gì được Mạc Vô Kỵ, nói là năm đó Thần Vương truy sát Mạc Vô Kỵ cũng vậy không có kết quả. Về phần sự tình Mạc Vô Kỵ sát thần vương, nàng cũng không biết.

Mạc Vô Kỵ quen biết người nữ nhân này, chính là Du Chân Na năm đó muốn Tiên Giới số mệnh. Du Chân Na đối với Mạc Vô Kỵ như vậy phẫn hận, không chỉ là bởi vì Mạc Vô Kỵ lại đem Tiên Giới số mệnh toàn bộ trở về cho Tiên Giới, làm cho nàng cả canh cũng không có uống được. Trọng yếu hơn là, nàng nghe phụ thân nói, Mạc Vô Kỵ chính là hung thủ sát hại ca ca của nàng Du Chân Nhĩ.

Nàng cũng không biết, đây là cha nàng Tịch Đỉnh Thần Vương vì bắt Mạc Vô Kỵ, thu được Mạc Vô Kỵ trên người bảo vật, cố ý tìm ra mượn cớ. Chỉ là cả Tịch Đỉnh Thần Vương chính bản thân cũng không nghĩ tới, con của hắn Du Chân Nhĩ thật là Mạc Vô Kỵ giết chết. Dù sao cũng tại trong lòng Du Chân Na, phụ thân suy đoán nhất định là chính xác.

Nếu như là thời điểm vừa tới Thần Vực, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy cái này nữ nhân tự nhiên là chạy càng xa càng tốt. Hiện tại hắn cả tên gia hỏa Thần Vương tầng bảy cũng giết, há có thể e ngại chỉ là một Du Chân Na?- Ngươi chỉ là một Thần Quân sơ kỳ, cũng vậy dám ở chỗ này kiêu ngạo?

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:

- Cút đi, nếu không, ta liền muốn tìm ngươi tính toán sự tình Tiên Giới số mệnh.

- Cha ta liền tới rồi, xem ngươi còn có thủ đoạn gì nữa.

Du Chân Na khinh thường nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, nhanh chóng khắc hư không trận văn. Trong thời gian ngắn, một cái cấp năm khốn sát thần trận đã bị hắn khắc đi ra.

Lúc này một người nam tử áo đen hạ xuống rơi vào trước người Mạc Vô Kỵ cách không xa, Mạc Vô Kỵ vừa nhìn liền biết người này là một cái Thần Vương hậu kỳ cường giả, hắn suy đoán người đâu tới hắn là Tịch Đỉnh Thần Vương.

- Ngươi chính là Mạc Vô Kỵ?

Người tới chính là Tịch Đỉnh Thần Vương Du Đỉnh.

Lại nói tiếp, hắn giống như Mạc Vô Kỵ, là đến từ Vô Diệp Lâm. Tại bên trong Vô Diệp Lâm bế quan, lúc này tu vi của hắn đã đến cảnh giới Thần Vương tầng tám.

Về phần Mạc Vô Kỵ trước chém giết Thần Tộc Thần Vương La Hoàng Tang, cùng Khôn Uẩn cùng nhau dọa lui Thần Tộc Hợp Thần cường giả Bái Đái, hắn cũng không biết. Nếu mà hắn biết, có lẽ hắn cũng sẽ không tùy tiện hạ xuống rơi vào trước người Mạc Vô Kỵ như vậy.

- Cha, đúng vậy, hắn là Mạc Vô Kỵ, người giết ca ca chính là hắn.

Du Chân Na mang theo khóc nức nở kêu lên.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng không có bao nhiêu kinh dị, chỉ là có chút nghi hoặc. Hắn biết Du Chân Na vì sao nói mình giết ca ca của nàng, bởi vì hắn đích thật là tại tu chân giới giết chết một thanh niên tóc que cọ. thanh niên tóc que cọ cùng Du Chân Na có bảy phần tương tự, hắn là Du Chân Na trong miệng nói ca ca không thể nghi ngờ.

Hắn nghi hoặc chính là mình sớm bức ra thần niệm ấn ký, hơn nữa hắn lần đầu tiên thấy Du Chân Na thời điểm, Du Chân Na cũng không có phát hiện, vì sao lần thứ hai lúc gặp mặt đối phương trái lại đã biết?

- Ngươi đã giết con ta Chân Nhĩ, vậy thì đi chết đê...

Tịch Đỉnh Thần Vương hừ lạnh một tiếng, trương tay liền chộp tới Mạc Vô Kỵ.

Hắn đối với Mạc Vô Kỵ sát ý hoàn toàn là bởi vì Mạc Vô Kỵ trên người có trọng bảo, về phần con hắn Du Chân Nhĩ, hắn thấy, cũng không phải Mạc Vô Kỵ giết.

Mạc Vô Kỵ vừa mới khắc hoàn thành lục cấp khốn sát thần trận, lúc này Tịch Đỉnh Thần Vương muốn động thủ, hắn đâu còn có thể lưu tình.

- Tịch Đỉnh đạo hữu, nhanh chóng dừng tay.

một tiếng hét lớn truyền đến, sau một khắc, Hoằng Khởi Thần Vương xuất hiện ở trước mặt mấy người.

Tịch Đỉnh Thần Vương cau mày nhìn Hoằng Khởi Thần Vương, Hoằng Khởi Thần Vương giống nhau là một trong 10 đại thần vương, hơn nữa cùng Ly Thiên Thần Vương quan hệ phi thường tốt. Coi như là thực lực của hắn tiến nhanh, căn bản cũng không cần lưu ý Hoằng Khởi Thần Vương, hắn cũng phải lưu ý một cái Ly Thiên Thần Vương.

- Mạc đạo hữu.

Thấy Tịch Đỉnh Thần Vương dừng tay, Hoằng Khởi Thần Vương thở phào nhẹ nhõm, trước hướng Mạc Vô Kỵ lên tiếng chào hỏi. Về phần phía sau Mạc Vô Kỵ vác một cái chén lớn, Khôn Uẩn cùng Mạc Vô Kỵ xưng huynh gọi đệ, Khôn Uẩn có thể vác một cái chảo, Mạc Vô Kỵ vác một cái chén lớn, dường như cũng vậy không có gì đặc biệt hơn người.

Thấy Hoằng Khởi Thần Vương đối với Mạc Vô Kỵ tôn kính như vậy, Tịch Đỉnh Thần Vương bộc phát kinh dị.

Hoằng Khởi Thần Vương lo lắng Tịch Đỉnh Thần Vương còn muốn động thủ, nhanh chóng đối với Tịch Đỉnh Thần Vương nói:

- Tịch Đỉnh huynh, Mạc huynh trước đây không lâu cùng bằng hữu của hắn tại Vô Diệp Lâm chém giết Thần Tộc Hoán Cập. Mấy tháng trước, La Hoàng Tang cũng bị Mạc đạo hữu giết chết. Thần Tộc Bái Đái

tìm đến, nghe Mạc đạo hữu bằng hữu đạo lý về sau, tự giác đuối lý liền đi.

- Cái gì?

Tịch Đỉnh Thần Vương nghe được Hoằng Khởi Thần Vương nói, trong lòng kinh hãi.

Thần Tộc Hoán Cập bị giết chính là hắn báo tin, hắn có thể không biết? Cái con kiến hôi này tại trong mắt nữ nhi mình, làm sao lại trở nên lợi hại như vậy? Còn có thể giết chết La Hoàng Tang? Đây chính là tên gia hỏa hắn cũng vậy kiêng kỵ. Về phần Bái Đái bị khuyên đi, chỉ có ngu ngốc mới sẽ tin tưởng.

Lẽ nào, chuyện gì xảy ra hắn Tịch Đỉnh không biết chuyện sao?

- Ầm! Ầm! Ầm!

Từng trận nổ vang từ quy tắc trong khe đột ngột truyền ra, một phần mang theo Hỗn Độn khí tức thần tinh mảnh vụn thật giống như hạt mưa bình thường giống nhau bắn đi ra.

Vô số tu sĩ đều điên cuồng, trước đây thiên địa công pháp bắn ra, bọn họ không có tư cách đi tranh đoạt, hiện tại loại này mang theo Hỗn Độn khí tức thần tinh mảnh vụn, ai cũng có thể đi tranh đoạt.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ kích động không thôi, hắn biết đây là khe nứt gần bắn ra vô số thần linh mạch khúc nhạc dạo. Lúc này hắn nơi nào tâm sự cùng Tịch Đỉnh dong dài, trường kích tế xuất, trực tiếp cuốn ra một đạo sông dài kích mang đánh về phía Tịch Đỉnh.

- Mạc đạo hữu dừng tay.

Thấy Mạc Vô Kỵ động thủ, Hoằng Khởi Thần Vương lo lắng không dứt, nhanh chóng kêu lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1067: Khôn Uẩn Cũng Biết Sợ Hãi

Mạc Vô Kỵ đâu dừng tay, lục cấp khốn sát trận đã kích phát, tảng lớn kích mang cuốn về phía Tịch Đỉnh Thần Vương.

Tịch Đỉnh Thần Vương căn bản cũng không có nghĩ đến Mạc Vô Kỵ có dũng khí trước động thủ với hắn, tại trong mắt hắn, Mạc Vô Kỵ chính là một con kiến hôi mà thôi. Dù cho Hoằng Khởi Thần Vương trước nói Mạc Vô Kỵ chém giết qua La Hoàng Tang, hắn vẫn như cũ không thể tin được. Muốn nói một cái Dục Thần tu sĩ, tại ngắn ngủi thời gian vạn năm, liền có thể tu luyện tới tình cảnh chém giết La Hoàng Tang, không ai sẽ tin tưởng.

Tịch Đỉnh Thần Vương còn đang tiêu hóa Hoằng Khởi Thần Vương lời nói, quanh thân không gian căng thẳng, khí tức tử vong trực tiếp áp lực đến tâm thần của hắn. Sau một khắc hắn lĩnh vực lại có tán loạn xu thế, cái này cũng chưa tính, hắn dĩ nhiên cảm giác được bản thân thần niệm xuất hiện nhất thời chậm lại.

- Ầm!

Cuồng bạo thần nguyên nổ tung, Hoằng Khởi Thần Vương mạnh mẽ vọt vào Mạc Vô Kỵ khốn sát trận, một quyền chặn Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích.

- Răng rắc!

Hoằng Khởi Thần Vương quả đấm tất cả đều vỡ vụn, Mạc Vô Kỵ dừng lại bản thân sông dài đạo vận. Hắn không muốn đả thương Hoằng Khởi Thần Vương. Bất chấp tại bên trong hắn khốn sát trận, coi như là

Hoằng Khởi Thần Vương tiến vào rồi, hắn cũng vậy có cơ hội tiêu diệt hai cái Thần Vương, nhưng Hoằng Khởi Thần Vương là một cái trung hậu trưởng giả. Về phần Hoằng Khởi Thần Vương vì sao cứu Tịch Đỉnh, Mạc Vô Kỵ cũng vậy đoán được một chút.

Hắn là nói với Hoằng Khởi Thần Vương, Thần giới gần chữa trị. Nhưng Hoằng Khởi Thần Vương hiển nhiên là lòng có nghi ngờ, một khi Thần giới không có khả năng chữa trị, hắn giết chết Tịch Đỉnh Thần Vương, đối với toàn bộ Thần Vực mà nói, thế nhưng là tổn thất một đại chiến lực.

Mạc Vô Kỵ đối với Hoằng Khởi Thần Vương thủ hạ lưu tình, Tịch Đỉnh Thần Vương trước tiên liền cảm nhận được, hắn cấp tốc về sau lẩn trốn, muốn lui ra ngoài.

Chỉ là hắn vừa mới khẽ động, Mạc Vô Kỵ khốn sát trận không gian quy tắc liền kịch liệt biến đổi, sau một khắc Tịch Đỉnh Thần Vương lần nữa bị vây ở trong đó.

khốn sát trận cũng không vững chắc, chỉ là Mạc Vô Kỵ tạm thời dùng hư không trận văn bố trí mà thôi. Tịch Đỉnh Thần Vương sắc mặt có chút tái nhợt, hắn cũng không có mạnh mẽ công kích cái này khốn sát trận. Hắn lo lắng cho mình mạnh mẽ công kích Mạc Vô Kỵ khốn sát trận, sẽ triệt để làm tức giận Mạc Vô Kỵ. Đến lúc đó chỉ sợ cũng coi như là Hoằng Khởi Thần Vương cầu tình, cũng không cách nào ngăn cản Mạc Vô Kỵ quyết tâm giết hắn.

Mạc Vô Kỵ đích thật là không hề động tay, chỉ là bình tĩnh nhìn Hoằng Khởi Thần Vương nói:

- Hoằng Khởi Thần Vương, lần này ta xem tại mặt mũi của ngươi, thả người này một lần, bất quá không có lần sau.

- Đa tạ Mạc đạo hữu.

Hoằng Khởi Thần Vương nhanh chóng ôm quyền đối với Mạc Vô Kỵ, sau đó lôi kéo Tịch Đỉnh Thần Vương, hai người thối lui ra khỏi khốn sát thần trận Mạc Vô Kỵ rộng mở.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn Tịch Đỉnh Thần Vương, hắn cũng không lo lắng Tịch Đỉnh Thần Vương tiếp tục động thủ. Nếu mà Hoằng Khởi Thần Vương mặc cho Tịch Đỉnh Thần Vương động thủ với hắn, thờ ơ, vậy thì đồng nghĩa với hắn đã nhìn lầm người. Chờ lần này Thần giới quy tắc chữa trị qua đi, tu vi của hắn tiến thêm một bước, Tịch Đỉnh Thần Vương đối với hắn không còn có bất cứ uy hiếp gì.

Tịch Đỉnh Thần Vương cảm giác được nếu mà Mạc Vô Kỵ không mượn khốn sát thần trận, hắn là không phải là đối thủ của hắn. Bất quá hắn cuối cùng là không có lá gan tiếp tục động thủ.

Hoằng Khởi Thần Vương lại cảm tạ đối với Mạc Vô Kỵ vài câu về sau, lôi kéo Tịch Đỉnh Thần Vương cấp tốc rút đi. Du Chân Na thấy cả cha của mình cũng không phải là đối thủ của Mạc Vô Kỵ, lúc này đâu còn dám dừng? theo sát cấp tốc thối lui.

- Rầm rầm ầm!

Quy tắc trong khe nổ vang chi âm càng ngày càng mãnh liệt, bắn ra thần tinh khối cũng là càng lúc càng lớn.

Mạc Vô Kỵ nhìn vô số tranh đoạt thần tinh khối tu sĩ có chút cau mày, hắn nghĩ đến phải làm thế nào lợi dụng Thiên Địa Lô thu thập số mệnh.

Hắn tuy rằng từ trong miệng Khôn Uẩn được biết Tạo Hóa bảo vật có thể thu thập số mệnh, thế nhưng là hắn cũng sẽ không lợi dụng a, lẽ nào chờ Thần giới bắt đầu chữa trị, hắn lại đem Thiên Địa Lô đặt ở một chỗ, số mệnh sẽ tới?

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ do dự bất định, hắn nhìn thấy sau lưng Khôn Uẩn một cái nồi lớn.

Khôn Uẩn cũng trong lúc đó nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, thân hình lóe lên liền hạ xuống rơi vào bên người Mạc Vô Kỵ, sau đó hắn trợn mắt hốc mồm nhìn chằm chằm cái chén phía sau Mạc Vô Kỵ, qua một hồi lâu lúc này mới cười ha ha.

- Vô Kỵ lão đệ, năm đó La Hư thánh nhân đại bãi đạo yến, chiêu mời khắp nơi hào kiệt thời điểm, mời tạp nghệ biểu diễn, cũng không có làm trò cười như ngươi vậy... Ha ha ha...

Khôn Uẩn thật sự là nhịn không được, lại một lần nữa phình bụng cười to.

Hắn vác một cái chảo muốn thu thập Thần giới số mệnh, Mạc Vô Kỵ liền cõng một cái chén đến. Bản thân nồi nấu thế nhưng là Thao Thiết nồi thời điểm Hỗn Độn sơ phân, đây chính là bảo vật Vũ Trụ Giác độc nhất vô nhị.

Mạc Vô Kỵ biết Khôn Uẩn cười cái gì, hắn trái lại thở phào nhẹ nhõm, xem ra Khôn Uẩn cũng không thể nhìn ra hắn cái bát to này kỳ thực chính là Thiên Địa Lô.

- Khôn Uẩn lão ca, ta muốn hỏi một chút ngươi cái nồi này đến lúc đó sẽ làm thế nào thu thập Thần giới số mệnh?

Mạc Vô Kỵ cười tủm tỉm nói.

Khôn Uẩn ngưng cười, tiện tay xuất ra một cái ngọc giản khắc một vài thứ ném cho Mạc Vô Kỵ:- Cho ngươi, cũng không phải là cái gì đồ đạc rất giỏi. Ta nói Vô Kỵ lão đệ a, ngươi vì sao không thể nghe lão ca một câu nói, lại đem tinh lực phóng đang tu luyện cùng thu thập thần linh mạch đâu nè?

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận ngọc giản cười hắc hắc nói:

- Ta lại đem ta số mệnh chén phóng ở nơi đó thu thập số mệnh, bản thân ta cũng có thể đi tu luyện cùng thu thập Thần Linh Khí a.

Khôn Uẩn bỗng ngây người, lập tức nói:

- Ngươi nói cũng phải a.

- Khôn Uẩn lão ca, ta còn có một câu muốn hỏi ngươi, ngươi mới vừa nói La Hư vũ thánh nhân là ai a?

Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi.

Khôn Uẩn lắc đầu, sắc mặt có chút khó coi, cũng không trả lời Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ một nhịp vỗ vai Khôn Uẩn:

- Lão huynh a, ngươi có đúng hay không bị La Hư lão tiểu tử kia khi dễ? Thoạt nhìn tựa như một cái ủy khuất tiểu nương bình thường giống nhau, đừng lo lắng, tương lai mang huynh đệ ta đi giúp ngươi đòi nợ, nhìn thấy cái kia La Hư gì, huynh đệ kéo lỗ tai của hắn để cho hắn hướng ngươi thỉnh cầu khoan thứ...

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ lời còn chưa dứt, một đạo lôi hồ chỉ có quy mô cánh tay trẻ con màu đen liền đánh xuống.

Lôi hồ to như thùng nước đều không thể làm gì Mạc Vô Kỵ, đạo lôi hồ này chỉ có quy mô cánh tay lại đem Mạc Vô Kỵ trực tiếp đánh bay ra ngoài, bộ xương gãy từng khúc.

- Chuyện không liên quan đến ta a...

Khôn Uẩn hét lên một tiếng, thân hình lóe lên, biến mất vô tung vô ảnh.

Mạc Vô Kỵ kinh hãi, không chút suy nghĩ, trực tiếp dùng Thiên Địa Lô bị tầng tầng bao lấy chặn thân hình của mình.

Dường như không cảm giác được Mạc Vô Kỵ khí tức, kinh khủng khí tức như có như không rốt cục tiêu tán tại trong hư không.

Mạc Vô Kỵ thu hồi Thiên Địa Lô, nhìn vô tận hư không, sắc mặt có chút khó coi. Thật là lợi hại, nếu mà hắn không phải là thánh thể, vừa rồi cũng là bởi vì một câu đùa cho vui này đã bị lôi đánh chết.

La Hư này không biết là lai lịch gì, cư nhiên kinh khủng đến loại trình độ này. Mạc Vô Kỵ không cho là bởi vì La Hư nghe được lời của hắn, lúc này mới đối với hắn nghiêm phạt, nếu là như vậy, hắn sợ là mạng nhỏ đã không có. Rất có thể là bởi vì La Hư người này ở tại thần giới trước đây lưu lại quy tắc khí tức thuộc về hắn, cho nên nghe được chính bản thân mắng hắn, lúc này mới trong lúc vô ý kích phát rồi cái loại này quy tắc khí tức đối với hắn tiến hành sét đánh.

Khôn Uẩn cả kiểm tra cũng không dám kiểm tra, trực tiếp bỏ chạy, có thể thấy được La Hư này tại Khôn Uẩn trong mắt cường đại cỡ nào. Mạc Vô Kỵ thế nhưng là biết Khôn Uẩn rất phách lối, có thể để cho như vậy một cái phách lối tên gia hỏa không dám quay đầu lại nhìn xem liền bỏ chạy, La Hư này đã không phải là cường đại đơn giản như vậy.

Mạc Vô Kỵ yên lặng lấy ra Khôn Uẩn cho hắn ngọc giản, ngọc giản giới thiệu phi thường rõ ràng, yêu cầu bố trí một cái thu thập số mệnh đại trận. Thu thập số mệnh đại trận làm sao bố trí, Khôn Uẩn đã ở trong ngọc giản giới thiệu sơ lược một cái.

Tuy rằng Khôn Uẩn nói cái này đại trận ở địa phương nào bố trí đều có thể, chỉ cần lại đem thu thập số mệnh bảo vật để vào trong đại trận là được. Mạc Vô Kỵ vẫn là lựa chọn địa điểm, hắn lựa chọn địa phương chính là hướng về phía Vô Diệp Lâm.

phiến Vô Diệp Lâm hàng ngày có Hỗn Độn linh nhãn bị phát hiện, theo Mạc Vô Kỵ, phiến Vô Diệp Lâm khẳng định cùng khai thiên khe nứt có quan hệ.

Bát cấp thần trận Mạc Vô Kỵ thì không cách nào bố trí đi ra, nhưng gửi Thiên Địa Lô thiên địa khí vận đại trận cũng không ở chỗ mạnh yếu. Khi Thần giới một lần nữa chữa trị, thiên địa khí vận vô cùng vô tận, dù cho ngươi bố trí số mệnh đại trận mạnh hơn nữa, phần số của ngươi bảo vật cũng không cách nào không bến bờ thu thập thiên địa khí vận.

Mạc Vô Kỵ có thể bố trí thất cấp thần trận, loại quan hệ này đến hắn tương lai tiền đồ sự tình, hắn tự nhiên sẽ không mưu lợi.

Hắn bố trí thất cấp số mệnh thần trận, lại ở bên ngoài bố trí thất cấp hộ trận, cùng thất cấp khốn sát thần trận.

Quy tắc khe nứt vẫn như cũ đang không ngừng bắn ra các loại các dạng ẩn chứa Hỗn Độn Thần Linh Khí hơi thở thần tinh, Mạc Vô Kỵ không có đi cướp đoạt những thứ này thần tinh, hắn tại bên trong bản thân hộ trận lấy ra Thiên Cương Biến.

Chờ Thần giới quy tắc bắt đầu chữa trị, vô cùng thần linh mạch bị bắn ra, có thể tưởng tượng loại tràng cảnh đó có bao nhiêu máu tanh. Làm một tu sĩ, đối mặt có thể leo lên đến đẳng cấp cao hơn mê hoặc, không ai biết sợ. Tuyệt đối là điên cuồng vậy xông lên cướp đoạt.

Mạc Vô Kỵ tuy nói không sợ bình thường Thần Vương, một khi gặp phải cường giả Thần Vương trung kỳ trở lên, hắn vẫn như cũ hạ xuống rơi vào hạ phong. Thiên Cương Biến thế nhưng là đỉnh cấp bảo vật, nếu mà hắn có thể ở tại trước khi thần giới chữa trị có thể cảm ngộ trong đó một vài, thực lực nhất định sẽ lại lên một tầng cao.

Thiên Cương Biến chỉ là một khối vỏ cây màu đen, trước đây Mạc Vô Kỵ lại đem khối này vỏ cây thu vào, cũng không có tỉ mỉ đi quan sát. Lúc này hắn lần nữa xuất ra vỏ cây, lập tức liền cảm nhận được một loại mênh mông bàng bạc vô thượng khí thế.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1068: Cướp Đoạt Thần Linh Mạch

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ vừa thấm vào, cái loại mênh mông đại đạo khí tức này đã bị hắn cảm thụ được rõ ràng không có lầm.

Bên trong mỗi một chữ đều là hoàn toàn tự nhiên, mang theo một loại Hồng Mông sơ phân thiên địa khí thế.

Mạc Vô Kỵ thật giống như vẫy vùng ở tại trong một đại dương mênh mông đại đạo không có giới hạn, tại chung quanh hắn ý niệm trong tinh không, lóe ra ba mươi sáu đạo ánh sáng màu vàng.

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ vô cùng nhìn ba mươi sáu đạo ánh sáng màu vàng, hắn biết mình đoán hoàn toàn chính xác, Thiên Cương Biến căn bản cũng không phải là ba mươi sáu biến hóa, mà là ba mươi sáu loại thần thông.

Thiên Cương 36 phép biến hóa, chỉ là một loại đại thần thông trong đó mà thôi. Thần thông tên là, Thai Hóa Dịch Hình.

Nếu mà không phải là biết mình thời gian hữu hạn, Mạc Vô Kỵ muốn học thần thông nhiều lắm, súc địa thành thốn, biết quá khứ đoán tương lai, vãi đậu thành binh (lính)...

Được rồi, Mạc Vô Kỵ cũng biết dùng hắn bây giờ đối với thiên địa quy tắc hiểu cùng nắm trong tay, hắn căn bản là không học được những đại thần thông này.

Trc mắt trọng yếu nhất là học tập Thai Hóa Dịch Hình, cũng chính là biến hóa thần thông người khác thường nói.

Biến hóa thần thông nói trắng ra là, cũng là một loại dịch hình thủ đoạn, chỗ bất đồng là, loại này dịch hành thủ đoạn là thông qua đạo vận quy tắc đi thực hiện, mà không phải cùng tầm thường dịch hình như vậy chỉ là thông qua mặt ngoài biến hóa thực hiện. Tối đa thay đổi một cái khí tức của mình mà thôi.

Khi Vô Kỵ toàn bộ tâm thần đều đắm chìm trong Thai Hóa Dịch Hình thần thông, Thiên Cương Biến bên trong các thần thông kim quang còn lại tự động ẩn nấp hắn lên, lại cũng không cách nào ảnh hưởng đến Mạc Vô Kỵ.

Thời gian cứ như vậy dần dần trôi đi, Thần Vực Sào vùng ven tranh đoạt trái lại thay đổi ít đi. Cái loại này bắn ra bốn phía ra thần tinh nhiều không kể xiết, tuyệt đại đa số đều là bay thẳng lẩn trốn biến mất đến xa vời, bất luận kẻ nào ở chỗ này đều có cơ hội, căn bản cũng không có cần phải đi cùng người khác tranh đoạt.

Vi Như, Súy Oa cùng Đại Hoang mấy tên này cũng vậy đình chỉ tu luyện cùng cảm ngộ, gia nhập trong đội ngũ tranh đoạt loại này ẩn chứa Hỗn Độn thần tinh. Mạc Vô Kỵ dặn dò qua mấy người, một khi đạo quy tắc trong khe bắn ra thần linh mạch, yêu cầu trước tiên báo cho hắn.

Khi Thai Hóa Dịch Hình bị Mạc Vô Kỵ dần dần hiểu, Mạc Vô Kỵ cũng vậy hoàn toàn chìm đắm trong nơi này thần thông, một đạo tin tức đột ngột thức tỉnh Mạc Vô Kỵ.

Tin tức là Đại Hoang gửi tới, Đại Hoang nói cho hắn biết, đã nhìn thấy một cái thần linh mạch bắn ra, cái thần linh mạch kia tốc độ cực nhanh, ẩn chứa trong đó Thần Linh Khí so với hắn phàm nhân giới cái loại này nói là cực phẩm thần linh mạch phải mạnh hơn nhiều.

Mạc Vô Kỵ biết thời điểm hắn mong đợi đã đến, lúc này, Mạc Vô Kỵ đâu sẽ còn tiếp tục bế quan tu luyện? Hắn thu xếp Thiên Địa Lô về sau, chạy ra khỏi bản thân hộ trận.

Vừa mới lao tới, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy hai đạo bạch quang như trường long bình thường vậy lóe lên rồi biến mất.

Đây tuyệt đối là chân chính cực phẩm thần linh mạch, Mạc Vô Kỵ trong lòng mừng như điên đồng thời cũng là có chút lo lắng. thần linh mạch lẩn trốn tốc độ chạy quá nhanh, mau đến hắn cả cơ hội xuất thủ cũng không có.

Chẳng những là hắn không có cơ hội xuất thủ, Mạc Vô Kỵ thấy vài Thần Vương cũng là dại ra không dứt, căn bản là trở ngăn không được những thứ này thần linh mạch bỏ chạy.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét một cái, hắn cư nhiên không có thấy Khôn Uẩn. Cùng Khôn Uẩn tiếp xúc thời gian cũng không tính ngắn, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng Khôn Uẩn tuyệt đối sẽ không buông tha cơ hội như thế, chỉ là tên này hiện tại không biết núp ở cái góc nào phát tài.

- Rầm rầm ầm!

Quy tắc trong khe càng cuồng bạo thanh âm truyền đến, thần niệm lại cũng không cách nào thẩm thấu vào quy tắc khe nứt mảy may.

Hơn mười đạo bạch sắc trường long từ trong khe quy tắc bắn ra, lần này rất nhiều tu sĩ đều có chuẩn bị, mỗi người bọn họ tế xuất pháp bảo. Mấy cái thần linh mạch bị bị ngăn cản, càng nhiều hơn thần linh mạch bỏ chạy.

Sau đó để cho Mạc Vô Kỵ khiếp sợ là, đông đảo cường giả điên cuồng xông lên, ra tay tàn nhẫn.

Những thứ này thần linh mạch bị các loại các dạng lĩnh vực cùng thần niệm trói buộc lại, không có ai có thể tùy tiện bắt đi.

Huyết vụ bay ngang giữa đó, không ngừng có tu sĩ từ không trung rớt xuống. Những người này bị ầm xuống, bất ngờ có tại nhóm Thần Vương.

Lúc này không còn có Thần Vực cùng Thần Tộc phân chia, trong mắt mọi người chỉ có một loại đồ đạc, đó chính là thần linh mạch.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, đình chỉ tiếp tục xuất ra trói buộc trận bàn. Dùng thực lực của hắn, nếu mà xuất ra trói buộc trận bàn, sợ rằng khi hắn trói buộc lại thần linh mạch, chính là lúc hắn ngã xuống.

Loại này cực phẩm thần linh mạch Thần Linh Khí nồng nặc, quy tắc đầy đủ hết, chính là Hợp Thần cường giả cũng phải liều mạng điên cuồng tranh đoạt. Người nào sẽ mặc cho một mình hắn dùng trói buộc trận bàn cướp đoạt thần linh mạch?

Thần Vực hoặc là Thần Lục vốn là cái gọi là cực phẩm thần linh mạch cùng so với cực phẩm thần linh mạch trong khe quy tắc tràn ra, vậy đơn giản chính là rác rưởi bên trong rác rưởi.

Vô luận như thế nào, hắn nhất định phải trong lần này thần linh mạch cướp đoạt thu được nhóm lớn thần linh mạch, nếu không, hắn tương lai tu luyện tuyệt đối sẽ không nhanh. Hắn tu luyện tiêu hao, bất kỳ một cái tông môn nào đều không gánh nổi.

Mạc Vô Kỵ không biết thần linh mạch tràn ra thời gian còn bao lâu, hắn trực tiếp lấy ra một đống hạ phẩm thần khí, sau đó những thứ này hạ phẩm thần khí bị hắn làm thành trận kỳ ném ra ngoài.

Ngắn ngủi một canh giờ, một cái lục cấp khốn sát thần trận đã bị Mạc Vô Kỵ bố trí. Lần này Mạc Vô Kỵ bố trí khốn sát thần trận tại trước mắt của tất cả mọi người, mọi người rõ ràng nhìn thấy thủ đoạn Mạc Vô Kỵ bố trí khốn sát thần trận. Hơn nữa dùng hạ phẩm thần khí bố trí khốn sát thần trận, cũng không phải là dùng hư không trận văn buộc vòng quanh khốn sát thần trận.

Coi như là Thần Vương bị vây khốn, trong chốc lát cũng không cách nào thoát ly đi ra ngoài.

Trong khe nổ vang lần nữa tăng lên, Mạc Vô Kỵ không biết đã tràn ra bao nhiêu cực phẩm thần linh mạch. Hắn bất chấp lo lắng những thứ này, lúc này lại là vô số đạo quang mang bắn ra. Mạc Vô Kỵ lần này trực tiếp ném ra hơn mười trói buộc trận bàn, từng đạo trường Long Bạch mang bị Mạc Vô Kỵ trói buộc lại, tốc độ đột nhiên giảm bớt.

Sau đó những thứ này độn quang như Bạch Long vậy bị Mạc Vô Kỵ dắt lấy, tiến vào hắn khốn sát thần trận.

Lúc này đây Mạc Vô Kỵ liền đem hơn mười nhánh cực phẩm thần linh mạch khóa lại, ném vào phàm nhân giới.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng như điên, lúc này hắn đối với Khôn Uẩn là cảm kích vạn phần. Nếu mà không phải là Khôn Uẩn sớm nói cho hắn biết, nơi này có thần linh mạch bắn ra, hắn căn bản sẽ không tiêu phí một hai năm thời gian đến luyện chế đống lớn trói buộc trận bàn. Đồng dạng, nếu mà không phải là Khôn Uẩn căn bản cũng không lưu ý trận đạo bí mật tiết ra ngoài cho hắn biết, hắn cũng không cách nào tại trong thời gian ngắn thăng cấp đến thất cấp thần trận cường giả.

Hắn chỉ là có chút hối hận, hắn là trước bố trí một cái thất cấp khốn sát thần trận, nếu có thất cấp khốn sát thần trận, hắn liền không cần lại nơi này lãng phí thời gian dùng một đống hạ phẩm thần khí bố trí lục cấp khốn sát thần hộ trận.

Về phần Thiên Địa Lô nơi đó thất cấp khốn sát thần trận, Mạc Vô Kỵ căn bản sẽ không có dự định đi động tới. Đó là địa phương hắn thu thập Thần giới số mệnh, dựa theo Khôn Uẩn ý tứ, Thần giới số mệnh thế nhưng là so với cực phẩm thần linh mạch trọng yếu hơn nhiều.

Lại một sóng dày đặc thần linh mạch bắn ra, tranh đấu bên ngoài càng là máu tanh. Mỗi một nhánh thần linh mạch bị cản lại, đều có thể giết chết một nhóm lớn tu sĩ, mới có kết quả cuối cùng.

Mạc Vô Kỵ lúc này đây trực tiếp ném ra hơn mười đạo trói buộc trận bàn, từng đạo bạch quang mang theo tinh thuần Thần Linh Khí bị Mạc

Vô Kỵ trì hoãn, sau đó dắt vào khốn sát thần trận.

Mạc Vô Kỵ thuần thục lại đem mấy chục nhánh cực phẩm thần linh mạch thu thập tới được toàn bộ đưa vào phàm nhân giới, dù cho Mạc Vô Kỵ biết mình thu tới tay thần linh mạch chỉ có chưa tới một phần vạn, trong lòng hắn vẫn là kích động không thôi.

Liên tiếp hai lần góp nhặt hàng loạt cực phẩm thần linh mạch, Mạc Vô Kỵ cử động rốt cục để cho người đỏ mắt. Dù cho Mạc Vô Kỵ trước đây giết La Hoàng Tang, lúc này cũng có Thần Vương không cam lòng.

cực phẩm thần linh mạch chỉ cần thu được một cái, liền rất có thể để cho Thần Vương viên mãn bước vào Hợp Thần cảnh. Loại bảo vật này, Thần Vương nào không tha thiết ước mơ?

Không đợi trong khe tràn ra tiếp theo sóng thần linh mạch, vài tên Thần Vương trực tiếp bắt đầu oanh kích Mạc Vô Kỵ lục cấp khốn sát thần trận.

Mạc Vô Kỵ thấy bốn gã Thần Vương oanh kích khốn sát thần trận, trong lòng cuồng nộ. trong khe quy tắc không ngừng có thần linh mạch tràn ra, những thứ này khốn kiếp mất dạy không đi cướp đoạt thần linh mạch tràn ra, cư nhiên lại đem chủ ý đánh tới trên đầu của hắn tới rồi.

Lại là một tảng lớn bạch mang từ trong khe bắn ra, trong lòng Mạc Vô Kỵ bộc phát phẫn nộ. bốn cái Thần Vương đang công kích hắn khốn trận, để cho hắn căn bản cũng không có cơ hội đi thu thập cực phẩm thần linh mạch.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đơn giản bỏ qua đi trói buộc cực phẩm thần linh mạch, muốn rộng mở hộ trận, kéo vài tên Thần Vương tiến đến giết, một đạo cường đại Bảo Quang mang đánh vào hắn hộ trận. Mạc Vô Kỵ khốn sát hộ trận phát sinh từng trận tiếng rắc rắc âm vang, sau đó hộ trận xuất hiện một cái vết nứt.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn cư nhiên nhìn thấy Thần Tộc tên lùn Hợp Thần cường giả kia. Hết lần này tới lần khác lúc này Khôn Uẩn lại không ở đây, cũng may hắn còn có một cái lục cấp khốn sát thần trận, nếu không hắn chỉ có thể chờ chết.

Theo Thần Tộc tên lùn Hợp Thần cường giả đến, càng nhiều hơn Thần Tộc tu sĩ đều là chen chúc tới, một đống pháp bảo đều đánh về phía Mạc Vô Kỵ lục cấp thần trận.

Mạc Vô Kỵ dù thần trận mạnh hơn nữa, cũng bất quá là một cái lục cấp khốn sát thần trận mà thôi. Dù cho Mạc Vô Kỵ đang khống chế thần trận, hắn thần trận vẫn như cũ không ngừng vỡ ra. Mắt thấy bản thân khốn sát hộ trận sẽ bị ầm nứt ra, trong trận Mạc Vô Kỵ biết lúc này hắn căn bản là trông cậy vào không được bất luận kẻ nào. Không muốn nói Khôn Uẩn không ở nơi này, coi như là Khôn Uẩn ở chỗ này, phỏng chừng cũng không có thời gian đến giúp hắn. Hắn hiểu rất rõ Khôn Uẩn, lần này Thần giới chữa trị, đối với Khôn Uẩn mà nói, đơn giản là chuyện bầu trời rơi bánh bao, há có thể lãng phí thời gian đến giúp hắn?

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên bắn ra hơn mười đạo trói buộc trận bàn, những trận bàn này cùng trận bàn trước hắn bắn ra bất đồng, những thứ này trận bàn đều tách ra đến.

Hơn mười nhánh cực phẩm thần linh mạch bị trận bàn trói buộc lại, lập tức chậm chạp. Đông đảo tu sĩ bắt không được thần linh mạch cấp tốc bỏ chạy, thật giống như nhìn thấy máu tanh giống như dã thú, điên cuồng xông lên.

Chính là đông đảo tu sĩ đang công kích Mạc Vô Kỵ hộ trận, cũng vậy bá một cái, hầu như rời đi 90%.

Mạc Vô Kỵ lại không chậm trễ, bên trong thân hình chớp động, trực tiếp biến thành một đạo quang mang bỏ chạy. Hắn đi phương hướng là chỗ Thiên Địa Lô, nơi đó có hắn thất cấp khốn sát thần trận. Hắn có một loại dự cảm, Thần Tộc Thần Vương tên lùn này sẽ không bỏ qua cho hắn.

Mạc Vô Kỵ không có đoán sai, dù cho người khác đều ở đây tranh đoạt thần linh mạch bị hắn trói buộc lại, tên lùn Thần Vương này cũng chỉ nhìn chằm chằm hắn, theo đuổi đến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1069: Mạc Vô Kỵ Thần Thông

Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không ngu cho là Hợp Thần cường giả này sẽ đuổi theo hắn vào thất cấp khốn sát thần trận, hắn khốn sát thần trận bố trí ở chỗ này cũng không toàn bộ là hư không trận văn, một cái Hợp Thần cường giả, dù cho trận đạo trình độ lại bình thường, cũng có thể dễ dàng nhìn ra.

Huống chi, tên lùn Hợp Thần này đuổi giết hắn trận đạo tuyệt đối không bình thường. Nếu mà trận đạo bình thường, lại không thể có thể tiện tay bóp nát hắn hư không trận văn.

Tại trong nháy mắt bước vào trận môn, Mạc Vô Kỵ cả người đều là từng trận lay động, sau đó biến mất. Sau một khắc cũng, một khối hòn đá tầm thường xuất hiện ở lối vào khốn sát thần trận.

Mạc Vô Kỵ thi triển Thai Hóa Dịch Hình, lần đầu tiên thành công huyễn hóa ra một tảng đá, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ trong lòng đại định.

Thiên Cương Biến mỗi một cái thần thông, đều cũng có tác dụng, hắn lựa chọn trước học tập Thai Hóa Dịch Hình càng là sáng suốt bên trong sáng suốt.

Bái Đái lợi hại hơn nữa, cũng không nghĩ ra Mạc Vô Kỵ sẽ ở trong chớp mắt huyễn hóa thành một tảng đá. Không phải kiến thức của hắn thấp, mà là biến hóa thần thông chưa hề xuất hiện ở Thần Vực hoặc là trong thần tộc, thứ này có chút không thể tưởng tượng nổi. Tại trong mắt hắn, Mạc Vô Kỵ chỉ là một cái thoáng thân liền tiến vào khốn sát thần trận.

Trước Mạc Vô Kỵ liền có một cái lục cấp khốn sát thần trận, bị hắn ở bên ngoài nổ nát. Hiện tại trừ phi hắn ngu ngốc, mới có thể đi theo tiến vào thất cấp khốn sát thần trận. Huống hồ hắn đã sớm biết Mạc Vô Kỵ trận đạo lợi hại, trước liền ở trước mặt hắn bố trí hư không trận văn.

Một cái khốn sát thần trận lợi hại hơn nữa, chỉ cần hắn không đi vào, cái này khốn sát thần trận cũng vậy chẳng khác nào bỏ đi. Hắn cũng không tin, chính bản thân lại đem khốn sát thần trận nổ nát về sau, Mạc Vô Kỵ còn không hiện thân. Dùng thực lực Mạc Vô Kỵ loại này con kiến hôi, tuyệt đối không có năng lực đưa hắn cuốn vào khốn sát thần trận.

Hắn kiêng kỵ là Khôn Uẩn, mà không phải Mạc Vô Kỵ.

Giết hắn Thần Tộc Thần Vương còn muốn sống, đừng có nằm mộng. Hắn hiện tại không giết chết Khôn Uẩn, tương lai chung quy có một ngày sẽ tiêu diệt Khôn Uẩn. Tại trước khi giết Khôn Uẩn, Mạc Vô Kỵ cái con kiến hôi này hắn là nhất định phải giết chết.

Bái Đái hạ xuống rơi vào trước Mạc Vô Kỵ thất cấp khốn sát trận, lĩnh vực triển khai, tuy nói hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ không có thủ đoạn đưa hắn cuốn vào trong khốn sát thần trận, hắn vẫn còn là bảo lưu lại cao độ cảnh giác.

Một phương đại ấn bị Bái Đái tế xuất, đại ấn cuồn cuộn nổi lên ngập trời thần nguyên khí tức, đánh về phía Mạc Vô Kỵ thất cấp khốn sát thần trận.

Mạc Vô Kỵ thất cấp khốn sát thần trận mạnh hơn nữa, bị Bái Đái ở bên ngoài đập lần này, cũng vậy lay động kịch liệt hắn lên.

Bái Đái mặt hiện lên cười nhạt, đại ấn một lần tiếp theo một lần đánh vào bên ngoài khốn sát thần trận. Hơn mười lần nữa về sau, thất cấp khốn sát thần trận rốt cục phát sinh một tiếng răng rắc nứt ra âm vang, cái chén trưng bày tại giữa thần trận biển rộng cũng vậy lộ ra 1 bên.

Xa xa vài tên Thần Vực Thần Vương nhìn Bái Đái công kích Mạc Vô Kỵ hộ trận, không người nào dám tiến lên nói nhiều. Về phần tiến lên hỗ trợ, càng là một cái cũng không có.

Càng xa xa Tịch Đỉnh Thần Vương cười nhạt nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ khốn sát thần trận, trong lòng từng trận vui sướng. Mạc Vô Kỵ a Mạc Vô Kỵ, ngươi cũng có ngày hôm nay a.

- Chuyện gì xảy ra?

Hoằng Khởi Thần Vương hạ xuống rơi vào bên người Tịch Đỉnh Thần Vương, nghi ngờ hỏi.

Tịch Đỉnh Thần Vương thấy Hoằng Khởi Thần Vương, lập tức cười ha ha nói:

- Không có gì.

- Đó là Thần Tộc Bái Đái đang công kích Mạc Vô Kỵ hộ trận?

Hoằng Khởi Thần Vương không cần Tịch Đỉnh Thần Vương nói cho hắn biết, hắn đã nhìn thấy tình huống.

Mạc Vô Kỵ gióng trống khua chiêng tại Vô Diệp Lâm ra ngoài bố trí một cái khốn sát thần trận, ai cũng biết. Hiện tại Bái Đái đang công kích Mạc Vô Kỵ khốn sát thần trận, hắn tự nhiên lập tức liền hiểu.

- Ha ha, tự làm bậy không thể sống, tên này là tự tìm.

Tịch Đỉnh Thần Vương cười ha ha, đang muốn nói cho Hoằng Khởi Thần Vương không cần lo cho chuyện này, Hoằng Khởi Thần Vương đều chợt lách người vọt tới.

Mạc Vô Kỵ thế nhưng là tương lai của Thần Vực trong mắt hắn và Ly Thiên Thần Vương thời gian tới, một thiên tài như vậy, bị hủy ở trong tay một cái Thần Tộc Hợp Thần cường giả, Thần Vực còn có cái gì thời gian tới?

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ thấy Hoằng Khởi Thần Vương đến, trong lòng thầm nghĩ không tốt, vốn hắn còn phải chờ một hồi nữa động thủ. Hiện tại Hoằng Khởi Thần Vương đến, hắn không cách nào tiếp tục chờ đi xuống.

Lúc này bởi vì hắn khốn sát thần trận bị Thần Tộc người cường giả này ầm nứt ra, đối phương đã đến gần rồi khốn sát thần trận cửa vào, chờ Hoằng Khởi vừa đến, tên này nhất định sẽ lui ra phía sau.

Bái Đái thần niệm cũng nhìn thấy Hoằng Khởi đến, Hoằng Khởi cái này nho nhỏ Thần Vương hắn vẫn còn là quen biết. Đừng xem Hoằng Khởi là một trong Thần Vực 10 đại thần vương, tại trong mắt Bái Đái, Hoằng Khởi chỉ là một cái con kiến hôi.

Vừa lúc đó, một đạo thậm chí có thể xé rách hư không sát ý đánh về phía sau lưng của hắn, điều này làm cho Bái Đái trong lòng cả kinh, hắn lĩnh vực thời khắc giang ra, căn bản cũng không có phát hiện bất cứ uy hiếp gì, đạo sát khí là làm sao qua được?

Mạc Vô Kỵ gần như là vô cùng đem hết toàn lực một kiếm bổ ra, hắn tế xuất tới là Côn Ngô Kiếm. Theo Mạc Vô Kỵ, chỉ có Côn Ngô Kiếm sát ý mới có thể dùng tốc độ nhanh nhất xé rách Bái Đái lĩnh vực.

Mạc Vô Kỵ không có đoán sai, Côn Ngô Kiếm sát ý hiệp bọc lấy thiên địa khí thế, gần như là trước tiên liền xé ra Bái Đái sát ý, bốn phương tám hướng phong tỏa Bái Đái sinh lộ.

Bái Đái không chút suy nghĩ, trực tiếp đi phía trước vọt tới. Dù cho phía trước là khốn sát thần trận, hắn cũng không có lựa chọn.

Loại này hắn không hề phòng bị đánh lén, nếu là hắn có dũng khí không né, sau một khắc hắn nhất định sẽ bị thương nặng. Loại này bị thương nặng không chỉ có riêng là thân thể bị thương nặng, thậm chí bao gồm thức hải cùng Nguyên Thần. Dùng Mạc Vô Kỵ xảo trá, hắn không tin mình bị thương nặng sau đó, đối phương sẽ bỏ qua hắn.

Tại trong nháy mắt Bái Đái vọt vào Mạc Vô Kỵ khốn sát thần trận, Côn Ngô Kiếm sát ý biến mất.

Bái Đái đột ngột phản ứng kịp, thân hình một trận dừng lại, liền muốn lui ra ngoài.

- Răng rắc!

Một đạo chói tai âm hưởng truyền đến, đi theo Bái Đái kinh hoàng phát hiện, đường lui biến mất không thấy, khốn sát thần trận đã bị che lại.

Không gian chung quanh quy tắc đột ngột biến hóa, hắn lĩnh vực thậm chí đều mở rộng không lên nổi. Bái Đái không hề động tay, hắn biết nếu mà giữa khốn sát thần trận ở không có ai, hắn còn có thể oanh phá cái này khốn sát thần trận, sau đó đi ra ngoài.

Mà bây giờ cái này khốn sát thần trận là của Mạc Vô Kỵ, vừa rồi ám toán hắn cũng vậy nhất định là Mạc Vô Kỵ. Hắn còn không biết Mạc Vô Kỵ là như thế nào làm được, hắn tin tưởng mình không có cảm giác sai lầm.

- Mạc Vô Kỵ, ta đã xem thường ngươi.Bái Đái lại đem tấm to lớn hồng ấn trôi lơ lửng lên đỉnh đầu, nhìn chằm chằm khốn sát thần trong trận bên trong chậm tiếng nói.

Bởi vì hắn căn bản là không nhìn thấy bất kỳ vật gì, ở trước mắt hắn, chỉ có một mảnh sương mù dày đặc.

- *** ngươi cư nhiên không có tiếp tục động thủ, để cho ta có chút kỳ quái.

Mạc Vô Kỵ thanh âm truyền đến, không nhanh không chậm.

- Ta động thủ có thể phá vỡ cái này khốn sát thần trận sao?

Bái Đái dường như cũng biến thành không nhanh không chậm.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Không phá nổi, bởi vì tại trước khi ngươi phá vỡ ta liền giết ngươi.

- Vậy ta vì sao còn phải động thủ?

Bái Đái cười ha ha:

- Ta tại trước khi chết chỉ muốn biết, ngươi là như thế nào núp ở sau lưng ta, lại không bị ta phát hiện, sau cùng còn có thể đánh lén đến ta? Còn có nếu như ta không có đoán sai, thanh kiếm ngươi đánh lén ta đó, hẳn là Côn Ngô sao??

Mạc Vô Kỵ thanh âm lần nữa truyền đến:

- Có thể a, ta cho ngươi biết...

- Ầm!

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ nói chuyện đồng thời, kịch liệt nổ vang chi âm truyền đến.

- Gian trá vãi lìn.

Bái Đái trong lòng cuồng nộ, hắn đang định thừa dịp Mạc Vô Kỵ lúc nói xong, thiêu đốt máu tươi của mình, toàn lực một kích, không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ cùng hắn nghĩ giống y hệt nhau.

Tại thời điểm hắn toàn lực động thủ, Mạc Vô Kỵ như nhau tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích, một kích đánh ra.

Nếu như tại khốn sát thần ngoài trận mặt, Mạc Vô Kỵ một kích uy lực chính là hơn nữa gấp mấy chục lần, cũng phải bị đánh bay ra ngoài.

Nơi này là Mạc Vô Kỵ khốn sát thần trận, là thuộc về địa bàn của Mạc Vô Kỵ.

Bái Đái đại ấn vừa tế xuất, đã bị khốn sát thần trong trận đạo vận quy tắc trói buộc, đi theo từng đạo lôi hồ cùng kích mang liền đập hướng về hắn, cũng trong lúc đó Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích cũng vậy đánh vào bên trên đại ấn.

Bái Đái liền cảm thụ được bản thân thần niệm một trận dừng lại ngưng đọng, đại ấn lại cũng không ầm đi xuống đc.

Bán Nguyệt Trọng Kích lại là họa xuất một đạo ngân mang bổ xuống, lúc này khốn sát thần trận uy lực toàn bộ phát huy được. Dù cho Bái Đái là Hợp Thần cường giả, tại dưới Mạc Vô Kỵ thất cấp khốn sát thần trận, cũng là di động gian khó.

Giả như Mạc Vô Kỵ chỉ là một Thần Quân, hắn còn có cơ hội hao tổn chết Mạc Vô Kỵ, sau đó liều mạng phá vỡ đối phương khốn sát thần trận.

Sự thực là Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không phải là Thần Quân, là một cường giả Thế Giới Thần có thể so sánh với Thần Vương. Không chỉ như thế, Mạc Vô Kỵ cái kia trường kích còn có cổ quái, cư nhiên có thể nhất thời chậm lại thần niệm của hắn.

- Ầm!

Bán nguyệt trường kích cùng đại ấn lại một lần nữa đánh vào cùng một chỗ, Bái Đái há miệng phun ra một đạo máu tươi.

Đây không phải là Mạc Vô Kỵ bán nguyệt trường kích tạo thành, mà là trong khốn sát thần trận vài chuôi thần khí đại chuỳ đánh vào chỗ trái tim của hắn.

Lĩnh vực bị xé rách, thần nguyên bị áp chế, không gian quy tắc cũng bị trói buộc, Bái Đái bị vài chuôi thần khí đại chuỳ đánh vào ngực, chỉ là phun ra một búng máu, coi như là hắn lợi hại.

Mạc Vô Kỵ cũng không có nửa phần muốn buông tha Bái Đái, thậm chí ngay cả dừng lại chỉ chốc lát cũng vậy không muốn.

Bán Nguyệt Trọng Kích họa xuất một đạo Ngân Hà hạ xuống, đây là lần đầu tiên sau khi vây khốn Bái Đái, Mạc Vô Kỵ thi triển thần thông.

Một đạo màu bạc sông dài từ u tối khốn sát trận đỉnh chóp đánh rớt, lại đem phiến u tối không gian chiếu xạ có chút âm trầm. Bái Đái có vô số thủ đoạn có thể dễ dàng phá vỡ đạo kích mang, đáng tiếc là, hắn hết thảy thủ đoạn đều thi triển không ra được. Thật giống như một bệnh nhân mang trọng bệnh bình thường giống nhau, giờ khắc này Bái Đái cuối cùng là cảm nhận được cái gì là hữu tâm vô lực.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi nếu mà dừng tay, ta nguyện ý cho ra thế giới của ta đưa cho ngươi, cho ngươi thu được tất cả bảo vật trên thế giới của ta. Ta tại quy tắc trong khe thu được hàng loạt thiên địa công pháp, chỉ cần ngươi dừng tay, đều là của ngươi...

Bái Đái không còn có thong dong như trước, giọng nói có chút cấp thiết cùng nôn nóng.

Từ khốn sát thần trận hư không hạ xuống Ngân Hà bỗng nhiên dừng lại, lập tức Mạc Vô Kỵ thanh âm liền truyền đến:

- Chút rác rưởi công pháp đó của ngươi, ta đéo quan tâm, quy tắc khe nứt nhiều người cướp đoạt như vậy...

- Chính ngươi nhìn xem...

Theo thanh âm Bái Đái, một đạo hư không đại môn xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, thần niệm của Mạc Vô Kỵ rất dễ đã nhìn thấy bên trong có đống lớn bảo vật.

- PHỐC!

Ngân Hà cấp tốc hạ xuống, thân thể Bái Đái bị chém thành hai khúc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1070: Địa Lãng

- Ngươi...

Thanh âm Bái Đái lộ ra vô cùng vô tận oán hận cùng không cam lòng, hắn không nghĩ tới cho Mạc Vô Kỵ xem thế giới của hắn về sau, Mạc Vô Kỵ lại còn muốn động thủ. Coi như là muốn động thủ, chí ít cũng để cho hắn đem đồ đạc lấy ra chứ?

- Ở trước mặt tao chơi chiêu hả mài? Dù ngươi là Bái Đái, Vãi Đái hay Hợp Thần cũng không được...

Đây là một câu nói sau cùng Bái Đái nghe được.

- Ầm!

Thật giống như toàn bộ thế giới đều ở đây sụp đổ, kinh khủng âm hưởng truyền đến. Trong lòng Mạc Vô Kỵ vừa nhảy hắn sở dĩ nghe được Bái Đái nói lại đem đồ đạc cho mình chậm lại tốc độ sông dài hạ xuống, liền là muốn làm cho Bái Đái thế giới triệt để sụp đổ.

Nếu mà Bái Đái không tiết lộ thế giới của mình, hắn coi như là muốn làm cho đối phương thế giới sụp đổ, cũng không có bản lĩnh kia. Dùng hắn đối với thiên địa quy tắc am hiểu, căn bản là tìm không được Bái Đái thế giới không gian.

Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, Bái Đái thế giới sụp đổ về sau sẽ có loại này cường đại thanh thế. Chung quanh quy tắc ngay lập tức lăng loạn xuống tới, Mạc Vô Kỵ hoài nghi hắn nếu mà mặc cho loại uy thế này đi xuống, thất cấp khốn sát thần trận sẽ bị phá hủy.

Trong khe Quy tắc không ngừng bắn ra thần linh mạch, nếu như hắn lại đem thời gian dùng để bố trí khốn sát trận, ai giúp hắn đi thu thập thần linh mạch?

Mạc Vô Kỵ trực tiếp tế xuất Lạc Thư, 6 chương Lạc Thư biến thành một đạo tấm chắn, chặn kinh khủng Hợp Thần thế giới quy tắc tan vỡ sụp xuống.

Bất chấp có Lạc Thư bảo vệ, Mạc Vô Kỵ khốn sát trận bên trong nổ vang không thôi, để cho phía ngoài Hoằng Khởi Thần Vương kinh dị không thôi. Hắn trận đạo trình độ hữu hạn, dù cho lại muốn đi vào hỗ trợ, hiện tại hắn cũng tìm không được cửa đi vào.

Một hồi lâu về sau Bái Đái thế giới quy tắc hoàn toàn tan vỡ, ngoại trừ một đạo kim quang rơi xuống, trên thế giới Bái Đái các vật còn lại, đều biến thành hư vô.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, liền đem đạo kim quang kia nắm ở trong tay. Đây là một cái da cuốn màu vàng, mấy chữ trên da cuốn để cho Mạc Vô Kỵ kém chút kinh ngạc ra, Đại Hủy Diệt Thuật.

Bái Đái trên thế giới tất cả đồ đạc đều hủy diệt, chỉ còn lại có Đại Hủy Diệt Thuật cái da cuốn này, có thể thấy được da cuốn thật sự lợi hại. Lợi hại đến Bái Đái đạo vận quy tắc cùng Thần Vực thiên địa quy tắc xen kẽ tan vỡ, đều không thể tạo thành bất cứ thương tổn gì đối với nó.

Mạc Vô Kỵ tại thời điểm Bái Đái mở ra thế giới để cho hắn nhìn thì có qua loại ý nghĩ này, đó chính là hắn trong nháy mắt này ầm hủy diệt Bái Đái thế giới.

Nếu mà Bái Đái trên thế giới có cái gì hủy không xong, vậy thì tuyệt đối là đồ tốt, nếu mà sau cùng cái gì cũng không có còn lại, hắn cũng vậy không đau lòng, điều này nói rõ Bái Đái quy tắc trên thế giới không có có cái gì bảo vật đặc biệt thái quá. Hắn biết, như Bái Đái loại này lão gia hỏa, nếu mà hắn không thể cấp ra thực chất đồ đạc, hắn tuyệt đối phải không tới một giọt nước.

Tiện tay đem màu vàng da cuốn cùng Lạc Thư thu nhập bản thân phàm nhân giới, Mạc Vô Kỵ trương tay bắn ra mấy đạo trận kỳ, cái thất cấp khốn sát trận này đảo mắt đã đc hắn sửa lại thành công.

- Mạc đạo hữu, ngươi không có việc gì?

Thấy Mạc Vô Kỵ không nhanh không chậm đi ra, Hoằng Khởi Thần Vương tại ngoài khốn sát thần trận lo lắng không dứt chấn động thất kinh hỏi.

Bái Đái thế nhưng là được xưng Thần Tộc đệ nhất Hợp Thần cường giả, duy nhất Hợp Thần tầng bốn. Mạc Vô Kỵ cư nhiên có thể tại dưới tay Bái Đái bình yên vô sự? Hơn nữa nhìn Mạc Vô Kỵ loại này hình dạng, dường như hắn lại làm thịt Bái Đái.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Đa tạ Hoằng Khởi đạo hữu đến đây cứu giúp, thằng lùn đã bị ta giết chết.

Đối với Hoằng Khởi Thần Vương Mạc Vô Kỵ vẫn là cảm kích, bất chấp tên này thiếu chút nữa phá hư hắn đại sự. Mạc Vô Kỵ vẫn tin tưởng Hoằng Khởi Thần Vương là thật tâm thực lòng muốn tới cứu hắn, nếu không, tuyệt đối không dám đi bên này.

Mạc Vô Kỵ cũng không có đè thấp thanh âm của mình, xa xa một phần tu sĩ xem náo nhiệt nghe thấy được Mạc Vô Kỵ nói, đều là theo bản năng đánh cái giật mình, sau đó cẩn thận xoay người rời đi.

Vài tên Thần Vương vây công Mạc Vô Kỵ lục cấp khốn sát thần trận, càng là cúi đầu xuống, cả thần linh mạch cũng không dám đợi, nhanh chóng bỏ chạy. Mạc Vô Kỵ cả Bái Đái đều có thể giết, muốn giết bọn hắn, tựa cùng giết con gà không có bất kỳ khác nhau.

Mạc Vô Kỵ quét mắt đến vài tên Thần Vương bỏ chạy, hắn không có đuổi theo.

Dùng thực lực của hắn bây giờ, có thể mượn khốn sát trận giết chết một cái Thần Vương trung kỳ hoặc là hậu kỳ. Nếu không có khốn sát thần trận, hắn đối phó Thần Vương trung hậu kỳ, còn có chút trở ngại.

- A...đù…

Hoằng Khởi Thần Vương trong mắt lộ ra lay động, cũng may hắn rất nhanh thì bình tĩnh lại. Mạc Vô Kỵ trước tựa cùng bạn hắn giết qua Hoán Cập, hiện tại lại giết Thần Tộc Bái Đái, theo lý thuyết cũng vậy không kỳ quái mới đúng.

- Ta muốn phải tiếp tục đi thu thập thần linh mạch, tương lai Hoằng Khởi đạo hữu có gì cần ta trợ giúp, cứ mở miệng.

Mạc Vô Kỵ cười tủm tỉm nói.

Hoằng Khởi Thần Vương trong lòng ấm áp, hắn tới cứu Mạc Vô Kỵ nhưng thật ra là ôm hắn phải chết chi tâm. Hắn hi vọng mình có thể ngăn chặn Bái Đái thời gian mấy hơi thở, để cho Mạc Vô Kỵ có cơ hội chạy trốn. Ở trong lòng của hắn, hắn Hoằng Khởi có thể chết, nhưng Mạc Vô Kỵ không thể chết được. Không muốn nói là Thần giới, coi như là tại Tiên Giới cùng Tu Chân Giới, người như Hoằng Khởi Thần Vương, Ly Thiên Thần Vương, hầu như đều tuyệt chủng.

Mạc Vô Kỵ vừa rồi những lời này, cho hắn biết chính bản thân không có lựa chọn sai lầm. Mạc Vô Kỵ thà rằng không muốn Ly Thiên Thần Vương cho ra tuyệt bút tài nguyên tu luyện, cũng không cho hứa hẹn. Hiện tại chính bản thân chỉ là động ý niệm trong đầu giúp Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đã nói ra lời như vậy.

Có thể thấy được Mạc Vô Kỵ người như thế tuyệt đối bất đồng cùng tu sĩ tầm thường, đây là một người phi thường đặc biệt, cũng là một người tri ân.

- Đa tạ, kỳ thực ta cũng không có giúp được cái gì. Ta đi trước, nếu mà Thần giới thực sự chữa trị, chúng ta lại cùng nói chuyện.

Hoằng Khởi Thần Vương nhanh chóng cảm tạ.

Hắn cũng biết Mạc Vô Kỵ yêu cầu thu thập thần linh mạch, cho nên cảm tạ xong về sau, lập tức đưa ra cáo từ.

trong khe Quy tắc thần linh mạch vẫn như cũ đang điên cuồng bắn ra, chỉ là thần linh mạch bắn ra tốc độ càng lúc càng nhanh. Tuy rằng rất nhiều tu sĩ tìm được quy luật, vài người hình thành lĩnh vực trói buộc một cái thần linh mạch. Thế nhưng vẫn là chỉ có số rất ít người mới có thể lấy được thần linh mạch.

Bởi vì bị trói buộc lại thần linh mạch càng ngày càng ít, mỗi một nhánh thần linh mạch bị trói buộc lại, đều là một mảnh tinh phong huyết vũ. Có lẽ là Mạc Vô Kỵ cả Thần Tộc đệ nhất cường giả Bái Đái cũng vậy chém giết, hiện tại trái lại không người nào dám đi tới bên Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thấy đã có một chút thần linh mạch bắn về phía hắn thất cấp khốn sát trận bên này, hắn đơn giản không đổi địa phương nữa.

Những thứ này thần linh mạch quá chọc người đỏ mắt, hay là ở bên cạnh thất cấp khốn sát thần trận an toàn một chút. Đừng xem Bái Đái cường giả loại này công kích hắn khốn sát thần trận, hắn không có cách nào làm cho đối phương tiến vào khốn sát thần trận. Nếu là đối thủ tu vi yếu hơn nữa một chút đến, chỉ cần dám công kích hắn khốn sát thần trận, Mạc Vô Kỵ chỉ cần hơi chút biến hóa trận thế, liền có cơ hội lại đem đối phương bao vào bản thân khốn trận.

Lại là tảng lớn thần linh mạch bắn ra, bất chấp lần này thần linh mạch bắn ra phạm vi càng là rộng, Mạc Vô Kỵ lại rõ ràng cảm giác được lần này thần linh mạch phải loãng hơn rất nhiều. Trong lòng hắn rất là bất đắc dĩ, Thần Tộc cái kia tên lùn Hợp Thần không tới sớm không tới trễ, hết lần này tới lần khác là ở thời điểm quan trọng thần linh mạch bắn ra đến, điều này làm cho hắn bỏ lỡ thời gian thần linh mạch bắn ra dầy đặc nhất.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng vậy rõ ràng, coi như là này tên lùn Hợp Thần cường giả không tới tìm hắn, cũng sẽ có càng ngày càng nhiều người để cho hắn không cách nào tiếp tục tại tại chỗ.

Từng đạo trói buộc trận bàn đc Mạc Vô Kỵ tung ra bên ngoài, từng cái thần linh mạch bị Mạc Vô Kỵ kéo dài tới bản thân thất cấp khốn sát thần trận.

Mạc Vô Kỵ phàm nhân giới trung thần linh mạch cũng vậy không ngừng tăng, khi hắn phàm nhân giới trung thần linh mạch tăng đến hơn hai trăm nhánh, quy tắc trong khe đã không có có thần linh mạch bắn ra.

- Ầm vang!

Kinh khủng thanh âm liền ở dưới chân mọi người vang lên, giờ khắc này toàn bộ Thần Vực đều tốt như muốn bạo phát đỉnh cấp động đất giống nhau, toàn bộ lục địa đều đang run rẩy.

Nồng nặc Thần Linh Khí phô thiên cái địa từ trong khe bắn ra, trong khe dâng lên từng đạo bóng đen.

Mạc Vô Kỵ biết cái này khe nứt là khai thiên khe nứt, gần chữa trị toàn bộ Thần giới quy tắc. Thế nhưng khi hắn thấy loại uy thế này, vẫn là trợn mắt hốc mồm.

Khe nứt bay nhanh đi hai bên đè ép, đã vô biên vô tận trong khe dâng lên này từng đạo bóng đen chính là liên miên dãy núi, sông, sa mạc, đầm lầy, sa mạc, biển rộng, sông băng, cánh đồng hoang vu...

Hết thảy tu sĩ đứng ở vùng ven Thần Vực Sào, dưới chân lục địa bắt đầu bị thôn phệ, lục địa mới rất nhanh thì thay thế thì lục địa cũ.

Lục địa không ngừng quay cuồng thay, thật giống như trên biển sóng hoa bình thường giống nhau, dọc theo ra, đồ sộ uy thế kinh người.

Nổ vang chi âm liên miên không ngớt, rõ ràng quy tắc không ngừng kéo dài, dù cho Mạc Vô Kỵ còn chưa có bắt đầu tu luyện, loại này rõ

ràng quy tắc dưới như vậy nồng nặc khai thiên tích địa nguyên khí, cũng để cho hắn tùy thời có thể bước vào Thế Giới Thần tầng bốn.

- Tổ cha Khôn Uẩn lão tiểu tử này.

Mạc Vô Kỵ nhìn như sóng hoa bình thường vậy lục địa biến hóa, hắn biết đừng nói hắn bố trí ở chỗ này thất cấp khốn sát thần trận, coi như là bố trí bảy mươi cấp khốn sát thần trận, sau cùng cũng sẽ bị bốc lên Địa Lãng bao trùm đi, sau đó nuốt hết.

Cũng vậy may là nơi này là thần nhân thế giới, đổi thành phàm tục thế giới, sợ rằng không có ai có thể sống được.

Mạc Vô Kỵ lúc này đâu còn nhớ được bản thân khốn sát thần trận, hắn không chút do dự nắm lên cái chén, lại bát to chỉa vào trên đầu, xa xa hô lên Vi Như cùng Súy Oa, Đại Hoang điên cuồng lui về phía sau.

Nơi này Thần Linh Khí cùng quy tắc tùy thời có thể cho người đột phá, mấu chốt là ngươi căn bản cũng không có địa phương có thể đặt chân tu luyện.

Chẳng những là Mạc Vô Kỵ, hết thảy tu sĩ tại Thần Vực Sào vùng ven, lúc này đều là giống như điên lui ra phía sau.

Bọn họ giống như Mạc Vô Kỵ, hận không thể lập tức ngồi ở chỗ này bắt đầu tu luyện, cũng đều biết, nơi này địa mạo kịch liệt biến hóa, căn bản cũng không có người nào có thể ngồi xuống tu luyện.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1071: Thần Giới Đại Thời Đại

Bất đồng cùng tu sĩ khác, Mạc Vô Kỵ là tu luyện mạch lạc, không có Nguyên Thần cùng Linh Căn. Chỉ cần một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc của hắn hình thành Chu Thiên, hắn liền có thể tu luyện.

Người khác nhất định phải tìm kiếm địa phương an tĩnh tu luyện, Mạc Vô Kỵ nhưng có thể ung dung một bên lui ra phía sau một bên tu luyện. Chẳng những là Mạc Vô Kỵ có thể làm như vậy, Đại Hoang cũng có thể làm như vậy, thậm chí so với Mạc Vô Kỵ làm còn tốt hơn.

Đại Hoang bản thân có một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, lại có một trăm lẻ tám nhánh Linh Lạc, thế nhưng Đại Hoang mỗi nơi chốn học tập Mạc Vô Kỵ, cũng là không Tu Nguyên thần. Hơn nữa Đại Hoang tâm tư đơn thuần, cho dù là chậm hơn phía sau, cũng tu luyện dễ dàng hơn so với Mạc Vô Kỵ trước đây.

Tất cả mọi người bị loại này kịch liệt biến ảo sợ ngây người, không ai sẽ nghĩ tới toàn bộ Thần giới sẽ có long trời lở đất đại biến động như vậy.

Một phần tông môn cường giả điên cuồng muốn lui về tông môn, sau đó lại đem tông môn đồ đạc một phần thần linh mạch toàn bộ đào đi. Tại đây dưới bề mặt hành tinh biến hóa, bất luận cái gì tông môn cũng chỉ là một cục đá nhỏ mà thôi.

Có vài người muốn thử tiến vào địa vực địa mạo biến hóa đã hoàn thành, chỉ là mới vừa tới gần, đã bị kịch liệt quy tắc biến hóa quặn thành mảnh nhỏ.

Chỉ là mấy ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ liền trực tiếp vượt qua Thế Giới Thần ba tầng, bước chân vào Thế Giới Thần tầng bốn.

khai thiên tích địa nguyên khí nồng nặc đến kinh khủng, cùng thiên địa quy tắc rõ ràng đến mức chính bản thân đưa tay đều có thể chạm tới, Mạc Vô Kỵ đang trong tu luyện cảm thấy một loại vô cùng vui sướng cảm giác.

Khôn Uẩn nói không có sai, lần này Thần giới quy tắc chữa trị là hắn một cái đại cơ duyên. Chẳng những là hắn, chính là đối với Thần giới mọi người mà nói, cũng là đại cơ duyên.

Bởi vì ngắn ngủi mấy ngày đi qua, đã có chuyên môn cung cấp phi thuyền tu luyện. Chỉ cần giao nạp nhất định thần tinh đi tới, ngươi liền có thể tại trên phi thuyền an tâm tu luyện. Phi thuyền không ngừng lui về phía sau, bảo đảm không bị địa mạo biến hóa cuốn vào. Loại này địa mạo biến hóa, là bởi vì thiên địa quy tắc tạo thành, một khi bị cuốn vào, chỉ có một con đường chết.

Chính là Vi Như cũng vậy mang theo Súy Oa tiến vào một chiếc phi thuyền, nộp thần tinh về sau, bắt đầu điên cuồng tu luyện. Lúc này, mặc cho ngươi tu luyện như thế nào, cũng không có ai đi quản ngươi. Tất cả mọi người đang bắt chặt thời gian tu luyện, mọi người rõ ràng cơ hội như thế là cỡ nào khó có được.

tu sĩ độ kiếp liên tiếp, bên này vừa mới có người độ kiếp, bên kia liền lần nữa có người bắt đầu độ kiếp. Bình thường mấy vạn năm, thậm chí vài trăm vạn năm cũng khó mà xông phá tu vi bình cảnh cùng thần thông cảm ngộ, hiện tại phân phút đã bị phá tan, các loại khó có thể hiểu Quy Tắc Thần Thông, tại dưới thiên địa quy tắc rõ ràng như thế, không còn có bất luận cái gì thần bí.

Mạc Vô Kỵ một bên tu luyện, còn có thể một bên cảm thụ xung quanh địa mạo biến hóa. Hắn tận mắt thấy đại tông môn bị địa mạo biến hóa ra Địa Lãng bao trùm đi, sau đó chỗ cũ huyễn hóa thành địa mạo mới.

Đây quả thực là thay da đổi thịt mà.

Loại uy thế này, phỏng chừng không có bất kỳ cường giả có thể ngăn trở.

Một tháng sau, Mạc Vô Kỵ bước vào Thế Giới Thần tầng năm, hai tháng sau, Thế Giới Thần tầng 6...

Bảy tháng về sau, Mạc Vô Kỵ đã bước vào Thế Giới Thần tầng chín.

Hắn phàm nhân giới bộc phát to lớn tráng lệ, thật giống như tu vi của hắn như nhau, mỗi thời mỗi khắc đều đang không ngừng biến hóa.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Từng đạo kinh thiên tiếng sấm ở phía xa vang lên, thần niệm của Mạc Vô Kỵ thấy Ly Thiên Thần Vương đứng tại trong hư không, không ngừng chống lại dày đặc ầm xuống lôi kiếp hồ.

Ly Thiên Thần Vương sự tình Mạc Vô Kỵ cũng đã nghe nói qua một phần, Thần Vương này thiên tài tuyệt thế, một lòng vì Thần Vực, năm đó còn truy sát qua hắn. Bất chấp Ly Thiên Thần Vương nói cũng không phải truy sát, Mạc Vô Kỵ mới không tin tưởng. Hắn khẳng định chỉ cần hắn bị bắt được, coi như là Ly Thiên Thần Vương không giết hắn, hắn cũng hắn phải chết không thể nghi ngờ. Cho nên dù cho Ly Thiên Thần Vương lại đối với Thần Vực hết lòng, Mạc Vô Kỵ cũng không có hảo cảm với tên này.

Tối đa chỉ là kính phục tên này vì Thần Vực chí lớn, bỏ qua phản giết Ly Thiên mà thôi. Cho nên Ly Thiên cho hắn một quả thời gian chuyển hoán bùa chú, hắn lập tức liền nói cho Ly Thiên chuyện Thần giới gần chữa trị, liền là không muốn thiếu người này nhân tình gì.

Ly Thiên Thần Vương cắm ở Thần Vương viên mãn không biết đã bao nhiêu năm, vẫn không được tiến thêm. Lúc này Ly Thiên lôi kiếp hồ

để cho Mạc Vô Kỵ rõ ràng, Ly Thiên Thần Vương gần độ kiếp vượt qua Thần Vương tiến vào Hợp Thần cảnh.

Thần giới chữa trị, đích thật là cơ duyên tất cả mọi người. Ly Thiên Thần Vương bởi vì có hắn sớm thông báo, hiện tại quả nhiên là bước vào Hợp Thần cảnh, coi như là toàn thành cho người này một món tâm sự.

Ngoại trừ Ly Thiên Thần Vương tại độ Hợp Thần lôi kiếp, càng nhiều hơn Thế Giới Thần đều bước vào Thần Vương, bắt đầu độ Thần Vương lôi kiếp. Về phần Thế Giới Thần lôi kiếp cùng Thần Quân lôi kiếp, hầu như tùy ý đều có thể thấy.

Mạc Vô Kỵ thu hồi thần niệm, hắn biết chờ Thần giới chữa trị sau đó, Thần giới không như trước nữa là chỉ có rất ít mấy cái Thần Vương Thần Vực. Không nói Thần Vương nhiều như chó, chí ít không phải là hiện tại có thể so sánh.

Một cái đại thời đại, đã gần đến.

Hắn nhất định phải bước vào Thần Vương cảnh, nếu không, hắn còn thật không có có tư cách gì ở tại thần giới khai tông lập phái.

Trên đỉnh đầu chén lớn vẫn như cũ bình tĩnh như cũ, chí ít Mạc Vô Kỵ không có cảm thụ được bất luận cái gì Thần giới số mệnh gia trì đến.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, càng là lại đem hết thảy tâm thần đặt ở tăng lên tu vi của mình.Một năm sau, Mạc Vô Kỵ đi tới Thế Giới Thần viên mãn.

Bất chấp nơi này quy tắc rõ ràng đáng sợ, khai thiên ích địa Thần Linh Khí cũng là như sóng biển giống nhau vọt tới, Mạc Vô Kỵ tại thăng cấp đến Thần giới viên mãn về sau, vẫn như cũ không cách nào bước vào Thần Vương cảnh.

Hai năm về sau, Mạc Vô Kỵ đã thối lui đến Tịch Diệt Hải vùng ven, hắn Phàm Nhân tông ngoại vi, thần niệm bỗng nhiên cảm ứng được liên

miên không ngớt Địa Lãng đã đình chỉ.

Toàn bộ Thần giới truyền đến từng đợt xé rách thác vị nổ vang chi âm, từng ngọn cao sơn bị cắn nuốt hết, từng cái sông nhô ra trái lại hóa thành cao sơn.

Thần giới địa mạo không còn là dùng hình thức Địa Lãng không ngừng khuếch tán, mà là biến thành tại chỗ biến ảo, đây quả thực tựa cùng Viễn Cổ địa cầu va chạm bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ đình chỉ tu luyện, một cái Phong Di, hạ xuống rơi vào khoảng không Phàm Nhân Tông.

Phàm Nhân tông toàn bộ không gian như nhau phát sinh nổ vang chi âm, Mạc Vô Kỵ đang nghĩ ngợi nếu mà Phàm Nhân tông bắt đầu phục hồi như cũ thiên địa quy tắc, địa mạo bắt đầu biến hóa, hắn có thể giữ được một cái mạng nhỏ hay không?

Không đợi Mạc Vô Kỵ suy nghĩ kỹ càng, dưới chân hắn ngọn núi đột ngột bắt đầu sụp xuống, hắn đã từng bố trí thất cấp khốn sát hộ trận, lúc này thật giống như giấy bình thường giống nhau, bị vỡ ra đến.

Không tốt, đi nhanh lên, phỏng chừng Khôn Uẩn lão tiểu tử này cũng không biết là chuyện gì xảy ra. Hắn không có cảm thụ được Phàm Nhân tông môn bất luận cái gì số mệnh, nhưng bởi vì loại này quy tắc kịch biến mà rơi vào trong đó.

- PHỐC!

Một đạo vặn vẹo thay quy tắc trực tiếp xé rách Mạc Vô Kỵ một cái xương vai, không gian chung quanh Mạc Vô Kỵ dường như không còn có phương hướng, để cho hắn không cách nào bỏ chạy.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ hoảng hốt, hắn nhưng là phi thường rõ ràng loại này quy tắc thay đổi đáng sợ, nếu mà hắn đi không xong nói, vậy chỉ có thể tại dưới quy tắc hóa thành đống cặn bã.

Nhanh chóng đi vào trước phàm nhân giới rồi lại nói, Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, gông cùm xiềng xích tu vi của hắn bỗng nhiên buông lỏng, một loại mênh mông kinh khủng lôi nguyên khí tức phong tỏa hắn.

Ta choáng, Mạc Vô Kỵ tức giận chửi ầm lên. Thế Giới Thần viên mãn đều một năm, hắn không có phá tan Thế Giới Thần gông cùm xiềng xích, hiện tại muốn chạy trốn lấy mạng thời điểm, tu vi của hắn bỗng nhiên buông lỏng, căn bản cũng không cần hắn tu luyện, Thần Vương lôi kiếp đã hạ xuống.

Tại dưới lôi kiếp, Mạc Vô Kỵ căn bản là không cách nào bỏ chạy.

- Rầm rầm ầm!

Từng đạo lôi hồ ầm ầm hạ xuống, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể trước độ kiếp qua Thần Vương lôi kiếp rồi lại nói. lôi hồ rơi xuống, mỗi một đạo cũng làm cho Mạc Vô Kỵ trong lòng hồi hộp. Hắn lần đầu tiên hoài nghi mình có thể vượt qua lôi kiếp hay không, dù cho hắn là thánh thể.

- Rắc rắc rắc!

Trên đỉnh đầu Mạc Vô Kỵ cái chén tại dưới lôi hồ, trực tiếp nứt ra từng đạo khe nứt. Cái chén vs lôi hồ, thật giống như bùn khối bình thường giống nhau, bị lôi hồ đánh bay. Chỉ là một sóng lôi kiếp hồ, Thiên Địa Lô của hắn liền triệt để khôi phục diện mạo như trước.

Lần này Thần Vương lôi kiếp so với Mạc Vô Kỵ tưởng tượng mạnh hơn cũng không chỉ gấp đôi, thế nhưng là sau cùng vẩy ra tại trên người của hắn, nửa điểm cũng không có.

Tất cả lôi hồ toàn bộ bị Thiên Địa Lô chặn, Thiên Địa Lô thật giống như vĩnh hằng sừng sững tại giữa thiên địa bình thường giống nhau, bất luận cái gì lôi hồ rơi ở trên Thiên Địa Lô, đều có thể hóa thành hư vô.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng như điên, hắn một bước liền hạ xuống rơi vào vùng ven Thiên Địa Lô.

Lôi hồ hắn không sợ, hắn sợ là không gian kịch liệt biến hóa thiên địa quy tắc.

Lại là một sóng lôi hồ ầm xuống, lần này lôi hồ trực tiếp đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, xé rách quần áo tất cả Mạc Vô Kỵ, da dẻ thẩm thấu ra từng đạo miệng máu, bộ xương cũng vậy bắt đầu gãy.

Mạc Vô Kỵ trái lại bình tĩnh trở lại, hiện tại hắn ở vào Thiên Địa Lô vùng ven, chỉ cần không gian quy tắc phát sinh kịch liệt biến hóa, hắn trước hết trốn vào Thiên Địa Lô bên trong rồi lại nói.

Mạch lạc hình thành Chu Thiên nghịch chuyển, từng đạo lôi hồ lôi nguyên bị Mạc Vô Kỵ hấp thu đi, chung quanh thiên địa nguyên khí thật giống như một cái trường long bình thường giống nhau, cũng bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi.

Lôi hồ không ngừng hạ xuống, Mạc Vô Kỵ bị đập thương tích đầy mình, thế nhưng tu vi của hắn điên cuồng dâng lên, rất nhanh thì xông phá gông cùm xiềng xích Thế Giới Thần.

Một tiếng thanh thúy thanh minh vang lên bên trong Mạc Vô Kỵ Thế Giới Lạc, Mạc Vô Kỵ liền cảm giác mình bỗng nhiên đứng ở thế giới đỉnh vậy, cả người trở nên cao lớn, hết thảy sự vật chung quanh cùng không gian đều trở nên nhỏ bé đi rất nhiều.

Tâm tình sung sướng, Mạc Vô Kỵ thét dài ra, hắn biết mình đã bước vào Thần Vương cảnh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1072: Thu Thập Số Mệnh

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ bước vào Thần Vương cảnh đồng thời, hắn cảm nhận được một loại khí tức khó diễn tả được rơi vào Thiên Địa Lô.

Thật giống như mông lung trong nhìn thấy hắn thời gian tới, linh hồn của hắn cũng đc che chở hắn lên. Dùng hắn Thần Vương cảnh, cũng chỉ có thể cảm nhận được, căn bản là không cách nào đi đụng vào. Linh nhãn mở, có thể thấy tử khí như đám sương bình thường vậy.

Đây tuyệt đối chính là số mệnh, trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng như điên. Hắn tuy rằng không biết số mệnh dùng như thế nào, hắn cũng biết, Thiên Địa Lô đang đang điên cuồng thu vào Thần giới số mệnh.

- Ngươi còn ngây ngô nhìn xem cái rắm, nhanh chóng trùng kiến Phàm Nhân của ngươi tông, trở thành tông môn thứ nhất của Thần giới mới. Chờ ngươi tông môn thành lập được rồi, ta cũng tới thơm lây...

Theo thanh âm này, xa xa một đạo thân ảnh nhanh chóng mà qua.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền nhận ra, đó là Khôn Uẩn.

Khôn Uẩn lúc này thoạt nhìn có chút buồn cười, hắn bưng một cái nồi lớn, tại trong hư không bay chạy tới.

Mạc Vô Kỵ không biết Khôn Uẩn có đúng hay không phát hiện Thiên Địa Lô của hắn, bất quá hắn cũng không chiếu cố được nhiều như vậy, hắn tin tưởng Khôn Uẩn nói đúng, lúc này thành lập tông môn, rất có thể trở thành Thần giới tông môn thứ nhất.

Lúc này Phàm Nhân tông địa thế đã bằng phẳng xuống tới, để cho Mạc Vô Kỵ vui mừng chính là, bởi vì hắn Thiên Địa Lô quan hệ, Phàm Nhân tông tuy rằng hộ trận bị phá hủy, đại bộ phận ngọn núi phát sinh biến hóa, thế nhưng tổng thể biến hóa cũng không lớn.

Mạc Vô Kỵ không ngừng ném ra trận kỳ, rất nhanh thì lại đem Phàm Nhân tông lần nữa bảo vệ. Chờ hắn bảo vệ Phàm Nhân tông về sau, Mạc Vô Kỵ lúc này mới khiếp sợ phát hiện, Tịch Diệt Hải cũng không có bị phá vỡ, tại quy tắc chữa trị về sau, trở thành chân chính biển rộng.

Thân hình mở ra, Mạc Vô Kỵ hạ xuống rơi vào bên trên Tịch Diệt Hải, thật giống như ở mặt bên trên biển bình thường giống nhau, đã không còn hấp lực, đã không còn niết hoá sinh cơ khí tức. Trên mặt biển sóng hoa cũng vậy bắt đầu nổi lên, đích thật là thành chân chính biển rộng.

trong Thần niệm thấy rất nhiều tu sĩ đang điên cuồng chạy 4 phía, Mạc Vô Kỵ biết hắn nhất định phải tăng nhanh tốc độ.

Lúc này Mạc Vô Kỵ Phong Độn Thuật phát huy tới rồi cực hạn, từng ngọn vừa mới hình thành bị Mạc Vô Kỵ trực tiếp dời đi, từng còn sông vừa mới hình thành, cũng bị Mạc Vô Kỵ dùng thủ đoạn trận đạo dời đi. Một phần Thần linh thảo bí cảnh vừa mới hình thành, cũng bị Mạc Vô Kỵ đóng gói di chuyển.

Ba tháng về sau, Phàm Nhân tông triệt để thay đổi dáng dấp.

Diện tích mấy chục vạn dặm tất cả đều bị Mạc Vô Kỵ tạm thời hộ trận bảo vệ, mà Phàm Nhân tông nòng cốt vị trí, càng là ngọn núi liên miên, sông uyển chuyển.

Nửa năm sau, Mạc Vô Kỵ triệt để hoàn thành Phàm Nhân tông môn bố trí, hắn mở linh nhãn có thể rõ ràng thấy, tại bầu trời Phàm Nhân tông môn, là từng mảnh một màu tím tại lượn lờ. Những thứ này màu tím từ từ thẩm thấu đến trong Phàm Nhân tông, để cho Phàm Nhân tông bộc phát có khí thế.

Hai chữ Phàm Nhân, tại đây dưới màu tím lượn lờ, cũng vậy bộc phát lộ ra bình thường hẳn lên.

Khôn Uẩn quả nhiên không có lừa gạt hắn, Phàm Nhân lập tông về sau, số mệnh thực sự bị tụ họp đến. Bất quá không phải là tông môn trước khi Thần giới chữa trị, mà là tông môn về sau Thần giới chữa trị. Lúc này hết thảy tông môn đều đang trùng kiến, mọi người ở vào cùng một cái cấp độ.

Mạc Vô Kỵ tại chỗ cao nhất Phàm Nhân ngọn núi cao nhất bố trí một cái lại một cái ẩn nấp hộ trận, sau đó lại bố trí từng đạo thất cấp khốn sát thần trận. Lúc này mới lại đem Thiên Địa Lô phóng ở trong đó, mặc cho Thiên Địa Lô tụ tập Thần giới số mệnh.

Thần giới chữa trị tuyệt đối không phải là chuyện một ngày hai ngày, dùng Thiên Địa Lô thu thập số mệnh, tự nhiên là bắt được càng nhiều càng tốt.

...

Mạc Vô Kỵ không có nghĩ sai, Thần giới chữa trị không phải là chuyện một ngày hai ngày. Hắn bế quan mấy năm sau, Thần giới vẫn như cũ đang trong thiên địa quy tắc chữa trị nổ vang.

Lúc này Mạc Vô Kỵ tốc độ tu luyện so với trước phải chậm hơn vô số lần, trong khe khai thiên thiên địa nguyên khí lại thích hợp tu luyện, một khi cùng Thần giới không gian quy tắc dung hợp cùng một chỗ, lại biến thành tầm thường Thần Linh Khí, không như trước nữa sẽ làm hắn và trước tu vi điên cuồng tăng lên như vậy.

Bế quan mấy năm, Mạc Vô Kỵ vững chắc Thần Vương tầng một, vững vàng hướng Thần Vương tầng hai đi tới.

Bất chấp Thần giới rất nhiều địa phương quy tắc còn đang không ngừng hoàn thiện, lúc này đông đảo địa phương đều vững chắc. Vô số

tông môn bắt đầu trùng kiến, lúc này hầu như không ai sẽ để ý sự tình trước đây tông môn bị hủy.

Thần giới chữa trị, tại đây dưới khai thiên ích địa nguyên khí trùng kích, dù cho tu sĩ tư chất lại kém, tu vi cũng sẽ điên cuồng đột tiến.

Một phần tu sĩ cơ duyên tương đối khá, thậm chí sẽ bị loại này khai thiên Thần Linh Khí cọ rửa Linh Căn, tư chất trở lên một tầng đẳng cấp. Dưới loại tình huống này tu luyện, tư chất tốt xấu sai biệt cũng sẽ không rất rõ ràng.

Lại là trăm năm thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ bước vào Thần Vương tầng hai. Theo Thần giới quy tắc vững chắc, tu vi của hắn cũng bộc phát chậm chạp.

Lúc này Thần giới nổ vang cũng vậy dần dần bằng phẳng, Mạc Vô Kỵ linh nhãn mở ra, có thể rõ ràng cảm thụ được thiên địa khí vận đã vững chắc xuống. Hắn Thiên Địa Lô coi như là đặt ở tông môn trên chủ phong, cũng sẽ không lại có bất kỳ số mệnh tụ lại nữa.

Mạc Vô Kỵ lại đem Thiên Địa Lô đưa vào phàm nhân giới, số mệnh làm sao sử dụng hắn không biết. Hắn biết Khôn Uẩn nhất định sẽ tới tìm hắn, hắn không cần phải gấp, đến lúc đó hỏi Khôn Uẩn liền biết.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi lăn ra đây cho ta.

Mạc Vô Kỵ đang muốn liên lạc một chút Đại Hoang mấy tên, một cái to thanh âm ở bên ngoài vang lên.Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét ra ngoài, lập tức đã nhìn thấy Vi Như, Đại Hoang cùng Súy Oa mấy tên. Tại bên cạnh mấy người, còn đứng một tên gia hỏa hắn quen biết, Kinh Tân Giác.

Một đôi lỗ tai to thật sự là quá chói mắt.

Súy Oa trừng mắt:

- Kinh Tân Giác, ngươi đừng tưởng rằng giúp mấy người chúng ta một lần, là có thể ở chỗ này diễu võ dương oai. Dám bảo đại gia nhà ta lăn ra đây, ngươi lá gan không nhỏ a.

Nguyên bản đứng ở bên người Kinh Tân Giác, Đại Hoang cũng vậy nhường ra một phần, cảnh giác nhìn chằm chằm Kinh Tân Giác nói:

- Tiểu tử, đối với đại gia nhà ta ngươi phải khách khí một chút.

Mạc Vô Kỵ thân hình mở ra, hạ xuống rơi vào bên ngoài tông môn hộ trận.

- Đại gia!

Đại Hoang cùng Súy Oa mừng rỡ vọt tới.

Vi Như cũng là gọi một câu đại sư huynh, bước nhanh đã đi tới, chỉ có Kinh Tân Giác một người vẫn như cũ đứng ở chỗ cũ bất động.

- Không sai, mọi người lần này tiến bộ đều rất lợi hại.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được Vi Như là Thần Quân tầng bốn, Đại Hoang đều là Thế Giới Thần tầng bốn, Súy Oa là Thế Giới Thần tầng một, trong lòng hắn rất là thoả mãn.

- Kinh Tân Giác, ngươi tu vi tiến bộ không nhỏ a, bất quá ta lúc nào đắc tội ngươi? Lại nói tiếp trước đây vẫn còn là ta cứu ngươi một lần. Hiện tại ngươi ở đây tông môn ta hô to gọi nhỏ, là có ý gì?

Mạc Vô Kỵ có chút khó chịu nói.

Kinh Tân Giác trước đây mới Thần Quân tầng một, hiện tại rõ ràng là Thế Giới Thần tầng ba, thực lực tiến bộ cũng không nhỏ so với Súy Oa mấy cái. Có thể thấy được lần này Thần giới chữa trị, để cho tất cả mọi người bước ra một cái to lớn đẳng cấp.

Kinh Tân Giác sắc mặt rất là âm trầm:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi năm đó lại đem Hỗn Độn thần tinh đưa cho sư muội ta Khúc Du, ta rất là kính phục ngươi đại khí cùng rộng rãi. Nhưng mà ngươi trở lại Thần giới đã nhiều năm như vậy, cư nhiên không quan tâm đối với Khúc Du sư muội? Coi như là ngươi không có khả năng cứu nàng, tốt xấu cũng phải vì nàng báo cái thù sao?? Ngươi có thể giết chết Thần Tộc Hợp Thần cường giả? báo thù cho sư muội ta khó khăn như thế sao?

Kinh Tân Giác nói đến phía trước nửa câu, Mạc Vô Kỵ còn muốn giải thích một chút. Đến Kinh Tân Giác nói đến để cho hắn vì Khúc Du lúc báo thù, Mạc Vô Kỵ nhất thời nhíu mày. Khúc Du đến từ Vong Xuyên đạo môn, ai dám giết Khúc Du? Hơn nữa coi như là Khúc Du bị giết, lẽ nào Vong Xuyên đạo môn thờ ơ?

- Tới cùng là chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ trầm giọng hỏi, Khúc Du đối với hắn cũng là có ân cứu mạng. Tuy rằng hắn đã đem một quả Hỗn Độn Thần Cách cho Khúc Du, Mạc Vô Kỵ cũng không cho là ân cứu mạng là có thể dùng đồ đạc trung hoà. Hắn và Khúc Du giữa đó cũng không phải quan hệ người khác phỏng đoán, nếu như Khúc Du bởi vì hắn bị người bức tử, hắn Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

- Trời dou. Ngươi thật không biết?

Kinh Tân Giác kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn thấy Mạc Vô Kỵ trở lại Thần giới về sau, chuyện thứ nhất hắn là hỏi nơi đi của Khúc Du mới đúng là.

Khúc Du bị vài đại tông môn bức vào Táng Thần Cốc, chuyện này rất nhiều người biết, Mạc Vô Kỵ nếu có tâm, rất nhanh thì có thể điều tra ra được.

Mạc Vô Kỵ chậm rãi nói:

- Ta đích xác là không biết, ngươi nói đi, ta nhất định sẽ giúp Khúc Du đòi lại một cái công đạo.

Hắn dầu gì cũng là một cái Thần Vương tầng hai, còn là phàm nhân đạo đại thành Thần Vương tầng hai. Coi như là Hợp Thần sơ kỳ đến, Mạc Vô Kỵ cũng tự tin có thể đối phó.

Về phần Thần Vương cùng giai, Mạc Vô Kỵ căn bản sẽ không để ở trong lòng. Hắn Thần Vương tầng hai cùng người khác Thần Vương nhưng là hoàn toàn bất đồng, từ Dục Thần bắt đầu, hắn mỗi một cái cảnh giới đều có mười hai tầng. Không nói tài nguyên tu luyện của hắn là gấp mấy lần của người khác, chính là tu luyện tiểu cấp độ cũng vậy xa xa mạnh hơn tu sĩ khác. Điều này nói rõ đạo của hắn càng là hoàn thiện.

Mặc dù hắn tại Thế Giới Thần ba tầng thời điểm còn phải mượn thất cấp khốn sát thần trận mới có thể giết chết Hợp Thần cường giả, hiện tại Mạc Vô Kỵ tin tưởng hắn không cần mượn bất luận cái gì khốn sát thần trận, liền có thể giết chết một tên Hợp Thần sơ kỳ.

Thần giới vừa mới chữa trị, mượn loại này khai thiên ích địa khí tức, cùng hoàn thiện quy tắc diễn hóa để cho rất nhiều Thần Vương bước vào Hợp Thần không sai. Theo Mạc Vô Kỵ, coi như là bước vào Hợp Thần, tối đa cũng bất quá là một cái Hợp Thần sơ kỳ mà thôi.

Thấy Mạc Vô Kỵ là thật không biết chuyện Khúc Du, sắc mặt Kinh Tân Giác hòa hoãn một phần:

- Đã như vậy, vậy ta liền nói cho ngươi nghe.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1073: Độc Thượng Thần Diễn Tông

- Trước đây quán chủ Tu Bình Thần Vương của Tu Sĩ Hành Quán mang theo con hắn Tu Sát, trưởng lão Già Tinh Sơn Nhiêu Tây mang theo thiên tài đệ tử Quý Phi Diêm, tông chủ Thần Diễn Tông Thiết Lan Sơn mang theo môn hạ đệ tử Uông Vân Thiên đi tới Vong Xuyên đạo môn cùng cầu hôn với Khúc Du. Tình huống lúc đó, Vong Xuyên đạo môn không có bất kỳ đường lui nào, nhất định phải lựa chọn một trong 3 tên.

Khúc Du bị ép buộc, nói trái tim đã thuộc về ngươi, sau đó đòi đi Táng Thần Cốc nhìn ngươi một lần cuối cùng, sau cùng mượn cơ hội tiến vào Táng Thần Cốc, không còn đi ra nữa...

Nghe xong Kinh Tân Giác giản lược nói xong, Mạc Vô Kỵ sắc mặt âm trầm không gì sánh được. Từng đạo sát ý vờn quanh tại quanh người hắn, nếu mà không phải là còn có chuyện không nói xong, hắn lập tức liền muốn đi tìm người báo thù.

Táng Thần Cốc là địa phương nào, Mạc Vô Kỵ há có thể không biết? Năm đó hắn thiếu chút nữa đã bị bức vào Táng Thần Cốc, cũng là bởi vì ở nơi đó, hắn quen biết Thiên Nô.

Nếu như là ở trước khi thần giới quy tắc chữa trị, Mạc Vô Kỵ lúc này sớm đã nhằm phía Táng Thần Cốc. Hiện tại hắn biết rõ, Táng Thần Cốc khẳng định sớm đã niết diệt, chính là đi qua đó, cũng là địa mạo hoàn toàn bất đồng. Khúc Du không biết tiến vào Táng Thần Cốc đã bao nhiêu năm, tự nhiên sẽ khó sống sót.

- Vi Như, ngươi và Đại Hoang, Súy Oa cùng nhau trở về tông môn tu luyện, ta trước đi một chuyến Táng Thần Cốc.

Coi như là biết địa mạo đã thay đổi, Táng Thần Cốc hắn là không tồn tại nữa. Mạc Vô Kỵ vẫn là quyết định đi trước Táng Thần Cốc, sau đó đi tìm vài đại tông môn kia báo thù.

Kinh Tân Giác ảm nhiên lắc đầu:

- Táng Thần Cốc ngươi không cần đi nữa, nơi đó ta đã đi qua, sớm đã biến thành một mảnh đồng bằng. Không còn có nửa điểm khí tức Táng Thần Cốc, ngươi đi cũng bất quá là thấy một mảnh đồng bằng mà thôi.

- Ta biết.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu:

- Coi như là biết rõ nơi đó biến thành một mảnh đồng bằng, ta vẫn là phải đi một chuyến.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ đã hạ quyết tâm, trước tiên phải đi tới Táng Thần Cốc tìm kiếm Khúc Du, dù cho tìm không được, hắn cũng muốn đi một chuyến. Đi Táng Thần Cốc sau đó, địa phương thứ nhất hắn muốn đi chính là Thần Diễn Tông. Kinh Tân Giác nói ba cái tông môn, chỉ có Thần Diễn Tông tại Thần Vực.

Thần Diễn Tông nói vậy hắn là không chỉ có một Hợp Thần, bất quá nếu đã bức tử Khúc Du, vậy dù nhiều Hợp Thần hơn nữa, hắn cũng muốn xông vào cái tông môn này một lần. Dầu gì, cũng phải giết chết Thiết Lan Sơn cùng Uông Vân Thiên. Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng rõ ràng, chờ hắn giết chết Thần Diễn Tông tông chủ Thiết Lan Sơn cùng thiên tài đệ tử Uông Vân Thiên, phỏng chừng hắn đã là sinh tử cừu địch của Thần Diễn Tông. Cho nên hắn và Thần Diễn Tông, chỉ có thể có một cái còn sống sót.

- Vô Kỵ lão đệ, ngươi bây giờ cũng không thể đi địa phương khác. Ta đến tông môn của ngươi vững chắc một cái tu vi, sau đó ngươi phải thực hiện cam kết.

Khôn Uẩn thanh âm từ hư không nhảy xuống tới. Sau lưng hắn, vẫn là này cái nồi lớn. Chỉ là lúc này bên ngoài nồi toàn bộ là cấm chế san sát, Mạc Vô Kỵ lại cũng không cách nào nhìn đến bên trong nồi có thứ gì.

Mạc Vô Kỵ cúi đầu nói:

- Ta hiện tại có chuyện gấp phải đi làm, ngươi trước ở chỗ này bế quan tu luyện.

Khôn Uẩn vừa nhìn sắc mặt Mạc Vô Kỵ liền biết, Mạc Vô Kỵ hắn là quyết tâm. Không thể làm gì khác nói:

- Vậy được, ta trước tiên ở ngươi nơi này tu luyện, ngươi phải nhanh a. Còn có, số người ngươi đắc tội cũng nhiều lắm sao?? Lưu Tinh kia có phải là ngươi cũng đắc tội hay không? *** ngươi thoạt nhìn thật là có vài phần tương tự Lưu Tinh.

Lưu Tinh? Mạc Vô Kỵ lập tức cũng nhớ tới Thiên Phàm Tông cái kia pho tượng? Pho tượng có một tia tàn niệm bám vào tại hắn thần thông Sinh Tử Luân, kết quả hắn dùng thời gian vạn năm, mới đưa một tia thần thông này lột rời đi, ném vào Tịch Diệt Hải.

- Ngươi biết Lưu Tinh?

Mạc Vô Kỵ kinh nghi hỏi.

Khôn Uẩn cười lạnh một tiếng:

- Người này có đạo cùng ngươi có chút cùng loại, bất quá hắn xa xa không có khả năng cùng ngươi so sánh. Nếu mà ngươi là lão tổ Phàm Nhân Đạo, tên này nhiều nhất chỉ có thể tính là côn trùng mới vừa vào ngoại môn. Nhưng ngươi phải cẩn thận tên này, tên này hậu trường rất

lớn, tuy rằng năm đó đắc tội kẻ hung ác, bị người ta oanh tứ phân ngũ liệt. Hiện tại hắn mượn cơ hội Thần giới chữa trị trọng sinh được tân sinh, sẽ tại thời gian rất ngắn thực lực cao hơn ngươi.

Nói đến đây, Khôn Uẩn hạ giọng nói:

- Ngươi cẩn thận nữ nhân của người này a, nếu mà bị nữ nhân của hắn biết, ngươi đắc tội qua Lưu Tinh, hắc hắc, ngươi liền thảm. Người nữ nhân này, điên cuồng là mọi người đều biết.

- Ngươi là thế nào gặp phải hắn?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Khôn Uẩn chỉ vào Tịch Diệt Hải nói:

- Tên khốn kiếp này tại Tịch Diệt Hải thu được cơ duyên, dùng khai thiên quy tắc ngưng tụ thân thể. Sau đó thấy lão nhân gia ta sau lưng vác một cái nồi lớn đi qua Tịch Diệt Hải, tiểu tử này không có nhận ra lão nhân gia ta, còn muốn cướp đoạt nồi của lão nhân gia ta. Lão nhân gia ta tự nhiên sẽ không khách khí, lại đem tên này đánh tè ra quần...

Mạc Vô Kỵ cảm giác được Khôn Uẩn nói chuyện có chút không đúng không sự thật, sắc mặt trầm xuống nói:

- Khôn Uẩn, ngươi có đúng còn che giấu thứ gì hay không? Nếu mà ngươi không muốn nói ra, tương lai ta bị thua thiệt, ta sẽ không như trước nữa đi giúp cho ngươi.

- Đây chính là chuyện ngươi sớm đã đáp ứng.

Khôn Uẩn khẩn trương.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Ta đã đáp ứng rồi, ta cũng không có thề a. Chờ thêm cái mấy triệu năm, tâm tình ta khá hơn chút, nhất định cùng ngươi đi qua.

- Đừng.

Khôn Uẩn nhanh chóng ngăn cản Mạc Vô Kỵ, có chút áy náy nói:

- Ta không cẩn thận nói lỡ miệng, nói ngươi có một cái chén biển rộng, sẽ không kém so với nồi của ta. Sau đó ta mới biết được, ngươi cư nhiên cùng tên này có hiềm khích.

Mạc Vô Kỵ hung hăng trợn mắt nhìn Khôn Uẩn liếc mắt, hắn khẳng định Khôn Uẩn không phải là không cẩn thận nói ra được, mà là có ý định nói ra được. Nguyên nhân cụ thể Mạc Vô Kỵ không rõ ràng lắm, hắn cũng có thể đoán được Khôn Uẩn đang lợi dụng hắn.

- Vô Kỵ lão đệ a, nếu mà ngươi nguyện ý đem cái chén này cho ta xem, chuyện của ngươi chính là chuyện của ta.

Khôn Uẩn không thèm để ý chút nào thái độ Mạc Vô Kỵ, cười tủm tỉm nói.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại Khôn Uẩn, xem ra Khôn Uẩn quả nhiên bắt đầu hoài nghi sự tình hắn bản thân có Thiên Địa Lô. Bất quá Thiên Địa Lô tại hắn bên trong phàm nhân giới, Khôn Uẩn còn muốn hoa tay múa chân, cũng lấy không đc Thiên Địa Lô của hắn.

Bán nguyệt trường kích bị Mạc Vô Kỵ tế xuất, Mạc Vô Kỵ một bước liền hạ xuống rơi vào bên trên bán nguyệt trường kích. Trường kích tại trong hư không họa xuất một đạo rõ ràng kích mang, ngay lập tức đi xa.

Khôn Uẩn nửa điểm cũng không lo lắng Mạc Vô Kỵ, chỉ là nhìn một chút trôi lơ lửng tại Phàm Nhân Tông Thượng hai chữ "Phàm Nhân" trống không nói một câu:

- Không sai, có vài phần khí thế, thật đúng là một cái địa phương tốt tu luyện.

...

Thần Diễn Tông, tại toàn bộ Thần Vực cũng là tồn tại không kém gì Vong Xuyên đạo môn.

Ở tại trước khi thần giới quy tắc chữa trị, Thần Diễn Tông tông chủ Thiết Lan Sơn, càng là một trong 10 đại thần vương Thần Vực. Tại trong 10 đại thần vương, được xưng Lan Lăng Thần Vương, bài danh thứ tám.

Năm đó Mạc Vô Kỵ tại Thần Vực trốn đi, liền biết phương vị Thần Diễn Tông.

Bất chấp hiện ở tại thần giới quy tắc một lần nữa chữa trị, Thần Diễn Tông nhất định sẽ bị san bằng, sau đó một lần nữa thành lập được tông môn mới. Nhưng Mạc Vô Kỵ tin tưởng, Thần Diễn Tông tông môn cũng sẽ không thay đổi.

Bước vào Thần Vương sau đó, thực lực của Mạc Vô Kỵ điên cuồng tăng lên. Dù cho không cần bất luận cái gì truyền tống trận, một ngày ngắn ngủi, hắn đã xuất hiện ở bên ngoài Thần Diễn Tông.

Chính như Mạc Vô Kỵ dự liệu, Thần Diễn Tông sớm đã trùng kiến hoàn tất. Lục cấp thần trận sừng sững tại bên ngoài dãy núi liên miên, vài ngọn núi tức thì bị hộ trận Thần Diễn Tông phong tỏa, hư không lơ lửng.

Xanh vàng rực rỡ kiến trúc càng là muôn hình vạn trạng, ba chữ "Thần Diễn Tông" tại giữa vân vụ lúc ẩn lúc hiện, cho thấy đạo vận khí tức cực kỳ cường đại.

Mạc Vô Kỵ không có đã biết trước Thần Diễn Tông là dạng gì, hắn khẳng định bây giờ Thần Diễn Tông tuyệt đối có khí thế so với Thần Diễn Tông trước đây.

Thần Diễn Tông đệ tử còn không có toàn bộ trở về, thần niệm của Mạc Vô Kỵ trực tiếp đi qua Thần Diễn Tông hộ trận, chỉ có thể nhìn thấy trên dưới một trăm đệ tử đang lui tới bôn ba.

Cảm thụ được thần niệm của Mạc Vô Kỵ, vài tên tu sĩ nhanh chóng xông về hộ trận môn.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, Bán Nguyệt Trọng Kích xuất hiện ở lòng bàn tay của hắn. Trọng kích huyễn hóa ra một cái sông dài, từ hư không hạ xuống.

- Ầm!

Hạ xuống sông dài chuẩn xác không có lầm đánh vào Thần Diễn Tông hộ trận trận cơ.

- Răng rắc!

Một tiếng, chỉ một kích, Thần Diễn Tông hộ trận liền trực tiếp bể nát. Từng đợt sụp đổ thanh âm từ tông môn nội bộ truyền đến.

Tình huống bên trong ngay lập tức trở nên rõ ràng, Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp dùng thần niệm đi quét, cũng cảm giác được bản thân Bán Nguyệt Trọng Kích thật giống như trào vào một cổ cường đại khí tức bình thường giống nhau, sau đó chuôi đen kịt Bán Nguyệt Kích này xuất hiện một đạo lại một đạo văn lộ cấm chế. Những văn lộ cấm chế này rất nhanh thì biến mất ở tại bên trong trọng kích.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ mừng như điên, Bán Nguyệt Trọng Kích đã lên cấp.

Lúc này hắn Bán Nguyệt Trọng Kích, chí ít tương đương với một món trung phẩm thần khí tột cùng nhất.

Vô Căn Thần Thiết quả nhiên là đồ tốt, càng làm cho Mạc Vô Kỵ vui mừng chính là, Bán Nguyệt Trọng Kích thăng cấp, căn bản cũng không phải là xem mổ giết bao nhiêu vong hồn, mà là tự nhiên mà thăng cấp.

- cuồng đồ phương nào, cũng dám đụng đến Thần Diễn Tông tông môn hộ trận ta! Ta Thiết Lan Sơn ngược lại muốn xem là ai.

Một cái thanh âm phẫn nộ đến mức tận cùng truyền ra.

Theo cái thanh âm này hạ xuống rơi vào trước mặt Mạc Vô Kỵ là mặt nam tử trung niên đầy râu, Mạc Vô Kỵ quả nhiên không có đoán sai, tên này thật sự là một cái Hợp Thần sơ kỳ.

Tại bên người nam tử râu rậm, là ba gã Thần Vương, bất quá ba gã Thần Vương toàn bộ là Thần Vương một tầng.

- Là ngươi? Mạc Vô Kỵ, ta Thần Diễn Tông cùng ngươi không thù không oán, ngươi vì sao phải đánh hộ trận Thần Diễn Tông ta?

Thiết Lan Sơn nhận ra Mạc Vô Kỵ, giọng nói tức giận bị đè nén một phần.

Mạc Vô Kỵ ở tại trước khi thần giới chữa trị, liền chém giết Thần Tộc Hợp Thần tầng bốn Bái Đái, Thiết Lan Sơn lại tự cảm thấy, hắn không thể so với được với Bái Đái.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1074: Chính Diện Chiến Hợp Thần

- Khúc Du có phải là bị Thần Diễn Tông ngươi cùng hai cái tông môn khác bức vào Táng Thần Cốc hay không?

Mạc Vô Kỵ giọng nói băng hàn.

Thiết Lan Sơn trong lòng máy động, kể từ khi biết Mạc Vô Kỵ giết Bái Đái về sau, hắn lo lắng nhất liền là chuyện này. Ở tại trước khi thần giới chữa trị, Mạc Vô Kỵ đều có thể giết chết Bái Đái, thời điểm Thần giới chữa trị, bất luận kẻ nào tu vi đều có thể xông lên một cái đẳng cấp to lớn, thực lực của Mạc Vô Kỵ khẳng định so với lúc trước giết Bái Đái thời điểm càng mạnh hơn. Hắn vừa mới mới vừa bước vào Hợp Thần, làm sao có thể ngăn trở Mạc Vô Kỵ?

Về phần Bái Đái là bị Mạc Vô Kỵ Thai Hóa Dịch Hình lừa dối, sau đó bị Mạc Vô Kỵ đạp vào khốn sát trận, Thiết Lan Sơn cũng không biết.

- Mạc đạo hữu, ta chỉ là đi Vong Xuyên đạo môn cầu hôn mà thôi. Chính như ngươi nói, lúc đó cầu hôn cũng không phải chỉ có ta Thần Diễn Tông. Khúc Du chính bản thân muốn đi vào Táng Thần Cốc, ta Thần Diễn Tông nhưng không có nửa điểm bức bách.

Thiết Lan Sơn một bên cảnh giác phòng bị Mạc Vô Kỵ, một bên trầm giọng nói.

Cho tới thời khắc này sự tình Mạc Vô Kỵ oanh phá Thần Diễn Tông hộ trận, Thiết Lan Sơn cả nói cũng không có nói. Mạc Vô Kỵ một chiêu liền oanh phá Thần Diễn Tông hộ trận, có thể thấy được thực lực cường đại cỡ nào.

- Thì ra là như vậy a...

Mạc Vô Kỵ giọng nói bình nhạt đi, sát khí dường như thu liễm một phần.

- Đúng, tình huống lúc đó đích thật là như vậy.

Bên cạnh một người Thần Vương một tầng cảm nhận được Mạc Vô Kỵ sát ý tán đi một phần, nhanh chóng nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không biết thiết tông chủ có đạo lữ chưa?

Thiết Lan Sơn chau mày, chậm rãi nói:

- Mạc đạo hữu nói đùa, việc ta có đạo lữ, toàn bộ Thần Vực biết rõ.

- Không sai, ta cũng biết ngươi có đạo lữ. Hơn nữa mộ danh đã lâu, ta muốn ngươi đem ngươi đạo lữ nhường cho ta, không biết có thể hay không?

Mạc Vô Kỵ trong mắt lộ ra châm chọc.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi coi như là giết Bái Đái thì như thế nào, lấn đến ta Thần Diễn Tông trên đầu như vậy, thật sự là khinh người quá đáng.

Thiết Lan Sơn giận tím mặt.

Toàn bộ Thần Vực đều biết, hắn đạo lữ của Thiết Lan Sơn là một mỹ nữ nhất đẳng, năm đó bên trong Thần Vực không biết có bao nhiêu người truy cầu, kết quả nàng lựa chọn Thiết Lan Sơn.

thanh âm Mạc Vô Kỵ đột ngột thấp xuống nhiệt độ:

- Thiết tông chủ tức giận như thế, vì sao phải đi Vong Xuyên đạo môn cầu thân với Khúc Du vốn đã có đạo lữ? Chẳng lẽ thế giới này, chỉ có

đạo lữ của Thiết tông chủ mới là đạo lữ, đạo lữ của người khác chính là có thể tùy ý khi dễ?

-...

Thiết Lan Sơn nhất thời bị ngăn chặn, hắn không biết nên nói cái gì tốt.

Khúc Du là đạo lữ của Mạc Vô Kỵ, toàn bộ thế giới đều biết. Nếu không, Mạc Vô Kỵ có thể đem Hỗn Độn Thần Cách đưa cho Khúc Du?

Mạc Vô Kỵ cũng không có tâm tư đợi lát nữa, Bán Nguyệt Trọng Kích tế xuất, cũng trong lúc đó 6 chương Lạc Thư toàn bộ tế xuất.

Vô luận như thế nào, Thiết Lan Sơn là một cái Hợp Thần, bên cạnh còn có vài Thần Vương phụ trợ, hắn mới Thần Vương tầng hai.

Khắp trời kích mang hóa thành cuồng sa rống giận tịch cuốn về phía toàn bộ Thần Diễn Tông, Mạc Vô Kỵ vừa ra tay chính là toàn lực, không còn có nửa điểm nương tay.

- Toàn bộ động thủ, giết hắn.

Thiết Lan Sơn hầu như khàn khàn cổ họng nổi giận gầm lên một tiếng.

Tại Mạc Vô Kỵ bước vào Thần Vương cảnh về sau, Bán Nguyệt Trọng Kích đại mạc càng là mang theo cuồng đào cự lãng khí tức bao trùm đến.

Mạc Vô Kỵ cũng không có hiển lộ ra hơi thở của mình, Thiết Lan Sơn cũng vậy không dám khẳng định thực lực của Mạc Vô Kỵ. Thế nhưng có một chút hắn có thể khẳng định, tại Thần Diễn Tông, trừ hắn Thiết Lan Sơn ra, không nữa người thứ hai có thể ngăn trở Mạc Vô Kỵ thần thông.

Tại Mạc Vô Kỵ đại mạc thần thông tế xuất về sau, hắn trực tiếp vọt tới trước mặt nhất, giơ tay lên cuồn cuộn nổi lên thiên chồng chất tuyết.

Không có sai, đích thật là thiên chồng chất tuyết.

Vô số bông tuyết tại trong nháy mắt liền tạo thành một đống đám băng tuyết nổi hàn cực hạn chồng chất, những thứ này tuyết chồng chất hình thành một cái năm người sát trận bao hướng về phía Mạc Vô Kỵ.

Thần giới quy tắc đã hoàn thiện, những thứ này tuyết chồng chất dường như cũng muốn đem không gian quy tắc đông lại. Không chỉ như thế, thiên chồng chất tuyết trung bắn ra từng đạo vô hình băng, mỗi một đạo băng đều mang khí tức tử vong.

- Ầm!Hai người thần thông còn không có đánh vào cùng một chỗ, lĩnh vực trước đánh vào nhau.

Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực xé ra Thiết Lan Sơn lĩnh vực, hắn vòng xoáy lĩnh vực cũng có chút tán loạn xu thế.

Thiết Lan Sơn trong lòng vui vẻ, hắn cảm giác được Mạc Vô Kỵ dường như cũng không có mình tưởng tượng cường đại như vậy. Thần niệm càng là phô thiên cái địa kích phát thần thông của mình.

Chỉ là sau một khắc Thiết Lan Sơn chính là trầm xuống, hắn đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ tế xuất tới lại là Lạc Thư. 6 chương Lạc Thư hoàn toàn chặn hắn thiên chồng chất tuyết tất cả vô hình băng công kích.

Cũng may hắn thiên chồng chất tuyết hình thành năm người sát trận gần muốn đông lạnh không gian, chỉ cần phong tỏa Mạc Vô Kỵ không gian, chính là có Lạc Thư, cũng chỉ có thể phòng ngự.

Nhưng vào lúc này, Thiết Lan Sơn bỗng nhiên cảm giác được bản thân thần niệm một trận dừng lại.

Bất chấp Thiết Lan Sơn chưa từng thấy qua Bình Thủy, hắn cũng đã nghe nói qua Bình Thủy, đây tuyệt đối là đoạn thần đặc thù bản thân

pháp bảo có Bình Thủy.

Thiết Lan Sơn một tiếng thét dài, nhất thời chậm lại thần niệm trong nháy mắt biến mất, thiên chồng chất tuyết thật giống như vô cùng vô tận đóng băng tấm chắn, muốn đem Mạc Vô Kỵ tất cả không gian cố định. Dù cho Mạc Vô Kỵ có Lạc Thư, hắn cũng muốn lại đem Lạc Thư cùng nhau đông lạnh.

Huống hồ tại hắn năm người bị đánh chết trận, Mạc Vô Kỵ Lạc Thư bảo vệ cũng không phải hoàn toàn phong tỏa không gian, mà là có vài đạo khe nứt.

Một đạo thật dài bạch mang đã tại phía sau Thiết Lan Sơn ngưng tụ ra đến, hắn đang chờ Mạc Vô Kỵ bị thiên chồng chất tuyết tỏa định trong nháy mắt, tìm được Lạc Thư khe hở lại đem Mạc Vô Kỵ phách giết.

Coi như là không có khả năng một lần giết Mạc Vô Kỵ, cũng phải để cho Mạc Vô Kỵ bị thương nặng. Thời khắc này Thiết Lan Sơn đã sớm đem trong lòng sợ hãi vứt bỏ, hắn cảm giác được Mạc Vô Kỵ cũng vậy cứ như vậy, cũng không có biểu hiện ra hắn chém giết Bái Đái cái loại này thực lực kinh khủng.

Mạc Vô Kỵ cảm thấy được chính bản thân không gian chung quanh quy tắc tại biến mất, hết thảy đều như bị Thiết Lan Sơn thiên chồng chất tuyết đông lại. Không muốn nói là Thiết Lan Sơn, chính là Thần Diễn Tông những người còn lại, cũng đều biết Mạc Vô Kỵ chết chắc rồi.

Bọn họ đều là thở phào nhẹ nhõm, xem ra Mạc Vô Kỵ bị khuyếch đại quá phận. Cũng không biết tên này trước đây dùng thủ đoạn gì giết Bái Đái.

Mạc Vô Kỵ dường như căn bản cũng không có thấy tuyết chồng chất muốn đem hắn phong tỏa, chậm rãi giơ tay lên khua một cái.

Giờ khắc này thời gian dường như nhất thời chậm lại, tất cả quy tắc đều lâm vào dừng lại.

Dù cho loại này dừng lại chỉ là nửa hơi cũng chưa tới, thân là Hợp Thần Thiết Lan Sơn vẫn như cũ lập tức liền cảm giác được. Hắn khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ khua ra tay chưởng, trong lòng một loại kinh hãi cùng không thể tin được.

Hắn nhìn thấy cái gì? Lại là thời gian thần thông, không có sai, đây tuyệt đối là thời gian Quy Tắc Thần Thông.

Có lẽ tại trong toàn bộ vũ trụ mênh mông, thời gian Quy Tắc Thần Thông cũng không phải mạnh nhất, thế nhưng thời gian Quy Tắc Thần Thông, tuyệt đối là một trong vô thượng đại thần thông. Năm đó Thần Tộc Tiểu Trớ Chú Thuật tại dưới thời gian Quy Tắc Thần Thông, chỉ có thể coi như là vật nhỏ.

Không đợi Thiết Lan Sơn phục hồi tinh thần lại, hắn thấy một chỉ từ xa vời điểm tới.

Tại quy tắc đã phi thường vững chắc Thần giới, một chỉ vẫn như cũ dẫn động từng trận rung động.

Vô luận Thần Diễn Tông đã từng có rất mạnh, vô luận Thần Diễn Tông có bao nhiêu danh vọng, vô luận hắn Thiết Lan Sơn có đúng hay không Hợp Thần, dưới một chỉ, hết thảy đều hóa thành bình thường, hóa thành thế gian người bình thường.

Thiết Lan Sơn kinh hoàng nảy ra, điên cuồng tế ra bản thân pháp bảo, muốn xé mở một chỉ Nhân Thế Gian. Mà càng nhiều hơn Thần Diễn Tông tu sĩ, sớm đã mê thất ở tại bên trong Nhân Thế Gian.

- Ầm!

Nhân Thế Gian đảo mắt thương hải tang điền, cả đời cũng bất quá là hô hấp thời gian.

Nếu là vẫn như vậy, tại bên trong Nhân Thế Gian này bình bình đạm đạm qua cả đời cũng không có cái gì. Hết lần này tới lần khác lúc này,

Nhân Thế Gian đã có to lớn tai nạn, thiên địa vào giờ khắc này phá vỡ, thế giới vào giờ khắc này nghiền nát.

Hết thảy tại tu sĩ bên trong Nhân Thế Gian, thậm chí ngay cả ở bên trong Thiết Lan Sơn, dường như lại nhìn thấy Thần giới được chữa trị thời điểm cái loại này bàng bạc Địa Lãng khí thế. Đã từng hết thảy đều bị hủy diệt, mới tất cả đang diễn sinh. Bị hủy diệt bao gồm Nhân Thế Gian tất cả sự vật, bao gồm tính mạng của bọn họ cùng thời gian tới.

Mạc Vô Kỵ Thất Giới Chỉ thần thông thứ hai chỉ, Thiên địa.

- Không!

Thiết Lan Sơn lần nữa tỉnh táo lại, vừa vung tay, một đạo dao sắc huyễn hóa thành đại đao dài nghìn vạn trượng đánh rớt.

Thiên chồng chất tuyết bỗng nhiên nổ tung, băng hàn tại xé rách Mạc Vô Kỵ chỗ ở tất cả không gian. Ngay cả Mạc Vô Kỵ Lạc Thư cũng bị đánh vỡ ra, để cho Mạc Vô Kỵ hoàn toàn bạo lộ ra.

Mất đi Lạc Thư bảo vệ, Mạc Vô Kỵ da thịt bị loại này băng hàn xé mở, từng đạo vết máu tại trên người của hắn tràn ra. Thiết Lan Sơn nghìn vạn trượng dài đại đao hạ xuống, đại đao mang theo phẫn nộ khó có thể ức chế, muốn lại đem Mạc Vô Kỵ chém thành hai khúc. Hắn đã tránh thoát Mạc Vô Kỵ Nhân Thế Gian, tuy rằng vẫn chưa có hoàn toàn giãy Mạc Vô Kỵ thiên địa thần thông, hắn cũng đã nhìn ra, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối là một người luyện thể thánh thể. Nếu không, tại trong hắn thiên chồng chất tuyết bạo liệt, Mạc Vô Kỵ không có lý do gì chỉ có nho nhỏ ngoại thương.

Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ bình tĩnh, Bán Nguyệt Trọng Kích từ hư không hoa rơi, thật giống như một vòng mặt trời lặn bình thường giống nhau, gần tiêu diệt tại thế giới này.

Kích đạo thần thông đệ tam cảnh, mặt trời lặn.

So với trước đây vừa mới lĩnh ngộ mặt trời lặn, thời khắc này mặt trời lặn dung hợp Mạc Vô Kỵ thời gian quy tắc, tại dưới Nhân Thế Gian nghiền nát phụ trợ, Thiết Lan Sơn thật giống như nhìn thấy bản thân tuổi già hoàng hôn.

Mặt trời lặn như vòng tròn, nhưng lại như một đoàn hỏa diễm.

Dù hỏa diễm xinh đẹp hạ tại bên trên vòng tròn, nhất định cũng héo tàn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1075: Hang Đá Bên Trong Táng Thần Cốc

Thiết Lan Sơn dầu gì cũng là Hợp Thần cường giả, dù cho Mạc Vô Kỵ mặt trời lặn thần thông ý cảnh đã đạt đến một cái cực hạn, hắn vẫn như cũ thanh tỉnh lại.

Chỉ là Mạc Vô Kỵ không có cho hắn bất cứ cơ hội nào, dưới Thất Giới Chỉ thiên địa trói buộc, mặt trời lặn nhào xuống.

Thật giống như một giọt bọt nước từ trên cao, hạ ở tại trên đá xanh cứng nhắc, văng lên một vòng nhàn nhạt hơi nước.

- PHỐC!

Một vòng màu đỏ huyết vụ, đem xung quanh nổ tung.

Trong mắt Thiết Lan Sơn có chút không cam lòng, lập tức hắn nhìn thấy chính bản thân mi tâm huyết vụ nổ tung. Trước khi ý thức của hắn rơi vào bóng tối vô tận, hắn cảm nhận được một đạo lôi hồ hạ xuống rơi vào nguyên thần của hắn.

Suốt đời thật giống như thiểm điện giống nhau, tại trước mắt Thiết Lan Sơn ngay lập tức mà qua.

Thật không cam lòng a, thật vất vả Thần giới quy tắc chữa trị, hắn bước chân vào Hợp Thần, cư nhiên liền phải bỏ mạng. Tại sao phải như vậy?

- Ầm!

Thần Diễn Tông tông môn bùng nổ âm hưởng, Thiết Lan Sơn ý chí hoàn toàn lâm vào vô tận hắc ám vực sâu.

...

Mạc Vô Kỵ đi rồi, nhưng mà tin tức Thần Diễn Tông bị Mạc Vô Kỵ san bằng, Thần Diễn Tông tông chủ Thiết Lan Sơn bị Mạc Vô Kỵ chém giết, thật giống như một trận gió, trong thời gian ngắn nhất truyền khắp toàn bộ Thần Vực.

Thần Diễn Tông tông chủ bước vào Hợp Thần cảnh, Hợp Thần lôi kiếp rất nhiều người tận mắt thấy. Như vậy một cái Hợp Thần cường giả, tình huống ỷ lại vào tông môn, cũng bị Mạc Vô Kỵ chém giết, cả tông môn cũng bị san bằng. Trong lúc nhất thời, danh tiếng Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa tại Thần Vực nổi như cồn.

Bất đồng cùng đệ nhất Mạc Vô Kỵ danh tiếng truyền khắp toàn bộ Thần Vực, lần đầu tiên Mạc Vô Kỵ là người người muốn phải bắt được dê béo. Mà lần này, Mạc Vô Kỵ đã thành Thần Vực cấm kỵ. Chẳng những là Thần Vực, coi như là Thần Tộc, cũng không có ai có dũng khí công khai đi tìm gây sự với Mạc Vô Kỵ.

Nếu như nói trước đây Mạc Vô Kỵ giết La Hoàng Tang, vẫn chưa có người nào cảm thấy thế nào, hôm nay Mạc Vô Kỵ thế nhưng là chém giết Thần Tộc Bái Đái, sau đó lại chém giết Thần Diễn Tông Hợp Thần Thiết Lan Sơn. Cái này cũng chưa tính, Mạc Vô Kỵ còn san bằng Thần Diễn Tông.

Nghe đồn, Thần Tộc Hoán Cập, cũng là bị Mạc Vô Kỵ cùng bạn hắn chém giết.

Thử hỏi một cái kẻ hung ác như vậy, ai muốn ý đi tìm gây sự với hắn? Hoặc là nói ai dám có ý đồ với hắn.

Phàm Nhân tông môn tới gần Tịch Diệt Hải, lại là Thần giới quy tắc chữa trị về sau, đệ nhất thành lập tông môn, có thể nói khí thế địa thế đều

là cả Thần giới nhất đẳng một tồn tại.

Nhưng không người nào dám đi đánh chủ ý tới Phàm Nhân tông, nguyên nhân chính là Phàm Nhân tông là do Mạc Vô Kỵ thành lập.

Tại giữa Thần Vực, ngoại trừ bị Mạc Vô Kỵ tiêu diệt Thần Diễn ra, Vong Xuyên đạo môn cũng lo lắng Mạc Vô Kỵ sẽ đánh tới cửa.

Vong Xuyên đạo môn có hai cái Hợp Thần, nhưng vô luận là Ma Hải hay là Dẫn Mộc, đều không cho là Mạc Vô Kỵ sẽ sợ Vong Xuyên đạo môn.

Tịch Diệt Hải truyền tống trận còn không có được chữa trị tốt, Mạc Vô Kỵ không có cách nào lập tức đi Thần Lục tìm kiếm Tu Sĩ Hành Quán cùng Già Tinh Sơn. Nếu mà Mạc Vô Kỵ muốn phải tiếp tục trả thù, vậy khẳng định sẽ đến Vong Xuyên đạo môn.

Vong Xuyên đạo môn vừa mới trùng kiến, quy mô thậm chí so với trước khi hủy diệt còn phải đồ sộ rất nhiều. Nhưng bây giờ toàn bộ Vong Xuyên đạo môn đều đang lo lắng, lo lắng có một ngày Mạc Vô Kỵ lại đột nhiên đánh tới cửa.

...

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không đi Vong Xuyên đạo môn động thủ, Vong Xuyên đạo môn loại này tông môn hắn rất là không thích. Bất quá cũng không có không thích đến tình cảnh đánh lên cái này tông môn.

Lúc này Mạc Vô Kỵ đã đi tới bên ngoài Táng Thần Cốc, chính như Kinh Tân Giác nói như vậy, đã từng Táng Thần Cốc sớm đã biến mất. Thay vào đó là vùng đất bằng phẳng, lại cũng không nhìn thấy nửa điểm Táng Thần Cốc dáng dấp.

Mạc Vô Kỵ bước vào đã từng Táng Thần Cốc, thần niệm càn quét đi ra ngoài, hắn muốn tìm được một chút điểm chút dấu vết. Đáng tiếc, nơi

này thật giống như từ không có người dấu vết đã tới bình thường giống nhau, không có nửa điểm vết tích.

Đủ nửa ngày đi qua, đang ở Mạc Vô Kỵ suy nghĩ rời đi nơi này, thần niệm của hắn bỗng nhiên quét một cái cửa động chỉ lớn chừng quả đấm. Cái này cửa động bởi vì quá nhỏ, thoạt nhìn thật giống như hố con chuột đào ra bình thường giống nhau. Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị không dứt chính là, thần niệm của hắn cư nhiên không cách nào thẩm thấu đến chỗ càng sâu trong động.

Mạc Vô Kỵ một bước liền hạ xuống rơi vào cái này cửa động bên cạnh, đồng thời một quyền đánh xuống.

- Ào ào!

Hòn đá sụp đổ thanh âm vang lên, đi theo một cái cửa động nham thạch diện tích có ít nhất hơn mười trượng xuất hiện ở trước mắt Mạc Vô Kỵ. Cái cửa động này nghiêng lấy đi xuống, nham thạch vùng ven còn có một đạo đạo thạch văn rậm rạp. Thần niệm lại kéo dài đi xuống, thật giống như gặp một mảnh sương mù dày đặc bình thường giống nhau, lại cũng không cách nào cảm thụ được địa phương càng sâu.

Cùng với nói nơi này là một cái thạch động, còn không bằng nói là một cái hang đá.

Mạc Vô Kỵ chợt nhớ tới Thiên Nô nói, Táng Thần Cốc duy nhất sinh lộ, là cái gì quật. Lẽ nào Thiên Nô nói chính là cái địa phương này?

Mạc Vô Kỵ do dự một chút, hắn cũng không có đi xuống, hắn không biết cái chỗ này đi thông phương nào. Coi như là muốn đi qua nhìn một chút, hắn cũng phải đem sự tình Phàm Nhân tông bố trí xong, sau đó tuyên bố một cái tin tức tìm kiếm Thư Âm. Dùng hắn thực lực hôm nay, coi như là công khai tìm kiếm Thư Âm, cũng không có ai dám làm gì hắn.

Làm xong những thứ này, Mạc Vô Kỵ còn có một việc phải đi làm, hắn muốn tiêu diệt rơi Tu Sĩ Hành Quán. Thực ra mà nói, đối với Tu Sĩ Hành Quán, hắn đã sớm khó chịu....

Dùng ẩn nấp pháp trận đem cái này hang đá như vậy hắn lên, Mạc Vô Kỵ lúc này mới trở về tông môn.

Vừa về tới Phàm Nhân tông môn, hắn đã nhìn thấy mấy cái người quen.

Ly Thiên Thần Vương, Hoằng Khởi Thần Vương còn có một cái hắn là Ma Hải Thần Vương. Người cuối cùng mặt trắng nho sĩ, Mạc Vô Kỵ cũng là không nhận ra. Đương nhiên, hiện tại không nên nói là Thần Vương, tới bốn người tất cả đều bước vào Hợp Thần cảnh. Xem ra lần này Thần giới quy tắc chữa trị, phỏng chừng 90% trở lên Thần Vương hậu kỳ đều có thể bước vào Hợp Thần cảnh.

Ly Thiên Thần Vương tu vi dường như tối cao, theo Mạc Vô Kỵ hắn là Hợp Thần tầng hai. Đối với Mạc Vô Kỵ này cũng không kỳ quái, dù sao ở tại trước khi thần giới quy tắc gần chữa trị, hắn liền nói với Ly Thiên Thần Vương, Ly Thiên Thần Vương đã có hàng loạt chuẩn bị, cộng thêm Ly Thiên vốn chính là Thần Vương viên mãn, hiện tại bước vào Hợp Thần tầng hai cũng vậy không có gì lạ.

- Chúc mừng Mạc tông chủ thành lập Phàm Nhân, nho nhỏ hạ lễ không thành sao kính ý.

Ma Hải thứ nhất tiến lên vẻ mặt tươi cười ôm quyền chúc mừng một câu, sau đó hai tay đưa cho Mạc Vô Kỵ một cái hộp ngọc.

Mạc Vô Kỵ tuy nói khinh thường Ma Hải, bản thân hắn cùng Ma Hải cũng không có cừu hận gì lớn. Năm đó Ma Hải cũng vậy nghĩ biện pháp bắt hắn, chỉ là trước mắt mấy vị, ngoại trừ Hoằng Khởi ra, lại có người nào không nghĩ tới bắt hắn?

Mạc Vô Kỵ cũng có thể đoán được Ma Hải là ý tưởng gì, hắn hắn là lo lắng cho mình đi tiêu diệt Vong Xuyên đạo môn. Không thu lễ vật của người này, người này phỏng chừng trong lòng cũng sẽ không an tâm. Hắn đơn giản nhận Ma Hải lễ vật, gật gật đầu nói:

- Đa tạ Ma Hải đạo hữu.

Lúc này Ly Thiên, Hoằng Khởi cũng đều đưa lên lễ vật chúc mừng.

Dường như cảm thụ được Mạc Vô Kỵ cũng không nhận ra mọi người, Ly Thiên chủ động giới thiệu:

- Mạc tông chủ, vị này chính là Thần Hòa Cốc cốc chủ Ôn Minh Dương, nói vậy ngươi hẳn là biết sao??

- Thì ra là Minh Dương Ôn cốc chủ, nhanh chóng mời vào.

Mạc Vô Kỵ lập tức khách khí đưa tay nghênh đón.

Đối với Thần Hòa Cốc, Mạc Vô Kỵ vẫn rất có hảo cảm. Năm đó Thiên Phàm Tông một lần nữa khai tông, Bàng Cật bước vào Thần Vương, đại tông môn đến chúc mừng, chỉ có Thần Hòa Cốc. Tuy rằng không phải là Ôn Minh Dương tự mình đi, đây cũng là nhiều hơn một phần đèn nhang.

Ôn Minh Dương hiển nhiên biết chuyện này, hắn cũng là may mắn năm đó Bàng Cật bước vào Thần Vương thời điểm, hắn Thần Hòa Cốc chủ động đi chúc mừng, từ đó cùng Mạc Vô Kỵ kết một phần hữu tình.

Phàm Nhân mới lập lập, khí thế to lớn, đạo vận lượn lờ. Chỉ là đàn ông ít ỏi, chính là Mạc Vô Kỵ trở lại rồi, cũng chỉ có năm người mà thôi. Xác thực nói, là Mạc Vô Kỵ, Khôn Uẩn, Vi Như, Đại Hoang cộng thêm Súy Oa năm.

- Mạc tông chủ Phàm Nhân tông môn muôn hình vạn trạng, xông thẳng Lăng Tiêu, tương lai nhất định là đại tông môn lừng lẫy đỉnh cấp tiếng tăm toàn bộ Thần giới.

Ôn Minh Dương cảm nhận được Phàm Nhân tông khí thế, có chút hâm mộ nói.

Hắn là một cái Hợp Thần cường giả, loại này tận trời khí thế, hắn tự nhiên có thể dễ dàng liền cảm thụ được.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp lời, hắn Phàm Nhân tông góp nhặt hàng loạt Thần giới số mệnh, lúc này đang tư nhuận hắn tông môn. Nếu mà một ngày kia hắn muốn rời khỏi tông môn, hắn còn có thể lưu lại một chương Lạc Thư, đến trấn áp tông môn số mệnh.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền đem mấy người dẫn tới một cái tân khách thất, giúp vài tên Hợp Thần cường giả rót thần linh trà về sau, lúc này mới hỏi:

- Mấy vị đạo hữu đến ta Phàm Nhân tông, hắn là không chỉ là vì chúc mừng ta chứ?

Phàm Nhân tuy rằng lập tông, Mạc Vô Kỵ hiện tại cũng không có thông cáo toàn bộ Thần giới, hắn khẳng định mấy cái này Hợp Thần cường giả tới nơi này cũng không phải là vì chúc mừng hắn.

Ly Thiên Thần Vương liền ôm quyền, chính sắc nói:

- Đúng là như vậy, cảm tạ Mạc tông chủ nhắc nhở, ta mới dùng bước vào Thần Vương tầng hai. Chúng ta hôm nay tới nơi này, ngoại trừ chúc mừng niềm vui Mạc tông chủ xây tông ra, còn muốn hỏi Mạc tông chủ một sự tình.

Mạc Vô Kỵ đưa tay:

- Ly Thiên đạo hữu xin hỏi, chỉ cần ta biết lại là có thể nói, ta nhất định sẽ nói ra.

Ly Thiên Thần Vương lại cảm tạ một câu nói:

- Không biết ta có thể hay không mạo muội tuân hỏi một câu, Mạc tông chủ ngưng tụ có đúng hay không cũng thuộc về với Hỗn Độn Thần Cách?

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không phải, vì sao phải hỏi như vậy?

Mạc Vô Kỵ cũng không có ngưng tụ bất luận cái gì Thần Cách, hắn chỉ là trả lời không phải, cũng không có nói cho Ly Thiên Thần Vương chính bản thân không có ngưng tụ Thần Cách.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1076: Bài Vị

- Mạc tông chủ, ngươi ở đây thời điểm quy tắc khe nứt xuất hiện, liền biết Thần Vực quy tắc gần chữa trị, hắn là biết toàn bộ Thần Vực, Thần Lục, Tịch Diệt Hải thậm chí bao gồm Thần Tộc đều thuộc về Thần giới sao??

Ly Thiên hỏi lần nữa.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, những cái này ta đích thật là đều biết.

- Vậy ngươi cũng biết tại sao muốn ngưng tụ Thần Cách?

Ly Thiên một vấn đề đi theo một vấn đề.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng Ly Thiên khẳng định có chuyện khẩn cấp gì muốn nói, đối với loại này liên tiếp vấn đề, hắn cũng không có để ý:

- Không phải nói không ngưng tụ Thần Cách không cách nào bước vào Thiên Thần sao?

Ly Thiên thở dài:

- Đúng vậy, không ngưng tụ Thần Cách, đích thật là không có khả năng bước vào Thiên Thần. Thế nhưng ngươi có nghe nói qua bài vị?

Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, bài vị hắn thật đúng là nghe nói qua, chỉ là cũng không phải rất cặn kẽ mà thôi.

Không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, Ly Thiên giọng nói trở nên ngưng trọng:

- Mạc tông chủ, thế hệ chúng ta tu đạo là vì cái gì?

Mạc Vô Kỵ ngạo nghễ nói:

- Đương nhiên là vì không bị thiên địa niết hóa, cùng người yêu mãi cùng một chỗ.

Người tu đạo theo đuổi vĩnh viễn đều là Vĩnh Sinh, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, ngoại trừ Vĩnh Sinh ra, hắn có thể an tĩnh làm chuyện của mình. Hắn sẽ không đi ảnh hưởng người khác, chí ít không có người khác tới ảnh hưởng hắn. Chỉ là loại chuyện này, hắn không cần phải nói ra mà thôi. Nói thí dụ như, hắn tại Tiên Giới khai sáng Bình Phạm tiên môn, ở tại thần giới khai sáng Phàm Nhân.

Về phần cùng thích người vẫn cùng một chỗ, này đồng dạng là trong lòng của hắn nói. Nếu mà không phải là tu đạo, Thư Âm sớm tiêu tiêu tại cái vũ trụ này trong. Bởi vì tu đạo, cho nên Thư Âm vẫn còn đang, chỉ là hắn không có tìm được Thư Âm mà thôi.

Ly Thiên tiếp tục nói:

- Kỳ thực coi như là chúng ta có thể vượt qua Hợp Thần, tiến thêm một bước, cũng không cách nào Vĩnh Sinh. Dù cho thực lực mạnh hơn nữa, sau cùng chung quy sẽ tiêu diệt tại trong vũ trụ sông dài.

- Vì sao?

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên hỏi.

Trên thực tế từ khi tu đạo tới nay, Mạc Vô Kỵ liền chưa hề lưu ý sự tình mừng thọ nguyên. Rất nhiều tu sĩ thọ nguyên đều dùng để bế quan tu luyện, bọn họ bế quan tu luyện lại đem cảnh giới tự mình đề cao, đồng dạng kéo dài bản thân thọ mệnh. Chỉ là những thứ này kéo dài thọ mệnh

phải dùng đến tiếp tục bế quan tu luyện, nếu không, vô số năm về sau, vẫn là trần về bụi bặm về đất.

Mạc Vô Kỵ hiện tại chính bản thân có bao nhiêu thọ nguyên hắn cũng không rõ ràng lắm, nhưng hắn tin tưởng tiếp qua vài trăm vạn năm, hắn nhất định còn sống.

Hắn vẫn cho là theo tu vi của hắn tăng lên không ngừng, hắn thọ nguyên sau cùng sẽ đạt tới tình cảnh không bến bờ. Ngày hôm nay Ly Thiên nói, đột ngột để cho hắn có chút chậm lại.

Ly Thiên trầm giọng nói:

- Chỉ có người bản thân có bài vị, mới bản thân có chân chính trường sinh, bởi vì cái này những người này mới là một đám người chân chính nắm trong tay thiên đạo. Dục Thần tu sĩ sở dĩ yêu cầu Thần Cách, chính là vì tương lai bài vị mà nỗ lực. Không ngưng tụ Thần Cách, coi như là bước vào Thiên Thần, cũng không cách nào thu được bài vị.

Thần giới nhiều hơn nữa tu sĩ, bài vị cũng là có số lượng, không phải là mỗi người đều có thể thu được bài vị. Người nhiều hơn, cho dù là tu vi cao tới đâu, cũng chỉ có thể tại dưới vị thần nắm trong tay.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục hỏi, thứ này với hắn mà nói quá mức xa xôi, nhìn Ly Thiên bình tĩnh hỏi:

- Ly Thiên đạo hữu, vì sao phải đột nhiên nói cho ta biết những thứ này?

- Bởi vì căn cứ ta lấy được tin tức, Thần giới chữa trị sau đó, chắc chắn hấp dẫn vị thần ánh mắt, khi bọn hắn đưa mắt nhìn sang Thần giới về sau, sinh tử của chúng ta sẽ giữa lòng bàn tay bọn hắn.

Ly Thiên giọng nói mang theo một tia khàn khàn cùng bất đắc dĩ.

Ôn Minh Dương ở một bên khẳng định nói:

- Mạc tông chủ, Ly Thiên đạo hữu nói là lời thật, tin tức này cũng không phải chúng ta bịa đặt, mà là đang ở trước khi Thần giới hoàn chỉnh thì có loại chuyện này. Chỉ là bởi vì Thần giới bị đập phá thành mảnh nhỏ, không như trước nữa sẽ hấp dẫn vị thần chú ý. Theo bọn họ, chúng ta thật giống như mấy con cá chạch bên trong một cái cống ngầm mà thôi. Hiện tại cống ngầm biến thành biển rộng, chúng ta lại đem có tư cách cùng cơ hội uy hiếp được bọn họ, sợ là chúng ta lại cũng không cách nào an ổn cùng trước đây.

Hoằng Khởi cũng nói:

- Mạc tông chủ, chúng ta lần này tới nơi này, ngoại trừ cùng ngươi thương thảo chuyện này ra, còn có muốn cố vấn một cái.

Mạc Vô Kỵ hiểu được:

- Các ngươi hẳn là muốn dò hỏi một chút Khôn Uẩn sao??

Ly Thiên đứng lên:

- Đúng vậy, chúng ta muốn thỉnh giáo một cái Khôn Uẩn tiền bối.

Khôn Uẩn hơi lộ ra thanh âm khàn khàn truyền đến:

- Các ngươi nói không sai, hơn nữa các ngươi biết cũng không tính ít.

Theo thoại âm rơi xuống, Khôn Uẩn thân ảnh xuất hiện ở tân khách trong điện.

- Tiền bối.

Thấy Khôn Uẩn vác nồi tiến đến, Hoằng Khởi, Ma Hải cùng Ôn Minh Dương đều đứng lên thi lễ.

Khôn Uẩn gật đầu đối với mấy người, sau đó nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ lão đệ, đây cũng là nguyên nhân ta yêu cầu ngươi hỗ trợ. Chỉ là ta thật không ngờ Thần giới sẽ chữa trị, càng làm cho ta cảm nhận

được một loại bức thiết. Thần giới chữa trị sau đó, nơi này liền không còn an toàn cùng trước đây. Nơi này sẽ trở thành địa phương mấy tên gia hỏa không biết xấu hổ mơ ước.

- Có lời gì, liền thật sự nói ra đi, đừng che dấu, để cho người ta không nhịn được.

Mạc Vô Kỵ biết Khôn Uẩn muốn hắn hỗ trợ, chỉ là muốn hắn hỗ trợ cái gì, hắn đến bây giờ còn không biết.

Khôn Uẩn cười hắc hắc, chủ động ngồi xuống nói:

- Vô Kỵ lão đệ, ngươi cũng là Thần Vương. Ngươi biết Thần Vương sau đó chính là Hợp Thần cảnh. Nếu có một ngày, ngươi vượt qua Hợp Thần, ngươi sẽ trở thành một cái gì tồn tại?

Khôn Uẩn tùy ý câu hỏi, tất cả mọi người dựng lên lỗ tai. chẳng những là Mạc Vô Kỵ bức thiết muốn biết, đối với bọn họ mà nói, giống nhau là bức thiết muốn biết.

Mạc Vô Kỵ không có sư phụ, hắn Phàm Nhân Đạo là dựa theo hắn tự thân mở mạch lạc thôi diễn đi ra. Bởi vì mở đi ra rồi Khải Đạo Lạc, cho nên hắn mỗi lần tu luyện tới cực hạn, đều sẽ tự động mở ra tiếp theo đạo cảnh giới. Chính vì vậy, hắn cũng không có để ý nhiều cảnh giới sau Hợp Thần.

Khôn Uẩn cũng là thu liễm dáng tươi cười, chính sắc nói:

- Đừng xem Thần giới quy tắc chữa trị, loại này quy tắc hoàn thiện Thần giới, có thể cho rất nhiều người tu sĩ tư chất tốt bước vào Hợp Thần cảnh. Thế nhưng ta muốn nói cho ngươi, toàn bộ Thần giới, có lẽ cũng không có một ai có thể hơn hắn Hợp Thần, tiến vào tiếp một cái cảnh giới.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Khôn Uẩn lão huynh, đừng dọa ta. Lẽ nào cảnh giới của ngươi không phải là vượt qua Hợp Thần?

Khôn Uẩn lắc đầu nói:

- Ta đích xác là vượt qua Hợp Thần, tiến vào tiếp một cái cảnh giới. Nhưng ta không phải là người Thần giới, ta đồng dạng là có bài vị tồn tại.

Nghe được Khôn Uẩn là có bài vị tồn tại, Ly Thiên mấy người càng là quan tâm vô cùng yên lặng nghe.

Khôn Uẩn chậm lại giọng nói, trầm giọng nói:

- Hợp Thần sau cảnh giới là Chuẩn Thánh Nhân...

Mạc Vô Kỵ nghe được chuẩn thánh hai chữ này, giật mình, lập tức cười nói:

- Đây chẳng phải là còn có Thánh Nhân?

Khôn Uẩn ngưng trọng gật đầu:

- Ngươi nói không sai, chuẩn thánh sau đó chính là Thánh Nhân cảnh. Thế nhưng trong vô cùng vô tận vũ trụ mênh mông, Thánh Nhân số cũng vậy tuyệt đối sẽ không cao hơn tám người. Chẳng những là Thánh Nhân sẽ không cao hơn tám người, coi như là chuẩn thánh, không có tuyệt đại cơ duyên, cũng vậy rất khó bước vào.

Mạc Vô Kỵ nhớ lại trong thần thoại Hoa Hạ nghe đồn đến, Hồng Quân lão tổ tự nhiên là Thánh Nhân, hắn có sáu đệ tử cũng đều là Thánh Nhân, hết thảy Thánh Nhân cộng lại mới bảy. Không đúng, phải nói Hồng Quân lão tổ đã vượt qua cấp độ Thánh Nhân.

Lẽ nào tu luyện tới cực hạn, thực sự có thể cùng những nhân vật trong thần thoại này gặp nhau? Mạc Vô Kỵ lập tức lắc đầu, có chút hoang đường. Mặc dù có chút bảo vật là bên trong truyền thuyết thần

thoại, nhưng hắn còn không có thấy người chân chính trong truyền thuyết thần thoại.

- Khôn Uẩn lão huynh, La Hư Thánh Nhân có phải là một trong bát Thánh Nhân ngươi nói hay không?

Mạc Vô Kỵ đột ngột hỏi, trước Khôn Uẩn nhắc qua La Hư Thánh Nhân.

Khôn Uẩn gật đầu:

- Không sai, hắn đích xác là một trong bát thánh. Thánh Nhân cách chúng ta quá mức xa xôi, chúng ta Vĩnh Sinh cũng không cách nào với tới. Vô Kỵ lão đệ, đừng xem ngươi khai sáng một đạo, thế nhưng muốn trở thành Thánh Nhân vẫn là không cần nghĩ. Ta là rất xem trọng ngươi, lúc này mới cho ngươi thành lập tông môn trấn áp số mệnh. Tương lai cũng vậy có cơ hội bước vào chuẩn thánh hàng ngũ, nếu là có thể thu được một phương bài vị, ngươi sẽ Vĩnh Sinh với thiên địa.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc không nói, hắn cũng không có đi hoài nghi Khôn Uẩn nói. trong Hoa Hạ thần thoại, chuẩn thánh tồn tại cái nào không phải là nhân vật kinh thiên động địa?

Trấn nguyên lão tổ, Đông Hoàng Thái Nhất, Hạo Thiên Thiên Đế, Minh Hà lão tổ, Đa Bảo Đạo Nhân, Đế Giang, Cộng Công các loại mười hai tổ vu.

Nhưng chỉ có những người này vật, có mấy cái có thể tự do tự tại? Mười hai tổ vu bị giết một số gần như diệt sạch, Đông Hoàng Thái Nhất giống nhau là một đường vẫn lạc. Chính là Minh Hà kết cục, cũng không phải là tốt lắm.

Ngược lại vài đại thánh nhân chơi tâm cơ, cầm người khác mạng nhỏ đi bỏ thêm vào mưu kế của mình, sống tư nhuận không gì sánh được.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ đối với Khôn Uẩn nói có vài phần tin. Để cho hắn sáng lập tông môn, chẳng khác nào vài đại thánh nhân giống nhau, dùng tông môn chống đối sát kiếp.

Hắn không có ở ngay mặt đám người Ly Thiên hỏi thành lập tông môn ngoại trừ thu thập số mệnh, tương lai là không phải là còn phải dựa vào sự tình tông môn chống đối Vô Lượng Kiếp. Mà là hỏi một câu đám người Ly Thiên cũng vậy muốn biết:

- Khôn Uẩn lão huynh, không biết chân chính bài vị có những cái nào?

Khôn Uẩn cười hắc hắc:

- Đây chính là sự tình ta muốn dẫn ngươi đi làm, năm đó ta bị vô lượng sát kiếp oanh thiếu chút nữa cả cơ hội xoay người cũng không có, lần này trở về lão tử không báo thù, chính là rùa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1077: Thánh Nhân Thần Chi

Mạc Vô Kỵ cùng Ly Thiên Thần Vương bọn người không nói gì, mà là lẳng lặng nghe Khôn Uẩn gần nói ra bài vị.

Khôn Uẩn nói một câu bực tức về sau, sắc mặt liền chuyển ngưng trọng nói:

- Bài vị cũng không nhiều, mỗi một cái bài vị tranh đoạt, đều là một bộ vị tràn ngập huyết lệ giết chóc sử sách. Ngoại trừ một phần không đc thừa nhận tự phong bài vị ra, chân chính bài vị có 8 Thánh Nhân, bốn đạo quân, 3 tán thánh, mười hai thần đế vị, chính thần một trăm lẻ tám, trị thần một trăm lẻ tám. Trong đó một trăm lẻ tám chính thần bao gồm ba mươi sáu bộ cùng bảy mươi hai phương. Tại đây bên ngoài, còn có khắp nơi tiểu thần một vạn ba nghìn sáu trăm tám mươi người.

đám người Ly Thiên nghe là trợn mắt hốc mồm, Mạc Vô Kỵ cũng là nói:

- Khôn Uẩn lão ca, dựa theo ngươi loại thuyết pháp này, bài vị cũng không ít a.

Khôn Uẩn cười lạnh một tiếng, bài vị không ít sao? Ngươi biết vũ trụ mênh mông có bao nhiêu vị diện cùng loại chúng ta Thần giới như vậy, ngươi có biết, mỗi một cái Thần giới lại có bao nhiêu cường giả là cạnh tranh một cái tiểu thần vị?

Chính là hơn một vạn cái bài vị, ngươi cảm thấy ít không?

Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Khôn Uẩn lão huynh, xem ra ngươi cũng là người có bài vị, ngươi bài vị là cái gì?

Khôn Uẩn ngạo nghễ nói:

- Ta vốn là một trong ba mươi sáu bộ chính thần, chỉ là vẫn không có tránh được đại lượng kiếp, thiếu chút nữa thần hồn câu diệt. Chỉ cần ta một ngày còn ở, bài vị của ta cũng sẽ không có người đơn giản cướp đi.

Đám người Ly Thiên nghe được Khôn Uẩn lại là một trong một trăm lẻ tám chính thần ba mươi sáu bộ, đều đứng lên lần nữa kính cẩn khom người thi lễ.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là lay động không dứt, hắn thế nhưng là biết Khôn Uẩn cường đại. một người cường đại như vậy, cư nhiên chỉ là một trong một trăm lẻ tám chính thần. Dựa theo ý nghĩ của hắn mà nói, coi như là không thuộc về nhân vật bên trong bốn đạo quân cùng 3 tán thánh, chí ít phải có một cái thần đế vị sao??

Xem ra, dù cho không phải là Thánh Nhân, mười hai thần đế vị, bốn đạo quân, tam tán thánh cũng đều là một phương tuyệt thế cường giả.

- Thế nào? Bị dọa sao?? Vô Kỵ lão đệ a, hảo hảo đi theo ta lăn lộn, chờ ta đoạt lại bài vị thuộc về ta, ta khẳng định giúp ngươi kiếm một cái tiểu bài vị đến.

Khôn Uẩn đắc ý nói.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, than thở:

- Khôn Uẩn lão ca a, ta cho là ngươi coi như là không có khả năng kiếm cái Thánh Nhân, chí ít hắn là kiếm được cái thần đế vị sao?? Không nghĩ tới ngươi cư nhiên chỉ là lăn lộn được một cái chính thần ba mươi sáu bộ, hơn nữa còn bị người đánh bể thân thể núp ở cấp thấp vị diện khe nứt cầu sống.

- Ngươi...

Khôn Uẩn bị Mạc Vô Kỵ nói tức thiếu chút nữa thổ huyết, cái gì gọi là chỉ lăn lộn một cái ba mươi sáu bộ? Năm đó danh tiếng hắn Khôn Uẩn đi ra ngoài, kẻ nào không phải là khom người tới đất? Ba mươi sáu bộ rất dễ sao? trong hàng tỉ cường giả trổ hết tài năng, chỗ xung yếu phá bao nhiêu gông cùm xiềng xích, trải qua bao nhiêu đau khổ? Hiện tại tại Mạc Vô Kỵ lại nói tiếp cư nhiên không có gì.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Đừng kích động, ta chỉ là khích lệ ngươi tiến thêm một bước mà thôi.

Khôn Uẩn cười khổ nói:

- Tiến thêm một bước, ngươi nói so với hát còn dễ nghe hơn á. Ngươi biết tiến thêm một bước là cái gì không? Không muốn nói mười hai thần đế vị, coi như là đứng đầu ba mươi sáu bộ, cũng đều là tiếp cận Thánh Nhân đại chuẩn thánh thu được. Ta chỉ là cơ duyên xảo hợp, mới có một chỗ ngồi ở ba mươi sáu bộ mà thôi.

Mạc Vô Kỵ đứng lên:

- Khôn Uẩn lão ca, ngươi nói đi, để cho ta thế nào giúp ngươi? Ta lần này là giúp định ngươi, đương nhiên, ta cũng đi xem những thứ này bài vị có thể hay không kiếm một cái ngồi chơi một chút.

Khôn Uẩn vung tay lên:

- Vô Kỵ lão đệ, đã có ngươi những lời này, ta Khôn Uẩn sẽ có lớn hơn nắm chặt. Lần kia lượng kiếp, ta đích xác là thân thể tán loạn, nhưng là người khác cũng không đỡ hơn so với ta. Rất nhiều người thậm chí ngay cả Nguyên Thần cũng không có, đây là tương lai ngươi cơ hội.

Nói đến đây, Khôn Uẩn thấy đám người Ly Thiên hâm mộ và ánh mắt khát vọng, cười hắc hắc nói:

- Các ngươi con đường quá mức bình thường, bất quá chỉ cần ta có thể ngồi vững vàng ba mươi sáu bộ, Vô Kỵ lão đệ cũng vậy có thể lấy được một cái bài vị, tương lai các vị nhóm thần ban, cũng không phải không có khả năng. Đương nhiên, tại sau khi Vô Kỵ lão đệ cùng ta rời khỏi, sự tình của hắn Phàm Nhân tông chính là chuyện của các ngươi. Phàm Nhân tông quan hệ đến Vô Kỵ lão đệ tương lai bài vị vững chắc trình độ, cho nên cũng vậy quan hệ đến tương lai tiền đồ của các ngươi.

Lần này Ôn Minh Dương cùng Ma Hải gần như là đồng thời đứng lên nói:

- Tiền bối yên tâm, Mạc tông chủ cũng vậy xin yên tâm, các ngươi sau khi rời khỏi, Phàm Nhân tông chính là tông môn trọng yếu nhất ta Thần giới.

Mạc Vô Kỵ đối với Ly Thiên mấy người ôm quyền nói:

- Thê tử ta thất lạc ở tại thần giới, trước khi ta cùng Khôn Uẩn lão ca rời đi, cần phải tìm đến thê tử của ta Thư Âm. Còn xin mấy vị đạo hữu xuất thủ tương trợ.

Khôn Uẩn có chút bất đắc dĩ, hắn biết khuyên can Mạc Vô Kỵ tìm kiếm Sầm Thư Âm đó là không có khả năng.

- Mạc tông chủ, thê tử của ngươi là?

Ly Thiên liền vội vàng hỏi.

Mặc dù bọn hắn đều cho rằng đạo lữ của Mạc Vô Kỵ là Khúc Du, thế nhưng là vừa rồi Mạc Vô Kỵ rõ ràng nói thê tử của hắn Thư Âm, loại chuyện này, bọn họ lại không tốt công khai đi hỏi.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên vẽ ra một cái hình ảnh:

- Đây là của ta thê tử Sầm Thư Âm, nàng hắn là đi tới Thần giới. Chỉ là tin tức tới Táng Thần Cốc vùng ven sau đó, liền biến mất không thấy.

- Mạc tông chủ yên tâm, chuyện này giao cho ta, rất nhanh thì có thể cho ngươi tin tức.

Ly Thiên giọng nói rất là dứt khoát nói.

Đang khi nói chuyện, hắn đã ném ra ngoài vài đạo phi kiếm.

Mạc Vô Kỵ đối với Ly Thiên lời này ngược lại không có hoài nghi, Ly Thiên dầu gì cũng là đệ nhất nhân Thần Vực năm đó. Không nói nhất hô bá ứng, tại Thần Vực vẫn là có địa vị cực cao.

Dựa theo Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, hắn dự định hoa nửa năm thời gian tới tìm tìm Sầm Thư Âm.

Chỉ là để cho hắn không có nghĩ tới là, chỉ nửa ngày, một đạo truyền thư phi kiếm liền vọt vào Phàm Nhân tông, hạ xuống rơi vào trong tay Ly Thiên.

Ly Thiên nhìn thấy trên phi kiếm nội dung về sau, biến sắc.

Mạc Vô Kỵ lại cũng không kịp đoái hoài lễ phép, thần niệm trực tiếp quét vào Ly Thiên Thần Vương truyền thư phi kiếm.

Trên phi kiếm nội dung cực kỳ rõ ràng, năm đó có người thấy một nữ tử cùng hình ảnh Mạc Vô Kỵ cung cấp như nhau, một mình tiến vào Táng Thần Cốc.

Mạc Vô Kỵ liền cảm giác mình đầu óc ông một tiếng, Sầm Thư Âm tiến vào Táng Thần Cốc? Vì sao a, Sầm Thư Âm lẽ nào cũng là bị người ép đi vào?

Chỉ là Mạc Vô Kỵ lúc này đã không kịp đi điều tra Sầm Thư Âm là thế nào tiến vào Táng Thần Cốc, hắn yêu cầu lập tức lại đi tới Táng Thần Cốc một chuyến.

Khôn Uẩn vừa nhìn Mạc Vô Kỵ biểu tình liền biết không tốt, thần niệm của hắn quét vào phi kiếm, thì sẽ biết tâm tư Mạc Vô Kỵ.

Quả nhiên Mạc Vô Kỵ đi theo liền đối với Khôn Uẩn ôm quyền nói:

- Khôn Uẩn lão ca, thực sự là xin lỗi, ta tạm thời vẫn không thể cùng đi với ngươi, ta phải đi Táng Thần Cốc.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ lại vẽ ra hình ảnh Vấn Lan Nữ Đế cùng Lâm Cô giao cho Ly Thiên, thỉnh cầu Ly Thiên tiếp tục giúp hắn điều tra một chút hướng đi hai người kia.

Sắc mặt Khôn Uẩn có chút không đẹp, hắn cũng không có phát tác, mà là trầm giọng nói:

- Vô Kỵ lão đệ, thiên hạ lo gì không có đạo lữ? Bài vị mới là trọng yếu nhất. Hiện ở tại thần giới chữa trị, nếu như chúng ta không nắm chặt thời gian đi làm sự kiện kia, sợ rằng tương lai đi, chúng ta cả nước rửa chân đều không đc uống.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, hắn cũng không có tâm tư phản bác Khôn Uẩn nói. Táng Thần Cốc hắn nhất định phải đi, Táng Thần Cốc đích thật là hóa thành một mảnh đồng bằng. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ cũng chưa hoàn toàn hết hy vọng, bởi vì tại Táng Thần Cốc còn có một cái hang đá.

Căn cứ Thiên Nô nói, cái kia hang đá rất có thể là Táng Thần Cốc sinh lộ. Nguyên bản hắn phải tìm Sầm Thư Âm, còn có Phàm Nhân tông mới lập, mới không có tiến vào hang đá. Hiện tại hắn nghe được Thư Âm cũng vậy tiến vào Táng Thần Cốc, hang đá này hắn nhất định phải đi vào.

Khôn Uẩn không thể làm gì khác nói:

- Ta địa phương muốn đi kỳ thực cũng là Táng Thần Cốc, chỉ là chỗ kia có chút đặc thù mà thôi. Nếu không như vậy đi, ta cùng đi với ngươi Táng Thần Cốc tìm kiếm một chuyến, thực sự tìm không được, tựa cùng ta cùng đi giúp ta hoàn thành chuyện của ta, làm sao?

Mạc Vô Kỵ không chút do dự lắc đầu cự tuyệt:

- Ta phải đi Táng Thần Cốc một cái hang đá, ở trong đó sau khi tiến vào có đúng hay không có thể đi ra, ta chính mình cũng không biết, cho nên...

- Ngươi cư nhiên biết Táng Thần Cốc có táng thần quật?

Khôn Uẩn kinh dị nói:

- địa phương ta muốn đi chính là chỗ đó a, nhưng ngươi là làm sao biết táng thần quật? Chỗ đó tuyệt đối sẽ không xuất hiện mới đúng là...

Khôn Uẩn nói đến phần sau, tự mình cũng nhíu mày. Vốn hắn yêu cầu Mạc Vô Kỵ hỗ trợ địa điểm chân chính là táng thần quật, thế nhưng hắn khẳng định táng thần quật sẽ không xuất hiện. Nếu táng thần quật sẽ không xuất hiện, Mạc Vô Kỵ lại là làm thế nào biết?

Mạc Vô Kỵ đang muốn nói mình tìm kiếm địa phương cũng không nhất định là táng thần quật, nhưng vào lúc này, một đạo ánh sáng màu vàng đột ngột từ hư không hạ xuống, trực tiếp lóe ở bên trên Tịch Diệt Hải.

Cho dù là mọi người ngồi Phàm Nhân tông ngọn núi cao nhất, vẫn như cũ có thể thấy xa xôi này một đạo kim quang. Ánh sáng màu vàng rất nhanh thì tạo thành một cái màu vàng bậc thang, đi theo một cái thanh âm hùng hậu từ trên bậc thang truyền tới:

- Truyền La Hư Thánh Nhân thần chỉ, chúc mừng Thần giới quy tắc chữa trị, hiện Thánh Nhân sẽ hoàn thiện Thần giới tôn ti, Tuyên Hoá đạo thần. Khiến Thần giới tất cả tông môn liên hợp thành lập thần tháp, thần tháp cao chín vạn chín thiên chín trăm chín mươi chín trượng, thần tháp nhất thiết phải dùng chữa trị Thần giới quy tắc khai thiên khe nứt lấy được tài liệu. Thần tháp thành lập hoàn tất về sau, tu thực vào khai thiên cực phẩm thần linh mạch bốn mươi chín nhánh, tên là Chư Thần Tháp. Chư Thần Tháp sau khi hoàn thành, La Hư Thánh Nhân sẽ thưởng mấy bài vị, đều là người tại Chư Thần Tháp xuất lực lớn nhất hữu cơ có duyên thu được...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1078: Phàm Nhân Mạc Vô Kỵ

- Tuyệt không thể xây, một khi xây Chư Thần Tháp, Thần giới tất cả đều thành chuồng nuôi con kiến hôi cho bọn họ...

Khôn Uẩn nhảy lên một cái, vội vàng nói.

Mạc Vô Kỵ phát hiện Ly Thiên mọi người đều là không nói gì, hơn nữa nhìn nhau. Mạc Vô Kỵ biết Ly Thiên đám người phải có chút do dự, dù sao cũng là Thánh Nhân thần chỉ, không chỉ như thế, còn hứa hẹn bài vị.

Ngày hôm nay đứng ở chỗ này mấy cái Hợp Thần, tất cả đều là đứng ở tại tột cùng thần giới tồn tại. Nếu mà La Hư Thánh Nhân thật sự có bài vị ban thưởng, vậy khẳng định có bọn họ phần.

Trước khi chưa có thần chỉ, bọn họ chỉ có thể lựa chọn tin tưởng Khôn Uẩn. Hiện tại đã có thần chỉ sau đó, Khôn Uẩn danh tiếng hiển nhiên đặt ở phía sau.

Bất chấp Khôn Uẩn đang cấp bách, Ly Thiên mọi người đều là bày tỏ trầm mặc.

- Vô Kỵ lão đệ, ta nói là sự thật a.

Khôn Uẩn chỉ có thể lo lắng nhìn Mạc Vô Kỵ.

Nếu mà chỉ có một hai cái người không nghe hắn Khôn Uẩn, Khôn Uẩn còn có thể mạnh mẽ để cho mọi người nghe hắn. Bây giờ là toàn bộ Thần giới khả năng đều có thể ngăn cản hắn Khôn Uẩn.

Chẳng những là Khôn Uẩn nhìn về phía Mạc Vô Kỵ, chính là đám người Ly Thiên cũng vậy nhìn về phía Mạc Vô Kỵ. Bọn họ đối với Mạc Vô Kỵ tín nhiệm, phải xa lớn xa hơn Khôn Uẩn đã có bài vị.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ta tin tưởng La Hư Thánh Nhân cam kết bài vị là chuyện hẳn có thật...

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Khôn Uẩn mặt mũi trắng bệch:

- Vô Kỵ lão đệ, ta nhưng thật không có nói mò.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo, nói lần nữa:

- Thế nhưng ta tin tưởng Khôn Uẩn lão ca. Không nên hỏi ta vì sao tin tưởng, bởi vì ta ra mắt một tòa Chư Thần Tháp, đồng thời còn đi vào. bên trong Chư Thần Tháp này có một cái Tỏa Tiên Trận, trong đó bị nhốt vô số người thần, hơn nữa mỗi một tên đều mạnh hơn chư vị.

Khôn Uẩn dùng sức gật đầu nói:

- Chuẩn mẹ, Chư Thần Tháp chính là địa phương nuôi dưỡng đàn thần. Bọn họ cướp đoạt một giới số mệnh, bỏ thêm vào bản thân đại đạo, không chỗ nào không làm. Bọn họ yêu cầu Chư Thần Tháp căn bản là không cần các ngươi tạo dựng lên, chỉ cần thành lập một cái căn cơ, bọn họ liền có thể thông qua Chư Thần Tháp bước vào Thần giới, phía sau cướp đoạt Thần giới số mệnh, rút ra Thần giới giới lạc...

Không đợi Khôn Uẩn nói xong, Hoằng Khởi liền dứt khoát nói:

- Hủy diệt Thần giới căn cơ, coi như là cho ta thần đế vị, ta Hoằng Khởi cũng vậy không cần. Ta tin tưởng Mạc tông chủ nói, tuyệt đối không có khả năng tự xây Chư Thần Tháp.

Ly Thiên không chút do dự nói:

- Ta cũng vậy tin tưởng Mạc tông chủ nói, ta cùng Hoằng Khởi ý tứ là giống nhau. Tuyệt đối không thể trở thành đồng lõa hủy diệt Thần giới.

Đã có Hoằng Khởi Thần Vương cùng Ly Thiên Thần Vương phía trước, Ôn Minh Dương cùng Ma Hải đều biểu thị hỗ trợ.

Mạc Vô Kỵ có thể cảm thụ được Hoằng Khởi cùng Ly Thiên Thần Vương là thật không đồng ý, Ôn Minh Dương cùng Ma Hải hơi có chút ý nghĩ.

- Vô Kỵ lão đệ, người cùng đi với chúng ta hủy diệt đạo kim quang thê kia. Chuyện này hoàn tất sau đó, ta nhất định cùng ngươi đi Táng Thần Cốc tìm kiếm đạo lữ ngươi.

Dù cho Mạc Vô Kỵ nói chuyện hỗ trợ hắn, Ly Thiên cùng Hoằng Khởi cũng vậy đồng ý, Khôn Uẩn vẫn như cũ lộ ra có chút nóng nảy.

Mạc Vô Kỵ suy đoán Chư Thần Tháp này một khi tạo dựng lên, đối với Khôn Uẩn nhất định là không có chỗ tốt gì. Bất quá hắn cũng vậy không nói thêm gì, bởi vì Chư Thần Tháp là một cái cái gì đồ chơi, hắn sớm rõ ràng.

Khôn Uẩn đích thật là sốt ruột, Thần giới chữa trị về sau, Thần Vương cùng Hợp Thần đông đảo, Ly Thiên mấy người hỗ trợ, tại toàn bộ Thần giới mà nói, cũng đều là không tính là cái gì.

Mạc Vô Kỵ có chút không hiểu hỏi:

- Khôn Uẩn lão ca, tiêu diệt kim quang thê này, có thể một lần nữa hay không?

Khôn Uẩn nói như đinh chém sắt:

- Tuyệt đối sẽ không, loại này kim quang đỗ là mượn khai thiên khí tức rơi xuống, Thần giới gần vững chắc, chờ Thần giới vững chắc về sau, những người này muốn xuống tới liền không cách nào mượn kim quang đỗ, mà là thông qua thủ đoạn khác. Khi đó sớm đã đi qua rất nhiều năm.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng:

- Đây là nói rất nhiều năm về sau, bọn họ vẫn như cũ có thể tới đến Thần giới.

Khôn Uẩn vô cùng chân thành nói:

- Không sai, chí ít bọn hắn bây giờ tới không được. Rất nhiều năm về sau, có lẽ chỉ có cái khác biến cố, nói không chừng ta cũng đã đoạt lại bài vị, có thể làm một sự tình vì Thần giới.

Mạc Vô Kỵ tức giận nói:

- Ngươi có thể làm cái rắm sự tình, ngươi bất quá là chỉ là một ba mươi sáu bộ mà thôi.

Khôn Uẩn mặt hiện lên xấu hổ, hắn biết Mạc Vô Kỵ nói là sự thực. một trong chính thần ba mươi sáu bộ, tại trong mắt hắn là tồn tại cao to. Đối với thánh nhân mà nói, đích thật là cứt mà thôi.

Đối với Khôn Uẩn mà nói Thần giới có đúng bị hủy diệt hay không, hắn thật đúng là không thèm để ý. Hắn để ý là, mình có thể không có khả năng trước lúc này lại cầm bài vị thuộc về hắn.

Mọi người đều biết ý tứ của Khôn Uẩn, cũng không có ai đứng ra phản bác. Dù sao nhiều năm sau Thần giới gặp chuyện không may, chung quy so với hiện tại gặp chuyện không may phải tốt hơn nhiều.

Mạc Vô Kỵ thở dài:

- Đi thôi, chúng ta đi Tịch Diệt Hải, vô luận như thế nào, cũng không thể để cho Chư Thần Tháp này tạo dựng lên.

Chư Thần Tháp lợi hại, Mạc Vô Kỵ sớm đã biết.

...

Cũng may kim thê vị trí ở Tịch Diệt Hải, khoảng cách Phàm Nhân tông môn cũng không xa.

Đám người Mạc Vô Kỵ tới Tịch Diệt Hải chỗ kim quang sau đó, kim thê xung quanh sớm đã vây đầy vô số tu sĩ. Không chỉ như thế, tu sĩ cùng mấy người Mạc Vô Kỵ chạy tới nơi này càng là vô số kể. Vô số độn quang không ngừng nhằm phía Tịch Diệt Hải kim thê.

Một người nam tử vóc người cao gầy đang cao giọng nói:

- Ta tin tưởng rất nhiều người đều biết ta Viêm Linh, hiện tại bài vị cơ duyên xuất hiện, ta hi vọng mọi người có thể ủng hộ ta xây dựng Chư Thần Tháp. Tương lai nếu là ta có cơ hội thu được bài vị, tuyệt đối sẽ không quên mỗi một cái hỗ trợ ta Viêm Linh đạo hữu. Bài vị bên cạnh, có một chỗ của ngươi.

- Ta Pansy hỗ trợ Viêm Linh vị thần!

- Ta Phần Trọng hỗ trợ Viêm Linh vị thần!

...

Viêm Linh thoại âm rơi xuống về sau, hô ứng tập hợp.

Khôn Uẩn cười ha ha một tiếng:

- Chỉ là một con kiến hôi, khoảng cách bài vị không biết bao nhiêu cái hàng tỉ dặm, cư nhiên dùng vị thần tự xưng, thực sự là không biết xấu hổ cực kỳ.

- Ngươi là người phương nào?

Viêm Linh vừa mới hỏi một câu, ánh mắt liền hạ xuống rơi vào trên người Ly Thiên Thần Vương. Về phần đám người Hoằng Khởi Thần Vương cùng Ôn Minh Dương căn bản là bị hắn bỏ quên, Mạc Vô Kỵ đi ở sau cùng, tức thì bị hắn không nhìn.

- Ta nói là ai, thì ra là Ly Thiên a. Ha ha... Ly Thiên, vô số năm qua, ngươi vẫn đè ép ta Viêm Linh. Đừng tưởng rằng ta Viêm Linh sẽ sợ ngươi, nếu mà ngươi dám ngăn trở ta thu được bài vị, ta Viêm Linh phải giết ngươi không thể nghi ngờ. Nếu là ngươi biết điều, có thể giúp chiếu cố ta, bài vị không phải là một cái, tự nhiên có một chỗ của ngươi.

thanh âm Viêm Linh phối hợp quanh người hắn sát ý, nước biển chung quanh trực tiếp bị sát ý của hắn kích động, kích ra sóng hoa cao hơn mười trượng.

tu sĩ tu vi thấp một chút, càng là nhanh chóng xa xa rời đi.

Mạc Vô Kỵ biết Viêm Linh, tên này tại năm đó trong Thần Vực 10 đại thần vương bài danh thứ hai. bất hòa cùng Ly Thiên, có thể nói nước sông không phạm nước giếng.

Ly Thiên lớn tiếng nói:

- Viêm Linh, Chư Thần Tháp này tuyệt đối không có khả năng kiến tạo lên, một khi kiến tạo hắn lên, ta Thần giới giới lạc gần bị hút ra, số mệnh bị tước đoạt, vô số Thần giới tu sĩ lại đem trở thành con kiến hôi, ngươi còn dám động thủ.

Viêm Linh lần nữa cười ha ha:

- Ly Thiên, ngươi lời như vậy chỉ có thể lừa gạt lừa gạt ngu ngốc. Ta Viêm Linh hiểu rất rõ ngươi, ngụy quân tử, ngụy trang Thần giới, để cho Thần giới hết thảy tu sĩ chọn ngươi vi tôn. Ta Viêm Linh ngày hôm nay minh xác nói cho ngươi biết, từ hôm nay trở đi, ngươi Ly Thiên chỉ có thể quản Ly Thiên cung ngươi một mẫu ba phần mà. Dám can đảm nhúng tay ta Viêm Linh thu được bài vị, giết không tha.

Nói xong Viêm Linh ánh mắt quét về xung quanh vô số tu sĩ vây xem, hắn hy vọng có thể thu được sự ủng hộ của mọi người. Ngoại trừ rất ít vài tên Thần Vương cùng một người Hợp Thần ra, người nhiều hơn đều đang do dự.

Dù sao Ly Thiên mấy năm nay tại Thần Vực uy vọng quá lớn, có dũng khí đứng ra hoặc là nói nguyện ý đứng ra cùng Ly Thiên công nhiên đối nghịch còn thật không có mấy người.

- Ta Ha Mạt tự nhiên là hỗ trợ đạo hữu Viêm Linh, ngăn cản chúng ta đại đạo, cùng giết chúng ta lại có cùng phân biệt?

- Ta Phàn Kỳ cũng là hỗ trợ Viêm Linh đạo hữu, Ly Thiên là người phương nào? Cũng dám ở chỗ này kiêu ngạo?

...

Liên tiếp mười mấy thanh âm truyền đến, đi theo từng đạo bóng người hạ xuống rơi vào bên người Viêm Linh cách đó không xa.

Ly Thiên Thần Vương biến sắc, lập tức quát lớn:

- Viêm Linh, ngươi dầu gì cũng là nhân tộc tu sĩ, cư nhiên cùng Thần Tộc cùng đi tai họa Thần giới?

Ma Hải Thần Vương tại bên người Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc tông chủ, người tới toàn bộ là cường giả Thần Tộc.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn đã nhìn thấy, tới được người có ít nhất năm tên Hợp Thần cường giả, hơn mười danh Thần Vương cường giả.

Ha Mạt cười ha ha một tiếng, chỉ vào Ly Thiên nói:

- Ly Thiên đạo hữu, ngươi lời này chẳng khác nào vả miệng của mình sao?? Năm đó ta đại biểu Thần Tộc cùng Thần Vực giảng hòa, ngươi tự mình tiếp đãi ta, sau đó đồng ý ta giảng hòa yêu cầu. Đồng thời nói qua, từ nay về sau, không còn có Thần Tộc cùng Thần Vực, mọi người cùng thuộc nhất thể, đều vì Thần giới tu sĩ. Ngày hôm nay ngươi lại còn nói Thần Tộc cùng nhân tộc một chuyện, chẳng lẽ ngươi đổi phỏm nhanh vậy sao?

Sắc mặt Ly Thiên Thần Vương tức giận xanh xám, nhưng không cách nào tiếp tục cãi lại. Bởi vì Ha Mạt nói toàn bộ sự thực, năm đó hắn đích xác là mừng rỡ như điên đồng ý yêu cầu của Ha Mạt cầu hoà.

Mạc Vô Kỵ có chút không nhịn được nói:

- Khôn Uẩn lão ca, chuyện này ngươi làm chủ, đi làm thịt mấy cái con kiến hôi này, đừng để cho bọn họ chít chít méo mó. Ta không có nhiều thời gian ở chỗ này chờ như vậy.

Hắn cũng có chút muốn nhìn thực lực của Khôn Uẩn tới cùng lớn bao nhiêu.

Khôn Uẩn sắc mặt có chút lúng túng nói:

- Ta tối đa chỉ có thể giết chết hai đến ba tên, nhiều Hợp Thần như vậy, ta cũng không được a...

Mạc Vô Kỵ kinh dị không dứt nhìn chằm chằm Khôn Uẩn, qua một hồi lâu rồi mới lên tiếng:

- Khôn Uẩn lão ca, ngươi mấy năm nay đều đi ăn mày sao?

Khôn Uẩn bất đắc dĩ liếc mắt cái nồi sau lưng, truyền âm cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Vô Kỵ lão đệ a, ta những năm này thời gian vừa không có dùng đến tu luyện, cũng vô ích đến thu thập bảo vật, toàn bộ dùng tại đây cái nồi này lên.

Mạc Vô Kỵ bừng tỉnh hiểu được, Khôn Uẩn đây là có mượn không nghĩ còn, hắn khinh bỉ nhìn Khôn Uẩn nói:

- Khôn Uẩn, loại nhân phẩm như ngươi sau này đừng hỏi ta mượn bất kỳ vật gì, nếu không, ta bảo đảm sẽ thông chết ngươi.

Đám người Ly Thiên lại đem ánh mắt nhìn về phía Mạc Vô Kỵ, đừng xem hiện tại mọi người tại tranh luận, đợi lát nữa vừa đánh nhau, lập tức liền sẽ trở thành một thùng thuốc súng bạo phát. Một khi Ly Thiên bên này ở hạ phong, xung quanh vây xem vô số tu sĩ đều có thể ùa lên, trợ giúp đám người Viêm Linh.

Mạc Vô Kỵ không thể làm gì khác hơn là tiến lên nói:

- Mọi người an tĩnh một chút, theo ta được biết, Ly Thiên đạo hữu nói là lời thật. Chư Thần Tháp đích thật là không có khả năng xây, một khi thành lập thật sẽ khiến Thần giới tai nạn.

Mạc Vô Kỵ nhưng không tin hắn có bao nhiêu tài ăn nói, tại lúc nói xong, Trữ Thần Lạc sớm đã tại khắc hư không trận văn.

- Ngươi là thằng nào? Dám ở chỗ này càn rỡ!

Viêm Linh bài vị lớn tiếng quát lên, nếu mà không là có chút kiêng kỵ Ly Thiên, hắn một cái tát liền đập chết Mạc Vô Kỵ.

- Ta muốn càn rỡ, Viêm Linh ngươi đến cắn ta sao.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha, vừa vung tay, Bán Nguyệt Trọng Kích đã xuất hiện ở trước mặt.

- Phàm Nhân Mạc Vô Kỵ?

Thấy Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích, Viêm Linh Thần Vương biến sắc, hắn rốt cuộc hiểu rõ Mạc Vô Kỵ là người phương nào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1079: Ta Cũng Không Rỗi Rãnh Đùa Cho Vui

Nếu như nói Thần giới còn có một người có thể làm cho Viêm Linh kiêng kỵ, đây nhất định lại chính là Mạc Vô Kỵ.

Tu vi cụ thể của Mạc Vô Kỵ hắn không nhìn ra, hắn chỉ biết là ở tại trước thần giới quy tắc chữa trị, Mạc Vô Kỵ liền mặt đối mặt giết Thần Tộc đệ nhất Thần Vương Bái Đái. Ở tại thần giới quy tắc chữa trị sau đó, Mạc Vô Kỵ giết tới Thần Diễn Tông, chẳng những chém giết Thần Diễn Tông tông chủ Thiết Lan Sơn, còn trực tiếp tiêu diệt Thần Diễn Tông. Từ ngày đó sau này, Thần giới mới sẽ không còn có Thần Diễn Tông.

Phàm Nhân là Mạc Vô Kỵ thành lập tông môn, bất chấp Phàm Nhân vị trí là Thần giới đệ nhất đẳng, Phàm Nhân tông môn các ngọn núi lớn cũng vậy là khí thế bàng bạc nhất cả Thần giới. Nghe đồn Thần giới chữa trị về sau, Mạc Vô Kỵ trước tiên cướp đoạt hàng loạt diễn sinh bí cảnh đi Phàm Nhân tông.

Nhưng không có ai sẽ mơ ước những thứ này, bởi vì Phàm Nhân là Mạc Vô Kỵ. Thần Tộc đệ nhất cường giả là Mạc Vô Kỵ giết, Thần Diễn Tông là Mạc Vô Kỵ tiêu diệt.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn Viêm Linh, cũng không nói lời nào. Nếu mà Viêm Linh còn muốn dong dài, hắn trực tiếp phong tỏa tên này, trước giết chết Hợp Thần này rồi lại nói.

Thấy Mạc Vô Kỵ chỉ là lạnh lùng nhìn mình chằm chằm không nói lời nào, quanh thân sát thế càng là kích động dâng trào, Viêm Linh trong lòng nổi lên một loại cảm giác vô lực.

Hắn là một người kiêu ngạo, kiêu ngạo đến bài danh toàn bộ Thần Vực thứ hai Thần Vương vẫn là cảm thấy là một loại cảm thấy thẹn. Càng là không muốn làm bạn cùng Ly Thiên, hiện tại sở dĩ dám hung hãn đối với Ly Thiên, là bởi vì hắn cho là mình bước vào Hợp Thần tầng hai về sau, thực lực đã mạnh hơn Ly Thiên.

Thế nhưng hắn mạnh hơn nữa, cũng không dám nói mình mạnh hơn Bái Đái. Mạc Vô Kỵ giết Bái Đái, đây chính là ở tại trước thần giới thiên địa quy tắc chữa trị a.

- Nếu Mạc tông chủ muốnchủ trì lần này Chư Thần Tháp kiến tạo, ta Viêm Linh tự nhiên không dám có lời gì nói, ta chỉ hy vọng có thể cống hiến một phần lực lượng của chính mình, đưa ra thuộc về ta một phần tài nguyên.

Nếu mà không phải là vì bài vị, Viêm Linh tuyệt đối sẽ không ăn nói khép nép muốn đưa ra đồ đạc cho Mạc Vô Kỵ.

- Ta lời mới vừa nói ngươi không tin? Chư Thần Tháp chữa trị sau đó, Thần giới gần bị hút ra giới lạc, sau đó cùng trước như nhau sẽ niết hóa.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói.

Viêm Linh lắc đầu:

- Mạc tông chủ, ta rất là kính phục tu vi của ngươi. Thế nhưng Thánh Nhân thần chỉ hạng vinh quang cùng tôn sùng, há là chúng ta có thể hoài nghi?

Những lời này Viêm Linh lớn tiếng nói ra được, sau khi nói xong, hắn còn chắp tay ôm quyền đối với bậc thang màu vàng. Thật sự là Mạc Vô Kỵ cự tuyệt hắn tu kiến Chư Thần Tháp để cho hắn chọc giận, nếu mà không phải là sợ hãi Mạc Vô Kỵ, hắn sớm động thủ.

- Lăn xuống!

Mạc Vô Kỵ lại cũng lười cùng tên này dong dài, trực tiếp gọi một tiếng lăn xuống.

Viêm Linh biến sắc, quanh thân khí thế lập tức liền bắt đầu dâng lên.

Mạc Vô Kỵ càng là không nói hai lời, vòng xoáy lĩnh vực điên cuồng bao trùm đi ra ngoài. Viêm Linh lĩnh vực tuy rằng cường đại, cũng không cách nào chống đối Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực.

Viêm Linh không đợi Mạc Vô Kỵ khốn sát trận đưa hắn bao lấy, thân hình mở ra, ngay lập tức biến mất vô tung vô ảnh. Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ cường đại vòng xoáy lĩnh vực khí thế, hắn sợ. Hắn hoài nghi mình nếu quả như thật cùng Phàm Nhân tông chủ Mạc Vô Kỵ động thủ ở chỗ này, hắn Viêm Linh sẽ không còn có ngày mai.

Mạc Vô Kỵ không có đi đuổi theo Viêm Linh, mà là đưa mắt nhìn sang Thần Tộc Ha Mạt.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Ha Mạt đám người liền chủ động ôm quyền thi lễ nói:

- Ra mắt Mạc tông chủ, chúc mừng Mạc tông chủ thành lập Phàm Nhân tông, Phàm Nhân tông chắc chắn trở thành toàn bộ Thần giới đệ nhất tông môn.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh vô sóng nói:

- Ta giết Hoán Cập, giết Bái Đái. Nếu là các ngươi đám người kia còn dám ở lại ta Thần Vực địa bàn kiêu ngạo, đừng trách ta tiêu diệt bọn ngươi về sau, sau đó trực tiếp san bằng toàn bộ Thần Tộc.

- Mạc tông chủ nói đùa.

Ha Mạt biến sắc, trên mặt mang theo nụ cười miễn cưỡng nói.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta nhưng không có công phu nói đùa cùng ngươi, ngươi thử xem một chút.

Lần này Mạc Vô Kỵ không đợi Ha Mạt rời khỏi, khốn sát thần trận đã khởi động, lại đem vây khốn hơn mười danh Thần Tộc cao thủ. Hắn lĩnh vực càng là đi theo sát ý điên cuồng dâng lên, mắt thấy Bán Nguyệt Trọng Kích liền phải chém xuống.

- Mạc tông chủ há lại chậm động thủ, nếu Mạc tông chủ không muốn thừa nhận trước đây Thần Tộc ta cùng Thần Vực hiệp nghị, Thần Tộc ta lui về.

Ha Mạt cũng không dám chờ Mạc Vô Kỵ động thủ, nhanh chóng lớn tiếng kêu lên. Không ai so với hắn rõ ràng hơn Bái Đái cường đại, đến bây giờ, hắn đều không hiểu rõ Mạc Vô Kỵ vì sao có thể giết chết Bái Đái. Nếu như nói mượn khốn sát thần trận giết Bái Đái, hắn sẽ không tin tưởng. Cho dù là lục cấp khốn sát thần trận, đối với Bái Đái mà nói, đều không thể hình thành bao nhiêu uy hiếp. Thất cấp khốn sát thần trận? Ngoại trừ Thương Chính Hành, còn có ai có thể bố trí?Mạc Vô Kỵ không hề động tay, hắn biết hắn cấp năm khốn sát thần trận dọa bọn người kia có thể, một khi thực sự động lên tay, hắn khẳng định không phải là đối thủ.

Coi như là đám người Ly Thiên cùng Khôn Uẩn hỗ trợ, người nào có thể xác định Viêm Linh tên này sẽ không lại trở về cắm một cước? Một khi khiến cho mọi người hỗn chiến, đây cũng không phải là trong thời gian ngắn là có thể dẹp loạn sự tình.

- Ha ha ha ha... Một đám bọn chuột nhắt.

Khôn Uẩn cười ha ha, hắn rõ ràng nhất nội tình Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không mạnh hơn hắn. Đây là tên này cơ duyên đúng dịp, ở tại thần giới vang dội danh tiếng. So sánh, hắn vì này cái nồi này, danh khí trái lại xa không bằng Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ liếc mắt trừng Khôn Uẩn, lúc này mới đối với mọi người ôm quyền nói:

- Các vị Thần giới đạo hữu, vừa rồi lời nói của ta tất cả đều là sự thực. Bởi vì ta là thực sự đã ra mắt một cái Chư Thần Tháp, bên trong Chư Thần Tháp toàn bộ bị là các loại thủ đoạn khóa lại thần nhân. Cái này màu vàng bậc thang cũng vậy không phải là đường tắt các ngươi thu được bài vị, mà là đi thông tử vong địa phương. Ta kiến nghị mọi người cùng ta cùng nhau, lại đem hủy diệt bậc thang màu vàng. Tuyệt đối không có khả năng kiến tạo Chư Thần Tháp.

- Chúng ta nghe Mạc tông chủ.

Một thanh âm to lớn gọi ra.

Theo cái thanh âm này, càng ngày càng nhiều thanh âm gia nhập hỗ trợ Mạc Vô Kỵ bên trong.

Ly Thiên đám người cũng không biết Mạc Vô Kỵ lai lịch chân chính, bọn họ như nhau cho rằng thực lực của Mạc Vô Kỵ xa xa mạnh cho bọn hắn. Cho nên đối với Mạc Vô Kỵ dọa lui Viêm Linh cùng Thần Tộc một đám cường giả, bọn họ cũng không cảm thấy có bao nhiêu kỳ quái.

Ngược lại biết Mạc Vô Kỵ nội tình Khôn Uẩn có chút cảm thán, hắn thậm chí hoài nghi nếu mà chờ thực lực của Mạc Vô Kỵ chân chính lớn lên, đạt tới chuẩn thánh cấp độ, nói không chừng thật đúng là có thể thu được một tịch bài vị.

Bất quá lập tức Khôn Uẩn liền lắc đầu, hắn biết cũng không lớn khả năng. Không phải là bởi vì Mạc Vô Kỵ không có có năng lực này, cũng không phải Mạc Vô Kỵ đại đạo không được. Mà là bởi vì Mạc Vô Kỵ đắc tội La Hư Thánh Nhân.

La Hư Thánh Nhân là tùy tiện người nào đều có thể đắc tội sao? Người ta yến hội thường ngồi đều là Thánh Nhân, đạo quân, tán thánh, thần đế. Chính là hắn Khôn Uẩn, cũng bất quá là thu được cơ hội đi kiếm

một cái ghế vắng vẻ nhất ngồi một chút. Mạc Vô Kỵ đắc tội La Hư Thánh Nhân, hầu như chẳng khác nào tuyệt đường hắn tương lai bài vị.

Mạc Vô Kỵ cũng không biết Khôn Uẩn đang suy nghĩ gì, vẫn như cũ cao giọng nói:

- Các vị đạo hữu, nếu chúng ta biết Chư Thần Tháp này không có khả năng tạo dựng lên. Ta hi vọng các vị đạo hữu có thể trợ ta giúp một tay, hợp lực đem cái này đạo vận bậc thang nổ nát.

Sau khi nói xong, Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích thứ nhất mang theo một vòng sông dài đánh xuống.

Khôn Uẩn cùng đám người Ly Thiên tự nhiên sẽ không lạc hậu, đồng dạng là tế xuất pháp bảo đánh xuống. Đã có Mạc Vô Kỵ cùng Ly Thiên đi đầu, càng nhiều hơn tu sĩ đều tế xuất pháp bảo đánh về phía bậc thang màu vàng đạo vận.

Thần nguyên nổ tung, pháp bảo quang mang ở trên Tịch Diệt Hải khoảng không tràn ra vô số huyến lệ quang mang.

Nếu mà người không biết, còn tưởng rằng nơi này đang ở bạo phát hỗn chiến, tuyệt đối sẽ không có người cho rằng mọi người đang công kích cùng một món đồ.

Một phần thần nhân mới tới không rõ chân tướng, căn bản cũng không cần người khác đi giới thiệu, trực tiếp gia nhập công kích đạo vận kim thê trong quá trình. Có lẽ theo bọn họ, cái này đạo vận kim thê oanh phá sau đó, có nhiều hơn thứ tốt hạ xuống.

Nhiều như vậy cường giả, cùng nhau ầm một cái đạo vận bậc thang, đạo vận mạnh hơn nữa cố cũng sẽ bị xé mở. Huống chi, đạo vận cũng không kiên cố?

Chỉ nửa ngày, màu vàng bậc thang liền bộc phát ra oanh một tiếng nứt ra âm vang, nổ tung vô số đạo vận quang mang biến mất ở trên

khoảng không Tịch Diệt Hải.

Giờ khắc này hết thảy tu sĩ đều có thể cảm thụ được một loại khí tức huyền diệu khó giải thích Thiên Đạo, vô luận bọn họ có phải hay không hối hận công kích cái này màu vàng đạo vận bậc thang, lúc này tuyệt đại đa số mọi người lựa chọn dừng lại nhắm mắt cảm ngộ loại này Thiên Đạo khí tức.

Người vui vẻ nhất dĩ nhiên chính là Khôn Uẩn, hắn nhìn thấy màu vàng đạo vận bậc thang bị nổ nát trong nháy mắt, cả người mừng rỡ đều hét dài hắn lên.

Sau đó hắn càng là chủ động chạy đến Mạc Vô Kỵ trước mặt ôm quyền nói:

- Vô Kỵ lão đệ, lần này là ta nợ ngươi một cái đại nhân tình, ngươi yên tâm, tương lai ta nhất định sẽ toàn lực giúp ngươi.

- Hãy bớt sàm ngôn đi, cùng đi với ta tới Táng Thần Cốc.

Mạc Vô Kỵ một nhịp vỗ vai Khôn Uẩn, rất là dứt khoát nói.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ cũng không nói thêm gì, đã trải qua sau chuyện này, Ly Thiên đám người đã là mơ hồ lại xem Mạc Vô Kỵ trở thành người làm chủ Thần giới. Dù là cùng Ly Thiên quan hệ phi thường tốt Hoằng Khởi, cũng vậy cảm giác Mạc Vô Kỵ so với Ly Thiên thích hợp hơn làm người dẫn đầu Thần giới.

Không cần Mạc Vô Kỵ nhắc nhở, Ly Thiên và vài tên Hợp Thần cường giả chủ động hướng Mạc Vô Kỵ bảo đảm, sẽ không để cho Phàm Nhân tông môn xảy ra chuyện.

Trên thực tế Phàm Nhân tông môn cũng không có chuyện gì có thể xảy ra, hiện tại Phàm Nhân chỉ có Đại Hoang cùng Súy Oa, cộng thêm một cái Vi Như đang tu luyện. Người khác xâm lấn Phàm Nhân tông, tất nhiên là vì địa bàn. Mạc Vô Kỵ không có gặp chuyện không may, cho

người khác một vạn cái lá gan, cũng không có ai dám đi Phàm Nhân tông nháo sự.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1080: Táng Thần Quật

Táng Thần Cốc, Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa đi tới nơi này. Lần này bất đồng là, có Khôn Uẩn bên người.

- Không sai, đây là Táng Thần Quật.

Thấy Mạc Vô Kỵ bỏ đi ẩn nấp cấm chế, lộ ra hang đá về sau, Khôn Uẩn lúc này liền lớn tiếng kêu lên.

- Tại sao lại đặt tên này?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Khôn Uẩn chỉ vào này hang đá cười hắc hắc nói:

- Bởi vì tại Táng Thần Cốc, chỉ có cái chỗ này mới có một tia lối ra. Nói cách khác, tiến vào Táng Thần Quật về sau, có hi vọng còn sống. Tại bên trong Táng Thần Quật có một loại hoa, gọi là Bỉ Ngạn Hoa. Chỉ cần ngươi bản thân có Hỗn Độn Thần Cách, liền có thể gặp được Bỉ Ngạn Hoa, Bỉ Ngạn Hoa sẽ đem ngươi đưa đến Bỉ Ngạn, chính là vị diện người thánh đạo nắm trong tay.

Ở nơi đó, coi như là một con con kiến hôi, cũng có thân phận cao hơn so với tầm thường Hợp Thần... Được rồi, nếu mà đạo lữ ngươi có thể chống đỡ đến tiến vào Táng Thần Quật mà nói, có lẽ nàng còn có một tia cơ hội sống sót. Tại Táng Thần Quật, chính là tìm không được Bỉ Ngạn Hoa, cũng sẽ không niết hóa Linh Lạc cùng thức hải.

- Ngươi muốn đi vào tìm kiếm Bỉ Ngạn Hoa?

Mạc Vô Kỵ lập tức hỏi.

Khôn Uẩn lắc đầu:

- Nếu như ta đi vào chỉ là vì tìm kiếm Bỉ Ngạn Hoa, vậy còn không như không đi vào. Táng Thần Quật mênh mông vô biên, nhưng mà Bỉ Ngạn Hoa chỉ có một đóa, là màu trắng. người không có Hỗn Độn Thần Cách, là tìm không được Bỉ Ngạn Hoa. Ta nghe nói ngươi đã đem một quả Hỗn Độn Thần Cách đưa cho một nữ nhân? Ngươi thực sự là đáng đời. Nếu không, chỉ cần ngươi tìm được Bỉ Ngạn Hoa, ngươi tiến vào trong đó Chứng Đạo chuẩn thánh, đó là chuyện ván sẽ đóng thuyền.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút khó coi nói:

- Khôn Uẩn lão ca, ý của ngươi là chúng ta tiến vào nơi này về sau. Lại cũng không thể đi ra?

Khôn Uẩn cười hắc hắc:

- Liền biết ngươi sẽ hỏi như vậy, người khác không cách nào đi ra, ta thế nhưng là có cách đi ra. Hơn nữa ta bảo đảm mang ngươi đi ra, ngươi xem cái nồi trên lưng ta, đây là Tạo Hóa bảo vật, tuyệt đối có thể bước ra Táng Thần Quật.

Nghe được Khôn Uẩn cư nhiên không đề cập tới bản thân Chén Đại Hải, trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, lẽ nào tên này cũng không chịu định chính là mình có Tạo Hóa bảo vật?

- Ngươi vào đi làm cái gì?

Vô luận Khôn Uẩn vào đi làm cái gì, Mạc Vô Kỵ cũng vậy dự định vào xem, bất quá trước lúc này, hắn vẫn còn là có biết mục đích Khôn Uẩn.

Khôn Uẩn thở dài nói:

- Bởi vì trong này có vô số tên gia hỏa giống như ta, bọn họ bị tước đoạt bài vị, lưu lạc đến bên trong Táng Thần Quật này. Táng thần, mai táng cũng không phải Thần giới tu sĩ, mà là cường giả bài vị. Ta đi vào ngoại trừ muốn lấy về thuộc về ta đồ đạc của mình ra, ta còn muốn phải mau chóng khôi phục tu vi của mình, đi tranh đoạt bài vị thuộc về ta.

Nói đến đây, Khôn Uẩn dừng một chút, chăm chú nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Vô Kỵ lão đệ, ngươi biết năm đó ta là như thế nào từ nơi này đi ra sao?

- Thế nào đi ra?

Mạc Vô Kỵ theo bản năng hỏi, hỏi xong về sau, hắn mới phản ứng được, thì ra lúc đầu Khôn Uẩn trước đây cũng là tên gia hỏa bị nhốt tại bên trong Táng Thần Quật.

Khôn Uẩn vỗ vỗ cái nồi phía sau nói:

- Ta có thể đi ra, cũng là bởi vì cái nồi này. Chủ nhân nồi là một con đại yêu biến ra, đại yêu bản thể là một con Thao Thiết. Ngươi hắn là biết, Thao Thiết chỗ ở chính là Thao Thiết cốc. Ta cùng hắn đều là từ Táng Thần Cốc đi ra, chỉ là hắn tìm được Thần giới Thao Thiết cốc. Ta chỉ có thể ở giới vực giữa đó giãy dụa, sau cùng thậm chí chỉ có thể núp ở thức hải của mình.

Mạc Vô Kỵ có chút khinh bỉ nhìn Khôn Uẩn nói:

- Thao Thiết cứu ngươi, ngươi bây giờ lại muốn giành nồi của hắn, nhân phẩm của ngươi đích thật là như lol.

Khôn Uẩn nghe được Mạc Vô Kỵ nói, trên mặt trái lại đã không còn hổ thẹn, giọng nói thản nhiên nói:

- Ngươi cho là hắn không biết ta muốn Thao Thiết nồi của hắn sao? Chỉ là hắn nhất định phải cho ta mà thôi. Năm đó nếu mà không phải là

ta, coi như là hắn có Thao Thiết nồi, cũng không cách nào từ Táng Thần Cốc đi ra. Mà hắn đối với Phật của ta sạn mơ ước vô số năm, lần này ta lại đem Phật của ta sạn để ở hắn nơi đó, lại đồng ý phân cho hắn năm thành số mệnh Thần giới, tên này mới đưa Thao Thiết nồi cho ta mượn. Ta dám khẳng định, tên này đang cố gắng luyện hóa Phật của ta sạn, để cho chuôi Phật sạn này trở thành pháp bảo chiến đấu của hắn.

Biết vì sao hắn phải mơ ước Phật sạn của ta như vậy sao? Bởi vì không có Phật sạn, coi như là tiếp qua ngàn vạn năm, Thao Thiết cũng chỉ có thể núp ở trong Thao Thiết cốc, không cách nào đi ra.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, không có tiếp tục nói hết, hắn cảm giác loại này giao tình sống thật đúng là đủ mệt.

- Vô Kỵ lão đệ, đạo lữ ngươi tiến vào Táng Thần Cốc, nếu mà còn sống, nhất định sẽ tại bên trong Táng Thần Quật. Chúng ta không như bây giờ liền đi vào.

Khôn Uẩn vẫn như cũ lo lắng Mạc Vô Kỵ sẽ không cùng hắn đi xuống.

- Nếu mà ngươi ở đây Táng Thần Cốc bị người quen của ngươi đánh chết, ta hắn là dùng Thao Thiết nồi của ngươi như thế nào a?

Mạc Vô Kỵ đột ngột hỏi.

Khôn Uẩn có chút im lặng nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ lão đệ, nếu như ta bị đánh chết, ngươi cho là ngươi còn có thể sống được sao?

- Ta chỉ muốn biết, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất. Vạn nhất ngươi chết rồi ta còn sống thì sao nè?

Mạc Vô Kỵ mặt không thay đổi tiếp tục hỏi.Khôn Uẩn mang theo một loại biểu tình cổ quái nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Chỉ cần lại đem Thao Thiết nồi cõng trên lưng, ngươi liền có thể dễ dàng bước ra Táng Thần Quật. Ngươi yên tâm, ta lúc đi ra, tuyệt đối sẽ không vứt bỏ ngươi.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc nói:

- Hiện tại ngươi có thể nói một cái vì sao nhất định cần ta hỗ trợ sao??

Khôn Uẩn rất là chân thành nói:

- Bởi vì chỗ đó quy tắc cao hơn tất cả, bất luận kẻ nào sau khi tiến vào đều có thể bị quy tắc áp chế, không có lực phản kháng chút nào. Chỉ có ngươi tu luyện là chân chính Phàm Nhân Quyết, có lẽ ngươi có thể không nhìn cái loại này thiên địa quy tắc áp chế, ung dung mang theo ta tiến vào ở trong đó.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, hắn không thể không bội phục ánh mắt Khôn Uẩn, lão gia hỏa này nói là nửa điểm cũng không có sai, bởi vì hắn đích thật là có thể làm được điểm này. Không quản bất luận cái gì thiên địa quy tắc áp chế.

- Đi thôi, đi theo phía sau của ta.

Khôn Uẩn nói xong, chợt lách người trước nhảy xuống.

Mạc Vô Kỵ không do dự, đi theo phía sau Khôn Uẩn, cũng là nhảy xuống.

Tại trong nháy mắt nhảy xuống, Mạc Vô Kỵ lập tức liền cảm thấy được thức hải thần niệm của mình không còn bất kỳ chỗ dùng nào. Hắn thật giống như một khối thiên thạch bình thường giống nhau, từ trong cao không ngay lập tức rớt xuống.

Nếu mà cái cao độ này đầy đủ, Mạc Vô Kỵ hoài nghi dù cho mình là thánh thể, cũng sẽ rớt một cái tan tành.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng vận chuyển Trữ Thần Lạc, lập tức cảm giác được quanh thân nhẹ một chút, thần niệm của hắn rốt cục có thể chậm lại tốc độ của hắn.

Bất quá Mạc Vô Kỵ lúc này đã thu Trữ Thần Lạc thần niệm, hắn tin tưởng Khôn Uẩn nếu để cho hắn nhảy xuống, liền khẳng định có biện pháp.

Để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, Khôn Uẩn lại còn nói:

- Vô Kỵ lão đệ, ngươi không cần lo lắng, té xuống tối đa chỉ là làm cho bộ xương chúng ta toàn bộ vỡ vụn. Dùng ngươi bản lĩnh của ta, chỉ cần tu dưỡng cái vài ngày, là có thể hành động.

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó, trong lòng trầm xuống. Khôn Uẩn thật giống như biết ý tứ Mạc Vô Kỵ bình thường giống nhau, lớn tiếng nói:

- Vô Kỵ lão đệ, ngươi không cần lo lắng đạo lữ của ngươi. Tốc độ rớt xuống này, là căn cứ tu vi tới. Thực lực càng cao, tốc độ hạ lạc tăng càng nhanh, thực lực càng yếu, tốc độ hạ lạc tăng càng chậm. Hơn nữa nếu mà ngươi là Hỗn Độn Thần Cách mà nói, thần niệm của ngươi còn có thể sử dụng nơi này. Chờ một chút, cái nồi này của ta cũng có thể mô phỏng quy tắc...

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được chính bản thân không gian chung quanh quy tắc một trận dừng lại, tốc độ hắn hạ lạc lúc này liền chậm lại.

Mạc Vô Kỵ cũng không phải là đứa ngốc, sắc mặt hắn âm trầm nói:

- Khôn Uẩn, ngươi vừa rồi lừa ta sao? Coi như là Thư Âm tu vi yếu một phần, từ nơi này hạ xuống đi, cũng là dữ nhiều lành ít đúng hay không?

Khôn Uẩn trầm mặc lại, qua một hồi lâu mới lên tiếng:

- Đích thật là, đương nhiên nếu mà đạo lữ của ngươi có Tiên Thiên phòng ngự bảo vật, cũng là có thể bình yên vô sự...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ giận điên lên, lão gia hỏa này quả nhiên âm hiểm. Chỉ là đưa hắn lừa gạt xuống tới mà thôi, về phần Thư Âm chết sống, lão gia hỏa này tuyệt đối không có để ở trong lòng.

Mạc Vô Kỵ không nói gì thêm, hắn biết Thư Âm có một chương Lạc Thư, nếu mà Thư Âm từ nơi này hạ xuống, mạng nhỏ của nàng hắn là có thể bảo trụ.

- Xin lỗi a, Vô Kỵ lão đệ, ta đích xác là ích kỷ một chút điểm. Ngươi cũng biết, đạo lữ ngươi tiến vào nơi này đã nhiều năm như vậy, phải bỏ mạng mà nói, sớm bỏ mình. Ta là thật yêu cầu ngươi trợ giúp, ngươi không giúp ta, ta ngay cả tư cách cầm lại đồ thuộc về ta cũng không có.

Khôn Uẩn biết lúc này tuyệt đối không có khả năng chọc giận Mạc Vô Kỵ, nếu không, hắn qua nhiều năm như vậy tính toán chẳng khác nào giỏ trúc múc nước.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Ngươi có bao nhiêu đồ đạc?

- Ta thứ tốt, sẽ không yếu hơn so với thời điểm Thần giới chữa trị khai thiên khí tức, ngươi yên tâm, đến lúc đó ta cho ngươi một phần, tuyệt đối có thể cho ngươi bước vào Hợp Thần trung kỳ.

Khôn Uẩn nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi vật của hắn, tinh thần phấn chấn, nhanh chóng thêm dầu thêm mỡ nói.

- Ta yêu cầu phân nửa, hơn nữa ta chọn trước.

Mạc Vô Kỵ mặt không chút thay đổi, hắn biết cùng Khôn Uẩn lão gia hỏa này tính toán, hắn phần thắng cũng không cao.

- Quá độc ác.

Khôn Uẩn nhanh chóng nói:

- Ngươi không phải là đã từng đạt được Hỗn Độn Thần Cách tinh sao? Chỉ cần ngươi còn bảo lưu lại một chút Hỗn Độn Thần Cách tinh mảnh vụn, ta có thể giúp ngươi thông qua Hỗn Độn Thần Cách tinh tìm được Bỉ Ngạn Hoa. Bỉ Ngạn Hoa thế nhưng là có chỗ đại dụng, nói không chừng ngươi có thể...

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Dừng, Bỉ Ngạn Hoa ta lại không phải là không có ra mắt, chả có gì đặc biệt hơn người.

- Cái gì? Ngươi đã ra mắt Bỉ Ngạn Hoa?

Khôn Uẩn giọng nói một trận dừng lại, tràn đầy sợ run rẩy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1081: Tranh Đoạt Thánh Nhân

Bởi vì Khôn Uẩn sợ hãi, hắn đối với khống chế quy tắc nồi Thao Thiết cũng không có lưu sướng nhưtrước, Mạc Vô Kỵ lần nữa cảm thụ được chính bản thân gia tốc như đá rơi đi xuống.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ có Trữ Thần Lạc, cũng không lo lắng cho mình sẽ thụ thương, hắn vẫn mắng như cũ:

- Khôn Uẩn, ngươi muốn cho ta bị ngã chết sao? Chính là một đóa Bỉ Ngạn Hoa mà thôi, có cần phải như một con chuột nhỏ bị hù dọa?

Đối với Khôn Uẩn không quản Sầm Thư Âm chết sống, trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là bất mãn. Nếu mà Thư Âm không có Lạc Thư, lại đích thật là từ nơi này hạ xuống, vậy có thể khẳng định nàng đã không còn mạng nhỏ.

Khôn Uẩn cuối cùng là hồi thần lại, khống chế được quy tắc không gian xung quanh, Mạc Vô Kỵ coi như là chậm lại tốc độ. Qua có chừng nửa nén hương thời gian, hắn mới hỏi:

- Ngươi là ở địa phương nào thấy Bỉ Ngạn Hoa? Có đúng là màu đỏ hay không?

Mạc Vô Kỵ nói:

- Không sai a, đích thật là một đóa màu đỏ biến hóa. Tại một cái tông môn phụ cận. Đóa hoa này trôi lơ lửng tại trong hư không, có chừng hơn mười trượng diện tích lớn nhỏ. Tới cùng là chuyện gì xảy ra? Lẽ nào đóa hoa này có cái gì không đúng?

Mạc Vô Kỵ biết Khôn Uẩn chưa từng đi Thần Lục, cho nên cũng vậy không nói ra Niết Bàn Học Cung sự tình.

- Ai.

Khôn Uẩn thở dài một tiếng:

- Bỉ Ngạn Hoa có hai đóa đỏ và trắng nhợt, hai đóa hoa đều có thể để cho người ta đến Bỉ Ngạn. Đối với toàn bộ Thần giới mà nói, người thánh đạo nắm trong tay chính là Bỉ Ngạn...

Mạc Vô Kỵ cũng không phải là ngu ngốc, hắn vừa nghe Khôn Uẩn nói, lúc này liền hiểu được, biến sắc nói:

- Ý của ngươi là nói chúng ta hủy diệt rồi màu vàng bậc thang La Hư Thánh Nhân rơi xuống, hủy diệt rồi Thần giới tu sĩ đang xây Chư Thần Tháp. La Hư Thánh Nhân vẫn có khả năng thông qua Bỉ Ngạn Hoa đi tới Thần giới?

Khôn Uẩn thanh âm đã là có chút bất đắc dĩ cùng mệt mỏi:

- Ngươi nói đúng, có lẽ đến Thần giới không nhất định là La Hư Thánh Nhân, nhưng này có cái gì khác nhau chớ? Thần giới thiên địa quy tắc vừa mới chữa trị, đối với hết thảy bản thân có bài vị người mà nói, nơi này đều là một khối ngon miệng to lớn thịt béo.

- Có ý tứ gì?

Mạc Vô Kỵ theo bản năng hỏi lên.

Khôn Uẩn nhàn nhạt nói:

- Một cái vừa mới giới vực đc khai thiên quy tắc chữa trị, thậm chí cái giới vực này đẳng cấp còn là cấp bậc cao trong cả vũ trụ. Như vậy bất luận kẻ nào đều có cơ hội hoặc là cơ duyên, mượn Thần giới bước vào thánh đạo. Bọn họ có thể rút ra Thần giới giới lạc, có thể tróc Thần giới

số mệnh, thậm chí có thể thông qua khe nứt chữa trị Thần giới, tìm được khai thiên huyền bí, ngươi cứ nói đi?

Nghe được Khôn Uẩn nói, trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống. Hắn đắc tội La Hư Thánh Nhân, còn là chủ nhân Niết Bàn Học Cung Phàm Nhân Chi Địa. Không chỉ như thế, Thần giới Phàm Nhân tông còn có Súy Oa cùng Đại Hoang... Như La Hư Thánh Nhân cái loại này bài vị chủ nhân đi tới Thần giới, có thể dễ dàng buông tha hắn như vậy?

- Khôn Uẩn, ngươi bây giờ còn đang lãng phí thời gian làm gì? Chúng ta nhanh đi lại đem đóa Bỉ Ngạn Hoa này hủy diệt a. Thao Thiết nồi của ngươi không phải là Tạo Hóa bảo vật sao? Nhanh đi về, nhanh lên một chút...

Mạc Vô Kỵ cấp thiết hét lớn.

Mạc Vô Kỵ biết, coi như là truyền tống trận kéo dài qua Tịch Diệt Hải không có thành lập tốt, hắn vẫn như cũ có biện pháp cấp tốc trở lại Thần Lục. Hắn biết cái đảo rùa kia, mặc dù hắn không biết tên trên đảo rùa kia là ai, hiện tại hắn cả Khôn Uẩn cũng không sợ hãi, tin tưởng cũng sẽ không sợ tên kia.

Khôn Uẩn trầm mặc xuống.

Mạc Vô Kỵ làm sao không biết chính bản thân lại bị gạt, sắc mặt của hắn có chút khó coi hỏi:

- Khôn Uẩn, ngươi có đúng hay không lại lừa ta? Ngươi Thao Thiết nồi cũng không thể đi tới?

- Xin lỗi, Vô Kỵ huynh đệ, ta cũng không phải có ý định lừa ngươi. Kỳ thực Thao Thiết nồi là có thể đi ra, chỉ là nhất định phải chờ tu vi của ta khôi phục được nửa bước chuẩn thánh tình cảnh. Mà chúng ta địa phương phải đi, khẳng định có thể cho ta khôi phục lại nửa bước chuẩn thánh. Cho nên nói, cũng không thể coi như là lừa ngươi.

Khôn Uẩn nói lộ ra rất là không có sức lực.

Mạc Vô Kỵ biết cùng Khôn Uẩn loại này tên gia hỏa hợp tác cũng không quá ngon ăn, hắn thời thời khắc khắc phải cảnh giác tên này lừa dối hắn.

Cũng may hắn cũng không phải một chút biện pháp cũng không có, tại thời điểm Khôn Uẩn nói đúng, Mạc Vô Kỵ trực tiếp tràn ra phạm vi quy tắc Thao Thiết nồi. Hắn bản thân có Trữ Thần Lạc, cũng không tin không thể làm gì.

- Ngươi có thể ở chỗ này khống chế được thân thể của chính mình không rơi xuống?

Mạc Vô Kỵ muốn thoát ly Khôn Uẩn Thao Thiết nồi, Khôn Uẩn liền cảm giác được, nhất thời to lớn cả kinh kêu lên.

Mạc Vô Kỵ là người thứ nhất hắn gặp phải không mượn Tạo Hóa bảo vật, tu vi cũng không đến chuẩn thánh liền có thể tại Táng Thần Cốc khống chế thân thể.

Giờ khắc này Khôn Uẩn trong lòng càng là kích động không dứt, lẽ nào Phàm Nhân Quyết thực sự đáng sợ như thế? Hắn thậm chí sinh ra một loại ý niệm trong đầu, phụ trợ Mạc Vô Kỵ, nói không chừng tương lai có một ngày Mạc Vô Kỵ có thể thu được một phương Thánh Nhân vị. Nói như vậy, hắn cũng được nước lên thì thuyền lên, đi theo trở thành người được lợi.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên là mặc kệ đáp lại Khôn Uẩn, hắn nỗ lực khống chế thân thể của chính mình, muốn xông lên.

Mặc kệ Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc làm sao kích phát, hắn không gian chung quanh quy tắc làm sao biến hóa, hắn vẫn như cũ chỉ có thể khống chế thân thể của chính mình hạ lạc xu thế vô hạn chậm lại, mà không cách nào chân chính lui ra ngoài.

Thanh âm Khôn Uẩn đúng lúc truyền đến:

- Vô Kỵ huynh đệ, ngươi không cần làm loại việc vô dụng này. Vô luận thủ đoạn của ngươi là lợi hại dường nào, tu vi của ngươi quá yếu, ngươi cũng không cách nào giãy nơi này trói buộc. Ta ngược lại có một cái ý nghĩ, ngươi cùng đi với ta lấy đi ta tài nguyên, ta sẽ cố gắng giúp ngươi tăng lên tu vi. Sau đó chúng ta lại dùng tốc độ nhanh nhất trở lại Thần Lục, có lẽ sau khi chúng ta trở về, những Thánh Nhân đó còn không có câu thông đến Bỉ Ngạn Hoa đâu nè? Dù sao Bỉ Ngạn Hoa câu thông là cần thời gian.

Mạc Vô Kỵ thở dài, rốt cục bỏ qua bản thân vô dụng công, mặc cho chính bản thân bắt đầu hạ lạc. Chính hắn còn lại là lấy ra Đại Hủy Diệt Thuật bắt đầu nghiên cứu.

Nếu mà chờ hắn trở lại Thần giới về sau, Phàm Nhân cùng Phàm Nhân Chi Địa bị hủy diệt, hắn sẽ dùng Đại Hủy Diệt Thuật này hủy diệt phản kích trở về.

Bản thân có bài vị thậm chí là Thánh Nhân thì như thế nào? Chọc tới hắn Mạc Vô Kỵ trên đầu, cũng đừng nghĩ hắn không trả lại.

Đại Hủy Diệt Thuật ghi chép tại một cái màu vàng da cuốn, Mạc Vô Kỵ vừa xuất ra Đại Hủy Diệt Thuật, cổ to lớn hạo tang thương khí tức xa như vậy đã bị Khôn Uẩn bắt lấy đến. trong lòng Khôn Uẩn vừa nhảy, đây là... Đại Thần thông thuật, tuyệt đối là Đại Thần thông thuật. Người khác không biết Đại Thần thông thuật, hắn Khôn Uẩn thế nhưng là quá rõ cái gì là Đại Thần thông thuật.

- Vô Kỵ huynh đệ, ngươi cư nhiên chiếm được Đại Thần thông thuật?

Khôn Uẩn thanh âm có chút run rẩy, Mạc Vô Kỵ thu được Đại Hủy Diệt Thuật cùng Thiên Cương Biến, hắn tất cả đều bận rộn luyện hóa cái nồi.

Mạc Vô Kỵ mặc kệ đáp lại Khôn Uẩn, hắn nếu có dũng khí xuất ra Đại Hủy Diệt Thuật, sẽ không sợ Khôn Uẩn cướp đoạt.

Qua một hồi lâu, thấy Mạc Vô Kỵ không thèm nhìn chính bản thân, Khôn Uẩn không thể làm gì khác hơn là còn nói thêm:

- Vô Kỵ huynh đệ, ngươi có thể lại đem Đại Thần thông thuật diễn sinh một cái nhỏ thần thông thuật cho ta cũng vậy tu luyện một chút hay không?

Mạc Vô Kỵ có chút nghi ngờ hỏi:

- Cái gì là diễn sinh tiểu thần thông thuật?

Khôn Uẩn vội vàng giải thích:

- Đại Thần thông thuật chỉ có khai thiên ích địa nguyên đạo bản nguyên mới có thể tu luyện, một khi khắc trở thành phó bản, liền trở thành nhỏ thần thông thuật. Nhỏ thần thông thuật lại khắc, liền trở thành càng tạp vụn vặt thần thông...

Mạc Vô Kỵ ồ một tiếng, không nói gì thêm.

Khôn Uẩn thấy Mạc Vô Kỵ lại không nói, trong lòng cấp thiết khó nhịn, không thể làm gì khác hơn là còn nói thêm:

- Vô Kỵ đại gia, một đời hai huynh đệ, chúng ta so đo làm gì đâu nè? Ngươi cho ta học nhỏ thần thông, ngươi học đại thần thông, tương lai có gì cần huynh đệ ta hỗ trợ, ngươi còn chưa phải là chuyện một câu nói sao.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng:

- Ngươi loại này tên gia hỏa cáo già, ta cũng không dám cùng ngươi xưng huynh gọi đệ.

Khôn Uẩn do dự một hồi lâu mới hỏi:

- Vô Kỵ huynh đệ, ngươi cái kia đại thần thông gọi thần thông gì a?

- Đại Hủy Diệt Thuật.

Mạc Vô Kỵ cũng lười đi lừa gạt Khôn Uẩn, thành thật nói.

Nghe được là Viễn Cổ thần thông Đại Hủy Diệt Thuật, Khôn Uẩn càng là tâm ngứa khó nhịn:

- Vô Kỵ huynh đệ, chỉ cần ngươi cho ta học tập nhỏ hủy diệt thuật, tương lai nếu mà ngươi có thể trở thành là Thánh Nhân, ta nhất định là đứng sau lưng ngươi, là người của ngươi.

- Có ý tứ gì?

Mạc Vô Kỵ hỏi, hắn thế nhưng là ddaxx nghe Khôn Uẩn nói, Thánh Nhân chỉ có tám, hắn tuy rằng không cho là Phàm Nhân Đạo yếu. Hắn cũng vậy không có tự đại đến muốn so sánh với Thánh Nhân, không muốn nói Thánh Nhân, coi như là trước mắt Khôn Uẩn này nếu mà thực lực toàn bộ khôi phục, hắn tại trước mặt tên này chính là con kiến hôi bình thường vậy tồn tại.

Khôn Uẩn chính sắc nói:

- Vô Kỵ huynh đệ, ta trước tuy rằng cho rằng Phàm Nhân Đạo của ngươi phi thường bất phàm, thậm chí có khả năng dựng đứng vũ trụ một đạo hắn lên. Nhưng trong lòng ta đích xác hay vẫn cảm thấy Phàm Nhân Đạo của ngươi cùng này mấy cái Thánh Nhân là có chút khoảng cách. Lần này ngươi cư nhiên tại bên trong Táng Thần Quật khống chế thân hình của mình, trì hoãn không gian quy tắc, để cho ta cảm giác được ta có lẽ nhìn lầm rồi.

Tương lai ngươi nói không chừng thật sự có tư cách tranh đoạt Thánh Nhân vị, ta Khôn Uẩn đạo là dạng gì, ta so với ai khác đều rõ ràng, không muốn nói Thánh Nhân, ta chính là tranh đoạt thần đế bài vị, cũng kém quá xa. Mà mỗi một cái Thánh Nhân vị tranh đoạt, đều là quá trình

Thi Sơn biển máu. Tuyệt đối không phải là bằng vào ngươi một cái người là có thể thành công, chẳng những phải có tông môn, còn phải có hàng loạt hỗ trợ đi theo.

- Ngươi muốn đi theo ta?

Mạc Vô Kỵ có chút không dám tin tưởng hỏi.

Khôn Uẩn liền vội vàng nói:

- Vô Kỵ huynh đệ, ngươi không nên hiểu lầm a. Ta chỉ nói là, nếu có một ngày ngươi thật sự có tư cách tranh đoạt Thánh Nhân bài vị, ta nguyện ý theo ngươi cùng nhau đoạt thiên hạ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1082: Người Khổ Tâm

- Ha ha, đây chính là đồng ý hư vô phiêu miểu, ta không cần cái này.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự cự tuyệt Khôn Uẩn yêu cầu.

Này thật đúng là ha ha, tranh đoạt Thánh Nhân vị? Hắn Mạc Vô Kỵ bây giờ còn không muốn chết. Khôn Uẩn lão tiểu tử này lại dám để cho hắn đi tranh đoạt Thánh Nhân vị, lão tiểu tử này tuyệt đối không tâm tốt.

Khôn Uẩn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ cư nhiên không chút do dự cự tuyệt ý nghĩ của hắn, Thánh Nhân vị a. Từ ở sâu trong nội tâm Khôn Uẩn mà nói, hắn đích xác là cảm giác Mạc Vô Kỵ có tiềm lực tranh đoạt Thánh Nhân. Hắn hiện tại lại đem nói trước, tương lai thời điểm Mạc Vô Kỵ thực sự tranh đoạt Thánh Nhân vị, hắn Khôn Uẩn lấy được chỗ tốt tối đa.

Cho nên lời của hắn đều là lời thật, cũng không có hư vô phiêu miểu. Lời này nói ra được thật là nguyên nhân đầy hứa hẹn nhỏ thần thông thuật, càng nhiều hơn chính là hắn cũng muốn tại trên người Mạc Vô Kỵ đầu tư một phần.

Đương nhiên hắn cũng biết Mạc Vô Kỵ tranh đoạt Thánh Nhân vị có khả năng chỉ có một phần trăm cũng chưa tới, thế nhưng đối với bất cứ người nào mà nói, không muốn nói một phần trăm cũng chưa tới, dù là có một phần ngàn, cũng sẽ đi liều một phen. Đâu nghĩ đến Mạc Vô Kỵ cự tuyệt dứt khoát như vậy.

Từ nội tâm góc độ mà nói, Khôn Uẩn còn thật không có âm hiểm như Mạc Vô Kỵ nghĩ vậy. Chỉ cần Mạc Vô Kỵ thực sự có thể tranh đoạt

Thánh Nhân vị, hắn liền thực sự toàn lực phụ trợ Mạc Vô Kỵ.

Nhưng đó cũng là dưới tình huống Mạc Vô Kỵ có tư cách tranh đoạt Thánh Nhân.

Hắn cũng nghĩ tới tình huống Mạc Vô Kỵ sau cùng thất bại bỏ mình, một khi Mạc Vô Kỵ bỏ mình, hắn và Mạc Vô Kỵ gần nhất, hắn có thể thong dong thu được tất cả chỗ tốt trên người Mạc Vô Kỵ. Khôn Uẩn cái gì tràng diện chưa từng thấy qua? Mạc Vô Kỵ tu luyện Phàm Nhân Đạo, còn xuất sắc như thế, không có bí mật mới đúng là chuyện lạ.

Tương lai Mạc Vô Kỵ bỏ mình về sau, hắn sẽ không để cho bí mật trên người Mạc Vô Kỵ tiết lộ ra ngoài, vậy cũng là đồ đạc của hắn Khôn Uẩn. Về phần thi thể Mạc Vô Kỵ bỏ mình về sau, ha ha, đó là đương nhiên là chứng cớ hắn Khôn Uẩn hiến cho Thánh Nhân bình định.

Thấy Mạc Vô Kỵ đối với cái này đều không lay được, Khôn Uẩn không thể làm gì khác nói:

- Vô Kỵ lão đệ, tu vi của ngươi không phải là quá thấp sao? Đến lúc đó tiến vào địa phương ta giấu bảo về sau, ta dẫn ngươi đi thấy một cái lão bằng hữu. Ta cái kia lão bằng hữu có một thứ bảo bối, chỉ cần ngươi có thể mượn đến dùng mấy năm, ta bảo đảm ngươi ở đây trong thời gian rất ngắn liền thong dong vượt qua Thần Vương cấp độ, trở thành một Hợp Thần cường giả.

- Cái gì bảo vật?

Chính là Mạc Vô Kỵ cũng không nhịn được hỏi.

- Tuế Nguyệt Bàn...

Khôn Uẩn cười hắc hắc, giọng nói mang theo một tia thần bí nói.

Mạc Vô Kỵ chưa từng nghe nói qua Tuế Nguyệt Bàn, hiện tại Khôn Uẩn nói Tuế Nguyệt Bàn có thể cho hắn trong thời gian ngắn thong dong vượt qua Thần Vương cấp độ, lập tức để cho Mạc Vô Kỵ động dung:

- Có ý tứ gì? Tuế Nguyệt Bàn có thể cho ta trong khoảng thời gian ngắn tiến vào Hợp Thần cảnh?

Khôn Uẩn giọng nói trở nên khẳng định hẳn lên, mang theo một loại thái độ không thể phủ nhận nói:

- Không sai, Tuế Nguyệt Bàn có năng lực thời gian gia tốc. Hơn nữa gia tốc về sau, đối với Thiên Đạo quy tắc cảm ngộ hoàn toàn không sẽ phải chịu bất kỳ ảnh hưởng gì. Chỉ cần ngươi có đầy đủ đồ đạc cho Tuế Nguyệt Bàn tiêu hao, ngươi liền có thể thu được thời gian ngươi muốn.

- Có loại bảo vật này?

Mạc Vô Kỵ cũng vậy kích động. Hắn trước đây thu được một quả thời gian chuyển hoán trận bàn yếu bình thường, liền được ích lợi không nhỏ. Nếu mà thu được một quả Tuế Nguyệt Bàn cả quy tắc cũng sẽ không chịu ảnh hưởng, đối với hắn giúp đỡ đơn giản là kinh thiên động địa a.

Khôn Uẩn ngạo nghễ nói:

- Đương nhiên, đây chính là Tạo Hóa bảo vật. Cả bát đại thánh nhân cũng muốn, đây cũng là nguyên nhân ta vì sao bức thiết trước phải tới nơi này, tương lai chờ những Thánh Nhân đó đi tới Thần giới, cái nơi đó có phần chúng ta sao?

- Ngươi nói muốn mượn?

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến trước Khôn Uẩn nói.

Khôn Uẩn lúng túng nói:

- Không sai, đến lúc đó ta lại đem thao thiết nồi áp ở hắn nơi đó, lại cho ra chồng chất chỗ tốt, tuyệt đối có thể mượn đến Tuế Nguyệt Bàn.

- Ngươi cư nhiên không cần đoạt, còn muốn đi mượn, thật to ngoài dự liệu của ta.

Mạc Vô Kỵ giọng nói mang theo một phần khinh bỉ. Đối với nhân phẩm Khôn Uẩn, Mạc Vô Kỵ thế nhưng là nửa điểm cũng không tin.

Khôn Uẩn có chút ngượng ngùng nói:

- Tên kia quá cường đại, chính là Thánh Nhân đối với hắn cũng kiêng kỵ một chút.

- Là ai?

Nghe được Thánh Nhân cũng có chút kiêng kỵ tên này, Mạc Vô Kỵ cũng là có chút ngạc nhiên.

- Hắc Ám Đạo Quân, người khổ tâm.

Khôn Uẩn đáp.

Mạc Vô Kỵ nghe đến đây tên, trong lòng cũng là có chút hoài nghi tên này có đúng hay không cùng Khổ Thái có chút quan hệ. Khổ Thái họ gì Mạc Vô Kỵ cũng không rõ ràng lắm, hắn cho rằng Khổ Thái sở dĩ dùng tên này, là bởi vì nàng bị buộc không chỗ có thể đi, sau cùng mới đặt tên Khổ Thái.

Nếu mà Hắc Ám Đạo Quân Khổ Không Nhân thật cùng Khổ Thái có quan hệ, vậy tên Khổ Thái rất có thể không phải là nguyên nhân bởi vì hắn nghĩ.

Mạc Vô Kỵ do dự một chút nói:

- Đã như vậy, chờ chúng ta sau này hạ xuống, ta liền khắc hủy diệt thuật cho ngươi. Bởi vì cái này Tuế Nguyệt Bàn yêu cầu tiêu hao tài nguyên nhiều lắm, mà khi sơ khai thời điểm Thiên Quy thì chữa trị Thần giới, ta bị Thần Tộc Hợp Thần cường giả ngăn cản, hầu như không có lấy được cái gì cực phẩm thần linh mạch, ngươi phải cho ta mượn một phần.

Đối với Khôn Uẩn nói, Mạc Vô Kỵ ngược lại không có hoài nghi. Khôn Uẩn tên này tuy rằng một bụng ý nghĩ xấu, hứa hẹn qua nói cũng không phải phản bội. Về phần hỏi Khôn Uẩn muốn lấy thần linh mạch, đây là điều Mạc Vô Kỵ sớm đã nghĩ xong, chính là không có chuyện này, hắn cũng phải từ trên người Khôn Uẩn kiếm được một phần thần linh mạch.

Dùng thực lực của Khôn Uẩn cùng trận đạo trình độ, cộng thêm vừa không có người ngăn cản hắn, hắn cướp đoạt đc thần linh mạch khẳng định xa xa nhiều hơn hắn.

- Có thể, ta cho ngươi một trăm nhánh cực phẩm thần linh mạch, là mang theo khai thiên khí tức nga.

Khôn Uẩn không chút do dự đồng ý yêu cầu Mạc Vô Kỵ.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, hắn đã tận lực đánh giá cao Khôn Uẩn lấy được thần linh mạch, bây giờ nghe Khôn Uẩn nói, hắn mới biết mình xa xa xem thường Khôn Uẩn. Nếu không, tên này sẽ không vừa ra khỏi miệng chính là một trăm nhánh.

- Năm trăm nhánh cực phẩm thần linh mạch, không có trả giá, đồng ý liền đồng ý, không đồng ý thì xong rồi.

Mạc Vô Kỵ nói chuyện cực kỳ dứt khoát.

- Tốt, ta đồng ý.

Khôn Uẩn lần nữa không chút do dự đáp.

Mạc Vô Kỵ đã bắt đầu ai thán, tên này tới cùng thu được bao nhiêu cực phẩm thần linh mạch a?

...

Đạt thành hiệp nghị sau đó, Khôn Uẩn ngược lại tự giác. Tại thời điểm Mạc Vô Kỵ thôi diễn Đại Hủy Diệt Thuật, hắn đơn giản trợ giúp

Mạc Vô Kỵ khống chế được tốc độ hạ lạc thân hình.

Thời gian cứ như vậy từ từ tại hạ rơi bên trong vượt qua, một tháng sau, Mạc Vô Kỵ trong hư không bỗng nhiên vung tay lên.

Tại phía dưới Mạc Vô Kỵ, Khôn Uẩn lập tức liền cảm nhận được một loại khí tức hủy diệt kinh khủng, mặc dù hắn ở vào một mảnh trong hư không, hắn chút nào đều sẽ không hoài nghi loại này kinh khủng khí tức hủy diệt sẽ xé rách thân thể của cùng Nguyên Thần hắn.

Đại Hủy Diệt Thuật thật là khủng khiếp, Khôn Uẩn khẳng định Mạc Vô Kỵ chỉ là chạm tới da lông Đại Hủy Diệt Thuật. Chỉ da lông là có thể hủy diệt không gian chung quanh quy tắc, điều này làm cho Khôn Uẩn bộc phát ý muốn học tập đến hủy diệt thuật.

- Rầm rầm ầm!

Xung quanh không gian sụp xuống truyền đến, Khôn Uẩn nhanh chóng trốn vào bên trong nồi Thao Thiết.

Dù cho có Thao Thiết nồi ngăn trở, Khôn Uẩn vẫn như cũ cảm thụ được không gian kịch liệt ba động. Thần niệm của hắn căn bản là không cách nào thẩm thấu đi ra ngoài, vừa ra đi liền trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ Đại Hủy Diệt Thuật hủy diệt rơi.

Khôn Uẩn thở dài, trước hắn cho là mình cùng Mạc Vô Kỵ còn là ở vào đẳng cấp ngang nhau. Mạc Vô Kỵ nắm trong tay Đại Hủy Diệt Thuật về sau, hắn liền biết khoảng cách mình và Mạc Vô Kỵ hắn là càng ngày càng xa.

Nổ vang chi âm liên miên không ngớt, trong hư không Mạc Vô Kỵ thủ quyết không ngừng đánh ra, dù cho quy tắc của nơi này kiên cố không gì sánh được, đã ở dưới Mạc Vô Kỵ Đại Hủy Diệt Thuật không ngừng phát sinh âm hưởng vỡ ra.

Đứng tại trong hư không, Mạc Vô Kỵ kích động không thôi, hắn Đại Hủy Diệt Thuật đích thật là mới vừa mới nhập môn, mới vừa mới nhập môn Đại Hủy Diệt Thuật thì có thanh thế kinh khủng như vậy. Chờ hắn Đại Hủy Diệt Thuật đại thành sau đó, coi như là Thần giới, có lẽ chỉ là một chiêu hủy diệt thuật mà thôi.

lại là mấy ngày liền mà quy tắc cũng có thể hủy diệt thần thông, bởi vì tại dưới hắn loại này thần thông, thức hải của hắn thần niệm lại không thể ngăn trở ngại.

Thảo nào trước đây Thần Tộc một cường giả Hợp Thần, bằng vào căn bản cũng không có thành hình Tiểu Trớ Chú Thuật, liền có thể giết chết mấy trăm vạn người. Hoặc là nói, Hợp Thần cường giả kia thần thông căn bản cũng không có thể coi như là Tiểu Trớ Chú Thuật. Nếu như đối phương là Đại Trớ Chú Thuật...

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ không rõ sợ hãi. Loại đại thần thông này, một khi lưu truyền đi, sẽ có bao nhiêu đáng sợ?

Hít một hơi thật sâu, trong lòng Mạc Vô Kỵ quyết định, vô luận như thế nào, hắn cũng sẽ không để cho Đại Hủy Diệt Thuật của mình lưu truyền đi.

Loại hủy thiên diệt địa đại thần thông thuật này, đối với bất luận cái gì sinh mệnh đều không phải là tin mừng.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được dưới hai chân truyền đến một trận kịch liệt va chạm, một loại thanh âm ông ông truyền đến.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới phát hiện chính bản thân đã ngừng lại, hai chân của hắn đang hạ xuống rơi vào đáy nồi Khôn Uẩn của Thao Thiết. Không có thấy người Khôn Uẩn, phỏng chừng tên này hắn là tại dưới nồi.

Mạc Vô Kỵ một bước nhảy xuống tới, Khôn Uẩn rất nhanh thì từ đáy nồi chui ra, lúc này trên người hắn tất cả đều là bùn đất, hắn chỉ là lau một cái trên mặt bùn đất, lòng vẫn còn sợ hãi nói:

- Vô Kỵ lão đệ, Đại Hủy Diệt Thuật của ngươi thiếu chút nữa hủy diệt ta.

Mạc Vô Kỵ không trả lời Khôn Uẩn, thần niệm càn quét đi ra ngoài, nơi này Thần Linh Khí cũng không nồng nặc, chung quanh đều tràn ngập một loại khí tức hôi bại cùng xa lâu lịch sử tang thương.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1083: Bi Ngạn Hoa Mở Ra

- Nơi này là bảo địa tu luyện ngươi nói?

Mạc Vô Kỵ có chút hoài nghi Khôn Uẩn nói.

Khôn Uẩn giơ tay lên cho mình một cái Khứ Trần Quyết, cười hắc hắc:

- Nơi này dĩ nhiên không phải, nơi này là Táng Thần Quật. Ở chỗ này cũng có thể bảo trụ một mạng, bất quá chúng ta địa phương muốn đi kêu Thần Khế Chi Địa. Chờ đến Thần Khế Chi Địa, ngươi liền biết trong vũ trụ thiên tài cùng cường giả, là thật vô số kể.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, xuất ra một cái ngọc giản đưa cho Khôn Uẩn nói:

- Đây là ta khắc bộ phận Đại Hủy Diệt Thuật, ân, dựa theo lời của ngươi mà nói, hiện tại hẳn là tiểu hủy diệt thuật. Ta yêu cầu ngươi bây giờ liền mang ta đi tìm kiếm Hắc Ám Đạo Quân người khổ tâm.

- Không có vấn đề, bao tại trên người ta.

Khôn Uẩn tiếp nhận ngọc giản, một vỗ ngực, cầm lên thiết oa liền đi. So với Mạc Vô Kỵ, hắn càng thêm bức thiết cần phải đi Thần Khế Chi Địa.

...

Niết Bàn Học Cung.

Thần giới khôi phục về sau, nơi này là địa phương duy nhất không có bị bao lớn ảnh hưởng.

Vốn Niết Bàn Học Cung quy tắc liền xa xa so với Thần Lục địa phương khác quy tắc phải đầy đủ hết, lần này Thần giới quy tắc chữa trị, Niết Bàn Học Cung ngoại trừ số rất ít địa mạo phát sinh biến hóa ra, đại đa số địa phương chỉ là quy tắc được chữa trị, địa mạo cũng không có phát sinh quá biến hóa lớn.

Phàm Nhân Chi Địa chính là như vậy, địa mạo cũng không có phát sinh bao nhiêu biến hóa. Tuy nói trước đây Mạc Vô Kỵ bố trí hộ trận đã bị bị Thần giới chữa trị quy tắc phá hủy, bởi vì có Bái Việt tại đó, ở sau khi thần giới chữa trị, nơi này hộ trận trước tiên đc Bái Việt chữa trị.

Bái Việt đã trải qua Thần giới chữa trị, thời khắc này thực lực tới rồi Hợp Thần sơ kỳ. Tuy nói thực lực này tại Niết Bàn Học Cung, vẫn là ở vào trạng thái kém nhất, so với trước đây hắn và Mạc Vô Kỵ tu vi đều chỉ có dưới Thiên Thần, vậy phải mạnh hơn nhiều lắm.

Bái Việt bởi vì tu vi thấp, biết sau khi rời khỏi đây là chịu ngược phần, hắn bình thường cũng rất ít đi ra ngoài, đều là ở lại Phàm Nhân Chi Địa tu luyện. Đối với việc làm của Mạc Vô Kỵ ở tại thần giới, hắn cũng không phải rất rõ ràng.

Hắn chỉ biết là Mạc Vô Kỵ là bởi vì bị tông môn một cái trưởng lão nhiệm vụ sau khi rời khỏi đây liền mất tích, dùng thực lực của hắn bây giờ không muốn nói cho Mạc Vô Kỵ báo thù, chính là đi hỏi nơi đi của Mạc Vô Kỵ đều không có tư cách. Hắn duy nhất có thể làm, chính là không ngừng tu luyện tăng lên tu vi của mình.

Giờ khắc này ở Niết Bàn Học Cung vòng ngoài cửa vào Niết Bàn Đạo Thành, một người nữ tử mặc váy bụi thuần phác ngừng lại, nàng ngẩng đầu nhìn khí thế mênh mông Niết Bàn Đạo Thành, trầm mặc một lúc lâu. Nhìn thấy mấy chữ này về sau, trong đầu nàng nhất thời hiện ra hơn một vạn năm qua, nàng một đường tìm thấy quỹ tích.

Niết Bàn Đạo Thành giống như Niết Bàn Học Cung, Thần giới quy tắc chữa trị về sau, cũng là không có bị bao nhiêu ảnh hưởng, lúc này vẫn là toàn bộ Thần Lục lớn nhất đạo thần thành.

nữ tử bụi váy nhìn mấy chữ này đủ thời gian một nén nhang, mới thu hồi ánh mắt, đi vào đạo thành.

Tiến vào Niết Bàn Đạo Thành, nàng trực tiếp không đánh đường cong hướng đi Niết Bàn Đạo Thành nhiệm vụ công hội.

- Vị sư tỷ này, ngươi muốn tuyên bố nhiệm vụ sao?

Tại cửa sổ nhiệm vụ là một người thoạt nhìn hồng y thiếu nữ đồng dạng trẻ tuổi, nàng cảm giác được cô gái váy bụi tu vi hẳn là cao hơn nàng, chí ít hẳn là thực lực tại Thiên Thần hậu kỳ.

nữ tử váy bụi nhanh chóng thi lễ nói:

- Ta muốn hỏi thăm một người, hắn gọi Mạc Vô Kỵ, nghe nói năm đó hắn tham gia Niết Bàn Học Cung kiểm tra, hơn nữa sau cùng tiến vào Niết Bàn Học Cung.

- A...

Hồng y thiếu nữ kinh dị a một tiếng, lúc này mới nhanh chóng nói:

- Ngươi nói Mạc sư huynh ta biết a, hắn tham gia tán tu đấu pháp tuyển chọn, sớm qua ải. Sau cùng kiểm tra, hắn vẫn như cũ danh xếp thứ 21 vị. Ngươi nói không sai, hắn sau cùng thật là thành công tiến vào Niết Bàn Học Cung, chỉ là hắn lựa chọn Phàm Nhân Chi Địa, mới không có tin tức. Được rồi, hắn còn có một cái tên gọi là tán tu 2705, trước đây thời điểm hắn khảo hạch, chính là dùng tên này.

Hồng y thiếu nữ một hơi thở lại đem những thứ này toàn bộ nói ra, nàng nói những thứ này tại toàn bộ Thần Lục đều không phải là bí mật.

- Đúng, đúng, chính là hắn, hắn ở nơi nào? Còn đang ở Niết Bàn Học Cung sao?

thiếu nữ váy bụi kích động đưa tay bắt lại hai tay hồng y thiếu nữ, thanh âm của nàng đều có chút nghẹn ngào, thậm chí hai hàng nước mắt cũng không nhịn được rơi xuống nc mắt.

Đã bao nhiêu năm? Nàng vẫn đang trên đường tìm thiếu gia. Từ Chân Tinh đến Tiên Giới, từ Tiên Giới rồi đến Thần Vực...

Cho tới nay, nàng chỉ có thể tình cờ nghe nói thiếu gia một phần vụn vặt tin tức. Liền là dựa vào những thứ này vụn vặt tin tức, nàng vẫn như cũ một đường tìm tới Niết Bàn Đạo Thành.

Cái loại này ngạc nhiên mừng rỡ cùng khát vọng biểu tình, ngay cả nhiệm vụ cửa sổ hồng y thiếu nữ đều cảm nhận được một loại sợ hãi chờ mong.

- Hắn là đạo lữ của ngươi sao?

Hồng y thiếu nữ nhịn không được hỏi một câu cùng nàng công tác không quan hệ nói, nàng thật sự là bị loại này chờ mong cảm động.thiếu nữ váy bụi khuôn mặt hơi đỏ lên, lập tức lắc đầu nói:

- Không phải, hắn là thiếu gia nhà ta.

- Cái gì?

Hồng y thiếu nữ có chút không dám tin tưởng nhìn váy bụi thiếu nữ, đối phương hiển nhiên là thanh âm phát ra từ nội tâm. Một cái Thiên Thần hậu kỳ cường giả, cư nhiên cam tâm tình nguyện làm người khác nữ tỳ? Còn thành kính như vậy?

Bụi váy thiếu nữ chính là từ Tu Chân Giới tìm được Tiên Giới, lại từ Tiên Giới tìm được Thần giới Yên Nhi. Hơn một vạn năm qua, nàng không biết nghe qua bao nhiêu địa phương, không biết bao nhiêu lần tìm được đường sống trong chỗ chết. Những năm gần đây nàng duy nhất

không có thay đổi, chính là muốn tìm được thiếu gia của nàng - Mạc Vô Kỵ.

Trước đây nàng cực phẩm tinh khiết mộc linh căn bị người phá huỷ, là thiếu gia mang theo nàng cầu cứu hàng tỉ dặm, mạo hiểm sinh tử chi nguy tiến vào Ngũ Hành Hoang Vực. Lúc này mới làm cho nàng sống, đồng thời Linh Căn nâng cao một bước, trở thành cực phẩm biến dị mộc linh căn.

Bất quá cũng vậy bởi vì cái này dạng, nàng không như trước nữa nhớ kỹ trước đây thiếu gia đối tốt với nàng bao nhiêu.

Chính là như vậy, thiếu gia vẫn như cũ không oán không hối hận, tại Lôi Vụ Sâm Lâm đem mệnh cứu nàng. Thiếu gia lời nói, vẫn còn đang bên tai, nỗ lực sống sót.

Có lẽ, tại trong toàn bộ vũ trụ, thiếu gia như vậy, chỉ có nàng có.

Vô luận như thế nào, nàng cũng phải tìm ra thiếu gia. Không, là nàng nhất định phải tìm được thiếu gia, sau đó nói cho thiếu gia, nàng nghe lời thiếu gia nói, vẫn nỗ lực sống đến ngày hôm nay.

- Xin ngươi nói cho ta biết, thiếu gia nhà ta ở nơi nào, có đúng hay không còn đang ở Niết Bàn Học Cung?

Thanh âm Yên Nhi run rẩy mang theo một tia khẩn cầu.

Hồng y thiếu nữ cảm nhận được Yên Nhi đối với thiếu gia nhà mình nhớ nhung, do dự một chút, rồi mới lên tiếng:

- Mạc sư huynh là một thiên tài tuyệt thế, nhưng hắn lại lựa chọn đi Phàm Nhân Chi Địa. Phàm Nhân Chi Địa là địa phương Niết Bàn Học Cung rất không có tiền đồ, nghe nói Mạc sư huynh tiến vào Phàm Nhân Chi Địa về sau, liền mất đi tin tức. Ta còn nghe người ta nói, thời điểm Mạc sư huynh nhận nhiệm vụ bỏ mình.

- Điều đó không có khả năng.

Yên Nhi hoàn toàn không có chú ý tới mình thanh âm quá lớn, hấp dẫn đông đảo người ánh mắt.

Dường như cảm nhận được thanh âm quá lớn, Yên Nhi nhanh chóng áy náy nói:

- Xin lỗi a, xin hỏi một chút ta làm sao mới có thể tiến vào Niết Bàn Học Cung Phàm Nhân Chi Địa?

Hồng y thiếu nữ cũng không trách tội Yên Nhi, nàng chỉ là lắc đầu, lòng nói tiến vào Niết Bàn Học Cung nào có dễ dàng như vậy?

Đang ở thời điểm nàng suy nghĩ hẳn là dùng nói cái gì cự tuyệt Yên Nhi, bên ngoài nhiệm vụ đại điện bỗng nhiên truyền đến tiếng kêu chói tai. Trong đại điện tu sĩ toàn bộ điên cuồng liền xông ra ngoài, chính là đang người kia hồng y thiếu nữ nói chuyện với Yên Nhi cũng vậy điên cuồng bỏ qua công việc của mình, liền xông ra ngoài.

Yên Nhi đi theo mọi người vọt tới trên đường lớn, tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn Niết Bàn Học Cung không trung.

Ở nơi đó, có một đóa hoa màu đỏ diện tích mấy trăm trượng lơ lửng, màu đỏ đóa hoa xung quanh không ngừng bắn ra nhạt ánh sáng màu vàng. Dù là cùng Niết Bàn Đạo Thành xa cách khá xa, Thiên Đạo khí tức rõ ràng đạo vận cùng với hướng dẫn tu sĩ đơn giản bước vào một cái cấp độ vẫn như cũ truyền đến trong cảm quan mỗi người.

Xa cách như vậy truyền tới, một phần tu sĩ vẫn đột phá.

Đóa hoa màu đỏ to lớn vẫn như cũ đang không ngừng mở rộng lấy, rất nhanh thì đạt tới phạm vi nghìn trượng, vẫn như cũ không phải là cực hạn.

- Đó là Niết Bàn Học Cung Niết Bàn Hoa...

- Không, đây chẳng qua là xưng hô Niết Bàn Học Cung, nghe nói đóa hoa này kêu là Bỉ Ngạn Hoa...

Ngắn ngủi nghị luận sau đó, đông đảo người đều hiểu ý vị như thế nào. Trước đây Thần giới chữa trị, vô số tu sĩ thu được cơ duyên. Mà bây giờ, cơ duyên lần nữa đặt ở trước mặt mọi người.

Dù cho Bỉ Ngạn Hoa ở trên khoảng không Niết Bàn Học Cung, vô số tu sĩ vẫn là ùa lên. Không muốn nói lúc này Bỉ Ngạn Hoa còn đang không ngừng bay trên Niết Bàn Học Cung bầu trời, coi như là Bỉ Ngạn Hoa ở trên khoảng không Niết Bàn Học Cung bất động, loại cơ duyên này cũng không có ai buông tha.

Yên Nhi cũng đi theo vọt tới.

Nhiều năm như vậy tìm kiếm cùng một mình lang bạt, nàng so với ai khác đều rõ ràng, tầm quan trọng của thực lực. Hiện tại cũng vậy không người nào nguyện ý trả lời vấn đề của nàng, nàng mới chính là Thiên Thần chín tầng thực lực, đối với nàng mà nói, tăng lên thực lực càng là trọng yếu.

Yên Nhi vừa mới lao ra Niết Bàn Đạo Thành, thân hình liền hơi dừng lại. Bởi vì nàng nhìn thấy một đạo thân ảnh màu vàng dùng tốc độ cực nhanh vượt qua mọi người, vọt tới trước mặt nhất.

Người kia nàng biết, tên là Lôi Hồng Cát. Nàng còn biết, Lôi Hồng Cát là cừu nhân của thiếu gia. Lúc này Lôi Hồng Cát tốc độ, hiển nhiên so với nàng mạnh hơn vô số lần.

Chỉ là thoáng do dự một chút, Yên Nhi vẫn là lấy ra cùng lúc khăn che mặt, sau đó kẹp ở giữa mọi người cùng nhau vọt tới.

Lôi Hồng Cát tu vi đều cường đại như vậy, nếu mà nàng không nhanh chóng tăng lên tu vi, tương lai nàng lấy cái gì đi trợ giúp thiếu gia?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1084: Đây Không Phải Là Địa Phương Tốt

Càng tới gần Bỉ Ngạn Hoa, Thiên Đạo Đạo tắc lại càng rõ ràng.

Vô số tu sĩ biết cướp đoạt không đc địa phương tới gần nhất, đơn giản địa phương xa Bỉ Ngạn Hoa liền tế xuất phi thuyền bắt đầu điên cuồng tu luyện.

Lúc này chính là cả người Niết Bàn Học Cung cũng không kịp đoái hoài đi ngăn cản Bỉ Ngạn Hoa, hoặc là ngăn cản người khác tiếp cận Bỉ Ngạn Hoa, bọn họ cũng không muốn bỏ qua cơ hội như thế.

Trước đây không lâu Thần giới đc chữa trị chỗ tốt, mọi người ký ức hãy còn mới mẻ. Một số người bởi vì không có chuẩn bị cho tốt, không có vượt qua đại cảnh giới, vẫn đang hối hận cùng tự trách. Lần nữa gặp Bỉ Ngạn Hoa loại bảo vật này, người nào cũng không muốn lạc hậu.

Yên Nhi biết mình thực lực rất là thấp, tới gần Bỉ Ngạn Hoa cướp đoạt địa bàn, đó là muốn chết. Cho nên nàng cùng đại đa số tu sĩ bình thường giống nhau, đã ở địa phương rời xa Bỉ Ngạn Hoa tế xuất bản thân phi thuyền, bắt đầu điên cuồng tu luyện.

Yên Nhi tư chất vốn chính là nhất lưu trong nhất lưu, về sau tái biến dị, càng là đỉnh cấp thiên tài. Trước đây nàng tới Thần Lục, tu vi cũng bất quá là đang ở Tiên Tôn hậu kỳ mà thôi.

Bởi vì Thần giới chữa trị, nàng tại ngắn thời gian ngắn ngủi liền vượt qua Tiên Đế, Dục Thần... Sau đó đạt tới Thiên Thần viên mãn.

Nếu mà không phải là nàng chỗ ở quy tắc kịch biến, nàng cần phải tiếp tục trốn đi, lúc này nàng rất có thể là Thần Quân viên mãn.

Hiện tại Bỉ Ngạn Hoa mang đến Bỉ Ngạn rõ ràng Thiên Đạo quy tắc cùng nồng nặc thiên địa nguyên khí, Yên Nhi tu vi cọ cọ dâng lên, chỉ là trong thời gian ngắn, nàng liền trực tiếp cảm nhận được Thần Quân lôi kiếp.

Yên Nhi nhanh chóng lui về phía sau một khoảng cách, bắt đầu độ kiếp.

Chỉ là lúc này không ai lưu ý Yên Nhi độ kiếp, bởi vì xung quanh người độ kiếp thật sự là nhiều lắm. Chẳng những là Yên Nhi, tuyệt đại đa số tu sĩ cắm ở bình cảnh cũng bắt đầu đột phá, sau đó bắt đầu độ kiếp. Không muốn nói là Thần Quân lôi kiếp, chính là Thế Giới Thần lôi kiếp cùng Thần Vương lôi kiếp, cũng có người độ.

Nếu như nói nơi này còn có ai tư chất cao hơn Yên Nhi, vậy dĩ nhiên là Lôi Hồng Cát xông lên phía trước nhất. Hắn vừa mới tu luyện không tới nửa ngày, liền nghênh đón Hợp Thần lôi kiếp.

Từ khi tu luyện bắt đầu, Lôi Hồng Cát liền chưa hề cảm thụ được qua bất luận cái gì bình cảnh. Người khác tư chất đều là cố định, thậm chí theo mặt trái tâm tình tranh đoạt, Linh Căn tư chất sẽ bị che mờ, sau đó yếu bớt. Chỉ có linh căn của hắn tư chất là càng tu luyện càng cao.

Lôi Hồng Cát độ kiếp cả nửa điểm ý nghĩ né ra cũng không có, trực tiếp tại bên cạnh Niết Bàn Hoa vừa bắt đầu độ kiếp.

Từng đạo lôi hồ hạ xuống, để cho một phần tu sĩ tới gần Lôi Hồng Cát đều lui lại.

- Mọi người nhanh chóng đánh nổ nát đóa Bỉ Ngạn Hoa, bằng không toàn bộ Thần giới đều có thể bị đóa hoa này liên lụy...

Một cái thanh âm lo lắng từ hư không truyền đến, đi theo là hai gã lão giả xuất hiện ở trong hư không.

- Là Thương Chính Hành tiền bối cùng hành Mộc tiền bối.

Thấy hai người này về sau, đại đa số mọi người kính cẩn bắt đầu hành lễ.

Thương Chính Hành cùng Hành Mộc, chẳng những là tồn tại chí tôn toàn bộ Niết Bàn Học Cung, tại toàn bộ Thần Lục, cũng là có địa vị cực cao.

Gần như là tại hai người này đến sau đồng thời, một đạo thải hồng như cầu đá vòm vậy từ hư không hạ xuống, trực tiếp đeo ở bên trên Bỉ Ngạn Hoa.

Thương Chính Hành cùng Hành Mộc trực tiếp tế xuất pháp bảo bắt đầu công kích Bỉ Ngạn Hoa, đồng thời càng là lớn tiếng kêu lên:

- Mọi người cùng nhau công kích Bỉ Ngạn Hoa, nhanh lên một chút...

Đông đảo Niết Bàn Học Cung đệ tử, còn có một chút tu sĩ tôn kính hai người này cũng bắt đầu nghe theo Thương Chính Hành cùng Hành Mộc nói, bắt đầu công kích Bỉ Ngạn Hoa.

Thế nhưng người nhiều hơn đều là ngoảnh mặt làm ngơ tiếp tục tu luyện, ở trong mắt bọn họ, tăng lên thực lực của chính mình mới là trọng yếu nhất. Hoặc là nói, trời sập xuống, có núi cao đỡ, bọn họ thấp nên làm gì hãy tiếp tục làm đi.

...

Mạc Vô Kỵ đi theo Khôn Uẩn tại trong Táng Thần Quật, ngắn ngủi mấy ngày, hắn liền cảm nhận được nơi này có một loại cực độ áp lực.

Tu luyện tới loại trình độ này của hắn, căn bản cũng không cần hô hấp, tự thân cảm ngộ đại đạo liền là nguyên tắc sinh tồn. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác cảm thụ được cái loại này hô hấp gian nan, thật giống như một cái tầm thường Phàm Nhân tại trong không gian thiếu khuyết dưỡng khí bình thường giống nhau.

- Đây không phải là một cái địa phương tốt.

Mạc Vô Kỵ trầm thấp nói một câu.

Khôn Uẩn cười hắc hắc:

- Tự nhiên, bất quá so với trước đây Táng Thần Cốc, vẫn là phải tốt hơn nhiều.

- Đem thần linh mạch cho ta trước.

Mạc Vô Kỵ luôn cảm thấy có cái gì không đúng, hắn đơn giản dừng lại hướng Khôn Uẩn đòi thần linh mạch.

Khôn Uẩn cười một cái nói:

- Không cần phải gấp gáp, chờ thời điểm mượn đến Tuế Nguyệt Bàn, ta khẳng định cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nhìn Khôn Uẩn:

- Ngươi Tuế Nguyệt Bàn có thể mượn đến hay không?

- Khẳng định có thể.

Khôn Uẩn nói như đinh chém sắt.- Vậy là được rồi, nếu khẳng định có thể, thần linh mạch sớm muộn cũng là cho ta. Ngươi bây giờ không cho, chẳng lẽ ngươi còn có ý tưởng khác? Ngươi phải biết rằng, ta thế nhưng là sớm cho ngươi Đại Hủy Diệt Thuật.

Mạc Vô Kỵ nhưng không có nửa điểm mịt mờ, nói chuyện gọn gàng dứt khoát.

Khôn Uẩn lúng túng cười cười:

- Ách, ngươi nói cũng phải.

Bất đắc dĩ, Khôn Uẩn chỉ có thể lấy ra một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ. Năm trăm nhánh cực phẩm thần linh mạch a, còn là khai thiên thần linh mạch, loại này Thiên Đạo quy tắc bất luận kẻ nào đều là tha thiết

ước mơ. Hiện tại hắn cư nhiên tốn không cho Mạc Vô Kỵ, không cho còn không được.

Hắn hiểu rất rõ Mạc Vô Kỵ, nếu mà hắn có dũng khí không cho Mạc Vô Kỵ, vậy chỉ có hai cái khả năng. Đệ nhất Mạc Vô Kỵ trở mặt tại chỗ, động thủ với hắn, hiện tại hắn nhưng không có nửa điểm nắm chặt đối phó Mạc Vô Kỵ. Thứ hai chính là Mạc Vô Kỵ xoay người rời đi, hắn gọi phỏng chừng cũng gọi đc.

Mạc Vô Kỵ kiểm tra một chút giới chỉ, rất là hài lòng lại đem giới chỉ ném vào phàm nhân giới:

- Không sai, tiếp tục dẫn đường sao?.

Đã có năm trăm nhánh cực phẩm thần linh mạch, coi như là Khôn Uẩn trên đường ra thiêu thân, hắn cũng không sợ hãi. Cùng lắm thì xếp hình chia tay, dùng bản lĩnh của hắn, cũng không tin tìm không được một con đường sống.

Có lẽ là lấy ra chính bản thân hơn phân nửa cực phẩm thần linh mạch cho Mạc Vô Kỵ, Khôn Uẩn dường như mất đi tâm tình nói chuyện, tốc độ bước đi cũng biến thành nhanh không ít.

Táng Thần Quật dường như vô biên vô hạn, thẳng đến lại qua bảy tám ngày, Khôn Uẩn mới ngừng lại.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ sớm quét đi ra ngoài, ở trước mặt của hắn xuất hiện một cái hư không trận môn. Trận môn mang theo từng đạo rung động sóng gợn, bên trong sóng gợn thẩm thấu đi ra cường đại rườm rà sâu xa đạo vận khí tức. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét đi vào, thật giống như bùn như biển rộng bình thường giống nhau, trong nháy mắt liền biến mất vô tung vô ảnh.

- Vô Kỵ lão đệ, ngươi đem cái trận môn này đánh ra một đạo chỗ hổng, sau đó chúng ta liền có thể tiến vào rồi.

Khôn Uẩn chỉ vào trận môn này nói.

Mạc Vô Kỵ không hiểu nhìn Khôn Uẩn:

- Khôn Uẩn lão huynh, đây cũng là cửa hư không truyện tống trận sao?, chúng ta chỉ cần nhảy vào, không phải bị truyền đưa đi sao?

Khôn Uẩn cười lạnh một tiếng:

- Ngươi thử xem một chút, có thể bị truyền tống đi hay không. Chỉ cần ngươi dám một chân đạp lên, toàn bộ thân thể cùng Nguyên Thần ngươi đều có thể bị hủy diệt sạch sẽ.

- Đây là cạm bẫy?

Mạc Vô Kỵ lại càng hoảng sợ.

Khôn Uẩn lắc đầu:

- Cũng không thể coi như là cạm bẫy, bởi vì trừ ngươi loại người không có kiến thức này ra, người khác trên cơ bản đều có thể thấy được.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn lo lắng chính là Sầm Thư Âm. Nếu mà Sầm Thư Âm đi tới nơi này, lại xem cái chỗ này trở thành hư không trận môn, nhảy vào sẽ như thế nào?

Khôn Uẩn hiển nhiên biết Mạc Vô Kỵ tâm tư, nhàn nhạt nói:

- Ngươi cho là nơi này dễ tìm lắm sao? nữ nhân đó của ngươi căn bản là tìm không tới đc nơi này. Dù là ngươi, nếu như không có ta dẫn đường, cho ngươi tìm kiếm mười vạn năm, ngươi cũng không nhất định có thể tìm tới cái trận môn này.

Biết ta vì sao không công kích cái trận môn này sao? Bởi vì ta tu luyện cũng không phải Phàm Nhân Đạo, đã bị thiên địa quy tắc áp chế. Chỉ cần ta dám công kích trận môn, sau một khắc, ta cũng sẽ bị trận môn

đạo vận ảnh hưởng, bị thiên địa quy tắc áp chế, sau đó tu vi vô hạn giảm xuống đến 0. Sau cùng chỉ có bị gạt bỏ một đường.

- Đây là nguyên nhân ngươi tới tìm ta?

Mạc Vô Kỵ nhìn Khôn Uẩn hỏi.

Khôn Uẩn gật đầu:

- Chỉ có thể nói là một trong những nguyên nhân sao?.

Mạc Vô Kỵ không có dài dòng nữa, hắn ý bảo Khôn Uẩn lui về phía sau, sau đó tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích. Cùng lúc đó, hắn vài chương Lạc Thư giấu ở ngay trong thần thức, tùy thời tùy khắc đều có thể kích phát.

Khôn Uẩn nói gì hắn chỉ là lựa chọn tin tưởng phân nửa, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, cùng với tin tưởng Khôn Uẩn, còn không bằng tin tưởng chính bản thân hắn.

Bán Nguyệt Trọng Kích hóa thành một đạo bán nguyệt ngân hồ, đánh về phía trận môn sóng gợn.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ đánh về phía sóng gợn trận môn đồng thời, Khôn Uẩn bắt đầu cấp tốc lui về phía sau. Hắn tin tưởng Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân Đạo có thể không nhìn loại này trận môn quy tắc áp chế, bất quá lại tin tưởng Mạc Vô Kỵ, hắn cũng không muốn đem cái mạng nhỏ của mình áp lên đi.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ oanh kích thất bại, vậy hắn liền nhặt xác rời đi. Mạc Vô Kỵ công kích thành công, vậy phía sau tự nhiên là tiếp tục hợp tác.

- Rầm rầm ầm!

Bán Nguyệt Trọng Kích đánh vào sóng gợn trận môn, kích phát ra từng đạo quy tắc nổ tung nổ vang chi âm.

Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được vô cùng vô tận các loại quy tắc khí tức cuốn tới, những thứ này quy tắc khí tức áp chế hắn càng là khó chịu.

Nhưng Mạc Vô Kỵ cả kinh cũng không có kinh, Khôn Uẩn nói rất đúng, công kích nơi này về sau phô thiên cái địa phát ra quy tắc khí tức chính là áp chế tự thân Đạo tắc tu sĩ. Loại cảm giác này thật như từ cao cấp vị diện tới cấp thấp vị diện giống y hệt nhau. Hắn tu luyện là Phàm Nhân Đạo, tuy nói cảm nhận được loại khí tức này, sự thực là nửa điểm cũng không có ảnh hưởng đến hắn đạo vận lưu chuyển.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1085: Đại Thánh Nhân

Xác định chính bản thân không có chịu ảnh hưởng, Mạc Vô Kỵ lần nữa tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích, lần này là thần thông sông dài hạ xuống.

Một đạo rực rỡ Ngân Hà từ hư không hạ tới, trực tiếp đập ở bên trên sóng gợn trận môn.

- Răng rắc!

Một đạo rất nhỏ khe nứt xuất hiện ở sóng gợn trận môn này.

Xa xa Khôn Uẩn ngạc nhiên mừng rỡ thiếu chút nữa nhảy dựng lên, hắn suy đoán Mạc Vô Kỵ tu luyện Phàm Nhân Đạo hắn là không chịu quy tắc của nơi này áp chế. Chỉ là suy đoán dù sao cũng là suy đoán, hiện tại hắn tận mắt thấy Mạc Vô Kỵ công kích tiến vào Thần Khế Chi Địa trận môn, không có nửa điểm ảnh hưởng, hắn kích động trong lòng là có thể tưởng tượng được.

Tới rồi lúc này, hắn mới cảm giác năm trăm nhánh thần linh mạch của mình tốn chính là đáng giá.

Sông dài thần thông đã có hiệu quả, Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích càng là họa xuất một đạo lại một đạo Ngân Hà hạ xuống.

Trong thời gian ngắn, trước cái này sóng gợn trận môn, thật giống như nhiều hơn vô số đạo pháo hoa màu bạc, những thứ này màu bạc pháo hoa mỗi lần hạ xuống đều có thể tràn ra nhiều đóa đoàn hoa xinh đẹp.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy phát hiện, nếu mà hắn không tăng nhanh tốc độ công kích, trước khe nứt công kích ra rất nhanh thì sẽ biến mất.

Đủ công kích hơn mười phát, khe nứt đã trở nên có thể cho một người đi qua. Mạc Vô Kỵ không có nửa phần dừng lại, trực tiếp xuyên qua đạo khe nứt.

Xa xa Khôn Uẩn còn đang cảm thán Mạc Vô Kỵ thần niệm cường đại như vậy, liên tiếp thi triển thần thông cũng không có nửa điểm ảnh hưởng, thấy Mạc Vô Kỵ cư nhiên không gọi hắn liền một mình tiến vào rồi, đâu còn nhớ được cái khác, thân hình cũng là hóa thành một đạo thẳng tắp, xông qua khe nứt.

Gần như là tại trong nháy mắt Khôn Uẩn xông qua khe nứt, sóng gợn trận môn liền lần nữa đóng hắn lên.

- Vô Kỵ lão đệ, ngươi quá mất dạy rồi, nếu mà không phải là ta xem thời cơ, vừa rồi ta đã bị nhốt ở bên ngoài.

Khôn Uẩn đối với cử động của Mạc Vô Kỵ rất là bất mãn.

Mạc Vô Kỵ liếc mắt nhìn Khôn Uẩn, nhàn nhạt nói:

- Nếu như ngay cả điểm ấy cơ linh ngươi cũng không có, ta cũng lười hợp tác với ngươi.

Khôn Uẩn chán nản, chỉ có thể ở phía trước dẫn đường.

Mạc Vô Kỵ không có để ý Khôn Uẩn, trên thực tế vừa tiến vào cái kia sóng gợn trận môn sau đó, hắn liền cảm thụ được chung quanh cảm giác đè nén giác biến mất vô tung vô ảnh. Quy tắc của nơi này dường như có chút cổ quái, bất quá cái loại này nồng nặc thiên địa nguyên khí hiển nhiên phi thường thích hợp tu luyện. Cùng lúc đó, Mạc Vô Kỵ còn có thể cảm nhận được một loại nhàn nhạt sát phạt khí tức.

- Khôn Uẩn lão huynh, ngươi muốn đi đâu?

Mạc Vô Kỵ vừa mới hỏi thăm một câu, một đạo kinh thiên động địa nổ vang chi âm liền truyền tới.

Đi theo Mạc Vô Kỵ thấy hai đạo pháp bảo quang mang tại trong hư không đánh vào cùng một chỗ, nổ tung khắp trời thần nguyên.

Không gian chung quanh từng đợt hoảng động, Mạc Vô Kỵ lúc này mới có thể rõ ràng không có lầm cảm thụ được vị trí mình không gian quy tắc vững chắc.

- Còn có người tranh đấu?

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, nghi hoặc nhìn Khôn Uẩn.

Vừa rồi hai đạo pháp bảo quang mang này, Mạc Vô Kỵ tự nhận không phải là đối thủ.

Khôn Uẩn cười hắc hắc:

- quá bình thường, nơi này cường giả nhiều lắm, mỗi thời mỗi khắc đều có tranh đấu.

- Khôn Uẩn, không nghĩ tới ngươi cư nhiên kiếm lấy một cái thân thể tiến vào, còn đeo Thao Thiết nồi...

Đi theo thanh âm, một đạo Nguyên Thần màu vàng đất bá một cái, liền xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn.

- Đù, cái con kiến hôi này là ai? Thế nào dính lên ngươi a. Ha ha, Khôn Uẩn, cái thân thể này cho ta ngược lại không tệ, cám ơn ngươi.

Nguyên Thần màu vàng đất dường như mới nhìn thấy Mạc Vô Kỵ bình thường giống nhau, kinh dị một tiếng. Rất nhanh, hắn liền phát hiện Mạc Vô Kỵ thật lớn giá trị. Thần Khế Chi Địa không có mấy người có thể đi ra ngoài, cho nên ở tại chỗ này không có thân thể, rất khó lấy được thân thể.

Mạc Vô Kỵ đưa tay một nhịp vỗ ra, Bán Nguyệt Trọng Kích trực tiếp ở trên hư không hoa tiếp theo đạo ngân mang đánh về phía nguyên thần.

Nguyên Thần màu vàng đất thấy Mạc Vô Kỵ lại dám động thủ, kiệt kiệt cười lạnh một tiếng, mở ra ngụm lớn liền muốn lại đem Mạc Vô Kỵ cuốn vào. Loại này thân thể tốt đưa tới cửa, hắn há có thể buông tha?

Nhưng hắn rất nhanh thì trợn tròn mắt, hắn không gian chung quanh cư nhiên bị Mạc Vô Kỵ hoàn toàn khóa lại, ngay cả thời gian vào giờ khắc này đều chậm chạp xuống tới.

- Dừng tay a... Khôn Uẩn, nhanh chóng gọi tên này dừng tay...

Cảm thụ được tử vong uy hiếp Nguyên Thần màu vàng đất kinh thanh kêu lên.

- Vô Kỵ lão đệ, tên này cũng là lắm miệng, ngươi tạm tha hắn một lần sao?.

Khôn Uẩn trong lòng rất không muốn hướng Mạc Vô Kỵ cầu tình, hắn vẫn còn là phải hướng Mạc Vô Kỵ cầu tình.

Mạc Vô Kỵ mặt không chút thay đổi, Bán Nguyệt Trọng Kích vẫn như cũ rơi xuống, tại lại đem màu vàng đất Nguyên Thần xé mở hai nửa về sau, kích mang đột ngột một trận dừng lại, lúc này mới nhàn nhạt nói:

- Ngươi có thứ gì có thể bảo mệnh, cầm đến ta xem một chút, nếu không, ngươi liền tiêu tán tại thế giới này sao?.

Thấy Mạc Vô Kỵ nửa điểm cũng không lý tới Khôn Uẩn, Nguyên Thần màu vàng đất cuối cùng là đã biết sợ hãi, hắn nhanh chóng kêu lên:

- Ta có một chút tài liệu luyện khí, tất cả đều cho ngươi...

Đang khi nói chuyện, thế giới của hắn đã mở ra. Mạc Vô Kỵ nhìn thấy trên thế giới Nguyên Thần này một đống đỉnh cấp tài liệu luyện khí, nửa điểm đều không khách khí, tay vung lên một cái, lại đem những thứ

này tài liệu luyện khí toàn bộ cuốn đi, lúc này mới lấy đi Bán Nguyệt Trọng Kích cười lạnh nói:- Tiểu tử, lần sau nói chuyện chú ý một chút, đừng chọc phải ta.

- Dà, dà...

Nguyên Thần màu vàng đất liên tiếp trả lời mấy cái dà về sau, thân hình trực tiếp biến mất ở tại trong bóng tối.

Khôn Uẩn cười khổ nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Vô Kỵ huynh đệ a, ngươi thứ nhất là gây đại họa. Ngươi biết tên này là ai chăng? môn hạ của Đại Thánh Nhân, ai...

Mạc Vô Kỵ dừng lại nhìn Khôn Uẩn:

- Ngươi nói nơi này còn có Thánh Nhân? Trước ngươi không phải nói chỉ có tám Thánh Nhân, đều là người có bài vị sao?

Khôn Uẩn không trả lời Mạc Vô Kỵ, mà là truyền âm nói:

- Thánh Nhân đích thật là có tám, thế nhưng nơi này có một cái đỉnh cấp chuẩn thánh, kêu Mân Nguyên. Hắn tuy rằng không phải là Thánh Nhân, một thân thực lực lại sẽ không yếu bao nhiêu so với Thánh Nhân. Năm đó cũng là bởi vì tranh đoạt Thánh Nhân bài vị, bị đánh rơi xuống Táng Thần Quật. Tại bên trong Táng Thần Quật, hắn tự phong bài vị, bài vị chính là Đại Thánh Nhân, ý tứ là vị trí còn bên trên bát Thánh Nhân. Ta đây lần nữa tiến đến, chính là muốn đi tìm Đại Thánh Nhân.

- Đi tìm tên này, vì sao?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi.

Khôn Uẩn lần nữa truyền âm nói:

- Năm đó Lượng Kiếp đến, dưới Thánh Nhân, người người cảm thấy bất an. Không người nào dám khẳng định chính bản thân sẽ không vẫn

lạc. Khi đó, Đại Thánh Nhân đứng dậy, chủ động đối phó Thánh Nhân. Hắn nói chuyện vì hết thảy người có tầm thường bài vị, thậm chí không tiếc tính mạng của mình. Hắn cũng là từ trước tới nay, duy nhất một cái chuẩn thánh dám cùng Thánh Nhân đối nghịch. Bởi vì cái này loại hào sảng đại khí cùng liều mình cứu giúp, cho nên tại trước khi Lượng Kiếp đã tới, đông đảo người bản thân có bài vị đều muốn bảo vật đặt ở bên người của hắn, nếu có một ngày, có thể sống, ở trong nơi này lấy đi thứ thuộc về tự mình.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, lập tức hỏi:

- Nói như vậy ngươi cũng đem bảo vật đặt ở bên cạnh hắn?

Khôn Uẩn dường như biết Mạc Vô Kỵ lo lắng, cười ha ha một tiếng nói:

- Vô Kỵ huynh đệ, ngươi cũng vậy không cần lo lắng. Đại Thánh Nhân đích thật là lòng dạ rộng lớn rộng rãi, chính hắn Tiên Thiên bảo vật, thậm chí là đại thần thông, đều có thể tùy ý cho bất cứ người nào mượn. Luận thành tín, toàn bộ vũ trụ cũng không có ai so với được với hắn. Hơn nữa ta cũng chỉ có một bộ phận đồ đạc ở bên cạnh hắn, về phần quan hệ đến ta tu vi một bộ phận, ta đều ẩn nấp ở tại nơi khác. Đến lúc đó, ngươi còn phải giúp ta một cái.

Mạc Vô Kỵ không nói gì nữa, hắn cảm giác được Khôn Uẩn mình cũng đang hoài nghi Đại Thánh Nhân, chỉ là tên này không dám nói ra mà thôi.

- Khôn Uẩn, hoan nghênh ngươi lần nữa trở lại Thần Khế Chi Địa.

Lại là một thanh âm truyền đến, đi theo một người thanh niên mặc hồng bào sắc mặt tái nhợt đã đi tới.

Tuy rằng hắn đang nói chuyện, ánh mắt của hắn lại nhìn Thao Thiết nồi phía sau Khôn Uẩn.

Khôn Uẩn dường như cũng không e ngại bản thân Thao Thiết nồi bị người thấy, chỉ là liền ôm quyền nói:

- Thì ra là Thính Lâm đạo hữu.

Sau khi nói xong, Khôn Uẩn lại hướng Mạc Vô Kỵ giới thiệu:

- Vô Kỵ lão đệ, vị này chính là Thính Lâm đạo hữu. Năm đó một trong một trăm lẻ tám trị thần, chỉ là bởi vì Thánh Nhân bất nhân, thân vùi lấp Lượng Kiếp.

Nghe được Khôn Uẩn nói, Thính Lâm đối với phía trên bên trái liền ôm quyền, lúc này mới cao giọng nói:

- Năm đó nếu mà không phải là Đại Thánh Nhân, đâu còn có ta Thính Lâm. Tương lai Đại Thánh Nhân đi ra ngoài, ta Thính Lâm nhất định là đi theo làm tùy tùng, chết không từ nan.

Khôn Uẩn dáng tươi cười khuôn mặt nói:

- Còn xin Thính Lâm đạo hữu dẫn đường, ta muốn đi gặp Đại Thánh Nhân.

Thính Lâm gật đầu:

- Tốt, ngươi cùng đi theo ta.

Mạc Vô Kỵ truyền âm cho Khôn Uẩn đạo:

- Khôn Uẩn lão huynh, vì sao Thính Lâm thân thể hoàn chỉnh?

Khôn Uẩn truyền âm cho Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi cho là tại Thần Khế Chi Địa mọi người sẽ hủy diệt thân thể sao? Chỉ có một nhóm người đã không còn thân thể mà thôi. Bất quá thân thể hoàn chỉnh, cũng không thấy cái khác liền hoàn chỉnh. Chờ ngươi ở nơi này ngây ngô một đoạn thời gian, ngươi liền hiểu.

Thính Lâm hành tốc độ chạy rất nhanh, chỉ là một ngày không tới, liền mang theo hai người Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn tới dưới một tòa ngọn núi to lớn.

Mạc Vô Kỵ nhìn ngọn núi to lớn kim quang lóe lên, giờ mới hiểu được, thì ra lúc đầu tại Thần Khế Chi Địa cũng có ngọn núi Hoàng Hà to lớn.

Tại đây phía trước ngọn núi, chính là một cái đạo thần sông, đem ngọn núi to lớn phụ trợ càng là muôn hình vạn trạng, khiến người ta một loại ý niệm muốn cúng bái trong đầu.

Khôn Uẩn khom người tới đất:

- Ba mươi sáu bộ chính thần Khôn Uẩn, đến đây bái kiến Đại Thánh Nhân.

Mạc Vô Kỵ không có khom người tới đất, chỉ là liền ôm quyền nói:

- Tán tu Mạc Vô Kỵ, ra mắt Đại Thánh Nhân.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1086: Lần Đầu Tiên Giao Phong Cùng Đại Thánh Nhân

- Lên đây đi.

Một giọng ôn hòa vang lên, đi theo là một cái màu vàng đại đạo từ hư không hạ xuống, trực tiếp trải tới trước mặt Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn.

Mạc Vô Kỵ cực kỳ mẫn cảm đối với Thiên Địa Đạo Tắc, một đạo kim quang này hạ xuống, hắn lập tức liền cảm nhận được một loại quy tắc khí tức hắn chưa hề tiếp xúc qua. Vốn rất muốn dò hỏi một chút Khôn Uẩn, bất quá Mạc Vô Kỵ thấy Khôn Uẩn cúi đầu bước trên màu vàng đại đạo, dường như căn bản cũng không có bất luận ý tứ gì nói chuyện, hắn cũng vậy đành phải thôi.

Không đúng, chân Mạc Vô Kỵ gần bước trên màu vàng đại đạo đồng thời, một loại khí tức nguy hiểm thẩm thấu toàn bộ tâm thần hắn.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự thu chân về, năm đó ăn xong một lần thua thiệt về sau, hắn liền cực kỳ tín nhiệm đối với giác quan thứ sáu của mình.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ lui ra phía sau mấy bước đồng thời, Khôn Uẩn cũng vậy trực tiếp từ màu vàng đại đạo lui xuống tới, khom người nói:

- Đại Thánh Nhân, Khôn Uẩn hiện tại tu vi thấp, cứ như vậy bước trên Thánh sơn, sợ là đường đột Đại Thánh Nhân. Còn xin Đại Thánh Nhân lại đem một phần vật phẩm năm đó ta gửi ở lại chỗ Đại Thánh Nhân cho ta, chờ Khôn Uẩn tu vi khôi phục về sau, lại đến xuất lực cho Đại Thánh Nhân.

Khôn Uẩn là ai, hắn cũng không thể cảm nhận được màu vàng đại đạo không thích hợp. Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ tu luyện là Phàm Nhân Đạo, Mạc Vô Kỵ nếu cảm nhận được không thích hợp, vậy đã nói rõ nơi này rất có thể là thực sự không thích hợp. Mặc dù hắn ỷ vào Thao Thiết nồi, sẽ không lo lắng Đại Thánh Nhân đưa hắn làm sao. Hắn đồng dạng tin tưởng Mạc Vô Kỵ một câu kia nói, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất.

Đại Thánh Nhân năm đó là hùng hồn rộng lượng, vô cùng trượng nghĩa. Đã nhiều năm như vậy, ai biết Đại Thánh Nhân có thể thay đổi hay không? Không muốn nói Đại Thánh Nhân, chính là hắn Khôn Uẩn, không phải đã thay đổi? Năm đó nếu có Mạc Vô Kỵ người như thế sẽ đối với hắn như vậy, hắn sớm đã đem Mạc Vô Kỵ đào hồn đốt đèn, đâu còn có thể cùng với Mạc Vô Kỵ hợp tác cho tới hôm nay, còn vô duyên cớ vô cớ bị Mạc Vô Kỵ lấy đi thật nhiều tài nguyên tu luyện?

- Cũng tốt, là vật của ngươi, ngươi trước an tâm tu luyện sao?. Nếu mà cần gì, tùy thời có thể tới tìm ta.

Đang khi nói chuyện, một cái nhẫn từ hư không hạ, trực tiếp trôi lơ lửng ở tại trước mặt Khôn Uẩn.

Khôn Uẩn nắm giới chỉ, nhìn cũng không có nhìn, liền lần nữa khom người tới đất nói cảm tạ:

- Đa tạ Đại Thánh Nhân giúp Khôn Uẩn bảo quản bảo vật, Khôn Uẩn nhất định có hồi báo. Khôn Uẩn liền cáo từ, chúc Đại Thánh Nhân Tạo Hóa vô cương.

- Ngươi đi xuống trước tìm nơi bế quan tu luyện sao?, có thể bình yên rời đi Táng Thần Quật, sau cùng còn lấy được thân thể như vậy phù hợp với ngươi trở về, coi như là phần số của ngươi. Mạc Vô Kỵ này cùng đi với ngươi, trước lưu lại.

Trong hư không thanh âm hùng hậu lần nữa nhàn nhạt nói.

Khôn Uẩn trong lòng vừa nhảy, nhanh chóng nói:

- Mạc Vô Kỵ bởi vì tuổi còn trẻ, lễ đếm không tới, còn xin Đại Thánh Nhân đại lượng, bất kể hắn.

Mạc Vô Kỵ thế nhưng là một vòng trọng yếu nhất của hắn, nếu mà Mạc Vô Kỵ xảy ra chuyện, hắn tới nơi này cũng không có bao nhiêu ý nghĩa. Nói một câu lời trong lòng, nếu không phải là hắn tới nơi này, nhất định sẽ bị Đại Thánh Nhân biết, hắn chắc chắn sẽ không trước tới nơi này bái kiến Đại Thánh Nhân.

- Ta đương nhiên sẽ không trách hắn lễ độ, chỉ là hắn thứ nhất là đánh tan Nguyên Thần tọa hạ đệ tử của ta. Ta Thần Khế Chi Địa nhưng không phải là địa phương không có quy củ, để cho hắn đến ta Đại Thánh Nhân Sơn diện bích hối cải hơn vạn năm. Vạn năm về sau, hắn có thể tự do quay lại.

Trong hư không thanh âm vẫn là bình thường vô sóng.

Khôn Uẩn trong lòng trầm xuống, hắn theo bản năng liếc mắt xem Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ há có thể không biết Khôn Uẩn ý tứ, hắn chẳng những không có bước trên màu vàng đại đạo, càng là lần nữa lui ra phía sau mấy bước, không kiêu ngạo cũng không tự ti nói:

- Các hạ không có điều tra rõ, liền lung tung trách phạt, chẳng lẽ là Thánh Nhân chi đạo của ngươi?

Xong! Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Khôn Uẩn trong lòng trầm xuống, liền biết không tốt. Mân Nguyên thực lực cường hãn vô biên, bằng không cũng vậy không có khả năng dùng chuẩn thánh cảnh đối phó Thánh Nhân, cũng không dám tự phong bài vị Đại Thánh Nhân.

Mân Nguyên trượng nghĩa cũng là mọi người đều biết, thế nhưng hắn cũng có một cái mao bệnh không tốt, đó chính là thích cao cao tại

thượng, tốt nhất là bất luận kẻ nào đều đối với hắn cúng bái. Đồng dạng, hắn không thích có người đưa ra nghi vấn đối với quyền uy của hắn.

Mạc Vô Kỵ mới vừa tới đến Thần Khế Chi Địa, liền chỉ trích Đại Thánh Nhân, đây tuyệt đối không phải là việc nhỏ.

Không đợi Khôn Uẩn nói chuyện hoà giải, một đạo kim quang đại thủ ấn liền trực tiếp ụp xuống tới.

Đại thủ ấn chộp tới Mạc Vô Kỵ, tại dưới kim quang đại thủ ấn, hết thảy chung quanh không gian đều đọng lại. Coi như là Khôn Uẩn cũng ở dưới đại thủ ấn khó có thể nhúc nhích.

Khôn Uẩn thở dài, hắn rất muốn phản kháng, mang theo Mạc Vô Kỵ liền đi. Nếu mà hắn hết thảy thực lực còn, vậy hắn cũng có thể làm được. Hiện tại thực lực của hắn vạn không còn một, có thể mượn Thao Thiết nồi bảo vệ chính bản thân, cũng là không dậy nổi rồi.

Coi như là hắn mượn Thao Thiết nồi chạy trốn, cũng không cách nào đến giúp Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng, quanh thân không gian quy tắc đột ngột biến đổi, nguyên bản cảnh giới đọng lại không gian quy tắc bị Mạc Vô Kỵ tự thân Phàm Nhân Đạo tắc ngăn trở. Mạc Vô Kỵ lập tức tự do hắn lên, đi theo hắn chính là một chỉ đánh ra.

Thất Giới Chỉ, thiên địa.

Dưới một chỉ này, Mạc Vô Kỵ chính là chúa tể thiên địa này. Tất cả cái khác quy tắc cùng Đạo tắc đều dựa vào bên, thiên địa quy tắc gây dựng lại, bất luận cái gì đạo vận thủ đoạn muốn xé rách hắn Mạc Vô Kỵ, đều nát bấy cho ta.- Ầm!

Đạo tắc nổ tung, Mạc Vô Kỵ bị đập bay rớt ra ngoài, thế nhưng màu vàng thủ ấn to lớn đã tán loạn không gặp.

- Khôn Uẩn, ta đi trước, có cơ hội gặp mặt.

Mạc Vô Kỵ lưu lại câu nói này, thân hình đã biến thành một luồng Thanh Phong, biến mất vô tung vô ảnh.

Dù cho Thần Khế Chi Địa là nơi Đại Thánh Nhân Mân Nguyên trị vì vô số năm, lúc này hắn cũng vậy tìm không được quỹ tích di động của Mạc Vô Kỵ.

Tại sau khi tiếp xúc đến Thiên Cương Biến, Mạc Vô Kỵ gần như là thực sự biến thành một luồng Thanh Phong, Đại Thánh Nhân mạnh hơn nữa, cũng không có Mạc Vô Kỵ loại này Thiên Cương Biến hóa thần thông.

- Khôn Uẩn, này người đến từ nơi nào? Tu luyện loại đại đạo ra sao, cư nhiên không dính ta đạo vận thủ ấn?

Đại Thánh Nhân thanh âm trái lại bằng phẳng xuống tới, dường như vừa rồi động thủ đối với Mạc Vô Kỵ cũng không phải hắn.

Khôn Uẩn biết thực lực của Đại Thánh Nhân nhất định là giảm xuống lợi hại, chính là như vậy, hắn cũng không có loại này sức lực của Mạc Vô Kỵ, dám cùng Đại Thánh Nhân phân cao thấp, nhanh chóng kính cẩn đáp:

- Ta chỉ biết là hắn gọi Mạc Vô Kỵ, tu luyện hắn là Phàm Nhân chi đạo... Được rồi, chính là công pháp tu luyện cùng loại năm đó của Lưu Tinh. Ta cũng chỉ là thời điểm đang khôi phục thân thể đụng phải hắn, sau đó một đường kết bạn đến. Nếu như ta biết người này đối với Đại Thánh Nhân bất kính như thế, ta tuyệt đối phải dạy bảo hắn.

Khôn Uẩn trong lòng phi thường rõ ràng, Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân Đạo cơ so với Lưu Tinh không biết cường đại hơn gấp bao nhiêu lần. Bất quá ở trong lòng hắn, Mạc Vô Kỵ tầm quan trọng xa xa mạnh hơn so với Đại Thánh Nhân Mân Nguyên. Hắn tuyệt đối không có khả năng lại đem lai lịch chân chính của Mạc Vô Kỵ nói cho đối phương biết, về phần Mạc Vô Kỵ tu luyện là chân chính Phàm Nhân Quyết, hắn càng là không có khả năng nói cho Mân Nguyên.

Một lúc lâu sau đó, Mân Nguyên mới thản nhiên nói:

- Đã biết, ngươi đi xuống trước đi, nhìn thấy Mạc Vô Kỵ về sau, nói cho hắn biết để cho hắn sớm một chút tới chỗ của ta nhận sai, ta có thể nhìn tại phân thượng hắn trẻ tuổi, cho hắn một phần khoan thứ.

- Dà.

Khôn Uẩn trong lòng khinh bỉ, vẫn là thi lễ sau đó rút đi.

Mạc Vô Kỵ loại này tên gia hỏa không sợ trời không sợ đất, không muốn nói là cái này giả tạo Thánh Nhân Mân Nguyên, dù cho là chân chính Thánh Nhân La Hư, hắn cũng giống có dũng khí đối nghịch. Mân Nguyên để cho Mạc Vô Kỵ chủ động đến đây nhận sai, quả thực chính là nằm mơ.

Dù cho thực lực của Mân Nguyên giảm xuống, đối với Mạc Vô Kỵ trực tiếp một chỉ nổ nát Đại Thánh Nhân kim thủ ấn, sau đó thong dong rời khỏi thủ đoạn, Khôn Uẩn vẫn là âm thầm kinh hãi. Còn có sự tình trước Mạc Vô Kỵ từ Táng Thần Quật hạ xuống về sau vẫn như cũ có thể khống chế thân hình, Khôn Uẩn liền rõ ràng, hắn đối với Mạc Vô Kỵ lý giải sợ rằng cả một phần mười cũng chưa tới.

...

Khôn Uẩn đang nghĩ ngợi làm sao đi tìm Mạc Vô Kỵ, hắn bỗng nhiên nhận được một cái truyền âm:

- Khôn Uẩn, ngươi mặt lol này là gạt ta đến để bị Đại Thánh Nhân dọn dẹp sao?? Nếu mà không phải là ta có chút thủ đoạn, vừa rồi thiếu chút nữa đã rơi vào thủ hạ của thằng chó má Đại Thánh Nhân.

- *** Ngươi đang ở đâu?

Khôn Uẩn kinh thanh kêu lên, lập tức thần niệm phô thiên cái địa quét đi ra ngoài.

Rất nhanh Khôn Uẩn cả người chính là ra mồ hôi lạnh, hắn cư nhiên không có tìm được Mạc Vô Kỵ. Nếu mà Mạc Vô Kỵ đột nhiên đánh lén đối với hắn, hắn Khôn Uẩn...

Khôn Uẩn không dám nghĩ tới.

thanh âm Mạc Vô Kỵ lần nữa truyền đến:

- Khôn Uẩn lão huynh, cái chỗ này không phải là địa phương tốt. Ngươi lại đem địa phương của khổ tâm nhân nói cho ta biết, bản thân ta đi về phía khổ tâm nhân mượn đồ đạc.

Lúc này Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không dám hiện thân, hắn hoài nghi mình vừa hiện thân, liền sẽ gặp phải Đại Thánh Nhân toàn lực vây bắt. Chính là tại bên trong Thần Khế Chi Địa này tu luyện, hắn cũng không dám.

Đại Thánh Nhân tại Thần Khế Chi Địa ngây người đã bao nhiêu năm? Cái chỗ này nhất định là như lòng bàn tay. Nếu mà hắn dám ở chỗ này tu luyện, ai biết thời điểm hắn bế quan, Mân Nguyên có thể hay không đột nhiên đánh lén hắn?

Khôn Uẩn hít sâu một hơi, nỗ lực bình tĩnh trở lại nói:

- Đi theo miếng ngọc giản này là được, chính ngươi đi hiểu ra sao?. Còn có, nhớ kỹ nghìn vạn không nên nghĩ thông qua vào biện pháp đi đánh Thần Khế Chi Địa trận môn. Bởi vì không có chờ ngươi lại đem trận môn đánh vỡ ra, ngươi đã bị Đại Thánh Nhân bắt được.

Nói xong câu đó, Khôn Uẩn trong nháy mắt bỏ chạy. Hắn hiểu rõ ý tứ của Mạc Vô Kỵ, nếu mà Mạc Vô Kỵ tu vi không tăng lên mà nói, hắn căn bản là không cách nào tìm thêm Mạc Vô Kỵ hợp tác. Trên thực tế, hắn cũng không muốn tại trước khi hợp tác với Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đã bị Đại Thánh Nhân bắt đi.

Khôn Uẩn bỏ chạy đồng thời, hắn lưu lại cái ngọc giản đột nhiên biến mất, lập tức một luồng gió nhẹ lần nữa thổi qua, biến mất vô tung vô ảnh. Nếu mà người tỉ mỉ ở chỗ này, sẽ phát hiện nơi này thiếu đi một cây cỏ nhỏ không quá thu hút.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1087: Ngươi Có Đồ Sao?

Mạc Vô Kỵ có dũng khí thông qua Thai Hóa Dịch Hình thần thông hóa thành một gốc cây cỏ nhỏ, cũng là bởi vì hắn tu luyện là Phàm Nhân Quyết. Hắn thậm chí có thể nói, Thai Hóa Dịch Hình loại này thần thông cho bất luận kẻ nào học xong, cũng không như hắn. Người khác hóa thành cỏ nhỏ, coi như là lại ẩn nấp, quy tắc khí tức cũng sẽ bị phát hiện. Chỉ có hắn Phàm Nhân Quyết, mới có thể cùng xung quanh hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ, không có nửa điểm đột ngột.

Tại đồng thời Phong Di, Khôn Uẩn cho hắn này cái ngọc giản phương vị đã hoàn toàn khắc ở giữa ý niệm Mạc Vô Kỵ.

Một cái đường đi rõ ràng xuất hiện ở trong thức hải Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ không do dự, trực tiếp dọc theo đường đi này Phong Di qua. Hắn tin tưởng Khôn Uẩn sẽ không ở trên này mặt lừa gạt hắn, Khôn Uẩn cùng cái kia Đại Thánh Nhân khẳng định không phải là một mặt hàng. Nếu không, cũng sẽ không theo hắn rời khỏi Đại Thánh Nhân kim quang đại đạo.

Mạc Vô Kỵ phỏng chừng Khôn Uẩn sẽ đi theo hắn đến, hắn hiện tại không có nửa điểm tâm tư đi chờ Khôn Uẩn. Tại trước khi có năng lực đối phó Đại Thánh Nhân, hắn tuyệt đối sẽ không đi theo Khôn Uẩn tìm kiếm thứ khác.

Khôn Uẩn nói vậy cũng là biết điểm này, lúc này mới sớm lại đem tuyến lộ đồ cho hắn. Mạc Vô Kỵ cũng biết, Khôn Uẩn lại đem tuyến lộ đồ cho hắn còn có một nguyên nhân khác, là e ngại hắn Thai Hóa Dịch Hình thần thông, lo lắng cho mình sẽ ám toán.

Thần Khế Chi Địa cungx rất lớn, Mạc Vô Kỵ tại Thần Khế Chi Địa Phong Di có chừng hơn một tháng, mới ngừng lại được. địa phương hắn dừng lại là một mảnh đã hoang phế rừng trúc, trong rừng trúc, cây trúc toàn bộ chết mất. Những cây trúc này cũng không biết là cái gì chủng loại, qua nhiều năm như vậy, tuy rằng chết đi, vẫn không có hoàn toàn héo rũ hư thối.

Mạc Vô Kỵ dựa theo Khôn Uẩn cho trận đồ, tiến vào trong rừng trúc đi vòng vo đủ ba ngày, lúc này mới dừng ở trước một gốc cây trúc không tầm thường chút nào héo rũ, sau đó ôm quyền nói:

- Vãn bối Mạc Vô Kỵ đến đây ra mắt Khổ Tâm Nhân tiền bối.

Không có bất kỳ phản ứng, Mạc Vô Kỵ mở linh nhãn, lập tức đã nhìn thấy một cánh trận môn như có như không. Đây là nói, Khôn Uẩn nói thật, không có lừa gạt hắn.

Mạc Vô Kỵ không có mạnh mẽ động thủ, vẫn như cũ ôm quyền nói:

- Khổ Tâm Nhân tiền bối, ta cùng Khôn Uẩn là bằng hữu, tới nơi này là Khôn Uẩn chỉ điểm.

Đối với Tuế Nguyệt Bàn Mạc Vô Kỵ là nhất định phải mượn đến, hắn biết rõ tác dụng của Tuế Nguyệt Bàn đối với hắn. Đừng nhìn hắn trên người có đống lớn khai thiên thần linh mạch, tài nguyên tu luyện cũng đủ. Nhưng đó là yêu cầu vô số thời gian, mới có thể lại đem những tư nguyên này hóa thành thực lực.

Hắn từ Thần Vương sơ kỳ bước vào Hợp Thần, chính là dùng khai thiên thần linh mạch đến tu luyện, phỏng chừng ít nhất cũng phải thời gian vài chục vạn năm. Nhiều thời gian như vậy, hắn không chờ được.

- Ngươi có Linh Vận Chi Mục, nhìn thấu tất cả Hư Vọng?

Tại câu nói thứ hai của Mạc Vô Kỵ nói ra về sau, một cái thanh âm già nua truyền ra.

Mạc Vô Kỵ không có giấu diếm, vẫn là khom người nói:

- Dà, đệ tử bản thân có Linh Mục.

Xung quanh trầm mặc xuống, đủ qua thời gian một nén nhang, Mạc Vô Kỵ mới lần nữa nghe được cái thanh âm kia nói:

- Ngươi vào đi.

Đi theo một đạo khe hở xanh đen xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ không có nửa phần do dự, trực tiếp lắc mình tiến vào trong khe hở.

Gần như là tại thân hình Mạc Vô Kỵ biến mất trong nháy mắt, một đạo khe nứt này cũng vậy biến mất vô tung vô ảnh.

Dường như cảm nhận được một loại không gian truyền tống, thời điểm Mạc Vô Kỵ rơi trên mặt đất, trước mặt của hắn chỉ có một gian phòng trúc cũng không phải là rất lớn.

Cánh cửa phòng Trúc khép hờ, không đợi Mạc Vô Kỵ mở rộng xuất thần niệm, thanh âm trong phòng trúc liền truyền ra:

- Vào đi.

Mạc Vô Kỵ tới nơi này vốn chính là mượn Tuế Nguyệt Bàn, hắn không chút do dự bước vào phòng trúc.

Trúc phòng cũng không lớn, diện tích tối đa bất quá hai mươi thước vuông. Tại trung gian phòng trúc có một cái trúc bồ đoàn, trên bồ đoàn ngồi một người lão giả toàn thân đen kịt, lão giả này từ đầu tóc đến quần áo toàn bộ là đen.

Mạc Vô Kỵ nhìn thấy không chỉ có riêng là mặt ngoài màu đen, hắn quy tắc bên trong liền ẩn chứa hắc ám quy tắc, hắn tu luyện Thiên Đạo phép tắc bên trong cũng có hắc ám phép tắc.

Hắn vừa nhìn thấy lão giả này, liền biết Khôn Uẩn nói không sai, tên này nhất định là tu luyện hắc ám quy tắc.

- Ngươi tu luyện quy tắc bên trong ẩn chứa hắc ám quy tắc, chỉ là cùng ta truyền thừa tiếp hắc ám quy tắc dường như có chút bất đồng.

Lão giả vừa nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, liền gọn gàng dứt khoát nói.

- Ngươi là bởi vì ta tu luyện có hắc ám quy tắc, mới để cho ta vào?

Mạc Vô Kỵ bừng tỉnh nói.

Hắn không có nói cho lão giả này sự tình hắn quen biết Khổ Thái, mặc dù hắn hoài nghi Khổ Tâm Nhân cùng Khổ Thái có quan hệ. Hiện tại hắn chính mình cũng không biết Khổ Thái, nếu như nói ra Khổ Thái nói, rất có thể hoàn toàn ngược lại. Dù cho muốn nói cho đối phương biết Khổ Thái, cũng phải chờ thời điểm trả Tuế Nguyệt Bàn.

Lão giả nhàn nhạt nói:

- Không phải, là bởi vì ngươi có linh nhãn, nếu như ta không cho ngươi tiến đến, ngươi vẫn sẽ tìm được đại môn của ta, đánh vỡ đại môn tiến đến. Về phần ngươi nói Khôn Uẩn, hắn chỉ là biết ta ở chỗ này, không có lệnh của ta, hắn vào không được.

Mạc Vô Kỵ lúng túng sờ sờ cằm, nếu mà lão nhân này không cho hắn tiến đến, hắn đích xác là sẽ đánh vỡ đại môn tiến vào.

- Nói đi, ngươi tìm ta làm cái gì?

Lão giả giọng nói bình thường, không có bởi vì Mạc Vô Kỵ biết hắc ám quy tắc ngạc nhiên mừng rỡ, cũng không có dự định hỏi Mạc Vô Kỵ là như thế nào học được hắc ám quy tắc.

- Nghe nói tiền bối có một Tuế Nguyệt Bàn, ta muốn trao đổi đến dùng một chút. Đương nhiên nếu mà tiền bối không muốn trao đổi, cho ta mượn dùng cũng có thể.

Mạc Vô Kỵ biết lúc này chỉ có thể gọn gàng dứt khoát, hắn phỏng chừng lão giả này đã sớm biết mục đích của hắn.

Quả nhiên nghe được Mạc Vô Kỵ nói, lão giả này cười ha ha:

- Ngươi không nói ta cũng biết ngươi là tìm ta mượn Tuế Nguyệt Bàn. Vô số năm qua, không biết bao nhiêu người mơ ước Tuế Nguyệt Bàn của ta. Mân Nguyên ngụy quân tử này chẳng những mơ ước Tuế Nguyệt Bàn của ta, thậm chí tại toàn bộ Thần Khế Chi Địa tìm kiếm ta, ta Khổ Tâm Nhân ngày hôm nay vẫn như cũ sống thật tốt.

Khổ Tâm Nhân nói một tràng, chính là không có nói có đồng ý cho Mạc Vô Kỵ mượn Tuế Nguyệt Bàn hay không.

Mạc Vô Kỵ chờ thật lâu, chỉ có thể lại hỏi:

- Tiền bối không biết có thể đem Tuế Nguyệt Bàn cho ta mượn hay không?

- Không cho mượn.

Khổ Tâm Nhân nhàn nhạt nói:

- Ngươi có thể đánh vỡ chỗ ở của ta, dù sao cũng ta đã già rồi, đánh không lại các ngươi những người tuổi trẻ này. Thế nhưng ta Khổ Tâm Nhân nếu như muốn tránh né, dù cho là chân chính Thánh Nhân cũng đừng nghĩ tìm được ta. Nếu mà không tin, ngươi có thể thử xem một chút.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, hắn tin tưởng Khổ Tâm Nhân nói. Khổ Tâm Nhân tu luyện là hắc ám quy tắc, dù cho hắn có linh nhãn, có thể nhìn thấu tất cả Hư Vọng, đó cũng là tại trong phạm vi nhất định. Khổ Tâm Nhân nếu mà dung nhập hắc ám quy tắc, vậy đích thật là cùng hắn nói như vậy, cho dù là Thánh Nhân cũng tìm không được hắn.

- Tiền bối, Tuế Nguyệt Bàn này đối với vãn bối đích thật là trọng yếu phi thường. Vãn bối cũng không phải mượn không, mời tiền bối khai ra

bảng giá, chỉ cần vãn bối có thể, vãn bối nhất định sẽ lấy ra.

Mạc Vô Kỵ trịnh trọng nói.

Hắn còn có một cái Tạo Hóa bảo vật Thiên Địa Lô, nếu mà yêu cầu đem Thiên Địa Lô áp ở chỗ này mới có thể nhận được Tuế Nguyệt Bàn, hắn cũng vậy nhất định phải làm. Trong miệng vừa lại nói mượn, Mạc Vô Kỵ đã bắt đầu khắc trận văn, thật vất vả tìm tới nơi này, hắn cũng không thể để cho Khổ Tâm Nhân này đi rồi.

Trữ Thần Lạc len lén khắc vài đạo trận văn về sau, Mạc Vô Kỵ liền yên lòng. Thực lực của Khổ Tâm Nhân giảm xuống quá lợi hại, chỉ là thần niệm quản chế thức hải của hắn, căn bản cũng không có cảm thấy được thần niệm Trữ Thần Lạc hắn.

Khổ Tâm Nhân thản nhiên nói:

- Ngươi trả không nổi giá cả, Tuế Nguyệt Bàn của ta là Tạo Hóa bảo vật, ngươi có Tạo Hóa bảo vật áp ở chỗ này của ta sao? Coi như là ngươi có, ta cũng sẽ không mượn. Ta Tuế Nguyệt Bàn so với bảo vật của ngươi phải tốt hơn nhiều, ta tại sao phải cho ngươi mượn? Đương nhiên, ta đích xác là có cần đồ đạc, vật kia căn bản cũng không phải là ngươi có thể lấy được, ta nói cũng vậy cũng là vô ích.

Mạc Vô Kỵ cảm thụ được Khổ Tâm Nhân mục khí tức, giật mình, liền vội vàng hỏi, tiền bối cũng phải cần bảo vật đắp nặn thân thể?

Khổ Tâm Nhân cười lạnh một tiếng:

- Ngươi nói không sai, bất quá ta cần đắp nặn bảo vật, là cùng đắp nặn thân thể cùng Nguyên Thần hồn phách, còn có thể kéo dài đại đạo đồ đạc. Ví dụ như, Vũ trụ mầm giống ngươi có sao? Ví dụ như, Bỉ Ngạn chi hoa, ngươi có sao? Lại ví dụ như, Cực Băng Thiên Trúc, ngươi lại có sao?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ bốc lên không dứt, hắn chưa từng thấy qua Vũ trụ mầm giống, thế nhưng là hắn ra mắt Bỉ Ngạn chi hoa. Về phần Cực Băng Thiên Trúc, trên người hắn lại thì có một gốc cây.

- Tiền bối, mấy thứ đồ đều là bảo vật vô giá. Đặc biệt Cực Băng Thiên Trúc, càng là bảo vật vô giá bên trong bảo vật vô giá. Vãn bối coi như là có mấy thứ này, lẽ nào đưa cho tiền bối, chỉ là mượn tiền bối Tuế Nguyệt Bàn dùng một lát?

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi chậm rãi nói.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không lý giải chân chính tác dụng của Cực Băng Thiên Trúc, hắn vì tăng bảng giá, cố ý điểm ra Cực Băng Thiên Trúc trân quý.

Khổ Tâm Nhân khinh thường liếc mắt xem Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi sai rồi, bên trong 3 món đồ đó, Cực Băng Thiên Trúc mới đúng là giá trị thấp nhất. Đương nhiên, ngươi muốn nói Cực Băng Thiên Trúc là vô giá bên trong vô giá, cũng không sai. Bởi vì loại trúc này đối với hiện tại ta mà nói, tác dụng lớn nhất. Cực Băng Thiên Trúc yêu cầu khai thiên ích địa khí tức mới có thể trưởng thành, một khi trưởng thành, Cực Băng Thiên Trúc chỗ ở một phương tinh lục sẽ hoàn toàn bị hủy đi. Hơn nữa Cực Băng Thiên Trúc rất khó bảo tồn, loại vật này không phải là bảo tồn tại trong nguyên thủy thế giới, thời gian dài lâu, sẽ chỉ là dần dần thoái hóa đi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ bừng tỉnh hiểu được, thảo nào Khôn Uẩn không có mơ ước bản thân Cực Băng Thiên Trúc, thì ra lúc đầu tên này biết Cực Băng Thiên Trúc của mình thời gian dài sẽ thoái hóa. Đáng tiếc, tên này không biết mình có Phàm Nhân Giới.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1088: Tuế Nguyệt Bàn

- Tiền bối, nếu mà vãn bối có thể giúp tiền bối kiếm ra Cực Băng Thiên Trúc, tiền bối sẽ bỏ ra cái gì đại giới?

Mạc Vô Kỵ biết hắn không có khả năng cùng Khổ Tâm Nhân cãi lại giá trị Cực Băng Thiên Trúc, bởi vì hắn căn bản cũng không hiểu cái này.

Mạc Vô Kỵ vừa mới nói xong câu đó, hắn liền cảm thụ được một loại khí tức trong nháy mắt quét qua toàn thân của hắn.

thần niệm thật là mạnh mẽ, trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm run sợ, đồng thời chuẩn bị xong tùy thời động thủ.

Khổ Tâm Nhân hiển nhiên điều tra một lần Mạc Vô Kỵ, dường như cũng không có cảm thụ được bất luận cái gì khí tức Cực Băng Thiên Trúc, lúc này mới thở dài nói:

- Nếu mà ngươi có thể giúp ta làm ra Cực Băng Thiên Trúc, ta lại đem Tuế Nguyệt Bàn cho ngươi mượn thời gian vạn năm.

Hắn tin tưởng Mạc Vô Kỵ trên người chỉ cần có Cực Băng Thiên Trúc, hắn liền có thể cảm nhận được trong đó khí tức. Về phần nói Mạc Vô Kỵ kiếm ra Cực Băng Thiên Trúc, hắn lại đem Tuế Nguyệt Bàn cho Mạc Vô Kỵ mượn, hoàn toàn là chuyện vu vơ.

Vào Thần Khế Chi Địa còn có thể đi? Nếu mà tiến vào Thần Khế Chi Địa có thể rời khỏi, hắn Khổ Tâm Nhân cũng sẽ không tại đây kéo dài hơi tàn vô số năm.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta nghe Khôn Uẩn nói ngươi biệt hiệu gọi Hắc Ám Đạo Quân, nếu như ta không có đoán sai, ngươi hẳn là dưới bát Thánh Nhân một trong bốn đạo quân sao??

Khổ Tâm Nhân xem thường nói:

- Bốn đạo quân lúc nào dưới bát Thánh Nhân? Ta Khổ Tâm Nhân là Hắc Ám Đạo Quân, ai cũng biết, không cần ngươi tới nhắc nhở.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc:

- Ngươi một cái đạo quân, cư nhiên tại dưới một ngụy quân tử Thánh Nhân kéo dài hơi tàn, sống cũng vậy xác thực lòng chua xót. Nếu mà ta là ngươi, chỉ cần có người có thể cầm đến Cực Băng Thiên Trúc để cho ta khôi phục thời kỳ cường thịnh thực lực, ta thà rằng lại đem Tuế Nguyệt Bàn đưa cho hắn trao đổi. Nếu không, ngươi cho là người khác sẽ cầm Cực Băng Thiên Trúc trao đổi Tuế Nguyệt Bàn của ngươi một vạn năm? Chỉ có ngu ngốc mới phải làm như vậy.

Tuy rằng nói như vậy, Mạc Vô Kỵ đã chuẩn bị cho tốt giả ngu dại, Tuế Nguyệt Bàn là đồ đạc hắn tình thế bắt buộc phải có.

Khổ Tâm Nhân ngoài ý liệu không có tức giận, mà là trầm mặc xuống, một lúc lâu mới lên tiếng:

- Chính là ngươi biết nơi có Cực Băng Thiên Trúc, ngươi cũng không có cách nào rời đi Thần Khế Chi Địa, càng là không có cách nào rời đi Táng Thần Quật.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Đây là chuyện của ta, ngươi chỉ cần nói có nguyện ý trao đổi cùng ta hay không, chỉ cần ngươi nguyện ý cùng ta trao đổi, cái khác đều giao cho ta.

Lại là trầm mặc một lúc lâu, Khổ Tâm Nhân rồi mới lên tiếng:

- Trao đổi mà nói, một gốc cây Cực Băng Thiên Trúc cùng Tuế Nguyệt Bàn giá trị chênh to lớn. Ngươi cảm thấy nếu mà cho ngươi, ngươi nguyện ý trao đổi?

- Sai.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói:

- Tiền bối lời ấy rất sai lầm, không biết tiền bối thế nhưng là từ Phàm Nhân tu luyện mà đến?

Khổ Tâm Nhân quét Mạc Vô Kỵ như nhau, bình tĩnh nói:

- Không cần nhắc nhở ta, ta biết ngươi tu luyện là Phàm Nhân Đạo, nếu không, không có loại này Phàm Nhân khí tức. Ngươi nói cũng không sai, ta đồng dạng là từ một người phàm tục tu luyện mà đến.

Mạc Vô Kỵ tiếp tục nói:

- Nếu mà ngươi bây giờ còn là một phàm nhân, ngươi mang theo một khối vàng to đi lại ở trong sa mạc. Mắt thấy ngươi sẽ bị chết khát, hiện tại có một cái lựa chọn tại trước mặt của ngươi, ngươi cần dùng cục vàng đi trao đổi một lọ nước, ngươi có nguyện ý hay không?

Khổ Tâm Nhân lần nữa trầm mặc xuống, Mạc Vô Kỵ nói hắn há có thể không hiểu?

Vác vàng khối ở trong sa mạc đi lại, vốn chính là một loại gánh vác. Tại trước khi chết lại đem gánh vác biến thành một lọ nước, chỉ cần là người sẽ đồng ý sao??

Thật giống như hắn như bây giờ, hắn mang theo Tuế Nguyệt Bàn, làm sao không là một loại gánh vác? Vô số người mơ ước hắn Tuế Nguyệt Bàn, thế cho nên hắn chỉ có thể trốn ở chỗ này kéo dài hơi tàn. Tuế Nguyệt Bàn giá trị không biết mạnh hơn Cực Băng Thiên Trúc bao nhiêu, thế nhưng là đối với hắn mà nói, hiện tại Cực Băng Thiên Trúc

mới đúng là một lọ nước quý, mà Tuế Nguyệt Bàn chính là khối vàng để cho hắn tăng gánh vác.

- Miệng lưỡi của ngươi tốt lắm, bất quá một gốc cây Cực Băng Thiên Trúc vẫn như cũ không cách nào để cho ta bỏ ra Tuế Nguyệt Bàn. Dù cho ta chết khát, ta cũng không hy vọng loại này không đợi giới trao đổi xuất hiện ở trên người của ta.

Khổ Tâm Nhân nhàn nhạt nói.

- Ngươi còn cần gì?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh hỏi, trong lòng hắn là mừng như điên, chỉ cần đối phương có dũng khí ra giá, vậy thì dễ làm.

- 10 nhánh cực phẩm thần linh mạch, nhớ kỹ là cực phẩm thần linh mạch.

Khổ Tâm Nhân vươn một bàn tay:

- Còn có ngoại trừ Cực Băng Thiên Trúc ra, cho thêm ta bảo vật tốt nhất tư nhuận thân thể, ít nhất là Tiên Thiên cấp bậc...

Nghe được Khổ Tâm Nhân nói, Mạc Vô Kỵ có chút ngây người.

Thấy Mạc Vô Kỵ ngây người, Khổ Tâm Nhân nhàn nhạt nói:

- Thế nào, cảm thấy giá cả quá cao?

Mạc Vô Kỵ lại hít sâu một hơi, không chút do dự nói:

- Thành giao.

Hắn không phải là cảm thấy giá cả quá cao, mà là cảm thấy giá cả quá thấp. Trên người hắn có bảy tám trăm nhánh cực phẩm thần linh mạch, coi như là Khổ Tâm Nhân lấy đi một trăm nhánh, hắn cũng không để ý chút nào. Không nghĩ tới Khổ Tâm Nhân cư nhiên chỉ cần 10 nhánh. Về phần Tiên Thiên bảo vật tốt nhất tư nhuận thân thể, hắn có rất

nhiều Hồng Mông Sinh Tức, thứ này so với Tiên Thiên bảo vật không kém sao?? Cho Khổ Tâm Nhân một lọ Hồng Mông Sinh Tức là đc.Mạc Vô Kỵ cũng không biết một cái cực phẩm thần linh mạch có bao nhiêu rất giỏi, hắn sở dĩ thu được nhiều như vậy, đó là bởi vì Thần giới xuất hiện khai thiên khe nứt, sau đó chữa trị Thần giới quy tắc. Nếu như không có khai thiên khe nứt, mỗi một nhánh cực phẩm thần linh mạch, vậy cũng là bảo vật cao cấp nhất, đồ đạc vô số cường giả tranh đoạt.

Coi như là Khôn Uẩn cho hắn năm trăm nhánh cực phẩm thần linh mạch, cũng không có cho rằng những thứ này thần linh mạch toàn bộ là của Mạc Vô Kỵ, trong ý nghĩ của hắn, nếu là Mạc Vô Kỵ có thể giúp hắn mở ra hắn đạo vận thế giới, hắn kiếm lớn. Nếu mà Mạc Vô Kỵ không thể kiếm đến những thứ này, sau cùng cũng chỉ có thể bỏ mình đạo tiêu. Mạc Vô Kỵ bỏ mình đạo tiêu mất, vậy thần linh mạch vẫn là của hắn Khôn Uẩn.

Khổ Tâm Nhân cũng không biết những thứ này, nếu là hắn biết điều này nói, hắn tuyệt đối sẽ đòi Mạc Vô Kỵ một nghìn nhánh.

- Được rồi, ngươi bây giờ liền ra đi tìm đồ đạc sao?, tìm được sau đó lại tới tìm ta giao dịch.

Khổ Tâm Nhân phất phất tay.

- Không cần, đồ đạc hiện tại ta đã có.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái bình ngọc cùng một cái nhẫn ném cho Khổ Tâm Nhân.

- Hồng Mông Sinh Tức?

Khổ Tâm Nhân thần niệm còn không có thẩm thấu đến giữa giới chỉ, liền kích động nắm bình ngọc, liền thân thể đều có chút run rẩy.

Hồng Mông Sinh Tức a, đây chính là Hồng Mông Sinh Tức...

Cái tha thiết ước mơ Hồng Mông Sinh Tức, đc người ta đưa đến trước mặt hắn đến. Chính là cầm trong tay, hắn còn có chút hoài nghi mình là ảo giác.

- Thứ này hắn là cũng đủ tư nhuận thân thể ngươi sao??

Mạc Vô Kỵ đắc ý nói.

Khổ Tâm Nhân dùng thần niệm quét trong giới chỉ, 10 nhánh cực phẩm thần linh mạch bất ngờ nằm ở trong đó. Mỗi một nhánh thần linh mạch còn mang theo một loại khai thiên khí tức, tuyệt đối là khai thiên khí tức, đây là khai thiên thần linh mạch. So với bình thường cực phẩm thần linh mạch, còn phải cao hơn mấy cái đẳng cấp.

- Thứ tốt, thứ tốt...

Khổ Tâm Nhân liên tiếp nói vài câu thứ tốt, dương tay một cái đã đem đồ đạc thu vào thế giới của mình. Mặc kệ Mạc Vô Kỵ sắp muốn nói gì cùng làm cái gì, Hồng Mông Sinh Tức cùng thần linh mạch tới tay hắn đều tuyệt đối sẽ không xuất ra.

Thu đồ đạc về sau, hắn nhìn về phía Mạc Vô Kỵ ánh mắt hoàn toàn khác nhau:

- Ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi có thể lại kiếm ra Cực Băng Thiên Trúc...

- Không cần, Cực Băng Thiên Trúc đã ở chỗ này của ta.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, một gốc cây trúc dài hơn một thước, lóng lánh trong sáng xuất hiện ở lòng bàn tay của hắn. Băng trúc lá cây càng là như bông tuyết bên trong thần thoại, có mượt mà 6 cánh hoa, tổng cộng có 8 phiến.

Vốn Cực Băng Thiên Trúc là có 9 phiến lá trúc, bị Mạc Vô Kỵ tháo xuống một mảnh, một mảnh kia lá trúc đang nằm tại Phàm Nhân Giới của hắn nè.

- Á đù! Cực Băng Thiên Trúc, thật là Cực Băng Thiên Trúc...

Khổ Tâm Nhân giọng nói đã không chỉ là run rẩy đơn giản như vậy, trong mắt của hắn tràn đầy cực độ khát vọng, khát vọng đạt được Cực Băng Thiên Trúc. Cực Băng Thiên Trúc cùng Hồng Mông Sinh Tức đồng thời bị hắn đạt được, hắn chẳng những có thể khôi phục toàn thịnh thực lực, thậm chí còn có thể tiến thêm một bước.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn ánh mắt Khổ Tâm Nhân, liền biết tác dụng của thứ này đối với Khổ Tâm Nhân, so với hắn nói còn phải trọng đại hơn.

- Nhanh cho ta, lại đem Cực Băng Thiên Trúc cho ta.

Khổ Tâm Nhân cấp thiết vươn tay ấn muốn tới bắt Cực Băng Thiên Trúc.

Mạc Vô Kỵ thu hồi Cực Băng Thiên Trúc hừ lạnh một tiếng, quanh thân khí thế nghiền đè tới, Khổ Tâm Nhân thủ ấn trong nháy mắt tán loạn.

- Ta tôn kính gọi hô ngươi một tiếng tiền bối, ngươi đây là ý gì? 3 món đồ, ta trước lấy ra Hồng Mông Sinh Tức cùng cực phẩm thần linh mạch cho ngươi. Mà ngươi bây giờ cả Tuế Nguyệt Bàn cũng không có cho ta nhìn thấy, lại đòi ta lại đem Cực Băng Thiên Trúc cho ngươi, thiên hạ còn có loại này trao đổi thủ đoạn? Ta Mạc Vô Kỵ là lần đầu tiên thấy.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút âm trầm.

Tại đoạn thời gian này, hắn Trữ Thần Lạc sớm đã đem phòng trúc phong tỏa, chỉ cần Khổ Tâm Nhân có dũng khí ra thiêu thân, cũng đừng trách hắn động thủ.

Khổ Tâm Nhân mạnh mẽ ngăn chặn kích động của mình, vội vàng nói:

- Là ta không đúng...

Đang khi nói chuyện, trong tay hắn có thêm một cái vòng tròn bàn, vòng tròn để lộ ra một loại mênh mông tang thương khí tức, mang theo mãnh liệt năm tháng đạo vận. Mạc Vô Kỵ tiếp xúc qua tốt nhiều thứ, trên người hắn thì có Thiên Địa Lô. Cho nên vừa nhìn vòng tròn, hắn liền biết đây nhất định là Tuế Nguyệt Bàn.

Mạc Vô Kỵ gật đầu lần nữa lấy ra Cực Băng Thiên Trúc, nhảy tới trước một bước nói:

- Chúng ta tự tay trao đổi sao?.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ lại đem tay của mình đi phía trước đưa ra một phần.

Dù cho Mạc Vô Kỵ vật trong tay là chính bản thân bức thiết cần, Khổ Tâm Nhân một sát na trao đổi này vẫn còn do dự.

Tuế Nguyệt Bàn a, Tuế Nguyệt Bàn của hắn a. Năm đó liền là dựa vào Tuế Nguyệt Bàn này, hắn vượt qua vô số cấp độ, hầu như cả Thánh Nhân đối với hắn cũng kiêng kỵ một chút. Hắn có thể trở thành là một trong bốn đạo quân, không phải là bởi vì hắn tu luyện hắc ám quy tắc, mà là bởi vì Tuế Nguyệt Bàn.

Bởi vì Tuế Nguyệt Bàn, hắn có thể nhanh chóng trưởng thành, sau đó cướp đoạt càng nhiều hơn tài nguyên tu luyện.

Hôm nay hắn lại phải đem Tuế Nguyệt Bàn đưa ra đi, không thua gì lấy máu tại trong lòng hắn.

Hắn theo bản năng nhìn một chút Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ biểu tình bình tĩnh vô sóng, dường như căn bản cũng không sợ hãi hắn giở mặt. Hắn thở dài, vẫn như cũ mang theo một phần do dự lại đem Tuế Nguyệt Bàn đi phía trước đưa một chút, có đúng trao đổi hay không, dưới vội vàng, hắn cũng không có cân nhắc tốt.

Thực lực của hắn có thể mạnh hơn chút nữa, ngày hôm nay hắn tuyệt đối sẽ mạnh mẽ lưu lại Mạc Vô Kỵ, giết Mạc Vô Kỵ về sau, lại cuốn đi đồ đạc trên người Mạc Vô Kỵ.

Thế nhưng là thực lực của hắn bây giờ hầu như hạ xuống dưới băng, chính như Mạc Vô Kỵ nói cái cố sự kia giống nhau, hiện tại hắn chính là một Phàm Nhân sắp chết khát tại trong sa mạc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1089: Bi Ngạn Hoa Vỡ, Cường Giả Đã Tới

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nhìn Khổ Tâm Nhân, hắn không có mạnh mẽ trao đổi. Hắn khẳng định đối phương sau cùng nhất định phải chủ động hướng hắn trao đổi, hắn cũng không tin Khổ Tâm Nhân cường giả như vậy, cam nguyện như vậy ngồi trơ mà vong.

Khổ Tâm Nhân rốt cục hạ quyết tâm, lại đem Tuế Nguyệt Bàn đi lên trước đưa một đoạn nữa, đồng thời một thanh đã bắt qua Cực Băng Thiên Trúc trong tay Mạc Vô Kỵ.

Tại thời điểm Khổ Tâm Nhân bắt được Cực Băng Thiên Trúc, Mạc Vô Kỵ cũng là nắm lấy Tuế Nguyệt Bàn, đi theo đem Tuế Nguyệt Bàn ném vào Phàm Nhân Giới. Hắn há có thể không cảm giác được Khổ Tâm Nhân sát tâm, bất quá hắn nếu có dũng khí tới nơi này, cũng không sợ hãi Khổ Tâm Nhân.

Một khi Khổ Tâm Nhân dám động thủ, vậy cũng chớ trách hắn cả mặt mũi Khổ Thái cũng không cho.

Hắc Ám Đạo Quân Khổ Tâm Nhân dầu gì cũng là một cái đạo quân bài vị, tại Mạc Vô Kỵ thu hồi Tuế Nguyệt Bàn về sau, hắn ngược lại là thở dài một hơi thật dài. Vô số năm qua, Tuế Nguyệt Bàn cho hắn vinh quang, cũng cho hắn cực khổ. Nếu như không có Tuế Nguyệt Bàn, hắn có thể rơi cho tới tình trạng hôm nay sao?

- Lần giao dịch này chúng ta đều rất hài lòng, đã như vậy, ta liền cáo từ.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền, muốn rời khỏi phòng trúc.

Khổ Tâm Nhân gật gật đầu nói:

- Tu vi của ngươi hắn là còn mới Thần Vương sơ kỳ sao?? Ngươi một cái Thần Vương sơ kỳ, có dũng khí mang theo loại bảo vật này đến cùng ta Khổ Tâm Nhân giao dịch, coi như là có đảm lược. Ngươi không sợ ta xuất thủ đoạt vật của ngươi sao?

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Ngươi hắn là may mắn ngươi không hề động tay, nếu không, thế giới này sẽ không còn có Hắc Ám Đạo Quân...

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên, trực tiếp biến mất, mà Hắc Ám Đạo Quân không gian chung quanh bỗng nhiên giam cầm lại.

Khổ Tâm Nhân sắc mặt đại biến, liền muốn đứng lên, hắn phát hiện mình hoàn toàn bị hư không trận văn phong tỏa.

Đang ở khi hắn muốn xé mở phong tỏa trận văn, thanh âm Mạc Vô Kỵ truyền đến:

- Khổ Tâm Nhân tiền bối, xem tại một cái cố nhân phân thượng, ta ngày hôm nay cũng không cùng ngươi so đo. Ngươi nghìn vạn đừng lại đến đánh chủ ý Tuế Nguyệt Bàn của ta, tính khí của ta cũng không tốt.

Khổ Tâm Nhân hoảng sợ nhìn địa phương Mạc Vô Kỵ biến mất, phía sau rịn ra một phần mồ hôi lạnh. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ hắn thủy chung giam khống, lúc nào Mạc Vô Kỵ tại chung quanh hắn bố trí ra hư không khốn sát trận, hắn cư nhiên nửa điểm cũng không biết.

Vừa rồi hắn đích xác là có thể trong nháy mắt xé mở khốn sát trận văn, thế nhưng đối với cường giả mà nói, ngay lập tức có thể phát sinh rất nhiều chuyện.

Người tuổi trẻ bây giờ thế nào mạnh mẽ như vậy? Khổ Tâm Nhân nghĩ tới đây, vui sướng vừa rồi đạt được Cực Băng Thiên Trúc cùng

Hồng Mông Sinh Tức gần khôi phục thực lực, đột ngột biến mất vô tung vô ảnh. Chính là lòng tin chuẩn bị khôi phục thực lực, đi đem Tuế Nguyệt Bàn đoạt lại đã dao động.

Mạc Vô Kỵ đoán không có sai, Khổ Tâm Nhân đích thật là dự định tại thực lực toàn bộ khôi phục về sau, tiêu diệt Mạc Vô Kỵ, đoạt lại Tuế Nguyệt Bàn thuộc về hắn.

Về phần Tuế Nguyệt Bàn là hắn trao đổi cho Mạc Vô Kỵ, ha ha, Mạc Vô Kỵ lại là vật gì? Dám cùng hắn Hắc Ám Đạo Quân trao đổi bảo vật?

...

Mạc Vô Kỵ khẳng định Khổ Tâm Nhân không cam lòng Tuế Nguyệt Bàn bị hắn mang đi, những lão gia hỏa này không có một cái nào hiền lành, Mạc Vô Kỵ sớm rõ ràng. Cho nên hắn trước khi đi, trước cảnh cáo một phen Khổ Tâm Nhân. Chính là muốn Khổ Tâm Nhân trong lòng có kiêng kỵ, trước khi thực lực chưa có hoàn toàn khôi phục, không dám đi tìm hắn. Chờ Khổ Tâm Nhân thực lực hoàn toàn khôi phục, hắn tin tưởng mình cũng không sợ hãi Khổ Tâm Nhân.

Đạt được Tuế Nguyệt Bàn về sau, Mạc Vô Kỵ không có lại ở lại Thần Khế Chi Địa, hắn phương hướng cực kỳ minh xác xông về tiến vào Thần Khế Chi Địa trận môn phương vị.

Thần Khế Chi Địa rất lớn, cả Khổ Tâm Nhân cường giả loại này, cũng bị Đại Thánh Nhân Mân Nguyên buộc núp ở một góc vắng vẻ, hắn càng là không dám gióng trống khua chiêng ở chỗ này tu luyện. Vô luận thực lực của Mân Nguyên làm sao, tên này dám cùng Thánh Nhân lật mánh khóe, thậm chí cướp đoạt Thánh Nhân bài vị, cũng không là một người hiền lành, cũng sẽ không là một tên gia hỏa đơn giản.

Một tháng sau, Mạc Vô Kỵ lần nữa đi tới Thần Khế Chi Địa tiến vào trận môn.

Nơi này người bảo vệ thay đổi càng nhiều, bất quá Mạc Vô Kỵ vui mừng không sợ.

Trước đây cùng Khôn Uẩn lúc tiến vào, hắn cũng không có cầm ra bản thân toàn bộ bản lĩnh.

Hạ xuống rơi vào bên ngoài trận môn, Mạc Vô Kỵ hóa thân thành một đoạn cây khô, đồng thời hắn Trữ Thần Lạc thần niệm bắt đầu xây dựng phòng ngự trận văn.

Một ngày về sau, Mạc Vô Kỵ trực tiếp lắc mình ra, Côn Ngô Kiếm hóa thành một đạo xé rách kiếm quang đánh về phía sóng gợn trận môn.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ đánh về phía sóng gợn trận môn đồng thời, hơn mười cường giả chen chúc lấy xông về Mạc Vô Kỵ. Đồng thời, không gian Mạc Vô Kỵ tới được tất cả đều bị phong tỏa.

Chỉ cần bọn họ có thể cuốn lấy Mạc Vô Kỵ, không cho Mạc Vô Kỵ rời đi Thần Khế Chi Địa, Mạc Vô Kỵ liền không thể lẩn trốn. Chỉ là bọn hắn thông minh, Mạc Vô Kỵ cũng không ngu.

Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc xây dựng ra tới phòng ngự trận tại trước tiên liền chặn nhằm phía hắn hơn mười cường giả, mà giờ khắc này Mạc Vô Kỵ Côn Ngô Kiếm đã đem này sóng gợn trận môn xé ra một đạo khe nứt.

Tại Mạc Vô Kỵ bố trí tới phòng ngự trận văn bị đập phá, Mạc Vô Kỵ cũng vậy vừa lúc xuyên qua Côn Ngô Kiếm xé mở nứt ra, biến mất vô tung vô ảnh.

Nhìn phương hướng Mạc Vô Kỵ biến mất, một người nam tử mặc nhạt áo tím bào trong mắt tràn ngập lửa nóng. Thần Khế Chi Địa qua nhiều năm như vậy, Mạc Vô Kỵ là người thứ nhất thong dong tiến đến, lại thong dong rời đi.

Nếu mà hắn có thể làm được, đâu còn cần bị cái kia ngụy Thánh Nhân sai bảo?

...Vừa ra Thần Khế Chi Địa, Mạc Vô Kỵ liền lần nữa cảm nhận được cái loại này áp lực hôi bại khí tức.

Lần này Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn một đường cấp bách lẩn trốn, mấy ngày sau hắn ngừng lại, trốn vào dưới đất.

Lại là bố trí ẩn nấp thần trận, lại là bố trí khốn sát thần trận, đủ bận việc vài ngày, Mạc Vô Kỵ mới tiến vào bản thân Phàm Nhân Giới.

Tại Phàm Nhân Giới, hắn trước tiên chính là lấy ra Tuế Nguyệt Bàn.

Dựa theo Mạc Vô Kỵ ý tứ, hắn là muốn luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn, sau đó lại đem Tuế Nguyệt Bàn hóa thành đồ của mình. Chỉ là một ngày, Mạc Vô Kỵ liền hoàn toàn bỏ qua cái ý nghĩ này.

Tuế Nguyệt Bàn tuyệt đối không phải là hắn bây giờ có thể đủ luyện hóa, dùng hắn bây giờ bản lĩnh, chỉ có thể sử dụng Tuế Nguyệt Bàn, mà không có khả năng luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn.

Bất quá Mạc Vô Kỵ vẫn là không có lập tức sử dụng Tuế Nguyệt Bàn, hắn Trữ Thần Lạc thần niệm tại mặt ngoài Tuế Nguyệt Bàn không ngừng vuốt phẳng thẩm thấu. Hắn tin tưởng mình không cách nào luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn, Khổ Tâm Nhân vậy cũng không có khả năng luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn. Hắn không quá tín nhiệm Khổ Tâm Nhân, loại này lão gia hỏa không có có một cái là có thể người chịu thua thiệt.

Đủ ba tháng thời gian cặn kẽ kiểm tra, Mạc Vô Kỵ tại Tuế Nguyệt Bàn bên trong tổng cộng tìm được tất cả mười hai chỗ lớn nhỏ ẩn nấp thần niệm ấn ký. Hắn không rõ ràng lắm bên trong Tuế Nguyệt Bàn có đúng hay không còn có thần niệm ấn ký hắn không có tìm được, dùng năng lực của hắn, hiện tại chỉ có thể làm được những thứ này, nếu như còn có không thể tìm tới, vậy chỉ có thể tính hắn bản lĩnh không cao. Chờ tu vi cao về sau, lại tiếp tục tìm kiếm.

Lại đem những thứ này thần niệm ấn ký toàn bộ tróc xuống tới phong ấn lại về sau, Mạc Vô Kỵ mới bắt đầu thực nhập thần linh mạch, sau đó chuẩn bị bế quan tu luyện.

Lần đầu tiên tu luyện, Mạc Vô Kỵ liền thực vào tám mươi mốt nhánh cực phẩm thần linh mạch. Hắn hi vọng mình có thể một lần hành động vọt tới Thần Vương viên mãn, tốt nhất là vượt qua Thần Vương cấp độ, độ kiếp trở thành Hợp Thần cường giả.

Khôn Uẩn nói Bỉ Ngạn Hoa lúc nào cũng cho Mạc Vô Kỵ một loại cảm giác không được tốt, một ngày thực lực không bằng Hợp Thần, hắn càng không an ổn.

Bước vào Tuế Nguyệt Bàn, ngoại giới cái loại này áp lực cùng hôi bại khí tức liền biến mất vô tung vô ảnh, hơn nữa Mạc Vô Kỵ càng là cảm nhận được rõ ràng thiên địa quy tắc khí tức. Nửa điểm cũng vậy không cảm thấy ngoại giới thời gian cùng Tuế Nguyệt Bàn thời gian có sai khác, chính như Khôn Uẩn nói cho hắn biết giống nhau, Tuế Nguyệt Bàn là đỉnh cấp bảo vật thích hợp tu luyện.

Duy nhất để cho Mạc Vô Kỵ có chút thất lạc chính là, Tuế Nguyệt Bàn thời gian quy tắc dường như cũng không cao. Không biết có phải hay không là hắn không biết dùng, hay là nguyên nhân khác, theo Mạc Vô Kỵ, Tuế Nguyệt Bàn thời gian đối với so với tối đa bất quá là 10 so với một.

Nói cách khác tại bên trong Tuế Nguyệt Bàn tu luyện mười năm, ngoại giới hắn là đi qua một năm.

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết nghịch chuyển hắn lên, rất nhanh thì tạo thành đại chu thiên. Thần linh mạch bị Mạc Vô Kỵ thực đi xuống biến thành một vòng lại một vòng Thần Linh Khí tức, đem Mạc Vô Kỵ bao quanh bao lấy, quanh người tại Mạc Vô Kỵ tạo thành hình dạng một cái vòng xoáy.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ dùng Tuế Nguyệt Bàn, dù cho hắn không có bố trí bất luận cái gì hộ trận cùng ẩn nấp thần trận, bên ngoài người thần niệm cũng không cách nào phát hiện Mạc Vô Kỵ trạng thái tu luyện. Thần niệm có thể xuyên thấu thời gian, sợ rằng so với Thánh Nhân còn mạnh hơn.

...

Trên bầu trời Niết Bàn Học Cung.

- Ầm!

Thương Chính Hành cùng Hành Mộc công kích rốt cục đem Bỉ Ngạn Hoa cánh hoa đánh nổ nát một mảnh, Bỉ Ngạn Hoa cánh hoa bị đập vỡ một mảnh về sau, Bỉ Ngạn Hoa bỗng nhiên đình chỉ mở rộng. Không chỉ như thế, Bỉ Ngạn Hoa còn chậm rãi co rút lại hắn lên.

Bởi vì Bỉ Ngạn Hoa co rút lại, chung quanh thiên địa quy tắc trong nháy mắt liền bắt đầu không rõ, thiên địa nguyên khí cũng gấp kịch yếu bớt. Một phần tu sĩ trong tu luyện lại cũng không cảm giác được cái loại này trong tu luyện bay nhanh tiến bộ như trước, chỉ có thể đình chỉ tu luyện.

Yên Nhi cũng là trước tiên mở mắt, nàng lập tức liền hiểu là chuyện gì xảy ra. Trong thời gian ngắn, tu vi nàng đã bước vào Thần Quân tầng bảy. Nàng phi thường rõ ràng, Bỉ Ngạn Hoa loại vật này tranh đoạt căn bản cũng không phải là nàng có thể nhúng chàm. Tại không cách nào tu luyện về sau, nàng trước tiên liền khống chế phi thuyền trốn chui xa mà đi. Căn cứ nàng kinh nghiệm của dĩ vãng, nơi này sẽ trở thành chiến trường máu tanh. rất nhiều tu sĩ nghĩ giống như Yên Nhi, rất nhanh đông đảo tu sĩ liền tạo thành hai sóng, một sóng tứ tán mà đi, một sóng nhằm phía Bỉ Ngạn Hoa.

Thương Chính Hành kích động lớn tiếng kêu lên:

- Mọi người cố gắng thêm, rất nhanh thì có thể trói buộc lại một đóa Bỉ Ngạn Hoa.

- Muốn chết!

Một tiếng thanh hét truyền đến, đi theo một con ngọc thủ trắng nõn như ấn từ hư không hạ xuống, Thương Chính Hành cùng Hành Mộc hai gã Hợp Thần hậu kỳ cường giả, lập tức liền cảm nhận được không gian chung quanh giam cầm lại.

- Không tốt, bọn họ xuống.

Thương Chính Hành căn bản cũng không lo an nguy của mình, tế xuất pháp bảo đánh về phía Bỉ Ngạn Hoa.

- Lão gia hỏa, còn không nhanh chóng cùng ta đi.

Hành Mộc cũng không có động tác như Thương Chính Hành, hắn bắt lấy Thương Chính Hành chuẩn bị tự bạo, há mồm phun ra một đạo máu huyết, lập tức hai người biến thành một đạo độn quang, biến mất vô tung vô ảnh.

- Ầm!

Gần như là lành nghề mộc lôi kéo Thương Chính Hành bỏ chạy trong nháy mắt, Thương Chính Hành pháp bảo tự bạo, thải hồng Bỉ Ngạn Hoa vắt ngang ở trên không trung đột ngột nổ tung, biến mất vô tung vô ảnh.

Một đóa hoa sen màu đỏ từ hư không hạ xuống, trên hoa sen đứng thẳng một cô gái váy xanh tuyệt sắc vẻ mặt sương lạnh. Tại quanh người cô gái váy xanh còn có hơn mười nữ tử đồng dạng xinh đẹp tuyệt luân.

Cô gái váy xanh đứng ở trên hoa sen hừ lạnh, bỗng nhiên vừa vung tay, vô số tu sĩ vây quanh ở bên cạnh Bỉ Ngạn Hoa tất cả đều hóa thành huyết vụ.

Xa xa tu sĩ càng là điên cuồng lẩn trốn về sau, có bao xa bỏ chạy bấy xa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1090: Đừng Buông Tay Em

Bên cạnh Bỉ Ngạn Hoa vốn dày đặc đoàn người, đảo mắt chỉ còn sót hơn mười nữ tử. Còn lại không phải là bỏ chạy, chính là hóa thành huyết vụ.

Cô gái váy xanh không có đi đuổi theo này Hợp Thần tu sĩ bỏ chạy, ở trong mắt nàng, coi như là Hợp Thần cũng là con kiến hôi.

Ánh mắt của nàng hạ xuống rơi vào một mảnh Bỉ Ngạn Hoa nát, lúc này Bỉ Ngạn Hoa màu đỏ như hỏa diễm vậy thu nhỏ lại chỉ có diện tích vài trượng.

- Ai, đáng tiếc. Hảo hảo một đóa Bỉ Ngạn Hoa, cư nhiên bị đám vô tri ngu ngốc này nổ nát.

Một lúc lâu sau đó, thanh y tuyệt mỹ nữ tử mới thở dài một cái.

- Thánh Cô, đây thật ra là chuyện tốt. Bỉ Ngạn Hoa bị nát, đám tên gia hỏa lòng tham kia cũng không cách nào cùng chúng ta cùng xuất hiện ở nơi này hoàn chỉnh quy tắc giới vực. Thánh Cô chỉ cần thu hồi Bỉ Ngạn Hoa, nơi này hết thảy đều là do Thánh Cô định đoạt.

Một người nữ tử mặc váy mỏng màu vàng nhạt chủ động đứng ra nói.

Nữ tử này da thịt như tuyết, một đôi mắt đẹp thật giống như có thể nói vậy, tóc dài buông xuống về sau vai, dung mạo dĩ nhiên không kém nửa phần so với Thánh Cô.

Cô gái váy xanh khẽ mỉm cười:

- Y Thường ngươi nói không sai, chí ít đóa Bỉ Ngạn Hoa hiện tại cũng không có ai đến cùng ta tranh đoạt. Nếu mà không phải là ta đúng lúc mượn Bỉ Ngạn Hoa hạ xuống, nơi này nhất định sẽ bị La Hư lão già kia coi là độc chiếm. Trước đợi ta thu hồi đóa Bỉ Ngạn Hoa, về phần một giới không cần phải gấp. Đóa hoa này thu lại về sau, ta phải đi một chỗ.

- Thánh Cô nói thế nhưng là Táng Thần Quật? Vừa rồi ta một xuất hiện ở giới này, liền cảm nhận được Táng Thần Quật tại đây vùng ven.

Cô gái tuyệt sắc tên Y Thường cực kỳ khéo léo hỏi.

Thanh y cô gái tuyệt sắc gật đầu:

- Không sai, chính là Táng Thần Quật. Trước đây có ít nhất tam món Tạo Hóa bảo vật hạ xuống rơi vào Táng Thần Quật, không chỉ như thế, Táng Thần Quật còn có càng đồ tốt. Ta thật không ngờ Táng Thần Quật cư nhiên xuất hiện ở giới này, nếu mà bị những lão gia hỏa kia biết Táng Thần Quật đã ở giới này, phỏng chừng bọn họ sẽ hối hận đâm đầu vào tường.

Cô gái váy xanh nói xong câu đó về sau, nói với hơn mười tuyệt sắc thiếu nữ sau lưng:

- Các ngươi đều là tọa hạ đệ tử của ta, tại bên trong Táng Thần Quật nếu có thu hoạch, tất cả thuộc về chính các ngươi, đó thuộc về cơ duyên của các ngươi.

- Đa tạ Thánh Cô.

Hơn mười tên nữ tử cùng kêu lên nói cảm tạ.

Thanh y Thánh Cô khẽ mỉm cười, nói lần nữa:

- Táng Thần Quật bản thân chính là một món rất giỏi pháp bảo, tuy rằng không phải là Tạo Hóa bảo vật, nhưng cũng không thua kém so với bất luận cái gì Tạo Hóa bảo vật. Chỉ là năm xưa bởi vì Mân Nguyên người này, lúc này mới rơi thất xuống giữa vũ trụ. Nếu mà tại bên trong

Táng Thần Quật gặp phải Mân Nguyên, các ngươi ngược lại phải cẩn thận một chút, người này rất là không đơn giản.

- Một ngụy Thánh Nhân hoặc là nói là ngụy quân tử mà thôi.

Y Thường hiển nhiên sâu sắc coi trọng thanh y Thánh Cô, nói chuyện cũng vậy rất là trực tiếp.

...

Tại bên trong Tuế Nguyệt Bàn Mạc Vô Kỵ căn bản liền không biết Thần giới biến hóa, cũng không biết Thương Chính Hành liên thủ với Hành Mộc oanh phá Bỉ Ngạn Hoa về sau, cũng không có ngăn cản bài vị cường giả xuất hiện ở Thần giới.

Lúc này hắn hoàn toàn lâm vào điên cuồng tu luyện.

Ngay cả Tuế Nguyệt Bàn ngoại vi thời gian quy tắc chuyển động tốc độ càng lúc càng nhanh, Mạc Vô Kỵ cũng không biết. Nếu mà hắn dừng lại khẳng định là có thể hiểu rõ, tốc độ Tuế Nguyệt Bàn chuyển động chẳng những cùng tu vi có quan hệ, vẫn cùng tốc độ luyện hóa thần linh mạch có quan hệ.

Thần Vương tầng bốn, Thần Vương tầng năm...

Thời gian đang dần dần trôi qua, khi Mạc Vô Kỵ bước vào Thần Vương tầng 6 thời điểm, hắn cảm giác được quanh thân một trận dừng lại ngưng đọng. Mạc Vô Kỵ theo bản năng ngừng lại, thần niệm của hắn có chút nghi ngờ quét đi ra ngoài.

Tuế Nguyệt Bàn năm tháng trôi qua dường như biến hóa, lẽ nào thứ này cùng ngoại giới thời gian đối với so với còn cùng mình tu luyện có quan hệ? Mạc Vô Kỵ nhíu mày, trước thời điểm bế quan, hắn hầu như che giấu giác quan thứ sáu, nếu mà không phải là này một trận dừng lại ngưng đọng, hắn hiện tại vẫn còn đang giữa bế quan.

Dựa theo cảm nhận của hắn, trước hắn này một lần bế quan, Tuế Nguyệt Bàn bên trong ít nhất là vạn năm trôi qua...

Không đúng, hắn suy tính không phải là những thứ này. Hắn là trong quá trình hắn bế quan tại sao phải xuất hiện cái loại này nhất thời chậm lại, trừ phi là ngoại giới thần niệm mạnh mẽ thẩm thấu tới rồi hắn ẩn nấp thần trận, nếu không, hắn làm sao sẽ ở bên trong chiều sâu bế quan bị giật mình tỉnh giấc?

Ngoại giới thần niệm chảy vào? Mạc Vô Kỵ nghĩ tới đây, đâu còn dám tiếp tục bế quan, lúc này nhảy lên một cái chạy ra khỏi Tuế Nguyệt Bàn.

Dựa theo ý nghĩ của hắn, tại bên trong Táng Thần Quật, hắn là không có bất kỳ người nào có thể sử dụng thần niệm thẩm thấu qua hắn ẩn nấp thần trận cùng phòng ngự thần trận, chạm tới hắn Tuế Nguyệt Bàn.

Hiện tại có người chạm tới hắn Tuế Nguyệt Bàn, điều này nói rõ người đâu tới thực lực xa xa phải mạnh mẽ hơn hắn.

Vô luận như thế nào, nơi này cũng không phải chỗ tiếp tục tu luyện.

Lao ra Tuế Nguyệt Bàn về sau, Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp thu hồi Tuế Nguyệt Bàn, một đạo màu vàng nhạt thân ảnh liền xuất hiện ở giữa thần niệm của hắn.Người đâu tới tốc độ thật giống như trực tiếp vượt qua hư không bình thường giống nhau, để cho trong lòng Mạc Vô Kỵ mát lạnh. Loại tốc độ này, dù cho hắn bây giờ là Thần Vương tầng 6, dùng Phong Di thủ đoạn cũng vậy không nhất định có thể tránh né.

Mạnh mẽ để cho mình tỉnh táo lại, Mạc Vô Kỵ lại đem Tuế Nguyệt Bàn đưa vào Phàm Nhân Giới, đồng thời lại đem tám mươi mốt nhánh thần linh mạch cũng vậy đưa vào trong giới chỉ.

Sắp tới vạn năm tu luyện, tám mươi mốt nhánh thần linh mạch bị rụt gần một nửa.

Để cho Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm chính là, tu sĩ này tới được dường như cũng không có ý xuất thủ công kích hắn.

Mạc Vô Kỵ đang muốn thu hồi trận kỳ xông ra, hoàng y tu sĩ đột ngột xuất hiện ở hộ trận của hắn dưới đất.

Tốt tu vi cường đại, Mạc Vô Kỵ trong lòng vừa nhảy.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, quấy rầy hắn tu luyện, thậm chí đi tới trong hộ trận là một nữ tử. Phải nói là một người nữ tử tuyệt sắc dung nhan, chí ít tại dung mạo cùng vóc người, Mạc Vô Kỵ cho rằng có rất ít nữ nhân có thể so sánh được với nàng.

Người nữ nhân này ngoại trừ mi mục như họa ra, càng là mang theo một loại khí chất vượt qua tất cả tầm thường sinh linh.

Dùng Mạc Vô Kỵ hiện tại Thần Vương tầng 6 thực lực, hắn căn bản là nhìn không thấu thực lực nữ tử này. Cộng thêm nữ tử này cả tay cũng không có nhúc nhích, liền trực tiếp xuyên qua hắn thất cấp thần trận, điều này làm cho trong lòng Mạc Vô Kỵ có chút bồn chồn.

Mạc Vô Kỵ không nghĩ lấy lập tức chạy trốn, hắn đối với cô gái này ôm quyền nói:

- Đạo hữu vì sao đột ngột cắt đứt sự tu luyện của ta, đi tới địa phương ta bế quan?

Lúc nói xong, Mạc Vô Kỵ liền suy nghĩ lấy làm sao bỏ chạy.

Nữ tử váy vàng vẫn không có nói chuyện, vẫn là dứt khoát nhìn Mạc Vô Kỵ, vành mắt của nàng có chút ửng đỏ, thậm chí là theo bản năng đi về phía trước một bước.

Nhàn nhạt mùi thơm của nữ nhân vị truyền đến, Mạc Vô Kỵ nhanh chóng lui về sau một bước, cảnh giác nhìn người nữ tử váy vàng tuyệt sắc dung nhan này.

- Lưu Tinh, ngươi thực sự không biết ta sao? Ta là Y Thường a, là Thường nhi của ngươi a...

Nữ tử váy vàng thanh âm mang theo một tia thút thít:

- Ngươi vì sao rơi đến nước này? Vì sao trước đây lúc đi, ngay cả chào hỏi cũng không cùng ta nói một tiếng? Vì sao không nghe lời của ta, muốn đối nghịch cùng Thánh Nhân? Vì sao a? Lẽ nào ta tại trong lòng ngươi, cả một chút vị trí cũng không có sao? Ngươi trước đây hứa hẹn đâu nè? Ngươi đáp ứng cho đồ của ta đâu nè... Vì sao, vì sao...

nữ tử váy vàng tự xưng Y Thường càng đi về phía trước vài bước, đang khi nói chuyện đã là lệ rơi đầy mặt.

Lưu Tinh? Mạc Vô Kỵ lập tức liền phản ứng kịp, người nữ nhân này đưa hắn xem như Lưu Tinh.

- Y Thường đạo hữu, xin côchờ một chút...

Mạc Vô Kỵ có chút bận tâm, nếu mà người nữ nhân này càng đi về phía trước một bước, có thể hay không nhào tới trong ngực hắn.

Y Thường thực sự ngừng lại, thế nhưng là ánh mắt nàng hướng về Mạc Vô Kỵ, hầu như muốn đem Mạc Vô Kỵ hòa tan.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, tận lực chậm lại giọng của mình nói:

- Y Thường đạo hữu, ta thật không phải là Lưu Tinh, là ngươi nhận lầm người...

- Không...

Y Thường một tiếng thê lương kêu to:

- Ngươi không cần gạt ta, ngươi chính là Lưu Tinh. Vô luận ngươi làm sao sống lại, làm sao chuyển thế, ánh mắt của ngươi vẫn còn. Ngươi đạo pháp vẫn còn, trên cái thế giới này chỉ có ngươi một đứa ngốc này

mới đi tu luyện Phàm Nhân Đạo, không còn có kẻ thứ hai giống như ngươi. Lưu Tinh, đừng xa em đêm nay, đáp ứng em đi mà.

Mạc Vô Kỵ cảm giác được có chút đau đầu, hắn và Lưu Tinh còn có chút cừu hận, năm đó hắn tốn thời gian vạn năm lại đem Lưu Tinh một tia ý niệm từ sinh tử luân thần thông của mình tróc mở ra. Chính là bởi vì như vậy, hắn mới không dám nói mình đã từng thấy Lưu Tinh. Hắn hoài nghi mình phía trước nói ra Lưu Tinh, phía sau Y Thường này liền sẽ giết hắn, thậm chí thông qua thủ đoạn sưu hồn đến kiểm tra trí nhớ của hắn.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể tiếp tục ôn hòa một cái thanh âm của mình:

- Y Thường đạo hữu, ta thật không phải là Lưu Tinh, ta là tu luyện Phàm Nhân Đạo, thế nhưng là....

- Van cầu ngươi, đừng rời xa em, đừng lại lừa dối ta...

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói xong, nữ tử váy vàng một bước tiến lên, trực tiếp ôm lấy Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không cảm giác được sự mềm mại ôn hương từ cái ôm này ôn kéo tới, trong lòng hắn một mảnh lạnh lẽo. Vừa rồi Y Thường nữ tử váy vàng ôm cổ hắn, hắn cư nhiên không có nửa điểm năng lực phản kháng, ngay cả cơ hội bỏ chạy cũng không có. Giờ khắc này, không gian chung quanh hoàn toàn không thuộc về hắn.

Nói cách khác, tại trước mặt nữ nhân này, hắn không có lực phản kháng chút nào. Nữ nhân này rốt cuộc là tu vi gì?

Chuẩn thánh, nữ nhân này tuyệt đối là chuẩn thánh. Trong lòng Mạc Vô Kỵ kinh hoàng lấy, hắn cả giãy dụa cũng không dám giãy dụa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1091: Vô Danh Đạo Quả

- Lưu Tinh, ta cảm nhận được ngươi tim đập, ngươi đang muốn ta sao? Đừng lại rời đi khỏi ta, đừng lại lừa gạt chính ngươi được không? Chúng ta cùng nhau tại tọa hạ của Thánh Cô, còn có chuyện gì so với điều đó càng vui? Ta không sẽ để ý ngươi chuyển thế, ta chỉ muốn cùng với ngươi, Lưu Tinh...

Y Thường nói xong lời cuối cùng, đã biến thành nỉ non.

Thời khắc này Mạc Vô Kỵ hoàn toàn có thể cảm thụ được người nữ nhân này đối với Lưu tinh yêu say đắm và ỷ lại, hắn biết chuyện này quá mức đúng dịp. Một là ánh mắt của hắn đích thật là cùng Lưu Tinh rất giống, ban đầu ở Thiên Phàm Tông Ân Lâm đầu tiên nhìn thấy Lưu Tinh pho tượng, cũng nói hắn và Lưu Tinh rất giống.

Đây không phải là then chốt, mấu chốt là hắn tu luyện Phàm Nhân Quyết. Mà Lưu Tinh cũng là tu luyện Phàm Nhân chi đạo, tuy rằng hắn Phàm Nhân Đạo càng là triệt để, thế nhưng là Y Thường người nữ nhân này sẽ không tin tưởng a.

Phải làm thế nào chạy ra tầm mắt người nữ nhân này, trong lòng Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ lấy chuyện này, Y Thường trong ngực hắn càng là nhu nhũn ra, thậm chí mang theo một loại triều nhiệt.

Không đợi Mạc Vô Kỵ hồi thần lại, Y Thường liền ngẩng đầu lên, mắt của nàng trong tất cả đều là nhu tình cùng tình yêu say đắm:

- Lưu Tinh, nếu mà ngươi không thích tại Thánh Cô tọa hạ, ta nguyện ý cùng ngươi rời đi. Chỉ cần ngươi nguyện ý, ta hiện tại liền có thể vì

ngươi sinh một đứa bé, mau hôn em...

Chiếc váy vàng rớt xuống, sắc màu tỏa ra.

Một thân thể hoàn mỹ có thể làm cho 99% nữ nhân đều hâm mộ xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, da thịt như nõn nà, câu nói đó có lẽ chính là về nữ nhân trước mắt này.

Trong đầu Mạc Vô Kỵ đột nhiên xuất hiện hình ảnh bên trong kiếm ngục, hắn ôm Hàn Thanh Như như bộ xương khô bình thường vậy. Ngay lúc đó Hàn Thanh Như, duy nhất địa phương không có bị thương, chính là gương mặt nàng.

Mạc Vô Kỵ là một bình thường nam tử, hắn tu luyện càng là Phàm Nhân Đạo. Phàm Nhân Đạo chưa hề quẳng đi bản thân thất tình lục dục, chỉ là hắn giữ mình trong sạch, tuyệt đối sẽ không cùng tu sĩ khác như nhau mà thôi.

Hàn Thanh Như thân ảnh để cho Mạc Vô Kỵ cả Thanh Tâm quyết đều không cần, liền hoàn toàn tỉnh táo lại. Vì Hàn Thanh Như, hắn tiêu diệt Đại Kiếm Đạo. Thế nhưng là đối với Hàn Thanh Như mà nói, trọng yếu nhất có lẽ không phải là hắn đi tiêu diệt Đại Kiếm Đạo.

Hắn thở dài một tiếng, không biết Hàn Thanh Như hiện tại như thế nào. Mấy năm nay hắn vì truy cầu đại đạo, bỏ lỡ rất nhiều. Vô luận là Yên Nhi, Thư Âm hay là Hàn Thanh Như.

Bình tĩnh trở lại, Mạc Vô Kỵ đem váy rớt dưới đất giúp Y Thường phủ thêm, nói:

- Xin cho ta một chút thời gian được không? Ta thực lực bây giờ còn quá thấp hơi. Để cho ta khôi phục thực lực của chính mình cùng ký ức rồi hãy nói, chuyện lúc trước ta đều không nhớ được.

Từ khi bị Hạ Nhược Nhân ám toán sau đó, tại trong mắt hắn, ngoại trừ này mấy nữ nhân dùng tính mạng cứu hắn ra, nữ nhân khác dù hoàn

mỹ đều cùng hắn không có bất cứ quan hệ gì, chứ đừng nói chi là nữ nhân đối đầu trước mắt mình này.

Hiện tại hắn muốn là, làm sao từ trước mắt người nữ nhân này chạy trốn. Sau đó tìm kiếm địa phương, càng thêm điên cuồng tăng lên thực lực của chính mình.

- Ân, ta nghe lời ngươi.

Y Thường khéo léo thật giống như một con mèo nhỏ, mắc cở đỏ mặt trốn sau lưng Mạc Vô Kỵ mặc vào y phục của mình. Hoàn toàn không có để ý thân thể của chính mình bị Mạc Vô Kỵ nhìn hết, có thể thấy được ở trong mắt nàng, Lưu Tinh chính là tất cả của nàng.

Đường cong hoàn mỹ, để cho trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là tán thán không dứt.

Mặc quần áo tử tế xong, Y Thường lại dán thật chặt vào Mạc Vô Kỵ, ánh mắt kia cùng nhu tình tùy thời đều có thể lại đem Mạc Vô Kỵ hòa tan rơi.

- Y Thường...

Mạc Vô Kỵ vừa mới gọi hai chữ, đã bị Y Thường cắt đứt:

- Lưu Tinh ca ca, ta vẫn là thích ngươi gọi ta Thường nhi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là kêu lên:

- Thường nhi, ta hiện tại tu vi rất thấp, muốn tìm nơi bế quan tu luyện, chúng ta có thể tạm thời tách ra sao? Chờ tu vi ta tăng lên, ta sẽ đi tìm ngươi.

- Không...

Y Thường nhất thời rơi lệ nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Lưu Tinh ca ca, ta không muốn để ngươi rời đi như trước nữa. Ta sợ lần nữa cùng ngươi xa cách, ta sợ sẽ không còn được gặp lại ngươi...

- Không phải là sẽ không còn được gặp lại, mà là ta ký ức không có khôi phục, ta muốn tu luyện một đoạn thời gian. Tối đa bất quá vạn năm mà thôi...

Mạc Vô Kỵ giải thích.

Hắn cảm giác được bản thân Tuế Nguyệt Bàn tại tu luyện về sau, thời gian đối với chênh lệch thậm chí đến gần một phần trăm, đây nhất định là hắn chưa có hoàn toàn lý giải Tuế Nguyệt Bàn tạo thành. Thời gian vạn năm, dù cho hắn không cách nào bước vào chuẩn thánh hàng ngũ, chí ít cũng là Hợp Thần viên mãn sao??

Tới rồi Hợp Thần viên mãn, tự bảo vệ mình khẳng định không có có bất kỳ vấn đề gì.

Y Thường chảy nước mắt nhìn Mạc Vô Kỵ không ngừng lắc đầu, một lúc lâu sau đó, nàng mới tiếng khóc nói:

- Một vạn năm quá dài, ta chính là một hơi thở thời gian, cũng vậy không muốn cho ngươi rời đi tầm mắt. Lưu Tinh ca ca, đừng rời đi ta tầm mắt, để cho ta vẫn có thể thấy ngươi...

- Ta thực sự yêu cầu tăng lên thực lực, cùng với ngươi, ta sợ sẽ phân tâm...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm gọi khổ.

Y Thường đỏ mắt, nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Ngươi có Tuế Nguyệt Bàn, tăng lên thực lực thật nhanh. Ta chỗ này có cái này, có thể cho ngươi tốt hơn lợi dụng Tuế Nguyệt Bàn, tăng nhanh gấp mười lần tốc độ tu luyện á...

Bất chấp Mạc Vô Kỵ biết không có thể lấy đồ đạc của Y Thường, hắn vẫn như cũ nhịn không được hỏi:- Đó là vật gì?

- Là cái này...

Y Thường đang khi nói chuyện, lấy ra một quả trái cây lóng lánh trong sáng.

Cái trái cây này không có bất kỳ mùi gì, thần niệm của Mạc Vô Kỵ rơi ở phía trên, thật giống như hạ xuống rơi vào trong mênh mông vô biên đại dương mênh mông biển rộng bình thường giống nhau, tra nhìn không thấy bất luận cái gì linh vận khí tức.

- Đây là cái trái cây gì?

Những năm gần đây, Mạc Vô Kỵ cũng coi như có chút kiến thức, hắn cũng vậy chưa từng thấy qua loại trái này.

Y Thường miệng nhất thời vểnh lên:

- Ngươi căn bản cũng không quan tâm ta, ngươi sẽ không có phát hiện được ta tu vi so với trước mạnh hơn rất nhiều sao?

- A...

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể a một tiếng, hắn lòng nói trước ngươi tu vi thế nào, ta nào biết đâu?

Y Thường làm nũng hiển nhiên là không có thật trách Lưu Tinh ca ca này trong mắt nàng, thấy Mạc Vô Kỵ ngây người, nàng càng là thấp giọng nói:

- Đây là ta ngẫu nhiên tìm được đạo quả, tổng cộng hai gốc cây cây. trên Mỗi một gốc cây chỉ có một quả loại này đạo quả, ta đã dùng một quả.

Trước đây ta chỉ có Hợp Thần hậu kỳ, dùng cái này đạo quả tu luyện về sau, ta thức hải cùng tất cả ý niệm đều trở nên rõ ràng không minh. Tu luyện Chu Thiên tăng lên gấp bội, tốc độ tu luyện càng là cũng không chỉ gấp mười lần so với trước, ta hoài nghi đây là khai thiên ích địa đạo quả. Hai quả đạo quả ta dùng một quả, một quả ta tiếc không dùng, cũng tiếc cho Thánh Cô dùng. Len lén lưu lại, là chuẩn bị đưa cho ngươi.

Nghe đến đó, trong lòng Mạc Vô Kỵ đều là âm thầm lay động. Mặc dù hắn giống như Y Thường, cũng vậy không biết cái này đạo quả. Nếu là cái đạo quả này thật như Y Thường nói như vậy, như vậy tấm đạo quả kia tuyệt đối là một trong đạo quả trân quý nhất.

Hắn căn bản cũng không phải là Lưu Tinh, cùng Y Thường không có nửa điểm quan hệ. Cái đạo quả này có thể cho hắn trực tiếp bước vào thánh cảnh, hắn cũng sẽ không muốn lấy đạo quả này.

- Y Thường... Khụ khụ, Thường nhi, xin ngươi cho ta một chút tự tôn. Ta hi vọng có thể hoàn toàn y dựa vào chính mình bước vào đẳng cấp cao hơn, mà không phải dựa vào người khác trợ giúp...

Trong miệng nói như vậy, trong lòng Mạc Vô Kỵ đang cảm thán Lưu Tinh tên này còn có nữ nhân nhớ lấy hắn như vậy.

- Ta như thế nào là người khác? Ta, ta...

Y Thường lại một lần nữa nước mắt rơi như mưa, để cho Mạc Vô Kỵ không cách nào nói tiếp. Người nữ nhân này giống như là làm từ nước, chẳng những xinh đẹp tuyệt luân, còn thích khóc nhè nữa.

Đánh thì đánh không lại, chạy thì không chạy nổi, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn lâm vào khốn cảnh. Hiện tại hắn càng là không dám để cho Y Thường biết hắn không phải là Lưu Tinh, bằng không chỉ bằng vừa rồi người nữ nhân này ở trước mặt hắn cởi sạch hết, hắn nhất định phải chết.

- Được rồi, ngươi có thể cho ta một chút thời gian hay không?

Mạc Vô Kỵ thở dài.

Y Thường trên mặt còn treo một phần giọt nước mắt lóng lánh trong sáng, cứ như vậy mở to hai mắt vô tội nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Lưu Tinh ca ca, ta không ảnh hưởng ngươi bất cứ chuyện gì, ta chỉ muốn đi theo ngươi cùng nhau. Ta sẽ không cho ngươi lại từ trong tầm mắt ta biến mất....

Nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ biết người nữ nhân này tuổi tác so với hắn không biết lớn gấp bao nhiêu lần, hắn khẳng định cho rằng đây là một tiểu cô nương thích ỷ lại.

- Vậy ngươi có thể giúp ta một chuyện sao?

Mạc Vô Kỵ biết không dùng chút thủ đoạn, hắn là căn bản bãi không thoát được người nữ nhân này.

- Đương nhiên.

Nghe được Mạc Vô Kỵ muốn nàng hỗ trợ, Y Thường trên mặt như thế ngạc nhiên mừng rỡ vô cùng biểu tình.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một cái ngọc giản đưa cho Y Thường nói:

- Nơi này có một cánh sóng gợn trận môn, tiến vào cái trận môn này về sau, bên trong có một tên gia hỏa gọi là Mân Nguyên. Ta thiếu chút nữa liền bị tên này cho ăn hành, ngươi đi giúp ta giáo huấn tên này một trận. Được rồi, cái này sóng gợn trận môn không có khả năng trực tiếp tiến vào, nhất định phải đánh vỡ ra mới được.

- Ngươi là đang lo lắng cho ta sao?

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Y Thường càng là mừng rỡ không thôi. Nàng không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, liền nói lần nữa:

- Cái chỗ này chúng ta đã tìm được, gọi Thần Khế Chi Địa. Thánh Cô đang đang nghĩ biện pháp xé mở nơi này, chỉ là Thần Khế Chi Địa căn bản cũng không phải là tầm thường thủ đoạn có thể mở ra, chính là Thánh Cô cũng vậy không có cách nào trực tiếp mở ra.

- Đã như vậy, ta trước tìm nơi bế quan. Ta hi vọng trong lúc ta đang bế quan, ngươi không nên quấy rầy tới ta.

Mạc Vô Kỵ vừa nghe Y Thường nói, liền biết muốn tách ra người nữ nhân này là không được.

- Ân, ngươi bất chấp bế quan, ta giúp ngươi hộ pháp.

Thấy Mạc Vô Kỵ không có lấy đi đạo quả trong tay mình, Y Thường cũng không có mạnh mẽ để cho Mạc Vô Kỵ lấy đi. Nàng sớm quyết định, chờ Mạc Vô Kỵ bế quan thời điểm, lại đem đạo quả dung nhập vào thần linh mạch Mạc Vô Kỵ hấp thu.

Tại bên trong ý tưởng của nàng, Lưu Tinh là nhìn thấy thực lực của chính mình cao hơn hắn. Nàng nhất định phải trong thời gian ngắn nhất, để cho Lưu Tinh ca ca bước vào chuẩn thánh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1092: Trực Diện Thánh Nhân

Nghe Y Thường giọng nói, thực lực của Thánh Cô này dường như rất mạnh.

- Y Thường, các ngươi tới nơi này rất lâu rồi sao?

Không thoát nổi Y Thường, Mạc Vô Kỵ muốn hỏi thăm một chút đám người Y Thường là như thế nào đi tới Thần giới. Có phải thật vậy hay không cùng Khôn Uẩn nói như vậy, vấn đề ra ở tại bên trên Bỉ Ngạn Hoa.

- Vài thập niên mà thôi, chủ yếu là Thánh Cô muốn mở ra Thần Khế Chi Địa, thế nhưng là Thần Khế Chi Địa này có thiên địa quy tắc hạn chế, chính là Thánh Cô cũng không thể mạnh mẽ công kích.

Y Thường cảm thụ được Mạc Vô Kỵ không có còn xa lánh ý của nàng, tâm tình khá hơn, trong giọng nói cũng vậy mang theo một loại dễ dàng và kích động.

- Các ngươi là thế nào tới?

Những lời này mới đúng là Mạc Vô Kỵ rất muốn hỏi.

- Bỉ Ngạn Hoa a, đóa Bỉ Ngạn Hoa này trước khi bị người đánh nát, Thánh Cô mang theo chúng ta mượn Bỉ Ngạn quy tắc đi tới Thần giới...

Y Thường nói đến đây dường như nhớ ra cái gì đó, lập tức còn nói thêm:

- Bỉ Ngạn Hoa nhưng thật ra là một đôi, Thánh Cô lấy đi Bỉ Ngạn Hoa màu đỏ, nơi này kỳ thực còn có một đóa màu trắng...

- Vậy các ngươi đã tìm được chưa?

Mạc Vô Kỵ giọng nói có chút kích động, hắn biết rõ Bỉ Ngạn Hoa giá trị. Hơn nữa Khúc Du có Hỗn Độn Thần Cách, nếu mà Khúc Du tiến vào rồi, nhất định sẽ cảm ứng được Bỉ Ngạn Hoa.

Y Thường gật đầu, lại lắc đầu, không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi, nàng liền giải thích:

- Chỉ cần lấy được một đóa Bỉ Ngạn Hoa, một đóa khác liền có thể tìm được. Bất quá thời điểm Thánh Cô tìm được mặt một đóa Bỉ Ngạn Hoa khác, đóa Bỉ Ngạn Hoa này đã bị hai nữ tử mang đi.

- Các ngươi làm sao biết mang đi Bỉ Ngạn Hoa đúng là hai nữ tử?

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc hỏi.

Y Thường khẽ mỉm cười, đưa tay cầm ra một thủy tinh cầu kích phát về sau nói:

- Đây là hình ảnh Thánh Cô khắc xuống, Táng Thần Quật không ai dấu vết, bất chấp hai người kia đi thật lâu, vẫn như cũ có thể lưu lại hình ảnh.

Thư Âm cùng Khúc Du? Mạc Vô Kỵ thấy hai cái này mơ hồ bóng người, thiếu chút nữa kêu thành tiếng, cũng may hắn khắc chế chính bản thân. Lúc này trong lòng hắn chỉ có kích động, Thư Âm cùng Khúc Du quả nhiên tới nơi này rồi, các nàng còn cùng nhau tìm được Bỉ Ngạn Hoa, sau đó mượn Bỉ Ngạn Hoa rời khỏi.

Cảm nhận được Mạc Vô Kỵ kích động, Y Thường đang muốn hỏi gì đó, một cái thanh âm vắng lặng vang lên:

- Y Thường, người này là ai?

Mạc Vô Kỵ đánh cái giật mình, hắn căn bản cũng không có cảm thụ được bất luận cái gì không gian ba động, thì đã có người xuất hiện ở trước mặt của hắn. Coi như là Y Thường trước ra hiện ở trước mặt hắn, hắn cũng vậy cảm nhận được Y Thường thần niệm theo dõi. Tên gia hỏa kia để cho hắn không cảm giác được bất cứ ba động gì, thực lực mạnh bao nhiêu?

Lần này tới đây vẫn là một nữ tử, một thân thanh y, dung mạo chút nào không kém so với Y Thường, thậm chí từ góc độ nào đó mà nói, so với Y Thường càng là cao quý hơn.

- Thánh Cô...

Y Thường thấy nữ tử váy xanh này, giọng nói có chút kinh hoảng.

Mạc Vô Kỵ bừng tỉnh hiểu được, thì ra lúc đầu người nữ nhân này chính là Thánh Cô a. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ không có đi theo dõi tu vi váy xanh cô gái, nữ tử váy xanh cho hắn một loại cảm giác, tu vi so với Y Thường cao hơn.

Váy xanh nữ tử đứng trước mặt của hắn, thật giống như sáp nhập vào toàn bộ không gian bình thường giống nhau, không có nửa điểm đột ngột. Chỉ có hắn Phàm Nhân Quyết có loại này dung nhập không gian vạn vật cảm giác, lẽ nào váy xanh nữ nhân tu luyện cũng là Phàm Nhân Quyết?

Đây tuyệt đối không có khả năng...

Vừa nghĩ tới không có khả năng, Mạc Vô Kỵ trong lòng thật giống như một đạo thiểm điện xẹt qua bình thường giống nhau, hắn hiểu là chuyện gì xảy ra. Váy xanh nữ tử không phải là tu luyện Phàm Nhân Quyết, nàng sở dĩ để cho mình cảm thụ được loại này cùng không gian vạn vật dung hợp một thể khí tức, đó là bởi vì tu vi của đối phương cao tới một cái trình độ rồi.

Trình độ gì? Chỉ có dùng Thánh Nhân để giải thích. Váy xanh nữ nhân là Thánh Nhân tồn tại.

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, hắn chỉ hy vọng Thần giới không có bị váy xanh nữ nhân phá hư.

- Hắn là Lưu Tinh... Thánh Cô, xin ngươi tha thứ cho hắn sao?, là ta chủ động tìm được hắn.

Y Thường bên trong thanh âm mang theo thấp thỏm lo âu.

Thanh y Thánh Cô thở dài:

- Y Thường, ngươi là người ta rất tri kỷ, thời gian cùng ở bên cạnh ta cũng không ngắn. Ngươi nói Lưu Tinh kia ta cũng đã nghe nói qua, cùng Mân Nguyên là một mặt hàng, đều là hạng người tự cho là đúng cuồng vọng tự đại.

Nói đến đây, đơn giản Thánh Cô dừng một chút, mới tiếp tục nói:

- Lẽ nào ngươi đến bây giờ vẫn chưa rõ sao? Đại lượng kiếp đã đi qua, còn có diệt thế Lượng Kiếp cuối cùng gần đến. Ngươi cũng biết, tại lúc Tiểu Lượng Kiếp đã tới đó, tất cả đều con kiến hôi dưới Thánh Nhân.

Mà diệt thế Lượng Kiếp lại là cơ hội của ngươi, tại dưới diệt thế Lượng Kiếp, sẽ không còn Thánh Nhân chi phân. Đến lúc đó không muốn nói Thánh Nhân khả năng bị Lượng Kiếp thành tro, coi như là Thánh Nhân còn sống, dưới diệt thế Lượng Kiếp mênh mông Thiên Đạo, cũng vậy rất có thể sản sinh ra Thánh Nhân thứ chín. Ngươi cơ duyên thâm hậu, thu được Thánh Đạo Đạo Quả, còn là đạo âm dương. Chỉ cần có Thánh Nhân vẫn lạc, hoặc là chỉ cần Thiên Đạo phá vỡ, ngươi là rất có thể mượn Lượng Kiếp dùng đạo quả trong tay ngươi vượt qua chuẩn thánh thành tựu Thánh Nhân vị. Vì sao si tình một nam tử dơ bẩn như vậy? Tự hủy đại đạo?

- Thánh Cô, ngươi biết ta thu được Thánh Đạo đạo quả...

Trên mặt Y Thường càng là kinh khủng bất an.

Thanh y Thánh Cô ngẩng đầu nhìn trong hư không, giọng nói bộc phát bình thản nói:

- Ngươi thu được thánh đạo đạo quả nếu như ta cũng không biết, ta cũng vậy vọng tự tại là Thánh.Trong giọng nói của nàng mang theo một loại cô đơn cùng thất vọng, nàng đang chờ Y Thường đem đạo quả còn sót lại này cho nàng, sau đó nàng sẽ trả lại cho Y Thường. Nàng cần không phải là Y Thường thánh đạo đạo quả, mà là Y Thường đối với nàng trung thành cùng tín nhiệm. Vậy mà hôm nay Y Thường lại đem còn sót lại một quả đạo quả giao cho một nam tử dơ bẩn, cũng không muốn cho nàng Thánh Cô này, làm cho trong lòng nàng thất lạc tới cực điểm.

- Xin lỗi, ta...

Y Thường cúi đầu, trong lòng nàng cái loại này bất an, chỉ có nàng tự mình biết.

Nếu mà chính nàng này tấm thánh đạo đạo quả còn không có dùng, nàng sẽ đem tấm thánh đạo đạo quả cho Thánh Cô, sau đó sẽ đem cho một quả cho Mạc Vô Kỵ.

- Ngươi là Lưu Tinh?

Thanh y Thánh Cô ánh mắt hạ xuống rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ kiêng kỵ không dứt đơn giản yên tĩnh lại, nhân sinh trên đời chuyện không như ý nhiều lắm. Hắn có thể dùng Phàm Nhân chi thân thể bước vào Thần Vương cảnh, so với trên địa cầu, sống phải đặc sắc nhiều hơn. Coi như là sống trên địa cầu, hắn cũng đã sớm biến thành bụi.

Đã như vậy, còn có cái gì phải e ngại. Huống chi, hắn đối với váy xanh Thánh Cô rất là phản cảm, cái gì là nam nhân dơ bẩn. Lẽ nào ngươi

không phải là nam nhân đẻ ra sao?

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ không biết là, Thánh Cô váy xanh thật đúng là không là đc nam nhân đẻ ra.

Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu, bình tĩnh nói:

- Ta cũng không phải Lưu Tinh, chỉ là Y Thường đạo hữu nhận lầm mà thôi.

Thanh y Thánh Cô bỗng ngây người, hiển nhiên bị Mạc Vô Kỵ nói làm cho kinh sợ rồi. Trên thực tế thời điểm Y Thường đưa thánh đạo đạo quả cho Mạc Vô Kỵ, nàng đã nhìn thấy.

Tại ý tưởng của nàng bên trong, Mạc Vô Kỵ hắn là lạt mềm buộc chặt. Vừa phải lấy được Y Thường thánh đạo đạo quả, cũng muốn để cho Y Thường cảm thấy Mạc Vô Kỵ là một cái nam nhân chân chính.

Nàng thật không ngờ, Mạc Vô Kỵ tại trước mặt nàng lại phủ nhận là Lưu Tinh. Nếu là lạt mềm buộc chặt, cái này không hợp lý sao??

- Lưu Tinh ca ca...

Y Thường lần nữa rơi lệ.

- Ngươi đã không phải là Lưu Tinh, vậy ngươi đi đi.

Thanh y Thánh Cô bỗng nhiên nói.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ hắn lên, hắn có chút không dám tin tưởng nhìn thanh y Thánh Cô, đây là để cho mình rời khỏi? Có chuyện tốt như vậy?

- Không...

Y Thường nói một cái chữ không về sau, lại cũng không nói ra lời gì nữa, chỉ biết là quỳ gối trước mặt Thánh Cô.

- Chẳng lẽ ngươi luyến tiếc đi?

Thanh y Thánh Cô giọng nói bình tĩnh, Mạc Vô Kỵ lại cảm nhận được một loại nguy cơ tử vong.

Hắn liền ôm quyền đối với thanh y Thánh Cô nói:

- Y Thường là một cái cô gái tốt, hi vọng ngươi đừng trách phạt nàng quá nặng.

Lúc này Mạc Vô Kỵ bình tĩnh lại, hắn tại trên người thanh y Thánh Cô, cảm nhận được nồng nặc sát khí. Hắn khẳng định thanh y Thánh Cô không là thật muốn buông tha hắn, mà là trêu chọc hắn, chờ hắn chạy trốn tới trình độ nhất định, lại dễ dàng đưa hắn bắt trở lại. Bất quá có dũng khí thả Mạc Vô Kỵ hắn đi, coi như là Thánh Nhân, cũng đừng nghĩ đưa hắn bắt trở lại.

- Thế nào, ta làm chuyện gì còn cần ngươi đến dạy? Ta Thánh Cô ở trong nơi này, tương lai có không hài lòng, cứ việc đứng trước mặt ta nói những lời này.

Thanh y Thánh Cô giọng nói băng hàn.

- Tốt, nếu để cho ta tức giận, tương lai ta sẽ trở về dạy dỗ ngươi.

Mạc Vô Kỵ nói một chữ tốt về sau, thân hình mở ra, trực tiếp bỏ chạy.

Mạc Vô Kỵ không có dùng Phong Di, kinh nghiệm hắn chạy trốn phong phú, rất rõ ràng đây là cơ hội duy nhất của hắn.

- Thánh Cô, van cầu ngươi, đừng cho Lưu Tinh rời đi ta...

Y Thường rốt cục thút thít nói, đối với nàng mà nói, lần nữa phân biệt cùng Lưu Tinh, tựa cùng giết nàng không có bất kỳ khác nhau.

Thánh Cô bị Mạc Vô Kỵ một câu nói nói làm sắc mặt tái xanh đưa tay kéo Y Thường, thở dài nói:

- Y Thường, ngươi cảm thấy hắn chút tu vi này có thể từ trong thần niệm ta biến mất sao? Ta chỉ là để cho ngươi biết, hắn đối với ngươi căn bản cũng không thèm quan tâm. Nếu mà không phải là ta xuất hiện, hắn sẽ mang theo thánh đạo đạo quả và biến mất.

- Thánh Cô, van cầu ngươi...

Y Thường chỉ biết là cầu tình.

Thánh Cô nhíu mày một cái, giọng nói có chút cứng rắn nói:

- Y Thường, nếu mà ngươi không tin ta, ta đưa hắn bắt trở lại, lục soát hồn phách của hắn cho ngươi nhìn xem cái rõ ràng...

- Đừng...

Y Thường thê lương gọi một tiếng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1093: Ra Táng Thần Quật, Thi Triển Hủy Diệt Thuật

Thanh y Thánh Cô nói bỗng nhiên dừng lại, trong mắt nàng tràn đầy vẻ nghi hoặc. Nàng trước nói cái con kiến hôi kia, cư nhiên tại dưới mắt nàng không thấy nữa.

- Điều này sao có thể?

Thánh Cô tự lẩm bẩm.

Dùng thực lực của nàng, dù cho bản lĩnh Mạc Vô Kỵ ẩn nấp cao tới đâu, chỉ cần còn đang ở Táng Thần Quật, nàng liền có thể tìm ra Mạc Vô Kỵ.

Nhưng là bây giờ, Mạc Vô Kỵ tại trước mắt nàng biến mất vô tung vô ảnh.

...

Tại sau một thời gian ngắn Mạc Vô Kỵ bỏ chạy, trực tiếp Phong Di mấy lần, sau đó tại một mảnh màu xám tro sa mạc bãi dịch dung tạo thành một tảng đá.

Tại đây phiến diện tích vô biên sa mạc bãi, cùng hắn hóa thân loại tảng đá này, có chừng hàng tỉ. Hắn Phàm Nhân Quyết lúc này kết hợp Thai Hóa Dịch Hình thần thông, hóa thân tảng đá cùng chung quanh tảng đá cả khí tức đều là giống y hệt nhau, không có bất kỳ sinh cơ, chỉ có một mảnh hôi bại.

Trừ phi Thánh Cô biết hắn hóa thân chính là tảng đá, sau đó từng khối từng khối dùng thần niệm theo dõi. Hoặc là nói Thánh Cô cũng tinh

thông Thiên Cương Biến thần thông, biết môn thần thông thủ đoạn này. Nếu không, dù cho Thánh Cô là một cái Thánh Nhân, cũng không cách nào tìm được Mạc Vô Kỵ vị trí.

Đối với Thánh Cô cường giả loại này, trước khi chưa có thực lực, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không muốn gặp lại lần thứ hai. Mặc dù hắn biết mình tránh thoát Thánh Cô thần niệm tìm kiếm, hắn vẫn không có lập tức rời đi.

Hắn lần nữa xuất ra Thiên Cương Biến, bắt đầu nghiên cứu một loại thần thông khác bên trong Thiên Cương Biến, súc địa thành thốn.

Súc địa thành thốn cũng vậy là một loại đại thần thông bỏ chạy, không phải nói hắn Phong Độn Thuật không bằng súc địa thành thốn. Mà là bởi vì hắn Phong Độn Thuật là chính hắn suy nghĩ ra được thần thông, đến bây giờ, hắn Phong Độn đã đại thành. Súc địa thành thốn so với Phong Độn Thuật thì có một cái ưu thế, có thể đột ngột biến mất. Nếu mà hắn có thể lại đem súc địa thành thốn cùng Phong Độn Thuật kết hợp, thủ đoạn hắn bỏ chạy sẽ càng thêm vô hình vô tích.

Vài tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ tại nắm trong tay súc địa thành thốn da lông về sau, hắn Trữ Thần Lạc lúc này mới cẩn thận mở rộng đi ra ngoài.

Xung quanh tất cả bình tĩnh, Mạc Vô Kỵ cũng không có cảm thụ được bất kỳ nguy hiểm nào.

Xác định không có vấn đề gì, Mạc Vô Kỵ huyễn hóa ra thân hình, sau đó hướng về lối vào cấp bách lẩn trốn.

Vô luận học được bao nhiêu thần thông, tu vi của hắn không đề cao cũng là uổng công. Táng Thần Quật không còn là chỗ tu luyện, hắn hiện đang tu luyện có hai cái địa phương có thể đi, đệ nhất chính là Thần Khế Chi Địa, thứ hai chính là rời đi Táng Thần Quật trở lại Thần giới.

Căn cứ Y Thường nói, Thần Khế Chi Địa có Thánh Cô ở nơi đó coi chừng, hắn đi chẳng khác nào tự chui đầu vào lưới. Hiện tại Mạc Vô Kỵ chỉ có thể cầu khẩn thực lực của chính mình đã có thể từ lối vào trở lại Thần giới. Về phần Khôn Uẩn chiếu cố, chờ hắn tu vi đại thành về sau lại đến giúp sao?, hiện tại cái mạng nhỏ của hắn đều khó bảo toàn. Huống hồ chỉ cần Thánh Cô vào không được Thần Khế Chi Địa, Khôn Uẩn chính là an toàn.

Thanh y Thánh Cô hiển nhiên không có lại đem Mạc Vô Kỵ con kiến hôi như vậy để ở trong lòng, dù cho Mạc Vô Kỵ thông qua thủ đoạn tại dưới mắt nàng trốn đi, nàng vẫn như cũ sẽ không quá lưu ý. Vũ trụ mênh mông, các loại thủ đoạn nhỏ nhiều hơn. Nếu như là thần niệm của nàng chăm chú nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ thủ đoạn nhỏ nhiều hơn nữa, cũng không cách nào rời khỏi.

Bây giờ đối với thanh y Thánh Cô mà nói, mở ra Thần Khế Chi Địa mới là trọng yếu nhất. Năm đó ngụy Thánh Nhân Mân Nguyên giả nhân giả nghĩa thu được vô số bài vị cường giả tín nhiệm, bài vị cường giả tại trước khi đại lượng kiếp đến, đều đem bảo vật tốt nhất giao cho Mân Nguyên bảo quản, có thể nói Mân Nguyên rất có thể là một ngụy thánh so với Thánh Nhân còn phải giàu có hơn.

Trong đồn đãi Thiên Địa Lô, Thao Thiết nồi còn có Tuế Nguyệt Bàn đều ở đây Thần Khế Chi Địa. Chỉ cần đánh vỡ Thần Khế Chi Địa, tìm được Mân Nguyên, diệt thế Lượng Kiếp thì như thế nào?

...

Mạc Vô Kỵ cẩn thận một chút, cộng thêm một đường luyện tập súc địa thành thốn thần thông, mấy tháng về sau, hắn mới lần nữa đi tới lối vào Táng Thần Quật.

Đen kịt cửa động vẫn còn, cùng trước đây Mạc Vô Kỵ thần niệm nhìn xem tiến đến như nhau, lúc này thần niệm của Mạc Vô Kỵ cũng là quét không đi ra.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp Phong Di, tiến vào Táng Thần Quật cái lối đi này hắn biết rõ, thức hải thần niệm thì không cách nào mở rộng. Cũng may Mạc Vô Kỵ ngoại trừ thức hải thần niệm, hắn còn có Trữ Thần Lạc thần niệm.

Mạc Vô Kỵ chỉ là Phong Di phạm vi mấy trượng, liền cũng không cách nào di động mảy may. Nếu không phải hắn có Trữ Thần Lạc, lúc này hắn đã lần nữa bị đập tới bên trong Táng Thần Quật rồi.

Không rời đi Táng Thần Quật, sớm muộn phải bỏ mạng tại nơi trong tay Thánh Cô. Đến lúc này Mạc Vô Kỵ cũng không có cái gì phải cố kỵ, trực tiếp tế xuất Thiên Địa Lô. Thiên Địa Lô trôi lơ lửng tại đỉnh đầu Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ lập tức liền cảm nhận được không gian chung quanh quy tắc yếu lên.

Khôn Uẩn quả nhiên là không có lừa gạt hắn, xem ra coi như là hắn chỉ có Thần Vương tầng ba, chỉ cần có Trữ Thần Lạc cùng Thiên Địa Lô, hắn có thể rời đi Táng Thần Quật.

Mạc Vô Kỵ biết Táng Thần Quật cái lối đi này cực kỳ dài, hắn Trữ Thần Lạc thần niệm điên cuồng mở rộng, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Để cho Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm chính là, dọc theo đường đi hắn cũng không có cảm thụ được này thanh y Thánh Cô uy hiếp. Lúc ban đầu một tháng Mạc Vô Kỵ còn có chút cẩn thận, một tháng sau, Mạc Vô Kỵ đơn giản bắt đầu luyện hóa Côn Ngô Kiếm.

Đáng tiếc là, tại đây trong quá trình cấp tốc đi lên bỏ chạy, Mạc Vô Kỵ không cách nào sử dụng Tuế Nguyệt Bàn. Nếu không, Mạc Vô Kỵ đều hoài nghi mình có thể hoàn toàn luyện hóa Côn Ngô Kiếm cùng Thánh Đạo Phù.Đối với Côn Ngô Kiếm luyện hóa, Mạc Vô Kỵ sớm có chuẩn bị. Trước đây hắn lần đầu tiên luyện hóa Côn Ngô Kiếm, thiếu chút nữa lại đem thức hải của mình ép khô rồi, kết quả cũng chỉ là luyện hóa đi ra một đạo kiếm ý.

lần thứ hai luyện hóa Côn Ngô Kiếm, Mạc Vô Kỵ thức hải thần niệm không có nửa điểm bảo lưu, toàn bộ tịch cuốn vào Côn Ngô Kiếm. Quả nhiên cùng lần đầu tiên luyện hóa Côn Ngô Kiếm như nhau, thần niệm của Mạc Vô Kỵ trùng kích đạo cấm chế tiếp theo, thật giống như lần nữa mở ra một cái cửa cống lớn hơn. bên trong cửa cống lực lượng hầu như một lần lại đem Mạc Vô Kỵ thức hải thần niệm hút đi phân nửa.

So với lần đầu tiên luyện hóa Côn Ngô Kiếm, lần này luyện hóa Côn Ngô Kiếm đã không còn mạo hiểm như lần đầu tiên, thế nhưng là cho dù so với lần đầu tiên càng thêm gian nan.

Côn Ngô Kiếm giống như là một cái động không đáy, bao trùm lấy Mạc Vô Kỵ thức hải thần niệm. Mạc Vô Kỵ khẳng định, nếu mà không phải là hắn bước vào Thần Vương tầng 6, trong thức hải tử khí hồ lớn càng là nội tình thâm hậu, cuồn cuộn không ngừng diễn sinh ra thần niệm, hắn sẽ lần nữa bị hút khô.

Loại này hấp thu có chừng ba tháng thời gian, đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ cũng kiên trì không nổi, Côn Ngô Kiếm phát sinh một tiếng réo rắt vui kêu to. Lập tức chuôi Côn Ngô màu xám tro trôi lơ lửng ở tại trước mặt Mạc Vô Kỵ, so với lần đầu tiên luyện hóa Côn Ngô Kiếm, lần này Côn Ngô Kiếm càng là thiếu một loại bén nhọn phong mang.

Cấp bách lẩn trốn bên trong Mạc Vô Kỵ nhắm mắt lại, cũng có thể cảm thụ được bên trong Côn Ngô Kiếm dâng trào mênh mông lực lượng. Một loại hủy diệt thiên địa sát thế ẩn chứa ở trong đó, Mạc Vô Kỵ hoài nghi một kiếm của mình đi xuống, cả Thần giới đều có thể xé mở một đạo khe nứt. Nếu mà một kiếm này đánh về phía Thánh Cô này, không biết kết quả sẽ làm sao.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì lắc đầu, vô luận thanh y Thánh Cô sẽ làm sao, hắn khẳng định mình đối mặt thanh y Thánh Cô tối đa cũng chỉ có thể xuất thủ một lần, rất có thể là một lần cũng vậy không được.

Bên trong Côn Ngô Kiếm có vài đạo sát ý Mạc Vô Kỵ không rõ ràng lắm, hắn hiện tại luyện hóa hai đạo sát ý, phía sau nếu mà tiếp tục muốn

luyện hóa, dùng hắn tu vi bây giờ còn chưa đủ.

Thu hồi Côn Ngô Kiếm, Mạc Vô Kỵ càng là tăng nhanh lẩn trốn tốc độ. Lại là sắp tới một năm thời gian trôi qua, trước mắt Mạc Vô Kỵ sáng ngời. Đi theo hắn trực tiếp vọt ra, hạ xuống rơi vào bên ngoài Táng Thần Quật.

Nơi này là Táng Thần Cốc, thần niệm của Mạc Vô Kỵ đảo qua đi ra ngoài, liền hiểu rõ chính bản thân lần nữa về tới Thần giới.

Thần giới quy tắc đầy đủ hết, cũng không có bất kỳ phá hư gì, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm. Vô luận như thế nào, Thần giới coi như là địa phương hắn hiện tại đặt chân, nếu như ngay cả Thần giới cũng bị phá huỷ, hắn chỉ có thể đi Tiên Giới. Mà quy tắc tiên giới, căn bản là không cách nào để cho hắn tu luyện.

Quay đầu lại nhìn một chút cửa động khổng lồ của Táng Thần Quật, Mạc Vô Kỵ rất muốn bố trí ở chỗ này một cái trận pháp đóng cửa, để cho thanh y nữ nhân này lên không được. Trong lòng hắn rất rõ ràng, chính bản thân còn không có khả năng lớn như vậy.

Coi như là không có khả năng ngăn cản thanh y nữ nhân này lần nữa trở lại Thần giới, Mạc Vô Kỵ cũng quyết định phải làm gì đó.

Tại xác nhận xung quanh không có bất kỳ dấu vết người nào về sau, Mạc Vô Kỵ hầu như tụ tập hết thảy thần nguyên, hai tay đồng thời họa xuất vô số huyền ảo thủ quyết, sau đó ngưng tụ thành một đạo đại thủ ấn in đi xuống.

Một loại kinh khủng khí tức hủy diệt tại đây một mảnh không gian cuốn lên, chính là tự Mạc Vô Kỵ cũng có chút kinh hoàng. Hắn muốn dùng Đại Hủy Diệt Thuật lại đem cửa động tiến vào Táng Thần Quật hủy diệt, dù cho không có khả năng triệt để hủy diệt, có thể ngăn cản này thanh y nữ nhân trì hoãn trở lại Thần giới 1 thời gian cũng tốt.

Thế nhưng là loại này khí tức hủy diệt, để cho hắn cảm giác được bản thân cử chỉ có chút xung động.

Mạc Vô Kỵ tu vi hữu hạn, Đại Hủy Diệt Thuật tế xuất về sau, hắn căn bản là không cách nào ngăn cản thần thông phát triển. Hắn chỉ có thể theo bản năng thu liễm bản thân thần niệm cùng thần nguyên, tận lực giảm bớt hiệu quả hủy diệt của Đại Hủy Diệt Thuật.

- Ầm!

Âm hưởng Cắn trời xé đất bao trùm hết thảy chung quanh không gian cùng địa vực, dù cho Mạc Vô Kỵ Đại Hủy Diệt Thuật chỉ là da lông, loại kinh khủng khí tức hủy diệt này vẫn như cũ lan tràn đi ra ngoài.

- Ầm vang...

Không gian sụp đổ, quy tắc bất ổn.

Cuồn cuộn sụp đổ thanh âm liên miên không ngớt, nguyên bản vùng đất bằng phẳng Táng Thần Cốc thật giống như một khối đậu hũ bị vạn quân búa tạ ầm ở phía trên vậy, không ngừng tán loạn, theo không gian cùng nhau tiêu tán...

Mạc Vô Kỵ cấp tốc lui về phía sau, hắn cảm giác nếu mà không lui về phía sau mà nói, chính hắn đều có thể bị loại này Đại Hủy Diệt Thuật thần thông tịch cuốn vào.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ bộc phát nghĩ mà sợ, nếu như nói Sinh Tử Luân là bởi vì đã có một tia niệm ký của Lưu Tinh để cho hắn kiêng kỵ, như vậy vẫn chưa có hoàn toàn thành hình Đại Hủy Diệt Thuật, chính là hắn cũng không cách nào khống chế kinh khủng thần thông của mình.

May mắn là Thần giới quy tắc chữa trị, thiên địa vững chắc. Tu vi của hắn cũng có hạn, vẫn như cũ tại Thần Vương trung kỳ. Bằng không hắn đạo này Đại Hủy Diệt Thuật thủ ấn mang đến nhiều hậu quả kinh khủng.

Âm hưởng sụp đổ liên miên không ngớt, Mạc Vô Kỵ trơ mắt nhìn Táng Thần Cốc bị không gian quy tắc cắn nuốt hết, sau đó dần dần biến mất, thật giống như tinh cầu khối va chạm bình thường giống nhau, trung gian khối bị đè ép trở thành hư vô.

- Thật là lợi hại...

Rời khỏi phạm vi Đại Hủy Diệt Thuật hủy diệt, Mạc Vô Kỵ đứng ở trên hư không tự lẩm bẩm.

Trước đây thời điểm hắn trên đường tiến vào Táng Thần Quật, cũng đã thi triển qua Đại Hủy Diệt Thuật. Khi đó tu vi của hắn còn không có mạnh như hiện tại, Đại Hủy Diệt Thuật cũng vậy là mới vừa chạm đến da lông. Cộng thêm lại là khi tiến vào trong hư không Táng Thần Quật, xa không có lay động tới tình cảnh bây giờ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1094: Bi Ngạn Hoa Mảnh Nhỏ

- Là Vô Kỵ sao?

Một cái thanh âm quen thuộc từ đằng xa truyền đến, Mạc Vô Kỵ bị Đại Hủy Diệt Thuật kinh sợ thần niệm lập tức liền quét xem người đâu tới, trong lòng nhất thời ngạc nhiên mừng rỡ hẳn lên.

- Thương tiền bối!

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nghênh đón.

Đối với Thương Chính Hành hắn nhưng là phi thường tôn kính, hắn chẳng những từ trên người Thương Chính Hành học được rất nhiều thứ, còn từ trên người Thương Chính Hành cảm nhận được một cái chân chính Thần giới tiền bối dày rộng ý chí.

Thương Chính Hành nhìn thấy Mạc Vô Kỵ hiển nhiên cũng là rất vui vẻ, hắn nghi hoặc nhìn trước mắt hỗn loạn không gian, cùng hầu như đã biến mất Táng Thần Cốc di chỉ hỏi:

- Đây là có chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ lúng túng nói:

- Ta vừa mới lĩnh ngộ một cái thần thông, ở chỗ này thử một cái, không nghĩ tới cái thần thông này quá mức bá đạo, một lần liền đem toàn bộ Táng Thần Cốc bình nguyên bắn cho không còn.

Táng Thần Cốc trước kia là một cái sơn cốc, tại trước khi Mạc Vô Kỵ thi triển Đại Hủy Diệt Thuật, nơi này chỉ có thể coi như là một cái bình

nguyên. Hôm nay, cả bình nguyên cũng đều không tồn tại.

- Ngươi một cái thần thông hủy diệt Táng Thần Cốc rồi?

Thương Chính Hành lay động không dứt nhìn Mạc Vô Kỵ, coi như là hắn bởi vì Thần giới chữa trị thu được cơ duyên bước vào Hợp Thần viên mãn cảnh, thế nhưng là hắn ở chỗ này ầm mấy chục thần thông cũng vậy không nhất định có thể đánh nát Táng Thần Cốc a.

Hỏi xong về sau Thương Chính Hành không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, liền hỏi theo:

- Là thần thông gì?

Mạc Vô Kỵ không có giấu diếm Thương Chính Hành:

- Là Đại Hủy Diệt Thuật, trước đây thời điểm chữa trị Thần giới, tại trong khe khai thiên lấy được.

Thương Chính Hành ngẩn ngơ, một hồi lâu mới lên tiếng:

- May là Đại Hủy Diệt Thuật này bị ngươi thu được, nếu mà bị những người Thần Tộc đó thu được, Thần giới còn lại các tộc sẽ nguy hiểm. Năm đó Thần Tộc dựa vào một cái Tiểu Trớ Chú Thuật, cũng vậy đơn giản chém giết trăm vạn...

Thương Chính Hành theo bản năng dừng lại lời của mình, chính là Đại Hủy Diệt Thuật không có rơi vào trong tay Thần Tộc, hiện ở tại thần giới cũng vậy không có bao nhiêu hi vọng a.

- Thương tiền bối, chẳng lẽ xảy ra chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn Thương Chính Hành có chút thất lạc ánh mắt, liền biết Thương Chính Hành có lời gì muốn nói.

Thương Chính Hành gật đầu, thở dài nói:

- Có thể ở chỗ này nhìn thấy ngươi, ta rất vui vẻ. Đáng tiếc Thần giới vừa mới chữa trị, liền gần cũng bị hủy diệt, ai... Sớm biết như vậy, Thần giới còn không bằng cùng trước bình thường giống nhau, đừng chữa trị.

So với Mạc Vô Kỵ, Thương Chính Hành cùng Ly Thiên, Hoằng Khởi những người này như nhau, đối với Thần giới có càng sâu cảm tình. Bọn họ ở chỗ này sinh sống vô mấy vạn năm, cái chỗ này chính là nhà bọn họ.

- Tiền bối chẳng lẽ nói là thanh y Thánh Cô kia đi tới Thần giới, nàng muốn muốn hủy diệt Thần giới...

- Đúng vậy, Niết Bàn Học Cung bầu trời Bỉ Ngạn Hoa bỗng nhiên mọc ra, Bỉ Ngạn đạo vận quy tắc để cho cường giả có bài vị bước vào Thần giới... Đù, Vô Kỵ, làm sao ngươi biết là thanh y Thánh Cô tới rồi Thần giới?

Thương Chính Hành bởi vì tâm ưu Thần giới, theo bản năng nói phân nửa về sau mới phản ứng được lời Mạc Vô Kỵ nói có vấn đề.

Mạc Vô Kỵ không có giấu diếm, lại đem sự tình chính bản thân mới vừa từ Táng Thần Quật đi ra toàn bộ nói cho Thương Chính Hành. Không chỉ như thế, hắn còn nói cho Thương Chính Hành chính bản thân sở dĩ phải ở chỗ này thi triển Đại Hủy Diệt Thuật, chính là muốn đem thanh y Thánh Cô ngăn ở bên trong Táng Thần Quật, không cho người nữ nhân này đi ra.

- A...

Cái tin tức ngạc nhiên vô cùng này để cho Thương Chính Hành một lát cũng vậy không phản ứng kịp, đủ qua mấy hô hấp thời gian, hắn mới bắt lại Mạc Vô Kỵ, kích động nói:

- Làm tốt, làm tốt lắm...

Đi theo, hắn không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi, liền đem tin tức mình và Hành Mộc đánh nát Bỉ Ngạn Hoa nói cho Mạc Vô Kỵ. Đồng thời hắn còn nói cho Mạc Vô Kỵ, thanh y Thánh Cô một lần, liền trực tiếp giơ tay lên tiêu diệt hơn mười vạn Thần Lục tu sĩ.

- Nữ nhân này sát tâm thật là lớn.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ mà sợ, nếu mà không phải là người nữ nhân này sơ suất, để cho hắn bắt được cơ hội chạy trốn, hắn nơi nào có cơ hội từ trong tay nữ nhân này bỏ chạy?

Thương Chính Hành giọng nói nhẹ nhàng không ít:

- May là ngươi lại đem nữ nhân này chắn bên trong Táng Thần Quật, nếu không, Thần giới sợ rằng sẽ bị người nữ nhân này tróc đi số mệnh, đào đi giới lạc.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, ngưng trọng nói:

- Thương tiền bối, Táng Thần Cốc bình nguyên bị ta phá huỷ, người bình thường có lẽ không có khả năng trở ra, thế nhưng nữ nhân kia cũng không phải là người bình thường, nàng là một Thánh Nhân. Hơn nữa nàng sở dĩ không có đi ra, ta hoài nghi nàng càng thêm lưu ý Thần Khế Chi Địa...

Mạc Vô Kỵ lại đem Thần Khế Chi Địa, còn có sự tình bài vị hướng Thương Chính Hành giải thích một lần. Thương Chính Hành cũng biết bài vị, chỉ là hắn cũng không có ràng như Mạc Vô Kỵ rõ mà thôi.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Thương Chính Hành mới biết được, đối với cường giả bản thân có bài vị mà nói, Thần giới có hay không bị diệt chính là đơn giản như bước đi không cẩn thận đạp vào một khối bùn đất bình thường.

- Xem ra không đột phá đến chuẩn thánh, Thần giới ta sẽ mặc cho người ngoài làm thịt.

Thương Chính Hành thở dài.

Mạc Vô Kỵ lần nữa lắc đầu nói:

- Thương tiền bối, coi như là đột phá tới rồi chuẩn thánh, chỉ sợ cũng chỉ có thể mặc cho đám ngoài bang chia cắt. Nữ nhân kia tuyệt đối không phải là chuẩn thánh có thể đối phó.

- Ngươi có ý kiến gì?

Thương Chính Hành biết Mạc Vô Kỵ không phải là tu sĩ tầm thường, cộng thêm Mạc Vô Kỵ tu luyện Đại Hủy Diệt Thuật, lại hủy diệt cửa ra nữ nhân kia, trong lòng hắn đối với Mạc Vô Kỵ dĩ nhiên có chút mong đợi.

Có lẽ chỉ có một ngày, Mạc Vô Kỵ thực sự có thể giải Thần giới nguy cơ.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Thương tiền bối, vãn bối đang phải tìm ngươi, có một việc cần tiền bối hỗ trợ.

Thương Chính Hành không chút do dự nói:

- Ngươi nói, chỉ cần ta Thương Chính Hành có thể làm được.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Năm đó thời điểm ta tại Niết Bàn Học Cung, Niết Bàn Học Cung có một cái tài nguyên tranh đoạt tỷ đấu. Trước đây cái này tài nguyên tranh đoạt là lựa chọn tại một cái tinh cầu vô chủ, còn xin tiền bối nói cho vãn bối cái tinh cầu vô chủ này ở đâu, vãn bối chuẩn bị đi cái tinh cầu kia bế quan một đoạn thời gian.

Mạc Vô Kỵ vốn là phải tìm địa phương bế quan tu luyện, nếu mà không phải là gặp phải Thương Chính Hành, hắn dự định tìm một một

chỗ yên tĩnh tu luyện. Bây giờ nhìn thấy Thương Chính Hành, hắn tự nhiên còn muốn hỏi nơi cái kia tinh cầu vô chủ.

Bên trong tinh cầu vô chủ ẩn chứa hàng loạt Hỗn Độn Thần Linh Khí, Mạc Vô Kỵ chẳng những ở nơi đó tu vi kịch liệt tăng lên, còn thu được Cực Băng Thiên Trúc. Kết quả hắn dùng Cực Băng Thiên Trúc giao đổi lấy Tuế Nguyệt Bàn.

Mấu chốt nhất là, Khôn Uẩn biết bên trong cái kia tinh cầu vô chủ có đỉnh cấp chí bảo. Cái này chí bảo thậm chí để cho Khôn Uẩn cả Cực Băng Thiên Trúc cũng không để ở trong lòng, có thể thấy được bảo vật này mạnh bao nhiêu. Mạc Vô Kỵ đi qua ngoại trừ muốn lại đem tu vi của mình mau chóng đề thăng tới Hợp Thần ra, còn muốn đi xem bảo vật này rốt cuộc là cái gì.

Thương Chính Hành nghe xong Mạc Vô Kỵ nói, không chút do dự lấy ra một thủy tinh cầu đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Vô Kỵ, Thủy Tinh Cầu này là vị trí tinh cầu vô chủ. Còn có, ngươi phải cẩn thận một chút Hành Mộc, trước đây tên này hại ngươi một lần, thiếu chút nữa khiến cho ngươi bỏ mình. Bất quá trước đây không lâu hắn đã cứu ta một mạng, Bỉ Ngạn Hoa cũng là hắn liên thủ với ta đánh vỡ, cho nên ta không dự định cùng hắn so đo.

- Đa tạ tiền bối, vãn bối biết.

Mạc Vô Kỵ tiếp nhận Thủy Tinh Cầu, lần nữa nói cảm tạ.

Thương Chính Hành khẽ mỉm cười, xuất ra một cái hộp ngọc đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Cái này cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ tiếp nhận hộp ngọc nhìn Thương Chính Hành, hắn chờ Thương Chính Hành giải thích.

Thương Chính Hành chỉ vào hộp ngọc này nói:

- Trong này là một phần mảnh nhỏ của Bỉ Ngạn Hoa, trước đây ta cùng Hành Mộc đánh nát đóa Bỉ Ngạn Hoa này một mảnh, ta tiện tay liền đem những thứ mảnh nhỏ này góp nhặt hắn lên. Về sau ta nghe nói thanh y nữ nhân kia vội vã muốn đi chỗ nào, không có truy cứu sự tình mảnh nhỏ. Nhưng ta khẳng định mảnh nhỏ này có chỗ hữu dụng, một khi chờ nữ nhân kia làm mọi chuyện xong xuôi, nàng sẽ phải nhớ tới tìm kiếm những thứ mảnh nhỏ này.

Thanh y Thánh Cô là một đóa Hồng Liên huyễn hóa ra đến, tuy rằng tu vi mạnh mẽ tuyệt đối, tại công pháp lĩnh ngộ bất luận kẻ nào đều không cách nào so sánh. Bàn về tâm trí đến, nàng liền không cần thiết so mạnh với Thương Chính Hành những lão gia hỏa này. Nàng có thể bước vào Thánh Nhân, ngoại trừ cơ duyên bên ngoài, càng nhiều hơn chính là nhân tố ngoại giới. Có thể nói giữa bát Đại Thánh Nhân, nàng là một kẻ tâm cơ kém nhất, hơn nữa còn cực kỳ tự phụ.

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi tiếp nhận hộp ngọc, liên thanh nói:

- Đa tạ tiền bối, thứ này đối với ta hữu dụng.

Thứ này đối với Mạc Vô Kỵ tự nhiên hữu dụng, hắn chỉ cần có Bỉ Ngạn Hoa mảnh nhỏ, chẳng những có thể tìm được phương vị của Khúc Du cùng Thư Âm, còn có thể thong dong cảm thụ được vị trí của thanh y Thánh Cô.

- Vậy là tốt rồi.

Thương Chính Hành cười ha ha một tiếng, từ khi nghe được Mạc Vô Kỵ hủy diệt cửa ra của thanh y Thánh Cô về sau, tâm tình của hắn liền đã khá nhiều.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy lấy ra một cái nhẫn cùng một cái bình ngọc đưa cho Thương Chính Hành nói:

- Thương tiền bối, ta không có thứ khác, nơi này có một phần thần linh mạch cùng một lọ Hồng Mông Sinh Tức. Ta không biết thứ này đối

với tiền bối đột phá đến chuẩn thánh có trợ giúp hay không.

- Hồng Mông Sinh Tức! Hữu dụng, hữu dụng... Ngươi nhanh chóng thu lại, thứ này rất dễ bị người bắt lấy đến khí tức, chính ngươi giữ lại...

Thương Chính Hành đã cảm nhận được Hồng Mông Sinh Tức, vội vàng nói.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Tiền bối, thứ này ta còn có rất nhiều. Hôm nay dùng thực lực của ta, ngoại trừ nữ nhân kia đến, ta còn thật không sợ hãi người khác tới chơi ta.

- Tốt, tốt...

Thương Chính Hành biết đây không phải là thời điểm cùng Mạc Vô Kỵ khác người, nhanh chóng nắm cái chai Hồng Mông Sinh Tức, đưa vào bên trong thế giới của mình.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1095: Đi Vội Vậy Sao?

Thu hồi Hồng Mông Sinh Tức, Thương Chính Hành thở phào nhẹ nhõm, lại đem giới chỉ đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi tu luyện đang yêu cầu tài nguyên, những thứ thần linh mạch này ta cũng không cần...

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng khoát tay chặn lại:

- Tiền bối cho ta ân huệ rất nhiều, hai mươi nhánh thần linh mạch với ta mà nói không tính là cái gì. Thời gian cấp bách, vãn bối tại đây cáo từ.

Dù cho biết thanh y Thánh Cô chưa kịp động thủ đối với Phàm Nhân tông, Mạc Vô Kỵ vẫn là không kịp chờ đợi muốn trở về tông môn xem. Đồng thời hắn cũng cần mau chóng đi chỗ đó cái tinh cầu vô chủ sứt mẻ bế quan tu luyện.

Dùng Đại Hủy Diệt Thuật lại đem Táng Thần Cốc hủy diệt, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ lo lắng hủy diệt thuật căn bản là đỡ không được thanh y Thánh Cô.

Mạc Vô Kỵ đi rồi, Thương Chính Hành thần niệm lúc này mới quét vào trong giới chỉ, khi hắn thấy hai mươi nhánh cực phẩm thần linh mạch mang theo khai thiên khí tức thì, nhất thời cũng hít một hơi khí lạnh.

Trước đây khai thiên khe nứt bắn ra thần linh mạch, hắn cũng biết, chỉ là hắn cũng không tại nơi phụ cận. Cho nên dù cho hắn trận đạo kinh người, cũng không có thu được dù cho một cái khai thiên thần linh mạch.

Hắn cũng biết, khai thiên thần linh mạch này bắn ra tốc độ cực kỳ cấp tốc, thủ đoạn tầm thường căn bản là bắt lấy không tới. Hiện tại Mạc Vô Kỵ đưa một cái chính là hai mươi nhánh, đây quả thực là nghịch thiên.

Hôm nay hắn thu được nhiều thần linh mạch như vậy, còn có một bình Hồng Mông Sinh Tức, đây đối với hắn bước vào Chuẩn Thánh có cực kỳ trọng yếu trợ giúp.

- Vô Kỵ, cám ơn ngươi.

Thương Chính Hành đối với phương hướng Mạc Vô Kỵ rời đi ôm quyền nói một câu, lúc này mới thân hình mở ra, trong nháy mắt biến mất.

Chiếm được nhiều tài nguyên tu luyện quý giá như vậy, bây giờ đối với hắn trọng yếu nhất tự nhiên là nhanh đi bế quan Chứng Đạo Chuẩn Thánh.

...

Phàm Nhân tông y nguyên, không có bất kỳ biến hóa nào. Mạc Vô Kỵ vừa tiến vào Phàm Nhân tông, thần niệm liền quét Đại Hoang đang bế quan. Đại Hoang tu vi đã đến Thế Giới Thần tầng bảy, Súy Oa cũng vậy tới rồi Thế Giới Thần tầng ba cảnh giới.

Tiến bộ lớn nhất là Vi Như, Thần Quân viên mãn, xem ra hắn lưu lại khai thiên thần linh mạch đối với Đại Hoang ba người trợ giúp phi thường lớn. Mạc Vô Kỵ không có đoán sai, chẳng những là bởi vì hắn lưu lại khai thiên thần linh mạch, cũng bởi vì Phàm Nhân tông số mệnh thâm hậu, ở chỗ này tu luyện tuyệt đối so với địa phương khác tu luyện dễ dàng hơn cảm ngộ đến Thiên Địa Đạo Tắc, dễ dàng hơn đột phá.

Mạc Vô Kỵ không có đi kinh động ba người, nếu bọn họ ở chỗ này tốc độ tu luyện bay nhanh, vậy hãy để cho bọn họ ở chỗ này tu luyện.

Lại đem Phàm Nhân tông hộ trận lần nữa gia cố một đạo, Mạc Vô Kỵ trực tiếp đi tới Tịch Diệt Hải vùng ven - Thần Vực Tân Thành.

Ở tại thần giới quy tắc một lần nữa chữa trị, Tịch Diệt Hải truyền tống trận một lần nữa đc hoàn thiện sau đó, Thần Vực Tân Thành bộc phát phồn hoa, nơi này thành địa phương tu sĩ Thần Lục cùng Thần giới trao đổi chủ yếu.

Bất quá người bình thường không thể hưởng thụ loại này truyền tống trận, dù cho Tịch Diệt Hải đã không còn nguy hiểm như trước đây, loại này kéo dài qua Tịch Diệt Hải truyền tống trận cũng phải cần cái giá kinh người. Không chỉ có như vậy, còn cần thân phận nhất định mới có thể truyền tống.

Cũng may Tịch Diệt Hải đã không còn nguy hiểm, một phần tu sĩ không có phí dụng cũng không có thân phận, dứt khoát kết bạn qua sông Tịch Diệt Hải.

Thần Vực Tân Thành Mạc Vô Kỵ đã tới một lần, hắn lần nữa lúc đến nơi này, sớm đã là cảnh còn người mất. Thần giới quy tắc chữa trị về sau, Thần Vực Tân Thành cơ hồ đc xây lại một hồi.

Mạc Vô Kỵ biết thời gian cấp bách, tiến vào Thần Vực Tân Thành về sau, hắn trước tiên chính là đi truyền tống trận.

Thương Chính Hành nói cho hắn biết cái vô chủ sứt mẻ tinh cầu kia, phương vị gần Thần Lục. Hắn nhất định phải trước qua sông Tịch Diệt Hải, sau đó mới có thể đi tới tinh cầu kia.

Thần Vực Tân Thành trùng kiến về sau, truyền tống trận thật giống như sân bay bình thường giống nhau, tạo thành một cái nơi tập hợp. Vô luận tới chỗ nào truyền tống trận, đều ở đây trung gian Thần Vực Tân Thành khu vực truyền tống.

Nơi này cũng là chỗ phồn hoa nhất Thần Vực Tân Thành, Lưu lượng lớn nhất.

Trên người Mạc Vô Kỵ có trận hành thiên hạ Thương Chính Hành cho, trước hắn tại Thần Lục ngồi truyền tống trận căn bản là không cần thần tinh. Hiện tại hắn tại toàn bộ Thần giới cưỡi truyền tống trận cũng không có trả bất luận cái gì thần tinh.

Trên người Mạc Vô Kỵ bây giờ có bó lớn thần tinh, hắn cũng biết truyền tống trận tạo dựng lên về sau yêu cầu giữ gìn, cho nên hắn không có dự định chiếm loại tiện nghi nhỏ này.

Truyền tống trận trước cửa sổ bán phiếu có chừng hơn ba mươi, chính là như vậy, trước mỗi một cái cửa sổ đều có một cái đội ngũ xếp hàng thật dài. Mạc Vô Kỵ dù tiết kiệm thời gian, cũng không quan tâm điểm ấy thời gian xếp hàng.

Cũng may Thần Vực Tân Thành truyền tống trận sinh ý rất là bận rộn, nơi này hiệu suất làm việc sớm đã tăng lên, Mạc Vô Kỵ chỉ dùng thời gian một nén nhang cũng đã xếp hàng trước cửa sổ.

- Ta muốn qua sông Tịch Diệt Hải, đi Thần Lục, cần bao nhiêu thần tinh?

Mạc Vô Kỵ đi tới trước cửa sổ, gọn gàng dứt khoát nói.

Trước cửa sổ bán phiếu Truyền tống trận là một người nam tử trung niên Thiên Thần hậu kỳ tu vi, hắn ngẩng đầu quét Mạc Vô Kỵ liếc mắt, nhàn nhạt nói:

- Muốn truyền tống đến Tịch Diệt Hải yêu cầu Thần Vực Tân Thành phủ thành chủ chứng minh, sau đó mới có thể tới nơi này mua phiếu truyền tống.

- Ha ha, Thần Vực Tân Thành trùng kiến về sau, đạo hữu là lần đầu tiên tới nơi này sao?

Hoàng y tu sĩ đứng sau lưng Mạc Vô Kỵ cười ha ha nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đúng vậy, lần đầu tiên tới. Được rồi, nếu mà mỗi người ngồi qua sông Tịch Diệt Hải truyền tống trận, đều cần đi phủ thành chủ làm một cái chứng minh đến, chẳng phải là hiệu suất phi thường thấp?Phía sau câu nói kia Mạc Vô Kỵ là thuận miệng hỏi, trên thực tế hắn đã nhường ra vị trí. Vốn Mạc Vô Kỵ còn muốn dựa theo quy củ tới, nếu đối phương còn cần gì chứng minh, vậy hắn chỉ có thể dùng trận hành thiên hạ tấm bảng.

Đứng thành hàng tối đa một nén nhang mà thôi, để cho hắn lại đi tìm phủ thành chủ mở ra cái gì chứng minh, hắn không có thời gian rỗi đó.

- Truyền tống trận này bây giờ là do Tu Sĩ Hành Quán cùng Yết Hành tiền bối liên thủ thành lập, Thần giới chữa trị sau đó, Thần Lục cùng Thần Vực giữa đó có đồ đạc lẫn nhau cần. Đã khống chế cái này truyền tống trận, ngươi khác đều hiểu.

Hoàng y tu sĩ không cố kỵ chút nào nói.

Chuyện này tất cả mọi người biết, là công khai bí mật, không có gì có thể giấu giếm?

Nguyên bản muốn rời khỏi, cước bộ Mạc Vô Kỵ một trận dừng lại:

- Lẽ nào truyền tống trận qua sông Tịch Diệt Hải không phải là Niết Bàn Học Cung Thương Chính Hành tiền bối bố trí tới?

Nếu mà cái này truyền tống trận không phải là Thương Chính Hành tiền bối bố trí tới, vậy đối với Mạc Vô Kỵ mà nói nhưng không phải là cái gì chuyện tốt. Bởi vì trận hành thiên hạ của hắn cũng vậy không dùng được.

Bên cạnh lại có một người tu sĩ xen vào nói:

- Cái truyền tống trận này tự nhiên là Thương Chính Hành tiền bối chủ đạo bố trí đi ra, chỉ là Thương tiền bối bố trí hết cái này truyền tống trận về sau, liền không còn có quản lý qua.

- Vậy vì sao bị Tu Sĩ Hành Quán tiếp nhận? Còn có Yết Hành này là người phương nào?

Mạc Vô Kỵ chau mày, hắn có chút không vui. Thương Chính Hành thế nhưng là tiền bối hắn tôn trọng, loại này truyền tống trận tiền bối bố trí tới, cư nhiên bị Tu Sĩ Hành Quán loại này rác rưởi địa phương tiếp nhận, hơn nữa còn dùng để kiếm lời, hắn có thể vui mới đúng là chuyện lạ.

Hắn không phải là nghi hoặc Thương Chính Hành mặc kệ, mà là nghi hoặc Niết Bàn Học Cung mặc kệ. Thương Chính Hành vốn là sẽ không quản việc này, dựa theo đạo lý mà nói Niết Bàn Học Cung sẽ quản để ý cái này truyền tống trận mới đúng.

Lần này không có người nào trả lời Mạc Vô Kỵ, có mấy lời có thể trả lời, có mấy lời là không thể trả lời.

Yết Hành lợi hại càng là không ai không bik, người khác nói Yết Hành, nhất định phải cộng thêm một cái tiền bối, Mạc Vô Kỵ cư nhiên nói thẳng tên Yết Hành, chẳng khác nào với mạo phạm.

- Xin lỗi, ta phải vượt hàng, một hồi bồi thường cho ngươi...

Vừa lúc đó, một đạo hắc ảnh từ đằng xa cấp bách lẩn trốn tới, sau đó trực tiếp vọt tới trước người Mạc Vô Kỵ, đẩy ra hoàng y tu sĩ này, lấy ra một cái nhẫn tiến dần lên đi nói:

- Ta ra giá gấp đôi, mua một cái truyền tống lập tức đi tới Thần Lục.

- Ai cho ngươi chen ngang, đứng ở sau cùng đi, còn có chính là qua sông Tịch Diệt Hải truyền tống trận không mở ra. Chỉ bằng ngươi chỉ là một tán tu cũng dám đòi ngồi truyền tống trận qua sông Tịch Diệt Hải! giá cả gấp đôi rất rất giỏi sao? Chúng ta truyền tống trận không thiếu điểm ấy thần tinh của ngươi.

Một người chấp sự áo đỏ đã giơ tay lên chộp tới đại hán trực tiếp xông tới.

Đại hán này thân hình lóe lên, chấp sự áo đỏ trực tiếp bắt vào khoảng không.

- Chấn Nhất huynh?

Mạc Vô Kỵ mừng rỡ kêu lên.

Trước hắn thấy đại hán áo đen này liền hoài nghi là Nguyên Chấn Nhất, hiện tại Nguyên Chấn Nhất quay đầu lại động thủ, hắn càng là xác định chính bản thân không có nhìn lầm, người tới chính là Nguyên Chấn Nhất, thời gian vạn năm tại trên người Nguyên Chấn Nhất tăng thêm vô số tang thương.

Nguyên Chấn Nhất là bằng hữu kết giao thời điểm hắn vừa mới sống lại, làm người can đảm nghĩa khí. Phía trước đi Trường Lạc Dược Tiên Môn đại hội, hai người cùng nhau đi tới, tại Lạc hải cùng nhau đối phó lục chân lôi thú, xuất sinh nhập tử, kết thâm hậu hữu nghị. Còn có Thập Nhất Nương, về sau Thập Nhất Nương hộ tống Mạc Hương Đồng đi rồi. Mạc Vô Kỵ đạt được các nàng tin tức sau cùng, là ở thiên hải thu được một cái tiên phủ, sau đó liền mất đi tin tức.

Đáng tiếc là Nguyên Chấn Nhất không có Linh Căn, không có khả năng tu luyện, hai người tại Trường Lạc thành tách ra, phía sau cũng là đã không còn tin tức.

Hôm nay xa cách vô số thời không, Mạc Vô Kỵ tại bên Tịch Diệt Hải Thần Vực Tân Thành nhìn thấy Nguyên Chấn Nhất, há có thể không vui?

Nguyên Chấn Nhất quanh thân vẫn không có linh vận vờn quanh, nhưng Mạc Vô Kỵ cảm thụ được Nguyên Chấn Nhất khí tức cường đại. Vừa rồi chấp sự kia ít nhất là Thần Quân tu vi, cũng không có bắt được Nguyên Chấn Nhất, có thể thấy được thực lực của Nguyên Chấn Nhất sẽ

không yếu hơn so với Thần Quân. Mấy năm nay Nguyên Chấn Nhất bên ngoài rèn luyện, khẳng định thu được vô thượng cơ duyên. Nếu không, sẽ không hơn vạn nhiều năm, thì đã có loại thành tựu này.

- Trời *** Ngươi là Mạc huynh đệ?

Nguyên Chấn Nhất có chút không dám tin tưởng nhìn Mạc Vô Kỵ, nói xong câu đó về sau, hắn rốt cục xác định, người trước mắt này thật là Mạc Vô Kỵ.

- Ha ha, thật là ngươi, ta chính là Mạc Vô Kỵ a.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha, trong lòng vui sướng không gì sánh được.

Xa quê gặp cố nhân cũng đã là rất vui vẻ, mà hắn gặp phải Nguyên Chấn Nhất thế nhưng là hảo bằng hữu cùng hắn có sinh tử tương giao a.

- Không tốt, Vô Kỵ huynh đệ, chúng ta đi nhanh lên.

Nguyên Chấn Nhất đột ngột nhớ lại chuyện của mình, cấp thiết kêu lên.

- Đi vội vậy sao?

Một cái thanh âm thảm thảm truyền đến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1096: Ngươi Làm Một Chuyện Ngu Xuẩn

Nhìn một người gã áo tím đánh tới, Mạc Vô Kỵ giờ mới hiểu được đến, Nguyên Chấn Nhất là bị người đuổi giết trốn tới nơi này, thảo nào vội vã muốn truyền tống đi.

- Chấn Nhất, ngươi bị tên này truy sát tới?

Mạc Vô Kỵ nhìn người tới, hỏi một câu.

Nguyên Chấn Nhất đã giơ tay lên lấy ra một thanh thiết côn đen sẫm, nhìn chằm chằm gã áo tím nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, không nghĩ tới mới vừa vừa gặp mặt đã phải liên lụy ngươi. Tên này là đến từ Niết Bàn Học Cung, ta đã giết muội muội của hắn.

Nguyên Chấn Nhất cùng Mạc Vô Kỵ tuy rằng xa cách vạn năm không gặp, năm đó hắn và Mạc Vô Kỵ xuất sinh nhập tử không biết bao nhiêu lần, cho nên đối với lời thừa cũng lười đi nói.

- Ngươi giết muội muội của hắn?

Mạc Vô Kỵ càng là ngạc nhiên nhìn Nguyên Chấn Nhất, Nguyên Chấn Nhất cũng không phải là người giết lung tung. Tương phản, Nguyên Chấn Nhất làm người rất là rộng rãi cùng rộng lượng.

- Không sai, ta có thể sống được, đồng thời xuất hiện ở nơi này, là bởi vì Khoái Đồng cứu mạng ta. Người muội muội này cư nhiên bởi vì muốn cướp đoạt công pháp do Khoái Đồng lấy được tại một cái tán thị, chẳng những lại giết Khoái Đồng, còn đào hồn luyện phách...

Nghe Nguyên Chấn Nhất nghiến răng nói đến đây, Mạc Vô Kỵ đại thể đã hiểu là chuyện gì xảy ra. Khoái Đồng hắn là đạo lữ của Nguyên Chấn Nhất tại Thần giới, kết quả đạo lữ của hắn chẳng những bị người khác giết, còn đào hồn. Hắn tự nhiên nên báo thù vì đạo lữ, sau đó liền giết muội muội gã áo tím, sau cùng chọc phải gã áo tím.

Nếu mà loại chuyện này đặt ở trên đầu hắn, hắn giết so với Nguyên Chấn Nhất càng thêm dứt khoát.

Nguyên Chấn Nhất không có tiếp tục nói hết, bởi vì gã áo tím đã đứng ở hắn và trước mặt Mạc Vô Kỵ. Để cho hắn có chút kỳ quái là, gã áo tím cư nhiên không có động thủ với hắn.

- Ngươi là Mạc Vô Kỵ?

Đứng ở Mạc Vô Kỵ trước mặt chần chờ một hồi lâu gã áo tím rốt cục nhận ra Mạc Vô Kỵ, sau đó trái lại đối với Mạc Vô Kỵ ôm một cái quyền, sắc mặt của hắn có chút khó coi.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, chỉ là bình tĩnh nhìn gã áo tím. Hắn khẳng định, nếu mà không phải là hắn ngày hôm nay gặp Nguyên Chấn Nhất, Nguyên Chấn Nhất tám chín phần mười gặp phải tao ương. Hắn không nhìn ra thực lực của Nguyên Chấn Nhất, bất quá phỏng chừng Nguyên Chấn Nhất tối đa cũng chỉ là tương đương với Thần Quân hậu kỳ. gã áo tím này, là Thế Giới Thần tầng chín.

Tên Mạc Vô Kỵ bị người gọi ra, người nhiều hơn đều nhận ra Mạc Vô Kỵ. Dù cho tu sĩ còn đang đứng thành hàng, đều đều tránh ra. Một số người chủ động đối với Mạc Vô Kỵ thi lễ, động tác bên trong cực kỳ kính cẩn. Trước người Thiên Thần tu sĩ kia không ra bán truyền tống ngọc bài cho Mạc Vô Kỵ, càng là sợ đứng lên, sắc mặt có chút trắng bệch.

Tại Thần Vực, Mạc Vô Kỵ không có bao nhiêu người đc gặp, thế nhưng cái tên Mạc Vô Kỵ không có mấy người không biết.

Năm đó thời điểm còn là Dục Thần, Mạc Vô Kỵ một người liền giết chết bốn mươi chín cái Thiên Thần cùng Dục Thần tu sĩ vây công hắn. Sau đó hắn bị cường giả Thần Vương truy sát, cuối cùng vẫn là sống thật tốt.

còn chưa tính, tối đa nói rõ Mạc Vô Kỵ biết chạy trốn. Mà ở thời điểm Thần Vực chữa trị, Mạc Vô Kỵ càng là giết Thần Tộc Thần Vương cùng hai gã Hợp Thần. Cả Thần Tộc đệ nhất Hợp Thần Bái Đái cũng bị Mạc Vô Kỵ chém giết.

Nếu như cái này cũng chưa tính là hung danh hiển hách, vậy Mạc Vô Kỵ đan thương thất mã giết tới Thần Diễn Tông, lại nhổ tận gốc Thần Diễn Tông, đây cơ hồ là sự tình bất kỳ một tu sĩ nào Thần giới đều sợ hãi.

Hôm nay Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở nơi này, rất nhiều người hoài nghi, một khi chọc giận Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ lại ở chỗ này mở rộng giết chóc. Bởi vì tại nhiều người nhận biết, Mạc Vô Kỵ chính là một tên gia hỏa dùng giết chóc Chứng Đạo.

- Ngươi rất nổi danh?

Nguyên vốn Nguyên Chấn Nhất chuẩn bị bỏ đi nửa cái mạng mang theo Mạc Vô Kỵ bỏ chạy, hắn nghi hoặc nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Coi như là có chút danh khí nhỏ, bảo trụ mạng nhỏ hai người chúng ta tạm được.

Tại Thần Lục Mạc Vô Kỵ còn không dám nói, nơi này cũng không phải là Thần Lục, cho dù là Tịch Diệt Hải vùng ven, nơi này cũng là Thần Vực Địa Giới. Năm đó thời điểm hắn Thần Vương sơ kỳ, liền trực tiếp tiêu diệt Thần Diễn Tông. Cả Thần Diễn Tông Hợp Thần Thiết Lan Sơn, cũng bị hắn giết chết. Trước mắt chỉ là một Thế Giới Thần, tại trong mắt Mạc Vô Kỵ, tựa cùng con kiến hôi không sai biệt lắm.

- Mạc tiền bối, ngươi là tiền bối, đây là ân oán cá nhân giữa ta cùng người này. Ta và ngươi đều là Niết Bàn Học Cung đệ tử, ta cũng tới tự Tu Sĩ Hành Quán. Yết Hành tiền bối càng là bạn tốt tri kỉ của quán chủ chúng ta, còn xin tiền bối không nên nhúng tay vào ân oán của ta cùng người này.

Tu sĩ áo tím chung quy không có dám ở trước mặt Mạc Vô Kỵ động thủ đối với Nguyên Chấn Nhất.

Đang nói chuyện đồng thời, hắn đã phát ra mấy đạo tin tức.

Mạc Vô Kỵ thấy hắn phát sinh tin tức, cũng không có đi ngăn cản. Chờ tu sĩ áo tím lại đem tin tức gửi đi, hắn mới lạnh lùng nói:

- Tu Sĩ Hành Quán rất rất giỏi sao? Yết Hành lại là cây hành nào?

- Ha ha, ta Tu Sĩ Hành Quán tự nhiên không có có gì đặc biệt hơn người, ngược lại đối phó ngươi chỉ là một Mạc Vô Kỵ, cũng là vậy là đủ rồi....

Một cái thanh âm cực kỳ phách lối truyền đến, đi theo xung quanh không gian phát sinh từng trận rắc rắc âm hưởng.

Bao gồm Nguyên Chấn Nhất ở bên trong, hết thảy tu sĩ đều là sắc mặt đại biến, nơi này chính là Thần Vực Tân Thành truyền tống trận chỗ đầu mối. Ở chỗ này hết thảy tu sĩ đều rõ ràng, nơi này có một cái đỉnh cấp khốn sát thần trận. Cái này khốn sát thần trận thế nhưng là thất cấp thần trận, còn là Thương Chính Hành bố trí.

Loại này rắc rắc âm hưởng, liền ý nghĩa thất cấp khốn sát thần trận bị mở ra.

Quả nhiên, không gian chung quanh quy tắc trong nháy mắt biến hóa, một loại tiêu sát đè nén khí tức bao phủ toàn bộ không gian.

Một phần tu sĩ muốn rời khỏi nơi này vọt tới khốn sát trận vùng ven, trực tiếp bị khốn sát trận sát mang xé rách.

- Mạc tiền bối, người tới là Tu Sĩ Hành Quán Tu Sát...

Tại biết thân phận của Mạc Vô Kỵ về sau, càng nhiều hơn tu sĩ đều là tận lực tới gần Mạc Vô Kỵ. Nói cho Mạc Vô Kỵ người đến là Tu Sát chính là nam tử áo vàng trước đây đứng sau lưng Mạc Vô Kỵ.

Tu Sĩ Hành Quán rất cường đại, thế nhưng tại trong mắt càng nhiều tu sĩ Thần Vực, Mạc Vô Kỵ càng cường đại hơn. Phàm Nhân tông chiếm cứ một khối địa phương tốt nhất toàn bộ Thần Vực, đến bây giờ, ai dám đi Phàm Nhân tông?

Thần Diễn Tông Thiết Lan Sơn năm đó đi Vong Xuyên đạo môn bức bách Khúc Du, hiện tại Thần Diễn Tông ở nơi nào?

Tu Sát? Mạc Vô Kỵ nhãn thần lạnh lẽo:

- Chính là cái kia Tu Sát con cóc ghẻ đi Vong Xuyên đạo môn bức bách Khúc Du?

- Chính là hắn.

Áo vàng tu sĩ không chút do dự nói, bị Tu Sát kích phát rồi thất cấp khốn sát thần trận, trong này tất cả mọi người có khả năng bị tế trận, lúc này còn có cái gì phải cố kỵ.

- Cha ngươi có khỏe không?

Mạc Vô Kỵ nhìn Tu Sát cầm lấy trận kỳ cả người sát khí, bỗng nhiên hỏi một câu chút nào không liên quan gì.

Tu Sĩ Hành Quán đồng dạng là địa phương hắn muốn tiêu diệt, chỉ là năm xưa Tu Sĩ Hành Quán cách hắn quá xa mà thôi.

- Đi tìm chết sao?.

Tu Sát căn bản cũng không trả lời Mạc Vô Kỵ, sắc mặt dữ tợn bỏ lại trận kỳ.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, một quả ngọc bài lớn chừng bàn tay đã bị hắn tế xuất.

Gần phát động khốn sát trận một trận, tất cả sát ý bị trói buộc hắn lên, giờ khắc này trong đầu Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm nhận được cái này khốn sát thần trận mỗi một chỗ trận cơ cùng trận tâm.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cảm thán không thôi, cái này trận hành thiên hạ ngọc bài quả nhiên là thiên hạ thắng đường. Chẳng những có thể cho hắn tùy ý truyền tống, hơn nữa bất luận cái gì Thần giới trận cũng không có cách nào thoát ly trận hành thiên hạ. Bởi vì Thần giới thất cấp thần trận nhất định là Thương Chính Hành bố trí, mà thần trận dưới cấp 7, cái ngọc bài này trực tiếp có thể phá vỡ.

Tu Sát đồng dạng tu luyện đến Thế Giới Thần hậu kỳ, hắn không phải là ngu ngốc, trong tay khống chế trận kỳ vừa mất hiệu lực, hắn cũng có chút kinh hoảng. Lập tức hắn cảm nhận được vô cùng vô tận sát thế trong khốn sát thần trận bao lấy hắn, chỉ cần hắn có dũng khí nhúc nhích, sau một khắc hắn sẽ tại đây trong khốn sát thần trận hóa thành bột mịn.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi không có khả năng đụng đến ta, nếu là ngươi đụng đến ta, Yết Hành tiền bối tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi...

Không đợi Tu Sát đem lời nói cho xong, bên ngoài khốn sát thần trận, liền truyền đến một cái thanh âm quen thuộc:

- Mạc Vô Kỵ, đã lâu không gặp a, thấy ngươi tu vi tăng mạnh, thực sự là thật đáng mừng.

Đi theo cái thanh âm này, lại là một cái thanh âm lo lắng truyền đến:

- Mạc đạo hữu, lần này là khuyển tử mạo phạm, còn xin thủ hạ lưu tình. Tu Sĩ Hành Quán Tu Bình nhất định có điều báo...

Tu Bình sẽ không đem Mạc Vô Kỵ để vào mắt, mạng nhỏ con của hắn đang ở trong tay Mạc Vô Kỵ, hắn phải lo lắng. Tu Sát tư chất nhất

lưu, hắn càng là hao tốn hàng loạt tinh lực đến bồi dưỡng, nếu mà bị Mạc Vô Kỵ giết ở nơi này khốn sát trận, hắn Tu Bình dù là giết Mạc Vô Kỵ cũng không cách nào tìm về con trai của mình.

Nhìn thấy người tới, trong lòng Tu Sát thở phào nhẹ nhõm. Hắn biết Mạc Vô Kỵ lợi hại, nếu không cũng sẽ không thứ nhất là phát động thất cấp khốn sát thần trận. Mạc Vô Kỵ lợi hại hơn nữa, chẳng lẽ còn có thể là đối thủ của Yết Hành tiền bối sao? Huống chi, cha hắn cũng đã tới.

Mạc Vô Kỵ đều mặc kệ đáp lại, thần niệm khẽ động, từng đạo sát thế cuốn về phía Tu Sát và gã áo tím kia truy sát Nguyên Chấn Nhất.

Hai người này cả Thần Vương cũng chưa tới, tại dưới Mạc Vô Kỵ phát động thất cấp khốn sát thần trận, nơi nào nửa điểm phản kháng dư lực? Tu Sát còn chưa kịp cầu cứu, đã bị khốn sát trận sát thế kinh khủng bao lấy. Hai mũi huyết vụ nổ tung, hai gã Thế Giới Thần cả Nguyên Thần đều không có để lại, đã thần hồn câu diệt.

- Mạc Vô Kỵ, ta muốn nuốt ngươi.

Tu Bình khóe mắt như sắp nứt ra, trực tiếp tế xuất pháp bảo đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi đã làm một chuyện ngu xuẩn.

Tên nam tử kia đi theo Tu Bình tới được nhàn nhạt nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1097: Thạch Rùa

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có để ý tới Tu Bình công kích, mà là nhìn nam tử kia nói:

- Ta nhận ra ngươi, ngươi chính là cái kia rùa đá sao?? Năm đó núp ở bên trong Tịch Diệt Hải rùa đảo, nói vậy ở tại thời điểm thần giới chữa trị, ngươi được thở một hơi rồi. Rùa đá a, ngươi không tới tìm ta thật tốt, còn có thể sống thêm mấy năm, nói không chừng có thể lần nữa cầm lại thứ thuộc về ngươi, ngươi hết lần này tới lần khác muốn tìm chết, tới nơi này chọc ta.

Mạc Vô Kỵ đích thật là nhận ra tên gia hỏa đi theo bên người Tu Sĩ Hành Quán Tu Bình, tuyệt đối là thời điểm năm đó hắn qua sông Tịch Diệt Hải, trên đảo rùa gặp phải cái kia cối đá Nguyên Thần. Năm đó cái cối đá Nguyên Thần này muốn đánh cướp hắn, kết quả bị hắn phản cướp một đống lớn đồ đạc đi.

- Ngươi biết ta muốn lấy về thứ gì?

- Ầm!

Không đợi Mạc Vô Kỵ trả lời, Tu Bình công kích đã đánh vào thất cấp khốn sát thần trận.

Mạc Vô Kỵ biết loại này cấp bậc chiến đấu không phải là Nguyên Chấn Nhất có thể nhúng tay, hắn hô một tiếng Nguyên Chấn Nhất có chút đờ đẫn, vài cái trận kỳ phóng ra bên ngoài.

Tức giận Tu Bình hận không thể lập tức giết Mạc Vô Kỵ, thế nhưng là Yết Hành lại cực kỳ khôn khéo. thời điểm Tu Bình đang công kích

Mạc Vô Kỵ, hắn rống lên Tu Bình một tiếng về sau, đi theo chui đi ra ngoài.

Tu Bình phản ứng kịp thời điểm đã chậm.

Tại hắn hãm thân khốn sát thần trận đồng thời, Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích họa xuất một đạo quang mang màu sắc ngân bạch bổ tới.

Tu Bình cảm thấy được không gian quy tắc hoàn toàn lăng loạn, hắn tại bên trong không gian này cũng biến thành nhất thời chậm lại, hắn trong thời gian ngắn liền bình tĩnh lại. Lập tức hắn cũng cảm giác được không đúng, không phải không gian của hắn bị Mạc Vô Kỵ nhất thời chậm lại, mà là hắn phát hiện Yết Hành cư nhiên chưa có tới giúp hắn.

Yết Hành cường đại hắn quá rõ, dù cho Mạc Vô Kỵ lại hung, cũng vậy không thể nào là đối thủ của Yết Hành. Chỉ cần Yết Hành nhúng tay, Mạc Vô Kỵ thất cấp khốn sát trận cũng vậy không có bất kỳ tác dụng gì. Nhưng mà thời điểm hắn phát hiện ra, Yết Hành đang lui về phía sau.

Tu Bình căn bản cũng không có nghĩ tới, tại lúc hắn yêu cầu Yết Hành hỗ trợ, Yết Hành lại rút lui.

Kinh khủng rốt cục tràn ngập ý thức Tu Bình, nguyên bản có Yết Hành hỗ trợ, hắn căn bản cũng không có lại đem Mạc Vô Kỵ để ở trong mắt. Yết Hành lui về phía sau, hắn rõ ràng cảm nhận được tử vong uy hiếp.

Bạch mang hiện lên, huyết quang từ mi tâm Tu Bình vỡ toang. Tu Bình ánh mắt ảm đạm xuống, hắn biết Mạc Vô Kỵ lợi hại, cũng thật không ngờ Mạc Vô Kỵ lợi hại như vậy. Chỉ có hắn rõ ràng, Mạc Vô Kỵ khốn sát thần trận đối với hắn ảnh hưởng cũng không có đáng sợ như vậy, hắn là triệt triệt để để chết ở dưới Mạc Vô Kỵ lĩnh vực cùng thần thông.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt nhìn chằm chằm Yết Hành đứng ở khốn sát thần ngoài trận, hắn vừa rồi phát động khốn sát thần trận đối phó không phải là Tu Sĩ Hành Quán Tu Bình, mà là Yết Hành. Dùng thực lực của hắn năm đó Thần Vương sơ kỳ liền có thể dễ dàng chém giết Thiết Lan Sơn, hiện tại hắn thực lực Thần Vương tầng 6 hầu như muốn bước vào Thần Vương hậu kỳ, đối phó Tu Bình chỉ là Hợp Thần tầng một, đâu yêu cầu khốn sát thần trận?

Đáng tiếc con rùa đen già quá xảo trá, cư nhiên để cho khốn sát thần trận của hắn không có hiệu quả.

Yết Hành vừa cảm thụ đến Mạc Vô Kỵ cường đại lĩnh vực, liền biết thực lực của Mạc Vô Kỵ vượt qua xa hắn đánh giá. Hắn lưu lạc ở tại thần giới, ẩn núp Tịch Diệt Hải nhiều năm, đối với cái mạng nhỏ của mình tự nhiên so với bất luận kẻ nào đều quý trọng hơn.

Mặc dù hắn không cho là Mạc Vô Kỵ khốn sát thần trận khóa lại đc hắn, hắn sẽ bị giết chết, nhưng hắn vẫn là lựa chọn lui về phía sau. Hiện tại hắn cảm giác được lựa chọn của mình là chính xác, nếu quả như thật bị thất cấp khốn sát thần trận khóa lại, hắn thật đúng là không nhất định có thể toàn thân trở ra. Coi như là có thể rút đi, cũng nhất định sẽ bị thương.

- Đù! Vô Kỵ huynh đệ, ngươi cường đại như vậy?

Nguyên Chấn Nhất ngạc nhiên mừng rỡ, một bước tiến lên liền rơi vào bên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thu hồi trận hành thiên hạ ngọc bài, giải trừ khốn sát thần trận, đối với Nguyên Chấn Nhất cười nói:

- Chuyện giữa chúng ta đợi lát nữa rồi lại nói.

Nói xong Mạc Vô Kỵ hướng đông đảo tu sĩ chờ truyền tống nói:

- Các vị mời rời đi trước truyền tống quảng trường, Thần Vực Tân Thành truyền tống trận ba ngày sau một lần nữa mở ra, nơi này truyền tống trận sẽ để cho Thần Vực nắm trong tay...

Vô luận là nguyên nhân gì, để cho Niết Bàn Học Cung lại đem Thần Vực Tân Thành truyền tống trận quyền hạn đưa ra đi cho Tu Sĩ Hành Quán, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không lại đem cái này truyền tống trận hoàn trả cho Niết Bàn Học Cung nắm trong tay.

Yết Hành cũng không có rút đi, hắn nhìn Mạc Vô Kỵ giải trừ khốn sát thần trận về sau, mới xa xa nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc Vô Kỵ, chúng ta có cùng chung mục tiêu, cũng không có cái gì sinh tử đại thù, không bằng tìm một chỗ hảo hảo tâm sự làm sao?

Tại trong mắt hắn, cừu hận giữa hắn và Mạc Vô Kỵ, so với hắn gần muốn thu trở về đồ đạc, đó chính là sự tình nhỏ không có khả năng nhỏ nữa. Về phần Tu Bình bị giết, vậy chỉ có thể nói Tu Sĩ Hành Quán tên này vô dụng. Một tên gia hỏa không có ích lợi gì, dựa vào cái gì cùng hắn Yết Hành hợp tác?

- Mạc đạo hữu.

Hoằng Khởi từ đằng xa lẩn trốn đến, người khác còn chưa tới phụ cận, âm thanh vui mừng đã truyền đến.

Thấy Hoằng Khởi, Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm.

Hắn biết Thần Vực Tân Thành tuyệt đối là một khối thịt béo to lớn, hắn hiện tại căn bản cũng không có thời gian kinh doanh nơi này. Lại đem nơi này giao cho Hoằng Khởi, đó là hay nhất không hơn.

- Hoằng Khởi đạo hữu.

Mạc Vô Kỵ cũng là ôm quyền, cao hứng hô.

Hắn không để ý tới đáp lại Yết Hành, hiện tại hắn khẳng định Yết Hành cùng Khôn Uẩn là nhân vật cùng đẳng cấp. Người như thế như quyết tâm muốn chạy trốn, hắn căn bản là không giết chết. Nếu như đối phương muốn tìm hắn hợp tác, vậy hắn không cần để ý tới, đối phương cũng sẽ chờ hắn.

- Ngươi giết Tu Sĩ Hành Quán Tu Bình?

Hoằng Khởi Thần Vương vừa tới nơi này, đã nhìn thấy Tu Bình thân thể bị chém thành hai khúc, Nguyên Thần tiêu tán.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, tên này là Tu Sĩ Hành Quán, cư nhiên tại Thần Vực nắm trong tay Thần Vực Tân Thành, còn ở nơi này truyền tống trận một mình thu lệ phí.

Trên thực tế chính là Tu Bình không ở nơi này thu lệ phí, hắn đi Thần Lục, cũng sẽ nghĩ biện pháp giết chết Tu Bình. Hắn cả Thần Diễn Tông đều diệt, há có thể lưu ý chỉ là một Tu Sĩ Hành Quán?

Hoằng Khởi tự nhiên biết Mạc Vô Kỵ tại sao muốn giết Tu Bình, Thần Diễn Tông bởi vì đi Vong Xuyên đạo môn bức bách Khúc Du, kết quả bị Mạc Vô Kỵ san bằng. Tu Bình chủ động tìm tới nơi này đến, Mạc Vô Kỵ có thể tha hắn mới đúng là chuyện lạ.

Bất quá lời như vậy hắn là sẽ không nói, mà là thở phào nhẹ nhỏm nói:

- Ngươi trở về đó là hay nhất không hơn, ta cùng Ly Thiên đi tìm ngươi mấy lần, kết quả đều không có tìm được ngươi. Ly Thiên vì lại đem Thần Vực Tân Thành thu hồi lại, trọng thương mà đi...

Đang khi nói chuyện, Hoằng Khởi ánh mắt hạ xuống rơi vào xa xa trên người Yết Hành.

Mạc Vô Kỵ biết chắc là Yết Hành làm Ly Thiên bị thương nặng, lúc này mới làm cho Hoằng Khởi cùng Ly Thiên căn bản cũng không có dũng khí quản Thần Vực Tân Thành.

Thấy ánh mắt Mạc Vô Kỵ quét tới, Yết Hành một buông tay nói:

- Mạc Vô Kỵ, ngươi cũng biết Thần giới chữa trị về sau, thứ ta muốn trên cơ bản chiếm được. Nói lời trong lòng, Thần Vực Tân Thành tuy là một cái bảo địa, mỗi ngày có thể thu vô số thần tinh, ta Yết Hành còn thật không có nhìn ở trong mắt. Ta chỉ là hợp tác với Tu Bình mà thôi, hiện tại Tu Bình bị ngươi giết, ta dự định hợp tác với ngươi. Về phần sự tình Thần Vực Tân Thành, đương nhiên là ngươi nói làm chủ.

Mạc Vô Kỵ không trả lời Yết Hành, mà là đối với Hoằng Khởi ôm quyền nói:

- Hoằng Khởi đạo hữu, ta có việc gấp cần phải rời đi nơi này một đoạn thời gian, Thần Vực Tân Thành liền giao cho ngươi. Về phần Thần Vực Tân Thành thành chủ, hắn là tên gia hỏa nào đó của Tu Sĩ Hành Quán, ngươi giết đổi thành chủ mới là đc.

Hoằng Khởi một cái Hợp Thần cường giả, nắm trong tay Thần Vực Tân Thành, tuyệt đối không có bất kỳ áp lực.

- Tốt, Mạc đạo hữu yên tâm, ta khẳng định để cho Thần Vực Tân Thành khôi phục trật tự. Thần Vực Tân Thành thu nhập, ta sẽ họa xuất một bộ phận cho ngươi Phàm Nhân tông.

Hoằng Khởi Thần Vương liền vội vàng nói.

Bất chấp Thần giới quy tắc chữa trị, thế nhưng Thần Vực cùng Thần Lục còn có Thần Tộc đều thói quen với tách ra. Thần Vực Tân Thành đối với Thần Vực trọng yếu phi thường, nếu mà không phải là Yết Hành quá cường đại, Hoằng Khởi loại tu sĩ này coi Thần Vực là nhà, tuyệt đối sẽ không ngồi xem Thần Vực Tân Thành luân lạc tới trong tay Tu Sĩ Hành Quán.

- Như vậy liền phiền phức Hoằng Khởi đạo hữu, ta muốn tìm lão tiểu tử này có một số việc.

Mạc Vô Kỵ đối với Hoằng Khởi liền ôm quyền.

Thông báo xong Hoằng Khởi, Mạc Vô Kỵ lên tiếng Nguyên Chấn Nhất nói:

- Chấn Nhất, chúng ta đi.

- Vậy ta đi trước tiếp nhận Thần Vực Tân Thành.

Hắn biết Mạc Vô Kỵ hiện tại muốn cùng Yết Hành có chuyện gì, đây không phải là hắn có thể quản, hắn sau khi đáp ứng Mạc Vô Kỵ, lập tức đi tới phủ thành chủ, đồng thời phát ra mấy đạo tin tức. Làm Thần Vực một trong 10 đại thần vương, bên người Hoằng Khởi tự nhiên có người.

- Mạc đại ca, ta là Khúc Tập, đa tạ ngươi giúp tỷ tỷ của ta báo thù.

Mạc Vô Kỵ mới vừa chào hỏi một tiếng Nguyên Chấn Nhất, một người nữ tử dung mạo xinh xắn quần màu lục liền từ trong đám người bước nhanh ra ngoài, đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn cô gái này, liền biết đây là nữ nhân trước đây dịch dung thành Khúc Du, tại Vong Xuyên đạo môn Phạt Đạo Nhai ám toán hắn, nàng cùng Khúc Du trường có tương tự 90%.

- Nể mặt Khúc Du, ta ngày hôm nay không giết ngươi, lăn đi thật xa cho ta.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng nói một câu về sau, lúc này mới ý bảo Nguyên Chấn Nhất có thể đi rồi.

Nhìn đi Mạc Vô Kỵ hướng về phía Yết Hành, Khúc Tập sắc mặt tức giận xanh xám. Nàng tự nhận tuyệt đối sẽ không thua kém so với tỷ tỷ, họ Mạc kia có mắt không tròng, lại không thèm nhìn nàng như vậy.

- Rùa đá, ngươi lá gan không nhỏ, có dũng khí ở tại chỗ này không đi.

Mạc Vô Kỵ đi tới trước mặt Yết Hành, nhàn nhạt nói.

Yết Hành sắc mặt có chút không được tốt:

- Mạc Vô Kỵ, mọi người sau này nếu muốn hợp tác, xin ngươi tôn trọng ta một cái. Ta có tên, tên của ta gọi là Yết Hành. Hơn nữa lai lịch của ta lớn hơn ngươi cũng không chỉ gấp một vạn lần, tương lai là ngươi cầu ta, không phải là ta cầu ngươi.

Mạc Vô Kỵ khinh thường nói:

- Ngươi lai lịch rất rất giỏi sao? So với La Hư lợi hại, hay là so với thanh y Thánh Cô lợi hại? Ngươi là bát Thánh Nhân hay là bốn đạo quân hoặc là tam tán thánh? Chẳng lẽ ngươi là mười hai thần đế?

- Đù! Làm sao ngươi biết những thứ này?

Yết Hành sắc mặt đại biến, sớm đã quên mất sự tình Mạc Vô Kỵ gọi hắn là rùa đá.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1098: Thiên Ngân Thánh Nhân

- Đừng quan tâm là làm sao mà ta biết được, ngươi sau này hay nhất đừng nhúng tay vào sự tình Thần Vực, nếu không, ta chính là không tu luyện, cũng phải hao hết hết thảy thời gian đem ngươi giết chết.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Yết Hành nói, không chút nào lại đem người cường giả này xem ở trong mắt.

Yết Hành dầu gì cũng là một cái bài vị cường giả, nghe được Mạc Vô Kỵ uy hiếp lập tức cười nhạt:

- Ta Yết Hành tuy nói nếu không phải là người chủ bài vị mà ngươi nói, dầu gì cũng là một trong chính thần bảy mươi hai phương. Ta liền xem ngươi là như thế nào giết chết ta.

Mạc Vô Kỵ xem thường nói:

- Một trong bảy mươi hai phương rất rất giỏi sao? Khôn Uẩn cũng phải xin ta giúp hắn, người ta còn là một trong ba mươi sáu bộ đây nè. Ngươi chỉ là một bảy mươi hai phương thần, ta còn thật không có để vào mắt.

- Ngươi quen biết Khôn Uẩn?

Yết Hành nghe được Mạc Vô Kỵ nói, rốt cuộc hiểu rõ Mạc Vô Kỵ là thật tiếp xúc đến cái vòng này của hắn.

- Đừng chậm trễ ta ôn chuyện cùng lão bằng hữu, chuyện của ngươi ta không có hứng thú.

Mạc Vô Kỵ nói một câu về sau, nói với Nguyên Chấn Nhất sớm đã khẩn cấp muốn cùng mình ôn chuyện:

- Chấn Nhất, chúng ta liền tìm một chỗ an tĩnh nói chuyện.

- Mạc Vô Kỵ, ta trước nói có chút không thích hợp, xin hãy tha lỗi. Nhưng ta muốn hợp tác với ngươi 1 sự việc, quan hệ đến tương lai ngươi có thể thu được bài vị hay không. Chỉ cần ngươi hợp tác với ta đi làm chuyện này, ngươi chẳng những có thể thu hoạch...

Mạc Vô Kỵ không đợi Yết Hành đem lời nói cho xong, liền cắt đứt Yết Hành nói:

- Ngươi biết Táng Thần Quật ở địa phương nào sao?

Yết Hành theo bản năng nói:

- Ta đã có đầu mối...

Chỉ nói nửa câu, Yết Hành cũng cảm giác được không đúng, khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi là làm sao biết ta mún tìm Táng Thần Quật?

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Ta chẳng những biết ngươi muốn tìm Táng Thần Quật, còn biết ngươi muốn đi vào Táng Thần Quật Thần Khế Chi Địa từ trong tay Ngụy Thánh Nhân Mân Nguyên cầm lại thứ thuộc về ngươi. Đồng thời còn biết ngươi cần ta hỗ trợ cái gì. Rất xin lỗi, ta mới vừa từ nơi đó đi ra, hiện tại không có hứng thú lại đi vào một chuyến đâu.

- Ngươi biết Táng Thần Quật tại vị trí nào...

Yết Hành mừng rỡ không thôi kêu lên:

- Đúng rồi, ngươi và Khôn Uẩn quen thuộc, tự nhiên biết nơi đó, Mạc đạo hữu, chỉ cần ngươi giúp...

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại, lần nữa cắt đứt Yết Hành nói:

- Tránh ra, nếu không, đừng trách ta phát động Thần Vực Tân Thành khốn sát trận đối phó ngươi. Ta nói thêm câu nữa, ta đối với chuyện của ngươi, không có bất kỳ hứng thú.

Khôn Uẩn tốt xấu còn có Thao Thiết nồi, còn biết chỗ Táng Thần Quật, lúc này mới hợp tác với hắn. Không muốn nói Yết Hành này cái gì cũng không có, dù là tên này có một đống bảo vật, Mạc Vô Kỵ hiện tại cũng không có hứng thú.

Thời khắc này Yết Hành chút nào đều không thèm để ý thái độ Mạc Vô Kỵ ác liệt, trái lại thành khẩn nói:

- Mạc đạo hữu, trước là ta không đúng. Ngươi hẳn nghe nói qua Tịch Diệt Hải trước đây sở dĩ không cách nào qua sông, cũng không cách nào tiến vào, là bởi vì một thi thể Thánh Nhân hạ xuống rơi vào Tịch Diệt Hải sao??

Mạc Vô Kỵ ngược lại gật đầu:

- Không sai, biết chuyện này, lẽ nào đây không phải là ngươi giở trò?

Tịch Diệt Hải sở dĩ sẽ niết hóa linh căn cùng thức hải, lông ngỗng cũng di động không nổi, tràng diện bình tĩnh vô sóng, bất luận kẻ nào tiến vào hẳn phải chết, nghe đồn là vì rơi vào một thi thể Thánh Nhân.

Mạc Vô Kỵ tại sau khi biết Yết Hành cũng là một trong một trăm lẻ tám chính thần, liền cho rằng đây hết thảy đều là Yết Hành giở trò quỷ.

Dù sao Yết Hành có thể đứng hàng một trăm lẻ tám chính thần, rất có thể cũng vậy là một trong Chuẩn Thánh. Hơn nữa đảo rùa người này liền ở sâu trong Tịch Diệt Hải.

Yết Hành tự giễu cười cười:

- Mạc đạo hữu, ngươi cũng quá coi trọng Yết Hành ta, ta nếu có khả năng lớn như vậy, ngươi nghĩ rằng ta còn có thể cùng ngươi nói chuyện tâm bình khí hòa ăn nói khép nép như vậy?

- Nếu không phải là ngươi?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ vừa nhảy, không hiểu cảm thấy một loại không thích hợp.

Yết Hành bình tĩnh nói:

- Dĩ nhiên không phải ta, nghe đồn cũng không sai, Tịch Diệt Hải đích thật là chân chính rơi vào thi thể một Thánh Nhân. Hắn tên là Thiên Ngân, một trong bát Thánh Nhân trước đây, vẫn lạc tại bên trong Đại Lượng Kiếp. Người biết chuyện này cũng không nhiều, mà ta vừa lúc là một trong những người biết. Thế nhưng hắn cường giả loại này há lại có thể chân chính vẫn lạc? Lần này Thần giới chữa trị về sau, Tịch Diệt Hải khôi phục, Thiên Ngân Thánh Nhân rất có thể khôi phục 1 bộ phận. Một khi hắn tìm được pháp bảo Thiên Địa Lô của hắn, ha ha, Thần giới chỉ là hắn giơ tay lên giữa đó liền có thể bóp nát.

Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa kinh hỏi ra tiếng, trong lòng hắn bắt đầu kinh hoàng, Thiên Địa Lô đang ở Phàm Nhân Giới. Nếu mà Thiên Ngân kia tìm được Thiên Địa Lô tại trên người hắn, hắn đâu còn có mạng nhỏ?

Tại biết những thứ này về sau, Mạc Vô Kỵ càng là không có có tâm tình cùng Yết Hành dài dòng, hắn bức thiết muốn đi đâu cái sứt mẻ tinh cầu bế quan tu luyện.

Yết Hành không biết Mạc Vô Kỵ tâm tư, càng là hạ giọng nói:

- Mạc đạo hữu, ta đại thể biết chỗ của Thiên Địa Lô, vật kia thế nhưng là Tạo Hóa bảo vật. Chỉ cần ngươi có Tạo Hóa bảo vật, dù cho ngươi không phải là Thánh Nhân, Thánh Nhân cũng sẽ đối với ngươi kiêng kỵ một chút.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta cũng không dám đi cướp đoạt bảo vật của Thánh Nhân, miễn.

Thấy Mạc Vô Kỵ vẫn là muốn đi, Yết Hành đâu có thể buông tha? Nếu mà Mạc Vô Kỵ không biết chỗ của Táng Thần Quật còn chưa tính. Mạc Vô Kỵ hiện tại biết chỗ của Táng Thần Quật, hắn bỏ qua tìm kiếm Mạc Vô Kỵ hợp tác, không biết phải dùng bao nhiêu thời gian.

Đây là hắn không biết Mạc Vô Kỵ tu luyện là Phàm Nhân Quyết, có thể phá vỡ Thần Khế Chi Địa, nếu không, dù là hắn bị Mạc Vô Kỵ phách vài kích hắn cũng vậy nguyện ý.

Mạc Vô Kỵ thật sự là bị Yết Hành dây dưa bất đắc dĩ, không thể làm gì khác nói:

- Ta có việc gấp phải đi làm, ngươi nếu mà chờ được thì chờ ta trở lại, nếu không, đừng trách ta giở mặt.

Yết Hành thấy thế không thể làm gì khác hơn là dừng bước lại, xa xa đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Mạc đạo hữu, ta vẫn tại Thần Vực chờ ngươi.

Hắn cũng chờ nhiều năm như vậy, đợi thêm vài năm thì thế nào?

- Vô Kỵ huynh đệ...

Yết Hành tên gia hỏa đáng ghét này đi xong, Nguyên Chấn Nhất lúc này mới kích động kêu lên, hắn có vô số lời muốn nói, chỉ là vẫn không có cơ hội mà thôi.

- Chấn Nhất huynh, chúng ta trước tìm cái tức lâu ngồi xuống từ từ nói.

Mạc Vô Kỵ đồng dạng có một đống lời còn muốn hỏi Nguyên Chấn Nhất.

...

Thần Vực Tân Thành bên trong một nhà tức sạn nhỏ, Mạc Vô Kỵ cùng Nguyên Chấn Nhất tròn nói hơn nửa ngày thời gian, hai người cuối cùng là biết chuyện trải qua lẫn nhau từ khi phân biệt tới nay.

Bàn về kỳ ngộ cùng mạo hiểm, Nguyên Chấn Nhất so với Mạc Vô Kỵ trải qua nửa điểm cũng không kém.

Năm đó cùng Mạc Vô Kỵ tách ra về sau, Nguyên Chấn Nhất liền lưu lãng tứ xứ, sau cùng tại trong Lạc hải tìm được cơ duyên thuộc về hắn, không cần Linh Căn liền có thể tu luyện võ đạo truyền thừa.

Nguyên Chấn Nhất không có Linh Căn, thế nhưng là võ đạo tư chất cũng là cực phẩm. Ngắn ngủi mấy trăm năm thời gian, hắn liền tu luyện đến đỉnh phong cảnh giới.

Chờ sau khi Nguyên Chấn Nhất ra ngoài, Mạc Vô Kỵ sớm đã rời đi Chân Tinh, mà Chân Tinh khắp nơi đều là lưu truyền lời đồn về Mạc Vô Kỵ.

Tại sau khi biết Mạc Vô Kỵ rời đi Chân Tinh, Nguyên Chấn Nhất cũng không có dừng lại tại Chân Tinh, sau khi từ Chân Tinh rời đi, đang ở tinh không lưu lạc. Tại trong tinh không, hắn tìm kiếm khắp nơi đồ đạc tương quan võ đạo. Cộng thêm chính hắn tại võ đạo cũng là thiên phú dị bẩm, những năm gần đây, hắn cứng rắn đi ra một cái đường tu không thuộc về đạo.

Hôm nay hắn võ đạo tuy rằng là bởi vì truyền thừa mà đến, trong đó sớm đã có đồ đạc của mình.

Mấy ngàn năm trước, Nguyên Chấn Nhất tới rồi một cái địa phương tên là Khuê Tinh Đại lục. Nơi đó cũng không phải Tiên Giới, bất quá cấp độ cùng Tiên Giới cùng loại. Chỉ là dùng võ tu làm chủ, đồng dạng cũng có tu sĩ.

Tại Khuê Tinh Đại lục, Nguyên Chấn Nhất biết Khoái Đồng. Khoái Đồng là tu sĩ, hai người tại Khuê tinh làm bạn lang bạt, dọc theo đường đi vào sinh ra tử không biết bao nhiêu lần, Khoái Đồng cứu Nguyên Chấn Nhất cũng vậy không chỉ một lần. Về sau hai người đạt được một quả bùa chú đỉnh cấp, dưới cơ duyên xảo hợp đi tới Thần giới. Không chỉ như thế, hai người còn vừa lúc đuổi kịp thời cơ tốt to lớn là Thần giới quy tắc chữa trị.

Thần giới chữa trị về sau, vô luận là Nguyên Chấn Nhất hay là Khoái Đồng đều là thực lực lớn vào.

Đáng tiếc là Khoái Đồng không có bỏ mạng ở trong các loại nguy cơ, cư nhiên ở tại thần giới bị một nữ nhân giết, còn đào hồn luyện phách.

Dùng bản tính Nguyên Chấn Nhất, dù cho người nữ nhân này là nữ nhi Thánh Nhân, hắn cũng sẽ không chút do dự giết chết. Chuyện sau đó, Mạc Vô Kỵ đều là đã biết.

Mạc Vô Kỵ cũng là cảm thán, xem ra không có Linh Căn, cũng không nhất định chính là tu Phàm Nhân Đạo một con đường. Đại đạo hàng tỉ, cuối cùng là có thể tìm được một con đường thích hợp cho mình.

Bởi vì Nguyên Chấn Nhất rời đi Chân Tinh cũng vậy rất sớm, Mạc Vô Kỵ cũng không có thu được bao nhiêu Chân Tinh tin tức.

- Vô Kỵ, ta biết ngươi khẳng định bất phàm, cũng vậy thật không ngờ ngươi có thể thu được hôm nay thành tựu. Nếu mà không phải là ở chỗ này thấy ngươi, đổi thành người khác nói, ta chính là nghe được cũng không thể tin được.

Hai người lại đem việc trải qua của mình nói cho nhau một lần, Nguyên Chấn Nhất là cảm khái không thôi.

- Ta dự định qua sông Tịch Diệt Hải, đi một cái tinh cầu sứt mẻ tu luyện. Chấn Nhất, ta cảm thấy ngươi rèn luyện cũng đủ, chỉ là thiếu khuyết yên ổn tu luyện. Ngươi là võ tu, ta kiến nghị ngươi đi Phàm Nhân

của ta tông tu luyện. Nơi đó có đầy đủ thiên địa khí vận, sau đó ta sẽ cho ngươi một phần khai thiên thần linh mạch, dùng ngươi võ đạo tư chất, ta khẳng định có thể tại Phàm Nhân tông tiến bộ cấp tốc. Chờ ta trở lại về sau, huynh đệ chúng ta liên thủ đi làm thịt nữ nhân kia.

Nếu mà không phải là bởi vì sự tình Thiên Ngân, Mạc Vô Kỵ còn có thể phụng bồi Nguyên Chấn Nhất cùng nhau trở lại Phàm Nhân tông tu luyện. Bây giờ cùng Nguyên Chấn Nhất ôn chuyện về sau, hắn chỉ hy vọng tu vi mình và Nguyên Chấn Nhất đều có thể trong thời gian ngắn nhất tăng lên.

Đối với thực lực của Nguyên Chấn Nhất, Mạc Vô Kỵ căn bản sẽ không có nửa điểm hoài nghi. Hắn thời gian vạn năm tu luyện tới Thần Vương tầng 6, dùng đi bao nhiêu tài nguyên? Nguyên Chấn Nhất đại đa số bằng vào là khổ luyện cùng tư chất. Loại này võ đạo tu sĩ một khi lên đỉnh, tuyệt đối sẽ không kém bất kỳ tu sĩ nào.

- Vô Kỵ, ngươi cứ đi đi, ta cũng quyết định ở lại Phàm Nhân tông tu luyện. Chuyện của ngươi chính là chuyện của ta, ta chờ ngươi trở lại.

Vừa rồi Mạc Vô Kỵ liền đem sự tình Táng Thần Quật nói với Nguyên Chấn Nhất, thậm chí ngay cả sự tình trên người hắn có Thiên Địa Lô cũng không có giấu diếm Nguyên Chấn Nhất.

Lúc này chính là Nguyên Chấn Nhất cũng khẩn trương vì Mạc Vô Kỵ, một khi bị Thánh Nhân biết Thiên Địa Lô bị Mạc Vô Kỵ lấy đi, Mạc Vô Kỵ đâu còn có mệnh? Không muốn nói Mạc Vô Kỵ không có mệnh, chính là Phàm Nhân tông chỉ sợ cũng không có cơ hội tồn tại.

Mạc Vô Kỵ lấy ra một cái nhẫn đưa cho Nguyên Chấn Nhất:

- Chấn Nhất, lúc ta không có mặt, ngươi chính là tông chủ của Phàm Nhân tông. Nơi này có thủ lệnh của ta cùng tông môn ngọc bài, Phàm Nhân tông tất cả liền giao cho ngươi.

Nguyên Chấn Nhất cũng là tu sĩ không có Linh Căn, mặc dù hắn tu luyện không phải là Phàm Nhân Đạo, lại phù hợp Phàm Nhân đại đạo, coi như là một đường Phàm Nhân Đạo.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1099: Tuyệt Thế Bảo Vật

Tới Thần Lục về sau, Mạc Vô Kỵ cả Niết Bàn Học Cung cũng không có đi.

Thiên Ngân Thánh Nhân lúc nào khôi phục thực lực Mạc Vô Kỵ không biết, Mạc Vô Kỵ biết Thiên Địa Lô tại bên trong Phàm Nhân Giới, điều này làm cho hắn có một loại đè nén cảm giác cấp bách. May là hắn Phàm Nhân Giới ngay cả Thánh Nhân cũng không cảm ứng được, nếu không, hắn cũng hoài nghi chuyện Thiên Địa Lô tại trên người của hắn còn có thể tiếp tục bảo mật hay không.

Năm đó Niết Bàn Học Cung tài nguyên tranh đoạt kiểm tra là thông qua truyền tống trận đi qua, Thần giới chữa trị về sau, Niết Bàn Học Cung địa mạo mặc dù không có nhiều biến hóa, thế nhưng thiên địa quy tắc toàn bộ biến hóa, tất cả truyền tống trận đều cần đc bố trí một lần nữa.

Mạc Vô Kỵ không cách nào thông qua truyền tống trận đi qua, chỉ có thể chính bản thân đi qua.

Thương Chính Hành cho hắn tinh không phương vị cực kỳ chuẩn xác, nửa tháng sau, Mạc Vô Kỵ ở một cái địa phương vắng vẻ nhất Thần Lục tìm được cửa ra rời đi tinh không Thần Lục.

Dùng Mạc Vô Kỵ Thần Vương tầng 6 thực lực, lại có súc địa thành thốn và Phong di thủ đoạn, hắn cũng dùng đủ thời gian một tháng, thần niệm mới tìm được cái tinh cầu sứt mẻ kia.

Bởi vì Thần giới quy tắc chữa trị, tinh không chung quanh Thần Lục quy tắc cũng xảy ra rất biến hóa lớn. tinh cầu sứt mẻ đã chếch đi rất nhiều, cũng may Mạc Vô Kỵ thức hải cường đại, thần niệm mạnh mẽ. Nếu không, thật đúng là không nhất định có thể tìm tới.

Hắn hoài nghi nếu mà lại lùi lại một vài năm, dù là có tinh không phương vị Thương Chính Hành cho, hắn cũng vậy không nhất định có thể tìm tới cái này tinh cầu sứt mẻ.

Rơi ở mặt ngoài tinh cầu sứt mẻ, nơi này càng là có thể cảm thụ được một loại khí tức rách nát, các loại quy tắc đều hội niết tiêu tán. Dùng loại này rách nát khí tức, tinh cầu này coi như là còn ở đây, qua một đoạn thời gian nữa, cũng sẽ vỡ, sau đó tại trong tinh không hóa thành vô số thiên thạch mảnh nhỏ.

Khôn Uẩn thông qua Cực Băng Thiên Trúc cùng Hỗn Độn Thần Linh Khí phán đoán bên trong tinh cầu này có bí mật, về phần bí mật gì, hắn cũng không nói gì. Dựa theo ý Khôn Uẩn, Mạc Vô Kỵ nếu mà không mang theo hắn đi tới tinh cầu này, Khôn Uẩn là tuyệt đối sẽ không nói ra bí mật tinh cầu.

Nếu là Khôn Uẩn không phải là bị vây ở Táng Thần Quật Thần Khế Chi Địa, Mạc Vô Kỵ tự nhiên muốn dẫn Khôn Uẩn đến. Khôn Uẩn bây giờ bị vây ở Thần Khế Chi Địa, Mạc Vô Kỵ dù là muốn tìm Khôn Uẩn cùng nhau đến, cũng không cách nào tìm được.

Tinh cầu tàn phá để cho Mạc Vô Kỵ rất là bất đắc dĩ, hắn dự định ở chỗ này bế quan, dùng loại này sứt mẻ trình độ, phỏng chừng hắn còn không có tu luyện tới Thần Vương viên mãn, tinh cầu này đã triệt để bể nát.

Bây giờ Mạc Vô Kỵ thần niệm cường đại, hắn bắt đầu dùng thần niệm điều tra cả cái tinh cầu. Tinh cầu này quy tắc trên cơ bản vỡ vụn hầu như không còn, thần niệm của Mạc Vô Kỵ không có bất kỳ ngăn cản. Cũng chỉ có tu luyện Phàm Nhân Quyết Mạc Vô Kỵ có thể ở chỗ

này bế quan tu luyện, đổi thành một người khác, nơi này căn bản cũng không phải là chỗ bế quan tu luyện.

Tròn hai tháng, Mạc Vô Kỵ hầu như lại đem 99%địa phương tinh cầu này đều quét ngang một lần, lại không tìm được bất luận vật có giá trị gì.

Kể từ năm đó nơi này Hỗn Độn Thần Linh Khí bị phát hiện hấp thu không còn về sau, tinh cầu này càng là đã không còn bất luận cái gì vật có giá trị. Nếu mà nhất định phải nói giá trị, cũng chỉ có một phần tài liệu luyện khí.

Dùng ánh mắt Mạc Vô Kỵ bây giờ, những thứ này tài liệu luyện khí cũng không cách nào hấp dẫn sự chú ý của hắn.

Hai tháng sau, Mạc Vô Kỵ thở dài, hắn không biết Khôn Uẩn nói có giá trị bảo vật rốt cuộc là cái gì. Nếu mà không phải là vật phẩm hữu hình, Mạc Vô Kỵ phỏng chừng hắn cũng không tìm ra được.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục tìm kiếm đi xuống, lại đem thời gian lãng phí ở tìm kiếm bảo vật cả tên mình cũng không biết, còn không bằng lại đem thời gian toàn bộ dùng để tu luyện.

Biết tinh cầu này thời gian chống đỡ hắn là không dài, dựa theo ý nghĩ Mạc Vô Kỵ, hắn cũng không dự định tại tinh cầu này tiếp tục tu luyện. Chỉ là nghĩ đến lời Khôn Uẩn nói, hắn mới trốn vào chỗ sâu nhất tinh cầu này, chuẩn bị ở chỗ này tu luyện tới tinh cầu nổ tung về sau lại đi. Chí ít hắn sẽ không bởi vì bỏ qua cái gì mà cảm thấy hối hận.

Vừa mới trốn vào, Mạc Vô Kỵ còn không có cảm giác nào. Khi Mạc Vô Kỵ trốn vào càng sâu, dần dần tiếp cận tinh cầu trung tâm, hắn cảm nhận được một loại cực độ băng hàn.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ lập tức kích động, hắn biết tinh cầu này quy tắc hầu như toàn bộ hội niết. Khi cái này tinh cầu quy tắc toàn bộ hội niết, lúc này mới muốn tự vỡ ra. Một cái tinh cầu cả quy tắc cũng không có, tự nhiên không có băng hàn.

Nơi này hiện tại xuất hiện băng hàn, giải thích duy nhất, chính là có bảo vật tự mang quy tắc.

Có lẽ đây chính là đồ đạc Khôn Uẩn nói, Mạc Vô Kỵ càng là tăng nhanh lẩn trốn tốc. Mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ ngừng lại.

Hắn tới chỗ sâu nhất tinh cầu, cũng chính là trung tâm tinh cầu. Tinh cầu trung tâm là một cái không gian diện tích chỉ có vài trượng, chính giữa không gian lơ lửng một cái tiểu cầu thể lóe ra vô số văn lộ bụi mờ sắc.

Cái này nho nhỏ hình cầu, để cho Mạc Vô Kỵ cảm giác đây là một cái tinh cầu mờ ảo, thậm chí là một mô hình địa cầu nhỏ. Duy nhất để cho hắn cảm giác được bất đồng là, xung quanh tinh cầu mờ ảo cũng là một mảnh băng hàn. Dùng Mạc Vô Kỵ tu vi cảnh giới, loại này băng hàn hắn nhất định có thể cảm thụ được chung quanh băng hàn quy tắc. Trên thực tế hắn cũng không có cảm thụ được xung quanh không gian có bất kỳ băng hàn quy tắc.

Mạc Vô Kỵ lĩnh vực mở rộng đi ra ngoài, trói buộc lại mờ ảo tinh cầu đồng thời, hắn đưa tay bắt tới.

Một đạo kinh khủng hắc động hấp lực truyền đến, dù cho Mạc Vô Kỵ Thần Vương tầng 6, hắn cũng vậy cảm giác mình không tự chủ được bị cái này mờ ảo tinh cầu hút vào, không có năng lực phản kháng chút nào.

Có chuyện như vậy? Thần niệm của Mạc Vô Kỵ lúc này quét đi ra ngoài.

- Ầm!

Một đạo kinh khủng nổ tung hầu như muốn nổ tung Mạc Vô Kỵ thức hải.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng thu hồi thần niệm, hắn trong nháy mắt liền hiểu là chuyện gì xảy ra. Tại thời điểm hắn đụng tới cái này mờ ảo tinh

cầu, mờ ảo tinh cầu đưa hắn hút tiến vào rồi. Mờ ảo tinh cầu phía ngoài là tinh cầu sứt mẻ, cũng vậy vào giờ khắc này hoàn toàn vỡ tan ra.

Bên ngoài này tinh cầu sứt mẻ vốn là muốn bùng nổ, Mạc Vô Kỵ ngược lại không có để ý. Hắn thu hồi thần niệm, bắt đầu quan sát mờ ảo tinh cầu nội bộ không gian.

Bên ngoài mờ ảo tinh cầu thoạt nhìn tối đa bất quá bóng chuyền lớn nhỏ, sau khi đi vào, là một mảnh không gian thế giới hắn thần niệm không cách nào chạm đến vùng ven.

Khi Mạc Vô Kỵ thấy bên trong tinh cầu này vô cùng vô tận quy tắc là lúc, hắn hoàn toàn ngốc trệ hắn ra.

Hắn ở chỗ này nhìn thấy Ngũ Hành quy tắc, thời gian quy tắc, không gian quy tắc, hắc ám quy tắc... Thậm chí ngay cả sinh cơ quy tắc, tử khí quy tắc, hắn cũng vậy có thể cảm nhận được.

Thảo nào tinh cầu này nội ngoại nhìn lớn nhỏ cũng không giống nhau, mà là bởi vì trong này có vô cùng không gian quy tắc a.

Để cho hắn rung động không phải là nơi này có nhiều quy tắc như vậy, trên thực tế tại Thần Vực Sào mới ấp trứng, cũng có các loại các dạng quy tắc xuất hiện, chỉ là quy tắc này tuy rằng vô cùng rõ ràng, trên thực tế thời gian xuất hiện quá ngắn, rất khó dùng để cảm ngộ tu luyện. Còn có cái khe nứt chữa trị Thần giới kia, cũng là gặp phải vô số rõ ràng quy tắc, loại này quy tắc xuất hiện thời gian dài hơn một phần, bất quá cũng vậy rất nhanh cùng xung quanh không gian dung hợp cùng một chỗ.

Trên thực tế lúc này mới bắt đầu, bất luận cái gì không gian quy tắc sau khi xuất hiện, cũng sẽ cùng không gian dung hợp cùng một chỗ. Tại thời điểm vừa mới xuất hiện rất rõ ràng, cũng vậy dễ dàng nhất cảm ngộ. Một khi quy tắc cùng không gian dung hợp cùng một chỗ về sau, cảm ngộ cũng rất khó khăn. Đây cũng là vì sao thời điểm Thần giới vừa mới

chữa trị, tốc độ tu luyện nhanh nhất. Thần giới vững chắc về sau, nguyên nhân tốc độ tu luyện trái lại trở nên chậm.

Đây là tất nhiên, một cái thế giới, bất luận cái gì quy tắc xuất hiện đều có thể dung nhập vào thế giới này, sau đó hoàn thiện thế giới này. Ngoại trừ khai thiên ích địa cường giả tu luyện đều là vô cùng nhanh chóng, thậm chí có thể lấy được được vô thượng khai thiên đại thần thông. Về sau tu sĩ, đều phải từ trong không gian vô số quy tắc trong đi chậm rãi tróc cảm ngộ, chính là như vậy, cảm ngộ quy tắc cũng có chút không được đầy đủ. Vô luận tư chất mạnh hơn nữa, bọn họ tốc độ tu luyện so với khai thiên cường giả mà nói, cũng là một cái trên trời một cái dưới đất.

Trên thế giới không gian này tồn tại vô cùng vô tận quy tắc, những thứ này quy tắc cư nhiên độc lập tồn tại, vừa không có cùng không gian dung hợp cùng một chỗ, cũng không có dung hợp với nhau cùng một chỗ, lúc này mới lmaf cho Mạc Vô Kỵ khiếp sợ không thôi. Nói cách khác, nơi này vẫn ở vào khai thiên ích địa trạng thái nguyên thủy.

Nếu mà đều là không gian quy tắc như vậy, coi như là một đầu heo, một cọng cỏ một tảng đá cũng có thể lĩnh ngộ vô số thần thông, tu vi cũng vậy sẽ nhanh chóng tăng lên a.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nhắm mắt lại, bắt đầu cảm ngộ chung quanh quy tắc.

Chỉ là thời gian mấy hơi thở, Mạc Vô Kỵ liền lần nữa mở mắt. Hắn rốt cuộc hiểu rõ cái không gian thế giới này là vật gì, Vũ Trụ Chi Tâm.

Tại thời điểm Thần Khế Chi Địa, Mạc Vô Kỵ chợt nghe Khổ Tâm Nhân nói về Vũ Trụ Chi Tâm. Đồng thời cũng biết so với Cực Băng Thiên Trúc, Vũ Trụ Chi Tâm không biết phải quý trọng hơn gấp bao nhiêu lần. Khổ Tâm Nhân nói để cho hắn dùng Vũ Trụ Chi Tâm trao đổi Tuế Nguyệt Bàn, này căn bản là châm chọc nói như vậy, bởi vì Vũ Trụ Chi Tâm xa xa trân quý hơn so với Tuế Nguyệt Bàn. Để cho Mạc Vô Kỵ không có nghĩ tới là, hắn cư nhiên ở chỗ này nhìn thấy Vũ Trụ Chi Tâm.

Mạc Vô Kỵ rất muốn rời đi trước Vũ Trụ Chi Tâm, sau đó lại đem Vũ Trụ Chi Tâm này đưa vào bản thân Phàm Nhân Giới. Nhưng hắn có một loại dự cảm, Phàm Nhân Giới của hắn không thu đc Vũ Trụ Chi Tâm này. Hơn nữa hắn hoài nghi mình đi ra ngoài, rất khó đi vào nữa, nói không chừng còn có thể mất đi Vũ Trụ Chi Tâm.

Hắn tới nơi này làm gì? Không phải là vì tu luyện sao? Vô luận một viên Vũ Trụ Chi Tâm có đúng hay không là bảo vật trong miệng Khôn Uẩn nói, Mạc Vô Kỵ cũng đã quyết tâm ở trong nơi này tu luyện.

Vũ Trụ Chi Tâm ngoại trừ vô cùng vô tận quy tắc ra, chính là một mảnh trống vắng cùng mênh mông. Mạc Vô Kỵ đối với cái này cũng không thèm để ý, hắn lấy ra Tuế Nguyệt Bàn, lần này là lấy ra một trăm lẻ tám nhánh khai thiên thần linh mạch thực vào đi xuống.

Không ở nơi này tu luyện tới Hợp Thần, hắn sẽ không đi ra.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1100: Thanh Y Bó Tay Hết Cách

Vô luận là ở tại thần giới hay là Thần Lục, Mạc Vô Kỵ coi như là một cái danh nhân rồi. Đặc biệt tại Mạc Vô Kỵ giết chết Tu Sĩ Hành Quán Tu Bình về sau, thanh danh của hắn triệt để truyền ra khắp Thần Lục.

Tu Bình vốn thực lực cực kỳ mạnh mẽ, ở sau khi thần giới chữa trị, Tu Bình cường thế bước vào Hợp Thần cảnh. Tu Sĩ Hành Quán căn để chiến đấu lực liền cực kỳ cường hãn, Tu Bình làm quán chủ tự nhiên là càng cường đại hơn. Cũng vậy bởi vì Tu Sĩ Hành Quán tu sĩ giết chóc rất nặng, cho nên đột phá phi thường gian nan. Tu Bình sau khi đột phá, thực lực càng là người nổi bật bên trong số Hợp Thần.

Ngoại trừ số rất ít Hợp Thần cường giả nổi tiếng từ xưa của Tu Sĩ Hành Quán, bình thường vậy Hợp Thần cường giả căn bản là không phải là đối thủ của Tu Bình. Hiện tại Tu Bình bị Mạc Vô Kỵ giết chết, Mạc Vô Kỵ không nổi danh cũng không có khả năng.

Yên Nhi không cách nào tiến vào Niết Bàn Học Cung, tự nhiên cũng là nghe tin tức của Mạc Vô Kỵ.

Nàng bỏ qua tiến vào Niết Bàn Học Cung, từ Tịch Diệt Hải thiết lập ở chỗ Tịch Diệt Thần Thành truyền tống trận bắt đầu hỏi thăm, vẫn nghe được Mạc Vô Kỵ sau cùng xuất hiện tại 1 Thần Thành, Kiểu Nguyệt Thần thành, sau đó liền triệt để mất đi tin tức của Mạc Vô Kỵ.

Bởi vì Kiểu Nguyệt Thần thành là một cái Thần Thành ở gần vùng ven Thần Vực giới vực, Yên Nhi suy đoán Mạc Vô Kỵ hẳn là rời đi Thần Lục. Chỉ là nàng mới Thần Quân tu vi, căn bản cũng không có năng lực xé mở Thần Lục giới vực kết giới. Nếu mà muốn tiếp tục tìm kiếm Mạc

Vô Kỵ, nàng chỉ có thể nỗ lực tu luyện, tăng lên tu vi của mình, thẳng đến có một ngày có thể xé mở Thần Lục giới vực kết giới.

Từ sau khi tìm ra Chân Tinh, Yên Nhi liền chưa hề buông tha ý nghĩ chính bản thân tìm kiếm thiếu gia. Đi qua những năm lưu ly bôn ba này, tâm trí nàng càng là thành thục hơn so với trước nhiều lắm.

Nàng quyết định thật nhanh liền làm ra quyết định, tìm nơi bế quan tu luyện, tu luyện tới mình thời điểm có thể xé mở Thần Lục kết giới.

Yên Nhi cũng không biết, dù là thực lực của Mạc Vô Kỵ cũng không cách nào xé mở Thần Lục kết giới, hắn là từ 1 chỗ đặc thù rời đi Thần Lục.

...

Mạc Vô Kỵ lúc tu luyện Phàm Nhân Quyết, cũng không thèm để ý xung quanh không gian quy tắc có đúng hay không hoàn thiện. Thế nhưng hoàn thiện không gian quy tắc, tự nhiên sẽ cho hắn cung cấp một cái hoàn cảnh tu luyện tốt hơn.

Hắn lúc tu luyện tốc độ hấp thu vốn là nhanh, cộng thêm Tuế Nguyệt Bàn trợ giúp, giờ khắc này ở xung quanh chỗ Mạc Vô Kỵ tu luyện thần niệm căn bản là không cách nào chạm đến. Đây là một loại thời gian chuyển hoán có thể để cho Thánh Nhân đều cảm thấy choáng váng đầu.

Các loại các dạng quy tắc bị Mạc Vô Kỵ cảm ngộ, sau đó để cho mình Phàm Nhân Giới quy tắc càng thêm rõ ràng. Khai thiên thần linh mạch Thần Linh Khí càng là phô thiên cái địa bị Mạc Vô Kỵ bên trong Tuế Nguyệt Bàn cuốn đi, không có nửa điểm dừng lại.

Một trăm lẻ tám nhánh thần linh mạch từ từ tan rã, Mạc Vô Kỵ tu vi cũng cấp tốc tăng lên.

Thần Vương tầng 6 đến Thần Vương tầng chín, gần như là liền mạch lưu loát.

Tại bên trong Tuế Nguyệt Bàn, thời gian vài chục vạn năm, cũng là chớp mắt mà qua. Lúc này Mạc Vô Kỵ đang bế quan, căn bản cũng không có bất luận kẻ nào có thể quấy rầy đến. Hắn chỉ biết là điên cuồng cảm ngộ các loại quy tắc, điên cuồng hấp thu khai thiên Thần Linh Khí, sau đó điên cuồng tăng lên tu vi cùng thực lực của mình.

Thần Vương tầng mười, tầng mười một...

Khi Mạc Vô Kỵ bước vào Thần Vương tầng mười hai, khai thiên thần linh mạch bị hắn thực vào đã có bộ phận bắt đầu tan vỡ.

Lúc này tốc độ Mạc Vô Kỵ hấp thu Thần Linh Khí bộc phát to lớn và cấp tốc, theo tu vi của hắn tăng lên, tốc độ hắn hấp thu Thần Linh Khí cùng lượng cũng là càng lúc càng nhanh.

Lại là mấy vạn năm đi qua, tu vi Mạc Vô Kỵ cuối cùng đã tới một cái bình cảnh, hắn cảm giác được chính bản thân nếu như muốn tiến thêm một bước, nhất định phải vượt qua Hợp Thần.

Một trăm lẻ tám nhánh thần linh mạch đại đa số bị Mạc Vô Kỵ tu luyện chỉ còn lại có phân nửa, còn có bộ phận thần linh mạch tức thì bị Mạc Vô Kỵ tu luyện thành mảnh vụn.

Chính là Mạc Vô Kỵ từ trong bế quan tỉnh táo lại, cũng là cảm giác được kinh tâm không dứt. Hắn mới từ Thần Vương tầng 6 bước vào Thần Vương tầng mười hai, liền tiêu hao hết mấy chục nhánh khai thiên thần linh mạch, chờ hắn có tư cách Chứng Đạo Chuẩn Thánh, hắn yêu cầu tiêu hao bao nhiêu tài nguyên tu luyện?

Hoàn hảo hắn từ chỗ Khôn Uẩn lấy được năm trăm nhánh thần linh mạch, trên người mình cũng có một chút, nếu không, phía sau hắn cũng vậy không cần tu luyện, chỉ cần nghĩ hết tất cả biện pháp tìm kiếm tài nguyên tu luyện liền có thể.

Cảm thụ được xung quanh vô cùng rõ ràng các loại quy tắc, Mạc Vô Kỵ thu hoạch rất nhiều. Hắn biết, mình muốn bước vào Hợp Thần, nhất

định phải rời đi Vũ Trụ Chi Tâm này, sau đó độ kiếp Hợp Thần sau đó, mới có thể đi vào tu luyện nữa.

Rời đi nơi này Mạc Vô Kỵ cũng không lo lắng, hắn tin tưởng mình có thể dễ dàng rời đi. Thế nhưng là đối với lại đi vào nơi này, Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm lòng tin. Hắn hoài nghi một khi hắn sau khi rời đi, hắn sẽ không cách nào tiến vào trong này được nữa.

Vũ Trụ Chi Tâm a, đáng tiếc là hắn đối với Vũ Trụ Chi Tâm một chút cũng đều không hiểu, căn bản liền không biết làm sao đi luyện hóa thu hồi Vũ Trụ Chi Tâm này.

Do dự nửa ngày, Mạc Vô Kỵ quyết định tạm thời không rời đi nơi này, hắn muốn mượn trợ Vũ Trụ Chi Tâm các loại hoàn thiện rõ ràng quy tắc tu luyện Thiên Cương Biến thần thông.

Hắn đã học qua thần thông có Súc địa thành thốn cùng Thai Hóa Dịch Hình, hai môn thần thông nói trắng ra là chính là am hiểu đối với không gian quy tắc cùng sinh mệnh quy tắc.

hai loại quy tắc, Mạc Vô Kỵ vốn là có đọc lướt qua. Trước đây tại tu chân giới thời điểm, hắn có được qua một quyển Không Gian Giản Luận. Về phần sinh mệnh quy tắc, trên người hắn thì có một cái Sinh Cơ Lạc, sinh cơ là sinh mệnh cấu thành bộ phận.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ rất muốn học tập thần thông là Tung Địa Kim Quang, Hoa giang thành lục, Chỉ địa thành cương, Ngũ Hành Đại Độn, chết đi sống lại, vãi đậu thành binh.

So sánh sau đó Mạc Vô Kỵ quyết định buông tha các thần thông chết đi sống lại, vãi đậu thành binh. hai môn thần thông này đối với hắn hiện tại mà nói, còn có chút gian nan. Chết đi sống lại là sinh tử quy tắc cùng vũ trụ Đạo tắc dung hợp cùng một chỗ, vượt qua xa năng lực hiện tại của hắn. Mà Vãi đậu thành binh, càng là sinh nhiều mệnh quy tắc cùng vạn vật Đạo tắc dung hợp cùng một chỗ, cũng không phải hắn có thể tu luyện.

Tung Địa Kim Quang là yêu cầu dung hợp không gian quy tắc cùng quang thuộc tính quy tắc, Hoa giang thành lục cần chính là cường đại thần nguyên lĩnh vực cùng thuộc tính đất, thuộc tính thủy quy tắc dung hợp, hai loại thần thông Mạc Vô Kỵ hiện tại có thể tu luyện. Chỉ là quang thuộc tính quy tắc đối với Mạc Vô Kỵ mà nói có chút gian nan, loại này thuộc tính quy tắc, hắn là tiến vào Vũ Trụ Chi Tâm về sau, vừa mới tiếp xúc được.

Về phần Chỉ mà thành cương, Mạc Vô Kỵ cũng có thể tu luyện, hắn quyết định đặt ở sau cùng. Loại này thần thông chỉ đối với tu sĩ độn thổ có chỗ hữu dụng, coi như là một cái thứ yếu.

Mạc Vô Kỵ đệ nhất muốn học tập chính là Ngũ Hành Đại Độn thần thông, hắn Phong Độn Thuật là chính bản thân cảm ngộ. Phong Độn Thuật thoát thai với Ngũ Hành, lại không ở trong vòng Ngũ Hành. Mà Ngũ Hành độn thuật, đôi khi càng hữu dụng hơn so với Phong độn.

...

Táng Thần Quật, Thần Khế Chi Địa chỗ cửa vào trận văn.

Thanh Y Thánh Cô sắc mặt có chút không được dễ coi, nàng dầu gì cũng là một Thánh Nhân, cư nhiên bị một trận văn cửa vào ngăn cản nhiều năm.

Tại bên người nàng có hơn mười nữ tử, đều là cúi đầu không dám nói lời nào.

Cái trận văn cửa vào này cũng không phải là bình thường vậy cửa vào, bất luận kẻ nào dù cho là Thánh Nhân, chỉ cần công kích cửa vào, sẽ tạo thành Thiên Đạo quy tắc áp chế. Loại này áp chế làm cho tu vi hạ thấp không hạn chế, sau cùng chỉ có thể giương mắt nhìn. Chỉ có chờ đến sau khi loại này thiên địa áp chế biến mất, tu vi mới sẽ từ từ khôi phục lại.

Nhìn trận văn mấy trăm năm qua không có bất kỳ biến hóa nào, Thanh Y Thánh Cô thở dài. Có lẽ chỉ có Phàm Nhân mới có thể không quan tâm loại này quy tắc áp chế, thế nhưng là một phàm nhân coi như là Phàm Nhân lợi hại hơn nữa, cũng không thể đánh vỡ quy tắc áp chế của nơi này a.

Phàm Nhân? Thanh Y Thánh Cô bỗng nhiên đưa mắt hạ xuống rơi vào trên người Y Thường.

- Y Thường, ngươi đi đem Lưu Tinh đến đây. Hắn tu luyện là Phàm Nhân Đạo, nếu mà hắn có thể đánh mở ra cái chỗ này, ta sẽ bỏ qua chuyện cũ, thậm chí có thể thành toàn hai người các ngươi.

Thanh Y Thánh Cô giọng nói thản nhiên.

Nàng vẫn rất là vừa ý Y Thường, thậm chí lại đem Y Thường nhóm thành đệ nhất đệ tử của mình. Đáng tiếc là, Y Thường biểu hiện tại trên người Lưu Tinh, làm cho nàng thất vọng cực độ. Kéo theo cái nhìn đối với Y Thường cũng có biến hóa rất lớn, nếu mà nơi này không phải là Táng Thần Quật, nàng sớm đã để cho Y Thường ở lại Thánh Cô trì.

- Dà, Thánh Cô.

Sắc mặt Y Thường có chút tái nhợt, Lưu Tinh đi rồi, trái tim của nàng liền đi theo. Dù còn đang ở bên người Thánh Cô, đối với nàng mà nói, Lưu Tinh mới đúng là kết cục nàng duy nhất lo lắng.

Nhìn Y Thường cấp tốc rời đi, một người nữ tử áo đỏ bỗng nhiên đứng ra nói:

- Thánh Cô, Y Thường tỷ tỷ hắn là có thể tìm được Lưu Tinh, nhưng là nam nhân không có ai tốt, nàng nói không chừng sẽ bị cái kia Lưu Tinh mê hoặc...

- Nhược Nhân nói rất đúng, Mi Hà, ngươi mang Thất Liên tỷ muội, tổng cộng tám người đi theo Y Thường, thẳng đến nàng tìm được Lưu

Tinh mới thôi.

Thanh Y Thánh Cô lúc này liền nói.

Nàng trong tiềm thức vẫn là tín nhiệm Y Thường, nữ tử áo đỏ tên Nhược Nhân nhắc nhở nàng.

- Thánh Cô, Lưu Tinh có thể lừa dối đến Y Thường tỷ tỷ trình độ như vậy, còn có thể dưới mắt Thánh Cô bỏ chạy, tuyệt đối không phải là một hạng người đơn giản. Ta hoài nghi hắn khả năng rời đi Táng Thần Quật, không bằng ta lại cùng Thất Diệp tỷ muội đi hủy diệt cửa ra.

Nhược Nhân nữ tử áo đỏ nói lần nữa.

Thanh Y Thánh Cô thở dài:

- Nếu là Lưu Tinh này thật có thể rời đi Táng Thần Quật, hiện tại đi ngăn chặn cũng đã chậm.

Nữ tử áo đỏ nhanh chóng khom người nói:

- Chúng ta ở tại chỗ này, tạm thời cũng là không có cách nào, vạn nhất này Lưu Tinh cũng không có rời đi, kết quả bị Y Thường tỷ tỷ tìm được, mới muốn rời khỏi đâu nè?

Thanh Y Thánh Cô gật đầu lần nữa:

- Nhược Nhân, ngươi nghĩ rất đúng. Ngươi nghĩ rất nhiều cách, liền lưu lại ở bên cạnh ta. chuyện đi ngăn chặn cửa ra giao cho Lộ Nhi sao?, Lộ Nhi mang theo Thất Diệp đi ngăn chặn lối vào Táng Thần Quật, để ngừa vạn nhất.

Thất Liên cùng Thất Diệp mười bốn nữ, đó là đệ tử tọa hạ trung thành nhất của Thanh Y Thánh Cô.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1101: Thánh Cô Hận

Y Thường, Mi Hà, Lộ Nhi cùng Thất Liên Thất Diệp đi rồi, Thanh Y Thánh Cô mới nói với nữ tử áo đỏ:

- Nhược Nhân, tại hết thảy đệ tử của ta, ngươi là cơ trí nhất. Nếu mà nếu không phải là ngươi, ta sẽ không trước tiên đi tới nơi này cái quy tắc hoàn chỉnh Thần giới hơn mấy cái lão gia hỏa kia. Bởi vì vẫn không biết ngươi theo hầu, lúc này mới đối xử không tốt với ngươi...

- Đệ tử sợ hãi.

Nghe đến đó, nữ tử áo đỏ nhanh chóng quỳ rạp xuống đất nói:

- Đệ tử thật không biết tại sao lại xuất hiện ở bài vị trì...

Thanh Y Thánh Cô khẽ mỉm cười, tay vung lên một cái, lại đem nữ tử áo đỏ mang lên:

- Ta mặc dù không có tính đến ngươi là cái bài vị nào chuyển thế, nhưng cũng biết ngươi đối với ta vẫn là trung tâm. Thánh Cô trì ra ngoài ngươi tận tâm làm hết phận sự thái độ, ta thấy rõ, cho nên lần này mới mang theo ngươi đi đến đây.

Thanh Y Thánh Cô Thánh Cô trì, cũng là một trong một chỗ bài vị Thánh Nhân nổi danh nhất. Mỗi khi Thanh Y Thánh Cô bế quan, Thánh Cô trì các loại đạo vận lưu chuyển, quy tắc rõ ràng. Hết thảy Thanh Y Thánh Cô tọa hạ đệ tử, đều có thể ở phía sau nhanh chóng ngồi yên cảm ngộ.

Chỉ có Hạ Nhược Nhân, nàng chẳng những bỏ qua loại này bế quan cảm ngộ cơ hội, còn nghiêm túc tuần tra ngoài Thánh Cô trì. Cho dù chỉ là con kiến, nàng cũng sẽ không để cho nhảy tới trước một bước, ảnh hưởng đến Thánh Cô bế quan tu luyện. loại thái độ thành tín này liên tục, chưa hề đình chỉ qua.

Thánh Cô trì bởi vì đạo vận vờn quanh, thời gian dài lâu, sẽ chỉ là biết ngưng tụ ra đến một phần đạo vận quy tắc tinh, những thứ này đạo vận quy tắc tinh đối với bất kỳ tu sĩ nào mà nói, đều là vô thượng chí bảo. Mỗi một cái Thánh Cô trì đệ tử đều dùng có thể thu được một quả quy tắc tinh làm lớn nhất cơ duyên và Tạo Hóa, chỉ có Hạ Nhược Nhân thỉnh thoảng lại đem những thứ này quy tắc tinh lần nữa đưa vào bên trong Thánh Cô trì.

Có một lần, một người tọa hạ đệ tử của Thanh Y Thánh Cô hỏi Hạ Nhược Nhân, vì sao không lấy đi những quy tắc tinh Thánh Cô cho phép này, trái lại lại đem những thứ đạo vận quy tắc tinh này lại đưa trở về cho Thánh Cô trì. Hạ Nhược Nhân là trả lời như vậy, những thứ này quy tắc tinh đều là Thánh Cô đạo vận ngưng tụ. Lần nữa đưa vào Thánh Cô trì, coi như là cung cấp thiên địa nguyên khí ít đi một phần, cũng vậy là có thể vì Thánh Cô cung cấp một phần thiên địa nguyên khí. Lấy đi về sau, đối với Thánh Cô đích thật là không có có ảnh hưởng, thế nhưng để vào Thánh Cô trì chẳng phải là tốt hơn.

- Tư chất ngươi rất tốt, cũng vậy vẫn chưa tới trình độ đứng đầu nhất. Ta vẫn nghi ngờ là, vì sao ngươi cốt linh không cao lắm, tu vi lại đến gần cấp độ Thất Liên cùng Thất Diệp.

Thanh Y Thánh Cô nhìn Hạ Nhược Nhân nói.

Nàng đã điều tra qua Hạ Nhược Nhân, lấy bản lĩnh cùng hiểu biết, cũng không có tìm được Hạ Nhược Nhân rốt cuộc là một pho tượng thần nào chuyển thế. Bất quá Hạ Nhược Nhân theo nàng mấy nghìn năm, nàng có thể cảm nhận được Hạ Nhược Nhân đối với nàng đích thật là

trung thành và tận tâm. Cho tới bây giờ cũng không yêu cầu bất kỳ vật gì, nàng yêu cầu duy nhất, hắn là chỉ là có thể theo tại bên người nàng.

Hạ Nhược Nhân nghe nói như thế, nhanh chóng khom người nói:

- Đệ tử trước kia thu hoạch một món bảo vật, Luân Hồi Kính.

Nói xong, Hạ Nhược Nhân kính cẩn lấy ra một cái gương đồng phong cách cổ xưa đưa cho Thanh Y Thánh Cô.

- Tiên Thiên bảo vật Luân Hồi Kính?

Thanh Y Thánh Cô đều là động dung nhận lấy cái gương, nàng nhiều lần quan sát Luân Hồi Kính đạo vận lưu chuyển, đủ qua nửa nén hương thời gian, mới thở dài nói:

- Ngươi thật sự là cơ duyên thâm hậu, Luân Hồi Kính này thế nhưng là Tiên Thiên bảo vật. Chẳng những có thể làm pháp bảo công kích đối thủ, còn có thể làm chí bảo tu luyện. Nghe đồn Luân Hồi Kính này có thể thay đổi thời gian trôi qua, một phàm nhân Luân Hồi, ngoại giới mới hơn một năm thời gian mà thôi.

Hạ Nhược Nhân lập tức đáp:

- Đúng vậy Thánh Cô, ta tại đây bên trong Luân Hồi Kính tu luyện 100 năm, ngoại giới bất quá là hơn một năm mà thôi. Hơn nữa bên trong Luân Hồi Kính này tu luyện, sẽ không biến chất cốt linh.

- Khó trách.

Thanh Y Thánh Cô gật đầu, nàng nói Hạ Nhược Nhân thế nào tuổi cũng không cao, thực lực sắp vượt qua Thất Liên cùng Thất Diệp.

Hạ Nhược Nhân liền vội vàng nói:

- Luân Hồi Kính này đệ tử dùng đã không nhiều lắm, liền kính hiến cho Thánh Cô sao?.

Thanh Y Thánh Cô lộ ra một nụ mỉm cười phi thường xinh đẹp:

- Ngươi kính ý ta nhận, ta dầu gì cũng là một cái Thánh Nhân, ngươi ở dưới ta tọa hạ lập công rất nhiều. Ta không có có cái gì tưởng thưởng cho ngươi, há có thể lấy vật của ngươi? Ngươi thu lại sao?, Luân Hồi Kính này tương lai cũng là bảo vật trọng yếu để ngươi thu được đại cơ duyên.

- Thánh Cô, đệ tử bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng, nói không chừng thật đúng là có thể đánh phá nơi này, tiến vào Thần Khế Chi Địa.

Hạ Nhược Nhân không có tiếp nhận Luân Hồi Kính, trái lại hơi ngạc nhiên mừng rỡ nói một câu.

- Nga, cái gì khả năng?

Thanh Y Thánh Cô lập tức hỏi.

Hạ Nhược Nhân chỉ vào Luân Hồi Kính nói:

- Luân Hồi Kính này là Tiên Thiên bảo vật, nếu mà kích phát Luân Hồi Kính này đạo vận, chúng ta đứng ở bên trong Luân Hồi Kính này công kích trận văn. Chính là dưới Thiên Đạo quy tắc áp chế đến, cũng vậy không nhất định có thể áp chế đến bên trong Luân Hồi Kính. Bởi vì coi như là Thiên Đạo áp chế, cũng vậy không nhất định có thể xuyên thấu thời gian quy tắc, không quản trăm năm chênh lệch.

Thanh Y Thánh Cô hơi suy nghĩ một chút, liền lắc đầu:

- Không có ích lợi gì, ta ngược lại miễn cưỡng có thể thông qua Luân Hồi Kính thời gian chênh lệch, công kích trận văn đại môn này. Nhưng dùng năng lực của ta, đều có thể bị nơi này Thiên Đạo áp chế. Luân Hồi Kính dù sao không phải là Tạo Hóa bảo vật, chỉ là Tiên Thiên bảo vật mà thôi. Ta phỏng chừng thiên đạo đồng dạng có thể không nhìn Tiên Thiên bảo vật Luân Hồi Kính thời gian chênh lệch, lại đem Thiên Đạo áp chế chuyển dời đến trên người của ta.

Hạ Nhược Nhân tiếp tục nói:

- Thánh Cô, để cho đệ tử đến thử một chút xem sao. Nếu mà không được, quên đi. Dù sao cũng lưu lại ở chỗ này chờ cũng là chờ.

Thanh Y Thánh Cô cười nói:

- Ngươi nói cũng phải, chúng ta ở tại chỗ này cũng là giữ lại. Bất quá thực lực của ngươi quá thấp, không cách nào thông qua Luân Hồi Kính công kích trận văn trận môn này. Chờ ta đi thử một chút xem, nếu mà có thể, ngược lại bớt đi rất nhiều chuyện.

Hạ Nhược Nhân ừ một tiếng, cũng vậy tế xuất pháp bảo Vân quang lăng nói:

- Ta ở một bên chờ, nếu là Thánh Cô thực sự có thể xé mở một đạo khe nứt, ta lập tức liền công kích theo.

Thanh Y Thánh Cô gật đầu:

- Một khi ta xé mở khe nứt về sau, Thiên Đạo áp chế thay đổi thấp, ngươi công kích là đúng.

Nói xong câu đó, Thanh Y Thánh Cô trực tiếp tế xuất Luân Hồi Kính trong tay, sau đó một bước liền bước vào Luân Hồi Kính. Luân Hồi Kính chuyển động, bên ngoài rất nhanh thì mất đi thân ảnh Thanh Y Thánh Cô. Loại này vừa so sánh với một trăm thời gian trôi qua, ngoại trừ Thanh Y Thánh Cô cường giả loại này, người bình thường căn bản là không cách nào động thủ tại giữa hai cái không gian bất đồng mất đi thời gian.

Hạ Nhược Nhân nóng bỏng nhìn Luân Hồi Kính, dựa theo nàng tu vi và thực lực, Luân Hồi Kính chuyển động, thần niệm của nàng tuyệt đối không cách nào chạm đến đến Luân Hồi Kính.

Thế nhưng nàng và người khác bất đồng, bởi vì Luân Hồi Kính này chính là của nàng Hạ Nhược Nhân.

Thanh Y Thánh Cô chờ Luân Hồi Kính chuyển động đến thời điểm nhanh nhất, tế xuất một thanh trường kiếm màu đỏ to lớn hướng về trận kia văn bổ xuống.

- Ầm!

Màu đỏ đại kiếm vừa mới tiếp xúc được trận văn, dưới kinh khủng Thiên Đạo quy tắc áp chế. Vô cùng vô tận thần nguyên lực lượng bổ về phía trận văn đại môn biến mất hầu như không còn, Thanh Y Thánh Cô quanh thân tất cả đạo vận cùng quy tắc đã bị kinh khủng Thiên Đạo ngăn chặn, cả người đều trở nên suy yếu hẳn lên.

- Nhược Nhân, không được. Thiên Đạo có thể không quản trăm năm chênh lệch, trực tiếp nghiền đè lại ta tự thân tất cả đạo vận.

Thanh Y Thánh Cô hư nhược thanh âm truyền tới, đi theo nàng liền muốn bước ra Luân Hồi Kính.

- Thánh Cô, ta đi thử một chút xem...

Hạ Nhược Nhân không đợi Thanh Y Thánh Cô đi ra, trực tiếp bước vào Luân Hồi Kính, trong tay vân quang lăng liền tịch cuốn về phía Thanh Y Thánh Cô.

- Hạ Nhược Nhân, ngươi...

Thanh Y Thánh Cô tu vi sớm bị Thiên Đạo áp chế khiếp sợ nhìn mình bị Vân quang lăng khóa lại, kinh sợ nhìn Hạ Nhược Nhân. Nếu mà lúc này, nàng còn không biết Hạ Nhược Nhân ý nghĩ, nàng chính là con heo.

- Thánh Cô, ngươi nói ngươi là một đóa hoa sen, không yên phận làm một món bảo vật tốt, vì sao phải đến cùng người tranh đoạt đâu nè... Ta muốn đoạt thánh đạo vị, còn thiếu khuyết một đóa Hồng Liên hoa như ngươi vậy...

Hạ Nhược Nhân đang khi nói chuyện, trong tay càng là đánh ra vô số thủ ấn.

Chẳng những là Hạ Nhược Nhân trong tay đánh ra vô số thủ ấn, chính là bên trong Luân Hồi Kính không gian cũng là đột ngột biến hóa, hoàn toàn khóa lại Thanh Y Thánh Cô.

- Ta thật đúng là mắt bị mù, cư nhiên cứu như ngươi một cái súc sinh trở về...

Thanh Y Thánh Cô chửi ầm lên.

Hạ Nhược Nhân mặt không chút thay đổi, động tác trong tay không ngừng tăng lên, Thanh Y Thánh Cô trên người huyết vụ nổ tung, một đóa nhàn nhạt Hồng Liên hoa dần dần xuất hiện ở đỉnh đầu của nàng, mà thân thể của nàng lại đang chậm rãi làm nhạt.

- Bành!

Tại Hạ Nhược Nhân vân quang lăng co rút nhanh dưới, Thanh Y Thánh Cô xinh đẹp thân thể rốt cục nổ tung. Nhàn nhạt bóng dáng Hồng Liên bộc phát ngưng thật hẳn lên.

Hạ Nhược Nhân ngôn ngữ bình tĩnh truyền đến:

- Ta làm trâu làm ngựa cho ngươi mấy nghìn năm, ngươi chính là một đóa hoa sen cũng là đủ rồi. Nếu là ta Hạ Nhược Nhân lại đi theo bên cạnh ngươi, ngươi cũng không chịu nổi.

- Ta thật hận a...

Thanh Y Thánh Cô nhổ ra mấy chữ sau cùng, Nguyên Thần bóng dáng bộc phát lờ mờ. Nàng không có bỏ mạng ở dưới Lượng Kiếp, cư nhiên bị một con kiến hôi thủ hạ mình ám toán.

Nàng không thích tính toán, cho nên bình thường căn bản cũng không cùng vài thánh còn lại lui tới. Nhận lấy đệ tử, từng người một cũng đều

là trung thành và tận tâm. Không nghĩ tới nàng sau cùng bỏ mạng ở đệ tử của chính bản thân, còn thoạt nhìn thiện lương nhất, giữ gìn nàng nhất, hơn nữa còn là thực lực kém nhất.

Sớm biết như vậy, nàng còn không bằng như Thiên Ngân, tại bên trong Đại Lượng Kiếp đụng một cái chết mẹ cho rồi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1102: Ta Chờ Ngươi

- Hạ Nhược Nhân, hoa sen là bản thể của ta, nếu như ta liều mạng thần hồn câu diệt, ngươi coi như là chiếm được hoa sen của ta, cũng là một cái chuyện tầm thường vật mà thôi, tối đa cho ngươi có thêm một tia cơ hội bước vào Chuẩn Thánh.

Giọng nói Thánh Cô tức giận hòa hoãn xuống, nàng thật sự là không cam lòng trở thành đá kê chân cho Hạ Nhược Nhân con kiến hôi như vậy.

Hạ Nhược Nhân cũng đình chỉ vân quang lăng trong tay, giọng nói mang theo một tia hàn ý nói:

- Ngươi dầu gì cũng là một Thánh Nhân, cho dù là bị ta cướp đoạt bản thể, ngươi vẫn như cũ có cơ hội luân hồi sống lại...

- Ha ha, cái loại này Luân Hồi mất đi tất cả ký ức, với ta mà nói lại có ý nghĩa gì?

Cho dù là suy yếu tới cực điểm, Thánh Cô vẫn là cười ha ha một tiếng.

- Ngươi muốn cái gì?

Hạ Nhược Nhân lạnh lùng nhìn chằm chằm Nguyên Thần này gần tiêu tán, nàng đã quyết định quyết tâm, dù cho Thánh Cô không cách nào có ký ức, nàng cũng tuyệt đối sẽ không để cho đối phương có cơ hội Luân Hồi.

Năm đó nàng ngay cả nam nhân âu yếm của mình cũng ám toán, chỉ là một Thánh Cô ở trong mắt nàng cái gì cũng không tính. Chỉ là nàng còn không có bước vào Thánh Nhân cảnh, nếu mà nàng bước vào Thánh Nhân cảnh, nàng sẽ hiểu chính bản thân cố gắng nữa cũng chỉ có thể giết chết Thánh Cô, mà không cách nào ngăn cản Thánh Cô Luân Hồi.

- Ta chỉ muốn hỏi ngươi một câu nói, vì sao tại đây dưới Thiên Đạo áp chế, ngươi không có bất kỳ chuyện gì? Bằng không ta chết không nhắm mắt, tuyệt đối sẽ không lưu lại Hồng Liên cho ngươi.

Nguyên Thần Thánh Cô hư nhược nhìn chằm chằm Hạ Nhược Nhân chậm rãi nói.

Đây chính là nguyên nhân duy nhất nàng bị ám toán mà không cam lòng, nàng rất rõ ràng cái này sóng gợn trận môn Thiên Đạo áp chế cường đại cỡ nào. Mỗi lần công kích sau đó, chỉ cần người tại bên trong mảnh không gian này, tất cả đều sẽ bị Thiên Đạo áp chế. Trừ phi bản thân có Tạo Hóa bảo vật, dù cho bản thân có Tạo Hóa bảo vật, cũng không thể quá mức tiếp cận cái sóng gợn trận môn này.

Nàng biết Hạ Nhược Nhân không có Tạo Hóa bảo vật, thậm chí tại thời điểm nàng đợt công kích văn trận môn, Hạ Nhược Nhân khoảng cách nàng căn bản cũng không xa hơn ba trượng.

Tại nàng công kích cái này sóng gợn trận môn, nàng bị Thiên Đạo ngăn chặn, Hạ Nhược Nhân vậy cũng như nhau bị Thiên Đạo ngăn chặn mới đúng. Vì sao hết lần này tới lần khác bị ngăn chặn chính là nàng, Hạ Nhược Nhân không hư hao chút nào, còn có thể chế trụ nàng? Trước nàng và một đám đệ tử ở chỗ này nếm thử nhưng không chỉ một lần, mỗi lần công kích cái này trận văn trận môn, Hạ Nhược Nhân đều giống như các nàng bị Thiên Đạo ngăn chặn.

- Ta cho ngươi biết sau đó, ngươi tự nguyện giao ra Hồng Liên bản thể?

Hạ Nhược Nhân nhìn chằm chằm Thánh Cô hư nhược Nguyên Thần bóng dáng.

Thánh Cô thanh âm bộc phát suy yếu hẳn lên:

- Ta thề sẽ đem bản thân Hồng Liên giao cho ngươi, ngươi có thể tùy ý xóa đi tất cả ấn ký, luyện hóa làm ngươi pháp bảo.

Tại dưới tình huống Thánh Cô loại này suy yếu thệ ngôn sẽ khắc vào đồ vật tại Nguyên Thần cùng bản thể, coi như là tự Thánh Cô cũng không có khả năng đổi ý.

- Tốt, vậy ta sẽ nói cho ngươi biết.

Hạ Nhược Nhân nhàn nhạt nói:

- Bởi vì ta tu luyện là Phàm Nhân Đạo.

- Điều đó không có khả năng.

Thánh Cô kinh thanh nói:

- Ta biết công pháp của ngươi, ngươi căn bản cũng không phải là tu luyện Phàm Nhân Đạo.

Hạ Nhược Nhân cười lạnh một tiếng:

- Ta là song đạo cùng tu, đồng thời bản thân có Linh Lạc cùng mạch lạc. Linh Lạc chính là Linh Căn tu luyện, mạch lạc là thật huyền bí ở tu luyện Phàm Nhân Đạo, đây là huyền bí bất kỳ một Phàm Nhân nào đều có thể tu luyện.

- Khó trách ngươi để cho đám người Y Thường đi tìm Lưu Tinh, thì ra ngươi là truyền thừa của Lưu Tinh.

Thánh Cô bừng tỉnh hiểu được, Nguyên Thần bóng dáng bộc phát lờ mờ.

Hạ Nhược Nhân lạnh lùng nói:

- Lưu Tinh tính là cái thứ gì, ta tu luyện mới là chân chính Phàm Nhân Đạo. Chân chính Phàm Nhân Đạo có thể mở ra nhiều mạch lạc giống như Linh Lạc, ta bản thân có một trăm lẻ một nhánh Linh Lạc, ta đồng thời mở đi ra rồi một trăm lẻ một nhánh mạch lạc. Chân chính Phàm Nhân Đạo không cần Linh Căn, chỉ cần thông qua mạch lạc liền có thể hình thành Chu Thiên vận chuyển, sau đó hấp thu thiên địa nguyên khí. Chân chính Phàm Nhân Đạo, còn bản thân có Trữ Nguyên Lạc...

Nghe được Hạ Nhược Nhân nói, Thánh Cô cũng vậy lẩm bẩm nói:

- Ngươi là một thiên tài, năm đó có người nói Phàm Nhân cũng có thể nhập đạo, thì ra là thực sự.

Nghe được Thánh Cô nói về sau, Hạ Nhược Nhân ánh mắt ngoài ý liệu mờ đi:

- Ta không là thiên tài, thiên tài chân chính là một phàm nhân. Phàm Nhân Đạo của ta là từ nơi hắn học được, hắn mở ra mạch lạc, đây mới là tu luyện Phàm Nhân Đạo khởi bước...

- Dùng tâm tính của ngươi, nói vậy đã giết hắn sao??

Thánh Cô cười lạnh một tiếng, nàng Nguyên Thần đã lờ mờ chỉ có một tia bóng dáng.

Hạ Nhược Nhân giọng nói càng là bình tĩnh:

- Giết hắn với hắn mà nói cũng là một loại giải thoát, hắn vĩnh viễn sống ở trong lòng ta. So với việc hắn sống không tới trăm năm, phải hạnh phúc hơn nhiều.

- Quả nhiên là như vậy, ta lại còn có người đồng hành...

Thánh Cô Nguyên Thần tự lẩm bẩm, nàng là ân nhân cứu mạng của Hạ Nhược Nhân, Hạ Nhược Nhân đều có thể ám toán nàng, chứ đừng

nói chi là người kia sáng tạo ra mở mạch lạc tu luyện Phàm Nhân Đạo.

Hạ Nhược Nhân bình tĩnh nhìn Thánh Cô Nguyên Thần, nàng rất rõ ràng chờ Thánh Cô Nguyên Thần triệt để tiêu tán về sau, nàng sẽ hoàn toàn nắm trong tay một đóa Hồng Liên này.

- Ta còn có thỉnh cầu cuối cùng, hãy đem hình ảnh cái tên xui xẻo kia cho ta xem.

Thánh Cô nói ra những lời này về sau, nàng Nguyên Thần hầu như đã hoàn toàn tiêu tán.

Hạ Nhược Nhân rất rõ ràng, dù cho Thánh Cô Nguyên Thần chỉ còn lại có một tia, liền có tư cách hủy diệt Hồng Liên.

Nàng ám toán Thánh Cô về sau, Hồng Liên đối với nàng rất trọng yếu. Nàng rất rõ ràng Thánh Cô có nhiều thứ tốt, ví dụ như trước đây không lâu lấy được Bỉ Ngạn Hoa, chỉ cần nàng có thể thu được Hồng Liên, nàng liền có cơ hội mở ra Thánh Cô thế giới. Huống chi, chính là không mở ra Thánh Cô thế giới, nàng thu hoạch được Hồng Liên cũng là đủ rồi.

Cho nên nàng không có từ chối Thánh Cô yêu cầu này, giơ tay lên hư không họa xuất một đạo hình ảnh. Một người thanh niên, đang tập trung tinh thần ngồi trong phòng thí nghiệm, ngưng mắt nhìn mỗi một cái ống nghiệm.

Rất nhanh thanh niên kia dường như phát hiện cái gì, quay đầu hướng về cửa vào cười cười.

- Là hắn?

Thánh Cô trước tiên liền nhận ra Mạc Vô Kỵ, chính là Lưu Tinh trước nàng đã gặp đc.

Bất chấp bây giờ Mạc Vô Kỵ cùng trước Mạc Vô Kỵ kia có khác nhau, thế nhưng Thánh Cô khẳng định nàng không có nhìn lầm. Nàng đã

từng thấy qua Lưu Tinh gì đó, chính là Mạc Vô Kỵ.

Trước đây Lưu Tinh liền ở trước mặt nàng nói qua:

- Ta cũng không phải Lưu Tinh, chỉ là Y Thường đạo hữu nhận lầm mà thôi.

Trước nàng cũng vậy cho rằng Mạc Vô Kỵ là cố ý nói như vậy, hiện tại nàng mới biết được, nam tử mà nàng nhìn thấy kia thật sự không phải là Lưu Tinh.

- Ha ha ha ha, ta chờ ngươi...

Thánh Cô bỗng nhiên cười ha ha, thậm chí còn mang theo một tia sung sướng. Nguyên Thần thân thể nàng vốn là loãng, tại nàng cười ha ha, rất nhanh thì tán loạn biến mất.

Nàng có lý do sung sướng cười to, bởi vì nàng rất rõ ràng Mạc Vô Kỵ lợi hại. Mạc Vô Kỵ mới chỉ là Thần Vương, liền có thể từ bỏ chạy trước mắt nàng. Tương lai chờ Mạc Vô Kỵ bước vào Hợp Thần, Hạ Nhược Nhân mới Hợp Thần cảnh tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.

Hạ Nhược Nhân hại chết Mạc Vô Kỵ, nếu mà Mạc Vô Kỵ buông tha báo thù, nàng căn bản không tin tưởng. Nàng tự tin ánh mắt của mình sẽ không nhìn lầm, Mạc Vô Kỵ nói chuyện với nàng đều đúng mức, tuyệt đối không phải là cái loại người khúm núm. Cho nên nàng chờ Hạ Nhược Nhân bị Mạc Vô Kỵ chém giết.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ thật là người kia mở ra mạch lạc, phát hiện Phàm Nhân có thể tu đạo, nàng liền ở tại chỗ này chờ, nàng tin tưởng Mạc Vô Kỵ sẽ lại đến.

Một đạo ánh sáng nhỏ rơi ra khỏiLuân Hồi Kính chính là Hạ Nhược Nhân cũng không cách nào cảm thấy đc, rơi trên mặt đất trước trận văn trận môn.

Hạ Nhược Nhân không biết Thánh Cô vì sao cười ha ha, nàng cư nhiên cảm nhận được Thánh Cô cười có một loại khoái ý, điều này làm cho nàng có chút cau mày. Bất quá nàng hiện tại không có thời gian đi suy nghĩ nhiều như vậy, nàng giơ tay lên cầm lên một đóa Hồng Liên hoa, sau đó thu hồi bản thân Luân Hồi Kính trực tiếp đánh về phía Thần Khế Chi Địa sóng gợn trận môn.

Nếu mà Y Thường đám người ở nơi này, liền sẽ khiếp sợ phát hiện, Hạ Nhược Nhân công kích cũng không có bị Thiên Đạo áp chế. Chẳng những không có bị Thiên Đạo áp chế, Hạ Nhược Nhân còn xé ra này sóng gợn trận môn, lắc mình biến mất vô tung vô ảnh.

...

Mạc Vô Kỵ đình chỉ tiếp tục tu luyện, tại bên trong Tuế Nguyệt Bàn vô số năm tháng, hắn đã bước vào Thần Vương viên mãn, còn lĩnh ngộ được Ngũ Hành độn thuật cùng Hoa Giang Thành Lục thần thông.

Không chỉ như thế, hắn còn luyện chế một đống lớn trói buộc thần trận bàn.

Có thể đi ra ngoài, Mạc Vô Kỵ có chút không muốn nhìn một chút Vũ Trụ Chi Tâm vô cùng vô tận Thiên Đạo quy tắc. Nếu mà có khả năng mà nói, hắn thực sự không muốn đi ra ngoài như vậy.

Chỉ là nếu hắn không đi ra, thực lực của hắn chỉ có thể vĩnh viễn dừng lại tại cảnh giới Thần Vương viên mãn. bên trong Vũ Trụ Chi Tâm này hắn chỉ có thể tu luyện, mà không cách nào đột phá đại cảnh giới cấp độ, đưa tới lôi kiếp.

Thực lực tăng lên với hắn mà nói quá trọng yếu.

Biện pháp duy nhất, chính là chờ hắn sau khi rời khỏi đây trói buộc lại Vũ Trụ Chi Tâm, độ kiếp trở thành Hợp Thần sau đó, hắn liền có thể lần nữa trở lại Vũ Trụ Chi Tâm tiếp tục tu luyện.

Làm tốt tất cả chuẩn bị Mạc Vô Kỵ một bước bước ra Vũ Trụ Chi Tâm, sau đó đồng thời ném ra mấy trăm trói buộc trận bàn, từng đạo trận văn liền muốn khắc đi ra ngoài.

Để cho Mạc Vô Kỵ thất vọng là, trói buộc trận bàn chỉ là khởi động mười mấy cái, trói buộc trận văn còn chưa kịp khắc, Vũ Trụ Chi Tâm liền biến thành một đạo hắc mang biến mất tại trong vô cùng vô tận vũ trụ mênh mông. Hắn khởi động tung ra mấy cái trói buộc trận bàn, bị lực lượng Vũ Trụ Chi Tâm đánh vào tứ phân ngũ liệt.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ nhanh chóng càn quét đi ra ngoài, hắn đâu còn có thể thấy nửa điểm bóng dáng Vũ Trụ Chi Tâm?

Thở dài, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì điều chỉnh tâm tính của mình.

Đây là nói, Vũ Trụ Chi Tâm cùng hắn vô duyên. Tốt xấu hắn cũng đã mượn Vũ Trụ Chi Tâm thu được rất nhiều, bất cứ chuyện gì không cần phải cưỡng cầu, đồ đạc cưỡng cầu không được cứng rắn cưỡng cầu cũng không có ý nghĩa gì, mở ra không bằng đơn giản đã thấy ra một điểm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1103: Hợp Thần Cảnh

Nghĩ thông suốt những thứ này về sau, Mạc Vô Kỵ tâm tính lại khôi phục bình tĩnh cùng hào hùng. Hắn một bước bước ra, mười mấy trói buộc trận bàn ném ra, một khối vẫn thạch khổng lồ dừng ở dưới chân của hắn.

Mạc Vô Kỵ bước trên khối thiên thạch này, lấy ra một đống trận kỳ tổng số nhánh khai thiên thần linh mạch, hắn chuẩn bị ở trong nơi này độ kiếp bước vào Hợp Thần cảnh.

Mạc Vô Kỵ đến Thần Vương viên mãn đã rất lâu rồi, cộng thêm hắn tại bên trong Vũ Trụ Chi Tâm tu luyện, đối với các loại các dạng quy tắc đều là rõ như lòng bàn tay. Lúc này hắn căn bản là không cần bất luận cái gì ngoại giới nhân tố, dưới Phàm Nhân Quyết nghịch chuyển, đơn giản liền nghênh đón Hợp Thần lôi kiếp.

Từng đạo lớn lôi kiếp ầm xuống, đánh vào Mạc Vô Kỵ trên thân thể, tại hắn bên ngoài thân lưu lại một đạo lại một đạo vết máu. Dùng Mạc Vô Kỵ đối với lôi thuộc tính hấp thu, cộng thêm hắn thánh thể thân thể, Hợp Thần lôi kiếp tuy rằng cường đại, còn không cách nào để cho hắn tế xuất pháp bảo chống đối.

Tại đợt thứ ba lôi hồ hạ xuống, Mạc Vô Kỵ thong dong đột phá tới Hợp Thần một tầng.

Sau lôi hồ càng thì không cách nào tại thân thể Mạc Vô Kỵ lưu lại nửa điểm vết tích, ngược lại Mạc Vô Kỵ tu vi đang điên cuồng hấp thu lôi nguyên cùng Thần Linh Khí tăng vọt.

Cùng trước lôi kiếp bất đồng, một sóng lôi kiếp này Mạc Vô Kỵ độ đủ bảy ngày.

Bảy ngày sau, lôi kiếp hồ biến mất, tinh không khôi phục bộ dáng lúc trước. dưới chân Mạc Vô Kỵ thiên thạch sớm đã hóa thành bột mịn, không chỉ như thế, Mạc Vô Kỵ tế xuất tới mấy cái thần linh mạch cũng vậy biến mất vô tung vô ảnh.

Những thứ này thần linh mạch ngược lại không phải là toàn bộ bị Mạc Vô Kỵ hấp thu, mà là đang ở dưới lôi kiếp bị đập nát bấy.

Thực lực của Mạc Vô Kỵ cũng hoàn toàn vững chắc ở tại Hợp Thần tầng một, cả người thần nguyên dâng trào, thu liễm về sau, càng là như một phàm nhân.

Mạc Vô Kỵ lấy ra cái bọc kia có Bỉ Ngạn Hoa hộp ngọc, lấy ra hai mảnh vỡ vụn Bỉ Ngạn Hoa xem một lát, lúc này mới thở dài, lại đem Bỉ Ngạn Hoa lần nữa đưa vào Phàm Nhân Giới.

Hắn không cách nào từ bên trong Bỉ Ngạn Hoa cảm thụ được chỗ một đóa Bỉ Ngạn Hoa còn lại.

Hợp Thần tầng một, không biết đối phó Chuẩn Thánh làm sao? Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ trực tiếp tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích, một kích quét ra.

Bên trong Tinh không mênh mông xuất hiện một đạo ngân mang, đạo ngân mang này thật giống như đã có thực chất bình thường giống nhau, cư nhiên tại trong tinh không hóa ra một đạo dấu vết mờ mờ.

Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp ngạc nhiên mừng rỡ, cũng cảm giác được bản thân Bán Nguyệt Trọng Kích khí tức lần nữa biến đổi, một loại ý nghĩ dùng Bán Nguyệt Trọng Kích có thể dễ dàng lại đem tinh không giới vực xé mở xông lên đầu.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha, hắn nghĩ không ra bản thân Bán Nguyệt Trọng Kích tại hắn bước vào Hợp Thần sau đó, cũng đã thăng cấp tới rồi thượng phẩm thần khí.

Hắn Mạc Vô Kỵ cũng vậy rốt cục đã có một món dáng dấp giống như pháp bảo công kích, chí ít không cần mỗi lần tại nguy cơ là lúc đều phải dùng Côn Ngô Kiếm hắn vốn không am hiểu.

Vừa mới lại đem Bán Nguyệt Trọng Kích đưa vào Phàm Nhân Giới, trong lòng Mạc Vô Kỵ chính là khẽ động. Bán Nguyệt Trọng Kích là có thể hấp thu sát thế cùng vũ trụ khí tức thăng cấp, hắn Phàm Nhân Giới không sát lục, căn bản cũng không có sát thế có thể hấp thu. Muốn Bán Nguyệt Trọng Kích thăng cấp nhanh, hay là cứ vác lên người.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ lại đem Bán Nguyệt Trọng Kích lấy ra cõng ở trên lưng, lúc này mới lấy ra Thủy Tinh Cầu Thương Chính Hành cho hắn.

Có thể đi về, hiện tại chỉ cần hắn không gặp mấy cái Thánh Nhân này, coi như là gặp Lưu Tinh hắn cũng có thể không sợ.

Lưu Tinh nhiều nhất bất quá là tên gia hỏa cùng cấp bậc với Khôn Uẩn, tin tưởng hắn sẽ không mạnh mẽ hơn Khôn Uẩn bao nhiêu. Chí ít không có khả năng tại thời gian ngắn ngủi như vậy, là có thể bước vào Chuẩn Thánh.

Phải biết rằng Khôn Uẩn chí ít còn giữ hoàn thiện thức hải cùng thần hồn, Lưu Tinh thế nhưng là thi cốt nát bấy, chỉ có một tia tàn niệm hạ xuống rơi vào bên trong Tịch Diệt Hải, lại nhảy về phía trước có thể bật ra hoa gì?

Ngược lại cái kia nghe đồn Thánh Nhân Thiên Ngân hạ tại bên trong Tịch Diệt Hải, trong lòng hắn rất là kiêng kỵ. Tên này muốn khôi phục lại Thánh Nhân thực lực, sợ rằng không dễ dàng. Đối phương nếu mà khôi phục được Chuẩn Thánh, chính bản thân còn là không phải là đối thủ, vậy thì lại là chuyện khác. Cũng may hắn Mạc Vô Kỵ cũng vậy xưa

khác nay, không phải nói hắn Hợp Thần cảnh giới, mà là hắn nắm trong tay Súc Địa Thành Thốn cùng Ngũ Hành Đại Độn thuật.

Loại này bỏ chạy thủ đoạn, Mạc Vô Kỵ tin tưởng coi như là Thánh Nhân, tại độn thuật cũng vậy không nhất định mạnh hơn hắn. Gặp Thiên Ngân liền đánh, đánh không lại liền bỏ chạy.

Khi thần niệm của Mạc Vô Kỵ toàn bộ thẩm thấu đến phương vị Thủy Tinh Cầu, hắn nhất thời trợn tròn mắt. Cái sứt mẻ tinh cầu bị hủy diệt về sau, hắn bị Vũ Trụ Chi Tâm mang vào trong vũ trụ mênh mông. Vũ Trụ Chi Tâm tại bên trong vũ trụ mênh mông tốc độ đơn giản là thần niệm đều quét không tới quang mang, Mạc Vô Kỵ bị Vũ Trụ Chi Tâm mang theo chí ít đi rồi ngàn năm trở lên, lúc này hắn đã lạc đường.

Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ còn cho là mình phải tại tinh không lưu lạc một đoạn thời gian, thần niệm của hắn quét một con phi hành pháp bảo bay nhanh xẹt qua.

Mạc Vô Kỵ không chút suy nghĩ, thân hình thoắt một cái, trực tiếp từ tại chỗ biến mất.

Vô luận là Ngũ Hành độn thuật cùng Phong Độn Thuật, hay là Súc Địa Thành Thốn, lúc này đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, tốc độ đều là nhanh nhất.

Chiếc phi hành pháp bảo này vốn đang chỉ là tại trong tinh không cấp tốc cấp bách lẩn trốn, tại cảm thụ được Mạc Vô Kỵ về sau, phi hành pháp bảo thật giống như chim bay bị hoảng sợ giống nhau, trong nháy mắt tăng nhanh tốc độ.

Mạc Vô Kỵ thầm mắng, chính bản thân chỉ là hỏi đường một cái mà thôi, có cần phải tránh né như vậy sao?

Tại đây trong tinh không mênh mông vô biên, có thể gặp phải một con thuyền phi hành pháp bảo tuyệt đối là vận khí bên trong vận khí, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn để cho cái vận khí này biến mất. Hắn

không ngừng Phong Di, khoảng cách có thể dùng được Súc Địa Thành Thốn thủ đoạn.

Chỉ là nửa ngày, Mạc Vô Kỵ liền chấn kinh rồi. Hắn có thể khẳng định tốc độ của mình tuyệt đối coi như là trâu bò bên trong trâu bò, không nghĩ tới ngoại trừ lúc ban đầu hắn thiếu chút nữa đuổi theo chiếc phi thuyền này ra, tại phi thuyền này tăng tốc về sau, hắn cư nhiên chỉ có thể chậm rãi thu nhỏ lại khoảng cách, mà không có khả năng đuổi theo bằng tốc độ ngắn.

Đây đối với hắn rất là bất lợi, thật giống như một người chạy đuổi theo một chiếc xe bình thường giống nhau. Lúc ban đầu, hắn nhất định là có thể rất nhanh tiếp cận chiếc xe này. Một khi thời gian kéo dài, người đuổi theo xe hoàn cảnh xấu nhất định sẽ hiển lộ ra.Phi hành pháp bảo này bị Mạc Vô Kỵ đuổi theo hiển nhiên cũng là loại ý nghĩ này, bất chấp Mạc Vô Kỵ khoảng cách càng ngày càng gần, đối phương dường như cũng không nóng nảy.

Mạc Vô Kỵ thần nguyên cường đại hơn nữa, cũng không thể chống đỡ thời gian dài điên cuồng cấp bách lẩn trốn như vậy.

Đáng tiếc Mạc Vô Kỵ chính là một cái đặc thù tồn tại như vậy, hắn chẳng những thần nguyên sự dư thừa, ngay cả thức hải cũng có tử khí hồ lớn. Những thứ này không tính là, hắn còn có Trữ Thần Lạc cùng Trữ Nguyên Lạc.

Nửa tháng sau, phi hành pháp bảo chạy trốn tại phía trước Mạc Vô Kỵ có chút sợ hãi. Người khác nếu như là dùng độn thuật đuổi theo phi hành pháp bảo mà nói, nhất định là càng ngày càng chậm, mà hắn phát hiện một con quái vật càng lúc càng nhanh.

Lại là mấy ngày đi qua, chiếc phi hành pháp bảo này biết chắc là tránh không khỏi Mạc Vô Kỵ đuổi theo, đơn giản dừng ở trong hư không chờ Mạc Vô Kỵ.

Vốn Mạc Vô Kỵ là hỏi đường một cái mà thôi, hỏi đường tự nhiên có hỏi đường tự giác. Hiện tại hắn cư nhiên lãng phí hơn nửa tháng thời gian ở trên hư không chạy vội, làm cho trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là khó chịu.

Hắn một bước liền hạ xuống rơi vào trước mũi chiếc Phi Toa này, nhưng cũng không tiến vào trong hộ trận, mà là khắc một phần hư không trận văn.

- Vị đạo hữu này, mọi người không thù không oán, vì sao lại không ngừng đuổi theo ta.

bên trong Phi Toa đi tới một người mũi ưng trung niên, hắn nhìn Mạc Vô Kỵ giọng nói rất là bất mãn hỏi.

Hắn hiện tại bộc phát kiêng kỵ, bởi vì hắn không nhìn ra thực lực của Mạc Vô Kỵ.

Chỉ là một Thần Vương tầng 6, Mạc Vô Kỵ vừa nhìn liền mũi ưng trung niên liền nhìn ra tu vi của đối phương. Hắn cảm giác được tên này có cổ quái, hơn nữa bên trong Phi Toa khoang thuyền che đậy cấm chế, thần niệm của hắn căn bản là quét không đi vào.

Nguyên bản Mạc Vô Kỵ muốn hỏi đường lại hừ một tiếng, lần này là trực tiếp bước vào trong Phi Toa hộ trận, trên dưới quan sát một chút Phi Toa này nói:

- Ngươi có đúng hay không làm ra cái chuyện gì mờ ám, bằng không tại sao phải chạy?

- Cái gì cổ quái, chúng ta ở trên hư không chạy đi, có làm chuyện gì liên quan đéo gì tới ngươi?

Lại một thanh âm dài nhọn truyền đến, từ bên trong khoang thuyền trong đi ra một thanh niên sắc mặt tái nhợt, màu da cũng vậy vô cùng

trắng nhợt. Nếu mà không phải là màu da vô cùng trắng, thanh niên này coi như là dung mạo đẹp.

Tại trong nháy mắt thanh niên này mở hộ trận đi ra, Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm liền tiến vào bên trong khoang thuyền.

Hắn còn tưởng rằng bên trong khoang thuyền Phi Toa này có thứ gì không có khả năng gặp người, thì ra chỉ là một người nữ tử bị chế trụ mà thôi. Nữ tử dung mạo cũng là bình thường, thoạt nhìn tu vi dường như mới Thần Quân cảnh giới.

- Ta liền thích chõ mõm vào đó, tránh ra, ta muốn lục soát khoang thuyền.

Mạc Vô Kỵ một bước tiến lên, giơ tay lên liền đem thanh niên tái nhợt khuôn mặt quét qua một bên.

Thanh niên này bất quá là một cái Thần Vương tầng bốn, tại trong mắt Mạc Vô Kỵ, giống nhau là con kiến hôi.

Thanh niên sắc mặt tái nhợt cười gằn nói:

- Ngươi muốn chõ mõm vào, cũng phải có bản lĩnh kia mới được...

Đang khi nói chuyện, hắn ném ra vài cái trận kỳ, cũng trong lúc đó người trung niên Thần Vương kia cũng là không ngừng ném ra trận kỳ,

Rất nhanh hai người liền trợn tròn mắt, bọn họ phát hiện cũng không có khởi động Phi Toa khốn sát thần trận, Phi Toa khốn sát thần trận tựa hồ bị một loại lực lượng mơ hồ trói buộc lại.

Không đúng, đây là trận đạo lực lượng.

Mũi ưng trung niên mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ liền nói:

- Các ngươi là muốn phát động cái thất cấp khốn sát thần trận này đem ta vây khốn sao? Phi Toa khốn sát thần trận này, với ta mà nói, thật đúng là quá kém.

Mạc Vô Kỵ vừa nhấc tay, Phi Toa khốn sát thần trận liền phát sinh một tiếng trong vắt, trực tiếp biến thành chất thải công nghiệp.

- Cái *** Bát cấp thần trận đế.....

Tên mũi ưng biến sắc, hiểu rằng Mạc Vô Kỵ trận đạo vượt qua xa thất cấp thần trận, là bát cấp thần trận cường giả.

- Làm gì chuyện mờ ám đó? Bắt cóc hấp diêm à?

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay liền xé rách hộ trận trong khoang thuyền.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1104: Lượng Kiếp Điềm Báo

Bên trong khoang thuyền chỉ có một nữ tử dung mạo tầm thường, Thần Quân tu vi tại trong mắt Mạc Vô Kỵ coi như là tu vi rất thấp. Thấy Mạc Vô Kỵ xé mở hộ trận tiến đến, nữ tử bị che lại tu vi kinh ngạc ngẩng lên nhìn hướng về phía Mạc Vô Kỵ. Khi ánh mắt của nàng nhìn vào sau lưng Mạc Vô Kỵ có hai gã Thần Vương vẻ mặt hoảng sợ, dường như hiểu cái gì, trong mắt tràn đầy mong đợi.

- Ngươi vì sao bị bắt tới đây?

Mạc Vô Kỵ nhìn cô gái này, thuận miệng hỏi một câu.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ câu hỏi đồng thời, người nam tử mũi ưng trung niên bỗng nhiên tế xuất một đạo bùa chú đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Tại thời điểm mũi ưng động thủ, thanh niên sắc mặt tái nhợt cũng lấy ra pháp bảo.

Chỉ là không đợi thanh niên khuôn mặt tái nhợt động thủ, Mạc Vô Kỵ không gian chung quanh quy tắc bỗng nhiên biến hóa, bùa chú này giống như bị bàn tay vô hình bắt lấy giống nhau, dừng lại xuống tới. Đi theo một đạo thủ ấn bắt được người này mũi ưng nam tử trung niên, thủ ấn nửa đường lưu chuyển, sau một khắc người này nam tử trung niên Nguyên Thần liền trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ thủ ấn ngắt đi ra.

Một đạo hỏa diễm ra bên ngoài, người này mũi ưng thần hồn câu diệt, cả hoàn thủ cơ hội cũng không có. tấm bùa chú bị nam tử trung niên tế xuất tới rơi trên mặt đất, thật giống như một cái trang giấy.

thanh niên sắc mặt tái nhợt thấy thế theo bản năng dừng lại động tác của mình, mặt của hắn càng là tái nhợt. thực lực cường đại quá, mới có thể tiện tay lại đem một người Thần Vương bóp chết? cả bùa chú cũng không cách nào kích phát đến.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên đánh ra mấy đạo cấm chế, người nữ tử bị trói buộc lại thật dài thở dài một hơi, khôi phục năng lực hành động cùng nói chuyện.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục hỏi cô gái này, trái lại quay đầu lại nhìn sắc mặt tái nhợt thanh niên:

- Biết rõ ám toán ta vô dụng, còn dám ám toán ta, là cảm thấy sống không có ý nghĩa sao?

thanh niên sắc mặt tái nhợt trong mắt hiện lên một chút sợ hãi, lui về sau một bước liền nhớ lại nơi này sớm bị Mạc Vô Kỵ khốn sát trận vây khốn, hắn không thể làm gì khác nói:

- Tiền bối, bởi vì Phiền biết coi như là không ám toán ngươi, cũng là một đường chết.

- Nga, nói nghe một chút.

Mạc Vô Kỵ bình thản hỏi.

- Bởi vì bọn họ muốn Chư Thần Tháp.

Bị Mạc Vô Kỵ cứu cô gái kia bỗng nhiên mở miệng nói.

Chư Thần Tháp? Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động, đưa mắt hạ xuống rơi vào sắc mặt tái nhợt thanh niên.

Chư Thần Tháp hắn tự nhiên là biết đến, tại Tiên Giới lạch trời bên trong thì có một tòa Chư Thần Tháp. bên trong Chư Thần Tháp bị nhốt vô số cường đại thần nhân, không chỉ như thế, năm đó hắn tiến vào Chư

Thần Tháp về sau, ngoại trừ một tảng đá ra, hắn căn bản là cầm không đc bất kỳ pháp bảo nào bên trong.

Ngoại trừ Tiên bên trong Giới lạch trời tọa Chư Thần Tháp này ra, trước đây không lâu Thần giới chữa trị, ở trên Tịch Diệt Hải khoảng không xuất hiện một đạo kim sắc bậc thang, La Hư Thánh Nhân yêu cầu Thần giới tu sĩ dùng tài liệu trong khe khai thiên tràn ra luyện chế một tòa Chư Thần Tháp.

Không biết trong này có cái gì liên hệ không.

- Không sai, là chúng ta muốn Chư Thần Tháp, Nguyệt Mính hắn là người duy nhất biết làm sao đi Chư Thần Tháp.

thanh niên sắc mặt tái nhợt dường như biết mình lại không muốn nói, cũng không cách nào ngăn cản chuyện này, đơn giản nói ra, còn dùng ngón tay chỉ Nguyệt Mính.

- Ngươi biết làm sao đi Chư Thần Tháp?

Mạc Vô Kỵ nhìn Nguyệt Mính hỏi.

Nguyệt Mính trái lại mím môi không nói thêm gì nữa, hiển nhiên nàng đồng dạng không tín nhiệm Mạc Vô Kỵ, dù cho Mạc Vô Kỵ cứu nàng. Nàng sở dĩ nói ra Chư Thần Tháp, là biết coi như là nàng không nói, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ biết.

- Các ngươi vội vã chạy trốn như vậy, muốn đi chỗ nào?

Mạc Vô Kỵ đối với Chư Thần Tháp cũng không có hứng thú, nếu mà muốn nói cảm thấy hứng thú, hắn càng cảm giác hứng thú là như thế nào thông qua Chư Thần Tháp trở lại Tiên Giới.

Bất quá trở về Tiên Giới chuyện này, Mạc Vô Kỵ hiện tại cũng không phải quá cấp bách. Chỉ cần hắn lại đem Thánh Đạo Phù luyện hóa đến cấp độ cực cao, hắn khẳng định có thể thu được bùa chú đi Tiên Giới.

- Hồi bẩm tiền bối, vãn bối Hợi Dân cùng Phiền là người của Thánh Nhân Mông Dã, phụng mệnh lệnh của Mông Dã đại nhân, tìm kiếm vài món bảo vật, kết quả tìm được Chư Thần Tháp tin tức. Tại thời điểm vãn bối cùng Phiền mang đi Nguyệt Mính, có người nhìn thấy, cũng vậy vẫn đang đuổi giết chúng ta, cho nên vãn bối thấy tiền bối đuổi theo, lúc này mới vội vã muốn chạy trốn...

Hợi Dân giọng nói kính cẩn, thái độ khiêm tốn.

- Mông Dã là Thánh Nhân?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ vừa nhảy, thế nào nhiều như vậy Thánh Nhân đi ra? Thật chẳng lẽ như Thánh Cô nói, còn có một cái diệt thế Lượng Kiếp xuống tới?

Hợi Dân dường như cảm nhận được Mạc Vô Kỵ cau mày, nhanh chóng khom người nói:

- Tiền bối, hắn cũng không tính là chân chính Thánh Nhân.

- Đó chính là một cái ngụy thánh nhân không có bài vị?

Mạc Vô Kỵ nghĩ tới Thần Khế Chi Địa ngụy Thánh Nhân Mân Nguyên, trong lòng cười nhạt, những thứ tên gia hỏa này không có thu được bài vị nghĩ hết tất cả biện pháp muốn thu được một cái bài vị, cho dù là tự phong cũng có thể.

Hợi Dân cẩn thận giải thích:

- Mông Dã là một trong tam tán thánh, tam tán thánh tuy rằng chưa tính là Thánh Nhân bài vị, cũng là có bài vị. Vãn bối vừa lúc biết một phần bài vị sự tình, có thể cặn kẽ nói cho tiền bối nghe.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại, dừng lại Hợi Dân nói. Đối với bài vị sự tình, hắn rõ ràng. Tam tán thánh đích thật là rất giỏi, đây là cường giả bài vị gần với Thánh Nhân, bài vị tương đương với bốn đạo quân.

Xem ra Thánh Cô này nói thật đúng là có thể là thực sự, diệt thế Lượng Kiếp gần đến. Nếu không, những lão gia hỏa này thế nào mỗi một người đều đi ra rồi?

Kế tiếp liền xem ai có thể tại bên trong diệt thế Lượng Kiếp còn sống sót, chỉ có ai còn sống sót, mới thật sự là Thánh Nhân.

Thấy Mạc Vô Kỵ cau mày cũng không nói lời nào, vô luận là Hợi Dân hay là Nguyệt Mính cũng không dám quấy rầy Mạc Vô Kỵ tư tự.

Qua một hồi lâu, Mạc Vô Kỵ mới đột nhiên hỏi:

- Mông Dã bảo ngươi tìm kiếm cái zè?

Hợi Dân lúc này cũng không dám có nửa điểm giấu diếm:

- Bảo ta tìm kiếm là nơi hạ lạc của Chư Thần Tháp, Thiên Địa Lô, Tuế Nguyệt Bàn, Thao Thiết nồi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, Chư Thần Tháp là cái gì bảo vật hắn cũng không biết, thế nhưng là phía sau mấy thứ đều là Tạo Hóa bảo vật a, trên người hắn thì có Thiên Địa Lô cùng Tuế Nguyệt Bàn. Nếu như Chư Thần Tháp cũng là Tạo Hóa bảo vật, đó chính là nói Mông Dã để cho Hợi Dân tìm kiếm bảo vật toàn bộ là Tạo Hóa bảo vật.

Chẳng lẽ nói cái này tán thánh cũng biết diệt thế Lượng Kiếp gần đến, hắn muốn kiếm một món Tạo Hóa bảo vật hộ thân làm chuẩn bị?

- Ngươi làm sao mới có thể nhìn thấy Mông Dã?

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên rất muốn nhìn một chút Mông Dã này, hắn khẳng định Mông Dã cũng không phải Thánh Nhân thật, tối đa chỉ là một Chuẩn Thánh.

Dùng thực lực của hắn bây giờ, không biết chống lại một cái Chuẩn Thánh, có bao nhiêu phần thắng. Vô luận như thế nào, hắn cũng muốn đi thử một chút. Mông Dã có thể đứng tại bài vị tam tán thánh, hiển nhiên

là đỉnh phong cường giả bên trong Chuẩn Thánh. Chỉ cần hắn có thể chống được Chuẩn Thánh, vậy hắn cũng sẽ không e ngại bất luận kẻ nào dưới Thánh Nhân.

Đáng tiếc hắn tu vi bây giờ vẫn là kém một phần, nếu có thể bước vào Hợp Thần tầng mười hai, vậy thì viên mãn.

Hợi Dân liền vội vàng nói:

- Vãn bối chỉ là phụ trách đến các địa phương, sau đó đưa ra một đạo tin tức, sau đó làm sao nhìn thấy tán thánh vãn bối cũng không biết.

- Vậy ngươi giải thích cho ta một cái Chư Thần Tháp sao?? Chư Thần Tháp có cái gì đặc thù? Tại sao muốn đi tìm Chư Thần Tháp? Được rồi, còn có lại đem các địa phương phương vị đó khắc cho ta.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói.

- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ đang nói vừa mới hạ xuống, phía ngoài hộ trận Phi Toa trực tiếp bị xé mở.

Cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực điên cuồng mở rộng, bảo vệ toàn thân. Cường đại thần nguyên cùng thần niệm công kích trùng kích đến, lại Mạc Vô Kỵ lĩnh vực kích động hầu như muốn xé mở.

- PHỐC!

Một đạo huyết vụ nổ lên, Hợi Dân cách Mạc Vô Kỵ không xa nổ tung, thần hồn câu diệt.

Một cổ khí tức cường đại xé rách hư không áp lực mà đến, Mạc Vô Kỵ liền cảm thụ được không gian chung quanh đọng lại, hô hấp đều có chút không khoái.

Sau một khắc Mạc Vô Kỵ quanh thân thần nguyên kích động, lĩnh vực lại một lần nữa tăng cường, không gian áp lực chung quanh hắn đọng lại trong nháy mắt liền biến mất.

- Quả nhiên có chút môn đạo.

Một cái thanh âm băng hàn truyền đến, đi theo một người đạo sĩ thoạt nhìn tiên phong đạo cốt hư không đứng ở đối diện Mạc Vô Kỵ, giọng bình tĩnh nói:

- Ngươi muốn biết Chư Thần Tháp, hay là ta đến nói cho ngươi biết sao?. Về phần ngươi muốn tìm ta nơi ở, ta dẫn ngươi đi cũng được.

Mạc Vô Kỵ đã hồi thần lại, hắn quan sát một chút đối diện người đạo nhân này râu tóc bạc trắng, trong tay còn nắm một thanh Phất trần màu trắng, lúc này mới nhàn nhạt nói:

- Nghĩ hắn các hạ chính là Mông Dã kia giả mạo Thánh Nhân?

- Ha ha.

Đạo nhân cười ha ha:

- Hậu sinh khả uý, chỉ là một Hợp Thần sơ kỳ, cũng dám tại trước mặt ta Mông Dã nói như thế. Không sai, ta chính là Mông Dã, ngươi không phải là muốn thấy ta sao? Ta tới rồi. Ngươi không phải là muốn biết lai lịch Chư Thần Tháp sao? Ta cũng có thể từ từ nói cho ngươi biết.

Mạc Vô Kỵ thở dài:

- Quả nhiên.

- Quả nhiên cái gì?

Mông Dã tiếng cười ngừng.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Quả nhiên là một bộ giả tạo phong phạm, ngày hôm nay liền để cho ta tới xem ngươi một chút cái này tán thánh có thật lợi hại. Được rồi, muốn nói Chư Thần Tháp này, ta cũng đã đi vào. Bên trong còn có một cái Tỏa Tiên Trận, ta còn tại bên trong Tỏa Tiên Trận cứu một người đâu nè. Ân, ta nhớ ra rồi, tại nơi Tỏa Tiên Trận, ta còn thu được một khối Thiên Cơ Nê...

- Cái gì, Thiên Cơ Nê ở trong tay ngươi?

Mông Dã nghe Mạc Vô Kỵ nói về sau, trong mắt lộ ra mừng như điên. Lúc này hắn đâu còn có hình dạng tiên phong đạo cốt?

Ngay cả Nguyệt Mính ở một bên nghe được Mạc Vô Kỵ nói, cũng là kích động không thôi nhìn Mạc Vô Kỵ, dường như có lời gì muốn nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1105: Cố Nhân Chết

Mạc Vô Kỵ tay hư không một trảo, Bán Nguyệt Trọng Kích liền hạ xuống rơi vào lòng bàn tay của hắn, sau đó chậm chạp nói:

- Ngươi nói đúng, Thiên Cơ Nê đang ở trong tay của ta, có bản lĩnh tới đoạt a.

Mông Dã Phất trần giương lên, cuồn cuộn nổi lên hàng tỉ màu trắng trần tia cuốn về phía Mạc Vô Kỵ, trong miệng nói:

- Ngươi là con kiến hôi Hợp Thần đầu tiên ta thấy dám đứng ở trước mặt tán thánh phách lối, hi vọng ngươi có tư cách nói lời mới rồi...

Mông Dã nói dừng lại, hắn phát hiện hàng tỉ trần tia của mình cũng không có cùng hắn tưởng tượng như vậy, dễ dàng lại trói buộc lại Mạc Vô Kỵ, sau đó hắn dùng thủ ấn lại bắt Mạc Vô Kỵ, sẽ chậm chậm bào chế.

Mạc Vô Kỵ yếu hơn nữa, cũng không đến mức bị Mông Dã thần thông không gian trói buộc lại. Bán Nguyệt Trọng Kích của hắn cũng vậy hóa thành hàng tỉ kích mang, cùng Mông Dã cuốn ra hàng tỉ trần tia cắn nuốt cùng một chỗ, trong hư không cuồn cuộn nổi lên ngập trời thần nguyên kích động.

Nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã cũng không muốn giết Nguyệt Mính, Nguyệt Mính tại bên trong Phi Toa sớm đã bị xé rách nát bấy. Về phần Phi Toa dưới chân Mạc Vô Kỵ, tại hai người thần nguyên lĩnh vực cùng thần thông va chạm dưới, sớm đã hóa thành bột mịn.

Nguyệt Mính tự nhiên sau khi biết lui, tại đây giữa kinh khủng đại chiến, nàng hỗn loạn ở trong đó, chính là con kiến hôi bên trong con kiến hôi.

Nàng cũng không có chạy trốn, một cái nàng biết coi như là nàng chạy trốn, Mạc Vô Kỵ thua về sau, Mông Dã tán thánh cũng có thể dễ dàng bắt nàng. Thứ hai nàng càng muốn biết, Mạc Vô Kỵ là như thế nào tiến vào Chư Thần Tháp, lại là như thế nào tại Chư Thần Tháp cứu người, còn có chính là Mạc Vô Kỵ tại bên trong Chư Thần Tháp cứu người nào.

- Rầm rầm ầm!

Tại Nguyệt Mính rút đi về sau, Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã thần thông va chạm càng là mãnh liệt, hư không tại hai người thần thông thần nguyên oanh kích, không ngừng xuất hiện một phần thật nhỏ vết tích.

- Quả nhiên có chút bản lãnh, vạn vật hóa thành bụi tia, tất cả tận hư ảo...

Mông Dã Phất trần hàng tỉ trần tia bỗng nhiên huyễn hóa thành một cái thế giới, tại trong thế giới, tất cả tất cả đều phiền não, cùng với sinh tồn ở trong phiền não, còn không bằng bỏ xuống phiền não, hóa thành hư ảo. Nếu mà không muốn hóa thành hư ảo, vậy thì từ từ dùng trí tuệ của mình cởi mở ra hàng tỉ Tơ Phiền Não.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền đưa thân vào loại này bên trong Tơ Phiền Não, hắn trước tiên liền thanh tỉnh lại, có chút ngạc nhiên nhìn chung quanh hàng tỉ trần tia thế giới. Lão tiểu tử này cư nhiên cầm thần thông của hắn Phàm Nhân Giới đắc ý nhất đi đối phó hắn, loại này Phàm Nhân Giới ý cảnh thần thông chính là một trong những tuyệt chiêu của hắn, đây quả thực là múa rìu qua mắt thợ a.

Đối mặt vô cùng vô tận mang theo phiền não trần tia, Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không cam nguyện hóa thành hư ảo, hắn chẳng những không có

lùi bước, trái lại một bước bước vào bên trong vô cùng vô tận Tơ Phiền Não, giơ tay lên một chỉ điểm ra, Nhân Thế Gian.

Mạc Vô Kỵ Nhân Thế Gian thần thông, vẫn là đối phó tu sĩ. Mà lần này hắn cư nhiên dùng Nhân thế gian thần thông của chính mình, đối phó Mông Dã thần thông phiền não trần tia.

bên trong Nhân Thế Gian tất cả đều Phàm Nhân, sinh tử niết diệt, phiền não hài lòng, đều là Phàm Nhân.

Phàm Nhân trên đời chỉ vì sinh tồn, đừng tìm ta nói nhân sinh đạo lý, đừng tìm ta nói như thế nào giải khai hàng tỉ Tơ Phiền Não.

Ta là một Phàm Nhân, ta không có đại trí tuệ, tại Phàm Nhân thế gian này, ta chỉ hy vọng sinh tồn. Cùng với dùng bản thân đại trí tuệ cởi mở ra phiền não trần tia, còn không bằng một cây đuốc đốt hết mọi dây dưa hỗn hợp trần tia, sống đơn giản bình thường.

Ta không cần phải cởi ra phiền não trần tia, Thanh Câm Chi Tâm đốt cho ta.

- Bành!

Một đoàn hỏa diễm bạo liệt dựng lên, cuốn ra vạn trượng trên cao.

Hàng tỉ rậm rạp chằng chịt phiền não trần tia, tại đây bên trong Nhân Thế Gian, bị một đoàn hỏa diễm thiêu đốt hầu như không còn. Tất cả trong sáng hẳn lên, hư không cũng biến thành sạch sẽ.

Mông Dã cũng không có tiếp tục động thủ, hắn bình tĩnh nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Ngươi mặc dù là Hợp Thần, lại có tư cách ở trước mặt ta nói lời kia. Ta tin tưởng coi như là ta có thể đánh bại ngươi, chỉ sợ cũng rất khó giết ngươi.

Mạc Vô Kỵ xem thường nói:

- Lão đạo, ngươi không giả tạo thì chết sao? Chỉ ngươi bộ dáng này, đánh bại ta thì đừng có nằm mộng.

Những thứ này tên gia hỏa bản thân có bài vị cao cao tại thượng, mỗi một tên đều là coi tính mạng con người khác như con kiến hôi bình thường vậy, đối với những kẻ bài vị này, Mạc Vô Kỵ là không có bất kỳ hảo cảm. Hắn sát nhân còn có một cái lý do, rất nhiều bài vị cường giả giết chóc, hoàn toàn là tùy ý.

Tu sĩ tầm thường tại trong mắt cường giả có chút bài vị, thật giống như cá tôm trong mắt Phàm Nhân bình thường giống nhau.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy suy đoán chính bản thân hắn là còn đánh không lại Mông Dã, bất quá chênh lệch cũng không lớn. Hơn nữa tên nọ muốn giết hắn, đó là người si nói mộng.

Như Mông Dã cường giả loại này, tuy nói coi tính mạng con người như kiến hôi, lại bản thân có cực lớn độ lượng. Mạc Vô Kỵ lời như vậy, căn bản là không cách nào kích khởi hắn bất kỳ tức giận gì, hắn vẫn như cũ giọng bình tĩnh nói:

- Ta đây chỉ là một phân thân mà thôi, ngươi thắng cũng không cần vui mừng.

Nghe được trước mắt Mông Dã này chỉ là một cái phân thân, trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống. Một cái phân thân liền lợi hại như vậy, chân chính Mông Dã sẽ mạnh bao nhiêu?

Bất quá Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phản ứng kịp, Mông Dã nói không chừng cùng Khôn Uẩn giống nhau, chỉ còn lại có cái này phân thân cũng không nhất định.

- Ta cho ngươi biết lai lịch Chư Thần Tháp, ngươi có thể đem Thiên Cơ Nê cho ta không?

Mông Dã cảm nhận được Mạc Vô Kỵ tâm tư, nhàn nhạt nói.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng:

- Tin tức của ngươi quá đáng giá a.

- Là giao dịch, không phải là bảo ngươi vô duyên cớ vô cớ cho ta. Ta tin tưởng trên người ta có vật ngươi cần, chỉ cần ngươi nói ra ta liền có khả năng giúp ngươi lấy được.

Mông Dã nhìn Mạc Vô Kỵ, vẻ mặt của hắn bình tĩnh, không nhìn ra bất cứ ba động gì.

Nhưng Mạc Vô Kỵ hết lần này tới lần khác có thể cảm thụ được hắn kích động, hoàn toàn là Mạc Vô Kỵ đối với vũ trụ quy tắc đều có hiểu nhất định, lúc này mới có loại này cảm thụ, hắn có thể khẳng định Thiên Cơ Nê đối với Mông Dã trọng yếu phi thường.

Mông Dã cũng không phải đánh không lại hắn, là lo lắng hắn xoay người rời đi, bởi vì Mông Dã không có cách nào trói buộc lại hắn. Dùng hắn Phong Độn Thuật cùng Ngũ Hành Đại Độn cộng thêm Súc Địa Thành Thốn, nếu mà hắn phải đi, chính là Mông Dã chân thân còn ở đây, cũng vậy không nhất định có thể bắt đến hắn.

Mông Dã vì sao đối với Thiên Cơ Nê kích động như thế? Giải thích duy nhất đó chính là Mông Dã nói là lời thật, đứng ở chỗ này chỉ là một cái phân thân của Mông Dã. Hơn nữa Mông Dã cũng chỉ có một cái phân thân, Mông Dã bản thể cùng còn lại phân thân nói không chừng toàn bộ đã tán loạn tại bên trong Lượng Kiếp lần trước.

Bởi vì hắn chỉ có một cái phân thân, lúc này mới rất là nhớ Thiên Cơ Nê. Chỉ cần lấy được Thiên Cơ Nê, hắn liền có khả năng khôi phục bản tôn.

Mông Dã vừa vung tay, một cái thạch đôn hạ xuống rơi vào bên cạnh Mạc Vô Kỵ, chính hắn cũng vậy lấy ra một cái thạch đôn ngồi xuống. Sau đó hắn lại tiện tay vung ra một cái ngọc hồ cùng một cái chén ngọc, rót một chén nước màu xanh đưa đến trước mặt Mạc Vô Kỵ nói:

- Đây là ta tình cờ tại trong vũ trụ lấy được một phần Vũ Trụ Nguyên Tủy, đạo hữu nếm thử làm sao, còn chưa thỉnh giáo đạo hữu xưng hô như thế nào?

Vũ Trụ Nguyên Tủy? Mạc Vô Kỵ thế nhưng là nghe nói qua loại vật này, đây tuyệt đối là bảo vật nhất đẳng tu luyện. Mạc Vô Kỵ không chút do dự lại đem chén ngọc trước mặt nắm lên, uống một hơi cạn sạch.

Một cổ dịch thể nhàn nhạt mát lạnh trong nháy mắt tràn ngập mỗi một nhánh mạch lạc của Mạc Vô Kỵ, vô cùng vô tận thiên địa nguyên khí tự nhiên dẫn đến. Mạc Vô Kỵ hoài nghi, nếu mà hắn hiện tại liền bắt đầu tu luyện, hắn rất nhanh thì có thể đột phá Hợp Thần tầng một, bước vào Hợp Thần tầng hai.

- Thứ tốt.

Mạc Vô Kỵ nhịn không được thở dài nói.

Mông Dã thấy Mạc Vô Kỵ không nói hai lời chính là uống một hơi cạn sạch, thậm chí ngây người một hồi. Hắn chuẩn bị chờ Mạc Vô Kỵ không uống, sau đó chính hắn nắm đến uống một hơi cạn sạch. Vũ Trụ Nguyên Tủy, nhưng không phải là cái gì vật bình thường, tại vũ trụ tinh không vô số năm, hắn Mông Dã cũng không có thu được bao nhiêu.

- Đạo hữu quả nhiên là hào hùng vạn trượng, cư nhiên không lo lắng ta hạ độc.

Mông Dã cũng không nhịn được cảm thán một tiếng, cái nhìn đối với Mạc Vô Kỵ đại biến.

Đừng nhìn hắn căn bản cũng không lại đem mạng nhỏ tu sĩ khác để vào mắt, gặp phải Mạc Vô Kỵ loại này người hào sảng, vẫn là nhịn không được trong lòng tán thán.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cười nhạt, hạ độc? Hắn còn thật không biết vũ trụ giữa đó có độc gì có thể độc đến hắn hóa độc lạc.

- Đa tạ Mông Dã đạo hữu một chén Vũ Trụ Nguyên Tủy này, ta tên Mạc Vô Kỵ, một giới tán tu.

Mạc Vô Kỵ ôm quyền nhàn nhạt nói một câu, hắn cho là mình cùng Mông Dã người như thế tuyệt đối sẽ không trở thành bằng hữu. Coi như là có giao tình, vậy cũng hoàn toàn là giao dịch lui tới.

- Mạc đạo hữu tuổi cũng không lớn sao?, không biết có phải hay không cũng là đi ra từ Thần giới vừa mới chữa trị kia?

Mông Dã khẽ mỉm cười nói.

Nghe được Mông Dã nói, Mạc Vô Kỵ liền biết, Mông Dã nhất định là bởi vì Thần giới quy tắc chữa trị, thu được đại lượng chỗ tốt, lúc này mới để cho hắn cái phân thân này có thực lực như vậy.

- Tiền bối là Mạc Vô Kỵ?

Xa xa Nguyệt Mính cũng không có rời khỏi kích động đã đi tới, ngạc nhiên mừng rỡ hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, ta chính là Mạc Vô Kỵ, ngươi biết ta?

Nguyệt Mính bỗng nhiên quỳ rạp xuống đất:

- Nguyệt Mính ra mắt ân nhân.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Nguyệt Mính:

- Ta không biết ngươi a, lúc nào là ân nhân của ngươi?

Nguyệt Mính khóc ầm lên nói:

- Tiền bối là ân nhân cứu mạng của sư phụ ta.

- Sư phụ ngươi là ai?

Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi.

Nguyệt Mính vành mắt đỏ lên, trong mắt hiện ra bi thương:

- Sư phụ ta là Kỷ Ly, nàng nói cho ta biết, để cho ta nhất định phải tìm được bình...

Nói đến đây, Nguyệt Mính dường như nhớ ra cái gì đó, nhìn thoáng qua Mông Dã, dừng lại nói.

Mạc Vô Kỵ nghe được Kỷ Ly, vội vàng nói:

- Sư phụ ngươi là Kỷ Ly? hiện tại nàng tốt không?

Hắn là tiện tay cứu Kỷ Ly một cái, thế nhưng là hắn thiếu nợ Kỷ Ly nhân tình càng nhiều.

- Sư phụ ta đã bỏ mình.

Nguyệt Mính nức nở nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1106: Kẻ Giết Kỷ Ly

- Kỷ Ly đã bỏ mình?

Mạc Vô Kỵ nói lầm bầm một câu.

Trước mắt hắn hiện ra dung nhan tuyệt thế xinh đẹp kinh người, dù là bị khóa ở bên trong Tỏa Tiên Trận vô số năm tiều tụy không gì sánh được, vẫn như cũ không cách nào che lại đc khí tức siêu cấp của nàng.

Còn có cặp mắt xinh đẹp để cho người ta hít thở không thông, Mạc Vô Kỵ tin tưởng, nếu mà Kỷ Ly thoáng sửa sang một chút, nàng là chính nữ nhân đẹp nhất bản thân từng gặp.

Các cô gái xinh đẹp Mạc Vô Kỵ đã thấy rất nhiều, dù là một đoạn thời gian trước hắn đã gặp Thánh Cô và Y Thường cũng là nữ tử vô cùng xinh đẹp. Thế nhưng là những cô gái này đều cho hắn một loại cảm giác cao cao tại thượng, chỉ có Kỷ Ly, cái loại này học thức mỹ lệ để cho hắn cảm thụ được một loại chân chính nhân gian khói lửa, giống như một bức hoạ tiên nữ vậy.

Càng làm cho Mạc Vô Kỵ tôn kính là, Kỷ Ly rất thiện lương. Vốn sự tình không có quan hệ gì với nàng, nàng vẫn như cũ xin lỗi Mạc Vô Kỵ. Cùng hắn ngắn ngủn đối thoại, liền nói với hắn ba lời xin lỗi. Phải biết rằng dù cho Kỷ Ly bị Tỏa Tiên Trận khóa lại, tu vi cũng là xa xa mạnh hơn hắn trước đây chỉ có Đại Ất Tiên cảnh giới.

Đối với tu sĩ khác bên trong Tỏa Tiên Trận mà nói, nếu là được biết trong tay Mạc Vô Kỵ có Niệm Tinh, vậy khẳng định là muốn càng nhiều càng tốt. Kỷ Ly nhưng bởi vì hắn không có từ cha nàng lấy được chỗ tốt,

căn bản cũng không đòi Niệm Tinh của Mạc Vô Kỵ. Sau cùng Mạc Vô Kỵ cho trăm vạn Niệm Tinh, nàng lại còn nói nhiều.

Sau đó lại đem một quả Tinh Khấu duy nhất trên người nàng đưa cho hắn, tấm Tinh Khấu này cứu hắn không chỉ một lần. Nếu mà không phải là có Tinh Khấu, hắn tại dưới bốn cái Tiên Đế vây công, dù cho hắn là thần thể, có Đại Hoang ngăn trở, hắn cũng sẽ thần hồn câu diệt.

Khi Kỷ Ly rời đi Chư Thần Tháp, vẫn như cũ không quên báo đáp ân tình của hắn, cố ý tới rồi Bình Phạm tiên môn. Sau đó giúp Bình Phạm tiên môn hóa giải nguy cơ, còn giúp trợ Bình Phạm tiên môn sửa lại hộ trận, lúc này mới rời đi. Bởi vì nàng thiện lương, nàng giúp Bình Phạm tiên môn giải nguy cơ, không có giết một người.

Một nữ tử hiền lành như vậy, cư nhiên bỏ mình? Trong lòng Mạc Vô Kỵ không hiểu đã có một loại cảm giác vắng vẻ, đó là một loại khổ sở cùng thương cảm khó có thể nói nên lời.

Tu luyện đến trình độ của hắn, đạo tâm đã rất kiên định. Kỷ Ly là một nữ tử cùng hắn chỉ có gặp mặt một lần, để cho đạo tâm của hắn buông lỏng, trở nên thương cảm.

Một lúc lâu sau đó, Mạc Vô Kỵ lúc này mới buông lỏng ra nắm chặt nắm tay, nhìn chằm chằm Nguyệt Mính trầm giọng hỏi:

- Ngươi đứng lên trước, nói cho ta biết là ai giết Kỷ Ly sư tỷ?

Hỏi xong những lời này về sau, Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi. Trong lòng phiền muộn cùng phẫn nộ đã có cửa ra, đó chính là người nào giết Kỷ Ly.

Mông Dã hiển nhiên rất là vừa ý Mạc Vô Kỵ, hắn nghe được Mạc Vô Kỵ nói về sau, cũng là giơ tay lên lần nữa ném ra một cái thạch đôn tại bên người Nguyệt Mính, ý bảo Nguyệt Mính ngồi xuống.

Nguyệt Mính đứng lên, nàng không có ngồi, mà là kính cẩn nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ta không biết người này, cũng không biết hắn tên gì. Chỉ biết là một tên nam tử gầy yếu đầu mang đao quan màu đỏ bán nguyệt, khuôn mặt hình dài nhỏ, ánh mắt cực nhỏ, mặc màu nâu tu sĩ bào. Ta nhìn thấy hắn dùng một thanh kiếm dài nhỏ mỏng đâm vào sư phụ mi tâm, sau đó xé ra sư phụ thức hải. Sư phụ nàng... Nàng trước khi chết đưa ta đi, để cho ta đi Tiên Giới tìm kiếm Bình Phạm tiên môn, tìm được ngươi...

Lần này Nguyệt Mính bi thương, nói ra Bình Phạm tiên môn.

- Sư phụ ngươi là tu vi gì?

Một bên Mông Dã bỗng nhiên hỏi một câu.

Nguyệt Mính không dám không đáp, thấp giọng nói:

- Sư phụ ta tu vi khôi phục được Hợp Thần cảnh giới, vẫn như cũ không phải là đối thủ của bán nguyệt quan nam tử...

Mông Dã thở dài:

- Xem ra tên kia tu vi còn không có khôi phục, nếu mà hắn tu vi và khôi phục thực lực. Coi như là sư phụ ngươi là Chuẩn Thánh cảnh giới, tại trước mặt người đó cũng là con kiến hôi tồn tại.

Nguyệt Mính lắc đầu nói:

- Không phải, bởi vì bán nguyệt đao quan nam tử bị thương nặng.

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Mông Dã:

- Mông Dã đạo hữu, ngươi quen biết tên kia?

Mông Dã gật đầu:

- Không sai, ta đích xác là quen biết tên kia, bởi vì Chư Thần Tháp chính là của hắn. Ta muốn Chư Thần Tháp, liền là phải đoạt lại Chư Thần Tháp từ trong tay tên này.

- Là ai?

ánh mắt Mạc Vô Kỵ trở nên lạnh, quanh thân sát khí tràn ngập diện tích vài dặm không gian.

Dù cho đối tượng sát thế không phải là Nguyệt Mính, Nguyệt Mính cũng là theo bản năng đánh mấy cái rùng mình. Chính là Mông Dã cũng là trong lòng cả kinh, hắn hoài nghi mình toàn lực xuất thủ là không phải là đối thủ của Mạc Vô Kỵ. Xem ra cùng Mạc Vô Kỵ giữa đó, chỉ có thể thông qua hiệp thương hợp tác thủ đoạn, không có khả năng ép buộc.

- Người này tên là Hoán Đề.

Mông Dã đáp.

Hoán Đề? Mạc Vô Kỵ chưa từng nghe nói qua tên người kia.

Mông Dã thấy Mạc Vô Kỵ không biết Hoán Đề là ai, giải thích:

- Ngươi không biết người này cũng là như thường, ngươi hắn là biết bài vị sao??

Thấy Mạc Vô Kỵ gật đầu, Mông Dã tiếp tục nói:

- Bài vị bát thánh nhân có biết hay không?

- Ta này cũng biết, lẽ nào ngươi nói Hoán Đề này là Thánh Nhân?

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc hỏi.

Mông Dã cười hắc hắc:

- Ngươi nói đúng, người này thoạt nhìn thật giống như một con gà trống, hết lần này tới lần khác thần thông kinh khủng kinh, thật đúng là

một trong bát Thánh Nhân. Năm đó Đại Lượng Kiếp, hắn và Thiên Ngân đều là Thánh Nhân bị ám toán.

- Nguyệt Mính, này người ở nơi nào?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ sát khí mọc lan tràn, Thánh Nhân thì như thế nào?

Nguyệt Mính thút thít nói:

- Lúc đó là ở một cái tinh cầu vô chủ, ta căn bản liền không biết phương vị. Năm đó sư phụ tại ngoài Thao Thiết cốc vây đã cứu ta về sau, liền gặp Thần giới quy tắc chữa trị, ta cùng sư phụ tu vi cũng là tăng lên. Hết lần này tới lần khác lúc này, trong Thao Thiết cốc chạy ra khỏi một con Thao Thiết, súc sinh kia muốn ăn thịt ta cùng sư phụ. Sư phụ đang muốn động thủ, thì Hoán Đề tới rồi.

Hoán Đề căn bản cũng không có lưu ý Thao Thiết, mà là nhìn chằm chằm sư phụ ta hỏi, nàng có đúng hay không bị khóa ở Chư Thần Tháp bên trong nhiều năm, mới thoát ra đến? Sư phụ chỉ là gật đầu một cái, Hoán Đề liền chộp tới sư phụ. Con Thao Thiết, cùng Hoán Đề đại chiến. Hoán Đề dường như quen biết Thao Thiết, thời điểm hai người đại chiến, còn nói rất nhiều lời nói ta nghe không hiểu. Về sau này Thao Thiết cư nhiên lấy ra một thanh Phật sạn đánh trúng Hoán Đề, Hoán Đề bị thương nặng, cũng đánh bị thương nặng Thao Thiết. Thao Thiết gầm rú một tiếng về sau, cư nhiên cắn mở ra hư không, sau đó vọt vào Hư Không Liệt Phùng chạy thoát.

- Thao Thiết lai lịch thật không đơn giản, tuy rằng so ra kém Hoán Đề, cũng không phải một kẻ dễ trêu.

Mông Dã ở một bên giải thích một câu.

Mạc Vô Kỵ biết Thao Thiết Phật sạn là của Khôn Uẩn, chỉ là hắn hiện khi chưa có tâm tư quan tâm những thứ này, mà là nhìn chằm chằm Nguyệt Mính hỏi:

- Về sau làm sao?

- Sư phụ ta thấy Hoán Đề cũng đã bị thương nặng, liền muốn mang theo ta đi. Không nghĩ tới Hoán Đề mặc dù trọng thương, thực lực vẫn như cũ rất cường đại. Hắn tế xuất một thanh mỏng kiếm đâm vào mi tâm sư phụ ta, lại đem sư phụ ta đóng đinh tại trong hư không, sư phụ ta tại vội vàng để cho ta đi tìm ngươi, sau đó lại đem ta ném vào bên trong Hư Không Liệt Phùng do Thao Thiết cắn mở...

Nguyệt Mính vừa nói một bên thút thít, một bên nắm chặt nắm tay.

Nàng là một cái tán tu, chỉ là tại gặp phải sư phụ về sau, nàng mới có một loại cảm giác thân nhân. Nghìn năm giữa đó, sư phụ đối với nàng chiếu cố cẩn thận. Thế nhưng là sư phụ tại trước mắt nàng bị Hoán Đề giết, nàng chỉ có thể trơ mắt nhìn, sau đó nhìn sư phụ đưa nàng đi chạy thoát thân.

Mạc Vô Kỵ không có tâm tư đi hỏi Nguyệt Mính là như thế nào gặp phải Hợi Dân cùng phiền, hắn bức thiết phải đi Thao Thiết cốc xem. Hắn hoài nghi Kỷ Ly bây giờ còn sống, không vì cái gì khác, cũng bởi vì Chư Thần Tháp.

Biết Chư Thần Tháp chỉ có Kỷ Ly cùng Nguyệt Mính, Nguyệt Mính bị Kỷ Ly ném vào trong hư không, Hoán Đề trước khi hỏi ra Chư Thần Tháp nơi đi, cũng sẽ không giết Kỷ Ly. Hiện tại hắn chỉ hy vọng, Kỷ Ly có thể bảo vệ bí mật.

- Mạc đạo hữu, nếu như ta không có đoán sai, Kỷ Ly này hẳn là còn sống. Hoán Đề người này ta biết, trước khi chưa có đạt được mục đích, tuyệt đối sẽ không giết Kỷ Ly.

Mông Dã mở miệng nói.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Mông đạo hữu, nhìn xem tại ngươi nói cho ta biết một vài chuyện, ta cũng không tính toán sự tình thủ hạ của ngươi truy sát Nguyệt Mính, sau này mọi người ai đi đường nấy.

Mạc Vô Kỵ bây giờ đối thủ cường giả nhiều lắm, Mông Dã này cũng không phải một kẻ dễ trêu, nhiều một chuyện còn không bằng ít một chuyện.

- Mạc đạo hữu, nếu mà ngươi muốn đối với phó Hoán Đề, càng là phải hợp tác với ta.

Mông Dã cũng không thèm để ý thái độ Mạc Vô Kỵ, hắn đồng dạng đã nhìn ra, Mạc Vô Kỵ vô cùng không đơn giản.

- Có ý tứ gì?

Mạc Vô Kỵ nhìn Mông Dã.

Mông Dã không chút hoang mang nói:

- Đệ nhất, ngươi không biết bí mật của Chư Thần Tháp. Chư Thần Tháp thế nhưng là Tạo Hóa bảo vật, cũng là pháp bảo thành danh của Hoán Đề. Món pháp bảo này năm đó còn bị vài tên thánh nhân mưu hại, làm Đại Lượng Kiếp chiến trường. Đồng thời cũng coi như tính kế Hoán Đề, để cho Hoán Đề thiếu chút nữa vẫn lạc. Thứ hai, ngươi không biết tập tính cùng bản lĩnh của Hoán Đề. Thứ ba, thực lực của ngươi bây giờ, căn bản là không phải là đối thủ của Hoán Đề. Ngươi chỉ cần hợp tác với ta, ta khẳng định có thể giúp ngươi tìm được Hoán Đề.

Mạc Vô Kỵ nghe rõ ràng, Mông Dã nói là giúp hắn tìm được Hoán Đề, mà không phải giết chết Hoán Đề.

Đến lúc này, Mạc Vô Kỵ cũng vậy bình tĩnh lại, hắn biết những thứ này lão già kia mỗi một người đều là xảo trá không gì sánh được, không cẩn thận liền phải uống nước rửa chân của bọn họ.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ cũng là gật đầu:

- Tại trước khi hợp tác, Mông đạo hữu có thể cùng ta nói nói bát Thánh Nhân còn có Chư Thần Tháp hay không? Ta nghe nói Chư Thần Tháp vẫn là có thể tùy tiện kiến tạo.

Mông Dã cười lạnh một tiếng:

- Chư Thần Tháp nếu mà cũng có thể tùy tiện kiến tạo, vậy ta Mông Dã liền không đến mức nghĩ hết tất cả biện pháp đi kiếm Chư Thần Tháp.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1107: Lượng Kiếp Chiến Trường

Nói đến đây, Mông Dã nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Ngươi biết thời điểm Thần giới quy tắc chữa trị, La Hư vì sao phải để cho người ta thành lập Chư Thần Tháp sao? Bởi vì Chư Thần Tháp là thứ duy nhất có thể xuyên qua thất giới, cho dù là đồ dỏm. Ngươi không có nghe lầm, La Hư chính là muốn dùng khai thiên ích địa tài liệu kiến tạo một cái Chư Thần Tháp đồ dỏm, sau đó thông qua Chư Thần Tháp này tiến vào Thần giới, tìm được chân chính Chư Thần Tháp.

Mạc Vô Kỵ ngược lại gật đầu, chân chính Chư Thần Tháp thế nhưng là Tạo Hóa bảo vật, chỉ sợ dù là La Hư Thánh Nhân cũng sẽ theo chặt.

Mông Dã nhìn thấu ý nghĩ Mạc Vô Kỵ, hắn nhàn nhạt nói:

- Ngươi cho là La Hư là bởi vì Chư Thần Tháp là Tạo Hóa bảo vật mới mong muốn sao? Không sai, đích thật là bởi vì Tạo Hóa bảo vật để cho người ta mắt người hồng, trọng yếu hơn là bởi vì đãgần đến diệt thế Lượng Kiếp.

Nói đến đây, Mông Dã cố ý nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ. Hắn phát hiện Mạc Vô Kỵ biểu tình bình tĩnh về sau, kinh ngạc hỏi:

- Mạc đạo hữu, lẽ nào ngươi đã nghe nói qua diệt thế Lượng Kiếp?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ngươi nói tiếp sao?.

Hắn đi qua Táng Thần Quật, ra mắt Thanh Y Thánh Cô, sự tình này cũng không muốn tùy tiện nói ra.

Mông cũng biết Mạc Vô Kỵ không muốn nói, không có tiếp tục hỏi, chỉ nói rằng:

- Lượng Kiếp đến, chẳng những là vô số tu sĩ tao ương, hơn nữa vũ trụ còn có thể gặp tao ương. nơi vẫn lạc tốt nhất Lượng Kiếp, vậy dĩ nhiên là Chư Thần Tháp...

- Ngươi là nói, chỗ Lượng Kiếp đại chiến tiếp theo, vẫn là đang ở Chư Thần Tháp?

Mạc Vô Kỵ khiếp sợ ra.

Mông Dã hít sâu một hơi nói:

- Không sai, cho nên người nào nắm trong tay Chư Thần Tháp, người đó chính là chúa tể Lượng Kiếp tồn tại.

- Hoán Đề không phải là nắm trong tay Chư Thần Tháp sao? Vì sao hắn sẽ cùng tầm thường bài vị tu sĩ giống nhau?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Mông Dã xem thường nói:

- Hoán Đề loại này óc heo, cũng vậy xứng bản thân có Chư Thần Tháp? Hắn chẳng những bị mấy người khác tính toán, lại đem bản thân Chư Thần Tháp làm Lượng Kiếp chiến trường, còn liên lụy chính hắn. Dùng hắn loại này chỉ số thông minh, chỉ có thể xứng cùng Hồng Liên kia một chỗ.

- Có ý tứ gì?

Mạc Vô Kỵ lập tức hỏi.

- Ngươi biết Thánh Nhân số lượng là định số sao??

Mông Dã hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Nghe nói qua, vì sao phải là định số?

Mông Dã nói:

- Hoán Đề mặc dù có thể trở thành Thánh Nhân, bởi vì hắn gặp vận may chiếm được Chư Thần Tháp. Sau đó dùng Tạo Hóa bảo vật chứng Thánh Nhân chi đạo, bước vào Thánh Nhân cảnh. Đạo của hắn, ngay cả ta cũng không bằng.

Mông Dã trong lời nói để lộ ra xem thường.

- Không biết mông đạo nhân làm sao chứng Thánh Nhân đạo?

Mông Dã một cái phân thân liền cường đại như vậy, Mạc Vô Kỵ rất muốn biết Mông Dã đạo pháp. Tương lai nói không chừng hắn còn có thể cùng Mông Dã làm một cuộc trao đổi.

Mạc Vô Kỵ vừa hỏi ra, mông cũng đã biết Mạc Vô Kỵ ý tứ, hắn cười hắc hắc:

- Mạc đạo hữu, chúng ta không có xung đột lợi ích, chỉ là bằng hữu mà thôi. Chư Thần Tháp này bằng hữu ngươi biết, hiện tại Hoán Đề đi ra rồi, tuy nói Hoán Đề là óc heo, cơ hội ta thu được Chư Thần Tháp đã xu hướng về 0. Không có Chư Thần Tháp xung đột, chúng ta sẽ chỉ là bằng hữu.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ngươi có thể giúp ta cái gì?

- Ta có thể giúp ngươi tìm được Hoán Đề.

Mông Dã lập tức nói.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng:

- Ta cũng đi qua Chư Thần Tháp, Hoán Đề nếu có thể cảm thấy được Kỷ Ly sư tỷ đi qua Chư Thần Tháp, vậy thì nhất định có thể cảm thấy được ta cũng đi qua Chư Thần Tháp. Hắn không cần ta đi tìm, hắn sẽ chủ động tìm được ta, ta yêu cầu ngươi giúp ta tìm Hoán Đề sao?

Những lời này Mạc Vô Kỵ là nói càn, hắn đi qua Chư Thần Tháp không sai, thế nhưng Hoán Đề khẳng định không cách nào biết được hắn đi qua Chư Thần Tháp.

Thứ nhất hắn đi Chư Thần Tháp thời gian rất ngắn, thứ hai hắn đạo pháp là Phàm Nhân Đạo, tại hắn bước vào Thần Vương sau đó, tất cả cùng hắn đạo pháp xung đột niệm ký, đều có thể bị niết hóa. Dù cho trên người Mạc Vô Kỵ trước đây thực sự lưu lại có vết tích đi Chư Thần Tháp, vậy bây giờ trên người Mạc Vô Kỵ cũng là không có.

Mông Dã cắn răng một cái nói:

- Ta có thể nói cho ngươi biết chuyện xấu xa giữa bát Thánh Nhân, tại trước khi diệt thế Lượng Kiếp đến, đối với ngươi tuyệt đối có chỗ tốt cực lớn.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh vô sóng nói:

- Ta cùng Khôn Uẩn xưng huynh gọi đệ, Yết Hành muốn làm tiểu đệ của ta, ta đều lười. Ngươi cảm thấy ta yêu cầu ngươi đến nói cho ta biết chuyện xấu xa liên quan tới bát Thánh Nhân?

Sự tình Bát Đại Thánh Nhân Mạc Vô Kỵ thật không biết, hắn thậm chí muốn còn muốn hỏi ai là Hồng Liên. Bất quá lúc này, hắn tuyệt đối sẽ không nói cho Mông Dã chính bản thân yêu cầu Mông Dã nói ra.

- Thảo nào...

Mông Dã tự lẩm bẩm một câu, mới thở dài một tiếng nói:

- Ta nói ngươi thế nào đối với sự tình bài vị cũng không thèm để ý, thì ra ngươi quen biết hai vị trong một trăm lẻ tám chính thần. Xem ra ngươi cũng biết Hoán Đề đi Thao Thiết cốc vùng ven làm cái gì?

- Ta đương nhiên biết, hắn muốn Thao Thiết nồi. Hắn phỏng chừng đi một chuyến tay không, Thao Thiết nồi bị Khôn Uẩn mượn đi, hắn đi cũng là đi không.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Mông Dã hoàn toàn hiểu rõ Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có lừa gạt hắn, Mạc Vô Kỵ là thật cái gì đều biết.

- Nếu mà Hoán Đề này thực sự trọng thương hoặc là tu vi chưa khôi phục, ta có thể ra tay giúp ngươi, giết chết Hoán Đề. Điều kiện tiên quyết là, ngươi gọi Khôn Uẩn cùng Yết Hành đồng loạt ra tay.

Mông Dã cắn răng, rốt cục nói.

Trước hắn có dũng khí có ý đồ với Chư Thần Tháp, đó là bởi vì biết Hoán Đề bỏ mình. Hiện tại Hoán Đề còn sống, trong lòng hắn chỉ sợ lên. Đừng xem tại trong mắt hắn, Hoán Đề là một tên óc heo, để cho hắn và Hoán Đề đối nghịch, hắn Mông Dã còn không có lá gan lớn như vậy.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Mông đạo hữu, chỉ ngươi điểm ấy điều kiện, cũng muốn Thiên Cơ Nê của ta?

- Ngươi có thể chính bản thân nói bất kỳ vật gì, chỉ cần ta có thể lấy được.

Mông Dã cắn răng nói.

Thật sự là bởi vì trên người Mạc Vô Kỵ khối Thiên Cơ Nê này rất có thể là một khối duy nhất trong vũ trụ, nếu mà hắn bỏ lỡ, vậy hắn lại đem lại cũng tìm không được Thiên Cơ Nê. bảo vật đắp nặn đạo thể rất nhiều, bảo vật tố thể có thể để cho hắn bước vào Chuẩn Thánh thậm chí bước vào Thánh Nhân, chỉ có Thiên Cơ Nê.

Đừng xem Khổ Tâm Nhân bức thiết hướng Mạc Vô Kỵ trao đổi Cực Băng Thiên Trúc, thuần túy từ đắp nặn thân thể đạo thể đi lên mà nói, Cực Băng Thiên Trúc tuyệt đối không bằng Thiên Cơ Nê. Thế nhưng Cực Băng Thiên Trúc cũng có ưu thế Thiên Cơ Nê không cách nào sánh bằng, đó chính là có thể chữa trị thần hồn Nguyên Thần, tinh lọc Linh Căn cùng tất cả quy tắc bị ô nhiễm rối loạn ngổn ngang. Những thứ này đều là Thiên Cơ Nê không có cách nào làm được.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Mông đạo hữu, trên người ta thứ tốt rất nhiều, không cần vật của ngươi. Đã như vậy, liền cáo từ.

Mạc Vô Kỵ đích xác không muốn cùng Mông Dã giao dịch, hắn đã nhìn ra Mông Dã cáo già. Xuất thủ trợ quyền, cũng cần Hoán Đề đã bị trọng thương. Chần chần chừ chừ, hắn mới lười cùng người như thế giao dịch. Còn không bằng hợp tác với Khôn Uẩn vui sướng, Khôn Uẩn tuy rằng xảo trá, lá gan so với Mông Dã cũng lớn hơn.

Thấy Mạc Vô Kỵ không muốn cùng chính bản thân giao dịch, Mông Dã nhanh chóng nói:

- Mạc đạo hữu, dù là ngươi giết Hoán Đề cứu sư tỷ của ngươi, ngươi còn thiếu khuyết bảo vật a.

- Cái gì bảo vật?

Mạc Vô Kỵ theo bản năng hỏi.

- Sư tỷ của ngươi Kỷ Ly bị Hoán Đề đánh nổ thức hải, hủy diệt Linh Lạc cùng Linh Căn, ngươi chỉ có thể dùng Cực Băng Thiên Trúc cứu nàng. Mà ta vừa lúc biết một chỗ có Cực Băng Thiên Trúc...

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên giật mình tỉnh giấc, Kỷ Ly coi như là sống, thức hải cùng Linh Lạc khẳng định cũng sẽ bị phá hủy a. Mông Dã

những lời này nói không sai, đích thật là chỉ có Cực Băng Thiên Trúc cứu Kỷ Ly mới là bảo vật tốt nhất.

Cực Băng Thiên Trúc hắn vốn là có, đáng tiếc lúc trước đã giao dịch cho Khổ Tâm Nhân.

Trên đời không có đã hối hận, Mạc Vô Kỵ biết hiện tại hắn trở về tìm Khổ Tâm Nhân cũng đã chậm. Khổ Tâm Nhân khẳng định sớm đã dùng hết Cực Băng Thiên Trúc, nói không chừng còn đang chờ hắn trở về, muốn đoạt lại Tuế Nguyệt Bàn.

- Ngươi biết nơi nào có Cực Băng Thiên Trúc?

Mạc Vô Kỵ nghĩ đến bản thân Cực Băng Thiên Trúc không còn, nhanh chóng hỏi.

Mông Dã cảm nhận được Mạc Vô Kỵ hứng thú, khẳng định nói:

- Không sai, ta biết.

- Ta nghe nói địa phương Cực Băng Thiên Trúc cùng Hỗn Độn Thần Linh Khí xuất hiện, còn có một loại bảo vật, gọi...

Mạc Vô Kỵ nói đến đây cố ý ngừng lại.

Khôn Uẩn tại biết cái kia sứt mẻ tinh cầu có Cực Băng Thiên Trúc cùng Hỗn Độn Thần Linh Khí về sau, liền muốn hắn mang theo đi chỗ đó cái sứt mẻ tinh cầu. Đến bây giờ, Mạc Vô Kỵ cũng không biết Khôn Uẩn nói là cái gì bảo vật. Muốn nói là Vũ Trụ Chi Tâm, Mạc Vô Kỵ lại có chút hoài nghi.

Nếu mà Khôn Uẩn biết Vũ Trụ Chi Tâm, còn có thể bình tĩnh như thế chờ đợi sao?

Vũ Trụ Chi Tâm loại vật này, để cho một cái tu sĩ tầm thường nhảy qua đến thánh cảnh, dường như cũng không phải không có khả năng.

- Ngươi nói là băng bản nguyên châu sao?? Thứ này ai cũng biết, không có gì ghê gớm lắm. Cực Băng Thiên Trúc vốn chính là cùng băng bản nguyên châu lớn lên, hơn nữa Cực Băng Thiên Trúc muốn trưởng thành, nhất định phải cần Hỗn Độn Thần Linh Khí.

Mông Dã không để ý chút nào nói.

Mạc Vô Kỵ giờ mới hiểu được đến, thì ra lúc đầu Khôn Uẩn tên kia nói không phải là Vũ Trụ Chi Tâm, mà là băng bản nguyên châu.

Băng bản nguyên châu đích thật là đỉnh cấp chí bảo, cùng Vũ Trụ Chi Tâm so với, chênh lệch quá xa quá xa.

- Mông đạo hữu, ta đồng ý hợp tác với ngươi. Chỉ cần ngươi dẫn ta tìm được Cực Băng Thiên Trúc, giúp ta giết chết Hoán Đề, ta cho ngươi một phần Thiên Cơ Nê.

Mạc Vô Kỵ rốt cục cho Mông Dã một cái tưởng niệm.

Mông Dã một trận đau răng, hắn biết Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không dễ gạt. Chỉ có thể nói:

- Đã như vậy, ta trước cùng ngươi nói một chút về bát thánh. Cho ngươi hiểu một chút đối với Hoán Đề, nếu không, dù cho Hoán Đề tu vi hạ thấp cực hạn, chúng ta cũng vậy không nhất định có khả năng thắng hắn.

Thấy Mạc Vô Kỵ muốn nói điều gì, Mông Dã giơ tay lên dừng lại Mạc Vô Kỵ nói:

- Ta biết ngươi muốn nói điều gì, ta chỉ có thể nói cho ngươi biết, đừng tưởng rằng Thao Thiết có thể đả thương Hoán Đề, thì chúng ta cũng có thể đả thương hắn. Thao Thiết là cái gì tồn tại, sau này ngươi sẽ biết, đó là cường giả không yếu hơn bao nhiêu so với Thánh Nhân.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1108: Thánh Nhân Khó Khăn

Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Vì sao giữa vũ trụ chỉ có 8Thánh Nhân? Không có khả năng tăng giảm?

Mông Dã đáp:

- Việc này nói rất dài dòng, ta nói giản lược một chút. Vũ trụ sơ phân là lúc, trong thiên địa quy tắc rõ ràng nhất. Lúc này tu luyện cũng vậy nhất dễ dàng, thật giống như... Trước đây thời điểm Thần giới chữa trị, cái loại này tu luyện hoàn cảnh cũng có chút cùng loại lúc vũ trụ sơ phân, cho nên đoạn thời gian đó, mọi người tốc độ tu luyện đều là cực kỳ rất mạnh. Nhưng so với chân chính vũ trụ sơ phân mà nói, Thần giới chữa trị tu luyện hoàn cảnh vẫn như cũ kém rất nhiều. Cho nên rất nhiều cường giả, đều là thời điểm vũ trụ ban đầu sinh ra.

- Mông đạo hữu, ngươi đây là nói bát Thánh Nhân đều là vũ trụ sơ phân cường giả? Thậm chí ngươi cũng vậy?

Mạc Vô Kỵ hỏi lại.

Mông Dã lắc đầu:

- Vũ trụ sơ phân đích thật là lúc ra đời Thánh Nhân, nhưng những Thánh Nhân đó tại bên trong lịch sử sông dài sớm biến thành bụi, ta càng không phải là cường giả ở thời điểm vũ trụ ban đầu. Bây giờ bát thánh là người về sau, bọn họ có cơ duyên, tại trong sơ phân vũ trụ thu được thuộc về mình số mệnh, thành tựu một phương cường giả.

- Vì sao chỉ có tám người?

- Bởi vì vũ trụ quy tắc hạn chế, tám gã Thánh Nhân cường giả, đã để cho vũ trụ Đạo tắc thừa nhận lớn nhất. Một khi có tên Thánh Nhân thứ chín xuất hiện, thiên địa quy tắc lập tức sẽ chỉ là áp chế đến, đem nghiền ép làm hư vô.

Nghe được Mông Dã giải thích, trong lòng Mạc Vô Kỵ vừa nhảy, đây là Thiên Đạo áp chế? Nói cách khác vô luận hắn Phàm Nhân Đạo cường đại cỡ nào, hắn cũng vậy vĩnh viễn không cách nào thăng cấp đến Thánh Nhân, một khi bước vào Thánh Nhân cảnh giới, đó chính là hắn đã bị vũ trụ Thiên Đạo áp chế, sau đó là bỏ mình đạo tiêu?

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền đem ý niệm này vứt bỏ ở một bên, hắn tu luyện là Phàm Nhân Đạo, căn bản cũng không chịu Thiên Đạo áp chế. Thiên Đạo có thể áp chế Thánh Nhân, Thần nhân, nhưng không cách nào áp chế hắn một phàm nhân.

Mông Dã lại sành sỏi, cũng không cách nào theo dõi đến loại này tâm tư của Mạc Vô Kỵ, hắn tiếp tục nói:

- Trong tám gã Thánh Nhân thu được bài vị, Hồng Liên hoàn toàn là góp đủ số...

- Hồng Liên là ai?

Mạc Vô Kỵ trước liền muốn hỏi thăm.

Mông Dã giơ tay lên vẽ ra một bức họa cô gái váy xanh đứng ở trên một đóa Hồng Liên đến:

- Nàng chính là Hồng Liên, bởi vì vũ trụ số mệnh bị phân, nên bên trong vũ trụ linh thực sẽ có một bài vị. Tại dưới thủ đoạn các Thánh Nhân còn lại, đóa Hồng Liên này thành thứ tám bài vị Thánh Nhân, hào danh là Thánh Cô. Nàng tuy rằng không giỏi mưu tính, lại cũng biết

mình hoàn cảnh xấu, cho nên nàng cực ít lui tới cùng vài tên Thánh Nhân còn lại, vẫn sống một mình tại Thánh Cô trì.

Thì ra lúc đầu Thanh Y Thánh Cô kia bản thể là một đóa Hồng Liên a, Mạc Vô Kỵ gật đầu, cuối cùng là hiểu vì sao mình có thể từ dưới mắt nữ nhân kia rời đi.

- Chỗ xung yếu phá vỡ Chuẩn Thánh, bước vào Thánh Nhân cảnh, có đúng hay không nhất định phải chờ tám gã Thánh Nhân bỏ mình một tên mới được?

Mạc Vô Kỵ tuy rằng suy đoán chính bản thân thăng cấp Thánh Nhân cảnh, cũng sẽ không đã bị vũ trụ Đạo tắc áp chế, hắn vẫn hỏi một câu.

Mông Dã gật đầu:

- Không sai, Thánh Nhân một khi vẫn lạc, Chuẩn Thánh cũng có thể cảm nhận được.

- Vậy ngươi cảm thụ được Hoán Đề bỏ mình chưa?

Mạc Vô Kỵ có chút không lớn tín nhiệm Mông Dã nói.

Mông Dã mặt đỏ lên:

- Bản thân ta cũng thiếu chút nữa vẫn lạc, tu vi rơi xuống cực hạn, cho nên không có cách nào cảm thụ được Thánh Nhân có đúng hay không đã vẫn lạc.

- Đây là nói, ngươi bây giờ vẫn chưa tới Chuẩn Thánh?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, nếu mà Mông Dã vẫn chưa tới Chuẩn Thánh, cùng mình cùng Hợp Thần cảnh, đã có sức chiến đấu cường đại như vậy, thánh nhân kia sẽ có bao nhiêu đáng sợ?

- Cái phân thân này của ta vừa mới bước vào Chuẩn Thánh cảnh, nếu mà không cách nào thu được Thiên Cơ Nê, ta đây suốt đời cũng chỉ có

thể tại Chuẩn Thánh sơ kỳ bồi hồi. Hiện tại diệt thế Lượng Kiếp buông xuống, giữa vũ trụ phi thường Hỗn Độn không rõ, cho nên rất nhiều thứ cũng vậy không cảm ứng được.

Mạc Vô Kỵ miễn cưỡng tiếp nhận thuyết pháp này của Mông Dã:

- Còn có một cái vấn đề nhỏ muốn hỏi ngươi.

- Mạc đạo hữu cứ hỏi, ta ngươi đều là hợp tác bằng hữu, chuyện của ngươi chính là chuyện của ta.

Mông Dã một vỗ ngực, giọng nói vô cùng dâng trào.

Mạc Vô Kỵ sẽ không tin tưởng Mông Dã nói:

- Mông đạo hữu, ta muốn hỏi một chút, làm sao trở thành Thánh Nhân? Là trở thành Thánh Nhân về sau mới thu được bài vị, hay là trước phải thu được bài vị mới có thể trở thành Thánh Nhân?

Mông Dã nghe được Mạc Vô Kỵ vấn đề này, cười khổ nói:

- Mạc đạo hữu, ngươi vấn đề này thật không đơn giản, người bình thường ta nhưng không muốn nói. Coi như là sư phụ cùng đệ tử, đều sẽ không dễ dàng...

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Mông đạo hữu, cảm thấy gặp khó xử vậy cũng không cần nói, với ta mà nói, có biết hay không đều không có vấn đề.

Mông Dã nhanh chóng nói:

- Không có quan hệ, đối với người khác ta không thể nói, đối với Mạc đạo hữu, đâu có lời gì không thể nói. Đầu tiên là bài vị ở phía sau, Thánh Nhân phía trước. Hợp Thần Chứng Đạo Chuẩn Thánh chính là một cái khe trời tồn tại, trước phải hoàn thiện đạo tắc của mình cùng thế giới của

mình. Chuẩn Thánh muốn Chứng Đạo Thánh Nhân, cách có muôn vàn, nhưng là chân chính thành công, cũng chỉ có mấy cái đạo.- Có ý tứ gì?

Mạc Vô Kỵ chau mày.

Mông Dã giải thích:

- Dựa theo Thiên Đạo mênh mông quy tắc, đạo đúng là vũ trụ bên trong bất luận cái gì đạo, đều có thể bước vào nhóm Thánh Nhân. Thế nhưng chân chính có thể thành công, chỉ có rất ít mấy cái đạo.

Mạc Vô Kỵ hiểu, một là trên lý thuyết, một là trên thực tế. Cái lý luận này cũng không biết là người nào nói ra, coi như là một cái phán đoán.

Mông Dã khôn khéo không gì sánh được, hắn vừa nhìn Mạc Vô Kỵ biểu tình, liền cười ha ha nói:

- Mạc đạo hữu, ngươi khẳng định cho rằng bên trong Thiên Đạo mênh mông quy tắc vũ trụ bất luận cái gì đạo đều có thể bước vào Thánh Nhân là có người giả tưởng hoặc là phỏng đoán sao??

- Chẳng lẽ không phải?

- Không phải, bởi vì tại Hồng Mông vũ trụ sơ phân là lúc, thiên địa quy tắc rõ ràng. Vô số sinh linh đều có thể bước trên con đường, tại vũ trụ sơ phân là lúc, tốc độ bọn họ trưởng thành cực nhanh. Khi đó, vũ trụ giữa đó có vô số cường giả Chứng Đạo Thánh Nhân. Nhưng mà vũ trụ Đạo tắc hạn chế, muốn trở thành Thánh Nhân Vĩnh Sinh trong thiên địa, nhất định phải tiêu diệt đi người cùng mình cạnh tranh vũ trụ Đạo tắc. Vì vậy lần đầu tiên Hồng Mông Lượng Kiếp xuất hiện, vô số cường giả đại chiến, vẫn lạc vô số, chính là Thánh Nhân vẫn lạc, cũng là cực kỳ tầm thường...

Mông Dã giải thích.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, không có hỏi.

Mông Dã mới nói tiếp:

- Hôm nay muốn Chứng Đạo Thánh Nhân, tự nhiên không dễ dàng bằng thời điểm vũ trụ ban đầu. Nổi danh nhất Thánh Nhân đạo, là chém tới Tam Thi Chứng Đạo.

- Mông đạo hữu hẳn là chém Tam Thi Chứng Đạo sao??

Mạc Vô Kỵ quan sát một chút trước mắt Mông Dã này phân thân, hắn hoài nghi cái phân thân này hắn là Mông Dã chém tới một thi.

Mông Dã tự giễu lắc đầu:

- Không phải, nếu là ta có thể chém tới Tam Thi, ta cũng sẽ không ngồi ở chỗ này.

Hắn cũng không có giải thích chuyện của mình, tiếp tục nói:

- Còn có chính là Tạo Hóa pháp bảo Chứng Đạo, Hoán Đề này chính là Chư Thần Tháp Chứng Đạo Thánh Nhân. Cho nên chỉ cần hắn một ngày không có thu được Chư Thần Tháp, hắn một ngày liền không cách nào lần nữa trở thành Thánh Nhân. Đây cũng là nguyên nhân vì sao ta dám cùng ngươi cùng nhau hợp tác, đối phó Hoán Đề.

- Ý của ngươi là, nếu mà Hoán Đề thật là trở thành Thánh Nhân, ngươi không dám ám toán hắn?

Mạc Vô Kỵ nhìn Mông Dã hỏi.

Mông Dã cười lạnh một tiếng:

- Mạc đạo hữu, tư chất ngươi cực cao, thực lực cũng vậy mạnh mẽ tuyệt đối. Nhưng dù là ngươi mạnh hơn nữa, nếu mà ngươi không tới Thánh Nhân cảnh, đi ám toán Thánh Nhân, cũng là muốn chết.

- Ý của ngươi là, Thánh Nhân chỉ có Thánh Nhân có thể đối phó, bằng không hắn phải chết không thể nghi ngờ?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là không cho là đúng. Hắn tin tưởng mình nếu mà bước vào Chuẩn Thánh trung hậu kỳ, hắn là liền có thể đối phó Thánh Nhân.

Mông Dã trầm mặc xuống, một lúc lâu mới lên tiếng:

- Cũng không phải hắn phải chết không thể nghi ngờ, cơ hội thành công cực kỳ xa vời. Đã từng xác thực có một cái ví dụ thành công, một tên gia hỏa chỉ có Hợp Thần sơ kỳ, đã thành công ám toán thông minh Thánh Nhân.

- Nói một chút cái khác Chứng Đạo Thánh Nhân thủ đoạn sao?.

Mạc Vô Kỵ biết nếu mà nói tiếp, nói không chừng sẽ làm Mông Dã sợ hãi, không dám hợp tác với hắn đối phó Hoán Đề.

Mông Dã cũng không có dự định nói tiếp sự tình ám toán Thánh Nhân:

- Còn có dùng tự thân thế giới Chứng Đạo, dùng tự thân Đạo tắc Chứng Đạo, dùng mình Hóa Đạo (vân vân...). Rất nhiều thủ đoạn Chứng Đạo, ta chỉ có thể biết điểm ấy da lông mà thôi, ta tuy là một trong tam tán thánh, khoảng cách Thánh Nhân còn cách xa vạn dặm.

- Ngươi cũng biết làm sao trở lại Thần giới?

Mạc Vô Kỵ hỏi sự tình Thánh Nhân, chủ yếu là vì đối phó Hoán Đề. Hiện tại đại khái lý giải về sau, hắn cấp thiết nhất chính là sớm một chút trở lại Thần giới.

Mông Dã đứng lên:

- Thần giới cùng đẳng cấp vị diện đông đảo, bất quá ta biết ngươi nói là nơi nào. Đi thôi, ta dẫn đường.

...

Mông Dã chỉ tốn thời gian một nén nhang, liền mang theo Mạc Vô Kỵ cùng Nguyệt Mính đi tới một cái đảo hư không. Đến nơi này về sau, Mạc Vô Kỵ mới biết được, Mông dã ở nơi đây cư nhiên bố trí một cái hư không truyền tống trận. Xem ra tên này chuẩn bị thời khắc trở lại Thần giới.

Ba người thông qua truyền tống trận truyền đưa đến Thần giới ngoại vi hư không một cái sóng gợn trận môn, từ nơi này tiếp tục phi hành, mười mấy ngày, thần niệm của Mạc Vô Kỵ đã quét tới vị trí Thần giới đại lục.

Địa phương Mông Dã tiến vào Thần giới, cùng vị trí Mạc Vô Kỵ từ Thần giới đi ra là giống nhau. Xem ra cái chỗ này, cũng không chỉ là Niết Bàn Học Cung biết.

Hơn mười ngày thời gian, Mạc Vô Kỵ đơn độc hỏi thăm Nguyệt Mính sự tình liên quan tới Chư Thần Tháp, đã biết Kỷ Ly đồng dạng là thông qua Thao Thiết cốc đi tới Thần giới.

Xem ra Thao Thiết cốc hẳn là một cái giới vực câu thông Thần giới cùng Tiên Giới, nếu mà đem Kỷ Ly cứu ra, hắn cũng là có thể trở về Tiên Giới xem.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1109: Thiên Ngân Sát Tính

Thần giới quy tắc chữa trị, Thần Vực đại đa số địa phương địa mạo triệt để biến hóa, Táng Thần Cốc càng là biến mất. Nhưng Thao Thiết cốc nổi danh cùng Táng Thần Cốc, lại cũng không có bao nhiêu thay đổi.

Năm đó lúc Mạc Vô Kỵ từ Thao Thiết cốc trốn đi ra, thiếu chút nữa bị Thao Thiết trong cốc há miệng một cái nuốt trọn. Tại sau khi quen biết Khôn Uẩn, Mạc Vô Kỵ mới biết được trong Thao Thiết này cốc ẩn núp một kẻ bản thân có bài vị hung hãn, Thao Thiết. Tên này còn có một món Tạo Hóa bảo vật, Thao Thiết nồi.

Thời khắc này Thao Thiết cốc sớm đã đã không còn Thao Thiết hung hãn, chỉ có một người nam tử vóc người gầy yếu âm trầm, mắt nhỏ mặt dài đầu đội đao quan màu đỏ.

nam tử âm trầm khí tức cường hãn, một thanh rỉ sét loang lổ Phật sạn cắm vào ngực hắn, trực tiếp xuyên ra sau lưng.

Miệng vết thương của nam tử chảy ra huyết dịch màu vàng nhạt, huyền ảo đạo vận khí tức tại miệng vết thương lưu chuyển không thôi.

Nam tử này tiện tay lấy ra có vài thần linh mạch, mỗi một nhánh thần linh mạch đều ẩn chứa khai thiên quy tắc khí tức. Hắn lại đem có vài thần linh mạch thực vào đi xuống, lại ở chung quanh bố trí một cái hộ trận, lúc này mới ngồi trên thần linh mạch, bắt đầu chữa thương.

Mỗi một lần đại chu thiên vận chuyển qua đi, đi qua nam tử trên người Phật sạn đều có thể thẩm thấu ra một tia. Dựa theo hắn loại tốc độ

này, có lẽ tiếp qua cái vài chục năm, hắn liền có thể lại đem chuôi rỉ sét loang lổ Phật sạn này rút ra từ trên thân thể.

Nam tử này chính là Hoán Đề trong miệng Mông Dã nói, hắn núp ở trong Thao Thiết cốc, đang nghĩ hết tất cả biện pháp, muốn rút ra thanh rỉ sét loang lổ Phật sạn trên người.

...

Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã tiến vào Thần Lục sau đó là một chút cũng không trì hoãn, nhanh chóng chạy đi. Bọn họ phải nhanh một chút chạy tới chỗ truyền tống trận, sau đó qua sông Tịch Diệt Hải đi Thần Vực Thao Thiết cốc.

Chỉ là mấy người cũng không có đi ra khỏi bao lâu, đã nhìn thấy một quả đấm diện tích có ít nhất mấy chục vạn trượng từ hư không đập xuống tới.

- Ầm!

Không gian kịch liệt đung đưa, Thần giới mặt đất cũng vậy bắt đầu phát sinh từng trận rung động. Dù cho Thần giới quy tắc đã phục hồi như cũ, tại dưới một quyền này, dường như cũng biến thành thả hoảng động.

Nguyệt Mính sợ dừng lại thân hình, Mạc Vô Kỵ ngơ ngác nhìn địa phương xa xa hóa thành bột mịn, sắc mặt có chút khó coi.

Một quyền này đánh trúng là một cái Thần Thành, Thần Thành tên gọi là Lăng Tiêu Thần Thành. Mạc Vô Kỵ tại Lăng Tiêu Thần Thành còn ngây người một đoạn thời gian, tự nhiên rất rõ ràng một quyền này ầm đi xuống, Lăng Tiêu Thần Thành sinh linh sẽ một lần diệt sạch.

- Khốn kiếp...

Mạc Vô Kỵ tức giận mắng một câu, hắn khẳng định Hợp Thần cảnh giới, cho dù là Hợp Thần viên mãn cũng không cách nào đánh ra một quyền này đc.

Thần giới coi như là chỗ Mạc Vô Kỵ dựng thân, hắn Phàm Nhân tông liền thành lập ở tại thần giới. Hôm nay lại có người một quyền lại đem một cái Thần Thành đánh nát, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ nhớ lại tại thời điểm ở Chân Tinh Trúc Khúc đến. Trúc Khúc giống nhau là thủ đoạn độc ác, tiện tay phá huỷ một cái tu chân thành thị ánh mắt cũng không nháy mắt một cái.

- Người này cũng không phải là khốn kiếp mất dạy, hắn có một cái tên gọi là Thiên Ngân. Có lẽ ngươi không biết người này là ai, hắn...

Mông Dã nói còn chưa dứt lời, Mạc Vô Kỵ vẫn lạnh lùng cắt đứt Mông Dã nói:

- Thì ra lúc đầu hắn chính là Thiên Ngân.

Mông Dã vỗ vỗ cái trán nói:

- Ngươi quen biết Khôn Uẩn, nghĩ đến hắn là biết Thiên Ngân.

Mạc Vô Kỵ không có giải thích, hắn biết Thiên Ngân ngược lại không phải là Khôn Uẩn nói, mà là Yết Hành nói. Thiên Ngân có một cái Thiên Địa Lô tại trên người hắn, chính là bởi vì biết Thiên Ngân đang tìm kiếm khắp nơi Thiên Địa Lô, hắn mới không kịp chờ đợi đi tìm chỗ tu luyện. Cũng may mấy năm nay hắn cũng không có lãng phí hết, đã bước vào cảnh giới Hợp Thần tầng một.

- Ầm!

Mông Dã những lời này vừa mới nói xong, lại là một cái quả đấm to lớn đánh xuống.

Lần này quả đấm ầm xuống không còn là phương vị Lăng Tiêu Thần Thành, mà là một cái Thần Thành khác. Theo không gian từng trận rung động, Mạc Vô Kỵ biết, lại một Thần Thành bị hủy diệt.

- Mông đạo hữu, thực lực của ngươi cùng hôm nay như thế nào?

Mạc Vô Kỵ nhìn Mông Dã bên người nói.

Mông Dã lắc đầu:

- Thiên Ngân cũng là Thánh Nhân Chứng Đạo Tạo Hóa bảo vật, hắn có một cái Thiên Địa Lô. Người này sức chiến đấu cực kỳ kinh người, dù cho bị ám toán về sau, vẫn như cũ bảo tồn ở hoàn hảo thân thể. Chỉ cần hắn có thể tìm đc Thiên Địa Lô, hắn sẽ hoàn toàn khôi phục Thánh Nhân thực lực. Hiện tại thực lực của hắn hắn là tại Chuẩn Thánh trung kỳ, không muốn nói ta mới Chuẩn Thánh sơ kỳ, coi như là ta tới rồi Chuẩn Thánh trung kỳ, ta cũng còn lâu mới là đối thủ của hắn.

Mông Dã dường như biết Mạc Vô Kỵ tâm tư, hắn nói với Mạc Vô Kỵ:

- Mạc đạo hữu, dưới Thánh Nhân tất cả đều con kiến hôi. Ta biết ngươi xuất thân Thần giới, đối với những Thần Thành này bị một quyền hủy diệt, trong lòng rất là phẫn hận. Thế nhưng ta cảm thấy hoàn toàn không tất yếu, chờ ngươi bước vào Chuẩn Thánh sau đó, ngươi liền sẽ hiểu đạo lý trong đó, biết ta nói không sai.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại Mông Dã nói, hắn nghĩ đến ám toán Thiên Ngân có mấy phần thắng.

Mông Dã tiếp tục nói:

- Mạc đạo hữu, ngươi bây giờ còn tâm tồn thương hại là bởi vì ngươi đạo tâm thiếu cấp độ. Ta hỏi ngươi, thời điểm ngươi là một phàm nhân, sẽ bởi vì có người bắt giết một con cá mà không đành lòng sao?

- Đó là hai việc khác nhau.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói.

Mông Dã cười lạnh một tiếng:

- Dưới đại đạo, chúng sinh tất cả đều bình đẳng. Đây là Phật đạo đạo niệm, tuy rằng rắm chó không kêu, dầu gì cũng là vũ trụ một đạo. Ngươi cho rằng là hai việc khác nhau, nhưng cá nhưng không cho là như vậy.

Không đợi Mạc Vô Kỵ phản bác, Mông Dã lại nói:

- Hơn nữa chính là chúng ta mấy kẻ liên thủ vây công Thiên Ngân, cũng không giết chết đc hắn, tối đa để cho hắn bị thương nặng mà đi. Thánh Nhân uy nghiêm cũng không phải dễ dàng tha thứ khiêu khích, chờ Thiên Ngân khôi phục về sau, không muốn nói hai cái Thần Thành. Toàn bộ Thần giới tu sĩ, đều có thể bị hắn từ từ xoá bỏ.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, hắn không cho là Mông Dã là đang nói mò.

Vốn hắn dự định lại đem Mông Dã dẫn vào khốn sát trận, sau đó được sự giúp đỡ của Mông Dã, thông qua khốn sát trận giết chết Thiên Ngân. Nhưng một cái Thánh Nhân, cho dù là Chuẩn Thánh, cũng vậy tuyệt đối không phải là bình thường Chuẩn Thánh có thể so sánh với. Năm đó Lượng Kiếp lớn như vậy, cũng không có một cái Thánh Nhân vẫn lạc, tối đa chỉ là bị ám toán về sau bị thương nặng liền có thể nói rõ vấn đề.

Chẳng lẽ nói hắn Mạc Vô Kỵ so với còn lại mấy cái Thánh Nhân còn lợi hại hơn? Thánh Nhân cũng không giết chết Thiên Ngân đc, hắn có thể sao?

- Đi thôi, đi trước Thao Thiết cốc gặp cái kia Hoán Đề.

Mạc Vô Kỵ rốt cục nhịn được xung động giết chết Thiên Ngân, khôi phục tỉnh táo.

Thiên Ngân người như thế, đích xác không phải là có thể triệt để tiêu diệt. Chính là hắn vây khốn Thiên Ngân, giết chết người kia. Chỉ cần đối phương lưu lại một tia thần niệm, liền có khả năng lại sống lại.

Đây không phải là lý do Mạc Vô Kỵ mặc kệ Thiên Ngân, hắn chỉ cần động thủ, sẽ không sợ Thiên Ngân trở về trả thù. Hắn lo lắng chính là Kỷ Ly, Kỷ Ly gặp chuyện không may đã có một đoạn thời gian rất dài. Nàng Linh Lạc cùng thức hải bị hủy thế nhưng là chuyện lớn. Kéo dài thêm một ngày, cũng không phải là chuyện gì tốt.

Chờ hắn cứu Kỷ Ly, sau đó sẽ trở về nói sự tình giết chết Thiên Ngân.

...

Trong chỗ sâu Thao Thiết cốc, chung quanh Hoán Đề Thần Linh Khí sớm tạo thành một cái Thần Linh Khí vòng xoáy, xung quanh rỉ sét loang lổ Phật sạn cắm ở trên người của hắn đạo vận lưu chuyển cũng đã dần bị áp chế xuống tới.

Vừa lúc đó, thân thể Hoán Đề bỗng nhiên vừa dừng lại, lập tức có chút ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn.

Rất nhanh hắn liền cười lạnh một tiếng, để ý đều mặc kệ đáp lại tình huống bên ngoài, càng là điên cuồng đại chu thiên hành công, áp chế Phật sạn đạo vận.

Hắn một Thánh Nhân, bị Thao Thiết dùng Thất Phật sạn ám toán bị thương nặng còn chưa tính. Hiện tại chỉ là một con kiến hôi Thần Quân, cũng dám đi ra ngoài gọi viện binh tới cứu người, quả thực không biết sống chết.

- Hắn biết chúng ta tới rồi.

Mông Dã đứng ở ngoài Thao Thiết cốc, bình tĩnh nhìn Mạc Vô Kỵ nói.

Tuy rằng trong lòng hắn vẫn như cũ có chút sợ hãi, khi hắn đứng ở chỗ này, hắn sợ hãi trái lại nhỏ đi rất nhiều. Bởi vì hắn khẳng định Hoán Đề bị thương nặng, còn đang chữa thương thời điểm quan trọng, nếu không, sẽ không tại sau khi biết bọn họ tới rồi, còn thờ ơ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn so với Mông Dã càng sớm cảm thấy được Hoán Đề thần niệm. Vì không bại lộ thực lực của chính mình, Mạc Vô Kỵ cũng không có dùng thần niệm đi theo dõi Hoán Đề.

- Mạc đạo hữu, ta là giúp ngươi một chút, ngươi nói làm sao chơi, ta liền làm theo.

Mông cũng không có động thủ, nhìn Mạc Vô Kỵ giọng nói hòa hoãn nói, hắn đến dường như thật giống như hỗ trợ mang một tảng đá đơn giản như vậy.

- Mông đạo hữu trận đạo làm sao?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Mông Dã gật đầu:

- Trận đạo tạm được, chỉ cần ngươi cho ta tài liệu, ta ngược lại có thể giúp ngươi bố trí một cái cửu cấp khốn sát thần trận đi ra. Bất quá ta phải nhắc nhở ngươi một cái, ngươi bố trí cao cấp nhất thần trận, đối với một Thánh Nhân cũng là không có nửa điểm tác dụng.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Đó là chuyện của ta, hơn nữa tài liệu cửu cấp khốn sát thần trận ta không có.

Mông Dã nhảy dựng lên:

- Ngươi mời ta hỗ trợ thì thôi, còn muốn cho ta bỏ ra tài liệu, ngươi biết tài liệu cửu cấp khốn sát thần trận trân quý bao nhiêu không...

Mạc Vô Kỵ càng lười nói chuyện, chỉ là bình tĩnh nhìn Mông Dã.

Mông Dã bị Mạc Vô Kỵ nhìn chăm chú được có chút sợ hãi, chỉ phải thở dài nói:

- Được rồi, ta đồng ý xuất ra tài liệu.

Hắn đã đáp ứng giúp Mạc Vô Kỵ ám toán Thánh Nhân, còn đáp ứng trợ giúp Mạc Vô Kỵ tìm kiếm Cực Băng Thiên Trúc. Hiện tại cả tài liệu bố trí cửu cấp khốn sát thần trận cũng để cho hắn ra, hắn dầu gì cũng là một cái tán thánh, thế nào cứ mệnh khổ như vậy đâu nè?

Mạc Vô Kỵ không để ý tới Mông Dã, hắn tại thời điểm Mông Dã bố trí khốn sát thần trận, cũng len lén ở một bên khắc hư không trận văn. Mông Dã hắn không tin, tên này chí ít quen biết Hoán Đề, mà hắn và Mông Dã chỉ là bèo nước gặp nhau. Huống hồ hắn nói trên người có Thiên Cơ Nê, Mông Dã đến bây giờ, cũng không có để cho hắn xuất ra Thiên Cơ Nê xem, bản thân điều này liền không bình thường.

Mạc Vô Kỵ mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, Mông Dã liền nói:

- Mạc đạo hữu, ta đã đang giúp ngươi bố trí cửu cấp khốn sát thần trận, ngươi ít nhất phải đem Thiên Cơ Nê cho ta xem chứ?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1110: Thánh Nhân Tức Giận

Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, lúc này mới như thường.

Hắn sẽ lại lớn chừng trái nhãn một khối Thiên Cơ Nê phóng ở lòng bàn tay nói:

- Thần niệm quét một cái, ta lập tức liền phải thu lại.

Thật có Thiên Cơ Nê? Mông Dã trợn to hai mắt nhìn chằm chằm Thiên Cơ Nê trong tay Mạc Vô Kỵ, thiếu chút nữa kêu thành tiếng. Khi Mạc Vô Kỵ nói hắn trải qua Chư Thần Tháp có Thiên Cơ Nê thời điểm, Mông Dã là mừng rỡ như điên. Nhưng khi hắn tỉnh táo lại về sau, hắn liền hoài nghi Mạc Vô Kỵ nói có phải thật vậy hay không.

Tuy rằng hắn và Mạc Vô Kỵ cùng đi đến cái chỗ này, nói là hợp tác, trên thực tế hắn có tâm cơ. Bất quá bây giờ Mạc Vô Kỵ thực sự lấy ra Thiên Cơ Nê, này kế hoạch của hắn liền phải thay đổi một chút.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên một cái, sẽ lại Thiên Cơ Nê thu vào. Năm đó hắn tại Chư Thần Tháp thu được một khối đá xanh cứng nhắc, đá xanh cứng nhắc này chính là Thiên Cơ Nê.

Khi đó, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có cảm thấy được Thiên Cơ Nê trân quý bao nhiêu. Về sau hắn sẽ lại khối kia Thiên Cơ Nê làm lấy phân nửa cho Đại Hoang đắp nặn thân thể, còn dư lại phân nửa lại rất là hào sảng cho Phù Tu Hàn. Nếu không phải Phù Tu Hàn làm người không sai, thật sự chỉ cần Mạc Vô Kỵ cho Thiên Cơ Nê phân nửa. Lúc này Mạc Vô Kỵ trên người đã không có Thiên Cơ Nê.

Tại biết Thiên Cơ Nê trân quý như thế về sau, Mạc Vô Kỵ quyết định lần này coi như là cùng Mông Dã giao dịch, cũng sẽ không xuất ra quá nhiều Thiên Cơ Nê cho Mông Dã.

Chờ Mạc Vô Kỵ thu hồi Thiên Cơ Nê, Mông Dã là thật nhiệt thiết, hắn một bên tăng nhanh tốc độ bố trí khốn sát trận, một bên nói:

- Mạc đạo hữu, cái chỗ này diện tích nhỏ, ta khốn sát trận một bố trí xong, chúng ta liền mạnh mẽ sẽ lại này Hoán Đề dẫn đến.

Mạc Vô Kỵ từ chối cho ý kiến, vẫn là không ngừng khắc lấy bản thân hư không khốn sát trận văn.

Hắn bản thân có Trữ Thần Lạc, cũng vậy bước vào bát cấp thần trận đế hàng ngũ. Dùng thực lực của hắn bây giờ, chỉ phải cẩn thận một chút, chính là Mông Dã cũng vậy không cách nào biết được hắn bố trí hư không trận văn.

Hai ngày sau, Mông Dã ngừng lại, đối với Mạc Vô Kỵ ý bảo một cái nói:

- Mạc đạo hữu, ta khốn sát thần trận đã bố trí xong. Chúng ta bây giờ làm sao dẫn tên kia đi ra? Ta không có biện pháp bố trí ra cửu cấp khốn sát thần trận, là một cái bát cấp khốn sát thần trận.

Sau khi nói xong, Mông Dã trên mặt còn có chút xấu hổ. Trước hắn thế nhưng là nói, có thể dễ dàng bố trí cửu cấp khốn sát thần trận.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy đình chỉ bố trí khốn sát trận văn, hắn đồng dạng bố trí xong một cái thất cấp khốn sát thần trận. Hắn đối với Mông Dã nói cũng không thèm để ý, trong ý nghĩ của hắn, cũng không có suy nghĩ qua mông cũng có thể bố trí ra cửu cấp khốn sát thần trận, chỉ cần có bát cấp khốn sát thần trận, vậy thì được.

Hơn nữa Mạc Vô Kỵ khẳng định Mông Dã bát cấp khốn sát thần trận không cách nào vây khốn Hoán Đề mảy may, hắn muốn không phải là

vây khốn Hoán Đề, mà là khống chế Hoán Đề rời đi phương vị.

Đừng nhìn hắn thất cấp khốn sát thần trận Bỉ Mông cũng bát cấp khốn sát thần trận còn phải yếu hơn, nhưng hắn khốn sát thần trận là hư không trận văn bố trí đi ra. Chờ Hoán Đề tìm được trận cơ xé mở hắn khốn sát thần trận, ít nhất phải có một cái hô hấp thời gian. Mạc Vô Kỵ muốn chính là một cái hô hấp thời gian.

Nghe được Mông Dã nói, Nguyệt Mính hai tay càng là nắm chặt bản thân pháp bảo, dù cho nàng thực lực thấp, liều mạng cũng phải giúp một thanh.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Lại chờ một lát thời gian.

Mạc Vô Kỵ đang nói vừa mới hạ xuống, một đạo nhân ảnh liền xuất hiện ở khốn sát thần ngoài trận vây.

- Mạc đạo hữu, cuối cùng là nhìn thấy ngươi.

Người đâu tới gương mặt nóng bỏng cùng vui mừng, người còn chưa tới, xa xa liền đối với Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói.

- Ngươi là Yết Hành, chính thần bảy mươi hai phương Yết Hành?

Mông Dã nhận ra người đâu tới, kinh dị kêu lên.

Người đâu tới vóc người hơi mập, ánh mắt rất nhỏ, một thân áo xám. Cùng năm đó Yết Hành đã có một phần sai biệt, bất quá này đạo vận hắn rất là quen thuộc. Cộng thêm Mạc Vô Kỵ trước nhắc qua Yết Hành, hắn khẳng định đây tuyệt đối là Yết Hành.

- Ngươi?

Yết Hành nghi hoặc nhìn Mông Dã, rất nhanh hắn liền cảm nhận được thực lực của Mông Dã phải xa xa mạnh hơn hắn, lập tức kiêng kỵ

lui về sau mấy bước, lúc này mới hỏi:

- Đạo hữu xưng hô như thế nào?

Mông Dã cười ha ha một tiếng, quanh thân đạo vận càng là lưu dạo qua một vòng:

- Yết Hành, thế nào không biết ta?

- Là ngươi? Tam tán thánh một trong Mông Dã?

Yết Hành biến sắc, rốt cục nhận ra Mông Dã.

So với tam tán thánh, hắn Yết Hành cái gì cũng không tính. Vô luận là đạo pháp hay là địa vị, hắn và Mông Dã đều chênh lệch khá xa.

- Không sai, ta chính là Mông Dã. Ngươi không cần kiêng kỵ ta, ta bây giờ cùng Mạc đạo hữu là minh hữu, ngươi nếu cùng Mạc đạo hữu quen thuộc, mọi người tự nhiên cũng là minh hữu.

Mông cũng vậy nói một câu để cho Yết Hành thoáng yên tâm nói đến.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Không sai, hiện tại mọi người đều là trên một đường bằng hữu.

- Mạc đạo hữu sẽ lại ta gọi đến, chẳng lẽ có chuyện gì cần ta hỗ trợ?

Yết Hành do dự hỏi. Hắn nhưng không tin Mạc Vô Kỵ chủ động muốn dẫn hắn đi tìm Táng Thần Quật, mới đưa hắn gọi đến. Hắn điều tra qua Mạc Vô Kỵ, tên này nhưng không phải là cái gì hạng người đơn giản.

Mạc Vô Kỵ vỗ một cái Yết Hành vai:

- Không sai, liền là có một số việc xin ngươi giúp một chuyện, không biết ngươi có nguyện ý hay không a?

Yết Hành trong lòng vừa nhảy, nếu như nói năm đó Mạc Vô Kỵ rời đi Thần Vực Tân Thành thời điểm, hắn còn có tư cách cùng Mạc Vô Kỵ đối chiến, vậy bây giờ hắn phát hiện mình hoàn toàn không phải là đối thủ của Mạc Vô Kỵ. Vừa rồi thời điểm Mạc Vô Kỵ đập bả vai hắn, hắn liên cả cơ hội tránh né cũng không có.

Trong thời gian ngắn đi qua, Mạc Vô Kỵ cư nhiên trở nên lợi hại như vậy, tên này chỉ sợ là mình ở Thần giới nhìn thấy bản thổ đệ nhất cường giả.

Yết Hành ánh mắt quét một cái một bên cười tủm tỉm Mông Dã, đột nhiên hiểu rõ Mông Dã cũng là Mạc Vô Kỵ mời tới hỗ trợ.

Là chuyện gì, Mạc Vô Kỵ loại thủ đoạn này, ngoại trừ mời được tam tán thánh một trong Mông Dã, còn phải mời hắn Yết Hành xuất thủ?

- Cái kia, Mạc đạo hữu, không biết là hỗ trợ cái gì a?

Bất chấp Yết Hành khát vọng Mạc Vô Kỵ dẫn hắn đi Táng Thần Quật, bây giờ nhìn thấy Mạc Vô Kỵ cường đại như vậy, còn phải mời hắn hỗ trợ, trong lòng hắn vẫn là có chút bất an.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, lớn tiếng nói:

- Chính là muốn đối phó một người, tên này đánh lén bằng hữu của ta, ta muốn (phải) đòi nợ. Chỉ là lo lắng tên này chạy trốn, lúc này mới mời ngươi đến hỗ trợ ngăn một cái. Đương nhiên, có giúp hay không tại ngươi, nói một câu là được rồi.

Yết Hành nghe nói như thế, trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Có Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã, nơi này dường như còn bố trí một cái bát cấp khốn sát thần trận. Chỉ cần sẽ lại tên kia đưa tới, tuyệt đối là hữu tử vô sinh. Nơi này là Thần giới, vô luận là ai, đối mặt loại này cường đại thủ đoạn, cũng vậy đi không xong.

Nghĩ rõ ràng trong đó ưu khuyết về sau, Yết Hành một vỗ ngực, cũng là lớn tiếng nói:

- Mạc đạo hữu lời nói này, ta Yết Hành há có thể phải không nói uy tín người. Năm đó Mạc đạo hữu rời đi Thần Vực thời điểm, ta cũng đã nói muốn hợp tác với Mạc đạo hữu. Hiện tại Mạc đạo hữu cần ta hỗ trợ, ta Yết Hành nhất định toàn lực ứng phó. Vô luận đắc tội Mạc đạo hữu chính là người nào, ta Yết Hành đều sẽ không bỏ qua.

Mông Dã nhìn Yết Hành cười cười, hắn khẳng định nếu mà biết người đối phó là Hoán Đề, Yết Hành tuyệt đối sẽ không nói ra lời như vậy. Tên này dầu gì cũng là một cái chính thần, bây giờ bị Mạc Vô Kỵ tính toán thiếu chút nữa vỗ ngực. Bất quá điều này cũng không có thể trách Yết Hành, chính là Yết Hành nằm mơ cũng không nghĩ ra, Mạc Vô Kỵ sẽ ở tại thần giới đối phó Thánh Nhân.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Đã như vậy, Yết Hành đạo hữu liền đứng tại phương vị này. Một khi tên kia từ vị trí này đi, Yết Hành đạo hữu toàn lực xuất thủ. Ta đi xuống dẫn tên kia đi lên, các ngươi giúp ta liên thủ vây khốn hắn.

Đang khi nói chuyện, Mạc Vô Kỵ chỉ định một cái phương vị, để cho Yết Hành đứng vững.

- Hắn ở trong nơi này?

Yết Hành bỗng ngây người, bỗng nhiên đã có một loại cảm giác xấu.

Mông Dã cười hắc hắc:

- Không sai, cho nên ngươi lời nói mới rồi, cái tên kia nghe rõ ràng, chỉ có giết chết hắn, chúng ta mới có thể vô tư.

- Là ai a?

Yết Hành có chút thấp thỏm hỏi một câu.

Mông Dã ánh mắt quét một cái nhảy xuống Thao Thiết cốc Mạc Vô Kỵ, trong lòng cũng là kính phục không dứt. Đổi thành hắn, hắn cũng không dám cùng Mạc Vô Kỵ làm như vậy. Dù cho hắn là Chuẩn Thánh sơ kỳ, Hoán Đề hắn là Chuẩn Thánh trung kỳ hoặc là hậu kỳ, hắn cũng không dám tiếp tục như vậy làm tức giận Hoán Đề.

Đối mặt một cái đã từng Thánh Nhân, tiếp tục như vậy hậu quả rất nguy hiểm, rất có thể liền cũng vậy thượng đừng tới. Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, huống chi Hoán Đề trước đây không lâu còn bị thương nặng Thao Thiết.

- Ngươi rất nhanh thì sẽ biết.

Mông cũng không có nói cho Yết Hành Mạc Vô Kỵ đi dẫn người nào đi lên.

...

- Con kiến hôi một cái, thật đúng là dám đến làm tức giận bản thánh, đi chết đê...

Mạc Vô Kỵ còn không có tiếp cận Thao Thiết cốc thấp, một cái thanh âm tức giận liền từ xuống tới truyền ra, đi theo một đạo vô bóng dáng vô hình đao mang liền phong tỏa Mạc Vô Kỵ tất cả không gian, bổ về phía Mạc Vô Kỵ.

Hoán Đề nhất tâm chữa thương, nếu mà Mạc Vô Kỵ đám người không dám xuống tới, hắn đi tới đều lười đi tới. Chỉ có thương thế bình phục, hắn mới có thể đi tìm kiếm mình Chư Thần Tháp.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có dự định rơi xuống Thao Thiết đáy cốc, nhiệm vụ của hắn chỉ là sẽ lại Hoán Đề dẫn đi lên mà thôi. Gần như là tại Hoán Đề xuất thủ đồng thời, Mạc Vô Kỵ đã bắn ra một đạo thần niệm tiễn ý.

Thần niệm của hắn sớm quét Hoán Đề thức hải có chút bị thương, hơn nữa trên người xác thực bị Khôn Uẩn Phật sạn đi qua, thần niệm to lớn bị nghẹt ngại. Phật sạn xung quanh đạo vận bốn phía, có thể thấy được Hoán Đề thương thế không nhẹ.

Đạo này thần niệm tiễn ý bắn ra, thật giống như một chi màu đen lưỡi dao sắc bén trực tiếp đâm về phía vốn là bị thương Hoán Đề thức hải. Hoán Đề thức hải run lên, vốn đại chu thiên vận hành động tác một trận dừng lại ngưng đọng, một loại xé rách đau đớn truyền đến.

Hoán Đề một tiếng thê rống, này đã bị hắn bức ra rất dài một đoạn Phật sạn, lần nữa cắm rồi trở về.

Cuồng nộ tràn ngập Hoán Đề thể xác và tinh thần, hắn đứng lên, ôm đồm hướng về phía Mạc Vô Kỵ.

Dù cho Mạc Vô Kỵ sớm liền chuẩn bị, hắn kinh hãi phát hiện mình vẫn như cũ không cách nào tránh thoát phong tỏa hắn không gian này một đạo vô hình vô bóng dáng đao mang.

Này đạo đao mang xé rách hắn lĩnh vực, bổ về phía ngực của hắn. Hắn lại thánh thể, bị đạo này đao mang bổ trúng, chỉ sợ cũng phải bị thương nặng.

Tới rồi lúc này Mạc Vô Kỵ đâu còn nhớ được giấu diếm pháp bảo, chương một Lạc Thư tế xuất ngăn cản ở trước người.

- Ầm!

Vô Hình đao mang bổ vào Lạc Thư bên trên, chính là Lạc Thư loại pháp bảo này, cũng bị bổ ra một đạo màu trắng vết tích. Cuồng bạo đạo vận nguyên lực tràn tới, Mạc Vô Kỵ căn bản là không cách nào nhịn được ở, há mồm chính là một đạo máu tươi phun ra.

Còn không có chờ Mạc Vô Kỵ thi triển Phong Di bỏ chạy, Hoán Đề móng bóng dáng lần thứ hai phá vỡ hắn lĩnh vực, chộp tới đầu Mạc Vô

Ky.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1111: Vây Công Hoán Đề

Mạc Vô Kỵ không chút do dự tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích, một đạo Ngân Hà đánh ra..

Tu luyện đến Hợp Thần cảnh, Mạc Vô Kỵ sông dài thần thông ý cảnh càng là tùy thời bổ ra.

Âm trầm Thao Thiết cốc bị Mạc Vô Kỵ đạo Ngân Hà này làm nổi bật có chút ảm đạm, Hoán Đề trên người cắm một thanh Phật sạn kinh dị một tiếng:

- Thần khí do Bình Thủy cùng Vô Căn Thần Thiết chế tạo? Thứ tốt.

Mặc dù hắn trong miệng nói thứ tốt, động tác trong tay cũng không có nửa điểm nhất thời chậm lại.

- Ầm!

Thủ ấn đánh vào Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích, Ngân Hà từ cửu thiên hạ xuống bị đạo này thủ ấn trực tiếp bóp nát, ngân mang tiêu tán.

Lại một lần nữa cuồng bạo oanh kích đụng vào trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ há mồm phun ra miệng máu thứ hai đồng thời, sau lưng của hắn một trận đau đớn.

Cũng may bởi vì cái này một kích thần thông, Mạc Vô Kỵ rốt cục lại đem Hoán Đề không gian bổ ra một phần, đi theo hắn một bước bước ra, sau đó chạy ra khỏi Hoán Đề lĩnh vực không gian.

Hoán Đề hơi dừng lại, hắn kinh dị không dứt nhìn chằm chằm địa phương Mạc Vô Kỵ biến mất, tự lẩm bẩm:

- Súc Địa Thành Thốn thần thông?

Lập tức ánh mắt của hắn cực nóng hắn lên.

Súc Địa Thành Thốn thần thông là mười hai thần đế Quy Cố độc môn thần thông, Quy Cố người này Hoán Đề biết, tuyệt đối sẽ không đơn giản sẽ lại thần thông của mình truyền đi. Dù cho Quy Cố đã bỏ mình, hắn cũng sẽ không truyền ra bản thân Súc Địa Thành Thốn thần thông. Cho nên rất nhiều tên gia hỏa biết Súc Địa Thành Thốn thần thông, đều là thi triển như đúng mà là sai, căn bản cũng không có thể coi như là Súc Địa Thành Thốn.

Mạc Vô Kỵ vừa rồi thi triển Súc Địa Thành Thốn, để cho Hoán Đề khẳng định đây mới thực là Súc Địa Thành Thốn, tuyệt đối sẽ không yếu so với Quy Cố thần đế thần thông.

Hoán Đề càng là biết, Súc Địa Thành Thốn thần thông ngoại trừ Quy Cố hữu ra, còn có một cái địa phương có loại này thần thông, đó chính là Thiên Cương Biến.

Thiên Cương Biến, đó là đồ đạc ngay cả Thánh Nhân cũng vậy khát vọng, là khai thiên tích địa mới tồn tại bảo vật. Đáng tiếc chỉ có nghe đồn, căn bản cũng không có người đã biết. Ở trong đó ngoại trừ Súc Địa Thành Thốn, nghe đồn còn có càng cường đại hơn Thai Hóa Dịch Hình thần thông, đây chính là so với chút đại thần thông chân chính kia còn đáng sợ hơn một loại thần thông.

Nếu mà vừa rồi tên kia thi triển Súc Địa Thành Thốn là đến từ Thiên Cương Biến...

Hoán Đề nghĩ tới đây, không chỉ là ánh mắt cực nóng, chính là một lòng cũng vậy cực nóng hắn lên, hắn một bước bước ra, trực tiếp xông về Thao Thiết cốc khẩu.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ lảo đảo nghiêng ngã xuất hiện ở Thao Thiết cốc khẩu, mặc dù hắn liên tiếp xuất thủ hai lần, sau lưng của hắn vẫn như cũ bị tay Hoán Đề xé ra năm đạo da thịt, hình thành một cái thủ ấn hình máu đáng sợ.

Nếu không phải hắn là thánh thể, Hoán Đề sau cùng này một đạo thủ ấn, liền có thể sẽ đem trái tim của hắn móc ra.

- Mạc đạo hữu...

Thấy Mạc Vô Kỵ hình dạng, Mông Dã kinh thanh hỏi một câu.

Mạc Vô Kỵ lớn tiếng kêu lên:

- Mông đạo hữu cùng ta cùng nhau động thủ, Yết Hành bảo vệ tốt...

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích phong tỏa xung quanh tất cả không gian, xé mở một cái khe như lạch trời vậy rãnh bổ xuống.

Mông Dã kinh nghiệm chiến trận, căn bản cũng không cần Mạc Vô Kỵ nhắc nhở, trong tay Phất trần biến thành hàng tỉ trần tia, những thứ này trần tia phô thiên cái địa đi theo Mạc Vô Kỵ trọng kích mà xuống.

Sau một khắc Hoán Đề xuất hiện ở dưới Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích khe rãnh, không đợi Hoán Đề tách ra đạo khe rãnh, Mông Dã hàng tỉ trần tia trực tiếp bao trùm đến.

Hàng tỉ trần tia trong thời gian ngắn biến thành hàng tỉ trên thế gian phiền não, một vòng lại một vòng bao lấy Hoán Đề. Mông Dã tuy rằng cực kỳ kiêng kỵ Hoán Đề, một khi thực sự động thủ, hắn tuyệt đối sẽ không có nửa điểm nương tay, cũng sẽ không do do dự dự.

Nếu mà Hoán Đề không có trọng thương, dù cho hiện tại tu vi hạ, Mông Dã hàng tỉ Tơ Phiền Não đối với Hoán Đề cũng là gãi ngứa.

Hiện tại Hoán Đề tu vi hạ Thánh Nhân, lại là trọng thương, trên người còn có một chuôi rỉ sét Phật sạn, chính là thời điểm thực lực yếu nhất.

Chính là như vậy, hắn vẫn như cũ chỉ là ngay lập tức liền từ rơi vào phiền não thoát thân ra, đồng thời lớn tiếng quát lên:

- Mông Dã, ngươi thật to gan, chỉ là một tán thánh cũng dám đến ám toán bản thánh.

Đỉnh đầu hắn màu đỏ đao quan biến thành một đạo màu đỏ thất luyện, thất luyện thật giống như chưa từng tận Hư Không Trảm Sát xuống tới bình thường giống nhau, đánh vào Mạc Vô Kỵ thần thông lạch trời.

lạch trời hóa thành hơn mười vạn trượng dài, uy thế vẫn như cũ đang không ngừng đang gia tăng, bị Hoán Đề màu đỏ đao quan chém vào, cư nhiên tại trong hư không liền xuất hiện một đạo khe nứt. Lập tức răng rắc một tiếng, Mạc Vô Kỵ lạch trời thần thông lần đầu tiên bị người dễ dàng liền phá vỡ như vậy.Mà màu đỏ đao quan hóa thành thất luyện vẫn không có ngừng, đánh vào vô cùng vô tận phiền não trần tia.

Hàng tỉ Tơ Phiền Não, tại đây dưới đao quan quang mang, thật giống như đậu hũ bình thường giống nhau, dùng tốc độ cực nhanh thốn thốn vỡ vụn, mắt thấy liền muốn hóa thành hư vô.

Xa xa Yết Hành bị Mạc Vô Kỵ căn dặn bảo vệ ngốc trệ hắn ra, sắc mặt của hắn tái nhợt. Nếu mà biết Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã đối phó là Hoán Đề, đánh chết hắn cũng sẽ không tham gia vào.

Thánh Nhân a, đây chính là Thánh Nhân.

Đáng tiếc hắn không phải là ngu ngốc, hắn biết rõ, hắn giờ phút này đã không đường thối lui. Một khi Hoán Đề chạy thoát, tương lai hắn Yết Hành hắn phải chết không thể nghi ngờ. Đối với hắn hiện tại mà nói, chỉ có một con đường, hỗ trợ làm tiếp.

Mạc Vô Kỵ Trọng Kích Tứ Đạo bên trong sông dài cùng lạch trời lần lượt bị Hoán Đề xé nát, Mạc Vô Kỵ cũng không có bất kỳ ba động, hắn chẳng những không có lui ra phía sau, trái lại đánh về phía Hoán Đề, trong hư không một chỉ đánh tới.

Thất Giới Chỉ thần thông, Nhân Thế Gian.

Vô cùng vô tận Nhân Thế Gian ý cảnh đạo vận trải ngày hạ xuống, hóa thành to lớn hạo phàm tục quy tắc.

Người sống tại trên thế giới này, vốn chính là bụi. Vô luận là hiện tại, hay là sau trăm tuổi, chung quy sẽ hóa thành bụi.

Tất cả thế sự đều như thay đổi khôn lường, đều như pháo hoa di động băng, chung quy có tiêu tán một khắc kia.

Nếu như không có Mông Dã hàng tỉ phiền não trần tia, Hoán Đề sẽ trong nháy mắt xé mở Mạc Vô Kỵ Nhân Thế Gian.

Bởi vì Mông Dã Tơ Phiền Não còn chưa triệt để phá vỡ, lúc này tái xuất hiện Nhân Thế Gian. Hoán Đề toàn bộ tâm thần trong thời gian ngắn buông lỏng, tại hắn tâm thần thả lỏng dưới về sau, cắm ở trên người hắn chuôi này Phật sạn đạo vận bộc phát lượn lờ tràn đầy hắn lên. Hoán Đề khát vọng nhất chính là an tĩnh lại, sau đó chữa thương, không người đến quấy rầy hắn, đến cùng hắn tranh đấu.

Hết thảy tranh đấu đều tốt như không trọng yếu, đều ở đây bên trong Nhân Thế Gian.

Không đúng, đây là ý cảnh thần thông.

Chỉ là khoảng cách thời gian, Hoán Đề liền giật mình tỉnh lại, hắn kéo rống một tiếng, màu đỏ bán nguyệt đao quan liền muốn xuyên qua hư không, sẽ lại Mạc Vô Kỵ xé rách trở thành nát bấy.

Mạc Vô Kỵ không biết đã trải qua bao nhiêu sinh tử, há có thể bỏ qua ngay lập tức thời gian. Tại Hoán Đề bán nguyệt đao quan còn không có

triệt để nắm trong tay một mảnh không gian trước, hắn thứ hai chỉ đã đánh tới. Thất Giới Chỉ thứ hai chỉ, thiên địa.

Nhân Thế Gian vỡ vụn về sau, vẫn là trong thiên địa, bị Mạc Vô Kỵ nắm trong tay một mảnh trong thiên địa. Tại trong thiên địa, hết thảy đều bị một chỉ nắm trong tay, một chỉ chính là Thiên Đạo, ngươi có thể làm sao.

- Vỡ ra cho ta.

Hoán Đề nổi giận gầm lên một tiếng, lại cũng không kịp đoái hoài trên người mình chuôi này Phật sạn, đạo vận lưu chuyển, thần nguyên kích động.

Màu đỏ bán nguyệt đao quan càng là biến thành một đạo hồng mang bổ về phía Mạc Vô Kỵ một chỉ thiên địa, thiên địa vỡ vụn. Cùng thời khắc đó, Hoán Đề trên người chuôi này Phật sạn cũng vậy bộc phát ra từng đạo kinh khủng đạo vận, sẽ lại Hoán Đề vết thương nổ tung ra từng đạo huyết vụ, Hoán Đề thương thế bộc phát nặng lên. Hoán Đề một cái Thánh Nhân, cũng vậy ho khan ra mấy đạo nhạt hoàng máu tươi.

Không đợi Hoán Đề hồi thần lại, Mông Dã Phất trần tạo thành một cái mênh mông thế giới, thế giới này chính là một cái gông xiềng, muốn đem Hoán Đề khóa ở trong đó.

Mông Dã đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ năng lực công kích kinh người kinh khủng, hắn kinh nghiệm phong phú, đơn giản dùng phụ trợ thần thông đến trợ giúp Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội như thế, chỉ thứ hai nghiền nát về sau, Thất Giới Chỉ thứ ba chỉ Tạo Hóa, thật giống như từ xa vời ầm đến bình thường giống nhau, điểm hướng về phía Hoán Đề.

Hoán Đề trong lòng trầm xuống, hắn biết mình nhất định phải đi rồi, phải thừa dịp lấy Mông Dã gông xiềng thế giới hợp lại trước rời khỏi. Nếu không, hắn thật có khả năng ở chỗ này chịu thiệt. Cái này nho nhỏ

Hợp Thần con kiến hôi, thần thông thật sự là thật đáng sợ. Đây là hắn xuất đạo tới nay, ra mắt lợi hại nhất Hợp Thần tu sĩ.

Chính là năm đó hắn tại thời điểm Hợp Thần, cũng vậy xa xa không bằng trước mắt cái con kiến hôi này.

Thực sự là phiền muộn, hắn Hoán Đề đường đường một cái Thánh Nhân, bị mấy cái con kiến hôi bị thương nặng không nói, còn tới muốn chạy trốn tình cảnh.

Hoán Đề rõ ràng, trong này không phải là bởi vì Mông Dã cường đại, là vì cái này chỉ có Hợp Thần tên gia hỏa quá mạnh mẽ. Người này Thất Giới Chỉ đơn giản là cố ý đến áp chế hắn, nếu để cho tên này lớn lên, này là phi thường đáng sợ một việc. con kiến hôi trên người nhất định có đại bí mật, đáng tiếc là, hắn không có năng lực đi vạch trần bí mật này. Hắn hiện tại càng là không dám ở tại chỗ này liều mạng, bởi vì hắn trên người còn có một chuôi Phật sạn.

Một khi liều mạng, hắn dữ nhiều lành ít. Bất quá hắn muốn đi, không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản hắn.

Chính như Mông Dã dự liệu như vậy, bát cấp khốn sát thần trận đối với Hoán Đề ngăn cản tác dụng cực kỳ hữu hạn, Hoán Đề thân hình triển khai, giơ tay lên một trảo, Mông Dã bát cấp khốn sát thần trận đã bị xé ra một đạo khe nứt.

Hoán Đề trực tiếp chạy ra khỏi Mông Dã bát cấp khốn sát thần trận, xa xa Yết Hành ngược lại thở phào nhẹ nhõm, hắn thấy Hoán Đề không phải là nhằm phía hắn bên này.

Hoán Đề vừa lao ra Mông Dã bát cấp khốn sát thần trận, cả người đều là lạnh lẽo, một loại không gian áp lực cùng giết chóc khí tức cuốn tới.

Không tốt, nơi này có hư không trận văn bố trí thất cấp khốn sát thần trận.

Hoán Đề trong lòng đột nhiên đã có một loại dự cảm xấu, dù cho thất cấp khốn sát thần trận tại trong mắt hắn chả là cái đinh gì, hắn hết lần này tới lần khác nhiều hơn một loại cảm giác không ổn.

Hoán Đề không dám dừng nửa phần, hắn tại hô hấp giữa đó đã tìm được vị trí cái hư không khốn sát thần trận trận cơ này của Mạc Vô Kỵ, thân hình lóe lên, liền đánh về phía Yết Hành phương vị.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1112: Ta Không Giết Minh Hữu

Vốn là đối với Hoán Đề cực kỳ e ngại Yết Hành thấy Hoán Đề xông lại, chỉ biết là tế xuất phong thang, hầu như đem chính bản thân hết thảy thần nguyên cùng thần niệm đều gia trì đến trong thần thông công kích Đảo Không Sát cường đại nhất của hắn.

Yết Hành lại kém, trước đây cũng là một cái miễn cưỡng có thể xưng là Chuẩn Thánh chính thần, hoặc là một cái chính thần rất tiếp cận Chuẩn Thánh. Tuy rằng năm đó sau Lượng Kiếp, tu vi của hắn cũng là giảm mạnh, so với Thánh Nhân Hoán Đề đến, Yết Hành tu vi giảm mức độ coi như là cực nhỏ. Chí ít hắn bây giờ còn là một cái Hợp Thần trung kỳ.

Đảo Không Sát càng là đòn sát thủ của Yết Hành, có thể cho không gian đảo ngược, quy tắc hỗn loạn, pháp bảo của hắn phong thang càng là có thể để cho Đảo Không Sát bên trong tất cả hóa thành phong nhận bao lấy đối thủ.

Hoán Đề vừa mới xé mở Mạc Vô Kỵ thất cấp khốn sát thần trận, đã bị Đảo Không Sát bao lấy.

Nếu như là tại bình thường, coi như là Hoán Đề đứng ở chỗ này để cho Yết Hành công kích, Yết Hành công kích với hắn mà nói cũng là gãi ngứa. Lúc này Hoán Đề tu vi ngã đến mức tận cùng bị Yết Hành bao lại, quanh thân bị phong thang lưỡi mang cuốn ra một đạo lại một đạo huyết vụ.

Hoán Đề thần nguyên tiếp tục cô quạnh, thần niệm của hắn cũng có một phần nhất thời chậm lại.

Cuồng nộ một tiếng, bán nguyệt đao quan màu đỏ đánh rớt, cuồn cuộn nổi lên một đạo thực chất màu đỏ đao mang.

- PHỐC!

Một đạo huyết quang nổ tung, Yết Hành bị đao mang Hoán Đề kéo làm hai nửa, hai nửa thân thể thật giống như diều đứt giây bị đánh bay ra ngoài. Về phần Yết Hành Đảo Không Sát, tại dưới đạo hồng mang càng là như trang giấy bình thường vậy toàn bộ vỡ vụn ra, hội niết không gặp.

Cũng may Hoán Đề thật sự là thương tích quá nặng, trong cơ thể hắn Phật sạn càng là thời khắc ăn mòn lấy hắn đạo vận cùng thức hải. Nếu không, đạo đao mang này cũng không là phách Yết Hành thân thể làm hai nửa, mà là trực tiếp sẽ lại Yết Hành nghiền ép thành mảnh vụn, cho đến hư vô.

Từ khi Hoán Đề đánh bị thương nặng Mạc Vô Kỵ lao ra Thao Thiết cốc, đến xé mở Mông Dã khốn sát thần trận, rồi đến đánh tan Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã liên thủ thần thông, sau đó xé rách Mạc Vô Kỵ hư không khốn sát thần trận, nát bấy Yết Hành thần thông sẽ lại Yết Hành phách làm hai nửa, đây hết thảy chỉ là trong thời gian ngắn mà thôi.

Sau cùng phách nứt ra Yết Hành, thậm chí ngay cả một cái hô hấp cũng chưa tới.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, chút thời gian vậy là đủ rồi. Mạc Vô Kỵ chỉ thứ ba Tạo Hóa đã hoàn toàn thành hình, khóa lại Hoán Đề muốn bỏ chạy.

Nhân Thế Gian bị Hoán Đề phá vỡ, thiên địa bị Hoán Đề xé rách, còn có Tạo Hóa.

Xé rách Nhân Thế Gian cùng thiên địa biến thành mênh mông to lớn lò luyện, bên trong vũ trụ hết thảy đều tại đây trong to lớn lò luyện hòa tan tiêu tán...

Tiêu tán tại trong thế giới Tạo Hóa to lớn này, vô luận ngươi đã từng có nhiều lạc phách, vô luận ngươi đã từng có nhiều hiển quý, tại trong Tạo Hóa lò luyện này, vạn vật đều là như đồng vậy hòa tan đi.

Thả phù thiên địa vi lô hề, Tạo Hóa là vi công, âm dương vi than hề, vạn vật vi đồng!

Dường như cảm nhận được Tạo Hóa đạo vận, thanh Phật sạn cắm ở trên người Hoán Đề này đạo vận càng là lưu chuyển không thôi. Phật sạn xung quanh phát sinh xuy xuy âm thanh, một loại sinh mệnh khí tức đang tan rã, hóa thành đồng nước bên trong Tạo Hóa.

- Không...

Hoán Đề ngửa mặt lên trời phát sinh một tiếng thê lương gào thét, hắn không cam lòng, hắn không muốn, hắn không phục!

Ta Hoán Đề chém tâm ma, càng cực khổ, lịch vô tận sinh tử, lấy được Chư Thần Tháp Chứng Đạo Thánh Nhân!

Ta Hoán Đề đạp đất đội trời, nắm trong tay vũ trụ, tất cả chúng sinh con kiến hôi tất cả đều dưới chân ta, vô số thánh nhân thần nhân tất cả đều cúng bái ta.

Ta Hoán Đề Lượng Kiếp sau đó, còn chưa báo thù, giết chóc còn chưa bắt đầu, há có thể chết vào tay con kiến hôi.

Ta không phục! Không phục! Không phục....

Tạo Hóa Đồng Lô thì như thế nào, nứt ra cho ta!

- Ầm!

Tạo Hóa lò luyện xuất hiện vết nứt, sau đó nổ tung, Tạo Hóa chỉ cũng vậy nứt ra vô số quy tắc mảnh nhỏ.

Nguyên bản Hoán Đề huyết nhục không rõ, quanh thân đạo vận tán loạn, lúc này liền như một bộ xương khô. Quanh người hắn máu huyết cùng huyết nhục tất cả đều biến mất. Nhưng mà một thanh Phật sạn này vẫn như cũ đi qua bộ xương khô kia, tản mát ra đạo vận khí tức dọa người.

Mạc Vô Kỵ biến sắc, hắn cho rằng Hoán Đề bị thương nặng, nhất định sẽ bị áp chế tại Tạo Hóa.

Không nghĩ tới Hoán Đề thậm chí ngay cả Tạo Hóa chỉ của hắn cũng đã xé ra!

Kinh hãi, Mạc Vô Kỵ rất nhanh tỉnh táo lại, chỉ thứ tư Âm Dương đạo vận đột nhiên bị hiểu ra! Tạo Hóa sau đó là Âm dương.

Thiên địa cùng mà vạn vật sinh, âm dương nhận mà biến hóa lên!

1 là sinh, 2 là tử!

Thì ra lúc đầu ta sớm đã có âm dương phụ trợ thần thông, Mạc Vô Kỵ tâm niệm cùng nhau, giơ tay lên họa xuất từng đạo huyền ảo thủ ấn đánh xuống.

Hắn hiểu rõ âm dương, thi triển cũng không phải Thất Giới Chỉ chỉ thứ tư âm dương, mà là Sinh Tử Luân.

Hoán Đề há có thể chờ Mạc Vô Kỵ thi triển Sinh Tử Luân, hắn tại xé mở Tạo Hóa chỉ sau đó, thân hình hóa thành một đoàn hôi mang, trực tiếp bắn ra.

- Bành!

Không gian phát sinh lay động kịch liệt, Hoán Đề rút lui mấy bước, ngã ngồi trên mặt đất.

Hắn không gian chung quanh đã bị khóa lại, Mông Dã sắc mặt tái nhợt không ngừng đánh ra thủ ấn. Đến lúc này, Mông Dã há có thể

không biết tuyệt đối không thể để cho Hoán Đề rời khỏi. thần thông công kích của hắn không bằng Mạc Vô Kỵ, thế nhưng trần tia gông xiềng cũng sẽ không kém so với bất luận cái gì không gian khốn sát thần thông.

Trước hắn trần tia gông xiềng không có khóa lại được Hoán Đề, hiện tại Hoán Đề bị Mạc Vô Kỵ ngăn cản, nếu mà hắn còn khóa không được Hoán Đề, hắn Mông Dã cũng đã sống uổng.

- Mông Dã, ngươi muốn chết à!

Hoán Đề bị Mông Dã trần tia gông xiềng khóa lại, cuồng nộ gầm rú, hắn một cái Thánh Nhân, hôm nay bị Mông Dã con kiến hôi khóa lại, đáng giận!

Cuồng nộ tràn ngập Hoán Đề thể xác và tinh thần, quanh người hắn đạo vận càng là còn như thực chất vậy phun trào, dường như muốn đem hết thảy chung quanh phong tỏa nổ tung.

Mông Dã sắc mặt tái nhợt, hắn đạo vận lưu chuyển đến cực hạn, càng là điên cuồng vận chuyển thần nguyên cùng thần niệm, muốn ngăn chặn Hoán Đề giãy dụa. Một đạo máu huyết trực tiếp bị Mông Dã phun ra, Mông Dã này nhìn như tiên phong đạo cốt hình dạng một cái liền già nua hắn lên. Quanh người hắn đạo vận cũng vậy bắt đầu hỗn loạn.

Mở có chút mệt mỏi hai mắt, Mông Dã nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ, chật vật nói:

- Ta cầm cự không nổi.

Mạc Vô Kỵ không trả lời Mông Dã nói, hắn căn bản sẽ không cho Hoán Đề thêm cơ hội, một đạo Sinh Tử Luân Ấn đánh vào trên người Hoán Đề.

Một vòng là sống, một vòng là chết.

Tại Sinh Tử Luân Ấn đánh vào Hoán Đề trên người về sau, Hoán Đề phẫn nộ sục sôi ánh mắt ảm đạm xuống. Hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt Mạc Vô Kỵ, trong mắt để lộ ra một loại đồ đạc khó diễn tả được.

Mông Dã cảm giác được giãy hắn gông xiềng đạo vận khí tức càng ngày càng yếu, hắn thở phào nhẹ nhõm, hồi thần lại, đồng dạng kiêng kỵ nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ.

Mặc dù nói ba người vây công Hoán Đề, thế nhưng là Mông Dã rất rõ ràng, lực lượng chủ yếu vẫn là Mạc Vô Kỵ. Nếu như không có Mạc Vô Kỵ, dù cho Hoán Đề bị Thao Thiết bị thương nặng, ngày hôm nay hắn Mông Dã cùng Yết Hành đối phó Hoán Đề, cũng là hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Hoán Đề bị đánh thành bộ dáng như thế, Mạc Vô Kỵ Sinh Tử Luân Ấn đi xuống về sau, vẫn như cũ cảm thụ được bản thân sinh cơ cấp tốc tán loạn. Mà tử khí nhanh chóng tụ tập lại.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ lay động không dứt, Sinh Tử Luân ấn của hắn vốn chính là một sống một chết. Hắn mặc dù có thể để cho Sinh Tử Luân Ấn biến thành đối phương tử khí không ngừng tăng, đó là bởi vì hắn có Sinh Cơ Lạc.

Hoán Đề này quá mạnh mẽ, nếu là không có Sinh Cơ Lạc, Sinh Tử Luân ấn của hắn có thể hay không thu thập tên này, đó là còn phải xem lại.

Sinh cơ hội niết, Mạc Vô Kỵ đâu còn dám nghĩ cái khác, Sinh Tử Luân Ấn không ngừng đánh ra đi, Sinh Cơ Lạc sinh cơ không ngừng bổ sung đi ra.

Đủ qua mười mấy hô hấp thời gian, Mạc Vô Kỵ mới cảm nhận được bản thân sinh cơ tán loạn yếu bớt, sau đó đình chỉ tán loạn.

Hắn sinh cơ đình chỉ tán loạn, Hoán Đề sinh cơ tại dưới Sinh Tử Luân Ấn, càng là như nước chảy bình thường vậy biến mất.

Nguyên bản Hoán Đề liền như bộ xương khô, lúc này càng là cả người tản mát ra tử khí, một loại lão dáng vẻ già nua hơi thở hiện lên tại quanh thân Hoán Đề.

- Ngươi tên là gì?

Hoán Đề mở mắt bình tĩnh nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi, trong mắt của hắn cũng vậy bình thản xuống tới, đã không còn không cam lòng cùng phẫn nộ như trước, cũng không có bất kỳ không phục.

Trước mắt hắn hiện ra vô số năm phấn đấu lịch trình, hiện ra từng cảnh một từ một thiếu niên hăng hái chỉ có bước vào con đường tu đạo. Còn có hắn ngồi trên Thánh Nhân bài vị sau đó, đại tiệc khắp nơi tân khách tiếp nhận tứ phương đến bái vinh quang.

Hôm nay tất cả tiêu tan thành mây khói, biến thành bụi đất. Dù cho trước đây ngồi trên Thánh Nhân vị, nhiều lần trải qua một chút cũng không có mấy ngăn trở. Thời khắc này Hoán Đề vẫn là tâm như tro nguội, không còn có ý nghĩ muốn lưu lại một tia thần niệm sống lại. Bởi vì một tia thần niệm này không biết phải trải qua bao nhiêu vạn năm cực khổ ma luyện, mới có thể lần nữa trở về.

Mặc dù hắn biết, nếu mà hắn muốn sống lại, hắn vẫn như cũ có thể rời khỏi bản thân một tia thần niệm. Thế nhưng là vậy thì như thế nào, có Mạc Vô Kỵ cường giả loại này, tương lai nơi nào để cho hắn Hoán Đề một chỗ ngồi?

- Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đối với Hoán Đề cũng là cực kỳ khiếp sợ, tên này thật sự là quá cứng cỏi. May là hắn tìm hai người trợ giúp đến, nếu không, thật đúng là không nhất định có khả năng chơi Hoán Đề.

- Ngươi rất mạnh, mạnh đến mức có thể để cho ta mất đi sống lại ý niệm trong đầu. Giúp ta giết Mông Dã cùng Yết Hành, ta không sống lại nữa, ta nghĩ ta cả đời này cũng đã đủ.

Hoán Đề thật giống như thương lượng với Mạc Vô Kỵ mượn một chén xì dầu bình thường giống nhau.

Mông Dã nghe nói như thế, căng thẳng trong lòng, hắn có chút kiêng kỵ nhìn Mạc Vô Kỵ. Hắn cảm giác được Mạc Vô Kỵ tại sau cùng một đạo Sinh Tử Luân Ấn ấn này hạ xuống về sau, thực lực lần nữa tăng lên một cái cấp độ.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ngươi suy nghĩ nhiều rồi, ta không giết minh hữu.

Hoán Đề thở dài:

- Mạc Vô Kỵ, nếu như ta muốn đi, ngươi coi như là giết ta hiện tại, rất nhiều năm về sau, ta Hoán Đề vẫn như cũ có thể trở về. Ngươi tin hay không?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1113: Chính Thần Tiểu Đệ

Mạc Vô Kỵ lo lắng chính là Hoán Đề lưu lại thần niệm tại địa phương khác, hiện tại hắn nghe được Hoán Đề nói như vậy, lập tức liền biết Hoán Đề quá mức tự phụ, lần này cũng không để lại thần niệm tại địa phương khác.

- Ta không tin.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm thở phào nhẹ nhõm, giọng nói vẫn như cũ bình tĩnh.

Nguyên bản Hoán Đề đã không có sống sót ý niệm trong đầu giận điên lên, tính mạng của hắn bỗng nhiên héo rũ, một tia thần niệm ý chí thẩm thấu đến trong hư không.

Bất quá chỉ là chỉ chốc lát thời gian, Hoán Đề liền mở mắt, kinh hãi nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Ngũ Hành Đại Độn thần thông, hư không trận văn, không phải thức hải thần niệm...

Hắn hoàn toàn hiểu được, Mạc Vô Kỵ là thật chiếm được Thiên Cương Biến. Hắn đồng dạng hiểu thanh niên nhân này không có nói sai, hắn Hoán Đề tại trước mặt thanh niên nhân này, là thật không có nửa điểm chạy trốn biện pháp. Chí ít hiện tại trạng thái hắn, không có cơ hội chạy trốn.

Bởi vì hắn quá mức tự tin, cũng muốn dùng tư thái hoàn mỹ nhất khôi phục thực lực của chính mình, mới không có để lại bất luận cái gì một tia thần niệm tại địa phương khác. Hôm nay hắn ở chỗ này bị Mạc Vô Kỵ

triệt để trói buộc lại, chẳng khác nào với tuyệt tất cả sinh lộ của hắn Hoán Đề.

Xa xa Mông Dã càng là kiêng kỵ quét Mạc Vô Kỵ liếc mắt, hắn vừa nhìn Hoán Đề biểu tình liền biết, Hoán Đề không có đi đc. Mạc Vô Kỵ mới Hợp Thần sơ kỳ, liền có thể trói buộc lại Thánh Nhân bỏ chạy, đây là thần thông gì? Hắn Mông Dã còn muốn hợp tác với Mạc Vô Kỵ sao?

Một cái tên gia hỏa cả Thánh Nhân đều có thể bẫy, hắn Mông Dã một khi đắc tội Mạc Vô Kỵ, chẳng phải là như nhau sẽ hóa thành bụi?

Hoán Đề thật dài thở dài một hơi, hắn bỗng nhiên dâng lên một loại dục vọng mãnh liệt cầu sinh, nguyên nhân chính là Mạc Vô Kỵ quá cường đại, hắn nói không chừng có thể nhìn thấy mình cừu nhân chết ở trong tay Mạc Vô Kỵ, hắn nhìn một chút Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Mạc đạo hữu, thực lực của ngươi được ta tôn trọng, ngươi sở dĩ đến bây giờ còn không có hạ sát thủ, có phải là vì hai chuyện sao?? Đệ nhất ngươi muốn đồ đạc thế giới của ta, thứ hai ngươi còn không biết bằng hữu ngươi ở nơi nào, ngươi là tới cứu bằng hữu ngươi.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Trên người ngươi đồ đạc đối với ta không có gì lực hấp dẫn, ngươi nói cho ta biết bằng hữu ở nơi nào, ta cho ngươi một cơ hội luân hồi.

Hoán Đề há có thể không biết Luân Hồi cùng sống lại là hai việc khác nhau, Luân Hồi rất có thể sẽ mất đi hắn đời này hết thảy ký ức. Đối với tu sĩ tầm thường mà nói, Luân Hồi có lẽ cũng không tệ lắm, hắn một cái Thánh Nhân, có Luân Hồi hay không hắn cũng không coi trọng.

- Mạc đạo hữu, tương lai ngươi nếu như có thể Chứng Đạo Thánh Nhân, tuyệt đối sẽ không yếu so với kia mấy tên khốn kiếp mất dạy, thậm chí so với bọn hắn đều mạnh hơn. Ngươi muốn cứu bằng hữu của ngươi cũng có thể, nhưng xin ngươi đồng ý với ta một cái yêu cầu.

Hoán Đề chậm rãi nói.

Hắn không quá tin tưởng Mạc Vô Kỵ chỉ là vì cứu Kỷ Ly, còn đối với trên người của hắn bảo vật không có bất kỳ ham muốn nào. Chính vì vậy, hắn cũng không cảm thấy đem Kỷ Ly làm thẻ đánh bạc sẽ uy hiếp được Mạc Vô Kỵ cái gì, tối đa chỉ là càng thêm làm tức giận Mạc Vô Kỵ mà thôi. Người khác làm như thế nào hắn không biết, hắn Hoán Đề tuyệt đối sẽ không làm loại này sự tình hại người hại mình. Muốn tổn hại người có thể, nhất định phải đối với mình mới có lợi.

- Nói đi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, mặc dù hắn chế trụ Hoán Đề, thế nhưng xung quanh sớm đã bị hắn hư không trận văn phủ đầy. Dùng Hoán Đề bây giờ trạng thái, muốn từ trong tay hắn bỏ chạy, vậy cũng đừng nghĩ.

- Lưu lại ta một mạng, ta không phải là vì sống, ta là vì tận mắt thấy ngươi giết chết La Hư. Ta khẳng định, chờ ngươi trở thành Thánh Nhân về sau, ngươi nhất định cùng La Hư đánh một trận. Chờ sau khi La Hư chết, ta có chết, ta cũng cam tâm tình nguyện. Chỉ cần ngươi đồng ý cái này, ta nguyện ý mở ra thế giới của ta, về phần cái khác, càng là không có vấn đề.

Hoán Đề chậm rãi nói.

Hắn hoài nghi Mạc Vô Kỵ không dám đồng ý, đừng xem nơi này không gian cùng Ngũ Hành đều bị thần niệm của Mạc Vô Kỵ trận văn phong tỏa, hắn đi không xong. Nhưng một khi Mạc Vô Kỵ mang đi nguyên thần của hắn, vậy hắn biến mất.

Quả nhiên, còn không có chờ Mạc Vô Kỵ trả lời, xa xa Mông Dã liền lập tức kêu lên:

- Mạc đạo hữu, nghìn vạn không có khả năng đồng ý. Chỉ cần ngươi mang theo Hoán Đề rời đi, cho dù là mang theo một tia Nguyên Thần, Hoán Đề cũng có cơ hội tùy thời rời khỏi.

Mông Dã đã nhìn ra vì sao Hoán Đề đi không xong, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ dùng hư không trận văn phong tỏa tất cả không gian ở nơi này.

Hoán Đề cũng không có phản bác Mông Dã nói, thậm chí nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Mông Dã nói không sai, ngươi sẽ đem ta mang đi, ta đích xác có thể tùy thời bỏ chạy. Bất quá nếu mà ngươi nguyện ý, ta có thể thề.

- Tới rồi loại trình độ này Hoán Đề, thề với hắn mà nói căn bản cũng không có tác dụng. Bọn họ tự thân quy tắc cũng không thấp so với Thiên Đạo thệ ngôn...

Mông Dã tiếp tục khuyên bảo Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Mông Dã đạo hữu, ngươi sai rồi, bọn họ thề vẫn có tác dụng, ta không quá tin tưởng bọn họ tự thân Đạo tắc so với Thiên Đạo Đạo tắc cao hơn.

Sau khi nói xong, Mạc Vô Kỵ hướng Hoán Đề nói:

- Hoán Đề, tuy nói ngươi đã từng là một cái Thánh Nhân, nhưng ngươi cũng đồng dạng sai rồi. Ta coi như là sẽ đem ngươi mang đi nơi này, ngươi cũng đi không xong.

Mạc Vô Kỵ lời này cũng không phải nói mò, hắn có đầy đủ chứng cứ.

Nếu mà Thánh Nhân tự thân quy tắc so với Thiên Đạo quy tắc cao hơn, vậy tại Táng Thần Quật thời điểm, Thanh Y Thánh Cô căn bản cũng không sợ hãi Thần Khế Chi Địa cái kia sóng gợn trận môn quy tắc áp chế.

Muốn không sợ thiên địa quy tắc áp chế, chỉ có hai cái biện pháp, đệ nhất tự thân quy tắc cao hơn Thiên Đạo quy tắc. Thứ hai chính là cùng

hắn như vậy, tại bất kỳ địa phương nào đều là một Phàm Nhân, Thiên Đạo căn bản là không cách nào tìm được quy tắc của hắn để áp chế hắn.

Về phần bắt được Hoán Đề rồi để cho hắn đi, Mạc Vô Kỵ thủ đoạn nhiều lắm. Hắn thậm chí không cần vận dụng Thánh Đạo Phù, chỉ cần sẽ lại đem Hoán Đề ném vào bản thân Phàm Nhân Giới, Hoán Đề dù là hoàn toàn khôi phục tu vi, cũng không ra được.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói như vậy, trong mắt Hoán Đề hiện lên một tia tinh mang, trầm giọng nói:

- Mạc đạo hữu, vốn lúc đầu ta còn tại hoài nghi, hiện tại ta khẳng định tương lai thành tựu của ngươi nhất định sẽ cao hơn so với La Hư.

Đối với mình rời đi nơi này, Mạc Vô Kỵ còn có thể vây khốn hắn, Hoán Đề không có giải thích. Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ không giam được hắn, bởi vì Mạc Vô Kỵ không phải là Thánh Nhân, cho nên hắn không biết Thánh Nhân thủ đoạn, đương nhiên loại chuyện này hắn tự nhiên sẽ không nhiều lời.

- La Hư cùng ngươi có đại thù?Mạc Vô Kỵ nhìn Hoán Đề.

Hoán Đề cắn răng nói:

- La Hư so với năm đó cái kia ngụy Thánh Nhân Mân Nguyên còn phải ngụy quân tử hơn, người này độc địa đến mức tận cùng, thủ đoạn độc ác không gì sánh được...

Hắn không có tiếp tục nói hết, hắn sợ đả kích Mạc Vô Kỵ đối phó La Hư tính tích cực.

- Được rồi, ngươi nói cho ta biết trước Kỷ Ly ở địa phương nào. Chuyện này sau khi hoàn thành, ta còn có rất nhiều chuyện muốn làm.

Mạc Vô Kỵ như không có chuyện gì xảy ra nói.

Hắn sở dĩ không vội mà hỏi Kỷ Ly, chính là lo lắng Hoán Đề biết hắn đối với Kỷ Ly lo lắng quá mức, sẽ đem Kỷ Ly lấy ra uy hiếp hắn. Nếu mà Hoán Đề lại đem Kỷ Ly lấy ra uy hiếp hắn, hắn thực sự khả năng để cho Hoán Đề chạy.

Hoán Đề trương tay lấy ra một quả ngọc phù ném cho Mạc Vô Kỵ:

- Đi Thao Thiết cốc thấp bóp nát cái ngọc phù này, sau đó liền có thể phá vỡ một cái ẩn nấp hộ trận, bên trong hộ trận chính là bằng hữu ngươi.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng nắm lên ngọc phù, không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Hoán Đề liền tiếp tục nói:

- Hiện tại ta có thể thề sao?

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Không cần...

- Ngươi muốn lật lọng?

Hoán Đề quanh thân bộc phát ra ngập trời phẫn nộ khí tức, dường như liền muốn lại đem Mông Dã trần tia gông xiềng không gian xé rách.

Mông Dã ở một bên cười lạnh nói:

- Đối với loại người như ngươi nhưng không có gì lật lọng, ngươi Hoán Đề xảo trá như hồ ly, ai dám sẽ lại đem ngươi loại tên gia hỏa này mang theo trên người.

Mạc Vô Kỵ không đợi Hoán Đề tiếp tục bạo phát, khoát tay chặn lại nhàn nhạt nói:

- Hoán Đề, ngươi sai rồi. Ta còn thật không cần ngươi thề, ngươi yên tâm, ta không giết ngươi đâu, đợi được thời điểm ta giết La Hư, ta sẽ thả

ngươi đi ra. Nếu mà ngươi biểu hiện tốt nói, triệt để thả ngươi, cũng không phải không có khả năng.

- Ngươi không muốn ta thề? Có dũng khí sẽ lại đem Nguyên Thần của ta mang theo trên người?

Một hồi lâu về sau, Hoán Đề mới ngây người nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi.

Mạc Vô Kỵ không trả lời Hoán Đề, mà là đem ngọc phù trong tay đưa cho Nguyệt Mính nói:

- Nguyệt Mính, Thao Thiết cốc hiện tại chưa có nguy hiểm, ngươi đi vào sẽ lại đem sư phụ ngươi mang ra đây đi.

Cũng là bởi vì Kỷ Ly tung tích không rõ, Mạc Vô Kỵ mới không dám thi triển Đại Hủy Diệt Thuật. Bằng không, chính là Đại Hủy Diệt Thuật liền cũng đủ Hoán Đề ăn một bầu. Đương nhiên ở chỗ này thi triển Đại Hủy Diệt Thuật, trình độ phá hư quá lớn, cũng là một nguyên nhân Mạc Vô Kỵ kiêng kỵ.

- Dà.

Kích động không thôi, Nguyệt Mính nhanh chóng nắm ngọc phù, trực tiếp vọt vào Thao Thiết cốc.

Yết Hành bị thương nặng đã để cho thân thể mình trọng tân hợp lại, bất quá nhìn hắn khí tức hơi yếu hình dạng, liền biết tu vi của hắn lần nữa thấp đi không hạn chế.

- Đa tạ Mạc tiền bối ân cứu mạng.

Tu vi hạ, trong lòng Yết Hành run sợ đi tới bên người Mạc Vô Kỵ, khom người thi lễ.

Lúc này với hắn mà nói, Mạc Vô Kỵ không chỉ có là tiền bối, mà là tiền bối của tiền bối. Bởi vì Mạc Vô Kỵ chỉ cần vươn một cái đầu ngón tay út, đều có thể bóp chết hắn Yết Hành.

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút Yết Hành nói:

- Yết Hành đạo hữu, ngươi trọng thương không nhẹ a. Ta mặc dù biết Táng Thần Quật ở địa phương nào, thế nhưng là ngươi loại trạng thái này cùng đi với ta tới Táng Thần Quật, có chút nguy hiểm. Nếu không ngươi tìm một chỗ tu dưỡng một đoạn thời gian, chờ ta đi, ta sẽ gọi ngươi?

Yết Hành nhanh chóng khom người tới đất:

- Nếu mà Mạc tiền bối coi trọng ta Yết Hành, ta Yết Hành từ nay về sau liền đi theo bên người Mạc tiền bối, đi theo làm tùy tùng, tuyệt không có dũng khí có nửa phần làm trái.

- Ngươi muốn đi theo ta?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi một câu, hắn đích xác là có chút không giải thích được.

Hắn thế nhưng là biết Yết Hành lai lịch, tên này thế nhưng là bên trong một trăm lẻ tám chính thần một trong bảy mươi hai phương, lai lịch coi như là rất lớn.

Tuy rằng trước đây hắn nói với Mông Dã, Yết Hành muốn làm tiểu đệ hắn, hắn đều chưa đồng ý, dù sao cũng là chém gió. Hiện tại Yết Hành thực sự muốn làm tiểu đệ hắn, hắn vẫn còn có chút ngạc nhiên.

- Dà, ta Yết Hành thề, từ hôm nay trở đi theo Mạc Vô Kỵ bên người làm một tùy thần, sinh tử bởi Mạc chủ nắm trong tay. Như có vi phạm, vũ trụ quy tắc nghiền ép, tự thân Đạo tắc hội niết, tiêu tán giữa thiên địa!

Yết Hành thề đồng thời, trực tiếp phun ra 3 miệng máu huyết, dung nhập vào giữa hắn thệ ngôn, lại không còn khả năng thay đổi.

Yết Hành cũng không ngốc, hắn rõ ràng nhìn thấu tiềm lực của Mạc Vô Kỵ. Mới Hợp Thần cảnh giới, liền có dũng khí vây công Thánh Nhân, hơn nữa sau cùng còn thành công rồi. Hiện tại hắn thoạt nhìn

dường như có chút bị thua thiệt, trên thực tế chờ Mạc Vô Kỵ Chứng Đạo Thánh Nhân về sau, hắn Yết Hành mới thật sự là người thắng. Một người đắc đạo, cả họ được nhờ, những lời này không chỉ có riêng là ở thế giới thế tục mới đúng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1114: Ngươi Đi Không Nổi

Đây là thật lời thề, Mạc Vô Kỵ trong lòng lẫm nhiên, hắn không nghĩ tới Yết Hành dám phát loại lời thề này.

"Ngươi rất thông minh." Hoán Đề cũng là nhìn xem Yết Hành cảm thán một câu.

Cứ việc Mạc Vô Kỵ chứng đạo Thánh Nhân khả năng đi cũng không lớn, nhưng một khi Mạc Vô Kỵ chứng đạo thành công, Yết Hành liền thành công. Lấy Mạc Vô Kỵ thực lực bây giờ, Hoán Đề có thể khẳng định trở thành Thánh Nhân Mạc Vô Kỵ có thể nghiền ép La Hư.

Đương nhiên, nếu như Mạc Vô Kỵ chứng đạo Thánh Nhân thất bại, Yết Hành đồng dạng sẽ đi theo Mạc Vô Kỵ trở thành pháo hôi. Mấu chốt Yết Hành không có lựa chọn a, lấy Yết Hành trạng thái hiện tại, nếu như không tìm một cái chỗ dựa, chỉ có thể trốn ở trong góc vĩnh viễn trở thành một con kiến hôi. Còn thuộc về Yết Hành Thần vị, vậy cũng đừng nghĩ. Như Yết Hành người đã từng có được Thần vị như vậy, sẽ cam tâm lần nữa trở thành trong mắt người khác sâu kiến? Cho nên liền xem như đánh cược một lần, Yết Hành cũng sẽ không bỏ lỡ.

Mông Dã rốt cục nhịn không được, đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói ra, "Mạc đạo hữu, nếu là có một ngày ngươi có thể chứng đạo Thánh Nhân, ta Mông Dã cũng tương tự có thể thề, trở thành ngươi Thần Tùy."

Hoán Đề cười lạnh một tiếng, "Mạc đạo hữu chứng đạo là thánh, thiếu khuyết ngươi một Thần Bộc như vậy? Ha ha, bản thánh chỉ nghe

nói qua đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi có thể để người ta nhớ kỹ, còn chưa từng nghe nói qua dệt hoa trên gấm để cho người ta nhớ."

Mông Dã sắc mặt xanh lét đỏ trận trận có chút khó coi, để hắn một cái Tán Thánh hiện tại liền thề trở thành Mạc Vô Kỵ Thần Tùy, hắn có thể không nguyện ý.

Dù là Mạc Vô Kỵ thực lực mạnh hơn, hắn cũng sẽ không làm như thế. Tốt xấu hắn hiện tại cũng là một cái Tán Thánh một trong, chính là Tán Thánh Thần vị còn không có lần nữa cầm về, hắn cũng là Tán Thánh. Mạc Vô Kỵ có thể chứng đạo Thánh Nhân cơ hội có thể không đủ 1%.

Mạc Vô Kỵ đúng vậy hiếm có Mông Dã trở thành hắn Thần Tùy, ánh mắt của hắn rơi trên người Hoán Đề, "Buông ra tâm thần đi, ta đưa ngươi nhốt lại."

"Ngươi thật không cần ta thề?" Hoán Đề y nguyên coi là Mạc Vô Kỵ nói là lấy chơi, phải biết không để cho hắn thề, dù là Mạc Vô Kỵ có Chân Linh thế giới, hắn cũng có thể thong dong rời khỏi.

Mông Dã nóng nảy nhìn xem Mạc Vô Kỵ, nhưng cũng không tốt lại khuyên. Lấy Mạc Vô Kỵ loại xu thế này, hiển nhiên là dự định buông tha Hoán Đề, nếu như hắn còn muốn dông dài, đó là đắc tội Hoán Đề đến chết.

"Ta đã buông ra tâm thần." Hoán Đề không có tiếp tục dông dài, hắn quyết định đi trước lại nói.

Không cần thề, bị Mạc Vô Kỵ một con kiến hôi như vậy thu áp đứng lên, hắn Hoán Đề một cái Thánh Nhân còn không có như thế bỉ ổi. Hiện tại hắn nhục thân vẫn còn, nhiều nhất tương lai cũng thả họ Mạc này một lần mà thôi.

Tại Mạc Vô Kỵ không để cho hắn thề thời điểm, hắn đã quyết định đi. Trên thực tế liền xem như Mạc Vô Kỵ để hắn thề, hắn cũng sẽ như

Mông Dã nói như vậy, tại Mạc Vô Kỵ nơi này khôi phục một đoạn thời gian, hắn làm theo sẽ rời khỏi.

Thánh Nhân chi uy nghiêm, tuyệt đối không thể nhục.

"Ta đã buông ra tâm thần..." Hoán Đề nói ra.

Không đợi Hoán Đề một câu nói xong, hắn liền cảm nhận được thân thể của mình chợt nhẹ, lập tức rơi vào trong một thế giới quy tắc cực kỳ đầy đủ hết.

Trong thế giới này chẳng những quy tắc đầy đủ, thậm chí ngay cả nhật nguyệt tinh thần, giang hà hồ nước, sông núi thảo nguyên đều đang dần dần hình thành ở trong. Ánh mắt đảo qua ở giữa, hắn tựa hồ nhìn thấy mấy trăm đầu Khai Thiên Thần Linh Mạch, cái này sao có thể?

Cái này còn không phải nhất làm cho hắn rung động, càng làm cho Hoán Đề trong lòng khiếp sợ không thôi, thứ này lại có thể là một cái Khởi Nguyên thế giới.

Không đợi hắn thần niệm tiếp tục quét ngang, một đạo lực lượng trực tiếp cuốn lên thân thể của hắn, đem hắn nhét vào một mảng lớn linh dược điền ở giữa, đi theo Mạc Vô Kỵ thanh âm truyền đến, "Ngươi tại trong thế giới của ta, cũng không thể ăn không trăm uống. Nơi này Thần linh thảo liền giao cho ngươi chiếu khán, nếu như ta phát hiện Thần linh thảo chiếu khán không được, ngươi cũng không có tất yếu tiếp tục tồn tại thế gian này."

Mạc Vô Kỵ thanh âm tiêu tán, Hoán Đề kinh hãi bước nhanh bốn chỗ xem xét, đáng tiếc là, chung quanh hắn không gian đã bị che đậy đứng lên, hắn chỉ có thể ở địa phương có Thần linh thảo một phiến lớn này quanh quẩn một chỗ.

Hoán Đề hít vào một ngụm khí lạnh, Mạc Vô Kỵ đến cùng là lai lịch gì? Lại có loại Khởi Nguyên thế giới này.

Trên thực tế tu sĩ tại bước vào Thế Giới Thần đằng sau, mỗi một người tu sĩ đều có một cái thế giới hình thức ban đầu. Nhưng là thế giới hình thức ban đầu cùng thế giới, cái này hoàn toàn là hai việc khác nhau.

Lúc này tu sĩ thế giới, nhiều nhất chỉ có thể cất giữ các loại vật phẩm, nhiều nhất có thể mở mang một hai khối dược điền mà thôi. Mở linh dược điền, ít nhất cũng phải tu luyện tới Chuẩn Thánh cấp bậc.

Muốn thế giới của mình có sinh linh tồn tại, vậy cũng là Thánh Nhân tồn tại.

Hoán Đề còn không có trông thấy cái nào Thánh Nhân thế giới có Mạc Vô Kỵ thế giới này hoàn chỉnh, có thế giới này to lớn tiềm lực. Thế này sao lại là một cái thế giới, đây chính là một cái vũ trụ khởi nguyên quá trình.

Hoán Đề vốn là muốn đào tẩu tâm, một chút liền lạnh như băng đứng lên.

Tại thế giới như thế này hắn đừng bảo là trốn, liền xem như có nửa điểm động tác, cũng không gạt được Mạc Vô Kỵ. Khó trách Mạc Vô Kỵ không cần hắn thề, đối phương đem chính mình đặt ở trong thế giới của hắn, trong này mọi cử động là tại dưới khống chế của Mạc Vô Kỵ, hắn Hoán Đề đi tới chỗ nào đi?Cường đại, quá cường đại.

Hoán Đề còn tại rung động Mạc Vô Kỵ thế giới thời điểm, Mạc Vô Kỵ thanh âm lần nữa truyền đến, "Đúng rồi, hảo hảo giúp ta chiếu khán linh dược điền, nếu như làm tốt, ta sẽ cân nhắc đem Khôn Uẩn thanh xẻng phật này giúp ngươi lấy đi."

"Ngươi còn có thể lấy đi trên người ta Thất Phật Sạn?" Hoán Đề kinh dị không thôi mà hỏi.

"Ngươi cứ nói đi?" Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói ba chữ về sau, liền không còn âm thanh nữa. Trong lòng của hắn thầm nghĩ, nguyên lai Khôn Uẩn thanh xẻng phật vết rỉ loang lổ này là Thất Phật Sạn. Không

biết thanh Thất Phật Sạn này cùng Thất Phật Kinh có phải hay không có liên hệ.

Hoán Đề lại một lần nữa cảm thấy sợ hãi, hắn có một loại suy nghĩ, hắn Hoán Đề không phải Thánh Nhân, Mạc Vô Kỵ mới là Thánh Nhân.

"Mạc đạo hữu, ngươi đem Hoán Đề thu lại?" Mông Dã có chút kinh nghi bất định hỏi.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha, "Mông đạo hữu yên tâm, không có lệnh của ta, Hoán Đề này cả đời này cũng không có cơ hội rời đi địa bàn của ta. Lần này ta ngược lại thật ra muốn cảm tạ ngươi."

Mông Dã trong lòng có chút hoài nghi, hắn vẫn là liền ôm quyền nói ra, "Đối phó Hoán Đề là chúng ta ước định tốt, nói cảm tạ liền khách khí."

Mạc Vô Kỵ lắc đầu nói ra, "Ta không phải nói Hoán Đề, mà là nói Thiên Ngân. Nếu như không phải ngươi khuyên ta một câu, ta nói không chừng động thủ thật. Bây giờ nghĩ lại, nếu như ta lúc ấy động thủ, có lẽ ta cũng không có cơ hội nữa xuất hiện ở đây đối phó Hoán Đề."

Mạc Vô Kỵ trong lòng đích thật là cảm thán, chính như hắn mới vừa nói, nếu như hắn lúc ấy thật nhịn không được muốn đối phó Thiên Ngân. Vậy chờ đợi hắn rất có thể là chạy trốn đến tận đẩu tận đâu.

Tại lượng kiếp trước đó Mạc Vô Kỵ không biết, Mạc Vô Kỵ khẳng định hiện tại Hoán Đề thực lực không có Thiên Ngân cường đại. Phải biết Thiên Ngân Thánh Nhân thế nhưng là nhục thân hoàn hảo, tại Tịch Diệt Hải lắng đọng vô số năm. Thần giới chữa trị thời điểm, Thiên Ngân tuyệt đối là thu hoạch đống lớn chỗ tốt.

Hoán Đề thực lực kém xa tít tắp Thiên Ngân, còn bị Thất Phật Sạn xuyên qua thân thể, chịu trọng thương. Chính là như vậy, hắn mang theo Yết Hành cùng Mông Dã vây công Hoán Đề, còn kém chút để Hoán Đề đào tẩu.

Bởi vậy có thể thấy được, hắn cùng Mông Dã đối phó Thiên Ngân, đó là tự tìm đường chết. Muốn đối phó Thiên Ngân, ít nhất phải chờ hắn Hợp Thần hậu kỳ lại nói.

Đến Hợp Thần hậu kỳ, hắn cũng không sợ Thiên Ngân gia hỏa này, điều kiện tiên quyết là gia hỏa này đừng thành thánh. Bất quá Thiên Ngân Thiên Địa Lô ở bên cạnh hắn, Thiên Ngân muốn thành thánh cũng không được.

Nguyên lai là Thiên Ngân a, Mông Dã không nói gì. Trên thực tế nếu như Mạc Vô Kỵ thật muốn đối phó Thiên Ngân, hắn sẽ tùy thời đào tẩu. Tuyệt đối sẽ không cùng bây giờ đối phó Hoán Đề một dạng, toàn lực ứng phó.

"Ta muốn đi xuống xem một chút, các ngươi liền ở chỗ này chờ ta một cái đi." Mạc Vô Kỵ thần niệm quét đến Nguyệt Trà tu vi quá yếu, cho đến bây giờ còn chưa tới đáy Thao Thiết cốc, dứt khoát nói ra.

"Ta cùng chủ thượng cùng một chỗ xuống dưới." Yết Hành lập tức nói.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại, xuất ra một bình nhỏ Hồng Mông Sinh Tức đưa cho Yết Hành nói ra, "Ngươi liền ở chỗ này chờ ta, thuận tiện chữa thương. Còn có, về sau đừng gọi ta chủ thượng, liền sư huynh đệ xưng hô."

"Vâng, sư huynh..." Yết Hành vừa mới nói hai chữ, liền khiếp sợ nắm lấy bình ngọc trong tay kêu lên, "Hồng Mông Sinh Tức?"

"Không sai, chính là Hồng Mông Sinh Tức." Mạc Vô Kỵ vỗ Yết Hành bả vai, thân hình lóe lên, đã là độn tiến vào trong Thao Thiết cốc.

Hồng Mông Sinh Tức? Mông Dã cũng là rung động nhìn xem Yết Hành bình ngọc trong tay, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ như thế hào phóng, một bình Hồng Mông Sinh Tức, tùy tiện liền lấy ra đến cho Yết Hành kẻ vừa mới phụ thuộc này.

"Đa tạ sư huynh." Yết Hành kích động đối với Thao Thiết cốc khẽ khom người, ngữ khí không ngừng run rẩy. Có bình Hồng Mông Sinh Tức này, hắn chẳng mấy chốc sẽ lần nữa khôi phục lại Hợp Thần cảnh giới. Đến Hợp Thần đằng sau, trong lượng kiếp hắn cũng có một chút cơ hội. Không đến Hợp Thần, đó là thật tro bụi.

"Mạc đạo hữu thật sự là người phi thường a." Mông Dã thở phào, thở dài.

Yết Hành cười khan hai tiếng, đi đến khoảng cách Mông Dã khá xa địa phương tọa hạ, một bên hấp thu Hồng Mông Sinh Tức chữa thương, một bên chú ý đến Mông Dã. Dù là hắn biết Mông Dã không dám, cũng sẽ không đối với hắn Hồng Mông Sinh Tức đánh chú ý, hắn y nguyên vẫn là cẩn thận tránh ra rất nhiều.

Mông Dã quét Yết Hành một chút, không nói gì.

Hắn mặc dù rất hâm mộ Yết Hành, cũng biết Mạc Vô Kỵ tiềm lực to lớn. Để hắn phụ thuộc Mạc Vô Kỵ, trở thành Thần Tùy, hắn Mông Dã có thể không nguyện ý. Diệt Thế Lượng Kiếp sắp đến, vậy cũng có lẽ là hắn Mông Dã thời cơ.

Ai biết hắn Mông Dã không có tư cách trở thành Thánh Nhân? Một khi trở thành Thánh Nhân, hắn Mông Dã giống nhau là đặt chân vũ trụ mênh mông ở giữa. Nếu là Mạc Vô Kỵ có thể trở thành Thánh Nhân, mọi người đạo hữu tương xứng. Nếu là Mạc Vô Kỵ không có khả năng kia, tại dưới lượng kiếp, mạnh đến đâu cũng là tro bụi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1115: Lại Về Chốn Cũ

Tốc độ Mạc Vô Kỵ nhảy xuống Thao Thiết Cốc so với Nguyệt Mính phải nhanh hơn nhiều lắm, chỉ là trong khoảnh khắc liền đi tới bên người Nguyệt Mính, tay dãy một cái, cuốn Nguyệt Mính cấp tốc xông về đáy cốc. Chỉ là trong thời gian ngắn, hắn liền mang theo Kỷ Ly hạ xuống rơi vào đáy cốc.

- Mạc tiền bối.

Nguyệt Mính kích động gọi một câu, đem trong tay ngọc phù đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét một cái, không có cảm thụ được bất luận cái gì địa phương bất đồng. Chính là Trữ Thần Lạc thần niệm của hắn, cũng vậy quét không tới chỗ dị thường.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ càng là cảm thụ được những Thánh Nhân này bất phàm, hắn hiện tại dầu gì cũng là một thần trận đế có thể bố trí bát cấp thần trận. Thế nhưng tại trước mặt Hoán Đề, hắn trận đạo còn xa xa thiếu.

Đưa tay bóp nát ngọc phù trong tay, một cái hộ trận như ẩn như hiện xuất hiện ở trước mắt Mạc Vô Kỵ cùng Nguyệt Mính.

- Sư phụ!

Nguyệt Mính kích động gọi một tiếng, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên liền xé ra hộ trận, đem Kỷ Ly bất tỉnh ôm ra.

Kỷ Ly dung mạo không có bao nhiêu biến hóa, ngoại trừ trên mặt không có huyết sắc ra, vẫn là thanh tú tuyệt luân. Cho dù là tình cảnh bị thương nặng gần ngã xuống, vẫn là khiến người ta một loại cảm giác sạch sẽ như tranh vẽ. Chỉ là nơi mi tâm có một đạo vết kiếm, để cho người ta nhìn có chút nhìn thấy mà giật mình.

Nguyệt Mính cố nén nước mắt tại trong hốc mắt mặt đảo quanh, lại nhìn Mạc Vô Kỵ. Nàng điểm ấy đạo hạnh cùng bản lĩnh, đừng nói để cho sư phụ thức hải cùng Linh Lạc khôi phục, chính là bảo trụ sư phụ mệnh nàng cũng làm không được.

Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm tại giữa Kỷ Ly Linh Lạc nghiền nát chuyển một cái, mặc dù hắn không có đi theo dõi thức hải Kỷ Ly, cũng biết Kỷ Ly thức hải cùng Linh Lạc đều là nghiền nát không chịu nổi, coi như là hoàn toàn hủy diệt.

- Sư phụ ngươi tình huống bây giờ rất nghiêm trọng, ta phải đi tìm Linh Dược cứu sư phụ ngươi, tu vi của ngươi quá thấp...

Mạc Vô Kỵ lời còn chưa nói hết, Nguyệt Mính liền nói:

- Tiền bối cứ việc đi đi, ta ở trong nơi này tu luyện chờ tiền bối.

Nàng rất rõ ràng tu vi của mình nếu mà đi theo Mạc Vô Kỵ cùng đi, đó không phải là hỗ trợ, đó là làm trở ngại chứ không giúp gì.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Không, ngươi cũng không thể sống ở chỗ này. Hoán Đề đi rồi, cái chỗ này đã không an toàn, tùy thời đều có cường giả đến. Ta tại Thần Vực có một cái tông môn, là Bình phạm, ngươi có thể đi tông môn của ta...

Nguyệt Mính liền vội vàng gật đầu, nàng đối với Mạc Vô Kỵ nói không có bất kỳ dị nghị.

- Đã như vậy, này lên đi. Còn có ta gọi sư phụ ngươi là sư tỷ, ngươi sau này liền kêu ta sư thúc, cũng không cần làm tiền bối.

Mạc Vô Kỵ tay vung lên một cái, lại đem Kỷ Ly đưa vào bản thân Phàm Nhân Giới, Hồng Mông Sinh Tức hạ xuống rơi vào bên người Kỷ Ly, bắt đầu săn sóc ân cần thân thể cùng hồn phách của Kỷ Ly.

- Mạc đạo hữu chuyến này thuận lợi chứ?

Mạc Vô Kỵ mang theo Nguyệt Mính vừa lên, Mông Dã liền nhanh chóng tới hỏi.

Ở một bên chữa thương, Yết Hành cũng gấp mang đình chỉ chữa thương, đón.

Mạc Vô Kỵ gật đầu nói:

- Sư tỷ của ta không việc gì, chỉ là không có Cực Băng Thiên Trúc, không cách nào để cho nàng phục hồi như cũ.

Mông cũng biết Mạc Vô Kỵ ý tứ, nếu mà đổi thành trước, hắn hiện tại lại muốn cầu Mạc Vô Kỵ cho ra một nửa Thiên Cơ Nê. Hiện tại, hắn cũng không có nói ra sự tình Thiên Cơ Nê, mà là nói:

- Mạc đạo hữu, chúng ta lúc nào đi?

Mạc Vô Kỵ biết Mông Dã ý tứ, đây là hỏi hắn lúc nào đi tìm Cực Băng Thiên Trúc.

Mạc Vô Kỵ đối với Mông Dã gật đầu, sau đó lấy ra một quả tay bài đưa cho Yết Hành nói:

- Yết Hành, ngươi mang theo Nguyệt Mính đi ta tông môn Phàm Nhân tông tu luyện, chờ ta đi Táng Thần Quật, ta sẽ trở về mang ngươi cùng đi.

- Dà, sư huynh.

Yết Hành liền vội vàng khom người nói.

Dùng thực lực của hắn bây giờ, Mạc Vô Kỵ muốn dẫn hắn đi Táng Thần Quật, hắn cũng không dám đi qua.

Phàm Nhân tông Yết Hành đi qua một lần, nơi đó thật là một nơi tu luyện vô cùng tốt. Bởi vì có thất cấp khốn sát thần trận, hắn không có dám động. Bây giờ nghĩ lại, hắn may mà không hề động.

...

- Ngươi nói địa phương tại Thần Lục?

Lần nữa ngồi truyền tống đi qua Tịch Diệt Hải đi tới Thần Lục, Mạc Vô Kỵ nhịn không được hỏi một câu.

Mông cũng cười cười:

- Mạc đạo hữu, kỳ thực chỗ đó hắn là có rất ít người đi, bởi vì chỗ đó không thích hợp tu luyện, hơn nữa đi cũng là một đường chết.

- Đâu?

Mạc Vô Kỵ bật thốt lên hỏi.

- Đã đến, chính là chỗ này.

Mông Dã nói xong thu hồi phi hành pháp bảo, hạ xuống rơi vào một cái rất là tầm thường bờ sông.

- Mi Thị Trang Viên?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn tại trước mắt hắn cái này rách nát trang viên, có chút nghi ngờ hỏi một câu.

- Nơi này bây giờ là Mi Thị Trang Viên sao?

Mông Dã ngây người một cái.

Mạc Vô Kỵ giải thích:

- Năm đó ta từ Tịch Diệt Hải truyền đưa tới thời điểm, liền là xuất hiện ở cái trang viên này.

Năm đó hắn tại Tịch Diệt Hải trên Yết Hành cái kia rùa đảo, nghiền ép Yết Hành một nhóm đồ đạc về sau, còn ép Yết Hành nói cho hắn truyền tống trận trực tiếp truyền tống đến Thần Lục. Kết quả sau khi hắn truyền tống ra ngoài, đã đến Mi Thị Trang Viên.Thần giới quy tắc chữa trị về sau, Thần Vực địa mạo có một bộ phận xảy ra to lớn biến hóa, mà Thần Lục địa mạo phát sinh biến hóa cũng không phải tính nhiều.

Mi Thị Trang Viên hiển nhiên cũng không có bao nhiêu biến hóa, ngoại trừ thiên địa quy tắc hoàn thiện ra, đứng ở bên ngoài Mi Thị Trang Viên, vẫn là một mảnh âm sâm.

- Ngươi đã tới nơi này, cư nhiên bình yên vô sự?

Mông Dã cũng là nghi ngờ.

- Có vấn đề gì không?

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Ta đã tới nơi này, chỉ là thần niệm bị chế trụ, có một loại âm sâm sâm cảm giác, cái khác đều không có gì a.

Mông Dã một bước hạ xuống rơi vào bên ngoài Mi Thị Trang Viên như phế tích, quan sát một cái về sau, mới thở dài nói:

- Thảo nào, nơi này sớm đã xuất hiện biến cố, dường như có người đang ở nơi này thành lập một cái trang viên. Mi Thị Trang Viên sao? Xem ra Mi thị cũng là một cái nhân vật rất giỏi, cư nhiên có thể ở chỗ này thành lập trang viên.

- Tới cùng là chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

- Nơi này có một cái truyền tống trận...

Mông Dã nói.

Không đợi Mông Dã đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ liền trực tiếp cắt đứt Mông Dã nói:

- Ta biết nơi này có một cái truyền tống trận, ta từ Tịch Diệt Hải truyền tống đã tới.

Mông Dã lắc đầu:

- Mạc đạo hữu, ta nói không phải là Tịch Diệt Hải cái kia truyền tống trận. Tịch Diệt Hải cái kia truyền tống trận nhất định là xây sau, ta nói truyền tống trận là...

- Ô ô ô...

Một trận thanh âm thê lương nức nở bỗng nhiên từ bên trong sứt mẻ phế tích truyền ra, cắt đứt Mông Dã nói. trang viên cỏ dại mọc thành bụi, bởi vì cái này thanh âm nức nở, càng là lộ ra thê lương bi ai cùng âm trầm.

Mông Dã cùng Mạc Vô Kỵ cười cười, hai người trực tiếp bước vào trang viên.

Mông Dã Chuẩn Thánh sơ kỳ cảnh giới, dù cho thân thể rất yếu, tốt xấu cũng vậy miễn cưỡng coi như là một cái Chuẩn Thánh. Mạc Vô Kỵ là Hợp Thần sơ kỳ, nhưng thực lực đó là Chuẩn Thánh tồn tại. hai cường giả như vậy đến, nếu mà bị loại này nức nở thanh âm hù dọa, vậy cũng không cần tu luyện.

- Không nên đi vào...

Hai người vừa mới bước vào trang viên cỏ dại trong, một người nam tử tóc tai bù xù liền vọt tới kêu lên.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nhìn nam tử này lại là có chút quen thuộc, không đợi hắn nói chuyện, Mông Dã liền nói:

- Người này thần trí bị hao tổn, hắn là mệnh không lâu nữa.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, hắn đó có thể thấy được nam tử này xảy ra vấn đề, chẳng những là thần trí bị hao tổn, hồn phách cũng có chút vết nứt, Nguyên Thần hiện ra tán loạn chi thế.

Không đợi nam tử này lần nữa nói chuyện, Mạc Vô Kỵ lấy ra một viên thuốc liền ném ra ngoài. Viên thuốc này chuẩn xác không có lầm bị đưa vào trong miệng tên nam tử này.

Người nam tử xông tới lập tức chấn động, lập tức tại chỗ khoanh chân ngồi xuống.

- Tốt đan.

Tuy rằng Mạc Vô Kỵ đem đan dược ném vào nam tử này trong miệng chỉ là thời gian ngay lập tức, Mông Dã vẫn như cũ thấy rõ, hắn nhịn không được thở dài nói.

Hắn thậm chí sẽ nhịn không được hỏi Mạc Vô Kỵ, bởi vì hắn lại có một loại cảm giác, viên thuốc này không có bất kỳ tạp chất nào. Điều này sao có thể? Không có tạp chất đan dược, vậy chẳng khác nào không có đan độc.

Mạc Vô Kỵ cười cười, không nói gì, hắn cảm ngộ tịnh đan thần thông về sau, luyện chế ra đan dược gần như là vô đan độc. Dưới tình hình chung, hắn sẽ không tùy tiện xuất ra đan dược cứu người, sở dĩ cứu nam tử này, là bởi vì hắn cảm giác được nam tử này như Tây Lăng Nho. Tại Mạc Vô Kỵ nghĩ đến, người này phải cùng Tây Lăng Nho có chút quan hệ.

Tây Lăng Nho thế nhưng là tông chủ Tiểu Lăng Tiêu Tông, cùng hắn quan hệ coi như là không sai, cũng vậy giúp hắn một phần.

Chỉ là không tới nửa nén hương, nam tử tóc xõa liền tỉnh táo lại. Hắn mở mắt nhìn một chút Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã, rất nhanh thì phản ứng kịp, vội vàng đứng lên đến trước mặt Mạc Vô Kỵ, khom người thi lễ đến:

- Tây Phạm ra mắt Mạc tiền bối, đa tạ tiền bối ân cứu mạng.

Chỉ một viên thuốc, khiến cho hắn có vết nứt hồn phách hoàn thiện, loại đan dược này há có thể tầm thường? Năm đó phụ thân hắn rất là tôn sùng Mạc Đan Sư, hiện tại xem ra, Mạc Đan Sư quả nhiên là phi thường rất giỏi.

- Ngươi quen biết ta? Tây Lăng Nho cùng ngươi là quan hệ như thế nào?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Tây Phạm vành mắt đỏ lên, vội vàng nói:

- Hồi bẩm tiền bối, Tây Lăng Nho là gia phụ.

- Phụ thân ngươi tốt không?

Mạc Vô Kỵ thấy Tây Phạm loại trạng thái này, liền suy đoán Tây Lăng Nho hắn là xảy ra vấn đề gì.

Tây Phạm chỉ chỉ Mi Thị Trang Viên hoang vu âm trầm nói:

- Gia phụ năm đó tiến vào Mi Thị Trang Viên liền liền không còn có tung tích, vãn bối tu vi thấp, không dám tiến vào trang viên, vẫn tại đây bên ngoài chờ gia phụ. Thế nhưng là đã nhiều năm như vậy, không có nửa điểm tin tức của cha.

- Phụ thân ngươi vì sao phải tiến vào Mi Thị Trang Viên?

Mạc Vô Kỵ không hiểu hỏi.

Mi Thị Trang Viên nhưng không có bảo vật gì, nhiều nhất chỉ là một mảnh phế tích mà thôi.

Tây Phạm đáp:

- Gia phụ là vì cứu Tiêu Trì Phong Mi Thiến Thiến sư thúc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1116: Tam Tán Thánh

Mạc Vô Kỵ trước mắt lập tức liền nổi lên mỹ phụ kia phong tư trác tuyệt, hắn mặc dù có thể tiến vào Tiểu Lăng Tiêu Tông, đồng thời tại Tiểu Lăng Tiêu Tông Tiểu Lăng Tiêu Thôn làm ruộng, cũng là bởi vì Mi Thiến Thiến hỗ trợ.

Mi Thiến Thiến tại Lăng Tiêu Thần Tông nghe thanh danh không phải là tốt lắm, bất quá đây đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, không có nửa phần ảnh hưởng. Hắn kết giao bằng hữu cũng không phải là nhìn đối phương thanh danh, mà là hợp liền kết giao, không hợp coi như là ngươi là thanh niên trăm tốt, mọi người cũng là ai đi đường nấy.

- Mi tỷ là chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ đối với Mi Thiến Thiến ấn tượng vẫn là rất tốt.

Tây Phạm hoàn toàn bình tĩnh trở lại, hắn chậm lại giọng nói nói:

- Năm đó tiền bối cứu Mi phong chủ, giết Tỉnh Vĩ sau đó, Mi phong chủ cũng vậy đã đi Tiểu Lăng Tiêu Tông. Mà ở sau khi Thần Lục thiên địa quy tắc chữa trị, Mi phong chủ bỗng nhiên trở về tìm được ta Tiểu Lăng Tiêu Tông. Mi phong chủ không biết cùng cha ta nói chuyện gì, ngày thứ hai Mi phong chủ một mình đi trước Mi Thị Trang Viên.

Thế nhưng là Mi phong chủ tiến vào Mi Thị Trang Viên về sau, liền mất đi tin tức. Bảy ngày sau, cha ta có chút bận tâm Mi phong chủ, liền mang theo một người Tiểu Lăng Tiêu Tông trưởng lão tiến vào Mi Thị Trang Viên tìm kiếm Mi phong chủ...

Một bên Mông Dã đột nhiên hỏi:

- Phụ thân ngươi cùng Mi phong chủ quan hệ rất tốt sao?

Tây Phạm lắc đầu nói:

- Không phải, cha ta rất kính phục người là Mạc Đan Sư tiền bối. Mi phong chủ là Mạc Đan Sư ăn nói cha ta hỗ trợ chăm sóc, cho nên Mi phong chủ xảy ra chuyện, cha ta tự nhiên không thể ngồi coi.

Tây Phạm lời này cũng không có nói mò, chính là sau khi Tây Lăng Nho cùng Mạc Vô Kỵ chia tay, cũng vậy thật không ngờ Mạc Vô Kỵ thành tựu có thể đạt được loại độ cao này. Mạc Vô Kỵ tại Niết Bàn Học Cung danh tiếng càng lúc càng lớn, Tây Lăng Nho càng là xác định Mạc Vô Kỵ tương lai không thể thấp, trong lòng cũng càng phát khởi tâm tư muốn kết giao Mạc Vô Kỵ.

Chỉ là hắn và Mạc Vô Kỵ về sau hầu như ngay cả mặt mũi đều không có cơ hội thấy, duy nhất biện pháp kết giao Mạc Vô Kỵ, chính là để cho Mạc Vô Kỵ hiểu rõ hắn coi trọng đối với bạn của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ biết Tây Lăng Nho mạnh vì gạo, bạo vì tiền, là một cái nhân vật phi thường tinh xảo đặc sắc, hắn cũng không có hoài nghi Tây Phạm, hỏi:

- Về sau làm sao?

Tây Phạm kính cẩn nói:

- Cha ta trước khi tiến vào Mi Thị Trang Viên liền nói cho ta biết, nếu mà hắn không có đi ra, để cho ta có cơ hội đi tới Niết Bàn Học Cung đem chuyện này báo cho Niết Bàn Học Cung. Chỉ là ta lúc đó tâm ưu cha ta, tại sau khi cha ta mất tích, ta ở gần Mi Thị Trang Viên thời điểm đột nhiên thần trí bị hao tổn, khi tốt khi xấu. Ta vẫn như cũ ghi nhớ lấy lời của phụ thân, không có bước vào Mi Thị Trang Viên nửa bước, chỉ là bản năng cảnh cáo hết thảy người muốn đi vào Mi Thị Trang Viên.

- thời điểm Phụ thân ngươi tiến vào trang viên, là tu vi gì?

Mạc Vô Kỵ hỏi lần nữa.

- Hợp Thần tầng một cảnh giới.

Tây Phạm đáp.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta đã biết, hiện tại ta muốn cùng bằng hữu tiến vào Mi Thị Trang Viên, ngươi về trước Tiểu Lăng Tiêu Tông sao?.

Tây Lăng Nho Hợp Thần tầng một cảnh giới, tiến vào Mi Thị Trang Viên cư nhiên mất tích, có thể thấy được Mi Thị Trang Viên này rất là không đơn giản a.

- Mạc tiền bối, Mi Thị Trang Viên này không thể đi vào, ta lập tức đi Niết Bàn Học Cung...

Mạc Vô Kỵ không đợi Tây Phạm đem lời nói cho xong, liền khoát khoát tay nói:

- Niết Bàn Học Cung cũng vậy không còn là Niết Bàn Học Cung năm đó, tuy rằng vẫn là Thần Lục lớn nhất tông môn, bất quá đã có một phần biến hóa, ngươi đi Niết Bàn Học Cung, cũng không giải quyết được vấn đề. Ngươi yên tâm, nếu như ta tại Mi Thị Trang Viên thấy phụ thân ngươi, nhất định sẽ xuất thủ cứu giúp.

- Đa tạ Mạc tiền bối.

Tây Phạm nhanh chóng khom người tới đất.

- Đi thôi, Mông đạo hữu.

Mạc Vô Kỵ đối với Mông Dã hô một cái, trực tiếp bước vào Mi Thị Trang Viên.

...

Mi Thị Trang Viên cùng nhiều năm trước như nhau, cũng không có bởi vì Thần Lục thiên địa quy tắc được chữa trị thì có biến hóa. Chí ít Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã tiến vào Mi Thị Trang Viên về sau, nơi này vẫn là một mảnh hoang vắng cùng thê lãnh.

- Mạc đạo hữu, năm đó ngươi từ Tịch Diệt Hải tới được truyền tống trận tại vị trí nào?

Hai người đi qua khu cỏ hoang tạp sinh tàn tường đổ nát, đi tới trong chỗ sâu trang viên. Mông Dã một bên đang quan sát hoàn cảnh chung quanh, một bên dò hỏi.

Mạc Vô Kỵ chỉ vào một chỗ lầu các nội viện sụp đổ nói:

- Tại phía dưới này, độn thổ đi xuống, có thể thấy một cái nhà đá, trong nhà đá có truyền tống trận...

Mạc Vô Kỵ lời của đột nhiên ngừng lại, hắn kinh dị nhìn Mông Dã, Mông Dã sắc mặt tái nhợt, cả người phát run.

Một đạo Nguyên Thần như có như không cư nhiên bị chậm rãi lôi ra đầu tâm Mông Dã, nhìn Mông Dã kinh hoảng lo lắng nhãn thần, Mạc Vô Kỵ liền biết, Mông Dã gặp phải chuyện.

Một loại băng hàn để cho người ta sợ run kéo tới, Mạc Vô Kỵ theo bản năng rùng mình một cái.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh phản ứng kịp, thần niệm của hắn cái gì đều quét không tới, thế nhưng hắn Trữ Thần Lạc quét đi ra ngoài, lập tức đã nhìn thấy một đạo thủ ấn như ẩn như hiện tại thu lấy Mông Dã Nguyên Thần.

Mông Dã đường đường một cái Chuẩn Thánh sơ kỳ, cư nhiên không có lực phản kháng chút nào, thậm chí ngay cả phát sinh cầu cứu nói đều nói không nên lời.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự chính là một đạo thần niệm tiễn ý đánh ra, thức hải thần niệm bị hạn chế, hắn còn có Trữ Thần Lạc thần niệm.

Thần niệm tiễn ý sau đó, phía sau Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích hóa thành một đạo ánh sáng màu trắng từ hư không đánh xuống.

- Éccc!

Một tiếng thê lương thanh âm xé rách Mi Thị Trang Viên an tĩnh, đi theo một đạo hồng mang vỡ tan ra, xung quanh lần nữa lâm vào bình tĩnh cùng trước như nhau.

Khôi phục như cũ, Mông Dã lau một cái mồ hôi lạnh trên đầu, nói với Mạc Vô Kỵ:

- Đa tạ ngươi, Mạc đạo hữu, nếu không phải ngươi xuất thủ giúp một tay. Nguyên Thần của ta đã bị tên khốn này nhiếp đi rồi... Đù...

Mông Dã nói đến đây dường như nhớ ra cái gì đó, kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Nguyên Thần của ngươi tại sao không có bị tập kích, hơn nữa ngươi còn có thể thi triển pháp bảo thần thông...

Ở chỗ này, Mông Dã cũng có thể thi triển thần thông, là bởi vì hắn có bản thân bí thuật. Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ vì sao có thể thi triển thần thông, Nguyên Thần còn vững chắc không gì sánh được?

Mạc Vô Kỵ bước vào Hợp Thần sau đó, nếu là hắn không tận lực hiển lộ đạo vận khí tức của mình, không muốn nói Mông Dã, chính là Hoán Đề cũng nhìn không ra đến hắn đạo là Phàm Nhân.

Mạc Vô Kỵ cũng không để ý gì tới đáp lại Mông Dã, hắn không có Nguyên Thần, ai có thể bắt đi nguyên thần của hắn? Về phần hắn Trữ Thần Lạc, hắn càng chắc là sẽ không nói cho người khác biết.

- Mông đạo hữu, ta nghĩ có một số việc ngươi cần phải nói cho ta biết. Nếu không, đối với chúng ta rất bất lợi.

Mạc Vô Kỵ lần này giọng nói chuyện rất là ngưng trọng, thật sự là bởi vì Cực Băng Thiên Trúc đối với Kỷ Ly quá mức trọng yếu, nếu không, hắn thật đúng là không muốn liên thủ cùng Mông Dã này lúc nào cũng muốn giấu một tay.

Mông Dã hít sâu một hơi, lĩnh vực càng là sẽ lại đem quanh thân bảo vệ, giơ tay lên đánh ra mấy đạo cách âm cấm chế, rồi mới lên tiếng:

- Mạc đạo hữu, chuyện bây giờ ngoài dự liệu của ta, coi như là ngươi không nói, ta cũng vậy sẽ nói cho ngươi biết. Ngươi biết việc Thần vị, biết ta là một trong tam tán thánh, tự nhiên còn biết tam tán thánh là ba người. Trong đó có một cái tên gia hỏa là Đoái Chiếu Nhân, ta nói Cực Băng Thiên Trúc chính là của người này.

- Ngươi nói Đoái Chiếu Nhân ở chỗ này?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Mông Dã lắc đầu:

- Ta hiện tại cũng vậy không dám khẳng định, năm đó bên trong Lượng Kiếp, ba chúng ta tán thánh liên thủ cùng một chỗ. Trên đường ta tận mắt thấy Uyên Mậu vẫn lạc, thần hồn câu diệt. Ta cùng Đoái Chiếu Nhân hợp lực chạy trốn tới một chỗ hư không rừng rậm, sau đó chúng ta phân biệt sẽ lại đem bảo vật của mình giấu ở chỗ này hư không rừng rậm. Ta khẳng định Đoái Chiếu Nhân sẽ đem Cực Băng Thiên Trúc của hắn ẩn nấp ở nơi đó. Bởi vì Đoái Chiếu Nhân lúc đó thương thế rất nặng, thế giới của hắn cũng không ổn, hắn tuyệt đối không dám đem Cực Băng Thiên Trúc loại đồ đạc này có thể khôi phục hắn tương lai đại đạo đặt ở bên cạnh mình. Về sau suy đoán của ta cũng là chính xác, ta không lâu sau đó tận mắt thấy Đoái Chiếu Nhân thế giới vỡ vụn.

- Sau đó thì sao?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ đã không còn kỳ vọng như trước, đã nhiều năm như vậy, coi như là trước đây Đoái Chiếu Nhân đem Cực Băng Thiên Trúc giấu ở này phiến hư không rừng rậm, nói không chừng tên kia sớm đã thu hồi lại.

- Về sau ta liên thủ với Đoái Chiếu Nhân từ này phiến hư không rừng rậm bố trí một cái hư không truyền tống trận, kết quả truyền đưa đến ngươi nói Mi Thị Trang Viên này. Chúng ta ghi chép xuống vị trí truyền tống trận, ở chỗ này khắc một phần truyền tống trận văn về sau, hẹn nhau rời đi.

Mông Dã tiếp tục nói.

Mạc Vô Kỵ cau mày hỏi:

- Ngươi thế nào khẳng định Đoái Chiếu Nhân chưa có trở về? Nói không chừng hắn đã trở về, sau đó bố trí xong truyền tống trận tới rồi này phiến hư không rừng rậm sẽ lại đem đồ đạc lấy đi.

Mông Dã lắc đầu:

- Bởi vì trước đây thời điểm bố trí truyền tống trận tới nơi này, chủ yếu là dựa vào ta. Đoái Chiếu Nhân trận đạo xa không bằng ta, dù cho hắn đi tới nơi này, cũng không thể một mình hoàn thành bố trí truyền tống trận sự tình... Bất quá ta hiện tại có chút hoài nghi...

- Hoài nghi gì?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ vừa nhảy, hắn chỉ lo lắng Đoái Chiếu Nhân lấy đi Cực Băng Thiên Trúc.

Mông Dã đáp:

- Ta hoài nghi Đoái Chiếu Nhân bây giờ là triệt để khôi phục, nếu không, hắn căn bản cũng không có năng lực rút ra Nguyên Thần của ta.

Còn có một câu mông cũng không có nói, Đoái Chiếu Nhân rút ra nguyên thần của hắn, rất có thể là bức bách hắn hoàn thành hư không truyền tống trận. Nếu mà thực lực của Đoái Chiếu Nhân vượt qua xa hắn và Mạc Vô Kỵ, vậy hắn Mông Dã thế nào lựa chọn, là hai việc khác nhau.

- Các ngươi trước đây khắc xuống truyền tống trận văn ở địa phương nào, mang ta đi qua.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Mông Dã trầm giọng nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1117: Mi Thị Trang Viên Bí Mật

Nguyên thần của mình thiếu chút nữa bị người nhiếp đi, điều này làm cho trong lòng Mông Dã có thêm một tia bóng ma, thậm chí không muốn cùng Mạc Vô Kỵ tiếp tục nữa.

Bất quá hắn nghĩ đến Thiên Cơ Nê trên người Mạc Vô Kỵ, còn có Mạc Vô Kỵ ở chỗ này vẫn là không trở ngại chút nào thi triển thần thông, hắn cắn răng, vẫn là quyết định đánh cuộc một lần.

Không có Thiên Cơ Nê, hắn cả đời này cứ như vậy.

Nghe đồn trong vũ trụ chỉ có một khối Thiên Cơ Nê, nói không chừng chính là của Mạc Vô Kỵ trên người. Hắn bỏ lỡ, với hắn mà nói chẳng khác nào tự tuyệt đại đạo.

- Ta mang ngươi đi qua.

Mông Dã cắn răng một cái nói.

Nói xong, hắn thi triển bản thân cấm thuật, rất nhanh thì cảm ứng được chính bản thân khắc trận văn khí tức.

- Bên này.

Mông Dã đối với Mạc Vô Kỵ vẫy vẫy tay, dưới chân gia tốc.

Lại là nửa nén hương về sau, hắn và Mạc Vô Kỵ đã đi tới chỗ sâu nhất Mi Thị Trang Viên. Nơi này lúc đầu hắn là một cái ao hoa sen, chỉ là hoa sen sớm đã không có, thế nhưng giữa hồ nước còn có một chút giọt nước.

Tại bên trong quá trình này, vô luận là Mạc Vô Kỵ hay là Mông Dã, cũng không có bị bất luận cái gì đánh lén.

- Ở chính giữa nơi này hồ nước, ta khẳng định không có tìm sai, phía dưới này có ta khắc trận văn khí tức.

Đứng ở bên hồ nước, Mông Dã khẳng định nói.

Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm thẩm thấu đi xuống, rất nhanh, hắn Trữ Thần Lạc thần niệm bị ngăn cản ngăn cản. Một đạo loang lổ tang thương cửa đá ngăn trở thần niệm của hắn, cánh cửa đá này để cho Mạc Vô Kỵ có một loại cảm giác kỳ quái, dường như không phải là tảng đá, mà là mang theo một loại thê lương cùng bi thương.

Mạc Vô Kỵ thu hồi thần niệm hỏi:

- Đoái Chiếu Nhân có đúng hay không thích hút người Nguyên Thần tu luyện?

Mông Dã lắc đầu:

- Không phải, bất quá Đoái Chiếu Nhân có loại này thần thông, hơn nữa tốc độ tu luyện thật nhanh, nghe đồn còn có thể Chứng Đạo Thánh Nhân, thế nhưng Đoái Chiếu Nhân cho tới bây giờ cũng không có tu luyện qua. Ta hoài nghi là Đại Lượng Kiếp sau đó, Đoái Chiếu Nhân tâm tính xảy ra đại biến, đổi sửa công pháp.

- Ta muốn đi xuống xem một chút, ngươi cùng ta đi xuống sao?

Mạc Vô Kỵ nhìn một chút Mông Dã, nếu mà Mông Dã không đi xuống, vậy chỉ có thể để cho Mông Dã ở nơi đây chờ.

- Đương nhiên là cùng nhau đi xuống.

Mông Dã không chút do dự nói.

Hắn khẳng định tại cái chỗ này, Mạc Vô Kỵ thủ đoạn so với hắn phải nhiều hơn.

Mạc Vô Kỵ độn thổ đi xuống, Mông Dã theo sát bên người Mạc Vô Kỵ. Tại trong quá trình độn thổ, Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thủy chung có thể cảm thụ được một cổ khí tức theo dõi tại vờn quanh hắn. Bất quá đạo khí tức này từ đầu đến cuối không có động thủ lần nữa, đoán chừng là kiêng kỵ thần niệm tiễn ý của hắn.

Bởi vì thủy chung có một đạo khí tức bên người theo dõi, Mạc Vô Kỵ dưới lẩn trốn tốc độ cũng không phải rất nhanh. Một nén nhang về sau, hắn và Mông Dã ngừng lại, hai người xuất hiện ở bên ngoài một cánh loang lổ cửa đá.

Cửa đá trên đó viết ba chữ, Chứng Thánh môn.

Mông Dã thấy cửa đá, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, có chút khó coi.

- Mông đạo hữu, chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn bên người Mông Dã.

Mông Dã ngón tay đều có chút run rẩy chỉ vào cửa đá nói:

- cánh cửa bên ngoài là một lớp da, đó là...

Nghe được Mông Dã giọng nói đều có chút run rẩy, thậm chí không thể tin được hình dạng, Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Là một trong tam thánh Đoái Chiếu Nhân có đúng hay không?

Mông Dã sắc mặt cực kỳ khó coi nói:

- Không sai, đây là da Đoái Chiếu Nhân. Ta cùng Đoái Chiếu Nhân tương giao vô số năm, hơi thở của hắn ta có thể cảm thấy được.

Coi như là đứa ngốc, lúc này Mông Dã cũng biết người ám toán hắn không phải là Đoái Chiếu Nhân. Đoái Chiếu Nhân da đều bị người bới

xuống tới làm thành cửa đá, Đoái Chiếu Nhân há có thể còn có cơ hội đi đối phó hắn?

- phiến cửa đá rất khó mở ra.

Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc vừa chuyển nói.

- Cái cửa đá này ta cũng không mở ra.

Mông Dã chậm khẩu khí, sắc mặt vẫn như cũ có chút khó coi nói.

Cửa đá là đạo vận khí tức của Đoái Chiếu Nhân ngưng tụ, Đoái Chiếu Nhân dầu gì cũng là một cái Chuẩn Thánh cường giả, hắn đạo vận khí tức cộng thêm vô thượng trận pháp ngưng tụ cửa đá, đích xác không phải là bây giờ Mông Dã có thể mở ra.

Mông Dã trong lòng đồng thời cũng thêm một tầng bóng ma, năm đó Đoái Chiếu Nhân coi như là tu vi yếu hơn nữa, cũng là một cái Chuẩn Thánh cường giả. tên gia hỏa có khả năng xoạc Đoái Chiếu Nhân lại đem da Đoái Chiếu Nhân lột ra để làm cửa, còn chiếm giữ cái chỗ này, há có thể là người yếu?

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nói:

- Mông đạo hữu, ta nghĩ người này hắn là đang đợi ngươi đến.

Mông Dã thở dài không nói gì, chính là Mạc Vô Kỵ không nói, hắn cũng có thể đoán được đối phương là đang chờ hắn tới nơi này.

Hắn khẳng định chính là hắn đi bây giờ, cũng vậy không nhất định có thể đi được rơi. Cũng may hắn lần này là cùng Mạc Vô Kỵ cùng đi, Mạc Vô Kỵ công pháp rất là thần bí, chính là hắn cũng vậy nhìn không thấu.

- Trước đây các ngươi tới nơi này thời điểm, nơi này đã có loại khí tức âm trầm này sao?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

Lần này Mông Dã liên cả ý nghĩ nói chuyện cũng không có, chỉ là lắc đầu.

Mạc Vô Kỵ than thở:

- Ta biết là ai ở chỗ này.

- Người nào?

Mông Dã vội vàng hỏi một câu.

- Thiên Ngân.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh trả lời một câu.

Mông Dã trong lòng vừa nhảy, lập tức nhanh chóng nói:

- Đây tuyệt đối không có khả năng.

Hắn khẳng định, nếu quả như thật là Thiên Ngân ở chỗ này, đâu còn có hắn và Mông Dã mạng nhỏ? Người ta sớm giết chết hắn. Chính là Mạc Vô Kỵ xuất thủ, cũng không cách nào ngăn cản Thiên Ngân.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói:

- Không phải là không khả năng, mà là khẳng định. Trước đây ta từ Tịch Diệt Hải truyền tống tới đây thời điểm, cũng cảm giác được có chút cổ quái, bởi vì cái này Mi thị Sơn Trang có chút khí tức cư nhiên tương đồng cùng Tịch Diệt Hải. Hiện tại ta rốt cuộc hiểu rõ, là Thiên Ngân cái kia lão già kia làm. Bất quá ngươi không cần lo lắng, ta khẳng định Thiên Ngân không ở nơi này, tên này thậm chí không ở Thần Lục.

Mông Dã siết chặt tâm nới lỏng, vội vàng nói:

- Mạc đạo hữu, chúng ta đi nhanh lên, trễ nữa liền không còn kịp rồi.

Chờ Thiên Ngân trở về, hắn và Mạc Vô Kỵ chạy đi đâu?

Mạc Vô Kỵ nói:

- Mông đạo hữu, ngươi cho là ngươi đi là có thể rời khỏi sao? Thiên Ngân nhất định là đang đợi ngươi trở về. Ngươi bây giờ trở về, chẳng khác nào tự chui đầu vào lưới. Thiên Ngân chính là không ở nơi này, hắn cũng vậy rất nhanh thì có thể nhận được tin tức, chúng ta vội vàng từ nơi này truyền tống rời đi mới đúng là đường duy nhất.

Hắn tới nơi này cũng không phải là điều tra là ai chiếm cứ cái chỗ này, hắn đến là vì tìm kiếm Cực Băng Thiên Trúc. Cực Băng Thiên Trúc còn chưa tới tay, hắn sao có thể tùy tiện rời đi?

- Chính là cái cánh cửa này chúng ta cũng không mở ra đc, không đi ở tại chỗ này có thể làm cái gì?

Mông Dã trong mắt đều có chút tuyệt vọng, hắn biết Mạc Vô Kỵ nói rất đúng, nếu mà Thiên Ngân trở về, hắn đích xác là đi không xong. Hắn cũng biết Thiên Ngân tại sao muốn tìm kiếm hắn, ngoại trừ Đoái Chiếu Nhân Cực Băng Thiên Trúc ra, còn có một món đồ tại nơi hắn này.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, Côn Ngô Kiếm liền xuất hiện ở trong tay.

- *** Côn Ngô?

Mông Dã rung động nhìn trong tay Mạc Vô Kỵ trường kiếm màu xám tro, thốt ra.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, ngươi không thể phá mở ra nơi này, không có nghĩa là ta không có khả năng.

Nói xong, Côn Ngô Kiếm hóa thành một đạo màu xám tro xé rách Đạo tắc bổ xuống:

- Bành!

Nặng nề âm hưởng truyền đến, loang lổ cửa đá xuất hiện một đạo khe nứt. Mạc Vô Kỵ không đợi vết nứt thu liễm, Côn Ngô Kiếm lần nữa kích phát kinh khủng hơn sát ý, thật giống như lại đem Thần Lục giới vực quy tắc xé mở bình thường giống nhau, lại một lần nữa bổ vào phía trước một đạo khe nứt này.

- Răng rắc!

Ban bác cửa đá nứt ra một đạo khe nứt, Mạc Vô Kỵ một quyền đánh ra, cửa đá triệt để vỡ vụn ra.

Một cái đại điện thoạt nhìn cực kỳ hùng vĩ xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã.

Tại chính giữa đại điện này, là từng đạo giăng khắp nơi trận văn, những thứ trận văn này bị hộ trận bảo vệ. Ngoài ra, còn có một nam tử như bộ xương khô bình thường vậy ngồi tại trong hư không.

- Mông Dã, ngươi thật to gan, cả địa phương của thánh tôn cũng dám phá vỡ.

Ngồi tại trong hư không, nam tử bộ xương khô lớn tiếng hét lên.

Hắn không có có dũng khí nói với Mạc Vô Kỵ cái gì, trước hắn thủ ấn bị Mạc Vô Kỵ một đạo thần niệm tiễn ý xé mở, chính là đến bây giờ, thương thế của hắn còn không có khang phục.

Mông Dã hừ lạnh một tiếng:

- Ngươi là ai? Cũng xứng nói chuyện với ta.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Chính là cái vật này vừa rồi dùng thủ ấn thu lấy Nguyên Thần của ngươi, xem ra vật này thực lực cũng không tệ lắm, ta đoán chừng chính là tay sai của Thiên Ngân...

Thanh âm Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên dừng lại, ánh mắt của hắn hạ xuống rơi vào đại điện bốn phía. Tại đại điện bốn phía này, toàn bộ hiện đầy các loại các dạng da người, thoạt nhìn để cho da đầu tê dại.

Hắn và Tây Lăng Nho từng có giao tình, biết Tây Lăng Nho khí tức, rất nhanh liền tìm được Tây Lăng Nho một khối da. Ngược lại Mi Thiến Thiến hắn không có thấy, dù sao hắn và Mi Thiến Thiến chỉ là quen thuộc. Mi Thiến Thiến còn là một nữ tử, hắn cũng không có khả năng dùng thần niệm đi theo dõi Mi Thiến Thiến khí tức.

Lạnh lùng sát ý tràn ngập Mạc Vô Kỵ thể xác và tinh thần, hắn nhìn một chút nam tử bộ xương khô đứng tại trong hư không, mang theo một tia sát ý nói:

- Xem ra Mi thị năm đó cũng là ngươi tiêu diệt?

- Ha ha ha ha...

Trong hư không, bộ xương khô nam tử cười ha ha, hầu như cười cả nước mắt đều chảy ra, hắn mới lên tiếng:

- Ta là Mi Hàng Thương, Mi Thị Trang Viên chính là ta năm đó thành lập, ngươi cứ nói đi, ha ha ha ha hắc...

- Quả nhiên là biến thái, ngay cả trang viên của mình đều hủy, còn giết tuyệt toàn bộ người Mi thị dán tại bốn phía đại điện này, Mi thị có một cái tổ tông như ngươi vậy coi như là xui xẻo...

Mạc Vô Kỵ nói xong câu đó, Bán Nguyệt Trọng Kích hóa thành một đạo kích mang tịch cuốn đi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1118: Nghiền Ép Giả Chuẩn Thánh

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ trường kích giáng xuống đồng thời, một cây xương trắng trống rỗng hạ xuống. Xương trắng ở hư không nổ tung, sau đó cuồn cuộn nổi lên vô số lân phiến màu trắng, rậm rạp chằng chịt bao hướng về phía trường kích.

- Bành!

Thật giống như đánh vào bên trong tro cốt bình thường giống nhau, trường kích cứng rắn bị lân phiến bạch mang bao lấy, sau đó xông vào trong ao đầm, biến thành hàng tỉ mảnh.

Mạc Vô Kỵ sớm đã biết tên này sợ không phải bình thường thần thông công kích của hắn, về phần Thất Giới Chỉ cùng Đại Hủy Diệt Thuật, Mạc Vô Kỵ cho tới bây giờ đều không nghĩ tới sử dụng với Mi Hàng Thương.

Đối phó chỉ là một Mi Hàng Thương, hắn còn không cần phải toàn lực ứng phó. Liên tiếp ba đạo thần niệm tiễn ý đánh ra, Mi Hàng Thương lần nữa phát sinh vài đạo thê lương thét chói tai.

Sau đó màu trắng lân phiến bao lấy Mạc Vô Kỵ Bán Nguyệt Trọng Kích biến mất vô tung vô ảnh, biến thành một cây xương trắng hạ ở một bên.

- Răng rắc!

Một tiếng, chính là Mông Dã cũng có thể nghe được bộ xương trên người Mi Hàng Thương bắt đầu gãy.

Mạc Vô Kỵ cùng Mi Hàng Thương động thủ, Mông Dã vẫn không hề động tay. Một là vì tôn trọng Mạc Vô Kỵ, dùng thực lực của Mạc Vô Kỵ, đối phó Mi Hàng Thương còn không cần hắn Mông Dã trợ quyền. Thứ hai hắn muốn nhìn một chút Mạc Vô Kỵ đối phó đồng dạng là Chuẩn Thánh sơ kỳ Mi Hàng Thương, kết quả làm sao?

Hiện tại hắn thấy rõ ràng, Mi Hàng Thương cho dù là Chuẩn Thánh sơ kỳ, tại trước mặt Mạc Vô Kỵ cả năng lực hoàn thủ cũng không có. Đây không phải là Mi Hàng Thương quá kém, là bởi vì Mi Hàng Thương công pháp có chỗ thiếu hụt trí mạng, Mạc Vô Kỵ dường như có thủ đoạn chuyên môn công kích Mi Hàng Thương thiếu sót trí mạng. Theo Mông Dã, hắn là thần niệm công kích thủ đoạn. Mi Hàng Thương tu luyện Phệ Thần đạo, sợ nhất chính là thủ đoạn thần niệm công kích.

Trên thực tế Mạc Vô Kỵ loại này thần niệm công kích, hắn cũng vậy rất là kiêng kỵ.

- Bành!

Ba đạo thần niệm tiễn ý trực tiếp lại đem thức hải Mi Hàng Thương vốn là bị thương oanh hỗn loạn không chịu nổi, Mi Hàng Thương trên hư không đang ngồi giống như bình thủy tinh bị quét xuống bình thường giống nhau rơi ở trên mặt đất, phát sinh rầm một tiếng vỡ vang lên. Quanh người hắn xương cốt liền như không còn nối liên tiếp cùng một chỗ, biến thành một đống.

Để cho Mạc Vô Kỵ kinh dị là, Mi Hàng Thương cũng không có bao nhiêu bi thương và thất lạc. Hắn như bộ xương khô bình thường vậy đầu tại trên một đống bộ xương nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Ngươi lần đầu tiên tới, còn là một con kiến hôi, ta tu luyện là thu lấy Nguyên Thần Chứng Đạo, mà ngươi làm như thế nào để cho ta không cách nào thu lấy?

Lần đầu tiên Mạc Vô Kỵ tới, Thần Lục còn không có triệt để khôi phục, hắn Mi Hàng Thương còn không có bị Thiên Ngân triệt để nắm

trong tay, chỉ là bị một đạo thần niệm của Thiên Ngân thẩm thấu mà thôi. Nơi này hắn coi như là tự do tự tại, chỉ là hắn bởi vì tu luyện Đoái Chiếu Nhân Phệ Thần đạo, tại thời điểm không cách nào thu lấy Mạc Vô Kỵ Nguyên Thần, hắn cũng vậy không có năng lực đi đem Mạc Vô Kỵ bắt đến. Lúc này mới để cho Mạc Vô Kỵ thong dong rời khỏi.

- Mi Thiến Thiến ở nơi nào?

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không trả lời Mi Hàng Thương nói, trực tiếp hỏi Mi Thiến Thiến.

Thanh âm Mi Hàng Thương cực kỳ khó nghe, nở nụ cười khặc một tiếng:

- Bị Thiên Ngân bắt đi, ta chỉ muốn đi Luân Hồi, còn muốn hỏi Mi Thiến Thiến, chờ ngươi Luân Hồi ta sẽ nói cho ngươi biết sao?.

Hắn Mi Hàng Thương có thể nói là toàn bộ Thần Lục tu sĩ thiên tài nhất, thời điểm Thần giới thiên địa quy tắc không có được chữa trị, tại Thần Lục cái chỗ này có thể tu luyện tới Hợp Thần đã coi như là người mạnh nhất. Hắn Mi Hàng Thương lại tu luyện đến Hợp Thần viên mãn.

Mi Hàng Thương đối với xưng bá toàn bộ Thần Lục không có nửa điểm hứng thú, nếu mà hắn có hứng thú, hắn thậm chí có thể đối nghịch cùng Niết Bàn Học Cung.

Hứng thú của hắn là Chứng Đạo Thánh Nhân, bước vào chân chính Thần vị cường giả hàng ngũ.

Mà cơ hội như vậy lại bị hắn gặp, hắn tại Mi Thị Trang Viên vị trí này nhìn thấy một người tuyệt thế cường giả. Xác thực nói, là một người tuyệt thế cường giả bị thương nặng.

Hắn thông qua tất cả biện pháp tới gần cường giả này, đồng thời tại một lần vô tình bên trong cướp đoạt đối phương Phệ Thần đạo, sau đó

ám toán đối phương. Nếu không phải là gặp Thiên Ngân Thánh Nhân càng thêm đáng sợ, hắn Mi Hàng Thương sớm thành công rồi.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:

- Ở trong tay ta cả Thánh Nhân đều không luân hồi được, ngươi chỉ là một ngụy Chuẩn Thánh cũng dám nói sự tình Luân Hồi.

Mạc Vô Kỵ đang nói vừa mới hạ xuống, Mi Hàng Thương liền thanh âm vội vàng xao động hỏi:

- Ngươi làm như thế nào?

Bởi vì hắn phát hiện một tia thần niệm của mình căn bản là thẩm thấu không đi ra, giờ phút này một phương không gian toàn bộ bị rậm rạp chằng chịt hư không trận văn phong tỏa, không muốn nói hắn bây giờ Nguyên Thần tán loạn, Nguyên Thần muốn chạy trốn chỉ có một tia. Coi như là hắn không có nửa điểm thương thế, cũng không cách nào chạy ra loại này vô hình khốn sát không gian dường như thiên la địa võng.

Bởi vì cái này không chỉ là khốn sát không gian, mà là đối với xung quanh Ngũ Hành phong tỏa. Tất cả Ngũ Hành quy tắc, đều bị phong tỏa hắn lên, hắn thân trong ngũ hành, làm sao có thể rời khỏi?

Mông Dã cũng vậy ở một bên cười nhạt, Mạc Vô Kỵ cả Hoán Đề đều có thể khóa lại, chỉ là một tên không có Thần vị, không biết thông qua cái gì rác rưởi thủ đoạn miễn cưỡng Chứng Đạo Chuẩn Thánh, cũng muốn từ trong tay Mạc Vô Kỵ này bỏ chạy, đơn giản là chẳng biết cái gọi là ăn cứt.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta là như thế nào làm được, không nhọc ngươi quan tâm, ngươi chỉ cần nói cho ta biết Mi Thiến Thiến ở địa phương nào. Tuy rằng nàng có một lão tổ ác tâm, bất quá Mi Thiến Thiến làm người cũng không tệ lắm...

Mạc Vô Kỵ đang nói còn chưa xong, hắn liền cảm nhận được một cổ khí tức bi thương. Ánh mắt của hắn vừa chuyển, lập tức hạ xuống rơi vào bên trên một lớp da người trắng nõn như tuyết vậy.

Không nói lời nào, loại bi thương muốn tìm người nói hết vọt tới, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được một loại cuồng nộ tràn ngập toàn bộ tâm thần hắn.

Đó là Mi Thiến Thiến, hắn khẳng định đó chính là Mi Thiến Thiến.Mi Thiến Thiến là một nhân vật bi kịch, sống ở bi thương chết vào bi thương. Dù cho tại trong tông môn nhìn như thoải mái, vẫn như cũ phải bị tận khuất nhục.

Là bởi vì mình liên tiếp nói ra tên của nàng vài lần, lúc này mới cảm ứng được sự bi thương của nàng.

- Để cho ta Luân Hồi, ta cho ngươi biết...

Mi Hàng Thương điên cuồng kêu lên, hắn bị Mạc Vô Kỵ to lớn Ngũ Hành thủ đoạn trói buộc lại tất cả không gian, căn bản là không luân hồi được.

Mạc Vô Kỵ nhắm mắt lại, không trả lời Mi Hàng Thương nói.

Mông Dã cùng Mạc Vô Kỵ đứng ở gần nhất cảm nhận được Mạc Vô Kỵ phẫn nộ cùng sát ý, hắn mở miệng hỏi:

- Ngươi giết Đoái Chiếu Nhân, sau đó lấy đi Phệ Thần đạo của hắn?

- Đúng vậy, nhưng hỗ trợ ta là Thiên Ngân Thánh Nhân, bản thân có Thần vị cường giả. Nếu mà các ngươi dám đụng đến ta, sau một khắc cũng sẽ bị Thiên Ngân Thánh Nhân hóa thành bột mịn, vĩnh viễn không có cơ hội Luân Hồi.

Mi Hàng Thương cùng những người khác bất đồng, hắn đối với sinh mệnh cực độ khát vọng. Nếu không, hắn sớm không muốn bị Thiên

Ngân Thánh Nhân vây ở chỗ này chờ Mông Dã, hắn thà rằng lựa chọn Luân Hồi.

Luân Hồi với hắn mà nói trọng yếu phi thường, hắn tu luyện là Phệ Thần đạo, Luân Hồi về sau vẫn như cũ có thể tìm trở về tu vi và ký ức. Hắn đến hôm nay còn chưa có lựa chọn Luân Hồi, là bởi vì hắn biết lại Luân Hồi một lần, hắn muốn tu luyện tới Hợp thần viên mãn, quá gian nan.

Mạc Vô Kỵ mở mắt, khinh thường nhìn lướt qua Mi Hàng Thương:

- Loại người như ngươi cặn bã cũng có tư cách Luân Hồi? Đi tìm chết đê?.

Đã là cửu cấp thần diễm Thanh Câm Chi Tâm bao trùm ra, trong chớp mắt liền đem thân thể Mi Hàng Thương cuốn vào. Tại trong ngọn lửa màu xanh, một cái bóng dáng hoảng sợ hình cái đầu xuất hiện ở trong đó.

Thê lương điên cuồng la tới:

- Van cầu ngươi buông tha ta, ta làm bất cứ chuyện gì đều nguyện ý, ngươi thích Mi gia nữ nhân, ta có thể vì ngươi nuôi ra vô số, chỉ cần ngươi buông tha ta, ta sẽ là chó của ngươi...

Mạc Vô Kỵ thở dài:

- Vốn đang dự định đốt ngươi một đoạn thời gian, không nghĩ tới ngươi thậm chí ngay cả chó cũng đã vũ nhục.

Thanh Câm Chi Tâm bộc phát ra một đạo kim quang, Mi Hàng Thương thê lương điên cuồng la hóa thành hư vô, biến mất.

Mông Dã theo bản năng rùng mình một cái, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ cư nhiên còn có một loại cửu cấp thần diễm. Như hắn loại này phân thân, sợ nhất chính là hỏa diễm, thật giống như Mi Hàng Thương sợ nhất là thần niệm công kích vậy. Nghĩ tới Mạc Vô Kỵ cũng có hỏa

diễm công kích thần thông, vậy hắn cũng sẽ bị Mạc Vô Kỵ áp chế gắt gao.

Mạc Vô Kỵ nhìn Mông Dã nói:

- Thiên Ngân dầu gì cũng là một cái Thánh Nhân, Mi Hàng Thương là một con chó hắn nuôi, chúng ta ở chỗ này động thủ, hắn khẳng định có thể biết. Trong đại điện này bên trong hắn là trước đây ngươi và Đoái Chiếu Nhân khắc trận văn sao?? Ngươi xem một chút có thể ở bao lâu thời gian hoàn thiện đi tới này phiến hư không rừng rậm truyền tống trận?

Mông Dã cấp tốc nói:

- Mạc huynh yên tâm, ta nhất định sẽ tại thời gian ngắn nhất hoàn thành chuyện này.

Mông Dã đối với Mạc Vô Kỵ bởi vì kính nể, xưng hô từ đạo hữu biến thành Mạc huynh. Mạc Vô Kỵ có hay không đỉnh cấp hỏa diễm thần thông, hắn cũng không dám mạo hiểm như vậy.

Mạc Vô Kỵ cũng vậy không thèm để ý, hắn nói với Mông Dã:

- Ta trước đem hai bằng hữu này của ta mai táng.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ cuồn cuộn nổi lên di hài của Mi Thiến Thiến cùng Tây Lăng Nho trực tiếp chui ra khỏi mặt đất.

Mi Thiến Thiến cùng Tây Lăng Nho còn có lưu lại bi thương, cũng đều là có cơ hội Luân Hồi. Mạc Vô Kỵ không có đưa bọn họ đưa vào bản thân Phàm Nhân Giới, hắn Phàm Nhân Giới là độc lập thế giới. Khi chưa có cùng ngoại giới Luân Hồi Đạo nối liền hắn lên, sau khi tiến vào là không có bất kỳ cơ hội Luân Hồi.

Mạc Vô Kỵ tốc độ cực nhanh, sẽ lại đem hai người mai táng tại rời xa Mi Thị Trang Viên một chỗ sơn cốc lần nữa lúc trở lại, Mông Dã đang nắm chặt thời gian bố trí trận văn.

Chính là Mạc Vô Kỵ không thúc Mông Dã, hắn cũng không dám ở nơi này dừng lại lâu chỉ chốc lát thời gian.

Thiên Ngân Thánh Nhân thật giống như một ngọn núi lớn áp chế tại trong lòng Mông Dã, để cho hắn không dám có nửa phần thả lỏng.

Mạc Vô Kỵ ở một bên quan sát Mông Dã bố trí trận văn, trong lòng cũng là âm thầm sợ hãi than Mông Dã trận đạo thủ đoạn. Tại khóa lại Hoán Đề về sau, Mạc Vô Kỵ năng lực chiến đấu lần nữa lên cao một cái đẳng cấp cực lớn. Nếu mà hắn và Mông Dã lại đánh nhau, Mạc Vô Kỵ tin tưởng mình hắn là có thể ngăn chặn Mông Dã.

Thế nhưng Mông Dã loại này trận đạo, Mạc Vô Kỵ vẫn là mặc cảm. Dù cho hắn bây giờ là một cái bát cấp trận Đạo Đế, cùng Mông Dã trận đạo so với, còn cách một đoạn.

Mông Dã khắc xuống trận văn, Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể nhìn xem hiểu rõ 1 bộ phận. Lúc này, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không quan tâm cái gì thật ngại.

Mông Dã đang luyện chế trận kỳ bố trí hư không truyền tống trận, Mạc Vô Kỵ liền ở một bên hỏi. Chỉ cần hắn không biết, hắn đều có thể lấy ra hỏi Mông Dã, sau đó chủ động yêu cầu ra tay trợ giúp Mông Dã luyện chế trận kỳ cùng khắc một phần trận văn.

Dường như vì muốn giao hảo Mạc Vô Kỵ, đối với vấn đề của Mạc Vô Kỵ, Mông Dã cũng là tuyệt không giấu diếm. Một phần công tác khắc trận văn, Mông Dã cũng chủ động giao cho Mạc Vô Kỵ đi làm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1119: Con Kiến Trong Mắt Thiên Ngân

Lôi Hồng Cát thở hổn hển, nếu mà để hắn biết là ai lấy đi Thiên Địa Lô, hắn tuyệt đối muốn đem tên gia hỏa này ăn sống nuốt tươi.

Không sai, hắn đích xác là nhìn thấy Thiên Địa Lô, thế nhưng là hắn căn bản cũng không có cầm Thiên Địa Lô a, dù cho hắn là thật sự muốn lấy.

Phía sau tên khốn kiếp mất dạy Thiên Ngân, lại vì Thiên Địa Lô đuổi giết hắn vài thập niên. thời gian vài chục năm này, hắn Lôi Hồng Cát chính là trong lúc chạy trốn vượt qua. Nếu không phải hắn bước chân vào Hợp Thần tầng bốn, còn cầm giữ không gian độn thuật, hắn sớm đã bị tên khốn kiếp kia giết chết.

Mấy thập niên qua hắn ngoại trừ không gian độn thuật tăng lên một tầng ra, chân thật tu vi gần như là không có tiến thêm. Vốn Thần giới chữa trị cùng Bỉ Ngạn Hoa xuất hiện, hắn bước vào Hợp Thần tu vi. Cộng thêm hắn thu được một quả đỉnh cấp đạo quả, để cho hắn trong thời gian ngắn liền xông qua Hợp Thần sơ kỳ, tu luyện tới Hợp Thần tầng bốn.

Dùng Thần giới hoàn chỉnh thiên địa quy tắc cùng đồ trên người hắn như vậy, chỉ cần lại cho hắn một đoạn thời gian, hắn liền có thể thong dong bước vào Hợp Thần tầng bảy.

Hết lần này tới lần khác ở phía sau, một tên gia hỏa tên là Thiên Ngân muốn đuổi giết hắn, nói cái gì điều tra Thiên Địa Lô. Thiên Địa Lô cao tới mấy chục vạn trượng, còn không cách nào luyện hóa. Không muốn

nói năm đó, chính là hiện tại hắn Lôi Hồng Cát cũng không nhất định có thể lấy đi a.

Cầm là cầm không đi, thế nhưng là Lôi Hồng Cát biết Thiên Địa Lô này tuyệt đối là đồ tốt. Cũng bởi vì Thiên Địa Lô sẽ sinh ra thiên địa quy tắc nguyên đan, đó chính là đỉnh cấp bảo vật. Trước đây hắn giết nguyên đan tu sĩ kia có thiên địa quy tắc về sau, còn không thể tin được tên kia nói là thật. Thiên địa quy tắc nguyên đan cư nhiên đều là từ bên trong Thiên Địa Lô bắn ra, có bao nhiêu để cho người ta kích động?

Về sau hắn đi qua chỗ Thiên Địa Lô, Thiên Địa Lô này hắn đích xác là không có năng lực lấy đi. Vốn Lôi Hồng Cát dự định được rồi, một khi bước vào Hợp Thần cảnh giới, đi ngay thu Thiên Địa Lô.

Hiện tại được rồi, Thần giới quy tắc chữa trị, địa mạo phát sinh to lớn biến hóa lớn, Thiên Địa Lô vị trí chỉ có một khái niệm.

Hắn ngược lại tu luyện đến Hợp Thần, không đợi hắn đi tìm Thiên Địa Lô, đã có người tới đuổi giết hắn, hay vẫn là vì Thiên Địa Lô. Hắn đích xác là lần nữa về tới Thần Vực, đáng tiếc lần này là bị người đuổi giết trở về. Nếu không phải là hắn có biện pháp, hắn cả truyền tống trận từ Thần Lục đến Thần Vực cũng không có cách nào đi tới.

Sự thực càng thêm buồn bực không phải là Lôi Hồng Cát, mà là Thiên Ngân.

Thiên Địa Lô chính là Tạo Hóa bảo vật của Thiên Ngân, hắn tự nhiên biết đặt ở vị trí nào. Thông qua hắn điều tra, hắn sau khi biết đến có một tên gia hỏa tu luyện hắc ám công pháp chú ý tới Thiên Địa Lô, chỉ là Thiên Địa Lô là ai đều có thể lấy đi sao? Về sau tên kia còn thành lập một cái cái gì xương trắng trì.

Thiên Ngân đi qua xương trắng trì di chỉ, đâu không muốn nói Thiên Địa Lô, ngay cả xương trắng cũng không có. Sau đó hắn điều tra được có thật nhiều con kiến hôi từ Vũ Trụ Bích thông đạo đi tới Thần giới, hắn bắt đầu tìm kiếm con kiến hôi này.

Đáng tiếc là hắn tu vi chưa khôi phục, Thần giới cũng quá to lớn. Thật vất vả điều tra đc tin tức một con kiến hôi từ Vũ Trụ Bích đi lên, kết quả là con kiến hôi kia sớm đã bị một người tên là Lôi Hồng Cát giết.

Cho nên, Lôi Hồng Cát hiện tại mới đúng là nhân vật trọng yếu Thiên Ngân muốn bắt nhất.

vốn là một chuyện nhỏ, hắn một cái Thánh Nhân, dù cho tu vi rơi xuống Chuẩn Thánh. Tu vi như thế nào đi nữa hạ, muốn bắt một con kiến hôi chỉ có Hợp Thần trung kỳ còn chưa phải là dễ như trở bàn tay? Kết quả hắn hết lần này tới lần khác không có dễ như trở bàn tay, không chỉ có như vậy, hắn còn truy sát mấy thập niên thời gian. Từ Thần Lục đuổi tới Thần Vực, cả tu chân Thần Thành đều bị hắn hủy diệt mấy cái.

Nếu mà không phải là Thiên Địa Lô đối với Thiên Ngân quá mức trọng yếu, Thiên Ngân sớm đã buông tha giết con kiến hôi này.

Vừa lúc đó, Thiên Ngân cư nhiên cảm thụ được một con cờ khác hắn bố trí bị giết chết. Thần Lục Mi Hàng Thương thế nhưng là nhân vật then chốt để hắn thu hoạch Cực Băng Thiên Trúc cùng Hư Không Chỉ Thủy, một khi Mi Hàng Thương bị giết, hắn liền mất đi cơ hội tìm kiếm Mông Dã.

Mông Dã thế nhưng là một trong tam tán thánh, muốn tìm được người này thật không đơn giản.

Thiên Ngân đình chỉ truy sát Lôi Hồng Cát, dùng Lôi Hồng Cát xảo trá cùng thủ đoạn, hắn truy sát Lôi Hồng Cát tuyệt đối không phải là ngắn thời gian có thể làm được. Hơn nữa hắn cũng biết Thiên Địa Lô không ở trên người Lôi Hồng Cát, hắn nhất định phải đi trước bắt Mông Dã.

Chỉ có Mông Dã mới có cơ hội cùng tư cách giết chết Mi Hàng Thương, lần này bỏ lỡ Lôi Hồng Cát, hắn sau này còn có cơ hội tìm đến Lôi Hồng Cát, sau đó ép hỏi Lôi Hồng Cát Thiên Địa Lô tin tức. Một khi

bỏ lỡ Mông Dã, hắn khả năng vĩnh viễn cũng tìm không đc Hư Không Chỉ Thủy cùng Cực Băng Thiên Trúc.

dưới Đại Lượng Kiếp, Mông Dã nhất định sẽ bị thương nặng, cho nên Mông Dã trăm phần trăm yêu cầu hai thứ đồ này. Hắn Thiên Ngân càng cần nữa hai thứ đồ này, chỉ có đồng thời bắt được về Hư Không Chỉ Thủy cùng Cực Băng Thiên Trúc, hắn tìm trở về Thiên Địa Lô sau đó, mới có thể giỏi hơn mấy Thánh Nhân còn lại. Hắn tuyệt đối không thể để cho Mông Dã đem hai thứ bảo vật này lãng phí hết.

Đang chạy trốn, Lôi Hồng Cát ngừng lại, hắn kinh ngạc phát hiện Thiên Ngân dĩ nhiên không có lại đuổi giết hắn. Với hắn mà nói thế nhưng là niềm vui to lớn, hắn hiện tại cần nhất chính là nhanh chóng tìm một chỗ lại đem tu vi của mình tăng lên.

Hôm nay linh căn tư chất của hắn, có thể nói toàn bộ Thần giới cũng không có người thứ hai có thể so sánh. Chờ hắn tu vi đề cao, hắn nhất định phải làm cho Thiên Ngân này đẹp mặt. Thiên Địa Lô sao? Ta Lôi Hồng Cát liền muốn định rồi.

...

Liên tiếp ba ngày, Mông Dã đều đang bố trí truyền tống trận. Hư không truyền tống trận đã ở dưới thủ đoạn của Mông Dã, dần dần hoàn thiện.

Mạc Vô Kỵ từ đó học được rất nhiều thứ, mặc dù hắn trận đạo cùng Mông Dã trận đạo căn bản cũng không giống nhau, nhưng cũng cũng đủ để cho hắn hoàn thiện một chút trận đạo, lại đem trình độ trận đạo tăng cao một bước.

Ngày thứ tư thời điểm, Mạc Vô Kỵ đang cảm thụ được Mông Dã khắc trận văn bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía đỉnh đại điện.

- Chuyện gì xảy ra?

Mông Dã nhanh chóng hỏi thăm một câu.

Một loại cực độ nguy hiểm bị Mạc Vô Kỵ cảm thụ được, Mạc Vô Kỵ nhìn đỉnh đại điện nói:

- Nếu như ta không có đoán sai, Thiên Ngân đã tới, tối đa chỉ cần gần nửa nén hương thời gian, là có thể đến nơi đây.

Mông Dã nghe được Thiên Ngân tên, lo lắng nhiều hơn cả Mạc Vô Kỵ. Hắn trực tiếp một bước sải bước truyền tống trận nói với Mạc Vô Kỵ:

- Đi lên nhanh một chút, còn có một chút bên góc trận văn không cần bố trí, khẳng định có thể truyền tống.

Một cái khai thiên thần linh mạch sớm đã bị Mạc Vô Kỵ thực vào dưới truyền tống trận văn, cũng đủ để cho Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã bị truyền tống đi.

- Ta muốn kích phát truyền tống, Mạc huynh ngươi nhanh lên một chút sao?.

Thấy Mạc Vô Kỵ còn ở bên ngoài khắc một phần hư không trận văn, Mông Dã có chút lo lắng, hắn cảm nhận được không thích hợp.

- Tốt rồi.

Mạc Vô Kỵ lại khắc ra hơn một nghìn đạo trận văn về sau, bước vào truyền tống trận.

Một đạo nhân ảnh đã xuất hiện ở trong thần niệm của Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã, Mông Dã lấy ra vài cái trận kỳ kích phát truyền tống trận. Tại Mông Dã kích phát truyền tống trận đồng thời, Mạc Vô Kỵ cũng là ném ra mấy đạo trận kỳ, đồng thời đánh ra gần tới trăm đạo thủ quyết.

- Ngươi làm cái gì rứa?

Truyền tống trận bạch quang cuồn cuộn nổi lên, lại đem Mông Dã cùng Mạc Vô Kỵ quấn lấy đồng thời, Mông Dã hỏi.

- Tặng chút lễ vật cho Thiên Ngân, người ta dầu gì cũng là một cái Thánh Nhân, phải tôn kính một phần, ta phóng một ít pháo cho hắn.

Mạc Vô Kỵ vừa mới nói xong câu đó, một cái bàn tay liền bao trùm xuống tới, chộp tới Mông Dã cùng Mạc Vô Kỵ.

Tại thủ ấn này khoảng cách Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã chỉ có không tới một trượng, bạch quang truyền tống trận liền cuồn cuộn lên Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã biến mất vô tung vô ảnh.

Một người nam tử trung niên mặc áo trắng, sắc mặt tái xanh hạ xuống rơi vào truyền tống trận văn. Thần niệm của hắn phô thiên cái địa càn quét đến trên truyền tống trận này mỗi một chỗ trận văn cùng trận cơ, hắn cần phải trong thời gian ngắn nhất nghiên cứu ra làm sao kích phát cái truyền tống trận này, sau đó truyền tống rời đi.

Trung niên nam tử thần niệm vừa mới hạ xuống rơi vào truyền tống trận văn, một dòng khí tức hủy diệt liền cuốn tới. Kinh khủng khí tức hủy diệt giống như muốn sẽ lại đem toàn bộ Thần giới đều xé rách, như Thương Khung hạ xuống, phong ba vỡ đê giống nhau.

- Không tốt.

Trung niên nam tử này vừa mới chuẩn bị bỏ chạy, oanh một tiếng nổ tung, xung quanh không gian hết thảy đều đột ngột hủy diệt.

Lập tức kinh khủng không gian sụp xuống khí tức tràn ngập xung quanh, tại bên trong không gian này tất cả sự vật đều biến thành bột mịn cùng hư vô. Nam tử trung niên quanh người quần áo tất cả đều bị xé rách, ngay cả hắn xương cốt đều bị nổ tung vài gốc. Đổi thành bình thường tu sĩ, khẳng định sớm cùng những thứ này hóa thành hư vô rồi.

- Rầm rầm ầm!

Không gian nổ tung cùng sụp xuống vẫn không có kết thúc, chỉ là người nam tử trung niên này đã bước ra phạm vi phiến bùng nổ, rung động nhìn Mi Thị Trang Viên dần dần biến mất. Không gian thật giống như một cái miệng to giống nhau, lại đem Mi Thị Trang Viên cắn nuốt hết.

Trung niên nam tử này tự nhiên là Thiên Ngân Thánh Nhân vội vã chạy tới, hắn chỉ là kém một trượng, liền có thể bắt được Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã.

Tuy rằng kém một trượng, Thiên Ngân cũng không thèm để ý, hắn biết mình còn có cơ hội. Dùng năng lực của hắn, tuyệt đối có thể tại thời gian cực ngắn kích phát hư không truyền tống trận, sau đó tiếp tục đuổi tới Mông Dã cùng con kiến hôi kia. Hắn không tin, mỗi một cái con kiến hôi đều có thể biết chạy giống như Lôi Hồng Cát.

Thế nhưng là hắn thật không ngờ Mạc Vô Kỵ trước khi đi, cư nhiên lại đem phiến địa phương biến thành hư vô, đây cũng là một tên gia hỏa cực kỳ xảo trá. Đổi thành một người khác, tại biết hắn đuổi tới, đâu còn có tâm tư bố trí trận văn, sau đó lưu lại một đại thần thông trước khi đi?

Mi Thị Trang Viên không còn có, từng mảnh một sụp xuống truyền đến, không gian quy tắc tựa hồ cũng đang gây dựng lại.

trên mặt Thiên Ngân lay động biến thành kích động, hắn thậm chí không có đi phẫn nộ mình bị Mạc Vô Kỵ ám toán, xé rách tất cả quần áo, còn bị một phần thương thế.

Hắn trần truồng đứng tại trong hư không kích động lấy, kích động chính là mình nhìn thấy Đại Hủy Diệt Thuật, không sai, hắn khẳng định mình nhìn thấy là Đại Hủy Diệt Thuật.

Hắn Thiên Ngân là một cái Thánh Nhân, hắn cũng không có Đại Hủy Diệt Thuật loại đại thần thông này. bên trong Bát Đại Thánh Nhân, có mấy cái đại thần thông? Nếu mà hắn có đại thần thông, năm đó cũng không đến mức bị ám toán thê thảm như vậy.

Vừa rồi thi triển thần thông này chỉ là một con kiến hôi tại lúc gần đi, thông qua thủ quyết cùng trận văn kích phát, nếu mà mặt đối mặt đối với hắn thi triển Đại Hủy Diệt Thuật, vậy tuyệt đối so với cái này cường đại hơn gấp mấy chục lần thậm chí mấy trăm lần.

Đại Hủy Diệt Thuật này, Thiên Ngân hắn đã muốn có chắc rồi.

Vô luận tên gia hỏa bản thân có Đại Hủy Diệt Thuật là ai, hắn đều sẽ không bỏ qua. Chỉ tiếc Cực Băng Thiên Trúc cùng Hư Không Chỉ Thủy, để cho Mông Dã lấy đi, hai thứ đồ này hắn tạm thời đừng suy nghĩ nữa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1120: Đại Mạc

Đại Hủy Diệt Thuật sẽ tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với Thiên Ngân, Mạc Vô Kỵ không biết. Lần này truyền tống hiển nhiên là truyền tống cự ly cực kỳ xa, dùng thực lực của Mạc Vô Kỵ, đều cảm giác được có chút ngất xỉu.

Cũng không biết qua bao lâu thời gian, hai chân Mạc Vô Kỵ chấn động, rơi ở trên mặt đất.

Mông Dã cùng Mạc Vô Kỵ đồng thời hạ xuống, hắn thứ nhất không phải nói chuyện, mà là muốn đánh vỡ truyền tống trận.

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng ngăn cản Mông Dã:

- Mông đạo hữu, chúng ta còn phải đi về, ngươi đánh truyền tống trận làm cái gì?

Mông Dã dùng nhanh nhất ngữ tốc nói:

- Mạc huynh, chúng ta đi thời điểm rất vội vàng, cũng không có hủy diệt Mi Thị Trang Viên truyền tống trận. Dùng Thiên Ngân thủ đoạn, hắn chỉ cần mười mấy hô hấp liền có thể kích phát truyền tống trận. Ta hiện tại hủy diệt truyền tống trận, thời điểm Thiên Ngân truyền đưa tới, còn không cách nào xác định địa điểm, ít nhất phải rời đi chúng ta một chút khoảng cách, cho chúng ta cơ hội chạy trốn...

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Ngươi không cần lo lắng, cái truyền tống trận kia ta đã hủy diệt. Nếu không ngươi nghĩ rằng ta tại trước khi đi bố trí cái gì trận văn?

Mông Dã bỗng ngây người, hắn tự nhiên biết trước khi đi Mạc Vô Kỵ còn đang bố trí trận văn. Thế nhưng là hắn đối với hư không trận văn cũng không phải hiểu rõ vô cùng, cũng không biết tác dụng Mạc Vô Kỵ bố trí trận văn. Tại hắn suy đoán, Mạc Vô Kỵ ái mộ trận đạo như vậy, hắn là thông qua trận văn đưa hắn truyền tống trận khắc xuống tới mà thôi.

Sở dĩ như vậy suy đoán, đó là bởi vì Mông Dã rất rõ ràng hắn tại Mi Thị Trang Viên bố trí hư không truyền tống trận, tuyệt đối không phải là đơn giản trận văn có thể bạo liệt đc, trừ phi cái này hư không trận văn vượt qua bát cấp thần trận. Dựa theo hắn đối với Mạc Vô Kỵ trận đạo suy đoán, vội vàng thời gian này, Mạc Vô Kỵ không muốn nói bố trí bát cấp thần trận, chính là bố trí đi ra lục cấp thần trận đều rất giỏi rồi.

- Ngươi làm sao làm được?

Mông Dã thở phào nhẹ nhõm, có chút rung động hỏi.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không nói cho Mông Dã, hắn trận văn chỉ là trì hoãn Đại Hủy Diệt Thuật thủ ấn pháp quyết, mục đích cuối cùng là muốn kích phát Đại Hủy Diệt Thuật cái thần thông này. Nếu là chỉ dựa vào trận văn bạo liệt, hắn đích xác thì không cách nào nổ lên cái kia truyền tống trận. Đó là có thể nổ lên, Thiên Ngân cũng có thể đúng lúc sẽ lại đem truyền tống trận bảo vệ.

- Ngươi và Đoái Chiếu Nhân đạo hữu giấu bảo ở địa phương nào?

Mạc Vô Kỵ chuyển hướng chủ đề.

Mông Dã cũng biết Mạc Vô Kỵ phỏng chừng sẽ không nói, cũng vậy không thèm để ý, thần niệm quét ra đi đang muốn giải thích, lại dừng lại ngón tay của mình.

Thật sự là bởi vì Thiên Ngân Thánh Nhân thật đáng sợ, vừa rồi hắn vừa tới nơi này liền muốn hủy diệt truyền tống trận, đối với hoàn cảnh chung quanh hầu như không có kiểm tra. Hiện tại thần niệm của hắn

thẩm thấu đi ra ngoài, thấy rõ ràng hoàn cảnh chung quanh về sau, lúc này mới ngây ngẩn cả người.

- Thế nào?

Mạc Vô Kỵ thấy Mông Dã biểu tình không đúng.

Vì cái truyền tống trận này đồng dạng là bố trí trong chỗ sâu dưới đất, sau đó dùng đỉnh cấp hộ trận ẩn nấp phòng ngự. Tại thần niệm quét đến tình huống bên ngoài về sau, Mông Dã cả vấn đề của Mạc Vô Kỵ đều không để ý tới, lao ra truyền tống trận hộ trận, sau đó trực tiếp độn thổ đi tới.

Mạc Vô Kỵ đi theo Mông Dã chui đi, hơn nửa canh giờ về sau, hai người hạ xuống rơi vào trên mặt đất.

Trước Mạc Vô Kỵ là nghe mông cũng đã nói, hắn và Đoái Chiếu Nhân pháp bảo giấu ở trong một mảnh hư không rừng rậm. Trước mặt bọn hắn bây giờ nơi nào cái gì hư không rừng rậm? Nơi này hoàn toàn là một mảnh Đại Mạc, không muốn nói rừng rậm, cả một mảnh lá cây cũng không có.

Xung quanh sa mạc một mảnh u tối, không có tinh quang cũng không có thái dương. Rất hiển nhiên, nơi này là chân chính trong hư không.

Một lúc lâu sau đó, Mông Dã thu hồi thần niệm, cầm một cái quả đấm của mình nói:

- Mạc huynh, nơi này đã xuất hiện biến cố gì. Năm đó nơi này hoàn toàn là một mảnh rừng rậm rạp, toàn bộ rừng rậm dùng hư không mộc làm chủ, chúng ta làm cái truyền tống trận này chính là bố trí tại đây trong chỗ sâu cánh rừng. Hôm nay rừng rậm cư nhiên không thấy, thay vào đó là một mảnh sa mạc...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, rất nhanh hắn liền tỉnh táo lại, trầm giọng nói:

- Mông đạo hữu, nếu chúng ta có thể truyền tống đến, vậy đã nói rõ năm đó các ngươi bố trí truyền tống trận vị trí không có biến hóa. Chúng ta dựa theo phương vị này, sau đó đi tìm chỗ ngươi và đạo hữu kia năm đó giấu bảo.

- Mạc huynh ngươi cùng đi theo ta, chúng ta cẩn thận một phần.

Mông Dã gật đầu, cũng chỉ có thể như vậy.

Bất chấp địa mạo xảy ra biến hóa lớn, Mông Dã ở đây một tảng lớn sa mạc hành động cấp tốc. Dường như nơi này cũng không phải sa mạc, vẫn là rừng rậm bình thường giống nhau, Mông Dã không ngừng vòng quanh vòng tròn đi tới.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, dùng Mông Dã cường giả loại này, chính là nhắm mắt lại che đậy thần niệm, trong đầu của hắn cũng có thể hiện ra đường đi trước đây.

Đủ một ngày trôi qua, Mông Dã ngừng lại.

- Ở chỗ này?

Mạc Vô Kỵ hỏi Mông Dã một cái.

Bởi vì trước mắt một mảnh sa mà cùng vị trí bọn họ ra truyền tống trận là giống y hệt nhau, không có nửa điểm phân biệt.

Mông Dã gật đầu, giọng nói có chút trầm thấp nói:

- Không sai, chính là chỗ này. Trước đây nơi này có một gốc cây hư không mộc diện tích chí ít trăm trượng, chúng ta đứng yên vị trí, chính là hư không mộc vùng ven. Tại đây bên trái hư không mộc...

Mông Dã đột ngột dừng lại thanh âm, kinh hãi nhìn chằm chằm cát mịn trong lòng bàn chân, chỉ là chỉ chốc lát thời gian, hắn liền một bước bước ra, đứng ở trên hư không sa mạc.

Hắn dầu gì cũng là một Chuẩn Thánh, năm đó một trong tam tán thánh, gặp quá nhiều tràng diện. Bên trong cát mịn từng đạo đạo vận như có như không thẩm thấu đến trong cơ thể hắn, hắn lúc này đã cảm giác được.

- Mạc huynh, không có khả năng đứng ở trên cát nơi này.

Mông Dã cấp thiết đối với Mạc Vô Kỵ kêu lên.

Bước trên phiến sa mạc lúc ban đầu thì, Mạc Vô Kỵ nhất tâm phải tìm Cực Băng Thiên Trúc còn không có lưu ý. Trên thực tế tại nửa ngày trước, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được cát mịn nơi này có vấn đề.

Từng đạo như có như không đạo vận thẩm thấu đến trong cơ thể hắn, dường như muốn đem hắn niết hóa rơi. Lúc ban đầu Mạc Vô Kỵ còn có chút hoài nghi Mông Dã muốn ám toán hắn, dù sao nơi này là Mông Dã dẫn hắn tới. Về phần trước là sa mạc hay là hư không mộc rừng rậm, Mạc Vô Kỵ cũng vậy hoàn toàn không biết.

Lúc này Mông Dã cảm nhận được trong sa mạc đạo vận xâm lấn, sau đó nhảy qua tới hư không, Mạc Vô Kỵ liền biết Mông Dã không phải ám toán hắn, xem ra Mông Dã đối với sự tình nơi này biến thành sa mạc cũng không biết.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta biết, nơi này có niết Hóa Đạo vận, muốn đem người ta sa hóa rơi, sau cùng hóa thành một đống cát mịn trong phiến sa mạc. Xem ra ngươi nói này phiến hư không rừng cây hắn là đã gặp cái gì, sau đó hết thảy cây cối cùng thứ khác đều toàn bộ sa hóa trở thành bộ dáng bây giờ.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ chỉ hy vọng địa phương Mông Dã cùng Đoái Chiếu Nhân giấu bảo trong chỗ sâu dưới đất, hay nhất so với cái truyền tống trận kia mà bọn hắn tới còn phải sâu hơn. Nếu bọn họ cái kia truyền tống trận không có vấn đề, vậy thì nói, như trên mặt đất càng sâu chỗ, không sẽ phải chịu loại này sa hóa đạo vận ảnh hưởng.

- Mạc huynh, ta biết niết hóa thành sa là nguyên nhân gì, ngươi nhanh chóng đạp không, không có khả năng đứng ở bên trên sa mạc.

Mông Dã cấp thiết kêu lên.

Chí ít hiện tại Mạc Vô Kỵ còn là minh hữu của hắn, hắn cũng không hy vọng Mạc Vô Kỵ xảy ra chuyện. Một khi Mạc Vô Kỵ xảy ra sự tình, một mình hắn thế đơn lực bạc không nói, Thiên Cơ Nê hắn cần cũng không có. Dùng thực lực của Mạc Vô Kỵ, hắn Mông Dã lại tự phụ, cũng không dám nói có thể phá vỡ Mạc Vô Kỵ thế giới.

- Ta còn có thể miễn cưỡng chống lại nơi này sa hóa đạo vận, Mông đạo hữu, ngươi nói cho ta biết trước, ngươi và bạn giấu bảo ở vị trí nào.

Mạc Vô Kỵ đối với Mông Dã gật gật đầu nói.

Nếu mà đạo vận nơi này niết hóa thành cát có thể ảnh hưởng đến hắn, hắn sớm cũng sẽ không đứng ở nơi này sa mạc. Nơi này niết Hóa Đạo vận tiến vào trong cơ thể hắn về sau, Mạc Vô Kỵ thậm chí không có dùng bản thân Phàm Nhân Đạo, chỉ là nghịch chuyển hóa độc lạc, những thứ này niết Hóa Đạo vận liền tất cả đều biến thành hư vô.

- Ngươi cư nhiên không sợ Đại Mạc đạo quân niết sa?

Mông Dã khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ, đối với Mạc Vô Kỵ bộc phát kính nể.

Bên trong tứ đại đạo quân, Đại Mạc đạo quân có lẽ không phải là lợi hại nhất. Thế nhưng là niết sa của hắn, chính là Thánh Nhân cũng vậy kiêng kỵ. Hắn có thể hóa thân hàng tỉ sa mạc, sau đó địa phương hắn ở đạo vận có thể đạt được, tất cả đều hóa thành sa mạc.

Dù cho Thánh Nhân đối phó hắn, chỉ cần có một hạt cát, Đại Mạc đạo quân cũng sẽ không vẫn lạc. Hơn nữa Đại Mạc đạo vận niết sa đại đạo không chỉ có riêng là chạy trốn đơn giản như vậy, một khi động thủ, Đại Mạc hóa thành thế giới, uy lực chí cường.

Đại Mạc đạo quân? Mạc Vô Kỵ nghĩ đến bản thân Trọng Kích Tứ Đạo thần thông trong, còn có một cái Đại Mạc thần thông. Xem ra hắn và Đại Mạc này đạo quân ngược lại hữu duyên.

- Ta cùng hắn ngày xưa không oán ngày nay không thù, sợ hắn làm gì? Mông đạo hữu, có thể theo ta đi một chuyến không, hoặc là nói cho ta biết địa phương?

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, khách khí nói.

Cực Băng Thiên Trúc đối với hắn mới là trọng yếu nhất, về phần đạo quân, hắn lại không phải là không có ra mắt. Hắc Ám Đạo Quân Tuế Nguyệt Bàn, bây giờ còn đang ở Phàm Nhân Giới đây nè.

Mông Dã thở hắt ra, lần nữa từ hư không hạ xuống:

- Mạc huynh, ta cùng ngươi đi xem.

- Ngươi không sợ niết sa?

Mạc Vô Kỵ cũng là có chút kinh ngạc nhìn Mông Dã, hắn biết Mông Dã không phải người nói nghĩa khí như vậy.

Mông Dã cười ha ha một tiếng:

- Mạc huynh có thể xuất ra Hồng Mông Sinh Tức chữa thương cho Yết Hành, ta cùng Mạc huynh là minh hữu, Mạc huynh chắc chắn sẽ không nhìn ta niết hóa thành cát.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ cũng dám đứng ở chỗ này, hắn Mông Dã trái lại không dám, trước khí thế liền bại bởi Mạc Vô Kỵ. Sau này khả năng cũng không gọi là Mạc huynh, thậm chí khả năng giống như Yết Hành gọi là Mạc chủ. Huống hồ, bây giờ Đại Mạc đạo quân nhất định là bị thương nặng tại thân, coi như là niết sa hắn tự tin cũng có thể đối phó.

Trọng yếu nhất đó là hắn còn có một bình Hư Không Chỉ Thủy tại phía dưới này, đó mới là đồ đạc hắn bức thiết cần. Về phần hắn nói

những lời này: Mạc Vô Kỵ sẽ không ngồi xem hắn niết hóa thành sa, chính là bản thân hắn cũng không tin.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1121: Gần Trong Gang Tấc

Mông Dã hạ trên cát về sau, chỉ vào trước người nói:

- Gốc cây hư không mộc này tại bên trong cánh rừng rậm chưa tính là lớn nhất, ở bên cạnh...

Nói xong, Mông Dã vừa chỉ chỉ bên cạnh xa xa một mảnh đất trống lớn:

- Nơi này có một gốc cây hư không mộc lớn hơn, lúc đó ta cùng Đoái Chiếu Nhân liền ở giữa này đi xuống...

- Ngươi đi theo ta phía sau.

Mạc Vô Kỵ nói xong trực tiếp nhảy qua tới chỗ Mông Dã nói, độn thổ đi xuống.

Mông Dã nhanh chóng theo sau lưng Mạc Vô Kỵ, cũng là độn thổ đi xuống.

Càng đi xuống, chung quanh niết Hóa Đạo vận lại càng mạnh, sau đó thức hải thần niệm cũng bị hạn chế.

Sớm như Mạc Vô Kỵ đã đoán trước, hắn chậm lại độn thổ tốc độ, một bên dùng Trữ Thần Lạc thần niệm khắc trận văn.

Sau lưng Mạc Vô Kỵ, Mông Dã là âm thầm kinh hãi, nơi này thần niệm bị hạn chế đến trong vòng chu vi một trượng, dùng hắn Chuẩn Thánh thực lực, cũng chỉ có thể miễn cưỡng độn thổ. Mà Mạc Vô Kỵ ở trước người hắn cách đó không xa, dường như cũng không có cảm thụ

được bất luận cái gì áp lực, tuy rằng tốc độ thả chậm một chút. Hắn cũng hoài nghi Mạc Vô Kỵ chậm lại tốc độ, là đang chờ hắn.

Hai người đủ dưới xuống hơn ba canh giờ, dưới chân Mạc Vô Kỵ không còn đất cát, lúc này mới hạ xuống rơi vào bên ngoài một mảnh thạch điện trống trải.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ đảo qua, liền biết thạch điện là Đoái Chiếu Nhân cùng Mông Dã bố trí tới. Thủ đoạn cùng bên trong Mi Thị Trang Viên giống y hệt nhau.

Không lâu sau, Mông Dã hạ xuống rơi vào bên người Mạc Vô Kỵ. Sắc mặt của hắn có chút tái nhợt, xa không có bình tĩnh như Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn.

Mông Dã chỉ chỉ thạch điện thần niệm đều không thể thấm vào, nói:

- Năm đó đồ đạc của ta cùng Đoái Chiếu Nhân đều ở đây thạch điện, xem ra hiện tại bên trong có người.

Là ai ở bên trong Mông Dã không cần nhắc nhở Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cũng có thể đoán được. Căn cứ bên ngoài hư không rừng rậm hóa thành Đại Mạc tình cảnh, hiển nhiên là Đại Mạc đạo quân đi tới nơi này tước chiếm sào.

- Đoái Chiếu Nhân đạo hữu làm sao bảo tồn Cực Băng Thiên Trúc?

Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi, hắn hiện tại thế nhưng là biết Cực Băng Thiên Trúc cũng không dễ dàng bảo tồn.

Mông Dã nhìn thạch điện nói:

- Đoái Chiếu Nhân có một cái khai thiên thần linh mạch... Còn có một khối Tức Nhưỡng lớn chừng bằng móng tay, hắn dùng Tức nhưỡng đặt ở trên khai thiên thần linh mạch, sau đó sẽ lại đem Cực Băng Thiên Trúc đặt ở bên cạnh Tức Nhưỡng...

- Cái gì?

Mạc Vô Kỵ rung động nhìn Mông Dã:

- Ngươi nói nơi này còn có Tức Nhưỡng?

Tức Nhưỡng có thể nói là toàn bộ trong vũ trụ đệ nhất tài liệu cũng không quá đáng, loại tài liệu này không phải là Tiên Thiên không phải là Hậu Thiên, chính là lúc Hồng Mông sơ phân mang tới đồ đạc. Nếu mà không phải là nói riêng về tác dụng cứu người, giá trị Tức Nhưỡng khẳng định cao hơn so với Cực Băng Thiên Trúc. Mông Dã trước không có nói qua, nhất định là muốn nuốt một mình Tức Nhưỡng này.

Phải biết rằng đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, hắn hiện tại cũng cần gấp Tức Nhưỡng a. Năm đó hắn lấy được một miếng nhỏ Ám Mộc, thế nhưng vô luận hắn làm sao loay hoay, một miếng nhỏ Ám Mộc thủy chung là không cách nào sống. Nếu như có thể đạt được Tức Nhưỡng, Mạc Vô Kỵ khẳng định, có thể cho Ám Mộc sống.

- Đúng vậy, chỉ là có chút hơi bé…

Mông cũng có chút lúng túng nói.

Hắn không có nói cho Mạc Vô Kỵ sự tình Đoái Chiếu Nhân có Tức Nhưỡng, đó là bởi vì hắn rất muốn chút này Tức Nhưỡng. Hắn thậm chí nghĩ xong, trước khi tới nơi này cùng Mạc Vô Kỵ ngả bài. Chỉ là Mạc Vô Kỵ biểu hiện quá mức cường đại, nơi này lại có biến cố, cho nên hắn không có lại biểu hiện ra tâm tư muốn Tức Nhưỡng. Về phần giải thích, cũng vậy không cần. Cùng với Mạc Vô Kỵ thời gian dài như vậy, hắn đã sớm biết Mạc Vô Kỵ không phải là một hạng người dễ dàng. Hắn điểm ấy nhỏ mọn, rất hiển nhiên đối phương rõ ràng.

- Ta đã biết.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, đã là tế xuất Bán Nguyệt Trọng Kích, một kích đánh vào bên trên thạch điện đại môn.

Bất chấp thạch điện đại môn bị hộ trận bảo vệ, bất quá Mạc Vô Kỵ bây giờ trận đạo hầu như muốn bước vào cửu cấp thần trận đế hàng ngũ, một kích đi xuống, vừa lúc đánh vào hộ trận khoảng cách.

Chỉ là một kích, liền đem đạo thạch điện đại môn đánh ra một đạo khe nứt.

Không đợi đạo khe nứt chữa trị, Bán Nguyệt Trọng Kích lần nữa hóa thành một đạo ngân mang ầm xuống.

- Răng rắc!

Thạch điện đại môn vỡ vụn, Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã đứng ở trong thạch điện.

So với Mi Thị Trang Viên cái kia đại môn do Thiên Ngân Thánh Nhân động tay chân, cái thạch điện đại môn này liền lộ ra có chút hư nhược rồi.

Bước vào đại điện, Mạc Vô Kỵ liếc mắt một cái liền nhìn thấy một gốc cây băng trúc sắp tới ba thước. Băng trúc lóng lánh trong sáng, thoạt nhìn mang theo từng vòng ánh sáng nhu hòa, như bên trong thần thoại giống nhau.

9 phiến lá trúc hình bông tuyết, càng là xinh đẹp đẹp mắt. So với gốc cây Cực Băng Thiên Trúc hắn trao đổi cho Hắc Ám Đạo Quân Khổ Tâm Nhân này, gốc cây Cực Băng Thiên Trúc kia giá trị hiển nhiên phải lớn hơn nhiều.

Mạc Vô Kỵ không có đi nhìn khai thiên thần linh mạch phía dưới Cực Băng Thiên Trúc, mà là đưa mắt hạ xuống rơi vào hai người bên cạnh Cực Băng Thiên Trúc.

Không sai, là hai người, cũng không phải Mông Dã nói một mình Đại Mạc đạo quân. Bên trái một người vóc người thấp bé, thoạt nhìn thật giống như một thạch cầu bất quy tắc vậy, trong tay thưởng thức lấy một

chuỗi Phật châu, Phật châu có mười tám khối, mỗi một khối đều ẩn chứa vô cùng vô tận đạo vận khí tức. Bên phải một người, thân hình cao lớn thon dài, râu dài tới ngực khá có vài phần khí thế.

- *** Đại Mạc, Minh Nhạc...

Mông Dã khiếp sợ gọi một câu.

Mạc Vô Kỵ không cách nào cảm ứng được thực lực chân chính của hai người này, hắn đang tính toán nếu như mình đột nhiên xuất thủ, có bao nhiêu cơ hội có thể cướp đi Cực Băng Thiên Trúc.

- Là ai?

Mạc Vô Kỵ một bên hỏi, một bên tính toán chính bản thân tốc độ Súc Địa Thành Thốn.

- Mạc huynh, ở gần linh mạch Đại Mạc đạo quân là một trong bốn đạo quân, vóc người cao một chút Minh Nhạc là Minh Nhạc thần đế bên trong mười hai thần đế.

Mông Dã cảnh giác nhìn hai người, giới thiệu với Mạc Vô Kỵ.

- Ha ha ha...

Người tu sĩ kia thân hình cao lớn bỗng nhiên cười ha ha, nở nụ cười nửa ngày mới đưa tay chỉ Mông Dã nói:

- Mông Dã a Mông Dã, ngươi dầu gì cũng là một trong tam tán thánh có Thần vị, hôm nay thế nào không có tiền đồ như vậy, cư nhiên xưng một cái Hợp Thần con kiến hôi làm huynh, ha ha cười chết bản đế mất.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là một trận dừng lại, hắn không phải là bởi vì Minh Nhạc thần đế chế nhạo Mông Dã, mà là vừa rồi thời điểm Minh Nhạc Thánh Đế cuồng tiếu, bên trong rất nhỏ không gian ba động, hắn cư nhiên cảm nhận được Cực Băng Thiên Trúc vòng ngoài hư không

trận văn. Cực Băng Thiên Trúc thoạt nhìn cũng không có bất kỳ ngăn cản, chỉ cần tiến lên là có thể cướp được.

Trên thực tế nếu như không có cảm thấy được ngoại vi hư không trận văn xây dựng hộ trận, như vậy mạo muội tiến lên, chẳng khác nào sẽ lại đem Cực Băng Thiên Trúc đưa đi. Phía sau Mạc Vô Kỵ xuất ra một đạo mồ hôi lạnh, ngược lại không phải là sợ hai người này, mà là vừa rồi nếu mà mạo muội tiến lên, hắn nhất định là không chiếm được Cực Băng Thiên Trúc.

Muốn từ trong tay một đạo quân cùng một cái thần đế cướp đoạt Cực Băng Thiên Trúc, Mạc Vô Kỵ còn không có cái sức lực này. Không sợ đối phương là một chuyện, từ trong tay đối phương cướp đoạt đồ đạc là một chuyện khác.

- Đại Mạc, Minh Nhạc, nơi này là nơi ta cùng Đoái Chiếu Nhân giấu bảo, không biết hai vị là ý gì?

Mông Dã không có để ý tới Minh Nhạc thần đế châm chọc hắn xưng Mạc Vô Kỵ vi huynh, giọng nói có chút khó chịu.

- Địa bàn của ngươi?

Minh Nhạc lần nữa cười ha ha:

- Nơi này rõ ràng là nơi vô chủ, dựa vào cái gì là địa bàn của ngươi Mông Dã? Ngươi là Thánh Nhân bên trên sao? Nói là của ngươi sẽ là của ngươi?

- Ha ha!

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, đột nhiên tiến lên một bước, đưa tay chỉ Minh Nhạc nói:

- Ngươi chiếm giữ địa bàn người khác, cướp đoạt đồ của người khác, chẳng lẽ còn không để cho người khác nói một tiếng, thiên hạ há lại có đạo lý như thế...

Gần như là đang thời điểm nói đến đạo lý, thân thể Mạc Vô Kỵ hơi dừng lại.

Đại Mạc đạo quân vẫn đang chú ý Mạc Vô Kỵ, biết rõ hắn Đại Mạc đạo vận trải rộng nơi này, vẫn như cũ dám xuống đến, cả Mông Dã đều xưng hô Mạc Vô Kỵ vi huynh, có thể thấy được Mạc huynh này sẽ không đơn giản.

Đối với sự tình Mạc Vô Kỵ cướp đoạt Cực Băng Thiên Trúc, hắn căn bản cũng không có lưu ý. Xung quanh Cực Băng Thiên Trúc thế nhưng là có hư không trận văn hộ trận che chở, không muốn nói Mạc Vô Kỵ, chính là Mông Dã thời điểm đỉnh phong đột nhiên xuất thủ, cũng chỉ có thể bị hắn hộ trận ngăn trở.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ chỉ là nhìn thoáng qua Cực Băng Thiên Trúc liền dời đi ánh mắt, thần niệm cũng không có tiếp tục theo dõi. Đại Mạc đạo quân vẫn là thời khắc nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, Cực Băng Thiên Trúc đối với hắn cũng là trọng yếu phi thường. Nếu không phải hắn còn có vài đạo đạo vận chưa hoàn thiện, hắn sớm đã dùng Cực Băng Thiên Trúc.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ đột nhiên tiến lên chỉ trích Minh Nhạc, hắn trái lại thư giản một cái tâm thần.

Nhưng hết lần này tới lần khác ở phía sau, thân hình Mạc Vô Kỵ dừng lại. Chỉ là khoảng cách thời gian, Đại Mạc cùng Minh Nhạc đều hiểu ra, thân hình Mạc Vô Kỵ dừng lại chỉ là một bóng dáng mà thôi, Mạc Vô Kỵ chân chính đã di động. Cũng trong lúc đó, không gian ba động truyền đến.

- Muốn chết à!

Đại Mạc trực tiếp đánh về phía Mạc Vô Kỵ, dù cho Mạc Vô Kỵ lừa gạt hắn 1 khoảng cách thời gian, hắn cũng không cho là Mạc Vô Kỵ có thể cướp đi Cực Băng Thiên Trúc.

Hắn căn bản sẽ không chờ Mạc Vô Kỵ xé mở hộ trận, chỉ là biết ngăn cản Mạc Vô Kỵ.

Gần như là tại trong lúc Mạc Vô Kỵ thi triển Súc Địa Thành Thốn thần thông, vòng ngoài hư không trận văn hộ trận bảo vệ Cực Băng Thiên Trúc bỗng nhiên nổ lên, khí tức Cực Băng Thiên Trúc hiển lộ ra.

Mạc Vô Kỵ không có nửa phần ảnh hưởng liền vọt tới bên cạnh Cực Băng Thiên Trúc, tay vung lên một cái, lại đem Cực Băng Thiên Trúc đưa vào Phàm Nhân Giới. Đi theo Bán Nguyệt Trọng Kích hóa thành một đạo màu bạc sông dài đánh ra.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ màu bạc sông dài cùng Đại Mạc một quả Phật châu đụng vào nhau, tại trong toàn bộ đại điện văng lên tảng lớn ngân mang cùng khắp trời cát mịn.

Cường đại thần nguyên phản phệ truyền đến, Mạc Vô Kỵ cũng bay đến bên người Mông Dã.

Lúc này trong lòng hắn đại định, Cực Băng Thiên Trúc tới tay, hắn không như trước nữa sợ hãi chú lùn cùng cái gì Minh Nhạc trước mắt này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1122: Đe Dọa

Trong tay Đại Mạc đạo quân mười tám tấm Phật châu phật quang đại thịnh, cả người hắn cũng từ hình dạng một cái viên cầu bất quy tắc đột ngột trở nên cao lớn.

Vô cùng vô tận phật quang đạo vận khí tức, tại quanh người hắn kích động. Hắn cũng không có đột nhiên đánh lén đối với Mạc Vô Kỵ, hoặc là hắn biết coi như là hắn đột nhiên đánh lén, cũng không nhất định có thể làm gì Mạc Vô Kỵ.

- Chờ một chút!

Đại Mạc đạo quân nói một câu đối với Minh Nhạc thần đế, dừng lại động tác Đại Mạc đạo quân.

Đại Mạc đạo quân gật đầu, hắn đích xác là đình chỉ tiếp tục động tác, bất quá hắn mười tám tấm Phật châu này phật quang khí tức bộc phát cường đại khiếp người. Những Phật quang này rất nhanh bày khắp toàn bộ đại điện, chẳng những phong tỏa tất cả không gian đại điện, cũng đã phong tỏa Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã.

- Mông Dã, vị đại ca này của ngươi thoạt nhìn rất tốt a, thậm chí ngay cả hư không trận văn cũng tinh thông. Còn đang ở chúng ta trước mắt bố trí hư không trận văn, dùng trận văn phá trận văn đoạt đi rồi Đại Mạc Cực Băng Thiên Trúc, lợi hại.

Minh Nhạc ngón tay cái dựng lên.

Đi theo, lại nói với Mạc Vô Kỵ:

- Vị Mạc đạo hữu này, ngươi hư không trận văn là từ đâu học được?

Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp nói chuyện, liền cảm thụ được vô cùng vô tận niết sa đạo vận thẩm thấu tới rồi trong cơ thể. Kinh khủng niết hóa khí tức tại hắn mạch lạc bên trong tàn phá bừa bãi, có thể tưởng tượng nếu mà hắn không có hóa độc lạc, những thứ này niết hóa khí tức có thể ở trong thời gian rất ngắn liền đem hắn hóa thành cát vỡ.

Đáng tiếc Mạc Vô Kỵ có hóa độc lạc, những thứ này niết sa khí tức trong nháy mắt đã bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi, đưa vào hóa độc lạc, sau đó lần nữa niết hóa rơi.

Mạc Vô Kỵ đối với những thứ này niết sa đạo vận không xem ở trong mắt, một bên Mông Dã cũng không có nhẹ nhàng như vậy. Gần như là tại Mạc Vô Kỵ lại đem niết sa đạo vận toàn bộ thông qua hóa độc lạc hóa đi đồng thời, Mông Dã phát ra một tiếng thê lương kêu thảm thiết:

- Mạc huynh, cứu ta.

Lúc này giày Mông Dã cùng ống quần toàn bộ biến thành cát rơi trên mặt đất, ngay cả mắt cá chân Mông Dã cũng vậy nhanh chóng đang niết hóa.

Mông Dã trong lòng cuồng kinh, hắn biết mình đã xem thường Đại Mạc đạo quân khôi phục trình độ.

Hắn thấy Đại Mạc đạo quân coi như là khôi phục, cũng không cách nào khôi phục lại mạnh mẽ hơn hắn bao nhiêu tình cảnh. Hiện tại xem ra, hoàn toàn không đúng. Đại Mạc đạo quân khẳng định gặp cơ duyên tốt hơn so với hắn, tốc độ khôi phục nhanh hơn hắn. Đây là Đại Mạc không có dùng Cực Băng Thiên Trúc, nếu là Đại Mạc vận dụng Cực Băng Thiên Trúc, chỉ sợ hắn Mông Dã cả hoàn thủ cơ hội cũng không có.

Mạc Vô Kỵ nhìn lướt qua Mông Dã sẽ thu hồi ánh mắt, nhìn Đại Mạc đạo quân nói:

- Đại Mạc, ta ngược lại kỳ quái, lẽ ra Mông Dã cùng Đoái Chiếu Nhân cũng không phải đứa ngốc. địa phương bọn họ giấu kín bảo vật cũng là rất ẩn núp, làm sao lại bị hai người các ngươi phát hiện?

- Ha ha ha ha...

Một bên Minh Nhạc thần đế cười ha ha, chỉ vào Mạc Vô Kỵ nói:

- Họ Mạc, tuy rằng ta không biết lai lịch của ngươi, bất quá ta kiến nghị ngươi hay là trả lời vấn đề ta hỏi trước đã, ngươi hư không thần văn là từ đâu trong học được. Đừng nghĩ trốn, bởi vì ngươi căn bản là trốn không thoát.

- Nếu mà tại cái chỗ này, cũng bị một cái con kiến hôi trốn, ta Đại Mạc cũng vậy không cần phải ngồi trong bốn đạo quân vị...

Đại Mạc đạo quân bỗng nhiên dừng lại giọng nói, lập tức cũng có chút kinh ngạc nói:

- Ta nói thế nào một chút điểm còn không sợ, thì ra lúc đầu có thể chống đối của ta niết sa thần thông...

- Đù, thật đúng kìa.

Minh Nhạc kinh dị một tiếng, lập tức cũng không thèm để ý chỉ vào Mông Dã nói:

- Mông Dã, nhìn Mạc huynh của ngươi, ngươi đều bị sa hóa, hắn dường như không có thấy gì a...

- Ai nói ta muốn chạy trốn đâu nè?

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Ta còn có thứ không có lấy đi, tại sao muốn trốn?

- Đa tạ Mạc huynh.

Mông Dã đang cầu xin trợ Mạc Vô Kỵ về sau, liền không giải thích được cảm thụ được đạo vận bị cuốn đi, sau đó biến mất, về phần những thứ này là như thế nào bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi, hắn căn bản cũng không rõ ràng.

Lúc này Mông Dã đối với Mạc Vô Kỵ thần bí càng là kiêng kỵ, vốn hắn đều dự định thi triển cấm thuật chạy thoát. Không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ ung dung thản nhiên, dễ dàng liền hóa đi nguy cơ, để cho hắn bình yên vô sự. Loại thủ đoạn này...

- *** Ngươi không có việc gì?

Chẳng những là Minh Nhạc, chính là Đại Mạc cũng khiếp sợ nhìn Mông Dã. Nếu như nói Mạc Vô Kỵ có thể đối phó hắn niết sa là một loại trùng hợp, này Mạc Vô Kỵ ung dung thản nhiên, cả hắn cũng không có cảm thấy được liền đem Mông Dã niết sa đạo vận hóa đi, loại thủ đoạn này đã có thể không đơn giản. Trong lòng hắn bỗng nhiên có thêm một tia lo lắng, mình có thể không có khả năng từ trong tay Mạc Vô Kỵ đoạt lại Cực Băng Thiên Trúc.

Trong lòng Đại Mạc đã có một phần hối hận, hắn hối hận chính bản thân không nên chờ tới bây giờ, hắn hắn là sớm một chút dùng Cực Băng Thiên Trúc khôi phục thức hải cùng Linh Lạc của mình. Tuy nói sớm một chút vận dụng Cực Băng Thiên Trúc không phải là tận thiện tận mỹ, vẫn tốt vô số lần so với khả năng cái gì đều không chiếm được.

- Ha ha...

Lần này đến phiên Mông Dã cười ha ha, hắn cũng đưa tay ra chỉa chỉa lấy Đại Mạc cùng Minh Nhạc nói:

- Mạc huynh cả Hoán Đề Thánh Nhân cũng bắt được, hai người các ngươi bất quá là chỉ là một thần đế của một đạo quân mà thôi, còn là hai cái Chuẩn Thánh dưới Đại Lượng Kiếp, bị thương nặng còn chưa khôi phục, có thể cùng Hoán Đề Thánh Nhân so sánh sao?- Ngươi nói cái gì?

Minh Nhạc nhảy lên một cái, khiếp sợ nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi thực sự bắt được Hoán Đề?

Đại Mạc cũng là kinh hãi, lập tức liền cười ha ha một tiếng:

- Minh Nhạc lão đệ, cần gì phải tin tưởng...

Nói cũng chưa có nói hết, Đại Mạc liền câm miệng, sau đó vẻ mặt rung động nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ trên tay.

Tại trong tay Mạc Vô Kỵ, cầm lấy một người nam tử gầy như bộ xương khô, trên người nam tử này còn có một chuôi rỉ sét loang lổ Phật sạn xuyên qua. Vô luận Đại Mạc hay là Minh Nhạc, đều biết chuôi Phật sạn này là Thất Phật sạn.

Bất chấp bộ xương khô nam tử này quanh thân đạo vận khí tức hoàn toàn bị Mạc Vô Kỵ phong tỏa, cái loại này cường hãn thánh đạo khí tức vẫn như cũ có thể bị Đại Mạc cùng Minh Nhạc cảm thụ.

Minh Nhạc tự lẩm bẩm:

- Cái đm nó! Thật là Hoán Đề Thánh Nhân, thật là...

Trong mắt hắn hiện ra kinh khủng, Thánh Nhân uy danh cũng không phải là nói một chút, Mạc Vô Kỵ lại đem Thánh Nhân trói buộc, đối với tâm tính của hắn là một cái đả kích không có gì sánh kịp.

Có lẽ đổi thành một người bình thường, còn không có loại đả kích này. Làm một người bản thân có Thần vị, Minh Nhạc quá rõ một cái Thánh Nhân không dễ dàng. Chính là hắn Minh Nhạc, nếu như không có ngoài ý muốn, trọn đời cũng không cách nào bước vào Thánh Nhân chi đạo. Bởi vì quá cao, quá khó khăn, quá không thể chạm đến.

Hôm nay Đại Thánh Nhân trong lòng hắn cái loại này không cách nào chạm đến, bị Mạc Vô Kỵ nắm trong tay, đây là dạng gì trùng kích?

Không chỉ là Minh Nhạc, Đại Mạc cũng ngốc trệ hẳn ra. Bát đại Đại Thánh Nhân, có bảy Thánh Nhân thường bày bàn rượu, mở tiệc chiêu đãi khắp nơi hào kiệt. Hắn và Hoán Đề Thánh Nhân ra mắt không biết bao nhiêu lần, cho nên hắn liếc mắt một cái liền nhận ra kẻ bị Mạc Vô Kỵ trói buộc lại chính là Hoán Đề Thánh Nhân, không có lừa gạt hắn.

- Hoán Đề thánh tôn, thật là ngươi?

Đủ qua thời gian mấy hơi thở, Đại Mạc mới không thể tin được hỏi một câu.

Hoán Đề khụ khụ hai tiếng, như bộ xương khô khóe miệng lộ ra một loại cười khổ:

- Đại Mạc, Minh Nhạc, không nghĩ tới các ngươi cũng vậy rơi vào trong tay Mạc đạo hữu a.

Hoán Đề đối với Mạc Vô Kỵ nhưng là phi thường rõ ràng, bất chấp hiện tại hắn hết thảy đều bị Mạc Vô Kỵ phong bế, hắn vẫn như cũ cho rằng Mạc Vô Kỵ là khống chế được Đại Mạc cùng Minh Nhạc.

Đại Mạc cùng Minh Nhạc cũng hít một hơi hơi lạnh, hai người giờ khắc này cảm thấy da đầu phát bùng nổ, Mạc huynh này tới cùng là lai lịch gì? Hai người không còn có tự tin như trước.

- Hoán Đề, Linh Dược vườn của ta hiện tại làm sao?

Mạc Vô Kỵ nhìn thoáng qua Hoán Đề bị bản thân nắm trong tay, nhàn nhạt hỏi.

Hoán Đề lại là ho khan hai tiếng:

- Mạc đạo hữu yên tâm, ta chiếu cố tốt lắm.

- Vậy là tốt rồi, nói không chừng rất nhanh thì ngươi sẽ có bạn.

Mạc Vô Kỵ như có ý vị nhìn thoáng qua Đại Mạc cùng Minh Nhạc, dương tay một cái, Hoán Đề lần nữa biến mất không gặp, bị Mạc Vô Kỵ lại đưa vào Phàm Nhân Giới.

Chẳng những là Đại Mạc cùng Minh Nhạc kinh hãi không thôi, chính là trong lòng Mông Dã cũng là kinh hoàng. Trong lòng hắn vẫn hoài nghi Mạc Vô Kỵ tới cùng có hay không trói buộc lại Hoán Đề, hiện tại hắn lại không còn hoài nghi. Hoán Đề vẫn bị Mạc Vô Kỵ nhốt tại trên một cái thế giới hắn cũng không biết.

Mạc Vô Kỵ này, thật sự là thật mạnh.

Mạc Vô Kỵ thu hồi Hoán Đề về sau, giọng nói thản nhiên nói:

- Đại Mạc, nếu mà ngươi còn không thu hồi niết sa thần thông của ngươi, đừng trách ta không khách khí.

Bị Mạc Vô Kỵ nói sợ rùng mình một cái, Đại Mạc theo bản năng tay vung lên một cái, chung quanh niết Hóa Đạo vận khí tức đã biến mất vô tung vô ảnh.

Thánh Nhân thật sự là đáng sợ, năm đó bọn họ thời điểm cực thịnh, tại trước mặt Thánh Nhân cũng là con kiến hôi.

Minh Nhạc cũng vậy từ trong rung động tỉnh táo lại, hắn này bộ dạng lúc trước sớm đã biến mất, thay đổi một bộ ngưng trọng biểu tình đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Mạc đạo hữu trước nói còn có thứ không có lấy đi, không biết là đồ đạc gì?

Mạc Vô Kỵ trước nói qua những lời này, chỉ là vô luận là Đại Mạc hay là Minh Nhạc, cũng không có đem lời Mạc Vô Kỵ nói để ở trong lòng.

Hôm nay cả Hoán Đề Thánh Nhân cũng bị Mạc Vô Kỵ trói buộc lại, thì bọn họ tại trước mặt Mạc Vô Kỵ tính cái gì. Về phần Mông Dã xưng

hô Mạc là huynh, không còn có nửa điểm đột ngột.

Mạc Vô Kỵ thấy dọa sợ hai vị này, càng là không nhanh không chậm nói:

- Năm đó ở bên cạnh Cực Băng Thiên Trúc còn có một khối Tức Nhưỡng, khối Tức Nhưỡng kia tại sao ta không có thấy?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1123: Đại Hủy Diệt Thuật Vs Đinh Đầu Thư

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói tới Tức Nhưỡng, Minh Nhạc thần đế sắc mặt lập tức liền khó xem. Mạc Vô Kỵ có thể trói buộc lại Thánh Nhân, trong lòng hắn tự nhiên là kiêng kỵ vạn phần. Thế nhưng là Tức Nhưỡng bây giờ là vật của hắn, để cho hắn lấy ra hoàn trả cho Mạc Vô Kỵ, hắn tự nhiên là không muốn.

Trước đây hắn và Đại Mạc nói xong rồi, Cực Băng Thiên Trúc về Đại Mạc, Tức Nhưỡng về hắn. Hiện tại hắn Tức Nhưỡng còn không có ngộ nhiệt, liền có người muốn lấy đi, đây coi là là chuyện gì?

Minh Nhạc sẽ lại đem ánh mắt nhìn về phía Đại Mạc, hai người nhìn nhau một cái về sau, Đại Mạc tận lực chậm lại giọng của mình nói:

- Mạc đạo hữu, Cực Băng Thiên Trúc này là đồ đạc vô cùng trọng yếu của ta, còn xin Mạc đạo hữu về trả lại cho ta. Ta cùng Minh Nhạc nhất định xuất ra tạ lễ, sau đó cung tiễn hai vị rời đi nơi này.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên nghe được Đại Mạc nói ý tứ, đây là thử thực lực của hắn. Hắn khẳng định, nếu mà hắn thực sự giao ra Cực Băng Thiên Trúc, vậy chờ đợi hắn tuyệt đối không phải là cung tiễn đi, mà là đòn sát thủ càng thêm ngoan lệ.

Những tên này bản thân có đỉnh cấp Thần vị, còn đang ở bên trong Đại Lượng Kiếp còn sống sót, tuyệt đối không có một ai dễ dàng.

Nếu là hắn tiếp tục cuồng vọng làm vẻ ta đây, rất có thể duy trì liên tục chấn trụ hai người này, sau đó thoát thân. Bất quá Mạc Vô Kỵ uy hiếp hai người này, không phải là vì thoát thân, mà là vì đánh lén.

Trận chiến đấu này theo Mạc Vô Kỵ căn bản là khó mà tránh khỏi, hắn truyền âm để cho Mông Dã động thủ đồng thời, vòng xoáy lĩnh vực đã bao trùm ra. Quy tắc va chạm dưới, không gian chung quanh đung đưa kịch liệt hắn lên, Đại Hủy Diệt Thuật thủ ấn dĩ nhiên thi triển.

- Mạc đạo hữu, sao lại động thủ...

Minh Nhạc một bên kêu, một bên tế xuất bản thân pháp bảo, dĩ nhiên là một bộ Đinh Đầu Thư (kẹp bấm sách?? Wtf? Không hiểu đây là pháp bảo gì nhá).

Đinh Đầu Thư vừa ra đến, Mạc Vô Kỵ liền cảm thấy cả người không được tự nhiên, tay hắn càng là liên miên không ngừng, điên cuồng vẩy đi ra ngoài. Đồng thời, một chương Lạc Thư bị hắn dán tại ngực.

Ngập trời kinh khủng khí tức ở trên không tràn ngập, Đại Mạc đạo quân niết sa tại đây dưới khí tức kinh khủng, thật giống như thuyền nhỏ bấp bênh.

Chỉ là chớp mắt thời gian, loại này ngập trời khí tức liền biến thành hủy diệt chi thế, giờ khắc này vũ trụ giống như muốn nổ tung bình thường giống nhau, tại đây bên trong hủy diệt chi thế run rẩy.

- Đại Hủy Diệt Thuật!

Đại Mạc cùng Minh Nhạc đồng thời kinh kêu thành tiếng, ngay cả Mông Dã cùng Mạc Vô Kỵ đồng minh, cũng vậy rung động nhìn Đại Hủy Diệt Thuật thành hình.

Đối với Mạc Vô Kỵ mà nói, đây mới thực là ý nghĩa lần đầu tiên thi triển Đại Hủy Diệt Thuật. Loại này hủy diệt thần thông, hắn thí nghiệm qua một lần. Về phần đang Mi Thị Trang Viên Đại Hủy Diệt Thuật, vậy chỉ có thể coi như là da lông thủ đoạn.

Lúc này hắn toàn lực xuất thủ, thi triển ra Đại Hủy Diệt Thuật coi như là cường đại nhất thần thông của hắn. Chí ít chưa có hoàn toàn thành

hình Thất Giới Chỉ, bây giờ còn xa xa so ra kém hắn Đại Hủy Diệt Thuật.

trong sợ hãi, Minh Nhạc thần đế lại cũng không kịp đoái hoài kiêng kỵ Mạc Vô Kỵ lai lịch, Đinh Đầu Thư bảy chi đầu đinh màu đen mưa tên trực tiếp biến mất, sau một khắc Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực đang ở dưới bảy chi đầu đinh mưa tên vỡ ra.

- Bành bành bành bành!

Liên tiếp 6 Đạo màu đen đầu đinh mưa tên đánh vào bên trên Lạc Thư, dù cho Lạc Thư là Tiên Thiên Pháp Bảo, cuồng bạo thần nguyên lực lượng cùng đạo vận khí tức vọt tới, Mạc Vô Kỵ cũng là nhịn không được há mồm liên tiếp phun ra vài búng máu tươi. Lạc Thư run lên, một đạo khe hở xuất hiện, tấm thứ bảy đầu đinh mưa tên vừa vào ngực Mạc Vô Kỵ.

- PHỐC!

Mạc Vô Kỵ cũng không nhịn được nữa, lại là một đạo máu huyết phun ra, cả người giống như bị thứ gì chặt đứt ngang giống nhau, suy yếu hẳn lên. Tại nơi một quả Đinh Đầu Thư vừa vào trong cơ thể hắn, tất cả lực lượng hắn đều bị đào đi, sinh cơ cấp tốc tiêu tán.

- Rầm rầm ầm!

Đại Hủy Diệt Thuật cũng vậy vào giờ khắc này hoàn toàn bao trùm mở ra, lại đem Đại Mạc cùng Minh Nhạc hoàn toàn bao ở trong đó.

Không gian chung quanh bắt đầu bị hủy diệt, tất cả bắt đầu tan vỡ, sau đó bị hư vô không gian cắn nuốt hết.

Xốc xếch quy tắc để cho Đại Mạc niết sa trực tiếp hội niết, vốn Mông Dã còn muốn phải giúp một tay, lúc này chỉ có thể cấp tốc bỏ chạy. Cũng may hắn tại bên người Mạc Vô Kỵ, công kích của Đại Hủy Diệt Thuật đối với hắn yếu nhất.

- Răng rắc, răng rắc!

Đại Mạc cùng Minh Nhạc bị Đại Hủy Diệt Thuật bao lấy quanh thân bộ xương liên tiếp gãy, thật giống như củi đốt bình thường giống nhau. Nếu như nói Mạc Vô Kỵ bị Minh Nhạc Đinh Đầu Thư đánh trúng, liên tiếp phun ra mấy đạo máu tươi. Vậy Đại Mạc cùng Minh Nhạc cũng không phải là phun ra máu tươi đơn giản như vậy, hai người vốn là thân thể chưa hoàn thiện tại dưới Đại Hủy Diệt Thuật, hầu như muốn thốn thốn vỡ vụn, ngay cả Nguyên Thần đạo vận cũng phải bị Đại Hủy Diệt Thuật nghiền ép, xu hướng hủy diệt.

Hoặc là nói nếu mà không phải là Minh Nhạc thần đế đúng lúc dùng Đinh Đầu Thư một quả đầu đinh mưa tên đánh trúng Mạc Vô Kỵ, Đại Mạc cùng Minh Nhạc rất có thể tại dưới Đại Hủy Diệt Thuật hỏng mất.

Mạc Vô Kỵ bị thương nặng, Đại Hủy Diệt Thuật đạo vận suy yếu, cho Đại Mạc cùng Minh Nhạc cơ hội.

Đại Mạc mười tám tấm Phật châu tạo thành một cái Phật châu thế giới, vô cùng vô tận Phật vận quang mang đưa hắn bao ở trong đó, chặn Đại Hủy Diệt Thuật đối với không gian văng tung tóe. Đại Mạc đạo quân là điên cuồng về sau lẩn trốn, đâu còn dám hoàn thủ?

Hắn có chút hối hận, không nên để cho Mạc Vô Kỵ động thủ trước. Mạc Vô Kỵ thi triển Đại Hủy Diệt Thuật đích xác đáng sợ, thế nhưng hắn cũng đã nhìn ra, Mạc Vô Kỵ thực lực chân chính cũng không có đáng sợ như vậy. Hắn là bị Mạc Vô Kỵ hù dọa.

Nếu mà hắn ngay từ đầu tựa cùng Minh Nhạc động thủ, lúc này Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không tốt qua. Đáng tiếc hiện tại Đại Hủy Diệt Thuật bắt đầu văng tung tóe toàn bộ không gian, hắn không còn có cơ hội xuất thủ, chỉ có thể về sau lẩn trốn.

So với còn chưa kịp xuất thủ Đại Mạc, Minh Nhạc thì càng là chật vật không chịu nổi. Hắn Đinh Đầu Thư đích thật là đả thương nặng Mạc Vô Kỵ, cũng cho hắn và Đại Mạc một đường sinh cơ. Thế nhưng là

chính hắn bị cuồng bạo Đại Hủy Diệt Thuật đạo vận bao lấy, quanh thân bộ xương tận nứt ra, đạo vận kịch liệt tán loạn, ngay cả Linh Lạc của hắn vừa mới khôi phục không lâu, lúc này cũng bắt đầu vỡ ra.

Ở vào dưới to lớn không gian tan vỡ Đại Hủy Diệt Thuật, Minh Nhạc đâu còn dám có nửa điểm ý niệm trong đầu truy sát Mạc Vô Kỵ, dù cho hắn biết Mạc Vô Kỵ hiện tại cũng là nỏ mạnh hết đà, với hắn mà nói, hắn cần chính là nhanh lên một chút chạy trốn. Chớ bị Mông Dã cái tên kia ngăn cản.

Đinh Đầu Thư mở ra, từng đạo màu đen sát thế đạo vận tại quanh người Minh Nhạc tạo thành một đạo thần niệm sát thế tấm chắn đều không thể chạm tới, Minh Nhạc tại đây dưới sát thế tấm chắn điên cuồng lẩn trốn về sau.

sát thế tấm chắn tuy rằng cường đại, thế nhưng là Đại Hủy Diệt Thuật càng mạnh. Sát thế tấm chắn vừa ra đến, liền kịch liệt hòa tan, sau đó thu nhỏ lại, thậm chí xuất hiện vết nứt.- Rầm rầm ầm!

Vốn là hư không sa mạc bắt đầu tảng lớn sụp xuống, hội niết, biến mất...

Thạch điện càng là sớm biến thành bột mịn, toàn bộ không gian vũ trụ quy tắc đều ở dưới Đại Hủy Diệt Thuật hỗn loạn, thác loạn không chịu nổi.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ đột nhiên không nói đạo lý dường như xuất thủ, hơn nữa vừa ra tay cũng không cách nào vãn hồi Đại Hủy Diệt Thuật, cho nên quá trình chiến đấu cực kỳ nhất thời, sau đó song phương đều là cấp tốc về sau lẩn trốn.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là kinh hãi không dứt, nếu không phải hắn có Sinh Cơ Lạc cùng Trữ Thần Lạc, Trữ Nguyên Lạc, hắn liền nguy hiểm. Này đầu đinh mưa tên thật sự là quá mức đáng sợ, cư nhiên khóa lại hắn đạo vận khí tức, bắt đầu xé rách hồn phách của hắn, thậm chí muốn khóa lại hắn Chu Thiên nghịch chuyển cùng mạch lạc.

Hoàn hảo hắn không có Nguyên Thần, nếu có Nguyên Thần, nguyên thần của hắn đã bị Đinh Đầu Thư mưa tên đóng đinh.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ sinh cơ không ngừng bị cuốn đi, hắn Sinh Cơ Lạc, Trữ Nguyên Lạc cùng Trữ Thần Lạc vẫn như cũ để cho hắn có cơ hội bỏ chạy.

Đang điên cuồng về sau lẩn trốn đồng thời, Mạc Vô Kỵ cũng là trong lòng may mắn không dứt. May mà hắn chỉ là tế xuất một chương Lạc Thư, nếu mà hắn tế xuất hai chương thậm chí nhiều hơn Lạc Thư, có lẽ trên người hắn bên trong đầu đinh mưa tên càng nhiều. Thực sự là bởi vì hắn tế xuất Đại Hủy Diệt Thuật, tiêu hao quá mức khổng lồ. Đồng thời bởi vì thần nguyên cùng thần niệm tiêu hao quá lớn, hồn phách của hắn rất có thể bị Đinh Đầu Thư xé mở.

...

Vô tận trong hư không, Đại Mạc đạo quân bảo vệ Minh Nhạc Thánh Đế, vẫn như cũ có chút nghĩ mà sợ đạo:

- họ Mạc tới cùng là lai lịch gì? Thật là lợi hại. Minh Nhạc đạo hữu, ngươi không sao chứ?

Minh Nhạc lắc đầu, lấy ra một quả đạo quả màu xanh nuốt xuống, quanh người hắn xương cốt rất nhanh thì phát sinh từng đợt thanh âm bùm bùm, lần nữa gây dựng lại hắn lên.

Bất chấp ngoài mặt nhìn thương thế Minh Nhạc thần đế đã khôi phục, chỉ có hắn tự mình biết, hắn bị đại hủy diệt thần thông xé rách mấy đạo Linh Lạc, nứt ra thức hải, thậm chí đạo vận cũng vậy bắt đầu hỗn loạn.

Đại Mạc đạo quân không có tiếp tục hỏi Minh Nhạc thần đế, hắn biết rõ thương thế Minh Nhạc rất đáng sợ. Chủ yếu là thời điểm Đại Hủy Diệt Thuật đổ xuống, Minh Nhạc xuất thủ, tạo thành thần thông nghiền ép. Chính hắn cũng lấy ra vài viên thuốc nuốt vào, Minh Nhạc trọng thương, hắn cũng giống vậy bị thương.

Đủ qua thời gian một nén nhang, Minh Nhạc thần đế mới hộc ra một ngụm trọc khí nói:

- Người này thật mạnh.

Đại Mạc lắc đầu:

- Minh Nhạc thần đế, ta cảm giác người này không nhất định mạnh bao nhiêu, là trước chúng ta trong lòng khiếp sợ, để cho hắn dùng Đại Hủy Diệt Thuật đánh lén thành công. Thật thật không ngờ, người này cư nhiên biết Đại Hủy Diệt Thuật.

Minh Nhạc thần đế đáp:

- Ta nói hắn mạnh không phải là bởi vì hắn Đại Hủy Diệt Thuật, mà là bởi vì tu vi hắn. Ta chưa hề nghĩ tới một cái Hợp Thần sơ kỳ, sẽ cường hãn đến loại tình trạng này.

Đại Mạc nghi hoặc nhìn Minh Nhạc:

- Làm sao ngươi biết hắn là Hợp Thần sơ kỳ? Người này đạo vận nội liễm, quanh thân vòng xoáy lĩnh vực càng làm cho thần niệm không cách nào theo dõi a.

Minh Nhạc chậm lại giọng nói:

- Không, ta cùng hắn đạo vận va chạm qua, biết người này tu vi, tuyệt đối sẽ không cao hơn Hợp Thần tầng ba. Thế nhưng hắn đại đạo đạo vận thật giống như đại dương mênh mông biển rộng bình thường giống nhau, ta căn bản liền không cách nào làm càng sâu một bước theo dõi.

Đại Mạc đạo quân nhìn một chút xa xa hư không, có chút không cam lòng nói:

- Ta thực sự là quá hối hận, sớm biết lại đem Cực Băng Thiên Trúc dùng hết. Không nghĩ tới Mông Dã cư nhiên dẫn theo một cường giả như vậy đến, để cho ta mất đi cơ hội duy nhất trở lại tột cùng.

Nói xong, Đại Mạc đạo quân thở dài, nhìn Minh Nhạc thần đế nói:

- Minh Nhạc đạo hữu, hiện tại chúng ta đi nhanh lên, càng xa càng tốt. Người này mong muốn Tức Nhưỡng tại chúng ta nơi này, hắn sẽ không từ đấy bỏ qua.

Minh Nhạc cũng là lắc đầu nói:

- Đại Mạc đạo hữu, ta cho rằng là cơ hội của chúng ta. Nếu như ta không có đoán sai, họ Mạc này chỉ còn lại có một hơi thở. Hiện tại thậm chí rất có thể bị Mông Dã giết, Mông Dã người này tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội như này.

- Có ý tứ gì?

Đại Mạc đạo quân nhìn chằm chằm Minh Nhạc.

Minh Nhạc trầm giọng nói:

- Ta một quả Đinh Đầu Thư mưa tên đánh trúng người này, ta khẳng định, coi như là người này có bản lĩnh thông thiên, lúc này cũng là nỏ mạnh hết đà. Đáng tiếc trước chúng ta bị hắn hù dọa, nếu không, ngươi ta căn bản cũng không cần bị thương nặng như thế chạy trốn, tại nơi dưới đất đại điện là có thể vây khốn hắn và Mông Dã.

- Ngươi nói họ Mạc này bị Đinh Đầu Thư của ngươi đả thương?

Đại Mạc kích động, hắn biết rõ Minh Nhạc Đinh Đầu Thư có bao nhiêu đáng sợ. Một khi bị đóng đinh, hữu tử vô sinh, chính là Thánh Nhân cũng phải bị rớt một lớp da, không muốn nói chỉ là một Hợp Thần sơ kỳ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1124: Trở Mặt

Dù cho có Sinh Cơ Lạc, Trữ Thần Lạc cùng Trữ Nguyên Lạc, bên trong cấp bách lẩn trốn, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cảm giác được từng trận suy yếu.

Trước mênh mông vô biên hư không rừng rậm, tại dưới hắn Đại Hủy Diệt Thuật đoạn tan vỡ sụp đổ, sau đó tiêu tán tại trong hư không.

Về phần đi tới Thần Lục hư không truyền tống trận, tự nhiên cũng là biến mất.

Mạc Vô Kỵ cũng không có dự định tạm thời trở lại Thần Lục, tại Thần Lục có Thiên Ngân Thánh Nhân chờ hắn, thực lực của hắn không đề thăng, trở về cũng là muốn chết.

Chỉ là hắn thật không ngờ Đinh Đầu Thư đáng sợ như thế, hơn nữa đinh màu đen mưa tên đinh vào trong cơ thể hắn đầu, thật giống như Băng Tuyết bình thường giống nhau hòa tan vô tung. Hắn hiện tại chỉ có thể tiếp nhận sinh cơ không ngừng tán loạn, thần nguyên cùng thần niệm không ngừng tiêu hao.

Hắn Sinh Cơ Lạc dù cho mạnh hơn nữa, cũng không thể vĩnh viễn như vậy.

Cấp bách chui mấy canh giờ, Mạc Vô Kỵ ngừng lại. Hắn hiện tại cấp thiết nhất chính là muốn tìm địa phương chữa thương, lại đem Đinh Đầu Thư đạo vận toàn bộ hóa đi.

Mạc Vô Kỵ còn không có tìm được phương hướng, Mông Dã thân hình liền rớt vào cách Mạc Vô Kỵ không xa. Hắn ngạc nhiên mừng rỡ

nhìn Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc huynh, thần thông của ngươi thật sự là quá cường đại, nếu mà không là Đại Hủy Diệt Thuật của ngươi, chúng ta ngày hôm nay rất khó trốn ra... Di, Mạc huynh chẳng lẽ bị thương?

Minh Nhạc thần đế tế xuất Đinh Đầu Thư, Mông Dã nhìn rõ ràng. Bảy tấm Đinh Đầu Thư mưa tên toàn bộ xé ra Mạc Vô Kỵ lĩnh vực, về sau bởi vì hắn cấp bách bỏ chạy, hắn cũng không có thấy rõ ràng Mạc Vô Kỵ trúng một quả Đinh Đầu Thư mưa tên.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ quanh thân đạo vận tán loạn, lại cũng không cách nào thu liễm khí tức, Mông Dã là một trong tam tán thánh, tự nhiên là lập tức liền đã nhìn ra, Mạc Vô Kỵ đích thật là trúng Đinh Đầu Thư.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, giọng nói cũng là hư nhược nói:

- Ta bị 3 miếng Đinh Đầu Thư mưa tên đóng đinh, đã mất đi năng lực hành động, có lẽ năng lực duy nhất chính là tự bạo...

- A...

Mông Dã tâm tư bỗng nhiên nhanh quay ngược trở lại hắn lên, hắn thậm chí đều có thể cảm nhận được máu huyết của mình lưu động gia tốc. Làm một thu được tán thánh Thần vị Chuẩn Thánh, Mông Dã tâm trí kiên định, lúc này cũng không cách nào chế trụ nội tâm đấu tranh.

Mạc Vô Kỵ cường đại là hắn tận mắt thấy cùng tự mình trải qua, trên người Mạc Vô Kỵ có bảo vật gì, hắn càng là rõ ràng. Có thể trói buộc lại Hoán Đề Thánh Nhân, đây tuyệt đối là cao cấp nhất thế giới, thậm chí vượt qua Chân Linh Thế Giới bảo vật. Chính là cái này đỉnh cấp thế giới, cũng đủ để cho hắn đỏ mắt. Thứ yếu Mạc Vô Kỵ vừa mới thu được Cực Băng Thiên Trúc, còn có Mạc Vô Kỵ Lạc Thư, Côn Ngô Kiếm, Thiên Cơ Nê, Đại Hủy Diệt Thuật, hư không trận văn thủ đoạn, Hồng Mông Sinh Tức...

Không đếm nổi, bởi vì trên người Mạc Vô Kỵ bảo vật thật sự là rất nhiều.

Nếu mà hắn có khả năng giết Mạc Vô Kỵ, hơn nữa có thể thu được tất cả đồ đạc của Mạc Vô Kỵ, hắn Mông Dã...

Mông Dã nghĩ tới đây, mau chóng đem bản thân ý niệm trong đầu áp chế xuống. Hắn biết nếu mà Mạc Vô Kỵ không thỏa hiệp, dù là hắn giết Mạc Vô Kỵ, cũng không cách nào thu được Mạc Vô Kỵ thế giới. Đối phương câu nói sau cùng liền biểu lộ, nếu như mình giở mặt, đối phương rất có thể tự bạo.

Nghĩ tới đây, Mông Dã mạnh mẽ nuốt nước miếng một cái, làm ra lo lắng trạng thái nói:

- Mạc huynh, chúng ta nhanh chóng tìm một chỗ chữa thương...

Bất chấp trong miệng nói như vậy, trong lòng hắn vẫn như cũ nghĩ đến làm sao có thể giết chết Mạc Vô Kỵ để đạt được Mạc Vô Kỵ thế giới. Đinh Đầu Thư đáng sợ, hắn Mông Dã quá rõ. Minh Nhạc thần đế vì sao để cho đông đảo Thần vị cường giả kiêng kỵ? Cũng là bởi vì bản thân hắn có Đinh Đầu Thư. Đinh Đầu Thư sinh thành màu đen mưa tên chỉ cần trúng một quả cũng đủ để cho người vẫn lạc, Mạc Vô Kỵ liên tiếp trúng 3 miếng, thời khắc này suy yếu nhất định là thực sự. Nghe nói năm đó một trong bốn đạo quân Hắc Ám Đạo Quân, cũng là bởi vì trúng Minh Nhạc thần đế Đinh Đầu Thư, sau cùng tung tích không rõ.

Mông Dã tâm tư Mạc Vô Kỵ rõ mồn một, loại lão gia hỏa này không có một cái thứ gì tốt. Hơn nữa Minh Nhạc thần đế có Đinh Đầu Thư loại này đại sát khí, Mông Dã cũng chưa nói cho hắn biết. Phải biết rằng, hắn tại bên trong thạch điện còn cứu một lần Mông Dã. Tên này không nói cho hắn, khẳng định có bản thân tính toán nhỏ nhặt.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cũng không phẫn nộ, mọi người vốn chính là hợp tác bằng mặt không bằng lòng, so với Khôn Uẩn, Mông Dã làm người càng là xảo trá âm hiểm rất nhiều. Cho nên hắn Trữ Thần Lạc

đang thời điểm trợ giúp Mông Dã đuổi đi niết sa đạo vận, cũng vậy nhân cơ hội tại trên người Mông Dã lưu lại một đạo thần niệm ấn ký, dùng Mông Dã bộ dáng bây giờ, muốn phát hiện hắn lưu lại thần niệm ấn ký, sợ rằng khả năng không lớn. Trừ phi thực lực của Mông Dã sẽ ở trong khoảng thời gian ngắn đột ngột mạnh mẽ tăng.

- Mông đạo hữu ngược lại không cần lo lắng, Minh Nhạc thần đế này bị ta đả thương nặng, phỏng chừng chỉ còn lại có một hơi thở. Về phần Đại Mạc đạo quân, tại thời điểm hắn chống đối ta Đại Hủy Diệt Thuật, ta đánh vài đạo thần niệm tiễn ý tiến vào thức hải của hắn, phỏng chừng lúc này thương so với Minh Nhạc còn nặng hơn. Hai người này lúc này không lo lắng chúng ta truy sát đi qua liền là chuyện tốt, đâu còn dám đuổi theo đến?

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại, giả vờ không thèm để ý nói.

Mông Dã thở phào nhẹ nhõm, hắn không có cho rằng Mạc Vô Kỵ là nói dối, thực lực của Mạc Vô Kỵ hắn thấy tận mắt. Thần niệm cường hãn đến rối tinh rối mù, tại Đại Mạc chống đối Đại Hủy Diệt Thuật thời điểm, Mạc Vô Kỵ có cơ hội đối với Đại Mạc động thủ, cũng là như thường. Hắn cũng không biết Mạc Vô Kỵ khi đó không muốn nói thần niệm tiễn ý, chính là bỏ chạy cũng phải dựa vào Trữ Thần Lạc.

Vào thời khắc này trong lòng Mông Dã, Minh Nhạc cùng Đại Mạc trọng thương, vậy hắn chẳng những có thể thong dong đối phó Mạc Vô Kỵ, sau đó còn có thể đuổi theo giết Đại Mạc cùng Minh Nhạc. Trận này tranh đoạt, hắn mông Dã là mới người thắng lơn. Chỉ là như thế nào để cho Mạc Vô Kỵ giống như Hoán Đề, cam tâm tình nguyện rộng mở thế giới của mình, đó mới là then chốt.

- Mạc huynh, chỉ sợ vạn nhất a. Ta nghĩ chúng ta vẫn là tăng mạnh một phần thực lực của chính mình mới thỏa đáng...

Nói đến đây Mông Dã dừng một chút mới tiếp tục nói:

- Mạc huynh, Cực Băng Thiên Trúc đã tới tay, không bằng sẽ lại đem Thiên Cơ Nê cho ta.Mạc Vô Kỵ liền vội vàng nói:

- Đương nhiên, ta hiện tại thần niệm đều không thể chạm đến thế giới của mình, chờ ta thoáng chữa thương một đoạn thời gian, lập tức cho ngươi.

Nói xong câu đó về sau, Mạc Vô Kỵ cũng không để ý nữa đáp lại Mông Dã, tiện tay đánh ra hơn mười đạo trận văn bảo vệ, liền tại trong hư không bắt đầu chữa thương.

Hắn đã cảm nhận được Mông Dã sát khí, Mạc Vô Kỵ khẳng định chỉ cần mình xuất ra Thiên Cơ Nê, sau một khắc mông Dã sẽ toàn lực xuất thủ đối phó hắn.

Dùng Mạc Vô Kỵ thực lực bây giờ, cũng còn không đến mức sợ Mông Dã, tối đa bỏ chạy mà thôi. Chỉ là một con bạch nhãn lang Mông Dã, nếu mà hắn xuất ra Thiên Cơ Nê sau đó sẽ bỏ chạy, trong lòng hắn quá không thoải mái. Thiên Cơ Nê là hắn đáp ứng Mông Dã, chỉ cần thu được Cực Băng Thiên Trúc, hắn Thiên Cơ Nê sẽ cho Mông Dã.

Hắn khó chịu là, Mông Dã lại còn muốn ám toán hắn người minh hữu này.

Nói chữa thương là giả, Mạc Vô Kỵ biết mình ở chỗ này tiêu hao nhiều hơn nữa thời gian, chỉ có thể để cho thương thế của hắn nặng thêm. Đinh Đầu Thư đạo vận khí tức, bằng vào thực lực của hắn bây giờ, trong thời gian ngắn căn bản là không cách nào đuổi đi rơi. Hắn ngồi ở chỗ này chờ, chính là chờ Đại Mạc đạo quân cùng Minh Nhạc thần đế.

Minh Nhạc thần đế bị hắn bị thương nặng không giả, thế nhưng Đại Mạc về điểm này vết thương nhẹ thậm chí có thể nói là không hư hao chút nào. Dùng Đại Mạc cùng Minh Nhạc loại này cáo già tên gia hỏa, chờ đem chuyện hiểu rõ ràng nếu không phải đuổi theo, hắn Mạc Vô Kỵ coi như là mắt mù.

Thấy Mạc Vô Kỵ thực sự bắt đầu không chút kiêng kỵ chữa thương, Mông Dã trong lòng không ngừng đấu tranh, nên hay không nên động thủ, cuối cùng hắn vẫn là nhịn được không có động thủ.

Không động thủ, không phải là bởi vì hắn nhớ Mạc Vô Kỵ là minh hữu, mà là bởi vì hắn hiện tại Thiên Cơ Nê còn không có thu hoạch được. Nếu là chọc giận Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đơn giản bạo liệt thế giới của mình, vậy Thiên Cơ Nê hắn cả đời này cũng vậy không lấy được.

Đợi được thời điểm Thiên Cơ Nê tới tay, hắn tuyệt đối sẽ không để cho Mạc Vô Kỵ tốt hơn. Đinh Đầu Thư lợi hại, hắn tự nhiên rõ ràng, Mạc Vô Kỵ muốn ở chỗ này chữa thương bức ra Đinh Đầu Thư, đó là người si nói mộng.

Hai canh giờ sau khi đi qua, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên mở mắt, hắn cảm ứng được Minh Nhạc thần đế cấp tốc tới. Minh Nhạc thần đế bị hắn đả thương nặng, hắn Đại Hủy Diệt Thuật đạo vận không có dễ dàng như vậy bị đuổi đi.

- Làm sao?

Mông Dã thấy Mạc Vô Kỵ mở ra trận văn hộ trận, nhanh chóng quan tâm hỏi.

Mạc Vô Kỵ thở dài xuất ra một khối Thiên Cơ Nê lớn chừng quả đấm ném cho Mông Dã than thở:

- Đinh Đầu Thư đạo vận quá mức đáng sợ, ta đuổi ra không được. Thiên Cơ Nê cho ngươi sao?, ta phải tìm địa phương bế quan chữa thương, chúng ta từ biệt tại đây.

Mông Dã nắm lấy Thiên Cơ Nê, cố nén nội tâm kích động sẽ lại đem Thiên Cơ Nê ném vào thế giới của mình mới thở dài một hơi, cũng là than thở:

- Mạc đạo hữu, điểm ấy Thiên Cơ Nê còn thiếu a.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Vậy không có cách nào, ta chỉ có điểm ấy. Trước đây nói xong cũng là điểm ấy, cáo từ, Mông đạo hữu.

- Chờ một chút!

Mông Dã Phất trần giương lên, ngăn cản Mạc Vô Kỵ lối đi.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trầm xuống:

- Mông Dã, ngươi muốn động thủ?

- Mạc đạo hữu nói gì kỳ vậy? Cực Băng Thiên Trúc ta cũng cần một chút, đương nhiên sẽ không cần nhiều, chỉ cần nửa đoạn thì tốt rồi.

Mông Dã nhàn nhạt nói, tại hắn lúc nói xong, hàng tỉ trần tia đã huyễn hóa ra trần tia không gian, vây khốn lối đi của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nhìn Mông Dã:

- Ngày hôm nay ta muốn chữa thương, tạm thời cho ngươi một chút điểm lợi tức. Chờ ta thương lành, ngươi nhưng nghìn vạn đừng phạm tại trong tay của ta a.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ cả Bán Nguyệt Trọng Kích cũng không có nhúc nhích, chỉ là hư không một bước bước ra. hàng tỉ Phật tia vây khốn Mạc Vô Kỵ không gian thật giống như bài biện, căn bản là ngăn không được Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đã biến mất vô tung vô ảnh.

Mông Dã đờ đẫn nhìn phương hướng Mạc Vô Kỵ biến mất, suy nghĩ xuất thần, loại động tác này đâu là dáng dấp trúng Đinh Đầu Thư?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1125: Sai Sót Ngẫu Nhiên

Không đợi Mông Dã hoàn toàn hồi thần lại, một đạo cường hãn thần niệm khí tức phô thiên cái địa bao phủ lại Mông Dã.

- Đại Mạc đạo quân, Minh Nhạc thần đế?

Mông Dã nhìn hai vị cường giả đưa hắn kẹp ở giữa, trong lòng hiểu Mạc Vô Kỵ cho hắn một chút lợi tức là có ý gì.

- Mông tán thánh thật đúng là đại phát một khoản a, trước đây không lâu ta còn cảm ứng được khí tức họ Mạc này, mới trong thời gian ngắn, họ Mạc khí tức liền biến mất. Mông tán thánh lợi hại, thật sự là lợi hại.

Minh Nhạc giơ ngón tay cái lên, châm chọc nói.

Đại Mạc đạo quân cũng là gật đầu:

- Thảo nào năm đó tam tán thánh, hiện tại chỉ còn lại có mông tán thánh một người. Dùng Đoái Chiếu Nhân cùng Uyên mậu thủ đoạn, đâu là đối thủ của Mông đạo hữu.

Hai người ý tứ Mông Dã há có thể không hiểu, đây là rõ ràng nói hắn giết chết minh hữu Mạc Vô Kỵ trọng thương, đoạt đi rồi tất cả mọi thứ của Mạc Vô Kỵ.

Mông Dã sắc mặt âm trầm hầu như muốn tích xuất ra nước, lúc này hắn đâu không biết Mạc Vô Kỵ trước nhất định là cố ý tản mát ra Đinh Đầu Thư khí tức. Hiện tại Mạc Vô Kỵ đi rồi, Đinh Đầu Thư đạo vận khí tức liền biến mất vô tung vô ảnh. Có thể thấy được Mạc Vô Kỵ đích thật là trúng Đinh Đầu Thư, thế nhưng Đinh Đầu Thư này thương tổn đối với

Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không có lớn như hắn tưởng tượng vậy. Bằng không không có khả năng đơn giản xé mở trần tia không gian của hắn, thong dong bỏ chạy.

Nói một chút đều không hối hận đó là không có khả năng, hắn biết rõ Mạc Vô Kỵ vô cùng thần bí, thủ đoạn ùn ùn, còn xem thường tên này. Xem thường tên này cũng vậy thì thôi, mấu chốt là dựng lên một cái kình địch như vậy. Bây giờ Mạc Vô Kỵ hắn đều đánh không lại, Mạc Vô Kỵ tương lai hắn Mông Dã hiển nhiên càng là chưa đủ nhìn.

Hắn thu được Thiên Cơ Nê có thể cho thực lực lớn tiến thêm một bước, Mạc Vô Kỵ lẽ nào cũng sẽ không tiến bộ? Đáng sợ hơn là Mạc Vô Kỵ phần này tâm cơ, mượn cơ hội hắn không có dũng khí động thủ thật sự ở chỗ này làm trễ nãi hơn hai canh giờ, chờ Đại Mạc đạo quân cùng Minh Nhạc thần đế đến đây, mới đưa hai cái kình địch này lưu cho hắn Mông Dã, sau đó uy hiếp một phen hắn, lại từ dung rời đi.

Tên gia hỏa có khả năng chơi Thánh Nhân, quả nhiên là không thể xem thường. Hắn thật không có xem thường Mạc Vô Kỵ, kết quả vẫn là trúng chiêu.

Mông Dã nỗ lực lại đem tạp niệm trong lòng dứt bỏ, bây giờ đừng nghĩ tới những thứ này, đối phó hai người trước mắt này mới đúng là chính sự.

- Ta không hiểu hai vị nói là có ý gì, nếu như không có chuyện gì khác, ta phải đi đây.

Mông Dã Phất trần càng là đem không gian chung quanh vững vàng bảo vệ, tìm kiếm phương vị bỏ chạy.

Hắn đã nhìn ra Minh Nhạc thần đế hắn là thực sự đã bị thương nặng, lực chiến đấu chân chính chỉ có Đại Mạc đạo quân. Nơi này cũng không phải là dưới đất cái thạch điện kia, Đại Mạc đạo quân niết sa mạnh hơn nữa, chỉ có một người, cũng không cách nào ngăn cản hắn Mông Dã bỏ chạy, điều này làm cho hắn thở phào nhẹ nhõm.

Đại Mạc đạo quân vừa vung tay, mười tám tấm Phật châu kích phát hàng tỉ phật quang, lại đem toàn bộ không gian bao phủ, lúc này mới không chậm không vội vàng nói:

- Mông Dã, mọi người mở cửa sổ nói thẳng. Họ Mạc hắn là bị ngươi giết chết sao?? Đồ đạc mọi người chia đều. Họ Mạc thực lực kinh người, tin tưởng ngươi một người cũng không cách nào phá vỡ thế giới của hắn, ba người chúng ta cùng nhau hợp tác, phá vỡ người này thế giới về sau, lấy được đồ đạc cũng là chia đều.

Chuyện tới trước mắt, Mông Dã trái lại bình tĩnh trở lại:

- Ta chỉ có thể nói ta cũng không có động thủ đối với họ Mạc, hắn và ta ầm ĩ, nhưng mà thực lực của hắn cũng không có bao nhiêu tổn thất, cho nên xé ra trần tia không gian của ta bỏ chạy...

- Mông Dã, nói như vậy ngươi một chút chỗ tốt cũng không có thu được từ trên người Mạc Vô Kỵ?

Đại Mạc cười lạnh một tiếng sau khi nói xong, duỗi tay vung lên một cái, tại trong hư không nhiếp trở về một mảnh Thiên Cơ Nê mảnh vụn cực nhỏ, mới tiếp tục nói:

- Nơi này lại có Thiên Cơ Nê mảnh vụn, thật đúng là lạ. Thiên Cơ Nê loại bảo vật này, hiện đang khắp nơi đều có, ha ha... Ta Đại Mạc ngược lại lần đầu tiên gặp phải.

Mông Dã biến sắc, nếu mà hắn nghĩ không ra Thiên Cơ Nê này mảnh vụn là Mạc Vô Kỵ lúc gần đi hãm hại, vậy hắn chính là heo. Cái đồ xảo trá này, thậm chí ngay cả cái này cũng có thể nghĩ đến. Hắn Mông Dã thế nào liền mê tâm hồn, muốn từ trong miệng Mạc Vô Kỵ người như thế đoạt đồ đâu?

Gợi lên hoàn toàn cảnh giác, Mông Dã lớn tiếng nói:

- Ta trước cùng hắn từng có giao dịch, ta dẫn hắn tìm được Cực Băng Thiên Trúc, hắn cho ta một khối Thiên Cơ Nê. Hiện tại Cực Băng Thiên Trúc hắn tới tay...

- Cho nên hắn và ngươi ầm ĩ về sau, còn giữ nghiêm hứa hẹn cho ngươi một khối Thiên Cơ Nê, sau đó để cho ngươi giết hắn đúng hay không? Mông Dã, ta tuy rằng đầu óc không được tốt, cũng vậy không đến mức kém cỏi đến cả loại này ngu ngốc đều tin nghe...

Đại Mạc những lời này căn bản cũng không có nói xong, mười tám tấm Phật châu hóa thành hàng tỉ phật quang liền đánh về phía Mông Dã.

Cũng trong lúc đó, Minh Nhạc cũng lần nữa lấy ra Đinh Đầu Thư.

Mông cũng đã biến sắc, chung quanh hắn huyết sắc quay cuồng, màu trắng Phật sạn cùng huyết sắc hỗn loạn cùng một chỗ, cuồn cuộn nổi lên ngập trời khí tức.

- Rầm rầm ầm!

Cuồng bạo thần thông đụng vào trong hư không nổ tung, đem phiến hư không quặn hỗn loạn không chịu nổi. Mạc Vô Kỵ tàn lưu lại một tia vết tích này, cũng ở trong đại chiến xóa đi.

Mông Dã thực lực vốn là không bằng Đại Mạc, bây giờ còn có Minh Nhạc xuất thủ, hắn chỉ có thể thiêu đốt bản thân thần nguyên cùng máu huyết, điên cuồng chống đối, sau đó tìm cơ hội muốn bỏ chạy.

...

Thần Lục Mi Thị Trang Viên lúc này đã là biến mất, thay vào đó là một lòng sông như khô cạn da cây già bình thường vậy.

lòng sông sớm bị hộ trận bảo vệ, tại đây trung tâm lòng sông có một tòa sân khấu thành lập không lâu. Sân khấu trung gian khắc một ít trận văn cũng không có vài rậm rạp chằng chịt, tại đây bên cạnh trận văn còn

có rậm rạp chằng chịt trận kỳ bố trí. Đây rõ ràng là một cái hư không truyền tống trận.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ cùng Mông Dã ở nơi đây, bọn họ liếc mắt liền có thể nhận ra cái hư không truyền tống trận này giống với hư không truyền tống trận trước đây bọn họ bố trí. Bất quá người bên cạnh nơi này hư không truyền tống trận Mạc Vô Kỵ nhưng không biết, mặc dù hắn dùng Đại Hủy Diệt Thuật ám toán một lần Thiên Ngân, hắn cũng chưa từng thấy qua Thiên Ngân.

Trên thực tế người này chính là Thiên Ngân Thánh Nhân, dù cho chỉ là nhìn lướt qua Mông Dã bố trí hư không truyền tống trận, hắn thật sự sẽ lại đem hư không truyền tống trận nhớ kỹ, còn hoàn toàn hiểu ra.

Mới ngắn ngủn mấy ngày, hắn liền hoàn nguyên cái truyền tống trận này.

Loại bản lĩnh này, coi như là Mạc Vô Kỵ cũng không dám tưởng tượng. Nếu mà Mạc Vô Kỵ có thể biết Thiên Ngân Thánh Nhân có loại bản lĩnh này, trước đây Mông Dã muốn phá huỷ hư không rừng rậm truyền tống trận, hắn sẽ không xuất thủ ngăn cản.

Một cái thần linh mạch đc Thiên Ngân Thánh Nhân tế xuất, hư không truyền tống trận truyền tống trận kỳ bị kích phát.

- Ầm!

Truyền tống trận nổ tung ra vô số ánh sáng màu trắng, những thứ này không gian quang mang lại đem Thiên Ngân Thánh Nhân khóa lại trong đó.

Chỉ một lát sau thời gian, truyền tống trận liền khởi động, cuồn cuộn nổi lên Thiên Ngân Thánh Nhân từ nơi đáy lòng sông này biến mất.

Nếu Mạc Vô Kỵ bị truyền đưa đi thần niệm không cách nào thẩm thấu đi ra ngoài bất đồng, Thiên Ngân Thánh Nhân bị truyền đưa đi, thần

niệm của hắn vẫn như cũ có thể rõ ràng cảm thụ được tình huống xung quanh.

Chỉ là bị truyền tống ra chốc lát thời gian, sắc mặt Thiên Ngân Thánh Nhân liền khó xem. Truyền tống trận là hắn bố trí, hắn lúc này cư nhiên cảm thụ được vị trí hắn muốn đi biến mất.

Truyền tống vị trí biến mất, dùng hắn Thiên Ngân thủ đoạn còn không đến mức bị không gian cắn nuốt, nhưng tuyệt đối phải rơi vào hỗn loạn trong hư không, chờ hắn tìm thêm đến Thần Lục, không biết là bao nhiêu năm sau đó.

- Thật là con kiến hôi xảo trá.

Thiên Ngân Thánh Nhân chửi ầm lên, hắn cho là Mạc Vô Kỵ cố ý dùng Đại Hủy Diệt Thuật hủy diệt hư không rừng rậm phiến địa vực này.

...

Mạc Vô Kỵ cũng không biết hắn bởi vì chiến đấu cùng Đại Mạc đạo quân, Minh Nhạc thần Đế, Đại Hủy Diệt Thuật hủy diệt truyền tống trận vị trí phiến hư không địa vực, trái lại để cho hắn tránh thoát một kiếp.

Đây chính là tránh thoát một kiếp, nếu không, coi như là hắn bỏ chạy, dùng thủ đoạn của Thiên Ngân Thánh Nhân, cũng vậy có thể tìm tới manh mối hắn. Có một tia manh mối, Thiên Ngân Thánh Nhân liền có thể đuổi sát không buông theo dõi đến Mạc Vô Kỵ. Đây cũng là duyên cớ vì sao Lôi Hồng Cát có thể chạy khỏi Thiên Ngân Thánh Nhân, nhưng vẫn không cách nào thoát thân. Vô luận Lôi Hồng Cát trốn xa hơn, sau cùng Thiên Ngân Thánh Nhân vẫn như cũ có thể căn cứ một chút khí tức đuổi tới Lôi Hồng Cát.

Lúc này Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ đang điên cuồng cấp bách lẩn trốn, hắn đem phiền phức ném cho Mông Dã về sau, một đường không ngừng thi triển Súc Địa Thành Thốn và Phong Di. Dù cho bởi vì Đinh Đầu Thư

mưa tên ảnh hưởng, hắn thần nguyên càng ngày càng suy yếu, hắn vẫn không có dừng lại.

Những thứ lão già kia mỗi một người đều là người thành tinh, hắn cũng không muốn rớt vào trong tay bọn người kia. Một khi rớt vào trong tay bọn họ, hắn rất có thể bị cắt miếng luyện hóa.

Tại trong mắt Mạc Vô Kỵ, gần như là hết thảy tên gia hỏa bản thân có Thần vị, đều không có gì tình cảm đáng nói. Bọn họ trong mắt chỉ có đại đạo cùng Thần vị của mình, cái khác đều là hư ảo. Dù cho hắn rớt vào trong tay một cái tu sĩ tầm thường, cũng không thể rớt vào trong tay những tên này.

Liên tiếp cấp bách chạy mười mấy ngày, Mạc Vô Kỵ thật sự là không có năng lực tiếp tục bỏ chạy. Đinh Đầu Thư đạo vận làm cho thương thế của hắn chuyển biến xấu lợi hại, hắn chỉ có thể ngừng lại.

Một mảnh hư không Mạc Vô Kỵ chưa hề đến, hắn sớm đã bị lạc phương hướng. Tại chỗ xung quanh hắn hư không, khắp nơi đều là thiên thạch dòng thác.

Lựa chọn một hồi lâu, Mạc Vô Kỵ tìm được một khối thiên thạch khá nhỏ, sau đó để cho Phàm Nhân Giới thẩm thấu đến trong thiên thạch, hắn bước vào Phàm Nhân Giới.

Thiên thạch càng nhỏ, có khả năng bị va chạm lại càng nhỏ.

Vừa bước vào Phàm Nhân Giới, Mạc Vô Kỵ liền rơi vào một cái khai thiên thần linh mạch, hắn trước tiên chính là muốn chữa thương, rồi lại rút ra Đinh Đầu Thư mưa tên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1126: Đinh Đầu Thư Đáng Sợ

Giờ khắc này ở thế giới của mình, Mạc Vô Kỵ lại không phòng bị, tất cả tâm thần đều đắm chìm đến tìm kiếm Đinh Đầu Thư Vũ Tiễn biến mất tại nội thể.

Một ngày đi qua, hai ngày đi qua...

Khi ngày thứ mười đi qua, sắc mặt Mạc Vô Kỵ khó nhìn, hắn đã suy yếu đến cực hạn. Không chỉ như thế, chính là hắn Sinh Cơ Lạc sinh cơ, cũng cần Sinh Cơ Thần Đan trợ giúp.

Mà hắn muốn tìm Đinh Đầu Thư Vũ Tiễn khí tức, thì là nửa điểm cũng nhào bắt không đến. Dù là Trữ Thần Lạc một lần lại một lần cọ rửa mạch lạc cùng thân thể của hắn, chính là không có bất cứ chỗ dị thường nào. Hết lần này tới lần khác sinh cơ cùng đạo vận của hắn không ngừng bị tiêu hao hết, đến phía sau, ngay cả hồn phách cũng bắt đầu có chút bất ổn.

Còn tốt đây là ở thế giới của chính hắn, bằng không mà nói, Mạc Vô Kỵ hoài nghi mình đã sớm không kiên trì nổi. Chính là như vậy, hắn cũng không thể tiếp tục kiên trì a.

Mạc Vô Kỵ mặt âm trầm đứng lên, hắn đến bên ngoài Linh Dược Viên. Nơi này ngoại trừ Kỷ Ly đang hôn mê bất tỉnh, còn có một Thánh Nhân bị hắn cầm tù, Hoán Đề.

Hoán Đề tựa hồ nhận mệnh đồng dạng, tại trong Linh Dược Viên của Mạc Vô Kỵ an tĩnh ở lại, ngẫu nhiên còn đi quan sát một chút linh dược.

Mạc Vô Kỵ vừa xuất hiện tại Linh Dược Viên này, Hoán Đề liền phát hiện đến, hắn ngẩng đầu nhìn một chút Mạc Vô Kỵ, lập tức kinh dị một tiếng:

- A, chẳng lẽ ngươi không có chế trụ đc Minh Nhạc? Ngược lại bị hắn Đinh Đầu Thư Vũ Tiễn bắn trúng?

Đối với mình trúng Đinh Đầu Thư Vũ Tiễn, Hoán Đề Thánh Nhân nhìn ra, Mạc Vô Kỵ cũng không cảm thấy kỳ quái. Nếu như Hoán Đề nhìn không ra, đó mới là chuyện kỳ quái.

Hoán Đề là ai, đây chính là Thánh Nhân a. Chính là bởi vì Hoán Đề là Thánh Nhân, hắn hôm nay mới tìm tới nơi này đi cầu trợ.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Hoán Đề liền cười ha ha:

- Xem ra ngươi là tới tìm ta hỗ trợ đúng không?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Không sai, ta đích xác là cần ngươi hỗ trợ, điều kiện ngươi tuỳ tiện nói. Đương nhiên, muốn rời khỏi nơi này, chỉ sợ không được.

Hoán Đề thản nhiên nói:

- Thật có lỗi, ta không có cách nào giúp ngươi.

- Ta giúp ngươi đem Thất Phật Sạn nhổ đi.

Mạc Vô Kỵ nhìn xem Hoán Đề nói ra.

Hoán Đề lắc đầu.

- Tăng thêm cho ngươi Hồng Mông Sinh Tức.

Hoán Đề vẫn là lắc đầu.

- Cho ngươi thêm một khối Thiên Cơ Nê.

Mạc Vô Kỵ cơ hồ là cắn hàm răng nói ra câu nói này.

Hoán Đề kinh dị nhìn xem Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi thế mà ngay cả Thiên Cơ Nê đều có?

Không phải Hoán Đề kinh dị, bởi vì thứ này đối với hắn thật đúng là chỗ hữu dụng. Năm đó vì giữa vũ trụ một khối Thiên Cơ Nê, tử thương vô số, về sau Thiên Cơ Nê kia hắn là thất lạc tại trong Chư Thần Tháp của hắn.

- Liền nói được hay không a? Ta thích dứt khoát.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể nhịn xuống chính mình khó chịu, hiện tại người yêu cầu là hắn.

Thở dài, Hoán Đề mới lên tiếng:

- Ta không có cách nào, không phải ta không muốn cùng ngươi giao dịch. Nếu như ta thật sự có biện pháp, ta khẳng định phải cầu chúng ta một mạng đổi một mạng, ngươi thả ta rời đi, ta cho ngươi biết thủ đoạn phá giải. Đáng tiếc là, ta giải không được Đinh Đầu Thư.

Mạc Vô Kỵ hít vào một ngụm khí lạnh, ngay cả Thánh Nhân cũng giải không được Đinh Đầu Thư. Mà Hoán Đề nói ý tứ rất rõ ràng, Đinh Đầu Thư này là muốn nhân mạng, nếu không sẽ không nói ra một mạng đổi một mạng.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là thất vọng, nếu như hắn thật phải bỏ mạng, ít nhất cũng phải tại trước khi vẫn lạc, cứu sống Kỷ Ly, sau đó xử lý Hoán Đề.

Tựa hồ cảm thấy Mạc Vô Kỵ sát cơ, Hoán Đề thở dài:

- Mạc đạo hữu, ta cảm thấy sát ý của ngươi. Ta biết, một khi ngươi không cách nào giải khai Đinh Đầu Thư, đoán chừng ta sẽ chết tại trước mặt của ngươi a?

Mạc Vô Kỵ không có trả lời, đây là chuyện tất nhiên, chính hắn đều vẫn lạc, tuyệt đối sẽ không để Hoán Đề còn sống tồn tại trong thế giới của hắn.

Hoán Đề do dự một chút, sau đó tiếp tục nói ra:

- Mạc đạo hữu, ta nghe nói một cái thủ đoạn rất kỳ quái bài trừ Đinh Đầu Thư, bất quá loại thủ đoạn này có chút không hợp thói thường, bởi vì đầu tiên phải thiêu đốt Nguyên Thần chính mình...

- Thiêu đốt Nguyên Thần?

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc hỏi một câu.

Hoán Đề gật gật đầu:- Không sai, thiêu đốt Nguyên Thần chính mình. Bị Đinh Đầu Thư Vũ Tiễn đóng đinh về sau, trước tiên phải dùng tự thân đại đạo đạo vận bao lấy Đinh Đầu Thư, sau đó muốn trong thời gian ngắn nhất rút ra. Rất hiển nhiên, ngươi không có làm như vậy. Đinh Đầu Thư một khi hóa thành đạo vận khí tức, có hơn phân nửa quấn quanh ở trên Nguyên Thần, cùng Nguyên Thần dung hợp làm một thể, vô luận ngươi mạnh cỡ nào, cũng vô pháp tước đoạt Đinh Đầu Thư, thẳng đến Nguyên Thần bại niết.

Ngươi hẳn phải biết, Nguyên Thần của một người tu sĩ trọng yếu bao nhiêu, một khi Nguyên Thần đều thiêu đốt, vậy tương đương đạo cơ liền hủy đi. Mà lại thiêu đốt Nguyên Thần chính mình, còn không cách nào triệt để rõ ràng Đinh Đầu Thư đạo vận khí tức. Càng đáng sợ chính là loại dày vò thống khổ bất luận kẻ nào cũng vô pháp chịu được.

- Vậy sau đó thì sao?

Mạc Vô Kỵ tranh thủ thời gian hỏi thăm.

Hoán Đề cười ha ha:

- Nguyên Thần thiêu đốt về sau, mạng nhỏ xem như tạm thời bảo trụ, sau đó dùng còn lại tuổi thọ đi bức còn lại Đinh Đầu Thư đạo vận, miễn

cưỡng hơi tàn lay lắt mà thôi.

Mặc dù Hoán Đề nói một cái biện pháp, trên thực tế biện pháp này như đéo nói vậy. Dựa theo Hoán Đề thuyết pháp, cuối cùng vẫn là muốn chết.

Đinh Đầu Thư loại pháp bảo đáng sợ này Mạc Vô Kỵ là nghe nói qua, từng tại trên Địa Cầu, hắn liền nghe nói qua Đinh Đầu Thất Tiễn Thư pháp bảo này. Trước đây Mạc Vô Kỵ đối với những tin đồn này, chỉ là coi như nghe qua. Hoa Hạ truyền thừa đã lâu, nhiều một ít truyền thuyết thần thoại, cũng không có cái gì ghê gớm.

Tại sau khi chính hắn thu được Thiên Cương Biến, Mạc Vô Kỵ liền biết thế giới này xa xa không phải như hắn hiểu biết. Hắn không biết, cũng không đại biểu điều này không tồn tại.

Hoán Đề cung cấp một cái biện pháp còn không cách nào trừ tận gốc, thiêu đốt Nguyên Thần.

Đây đối với tu sĩ khác, có lẽ có thể tạm thời sử dụng, đối với Mạc Vô Kỵ, căn bản là không dùng được. Hắn căn bản cũng không có Nguyên Thần, hắn chỉ có đại thức hải, còn có trong đại thức hải Tử Khí đại hồ. Không có Nguyên Thần, để hắn như thế nào thiêu đốt Nguyên Thần?

Mạc Vô Kỵ thở dài nói với Hoán Đề:

- Thật sự là rất xin lỗi, Hoán Đề Thánh Nhân, ta nhất định phải xử lý ngươi. Ta không có cách nào cứu sống chính mình.

Trông thấy cả đám lão gia hỏa ngày xưa đều xông ra, trong lòng Hoán Đề có thêm một tia không cam lòng. Lúc đầu hắn rất xem trọng Mạc Vô Kỵ, thế mà ngay cả Minh Nhạc Thần Đế Đinh Đầu Thư đều không có tránh thoát, đây quả thực là...

- Chờ một chút...

Hoán Đề đã ngừng lại Mạc Vô Kỵ động tác:

- Ta bây giờ tại trong thế giới của ngươi, căn bản là nhảy không được lên trời. Ngươi trước khi chết, cũng có thể giết ta, không vội tại nhất thời a. Lấy thủ đoạn của ngươi, liền xem như thiêu đốt Nguyên Thần, cũng có thể sống thêm một đoạn thời gian rất dài.

Mạc Vô Kỵ từ tốn nói:

- Ta không muốn thiêu đốt Nguyên Thần chính mình, cho nên ngươi đành phải sớm một bước đi.

- Mạc đạo hữu, ta nguyện ý đưa ra ta một tia Đại Đạo linh hồn vì ngươi lạc ấn thúc đẩy. Ngươi cũng biết, nếu như ngươi thật xảy ra chuyện, ta cũng hẳn phải chết không nghi ngờ.

Hoán Đề nói lần nữa.

Mạc Vô Kỵ ngược lại là kinh ngạc hỏi:

- Hoán Đề đạo hữu, ta nhớ được lúc trước ngươi còn vội vã tìm chết, làm sao hiện tại lại muốn sống sót?

Đối với một cái Thánh Nhân tới nói, đưa ra một tia Đại Đạo linh hồn cho người khác lạc ấn, vậy tương đương bán rẻ hết thảy chính mình. Sinh tử của hắn chẳng khác nào khống chế ở trong tay Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ có thể tùy thời để hắn đi chết, mà lại một khi Mạc Vô Kỵ xảy ra chuyện, vậy Hoán Đề cũng tương đương với xảy ra chuyện.

Loại thủ đoạn này, Mạc Vô Kỵ thời điểm ban đầu ở Tu Chân giới đã dùng qua. Hắn tại Chân Tinh thu một người hầu, gọi là Trường Tắc. Căn cứ Mạc Vô Kỵ hiện tại cảm ứng, Trường Tắc hẳn là còn sống, chỉ là không biết ở nơi nào mà thôi. Nếu là tăng thêm Hoán Đề, vậy hắn ngược lại là có hai người hầu.

Nhưng Hoán Đề cùng Trường Tắc khác biệt a, đây chính là một Thánh Nhân.

Tựa hồ biết Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, Hoán Đề thở dài:

- Ta cảm thấy ngươi thế giới này không tầm thường, mặc dù ngươi thương tại trong tay Minh Nhạc để cho ta hơi kinh ngạc, thế nhưng là ta y nguyên coi trọng ngươi. Ta khẳng định, nếu như ta không làm như vậy, ngươi sẽ không chút do dự giết ta. Ta tạm thời không muốn chết, chỉ có thể đưa ra linh hồn lạc ấn của mình.

Nói xong câu đó, Hoán Đề cười ha ha tự giễu cười một câu:

- Thánh Nhân... Thánh Nhân cũng chỉ là như vậy thôi, ta xem như nhìn thấu.

Hoán Đề bình tĩnh nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn quyết định xong rồi, nếu như Mạc Vô Kỵ không đồng ý, vậy hắn liền tự tuyệt được rồi. Thánh Nhân cũng là có tự tôn, hắn sở dĩ làm như vậy, một là không cam tâm, cực kỳ không cam lòng. Hắn còn không có trông thấy La Hư chết mất, hắn còn không có báo thù.

Còn có một cái chính là cực kỳ xem trọng thế giới hoàn chỉnh này của Mạc Vô Kỵ, thế giới này là vũ trụ thế giới cường đại nhất hắn từng gặp qua. Hắn có một loại dự cảm, tương lai Mạc Vô Kỵ trưởng thành, thậm chí có thể vượt qua Thánh Nhân tồn tại.

Dù cái này có chút không thực tế, hắn Hoán Đề y nguyên muốn xem một chút. Dù sao chết không còn có cái gì nữa, nếu như không chết, hắn y nguyên còn có cơ hội nhìn hết.

Huống hồ ở trong chỗ sâu tâm hắn, có một loại dự cảm, Mạc Vô Kỵ tựa hồ không phải người dễ dàng chết như vậy.

- Tốt, ta đồng ý. Ngươi đưa ra chính mình Đại Đạo linh hồn đi.

Mạc Vô Kỵ nhẹ gật đầu, nói với Hoán Đề.

Hoán Đề không nói hai lời, trực tiếp vỗ ra một tia Đại Đạo linh hồn. Bị Mạc Vô Kỵ nhốt đoạn thời gian này, hắn sớm đã thấy rõ, Thánh Nhân

tôn nghiêm so với sinh mệnh đến, kỳ thật cũng không phải không thể từ bỏ.

Mạc Vô Kỵ đưa tay cuốn một cái, đem Hoán Đề Đại Đạo linh hồn lạc ấn xong, lúc này mới quay người rời đi.

Đối với Hoán Đề đưa ra Đại Đạo linh hồn lạc ấn, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, thậm chí không có cái gì cảm giác thành tựu. Hắn đi đến bên người Kỷ Ly, đem Cực Băng Thiên Trúc đặt ở trong ngực Kỷ Ly. Năng lực hiện tại của hắn, căn bản cũng không có biện pháp cứu Kỷ Ly. Điều duy nhất hắn có thể làm chính là, tại chính mình sau khi ngã xuống, tận lực không để cho mình thế giới hỏng mất.

Làm xong những này, Mạc Vô Kỵ lần nữa tiến nhập tìm kiếm Đinh Đầu Thư Vũ Tiễn đạo vận khí tức.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1127: Kỷ Ly Tân Sinh

Lại là nửa tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ đạo vận khí tức đã bị ăn mòn đến chỉ còn lại có một hơi trong ý thức linh quang bỗng nhiên chớp động một chút.

Hoán Đề nói thiêu đốt Nguyên Thần, có thể thiêu đốt đi phần lớn Đinh Đầu Thư đạo vận khí tức, hắn không có Nguyên Thần, vì sao không mô phỏng một cái Nguyên Thần đi ra? Hắn chẳng những có thể lấy mô phỏng ra Nguyên Thần, còn có thể mô phỏng ra linh lạc.

Lúc trước hắn vì Đại Hoang tái tạo nhục thân, giúp Đại Hoang tạo nên 108 đầu linh lạc, 108 đầu mạch lạc.

Cho nên hắn đối với linh lạc phân bố đó là rất tinh tường, muốn mô phỏng ra linh lạc cùng Nguyên Thần, hắn là có thể. Huống hồ hắn bây giờ còn có cái gì có thể nghĩ mà sợ? Sinh cơ của hắn sắp tán loạn, Sinh Cơ Thần Đan cũng đã ăn xong, cùng lắm thì chết.

Nghĩ rất dễ dàng, thế nhưng là làm lại là quá khó khăn. Mạc Vô Kỵ thần niệm cùng đạo vận khí tức hiện tại là vô cùng suy yếu, sinh cơ cũng sắp tiến vào cảnh dầu hết đèn tắt, hắn thật đúng là không cách nào thông qua chính mình đại thức hải mô phỏng ra một cái Nguyên Thần.

Một ngày thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ đờ đẫn ngừng tiếp tục mô phỏng Nguyên Thần. Hắn không có linh lạc, dưới tình huống hiện tại, muốn mô phỏng ra một cái Nguyên Thần, quá khó khăn. Hắn nhìn một chút Kỷ Ly bên người y nguyên không hề có động tĩnh gì, ánh mắt có chút vô ý thức tảo động một chút.

Hoán Đề không biết có phải hay không là biết hắn sắp vẫn lạc, cũng là nửa điểm sinh tức cũng không có.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt tảo động nửa vòng liền ngừng lại, hắn nhìn thấy khối Thiên Cơ Nê kia.

Đúng, Thiên Cơ Nê, hắn tại sao không có nghĩ đến Thiên Cơ Nê?

Mạc Vô Kỵ lập tức đem khối Thiên Cơ Nê kia vồ tới, cắt ra lớn chừng quả đấm một khối, bắt đầu thiêu đốt thần niệm chính mình còn sót lại.

Hắn quyết định dùng Thiên Cơ Nê mô phỏng chính mình Nguyên Thần, đem Thiên Cơ Nê đưa vào chính mình đại thức hải. Sau đó ở trong Thiên Cơ Nê tạo ra 108 đầu linh lạc, nếu như có thể thành công, hắn sẽ sống sót, sau đó tiếp tục tìm kiếm thể nội còn lại Đinh Đầu Thư đạo vận.

Ở trong Thiên Cơ Nê tạo nên ra linh lạc, đối với Mạc Vô Kỵ tới nói chỉ là đem đã làm sự tình làm tiếp một lần mà thôi. Lúc trước hắn vì Đại Hoang tạo nên linh lạc, hắn mới tu vi gì. Bây giờ liền xem như chỉ còn lại có nửa sức lực, hắn dù sao cũng là một cái Hợp Thần cường giả.

...

Từ Thần Vực Tân Phu Hóa Thần Vực Sào đến Thần tộc xâm lấn Thần Vực, từ khi truyền tống trận bố trí tại Tịch Diệt Hải hai bên câu thông Thần Vực cùng Thần Vực, đến Thần Vực đột nhiên xuất hiện Khai Thiên vết nứt, Thần giới chữa trị. Từ Thần giới chữa trị về sau, vô số cường giả toát ra, càng là có có được Thần vị cường giả xuất hiện, đến những cường giả kia giết lung tung một trận...

Đây hết thảy hết thảy, đều để toàn bộ Thần giới chướng khí mù mịt, ầm ĩ khắp chốn. Khắp nơi đều là tranh đấu, khắp nơi đều là thấp thỏm lo âu.

Thậm chí có ít người coi là, Thần giới sẽ triệt để hủy ở trong tay những cường giả có được Thần vị này.

Bởi vì Thần Lục liên tiếp mấy cái Thần Thành cỡ lớn đều bị có được Thần vị cường giả tiện tay xóa đi, có thể thấy được tại trong mắt những cường giả có được Thần vị này, hết thảy đều là sâu kiến.

Tại thời điểm lòng người bàng hoàng, Thần giới thế mà yên tĩnh trở lại.

Không sai, đích thật là an tĩnh lại. Tất cả cường giả thần bí thật giống như trong vòng một đêm biến mất đồng dạng, đều đã mất đi tung tích. Liền ngay cả cường giả liên tiếp hủy đi Thần Lục mấy tòa Thần Thành kia, còn có nữ nhân bởi vì Bỉ Ngạn Hoa đột nhiên xuất hiện trên bầu trời Niết Bàn học cung, tiện tay nghiền sát vô số tu sĩ kia, cũng đều biến mất không thấy.

Toàn bộ Thần giới dần dần an ổn xuống, các đại tông môn bắt đầu tăng tốc chiêu thu đệ tử, tăng cường thực lực. Những tán tu kia, cũng mượn cơ hội này tìm kiếm địa phương bế quan khổ tu.

Theo thời gian trôi qua, Thần giới gió nổi mây phun dần dần bị người quên lãng.

...

Trong Phàm Nhân giới của Mạc Vô Kỵ, trong hôn mê Kỷ Ly loáng thoáng cảm giác được hồn phách của mình sắp tán loạn, dù là nàng là một Hợp Thần cường giả, cũng vô pháp ngăn cản loại tán loạn này. Nàng thậm chí không cách nào làm cho chính mình thanh tỉnh ngắn ngủi.

Một tia cảm giác từ nơi sâu xa kia để Kỷ Ly hỗn hỗn hoắc hoắc hồn niệm minh bạch, nàng hẳn là phải bỏ mạng. Có lẽ là muốn đi luân hồi, có lẽ nàng ngay cả cơ hội luân hồi cũng không có...

Đó là Thánh Nhân thủ đoạn sao? Thật đơn giản một đạo quang mang, liền bại niết nàng Nguyên Thần, vỡ vụn căn cơ của nàng...

Kỷ Ly tư duy thật giống như không có trói buộc đồng dạng, vừa mới nghĩ đến Thánh Nhân thủ đoạn, sau một khắc nàng lại nghĩ tới tựa hồ còn có một nữ tử gọi Nguyệt Trà đc nàng cứu, sau đó trở thành đệ tử của nàng...

Nàng muốn đi, đáng tiếc cuối cùng không tiếp tục trở lại Chư Thần Tháp...

Kỷ Ly ý niệm càng ngày càng mơ hồ, nàng biết mình có lẽ sau một khắc liền sẽ vẫn lạc, hồn phách của nàng đã từ trong thân thể của nàng tán loạn.

Một cái bóng dáng mơ mơ hồ hồ xuất hiện tại trong ý niệm của nàng, đúng, nàng biết hắn tên là Mạc Vô Kỵ. Là hắn cứu được nàng, nếu như không phải Mạc Vô Kỵ, có lẽ nàng ngay cả trở lại Thần giới cơ hội cũng không có a?

Mạc Vô Kỵ kia không biết còn tốt không, có đến Thần giới hay không...

So với lúc trước vô số thiên tài tuấn kiệt theo đuổi nàng kia, Mạc Vô Kỵ này tựa hồ rất là bình thường tầm thường. Nhưng là hắn 1 thanh niên tầm thường kia, cứu nàng từ trong Chư Thần Tháp ra, tiện tay đem trăm vạn Niệm Tinh đưa cho nàng. Đó là thanh niên mình thiếu ân tình duy nhất, không biết hắn ở đâu.

Kỷ Ly không hề hay biết sắc mặt bỗng nhiên có thêm một tia hồng nhuận phơn phớt, nếu như có người nhìn thấy, cũng sẽ không coi là Kỷ Ly sống lại, đây là một tia tán hồn sau cùng của Kỷ Ly trước khi chết.

Năm đó nàng là đệ nhất mỹ nữ Thần giới, được vô số thiên tài truy cầu, nàng cũng từng có hồi ức tốt đẹp nhất, hồi ức thuộc về mỗi một thiếu nữ đều có kia.

Dung mạo mơ hồ này đến dung mạo mơ hồ khác căn bản là trở lại như cũ không nổi hiện lên từ trong hồn niệm sắp tán loạn của nàng, thật giống như như nước chảy, dần dần biến mất. Cái dung mạo cuối cùng rõ ràng xuất hiện ở trước mặt nàng, đúng, hắn tên là Mạc Vô Kỵ, chính là thanh niên bình thường kia nàng duy nhất thiếu nợ ân tình...

Một đạo thanh lương khí tức bị hồn niệm sắp tán loạn của nàng tiếp xúc đến, nàng hồn niệm sắp tán loạn vậy mà vững chắc xuống.

Đây là có chuyện gì? Sau một lát, Kỷ Ly mơ hồ ý niệm thế mà rõ ràng rất nhiều, nàng rốt cục cảm nhận được chính mình hồn niệm là thật không còn tiếp tục tán loạn, mà là bắt đầu ngưng tụ, thậm chí có xu thế lớn mạnh.

Đây là Cực Băng Thiên Trúc? Kỷ Ly mơ hồ không rõ suy nghĩ rốt cục cảm ứng được nàng hồn niệm gặp phải đồ vật, lại là Cực Băng Thiên Trúc. Đây là bảo vật trong truyền thuyết, giờ khắc này ở trước mặt của nàng, chẳng lẽ đây là sự thực?

Kỷ Ly không còn dám nghĩ tiếp, nàng bắt đầu cố gắng giãy dụa lấy vận chuyển công pháp của mình, muốn vững chắc hồn niệm chính mình.

Thời điểm ban sơ, vô luận nàng làm sao nếm thử, nàng đều không cách nào vận chuyển công pháp. Thế nhưng là theo thời gian trôi qua, nàng phát hiện chính mình hồn niệm càng ngày càng ngưng thực, thậm chí có xu thế khỏe mạnh trưởng thành. Công pháp của nàng cũng dần dần bắt đầu vận chuyển, sau đó miễn cưỡng hình thành chu thiên, nàng rốt cục có thể theo bản năng đi mượn nhờ Cực Băng Thiên Trúc khôi phục chính mình hồn niệm.

Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân giới an tĩnh lại, Cực Băng Thiên Trúc trong ngực Kỷ Ly dần dần hòa tan, hết thảy khí tức đều dung nhập vào trong thân thể Kỷ Ly.

Mà Kỷ Ly dưới thân Thần linh khí của Khai Thiên Thần Linh Mạch kia, cũng cùng Cực Băng Thiên Trúc hòa tan khí tức cùng một chỗ, bị

Kỷ Ly quét sạch đi.

Thời gian cứ như vậy thời gian dần trôi qua di chuyển, Kỷ Ly vốn sắc mặt tái nhợt là thật bắt đầu hồng nhuận, không còn là phản chiếu trước khi chết, cái trán bị nàng đạo vận khí tức oanh mở một đạo vết thương cũng dần dần biến mất.

Tán loạn hồn niệm bắt đầu ngưng tụ, mơ hồ ý niệm dần dần rõ ràng.

Cực Băng Thiên Trúc không ngừng hòa tan thẩm thấu đến thân thể Kỷ Ly, Kỷ Ly thức hải cũng lần nữa thành hình, cơ hồ bại niết biến mất Nguyên Thần cũng bắt đầu có hình dáng.

Niết hóa linh căn bắt đầu chữa trị, linh lạc cũng dần dần khôi phục...

Một ngày, một năm, mười năm...

Khi trăm năm thời gian trôi qua về sau, Kỷ Ly đột nhiên mở mắt, trong mắt nàng bao quanh lấy kinh hỉ, không có người nào so với nàng rõ ràng hơn tư chất của mình lại một lần nữa tăng lên.

Nàng cơ hồ bị niết hóa Nguyên Thần, giờ phút này lần nữa phục hồi như cũ, thức hải lớn ra gấp đôi còn chưa hết. Nàng linh lạc lưu chuyển không thôi, không có nửa điểm nhất thời chậm lại, nguyên bản sớm đã vững chắc linh lạc lại tăng lên hai cái, tổng số đến 102 linh lạc.

Chính là linh căn cũng tinh khiết như được băng tuyết chi thủy cọ rửa qua đồng dạng, càng hoàn mỹ đứng lên.

Kỷ Ly nhảy lên một cái, nàng cảm nhận được tu vi của mình chẳng những khôi phục, tùy thời còn có thể tiến thêm một bước. Không chỉ có như vậy, tốc độ nàng hấp thu Thần linh khí, tựa hồ so trước đó cũng hơn gấp bốn lần.

- Quả nhiên là Cực Băng Thiên Trúc.

Kỷ Ly nhìn dưới chân Cực Băng Thiên Trúc còn thừa lại không đến nửa thước, kích động khó mà kìm lòng chính mình.

Thương thế của nàng, hoàn toàn chính xác chỉ có Cực Băng Thiên Trúc mới có thể chữa trị.

Không đúng, Cực Băng Thiên Trúc này làm sao có thể xuất hiện ở đây? Cường giả đánh trọng thương nàng kia, cần chính là hỏi nàng chỗ Chư Thần Tháp hạ lạc. Chẳng lẽ đối phương như vậy bỏ qua? Vì nghe ngóng Chư Thần Tháp hạ lạc, ngay cả Cực Băng Thiên Trúc cũng cho nàng dùng?

Vẫn là không đúng a, nếu là như vậy, căn bản cũng không có tất yếu khôi phục thực lực của nàng, thậm chí còn tăng lên linh căn cùng linh lạc của nàng.

Kỷ Ly thần niệm quét ngang ra ngoài, không có chờ nàng thần niệm phát hiện cái gì, nàng đã nhìn thấy một thanh niên nằm tại bên người mình cách đó không xa.

Thanh niên kia nhìn quá bình thường, thế nhưng là dung mạo kia tại trong óc nàng không biết đã hiển hiện qua bao nhiêu lần.

Mạc Vô Kỵ, không sai, chính là Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ làm sao lại xuất hiện ở bên người nàng? Kỷ Ly rất nhanh liền hiểu được, Mạc Vô Kỵ đạo vận tán loạn, không có nửa điểm sinh cơ khí tức, rõ ràng là vẫn lạc đã lâu.

Kỷ Ly cũng nhịn không được nữa nội tâm sợ hãi, đưa tay bế Mạc Vô Kỵ lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1128: Kỷ Ly Tân Sinh

Lại là nửa tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ đạo vận khí tức đã bị ăn mòn đến chỉ còn lại có một hơi trong ý thức linh quang bỗng nhiên chớp động một chút.

Hoán Đề nói thiêu đốt Nguyên Thần, có thể thiêu đốt đi phần lớn Đinh Đầu Thư đạo vận khí tức, hắn không có Nguyên Thần, vì sao không mô phỏng một cái Nguyên Thần đi ra? Hắn chẳng những có thể lấy mô phỏng ra Nguyên Thần, còn có thể mô phỏng ra linh lạc.

Lúc trước hắn vì Đại Hoang tái tạo nhục thân, giúp Đại Hoang tạo nên 108 đầu linh lạc, 108 đầu mạch lạc.

Cho nên hắn đối với linh lạc phân bố đó là rất tinh tường, muốn mô phỏng ra linh lạc cùng Nguyên Thần, hắn là có thể. Huống hồ hắn bây giờ còn có cái gì có thể nghĩ mà sợ? Sinh cơ của hắn sắp tán loạn, Sinh Cơ Thần Đan cũng đã ăn xong, cùng lắm thì chết.

Nghĩ rất dễ dàng, thế nhưng là làm lại là quá khó khăn. Mạc Vô Kỵ thần niệm cùng đạo vận khí tức hiện tại là vô cùng suy yếu, sinh cơ cũng sắp tiến vào cảnh dầu hết đèn tắt, hắn thật đúng là không cách nào thông qua chính mình đại thức hải mô phỏng ra một cái Nguyên Thần.

Một ngày thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ đờ đẫn ngừng tiếp tục mô phỏng Nguyên Thần. Hắn không có linh lạc, dưới tình huống hiện tại, muốn mô phỏng ra một cái Nguyên Thần, quá khó khăn. Hắn nhìn một chút Kỷ Ly bên người y nguyên không hề có động tĩnh gì, ánh mắt có chút vô ý thức tảo động một chút.

Hoán Đề không biết có phải hay không là biết hắn sắp vẫn lạc, cũng là nửa điểm sinh tức cũng không có.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt tảo động nửa vòng liền ngừng lại, hắn nhìn thấy khối Thiên Cơ Nê kia.

Đúng, Thiên Cơ Nê, hắn tại sao không có nghĩ đến Thiên Cơ Nê?

Mạc Vô Kỵ lập tức đem khối Thiên Cơ Nê kia vồ tới, cắt ra lớn chừng quả đấm một khối, bắt đầu thiêu đốt thần niệm chính mình còn sót lại.

Hắn quyết định dùng Thiên Cơ Nê mô phỏng chính mình Nguyên Thần, đem Thiên Cơ Nê đưa vào chính mình đại thức hải. Sau đó ở trong Thiên Cơ Nê tạo ra 108 đầu linh lạc, nếu như có thể thành công, hắn sẽ sống sót, sau đó tiếp tục tìm kiếm thể nội còn lại Đinh Đầu Thư đạo vận.

Ở trong Thiên Cơ Nê tạo nên ra linh lạc, đối với Mạc Vô Kỵ tới nói chỉ là đem đã làm sự tình làm tiếp một lần mà thôi. Lúc trước hắn vì Đại Hoang tạo nên linh lạc, hắn mới tu vi gì. Bây giờ liền xem như chỉ còn lại có nửa sức lực, hắn dù sao cũng là một cái Hợp Thần cường giả.

...

Từ Thần Vực Tân Phu Hóa Thần Vực Sào đến Thần tộc xâm lấn Thần Vực, từ khi truyền tống trận bố trí tại Tịch Diệt Hải hai bên câu thông Thần Vực cùng Thần Vực, đến Thần Vực đột nhiên xuất hiện Khai Thiên vết nứt, Thần giới chữa trị. Từ Thần giới chữa trị về sau, vô số cường giả toát ra, càng là có có được Thần vị cường giả xuất hiện, đến những cường giả kia giết lung tung một trận...

Đây hết thảy hết thảy, đều để toàn bộ Thần giới chướng khí mù mịt, ầm ĩ khắp chốn. Khắp nơi đều là tranh đấu, khắp nơi đều là thấp thỏm lo âu.

Thậm chí có ít người coi là, Thần giới sẽ triệt để hủy ở trong tay những cường giả có được Thần vị này.

Bởi vì Thần Lục liên tiếp mấy cái Thần Thành cỡ lớn đều bị có được Thần vị cường giả tiện tay xóa đi, có thể thấy được tại trong mắt những cường giả có được Thần vị này, hết thảy đều là sâu kiến.

Tại thời điểm lòng người bàng hoàng, Thần giới thế mà yên tĩnh trở lại.

Không sai, đích thật là an tĩnh lại. Tất cả cường giả thần bí thật giống như trong vòng một đêm biến mất đồng dạng, đều đã mất đi tung tích. Liền ngay cả cường giả liên tiếp hủy đi Thần Lục mấy tòa Thần Thành kia, còn có nữ nhân bởi vì Bỉ Ngạn Hoa đột nhiên xuất hiện trên bầu trời Niết Bàn học cung, tiện tay nghiền sát vô số tu sĩ kia, cũng đều biến mất không thấy.

Toàn bộ Thần giới dần dần an ổn xuống, các đại tông môn bắt đầu tăng tốc chiêu thu đệ tử, tăng cường thực lực. Những tán tu kia, cũng mượn cơ hội này tìm kiếm địa phương bế quan khổ tu.

Theo thời gian trôi qua, Thần giới gió nổi mây phun dần dần bị người quên lãng.

...

Trong Phàm Nhân giới của Mạc Vô Kỵ, trong hôn mê Kỷ Ly loáng thoáng cảm giác được hồn phách của mình sắp tán loạn, dù là nàng là một Hợp Thần cường giả, cũng vô pháp ngăn cản loại tán loạn này. Nàng thậm chí không cách nào làm cho chính mình thanh tỉnh ngắn ngủi.

Một tia cảm giác từ nơi sâu xa kia để Kỷ Ly hỗn hỗn hoắc hoắc hồn niệm minh bạch, nàng hẳn là phải bỏ mạng. Có lẽ là muốn đi luân hồi, có lẽ nàng ngay cả cơ hội luân hồi cũng không có...

Đó là Thánh Nhân thủ đoạn sao? Thật đơn giản một đạo quang mang, liền bại niết nàng Nguyên Thần, vỡ vụn căn cơ của nàng...

Kỷ Ly tư duy thật giống như không có trói buộc đồng dạng, vừa mới nghĩ đến Thánh Nhân thủ đoạn, sau một khắc nàng lại nghĩ tới tựa hồ còn có một nữ tử gọi Nguyệt Trà đc nàng cứu, sau đó trở thành đệ tử của nàng...

Nàng muốn đi, đáng tiếc cuối cùng không tiếp tục trở lại Chư Thần Tháp...

Kỷ Ly ý niệm càng ngày càng mơ hồ, nàng biết mình có lẽ sau một khắc liền sẽ vẫn lạc, hồn phách của nàng đã từ trong thân thể của nàng tán loạn.

Một cái bóng dáng mơ mơ hồ hồ xuất hiện tại trong ý niệm của nàng, đúng, nàng biết hắn tên là Mạc Vô Kỵ. Là hắn cứu được nàng, nếu như không phải Mạc Vô Kỵ, có lẽ nàng ngay cả trở lại Thần giới cơ hội cũng không có a?

Mạc Vô Kỵ kia không biết còn tốt không, có đến Thần giới hay không...

So với lúc trước vô số thiên tài tuấn kiệt theo đuổi nàng kia, Mạc Vô Kỵ này tựa hồ rất là bình thường tầm thường. Nhưng là hắn 1 thanh niên tầm thường kia, cứu nàng từ trong Chư Thần Tháp ra, tiện tay đem trăm vạn Niệm Tinh đưa cho nàng. Đó là thanh niên mình thiếu ân tình duy nhất, không biết hắn ở đâu.

Kỷ Ly không hề hay biết sắc mặt bỗng nhiên có thêm một tia hồng nhuận phơn phớt, nếu như có người nhìn thấy, cũng sẽ không coi là Kỷ Ly sống lại, đây là một tia tán hồn sau cùng của Kỷ Ly trước khi chết.

Năm đó nàng là đệ nhất mỹ nữ Thần giới, được vô số thiên tài truy cầu, nàng cũng từng có hồi ức tốt đẹp nhất, hồi ức thuộc về mỗi một thiếu nữ đều có kia.

Dung mạo mơ hồ này đến dung mạo mơ hồ khác căn bản là trở lại như cũ không nổi hiện lên từ trong hồn niệm sắp tán loạn của nàng, thật giống như như nước chảy, dần dần biến mất. Cái dung mạo cuối cùng rõ ràng xuất hiện ở trước mặt nàng, đúng, hắn tên là Mạc Vô Kỵ, chính là thanh niên bình thường kia nàng duy nhất thiếu nợ ân tình...

Một đạo thanh lương khí tức bị hồn niệm sắp tán loạn của nàng tiếp xúc đến, nàng hồn niệm sắp tán loạn vậy mà vững chắc xuống.

Đây là có chuyện gì? Sau một lát, Kỷ Ly mơ hồ ý niệm thế mà rõ ràng rất nhiều, nàng rốt cục cảm nhận được chính mình hồn niệm là thật không còn tiếp tục tán loạn, mà là bắt đầu ngưng tụ, thậm chí có xu thế lớn mạnh.

Đây là Cực Băng Thiên Trúc? Kỷ Ly mơ hồ không rõ suy nghĩ rốt cục cảm ứng được nàng hồn niệm gặp phải đồ vật, lại là Cực Băng Thiên Trúc. Đây là bảo vật trong truyền thuyết, giờ khắc này ở trước mặt của nàng, chẳng lẽ đây là sự thực?

Kỷ Ly không còn dám nghĩ tiếp, nàng bắt đầu cố gắng giãy dụa lấy vận chuyển công pháp của mình, muốn vững chắc hồn niệm chính mình.

Thời điểm ban sơ, vô luận nàng làm sao nếm thử, nàng đều không cách nào vận chuyển công pháp. Thế nhưng là theo thời gian trôi qua, nàng phát hiện chính mình hồn niệm càng ngày càng ngưng thực, thậm chí có xu thế khỏe mạnh trưởng thành. Công pháp của nàng cũng dần dần bắt đầu vận chuyển, sau đó miễn cưỡng hình thành chu thiên, nàng rốt cục có thể theo bản năng đi mượn nhờ Cực Băng Thiên Trúc khôi phục chính mình hồn niệm.

Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân giới an tĩnh lại, Cực Băng Thiên Trúc trong ngực Kỷ Ly dần dần hòa tan, hết thảy khí tức đều dung nhập vào trong thân thể Kỷ Ly.

Mà Kỷ Ly dưới thân Thần linh khí của Khai Thiên Thần Linh Mạch kia, cũng cùng Cực Băng Thiên Trúc hòa tan khí tức cùng một chỗ, bị

Kỷ Ly quét sạch đi.

Thời gian cứ như vậy thời gian dần trôi qua di chuyển, Kỷ Ly vốn sắc mặt tái nhợt là thật bắt đầu hồng nhuận, không còn là phản chiếu trước khi chết, cái trán bị nàng đạo vận khí tức oanh mở một đạo vết thương cũng dần dần biến mất.

Tán loạn hồn niệm bắt đầu ngưng tụ, mơ hồ ý niệm dần dần rõ ràng.

Cực Băng Thiên Trúc không ngừng hòa tan thẩm thấu đến thân thể Kỷ Ly, Kỷ Ly thức hải cũng lần nữa thành hình, cơ hồ bại niết biến mất Nguyên Thần cũng bắt đầu có hình dáng.

Niết hóa linh căn bắt đầu chữa trị, linh lạc cũng dần dần khôi phục...

Một ngày, một năm, mười năm...

Khi trăm năm thời gian trôi qua về sau, Kỷ Ly đột nhiên mở mắt, trong mắt nàng bao quanh lấy kinh hỉ, không có người nào so với nàng rõ ràng hơn tư chất của mình lại một lần nữa tăng lên.

Nàng cơ hồ bị niết hóa Nguyên Thần, giờ phút này lần nữa phục hồi như cũ, thức hải lớn ra gấp đôi còn chưa hết. Nàng linh lạc lưu chuyển không thôi, không có nửa điểm nhất thời chậm lại, nguyên bản sớm đã vững chắc linh lạc lại tăng lên hai cái, tổng số đến 102 linh lạc.

Chính là linh căn cũng tinh khiết như được băng tuyết chi thủy cọ rửa qua đồng dạng, càng hoàn mỹ đứng lên.

Kỷ Ly nhảy lên một cái, nàng cảm nhận được tu vi của mình chẳng những khôi phục, tùy thời còn có thể tiến thêm một bước. Không chỉ có như vậy, tốc độ nàng hấp thu Thần linh khí, tựa hồ so trước đó cũng hơn gấp bốn lần.

- Quả nhiên là Cực Băng Thiên Trúc.

Kỷ Ly nhìn dưới chân Cực Băng Thiên Trúc còn thừa lại không đến nửa thước, kích động khó mà kìm lòng chính mình.

Thương thế của nàng, hoàn toàn chính xác chỉ có Cực Băng Thiên Trúc mới có thể chữa trị.

Không đúng, Cực Băng Thiên Trúc này làm sao có thể xuất hiện ở đây? Cường giả đánh trọng thương nàng kia, cần chính là hỏi nàng chỗ Chư Thần Tháp hạ lạc. Chẳng lẽ đối phương như vậy bỏ qua? Vì nghe ngóng Chư Thần Tháp hạ lạc, ngay cả Cực Băng Thiên Trúc cũng cho nàng dùng?

Vẫn là không đúng a, nếu là như vậy, căn bản cũng không có tất yếu khôi phục thực lực của nàng, thậm chí còn tăng lên linh căn cùng linh lạc của nàng.

Kỷ Ly thần niệm quét ngang ra ngoài, không có chờ nàng thần niệm phát hiện cái gì, nàng đã nhìn thấy một thanh niên nằm tại bên người mình cách đó không xa.

Thanh niên kia nhìn quá bình thường, thế nhưng là dung mạo kia tại trong óc nàng không biết đã hiển hiện qua bao nhiêu lần.

Mạc Vô Kỵ, không sai, chính là Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ làm sao lại xuất hiện ở bên người nàng? Kỷ Ly rất nhanh liền hiểu được, Mạc Vô Kỵ đạo vận tán loạn, không có nửa điểm sinh cơ khí tức, rõ ràng là vẫn lạc đã lâu.

Kỷ Ly cũng nhịn không được nữa nội tâm sợ hãi, đưa tay bế Mạc Vô Kỵ lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1129: Tiệt Hồn Bút

Không đúng, Mạc Vô Kỵ còn không có vẫn lạc, còn có một tia đạo vận khí tức tại lưu chuyển, thế nhưng là nàng không cảm giác được bất luận cái gì sinh cơ khí tức của Mạc Vô Kỵ.

Làm sao bây giờ? Kỷ Ly trong lòng thấp thỏm lo âu, thậm chí đều quên chính bản thân lúc này chỉ phải cố gắng bế quan tu luyện, khẳng định liền có thể tiến thêm một bước.

Kỷ Ly thần niệm thẩm thấu đến trong thân thể Mạc Vô Kỵ, nàng hoảng sợ phát hiện, trên người Mạc Vô Kỵ Linh Lạc cư nhiên một cái cũng vậy không tồn tại. Đây là nói Mạc Vô Kỵ trên người Linh Lạc toàn bộ bị hủy đi? Thương thế so với nàng còn phải nặng?

Bàn về đan dược đạo, Kỷ Ly xa xa không bằng Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ cũng không cách nào giải quyết Đinh Đầu Thư đạo vận vấn đề, Kỷ Ly càng là cả cánh cửa đều sờ không tới.

Lúc này Kỷ Ly đã khẳng định, nàng Cực Băng Thiên Trúc là Mạc Vô Kỵ lấy tới cho nàng. Ngoại trừ Mạc Vô Kỵ, người khác căn bản cũng không khả năng lại đem một gốc cây hoàn chỉnh Cực Băng Thiên Trúc đặt ở trong ngực của nàng.

Được rồi, còn có một khúc Cực Băng Thiên Trúc.

Kỷ Ly nắm lên này chỉ còn lại có một đoạn nhỏ Cực Băng Thiên Trúc muốn dung hợp đến trong cơ thể Mạc Vô Kỵ, nhưng mà Mạc Vô Kỵ cả Linh Lạc cũng không có, sinh cơ khí tức càng là tán loạn hầu như không còn, làm cho nàng làm sao có thể làm được?

Đi qua lúc ban đầu sợ hãi sau đó, Kỷ Ly tỉnh táo lại. Nàng thần niệm càn quét đi ra ngoài, rất nhanh thì cảm nhận được quy tắc của nơi này đầy đủ hết hoàn thiện kinh người. Không chỉ như thế, tại trên cái thế giới này, nàng cư nhiên không có cảm thụ được nửa điểm sát khí tức tàn bạo.

Đây rốt cuộc là đâu? Thần giới còn có loại địa phương này?

Rất nhanh Kỷ Ly liền phát hiện một đống chồng chất khai thiên thần linh mạch, những thứ này thần linh mạch mỗi một nhánh đều ẩn chứa nồng nặc Thần Linh Khí cùng rõ ràng quy tắc khí tức. Không chỉ có như vậy, nàng nhìn thấy thần tinh chồng chất như núi, tài liệu luyện khí...

Vẫn còn có Hồng Mông Sinh Tức, Thiên Cơ Nê...

Một cái cũng không là rất lớn lò luyện đan sừng sững tại giữa đông đảo tài liệu, này một loại khí tức thẩm thấu đi ra...

Chẳng lẽ là Thiên Địa Lô? Kỷ Ly mặc dù không có ra mắt Thiên Địa Lô, thế nhưng là nàng nghe nói qua Thiên Địa Lô a. Rất nhanh Kỷ Ly cũng cảm giác được da đầu của mình tê dại, nàng chẳng những nhìn thấy Thiên Địa Lô, còn nhìn thấy tại Thiên Địa Lô bên cạnh một cái vòng tròn thật lớn. xung quanh dường như lưu chuyển vô cùng vô tận thời gian đạo vận khí tức, nàng căn bản là không cách nào nhìn rõ ràng.

Trong mơ hồ, Kỷ Ly cảm giác được vòng tròn kia đẳng cấp sẽ không so với Thiên Địa Lô kém.

Mấy thứ này rốt cuộc là của người nào?

Đây nhất định là đồ đạc của Mạc Vô Kỵ, nơi này cũng là thế giới của Mạc Vô Kỵ. Thật không biết Mạc Vô Kỵ là từ địa phương nào, lấy được loại này thế giới. Thế giới này sợ rằng so với Chân Linh Thế Giới đẳng cấp còn phải cao hơn một cấp bậc.

Cho dù là Kỷ Ly, cũng không thể tin được nơi này là Mạc Vô Kỵ thế giới của mình. Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa, cũng vậy không thể có thể để

cho thế giới của mình hoàn thiện đến loại tình trạng này.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ thế giới có loại trình độ hoàn thiện này, vậy thực lực của Mạc Vô Kỵ chỉ sợ sớm đã vượt qua Hợp Thần cảnh giới, bước vào đẳng cấp cao hơn. Nếu như Mạc Vô Kỵ bước vào đẳng cấp cao hơn, cũng vậy không đến mức bị thương nặng đến loại tình trạng này sao??

Nàng tự nhiên không biết Mạc Vô Kỵ gặp phải đều là ai, Đại Mạc đạo quân cùng Minh Nhạc thần đế hầu như khôi phục hơn phân nửa thực lực. Nếu không phải là Mạc Vô Kỵ còn có Đại Hủy Diệt Thuật, sợ rằng nàng cả Mạc Vô Kỵ cái dạng này cũng vậy nhìn không thấy.

Kỷ Ly rất nhanh đã nhìn thấy một khối Linh Dược ruộng, Linh Dược ruộng tựa hồ bị trói buộc lại, hình như còn có một người ở trong đó.

Kỷ Ly ôm Mạc Vô Kỵ một bước liền rớt vào vùng ven linh dược điền, khi nàng thấy rõ ràng người bên trong thì, kinh hãi kêu lên:

- Là ngươi?

Dù cho Hoán Đề hiện tại gầy như bộ xương khô, Kỷ Ly vẫn như cũ liếc mắt liền nhận ra, tên này chính là người đả thương nặng mình.

- Đù, thật đúng là hắn tìm được Cực Băng Thiên Trúc cứu ngươi trở về?

Hoán Đề thấy Kỷ Ly một khắc kia, kinh dị ra. Hắn bị Mạc Vô Kỵ trói buộc tại đây trong phiến Linh Dược vườn canh giữ Linh Dược, cho nên ngoại trừ biết Mạc Vô Kỵ thế giới này không đơn giản ra, đối với Mạc Vô Kỵ trên thế giới có thứ gì, hắn là một chút điểm đều không rõ ràng lắm.

Nghe được Hoán Đề nói, Kỷ Ly không giải thích được thở phào nhẹ nhõm.

Nàng đầu tiên nhìn thấy Hoán Đề, còn tưởng rằng đây là Hoán Đề thế giới, nàng và Mạc Vô Kỵ bị bắt đến Hoán Đề thế giới tới rồi.

Bởi vì Hoán Đề nói, nhìn nhìn lại Hoán Đề chung quanh trói buộc trận kỳ cùng từng đạo đạo vận khí tức, nàng liền hiểu, đây cũng là thế giới của Mạc Vô Kỵ, Hoán Đề bị Mạc Vô Kỵ nhốt ở chỗ này. Nàng giống nhau là đc Mạc Vô Kỵ cứu, lưu lại tại thế giới này. Chỗ bất đồng là, Hoán Đề bị Mạc Vô Kỵ nhốt, nàng là có thể tự do hành động.

Mạc Vô Kỵ bị thương nặng, không có năng lực chủ động cứu nàng, chỉ có thể sẽ lại đem Cực Băng Thiên Trúc đặt ở trong ngực nàng. Hoàn hảo, tại thời điểm nàng tán hồn, bắt lấy tới Cực Băng Thiên Trúc, nhặt trở lại rồi một cái mạng nhỏ.

Hoán Đề cảm thụ được Kỷ Ly thần tình, có chút ảo não vỗ vỗ cái trán. Xem ra Kỷ Ly nhìn thấy hắn, còn cũng không phải rất khẳng định đây là địa bàn Mạc Vô Kỵ.

Vừa rồi nếu mà hắn cố làm ra vẻ một chút, vậy thì rất có thể đã lừa gạt Kỷ Ly, để cho Kỷ Ly cho rằng đây là thế giới của hắn, sau đó tìm cơ hội rời khỏi.

- Ngươi bị Mạc Vô Kỵ bắt trở lại?

Kỷ Ly nhìn Hoán Đề, nhìn nhìn lại Mạc Vô Kỵ trong lòng, trong lòng không rõ nhiều hơn một loại nhu hòa.

Nàng thậm chí đều không nhớ rõ thế giới này, còn có ai sẽ nhớ nàng. Nếu như nói năm đó ở bên trong Chư Thần Tháp, Mạc Vô Kỵ là trong lúc vô ý cứu nàng.

Hiện tại nàng bị người phía trước này đả thương nặng, phía sau Mạc Vô Kỵ liền đem người cường giả này bắt lại vây khốn, sau đó tìm Cực Băng Thiên Trúc cứu nàng.

Có lẽ, tại trong vũ trụ này, còn có một mình Mạc Vô Kỵ có thể cho nàng xem thành bằng hữu, không, là người thân. Cái vũ trụ này, cũng chỉ có Mạc Vô Kỵ mới đến cứu nàng.

- Không sai, ta đích xác là bị hắn bắt trở lại.

Hoán Đề thở dài, thực sự là rồng khốn chỗ nước cạn a.

- Ngươi là thế nào đả thương hắn?

Kỷ Ly mặc dù đang câu hỏi, trong mắt nàng đã lộ ra sát khí.Bất chấp nàng rất ít đả thương người, nhưng Mạc Vô Kỵ đối với nàng lại bất đồng.

Hoán Đề hơi giương miệng, một hồi lâu mới lên tiếng:

- Ngươi cho là là ta đả thương hắn?

- Chẳng lẽ không phải?

Kỷ Ly trong mắt lộ ra xem thường.

Hoán Đề im lặng nói:

- Nếu như ta có thể thương hắn, vậy ta cũng sẽ không bị hắn bắt tới đây đến vây khốn.

- Vậy hắn là thế nào thương?

Kỷ Ly nhíu mày.

Hoán Đề tay vung ra:

- Vậy ta cũng không biết.

- Đã như vậy, vậy ta liền trước hết giết ngươi rồi lại nói.

Kỷ Ly trương tay liền tế xuất một thanh đoản kiếm.

- Chờ một chút...

Hoán liên cả tôn nghiêm đều hy sinh, mới từ trong tay Mạc Vô Kỵ đổi một cái mạng nhỏ, hiện tại cũng không muốn tùy tùy tiện tiện chết ở

trong tay Kỷ Ly, hắn nhanh chóng gọi lại Kỷ Ly nói:

- Hắn không phải là ta thương, là một người tên là Minh Nhạc, dùng Đinh Đầu Thư đả thương hắn...

- Minh Nhạc thần đế Đinh Đầu Thư mưa tên?

Kỷ Ly thốt ra, trong mắt lộ ra lay động cùng thần sắc không dám tin.

- Ngươi cư nhiên biết Minh Nhạc cùng Đinh Đầu Thư mưa tên?

Lần này đến phiên Hoán Đề kinh ngạc.

Minh Nhạc thế nhưng là một trong mười hai thần đế, hắn Đinh Đầu Thư mưa tên tại Thần vị cường giả tiếng tăm lừng lẫy, thế nhưng là rất nhiều tu sĩ không có thu được Thần vị, cũng không biết Đinh Đầu Thư mưa tên.

Càng làm cho Kỷ Ly khiếp sợ là, một khi bị Đinh Đầu Thư mưa tên bắn trúng, đó là hữu tử vô sinh. Mạc Vô Kỵ đến bây giờ, còn không có triệt để vẫn lạc, có thể thấy thật sự lợi hại.

Không được, ta phải nhanh dẫn hắn đi phá vỡ Đinh Đầu Thư mưa tên. Kỷ Ly nghĩ tới đây, lại cũng lười đi để ý Hoán Đề, xoay người rời đi.

- Chờ một chút, ngươi biết làm thế nào giải khai Đinh Đầu Thư mưa tên?

Hoán Đề thấy biểu tình của Kỷ Ly, nhanh chóng gọi một tiếng. Hắn trong lòng nghi ngờ, lẽ nào thứ hắn cũng không biết, tiểu cô nương này lại biết?

Tại trong mắt hắn, Kỷ Ly chính là một tiểu cô nương.

Kỷ Ly không để ý tới đáp lại Hoán Đề, nàng lại đem Mạc Vô Kỵ ôm vào trong ngực, thần niệm càn quét đi ra ngoài, nàng muốn rời khỏi thế giới này.

Sau một khắc, hai chân Kỷ Ly liền rớt vào một khối thiên thạch chỉ lớn chừng cối xay nhỏ. Nàng cư nhiên ôm Mạc Vô Kỵ, từ cái thế giới kia đi ra rồi.

Thế nhưng Kỷ Ly rất nhanh thì phát hiện, nàng lại cũng không vào được cái thế giới kia của Mạc Vô Kỵ. Không muốn nói đi vào, chính là cảm ứng đều không cảm ứng được.

Kỷ Ly trong lòng tự nhiên rõ ràng, nàng sở dĩ có thể đi ra, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ cho phép nàng có thể đi ra. Hiện tại trừ phi Mạc Vô Kỵ tỉnh lại, nàng là đừng nghĩ lại tiến vào cái thế giới kia của Mạc Vô Kỵ.

Đối với vào không được Mạc Vô Kỵ thế giới, Kỷ Ly cũng cũng không để ý, nàng hiện tại cấp thiết nhất chính là mang theo Mạc Vô Kỵ cởi ra Đinh Đầu Thư mưa tên.

Giải đi Đinh Đầu Thư mưa tên như thế nào, người khác không biết, nàng còn thật sự biết.

Năm đó ở bên trong Chư Thần Tháp, nàng gặp qua một kẻ là Bắc Ký tiểu thần.

Bắc Ký thế nhưng là một tiểu thần thu được Thần vị, năm đó bên trong Chư Thần Tháp đại chiến, bởi vì Kỷ Ly tâm địa thiện lương, tại thời điểm Bắc Ký gần ngã xuống, nàng ra tay giúp một lần, Bắc Ký liền nói với nàng sự tình liên quan tới Đinh Đầu Thư.

Đinh Đầu Thư vốn là pháp bảo của Bắc Ký tỷ tỷ Bắc Đình, bởi vì bị Minh Nhạc được biết, Minh Nhạc luyện giết Bắc Đình, đoạt đi rồi Đinh Đầu Thư. Minh Nhạc cũng bằng vào Đinh Đầu Thư, bước lên mười hai thần đế vị.

Đinh Đầu Thư là một món pháp bảo cực kỳ đáng sợ, nó có thể tự động sinh thành bảy mũi mưa tên màu đen, một khi bị loại này mưa tên bắn trúng, hữu tử vô sinh.

Thế nhưng Thiên Đạo lưu lại một đường, Đinh Đầu Thư tuy rằng đáng sợ, vẫn như cũ có một món đồ có thể khắc chế, đó chính là Tiệt Hồn Bút.

Tiệt Hồn Bút là pháp bảo duy nhất khắc chế Đinh Đầu Thư, coi như là bị Đinh Đầu Thư đinh trúng, chỉ cần không có triệt để vẫn lạc, Tiệt Hồn Bút liền có thể cứu trở về.

Hiện tại Kỷ Ly muốn đi tìm, chính là Tiệt Hồn Bút.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1130: Vũ Trụ Vạn Thần Ổ

Mỗi qua một đoạn thời gian, Kỷ Ly liền sẽ đi quan sát một chút Mạc Vô Kỵ.

Mấy năm sau, Mạc Vô Kỵ y nguyên giống như quá khứ, không có sinh cơ lại tựa hồ như có một ít đạo vận nhàn nhạt đang lưu động, cái này khiến Kỷ Ly hơi nhẹ nhàng thở ra. Nếu như chờ nàng tìm tới Tiệt Hồn Bút thời điểm, Mạc Vô Kỵ đã vẫn lạc, Tiệt Hồn Bút có nghịch thiên hiệu quả cũng không có bất kỳ chỗ dùng nào.

Vũ Trụ Vạn Thần Ổ đường xá cực kỳ xa xôi, Kỷ Ly đã liên tục phi hành mấy trăm năm, thực lực của nàng cũng vững chắc tại Hợp Thần bốn tầng. So với tại thụ thương trước đó, Kỷ Ly tốc độ tu luyện nhanh gấp bốn còn chưa hết. Chỉ là Kỷ Ly thật sự là vô tâm tu luyện, tại tu vi vững chắc đằng sau, một lòng tăng thêm tốc độ đi đường.

Nhiều năm hư không phi hành, duy nhất để Kỷ Ly trong lòng an ủi một điểm là, trên ngọc giản phương vị của nàng rốt cục xuất hiện Vũ Trụ Vạn Thần Ổ vị trí cụ thể.

Hôm nay, Kỷ Ly đang đứng tại phía trước phi thuyền của mình nhìn trong tay tinh không phương vị ngọc giản. Nàng đang tính toán còn bao lâu mới có thể đến đạt Vũ Trụ Vạn Thần Ổ, hết lần này tới lần khác lúc này, nàng trông thấy trên tinh không phương vị ngọc giản Vũ Trụ Vạn Thần Ổ vị trí đột ngột biến mất, trong nội tâm nàng bắt đầu kinh hoảng.

Đây chính là cho tới bây giờ đều chưa từng có sự tình, nàng tiến về mục đích biến mất, để nàng làm sao bây giờ?

Kỷ Ly theo bản năng chậm lại tốc độ, không đợi Kỷ Ly tìm tới nguyên nhân, bốn đạo nhân ảnh đã ở trong hư không ngăn cản đường đi của nàng.

Kỷ Ly mặc dù không thích giết chóc, thế nhưng là qua nhiều năm như vậy kinh lịch, nàng cũng không phải đồ ngốc. Loại tình huống này, nàng há có thể không biết mình bị người chặn lại?

Ngăn lại Kỷ Ly chính là bốn tên nam tử, ngay phía trước phong bế Kỷ Ly đường đi chính là một tên kim hoàng tóc quăn mặt trắng nam tử, ánh mắt của hắn có chút phát lam, tu vi nhìn tựa hồ cũng là Hợp Thần trung kỳ tả hữu.

Tả hữu hai người cùng sau lưng một người, tu vi cùng nam tử tóc quăn kia không sai biệt lắm, chỉ là dáng người muốn thấp rất nhiều.

Từ bốn người này trên thân, Kỷ Ly cảm nhận được mãnh liệt sát lệ khí tức.

"Mở ra thế giới của ngươi, để cho chúng ta lấy đi đồ vật, sau đó ngươi đi." Bên trái nam tử chẳng những thấp, làn da còn đen hơn như đáy nồi, trong tay pháp bảo là một thanh Cự Vô Phách Khôn Đao.

Kỷ Ly trong lòng trầm xuống, nếu như chỉ có một cái mà nói, nàng thật cũng không sợ, cùng lắm thì bỏ chạy mà thôi. Hiện tại là bốn cái, mà lại mỗi một cái tu vi cũng sẽ không so với nàng yếu. Về phần nàng, còn muốn mang theo Mạc Vô Kỵ, đây cũng không phải là chuyện tốt.

Vô luận như thế nào, cũng không thể để Mạc Vô Kỵ xảy ra chuyện. Kỷ Ly nghĩ tới đây, dứt khoát thu hồi phi hành pháp bảo, đem Mạc Vô Kỵ ôm vào trong ngực.

Phi hành pháp bảo vừa thu lại đứng lên, bốn người đều thấy rõ ràng Kỷ Ly dáng vẻ.

Hành tẩu hư không đến nay, bọn hắn gặp quá nhiều tuyệt sắc mỹ nữ. Có thể cùng Kỷ Ly dạng này, thuần túy tự nhiên, đẹp như bức tranh nữ tử, bọn hắn thật sự chính là lần thứ nhất trông thấy.

Bốn người đều là mắt lộ vui mừng, bởi vì bọn hắn đều đã nhìn ra, Kỷ Ly hay là Thuần Âm chi thân.

"Các ngươi xác định ta giao ra đồ vật về sau, có thể cho ta rời đi?" Kỷ Ly đang khi nói chuyện đang muốn tế ra pháp bảo của mình.

Trong nội tâm nàng so với ai khác đều rõ ràng, bốn người này tuyệt đối sẽ không thả nàng rời đi.

"Đương nhiên!" Kim hoàng nam tử tóc quăn nói hai chữ về sau, bốn người đồng thời động thủ.

Bốn người bọn họ không biết trải qua bao nhiêu chiến đấu, nơi nào sẽ cho Kỷ Ly kéo dài thời gian? Bàn về đánh nhau kinh nghiệm, mấy cái Kỷ Ly cộng lại cũng không sánh bằng mấy người kia. Cho nên bọn hắn chẳng những không có cho Kỷ Ly kéo dài thời gian, thậm chí Kỷ Ly ngay cả pháp bảo cũng không kịp tế ra liền động thủ.

Kỷ Ly dưới sự vội vàng tế ra một cây trường lăng, trường lăng còn không có bị triệt để kích phát, lĩnh vực của nàng ngay tại bốn người liên thủ công kích đến trực tiếp vỡ vụn.

Cuồng bạo Thần Nguyên lao qua, Kỷ Ly tại chỗ chính là một đạo huyết tiễn phun ra. Dù là nàng không muốn để cho Thần Nguyên này trùng kích đến Mạc Vô Kỵ, y nguyên có bộ phận phản phệ Thần Nguyên không cách nào ngăn trở thông qua thân thể của nàng, oanh đến Mạc Vô Kỵ trên thân.

Kỷ Ly lòng như tro nguội, nàng điên cuồng phóng tới bên cạnh, cho dù chết, nàng cũng không thể để Mạc Vô Kỵ vẫn lạc ở trong tay nàng. Phải biết, nếu như không phải nàng, Mạc Vô Kỵ bây giờ còn đang trong thế giới kia.

Bên trái là tên lùn da thịt đen như đáy nồi kia, hắn trông thấy Kỷ Ly phóng tới hắn bên này, trong lòng vui mừng. Giương tay chính là một đạo màu xám sát mang đánh phía Kỷ Ly đan điền.

Hắn nghĩ rất rõ ràng, chỉ cần Kỷ Ly ngăn cản hắn sát mang, hắn liền có thể đem Kỷ Ly bắt sống. Dù là vì thế thụ bị thương, hắn cũng cam tâm tình nguyện. Kỷ Ly loại tuyệt sắc mỹ nữ sạch sẽ giống như tranh sơn thủy đồng dạng này, nếu như hắn trước bắt được, tự nhiên là thuộc về hắn. Đương nhiên, nữ nhân này đồ vật hắn không có trông cậy vào độc chiếm.

"Phốc!" Lại là một đạo huyết vụ trên người Kỷ Ly nổ tung, để tu sĩ dáng lùn này rung động là, Kỷ Ly thế mà liều mạng đan điền vỡ vụn, cũng muốn lao ra.

Lao ra này chỗ hữu dụng sao? Đan điền đều vỡ vụn, cuối cùng còn không phải một con đường chết. Duy nhất chỗ xấu chính là Kỷ Ly không tính là bị hắn bắt lấy.

Một loại để toàn thân co rút đau đớn truyền đến, Kỷ Ly cũng cảm giác được chính mình tất cả Thần Nguyên cùng thần niệm đều tại kịch liệt biến mất.

Để Kỷ Ly vui mừng chính là, nàng thế mà nhìn thấy một cái cự đại Hư Không Đảo Ổ. Không sai, đây tuyệt đối là Vũ Trụ Vạn Thần Ổ. Trước đó tại nàng trên phương vị ngọc giản đột ngột biến mất Vũ Trụ Vạn Thần Ổ, hiện tại lại lần nữa xuất hiện.

Kỷ Ly thiêu đốt mất cuối cùng một tia Thần Nguyên, nhào về phía Hư Không Đảo Ổ này.

. . .

Tại Kỷ Ly lĩnh vực bị xé mở, Thần Nguyên oanh trên người Mạc Vô Kỵ thời điểm, Mạc Vô Kỵ thức hải chính là chấn động. Hắn một tia ý

niệm rõ ràng, sau đó hắn liền cảm nhận được một loại hắn chưa bao giờ tiếp xúc qua đạo vận khí tức phóng tới thức hải của hắn.

Trong thức hải, hắn dùng Thiên Cơ Nê tạo nên Nguyên Thần chính lơ lửng ở giữa. Những đạo vận khí tức hắn chưa bao giờ tiếp xúc qua kia, tất cả đều bị Thiên Cơ Nê tạo nên Nguyên Thần hấp thu tuần.

Đây là Đinh Đầu Thư đạo vận!

Giờ phút này Đinh Đầu Thư đạo vận bị Nguyên Thần hấp thu đi, Mạc Vô Kỵ lập tức liền phát hiện đến, đây tuyệt đối là Đinh Đầu Thư đạo vận. Khó trách hắn không cảm giác được Đinh Đầu Thư đạo vận khí tức, Đinh Đầu Thư đạo vận này thẩm thấu đến trong hồn niệm của hắn, sau đó dung hợp lại cùng nhau, lại là không có chút nào quy tắc một loại đạo vận khí tức.

Nếu như không phải là bởi vì hắn Nguyên Thần, hắn chính là lại tìm kiếm vài vạn năm, cũng không nhất định có thể tìm tới loại đạo vận khí tức này.

Bất quá có lần này kinh lịch, lần sau liền xem như hắn không có Nguyên Thần trợ giúp, hắn cũng có thể nhẹ nhõm đem Đinh Đầu Thư đạo vận khí tức này tách ra.

Đây chính là hắn Phàm Nhân Đạo ưu thế, chỉ cần để hắn tìm được không thuộc về hắn Phàm Nhân Đạo khí tức, hắn Phàm Nhân Đạo liền có thể triệt để tước đoạt. Trước đó hắn sở dĩ không có tìm được Đinh Đầu Thư đạo vận khí tức, là bởi vì hắn chưa bao giờ tiếp xúc qua Đinh Đầu Thư đạo vận khí tức. Cũng chưa hề biết, trong vũ trụ còn có hay không bất luận cái gì quy tắc đạo vận.

Có lẽ không phải là không có bất luận cái gì quy tắc, có lẽ là không tại giữa vũ trụ này quy tắc.

Mạc Vô Kỵ yếu ớt thần niệm khu động ở giữa, ở trong cơ thể hắn tất cả Đinh Đầu Thư đạo vận khí tức toàn bộ bị quét sạch đến trong Nguyên

Thần Thiên Cơ Nê. Sau một khắc, Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm tại trong thức hải của hắn bốc cháy lên, bám vào tại hắn Nguyên Thần bên trên Đinh Đầu Thư đạo vận, tại dưới Thanh Câm Chi Tâm tất cả đều hóa thành hư vô.

Đinh Đầu Thư đạo vận biến mất, Mạc Vô Kỵ Sinh Cơ Lạc sinh cơ lập tức liền sinh động. Thai Tức Lạc thức tỉnh, 108 đầu mạch lạc bắt đầu nghịch chuyển, trong chớp mắt liền tạo thành chu thiên.

Chỉ là Mạc Vô Kỵ bị Đinh Đầu Thư đạo vận vây khốn thời gian quá dài, dù là hiện tại hắn tỉnh táo lại, cũng vô pháp lập tức khôi phục thực lực.

. . .

"Cần gì chứ?" Bốn tên Hợp Thần tu sĩ rơi vào Kỷ Ly bên người, tên người thấp nhỏ mặt đen kia nhìn xem Kỷ Ly lắc đầu thở dài.

Kỷ Ly phun một ngụm máu, giãy dụa lấy đem Mạc Vô Kỵ bế lên, nhìn chòng chọc vào trước mắt bốn người nói ra, "Muốn giết cứ giết."

"Giết ngươi? Ngươi chớ suy nghĩ quá nhiều, chúng ta làm sao lại giết ngươi. Đi thôi, cùng chúng ta cùng đi." Kim hoàng nam tử tóc quăn xòe tay ra, liền muốn đi quyển Kỷ Ly.

Kỷ Ly Thần Nguyên tán loạn, lĩnh vực cũng không có, rõ ràng trông thấy tay của đối phương ấn vồ tới, hết lần này tới lần khác chính là không có năng lực đào tẩu.

"Oanh!" Một đạo cuồng bạo Thần Nguyên xoắn tới, tên nam tử tóc quăn kim hoàng này thủ ấn trực tiếp bị oanh tản mất.

Cơ hồ là tại đồng thời, một tên vóc người trung đẳng, tóc dài xõa vai thanh niên nam tử xuất hiện tại bốn người trước đó.

"Lại là các ngươi mấy cái, mỗi ngày chết rất nhiều người, làm sao mấy người các ngươi chính là không chết được?" Tóc dài xõa vai thanh

niên nam tử châm chọc nói.

Nam tử tóc vàng cũng không e ngại thanh niên tóc dài này , đồng dạng mang theo một tia khinh thường nói ra, "Liên Kỷ, ngươi tự thân cũng khó khăn bảo đảm, thế mà còn dám trong này xen vào việc của người khác, thật sự là không biết sống chết."

Liên Kỷ từ tốn nói, "Ta sống hay chết là chuyện của chính ta không nhọc mấy vị quan tâm, bất quá chỉ cần là bị ta Liên Kỷ gặp phải, vậy các ngươi mấy cái cũng đừng nghĩ đem người mang đi."

"Huynh đệ của ta cũng không sợ ngươi." Nam tử tóc quăn chau mày, mặc dù trong miệng nói không sợ, trên thực tế bốn người bọn họ đối với người thanh niên tóc dài này vẫn còn có chút kiêng kỵ.

Đừng nhìn thanh niên tóc dài này tu vi cùng bọn hắn không sai biệt lắm, trên thực tế gia hỏa này thế nhưng là xử lý qua Hợp Thần hậu kỳ cường giả.

Thanh niên tóc dài nam tử khinh thường cười một tiếng, nói với Kỷ Ly, "Vị đạo hữu này, ngươi một mực đi theo ta đi, ta cũng không tin mấy người bọn hắn dám đuổi theo."

Nói xong tóc quăn thanh niên xoay người rời đi, tựa hồ không để ý chút nào đối phương có bốn người.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1131: Vũ Trụ Thần Thành Cường Giả

Kim hoàng tóc quăn bọn bốn người tựa hồ rất là kiêng kị Liên Kỷ, vậy mà thật không có theo tới.

Một mực đến đi ra rất xa, Kỷ Ly xác nhận bốn người không có theo tới, mới thở phào đối với Liên Kỷ thi cái lễ nói ra, "Đa tạ vị đạo hữu này cứu giúp chi ân."

Liên Kỷ khoát tay chặn lại nói ra, "Bốn tên kia xú danh chiêu lấy, bọn hắn tại Vũ Trụ Vạn Thần Ổ không biết tai họa bao nhiêu tu sĩ. Ta cũng không thể giúp ngươi quá nhiều, chính như mấy tên kia nói, hiện tại chính ta cũng là tự thân khó đảm bảo..."

Liên Kỷ nói lắc đầu, không hề tiếp tục nói.

Kỷ Ly minh bạch Liên Kỷ ý tứ, Liên Kỷ nói không thể giúp nàng quá nhiều, là bởi vì liền xem như nàng bị Liên Kỷ cứu được, trong này vẫn là khó có thể sống sót. Đan điền bị nứt, lại không thể đi theo ở bên người Liên Kỷ, nàng có thể sống mới là quái sự.

"Liên đạo hữu, nơi này là Vũ Trụ Vạn Thần Ổ?" Kỷ Ly vội vàng dò hỏi.

Liên Kỷ đáp, "Không sai, rất nhiều năm trước nơi này thật là Vũ Trụ Vạn Thần Ổ. Nếu như ngươi lần đầu tiên tới, có phải hay không cảm thấy cùng trong truyền thuyết không giống nhau lắm? Trong truyền thuyết Vũ Trụ Vạn Thần Ổ, tụ tập vũ trụ mênh mông vô số tu sĩ, hẳn là phồn hoa hưng thịnh mới là a?"

Kỷ Ly theo bản năng nhẹ gật đầu, trong ấn tượng của nàng, Vũ Trụ Vạn Thần Ổ đích thật là phồn hoa hưng thịnh, vô số cường giả tụ tập địa phương. Mà không phải đại lục rách nát giống như Hư Không Vẫn Thạch đồng dạng này.

Liên Kỷ cười ha ha, "Ngươi cho rằng lượng kiếp đối với Vũ Trụ Vạn Thần Ổ liền không có ảnh hưởng sao? Chẳng những có ảnh hưởng, mà lại ảnh hưởng lớn hơn. Năm đó nếu như ngươi trông thấy Vũ Trụ Vạn Thần Ổ loạn tượng, ngươi sẽ không thể tin được chính mình nhìn thấy. Vũ Trụ Vạn Thần Ổ một mực cao cao tại thượng, Ổ Chủ Hành Lễ Kiếm càng là trong truyền thuyết dưới Thánh Nhân người mạnh nhất. Kết quả như thế nào, giống nhau là ở trong Đại Lượng Kiếp giống như tro bụi đồng dạng biến mất...

Đúng, ngươi đến Vũ Trụ Vạn Thần Ổ thời điểm, có phải hay không đột nhiên cảm giác được Vũ Trụ Vạn Thần Ổ biến mất? Đây là bốn tên kia giở trò, Vũ Trụ Vạn Thần Ổ phía ngoài hộ trận đã sớm biến mất không thấy gì nữa, bọn hắn mượn nhờ thủ đoạn tạo ra loại giả tượng này, chính là vì người tới chậm dần tốc độ."

Kỷ Ly nghe đến mấy câu này, có chút ngây người, qua một hồi lâu, nàng mới không xác định hỏi, "Vậy Vũ Trụ Vạn Thần Ổ hiện tại chẳng phải là không có bất kỳ ai rồi?"

Không có bất kỳ ai Vũ Trụ Vạn Thần Ổ, tự nhiên không có khả năng còn có tiến về Ám giới truyền tống trận.

"Người tự nhiên là có, liền xem như ngoại trừ ngươi ta, tại Vũ Trụ Vạn Thần Ổ trung tâm còn có một cái bị ẩn nấp Vũ Trụ Thần Thành. Nơi đó có thể làm bất luận cái gì giao dịch, chỉ cần ngươi có thể bảo trụ cái mạng nhỏ của mình." Liên Kỷ mỉa mai nói.

Hắn có thể cứu Kỷ Ly, bởi vì đây là phạm vi năng lực của hắn. Thế nhưng là tại hắn phạm vi năng lực bên ngoài, còn có càng nhiều hắn muốn làm, nhưng không có năng lực đi làm sự tình.

Kỷ Ly lại là mừng rỡ như điên nói, "Xin hỏi Liên đạo hữu, vậy Vũ Trụ Thần Thành này có tiến về giới vực địa phương truyền tống thông đạo sao?"

Liên Kỷ ánh mắt rơi vào Mạc Vô Kỵ trên thân, sau đó lắc đầu nhìn xem Kỷ Ly nói ra, "Vị đạo hữu này, ta cảm thấy ngươi hay là quản tốt chính ngươi đi. Lấy trạng thái này của ngươi mang theo một cái sắp vẫn lạc gia hỏa đi Vũ Trụ Thần Thành, tương đương với chịu chết..."

Nói đến đây, Liên Kỷ dừng lại mình. Hắn biết nếu như Kỷ Ly bây giờ rời đi Vũ Trụ Vạn Thần Ổ, giống nhau là tương đương chịu chết. Đừng bảo là bên ngoài còn có bốn cái gia hỏa đang chờ Kỷ Ly, chính là không có bốn tên kia đang chờ nàng, lấy Kỷ Ly dạng này ra ngoài, chỉ sợ cũng là một con đường chết.

Kỷ Ly tranh thủ thời gian thi lễ nói, "Còn xin Liên đạo hữu mang ta đi một chuyến Vũ Trụ Thần Thành, đan điền ta vỡ vụn, thần niệm tán loạn, nếu như không có người dẫn đường, ta căn bản là tìm không thấy Vũ Trụ Thần Thành."

Liên Kỷ cười khổ nói, "Ta ngược lại thật ra có thể mang ngươi đi vào, chỉ là..."

Liên Kỷ lời còn chưa nói hết, sắc mặt chính là biến đổi, lập tức vội vàng kêu lên, "Nhanh lên đi theo ta tiến đến."

Tựa hồ nhớ tới Kỷ Ly đan điền vỡ vụn, Liên Kỷ nói dứt lời về sau, tay cuốn một cái, một đạo Thần Nguyên lực lượng mang theo Kỷ Ly nhanh chóng rời đi chỗ cũ.

Liên Kỷ mang theo Kỷ Ly xoay trái rẽ phải, vẻn vẹn thời gian nửa nén hương, Kỷ Ly trước mắt chính là sáng tỏ thông suốt. Một cái lộng lẫy tang thương thành đá xuất hiện tại Kỷ Ly trước mặt.

Không sai, cái này đích xác là một tòa thành đá, cửa thành cùng tường thành toàn bộ là cự thạch đắp lên mà thành. Căn bản là nhìn không

ra nửa phần Thần Thành dáng vẻ, tựa hồ nơi này càng giống là một cái nguyên thủy bộ lạc thành thị. Trên toàn bộ thành đá, cũng không có nửa chữ biểu thị đây là Vũ Trụ Thần Thành.

"Muội tử, ta chỉ có thể giúp ngươi tới đây, sống hay chết, phía sau ngươi chỉ có thể nhìn chính ngươi." Liên Kỷ nói xong câu đó, vội vã tăng tốc bước chân tiến vào thành đá.

Kỷ Ly tranh thủ thời gian đi theo tiến nhập thành đá, thành đá bên ngoài nhìn cực kỳ hoang vu cùng trống trải, thậm chí nhìn không thấy mấy người du đãng. Vừa tiến vào thành đá đằng sau, Kỷ Ly mới phát hiện cái thành phố này còn tính là náo nhiệt. Toàn bộ thạch nhai, đều là người đến người đi.

Chỉ là mỗi người sắc mặt đều rất là nghiêm túc, tựa hồ thiếu khuyết một loại hoạt bát cùng nhẹ nhõm.Kỷ Ly trông thấy Liên Kỷ vội vã hướng đi một lối đi, nàng không có đầu mối, chỉ có thể cũng đi theo Liên Kỷ phương hướng bước nhanh đi qua.

"Ngươi làm sao theo tới nơi này tới?" Kỷ Ly xuyên qua hai con đường nói, lần nữa gặp Liên Kỷ.

Liên Kỷ đứng tại một nhà nhà nghỉ bên ngoài, nhà này nhà nghỉ trên đó viết vài cái chữ to, Toái Vũ nhà nghỉ.

Không đợi Kỷ Ly trả lời, Liên Kỷ liền vội vàng nói, "Nếu đã tới, liền tranh thủ thời gian vào đi."

Nói xong hắn lần nữa vội vã đi vào nhà nghỉ. Kỷ Ly trong này chưa quen cuộc sống nơi đây, tăng thêm chính mình cùng Mạc Vô Kỵ đều là người bị thương nặng, giờ phút này chỉ có đi theo Liên Kỷ đi vào, hy vọng có thể lại thu hoạch được một chút Liên Kỷ trợ giúp.

Đối với Kỷ Ly tới nói, nếu như chỉ có một mình nàng, nàng thà rằng tùy tiện đi một chỗ cũng sẽ không lặp đi lặp lại đi cầu một cái đã giúp nàng người xa lạ. Hiện tại, nàng lại là mang theo một cái Mạc Vô Kỵ,

nàng vẫn lạc là chuyện nhỏ. Nếu như ngay cả mệt đến Mạc Vô Kỵ, vậy nàng vĩnh viễn cũng sẽ không an tâm.

Liên Kỷ đem Kỷ Ly đưa đến một cái khách phòng lớn, lúc này mới đánh lên cấm chế đối với Kỷ Ly thở dài, "Hiện tại ngươi còn muốn chạy cũng đi không nổi, tên kia biết ngươi biết ta, tại xử lý ta đằng sau, tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi. Cho nên ta dứt khoát đưa ngươi đưa đến nơi này."

"Ngươi trong này đắc tội cường giả sao?" Kỷ Ly hỏi.

Liên Kỷ xuất ra một viên đan dược đưa cho Kỷ Ly, "Viên đan dược này mặc dù không cách nào khôi phục đan điền của ngươi, đối với ngươi thương thế vẫn còn có chút chỗ tốt."

Chờ Kỷ Ly dùng qua thần đan nuốt vào, Liên Kỷ mới tiếp tục nói, "Ta xử lý Lưu Loan đệ tử, vừa rồi đang chuẩn bị đường chạy thời điểm, gặp ngươi. Ta bệnh cũ phát tác, đưa tay giúp ngươi một lần. Không nghĩ tới Lưu Loan con rùa kia thế mà trở về sớm như vậy, cho nên ta chỉ có thể lần nữa trở về nơi này. Nơi này mặc dù cũng không có bao nhiêu quy củ có thể nói, Lưu Loan làm sự tình cuối cùng sẽ có chút cố kỵ."

"Thật xin lỗi, là ta liên lụy ngươi." Kỷ Ly có ngốc, cũng biết là chính mình liên lụy Liên Kỷ. Nếu như không phải là bởi vì nàng, Liên Kỷ bây giờ nói không chừng đã sớm rời đi địa phương này.

Liên Kỷ cười ha ha một tiếng, khoát khoát tay nói ra, "Cũng không tính là ngươi liên lụy ta, Lưu Loan trở về nhanh như vậy, liền xem như ta lúc đầu không có gặp ngươi chuyện này, đoán chừng cũng trốn không thoát. Mà ngươi cũng tương tự bởi vì ta sự tình bị liên lụy, bởi vì Lưu Loan sẽ không bỏ qua ngươi."

Liên Kỷ cũng không có cái gì áy náy, nếu như hắn không cứu Kỷ Ly, Kỷ Ly chỉ sợ sớm đã vẫn lạc. Còn hiện tại Kỷ Ly sẽ bị hắn liên lụy, kết quả cũng giống nhau, bất quá là một cái trước một cái sau mà thôi.

"Lưu Loan kia thực lực rất mạnh?" Kỷ Ly có chút lo lắng hỏi.

Lần này Liên Kỷ ngữ khí cũng thận trọng không ít, "Rất mạnh, tại trong Vũ Trụ Thần Thành, hắn tuyệt đối xem như năm vị trí đầu cường giả một trong. Cụ thể cấp độ ta cũng không rõ ràng, nhưng là ta khẳng định hắn đã bước vào Chuẩn Thánh chi cảnh."

Nói đến đây, Liên Kỷ ngữ khí có chút sa sút đứng lên. Chuẩn Thánh cùng Hợp Thần là một cái đường ranh giới, mặc dù chênh lệch một cái cấp bậc, thực lực lại là sai lệch quá nhiều.

Kỷ Ly chợt nhớ tới Mạc Vô Kỵ trong thế giới kia Hoán Đề Thánh Nhân đến, ngay cả Thánh Nhân cũng bị Mạc Vô Kỵ khốn trụ, nếu như Mạc Vô Kỵ không có thụ thương, đó chỉ là một cái Chuẩn Thánh đối với Mạc Vô Kỵ tới nói, hắn là cũng không có vấn đề gì a?

"Bành bành bành!" Cửa ra vào cấm chế bỗng nhiên kịch liệt rung chuyển.

Kỷ Ly khẩn trương đột nhiên đứng lên, Liên Kỷ đưa tay mở ra cấm chế, ánh mắt có chút băng hàn nhìn xem đứng ở cửa tiểu nhị nghiêm nghị hỏi, "Ta là không có trả cho ngươi ở nhà nghỉ Thần Tinh, vẫn làm sự tình gì? Ngươi vì sao muốn như vậy đụng đến ta cửa ra vào cấm chế?"

Tiểu nhị kia tranh thủ thời gian khom người tới đất nói ra, "Liên tiền bối, thật là vạn phần thật xin lỗi. Ngươi cũng biết chúng ta chỉ là tầng dưới chót nhất cầu sống con kiến hôi, xin ngài giơ cao đánh khẽ buông tha chúng ta một ngựa. Nếu như Lưu Thánh Tôn lại tới đây, chúng ta nhà nghỉ nhỏ này cũng sẽ hủy đi thành bã vụn..."

Tiểu nhị này vừa nói chuyện, một bên xoay người thở dài, ngữ khí phải có bao nhiêu khiêm tốn liền có bấy nhiêu khiêm tốn.

Lúc đầu muốn phát tác Liên Kỷ thở dài, đem nói nuốt xuống. Tính cách của hắn ngạo trên không nhục dưới, tiểu nhị này như vậy ăn nói khép nép thở dài cầu xin tha thứ, hắn thật sự là phát không nổi lửa.

"Được rồi, biết, ta lập tức đi." Liên Kỷ phất phất tay, rất là không nhịn được nói.

Sau khi nói xong, hắn nói với Kỷ Ly, "Chúng ta đi thôi, đưa đầu rụt đầu đều là một đao. Ta Liên Kỷ làm được đang đứng đến thẳng, không có cái gì có thể tiếc."

"Liên đạo hữu, xin ngươi chờ một chút, bằng hữu của ta muốn tỉnh." Kỷ Ly bỗng nhiên kích động kêu lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1132: Chỉ Là Một Con Gà Nhỏ

Liên Kỷ im lặng nhìn Kỷ Ly nói:

- Hắn tỉnh lại hay bất tỉnh thì có gì khác biệt?

Tại trong mắt Liên Kỷ, Mạc Vô Kỵ có đúng tỉnh lại hay không, kỳ thực kết quả cũng giống nhau. Trên thực tế nếu mà Mạc Vô Kỵ bất tỉnh, thời điểm ngã xuống còn an tĩnh hơn một phần.

Kỷ Ly lúc này hoàn toàn không thèm để ý lời của Liên Kỷ, nàng cẩn thận đem Mạc Vô Kỵ đặt tại trên bồ đoàn, sau đó vào chỗ ở một bên khẩn trương nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cả Chư Thần Tháp đều có thể đi ra ngoài, nàng tin tưởng chỉ cần Mạc Vô Kỵ tỉnh lại, Mạc Vô Kỵ hắn có thể một mình rời đi.

...

Mạc Vô Kỵ cảm giác được mình được Kỷ Ly ôm, sau đó thật giống như thiên thạch vậy từ hư không hạ xuống. Kỷ Ly cả người là máu, còn bị thương nặng.

Có vài tên cường giả đang đang vây công Kỷ Ly, điều này làm cho trong lòng Mạc Vô Kỵ khẩn trương. Hắn nỗ lực muốn mở hai mắt của mình, thế nhưng là mí mắt của hắn vẫn nặng vô cùng.

Khi Đinh Đầu Thư đạo vận bị thiêu đốt hầu như không còn, Nguyên Thần trong thức hải do Thiên Cơ Nê đắp nặn một trận dễ dàng, Mạc Vô Kỵ bỗng mở mắt.

Hắn liếc mắt một cái liền nhìn thấy Kỷ Ly đang nhìn chằm chằm hắn, vẻ mặt khẩn trương.

Kỷ Ly không có chuyện, điều này làm cho Mạc Vô Kỵ tâm thần buông lỏng. Hắn trực tiếp cuốn ra Hồng Mông Sinh Tức trong Phàm Nhân Giới, điên cuồng khôi phục thực lực của chính mình.

Trong thời gian ngắn, tại quanh người Mạc Vô Kỵ liền tạo thành một cái Thần Linh Khí vòng xoáy, Hồng Mông Sinh Tức khí tức càng là không giữ lại chút nào tiết lộ ra ngoài.

Bị thương nặng khôi phục sau đó, tu vi Mạc Vô Kỵ đang kịch liệt lên cao. Có thêm một cái Nguyên Thần chỗ tốt, đó chính là để cho thân thể của hắn càng là vô cấu.

Từng đạo đạo niệm khí tức tại hắn quanh người hình thành, vô số huyền ảo quy tắc đạo vận đã ở hắn quanh người lan tràn ra.

Sau cùng cả bên trong Phàm Nhân Giới khai thiên thần linh mạch nguyên khí, cũng bị Mạc Vô Kỵ bao trùm hấp thu đến.

Thực lực của Mạc Vô Kỵ cấp tốc khôi phục, ngắn ngủi mấy phút đồng hồ thời gian, liền vọt tới Hợp Thần tầng một đỉnh phong.

Hồng Mông Sinh Tức? Khai thiên thần linh mạch nguyên khí? Liên Kỷ ngơ ngác nhìn Mạc Vô Kỵ, lúc này Mạc Vô Kỵ không chút kiêng kỵ khôi phục thực lực của chính mình, hắn cũng đã đã nhìn ra Mạc Vô Kỵ không phải là không được tý nào, chí ít Mạc Vô Kỵ còn là một Hợp Thần sơ kỳ tu sĩ.

Bất quá coi như là hoàn hảo vô khuyết Hợp Thần sơ kỳ, vậy thì như thế nào? Đối phương là Chuẩn Thánh Lưu Loan, nhiều hơn nữa Hợp Thần tại trong mắt Lưu Loan, vẫn là con kiến hôi.

Đủ qua mấy phút, Liên Kỷ mới thở dài một tiếng nói:

- Ta rốt cuộc hiểu rõ hắn vì sao bị thương nặng, trên người nhiều bảo vật như vậy, ngay cả ta đều động tâm, chứ đừng nói chi là người còn lại.

Kỷ Ly nghe được Liên Kỷ nói, lập tức khẩn trương.

Liên Kỷ im lặng khoát khoát tay đối với Kỷ Ly nói:

- Ngươi yên tâm đi, ta còn không đến mức bỉ ổi như vậy. Ngươi người bạn này dường như không có kinh nghiệm gì, coi như là muốn chữa thương, cũng không phải quang minh chính đại sử dụng Hồng Mông Sinh Tức như vậy.

Như vậy quang minh chính đại dùng Hồng Mông Sinh Tức, chỗ hỏng thật sự là nhiều lắm, chí ít toàn bộ vũ trụ Thần Thành cường giả đều có thể cảm ứng được Hồng Mông Sinh Tức, sau đó trở về nơi này.

- Liên tiền bối, van cầu ngươi...

Lần này là một người tức sạn chấp sự tu vi coi như là không sai đến nơi này, cùng nhau khom người thỉnh cầu Liên Kỷ.

Liên Kỷ bởi vì sự tình của Mạc Vô Kỵ trì hoãn, đến bây giờ còn không có rời đi Toái Vũ Tức Sạn. Nếu không phải chủ nhân Toái Vũ Tức Sạn có việc không ở đây, nói không chừng đều đã phải động thủ rồi.

Liên Kỷ khoát tay chặn lại:

- Lại chờ một lát, người bạn này của ta rất nhanh thì tỉnh.

- Liên tiền bối...

Người tức sạn chấp sự kia còn muốn nói gì nữa, một cái thanh âm tức giận từ bên ngoài truyền vào:

- Liên Kỷ, ngươi cả đệ tử của bản thánh cũng dám động, ngày hôm nay bản thánh liền xem ngươi có bản lĩnh này hay không...

Nghe đến thanh âm này, sắc mặt vài gã chấp sự liền tái nhợt. Liên Kỷ đúng là vẫn liên lụy đến tức sạn, hiện tại chủ nhân không ở, Toái Vũ Tức Sạn này rất có thể bị người ta nghiền ép làm bột mịn.

- Ầm!

Một đạo thần nguyên phô thiên cái địa cuồng bạo vọt tới, Toái Vũ Tức Sạn toàn bộ hộ trận cùng hết thảy kiến trúc tất cả đều hóa thành bột mịn.

Cũng trong lúc đó, Mạc Vô Kỵ xông phá Hợp Thần tầng một, bước vào Hợp Thần tầng hai.

Mạc Vô Kỵ thở phào nhẹ nhõm, cả Khứ Trần Quyết đều không thèm dùng, phủi bụi trên người một cái đứng lên, lấy ra một lọ Hồng Mông Sinh Tức đưa cho Kỷ Ly nói:

- Kỷ sư tỷ, đa tạ tỷ cứu ta. Tỷ vừa mới dung hợp Cực Băng Thiên Trúc, Hồng Mông Sinh Tức này có thể giúp khôi phục đan điền.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ lại hướng Liên Kỷ liền ôm quyền nói:

- Đa tạ vị đạo hữu này xuất thủ cứu giúp.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ không cách nào mở mắt, từng sự tình vẫn là loáng thoáng có chút không rõ ấn tượng.Liên Kỷ cười khổ chỉ chỉ một người nam tử đứng đối diện nói:

- Có cứu hay không không có gì khác nhau, người này gọi Lưu Loan, một lát nữa ba người chúng ta phỏng chừng cả cơ hội luân hồi cũng không có.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới bắt đầu quan sát mặt đỏ nam tử đứng đối diện, tên này vóc người không cao, mặt mày hồng hào. Tại đỉnh đầu của hắn lơ lửng một cây Phật sạn, hết lần này tới lần khác có một đôi lỗ tai cực nhỏ.

Tại ngực của hắn còn đeo lấy một chuỗi đầu lâu khô, bên hông đeo đai lưng tuyệt đối là da rồng chế tác, còn mang theo mãnh liệt uy nghiêm khí tức.

- Ngươi ngược lại có tự mình hiểu lấy.

Lưu Loan nhìn lướt qua Liên Kỷ, đưa mắt rớt vào bình ngọc trong tay Kỷ Ly:

- Mấy cái con kiến hôi cũng cũng có thứ tốt, thậm chí ngay cả Hồng Mông Sinh Tức cũng có thể tìm tới.

Mạc Vô Kỵ hoàn toàn không có để ý Lưu Loan, dương tay một cái, Bán Nguyệt Trọng Kích xuất hiện.

Lưu Loan nhiều nhất bất quá là một tên gia hỏa vừa mới bước vào Chuẩn Thánh mà thôi, hắn thấy, tên này nhiều nhất là cùng Mông Dã tầng thứ, cùng lắm hơn Mông Dã một bộ thân thể.

Hắn hiện tại bước vào Hợp Thần tầng hai, một tên cả Thần vị cũng không có bình thường Chuẩn Thánh tầng một, liền muốn ở trước mặt hắn kiêu ngạo, còn chưa đủ tư cách.

- Lưu đạo hữu, chuyện gì tức giận như vậy? Lại đem tức sạn cũng hủy diệt rồi.

Theo thanh âm, một người nam tử râu dài khuôn mặt vàng rơi xuống.

Lưu Loan gật đầu đối với người tới, sau đó nói:

- Cốc đạo hữu, thực sự là rất xin lỗi. Ta biết nhà tức sạn này cùng ngươi có chút quan hệ, chỉ là người này giết đệ tử ta, nếu mà không giết người này, ta Lưu Loan mấy năm nay coi như là tu luyện uổng phí. Đương nhiên, ta làm việc ân oán phân minh, nên bồi thường chung quy sẽ cho ra một phần bồi thường.

Lưu Loan quá rõ mục đích người tới, tuyệt đối không phải là vì Toái Vũ Tức Sạn, mà là vì Hồng Mông Sinh Tức mà thôi.

Nam tử râu dài gật đầu, không nói gì nữa. Lưu Loan ý tứ hắn tự nhiên rõ ràng, đó chính là chờ tiêu diệt Mạc Vô Kỵ mấy người về sau, Hồng Mông Sinh Tức hắn sẽ có phần.

Liên Kỷ cười ha ha một tiếng nói với Mạc Vô Kỵ:

- Tuy rằng ta không biết ngươi tên gì, dù sao mọi người ngày hôm nay đều là khó thoát, ta cũng không nói cái gì liên lụy khác người. Bất quá ta Liên Kỷ cũng không phải là kẻ ngồi chờ chết, cho dù chết, ta cũng muốn liều mạng bới ra đối phương vài giọt máu.

- Ha ha ha ha...

Nghe được Liên Kỷ nói, Lưu Loan cười ha ha.

Chính là chung quanh một phần người vây xem cũng vậy im lặng lắc đầu, Liên Kỷ tuy nói tại vũ trụ Thần Thành có chút danh khí nhỏ, nhiều nhất bất quá là 1 Hợp Thần trung kỳ. Lưu Loan nhưng là một trong Chuẩn Thánh, vũ trụ Thần Thành vài đại cường giả bài danh top năm tồn tại. Có thể nói tại trước mặt Lưu Loan, Liên Kỷ liên cả cơ hội xuất thủ cũng không có.

Mạc Vô Kỵ cũng là khoát tay chặn lại:

- Liên đạo hữu tự nhiên không cần xuất thủ, chỉ là một con gà nhỏ, để ta đến là được rồi.

Liên Kỷ trợn to hai mắt nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn cũng không phải cái loại nhị hàng này a? Nói năng như thế nào ra loại ăn hại này a? Hắn nói bới ra vài giọt máu đã đem tự bạo cấm thuật tính vào rồi, Mạc Vô Kỵ chính là tự bạo cũng chỉ có Hợp Thần sơ kỳ a.

Xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, đều bị Mạc Vô Kỵ nói làm cho kinh sợ. Chỉ là một con gà nhỏ? Nếu mà Lưu Loan chỉ là con gà nhỏ, vậy toàn bộ vũ trụ Thần Thành chẳng phải đều là chính là một đống trứng gà?

Lưu Loan im lặng nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn từng ra mắt những kẻ ngu xuẩn cùng vô tri, nhưng là người ngu như Mạc Vô Kỵ vậy không biết không sợ là gì, hắn thật là lần đầu tiên thấy.

Bình thường tu luyện đến loại trình độ này, chỉ cần không phải thần hồn thụ thương, lại có mấy tu sĩ chỉ có Hợp Thần sơ kỳ sẽ ngu xuẩn đến mức nói một cái Chuẩn Thánh là con gà con?

- Nếu như vậy, để cho con gà con ta đây tới xem ngươi một chút có bao nhiêu cân lượng...

Lưu Loan đang khi nói chuyện, cả Phật sạn đều lười tế xuất đến, trương tay liền chộp tới Mạc Vô Kỵ.

Tại trong mắt hắn, Mạc Vô Kỵ cả con gà con cũng không tính.

- Ầm!

Lưu Loan thần nguyên thủ ấn vừa mới va chạm vào Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực, liền văng lên khắp trời thần nguyên nổ tung.

Thần nguyên thủ ấn không muốn nói bắt Mạc Vô Kỵ, ngay cả Mạc Vô Kỵ vòng xoáy lĩnh vực đều không thể thấm vào nửa phần.

Lưu Loan biến sắc, chỉ bằng mượn Mạc Vô Kỵ loại lĩnh vực này, vậy thì tuyệt đối không phải là Hợp Thần tu sĩ nên có. Loại này lĩnh vực hoàn thiện đến mức đáng sợ, chính là lĩnh vực của hắn cũng không có cường đại như Mạc Vô Kỵ lĩnh vực. Tự mình xem sai rồi, đối phương tuyệt đối không phải là Hợp Thần tầng hai.

Mạc Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng, Bán Nguyệt Trọng Kích bao trùm đi ra, tại trong hư không nổ tung ra một đạo Ngân Hà.

Đến lúc này, Lưu Loan đâu còn dám đem Mạc Vô Kỵ xem như một cái nho nhỏ Hợp Thần tầng hai? lĩnh vực của hắn điên cuồng mở rộng đi ra ngoài, Phật sạn biến thành từng đạo sát khí đáng sợ, tràn ngập ra tại bầu trời vũ trụ Thần Thành.

Cuồng bạo sát ý lan tràn đi ra, hình thành sát thế Đạo tắc, tu sĩ xung quanh đứng xem đều rút lui. Một khi bị loại sát thế Đạo tắc đáng sợ này bao trùm, vậy cũng đừng nghĩ đi ra ngoài nữa.

Liên Kỷ nhìn Mạc Vô Kỵ không chút kiêng kỵ xông về Lưu Loan lĩnh vực, ngây người tự lẩm bẩm:

- Hắn thật là Hợp Thần sơ kỳ sao?

Chỉ có Kỷ Ly cũng không ngoài ý muốn, nếu mà Mạc Vô Kỵ cả chút bản lĩnh này cũng không có, hắn làm sao có thể đem Hoán Đề nhốt vào cái thế giới kia?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1133: Nghiền Ép Chém Giết

- Ầm!

Ngân Hà hạ xuống, trực tiếp đánh vào Lưu Loan Phật sạn.

Trọng kích đạo mang nổ tung, Phật sạn còn chưa tụ tập lại giết chóc khí tức tàn bạo trực tiếp bị nghiền ép.

Lưu Loan bởi vì mất tiên cơ, bị Mạc Vô Kỵ ngăn chặn. Mạc Vô Kỵ lại không đợi Lưu Loan hồi thần lại, lần nữa nhảy tới trước một bước, rớt vào phía trên, giơ tay lên chính là một chỉ đánh ra.

Nhân Thế Gian!

Ta là chúa tể Vũ Trụ, dưới chỉ này tất cả đều Nhân Thế Gian.

Mạc Vô Kỵ bước vào Hợp Thần sau đó, đạo vận quy tắc càng là hoàn thiện. Dưới Nhân Thế Gian, phàm tục đại đạo chính là Lưu Loan loại này Chuẩn Thánh cường giả, trong lúc vội vàng cũng không cách nào giãy ra.

Trong lúc sinh tử chính là trăm năm mà thôi, hà tất lưu ý tất cả, cùng với giãy thoát, còn không bằng thuận theo tự nhiên...

Dù cho tu vi Mạc Vô Kỵ tăng lên một mảng lớn, tu vi cũng đưa lên đến Hợp Thần tầng hai. Lưu Loan vẫn là tại trong hô hấp liền tránh ra Mạc Vô Kỵ Nhân Thế Gian, trong tay Phật sạn hóa khoảng không thành nhà tù. Một đạo lại một đạo đạo vận sóng gợn nhìn bằng mắt thường không thấy tạo thành mạng nhện không gian, dày đặc bao phủ lại Mạc Vô Kỵ.

Lưu Loan không phải là đứa ngốc, đến lúc này, hắn há có thể không biết Mạc Vô Kỵ không dễ chơi?

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không chỉ có Nhân Thế Gian thì thôi, tại Lưu Loan giãy ra Nhân Thế Gian, vừa mới tế xuất Phật sạn đồng thời, Mạc Vô Kỵ một chỉ ngay lập tức biến hóa, đã từ Nhân Thế Gian biến thành mênh mông thiên địa.

Thất Giới Chỉ thứ hai chỉ, thiên địa!

Mênh mông thiên địa đạo vận quy tắc cùng Lưu Loan Phật sạn mạng nhện đụng vào nhau, không gian quy tắc nổ tung, cuồng bạo đạo vận quy tắc bạo liệt, trong thần nguyên cuồng bạo, gần phân nửa vũ trụ Thần Thành như một cái tấm thảm thật to bị người khác nhấc lên, một mảnh hỗn loạn.

Nếu như nói trước chỉ có Toái Vũ Tức Sạn bị Lưu Loan hóa thành bột mịn, vậy lần này thần nguyên đạo vận quy tắc va chạm, vũ trụ Thần Thành một mảnh tất cả đều hóa thành bột mịn. Vô số tu sĩ đều rút lui, không dám tới gần một bước. Loại này cuồng bạo đạo vận nổ tung, một khi tới gần rất có thể bị nổ tung quy tắc cuốn đi, hóa thành hư vô.

Lúc này, không còn có người dám cười Mạc Vô Kỵ không biết tự lượng sức mình. Vừa rồi trong ngắn ngủn chiến đấu, Mạc Vô Kỵ phân minh chiếm cứ tuyệt đối thượng phong. Bất chấp Lưu Loan là vội vàng, cục diện hắn bị động bị đánh vẫn là nhìn một cái không sót gì.

Vốn Cốc Vũ còn muốn phân một chén canh, thấy Mạc Vô Kỵ động thủ uy thế, biến sắc. Hắn biết mình sai rồi, Mạc Vô Kỵ Hồng Mông Sinh Tức tuyệt đối không phải là dễ dàng lấy được như vậy.

Đây mới là như thường, nếu mà Mạc Vô Kỵ Hồng Mông Sinh Tức là một người là có thể cướp đi, người ta còn có thể sống tới ngày nay?

- Dừng tay, ta muốn giết chính là Liên Kỷ, đạo hữu vì sao phải nhúng tay?

Đạo vận quy tắc liên tiếp nổ tung, Lưu Loan đã biết, hắn rất có thể không phải là đối thủ của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ ở đâu lưu ý Lưu Loan nói, tại trong cuồng bạo bùng nổ quy tắc, hắn lần này nhảy qua tới Lưu Loan đỉnh đầu, phía sau đó là một chỉ đánh ra.

Dưới một chỉ, toàn bộ không gian vũ trụ đều như tạo thành quy tắc đảo ngược, một loại kinh khủng đạo vận quy tắc cắn trời xé đất đánh ra.

Thất Giới Chỉ thứ ba chỉ, Tạo Hóa!

Trước đây Hoán Đề tại dưới Tạo Hóa của hắn, cũng phải bị thương nặng. Mạc Vô Kỵ cũng không tin Lưu Loan chặn được Nhân thế gian cùng Thiên địa của hắn, còn có thể hoàn hảo không hao tổn ngăn trở Tạo Hóa chỉ.

Phu thiên địa vi lô hề, vạn vật vi đồng; âm dương vi than hề, Tạo Hóa vi công!

Lưu Loan Phật sạn mang tới tất cả sát lệ khí thế, tại Tạo Hóa chỉ dưới cảnh giới diệt vong. Đã hội đi Nhân Thế Gian cùng thiên địa, cũng sáp nhập vào lò luyện khổng lồ.

Tại đây trong lò luyện, quy tắc như sóng lớn vậy ầm ầm giáng xuống, lại đem Lưu Loan cùng Phật sạn của hắn bao phủ ở trong đó.

- Rắc rắc rắc!

Lưu Loan cảm giác được lĩnh vực của mình bắt đầu tán loạn vỡ vụn, quy tắc của hắn cũng vậy bắt đầu không chịu nổi loại này kinh khủng đạo vận áp chế.

Lưu Loan trong mắt lần đầu tiên lộ ra biểu tình hoảng sợ, đây là cái gì thực lực? Còn là cái gì thần thông?

Lưu Loan muốn bỏ chạy nhanh, thế nhưng hắn phát hiện đã chậm. Nếu mà thời điểm hắn đang thi triển mạng nhện giết chóc không gian bỏ chạy, hắn còn có cơ hội. Hiện tại Mạc Vô Kỵ Tạo Hóa chỉ thành hình, hắn bị lò luyện to lớn đạo vận mang theo, trừ phi Mạc Vô Kỵ chủ động ngừng tay, hắn lại đi không xong.

Ở trong Mạc Vô Kỵ Tạo Hóa lò luyện, Lưu Loan cũng cảm giác được bản thân hết thảy đều đang biến mất, hắn hoảng sợ kêu lên:

- Đạo hữu dừng tay, giữa chúng ta có đúng là có cái gì hiểu lầm hay không? Hà tất tổn thương hòa khí... Ta thực sự không muốn tự bạo đạo vận, nếu là như vậy, đối với vũ trụ Thần Thành thương sinh linh như thế nào?

Xung quanh một mảnh sớm đã bị Mạc Vô Kỵ cùng Lưu Loan đại chiến Đạo tắc cuốn thành phế tích, xa xa xem cuộc chiến, Liên Kỷ nghe được Lưu Loan nói có chút trợn mắt hốc mồm. Lúc nào, Lưu Loan người như thế cũng sẽ để ý vũ trụ Thần Thành sinh linh?

Mạc Vô Kỵ không buồn không vui, đạo vận lưu chuyển càng ngày càng tăng lên, thật giống như toàn bộ thiên địa vũ trụ bị hắn nắm trong tay giống nhau, hắn nhắm mắt lại, thậm chí có thể cảm thụ được xung quanh mỗi một đạo lưu động đạo vận quy tắc.

Bất luận cái gì một đạo quy tắc nổ tung, đều ở trong cảm quan của hắn.

- Sinh Tử Luân... Ấn cho ta....

Lưu Loan kinh hoảng muốn trốn ra Mạc Vô Kỵ Tạo Hóa chỉ lò luyện là lúc, Mạc Vô Kỵ bỗng mở mắt, một đạo thủ ấn phách về phía Lưu Loan.

Lăng loạn quy tắc không gian bỗng nhiên rõ ràng, vô số quy tắc đều có trật tự cùng trật tự. Trong đó sinh tử càng là phân biệt rõ ràng, biến thành một đạo đại ấn khắc ở trên người Lưu Loan.

Lúc này Lưu Loan Phật sạn vừa mới rút ra, thậm chí còn chưa hoàn thành kích phát đạo thứ ba thần thông, đã bị Luân ấn trói buộc lại.

Sinh cơ tán loạn, tử vong kéo tới, trong mắt Lưu Loan lộ ra một chút tuyệt vọng. Nếu mà có thể, lúc này hắn thà rằng cái gì cũng không muốn, sau đó điên cuồng lẩn trốn về sau, có bao xa liền đi thật xa.

Thế giới không có chữ nếu, hắn sinh cơ hoàn toàn bị Sinh Tử Luân trói buộc lại, sinh cơ như vỡ đê nước sông giống nhau hội đi.

- Vị đạo hữu này, trước chúng ta có chút hiểu lầm. Ta có thể mở ra thế giới của mình, cho ngươi lấy đi bất kỳ vật gì. Phật sạn của ta càng là một món đỉnh cấp bảo vật, cũng có thể đưa cho đạo hữu...

Lưu Loan lại cũng không kịp đoái hoài tôn nghiêm, điên cuồng hét lên.

So với mạng nhỏ, tôn nghiêm là vật gì?

Mạc Vô Kỵ chút nào cũng không có nhúc nhích đong đưa, Sinh Tử Luân Ấn đạo vận lưu chuyển càng là nhanh chóng.

- Răng rắc!

Lưu Loan thân thể vỡ tan ra, huyết vụ văng tung tóe. Đạo vận càng là tại dưới Tạo Hóa chỉ, dung hóa thành hư vô.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta ngay cả Thất Phật sạn đều lười đi thu, chuôi đồ dỏm này, ở trong mắt ta chả là cái đinh gì.

- Tha ta, ta nguyện ý giao ra linh hồn dấu vết...

Lưu Loan cảm thụ được bản thân hết thảy đều tại tán loạn, hắn khẳng định một khi bị Mạc Vô Kỵ chém giết, hắn sẽ thần hồn câu diệt.

Mạc Vô Kỵ để ý đều mặc kệ đáp lại, Thanh Câm Chi Tâm cuốn ra, ngọn lửa cuồng bạo sẽ lại đem Lưu Loan quét một cái, sau một khắc Lưu Loan đã biến mất vô tung vô ảnh.

Thẳng đến lúc này Mạc Vô Kỵ mới lên tiếng:

- Ngươi cho là cái gì rác rưởi đều có tư cách để cho ta nắm trong tay linh hồn dấu vết sao?

Chiến đấu bắt đầu đến kết thúc thời gian tuy rằng không tính là quá ngắn, cũng vậy tuyệt đối không tính là quá dài. Chờ Mạc Vô Kỵ sẽ lại đem Bán Nguyệt Trọng Kích treo ở sau lưng, xung quanh hỗn loạn quy tắc không gian đã an ổn xuống tới. Thứ biến mất ngoại trừ vũ trụ Thần Thành một mảnh kiến trúc cùng đường phố ra, còn có mấy người đi với Lưu Loan Chuẩn Thánh muốn tiêu diệt Mạc Vô Kỵ.

Vũ trụ Thần Thành tuy nói bị áp rúc vào góc Vũ Trụ Vạn Thần Ổ, nơi này vẫn như cũ có đông đảo tu sĩ. Thẳng đến Mạc Vô Kỵ giết chết Lưu Loan, thu hồi pháp bảo về sau, đại bộ phận tu sĩ cũng không có hồi thần lại. Thật sự là bởi vì sự thực quá ra ngoài dự liệu của mọi người.

Tại trong mắt mọi người, đám người Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ bị Lưu Loan chém giết, kết quả là Mạc Vô Kỵ giết Chuẩn Thánh Lưu Loan, hơn nữa quá trình chiến đấu hầu như có thể dùng nghiền ép để hình dung. Xem người thanh niên này cả tóc cũng không có lăng loạn mấy cây, mọi người liền biết Lưu Loan Chuẩn Thánh này cùng Mạc Vô Kỵ chênh lệch lớn bao nhiêu.

- Tiền bối, ta thật đúng là tầm nhìn hạn hẹp, cư nhiên nhìn không ra ngươi là một Chuẩn Thánh.

Liên Kỷ thứ nhất đã đi tới, trên mặt rất là xấu hổ.

Mạc Vô Kỵ nếu như là Chuẩn Thánh, hắn nhất định phải gọi tiền bối. Tu sĩ tu vi đẳng cấp quyết định tất cả, thực lực quyết định tất cả. Huống hồ nơi này còn là vũ trụ Thần Thành, đối với thực lực càng là vừa ý.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Liên đạo hữu, liền kêu ta là Mạc Vô Kỵ được rồi, tiền bối thật sự là không dám nhận. Trước ngươi cứu giúp chi ân đối với ta cùng sư tỷ, ta khắc trong tâm khảm.

Liên Kỷ vốn chính là người rộng rãi, bằng không sẽ không không nhìn nổi một phần chuyện bất bình. Hắn nghe được Mạc Vô Kỵ nói, cười ha ha một tiếng nói:

- Vô Kỵ huynh nói là, đã như vậy, vậy ta liền không khách khí. Nếu là Vô Kỵ huynh không ngại, ta cũng là có thể dẫn ngươi đi một nhà tửu lâu tốt nhất đi uống rượu, nơi đó có một loại rượu mạnh nhất phương này vũ trụ.

Về phần nơi này bị đánh thành mảnh vụn, có thể bắt Mạc Vô Kỵ bồi thường hay không? Liên Kỷ căn bản cũng không có nghĩ tới. Mạc Vô Kỵ thực lực như thế, tại vũ trụ Thần Thành giết chết Chuẩn Thánh Lưu Loan, vũ trụ Thần Thành thành chủ nếu mà có dũng khí đứng ra nói để cho Mạc Vô Kỵ bồi thường, đó chính là đầu óc không còn xài được.

Thật giống như trước Lưu Loan một cái tát vỡ vụn Toái Vũ Tức Sạn, có người nào dám ra đây nói nhảm nửa câu?

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói, hắn cho Kỷ Ly Hồng Mông Sinh Tức, Kỷ Ly cũng cần tìm một chỗ an tĩnh đi chữa thương.

- Cốc Vũ ra mắt Mạc đạo hữu, nếu mà Mạc đạo hữu không ngại, cũng là có thể đi động phủ của ta nghỉ ngơi.

Một bên Cốc Vũ tiến lên vẻ mặt tươi cười ôm quyền mời.

Mạc Vô Kỵ xem thường nhất chính là Cốc Vũ loại tên gia hỏa này, hắn không có nửa điểm khách khí nói:

- Ta rất là chú ý, tránh ra đường đi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1134: Đoạn Trường Nhân Tại Chân Trời

Tại vũ trụ Thần Thành Cốc Vũ dầu gì cũng là một tên gia hỏa có uy vọng, hắn chủ động tới mời Mạc Vô Kỵ, không nghĩ tới lại mất mặt như vậy, điều này làm cho sắc mặt của hắn lập tức liền khó xem.

Muốn vãn hồi mặt mũi của hắn, biện pháp tốt nhất tự nhiên là lập tức dạy dỗ Mạc Vô Kỵ một trận. Bất quá bằng vào việc Mạc Vô Kỵ vừa rồi dễ dàng giết chết Lưu Loan hung hãn, cho hắn lại thêm mấy cái lá gan, hắn cũng không dám động thủ đối với Mạc Vô Kỵ.

- Ha ha, ha ha...

Cốc Vũ mạnh nuốt vào nội tâm phẫn nộ cùng khó chịu, cười khan vài tiếng, lui ra.

- Kỷ sư tỷ, chúng ta tìm một chỗ đi nghỉ ngơi, chờ ngươi thương thế khôi phục về sau rồi lại nói. Liên Kỷ đạo hữu, ngươi nói có một cái địa phương uống rượu, vậy chúng ta cùng đi uống một chén?

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không quản Cốc Vũ khó chịu.

- Tốt, hai vị đạo hữu mời đi theo ta.

Liên Kỷ cảm giác được Mạc Vô Kỵ không giống tầm thường, hắn hoài nghi Mạc Vô Kỵ cũng không phải Chuẩn Thánh cường giả.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ là một cái Chuẩn Thánh, giết Lưu Loan cũng cũng không có cái gì. Dù sao Lưu Loan sức chiến đấu không coi là quá mạnh, người này có thể ở vũ trụ Thần Thành kiêu ngạo, chủ yếu là vì gặp vận may, bước vào Chuẩn Thánh hàng ngũ. Nếu như Mạc Vô Kỵ

căn bản cũng không đến Chuẩn Thánh, mà là một cái Hợp Thần tu sĩ, vậy Mạc Vô Kỵ có thể chém giết Lưu Loan liền không đơn giản. Người như thế tương lai nhất định là một phương cường giả, hắn vốn là thưởng thức Mạc Vô Kỵ dứt khoát, hiện tại Mạc Vô Kỵ mời, hắn tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Mạc Vô Kỵ ba người đi rồi, địa phương bị Mạc Vô Kỵ đánh thành một mảnh phế tích nhất thời oanh động lên.

Vài tên tu sĩ càng là xông về trong chiến đấu trung tâm địa phương, cướp đoạt chuôi Phật sạn Mạc Vô Kỵ không có lấy đi.

Vũ trụ Thần Thành cái chỗ này vốn chính là tranh đấu không ngừng, hiện tại tới rồi một cái cường giả như Mạc Vô Kỵ vậy, có thể tưởng tượng nơi này tương lai sẽ càng là không ổn định.

...

Vũ trụ Thần Thành tuy bị Mạc Vô Kỵ cùng Lưu Loan tranh đấu đánh bể một phần nhỏ, đại đa số địa phương vẫn là hoàn hảo vô khuyết.

Liên Kỷ nói địa phương có rượu ngon là thuộc về nơi hoàn hảo vô khuyết, nơi này nói tại vũ trụ Thần Thành, trên thực tế ở vào chỗ rất góc vũ trụ Thần Thành.

Trước Mạc Vô Kỵ còn tưởng rằng là một nhà tửu lâu, hắn đi theo Liên Kỷ tới đây, mới phát hiện nơi này căn bản cũng không phải là tửu lâu mà là một gian nhà đen thui.

Đứng ở phía ngoài phòng chợt vừa nhìn, dường như có chút áp lực. Khi ba người tiến vào cái nhà này, cảm giác bị đè nén lập tức biến mất, thay vào đó là một loại thần thanh khí sảng sung sướng.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, nơi này thật là nồng nặc Thần Linh Khí.

Gian nhà thoạt nhìn cũng không lớn, chỉ có hơn hai mươi thước vuông, một cái thang đá nho nhỏ kéo dài đến lầu hai.

Cái nhà này không biết là tài liệu gì kiến tạo, đứng ở bên trong chính là không tu luyện, cũng vậy có thể cảm giác được sảng khoái, đây tuyệt đối không chỉ là Thần Linh Khí nồng nặc tạo thành.

Tại trên vách tường gian nhà, xốc xếch treo vài món pháp bảo cấp thấp. Ngoài ra, góc chỗ còn có một cái luyện khí lô. Tại chính giữa phòng, có một cái bàn vuông, 2 bên bàn vuông có một cái ghế để đó.

Thấy thế nào, nơi này cũng là luyện khí thất, hoặc là một địa phương bán pháp bảo cấp thấp, mà không phải chỗ uống rượu.

- Thông Ca, đến một bầu tốt nhất rượu.

Liên Kỷ gọi một câu, cũng không nói rượu tên gì.

- Đến liền...

Một cái kéo thanh âm thật dài từ gian nhà phía sau truyền đến, qua đủ mấy phút đồng hồ, phía sau gian nhà mới đột ngột xuất hiện một cái hậu môn, từ ngoài cửa tập tễnh đi tới một người lão giả còng lưng.

Lão giả trong tay cầm một cái bầu rượu đen kịt, xa xa nhìn một cái, thật giống như một con rùa tập tễnh bò sát.

Lão giả này quanh thân linh vận lờ mờ, khí tức cũng có chút lộn xộn, thoạt nhìn chính là một cái thọ mệnh gần đạt tới tầm thường Thần Quân tu sĩ.

Liên Kỷ không thèm để ý chút nào đi tới trước bàn vuông ngồi xuống, rồi hướng Mạc Vô Kỵ chào hỏi một tiếng:

- Mạc đạo hữu, mời ngồi đi, rượu nơi này thực sự rất tốt.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt cũng là một trận co quắp, tên gia hỏa bị Liên Kỷ kêu Thông Ca tuyệt đối không phải là tầm thường. Bởi vì Mạc Vô Kỵ tại trên người hắn cảm nhận được khí tức giống như Hoán Đề Thánh Nhân...

Thánh Nhân khí tức? Trong lòng Mạc Vô Kỵ bộc phát kiêng kỵ, hắn khẳng định chính bản thân không có nhìn lầm, Thông Ca này là một cái Thánh Nhân, chí ít đã từng là một cái Thánh Nhân.

Đè nén nội tâm lay động, Mạc Vô Kỵ đối với Liên Kỷ gật đầu đi tới trên một cái ghế khác ngồi xuống, rồi mới lên tiếng:

- Không biết nơi này có thể có địa phương để cho sư tỷ của ta nghỉ ngơi một chút?

- Có, khụ khụ... Đương nhiên là có...

Thông Ca liên tiếp ho khan mấy tiếng, lúc này mới chỉ vào này thang đá nói:

- Từ nơi này đi tới, lầu hai rất là thanh tịnh, ngươi cứ đi nghỉ ngơi.

Mạc Vô Kỵ không có cảm thụ được lầu hai có nguy hiểm gì, hắn nói với Kỷ Ly:

- Kỷ sư tỷ, ngươi đi tới khôi phục đan điền, chúng ta ở trong nơi này phía dưới chờ ngươi.

- Ân.

Kỷ Ly biết bây giờ không phải là thời điểm nói nhiều, nàng lập tức sải bước thang đá, thẳng lên lầu hai.

Tại cái chỗ này, thực lực sớm một chút khôi phục, đối với nàng cùng Mạc Vô Kỵ đều là trợ giúp cực lớn.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ vẫn đi theo Kỷ Ly tiến vào lầu hai, chờ Kỷ Ly khoanh chân ngồi xuống bắt đầu chữa thương, hắn mới thu hồi thần niệm.

Thông Ca này vô luận có đúng hay không Thánh Nhân, hắn cũng không sợ hãi. Hoán Đề Thánh Nhân bây giờ còn bị hắn giam giữ tại Phàm Nhân Giới, nếu mà Thông Ca này không thức thời, hắn không ngại tại bản thân Phàm Nhân Giới có thêm một tên.

Kỷ Ly đều đến lầu hai bắt đầu chữa thương, Thông Ca mới đi đến trước bàn Mạc Vô Kỵ cùng Liên Kỷ đem hắc hồ trong tay bỏ xuống. Lại bỏ xuống hai cái chén rượu đen thùi lùi.

Liên Kỷ không kịp chờ đợi cầm lấy hắc hồ, sẽ lại đem một ly rượu đặt ở trước mặt Mạc Vô Kỵ, rót đầy hai chén rượu, sau đó lại đem chén rượu giơ lên nói:

- Ha ha, chừng mấy ngày chưa có tới nơi này uống rượu, con sâu rượu rất thèm a, đến...

Đang khi nói chuyện, Liên Kỷ lại đem chén rượu trong tay giơ lên, chính là một ngụm lớn rượu uống vào.

Mạc Vô Kỵ cũng là giơ ly rượu lên, hắn và Liên Kỷ bất đồng là, trực tiếp sẽ lại đem một chén rượu này uống một hơi cạn sạch.

Vốn Mạc Vô Kỵ cho rằng Liên Kỷ trong miệng nói rượu rất ngon, nhất định là một loại rượu đạo vận khí tức hỗn tạp ở trong đó. Hiện tại rượu vừa vào miệng, hắn liền biết mình sai rồi.

Đây mới thực là rượu, không có bất kỳ quy tắc nào khác đạo vận khí tức, chỉ là tài liệu chưng cất rượu không biết là cái gì. Rượu cửa vào tinh khiết và thơm, vào bụng thật giống như có một cái cuồng long tại tàn phá bừa bãi. Cái loại này mạnh mẽ hữu lực cảm giác say tàn phá bừa bãi ra, ở trong người tạo thành một loại thế. Để cho Mạc Vô Kỵ hoài nghi coi như

là dụng công pháp đi hóa giải, cũng không phải nhất thời trong canh ba có thể hóa giải được.

- Rượu ngon...

Mạc Vô Kỵ mới vừa vừa mới nói hai chữ, liền đột ngột dừng lại. Hắn cư nhiên tại trong rượu này cảm nhận được một đạo độc vận.

Chỉ là hắn hóa độc lạc rất nhanh thì bao trùm đến, lại đem này một tia độc bao lấy mang vào hóa độc lạc.

Liên Kỷ không chút nào nhận ra, đối với Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Mạc đạo hữu, rượu cũng không thể một ngụm cạn một chén, như vậy cảm giác say dâng lên, uống nữa hai chén liền say. Vô luận ngươi dùng biện pháp gì hóa giải, cũng vậy hóa giải không xong.

Nói xong câu đó, Liên Kỷ lại hướng phía lão đầu còng lưng nói:

- Thông Ca, ngươi rượu thế nhưng là càng ngày càng có lực đạo.

- Đây là cái gì rượu a?

Mạc Vô Kỵ cười tủm tỉm nhìn Thông Ca hỏi một câu.

- Rượu kêu Thiên nhai.

Còng lưng lưng lão đầu ngẩng đầu lên, nhe lấy hàm răng đen như mực nói với Mạc Vô Kỵ một câu.

Liên Kỷ lập tức nói:

- Thông Ca, ta đến ngươi nơi này uống rượu chí ít không dưới mười lần, ngươi nhưng chưa hề nói cho ta biết là rượu gì, thế nào Mạc đạo hữu vừa đến, ngươi đã nói tên rượu?

Thông Ca cười hắc hắc:

- Đó là bởi vì ngươi không cần biết rượu kêu cái gì, Mạc đạo hữu cần phải biết.

Mạc Vô Kỵ chủ động lại đem bầu rượu bưng lên, lại rót một chén rượu uống một hơi cạn sạch nói:

- Rượu không sai, tên rượu không sai. Gia hương của ta có một câu nói, kêu đoạn trường nhân tại chân trời. Xem ra uống rượu, đại bộ phận đều sẽ biến thành đoạn trường nhân.

Còng lưng lão giả đột nhiên một trận dừng lại, ngẩng đầu nhìn liếc mắt Mạc Vô Kỵ, trong mắt có một đạo tinh mang đảo qua.

- Thế nào?

Liên Kỷ tuy rằng hào sảng nhiều chuyện, cũng không phải ngu ngốc. Mạc Vô Kỵ nói hắn tự nhiên cũng vậy đã hiểu không thích hợp, lập tức liền ra hỏi.

Mạc Vô Kỵ sau khi uống xong chén rượu trong tay, lại đem bầu rượu màu đen kia cầm lên, rầm rầm vài hớp đem bầu rượu toàn bộ uống hết, lúc này mới đem bầu rượu tiện tay vứt trên mặt đất nói:

- Không có gì, chỉ là bên trong rượu bị bỏ thêm một ít đồ mà thôi.

Liên Kỷ nghi ngờ nói:

- Thứ gì? Ta không có uống đi ra a?

- Nếu mà ngươi cũng có thể uống ra đến, Thông Ca ta ở chỗ này lưu lại ngàn vạn năm cũng là công cốc. Ai...

Còng lưng lão đầu thở dài, cư nhiên không trả lời Mạc Vô Kỵ cùng Liên Kỷ nói, xoay người muốn chậm rãi rời đi.

Liên Kỷ hiển nhiên cũng biết rượu có chút không quá thoải mái, lập tức kêu lên:

- Đứng lại, ngươi có đúng hay không tại rượu trong hạ độc?

- Hạ thì đã sao? Ngươi cả độc đều không uống được, ta hạ ngươi có thể làm khó dễ được ta?

Thông Ca chậm rãi quay đầu, không đếm xỉa tới nhìn Mạc Vô Kỵ cùng Liên Kỷ:

- Có thể uống ta đoạn trường nhân tại chân trời là Tạo Hóa của các ngươi, ngươi cho là là cái gì rác rưởi đều có cơ hội uống rượu của ta sao?

Mạc Vô Kỵ bỗng ngây người, hắn lúc này mới phát hiện những lời này là hắn trước đây không lâu nói qua. Nói cách khác, hắn khi giết Lưu Loan thời điểm, Thông Ca này hắn là liền ở bên cạnh, chỉ là hắn không có cảm thấy được mà thôi.

Lúc này Mạc Vô Kỵ trăm phần trăm đích xác định, Thông Ca này là một Thánh Nhân. Những Thánh Nhân này, không có tên gia hỏa nào là dễ đối phó.

- Ngươi là ai?

Mạc Vô Kỵ cũng không có đứng lên, mà là nhìn chằm chằm mặt Thông Ca bình tĩnh dò hỏi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1135: Ngươi Không Biết Thánh Nhân Đáng Sợ

Thông Ca thở dài:

- Ta là ai không trọng yếu, quan trọng là... Tương lai chúng ta sẽ kề vai chiến đấu, các ngươi sẽ cùng ở bên cạnh ta hưởng thụ đồ đạc các ngươi nằm mơ cũng vậy không hưởng thụ được.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét Kỷ Ly vẫn như cũ đang chữa thương, lúc này mới yên tâm nói:

- Ta không biết ngươi, bất quá có người quen biết ngươi.

Không đợi Mạc Vô Kỵ sẽ lại đem Hoán Đề lấy ra đến nhận thức, Thông Ca liền cười ha ha nói:

- Còn chưa muốn nhận ra ta sao?, miễn cho hù chết ngươi.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu:

- Chỉ là một Thánh Nhân mà thôi, cũng xứng hù chết ta, ngươi quá đề cao chính ngươi, lão đầu. Nga, ta còn nói sai rồi, hắn là chỉ là một kẻ đã từng Thánh Nhân mà thôi.

- Ngươi là ai?

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Thông Ca bỗng nhiên đâm một cái sống lưng, hắn còng lưng một cái liền thẳng tắp hắn lên.

Cả người đại hán cao gần hai thước xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ cùng Liên Kỷ, đâu còn là Thông Ca còng lưng gần chết già?

Cuồng bạo lĩnh vực khí tức bao trùm đến, sát thế tràn ngập. Mạc Vô Kỵ rên lên một tiếng, vòng xoáy lĩnh vực đồng dạng mở rộng ra đi, từng đạo quy tắc khí tức bám vào hắn lĩnh vực, sẽ lại đem Thông Ca lĩnh vực tất cả đều ngăn cản ở bên ngoài.

Cũng trong lúc đó, Liên Kỷ cũng là cảm giác được chính bản thân cả người lười biếng, không muốn nói thần nguyên, ngay cả thần niệm đều mở rộng không ra được.

- Ngươi không có việc gì?

Thông Ca rung động nhìn Mạc Vô Kỵ, uống đoạn trường nhân tại chân trời của hắn, lại còn không có việc gì? Đây là chuyện Thánh Nhân cũng làm không được.

Lập tức Thông Ca xung quanh hết thảy không gian quy tắc bỗng nhiên lăng loạn hắn lên, kinh khủng hơn sát thế phô thiên cái địa phong tỏa một phương này không gian.

Bất luận người nào nhận ra của hắn, cũng đừng nghĩ từ nơi này sống rời đi. Huống chi, còn là một tên gia hỏa uống đoạn trường nhân tại chân trời không có chuyện gì?

- Mạc đạo hữu, xin lỗi, ta lại làm liên lụy tới ngươi.

Liên Kỷ trong lòng thầm than một tiếng, hắn thế nào cũng không nghĩ tới Thông Ca lại là âm hiểm như thế một cái tiểu nhân, còn trốn ở nơi này trong góc phòng ám toán người cùng hắn không hề quan hệ.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay, ý bảo Liên Kỷ không cần lo lắng, sau đó giơ tay lên từ Phàm Nhân Giới lấy ra Hoán Đề:

- Hoán Đề, giúp ta nhận thức nhận thức nhìn xem, tên này là ai?

- *** Ngươi cư nhiên khỏe rồi?

Hoán Đề căn bản cũng không có đi để ý tới Thông Ca, mà là hình như nhìn thấy quỷ vậy mà nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

Hắn thật sự là không nghĩ ra, tên gia hỏa trúng Đinh Đầu Thư, bị Đinh Đầu Thư đạo vận quấn quanh, lại còn có thể thời gian ngắn như vậy khang phục, đây tuyệt đối là chuyện không thể nào a. Coi như là tìm được Tuyệt hồn bút, cũng sẽ không nhanh như vậy.

Mạc Vô Kỵ hừ một tiếng:

- Ta không phải là bảo ngươi quản chuyện của ta, ta là cho ngươi nhận thức một cái lão nhân này là ai?

Lão đầu? Hoán Đề Thánh Nhân nhìn một chút Thông Ca thân cao sắp tới hai thước, một bộ hung hãn hình dạng, tên này là lão đầu sao?

Không đợi Hoán Đề Thánh Nhân nhận ra Thông Ca, Thông Ca liền nhận ra Hoán Đề Thánh Nhân, hắn rung động lẩm bẩm nói:

- Ngươi là Hoán Đề? Hoán Đề Thánh Nhân?

- Không sai, ta là Hoán Đề...

Hoán Đề nói mấy chữ về sau, rốt cục nhận ra Thông Ca, lập tức nói:

- Ta nói là ai tới, thì ra là Thông Minh Thánh Nhân a. Ta liền biết ngươi sẽ không chết nhanh như vậy, hiện tại quả nhiên là thế.

- Hoán Đề, ngươi đây là?

Tại biết thân phận của Hoán Đề về sau, Thông Minh mới chính thức kinh hãi. Thánh Nhân bị Mạc Vô Kỵ giam cầm lại xách ở trong tay, lúc nào trong vũ trụ xuất hiện một kẻ hung ác như vậy?

Hoán Đề Thánh Nhân cười khổ một tiếng nói:

- Ngươi nói ta đây là thế nào đâu nè?

Mạc Vô Kỵ nắm Hoán Đề, thật giống như mang theo con gà con bình thường giống nhau, còn có thể thế nào?

- Thì ra ngươi là Thông Minh Thánh Nhân a.

Mạc Vô Kỵ dương tay một cái, lại đem Hoán Đề Thánh Nhân ném vào Bất Hủ Giới, đồng thời Bán Nguyệt Trọng Kích bao trùm đi ra:

- Ta thích nhất chính là thu thập Thánh Nhân, nếu gặp, còn đắc tội ta, vậy thì...

- Chờ một chút…

Nếu mà không phải là biết Mạc Vô Kỵ nhốt Hoán Đề, Thông Minh tuyệt đối sẽ không để cho Mạc Vô Kỵ chờ một chút....

Nhưng là bây giờ, hắn không còn nắm chặt sẽ đem Mạc Vô Kỵ giết chết.

- Có chuyện liền nói, có rắm cũng đừng thả!

Mạc Vô Kỵ lĩnh vực bao trùm đi ra ngoài, Trữ Thần Lạc không ngừng vẽ lấy hư không trận văn.

Lần này thế nhưng là Thông Minh này Thánh Nhân trước trêu chọc hắn, hắn tự nhiên sẽ không khách khí.

- Mạc đạo hữu, ngươi có thể nhốt Hoán Đề Thánh Nhân, có thể thấy được thực lực của ngươi tuyệt đối không bình thường. Có lẽ chúng ta có thể hợp tác.

Thông Minh liền ôm quyền, giọng thành khẩn nói.Nói xong, hắn trương tay vung lên một cái, một đạo mịt mờ khí tức từ trên người Liên Kỷ bị hắn đào đi. Liên Kỷ nhảy lên một cái, đi theo liền lớn tiếng kêu lên:

- Mạc đạo hữu, ta đã đc giải độc đi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, đối với Thông Minh chiêu thức ấy cũng là có chút ngoài ý muốn. Không có nói điều kiện, trước hóa đi Liên Kỷ độc. Tuy nói Liên Kỷ độc tại trong mắt hắn, chỉ là thời gian mấy hơi thở là có thể bỏ đi, cái này cũng biểu lộ thái độ Thông Minh Thánh Nhân.

- Mạc đạo hữu, để tỏ lòng áy náy của ta, ta trước tiên đưa ra rượu ngon nhận lỗi.

Thông Minh vừa vung tay, lại là một cái bầu rượu màu xanh xuất hiện ở trên bàn, sau đó hắn chủ động giúp Mạc Vô Kỵ cùng Liên Kỷ rót đầy một chén rượu, lúc này mới nâng chén nói:

- Ta trước làm chén kính 2 vị!

Nói xong Thông Minh uống một hơi cạn sạch.

Liên Kỷ còn có chút do dự, Mạc Vô Kỵ lại không thèm để ý chút nào, cũng vậy bưng ly rượu lên uống một hơi cạn sạch.

Một loại thuần hậu khí tức thẩm thấu đến toàn thân, Mạc Vô Kỵ là thánh thể luyện thể, cũng vậy cảm thụ được toàn thân đều tràn đầy sung sướng cùng dễ dàng. Hắn thậm chí có thể cảm giác được, nếu mà tu luyện một đoạn thời gian nữa, thực lực của hắn sẽ lại lên một tầng cao.

Nồng nặc mùi rượu bay ra, toàn bộ gian nhà đều tràn ngập mùi rượu khí tức.

Uống xong một chén rượu, không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Thông Minh liền nói:

- Mạc đạo hữu, ta ở chỗ này hạ độc, tìm kiếm một phần cường giả, cũng không có gì ác ý quá lớn, chỉ là hi vọng tương lai có thể tìm kiếm vài người trợ giúp mà thôi.

Mạc Vô Kỵ châm chọc nói:

- Ngươi một cái Thánh Nhân, có Thần vị tồn tại, cần bao nhiêu giúp đỡ không có, còn cần loại này bỉ ổi thủ đoạn?

Thông Minh tự giễu cười:

- Thánh Nhân? Ha ha, tại giữa hết thảy Thánh Nhân, ta chỉ sợ là kẻ để cho người cười nhạo. Bởi vì ta là bị một Hợp Thần con kiến hôi hãm hại bỏ mình.

Liên Kỷ đang nghe Thánh Nhân cái chữ này mắt về sau liền khẩn trương không nói gì, Thánh Nhân hắn cũng đã nghe nói qua, đó là bản thân có Thần vị đứng ở vũ trụ tột cùng nhất tồn tại. Nhất cử nhất động giữa đó, vậy thì nắm trong tay sinh tử của hàng tỉ sinh linh. Hắn nhưng chưa hề nghĩ tới, Thánh Nhân có thể cùng hắn ngồi trên một cái bàn uống rượu.

Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, một cái Hợp Thần có thể hãm hại một cái Thánh Nhân? Chính là cùng Hoán Đề như vậy, bị Thất Phật sạn đóng đinh, lại thâm sâu đả thương nặng Thánh Nhân, cũng không phải Hợp Thần tầm thường có thể hãm hại sao??

- Ngươi có đúng hay không hoài nghi ta làm sao lại bị một cái Hợp Thần con kiến hôi hại? Kỳ thực không cần hoài nghi, hại ta đích thật là 1 Hợp Thần, thế nhưng chân chính xuất thủ là La Hư cái lão thất phu kia.

Thông Minh cắn răng oán hận nói.

- Mạc sư đệ, lần này lại là ngươi đã cứu ta.

Kỷ Ly trong suốt thanh âm truyền đến, không mang theo nửa điểm khói lửa trần vị.

Mạc Vô Kỵ đứng lên, cười nói:

- Xem ra này Cực Băng Thiên Trúc thật đúng là không sai, Kỷ sư tỷ, Liên đạo hữu, chúng ta có thể đi rồi.

Nhìn xem ở chỗ này để cho Kỷ Ly khôi phục đan điền, Mạc Vô Kỵ lười tính toán cùng Thông Minh này. Rồi lại nói hắn cũng biết, chính là hắn muốn giáo huấn Thông Minh, đó cũng là thắng bại không biết.

Nghe được Mạc Vô Kỵ dự định đi, Thông Minh nóng nảy, nhanh chóng kêu lên:

- Mạc đạo hữu, ngươi nhất định phải nghe ta đem lời nói cho xong rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trầm xuống, lạnh giọng nói:

- Thông Minh, bởi vì ta sư tỷ mượn địa phương của ngươi chữa thương, sự tình ngươi đối với ta cùng bằng hữu ta hạ độc ta mới lười cùng ngươi tính toán. Nếu mà ngươi còn không biết tốt xấu, đừng trách ta không khách khí.

Thông Minh là một cái Thánh Nhân, trốn tại cái chỗ này làm gì Mạc Vô Kỵ không muốn biết. Nếu mà tên này muốn dây dưa, vậy muốn động thủ liền động thủ. Hắn coi như là so với Thông Minh còn kém chút nữa, vậy cũng tuyệt đối là hữu hạn, cho nên hắn căn bản cũng không sợ hãi Thông Minh.

- Ta biết Thánh Nhân bí mật, nếu như ta không có đoán sai, dùng ngươi thực lực như vậy, hơn nữa bản thân có Hồng Mông Sinh Tức, La Hư nếu mà không truy sát ngươi, ta Thông Minh coi như là mắt bị mù. Chỉ cần ngươi và La Hư có đánh một trận, chúng ta đây liền là bằng hữu.

Thông Minh trầm giọng nói.

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, hắn đối với bước vào Chuẩn Thánh cũng không nghi ngờ. Dùng hắn Phàm Nhân Đạo, cộng thêm trên người một đống tài nguyên tu luyện, hắn muốn bước vào Chuẩn Thánh, đây chẳng qua là vấn đề thời gian. Nhưng đối với Thánh Nhân, hắn vẫn còn có chút mơ hồ.

Hoán Đề một cái Thánh Nhân bị chơi đến thực lực vạn không còn một, cũng đã đáng sợ như thế, có thể tưởng tượng chân chính Thánh Nhân mạnh bao nhiêu. Thông Minh biết Thánh Nhân bí mật, hắn cũng là có thể nghe một chút.

- Ta biết ngươi rất mạnh, ngươi bây giờ hắn là mới Hợp Thần sơ kỳ sao?? Ngươi có thể dùng thực lực Hợp Thần sơ kỳ dễ dàng chém giết Lưu Loan, có thể thấy được ngươi đạo phi thường rất giỏi. Tương lai chờ ngươi bước vào Chuẩn Thánh thời điểm, có thể nói là đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân. Thế nhưng ta muốn cùng ngươi nói là, dù cho ngươi tới rồi Chuẩn Thánh đỉnh phong, ngươi cũng không cách nào chống lại Thánh Nhân. Nếu mà ngươi đi đối với phó La Hư, vậy nhất định phải cần ta hỗ trợ.

Thông Minh nói đến đây thời điểm, Mạc Vô Kỵ quay đầu lại, hắn có chút không tin. Dùng hắn Phàm Nhân Đạo, hắn bước vào Chuẩn Thánh đỉnh phong về sau, cư nhiên không phải là đối thủ của Thánh Nhân, tuyệt không có khả năng này.

Thông Minh hít sâu một hơi tận lực chậm lại giọng của mình nói:

- Ta nói là thật, ngươi căn bản liền không biết bản thân có Thần vị Thánh Nhân mạnh bao nhiêu, bọn họ mạnh đến tình cảnh cho ngươi tuyệt vọng. Nếu mà đưa bọn họ chỗ ở vũ trụ hóa thành bàn tay, ta và ngươi tất cả đều tại trong Thánh Nhân cánh tay, không cách nào nhảy ra ngoài. Nếu mà ngươi nguyện ý hợp tác với ta, ta nguyện ý thề tuyệt đối sẽ không đối với ngươi bất lợi, hơn nữa tại trước khi ngươi lớn lên, ta còn có thể...

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại, cắt đứt Thông Minh nói:

- Ngươi hợp tác với ta cũng có thể, cùng ở bên cạnh ta sao?, dù sao cũng bên cạnh ta cũng không phải ngươi một người.

Để cho Thông Minh theo bên người, không phải là bởi vì Mạc Vô Kỵ tin Thông Minh nói. Hắn vẫn như cũ khẳng định chỉ cần mình tới rồi

Chuẩn Thánh đỉnh phong, coi như là Thánh Nhân, hắn cũng không sợ hãi. Muốn có Thông Minh bên người, thuần túy là tăng sức chiến đấu tức thời.

Thông Minh cười ha ha một tiếng:

- Mạc đạo hữu, coi như là ta lập tức bị giết, ta cũng sẽ không giao ra linh hồn dấu vết của chính mình. Nếu là ngươi thực sự không muốn hợp tác, vậy thì thôi.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Ai muốn linh hồn dấu vết của ngươi đâu nè? Chính như ngươi nói, mọi người chỉ là hợp tác mà thôi. Nếu là hợp tác, đương nhiên là có một cái người chủ sự, ta chính là cái người chủ sự, ngươi đồng ý liền đi theo sau lưng ta, không đồng ý liền xếp hình chia tay.

- Ta đồng ý.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ đem lời nói cho xong đồng thời, Thông Minh đã đồng ý với Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1136: Đoàn Đội Hình Thức Đầu

- Không sai, kẻ thức thời là trang tuấn kiệt, ngươi sẽ cầm lại thứ thuộc về ngươi.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ vai Thông Minh, làm một bộ trưởng giả mà nói.

Thông Minh sắc mặt một trận dừng lại, Mạc Vô Kỵ tay chụp tới bờ vai của hắn, hắn cư nhiên không có phản ứng đến, đây là thần thông gì?

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không nói cho Thông Minh đây là Súc Địa Thành Thốn, đừng nhìn hắn có thể dễ dàng đập vai Thông Minh, nếu như là động thủ thật, sát ý đạo vận tiết lộ, cũng sẽ không dễ dàng như thế.

- Kỷ sư tỷ, ngươi làm sao lại mang ta chạy đến nơi đây? Nơi này hắn là không lại là Thần Vực sao??

Mạc Vô Kỵ ngược lại không có để ý Liên Kỷ cùng Thông Minh một bên.

Mạc Vô Kỵ đã khôi phục, Kỷ Ly cũng không có khó mà nói:

- Ta vốn dự định mang ngươi từ Vũ Trụ Vạn Thần Ổ đi Ám Giới, không nghĩ tới trên đường bị bốn người kia chặn lại. Vũ Trụ Vạn Thần Ổ cũng có biến hóa to lớn, nơi này có thể lại đi Ám Giới hay không ta cũng không biết. Cũng may Đinh Đầu Thư của ngươi đã đc giải, hiện tại có đi hay không cũng không sao.

- Vũ Trụ Vạn Thần Ổ có thể đi Ám Giới?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động, vội vàng hỏi.

Hắn có một khối Ám Mộc mảnh nhỏ, tuy rằng hắn vẫn muốn để cho Ám Mộc mảnh nhỏ sống lại, đáng tiếc là hắn vẫn không có thành công. Trước hắn thật vất vả biết được tin tức một khối Tức Nhưỡng, không nghĩ tới sau cùng chẳng những không có đạt được Tức Nhưỡng, còn kém một chút bị Minh Nhạc Đinh Đầu Thư ám toán.

Ám Mộc là Ám Giới đệ nhất mộc, nếu như không có Tức Nhưỡng mà nói, đi Ám Giới, nói không chừng có thể cho Ám Mộc sống lại.

- Có thể đi, chỉ là địa phương đi có chút thần bí, hơn nữa Ám Giới còn có truyền tống trận nối thẳng tới Thất Giới Thạch.

Thông Minh cười hắc hắc, như có ý vị nhìn thoáng qua Kỷ Ly nói.

Hắn cáo già, Kỷ Ly đi nói Ám Giới, còn có Mạc Vô Kỵ trúng Đinh Đầu Thư về sau hắn liền biết là chuyện gì xảy ra.

Mặt ngoài bình tĩnh, Thông Minh trong lòng cũng là âm thầm kinh hãi, hắn rất là nghi hoặc vì sao Mạc Vô Kỵ ngay cả Đinh Đầu Thư đều có thể giải. Phải biết rằng Đinh Đầu Thư đạo vận ngoại trừ Đinh Đầu Thư bản thân ra, chỉ có Tiệt Hồn Bút có thể giải. Mà Tiệt Hồn Bút tại Phá Toái Giới, chuyện này hắn biết.

Đi Phá Toái Giới, chỉ có đi Thất Giới Thạch.

Mạc Vô Kỵ vẫn rất muốn lại đi Thất Giới Thạch, đáng tiếc là hắn căn bản là tìm không quay về.

Mạc Vô Kỵ đang nghĩ ngợi Ám Giới nhất định phải đi qua, Thông Minh còn cười ha ha nói thêm:

- Mạc đạo hữu muốn đi Thất Giới Thạch ngược lại đơn giản, Thất Giới Thạch cũng là địa phương chúng ta tương lai nhất thiết phải đi. Tương lai ta đến sẽ đối với phó La Hư, cũng chỉ có thể từ Thất Giới Thạch đi qua.

Tên này thực sự là cáo già, Mạc Vô Kỵ nói:

- Tu vi của ta còn thấp, Thông Minh đạo hữu tu vi cũng không cao sao?. Bây giờ đối phó La Hư, còn sớm. Huống chi ta nghe nói diệt thế Lượng Kiếp gần đến, hoặc là cho đến lúc này, sự tình không phải là chúng ta đối phó La Hư, mà là như thế nào bảo trụ cái mạng nhỏ của mình.

Thông Minh nghe được Mạc Vô Kỵ nói, lập tức liền ôm quyền nói:

- Mạc đạo hữu, nếu mọi người là hợp tác rồi, ta cũng nghe từ Mạc đạo hữu mệnh lệnh hành sự, ta cảm thấy chúng ta hẳn là toàn thành công bố. Ta mấy năm nay cũng vậy đã khống chế một phần cường giả, đến lúc đó cũng là một cổ lực lượng a.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Thông Minh đạo hữu, không phải là ta khinh thường ngươi. Nói lời trong lòng, ta không cho là ngươi khống chế những người đó đến lúc đó có thể cùng chúng ta đồng tâm hiệp lực. Huống hồ, thực lực của chúng ta đích thật là thiếu. Nếu là Thông Minh đạo hữu có thể bước vào Thánh Nhân hàng ngũ, tương lai phần thắng của chúng ta liền phải lớn hơn nhiều.

Thông Minh nghe được Mạc Vô Kỵ không coi trọng đồng minh hắn dùng độc khống chế, cũng không cãi lại. Trong chuyện đối phó La Hư này, Mạc Vô Kỵ là lão đại. Bây giờ còn chưa bắt đầu, hắn liền muốn phản đối ý kiến lão đại, không phải là điểm tốt gì. Hắn làm một đã từng Thánh Nhân, điểm ấy vẫn là rất rõ ràng.

Không đợi Thông Minh trả lời, Mạc Vô Kỵ liền tiếp tục nói:

- Ta dự định đi Thất Giới Thạch tăng lên thực lực của chính mình, đương nhiên, ta hi vọng Thông Minh đạo hữu cũng có thể tăng lên thực lực của mình.

Mạc Vô Kỵ là phải tăng lên thực lực của chính mình, dùng thực lực của hắn bây giờ, chính là về tới Thần giới, cũng là muốn chết. Nơi đó thế nhưng là có một cái Thiên Ngân Thánh Nhân, thực lực của hắn sợ rằng còn chưa đủ ăn Thiên Ngân Thánh Nhân tát một cái.

Không muốn nói trở về đi tìm Thiên Ngân Thánh Nhân, coi như là gặp Đại Mạc đạo quân cùng Minh Nhạc thần đế, hắn cũng không thể nói thẳng ổn.

Thông Minh đối với lời của Mạc Vô Kỵ rất là tán đồng, hắn gật đầu:

- Mạc đạo hữu, nếu mà nhất định phải tăng lên thực lực, chỉ có thể đi Phá Toái Giới. Nếu là ta không có đoán sai, kỷ đạo hữu trước cũng là muốn đi Phá Toái Giới sao??

Thấy Mạc Vô Kỵ ánh mắt, Kỷ Ly không thể làm gì khác nói:

- Đúng vậy, ta dự định mang ngươi từ nơi này đi tới Ám Giới, sau đó sẽ từ Ám Giới đi Thất Giới Thạch, từ Thất Giới Thạch đi Phá Toái Giới.

- Vì sao?Thông Minh cùng Kỷ Ly biết Tiệt Hồn Bút, Mạc Vô Kỵ không biết a.

Kỷ Ly giải thích:

- Đinh Đầu Thư đạo vận, ta chỉ biết là có một loại đồ đạc có thể giải, đó chính là Tiệt Hồn Bút. Năm đó ta tại bên trong Chư Thần Tháp lấy được tin tức là, Tiệt Hồn Bút xuất hiện ở Phá Toái Giới. Chuyện sau đó, ngươi cũng biết, nếu mà không phải là Liên Kỷ đạo hữu xuất thủ tương trợ, cộng thêm ngươi sau cùng tỉnh lại, ta đã hại ngươi.

- Không, Kỷ sư tỷ, cám ơn ngươi. Nếu mà nếu không phải là nhờ ngươi, ta phỏng chừng vẫn lạc ở bên trong.

Mạc Vô Kỵ cảm kích nói.

Hắn lời này cũng không có khoa trương, nếu không phải Kỷ Ly đưa hắn từ bên trong Phàm Nhân Giới mang ra khỏi, kết quả thật đúng là rất khó nói.

Tại trong đầu của hắn đích thật là dùng Thiên Cơ Nê tạo nên Nguyên Thần, nguyên thần của hắn đã ở hấp thu Đinh Đầu Thư đạo vận, nhưng vẫn là có nguy hiểm.

Nếu là hắn đắp nặn Nguyên Thần còn chưa mở ra một trăm lẻ tám nhánh Linh Lạc, liền lần nữa bị Đinh Đầu Thư đạo vận ăn mòn, khi đó bất luận kẻ nào đều cứu không được hắn. Loại khả năng này không phải là không có, mà là phi thường to lớn.

Cũng may Kỷ Ly đưa hắn mang ra ngoài, đồng thời tại dưới ngoại giới thần nguyên oanh kích, để cho hắn từ bên trong Thai Tức lạc tỉnh táo lại.

Kỷ Ly không nói gì, nàng không phải là một người giỏi về biểu đạt chính bản thân tâm tư. Tại trong lòng nàng, chuyện chính bản thân làm, so với việc làm của Mạc Vô Kỵ đối với nàng, quả thực một phần vạn đều so ra kém.

Mạc Vô Kỵ cứu nàng từ trong tay Hoán Đề, mang theo nàng tìm kiếm Cực Băng Thiên Trúc. Coi như là Mạc Vô Kỵ bị Đinh Đầu Thư đóng đinh, cũng là bởi vì nàng tìm kiếm Cực Băng Thiên Trúc mà tạo thành.

- Mạc đạo hữu, đối phó đám người La Hư, nhất định phải tập hợp thành đội. Cho nên ta kiến nghị mọi người cùng nhau đi Phá Toái Giới, tăng lên thực lực.

Thông Minh nói lần nữa. Còn có một câu hắn không có nói ra, chính là hay nhất đem Hoán Đề cũng gọi ra khôi phục thực lực, càng nhiều người vậy dĩ nhiên là càng tốt.

Kỷ Ly nghi ngờ hỏi:

- Thông Minh đạo hữu, ta nghe nói Phá Toái Giới quy tắc nghiền nát, căn bản cũng không có Thần Linh Khí. Nhiều nhất chỉ có một chút pháp bảo rải rác ở các nơi mà thôi, hơn nữa nơi đó cũng cực kỳ nguy hiểm, chúng ta vì sao phải đi Phá Toái Giới tu luyện?

Thông Minh cười hắc hắc:

- Đây là chỗ tốt khi có ta một người như vậy gia nhập, Phá Toái Giới cũng gọi là Thần Vị Giới. Vì sao kêu Thần Vị Giới? Bởi vì nơi đó có quy tắc cao hơn Chuẩn Thánh quy tắc. Nơi này thật là quy tắc nghiền nát, Thần Linh Khí thiếu thốn. Tu luyện tới chúng ta loại trình độ này, tu luyện dựa vào là đều là tự thân quy tắc ngưng tụ. Thần Linh Khí cũng đều là chính bản thân tìm kiếm tới. Tại địa phương khác tu luyện thật là đơn giản hơn, cho dù là tư chất ngươi cao tới đâu, tài nguyên cho dù tốt, Chuẩn Thánh cũng là cực hạn.

Nói xong những thứ này, Thông Minh thoáng dừng một chút, mới tiếp tục nói:

- Mạc đạo hữu, nếu mà Hoán Đề đạo hữu có thể gia nhập, vậy thì càng tốt hơn. Thần Vị Giới thích hợp hơn với người như ta cùng Hoán Đề tu luyện, tại nơi nơi này chúng ta mới có thể chạm tới đồ đạc trước đây đã mất đi.

Còn có một câu Thông Minh không có nói ra, đó chính là không đi Thần Vị Giới tu luyện, tại địa phương khác, cho dù là tu luyện đến cực hạn, có thể làm sao? Tại trước mặt La Hư loại này Thánh Nhân, cũng là con kiến hôi mà thôi.

- Liên đạo hữu ý tứ làm sao?

Mạc Vô Kỵ nhìn về phía Liên Kỷ, chính hắn là có khuynh hướng đi Thần Vị Giới tu luyện. Không tu luyện tới Chuẩn Thánh, hắn không có tư cách trở về cùng Thiên Ngân đọ sức nữa.

Vẫn không nói gì, Liên Kỷ thấy Mạc Vô Kỵ hỏi mình, tiến lên một bước ôm quyền nói:

- Ta không biết diệt thế Lượng Kiếp là cái gì, nhưng ta biết nếu là Lượng Kiếp thực sự tới rồi, ta điểm ấy tu vi thực sự cái gì cũng không tính. Ta cùng Mạc đạo hữu mới quen đã thân, cũng hy vọng có thể gia nhập vào, tương lai cùng tiến thối.

- Tốt, chúng ta đây đi ngay Thần Vị Giới.

Mạc Vô Kỵ nói xong, lần nữa sẽ lại đem Hoán Đề mang đi ra.

Như bộ xương, khô Hoán Đề bị Mạc Vô Kỵ bắt tiến đến đưa ra, sớm đã chơi đùa đã không còn tính khí, huống chi linh hồn dấu vết của hắn còn đang ở trong tay Mạc Vô Kỵ. Coi như là trong lòng có hỏa, cũng không dám phát tác đối với Mạc Vô Kỵ.

- Xem ra hai vị đã thỏa thuận xong rồi.

Hoán Đề nhìn thoáng qua Thông Minh, thản nhiên nói.

Hắn nhìn thấy Thông Minh, liền biết Thông Minh không có cách nào làm gì Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ nếu như là dễ dàng đã bị người áp chế như vậy, vậy hắn cũng sẽ không bị Mạc Vô Kỵ giam giữ tại trên một cái thế giới.

- Hoán Đề, ta dự định đi theo Mạc đạo hữu, mọi người cùng nhau đi Phá Toái Giới tăng lên thực lực, ý của ngươi thế nào?

Hoán Đề Thánh Nhân vừa ra đến, Thông Minh liền nói.

Hoán Đề cười ha ha:

- Thông Minh, thời điểm ta đi theo Mạc huynh, ngươi Thông Minh còn không biết ở nơi nào, ngươi nói ý của ta làm sao? Huống hồ ngươi nếu đi theo Mạc huynh làm ăn, thì không thể lại xưng hô Mạc đạo hữu,

không có quy củ, sao thành được vuông tròn, sau này phải gọi Mạc huynh.

Thông Minh trợn mắt hốc mồm nhìn Hoán Đề, đây là Hoán Đề Thánh Nhân hắn từng nhận thức sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1137: Lôi Hồng Cát Thổ Huyết

Lần này Mạc Vô Kỵ không có nói nhiều, hắn cảm thấy Hoán Đề nói rất đúng, không có quy củ, sao thành được vuông tròn. Như Thông Minh loại người này ngạo khí mười phần thu hoạch qua vô số vinh dự, nếu như ở lúc mấu chốt cảm thấy chủ ý của mình không được, tự chủ trương, rất có thể sẽ phá hủy chuyện của mọi người.

Nói như vậy, hắn còn không bằng đừng hợp tác với Thông Minh.

Thấy Mạc Vô Kỵ đều nhìn mình, Thông Minh ho khan một tiếng nói:

- Khụ khụ, ta tự nhiên là dùng Mạc đạo hữu, không, là do Mạc huynh làm chủ.

Nghe được Thông Minh nói về sau, Mạc Vô Kỵ không chút do dự đánh ra một đạo mang theo thần hồn niệm ký huyết vụ nói:

- Nếu mọi người mục tiêu nhất trí, vậy thì tế ra thần hồn vết máu của mình sao?.

Hoán Đề cùng Liên Kỷ không chút do dự tế xuất thần hồn vết máu, ngay cả Kỷ Ly cũng vậy tế xuất thần hồn vết máu. Những thứ này thần hồn vết máu bám vào tại thần hồn của Mạc Vô Kỵ niệm ký, rất nhanh thì biến mất.

Thông Minh sắc mặt có chút không nhìn khá hơn, hắn nhìn lơ lửng trong hư không đạo vận lưu chuyển một đạo thần hồn vết máu này, trầm mặc một hồi lâu mới lên tiếng:

- Mạc huynh, ta đã đồng ý dùng ngươi làm chủ, thần hồn vết máu cũng không cần sao?.

Loại này thần hồn vết máu, vết máu của người nào trước hết đánh ra đến, đó chính là người làm chủ.

Mạc Vô Kỵ vết máu trước hết đánh ra, nói đúng là Mạc Vô Kỵ có thể không hư hao chút nào chuyển đi. Mà còn lại bám vào sau, liền không cách nào tùy tùy tiện tiện chuyển đi. Mạc Vô Kỵ tùy thời tùy khắc có thể cho đối phương bị thương nặng, thậm chí có thể tác động vào đối phương.

Hoán Đề là bởi vì linh hồn ấn ký đều bị Mạc Vô Kỵ nắm trong tay, còn sợ gì thần hồn vết máu? Về phần Liên Kỷ, hắn đối với Mạc Vô Kỵ rất là tín nhiệm, thậm chí là mới quen đã thân, hắn không tin Mạc Vô Kỵ sẽ là tiểu nhân. Huống chi gần đến diệt thế Lượng Kiếp nhưng không phải là cái gì chuyện nhỏ.

Mạc Vô Kỵ hiện tại mới Hợp Thần cảnh giới, là có thể nhốt Thánh Nhân, dễ dàng giết chết Chuẩn Thánh cấp bậc Lưu Loan. Có thể thấy được tương lai Mạc Vô Kỵ tiền đồ rộng lớn, hắn hiện tại không nghe theo phụ, tương lai thời điểm Lượng Kiếp, cũng không có loại này cơ hội tốt. Bắp đùi để dựa, cũng không phải là cái thời điểm gì muốn ôm là có thể ôm.

Hiện tại chẳng khác nào đầu tư, thời điểm đầu tư không chịu thiệt một chút, ai muốn theo hắn một cái tu sĩ mới Hợp Thần tầng bốn?

Kỷ Ly đối với Mạc Vô Kỵ tín nhiệm càng là không cần lãng phí nửa câu, căn bản cũng không cần cân nhắc.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói:

- Ta không ép buộc ngươi, ngươi đồng ý thì dùng thần hồn vết máu tế, không đồng ý chúng ta ai đi đường nấy.

Thông Minh Thánh Nhân thở dài, hắn biết mình căn bản cũng không có lựa chọn. Trông cậy vào hắn nói nói mấy câu Mạc Vô Kỵ liền hoàn toàn tin tưởng hắn, căn bản cũng không khả năng.

Nếu muốn tìm Mạc Vô Kỵ người như thế hỗ trợ, chịu thiệt một chút cũng vậy không thể tránh được. Nghĩ tới đây, hắn cũng là cắn răng một cái cười ha ha một tiếng nói:

- Mạc huynh nói là, làm bất cứ chuyện gì đều cần một cái quy củ.

Nói xong, hắn cũng là tế xuất huyết ấn của mình.

Mạc Vô Kỵ nhận máu ấn Thông Minh tế ra, lúc này mới tay vung lên một cái nói:

- Hiện tại mọi người đều là trên cùng một cái chiến tuyến, không cần lo lắng người nào sẽ giở trò. Hôm nay chúng ta chuyện thứ nhất liền là thông qua Ám Giới đi Phá Toái Giới, ở nơi đó tăng lên thực lực của chính mình. Hoán Đề cùng Thông Minh mục tiêu là Thánh Nhân cảnh, Kỷ sư tỷ cùng Liên Kỷ mục tiêu là Chuẩn Thánh.

Thông Minh cười khổ nói:

- Mạc huynh, coi như là tài nguyên lại chồng chất, chúng ta cũng không có khả năng bước vào hàng ngũ Thánh Nhân. Nga, Hoán Đề còn có một tia cơ hội, ta là chút nào không có cơ hội.

- Bởi vì Thần vị?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Thông Minh gật đầu:

- Không sai, cũng là bởi vì Thần vị. Không có Thần vị, tu vi tối cao chỉ có thể ở Chuẩn Thánh, không có khả năng bước vào Thánh Nhân cảnh.

- Thần vị rốt cuộc là cái gì đồ chơi, giữa thiên địa một loại quy tắc, hay là một loại bảo vật? Hoặc là Thiên Đạo?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi.

Hoán Đề lắc đầu:

- Thứ này coi như là chúng ta những thứ này trước đây bản thân có Thần vị người cũng không rõ ràng lắm, theo lý thuyết Thần vị hẳn là đẳng cấp cao hơn người hoặc là Thiên Đạo ban cho một loại Thiên Đạo quy tắc. Trên thực tế tu luyện tới Thánh Nhân sau đó, đích thật là không có cảm thụ được có cấp độ cao hơn so với Thánh Nhân tồn tại.

- Có lẽ là có ở nơi nào đó, nhưng là các ngươi cũng không có cảm giác đi ra đâu nè?

Mạc Vô Kỵ nói.

Hoán Đề trầm mặc đã lâu rồi mới lên tiếng:

- Có lẽ vậy.

Mạc Vô Kỵ không biết Hoán Đề là không muốn nói hay là thật không biết, hắn cũng không muốn hỏi nữa, chỉ là vung tay lên nói:

- Thông Minh dẫn đường, chúng ta bây giờ đi ngay Ám Giới.

Thời gian với hắn mà nói rất khẩn trương, hắn yêu cầu đưa tại Lượng Kiếp đến trước khi tới, sẽ lại đem thực lực của chính mình đề thăng tới lớn nhất.

Thông Minh cười hắc hắc:

- Không cần dẫn đường, cái gian nhà này của ta chính là địa phương đi Ám Giới.

Đang khi nói chuyện, Thông Minh đã vung ra hơn mười đạo trận kỳ, một cái mịt mờ truyền tống trận dần dần rõ ràng. Mạc Vô Kỵ đám người

mới hiểu được, vì sao Thông Minh Thánh Nhân này sẽ làm ổ tại cái chỗ này. Xem ra tên này hàng ngày đi Ám Giới, thậm chí là hàng ngày thông qua Thất Giới Thạch đi các đại giới diện.

Kỷ Ly trong lòng thầm than, nếu mà không phải là bởi vì cơ duyên xảo hợp đến nơi này, bằng vào nàng một người, tìm kiếm mười vạn năm chỉ sợ cũng tìm không được đến cái chỗ này. Nói cách khác, nàng chính là tìm kiếm qua tới rồi, cũng là uổng công.

...

Chính là chỗ này, Lôi Hồng Cát thu hồi tinh không phương vị cầu trong tay, thân hình hóa thành một đạo thiểm điện từ bầu trời Thần Lục biến mất.

Mấy ngày sau, Lôi Hồng Cát đứng tại trong hư không cười ha ha:

- Thiên Ngân lão thất phu, ta hiện tại ly khai Thần giới, có bản lĩnh ngươi lại đến đuổi theo Lôi gia gia đê.

Bất chấp Thiên Ngân nhiều năm không có đuổi theo hắn, Lôi Hồng Cát nhưng không phải là người gì khinh thường. Hắn biết trên người mình bị Thiên Ngân tên khốn kiếp kia hạ ấn ký, thế nhưng là hắn căn bản là không tìm ra được ấn ký ở địa phương nào. Thời gian vài chục năm, đối với một cái tu sĩ mà nói, chỉ là chớp mắt mà thôi.

Vài thập niên trước Thiên Ngân đang đang đuổi giết hắn dường như gặp cái chuyện gì đột ngột, lúc này mới đột nhiên rời đi. Lôi Hồng Cát tin tưởng, một khi chờ Thiên Ngân đem chuyện làm xong xuôi, nhất định sẽ lần nữa đuổi theo đến.

thời gian vài chục năm, Lôi Hồng Cát vẫn đang tìm rời đi Thần giới biện pháp. Hắn tìm được Táng Thần Cốc, nhưng mà Táng Thần Cốc đã biến mất. Không cam lòng Lôi Hồng Cát tiếp tục tìm kiếm, rốt cục bị hắn từ bên trong một cái phế tích của Thần Lục tìm được cửa ra rời đi Thần Lục.

Cho tới bây giờ, hắn mới hoàn toàn rời đi Thần Lục.

Dùng tài nguyên trên người của hắn, chỉ cần hắn có thể tìm tới một cái địa phương an toàn bế quan tu luyện, Lôi Hồng Cát tin tưởng, chung quy có một ngày hắn có thể bước vào hàng ngũ Chuẩn Thánh.

Đến hắn bước vào Chuẩn Thánh hàng ngũ, hắn Lôi Hồng Cát không sợ hãi Thiên Ngân như trước nữa. Khi đó không phải là Thiên Ngân theo đuổi hắn, mà là hắn đuổi theo Thiên Ngân lão nhi.

Lòng dạ vui sướng, Lôi Hồng Cát vừa ra Thần giới giới vực, trực tiếp tế xuất phi hành pháp bảo cao cấp nhất, pháp bảo hóa thành một đạo lẩn trốn mang biến mất tại trong hư không mênh mông.

Dựa theo Lôi Hồng Cát ý nghĩ, tự nhiên là rời đi Thần giới càng xa càng tốt. Hắn tin tưởng Thiên Ngân làm xong xuôi sau đó, thứ nhất sẽ trở lại Thần giới. Hắn rời đi Thần giới càng xa, hắn liền càng an toàn.

Lôi Hồng Cát phi hành pháp bảo đẳng cấp vốn là cao, tại dưới Lôi Hồng Cát toàn lực kích phát, thời gian vài chục năm, sớm đã bỏ xa Thần giới.

Đang ở lúc Lôi Hồng Cát cho rằng có thể an tâm tìm kiếm địa phương tu luyện, cái loại này cảm giác nguy cơ giác lần nữa xông lên đầu.

Thần niệm của hắn đảo qua đi ra ngoài, lập tức liền quét thấy Thiên Ngân như điện quang giống nhau tới gần.

Thấy Thiên Ngân, Lôi Hồng Cát thiếu chút nữa phun ra một ngụm lão máu đến, hắn thật sự là không nghĩ ra, vì sao chính bản thân rời đi Thần giới còn phi hành thời gian vài chục năm, Thiên Ngân còn có thể đuổi theo.

Vô luận có nghĩ ra hay không, hắn lại lần nữa liều mạng trốn đường.

Đuổi theo Lôi Hồng Cát, Thiên Ngân cũng thật không ngờ, hắn sẽ đang ở dọc đường tìm Thần giới gặp phải Lôi Hồng Cát. Với hắn mà nói, đơn giản là bánh ngọt từ trên trời rớt xuống.

Trước hắn tại trong quá trình truyền tống, bởi vì truyền tống trận một chút bị hủy đi, không gian quy tắc lăng loạn, kết quả để cho hắn lưu lạc ở tại trong hư không.

Lưu lạc tại trong hư không, Thiên Ngân cũng không thèm để ý. Hắn căm tức là, hắn mất đi phương vị Thần giới. Thần giới còn có một cái con kiến hôi hắn nhất định phải giết chết, nếu mà mất đi phương vị, hắn lúc nào mới có thể cầm lại thứ thuộc về hắn? Phải biết rằng Thiên Địa Lô là thứ hắn nhất định phải cầm về, không có Thiên Địa Lô, hắn căn bản cũng không có biện pháp lần nữa Chứng Đạo Thánh Nhân.

Nhưng trời không tuyệt đường người, hắn ở trên hư không tìm vài thập niên, vừa mới đối với Thần giới phương vị đã có một chút manh mối, cư nhiên lần nữa cảm ứng được Lôi Hồng Cát hạ lạc. Lúc ban đầu, hắn còn có chút không dám tin tưởng, khi hắn nhìn thấy thật là Lôi Hồng Cát, Thiên Ngân liền biết mình vận khí tới rồi.

Vô luận Lôi Hồng Cát có đúng hay không buồn bực thổ huyết, hắn đều phải phải đối mặt lấy Thiên Ngân lần nữa truy sát.

Lôi Hồng Cát điên cuồng thi triển không gian độn thuật, cả người đều không có bất kỳ dấu vết ở trên hư không trốn chạy. Thiên Ngân cũng là chút nào cũng sẽ không hạ xuống, thật chặt theo sát Lôi Hồng Cát. Hắn biết rõ, một khi Lôi Hồng Cát lần này bỏ chạy, hắn thật đúng là không nhất định có thể tìm ra.

...

- Quả nhiên là Ám Giới.

Mạc Vô Kỵ hai chân vừa rơi xuống đất liền cảm giác được, xung quanh toàn bộ là ám thuộc tính quy tắc. Có lẽ nơi này còn có cái khác

thuộc tính quy tắc, thế nhưng ám thuộc tính quy tắc tuyệt đối là chiếm cứ chủ đạo.

Nơi này hẳn là quê hương của Khổ Thái sao?, không biết Khổ Thái có thể lại về tới đây hay không.

Thần niệm càn quét đi ra ngoài, nơi này lại là một cái hơi có chút sứt mẻ tang thương cung điện, xung quanh cung điện diện tích vạn dặm cũng vậy không có một bóng người.

- Nơi này gọi là Ám Nguyên Điện, là địa phương ở Ám Giới được tôn trọng nhất, trong vòng diện tích vạn dặm bất luận kẻ nào đều không thể tới gần, một khi tới gần giết không tha.

Cảm thụ được thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét ra, Thông Minh cười hắc hắc, giải thích một câu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1138: Ám Mộc

- Ta nghe nói Ám Giới Ám Nguyên Điện vốn là một gốc cây, về sau Ám Giới xảy ra một lần to lớn biến cố, gốc cây này bị hủy đi.

Liên Kỷ cũng là cảm thán một tiếng nói.

Thông Minh gật đầu:

- Liên Kỷ nói không sai, nơi này thật là một gốc cây, gốc cây này gọi là Ám Mộc. Ám Mộc là Ám Giới tượng trưng, bởi vì có Ám Mộc, Ám Giới quy tắc càng là rõ ràng. Cho nên tại rất sớm trước đây, Ám Giới cao thủ ùn ùn. Về sau Ám Mộc bị hủy, Ám Giới vì để cho Ám Mộc lần nữa nẩy mầm, ở chỗ này thành lập Ám Nguyên Điện, đáng tiếc là, vô số năm trôi qua, Ám Mộc cũng không có nẩy mầm.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ khẽ động, trương tay lấy ra một khối Ám Mộc mảnh nhỏ.

- Ngươi đây là Ám Mộc mảnh nhỏ?

Mạc Vô Kỵ sẽ lại đem Ám Mộc mảnh nhỏ vừa lấy ra, vẫn không nói gì, Thông Minh liền kích động kêu lên.

- Đúng vậy, khối Ám Mộc mảnh nhỏ này là ta tình cờ lấy được, ta muốn hỏi ngươi một cái, thứ này làm thế nào nuôi sống đc không?

Mạc Vô Kỵ nắm trong tay Ám Mộc mảnh nhỏ nói.

Khối Ám Mộc mảnh nhỏ này hắn dùng các loại các dạng thủ đoạn, cũng không cách nào trồng sống.

Thông Minh thở dài một tiếng nói:

- Mạc huynh, ngươi thật đúng là hữu cơ duyên a, cả Ám Mộc mảnh nhỏ đều có thể lấy được, còn đi tới Ám Nguyên Điện. Bất quá tuy rằng Ám Mộc cực kỳ trân quý, ngươi không cách nào trồng sống nó. Muốn trồng sống Ám Mộc, ngoại trừ Ám Mộc mảnh nhỏ, cộng thêm đi tới Ám Nguyên Điện này ra, còn cần hai món đồ đạc.

- Hai món đồ gì?

Mạc Vô Kỵ bật thốt lên hỏi.

Thông Minh lắc đầu:

- Ngươi biết cũng vô ích, bởi vì ngươi khẳng định không chiếm được. Không muốn nói ngươi, chính là Thánh Nhân cũng không nhất định có thể đồng thời đạt được hai thứ đồ này. Đầu tiên là ám thuộc tính bản nguyên châu...

Mạc Vô Kỵ nghe đến đây trong lòng vừa nhảy, hắn vừa lúc có vật này a. Năm đó hắn và Khổ Thái đồng thời tìm được ám bản nguyên châu, hiện tại ám thuộc tính bản nguyên châu còn đang ở trong thế giới của hắn.

- Ám thuộc tính bản nguyên châu là một trong bản nguyên châu thưa thớt nhất trong vũ trụ, rất có thể một cái vũ trụ vị diện chỉ có một quả. Ngoại trừ ám thuộc tính bản nguyên châu ra, còn cần Tức Nhưỡng, thứ này ngươi càng thì không cách nào lấy được.

Nghe được Thông Minh nói, trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn rốt cuộc hiểu rõ vì sao trước đây Khôn Uẩn sẽ dễ nói chuyện như vậy, cư nhiên sẽ lại đem Ám Mộc mảnh nhỏ cho hắn. Thì ra lúc đầu Khôn Uẩn là biết, Ám Mộc mảnh nhỏ chính là cho hắn cũng vô dụng.

- Thông Minh đạo hữu, ngươi cũng biết Ám Mộc chỗ đại dụng là cái gì?

Mạc Vô Kỵ lý giải Ám Mộc là từ Khổ Thái cho Thủy Tinh Cầu bên trong được biết, biết vật này là Ám Giới đệ nhất bảo vật. Một khi bản thân có Ám Mộc, hoặc là có thể ở dưới Ám Mộc tu luyện, vậy tiền đồ sẽ lại không cách nào đánh giá.

Lần này Hoán Đề nói:

- Trước ngươi không phải là hỏi ta có hay không tồn tại cao hơn Thánh Nhân đẳng cấp sao? Trên lý thuyết là không có. Bởi vì cao hơn Thánh Nhân đẳng cấp tồn tại, nhất định phải tu luyện quang minh cùng hắc ám hai loại quy tắc, như vậy mới có thể hơn hẳn vũ trụ cấp độ. Dựa theo quy tắc vũ trụ to lớn phân chia, Ngũ Hành quy tắc cộng thêm Phong Lôi băng vân vân... quy tắc toàn bộ thuộc về quang minh thuộc tính quy tắc. Mà hầu như hết thảy Thánh Nhân, tu luyện đều là một loại hoặc là vài loại quy tắc bên trong quang minh thuộc tính.

Bởi vì người tu luyện quang minh thuộc tính quy tắc, ngoài Linh Căn thuộc tính căn bản là không cách nào tu luyện hắc ám quy tắc thuộc tính, ngược lại cũng thế. Thế nhưng Ám Mộc ẩn chứa cao cấp nhất hắc ám thuộc tính quy tắc, vẫn truyền nghe người có được Ám Mộc, sẽ có tư cách đồng thời tu luyện quang minh cùng hắc ám hai loại thuộc tính, tại trong thế giới của mình diễn sinh ra hai loại thuộc tính. Cho nên nói, nếu mà bản thân có Ám Mộc, vậy rất có thể trở thành tồn tại hơn hẳn Thánh Nhân, trở thành đệ nhất nhân đứng đỉnh phong ở hết thảy vũ trụ. Đáng tiếc là, Ám Mộc sớm biến mất. Ngươi có Ám Mộc mảnh nhỏ, cũng vậy không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó trong lòng chấn động mãnh liệt, tu luyện quang minh thuộc tính quy tắc thì không thể tu luyện hắc ám thuộc tính sao? Nhưng hắn chính là tu luyện quang minh thuộc tính, cũng vậy tu luyện hắc ám thuộc tính a.

Nếu mà Hoán Đề nói là thật nói, như vậy sẽ là bí mật phi thường đáng sợ. Loại chuyện này một khi tiết lộ, sợ rằng hết thảy Thánh Nhân đều có thể vây công hắn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ làm ra một bộ biểu tình thất vọng đem Ám Mộc mảnh nhỏ thu lại:

- Đã như vậy, quên đi sao?.

Hắn quyết định tương lai lấy được Tức Nhưỡng về sau, nhất định phải chính bản thân đến Ám Giới, phát triển thành Ám Mộc sống.

Thu hồi Ám Mộc về sau, Mạc Vô Kỵ đang muốn hỏi làm sao đi thất giới đài, Khải Đạo Lạc của hắn bỗng nhiên cảm ngộ tới một loại đạo vận khí tức chưa hề tiếp xúc qua, hắn mơ hồ cảm giác được bản thân Thất Giới Chỉ tới lằn ranh đột phá rồi.

Đúng rồi, Thất Giới Chỉ phải là cùng thất giới có quan hệ, hiện tại hắn Khải Đạo Lạc tại Ám Giới bắt lấy tới cơ hội đột phá, hắn vô luận như thế nào cũng không thể bỏ qua cơ hội lần này.

Trên thực tế tại thời điểm đối phó Hoán Đề, thứ tư chỉ của hắn đã có đột phá. Bất quá thứ tư chỉ đột phá là thành lập tại Sinh Tử Luân của hắn, Mạc Vô Kỵ thủy chung cảm thấy thiếu ít một chút cái gì.

Lúc này Thất Giới Chỉ muốn đột phá, nhất định là hoàn thiện cùng bổ sung thứ tư chỉ.

- Như vậy, chúng ta nhanh chóng đi Phá Toái Giới sao?.

Hoán Đề nhìn Mạc Vô Kỵ nói.

Trên người hắn bị đinh một thanh Thất Phật Sạn, thực lực bị ngăn chặn, bị thương nặng xa xa không có khôi phục. Có thể nói nơi này vài người, thực lực của hắn coi như là kém nhất. Vốn một cái thực lực là mạnh nhất, thực lực bây giờ biến thành kém nhất, Hoán Đề này vốn là Thánh Nhân, trong lòng tự nhiên có chút buồn bực.

Thông Minh mấy người cũng vậy nhìn Mạc Vô Kỵ, nếu Mạc Vô Kỵ là tiểu đội trưởng, vậy mọi người tự nhiên muốn để Mạc Vô Kỵ làm chủ.

Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Thông Minh đạo hữu, cái chỗ này an toàn không?

Thông Minh gật đầu:

- Mạc huynh yên tâm, chúng ta là thông qua không gian truyền tống đến, cho nên không có ai biết chúng ta ở chỗ này. Nhưng chúng ta lại không thể từ nơi này rời đi, một khi rời đi, sẽ rất khó lại đi. Bên ngoài Ám Nguyên Điện diện tích vạn dặm không có bóng người, bất luận kẻ nào một khi tới gần, đó chính là cục diện không chết không thôi. Cũng may đi tới Thất Giới Thạch cũng không cần rời đi nơi này, rất nhiều người đều biết Ám Giới có truyền tống trận đi thông Thất Giới Thạch, thế nhưng có thể tìm tới cái này truyền tống trận, tuyệt đối sẽ không cao hơn số đếm trên đầu ngón tay, mà ta vừa lúc là biết đến cái đó.

Thông Minh giọng nói vẫn còn có chút tự đắc, đi thông Thất Giới Thạch truyền tống trận nhưng là phi thường hữu dụng.

- Ta bởi vì có một số việc, cần phải rời khỏi Ám Nguyên Điện, đi một chuyến bên ngoài. Tối đa mấy ngày là có thể trở về, ta hi vọng mọi người có thể ở chỗ này chờ ta vài ngày.

Mạc Vô Kỵ nói, hắn tại Ám Giới cảm ngộ đến bản thân Thất Giới Chỉ gần đột phá, tự nhiên không có khả năng rời đi nơi này.

Thông Minh mặt lộ vẻ khó xử nói:

- Mạc huynh, ngươi một khi từ nơi này rời đi bị cường giả Ám Giới biết, chúng ta đây tương lai còn nghĩ muốn vô thanh vô tức từ nơi này đi qua, vậy thì khó khăn.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Thông Minh đạo hữu yên tâm, ta nếu như muốn rời đi nơi này, nói vậy người Ám Giới sẽ không biết.

Thông Minh biết Mạc Vô Kỵ xem thường Ám Giới cường giả, hắn chỉ có thể bãi buông tay nói:

- Đã như vậy, này Mạc huynh mời đi thôi, chúng ta ở trong nơi này chờ ngươi.

- Tốt, ta rất nhanh thì sẽ trở về.

Mạc Vô Kỵ nói xong, thân hình mở ra, trực tiếp chạy ra khỏi Ám Nguyên Điện, ngay lập tức biến mất.

Mạc Vô Kỵ sau khi rời đi, Hoán Đề mới không nhanh không chậm nói:

- Thông Minh, ngươi hắn là biết Mạc huynh nhất định sẽ bị người Ám Giới phát hiện sao??

Thông Minh giả vờ bất đắc dĩ nói:

- Đúng vậy, Mạc huynh là chúng ta nhóm người này người dẫn đầu, chuyện hắn quyết định, ta làm sao đi ngăn cản?

Trên thực tế tại trong lòng Thông Minh cho rằng, cho Mạc Vô Kỵ một lần giáo huấn cũng tốt. Chờ Mạc Vô Kỵ phát hiện hắn cũng không có lợi hại như mình tưởng tượng, tương lai hắn nói chuyện cũng sẽ đc coi trọng.

Thông Minh cho rằng Mạc Vô Kỵ sẽ bị phát hiện, cũng không phải là bởi vì thực lực của Mạc Vô Kỵ không mạnh, mà là bởi vì Ám Giới quy tắc bất đồng.

Tại dưới Ám Giới quy tắc, vô luận Mạc Vô Kỵ ẩn nấp thủ đoạn cao làm sao, cũng sẽ bị phát hiện.

...

Mấy canh giờ đi qua, Thông Minh cùng Hoán Đề bắt đầu hai mặt nhìn nhau. Thời gian dài như vậy, bên ngoài không có bất cứ động tĩnh gì, mà Mạc Vô Kỵ không hề tung tích. Có thể khẳng định, Mạc Vô Kỵ đã rời đi một mảnh phạm vi này.

Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ là như thế nào không bị phát hiện?

Hoán Đề còn tốt một chút, dù sao cũng linh hồn dấu vết của hắn đã bị Mạc Vô Kỵ nắm trong tay, Mạc Vô Kỵ càng mạnh với hắn mà nói coi như là càng tốt.

Thế nhưng là Thông Minh trong lòng lại là có một phần hàn ý, hắn phát hiện mình khoảng cách hiểu Mạc Vô Kỵ còn kém quá xa. Hắn nộp ra thần hồn vết máu, tương lai thật không có nửa phần ảnh hưởng?

...

Mạc Vô Kỵ chẳng những có tu luyện ám thuộc tính, còn bản thân có Thai Hóa Dịch Hình thủ đoạn. Nếu như là như thế này, hắn cũng bị người phát hiện, vậy chỉ có thể nói hắn quá như lìn.

Lúc này Mạc Vô Kỵ sớm đã rời xa Ám Nguyên Điện, trong một chỗ trống trải hoang dã, hắn cũng không có tiếp tục cảm ngộ, Khải Đạo Lạc sớm cảm ngộ đến không sai biệt lắm.

Một xuất hiện ở chỗ trống trải, Mạc Vô Kỵ chính là một chỉ điểm ra.

Thất Giới Chỉ chỉ thứ tư, âm dương.

Thiên địa cùng mà vạn vật sinh, âm dương nhận mà biến hóa lên!

Mênh mông khí tức phô thiên cái địa đánh ra, chung quanh quy tắc trực tiếp xé mở, thêm tại bên trong hắc ám quy tắc quang minh thuộc tính quy tắc cũng vậy rõ ràng. Giờ khắc này không gian quy tắc phân biệt rõ ràng, nếu có người ở trong đó, trực tiếp sẽ bị loại này âm dương quy tắc kéo thành hư vô.

Quả nhiên vượt ra khỏi cấp độ Sinh Tử Luân đánh ra âm dương chỉ, chung quanh sinh cơ hóa thành hai loại, một âm một dương, tất cả bắt đầu sụp đổ.

Mạc Vô Kỵ còn chưa kịp kiểm tra ảnh hưởng một chỉ tạo thành, trong lòng không hiểu lần nữa có thêm một chỉ.

Đây là thứ năm chỉ - vạn vật? Mạc Vô Kỵ rốt cục hiểu ra, thì ra lúc đầu hắn ở chỗ này Khải Đạo Lạc cảm ngộ đến cũng không phải chỉ thứ tư - âm dương, mà là Thất Giới Chỉ chỉ thứ năm - vạn vật. Hoặc là nói, chỉ thứ tư và thứ năm vốn chính là liên tiếp nhau.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1139: Vạn Vật

Ý niệm trong đầu chỉ ở trong nháy mắt, chỉ thứ năm của Mạc Vô Kỵ đã điểm ra.

Thiên địa bất nhân, dùng vạn vật là sô cẩu!

Xốc xếch quy tắc trong nháy mắt an ổn xuống, không gian bị chỉ thứ tư âm dương phá hư cũng trong thời gian cực ngắn khôi phục nguyên dạng.

Bởi vì âm dương chỉ héo rũ vỡ vụn cỏ dại đình chỉ héo rũ, khô khốc sông đình chỉ khô cạn...

Dưới một chỉ này không gian vạn vật, tất cả đều bị một chỉ nắm trong tay. Tại đây dưới một chỉ, sinh cơ toả sáng, tất cả nhanh chóng hoàn nguyên đến bộ dáng lúc trước. Các loại các dạng quy tắc, vẫn như cũ tại dưới một chỉ này nắm trong tay.

Mạc Vô Kỵ đình trệ tại trong hư không, cũng hít một hơi hơi lạnh.

Thất Giới Chỉ chỉ thứ năm cư nhiên không phải là đại quy mô giết chóc phá hư, mà là ngay lập tức ngăn cản bất luận cái gì thần thông phá hư. Thậm chí sẽ lại đem quy tắc phá hư thông qua xé rách thiên địa trôi qua tất cả lần nữa phục hồi như cũ, chỉ cần hắn một chỉ không bất ngờ dừng lại.

Thời gian có đúng là có thể đảo ngược hay không, Mạc Vô Kỵ không biết, chính là có thể, hắn hiện tại cũng làm không được.

Thế nhưng Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, hoàn nguyên hết thảy thần thông, tuyệt đối càng thêm trở ngại so với phá hư thần thông.

Thứ năm chỉ đánh ra về sau, tất cả bị phá hư vạn vật tất cả đều nhất thời chậm lại xuống tới, sau đó tại dưới hắn một chỉ thần thông, quy tắc hồi tưởng.

Nhìn bị âm dương chỉ phá nát, lần nữa hoàn nguyên như lúc ban đầu, Mạc Vô Kỵ tự lẩm bẩm:

- Thì ra lúc đầu đây mới là hàm nghĩa của vạn vật bản nguyên.

Vạn vật bản nguyên không phải là phá hư vạn vật, mà là vạn vật phục sinh. Bất chấp vạn vật như nhau có thể cho xung quanh tất cả sinh mệnh chết hết, quy tắc nghiền nát, thật giống như Trớ Chú Thuật vậy. Bất quá Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không dùng vạn vật để làm việc này, hắn Phá Hư Thần thông đủ nhiều rồi, một cái Đại Hủy Diệt Thuật liền có thể hủy diệt giới diện, đâu còn cần vạn vật làm những thứ này?

Vạn vật với hắn mà nói, giá trị tuyệt đối sẽ không thấp hơn so với Đại Hủy Diệt Thuật.

Bất chấp Mạc Vô Kỵ còn không biết Thất Giới Chỉ thứ sáu chỉ cùng thứ bảy chỉ mạnh bao nhiêu, hắn cho là sẽ không vượt qua chỉ thứ năm - vạn vật.

Vốn cho là vài ngày cảm ngộ Thất Giới Chỉ, không nghĩ tới dễ dàng như vậy liền cảm ngộ tới rồi.

Mạc Vô Kỵ rất là hài lòng hạ ở trên mặt đất, có thể đi Thất Giới Thạch.

...

Mạc Vô Kỵ lần nữa trở lại Ám Nguyên Điện, lúc này mới khiếp sợ phát hiện, phía ngoài Ám Nguyên Điện cửa điện cùng cư nhiên đóng đinh lấy một người.

Trước hắn dùng thần niệm quét vài lần cũng không có quét, xem ra nơi này là một cái rất không tầm thường ẩn nấp trận, cấm chỉ bất luận cái gì thần niệm tảo động, có thể dùng ánh mắt thấy.

Người bị Đinh lấy lờ mờ đó có thể thấy được là một nữ tử, cũng không biết bị đinh bao nhiêu năm. Trên người không muốn nói huyết nhục da thịt, coi như là bộ xương cũng vậy biến thành màu xám đen.

Cô gái đầu cúi trên bả vai, dường như sớm đã chết đã lâu.

Mạc Vô Kỵ lại rõ ràng đối phương cũng chưa chết đi, bởi vì có một đoàn hồn hỏa còn đang ở thiêu cháy hồn phách cô gái này loãng đến không có khả năng lại loãng. Nếu mà không phải là có trận pháp cố ý để cho cô gái này hồn phách không cần thiết tán, khô lâu nữ tử này nói không chừng sớm vẫn lạc.

Tàn nhẫn hình phạt như vậy, Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên thấy.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, Ám Nguyên Điện này quan hệ rất lớn, hắn tương lai còn phải tới nơi này làm sống lại Ám Mộc. Loại chuyện này hắn cũng không dám xen vào việc của người khác, bất chấp hiện khi chưa có người phát hiện hắn, hắn khẳng định một khi hắn dám động người nữ nhân này, xúc động pháp trận, trước tiên sẽ có người phát hiện hắn.

Huống hồ hắn cũng không biết nữ nhân này rốt cuộc là người nào, đã làm gì chuyện mới bị dùng hồn hỏa đốt đèn.

...

- Ngươi không phải nói cần phải thời gian mấy ngày, thế nào nhanh như vậy?

Mạc Vô Kỵ bước vào Ám Nguyên Điện, Thông Minh đang cùng Hoán Đề ngồi nói chuyện. Thấy Mạc Vô Kỵ tiến đến, Thông Minh gần như là đột nhiên đứng lên.

Thông Minh tâm tư, Mạc Vô Kỵ há có thể không biết, hắn tự nhiên sẽ không đi giải thích chuyện của mình, chỉ nói rằng:

- Hoán Đề, ngươi qua đây, ta giúp ngươi bỏ đi Thất Phật Sạn.

- Đa tạ Mạc huynh.

Hoán Đề nghe được Mạc Vô Kỵ muốn phải giúp hắn bỏ đi Thất Phật Sạn, trong lòng đại hỉ.

Trước Mạc Vô Kỵ cũng đã nói có thể giúp hắn bỏ đi Thất Phật Sạn, chỉ là Mạc Vô Kỵ vẫn không có nói chuyện này, cho nên hắn cũng không có nói.

Thông Minh không biết Mạc Vô Kỵ đi ra làm cái gì, như vậy thời gian ngắn ngủi liền trở lại. Mạc Vô Kỵ không nói, hắn không thể làm gì khác nói:

- Hoán Đề Thất Phật Sạn ta xem, đóng đinh Hoán Đề đạo cơ. Nếu mà mạo muội xuất thủ, sẽ phải phá huỷ đạo cơ. Coi như là không phá huỷ đạo cơ, cũng sẽ để cho Hoán Đề đạo hữu lại lần nữa bị thương nặng, thậm chí lại cũng không cách nào bước vào Thánh Nhân cảnh...

- Ta biết.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, giơ tay lên chộp vào Thất Phật Sạn.

Nếu mà không phải là biết, hắn sớm giúp Hoán Đề động thủ. Trước nói giúp Hoán Đề nhổ Thất Phật Sạn, đó là bởi vì Hoán Đề cùng hắn không phải là đồng nhất cái trận tuyến. Hắn hỗ trợ rút ra đi Thất Phật Sạn, Hoán Đề cái tên gia hỏa này để làm Kỷ Ly trọng thương tổn hại đạo cơ mắc mớ gì đến hắn?

Hiện tại bất đồng, Hoán Đề cùng hắn là một đoàn đội, hắn mới chậm chạp không giúp một tay rút ra Thất Phật Sạn. Hôm nay hắn lĩnh ngộ Thất Giới Chỉ chỉ thứ năm vạn vật, hắn có nắm chắc không làm thương hại Hoán Đề đạo cơ, liền trực tiếp nhổ Thất Phật Sạn.

- Mạc huynh động thủ đi.

Hoán Đề sớm đã bị chuôi Thất Phật Sạn này dằn vặt không có nửa điểm tính khí, huống hồ Mạc Vô Kỵ bản lĩnh hắn sớm kiến thức. Nếu Mạc Vô Kỵ nói có thể làm được, vậy hãy để cho Mạc Vô Kỵ đi làm đi.

Linh hồn hắn dấu vết đều bị Mạc Vô Kỵ nắm trong tay, có thể khôi phục Thánh Nhân thực lực hay không, với hắn mà nói đã không có lực hấp dẫn như trước đây.

Một Thánh Nhân bị người khác nắm trong tay linh hồn dấu vết, cùng một cái tầm thường Chuẩn Thánh, có khác nhau sao?

Mạc Vô Kỵ mặc kệ Hoán Đề suy nghĩ gì, hắn bắt được chuôi Thất Phật Sạn sạn, thứ năm chỉ vạn vật đạo vận cuốn lên, tất cả quy tắc dường như bắt đầu gây dựng lại. Đầu mùa xuân bắt đầu, vạn vật sống lại.

Thất Phật Sạn cũng ở đây trong nháy mắt thiên địa quy tắc trọng tổ, bị Mạc Vô Kỵ rút ra đi. Cũng trong lúc đó, Hoán Đề Chu Thiên vẫn không cách nào mượt mà bỗng mượt mà hắn lên. Chung quanh thần nguyên điên cuồng ùa ra đi Hoán Đề quanh thân, Mạc Vô Kỵ lấy ra vài viên thuốc hóa thành bột phấn chiếu xuống trên người Hoán Đề.

Chỉ là mấy chục hô hấp thời gian, huyết nhục trên người Hoán Đề liền mọc lại.

Nửa nén hương về sau, dáng dấp Hoán Đề đâu còn như bộ xương khô.

- Đa tạ Mạc huynh.

Hoán Đề kích động đối với Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, lần này hắn là thật tâm tồn cảm tạ. Mạc Vô Kỵ cư nhiên để cho hắn đạo cơ không hư hại chút nào, cả quy tắc cũng không có lăng loạn mảy may, đã giúp trợ hắn rút ra đi Thất Phật Sạn.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay:

- Mọi người đều là chung một con đường, không có gì.

Nói xong câu đó, hắn sẽ lại đem Thất Phật Sạn thu vào bản thân Phàm Nhân Giới. Hắn đối với Lưu Loan chuôi đồ dỏm Thất Phật Sạn nhìn không thuận mắt, nhưng chuôi chân chính Thất Phật Sạn này, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói vẫn rất có giá trị, hắn cũng không dự định hoàn trả cho Hoán Đề.

Nếu như không có giá trị, chuôi Thất Phật Sạn này há có thể đổi lấy Thao Thiết nồi? Thậm chí còn có thể đóng đinh một cái Thánh Nhân?

Thông Minh đờ đẫn nhìn Mạc Vô Kỵ, một hồi lâu mới lên tiếng:

- Mạc huynh, ngươi là như thế nào làm được? Còn nữa ngươi mới vừa rồi dùng thần thông thế nào có một loại vạn vật sống lại đạo vận khí tức, đây là thần thông gì? Chẳng lẽ là Đại Hồi Xuân thuật? Cũng không giống a...

- Những thứ này sau này chậm rãi nói cho ngươi biết, Thông Minh đạo hữu, ta cảm giác thực lực chúng ta cần phải nhanh tăng lên một chút, ngươi nhanh lên một chút hỗ trợ tìm được đi Thất Giới Thạch truyền tống vị trí sao?.

Mạc Vô Kỵ thuận miệng nói.

Thông Minh vừa nghe Mạc Vô Kỵ nói, liền biết Mạc Vô Kỵ không lớn muốn nói cho hắn biết, chỉ có thể nói:

- Mọi người cùng đi theo ta.

Đang khi nói chuyện Thông Minh đi tới một góc Ám Nguyên Điện này, lấy ra vài cái trận kỳ, một cái sóng gợn trận môn xuất hiện ở trước mặt mọi người. Thông Minh thứ nhất bước vào sóng gợn trận môn, Mạc Vô Kỵ mấy người cũng vậy đi theo nhảy đi qua. Ở trước mặt mọi người, là một cái thông đạo nghiêng.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ trước tiên liền thẩm thấu đi xuống, quả nhiên tại hạ phương thấy một khối tảng đá lớn màu đen, cự thạch kia rõ ràng là một cái truyền tống ngôi cao.

Thông Minh ở trước mặt hắn mở ra cái này truyền tống ngôi cao, hiển nhiên là cho thấy bản thân quyết tâm hợp tác.

Mạc Vô Kỵ rất là thoả mãn thái độ của Thông Minh, cùng sau lưng Thông Minh dưới thân thông đạo, đồng thời hỏi:

- Thông Minh đạo hữu, ngươi biết một nữ nhân bên ngoài Ám Nguyên Điện bị đóng đinh sao?

Thông Minh gật đầu:

- Biết a, nữ nhân kia bị Ám Giới đóng đinh ở chỗ này không biết đã bao nhiêu năm. Tại Ám Nguyên Điện tạo dựng lên không có bao nhiêu lâu, nàng đã bị đinh ở chỗ này.

- Ngươi kiến thức lúc Ám Nguyên Điện thành lập?

Mạc Vô Kỵ kinh dị hỏi.

- Hắc hắc.

Thông Minh hắc hắc một tiếng:

- Ta chẳng những kiến thức Ám Nguyên Điện thành lập, còn biết là ai thành lập. Ta trước đây vẫn trốn ở nơi này bên cạnh truyền tống trận chữa thương, quá trình thành lập Ám Nguyên Điện ta chú ý hành trình toàn bộ. Vừa rồi cái kia sóng gợn trận môn, chính là ta phía sau bố trí. Chính là tên gia hỏa thành lập Ám Nguyên Điện, cũng không biết ta bố trí sóng gợn trận môn tại Ám Nguyên Điện.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1140: Phá Toái Giới

Dù cho Thông Minh đã gia nhập tiểu đội, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ cảm giác được Thông Minh người kia quá có thể ẩn nhẫn. Nếu mà không phải là bởi vì đối phương thấy hắn có chút thực lực, muốn hợp tác với hắn, sợ rằng cái này truyền tống trận đi thông Thất Giới Thạch rất khó có người ngoài tìm được.

Thông Minh kích phát truyền tống, năm người đồng thời bị đá đen truyền tống ngôi cao truyền tống đi.

Từ Ám Giới đến Thất Giới Thạch truyền tống, hiển nhiên là truyền tống cự ly cực kỳ xa. Dùng thực lực của Mạc Vô Kỵ, thần niệm của hắn cũng không cách nào thẩm thấu đi ra ngoài.

Khi thần niệm của Mạc Vô Kỵ có thể quét đi ra, năm người đều rớt vào quen thuộc Thất Giới Thạch.

Thất Giới Thạch Mạc Vô Kỵ đã tới mấy lần, vô luận hắn lúc nào đến, Thất Giới Thạch dường như vĩnh viễn đều là như thế này một khối bình thạch thật lớn trôi lơ lửng tại trong hư không nửa bụi nửa trắng.

- Tảng đá này ta phỏng chừng các ngươi phải có người đến qua, bất quá trong các ngươi hắn là không biết, tảng đá này là một món pháp bảo cao cấp nhất sao?, hắc hắc.

Thông Minh đứng ở trên Thất Giới Thạch cười nói.

Liên Kỷ nghe thấy là pháp bảo, thần niệm khẽ động, liền phải câu thông Thất Giới Thạch.

Thông Minh lập tức liền cảm giác được Liên Kỷ động tác, cười ha ha một tiếng nói:

- Không muốn nói ngươi, chính là Hoán Đề đạo hữu thời điểm cực thịnh tới nơi này, cũng không cách nào mang đi Thất Giới Thạch.

- Thông Minh đạo hữu, ý của ngươi là Thất Giới Thạch là người đẳng cấp cao hơn bố trí ở chỗ này?

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, nhanh chóng dò hỏi.

Thông Minh lắc đầu:

- Ta cũng không biết, nhưng ta khẳng định nói cho ngươi biết, Thất Giới Thạch cất ở trong đây cùng vài Đại Thánh Nhân không có quan hệ.

Hoán Đề cũng là gật đầu:

- Không sai, chí ít ta không biết Thất Giới Thạch là ai bố trí ở chỗ này.

Thông Minh chỉ vào một cái hư không hắc động khá xa nói:

- Chỗ đó chính là đi thông Phá Toái Giới, mọi người nhớ kỹ, chúng ta tiến vào Phá Toái Giới về sau, địa điểm truyền tống là bất đồng. Cho nên tới rồi này một giới về sau, chúng ta cũng không thể cùng một chỗ. Hơn nữa mỗi người truyền tin châu đều là không thể dùng, mọi người chỉ có thể đều bằng vận khí. Bất quá chúng ta cùng người khác bất đồng, chúng ta còn có cụ thể mục tiêu.

Nói xong Thông Minh lấy ra mấy cái Thủy Tinh Cầu đưa cho Mạc Vô Kỵ mấy người:

- Chúng ta tới rồi Phá Toái Giới về sau, trước không cần vội vã tìm kiếm bảo vật cùng tu luyện, tới trước cái chỗ này tụ tập. Tại trước khi đến địa phương tụ tập, mọi người trong quá trình đi đường, nhất định

phải bảo vệ Nguyên Thần cùng thức hải. Phá Toái Giới lão già nhiều lắm, bọn họ chờ chính là đoạt xá. Được rồi, ta đi vào trước.

Thông Minh không chút do dự xông về hắn chỉ hư không hắc động.

- Mạc huynh, ta cũng vậy đi rồi.

Hoán Đề sau khi nói xong cũng vậy đi theo nhảy qua hướng về phía hư không hắc động, chỉ là hắn còn trên không trung, lại đột nhiên quay đầu lại nói:

- Mạc huynh, vận khí của ta cuối cùng là không có kém đến mức tận cùng, có thể gặp phải người như ngươi vậy.

Liên Kỷ cũng là liền ôm quyền nói:

- Ta cũng vậy đi trước một bước.

Đi theo liền bước vào hư không trong hắc động, Kỷ Ly đẹp như thế, rồi quan tâm Mạc Vô Kỵ như vậy, Liên Kỷ không muốn ở lại chỗ này làm bóng đèn.

- Kỷ sư tỷ, ngươi tiến vào thế giới của ta, chúng ta cùng đi.

Mạc Vô Kỵ nhìn Kỷ Ly nói.

Kỷ Ly bỗng nhiên nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ xem một hồi lâu, dung nhan này tuyệt mỹ như tranh vẽ cùng đôi mắt đẹp, nhìn chăm chú Mạc Vô Kỵ đều có chút không được tự nhiên. Chẳng lẽ Kỷ sư tỷ hoài nghi hắn có lòng bất chính gì sao?, Mạc Vô Kỵ đang muốn tằng hắng một cái giải thích một chút, Kỷ Ly không giải thích được hỏi một câu:

- Vô Kỵ, ngươi đã có bồ chưa?

- Ta đã có thê tử, thực lực ta còn thấp một chút, bây giờ còn không cách nào đi tới chỗ nàng.

Mạc Vô Kỵ theo bản năng đáp, hắn có chút không hiểu rõ, vì sao Kỷ Ly muốn đột nhiên hỏi như vậy.

Kỷ Ly thản nhiên cười:

- Vô Kỵ, chúc ngươi sớm ngày có thể tìm tới thê tử của ngươi, cùng nàng đoàn tụ.

Mạc Vô Kỵ nghe được Kỷ Ly chúc phúc, trước mắt hắn lập tức liền nổi lên giọng nói Thư Âm, khuôn mặt và tiếng cười. Còn có Thư Âm cõng hắn tại trong tinh không chạy như điên, một đầu tóc đen chạy trốn trở thành tóc bạch kim.

Mạc Vô Kỵ trong lòng lửa nóng, hắn dùng sức nắm chặt nắm tay, nhất định phải nỗ lực tăng lên thực lực. Nếu mà không tăng lên thực lực, không muốn nói đi tìm Thư Âm, chính là Táng Thần Cốc phía dưới cái kia Thanh Y Thánh Cô hắn liền xa xa không phải là đối thủ. Thư Âm thế nhưng là từ Táng Thần Cốc rời đi.

Cảm nhận được Mạc Vô Kỵ kích động tâm tình, Kỷ Ly ôn nhu nói:

- Ta nghĩ thê tử của ngươi nhất định là một nữ tử mỹ lệ thiện giải nhân ý, nàng rất hạnh phúc.

Thư Âm hạnh phúc sao? Mạc Vô Kỵ lửa nóng tâm trong nháy mắt làm lạnh xuống tới. Thư Âm đi theo hắn hạnh phúc qua một ngày sao? Không phải là bị người đuổi giết, liền là bị người chém giết.

Giờ khắc này ở sâu trong nội tâm Mạc Vô Kỵ tràn đầy hổ thẹn, hắn nợ Thư Âm, thiếu nợ rất nhiều rất nhiều.

Hắn từ địa cầu đi ra, rất rõ ràng một nữ nhân phải tìm một cái trượng phu cần chính là cái gì? Là cảm giác an toàn cùng ổn định sinh hoạt. Thế nhưng là hắn cho Thư Âm cái gì? Những thứ này cũng không có.

Hắn suốt đời nợ tình hai nữ nhân, một là Văn Hiểu Kỳ đã không cách nào vãn hồi, còn có một cái chính là Sầm Thư Âm.

- Vô Kỵ sư đệ, ta nghĩ ta hay là đi Phá Toái Giới 1 mình sao?. Dù sao lấy về sau đường vẫn là phải dựa vào bản thân ta, ta cũng không thể vẫn đứng ở ngươi trong thế giới. Ta cần phải cố gắng tăng lên thực lực của chính mình, chỉ có như vậy, ta mới có thể sống tại trong vũ trụ.

Kỷ Ly nói xong câu đó, thân hình mở ra rơi tại trong hư không.

Tại trong hư không, nàng thoáng dừng lại rồi quay đầu lại nói:

- Vô Kỵ sư đệ, chúng ta tại Phá Toái Giới hội hợp.

Nói xong câu đó, Kỷ Ly thân ảnh hoàn toàn biến mất ở tại trong hắc động hư không.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm bảy hư không hắc động trầm mặc một hồi lâu, lúc này mới thở dài. Hắn cũng không có lập tức tiến vào hư không hắc động, thần niệm thẩm thấu đến dưới chân Thất Giới Thạch.

Thông Minh chắc chắn sẽ không nói mò, nếu Thông Minh nói khối này Thất Giới Thạch là pháp bảo, vậy khẳng định chính là pháp bảo. Hắn không có dự định sẽ lại đem pháp bảo này lấy đi, hắn muốn nhìn một chút mình có thể không có khả năng ở chỗ này lưu lại một quản chế thần niệm.

Nửa nén hương đi qua, Mạc Vô Kỵ thất vọng rồi. Vô luận là thức hải thần niệm của hắn, hay là Trữ Thần Lạc thần niệm, đều không thể tại Thất Giới Thạch này lưu lại bất luận cái gì ấn ký. Coi như là hắn tế xuất Côn Ngô Kiếm, cũng không cách nào động tới Thất Giới Thạch này nửa phần nào.

Thẳng đến Mạc Vô Kỵ mở linh nhãn, sẽ lại đem Thất Giới Thạch này nhiều lần kiểm tra về sau, lúc này mới tại đây bên góc Thất Giới Thạch tìm được một chỗ vết tích.

Mặt ngoài thoạt nhìn dấu vết này cùng Thất Giới Thạch giống y hệt nhau, tại dưới linh nhãn, Mạc Vô Kỵ có thể cảm giác được chỗ này vết

tích là Thất Giới Thạch tổn hại sau đó, sau đó dc người tu bổ vào.

Thật là lợi hại, Mạc Vô Kỵ âm thầm lay động, Thất Giới Thạch thật đúng là bởi vì bố trí, không phải là trời sinh mà có đồ đạc.

Tên gia hỏa có thể bố trí Thất Giới Thạch loại này kinh khủng truyền tống trận, sẽ cường đại cỡ nào?

Ngơ ngác nhìn hồi lâu, Mạc Vô Kỵ lúc này mới thông qua Trữ Thần Lạc khắc vài đạo thần niệm ấn ký ẩn nấp ở trong đó.

Làm tốt những thứ này, Mạc Vô Kỵ xác định không có gì quên về sau, lúc này mới thân hình mở ra, bước vào hư không hắc động.

Không gian truyền đến kịch liệt ba động, dùng Mạc Vô Kỵ tu vi, căn bản là không cách nào tại đây loại kịch liệt ba động trong an ổn xuống. Hắn chỉ có thể đi theo loại này không gian ba động không ngừng quay cuồng, thần niệm cũng vậy không ngừng thẩm thấu đi ra ngoài.

Không gian quy tắc kịch liệt biến hóa, để cho thần niệm của Mạc Vô Kỵ như trước, cũng vậy thì không cách nào thẩm thấu đi ra ngoài, nhiều nhất chỉ có thể bảo vệ ở quanh người hắn mà thôi.

Không biết tại bên trong loại quay cuồng không gian quy tắc xóc nảy bao lâu, Mạc Vô Kỵ quanh thân nhẹ một chút, hắn rớt vào bên trên một khối khô nứt lòng sông. Lòng sông vết nứt lớn nhất đều rộng vài trượng, thần niệm quét đi xuống, thật giống như từng cái miệng khổng lồ đen kịt hẹp dài.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét một cái, quả nhiên là không có thấy đám người Kỷ Ly.

Hắn vừa định muốn xuất ra phương vị cầu Thông Minh cho tìm kiếm phương vị, một đạo băng hàn khí tức từ lòng sông trong cái khe mở rộng đi ra, trong thời gian ngắn liền đem không gian hắn bao lấy.

- Ầm!

Cuồng bạo thần niệm công kích tại bên ngoài Mạc Vô Kỵ lĩnh vực nổ tung, Mạc Vô Kỵ bị loại này thần niệm đợt công kích cùng, rút lui ra bên ngoài vài dặm.

- Lão già kia, tên này là ta phát hiện trước.

Một cái hư ảo Nguyên Thần phát hiện đi ra.

Giọng nói càng là mang theo một loại tạp âm như tốn hơi thừa lời, gần như là Nguyên Thần này hiện thân đi ra đồng thời, lại là một cái Nguyên Thần hiện thân đi ra.

- Hắc hắc, ngươi nói ngươi phát hiện trước chính là ngươi phát hiện trước a, bản thần nằm vùng ở nơi này vô số năm, nơi này vốn chính là địa bàn của ta, ngươi dựa vào cái gì cướp người tại địa bàn của ta.

Cái Nguyên Thần thứ hai cười hắc hắc, giọng nói hình như không có cửa răng, chung quanh đều hở.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn hiểu là chuyện gì xảy ra, hai Nguyên Thần này lại vì cướp đoạt thân thể hắn mà tranh đoạt.

Hắn không phải là vì chính bản thân lo lắng, mà là vì Kỷ Ly lo lắng. Dùng thực lực của hắn, không muốn nói hai cái này Nguyên Thần, coi như là tới mười cái Nguyên Thần như vậy, hắn cũng có thể dễ dàng giết chết. Thế nhưng là Kỷ Ly bất đồng a, Kỷ Ly tu vi vốn đến cũng chỉ có Hợp Thần tầng bốn. Cái này cũng không có gì, mấu chốt là Kỷ Ly quá mức thiện lương, tại cái chỗ này thiện lương chẳng khác nào muốn chết.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ nơi nào có tâm tình đi quản hai cái này tranh đoạt hắn thân thể Nguyên Thần, thân hình khẽ động, liền muốn rời khỏi.

Không nghĩ tới hai cái Nguyên Thần ở chỗ này ngây người vô số năm, sớm quen thuộc không gian chung quanh, Mạc Vô Kỵ còn không

có rời đi, hai cái Nguyên Thần liền khóa lại không gian, đồng thời đánh về phía Mạc Vô Kỵ, đồng thời kiệt kiệt cười nói:

- Con kiến hôi lại còn còn muốn chạy?

Vội vã còn muốn chạy, Mạc Vô Kỵ giận điên lên, trong thức hải tử khí hồ lớn tuôn ra, toàn lực xuất thủ hai khúc thần niệm tiễn ý đánh ra.

Vốn hắn còn không có thời gian giết hai cái Nguyên Thần này, nếu hai người này muốn chết, vậy cũng chớ trách hắn không khách khí.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1141: Phá Toái Giới Tu Luyện Thánh Địa

Hai tiếng thê lương thét chói tai vang lên, một người trong đó Nguyên Thần tại chỗ hóa thành hư vô, một người khác bởi vì có một khối màu đỏ vây quanh, kết quả không có bị Mạc Vô Kỵ bắn chết tại chỗ.

Bất quá coi như là có pháp bảo ngăn trở, nguyên thần của hắn cũng là mỏng manh hơn rất nhiều.

Không đợi Mạc Vô Kỵ lần nữa động thủ, Nguyên Thần này liền bén nhọn kêu lên:

- Đạo hữu dừng tay, ta biết một nơi tuyệt hảo tu luyện, có thể cho đạo hữu trong thời gian ngắn nhất đột phá...

Vốn nếu Mạc Vô Kỵ lần nữa ra tay, sẽ đem Nguyên Thần này giết chết, cứng rắn dừng lại động tác của mình.

Hắn đến chính là nơi này vì tu luyện đến, Nguyên Thần này không biết tại Phá Toái Giới ngây người bao lâu thời gian, đối với nơi này tuyệt đối so với hắn phải quen thuộc hơn nhiều.

Thấy Mạc Vô Kỵ đình chỉ động thủ, Nguyên Thần này cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, hắn nghĩ mà sợ nói:

- Ta có mắt không tròng, lại dám mạo phạm đạo hữu. Vì bù đắp khuyết điểm của ta, ta quyết định sẽ đem một chỗ tu luyện thánh địa ta tìm vài trăm vạn năm mới tìm được nói cho đạo hữu.

Nguyên Thần này hiển nhiên biết làm sao mới có thể dùng tốc độ nhanh nhất biểu đạt ra thứ Mạc Vô Kỵ cần, như vậy cái mạng nhỏ của hắn mới có thể vững chắc xuống.

Mạc Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng, lấy ra phương vị cầu Thông Minh cho.

Khi thần niệm của Mạc Vô Kỵ rớt vào phương vị cầu, hắn ngây ngẩn cả người. Theo lý thuyết phương vị cầu tới rồi Phá Toái Giới về sau sẽ có cụ thể phương vị biểu hiện mới đúng là, thế nhưng là phương vị cầu tới tay hắn cư nhiên không có bất kỳ biểu hiện gì, mặt trên vẫn là một mảnh đen nhánh.

Loại phương vị cầu này, để cho hắn như thế nào tìm đến địa phương tụ tập?

Mạc Vô Kỵ không quá tin tưởng Thông Minh sẽ ở trên này mặt dối trá, nếu mà Thông Minh ở trên này mặt dối trá, vậy hắn hoàn toàn có thể không hợp tác với mình.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt có chút không đẹp sẽ lại đem phương vị cầu thu vào, xem ra Phá Toái Giới đã có biến cố, Thông Minh khắc phương vị cầu quy tắc đạo vận ở chỗ này hoàn toàn không có cách nào thể hiện ra.

- Đạo hữu...

Thấy Mạc Vô Kỵ sắc mặt không vui, Nguyên Thần này có chút thấp thỏm gọi một câu.

- Nhanh lên một chút dẫn đường, nếu mà ngươi nói láo, cũng đừng trách ta không khách khí.

Mạc Vô Kỵ tâm tình không được tốt, giọng nói mang theo một tia sát ý.

- Dà, dà, đạo hữu xin yên tâm, chỗ đó bảo đảm cho ngươi thoả mãn...

Nguyên Thần này sau khi nói xong, lại do dự một hồi lâu, mới gập ghềnh nói:

- Ta mang đạo hữu đi, đạo hữu có thể hay không thả ta một lần...

- Trước dẫn đường, chờ ta thoả mãn về sau rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ mắng một tiếng.

Đã không còn địa điểm tụ hợp, hắn càng là lo lắng cho Kỷ Ly. Ngoại trừ Kỷ Ly ra, Thông Minh cùng Hoán Đề đều là cáo già, nếu có Nguyên Thần có thể đối với bọn họ đoạt xá, đó mới là chuyện lạ. Về phần Liên Kỷ, quanh năm trà trộn tại vũ trụ Thần Thành, tuyệt đối sẽ không đơn giản trúng chiêu.

Nguyên Thần này không dám dài dòng nữa, nhanh chóng phiêu đãng phía trước dẫn đường.

Hai người mới vừa đi ra không tới nửa nén hương, lại là một cái Nguyên Thần vọt ra, lần này Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không chờ Nguyên Thần này nói nhảm, trực tiếp phong tỏa không gian, một đạo Thanh Câm Chi Tâm hỏa diễm liền đem Nguyên Thần này hóa thành hư vô.

Nguyên Thần dẫn đường thấy Mạc Vô Kỵ uy thế, càng là sợ phát run. Nơi này phiêu đãng Nguyên Thần, cái nào trước đây không phải là hạng người cường đại, hôm nay tại dưới tay Mạc Vô Kỵ, liên cả con kiến hôi cũng không tính. Nếu mà trước Mạc Vô Kỵ không phải là dùng thần niệm tiễn ý, trực tiếp dùng loại này hỏa diễm, vậy hắn sớm sẽ không còn mạng nhỏ.

- Ngươi tên là gì, ở chỗ này đã bao nhiêu năm? Mạc Vô Kỵ đi theo Nguyên Thần này, thuận miệng hỏi.

- Vãn bối Ngoan Hà, Lượng Kiếp sau đó vẫn bị ngăn cản ở chỗ này...

Ngoan Hà trả lời cũng là nơm nớp lo sợ, rất sợ chọc giận tới Mạc Vô Kỵ. Đồng thời cũng đem thân phận của mình phóng thấp tới rồi trình độ vãn bối.

- Ngươi thu được cái gì Thần vị?

Mạc Vô Kỵ hỏi lần nữa.

Ngoan Hà nhanh chóng cẩn thận đáp:

- Vãn bối không có thu được Thần vị...

Không nghĩ tới một tên gia hỏa không có thu được Thần vị, cư nhiên đã ở tàn phá một giới kéo dài hơi tàn nhiều năm như vậy, bọn người kia sinh mệnh lực thật đúng là cường đại.

Ngoan Hà nói tới địa phương cũng không phải rất xa, lại là sau một nén nhang, hắn ngừng lại. Đi thời gian một nén nhang, cũng không có đi ra khỏi lòng sông khô khốc.

Chỉ là lúc này địa phương Ngoan Hà dừng lại là một cái nho nhỏ khe nứt trong lòng sông, khe nứt tối đa chỉ có nửa thước rộng, phía dưới sâu không lường được, thần niệm của Mạc Vô Kỵ thẩm thấu đi xuống tới rồi nhất định phạm vi về sau cũng bị trở ngăn cản.

- Tiền bối, ở phía dưới nơi này, chỉ là phía dưới có chút sâu xa, ta chỉ là đi xuống qua một lần, một lần kia ta dùng 10 năm...

Ngoan Hà thận trọng nhìn Mạc Vô Kỵ nói.

- Đã như vậy, vậy hãy cùng theo ta cùng nhau đi xuống xem một chút.

Mạc Vô Kỵ tay vung lên một cái, đem Ngoan Hà mang theo, trực tiếp trốn vào khe nứt.

Ngoan Hà bị một đạo thần nguyên bao lấy, trong lòng bộc phát kinh hoàng. Thần niệm của hắn cũng không tính kém, thế nhưng là tại dưới loại tốc độ này, thần niệm của hắn cư nhiên không cách nào phóng ra ngoài. Có thể thấy được tốc độ của Mạc Vô Kỵ cường đại cỡ nào, hắn hoài nghi chính là Thánh Nhân cũng không gì hơn cái này.

Chỉ mấy ngày, Mạc Vô Kỵ liền ngừng lại. Trước mặt của hắn là một khối đá màu đen, không còn có thứ khác.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ thẩm thấu ra ngoài nhiều lần quan sát, sau cùng cũng vậy xác định nơi này là thực sự chỉ có một khối đá đen.

- Đây là thánh địa tu luyện ngươi nói?

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trầm xuống, có chút khó coi.

Ngoan Hà cảm thấy Mạc Vô Kỵ lửa giận, nhanh chóng nói:

- Tiền bối bớt giận, chỉ cần ở chỗ này chờ vài ngày, thì có nồng nặc Thần Linh Khí thẩm thấu đi ra. Chỉ là khi đó bên trong khoảng cách cực kỳ nhất thời, ta cũng vậy tình cờ mới phát hiện. Ta tin tưởng, nơi này khẳng định ẩn tàng chỗ tu luyện cực tốt.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Nguyên Thần này nói:

- Tạm thời lại tin tưởng ngươi một lần.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ khoanh chân ngồi xuống, linh nhãn của hắn bắt đầu kiểm tra đá đen.

Chỉ một ngày thời gian trôi qua, một đạo Thần Linh Khí nồng nặc đến đáng sợ từ trong nơi này màu đen thẩm thấu đi ra, Mạc Vô Kỵ linh nhãn đang rớt vào đá đen, Thần Linh Khí một thẩm thấu đi ra, hắn linh nhãn liền bắt lấy tới một tia ba động.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự khắc ra hơn mười đạo trận văn rớt vào đá đen, quả nhiên một cái vết rạn xuất hiện, Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên

liền biến mất ở trong vết rạn.

Phía ngoài Thần Linh Khí lần nữa biến mất không gặp, Ngoan Hà thấy Mạc Vô Kỵ biến mất, đâu còn dám ở chỗ này tiếp tục dừng lại, nhanh chóng đi lên. Dù cho hắn biết mình yêu cầu 10 năm mới có thể đi tới, hắn cũng không muốn ở chỗ này trực diện Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ quanh thân không còn, hắn biết mình xuyên qua đá đen.

Lúc này thần niệm của Mạc Vô Kỵ phô thiên cái địa quét đi ra ngoài, vào mắt chính là một ao lớn. Nước ao hiện lên màu vàng kim nhạt, một loại Thần Linh Khí Mạc Vô Kỵ chưa hề tiếp xúc qua phô thiên cái địa bao trùm đến. Mạc Vô Kỵ cả người thư sướng không dứt.

Hắn hoài nghi căn bản cũng không phải là Thần Linh Khí, mà là một loại vượt qua Thần Linh Khí thiên địa nguyên khí.

Hơn nữa tại trong cái không gian này, Mạc Vô Kỵ cư nhiên không có cảm thụ được bất luận cái gì quy tắc.

Điều này làm cho hắn nhớ lại tại ngoài Tiên Giới Thiên Tiệm Tiên Thành lạch trời, trong lạch trời có một chỗ hư không chính là không có bất luận cái gì sinh cơ, nơi đó cũng vậy không có bất kỳ thiên địa nguyên tố, hắn và Tố Tịch ở trong đó thu được Hư Không Niết Bàn Căn. Hắn mặc dù có thể tại luyện thể một đường thuận lợi như ý, trừ hắn công pháp luyện thể ra, khẳng định cùng Hư Không Niết Bàn Căn có chút quan hệ.

Mà nơi này có chút cùng loại, không có quy tắc, không có các loại thuộc tính nguyên tố. Duy nhất có thể cảm nhận được, chính là bên trong ao màu vàng thiên địa nguyên khí.

Không đúng, tại đây vùng ven ao còn có một cái tượng đá...

Mạc Vô Kỵ thấy tượng đá thời điểm, cũng cảm giác được không đúng, sau đó hắn liền biết đây không phải là tượng đá, mà là một người

sống.

Tượng đá dường như cũng biết Mạc Vô Kỵ phát hiện hắn, thở dài một tiếng nói:

- Ai, là đã bao nhiêu năm? Ta còn không có từ bên trong Đại Lượng Kiếp đi qua, lẽ nào càng thêm đáng sợ diệt thế Lượng Kiếp lại muốn tới rồi?

- Ngươi là ai?

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, phía sau Bán Nguyệt Trọng Kích rơi vào trong tay.

Tượng đá than thở:

- Đây là địa phương của ta, ngươi cư nhiên hỏi ta là ai?

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Đây là địa phương của ngươi? Không hẳn sao?? Tuy rằng ta không biết nơi này là địa phương của người nào, ta khẳng định ngươi không phải là chủ nhân thứ nhất.

Tượng đá ngược lại tán đồng gật đầu:

- Ngươi nói rất đúng, ta không là người chủ nhân thứ nhất, ta cũng là có thể nói cho ngươi biết, ta là chủ nhân cuối cùng. Ngươi nếu tới rồi, vậy cũng không cần đi rồi sao?.

Nói xong, tay tượng đá bỗng nhiên trong chỗ sâu chộp tới Mạc Vô Kỵ.

Tay hắn rất chậm, dường như chính là một lão giả gần ra đi.

Mạc Vô Kỵ có chút ngây người nhìn bàn tay thong thả vươn tới, có chút im lặng lẩm bẩm:

- Thế giới này tới cùng là chuyện gì xảy ra? Thế nào mỗi người đều cho là mình là lợi hại như vậy, có thể dễ dàng sẽ lại đem người khác bóp chết?

Không trách Mạc Vô Kỵ không nói gì, hắn kinh nghiệm chiến đấu coi như là phong phú. Coi như là gặp phải đối thủ kém nhất, đối phương thời điểm xuất thủ, cũng sẽ phong tỏa ở không gian. Thế nhưng là cái tượng đá này xuất thủ sau đó, cư nhiên không có bất kỳ không gian ba động, hắn vẫn như cũ có thể hành động như thường.

Nếu mà loại này thủ ấn cũng có thể bắt hắn, hắn còn không bằng đi mua một khối đậu hũ đập đầu chết mẹ cho rồi.

Bán Nguyệt Trọng Kích tế xuất, họa xuất một đạo màu bạc sông dài đánh về phía tay tượng đá chậm rãi có chút kỳ cục.

- Răng rắc!

Một đạo thanh thúy nứt ra âm vang truyền đến, tượng đá thủ ấn bỗng nhiên nổ tung, vài đạo kim sắc huyết dịch nhỏ giọt xuống.

- Đụ…Ngươi... Tại sao có thể phóng thần thông ra ngoài...

Tượng đá thật giống như nhìn thấy chuyện đáng sợ nhất thế giới vậy, nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, giọng nói mang theo mãnh liệt không tin.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên hiểu ra.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1142: Cơ Duyên

Là bởi vì vũ trụ quy tắc, nơi này không có bất kỳ quy tắc nào khác, trừ phi là cường giả bản thân có tự thân quy tắc, bằng không ở chỗ này vô luận như thế nào cũng không cách nào kích phát thần thông của mình. Huống hồ nơi này không chỉ là không có quy tắc, còn không có thuộc tính. Nói cách khác, vô luận là cái gì Linh Căn, cũng vậy thì không cách nào kích phát thần thông của mình.

Hắn tu luyện Phàm Nhân Quyết, bản thân Phàm Nhân Giới càng là tại Thiên Tiên cảnh giới liền thành hình. Thời khắc này Phàm Nhân Giới càng là quy tắc đầy đủ hết, hơn nữa mỗi thời mỗi khắc đều đang nhanh chóng hoàn thiện lấy.

Ngược lại cái tượng đá này, không phải là tu luyện Phàm Nhân Giới, cũng có thể ở chỗ này động thủ. Xem ra lai lịch cũng không phải đơn giản, có chút thủ đoạn.

- Xem ra ngươi cũng có chút lai lịch a, có thể động thủ ở không gian không hề quy tắc không hề thuộc tính.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên sẽ không đi trả lời vấn đề của tượng đá.

- Ta rời đi nơi này, điều kiện trao đổi là ta sẽ đem bản thân Thần vị cho ngươi. Về phần thế giới của ta, hiện ở bên trong đã trống không, không có bảo vật giá trị gì.

Tượng đá tại trong nháy mắt liền hiểu tình cảnh của mình, rất là dứt khoát nói.

Mạc Vô Kỵ không có để ý nói:

- Thần vị của ngươi rất rất giỏi sao? Đáng tiếc ta căn bản cũng không có lưu ý a.

Nếu tượng đá là một cái thánh nhân, có lẽ Mạc Vô Kỵ còn có thể suy tính đối phương Thần vị lấy tới xem một chút. Bất quá Mạc Vô Kỵ khẳng định, tượng đá Thần vị không thể nào là Thánh Nhân.

Bát Đại Thánh Nhân, hắn đã biết ba người. Hơn nữa bị ám toán bởi một Thánh Nhân Thông Minh, hắn đã gặp quá nhiều thánh nhân. Vô luận như thế nào, cái tượng đá này cũng không thể là Thánh Nhân.

Tượng đá ngạo nghễ nói:

- Đó là bởi vì ngươi còn không biết ta Thần vị là cái gì, ta nguyên danh Hoang Phàn Hồng, Thần vị là Hoàng Hà đạo quân một trong tứ đại đạo quân.

- Tứ đại đạo quân?

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc lập lại một câu, xem ra hắn và tứ đại đạo quân vẫn còn có chút duyên phận. Cộng thêm Hoang Phàn Hồng này, hắn đã ra mắt ba đạo quân. Cùng Hắc Ám Đạo Quân giao dịch qua một lần, cùng Đại Mạc đạo quân chiến đấu qua một lần, không nghĩ tới lần này lại gặp Hoàng Hà đạo quân. Không biết đạo quân chưa từng thấy kia tên là gì.

- Ngươi không có nghe nói qua tứ đại đạo quân?

Thấy Mạc Vô Kỵ biểu tình bình tĩnh, Hoang Phàn Hồng kinh ngạc hỏi một câu, theo lý thuyết Mạc Vô Kỵ cường đại như vậy, sẽ không có nghe nói qua tứ đại đạo quân a.

Mạc Vô Kỵ cười cười:

- Không, ta nghe nói qua tứ đại đạo quân. Còn quen biết Hắc Ám Đạo Quân cùng Đại Mạc đạo quân, bất quá cái Thần vị này của ngươi đối với ta thật không có lực hấp dẫn gì.

Ngạo khí trong mắt Hoang Phàn Hồng lập tức biến mất, trong lòng hắn thầm than một tiếng. Trên thực tế hắn hắn là có thể tưởng tượng đến, như người trẻ tuổi trước mắt này, tại loại địa phương này cũng có thể thong dong xuất thủ chế trụ hắn, mục tiêu hắn là Thánh Nhân vị sao?? Gần đến diệt thế Lượng Kiếp, phỏng chừng mới đúng là sân khấu của hắn.

- Nếu như ta không có đoán sai, ngươi hắn là ở chỗ này ngưng tụ thân thể sao?? Đi qua mấy năm nay, ngươi thân thể ngưng tụ phỏng chừng không sai biệt lắm?

Mạc Vô Kỵ đột nhiên hỏi.

Hoang Phàn Hồng đáp:

- Đúng vậy, trên thực tế ta cũng dự định phong ấn nơi này, sau đó đi tìm một ít pháp bảo tiện tay, chuẩn bị ứng phó diệt thế Lượng Kiếp gần đến. Hai lần Lượng Kiếp cách nhau thời gian ngắn như vậy, tại trong vũ trụ có lẽ là một lần duy nhất.

Câu nói kế tiếp cũng không nói gì, Mạc Vô Kỵ cũng hiểu rõ. Đó chính là Hoang Phàn Hồng còn chưa kịp rời đi, Mạc Vô Kỵ đã tới.

Theo Hoang Phàn Hồng, nếu mà hắn không có cái gì để cho Mạc Vô Kỵ tâm động, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không có khả năng buông tha hắn. Nếu như là ở bên ngoài, hắn còn có tư cách cùng Mạc Vô Kỵ tỷ đấu một phen, ở chỗ này, hắn không có nửa điểm hi vọng. Cho nên, hắn ngay cả cầu xin tha thứ cũng lười cầu. Đạo quân có đạo quân tôn nghiêm, sẽ không đi làm cái loại chuyện vô nghĩa này.

- Ngươi đã cũng định rời đi, vậy ngươi liền đi thôi. Ta chuẩn bị ở chỗ này bế quan một đoạn thời gian, hi vọng ngươi đừng tới quấy rầy ta.

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu nói.

- Ngươi không giết ta?

Hoang Phàn Hồng kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ, đây là lần đầu tiên hắn nghe được kết quả hoang đường như vậy.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Ta muốn giết ngươi làm cái gì? Ngươi vừa không có đoạt đồ của ta, nơi này ngươi tu luyện được rồi, để cho ta tu luyện, chẳng lẽ không thể? Hay là ta nhất định phải giết ngươi, mới có thể ở chỗ này tu luyện?

Niềm vui lớn vọt tới, Hoang Phàn Hồng liền vội vàng nói:

- Không, không, ta hiện tại liền đi, nơi này đã là của ngươi. Ta thề, tuyệt đối sẽ không nói cho người thứ 3 biết cái chỗ này.

Hoang Phàn Hồng có nói cho người thứ 3 hay không, Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý. Hắn ở chỗ này cũng sẽ không tu luyện bao lâu, có Tuế Nguyệt Bàn bên người, điểm ấy màu vàng trì dịch hắn là không kiên trì được bao lâu sao?.Hoang Phàn Hồng đứng lên, thạch phu bao phủ tại bên ngoài hắn phát sinh một tiếng răng rắc vỡ vang lên, thật giống như lột vỏ trứng gà bình thường giống nhau, toàn bộ rải rác rơi trên mặt đất.

Bỏ đi thạch phu, Hoang Phàn Hồng cả người Linh Lạc cùng huyết dịch màu vàng lưu động, Mạc Vô Kỵ đều có thể nhìn rõ ràng.

Chính là trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là âm thầm sợ hãi than, Hoang Phàn Hồng bị hủy diệt thân thể, có thể tìm tới cái chỗ này một lần nữa ngưng tụ thân thể, coi như là một cái cơ duyên.

- Còn chưa thỉnh giáo đạo hữu tôn danh, tương lai tất có sở báo.

Hoang Phàn Hồng bắt một bộ y phục khoác lên người về sau, đối với Mạc Vô Kỵ lần nữa liền ôm quyền.

- Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ không cảm thấy có cái gì để giấu diếm.

- Đa tạ, chúc Mạc đạo hữu lại lên một tầng cao.

Nói xong câu đó, Hoang Phàn Hồng lấy ra vài tấm trận kỳ, cả người đi vào trong tảng đá lớn màu đen, sau đó biến mất.

Hoang Phàn Hồng vừa đi, Mạc Vô Kỵ liền bắt đầu bố trí hộ trận. Hắn ở chung quanh bố trí một cái đỉnh cấp thần hộ trận, lúc này mới lấy ra Tuế Nguyệt Bàn ném vào bên trong trì dịch màu vàng, lại bên cạnh ao thực vào bốn mươi chín nhánh khai thiên thần linh mạch, sau đó cả người rớt vào bên trên Tuế Nguyệt Bàn.

Vốn chính là vì tăng lên thực lực của chính mình mà đến, lúc này Mạc Vô Kỵ càng là sẽ không lãng phí chút thời gian nào.

Vừa rơi xuống tại bên trên Tuế Nguyệt Bàn, một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc đang ở trong nháy mắt tạo thành một cái đại chu thiên. Phàm Nhân Quyết một cái đại chu thiên vừa mới vận hành hoàn tất, Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ phát hiện trong thức hải hắn Thiên Cơ Nê Nguyên Thần Linh Lạc cũng vậy bắt đầu vận hành chu thiên, tại trong thức hải tu luyện.

Màu vàng trì dịch điên cuồng xoay tròn, từng đạo nhàn nhạt màu vàng sương mù bị Mạc Vô Kỵ bao trùm đi. Nhàn nhạt màu vàng sương mù cùng khai thiên thần linh mạch màu trắng sữa Thần Linh Khí dung hợp cùng một chỗ, điên cuồng nhanh chóng sáp nhập vào trong mạch lạc của Mạc Vô Kỵ, bao trùm toàn bộ ao màu vàng.

Mạc Vô Kỵ tu vi kịch liệt dâng lên, tốc độ kia chính là Mạc Vô Kỵ tự mình cũng giác đáng sợ. Càng làm cho Mạc Vô Kỵ kích động là, Thiên Cơ Nê Nguyên Thần bởi vì đại lượng hấp thu trì dịch cùng khai thiên thần linh mạch, nhanh chóng cùng thức hải dung hợp cùng một chỗ, Thiên Cơ Nê khí tức rất nhanh thì biến mất hầu như không còn.

Từ Hợp Thần tầng hai đến Hợp Thần tầng ba gần như một lần là xong, chính là từ Hợp Thần tầng ba đến Hợp Thần tầng bốn, Mạc Vô Kỵ cũng không có tiêu phí bao nhiêu thời gian.

Năm tháng theo Mạc Vô Kỵ bế quan mà trôi qua, nếu mà Mạc Vô Kỵ có thể mở mắt nói, hắn liền sẽ phát hiện, màu vàng trì dịch cũng không có như hắn dự liệu, tu luyện một đoạn thời gian liền khô cạn. Mà là cuồn cuộn không ngừng thẩm thấu đi ra, sau đó tan rã ở tại Mạc Vô Kỵ Chu Thiên vòng xoáy.

...

Mênh mông trong hư không, Lôi Hồng Cát đã mệt đến gầy trơ cả xương, nhưng hắn chính là không bỏ rơi được Thiên Ngân Thánh Nhân phía sau.

Nếu mà có thể, Lôi Hồng Cát thật muốn dừng lại cùng Thiên Ngân nói đạo lý, chính là ta căn bản cũng không có động Thiên Địa Lô của ngươi, ngươi đuổi theo ta làm cái *** gì?

Bất quá Lôi Hồng Cát còn không có ngu, hắn biết rõ một khi chính bản thân dừng lại, chờ đợi hắn sẽ là cái gì. Thiên Ngân tuyệt đối sẽ không cùng hắn nói đạo lý, mà là trực tiếp thông hắn, sau đó sưu hồn tìm kiếm ký ức.

Trong hư không nhiều hơn trốn chạy không gian, như nhau ít đi các loại yểm hộ thủ đoạn.

Ít năm như vậy, Lôi Hồng Cát vẫn đang bên trong lẩn trốn chạy tìm kiếm ấn ký trên người, đáng tiếc là hắn vẫn không có tìm được. Thiên phú của hắn cùng tốc độ tu luyện tuy rằng mạnh hơn so với Mạc Vô Kỵ, hắn nhưng không cách nào cùng Mạc Vô Kỵ như vậy, bản thân có Thế Giới Lạc, tại Hợp Thần cảnh giới thế giới của mình liền phi thường hoàn chỉnh.

Hôm nay, Lôi Hồng Cát lần nữa nuốt vào vài bụi Thần linh thảo khôi phục tinh khí thần, suy nghĩ có nên hay không phải tìm một cái Hư Không Liệt Phùng chui vào.

Hư Không Liệt Phùng sau khi tiến vào là cửu tử nhất sinh, cuối cùng so với có một tên gia hỏa vô cùng cường đại theo ở sau lưng không ngừng truy sát vẫn tốt hơn sao?.

Không đợi Lôi Hồng Cát cái ý niệm này triệt để thành hình, bên trong thần niệm của hắn xuất hiện một cái tinh cầu mênh mông vô biên.

Đó là một tinh cầu màu xanh biếc? Lôi Hồng Cát hầu như cũng không có nghĩ gì, trực tiếp vọt vào.

Vừa rơi xuống tại tinh cầu này, Lôi Hồng Cát trong lòng chính là mừng như điên, hắn phát hiện trong tinh cầu này, thần niệm của hắn căn bản là không cách nào phóng ra ngoài.

Đây là một cái tinh cầu toàn vẹn quy tắc, nơi này có rất nhiều thiên địa quy tắc, là hắn chưa hề tiếp xúc qua.

Thần niệm không cách nào phóng ra ngoài, vậy thì ý nghĩa Thiên Ngân phía sau không có cách nào trong khoảng thời gian ngắn tìm được hắn.

Lôi Hồng Cát hầu như đem không gian độn thuật phát huy tới rồi cực hạn, ngắn ngủi nửa ngày, hắn liền triệt để mất đi nguy cơ từ Thiên Ngân truy sát.

Lôi Hồng Cát ngừng lại, hắn đã kích động phát run. Có vài thần linh mạch cứ như vậy trần lộ ở bên ngoài, không chỉ như thế, thần niệm tùy tiện quét một cái, liền có thể cảm thụ được thần linh tinh mỏ.

Khắp nơi trên đất là cao cấp Thần linh thảo, còn có một chút bảo vật khan hiếm hắn tại đấu giá hội cũng không dễ dàng nhìn thấy được.

Phát tài rồi, lần này là thực sự phát tài rồi.

Lôi Hồng Cát tự lẩm bẩm, tu luyện tới ngày hôm nay, hắn lần đầu tiên gặp ngạc nhiên cùng cơ duyên lớn như vậy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1143: Lấy Đi

Tại Mạc Vô Kỵ bước vào Hợp Thần mười tầng trong nháy mắt, này cuồn cuộn thần nguyên biến thành màu vàng kim nhạt, tại Chu Thiên giữa đó tràn ngập Mạc Vô Kỵ mạch lạc mỗi một chỗ.

Mạc Vô Kỵ bỗng mở mắt, rõ ràng không có bất kỳ quy tắc nào khác, hắn hết lần này tới lần khác có một loại cảm giác, chính là có thể chạm đến tới đây tất cả quy tắc.

Không có quy tắc, cũng là một loại quy tắc. Trong lòng Mạc Vô Kỵ có thêm một tia hiểu ra, hắn lần nữa nhắm mắt lại, mạch lạc Chu Thiên vận chuyển bộc phát cấp tốc.

Tuế Nguyệt Bàn hoàn toàn mơ hồ, tại trung gian ao màu vàng nhạt, chỉ có một vòng cái bóng nhàn nhạt.

Thời khắc này Tuế Nguyệt Bàn chuyển động, so với ban đầu ở Táng Thần Cốc không biết phải nhanh gấp bao nhiêu lần.

Hợp Thần mười một tầng, Hợp Thần tầng mười hai...

Khi quanh thân Mạc Vô Kỵ đều hiện lên màu vàng kim nhạt thần nguyên khí tức, tu vi của hắn đi tới Hợp Thần đỉnh phong. Màu vàng nhạt nước ao tuy rằng ít một chút, vẫn như cũ còn một nửa tồn tại.

Một đạo như lạch trời bình thường vậy gông cùm xiềng xích chặn Mạc Vô Kỵ tiếp tục tăng lên, vô luận hắn hấp thu bao nhiêu màu vàng nguyên khí, tu vi của hắn vẫn như cũ bị ngăn cản ngăn ở Hợp Thần đỉnh phong, lại cũng không cách nào tiến thêm.

Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi thật dài, hắn đứng lên, giơ tay lên bên trong liền thu hồi Tuế Nguyệt Bàn dưới chân.

Hắn phỏng chừng mình ở bên trong Tuế Nguyệt Bàn tu luyện chí ít hơn một vạn năm, thế nhưng là ngoại giới đi qua bao nhiêu năm, hắn cũng không phải phi thường minh xác.

Không cách nào đột phá đến Chuẩn Thánh cảnh giới, cái này cũng như Mạc Vô Kỵ đã đoán trước. Chuẩn Thánh loại này cấp bậc, tuyệt đối không phải là bế quan liền có thể xông phá. Bởi vì hắn tu luyện là Phàm Nhân Quyết, càng là đến loại thời điểm quan trọng, lại càng yêu cầu cơ duyên không bình thường mới có thể đột phá đi qua.

Ở vào thời điểm này, hắn tuyệt không thể gấp. Tận lực bảo trì tâm tính tầm thường, lại càng dễ dàng thu hoạch cơ hội phá tan Hợp Thần bước vào Chuẩn Thánh.

Với hắn mà nói, cái nơi này tu luyện mới là trọng yếu nhất.

màu vàng trì dịch cộng thêm khai thiên thần linh mạch, tuyệt đối là tài nguyên tu luyện tốt nhất của Hợp Thần tu sĩ, thứ này nhất định phải mang đi.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm chất lỏng màu vàng, hắn có thể cảm nhận được chất lỏng màu vàng ẩn chứa một loại vô thượng thiên địa nguyên khí, lúc tu luyện hấp thu chẳng những có thể cấp tốc tăng lên tu vi, còn có thể cọ rửa tất cả tạp chất bao gồm tạp niệm rõ ràng bản thân đại đạo quy tắc.

Hắn tu luyện thời gian dài như vậy, chất lỏng màu vàng chỉ là giảm một nửa, có thể thấy được ao còn có chút cổ quái.

Cho nên hắn nhất định phải sẽ đem một ao này mang đi.

Nếu là một cái ao tầm thường, Mạc Vô Kỵ chỉ cần thông qua trận kỳ, liền có thể na di đến bản thân Phàm Nhân Giới. ao này không phải là tầm

thường ao, là ao ẩn chứa một loại dịch thể có thể tự sinh màu vàng kim nhạt. Chỉ là thông qua trận kỳ, Mạc Vô Kỵ khẳng định hắn di động tới bản thân Phàm Nhân Giới, sau cùng cũng là một cái phế trì.

Hắn biết có một cái thần thông gọi là Đại Na Di thuật, loại này thần thông có thể hoàn mỹ đem ao dời đi. Mạc Vô Kỵ không có loại thần thông này, nhưng hắn cũng có thần thông tương tự, đó chính là Thiên Cương Biến.

bên trong Thiên Cương Biến liền có một loại thần thông, gọi là dời núi dời biển. Loại này thần thông theo Mạc Vô Kỵ, căn bản cũng không có chỗ ích lợi gì, hắn cũng không có đi học qua.

Dùng Mạc Vô Kỵ thực lực bây giờ, học tập dời sơn dời hải loại thần thông này, cũng vậy không mất bao nhiêu thời gian.

Chỉ mười mấy ngày sau, vị trí của Mạc Vô Kỵ liền phát ra từng đợt ông ông âm hưởng. Dhía dưới, cái ao màu vàng kim nhạt chậm rãi dâng lên, sau cùng bị hắn hoàn mỹ đưa vào Phàm Nhân Giới, bên trong ao đạo vận quy tắc không có nửa phần biến hóa. Nếu mà nhất định phải nói biến hóa, đó chính là màu vàng kim nhạt ao tiến vào Phàm Nhân Giới về sau, không còn là đặt trong không gian không hề quy tắc không hề thuộc tính, mà là ở một cái thế giới quy tắc đầy đủ hết, thuộc tính đầy đủ hết.

...

Kỷ Ly ngừng lại, trong lòng nàng có chút lạnh lẽo.

Tiến vào Phá Toái Giới về sau nàng một đường đi tới, gặp mấy lần đoạt xá. Bởi vì sớm đã có cảnh giác, cộng thêm gặp phải đối tượng đoạt xá cũng không có cường giả, đều bị nàng hóa giải.

Thế nhưng là trước mắt đối tượng đoạt xá hiển nhiên cùng người khác bất đồng, Nguyên Thần này hầu như tạo thành thực chất. Hơn nữa quanh thân phát ra khí tức trực tiếp chế trụ nàng lĩnh vực, chính là trên không cũng bị loại khí tức này phong tỏa.

Dù cho nàng bởi vì có chút kỳ ngộ, tu vi đột phá tới Hợp Thần tầng năm rồi, khoảng cách cùng trước mắt Nguyên Thần này vẫn rất xa.

- Ngươi chủ động buông ra thức hải, sau đó mất bỏ đi hồn phách của ngươi, ta cho phép Nguyên Thần của ngươi sống sót.

Cái Nguyên Thần hầu như hình thành thực chất này nhìn chằm chằm Kỷ Ly chậm rãi nói, ngữ khí của hắn rất là bình thường, thế nhưng là nội tâm hắn kích động chỉ có hắn tự mình biết.

Mắt thấy Lượng Kiếp lớn hơn liền sắp tới rồi, hắn rốt cục nhìn thấy thân thể hoàn mỹ đoạt xá, nếu mà hắn không có nhìn lầm, thân thể này hắn là vừa mới dung hợp qua Cực Băng Thiên Trúc. với hắn mà nói, quả thực chính là thượng thiên ban cho.

Sở dĩ không hề động mạnh, đó là bởi vì hắn không cho phép bất luận kẻ nào, dù cho chính hắn tổn hại cổ thân thể này nửa phần nào.

Kỷ Ly trương tay lấy ra một cái như ý lăng màu trắng, đây là chiến lợi phẩm của nàng ở bên trong này lấy được, một món cực phẩm thần khí hoàn mỹ.

- Chính là tự bạo, ta cũng sẽ không cho phép ngươi đoạt xá cơ thể của ta.

Kỷ Ly mang giọng nói tràn đầy dứt khoát, không có nửa phần có thể hiệp thương.

- Ngươi có thể tự bạo sao?

Nguyên Thần hừ lạnh một tiếng, không gian chung quanh càng là đọng lại.

Kỷ Ly quanh thân run lên, lúc này mới phát hiện đạo của mình vận lưu động đều bị nắm trong tay.

- Ngươi nếu mà có dũng khí đoạt xá ta, rất nhanh thì sẽ có người truy sát ngươi, cho dù là đuổi theo khắp toàn bộ vũ trụ, hắn cũng sẽ không bỏ qua.

Kỷ Ly mang thanh âm có chút run rẩy, cho thấy nội tâm của nàng dày vò, nàng có chút hối hận chính bản thân vì sao không có nghe lời Mạc Vô Kỵ, cùng đi với Mạc Vô Kỵ.

Nàng không phải sợ chết, mà là không muốn để cho thân thể của chính mình bị một cái linh hồn xa lạ chiếm giữ.

- Ha ha ha...

Nguyên Thần cười ha ha:

- Ta Phảng Sư Ngọc lại sợ người khác truy sát?

Kỷ Ly bình tĩnh lại, nàng tận lực chậm lại giọng của mình, để cho lời của mình càng lộ ra có sức thuyết phục hơn một phần:

- Tiền bối, ta không phải gạt ngươi. Bằng hữu ta tên là Mạc Vô Kỵ, nếu như ta xảy ra chuyện gì, thì dù lên trời xuống đất, hắn sẽ không bỏ rơi truy sát ngươi, ta khẳng định. Hơn nữa hắn có năng lực làm được.

Nói đến đây, trong lòng Kỷ Ly bỗng dâng lên một loại đồ đạc mình cũng khó có thể nói rõ ràng.

Nàng cư nhiên khẳng định Mạc Vô Kỵ sẽ bởi vì nàng gặp chuyện không may mà lên trời xuống đất, tại sao phải như vậy? Đúng rồi, bởi vì nếu mà Mạc Vô Kỵ xảy ra chuyện, nàng cũng sẽ làm như vậy.

Mạc Vô Kỵ mang theo nàng rời đi Thần giới, mạo hiểm sinh tử nguy hiểm tìm kiếm Cực Băng Thiên Trúc, chính là minh chứng tốt nhất.

Nàng thở dài, đáng tiếc không có sau đó. Nếu mà còn có sau này, nàng sẽ thay đổi một chút phương thức xử sự của mình.

- Là ai?

Nguyên Thần căn bản cũng không có đem lời Kỷ Ly nói để ở trong lòng, mà là quay người lại nhìn chằm chằm một chỗ trống trải.

Một người nam tử mặc áo bào tro cao gầy chậm rãi xuất hiện, Nguyên Thần thấy nam tử cao gầy, giọng nói có chút không được tốt:

- Hoàng Hà đạo quân, ngươi đã chữa trị thân thể, vì sao phải xuất hiện ở nơi này, ảnh hưởng chuyện của ta?

Người tới chính là Hoàng Hà đạo quân, hắn không để ý tới đáp lại Nguyên Thần, trực tiếp chuyển hướng Kỷ Ly hỏi:

- Ngươi nói bằng hữu của ngươi là Mạc Vô Kỵ?

Trong lòng Kỷ Ly bỗng nhiên có thêm một loại hi vọng, nàng nhanh chóng gật gật đầu nói:

- Đúng vậy, hắn gọi Mạc Vô Kỵ.

- Là hắn sao?

Hoàng Hà đạo quân dương tay một cái, hình ảnh của Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở trong hư không.

- Là hắn, tiền bối ngươi thấy hắn sao?

Kỷ Ly giọng nói kích động, đi tới Phá Toái Giới về sau, phương vị Thủy Tinh Cầu của nàng căn bản cũng không có bất luận cái gì phương vị, nàng sớm chỉ lo lắng cho Mạc Vô Kỵ.

Hoàng Hà đạo quân gật đầu với Kỷ Ly, lúc này mới quay đầu hướng Nguyên Thần nói:

- Phảng Sư Ngọc, chúng ta trước đây chưa tính là bằng hữu, tốt xấu vẫn là quen biết. Cho ta một cái mặt mũi, thả cô gái này đi.

Nguyên Thần có chút không dám tin tưởng nhìn Hoàng Hà đạo quân:

- Hoang Phàn Hồng, là ta nghe lầm sao? Ngươi vì một con kiến hôi mà xuất đầu. Nếu mà ngươi không có thân thể còn chưa tính, hiện tại ngươi đã có thân thể, cũng muốn ở chỗ này nói lời châm chọc, chẳng lẽ cảm thấy ta Phảng Sư Ngọc sợ ngươi sao?

Hoàng Hà đạo quân nhàn nhạt nói:

- Ngươi năm đó nổi danh cùng Vũ Trụ Vạn Thần Ổ Hành Lễ Kiếm, đều là tồn tại gần với Thánh Nhân, tự nhiên sẽ không sợ ta. Bất quá bây giờ, ngươi cả thân thể cũng không có, muốn cùng ta đối thoại, ngươi còn kém một chút.

Đang khi nói chuyện Hoàng Hà đạo quân quanh thân lĩnh vực điên cuồng tăng lên, từng đạo cường hãn khí tức nghiền ép đi ra ngoài.

Kỷ Ly lập tức liền cảm thụ được quanh thân nhẹ một chút, cái loại này không gian quy tắc khí tức áp chế nàng biến mất vô tung vô ảnh. Nàng nhanh chóng trước tiên liền đi ra phía sau Hoàng Hà đạo quân, cảnh giác nhìn Phảng Sư Ngọc.

Phảng Sư Ngọc trong lòng trầm xuống, hắn luôn luôn tự phụ, dù cho hắn không có bất kỳ Thần vị nào, thế nhưng hắn là Chuẩn Thánh viên mãn tu vi, căn bản cũng không sợ hãi bất cứ người nào dưới Thánh Nhân.

Nhưng là bây giờ Hoàng Hà đạo quân nói rất đúng, hắn không có thân thể, Hoàng Hà đạo quân có thân thể, dù cho thần niệm của hắn công pháp cường đại hơn nữa, cũng không cách nào làm gì Hoàng Hà đạo quân.

Phảng Sư Ngọc chậm rãi nói:

- Hoang Phàn Hồng, chuyện hôm nay ta Phảng Sư Ngọc nhớ kỹ, ngày khác ta tất có sở báo.

Hoàng Hà đạo quân Hoang Phàn Hồng ra tay trợ giúp Kỷ Ly, Phảng Sư Ngọc rất rõ ràng hắn cũng không có cơ hội đoạt xá nữa.

Hoàng Hà đạo quân cười ha ha một tiếng:

- Cứ việc đến, ta Hoàng Hà đạo quân không phải là bị hù dọa lớn lên. Huống hồ ta muốn nói cho ngươi, ngươi hắn là nên cảm kích ta, nếu không, Mạc đạo hữu theo dõi ngươi, ngươi dù lên trời xuống đất đều không thể thoát khỏi.

- Tốt lắm, tương lai ta liền xem Mạc đạo hữu này cường đại cỡ nào, làm sao để cho ta lên trời xuống đất đều đi không xong.

Nghiến răng nói xong câu đó, Nguyên Thần của Phảng Sư Ngọc hóa nhạt, rất nhanh thì tiêu tán không gặp.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1144: Viên Cầu Màu Vàng Nhạt

Cái ao màu vàng nhạt bị Mạc Vô Kỵ hoàn toàn thu hồi về sau, không gian chung quanh bỗng nhiên đổ sụp, Mạc Vô Kỵ thân hình lóe lên vọt ra.

Chỉ là nửa ngày thời gian, Mạc Vô Kỵ lại lần nữa ngừng lại.

Lấy hắn Thánh Thể tu vi, chung quanh đổ sụp địa vực đối với hắn không có nửa phần ảnh hưởng. Hắn sở dĩ dừng lại, đó là bởi vì tại trong một cái hang sâu to lớn, có một cái bóng rổ lớn nhỏ hình cầu màu vàng nhạt chính chậm rãi dâng lên.

Nồng đậm đến cực hạn màu vàng nhạt Thần linh khí từ hình cầu mặt ngoài lưu chuyển, không đúng, đây không phải là Thần linh khí, mà là cùng trong trì dịch hắn lấy đi nguyên khí một dạng, thậm chí càng thêm thâm hậu cùng tinh khiết. Không chỉ có như vậy, trong đạo vận của hình cầu kia, còn ẩn chứa một loại nồng đậm vũ trụ sinh cơ.

Mạc Vô Kỵ cơ hồ là trong nháy mắt liền tỉnh ngộ lại, cái ao màu vàng kia sở dĩ có trì dịch, là bởi vì hình cầu màu vàng nhạt này. Nếu như không đem vật này cuốn đi, chính là hắn đem ao lấy đi, cũng chỉ có trong ao những chất lỏng kia, tương lai hay là sẽ không lại sinh.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ chỗ nào còn có thể kiềm chế được, hắn vọt thẳng hướng về phía hình cầu màu vàng nhạt chậm rãi dâng lên này, đưa tay bắt tới, muốn đem hình cầu này đưa vào trong Phàm Nhân giới của mình.

Nhưng là sau một khắc Mạc Vô Kỵ liền mắt lộ rung động biểu lộ, hắn một trảo này liền xem như một cái tinh cầu đều bị hắn cuốn đi, thế nhưng là hắn một trảo này rơi vào trên hình cầu này, đây chỉ có bóng rổ lớn nhỏ hình cầu màu vàng nhạt không nhúc nhích tí nào, vẫn là lấy nó tự thân tốc độ đi lên trên lấy.

Một trảo ức vạn quân kia, rơi vào trên hình cầu bóng rổ lớn nhỏ này, thật giống như gãi ngứa ngứa.

Mạc Vô Kỵ trong lòng nóng rực lên, thứ đồ tốt này vô luận như thế nào cũng không thể bị người khác lấy đi. Nếu như hắn có thể có được, chờ hắn bước vào Chuẩn Thánh đằng sau, hắn y nguyên có thể tiếp tục dùng trong Phàm Nhân giới cái ao màu vàng nhạt kia tu luyện.

Hắn đi theo hình cầu màu vàng này cùng tiến lên thăng, đồng thời không ngừng tại hình cầu màu vàng nhạt này không gian xung quanh khắc hoạ trận văn.

Chỉ cần khối cầu này đình chỉ di động, hắn liền kích phát na di đại trận, vô luận tốn hao giá lớn bao nhiêu, hắn đều muốn đem khối cầu này cuốn vào chính mình Phàm Nhân giới. Thứ này giá trị tuyệt đối sẽ không so bất luận bảo vật gì kém, còn quan hệ đến hắn Chuẩn Thánh đằng sau tu luyện.

Vô luận Mạc Vô Kỵ như thế nào ẩn nấp hình cầu màu vàng nhạt này khí tức, khí tức này vẫn là bị tiết lộ ra ngoài. Chỉ là mới đi qua một ngày thời gian, một đạo nhanh chóng bóng dáng liền xông về khe rãnh to lớn này.

Mạc Vô Kỵ thần niệm đã sớm chú ý tới chung quanh, bóng dáng này vừa vọt vào, là hắn biết đối phương là cướp đoạt viên cầu màu vàng nhạt này.

Đừng bảo là viên cầu màu vàng nhạt này căn bản là không động được, liền xem như động, giờ khắc này chung quanh đã bị hắn trận văn khóa chặt, cho dù là Thánh Nhân đến, trước tiên cũng cầm không đi. Cho

nên Mạc Vô Kỵ chuẩn bị chờ đối phương thất thủ đằng sau, lập tức đánh lén.

Một đạo đáng sợ sát cơ cuốn tới, Mạc Vô Kỵ không chút suy nghĩ chính là đấm ra một quyền, thần thông Liệt Vực Quyền.

Hắn không nghĩ tới cái bóng này tới đây về sau, chuyện thứ nhất thế mà không phải cướp đoạt bảo vật, mà là xuống tay với hắn.

Khả năng duy nhất, đó chính là bóng dáng này rất rõ ràng bảo vật hắn đoạt không đi.

Hắn không có đánh lén đến đối phương, ngược lại bị đối phương đánh lén một lần, cái này khiến Mạc Vô Kỵ hết sức buồn bực.

- Oanh!

Mạc Vô Kỵ Liệt Vực Quyền tại đối phương dưới sự đánh lén đột ngột xé rách, một đạo sát khí lăng lệ xé rách Mạc Vô Kỵ Liệt Vực Quyền về sau, trực tiếp nhào về phía Mạc Vô Kỵ thức hải.

Sát khí tại dưới tình huống Mạc Vô Kỵ không có dự liệu được, đánh vào Mạc Vô Kỵ thức hải, biến thành một đạo thực chất nhận mang.

Không có bất kỳ quy tắc đạo vận khí tức nào khác, đạo nhận mang này thật giống như có thể chém đứt một cái tinh cầu đồng dạng. Hết thảy đồ vật ngăn tại trước nhận mang này, đều sẽ bị nhận mang này chẻ thành bã vụn.

Thực chất Nguyên Thần nguyên bản còn lơ lửng tại trên đại thức hải Tử Khí đại hồ của Mạc Vô Kỵ, cuốn lên một chương Lạc Thư tế ra, đồng thời nắm lên Côn Ngô Kiếm bổ tới.

- Răng rắc!

Hai đạo thần niệm công kích Mạc Vô Kỵ trong thức hải nổ tung tán loạn, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được thức hải của mình một trận ông

ông tác hưởng, muốn bị cắt ra đồng dạng. Thần Niệm Đao Mang chém vào Mạc Vô Kỵ thức hải kia bị Nguyên Thần xé rách, một chút điểm sáng cũng bị Lạc Thư ngăn trở. Thức hải oanh minh rốt cục an tĩnh lại, Tử Khí đại hồ cũng hướng tới bình ổn.

Mạc Vô Kỵ hít vào một ngụm khí lạnh, phía sau càng là mồ hôi lạnh ứa ra.

Nếu như đổi thành hắn không có ngưng tụ thực chất Nguyên Thần trước đó, đạo đánh lén này hắn căn bản là ngăn không được a, bởi vì hắn căn bản là không kịp tế ra Lạc Thư bảo vệ thức hải. Một khi thức hải của hắn bị phá hư, hắn còn có cái gì?

Chủ quan, về sau vĩnh viễn cũng đừng dùng chính mình chủ quan suy đoán phán đoán đối thủ động tác.

Sau một khắc Lạc Thư đã lơ lửng tại Mạc Vô Kỵ quanh thân, hắn Tuyền Qua lĩnh vực càng là cùng Lạc Thư dung hợp lại cùng nhau, đem hắn bao quanh bảo vệ.

- Thực chất Nguyên Thần?

Người tới rốt cục hiện ra thân hình, là một người mặc áo vàng nam tử, hắn khiếp sợ nói một tiếng, lúc này mới nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi là ta gặp phải người thứ hai có được thực chất Nguyên Thần, khó trách có thể ngăn trở ta vừa rồi một kích kia.

Mạc Vô Kỵ giờ phút này chẳng những là Lạc Thư che lại quanh thân không gian, chính là Bán Nguyệt Trọng Kích cũng rơi vào ở trong tay, hắn nhìn xem nam tử áo vàng này trầm giọng nói ra:

- Không biết các hạ là trong Bát Thánh vị nào?

Mạc Vô Kỵ tu vi là Hợp Thần viên mãn, chính là Chuẩn Thánh viên mãn tới, Mạc Vô Kỵ cũng tự tin sẽ không bị người đánh lén đến thức hải của mình, còn kém chút xử lý hắn.

Cho nên Mạc Vô Kỵ khẳng định cho rằng, đối phương nhất định là một cái Thánh Nhân. Mà lại Mạc Vô Kỵ còn hoài nghi, đối phương nhìn nhục thân hoàn chỉnh, trên thực tế đối phương một dạng không có nhục thân. Nếu như là một cái nhục thân hoàn chỉnh Thánh Nhân, hắn chính là Hợp Thần viên mãn cũng không đủ đối phương đánh lén.

- Tám đại Thánh Nhân là cái gì.

Nam tử áo vàng khinh thường cười lạnh một tiếng, lúc này mới nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi có thực chất Nguyên Thần, bất quá muốn cùng ta đánh, ngươi còn kém không cùng đẳng cấp. Đừng bảo là ngươi bây giờ còn không có bước vào Chuẩn Thánh, chính là ngươi đã bước vào Chuẩn Thánh về sau, ngươi cũng không phải là đối thủ của ta. Thứ này không phải loại sâu kiến như ngươi này có thể nhúng chàm, cút đi.

- Loại này cái rắm đừng thả.

Mạc Vô Kỵ quanh thân Tuyền Qua lĩnh vực hóa thành thực chất, Bán Nguyệt Trọng Kích chung quanh giống nhau là đạo vận lưu chuyển.

Gia hỏa này vừa rồi liền đánh lén đến hắn, chính là đối phương muốn đi, hắn cũng sẽ không tuỳ tiện bỏ qua. Cái này cùng trước đó hắn buông tha Hoàng Hà Đạo Quân tình cảnh hoàn toàn khác biệt.

- Ha ha ha ha...

Nam tử áo vàng cười ha ha một hồi lâu, lúc này mới chỉ vào Mạc Vô Kỵ nói ra:

- Ta Quảng Dã Trường cần đào tẩu? Nếu không biết điều, vậy liền đi chết đi...

Một đạo hoành hạo vô biên bức tranh bị tế ra, cuồn cuộn vũ trụ đạo vận khí tức nghiền ép xuống tới. Mạc Vô Kỵ lập tức cũng cảm giác được chính mình không gian xung quanh quy tắc cũng không tiếp tục về hắn

vận chuyển, dù là hắn đạo vận vận chuyển tới cực hạn, không gian xung quanh quy tắc cũng là tất cả đều biến hóa.

- Lục Thần trận đồ

bốn cái to lớn chữ vàng từ bức tranh này bốn góc mơ hồ hiện ra, sau đó hướng về ở giữa nghiền ép. Chung quanh chẳng những quy tắc không có quan hệ gì với Mạc Vô Kỵ, chính là bốn chữ kia cũng biến thành mênh mông thiên khung, trực tiếp đánh phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ kêu lên một tiếng đau đớn, nếu như không có bảo vật gì, hắn cũng không muốn tại Hợp Thần cảnh giới thời điểm, liền cùng đối phương liều mạng. Thế nhưng là hình cầu màu vàng nhạt kia, hắn nhất định phải được, há có thể tặng cho người áo vàng này?

Không gian chung quanh bị đối phương khống chế, hắn cũng không cần ngoại giới quy tắc. Mạc Vô Kỵ tự thân giống nhau là đạo vận lưu chuyển, Phàm Nhân giới thiên địa quy tắc đạo vận tất cả đều gia trì tại Mạc Vô Kỵ quanh thân.

Một dạng mênh mông khí tức bị Mạc Vô Kỵ quét sạch ra ngoài, cỗ khí tức mênh mông này chẳng những quy tắc đầy đủ, còn mang theo một loại khai thiên tích địa khí thế.

Không gian nghiền ép hướng Mạc Vô Kỵ kia, cùng không bị Mạc Vô Kỵ khống chế thiên địa quy tắc, tại dưới Phàm Nhân giới quy tắc chạm vào nhau, không gian phát ra từng đợt kinh khủng vết rách tiếng vang.

Giờ khắc này, thật giống như một giới này đều sẽ bởi vì hai người quy tắc chiến đấu triệt để sụp đổ mất.

Không gian đang run rẩy, quy tắc đang run rẩy!

- Hồng Mông thế giới?

Quảng Dã Trường rung động nhìn xem Mạc Vô Kỵ, hắn Lục Thần trận đồ cũng bởi vậy dừng một chút. Cái này sao có thể, Hồng Mông phá

phân về sau, nơi nào còn có Hồng Mông thế giới?

- Ngươi ở đâu tới Hồng Mông thế giới? Vì sao còn cùng ngươi tự thân đạo tắc hoàn mỹ dung hợp được?

Quảng Dã Trường không còn có trước đó khinh thị cùng thong dong.

- Sâu kiến nói nhảm mới nhiều...

Mạc Vô Kỵ châm chọc một câu về sau, Bán Nguyệt Trọng Kích biến thành một đạo kích mang xé hướng về phía đối phương Lục Thần trận đồ.

Tại đạo kích mang màu bạc này đằng sau, Mạc Vô Kỵ liên tiếp đánh ra bốn ngón tay.

Đây là Mạc Vô Kỵ lần thứ nhất trong chiến đấu liên tục oanh ra Thất Giới Chỉ phía trước bốn ngón tay, thật sự là bởi vì người áo vàng này quá cường đại, còn có một cái cũng là bởi vì hắn không muốn đêm dài lắm mộng, lại rước lấy cường địch.

Nơi này tùy tiện ra một cái người áo vàng, giống như này cường đại, có thể tưởng tượng một giới phá toái đến cùng có bao nhiêu kinh khủng cường giả ẩn nấp ở trong đó.

...

- Thông Minh, chúng ta dạng này chờ đợi cũng không phải biện pháp. Bởi vì một giới này biến cố, Mạc huynh cùng Liên Kỷ, Kỷ Ly ba người Phương Vị Cầu đều không có cụ thể phương vị, bọn hắn khẳng định tìm không thấy nơi này tới.

Tại một chỗ nhìn cực kỳ bình thường tàn phá sơn cốc bên ngoài, Hoán Đề có chút lo lắng nói ra.

Thông Minh cho Phương Vị Cầu xuất hiện vấn đề, cho tới bây giờ, chỉ có Hoán Đề cùng Thông Minh tìm được nơi này, Mạc Vô Kỵ ba

người căn bản cũng không gặp bóng dáng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1145: Eo ThảNg Lên

Thông Minh cũng thở dài nói:

- Ta làm sao biết nơi này tinh hạch cũng bị người động, thậm chí lợi dụng tới tu luyện? Quy tắc lộn xộn không chịu nổi, để cho ta Phương Vị Cầu đã mất đi phương vị.

- Ta cảm thấy chúng ta không thể tiếp tục ở chỗ này chờ xuống dưới, không bằng chúng ta đã hẹn thời gian, chia ra đi tìm bọn hắn, sau đó lại về tới đây tới.

Hoán Đề nói lần nữa.

Thông Minh gật gật đầu:

- Cũng chỉ có thể dạng này, bằng không mà nói hai chúng ta căn bản cũng không có năng lực mở ra nơi này.

Hoán Đề hiển nhiên biết Thông Minh ý tứ:

- Tự nhiên, nơi này thuộc về một giới này bản nguyên chỗ. Bản nguyên hạch tâm càng là tại tinh hạch chỗ, hai người chúng ta lại thêm Mạc huynh, hắn là miễn cưỡng có thể mở ra địa phương này đi.

Hoán Đề căn bản cũng không có đem Kỷ Ly cùng Liên Kỷ tính đi vào.

- Chuyện gì xảy ra?

Hoán Đề cùng Thông Minh không có tiếp tục nói hết, đồng thời khiếp sợ nhìn trước mắt sơn cốc, ở trước mặt của hắn xuất hiện một cái khe,

mà lại vết nứt càng lúc càng lớn.

Nồng đậm bản nguyên khí tức từ trong cái khe thẩm thấu ra, thậm chí còn mang theo màu ngà sữa nhàn nhạt sương mù.

- Ta hiểu được, là có người tìm được tinh hạch, ngay tại dời đi tinh hạch. Quy tắc khóa chặt bản nguyên buông lỏng, lúc này mới tạo thành một giới bản nguyên tiết lộ, tranh thủ thời gian tu luyện, tranh thủ thời gian tu luyện...

Thông Minh kích động đều có chút nói năng lộn xộn.

Hoán Đề một dạng kích động toàn thân run rẩy, Thần Vị giới bản nguyên xuất hiện, loại địa phương này tu luyện, liền xem như hắn thụ thương nặng hơn nữa, cũng có thể rất nhanh liền khôi phục thực lực.

Cũng may hai người đều đã từng là Thánh Nhân tồn tại, chỉ là kích động một lát, hai người đều tỉnh táo lại.

Hai người đều phi thường rõ ràng, điều này có ý vị gì. Vết nứt này tuyệt đối sẽ không như vậy dừng lại, theo Tinh Hà không ngừng bị người di động, vết nứt này sẽ càng lúc càng lớn, cuối cùng thậm chí toàn bộ tinh cầu đều có thể trông thấy.

Trong tinh cầu tàn phá này có bao nhiêu tàn phá Nguyên Thần? Một khi tinh cầu bản nguyên xuất hiện, vô số Nguyên Thần này đều sẽ chen chúc mà tới. Bởi vì thứ này là có thể hoàn mỹ chữa trị nhục thân bảo vật, đại giới là hủy đi một cái tinh cầu giới vực.

- Làm sao bây giờ?

Thông Minh lấy lại tinh thần, nhìn chằm chằm Hoán Đề hỏi thăm.

Hoán Đề trầm giọng nói ra:

- Không có cách nào ngăn cản, biện pháp duy nhất chính là trong này bản nguyên triệt để tiết lộ thời điểm, chiếm cứ một cái tốt nhất nơi tu

luyện tràng, sau đó tăng lên điên cuồng tu vi.

Thông Minh gật gật đầu, hai người đều là chăm chú nhìn vỡ ra bản nguyên vết nứt, về phần đi tìm Mạc Vô Kỵ sự tình, hai người đã sớm quên đi.

...

Phô thiên cái địa Phàm Tục đạo vận quét sạch, bao trùm nam tử áo vàng. Không đợi nam tử áo vàng lấy lại tinh thần, vô cùng mênh mông thiên địa khí tức liền nghiền ép lên tới.

Không gian hóa thành lò luyện lớn, hết thảy đều hóa thành trong lò luyện thỏi đồng.

Trong lò luyện hết thảy sự vật, thời khắc này sống và chết tại chớp mắt rõ ràng, không có bất kỳ cái gì lựa chọn.

Nhân Thế Gian, Thiên Địa, Tạo Hóa, Âm Dương!

Trong Thất Giới Chỉ bốn ngón tay liên tiếp bị Mạc Vô Kỵ điểm ra, đánh vào trên Lục Thần trận đồ, đem người áo vàng triệt để bao phủ.

Nếu như nói Bán Nguyệt Trọng Kích Trường Hà thần thông oanh trên Lục Thần trận đồ, chỉ là tóe lên có chút Thần Nguyên bọt nước, dưới bốn ngón tay kia, toàn bộ vũ trụ thiên địa đều tại kịch liệt đung đưa.

Lục Thần trận đồ mạnh hơn, không có nhục thân người áo vàng cũng vô pháp nhẹ nhõm ngăn trở bốn ngón tay này nghiền ép.

Kinh khủng vũ trụ quy tắc khí tức bao phủ mà đến, người áo vàng cơ hồ ngưng tụ trở thành thực chất Nguyên Thần run rẩy lên, tại trong run rẩy này, hắn Nguyên Thần cũng nhanh chóng mỏng manh đứng lên.

- Ầm ầm ầm ầm!

Từng đạo cuồng bạo Thần Nguyên cùng thiên địa quy tắc, bị Lục Thần trận đồ chuyển dời đến trên viên cầu màu vàng nhạt kia, dù là viên cầu màu vàng nhạt này lại nặng nề, cũng bị các loại quy tắc oanh lung la lung lay, không ngừng rung động.

- Lục Thần Trận lên, giết...

Người áo vàng xé rách gầm rú một tiếng, Lục Thần trận đồ cuốn lên ức vạn thải mang.

Mạc Vô Kỵ bốn ngón tay còn chưa triệt để xử lý người áo vàng, Lục Thần trận đồ liền chế trụ hắn bốn ngón tay đạo vận.

Thế giới phàm tục tán loạn, thiên địa vỡ ra, dưới lô lửa than dập tắt, Âm Dương cũng dần dần mơ hồ...

Một loại bàng bạc Thiên Đạo khí tức từ trong Lục Thần trận đồ nghiền ép xuống tới, thật giống như ức vạn quân cự phong đồng dạng, đánh vào Mạc Vô Kỵ đỉnh đầu.

Mạc Vô Kỵ lĩnh vực vỡ vụn thành từng mảnh, cũng nhịn không được nữa há miệng chính là một đạo huyết tiễn phun ra. Hắn không cách nào lại đi lên di động mảy may, thậm chí muốn bị trận đồ này trực tiếp lần nữa chụp được vực sâu.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trở nên tái nhợt, hắn lần thứ nhất gặp phải cường giả như vậy. Phải biết hắn đã là bước vào Hợp Thần viên mãn, ở dưới tình huống toàn lực xuất thủ, còn bị nghiền ép thê thảm như thế.

Thời khắc này Mạc Vô Kỵ không đường thối lui, hắn miễn cưỡng mượn nhờ chính mình trước đó bố trí tới hư không trận văn rơi vào trên viên cầu màu vàng nhạt kia, không cách nào tiếp tục di động mảy may.

Trên Lục Thần trận đồ nghiền ép khí tức không ngừng áp chế lại, dù là Mạc Vô Kỵ có được Phàm Nhân giới, hắn cũng vô pháp mượn nhờ

Phàm Nhân giới mở rộng ra bản thân quy tắc đạo vận. Hắn hết thảy đạo vận quy tắc, đều bị áp chế lại.

Giống như bị tích súc đè xuống thanh trúc đồng dạng, eo Mạc Vô Kỵ bị Lục Thần trận đồ áp chế càng ngày càng cong. Hắn muốn cố gắng giãy dụa một chút, thế nhưng là loại vũ trụ lực lượng cuồng bạo kia từ trong Lục Thần trận đồ không ngừng rơi xuống, để hắn không cách nào giãy dụa mảy may.

Mạc Vô Kỵ bị áp chế cực kỳ thê thảm, người áo vàng một dạng không khá hơn bao nhiêu. Thân thể của hắn run không ngừng, gương mặt đã triệt để bắt đầu mơ hồ.

Dưới áo vàng ngưng thực Nguyên Thần càng là dần dần hư hóa, giống như muốn biến mất đồng dạng.

Mạc Vô Kỵ cùng người áo vàng trong lòng đều rất rõ ràng, loại tình huống này liền là ai không tiếp tục kiên trì được, ai xong đời. Kiên trì đến sau cùng người kia, mới thật sự là bên thắng.

Người áo vàng không còn có nói ra một chữ, hắn biết đây không phải lúc nói chuyện. Nhưng là hắn khẳng định, Mạc Vô Kỵ nhất định là trước không tiếp tục kiên trì được kẻ kia.

Lục Thần trận đồ là bực nào bảo vật? Năm đó nếu như không phải Lục Thần trận đồ, hắn Quảng Dã Trường đã sớm cùng những lão già kia đồng dạng, tiêu tán tại trong Vũ Trụ Tinh Hà mênh mông.

Hiện tại hắn toàn lực thi triển Lục Thần trận đồ, thậm chí xuất ra mạng nhỏ cùng đại đạo của mình đang liều, như áp chế không nổi một cái Hợp Thần sâu kiến, hắn Quảng Dã Trường còn sống còn có ý nghĩa gì?

Hắn thậm chí có chút hối hận chính mình toàn lực xuất thủ đã chậm, nếu như hắn một là không là đánh lén Mạc Vô Kỵ, mà là toàn lực xuất thủ, trước mắt Hợp Thần sâu kiến này sớm đã bị hắn xử lý. Tinh hạch đã

tiến hóa thành màu vàng nhạt kia, tự nhiên là hắn Quảng Dã Trường. Có tinh hạch tiến hóa thành màu vàng nhạt này, hắn thương thế nặng bao nhiêu không thể khôi phục?

Qua nhiều năm như vậy, hắn thế mà không có nhìn thấu chút việc nhỏ này, đây mới là hắn hối hận nguyên nhân. Đã bao nhiêu năm? Hắn lại nếm đến hối hận tư vị.

Eo Mạc Vô Kỵ giờ phút này đều cong thành một cái đun sôi tôm bự, trong lòng của hắn một mảnh lạnh buốt.

Người áo vàng rõ ràng, hắn đồng dạng rõ ràng, lại kiên trì xuống dưới, hắn Mạc Vô Kỵ chính là thua kẻ kia. Hắn tận lực đánh giá cao người áo vàng, lúc này mới bốn ngón tay đều xuất hiện, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là muốn bị đối phương nghiền ép. Đây là hắn xem thời cơ bốn ngón tay đều xuất hiện tiêu hao người áo vàng rất lớn nguyên khí, bằng không mà nói, hắn chết càng nhanh càng thê thảm hơn.

Không gian tại trong loại giằng co này an tĩnh lại, không khí ngột ngạt để cho người ta ngạt thở.

Giọt giọt mồ hôi và máu từ Mạc Vô Kỵ mi tâm thẩm thấu ra, nhỏ xuống đi."Lạch cạch, lạch cạch!" Mồ hôi và máu nhỏ xuống tại trên tinh hạch màu vàng nhạt.

Mạc Vô Kỵ cảm giác được chính mình khí lực càng ngày càng cách mình đi xa, chính là Phàm Nhân giới hắn đều không thể tiến vào.

Thật phải bỏ mạng ở chỗ này sao? Hắn mới vừa vặn tu luyện tới Hợp Thần viên mãn, thậm chí còn không có bước vào Chuẩn Thánh cảnh giới, thật không cam lòng a.

Mạc Vô Kỵ giãy dụa lấy muốn ngẩng đầu, nhưng hắn mỗi giãy dụa một lần, trên Lục Thần trận đồ cuồng bạo áp lực càng lớn hơn một chút.

Ta mà chết, Thư Âm làm sao bây giờ?

Ta mà chết, Phàm Nhân giới làm sao bây giờ? Ta Phàm Nhân Đạo cuối cùng sẽ như thế nào?

Ta mà chết, ta Phàm Nhân Đạo lại thế nào truyền thừa tiếp?

Còn có Yên Nhi, nàng có được hay không? Còn tại Chân Tinh sao? Đó là duy nhất một nữ hài đã từng lấy mệnh của hắn là tất cả, là duy nhất một nữ hài sinh mệnh chỉ có hắn một vị thiếu gia như vậy.

Dù là về sau nàng bởi vì trọng thương đã mất đi ký ức, cải biến tính cách, tại Mạc Vô Kỵ trong lòng một mực cho nàng lưu lại một cái nhớ thương vị trí.

Còn có Kỷ Ly, nàng hiện tại an toàn sao? Nếu như ta vẫn lạc, Thông Minh lão thất phu kia có thể hay không không lưu tình chút nào giết chết Kỷ Ly?

Đáng tiếc a, rất nhiều chuyện còn không có đi làm, thật là nhiều người còn không có đi gặp.

Mạc Vô Kỵ trước mắt bỗng nhiên nổi lên Văn Hiểu Kỳ dáng vẻ, Văn Hiểu Kỳ gương mặt càng ngày càng rõ ràng, nàng mang theo nước mắt nhìn xem Mạc Vô Kỵ, tựa hồ đang hét to, tựa hồ đang lấy tay ngăn cản. Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được ý thức của mình càng ngày càng xa, thức hải của hắn cũng càng ngày càng ngây ngô, hắn căn bản là nghe không được Văn Hiểu Kỳ.

Không! Ta không thể chết, ta còn không có trông thấy Thư Âm! Ta còn không có trông thấy Yên Nhi hiện tại như thế nào, ta còn không biết ta Phàm Nhân Đạo đến cùng có thể hay không đứng ở vũ trụ này đỉnh phong, ta còn có rất rất nhiều sự tình không có đi làm...

Eo, cho ta thẳng lên!

Mạc Vô Kỵ trong mắt tràn đầy huyết sắc, toàn thân trên dưới đều bao quanh một loại điên cuồng!

Eo của hắn thật từ từ mở rộng một chút.

Người áo vàng mờ nhạt thân thể run rẩy càng lợi hại, hai tay của hắn chậm rãi hoạch xuất ra một đạo lại một đạo huyền ảo thủ quyết:

- Lục Thần trận đồ, vạn tắc ngưng tụ, cho ta nghiền ép!

- Oanh!

Càng cuồng bạo thiên địa quy tắc khí tức nghiền ép xuống tới, đánh vào trên thân thể Mạc Vô Kỵ.

Cho dù là chết, ta cũng không còn bị đè xuống, Mạc Vô Kỵ hai mắt chảy ra vết máu, hắn xương cốt vỡ vụn thành từng mảnh...

- Răng rắc!

Một tiếng vang giòn tại Mạc Vô Kỵ mi tâm vỡ ra, thật giống như có một viên hạt giống bị xé mở đồng dạng, biến thành gầm thét phong ba trào lên xuống.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1146: Phàm Nhân Đạo, Lập

Đang bị áp chế đến mức tận cùng, thời điểm Mạc Vô Kỵ gần hỏng mất, vô cùng vô tận đạo vận cùng vũ trụ quy tắc giờ khắc này bộc phát ra.

Có lẽ đây là hội đạo trước khi vẫn lạc, trong mắt Mạc Vô Kỵ tràn đầy dứt khoát chưa từng có từ trước đến nay, coi như là hội đạo, hắn cũng muốn để cho người áo vàng này xôi hỏng bỏng không.

Ta lớn lên bình thường, đến từ một thành viên bên trong Phàm Nhân thế giới chúng sinh. Làm một Phàm Nhân, ta vẫn mở Phàm Nhân Đạo thuộc về ta. Ta sáng lập Phàm Nhân tông, ta sáng lập mạch lạc tu luyện, ta tại Tiên Giới dựng đứng lên tám chữ lớn, đạo hữu cao thấp, nhân vô tiên phàm...

Ta chi đạo, Phàm Nhân! Ta tự tin ta chi Phàm Nhân Đạo sẽ không kém hơn bất luận đạo gì của Vũ Trụ Giác.

Trong thức hải đạo vận mầm giống bắt đầu nẩy mầm, dường như muốn trở thành một cây đại thụ che trời sừng sững tại trong vũ trụ.

Khải Đạo Lạc từng đợt cuồn cuộn tiếng sấm chi âm, một đạo quang mang như điện chớp đánh vào trong ý niệm Mạc Vô Kỵ.

Đây là một loại hiểu ra, một loại lột xác, một loại thăng hoa.

Đạo vận khí tức không lưu loát giờ khắc này chợt mượt mà hẳn lên, Phàm Nhân Giới vậy còn chưa thành thục giờ khắc này cũng là hoàn thiện quy tắc.

Một loại lực lượng cuồn cuộn vọt tới, nguyên bản Mạc Vô Kỵ bị áp cúi người xuống, trở nên đứng thẳng người.

- Ta Mạc Vô Kỵ từ hôm nay trở đi lập Phàm Nhân Đạo, đạo lên thân ta, Hóa Đạo là phàm.

- Ta đạo Phàm Nhân, sống ở vạn vật chúng sinh!

- Ta đạo Phàm Nhân, khai sáng vũ trụ tắc mới!

- Ta đạo Phàm Nhân, lập lại vô tiên phàm!

- Phàm Nhân Đạo, lập!

...

Một câu một câu đạo ngôn như chuông thần mộ cổ rớt vào trong hư không vũ trụ, không gian bắt đầu nổ vang, thiên địa quy tắc bắt đầu rõ ràng. Dường như tại dự coi lấy một cái toàn bộ mới Thời Đại Vũ Trụ mở ra.

Dưới chân Mạc Vô Kỵ, bên trong viên cầu khí tức màu vàng kim nhạt trong nháy mắt bao lấy Mạc Vô Kỵ, giờ khắc này, khí tức Mạc Vô Kỵ đang điên cuồng dâng lên.

Bộ xương gần như là trong nháy mắt khôi phục, thân thể cũng vậy trong nháy mắt phục hồi như cũ, quanh thân đạo vận khỏe mạnh trưởng thành.

- Rầm rầm ầm!

Hơn mười đạo kinh khủng lớn lôi hồ mang theo tử vong khí thế ầm ầm xuống, Mạc Vô Kỵ không còn có để ý tới người áo vàng, mà là nắm chặt nắm tay đánh về phía thô to lôi hồ rơi xuống.

- Dĩ nhiên là chứng tự thân quy tắc đạo, không, đây không phải là tự thân quy tắc đạo, là...

Người áo vàng đờ đẫn nhìn Mạc Vô Kỵ, cả người hoàn toàn hư ảo. Hắn hoảng sợ muốn nắm lên lục thần trận tranh vẽ chạy trốn, nhưng một loại thiên địa vũ trụ đại đạo áp chế này, để cho hắn căn bản cũng không có năng lực mang đi bản thân pháp bảo.

Người áo vàng đâu còn dám ở tại chỗ này? Hắn ngay cả pháp bảo của mình cũng không dám nghĩ tới, nhạt yếu thân hình biến thành một đạo quang mang, sợ hãi mà lẩn trốn.

- Rắc rắc rắc!

Từng đạo lôi hồ cùng quả đấm của Mạc Vô Kỵ đánh vào cùng một chỗ, đem không gian nổ không ngừng run rẩy.

Đi theo hơn mười đạo lôi hồ, bộc phát dày đặc lôi hồ liên miên xuống, đảo mắt liền đem Mạc Vô Kỵ mang theo bao ở trong đó.

Thời khắc này xung quanh Mạc Vô Kỵ chẳng những là đạo vận lưu chuyển, quy tắc không ngừng rõ ràng hoàn thiện, dưới chân viên cầu màu vàng kim nhạt cũng cùng màu tím lôi hồ dung hợp cùng một chỗ, đem Mạc Vô Kỵ che giấu kết kết thật thật.

Một đạo lại một đạo lôi hồ đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ cùng viên cầu dưới chân màu vàng kim nhạt, để cho khí tức Mạc Vô Kỵ không ngừng lớn mạnh, làm viên cầu dưới chân hắn không ngừng rung động.

...

- Ầm!

Vết nứt tại trước mặt Hoán Đề cùng Thông Minh rốt cục biến thành một cái bồn địa diện tích 10 vạn trượng thật lớn màu trắng, kinh khủng nồng nặc Thần Linh Khí cùng rõ ràng tinh cầu quy tắc tràn ra.

Quang mang nhũ bạch trực tiếp xông về trong hư không, coi như là xa cách hơn ngoài triệu vạn dặm, cũng có thể cảm thụ được.

Hoán Đề cùng Thông Minh kích động đồng thời xông về màu trắng bồn địa, hai người dùng tốc độ nhanh nhất đánh ra hộ trận, sau đó điên cuồng tu luyện.

Giờ khắc này, toàn bộ Phá Toái Giới đều có thể cảm thụ được vô cùng khí tức xông thẳng tới chân trời, vô số Nguyên Thần cùng tu sĩ sống sót đều là vọt tới.

- Tiền bối, đây là...

Đi theo phía sau Hoàng Hà đạo quân, Kỷ Ly đi tìm Mạc Vô Kỵ cũng nhìn thấy mênh mông khí tức màu trắng tận trời, rõ ràng bản nguyên quy tắc cũng có thể cảm thụ được.

- Đây là một giới bản nguyên được mở ra, chúng ta nhanh đi tu luyện...

Hoàng Hà đạo quân kích động kêu lên.

Hắn tại bên trong ao màu vàng tố thân thể, thế nhưng là Linh Lạc cùng thức hải còn không có hoàn toàn hoàn thiện. Một giới bản nguyên, đối với hắn hiện tại mà nói, tuyệt đối là điều kiện tốt nhất tu luyện.

- Thế nhưng là...

Kỷ Ly do dự, nàng là muốn đi gặp Mạc Vô Kỵ, hiện tại Hoàng Hà đạo quân phải đi tu luyện, nàng lại không thể mạnh mẽ để cho đối phương không đi.

Hoàng Hà đạo quân có chút vội vàng nói:

- Ngươi thế nào đần như vậy đâu nè, một giới bản nguyên tận trời khí tức đi ra, Mạc đạo hữu khẳng định có thể thấy. Hắn tuyệt đối sẽ đi vào trong đó tu luyện, chúng ta đi qua xác định vững chắc có thể gặp đc hắn. Hơn nữa, chính là hắn không đi, ngươi thực lực cường đại, đến địa phương nào tìm không được đạo lữ đó của ngươi? Hơn nữa một giới bản nguyên bị tu luyện sau đó, cái giới vực này sẽ hoàn toàn hủy diệt rồi.

Kỷ Ly có chút lúng túng nói:

- Vậy thì nghe tiền bối, chúng ta cũng đi sao?.

...

Tại sau cùng một sóng lôi hồ hạ xuống về sau, nhàn nhạt ánh sáng màu vàng tại quanh thân Mạc Vô Kỵ dâng lên, Mạc Vô Kỵ triệt để hoàn thành thay đổi lột xác, chính thức bước vào tầng một Chuẩn Thánh.

Sau khi lôi hồ dừng lại, Mạc Vô Kỵ cũng không có lấy đi viên cầu màu vàng, hắn đem tranh vẽ người áo vàng hạ xuống lục thần trận đưa vào Phàm Nhân Giới, sau đó khoanh chân ngồi trên màu vàng nhạt viên cầu, vững chắc tu vi.

Lúc này Mạc Vô Kỵ Chuẩn Thánh khí tức ra ngoài tràn đầy, cường hãn đạo vận khí thế bao phủ lại một phương không gian này. Bất luận kẻ nào xa xa đến, liền có thể cảm thụ được.

Mạc Vô Kỵ biết hắn nhất thiết phải phải ở chỗ này vững chắc tu vi, nếu không, một khi gặp phải cường giả, hắn Phàm Nhân đại đạo rất có thể tao ngộ vết nứt.

...

Cũng trong lúc đó, trong to lớn bản nguyên bồn địa, đã tụ tập đầy các loại các dạng Nguyên Thần. Hoàng Hà đạo quân vừa tới nơi này, trực tiếp vọt vào, tìm một phương vị trí đánh lên cấm chế bắt đầu điên cuồng tu luyện.

Kỷ Ly thần niệm đầu tiên là quét một vòng, nàng nhìn thấy vô số Nguyên Thần ở chỗ này ngưng thật thân thể, nhìn thấy Thông Minh cùng Hoán Đề, cũng nhìn thấy Liên Kỷ. Duy nhất không có nhìn thấy, chính là Mạc Vô Kỵ.

Trong lòng nàng thở dài, chỉ có thể tìm kiếm địa phương trước bế quan tu luyện, chờ tu vi đi tới về sau, lại mời Hoàng Hà đạo quân mang

nàng đi tìm Mạc Vô Kỵ.

Giờ khắc này tại đây trong to lớn bản nguyên bồn địa, không có bất kỳ tranh chấp. Hết thảy tu sĩ, vô luận là có thân thể hoặc là không có thân thể, đều đang điên cuồng hấp thu một giới bản nguyên vững chắc tu vi của mình, ngưng thật nhục thể của mình.

Kỷ Ly thiên tư vốn là tốt, cộng thêm nàng chưa hề tiếp xúc qua loại này hoàn mỹ tu luyện hoàn cảnh, chỉ là mấy tháng thời gian, nàng liền lần nữa đột phá gông cùm xiềng xích, vọt tới Hợp Thần tầng 6.

Hợp Thần tầng 6 hiển nhiên không phải là tới hạn, tu vi của nàng vẫn như cũ mỗi thời mỗi khắc đều đang tăng lên lấy.

Trong to lớn bản nguyên bồn địa, không ngừng phát sinh từng đạo vui sướng khí tức. Đây là thỉnh thoảng có Nguyên Thần ngưng thật thân thể, đã có sinh tồn tư bản.

Thời gian thật nhanh lưu đi, trong bồn địa không có ai rời đi, khí tức tu sĩ trong bản nguyên bồn địa, mỗi thời mỗi khắc đều đang tăng cường lấy.

Tất cả mọi người rất rõ ràng, bên trong bồn địa ẩn chứa một giới bản nguyên tài nguyên tu luyện không phải là không hạn chế, nhiều người gia nhập vào tu luyện như vậy, chung quy có một ngày nơi này một giới bản nguyên sẽ bị tiêu hao hầu như không còn.

Lui một bước mà nói, chính là chỗ này một giới bản nguyên sẽ không bị tiêu hao hầu như không còn, Phá Toái Giới cũng gần bởi vì mất đi sau cùng chống đỡ, hóa thành mảnh vụn, trở thành từng cục thiên thạch trong hư không.

Đối với bọn họ mà nói, điên cuồng hấp thu bản nguyên tài nguyên tu luyện, mới đúng là mục tiêu duy nhất.

...

Một năm, hai năm, mười năm...

Thoáng qua, 171 năm trôi qua.

Dưới thân Mạc Vô Kỵ viên cầu màu vàng kim nhạt này rốt cục thu liễm, lần nữa hóa thành một cái hình cầu tầm thường trôi lơ lửng tại trong hư không.

Lúc này quanh người Mạc Vô Kỵ không còn có khí tức cường thế bức người, cả người trở nên tầm thường hơn so với trước. Chính là đi ở trong phàm tục đô thị, cũng tuyệt đối không ai có thể cảm thụ đi ra trên người của hắn không tầm thường.

Mạc Vô Kỵ mở mắt, đứng lên từ viên cầu. Hơn một trăm năm tu luyện, tu vi của hắn triệt để vững chắc ở tại Chuẩn Thánh tầng một.

Không chỉ là chính hắn đại đạo ngưng thật, Phàm Nhân Giới càng là như một cái chân chính vũ trụ thế giới, dãy núi, sông, biển rộng, bình nguyên...

Hết thảy đều lộ ra bàng bạc to lớn, mang theo một loại tân sinh vũ trụ khí tức thiên địa. Trong vũ trụ ẩn chứa Thiên Đạo, chính là Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân đại đạo.

Ở chỗ này, hắn chính là thiên địa, hắn chính là tất cả.

Mạc Vô Kỵ đem ánh mắt rớt vào chỗ xa hơn, một loại sứt mẻ, hôi bại cùng gần tán loạn khí tức đập vào mặt.

Đây là Phá Toái Giới? Trong lòng Mạc Vô Kỵ cả kinh, hắn vừa mới lúc đến nơi này, nơi này ngoại trừ quy tắc lăng loạn ra, vẫn như cũ còn là một cái giới vực. Nhưng là bây giờ, chính là không người tu luyện, cũng có thể cảm nhận được nơi này hoang vắng và nghiền nát.

Mạc Vô Kỵ nhìn thoáng qua viên cầu dưới chân màu vàng kim nhạt, thở dài một tiếng, tay vung lên một cái.

Mênh mông đạo vận khí tức cuồn cuộn nổi lên, năm đó hắn mất đi sức chín trâu hai hổ đều không thể rung chuyển viên cầu màu vàng kim nhạt, giờ khắc này ở dưới hắn đạo vận, không có nửa phần trở ngại bị đưa vào Phàm Nhân Giới.

Vô luận có đúng hay không có thể tìm tới Thông Minh ở nơi nào, nơi này đều không cần phải tiếp tục lưu lại nữa.

Gần như là tại Mạc Vô Kỵ quấn lấy viên cầu màu vàng kim nhạt đồng thời, xa xa một giới bản nguyên bồn địa phát ra răng rắc một tiếng nứt ra âm vang. Hết thảy bản nguyên khí tức, vào giờ khắc này biến mất vô tung vô ảnh. Không gian chung quanh bắt đầu sụp xuống, bồn địa rất nhanh tán loạn.

Hết thảy tu sĩ đều là điên cuồng liền xông ra ngoài, mọi người đều biết, Phá Toái Giới sau này, sẽ triệt để biến mất.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1147: Ai Dám Động Kỷ Ly?

- Con bé kia đứng lại.

Kỷ Ly vừa mới theo mọi người vọt ra, một bóng người liền ngăn ở phía trước của nàng.

Đây là một lão thái bà khuôn mặt già nua, da thịt tựa như da cây già cỗi giống nhau quấn quýt lấy, là nàng gọi Kỷ Ly lại.

Kỷ Ly cảnh giác nhìn chằm chằm trước mặt lão thái bà:

- Tiền bối có chuyện gì không?

- Ta xem tư chất ngươi không sai, có ý định thu ngươi làm đệ tử, ngươi cùng ta đi sao?.

Lão thái bà cười kiệt kiệt, tiếng cười đều có chút dọa người.

Kỷ Ly càng là lui về phía sau mấy bước, lúc này mới ôm quyền nói:

- Đa tạ tiền bối ưu ái, vãn bối còn không có dự định bái sư.

Bởi vì Kỷ Ly tư chất thật sự là tốt thái quá, còn đc Cực Băng Thiên Trúc tinh lọc tăng lên. Cộng thêm trước nàng chưa hề tiếp xúc qua một giới bản nguyên thứ đồ tốt này, tại đây trong một giới bản nguyên chỉ tu luyện trăm năm, thực lực của nàng đã vọt tới Hợp Thần tầng tám hậu kỳ, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào Hợp Thần tầng chín.

Nếu như bây giờ, để cho Kỷ Ly lại đối mặt bốn Hợp Thần trung kỳ ngăn cản trước đây, Kỷ Ly có thể dễ dàng giải quyết đối thủ.

Bất quá Kỷ Ly rất rõ ràng, thực lực nàng thăng mấy cái đẳng cấp, cũng không phải là đối thủ lão thái bà trước mắt này. Lão thái bà này khí tức xa xa mạnh hơn nàng, đạo vận lưu chuyển hầu như hình thành thực chất, rõ ràng là một cái Chuẩn Thánh cảnh giới cường giả.

- Ha ha ha...

Lão thái bà dùng thanh âm mang theo âm lãnh như chiêng gõ vậy cười ha ha một tiếng:

- Cô nương ta muốn thu đệ tử, người khác ước gì đầu nhập vào môn hạ của ta, ngươi lại còn cự tuyệt ta, thật sự là quá không cho ta mặt mũi.

Cô nương? Kỷ Ly nhìn lão thái bà già như da cây vậy, thiếu chút nữa phun ra.

- Phong Thất Cô thứ lỗi, vị sư muội này là đạo lữ của một người bạn ta, cũng không thể bái ngươi làm thầy.

Một cái thanh âm to cắt đứt tiếng cười của lão thái bà.

tiếng cười của Phong Thất Cô một trận dừng lại, lạnh lùng nhìn chằm chằm nam tử cao gầy tới nói:

- Hoang Phàn Hồng, ngươi muốn vì người nữ oa này mà ngăn cản cô nương ta? Ngươi là đạo quân, ta cũng là đạo quân, đừng làm cho ta bão nổi.

Hoàng Hà đạo quân thản nhiên nói:

- Ta thiếu một phần nhân tình của đạo lữ của cô gái này, cho nên chỉ cần ta ở chỗ này, ta không thể cho ngươi động tới nàng.

Trong Tứ đại đạo quân, Hoàng Hà đạo quân thực lực coi như là yếu nhất, mà mạnh nhất chính là kim trì đạo quân Phong Thất Cô trước mắt này. Lúc này mọi người thực lực đều khôi phục gần xong, Hoàng Hà đạo quân đối với Phong Thất Cô này vẫn như cũ rất là kiêng kỵ.

- Hoang Phàn Hồng, ta bây giờ xem ngươi dùng cái gì đến uy hiếp bản thánh.

Một người nam tử áo xanh cuồng cười một tiếng, rớt vào đối diện Hoàng Hà đạo quân.

Hoàng Hà đạo quân thấy nam tử áo xanh, biến sắc, lập tức vẫn như cũ bình ổn nói:

- Phảng Sư Ngọc, tuy nói ngươi mượn một giới bản nguyên ngưng tụ thân thể, ta Hoang Phàn Hồng cũng không sợ ngươi.

- Thế nào, Phảng đạo hữu, Hoang Phàn Hồng cũng cùng ngươi đối nghịch?

Phong Thất Cô lập tức lại hỏi.

Lúc này Phong Thất Cô tâm tình là sung sướng, vốn trong tứ đại đạo quân, thực lực của nàng liền mạnh nhất. Nàng một người cũng không sợ hãi Hoàng Hà đạo quân, hiện tại có thêm một Phảng Sư Ngọc so với Hoàng Hà đạo quân mạnh hơn, nàng càng là không sợ.

Trước lúc tu luyện, nàng đang ở bên người Kỷ Ly không xa. Chính là bởi vì như vậy, nàng mới rõ ràng Kỷ Ly tư chất mạnh bao nhiêu. còn chưa phải là trọng điểm nhất, trọng điểm là, Kỷ Ly xinh đẹp làm cho nàng như muốn điên cuồng. Loại thân thể này nếu không phải là của nàng Phong Thất Cô, chính nàng cũng không thể tha thứ cho bản thân.

Cho nên thời điểm đang hút thu bản nguyên, nàng sẽ lại đem hết thảy tinh lực toàn bộ đặt ở củng cố Nguyên Thần thức hải, ngưng luyện đại đạo. Về phần thân thể, nàng cũng không có đi tốn bao nhiêu thời gian. Bởi vì nàng sớm đã tính toán được rồi, sau khi tu luyện kết thúc, thân thể của Kỷ Ly chính là của nàng.

- Ha ha, con rùa đen này thừa dịp ta không có thân thể, bắt chẹt ta. Hiện tại ta cũng muốn xem, hắn Hoàng Hà đạo quân, mạnh như thế nào?

Phảng Sư Ngọc lúc này ngưng luyện thân thể, ngược lại không cần Kỷ Ly thân thể. Hắn có tính cách cừu oán tất báo, tự nhiên là sẽ không bỏ qua Hoàng Hà đạo quân trước đây quấy rầy chuyện tốt của hắn.

- Tốt, vậy thì mời đạo hữu giúp ta dạy dỗ Hoang Phàn Hồng một trận, nữ tử này ta trước thu lại.

Phong Thất Cô nói xong câu đó, liền muốn bắt Kỷ Ly.

Hoàng Hà đạo quân Hoang Phàn Hồng sắc mặt có chút khó coi, hắn ngược lại là một người tri ân báo đáp. Thế nhưng là một mình hắn đối mặt Phong Thất Cô cùng Phảng Sư Ngọc, nếu mà không trốn đi nói, hắn phải chết không thể nghi ngờ. Biện pháp duy nhất, đó chính là đi nhanh lên, lại đem chuyện này nói cho đạo lữ Mạc Vô Kỵ của Kỷ Ly.

- Ta liền xem ai dám động Kỷ Ly đạo hữu.

Theo giọng nói, một đạo thân ảnh ngăn ở phía trước Phong Thất Cô.

Người này trang phục thật sự là quá mức đặc biệt, tuy rằng rất gầy, màu đỏ bán nguyệt đao quan của hắn vẫn là cực kỳ đáng chú ý. Không chỉ có như vậy, hắn dài nhỏ khuôn mặt cùng đôi mắt nhỏ cũng giống vậy làm người khác chú ý.

Phong Thất Cô đột nhiên dừng lại cước bộ, khiếp sợ nhìn chằm chằm trước mắt nam tử này, thậm chí cũng không có dũng khí khẳng định nói:

- Hoán Đề Thánh Nhân?

- Ha ha ha ha...

Hoán Đề cười ha ha, thẳng đến cười một hồi lâu, rồi mới lên tiếng:

- Không nghĩ tới qua nhiều năm như vậy, ta Hoán Đề còn có người nhận ra, ta còn tưởng rằng thế giới này lại cũng không người nào biết ta Hoán Đề là ai.

Trong mắt Phong Thất Cô lộ ra cực độ kiêng kỵ, dù cho nàng khẳng định Hoán Đề hiện tại không thể nào là thánh nhân, nàng vẫn như cũ theo bản năng lui về sau mấy trượng. Đây là một loại Thánh Nhân uy thế tạo thành, nàng cũng là người có Thần vị, nhưng là bốn đạo quân Thần vị của nàng cùng Thánh Nhân Thần vị so với, chênh lệch cũng không phải là một cái cấp bậc đơn giản như vậy.

Phảng Sư Ngọc ánh mắt cũng là ngưng lại, lập tức âm dương quái khí nói:

- Hoán Đề, người khác sợ hãi ngươi, ta Phảng Sư Ngọc cũng không sợ hãi ngươi.

Phảng Sư Ngọc có đầy đủ tư cách nói lời này, năm đó hắn và Vũ Trụ Vạn Thần Ổ Hành Lễ Kiếm đặt song song là người mạnh nhất dưới Thánh Nhân, hắn lại không có Thần vị tại thân.

Nếu là Hoán Đề bây giờ là Thánh Nhân, hắn chỉ có thể chạy càng xa càng tốt. Hiện tại Hoán Đề căn bản cũng không phải là Thánh Nhân, không muốn nói Thánh Nhân, chính là Chuẩn Thánh viên mãn, Hoán Đề còn cách khá xa.

Cho nên Phảng Sư Ngọc khẳng định, Hoán Đề hiện tại không phải là đối thủ của hắn.

Một giới tán loạn bản nguyên là đồ tốt, chính là hơn trăm năm thời gian, đồ dù tốt, cũng không đủ dùng để cho thực lực của Hoán Đề khôi phục lại Chuẩn Thánh viên mãn.

Hoán Đề sắc mặt có chút khó coi, hắn năm đó dầu gì cũng là một cái Thánh Nhân, không nghĩ tới cả Phảng Sư Ngọc loại này tên gia hỏa cả Thần vị cũng không có cũng dám khiêu khích hắn. Mà sự thực cũng đúng, hắn bây giờ còn thật không phải là đối thủ của Phảng Sư Ngọc.

- Ngươi Phảng Sư Ngọc lợi hại như vậy, không bằng để cho ta Thông Minh đến cùng ngươi đọ sức đọ sức.

Thông Minh cười hắc hắc, bước vào vòng chiến.

- Đù! Ngươi còn sống?

Phảng Sư Ngọc thấy Thông Minh về sau, sắc mặt so với thấy Hoán Đề còn phải lay động hơn.

Chẳng những là Phảng Sư Ngọc lay động, chính là tu sĩ xung quanh không có rời đi đứng xem, cũng đều là rung động nhìn chằm chằm Thông Minh.

Bởi vì Thông Minh thế nhưng là Thánh Nhân so với Hoán Đề tư cách còn lâu hơn, chỉ là năm xưa bị ám toán về sau, mọi người đều cho rằng Thông Minh niết hóa tại trong vũ trụ thiên địa, không nghĩ tới Thông Minh căn bản cũng không có vẫn lạc, vẫn như cũ còn sống thật tốt.

Thông Minh cười lạnh nói:

- Ngươi Phảng Sư Ngọc cũng không có chết, ta Thông Minh làm sao có thể không ở đây?

- Thông Minh, lần này là vì nữ tử này, ngươi năm đó cũng là một cái đỉnh phong cường giả bên trong vũ trụ, diệt thế Lượng Kiếp gần đến, lẽ nào ngươi nhất định phải tại trước khi Lượng Kiếp đến, cùng ta chiến một hồi?

Phảng Sư Ngọc sắc mặt có chút khó coi. Tại trước khi Thông Minh không có lần nữa Chứng Đạo Thánh Nhân, hắn cho là mình không sợ Thông Minh, thế nhưng là hắn vừa mới khôi phục nguyên khí, cũng không muốn cùng Thông Minh cường giả như vậy chiến một hồi.

- Kỷ Ly đạo hữu thế nhưng là đạo lữ của Mạc huynh, nếu có cái gì trách nhiệm, ngươi Phảng Sư Ngọc cũng đảm đương không nổi.

Thông Minh cười hắc hắc.

- Ha ha, chỉ là một nữ tử, ta Phảng Sư Ngọc liền xem có thể đảm đương hay không.

Phảng Sư Ngọc cười ha ha. Hắn dầu gì cũng là năm đó người chí cường dưới Thánh Nhân, mỗi người đều dùng đạo lữ của cô gái này đến uy hiếp hắn Phảng Sư Ngọc, chẳng lẽ cho là hắn Phảng Sư Ngọc chính là ăn cỏ lớn lên sao?

- Phảng huynh, ta Phong Thất Cô sẽ cùng ngươi đứng chung một chỗ, chỉ là một nữ tử mà thôi, gọi Kỷ Ly phải không? Ta hết lần này tới lần khác muốn động một cái.

Phong Thất Cô nói xong, lại quay đầu lạnh lùng nói:

- Các vị đạo hữu, Hoán Đề sớm đã mất đi Thần vị, không muốn nói Thánh Nhân, cả Chuẩn Thánh cũng không cách nào trọn vẹn. Tương lai Phảng huynh thu được Thánh Nhân vị về sau, đứng ở bên người ta cùng phảng huynh đều là người một nhà.

Trong thời gian ngắn Phong Thất Cô đã đem chuyện triệt để nghĩ rõ ràng, Hoán Đề năm đó là Thánh Nhân không sai, bây giờ là Phượng Hoàng rụng lông không bằng con gà, thứ nhất Phảng Sư Ngọc liền ăn chắc hắn. Thông Minh hiển nhiên không sẽ vì chỉ là một Kỷ Ly liều mạng, mà nơi này nhiều cường giả như vậy, nàng chỉ cần lại kéo tới mấy cái Chuẩn Thánh cấp bậc, chỉ là Hoàng Hà thì nhằm nhò gì a.

Đối với Phong Thất Cô mà nói, muốn kéo vài người đứng ở bên này, này quá dễ dàng, nơi này có Thần vị cùng không có Thần vị, có mấy cái cùng nàng trước đây chưa từng có liên hệ gì? Phải biết rằng nàng đạo quân danh hiệu thế nhưng là Kim trì.

Quả nhiên, Phong Thất Cô nói xong câu đó về sau, lập tức thì có mấy người ý động. cơ hội Lượng Kiếp gần đến, nếu mà có thể đi theo sau một cường giả có hi vọng trở thành Thánh Nhân, đây tuyệt đối là cơ duyên trời ban.

- Ai dám động tới Kỷ Ly!?

Một người thanh niên bình thường thân vác trường kích từ hư không nhảy qua hạ xuống.

- Vô Kỵ...

Từ sau khi được Hoàng Hà đạo quân cứu ra, tại trong nội tâm Kỷ Ly vẫn quanh quẩn một loại xung động, rốt cục đã bộc phát ra, tìm được đầu nguồn phát tiết. Nàng thậm chí cũng không có suy nghĩ tỉ mỉ, một bước liền lao tới trước người Mạc Vô Kỵ, đem Mạc Vô Kỵ ôm chặt cứng.

Một luồng ôn nhu mềm mại kéo tới, Mạc Vô Kỵ cũng có chút dại ra, Kỷ Ly làm sao vậy ta?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1148: Đệ Nhất Nhân Dưới Thánh Nhân

Mạc Vô Kỵ theo bản năng ôm Kỷ Ly trong lòng, giờ khắc này, có một loại rung động nảy sinh ở sâu trong nội tâm hắn.

Kỷ Ly trước tiên liền cảm nhận được lửa nóng của Mạc Vô Kỵ, nàng lập tức tỉnh táo lại, liền muốn tránh thoát từ trong lòng Mạc Vô Kỵ đi ra.

Nàng như vậy, là bởi vì thiếu chút nữa bị Phảng Sư Ngọc đoạt xá, ở sâu trong nội tâm mới có một loại yếu đuối tột cùng. Cho nên sau khi nàng một lần nữa thấy Mạc Vô Kỵ, vội vàng ôm lấy Mạc Vô Kỵ, đây hoàn toàn là một loại kích động cùng biểu hiện yếu ớt. Trên thực tế cũng không có tình cảm đặc biệt giữa nam nữ ở trong đó.

Thế nhưng loại phản ứng này của Mạc Vô Kỵ làm cho nàng tỉnh táo lại, bởi vì điều này có chút khác thường.

Một tu sĩ, tu luyện đến loại trình độ này của nàng và Mạc Vô Kỵ, tuyệt đối sẽ không tại vội vàng có loại phản ứng nam nữ này.

Bất quá chỉ là trong nháy mắt, Kỷ Ly liền bỏ qua ý nghĩ tránh thoát đi ra, vô luận là vì sao, Mạc Vô Kỵ đều là người thân nhất trong lòng nàng hôm nay. Hợp Thần hậu kỳ lực lượng cường đại dường như cũng đã biến mất từ trên người nàng, cả người đều trở nên lười biếng hẳn lên.

Kỷ Ly muốn tránh thoát trước tiên, Mạc Vô Kỵ liền phản ứng kịp, hắn nhanh chóng buông Kỷ Ly ra, sau đó vỗ vỗ mông Kỷ Ly, nói:

- Không cần lo lắng, chờ ta dạy dỗ mấy tên này sau đó, chúng ta trở về Thần giới. Còn có, vừa rồi ta có chút trùng động rồi.

Trong lòng âm thầm tự trách đồng thời, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng tại sao hắn lại như vậy. Nếu như nói hắn đối với Kỷ Ly một chút hảo cảm cũng không có, đó là nói dóc. Kỷ Ly là một nữ tử xinh đẹp nhất mà hắn đã từng gặp được. Hơn nữa tính tình dịu dàng thiện lương, rất làm cho hắn thưởng thức.

Hắn bước vào Chuẩn Thánh, Phàm Nhân Đạo càng là rõ ràng. Từ góc độ nào đó mà nói, hắn Mạc Vô Kỵ chính là một phàm nhân, hắn và tu sĩ khác bất đồng, hắn có thất tình lục dục.

Kỷ Ly lắc đầu, không nói gì.

- Ngươi chính là người mà người khác không thể trêu vào, để cho ta lên trời xuống đất đều đi không xong, Mạc Vô Kỵ?

Phảng Sư Ngọc hừ lạnh một tiếng, trên dưới quan sát Mạc Vô Kỵ một phen.

Lời nói bây giờ, hắn căn bản cũng không có nhìn ra Mạc Vô Kỵ có bất kỳ bất đồng gì, tại trong mắt hắn, bây giờ Mạc Vô Kỵ tựa cùng một cái tầm thường Phàm Nhân không có bất kỳ khác nhau. Đương nhiên, đây cũng là một loại ẩn nấp công pháp Mạc Vô Kỵ tu luyện, giỏi về đem đạo vận khí tức của mình ẩn nấp.

Ha ha, hữu dụng không? Chỉ có người vô tri, mới có thể tại trước mặt cường giả chân chính ẩn nấp tu vi của mình.

- Mạc huynh!

Hoán Đề cùng Thông Minh gần như là cũng trong lúc đó đi tới trước mặt Mạc Vô Kỵ chào hỏi.

Hoán Đề linh hồn ấn ký tại trong tay Mạc Vô Kỵ, tự nhiên sẽ không đối với Mạc Vô Kỵ có bất kỳ bất kính gì. Thông Minh trước tựa cùng Mạc Vô Kỵ nói xong rồi, để Mạc Vô Kỵ làm chủ đối phó La Hư. Bất chấp Mạc Vô Kỵ cũng không có tham dự một giới bản nguyên cướp đoạt

tu luyện, thế nhưng hắn hoài nghi Mạc Vô Kỵ có kỳ ngộ khác, cũng sẽ không ít hơn cơ duyên so với bọn hắn lấy được.

Hoán Đề cùng Thông Minh hai người trước đây đều là Thánh Nhân, tại trước mặt Mạc Vô Kỵ cũng phải xưng Mạc Vô Kỵ vi huynh, hết thảy tu sĩ đều giữ an tĩnh, chính là vài tên tu sĩ vốn muốn gia nhập Phong Thất Cô cũng dừng lại thân hình.

Mạc Vô Kỵ gật đầu đối với Hoán Đề cùng Thông Minh, mới nhìn Phảng Sư Ngọc nói:

- Ngươi là ai? Ta có đúng hay không làm cho người ta lên trời xuống đất đi không xong, liên quan gì tới ngươi?

Mạc Vô Kỵ vừa mới đi tới nơi này, rất nhiều chuyện hắn cũng không biết. Vốn hắn chuẩn bị động thủ đối với Phong Thất Cô, bởi vì vừa rồi Phong Thất Cô uy hiếp Kỷ Ly. Về phần Phảng Sư Ngọc, hắn còn thật không có để ý, bây giờ là chính bản thân Phảng Sư Ngọc chủ động dính vào tìm việc.

Kỷ Ly nhanh chóng nói:

- Trước người này muốn động thủ với ta, là Hoàng Hà đạo quân tiền bối đã cứu ta.

Hoàng Hà đạo quân lúc này mới nhanh chóng tiến lên ôm quyền nói:

- Mạc đạo hữu, đã lâu không gặp.

Mạc Vô Kỵ nghe được Hoàng Hà đạo quân cứu Kỷ Ly, lập tức liền ôm quyền nói:

- Đa tạ đạo hữu xuất thủ cứu giúp sư tỷ của ta Kỷ Ly, tương lai nếu là có chỗ nào yêu cầu Mạc Vô Kỵ trợ giúp, đạo hữu cứ mở miệng. Bây giờ mời đạo hữu đem tình huống nói cho ta nghe một chút.

Hoàng Hà đạo quân Hoang Phàn Hồng thế nhưng là quá rõ tiềm lực của Mạc Vô Kỵ, lúc này nghe được Mạc Vô Kỵ hứa hẹn, trong lòng vui vẻ. Vốn hắn là báo đáp ân tình Mạc Vô Kỵ không giết hắn, thật không ngờ còn thu hoạch đc hữu nghị của Mạc Vô Kỵ loại cường giả tiềm lực này.

Lúc này Mạc Vô Kỵ hỏi, hắn lập tức nói:

- Mạc đạo hữu nói quá lời, ta trước đây cùng Mạc đạo hữu tách ra, vừa lúc gặp Phảng Sư Ngọc đoạt xá đối với Kỷ Ly đạo hữu. Ta sau khi biết quan hệ giữa Kỷ Ly đạo hữu cùng Mạc đạo hữu, xuất thủ ngăn trở Phảng Sư Ngọc. Hiện tại Phảng Sư Ngọc ngưng tụ thân thể, lần nữa trở về, hắn là tìm tới ta rồi.

Nghe được Phảng Sư Ngọc mún đoạt xá với Kỷ Ly, quanh thân Mạc Vô Kỵ sát khí dâng lên, từng đạo sát thế khí tức như thực chất bình thường vậy bao phủ lại Phảng Sư Ngọc, ngay cả Phong Thất Cô một bên cũng không có buông tha.

Dám đoạt xá đối với Kỷ Ly, hắn không giết người này, trong lòng cũng sẽ không vui sướng.

- Ha ha, ta Phong Thất Cô vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy hậu bối lớn lối như thế.

Phong Thất Cô cười ha ha một tiếng, nàng chẳng những không có lui về phía sau, còn tiến lên một bước, cùng Phảng Sư Ngọc đứng sóng vai.- Hoàng Hà đạo quân, cái cây già này vì sao cũng muốn động thủ đối với Kỷ Ly sư tỷ?

Mạc Vô Kỵ lĩnh vực không ngừng ngưng thật cùng mở rộng đi ra ngoài, cũng không có lập tức động thủ.

Đã trải qua một chuyện Hoàng Hà đạo quân về sau, Mạc Vô Kỵ quyết định nghe một chút nguyên nhân, rồi mới động thủ. Nếu là muốn

giết, hắn cũng sẽ không nửa phần lưu tình, nếu không phải giết, hắn cũng có một cái đúng mực.

Không đợi Hoàng Hà đạo quân nói chuyện, Hoán Đề liền cười hắc hắc nói:

- Mạc huynh, người này tên là Phong Thất Cô, đừng xem ả hình dạng như cây già bình thường vậy, thế nhưng là vẫn tự xưng cô nương...

Nghe được Phong Thất Cô tự xưng cô nương, Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa phun ra đồ ăn từ trăm năm trước.

Hoán Đề cũng không có nửa phần lưu lại mặt mũi cho Phong Thất Cô ý nghĩ:

- Người nữ nhân này năm đó coi như là một trong tứ đại đạo quân, bàn về sức chiến đấu, ả cũng là đứng đầu tứ đại đạo quân. Bất quá đạo quân danh hiệu của ả nhưng cùng tứ đại đạo quân không hề quan hệ, ả là Kim trì đạo quân, chỉ cần là giống đực ả sẽ biết, trong ao của ả có các loại các dạng nam nhân khí tức... Vừa rồi kim trì đạo quân, cũng muốn cần đoạt xá Kỷ Ly đạo hữu, bị ta cùng Thông Minh đạo hữu, Hoàng Hà đạo quân mấy người ngăn trở.

- Ha ha, thì ra là một cái xe buýt.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng, lĩnh vực cuồng cuốn đi ra ngoài, đồng thời một chỉ đánh ra.

Thất Giới Chỉ đệ nhất chỉ, Nhân Thế Gian.

Bước vào Chuẩn Thánh cảnh về sau, Phàm Nhân Đạo triệt để tạo thành quy tắc thế giới của mình, một chỉ điểm ra, uy lực một chỉ bây giờ và trước đây hoàn toàn không ở cùng một cấp bậc.

Cuồn cuộn phàm tục đạo vận bao trùm đi ra, một phương này không gian lúc này bị Mạc Vô Kỵ bao lại. Thiên địa quy tắc ngay lập tức thay

đổi, Phảng Sư Ngọc cùng Kim trì đạo quân căn bản là không khống chế bị phàm tục đạo vận thế giới ảnh hưởng.

- Mạc huynh, ta tới giúp ngươi.

Hoán Đề đang khi nói chuyện liền muốn xuất thủ, hắn biết thực lực của Mạc Vô Kỵ, một người đối phó Phảng Sư Ngọc cùng kim trì đạo quân hắn là còn chưa đủ.

Phảng Sư Ngọc năm đó thế nhưng là cùng Hành Lễ Kiếm đặt song song, được xưng đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân, dù cho Phảng Sư Ngọc thực lực bây giờ còn chưa khôi phục lại đỉnh phong, vẫn như cũ phi thường đáng sợ.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Không cần, Hoán Đề đạo hữu chỉ cần cùng ta theo sats, nếu mà hai người này từ trong tay của ta trốn ra, ngăn lại cho ta.

- Đây là ý cảnh thần thông, hắn là Thất Phật Kinh diễn sinh ra, chúng sinh thế giới...

Phảng Sư Ngọc trước tiên liền từ phàm tục giới tỉnh táo lại, nhắc nhở Kim trì đạo quân một câu về sau, trực tiếp lấy ra một thanh bụi đao thoạt nhìn cực kỳ kỳ lạ.

Mạc Vô Kỵ có chút hoài nghi Phảng Sư Ngọc chuôi đao này là làm từ nước, thật giống như nước bình thường, mang theo một loại cuộn sóng ba động. Dường như bất luận cái gì thực chất đồ đạc, đều không thể ngăn cản chuôi đao này công kích.

Phảng Sư Ngọc thanh tỉnh nhanh, đạo vận của hắn bị Nhân Thế Gian hướng dẫn đi vẫn không có hoàn nguyên đến, Mạc Vô Kỵ liên tiếp điểm ra Thiên địa cùng Tạo Hóa hai chỉ sau đó, một thanh đao của hắn mới hóa thành một đạo xé rách phía chân trời sóng gợn vết đao hạ xuống.

Dù cho không gian chiến đấu bị Mạc Vô Kỵ Nhân Thế Gian phong tỏa, Mạc Vô Kỵ thiên địa chỉ vẫn như cũ cuồn cuộn nổi lên mênh mông vô biên thiên địa khí thế, tại đây giữa thiên địa mênh mông vô biên, sụp xuống không chỉ là thiên địa, dù cho thiên địa không gian chung quanh cũng vậy bắt đầu sụp đổ, quy tắc tất cả đều vỡ vụn.

Mạc Vô Kỵ vừa mới bước vào Chuẩn Thánh, tu luyện hơn một trăm năm, Phàm Nhân Đạo của hắn còn không cách nào làm được thu phát tùy tâm. Bởi Phàm Nhân Đạo kích phát đi khí tức thiên địa, để cho Phá Toái Giới vốn là mất đi bản nguyên cùng mạch cơ vỡ ra đến.

Phá Toái Giới hóa thành vô số mảnh vụn, tại trong hư không trôi đi.

- Ầm!

Tại thời điểm thiên địa sụp xuống muốn đem Phảng Sư Ngọc xé rách, trong tay Phảng Sư Ngọc thủy đao cùng thiên địa quy tắc đánh vào cùng nhau.

Một loại tử khí khí thế Mạc Vô Kỵ chưa hề tiếp xúc qua bị kích phát đến, để cho Mạc Vô Kỵ thiên địa chỉ lại cũng không cách nào nghiền đè xuống.

Một đao kia bao trùm đi ra tử khí đạo vận, cũng vậy đồng dạng không cách nào thẩm thấu qua Mạc Vô Kỵ lĩnh vực cùng Nhân Thế Gian.

Loại này cuồng bạo đạo vận va chạm, hết thảy đều bắt đầu vỡ vụn.

Vỡ vụn không chỉ là Phá Toái Giới dưới chân mọi người, Mạc Vô Kỵ Nhân Thế Gian cũng vậy bắt đầu tan vỡ, vỡ vụn thiên địa vỡ vụn càng lợi hại, chỉ là không lại theo ý nghĩ của Mạc Vô Kỵ đi nghiền ép Phảng Sư Ngọc cùng Kim trì đạo quân.

Kim trì đạo quân tu vi so với Phảng Sư Ngọc phải kém hơn, đến bây giờ còn không có khôi phục, không phải là Phảng Sư Ngọc xuất thủ giúp

một tay, nàng sớm đã bị hai chỉ của Mạc Vô Kỵ trói buộc, thậm chí không đợi chỉ thứ ba xuất ra, nàng cũng sẽ bị giết chết.

- Mạc huynh, Phảng Sư Ngọc tu vi cũng được, chuôi đao kia của hắn là tinh hạch tử thủy luyện chế ra, năm đó người này vì luyện chế chuôi này đao, hủy diệt không biết bao nhiêu tinh cầu, giết vô số sinh linh. Một khi bị thủy đao của người này trói buộc lại, dù là Thánh Nhân cũng phải hao phí rất lớn tinh lực mới có thể tránh thoát.

Hoán Đề không nhanh không chậm truyền âm đến, nhắc nhở Mạc Vô Kỵ một câu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1149: Cường Giả Trẻ Tuổi Quật Khởi

Một giới nghiền nát cũng không có để cho chiến đấu dừng lại, thủy đao của Phảng Sư Ngọc đang cùng thiên địa chỉ đụng vào nhau, sau đó đột ngột vỡ vụn ra.

Thủy đao biến thành vô cùng vô tận tử khí đao vận, cũng may là Mạc Vô Kỵ, đổi thành một người tu sĩ khác, loại tử khí đao vận ăn mòn này, lập tức sẽ chỉ làm cho thần niệm cùng thần nguyên nhất thời chậm lại. Mạc Vô Kỵ Nguyên Thần là thực chất Nguyên Thần, Thế Giới Lạc càng là không sợ bất luận cái gì ngoại giới quy tắc ăn mòn.

Tuy nói như thế, trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là âm thầm lay động, Phảng Sư Ngọc thủy đao bị thiên địa chỉ xé rách về sau, cư nhiên cũng không có từ đấy mất đi năng lực công kích, trái lại biến thành loại này vô cùng tử khí đao vận cường đại hơn.

Những thứ này đao vận thoạt nhìn có thực chất, thế nhưng là dù cho dùng Lạc Thư đi ngăn cản, cũng không cách nào tiêu diệt những thứ đao vận này.

Thủy đao có lẽ so ra kém Đinh Đầu Thư, Mạc Vô Kỵ khẳng định Phảng Sư Ngọc đối với thủy đao khống chế, vượt qua xa Minh Nhạc thần đế đối với Đinh Đầu Thư khống chế. Tinh hạch tử thủy càng không biết là vật gì, thế nào luyện chế ra tới, cư nhiên có thể chế tạo ra thủy đao loại đáng sợ này pháp bảo.

Hắn cũng là một cái Luyện Khí Sư, chí ít hắn chưa từng nghe nói qua làm sao tinh luyện tinh hạch tử thủy. Có thể thấy được trong vũ trụ mênh

mông bên, có vô cùng vô tận tri thức, hắn được biết, cũng chỉ là một góc trong vũ trụ mà thôi.

- Mạc đạo hữu, nhanh chóng thối lui, thủy đao xé rách về sau đao vận không có bất kỳ pháp bảo có thể ngăn trở, trừ phi là Tạo Hóa bảo vật...

Thấy Phảng Sư Ngọc thủy đao đao vận triệt để kích phát, Hoàng Hà đạo quân nhanh chóng kêu lên.

Trên thực tế Phảng Sư Ngọc mặc dù có thể cùng Hành Lễ Kiếm đặt song song xưng là dưới Thánh Nhân đệ nhất nhân, chủ yếu cũng là bởi vì là Phảng Sư Ngọc có thủy đao.

Không có thủy đao, Phảng Sư Ngọc căn bản không phải là đối thủ của Hành Lễ Kiếm. Thế nhưng cộng thêm thủy đao, Hành Lễ Kiếm sẽ rất khó nói ăn chắc Phảng Sư Ngọc.

Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ bị thủy đao của Phảng Sư Ngọc áp chế, Kim Trì đạo quân rốt cục hồi thần lại, lần đầu tiên tế xuất bản thân pháp bảo.

Một thanh lược màu vàng cực đại vô cùng.

Lược vừa tế xuất đến, liền biến thành khắp trời màu vàng sơ ảnh tuyến, sơ ảnh tuyến hiệp bọc lấy kinh khủng không gian nổ vang khí tức, muốn đem một phương không gian này tất cả quy tắc toàn bộ chải vuốt thành sợi một lần. Hết thảy tại sự vật phía trước lược màu vàng, tất cả đều sẽ bị sơ ảnh cuốn đi, hóa thành hư vô.

Mạc Vô Kỵ không có nghe Hoàng Hà đạo quân thối lui, hắn tại thời điểm Hợp Thần cũng không sợ hãi Chuẩn Thánh, hiện tại hắn bước vào Chuẩn Thánh, còn sợ hai tên chỉ là Chuẩn Thánh, vậy Phàm Nhân Đạo của hắn cũng đã chứng uổng rồi.

Thứ ba chỉ Tạo Hóa đạo vận đồng thời bạo phát, vũ trụ thiên địa biến thành một cái lô to lớn. Nhân Thế Gian đạo vận cùng thiên địa đạo vận

tất cả đều rớt vào trong lô lớn, Đạo tắc quay cuồng.

Vô luận Phảng Sư Ngọc thủy đao chia ra đến bao nhiêu đao vận, vô luận Kim Trì đạo quân kim sơ hóa ra bao nhiêu sơ ảnh, tất cả đều bị thiên địa đại lô cuốn vào trong đó, sau đó dung hóa thành hư vô.

Tại đây trong lô lớn, vạn vật tất cả đều là như nhau!

- Răng rắc!

Một đạo khe nứt xuất hiện ở bên trên thủy đao, Phảng Sư Ngọc biến sắc, thần thông thật là đáng sợ. Chính bản thân hắn biết chuyện của mình, hắn ngạo khí, là bởi vì thủy đao của hắn không người nào có thể ngăn cản.

Một khi thủy đao của hắn bị ngăn trở, hắn cũng sẽ không mạnh hơn bao nhiêu so với Kim Trì đạo quân. Bây giờ Kim Trì đạo quân khoảng cách thời khắc đỉnh phong còn kém xa, cùng người nữ nhân ở tại chỗ này, chỉ có thể chờ chết.

Trước mắt Mạc Vô Kỵ này quá mức đáng sợ, nhất định phải đi.

Đi ý niệm trong đầu vừa tới, lĩnh vực quanh người Phảng Sư Ngọc lập tức liền yếu đi xuống.

Một phương này không gian vốn là bị Mạc Vô Kỵ Nhân Thế Gian bao phủ lại, chung quanh tràn ngập lấy Phàm Nhân Đạo quy tắc đạo vận. Phảng Sư Ngọc rút đi ý niệm trong đầu, Mạc Vô Kỵ liền cảm giác được.

Bán Nguyệt Trọng Kích hóa thành một đạo Ngân Hà, hư không đánh rớt.

Ngân Hà thẳng xuống 3000 dặm, khắp trời đạo vận tận thành tro!

Phảng Sư Ngọc căn bản cũng không có lao ra Nhân Thế Gian phàm tục đạo vận, đã bị Bán Nguyệt Trọng Kích đoạn thần đặc tính ngăn trở thần niệm:

- Trụ...

Phảng Sư Ngọc dưới kinh khủng đâu còn có lý do gì? Nhanh chóng cuồng hô Mạc Vô Kỵ dừng tay, chỉ là hắn vừa mới gọi ra một chữ, Ngân Hà đã hạ xuống...

- PHỐC!

Một đạo huyết vụ nổ tung, Bán Nguyệt Trọng Kích đưa hắn xé rách làm hai nửa.

Nguyên Thần của Phảng Sư Ngọc tràn ra, nguyên thần của hắn vừa ra đến liền tiêu diệt ở bên trong Nhân Thế Gian, hóa thành tro tàn biến mất. Từ đó về sau, trong vũ trụ, không còn có Phảng Sư Ngọc nữa.

Xa xa tu sĩ đứng xem đều là lặng lẽ không nói, Phảng Sư Ngọc cường đại không ai không biết. Ngoại trừ mấy Thánh Nhân, ai dám động tới Phảng Sư Ngọc? Chính là có Thần vị cường giả cũng không dám đi làm tức giận Phảng Sư Ngọc. Bởi vì người này có một thanh thủy đao nơi tay, hầu như là cường giả chỉ dưới Thánh Nhân.

Một cường giả như vậy, tại bên trong Đại Lượng Kiếp không có vẫn lạc, thậm chí còn khôi phục thân thể. Chính là không có khôi phục lại toàn bộ thực lực, chí ít cũng khôi phục bảy tám phần mười sao?? Phảng Sư Ngọc đã khôi phục bảy tám thành thực lực, tại trong tay Mạc Vô Kỵ bọn họ này lần đầu tiên nghe nói qua, dễ dàng liền bị giết chết như vậy.

Phải biết rằng còn có Kim Trì đạo quân hỗ trợ, không có Kim Trì đạo quân hỗ trợ, hắn chết sẽ nhanh hơn phải không ta?

- Mạc tiền bối, ta Phong Thất Cô nguyện ý dâng ra linh hồn ấn ký, trọn đời cho ngươi sai bảo.

Tại Phảng Sư Ngọc bị Mạc Vô Kỵ một kích chém giết trong nháy mắt, Phong Thất Cô càng là thấp thỏm lo âu kêu lên.

Đã không còn Phảng Sư Ngọc, nàng chả là cái đinh gì.

Nàng kim sơ lúc này bị Mạc Vô Kỵ Tạo Hóa chỉ trói buộc, căn bản cũng không có bất luận khả năng tránh thoát nào. Chính nàng cũng gần hoàn toàn bị Nhân Thế Gian tiêu tiêu diệt.

- Ta không muốn có rác rưởi.

Mạc Vô Kỵ hừ một tiếng, Tạo Hóa chỉ đạo vận càng là phô thiên cái địa vọt tới, thật giống như hỏa sơn phun trào bình thường giống nhau, Kim Trì đạo quân Phong Thất Cô bị Mạc Vô Kỵ đạo vận mang theo, biến mất vô tung vô ảnh, lần này là cả bụi cũng không có còn lại.

Mạc Vô Kỵ tay vung lên một cái, vô luận là Phảng Sư Ngọc thủy đao hay là Kim Trì đạo quân kim sơ, tất cả đều bị hắn cuốn đi.

Trong hư không an tĩnh lại, Phá Toái Giới sớm tứ phân ngũ liệt, tiêu tán ở trong mênh mông hư không. Xung quanh đông đảo tu sĩ vây xem, đều là trầm mặc không nói, vừa không ai rời đi, cũng không có người nói chuyện.

Có thể đứng ở chỗ này, kẻ nào không phải là cường giả trước đây tại vũ trụ mênh mông oai phong một cõi? Dù cho đã trải qua Đại Lượng Kiếp, bọn họ vẫn như cũ còn sống. Chẳng những còn sống, còn mượn bản nguyên một giới vỡ vụn về sau ngưng tụ thân thể.

Hiện tại một người trẻ tuổi bọn họ chưa từng thấy qua, ngay trước mặt bọn họ, giết hai chí cường nhân.

Vô luận là Phảng Sư Ngọc, hay là Phong Thất Cô, đều là hiển hách một thời tồn tại. Phong Thất Cô càng là tứ đại đạo quân tu vi mạnh nhất tồn tại, tại trước mặt Mạc Vô Kỵ, hình như con kiến hôi bình thường vậy còn chưa đủ nhìn.

- Mạc huynh, chúc mừng đạo pháp tăng mạnh.

Thông Minh là kẻ thứ nhất tới chúc mừng, hắn mặt ngoài cười tủm tỉm, thế nhưng là hắn ở sâu trong nội tâm cũng là tràn đầy lay động.

Nếu mà muốn đem Mạc Vô Kỵ đổi thành hắn mà nói, hắn đồng dạng không sợ Phảng Sư Ngọc cùng Phong Thất Cô liên thủ. Ở chỗ này dùng Phá Toái Giới bản nguyên vững chắc cùng ngưng luyện đạo vận về sau, Thông Minh phi thường rõ ràng thực lực của chính mình.

Thế nhưng hắn đồng dạng rõ ràng, hắn căn bản là không cách nào làm được như Mạc Vô Kỵ, dễ dàng liền giết chết Phảng Sư Ngọc cùng Phong Thất Cô hai người. Hắn còn khẳng định, Mạc Vô Kỵ không dùng toàn lực. Cũng là nói, Mạc Vô Kỵ có rất nhiều thủ đoạn hắn cũng không có nhìn thấy.

Đang thời điểm vừa mới liên thủ cùng Mạc Vô Kỵ, hắn còn có thể cảm nhận được Mạc Vô Kỵ một chút thực lực, vậy bây giờ hắn căn bản liền không biết thực lực của Mạc Vô Kỵ tới cùng tại trình độ gì. Hắn ở sâu trong nội tâm có một loại dự cảm, đó chính là đạo pháp của Mạc Vô Kỵ đã đại thành.

Mạc Vô Kỵ đối với người như Thông Minh hiểu rất rõ, chính là Mông Dã thứ hai. Người như thế chỉ có thể lợi ích hợp tác, căn bản cũng không có thể kết giao làm bằng hữu.

Hắn cười ha ha, lên tiếng chào đối với Thông Minh, ngược lại chủ động đi tới trước mặt Hoàng Hà đạo quân, nói lần nữa:

- Hoàng Hà đạo hữu, nếu mà ngươi hiện nay không có tính toán gì, không bằng cùng chúng ta cùng nhau hành động.

Hoàng Hà đạo quân giật mình, lập tức nhớ ra cái gì đó, lắc đầu nói:

- Ta còn có một chút chuyện trọng yếu chưa có làm, chờ ta làm xong, nếu mà diệt thế Lượng Kiếp còn chưa tới, ta nhất định tới tìm Mạc đạo hữu.

- Tốt, cứ như vậy quyết định.

Mạc Vô Kỵ chủ động cùng Hoàng Hà đạo quân trao đổi truyền tin châu.

Tứ đại đạo quân hắn đều đã biết, Kim Trì đạo quân bị hắn giết chết. Đại Mạc đạo quân cùng Hắc Ám Đạo Quân là mặt hàng mất dạy, thuộc về cực độ ích kỷ, trong mắt chỉ có chính bản thân đại đạo. Chỉ có Hoàng Hà đạo quân này, đối với Mạc Vô Kỵ rất là ok, để cho Mạc Vô Kỵ nổi lên một phần tâm tư kết giao.

Tại thời điểm Mạc Vô Kỵ cùng Hoàng Hà đạo quân hàn huyên, tu sĩ xung quanh đứng xem đều tiến lên đây lên tiếng chào. Mặc dù bọn hắn đối với Mạc Vô Kỵ chưa quen thuộc, cũng không biết Mạc Vô Kỵ đến từ nơi nào, muốn đi làm cái gì. Nhưng ở lúc diệt thế Lượng Kiếp gần đến, kết giao Mạc Vô Kỵ cường giả trẻ tuổi tiềm lực kinh người không gì sánh được mới quật khởi này, vậy chỉ có chỗ tốt không có chỗ xấu.

Không thể không nói bên trong Phá Toái Giới này trốn vô số cường giả, bất chấp Phá Toái Giới tại triệt để vỡ vụn về sau, hơn phân nửa mọi người đi rồi. Nơi này lưu lại vẫn như cũ có đông đảo chính thần, Trị thần và Tiểu Thần. Còn có một ít tu sĩ không có Thần vị, thực lực cường hãn vô cùng.

Diệt thế Lượng Kiếp không là chuyện của một cá nhân, những cường giả này nổi tiếng từ xưa đến kết giao, Mạc Vô Kỵ tự nhiên là sẽ không bỏ qua. Bất cứ người nào, hắn đều là chăm chú kết giao. Một người mạnh hơn nữa, cũng không cách nào một mình đối mặt diệt thế Lượng Kiếp.

Chờ cùng mọi người tách ra về sau, Mạc Vô Kỵ mới chuyển hướng Thông Minh hỏi:

- Thông Minh đạo hữu, hiện tại chúng ta làm sao trở lại Thất Giới Thạch đây?

Tu luyện đến Chuẩn Thánh, Mạc Vô Kỵ tự nghĩ sẽ không lại e ngại Vô Ngân Thánh Nhân nữa, nếu không sợ hắn, vậy bây giờ địa phương

trước tiên phải trở về chính là Thần giới. Chờ đến Thần giới, làm thế nào đi mặt đối mặt cùng Thanh Y Thánh Cô kia, đó là sự tình phía sau.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1150: Khổ Tâm Nhân Nước Rửa Chân

Thông Minh lắc đầu:

- Không có biện pháp đi trở về, chúng ta phải đi về chỉ có thể mượn Thần Vị Giới, cũng chính là trước đây không lâu bị hủy đi Phá Toái Giới. Hôm nay Phá Toái Giới bản nguyên bị hủy, giới vực càng là hóa thành thiên thạch biến mất tại trong hư không, truyền tống vị trí đi tới Thất Giới Thạch, càng là không có khả năng lại tồn tại.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt tối sầm, dường như mỗi lần hắn tìm được một chỗ truyền tống đi tới Thất Giới Thạch, cái chỗ này sẽ chỉ là phá huỷ. Cũng không biết Tiên Giới Đại Hoang Hải Vực có đúng cũng bị phá huỷ hay không.

Thông Minh cảm giác được Mạc Vô Kỵ tâm tình khó chịu, cũng chỉ tốt không nói thêm gì nữa, trên thực tế ở trong lòng hắn, chuyện này còn chưa phải là trách chính bản thân Mạc Vô Kỵ.

Không phải là Mạc Vô Kỵ xuất thủ quá ác nói, có lẽ bọn họ còn có thể mượn một lần truyền tống trận nữa, Phá Toái Giới này mới có thể triệt để vỡ ra.

- Này còn có không có biện pháp khác?

Trầm ngâm một hồi lâu, Mạc Vô Kỵ cũng biết, chuyện này thật đúng là chẳng trách người nào. Nếu như không có địa phương khác, chỉ dựa vào bọn họ phi thuyền, coi như là có cách vị cũng cần vô số năm sao?? Huống chi, bọn họ muốn đi Thần giới, sẽ có phương vị sao?

Thông Minh nói:

- Biện pháp cũng vậy không phải là không có, nếu như có thể tìm được một trong tứ đại đạo quân Hắc Ám Đạo Quân, hắc hắc, chúng ta cũng có thể rất nhanh trở lại giới.

- Vì sao?

Mạc Vô Kỵ nhanh chóng hỏi.

Thông Minh giải thích:

- Hắc Ám Đạo Quân có một món Tạo Hóa bảo vật, món Tạo Hóa bảo vật đó gọi là Tuế Nguyệt Bàn. Tuế Nguyệt Bàn có thể dùng tốc độ nhanh nhất trở lại Thần giới...

Mạc Vô Kỵ mở miệng cắt đứt lời Thông Minh nói:

- Thông Minh đạo hữu, theo ta được biết, Tuế Nguyệt Bàn là một món Tạo Hóa bảo vật không sai, thế nhưng Tuế Nguyệt Bàn tác dụng là gia tốc hoặc là giảm thiểu thời gian trôi qua, mà không ảnh hưởng quy tắc bảo vật. Loại bảo vật này và rất nhanh trở lại Thần giới có quan hệ gì?

Thông Minh cười hắc hắc:

- Cho nên nói Tuế Nguyệt Bàn đến bây giờ vẫn còn đang trong tay Hắc Ám Đạo Quân, căn bản cũng không có người nào có thể đoạt lại đi. Có rất ít người biết, Tuế Nguyệt Bàn là đoạt đi không được.

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó, hắn mơ hồ cảm giác được chính bản thân tiến vào một cái âm mưu của Hắc Ám Đạo Quân, thế nhưng là cụ thể âm mưu là cái gì, hắn lại có không biết.

- Còn phải thỉnh giáo Thông Minh đạo hữu.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, giọng thành khẩn nói.

Thông Minh có chút nghi hoặc, vì sao Mạc Vô Kỵ đối với Tuế Nguyệt Bàn lưu ý như vậy. Bất quá loại kiến thức này, hắn nói Mạc Vô Kỵ cũng không có cái gì. Về phần Tuế Nguyệt Bàn hiện tại đã ở trên người Mạc Vô Kỵ, coi như là để cho Thông Minh lại cáo già gấp mười lần, hắn cũng không nghĩ ra.

Thông Minh chăm chú giải thích:

- Tuế Nguyệt Bàn có thể gia tốc tu luyện, đây chỉ là thứ nhất mà thôi. Thứ hai, Tuế Nguyệt Bàn có thể làm pháp bảo phi hành cao cấp nhất. Không chỉ như thế, trên Tuế Nguyệt Bàn còn có vô tận vũ trụ phương vị tọa độ. Một khi Tuế Nguyệt Bàn toàn lực vận chuyển, coi như là mấy Thánh Nhân chung vào một chỗ, cũng không cách nào cản lại Tuế Nguyệt Bàn.

- Vì sao?

Kỷ Ly đều theo bản năng hỏi một câu.

Bị Hoán Đề đả thương nặng nghiền ép, Kỷ Ly đối với sức chiến đấu của Thánh Nhân có một loại sâu đậm kiêng kỵ. Mấy Thánh Nhân đều đuổi không kịp Tuế Nguyệt Bàn, Tuế Nguyệt Bàn cường đại cỡ nào?

Thông Minh thở dài nói:

- Bởi vì Tuế Nguyệt Bàn ngoại trừ bản thân có toàn bộ tinh không vũ trụ phương vị tọa độ ra, còn bản thân có qua sông thời gian, vượt qua hư không tốc độ. Nói cách khác, một khi Tuế Nguyệt Bàn chân chính bị nắm trong tay, Tuế Nguyệt Bàn có thể đột phá thời gian hạn chế đến kéo dài qua hư không, so với truyền tống trận đáng sợ hơn. Chúng ta biết, hết thảy truyền tống trận sở dĩ có thể nhanh chóng tới mục đích, đó là bởi vì truyền tống trận mượn chính là không gian thủ đoạn. Mà Tuế Nguyệt Bàn nhưng có thể mượn thời gian quy tắc, đến kéo dài qua không gian khoảng cách.

Có lẽ người không hiểu thiên địa quy tắc, nghe được Thông Minh lời này có chút tỉnh tỉnh mê mê, thế nhưng là trong lòng Mạc Vô Kỵ cũng là chấn động mãnh liệt. Cư nhiên có thể mượn thời gian, đến kéo dài qua không gian khoảng cách, Thánh Nhân có thể làm được như vầy phải không? Hắn dùng Tuế Nguyệt Bàn thời gian dài như vậy, cư nhiên còn không biết Tuế Nguyệt Bàn có loại năng lực này.

Nếu mà hắn có thể hiểu loại năng lực này, lĩnh ngộ được loại này quy tắc, vậy...

Trong lòng Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có chút kích động, thời gian quy tắc là khó khăn lĩnh ngộ nhất, chính là hắn hiện tại bước vào Chuẩn Thánh, đối với thời gian quy tắc cũng chỉ là chạm tới một phần da lông. Chính là một phần da lông, cũng để cho hắn cảm nhận được thời gian quy tắc đáng sợ cùng cường đại.Thông Minh tiếp tục nói:

- Tuế Nguyệt Bàn còn có đặc tính thứ ba, đó chính là đoạt về. Hiện tại Tuế Nguyệt Bàn tại trong tay Hắc Ám Đạo Quân, chính là thời điểm cực thịnh của Hoán Đề đạo hữu, lại đem Tuế Nguyệt Bàn đoạt lại, Hắc Ám Đạo Quân vẫn như cũ có thể đem Tuế Nguyệt Bàn này triệu hoán trở về. Hắn thông qua chính là thời gian quy tắc, có thể cho hắn vĩnh viễn nắm trong tay Tuế Nguyệt Bàn, chỉ cần hắn không vẫn lạc. Vô luận ngươi lại đem Tuế Nguyệt Bàn đặt ở địa phương nào, nơi đó quy tắc không có cao hơn Tạo Hóa quy tắc, hắn đều có thể triệu hoán trở về.

Đương nhiên, những thứ này đều không phải là đáng sợ nhất của Tuế Nguyệt Bàn, Tuế Nguyệt Bàn đáng sợ nhất là thời gian quy tắc tự bạo, một khi chọc giận Hắc Ám Đạo Quân, hắn có thể cùng bên trong Tuế Nguyệt Bàn thời gian Đạo tắc cùng nhau tự bạo, chính là Thánh Nhân tại dưới loại thời gian quy tắc tự bạo, cũng chỉ có thể lựa chọn một đường vẫn lạc. Cho nên nói tứ đại đạo quân ngoài mặt thực lực mạnh nhất là kim trì, kỳ thực đáng sợ nhất mới đúng là Hắc Ám Đạo Quân. Kim trì đạo quân có trai lơ nhiều lắm, thời điểm người khác cùng nàng đấu pháp đều là lưu lại lại đường sống, thế cho nên thực lực của nàng bị quá phận

phóng đại một phần. Hắc Ám Đạo Quân làm người khiêm tốn, là thật đáng sợ.

Mạc Vô Kỵ cũng hút khí lạnh, trong lòng thầm nghĩ mà sợ. Hoàn hảo hắn gặp phải Thông Minh, nếu không, hắn uống nước rửa chân của Hắc Ám Đạo Quân, còn không biết là thế nào uống vào.

Những thứ này lão vương bát đản, sau này gặp nhất định phải cẩn thận nhiều hơn nữa.

- Mạc huynh, chúng ta bây giờ phải làm thế nào làm, ngươi nói đi.

Liên Kỷ tu vi vừa mới bước trên Hợp Thần tầng bảy, càng là kiến thức quá trình Mạc Vô Kỵ một người nghiền ép chém giết Phảng Sư Ngọc cùng kim trì đạo quân, đối với Mạc Vô Kỵ là kính phục không dứt.

Mạc Vô Kỵ lần này không có nửa phần do dự, trực tiếp nói:

- Hoán Đề đạo hữu, Thông Minh đạo hữu cùng Liên Kỷ đạo hữu, ba người các ngươi một tổ đi tới Thần giới, ta cùng sư tỷ một tổ đi tới Thần giới. Nếu mà người nào tìm được đường đi chính xác trước, mọi người còn có thể liên lạc với nhau, liền lập tức hội hợp.

Sở dĩ phân tổ như vậy, là bởi vì Mạc Vô Kỵ cũng không muốn để cho việc bản thân mình có Tuế Nguyệt Bàn tiết lộ cho Hoán Đề, Thông Minh người như thế biết. Dù cho Hoán Đề là người hầu của hắn, hắn cũng không muốn làm như vậy. Thánh Nhân thủ đoạn nhiều lắm, ai biết Hoán Đề có thể khôi phục thực lực hay không, sau đó tiếp xúc loại này linh hồn dấu vết?

Kỷ Ly nghĩ đến một màn lúc trước nàng và Mạc Vô Kỵ ôm nhau, hiện tại lại phải cùng đi với Mạc Vô Kỵ, trên mặt của nàng hơi nóng lên, không có nói lời phản đối.

- Tốt, chúng ta đây cứ như vậy.

Hoán Đề lập tức nói, hắn và Thông Minh, Liên Kỷ đều không có gì hoài nghi. Bởi vì Mạc Vô Kỵ phân tổ rất có đạo lý.

Thực lực của Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không yếu hơn so với Hoán Đề cùng Thông Minh cộng lại, hiện tại Mạc Vô Kỵ mang theo Kỷ Ly một tổ, Thông Minh cùng Hoán Đề mang theo Liên Kỷ một tổ, bình thường không có khả năng lại bình thường hơn.

Về phần Mạc Vô Kỵ cùng Kỷ Ly có đúng hay không là quan hệ đạo lữ, căn bản cũng không trọng yếu.

- Đã như vậy, mọi người hiện tại liền đi, tranh thủ sớm ngày trở lại Thần giới.

Mạc Vô Kỵ tế xuất bản thân pháp bảo phi thuyền, mang theo Kỷ Ly tách ra cùng Hoán Đề ba người, cấp tốc dung nhập vào trong mênh mông hư không.

...

Phi thuyền vừa vọt vào hư không, Mạc Vô Kỵ để cho Kỷ Ly đến khống chế phi thuyền, hắn trước tiên tiến vào Phàm Nhân Giới.

Tại biết Tuế Nguyệt Bàn sẽ bị Hắc Ám Đạo Quân chiêu về, Mạc Vô Kỵ đâu còn dám lại đem Tuế Nguyệt Bàn lấy ra? Tuy rằng đặt ở bên trong Phàm Nhân Giới dường như cũng không an toàn, cuối cùng so với lấy ra phải tốt một chút.

Tại bước vào Chuẩn Thánh sau đó, Phàm Nhân Giới đã triệt để tạo thành một cái thế giới mới toàn vẹn. Nơi này lại cũng không nhìn thấy nửa điểm bóng dáng trước đây, không gian khí tức để cho người ta vui vẻ thoải mái, cái loại này rõ ràng thiên địa quy tắc, càng là thích hợp mỗi người ở chỗ này tu luyện.

Mạc Vô Kỵ không có tâm tình nhìn những thứ này, hắn mau chóng đem Tuế Nguyệt Bàn nắm ở trong tay, thần niệm thẩm thấu đi vào.

Cùng như trước, thần niệm của hắn vẫn là không cách nào thẩm thấu tiến vào Tuế Nguyệt Bàn chút nào.

Mạc Vô Kỵ biết, luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn hoặc là nắm trong tay Tuế Nguyệt Bàn tuyệt đối sẽ không nhẹ nhõm đơn giản như vậy, nếu quả như thật dễ dàng đơn giản như vậy, vậy Tuế Nguyệt Bàn lại không thể có thể vẫn tại trong tay Hắc Ám Đạo Quân.

Vài giọt máu huyết rơi ở trên Tuế Nguyệt Bàn, thần niệm của Mạc Vô Kỵ đi theo máu huyết thẩm thấu đi xuống, vẫn như cũ chỉ có thể cảm nhận được một mảnh hỗn độn bụi mông, không có nửa điểm manh mối.

Trước đây hắn tại bên trong Tuế Nguyệt Bàn tìm được mười hai cái Hắc Ám Đạo Quân Khổ Tâm Nhân thần niệm ấn ký, hắn còn tưởng rằng đã hoàn toàn rõ ràng Khổ Tâm Nhân vết tích. Khi nghe Thông Minh nói về sau, Mạc Vô Kỵ mới rõ ràng nhận thức đến. ười hai chỗ ấn ký này, rất có thể là Khổ Tâm Nhân bố trí đến, mê hoặc hắn.

Hắn đã sớm biết bọn người kia sẽ không đơn giản như vậy, kết quả vẫn là thiếu chút nữa trúng chiêu, chỉ có thể trách hắn quá mức khinh thường.

Trữ Thần Lạc thần niệm cùng thức hải thần niệm một lần lại một lần thẩm thấu vào Tuế Nguyệt Bàn, dù cho một lần lại một lần bị ngăn cản ngăn đi ra, Mạc Vô Kỵ vẫn không có buông tha.

Nếu mà Tuế Nguyệt Bàn năng lực thật sự như Thông Minh nói như vậy, vậy Tuế Nguyệt Bàn này với hắn mà nói quá mức trọng yếu.

Vô luận là máu huyết, thức hải thần niệm, Trữ Thần Lạc thần niệm, hay là linh nhãn, Mạc Vô Kỵ đều thi triển vô số lần, đáng tiếc là, hắn không muốn nói luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn, chính là tìm được cách làm sao luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn cửa vào đều không được.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1151: Tên Của Nàng Là Hạ Nhược Nhân

Nửa năm thời gian đi qua, Mạc Vô Kỵ vẫn là không có nửa điểm manh mối, Tuế Nguyệt Bàn này dường như chỉ có thể cho hắn dùng, hắn căn bản cũng không có thể làm bất kỳ thay đổi nào đối với Tuế Nguyệt Bàn.

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng, rời đi Phàm Nhân Giới.

- Vô Kỵ, ta hiện tại không có nửa điểm manh mối, chỉ biết là dựa vào cảm giác đi.

Thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, Kỷ Ly có chút ngượng ngùng nói.

Mạc Vô Kỵ đem phi thuyền giao cho nàng khống chế, thế nhưng là nàng phi hành nửa năm, cả nửa điểm manh mối cũng không có cách nào tìm được.

- Đi theo cảm giác cũng không sai.

Mạc Vô Kỵ thở dài, chợt nhớ tới một ca khúc.

- Tiên Tiên Đi về đâu, về đâu cũng là thế mà. Yêu đậm sâu, đậm sâu để rồi chia xa... xa xa xa xa xa zdồi…

Hắn đột ngột có chút mê mang, nếu mà hắn là theo cảm giác đi, giấc mộng này của hắn ở địa phương nào? Không ngừng tu luyện, không ngừng trở nên mạnh mẽ?

Sau đó trường sinh, đứng ở đỉnh phong? Trường sinh sau đó thì sao nè? Đứng ở đỉnh phong sau đó thì sao nè?

Từ khi tu luyện Phàm Nhân Đạo tới nay, Mạc Vô Kỵ vẫn là lần đầu tiên lâm vào loại mê man này. Trong chớp nhoáng này, hắn mất đi phương hướng, mất đi mục tiêu.

Giờ khắc này, đạo vận của hắn bắt đầu lăng loạn, hắn quanh thân quy tắc ba động càng ngày càng lợi hại, cũng càng ngày càng phức tạp. Đến cuối cùng, ngay cả thân thể hắn cũng vậy run rẩy.

Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ hồn nhiên không biết, hắn vẫn như cũ lâm vào giữa loại này mê man. Hắn tu luyện là Phàm Nhân Đạo, Phàm Nhân Đạo có ưu điểm, cũng có khuyết điểm.

Chí ít hắn bây giờ còn chưa vượt qua loại này khuyết điểm, giờ này khắc này hắn chính là một Phàm Nhân tầm thường.

Một đôi tay ôn mềm bắt lấy tay hắn, Mạc Vô Kỵ từ trong hỗn loạn nôn nóng tỉnh táo lại. Hắn ngẩng đầu nhìn thấy một đôi mắt trong vắt gần trong gang tấc, chỉ là trong tròng mắt này có thêm một loại lo lắng khó có thể ẩn núp.

- Vô Kỵ, ngươi không sao chứ.

Thấy Mạc Vô Kỵ mở mắt, đạo vận hỗn loạn cũng không còn tăng cường, Kỷ Ly bỗng nhiên thở phào nhẹ nhõm.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ có thêm một loại rung động không nói được, hắn ngơ ngác nhìn Kỷ Ly, giọng nói Thư Âm cùng Yên Nhi, khuôn mặt và tiếng cười tại trước mắt hắn không ngừng lay động, sau đó lại là Văn Hiểu Kỳ. Thế nhưng là những thứ này giọng nói, khuôn mặt và tiếng cười lại nhanh chóng phai đi, một loại cảm giác cô độc xông lên đầu.

Đến cuối cùng, cư nhiên xuất hiện Hạ Nhược Nhân, một loại sâu đậm chán ghét từ trong lòng Mạc Vô Kỵ dâng lên, hắn một cái tát vỗ ra.

Kỷ Ly cảm nhận được Mạc Vô Kỵ không đúng, dường như có một loại khí tức tàn bạo cùng cực độ cô độc khí tức tràn ngập tại quanh thân

hắn.

- Bép!

Kỷ Ly không hề phòng bị, bị Mạc Vô Kỵ một cái tát vỗ vào mông… à nhầm.. vỗ vào má, há mồm phun ra một đạo máu tươi, đụng vào hộ trận phi thuyền, rơi xuống.

Kỷ Ly đờ đẫn nhìn Mạc Vô Kỵ, nàng tại trên người Mạc Vô Kỵ cảm nhận được sự chán ghét mãnh liệt, trong chớp nhoáng này, trong đầu nàng chỉ có trống rỗng.

Nếu như nói trước đây trên người Mạc Vô Kỵ đạo vận khí tức rất là hỗn loạn, vậy bây giờ trên người Kỷ Ly đạo vận khí tức chính là hỗn loạn không chịu nổi.

Tu đạo tới rồi loại trình độ này của Kỷ Ly cùng Mạc Vô Kỵ, có đôi khi, bị thương nặng nhất không phải là trong chiến đấu mới có, mà là loại lơ đãng thương tổn này.

- Kỷ Ly sư tỷ...

Tại trong nháy mắt Kỷ Ly bị mình tát một phát, Mạc Vô Kỵ thanh tỉnh lại, hắn không kịp ảo não, nhanh chóng vọt tới, đem Kỷ Ly ôm vào trong lòng.

Kỷ Ly ý thức vẫn như cũ có chút trống không, nàng ở sâu trong nội tâm có một loại bàng hoàng, Mạc Vô Kỵ tại sao muốn đối với nàng lộ ra chán ghét thần thái cùng khí tức như vậy, cái loại này chán ghét, thật giống như nhìn thấy thứ ác tâm nhất vậy.

Đối với nàng mà nói, tại trong cái vũ trụ này, đã không còn thân nhân, người duy nhất đc nàng xem thành thân nhân, chỉ có Mạc Vô Kỵ. Nàng đại đạo đồng dạng không phải là cái loại tuyệt tình đại đạo, đã không còn thân nhân đạo, đối với nàng mà nói, còn có ý nghĩa gì?

Trước đây, nàng vì cứu cha nàng, một người dứt khoát xông vào Chư Thần Tháp. Hiện tại, Mạc Vô Kỵ tại trong lòng nàng, chính là thân nhân duy nhất của nàng.

Thân nhân duy nhất đối với nàng chán ghét như thế, để cho trong lòng nàng có một loại tuyệt vọng, loại tuyệt vọng này làm cho đạo vận nàng hỗn loạn rải rác.

- Xin lỗi, Kỷ Ly sư tỷ, ta không phải cố ý...

Mạc Vô Kỵ lấy ra vài viên thuốc đưa vào trong miệng Kỷ Ly, liên thanh nói.

Thế nhưng là thương thế của Kỷ Ly không phải là vì bị hắn tát một cái kia, cũng không phải đan dược của hắn có thể giải quyết.

- Ta không trách ngươi.

Kỷ Ly cười có chút buồn bã, nàng thực sự không muốn hỏi Mạc Vô Kỵ tại sao lại chán ghét nàng, nàng thầm nghĩ hơi khá hơn chút về sau, liền an tĩnh rời đi.

Vài viên thuốc đối với Kỷ Ly không có nửa điểm tác dụng, Mạc Vô Kỵ có chút lo lắng:

- Kỷ Ly sư tỷ, ngươi có thể nói cho ta biết, vì sao trong mắt của ngươi có một loại tử khí?

Mạc Vô Kỵ thần thông, vô luận là Sinh Tử Luân hay là âm dương chỉ, đều đối với tử khí có đặc biệt am hiểu. Hắn phi thường rõ ràng trong mắt Kỷ Ly tử khí không phải tới từ ngoại giới, mà là đến từ tự thân Kỷ Ly, nói cách khác Kỷ Ly bỗng nhiên mất đi tín niệm cùng chờ mong sự sống.

Kỷ Ly giùng giằng lắc đầu.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn biết Kỷ Ly nhất định là có chuyện gì không nghĩ nói với hắn, thế nhưng là hắn không biết phải làm thế nào để Kỷ Ly nói ra với hắn.

Thời gian từ từ trôi đi, Kỷ Ly rốt cục tránh thoát ra. Sắc mặt của nàng có chút tái nhợt, đạo vận khí tức lộ ra rất là bất ổn.

- Kỷ Ly sư tỷ...

Mạc Vô Kỵ buông ra Kỷ Ly gọi một câu.

Kỷ Ly nhìn Mạc Vô Kỵ một hồi lâu, lúc này mới nhu hòa cười một cái nói:

- Vô Kỵ, còn nhớ rõ lời ta trước đây nói với ngươi sao? Ta cuối cùng là phải dựa vào chính mình đi lang bạt một phen. Đi theo bên cạnh ngươi, ta chỉ có thể vĩnh viễn cũng không cách nào lớn mạnh. Ta đi rồi, ngươi hãy bảo trọng nhiều.

Nói xong câu đó, Kỷ Ly xoay người một bước liền từ trên phi thuyền của Mạc Vô Kỵ bước ra, trong nháy mắt liền biến mất tại giữa vũ trụ mênh mông.

Mạc Vô Kỵ đờ đẫn nhìn phương hướng Kỷ Ly biến mất, cả người bộc phát trầm mặc. Quanh người hắn đạo vận lại một lần nữa hỗn loạn, dường như lần nữa rơi vào cái loại hoàn cảnh lúc trước này.

Không, điều này tựa hồ có chút vấn đề. Nguyên Thần ngồi yên tại trong thức hải Mạc Vô Kỵ một trận run rẩy, đánh ra vô số thủ quyết, Mạc Vô Kỵ lại một lần nữa mở mắt.

Lúc này, dù là có ngốc, Mạc Vô Kỵ cũng biết mình tồn tại vấn đề. Hắn không chút do dự chạy ra khỏi phi thuyền, đuổi theo hướng về phía Kỷ Ly biến mất.

...

Kỷ Ly dùng tốc độ cũng không nhanh, nàng vừa đi ra khỏi phi thuyền, toàn bộ ý niệm lại một lần nữa lâm vào trong trống không.

Cũng không biết một mình tại trong hư không trôi đi bao lâu, nàng ngừng lại, ở trước mắt nàng là một cái Hư Không Liệt Phùng to lớn.

Đoạn thời gian này, nàng vẫn đang đơn điệu tái diễn suy nghĩ một vấn đề, nàng vì sao còn phải sống nữa.

Có lẽ, Hư Không Liệt Phùng này chính là kết cục sau cùng của nàng.

Nghĩ rõ ràng điểm này về sau, trong mắt Kỷ Ly bỗng nhiên thanh minh, nàng ngẩng đầu nhìn xa xa mênh mông hư không, khẽ mỉm cười một cái. Nụ cười kia, thật giống như quét sạch ánh mặt trời, đem tất cả vẻ lo lắng trong hư không đều xua tan đi.

Giờ khắc này, nàng không còn suy nghĩ tới bất luận thứ gì khác. Trong mắt của nàng có một loại tân sinh, nàng không cách nào chịu được cảnh một người yên lặng cô độc tu luyện vô số năm, sau đó tăng lên cảnh giới của mình như con rối vậy. Nàng muốn được Chịch! Vâng chính xác là như vậy!

Nàng rốt cục giơ chân lên, một bước bước vào trong Hư Không Liệt Phùng.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét tới Kỷ Ly, chân Kỷ Ly vừa mới bước vào Hư Không Liệt Phùng.

Mạc Vô Kỵ kinh hoàng hồn phi phách tán, Súc Địa Thành Thốn thần thông thi triển tới cực hạn, Mạc Vô Kỵ hầu như đi theo Kỷ Ly đồng thời bước vào Hư Không Liệt Phùng, sau đó trương tay đem Kỷ Ly ôm vào trong ngực. (tham khảo các phim Hàn Quốc để tưởng tượng dễ hơn)

- PHỐC PHỐC PHỐC!

Bên trong Hư Không Liệt Phùng từng đạo xé rách khí tức hoành quét tới, dù cho thân thể Mạc Vô Kỵ là thánh thể, tại đây dưới đẳng cấp cao

Hư Không Liệt Phùng, vẫn là không còn sức đánh trả chút nào.

Khi Lạc Thư đc Mạc Vô Kỵ tế xuất, quanh thân Mạc Vô Kỵ đã bị hư không lưỡi mang họa xuất một đống vết máu, quần áo tả tơi hầu như toàn bộ bị hư không phong nhận cuốn đi.

Cũng may hắn còn có Lạc Thư, không có Lạc Thư mà nói, có lẽ hắn sau cùng chỉ có thể còn bộ xương gãy nát. Hắn còn không dám tiến vào Phàm Nhân Giới, lúc này Phàm Nhân Giới của hắn còn không có triệt để hoàn thiện, tại dưới loại kinh khủng hư không xé rách này, một khi Phàm Nhân Giới của hắn bị xé rách, vậy hắn chẳng những không thể sống được đến, ngược lại sẽ đi theo thế giới cùng nhau tiêu tán.

- Vô Kỵ, ngươi...

Kỷ Ly cảm thụ được cả người Mạc Vô Kỵ là máu tươi, sợ ngây dại ra. Thẳng đến Mạc Vô Kỵ tế xuất Lạc Thư bảo vệ, nàng mới tỉnh ngộ lại. Mạc Vô Kỵ nếu mà không phải là vì bảo vệ nàng, nàng sợ rằng đã bị Hư Không Liệt Phùng cắn nuốt trở thành mảnh vụn.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa bị hư không lưỡi mang xé rách, toàn thân đều là vết thương, quần áo càng là chỉ có vài miếng đeo ở bên trên vết máu. Đây hết thảy đều là bởi vì nàng, ở sâu trong nội tâm Kỷ Ly tràn đầy hổ thẹn cùng bất an.

- Kỷ Ly sư tỷ, tuy rằng ta không biết là bởi vì nguyên nhân gì, thế nhưng là tỷ nên nói cho ta biết. Bằng không, ta vĩnh viễn cũng khó mà tha thứ chính bản thân mình.

Giọng nói Mạc Vô Kỵ có chút chậm lại.

Vô luận như thế nào, Kỷ Ly là bởi vì hắn đánh một cái tát, lúc này mới thay đổi thành như vậy.

Kỷ Ly há miệng, nàng cảm giác được Mạc Vô Kỵ không có nói dóc, nàng có thể nghe ra, Mạc Vô Kỵ mỗi một câu nói đều là thật tâm.

Nàng do dự, đưa tay muốn sờ một cái vào mặt Mạc Vô Kỵ, nàng muốn lau đi vết máu trên mặt Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ bắt lấy tay nàng, trong mắt cũng không có bất kỳ chán ghét gì, thay vào đó là một loại ôn nhu và may mắn.

Mạc Vô Kỵ đích xác may mắn, nếu mà hắn chậm một chút, Kỷ Ly đã biến mất từ trên thế giới này.

- Bành!

Hư Không Liệt Phùng biến mất, tại dưới cường đại Hư Không Liệt Phùng vòng xoáy lực lượng, Mạc Vô Kỵ cùng Kỷ Ly cùng nhau rớt vào trên mặt một khối đất đen kịt, đem mặt đất đụng ra một cái vũng bùn to lớn.

Kỷ Ly đc Mạc Vô Kỵ bảo vệ, không có nửa điểm bị thương.

- Xin lỗi, Vô Kỵ, ta vì nhìn thấy chán ghét tại trong mắt ngươi, ta lo lắng ta tiếp tục cùng với ngươi, sẽ ảnh hưởng đại đạo của ngươi.

Kỷ Ly có chút đau thương nói, nàng là thật cảm nhận được tràng cảnh Mạc Vô Kỵ đạo vận hỗn loạn, khí tức bất ổn.

Cộng thêm ánh mắt Mạc Vô Kỵ nhìn nàng rất chán ghét, nếu mà tiếp tục cùng đi với Mạc Vô Kỵ, đối với Mạc Vô Kỵ chỉ có chỗ hỏng không có lợi, sau cùng nói không chừng làm cho Mạc Vô Kỵ hồn phi phách tán, không còn có cơ hội Luân Hồi. Vô luận Mạc Vô Kỵ bởi vì sao chán ghét nàng, nàng cũng không thể ảnh hưởng đến Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ đột nhiên hiểu được, Kỷ Ly nhìn thấy tâm tình chán ghét của hắn đối với Hạ Nhược Nhân.

Hắn theo bản năng ôm sát Kỷ Ly vào trong lòng, tranh thủ bóp mông nàng mấy cái, cũng không có đứng lên từ trong hố đất, mà là nhìn hư không mênh mông vô biên, thanh âm thật giống như đến từ xa vời vậy:

- Kỷ Ly sư tỷ, trước đây ta sinh sống tại một nơi thế giới phàm tục tên là địa cầu. Ở nơi đó, ta nhất tâm học tập dược đạo, đồng thời kết giao một người bạn gái, tên của nàng là Hạ Nhược Nhân...

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1152: Cách Luyện Hóa Tuế Nguyệt Bàn

- Nàng cư nhiên giết ngươi...

Kỷ Ly cả kinh theo bản năng từ trong lòng Mạc Vô Kỵ đứng lên.

Nàng này hỗn loạn đạo vận khí tức bắt đầu rõ ràng, thần nguyên hoàn toàn khôi phục lại. Nàng rốt cuộc hiểu rõ, vì sao trong mắt Mạc Vô Kỵ có cái loại này mãnh liệt chán ghét, này không có quan hệ gì với nàng.

Lúc này nàng căn bản cũng không có lưu ý đến những thứ này, nàng để ý là nữ nhân kia tại sao phải như vậy ác độc? Càng để ý là, Mạc Vô Kỵ sống lại tới rồi Chân Tinh về sau gian khổ và cực khổ.

- Xin lỗi, là bởi vì ta làm thương tổn ngươi.

Kỷ Ly trong lòng tràn đầy hổ thẹn, nàng tại thiếu chút nữa bị Phảng Sư Ngọc đoạt xá sau đó, liền quyết định muốn thay đổi mình. Nhưng là tính cách của nàng vẫn không có thay đổi, lúc này mới để cho Mạc Vô Kỵ đi theo nàng tiến vào Hư Không Liệt Phùng, sau đó bị thương nặng.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, tiếp tục nói:

- Ta không cam lòng không cách nào tu luyện, một mình bước lên đường, muốn tìm tu luyện cách, lại nhìn thấy Yên Nhi bị hủy đi...

Mạc Vô Kỵ từ Yên Nhi nói đến Thư Âm, sau đó nói đến trong tinh không, Thư Âm vì cứu nàng, thiêu đốt sinh mệnh mang theo hắn lao ra khỏi vòng vây...

Kỷ Ly rốt cuộc hiểu rõ, vì sao Thư Âm tại trong lòng Mạc Vô Kỵ không ai thay thế. Nàng khắc chế xung động chính bản thân lần nữa ôm lấy Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ tu luyện là Phàm Nhân Đạo, bản thân có thất tình lục dục. Bất chấp lúc này chính là Mạc Vô Kỵ muốn nàng, nàng cũng là cam tâm tình nguyện, không oán không hối hận.

Nhưng nàng biết mình không có khả năng làm như vậy, bởi vì Thư Âm.

Chỉ có Thư Âm mới đúng là duy nhất đạo lữ của Mạc Vô Kỵ, chỉ có Thư Âm mới có thể đáng giá Mạc Vô Kỵ đi bảo vệ.

Nếu mà Thư Âm tại trong mắt Mạc Vô Kỵ nhìn thấy chán ghét, nàng sẽ rời đi sao? Kỷ Ly trong lòng đã tại lắc đầu, nàng khẳng định Thư Âm không sẽ rời đi. Cho nên nàng không phải là Thư Âm, dù cho hiện tại nàng đồng dạng có thể làm được Thư Âm như vậy, nàng vẫn cho là mình so ra kém Thư Âm.

Thư Âm bởi vì cứu Mạc Vô Kỵ vẫn lạc, nàng bởi vì phải vẫn lạc để cho Mạc Vô Kỵ bị thương vài lần, đây là khác nhau.

- Vô Kỵ, ngươi nhất định sẽ tìm được Thư Âm, cũng sẽ tìm được Yên Nhi.

Kỷ Ly nhu hòa nói, nàng không có cảm thấy thất lạc cùng không cam lòng.

Không sai, Mạc Vô Kỵ là duy nhất một nam tử làm cho nàng có ý nghĩ về đạo lữ. sau khi nghe hết sự tình về Mạc Vô Kỵ cùng Thư Âm, Yên Nhi, nàng cho rằng vô luận là Thư Âm hay là Yên Nhi, đều so với nàng thích hợp hơn với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ tình thương cũng không thấp, đến lúc này, hắn sớm đã sáng tỏ Kỷ Ly tâm tư.

Hắn biết, vô luận là hắn hay còn là Kỷ Ly, đều không thể tiến thêm một bước. Trong lòng hắn còn có Thư Âm, hắn không có cách nào cho Kỷ Ly bất luận cái kết cục gì. Đổi thành tu sĩ khác, có lẽ cảm thấy điều này cũng không có gì. Một người mấy cái đạo lữ, cũng là như thường. Hắn không phải là tu sĩ khác, hắn thích một lòng một ý.

Kỷ Ly cảm nhận được giữa nàng và Mạc Vô Kỵ cái loại này khó có thể nói ra được, chủ động chuyển hướng chủ đề nói:

- Vô Kỵ, vì sao lúc ngươi bế quan đi ra, có chút mất hồn mất vía?

Mạc Vô Kỵ đối với Kỷ Ly không có giấu diếm:

- Ta kỳ thực bản thân có Tuế Nguyệt Bàn...

- A...

Kỷ Ly bị Mạc Vô Kỵ nói kinh sợ, Mạc Vô Kỵ cư nhiên bản thân có Tuế Nguyệt Bàn, Thông Minh Thánh Nhân không phải nói Tuế Nguyệt Bàn tại trong tay Hắc Ám Đạo Quân sao? Rất nhanh Kỷ Ly liền tỉnh ngộ lại, nhất định là Mạc Vô Kỵ không cách nào luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn.

Quả nhiên Mạc Vô Kỵ tiếp tục nói:

- Tuế Nguyệt Bàn là ta từ trong tay Hắc Ám Đạo Quân Khổ Tâm Nhân trao đổi, trao đổi đại giới ngoại trừ Hồng Mông Sinh Tức ra, còn có một gốc cây Cực Băng Thiên Trúc. Lúc đó ta còn tưởng rằng ta chiếm to lớn tiện nghi, hiện tại ta mới biết được, ta bị Hắc Ám Đạo Quân Khổ Tâm Nhân gài bẫy. Từ ta bắt đầu bế quan đến bây giờ, ta không muốn nói luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn, chính là chạm tới trong đó bên góc cũng vậy không có khả năng. Chờ Khổ Tâm Nhân triệt để vững chắc tu vi về sau, ta sợ tên kia sẽ trước tiên thu hồi Tuế Nguyệt Bàn. Ta mới thật sự là giỏ trúc múc nước công dã tràng. Bởi vì Tuế Nguyệt Bàn không có khả năng luyện hóa, trong lòng vừa lo lắng chuyện còn lại, ta mất đi đạo tâm, thiếu chút nữa gặp chuyện không may.

- Ngươi dùng biện pháp gì đi luyện Tuế Nguyệt Bàn a?

Kỷ Ly hỏi.

- Thần niệm cùng máu huyết, còn dùng thần nguyên thẩm thấu, thậm chí dùng trận văn cùng...

Mạc Vô Kỵ bỗng dừng lại, dường như có một đạo tia sáng tại trong đầu của hắn hiện lên, vội vàng thời gian hắn lại không có cách nào đi bắt lấy.

Kỷ Ly cũng không có để ý Mạc Vô Kỵ dị trạng, vẫn như cũ hỏi:

- Tuế Nguyệt Bàn là Tạo Hóa bảo vật, hắn không phải là tầm thường Đạo tắc có thể lý giải...

Kỷ Ly lời còn chưa dứt, Mạc Vô Kỵ ý niệm bên trong này một đạo lượng mang đột ngột rõ ràng, hắn phát hiện suy nghĩ của mình quá mức xơ cứng.

- Ta phải đi bế quan...

Mạc Vô Kỵ mới vừa vừa mới nói mấy chữ, một đạo nổ vang liền từ đằng xa vỡ tan ra.

Mạc Vô Kỵ dùng tốc độ nhanh nhất tại trên người mình mặc vào một bộ y phục, cuồn cuộn nổi lên Kỷ Ly vọt ra.

- Chúng ta bị nhốt ở trong lồng rồi.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét sau khi rời khỏi đây, sắc mặt có chút khó coi nói.

Tại chung quanh bọn họ toàn bộ là hư không hàng rào, diện tích diện tích có chừng vài chừng trăm dặm. Loại này hư không hàng rào Mạc Vô Kỵ biết, cũng đã nghe nói qua. Hư không hàng rào cơ bản đều là tử lộ, một khi tiến đến liền không còn có đi ra khả năng.

Vô luận ngươi tu vi mạnh bao nhiêu, cũng không cách nào đánh vỡ hư không hàng rào. Đi qua hư không hàng rào thủ đoạn duy nhất, đó chính là vòng qua đạo này hư không hàng rào. Có đôi khi, vòng qua một chỗ hư không hàng rào, thậm chí yêu cầu vòng qua bao nhiêu cái vũ trụ giới diện.

Nhưng trong này, chính là cả địa phương vòng qua cũng không có. Thật giống như một cái tảng đá to lớn phong bế cái rương, đưa hắn cùng Kỷ Ly trói buộc tại bên trong rương.

Kỷ Ly ngược lại không có để ý bị giam ở nơi đó, mà là đang ở bên người Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên hỏi:

- Vô Kỵ, vừa rồi là vật gì phát ra nổ vang a?

- Ầm!

Lại là một tiếng nổ tung, giống như muốn hướng Kỷ Ly giải thích giống nhau, một đạo phóng lên cao bạch quang bắn đi ra. Cuồng bạo khí tức tàn bạo đạo vận cuốn tới, Mạc Vô Kỵ kinh nghiệm giết chóc, cảm giác còn tốt một chút. Kỷ Ly bị loại này giết chóc khí tức tàn bạo một kích, lúc này cũng cảm giác được có chút không thoải mái.

Mạc Vô Kỵ chậm lại giọng của mình nói:

- Nếu là ta không có đoán sai, nơi này khẳng định ẩn nấp một tuyệt thế cường giả. Tuyệt thế cường giả này không phải là mình ẩn nấp, chính là bị phong cấm ở chỗ này. Diệt thế Lượng Kiếp gần đến, bên trong vũ trụ cái gì yêu ma quỷ quái tất cả đi ra. Chúng ta không cần để ý, ngươi ở bên ngoài chờ ta, ta đi vào tiếp tục luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn.

Kỷ Ly gật đầu:

- Ngươi đi đi, ta chờ ngươi.

Nàng không có hỏi Mạc Vô Kỵ vì sao không mang theo nàng đi vào chung.

Mạc Vô Kỵ đã nghĩ tới luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn một cái có khả năng, đó chính là quy tắc luyện hóa. Bởi vì nghĩ tới quy tắc luyện hóa, hắn mới không mang Kỷ Ly tiến đến.

Phàm Nhân Giới là thế giới của hắn, tại bên trong Phàm Nhân Giới, hắn quy tắc mới có thể thuần túy đến mức tận cùng. Chính là Hoán Đề lúc này còn đang ở bên trong thế giới của hắn, hắn cũng sẽ để cho Hoán Đề đi ra ngoài, chờ hắn luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn về sau rồi lại nói.

Kỷ Ly ở bên ngoài, Mạc Vô Kỵ cũng không lo lắng. Nếu có cái gì tình huống khẩn cấp, Kỷ Ly nhất định sẽ tại trước tiên báo tin cho hắn. Trong này chính là có cái gì cường giả ẩn nấp hoặc là bị phong ấn, bình thường chỉ cần bọn họ không đi trêu chọc đối phương, đối phương không sẽ chủ động chọc tới đầu mình. Diệt thế Lượng Kiếp gần đến, trừ phi là ngu ngốc, không có người cường giả nào tại thời điểm tu vi của mình không có triệt để khôi phục, chủ động đi ra vô cớ tìm việc.

Kỷ Ly tu vi bây giờ là Hợp Thần hậu kỳ, lại tiến bộ liền muốn bước vào Chuẩn Thánh, chỉ cần không phải Thánh Nhân tới nơi này, Kỷ Ly dưới vội vàng tuyệt đối có thể ngăn trở.

Vừa tiến vào Phàm Nhân Giới, Mạc Vô Kỵ lần nữa cầm Tuế Nguyệt Bàn. Hắn Chu Thiên khí tức rất nhanh thì mở rộng tới rồi Tuế Nguyệt Bàn, đồng thời Phàm Nhân Đạo thiên địa đạo vận khí tức phô thiên cái địa thẩm thấu tới bên trong Tuế Nguyệt Bàn.

Kỷ Ly nói rất đúng, Tuế Nguyệt Bàn Đạo tắc không giống. Tuy nói Kỷ Ly cũng không có ý thức đc, Mạc Vô Kỵ đã có ý nghĩ rõ ràng.

Muốn luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn, chỉ có dùng hắn Phàm Nhân Đạo thiên địa quy tắc đi thẩm thấu.

Hắn cũng không tin sự tình Hắc Ám Đạo Quân có thể làm được, hắn Mạc Vô Kỵ liền làm không được.

Đảo mắt mấy ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ trợn tròn mắt, hắn Phàm Nhân Đạo Đạo tắc hầu như thẩm thấu không đi vào Tuế Nguyệt Bàn. Nếu mà nhất định phải nói có thể thấm vào, cái loại này chậm rãi tốc độ, không có cái mấy ngàn vạn năm, cũng đừng nghĩ cùng Tuế Nguyệt Bàn câu thông.

Mấy ngàn vạn năm trôi qua, có lẽ cả vũ trụ đều lần nữa tiến hóa.

Mạc Vô Kỵ thở dài, lẽ nào Tuế Nguyệt Bàn thật không phải của hắn? Hắn thế nhưng là nghe nói loại bảo vật này nhận chủ, nếu mà Tuế Nguyệt Bàn chủ động không cho hắn nhúng chàm, vậy hắn cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn Tuế Nguyệt Bàn trở lại trong tay Hắc Ám Đạo Quân.

Xuất ra đi nhiều đồ như vậy, kết quả Tuế Nguyệt Bàn còn không phải là của mình, trong lòng Mạc Vô Kỵ phiền muộn có thể tưởng tượng được.

Hắc Ám Đạo Quân tới cùng dùng thủ đoạn gì, mới để cho Tuế Nguyệt Bàn biến thành của hắn...

Mạc Vô Kỵ tư duy lần nữa dừng lại, Hắc Ám Đạo Quân mạnh mẽ hơn người khác địa phương ở nơi nào? Hoặc là nói Hắc Ám Đạo Quân thứ kiêu ngạo nhất là cái gì?

Hắc ám hệ thiên địa quy tắc đạo a? Hắc ám hệ thiên địa quy tắc, nhất định phải hắc ám thuộc tính Linh Căn mới có thể tu luyện cảm ngộ, nếu không, người khác căn bản cũng không có thể tu luyện.

Người khác không hiểu hắc ám quy tắc công pháp, không cách nào thi triển hắc ám quy tắc đạo vận, thế nhưng là hắn có thể a.

Hắn từ Khổ Thái nơi đó học tập tới rồi hắc ám hệ đồ đạc, chạm tới hắc ám quy tắc. Dùng năng lực hiện tại của hắn, chính là hắc ám quy tắc đại thần thông, cũng có thể dễ dàng tế xuất. Hắn có chỉ thứ tư âm dương cùng chỉ thứ năm vạn vật, đều dính đến hắc ám quy tắc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1153: Trộm Gà Bất Thành

Nghĩ đến liền làm, hắn đơn độc thẩm thấu ra một tia hắc ám thuộc tính quy tắc đạo vận tiến vào Tuế Nguyệt Bàn.

Lập tức Mạc Vô Kỵ liền ngạc nhiên mừng rỡ thiếu chút nữa kêu thành tiếng, bình thường vô luận hắn dùng bất kỳ thủ đoạn nào muốn thẩm thấu vào Tuế Nguyệt Bàn, vậy cũng là ngắm hoa trong sương mù. Duy nhất có thể thấm vào, đó chính là hắn Phàm Nhân Đạo quy tắc đạo vận. Thế nhưng là tốc độ kia, quả thực chậm đáng sợ.

Lúc này hắc ám thuộc tính quy tắc đạo vận, dễ dàng liền thẩm thấu vào bên trong Tuế Nguyệt Bàn, không có nửa điểm nhất thời chậm lại. Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền mờ mịt hắn lên, thần niệm của hắn thẩm thấu vào Tuế Nguyệt Bàn, căn bản là quét không tới bất kỳ vật gì.

Với hắn mà nói, cái đó và thần niệm không có thấm vào không có bất kỳ phân biệt gì nhau.

Trữ Thần Lạc thần niệm lại thấm vào, vẫn là một mảnh hắc ám, mở linh nhãn...

Mạc Vô Kỵ đột ngột thở phào nhẹ nhõm, hắn dùng hắc ám thuộc tính quy tắc đạo vận tiến vào Tuế Nguyệt Bàn về sau, linh nhãn có thể rõ ràng thấy rõ ràng tất cả đồ đạc bên trong Tuế Nguyệt Bàn.

Tại dưới linh nhãn, bên trong Tuế Nguyệt Bàn Đạo tắc rõ ràng. Thật giống như trong bóng tối, đột nhiên mở ra một cái đèn lớn, thấy rất sáng tỏ.

Từng đạo dùng hắc ám thuộc tính đạo vận vẽ bề ngoài văn lộ, dày đặc xuất hiện ở trước mặt Mạc Vô Kỵ.

Trong nháy mắt này, Mạc Vô Kỵ liền hiểu hắn tại sao phải thiếu chút nữa rơi vào điên cuồng. Trong này chẳng những bị Hắc Ám Đạo Quân bố trí các loại tâm ma đạo vận, còn thiết trí vô số cạm bẫy.

Dù cho Mạc Vô Kỵ còn chưa có bắt đầu luyện hóa, hắn cũng có thể nhìn ra, nếu là Hắc Ám Đạo Quân tâm tồn bất lương, hắn đang tu luyện bất cứ lúc nào, Hắc Ám Đạo Quân đều có thể để cho hắn đang tu luyện ở giữa thời gian thác vị. Một khi đang tu luyện bên trong thời gian thác vị, dù là không chết, hắn cũng vậy chẳng khác nào bị hủy.

Đến bây giờ, Hắc Ám Đạo Quân còn không có động thủ với hắn, duy nhất khả năng chính là Hắc Ám Đạo Quân còn không có triệt để khôi phục.

Mạc Vô Kỵ không tin Hắc Ám Đạo Quân sẽ thiện lương, đem Tuế Nguyệt Bàn cho hắn.

Bây giờ Mạc Vô Kỵ đâu còn dám lãng phí thời gian, hắn nhanh chóng bắt đầu tróc Hắc Ám Đạo Quân để lại bên trong Tuế Nguyệt Bàn tất cả hắc ám quy tắc đạo vận, đồng thời thanh lý bên trong các loại cạm bẫy cùng bộ phận then chốt.

Thời gian cứ như vậy từ từ đi qua, đảo mắt nửa tháng trôi qua, Mạc Vô Kỵ hoàn toàn dọn dẹp tất cả tay chân bên trong Tuế Nguyệt Bàn do Hắc Ám Đạo Quân lưu lại.

Tuy nói hắn còn chưa có bắt đầu luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn, hiện tại Tuế Nguyệt Bàn đã không thuộc về Hắc Ám Đạo Quân. Chí ít, hiện tại Hắc Ám Đạo Quân muốn thu hồi Tuế Nguyệt Bàn liền không cách nào làm được. Hắc Ám Đạo Quân mượn Tuế Nguyệt Bàn khắc xuống thu hồi khế ấn, bị hắn hoàn toàn hủy diệt thiêu đốt đi.

Hủy diệt tay chân của Hắc Ám Đạo Quân, Mạc Vô Kỵ chính là không cần linh nhãn, không cần hắc ám thuộc tính Đạo tắc, thần niệm cũng là dễ dàng có thể câu thông cùng Tuế Nguyệt Bàn.

Đến lúc này Mạc Vô Kỵ tự nhiên rõ ràng Tuế Nguyệt Bàn người khác vì sao không có khả năng luyện hóa, đây không phải là vấn đề Tuế Nguyệt Bàn, mà là vấn đề do Hắc Ám Đạo Quân Khổ Tâm Nhân.

Hiện tại hắn dùng Phàm Nhân Đạo luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn, đến lúc đó bên trong Tuế Nguyệt Bàn vẽ vào Phàm Nhân Đạo đạo vận quy tắc, sau đó không có người tu luyện qua Phàm Nhân Đạo, đồng dạng không cách nào cướp đi Tuế Nguyệt Bàn.

Phàm Nhân Đạo thì một đạo lại một đạo thẩm thấu vào Tuế Nguyệt Bàn, mỗi một hơi thở đi qua, Tuế Nguyệt Bàn cùng Mạc Vô Kỵ liên hệ sẽ càng gia tăng lên một phần.

...

Tại Mạc Vô Kỵ phá huỷ bên trong Tuế Nguyệt Bàn tất cả hắc ám đạo vận khế ấn cùng khắc quy tắc về sau, nơi khoảng cách Mạc Vô Kỵ ở trên hư không không biết bao nhiêu vị diện Táng Thần Cốc Thần Khế Chi Địa, trong phòng trúc, Khổ Tâm Nhân bỗng đứng lên, hắn ngẩng đầu nhìn vô tận mênh mông hư không, bỗng nhiên phát sinh một tiếng gào thét đáng sợ.

Vốn thân thể Khổ Tâm Nhân đã hoàn toàn khôi phục, tu vi khôi phục lại thất thất bát bát, lúc này trong mắt lại toát ra một loại thấp thỏm lo âu trước nay chưa có.

- Cái dis con mọe nó! Không có khả năng, đây tuyệt đối không có khả năng.

Khổ Tâm Nhân không ngừng tự lẩm bẩm.

Đủ qua mười mấy hô hấp thời gian, hắn mới từ đột ngột lay động cùng không tin đã tỉnh hồn lại. Từng cái thần linh mạch bị hắn trực tiếp ném ra ngoài, đi theo vài miệng máu huyết phun ra, vô số rườm rà sâu xa thủ quyết bị hắn đánh ra ngoài.

Thần linh mạch Thần Linh Khí phối hợp hắn thủ quyết, tạo thành một cái lại một cái Thần Linh Khí vòng xoáy ấn ký.

Thế nhưng rất nhanh, sắc mặt Khổ Tâm Nhân liền tái nhợt, hắn căn bản là không cách nào câu thông đến bất luận cái gì Tuế Nguyệt Bàn đạo vận khí tức.

Hắn bỗng đứng lên, cả người run rẩy, không còn có tâm tư đến tiếp tục tu luyện.

Vô số cường giả, đều đối với tràn đầy lo lắng thậm chí là tuyệt vọng Lượng Kiếp gần đến. Khổ Tâm Nhân tuyệt đối là một cái ngoại tộc, hắn ngoài mặt lo lắng Lượng Kiếp gần đến, trên thực tế hắn là hy vọng nhất Lượng Kiếp sớm đến một chút.

Nguyên nhân chính là hắn có Tuế Nguyệt Bàn.

Hắn có mười phần nắm chặt, tại đến lúc diệt sạch Lượng Kiếp, mượn Tuế Nguyệt Bàn đặt chân trên tất cả sinh linh, bước vào Thánh Nhân vị.

Mạc Vô Kỵ đổi đi của hắn Tuế Nguyệt Bàn, hắn sớm dự định sẽ lấy về tới. Tuy rằng lúc đó Mạc Vô Kỵ biểu hiện tương đối cường đại có nội tình, trong lòng hắn có chút giật mình, cũng vậy căn bản cũng không có lo lắng qua Tuế Nguyệt Bàn thu không đc.

Tuế Nguyệt Bàn là vật gì? Chỉ có hắn Khổ Tâm Nhân mới rõ ràng nhất.

Không có bất kỳ người nào có thể cướp đi Tuế Nguyệt Bàn, bởi vì Tuế Nguyệt Bàn bị người nào luyện hóa về sau, chính là đồ đạc thuộc về người đó. Huống chi hắn tu luyện là hắc ám thuộc tính công pháp?

Muốn luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn, trừ phi đồng dạng tu luyện là hắc ám thuộc tính. Mà hắn biết, Mạc Vô Kỵ tu luyện căn bản cũng không phải là hắc ám thuộc tính. Lui một vạn bước mà nói, dù cho đối phương tu luyện là hắc ám thuộc tính công pháp, vẫn như cũ không cách nào cướp đi Tuế Nguyệt Bàn.

Thần niệm quét vào hắn Tuế Nguyệt Bàn, cũng không cách nào kiểm tra tất cả bố cục bên trong. Một khi mạnh mẽ dùng thần niệm theo dõi, sau cùng sẽ gặp phải phản phệ, sau đó thức hải bị thương nặng.

Dựa theo đạo lý mà nói, hắn Tuế Nguyệt Bàn căn bản cũng không phải là người ngoài có thể chạm đến, hắn rất là không nghĩ ra, Mạc Vô Kỵ làm như thế nào phá huỷ tất cả đạo vận khí tức của hắn tại bên trong Tuế Nguyệt Bàn, đem Tuế Nguyệt Bàn luyện hóa?

- PHỐC!

Một đạo máu tươi phun ra, lần này Khổ Tâm Nhân là thật bị thương nặng, đạo vận hắn có chút lăng loạn hắn lên.

Không có ai biết, Tuế Nguyệt Bàn đối với hắn ý vị như thế nào.

Có Tuế Nguyệt Bàn, hắn chính là Hắc Ám Đạo Quân Khổ Tâm Nhân. Tại dưới Lượng Kiếp mới, hắn rất có thể Vấn Đỉnh Thánh Nhân cảnh. Không có Tuế Nguyệt Bàn, chính là tại trong tứ đại đạo quân, hắn cũng chỉ có thể coi như là tầm thường mà thôi.

Hắc ám công pháp là rất cường đại, đây chẳng qua là đối với một vài người chưa có tiếp xúc qua hắc ám công pháp. Cường giả đứng ở tột cùng Thần giới, có mấy ai chưa có tiếp xúc qua hắc ám đạo vận thần thông?

Mãnh liệt hối hận tràn ngập thể xác và tinh thần của Hắc Ám Đạo Quân, hắn hối hận không nên để cho Tuế Nguyệt Bàn ở lại bên ngoài thời gian dài như vậy. Hắn sở dĩ đến bây giờ còn không có thu hồi Tuế

Nguyệt Bàn, cũng không phải là hảo tâm muốn cho Mạc Vô Kỵ tu luyện một đoạn thời gian.

Mà là hắn nhìn trúng bảo vật trên người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ tùy tùy tiện tiện liền có thể xuất ra Hồng Mông Sinh Tức cùng Cực Băng Thiên Trúc, thậm chí hắn cũng không biết trên người Mạc Vô Kỵ có Hồng Mông Sinh Tức, có thể thấy được Mạc Vô Kỵ còn có nhiều hơn bảo vật tồn tại.

Hắn dự định khôi phục thân thể, tu vi khôi phục lại đến bảy tám phần về sau, lập tức đi ngay tìm kiếm Mạc Vô Kỵ. Thông qua Tuế Nguyệt Bàn, hắn rất dễ dàng liền có thể tìm tới chỗ Mạc Vô Kỵ. Tìm được Mạc Vô Kỵ về sau, hắn có nắm chắc sẽ đem tất cả mọi thứ của Mạc Vô Kỵ toàn bộ làm của riêng.

Hiện tại, giỏ trúc múc nước, hắn Tuế Nguyệt Bàn cũng không có.

- Dù là ngươi núp ở chân trời góc biển, ta Khổ Tâm Nhân cũng sẽ đem ngươi bắt ra, xé mở ngươi thế giới, đoạt lại Tuế Nguyệt Bàn.

Phẫn nộ, hối hận, kinh hoàng những tâm tình này lần lượt bị ẩn núp về sau, Khổ Tâm Nhân rốt cục khôi phục tỉnh táo.

Lên trời xuống đất, hắn cũng muốn đoạt lại Tuế Nguyệt Bàn. Không ai có thể cướp đi Tuế Nguyệt Bàn của hắn, không muốn nói Mạc Vô Kỵ, Thánh Nhân cũng không được.

...

Theo Mạc Vô Kỵ luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn càng lâu, hắn đối với thời gian quy tắc cảm ngộ lại càng khắc sâu.

Ở chỗ này, hắn đã biết thời gian nhất thời chậm lại, đây chẳng qua là nhập môn thủ đoạn đơn giản nhất bên trong thời gian quy tắc cùng mà thôi. Một khi hắn chân chính nắm trong tay thời gian quy tắc, chính là để

cho thời gian gia tốc, thời gian đảo ngược, cũng không phải không có khả năng.

Lại là mấy tháng đi qua, khi Mạc Vô Kỵ chạm tới Tuế Nguyệt Bàn chỗ cốt lõi, hắn càng là ngạc nhiên mừng rỡ nảy ra. Tuế Nguyệt Bàn đích xác có thể làm phi hành pháp bảo, càng làm cho hắn kích động là, hắn cảm ứng được bên trong Tuế Nguyệt Bàn lại có một loại thần thông, thần thông thức thứ nhất gắn liền với thời gian.

Tại hắn trong không gian, hắn có thể nắm trong tay năm tháng, để cho năm tháng thời gian một lần nữa bắt đầu.

Đây là một loại đại thần thông cực kỳ đáng sợ, một khi hắn nắm trong tay thời gian lên, hắn sở có thể làm được đã có thể không chỉ là làm cho đối phương không gian nhất thời chậm lại, còn có thể làm cho đối phương đại thần thông nhất thời chậm lại.

Cường giả một hơi thở giữa đó có thể làm vô số chuyện, nếu mà thần thông của đối phương đều bởi vì thời gian lên nhất thời chậm lại, đối thủ vận mệnh đã có phân nửa bị hắn bóp chặt trong tay.

Đang ở Mạc Vô Kỵ chuẩn bị một bên luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn, đi sang một bên cảm ngộ thời gian, hắn nghe được tiếng thét chói tai của Kỷ Ly.

Mạc Vô Kỵ trước tiên liền chạy ra khỏi đi ra, hắn thấy Kỷ Ly đờ đẫn ngồi dưới đất nhìn phía xa.

- Chuyện gì xảy ra, Kỷ Ly sư tỷ?

Mạc Vô Kỵ vội vàng hỏi, chỉ là hỏi một câu nói, hắn cũng cảm giác được không đúng.

Nguyên bản hư không hàng rào bị phong ấn lại, xuất hiện một đạo to lớn lỗ thủng, lỗ thủng trực tiếp liền xông ra ngoài, trong hư không khí tức thẩm thấu vào.

Kỷ Ly chỉ vào xa xa lỗ thủng to lớn run rẩy nói:

- Rồng, ta nhìn thấy một con Hắc Long...

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ nói:

- Kỷ Ly sư tỷ, rồng thì rất như thường a. Vũ trụ mênh mông, Long tộc vốn chính là đại tộc. Long tộc trước đây cũng xuất hiện qua vô số cường giả, Hắc Long ẩn nấp ở chỗ này tu luyện, cũng không có cái gì.

Kỷ Ly sắc mặt tái nhợt hòa hoãn một phần, nàng lắc đầu nói:

- Không phải là, Hắc Long này không phải là tầm thường Long tộc, nó chỉ bằng vào khí tức, liền nghiền ép ta ngã ngồi xuống. So với thời điểm ta gặp được Hoán Đề tiền bối mạnh nhất, mạnh hơn cũng không chỉ gấp trăm lần...

Nói bóng gió, Hắc Long muốn giết Kỷ Ly, căn bản cũng không cần động thủ. Loại này cường đại, cũng chỉ có Thánh Nhân sao??

Mạc Vô Kỵ nghe đến đó, biến sắc. Kỷ Ly thấy Hoán Đề, Hoán Đề tuy rằng không phải là Thánh Nhân, cũng là Chuẩn Thánh đỉnh phong, hơn nữa Hoán Đề còn mang theo Thánh Nhân uy áp. So với Hoán Đề mạnh hơn gấp trăm lần, đây là tồn tại kinh khủng bực nào?

Hắn khẳng định chính là hắn đối mặt cường đại như vậy Hắc Long, cũng chỉ có một con đường, tử lộ.

- Sư tỷ, tuy rằng ta không biết này Hắc Long vì sao không động tới tỷ, chúng ta tuyệt đối không có khả năng tiếp tục ở tại chỗ này. Vạn nhất Hắc Long này bởi vì chuyện khác đi ra ngoài đi một vòng lại trở về, chúng ta ở tại chỗ này chính là chờ chết.

Mạc Vô Kỵ lúc này liền nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1154: Trở Về Thần Giới

Kỷ Ly nhanh chóng gật đầu nói:

- Ta cảm giác được Hắc Long thần niệm quét ta, khí tức đáng sợ này, hắn là chính như ngươi nói, nó có thể sẽ trở về, chúng ta liền từ địa phương Hắc Long này lao tới đi thôi.

Mạc Vô Kỵ biểu tình ngưng trọng lắc đầu:

- Tuyệt đối không có khả năng từ nơi đó đi, từ nơi đó đi, sợ rằng thật sự là muốn chết.

Hắn muốn hiểu được, Hắc Long sở dĩ bất động Kỷ Ly, là khẳng định Kỷ Ly đi không xong. Cho nên hắn tuyệt đối không có khả năng mang theo Kỷ Ly từ Hắc Long lưu lại đường đi.

Đổi thành trước, hắn không có cách nào từ địa phương khác rời đi. Hiện tại, hắn có Tuế Nguyệt Bàn.

- Đi như thế nào?

Kỷ Ly mới vừa nói ba chữ, một cổ khí tức bàng bạc vô biên vọt vào.

Mạc Vô Kỵ thực lực Chuẩn Thánh tầng một, cũng bị loại khí thế này đánh tâm thần bất ổn.

- Không tốt, Hắc Long trở lại rồi, chúng ta đi nhanh lên.

Mạc Vô Kỵ đã bắt ra Tuế Nguyệt Bàn, thần niệm động, Tuế Nguyệt Bàn trôi lơ lửng tại trong hư không, thong thả chuyển động.

Mạc Vô Kỵ mang theo Kỷ Ly rơi vào Tuế Nguyệt Bàn, trước mũi Tuế Nguyệt Bàn xuất hiện một vũ trụ bản đồ tinh không rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ mặc dù biết Tuế Nguyệt Bàn có thể lợi dụng thời gian kéo dài qua không gian, hắn tại trong quá trình luyện hóa cũng tiếp xúc đến, hắn dù sao cũng là lần đầu tiên lợi dụng loại thủ đoạn này, phương diện tốc độ thoáng chậm một chút.

Còn không có chờ Mạc Vô Kỵ kích phát đặc tính Tuế Nguyệt Bàn, lợi dụng thời gian kéo dài qua ra một phương không gian này, một đạo khí tức kinh khủng đã vọt vào.

Đầu rồng màu đen to lớn, mang theo bao trùm hết thảy cuồng bạo khí tức tàn bạo.

Mạc Vô Kỵ đâu còn nhớ được cái khác, thức hải thần niệm cùng Trữ Thần Lạc thần niệm một toàn bộ gia trì tới rồi Tuế Nguyệt Bàn, Tuế Nguyệt Bàn quanh thân run lên, sau đó nhanh chóng xoay tròn, đi theo đong đưa vài cái, trực tiếp biến mất trong một phương không gian này.

Gần như là tại trong nháy mắt Tuế Nguyệt Bàn biến mất, một cái to lớn hắc móng bắt tới không gian Tuế Nguyệt Bàn.

Không gian cơ hồ bị bắt nứt ra, nhưng mà ngoại trừ chạm tới một ít thời gian quy tắc khí tức ra, hắc móng không có bắt được bất kỳ vật gì.

Tuế Nguyệt Bàn xuất hiện, coi như là Hắc Long lại không muốn động, cũng sẽ không bỏ qua loại cơ duyên này. Mạc Vô Kỵ chỉ có thể mượn Tuế Nguyệt Bàn mới có thể đi qua không gian hàng rào, Hắc Long chỉ là gầm lên giận dữ, liền từ địa phương Mạc Vô Kỵ biến mất liền xông ra ngoài. Mạc Vô Kỵ không cách nào rung chuyển không gian hàng rào, đối với Hắc Long mà nói, thật giống như một mặt giấy mỏng.

...

Tuế Nguyệt Bàn lao ra không gian hàng rào về sau, lập tức liền biến thành một đạo hư tuyến tại trong hư không nhanh chóng rồi biến mất. Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ nhìn Tuế Nguyệt Bàn phương vị, chính là Phá toái giới đã biến mất, ở trên Tuế Nguyệt Bàn, vẫn như cũ có đánh dấu.

Hắn cần phải đi Thần giới, càng là rõ ràng không có lầm. Không muốn nói Thần giới, chính là Thất Giới Thạch, ở trên Tuế Nguyệt Bàn đều có đánh dấu. Tiếc nuối duy nhất là, hắn còn không có triệt để luyện hóa Tuế Nguyệt Bàn, ngoại trừ lợi dụng Tuế Nguyệt Bàn thời gian quy tắc qua sông một phần giới vực không gian ra, rất lâu, hắn đều chỉ có thể để cho Tuế Nguyệt Bàn dựa theo tốc độ vốn có mà chạy đi.

Về phần kinh khủng kia Hắc Long sẽ đuổi theo, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có nghĩ tới.

Nếu mà Tuế Nguyệt Bàn cũng có thể đuổi theo, vậy Tuế Nguyệt Bàn cũng sẽ không là Tạo Hóa bảo vật.

Tuế Nguyệt Bàn tốc độ cực kỳ cấp tốc, tuy nói không phải là tại thời thời khắc khắc tiến hành không gian hoạt động, thế nhưng tốc độ kia sẽ không chậm bao nhiêu so với Súc Địa Thành Thốn của hắn.

Hắn Súc Địa Thành Thốn chỉ là một loại thần thông, cũng không thể thời thời khắc khắc thi triển. Tuế Nguyệt Bàn bây giờ là thời thời khắc khắc đều là dùng loại tốc độ này cấp tốc đi tới, tự nhiên là vô cùng nhanh chóng.

Tại lao tới về sau, Mạc Vô Kỵ trước tiên đã phát tài tin tức cho mấy người Hoán Đề, để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, hắn cũng không có thu được hồi âm của Hoán Đề cùng Thông Minh mấy người.

Dùng Hoán Đề ba người thực lực, Mạc Vô Kỵ ngược lại không có gì lo lắng. Hắn không có đi nhóm mấy người này, càng là tăng nhanh Tuế Nguyệt Bàn tốc độ, đi tới Thần giới.

Thần giới sự tình hắn phải lo lắng nhiều lắm, Vô Ngân Thánh Nhân kia ở tại thần giới không nói, tại Táng Thần Cốc còn có một cái Thánh Nhân Thanh Y Thánh Cô. Hai người này, bất kỳ một kẻ nào, đều có thể làm cho cả Thần giới biến thành tai nạn.

Tuế Nguyệt Bàn đích thật là cường đại, tại Mạc Vô Kỵ không có triệt để luyện hóa, chỉ là 3 tháng trôi qua, thần niệm của Mạc Vô Kỵ liền có thể quét Thần giới phương vị. Mạc Vô Kỵ thu hồi Tuế Nguyệt Bàn, hắn biết chỗ vũ trụ hư không cửa vào Thần Lục.

...

Cũng trong lúc đó, Thông Minh lại ngừng lại, Hoán Đề cùng Liên Kỷ nhìn Thông Minh, Liên Kỷ càng là có chút không hiểu hỏi:

- Thông Minh đạo hữu, có vấn đề gì không?

Dựa theo tư cách cùng bối phận, Liên Kỷ chính là tư cách gọi Thông Minh cùng Hoán Đề tiền bối cũng không có. Bởi vì Mạc Vô Kỵ, Liên Kỷ mới gọi Thông Minh là tiền bối. Nếu không, bối phận liền loạn sáo. Chí ít hiện tại Mạc Vô Kỵ vẫn là tiểu đội trưởng, cũng không thể gọi Mạc Vô Kỵ Vô Kỵ đạo hữu, gọi Thông Minh tiền bối sao?.

Thông Minh giọng nói ngưng trọng nói:

- Từ lần trước chúng ta bị Hư Không Liệt Phùng cuốn vào, ta cũng cảm giác được có một loại quen thuộc khí tức. Hiện tại cái loại này khí tức bộc phát rõ ràng, hắn là Thánh Nhân khí tức.

Hoán Đề lập tức nói:

- Ta cũng vậy cảm thấy, chỉ là tu vi của ta giảm đi, còn tưởng rằng cảm giác sai lầm, không nghĩ tới quả là như vậy.

- Đi qua nhìn một chút? Thông Minh lập tức nhìn Hoán Đề.

Hai người trước đây đều là Thánh Nhân, Thông Minh là bị người bên cạnh hãm hại, Hoán Đề càng là tại bên trong Đại Lượng Kiếp vẫn lạc. Nói cho cùng, Hoán Đề giống nhau là bị thánh nhân mưu hại, lúc này mới rơi đến tình cảnh bây giờ. Hôm nay xuất hiện Thánh Nhân, vô luận là ai, bọn họ đều muốn mau chân đến xem.

Hoán Đề rất là tán thành, nhìn Liên Kỷ nói:

- Liên Kỷ đạo hữu, vốn chuyện này không liên quan gì đến ngươi. Nếu không ngươi ở đây không cần đi, một khi xuất hiện chuyện gì, chúng ta rất nhanh thì sẽ báo tin ngươi.

Liên Kỷ cười ha ha một tiếng:

- Ta tuy rằng tu vi không cao, còn có mấy phần tha thứ. Nếu mọi người đều là một cái tiểu đội, Mạc đạo hữu không ở đây, chúng ta càng là hẳn là đoàn kết hẳn lên. Hai vị đại ca có việc, tiểu đệ há có thể đứng nhìn, cùng đi chứ.

- Tốt, vậy thì cùng đi.

Thông Minh lên tiếng, thay đổi một cái phương hướng nhanh chóng cấp bách đi qua.

Ba người cấp bách chui mới nửa tháng, liền ngừng lại, đều là trợn mắt hốc mồm nhìn một cái tinh cầu màu xanh biếc.

Tinh cầu mặt ngoài Thần Linh Khí ngang dọc, dường như cũng còn có từng nhánh linh mạch lộ thiên có thể thấy được. Ba người hầu như đều là nhìn xem ngây người, ở nơi này vũ trụ tài nguyên tu luyện thiếu thốn, lại còn có loại tinh cầu này, đây quả thực...

- Tên kia tại tinh cầu này, nếu như ta không có đoán sai hẳn là Thiên Ngân.

Một hồi lâu về sau, Hoán Đề mới hồi phục tinh thần lại, kích động nói.

Hắn cũng không sợ hãi Thiên Ngân, Thiên Ngân hiển nhiên không có khả năng hiện tại tìm trở về Thánh Nhân vị. Nếu Thiên Ngân còn không phải chân chính Thánh Nhân, vậy Thiên Ngân so với hắn chỉ là mạnh một phần mà thôi, còn chưa tới tình cảnh nghiền ép. Hiện tại hắn cùng với Thông Minh, hai người thực lực chung vào một chỗ, phỏng chừng chính là Thiên Ngân cũng chỉ có thể chạy.

- Còn chờ cái gì?

Thông Minh không chút do dự lao về phía màu xanh biếc tinh cầu, Hoán Đề cùng Liên Kỷ cũng là không chút do dự đi theo vọt tới.

Bọn họ đều là hấp thu hàng loạt một giới bản nguyên, loại này nồng nặc Thần Linh Khí, đối với bọn họ mà nói, quả thực chính là bánh ngọt trên trời rơi xuống. Chỉ cần tìm được một cái địa phương thích hợp điên cuồng hấp thu loại này Thần Linh Khí tu luyện, ba người thực lực sẽ chỉ là ào ạt dâng lên.

- Thần niệm không cách nào phóng ra ngoài.

Vừa rơi xuống tại bên trên tinh cầu này, Hoán Đề liền nói.

- Thần linh mạch quả thật là đập vào mắt có thể thấy được, nơi đó còn có một gốc cây đạo quả...

Thông Minh cũng kích động kêu lên.

Hoán Đề cùng Thông Minh dầu gì cũng là Thánh Nhân, ra mắt tràng diện lớn hơn, hai người rất nhanh liền tỉnh táo lại, liếc nhìn nhau. Hai người đều hiểu ý của đối phương, Thông Minh trực tiếp nói:

- Chúng ta ở trong nơi này thu thập tài nguyên... Không đúng, nơi này thần niệm bị áp chế, thời gian lấy đi tài nguyên tiêu hao nhiều lắm.

- Trước tiên tìm linh thực, sau đó tìm kiếm địa phương bế quan tu luyện, hay nhất ba người cùng một chỗ.

Hoán Đề lúc này liền nói.

Thần niệm bị áp chế, thần tinh đào lên trở ngại, thần linh mạch cũng không thu. Thế nhưng thần linh quả cùng các loại Thần linh thảo thu, hoàn toàn không có vấn đề. Bất quá tìm kiếm Thần linh thảo cũng vậy phải hao phí đại lượng thời gian, có thần niệm tìm kiếm Thần linh thảo, cùng không có thần niệm tìm kiếm Thần linh thảo, căn bản cũng không phải là tốc độ như nhau.

Về phần ba người cùng một chỗ, nguyên nhân không cần phải nói cũng vậy rất sáng tỏ. Đó chính là Thiên Ngân Thánh Nhân ở chỗ này, chỉ cần bọn họ cùng một chỗ, Thiên Ngân Thánh Nhân chính là nhìn thấy ba người, cũng không cách nào đem ba người làm sao.

Ba người vừa tiến đến, Thiên Ngân liền cảm giác được. Hắn đồng dạng không để ý tới đáp lại Hoán Đề cùng Thông Minh, với hắn mà nói, thu thập Thần linh thảo cùng tìm kiếm Lôi Hồng Cát mới là trọng yếu nhất.

Bởi vì nơi này thần niệm bị áp chế, vô luận là thu thập Thần linh thảo hay là tìm kiếm Lôi Hồng Cát, đều có hạn chế to lớn. Hắn bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể một bên thu thập Thần linh thảo, một bên tìm kiếm Lôi Hồng Cát. Hắn thậm chí không dám ở nơi này bế quan tu luyện, hắn lo lắng một khi hắn bế quan tu luyện, Lôi Hồng Cát sẽ nhân cơ hội rời khỏi.

...

- Ầm!

Quanh thân phát sinh từng đợt nhỏ nhẹ tiếng sấm chi âm, thật giống như từng đạo lôi hồ ở trong người đánh văng ra ngoài.

Lôi Hồng Cát kích động mở mắt, hắn cũng không có đứng lên, thời gian ngắn ngủi, hắn liền từ Hợp Thần tầng bốn bước vào Hợp Thần tầng bảy. Chờ hắn tới rồi Hợp Thần viên mãn, sau đó độ kiếp thăng cấp Chuẩn Thánh, tuyệt đối phải cho Thiên Ngân đẹp mặt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1155: Mang Ta Đi Áo Thị Thần Giác

Thần Lục tại Tịch Diệt Hải vùng ven Tịch Diệt Thần Thành vẫn như trước, ngoại trừ Thần giới quy tắc được chữa trị về sau biến hóa 1 bộ phận, trên cơ bản không có nhiều biến hóa lớn.

Vừa về tới Thần Lục, Mạc Vô Kỵ liền mang theo Kỷ Ly đi tới Tịch Diệt Thần Thành. Hắn vẫn không có trở về Niết Bàn Học Cung, với hắn mà nói nhanh chóng đi tới Táng Thần Cốc càng trọng yếu hơn một phần.

Trong tay hắn có Bỉ Ngạn Hoa mảnh nhỏ, nếu mà Thư Âm là thông qua Bỉ Ngạn Hoa rời đi Táng Thần Cốc, vậy hắn còn có khả năng lợi dụng mảnh nhỏ tìm được nơi Thư Âm hạ lạc.

- Mạc Vô Kỵ...

Tại thời điểm Mạc Vô Kỵ mang theo Kỷ Ly muốn đi vào truyền tống trận tháp, một cái thanh âm đột ngột kêu lên.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nghi hoặc nhìn một tu sĩ thoạt nhìn cực kỳ lạc phách, tên tu sĩ này chỉ có Thiên Thần cảnh giới. Tên tu sĩ này tóc xám trắng, thoạt nhìn có chút tang thương. Tại phía ngoài truyền tống tháp một chỗ góc bày ra một cái sạp nhỏ, trên sạp nhỏ chỉ có một chút mảnh vụn pháp bảo.

Pháp bảo mảnh vụn đẳng cấp hiển nhiên không cao, tốt nhất một khối pháp bảo mảnh vụn, nhiều nhất cũng bất quá là trung phẩm thần khí.

Nếu như không có ngoài ý muốn, những thứ này pháp bảo mảnh vụn hẳn là rất khó bán đi.

- Ngươi gọi ta?

Mạc Vô Kỵ đi tới trước mặt tên tu sĩ này, hắn căn bản cũng không quen biết người này.

- Thật là Mạc môn chủ sao?

Người nam tử tang thương này thấy Mạc Vô Kỵ dừng lại đồng thời đi tới, kích động tay đều đang run rẩy.

- Là ta.

Mạc Vô Kỵ biết nam tử tang thương lúc trước gọi hắn Mạc Vô Kỵ, chỉ là vì khiến cho hắn chú ý. Chỉ là hắn không hiểu vì sao đối phương gọi hắn là môn chủ, mà không phải gọi tông chủ.

- Ta gọi Phù Thịnh, đến từ Niết Bàn Học Cung Phàm Nhân Chi Địa, sư phụ ta là Trì Xuyên...

Không đợi Phù Thịnh đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ liền vội vàng hỏi:

- Trì Xuyên có khỏe không, Bái Việt hiện tại thế nào?

Phù Thịnh nhanh chóng quỳ rạp xuống đất kêu lên:

- Môn chủ xin cứu sư phụ ta cùng bái trưởng lão...

Mạc Vô Kỵ tay vung lên một cái, nâng hắn lên, sau đó trầm giọng hỏi:

- Tới cùng là chuyện gì xảy ra? Phàm Nhân Chi Địa đã xảy ra chuyện?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, khả năng không lớn a, Phàm Nhân Chi Địa là địa phương của Niết Bàn Học Cung. Người nào có lá gan dương oai đến Phàm Nhân Chi Địa? Lẽ nào chán sống? Coi như là ở bên

ngoài, cũng không có ai có dũng khí ngoài sáng động thủ đối với người Niết Bàn Học Cung chứ.

Hắn sở dĩ không lo lắng Phàm Nhân Chi Địa, là bởi vì hắn biết chỉ cần Niết Bàn Học Cung tại, Phàm Nhân Chi Địa liền sẽ không xảy ra chuyện.

Câu hỏi vừa ra, thần niệm của Mạc Vô Kỵ đã trực tiếp quét bên ngoài Phàm Nhân Chi Địa hộ trận, lập tức Mạc Vô Kỵ liền phát hiện Niết Bàn Học Cung hộ trận cư nhiên thăng cấp, chí ít thần niệm của hắn không cách nào tùy ý xé mở Niết Bàn Học Cung hộ trận.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ có chút nghi hoặc, dùng thực lực của hắn bây giờ, thần niệm thẩm thấu không tới Niết Bàn Học Cung hộ trận, giải thích duy nhất, đó chính là Niết Bàn Học Cung hộ trận ít nhất là một cái cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh bố trí. Hơn nữa trận đạo trình độ, cũng đạt tới cửu cấp thần trận cảnh giới.

Theo hắn biết, Niết Bàn Học Cung trận đạo người mạnh nhất là Thương Chính Hành. Thương Chính Hành rất có thể bước vào Chuẩn Thánh cảnh giới, Thương Chính Hành đột phá đến Chuẩn Thánh rất như thường, nhưng trong khoảng thời gian ngắn, Thương Chính Hành làm sao bước vào hàng ngũ cửu cấp thần trận đế?

Vô luận như thế nào, Trì Xuyên xảy ra chuyện, hắn đều phải trở về một chuyến.

- Cút ngay.

Phù Thịnh vừa mới muốn nói chuyện, một cái thân ảnh vội vã liền vọt tới, trương tay liền chộp tới Mạc Vô Kỵ ngăn ở cửa truyền tống tháp.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không chờ đối phương đưa tay nắm đến, một cước đạp ra ngoài. Cái bóng đen này không có đụng tới Mạc Vô Kỵ, đã bị Mạc Vô Kỵ một cước đá vào không trung, trên không trung hộc ra

một búng máu cùng mấy khối nội tạng, như chó chết bình thường vậy rớt trên mặt đất.

Chung quanh tu sĩ đều là hoàn toàn yên tĩnh, khiếp sợ nhìn Mạc Vô Kỵ. Người trẻ tuổi bình thường này lớn mật như thế, có dũng khí đá Tịch Diệt Thần Thành gia Áo Trường Điền.

Mạc Vô Kỵ không có nhìn tên gia hỏa này bị hắn đá bay, mà là nhìn Phù Thịnh trầm giọng nói:

- Ngươi đem chi tiết tình huống nói ra, đừng bỏ sót nửa chữ.

- Dà.

Phù Thịnh nhanh chóng lên tiếng.

Vừa rồi Mạc Vô Kỵ một cước kia vẫn còn là lưu tình, chủ yếu là vì hắn đến từ địa cầu, không thích vì một chút chuyện nhỏ liền giết chóc. Nếu là đổi thành một người Chuẩn Thánh khác ở chỗ này, chỉ là một Thần Quân có dũng khí giơ tay lên bắt hắn, còn hô cút ngay, Tiểu Thần quân này có bao nhiêu cái mạng cũng không còn.

Mạc Vô Kỵ thủ hạ lưu tình, tên gia hỏa bị Mạc Vô Kỵ một cước đạp bay nhưng không cho là như vậy, hắn lớn tiếng quát lên:

- Giết người này cho ta.

Tu sĩ trẻ tuổi bị Mạc Vô Kỵ đạp bay rất nhanh thì ngốc trệ, mấy tên tuỳ tùng của hắn hiện tại một tên cũng không thấy, toàn bộ ẩn nấp. Nói cách khác, bọn người kia rất có thể nhận ra Mạc Vô Kỵ, không dám hiện thân đi ra.

- Ta đã biết, đó là Mạc Vô Kỵ. Xuất thân Phàm Nhân Chi Địa, Tu Sĩ Hành Quán quán chủ nghe nói chính là bỏ mạng ở trong tay của hắn. Cường giả loại này, ngươi nói người bình thường ai dám tùy tiện đắc tội?

- Ha ha, Áo Trường Điền là người bình thường sao? Áo Thị gần nhất liên tiếp ra hai cái Chuẩn Thánh, Niết Bàn Học Cung đều là bị Áo Thị nắm trong tay. Tu Sĩ Hành Quán quán chủ mạnh hơn nữa, cũng bất quá là một cái Hợp Thần sơ kỳ sao?? Có thể cùng Áo Thị so sánh?

...

Người vây xem bắt đầu nghị luận, Mạc Vô Kỵ cũng bị người ta trước tiên nhận ra được.- Môn chủ, người này là Áo Trường Điền, người Áo Thị. Sư phụ ta Trì Xuyên, cũng chính là bị Áo Thị mang đi.

Đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ, Phù Thịnh nhanh chóng nói.

- Áo Thị?

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ tới, hỏi một câu:

- Là Áo Thị năm đó ở Lăng Tiêu Thần Thành sao?

Áo Trường Điền đáp:

- Lăng Tiêu Thần Thành Áo Thị chỉ là một cái chi nhánh của Áo Thị mà thôi, chân chính Áo Thị hiện tại đã thành lập một cái Áo Thị Thần Giác. Ở tại thần giới quy tắc khôi phục sau đó, nghe nói ra hai cái Chuẩn Thánh cường giả, sư phụ ta Trì Xuyên chính là bị Áo Thị mang đi. Chuyện sau khi xảy ra, bái trưởng lão vội vã tìm tới chủ cung Niết Bàn Học Cung, lại bị nhốt lại. Phàm Nhân Chi Địa còn lại đệ tử đều chạy đã chạy tứ tán, ta cũng vậy trốn ở chỗ này chờ môn chủ.

Mạc Vô Kỵ lạnh một tiếng:

- Phù Thịnh, theo ta được biết, ngươi tu luyện căn bản cũng không phải là Trì Xuyên công pháp.

Trì Xuyên là đệ tử hắn truyền thụ cho, tu luyện là Phàm Nhân Quyết. Là thông qua mạch lạc tu luyện, nếu mà Phù Thịnh cũng là tu luyện Phàm Nhân Quyết, Mạc Vô Kỵ liếc mắt cũng có thể thấy được đến. Hiện

tại Phù Thịnh hiển nhiên không phải là tu luyện Phàm Nhân Quyết, mà là tu luyện Linh Lạc Chu Thiên.

Phù Thịnh nói:

- Sư phụ ta nói cho ta biết, ngài công pháp không đc phép không cách nào tu luyện. Cộng thêm Linh Căn tư chất của ta cũng không tệ lắm, sư phụ ta truyền thụ ta chính là công pháp tu luyện trước của hắn. Cho nên ta không có khả năng gọi môn chủ là sư tổ...

Mạc Vô Kỵ gật đầu, Phàm Nhân Quyết đúng là như thế, nếu như không có hắn mở mạch lạc, Phàm Nhân Quyết là tu luyện không nổi tới.

- Ngươi nói một chút sư phụ ngươi vì sao bị Áo Thị mang đi?.

Mạc Vô Kỵ giọng nói đã mang theo một tia sát ý.

Năm đó Áo Thị tại Lăng Tiêu Thần Thành uy hiếp hắn, nếu mà không phải là Xích Khôn cùng Niết Bàn Học Cung một cái Thần Vương, hắn sớm đã bị Áo Thị Nghiễm Mịch Thần Vương giết chết. Sau đó hắn quá bận rộn sự tình các loại, không có cơ hội đi tính sổ. Bây giờ còn chưa có chờ hắn đi tìm, Áo Thị cư nhiên khiêu khích đến trên đầu hắn rồi.

- Sư phụ ta có 1 tỷ tỷ...

- Ngươi nói Trì Băng? Nàng cũng vậy đã xảy ra chuyện?

Mạc Vô Kỵ cắt đứt Phù Thịnh nói, cau mày hỏi.

Phù Thịnh gật đầu:

- Đúng vậy, sư bá ta tại Áo Thị Thần Giác gặp chuyện không may về sau, sư phụ ta lập tức liền vọt tới Áo Thị đòi người, về sau sư phụ ta liền không còn có đi ra. Bái trưởng lão lúc này liền đi trước Niết Bàn Học Cung, muốn mời Niết Bàn Học Cung đứng ra, về sau Bái Việt trưởng lão cũng không có đi ra. Ta tìm không được bất luận kẻ nào hỗ trợ, chỉ có thể

chờ ở nơi này truyền tống trận. Ta đã thấy môn chủ, đã nhiều năm như vậy, rốt cục để cho ta chờ đến môn chủ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, vỗ vỗ vai Phù Thịnh nói:

- Đi thôi, cùng đi với ta Áo Thị. Chờ chuyện này xong, ngươi đi theo ta Phàm Nhân tông, ta để cho Trì Xuyên chính thức thu ngươi làm đồ đệ, dạy ngươi chân chính Phàm Nhân Quyết.

Mạc Vô Kỵ coi trọng nhất chính là người trọng tình nghĩa, Phàm Nhân Chi Địa Trì Xuyên cùng Bái Việt đều đã xảy ra chuyện, có thể nói Niết Bàn Học Cung Phàm Nhân Chi Địa chẳng khác nào phá hủy. Thời khắc này Phù Thịnh, coi như là một mình chạy trốn, cũng chỉ là phẩm đức kém mà thôi.

Làm một tu sĩ, làm như vậy có quá nhiều người, không có mấy người sẽ cảm thấy áy náy. Bọn họ thậm chí sẽ cho mình một cái lý do hoàn mỹ, thực lực của chính mình quá kém, hiện tại chạy trốn tìm kiếm cơ duyên tu luyện. Đợi được tương lai thực lực cường đại, lại báo thù cho sư phụ. Trên thực tế Phàm Nhân Chi Địa đại đa số mọi người là làm như thế, chỉ có Phù Thịnh ở tại chỗ này chờ hắn.

Phù Thịnh chẳng những không có đi, bằng vào điểm này hi vọng hầu như cũng không thể tồn tại, đứng ở nơi này cái truyền tống cửa tháp không biết đã bao nhiêu năm.

- Dà, sư tổ.

Phù Thịnh lúc này quỳ rạp xuống đất, kích động không thôi nói.

Sư tổ không tầm thường, hắn không biết nghe đã nói bao nhiêu lần rồi. Chỉ là sư tổ không có đồng ý, hắn căn bản là không cách nào tu luyện Phàm Nhân Quyết. Hiện tại sư tổ chính miệng hứa hẹn, có thể cho hắn bái nhập môn hạ, hắn há có thể không kích động.

Không thấy người vì mình xuất đầu, Áo Trường Điền giùng giằng lấy vài viên thuốc nuốt vào, sau đó muốn rút đi. Hắn không có phát tin tức, hắn quyết định trở về sẽ lại đem chuyện Mạc Vô Kỵ xuất hiện thêm dầu thêm mỡ nói một phen, sau đó để cho Áo Thị phái ra cường giả giết chết tên gia hỏa này không biết trời cao đất dày.

Chỉ là hắn vừa mới bước ra một bước, một cái thủ ấn to lớn đã bắt đến, đi theo bên trong thân thể của hắn thật giống như có vô số hoả tuyến đốt qua giống nhau.

Chỉ là ngay lập tức thời gian, Áo Trường Điền liền kinh hãi thê lương ra:

- Ngươi, ngươi...

Thế nhưng là hắn căn bản là nói không nên lời, Mạc Vô Kỵ phá huỷ hết thảy Linh Lạc của hắn, xé rách thức hải của hắn.

- Phác thông.

Mạc Vô Kỵ lại đem Áo Trường Điền nhét vào dưới chân, nói với Phù Thịnh:

- Mang theo thằng phế vật này, mang ta đi Áo Thị Thần Giác.

- Dà.

Phù Thịnh kích động nắm lên Áo Trường Điền, tăng nhanh cước bộ chạy ra khỏi Tịch Diệt Thần Thành. Hắn hận không thể một bước liền đi vào bên trong Áo Thị Thần Giác.

...

Thần giới quy tắc chữa trị về sau, lập nghiệp nhanh nhất không phải là Niết Bàn Học Cung vẫn cường đại nhất ở tại thần giới, mà là Áo Thị Thần Giác.

Áo Thị Thần Giác tại bên trong Thần Lục hai lần cơ duyên, đều có thu hoạch khổng lồ, hai gã cường giả bước vào Chuẩn Thánh hàng ngũ, phải biết rằng toàn bộ Niết Bàn Học Cung, cũng không có ai từ bên trong lần cơ duyên này bước vào Chuẩn Thánh nữa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1156: Ta Tới Rồi

Gần nhất vài chục năm, Áo Thị Thần Giác đã có từ từ thay thế được Niết Bàn Học Cung, trở thành Thần Lục đệ nhất tông môn. Hoặc là nói, Áo Thị Thần Giác đã thay thế Niết Bàn Học Cung. Chí ít Niết Bàn Học Cung chủ cung hiện tại chính là tại Áo Thị nắm trong tay.

Hai cái Chuẩn Thánh, không muốn nói nắm trong tay Niết Bàn Học Cung, chính là nắm trong tay toàn bộ Thần giới cũng được rồi.

- Mạc Vô Kỵ?

Áo Thị Thần Giác Thần trong chủ điện Linh Khí rất nồng nặc, một người vẻ mặt hồng quang nam tử nhìn truyền thư phi kiếm trong tay kinh ngạc nói.

Giờ khắc này ở Áo Thị Thần Giác chủ điện đang mời dự họp một cái hội nghị gia tộc vô cùng trọng yếu, đó chính là Thần Lục hiện tại trên cơ bản đã tại trong tay Áo Thị, hiện tại Áo Thị muốn nắm trong tay Tịch Diệt Hải truyền tống trận. Bao gồm nắm trong tay Thần Vực Tân Thành, cùng với nắm trong tay toàn bộ Thần giới.

Áo Thị xuất ra hai Chuẩn Thánh, chuyện bình thời căn bản cũng không cần Chuẩn Thánh đứng ra, chỉ cần một cái tầm thường Áo Thị đệ tử đi ra ngoài, thì có ai dám không phục?

Đích thật là có mấy cái tên gia hỏa không phục, bất quá khi bọn hắn nói xong không phục, trên cơ bản liền niết diệt tại Thần Lục địa phương này.

Nam tử vẻ mặt hồng quang gọi Áo Trù, Hợp Thần tầng bảy thực lực, Áo Thị gia chủ. Hắn bởi vì vẫn đang bế quan, Mạc Vô Kỵ tại Thần Lục cùng Thần Vực tuy rằng làm ra rất nhiều chuyện, chỉ là thời gian xuất đạo quá ngắn, Áo Trù cũng không phải rất quen thuộc.

Một người nam tử gầy như cây gậy trúc bình thường vậy đi ra, liền ôm quyền nói:

- Hồi bẩm gia chủ, Mạc Vô Kỵ chính là tên gia hỏa trước đây phá hủy đại trưởng lão Sinh Cơ Thang. Người này trước đây tại Lăng Tiêu thành thuê Tiệm Thuốc Vô Bệnh, đồng thời tại hợp đồng gian lận, để cho ta Áo Thị không còn có Sinh Cơ Thang, dẫn đến đại trưởng lão vẫn lạc.

Nhưng mà người này có bí mật rất lớn, tại Niết Bàn Học Cung kiểm tra cầm cờ đi trước, đồng thời tiến vào Phàm Nhân Chi Địa. Thần giới chữa trị sau đó, thực lực càng là tăng mạnh, Tu Sĩ Hành Quán quán chủ chính là bị Mạc Vô Kỵ chém giết. Hắn hành sự cũng là cực kỳ kiêu ngạo, vừa mới ta Áo Thị đệ tử Áo Trường Điền không cẩn thận đụng phải người này một cái, đã bị người này đánh thành trọng thương. Hiện tại hắn là đang đi ta Áo Thị Thần Giác đến, dùng tính cách người này kiêu ngạo, hắn là muốn chủ động tới ta Áo Thị nói rõ lí lẽ rồi.

Nam tử cao gầy chính là Áo Thị Nghiễm Mịch, năm đó Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa bị người này giết chết. Nếu mà không phải là Xích Khôn xuất thủ giúp một tay, mời tới Thần Vương Niết Bàn Học Cung, Mạc Vô Kỵ sớm bị Nghiễm Mịch giết chết.

Bởi vì Thần giới quy tắc chữa trị duyên cớ, năm đó Nghiễm Mịch Thần Vương, lúc này là Hợp Thần sơ kỳ.

- Ha ha, tìm ta Áo Thị nói rõ lí lẽ? Nói rõ hắn còn chưa tính là rất kiêu ngạo a. Người nào đi đưa hắn mang tới nơi này, ta ngược lại thật lâu không có nhìn thấy qua loại này nhiệt huyết người tuổi trẻ.

Áo Trù thản nhiên nói, hắn căn bản cũng không có sẽ lại đem Mạc Vô Kỵ để ở trong mắt.

Trong đại điện an tĩnh lại, cư nhiên không ai đứng ra nói sẽ đi đem Mạc Vô Kỵ mang đến.

Áo Trù ánh mắt quét một cái đại điện, giọng nói chuyển lạnh nói:

- Ta Áo Thị có thể có hôm nay trình độ, không chỉ là dựa vào là cơ duyên, còn có một loại dũng cảm tiến tới phấn đấu cùng phấn đấu. Hôm nay chỉ là một mới xuất hiện con kiến hôi, lại không người nào dám đi ra ngoài cầm hắn đến, thật sự là ta Áo Thị sỉ nhục. Chẳng lẽ còn muốn ta tự mình đi qua, hoặc là để cho Áo Thị ta hai vị thánh nhân xuất đầu sao?

Nghiễm Mịch Thần Vương nhanh chóng lần nữa tiến lên khom người thi lễ nói:

- Bẩm gia chủ, Mạc Vô Kỵ này phải có tuyệt đại bí mật tại thân. Năm đó ta vừa mới nhìn thấy hắn thời điểm, hắn mới chính là Dục Thần con kiến hôi mà thôi. Ta lần gần đây nhất nghe được tin tức của hắn, hắn giết Tu Sĩ Hành Quán Tu Bình. thời điểm Mạc Vô Kỵ giết Tu Bình, Tu Bình là Hợp Thần tầng một cảnh giới.

Nghiễm Mịch Thần Vương nói không có tiếp tục nói hết, mọi người rõ ràng Nghiễm Mịch Thần Vương ý tứ. Khi đó, Mạc Vô Kỵ liền có thể giết Hợp Thần một tầng, đã nhiều năm như vậy, Mạc Vô Kỵ nói không chừng đều có thể giết Hợp Thần hậu kỳ, nơi này ngoại trừ Áo Trù người gia chủ này là Hợp Thần hậu kỳ, còn có ai dám đi ra ngoài?

- Ha ha ha ha...

Áo Trù bỗng nhiên cười ha ha, nhưng trên mặt của hắn nơi nào nửa phần ý cười, hoàn toàn là xanh xám một mảnh.

Trước đây không lâu hắn còn đang ở châm chọc chỉ là một người trẻ tuổi mới xuất hiện, cũng dám khiêu khích Áo Thị. Hiện tại trực tiếp bị đánh vào mặt, Áo Thị tộc hội, không có ai có dũng khí đứng ra đi chộp tới Mạc Vô Kỵ cái con kiến hôi này.

Áo Trù bỗng đứng lên, đưa ngón tay ra chỉ trong đại điện Áo Thị tộc nhân, tức giận quát lên:

- Một đám người hèn yếu, coi như là ta Áo Thị đã có hai cái thánh nhân, tương lai Áo Thị cũng sẽ hủy ở trong tay các ngươi đám nhu nhược này. Các ngươi không đi, ta tự mình đi qua, ngược lại muốn xem...

- Ầm!

Một tiếng kịch liệt nổ vang, để cho Áo Trù nói đột ngột dừng lại.

Lập tức Áo Trù khiếp sợ phát hiện, bọn họ chỗ ở đại điện tường cùng nóc nhà cư nhiên bị người trực tiếp bắt đi. Đại điện đã không còn nóc nhà cùng tường, ngồi trong đại điện Áo Thị tộc nhân ngẩng đầu liền có thể thấy bầu trời trong xanh. Bốn phía toàn bộ là trống trải vô biên.

Giờ khắc này hết thảy Áo Thị tộc nhân ngồi giữa đại điện không có nóc nhà và tường, thật giống như đám ngu vãi lol.

Áo Thị Thần Giác cũng không toàn bộ là Áo Thị tộc nhân, rất nhiều ngoại lai tu sĩ lúc này liền cố nén cười ở phía xa đứng xem. Áo Thị quá mức cường thế, bất luận người nào dám đắc tội Áo Thị, cũng sẽ không thấy thái dương ngày mai. Hiện tại có người cư nhiên lao vào Áo Thị Thần Giác, vô luận người này sau cùng kết cục là cỡ nào thê thảm, chí ít bây giờ còn là rất phong cách.

- Không cần đi đón ta, ta tới rồi.

Theo thanh âm đó, Mạc Vô Kỵ từ hư không nhảy qua rơi. Ở bên cạnh hắn, đứng một nữ tử người xinh đẹp phong hoa tuyệt đại.

Cùng sau lưng Mạc Vô Kỵ, còn có một nam tử thoạt nhìn có chút tang thương, trong tay nam tử mang theo người chính là Áo Thị Áo Trường Điền.

Dùng thực lực của Áo Trù, liếc mắt một cái liền nhìn ra Áo Trường Điền bị hủy đi Linh Lạc cùng thức hải, cả người thoạt nhìn tựa cùng ngu ngốc bình thường giống nhau. nam tử tang thương mang theo Áo Trường Điền, lại là một Thiên Thần con kiến hôi.

Áo Trù hầu như không thể tin được nhìn đã không còn hộ trận Áo Thị Thần Giác, vài hơi thở sau đó, mới điên cuồng nổi giận gầm lên một tiếng:

- Ta không đem ngươi chuyển xương khói bụi, đào hồn luyện phách, ta...

Nhìn Áo Trù điên cuồng, Áo Thị Thần Giác đại đa số ngoại lai tu sĩ, đều có chút lo lắng nhìn Kỷ Ly. Đắc tội Áo Thị, còn dám phách lối hủy diệt Áo Thị Thần Giác hộ trận cùng Áo Thị tộc môn đại điện, Mạc Vô Kỵ là hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Mạc Vô Kỵ chết mất ngược lại không có gì, mấu chốt là cô gái tuyệt sắc đứng ở bên người Mạc Vô Kỵ kia, chờ đợi nàng không biết là cái gì đáng sợ kết cục.

Rất nhiều người thậm chí không dám nghĩ tới, bởi vì Áo Thị tuyệt đối sẽ không đơn giản giết hai người thì thôi. Nàng kia nhất định sẽ bị lột trần quần áo, sau đó nhét vào trên đường lớn mặc cho hết thảy giống đực lăng nhục. Áo Thị không phải là không có làm loại chuyện này, mà là làm nhiều lắm.

Nhưng mà Áo Trù nói đột ngột dừng lại, hắn phát hiện không gian quanh thân mình đột ngột đình trệ.

Một cái nguyên khí thủ ấn, nắm cổ của hắn, đưa hắn cứng rắn xách lên. Hắn muốn nói chuyện, sau cùng chỉ là phát ra một cái công áp gọi âm phù mà thôi.

- Chuẩn Thánh...

Một cổ tuyệt vọng từ đáy lòng Áo Trù dâng lên, ý niệm của hắn trống rỗng. Trong lòng hắn chỉ có bốn chữ, Áo Thị đã xong.

Coi như là Áo Thị Chuẩn Thánh, cũng không cách nào để cho hắn không có nửa phần giãy dụa trói buộc lại hắn, dùng nguyên khí thủ ấn nắm cổ của hắn xốc lên đến. Chính là hai cái Chuẩn Thánh liên thủ, lại đem Mạc Vô Kỵ đuổi đi, sau cùng đối phương vẫn là sẽ len lén trở về, giết chết hết thảy đệ tử Áo Thị.

Áo Thị lần này đắc tội người quá mức đáng sợ, đáng sợ đến tình cảnh hắn không thể tin được. Không sai, so với đối phương cường đại, thực lực hắn quá yếu. Áo Trù rất muốn nói một câu nhận thua, chỉ là hắn cả người đều bị lĩnh vực không gian của Mạc Vô Kỵ chế trụ, hắn cả cơ hội nói chuyện cũng không có.

Nếu như nói lúc này Áo Trù có người hận nhất, vậy tuyệt đối không phải là Mạc Vô Kỵ, mà là Áo Trường Điền. Hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ sở dĩ tới nơi này, là Áo Trường Điền đắc tội Mạc Vô Kỵ, lúc này mới làm cho đối phương đi tới Áo Thị Thần Giác. Hắn cũng không biết, chính là không có Áo Trường Điền, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ đi tới nơi này, hắn phải tìm Trì Băng cùng Trì Xuyên.

Chuẩn Thánh! Tại Mạc Vô Kỵ nắm Áo Trù cái cổ đồng thời, hết thảy Áo Thị tộc nhân đều ngốc trệ hắn ra, đây không phải là Chuẩn Thánh là cái gì?

Áo Trù thế nhưng là Hợp Thần tầng bảy cường giả, không phải là Chuẩn Thánh có thể cho Áo Trù không có bất kỳ phản kháng cứ như vậy bị nắm cổ? Không muốn nói Chuẩn Thánh, chính là bình thường vậy Chuẩn Thánh, muốn nắm cổ Áo Trù, Áo Trù cũng có thể giãy dụa vài cái sao??

Nghiễm Mịch Thần Vương trong lòng lạnh lẽo, hắn biết Mạc Vô Kỵ hiện tại khẳng định không dễ chọc. Không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ không dễ chọc tới rồi loại tình trạng này, há chỉ là không dễ chọc? Đây quả thực là nghiền ép tới rồi. Hắn cẩn thận lui về phía sau, chỉ là hắn vừa mới thối lui đến bên tường, lại là một đạo thủ ấn ngắt đến, đưa cổ hắn đồng dạng nắm, trói buộc ở tại trong hư không.

- Nếu như ta không có nhớ lầm, ngươi hắn là gọi Nghiễm Mịch Thần Vương sao?? Nga, hiện tại ngươi phải gọi là Nghiễm Mịch Hợp Thần. Không sai a, ngắn thời gian ngắn ngủi, ngươi liền từ một cái Thần Vương vượt qua tới rồi Hợp Thần trung kỳ, có tiềm lực.

Mạc Vô Kỵ châm chọc nhìn Nghiễm Mịch bị hắn xách lên, nói.

Nghiễm Mịch cả tâm tư khóc đều đã có, ta chỉ là từ Thần Vương bước vào Hợp Thần trung kỳ mà thôi. Con mẹ nó ngươi từ một cái nho nhỏ Dục Thần, đến bây giờ có thể dễ dàng liền nắm ta Áo Thị gia chủ Áo Trù, ngươi vậy là cái gì tiềm lực?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1157: Khí Phách Kiêu Ngạo

- Mạc Đan Sư, ta chuyện này là hiểu lầm, hiểu lầm. Áo Trường Điền là không phải là đệ tử ta Áo Thị, Mạc Đan Sư giúp ta Áo Thị giết Áo Trường Điền, chúng ta cảm kích Mạc Đan Sư còn không kịp.

Một người Áo Thị Thần Vương nhanh chóng nịnh nọt tiến lên nói.

- Vậy ngươi giết hắn sao?.

Mạc Vô Kỵ đối với Phù Thịnh báo cho biết một cái, Phù Thịnh vừa vung tay liền cầm Áo Trường Điền trong tay sớm đã phá huỷ Linh Lạc cùng thức hải ném ra ngoài.

Hắn lúc này trong lòng có một loại xung động đang thiêu đốt, nếu mà có thể, hắn thậm chí có thể quát lên. Hắn bị đè nén quá lâu, từ Phàm Nhân Chi Địa bị phong ấn, Phàm Nhân Chi Địa Bái Việt trưởng lão cùng sư phụ hắn Trì Xuyên gặp chuyện không may, Phàm Nhân Chi Địa đệ tử bốn phần năm tán về sau, hắn cái loại này phiền muộn liền chồng chất dưới đáy lòng.

Giờ khắc này, hắn đã có một loại điên cuồng thả ra xung động.

Sư tổ quả nhiên là sư tổ, nhìn sư tổ vừa đến Áo Thị Thần Giác, không nói hai lời liền trực tiếp xé rách Áo Thị Thần Giác hộ trận, sau đó càng là không nói nhảm hủy diệt rồi Áo Thị tộc môn đại điện. Lại đem Áo Thị tộc trưởng Áo Trù dùng thần nguyên thủ ấn bắt lại, ném tại trong hư không, còn có cái gì so với đây càng thêm hết giận, so với đây càng thêm có thể để cho hắn Phù Thịnh điên cuồng hét lên.

Mạc Sư tổ quả thực như trong truyền thuyết, khí phách kiêu ngạo, ta Phù Thịnh chỉ thích khí phách như vậy sư tổ.

Vốn là đã đờ đẫn Áo Trường Điền, lúc này càng là đờ đẫn nhìn Áo Thị các vị cường giả, hắn không hiểu rõ, vì sự tình gì lại biến thành như vậy. Theo lý thuyết hắn là Áo Thị cường giả, đem tên gia hỏa này đả thương hắn kiêu ngạo phế bỏ tu vi, sau đó mặc cho hắn Áo Trường Điền vũ nhục mới đúng.

- Bành!

Một đạo hỏa cầu bị người này Áo Thị Thần Vương ném xuống, Áo Trường Điền còn không có từ trong lay động tỉnh táo lại, liền biến thành tro bụi.

Tại Áo Trường Điền bị hóa thành tro bụi một khắc, Áo Trù cũng vậy khôi phục năng lực nói chuyện. Hắn thở dài, dĩ nhiên không có đặc biệt gì muốn nói. Hắn thầm nghĩ Áo Thị hai vị thánh người nhanh lên một chút đến, lại đem trước mắt Mạc Vô Kỵ này ngăn chặn. Giờ khắc này, hắn cũng vậy hiểu vì sao trước hắn nói để cho người ta đi đem Mạc Vô Kỵ chộp tới, Áo Thị không có ai nguyện ý ra mặt. Cường giả loại này, ngoại trừ hai cái thánh nhân ra, đổi người nào đi ra ngoài cũng vô dụng.

Nhìn ba mươi Áo Thị gia tộc trưởng lão, không có một ai có dũng khí rời khỏi Áo Thị đại điện phế tích, Mạc Vô Kỵ mới chậm rãi nói:

- Sư tỷ của ta Trì Băng bị ngươi Áo Thị rác rưởi bắt được, nói cho ta biết nàng ở nơi nào, còn có đệ tử ta Trì Xuyên đã ở Áo Thị. Các ngươi nơi này có ba mươi người, ta liền cho các ngươi ba trăm hô hấp thời gian...

Áo Trù trong lòng trầm xuống, hắn lúc này mới phát hiện chuyện căn bản cũng không phải là Áo Trường Điền đưa tới, mà là Trì Băng.

Trì Băng hắn quá rõ, trên người cô gái này có một kiện chí bảo, bảo vật gọi là Càn Khôn Đỉnh, là một cái Tiên Giới tu sĩ dẫn tới.

Thế nhưng món bảo vật này bị Trì Băng thu nhập thế giới, lúc này đang bị hai vị Chuẩn Thánh bức bách. Bởi vì không có tìm được Càn Khôn Đỉnh, Áo Thị hai vị thánh người cũng vậy không dám giết Trì Băng.

- PHỐC!

Một đạo huyết quang văng lên, một người Áo Thị trưởng lão, bị trực tiếp phách giết, Nguyên Thần câu diệt.

- Ngươi...

Áo Trù khóe mắt như sắp nứt ra nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, Áo Trường Điền đắc tội Mạc Vô Kỵ bị giết còn chưa tính, hiện tại hắn Áo Thị trưởng lão cư nhiên bị tùy ý giết chết như vậy, quả thực thật quá đáng.

Cho tới bây giờ chỉ có Áo Thị người đi giết người khác, lúc nào đến phiên người khác tới giết Áo Thị? Còn lớn lối như thế đi giết?

- PHỐC!

Lại là một đạo huyết quang văng lên, tên thứ hai Áo Thị trưởng lão bị giết.

Áo Trù hiểu được, ba trăm cái hô hấp là ý tứ như vậy a, qua mỗi mười cái hô hấp liền giết một người, nếu mà tại ba trăm cái hô hấp thời gian không có sẽ lại đem Trì Băng cùng Trì Xuyên tin tức mang đến...

Vậy thì ý nghĩa bao gồm hắn Áo Trù ở bên trong, hết thảy Áo Thị trưởng lão cùng tộc trưởng, đều có thể bị Mạc Vô Kỵ giết chóc không còn.

Thật là ác độc, bị Mạc Vô Kỵ trói buộc tại trong hư không, Áo Trù rùng mình một cái, hắn phát hiện kẻ điên rồi cũng không phải là chỉ có hắn Áo Thị. Hắn Áo Thị có thể vĩnh viễn dằn vặt bất luận tu sĩ nào cùng

Áo Thị đối nghịch, nhưng người ta không cần dằn vặt, trực tiếp giết chóc.

- PHỐC!

Gần như là tại tên thứ ba Áo Thị trưởng lão bị Mạc Vô Kỵ chém giết đồng thời, Áo Trù phát ra một đạo màu tím tin tức.

Đây là tin lệnh khẩn cấp nhất Áo Thị, cũng là tin lệnh cho Áo Thị hai vị Chuẩn Thánh. Áo Thị hai vị thánh nhân, vô luận là ai, chỉ cần thu được loại này màu tím tin lệnh, nhất định phải tại trước tiên tới rồi.

Toàn bộ Áo Thị Thần Giác không khí dường như hít thở không thông hẳn lên, Áo Thị hết thảy tộc nhân lúc này cũng không dám vọng động. Bất chấp Mạc Vô Kỵ không có phát sinh tàn sát Áo Thị tộc nhân, nhưng trước Nghiễm Mịch Thần Vương lui về phía sau môt bước, đã bị Mạc Vô Kỵ nắm cổ trói buộc tại trong hư không, đối mặt Mạc Vô Kỵ uy thế như thế, ai dám cử động nữa?

Mỗi một cái hô hấp đi qua, đối với toàn bộ người Áo Thị tộc mà nói, đều là một loại dày vò. Bởi vì mỗi mười cái hô hấp thời gian trôi qua, đều có một người Áo Thị tộc nhân bị Mạc Vô Kỵ chém giết.

Không muốn nói Áo Thị tộc nhân, liền là cả Áo Thị Thần Giác tu sĩ, đều bị Mạc Vô Kỵ loại này tàn nhẫn trấn trụ.

Tất cả mọi người tại mong mỏi Áo Thị hai gã Chuẩn Thánh đến, kết quả cuối cùng sẽ là như thế nào? Một phần tu sĩ thanh tỉnh bắt đầu rút lui, bọn họ biết một khi Chuẩn Thánh động thủ, nếu mà bọn họ không rút lui, chờ đợi bọn hắn có thể là bị đạn lạc mà chết.

Càng ngày càng nhiều tu sĩ hiểu nguyên nhân mọi người rút lui, cũng bắt đầu rút lui.Mạc Vô Kỵ thấy vài tên Áo Thị tộc nhân vòng ngoài muốn rút lui, không chút do dự ném ra vài đạo phong nhận, đem vài tên Áo Thị đệ tử chém giết về sau, lúc này mới lớn tiếng nói:

- Áo Thị đệ tử ai dám rút lui một bước, giết không tha.

Lời này sau khi ra ngoài, không còn có một người Áo Thị đệ tử có dũng khí lui về phía sau nửa bước.

Tại trước mặt Mạc Vô Kỵ cường giả loại này, cấp thấp Áo Thị đệ tử căn bản cũng không cần nói chuyện, chỉ cần khí tức tiết lộ, Mạc Vô Kỵ liền có thể phân biệt ra được ai là tu luyện Áo Thị công pháp.

- PHỐC!

Tên tu sĩ thứ mười chín, cũng chính là Nghiễm Mịch bị Mạc Vô Kỵ trói buộc tại trong hư không tại một đạo huyết vụ hóa thành hai đoạn về sau, một đạo màu xám tro bóng dáng nhanh chóng rớt vào Áo Thị phế tích.

- Dừng tay.

Màu xám tro bóng dáng vừa tới nơi này, liền lớn tiếng hét lên một tiếng.

Mạc Vô Kỵ cũng đình chỉ động thủ, người tới chỉ là một Chuẩn Thánh một tầng mà thôi. Trước hắn giết Phảng Sư Ngọc cùng Kim trì đạo quân, cái nào không phải là Chuẩn Thánh hậu kỳ? Còn đều là vũ trụ cường giả trước đây hiển hách nhất thời. Chỉ là một Chuẩn Thánh một tầng, Mạc Vô Kỵ còn thật không có để ở trong lòng.

- Ngươi dám giết ta Áo Thị tộc nhân...

Áo bào tro nam tử tức giận đều muốn phải phát run, hắn chỉ vào Mạc Vô Kỵ thiếu chút nữa phun ra một búng máu.

Cũng may hắn còn biết Mạc Vô Kỵ hắn là giống như hắn Chuẩn Thánh cường giả, lúc này mới cố nén ý động thủ, hắn đang chờ Áo Thị một gã Chuẩn Thánh khác đến.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm người này áo bào tro nam tử hỏi:

- Sư tỷ của ta Trì Băng, còn có đệ tử của ta Trì Xuyên hiện ở nơi nào?

- Ha ha ha!

Áo bào tro nam tử cười ha ha, trên mặt không có nửa phần nụ cười nói:

- Ta Áo Thị cùng ngươi thế bất lưỡng lập, vô luận là ai, dám ở trên đất ta Áo Thị giết chóc Áo Thị đệ tử, cũng đều là không chết không thôi, ngươi vẫn còn muốn tìm người, súc sinh...

Mạc Vô Kỵ đâu còn có thể nói nhảm, vừa vung tay mấy đạo lưỡi mang đánh ra, chỉ dư xuống chừng mười tên Áo Thị trưởng lão bao gồm tộc trưởng Áo Trù cùng một chỗ, tất cả đều bị Mạc Vô Kỵ chém giết.

Ngoại trừ tộc trưởng Áo Trù Nguyên Thần hoảng sợ tràn ra bên ngoài, người còn lại cả Nguyên Thần cũng không có tràn ra đc.

- A...

nam tử Áo bào tro thê rống một tiếng, lại cũng không chờ được đồng bạn của hắn, cuồn cuộn nổi lên một đạo hoàng mang, trực tiếp chụp về phía Mạc Vô Kỵ.

Hoàng mang biến thành một thanh cưa lớn vô cùng, chung quanh cái cưa quy tắc tất cả đều biến hóa, trong chớp mắt liền bao trùm toàn bộ không gian.

Dù cho Mạc Vô Kỵ lại là Chuẩn Thánh, hắn cũng muốn trói buộc lại Mạc Vô Kỵ không gian quy tắc, để cho Mạc Vô Kỵ lĩnh vực không hạn chế đè nén. Hắn không đem Mạc Vô Kỵ cưa thành hai nửa, hắn há có thể cam tâm?

Áo Thị sừng sững tại Thần Lục vô số năm, cho tới bây giờ chỉ có Áo Thị đi khi dễ người khác, lúc nào đến người khác khi dễ đến hắn Áo Thị đây?

Nếu mà không phải là gặp phải Mạc Vô Kỵ, hoàng mang cưa nhất định sẽ phong tỏa không gian này, chí ít sẽ làm cho đối phương tại bên trong thời gian ngắn ngủi không cách nào tránh thoát.

Đáng tiếc ngày hôm nay Áo Thị người này Chuẩn Thánh tìm lộn đối tượng, hắn gặp Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có tế xuất pháp bảo, lĩnh vực cuồng trương, màu vàng răng cưa hình thành quy tắc không gian liền thốn thốn vỡ vụn, sau đó người này Áo Thị Chuẩn Thánh cường giả cũng cảm giác được quy tắc của mình tất cả đều không bị hắn nắm trong tay, không gian chung quanh hắn quy tắc càng là căng thẳng.

Lúc này, hắn cả thần thông cũng không có triệt để tế xuất.

Không tốt, đối phương tuyệt đối không phải là Chuẩn Thánh sơ kỳ, thực lực của đối phương ít nhất là Chuẩn Thánh hậu kỳ, thậm chí là Chuẩn Thánh viên mãn...

Người này áo bào tro nam tử điên cuồng muốn phát sinh một đạo tin tức, để cho Áo Thị người kia Chuẩn Thánh không nên tới. Hắn phát hiện không gian của mình hoàn toàn bị Mạc Vô Kỵ phong tỏa, bên trong không gian này tất cả, lại cùng Áo Tân Hà hắn không có bất cứ quan hệ gì.

Trong kinh hoảng, Áo Tân Hà mới phát hiện Mạc Vô Kỵ tại phong tỏa hắn không gian về sau, cư nhiên không có hạ độc thủ đối với hắn.

Không đúng, tên khốn này là muốn dẫn Áo Thị một gã Chuẩn Thánh khác Áo Vô Thường đến.

Hắn tại biết Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, cả người lạnh lẽo, xong, Áo Thị hoàn toàn xong. Vì sao Trì Băng lại có sư đệ đáng sợ như vậy? Nếu mà biết Trì Băng có một sư đệ đáng sợ như vậy, hắn Áo Thị tuyệt đối sẽ không chẳng kiêng nể đi cướp đoạt Trì Băng Càn Khôn Đỉnh.

Áo Tân Hà nghĩ không có sai, Mạc Vô Kỵ thật muốn xuất thủ, Áo Tân Hà sớm đã bị hắn giết chết. Hắn đích xác là đang chờ một người Áo Thị Chuẩn Thánh khác đến, nếu tới rồi, không đem Áo Thị nhổ cỏ nhổ tận gốc, lẽ nào hắn còn có thể để cho Áo Thị cường giả chạy trốn sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1158: Áo Thị Song Thánh

Niết Bàn Học Cung chủ cung, trong đại điện kiến tạo cực kỳ hùng vĩ, lại đóng đinh một nữ tử. Cô gái này cúi gằm đầu, khô vàng tóc sẽ lại đem khuôn mặt toàn bộ che hắn lên, để cho người ta căn bản là thấy không rõ lắm dung mạo.

Hai tay cùng hai chân của nàng, tất cả đều bị đóng đinh tại trên một mặt vách đá to lớn. Nhưng mà xung quanh vách đá Thần Linh Khí vờn quanh, thoạt nhìn lại là một cái nơi tu luyện thật tốt.

Tại trước người nữ tử bị khống chế, một người nữ tử trung niên mặc áo xanh lục, một tuyết trắng ngón tay điểm vào đỉnh đầu cô gái này. Rườm rà sâu xa quy tắc khí tức tại quanh thân trung niên nữ tử vờn quanh, những thứ này quy tắc lui tới xen kẽ, dường như tại mở ra cái gì giống nhau.

Tại đại điện trung gian, còn có một đoàn màu xanh biếc âm Minh Hỏa diễm, trên hỏa diễm cũng bị giam cấm hai tên tu sĩ. Hai tên tu sĩ một nam một nữ, tất cả đều bị ngọn lửa chước thiêu.

Chỉ cần là tu luyện giả, vừa nhìn loại này âm Minh Hỏa, liền biết đây là thứ thiêu cháy Nguyên Thần cùng linh hồn. Từ một nam một nữ này hai tên tu sĩ run rẩy không ngừng cũng đó có thể thấy được, hai gã tu sĩ bị thiêu cháy Nguyên Thần cùng hồn phách bị bao nhiêu dày vò.

Nữ tử bị điểm ở mi tâm tóc xõa trên đỉnh đầu, tình cờ còn có thể mơ hồ xuất hiện một cánh cửa, chỉ là cánh cửa này xuất hiện thời gian cực kỳ nhất thời, rất nhanh thì lần nữa biến mất.

- A!

Một tiếng thê lương kêu thảm thiết từ trong miệng tóc xõa nữ tử truyền ra, trong mắt áo xanh lục nữ tử lộ ra vẻ vui sướng.

Sau một khắc, khoảng không trên đỉnh đầu nữ tử tóc xõa bị khống chế mơ hồ cánh cửa càng rõ ràng một phần.

- Di, không đúng a?

Vốn nên là áo xanh lục nữ tử tiếp tục dùng quy tắc đánh ra bỗng nhiên đình chỉ động thủ, mà là cau mày nghi ngờ nhìn một chút bên ngoài đại điện.

Áo Thị từ trước tới nay lần đầu tiên phát ra màu tím tin lệnh, Áo Thị vẻn vẹn hai gã Chuẩn Thánh, đã có một người đi Áo Thị Thần Giác, theo lý thuyết chuyện gì cũng giải quyết rồi. Vì sao đến bây giờ, Áo Tân Hà vẫn chưa về?

Nữ tử áo xanh lục là Áo Vô Thường, là một trong Áo Thị vẻn vẹn hai gã Chuẩn Thánh.

Bị đóng đinh tại vách đá chính là Trì Băng, bởi vì Càn Khôn Đỉnh bị nàng đưa vào thế giới của mình. Không có Trì Băng đồng ý, chính là Chuẩn Thánh, cũng không cách nào từ trên thế giới Trì Băng lấy đi Càn Khôn Đỉnh.

Hai người bị ngọn lửa thiêu cháy, một người tên là Điền Nghê Ny, một người khác chính là Trì Xuyên.

Sở dĩ đem hai người này dùng hỏa diễm thiêu cháy, đó là Áo Thị hai gã Chuẩn Thánh muốn dao động tâm thần Trì Băng, nói như vậy, Trì Băng thế giới sẽ dễ dàng mở ra hơn.

Trì Băng bây giờ là thực lực Hợp Thần tầng bảy, một khi để cho Trì Băng cũng có chút năng lực tự chủ, Trì Băng rất có thể tự bạo thế giới. Nói như vậy, Áo Thị lại cũng không cách nào đạt được Càn Khôn Đỉnh.

Áo Thị hai gã Chuẩn Thánh Áo Tân Hà liên thủ với Áo Vô Thường đối với Trì Băng thế giới trùng kích, vốn một hai năm thời gian nữa, Trì Băng thế giới sẽ bị triệt để mở ra. Khi đó, dù cho Càn Khôn Đỉnh là bị Trì Băng ẩn nấp tại thế giới của nàng, cũng sẽ bị tìm ra.

Hết lần này tới lần khác ở phía sau, Áo Thị Thần Giác Áo Thị tộc trưởng Áo Trù phát ra ngoài tin màu tím cầu cứu cấp bách. Dù cho lúc này lại là thời khắc mấu chốt, Áo Thị hai gã Chuẩn Thánh cũng nhất thiết phải phái ra một người đi Áo Thị Thần Giác cứu giúp.

Dùng Áo Tân Hà thực lực Chuẩn Thánh trở lại Áo Thị Thần Giác, hẳn là rất nhanh là có thể giải quyết vấn đề, sau đó trở về. Tại Thần Lục cái chỗ này, còn có ai có thể ngăn cản Áo Thị Chuẩn Thánh cường giả? Nhưng trên thực tế là, Áo Tân Hà đi lâu như vậy vẫn chưa về.

Áo Vô Thường vô tâm tiếp tục đi phá giải Trì Băng thế giới, nàng do dự mà có nên hay không lập tức đi Áo Thị Thần Giác xem tình huống. Thế nhưng là một khi nàng cũng đi Áo Thị Thần Giác, nàng cùng Áo Tân Hà hơn mười năm khổ cực sẽ thất bại trong gang tấc.

Nàng muốn rời khỏi, vậy thì ý nghĩa Trì Băng bị phá ra bộ phận quy tắc thế giới cửa vào sẽ lần nữa biến mất. Đến lúc đó, nàng muốn đánh mở ra Trì Băng Tiểu Thế Giới, vậy sẽ phải một lần nữa bắt đầu. Đây là thứ yếu, chủ yếu là một khi nàng rời đi, Trì Băng tìm được cơ hội tự bạo, Càn Khôn Đỉnh liền vô duyên cùng nàng Áo Thị.

Do dự một chút, Áo Vô Thường thần niệm quét đi ra ngoài, nàng muốn tra xét một cái Áo Thị Thần Giác tình huống. Bất chấp thần niệm tại kiểm tra, Áo Vô Thường vẫn như cũ thời thời khắc khắc chú ý Trì Băng, một khi Trì Băng có bất kỳ dị động, nàng sẽ trực tiếp chế trụ Trì Băng. Nàng lo lắng không phải là Trì Băng muốn chạy trốn, mà là Trì Băng sẽ tự bạo.

Khi Áo Vô Thường thần niệm thẩm thấu rời khỏi đây, sắc mặt của nàng lập tức liền thay đổi.

Áo Thị Thần Giác hộ trận bị hủy diệt không nói, Áo Thị chủ điện bị một loại trận văn nàng nhìn không thấu bảo vệ, làm cho nàng thần niệm căn bản là không cách nào thấm vào.

Thời khắc này Áo Vô Thường đâu còn có tâm tư đi tiếp tục phá vỡ Trì Băng thế giới, nàng thân hình lóe lên liền chạy ra khỏi đại điện.

So với Trì Băng Càn Khôn Đỉnh, Áo Thị Thần Giác mới đúng là bí mật lớn nhất.

...

Áo Vô Thường vừa đi, Trì Băng thì có ý thức, nàng giùng giằng ngẩng đầu, nhìn bị âm minh chi lửa thiêu đệ đệ Trì Xuyên cùng Điền Nghê Ny, Trì Băng tức giận muốn giãy dụa xuống tới. Chỉ là nàng mỗi một lần giãy dụa, đều có thể làm cho nàng thống khổ bội lần.

Một loại bất lực cùng bi thương xông lên đầu, Trì Băng miễn cưỡng tụ tập tâm thần mình thần niệm, muốn tự bạo thức hải của mình cùng thế giới.

Hoặc là tỷ đệ liên tâm, Trì Băng bi thương và giãy dụa để cho Trì Xuyên bị âm minh chi lửa thiêu cảm nhận được, lập tức hắn liền cảm nhận được trên người tỷ tỷ Trì Băng cái loại này khí tức hủy diệt, nhất thời to lớn cả kinh kêu lên:

- Tỷ, ngươi muốn làm gì?

Hai hàng lệ mang theo máu loãng chảy xuống, Trì Băng nhìn Trì Xuyên, môi có chút run run nói:

- Xin lỗi, ta hại ngươi. Ta muốn đi trước, ngươi sau đó theo ta cùng đi sao?.- Bọn họ sẽ bỏ qua ngươi?

Trì Xuyên lúc này mới phát hiện trong đại điện hai gã Áo Thị Chuẩn Thánh biến mất không thấy:

- Tỷ, lẽ nào ngươi đã đem đồ đạc giao cho bọn họ?

Trì Băng buồn bã cười:

- Nếu mà đồ đạc giao cho bọn họ, chúng ta sớm đã bị giết. Đâu còn có thể chờ tới bây giờ.

- Áo Thị không có thu được đồ đạc, làm sao lại thả ngươi tự bạo thế giới?

Trì Xuyên nghi ngờ hỏi.

Trì Băng ngẩn ra, nàng bị Áo Thị Chuẩn Thánh quy tắc quấy nhiễu, đến bây giờ cũng không có hoàn toàn thanh tỉnh lại. Hiện tại đệ đệ Trì Xuyên vừa nói, nàng mới cảm giác được không thích hợp.

Dùng chỉ số thông minh của hai gã Chuẩn Thánh Áo Thị, há có thể không biết buông tha nàng đơn độc ở chỗ này, không phải là để cho nàng tự bạo sao? Một khi nàng tự bạo, Càn Khôn Đỉnh rất có thể lưu lạc đến Dị Giới không gian đi, không như trước nữa sẽ bị Áo Thị đạt được. Ít nhất cũng phải đánh ngất xỉu nàng mới đúng là sao??

Đệ đệ Trì Xuyên cùng Điền Nghê Ny vì sao đến bây giờ còn không có bị giết? Không phải là vì ảnh hưởng ý chí của nàng, sau đó đối phương dễ dàng hơn có thể đánh mở ra thế giới của nàng sao?

Cố chịu đựng Nguyên Thần cùng hồn phách bị thiêu cháy dày vò, Trì Xuyên nói một câu:

- Áo Thị rất có thể xảy ra sự tình, tỷ, ngươi đừng tự bạo, chỉ cần còn có một chút hy vọng, chúng ta liền phải chờ đợi. Có lẽ là sư phụ ta trở lại rồi....

Một câu lời còn chưa nói hết, âm minh chi hỏa liền đem nguyên thần của hắn lần nữa quấn lấy, Trì Xuyên thanh âm hơi ngừng, lần nữa lâm vào vô cùng vô tận bị thiêu cháy thống khổ, một chữ cũng cũng không nói ra được.

...

- Ầm!

Một đạo cường đại thần nguyên đánh vào thần niệm hộ trận Mạc Vô Kỵ bố trí tới, Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng nói:

- Xem ra không cần chờ đợi.

Nói xong câu đó về sau, Mạc Vô Kỵ một đạo thủ ấn không chút do dự bắt đi tới.

- Răng rắc!

Áo Tân Hà cũng cảm giác được thức hải của mình phát sinh từng trận vỡ vang lên, đi theo hắn Linh Lạc giống như bị vô số đạo hoả tuyến thiêu đốt giống nhau, có một loại kinh khủng cảm giác tuyệt vọng đến từ chỗ sâu linh hồn.

Áo Tân Hà là thật tuyệt vọng, hắn quá rõ đây là có chuyện gì. Thức hải của hắn bị Mạc Vô Kỵ nát bấy, Nguyên Thần bắt đầu tán loạn, hắn Linh Lạc cũng bị đối phương toàn bộ thiêu đốt hầu như không còn. Dù sao cũng hắn đi không xong, chết thì chết sao?. Càng làm cho hắn e ngại chính là, Áo Vô Thường tới rồi. Bởi vì Áo Vô Thường đến, đối với mới có thể như vậy không chút kiêng kỵ hủy diệt hắn.

Quả nhiên, Áo Tân Hà mới vừa mới vừa nghĩ tới đây, một người nữ tử trung niên mặc áo xanh lục liền vọt vào.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không chờ người này áo xanh lục nữ tử xuất thủ, một quyền liền đánh xuống, Liệt Vực Quyền.

Áo Vô Thường đoán được có thể ngăn cản Áo Tân Hà chắc cũng là một người Chuẩn Thánh, nàng tuyệt đối thật không ngờ, người này Chuẩn Thánh đáng sợ như thế. Chỉ là một quyền ầm đến, khiến cho nàng lĩnh vực thốn thốn vỡ vụn, cả người đều bại lộ ở tại dưới đối phương quy tắc.

Thật mạnh! Áo Vô Thường trong kinh hoảng, lấy ra một mặt hắc kỳ. Hắc kỳ cuốn lên giữa đó, cuồn cuộn quy tắc liền lần nữa tạo thành trật tự, muốn đem Mạc Vô Kỵ Liệt Vực Quyền tạo dựng lên lĩnh vực không gian xé rách.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có cho đối phương nửa điểm cơ hội, Liệt Vực Quyền vừa mới bị hắc kỳ quy tắc ngăn trở, một đạo không gian trói buộc liền triệt để phong tỏa Áo Vô Thường.

Thời gian quy tắc? Áo Vô Thường trong lòng kinh hãi muốn gọi ra, thế nhưng là nàng chỗ không gian thời gian trong nháy mắt này nhất thời chậm lại. Sau một khắc, một đạo thủ ấn trực tiếp nắm cổ của nàng, lại đem nàng trói buộc ở tại trong hư không.

Nàng một cái Chuẩn Thánh cường giả, tại trong tay đối phương, cả thần thông cũng không có triệt để tế xuất đc. Áo Vô Thường ở sâu trong nội tâm tuôn ra một loại hối hận, nàng không nên trở về. Áo Thị Thần Giác đồ đạc cho dù tốt, không còn mạng nhỏ, chả là cái đinh gì.

- Nói đi, Trì Băng ở địa phương nào.

Mạc Vô Kỵ thanh âm mang theo nồng nặc sát ý.

- Ngươi bảo đảm buông tha hai người chúng ta, ta cho ngươi biết chỗ của Trì Băng...

Áo Vô Thường một câu lời còn chưa nói hết, Mạc Vô Kỵ một ngón tay liền điểm vào mi tâm của nàng. Một đạo kinh khủng quy tắc đạo vận khí tức từ mi tâm tràn vào thức hải, Áo Vô Thường lập tức biết Mạc Vô Kỵ muốn làm gì, nhất thời sợ hồn phi phách tán.

Đây là phải sưu hồn a! Người này thật là độc ác.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1159: Lại Tụ Họp

Một cái Chuẩn Thánh sơ kỳ, cũng tới uy hiếp hắn. Mạc Vô Kỵ đương nhiên sẽ không nhận Áo Vô Thường uy hiếp, hắn trực tiếp áp dụng sưu hồn thủ đoạn.

Mạc Vô Kỵ chính mình mới Chuẩn Thánh tu vi, hắn vừa sưu hồn, Áo Vô Thường thức hải lập tức liền biến thành Tu La Địa Ngục.

Đủ loại quy tắc đạo vận tại Áo Vô Thường trong thức hải tung hoành tới lui, đem Áo Vô Thường thức hải giảo loạn thất bát tao. Mạc Vô Kỵ nhưng không có nửa điểm cố kỵ Áo Vô Thường an nguy ý nghĩ, hắn đạo vận chỉ là không ngừng lật xem Áo Vô Thường trong thức hải ký ức.

Nửa nén hương còn không có đi qua, Áo Vô Thường phát ra một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, nàng thức hải bao quát trong thức hải Nguyên Thần tất cả đều bị Mạc Vô Kỵ đạo vận xé rách hủy tiêu diệt.

Mạc Vô Kỵ tay cuốn một cái, một đạo hỏa diễm rơi trên người Áo Vô Thường, bị phế đi Áo Vô Thường trực tiếp bị biến thành tro bụi.

- Sư tỷ, ngươi ở chỗ này chờ ta một chút, ta đi tìm một chút Trì Băng tỷ cùng Trì Xuyên hai người.

Mạc Vô Kỵ để lại một câu nói, trực tiếp nhào về phía Niết Bàn học cung.

Lấy thực lực của hắn, muốn hoàn toàn đối Áo Vô Thường sưu hồn căn bản cũng không khả năng, đừng bảo là hoàn toàn sưu hồn. Chính là tìm kiếm Áo Vô Thường trong trí nhớ một phần vạn, cũng cực kỳ gian

nan. Càng không khả năng tại dưới tình huống bảo đảm Áo Vô Thường hoàn hảo, tìm kiếm trí nhớ của nàng.

Bất quá Mạc Vô Kỵ không cần Áo Vô Thường ký ức, hắn chỉ cần tìm được Áo Vô Thường liên quan tới Trì Băng ký ức là có thể.

Tại Áo Vô Thường trong trí nhớ, Trì Băng ngay tại Niết Bàn học cung.

Mạc Vô Kỵ vừa đi, một thân ảnh gầy yếu liền nhào tới, đạo thân ảnh này trực tiếp nhào về phía Áo Trù Nguyên Thần. Hắn còn không có bổ nhào vào trên thân Nguyên Thần này, mấy đạo cực nóng hỏa diễm liền rơi vào Áo Trù Nguyên Thần trên thân.

Áo Trù Nguyên Thần phát ra một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, giờ phút này mọi người mới thấy rõ ràng thân ảnh nhào về phía Áo Trù Nguyên Thần kia, chỉ là một thanh niên gầy yếu.

Không đợi Áo Trù tiếng kêu thảm thiết đau đớn biến mất, tên thanh niên này lại là phun ra mấy đạo màu đen hỏa tuyến, hỏa tuyến rất nhanh liền đem Áo Trù quấn lấy. Áo Trù kêu thảm càng ngày càng thê lương, Nguyên Thần mơ hồ khuôn mặt dữ tợn không chịu nổi, có thể thấy được Áo Trù giờ phút này có bao nhiêu dày vò.

- Ta nhận ra, đó là Mi Trinh, Mi thị chính là Áo thị tiêu diệt, nghe nói vì một cái gì mạch...

Trong đám người có người lập tức liền nhận ra tên thanh niên gầy yếu này, cơ hồ là tại Mi Trinh bị người nhận ra đồng thời, càng nhiều người nhào về phía Áo Tân Hà.

Những này nhào về phía Áo Tân Hà người, một bộ phận lớn đều là cùng Áo Tân Hà không có thù, thậm chí là người cùng Áo thị cũng không có liên quan. Bọn hắn sở dĩ nhào về phía Áo Tân Hà, là muốn cướp đoạt Áo Tân Hà thứ ở trên thân.

Một cái Chuẩn Thánh, dù là thế giới mở không ra, đồ trên người hắn cũng là không thể coi thường.

Kỷ Ly trời sinh tính điềm tĩnh, đương nhiên sẽ không đến cướp đoạt Áo Tân Hà đồ vật. Cho nên đối với rất nhiều người nhào về phía Áo Tân Hà, nàng căn bản cũng không có đi xem.

Trông thấy Kỷ Ly mặc kệ, càng ngày càng nhiều người tham gia đối với Áo Tân Hà tranh đoạt. Mấy tu sĩ này tới nói, Áo Tân Hà trên thân trân quý nhất ngược lại không phải là quần áo cùng pháp bảo của hắn, mà là huyết nhục cùng xương cốt của hắn.

Một cái Chuẩn Thánh huyết nhục cùng xương cốt, đều là ẩn chứa Chuẩn Thánh đạo tắc, một khi lấy tới một khối nhỏ, kia đối chính mình tu luyện chính là có lợi ích cực kỳ lớn.

Áo Thị Thần Giác rất nhanh liền nghênh đón hỗn chiến, Kỷ Ly nhíu mày một cái, lúc này mới nói với Phù Thịnh:

- Ngươi cùng ta cùng rời đi nơi này đi.

- Vâng, sư tổ mẫu...

Phù Thịnh cúi người hành lễ, ngữ khí kính cẩn nói.

.....

Mạc Vô Kỵ chỉ là một bước liền rơi vào Niết Bàn học cung bên ngoài, trước đó hắn đối với Niết Bàn học cung còn có một tia tình cảm. Giờ phút này tia tình cảm kia sớm đã biến mất vô tung vô ảnh, hắn trực tiếp đưa tay xé rách Niết Bàn học cung hộ trận. Thần niệm không chút kiêng kỵ quét ngang ra ngoài, chỉ là trong khoảng thời gian ngắn, Mạc Vô Kỵ thần niệm liền thẩm thấu đến toàn bộ Niết Bàn học cung.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy Niết Bàn học cung chủ điện, khi hắn trông thấy Trì Băng bị nhìn chằm chằm hai tay hai chân, Trì Xuyên cùng Điền Nghê Ny bị giam cầm ở dùng Âm Minh Chi Hỏa thiêu đốt

thời điểm, lửa giận điên cuồng phát ra đứng lên. Sớm biết, Trì Xuyên tỷ đệ cùng Điền Nghê Ny bị Áo thị hai cái Chuẩn Thánh như vậy tra tấn, hắn cũng sẽ không để Áo Vô Thường kia chết dễ dàng như vậy.

Mạc Vô Kỵ xòe tay ra, xa hoa vô cùng Niết Bàn học cung chủ điện, liền bị hắn tất cả đều hủy đi. Sau một khắc, Trì Băng cùng Trì Xuyên, Điền Nghê Ny ba người đều bị Mạc Vô Kỵ cứu.

- Vô Kỵ...

Trì Băng trông thấy Mạc Vô Kỵ một khắc này, lập tức ngạc nhiên kêu lên. Trì Băng chỉ là bị giam cầm ở đạo vận, sau đó đinh trụ tay chân mà thôi. Bây giờ bị Mạc Vô Kỵ cứu về sau, khôi phục cũng rất là cấp tốc.

Ngược lại là Trì Xuyên cùng Điền Nghê Ny uể oải rất nhiều, Trì Xuyên sau khi ăn xong một viên thần đan về sau, đã là tỉnh lại, Điền Nghê Ny một mực ở vào trong hôn mê.

- Sư phụ.

Trông thấy Mạc Vô Kỵ một khắc này, Trì Xuyên kích động kêu lên:

- Ta liền nói sư phụ tới, quả nhiên là dạng này.

- Đi thôi, Áo Thị Thần Giác bị ta hủy đi, tra tấn các ngươi hai tên Áo thị Chuẩn Thánh kia cũng bị ta phế bỏ, còn lại tên kia hiện tại cũng bị người giết chết.

Mạc Vô Kỵ cảm thán một tiếng, chủ động đưa một tia Hồng Mông Sinh Tức cho Điền Nghê Ny.Càn Khôn Đỉnh là hắn từ trên thân Vũ Băng đoạt lại, sau đó là lưu tại Điền Nghê Ny trong tay. Xem ra Điền Nghê Ny đến Thần giới về sau, đem Càn Khôn Đỉnh giao cho Trì Băng đảm bảo.

- Sư phụ...

Điền Nghê Ny tỉnh táo lại, lập tức liền mừng rỡ kêu lên.

Nàng sở dĩ có thể nhận biết Trì Băng, cũng là bởi vì tìm kiếm khắp nơi sư phụ Mạc Vô Kỵ. Ở trong mắt nàng, Mạc Vô Kỵ không chỉ có riêng là sư phụ của nàng, càng là thân nhân của nàng.

- Đi thôi, chúng ta rời đi nơi này lại nói.

Mạc Vô Kỵ đối với Niết Bàn học cung thật sự là không có bao nhiêu hảo cảm, hắn rất là không rõ, vì cái gì Áo thị ra hai cái Chuẩn Thánh, Niết Bàn học cung thế mà một cái Chuẩn Thánh đều không có. Kết quả còn để Áo thị nắm trong tay Niết Bàn học cung.

Năm đó Niết Bàn học cung có thể nói là Hợp Thần cường giả nhiều nhất địa phương, theo lý thuyết Thần giới chữa trị về sau, Niết Bàn học cung mới có thể xuất hiện nhiều nhất Chuẩn Thánh.

Vấn đề này Mạc Vô Kỵ cũng chỉ là tùy ý qua một chút, cũng không có để ý nhiều. Hắn tại trước khi đi, còn muốn đi đem Bái Việt mang ra.

- Mạc môn chủ!

Mạc Vô Kỵ mang theo vừa mới khôi phục một chút Trì Băng tỷ đệ cùng Điền Nghê Ny đi tới, một tên đạo nhân mũi tẹt liền tiến lên đón, đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn xem tên đạo nhân này nói ra:

- Nguyên lai là Tháp Tị Thần Đan Vương Giản Sát, không biết ngươi ngăn lại ta là có ý gì?

Tháp Tị Thần Đan Vương thế nhưng là Niết Bàn học cung Đan Hải đệ nhất Đan sư, hắn có một cái phi thường nổi danh ngoại hiệu, đó chính là Tháp Tị Thần Đan Vương, bất quá cái ngoại hiệu này căn bản cũng không có người dám đảm đương mặt của hắn nói. Dám đảm đương Giản Sát mặt nói hắn là Tháp Tị Thần Đan Vương, đó là muốn chết.

Mạc Vô Kỵ ngay trước đạo nhân mũi tẹt mặt nói hắn mũi tẹt, đạo nhân mũi tẹt cũng không dám có nửa phần bất mãn, y nguyên chất đống

khuôn mặt tươi cười nói ra:

- Đa tạ Mạc môn chủ vì ta Niết Bàn học cung trừ đi hoành hành bá đạo Áo thị, còn cho Niết Bàn học cung một cái tươi sáng càn khôn. Mạc môn chủ tương lai chính là chúng ta Niết Bàn học cung đệ nhất chưởng khống giả.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng:

- Ngươi không cần lo lắng, Niết Bàn học cung ta về sau sẽ không lại tới. Còn ta giết Áo thị hai cái Chuẩn Thánh, Niết Bàn học cung liền biến thành tươi sáng càn khôn, ta sẽ không tin tưởng. Niết Bàn học cung có loại người như ngươi, vĩnh viễn cũng sẽ không biến tươi sáng càn khôn. Ta ngược lại thật ra phải nói cho ngươi một tiếng, ngươi coi thành là cảnh cáo cũng có thể. Nếu như về sau Niết Bàn học cung còn dám cùng Áo thị dạng này hoành hành bá đạo, ta không để ý đem Niết Bàn học cung trực tiếp diệt trừ rơi.

Đạo nhân mũi tẹt tranh thủ thời gian xoa xoa mồ hôi trán, kính cẩn nói:

- Vâng, Giản Sát ghi nhớ Mạc tông chủ cảnh cáo.

- Còn có, năm đó ngươi muốn tìm Ngũ Trảo Tử Long Đan đan phương liền trong tay ta, về sau ngươi cũng đừng lại đi tai họa người khác.

Mạc Vô Kỵ mỉa mai nói.

Năm đó hắn kém chút bởi vì Ngũ Trảo Tử Long Đan bị đạo nhân mũi tẹt này xử lý, còn tốt hắn xem thời cơ, tránh thoát một kiếp.

- A...

Đạo nhân mũi tẹt trong lòng chấn động mãnh liệt, hắn tha thiết ước mơ Ngũ Trảo Tử Long Đan đan phương thế mà thật ở trong tay Mạc Vô Kỵ, sớm biết dạng này...

Lập tức hắn liền minh ngộ tới, chính mình giờ phút này biểu hiện ra ngoài dị thường là cỡ nào ngu xuẩn, tranh thủ thời gian khúm núm nói:

- Mạc tông chủ dạy phải, vãn bối ghi nhớ.

- Ngươi yên tâm, ta sẽ không giết ngươi, trừ phi có một ngày ngươi chọc giận tới ta. Ta chỉ hỏi ngươi một tiếng, Thương Chính Hành tiền bối đi địa phương nào? Còn có, chính ngươi đi đem Bái Việt cho ta mời đến nơi này đến, trên người hắn thiếu một cái lông tơ, ta sẽ rất sinh khí.

Mạc Vô Kỵ thanh âm mang theo đạm mạc cùng chán ghét.

- Đúng, đúng. Thương Chính Hành tiền bối cùng Hành Mộc tiền bối rời đi Niết Bàn học cung về sau, liền không có trở về lại. Bằng không mà nói, Áo thị phách lối nữa, cũng không dám phách lối đến Niết Bàn học cung trên đầu tới. Bái Việt hiện tại rất tốt, ta đã phân phó người đem hắn mời tới.

Theo đạo nhân mũi tẹt Giản Sát nói, Bái Việt dc người tiền hô hậu ủng đi tới.

- Mạc sư huynh, quả thật là ngươi trở về. Ha ha ha ha, ta liền nói đám cháu trai này làm sao lại khách khí như vậy, rất cung kính đem ta mời về.

Bái Việt chỉ là bị giam giữ ở, cũng không có cùng Trì Băng tỷ đệ đồng dạng, thụ thương nghiêm trọng như vậy.

- Đi thôi, nơi rách nát này cũng không có gì tốt mang. Ta tại Thần Vực sáng lập một cái tông môn, ngươi cùng ta cùng đi Phàm Nhân tông đi.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ Bái Việt bả vai cười nói.

Bái Việt tu vi đã là Thần Quân viên mãn, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào Thế Giới Thần cảnh giới. Đoán chừng đây là bởi vì hắn bị giam giữ nhiều năm như vậy, bằng không, có lẽ hắn đã sớm bước vào Chuẩn Thánh hàng ngũ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1160: Thần Vực Liên Minh

Phàm Nhân tông, mặc dù nhân số là toàn bộ Thần Vực ít nhất. Nhưng là nơi này không hề nghi ngờ là toàn bộ Thần Vực đệ nhất đại tông môn, đây không chỉ là tông chủ gọi Mạc Vô Kỵ, cũng bởi vì Phàm Nhân tông có Thần Vực đệ nhất cường giả tọa trấn.

Năm đó cũng bởi vì Thần Diễn tông đối với Khúc Du bức hôn, kết quả Mạc tông chủ một mình đạp vào Thần Diễn tông, trực tiếp giết tông chủ Thiết Lan Sơn, hủy đi Thần Diễn tông. Hiện tại Phàm Nhân tông đệ nhất trưởng lão, nghe đồn là lúc trước từng thu được Chính Thần Thần vị Yết Hành. Yết Hành thế nhưng là Hợp Thần viên mãn, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào Chuẩn Thánh hàng ngũ.

Tại Phàm Nhân tông tông chủ rời đi Thần giới về sau, từng có qua một tên không biết trời cao đất rộng Hợp Thần trung kỳ cường giả nhìn trúng Phàm Nhân tông địa bàn, kết quả hắn vừa mới đưa ra để Phàm Nhân tông lăn, liền bị Yết Hành cầm cố lại, trọn vẹn thiêu đốt hắn Nguyên Thần 49 ngày.

Từ đó về sau, liền rốt cuộc không người nào dám đối với Phàm Nhân tông địa phương có bất kỳ ngấp nghé.

Bởi vì Phàm Nhân tông tông chủ quanh năm không tại tông môn, cũng không có lưu lại cái chiêu gì thu đệ tử lời nói, cho nên Phàm Nhân tông một mực không có bao nhiêu đệ tử. Dù là Phàm Nhân tông là toàn bộ Thần Vực công nhận đệ nhất đại tông môn, nhưng trong tông môn nhân số vẫn là toàn bộ Thần Vực ít nhất. Nghe đồn chỉ có năm người, không đúng, phải nói là bốn người, một con chim. Trừ cái đó ra, còn có một tu sĩ tại Phàm Nhân tông gửi từ bên ngoài đến.

Rất nhiều ưu tú tu sĩ, thấy được Phàm Nhân tông mỹ hảo tiền cảnh. Phàm Nhân tông chẳng những quy tắc rõ ràng, mà lại Thần linh khí là toàn bộ Thần giới nồng nặc nhất địa phương. Cái này cũng chưa tính, Phàm Nhân tông Thần linh khí, còn mang theo một loại khai thiên tích địa khí tức, cũng chính là Thần giới vừa mới chữa trị thời điểm thiên địa quy tắc khí tức.

Nơi này một khi tiến vào, tất nhiên sẽ có to lớn tiềm lực. Những này thấy được Phàm Nhân tông tiền cảnh đông đảo tu sĩ, đều quanh năm quanh quẩn một chỗ tại Phàm Nhân tông bên ngoài, có ít người thậm chí quỳ trên mặt đất kiên trì mấy năm thời gian, chỉ yêu cầu gia nhập Phàm Nhân tông.

Phàm Nhân tông trưởng lão Yết Hành sự tình gì đều mặc kệ, đại diện phó tông chủ Vi Như dưới sự không thể làm gì, chỉ có thể tuyển nhận một chút dự bị đệ tử.

Cái gọi là dự bị đệ tử, đệ nhất linh căn tư chất muốn tốt nhất, thứ hai bát đại tổ tông thân phận đều sẽ bị điều tra ra, sau đó sẽ còn kiểm tra tên tu sĩ này cả đời làm việc yêu ghét. Dù sao nhất định phải là căn chính miêu hồng gia hỏa, mới có thể bị tuyển bạt là dự bị đệ tử. Thứ ba được tuyển chọn đệ tử vẫn là không cách nào tiến vào tông môn tu luyện, chỉ có thể ở tông môn bên ngoài trụ sở tạm thời, vì Phàm Nhân tông làm việc.

Làm sự tình, chủ yếu là khu trừ một chút quanh năm tại Phàm Nhân tông bên ngoài quỳ xuống đất tu sĩ.

Về phần những này dự bị đệ tử lúc nào mới có thể bị Phàm Nhân tông thu làm đệ tử chính thức, vậy nhất định phải chờ tông chủ trở lại hẵng nói.

Mạc Vô Kỵ trở lại Phàm Nhân tông thời điểm, chính là loại tình huống này. Hắn kinh ngạc nhìn Phàm Nhân tông bên ngoài khắp nơi đều là tu sĩ, thậm chí tạo thành một phàm nhân phường thị. Rất nhiều tu sĩ

đều ở nơi này giao dịch, bày quầy bán hàng, tự nhiên mà vậy liền thành một cái thương nghiệp nơi chốn.

Trong Phàm Nhân tông, vẫn là chỉ có chút ít mấy người. Ngoại trừ Đại Hoang cùng Súy Oa, còn có Kỷ Ly đệ tử Nguyệt Trà đang tu luyện bên ngoài, chỉ có Vi Như cùng Yết Hành tại. Năm đó đến Phàm Nhân tông tu luyện Kinh Tân Giác, giờ phút này cũng không tại Phàm Nhân tông.

Đây là có chuyện gì?

Để Mạc Vô Kỵ cảm thấy tâm tình không tệ là, Phàm Nhân tông tốt như vậy Tu Luyện Tràng sở hạ, tư chất nghịch thiên Đại Hoang hiện tại đã là Thần Vương ba tầng, Súy Oa cũng đến Thế Giới Thần bảy tầng cảnh giới.

Đoán chừng là Súy Oa kích phát Thần Thú huyết mạch, càng lộ ra lóa mắt cùng loá mắt.

- Gặp qua chủ thượng.

Mạc Vô Kỵ vừa mới rơi vào Phàm Nhân tông bên ngoài, Yết Hành liền cảm nhận được, một bước liền bước đi ra, khom người thi lễ.

Chẳng những là Yết Hành biết, Đại Hoang cùng Súy Oa đi theo liền biết tình huống, cũng đều nhao nhao vọt ra.

Nguyệt Trà càng là vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ vọt tới Kỷ Ly trước người, ôm lấy sư phụ của nàng.

Một phen nhiệt liệt nói chuyện với nhau đằng sau, Mạc Vô Kỵ đem Kỷ Ly, Trì Băng, Trì Xuyên, Phù Thịnh giới thiệu cho mọi người nhận biết, lúc này mới hỏi:

- Ta Phàm Nhân tông cửa ra vào làm sao có nhiều như vậy tu vi thấp, tư chất lại không tệ tu sĩ? Còn có Vi Như đi nơi nào?

Yết Hành vội vàng nói:

- Mỗi ngày đều có vô số tu sĩ tới đây muốn bái nhập Phàm Nhân tông, chỉ là ta Phàm Nhân tông lại không thu đệ tử, Vi Như bị buộc không có cách nào, chỉ có thể ở đám người ở trong chọn lựa một chút tư chất cùng nhân phẩm lai lịch cũng còn không tệ tu sĩ, làm chuẩn bị chọn môn học sĩ, nói là chờ tông chủ trở về định đoạt. Vi Như tại mấy ngày trước đi Thần Vực liên minh, bây giờ vẫn chưa về.

Mạc Vô Kỵ hiểu được, đối với Yết Hành gật gật đầu, lúc này mới cao giọng nói ra:

- Tất cả cố ý gia nhập Phàm Nhân tông tu sĩ xin chú ý, Phàm Nhân tông tại sau ba tháng đem đối mặt toàn bộ Thần giới chiêu thu đệ tử. Chỗ thu đệ tử tư chất không hạn, môn hộ xuất thân không hạn. Nhưng người đã từng làm điều phi pháp, không có chút nào ân nghĩa chi tâm không cần tới, đến đây cũng sẽ không thu.

Mạc Vô Kỵ Chuẩn Thánh tu vi, thanh âm của hắn nghe không lớn, thế nhưng là phương viên mấy trăm vạn dặm cũng có thể rõ ràng nghe thấy.

Nghe được tin tức này, không chỉ là lưu tại Phàm Nhân tông ngoại vi tu sĩ mừng rỡ như điên, chính là không có đến Phàm Nhân tông tu sĩ, tại biết được tin tức này về sau, một dạng cuồng hỉ không thôi. Rất nhanh tin tức này liền truyền khắp toàn bộ Thần Vực, giờ khắc này, vô luận là có kế hoạch hoặc là không có kế hoạch tu sĩ, nhao nhao quay đầu, tiến về phương hướng chỉ có một cái, đó chính là Phàm Nhân tông.

Phàm Nhân tông không chỉ là trong truyền thuyết tu luyện thánh địa, càng nhiều nghe đồn là, tại Thần giới chữa trị thời điểm, Phàm Nhân tông tông chủ Mạc Vô Kỵ, đem trong Thần Lục rất nhiều mới sinh thành bí cảnh đều phong ấn đến Phàm Nhân tông. Còn có người truyền thuyết, Phàm Nhân tông tông chủ Mạc Vô Kỵ là cửu phẩm Thần Đan Đế. Có thể nói đến Phàm Nhân tông, căn bản cũng không cần là tài nguyên tu luyện phiền.

Mạc Vô Kỵ trở lại tông môn về sau, chuyện thứ nhất chính là bố trí Phàm Nhân tông lớn nhất nơi khảo hạch, Phàm Nhân Tháp. Ngoại trừ Phàm Nhân Tháp, hắn còn cần bố trí một tòa Khai Mạch Tháp.

Phàm Nhân Tháp hắn căn cứ Trận Đạo thủ đoạn, áp dụng vấn tâm phương thức tuyển bạt đệ tử. Hắn Phàm Nhân tông chiêu thu đệ tử điều kiện thứ nhất, tuyệt đối không thể nhận việc xấu loang lổ, tâm tư ác độc hạng người. Không chỉ như thế, còn cần chi ân báo đáp đệ tử. Cho nên Mạc Vô Kỵ bố trí tới Phàm Nhân Tháp, toàn bộ áp dụng huyễn trận phương thức đến khảo hạch một người tu sĩ tâm tính. Đan Tháp chia làm bảy tầng, thông qua tầng thứ bảy về sau, mới có thể tiến nhập Phàm Nhân tông.

Về phần Khai Mạch Tháp, đó là cho tất cả tiến vào Phàm Nhân tông đệ tử tu luyện dùng. Tương lai Phàm Nhân tông đệ tử nhiều, hắn không có khả năng đi trợ giúp mỗi một người đệ tử khai mạch. Cho nên hắn cần thành lập Khai Mạch Tháp, hắn trong Khai Mạch Tháp có bao nhiêu tầng, mỗi một tầng có thể mở một đầu mạch lạc, về phần Khai Mạch dược dịch, hắn biết bày đưa tại trong trận pháp.Không chỉ có như vậy, hắn sẽ còn bố trí dược viên cùng tự động luyện dược trang bị, đi luyện chế Khai Mạch dược dịch.

...

Đã từng Thần Vực địa phương phồn hoa nhất, dĩ nhiên chính là Thần Vực Sào.

Tại Thần giới quy tắc chữa trị về sau, Thần Vực Sào hình dạng mặt đất phát sinh biến hóa long trời lở đất. Năm đó các loại dãy núi cùng hải vực, đều là biến mất không thấy gì nữa.

Mấy trăm năm đi qua sau, lúc đầu Thần Vực Sào lần nữa tạo dựng lên một tòa cực kỳ thật lớn Thần Thành, Thần Thành này liền kêu Vực Sào Thần Thành. Thần Vực Sào chẳng những thành lập Thần Thành, các đại tông môn cùng gia tộc thế lực còn gây dựng một cái liên minh, liền kêu Thần Vực liên minh.

Thần Vực liên minh tổng bộ ngay tại trong Vực Sào Thần Thành, Thần Vực liên minh thành lập mục đích chủ yếu, chính là vì giữ gìn Thần Vực các đại tông môn cùng đại gia tộc tu chân ở giữa ổn định, còn có chính là chống cự Thần Lục vượt qua Tịch Diệt Hải đối với Thần Vực khống chế.

Nghe đồn Thần Lục Áo thị ra hai cái Chuẩn Thánh cấp bậc cường giả, mà lại Thần Lục Áo thị còn truyền lời tới, muốn đối với Thần Vực tài nguyên tiến hành một lần nữa chỉnh hợp, thống nhất gom vào Niết Bàn học cung quản lý. Loại chuyện này, Thần Vực tự nhiên là sẽ không đồng ý.

Giờ khắc này ở Thần Vực liên minh tổng bộ trong đại điện, ngồi đầy các phương cường giả. Có thể ngồi ở chỗ này, không phải một phương tông môn tông chủ, chính là Thần Vực chí cường gia tộc gia chủ. Làm Phàm Nhân tông thay mặt tông chủ, Vi Như cũng là ngồi ở nơi này.

Vi Như chỗ tông môn Phàm Nhân tông nổi tiếng toàn bộ Thần Vực, tông chủ Mạc Vô Kỵ càng là uy danh hiển hách, tiêu diệt Loan Hồn Thần Phủ cùng Thần Diễn tông nhân vật.

Chỉ là bởi vì Vi Như tu vi thật sự là quá yếu, cho đến bây giờ, cũng mới Thần Quân viên mãn chi cảnh. Cho nên, Vi Như hiện tại cũng chỉ có thể ngồi tại phía sau cùng một loạt.

Thần Vực liên minh Thần Chủ không phải là lúc trước Ly Thiên Thần Vương, cũng không phải đã từng đối với Thần Vực cực kỳ nhiệt tâm Hoằng Khởi Thần Vương. Nghe đồn Ly Thiên cùng Hoằng Khởi hai vị này Thần Vương, tại bước vào Hợp Thần đằng sau, hiện tại đã không còn hỏi đến Thần Vực sự tình, ngược lại kinh doanh Tịch Diệt Hải truyền tống trận cùng Thần Vực Tân Thành. Cũng bởi vì hai vị này Hợp Thần cường giả kinh doanh, Thần Vực Tân Thành hiện tại đã là toàn bộ Thần giới phồn hoa nhất Thần Thành, không có cái thứ hai.

Chính là tại Thần Lục, cũng không có một cái Thần Thành phồn hoa trình độ có thể so ra mà vượt Thần Vực Tân Thành.

Thần Vực liên minh thời khắc này Thần Chủ là đã từng Thần Vực thập đại Thần Vương thứ hai, cũng là cùng Ly Thiên Thần Vương nhất không cùng Viêm Linh Thần Vương. Đương nhiên Viêm Linh tu vi đồng dạng không còn là Thần Vương, là Hợp Thần tám tầng đỉnh phong.

Phó Thần Chủ không phải Vô Kiệt Thần Vương, mà là Du Đỉnh Thần Vương. Năm đó Vô Kiệt Thần Vương miễn cưỡng vượt qua Hợp Thần, cho đến bây giờ mới Hợp Thần một tầng mà thôi.

Năm đó xếp hạng thứ 9 Du Đỉnh Thần Vương, hiện tại là Hợp Thần bảy tầng thực lực, gần với Hợp Thần tám tầng Viêm Linh, trở thành Phúc Thần chủ danh xứng với thực.

- Thần Lục Áo thị xuất hiện hai vị Chuẩn Thánh, nghe nói Áo thị bắt đầu dần dần khống chế toàn bộ Thần Lục tài nguyên tu luyện. Nếu như mặc cho Áo thị tiếp tục như vậy, vậy tương lai cuối cùng có một ngày Thần Lục Áo thị tay sẽ ngả vào trong Thần Vực ta tới...

Một tên rất là tuấn lãng nam tử trung niên đứng lên nói ra.

Không đợi người này sẽ lại nói xong, Vô Kiệt liền cười hắc hắc:

- Tư tông chủ, ngươi sai, Áo thị đã bắt đầu đối với Thần Vực động thủ.

Trung niên tuấn lãng này lập tức gật đầu nói:

- Không sai, nếu như ta Thần Vực lại không xuất ra đối sách, ta Thần Vực liền đợi đến bị Thần Vực nô dịch đi.

Trung niên tuấn lãng nói chuyện này gọi Tư Vạn Thương, là Hạc Linh Thần Tông tông chủ, cũng là Viêm Linh đáng tin người ủng hộ.

- Không biết Tư tông chủ có ý tứ là?

Du Đỉnh Thần Vương cố ý hỏi.

Tư Vạn Thương cao giọng nói ra:

- Chúng ta hẳn là học tập Thần Lục, muốn bằng tốc độ nhanh nhất có được thuộc về chúng ta Chuẩn Thánh cường giả. Viêm Linh Thần Chủ Hợp Thần chín tầng thực lực, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào Chuẩn Thánh hàng ngũ. Ta đề nghị tập trung tài nguyên, để Viêm Linh Thần Chủ trùng kích Chuẩn Thánh thực lực...

- Thế nhưng là Thần Vực tài nguyên cũng có hạn a?

Lại có một tên tông môn tông chủ thở dài một tiếng.

Tư Vạn Thương mỉm cười:

- Kỳ thật có một chỗ có đại lượng tài nguyên, còn có bí cảnh cùng tu luyện thánh địa. Cũng không biết Vi tông chủ, có thể hay không ủng hộ chúng ta quyết định mà thôi.

Đang khi nói chuyện, ánh mắt của hắn rơi vào trên thân Phàm Nhân tông đại diện phó tông chủ Vi Như.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1161: Mạc Vô Kỵ Trở Về

Vi Như trong lòng cười lạnh, muốn Phàm Nhân tông tài nguyên? Ha ha, cũng đừng nằm mơ.

Phàm Nhân tông các đại bí cảnh đều bị phong ấn lại, liền xem như hắn đại diện phó tông chủ này cũng không thể động, đối phương cho là hắn là ai a? Dám ngấp nghé Phàm Nhân tông tài nguyên.

Trông thấy Vi Như bình chân như vại thật giống như không có nghe thấy đồng dạng, Tư Vạn Thương nói lần nữa:

- Vi tông chủ, ngươi mặc dù tu vi thấp nhất, tại Thần Vực liên minh vẫn là có một chỗ cắm dùi. Là bởi vì chúng ta đem Phàm Nhân tông nhìn thành Thần Vực một phần tử, tất cả mọi người là trong Thần Vực một phần tử, tự nhiên đều muốn vì Thần Vực xuất lực.

Vi Như từ tốn nói:

- A, cho nên ta tới a.

Hắn mới không lo lắng Phàm Nhân tông tài nguyên bị người ngấp nghé, Phàm Nhân tông có Yết Hành trưởng lão tọa trấn, chính là Viêm Linh tự mình đi, lại có thể thế nào?

Hắn Vi Như hôm nay ngồi ở chỗ này, cũng không phải năm đó ở Thiên Phàm tông bị người tùy ý ức hiếp tồn tại.

Tịch Đỉnh mỉm cười:

- Vi tông chủ, Tư tông chủ có ý tứ là, bởi vì Phàm Nhân tông tích lũy đại lượng tài nguyên tu luyện, có thể lâm thời lấy ra khẩn cấp. Đương nhiên, đây không phải để Phàm Nhân tông trắng ra, chờ Thần Vực vững chắc xuống về sau, những tài nguyên này do mọi người liên thủ lại chậm chậm trả lại cho Phàm Nhân tông.

Vi Như cười ha ha, từ từ trả cho Phàm Nhân tông? Loại lời này ngớ ngẩn cũng sẽ không tin tưởng. Ngay tại mọi người cho là hắn phải dùng lý do gì tới nói phục Du Đỉnh thời điểm, hắn rất là dứt khoát nói hai chữ:

- Không ra.

Ngồi tại vị trí cao nhất Viêm Linh nghe được Vi Như quả quyết dứt khoát như vậy cự tuyệt Tịch Đỉnh cùng Tư Vạn Thương lời nói, sắc mặt có chút khó coi:

- Vi tông chủ có ý tứ là, Phàm Nhân tông chỉ có hưởng thụ thành quả quyền lợi, không có bất kỳ cái gì muốn tận nghĩa vụ đúng không?

Vi Như bình tĩnh nói:

- Tất cả mọi người xuất lực sự tình, ta Phàm Nhân tông cảm thấy hợp lý, tự nhiên cũng xuất lực. Còn nói hưởng thụ thành quả, ta Phàm Nhân tông trước mắt nhưng không có hưởng thụ cái gì thành quả.

- Vậy Vi tông chủ có ý tứ là, chuyện này không hợp lý?

Viêm Linh nhàn nhạt hỏi.

Vi Như cười ha ha một tiếng:

- Không sai, ta chính là cảm thấy không hợp lý.

- Vậy phải như thế nào hợp lý, Vi tông chủ xin mời nói cho mọi người, để mọi người cũng tốt biết phải làm sao.

Viêm Linh Thần Vương trong mắt sát ý lóe lên một cái rồi biến mất, nếu không phải Phàm Nhân tông tên tuổi, Vi Như nơi nào còn có cơ hội ngồi ở chỗ này? Hắn sớm đã đem như vậy một con kiến hôi nghiền xương thành tro.

Viêm Linh tại Thần Vực một mực bị Ly Thiên áp chế một đầu, hiện tại hắn thực lực rốt cục siêu việt Ly Thiên, đồng thời thay thế Ly Thiên thành Thần Vực người chủ trì, tự nhiên muốn cầm quyền lực vì chính mình phục vụ.

- Theo ta được biết, Viêm Linh Thần Chủ tu vi hắn là tại Hợp Thần tám tầng a? Ta Phàm Nhân tông trưởng lão Yết Hành thực lực đã là Hợp Thần chín tầng cảnh giới viên mãn, chỉ thiếu chút nữa liền bước vào Chuẩn Thánh chi cảnh. Nếu là vì bồi dưỡng Chuẩn Thánh, vì sao mọi người không tập trung tài nguyên bồi dưỡng ta Phàm Nhân tông Yết Hành trưởng lão đâu?

Vi Như mỉa mai nói.

Viêm Linh lập tức nghẹn lời, tại trong tiềm thức mọi người, Yết Hành sở dĩ lưu tại Phàm Nhân tông, đó là bởi vì Phàm Nhân tông tài nguyên phong phú, không có mấy người thật sẽ coi là Yết Hành là Phàm Nhân tông trưởng lão. Trừ cái đó ra, mọi người còn có một loại khác tâm lý, đó chính là Yết Hành đã từng là một người có Thần vị, hiện tại trọng thương, hắn là cũng không còn cách nào tiến thêm.

- Nếu như đều cùng Vi tông chủ dạng này, vậy chúng ta liên minh này tồn tại thật đúng là không có ý nghĩa gì.

Lại có một tên Vi Như đều chưa quen thuộc tông chủ đứng lên nói ra.

- Vi tông chủ, nghe đồn Mạc tông chủ sớm đã không tại Thần Vực, Phàm Nhân tông tụ tập nhiều tài nguyên như vậy, cũng không chiêu thu đệ tử, cũng không mở ra tu luyện, đích thật là lãng phí tài nguyên.

Tư Vạn Thương nhìn chằm chằm Vi Như nói ra.

Không đợi Vi Như trả lời, Tư Vạn Thương liền theo nói lần nữa:

- Lại nói, Mạc tông chủ đích thật là thực lực rất mạnh, thậm chí một người chọn lấy Thần Diễn tông. Bất quá vậy cũng là chuyện đã qua, bây giờ Viêm Linh Thần Chủ sắp bước vào Hợp Thần chín tầng, Tịch Đỉnh Thần Chủ cũng là Hợp Thần bảy tầng thực lực. Tăng thêm còn lại tông môn cường giả, bên trong đại điện này Hợp Thần liền không còn có mười vị. Phàm Nhân tông cũng không thể vì một cái không biết có thể hay không trở về Mạc tông chủ, muốn đem tất cả tài nguyên nắm ở trong tay lãng phí a?

Trong đại điện yên tĩnh một mảnh, Vi Như há có thể nghe không hiểu Tư Vạn Thương nói ý tứ? Đó chính là nói, nếu như Mạc Vô Kỵ không trở lại, Phàm Nhân tông liền dựa vào lấy một cái Yết Hành trưởng lão có thể đối kháng nhiều như vậy Hợp Thần cường giả?

Nói một cách khác, chính là Mạc Vô Kỵ trở về. Mạc Vô Kỵ tăng thêm Yết Hành, chỉ là hai người, cũng vô pháp đối kháng toàn bộ Thần Vực đông đảo Hợp Thần cường giả vây công.

Đây là uy hiếp trắng trợn, Vi Như bỗng nhiên đứng lên, lạnh lùng nói ra:

- Ta Phàm Nhân tông hôm nay lên rời khỏi Thần Vực liên minh, về phần ta Phàm Nhân tông tài nguyên, đó là ta Phàm Nhân tông đồ vật. Ai dám đối với ta Phàm Nhân tông có bất kỳ ngấp nghé, cùng lắm thì chết.

Nói xong câu đó, Vi Như xoay người rời đi, trong khoảng thời gian ngắn liền thối lui ra khỏi Thần Vực liên minh đại điện.- Đùng!

Viêm Linh một bàn tay đập vào trước người trên bàn trà, đem bàn trà đập thành bã vụn:

- Chỉ là một cái Thần Quân sâu kiến, cũng dám lớn lối như thế. Đây là muốn để Phàm Nhân tông đứng tại Thần Vực tất cả tông môn trên đỉnh đầu, lấn ta Viêm Linh không dám đối với hắn như thế nào sao?

- Thần Chủ, ta cho rằng cùng loại tông môn tự cho là đúng này không có chuyện gì để nói. Nếu không phải Phàm Nhân tông chiếm đoạt toàn bộ Thần Vực chín thành tài nguyên, ta Thần Vực làm sao sẽ ở hôm nay không có một cái nào Chuẩn Thánh xuất hiện?

Tư Vạn Thương lập tức đứng lên thêm mắm thêm muối nói.

Lời này mọi người trong lòng đều hiểu, Thần Vực quy tắc chữa trị về sau, nhà nào tông môn không có cướp đoạt tài nguyên? Chỉ là Mạc Vô Kỵ xem thời cơ sớm nhất, cướp được nhiều nhất thôi. Muốn nói Mạc Vô Kỵ không đoạt những tài nguyên này, những vật này liền sẽ tạo nên một cái Chuẩn Thánh đi ra, đó là vô nghĩa. Chuẩn Thánh tốt như vậy tạo nên, vậy liền sẽ không như vậy thưa thớt.

- Vậy Tư tông chủ ý tứ đâu?

Thiên Cơ Thần Tông Lý Hòa Thần Vương nhàn nhạt hỏi.

Tư Vạn Thương nghiêm nghị nói ra:

- Ý của ta là, chúng ta nơi này nhiều như vậy Hợp Thần cường giả, nếu Phàm Nhân tông như vậy vì tư lợi, chúng ta đã sắp qua đi đem Phàm Nhân tông tài nguyên mở ra, làm cho cả Thần Vực tiến thêm một bước.

- Tốt!

Tư Vạn Thương thoại âm rơi xuống, liền có người phụ họa kêu lên.

Có một người phụ họa, lập tức liền có người thứ hai.

Râu dài bồng bềnh Lý Hòa từ tốn nói:

- Mạc tông chủ làm người chính nghĩa, muốn đi mọi người đi thôi, ta Thiên Cơ Thần Tông liền không tham gia chuyện này.

Một đạo lạnh lùng sát khí rơi trên người Lý Hòa Thần Vương, Lý Hòa rất rõ ràng đó là Viêm Linh, hắn y nguyên bình tĩnh đối mặt.

Không nói trước Mạc Vô Kỵ nhân phẩm hắn hay là rất nhận đồng, lui một bước tới nói, Mạc Vô Kỵ tàn nhẫn hắn đồng dạng là nhìn rõ rõ ràng ràng. Mạc Vô Kỵ là ai? Năm đó còn là Dục Thần thời điểm, Thần Vương liền không làm gì được hắn. Hiện tại Mạc Vô Kỵ ngay cả Hợp Thần cũng có thể tuỳ tiện chém giết, những người này thế mà còn đem Mạc Vô Kỵ xem như năm đó tiêu diệt Thần Diễn tông Mạc Vô Kỵ.

Chẳng lẽ những năm này đi qua, liền cho phép những người này tiến bộ, vậy Mạc Vô Kỵ liền sẽ không tiến bộ?

Mạc Vô Kỵ từ Dục Thần đến Thần Vương dùng bao nhiêu năm? Hiện tại ai dám khẳng định Mạc Vô Kỵ cũng không phải là Hợp Thần hậu kỳ? Mạc Vô Kỵ tại Dục Thần thời điểm, một người liền đối mặt bốn năm mươi cái tu vi xa xa thắng đối thủ của hắn vây công, kết quả còn đem đối thủ cơ hồ toàn bộ chém giết. Hiện tại Mạc Vô Kỵ Hợp Thần, mười cái Hợp Thần vây công hắn, hắn sẽ để ý?

Trên thực tế chẳng những là Lý Hòa, trong đại điện này đồng dạng có đông đảo người không có tỏ thái độ. Bọn hắn đều như thế rõ ràng Mạc Vô Kỵ đáng sợ, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không phải loại tồn tại có thể tùy ý ức hiếp kia. Càng không phải là loại tồn tại bị ngươi khi dễ, hắn không nói lời nào kia.

Viêm Linh chỉ là muốn mượn nhờ nơi này Hợp Thần, cho hắn tranh đoạt Thần Vực đệ nhất nhân, sau đó đem tài nguyên toàn bộ tập trung đến trong tay hắn mà thôi.

- Không biết còn có vị nào là cùng Lý Hòa ý nghĩ một dạng? Liền đứng ra cũng tốt để cho ta Viêm Linh rõ ràng người nào không cùng chúng ta một lòng.

Viêm Linh quanh thân lĩnh vực điên cuồng phát ra, sát ý tràn ngập toàn bộ đại điện.

Viêm Linh đây là lên sát cơ, toàn bộ đại điện không khí đều băng hàn xuống tới. Viêm Linh tuy chỉ là Hợp Thần tám tầng đỉnh phong, trên

thực tế tất cả mọi người rõ ràng Viêm Linh đáng sợ. Chỉ sợ sẽ là Hợp Thần chín tầng, cũng sẽ không là Viêm Linh đối thủ. Viêm Linh lần này cần giết gà dọa khỉ, ai dám ở thời điểm này rủi ro?

Lý Hòa trong lòng lạnh lẽo, hắn không nghĩ tới Viêm Linh lá gan thế mà lớn đến loại tình trạng này, dám ở chỗ này giết người.

- Tư tông chủ, ngươi ra ngoài, trước đem vị Vi tông chủ kia mời trở về.

Viêm Linh ánh mắt tại trong đại điện quét một chút, chậm rãi nói ra.

Trong lòng mọi người lạnh lẽo, đây là chuẩn bị triệt để cùng Phàm Nhân tông vạch mặt.

- Vâng.

Tư Vạn Thương đứng lên, một bước liền vượt qua hướng về phía cửa đại điện. Hắn biết Viêm Linh Thần Chủ ý tứ, đó chính là trước giáo huấn một phen Vi Như, sau đó phế bỏ Vi Như tu vi, đem Vi Như ném vào tới.

Ngay lúc này, một đạo phi kiếm màu đỏ từ bên ngoài đại điện bay tiến đến.

Phi kiếm là kiểu mở rộng truyền thư, trong đại điện tất cả mọi người có thể thấy rõ ràng trên phi kiếm nội dung. Đó chính là Phàm Nhân tông tông chủ Mạc Vô Kỵ về tông, Phàm Nhân tông định vào sau ba tháng đối mặt toàn bộ Thần giới chiêu thu đệ tử.

Trong đại điện khí tức đột nhiên trở nên cực kỳ kiềm chế, chính là muốn bước ra đi Tư Vạn Thương cũng ngừng lại, hắn theo bản năng nhìn xem Viêm Linh.

Mạc Vô Kỵ trở về, còn muốn hay không đi đem Vi Như xách trở về?

Viêm Linh hít một hơi thật sâu, hắn biết chỉ cần hắn muốn khống chế Thần Vực, nhất định phải cùng Mạc Vô Kỵ đối mặt. Ngay tại hắn muốn

tiếp tục để Tư Vạn Thương đi đem Vi Như bắt trở lại thời điểm, lại là một đạo phi kiếm bắn vào.

Đạo phi kiếm này nội dung giống nhau là công khai, khi tất cả người trông thấy trên phi kiếm nội dung lúc, tất cả đều cả kinh đứng lên. Viêm Linh cùng Tịch Đỉnh càng là sắc mặt tái nhợt giống như một tấm giấy trắng, không khí ngưng kết lại.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1162: Chạy Trốn

Trên phi kiếm truyền đến tin tức, trước đây không lâu, Mạc Vô Kỵ đến Thần Lục. Bởi vì Thần Lục Áo thị nhốt Mạc Vô Kỵ sư tỷ Trì Băng cùng đệ tử Trì Xuyên, kết quả Mạc Vô Kỵ trực tiếp đem trong Áo thị Thần Thành Áo thị hủy đi, chém giết Áo thị trưởng lão cường giả ba mươi người, bao quát tộc trưởng Áo Trù. Nghe hỏi chạy tới Áo thị Song Thánh, Áo Tân Hà cùng Áo Vô Thường ở trong tay Mạc Vô Kỵ ngay cả sức hoàn thủ đều không có, liền bị Mạc Vô Kỵ nhẹ nhõm chém giết.

Áo thị tại cường giả bị Mạc Vô Kỵ chém giết về sau, rất nhanh liền bị người điên cuồng phân chia hết, hiện tại Áo thị Thần Thành không còn có Áo thị chuyện gì.

Viêm Linh cùng Tịch Đỉnh nhìn thấy tin tức này sau như rơi hầm băng, nói lời trong lòng, Mạc Vô Kỵ dù là tiêu diệt Thần Diễn tông, giết Thần Lục Tu Sĩ hành quán quán chủ Tu Bình, Viêm Linh cũng không có đem Mạc Vô Kỵ để ở trong mắt. Hắn Hợp Thần tám tầng đỉnh phong, với hắn mà nói liền xem như Hợp Thần chín tầng đỉnh phong, hắn cũng không sợ chút nào.

Nói câu tự đại, hắn Viêm Linh sớm đã đem chính mình nhìn thành dưới Chuẩn Thánh đệ nhất nhân. Hiện tại hắn căn bản cũng không có để ở trong mắt Mạc Vô Kỵ, thế mà nhẹ nhõm xử lý Áo thị, giết hai cái Áo thị Chuẩn Thánh...

Nói cách khác Mạc Vô Kỵ hắn là bước vào Chuẩn Thánh hàng ngũ, nếu là hắn đắc tội Mạc Vô Kỵ, đoán chừng toàn bộ Thần giới không còn có hắn Viêm Linh náu thân chỗ. Còn tốt, Tư Vạn Thương còn không có rời đi...

Không đúng, hắn sớm tại nửa năm trước mà đắc tội với Mạc Vô Kỵ. Nghĩ đến đây cái, Viêm Linh trong lòng nhất thời bất an, hắn cần lập tức rời đi nơi này. Không, là lập tức rời đi Thần Vực.

Tịch Đỉnh một dạng tâm lý nôn nóng bất an, hắn cùng Mạc Vô Kỵ là tử thù. Càng ngày càng nhiều chứng cứ cho thấy, con trai độc nhất của hắn du Chân Di là Mạc Vô Kỵ giết. Trước đó hắn muốn vu oan Mạc Vô Kỵ, không nghĩ tới thế mà vu oan đến chính chủ trên đầu.

Tư Vạn Thương cúi đầu, không có dám nhìn Viêm Linh, cẩn thận lần nữa về tới chỗ ngồi của mình. Lúc này đi đối phó Vi Như, hắn là ghét bỏ chính mình chán sống. Bây giờ hắn muốn tính toán chính là, hắn Tư Vạn Thương cùng Hạc Linh Thần Tông vận mệnh.

Trong đại điện còn lại tông môn tông chủ hoặc là gia tộc chi chủ, đều là tĩnh mịch đồng dạng ngạt thở. Trọn vẹn qua mười mấy hô hấp thời gian, Lý Hòa lúc này mới đứng ra ôm quyền nói một câu:

- Thiên Cơ Thần Tông liền rời khỏi liên minh đi.

Nói xong câu đó, Lý Hòa quay người cấp tốc rời đi, căn bản cũng không có chờ Viêm Linh trả lời hắn.

Theo Lý Hòa rời đi, còn lại tông môn tông chủ lần lượt đứng ra. Có chút là lấy cớ có việc muốn đi, hơi chút dứt khoát cùng Lý Hòa đồng dạng, thối lui ra khỏi Thần Vực liên minh.

Nửa nén hương về sau, liên minh trong đại điện chỉ còn lại có rải rác mấy người.

Viêm Linh đối với trong đại điện mọi người nói:

- Mạc Vô Kỵ thực lực vượt ra khỏi chúng ta dự đoán, mọi người trước tán đi đi, Thần Vực liên minh sự tình đến lúc đó lại nói.

Còn sót lại mấy người đã sớm đang chờ Viêm Linh lời này, Viêm Linh thốt ra lời này đi ra, trong đại điện rất nhanh liền chỉ còn lại có

Viêm Linh cùng Tịch Đỉnh hai người.

- Viêm Linh huynh.

Tịch Đỉnh cũng không biết nên nói cái gì.

Viêm Linh khoát tay chặn lại:

- Ta đắc tội Mạc Vô Kỵ quá ác, hắn hiện tại hắn còn chưa biết. Cho nên ta nhất định phải rời đi, chúng ta tương lai hữu duyên gặp lại. Ta nghe nói còn có một cái đáng sợ lượng kiếp muốn tới, đến lúc đó có lẽ chúng ta sẽ ở trong lượng kiếp chạm mặt.

Tịch Đỉnh Thần Vương nhẹ gật đầu, hắn biết Viêm Linh là nhất định phải đi.

...

Mạc Vô Kỵ nhìn thấy Vi Như thời điểm, đã là nửa tháng đằng sau, hắn vừa vặn bố trí xong Phàm Nhân Tháp cùng Khai Mạch Tháp.

Thật sự là bởi vì tiến về Phàm Nhân tông tu sĩ quá nhiều, cơ hồ tất cả địa phương truyền tống trận đều là bạo mãn trạng thái. Dù là Vi Như lộ ra ngay Phàm Nhân tông phó tông chủ thân phận, cũng so bình thường chậm rất nhiều.

Trên đường Vi Như liền nghe đến Mạc Vô Kỵ trở về tin tức, giờ phút này nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, mới thật sự là vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ.

Mạc Vô Kỵ chẳng những là Đại sư huynh của hắn, càng là ân nhân cứu mạng của hắn, đồng thời cũng là Phàm Nhân tông tông chủ.

Mạc Vô Kỵ đơn giản tự thuật một chút kinh nghiệm của mình về sau, liền nghe Vi Như đem Thần Vực liên minh sự tình toàn bộ nói. Khi Mạc Vô Kỵ nghe được Viêm Linh muốn Phàm Nhân tông tài nguyên thời điểm, trong lòng của hắn cười lạnh, gia hỏa này thế mà đem chủ ý đánh tới Phàm Nhân tông tới, quả thực là không biết sống chết a.

- Không cần lo lắng Viêm Linh, chiêu thu đệ tử sự tình tạm thời liền giao cho ngươi. Đúng, bằng hữu của ta Nguyên Chấn Nhất làm sao không tại trong tông môn?

Mạc Vô Kỵ trở về liền không có trông thấy Nguyên Chấn Nhất, Yết Hành tu vi quá cao, cùng Nguyên Chấn Nhất không có cái gì tiếng nói chung. Cho nên biết Nguyên Chấn Nhất đi chỗ, chỉ có Vi Như.

Vi Như lấy ra một phong nhắn lại ngọc giản đưa cho Mạc Vô Kỵ nói ra:

- Tông chủ, đây là Nguyên đại ca lúc gần đi để cho ta giao cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ kích phát ngọc giản, Nguyên Chấn Nhất thanh âm truyền đến:

- Vô Kỵ, vì duyên cớ công pháp của ta, chỉ dựa vào bế quan, không cách nào tăng lên thực lực của mình. Lúc đầu ta là dự định chờ ngươi trở về lại đi, nhưng là ta cảm giác được Thần giới hoặc là sẽ có đại biến, nếu như ta không tăng lên thực lực, tuyệt đối không phải chuyện gì tốt. Cho nên ta sớm rời đi tông môn, tương lai huynh đệ chúng ta tất nhiên sẽ gặp mặt, Chấn Nhất chữ.

Mạc Vô Kỵ biết Nguyên Chấn Nhất tu luyện là Cổ Võ nhất đạo, Nguyên Chấn Nhất cổ võ tư chất nhất lưu, nhưng mà Cổ Võ nhất đạo đích thật là tại trong nghịch cảnh trưởng thành. Cùng tu sĩ quanh năm bế quan khác biệt, cổ võ chính là ở trong sinh tử trưởng thành. Cái này cùng hắn Phàm Nhân Đạo ngược lại là có chút cùng loại, càng là trong nghịch cảnh, trưởng thành càng nhanh.Nguyên Chấn Nhất quanh năm tại trong vũ trụ sao trời phấn đấu, thậm chí xông ra lớn như vậy thành tích, tự nhiên có thuộc về chính hắn sinh tồn biết, Mạc Vô Kỵ biết hắn cũng không cần lo lắng quá mức. Đem Nguyên Chấn Nhất nhắn lại ngọc giản thu hồi, Mạc Vô Kỵ mới lên tiếng:

- Ta muốn đi...

Nói chỉ là ba chữ, hắn chợt nhớ tới cái gì, đi theo hỏi:

- Ta lúc rời đi, Hoằng Khởi tới qua sao?

Hắn giết Tu Sĩ hành quán Tu Bình, đem Thần Vực Tân Thành cùng vượt qua Tịch Diệt Hải truyền tống trận giao cho Hoằng Khởi Thần Vương quản lý, về sau liền không có hỏi qua.

Vi Như vội vàng đáp:

- Hoằng Khởi tiền bối thường xuyên tới, mỗi lần qua mấy tháng liền sẽ phái người đưa tới một chút Thần Tinh, nói là chúng ta Phàm Nhân tông tại Thần Vực Tân Thành số lượng. Còn có Ly Thiên tiền bối, hắn cùng Hoằng Khởi tiền bối cùng một chỗ, cũng là thường xuyên tới. Ngược lại là đoạn thời gian gần nhất, Hoằng Khởi tiền bối cũng không đến, cũng không có lại phái người đưa qua Thần Tinh tới.

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu:

- Tốt, ta đã biết. Ta muốn đi Thần Vực Tân Thành một chuyến, chờ đem lần này đệ tử tuyển nhận sự tình sau khi hoàn thành, ngươi cần nắm chặt thời gian tu luyện. Tu vi của ngươi hay là hơi thấp một chút.

- Vâng.

Vi Như tranh thủ thời gian đáp.

Mạc Vô Kỵ ngược lại là cũng không lo lắng Hoằng Khởi xảy ra chuyện gì, hắn trước đây không lâu liền từ Thần Vực Tân Thành đi ngang qua, Thần Vực Tân Thành ngay ngắn rõ ràng, chẳng những là truyền tống trận quản lý rất tốt, Thần Vực Tân Thành trật tự cũng rất không tệ. Chẳng qua là lúc đó Hoằng Khởi không tại Thần Vực Tân Thành, hắn lại nóng vội trở lại Phàm Nhân tông, lúc này mới không có tại Thần Vực Tân Thành dừng lại bao lâu thời gian.

Hiện tại Phàm Nhân tông chuẩn bị chiêu thu đệ tử, hắn cũng hắn là trở về nhìn xem Hoằng Khởi.

...

Thần Vực Tân Thành phủ thành chủ, đứng ở trước mặt Mạc Vô Kỵ chính là một tên Thần Vương bốn tầng nam tử trung niên. Hắn chính là Thần Vực Tân Thành thành chủ, Tất Hòa Hiệp.

Tất Hòa Hiệp hiển nhiên biết Mạc Vô Kỵ thanh danh, đối mặt Mạc Vô Kỵ rất là nơm nớp lo sợ, tựa hồ một cái để Mạc Vô Kỵ không hài lòng, Mạc Vô Kỵ liền sẽ đưa tay đem hắn hóa thành tro bụi.

- Ngươi nói là Hoằng Khởi cùng Ly Thiên đã có nửa năm không có tới nơi này, Thần Vực Tân Thành thương hội cùng Tịch Diệt Hải truyền tống thu nhập đều là một người gọi Ni Cáp đến lĩnh?

Mạc Vô Kỵ thanh âm đã có chút hàn ý.

- Đúng thế.

Tất Hòa Hiệp khom người đáp:

- Nghe nói Ni Cáp là đối với Thần Vực liên minh Thần Chủ Viêm Linh phụ trách, nhưng là nửa tháng này đến nay, Ni Cáp kia cũng không có lại đến lấy Thần Tinh.

Tất Hòa Hiệp tại Thần Vực Tân Thành lăn lộn thời gian dài như vậy, Hoằng Khởi cùng Ly Thiên đột nhiên mất tích, ngược lại là cùng Ly Thiên không quá ăn nhịp Viêm Linh tới đây nhận lấy Thần Tinh, hắn há có thể nhìn không ra một chút hoa dạng? Chỉ là hắn thực lực thấp, tại những cường giả này trước mặt, chỉ có thể khúm núm đồng ý.

Mạc Vô Kỵ trong lòng nổi lên sát cơ, xem ra hắn buông tha Viêm Linh, Viêm Linh này chính mình muốn tìm chết a, đưa tay ngả vào Tịch Diệt Hải truyền tống trận cùng Thần Vực Tân Thành tới.

Không cần phải nói, Hoằng Khởi cùng Ly Thiên hắn là lấy Viêm Linh nói. Không biết hai người này là bị Viêm Linh giết, hay là bỏ chạy. Lấy Ly Thiên lão đạo, theo lý thuyết không nên bị giết mới là.

- Ta đã biết, Thần Vực Tân Thành cùng Tịch Diệt Hải truyền tống ngươi tạm thời phụ trách, có gì cần nhờ giúp đỡ, lập tức đi Phàm Nhân tông tìm kiếm Vi Như hoặc là tìm kiếm Yết Hành trưởng lão. Tại biết Viêm Linh hoặc là Viêm Linh người liên quan tin tức, lập tức cho ta tin tức.

Mạc Vô Kỵ biết Tất Hòa Hiệp là Hoằng Khởi bổ nhiệm về sau, cũng không có đem hắn cầm xuống.

Hắn là Viêm Linh động thủ thời gian quá ngắn, còn không có tìm tới người thích hợp thay thế Tất Hòa Hiệp thành chủ Thần Vực Tân Thành này.

- Vâng, vãn bối nhất định không cô phụ Mạc tông chủ hậu ái.

Tất Hòa Hiệp kích động nói, Mạc Vô Kỵ để hắn phụ trách, vậy Tân Thành này liền rốt cuộc không người nào dám ngấp nghé.

Mạc Vô Kỵ không có đi tìm kiếm Viêm Linh, hắn 100% khẳng định Viêm Linh đã sớm rời đi Thần Vực. Thứ cáo già này, há có thể chờ đợi mình đi thu hoạch đầu của hắn?

Về phần Hoằng Khởi cùng Ly Thiên Mạc Vô Kỵ cũng không có đi tìm, chỉ cần Hoằng Khởi cùng Ly Thiên vẫn còn, tại biết được Phàm Nhân tông chiêu thu đệ tử sự tình về sau, hai người tất nhiên sẽ trở về tìm hắn.

Mạc Vô Kỵ là dự định đi Táng Thần cốc, lấy hắn hiện tại Chuẩn Thánh thực lực, không phải là đối thủ của Thanh Y Thánh Cô, Thanh Y Thánh Cô kia hắn là cũng không cách nào nghiền ép hắn.

Đáng tiếc hắn không có thời gian tu luyện, nếu để cho hắn dùng Tuế Nguyệt Bàn tiếp tục bế quan ngàn năm, tu vi tăng lên tới Chuẩn Thánh hậu kỳ, hắn càng có nắm chắc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1163: Lại Nghe Tức Nhưỡng

Táng Thần cốc tại đã trải qua Thần giới quy tắc chữa trị về sau, liền biến thành đồng bằng. Về sau Mạc Vô Kỵ trong này thử thần thông Đại Hủy Diệt Thuật, đem đồng bằng này lần nữa hủy đi.

Đổi thành bất cứ người nào tới, muốn ở chỗ này tìm kiếm được Táng Thần cốc lối vào đều là khả năng không lớn. Hoặc là nói chính là tìm được cửa vào chỗ phương vị, cũng không có biện pháp tiến vào Táng Thần cốc.

Bất quá Mạc Vô Kỵ biết, hắn biết rõ chính mình mặc dù hủy đi Thần Vực tiến vào Táng Thần cốc lối vào, cũng không có hủy đi Táng Thần cốc.

Đừng bảo là lúc trước hắn Đại Hủy Diệt Thuật còn vừa mới thành hình, ngay tại lúc này, hắn bước vào Chuẩn Thánh hàng ngũ, Đại Hủy Diệt Thuật tiểu thành. Muốn ở trong Táng Thần cốc hủy đi Táng Thần cốc, cũng có chút khó khăn. Huống chi, trong Táng Thần cốc còn có một cái Thần Khế Chi Địa.

Muốn Mạc Vô Kỵ hiện tại hay là Hợp Thần cảnh giới, chính là hắn đến nơi này cũng không hề có tác dụng. Cửa ra vào bị hắn hủy đi về sau, hắn Hợp Thần thực lực, căn bản là vào không được Táng Thần cốc.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ bước vào Chuẩn Thánh hàng ngũ, hắn rất nhanh liền lần nữa tìm được Táng Thần cốc lối vào. Mặc dù không cần Tuế Nguyệt Bàn, Mạc Vô Kỵ cũng có thể đi vào. Hiện tại có Tuế Nguyệt Bàn, Mạc Vô Kỵ đương nhiên sẽ không tốn hao lớn như vậy kinh lịch đi xé rách giới vực, sau đó tiến vào Táng Thần cốc.

Ngay tại Mạc Vô Kỵ muốn tế ra Tuế Nguyệt Bàn tiến vào Táng Thần cốc thời điểm, hai đạo nhân ảnh nhanh chóng lao đến.

Mạc Vô Kỵ thần niệm đã sớm quét đến hai đạo nhân ảnh này, đi ở phía sau hắn nhận biết, mà lại quan hệ còn tính là không tệ.

Lôi Kiếm sơn trang Tích Niệm Mạt, nữ hài mắt to tóc có chút hơi vàng này. Lúc trước hắn sai sót ngẫu nhiên, được đưa tới Lôi Kiếm sơn trang.

Kết quả hắn tận mắt nhìn thấy Lôi Kiếm sơn trang hủy diệt, cuối cùng đi theo Tích Niệm Mạt cùng Cửu Diễn Thần Tông bợ đỡ nữ Liễu Như Đình cùng rời đi Lôi Kiếm sơn trang.

Tích Niệm Mạt tu vi sớm đã không phải lúc trước, mà là Thế Giới Thần chín tầng viên mãn. Có thể thấy được Tích Niệm Mạt những năm này có kỳ ngộ không tệ, bằng không mà nói chính là Thần giới quy tắc chữa trị, nàng cũng sẽ không nhanh như vậy liền đến đến Thế Giới Thần chín tầng viên mãn.

Mạc Vô Kỵ không có gọi lại Tích Niệm Mạt, hắn nhìn ra, Tích Niệm Mạt là đang đuổi giết người khác. Nàng truy sát gia hoả kia tu vi chỉ có Thế Giới Thần sáu tầng, so Tích Niệm Mạt yếu đi rất nhiều.

Tích Niệm Mạt tại lướt qua Mạc Vô Kỵ thời điểm, hiển nhiên cũng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, nàng tại xông ra vài dặm đằng sau, lần nữa trở lại.

- Mạc đại ca, là ngươi sao?

Tích Niệm Mạt ngạc nhiên nhìn xem Mạc Vô Kỵ kêu lên.

Nàng sở dĩ có thể có hôm nay, có thể nói Mạc Vô Kỵ không thể bỏ qua công lao. Lúc trước không có Mạc Vô Kỵ ngọc bài, nàng căn bản là vào không được Thần Vực Sào mới ấp.

Mà ở trong Thần Vực Sào, nàng điên cuồng tìm kiếm tài nguyên tu luyện. Kết quả tại Thần giới quy tắc chữa trị thời điểm, nàng chính là

Thần Quân một tầng.

Mượn nhờ Thần giới quy tắc chữa trị cùng nàng ở trong Thần Vực Sào thu hoạch, Tích Niệm Mạt lần nữa có tiến bộ cực lớn, từ Thần Quân một tầng bước vào đến Thần Quân bốn tầng. Những năm này, nàng một mực tại điên cuồng bế quan tu luyện, về phần chuyện bên ngoài, nàng căn bản cũng không đi quan tâm, cũng không đi nghe ngóng.

Nàng chỉ có một mục tiêu, đó chính là báo thù. Lôi Kiếm sơn trang bị diệt, người nhà bị tàn sát không còn, loại thù này nàng không báo, một ngày đều qua không an ổn.

Tại Mạc Vô Kỵ cho nàng tiến vào Thần Vực Sào lệnh bài về sau, nàng liền mơ hồ cảm giác được Mạc Vô Kỵ cũng không phải là thật choáng váng. Tâm tư của nàng toàn bộ tại trê việc tăng lên tu vi cùng báo thù, đối với Mạc Vô Kỵ cũng không có tiếp tục đi chú ý. Đừng bảo là Mạc Vô Kỵ, chính là toàn bộ Thần giới phát sinh sự tình, nàng cũng sẽ không đi chú ý. Đến mức Mạc Vô Kỵ trở thành Thần giới nổi danh nhất nhân vật, nàng y nguyên không rõ ràng.

- Niệm Mạt, ngươi làm sao đột nhiên xuất hiện ở đây rồi?

Mạc Vô Kỵ cũng là có chút ngoài ý muốn mà hỏi.

Tích Niệm Mạt nhìn một chút nơi xa biến mất mục tiêu, thở dài một tiếng nói ra:

- Ta một mực tại điên cuồng tu luyện, chính là vì báo thù. Những năm này ta rốt cục bước vào Thế Giới Thần chín tầng, chỉ là khoảng cách Thần Vương từ đầu đến cuối còn có cách nhau một đường. Lúc đầu ta còn dự định tiếp tục bế quan tu luyện, lại tại lúc này, bị ta nghe được phụ thân ta là bị ai làm hại...

- Chính là ngươi vừa mới truy sát gia hoả kia?

Mạc Vô Kỵ hỏi một câu.

Tích Niệm Mạt gật gật đầu:

- Đúng vậy, hắn gọi Phi Đạo Nhân, là Tề Thiển đệ tử. Chính là hắn cùng sư phụ hắn liên thủ hại phụ thân ta, sau đó lại triệt để tiêu diệt ta Lôi Kiếm sơn trang.

Mạc Vô Kỵ cảm giác được vấn đề này có chút cổ quái, bởi vì tại Tích Niệm Mạt không có tiếp tục đuổi giết thời điểm, Phi Đạo Nhân kia thế mà cũng ngừng lại. Không chỉ như thế, Phi Đạo Nhân còn ẩn nặc thân hình, tựa hồ núp ở phía xa chờ đợi Tích Niệm Mạt.

- Làm sao ngươi biết ngươi Tích gia cừu nhân là Phi Đạo Nhân cùng sư phụ hắn?

Mạc Vô Kỵ tại thần niệm quét đến Phi Đạo Nhân trốn đi chờ đợi Tích Niệm Mạt về sau, liền biết trong này tình huống hắn không phải là đơn giản như vậy.

Tích Niệm Mạt nghe được Mạc Vô Kỵ lời nói nao nao, lập tức nói ra:

- Ta là tại một cái vô tình biết đến, tại Thần giới chữa trị về sau, ta tiến về Lôi Kiếm sơn trang địa điểm cũ, thế mà tìm được Tề Thiển một viên Lôi Tiễn Vĩ Vũ...

Tựa hồ lo lắng Mạc Vô Kỵ không rõ là có ý gì, Tích Niệm Mạt giải thích nói:

- Tề Thiển vốn là phụ thân ta sư huynh, hắn cùng phụ thân ta đều là học tập Lôi hệ công pháp. Hắn một môn ác độc thần thông chính là Lôi Tiễn, loại Lôi Tiễn Vĩ Vũ này xuất hiện tại Lôi Kiếm sơn trang địa điểm cũ, nói đúng là lúc trước Tề Thiển tại ta Lôi Kiếm sơn trang đi qua, còn động thủ một lần. Về sau ta một mực tìm kiếm khắp nơi Tề Thiển tin tức, nhiều năm về sau, ta không có tìm được Tề Thiển, lại tìm được đệ tử của hắn Phi Đạo Nhân.

- Chính là trước ngươi truy sát gia hoả kia a?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Tích Niệm Mạt nhẹ gật đầu, nếu như không phải Mạc Vô Kỵ, nàng tất nhiên sẽ tiếp tục đuổi giết xuống dưới. Nhưng là Mạc Vô Kỵ đối với nàng ân tình thế nhưng là so ân cứu mạng còn muốn lớn, nếu không phải Mạc Vô Kỵ, nàng cho dù là sống đến bây giờ, nhiều nhất bất quá là Thần Quân mà thôi. Đừng bảo là trùng kích Thần Vương, chính là trùng kích Thế Giới Thần, cũng là xa xa khó vời.Tích Niệm Mạt vốn là trời sinh tính thiện lương, không phải loại hạng người tri ân không báo kia. Bây giờ nhìn thấy ân nhân, nàng ngay cả một câu đều không có liền đi, đây không phải là tính cách của nàng.

Mạc Vô Kỵ minh bạch Tích Niệm Mạt tâm tư, hắn mỉm cười nói ra:

- May mắn ngươi gặp ta.

Phi Đạo Nhân tại sao muốn dẫn đi Tích Niệm Mạt, Mạc Vô Kỵ không rõ ràng, hắn khẳng định Phi Đạo Nhân tâm tư không tốt, không có theo cái gì hảo tâm.

- A...

Tích Niệm Mạt có chút không hiểu a một tiếng.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo, trực tiếp ném ra một đầu Khai Thiên Thần Linh Mạch, sau đó lấy ra một cái bình ngọc đưa cho Tích Niệm Mạt nói ra:

- Ngươi đi trước độ kiếp vượt qua Thần Vương, sau đó chúng ta rồi nói sau.

- Khai Thiên Thần Linh Mạch?

Tích Niệm Mạt ngơ ngác nhìn Mạc Vô Kỵ ném ra tới đầu Thần Linh Mạch kia, kích động không thôi kêu lên.

Nàng không có năng lực tham dự Khai Thiên Thần Linh Mạch tranh đấu, không có nghĩa là nàng không biết cái gì là Khai Thiên Thần Linh Mạch. Mạc Vô Kỵ đầu Thần Linh Mạch này ném một cái đi ra, nàng liền nhận ra đây là Khai Thiên Thần Linh Mạch. Loại khai thiên quy tắc khí tức rõ ràng kia, làm sao đều ẩn nấp không được.

Loại Thần Linh Mạch này có một đầu, là tất cả tu sĩ tha thiết ước mơ sự tình, Mạc Vô Kỵ cứ như vậy tùy tiện liền ném đi một đầu đi ra.

- Thật xin lỗi, lúc trước ta còn tưởng rằng ngươi...

Giờ phút này Tích Niệm Mạt càng là xác định, lúc trước Mạc Vô Kỵ đần độn là giả vờ.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại,:

- Ngươi trước bước vào Thần Vương cảnh đi.

Tựa hồ trong mắt hắn, muốn bước vào Thần Vương chỉ là tùy thời tùy khắc.

Tích Niệm Mạt trong mắt lộ ra giãy dụa, rồi mới lên tiếng:

- Mạc đại ca, ngươi nhanh lên đem Thần Linh Mạch nhận lấy đi. Thần Linh Mạch cứ như vậy lộ thiên bỏ ở nơi này, rất là nguy hiểm. Mà lại tư chất của ta mặc dù cũng không tệ lắm, dù là có Khai Thiên Thần Linh Mạch, cũng sẽ không lập tức bước vào Thần Vương chi cảnh.

- Cho nên ta cho ngươi một viên đan dược a.

Mạc Vô Kỵ cười chỉ chỉ Tích Niệm Mạt bình ngọc trong tay nói ra.

Tích Niệm Mạt lúc này mới nhớ tới bình ngọc trong tay, nàng mở ra bình ngọc lần nữa kêu lên sợ hãi:

- Thần Ngọc Đan?

Thần Ngọc Đan tuyệt đối là toàn bộ Thần giới trân quý nhất thần đan một trong, từ khi Thần giới quy tắc triệt để khôi phục về sau, muốn bước vào Thần Vương lần nữa trở nên chật vật. Thần giới quy tắc chữa trị, bước vào Thần Vương đương nhiên sẽ không cùng trước đó như thế gian nan, nhưng mà đối với đại đa số tu sĩ tới nói, Thần Vương cùng Thế Giới Thần ở giữa lạch trời vẫn là rất khó vượt qua. Còn Thần Ngọc Đan, đó càng là trong truyền thuyết đan dược.

Không nói loại đan dược này cần đỉnh cấp Thần Đan Vương mới có thể luyện chế, chính là luyện chế loại thần đan này Thần linh thảo, Minh Ngọc Thần Hoa, nghe nói liền tuyệt tích.

- Đa tạ Mạc đại ca.

Tích Niệm Mạt tranh thủ thời gian khom người tới đất, nàng cảm giác được, Mạc Vô Kỵ có thể xuất ra loại thần đan này, tu vi hẳn là hơn xa nàng, chỉ là nàng nhìn không ra mà thôi. Có hai thứ đồ này, nàng đích xác là có thể trong thời gian ngắn bước vào Thần Vương chi cảnh.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Ngươi đuổi giết Phi Đạo Nhân kia có chút vấn đề, hắn tựa hồ đang dẫn ngươi đuổi theo nàng. Cho nên ngươi không bước vào Thần Vương cảnh, đuổi theo giết hắn, đoán chừng dữ nhiều lành ít.

Tích Niệm Mạt nghe được Mạc Vô Kỵ lời nói sau khẽ giật mình, nàng không phải đồ ngốc, hiện tại Mạc Vô Kỵ một nhắc nhở, nàng liền tỉnh ngộ lại. Dọc theo con đường này truy sát Phi Đạo Nhân, tựa hồ thật sự có rất nhiều địa phương cổ quái.

- Ta hiểu được.

Tích Niệm Mạt tựa hồ nhớ ra cái gì đó, thì thào nói ra.

Không đợi Mạc Vô Kỵ hỏi thăm, nàng liền tiếp tục nói:

- Năm đó phụ thân ta nói cho ta biết, hắn cùng Tề Thiển đã từng tìm tới qua một cái di tích. Nơi đó có một khối Tức Nhưỡng, chỉ là ta phụ thân không có đồ vật bảo tồn Tức Nhưỡng...

- Ngươi nói cái gì? Tức Nhưỡng?

Mạc Vô Kỵ trong lòng giật mình, kém chút bắt lấy Tích Niệm Mạt hai tay.

Tức Nhưỡng với hắn mà nói, thật sự là quá trọng yếu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1164: Tức Nhưỡng Di Tích

Trên người Mạc Vô Kỵ có Ám Mộc mảnh vỡ, chỉ cần tìm được Tức Nhưỡng, hắn liền có thể đi Ám giới sống được Ám Mộc. Ám Mộc tự mang Hắc Ám quy tắc, một khi hắn sống được Ám Mộc, vậy đối với hắn đại đạo không có cách nào thay thế bổ khuyết tác dụng.

Tích Niệm Mạt khẳng định gật gật đầu nói:

- Đúng vậy, là Tức Nhưỡng. Ngoại trừ Tức Nhưỡng, còn có một món khác bảo vật. Chỉ là món bảo vật kia cho Tề Thiển, Tức Nhưỡng bị phụ thân ta mượn nhờ di tích phong ấn phong bế, chỉ có phụ thân ta tự mình đi hoặc là ta Tích gia đích hệ huyết mạch mới có thể mở ra. Đáng tiếc phụ thân ta đột nhiên xảy ra chuyện, cũng không biết phong ấn kia tại vị trí nào...

Tích Niệm Mạt dừng lại mình, nàng không cần nói tiếp. Nàng đã biết, vì cái gì Phi Đạo Nhân muốn dẫn nàng đi.

Cái này hiển nhiên là chuẩn bị mượn nhờ nàng Tích Niệm Mạt huyết mạch mở ra năm đó phụ thân nàng Tích Kinh phong ấn đồ vật, Tích Niệm Mạt sắc mặt có chút tái nhợt đứng lên. Nếu như không phải Mạc Vô Kỵ xuất hiện, nàng tâm hoài đội ơn trở lại cảm tạ Mạc Vô Kỵ, vậy nàng...

- Cám ơn ngươi, Mạc đại ca, ngươi lại cứu ta một lần. Nếu như không phải ngươi nhắc nhở ta, ta khẳng định sẽ trúng chiêu.

Tích Niệm Mạt ngữ khí run rẩy nói ra.

- Ngươi có phải hay không không có ý định đi?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Mỗi người đều có thuộc về mình thiện duyên, Tích Niệm Mạt nếu như chỉ là bị cừu hận mê mang hai mắt, trông thấy ân nhân cũng không nguyện ý dừng lại, vậy nàng sẽ không cách nào đạt được nhắc nhở của mình.

Tích Niệm Mạt gật gật đầu:

- Ta dự định tu luyện một đoạn thời gian, chờ đến có đầy đủ thực lực mới ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ mỉm cười:

- Không cần, ngươi bây giờ liền có thể bước vào Thần Vương chi cảnh, chờ ngươi bước vào Thần Vương chi cảnh về sau, ngươi liền theo tới. Ta khẳng định, chính là ngươi bước vào Thần Vương, Phi Đạo Nhân kia y nguyên sẽ dẫn ngươi đi qua.

Tích Niệm Mạt lắc đầu:

- Liền xem như Thần Vương, ta hắn là cũng còn lâu mới là đối thủ của Tề Thiển, Tề Thiển nói không chừng đều tiếp cận Hợp Thần, hoặc là đã bước vào Hợp Thần chi cảnh. Phi Đạo Nhân khẳng định là tại dẫn ta đi gặp Tề Thiển.

- Ngươi không cần lo lắng, ta đến lúc đó sẽ cùng ở phía sau.

Mạc Vô Kỵ hắc một tiếng nói, hắn thật rất muốn Tức Nhưỡng.

Mặc dù hắn biết Đại Mạc Đạo Quân trong tay có một khối, nhưng là Đại Mạc Đạo Quân là cỡ nào hạng người gian xảo. Loại người này tiến vào hư không đằng sau, hắn muốn bắt được, thật sự là quá khó khăn.

- A...

Tích Niệm Mạt biết Mạc Vô Kỵ tu vi không thấp, nhưng vừa vặn Mạc Vô Kỵ nói lời, tựa hồ ngay cả Hợp Thần đều không sợ, cái này...

Chỉ là do dự một chút thời gian, Tích Niệm Mạt liền kiên định nói ra:

- Ta tin tưởng ngươi.

- Được.

Mạc Vô Kỵ lập tức tại Thần Linh Mạch bên ngoài bố trí Tụ Linh Thần Trận, bố trí xong sau liền nói với Tích Niệm Mạt:

- Ngươi có thể đi vào tu luyện.

Tại Tích Niệm Mạt tiến vào trong Khai Thiên Thần Linh Mạch lúc tu luyện, núp ở phía xa Phi Đạo Nhân một dạng chính là chấn động vô cùng. Khai Thiên Thần Linh Mạch, lại là Khai Thiên Thần Linh Mạch...

Hắn cùng Tích Niệm Mạt không sai biệt lắm, giống nhau là không biết Mạc Vô Kỵ tại Thần giới uy danh.

Thần giới quy tắc chữa trị thời điểm, Tích Niệm Mạt một mực tại bế quan tu luyện. Mà hắn lại cùng sư phụ trốn ở trong một chỗ di tích cực kỳ bí ẩn bế quan tu luyện, Thần giới chữa trị về sau, sư phụ hắn tu vi bước vào Hợp Thần, hắn cũng bước vào Thế Giới Thần.

Tại Thần giới chữa trị về sau, sư phụ hắn muốn lấy được Tích Kinh lưu lại Tức Nhưỡng, kết quả cưỡng ép phá vỡ phong ấn không được, ngược lại bị nhốt rồi. Hắn chỉ có thể phụng mệnh đi ra ngoài tìm tìm Tích gia có hay không cá lọt lưới, không nghĩ tới hắn còn chưa có bắt đầu tìm kiếm, liền gặp hủy Lôi Kiếm sơn trang tế điện Tích Niệm Mạt. Cho nên hắn dự định đem Tích Niệm Mạt mang đến phong ấn sư phụ Tề Thiển địa phương, dùng Tích Niệm Mạt tinh huyết mở ra phong ấn.

Đây cũng là thực lực của hắn quá thấp, nếu như thực lực của hắn cao hơn Tích Niệm Mạt, hắn chỗ nào còn cần như thế đại phí khổ tâm?

Bây giờ Mạc Vô Kỵ tùy tiện liền ném ra Khai Thiên Thần Linh Mạch, há có thể không phải vậy Phi Đạo Nhân chấn kinh?

Tích Niệm Mạt đã sớm tại Thế Giới Thần cảnh giới viên mãn quanh quẩn một chỗ, duy nhất thiếu hụt chính là bước vào Thần Vương thời cơ mà thôi. Hiện tại Mạc Vô Kỵ lấy ra Khai Thiên Thần Linh Mạch, chính là không có Thần Ngọc Đan, Tích Niệm Mạt cũng có cực lớn khả năng bước vào Thần Vương chi cảnh. Huống chi, Mạc Vô Kỵ còn lấy ra một viên Thần Ngọc Đan?

Chỉ là ngắn ngủi mấy ngày, nuốt vào Thần Ngọc Đan Tích Niệm Mạt, liền đụng chạm đến Thần Vương gông cùm xiềng xích, dưới lần thứ nhất trùng kích, liền đem Thần Vương gông cùm xiềng xích xé mở một đường may khe hở.

Cuồng bạo lôi kiếp dùng để, lôi hồ liên miên xuống.

Cảm nhận được Tích Niệm Mạt sắp độ kiếp trở thành Thần Vương, Phi Đạo Nhân gan to hơn nữa cũng không dám lưu tại nơi này dẫn Tích Niệm Mạt. Có lẽ hắn còn không có đem Tích Niệm Mạt dẫn tới sư phụ chỗ nào, cái mạng nhỏ của hắn liền bị Tích Niệm Mạt thu hoạch đi. Thế Giới Thần hậu kỳ cùng Thần Vương, đó là hoàn toàn khác biệt khái niệm.

Bất quá hắn có là biện pháp, cứ việc đào tẩu, y nguyên lưu lại cực kỳ mịt mờ vết tích. Có lẽ Thế Giới Thần không thể tìm ra hắn rời đi vết tích, làm một cái Thần Vương, hắn là có thể tìm được dấu vết của hắn. Từ đầu đến cuối, hắn đều không có đem Mạc Vô Kỵ cái này nhìn liền cùng phàm nhân một dạng gia hỏa để ở trong mắt.

Phi Đạo Nhân rời đi Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có để ý, lấy thực lực của hắn, gia hỏa này bị hắn nhìn thoáng qua, cũng đừng nghĩ đào tẩu.

Hắn đang chăm chú Tích Niệm Mạt độ kiếp, Tích Niệm Mạt những năm này kỳ ngộ hiển nhiên không ít. Đối mặt phong ba đồng dạng lôi

kiếp, mặc dù ứng phó có chút gian nan, cũng không có nguy hiểm tính mạng.

Mười một ngày sau, Tích Niệm Mạt độ kiếp tấn cấp làm Thần Vương một tầng, chỉ là đơn giản vững chắc một chút tu vi của mình, Tích Niệm Mạt liền thu thập một chút, nhảy ra Tụ Linh trận.

Vừa ra Tụ Linh trận, mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên Tích Niệm Mạt liền đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ:

- Đa tạ Mạc đại ca thành toàn, nếu không ta còn không biết năm nào tháng nào mới có thể vượt qua đạo lạch trời này.

Tích Niệm Mạt lời này cũng không phải là khoe khoang khoác lác, nếu không phải Thần giới chữa trị, thiên địa quy tắc phun trào, nàng hiện tại tối đa cũng bất quá là một cái Thần Quân hậu kỳ thôi.

Tu sĩ có đôi khi tu luyện chính là cơ duyên, lần này không phải gặp phải Mạc Vô Kỵ, nàng có lẽ còn cần vài vạn năm, mới có thể bước vào Thần Vương chi cảnh. Có lẽ vài vạn năm đằng sau, nàng như cũ tại Thế Giới Thần quanh quẩn một chỗ.

Cũng không phải tùy ý một người tu sĩ đều có thể tùy tiện cầm ra một đầu Khai Thiên Thần Linh Mạch, sau đó lại lấy ra một viên Thần Ngọc Đan.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại nói ra:

- Ngươi đi tìm Phi Đạo Nhân kia, ta cùng sau lưng ngươi. Tức Nhưỡng kia đối với ta có rất lớn tác dụng, ta cần không nhiều, chỉ cần cho ta một chút là có thể.

Tích Niệm Mạt tu luyện đến Thần Vương một tầng, trong thời gian ngắn tuyệt đối sẽ không lại có lớn tiến bộ. Hiện tại Mạc Vô Kỵ đáp ứng cùng nàng cùng đi tìm kiếm Phi Đạo Nhân, nàng tự nhiên là không chút do dự đồng ý:

- Mạc đại ca, Tức Nhưỡng đối với ta không dùng được, nếu như có thể tìm tới, toàn bộ cho ngươi đi. Vô luận là năm đó, hay là hôm nay, Mạc đại ca đối ta ân tình đều là vĩnh thế khó quên, chỉ là một chút Tức Nhưỡng tính là gì...

Nếu như bị một chút Thần vị đại năng biết, Tức Nhưỡng ở trong mắt Tích Niệm Mạt, chỉ là khu khu một chút, có lẽ những đại năng này đều sẽ khóc lên.

- Chỉ là ta đoán chừng Phi Đạo Nhân kia đã đi, ta không nhất định có thể tìm tới chỗ ở của hắn.

Tích Niệm Mạt nói đến phần sau, ngữ khí có chút lo lắng.

Có thể làm cho chết thảm ở trong tay Tề Thiển phụ thân, Quân di còn có Duyên Hoa, Tầm Cơ bọn người đại thù đến báo, lại có thể là Mạc đại ca tìm kiếm được Tức Nhưỡng, vậy đối với Tích Niệm Mạt tới nói, là việc không còn gì tốt hơn.

Mạc Vô Kỵ không thèm để ý chút nào nói:

- Tên kia tự cho là thông minh, sợ ngươi tìm không thấy tung tích của hắn, lưu lại một chút vết tích.

...

Phi Đạo Nhân làm cũng không phải là quá rõ ràng, hắn lúc rời đi, chỉ là lưu lại một đạo huyết tế bỏ chạy khí tức, nhiều như vậy trời đi qua, vết tích kia sớm đã làm giảm bớt rất nhiều.

Bị Tích Niệm Mạt truy sát, tăng thêm Tích Niệm Mạt còn gặp bằng hữu, Phi Đạo Nhân dùng huyết tế bỏ chạy, cũng là có thể thông cảm được.

Tích Niệm Mạt đi theo đạo khí tức này bỏ chạy phương vị đuổi tới, sau sáu ngày, Tích Niệm Mạt thần niệm liền quét đến Phi Đạo Nhân.

Phi Đạo Nhân máu me khắp người, tựa hồ bị người trọng thương. Hắn cảm nhận được Tích Niệm Mạt thần niệm, càng là điên cuồng liền xông ra ngoài.

Tích Niệm Mạt có lẽ thần niệm còn không cách nào cảm giác được Phi Đạo Nhân đến cùng trọng thương nặng bao nhiêu, Mạc Vô Kỵ thần niệm đã sớm quét đến Phi Đạo Nhân thương thế rất nhẹ. Gia hỏa này thương thế thật là bị người đánh, cũng không biết gia hỏa này là thế nào mới khiến cho người khác đem hắn đánh thê thảm như thế, lại thụ thương không nặng.

Bất quá Tích Niệm Mạt hiển nhiên sẽ không đi cân nhắc Phi Đạo Nhân thương thế đến cùng như thế nào, nàng đã tăng nhanh tốc độ đi theo Phi Đạo Nhân xông về một mảnh rừng đá.

Trông thấy mảnh rừng đá này, Mạc Vô Kỵ ngược lại là có chút quen thuộc. Nơi này hắn tới qua, lúc trước Thần giới chữa trị thời điểm, mảnh rừng đá này cũng không tồn tại, nơi này là một mảnh đầm lầy. Nơi này hình thành rừng đá về sau, còn có một cái mới Thần Linh Thảo bí cảnh hình thành, Mạc Vô Kỵ tới đây, chính là đem khối Thần Linh Thảo bí cảnh diện tích phi thường khổng lồ này dời đi, hiện tại mảnh Thần Linh Thảo bí cảnh này bị hắn phong ấn tại trong phạm vi Phàm Nhân tông.

Phi Đạo Nhân tiến vào rừng đá sau liền biến mất không thấy gì nữa, Tích Niệm Mạt cũng không quay đầu tìm kiếm Mạc Vô Kỵ, nàng nhớ kỹ Mạc Vô Kỵ lời nói, đó chính là ngay trước Mạc Vô Kỵ cũng không có theo dõi tới.

Tại Thần giới chữa trị về sau, địa phương tới gần đầu Quy Tắc vết nứt kia càng gần, hình dạng mặt đất biến hóa lại càng lớn.

Vùng rừng đá này mặc dù dựa vào là hơi xa, Thần giới quy tắc chữa trị thời điểm, không có ảnh hưởng đến di tích phía dưới, có thể thấy được phía dưới này di tích là cỡ nào không thể coi thường. Chính là Mạc Vô Kỵ cũng không dám tùy tiện kinh động Phi Đạo Nhân hoặc là sư phụ của

hắn, một khi đem di tích này cửa vào giam lại, hắn chỉ sợ cũng tìm không được nữa.

Theo Mạc Vô Kỵ, di tích hoặc là thế giới có thể tại trong Thần giới quy tắc chữa trị bảo tồn lại, đều là phi thường không tầm thường.

Tỉ như nói Thần Khế Chi Địa dưới Táng Thần cốc cùng Táng Thần cốc, tại Thần giới quy tắc chữa trị thời điểm, cũng không có bao nhiêu cải biến. Nếu như nhất định phải nói cải biến, đây chẳng qua là tại Thần Vực lối vào xuất hiện một chút biến cố mà thôi.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1165: Ta Có Thể Đi Vào

Phi Đạo Nhân vốn chính là muốn dẫn Tích Niệm Mạt tiến vào di tích, hắn nhìn dưới sự vội vàng, tự nhiên không có cách nào ẩn nấp tất cả vết tích.

Tích Niệm Mạt rất là "May mắn" tìm được Phi Đạo Nhân biến mất trận văn chỗ, lấy Tích Niệm Mạt Thần Vương cảnh giới tu vi, nàng rất nhanh liền dùng thần niệm nhìn trộm đến trận văn này lối vào. Chỉ là cầm ra hai viên trận kỳ, lối vào này liền bị mở ra.

Tích Niệm Mạt thần niệm không có quét đến Mạc Vô Kỵ, nàng do dự một chút chính mình có nên đi vào hay không. Bất quá chỉ là hai cái hô hấp thời gian, Tích Niệm Mạt liền bước vào lối vào, nàng tin tưởng Mạc Vô Kỵ sẽ không lừa nàng.

Năm đó Mạc Vô Kỵ đưa Tân Phu Hóa Thần Vực Sào ngọc bài cho nàng thời điểm, nhưng không có muốn từ nàng nơi này thu hoạch được nửa điểm chỗ tốt. Lần này nếu như không phải mình ngẫu nhiên đụng phải Mạc Vô Kỵ, nàng căn bản cũng không biết Mạc Vô Kỵ lại trợ giúp nàng bước vào Thần Vương chi cảnh.

Mãnh liệt choáng váng truyền đến, để Tích Niệm Mạt cảm giác cửa vào này là một cái không gian cổng truyền tống.

Thời gian rất ngắn Tích Niệm Mạt liền rơi vào trên mặt đất, nàng ngừng lại, có chút kinh hoảng quay đầu nhìn một chút, sau lưng nàng hết thảy vết tích đều biến mất không thấy.

Nói cách khác, dù là nàng là một cái Thần Vương, hiện tại cũng không có biện pháp ra ngoài, trừ phi nàng có thể tìm tới một cái khác thông hướng Thần Vực hư không trận môn.

Tích Niệm Mạt chẳng những là không tìm được phía sau cửa ra vào cùng tiến đến vết tích, chính là Mạc Vô Kỵ thân ảnh nàng cũng không có cảm thấy được. Tích Niệm Mạt không hề động, Mạc Vô Kỵ cũng không đến, nàng khẳng định chính mình không phải là đối thủ của Tề Thiển.

Mạc Vô Kỵ tự nhiên là đã sớm theo vào tới, hắn ẩn nấp thần thông cùng Thai Hóa Dịch Hình có thể nói là Thánh Nhân cũng không nhất định có thể so sánh được.

Vừa tiến vào di tích này, Mạc Vô Kỵ liền biết chính mình rất có thể không tại Thần Vực. Hư Không Truyền Tống Trận Môn kia phi thường không tầm thường, chí ít hắn hiện tại còn bố trí không ra.

Bước vào trận môn về sau, Mạc Vô Kỵ thần niệm trước tiên liền quét đến Phi Đạo Nhân. Hắn chẳng những quét đến Phi Đạo Nhân, còn nhìn thấy bị phong cấm tại trong một chiếc lồng sắt Tề Thiển.

Cái này nghe tựa hồ có chút buồn cười, trên thực tế, Tề Thiển thật đúng là bị phong ấn ở trong một chiếc lồng sắt. Không chỉ có như vậy, phòng lồng sắt kia cây sắt vẻn vẹn chỉ có đầu ngón út một nửa phẩm chất. Cây sắt ở giữa khoảng cách thậm chí vượt qua nửa thước.

Hết lần này tới lần khác là cây sắt này cách xa nhau có nửa thước cây sắt phòng, đem một cái Hợp Thần bốn tầng cường giả khốn trụ. Nếu như Mạc Vô Kỵ không có đoán sai, gia hỏa Hợp Thần bốn tầng này hẳn là Tích Niệm Mạt trong miệng lời nói Tề Thiển.

Tề Thiển không chỉ có không phải vừa mới bước vào Hợp Thần, mà là bước vào Hợp Thần trung kỳ.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ không có hiện thân, cũng không phải là nho nhỏ Tề Thiển này, mà là hắn mơ hồ cảm thấy nơi này còn có một người mạnh

hơn. Người mạnh hơn này khí tức, so với lúc trước hắn xử lý Phảng Sư Ngọc còn cường đại hơn.

Tại không có tìm tới người mạnh hơn này vị trí trước đó, Mạc Vô Kỵ là sẽ không hiện thân.

Tích Niệm Mạt đợi nửa ngày cũng không có trông thấy Mạc Vô Kỵ xuất hiện, nàng chỉ có thể cẩn thận hành động. Nàng thần niệm không có Mạc Vô Kỵ thần niệm cường đại, nàng còn không có Trữ Thần Lạc. Bởi vì trong này thần niệm hạn chế cùng giam cầm, nàng đi trọn vẹn hơn mười trượng, chuyển qua một đạo sau cửa đá, mới nhìn rõ cầm tù Tề Thiển phòng lồng sắt.

Tích Niệm Mạt lập tức liền dừng lại bước chân, nàng bình tĩnh nhìn Tề Thiển, nàng vừa mới bước vào Thần Vương một tầng, giờ phút này cảm thấy Tề Thiển tu vi, tuyệt đối không phải Hợp Thần một tầng. Nói cách khác Tề Thiển so với nàng tưởng tượng còn cường đại hơn rất nhiều lần.

Giờ khắc này, Tích Niệm Mạt ngược lại bình tĩnh lại. Nàng những năm gần đây chính là vì báo thù, bây giờ trông thấy cừu nhân cường đại như thế, chính là nàng chạy thoát rồi, vậy lại có thể thế nào? Cả đời này cũng vô pháp lại báo thù.

- Nữ hiền chất thật sự là tư chất nghịch thiên a, lúc này mới bao nhiêu năm qua đi? Nữ hiền chất liền bước vào Thần Vương cấp độ, thật sự là thật đáng mừng.

Tề Thiển trông thấy Tích Niệm Mạt, trong mắt kinh hỉ lóe lên một cái rồi biến mất, lập tức cười ha ha một tiếng nói ra.

Tích Niệm Mạt lạnh lùng nhìn chằm chằm Tề Thiển:

- Ta Lôi Kiếm sơn trang cả nhà là ngươi giết a? Phụ thân ta cũng là ngươi giết, ta Tích gia tất cả mọi người là bị ngươi chém giết.

Tề Thiển lần nữa cười ha ha một tiếng nói ra:

- Chúng ta tu đạo, cuối cùng có một ngày sẽ bỏ mình đạo tiêu. Bọn hắn chỉ là hơi đi sớm một bước mà thôi, nữ hiền chất làm gì cố chấp như thế? Ngược lại là nữ hiền chất để cho ta rất là tán thưởng, lúc này mới bao lâu thời gian không thấy, nữ hiền chất chẳng những tu vi bước vào Thần Vương chi cảnh, gặp chuyện còn bình tĩnh như vậy, nửa điểm cũng không có đem an nguy của mình để ở trong lòng.

Tích Niệm Mạt từ tốn nói:

- Bởi vì ta đã sớm biết đệ tử của ngươi Phi Đạo Nhân dẫn ta tới nơi này làm gì, là phụ thân ta năm đó ở nơi này phong ấn đồ vật, ngươi cần dùng ta Tích gia huyết mạch mới có thể mở ra phong ấn mà thôi.

- Ngươi biết?

Tề Thiển trong lòng giật mình, thần niệm quét ngang ra. Nơi này thật là hạn chế thần niệm, đây chẳng qua là nhằm vào tu vi mà nói. Tề Thiển Hợp Thần bốn tầng, thần niệm tự nhiên so Tích Niệm Mạt quét càng xa.

Rất nhanh hắn liền để xuống tâm đến, Tích Niệm Mạt là một người tới, cũng không có ngoại nhân theo tới.

Tề Thiển ngược lại là tán thưởng nói ra:

- Nữ hiền chất cũng là biết Công Tâm Thuật, vừa rồi ta kém chút còn liền tin ngươi nói. Đương nhiên, ngươi chính là lừa gạt đến ta cũng không có bất kỳ chỗ dùng nào. Ta nghe nói ngươi trước đây không lâu còn cần một đầu Khai Thiên Thần Linh Mạch?

- Đúng vậy, sư phụ, ta tận mắt nhìn thấy bằng hữu của nàng lấy ra một đầu Khai Thiên Thần Linh Mạch để nàng tu luyện, nàng hắn là tại ngắn ngủi mười ngày qua liền bước vào Thần Vương chi cảnh.

Một bên Phi Đạo Nhân vội vàng nói.

- Không đúng.

Tích Niệm Mạt lắc đầu.

Phi Đạo Nhân âm thanh kêu lên:

- Ngươi liền xem như không thừa nhận cũng vô dụng, ta tận mắt nhìn thấy.

Tích Niệm Mạt từ tốn nói:

- Ta không phải không thừa nhận, mà là bởi vì ta chẳng những trên Khai Thiên Thần Linh Mạch tu luyện, còn cần một viên Thần Ngọc Đan.

Tề Thiển sắc mặt trở nên có chút âm lãnh đứng lên, hắn chỉ chỉ phòng lồng sắt một góc chỗ một cái Âm Dương Ngư trận văn nói ra:

- Còn muốn phiền phức nữ hiền chất đứng lên trên, ta cần nữ hiền chất một chút tinh huyết sử dụng.

Tích Niệm Mạt hừ một tiếng, coi như nàng không phải là đối thủ của Hợp Thần trung kỳ, nàng một không sẽ thúc thủ chịu trói. Còn không có đợi nàng tế ra pháp bảo, một đạo thủ ấn liền chộp tới nàng.

Tề Thiển bị phòng lồng sắt cổ quái này vây khốn không cách nào đi ra, hắn hết lần này tới lần khác có thể dùng thần niệm, cũng hết lần này tới lần khác có thể mở rộng ra Thần Nguyên thủ ấn.

Tích Niệm Mạt trông thấy Tề Thiển thủ ấn chộp tới, dưới sự lo lắng liền muốn lui lại. Nàng Thần Vương một tầng, cũng không cho rằng mình có thể ngăn trở Hợp Thần bốn tầng Thần Nguyên thủ ấn.

Tích Niệm Mạt chỉ là lui về phía sau một bước, liền phát hiện chính mình căn bản là không cách nào lui ra phía sau nửa điểm. Trong phòng này không gian toàn bộ bị giam cầm lại.

Không đợi Tích Niệm Mạt tế ra pháp bảo, nàng kinh dị phát hiện Tề Thiển thủ ấn thế mà nhất thời chậm lại ở, lập tức hóa thành mây khói biến mất không thấy gì nữa.

- Là ai?

Tề Thiển sắc mặt đại biến, ngạc nhiên kêu lên.

Mạc Vô Kỵ thân hình cùng thanh âm của hắn đồng thời xuất hiện:

- Đi ngang qua đánh xì dầu, đúng, năm đó ngươi tên vương bát đản này hủy đi Lôi Kiếm sơn trang thời điểm, kém chút ngay cả ta cũng bị ngươi xử lý. Cho nên nghe nói ngươi tại nơi này về sau, ta cố ý vòng vo một vòng tròn lớn, tới đây đánh một lần xì dầu.

- Mạc đại ca!

Trông thấy Mạc Vô Kỵ thân ảnh xuất hiện, Tích Niệm Mạt ngạc nhiên kêu lên. Nàng một viên nỗi lòng lo lắng cuối cùng là an bình xuống tới, Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở đây, ngay cả Tề Thiển đều không có cảm thấy được, hiển nhiên tu vi sẽ không quá yếu.

- Ngươi là người phương nào?

Tề Thiển một trái tim triệt để chìm xuống dưới, hắn cảm giác Mạc Vô Kỵ thực lực sẽ không ở dưới hắn.

Chính là Mạc Vô Kỵ thực lực ở dưới hắn, đối phương có thể ngăn trở thủ ấn của hắn, cũng là đứng ở thế bất bại. Hắn ra không được, chỉ có thể dùng Thần Nguyên thủ ấn, đối phương lại là tiến thối tự nhiên.

Một bên Phi Đạo Nhân tranh thủ thời gian kêu lên:

- Sư phụ, chính là người này trên người có Khai Thiên Thần Linh Mạch. Ta tận mắt nhìn thấy hắn cầm ra một đầu Khai Thiên Thần Linh Mạch, tùy ý vứt trên mặt đất.

Tề Thiển hừ một tiếng:

- Thứ mất mặt, bị người theo dõi tới nơi này, cũng không biết.

Hắn lúc nói lời này, hoàn toàn quên đi chính mình cũng không có cảm thấy được Mạc Vô Kỵ tồn tại, thẳng đến Mạc Vô Kỵ tự đi ra ngoài.

- Ta là người phương nào không trọng yếu, ngươi chỉ cần biết rằng ngươi năm đó kém chút liền giết ta, hôm nay ta thu sổ sách tới. Ta còn nghe nói nơi này có một khối Tức Nhưỡng, có thể hay không để cho ta xem một chút Tức Nhưỡng này ở nơi nào?

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, thần niệm cố ý bốn chỗ loạn quét.

Hắn sở dĩ nói lời này, là bởi vì khi hắn đi vào Trữ Thần Lạc thần niệm căn bản cũng không có trông thấy Tức Nhưỡng.

Cái này khiến hắn có chút bận tâm, vạn nhất Tức Nhưỡng bị cường giả ẩn nấp từ một nơi bí mật gần đó kia thu lại, hắn rất có thể đi không một chuyến.

Những cường giả này, mỗi một cái đều có một ít chạy trốn thủ đoạn, Mạc Vô Kỵ cũng không dám khẳng định chính mình liền có thể cầm cố lại đối phương. Huống chi, nơi này vẫn là đối phương địa bàn.

Nghe được Mạc Vô Kỵ lời nói, Tề Thiển trong lòng cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên vỗ phòng sắt biên giới một cái trận văn, một trận chi chi nha nha thanh âm đi ra.

Một phương bàn đá xuất hiện tại phòng sắt phía sau, tại trên bàn đá, có một cái hộp gỗ. Hộp gỗ bề ngoài đạo vận lưu chuyển, tựa hồ bị một loại cường hãn cấm chế cầm cố lại.

Chỉ cần đi vào phòng sắt, liền có thể đưa tay bắt được trên bàn đá kia hộp gỗ.

- Nếu như ngươi dám giống như ta tiến vào phòng sắt này, ngươi tự nhiên là có thể bắt được Tức Nhưỡng kia. Đúng, trong hộp gỗ chính là Tức Nhưỡng.

Tề Thiển mang theo mỉa mai lời nói nói ra.

Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ không dám tiến vào phòng sắt.

Phòng sắt này cây sắt khoảng cách to lớn như thế, Mạc Vô Kỵ muốn đi vào, tự nhiên là dễ như trở bàn tay.

- Mạc đại ca, tuyệt đối không nên đi vào.

Tích Niệm Mạt trông thấy Mạc Vô Kỵ đi qua, kinh hãi kêu lên.

Mạc Vô Kỵ mỉm cười:

- Không sao, ta có thể đi vào.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ thật hướng đi phòng lồng sắt kia, đồng thời bước đi vào

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1166: Người Thật Đánh Đậu Hũ

Tất cả mọi người nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, Tề Thiển càng là kích động không thôi. Hắn đoán chừng Mạc Vô Kỵ thực lực sẽ không ở dưới hắn, nhưng là không kém hắn thì như thế nào?

Nhà tù lồng sắt này hắn ngây người bao nhiêu năm? Mạc Vô Kỵ tiến đến mới bao nhiêu thời gian? Hắn sẽ ở Mạc Vô Kỵ tiến vào nhà tù bị trong phòng giam cấm chế trói buộc chặt trong thời gian ngắn chế trụ Mạc Vô Kỵ, chỉ cần chế trụ Mạc Vô Kỵ, chỉ là một cái Tích Niệm Mạt, ha ha.

Cơ hồ là tại Mạc Vô Kỵ bước vào lồng giam trong nháy mắt, Tề Thiển cùng Mạc Vô Kỵ đồng thời động thủ.

Chỗ khác biệt chính là, Tề Thiển là một đạo pháp bảo quang mang cuốn về phía Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm cuốn về phía trong bàn đá kia hộp gỗ. Tề Thiển chỉ là một cái Hợp Thần bốn tầng, Mạc Vô Kỵ thật đúng là không có để ở trong lòng.

- Oanh!

Tề Thiển pháp bảo đánh vào trên lĩnh vực Mạc Vô Kỵ, cường đại lĩnh vực khí tức trực tiếp đem Tề Thiển pháp bảo oanh mở, chính là Tề Thiển chính mình cũng bị loại lĩnh vực cuồng bạo này va chạm, lùi lại đụng vào lồng sắt trên tường.

Mạc Vô Kỵ tựa hồ căn bản cũng không có nhận bất kỳ ảnh hưởng gì, chờ Thần Nguyên này bắn nổ uy thế hơi lắng lại về sau, Mạc Vô Kỵ trong tay đã nhiều một cái hộp gỗ.

Tề Thiển ngơ ngác nhìn Mạc Vô Kỵ trong tay hộp gỗ, sau đó lại theo bản năng nhìn một chút phòng lồng sắt phía sau bàn đá không có vật gì kia, một hồi lâu mới lẩm bẩm nói:

- Ngươi là như thế nào cầm tới hộp gỗ này?

Vô số năm qua, hắn thử rất nhiều lần, thế nhưng là chưa bao giờ có một lần thành công cầm tới hộp gỗ. Mà Mạc Vô Kỵ vừa tiến đến liền lấy đến hộp gỗ, đây là nguyên nhân gì?

Mạc Vô Kỵ không có mở ra hộp gỗ, mà là xòe tay ra liền đem hộp gỗ đưa vào Phàm Nhân giới, lúc này mới đối Tề Thiển cười lạnh nói ra:

- Ta cảm thấy ngươi hay là suy tính một chút cái mạng nhỏ của ngươi đi, liền ngươi điểm ấy đạo hạnh, cũng dám ở nơi này có ý đồ với Tức Nhưỡng.

Tề Thiển lúc này mới tỉnh ngộ lại, vừa rồi hắn động thủ, Mạc Vô Kỵ không có hoàn thủ, hắn liền bị Mạc Vô Kỵ lĩnh vực đánh bay, có thể thấy được hắn cùng Mạc Vô Kỵ cách biệt quá xa quá xa. Loại chênh lệch này, căn bản cũng không phải là hắn tại trong phòng lồng sắt này dạo chơi một thời gian dài hơn có thể bù đắp.

Thấy lạnh cả người từ hắn lưng dâng lên, Tề Thiển một trái tim triệt để chìm xuống dưới, nói cách khác Mạc Vô Kỵ tùy thời thời khắc đều có thể giết hắn.

Mạc Vô Kỵ đi không có để ý hắn, mà là đối với phòng lồng sắt phía sau nói ra:

- Đồ vật đều bị ta cầm đi, ngươi thế mà còn không ra, thật sự là có kiên nhẫn a. Không còn ra, ta liền đi a.

- Cầm đồ của ta, ngươi đi sao?

Một cái không chút hoang mang thanh âm chậm rãi truyền ra. Đi theo tại bàn đá phía sau, xuất hiện một cái da thịt thối qua liền phá nam tử đầu

trọc, nam tử này con mắt híp lại thành một đường nhỏ. Chợt nhìn, gia hỏa này còn có mấy phần chất phác.

- Ngươi là ai? Trong này bao lâu?

Tề Thiển thật giống như ngốc điểu đồng dạng nhìn chằm chằm tên nam tử trọc đầu này, hắn bị vây ở trong lồng sắt này nhiều năm như vậy, vậy mà không biết ở sau lưng của hắn còn trốn tránh một người.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền cảm nhận được quanh thân Không Gian quy tắc lại một lần nữa biến hóa, tựa hồ tùy thời tùy khắc, hắn đều sẽ lâm vào dưới loại Không Gian quy tắc trói buộc này.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Ta muốn tới liền đến, muốn đi liền đi, không có người quản. Ta nhìn ngươi hay là lo lắng lo lắng chính ngươi đi, đừng chống đỡ chính mình nha.

Nói chuyện đồng thời, Mạc Vô Kỵ lại lấy ra hộp gỗ kia, lần này hắn trực tiếp đem hộp gỗ mở ra. Một khối bị cắt tới một nửa thổ nhưỡng lẳng lặng nằm tại trong hộp gỗ, Hỗn Độn khí tức tự nhiên mà thành kia, liền xem như xa xa Tích Niệm Mạt cũng có thể rõ ràng cảm nhận được.

- Không sai, đích thật là Tức Nhưỡng.

Mạc Vô Kỵ nói xong thu hồi hộp gỗ, lúc này mới thân hình lung lay, cầm cố lại hắn quanh thân quy tắc lại một lần nữa biến hóa, hắn thật giống như nhàn nhã tản bộ đồng dạng bước vào lồng sắt này. Những quy tắc giam cầm hắn kia, nửa điểm tác dụng cũng không có lên.

Nếu không phải lo lắng đối phương đem Tức Nhưỡng thu lại, hắn đã sớm động thủ, chỗ nào sẽ còn chờ tới bây giờ?

- Ngươi tại sao có thể ra ngoài?

Nam tử mặt trắng đầu trọc kia rung động nhìn xem Mạc Vô Kỵ.

Trước đó Mạc Vô Kỵ như thế nào lấy đi Tức Nhưỡng, hắn vẫn tại nghi hoặc. Hiện tại Mạc Vô Kỵ nhẹ nhõm từ dưới Quy Tắc không gian của hắn vượt qua đi, để hắn triệt để lộn xộn. Chẳng lẽ đối phương là một cái chân chính Thánh Nhân hay sao?

Hắn là Chuẩn Thánh bảy tầng, ngoại trừ Thánh Nhân, ai có tư cách từ dưới Quy Tắc không gian của hắn thong dong rời khỏi?

Nam tử mặt trắng đầu trọc này nghi hoặc, Mạc Vô Kỵ một dạng nghi hoặc. Nếu Tức Nhưỡng đều tại đối phương trong khống chế, vì sao muốn để Tề Thiển dẫn tới Tích Niệm Mạt?

- Các ngươi...

Tề Thiển đờ đẫn nhìn xem Mạc Vô Kỵ, lại nhìn một chút nam tử mặt trắng đầu trọc kia, một mặt mộng bức. Hắn bi ai phát hiện, mình mới là chân chính đánh xì dầu kẻ kia.

- Rác rưởi đồ vật, để cho ngươi tìm một cái năm đó phong ấn nơi này đích hệ huyết mạch đến ngươi cũng làm không cẩn thận, thế mà cho bản đế mang đến một cái tai hoạ.

Nam tử đầu trọc trông thấy Tề Thiển không hiểu, gầm thét một tiếng, giương tay liền chộp tới Tề Thiển.

Đáng thương Tề Thiển còn không có kịp phản ứng, liền bị tên nam tử trọc đầu này bắt được thủ ấn ở trong. Thủ ấn một chen, Tề Thiển hóa thành một đám huyết vụ.

Hoảng sợ không hiểu Nguyên Thần vừa mới tràn ra, lại lần nữa bị chung quanh quy tắc đè ép, tiêu tán trống không.

Phi Đạo Nhân trông thấy sư phụ Tề Thiển cũng chỉ là một hiệp liền bị người bóp chết, nơi nào còn dám dừng lại, thân hình nhất chuyển, liền muốn phóng tới Hư Không Truyền Tống Trận Môn kia. Giờ khắc này

trong lòng của hắn chỉ có hối hận, đi liền đi, vì cái gì còn muốn trở về chịu chết đâu?

- Phốc!

Lần này Tích Niệm Mạt không có bỏ qua cơ hội, Phi Đạo Nhân bị Tích Niệm Mạt trực tiếp oanh là bã vụn. Điên cuồng tu luyện vô số năm, nàng rốt cục báo thù.

Nam tử đầu trọc mặt trắng đối với Tích Niệm Mạt giết Phi Đạo Nhân thật giống như không có trông thấy đồng dạng, y nguyên nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nói ra:

- Giao ra Tức Nhưỡng, sau đó ta cho ngươi một cái rời đi nơi này cơ hội.Mạc Vô Kỵ kinh ngạc nhìn xem tên nam tử trọc đầu này nói:

- Mặt của ngươi so cái mông ngươi còn muốn trắng?

Lập tức hắn liền vỗ cái ót:

- Đúng rồi, nhìn ngươi mặt mũi này, tựa hồ thật so cái mông ngươi còn muốn trắng.

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ tế ra Bán Nguyệt Trọng Kích, trọng kích hóa thành một đạo quang mang màu bạc đánh phía.

- Răng rắc!

Bán Nguyệt Trọng Kích mang theo bọc lấy xé rách không gian hoành hạo khí thế đánh vào trên phòng lồng sắt này, phòng lồng sắt vây khốn Tề Thiển không biết bao nhiêu năm này, tại dưới đạo trọng kích này hóa thành bột mịn.

Phòng sắt này vỡ vụn về sau, Mạc Vô Kỵ cùng Tích Niệm Mạt hai mắt tỏa sáng, một cái chân chính đại điện xuất hiện tại trước mặt hai người.

Đại điện một góc đang đứng nam tử mặt trắng đầu trọc kia, lúc trước hắn bàn đá kia đã biến mất không thấy gì nữa. Trước đó Tề Thiển để Tích Niệm Mạt đi lên lấy máu Âm Dương Ngư trận văn, giờ phút này xuất hiện ở đại điện chính giữa.

Tại Mạc Vô Kỵ một kích liền xé rách phòng lồng sắt về sau, nam tử mặt trắng đầu trọc trên mặt rốt cục biến sắc. Lúc này hắn xác định Mạc Vô Kỵ thực lực sẽ không ở dưới hắn, trước đó từ lồng sắt ra ngoài cùng lấy đi Tức Nhưỡng không phải dựa vào là mưu lợi thủ đoạn.

Bởi vì chỉ có người khống chế độc lập vũ trụ thế giới quy tắc, mới có thể trong này một lần vỡ nát phòng lồng sắt.

- Rất tốt, ngươi có đầy đủ thực lực nói chuyện với ta. Đại điện này là Thượng Cổ thời đại một tên chí cường Thánh Giả lưu lại, đã ngươi có thực lực này, Tức Nhưỡng kia chính là ta đưa cho ngươi lễ gặp mặt. Chờ nữ tử kia huyết tế mở ra đại điện này đằng sau, đồ vật bên trong ta chỉ cần một dạng, còn lại toàn bộ về ngươi.

Nam tử đầu trọc mặt trắng cũng không có lập tức đối với Mạc Vô Kỵ động thủ, mà là trên mặt ngưng trọng nói với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Tức Nhưỡng kia vốn chính là tổ tiên bằng hữu của ta lưu lại, nàng đã tặng cho ta, ta ngược lại thật ra không cần ngươi đến đưa lần thứ hai. Còn huyết tế, ngươi thích ngươi chính mình đi huyết tế, ta không có thời gian chơi với ngươi.

- Ngược lại là đại điện này Không Gian trận pháp, ta ngược lại thật ra có hứng thú mở ra nhìn xem.

- Dừng tay.

Trông thấy Mạc Vô Kỵ muốn không thông qua huyết tế liền muốn động đại điện này, nam tử đầu trọc mặt trắng trong lòng giật mình, vội

vàng kêu lên:

- Ngươi phá vỡ đại điện này phong ấn, nơi này Không Gian quy tắc liền sẽ đổ sụp, tất cả mọi thứ đều sẽ biến mất không thấy gì nữa.

- Biến mất liền biến mất, chuyện liên quan gì đến ta?

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, thần niệm một mực tại tìm kiếm khắp nơi, hắn phát hiện đi ra hư không trận môn biến mất không thấy.

- Muốn chết.

Nam tử đầu trọc mặt trắng gầm thét một tiếng, tròn đôn đôn thân thể trực tiếp nhào về phía Mạc Vô Kỵ, một đạo chỉ có dài một thước bạch quang chụp vào Mạc Vô Kỵ.

- Tạch tạch tạch cạch!

Giờ khắc này, hết thảy đều tại vỡ vụn, Mạc Vô Kỵ lĩnh vực cũng bắt đầu vỡ vụn rơi.

Không có bất kỳ vật gì có thể ngăn lại một thước bạch quang này, khi Mạc Vô Kỵ thần niệm chạm tới một thước bạch quang này đằng sau, trong lòng của hắn nổi lên cảm giác, đó chính là tại dưới một thước bạch quang này, hắn bị đối phương nhìn thông thấu triệt để.

Sau đó thần niệm của hắn bắt đầu bại niết, Không Gian lĩnh vực bắt đầu tan rã, chính là thần thông cũng vô pháp mở rộng đi ra. Mạc Vô Kỵ rõ ràng nhìn thấy trong mắt đối phương mỉa mai ý cười, trong ánh mắt kia tựa hồ hết thảy đều ở trong tay.

Pháp bảo thật là lợi hại, Mạc Vô Kỵ trong lòng thất kinh. Đổi thành người khác, ngoại trừ không ngừng rút đi hoặc là thi triển cấm thuật, thật đúng là không có biện pháp gì tốt.

Đáng tiếc gia hỏa này gặp hắn, dù là thức hải của hắn thần niệm toàn bộ bị giam cầm ở, hắn còn có Trữ Thần Lạc thần niệm.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp là một chỉ điểm ra, Thất Giới Chỉ chi Âm Dương.

Thiên địa cùng mà vạn vật sinh, Âm Dương tiếp mà biến hóa lên! Một Âm một Dương sinh tử trao đổi.

Âm Dương trong Thất Giới Chỉ của Mạc Vô Kỵ, dung hợp Sinh Tử Luân. Một chỉ này điểm ra, trong đại điện sinh tử khí tức lập tức chuyển đổi tới. Nam tử mặt trắng đầu trọc quanh thân sinh cơ cấp tốc bị rút đi, tử khí trong chớp mắt liền bao quanh đối phương quanh thân không gian, sau đó thẩm thấu đến trong đạo vận.

- Điều đó không có khả năng.

Nam tử đầu trọc khiếp sợ kêu lên thân đến, theo bản năng bay thẳng chạy trốn mở. Hắn Lượng Thiên Xích xuất thủ về sau, chỉ sợ hãi một loại tình huống. Đó chính là tại dưới Lượng Thiên Xích của hắn, đối phương y nguyên có thể tế ra thần thông. Hiện tại chính là như vậy, Mạc Vô Kỵ không nhìn hắn Lượng Thiên Xích, còn có thể tế ra thần thông.

Tên nam tử trọc đầu này vừa mới thối lui đến đại điện cửa, từng đạo trận văn liền trực tiếp hóa thành thực chất, đem hắn đường lui triệt để ngăn trở.

Mạc Vô Kỵ sớm đã dùng Hư Không Thần Văn khóa chặt không gian, chỉ cần đối phương dám không nhìn hắn oanh kích trận văn, vậy sau một khắc chính là đối phương tử kỳ.

- Ngươi đến cùng là ai?

Nam tử đầu trọc dừng lại kinh hãi nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ.

- Trước tiên nói một chút ngươi là ai?

Mạc Vô Kỵ cười ha ha, tiến tới một bước, lần này lĩnh vực không gian trực tiếp khóa chặt toàn bộ đại điện, đem ưu thế triệt để nắm ở trong tay.

- Bản đế Hành Tộ, 12 Thần Đế đứng thứ ba.

Nam tử đầu trọc ngạo nghễ nói ra, sau khi nói xong lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ. 12 Thần Đế, đó là tồn tại có được Thần vị, đối phương coi như cũng là tồn tại có Thần vị, cũng phải kiêng kị hắn mấy phần.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1167: Lượng Thiên Thụ Căn

Mạc Vô Kỵ đã nắm trong tay không gian, giờ phút này Tuyền Qua lĩnh vực trực tiếp nghiền ép lên đi, đưa tay chính là một bàn tay vỗ xuống đi.

Cuồng bạo Thần Nguyên nghiền ép xuống tới, Hành Tộ không nghĩ tới dưới tình huống Mạc Vô Kỵ đã chiếm cứ tuyệt đối chủ động, sẽ còn đột ngột động thủ, trong tay hắn Lượng Thiên Xích bạch quang nổ tung, hóa thành trắng xóa hoàn toàn kết giới.

- Oanh!

Mạc Vô Kỵ bàn tay đánh vào trên Lượng Thiên Xích kết giới, lực lượng cường đại cuốn tới, Hành Tộ trực tiếp bị nguồn lực lượng này đánh bay, đụng vào đại điện bên tường.

- Ngươi...

Hành Tộ sắc mặt đỏ lên, Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ hơn hắn quá nhiều. Mà lại đối phương căn bản là giống như không có đem hắn kẻ đã từng 12 Thần Đế này một trong để ở trong mắt a.

Mạc Vô Kỵ đi đến Hành Tộ trước mặt, Hành Tộ theo bản năng lui về phía sau mấy bước, lập tức nhớ ra cái gì đó, nhanh lên đem Lượng Thiên Xích đưa vào thế giới của mình.

Mạc Vô Kỵ liền xem như giết hắn, cũng vô pháp đạt được hắn Lượng Thiên Xích.

Về phần Lượng Thiên Xích đưa vào thế giới về sau, càng là không có cùng Mạc Vô Kỵ đối kháng vốn liếng bị Hành Tộ không nhìn. Vô luận có hay không Lượng Thiên Xích, dù sao hắn đều không phải là đối thủ của Mạc Vô Kỵ, còn không bằng dứt khoát điểm.

Mạc Vô Kỵ cũng là nao nao, hắn không nghĩ tới còn có loại người thức thời này. Biết không phải là đối thủ của mình, dứt khoát ngay cả Lượng Thiên Xích cũng thu lại.

- Nói đi, lối ra kia truyện tống trận môn ở nơi nào?

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục động thủ, mà là ôn hoà nhã nhặn mà hỏi.

Hành Tộ đưa tay tại bên tường một cái trận văn vỗ một cái, đi theo một cái truyện tống trận môn liền xuất hiện ở đại điện bên ngoài. Hành Tộ chỉ vào truyện tống trận môn kia nói ra:

- Ngươi chỉ cần đi vào truyện tống trận môn kia, liền có thể ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu, hỏi lần nữa:

- Ngươi muốn mở ra nơi này, cần đạt được thứ gì?

Hành Tộ lắc đầu:

- Nếu như ngươi thề sẽ không động thủ với ta, mà lại không động vật kia, ta có thể nói ra.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Chỉ bằng ngươi cũng xứng để cho ta thề?

Nói xong câu đó, Mạc Vô Kỵ quay đầu nói với Tích Niệm Mạt:

- Niệm Mạt, ngươi đi ra ngoài trước, ta muốn hủy đi nơi này.

- Không thể, nơi này là một cái giới vực tiết điểm, chỉ có dùng bé con này tinh huyết tế mới có thể mở ra, cưỡng ép hủy diệt nơi này, sẽ cái gì đều không tồn tại...

Hành Tộ vội vàng kêu lên, hắn là thật lo lắng Mạc Vô Kỵ một phát đục, liền đem nơi này hủy đi.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Hành Tộ nhìn xem, thẳng đến đem Hành Tộ nhìn có chút run rẩy thời điểm, hắn mới lên tiếng:

- Ta không hủy đi nơi này, có phải hay không qua một đoạn thời gian, ngươi lại sẽ nghĩ biện pháp đối với bằng hữu của ta ra tay? Cho nên nếu như ta không hủy đi nơi này, chỉ có thể giết ngươi.

Sở dĩ vẫn không có động thủ xử lý Hành Tộ, là bởi vì Mạc Vô Kỵ ở trong mắt Hành Tộ cũng không có trông thấy sợ hãi tử vong. Một cái Thần Đế, không sợ tử vong là có khả năng. Bất quá Mạc Vô Kỵ càng tin tưởng đối phương có bỏ chạy thủ đoạn, hắn hư không trận văn không phải vạn năng.

Hành Tộ trong này không biết bao nhiêu năm, sớm đã đem nơi này cạnh cạnh góc góc làm rõ rõ ràng ràng. Lấy thực lực của hắn chiến thắng Hành Tộ rất nhẹ nhàng, thậm chí có thể hủy đi Hành Tộ nhục thân. Muốn triệt để để Hành Tộ thần hồn câu diệt, khẳng định chuyện không phải dễ dàng như vậy.

Nếu đều là giết không được Hành Tộ, vậy cũng không cần thiết tiếp tục động thủ.

-...

Hành Tộ lập tức nghẹn lời, thật sự là hắn là quyết định này. Mạc Vô Kỵ thực lực rất mạnh, đánh bại hắn rất dễ dàng. Nhưng là muốn giết chết hắn Hành Tộ, chí ít ở cái địa phương này không có khả năng. Nơi này hắn không biết kinh doanh bao nhiêu năm, chính là Mạc Vô Kỵ tu vi mạnh hơn hắn, cũng đừng hòng giết hắn.

Đừng bảo là giết hắn, chính là hủy diệt nhục thể của hắn cũng không nhất định. Chỉ cần hắn rời khỏi, sớm muộn hắn sẽ mang theo Tích gia hậu duệ huyết mạch tới đây.

- Đạo hữu, ngươi cũng đã biết nơi này là ai di tích?

Hành Tộ bất đắc dĩ nói ra.

- Không biết, cũng không muốn biết.

Mạc Vô Kỵ khoát khoát tay, không thèm để ý chút nào nói ra.

Hành Tộ biết Mạc Vô Kỵ khẳng định muốn biết, hắn còn không phải không nói:

- Nơi này là năm đó Vô Lượng bố trí tới, đáng tiếc ta tới chậm một bước. Ta tới đây thời điểm, nơi này thế mà bị người dùng tinh huyết phong ấn lại. Gia hoả kia cái gì cũng đều không hiểu, hắn coi là phong ấn lại Tức Nhưỡng, nhưng thật ra là phong ấn lại Vô Lượng lưu lại thế giới.

Trừ phi tìm tới người này dòng chính hậu duệ, nếu không căn bản là không cách nào mở ra nơi này. Cũng may Tề Thiển tên ngu ngốc kia lại tìm đến nơi này đến, ta muốn hết tất cả biện pháp, để hắn nhìn thấy Tức Nhưỡng. Hắn vì thu hoạch được Tức Nhưỡng, cho nên giúp ta đi tìm phong ấn nơi này tu sĩ hậu duệ...

- Vô Lượng là ai?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Hành Tộ biết Mạc Vô Kỵ không biết Vô Lượng, chỉ có thể ở giải thích nói:

- Vô Lượng lai lịch rất lớn, ngươi biết không biết không quan trọng. Ngươi trông thấy trước đó ta dùng cái thước này đi?

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu:

- Nhìn thấy, cái thước kia rất lợi hại, tựa hồ là Lượng Thiên Xích.

Hành Tộ đáp:

- Không sai, đó chính là Lượng Thiên Xích. Nhưng là Lượng Thiên Xích vốn cũng không phải Lượng Thiên Xích, mà là Lượng Thiên Thụ Căn. Lượng Thiên Xích chỉ là trên Lượng Thiên Thụ Căn một sợi rễ mà thôi...

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, hút miệng hơi lạnh, trên một rễ cây một sợi rễ giống như này đáng sợ, vậy Lượng Thiên Thụ Căn mạnh bao nhiêu?

- Niệm Mạt, ngươi rộng mở tâm thần, ta đưa ngươi đi thế giới của ta, ta muốn hủy đi nơi này.

Mạc Vô Kỵ nói xong, trực tiếp tế ra một chương Lạc Thư, đem Hư Không Truyền Tống Trận Môn kia bảo vệ. Lúc đầu hắn dự định để Tích Niệm Mạt đơn độc đi ra, hiện tại hắn thay đổi chủ ý. Ai biết Hành Tộ nói hư không trận môn có phải hay không đáng tin?

- Lạc Thư?

Hành Tộ trông thấy Mạc Vô Kỵ tiện tay liền tế ra một chương Lạc Thư, ngạc nhiên kêu lên. Gia hỏa này đến cùng là ai a, làm sao trên thân nhiều như vậy đồ tốt?

- Được.

Tích Niệm Mạt không có nửa điểm do dự, trực tiếp rộng mở tâm thần, để Mạc Vô Kỵ đưa nàng đưa vào trong thế giới.

Đối với Mạc Vô Kỵ có thể đem Tích Niệm Mạt đưa vào thế giới, Hành Tộ ngược lại là cũng không có để ý nhiều. Có thể dẫn người đi thế

giới nhiều lắm, nhiều không kể xiết, hắn rung động là Mạc Vô Kỵ tiện tay liền ném ra một chương Lạc Thư bảo vệ hư không trận môn.

Mạc Vô Kỵ đưa tiễn Tích Niệm Mạt lúc này mới đối Hành Tộ này cười hắc hắc nói:

- Xem ra ngươi không sợ ta đại chiêu a, thế mà còn lưu tại nơi này không đi.

Hành Tộ buông tay:

- Ta đi như thế nào? Nơi này đều bị ngươi trận văn khóa lại, ta đi rồi chứ?

Mạc Vô Kỵ lười đi để ý tới Hành Tộ, hắn tin tưởng Hành Tộ mới là quái sự. Hắn khẳng định Hành Tộ muốn đi mà nói, tuyệt đối đi rơi, đối phương chỉ là không muốn đi mà thôi.

Hành Tộ trông thấy Mạc Vô Kỵ thật muốn động thủ, chỉ có thể thở dài. Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ không cách nào hủy đi đại điện này, hắn lo lắng duy nhất chính là Mạc Vô Kỵ không biết nặng nhẹ, đem pháp trận huyết tế kia làm hư. Tương lai hắn đem Tích Niệm Mạt chộp tới, cũng vô pháp huyết tế.

Đưa tiễn Tích Niệm Mạt, bảo vệ Hư Không Truyền Tống Trận Môn về sau, Mạc Vô Kỵ vừa sải bước trước, chính là giương vung tay lên.

Khí thế bàng bạc khí tức hủy diệt cuồn cuộn mà đến, dưới loại khí thế này, thật giống như đồ vật ngăn tại trước đó này đều sẽ bị loại hủy diệt khí thế bàng bạc thật là lớn này oanh là bã vụn.

Quy tắc giữa thiên địa lộn xộn đứng lên, không gian kịch liệt lay động, tại dưới loại khí tức khủng bố này, hết thảy đều muốn hủy diệt.

Hành Tộ ngơ ngác nhìn trước mắt biến hóa không gian cùng không ngừng tăng cường bàng bạc khí tức hủy diệt, thật lâu mới tự lẩm bẩm:

- Đại Hủy Diệt Thuật, đây là Đại Hủy Diệt Thuật...

Cảm nhận được Đại Hủy Diệt Thuật về sau, Hành Tộ là thật sợ, hắn trực tiếp cầm ra Lượng Thiên Xích ngăn trở trước người, đồng thời quanh thân huyết khí vờn quanh.

Lúc đầu hắn cũng không lo lắng đi không nổi, bởi vì hắn suy đoán Mạc Vô Kỵ liền xem như toàn lực xuất thủ, tối đa cũng chỉ là hủy đi huyết tế trận văn kia. Hiện tại Mạc Vô Kỵ thi triển Đại Hủy Diệt Thuật, nếu như hắn không đi mà nói, nói không chừng sẽ bị cuốn vào không gian chưa biết.

Hành Tộ dùng Lượng Thiên Xích bảo vệ thân thể sau phóng tới hư không trận môn thời điểm, lúc này mới phát hiện hư không trận môn bị Mạc Vô Kỵ dùng Lạc Thư ngăn trở.

Hành Tộ chỉ có thể trong lòng chửi ầm lên, đồng thời canh giữ ở hư không trận môn bên cạnh. Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ lại điên cuồng, cũng không dám đem hư không trận môn này hủy đi. Chỉ cần hắn đứng tại hư không trận môn một bên, hắn liền tuyệt đối sẽ không gặp nguy hiểm.

Về phần đến cướp đoạt Mạc Vô Kỵ Lạc Thư, hắn nhưng không có nghĩ như vậy không ra. Mạc Vô Kỵ thực lực, đã để hắn không còn dám làm bất luận cái gì đắc tội Mạc Vô Kỵ sự tình.

- Oanh! Oanh! Oanh!

Đại Hủy Diệt Thuật bị kích phát về sau, kinh khủng khí tức hủy diệt truyền đến, đại điện trực tiếp bị xé nứt mở. Hết thảy quy tắc, hết thảy sự vật tất cả đều tại Đại Hủy Diệt Thuật phía trước tiêu tán.

Một cái hoàn chỉnh thế giới xuất hiện tại Hành Tộ cùng Mạc Vô Kỵ trước mặt, trông thấy vô số đủ mọi màu sắc thiên tài địa bảo vỡ vụn, vô số tràn ngập Thiên Đạo đạo vận khí tức pháp bảo biến mất tại trong vết

nứt hư không, Hành Tộ cũng cảm giác được chính mình một trái tim đang rỉ máu.

Cái này có bao nhiêu đồ vật a, đáng tiếc tại trong tay mãng phu này toàn bộ bị hủy diệt. Hắn còn không dám trách tội Mạc Vô Kỵ, hắn lo lắng Mạc Vô Kỵ một cái khó chịu, sẽ thật tiêu diệt hắn.

Mạc Vô Kỵ cũng là sợ ngây người, hắn cũng không có nghĩ đến đại điện này lại là một cái thế giới lối vào. Hắn Đại Hủy Diệt Thuật hủy đi một cái tràn ngập các loại bảo vật thế giới, nhiều đồ như vậy, liền xem như hắn trong tiểu thế giới đồ vật cộng lại, cũng còn kém rất rất xa a.

Sự đau lòng kia chỉ là thời gian chớp mắt, Mạc Vô Kỵ khẳng định hắn sẽ không dùng Tích Niệm Mạt đi huyết tế đại điện này. Nếu không cần Tích Niệm Mạt đi huyết tế đại điện này, vậy hắn chỉ có thể dùng Đại Hủy Diệt Thuật hủy đi.

Một cây màu trắng rễ cây xuất hiện tại đông đảo đủ mọi màu sắc vỡ vụn pháp bảo ở giữa, khí tức cường hãn cùng đạo vận quen thuộc kia lưu chuyển, vô luận là Mạc Vô Kỵ hay là Hành Tộ đều nhận ra được, đó chính là Lượng Thiên Thụ Căn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1168: Thanh Y Thánh Cô Sa Sút

Đại Hủy Diệt Thuật phát ra, chính Mạc Vô Kỵ cũng không muốn xông vào trong quy tắc xé rách đạo vận hủy diệt kia. Loại địa phương xé rách không gian kia, vừa tiến vào, còn không biết bị cuốn vào không gian nào. Nếu như Tuế Nguyệt Bàn có thể tìm được vị trí còn tốt, một khi Tuế Nguyệt Bàn tìm không thấy vị trí, hắn ở trong hư không lang thang vô số vạn năm đều là có khả năng.

Nếu là hắn lẻ loi một mình, cũng là không quan trọng, tùy tiện tại bất kỳ địa phương nào đều là tu luyện. Hiện tại hắn thế nhưng là có một đống lớn sự tình chờ lấy đi làm, chính là tai hoạ Thiên Ngân Thánh Nhân kia liền không cho phép hắn rời xa Thần giới.

Thiên Ngân loại gia hỏa không nói đạo lý này, đừng bảo là hủy diệt một cái tông môn, hủy diệt một cái giới vực với hắn mà nói cũng không có bất luận cái gì áp lực.

Chỉ là Lượng Thiên Thụ Căn vật này quá cường đại, Mạc Vô Kỵ tự nhiên cũng không thể nhịn xuống.

Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm vừa mới quấn lấy Lượng Thiên Thụ Căn, không đợi Mạc Vô Kỵ thi triển Súc Địa Thành Thốn thủ đoạn đến cướp đoạt Lượng Thiên Thụ Căn, Hành Tộ đã nhào tới.

Hắn cùng Mạc Vô Kỵ khác biệt, cho dù là bị cuốn vào không biết vết nứt hư không, Hành Tộ cũng không muốn từ bỏ Lượng Thiên Thụ Căn.

Mạc Vô Kỵ chỉ là một đạo thần niệm, Hành Tộ cả người đều vọt tới. Giờ phút này Mạc Vô Kỵ nếu như muốn ám toán Hành Tộ, kỳ thật rất dễ

dàng. Chỉ cần mấy đạo Thần Niệm Tiễn Ý đi qua, Hành Tộ tất nhiên sẽ trọng thương. Chỉ là như vậy, hắn cũng không thể đạt được Lượng Thiên Thụ Căn.

Chỉ là do dự khoảng cách, Mạc Vô Kỵ liền từ bỏ Lượng Thiên Thụ Căn cùng đối với Hành Tộ đánh lén. Loại sự tình hại người không lợi mình này, Mạc Vô Kỵ không muốn làm.

Hành Tộ tại thời điểm bị cuốn vào không biết vết nứt hư không, trong lòng nhẹ nhàng thở ra. Hắn đã chuẩn bị kỹ càng Mạc Vô Kỵ đánh lén hắn, một khi Mạc Vô Kỵ đánh lén hắn, hắn đem không chút do dự phát động chính mình cấm thuật, hủy diệt Mạc Vô Kỵ rời đi nơi này truyện tống trận môn.

Nếu Mạc Vô Kỵ không có đánh lén hắn, hắn đương nhiên sẽ không đối với Mạc Vô Kỵ muốn rời khỏi truyện tống trận môn động thủ, cũng coi là một thù trả một thù.

Tại Đại Hủy Diệt Thuật đem Hành Tộ cuốn đi, đồng thời tuôn ra hướng Mạc Vô Kỵ bên này thời điểm, Mạc Vô Kỵ đã là thu hồi Lạc Thư, bước vào truyện tống trận môn.

Mạc Vô Kỵ lần nữa rơi vào rừng đá sau không đến bao lâu, trong rừng đá rời đi truyền tống trận đạo vận liền dần dần tiêu tán. Ý vị này vừa rồi hắn rời đi truyện tống trận môn, đã bị Đại Hủy Diệt Thuật tác động đến, hoàn toàn biến mất.

Giương tay đem Tích Niệm Mạt lần nữa đưa ra đến, Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Niệm Mạt, ngươi bây giờ có thể có tính toán gì?

Lúc đầu Mạc Vô Kỵ là muốn nếu như Tích Niệm Mạt không có tính toán gì mà nói, hắn liền để Tích Niệm Mạt đi tông môn của mình Phàm Nhân tông.

So với trước đó, Tích Niệm Mạt tựa hồ dễ dàng rất nhiều, nàng đối với Mạc Vô Kỵ thi lễ một cái nói ra:

- Mạc đại ca, ta mấy năm nay một mực tại điên cuồng bế quan tu luyện, chính là vì báo thù. Bây giờ đại thù đã báo, ta thật giống như đi một tầng gông xiềng. Phụ thân ta năm đó đối với Lôi Kiếm sơn trang bỏ ra vô số tâm huyết, ta dự định trở về trùng kiến Lôi Kiếm sơn trang, có lẽ ta Tích gia còn có người sống.

Giờ phút này Tích Niệm Mạt khẳng định Mạc Vô Kỵ những năm này thật không đơn giản, bằng không mà nói, sẽ không cường đại đến loại tình trạng này.

Mạc Vô Kỵ sẽ không đi can thiệp Tích Niệm Mạt ý nghĩ, hắn lấy ra một chiếc nhẫn đưa cho Tích Niệm Mạt nói ra:

- Đa tạ ngươi giúp ta tìm được Tức Nhưỡng, thứ này đối với ta phi thường hữu dụng, đồ vật trong chiếc nhẫn kia liền ddeer ngươi trùng kiến Lôi Kiếm sơn trang đi. Ta tại ở gần Tịch Diệt Hải địa phương thành lập một cái tông môn, tông môn tên gọi laf Phàm Nhân. Tương lai nếu như ngươi có cái gì khó khăn, trực tiếp đi Phàm Nhân tông tìm ta.

...

Đưa tiễn Tích Niệm Mạt, Mạc Vô Kỵ tế ra Tuế Nguyệt Bàn, hắn chuẩn bị đi trước Táng Thần cốc tìm kiếm một chút địa phương Thư Âm cùng Khúc Du rời đi. Năm đó hắn từ trong miệng Y Thường biết được Thư Âm cùng Khúc Du thông qua Bỉ Ngạn Hoa màu trắng rời đi, trên người hắn có Bỉ Ngạn Hoa mảnh vỡ màu đỏ, vô luận có hay không có thể thông qua màu đỏ Bỉ Ngạn Hoa mảnh vỡ tìm tới Thư Âm rời đi giới vực phương vị, hắn đều nhất định phải trở về xem.

Tuế Nguyệt Bàn thông qua Thời Gian quy tắc hoành độ hư không, chỉ là một ngày thời gian, Mạc Vô Kỵ lại lần nữa rơi vào Táng Thần cốc nơi kiềm chế hôi bại kia.

Hắn lần đầu tiên tới nơi này thời điểm, tu vi quá thấp, còn bị kiềm chế lợi hại. Giờ phút này hắn Chuẩn Thánh tu vi, đứng ở chỗ này, loại khí tức kiềm chế kia cũng không còn cách nào ảnh hưởng đến hắn.

Giờ khắc này chính hắn chính là một loại Quy Tắc thế giới, không có bất kỳ cái gì không gian hoàn cảnh có thể ảnh hưởng đến hắn tồn tại.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét ra ngoài, hắn không có quét thấy một người.

Năm đó hắn liều mạng đào tẩu kinh nghiệm, may mắn từ trong tay Thanh Y Thánh Cô đào thoát. Hiện tại Mạc Vô Kỵ cảm thấy hắn chính là đánh không lại Thanh Y Thánh Cô, cũng không về phần cùng trước kia, ngay cả chạy trốn đi đều khó khăn.

Còn có Y Thường đem hắn xem như Lưu Tinh kia, không biết như thế nào.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền đem những ý niệm này dứt bỏ, hắn lấy ra vỡ vụn Bỉ Ngạn Hoa cánh nắm trong tay, muốn cảm nhận được một chút Táng Thần cốc đã từng Bỉ Ngạn Hoa màu trắng kia chỗ phương vị. Để Mạc Vô Kỵ thất lạc chính là, hắn xuất ra nát Bỉ Ngạn Hoa cánh về sau, cũng không có cảm nhận được bất kỳ khí tức gì.

Chỉ cần không cảm giác được khí tức, vậy thì đồng nghĩa với hắn căn bản tìm không thấy chỗ Thư Âm cùng Khúc Du đi.

Dưới Táng Thần cốc hoàn toàn hoang lương tang thương, Mạc Vô Kỵ trong tay nắm lấy Bỉ Ngạn Hoa đi lại hơn mười ngày, cũng là không có nửa điểm vết tích. Lại là mấy ngày đi qua, Mạc Vô Kỵ thần niệm đều quét đến tiến vào Thần Khế Chi Địa truyện tống trận môn.

Từng đạo gợn sóng đạo vận kia như cũ tại trên trận môn lưu chuyển không thôi, để Mạc Vô Kỵ kinh ngạc chính là, hắn cũng không có trông thấy Thanh Y Thánh Cô cùng Y Thường bọn người. Chẳng lẽ Thanh Y

Thánh Cô mở ra gợn sóng trận môn này? Nếu như không phải nói, vậy Thanh Y Thánh Cô đi nơi nào?

Mạc Vô Kỵ thế nhưng là biết Thanh Y Thánh Cô không tại Thần giới, nếu là tại Thần giới, nữ nhân này đã sớm đi tìm hắn phiền toái.

Mạc Vô Kỵ rơi vào trước gợn sóng trận môn này, hắn cẩn thận kiểm tra một hồi, nhìn không ra Thanh Y Thánh Cô có phải hay không đã tiến nhập Thần Khế Chi Địa.

Bất quá nếu đến nơi này, hắn cùng Thần Khế Chi Địa hư giả Đại Thánh Nhân Mân Nguyên kia còn có một khoản có thể coi là một chút. Mân Nguyên mạnh hơn, cũng không có bước vào Thánh Nhân chi cảnh, hắn liền không sợ.

Mạc Vô Kỵ vừa mới tế ra Bán Nguyệt Trọng Kích, cũng cảm giác được chung quanh quy tắc tựa hồ có một tia ba động cơ hồ không cảm thấy được. Hắn theo bản năng ngừng động thủ, thần niệm đang muốn thẩm thấu ra ngoài, chỉ nghe thấy một cái hư nhược thanh âm kêu lên:

- Lưu Tinh đạo hữu...

Một cái Nguyên Thần ngay cả hồn phách đều không toàn vẹn? Mạc Vô Kỵ nghi ngờ dò xét Nguyên Thần này, rất nhanh hắn cũng cảm giác được quen thuộc.

- Ngươi là Thanh Y Thánh Cô?

Mạc Vô Kỵ rốt cục nhận ra trước mắt Nguyên Thần mờ nhạt đến cơ hồ không có này, ngạc nhiên kêu lên.

Nguyên Thần càng là run rẩy một chút, lần này không dùng thanh âm, mà là dùng ý niệm truyền đạt nói:

- Đúng vậy, ta là Thanh Y Thánh Cô, thật xin lỗi, trước đó ta hiểu lầm ngươi là Lưu Tinh, hiện tại ta mới biết được ngươi không phải Lưu Tinh.

Mạc Vô Kỵ không có để ý sự tình đối phương có phải hiểu lầm chính mình là Lưu Tinh hay không, Thanh Y Thánh Cô là hắn lớn nhất kiêng kị, nơi này ai có thể xử lý Thanh Y Thánh Cô, thậm chí ngay cả Nguyên Thần cũng chỉ lưu lại điểm này cái bóng nhàn nhạt? Nếu như đối phương ngay cả Thanh Y Thánh Cô đều có thể xử lý, đây chẳng phải là nói chính mình Chuẩn Thánh tu vi, trong này vẫn là muốn chết?

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, hắn bắt đầu tìm kiếm đường lui.

Thanh Y Thánh Cô mặc dù rất mạnh, Mạc Vô Kỵ lại biết nữ nhân này không có cái gì tâm kế, càng không quen chơi tâm cơ. Bằng không mà nói, hắn liền không khả năng từ nơi này trong tay nữ nhân đào tẩu.

Hiện tại tới một người mạnh hơn Thanh Y Thánh Cô, hắn há có thể không lo lắng.

Thanh Y Thánh Cô truyền đến thở dài một tiếng, ý niệm nói ra:

- Ta giống như ngươi, ngươi thời điểm đang làm thí nghiệm bị nữ nhân mình thích ám toán, ta cũng là bị đệ tử chính mình cứu trở về ám toán...

- Làm sao ngươi biết những này?

Mạc Vô Kỵ trong lòng giật mình, thần niệm càng là triệt để bao phủ lại Thanh Y Thánh Cô.

Thanh Y Thánh Cô ban đầu là một cái Thánh Nhân không sai, hiện tại hắn thổi khẩu khí liền có thể tiêu diệt Thanh Y Thánh Cô.

- Đạo hữu còn xin xuất thủ cứu giúp một chút, Hồng Liên nhất định sẽ không quên đại ân.

Thanh Y Thánh Cô hư nhược Nguyên Thần khom người thi lễ.

Mạc Vô Kỵ hơi khẽ cau mày, lập tức trực tiếp ném ra một đầu cực phẩm Khai Thiên Thần Linh Mạch, sau đó cầm ra một đoàn Hồng Mông Sinh Tức ném cho Thanh Y Thánh Cô nói ra:

- Ngươi nắm chắc thời gian khôi phục một chút đi, ta thời gian đang gấp.

Đổi thành tu sĩ khác, chắc chắn sẽ không quản Thanh Y Thánh Cô chết sống, biết dùng khí thế nghiền ép Thanh Y Thánh Cô, bức bách nó nói ra vì sao biết đc nguyên nhân.

Mạc Vô Kỵ đến từ Địa Cầu, chuyện tương tự như vậy hắn thật đúng là không thể biết được.

- A...

Thanh Y Thánh Cô đờ đẫn nhìn Mạc Vô Kỵ ném ra tới Thần Linh Mạch, còn có một đoàn Hồng Mông Sinh Tức lơ lửng ở trước mặt nàng.

Đây là có chuyện gì? Nàng đã chuẩn bị xong ý nghĩ để Mạc Vô Kỵ tiếp tục ép hỏi, nàng sẽ ở trong thời gian ngắn nhất nói cho Mạc Vô Kỵ nguyên nhân, sau đó lại cầu Mạc Vô Kỵ giúp một chút, để nàng ngưng thực thân thể một cái.

Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ ngay cả không có cái gì hỏi, liền trực tiếp cho nàng một đầu Thần Linh Mạch...

Chờ chút, đây tựa hồ là Khai Thiên Thần Linh Mạch? Thanh Y Thánh Cô rất nhanh liền đem lực chú ý đặt ở trong tay trên đoàn tử khí kia.

Hồng Mông Sinh Tức?

Thanh Y Thánh Cô hít vào một ngụm khí lạnh, Khai Thiên Thần Linh Mạch cùng Hồng Mông Sinh Tức đối với nàng cũng là đồ vật cực kỳ trân quý, đối phương tiện tay liền vứt ra.

Không nói trước đối phương có phải hay không giàu có, chính là loại rộng lượng này, nàng Thanh Y Thánh Cô liền chưa bao giờ từng thấy.

- Đa tạ đạo hữu.

Thanh Y Thánh Cô kích động ý niệm đều run rẩy, đi theo liền mang bọc lấy Hồng Mông Sinh Tức rơi vào trên Khai Thiên Thần Linh Mạch.

Có một đầu Khai Thiên Thần Linh Mạch, còn có một đoàn Hồng Mông Sinh Tức, nàng mặc dù không cách nào khôi phục nhục thân, chí ít có thể để khôi phục đến Thần Vương tu vi, có một thân thể không tính là nhục thân.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1169: Ngươi Muốn Lừa Bịp Tống Tiền Ta?

Thanh Y Thánh Cô làm một Thánh Nhân, công pháp đích thật là vô cùng mạnh mẽ.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể nhìn thấy xung quanh cực phẩm thần linh mạch nổi lên nhàn nhạt sương trắng, rất nhanh sương trắng liền đem Thanh Y Thánh Cô hư nhược Nguyên Thần hoàn toàn bao phủ lại.

Cực phẩm thần linh mạch càng là lấy mắt thường nhìn thấy tốc độ tan rã đi xuống, Mạc Vô Kỵ hoài nghi nếu như mình ném ra trên trăm nhánh cực phẩm thần linh mạch, người nữ nhân này có thể hay không hoàn toàn khôi phục thực lực.

Bất quá Mạc Vô Kỵ cùng Thanh Y Thánh Cô không có giao tình gì, thậm chí còn có một chút thù nhỏ, hắn tự nhiên sẽ không lần nữa ném ra cực phẩm thần linh mạch đi cho người nữ nhân này lãng phí.

Hôm nay hắn muốn biết chính là, người nữ nhân này tại sao lý giải hắn kiếp trước. Còn có liền là muốn mời nữ nhân này giúp hắn một chuyện, làm sao thông qua Bỉ Ngạn Hoa biết nơi Thư Âm cùng Khúc Du hạ lạc. Cầu người khác hỗ trợ, cầm ít đồ để cho nữ nhân này khôi phục một chút, cũng không có vấn đề. Hắn lấy ra đồ đạc đối với người khác mà nói, vô cùng trân quý, với hắn mà nói, còn thật không có gì.

Thanh Y Thánh Cô tu luyện, Mạc Vô Kỵ cũng không có lãng phí thời gian, hắn đồng dạng ném ra vài thần linh mạch bắt đầu tu luyện.

Mạc Vô Kỵ tu luyện, tự nhiên sẽ không không lợi dụng Tuế Nguyệt Bàn. Xung quanh Tuế Nguyệt Bàn thời gian quy tắc ngang dọc, để cho

tốc độ Mạc Vô Kỵ hấp thu Thần Linh Khí so với Thanh Y Thánh Cô còn phải nhanh hơn.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, ngắn ngủi một năm, dưới thân Mạc Vô Kỵ có vài thần linh mạch trực tiếp vỡ ra hóa thành tro bụi, Mạc Vô Kỵ cũng từ Chuẩn Thánh tầng một bước vào Chuẩn Thánh tầng hai.

Thần niệm quét Thanh Y Thánh Cô tu luyện cũng đã gần kết thúc, lúc này Thanh Y Thánh Cô mặc dù không có thân thể chân thật, thoạt nhìn lại cũng có thân thể hoàn chỉnh, tu vi cũng đi tới Thần Vương sơ kỳ cảnh giới.

Mạc Vô Kỵ vừa mới muốn thu hồi Tuế Nguyệt Bàn, một đạo cuồng bạo khí tức liền bao trùm đến. đạo khí tức kia mang theo kinh khủng sát ý cùng phẫn nộ, giống như muốn sẽ lại đem Mạc Vô Kỵ nuốt giống nhau.

Thanh Y Thánh Cô bị loại này khí tức kinh khủng giật mình tỉnh giấc, nhanh chóng phi thân rút đi, chờ nàng lần nữa rơi trên mặt đất, trên người nàng đã có thêm một bộ quần áo màu xanh.

Chỉ cần vượt qua Thế Giới Thần cảnh giới, nàng liền có thể từ bên trong thế giới của mình lấy ra đồ đạc. Trước đây thời điểm Hạ Nhược Nhân ám toán nàng, nhưng cũng không có phá huỷ thế giới của nàng. Nếu như không có Mạc Vô Kỵ hỗ trợ, nàng muốn khôi phục lại Thế Giới Thần cảnh giới, có lẽ yêu cầu mấy vạn năm.

Dù sao như Thanh Y Thánh Cô loại này hầu như muốn tán loạn Nguyên Thần, căn bản cũng không có tư cách thu được Hồng Mông Sinh Tức.

- Mạc Vô Kỵ...

Nghiến răng thanh âm truyền đến, một cái thân ảnh màu xám tro đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Rơi ở phía xa, Thanh Y Thánh Cô khiếp sợ nhìn thân ảnh nhào tới, người này nàng cũng biết, tuy rằng bình thường chưa từng cùng xuất hiện.

Tên này gọi Khổ Tâm Nhân, một trong tứ đại đạo quân Hắc Ám Đạo Quân. Năm đó ở có Thần vị cường giả đó là tiếng tăm lừng lẫy, chính là Thánh Nhân cũng không muốn cùng hắn dong dài nhiều. Nguyên nhân rất đơn giản, người này có một kiện Tạo Hóa bảo vật, Tuế Nguyệt Bàn.

Hắc Ám Đạo Quân và Mạc Vô Kỵ, tới cùng có cái gì ân oán? Thế nào Hắc Ám Đạo Quân thật giống như Mạc Vô Kỵ đào mộ tổ tiên nhà hắn?

Nghĩ đến Hắc Ám Đạo Quân đáng sợ, Thanh Y Thánh Cô thậm chí muốn thi triển cấm thuật bỏ chạy. Tại nàng thời điểm cực thịnh, Hắc Ám Đạo Quân đối với nàng mà nói căn bản là bé nhỏ không đáng kể, bây giờ là thời điểm nàng suy yếu nhất, thân thể không có, tu vi cũng chỉ là Thần Vương sơ kỳ mà thôi.

Thanh Y Thánh Cô lập tức liền nghĩ đến ân của Mạc Vô Kỵ đối với nàng, nàng là một trong bát thánh, đạm mạc sinh tử, sẽ không sẽ đem sinh tử của người khác để ở trong lòng, nhưng không cách nào đạm mạc ân tình. Nếu như ngay cả ân tình đều đạm mạc, nàng cùng Hạ Nhược Nhân có cái gì khác nhau chớ?

- Thánh Cô?

Hắc Ám Đạo Quân đột nhiên nhìn thấy Thanh Y Thánh Cô đứng sau lưng Mạc Vô Kỵ bình tĩnh vô cùng, trong lòng kinh hãi không dứt, nhanh chóng dừng lại động tác của mình.

Hắn có thể không nhìn Mạc Vô Kỵ, cũng không dám không nhìn Thanh Y Thánh Cô, nhưng là chân chính Thánh Nhân a.

Lập tức trong lòng Hắc Ám Đạo Quân liền dâng lên một loại cảm giác xấu, chẳng lẽ Mạc Vô Kỵ bị Thanh Y Thánh Cô chế trụ, Tuế

Nguyệt Bàn của hắn đã không ở trên người Mạc Vô Kỵ?

Tuế Nguyệt Bàn tại Mạc Vô Kỵ trên người, hắn còn có một tia cơ hội đoạt đoạt lại, nếu mà Tuế Nguyệt Bàn tại trên người Thanh Y Thánh Cô... Hắc Ám Đạo Quân một lòng nặng trĩu tới đáy cốc rồi.

- Hắc Ám Đạo Quân.

Thanh Y Thánh Cô sắc mặt bình tĩnh gật đầu.

Dù cho thực lực của nàng rơi xuống nho nhỏ Thần Vương, nàng trước đây không lâu vẫn là một Thánh Nhân. Hơn nữa Thần vị của nàng cũng không phải giống Thánh Nhân bên trong Lượng Kiếp bị thương nặng bình thường, thất lạc, Thần vị của nàng còn đang ở đây.

Hắc Ám Đạo Quân căn bản cũng không có nghĩ tới Thanh Y Thánh Cô tu vi hạ xuống, thậm chí thiếu chút nữa vẫn lạc. Mặc dù hắn hiện tại thần niệm đảo qua liền có thể theo dõi rõ ràng, nhưng hắn không có lá gan đó, có dũng khí dùng thần niệm quét Thanh Y Thánh Cô.

- Thánh Cô, Mạc Vô Kỵ mượn đi Tuế Nguyệt Bàn của ta không trả, ta dự định mạnh mẽ cầm về, còn xin Thánh Cô chủ trì công đạo.

Hắc Ám Đạo Quân đang bẫy Thanh Y Thánh Cô nói.

Cùng Thanh Y Thánh Cô cùng một chỗ, Hắc Ám Đạo Quân không cho là Mạc Vô Kỵ còn có thể ẩn dấu Tuế Nguyệt Bàn, hắn đơn giản làm rõ chuyện này.

Nếu mà Thanh Y Thánh Cô trực tiếp gọi hắn lăn xuống, vậy hắn chỉ có thể lăn xuống. Nếu mà Thanh Y Thánh Cô mặc kệ chuyện này, hắn liền đem Mạc Vô Kỵ mang đi.

Thanh Y Thánh Cô nhàn nhạt nói:

- Ta nghe nói Tuế Nguyệt Bàn là Tạo Hóa bảo vật, thậm chí có thể so sánh với bản thể của ta, ngươi sẽ đem Tuế Nguyệt Bàn cho mượn?

Hắc Ám Đạo Quân thở dài một tiếng nói:

- Ta đích xác là cho hắn mượn, hắn là một cái cố nhân mang tới, cũng lấy ra lợi tức ta động tâm.

Thanh Y Thánh Cô đơn giản ngậm miệng lại, thậm chí ngay cả ánh mắt cũng hơi nhắm lại. Chuyện này nàng không quản được, là bởi vì nàng tu vi không quản được. Mạc Vô Kỵ tu vi nàng biết, muốn đối phó Hắc Ám Đạo Quân, còn kém quá xa quá xa.

Thấy Thanh Y Thánh Cô dường như không nghĩ quản chuyện này, Hắc Ám Đạo Quân trong lòng vui vẻ, đang lúc muốn nói xong, Mạc Vô Kỵ trực tiếp ném ra một thủy tinh cầu, than thở:

- tên gia hỏa có Thần vị, ngoại trừ cái kia Hoàng Hà đạo quân ra, ta còn thật không có thấy mấy ai có lễ tiết. Các ngươi lễ tiết đều bị chó ăn à? Nga nga, xin lỗi, ta không nên vũ nhục chó, chó chắc là sẽ không ăn loại đồ đạc rác rưởi này.

Hoàng Hà đạo quân? Mạc Vô Kỵ làm sao có thể ra mắt Hoàng Hà đạo quân?

Hắc Ám Đạo Quân còn đang nghi ngờ giữa đó, trên Thủy Tinh Cầu hình ảnh rõ ràng xuất hiện ở trong hư không.

Bên trong Thủy Tinh Cầu hình ảnh rõ ràng vô cùng biểu lộ Mạc Vô Kỵ cùng Hắc Ám Đạo Quân giao dịch, Mạc Vô Kỵ dùng 10 nhánh khai thiên thần linh mạch, Hồng Mông Sinh Tức còn có Cực Băng Thiên Trúc trao đổi Tuế Nguyệt Bàn, mà không phải mượn đi Tuế Nguyệt Bàn.

Thanh Y Thánh Cô nhìn rõ ràng, nàng trong lòng cũng là thầm than. Tại Hắc Ám Đạo Quân nói ra Tuế Nguyệt Bàn là cho Mạc Vô Kỵ mượn, nàng liền biết có vấn đề. Hắc Ám Đạo Quân những người này nàng quá rõ, Mạc Vô Kỵ nói một chút cũng không có sai, đều là không có bất kỳ lễ tiết một phần rác rưởi.

Chính là bởi vì trong mắt những người này chỉ có lợi ích của mình, nàng mới vẫn ở lại bản thân Thánh Cô trì, chưa bao giờ tham gia bất luận cái gì yến hội hoạt động.

Hắc Ám Đạo Quân hừ lạnh một tiếng quát lên:

- Chính bản thân sửa chữa hình ảnh liền có thể đã lừa gạt ánh mắt của người khác sao? Chết đi cho ta.

Hắc Ám Đạo Quân đang khi nói chuyện đã đánh về phía Mạc Vô Kỵ, đồng thời một quyền đánh ra. Đối phó Mạc Vô Kỵ, hắn còn thật không cần phải tế xuất pháp bảo.

Thực lực của Mạc Vô Kỵ hắn sớm đã biết, dù cho thực lực của Mạc Vô Kỵ tăng gấp mấy lần, tại trước mặt hắn Chuẩn Thánh này cũng là có chết mà thôi.

Mạc Vô Kỵ cũng không có nhúc nhích, đứng tại chỗ chính là một quyền đánh ra. Thần thông, Liệt Vực Quyền.

- Ầm!

Cuồng bạo thần nguyên cuồn cuộn nổi lên, không gian quy tắc ngay lập tức biến hóa.

Hai quyền đụng vào nhau, đạo vận nổ tung, quy tắc nghiền nát. Hắc Ám Đạo Quân cũng cảm giác được lĩnh vực của mình thốn thốn vỡ vụn, đi theo một quyền này của hắn quy tắc cũng vậy đi theo thốn thốn vỡ vụn.

Hắc Ám Đạo Quân hồn phi phách tán, một quyền lại đem quyền của hắn đạo vận quy tắc đạo toàn bộ đánh nát nứt ra, vậy thì ý nghĩa chính bản thân so với Mạc Vô Kỵ đến, kém không phải là một cấp bậc.

Điều này sao có thể? Lẽ nào đối phương bị đoạt xá? Không đúng a, coi như là đoạt xá, cũng không cách nào hoàn mỹ như vậy mượt mà lợi dụng quy tắc đánh ra một quyền như thế.

- Răng rắc!

Không gian quy tắc vỡ vụn thanh âm đều rõ ràng có thể thấy được.

răng rắc không chỉ có riêng là không gian quy tắc vỡ vụn, đạo vận hỗn loạn, càng là Hắc Ám Đạo Quân xương cốt gãy từng khúc, một đạo huyết vụ từ phía sau Hắc Ám Đạo Quân nổ tung.

Hắc Ám Đạo Quân thật giống như diều đứt giây giống nhau, từ hư không rớt xuống. Tại ngực của hắn xuất hiện một cái lỗ máu lớn chừng quả đấm.

Xung quanh lỗ máu đạo vận ngang dọc, dù cho Hắc Ám Đạo Quân dùng hết tất cả biện pháp, cũng không cách nào khôi phục cái này quyền động.

Thanh Y Thánh Cô đờ đẫn nhìn Hắc Ám Đạo Quân bị Mạc Vô Kỵ một quyền liền đánh bay, sau đó bị thương nặng, há miệng, nàng hoàn toàn hỗn loạn.

Bên trong Tứ đại đạo quân, thần bí nhất là Hắc Ám Đạo Quân, người cả Thánh Nhân cũng không muốn chọc, tại Mạc Vô Kỵ trước mặt cả một quyền đều kiên trì không xuống đc? Điều này tựa hồ có chút không đúng a.

Hắc Ám Đạo Quân cũng kinh hãi nhìn Mạc Vô Kỵ, hắn hoàn toàn bối rối. Mạc Vô Kỵ làm sao lại trở nên đáng sợ như thế, lợi hại như vậy? Lúc này mới bao lâu?

Chính là dùng hắn Tuế Nguyệt Bàn, có đống lớn khai thiên thần linh mạch, cũng không được a. Cảnh giới đột phá có đôi khi cũng không phải tài nguyên chồng chất liền có thể làm được.

Mạc Vô Kỵ chậm chạp đi hướng Hắc Ám Đạo Quân, một cước đạp tại trên mặt Hắc Ám Đạo Quân:

- Ngươi có đúng cảm giác mình rất lợi hại hay không, có dũng khí nói chuyện trái lương tâm của mình, muốn lừa bịp tống tiền ta sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1170: Lá Gan Ngươi Rất Lớn A

Tại dưới Mạc Vô Kỵ nồng nặc sát khí, Hắc Ám Đạo Quân theo bản năng đáp:

- Dà, đúng vậy.

Núp ở Thần Khế Chi Địa vô số năm, đã đem hắn hùng tâm tráng chí mài đi hơn phân nửa. Hắn ngoại trừ phẫn nộ cùng như trước, sớm đã không phải là Hắc Ám Đạo Quân năm đó.

Mạc Vô Kỵ châm chọc cười cười:

- Có một cái gọi Phảng Sư Ngọc cùng Kim trì đạo quân liên thủ muốn đối phó ta, ta cũng giết bọn họ, người ta đều là Chuẩn Thánh hậu kỳ. Ngươi chỉ là Chuẩn Thánh tầng 6, cũng dám ở trước mặt ta kiêu ngạo, không thể không nói ngươi lá gan rất lớn a. Nhìn xem tại phân thượng một cái cố nhân, ta cho ngươi một cái lựa chọn cơ hội. Nói đi, ngươi muốn chết hay là muốn sống?

Phảng Sư Ngọc? Kim trì đạo quân Phong Thất Cô?

Hắc Ám Đạo Quân nghe được hai cái danh tự này, một lòng càng là chìm vào tới vực sâu.

Kim trì đạo quân giống nhau là tứ đại đạo quân một trong, tuy rằng hắn không sợ kim trì đạo quân, thế nhưng là kim trì đạo quân là tứ đại đạo quân danh nghĩa đệ nhất danh.

Mà Phảng Sư Ngọc lai lịch liền lợi hại hơn, người ta là danh xứng với thực dưới Thánh Nhân đệ nhất nhân. Tuy nói là cùng Vũ Trụ Vạn Thần

Ổ Hành Lễ Kiếm đặt song song đệ nhất, đó cũng là đệ nhất.

Như vậy hai người đều bị Mạc Vô Kỵ giết, hắn cả tu vi cũng không có triệt để khôi phục, lại dám tìm đến Mạc Vô Kỵ đoạt đồ đạc, không phải là muốn chết là cái gì?

Hắc Ám Đạo Quân trong lòng phát lên một loại tuyệt vọng, hắn nếu mà biết Phảng Sư Ngọc cùng kim trì đạo quân Phong Thất Cô liên thủ, cũng bị Mạc Vô Kỵ giết, có lẽ hắn sẽ càng thêm tuyệt vọng.

- Cơ hội gì?

Hắc Ám Đạo Quân trong miệng hỏi Mạc Vô Kỵ, trong lòng hắn đã không ôm bao nhiêu hy vọng.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta nghe nói ngươi đến từ Hắc Ám Giới? Trên người ngươi phải có một ít hắc ám căn sao?, cho ta một phần, ta gần nhất nghiên cứu hắc ám phép tắc, thuận tiện xem có thể hay không đào tạo vài bụi hắc ám cây.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Hắc Ám Đạo Quân trong lòng khinh bỉ không dứt. Lại đem Ám Mộc nói thành hắc ám cây, cũng không biết tên này là từ địa phương nào mọc ra. Ám Mộc rễ cây là hàng chợ sao? Còn tới một phần.

Hơn nữa, chính là hắn có Ám Mộc rễ cây, vật kia có thể bồi dưỡng sống sao?

- Mạc đạo hữu, Ám Mộc là trên thế giới hắc ám quy tắc vô thượng bảo vật. Vũ trụ giữa đó, cũng chỉ có một gốc cây. Gốc cây Ám Mộc bị hủy về phía sau, trong vũ trụ liền không còn có Ám Mộc. Ngươi lập tức giết ta, ta cũng cầm không ra được Ám Mộc. Huống hồ, dù cho ta lấy ra Ám Mộc, Ám Mộc cũng không cách nào trồng sống.

Hắc Ám Đạo Quân thở dài, có chút nhận mệnh nói.

Mạc Vô Kỵ chau mày, một lúc lâu mới lên tiếng:

- Ngươi một cái đạo quân nghèo như vậy? Như vậy đi, ngươi lại mở ra thế giới của ngươi, ta xem một chút có thứ tốt gì.

Hắc Ám Đạo Quân chỉ là do dự một chút, liền triệt để mở ra thế giới của mình.

Mạc Vô Kỵ xem thế giới của hắn rồi giết hắn, hắn cũng nhận. Chỉ cần có một đường sinh cơ, hắn liền không muốn đi chết.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ trong nháy mắt tảo biến Hắc Ám Đạo Quân thế giới, lập tức tay vung lên một cái, Hắc Ám Đạo Quân trên thế giới một đống lớn hắc ám thuộc tính đỉnh cấp tài liệu đã bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi.

Mạc Vô Kỵ ánh mắt rất nhanh thì rơi xuống một quả tang thương cổ kim, trên cổ kim này có khắc đúng là Ám Mộc giới thiệu thứ hắn muốn nhất, thậm chí có Ám Mộc đặc tính cùng Ám Mộc sống hoàn cảnh.

Hắn sở dĩ buông tha Hắc Ám Đạo Quân, đích thật là có một chút Khổ Thái nhân tình ở trong đó. Trọng yếu hơn là hắn muốn biết càng nhiều tư liệu làm sống Ám Mộc.

Nếu mà trực tiếp hướng Hắc Ám Đạo Quân đòi, tên này rất có thể hoài nghi hắn có Ám Mộc mảnh vỡ. Một khi bị Hắc Ám Đạo Quân hoài nghi hắn có Ám Mộc mảnh vỡ, tên này thật đúng là không nhất định sẽ cho hắn tấm cổ kim này.

Vật tới tay, Mạc Vô Kỵ mới hừ một tiếng nói:

- Ngươi có thể đi rồi, lần sau đừng phạm tại trong tay của ta. Lần sau nếu mà tái phạm tại trong tay của ta, chính là có bằng hữu ta mặt mũi, ta cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi.

- Ngươi thực sự buông tha ta?

Mạc Vô Kỵ chân vừa để xuống, Hắc Ám Đạo Quân gục nhảy dựng lên, có chút không dám tin tưởng nhìn Mạc Vô Kỵ.

Bình tĩnh mà xem xét, nếu như là hắn và Mạc Vô Kỵ đổi chỗ đến, hắn là tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho Mạc Vô Kỵ. Ví dụ như ngày hôm nay nếu mà hắn sẽ lại đem Mạc Vô Kỵ mang đi, vậy chờ Mạc Vô Kỵ chỉ có một con đường chết. Về phần Mạc Vô Kỵ nói, xem tại một người bạn phân thượng bỏ qua hắn, Hắc Ám Đạo Quân là căn bản cũng không tin tưởng. Hắn không có bất kỳ bằng hữu cùng Mạc Vô Kỵ xuất hiện, lúc này trong lòng hắn chỉ hoài nghi Mạc Vô Kỵ dụng tâm kín đáo.

Mạc Vô Kỵ rất là không thích Hắc Ám Đạo Quân, nghe được Hắc Ám Đạo Quân nói, cười lạnh một tiếng:

- Nếu ngươi không đi, vậy liền không cần đi.

Hắc Ám Đạo Quân thấy Mạc Vô Kỵ lần nữa tức giận, đâu còn dám dừng lại chỉ chốc lát? Nhanh chóng liền ôm quyền, sau đó thân hình lóe lên, biến mất vô tung vô ảnh.

- Tu vi của ngươi lên cao nhanh như vậy?

Hắc Ám Đạo Quân sau khi biến mất, Thanh Y Thánh Cô mới ngơ ngác nhìn Mạc Vô Kỵ, có chút không dám tin tưởng nói, dường như đang hỏi Mạc Vô Kỵ, vừa tựa hồ đang lầm bầm lầu bầu.Trước đây nàng thấy Mạc Vô Kỵ thời điểm, Mạc Vô Kỵ mới đúng là một cái Thần Vương con kiến hôi. Hiện tại Mạc Vô Kỵ là tu vi gì? Có thể không uổng bất luận khí lực gì liền nghiền ép Hắc Ám Đạo Quân.

Tại Thanh Y Thánh Cô xem ra, thực lực của Hắc Ám Đạo Quân chính là không có triệt để khôi phục, cũng đã khôi phục cái bảy tám phần. Hắc Ám Đạo Quân khôi phục lại thực lực thất thất bát bát, tại trước mặt Mạc Vô Kỵ đúng là chưa đủ nhìn.

Nàng bỗng nhiên hiểu rõ nguyên nhân vì sao Mạc Vô Kỵ muốn lần nữa đi ra, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ không sợ nàng, hoặc là nói không sợ

Thánh Nhân cảnh giới nàng. Nếu mà nàng là Thánh Nhân, Mạc Vô Kỵ có lẽ đánh không lại nàng, nhưng là tuyệt đối có thể chạy thoát.

Lập tức Thanh Y Thánh Cô liền nghĩ đến Hạ Nhược Nhân, nàng một lòng có chút kích động. Mạc Vô Kỵ thực lực như vậy, tuyệt đối có thể nghiền ép Hạ Nhược Nhân.

- Đây không phải là sự tình ngươi nên quản, ta giúp ngươi một chuyện, cho nên ngươi cần phải giúp ta hai việc. Đương nhiên, hai cái việc này chính là hai vấn đề hỏi ngươi.

Mạc Vô Kỵ giọng nói cũng không có ba động chút nào.

Thánh Cô lập tức khẽ khom người nói:

- Mạc đạo hữu xin hỏi, ta biết nhất định sẽ nói.

Dù cho nàng đã từng là Thánh Nhân, hôm nay tại Mạc Vô Kỵ trước mặt cũng là một cái con kiến hôi. Mạc Vô Kỵ còn đối với nàng có ân cứu mạng, nếu mà Mạc Vô Kỵ không cứu nàng, nàng ở tại chỗ này tiếp tục sống tiếp có khả năng thật đúng là không lớn. Hơn nữa, nàng hiện tại có cái gì không thể nói?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Chuyện thứ nhất là, ngươi đi qua dưới Táng Thần Cốc vị trí màu trắng Bỉ Ngạn Hoa, có thể hay không nói cho ta biết cái kia phương vị ở nơi đó? Còn có, hai nữ tử thông qua Bỉ Ngạn Hoa rời đi nơi này, đi địa phương có đúng hay không có thể tìm được? Thông qua biện pháp gì tìm kiếm?

Mạc Vô Kỵ vấn đề vừa hỏi ra, Thanh Y Thánh Cô liền hiểu được, Mạc Vô Kỵ cùng hai nữ hài thông qua Bỉ Ngạn Hoa rời đi Táng Thần Cốc có quan hệ.

Nàng lập tức lấy ra một thủy tinh cầu đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Đây là ta lúc đó thông qua thánh đạo thần thông lưu lại hình ảnh, cụ thể phương vị, ta vừa hay khắc vào hình ảnh. Nếu như muốn thông qua điểm ấy đầu mối, tìm được nơi đi của hai cô gái kia, vô cùng khó khăn. Ta có một cái suy đoán, các nàng rất có thể đi vị diện của mấy Thánh Nhân.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn lo lắng nhất chính là Sầm Thư Âm cùng Khúc Du đối mặt Thánh Nhân. Từ La Hư Thánh Nhân bắt đầu, không có có một cái Thánh Nhân cho hắn ấn tượng tương đối khá.

Những Thánh Nhân đó mỗi một người đều là vì quy tắc đạo của mình, có thể hi sinh hết thảy tồn tại. Ở trong mắt bọn họ, hàng tỉ sinh linh tồn tại hay không, đều là không hề quan hệ.

Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ tâm tình biến hóa, Thanh Y Thánh Cô nhanh chóng nói:

- Mạc đạo hữu kỳ thực không cần lo lắng, nếu mà ngươi đi qua Thần Vị Giới liền biết, Thánh Nhân chỗ ở này một giới quy tắc tuy rằng không bằng Thần Vị Giới, thế nhưng là mênh mông vô biên sẽ không nhỏ so với Thần Vị Giới. Tại nơi một giới, có vô số không có Thần vị tồn tại, hai nữ tử này tu vi cũng không cao, chỉ cần các nàng có thể giấu kín tốt Bỉ Ngạn Hoa, không có bất kỳ nguy hiểm nào.

- Làm sao đi Thánh Nhân chỗ ở?

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Thanh Y Thánh Cô xem có dối trá không.

Thanh Y Thánh Cô lắc đầu:

- thời điểm ta còn là Thánh Nhân, muốn đi về cũng có chút gian nan, nhất định phải thông qua Hồng Liên của ta, câu thông Thánh Cô trì của ta. Về phần hiện tại, ta là không có cách nào trở về, thật giống như bọn họ cũng vậy không có cách nào xuống đây giống nhau.

Mạc Vô Kỵ cảm giác được, Thanh Y Thánh Cô nói là lời thật, hắn tiếp tục hỏi:

- Hiện tại ta hỏi ngươi vấn đề thứ hai, làm sao ngươi biết ta bị người ám toán?

- Ta biết ngươi bị nữ nhân của mình thích ám toán...

Thanh Y Thánh Cô nói bị Mạc Vô Kỵ cắt đứt, hắn thản nhiên nói:

- Ngươi nói đúng phân nửa, ta bị một nữ nhân ám toán không sai, bất quá không phải là nữ nhân ta thích, lần sau chú ý dùng từ.

Thanh Y Thánh Cô cảm thụ được Mạc Vô Kỵ bình tĩnh vô sóng lời nói, trong lòng nàng âm thầm kính phục, bởi vì nàng hoàn toàn đã hiểu, Mạc Vô Kỵ đã từ bên trong tình cảm này đi ra. Tương phản, Hạ Nhược Nhân ám toán Mạc Vô Kỵ, vẫn như cũ không cách nào xóa đi bóng dáng Mạc Vô Kỵ, điểm này nàng đồng dạng có thể thấy được.

Nàng gật đầu:

- Ta chẳng những biết nữ nhân này ám toán ngươi, còn biết tên của nàng gọi Hạ Nhược Nhân...

Mạc Vô Kỵ chăm chú nhìn chằm chằm ánh mắt Thanh Y Thánh Cô, hắn nghĩ đến Thanh Y Thánh Cô tới cùng là ai, cả cái này đều biết rõ ràng.

- Ngươi là không phải là muốn hỏi ta, vì sao biết những thứ này sao?

Thanh Y Thánh Cô bình tĩnh nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, lần này không nói gì.

Thanh Y Thánh Cô thở dài một tiếng nói:

- Bởi vì, ta cũng bị một người nữ nhân tên là Hạ Nhược Nhân ám toán, mà nữ nhân kia cũng là đệ tử ta cứu trở về.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1171: Song Sắc Bi Ngạn

Hạ Nhược Nhân? Mạc Vô Kỵ kinh dị không thôi nhìn chằm chằm Thanh Y Thánh Cô, chẳng lẽ nói trùng hợp như vậy?

Không đúng, Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì phản ứng kịp, Thanh Y Thánh Cô nói Hạ Nhược Nhân nhất định chính là cái kia đánh lén nữ nhân của hắn. Nếu không, Thanh Y Thánh Cô tuyệt đối không có khả năng biết chuyện này.

- Nàng chẳng lẽ là một đại năng giả chuyển thế? Bằng không làm sao có thể từ một cái phàm tục giới đi tới nơi này?

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, giọng nói trở nên hòa hoãn xuống tới.

Thanh Y Thánh Cô trầm ngâm một chút, rồi mới lên tiếng:

- Nàng có đúng hay không người nào chuyển thế ta không biết, nhưng nàng đích thật là nữ nhân ám toán ngươi.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh thì nghĩ tới, kinh ngạc hỏi:

- Ngươi là nói Hạ Nhược Nhân cũng ở nơi đây?

Thanh Y Thánh Cô gật đầu:

- Không sai, nàng xác thực ở chỗ này. Hơn nữa nàng tu luyện là Phàm Nhân Đạo, cho nên nàng có thể tiến vào Thần Khế Chi Địa...

Nói đến đây, Thanh Y Thánh Cô dừng một chút, nhìn Mạc Vô Kỵ hỏi:

- Ta nghe nàng nói, Phàm Nhân Đạo là ngươi chế tạo ra?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Không sai, Phàm Nhân Đạo đích thật là ta chế tạo ra. Nàng lấy được chỉ là tu luyện Phàm Nhân Đạo một phần tiền đề dược dịch mà thôi, hơn nữa nàng dược dịch phương pháp điều chế còn không hoàn toàn. Cho nên, nàng đạo không xứng với Phàm Nhân Đạo. Từ nơi này tiến vào Thần Khế Chi Địa, cũng không nhất định liền yêu cầu Phàm Nhân Đạo. Trước đây không lâu ta để cho chạy Hắc Ám Đạo Quân, hắn tu luyện cũng không là Phàm Nhân Đạo, nhưng hắn từ Thần Khế Chi Địa đi ra rồi.

Tuy nói Hạ Nhược Nhân bởi vì chiếm được hắn sứt mẻ phương thuốc, cũng vậy mở ra bộ phận mạch lạc, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không tin Hạ Nhược Nhân tu luyện là thật đang Phàm Nhân Đạo. Hắn mặc dù có thể tu luyện Phàm Nhân Đạo, cũng là bởi vì tại hắn mở ra mạch lạc về sau, cơ duyên xảo hợp gặp Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Hắn mở ra một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, mới có thể sẽ lại đem Bất Hủ Phàm Nhân hóa thành chân chính Phàm Nhân Đạo, thuộc về hắn đạo. Loại này Nghịch Tu đại đạo, hắn cũng không tin Hạ Nhược Nhân sẽ đạt tới hắn loại trình độ này.

- Ngươi nói không sai, rất nhiều người sẽ lại đem Thánh Nhân nhìn xem thành vũ trụ bên trong không cách nào thay thế tượng trưng cường giả, kỳ thực Thánh Nhân cũng vậy chỉ là một cảnh giới tu luyện, không hơn.

Thanh Y Thánh Cô là Hồng Liên đắc đạo, kiến thức phi phàm không gì sánh được.

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền nói:

- Thanh Y đạo hữu, ta còn có một cái vấn đề hỏi ngươi.

Thanh Y Thánh Cô nói:

- Mạc đạo hữu đối với ta có sống chi ân, có bất cứ vấn đề gì đều có thể nói thẳng hỏi thẳng. Ta bản thể Hồng Liên, đạo hữu trực tiếp gọi ta Hồng Liên là được.

- Tốt, Hồng Liên đạo hữu, ngươi nói Hạ Nhược Nhân là ngươi cứu, ngươi ở địa phương nào cứu nàng?

Mạc Vô Kỵ rất muốn biết Hạ Nhược Nhân là như thế nào đi lên con đường tu luyện.

Thanh Y Thánh Cô đáp:

- Ta tính tình không thích tâm cơ cùng ám đấu, cho nên cũng không hỉ cùng còn lại vài thánh gặp gỡ. Tuyệt đại đa số thời gian, ta đều ở đây của chính ta Thánh Cô trì. Tình cờ ta cũng vậy sẽ rời đi Thánh Cô trì, đi vũ trụ mênh mông ngao du một phen. Có một lần, ta đột nhiên đi một chuyến Âm Minh Giới, tại Âm Minh Giới ta nhìn thấy vừa mới thất hồn âm minh Hạ Nhược Nhân. Lúc đó thấy nàng mờ mịt luống cuống lại cực kỳ không giúp hình dạng, ta nhớ lại đã từng chính bản thân. Lúc đó đầu ta não nóng lên, liền trái với Âm Minh Giới giới quy, sẽ lại đem nàng hồn phách mang đi.

Lúc đó nàng gần như là không có gì tu vi, hồn phách cũng vậy cực kỳ cúi xuống, loại này không có bất kỳ quy tắc nào khác đạo vận hồn phách, ta rất dễ dàng đã giúp nàng khôi phục thân thể. Sự tình phía sau, ngươi mới có thể đoán được, ta sẽ lại đem nàng mang tới Thánh Cô trì, thẳng đến nàng ám toán ta.

Mạc Vô Kỵ đáp:

- Ta đã biết, ngươi bây giờ có thể đi rồi.

Thanh Y Thánh Cô cũng không có đi, đối với Mạc Vô Kỵ lại một khom người nói:

- Ta biết ngươi tu luyện chắc cũng là Phàm Nhân Đạo, Phàm Nhân Đạo có thể tiến vào Thần Khế Chi Địa. Tại Táng Thần Cốc, chỉ có Thần Khế Chi Địa còn có tài nguyên có thể tìm kiếm. Ta hi vọng ngươi có thể đem ta dẫn đường Thần Khế Chi Địa, ta cũng có thể mượn này tìm được cơ hội khôi phục.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Muốn dẫn ngươi tiến vào Thần Khế Chi Địa với ta mà nói chỉ là một cái nhấc tay mà thôi, bất quá dùng ngươi điểm ấy tu vi, gặp phải nữ nhân kia, ngươi sợ rằng chỉ có một con đường chết.

Thanh Y Thánh Cô bình tĩnh nói:

- Dù cho nàng đang ở Thần Khế Chi Địa đối diện chờ ta, ta cũng vậy nhất thiết phải đi qua. Tu vi không cách nào khôi phục, với ta mà nói, sống cùng chết mất có cái gì khác nhau chớ?

- Tốt, ta có thể mang ngươi đi qua. Ngươi nhất thiết phải ở chỗ này chờ ta một đoạn thời gian, ta cần phải đi Bỉ Ngạn Hoa chỗ ở phương vị đi xem.

Mạc Vô Kỵ đồng ý Thanh Y Thánh Cô yêu cầu, với hắn mà nói vốn là không uổng chuyện.

- Ta có thể cùng ngươi đi qua.Thanh Y Thánh Cô không chút do dự nói.

...

Màu trắng Bỉ Ngạn Hoa chỗ ở là một mảnh bằng phẳng bạch núi đá, khoảng cách Thần Khế Chi Địa cửa vào cũng không phải rất xa.

Mạc Vô Kỵ đi theo Thanh Y Thánh Cô rớt vào bạch núi đá đâm đỉnh về sau, hắn còn đang nghi ngờ, trên đỉnh núi là như thế nào có thể dài ra một đóa hoa? Nơi này toàn bộ là màu trắng tảng đá, không có một tia một hào thổ nhưỡng.

Một đóa màu trắng hoa sinh trưởng ở màu trắng đứng trên đỉnh núi, không cẩn thận thật đúng là rất khó chú ý tới.

- Chính là cái này địa phương, lúc đó khi ta tới, nơi này màu trắng Bỉ Ngạn Hoa đã mang theo hai tên nữ tử trốn vào trong hư không.

Thanh Y Thánh Cô nói xong, lấy ra một đóa cực lớn màu đỏ đóa hoa, màu đỏ đóa hoa bị phong ấn. Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có thể ở trong đó cảm ứng được một loại qua sông Bỉ Ngạn tinh không mênh mông khí tức, rõ ràng quy tắc thẩm thấu đi ra, nếu mà không phải là đóa Bỉ Ngạn Hoa vỡ vụn một đóa hoa cánh hoa, đóa Bỉ Ngạn Hoa càng là hết đẹp đến mức tận cùng.

- Đây là Niết Bàn Học Cung bầu trời màu đỏ Bỉ Ngạn Hoa?

Mạc Vô Kỵ liếc mắt một cái liền nhận ra đóa màu đỏ Bỉ Ngạn Hoa. Đang khi nói chuyện, hắn lấy ra vài tấm mảnh vỡ, vài tấm mảnh vỡ chính là đóa màu đỏ Bỉ Ngạn Hoa thượng.

Thanh Y Thánh Cô thấy Mạc Vô Kỵ lấy ra màu đỏ cánh hoa mảnh vỡ, đem trong tay biến hóa đưa cho Mạc Vô Kỵ nói:

- Không sai, chính là này một đóa hoa, hiện tại ta liền tặng cho ngươi sao?.

- A...

Mạc Vô Kỵ có chút kinh dị không chừng nhìn đóa Bỉ Ngạn Hoa, hắn không nghĩ tới Thanh Y Thánh Cô rộng lượng như thế.

Đóa hoa này, coi như là Thánh Nhân cũng luyến tiếc đưa ra đến, Thanh Y Thánh Cô muốn tặng cho hắn?

- Ngươi đã cứu ta một mạng, hơn nữa ta biết đóa hoa này đối với ngươi trọng yếu phi thường, cho nên liền đưa cho ngươi.

Thanh Y Thánh Cô bình tĩnh nói, đóa hoa này rất trân quý, đối với nàng bây giờ mà nói, còn thật không có nhiều chỗ đại dụng.

Mạc Vô Kỵ lần này không có cự tuyệt, hắn tiếp nhận Bỉ Ngạn Hoa, đối với Thanh Y Thánh Cô nói:

- Hồng Liên đạo hữu, đóa hoa này đối với ta thật sự là quá trọng yếu, đã có nó, ta sẽ dễ dàng hơn tìm được bằng hữu của ta. Nếu Hồng Liên đạo hữu đưa tiễn, ta liền mặt dày nhận.

Mạc Vô Kỵ là thật đối với Thanh Y Thánh Cô vài phần kính trọng, cái đó và nữ nhân không sẽ lại đem tính mạng của người khác xem ở trong mắt. Nàng hết lần này tới lần khác phi thường coi trọng ân tình, chính bản thân đối với nàng có chút ân tình, liền lấy ra Bỉ Ngạn Hoa loại này quý báu đồ đạc đến đưa tiễn, không thể không nói là rộng lượng tới rồi cực hạn.

Sẽ lại đem Bỉ Ngạn Hoa thu hồi, Mạc Vô Kỵ trực tiếp lấy ra sắp tới ba trăm nhánh thần linh mạch nhét vào màu trắng trên đỉnh núi, hoàn chỉnh tạo thành một cái to lớn Tụ Linh thần trận. Đồng thời lấy ra Tuế Nguyệt Bàn, lại lấy ra một đoàn Hồng Mông Tử Khí đưa cho Thanh Y Thánh Cô nói:

- Hồng Liên đạo hữu, trên người ta cũng không có thứ khác, chỉ có những thứ này tài nguyên tu luyện, ta dự định ở chỗ này tu luyện một đoạn thời gian. Nếu mà đạo hữu không ngại, cũng có thể ở chỗ này cùng ta cùng nhau tu luyện.

Thanh Y Thánh Cô nhìn mấy trăm nhánh hoàn thành Tụ Linh thần trận khai thiên thần linh mạch, còn có một đoàn phù phiếm tại trước mặt nàng Hồng Mông Sinh Tức, kích động khó tự kìm nén.

Bỉ Ngạn Hoa đích thật là trong vũ trụ đỉnh cấp bảo vật trân quý, nhưng bây giờ nàng cần nhất không phải là Bỉ Ngạn Hoa, mà là trước mắt mấy thứ này a. Huống chi, nơi này còn có một cái Tuế Nguyệt Bàn, đối với nàng mà nói, còn có cái gì so với tốt hơn bảo vật?

- Cảm ơn, cảm tạ!

Thanh Y Thánh Cô luôn miệng nói tạ ơn, kích động vành mắt đều đỏ.

Quả nhiên là có bỏ ra thì có hồi báo, nàng dùng một cái thần linh mạch cùng một nhỏ đoàn Hồng Mông Sinh Tức liền khôi phục được Thần Vương sơ kỳ, hôm nay như vậy một đại đoàn Hồng Mông Sinh Tức còn có mấy trăm nhánh khai thiên thần linh mạch, coi như là cùng Mạc Vô Kỵ cùng nhau tu luyện, nàng cũng vậy vậy là đủ rồi.

Huống chi, nơi này còn có một cái Tuế Nguyệt Bàn, có thể cho nàng trong thời gian ngắn nhất tận lực đề cao tu vi của mình.

Này Hạ Nhược Nhân thực sự là có mắt không tròng, ánh mắt mù, cư nhiên bỏ qua một cái nam tử thản thản đãng đãng như vậy.

Lần nữa cảm tạ một câu về sau, Thanh Y Thánh Cô không kịp chờ đợi xông lên Tuế Nguyệt Bàn một góc, bắt đầu tu luyện.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ giống nhau là cảm khái không thôi, bỏ ra quả nhiên có hồi báo. Với hắn mà nói mấy trăm nhánh thần linh mạch cùng một đoàn Hồng Mông Sinh Tức cộng lại ngồi một trăm, cũng không như một đóa hoàn chỉnh màu đỏ Bỉ Ngạn Hoa tới trọng yếu.

Hắn không biết Bỉ Ngạn Hoa còn có cái gì cái khác năng lực, chỉ tìm được Sầm Thư Âm hạng nhất, liền cũng đủ hắn xuất ra tất cả mọi thứ đi trao đổi.

Thấy Thanh Y Thánh Cô bước trên Tuế Nguyệt Bàn bắt đầu tu luyện, Mạc Vô Kỵ lại lấy ra một cái màu vàng viên cầu, sau đó rớt vào màu vàng viên cầu bên trên, đồng dạng bắt đầu điên cuồng tu luyện.

Tại Mạc Vô Kỵ xuất ra màu vàng viên cầu trong nháy mắt, Thanh Y Thánh Cô ít to lớn không tin nhìn thoáng qua màu vàng kia viên cầu. Nàng là một cái Thánh Nhân, há có thể không nhìn ra cái này màu vàng viên cầu là một cái tinh hạch quy tắc nguyên?

Nếu như là bình thường vậy tinh hạch quy tắc nguyên, đây cũng là mà thôi, hết lần này tới lần khác cái này tinh hạch nguyên nàng quen thuộc, là trước đây Thần Vị Giới.

Có thể nói đây là vũ trụ bên trong cao cấp nhất tu luyện bảo vật, Mạc Vô Kỵ ở trên Tuế Nguyệt Bàn mượn tinh hạch nguyên tu luyện, đối với nàng mà nói, đồng dạng có chỗ tốt cực lớn.

Nỗ lực bình phục chính bản thân tâm tình kích động, Thanh Y Thánh Cô liều mạng bắt đầu tu luyện cùng khôi phục. Cơ hội như thế tuyệt đối sẽ không có lần thứ hai, nếu mà lần này nàng cầm không được, nàng cũng không xứng trở thành một Thánh Nhân.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1172: Lại Vào Thần Khế Chi Địa

Tinh hạch nguyên màu vàng kim nhạt rất nhanh thì đem Mạc Vô Kỵ bọc lại, cộng thêm xung quanh khai thiên thần linh mạch nguyên khí, xung quanh Mạc Vô Kỵ tạo thành một cái nguyên khí vòng xoáy màu trắng sữa cùng màu vàng kim nhạt dung hợp ở chung với nhau. Ngay cả Thanh Y Thánh Cô xa xa tu luyện, cũng có thể rõ ràng cảm thụ được loại này tinh hạch nguyên quy tắc khí tức, tốc độ tu luyện tăng lên cũng không chỉ một cấp bậc.

Mạc Vô Kỵ tại trong hoàn cảnh này tu luyện đã thành thói quen, ngược lại Thanh Y Thánh Cô đang trong quá trình khôi phục gặp hoàn cảnh tu luyện hoàn mỹ như vậy, mừng rỡ không thôi, càng là không dám thả lỏng nửa điểm, điên cuồng tu luyện.

...

Đây đã là năm thứ một trăm mười hai Mạc Vô Kỵ cùng Thanh Y Thánh Cô bế quan tu luyện, núi đá trắng là một mảnh an tĩnh, cũng không có bất kỳ người nào đến quấy rầy.

Cũng trong lúc đó, tại Thần Khế Chi Địa trong một mảnh rừng trúc tử khí vờn quanh, chật vật không chịu nổi, Khôn Uẩn xoa xoa đầu tóc bản thân lăng loạn không chịu nổi, lầm bầm lầu bầu nói:

- Cuộc sống này không có cách nào qua, Hắc Ám Đạo Quân tên khốn kiếp này cũng không biết trốn ở địa phương nào, ta Khôn Uẩn năm đó dầu gì cũng là một cái chính thần tồn tại, hiện tại cư nhiên như một con chuột, mỗi ngày trốn, ai...

Phiến rừng trúc này chính là địa phương trước đây Hắc Ám Đạo Quân ẩn thân, Mạc Vô Kỵ mặc dù có thể tìm tới nơi này, còn là Khôn Uẩn chỉ điểm. Hiện tại Khôn Uẩn không có chỗ đi, cũng vậy đi tới nơi này, muốn phải tìm Hắc Ám Đạo Quân che chở một cái.

Chỉ là hắn tìm nhiều năm, cũng không có ở chỗ này tìm được nơi ở Hắc Ám Đạo Quân.

Lại đi vòng vo nửa ngày, Khôn Uẩn trong miệng lần nữa lẩm bẩm:

- Mạc Vô Kỵ tên khốn kiếp này, thực sự là không phải bạn chí cốt. Ta thế nhưng là bỏ ra năm trăm nhánh khai thiên thần linh mạch mời hắn làm việc, qua nhiều năm như vậy, thậm chí ngay cả một tin tức cũng không đưa cho ta.

- Ầm!

Một tiếng nổ vang ở phía xa vang lên, Khôn Uẩn giống như bị hỏa thiêu mông đít bình thường giống nhau, hóa thành một đạo quầng trăng mờ, trong nháy mắt liền từ tại chỗ biến mất.

Hắn hiện tại thành chim sợ cành cong, bất luận cái gì động tĩnh, cũng có thể làm cho hắn liều mạng chạy trốn.

So với ngụy thánh Mân Nguyên đuổi giết hắn, hắn càng kiêng kỵ là nữ nhân kia như Ác Ma vậy. Nếu mà không phải là hắn có Thao Thiết nồi, không biết bị nữ nhân kia giết chết bao nhiêu lần.

Thế nhưng là cứ như vậy mỗi ngày trốn ở đó cũng không phải biện pháp a, người khác đều đang điên cuồng tu luyện, trên người hắn một đống lớn tài nguyên tu luyện, đến bây giờ hắn tu vi khôi phục cũng không phải rất nhanh.

Có đôi khi hắn thậm chí hoài nghi mình tiến vào Thần Khế Chi Địa lựa chọn có đúng hay không, chí ít hắn hắn là chờ tu vi của mình vững chắc tại Chuẩn Thánh hậu tiến đến mới đúng là.

Hiện tại được rồi, một mình hắn ở bên trong này trốn đông trốn tây, Mạc Vô Kỵ càng là cả bóng dáng đều tìm không được.

...

- Rắc rắc rắc!

Quanh thân xương cốt lại một lần nữa phát sinh liên miên vang dội, nguyên khí ồ ồ nghịch thượng, Mạc Vô Kỵ tu vi vọt tới Chuẩn Thánh tầng bốn, cũng trong lúc đó, thân thể hắn nhiều năm không có tiến triển cũng vậy bước vào thánh thể trung kỳ.

Bất chấp ngoại giới thời gian mới đi qua hơn trăm năm, Mạc Vô Kỵ tại bên trong Tuế Nguyệt Bàn bế quan đã là vạn năm không ngừng. Dưới chân hắn tinh hạch nguyên, càng là chỉ còn lại có lớn chừng quả đấm.

Mạc Vô Kỵ thu hồi tinh hạch nguyên đứng lên, chung quanh thần linh mạch phát sinh từng trận tiếng vỡ vụn âm vang, sau đó tất cả đều biến thành tro bụi.

Tại sau khi Mạc Vô Kỵ đứng lên, Thanh Y Thánh Cô đồng thời tỉnh lại. Nàng thời khắc này thân thể ngưng thật cùng bản thân có thân thể không có bất kỳ khác nhau, về phần nàng tu vi, càng là khôi phục được Chuẩn Thánh tầng 6.

Chủ yếu là vì nàng bị ám toán thời gian cũng không lâu, quy tắc hầu như đều là rõ ràng có thể thấy được. Nếu mà không phải là thân thể đã không còn, tại đầy đủ tài nguyên, Thanh Y Thánh Cô thậm chí khôi phục được Chuẩn Thánh viên mãn cảnh giới.

- Đa tạ Mạc đạo hữu.

Thanh Y Thánh Cô sau khi đứng dậy, đối với Mạc Vô Kỵ là thật tâm thật ý khom người thi lễ. Có thể ở thời điểm bắt đầu khôi phục, có được Mạc Vô Kỵ lớn như thế lực hỗ trợ, đối với nàng mà nói tuyệt đối là một loại đại cơ duyên.

Mạc Vô Kỵ khoát tay nói:

- Ta cũng phải cảm tạ ngươi, đem màu đỏ Bỉ Ngạn Hoa cho ta, đây là đồ đạc ta cần nhất. Ta muốn đi vào Thần Khế Chi Địa một chuyến, không biết Hồng Liên đạo hữu có muốn cùng ta đi vào chung hay không?

Tiến vào Thần Khế Chi Địa, Mạc Vô Kỵ là chuẩn bị đi dạy dỗ một trận Đại Thánh Nhân Mân Nguyên muốn giết hắn. Đương nhiên, từ Mân Nguyên nơi đó kiếm một chút tài nguyên tu luyện cũng có ý nghĩ. Còn có một cái ý nghĩ, chính là tìm được Khôn Uẩn. Trước đây hắn chiếm được Khôn Uẩn năm trăm nhánh khai thiên thần linh mạch, đáp ứng Khôn Uẩn hai chuyện, sau cùng chỉ là làm một món. Lần này hắn đến nơi này, thuận tiện cũng vậy trợ giúp một cái Khôn Uẩn.

Về phần đi Thần Khế Chi Địa tìm kiếm Hạ Nhược Nhân, Mạc Vô Kỵ trái lại đã không còn chấp niệm như trước, dù cho hắn biết Hạ Nhược Nhân tại Thần Khế Chi Địa.

Trước đây Mạc Vô Kỵ muốn nhất cần phải làm là tìm được Hạ Nhược Nhân, hỏi nàng một câu, tại sao muốn ám toán hắn. Mà bây giờ, loại này chấp niệm tại trong lòng Mạc Vô Kỵ sớm đã tiêu tán không gặp.

Hỏi năm đó nguyên nhân? Ha ha, hỏi nguyên nhân một người tại trong lòng mình không có nửa điểm dấu vết làm gì? Về phần bị ám toán, hắn bị quá nhiều người ám toán, Đại Mạc đạo quân, Mông Dã, Minh Nhạc...

Lúc này Hạ Nhược Nhân bất quá là một người trong số người ám toán hắn mà thôi, tại trong mắt hắn chính là một tu sĩ vì lợi ích, cùng tên gia hỏa khác ám toán hắn không có khác nhau, không hơn.

Thanh Y Thánh Cô do dự một chút, sau đó lắc đầu:

- Tu vi của ta bây giờ, lại tiến vào Thần Khế Chi Địa đã không có bất kỳ tác dụng nào. Hôm nay ta nhu cầu cấp bách khôi phục thân thể, Thần

Khế Chi Địa không có bảo vật ta cần khôi phục thân thể, ta muốn rời đi nơi này...

Nói đến đây, Thanh Y Thánh Cô không có tiếp tục nói hết. Nàng tu vi hữu hạn, căn bản là không cách nào rời đi nơi này. Cầu Mạc Vô Kỵ? Mạc Vô Kỵ hiện tại muốn đi vào Thần Khế Chi Địa, nàng thế nào cầu?

-Ngươi không định tìm nữ nhân kia đi sẽ lại đem Hồng Liên của ngươi đòi về? Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Thanh Y Thánh Cô bản thể là Hồng Liên, nàng bản thể bị Hạ Nhược Nhân lấy đi, nếu mà nàng có thể lần nữa cầm lại Hồng Liên, thân thể của của nàng căn bản cũng không cần bất luận cái gì cái khác thiên tài địa bảo.

Thanh Y Thánh Cô trầm mặc một hồi lâu, rồi mới lên tiếng:

- Nếu như ta bỏ mình, Hạ Nhược Nhân Hồng Liên chính là Hồng Liên duy nhất trong thiên địa, cũng là chân chính Tạo Hóa bảo vật. Thế nhưng là ta không có vẫn lạc, chờ ta thân thể khôi phục về sau, trong thiên địa này duy nhất Hồng Liên đạo vận quy tắc ta sẽ thu hồi lại. Cầm tại trong tay Hạ Nhược Nhân, bất quá là một món tài liệu cao cấp nhất vũ trụ mà thôi.

Đương nhiên, còn có một cái nguyên nhân, đó chính là Hạ Nhược Nhân trong tay có một kiện pháp bảo, gọi là Luân Hồi Kính, đó là một món bảo vật phi thường rất giỏi. Dùng Hạ Nhược Nhân tâm cơ, trong khoảng thời gian này, nàng sớm lợi dụng Luân Hồi Kính bước vào Chuẩn Thánh. Ta không có thân thể, tiến vào Thần Khế Chi Địa, bất quá là tự rước lấy nhục mà thôi.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp lấy ra Tuế Nguyệt Bàn, đối với Thanh Y Thánh Cô nói:

- Đã như vậy, Hồng Liên đạo hữu, ta tiễn ngươi một đoạn đường sao?. Ta sẽ đem ngươi đưa vào Thần giới, nhưng ta hi vọng ngươi không

nên cử động Thần giới bất luận cái gì căn cơ. Phàm Nhân càng là tông môn của ta, cũng hi vọng ngươi không nên động tới.

Thanh Y Thánh Cô sớm khát vọng Mạc Vô Kỵ có thể đem nàng đưa đi, lúc này Mạc Vô Kỵ xuất ra Tuế Nguyệt Bàn, nàng nhanh chóng thi lễ nói:

- Đa tạ Mạc đạo hữu xuất thủ tương trợ, Mạc đạo hữu yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không động Thần giới bất kỳ vật gì. Ta chỉ là mượn Thần giới đi ngang qua một cái, sau đó rời đi Thần giới.

đồ đạc Nàng cần Thần giới cũng không có, nàng vốn là Hồng Liên bản thể, tuyệt đối không có khả năng đi Thần giới đoạt xá người khác.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ không có nửa phần do dự để cho Thanh Y Thánh Cô tiến vào Tuế Nguyệt Bàn, sau đó kích phát Tuế Nguyệt Bàn đem Thanh Y Thánh Cô đưa đi.

Tuế Nguyệt Bàn loại bảo vật này, có rất ít người có thể cướp đi. Mạc Vô Kỵ mặc dù có thể từ trong tay Hắc Ám Đạo Quân cướp đi, đó là bởi vì hắn là số rất ít người có thể cướp đi Tuế Nguyệt Bàn. Còn nguyên nhân chân chính để cho Mạc Vô Kỵ thu được Tuế Nguyệt Bàn là, Hắc Ám Đạo Quân đối với hắn Tuế Nguyệt Bàn quá mức tự tin, thế cho nên trước khi tu vi không có khôi phục lại lý tưởng trạng thái, hắn dĩ nhiên không có thu hồi Tuế Nguyệt Bàn.

Tuế Nguyệt Bàn mượn thời gian quy tắc qua sông hư không, chỉ là trong thời gian ngắn, liền đưa đi Thanh Y Thánh Cô, lần nữa về tới bên người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thu hồi Tuế Nguyệt Bàn, dùng tốc độ cực nhanh về tới trước Thần Khế Chi Địa sóng gợn trận môn.

Lần đầu tiên Mạc Vô Kỵ lúc đến nơi này, còn cần mượn Bán Nguyệt Trọng Kích xé rách tiến vào Thần Khế Chi Địa hư không trận môn. Hiện tại hắn bước vào Chuẩn Thánh tầng bốn rồi, căn bản cũng không cần động thủ, giơ tay lên liền xé ra hư không trận môn, sau đó nhảy vào.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1173: Ai Lấy Tổ Chim Của Ngươi

Mạc Vô Kỵ xuất hiện lần nữa tại Thần Khế Chi Địa, khí tức sát phạt vẫn như cũ rất nặng. Chỉ là xung quanh không có một bóng người, so với lần trước hắn tới thời điểm, nơi này dường như tiêu điều rất nhiều.

Mạc Vô Kỵ không có để ý những thứ này, hắn hiện tại đầu tiên muốn tìm là Đại Thánh Nhân Mân Nguyên.

Mân Nguyên là đệ nhất nhân Thần Khế Chi Địa, tuy rằng không phải là hết thảy người tại Thần Khế Chi Địa đều cần nghe hắn, thế nhưng trên mặt nổi, hắn vẫn là tên gia hỏa nắm trong tay nơi này.

Mân Nguyên trong tay tài nguyên tu luyện quá nhiều, năm đó hắn bị ngụy Thánh Nhân này truy sát, hôm nay lần nữa trở về, Mạc Vô Kỵ tự nhiên muốn tìm Mân Nguyên ngụy Thánh Nhân muốn một chút điểm bồi thường.

Thần Khế Chi Địa Đại Thánh Nhân Mân Nguyên năm đó hắn là Chuẩn Thánh tầng chín viên mãn, vô hạn bước vào Thánh Nhân cấp độ. Mạc Vô Kỵ ngược lại cũng không có để ở trong lòng, hắn tại thời điểm Chuẩn Thánh tầng một, cũng sẽ không e ngại Mân Nguyên, huống chi hiện tại hắn Chuẩn Thánh tầng bốn, khoảng cách Chuẩn Thánh tầng năm cũng chỉ có một bước mà thôi.

Lần đầu tiên Mạc Vô Kỵ tới, Mân Nguyên ở tại trên kim lóng lánh đại thánh sơn. Một cái màu vàng đại đạo, trực tiếp từ ngoài Thánh sơn đạo thần sông trực tiếp bày ra đi, khiến người ta một loại cao cao tại thượng, cảm giác yêu cầu cúng bái.

Lần này Mạc Vô Kỵ tới nơi này lần nữa, hắn có chút kinh ngạc nơi này biến hóa. Khi Thánh sơn thoạt nhìn cực kỳ bàng bạc, bây giờ một cái đỉnh núi bị lột. Đạo thần sông cũng bị oanh tứ phân ngũ liệt, về phần màu vàng đại đạo kia, càng là cả bóng dáng đều không nhìn thấy. Về phần vòng ngoài hộ trận cùng khốn sát trận, càng là nửa điểm bóng dáng cũng không có.

Mạc Vô Kỵ một bước bước ra, trực tiếp rớt vào đỉnh núi. Năm đó Đại Thánh Nhân Mân Nguyên chỗ ở Thánh sơn, lúc này không muốn nói ngụy Thánh Nhân Mân Nguyên, chính là một cái hồn phách cũng không có.

Bất đắc dĩ, Mạc Vô Kỵ chỉ có thể tùy tiện gửi đi một đạo tin tức cho Khôn Uẩn, xuống đỉnh núi.

Nếu mà thật sự là tìm không được Mân Nguyên cùng Khôn Uẩn, hắn chỉ có thể rời đi. Thần Khế Chi Địa cũng là mênh mông vô biên, Mạc Vô Kỵ cũng không muốn đem hết thảy thời gian đều lãng phí ở nơi này. Trên người hắn còn có một chút khai thiên thần linh mạch, tuy rằng không đủ để để cho hắn tu luyện tới Chuẩn Thánh viên mãn, để cho hắn kiên trì đến Chuẩn Thánh tầng bảy hắn là vẫn là có thể.

Chuẩn Thánh tầng bảy có đúng hay không có khả năng qua Thánh Nhân, Mạc Vô Kỵ còn không có khái niệm trực quan, thế nhưng hắn biết Chuẩn Thánh tầng bốn phải cùng La Hư Thánh Nhân còn có một chút khoảng cách.

...

- Khôn Uẩn, có đúng cảm giác mình hiện tại vô tư hay không?

Vọt tới khô sâu trong rừng trúc, Khôn Uẩn vừa mới thở dốc một cái, một cái thanh âm đột ngột lại mang một phần khàn khàn liền truyền tới.

- Đại Thánh Nhân...

Khôn Uẩn sắc mặt có chút trắng bệch nhìn nam tử đứng ở phía trước hắn, tên nam tử này vóc người rất thấp, đầu đội lấy mũ cao màu vàng. Tại phía sau nam tử, còn đứng lấy hai gã Hợp Thần cảnh tu sĩ miễn cưỡng trọng tố thân thể.

tên nam tử lùn đầu đội mũ cao cười ha ha:

- Khôn Uẩn, khó có được lúc ngươi còn nhớ rõ ta là Đại Thánh Nhân. thời điểm ngươi đến Thánh sơn ta, ta cũng không có trách phạt ngươi, thậm chí còn chuẩn bị xuất ra rất nhiều tài nguyên cho ngươi khôi phục thực lực. Biểu hiện của ngươi, thật sự là để cho ta thất vọng.

- Đại Thánh Nhân, thật không thể trách ta a. Mạc Vô Kỵ cùng ta quan hệ vốn là bình thường, chúng ta bèo nước gặp nhau...

Khôn Uẩn vội vàng sợ hãi giải thích.

- Ngươi liền nói hắn đến từ nơi nào sao?.

Đại Thánh Nhân mặt không thay đổi nói.

Khôn Uẩn nào dám đắc tội Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đáng sợ hắn so với ai khác đều rõ ràng, đắc tội Mạc Vô Kỵ cùng đắc tội Đại Thánh Nhân đều là một cái đạo lý.

- Bẩm Đại Thánh Nhân, Mạc Vô Kỵ là ta tại vũ trụ hư không gặp phải, lúc đó ta đang tìm Táng Thần Cốc cửa vào, gặp hắn. Người này thực lực kinh người, ta không phải là đối thủ của hắn, bị hắn chèn ép đến nơi này...

- Hừ!

Đại Thánh Nhân hừ lạnh một tiếng, cắt đứt Khôn Uẩn nói:

- Ngươi nói láo, Mạc Vô Kỵ này hắn không phải là ngươi ở trên hư không gặp phải sao?? Nếu mà ngươi có một câu lời nói dối nữa, đừng trách ta đào hồn phách cùng Nguyên Thần của ngươi. Đừng cho là ta

không biết ngươi tới nơi này mặt ngoài là đòi ta đồ đạc năm đó, đồ đạc ngươi chân chính ẩn nấp tại Thần Khế Chi Địa một chỗ bí mật. Nếu mà không phải là ta xem kỹ, hoặc là nói Mạc Vô Kỵ kia giúp ngươi mở ra chỗ năm đó ngươi giấu bảo không ở nơi này, ngươi sớm đã đi sao?.

Nghe nói như thế, phía sau Khôn Uẩn mồ hôi lạnh bá một cái liền rơi xuống. Hắn biết nếu như mình có dũng khí giấu giếm, đó chính là tử kỳ đến rồi. Mân Nguyên tên khốn kiếp này, tổ chim bị người ta bưng, không có bản lĩnh báo thù, cư nhiên sẽ lại đem một ngụm tức giận xả tại trên người hắn Khôn Uẩn.

Ai, ai bảo hắn là trái hồng mềm nhất đâu nè.

Mạc Vô Kỵ a Mạc Vô Kỵ, đừng trách lão huynh ta không có suy nghĩ, ta thực sự không cách nào giúp ngươi ẩn nấp. Mân Nguyên tên khốn kiếp này nhất định là chuẩn bị đi ra ngoài, chính là biết hắn sẽ đem tông môn ngươi diệt đầu khớp xương bột phấn cũng không còn lại, ta cũng chỉ có thể ăn ngay nói thật.

- Dà, dà...

Khôn Uẩn mới vừa vừa mới nói hai cái chữ, liền thấy truyền tin châu của hắn ấn nơi cổ tay sáng hai cái.

Khôn Uẩn trong lòng mừng như điên, không chút do dự gửi đi một đạo tin tức đi ra ngoài, đồng thời nói:

- Đại Thánh Nhân, mới vừa rồi là Mạc Vô Kỵ gửi đi tin tức đến, hỏi ta trốn ở địa phương nào. Ta nhanh chóng cho hắn một đạo tin tức, tối đa nửa ngày hắn liền sẽ tới. Đại Thánh Nhân chỉ cần trốn ở một bên, đến lúc đó tới bắt người thì tốt rồi.

Đại Thánh Nhân nhìn chằm chằm Khôn Uẩn cười lạnh một tiếng:

- Ta Mân Nguyên làm chuyện gì, cũng không phải cần ngươi dạy, trước đem Khôn Uẩn giam cầm lại.Khôn Uẩn nghe nói như thế, trong

lòng kinh hãi, nhanh chóng tế xuất Thao Thiết nồi nói:

- Đại Thánh Nhân, ta nhưng là dựa theo ngươi nói đi làm, lẽ nào ngươi muốn qua sông đoạn cầu?

Nhìn chằm chằm Thao Thiết nồi trôi lơ lửng tại Khôn Uẩn đỉnh đầu, Mân Nguyên trong mắt bắn ra cực nóng quang mang, hừ lạnh một tiếng nói:

- Động thủ.

Hơn mười đạo nhân ảnh đột ngột từ chỗ tối vọt ra, hơn mười đạo nhân ảnh chia làm hai luồng, một sóng tứ tán ra đi phục kích Mạc Vô Kỵ. Một sóng khác, đánh về phía Khôn Uẩn.

- Rầm rầm ầm!

Liên tiếp mấy đạo công kích đánh về phía Khôn Uẩn, dù cho Khôn Uẩn có Thao Thiết nồi ngăn trở, cũng bị cường đại thần nguyên phản phệ há mồm thổ huyết, quanh thân Đạo tắc lăng loạn.

- Mân Nguyên ngươi là đồ con rùa đen già, khốn kiếp mất dạy...

Khôn Uẩn miễn cưỡng ngăn trở một đợt công kích về sau, chửi ầm lên.

...

Mạc Vô Kỵ đang nghĩ ngợi có nên hay không nên đi ra ngoài, hắn bỗng nhiên nhận được Khôn Uẩn tin tức.

- Mạc lão đệ a, nhanh chóng mau cứu lão ca, lão ca ta bị Mân Nguyên con rùa đen già khốn kiếp mất dạy vây ở trong phiến rừng trúc của Khổ Tâm Nhân này. Ngươi lại đến chậm một hồi, lão ca ta sẽ chết mất xác. Ta một khi chết, ngươi sẽ không còn được gặp lại bảo vật bên trong vũ trụ làm cho người động lòng nhất nữa đâu. Nếu mà ngươi có thể ở thời gian

ngắn nhất đến, ta còn có thể cho ngươi hai trăm nhánh khai thiên thần linh mạch, làm trâu làm ngựa cho ngươi...

Khôn Uẩn tin tức căn bản cũng không có giải thích Mân Nguyên ở chung quanh bố trí tới rồi mai phục, hắn lo lắng Mạc Vô Kỵ biết Mân Nguyên ở chung quanh có mai phục, Mạc Vô Kỵ không dám đến. Về phần làm trâu làm ngựa cho Mạc Vô Kỵ, Khôn Uẩn rất yên tâm. Hắn và Mạc Vô Kỵ gặp gỡ đoạn thời gian này tới nay, đối với bản tính Mạc Vô Kỵ rất là lý giải. Biết Mạc Vô Kỵ không phải là cái loại hạng người độc địa độc ác, hơn nữa còn rất dễ nói chuyện. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là chính bản thân phải thành thực.

Mạc Vô Kỵ cũng không có nghĩ nhiều như vậy, hắn vốn là muốn tìm ngụy Thánh Nhân Mân Nguyên. Hiện tại biết Mân Nguyên vây khốn Khôn Uẩn, hắn hầu như cũng không có cân nhắc, trực tiếp tế xuất Tuế Nguyệt Bàn xông về rừng trúc.

Tuế Nguyệt Bàn tốc độ thật là nhanh? Chỉ dùng hơn mười hô hấp thời gian, Tuế Nguyệt Bàn liền vọt tới phía trên Khôn Uẩn nồi.

Mạc Vô Kỵ xông vào, đám tên gia hỏa mai phục Mạc Vô Kỵ, còn chưa kịp động thủ.

- Khôn Uẩn, xác con rùa đen già này có thể thu lại.

Mạc Vô Kỵ thu hồi Tuế Nguyệt Bàn, rơi vào bên người Khôn Uẩn, cười tủm tỉm nói.

- Ngươi thực sự mượn được Tuế Nguyệt Bàn của Hắc Ám Đạo Quân Khổ Tâm Nhân tới rồi?

Khôn Uẩn hoàn toàn quên mất chính bản thân còn bị người của Mân Nguyên vây bắt, nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ không dám tin tưởng hỏi.

- Thế nào? Lẽ nào lúc đó ngươi để cho ta đi nhận Tuế Nguyệt Bàn là gạt ta?

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trầm xuống, có chút không cao hứng nói.

Khôn Uẩn phục hồi tinh thần lại, nhanh chóng xua tay nói:

- Làm sao có thể chứ, ta chỉ là không nghĩ tới Hắc Ám Đạo Quân sẽ đem đồ đạc cho ngươi mượn nhiều năm như vậy còn không có lấy về.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc:

- Thứ này thế nhưng là ta dùng bảo vật đỉnh cấp cùng hắn trao đổi trở về, lẽ nào đồ đạc đã trao đổi, hắn còn muốn lấy về sao?

- Dà, dà.

Khôn Uẩn hiện tại chính là chim sợ cành cong, Mạc Vô Kỵ nói, hắn không dám đi phản bác. Bất quá hắn trong lòng rất là không cho là đúng, Hắc Ám Đạo Quân sẽ đem Tuế Nguyệt Bàn trao đổi cho Mạc Vô Kỵ? Ha ha, đừng trêu chọc hắn, đây là khi dễ hắn Khôn Uẩn chưa từng trải sao?

- Ngươi chính là Mạc Vô Kỵ?

Đại Thánh Nhân Mân Nguyên nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, ánh mắt quang mang hầu như muốn đem phiến khô rừng trúc bốc cháy lên.

trong tay Khôn Uẩn Thao Thiết nồi gần trở thành của hắn Mân Nguyên, hiện tại Mạc Vô Kỵ cư nhiên lại đưa tới một cái Tuế Nguyệt Bàn. Đây là thiên ý a, quyết định hắn Mân Nguyên sẽ lại trở thành vai chính lần nữa bên trong diệt thế Lượng Kiếp.

Tại thời gian Mân Nguyên nói chuyện, chừng hai mươi người đã đem Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn bao quanh vây quanh. Chung quanh trận kỳ càng là một quả lại một tấm ném xuống, đây là lo lắng Mạc Vô Kỵ lần nữa chạy trốn.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ không chút kiêng kỵ rớt vào trên người ngụy Thánh Nhân Mân Nguyên, hắn rất nhanh thì thấy rõ ràng Mân

Nguyên còn bị thương.

- Ngươi ngụy Thánh Nhân này thế nào bị thương? Nói chuyện cũng có chút khàn khàn? Được rồi, ổ của ngươi ta vừa mới đi qua, là ai bưng tổ chim của ngươi?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi một câu.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1174: Bần Cùng Hạn Chế Sức Tưởng Tượng

- Mạc huynh đệ, đừng để ý hắn, ngươi có thủ đoạn trốn chạy, nhanh chóng mang theo ta đi rồi lại nói, ta bảo đảm không bạc đãi ngươi.

Khôn Uẩn phản ứng kịp, thấy Mạc Vô Kỵ còn đang không chút hoang mang nói chuyện với Mân Nguyên, cấp thiết truyền âm cho Mạc Vô Kỵ.

Đáng tiếc là, Mân Nguyên ở chỗ này sớm đã bố trí truyền âm cấm chế. Khôn Uẩn vừa mới nói xong, đã bị cấm chế lập lại một lần, lớn tiếng nói với Mạc Vô Kỵ.

Khôn Uẩn lúng túng sờ sờ đầu, cẩn thận đi phía sau Mạc Vô Kỵ dựa vào, hắn là thật sợ ngụy Thánh Nhân này.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Khôn Uẩn, ngươi vừa rồi có bán đứng ta hay không? Thế nào khi ta tới, bên ngoài còn mười mấy tên gia hỏa mai phục? Ta không cùng ngươi tính toán những thứ này, mang ngươi đi cũng có thể, tới địa phương ngươi giấu bảo, trước hết để cho ta chọn một món đồ.

- Tùy ngươi, ngươi chỉ cần dẫn ta đi.

Khôn Uẩn hiện làm sao có tâm sự lo lắng bản thân giấu bảo?

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại nhìn Mân Nguyên nói:

- Ngươi vẫn không trả lời ta mới vừa rồi đâu nè, trong này rốt cuộc là người nào đả thương ngươi a? Ngươi dầu gì cũng là một cái Thánh

Nhân, cho dù là ngụy, cũng là Thánh Nhân a.

- Quả nhiên là có lá gan...

Mân Nguyên giận dữ phản kháng một tiếng, lập tức nguyên khí thủ ấn đã bắt đi xuống.

Lần trước tại Thánh sơn của hắn, bị Mạc Vô Kỵ trốn đi, lần này nếu mà lại để cho Mạc Vô Kỵ chạy trốn, chính là hắn Mân Nguyên vô năng.

Tại Mân Nguyên động thủ đồng thời, hơn hai mươi tên Hợp Thần tu sĩ sớm đã đem Mạc Vô Kỵ bao quanh vây khốn, ngăn lại hết thảy cơ hội chạy trốn của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ thấy Mân Nguyên khinh thường như vậy, cười ha ha, tên này còn xem hắn trở thành tu vi lần trước đâu nè. Hắn ngay cả động đậy cũng không có, cũng chính là một đạo thủ ấn bắt đi ra ngoài.

Mân Nguyên thấy Mạc Vô Kỵ lại dám dùng thủ ấn bắt tay của hắn, có chút không dám tin tưởng nhìn Mạc Vô Kỵ.

Hắn ra mắt càn rỡ, cùng Mạc Vô Kỵ loại này càn rỡ, hắn thật đúng là lần đầu tiên nhìn thấy. Vốn Mân Nguyên chỉ là dự định đem Mạc Vô Kỵ bắt lại, thấy Mạc Vô Kỵ ngông cuồng như thế, Mân Nguyên đâu chịu được. Thủ ấn nửa đường vận lưu chuyển, cường đại quy tắc ngang dọc cuồng bạo.

Hắn muốn đem thân thể Mạc Vô Kỵ xé thành mảnh vụn, sau đó ép hỏi Mạc Vô Kỵ Nguyên Thần, Mạc Vô Kỵ lá gan rốt cuộc là từ địa phương nào tới.

- Ầm!

Mạc Vô Kỵ nguyên khí quy tắc thủ ấn cùng Mân Nguyên nguyên khí quy tắc thủ ấn đánh vào cùng một chỗ, hỗn loạn quy tắc nổ tung, đi theo từng đạo quy tắc tất cả đều vỡ vụn.

Không gian chung quanh lĩnh vực cũng vậy hoàn toàn vỡ ra đến, Mân Nguyên cũng cảm giác được thân thể hơi chậm lại, một loại cường đại không gian lực lượng mang theo bao chung quanh hắn.

Cuồng nộ chỉ là mới vừa dâng lên, Mân Nguyên một lòng như bị nước đá tưới qua bình thường giống nhau. Không gian vỡ vụn quy tắc dĩ nhiên toàn bộ là hắn, Mạc Vô Kỵ đạo vận quy tắc thật giống như bàn thạch giống nhau, vẫn không nhúc nhích, tại xé rách hắn không gian quy tắc về sau, nắm trong tay một phương không gian này. Phẫn nộ trong thời gian ngắn biến mất thay vào đó là một loại sợ hãi thật sâu.

- Ngươi...

Mân Nguyên mới vừa nói một chữ, một chỉ kinh khủng hơn đánh về phía mi tâm của hắn.

Trong thiên địa không lại dung nạp dưới hắn Mân Nguyên, chỉ này như vũ trụ vậy mênh mông điểm hướng về phía mi tâm của hắn.

Mân Nguyên đâu còn dám nói nhảm, trương tay một tấm thảm kim sắc đc tế xuất.

- Bành!

Cuồng bạo quy tắc thần nguyên lại một lần nữa vỡ ra, Mân Nguyên duy nhất cảm giác, chính là không gian quy tắc lĩnh vực đã vỡ vụn cùng miễn cưỡng lần nữa chống lên, tại đây dưới một chỉ hóa thành băng cặn bã.

Một loại cảm giác vô lực giác truyền đến, hắn thậm chí không biết phải làm thế nào để chạy trốn.

- Răng rắc!

Thanh âm gáy xương bể nát nứt ra truyền đến, Mân Nguyên lần nữa thấy rõ ràng Mạc Vô Kỵ, Linh Lạc toàn thân hắn đều bị Mạc Vô Kỵ phong ấn lại, đạo vận quy tắc càng là hoàn toàn bị Mạc Vô Kỵ trói buộc.

Một đạo thần nguyên thủ ấn nắm cổ của hắn, đưa hắn xách ở tại trong hư không.

Điều này sao có thể? Mân Nguyên trong mắt tràn đầy kinh hãi. Hắn hoàn toàn không tin Mạc Vô Kỵ sẽ cường đại đến loại tình trạng này, lẽ nào Mạc Vô Kỵ là thánh nhân sao? Không phải là Thánh Nhân vì sao cường đại như vậy a?

Chẳng những là Mân Nguyên, đi theo Mân Nguyên hơn hai mươi danh Hợp Thần tu sĩ, lúc này như nhau chân tay luống cuống. Mạc Vô Kỵ cường đại, xa xa vượt ra khỏi phạm vi chịu đựng của bọn họ.

Hơn hai mươi Hợp Thần tu sĩ chỉ là do dự vài hơi thở thời gian, liền biến thành hơn hai mươi đạo độn quang, tứ tán biến mất.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có đi quản những thứ này chạy trốn tu sĩ, hắn nhìn Mân Nguyên bị chính bản thân quy tắc thủ ấn nắm than thở:

- Chỉ ngươi điểm ấy đạo hạnh cũng dám nói là Đại Thánh Nhân? Ta xem lá gan của ngươi lớn hơn ta nhiều.

Không phải là Mạc Vô Kỵ cảm thán, hắn cảm giác Mân Nguyên thực lực chân chính tối đa chỉ là cùng Phảng Sư Ngọc không sai biệt lắm. Phảng Sư Ngọc Mạc Vô Kỵ đã biết, khoảng cách chân chính Thánh Nhân kém quá xa quá xa.

Dù cho bỏ đi nhân tố Mân Nguyên vừa rồi khinh địch cùng bị thương, hắn ở trước mặt mình nhiều nhất là kiên trì thêm mấy chiêu mà thôi.

- Mạc huynh...

Khôn Uẩn kích động nhìn Mân Nguyên bị Mạc Vô Kỵ dùng thần nguyên thủ ấn nắm, giọng nói chuyện đều run rẩy.

Về phần xưng hô, đó là tự nhiên mà từ Mạc huynh đệ đổi thành Mạc huynh.

Rớt vào trong tay Mân Nguyên, hắn hữu tử vô sinh. Mạc Vô Kỵ làm người hắn biết, cũng sẽ không để... tâm tư vì tiền hại tính mệnh. Điều kiện tiên quyết là chính bản thân nghìn vạn đừng lừa dối hắn, nếu không, sự tình năm đó ở hắn trong thức hải sẽ chỉ là biết tái diễn. Hắn quá rõ tâm cơ của Mạc Vô Kỵ, cùng với Mạc Vô Kỵ, tốt nhất ở chung thủ đoạn là, đừng đùa giỡn tâm cơ.

- Ngươi muốn thế nào?

Mân Nguyên giùng giằng hộc ra mấy chữ cũng không rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Thế nào? Ta đối với tên gia hỏa muốn đẩy với ta tử địa, cho tới bây giờ đều chỉ có một thủ đoạn, giết.

- Chờ một chút...

Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ quanh thân sát khí hắn lên, dù cho Mân Nguyên hoài nghi Mạc Vô Kỵ là uy hiếp hắn, hắn cũng không dám đánh cuộc.

- Còn có cái gì để nói, thì nói nhanh chút đi.

Mạc Vô Kỵ hòa hoãn một cái sát khí của mình.

Mân Nguyên hít sâu một hơi nói:

- Ngươi hắn là biết, thời điểm năm đó Đại Lượng Kiếp tới, ta giúp rất nhiều người bảo tồn qua bảo vật, chỉ cần ngươi thả ta, những bảo vật này ta có thể chia một bộ phận cho ngươi.

- Chỉ là chia một bộ phận cho ta sao?

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc.

Mân Nguyên đơn giản nhắm mắt lại nói:

- Không sai, chỉ là chia một bộ phận cho ngươi, nếu mà ngươi cảm thấy không đem toàn bộ đồ đạc cho ngươi, liền muốn giết ta, vậy xin cứ tự nhiên sao?, vừa rồi coi như ta không có nói qua.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ rớt vào trên người Mân Nguyên, nhìn hồi lâu, cũng không có nhìn ra Mân Nguyên là giả vờ tỉnh táo, không chỉ như thế, trên người đối phương thật sự có một loại ý chí chết.

Mạc Vô Kỵ thở dài, hắn là lần đầu tiên thấy loại này tên gia hỏa sẽ đem đồ đạc nhìn còn trọng yếu hơn so với mạng nhỏ mình. Tên này thật đúng là một kẻ chân tiểu nhân, người như thế lại còn tự xưng Đại Thánh Nhân. Nếu như vô tình gặp hắn một cái kẻ hung ác, còn thật trực tiếp giết chết Mân Nguyên.

Đối với giết Mân Nguyên hay không, Mạc Vô Kỵ ngược lại cũng không thèm để ý. Hắn để ý là, Mân Nguyên có thể xuất ra bao nhiêu đồ đạc cho hắn. Lượng Kiếp gần đến, tu vi của hắn yêu cầu lần nữa tăng lên, bằng không hắn cũng sẽ nguy hiểm.

- Ngươi có thể xuất ra thứ gì? Để cho ta xem một chút có thể mua mạng của ngươi hay không.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói, đồng thời thủ ấn nắm cổ Mân Nguyên lỏng một phần.

- Ngươi muốn cái gì?

Mân Nguyên không trả lời Mạc Vô Kỵ nói, hỏi ngược lại.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm nghĩ, ít nhất phải có một nghìn nhánh cực phẩm thần linh mạch, hơn nữa mấy vạn nhánh thượng phẩm thần linh mạch. Bất quá hắn tại thời điểm định đem những lời này nói ra, lại dừng lại. Đàm phán cao thủ, tuyệt đối sẽ không sẽ lại đem ranh giới cuối cùng của mình tùy tiện tiết lộ ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ không phải là cái gì đàm phán cao thủ, điểm đạo lý này hắn vẫn là biết.

- Bây giờ là ngươi cầu ta, không phải là ta cầu ngươi. Nếu mà vật của ngươi không cách nào để cho ta thoả mãn, mọi người xếp hình chia tay. Dù sao đợi lát nữa chỗ Khôn Uẩn cũng có thứ tốt, ta không ngại sẽ lại đem thứ tốt Khôn Uẩn cầm đến, sau đó giết ngươi trước dẹp loạn lửa giận trong lòng.

Mạc Vô Kỵ nhìn chằm chằm Mân Nguyên, giọng nói bình tĩnh không gì sánh được.

Mân Nguyên lần này không do dự, tận lực dùng rõ ràng nói:

- Cho ngươi một vạn nhánh cực phẩm thần linh mạch, mười vạn thượng phẩm thần linh mạch. Cửu cấp Thần linh thảo Dược Viên mười cái, dưới cửu cấp Thần linh thảo Dược Viên một trăm, cao cấp nhất tài liệu luyện khí 821 món, trong đó bao gồm một cây Độ Trúc...

Mạc Vô Kỵ cũng hít một hơi hơi lạnh, tên này giàu có quả thực để cho hắn điên cuồng. Cực phẩm thần linh mạch vừa vung tay chính là một vạn nhánh, lại còn có Độ Trúc, đây chính là một loại bên trong năm Đại Hậu Thiên Tài Liệu a. Hắn luyện chế Bán Nguyệt Trọng Kích Vô Căn Thần Thiết chính là bên trong 5 đại Hậu Thiên Tài Liệu, nói cách khác, Độ Trúc là bảo vật cùng Vô Căn Thần Thiết ngang nhau đẳng cấp.

Mạc Vô Kỵ chợt nhớ tới một câu nói, đó là gì, bần cùng hạn chế sức tưởng tượng của hắn. Thua thiệt trước hắn còn thầm nghĩ muốn một nghìn nhánh cực phẩm thần linh mạch, đây quả thực là...

Khôn Uẩn tại một bên nói:

- Mân Nguyên, năm đó trước khi Lượng Kiếp tới, vô số tu sĩ đem bảo vật gửi chỗ ngươi cái này ngụy Thánh Nhân. Hôm nay chỉ là xuất ra điểm ấy, ngươi cảm thấy Mạc huynh sẽ đồng ý sao?

Mân Nguyên bình tĩnh nói:

- Chỉ có mấy thứ này, đồng ý thì đồng ý, không đồng ý liền giết ta, ta Mân Nguyên tuyệt đối sẽ không có hai lời, cũng vậy tuyệt đối sẽ không nhiều xuất ra một tia một hào đồ đạc nào khác.

- Ta đồng ý, chỉ cần ngươi có thể xuất ra mấy thứ này, tại Thần Khế Chi Địa ta sẽ không giết ngươi. Đương nhiên, tương lai nếu mà ngươi tái phạm đến trong tay ta, cũng đừng trách ta không khách khí.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói, mấy thứ này thật giống như nhặt được, với hắn mà nói quá trọng yếu. Về phần Mân Nguyên, giết hay không đều không có bất cứ quan hệ gì.

Mân Nguyên loại chân tiểu nhân này, đó là thật nói được thì làm được. Người như thế thà rằng mạng nhỏ mình bị giết, cũng không muốn lại đem tất cả mọi thứ tiện nghi người khác.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1175: Đám Người Vô Can Đều Lăn Xuống Hết

Một cái nhẫn bị Mân Nguyên không chút do dự đưa đến trong tay Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ kiểm tra một chút giới chỉ, bên trong thật là đồ đạc mà Mân Nguyên nói, không chỉ như thế, còn có một cặp pháp bảo.

Cái loại này tâm tình kích động, để cho Mạc Vô Kỵ cảm thấy hắn chính là một tên nhà quê ở nông thôn.

- Mạc đạo hữu, không biết ta có thể đi rồi hay chưa?

Mân Nguyên thấy Mạc Vô Kỵ tự kiểm tra giới chỉ, quên mất buông hắn ra, nhịn không được hỏi một câu.

Hắn là bằng vào ánh mắt của mình nhận định Mạc Vô Kỵ sẽ không đổi ý, cộng thêm hắn cũng không có bao nhiêu đường sống trả giá, lúc này mới lưu manh lấy ra đồ đạc. Nếu mà Mạc Vô Kỵ thực sự đổi ý, hắn chỉ có thể trách ánh mắt của mình quá kém.

Mạc Vô Kỵ thu hồi giới chỉ, tâm tình đã bình tĩnh trở lại, hắn nhìn Mân Nguyên nhàn nhạt nói:

- Ngươi đương nhiên có thể đi rồi, tại trước khi đi, ngươi còn phải phát một lời thề. Ta nghĩ dùng ngươi loại này người thông minh, hắn là biết hắn là phát cái gì thề sao??

Lúc này Mạc Vô Kỵ có chút hoài nghi Mân Nguyên người kia có thiên phú diễn tiểu phẩm, lời hắn nói để cho người ta tin tưởng không nghi ngờ, dường như hắn trời sinh chính là người như thế.

Mân Nguyên quả nhiên biết suy nghĩ trong lòng Mạc Vô Kỵ, hắn không chút do dự nói:

- Ta Mân Nguyên thề, từ nơi này sau khi rời đi, tuyệt đối không tìm người cùng Mạc Vô Kỵ đạo hữu tương quan báo thù, bằng không tâm ma lôi kiếp bỏ mình, trọn đời không được bước vào thánh đạo.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than, chính bản thân hắn là nhìn lầm Mân Nguyên rồi, tên này chẳng những là chân tiểu nhân, còn là một kẻ ngụy quân tử. Bất luận cái gì nói từ trong miệng hắn nói ra, giống như thực sự bình thường giống nhau, để cho người ta phải tin tưởng. Hơn nữa người này cáo già, từ bên trong bản thân nói mấy câu, liền biết mình muốn để cho hắn phát cái gì thệ ngôn.

- Ngươi đi đi, ta vẫn là câu nói kia, sau này đừng phạm ở trong tay ta.

Mạc Vô Kỵ nói xong, đại thủ ấn buông lỏng. Hắn nếu nói qua để cho chạy Mân Nguyên, cũng sẽ không đổi ý, đây là tâm tính một cái cường giả.

Mân Nguyên liền ôm quyền, thân hình thoắt một cái, biến mất vô tung vô ảnh.

Chờ Mân Nguyên đi rồi, Khôn Uẩn mới thở dài nói:

- Mạc huynh, ngươi đã bị tên này lừa. Ta khẳng định, nếu mà ngươi nhất định phải giết tên này, tên này tuyệt đối còn có thể xuất ra nhiều thứ hơn. Ta tu vi quá thấp, không dám quá mức đắc tội hắn, cho nên không dám nói thêm cái gì.

Năm đó hắn dùng một bộ chân chính đại thiện nhân Đại Thánh Nhân sắc mặt, tại trước khi Lượng Kiếp tới, để cho đông đảo tu sĩ vô luận có hay không Thần vị, đều đem bảo vật gởi ở trên người hắn, đây chính là duy nhất một cái. Hôm nay ta cũng biết, người này lớn nhất bản lĩnh, chính là sẽ lại đem mọi chuyện nói vô cùng chân thật, để cho người ta phải tin tưởng hắn sẽ làm được.

Khôn Uẩn cũng không có nói mò, hắn là thật không dám sẽ lại đem sự thực nói ra. Hắn luôn không khả năng cả đời đi theo bên người Mạc Vô Kỵ. Một khi cùng Mạc Vô Kỵ tách ra, hắn đắc tội Mân Nguyên quá ác, rất có thể rớt vào trong tay Mân Nguyên.

Mạc Vô Kỵ rất ít vì một việc đi hối hận, hắn nhàn nhạt nói:

- Khôn Uẩn, thời điểm ngươi phát tin tức cho ta, nói đáp ứng ta cái gì a?

Khôn Uẩn biến sắc:

- Mạc huynh, ngươi bây giờ có một vạn nhánh cực phẩm thần linh mạch, ngươi còn muốn muốn ta thần linh mạch, đây cũng quá không hậu đạo một chút.

- Được chưa, ta cầm hai trăm nhánh cùng ngươi trao đổi.

Mạc Vô Kỵ nói xong ném ra một cái giới chỉ cho Khôn Uẩn.

Khôn Uẩn khuôn mặt so với khóc đều khó khăn nhìn xem, hai trăm nhánh cực phẩm thần linh mạch là một số lớn tài phú, thế nhưng là Mạc Vô Kỵ cần hai trăm cực phẩm thần linh mạch trao đổi hắn hai trăm khai thiên cực phẩm thần linh mạch, nhưng hoàn toàn không đúng a.

Vũ trụ tài nguyên thiếu thốn, cực phẩm thần linh mạch còn có thể tìm tới. Khai thiên thần linh mạch, đó là thật không thấy nhiều. Ai bảo miệng hắn nợ đâu nè, vì bảo mệnh cái gì cũng dám đáp ứng.

Tuy rằng rất là không muốn, hiện tại đáp ứng Mạc Vô Kỵ rồi, Khôn Uẩn cũng chỉ phải lấy ra hai trăm nhánh khai thiên thần linh mạch. Hiện tại đắc tội ai cũng có thể, liền là không thể đắc tội Mạc Vô Kỵ.

Chờ Mạc Vô Kỵ thu hồi bản thân khai thiên thần linh mạch, Khôn Uẩn lúc này mới vòng vo khuôn mặt tươi cười nói:

- Mạc huynh, chúng ta có đúng hay không có thể đi cái địa phương kia? Chỗ kia không có ngươi, căn bản là không mở ra.

Mạc Vô Kỵ dáng tươi cười khuôn mặt nói:

- Tự nhiên phải đi, được rồi, ngươi ở nơi đó ẩn dấu thứ tốt gì a?

Khôn Uẩn lúc này mới nhớ tới chính bản thân trước đây không lâu lại đáp ứng rồi mở ra hắn giấu bảo địa phương về sau, Mạc Vô Kỵ trước phải lấy đi một món đồ, nhất thời sắc mặt liền khổ xuống tới.

- Mạc huynh...

Không đợi Khôn Uẩn đem lời nói cho xong, Mạc Vô Kỵ liền giơ tay lên ngăn trở Khôn Uẩn nói:

- Lão khôn, đừng nói đổi ý a, ta thế nhưng là mạo sinh tử cố ý tới cứu ngươi. Ngươi nói một chút, ngươi tới cùng tại địa phương giấu bảo ẩn dấu bảo bối gì?

Ngươi mạo hiểm sinh tử cái cc á, Mân Nguyên căn bản cũng không phải là đối thủ một chỉ của ngươi. Khôn Uẩn trong lòng mắng to, nhưng lời này hắn cũng không dám hướng về phía Mạc Vô Kỵ nói ra, chỉ có thể nói:- Như vậy đi, chính ngươi đi vào chọn, ngươi chọn sao cũng đc.

Muốn cho Mạc Vô Kỵ buông tha hắn bảo vật cực kỳ xa vời, hắn cũng chỉ có thể như vậy.

...

Vũ trụ trong hư không giữa một cái tinh cầu sinh cơ dạt dào, Lôi Hồng Cát nhắm chặt hai mắt, ngồi dưới một chỗ âm u ẩm ướt hắc ám khe nứt.

Lúc này trong cơ thể hắn Linh Lạc hầu như đều huyễn hóa thành vô hình, chỉ có tại thời điểm Chu Thiên vận chuyển, mới có một đạo nhàn nhạt lôi vận lưu chuyển.

Thiên Ngân Thánh Nhân đuổi giết hắn nếu mà thấy một màn này, nhất định sẽ không thể tin được hai mắt của mình, bởi vì cái này đã chân chính là vô cấu Linh Căn.

Tu luyện một đạo, hàng ngày có người nói lên vô cấu Linh Căn, hết thảy tu sĩ đều rõ ràng, không có chân chính vô cấu Linh Căn. Cho dù vô cấu Linh Căn tốt, cũng có một chút tạp chất.

Mà Lôi Hồng Cát thời khắc này Linh Căn, không có nửa điểm tạp chất, chỉ có lôi vận lưu chuyển. Đây là cao cấp nhất lôi hệ Linh Căn, đây cũng là bí mật Lôi Hồng Cát một nhân tài biết đến.

Linh căn của hắn là Linh Căn có thể thăng cấp, cho tới bây giờ, linh căn của hắn hầu như thăng cấp tới rồi cực hạn. Linh Căn càng vô cấu, tốc độ tu luyện càng nhanh không nói, còn có thể tại trong tu luyện cảm ngộ đến càng nhiều hơn Đạo tắc. Cái này cùng Mạc Vô Kỵ Khải Đạo Lạc giống nhau, có thể tùy thời tùy khắc cải chính bản thân công pháp sai lầm.

Lôi Hồng Cát năm đó tu luyện lôi hệ công pháp vốn chính là đỉnh cấp công pháp, theo mấy năm nay Lôi Hồng Cát không ngừng tu chỉnh, công pháp của hắn hoàn toàn xưng là là đệ nhất đẳng lôi hệ công pháp bên trong vũ trụ.

Lôi vận theo Lôi Hồng Cát mỗi một chu thiên vận chuyển, tại bên ngoài thân Lôi Hồng Cát tạo thành một tầng lôi quang thật mỏng. Trong cơ thể hắn càng là lôi vận nổ vang, thật giống như một cái lôi hệ vũ trụ thế giới giống nhau, ẩn chứa vô cùng vô tận Lôi Điện quang mang cùng lôi hệ năng lượng.

- Răng rắc!

Dường như có một đạo tu vi gông cùm xiềng xích tại trong cơ thể Lôi Hồng Cát vang lên, trong mắt hắn lộ ra ngạc nhiên mừng rỡ quang mang, trực tiếp đứng lên, đem một quả màu lam nhạt thần linh quả đem ra.

Tấm thần linh quả đó còn không có bị Lôi Hồng Cát đưa đến bên mép, từng đạo lôi vận quy tắc đang ở trong không gian ngang dọc lưu chuyển, hiển nhiên là một quả đỉnh cấp lôi hệ đạo quả.

Đạo quả bị Lôi Hồng Cát phóng vào trong miệng, lập tức liền hóa thành lôi hệ đạo vận biến mất tại trong cơ thể Lôi Hồng Cát.

- Ầm, ầm, ầm!

Vài đạo thô to vô cùng lôi hồ ầm ầm xuống, Lôi Hồng Cát rống một tiếng dài, từ dưới nền đất trong cái khe phóng lên cao.

Gần như là tại Lôi Hồng Cát rơi tại trong hư không đồng thời, hơn mười đạo lôi hồ lớn màu xanh da trời liền đánh vào trên người Lôi Hồng Cát.

Thời khắc này Lôi Hồng Cát, thậm chí ngay cả pháp bảo cũng không có tế xuất đến, mặc cho lôi hồ không ngừng rớt vào trên người của hắn, hắn chỉ là điên cuồng hấp thu những thứ này lôi vận tu luyện.

Cường đại động tĩnh như vậy, lập tức đem tinh cầu này địa phương còn lại vài người kinh động.

Thiên Ngân Thánh Nhân vẫn đang đuổi giết Lôi Hồng Cát là trước tiên phát hiện, hắn nhanh chóng rớt vào vị trí Lôi Hồng Cát độ kiếp. Khi hắn thấy Lôi Hồng Cát thời điểm, trong lòng chính là vui vẻ.

Nhưng mà Thiên Ngân ngạc nhiên mừng rỡ rất nhanh thì biến mất, thay vào đó là một loại sợ hãi. Hắn nhìn thấy mấy chục nhánh lôi kiếp hồ liên miên xuống, những thứ này lôi kiếp hồ không ngừng rớt vào trên người Lôi Hồng Cát, Lôi Hồng Cát thậm chí ngay cả pháp bảo cũng không tế xuất. Mỗi một đạo lôi kiếp hồ rớt vào trên người hắn, Lôi Hồng Cát tu vi chỉ là lên cao một cái cấp độ.

- Ầm!

Khi lại là hơn mười đạo lôi kiếp hồ rớt vào trên người, Lôi Hồng Cát quanh thân khí thế hoàn toàn biến hóa, thật giống như một Ác Ma cường hãn vô cùng bị thả ra ngoài giống nhau. Loại này cường hãn khí thế, cũng không có bởi vì bị thả ra ngoài mà đình chỉ tăng cường, mà là đang ở không gián đoạn tăng cường.

Thiên Ngân thở dài, hắn biết mình cũng không có cơ hội giết chết Lôi Hồng Cát nữa, Lôi Hồng Cát bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh. Hơn nữa Lôi Hồng Cát Chuẩn Thánh cảnh giới này, vừa mới bước vào cũng sẽ không kém so với hắn. Hắn hiện tại bất quá là tu sĩ tầm thường bị đập dưới Tịch Diệt Hải, khôi phục vô mấy vạn năm mới miễn cưỡng khôi phục 1 bộ phận thực lực mà thôi.

Coi như là Lôi Hồng Cát không phải là đối thủ của hắn, hắn cũng không cách nào làm sao Lôi Hồng Cát. Mấy năm nay hắn cũng vậy mơ hồ cảm thấy được, Thiên Địa Lô của hắn là thật không ở trên người Lôi Hồng Cát.

Thiên Ngân bất đắc dĩ nhìn thoáng qua Lôi Hồng Cát còn đang ở độ kiếp, hắn chậm rãi xoay người, nhanh chóng rời đi. Hắn biết rõ, từ nay về sau, dưới Thánh Nhân đệ nhất nhân hắn là Lôi Hồng Cát này. Một khi chờ người này thu được Thần vị, bước vào Thánh Nhân chi đạo, bên trong vũ trụ không còn có người khác là đối thủ của hắn.

Nếu lại cũng không cách nào làm gì Lôi Hồng Cát, không bằng sớm làm rời đi, đây là một cái Thánh Nhân quả quyết.

- Người này thật mạnh...

Lúc Thiên Ngân Thánh Nhân rời đi, xa xa Liên Kỷ cũng chính là lay động không dứt.

Ở nơi này tài nguyên phong phú tinh cầu tu luyện một đoạn thời gian, tu vi của hắn sắp tiếp cận Hợp Thần tầng chín.

Thông Minh vỗ vỗ Liên Kỷ:

- Không cần quản hắn, chúng ta tiếp tục đi tu luyện. Hắn mạnh hơn nữa, chẳng lẽ còn có thể mạnh hơn Mạc đạo hữu sao?

- Những người vô can hiện tại toàn bộ từ nơi này cút ra ngoài, bằng không đừng trách ta Lôi Hồng Cát thủ đoạn độc ác.

Một cái thanh âm âm trầm truyền đến, vô cùng rõ ràng rớt vào bên tai Liên Kỷ, Thông Minh cùng Hoán Đề.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1176: Khôn Uẩn Giấu Bảo Vật

- Tiểu tử quá cmn càn rỡ.

Hoán Đề cười hắc hắc, không để ý nói.

Thông Minh cũng cười nói:

- Vừa rồi Thiên Ngân liền đi, đoán chừng là biết là không cách nào làm gì tiểu tử này.

Hoán Đề nhàn nhạt nói:

- Đó là bởi vì lúc tiểu tử này nói xong, Thiên Ngân đã đi rồi. Nếu không, Thiên Ngân chắc chắn sẽ không đi.

Dùng Thiên Ngân kiêu ngạo đã từng là Thánh Nhân tồn tại, chính bản thân có thể đi, nếu mà Lôi Hồng Cát muốn hắn lăn xuống hắn liền lăn, hắn đâu còn có mặt mũi tồn tại?

- Đợi lát nữa ta đến gặp tiểu tử này, nếu như ta không đủ, ngươi lại lên.

Thông Minh đồng dạng không có để ý Lôi Hồng Cát.

Bất quá hắn cũng không dám tán phét, Mạc Vô Kỵ kinh khủng cỡ nào hắn đã biết. Mạc Vô Kỵ tại Chuẩn Thánh sơ kỳ đối phó Phảng Sư Ngọc cùng kim trì đạo quân liên thủ liền có thể chém giết hai vị này, điều này làm cho Thông Minh nhắc nhở chính bản thân, không nên xem thường bất kỳ một Chuẩn Thánh nào, dù cho đối phương chỉ là Chuẩn Thánh tầng một.

Trước mắt Lôi Hồng Cát này vừa mới bước vào Chuẩn Thánh, thế nhưng là hắn lôi kiếp uy thế quá kinh khủng. Thông Minh đoán chừng mình khi bước vào Chuẩn Thánh, lôi kiếp uy thế dường như cũng không có kinh khủng như Lôi Hồng Cát.

- So với Mạc huynh, người này còn kém xa lắc.

Liên Kỷ không chút khách khí nói.

Mạc Vô Kỵ thực lực cường hãn không nói, làm người tuyệt không dùng mạnh lấn yếu. Lôi Hồng Cát này, vừa nhìn chính là cái hạng người ỷ thế lăng nhân.

Lôi kiếp hồ liên miên không dứt hạ xuống, Thông Minh ba người có thể rõ ràng cảm thụ được thực lực của Lôi Hồng Cát đang không ngừng lên cao.

- Răng rắc!

Khi một đạo lôi hồ sau cùng hạ xuống, Lôi Hồng Cát tu vi đưa lên đến cực hạn. Chính là Hoán Đề cùng Thông Minh bên cạnh quan sát cũng là âm thầm kinh hãi, thực lực của Lôi Hồng Cát chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào Chuẩn Thánh tầng hai.

Bọn họ ra mắt độ kiếp không biết bao nhiêu, độ kiếp thành công như vậy liền trực tiếp tiếp cận tầng hai, còn thật chưa từng thấy qua.

Độ kiếp hoàn tất, Lôi Hồng Cát thu thập một phen về sau, trực tiếp rớt vào trước mặt Thông Minh ba người, giọng băng hàn nói:

- Tinh cầu này từ giờ trở đi là chỗ tu luyện của ta, nếu ba vị không lăn xuống, liền lưu lại làm phân sao?...

Lôi Hồng Cát nói xong một đạo lôi chùy trực tiếp tế xuất, bất quá hắn nhanh, Thông Minh còn nhanh hơn.

Một đạo băng hàn kiếm khí tế xuất tại trước khi Lôi Hồng Cát lôi chùy hạ xuống, xung quanh không gian trong thời gian ngắn đã bị băng hàn đọng lại. Lôi chùy đánh vào trong không gian băng hàn đọng lại quy tắc, hàn khí cùng lôi quang đồng thời nổ tung.

Không gian phát sinh từng trận rung động, từng đạo thật nhỏ không gian vết rạn xuất hiện ở trong hư không.

Lôi Hồng Cát sắc mặt hơi đổi một chút, hắn thật không ngờ cư nhiên gặp phải một cường giả chút nào không kém so với hắn. Bất chấp vừa rồi chỉ là hai người lĩnh vực cùng thần thông va chạm, Lôi Hồng Cát đã rõ ràng, muốn nghiền ép Thông Minh, hắn còn kém một chút. Trừ phi hắn có thể học được Đại lôi quang thuật thần thông.

Hoán Đề sớm nhìn khó chịu, đao quan hạ xuống, biến thành một đạo đao hồng lạch trời màu đỏ bổ về phía Lôi Hồng Cát.

Vốn là có chút vết rạn không gian, tại đây dưới đao hồng vết nứt lớn hơn nữa. Lôi Hồng Cát cũng không dám... lưu lại nữa, thân hình lóe lên, hóa thành một đạo điện quang biến mất.

- Định mệnh nó chút tài mọn, cũng dám kiêu ngạo. Mạc huynh so với ngươi không biết mạnh hơn bao nhiêu, cũng không có lớn lối như ngươi vậy.

Thấy Lôi Hồng Cát bỏ chạy, Hoán Đề rất là khó chịu nói.

Hắn và Thông Minh cũng không có đuổi theo, chỉ xem Lôi Hồng Cát cái loại này điện quang lẩn trốn tốc độ chạy, bọn họ liền biết tuyệt đối không đuổi kịp.

Thông Minh lại lắc đầu nói:

- Người này là đỉnh cấp lôi hệ tu sĩ, hắn vừa mới bước vào nhóm Chuẩn Thánh, dù tu vi gần đến Chuẩn Thánh tầng hai, thế nhưng hắn đối với lôi hệ Quy Tắc Thần Thông nắm trong tay cũng không có đồng thời

tiến giai. Chỉ cần qua một đoạn thời gian nữa, chờ người này triệt để đưa hắn lôi hệ thần thông có thể phát huy tới Chuẩn Thánh cấp độ, cũng sẽ không kém bao nhiêu so với Mạc huynh.

Hoán Đề lần này không nói gì, ánh mắt của hắn há có thể không nhìn ra điểm ấy? Chỉ là trong lòng hắn rất là không thoải mái là được, năm đó hắn cũng là Thánh Nhân, là bên trong vũ trụ tột cùng nhất tồn tại. Hiện tại đột nhiên thấy tên gia hỏa so với hắn năm đó còn phải kinh diễm hơn, trong lòng có một loại cảm giác chính bản thân già rồi.

- Chúng ta ở chỗ này thu thập một tháng tài nguyên, sau đó trở về đi tìm Mạc huynh sao?.

Thông Minh phá vỡ trầm mặc, đề nghị rời đi tinh cầu này.

...

- Đây là địa phương ngươi giấu bảo?

Táng Thần Cốc trong vòng, Mạc Vô Kỵ có chút không dám tin tưởng nhìn trước mắt một mảnh đầm lầy có mùi.

Phiến đầm lầy bởi vì nguyên nhân quy tắc, vô số năm trước chết đi thi cốt đều đắm chìm trong trong đó, cũng không có hoàn toàn hóa thành hư vô, trái lại tản mát ra mùi thúi khó ngửi.Khôn Uẩn lúng túng cười cười:

- Đúng vậy, chính là chỗ này. Tiến vào phiến đầm lầy về sau, thần niệm cùng thần nguyên tất cả đều không cách nào thi triển, ngươi tu luyện Phàm Nhân Đạo, có lẽ có thể mở ra cái chỗ này.

- Vậy ngươi ban đầu là thế nào đem đồ đạc giấu đi vào?

Sắc mặt Mạc Vô Kỵ có chút biến thành màu đen, để cho hắn tiến vào bên trong cái này thi cốt trì tìm kiếm đồ đạc, hắn thật đúng là không muốn.

- Trước đây cũng không phải như thế, chỉ là tại ta giấu thứ tốt về sau, Lượng Kiếp phát sinh, sau đó liền biến thành như vậy.

Khôn Uẩn liền vội vàng nói.

Mạc Vô Kỵ thức hải thần niệm đích thật là không cách nào thẩm thấu vào bên trong cái này đầm lầy, Trữ Thần Lạc thần niệm có thể thấm vào, mơ hồ nhìn thấy một đạo hư không trận môn.

Hắn thở dài, xem ra Khôn Uẩn nói là lời thật, nơi này thật là ẩn dấu đồ đạc.

Mạc Vô Kỵ Trữ Thần Lạc thần niệm hóa thành hai đạo thần nguyên quy tắc đánh về phía đầm lầy, trung gian đầm lầy tự động tách ra, một cái liệt cốc đen kịt xuất hiện ở giữa đầm lầy. Tại trong chỗ sâu liệt cốc, một đạo mơ hồ trận môn xuất hiện.

Thấy Mạc Vô Kỵ quả nhiên có thể mở ra đầm lầy, Khôn Uẩn kích động không ngừng xoa tay. Coi như là đồ đạc hắn muốn nhất bị Mạc Vô Kỵ lấy đi, trong này còn có hắn vô số năm tích góp.

Mạc Vô Kỵ bước vào bị hắn xé mở đầm lầy, một quyền đánh về phía trận môn.

đạo trận môn chỉ là ẩn nấp rất sâu, bản thân phòng ngự quy tắc cũng không mạnh mẽ, Mạc Vô Kỵ một quyền này, trực tiếp sẽ lại đem đạo trận môn này đánh thành mảnh vụn.

Khôn Uẩn đâu còn dám có nửa điểm trì hoãn, lấy ra Thao Thiết nồi mang theo hắn xông vào trận môn. Hắn mượn Thao Thiết nồi, chính là vì giờ khắc này.

Mạc Vô Kỵ lập tức đã nhìn thấy đống lớn ngọc giản, đan dược, thần linh mạch, thần tinh, đỉnh cấp đạo quả...

Tài liệu cùng linh thảo ngược lại không phải là rất nhiều, các loại thần đan, có vài danh mục Mạc Vô Kỵ đều không nhận ra. Vô số phong

ấn lại hộp ngọc tản mát ra các loại màu quang, trong đó đạo vận quy tắc càng là xen kẽ ngang dọc.

Khôn Uẩn xoa xoa tay nói:

- Mạc huynh, ngươi cứ việc chọn chọn đi, đồ đạc còn lại ta phân ngươi phân nửa.

Nói bóng gió chính là ngươi lấy đi 1 món, quyền phân phối thứ khác đều ở trong tay ta. Mạc Vô Kỵ há có thể không hiểu Khôn Uẩn ý tứ, nếu như không có từ nơi Mân Nguyên phát tài, hắn còn có thể muốn phân đi phân nửa đồ đạc nơi này. Từ Mân Nguyên này lấy được hàng loạt tài nguyên tu luyện, đối với những thứ kia của Khôn Uẩn thật sự là không thèm để ý.

Thần niệm của hắn rất nhanh thì quét một vòng, để cho Mạc Vô Kỵ thất vọng là, nơi này dường như cũng không có vật gì tốt a, cả đồ đạc đẳng cấp Độ Trúc đều so ra kém, tốt nhất là một món pháp bảo công kích. Đây cũng chỉ là đối với Khôn Uẩn hữu dụng, Mạc Vô Kỵ còn thật không có để ở trong mắt.

Không đúng, Khôn Uẩn hùng hổ tiến đến như vậy, nhất định có đồ đạc không giống tầm thường.

Mạc Vô Kỵ lần này là mở ra linh nhãn, hắn rất nhanh đã nhìn thấy một đạo hồng mang lóe lên một cái.

Lập tức Mạc Vô Kỵ liền chấn kinh rồi, hắn cư nhiên nhìn thấy một đạo thiên nhiên phong ấn. Hắn nghiên cứu trận đạo cùng phong ấn, cũng vậy nghiên cứu phù đạo. Tự nhiên biết thiên nhiên phong ấn, loại vật này cực kỳ hiếm thấy, hầu như đều nhìn không thấy. Thiên nhiên phong ấn cùng thiên nhiên pháp trận là hai cái khác nhau, thiên nhiên pháp trận hàng ngày có thể thấy, thiên nhiên phong ấn ít lại càng ít.

Hơn nữa đạo thiên nhiên phong ấn còn mang theo một loại khai thiên đạo vận. Chỉ là loại này đạo vận vờn quanh tại phong ấn xung quanh,

thần niệm căn bản là chạm sờ không tới.

Ngoại trừ đạo hồng mang, dường như còn có một tấm hộp gỗ bị ẩn nấp.

Bất quá Mạc Vô Kỵ lúc này lực chú ý toàn bộ tại bên trên hồng mang bị thiên nhiên phong ấn che lại, hắn không chút do dự đưa tay chộp một cái.

Sau một khắc đạo thần niệm đều quét không tới thiên nhiên phong ấn liền rớt vào trong tay Mạc Vô Kỵ, một loại cực nóng mênh mông bản nguyên quy tắc khí tức bị Mạc Vô Kỵ cảm ứng được.

Đây tuyệt đối là thứ tốt, trong lòng Mạc Vô Kỵ vui vẻ, căn bản cũng không có nhìn thứ này, liền đem thứ này thu nhập vào bản thân Phàm Nhân Giới.

Khôn Uẩn vỗ vỗ đầu, thở dài nói:

- Ai, vẫn là bị ngươi tìm được, chỉ có thể nói ta cùng thứ này vô duyên. Cũng không sao, dù sao hỏa bản nguyên châu ta cũng không có được.

- Ngươi trước đây nói muốn cùng ta đi tinh cầu có Cực Băng Thiên Trúc, là không phải là vì đạt được hỏa bản nguyên châu?

Mạc Vô Kỵ nhớ lại trước đây Khôn Uẩn chấp nhất vì Hỏa bản nguyên châu, cả Ám Mộc mảnh vỡ đều bỏ qua.

Khôn Uẩn gật đầu:

- Đúng vậy, ngươi lấy đi chính là một đạo Hồng Mông sơ phân hỏa mẫu quy tắc. Đây là có thể để cho người ta Chứng Đạo Thánh Nhân quy tắc, cũng có thể để cho bất luận cái gì hỏa diễm thăng cấp đến cao cấp nhất thánh diễm. Năm đó ta vì đạo quy tắc, vào sinh ra tử, cả mạng nhỏ đều thiếu chút nữa đưa đi, ai...

Nghe được chính bản thân lấy được lại là một đạo hỏa mẫu quy tắc, Mạc Vô Kỵ tâm tình thật tốt, hắn vỗ vỗ vai Khôn Uẩn nói:

- Lão khôn a, mau chóng đem còn lại đồ đạc thu lại sao?, ta không muốn lấy của ngươi, nơi này toàn bộ là của ngươi.

Mạc Vô Kỵ rốt cuộc hiểu rõ Khôn Uẩn tại sao muốn hỏa bản nguyên châu, một khi đạt được hỏa bản nguyên châu, kết hợp hỏa mẫu quy tắc, sẽ ngưng tụ thành một cái thế giới hỏa thuộc tính cao cấp nhất.

Nghe được Mạc Vô Kỵ không muốn mấy thứ đồ đạc còn lại, Khôn Uẩn trong mắt sắc mặt vui mừng lóe lên rồi biến mất, đi theo không chút do dự hai tay vung lên, những thứ kia toàn bộ bị hắn cuốn vào thế giới của mình, bao gồm một quả hộp gỗ này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1177: Từ Hôm Nay Đạo Này Biến Mất

Đem tất cả mọi thứ đều thu lại, về sau Khôn Uẩn cười hắc hắc nói:

- Mạc huynh, vô luận như thế nào, ta đều phi thường cảm tạ ngươi có thể giúp ta lấy được đồ đạc của mình.

Mạc Vô Kỵ chỉ chỉ Thao Thiết nồi phía sau Khôn Uẩn nói:

- Cái nồi này sau lưng ngươi là một cái tai họa a, nếu không ta giúp ngươi giữ nha?

Thao Thiết này nồi là của một trong mười hai thần đế Thao Thiết, Thao Thiết sức chiến đấu Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, tuyệt đối là người nổi bật giữa mười hai thần đế, thậm chí là xếp hàng thứ nhất tồn tại. Tên này cả Hoán Đề đều đả thương, đối phó Khôn Uẩn tuyệt đối là chút sức mà thôi.

Cộng thêm Thao Thiết nồi là Khôn Uẩn dùng Thất Phật Sạn trao đổi, Mạc Vô Kỵ dự định sẽ lại đem Thất Phật Sạn hoàn trả cho Khôn Uẩn, để cho Khôn Uẩn sẽ lại đem Thao Thiết nồi cho hắn.

Mạc Vô Kỵ vừa mới đưa ra ý nghĩ, Khôn Uẩn liền đem lắc đầu như trống lắc bình thường giống nhau:

- Không nên không nên, vật này là của Thao Thiết, tương lai nếu mà hắn nhìn thấy ta, ta không trả lại cho hắn, vậy ta nhất định phải chết. Thao Thiết thế nhưng là mười hai thần đế, một người cuồng bạo nhất...

Khôn Uẩn lời còn chưa nói hết, chợt nghe đến xung quanh không gian phát sinh một trận nổ vang, đi theo không gian quy tắc kịch liệt suy

sụp sập xuống, từng cái một không gian thật lớn khe rãnh xuất hiện, sau đó cuồng bạo hư không hấp lực truyền đến.

- Mân Nguyên tên khốn kiếp này, lại muốn tự bạo Thần Khế Chi Địa...

Khôn Uẩn chửi ầm lên, lập tức cả người trực tiếp chui vào bên trong hắn Thao Thiết nồi.

Hắn Thao Thiết nồi vốn là ở vào trạng thái tế xuất, cho nên mới có thể dùng tốc độ nhanh nhất trốn đi. Không có Thao Thiết nồi, tại đây địa phương thần niệm bị áp chế, hắn căn bản cũng không có nửa điểm năng lực tự vệ.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có cơ hội tế xuất Tuế Nguyệt Bàn, thậm chí không có cơ hội tế xuất bất luận cái gì phòng ngự pháp bảo, đã bị Hư Không Liệt Phùng cuốn đi.

Dù cho hắn thánh thể trung kỳ, cũng bị cường đại hư không xé rách chặt đứt mấy cái xương.

Hoàn hảo hắn là thánh thể trung kỳ, đúng lúc tế xuất Tuế Nguyệt Bàn. Chờ hắn ổn định lại Tuế Nguyệt Bàn, Khôn Uẩn sớm liền không biết đi đâu.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là thở dài, làm người quả nhiên không có khả năng quá dễ nói chuyện. Nếu mà hắn trực tiếp giết ngụy Thánh Nhân Mân Nguyên, đâu còn có loại chuyện này.

Tuế Nguyệt Bàn rất nhanh thì tại trong hư không ổn định lại, ánh mắt Mạc Vô Kỵ rớt vào Tuế Nguyệt Bàn vũ trụ phương vị tranh vẽ.

Không hổ là Tạo Hóa bảo vật, một phương này vũ trụ phương vị rõ ràng xuất hiện ở trên Tuế Nguyệt Bàn. Để cho Mạc Vô Kỵ mừng rỡ không thôi chính là, hắn cư nhiên nhìn thấy vị trí Thái Thượng Thiên.

Thái Thượng Thiên thuộc về Tiên Giới vị diện, ban đầu là chỗ ở Thái Thượng Đạo đế Tử Xương Lạc.

Vốn Mạc Vô Kỵ liền dự định chờ Phàm Nhân tông ổn định lại về sau, hắn mượn Tuế Nguyệt Bàn thử xem một chút có thể hay không trở lại Tiên Giới. Coi như là không có khả năng trở lại Tiên Giới, hắn cũng muốn mượn Thất Giới Thạch trở lại Tiên Giới.

Hiện tại dưới sai sót ngẫu nhiên, hắn nhìn thấy Tiên Giới giới vực Thái Thượng Thiên, tự nhiên là không chút do dự khống chế Tuế Nguyệt Bàn vọt tới.

vị trí từ Tiên Giới đến Thất Giới Thạch Mạc Vô Kỵ biết, cho nên chỉ cần tới rồi Tiên Giới, hắn rất dễ dàng liền có thể từ Tiên Giới lần nữa trở lại Thần giới.

...

Vừa đến Thái Thượng Thiên, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được nồng nặc tiên nguyên khí tức. Bất chấp loại khí tức này tại trong mắt hắn chả là cái đinh gì, bất quá so với Tiên Giới tiên linh khí nhất định phải cường đại hơn nhiều.

Thái Thượng Đạo đế đại điện mấy cái ban bác chữ lớn sừng sững trước khoảng không đại điện khí thế rất là to lớn, Mạc Vô Kỵ thu hồi Tuế Nguyệt Bàn, thần niệm rơi vào bên trong đại điện.

Để cho Mạc Vô Kỵ vui mừng chính là, hắn cư nhiên ở trong đại điện này nhìn thấy đám mấy người người quen.

Trúc Âm, năm đó ở Tiên Giới cùng hắn đại chiến qua một hồi. Mặc dù hắn nhanh nhạy, người này còn là bằng vào năng lực của mình trốn. Càng làm cho Mạc Vô Kỵ vui mừng chính là, hắn tại bên cạnh Trúc Âm nhìn thấy Trúc Khúc.

Nếu như nói Mạc Vô Kỵ không giết Trúc Âm còn không quá lưu ý, vậy không có giết chết Trúc Khúc, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói vẫn là canh cánh trong lòng.

Trúc Khúc thằng rác rưởi này, vì buộc hắn đi ra, tàn sát mấy tu chân thành thị.

Đối với trúc thị đoạn môn công pháp, Mạc Vô Kỵ là chán ghét trong đáy lòng.

...

- Ầm!

Không đợi Mạc Vô Kỵ bước vào đại điện to lớn, đại môn đế đạo đại điện liền từ trong mà ra ngoài bị đập mở ra.

Trúc Âm da dẻ như da gà vậy rớt vào trước mặt Mạc Vô Kỵ, hắn nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ xem một hồi lâu, bỗng nhiên cười ha ha:

- Ta nói qua một thời gian ngắn nữa đi Tiên Giới, sẽ lại đem ngươi Bình Phạm tiên môn tiêu diệt, không nghĩ tới ngươi cư nhiên không còn chờ kịp rồi, chủ động tìm được trước mặt của ta. Ha ha ha ha...

Lúc này bao gồm Trúc Khúc ở bên trong, hơn mười người còn lại đều rớt vào bên người Trúc Âm, khiến Mạc Vô Kỵ rất ngạc nhiên chính là đan đạo minh chủ Tiêu Lễ Thế năm đó hô phong hoán vũ đã ở đây, ngoại trừ Tiêu Lễ Thế còn có Lục Luân Tiên Vực Thiên Đế Cái Ngao, Chư Thần Tiên Vực Thiên Đế Âu Cổ.

Về phần người còn lại, Mạc Vô Kỵ liền không nhận ra.

Thấy ánh mắt Mạc Vô Kỵ quét tới, Cái Kình cúi đầu, dường như có chút xấu hổ cùng xấu hổ.

Mạc Vô Kỵ bây giờ là Chuẩn Đế thực lực, hắn liếc mắt một cái liền nhìn ra vô luận là Cái Kình hay là Âu Cổ, đều bị hạ cấm chế.

Đối với Đoạn Môn cấm chế, Mạc Vô Kỵ là tràn đầy hiểu rõ, trước đây nếu mà không phải là bởi vì đều là Độc Tiên Tử Nông Thục Uyển - người sống lại nhắc nhở, hắn thật đúng là không nhất định có thể tìm tới Trúc Khúc hạ cấm chế.

Thực lực của Trúc Âm Mạc Vô Kỵ phi thường rõ ràng, tên này năm đó chính là Tiên Giới tột cùng nhất tồn tại. Để cho Mạc Vô Kỵ nghi ngờ là, thực lực bây giờ của Trúc Âm.

Bị hắn phá vỡ nhanh nhạy về sau, tên này chẳng những không có tiêu tán, lúc này trái lại bước vào Dục Thần tầng chín cảnh giới. Mạc Vô Kỵ khẳng định chính bản thân không có nhìn lầm, hắn thật là có chút không thể tin được, tại Tiên Giới tu luyện tới Dục Thần tầng chín, đây là khái niệm gì?

Đây là phá vỡ thiên địa quy tắc a, duy nhất khả năng chính là Trúc Âm chính bản thân tạo thành Đoạn Môn thế giới, hắn Đoạn Môn thế giới, có quy tắc thuộc về của mình, mới có thể tại Tiên Giới bước vào Dục Thần tầng chín.

Điểm này Mạc Vô Kỵ cũng không nghi ngờ, Trúc Âm giống như hắn, đều là người khai sáng đại đạo. Hắn liền tạo thành Phàm Nhân Giới, nếu có một ngày hắn tại Tiên Giới bước vào Dục Thần tầng chín, cũng không kỳ quái, bởi vì hắn có bản thân vũ trụ quy tắc.

Ngược lại Trúc Khúc, năm đó bị hắn đuổi ra Chân Tinh về sau, hiện tại đã là Tiên Đế sơ kỳ cảnh, có thể thấy được mấy năm nay Trúc Khúc tu vi tiến bộ cũng là cực kỳ cấp tốc.

- Mạc Vô Kỵ a Mạc Vô Kỵ, ngươi cũng có ngày hôm nay.

Trúc Khúc thấy Mạc Vô Kỵ có chút ngây người hình dạng, như nhau chính là âm cười một tiếng:

- Năm đó ngươi hủy diệt trúc thị truyền thừa của ta, lại tiêu diệt triệt để ta trúc thị từ Chân Tinh. Hôm nay, ta trúc thị vẫn như cũ trở lại rồi,

chẳng những trở lại rồi, còn phải hủy diệt hết thảy truyền thừa ở Tiên Giới của ngươi.

- Ngươi quá hoang tưởng rồi.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, có chút im lặng nói.

Chỉ là một Dục Thần chín tầng, cũng dám ở trước mặt hắn nói đem hắn Tiên Giới truyền thừa toàn bộ tiêu diệt.

Trúc Âm hừ lạnh một tiếng:

- Hắn cũng không có nghĩ nhiều, hắn nói cũng vậy không sai. Ngược lại ngươi vẫn tự tin như năm đó. Tuy rằng lần đầu tiên ta không có đánh vỡ xác con rùa đen kia, nhưng tuyệt đối sẽ không có lần sau nữa, ta sẽ cho tất cả mọi người Bình Phạm tiên môn của ngươi biến mất.

- Ngươi đi qua Bình Phạm tiên môn một lần sao?

Mạc Vô Kỵ sắc mặt âm lãnh xuống tới, quanh thân sát khí trong nháy mắt ngưng tụ.

Vốn hắn còn muốn kiểm tra một chút, Trúc Âm có phải hay không vì ngưng tụ Đoạn Môn thế giới, lúc này mới tại Thái Thượng Thiên bước vào Dục Thần tầng chín. Hiện tại, hắn đã đã không còn quyết định này. Trúc Âm nói tiếp theo, hắn cũng vậy rõ ràng, tên này là chuẩn bị bước vào Thiên Thần về sau, lại đi Bình Phạm tiên môn động thủ, bất quá tên này không có cơ hội.

- Đạo chủ ở trên, trên người Mạc Vô Kỵ có đại bí mật, không bằng đưa hắn nhốt lại, sau đó bởi ta từ từ ép hỏi.

Cái Ngao thấy Trúc Âm muốn động thủ, nhanh chóng tiến lên nói, hắn lo lắng Trúc Âm một lần liền giết Mạc Vô Kỵ.

Hắn và Mạc Vô Kỵ có chút giao tình, biết Mạc Vô Kỵ tiền đồ rất lớn, thực sự không mong Mạc Vô Kỵ cứ như vậy bị giết. Đề nghị sẽ lại đem

Mạc Vô Kỵ nhốt lại, cũng là kế hoãn binh mà thôi.

Đáng tiếc hắn tự thân đều khó khăn giữ, Trúc Âm hiển nhiên không có sẽ lại đem lời của hắn để vào mắt, đưa tay vung lên một cái quát lên:

- Cút ngay...

Dựa theo Trúc Âm ý nghĩ, hắn vừa vung tay, Cái Kình sẽ bị hắn ném ra rất xa, sau đó hắn sẽ bắt thiên linh cái Mạc Vô Kỵ bắt đầu sưu hồn.

Thế nhưng là thanh âm của hắn đột ngột dừng lại, hắn cũng cảm giác được cái không gian này biến thành sắt thép giống nhau, tay hắn cuốn đi ra ngoài mới không tới nửa thước liền đọng lại.

Chẳng những là tay hắn đọng lại, chính là thần nguyên cùng thần niệm của hắn đều đọng lại. Giờ khắc này, ngoại trừ tư tưởng của hắn còn có thể cân nhắc ra, hết thảy đều là đọng lại.

Loại này quy tắc...

Trúc Âm sắc mặt bá một cái liền trở nên tái nhợt, nhìn Mạc Vô Kỵ chậm chạp đi tới, nếu mà hắn còn không biết Mạc Vô Kỵ nắm trong tay tất cả quy tắc nơi này, vậy hắn chính là heo.

- Đù… Ngươi, ngươi...

Trúc Âm liên tiếp nói mấy chữ ngươi, lúc này mới phun ra một câu nói:

- Ngươi rốt cuộc là tu vi gì...

Mạc Vô Kỵ đi tới trước mặt Trúc Âm, giơ tay lên một đạo thủ ấn đi xuống:

- Ngươi chỉ là một con gà Dục Thần chín tầng lôi kiếp cũng không có vượt qua, cũng dám ở trước mặt ta nói tiêu diệt Bình Phạm tiên môn sao. Ngươi trúc thị Đoạn Môn, liền từ hôm nay trở đi biến mất đê?.

- PHỐC!

Trúc Âm thân thể tại đây dưới đạo nguyên khí thủ ấn này, hóa thành hư vô, chỉ có một Nguyên Thần cực kỳ mờ mịt tại chỗ cũ không biết làm sao.

Mạc Vô Kỵ ngón tay rớt vào bên trên Nguyên Thần mi tâm, rất nhanh hắn liền thấy một cái thế giới. Để cho Mạc Vô Kỵ rung động là, lại là một cái thế giới tinh thần cường hãn vô cùng. Cái loại này cuồng bạo tinh thần khí tức, tuyệt đối so với tu sĩ cùng giai cường hãn hơn trăm lần.

Có thể khẳng định, nếu quả như thật để cho Trúc Âm lớn lên, tên này rất có thể sẽ trở thành một Thánh Nhân mới. Vô luận Trúc Âm đoạn môn công pháp âm ngoan cỡ nào, cái đạo này của hắn cũng là đỉnh cấp đại đạo.

Đạo này, kể từ hôm nay, ở bên trong vũ trụ niết diệt sao?. Mạc Vô Kỵ thủ hạ thần nguyên vừa để xuống, từng đạo quầng trăng mờ tán loạn, Trúc Âm tiêu tiêu vô tung vô ảnh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1178: Tiên Giới Đệ Nhất Tông

Trúc Khúc đờ đẫn nhìn Mạc Vô Kỵ, tại trong ấn tượng của hắn, vừa rồi hôi phi yên diệt hắn là Mạc Vô Kỵ mới đúng, mà không phải hắn Trúc gia lão tổ Trúc Âm.

Khi ánh mắt Mạc Vô Kỵ rớt vào trên người của hắn, một loại sợ hãi xông lên đầu.

Dù cho trước đây hắn tại Chân Tinh bị Mạc Vô Kỵ truy sát, hắn cũng chưa từng e ngại qua. Bởi vì hắn biết, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không cách nào giết chết hắn.

Hôm nay chân chính tử vong phủ xuống thì, hắn mới biết được tử vong với hắn mà nói là một việc cỡ nào không có khả năng tiếp nhận.

- Mạc huynh, chỉ cần ngươi buông tha ta lúc này đây, ta nguyện ý giao ra linh hồn dấu vết...

Trúc Khúc rất nhanh thì biết hắn nhất định phải trong thời gian ngắn nhất làm ra lựa chọn, lúc này, hắn đâu còn lưu ý Mạc Vô Kỵ trước đây tiêu diệt hắn Đoạn Môn, thậm chí tiêu diệt hắn Đoạn Môn Trúc gia lão tổ?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Như ngươi linh hồn dấu vết, ta còn thật không lạ gì...

Một đạo hỏa diễm thảy qua, Trúc Khúc tại trong hỏa diễm hóa thành hư vô. Hắn cả Chuẩn Thánh linh hồn dấu vết đều lười muốn, chỉ là một Tiên Đế sơ kỳ, cũng dám nói với hắn giao ra linh hồn dấu vết.

- Mạc tông chủ...

Cái Ngao miệng lưỡi có chút phát khô gọi một câu, năm đó nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ cùng hắn chênh lệch cách xa vạn dặm. Tuy rằng trước đây hắn rất xem trọng Mạc Vô Kỵ, thậm chí con gái hắn cũng vậy nhìn trúng Mạc Vô Kỵ, nhưng khi Mạc Vô Kỵ cự tuyệt về sau, hắn cũng không có để ý nhiều.

Hôm nay, hắn mới phát hiện con gái nàng năm đó ánh mắt là tốt cỡ nào. Bây giờ Mạc Vô Kỵ tu vi tới cùng ở địa phương nào, hắn cả tưởng tượng đều không tưởng tượng nổi.

Trúc Âm mạnh bao nhiêu hắn quá rõ, thực lực của hắn coi như là Tiên Giới nhân tài kiệt xuất, tại trước mặt Trúc Âm, hắn kiên trì không tới 1 chiêu đối mặt.

Trúc Âm cường giả loại này, tại trước mặt Mạc Vô Kỵ, không muốn nói 1 chiêu, cả cơ hội giơ tay lên cũng không có.

Mạc Vô Kỵ dương tay một cái, trực tiếp sẽ lại đem cấm chế trong cơ thể Cái Ngao lấy ra hóa thành hư vô. Cái Ngao lập tức liền cảm thụ được một trận dễ dàng, trong lòng hắn chấn động mãnh liệt, chiêu thức ấy coi như là Trúc Âm hạ cấm chế cho hắn cũng không làm được.

- Cái Thiên Đế, không biết lệnh ái có khỏe không?

Mạc Vô Kỵ thuận miệng hỏi một câu.

Những lời này hỏi lên về sau, Mạc Vô Kỵ liền biết mình hỏi quá tùy ý. Vô duyên vô cớ hỏi nữ nhi đối phương là có ý gì? Ai bảo hắn và Cái Ngao quen biết cũng là bởi vì nữ nhi Cái Ngao - Cái Phi Yến đâu nè? Trước đây hắn cũng là bởi vì Cái Ngao đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì cứu Cái Phi Yến, lúc này mới chiếm được gợi ý, sau đó đi cứu Sầm Thư Âm.

Quả nhiên nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi con gái của mình Phi Yến, Cái Ngao lập tức liền tinh thần tỉnh táo:

- Trước khi ta bị Trúc Âm lão thất phu này bắt tới, ta còn cùng nữ nhi của ta cùng một chỗ. Bởi vì Trúc Âm quá cường đại, ta mới để cho nữ nhi của ta đi xa. Hiện tại nàng đi nơi nào ta cũng không biết, nàng lúc đi, vẫn cùng ta còn nói về ngươi.

Nếu mà Mạc Vô Kỵ còn có ý nghĩ đối với nữ nhi của hắn, hắn nhất định là hai tay hỗ trợ tán thành.

Mạc Vô Kỵ lúng túng cười một cái nói:

- Nàng không có việc gì liền tốt rồi, được rồi, vị này chính là Âu Cổ Thiên Đế sao??

Ở một bên chờ, Âu Cổ nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi, nhanh chóng cúi người hành lễ:

- Ra mắt Diệp Tông Chủ, Thiên Đế thật sự là không dám nhận, ta chính là Âu Cổ.

Lúc này mấy người còn lại đều là tiến lên đây, đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ. thực lực Mạc Vô Kỵ mới vừa rồi, bọn họ đã nhìn rõ ràng.

- Còn có ai là người của Đoạn Môn a?

Mạc Vô Kỵ từ trên người mọi người quét ánh mắt tới.

Hết thảy tu sĩ bao gồm Cái Ngao cùng Âu Cổ ở bên trong, đều đưa mắt vào hai gã tu sĩ áo xanh lục. Đan Đạo Tiên Minh minh chủ Tiêu Lễ Thế lo lắng Mạc Vô Kỵ tìm hắn phiền phức, càng là tựa đầu thấp không có khả năng lại thấp hơn. Hôm nay Mạc Vô Kỵ, hắn cả ngưỡng vọng đều ngưỡng vọng không đc.

Hai người này trong mắt lộ ra kinh hoảng, không có chờ bọn hắn hướng Mạc Vô Kỵ cầu xin tha thứ, Cái Ngao liền bắn ra hai đạo hôi mang. Hai đạo huyết vụ nổ tung, hai gã tu sĩ áo xanh lục cả cơ hội cầu xin tha thứ cũng không có, đã bị Cái Ngao giết chết.

Cái Ngao tại trước mặt Trúc Âm không chịu nổi một kích, nhưng hắn vẫn là cường giả tột cùng nhất Tiên Giới.

Giết hai gã áo xanh lục tu sĩ về sau, Cái Ngao lúc này mới thi lễ đối với Mạc Vô Kỵ nói:

- Mạc tông chủ, hai người này vì Đoạn Môn trúc thị làm tuyệt chuyện xấu, ta chém giết bọn họ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, cũng không có để ý, giơ tay lên bắt vài cái. Cấm chế trên người mấy người còn lại, tất cả đều bị Mạc Vô Kỵ bắt đi hóa thành hư vô. Chỉ có Tiêu Lễ Thế, Mạc Vô Kỵ không có giúp hắn hóa đi cấm chế. Hắn có thể khắc chế chính bản thân không giết Tiêu Lễ Thế, đã coi như là vận khí của người này.

Chờ tất cả mọi người cảm tạ xong, Mạc Vô Kỵ mới nghi ngờ hỏi:

- Cái Thiên Đế cùng Âu Thiên Đế đều là Tiên Đế viên mãn, Tiên Giới vẫn là không cách nào cảm thụ được thượng giới phi thăng triệu hoán sao?

Mạc Vô Kỵ đích thật là nghi hoặc, một cái vị diện Thần giới chữa trị. Theo lý thuyết rồi Tiên Giới viên mãn về sau, hắn là có thể cảm ứng được phi thăng mới đúng là a.

Cái Ngao hít một tiếng nói:

- Đã từng có một đoạn thời gian đích thật là có thể phi thăng, Tiên Giới cũng có vài tu sĩ Tiên Đế viên mãn rời đi Tiên Giới, nghe đồn đi đẳng cấp cao hơn giới vực. Không biết vì sao, tại Đại Kiếm Đạo bỗng nhiên xuất hiện một đạo kim hoàng sắc kiếm khí trụ. Đạo kiếm khí trụ

trực tiếp lao ra Tiên Giới, dường như lại chế trụ toàn bộ Tiên Giới, Tiên Giới về sau liền không còn có người có thể cảm nhận được phi thăng khí tức.

- Đại Kiếm Đạo?

Mạc Vô Kỵ lập tức cũng nhớ tới kiếm ngục.

kiếm hà bên trong Kiếm ngục, còn có bên trong kiếm ngục cái kia đáng sợ trái tim rễ cây. Năm đó nếu mà không phải là hắn đúng lúc chạy tới Đại Kiếm Đạo, vậy Hàn Thanh Như liền bỏ mạng ở trong kiếm ngục.

Tuy nói về sau Đại Kiếm Đạo bị hắn tiêu diệt, Đại Kiếm Đạo bên trong kiếm ngục còn có kiếm ngục bên trong kiếm hà đều tồn tại. Không chỉ như thế, tại bên trong kiếm ngục còn có một cường giả đáng sợ hơn ẩn nấp ở trong đó. Năm đó thực lực của hắn thấp, không dám lỗ mãng, hiện tại hắn Chuẩn Thánh tầng bốn, coi như là bên trong cất giấu một Thánh Nhân, hắn cũng dám đi xem.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ đối với Cái Ngao cùng Âu Cổ nói:

- Đại Kiếm Đạo ta đến lúc đó sẽ đi xem, nhất định sẽ cho các ngươi lần nữa cảm thụ được phi thăng triệu hoán. Thái Thượng Thiên coi như là một cái đặc biệt tồn tại của Tiên Giới. Ta hi vọng mấy vị có thể đem nơi này thành lập trở thành một tu luyện bí cảnh, sau đó để cho một phần tu sĩ Tiên Giới tư chất xuất chúng hoặc là cống hiến rất lớn tới nơi này tu luyện.

- Dà, Mạc tông chủ xin yên tâm, chúng ta nhất định sẽ làm tốt ngươi phân phó.

Lần này Âu Cổ cùng còn lại vài tên Tiên Đế đoạt ở phía trước kính cẩn trả lời Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ biểu hiện ra thực lực, còn có vừa rồi Mạc Vô Kỵ nói, đều để cho bọn họ rõ ràng, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối là vượt ra khỏi Tiên Giới

đẳng cấp cường giả.

...

Kể từ năm đó Mạc Vô Kỵ xuất thủ tiêu diệt Đại Kiếm Đạo mấy cái to lớn vô phách môn phái ở Tiên Giới về sau, Tiên Giới nối nghiệp nghìn năm cũng không có một cái độc quyền tiên môn nào nữa.

Thẳng đến Bình Phạm tiên môn đi ra đỉnh cấp Đại Tiên Đế Liên Oanh Nhàn, Liên Oanh Nhàn mạnh bao nhiêu không ai thấy, nhưng nghe đồn sáu gã Tiên Đế vây công qua một người Liên Oanh Nhàn, kết quả bị Liên Oanh Nhàn chém giết hầu như không còn.

Nếu mà Bình Phạm tiên môn chỉ là ra tới một người Liên Oanh Nhàn, còn không tính là cái gì. Tại Liên Oanh Nhàn sau đó, Bình Phạm tiên môn lại đi ra rồi Tiên Đế viên mãn Phục Kinh Phượng, Tô Tử An, Trác Bình An, Vi Tử Đạo...

Về phần tầm thường Tiên Đế, càng là đi ra hơn mười người.

Tiên Giới đệ nhất tông môn chút nào không tranh cãi thuộc về Bình Phạm tiên môn, hơn nữa Bình Phạm tiên môn cùng tông môn khác bất đồng, nơi này tiên phàm ở lộn xộn. Không có bất kỳ người nào có thể tùy ý khi dễ Phàm Nhân, đây là năm đó lập tông tông chủ Mạc Vô Kỵ đã định xuống.

Tại bên ngoài Bình Phạm tiên môn tông môn trên quảng trường lớn nhất, pho tượng Mạc Vô Kỵ sừng sững trung gian. Tại dưới pho tượng trên 1 tấm bia đá thật lớn, có tám chữ lớn Mạc Vô Kỵ đã nói, đạo hữu cao thấp, không phân tiên phàm!

tám chữ lớn đạo vận lưu chuyển, khí tức vờn quanh.

Đông đảo tu sĩ khoanh chân ngồi trong quảng trường, nhắm mắt cảm ngộ đạo vận tám chữ lớn.

tám chữ lớn, hiện tại thành trọng bảo của Bình Phạm tiên môn đệ nhất tông môn, Bình Phạm tiên môn Tiên Đế toàn bộ đến cảm ngộ qua tám chữ lớn.

Tại bên ngoài Bình Phạm tiên môn quảng trường, là một cái đại đạo rộng thẳng tắp.

hai bên Đại đạo toàn bộ là trồng linh thực, một phần Phàm Nhân tầm thường đang trong đồng ruộng trồng thủ công linh thực.

Cái khác tông môn linh điền đều là của tông môn, ngoại môn đệ tử cùng Phàm Nhân là vì tông môn thủ công. Trồng cái gì, cũng là có tông môn làm chủ.

Tại Bình Phạm tiên môn, những linh điền này toàn bộ là của Phàm Nhân. Trồng cái gì đều bởi chính bọn họ quyết định, trồng đi ra đồ đạc, ra lại bán cho Bình Phạm tiên môn.

Mặt ngoài thoạt nhìn Bình Phạm tiên môn một mảnh bình thản, thế nhưng Bình Phạm tiên môn sừng sững ở trên Cực Trạch Hải trống không trong đại điện tông chủ, cũng là một mảnh yên lặng.

Ngồi vị trí cao nhất là một cô gái tuyệt sắc, cô gái này một thân màu hồng tiên váy, chính là Bình Phạm tiên môn hiện giữ tông chủ Kế Nguyệt. Năm đó đi tới Thái Thượng Thiên chư đa thiên tài, nàng là số rất ít người có thể may mắn từ Thái Thượng Thiên trở về.

- Tông chủ, Thiên Thượng Thiên Trúc Âm nhất định sẽ không bỏ qua chúng ta Bình Phạm tiên môn. Nhưng chúng ta Bình Phạm tiên môn cũng không phải tùy ý đụng vào, ta tông môn hộ trận là cả Tiên Giới đệ nhất hộ trận, chỉ cần chúng ta toàn lực mở ra hộ trận, chính là Trúc Âm, cũng vậy không nhất định có thể đánh phá chúng ta hộ trận.

Một người trung niên nam tử phá vỡ trầm mặc, đứng ra nói.

Kế Nguyệt trực tiếp lắc đầu:

- Không được, ta không có nghe nói qua cái hộ trận nào đánh không đc. Huống hồ này Trúc Âm thực lực cường hãn vô biên, một khi hắn đánh vỡ hộ trận, chúng ta toàn bộ tông môn đều có thể bị hắn tàn sát...

Nói đến đây, nàng dừng một chút, ánh mắt từ trên người mọi người quét tới, do dự một chút mới lên tiếng:

- Ta kiến nghị mọi người xé chẫn ra lẻ, nghe đồn chúng ta Bình Phạm tiên môn là thành lập tại bên trên một tảng lớn tiên mạch, nếu như chúng ta trốn vào trong tiên mạch...

- Không được!

Không đợi Kế Nguyệt đem lời nói cho xong, một cái thanh âm thanh thúy liền cắt đứt nàng nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1179: Nữ Nhân To Gan

Người đứng đứng lên nói là một nữ tử mặc váy tím nhạt, Tiên Vương hậu kỳ cảnh giới, giọng nói của nàng cực kỳ kích động, nói hai chữ không được xong, đi theo lớn tiếng nói:

- Bình Phạm tiên môn là tâm huyết của sư phụ, là Phàm Nhân ta căn cơ sở tại tu luyện. Coi như là chúng ta toàn bộ chết sạch, cũng tuyệt đối không có khả năng vứt bỏ Bình Phạm tiên môn, tham sống sợ chết.

Kế Nguyệt cười lạnh một tiếng:

- Có đúng ỷ vào năm đó Vô Kỵ thu ngươi làm đệ tử ký danh, liền có dũng khí ở trước mặt ta không chút kiêng kỵ hay không? Không muốn nói ngươi, chính là Vô Kỵ nói chuyện với ta, cũng không dám như ngươi vậy. Người đâu, sẽ lại đem Lâu Nguyệt Sương giải đến hải tù giam hơn vạn năm đê.

- Tông chủ, Nguyệt Sương chỉ là đưa ra bất đồng kiến nghị mà thôi, không cần phải dùng nghiêm phạt lớn như vậy sao?? Huống hồ Nguyệt Sương còn là đệ tử của khai sơn tổ sư.

Một người trung niên nam tử đứng lên, giọng nói trầm thấp nói.

Người nọ là Bình Phạm tiên môn bên phải hộ tôn chủ Việt Giáng, Tiên Đế hậu kỳ thực lực. Năm đó Vi Tử Đạo phi thăng sau đó, cố ý chỉ định Hữu hộ tôn chủ.

- Ba!

Kế Nguyệt một cái tát chụp tới trước mặt trên bàn trà, bàn trà hóa thành mảnh vụn:

- Thế nào? Có đúng hay không cảm thấy ta tông chủ không có gì năng lực? Vô Kỵ không ở nơi này, liền có thể tùy ý không xem tông chủ chỉ thị? Người đâu tới, sẽ lại đem Lâu Nguyệt Sương áp đi xuống...

- Nguyệt Sương là đệ tử của ta, ngươi có tư cách gì giam giữ Nguyệt Sương?

Thanh âm băng hàn của Mạc Vô Kỵ truyền đến, toàn bộ tông chủ đại điện hoàn toàn yên tĩnh.

- Á đù! Sư phụ...

Lâu Nguyệt Sương trước tiên phản ứng kịp, kích động trực tiếp vọt ra, quỳ rạp xuống trước mặt Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ rất là hài lòng gật gật đầu đối với Lâu Nguyệt Sương nói:

- Rất tốt, ngắn ngủi vài vạn năm liền đi tới Tiên Vương hậu kỳ cảnh, hơn nữa đạo vận cũng vậy cực kỳ ngưng thật, tốt lắm. Bàn Hiệt cùng Bàn Vũ tỷ đệ hiện tại tốt không? Có đúng hay không cũng đến Tiên Giới?

Chính là Mạc Vô Kỵ cũng vậy thật không ngờ Lâu Nguyệt Sương tu vi sẽ vượt qua nhanh như vậy, năm đó hắn đi ngang qua Thiên Ô Tinh thu Lâu Nguyệt Sương, Bàn thị tỷ đệ làm đệ tử ký danh, cũng lưu lại một phần tài nguyên tu luyện. Căn bản cũng không có nghĩ đến, Lâu Nguyệt Sương có thể ở Thiên Ô Tinh tài nguyên thiếu thốn đi tới, hơn nữa còn tới rồi Tiên Vương cảnh, thậm chí tìm được hắn Bình Phạm tiên môn.

- Sư phụ...

Lần nữa gọi một câu sư phụ, Lâu Nguyệt Sương khuôn mặt kích động rơi lệ, thậm chí ngay cả nói đều cũng không nói ra được.

- Tổ sư...

Đám người còn lại đều phản ứng kịp, đều tiến lên quỳ xuống thi lễ.

ánh mắt Mạc Vô Kỵ từ trong đại điện quét một cái, trong lòng thầm than một tiếng, ngắn ngủi vài vạn năm, nơi này cư nhiên không có một người hắn quen. Ngoại trừ Lâu Nguyệt Sương ra, người còn lại đều đi nơi nào?

- Mạc đại ca...

Kế Nguyệt lúc này đâu còn dám ngồi tông chủ vị trí, nơm nớp lo sợ đi xuống, đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ.

ánh mắt Mạc Vô Kỵ rớt vào trên người Kế Nguyệt, lạnh lùng nói:

- Ngươi là người phương nào? Có tư cách gì ngồi Bình Phạm tiên môn tông chủ vị?

- Ta...

Kế Nguyệt rất muốn nói trước đây ngươi quen biết ta a, ta chính là Kế Nguyệt.

Thế nhưng là lúc này đối mặt Mạc Vô Kỵ uy thế, nàng thậm chí ngay cả một chữ đều nói không nên lời. Trong lòng nàng vô cùng vô tận nữ nhân thủ đoạn, vào thời khắc này trước mặt Mạc Vô Kỵ, tựa hồ cũng là biểu diễn trò hề. Bởi vì từ năm đó lần đầu tiên lên, Mạc Vô Kỵ dường như sẽ không có đem nàng Kế Nguyệt nhìn ở trong mắt. Nàng tại tông môn mở miệng Vô Kỵ ngậm miệng Vô Kỵ, đó là bởi vì Mạc Vô Kỵ không lại nơi này. Hiện tại Mạc Vô Kỵ trở lại rồi, nàng đâu còn dám gọi hai chữ Vô Kỵ?

- Có ai biết, đệ tử của ta Phục Kinh Phượng, còn có Liên Oanh Nhàn đi nơi nào? Bình Phạm tông chủ Tô Tử An đi nơi nào? Còn có Mạc Thanh Triệt cùng Nhan Ly đi nơi nào? Vi Tử Đạo, Ôn hầu, Giản Minh Thành, Phỉ Lăng vân vân.. người đâu?

Mạc Vô Kỵ giọng nói bình tĩnh, lại mang theo một loại chân thật đáng tin hỏi.

Việt giáng trước giúp Lâu Nguyệt Sương nói chuyện đứng dậy, đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ rồi nói:

- Hồi bẩm sư tổ, sư tổ sau khi rời đi, cả tôn chủ mang về trăm nhánh cao cấp nhất tiên linh mạch, còn tìm được một chỗ tiên tủy trì. Ta Bình Phạm tiên môn các vị trưởng lão cùng tôn chủ thực lực bay nhanh lên cao, chỉ dùng hơn ngàn năm, đã thành Tiên Giới đệ nhất tông môn.

Vừa lúc khi đó, Tiên Giới có thể cảm thụ được phi thăng triệu hoán. Liên tôn chủ cùng Tô tông chủ cùng với Vi tôn chủ tông môn cường giả đều phi thăng, rời đi Tiên Giới.

Nghe đến đó Mạc Vô Kỵ khẽ nhíu mày, hắn ở tại thần giới danh tiếng lớn như vậy. Theo lý thuyết Liên Oanh Nhàn đám người sau khi phi thăng, sẽ trước tiên nghe được chuyện của hắn, sau đó đi Phàm Nhân tông cùng hắn hội hợp mới đúng là a. Vì sao hắn căn bản cũng không có đạt được bất kỳ một tin tức nào về Bình Phạm tiên môn tu sĩ?

- Tất cả mọi người phi thăng?

Mạc Vô Kỵ lại hỏi một câu.

Thời gian vạn năm, theo lý thuyết Mạc Thanh Triệt sẽ không tu luyện nhanh như vậy mới đúng là.

Lại có một người Tiên Tôn tu vi thanh niên đứng lên, khom người đối với Mạc Vô Kỵ thi lễ về sau nói:

- Bẩm tổ sư, Kế Nguyệt tông chủ cho rằng Phỉ Lăng phạm vào tội, đem giam giữ ở tại trong hải tù. Thanh Triệt sư tỷ cũng vậy bởi vì phạm sai lầm bị Kế Nguyệt tông chủ nhốt lại, về sau là Nhan Ly sư huynh mạnh mẽ tiến vào hải tù đem Thanh Triệt sư tỷ mang đi.

Mạc Vô Kỵ quanh thân sát khí lạnh lùng hắn lên, trước bởi vì là tông môn của mình, thần niệm của hắn mới không có càn quét. Hiện tại thần niệm của hắn càn quét đi ra ngoài, lập tức liền quét tông môn phía dưới Tịch Diệt Hải chỗ sâu là hải tù. bên trong Hải tù chẳng những có Phỉ Lăng, còn có hai tu sĩ hắn quen thuộc, Hải Chân Quỳ cùng thê tử Ôn hầu Yến Thiên Linh.

Người khác Mạc Vô Kỵ không biết, Yến Thiên Linh làm người hắn quá rõ. Nàng là thê tử Ôn hậu, mẫu thân của Ôn Liên Tịch. Rất là thiện lương, còn giỏi về giúp người khác cân nhắc, người như vậy cư nhiên cũng bị nhốt giải đến trong hải tù.

Cả cháu gái của hắn Mạc Thanh Triệt, Kế Nguyệt cũng dám nhốt, thật không biết người nữ nhân này là như thế nào đi tới Bình Phạm tiên môn.Rất nhanh thần niệm của Mạc Vô Kỵ liền quét Bình Phạm tiên môn một chỗ cấm chế bí ẩn, Phục Kinh Phượng bị giam áp lấy. Chỉ là lúc này Phục Kinh Phượng tu vi mất hết, thức hải bị hủy, thần tình dại ra.

Thực sự là thật to gan, Mạc Vô Kỵ nộ tới cực điểm, trái lại bình tĩnh trở lại.

- Mạc đại ca...

Kế Nguyệt trải qua lúc ban đầu kinh hoảng cùng sợ hãi sau đó, rốt cục khôi phục một chút điểm tỉnh táo, nàng nhu nhược gọi Mạc Vô Kỵ một câu, cái loại này yếu đuối hình dạng, để cho bất cứ người nào xem cũng không nhịn được sẽ thương tiếc một phen.

Mạc Vô Kỵ châm chọc nhìn Kế Nguyệt:

- Ngươi rất tốt a, từ bên người Lôi Hồng Cát chạy đi, đi tới ta Bình Phạm tiên môn, còn đem người của Bình Phạm tiên môn toàn bộ đều nhốt lại, không biết bọn họ phạm vào cái gì sai a?

Lâu Nguyệt Sương cuối cùng từ trong kích động tỉnh táo lại, nàng thút thít lấy nói:

- Rất nhiều người đều là như ta, chỉ là bởi vì không đồng ý nàng nói, bị nàng nhốt lại không chút do dự.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, nhìn Việt Giáng hỏi:

- Ngươi bên phải tôn chủ là ai bổ nhiệm?

Vừa rồi Việt Giáng nói hắn nghe được, Việt Giáng làm Hữu hộ tôn chủ không có bất kỳ vấn đề, nói chuyện đều là từ Bình Phạm tiên môn góc độ cân nhắc.

Việt Giáng cho rằng sư tổ muốn trách tội tới hắn, nhanh chóng khom người nói:

- Là Vi tôn chủ bổ nhiệm, trước khi Vi tôn chủ phi thăng, bổ nhiệm ta đảm nhiệm Hữu tôn chủ. Hắn nói cho ta biết, kinh Phượng tông chủ quá mức tuổi còn trẻ, để cho ta ở một bên chăm sóc một phần.

Nói xong lại sợ Mạc Vô Kỵ không hiểu, giải thích nói một câu:

- Kinh Phượng tông chủ là trước khi Tô tông chủ phi thăng, bổ nhiệm tông chủ.

- Kế Nguyệt làm tông chủ là ai bổ nhiệm?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt hỏi.

Lần này không đợi Việt Giáng nói chuyện, Kế Nguyệt liền nói nhanh:

- Kinh Phượng sau khi phi thăng, hắn bổ nhiệm ta làm tông chủ. Hôm nay đại ca trở lại rồi, tông chủ vị tự nhiên giao cho đại ca.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nhìn chằm chằm Kế Nguyệt nói:

- Ngươi lá gan không nhỏ a, giam giữ người của Bình Phạm tiên môn có cống hiến, hoặc lưu vong. Nói đi, ngươi giết bao nhiêu người của ta Bình Phạm tiên môn?

- Bảy.

Lần này không đợi Kế Nguyệt trả lời, Việt Giáng liền đứng ra nói:

- Kế Nguyệt tông chủ tổng cộng giết ta Bình Phạm tiên môn bảy đệ tử trung thành và tận tâm, nếu mà không phải là ta Tiên Đế hậu kỳ, nàng có chút kiêng kỵ, ngay cả ta cũng bị nhốt giải đến hải tù.

- Thế nhưng là ta một lòng vì tông môn, Kinh Phượng phi thăng thời điểm, đem Bình Phạm tiên môn giao cho ta, để cho ta nhất định phải....

Lần này không đợi Kế Nguyệt nói cho xong, Mạc Vô Kỵ liền lạnh giọng nói:

- Kinh Phượng phi thăng, vậy người bị hủy thức hải, khóa tại ẩn nấp cấm chế là ai?

- Cái gì? Kinh Phượng tông chủ không có phi thăng, bị ngươi khóa lại?

Việt Giáng khóe mắt như sắp nứt ra, hắn đc Vị tôn chủ giao phó, chăm sóc tông chủ mới.

Cho tới nay hắn cho rằng Phục Kinh Phượng sớm phi thăng, không nghĩ tới cư nhiên bị nữ nhân ác độc này khóa lại.

Trong đại điện hết thảy tu sĩ đều ngây dại, đều là khiếp sợ nhìn Kế Nguyệt, người nữ nhân này lá gan cũng quá lớn sao?.

Kế Nguyệt há miệng, trong lòng nàng càng là kinh hãi, Mạc Vô Kỵ là làm sao mà biết được?

Mạc Vô Kỵ không đợi Kế Nguyệt phản bác, giơ tay lên đã bắt đi ra ngoài, sau một khắc Phục Kinh Phượng bị khóa lại đã bị Mạc Vô Kỵ đưa tới trong đại điện.

Không chỉ như thế, hết thảy tu sĩ bị khóa ở trong hải tù, tất cả đều bị Mạc Vô Kỵ tiện tay dẫn tới trong đại điện.

- Mạc tông chủ...

Phỉ Lăng thấy Mạc Vô Kỵ một khắc kia, đại hỉ kêu lên.

Mẫu thân của Ôn Liên Tịch Yến Thiên Linh cũng ngạc nhiên mừng rỡ nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Mạc tông chủ, ngươi trở lại rồi.

Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ một cái:

- Là ta không chu đáo, để cho mọi người chịu khổ.

Chuyện này Mạc Vô Kỵ biết chắc trách hắn, là hắn không có nói cho Tô Tử An. Phục Kinh Phượng là đệ tử của hắn, không có nghĩa là Phục Kinh Phượng liền có tư cách trở thành tông chủ.

Phục Kinh Phượng đến từ bờ biển, căn bản cũng không có bất luận cái gì kinh nghiệm tâm cơ, người như thế trở thành tông chủ sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1180: Kiếm Ngục Không Thay Đổi

- Mạc đại ca, xem ở chúng ta đã từng có một đoạn tình cảm phân thượng, buông tha ta lần này đi.

Kế Nguyệt sắc mặt tái nhợt giống như một tấm giấy trắng, nếu như nàng biết Mạc Vô Kỵ sẽ còn trở về, nàng tuyệt đối sẽ không đến Bình Phạm Tiên Môn làm người tông chủ này.

Huống hồ nàng đến Bình Phạm Tiên Môn làm người tông chủ này thời gian cũng không dài, vốn là dự định vớt một đống tài nguyên tu luyện liền đi. Chỉ là nơi này tu luyện hoàn cảnh thật sự là quá tốt, để nàng trong lúc nhất thời đều không nỡ đi.

Mạc Vô Kỵ lạnh lùng nói:

- Ta còn thực sự không nhớ rõ cùng ngươi có cái gì tình cảm rồi?

- Ngươi không thể giết ta, nếu như ngươi giết ta, Hồng Cát sẽ không bỏ qua ngươi.

Cảm nhận được Mạc Vô Kỵ sát ý, Kế Nguyệt âm thanh kêu lên.

- Sư phụ, xin ngươi mau cứu Bàn Hiệt sư đệ cùng Bàn Vũ sư tỷ.

Lâu Nguyệt Sương giờ phút này rốt cục bình tĩnh tâm tình của mình, có cơ hội sẽ lại nói đi ra.

- Bọn hắn thế nào?

Mạc Vô Kỵ chau mày hỏi.

Lâu Nguyệt Sương vội vàng nói:

- Lúc trước ba người chúng ta cùng đi Phá Toái giới tầng thứ năm, Bàn Vũ sư tỷ cùng Bàn Hiệt sư đệ bị vây ở tầng năm trong một đại điện. Ta không cách nào mở ra cung điện kia, trở về xin mời người tông môn đi hỗ trợ. Kế Nguyệt quát lớn ta một trận, đồng thời không cho phép bất luận kẻ nào đi Phá Toái giới hỗ trợ. Nếu như không phải Việt Giáng hộ tôn, ta lần trước liền bị giam giữ tiến hải lao.

Phá Toái giới tầng thứ năm thế mà đều mở, Mạc Vô Kỵ lần này ngay cả hỏi thăm đều chẳng muốn hỏi thăm, giương tay chính là một đạo hỏa diễm rơi vào Kế Nguyệt trên thân.

Chỉ là hô hấp thời gian, Kế Nguyệt liền bị một đám lửa này hóa thành hư vô, một chiếc nhẫn bị Mạc Vô Kỵ nắm trong tay. Chính là tám đại Thánh Nhân cùng một chỗ tìm hắn để gây sự, hắn cũng sẽ không chút do dự giết Kế Nguyệt.

- Nguyệt Sương, đem cung điện kia cụ thể phương vị khắc hoạ cho ta.

Giết Kế Nguyệt về sau, Mạc Vô Kỵ mới nói với Lâu Nguyệt Sương.

Lâu Nguyệt Sương sớm đã đem chuẩn bị xong ngọc giản đưa cho Mạc Vô Kỵ, nếu như không phải lên lần Trúc Âm đến công kích tông môn, nàng đã sớm lần nữa đi Phá Toái giới.

Thu hồi ngọc giản, Mạc Vô Kỵ ra hiệu Lâu Nguyệt Sương hảo hảo tu luyện không cần quản khác, lúc này mới đem vừa rồi từ trên thân Kế Nguyệt lấy được chiếc nhẫn đưa cho Việt Giáng:

- Từ hôm nay trở đi, ngươi là Bình Phạm Tiên Môn tông chủ. Việt Giáng, về sau mỗi một đời tông chủ nhất định phải thu hoạch được tất cả trưởng lão cùng tôn chủ tán thành, đồng thời còn thu hoạch được đông đảo phong chủ tán thành, mới có thể đảm nhiệm.

- Vâng, tổ sư.

Việt Giáng tranh thủ thời gian khom người tiếp nhận chiếc nhẫn, hắn biết trong chiếc nhẫn kia có đại lượng Bình Phạm Tiên Môn tài nguyên tu luyện, chỉ là những tài nguyên này trước đó bị Kế Nguyệt chiếm đoạt mà thôi.

Cẩn thận đem chiếc nhẫn thu lại về sau, Việt Giáng mới nói lần nữa:

- Tổ sư, ta Bình Phạm Tiên Môn Bất Hủ Phàm Nhân Quyết có rất ít người có thể tu luyện. Cho đến bây giờ, có thể tu luyện cũng liền đã phi thăng Liên tôn chủ cùng Phục tông chủ...

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu:

- Ta biết, ta sẽ ở Bình Phạm Tiên Môn bố trí Khai Mạch Tháp, về sau ta Bình Phạm Tiên Môn đệ tử chỉ cần nguyện ý, đều có thể tu luyện Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Bình Phạm Tiên Môn đệ tử tuyển nhận chuẩn tắc không phải nhìn tư chất, mà là nhìn bản tính. Bản tính ác giả, không được đi vào trong tông môn.

- Vâng.

Lần này là tất cả mọi người cùng kêu lên đáp.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới giương tay trên người Phục Kinh Phượng vỗ, cường đại quy tắc đạo vận trong chớp mắt liền bao lấy Phục Kinh Phượng mạch lạc, sau đó bằng tốc độ nhanh nhất chữa trị Phục Kinh Phượng thức hải.

- Sư phụ...

Phục Kinh Phượng bừng tỉnh đằng sau, trông thấy Mạc Vô Kỵ, lập tức quỳ rạp xuống đất, hắn rất là hổ thẹn. Thế mà đem tông môn quản lý thành dạng này, ngay cả chính hắn cũng bị một nữ nhân chế trụ.

Mạc Vô Kỵ từ tốn nói:

- Từ hôm nay trở đi, ngươi bế quan tiềm tu, mãi cho đến phi thăng mới thôi.

- Vâng.

Phục Kinh Phượng càng là cúi đầu không dám nhiều lời.

Ra hiệu Phục Kinh Phượng lui ra về sau, Mạc Vô Kỵ đối với đông đảo Bình Phạm Tiên Môn tu sĩ nói ra:

- Ta tại Thần giới khai sáng một cái tông môn, kêu Phàm Nhân. Tiên giới hiện tại không cách nào phi thăng, nhưng rất nhanh ta liền sẽ đem gông cùm xiềng xích này đánh vỡ. Mọi người sau khi phi thăng, có thể đi Thần Vực Phàm Nhân tông.

Mạc Vô Kỵ lời nói giống như một tảng đá lớn rơi vào trong hồ nước, tất cả Bình Phạm Tiên Môn tu sĩ đều kinh trụ. Rất nhanh tất cả mọi người kịp phản ứng, lập tức đều là kích động khó mà chính mình.

Tổ sư lời này ý tứ thật sự là quá rõ ràng, đó chính là chớ tổ sư sớm đã phi thăng Thần giới, lần này là từ Thần giới trở về.

- Vô Kỵ tông chủ...

Yến Thiên Linh nhịn không được tiến lên hỏi:

- Nhưng nhìn gặp nữ nhi của ta Liên Tịch cùng nàng phụ thân Ôn Hậu?

Mạc Vô Kỵ cùng nàng nữ nhi Ôn Liên Tịch ngang hàng luận giao, Yến Thiên Linh gọi Mạc Vô Kỵ danh tự, cũng không gì không thể.

Đừng bảo là Ôn Liên Tịch cùng Ôn Hậu, chính là Liên Oanh Nhàn cùng Vi Tử Đạo bọn người, Mạc Vô Kỵ đều là một cái cũng không có nhìn thấy. Chỉ là lời này, Mạc Vô Kỵ cũng không thể nói đi ra, hắn lo lắng Yến Thiên Linh sẽ lo lắng Ôn Hậu cùng nữ nhi, cuối cùng tạo thành tâm ma.

Đang nghe Yến Thiên Linh lời nói về sau, Mạc Vô Kỵ vội vàng nói:

- Ta sáng lập Phàm Nhân đằng sau, một mực tại trong hư không du đãng, cơ hồ chưa từng đi tông môn, cũng không có tại Thần giới ở lâu. Cho nên cũng không có nhìn thấy phi thăng lên đi đồng môn, ta tin tưởng chỉ cần bọn hắn đến Thần giới, khẳng định sẽ tìm tới Phàm Nhân.

Lời này Mạc Vô Kỵ cũng không có nói mò, thật sự là hắn là một mực tại hư không lang thang lấy, thật đúng là rất ít lưu tại tông môn.

...

Một tháng sau, Mạc Vô Kỵ rời đi Bình Phạm Tiên Môn.

Hắn cũng không có tại Bình Phạm Tiên Môn cắm vào Thần Linh Mạch, mặc dù hắn trên người Thần Linh Mạch nhiều vô số kể. Làm một cái Chuẩn Thánh cường giả, hắn đối với thiên địa quy tắc lý giải sớm đã đến trình độ nhất định.

Một cái tông môn muốn phát triển, không phải dựa vào hắn tổ sư giàu có này đến dùng tầng thứ cao hơn tài nguyên tu luyện chồng chất. Nếu là hắn tại Bình Phạm Tiên Môn cắm vào càng nhiều Thần Linh Mạch, thế tất sẽ phá hư Tiên giới cân bằng. Vô số tu sĩ đều muốn gia nhập Bình Phạm Tiên Môn, cuối cùng tất nhiên sẽ gây nên càng lớn giết chóc.

Huống hồ hắn cắm vào lại nhiều Thần Linh Mạch, cuối cùng cũng có tiêu hao hết ngày đó, ngược lại sẽ để tông môn đệ tử đã mất đi tiến thủ tâm. Mạc Vô Kỵ tin tưởng vững chắc, bên trong phòng ấm bồi dưỡng không ra cường giả.

Chỉ có tự thân phát triển, mới có thể để cho Bình Phạm Tiên Môn càng thêm lâu dài. Cho nên hắn chẳng những không có cắm vào càng nhiều Thần Linh Mạch, chính là đem Bình Phạm Tiên Môn hộ trận gia cố đều không có đi làm.

Nếu là có một ngày Bình Phạm Tiên Môn thật lụi bại biến mất, đó cũng là Bình Phạm Tiên Môn vận mệnh.

Thời khắc này Mạc Vô Kỵ xuất hiện ở đã từng Đại Kiếm Đạo tông môn bên ngoài, hắn chuẩn bị đem Đại Kiếm Đạo áp chế phi thăng kiếm khí đi, sau đó đi Phá Toái giới nhìn xem.

Đã từng Đại Kiếm Đạo tại Tiên giới đó là nhất đẳng tông môn, từ khi năm đó bị hắn tiêu diệt về sau, Đại Kiếm Đạo sớm đã biến mất tại trong dòng sông lịch sử. Thời khắc này Đại Kiếm Đạo, khắp nơi đều là một vùng phế tích, không có nửa điểm sinh cơ khí tức, chung quanh phương viên mấy chục vạn dặm càng là ngay cả một bóng người đều không có.

Chính như trước đó hắn lấy được tin tức đồng dạng, một thanh màu đỏ sậm to lớn kiếm khí từ Đại Kiếm Đạo Kiếm Ngục chỗ sâu vọt thẳng hướng về phía trong mây xanh.

Kiếm khí màu đỏ sát khí vờn quanh, đạo vận tung hoành. Loại kiếm khí này, chính là Mạc Vô Kỵ cũng có thể rõ ràng cảm nhận được một loại sát ý, nếu như Tiên giới tu sĩ tới gần, cho dù là Đại Tiên Đế viên mãn, cũng là bị kiếm khí giảo sát phần.

Mạc Vô Kỵ chỉ là ở bên ngoài nhìn ngắn ngủi mười mấy hô hấp, liền vừa bước một bước vào trong Kiếm Ngục.

Trong Kiếm Ngục Bình An Đẳng Sơn, còn có Bình An Đẳng Sơn bên cạnh Kiếm Khí Hà, thậm chí Kiếm Khí tuyền qua, đều là trong Kiếm Ngục tùy thời có thể lấy đòi người mạng nhỏ tồn tại.

Có thể nói lúc trước nếu như không phải hắn xem thời cơ, hắn nói không chừng đều chết tại Bình An Đẳng Sơn hoặc là Kiếm Khí Hà.

Đối với Kiếm Khí Hà kia, Mạc Vô Kỵ ngược lại là phi thường muốn trở về nhìn xem. Lần thứ nhất tiến vào Kiếm Ngục, hắn chính là mượn nhờ Kiếm Khí Hà đào tẩu, mà lại hắn tung hoành vô địch hư không trận

văn chính là ở trong Kiếm Khí Hà lĩnh ngộ. Bởi vậy có thể thấy được, Kiếm Khí Hà này lai lịch nhiều không tầm thường.

Tại trong Kiếm Khí Hà kia, còn có một thanh kiếm nghiêng cắm. Lúc trước tu vi của hắn còn thấp, ngay cả tới gần thanh kiếm kia tư cách đều không có, bây giờ hắn Chuẩn Thánh bốn tầng thực lực, hắn là có thể đi nhìn xem thanh kiếm kia.

Vượt đến Kiếm Ngục trên không đồng thời đưa tay xé ra, sau một khắc, Mạc Vô Kỵ đã đứng ở trong Kiếm Ngục.

Chung quanh kiếm khí đối với giờ phút này Mạc Vô Kỵ tới nói, thật giống như gió nhẹ đồng dạng, thậm chí không thể ba động quần áo của hắn.

Mạc Vô Kỵ thần niệm quét ngang ra ngoài, trong Kiếm Ngục cùng trước đó tựa hồ cũng không có bao nhiêu khác nhau. Ngoại trừ Bình An Đẳng Sơn không thấy bên ngoài, Kiếm Khí tuyền qua cùng Kiếm Khí Hà vẫn còn, Mạc Vô Kỵ chỉ là một bước liền rơi vào Kiếm Khí Hà biên giới.

Kiếm Khí Hà biên giới tung hoành kiếm khí tựa hồ so năm đó còn muốn yếu rất nhiều, Mạc Vô Kỵ thần niệm rất nhanh liền rơi vào trên trường kiếm nghiêng cắm ở đáy sông này.

Trường kiếm phát ra kiếm khí y nguyên cường đại, bất quá tương đối thời khắc này Mạc Vô Kỵ, loại kiếm khí này không còn có nửa điểm tổn thương.

Tại trường kiếm biên giới vị trí, ngồi một tên gầy yếu khô lâu nam tử, hắn tựa hồ muốn lấy đi thanh trường kiếm kia, chỉ là kiếm khí kia hoàn toàn ngăn trở hắn, hắn chỉ có thể ở biên giới không ngừng luyện hóa.

Mạc Vô Kỵ thần niệm không kiêng nể gì cả từ nam tử khô lâu này trên thân đảo qua, nam tử khô lâu này lập tức liền phát hiện đến, lập tức ngẩng đầu nhìn về phía Kiếm Khí Hà bên ngoài. Khi hắn trông thấy Mạc

Vô Kỵ liền đứng tại Kiếm Khí Hà bên cạnh thời điểm, trong mắt lộ ra ánh mắt khiếp sợ, đi theo một bước liền bước ra Kiếm Khí Hà, đứng ở Mạc Vô Kỵ đối diện.

- Là ngươi?

Nam tử khô lâu này hiển nhiên nhận ra Mạc Vô Kỵ, lập tức mừng rỡ kêu lên.

Mạc Vô Kỵ cười cười nói:

- Là ta.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1181: Vũ Trụ Đạo Tắc Thứ Chín

Lúc trước hắn sở dĩ mặc cho Mạc Vô Kỵ lưu ở trong Kiếm Ngục không có động thủ, đó là bởi vì hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ đi không nổi. Ai biết hắn dưới sự không cẩn thận, thế mà để Mạc Vô Kỵ sâu kiến này đi. Sâu kiến này đi còn không tính, còn đem trong Kiếm Ngục người còn lại đều mang đi.

Mạc Vô Kỵ tiếp tục nói:

- Năm đó ở trong Kiếm Khí tuyền qua chính là ngươi đi, còn có ở trong Kiếm Khí Hà truy sát ta cũng là ngươi phải không?

Năm đó gia hỏa này với hắn mà nói là ngưỡng mộ núi cao tồn tại, bây giờ tại Mạc Vô Kỵ trong mắt, gia hỏa này liền cùng sâu kiến không hề khác gì nhau. Cứ việc thực lực tại Hợp Thần trung kỳ, thế nhưng là quanh thân đạo tắc lộn xộn, sức chiến đấu tuyệt đối là thấp kém.

Cảm nhận được Mạc Vô Kỵ bình tĩnh không lay động, không chút kiêng kỵ bộ dáng, nam tử khô lâu gầy yếu này cau mày thậm chí lui về sau một bước. Hắn tựa hồ không cảm ứng được Mạc Vô Kỵ tu vi, sao lại có thể như thế đây? Dù là Mạc Vô Kỵ ẩn nặc tu vi, hắn cũng có thể một chút nhìn ra a.

Mạc Vô Kỵ không có để ý nam tử gầy như khô lâu này lui lại, chỉ là nghi ngờ hỏi:

- Năm đó Bình An Đằng Sơn trái tim kia hắn không phải là ngươi a? Còn có Kiếm Khí Hà đáy sông thanh kiếm kia cũng không phải ngươi đúng hay không? Ta nghi ngờ là, vì sao ngươi một mực lưu tại nơi này

không đi, chẳng lẽ ngươi cảm thấy nơi này có thể cho ngươi khôi phục thực lực sao?

Lên tiếng sau khi ra ngoài, Mạc Vô Kỵ không có chờ nam tử khô lâu này trả lời, liền giật mình nói ra:

- Ta minh bạch ngươi vì cái gì không đi ra.

Hắn là thật minh bạch, gia hỏa này khôi phục được Hợp Thần cảnh giới, căn bản cũng không dám ra ngoài. Một khi rời đi Kiếm Ngục, liền sẽ bị quy tắc của Tiên giới nghiền thành bã vụn. Trừ phi hắn tự hạ tu vi đến Thiên Thần tả hữu, nếu không chính là một chữ "Chết".

Cũng không phải mỗi người đều có thể giống như hắn, không nhìn quy tắc của Tiên giới nghiền ép.

Từ đầu đến giờ, Mạc Vô Kỵ đều coi là nam tử khô lâu này là dưới Đại Lượng Kiếp lưu lạc trong này đại năng, sau đó trong này khôi phục thực lực, dù sao loại người này hắn đã thấy nhiều.

- Ngươi công pháp luyện thể rất không tệ.

Gầy yếu khô lâu nam tử đang khi nói chuyện, lĩnh vực quét sạch ra ngoài. Thực lực của hắn bây giờ, dù là Mạc Vô Kỵ mạnh hơn, cũng vô pháp tránh thoát lĩnh vực của hắn a?

- Ken két!

Khô lâu nam tử lĩnh vực còn không có tiếp xúc đến Mạc Vô Kỵ lĩnh vực, liền ken két vỡ vụn.

Khô lâu nam tử trong lòng cuồng kinh, cái này sao có thể? Nghe đồn đây là Tiên giới a, dựa theo hắn biết, Tiên giới làm sao có người có thể để lĩnh vực của hắn vỡ vụn?

Không đợi nam tử này kịp phản ứng, Mạc Vô Kỵ thủ ấn đã vươn ra nắm cổ của hắn.

- Ngươi điểm ấy đạo hạnh kém xa lắc, nói một chút đi, lấy thực lực của ngươi, làm sao lại xuất hiện tại Tiên giới trong một bí cảnh?

Đem nam tử gầy yếu này nắm vuốt cầm lên đến về sau, Mạc Vô Kỵ mới nhàn nhạt hỏi.

- Cái này sao có thể...

Nam tử gầy yếu tự lẩm bẩm, hoàn toàn quên đi chính mình chỗ ác liệt hoàn cảnh.

Dựa theo trí nhớ của hắn cùng lý giải, Kiếm Ngục tại Tiên giới, quy tắc của Tiên giới tuyệt đối không cách nào làm cho tầng thứ cao hơn tu sĩ lập thân. Chỉ cần tu vi đến tầng thứ nhất định ra ngoài, liền sẽ bị Tiên giới thiên địa quy tắc nghiền ép thành bột mịn. Nếu là Tiên giới có thể ra ngoài, hắn đã sớm rời đi nơi này, làm gì chờ lấy muốn lấy đi thanh kiếm kia mới có thể đi?

Mạc Vô Kỵ thủ ấn xiết chặt, gầy yếu khô lâu nam tử cũng cảm giác được một loại tử vong kiềm chế truyền đến, đi theo hắn liền nghe đến Mạc Vô Kỵ mà nói:

- Hiện tại là ta hỏi ngươi, không phải ngươi hỏi ta.

- Đúng, đúng...

Khô lâu nam tử rốt cục tỉnh ngộ tình cảnh của mình, vội vàng nói:

- Năm đó Kiếm Khí Thiên...

- Chờ một chút...

Mạc Vô Kỵ đã ngừng lại khô lâu nam tử:

- Kiếm Khí Thiên là ai?

Khô lâu nam tử tranh thủ thời gian đáp:

- Là Tạo Hóa Kiếm kiếm linh, Tạo Hóa Kiếm chủ nhân cảm ngộ đến đại đạo của chính mình không còn có biện pháp tiến bộ thời điểm, hắn lấy thân hóa đạo tắc, hóa thành kiếm chủ...

- Lộn xộn cái gì, ta một câu cũng nghe không hiểu. Trước tiên nói một chút, chính ngươi là người phương nào?

Mạc Vô Kỵ quát, ngữ khí có chút bất thiện đứng lên.

Khô lâu nam tử càng sợ hãi đứng lên:

- Tiền bối, vãn bối là Tạo Hóa Kiếm một đạo kiếm khí đắc đạo, trong đó lưu lại một chút kiếm linh ký ức...

Câu nói này Mạc Vô Kỵ cuối cùng là nghe hiểu, nguyên lai gia hỏa này không phải lượng kiếp vẫn lạc đại năng a, hắn gật gật đầu nói:

- Nói chuyện trật tự rõ ràng một chút, nếu không ta nhưng không có tính nhẫn nại kia.

- Đúng, đúng.

Nam tử tranh thủ thời gian ứng về sau, tiếp tục nói:

- Tiền bối tu vi thông thiên, hẳn phải biết ta hiện tại là Hợp Thần cảnh giới a?

- Không tệ.

Mạc Vô Kỵ đáp.

Nghe hiểu Mạc Vô Kỵ trả lời Hợp Thần, nam tử này cuối cùng là an tâm một chút, bằng không hắn liền sợ chính mình câu nói kế tiếp Mạc Vô Kỵ lại nghe không hiểu.

- Hợp Thần đằng sau cảnh giới là Thánh Nhân ba cảnh, cảnh giới thứ nhất là Chuẩn Thánh chi cảnh, cảnh giới thứ hai là Thánh Nhân chi cảnh, cảnh giới thứ ba là Tạo Hóa Thánh Nhân chi cảnh.

Nam tử cẩn thận nói ra.

Mạc Vô Kỵ hiểu được, nguyên lai Thánh Nhân y nguyên không phải tồn tại chí cao vô thượng, còn có một cái Tạo Hóa Thánh Nhân. Xem ra giữa vũ trụ tám đại Thánh Nhân cho là mình là chí cường giả, cũng là ếch ngồi đáy giếng.

- Nếu phía trên Thánh Nhân còn có Tạo Hóa Thánh Nhân, vậy theo lý thuyết Thánh Nhân hẳn là sẽ không thiếu mới là, vì sao ta chỉ là nghe nói giữa vũ trụ chỉ có tám vị Thánh Nhân?

Mạc Vô Kỵ trầm giọng hỏi.

Nghe được Mạc Vô Kỵ hỏi thăm lời này, nam tử đã minh bạch, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không phải người của Tiên giới, hắn càng là cẩn thận hồi đáp:

- Hồng Mông phá phân thời điểm, giữa vũ trụ tài nguyên vô hạn, thiên địa quy tắc rõ ràng, vô số tu sĩ bước vào cường giả đỉnh cao hàng ngũ. Nhưng là giữa vũ trụ thiếu khuyết một loại trật tự, không có loại vũ trụ trật tự này, tu vi không cách nào trổ hết tài năng, cho nên giai đoạn này cường giả đều được xưng là Chuẩn Thánh.

Lúc này xuất hiện đông đảo Tạo Hóa bảo vật, trong đó có một thanh kiếm kêu Tạo Hóa Kiếm. Thanh kiếm này tụ tập vũ trụ linh tính, chứng kiến vũ trụ diễn hóa, tạo thành đặc biệt kiếm linh. Cùng một thời gian cũng có một tên kinh tài tuyệt diễm cường giả tuyệt thế, hắn kêu Lạc. Hắn đồng dạng chứng kiến vũ trụ hình thành, chỉ là hắn đạo thiếu khuyết một loại sát phạt chi khí. Lúc này hắn gặp Tạo Hóa Kiếm, chỉ là Tạo Hóa Kiếm căn bản cũng không nguyện ý bị hắn luyện hóa, kết quả hắn lấy thân hóa thành đạo tắc, cùng Tạo Hóa Kiếm kiếm linh dung hợp lại cùng nhau, nắm trong tay thanh kiếm này.

Mạc Vô Kỵ nghe được có chút trợn mắt hốc mồm, lấy thân hợp đạo hắn thấy qua, thế nhưng là lấy thân hợp kiếm linh hắn còn là lần đầu tiên

nghe thấy. Cái này chẳng phải là nói gia hỏa gọi Lạc này, trở thành mới kiếm linh? Loại đạo này chứng có ý nghĩa gì?

- Lạc hợp Tạo Hóa Kiếm Linh về sau, mới phát hiện chính mình ngược lại có rất nhiều hạn chế. Về sau hắn bổ ra Vũ Trụ Sào, ở trong Vũ Trụ Sào thu hoạch chín đạo Vũ Trụ đạo tắc. Hắn muốn dùng tám đạo trong chín đạo Vũ Trụ đạo tắc này tạo nên tám tên cường giả đi ra, sau đó mượn nhờ tay tám tên cường giả này cho hắn trùng kiến vũ trụ trật tự. Tám tên cường giả này liền bị Lạc nhận định là phía trên Chuẩn Thánh, là vì Thánh Nhân...

Nghe nam tử nói đến đây, Mạc Vô Kỵ giật mình, chẳng lẽ đây chính là Bát Thánh Nhân lai lịch?

Khô lâu nam tử tiếp tục nói:

- Chuyện này rất nhanh liền làm cho cả trong vũ trụ cường giả đều biết, bọn hắn đều muốn bị Lạc chọn trúng, xưng là Thánh Nhân. Còn không đợi Lạc lựa chọn thời điểm, có tám tên cường giả liền len lén ra tay với Lạc, cướp đoạt Vũ Trụ đạo tắc...

Mạc Vô Kỵ ngược lại là hơi nghi hoặc một chút đứng lên, đi theo hỏi:

- Chẳng lẽ Kiếm Ngục không phải lên lần Đại Lượng Kiếp rơi xuống?

Khô lâu nam tử lắc đầu nói ra:

- Lượng kiếp chỉ là Lạc nắm trong tay đạo thứ chín Vũ Trụ đạo tắc, cũng là bị Lạc khống chế mà thôi. Về sau Lạc bị ám toán, hắn đạo tắc thứ chín kia như cũ tại nắm trong tay lượng kiếp.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có nghĩ tới, tại nho nhỏ Tiên giới Kiếm Ngục, thế mà còn có như thế một cái cổ lão kinh khủng tồn tại. Dựa theo nam tử khô lâu này ý tứ, nếu như hắn đem Vũ Trụ đạo tắc thứ chín kia nắm trong tay, đây chẳng phải là không còn có lượng kiếp rồi?

- Ta hiểu được, có phải hay không hiện tại Bát Thánh Nhân mỗi người đều khống chế một đạo Vũ Trụ đạo tắc? Cho nên bọn hắn là Thánh Nhân. Mà Lạc nắm trong tay đạo thứ chín Vũ Trụ đạo tắc, cho nên hắn là giữa vũ trụ duy nhất Tạo Hóa Thánh Nhân?

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Khô lâu nam tử lắc đầu nói ra:

- Ta đây cũng không biết, bất quá Lạc chính là khống chế đạo thứ chín Vũ Trụ đạo tắc tồn tại. Tuy nói Lạc bị ám toán, Vũ Trụ đạo tắc thứ chín kia như cũ tại trong vũ trụ khống chế lượng kiếp này. Đã từng ở trong Kiếm Ngục Bình An Đẳng Sơn kia, chính là Lạc trái tim mảnh vỡ.

- Trong Kiếm Khí Hà thanh kiếm kia chính là Tạo Hóa Kiếm rồi?

Mạc Vô Kỵ hỏi, trong lòng của hắn đã quyết định quyết tâm, chờ trở lại Thần giới thời điểm, nhất định phải hỏi thăm Hoán Đề cùng Thông Minh, có phải hay không mỗi một cái Thánh Nhân cũng nhất định phải thu hoạch được một đạo Vũ Trụ đạo tắc, mới có thể trở thành Thánh Nhân?

- Dà...

Khô lâu nam tử vừa mới nói một chữ, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được vô cùng vô tận kiếm khí đều tụ lại đứng lên, cuồng bạo sát ý trong chớp nhoáng này liền nhảy lên tới cực điểm.

Một loại khí tức tử vong vọt tới, Mạc Vô Kỵ không chút suy nghĩ, trực tiếp tế ra Lạc Thư bảo vệ quanh thân.

- Cạch!

Một đạo kiếm khí từ cái hông của hắn đảo qua, dù là Mạc Vô Kỵ kịp thời tế ra Lạc Thư, hắn y nguyên cảm nhận được một loại khí tức tử vong.

Đi theo hắn kinh hãi trông thấy chính mình Lạc Thư xuất hiện một vết nứt, Mạc Vô Kỵ kinh hãi, chỗ nào còn nhớ được bảo thủ, lần nữa vài chương Lạc Thư tế ra vờn quanh ở xung quanh người.

Đây là lần thứ nhất, hắn Lạc Thư đều bị kiếm khí hư hại.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1182: Tòa Thành Lạ Lẫm

- Oanh!

kiếm khí trong Kiếm Khí Hà bỗng nhiên tụ lại đến cùng một chỗ, thanh trường kiếm nghiêng cắm ở đáy Kiếm Khí Hà này phóng lên tận trời, đảo mắt liền biến mất tại trong hư không mênh mông.

- Lạc đi, hắn muốn đi cùng đạo tắc thứ chín hợp nhất...

Khô lâu nam tử ngơ ngác nhìn biến mất kiếm khí cùng Kiếm Khí Hà, đờ đẫn tự lẩm bẩm.

Một mực đến nay, hắn đều coi là Lạc cũng không còn cách nào rời đi nơi này, chỉ cần hắn mang đi Tạo Hóa Kiếm, vậy tương lai hắn chí ít cũng có thể làm một cái Thánh Nhân làm một chút. Hiện tại hắn mới biết được, chính mình là cỡ nào nhược trí.

- Rầm rầm rầm!

Kinh khủng sụp đổ truyền đến, đi theo Kiếm Ngục phát ra từng đợt đổ sụp thanh âm.

- Răng rắc!

Tiên giới thiên địa quy tắc nghiền ép lên đến, khô lâu nam tử tại dưới loại thiên địa quy tắc kinh khủng nghiền ép này, hóa thành hư vô.

Mạc Vô Kỵ Thánh Thể trung kỳ, lại đang Lạc Thư bảo vệ xuống. Chờ hắn xông ra Kiếm Ngục nhanh sập này rơi vào Đại Kiếm Đạo phía

ngoài thời điểm, quanh thân y nguyên bị kiếm khí kéo ra mười mấy đạo miệng máu.

Đại Kiếm Đạo trên không đạo kiếm khí kia biến mất vô tung vô ảnh, Tiên giới kiềm chế khí tức cũng biến mất vô tung vô ảnh.

Mạc Vô Kỵ biết, Tiên giới hắn là có thể phi thăng, trước đó chính là bị Lạc ngăn chặn.

Nhưng là hắn không có nửa điểm mừng rỡ, hắn Chuẩn Thánh bốn tầng, tại trong vũ trụ hoàn toàn có thể tự vệ. Có thể Lạc nhiều nhất chỉ khôi phục một phần vạn không đến kia giống như này khủng bố, một khi chờ Lạc cùng đạo tắc thứ chín dung hợp được, triệt để khôi phục về sau, hắn chẳng phải là y nguyên muốn khống chế toàn bộ vũ trụ?

Hắn sở dĩ liều mạng tu luyện, chính là muốn tự do, không muốn bị bất luận kẻ nào khống chế. Nếu như Lạc vẫn là có thể khống chế hắn, hắn đã từng tu luyện ý nghĩa ở đâu?

Từng có lúc, hắn không còn đem Thánh Nhân để ở trong lòng, bây giờ lại tới một cái Lạc.

Đây là hắn không biết còn lại tám đạo Vũ Trụ đạo tắc có phải hay không tại tám cái Thánh Nhân trên thân, nếu như tám Thánh Nhân Thần vị này chỉ là Lạc một loại thủ đoạn, tám đạo Vũ Trụ đạo tắc kia y nguyên khống chế ở trong tay Lạc, Mạc Vô Kỵ cũng không biết hắn dùng cái gì đi cùng Lạc đấu? Bất Hủ Phàm Nhân Quyết sao?

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, vô luận như thế nào, đạo kiếm khí kia sát ý hình thành linh trí thể khô lâu nam tử nói lời, cũng chưa chắc toàn bộ chính xác.

Việc vẫn là phải đi làm, Mạc Vô Kỵ đem những suy nghĩ loạn thất bát tao này dứt bỏ, thân hình lóe lên, vọt thẳng hướng về phía Phá Toái giới.

...

Phá Toái giới Mạc Vô Kỵ đã từng tới một lần, hắn tới là Phá Toái giới tầng thứ ba.

Chỉ là hơn một vạn năm đi qua, Phá Toái giới tầng thứ tư cùng tầng thứ năm đều mở ra.

Mạc Vô Kỵ không có tâm tư đi phía trước mấy tầng xem xét, hắn trực tiếp tiến nhập Phá Toái giới tầng thứ năm. Lấy cảnh giới bây giờ của hắn, đi Phá Toái giới tầng thứ năm căn bản là không cần thông qua bất luận cái gì truyền tống trận.

Phá Toái giới tầng thứ năm mở ra thời gian hiển nhiên đã rất lâu rồi, bên trong y nguyên có một ít tu sĩ đang tìm các loại Tiên linh thảo ở trong.

Dựa theo Lâu Nguyệt Sương cho ngọc giản, Mạc Vô Kỵ rất dễ dàng ngay tại Phá Toái giới tầng thứ năm tìm được cung điện kia.

Bên ngoài đại điện này sớm bị Tiên giới cường giả dùng hộ trận che lại, đồng thời có cảnh cáo chỉ thị, không cho phép bất luận kẻ nào công kích đại điện, hoặc là nghĩ biện pháp tiến vào đại điện.

Xem ra người tại đại điện này biến mất tuyệt đối không phải Bàn Vũ cùng Bàn Hiệt tỷ đệ hai người.

Mạc Vô Kỵ Chuẩn Thánh bốn tầng thực lực, chỉ thiếu chút nữa liền có thể bước vào Chuẩn Thánh tầng năm, lấy thực lực của hắn nếu như còn đối với một cái Tiên giới bí cảnh đại điện sợ hãi, đó chính là trò cười.

Đại điện chẳng những bên ngoài bị hộ trận bảo vệ, bên trong cũng bị cấm chế cầm cố lại, loại cấm chế này chính là Lâu Nguyệt Sương lại đến đến nơi đây, cũng vô pháp tiến vào đại điện.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp xé mở cấm chế, bước vào trong đại điện.

Cơ hồ là tại Mạc Vô Kỵ bước vào đại điện trong nháy mắt, từng đạo sương mù cuốn tới, đem Mạc Vô Kỵ hoàn toàn bao lấy.

Sương mù mang theo mãnh liệt ăn mòn hiệu quả, chỉ là những sương mù này rơi trên người Mạc Vô Kỵ liền cùng nước bình thường khí không có gì khác nhau, căn bản là không cách nào đối với Mạc Vô Kỵ tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì.Để Mạc Vô Kỵ kinh dị là, hắn trong đại điện này nhìn thấy một gian phòng. Xác thực nói, là một cái Hoàng Kim Ốc.

Năm đó hắn tại Phá Toái giới tầng thứ ba thời điểm, đã nhìn thấy qua Hoàng Kim Ốc này. Trong phòng vàng tất cả đều là đỉnh cấp bảo vật, bao quát đỉnh cấp Tiên bảo tiên đan, thậm chí còn có một kiện Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Về sau Nghiệp Hỏa Hồng Liên bị Đậu Hóa Long cùng Tô Nhu Nhi thu hoạch được, Tô Nhu Nhi chủ động nhường ra Nghiệp Hỏa Hồng Liên, hiện tại Nghiệp Hỏa Hồng Liên hắn là tại Đậu Hóa Long trên thân. Lần này hắn trở lại Bình Phạm Tiên Môn, cũng không có trông thấy Đậu Hóa Long, xem ra Đậu Hóa Long hắn là thu được Nghiệp Hỏa Hồng Liên chỗ tốt, phi thăng Thần giới.

Năm đó Hoàng Kim Ốc này Mạc Vô Kỵ không có dám đụng, bởi vì tiến vào Hoàng Kim Ốc cầm đồ vật tu sĩ, cơ hồ toàn bộ chết hết. Hiện tại gặp lại Hoàng Kim Ốc, Mạc Vô Kỵ là không chút do dự bước đi vào.

Hoàng Kim Ốc ngoại trừ kim quang bắn ra bốn phía bên ngoài, không còn có một dạng bảo vật.

Ngược lại là tại trong Hoàng Kim Ốc ở giữa, có một cái truyền tống trận. Mạc Vô Kỵ hiện tại là cấp chín Thần Trận Đế, hắn xem xét truyền tống trận này, liền biết đây là một cái thần trận.

Thần niệm rà quét toàn bộ đại điện, Mạc Vô Kỵ vững tin nơi này không có bất kỳ cái gì điểm đáng ngờ về sau, đưa tay ngay tại Hoàng Kim Ốc này bên ngoài bố trí một đạo hộ trận, sau đó bước lên trong Hoàng Kim Ốc này ở giữa trên truyền tống trận.

Hắn bố trí ở chỗ này hộ trận thế nhưng là cấp chín thần trận, đừng bảo là tại Tiên giới, liền xem như Thần giới cường giả đến đây, cũng không có mấy người có thể phá vỡ hắn hộ trận.

Mạc Vô Kỵ vừa rơi xuống tại trên truyền tống trận, truyền tống trận liền cuốn lên từng đạo hào quang màu vàng óng, đem Mạc Vô Kỵ trực tiếp cuốn đi.

Lấy Mạc Vô Kỵ thực lực hôm nay, truyền tống trận này không gian chuyển đổi, thần niệm của hắn y nguyên có thể nhìn rõ rõ ràng ràng. Hắn kinh dị phát hiện, truyền tống trận này truyền tống không gian tựa hồ vượt qua một cái giới diện.

Khi Mạc Vô Kỵ rơi vào thực địa về sau, phát hiện chính mình cũng không phải là tại trên một cái truyền tống bình đài, mà là tại trong một tòa thành.

Mạc Vô Kỵ xác định chính mình không có nhìn lầm, hắn là thật tại trong một tòa thành. Thành này còn rất phồn hoa, xốc xếch trên đường phố khắp nơi đều là người. Nơi này không có nửa điểm linh khí, tựa hồ thiên địa quy tắc cũng là hắn chưa bao giờ được chứng kiến.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền biết, nơi này thức hải thần niệm quét không đi ra, Thần Nguyên cũng vô pháp trong này thi triển. Bất quá hắn Trữ Thần Lạc thần niệm là không có bất kỳ ảnh hưởng gì, Trữ Nguyên Lạc Thần Nguyên cũng không có ảnh hưởng.

Trên thực tế tại bước vào Chuẩn Thánh về sau, liền xem như không có Trữ Thần Lạc cùng Trữ Nguyên Lạc, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không lo lắng hắn trong này không có năng lực tự vệ.

Hắn dù sao cũng là Phàm Nhân Đạo người khai sáng, có được Phàm Nhân giới. Chỉ cần hắn Phàm Nhân giới vẫn còn, hắn liền có được tự thân quy tắc. Dù là ngoại giới quy tắc lại áp chế, chỉ cần quy tắc đẳng cấp không có vượt qua hắn Phàm Nhân giới, hắn liền có thể không chút

nào ảnh hưởng vận dụng chính mình thiên địa quy tắc, sau đó thi triển thần thông.

Mạc Vô Kỵ tu luyện Phàm Nhân Đạo, đi tại bất kỳ địa phương nào, cũng sẽ không làm người khác chú ý. Giờ phút này hắn tại trên đường cái phồn hoa chen chúc này, Trữ Thần Lạc thần niệm mở rộng ra ngoài, căn bản cũng không có người để ý.

Còn không có Mạc Vô Kỵ thần niệm tìm kiếm xong đầu này đường phố, sau lưng của hắn liền truyền đến từng đợt oanh minh cùng gào thét.

Mạc Vô Kỵ quay đầu, Trữ Thần Lạc thần niệm liền quét đến vô tận vô tận Cự Vô Phách Yêu thú xông về nơi này.

Người trên đường cái tựa hồ sớm thành thói quen, từng đội từng đội cường hãn binh sĩ cũng là phóng tới đầu tường, bọn hắn mở ra cung tiễn bắt đầu áp chế những Yêu thú trùng kích tường thành kia.

Hỗn chiến rất nhanh liền quấy cùng một chỗ, giờ phút này vô luận là tường thành hay là mặt đất, đều là phát ra từng đợt kinh khủng chấn động.

Mạc Vô Kỵ coi là nơi này không có hộ trận, không có linh khí, thậm chí thiên địa quy tắc rất hỗn loạn, nơi này Yêu thú cũng sẽ không có mạnh cỡ nào. Khi hắn Trữ Thần Lạc thần niệm quét đến Yêu thú va chạm lực lượng thời điểm, hắn biết mình xem thường nơi này Yêu thú. Chẳng những xem thường nơi này Yêu thú, ngay cả nơi này binh sĩ hắn cũng xem thường.

Con Yêu thú kia lực lượng cường hãn, liền xem như một vị Tiên Đế toàn lực xuất thủ Tiên Nguyên bất quá cũng như vậy, đây là cấp thấp Yêu thú, cao cấp Yêu thú lực lượng càng cường hãn hơn.

Vật liệu kiến tạo tường thành kia Mạc Vô Kỵ thậm chí nhìn không ra, Yêu thú loại lực lượng cường đại kia đụng vào trên tường thành, chỉ là để mặt đất phát ra từng đợt rung động mà thôi. Mà tường thành vẫn

không nhúc nhích, trên tường thành binh sĩ y nguyên có thể đối với mấy Yêu thú phát động công kích này động thủ. Một tên binh lính trưởng, thậm chí một đao đánh rớt một đầu Yêu thú đầu.

Mạc Vô Kỵ nhớ tới chuyên tu Võ Đạo Nguyên Chấn Nhất, hắn hoài nghi nơi này tu luyện là Võ Đạo, cùng Nguyên Chấn Nhất lúc trước đi Khuê Tinh đại lục kia có chút cùng loại.

Trong huyết vụ bay tứ tung, không ngừng có binh sĩ bị Yêu thú trùng kích xử lý, cũng không ngừng có Yêu thú bị giết chết.

Loại thời gian Yêu thú bạo loạn trùng kích này cũng không dài, ước chừng sau một nén nhang, tất cả Yêu thú đều là toàn bộ rút đi. Chỉ là lưu lại một chỗ Yêu thú thi thể.

Cửa thành bị mở ra, các binh sĩ cùng nhau tiến lên, mừng rỡ đi đem những Yêu thú thi thể to lớn kia chia cắt ra, sau đó chở về nội thành.

Cùng đến cùng là một cái gì địa phương? Mạc Vô Kỵ có chút nhíu mày, trong lòng của hắn thật đúng là lo lắng Bàn Vũ cùng Bàn Hiệt tỷ đệ. Mặc dù Bàn thị tỷ đệ công pháp luyện thể là cấp cao nhất, thế nhưng là bọn hắn trong này bị áp chế lại thần niệm cùng Thần Nguyên, cũng không phải chuyện gì tốt.

Mạc Vô Kỵ thần niệm càng là quét ngang ra ngoài, một đạo khí tức quen thuộc bị Mạc Vô Kỵ cảm nhận được, Mạc Vô Kỵ không chút suy nghĩ, vọt thẳng tới.

Hắn thật không nghĩ tới, lại ở chỗ này tìm tới Hàn Thanh Như.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1183: Để Ta Tùy Hứng Một Chút

Hàn Thanh Như đã từng cho dù là chết cũng phải yêu quý dung mạo chính mình, giờ phút này lại là co quắp tại trong một cái tầng hầm hắc ám. Trên mặt của nàng căn bản là không phân rõ da thịt, một chỗ đỏ một chỗ đen, lỗ tai cũng đã mất đi gần một nửa.

Hai tay như ngó sen thời nào, giờ phút này là một mảnh thô ráp màu đen.

Ở trước mặt nàng có một loại giống như dệt vải đơn sơ khí giới, mà bên người nàng chất đống một đống cao cao da lông màu đen.

Những da lông màu đen kia, cùng những cự thú trùng kích tường thành kia da lông một màn đồng dạng.

Hàn Thanh Như thật giống như con rối đồng dạng lay động lấy trong tay tay cầm, đem một thanh lại một thanh da lông dệt thành vải vóc một dạng đồ vật.

Mạc Vô Kỵ vừa rơi xuống ở phòng hầm cửa ra vào, đã nghe đến một cỗ cực kỳ khó ngửi mới mùi thối, hiển nhiên những mùi thối này là trên da lông mang tới.

- Thanh Như tỷ...

Mạc Vô Kỵ một bước xông đi vào, nâng Hàn Thanh Như lên.

Nếu như không phải hắn đối với Hàn Thanh Như rất tinh tường, hắn thậm chí cũng không thể nhận ra đây là Hàn Thanh Như.

Hàn Thanh Như khẽ giật mình, nàng có chút mờ mịt ngẩng đầu, lập tức nhìn thấy đứng ở trước mắt Mạc Vô Kỵ. Trong mắt nàng đờ đẫn dần dần tiêu tán, hai hàng nước mắt cũng nhịn không được nữa chảy xuống, một hồi lâu mới kêu lên:

- Vô Kỵ, ngươi làm sao cũng rơi tới trong này?

Hàn Thanh Như lưu lạc đến nơi đây thời gian mấy chục năm, nàng so với ai khác đều rõ ràng, một khi tu sĩ rơi xuống nơi này, vậy liền mang ý nghĩa tử vong.

Nơi này không cách nào vận chuyển Tiên Nguyên, cũng vô pháp thi triển thần niệm. Cho dù là Tiên Đế lại tới đây, cũng không ngoại lệ.

Đừng bảo là không cách nào mở rộng Tiên Nguyên, liền xem như tu vi không hao tổn Tiên Đế tới đây, cũng là hạng chót tồn tại. Nơi này một sĩ binh dáng dấp thực lực, liền so với bình thường Tiên Đế mạnh.

Nàng có thể sống đến hôm nay, ngoại trừ cố ý để cho mình dung mạo biến dạng bên ngoài, còn có chính là lúc trước nàng luyện thể qua. Tại Kiếm Ngục thời điểm, Mạc Vô Kỵ dạy nàng luyện thể, đây mới là nàng có thể trong này sinh tồn được tiền vốn. Liền xem như dạng này, nàng cũng chỉ có thể trốn ở trong tầng hầm này, tối tăm không ánh mặt trời đến dệt da lông.

- Nàng tại sao phải trong đây dệt những da lông này?

Mạc Vô Kỵ nắm lên Hàn Thanh Như tay thô ráp, trong lòng rất là tự trách, hắn rời đi Tiên giới thời điểm, thế mà không có đi hỏi thăm Hàn Thanh Như chỗ đi.

Hàn Thanh Như muốn đưa tay đi vuốt ve một chút mặt Mạc Vô Kỵ, thế nhưng là bàn tay đến một nửa, nàng đột nhiên nhớ tới mình bây giờ bộ dáng, tranh thủ thời gian xấu hổ thả tay xuống cũng cúi đầu.

- Là ta tự nguyện tới đây, chỉ có trong này dệt da lông ta mới có thể biến thành dạng này. Nếu như không phải tới đây, ta sớm đã bị người chộp tới chà đạp, sống không bằng chết.

Hàn Thanh Như giọng nói có chút run rẩy, nàng mỹ hảo ký ức cũng không nhiều.

Từ tu luyện bắt đầu, nàng đều một mực tại trong khổ nạn giãy dụa lấy. Nếu như nói còn có một người có thể làm cho nàng có mỹ dễ nhớ ức, đó chính là Mạc Vô Kỵ.

Từ Vĩnh Anh Giác bắt đầu, Mạc Vô Kỵ ngay tại nàng trong lòng lưu lại khó mà mài đi thân ảnh. Là Mạc Vô Kỵ đưa nàng cứu ra, là Mạc Vô Kỵ mang nàng đến Tiên giới, là Mạc Vô Kỵ tiến vào Kiếm Ngục đưa nàng ôm đi, cũng là Mạc Vô Kỵ đưa nàng dẫn tới Bình Phạm Tiên Môn...

Nếu như không phải Mạc Vô Kỵ cũng không thích nàng, nàng tuyệt đối sẽ không rời đi Mạc Vô Kỵ.

Bất quá nàng rất nhanh liền minh bạch, Mạc Vô Kỵ nếu đến nơi này, vậy thì đồng nghĩa với giống như nàng, cũng vô pháp rời đi.

Nàng chợt nhớ tới cái gì, ánh mắt lóe lên vẻ kinh hoảng. Bất quá vẻ kinh hoảng này rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa, nàng lần nữa ngẩng đầu thời điểm, con mắt trở nên thanh triệt vô cùng.

Mạc Vô Kỵ vừa định xuất ra đan dược cho Hàn Thanh Như phục dụng, liền nghe đến nàng nhẹ nhàng nói ra:

- Lời gì cũng không cần nói, cùng ta cùng một chỗ tiến đến.

Mạc Vô Kỵ không biết Hàn Thanh Như muốn làm gì, nếu hắn đã tìm tới Hàn Thanh Như, vậy liền tuyệt đối sẽ không để Hàn Thanh Như tiếp tục lưu lại nơi này.

Hàn Thanh Như kéo tay Mạc Vô Kỵ mấy bước liền đi tới góc tường, sau đó nàng há mồm phun ra một ngụm tinh huyết, góc tường bỗng nhiên mở ra một cái cửa hang.

Mạc Vô Kỵ trong lòng có hổ thẹn, lúc trước hắn một lòng nhớ mong Hàn Thanh Như, thế mà không có chú ý tới góc tường này có một cái ẩn nấp pháp trận. Thẳng đến Hàn Thanh Như đem hắn kéo tới thời điểm, hắn mới nhìn rõ.

Hàn Thanh Như không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, đưa tay liền đem Mạc Vô Kỵ kéo lại đi. Sau đó tay vỗ, cửa hang ẩn nấp kia lần nữa biến mất không thấy.

Mạc Vô Kỵ giờ khắc này ở ý ngược lại không phải là cửa hang ẩn nấp này, mà là Hàn Thanh Như vì cái gì có thể bố trí ở chỗ này một cái hộ trận? Hộ trận này hắn khẳng định là Hàn Thanh Như chính mình bố trí, bên trong thủ đoạn hắn phi thường rõ ràng.

Hàn Thanh Như không có khả năng giống như hắn có Trữ Thần Lạc cùng Trữ Nguyên Lạc, thì như thế nào có thể bố trí ở chỗ này hộ trận? Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ niệm ở giữa, Hàn Thanh Như đã đem hắn kéo đến trong một căn phòng nhỏ phương viên chỉ có mười bình phương.

Trong phòng thế mà bố trí mười phần ấm áp, hoàn toàn không có phía ngoài mùi tanh hôi vị. Giữa phòng còn có một cái giường không nhỏ, đầu giường còn để đó hai quyển sách.

- Thanh Như, nơi này có thể áp chế thần niệm cùng Thần Nguyên, ngươi là như thế nào bố trí nơi này?

Mạc Vô Kỵ trong lòng đã sớm đang hoài nghi, cho tới bây giờ hắn mới hỏi thăm đi ra.

- Ngươi chờ một chút.

Hàn Thanh Như bỗng nhiên từ đầu giường cầm lấy một cái bình ngọc, nàng từ trong bình ngọc đổ ra một viên đan dược nuốt vào.

Chỉ là ngắn ngủi mười mấy hô hấp thời gian, Hàn Thanh Như trên thân điểm lấm tấm liền biến mất không thấy gì nữa. Da thịt đen kịt kia cũng trực tiếp rớt xuống, lần nữa lộ ra như tuyết da thịt. Đã mất đi một nửa lỗ tai càng là mấy hơi thở liền khôi phục lại.

Mạc Vô Kỵ lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, xem ra Hàn Thanh Như cũng không phải một chút năng lực tự vệ đều không có.

Để Mạc Vô Kỵ kinh ngạc thậm chí không biết làm sao chính là, Hàn Thanh Như sau khi làm xong, nàng thế mà chính là vòng vo một cái phương hướng, sau đó cởi bỏ quần áo. Hàn Thanh Như quanh năm luyện thể, quần áo cởi xuống về sau, lộ ra hoàn mỹ đến cực hạn mỹ lệ thân thể.

Mạc Vô Kỵ tranh thủ thời gian quay đầu, không còn dám nhìn Hàn Thanh Như.

Từ Kiếm Ngục bắt đầu, là hắn biết Hàn Thanh Như đối với hắn có chút khác biệt, thế nhưng là trong lòng của hắn đã có Thư Âm, hắn không cách nào cho Hàn Thanh Như bất luận cái gì trả lời chắc chắn.

Một trận tiếng nước chảy thanh âm truyền đến, Mạc Vô Kỵ ngửi thấy nhàn nhạt mùi thơm ngát.

Ước chừng qua thời gian nửa nén hương, Mạc Vô Kỵ vẫn không có dám quay đầu, hắn lại cảm giác được một cái thân thể mềm mại ở sau lưng hắn ôm hắn.

- Không nên động, không nên quay đầu lại.

Mạc Vô Kỵ đang không biết như thế nào cho phải, Hàn Thanh Như ung dung thanh âm truyền đến:

- Vô Kỵ, vì cái gì ta có thể móc ra gian phòng nhỏ này, đợi lát nữa sẽ nói cho ngươi biết. Rất nhiều từ Phá Toái giới tầng thứ năm tới đây tu sĩ

đều bị giết, hoặc là vẫn lạc tại nơi này. Ta mới vừa tới nơi này thời điểm, ta cũng thấp thỏm lo âu qua. Vô luận như thế nào, từ hôm nay trở đi chúng ta cũng không còn cách nào rời đi nơi này. Chúng ta trong này thời gian cũng sẽ không nhiều lắm, mặc dù ta biết, ta không phải là đạo lữ của ngươi, thế nhưng là...

- Thanh Như, kỳ thật chúng ta...

Hàn Thanh Như lần nữa đánh gãy lời Mạc Vô Kỵ nói:

- Hôm nay liền để ta tùy hứng một chút được không, năm đó sau khi ở Kiếm Ngục ra ngoài, ta rời đi ngươi. Về sau ta một mực lấy đại đạo làm mục tiêu, thẳng đến ta rơi vào nơi này. Trong này vây lại mấy chục năm sau, ta cũng có chút hối hận. Không phải hối hận đến nơi này, mà là hối hận chính mình lo sợ.

Ngươi biết, ta tính tình không thích tranh đoạt, ưa thích an tĩnh sinh hoạt. Thế nhưng là, coi ta không cách nào tu luyện, mỗi ngày chỉ có thể ngơ ngác nghĩ đến một người, chỉ có thể ngơ ngác nghĩ đến mấy tràng cảnh đơn điệu thời điểm kia, đó là một loại như thế nào dày vò.

Hàn Thanh Như dừng lại, nàng từ từ chuyển tới trước người Mạc Vô Kỵ, dùng một đôi sạch sẽ thanh triệt con mắt nhìn xem Mạc Vô Kỵ con mắt:

- Vô Kỵ, ta đã thề, nếu như có thể lại để cho ta nhìn thấy ngươi, ta tuyệt sẽ không cùng Kiếm Ngục như thế. Hôm nay, để cho ta gả cho ngươi, liền xem như ngày mai chúng ta bị bọn hắn bắt đi, ta cũng mãn ý.

Nói xong, Hàn Thanh Như nhắm mắt lại, chủ động hôn vào trên đôi môi Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác đầu óc của mình ông một tiếng, thật giống như có một đạo ức vạn nằm dòng điện trùng kích đến trong đầu của hắn ở giữa.

Mặc dù hắn một mực biết mình duy nhất đạo lữ chính là Thư Âm, thế nhưng là hắn cùng Thư Âm kỳ thật cũng không có bao nhiêu thân mật. Chính là cùng Văn Hiểu Kỳ cùng một chỗ có tiếp xúc da thịt, đó cũng là chuyện của kiếp trước, thậm chí là tại dưới tình huống hắn không hề hay biết.

Mà bây giờ Hàn Thanh Như thân thể mềm mại ngay tại trong ngực của hắn, môi của hắn còn có thể cảm nhận được Hàn Thanh Như răng run rẩy. Đây không phải là rét lạnh, đó giống nhau là một loại lần đầu tiên kinh hoảng.

Mạc Vô Kỵ muốn ép buộc chính mình tỉnh táo lại, trên thực tế hắn cũng có thể ép buộc chính mình tỉnh táo lại. Thế nhưng là hắn rất nhanh liền biết, mình không thể làm như vậy.

Nếu như dưới loại tình huống này lại cự tuyệt Hàn Thanh Như, lại nói cho Hàn Thanh Như hắn có thể mang nàng rời đi, lấy Hàn Thanh Như tính cách, chỉ có một cái hậu quả. Nàng tuyệt đối sẽ không cùng mình cùng đi, chính là cùng đi, cuối cùng nàng cũng sẽ sầu não uất ức cuối cùng vẫn lạc không thể nghi ngờ.

Hàn Thanh Như cao ngạo tại nội tâm chỗ sâu nhất, đây chỉ có hắn biết.

Phòng nhỏ nhiệt độ bắt đầu lên cao, Mạc Vô Kỵ không còn cự tuyệt Hàn Thanh Như hôn. Hắn đưa tay ôm sát trong ngực Hàn Thanh Như, thân thể mềm mại giống như muốn hòa tan đến trong ngực hắn đồng dạng, loại cảm giác này giống như một đạo thanh tuyền chảy qua nội tâm.

Bị Mạc Vô Kỵ ôm lên, bờ môi Hàn Thanh Như vốn là còn chút kinh hoảng trở nên càng lửa nóng.

Có đôi khi cuồng nhiệt nhất chính là thục nữ an tĩnh nhất, câu nói này kỳ thật cũng không phải là hoàn toàn sai lầm. Hàn Thanh Như luôn luôn nhã nhặn lý tính, giờ khắc này có chỉ có cuồng nhiệt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1184: Chuẩn Thánh Tầng Năm, Lại Hoàn Thiện

Một đạo quy tắc hoàn toàn mới dung hợp đến trong Phàm Nhân giới của mình, giờ khắc này Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân giới không gian từng đợt rung động.

Càng rõ ràng quy tắc bị Mạc Vô Kỵ bắt được, cơ hồ là trong khoảnh khắc đó, Mạc Vô Kỵ tu vi gông cùm xiềng xích lần nữa bị đánh phá, nước chảy thành sông bước vào Chuẩn Thánh tầng thứ năm.

Chỉ là ý niệm động đậy, Mạc Vô Kỵ thức hải thần niệm đã có thể thẩm thấu ra ngoài. Trong thời gian này căn bản cũng không cần hắn đến dùng đạo tắc của mình khống chế không gian về sau, tại thẩm thấu xuất thần niệm.

Mạc Vô Kỵ ngồi dậy, trong lòng một trận kinh hỉ.

Phàm Nhân Đạo chính là một phàm nhân, phàm nhân liền có thất tình lục dục. Hắn tu luyện Phàm Nhân Đạo, lại dùng tu sĩ thủ đoạn đi khắc chế dục vọng chính mình. Cái này vốn là trái ngược cùng đạo của hắn, giờ phút này hắn mới chính thức rõ ràng Phàm Nhân Đạo hết thảy đại đạo quy tắc.

- Vô Kỵ...

Hàn Thanh Như trên trán còn có chút mồ hôi, đỏ mặt nửa ngồi xuống, mền gấm trượt xuống, lộ ra bộ xương quai xanh đẹp đẽ cùng da thịt trắng nõn nà.

Nàng đều có chút hoài nghi trước đó điên cuồng kia có phải là nàng hay không, nhưng là giờ phút này chỗ sâu nội tâm của nàng có một loại

cảm giác thỏa mãn thật sâu, đó là một loại khát vọng đã lâu lo lắng cùng chờ đợi đạt được đáp lại, còn có một loại nội tâm chỗ sâu nhất cô độc kia bị xua đuổi đi.

Chính như nàng nói, khi nàng đem Mạc Vô Kỵ mang xuống, nàng đã sớm biết chính mình cùng Mạc Vô Kỵ không cách nào trong này sinh tồn được.

- Đứng lên đi cưng, chúng ta đi ra ngoài trước.

Mạc Vô Kỵ vuốt vuốt mái tóc mềm mại của Hàn Thanh Như, nhẹ nhàng nói.

Hàn Thanh Như lắc đầu:

- Đã chậm, ta và ngươi trong này thời gian dài như vậy, tin tức đào tẩu hẳn là bị truyền ra ngoài, chẳng mấy chốc sẽ có người tìm tới nơi này.

Dựa theo bình thường, nữ nhân béo đen kia đã sớm tới đây đi tìm nàng. Trông thấy nàng không tại gian phòng mà nói, nữ nhân béo đen há có thể không đi báo quan?

Mạc Vô Kỵ mỉm cười:

- Ta nói có thể mang nàng ra ngoài là thật, không phải nàng cho rằng ta là như thế nào xuất hiện tại nơi này sao?

Hắn cũng không có giải thích sự thật căn bản cũng không có người tiến đến, cái này hoàn toàn không trọng yếu, có người tiến vào Hàn Thanh Như dệt áo gian phòng hay không, đều không thể có bất kỳ ảnh hưởng đối với hắn.

Hàn Thanh Như ngẩn ngơ, nàng bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, Mạc Vô Kỵ là như thế nào tìm tới nàng, đồng thời đi vào địa phương bí ẩn này?

Bởi vì trong nội tâm nàng một mực đang nghĩ tới Mạc Vô Kỵ, nghĩ đến trước khi chết có thể nhìn thấy Mạc Vô Kỵ hay không, thậm chí nghĩ đến nếu như Mạc Vô Kỵ tới, liền mang theo Mạc Vô Kỵ đến phòng nhỏ nàng bỏ ra mấy chục năm đào ra làm lễ thành hôn...

Chính là bởi vì một mực nhớ tới, nghĩ đến Mạc Vô Kỵ, lúc này mới khiến nàng không để ý đến Mạc Vô Kỵ là thế nào tới đây.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ hỏi đến, nàng lập tức liền tỉnh ngộ lại, có chút kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Vô Kỵ, ngươi là thế nào tiến vào?

- Bởi vì thần niệm của ta có thể thi triển, Thần Nguyên có thể mở rộng, cho nên ta tìm được nàng. Cũng là dạng này, ta mới đồng dạng có thể mang nàng ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt tay Hàn Thanh Như nói.

- A...

Hàn Thanh Như nghe được Mạc Vô Kỵ nói có thể ra ngoài, nàng phản ứng đầu tiên thế mà không phải vui vẻ cùng cao hứng, ngược lại giống làm chuyện xấu đồng dạng, tràn đầy sợ hãi cùng kinh hoảng.

Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ cái lưng trơn bóng của Hàn Thanh Như:

- Thanh Như, không cần lo lắng, ta dẫn nàng đi gặp Thư Âm. Có một số việc phát sinh, cũng đừng có đi tránh né nữa. Gạo đã nấu thành cháo rồi.

Mặc dù hắn một mực khắc chế chính mình đừng có phát triển bất kỳ quan hệ nào trên mức hữu nghị cùng Hàn Thanh Như, thế nhưng là tại Hàn Thanh Như vì nhắc nhở hắn đào tẩu mà bị đóng định tại bên ngoài Đại Ấp Tiên Thành, về sau lại bị ném tiến Kiếm Ngục vết thương chồng chất, kém chút chết. Đây hết thảy, đều ghi ở trong chỗ sâu tim hắn, để

hắn không cách nào xem Hàn Thanh Như thành một bằng hữu bình thường.

- Ừm.

Hàn Thanh Như cố gắng đem những tạp niệm kia dứt bỏ.

Mạc Vô Kỵ chủ động đổi chủ đề hỏi:

- Nàng sao có thể trong này đào ra dạng này một gian phòng? Đến nơi này không phải thần niệm cùng Thần Nguyên đều bị hạn chế sao?

Hàn Thanh Như quả nhiên đem trước tâm tư dứt bỏ, giải thích nói:

- Ta tại Phá Toái giới đạt được một loại bí thuật, dù là thiên địa quy tắc hạn chế thần niệm cùng Thần Nguyên, bí thuật này cũng có thể để cho ta trong thời gian cực ngắn từ trong giới chỉ xuất ra một ít gì đó. Còn có ngươi dạy cho ta công pháp luyện thể, để cho ta có thể duy trì một chút thể lực, có thể tại trong thời gian dài dằng dặc đào ra một gian phòng nhỏ.

Kỳ thật nơi này cũng không phải ta tìm tới, là một nữ tử gọi Hoàn Lộ Nhi dẫn ta tới...

- Oanh!

Một trận kịch liệt rung động, để Hàn Thanh Như phòng nhỏ bùn đất nhao nhao rơi xuống.

Hàn Thanh Như tranh thủ thời gian nói, không chờ nàng nói chuyện, Mạc Vô Kỵ liền từ trong giới chỉ nàng đặt ở một bên lấy ra một bộ quần áo đưa cho nàng.

- A, thần niệm của ngươi thật có thể...

Hàn Thanh Như lời nói lần nữa dừng lại, Mạc Vô Kỵ cái này không chỉ có riêng là thần niệm có thể mở rộng, tuỳ tiện từ trong giới chỉ của

nàng xuất ra quần áo, đó là cái thủ đoạn gì?- Nàng trước hãy mặc quần áo vào, chúng ta ra ngoài lại nói.

Mạc Vô Kỵ nói.

Hàn Thanh Như liền vội vàng gật đầu, chỉ chỉ đồ vật trong phòng:

- Vô Kỵ, ngươi đem những vật này đều mang đi, ta hiện tại thần niệm không thể dùng.

- Được.

Mạc Vô Kỵ tay cuốn một cái, trong phòng này đồ vật tất cả đều hoàn chỉnh đưa vào Phàm Nhân giới.

Chờ Hàn Thanh Như mặc quần áo tử tế về sau, Mạc Vô Kỵ lấy ra một viên đan dược đưa vào trong miệng Hàn Thanh Như, đồng thời đưa tay rơi vào trên mi tâm Hàn Thanh Như.

Một đạo ôn nhuận khí tức từ trong lòng bàn tay Mạc Vô Kỵ truyền vào mi tâm Hàn Thanh Như, sau đó lại từ mi tâm Hàn Thanh Như truyền đến nàng thức hải, linh lạc, huyết mạch...

Chỉ là trong khoảng thời gian ngắn, Hàn Thanh Như cũng cảm giác được chính mình linh lạc rõ ràng rất nhiều, mà lại nàng thậm chí có một loại suy nghĩ, tiếp tục ở lại nơi này, có một ngày, nàng cũng có thể mở rộng thần niệm. Nếu như đi ra ngoài, nàng có thể trong thời gian ngắn nhất tấn cấp.

Đây là thủ đoạn gì? Hàn Thanh Như bị rung động, thậm chí quên đi hỏi thăm Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ hiện tại là Chuẩn Thánh tầng năm thực lực, trong quy tắc trước đây không lâu càng là cảm ngộ đến âm dương hòa hợp, Thế Giới quy tắc càng là hoàn thiện. Hắn lại là người khai sáng phàm nhân mạch lạc con đường tu luyện, đối với thiên địa vũ trụ quy tắc lý giải, tuyệt đối là đứng tại phía trên mọi người. Cho nên hắn vì Hàn Thanh Như tịnh hóa

một chút linh lạc tăng lên một chút tư chất, cũng không có bao nhiêu khó khăn.

...

Mạc Vô Kỵ mang theo Hàn Thanh Như mới vừa từ phòng nhỏ ẩn nấp dưới lòng đất sâu đi tới:

- Bành!

một tiếng, cửa sắt tầng hầm liền bị mở ra.

Một nữ nhân trung niên mập mạp đen kịt vọt vào, nàng cầm trong tay một cái áo da lớn ném xuống đất kêu lên:

- Hàn Thanh, lần này tới một đống da lông tươi mới, ta thế nhưng là đợi nửa ngày thời gian. Ngươi phải tăng tốc tốc độ, nếu không...

-... A đù, ngươi làm sao...

Phụ nữ trung niên này rốt cục thấy rõ ràng Hàn Thanh Như.

Hàn Thanh Như vốn chính là tuyệt sắc, Mạc Vô Kỵ mới vừa rồi giúp nàng chữa thương, còn cố ý giúp nàng luyện hóa đan độc, lại thêm mới vừa cùng Mạc Vô Kỵ chịch nhau. Thời khắc này Hàn Thanh Như so toàn bộ nữ tử xinh đẹp nhất Thiên Vu thành cũng muốn mỹ lệ gấp trăm lần, đây là suy nghĩ duy nhất của người phụ nữ trung niên này.

Hàn Thanh Như xinh đẹp như vậy, thậm chí để phụ nữ trung niên này quên đi Mạc Vô Kỵ đứng tại bên cạnh Hàn Thanh Như.

Mạc Vô Kỵ sầm mặt lại, Hàn Thanh Như tại dưới loại hoàn cảnh ác liệt này làm việc, nơi này còn có mấy bao da lông lớn không có dệt xong, lão nữ nhân này lại lấy ra một đống lớn, quả thực là không để cho Hàn Thanh Như có nửa điểm thời gian nghỉ ngơi.

Chỉ là không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, lão nữ nhân liền nghĩ tới Mạc Vô Kỵ, nghiêm nghị quát:

- Ngươi là ai? Lại dám lén xông vào nhà ta?

- Vô Kỵ, chúng ta đi thôi.

Hàn Thanh Như kéo lại tay Mạc Vô Kỵ.

Mập mạp nữ nhân nhìn Hàn Thanh Như trong mắt đã là đang tỏa sáng, thời điểm Hàn Thanh Như rất xấu, đương nhiên chỉ có thể giúp nàng dệt da lông. Hiện tại Hàn Thanh Như dung mạo như vậy, vậy tuyệt đối có thể hiến cho Vu Vương, từ nay về sau, nàng Mi Đông sẽ thu hoạch được sinh hoạt người trên người, nhận vô số người tôn kính cùng kính ngưỡng...

Trông thấy Mạc Vô Kỵ muốn dẫn lấy Hàn Thanh Như rời đi, nữ nhân béo trực tiếp vồ tới.

Mạc Vô Kỵ không đợi tay của nữ nhân này đụng phải Hàn Thanh Như, một đạo nguyên khí thủ ấn liền chụp ra ngoài. Nữ nhân này trực tiếp bị hắn đánh bay, đánh vào trên tường dưới mặt đất, va chạm rớt xuống một đống bùn đất.

Thân hình động, Mạc Vô Kỵ liền mang theo Hàn Thanh Như hạ xuống trên đường cái.

- Thanh Như, chúng ta trước tiên tìm một nơi ở lại, sau đó lại nói.

Mạc Vô Kỵ mặc dù lôi kéo tay Hàn Thanh Như, hắn như cũ đang từ từ mở rộng Hàn Thanh Như linh lạc.

Hàn Thanh Như trước khi tiến vào trong này, tu vi hắn là tại Tiên Vương sơ kỳ. Tiến độ này không thể nói chậm, nhưng là so với Bình Phạm Tiên Môn càng nhiều người mà nói, Hàn Thanh Như tu vi tuyệt đối không tính là nhanh.

Mạc Vô Kỵ hy vọng có thể thông qua chính mình đối với Hàn Thanh Như linh lạc mở rộng, để Hàn Thanh Như tương lai tốc độ tu luyện càng nhanh.

- Vô Kỵ, chúng ta thật có thể rời đi nơi này?

Hàn Thanh Như ngừng lại, ngẩng đầu nhìn Mạc Vô Kỵ, ngữ khí rất là nhu hòa.

- Có thể.

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu, hắn biết Hàn Thanh Như là một khắc đều không muốn ở chỗ này, chỉ có thể giải thích nói:

- Ta có hai đệ tử rất có thể cũng rơi ở chỗ này, ta cần tìm tới bọn hắn, sau đó mới có thể rời đi.

Hàn Thanh Như nghe Mạc Vô Kỵ muốn tìm đệ tử, không còn đòi đi nữa, dù nàng nàng vô cùng không thích nơi này

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1185: Thiên Vu Vu Chủ

- Muốn một gian thượng đẳng khách phòng!

Mạc Vô Kỵ tay vừa dùng lực, đập cho quầy hàng Tức lâu tiếp đãi khách nhân thành mảnh vỡ về sau, tiểu nhị quầy hàng mới tỉnh ngộ tới.

Tiểu nhị nhanh lên đem ánh mắt từ trên thân Hàn Thanh Như dời, luôn miệng nói:

- Dạ, dạ...

Hắn cuống quít là Mạc Vô Kỵ đăng ký, trong lòng còn tại chấn kinh Hàn Thanh Như mỹ lệ.

Thiên Vu thành bởi vì thiên địa quy tắc quan hệ, nơi này cực ít xuất hiện tuyệt mỹ nữ tử. Liền xem như ngẫu nhiên xuất hiện, cũng sẽ không đi vào đầu đường.

Tại Thiên Vu thành, cao lớn thô kệch nữ tử sẽ càng nhiều. Nơi này phổ biến Man Võ chi đạo, lực lượng càng lớn liền càng có địa vị.

Mạc Vô Kỵ mang theo Hàn Thanh Như tiến vào tức lâu lúc nghỉ ngơi, Hàn Thanh Như chân dung cùng mỹ lệ nghe đồn đã truyền đến trong Thiên Vu thành cung thành.

Tại Thiên Vu thành, thực lực lớn nhất chính là Vu Chủ Chu Thương, cũng chính là Thiên Vu thành thành chủ.

Chu Thương làm Thiên Vu thành Vu Chủ, chẳng những nắm trong tay Thiên Vu thành gần 20 vạn Vu Sĩ quân, tự thân tu vi cũng là Vu

Vương đỉnh phong.

Giờ phút này hắn chính kích động nắm lấy trong tay chân dung, mắt không chớp nhìn chằm chằm trong chân dung nữ tử. Nữ tử này thật sự là quá đẹp, cho dù là hắn Thiên Vu thành Thánh Nữ, cũng tuyệt đối không có nữ tử trong chân dung này xinh đẹp. Ánh mắt của hắn, chỉ thiếu chút nữa đem chân dung này ăn hết.

- Người tới, đem nữ tử này mang đến...

Chu Thương vừa mới nói ra nửa câu, một tên người mặc áo đỏ Vu Binh liền vội vàng vọt vào.

- Sự tình gì?

Chu Thương sầm mặt lại, Vu Binh xông tới này đem hắn vừa rồi trông thấy tuyệt thế mỹ nữ mừng rỡ hòa tan một chút.

- Hồi Vu Vương, Đồng Hôi sơn mạch Man thú thật giống như giống như điên, xuất động chí ít mấy vạn Man thú xông về Thiên Vu thành...

Áo đỏ Vu Binh cũng không dám có nửa phần lãnh đạm, tranh thủ thời gian bẩm báo nói.

Cơ hồ là tại áo đỏ Vu Binh bẩm báo đồng thời, mấy vạn Man thú đã vọt tới Thiên Vu thành bên ngoài.

Khi mấy vạn Man thú vọt tới biên giới thành tường thời điểm, thanh âm kinh khủng kia oanh minh toàn bộ thành đều có thể rõ ràng nghe thấy. Chu Thương sầm mặt lại, đưa tay nắm lên bên người một thanh to lớn Lang Nha bổng nghiêm nghị quát:

- Con thú ngu xuẩn này còn tưởng rằng ta Thiên Vu thành thật sợ hắn, mệnh lệnh toàn thành Vu Binh toàn lực thủ thành, chuẩn bị tùy thời xuất kích.

Thanh âm này vang vọng toàn bộ cung điện, rất nhanh liền tầng tầng truyền ra ngoài, từng đội từng đội cường tráng cao lớn Vu Binh xông lên tường thành, kịch liệt chiến đấu bắt đầu.

...

Tại tức lâu trong phòng Mạc Vô Kỵ kinh dị một tiếng, ngồi ở bên cạnh hắn Hàn Thanh Như hỏi một câu:

- Vô Kỵ, có phải hay không những Man thú kia lại công thành rồi? Kỳ thật đây là thường, có đôi khi mấy ngày công kích một lần. Bất quá mỗi lần công thành thời gian cũng sẽ không rất dài, ta trong này sớm thành thói quen.

Mạc Vô Kỵ lại lắc đầu:

- Ta cảm giác lần này có chút không giống nhau lắm, mấy vạn Man thú điên cuồng trùng kích thành trì, thật giống như không đem Thiên Vu thành oanh phá thề không bỏ qua đồng dạng. Ngược lại là Thiên Vu thành thành chủ kia, hắn thế mà tự mình ra ngoài chiến đấu, có chút ý tứ.

Mạc Vô Kỵ sở dĩ nói có chút ý tứ, đó là bởi vì hắn cảm giác Thiên Vu thành thành chủ này thực lực gần như có thể cùng Hợp Thần tu sĩ so sánh. Khác biệt duy nhất, gia hỏa này hắn là không có thần niệm cùng Nguyên Thần.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói lên Thiên Vu thành thành chủ, Hàn Thanh Như theo bản năng rùng mình một cái.

Mạc Vô Kỵ bắt lấy Hàn Thanh Như tay hỏi:

- Thanh Như, làm sao?

Hàn Thanh Như cảm nhận được Mạc Vô Kỵ trong tay nhiệt độ, lúc này mới an định lại, hòa hoãn một chút tâm tình của mình nói ra:

- Cái thành chủ kia gọi Chu Thương, cũng là Thiên Vu thành Vu Chủ, là một cái mười phần Ác Ma. Ta vừa tới nơi này thời điểm, chính là Hoàn Lộ Nhi mang theo ta vụng trộm trốn đến trong tầng hầm kia...

- Đúng, Hoàn Lộ Nhi kia đâu?

Mạc Vô Kỵ nhớ tới trước đó Hàn Thanh Như liền nhắc qua Hoàn Lộ Nhi, chỉ là về sau bởi vì sự tình khác, không có tiếp tục nói hết.

Hàn Thanh Như vành mắt đỏ lên:

- Là ta hại nàng, lúc ấy ta có thể dùng bí thuật khởi động chiếc nhẫn của ta, ta lấy ra một chút đan dược để dung mạo của nàng cùng da thịt đều trở nên tốt hơn một chút...

Nghe đến đó, Mạc Vô Kỵ đã có một chút dự cảm không tốt.

Quả nhiên Hàn Thanh Như tiếp tục nói:

- Thế nhưng là Hoàn Lộ Nhi da thịt cùng dung mạo có biến hóa sau khi, vừa mới lộ diện liền bị bắt được Vu Chủ phủ, giao cho Chu Thương kia. Về sau ta nghe nói Chu Thương không biết ngày đêm tra tấn nàng, đối với nàng tiến hành vũ nhục, cuối cùng tươi sống đưa nàng chí tử. Cái này cũng chưa tính, Chu Thương kia còn cho rằng Hoàn Lộ Nhi quá yếu, không để cho hắn tận hứng, thế mà đem Hoàn Lộ Nhi đính tại phía ngoài cung điện...

- Đùng!

Mạc Vô Kỵ vỗ trước mặt bàn trà, đem bàn trà kia đập thành mảnh vỡ sau đứng lên nói ra:

- Thanh Như, ngươi yên tâm, ta tất nhiên sẽ vì Hoàn Lộ Nhi báo thù, Chu Thương kia ta cũng sẽ để hắn đính tại Thiên Vu thành bên ngoài. Còn Vu Chủ cung kia, liền làm Hoàn Lộ Nhi mộ đi.

Hàn Thanh Như dụi mắt một cái nói ra:

- Ta nghe được tin tức này về sau, vừa kinh vừa sợ, cũng chỉ có thể lợi dụng dệt da lông phương thức tự hủy dung mạo. Không nghĩ tới ta mới vừa vặn né thời gian hai năm, liền bị nữ nhân mập mạp kia phát hiện tầng hầm...

Sự tình phía sau Hàn Thanh Như đều không cần nói Mạc Vô Kỵ cũng minh bạch. Nữ nhân béo kia ngăn chặn tầng hầm về sau, để Hàn Thanh Như vì nàng bán mạng làm việc, thẳng đến chính mình tới.

- Ồ!

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nhíu mày kinh dị một tiếng, sau đó hắn kéo một phát Hàn Thanh Như nói ra:

- Thanh Như, chúng ta cũng đi bên tường thành nhìn xem.

Mạc Vô Kỵ giờ phút này sắc mặt rất là khó coi, Vu Chủ kia cầm một thanh Lang Nha bổng từ thành chủ trong điện mang binh đi ra lên thành lâu, hắn tự nhiên nhận biết.

Để sắc mặt hắn khó coi chính là hắn nhìn thấy Bàn Hiệt, Bàn Hiệt một thân cực kỳ oai hùng khôi giáp, trong tay bắt lấy một thanh hậu bối trường đao đứng tại đó Vu Chủ bên người. Rất rõ ràng, Bàn Hiệt là Vu Chủ tâm phúc nhân vật.

Bàn Hiệt cũng miễn cưỡng xem như hắn đệ tử ký danh, bây giờ thế mà đi theo như vậy một cái tàn bạo Vu Chủ bên người, Mạc Vô Kỵ có thể thoải mái mới là quái sự.

Mạc Vô Kỵ mang theo Hàn Thanh Như lúc đi ra, trên tường thành chiến đấu đã là đánh kịch liệt vô cùng. Số lớn Vu Binh bị giết, đại lượng Man thú cũng bị chém giết. Trên tường thành huyết nhục văng tung tóe, nhìn cực kỳ thảm liệt.

Bàn Hiệt thực lực hiển nhiên tăng lên so Hàn Thanh Như phải nhanh nhiều, trường đao trong tay của hắn mỗi lần đều có thể cuốn lên một đầu

tơ máu. Bất luận cái gì Man thú, tại dưới trường đao của hắn, đều là chỉ có nhận lấy cái chết phần.

Theo Mạc Vô Kỵ, Bàn Hiệt Thần Nguyên tu vi cũng đã tương đương với Thiên Thần đỉnh phong. Mà lại Mạc Vô Kỵ còn có thể cảm nhận được, Bàn Hiệt luyện thể cũng đến Thần Thể trung kỳ, có thể thấy được Bàn Hiệt là một trời sinh luyện thể giả.

Huyết chiến nhìn rất là thảm liệt, bất quá ở trong mắt Mạc Vô Kỵ, điểm ấy chiến đấu thật không tính là cái gì. Năm đó hắn tại Chân Tinh thời điểm, đối mặt vậy cũng là lấy ức làm đơn vị chiến đấu.

Đại chiến kéo dài đến gần hai canh giờ, một đầu lông đỏ Man thú lúc này mới phát ra một tiếng gào thét, vô số Man thú vây công thành trì kia tất cả đều lui lại, đảo mắt liền biến mất ở phía xa. Chiến đấu kịch liệt đằng sau, Thiên Vu thành chung quy là không có bị công phá.

- Xem ra những Man thú này trong ngắn hạn sẽ không vây công Thiên Vu thành.

Trông thấy Yêu thú rút đi, Hàn Thanh Như theo bản năng nhẹ nhàng thở ra nói ra.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Phải nói rất nhanh càng lớn quy mô Yêu thú sẽ xông lại, vừa rồi chỉ là thăm dò mà thôi.

Loại chiến đấu này hắn kiến thức nhiều hơn, Yêu thú này công kích hiển nhiên là mang theo mục đích. Hắn là đang thử thăm dò thành trì này như thế nào mới có thể bị công phá, dạng này thăm dò một lần quy mô so một lần lớn, đến cuối cùng sẽ cùng nhau tiến lên, triệt để đem Thiên Vu thành chiếm lĩnh.

Man thú rút đi cùng trước đó một dạng, đông đảo Vu Binh xông ra cửa thành, không có chút nào trật tự cướp đoạt Man thú thi thể.

- Vô Kỵ, chúng ta đi hỏi thăm một chút đệ tử của ngươi đi, ta hiểu rõ một cái hỏi thăm người địa phương.

Hàn Thanh Như trong này ngay cả một khắc đều không muốn ở lâu.

Mạc Vô Kỵ thở dài:

- Không cần đi nghe ngóng, hắn đã qua tới.

Mạc Vô Kỵ cùng Hàn Thanh Như đứng địa phương phi thường tới gần tường thành, kề bên này ngoại trừ Vu Binh bên ngoài, chỉ có hai người bọn họ. Hàn Thanh Như tuyệt sắc vô song, quần áo bị gió nhẹ lay động tựa như lúc nào cũng sẽ theo gió bay đi, muốn không bị người phát hiện đều khó có khả năng.

Chính như Mạc Vô Kỵ nói như vậy, Bàn Hiệt nhìn thấy Mạc Vô Kỵ cùng Hàn Thanh Như, đồng thời mang theo hai tên Vu Binh đi tới.

Mạc Vô Kỵ lẳng lặng nhìn Bàn Hiệt, cũng không nói lời nào.

Bàn Hiệt đi tới gần phát hiện là Mạc Vô Kỵ thời điểm, lập tức kêu lên:

- Mạc... Vô Kỵ...

Xưng hô thế này vừa ra tới, Mạc Vô Kỵ trong lòng chính là một hơi thở dài, hắn biết mình có thể đi. Mặc dù hắn còn không có trông thấy Bàn Vũ, bất quá có Bàn Hiệt ở chỗ này, Bàn Vũ sẽ không có vấn đề gì.

Hắn mang đệ tử ký danh cùng đệ tử chân truyền cũng có mấy cái, cùng Bàn Hiệt dạng này, gặp mặt trực tiếp gọi hắn danh tự, vẫn là thứ nhất.

- Ha ha ha ha! Mỹ nhân...

Máu me khắp người Chu Thương cũng đi tới, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Hàn Thanh Như, thật giống như sói đói nhìn thấy con mồi

đồng dạng, loại tham lam kia cũng không còn cách nào che lấp.

Hàn Thanh Như theo bản năng hướng Mạc Vô Kỵ sau lưng nhích lại gần, Mạc Vô Kỵ cũng không có động thủ, hắn chỉ là đang nhìn Bàn Hiệt. Hắn muốn biết, Bàn Hiệt sẽ làm như thế nào.

- Phụ thân đại nhân, vị này gọi Mạc Vô Kỵ, lúc trước ta biết hắn, cùng ta cũng coi là có chút thiện duyên.

Bàn Hiệt chủ động đi đến Chu Thương trước mặt thi lễ rồi nói ra.

- A, đã như vậy, vậy liền để hắn đi Vu Binh trong đội báo đến đi, nữ nhân này ta mang đi. Ngươi yên tâm, ta sau khi dùng qua, nàng sẽ là ngươi, vì Bàn thị truyền thừa huyết mạch mới.

Chu Thương cười ha ha, trong mắt càng ngày càng hài lòng.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1186: Thời Gian Có Thể Thay Đổi Rất Nhiều

Bàn Hiệt quay đầu nói với Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi đi đến chỗ Vu Binh báo đi, ta sẽ chăm sóc nàng, không có nguy hiểm tính mạng.

Một câu tiếp theo nói, Bàn Hiệt là chỉ Hàn Thanh Như. Năm đó thiếu niên thuần khiết bị người ta bắt nạt qua kia, giờ phút này cũng không thấy nữa. Thời gian quả nhiên có thể thay đổi bất kỳ vật gì, dù là đã từng một cái ngây thơ thiếu niên.

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng, lúc đầu hắn không có ý định giết Bàn Hiệt, nhưng là Bàn Hiệt câu nói này để hắn không có lý do gì để Bàn Hiệt sống sót. Bất quá hắn không có lập tức động thủ, hắn trông thấy Bàn Vũ điên cuồng lao đến.

- Đùng!

một đạo cái tát trực tiếp đánh vào trên mặt Bàn Hiệt, tức giận Bàn Vũ xuất hiện tại trước người Bàn Hiệt.

Nàng đánh Bàn Hiệt một bạt tai về sau, lúc này mới đối Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ nói:

- Mạc đại ca, ngươi yên tâm, chính là liều mạng mệnh của ta, ta cũng sẽ không để ngươi cùng tẩu tử có bất kỳ tổn thương.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cuối cùng là cảm nhận được một chút ấm áp, năm đó Bàn thị tỷ đệ nếu như không phải hắn xuất thủ, xương vụn cũng không có. Nếu như Bàn thị tỷ đệ đều là biến thành một dạng người, hắn

sẽ cảm thấy rất thất vọng. Hắn cứu người tính mệnh ngược lại là không có trông cậy vào người khác báo ân, nhưng là chí ít ngươi không thể lấy oán trả ơn đi.

- Tỷ, ngươi tại sao lại đánh ta?

Bàn Hiệt sắc mặt rất là khó coi.

Bàn Vũ không có để ý hắn, mà là đối với Chu Thương khom người thi lễ nói:

- Mạc đại ca năm đó là ân nhân cứu mạng tỷ đệ ta, nếu như không có Mạc đại ca, tỷ đệ ta sớm đã không còn mệnh. Bàn Vũ khẩn cầu thúc phụ buông tha Mạc đại ca cùng đại tẩu.

Chu Thương sầm mặt lại:

- Bàn Vũ, các ngươi tỷ đệ mới là Bàn thị đích hệ huyết mạch, Thiên Vu thành này tương lai cũng là ngươi Bàn thị. Tương lai các ngươi là chủ nhân nơi này, nữ nhân này huyết mạch thuần chân, là vì Bàn thị truyền thừa nhân tuyển tốt nhất, ngươi để cho ta buông tha nàng? Nam tử kia ta ngược lại thật ra có thể tha cho hắn một tên, nữ tử chỉ có thể là Bàn thị truyền thừa.

Chu Thương lời này cũng không có lừa gạt Bàn Vũ, Thiên Vu thành vốn chính là Vu tộc truyền thừa chỗ. Hắn huyết mạch không tinh khiết, không có tư cách họ Bàn, chỉ có thể lấy họ Bàn một nửa. Nhất làm cho hắn mừng rỡ như điên chính là, rất nhiều năm sau, lại có một đôi chân chính Bàn thị huyết mạch tỷ đệ xuất hiện ở Thiên Vu thành.

Hàn Thanh Như hắn nhất định phải trước hưởng dụng, sau đó lại giao cho Bàn Hiệt truyền thừa Bàn thị huyết mạch.

Rất hiển nhiên, nữ tử tại vì Bàn thị truyền thừa trước đó, trước muốn hầu hạ hắn Chu Thương sung sướng mới là.

Bàn Vũ cũng không có bất kỳ phản bác nào, vẫn là hoà nhã nói:

- Thúc phụ, Phá Toái giới thường xuyên có người tới Thiên Vu thành, Tu Chân giới nữ tử xinh đẹp nhiều vô số kể, tương lai có nữ tử xinh đẹp tới, lại cho Bàn Hiệt...

- Tỷ, ngươi đến cùng...

Bàn Hiệt sắc mặt càng ngày càng âm trầm, Hàn Thanh Như mỹ lệ, trong lòng của hắn một dạng tâm động. Mặc dù muốn cho Vu Chủ trước hưởng dụng, nhưng cuối cùng vẫn là sẽ cho hắn Bàn Hiệt đến truyền thừa Bàn thị huyết mạch.

- Im ngay, súc sinh.

Bàn Vũ chỉ vào Bàn Hiệt quát lớn:

- Ngươi đã quên năm đó Mạc đại ca là thế nào cứu chúng ta? Chí ít hắn hay là sư phụ ngươi.

Mạc Vô Kỵ lại đánh gãy Bàn Vũ mà nói:

- Bàn Vũ, ngươi mới vừa nói sai, ta không phải sư phụ của hắn. Còn có, ta muốn hỏi một chút ngươi, nơi này thường xuyên có Phá Toái giới tu sĩ tiến đến, những tu sĩ kia đâu?

Đối với Bàn Hiệt, Mạc Vô Kỵ không còn có bất luận cái gì tình cảm ở trong đó, hắn thậm chí ngay cả hỏi thăm một chút Bàn Hiệt là thế nào xuất hiện ở nơi này đều chẳng muốn hỏi thăm.

Bàn Vũ nghe được Mạc Vô Kỵ lời nói, lập tức cúi đầu xuống, thấp giọng nói ra:

- Thật xin lỗi, Mạc đại ca, năng lực ta có hạn cứu không được bọn hắn...

- Vô Kỵ, Phá Toái giới tới tu sĩ, nữ tử đều bị súc sinh kia chà đạp. Nam tử đều bị bắt lại, sau đó huyết nhục xương cốt tất cả đều bị bán ra phân chia hết.

Hàn Thanh Như nắm chặt Mạc Vô Kỵ tay, ngữ khí đều có chút run rẩy nói ra.

Mạc Vô Kỵ hiểu được, Phá Toái giới tới tu sĩ, cái nào không phải toàn thân Tiên linh khí? Những huyết nhục này đối với Thiên Vu thành nơi này dã man nhân tới nói, mới là tốt nhất huyết thực.

Nếu như không phải hắn có thần niệm đi nhanh, rất nhanh hắn cũng sẽ bộc lộ ra chính mình là tu sĩ thân phận, sau đó bị người vây công.

- Bàn Hiệt, đưa ngươi tỷ mang đi, việc này liên quan ta vu...

Chu Thương lời nói đột ngột dừng lại, lập tức hắn liền phát hiện một cái đại thủ ấn đem hắn cổ xách lên.

- Ách, ách...

Chu Thương hết sức toàn lực trên không trung giãy dụa lấy, cũng chỉ có thể phát ra ách ách thanh âm.

Chung quanh mấy trăm tên Vu Binh nhìn ngây người, rất nhanh những Vu Binh này liền kịp phản ứng, điên cuồng xông về Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ tay một tấm, một đạo hỏa diễm liền ném ra ngoài. Hỏa diễm hóa thành một đầu hỏa tuyến, mấy trăm Vu Binh này tại dưới hỏa tuyến này biến thành hư vô.

Cứ việc lại có hơn ngàn Vu Binh lao đến, khi bọn hắn trông thấy Mạc Vô Kỵ một đạo hỏa tuyến liền để mấy trăm Vu Binh biến mất không thấy gì nữa, hơn ngàn Vu Binh này ngạnh sinh sinh đã ngừng lại bước chân, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ nhìn xem Mạc Vô Kỵ.

Man thú mặc dù cường đại, bọn hắn còn có năng lực đi đối kháng, thế nhưng là Mạc Vô Kỵ loại thủ đoạn này, căn bản cũng không phải là nhân lực có thể đối kháng, cũng không phải nhiều người có thể.

Bàn Hiệt rốt cục tỉnh táo lại, hoảng sợ quỳ rạp xuống đất:

- Sư phụ, van cầu ngươi tha phụ thân ta...

Hắn tại vì Chu Thương cầu tình thời điểm, nhưng thật ra là đang vì mình cầu tình. Đồng thời hắn vô cùng rõ ràng Chu Thương không thể chết, Chu Thương chết rồi, hắn Bàn thị truyền thừa liền không có.

Không đợi Mạc Vô Kỵ nói chuyện, Bàn Vũ một dạng quỳ rạp xuống đất:

- Mạc đại ca, van cầu người buông tha cho ta đệ đệ.

Mạc Vô Kỵ thực lực cường đại như thế, có thể tưởng tượng nếu như muốn giết Bàn Hiệt đó là hô hấp đồng dạng đơn giản, thậm chí so hô hấp còn muốn đơn giản.

Cứ việc nàng phi thường không thích đệ đệ vì Bàn thị truyền thừa, ngay cả lương tâm đều cướp mất. Thế nhưng là Bàn Hiệt dù sao cũng là đệ đệ của nàng, nhiều năm như vậy đến sống nương tựa lẫn nhau, không biết đi qua bao nhiêu gặp trắc trở cùng gian khổ. Nếu như nàng trơ mắt nhìn đệ đệ ở trước mặt mình bị giết, vẫn là bị chính mình không cách nào đi báo thù sư phụ giết chết, nội tâm của nàng chỗ sâu sẽ sụp đổ.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nhìn lướt qua Bàn Hiệt:

- Xem ở tỷ tỷ ngươi Bàn Vũ phân thượng, ta không giết ngươi...

Đang khi nói chuyện, một đạo vô thanh vô tức quy tắc khí tức thẩm thấu đến Bàn Hiệt thể nội. Thật sự là hắn là nể mặt Bàn Vũ không giết Bàn Hiệt, thế nhưng là Bàn Hiệt dám đối với Thanh Như vô lễ, cái này đừng trách hắn không khách khí. Đạo quy tắc khí tức này rơi vào Bàn Hiệt thể nội, chỉ cần Bàn Hiệt dám lại tu luyện tu chân công pháp, hắn mỗi tu luyện một lần, tu vi của hắn liền sẽ rơi xuống một lần.

Công pháp luyện thể là hắn hoàn thiện, dù sao cũng là Bàn thị đồ vật, Mạc Vô Kỵ không có tính toán đi động. Nhưng là tu chân công pháp, nhưng mà năm đó hắn truyền đi, hắn sẽ thông qua đạo quy tắc này từ từ

thu hồi lại. Nếu là Vu tộc, vậy sau này cũng đừng có lại tu luyện tu chân công pháp.

- Tạ ơn, tạ ơn...

Nghe được Mạc Vô Kỵ không giết Bàn Hiệt, Bàn Vũ cái trán đều đập phá.

Mạc Vô Kỵ không có đi nhìn Bàn Vũ, hắn cùng Bàn thị tỷ đệ ân tình liền đến này kết thúc.

Tay của hắn một tấm, trong hư không nắm Chu Thương nguyên khí thủ ấn biến mất không thấy gì nữa.

Cảm giác được cổ mình buông lỏng Chu Thương tranh thủ thời gian hét lớn:

- Đại nhân tha mạng, mới vừa rồi là ta mắt bị mù, ta cam đoan...

Mạc Vô Kỵ không đợi Chu Thương sẽ lại nói xong, lại là bốn đạo đinh màu đen bắn ra ngoài.

Bốn cái đinh này ngạnh sinh sinh đem Chu Thương tay chân đính tại trong hư không, tạo thành một chữ "Đại ". Một đám lửa bị Mạc Vô Kỵ ném ra, hỏa diễm chậm rãi từ Chu Thương lòng bàn chân bốc cháy lên.

Chu Thương thê lương tiếng kêu truyền tới, tất cả mọi người có thể trông thấy chân của hắn tại trong ngọn lửa từ từ biến mất.

Mấy đạo hư không trận văn bị Mạc Vô Kỵ tế ra, hư không trận văn rất nhanh liền đem Chu Thương vây ở trong hư không. Giờ phút này toàn bộ Thiên Vu thành đều có thể nghe thấy Chu Thương thê lương tru lên, cũng có thể trông thấy ngọn lửa kia không ngừng đang thiêu đốt Chu Thương.

Hàn ý bao quanh toàn bộ Thiên Vu thành tất cả mọi người ở sâu trong nội tâm, ngay cả Thiên Vu thành Vu Chủ cũng là nhẹ nhàng như vậy bị

đinh giết, sau đó dùng kinh khủng hỏa diễm thiêu đốt. Ai dám lúc này mạo phạm vị đại nhân này, chỉ sợ lập tức liền sẽ hóa thành tro bụi biến mất không thấy gì nữa.

Ngay tại toàn bộ Thiên Vu thành người đều tại sợ hãi thời điểm, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên một quyền đánh xuống. Vàng son lộng lẫy Vu Chủ cung điện, tại Mạc Vô Kỵ dưới một quyền này bị oanh là bã vụn, một cái cự đại khe rãnh xuất hiện tại Vu Chủ cung trên điện không. Mạc Vô Kỵ lần nữa xòe tay ra, lại là một ngọn núi nhỏ đồng dạng bùn đất rơi vào trên phế tích cung điện này, đem phế tích cung điện này chồng chất thành một cái phần mộ hình dạng.

Một tấm bia đá xuất hiện tại ngôi mộ cực kỳ lớn này trước đó, trên tấm bia đá viết, Hoàn Lộ Nhi chi mộ, Vô Kỵ Thanh Như lập.

Hàn Thanh Như trông thấy Mạc Vô Kỵ động tác, đối với mộ bia kia phương hướng khom người bái mấy lần. Mạc Vô Kỵ đã cầm ra trận kỳ, đem mộ bia này chung quanh dùng hộ trận hộ trận.

Lấy hắn bố trí ở chỗ này sát trận cùng hộ trận, căn bản cũng không có bất kỳ kẻ nào có thể mở ra. Ai chỉ cần dám công kích mộ này bia, lập tức liền sẽ bị sát trận phản phệ, ngay cả xương vụn đều sẽ bị xử lý.

- Đi thôi, Thanh Như.

Sau khi làm xong, Mạc Vô Kỵ mang theo Thanh Như, giương tay tại hư không xé ra. Một đạo vết nứt hư không xuất hiện ở trước mặt của hắn, đi theo hắn cùng Hàn Thanh Như liền biến mất tại trong vết nứt hư không kia.

Vết nứt hư không rất nhanh liền lần nữa trở lại như cũ, biến mất không thấy gì nữa.

Bàn Hiệt kịp phản ứng, nhảy lên một cái nghiêm nghị quát:

- Mọi người cùng nhau động thủ, đem Vu Chủ cứu ra.

Trông thấy Mạc Vô Kỵ đã đi, mười mấy tên Vu Binh mới dám xông lên, chỉ là những Vu Binh này vừa mới vọt lên tới gần đinh trụ Chu Thương địa phương, liền biến thành hư vô.

Liên tiếp mấy chục người bị hóa thành hư vô, không còn có một người dám tới gần địa phương thiêu đốt Chu Thương.

Bàn Vũ nhìn đã vết nứt hư không biến mất, thở dài, cúi đầu chậm rãi rời đi. Trong óc nàng là trống rỗng, thậm chí có chút hối hận mang theo đệ đệ rời đi tiểu tinh cầu an tĩnh kia.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1187: Lần Thứ Hai Gặp Kim Thê

Lúc Mạc Vô Kỵ ngừng lại, chung quanh là hoàn toàn u ám hư không, khắp nơi đều là hư không loạn lưu cùng một chút lộn xộn nát thiên thạch.

Chân chính xé rách hư không đối với Mạc Vô Kỵ tới nói còn là lần đầu tiên, hắn tại cùng Hàn Thanh Như cùng một chỗ về sau, liền đối với phàm nhân Thế Giới quy tắc thì càng là rõ ràng minh ngộ. Lúc này mới có thể tại Chuẩn Thánh tầng năm thời điểm, nhẹ nhõm xé mở hư không.

- Vô Kỵ, chúng ta muốn đi đâu?

Trông thấy chung quanh hỗn loạn hư không, Hàn Thanh Như hỏi.

Nàng cũng không lo lắng, đây không phải nói nàng Tiên Nguyên cùng thần niệm đã khôi phục, mà là bởi vì nàng cùng với Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nắm chặt tay Hàn Thanh Như, cười nói:

- Thần niệm của ta đã có thể xuyên qua một vài giới vực, chúng ta bây giờ trở lại Tiên giới, sau đó ta đi Tiên giới xử lý một chút sự tình, lại đi một chỗ khác.

Dựa theo Mạc Vô Kỵ ý nghĩ, hắn là muốn trước quay về Tiên giới, sau đó đem Chư Thần Tháp mang đi. Chư Thần Tháp dù sao cũng là một cái Tạo Hóa bảo vật, mà lại vật kia cũng là Hoán Đề, hiện tại Hoán Đề là tiểu đệ của hắn, hắn đem Chư Thần Tháp cầm đi, hay là sẽ trả cho Hoán Đề.

Chờ sau khi sự tình Tiên giới kết thúc, hắn muốn đi một chuyến Ám giới. Trên người hắn có Tức Nhưỡng cùng Ám Mộc mảnh vỡ, đi Ám giới tự nhiên là muốn để chính mình Ám Mộc sống lên.

Diệt Thế Lượng Kiếp sắp đến, mấy Thánh Nhân kia liền đủ để Mạc Vô Kỵ nhức đầu, chớ đừng nói chi là hắn hiện tại còn biết một cái gọi Lạc gia hỏa. Gia hỏa này có được Vũ Trụ đạo tắc thứ chín, còn chưởng khống giả Tạo Hóa Kiếm. Một khi chờ gia hỏa này hoàn toàn trưởng thành, đó chính là một tồn tại giống như vô địch.

Tiên giới ở đâu một cái phương vị, hắn còn cần dùng thần niệm cẩn thận tìm kiếm một phen.

- Vô Kỵ, ngươi cũng biết ta sẽ tự vẫn sao?

Hàn Thanh Như đột nhiên hỏi một câu không chút nào tương quan lời nói.

Mạc Vô Kỵ ngây người một lúc, có chút không hiểu hỏi:

- Cái gì?

Hàn Thanh Như lắc đầu, mỉm cười nói ra:

- Không có gì, ngươi dẫn ta đi Tiên giới đi.

Nàng hiện tại đã hoàn toàn hiểu được, ban đầu ở Kiếm Ngục thời điểm, nàng đều nói ra hôn nàng nói như vậy, Mạc Vô Kỵ vẫn là không có đối với nàng động bất luận cái gì tâm tư.

Bây giờ Mạc Vô Kỵ tu vi so với lúc trước không biết cao hơn ra bao nhiêu lần, ngược lại sẽ khắc chế không được chính mình nội tâm xúc động cùng nàng tại hầm ngầm nho nhỏ kia làm ra phu thê chi sự?

Rất rõ ràng, Mạc Vô Kỵ đối với nàng hiểu rõ, biết nếu như lúc kia hắn không đồng ý, ngược lại nói có thể mang nàng ra ngoài, nàng cuối cùng sẽ tự vẫn.

Nàng lại ưa thích Mạc Vô Kỵ, cũng là một cái có tự tôn nữ tử. Dưới tình huống như vậy bị nàng người ưa thích cự, nàng còn mặt mũi nào còn sống?

Mặc dù minh bạch Mạc Vô Kỵ ý nghĩ ban đầu, Hàn Thanh Như cũng không có hối hận. Nàng có thể cảm nhận được Mạc Vô Kỵ tại cùng nàng cùng một chỗ về sau, đối với nàng yêu say đắm, cái này đủ.

Nữ nhân cả đời này tìm không thấy một cái người mình thích, sẽ có nhiều cô đơn? Nàng cũng không có quá nhiều ý nghĩ, chỉ cần có thể cùng Mạc Vô Kỵ cùng một chỗ liền tốt.

Từ Vĩnh Anh Giác đến Tiên giới lại đến Phá Toái giới đến Thiên Vu thành...

Đoạn đường này đi tới, nàng kinh lịch nhiều lắm, cũng sống quá mệt mỏi. Có đôi khi nàng nếu hỏi thăm chính mình, cố gắng đi tu luyện, sau đó cố gắng đi tăng lên tu vi của mình cùng thọ nguyên, là vì cái gì? Chỉ là vì có càng nhiều thời gian đi chịu đựng cô độc cùng tịch mịch sao?

Nàng không phải loại nữ tử dã tâm bừng bừng kia, chỉ hy vọng điềm tĩnh bình thản vui vẻ còn sống, có hi vọng, có khoái hoạt.

- Ồ!

Mạc Vô Kỵ một tiếng ồ ngạc nhiên đánh gãy Hàn Thanh Như suy nghĩ, vội vàng hỏi:

- Trông thấy cái gì sao?

- Ta hảo tâm trông thấy một cái người quen thuộc.

Mạc Vô Kỵ nói xong, trực tiếp tế ra Tuế Nguyệt Bàn, đem Hàn Thanh Như dẫn tới trên Tuế Nguyệt Bàn.

Tuế Nguyệt Bàn mang theo một đạo không gian ba động, trong chớp mắt liền từ đằng xa biến mất không thấy gì nữa.

- Nhìn thấy ai vậy?

Hàn Thanh Như nghi ngờ hỏi.

- Ta cũng không biết có phải hay không nhìn lầm, lúc ấy chỉ là một đạo bóng dáng màu xám từ biên giới thần niệm của ta lướt qua.Mạc Vô Kỵ sở dĩ không dám khẳng định, là bởi vì bóng dáng màu xám để kia để hắn cảm giác là Khổ Thái.

Năm đó ở trong Thần Vực Sào mới ấp cùng Khổ Thái sau khi tách ra, hắn liền rốt cuộc không có tìm được qua Khổ Thái, cũng không có nghe nói qua Khổ Thái bất cứ tin tức gì.

Dựa theo đạo lý nói, hắn tại Thần giới lớn như thế tên tuổi, Khổ Thái nghe được tin tức của hắn khẳng định sẽ tới tìm hắn mới là. Trên thực tế, Khổ Thái cho tới bây giờ đều không có đi tìm hắn.

- Thanh Như, tu vi của ngươi còn quá thấp, nếu không ngươi lưu tại ta Phàm Nhân giới tu luyện a?

Mạc Vô Kỵ lúc đầu muốn để Hàn Thanh Như ở trong Tuế Nguyệt Bàn tu luyện, chỉ là Tuế Nguyệt Bàn hắn thỉnh thoảng phải dùng, để Hàn Thanh Như tu luyện ngược lại là không tiện.

- Tốt, ngươi đưa ta tới ngươi thế giới.

Hàn Thanh Như mặc dù rất muốn tiếp tục cùng Mạc Vô Kỵ dính cùng một chỗ, nàng cũng biết, Mạc Vô Kỵ tu vi hiện tại quăng nàng mười vạn tám ngàn con phố. Nếu như nàng không cố gắng tăng lên chính mình, nàng sợ rằng sẽ xa xa rơi vào phía sau.

Bị Mạc Vô Kỵ đưa vào Phàm Nhân giới, Hàn Thanh Như là thật hít vào một ngụm khí lạnh. Vô cùng vô tận Thần Linh Mạch chất đống, loại quy tắc rõ ràng cùng thiên địa nguyên khí nồng đậm tới cực điểm kia, để Hàn Thanh Như biết, nàng muốn ở chỗ này tu luyện tới Tiên Đế, vậy đơn giản chính là cùng hô hấp đồng dạng đơn giản.

Thần linh thảo so Thần Linh Mạch càng nhiều, đơn giản mênh mông.

Đây rốt cuộc phải có bao nhiêu giàu có a? Trước mắt của nàng có chút hoảng hốt, tựa hồ lần nữa về tới năm đó Bách Hoa sơn trang, nho nhỏ Luyện Dược sư ngồi tại đối diện nàng kia....

Còn có nho nhỏ Luyện Dược sư kia ôm nàng, điên cuồng tại trong bụi hoa đào tẩu tình cảnh tới.

Lại nghĩ tới trước đây không lâu lồng ngực mạnh mẽ đanh thép kia, Hàn Thanh Như lần nữa cảm thấy toàn thân có chút như nhũn ra cùng vô lực. Nàng tranh thủ thời gian cho mình đánh mấy đạo pháp quyết, vuốt vuốt khuôn mặt có chút phát nhiệt, bước nhanh đi tới một đầu Thần Linh Mạch bên cạnh, tập trung ý chí cầm lên Mạc Vô Kỵ giao cho nàng chiếc nhẫn cùng công pháp.

...

Mạc Vô Kỵ tin tưởng tại trong vũ trụ so Tuế Nguyệt Bàn tốc độ càng nhanh bảo vật, tuyệt đối sẽ không có bao nhiêu, thậm chí một kiện cũng không có.

Nhưng mà hắn khu động Tuế Nguyệt Bàn dọc theo tấm lưng kia biến mất phương vị đuổi hơn mười ngày, thế mà nửa điểm vết tích đều không có tìm tới. Vô luận lúc trước hắn nhìn thấy có phải hay không Khổ Thái, Mạc Vô Kỵ đều không có ý định tiếp tục đuổi đi xuống.

Dừng lại Tuế Nguyệt Bàn, Mạc Vô Kỵ thần niệm mở rộng ra ngoài, hắn muốn xem xét một chút chung quanh giới vực.

Một đạo quang mang màu vàng nhạt đột ngột xuất hiện tại trong thần niệm của hắn, dù là hắn cách đạo kim quang kia cực kỳ xa xôi, Mạc Vô Kỵ y nguyên cảm nhận được một loại quen thuộc.

Rất nhanh hắn liền thấy rõ ràng đạo kim quang kia là cái gì, năm đó Thần giới quy tắc chữa trị thời điểm, liền có dạng này một vệt kim

quang, xác thực nói là một đạo Kim Thê từ hư không kéo dài xuống tới, trực tiếp rơi vào trên Thần giới Tịch Diệt Hải.

Không chỉ như thế, La Hư Thánh Nhân thanh âm còn truyền tới, yêu cầu Thần giới tu sĩ trên bầu trời Tịch Diệt Hải kiến tạo Chư Thần Tháp, sau đó nghênh đón hắn Thánh Nhân này xuống tới. Giờ phút này xuất hiện tại hắn thần niệm biên giới kim quang, khí tức cùng năm đó đạo kia một dạng.

Mạc Vô Kỵ cơ hồ không có cân nhắc, Tuế Nguyệt Bàn khu động, xông về đạo kim quang kia.

Chỉ là trong khoảng thời gian ngắn, Mạc Vô Kỵ liền vọt tới đạo Kim Thê này biên giới, Kim Thê biên giới đạo vận lưu chuyển, chính là lấy thực lực của hắn bây giờ, cũng vô pháp dùng thần niệm đi nhào bắt được trong đó lưu chuyển đạo vận.

Năm đó Mạc Vô Kỵ còn không biết Kim Thê này đến cùng là cái gì tạo thành, hắn còn tưởng rằng là một loại quang mang. Hiện tại hắn đã thấy rõ ràng, đây là một loại đạo tắc cấu thành. Trong Kim Thê đạo tắc này còn có một loại hắn căn bản là không cách nào theo dõi huyền ảo lực lượng.

Mạc Vô Kỵ thu hồi Tuế Nguyệt Bàn, đưa tay chộp tới cầu thang màu vàng kia, tay của hắn còn không có tới gần cầu thang màu vàng, liền bị một loại to lớn bàng bạc lực lượng oanh trúng. Cuồng bạo Thần Nguyên phản phệ trở về, Mạc Vô Kỵ tại chỗ chính là phun ra một đạo huyết tiễn, bay rớt ra ngoài.

Thật cường đại, Mạc Vô Kỵ ở trong hư không giữ vững thân thể, kinh hãi nhìn xem cầu thang màu vàng này.

Hắn Chuẩn Thánh tầng năm thực lực, lấy suy đoán của hắn, liền xem như đối mặt Thánh Nhân, hắn hắn là cũng không đến mức không hề có lực hoàn thủ.

Tại cầu thang màu vàng này trước mặt, hắn thế mà không hề có lực hoàn thủ. Hắn nhưng là biết, cầu thang màu vàng này phải cùng La Hư Thánh Nhân có quan hệ.

Chẳng lẽ La Hư Thánh Nhân đã cường đại đến loại tình trạng này? Chỉ dựa vào mượn một đạo cầu thang màu vàng cũng không phải là hắn có thể chống cự, nếu như hắn đối mặt La Hư Thánh Nhân, hắn thật sự có nắm chắc đào tẩu?

Thời khắc này Mạc Vô Kỵ không còn có lúc trước lạc quan, hắn cũng không có tiếp tục đi bắt cầu thang màu vàng kia, mà là lần nữa cầm ra Tuế Nguyệt Bàn, dọc theo cầu thang màu vàng này điên cuồng gấp độn.

Vô luận cầu thang màu vàng này thông hướng giới vực nào, hắn đều muốn đem hắn phá đi. Tương lai sớm muộn muốn cùng La Hư làm một cuộc, có thể phá hư La Hư đồ vật, hắn tuyệt không khách khí.

Lấy Tuế Nguyệt Bàn tốc độ, Mạc Vô Kỵ cũng đầy đủ phi hành gần một tháng, mới nhìn rõ một mảnh mênh mông tinh lục.

Nơi này chính mình tới qua, khi Mạc Vô Kỵ thu hồi Tuế Nguyệt Bàn, bước vào tinh lục này thời điểm, hắn càng là xác định nơi này hắn tới qua.

Nơi này Ám hệ quy tắc để Mạc Vô Kỵ khẳng định, đây chính là Ám giới. Lúc trước hắn cùng Hoán Đề, Thông Minh đợi người tới qua nơi này. Chẳng qua là ban đầu tới là Ám Nguyên điện kia, chính là Ám giới.

Mạc Vô Kỵ vốn là dự định đem Tiên giới Chư Thần Tháp luyện hóa về sau, liền đến Ám giới bồi dưỡng Ám Mộc. Hiện tại hắn còn không có đi Tiên giới, cũng không có đi Thất Giới Thạch, lại thông qua cách thức khác xuất hiện tại Ám giới bên ngoài.

Chính là Mạc Vô Kỵ không có tính toán đến Ám giới, hiện tại La Hư Thánh Nhân Kim Thê xuất hiện tại Ám giới, hắn cũng muốn đi làm một cái phá hư.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1188: Đáng Sợ Vô Thượng Đạo Tắc

Mạc Vô Kỵ vừa rơi xuống trên mặt đất, đã nhìn thấy bên cạnh Kim Thê có một tên người nam tử mặc áo màu bạc đang luyện chế một kiện bảo vật hình tháp. Tại nam tử áo màu bạc này cách đó không xa, còn nằm một vị nam tử trung niên, khí tức kia tựa hồ còn không có hoàn toàn chết đi, bất quá nhìn dáng vẻ sinh cơ kịch liệt tán loạn kia, là hắn biết nam tử trung niên này khoảng cách vẫn lạc đã không xa.

Chính hắn chính là có thể luyện chế thượng phẩm Thần khí Luyện Khí tông sư, chỉ là về sau một mực đem thời gian tiêu vào trên tu luyện cùng Trận Đạo, lúc này mới không có bước vào Khí Đế hàng ngũ.

Giờ phút này hắn xem xét nam tử áo màu bạc này thủ pháp luyện khí cùng trận văn khắc hoạ phương thức, liền biết gia hỏa này tuyệt đối là một cái có thể luyện chế cực phẩm Thần khí Khí Đế.

Mà tháp kia hắn cũng thấy rõ, chính là Chư Thần Tháp.

Tại dưới cầu thang màu vàng này luyện chế Chư Thần Tháp, ngoại trừ tiếp dẫn Thánh Nhân xuống tới hiển nhiên không có bất luận cái gì nguyên nhân khác. Mạc Vô Kỵ minh bạch điểm này về sau, nơi nào sẽ để Khí Đế này tiếp tục luyện chế ra Chư Thần Tháp? Một khi Thánh Nhân đi vào Ám giới, muốn đi Thần giới, đó là rất đơn giản sự tình. Năm đó hắn tại Tịch Diệt Hải phá hủy một lần La Hư Thánh Nhân muốn tại dưới Kim Thê luyện chế Chư Thần Tháp thủ đoạn, lần này bị hắn gặp, đương nhiên sẽ không khách khí.

Bán Nguyệt Trọng Kích tế ra, hóa thành một đạo trường hà màu bạc liền rơi xuống, xuất thủ chính là thần thông Trường Hà.

Khí Đế này theo Mạc Vô Kỵ bất quá là Chuẩn Thánh viên mãn mà thôi, trong mắt hắn, Chuẩn Thánh viên mãn chính là sâu kiến.

Mạc Vô Kỵ từ hư không rơi xuống, tên Khí Đế áo màu bạc này nhìn rõ rõ ràng ràng, rất hiển nhiên hắn không có đem Mạc Vô Kỵ để ở trong mắt.

Không chỉ như thế, hắn phương pháp luyện khí càng lúc càng nhanh, đã ở bắt đầu khắc hoạ trận văn thu liễm quy tắc khí tức.

Mạc Vô Kỵ trường hà rơi xuống, hắn cũng chỉ là tế ra một đạo tấm chắn, sau đó mở rộng ra bản thân lĩnh vực mà thôi.

Mạc Vô Kỵ trong lòng cười lạnh, hắn lần thứ nhất trông thấy như vậy khinh thường gia hỏa. Năm đó hắn Chuẩn Thánh một tầng thời điểm, liền có thể xử lý hai cái Chuẩn Thánh hậu kỳ liên thủ. Hiện tại hắn Chuẩn Thánh tầng năm, gia hỏa này thế mà đối với hắn Trường Hà thần thông thờ ơ.

- Oanh!

Trường hà hóa thành kinh khủng đạo tắc, từ hư không xé rách mà tới.

Hết thảy Không Gian quy tắc tại dưới trường hà, tất cả đều bị tách ra, giờ khắc này không gian không còn là thuộc về Ám giới, mà là thuộc về Trường Hà thần thông.

Cảm nhận được một loại sự uy hiếp của cái chết, tên Khí Đế Chuẩn Thánh viên mãn này hoảng sợ đình chỉ tiếp tục khắc hoạ trận văn, ngẩng đầu nhìn về phía rơi xuống trường hà màu bạc. Lúc đầu chỉ cần lại có gần nửa nén hương thời gian, hắn liền có thể triệt để hoàn thành Chư Thần Tháp luyện chế, hiện tại hắn phát hiện Chuẩn Thánh tầng năm sâu kiến này tựa hồ cũng không đơn giản.

- Răng rắc!

Ngân Hà xé mở tấm chắn, phá vỡ nam tử áo màu bạc lĩnh vực.

- Phốc!

Một đạo huyết quang tràn ra, tên Chuẩn Thánh này bị đạo Ngân Hà này trực tiếp phá làm hai nửa.

Mạc Vô Kỵ trong lòng rất là hài lòng, một cái Chuẩn Thánh viên mãn liền muốn không nhìn chính mình Trường Hà thần thông, còn kém một chút.

- Đùng!

Một đạo nhỏ xíu rõ ràng vang truyền đến, Mạc Vô Kỵ rung động nhìn chằm chằm trước mắt Chuẩn Thánh viên mãn này. Hắn lần thứ nhất trông thấy một người tu sĩ bị hắn chém thành hai khúc về sau, thế mà lần nữa khép lại.

Phải biết hắn mỗi một đạo thần thông đều mang đạo vận quy tắc của chính mình, một khi bị thần thông của hắn hoặc là trường kích xé mở, liền rốt cuộc không có phục hồi như cũ cơ hội, hắn cũng sẽ không cho đối phương phục hồi như cũ cơ hội.

Chuẩn Thánh viên mãn nam tử áo màu bạc này chẳng những phục hồi như cũ, còn không nhìn hắn Trường Hà thần thông đạo vận quy tắc ăn mòn.

Đây là thủ đoạn gì?

Không chỉ như thế, Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm nhận được tên Chuẩn Thánh viên mãn này khôi phục bị chính mình chém đứt thân thể về sau, quanh thân khí thế không có đổi yếu, ngược lại là tăng vọt mấy lần còn chưa hết.

Nam tử áo màu bạc rốt cục đình chỉ tiếp tục luyện chế Chư Thần Tháp, mặc dù hắn khí thế so với bị Mạc Vô Kỵ bổ ra trước đó cường thịnh mấy lần, sắc mặt của hắn vẫn là không có một tia huyết sắc, có vẻ hơi tái nhợt.

- Rất tốt, thế mà bổ ra pháp bảo phòng ngự của ta, còn chém đứt lĩnh vực cùng nhục thân ta.

Nam tử áo màu bạc thanh âm gần như không mang nửa điểm nhiệt độ, sát khí trong chớp mắt quét sạch không gian xung quanh.

Cường hãn khí tức bao trùm tới, Mạc Vô Kỵ lần này là rõ ràng cảm nhận được, nam tử áo màu bạc này trên thân nhiều hơn một loại khí tức... Tựa hồ cùng trên Kim Thê oanh mở hắn loại quy tắc đạo vận kia cùng loại.

Loại đạo tắc này chẳng những cường hãn, còn mang theo một loại vũ trụ nghiền ép uy thế, chế trụ hắn phàm nhân quy tắc lĩnh vực.

- Hãy chết đi cho ta.

Nam tử áo màu bạc giương tay cầm ra một thanh thiết chùy to lớn, thiết chùy trực tiếp đánh tới hướng Mạc Vô Kỵ.

Thiết chùy này nhìn chính là một thanh luyện khí công cụ, vụng về mà thô ráp. Dùng loại luyện khí công cụ này xem như pháp bảo đến công kích, nhìn tựa hồ có chút buồn cười.

Mạc Vô Kỵ không có nửa điểm buồn cười, hắn rõ ràng có thể cảm nhận được chung quanh hắn Không Gian quy tắc bắt đầu rung động, sau đó có vỡ ra xu thế.

Hắn Tuyền Qua lĩnh vực tại thời khắc này căn bản là chống đỡ không nổi, một dạng bắt đầu xuất hiện vết rách, vỡ vụn...

Loại nghiền ép vô thượng uy nghiêm kia kiềm chế tới, để Mạc Vô Kỵ khó mà hô hấp.

Không sai, Mạc Vô Kỵ khẳng định hắn không có cảm giác sai lầm, đó là một loại uy nghiêm. Tựa hồ là một loại chí cao vô thượng đạo tắc uy nghiêm, giống như vô luận bất luận cái gì đạo tắc tại dưới loại uy nghiêm này, đều muốn phủ phục đứng lên. Mạc Vô Kỵ cảm giác được

chính mình Phàm Nhân Đạo tại trước loại uy nghiêm này, thật giống như một gốc mầm cây đối mặt một viên đại thụ che trời.

Mạc Vô Kỵ nơi nào còn dám có nửa phần chần chờ, Bán Nguyệt Trọng Kích cuồng quyển mà ra, Thất Giới Chỉ liên tiếp oanh ra bốn ngón tay.

Hắn mặc dù không rõ vì cái gì một cái hắn cho rằng có thể chớp nhoáng giết chết Chuẩn Thánh viên mãn tại bị hắn xé rách thân thể khôi phục về sau, ngược lại trở nên lợi hại như vậy. Nhưng Mạc Vô Kỵ khẳng định, nếu như hắn không toàn lực xuất thủ, hắn hôm nay thậm chí không cách nào từ nơi này rời khỏi.

Nhân Thế Gian vừa mới hình thành, Thiên Địa Chỉ cùng Tạo Hóa Chỉ quy tắc đạo vận liền đánh vào trên trọng chùy cuốn tới này.

Nhân Thế Gian vỡ vụn, Thiên Địa còn chưa hình thành lại lần nữa vỡ vụn, có thể hòa tan hết thảy Tạo Hóa Đại Lô cũng tại dưới một chùy này hóa thành khói bụi.

Âm Dương phía dưới, Sinh Tử chợt phân!

- Rầm rầm rầm!

Âm Dương Chỉ bị đại chùy oanh mở, cuồng bạo Sinh Tử đạo vận hỗn loạn lên, Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác có ức vạn cân trọng chùy đánh vào lồng ngực của mình.

- Răng rắc!

Xương cốt tất cả đều vỡ vụn, huyết nhục bắt đầu khô héo.

- Cạch!

Bán Nguyệt Trọng Kích rốt cục cũng bị thanh Luyện Khí Thiết Chùy kia nổ tan, tách ra làm hai nửa.

Mạc Vô Kỵ đạo tắc toàn bộ vỡ vụn, hắn thật giống như một cái diều bị đứt dây đồng dạng, bị đánh bay ra ngoài, nện vào sâu dưới lòng đất.

Nam tử áo màu bạc mặt trong tái nhợt hiện ra một đạo hồng nhuận phơn phớt, từng đạo nhỏ xíu nhẹ vang lên ở trong cơ thể hắn vỡ ra. Hắn toàn thân đều có chút run rẩy, thậm chí căn bản cũng không dám tin tưởng.

Một cái Chuẩn Thánh tầng năm, có thể tại dưới tình huống hắn gia trì Thánh Vị đạo tắc trọng thương hắn? Phải biết, hắn vừa rồi tại gia trì Thánh Vị đạo tắc thời điểm, ngoại trừ Thánh Nhân, còn có ai có thể trọng thương hắn?

Hiện tại chỉ là một cái Chuẩn Thánh tầng năm liền làm được, mà lại tại hắn gia trì Thánh Vị đạo tắc dưới một chùy này chỉ là trọng thương, cũng không có bị trực tiếp hóa thành bột mịn. Cái này nếu như nói ra ngoài, liền xem như mấy vị Thánh Nhân cũng không thể tin được.

Nếu là hắn không có gia trì Thánh Vị đạo tắc, đã sớm bị trước mắt hắn cho rằng thành sâu kiến Chuẩn Thánh tầng năm này xử lý.

Quyết không thể để người này sống sót, tên nam tử áo màu bạc này rốt cục ức chế không nổi, phun ra một đạo huyết tiễn. Hắn lại vừa sải bước đến Mạc Vô Kỵ chỗ hố sâu, trong tay Luyện Khí Thiết Chùy lần nữa ầm vang xuống. Một chùy này thật giống như đem trọn cái Ám giới lực lượng đều toàn bộ bao trùm tới, nổ xuống hố sâu.

Mạc Vô Kỵ tại đối phương một chùy liền nổ tan Bán Nguyệt Trọng Kích, trong Thất Giới Chỉ bốn ngón tay đều không có hiệu quả gì, thậm chí bị đánh nát hơn phân nửa cái mạng thời điểm, cũng cảm giác được không đúng.

Hắn khẳng định lấy chính mình Phàm Nhân Đạo cùng hoàn mỹ Thế Giới quy tắc, liền xem như Chuẩn Thánh này mạnh hơn, cũng không có khả năng một chùy liền đem hắn oanh thành trọng thương, vỡ ra hắn Bán Nguyệt Trọng Kích cơ hồ muốn tiếp cận cực phẩm Thần khí kia.

Trong lúc này có cái gì không đúng?

Mạc Vô Kỵ dưới trọng thương, Khải Đạo Lạc cũng đang điên cuồng nghịch chuyển lấy, hắn cần tìm tới ở trong đó cổ quái. Dù là nam tử áo màu bạc này lần nữa đi vào bên cạnh hắn, đồng thời lại một lần tế ra trọng chùy lúc, hắn đều không có bất kỳ động tác gì.

Luyện Khí Trọng Chùy rơi xuống đồng thời, Mạc Vô Kỵ Khải Đạo Lạc một trận, một đạo rõ ràng độn quang xuất hiện tại trong ý thức của hắn.

Tại trong chớp mắt này, hắn hiểu rõ tới. Là đạo cầu thang màu vàng kia, đạo cầu thang màu vàng kia ẩn chứa một loại đạo tắc hắn không cách nào ngăn cản, loại đạo tắc kia mang theo một loại uy nghiêm vô thượng, thật giống như trong đạo Vương giả, nhẹ nhõm nghiền ép hắn hết thảy thần thông cùng thủ đoạn.

Tại minh ngộ giờ khắc này trong nháy mắt, Mạc Vô Kỵ ngược lại bình tĩnh lại. Hắn cầm ra mấy viên đan dược nuốt vào, thân hình trực tiếp từ đáy hố biến mất.

- Oanh!

Luyện Khí Thiết Chùy đánh vào trong hầm, hết thảy quy tắc lần nữa bị oanh thành bã vụn. Nguyên bản bị Mạc Vô Kỵ nện xuống cái hố, giờ phút này bị đánh ra một đầu thật dài khe rãnh.

Nhưng là nam tử áo màu bạc này lại rung động nhìn xem không có vật gì to lớn khe rãnh, trong đầu hắn thậm chí có chút trống không. Tại dưới Thánh Vị đạo tắc, không gian toàn bộ bị khóa chặt, đối phương chỉ có thể trơ mắt nhìn chính mình thiết chùy đánh xuống, liền xem như đối phương có bất kỳ độn phù cũng vô pháp rời khỏi, thế nhưng là Chuẩn Thánh tầng năm sâu kiến này làm sao không thấy?

Bỗng nhiên hắn nhớ tới một cái đã từng Thần Vị giới nghe đồn, có một loại thần thông gọi là Ngũ Hành Đại Độn, có thể tránh thoát Thánh

Vị đạo tắc trói buộc. Trong Ngũ Hành Đại Độn này bất luận cái gì một môn độn thuật, đều là đỉnh cấp đại thần thông. Chỉ là Ngũ Hành Đại Độn này là thần thông trong Thiên Cương Biến, chẳng lẽ đối phương ngay cả Thiên Cương Biến cũng có?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1189: Nắm Trong Tay Đạo Tắc

Mạc Vô Kỵ đã rơi vào bên cạnh Kim Thê kia, hắn tại bị nam tử áo màu bạc kia oanh đến dưới bùn đất về sau, trong khoảng thời gian ngắn liền kịp phản ứng.

Cường hãn hơn hắn quá nhiều không phải nam tử áo màu bạc này bản thân thần thông, mà là cầu thang màu vàng kia. Nam tử áo màu bạc kia nghiền ép lên tới khí thế, cùng cầu thang màu vàng đạo vận khí thế cùng loại.

Nếu như hắn hôm nay không nghĩ biện pháp phá hư cầu thang màu vàng này đạo vận quy tắc, hôm nay hắn muốn chạy trốn đều có chút gian khổ. Ai biết đối phương không có lợi dụng cầu thang màu vàng đạo vận quy tắc phong cấm toàn bộ không gian? Hắn cũng không có thời gian hoặc là không có cơ hội đi nếm thử.

Cầu thang màu vàng này đạo vận quy tắc quá mức cường hãn, hắn ở trong hư không liền xem như nhìn thấy, cũng vô pháp tới gần. Hiện tại Ám giới là cầu thang màu vàng đầu nguồn, nam tử áo màu bạc kia còn tại luyện chế Chư Thần Tháp muốn cùng cầu thang màu vàng kết nối. Nếu như nơi này vẫn là không cách nào tới gần cầu thang màu vàng, vậy hắn chỉ có thể nghĩ biện pháp chạy trước đi.

Vừa đến cầu thang màu vàng bên cạnh, Mạc Vô Kỵ liền trực tiếp đưa tay bắt xuống dưới.

Hắn Bán Nguyệt Trọng Kích bị hư hao, Côn Ngô Kiếm hắn còn không có tốn thời gian đi triệt để luyện hóa. Huống chi, Mạc Vô Kỵ mơ hồ cảm giác được cầu thang màu vàng này căn bản cũng không phải là

dựa vào ngạnh lực có thể nổ nát. Hắn chỉ có thể lấy tay đi bắt, mà không thể dùng khác quy tắc pháp bảo đi oanh.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ tay vừa mới bắt được trên cầu thang màu vàng, một đạo kinh khủng quy tắc lực lượng liền cuốn tới.

Mạc Vô Kỵ vốn là trọng thương chưa lành, loại lực lượng kinh khủng này bao trùm tới, quanh người hắn xương cốt càng là lần nữa không ngừng vỡ ra, mấy ngụm tinh huyết trực phún mà ra. Mạc Vô Kỵ quả thực là liều mạng trọng thương, cũng không có buông tay.

Cầu thang màu vàng kia thật giống như thiên sinh địa trưởng trong này đồng dạng, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có thể di động mảy may, chứ đừng nói là đem cầu thang màu vàng này phá hủy.

Mạc Vô Kỵ trong lòng trầm xuống, hắn đang muốn buông ra cầu thang màu vàng này bỏ chạy thời điểm, chợt nhớ tới một sự kiện. Đó chính là hắn ở trong hư không thời điểm, ngay cả tới gần nơi này cầu thang màu vàng đều không thể tới gần, hiện tại hắn lại bắt được cầu thang màu vàng này.

Mặc dù cầu thang màu vàng này không nhúc nhích tí nào, vô cùng mênh mông lực lượng cũng là liên tục không ngừng truyền đến, thậm chí mỗi thời mỗi khắc đều tại tăng lên. Nhưng nơi này hiển nhiên mới là cầu thang màu vàng này đạo vận quy tắc đầu nguồn, hắn muốn phá hư cầu thang màu vàng này, chỉ có thể từ nơi này ra tay.

Huống hồ lúc này Mạc Vô Kỵ còn có một loại trực giác, đó chính là hắn căn bản cũng không có thể buông tay. Nơi này tựa hồ là hắn sinh cơ duy nhất, cũng là hắn duy nhất bước ngoặt. Một khi hắn buông tay, hắn liền rốt cuộc không có cơ hội bắt lấy cầu thang màu vàng này.

- Cạch!

Càng ngày càng sôi trào mãnh liệt đạo vận quy tắc lực lượng từ cầu thang màu vàng truyền đến, Mạc Vô Kỵ lưng xương trực tiếp vỡ ra trở thành hai đoạn, mạch lạc đều hiện ra vết rách xu thế.

Dưới loại đạo vận quy tắc lực lượng tiếp tục tăng cường này, nếu như hắn lại không buông tay, sau một khắc cả người hắn đều sẽ hóa thành cặn máu.

Một mực đến nay, Mạc Vô Kỵ đều tin tưởng mình trực giác, hắn tuyệt không tin tưởng lần này trực giác là muốn hắn chịu chết. Khi kế tục càng thêm mênh mông quy tắc lực lượng vọt tới thời điểm, Mạc Vô Kỵ không chút do dự đem lực lượng này chuyển dời đến Phàm Nhân giới.

Hắn cũng không tin lực lượng này, có thể đem hắn Phàm Nhân giới xé rách.

Hắn Phàm Nhân quy tắc đạo vận tại cầu thang màu vàng này trước đó, thật giống như cỏ non cùng đại thụ. Nhưng này cũng không phải là bởi vì hắn Phàm Nhân quy tắc lực lượng thật nhỏ yếu như vậy, mà là hắn Phàm Nhân quy tắc lực lượng còn không có triệt để trưởng thành, hoặc là nói không có triệt để hoàn thiện. Không còn triệt để hoàn thiện, hắn Phàm Nhân giới là hoàn chỉnh một cái vũ trụ thế giới, là một cái hoàn chỉnh Quy Tắc không gian. Mà cầu thang màu vàng này, Mạc Vô Kỵ mơ hồ cảm giác chỉ là một loại đạo tắc dung hợp tại trong đó mà thôi.

Thật giống như lạch trời vỡ đê đồng dạng, nguyên bản không ngừng tăng cường đánh phía Mạc Vô Kỵ lực lượng, tại thời khắc này tất cả đều bị Mạc Vô Kỵ chuyển dời đến Phàm Nhân giới.

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên phát hiện, quy tắc lực lượng kinh khủng này bị hắn chuyển dời đến chính mình Phàm Nhân giới về sau, Phàm Nhân giới y nguyên vững chắc vô cùng, thậm chí ngay cả gợn sóng đều không có ba động một chút.

Mà khí thế mênh mông áp chế hắn kia, một chút tiêu tán không thấy, hắn Sinh Cơ Lạc trong nháy mắt liền bắt đầu khôi phục hắn sinh cơ cùng

tinh huyết. Đã có một chút vết rách mạch lạc, tại dưới Sinh Cơ Lạc trong chớp mắt liền khôi phục như lúc ban đầu.

Một đạo mới minh ngộ dâng lên, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng minh ngộ này là bởi vì hắn bắt lấy cầu thang màu vàng này sau mang tới. Cứ việc minh ngộ này còn có chút mơ hồ, Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, đây chỉ là một vấn đề thời gian mà thôi.

- Oanh!

Kịp phản ứng nam tử áo màu bạc thô ráp thiết chùy giờ phút này đánh phía Mạc Vô Kỵ đỉnh đầu, hắn tuyệt đối sẽ không cho Mạc Vô Kỵ bất luận cái gì thời gian.

Mạc Vô Kỵ rõ ràng cảm nhận được chính mình lần này lĩnh vực mặc dù cũng bị đánh nát, tốc độ vỡ vụn cùng quy mô kia cùng lần thứ nhất loại tình huống kia căn bản là vô pháp so sánh.

Mạc Vô Kỵ căn bản liền sẽ không buông tay Kim Thê, hiện tại hắn không phải hoài nghi, mà là khẳng định một khi hắn buông tay, Kim Thê này sẽ cùng trên bầu trời Tịch Diệt Hải một dạng rụt về lại, sau đó biến mất không còn tăm tích.

Hắn trọng thương chưa lành, lại đang điên cuồng dẫn động Kim Thê quy tắc lực lượng tiến vào Phàm Nhân giới, giờ phút này thiết chùy oanh đến, hắn chỉ có thể đem quay đầu đi.- Răng rắc!

Mạc Vô Kỵ xương vai tại dưới Luyện Khí Thiết Chùy nàu tất cả đều vỡ vụn, huyết vụ bay tứ tung, một chùy này cơ hồ đem hắn nửa cái bả vai oanh không có.

Nhưng mà Mạc Vô Kỵ không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, một chùy này so với vừa rồi đem hắn đánh vào dưới mặt đất một chùy kia, đơn giản không thể so sánh nổi, có thể nói không tại trên cùng một cấp bậc.

Có thể thấy được hắn chộp vào trên cầu thang màu vàng này đem quy tắc lực lượng bàng bạc kia dẫn sau khi đi, đối phương liền không có biện pháp ShTvy mượn nhờ đến cầu thang màu vàng này bàng bạc nghiền ép lực lượng, trực giác của hắn quả nhiên là đúng.

Nam tử áo màu bạc trong lòng chấn động mãnh liệt, kinh hãi vô cùng, hắn không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ chỉ là một cái Chuẩn Thánh tầng năm gia hỏa, lại có thể bắt lấy cầu thang màu vàng. Phải biết, trên cầu thang màu vàng này thế nhưng là có Thánh Đạo đạo tắc. Chính là hắn trong này luyện chế Chư Thần Tháp, cũng chỉ có thể mượn nhờ cầu thang màu vàng này lực lượng, mà không cách nào lấy tay đi bắt.

Gia hỏa Chuẩn Thánh tầng năm này chẳng những bắt lấy cầu thang màu vàng không có bị Thánh Đạo đạo tắc nghiền thành huyết vụ, ngược lại để hắn cũng không còn cách nào mượn nhờ cầu thang màu vàng lực lượng.

Một khi chờ gia hỏa này lấy lại tinh thần, hắn nơi nào còn có mệnh tại?

Hàn ý từ nam tử áo màu bạc này phía sau dâng lên, hắn cũng không dám lại tiếp tục để Mạc Vô Kỵ xuống dưới, tiếp tục như vậy nữa, chờ Mạc Vô Kỵ tỉnh táo lại, đó chính là hắn mất mạng thời điểm, gia hỏa Chuẩn Thánh tầng năm này quá mạnh. Nam tử áo màu bạc vứt bỏ ở trong tay thiết chùy, một đạo mang theo băng hàn sát ý Ngũ Thải Đao bị hắn tế ra, hắn muốn tại thời gian ngắn nhất đem Mạc Vô Kỵ xử lý, tuyệt đối không thể lại mang xuống.

Mạc Vô Kỵ chỗ nào sẽ còn cho đối phương lần nữa cơ hội động thủ, tại ngạnh kháng nam tử áo màu bạc này chùy thứ hai về sau, một chỉ oanh ra.

Cầu thang màu vàng mang tới minh ngộ đã rõ ràng, một chỉ này mang theo hư ảo hết thảy vũ trụ đạo niệm. Giờ khắc này không có thiên địa, không có tạo hóa, không có vạn vật, hết thảy đều là hư ảo, bất kỳ vật gì đều tại dưới một chỉ này niết diệt.

Thất Giới Chỉ chỉ thứ sáu, Hư Vọng!

Nam tử áo màu bạc Ngũ Thải Đao vừa mới kích phát ra ngũ thải đao mang, một chỉ này đạo vận liền đem nam tử áo màu bạc bao lấy.

Kinh khủng đạo vận nghiền ép lên đến, nam tử áo màu bạc này ánh mắt lóe lên một tia tuyệt vọng, hắn cảm nhận được hết thảy đạo niệm quy tắc đều tại dưới một chỉ này hóa thành bụi bặm. Hắn hết thảy sinh cơ, hết thảy thần thông phép thuật, hết thảy thần niệm Thần Nguyên, hết thảy hết thảy, đều tại dưới một chỉ này hóa thành hư ảo.....

- Đùng!

Huyết vụ nổ tung, nam tử áo màu bạc tại nguyên chỗ biến mất vô tung vô ảnh.

Mạc Vô Kỵ không vui không buồn, không có nam tử áo màu bạc trở ngại, hắn dứt khoát nhắm mắt lại, càng thêm điên cuồng lôi kéo cầu thang màu vàng này. Có Phàm Nhân giới trợ giúp, thời khắc này cầu thang màu vàng không còn có loại vững như bàn thạch kia, ngược lại ở trong tay Mạc Vô Kỵ có thực chất cảm giác.

Cầu thang màu vàng tựa hồ cảm thấy Mạc Vô Kỵ không có hảo ý, điên cuồng ở trong tay Mạc Vô Kỵ giãy dụa. Trước đó còn giống như thiên sinh địa trưởng cầu thang màu vàng, ở trong tay Mạc Vô Kỵ điên cuồng lay động.

Mạc Vô Kỵ Thần Nguyên đồng dạng điên cuồng cuốn tới, ngoại trừ Sinh Cơ Lạc còn tại chữa thương bên ngoài, hắn tất cả Thần Nguyên cùng thần niệm đều gia trì đến trên cầu thang màu vàng này.

Nếu như hắn muốn để cầu thang màu vàng này bỏ chạy, chính hắn cũng sẽ không tha thứ chính mình.

La Hư lão già này thời thời khắc khắc muốn xuống tới luyện hóa Thần giới, Mạc Vô Kỵ quyết định không còn cho gia hỏa này bất cứ cơ

hội nào. Gặp lại, cũng là hắn tìm tới La Hư lão nhi, mà không phải để lão gia hỏa này mượn nhờ cầu thang màu vàng xuống tới.

Theo Mạc Vô Kỵ không ngừng đem cầu thang màu vàng đạo vận lực lượng cuốn đi, cầu thang màu vàng kia bộc phát ra ức vạn kim quang, kim quang bắn ra bốn phía mở đi ra, nhìn cực kỳ lộng lẫy.

Đã mất đi kim quang cầu thang màu vàng, dần dần bị bóc ra một đạo nhàn nhạt màu tím.

Trọn vẹn một ngày thời gian trôi qua, cầu thang màu vàng kia giống như bị đánh tới căn cơ đồng dạng, phát ra một tiếng kinh thiên động địa sụp đổ thanh âm.

Cầu thang màu vàng biến mất đồng thời, một loại hoành hạo vô biên vũ trụ khí tức phô thiên cái địa quét sạch hướng Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ khiếp sợ nhìn xem bị chính mình nắm trong tay một đạo màu tím đạo tắc, không sai, Mạc Vô Kỵ khẳng định đây là một đạo đạo tắc.

Đây là Mạc Vô Kỵ lần thứ nhất trông thấy thực chất đạo tắc, đạo tắc này thật giống như ẩn chứa vô số cái thế giới đồng dạng, vô cùng mênh mông. Mạc Vô Kỵ hoài nghi nếu như không có Phàm Nhân giới, hắn thậm chí không cách nào đem đạo tắc này nắm trong tay.

Kịp phản ứng về sau, Mạc Vô Kỵ đưa tay đánh ra vô số cấm chế, đem đạo tắc này đưa vào chính mình Phàm Nhân giới.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1190: Tức Giận Thánh Nhân

- Đùng!

Một tên mặt trắng không râu nam tử trung niên áo xanh bỗng nhiên một bàn tay chụp được, dưới chân hắn một khối màu vàng nhạt gạch vuông hóa thành bột mịn.

- Vô luận là ai, dám đụng đến ta La Hư thánh điện Vũ Trụ đạo tắc, cũng là hắn phải chết.

Nam tử trung niên áo xanh trong giọng nói mang theo nồng đậm sát ý, giờ khắc này hắn chỗ đại điện nhiệt độ, cũng tựa hồ bởi vì hắn một câu nói kia trở nên băng hàn rất nhiều.

Sau khi nói xong câu đó, hắn đưa tay liền bắn ra ba đạo quang hoa.

Chỉ là thời gian chớp mắt, ba bóng người liền từ đại điện bên ngoài tuần tự bắn vào. Đi vào là ba tên nam tử, tiến đến trước tiên chính là một cái thanh niên mặc phi y, hắn cõng một thanh trường kiếm, đầu đội Thánh Nhân Quan, bên hông còn buộc lên một đầu mãng đái màu đen.

Thanh niên mặc phi y này là đang ngồi một đầu giống như hổ lại như sư Yêu thú tiến đến, vừa tiến đến liền đối với tức giận trung niên áo xanh cười nói:

- Chuyện gì gây La Hư huynh giận dữ như vậy? Đem chúng ta đều mời đến đây? Hắn là Diệt Thế Lượng Kiếp đã sớm đến?

Thanh niên mặc phi y giọng nói chuyện không nhanh không chậm, sau khi nói xong, mới chậm ung dung đi đến một khối to lớn đá bạch

ngọc khoanh chân ngồi xuống. Dưới người hắn con Yêu thú kia tự giác ngồi xổm ở thanh niên mặc phi y bên người.

Cái thứ hai đi vào là một tên lão giả áo xám, lão giả hai con mắt híp lại tựa hồ không mở ra được dáng vẻ, trong tay của hắn chống một cây màu tím nhạt Long Đầu Quải Trượng, thật giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống đồng dạng.

Lão giả cũng không nói lời nào, chỉ là đối với La Hư ôm quyền, sau đó cũng tìm một khối to lớn đá bạch ngọc khoanh chân ngồi xuống.

Cái cuối cùng đi vào là một tên đầu trọc gầy yếu hòa thượng, hòa thượng trên cổ mang theo một chuỗi Phật châu. Ngược lại là một bộ bộ dáng cười mị mị, hắn sau khi đi vào đầu tiên là tìm một khối đá bạch ngọc tọa hạ, lúc này mới đối La Hư ôm quyền:

- La Hư huynh, chẳng lẽ vừa rồi Thái Loan nói chính là nói thật? Diệt Thế Lượng Kiếp muốn đến sớm?

Nổi giận nam tử áo xanh chính là La Hư Thánh Nhân, giờ phút này lửa giận V96i1 của hắn tựa hồ lắng lại rất nhiều. Chờ ba người toàn bộ vào chỗ về sau, hắn mới đối ba người ôm quyền nói ra:

- Thanh Nguyên huynh, Đề Phật huynh, Thái Loan huynh, lần này không phải Diệt Thế Lượng Kiếp sắp đến, mà là so đây càng nghiêm trọng sự tình.

Ba người tiến đến này, chính là trong Bát Thánh Tam Thánh. Lão giả áo xám là Thanh Nguyên Thánh Nhân, gầy yếu hòa thượng là Đề Phật Thánh Nhân, tên thanh niên cưỡi Yêu thú tiến đến kia là Thái Loan Thánh Nhân. Tăng thêm mời bọn hắn La Hư Thánh Nhân, lần này bốn tên Thánh Nhân cũng đến đông đủ.

- Sự tình gì?

Thái Loan cái thứ nhất hỏi.

La Hư có chút trầm thấp nói ra:

- Vừa rồi có người ở hạ giới lấy đi đạo Vũ Trụ đạo tắc kia...

- Cái gì?

Lúc đầu chậm ung dung tiến đến ba tên Thánh Nhân, gần như đồng thời đứng lên, đều là một mặt không thể tin được nhìn chằm chằm La Hư.

Trọn vẹn hai ba cái hô hấp đằng sau, một thân phi y Thái Loan mới lạnh giọng nói ra:

- La Hư huynh, đây là chúng ta bốn người ở trong duy nhất một đạo Vũ Trụ đạo tắc. Trước đó ở trong tay chúng ta thời điểm, đều là hoàn hảo không chút tổn hại, vừa đến La Hư huynh trong tay liền xảy ra vấn đề, cái này tựa hồ thật trùng hợp điểm a?

Thanh Nguyên cùng Đề Phật đều không có nói chuyện, mà là nhìn chằm chằm bị mất đạo tắc La Hư.

La Hư lắng lại một chút trong lòng mình phẫn nộ, tận lực chậm dần ngữ khí của mình nói ra:

- Đạo tắc này ta không có không có rơi, là ta tại câu thông Ám giới đằng sau, bị người đoạt đi.

- Ha ha ha ha...

Thanh niên mặc phi y cười ha ha, sau đó sắc mặt lạnh lẽo nói ra:

- La Hư huynh, ngươi đem chúng ta xem như ba tuổi tiểu hài đâu. Dưới Thánh Nhân có thể cướp đi Vũ Trụ đạo tắc? Mà lại ta nghe nói ngươi lần này phái đỉnh cấp Khí Đế Chuẩn Thánh viên mãn Lưu Khởi hạ giới luyện chế Chư Thần Tháp. La Hư huynh có ý tứ là, có người có thể đối phó có thể mượn nhờ Vũ Trụ đạo tắc Chuẩn Thánh viên mãn?

Thanh niên mặc phi y hỏi ra câu nói này về sau, Thanh Nguyên Thánh Nhân cùng Đề Phật Thánh Nhân cũng là nhìn chằm chằm La Hư, sắc mặt có chút bất thiện.

Năm đó Đại Lượng Kiếp tới thời điểm, La Hư thế nhưng là chiếm tiện nghi lớn nhất, tại mọi người trong lòng, La Hư mới là tất cả mọi người ở trong nhất công vu tâm kế. Tám đại Thánh Nhân bị hủy diệt hai cái, Thiên Ngân cùng Hoán Đề. Thanh Y Thánh Cô sở dĩ không có việc gì, là bởi vì nữ nhân này sự tình gì đều mặc kệ cũng không tham gia, cái này mới miễn cưỡng vượt qua một kiếp. Nhưng là ở trong Đại Lượng Kiếp, Thanh Y Thánh Cô cũng là không có đạt được cái gì, cho nên thực lực tu vi vẫn là trong tất cả Thánh Nhân hạng chót tồn tại.

La Hư y nguyên bình tĩnh nói:

- Ta biết mọi người hoài nghi ta, ta không thẹn với lương tâm. Ta lại ngu xuẩn, cũng không trở thành nuốt mất đạo Vũ Trụ đạo tắc kia. Huống chi, ta cũng vô pháp nuốt mất đạo tắc kia. Các vị chính mình suy nghĩ một chút, các ngươi ai có thể nuốt mất đạo tắc kia? Nếu như có thể nuốt mất đạo tắc kia, chúng ta cũng không trở thành không cách nào lại tiến một bước a?

Thanh Nguyên ba người nghe nói như thế, đều trầm mặc xuống. La Hư nói câu câu đều có lý, trên thực tế bọn hắn căn bản cũng không tin tưởng La Hư có năng lực dung hợp đạo tắc kia. Nói một cách khác, liền xem như La Hư dung hợp đạo Vũ Trụ đạo tắc kia, mọi người tuyệt đối có thể cảm nhận được.

Mà bây giờ bọn hắn đều không có từ trên thân La Hư cảm nhận được, La Hư lại ngu xuẩn, cũng không trở thành dùng loại phương thức này đến cùng còn lại ba người đối kháng a?

Năm đó Đại Lượng Kiếp đến thời khắc ám toán mấy cái Thánh Nhân, bốn người bọn họ đều là tham gia.

Gặp còn lại ba người tỉnh táo lại, La Hư chậm một hơi, mới tiếp tục nói:

- Ta không biết Ám giới có phải hay không xảy ra điều gì đỉnh cấp cường giả, nhưng là Thần giới hẳn là ra một cái cường giả tuyệt thế. Mọi người hẳn phải biết lần trước Thần giới quy tắc chữa trị a? Thần giới quy tắc chữa trị thời điểm, ta mượn nhờ Vũ Trụ đạo tắc xây dựng một đầu thông hướng Thần giới cầu thang màu vàng. Kết quả lại bị một người cưỡng ép phá hủy, để cho ta thất bại trong gang tấc.

Đương nhiên, đây không tính là cái gì. Mọi người biết Thanh Y Thánh Cô nữ nhân kia, nàng một mực trốn ở Thánh Cô Trì không ra tránh thoát lần trước lượng kiếp. Nàng cũng biết lần này Diệt Thế Lượng Kiếp không còn ra, nàng đồng dạng sẽ hóa thành tro bụi. Cho nên nàng chẳng những đi ra, còn đoạt tại chúng ta phía trước mượn nhờ Bỉ Ngạn Hoa đi Thần giới...

Nói đến đây, La Hư dừng một chút, ánh mắt quét một chút ba người:

- Ta sở dĩ nói Thanh Y Thánh Cô nữ nhân này, là bởi vì ta hoài nghi nàng bị trọng thương, nếu không lấy nàng Thánh Nhân thực lực, đã sớm từ Thần giới về tới Thánh Cô Trì. Thần giới có người ngay cả Thanh Y Thánh Cô cũng có thể trọng thương, Lưu Khởi kia bất quá là một cái Chuẩn Thánh viên mãn mà thôi, bị giết cũng không kì lạ. Cho nên ta hoài nghi tại Diệt Thế Lượng Kiếp tiến đến trước đó, đã có cường giả tuyệt thế xuất thế, còn không chỉ một cái.

La Hư lời nói để tất cả mọi người trầm mặc xuống, Diệt Thế Lượng Kiếp muốn tới, nếu quả như thật có cái gì nghịch thiên nhân vật xuất hiện, đây cũng không phải là không có khả năng.

Lúc này, bốn người bọn họ một khi náo đứng lên, cuối cùng nhất định là toàn bộ thành tro kết cục.

...

Mạc Vô Kỵ đứng lên, hắn có chút kỳ quái quét ra chính mình thần niệm.

Theo lý thuyết Ám giới làm một cái đại giới, trước đó hắn thu hồi đạo đạo tắc màu tím kia thời điểm, đưa tới lớn như thế vang động, đã sớm hắn là có người đến mới là. Hết lần này tới lần khác cho đến bây giờ hắn không có trông thấy một người, đây là có chuyện gì?

Mạc Vô Kỵ đi đến trước đó hắn lúc đến nhìn thấy bộ thi thể kia trước mặt, đây là một tên nam tử trung niên, thức hải của hắn bị xoắn nát, Nguyên Thần cùng hồn phách sớm đã tiêu tán trống không.

Ở tên này nam tử trung niên trong tay, còn nắm vuốt một khối nhỏ ngọc bài. Mạc Vô Kỵ tay một tấm, một khối nhỏ ngọc bài kia bị hắn niết trong tay.

Đây là một đạo đưa tin ngọc bài, ý là Diệt Thế Lượng Kiếp sắp đến, có người muốn mượn nhờ Kim Thê dẫn động Thánh Nhân đến Ám giới luyện hóa Ám giới, hắn ngăn cản không thành, bị giết...

Thở dài, Mạc Vô Kỵ đưa tay đánh ra một cái hố đất, đem nam tử trung niên này đưa vào trong hầm mai táng đứng lên. Vô luận như thế nào, người này cũng là vì một giới dâng ra cái mạng nhỏ của mình.

Làm xong những này, Mạc Vô Kỵ đem chính mình đứt gãy Bán Nguyệt Trọng Kích cùng thiết chùy kia đều nhặt lên đưa vào Phàm Nhân giới. Hắn Bán Nguyệt Trọng Kích thật vất vả muốn tấn cấp đến cực phẩm Thần khí, lại bị một chiếc chùy sắt nổ tan. Phải biết hắn Bán Nguyệt Trọng Kích thế nhưng là Vô Căn Thần Thiết luyện chế a, cứ như vậy cũng bị đập gãy.

Hiện tại với hắn mà nói, không phải muốn chữa trị Bán Nguyệt Trọng Kích này. Đối với Mạc Vô Kỵ tới nói, trọng yếu nhất chính là tranh thủ thời gian tiến về Ám Nguyên điện, sau đó tại Ám Nguyên điện chữa khỏi vết thương, bắt đầu bồi dưỡng Ám Mộc.

Ám Mộc chỉ có Ám giới mới có thể bồi dưỡng, Mạc Vô Kỵ tin tưởng, chờ hắn Ám Mộc bồi dưỡng ra tới, thực lực của hắn sẽ lên thăng mấy cái cấp bậc.

Mạc Vô Kỵ tế ra Tuế Nguyệt Bàn, trên Tuế Nguyệt Bàn rất nhanh liền xuất hiện rõ ràng phương vị.

Tuế Nguyệt Bàn tốc độ nhanh đến cực điểm, trên không trung ngay cả dấu vết mờ mờ đều không thể hiển hiện ra. Lấy loại tốc độ này, Mạc Vô Kỵ muốn đuổi tới Ám Nguyên điện, nhiều nhất chỉ cần một nén nhang không đến.

Cứ việc Tuế Nguyệt Bàn tốc độ rất nhanh, Mạc Vô Kỵ lại có chút nhíu mày. Thời gian một nén nhang, Tuế Nguyệt Bàn không biết trải qua bao nhiêu Ám giới khu vực. Để Mạc Vô Kỵ càng ngày càng nghi ngờ là, rộng lớn như vậy địa phương, hắn không có trông thấy một bóng người.

Ám giới giống như là một cái không giới đồng dạng, quá yên tĩnh.

Mạc Vô Kỵ rất nhanh liền đem ý nghĩ này vứt ở một bên, nếu như là tại Thần giới, hắn khẳng định sẽ trước xem xét một phen tình huống. Nhưng nơi này không phải Thần giới, là Ám giới. Hắn đến Ám giới chỉ có một cái mục đích, đó chính là bồi dưỡng Ám Mộc.

Thời gian một nén nhang không đến, Tuế Nguyệt Bàn liền đứng tại Ám Nguyên điện trước đó. Thu hồi Tuế Nguyệt Bàn, Mạc Vô Kỵ cũng không có lập tức tiến vào Ám Nguyên điện, ánh mắt của hắn rơi vào Ám Nguyên điện phía ngoài trên người nữ tử bị đinh lấy kia.

Đã nhiều năm như vậy, nữ tử này y nguyên còn có một tia tàn hồn tại hơi tàn, hoặc là nói tại bị hồn hỏa thiêu đốt.

Cũng không biết nữ tử này đã từng phạm qua sai lầm gì, nhận lấy loại phương thức tra tấn thê thảm này, để Mạc Vô Kỵ đều cảm giác được có chút hung tàn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1191: Dục Vọng Cầu Sinh Mãnh Liệt

Mạc Vô Kỵ do dự một chút, vẫn là quyết định buông nữ tử này ra.

Cứu nữ tử này ngoại trừ không thích loại phương thức ngoan lệ này ra, còn có một nguyên nhân chính là hắn cần phải ở chỗ này bồi dưỡng Ám Mộc, còn có bế quan tu luyện.

Tại bên ngoài đại điện chính mình bế quan tu luyện, có một nữ nhân như vậy tại bị thiêu đốt hồn phách, trong lòng của hắn liền không quá dễ chịu.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ tiến lên đưa tay liền bắt đi đoàn hồn hỏa kia, đồng thời một đạo Thanh Câm Chi Tâm ném ra bên ngoài, đoàn hồn hỏa kia biến mất vô tung vô ảnh.

Lập tức Mạc Vô Kỵ lại là hai tay liên tiếp vồ xuống, cầm cố lại nữ tử này vô số cấm chế, ở trong tay Mạc Vô Kỵ hóa thành hư vô.

Mạc Vô Kỵ tu luyện tới hiện tại, tiến bộ lớn nhất không phải đan khí phù hoặc là hắn tu luyện, mà là hắn Trận Cấm Đạo. Chính là một cái Thánh Nhân ở chỗ này, trên Trận Đạo cũng chưa chắc mạnh hơn hắn.

Theo Mạc Vô Kỵ, nữ nhân này không biết bị thiêu đốt bao nhiêu năm. Cứ việc còn có một hơi hơi tàn, đó là bởi vì cấm chế tác dụng. Một khi hắn trừ đi hồn hỏa cùng hết thảy cấm chế, nữ nhân này khả năng vẫn lạc tính là chín tầng trở lên.

Mạc Vô Kỵ đã quyết định tốt, nữ nhân này vẫn lạc về sau, hắn sẽ đem nàng mai táng đứng lên, vô luận như thế nào, còn có cơ hội luân hồi.

Để Mạc Vô Kỵ khiếp sợ là, hắn trừ đi hồn hỏa cùng trên thân nữ nhân này tất cả cấm chế về sau, nữ nhân này thế mà không có vẫn lạc, không chỉ như thế, trong khí tức của nàng còn có cực kỳ cường đại dục vọng cầu sinh.

Chính là Mạc Vô Kỵ cũng bội phục loại dục vọng cầu sinh cường đại này, một người hồn phách bị hồn hỏa thiêu đốt vô số năm, còn có lớn như vậy dục vọng cầu sinh, chí ít đây là một kiện để cho người ta khâm phục sự tình.

Đây là đối với sinh mạng một loại tôn trọng, mà không phải một loại trốn tránh. Đổi thành người bình thường, khẳng định đã sớm ước gì giải thoát rồi.

Mạc Vô Kỵ ban sơ chỉ là để nữ tử này giải thoát loại thống khổ này, sau đó tìm kiếm một cái cơ hội luân hồi, hắn cũng không định đi cứu nữ nhân này. Bằng không mà nói, hắn giải khai cấm chế thời điểm, liền sẽ dùng đan dược bao trùm xuống dưới. Nhưng là nữ nhân này cường đại dục vọng cầu sinh, ngay cả Mạc Vô Kỵ đều cảm giác được rung động.

Hắn không chút do dự cầm ra mười mấy mai Sinh Cơ Đan, mười mấy mai Sinh Cơ Đan này biến thành đan khí, bao trùm tại nữ nhân này trên thân thể.

Trong khoảng thời gian ngắn, nữ nhân này khí tức liền càng thêm rõ ràng đứng lên. Mạc Vô Kỵ luyện chế đan dược, đều là dùng có Tịnh Đan thủ đoạn luyện chế ra tới. Có thể nói cơ hồ là không có bất kỳ cái gì tạp chất, không có tạp chất Sinh Cơ Đan, đối với tất cả tu sĩ đều là vô thượng cứu mạng bảo vật.

Mạc Vô Kỵ thở dài, đưa tay đánh ra một cấm chế, đem nữ nhân này ẩn nấp đi lại ném đi một tia Hồng Mông Sinh Tức cho nàng, về phần có thể hay không mạng sống, chỉ có thể nhìn chính nàng tạo hóa.

Hồng Mông Sinh Tức vô cùng trân quý, đối với hiện tại Mạc Vô Kỵ tới nói, cũng chính là dạng này mà thôi.

Làm xong những này, Mạc Vô Kỵ không có lập tức tiến vào đại điện, mà là tại bên ngoài đại điện bắt đầu bố trí hộ trận. Sát trận, khốn trận, phòng ngự trận, ẩn nặc trận, Tụ Linh trận, Ẩn Linh trận...

Từng đạo cấp chín thần trận bị Mạc Vô Kỵ bố trí, tại Mạc Vô Kỵ đem cuối cùng một đạo trận kỳ hạ xuống xong, hắn bỗng nhiên cảm thấy có chút cổ quái.

Căn cứ Thông Minh lời nói tới nói, Ám Nguyên điện là toàn bộ Ám giới nơi quan trọng nhất. Loại địa phương này chẳng những có đỉnh cấp cường giả trông coi, còn có các loại pháp trận bảo vệ lấy.

Hắn tới đây về sau, chẳng những không có một người ngăn cản, ngay cả hộ trận cũng không có. Lần trước hắn vụng trộm rời đi Ám Nguyên điện cảm ngộ Thất Giới Chỉ thần thông cùng Ám hệ quy tắc, ngược lại là không có suy nghĩ nhiều, lần này hắn làm động tĩnh lớn như vậy về sau, vẫn là không có một người đi ra, cái này không thể không nói có chút cổ quái. Nghĩ đến trước đó hắn đi vào Ám Nguyên điện trên đường, không có trông thấy một người tu sĩ bóng dáng, hắn hoài nghi Ám giới hắn là xảy ra chuyện gì.

Ý nghĩ thế này cũng không có tiếp tục bao lâu, Mạc Vô Kỵ liền bỏ qua ở một bên. Hắn nếu dám ở chỗ này làm ra động tĩnh lớn như vậy, liền không sợ có người tới.

Ngay cả La Hư tên kia phái xuống Chuẩn Thánh viên mãn hắn cũng có thể xử lý, há có thể e ngại Ám giới tu sĩ?

Tại đem tất cả pháp trận bố trí xong về sau, Mạc Vô Kỵ bắt đầu không ngừng cắm vào cực phẩm Thần Linh Mạch, trên người hắn chính là Thần Linh Mạch nhiều.

3000 đầu cực phẩm Thần Linh Mạch cùng 50,000 đầu thượng phẩm Thần Linh Mạch bị Mạc Vô Kỵ cắm vào đại điện chung quanh về sau, Mạc Vô Kỵ lúc này mới bước vào Ám Nguyên điện.

Hắn nơi này dừng lại thời gian chắc chắn sẽ không quá ngắn, bởi vì hắn chẳng những muốn ở chỗ này bồi dưỡng Ám Mộc, còn muốn trong này tu luyện.

Ám Nguyên điện vốn là Ám Mộc trưởng thành chi địa, nơi này cũng là Ám Mộc mẫu thổ chỗ, Mạc Vô Kỵ muốn bồi dưỡng Ám Mộc, liền xem như có Tức Nhưỡng, tại Ám Nguyên điện cũng là tốt nhất nơi chốn.

Đi vào Ám Nguyên điện trung tâm, Mạc Vô Kỵ đem Tức Nhưỡng lấy ra. Hắn đem khối Tức Nhưỡng kia để đặt tại Ám Nguyên điện chính giữa, lại đem Ám Mộc mảnh vỡ cùng Ám thuộc tính Bản Nguyên Châu đặt ở trong Tức Nhưỡng, lúc này mới dùng hộ trận bảo vệ.

Không có bố trí bất luận cái gì những vật khác, Ám Mộc nếu như có thể sống sót, làm như vậy cũng liền có thể. Nếu như Ám Mộc không cách nào sống sót, hắn làm tiếp bất luận cái gì bố trí cũng là không làm nên chuyện gì.

Dựa theo Khổ Tâm Nhân trên thân tìm kiếm đến đối với Ám Mộc hiểu rõ, Ám Mộc sơ kỳ trưởng thành cần nhất chính là Hắc Ám Bản Nguyên cùng vô cùng vô tận Thần linh khí. Hắn ở bên ngoài bố trí nhiều như vậy Thần Linh Mạch, có một bộ phận chính là vì Ám Mộc trưởng thành.

Sau khi làm xong, Mạc Vô Kỵ tại khoảng cách Ám Mộc chỗ không xa, lấy ra Tuế Nguyệt Bàn bắt đầu bế quan tu luyện.

Nam tử áo màu bạc kia mượn nhờ cầu thang màu vàng thủ đoạn, để Mạc Vô Kỵ cảm giác được hắn cách Thánh Nhân còn rất rất xa. Thánh Nhân cũng không chỉ La Hư một cái, La Hư kia người còn không có xuống tới, liền mượn nhờ một đạo Kim Thê thiếu chút nữa xử lý hắn, nếu là có một ngày, hắn cùng La Hư mặt đối mặt, Chuẩn Thánh tầng năm chỉ sợ căn bản cũng không đủ nhìn,

Bất Hủ Phàm Nhân Quyết nghịch chuyển đằng sau, bên ngoài Thần linh khí trong mấy ngàn đầu cực phẩm Thần Linh Mạch và mấy vạn

thượng phẩm Thần Linh Mạch trong nháy mắt liền bị rút ra đi ra. Nồng đậm kinh khủng Thần linh khí, rất nhanh liền đem Ám Nguyên điện bao phủ đứng lên, tại mảnh này tạo thành một cái cự đại Thần linh khí vòng xoáy.

Tu luyện không tuế nguyệt, trong Tuế Nguyệt Bàn thời gian càng là chớp mắt mà qua.

Một vạn năm về sau, Mạc Vô Kỵ bước vào Chuẩn Thánh sáu tầng...

50,000 năm sau, Mạc Vô Kỵ bước vào Chuẩn Thánh bảy tầng...

Tại bước vào Chuẩn Thánh bảy tầng về sau, Mạc Vô Kỵ càng là triệt để tiến nhập trong tu luyện điên cuồng. Trừ phi có người mở công kích phòng ngự của hắn trận, nếu không không còn có người có thể làm cho hắn từ trong tu luyện giật mình tỉnh lại.

...

Trong hư không vũ trụ mênh mông, một đạo màu bạc phi toa thật giống như con ruồi không đầu đồng dạng xẹt qua.

Phi toa đoạn trước nhất đứng đấy một tên người mặc áo nâu nam tử trung niên, nếu có người có thể tới gần hắn, khẳng định có thể rõ ràng cảm nhận được nam tử này chung quanh nồng đậm phẫn nộ cùng sát ý.

Nam tử trung niên này chính là từ bỏ truy sát Lôi Hồng Cát Thiên Ngân, hắn không biết Thanh Y Thánh Cô bị đệ tử của mình ám toán. Giờ phút này hắn liền cho rằng, chính mình hắn là ngoại trừ Thông Minh xui xẻo kia bên ngoài, biệt khuất nhất một cái Thánh Nhân.

Hắn đường đường một cái Thánh Nhân, đầu tiên là bị một con kiến hôi dùng còn không có nhập môn Đại Hủy Diệt Thuật ám toán một cái. Sau đó lại bị một cái Lôi hệ sâu kiến hù sợ, còn không phải không buông bỏ tiếp tục đuổi giết sâu kiến này, đi xa hư không. Cái này cũng coi như xong đi, hết lần này tới lần khác hắn còn tại trong hư không vũ trụ lạc

đường. Trong hư không chạy vội ngàn năm, hắn ngay cả Thần giới cũng không tìm tới.

Còn như vậy cùng con ruồi không đầu đồng dạng chạy vội đi xuống, vậy kế tiếp Diệt Tuyệt Lượng Kiếp hắn không có hắn Thiên Ngân chuyện gì, hắn ngay cả tu vi cũng không có cách nào khôi phục, còn nói gì vượt qua lượng kiếp?

Nếu như giờ phút này có tu sĩ ở trong hư không bị Thiên Ngân phát hiện, hắn khẳng định chính mình sẽ không chút do dự đem tu sĩ này xé rách, phát tiết một phen sau đó sưu hồn tìm kiếm đường đi.

Có lẽ là cảm nhận được Thiên Ngân phẫn nộ cùng phiền muộn, tại biên giới thần niệm của hắn, thật đúng là nhìn thấy một đạo phi hành pháp bảo bóng dáng.

Thiên Ngân cơ hồ không chút suy nghĩ, liền toàn lực khu động phi toa của chính mình đuổi tới.

Mấy canh giờ về sau, hắn dưới thần niệm rõ ràng, lập tức chính là cảm thấy một loại cực độ thoải mái, hắn trông thấy trên phi thuyền kia tu sĩ lại là một tên tuổi trẻ xinh đẹp nữ tu.

Tại trong hư không mênh mông lạc đường này, phẫn nộ phiền muộn tới cực điểm Thiên Ngân gặp phải một cái nữ tu, hắn há có thể buông tha?

Phi toa trực tiếp xẹt qua không gian, mang theo một đạo không gian ba động, càng nhanh xông về nữ tu kia phi thuyền.

Để Thiên Ngân kỳ quái là, nữ tu kia trông thấy hắn phi toa tới, thế mà không có VMpJf tiếp tục tăng thêm tốc độ, mà là chậm lại phi thuyền đang chờ hắn đồng dạng.

- Vị tiền bối này, xin hỏi một chút ngươi có không gian vũ trụ tọa độ sao?

Nữ tử trông thấy Thiên Ngân tới, thật giống như không biết nàng đã là người ta trong mắt cừu non, y nguyên mang theo một loại ngây thơ nhu nhược hỏi.

Thiên Ngân dưới chân Thiên Toa một trận, trong lòng phẫn nộ càng sâu. Thật vất vả trông thấy một người tu sĩ, hay là một cái giống như hắn lạc đường gia hỏa.

Liền xem như nữ tu này để hắn phát tiết phẫn nộ cùng phiền muộn, hắn vẫn là tìm không thấy về Thần giới đường.

- Ồ!

Khi thời điểm Thiên Ngân thần niệm phá vỡ đối phương phi thuyền cấm chế, kinh dị một tiếng.

Nữ tu trẻ tuổi xinh đẹp này, thế mà còn là Chuẩn Thánh ba tầng tu vi, cái này có chút vượt quá dự liệu của hắn. Hắn mơ hồ cảm giác được nữ tu này tuổi tác cũng không lớn, thậm chí nhỏ không hợp thói thường. Nhỏ tuổi như thế, tư chất cho dù tốt cũng không trở thành bước vào Chuẩn Thánh ba tầng a?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1192: Ăn Nhịp Với Nhau

Bí mật, trên thân nữ nhân này tuyệt đối có bí mật. Nghĩ đến đây, trong lòng Thiên Ngân lần nữa nhiều vẻ chờ mong.

- Ngươi tên là gì? Đến từ nơi nào?

Vô luận đối phương đến từ nơi nào, Thiên Ngân đều quyết định sẽ không bỏ qua, bất quá thói quen hay là để hắn hi vọng biết đối phương theo hầu, tương lai liền xem như có chuyện gì, cũng tốt chuẩn bị.

Nữ tu thật giống như không cảm giác được Thiên Ngân dục vọng mãnh liệt đồng dạng, khẽ khom người, y nguyên nhu hòa nói:

- Đệ tử Hạ Nhược Nhân, gia tộc tiêu tán, hiện tại là một kẻ tán tu. Vốn định tại trong vũ trụ tìm kiếm một chút cơ duyên, không nghĩ tới thế mà lạc đường.

- Ha ha...

Thiên Ngân cười ha ha một tiếng:

- Tốt, tốt, tán tu tốt, ngươi tới trước lên phi toa của ta từ từ nói.

Trong lúc cười to, Thiên Ngân lĩnh vực đã hoàn toàn quét sạch ra ngoài.

- Oanh!

Lĩnh vực quy tắc tại hư không nổ tung, Thiên Ngân lĩnh vực thật giống như chảy xiết xuống nước sông, đột nhiên bị con đê ngăn trở đồng dạng, im bặt mà dừng.

Thiên Ngân trong lòng trầm xuống, hắn mặc dù vẫn chỉ là khôi phục được Chuẩn Thánh trung kỳ thực lực, thế nhưng là lĩnh vực của hắn cũng rất là cường hãn, đó là trải qua tuế nguyệt lắng đọng mà đến.

Trong lòng hắn, một nữ tử tuổi quá trẻ, dù là đến Chuẩn Thánh ba tầng, cũng vô pháp chống cự lĩnh vực của hắn.

Hiện tại hắn lĩnh vực thế mà bị ngăn trở, đối phương nhìn tựa hồ cũng không có phí bao lớn khí lực.

Chẳng lẽ hắn già thật rồi? Đi ra tuổi trẻ hậu bối, mỗi một cái đều là lợi hại như vậy? Trong khoảng thời gian ngắn, hắn đã trông thấy ba cái.

- Tiền bối đây là ý gì?

Hạ Nhược Nhân mặc dù đang chất vấn, thanh âm y nguyên rất là nhu hòa, thậm chí trên mặt cũng không nhìn thấy nửa phần lửa giận.

Thiên Ngân hít vào một hơi, trong lòng của hắn phiền muộn ngược lại biến mất không ít. Hắn phát hiện mình tại một lần nữa dung hợp nhục thân về sau, tâm cảnh hạ xuống đến điểm đóng băng.

Bị mấy cái hậu bối áp chế mấy lần, hắn thế mà tâm tính mất cân bằng? Thậm chí còn không bằng trước mắt nữ tử nho nhỏ này. Loại tâm tính này, liền xem như hắn khôi phục thực lực, lần nữa đoạt lại Thánh Nhân Thần vị, cuối cùng chỉ sợ vẫn là khó mà vượt qua lượng kiếp.

Hắn đường đường một cái Thánh Nhân, trước lúc này còn muốn lấy muốn thông qua nữ nhân phát tiết đến tiêu trừ lửa giận cùng phiền muộn, cái này căn bản liền không phải có thể lần nữa chứng được đại đạo dấu hiệu.

Muốn nữ nhân này không có quan hệ, dù là hắn đem nữ nhân này hành hạ chết cũng không có quan hệ. Hắn không nên muốn thông qua tại nữ nhân này trên thân phát tiết, đến hóa giải chính mình phiền muộn cùng lửa giận.

- Ha ha...

Thiên Ngân cười ha ha một tiếng, ngữ khí hoà hoãn lại:

- Ta vừa rồi thử một chút lĩnh vực của ngươi, ngươi rất là không tệ. Đã ngươi tại vũ trụ hư không lạc đường, cũng không có quan hệ, đi theo ta phía sau tới đi, ta vừa vặn muốn về đến Thần giới...

Thiên Ngân ngữ khí đột nhiên dừng lại, tâm cảnh của hắn một bình thản xuống, lập tức liền phát hiện đến Hạ Nhược Nhân lĩnh vực khác biệt.

Hạ Nhược Nhân trong lĩnh vực, mang theo một loại hoành hạo Tạo Hóa đạo vận quy tắc, đạo vận này hắn ngược lại có chút quen thuộc...

Đúng, Thiên Ngân trong lòng bỗng nhiên lạnh lẽo, hắn nhớ tới Hạ Nhược Nhân trong lĩnh vực mang theo đạo tắc là cái gì. Đó là Tạo Hóa Hồng Liên đạo vận, Tạo Hóa Hồng Liên thế nhưng là Thanh Y Thánh Cô bản thể, loại đạo vận quy tắc này làm sao có thể xuất hiện trên người Hạ Nhược Nhân?

Chẳng trách mình lĩnh vực không cách nào xé mở lĩnh vực của đối phương, không chỉ như thế, hắn còn có thể cảm nhận được đối phương lĩnh vực cường đại cùng hoành hạo.

Thì ra là bởi vì Tạo Hóa Hồng Liên, chẳng lẽ nữ nhân này cùng Thanh Y Thánh Cô có quan hệ gì? Cái này cũng không đúng, nữ nhân này cùng Thanh Y Thánh Cô quan hệ cho dù tốt, Thanh Y Thánh Cô cũng không có khả năng đem chính mình bản thể giao ra cho đối phương.

Nhắc tới nữ nhân ám toán Thanh Y Thánh Cô, chiếm Thanh Y Thánh Cô Hồng Liên, Thiên Ngân càng là không tin. Đừng bảo là chỉ là một cái Chuẩn Thánh ba tầng, chính là Chuẩn Thánh đại viên mãn, cũng đừng hòng đoạt Thanh Y Thánh Cô đồ vật. Huống hồ Thanh Y Thánh Cô một mực núp ở Thánh Cô Trì, cực ít đi ra. Chính là đi ra, cũng là mang theo

một nhóm lớn đệ tử cùng thị nữ. Bằng không mà nói, lần trước lượng kiếp Thanh Y Thánh Cô liền tuyệt sẽ không còn có thể còn sống sót.

- Nhược Nhân đa tạ tiền bối.

Đang nghe Thiên Ngân lời nói về sau, Hạ Nhược Nhân lập tức liền thu liễm lĩnh vực của mình.

Thiên Ngân đem trong lòng hoài nghi dứt bỏ, xuất ra một viên ngọc giản, làm bộ khắc nửa ngày, sau đó đem ngọc giản ném cho Hạ Nhược Nhân nói ra:

- Miếng ngọc giản này là tiến về Thần giới tinh không phương vị...

- Tiền bối, Nhược Nhân chỉ cần đi theo tiền bối cùng đi là có thể.

Hạ Nhược Nhân có chút tiếp nhận tinh không phương vị ngọc giản, mang theo kinh hỉ nói ra.

Thiên Ngân gật gật đầu:

- Cho ngươi phương vị ngọc giản, là lo lắng chúng ta không cẩn thận đi rời ra. Chúng ta sau đó phải trải qua địa phương, là một mảnh hư không loạn lưu, vùng hư không loạn lưu này rất có thể sẽ cải biến tinh không phương vị. Chỉ cần qua vùng tinh không loạn lưu này, ngọc giản phương vị còn không có cải biến mà nói, phía sau ngươi liền có thể chính mình đi.

Câu nói này Thiên Ngân Thánh Nhân không có nói mò, hắn là thật gặp một mảnh hư không loạn lưu.

Trong này động thủ, Hạ Nhược Nhân rất có thể sẽ chạy thoát. Một khi chờ Hạ Nhược Nhân tiến nhập hư không loạn lưu, hắn cũng không tin Hạ Nhược Nhân có thể rời khỏi.

Hư không loạn lưu loại vật này, đối với hắn này loại sống vô số năm lão gia hỏa tới nói, cũng không thể tạo thành bao lớn uy hiếp. Nhưng đối

với một chút rất ít trải qua tu sĩ trẻ tuổi, đó là uy hiếp trí mạng.

Chỉ cần không hiểu tinh không loạn lưu quy luật cùng tránh né phương thức, sau khi tiến vào, chỉ có thể mặc cho hắn chà đạp.

Ngọc giản hắn đương nhiên muốn cho, không cho ngọc giản, đây không phải là để Hạ Nhược Nhân hoài nghi à.

- Đa tạ tiền bối.

Hạ Nhược Nhân đứng ở trên phi thuyền kính cẩn bái, lập tức lại lần nữa nói ra:

- Ta có một việc muốn nói cho tiền bối.

- Sự tình gì?

Thiên Ngân theo bản năng hỏi.

Hạ Nhược Nhân đáp:

- Tại hơn một ngàn năm trước, ta trải qua một mảnh Hư Không Thiên Tiệm thời điểm, ta tại trong đó cảm nhận được một loại vũ trụ mênh mông quy tắc khí tức. Quy tắc kia vô cùng rõ ràng, còn có một đạo tử khí tung hoành, ta lúc ấy không có suy nghĩ nhiều, liền vọt vào...

- Ngươi trông thấy cái gì?

Dù là Thiên Ngân hoài nghi Hạ Nhược Nhân là nói mò, hắn cũng không nhịn được hỏi lên. Hắn thậm chí có thể cảm nhận được trong lòng mình kích động cùng run rẩy.

Tâm cảnh của hắn vừa mới khôi phục một chút, cũng biết chính mình làm một cái Thần vị Thánh Nhân, dù là trời sập sập, cũng không nên có bất kỳ động dung. Nhưng bây giờ hắn cũng không cách nào kềm chế chính mình nội tâm cuồng hỉ, không cách nào ức chế loại vô thượng cơ duyên này đến kích động.

Tử khí tung hoành Vũ Trụ đạo tắc, không phải liền là trong truyền thuyết chín đạo Vũ Trụ đạo tắc kia một trong à. Bởi vì chỉ có chín đạo Vũ Trụ đạo tắc tạo thành thực chất, là màu tím tồn tại.

Phải biết hắn năm đó cho dù là một cái Thần vị Thánh Nhân, cũng không có tư cách thu hoạch được Vũ Trụ đạo tắc. Một khi Thần vị Thánh Nhân thu được Vũ Trụ đạo tắc, vậy sẽ tiến thêm một bước, đứng ở phía trên Thánh Nhân. La Hư sở dĩ có thể ám toán hắn thành công, ngoại trừ âm hiểm đến cực hạn bên ngoài, cũng bởi vì La Hư cùng còn lại mấy cái Thánh Nhân khả năng còn khống chế một đạo Vũ Trụ đạo tắc.

Hạ Nhược Nhân tựa hồ không có cảm giác được Thiên Ngân kích động, hay là lấy bình thường ngữ khí nói ra:

- Ta nhảy vào lạch trời về sau, hoàn toàn chính xác nhìn thấy một đạo tung hoành tử khí đạo tắc, đạo tắc kia là thật quá rõ ràng. Ta đi vào thời điểm mới Hợp Thần tu vi, lúc đi ra đã là Chuẩn Thánh tầng ba...

- Ngươi nói ngươi hơn một ngàn năm liền từ Hợp Thần tu luyện đến Chuẩn Thánh ba tầng?

Thiên Ngân mở to hai mắt nhìn, có chút không dám tin tưởng nhìn xem Hạ Nhược Nhân.

Hạ Nhược Nhân có chút mờ mịt gật gật đầu:

- Đúng vậy a, đạo Vũ Trụ đạo tắc kia thật sự là quá rõ ràng, ta cảm giác mình tu vi từ từ dâng lên. Thế nhưng là ta không có kinh nghiệm, cảm giác đạo tắc kia phi thường không tầm thường, ta vậy mà muốn muốn đem đạo tắc kia thu lại...

- Sau đó ra sao rồi?

Thiên Ngân hỏi lần nữa.

Hạ Nhược Nhân lắc đầu:

- Về sau ta mới biết được tu vi của ta quá yếu, đạo Vũ Trụ đạo tắc kia trực tiếp dật đi, ta cũng không còn cách nào tìm tới. Cũng may ta thời điểm ra đi, tại trong Hư Không Thiên Tiệm kia tìm được một mảnh cánh sen.

Đang khi nói chuyện, Hạ Nhược Nhân cầm lên một mảnh lớn chừng bàn tay màu đỏ cánh sen.

Tạo Hóa Hồng Liên!

Trông thấy mảnh cánh sen màu đỏ này, Thiên Ngân ánh mắt rụt lại một hồi, hắn rốt cuộc minh bạch vì cái gì Hạ Nhược Nhân trong lĩnh vực mang theo một loại Tạo Hóa Hồng Liên khí tức, nguyên lai nữ tu này nghịch thiên khí vận đạt được Thanh Y Thánh Cô một mảnh cánh Hồng Liên.

Thế nhưng là Thanh Y Thánh Cô cánh Hồng Liên làm sao lại tại trong Hư Không Thiên Tiệm kia?

Thiên Ngân không nghĩ ra, chỉ có thể đem vấn đề này để ở một bên. Hắn khẳng định Hạ Nhược Nhân đem cánh Hồng Liên lấy ra cho hắn nhìn, không phải thật sự như nàng biểu hiện như thế, không biết thứ này giá trị, cứ như vậy tùy tiện đưa cho người xa lạ nhìn. Nàng là cố ý lấy ra, nữ nhân này cũng không đơn giản.

Nếu như trong Hư Không Thiên Tiệm kia chưa từng xuất hiện Vũ Trụ đạo tắc, nữ nhân này muốn đem hắn dẫn tới trong Hư Không Thiên Tiệm kia đi làm cái gì?

Vô luận nữ nhân này nói lời là thật là giả, hắn đều thừa nhận hắn nhất định phải đi qua. Một phần ngàn tỉ khả năng, hắn cũng muốn đi.

- Nhược Nhân, ngươi ta mới quen đã thân, ngươi liền kêu ta đại ca đi. Vậy Nhược Nhân, ngươi có thể mang ta đi vậy ngươi tu luyện Hư Không Thiên Tiệm nhìn xem sao? Hơn một ngàn năm liền từ Hợp Thần tu luyện tới Chuẩn Thánh ba tầng, ta thật muốn đi xem một chút.

Thiên Ngân cười tủm tỉm nói.

- Tốt, đại ca đi theo ta tới đi, đáng tiếc đạo tắc kia rời đi. Đúng r, ta còn không biết đại ca tên gọi là gì vậy?

Hạ Nhược Nhân thật giống như không có nửa điểm đề phòng xoay người.

- Ta là Cấn Thiên.

Thiên Ngân mỉm cười, ngữ khí càng ấm áp đứng lên. Chỉ là một nữ tử Chuẩn Thánh ba tầng, cũng dám ở trước mặt hắn Thiên Ngân đùa nghịch tâm cơ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1193: Đồ Vật Khổ Gia Cướp Đi

Cảm nhận được cừu hận trong giọng nói Đới Nam Kiếm, Mạc Vô Kỵ hỏi một câu:

- Về sau có phải hay không Khổ Chử yêu cầu ngươi tới bắt Ám Mộc mảnh vỡ?

Đới Nam Kiếm lắc đầu:

- Không phải hắn yêu cầu, là ta chủ động đưa cho hắn. Cho đến bây giờ, ta đều không rõ vì cái gì ta sẽ làm ra loại cử động điên cuồng này.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm nghĩ, trong tình yêu cuồng nhiệt nữ tử điên cuồng cái này quá bình thường. Khẳng định là Khổ Chử mịt mờ hướng Đới Nam Kiếm tiết lộ một chút muốn Ám Mộc mảnh vỡ tin tức, kết quả Đới Nam Kiếm chỉ làm chuyện này.

- Bởi vì Ám Nguyên điện điện chủ là ca ca của ta, ta có thể ung dung tiến đến cảm ngộ Ám thuộc tính quy tắc. Coi ta đem Ám Mộc mảnh vỡ trộm cho Khổ Chử về sau, Khổ Chử thế mà biến mất. Lúc đầu ta là dự định để Khổ Chử cảm ngộ một chút Ám Mộc mảnh vỡ, chờ hắn bước vào Hợp Thần chi cảnh sau ta thu hồi lại Ám Mộc mảnh vỡ, không nghĩ tới Khổ Chử tính cả Ám Mộc mảnh vỡ cùng một chỗ biến mất không thấy gì nữa. Về sau Ám Nguyên điện tra được ta, đem ta nhốt lại...

Đới Nam Kiếm nói đến đây, chảy xuống hai hàng nước mắt:

- Ta bị giam giữ không đến thời gian một năm, liền bị đính tại Ám Nguyên điện cửa ra vào, bị hồn hỏa thiêu đốt.

Mạc Vô Kỵ không có tiếp tục hỏi thăm, hắn khẳng định Đới Nam Kiếm ca ca Đới Phóng bị xử lý. Bằng không mà nói, Đới Nam Kiếm sẽ không bị đính tại Ám Nguyên điện cửa ra vào.

Đới Nam Kiếm lần nữa đối với Mạc Vô Kỵ thi cái lễ rồi nói ra:

- Ta sở dĩ điên cuồng đều muốn sống sót, là muốn vì ta ca ca báo thù. Ca ca ta bị bọn hắn vây công chém giết, hắn nói chỉ là một câu không cần đem ta đinh đứng lên mà thôi.

Mạc Vô Kỵ im lặng không nói, người vong ân phụ nghĩa hắn đã thấy nhiều, loại chuyện này tại tu đạo giới thật sự là quá mức bình thường.

Ám Mộc mảnh vỡ là Đới Phóng tìm trở về, có thể nói là Đới Phóng tài sản riêng. Đới Phóng đem thứ này lấy ra, đồng thời dẫn đầu thành lập Ám Nguyên điện, kết quả người Ám giới không có một cái nào cảm niệm hắn cống hiến, ngược lại bởi vì Đới Nam Kiếm đem Ám Mộc mảnh vỡ lấy đi, kết quả là giết Đới Phóng, đinh trụ Đới Nam Kiếm thiêu đốt vô số năm.

Liền xem như muốn tìm người tính sổ sách, cũng muốn đi tìm Khổ Chử kia a, cùng Đới Phóng có cái cái rắm quan hệ.

- Ca ca ta chết ở trước mặt ta, hắn lúc sắp chết nhìn ta khóc ròng nói, ta tốt hối hận a...

Đới Nam Kiếm xoa xoa trong mắt nước mắt:

- Ta cùng ca ca ta sống nương tựa lẫn nhau lớn lên, ta biết ca ca ta vì cái gì nói hắn thật hối hận. Lúc trước hắn muốn giao ra Ám Mộc mảnh vỡ thời điểm, ta để hắn không cần giao ra, để hắn không bằng cho ta. Nhưng hắn nói cho ta biết, đây là toàn bộ Ám giới sự tình, chúng ta huynh muội không thể quá mức ích kỷ. Hắn là hối hận thành lập Ám Nguyên điện, giao Ám Mộc mảnh vỡ.

- Ngươi có phải hay không muốn đi Khổ gia báo thù?

Mạc Vô Kỵ đã khẳng định chính mình khối Ám Mộc mảnh vỡ này chính là Đới Nam Kiếm. Đới Nam Kiếm đem Ám Mộc mảnh vỡ giao cho Khổ Chử, kết quả Khổ Chử mang theo Ám Mộc mảnh vỡ trốn.

Về phần Khổ Chử tại sao phải đào tẩu Mạc Vô Kỵ không rõ ràng, hắn lại biết Khổ Chử chạy trốn tới Thần Vực, kết quả đưa tới một trận hỗn chiến. Trong hỗn chiến Khổ Chử trọng thương lần nữa đào tẩu, về sau liền mai danh ẩn tích, mà Khổ Thái khẳng định là Khổ Chử hậu đại.

Vô luận như thế nào, chính mình Ám Mộc mảnh vỡ đến từ Đới gia, hắn cho chút bồi thường cho Đới Nam Kiếm cũng là phải. Còn Đới Nam Kiếm có thể hay không đem Khổ gia tiêu diệt, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có để ý. Khổ gia hiển nhiên không phải thứ gì, ngoại trừ hắn nhận biết Khổ Thái bên ngoài, từ Khổ Tâm Nhân đến Khổ Chử, không có một cái nào hảo điểu.

Đới Nam Kiếm lần nữa khom người thi lễ một cái nói ra:

- Vâng, ca ca ta toàn tâm toàn ý vì Ám giới, kết quả còn bị người ám toán. Ta sở dĩ không cam tâm chết đi, chính là muốn vì ta ca ca báo thù.

Mạc Vô Kỵ xuất ra một chiếc nhẫn đưa cho Đới Nam Kiếm nói ra:

- Trong này là một chút tài nguyên tu luyện, ngươi tu luyện tới Chuẩn Thánh cảnh giới lại đi báo thù đi, lấy ngươi bây giờ cảnh giới muốn báo thù chỉ sợ thực tế không lớn.

- Bịch!

Đới Nam Kiếm đột nhiên quỳ rạp xuống đất:

- Tiền bối, ngươi đã cứu ta tính mệnh, để cho ta có cơ hội vì ca ca báo thù, nếu như ta còn muốn tiền bối đồ vật, ta Đới Nam Kiếm chẳng phải là ngay cả lòng tham không đáy hạng người tham lam. Vãn bối hiện tại ân cũng không thể báo, há có thể lại muốn tiền bối đồ vật?

Mạc Vô Kỵ thở dài thầm nghĩ, Đới Nam Kiếm này ngược lại là cùng nàng ca ca kia tính cách có chút không sai biệt lắm.

Tay hắn một phật, Đới Nam Kiếm liền đứng lên.

Đới Nam Kiếm rung động nhìn xem Mạc Vô Kỵ, nàng bởi vì bị thiêu đốt vô số năm, thực lực đều bước vào Hợp Thần cảnh giới, cái này so với nàng bị đinh giết trước tu vi cao quá nhiều. Tăng thêm nàng quanh năm bị hồn hỏa thiêu đốt hồn phách, thức hải thần niệm càng là vững chắc. Phải biết nàng tại không có bị đinh giết trước đó, mới Thần Vương trung kỳ.

Lấy nàng thực lực bây giờ, Mạc Vô Kỵ đưa tay một phật, nàng liền không tự chủ được đứng lên, đây là bản lãnh gì?

- Ta sở dĩ xuất ra những tài nguyên tu luyện này cho ngươi, hi vọng ngươi có thể nhanh lên bước vào Chuẩn Thánh, là bởi vì năm đó ngươi giao cho Khổ Chử phiến Ám Mộc mảnh vỡ kia rơi vào trong tay của ta. Tính toán ra, cũng là ca ca ngươi tìm trở về đồ vật. Chỉ là hiện tại ta không có cách nào đem Ám Mộc mảnh vỡ kia cho ngươi, chỉ có thể cho ngươi một chút bồi thường, cũng coi là có chút nguồn gốc đi.

Mạc Vô Kỵ nói.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, căn bản cũng không có tất yếu đi giấu diếm loại chuyện này.

Ám Mộc mảnh vỡ vốn chính là Đới Nam Kiếm ca ca Đới Phóng tìm trở về.

- A...Đới Nam Kiếm kinh dị một tiếng, lập tức lập tức nói:

- Ám Mộc mảnh vỡ có thể bị tiền bối đạt được, đó là việc không thể tốt hơn, nhưng này cũng cùng ta huynh muội không có quan hệ. Cho nên tài nguyên này, ta vẫn không thể...

Mạc Vô Kỵ mỉm cười:

- Tu vi ngươi quá thấp, ta cảm giác Ám giới cũng không có cái gì tốt tài nguyên, ngươi hay là nhận lấy những tài nguyên này đi. Có lẽ phải không được bao lâu, vũ trụ liền sẽ phát sinh một chút kiếp biến, thực lực ngươi thấp, ngay cả năng lực tự vệ đều không có.

- Đa tạ tiền bối, vậy vãn bối sau mặt dày nhận.

Đới Nam Kiếm thu hồi Mạc Vô Kỵ cho chiếc nhẫn, trong lòng may mắn Ám Mộc mảnh vỡ rơi xuống Mạc Vô Kỵ trong tay.

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu:

- Ta phải đi, Ám giới có chút cổ quái, tựa hồ phát sinh một chút biến hóa, chính ngươi cẩn thận đi. Còn có Khổ gia, ta đề nghị thực lực ngươi không đến hay là đừng đi báo thù, Khổ gia thật không đơn giản.

Khổ gia ra một cái Khổ Tâm Nhân, gia hỏa này thế nhưng là tứ đại Đạo Quân một trong, há có thể đơn giản rồi?

- Vâng, tiền bối, vãn bối còn có một việc muốn nói cho tiền bối. Năm đó ca ca ta khi lấy được Ám Mộc mảnh vỡ thời điểm, còn chiếm được một khối Hỗn Độn Thiết Mẫu. Khổ gia dẫn đầu ám toán ca ca ta, khối Thiết Mẫu kia khẳng định bị Khổ gia lấy đi.

Đới Nam Kiếm lúc đầu muốn đợi nàng tiêu diệt Khổ gia, đem Thiết Mẫu này tìm tới sau đưa cho Mạc Vô Kỵ, chỉ là Mạc Vô Kỵ muốn đi, nàng về sau còn chưa nhất định có thể hay không tìm tới Mạc Vô Kỵ, cho nên mới chủ động nói ra.

- Hỗn Độn Thiết Mẫu?

Mạc Vô Kỵ kinh hỉ lặp lại một câu.

Hắn Bán Nguyệt Trọng Kích bị nổ tan, mặc dù hắn có thể chữa trị Bán Nguyệt Trọng Kích, nhưng Mạc Vô Kỵ cũng không có dự định đi chữa trị.

Bán Nguyệt Trọng Kích là dùng ngũ đại Hậu Thiên vật liệu một trong Vô Căn Thần Thiết, cộng thêm Bình Thủy luyện chế mà thành. Chẳng những có thể lấy thăng cấp, còn có thể áp chế đối thủ thần niệm.

Loại pháp bảo này tại Thần giới, tuyệt đối là đệ nhất đẳng bảo vật. Tại Bán Nguyệt Trọng Kích bị nam tử áo màu bạc kia dùng thiết chùy nổ tan về sau, Mạc Vô Kỵ liền biết, hắn Bán Nguyệt Trọng Kích muốn đối phó Thánh Nhân, còn kém một chút.

Có lẽ vô số năm sau, Bán Nguyệt Trọng Kích có thể thăng cấp làm đỉnh cấp pháp bảo. Hắn có thể đợi được vô số năm sau sao? Diệt Tuyệt Lượng Kiếp sắp đến, thậm chí tại lượng kiếp không có đến trước đó, hắn liền muốn đối mặt Thánh Nhân.

Mạc Vô Kỵ còn không có cẩn thận đi thăm dò nhìn bị hắn thu đến trong Phàm Nhân giới đạo tắc màu tím kia, hắn cũng có chút dự cảm, đạo tắc kia lai lịch chỉ sợ phi thường không tầm thường. Hắn thậm chí hoài nghi, đạo tắc kia là trong Kiếm Ngục khô lâu nam tử nói vũ trụ chín đạo đạo tắc một trong, chỉ là hắn chưa từng gặp qua chín đạo Vũ Trụ đạo tắc kia, lúc này mới không dám khẳng định.

Một khi hắn lấy được thật sự là chín đạo Vũ Trụ đạo tắc một trong, vậy hắn rất có thể cùng Thánh Nhân sớm gặp phải.

Sớm cùng Thánh Nhân gặp phải, một kiện tốt công kích pháp bảo, vậy đối với Mạc Vô Kỵ tới nói quá trọng yếu, thậm chí là nửa cái mạng.

Vô Căn Thần Thiết luyện chế Bán Nguyệt Trọng Kích bị hủy, Mạc Vô Kỵ muốn lại tìm vật liệu luyện chế Bán Nguyệt Trọng Kích, nhất định phải tìm kiếm so Vô Căn Thần Thiết tốt hơn vật liệu.

Vô Căn Thần Thiết là ngũ đại Hậu Thiên vật liệu một trong, so ngũ đại Hậu Thiên vật liệu tốt hơn, vậy chỉ có Tiên Thiên tài liệu.

Hỗn Độn Thiết Mẫu là Hỗn Độn vật liệu, giá trị càng là so Tiên Thiên vật liệu còn tốt hơn, Mạc Vô Kỵ đạt được Hỗn Độn Thiết Mẫu tin tức,

hắn há có thể cứ như vậy bỏ lỡ?

- Hỗn Độn Thiết Mẫu này đối với ta phi thường trọng yếu, ngươi có thể hay không mang ta đi Khổ gia nhìn xem?

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói.

- Vâng.

Đới Nam Kiếm lúc này liền đáp, nàng nói ra Vô Căn Thần Thiết, vốn chính là dự định mang Mạc Vô Kỵ đi xem một chút.

Mạc Vô Kỵ tế ra Tuế Nguyệt Bàn:

- Ngươi đi lên, sau đó chỉ đường.

Đới Nam Kiếm đạp vào Tuế Nguyệt Bàn về sau, Mạc Vô Kỵ kích phát Tuế Nguyệt Bàn, Đới Nam Kiếm chỉ là chỉ một cái phương hướng, nàng cũng cảm giác được chính mình thần niệm cũng không còn cách nào nhìn trộm ngoại giới bất kỳ vật gì. Không phải Mạc Vô Kỵ bố trí nhìn che đậy thần niệm pháp trận, mà là Tuế Nguyệt Bàn tốc độ quá nhanh, nàng thần niệm căn bản là không cách nào trú lưu.

- Tiền bối, vãn bối còn có một việc muốn xin hỏi một chút tiền bối.

Đới Nam Kiếm thu hồi thần niệm, kính cẩn nói ra.

Mạc Vô Kỵ cười nói:

- Ta là Mạc Vô Kỵ, về sau liền gọi tên ta hoặc là gọi sư huynh đi, ta tuổi tác so ngươi còn phải nhỏ hơn. Có vấn đề gì, ngươi cứ hỏi.

Đới Nam Kiếm đã sớm cảm nhận được Mạc Vô Kỵ tuổi tác không lớn, bây giờ nghe Mạc Vô Kỵ mà nói, nàng lập tức nói:

- Vâng, Mạc sư huynh. Ta tại bị đính tại nơi này trước đó thực lực là Thần Vương trung kỳ, bởi vì tiền bối bố trí tới đỉnh cấp Tụ Linh đại trận, lại có rất nhiều cực phẩm Thần Linh Mạch ở chung quanh, tăng thêm sợi

Hồng Mông Sinh Tức kia cùng rõ ràng Hắc Ám quy tắc. Vãn bối đang khôi phục tới về sau, tu vi không giảm ngược lại tăng, từ Thần Vương bước vào Hợp Thần sơ kỳ. Để vãn bối nghi ngờ là, vãn bối vì sao không có kinh lịch Hợp Thần lôi kiếp?Bạn có thể dùng phím mũi tên hoặc WASD để lùi/sang chương.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1195: Dưới Mạt Ni Thần Thành Thần Cấm

- Không có lôi kiếp?

Mạc Vô Kỵ sững sờ, Ám giới quy tắc lại phá toái, hắn là so với lúc trước Thần giới muốn tốt a? Hắn tại Thần giới đều có lôi kiếp, Ám giới làm sao lại không có lôi kiếp?

Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ có phải hay không bởi vì Ám giới tất cả mọi người không có Hợp Thần lôi kiếp thời điểm, Đới Nam Kiếm bỗng nhiên nói ra:

- Mạc sư huynh, ta vừa mới cảm ứng được lôi kiếp...

Mạc Vô Kỵ có chút im lặng nhìn Đới Nam Kiếm, hắn còn là lần đầu tiên trông thấy có người tại tấn cấp Hợp Thần về sau, thậm chí đều là Hợp Thần một tầng vững chắc mới nghênh đón Hợp Thần lôi kiếp.

Hắn bây giờ hoài nghi Đới Nam Kiếm sở dĩ không có lôi kiếp, khả năng cùng đạo Vũ Trụ đạo tắc kia hoặc là Ám Mộc lần nữa nảy mầm có quan hệ.

Đem Tuế Nguyệt Bàn rơi trên mặt đất thu hồi, Mạc Vô Kỵ đang muốn nói hỗ trợ bố trí một cái Tụ Linh trận thời điểm, Đới Nam Kiếm lại đờ đẫn nhìn trước mắt một vùng phế tích.

Trọn vẹn qua mấy hơi thở thời gian, nàng mới run giọng nói ra:

- Mạc sư huynh, nơi này là Ám giới lớn nhất Thần Thành Mạt Ni, không nghĩ tới thế mà biến thành phế tích.

Mạc Vô Kỵ cũng không có tới qua Ám giới, cũng không biết Ám giới lớn nhất Thần Thành đến cùng lớn đến bao nhiêu. Hắn chỉ là đưa tay ném ra mấy viên trận kỳ, ném ra một đầu thượng phẩm Thần Linh Mạch, sau đó nói với Đới Nam Kiếm:

- Ngươi trước độ kiếp, độ kiếp xong, mang ta đi Khổ gia. Mạt Ni Thần Thành sự tình, về sau ngươi có rảnh có thể tới điều tra một chút.

Đới Nam Kiếm chỉ vào trước mắt vùng phế tích kia:

- Mạc sư huynh, Khổ gia thực lực lớn nhất ngay tại Mạt Ni Thần Thành, hiện trong này bị hủy...

- Oanh!

Mười mấy đạo lôi kiếp hồ đã ấp ủ mà xuống, Đới Nam Kiếm tranh thủ thời gian im ngay đồng thời bước vào trong Tụ Linh Trận, chuẩn bị độ kiếp.

Mạc Vô Kỵ xem xét lôi kiếp này, liền biết lôi kiếp này hắn là xứng đôi Đới Nam Kiếm tu vi tới. Khẳng định so với lúc trước Thần Vương lôi kiếp muốn cường hãn rất nhiều, bất quá đây đối với Đới Nam Kiếm tới nói, cũng không phải là chuyện gì xấu.

Đới Nam Kiếm độ kiếp, Mạc Vô Kỵ thần niệm rơi vào phía trên phế tích Mạt Ni Thần Thành phế tích. Hắn mở ra Phàm Nhân Đạo, hoàn thiện Phàm Nhân giới, tu vi hiện tại càng là tại Chuẩn Thánh chín tầng đỉnh phong cảnh giới. Giờ phút này thần niệm của hắn vừa rơi xuống tại phía trên phế tích Mạt Ni Thần Thành, cũng cảm giác được không đúng.

Trên phế tích Mạt Ni Thần Thành, có một loại cùng loại hắn Hồng Mông Sinh Tức loại khí tức kia. Cứ việc loại khí tức này cực kỳ mờ nhạt, Mạc Vô Kỵ y nguyên cảm giác được.

Dưới Mạt Ni Thần Thành này có bảo vật, Mạc Vô Kỵ nhìn một chút ngay tại hết sức chăm chú độ kiếp Đới Nam Kiếm, tiện tay ở ngoại vi bố

trí mấy đạo phòng ngự cấm trận, lúc này mới độn xuống dưới.

Vừa tiến vào dưới Mạt Ni Thần Thành, Mạc Vô Kỵ cảm thụ liền càng rõ ràng.

Tiếp tục hướng xuống độn trọn vẹn sau hai canh giờ, Mạc Vô Kỵ thần niệm cảm nhận được một đạo cấm trận. Để Mạc Vô Kỵ khiếp sợ là, đạo cấm trận này cường độ, thậm chí ngay cả hắn đều bố trí không ra. Đây tuyệt đối là một loại siêu việt cấp chín thần trận.

Cũng may Mạc Vô Kỵ không cần bố trí loại thần trận này, hắn chỉ cần đi vào thần trận này liền tốt. Hắn thấy, tiến vào một cái cấm trận, so phá vỡ cấm trận này muốn đơn giản nhiều.

Lại là một canh giờ trôi qua, Mạc Vô Kỵ biết hắn quá mức mong muốn đơn phương. Thần Cấm Trận này nếu như hắn không cưỡng ép công kích, căn bản là không cách nào phá mở. Thế nhưng là một khi cưỡng ép phá vỡ, vạn nhất bên trong là yếu ớt bảo vật, chẳng phải là hỏng bét?

Thần niệm quét dọn đi, trông thấy Đới Nam Kiếm còn tại độ kiếp. Mạc Vô Kỵ dứt khoát ở chung quanh bố trí một cái che đậy thần niệm cấm chế, sau đó ngay tại bên cạnh cấm trận này thôi diễn như thế nào có thể đánh vỡ Thần Cấm Trận này.

Mới bắt đầu thời điểm, Mạc Vô Kỵ còn phân ra một tia thần niệm chú ý Đới Nam Kiếm độ kiếp. Mấy cái canh giờ trôi qua về sau, Mạc Vô Kỵ liền triệt để lâm vào trong cấm trận rườm rà vô cùng này.

Khải Đạo Lạc rất là điên cuồng thôi diễn, còn lại mạch lạc phối hợp Khải Đạo Lạc, không ngừng chu thiên nghịch chuyển.

Một đạo lại một đạo trận văn bị Mạc Vô Kỵ thôi diễn đi ra, sau đó một đạo lại một đạo mới trận văn lần nữa ngăn trở Mạc Vô Kỵ thần niệm.

...

- Răng rắc!

Đến lúc cuối cùng một đạo lôi kiếp rơi xuống về sau, Đới Nam Kiếm thậm chí không có lo lắng mặc quần áo, liền ngạc nhiên cảm thụ được tu vi của mình.

Nàng vừa mới bước vào Hợp Thần chi cảnh, muốn đi vào Hợp Thần trung kỳ, không có số lượng vạn năm chỉ sợ cũng rất khó đạt tới. Ở bên người Mạc Vô Kỵ tu luyện loại hoàn cảnh kia, cũng không phải mỗi thời mỗi khắc đều có thể gặp phải.

Giờ phút này nàng một trận lôi kiếp rơi xuống, liền trực tiếp bước vào Hợp Thần bốn tầng. Họa phúc quả nhiên gắn bó, nếu như nàng tại Thần Vương viên mãn bước vào Hợp Thần thời điểm liền gặp lôi kiếp, vậy bây giờ nàng không có khả năng mượn nhờ lôi kiếp bước vào Hợp Thần trung kỳ.

Lập tức Đới Nam Kiếm liền nghĩ đến Mạc Vô Kỵ còn tại bên cạnh, nàng tranh thủ thời gian cầm ra quần áo thay đổi về sau, mới phát hiện Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không ở bên cạnh, ngược lại là tại Tụ Linh trận bên ngoài có một cái phòng ngự trận.

Đới Nam Kiếm còn chưa kịp xem xét Mạc Vô Kỵ đi nơi nào, một bóng người liền từ đằng xa độn tới, rơi vào Đới Nam Kiếm độ kiếp hộ trận bên ngoài.

Người này đi vào Đới Nam Kiếm phụ cận thời điểm, lập tức liền phát hiện đến Đới Nam Kiếm tu vi cao hơn hắn. Hắn trông thấy nơi này có một đầu thượng phẩm Thần Linh Mạch mới tới, hiện tại Đới Nam Kiếm tu vi cao hơn hắn, nơi nào còn dám muốn Thần Linh Mạch?

Tới chính là một tên nam tử tóc ngắn, Thần Vương sơ kỳ cảnh giới. Hắn tranh thủ thời gian đối với Đới Nam Kiếm ôm quyền thi lễ nói:

- Vãn bối đi ngang qua nơi này, xin ra mắt tiền bối.

Đới Nam Kiếm trông thấy nam tử tóc ngắn này, lập tức cũng có chút ngây người đứng lên, nàng thẳng tắp nhìn chằm chằm tên Thần Vương sơ kỳ tu sĩ này, thật lâu đều không có nói chuyện.Tên nam tử tóc ngắn này giờ phút này càng là không dám nói nhiều, một cái Hợp Thần cường giả, có thể miểu sát hắn.

Trọn vẹn qua mười mấy hô hấp thời gian, Đới Nam Kiếm mới hít vào một hơi, cố gắng chậm dần ngữ khí của mình nói ra:

- Ngươi là người Khổ gia?

Nam tử tóc ngắn gặp Đới Nam Kiếm nhận ra lai lịch của mình, ngược lại là nhẹ nhàng thở ra, vội vàng nói:

- Đúng vậy, vãn bối chính là tới từ Khổ gia. Vừa rồi cảm nhận được bên này không gian ba động lợi hại, lúc này mới tới xem một chút.

- Khổ gia hiện tại đem đến địa phương nào đi?

Đới Nam Kiếm cưỡng ép ngăn chặn muốn đem trước mắt tên Thần Vương này chém giết xúc động hỏi.

Nam tử tóc ngắn cảm giác có chút không được bình thường, Khổ gia mặc dù bây giờ là toàn bộ Ám giới gia tộc mạnh mẽ nhất, càng là nắm trong tay toàn bộ Ám giới hết thảy quyền nói chuyện, thế nhưng là nếu như cường giả này giết chết hắn liền đi, Khổ gia có thể làm sao người khác?

Minh bạch chính mình nguy cơ về sau, nam tử tóc ngắn càng là kính cẩn nói:

- Bẩm tiền bối, Khổ gia hiện tại thành lập một cái thành mới, Thiên Khổ Thần Thành. Hôm nay ta Khổ gia Thái Thượng trưởng lão bước vào Hợp Thần chi cảnh, ta ra nghênh tiếp khách nhân, sau đó nhìn thấy nơi này ba động mới va chạm tiền bối, còn xin tiền bối chuộc tội.

- Ngươi Khổ gia hiện tại có mấy cái Hợp Thần?

Nghe được Khổ gia Thái Thượng trưởng lão mới vừa vặn bước vào Hợp Thần chi cảnh, Đới Nam Kiếm sững sờ, tranh thủ thời NN1xb gian đi theo hỏi.

Nếu như Khổ gia chỉ có một cái Hợp Thần chi cảnh, vậy nàng hiện tại liền có thể đi đem Khổ gia tiêu diệt, sau đó mang theo Hỗn Độn Thiết Mẫu tới đây chờ đợi Mạc sư huynh.

Nam tử tóc ngắn vội vàng nói:

- Ta Khổ gia chỉ có trên đài trưởng lão bước vào Hợp Thần chi cảnh, tiền bối nếu như muốn đi Khổ gia xem lễ, vãn bối nguyện ý dẫn đường.

Hắn cảm giác đi ra, trước mắt Hợp Thần cường giả này cùng Khổ gia có thù khả năng có thể lớn. Hắn hy vọng có thể là Đới Nam Kiếm dẫn đường, chỉ cần đến Thiên Khổ Thần Thành, hắn liền không có lo lắng tính mạng.

Đới Nam Kiếm cầm ra một viên phù lục kích phát về sau, phù lục hóa thành một đạo màu vàng nhạt vòng sáng, sau đó nàng lạnh lùng nhìn chằm chằm tên Thần Vương tóc ngắn này nói ra:

- Ngươi tiến vào vòng sáng vàng nhạt này, đem lời nói vừa rồi lặp lại lần nữa.

- Vâng, tiền bối.

Nam tử tóc ngắn giờ phút này triệt để khẳng định Đới Nam Kiếm là Khổ gia cừu nhân, bằng không mà nói, không có khả năng xuất ra loại phù lục phát hiện nói dối này để hắn lặp lại lần nữa.

Nam tử tóc ngắn nơi nào còn dám phản kháng, hắn bước vào trong vòng sáng đem nói lại nói một lần, Khổ gia hay là chỉ có Thái Thượng trưởng lão vừa mới bước vào Hợp Thần chi cảnh.

Đới Nam Kiếm gật gật đầu, bình tĩnh đối với nam tử tóc ngắn này nói ra:

- Ngươi dẫn đường, chúng ta bây giờ liền đi Thiên Khổ Thần Thành.

...

Thiên Khổ thành ba cái Cự Vô Phách chữ lớn lơ lửng tại Đới Nam Kiếm trước mặt, Đới Nam Kiếm nhìn xem có chút ngây người.

Mạt Ni Thần Thành bị hủy diệt, nàng còn tưởng rằng Khổ gia cũng bị hủy đi, bây giờ nhìn gặp Thiên Khổ thành về sau, nàng mới biết được, Khổ gia ở đâu là bị hủy rồi? Mà là trở nên càng thêm phồn vinh. Ca ca của nàng bỏ ra nhiều như vậy bị chém giết, âm hiểm Khổ gia ngược lại càng lớn mạnh, cái này không có bao nhiêu công bằng?

Nàng còn không có tiến vào Thiên Khổ thành, thế nhưng là Thiên Khổ thành loại uy thế này, tuyệt đối mạnh hơn Mạt Ni Thần Thành. Khoảng cách Thần Thành ngoài trăm dặm, liền có một đạo Thần linh khí lượn lờ sông hộ thành. Nồng đậm Thần linh khí tại sông hộ thành trên không tụ tập lại sương mù, xa xa nhìn thật giống như tại trong phiêu miểu đồng dạng.

Sông hộ thành này trên không hiện đầy các loại cấm trận cùng giảo sát pháp trận, Đới Nam Kiếm thần niệm vừa rơi xuống đi lên, cũng cảm giác được chính mình thần niệm lập tức liền bị giảo sát.

Đới Nam Kiếm trong lòng giật mình, không còn có tâm tư đi quan sát sông hộ thành hai bên Thần Linh Thụ cùng Thần linh thảo xanh tươi vô cùng kia.

Có thể bố trí ra loại cấm trận cường đại này Khổ gia, chỉ có một cái vừa mới bước vào Hợp Thần cảnh giới tu sĩ?

- Từ đâu tới cuồng đồ, dám dùng thần niệm nhìn trộm ta Thiên Khổ thành sông hộ thành?

Một cái thanh âm nghiêm nghị truyền đến, đi theo hai tên người mặc áo đen hộ thành tu sĩ rơi vào Đới Nam Kiếm trước người, hai người đều chỉ có Thần Quân cảnh giới.

- Các ngươi cũng là người Khổ gia?

Đới Nam Kiếm xem xét hai người này liền biết đây cũng là người Khổ gia.

Tên tu sĩ áo đen người cao kia căn bản cũng không có trả lời Đới Nam Kiếm mà nói, trực tiếp cầm ra một sợi dây thừng nói ra:

- Ngươi dám can đảm dùng thần niệm nhìn trộm Thiên Khổ thành sông hộ thành, trước cùng ta về thành chủ phủ lại nói.

Đang khi nói chuyện, đầu kia dây thừng đã biến thành một đạo không gian cấm chế, muốn đem Đới Nam Kiếm trói buộc chặt.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1196: Khổ Gia Thánh Chủ

Đới Nam Kiếm không đợi dây thừng này trói buộc thu nạp đứng lên, một thanh trường kiếm liền rơi vào ở trong tay, mấy chục đạo kiếm mang xé rách mà ra.

Trói buộc dây thừng tại không gian một trận, mấy chục đạo kiếm mang này xuyên qua hai tên Thần Quân áo đen này tại Đới Nam Kiếm dưới kiếm mang, ngay cả phản kháng chỗ trống đều không có, trực tiếp bị trường kiếm kiếm mang xé rách là mảnh vỡ.

Nam tử tóc ngắn đem Đới Nam Kiếm mang tới kia khiếp sợ nhìn xem Đới Nam Kiếm giết hai người, lẩm bẩm nói:

- Ngươi lại dám giết ta Thiên Khổ thành hộ vệ...

Đới Nam Kiếm trong tay kiếm mang nổ tung, tên nam tử tóc ngắn này đồng dạng bị Đới Nam Kiếm chém giết.

Nàng tới đây, chính là vì tiêu diệt Khổ gia, vì ca ca của nàng báo thù.

Mấy đạo nhân ảnh từ Thiên Khổ thành vọt ra, Đới Nam Kiếm thần niệm rơi vào trên thân mấy đạo nhân ảnh này về sau, lập tức liền nhẹ nhàng thở ra.

Năm tên Thần Vương, một tên Hợp Thần tu sĩ.

Chính như trước đó nam tử tóc ngắn kia nói một dạng, chỉ có một cái Hợp Thần tu sĩ, hơn nữa còn là Hợp Thần sơ kỳ.

Đới Nam Kiếm đưa tay cầm ra một thanh kỳ kiếm, thần niệm cuốn một cái, kỳ kiếm kích phát ra ức vạn đạo kiếm mang, ức vạn kiếm mang này đánh vào Thiên Khổ thành trên mấy chữ lớn kia, đem mấy chữ lớn kia lột một nửa.

Đới Nam Kiếm trong lòng có chút kinh hãi, nàng toàn lực xuất thủ thế mà không có đem mấy chữ này hủy đi.

Chỉ là không chờ nàng tiếp tục động tác, năm tên Thần Vương cùng tên Hợp Thần tu sĩ kia đã đem nàng vây vào giữa.

- Đạo hữu vô cớ khiêu khích ta Thiên Khổ...

Hợp Thần tu sĩ nói chỉ là mấy chữ, liền nhìn chằm chằm Đới Nam Kiếm ngạc nhiên kêu lên:

- Ngươi là Đới Phóng muội muội Đới Nam Kiếm?

Đới Nam Kiếm lạnh lùng nói:

- Khổ Tà, năm đó vây công ca ca ta có phụ thân ngươi Khổ Phương Lăng đi, không biết phụ thân ngươi còn còn sống.

- Ngươi không phải là bị...

Khổ Tà một câu còn chưa nói xong, Đới Nam Kiếm trong tay kỳ kiếm liền quét sạch đứng lên vô tận kiếm kỳ quang mang, đem sáu người toàn bộ bao phủ lại.

Mạc Vô Kỵ đã cho nàng tốt hơn pháp bảo, chỉ là nàng bước vào Hợp Thần trung kỳ liền đi tới Thiên Khổ thành, không có cơ hội đi luyện hóa tốt hơn pháp bảo. Bất quá nàng tin tưởng lấy thực lực của mình, muốn tiêu diệt chỉ có một cái Hợp Thần sơ kỳ Thiên Khổ thành Khổ gia, khẳng định là đủ.

...

- Răng rắc!

Khi Mạc Vô Kỵ lần nữa phá vỡ 108 đạo trận văn thời điểm, hắn cảm giác đến trước mắt mình tất cả trận văn chớp mắt trống không.

Mạc Vô Kỵ cơ hồ đều không có cân nhắc, trong tay trận kỳ phát ra, chỉ là nhẹ nhõm liền bước vào trong Thần Cấm pháp trận này.

Một loại cực độ mừng rỡ xông lên đầu, Mạc Vô Kỵ biết, hắn Trận Đạo lại đến tầng lầu, đến một cái độ cao mới.

Sau một hồi lâu, Mạc Vô Kỵ mới mở to mắt. Tại trước mắt của hắn, có một khối khoảng chừng hơn mười trượng cao khối sắt màu đen, khối sắt tản mát ra cùng lúc trước Thần giới chữa trị thời điểm trong Quy Tắc Thiên Tiệm kia một dạng khai thiên khí tức, còn mang theo một loại Hỗn Độn đạo vận.

Đây tuyệt đối là Hỗn Độn Thiết Mẫu!

Mạc Vô Kỵ kích động một bước tiến lên, tay rơi vào trên Hỗn Độn Thiết Mẫu này, một loại Viễn Cổ Hỗn Độn khí tức truyền đến, thật giống như một loại kêu gọi.

Đó là vô thượng đạo vận, dù là đây chỉ là một khối sắt, Mạc Vô Kỵ cũng cảm nhận được một loại cường đại cùng mênh mông khí thế, giống như là Chúa Tể vũ trụ tồn tại.

Trọn vẹn qua thời gian nửa nén hương, Mạc Vô Kỵ mới thong thả tâm tình của mình, đưa tay liền muốn đem Thiết Mẫu này đưa vào chính mình Phàm Nhân giới.

Nhưng lập tức hắn liền ngừng lại, hắn nhìn thấy một cái khe. Tại trên khối Khai Thiên Hỗn Độn Thiết Mẫu to lớn này, có một cái lớn chừng quả đấm khe, tựa hồ có người trong này đào đi một khối giống như.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền nghĩ tới trước đó Đới Nam Kiếm nói Khổ gia có một khối Khai Thiên Hỗn Độn Thiết Mẫu sự tình, khối Thiết Mẫu này

rất có thể là Khổ gia tổ tiên đào đi.

Thật không biết vì cái gì Khổ gia chỉ là đào đi một khối Thiết Mẫu, mà không có đem Hỗn Độn Thiết Mẫu như một ngọn núi nhỏ này lấy đi.

Bất quá đối với hắn tới nói, một khối Hỗn Độn Thiết Mẫu hơn mười trượng này luyện chế pháp bảo đầy đủ.

Mạc Vô Kỵ xòe tay ra, đạo vận quét sạch mà ra, khối Thiết Mẫu này chỉ là hơi rung nhẹ một chút, vậy mà cũng không có bị hắn chuyển qua trong Phàm Nhân giới.

Thì ra là như vậy, Mạc Vô Kỵ cuối cùng là minh bạch vì cái gì Khổ gia không có đem Thiết Mẫu này mang đi. Không phải Khổ gia không lấy đi, mà là không có năng lực lấy đi.

Hắn Chuẩn Thánh chín tầng thực lực, cho dù là giờ phút này đối mặt Thanh Y Thánh Cô, Mạc Vô Kỵ cũng cho là mình sẽ không sợ sợ, hiện tại hắn lại không cách nào đem Hỗn Độn Thiết Mẫu này đưa vào chính mình Phàm Nhân giới, khối Thiết Mẫu này nặng bao nhiêu?

Cũng may hắn hay là một cái đỉnh cấp Thần Trận Đế, đưa tay mấy chục đạo trận kỳ ném ra bên ngoài, hộ trận kích phát, khối Thiết Mẫu này trực tiếp bị Mạc Vô Kỵ chuyển qua chính mình Phàm Nhân giới.

Thiết Mẫu mỗi lần bị Mạc Vô Kỵ lấy đi, chung quanh liền phát ra từng đợt thanh âm oanh minh. Mạc Vô Kỵ lập tức liền biết, nơi này đổ sụp.

....- Phốc phốc phốc!

Mấy đạo huyết vụ tràn ra, năm tên Thần Vương bị Đới Nam Kiếm kiếm kỳ trực tiếp chém đứt mở ba tên, chính là vừa mới bước vào Hợp Thần cường giả Khổ Tà, cũng bị Đới Nam Kiếm phách một đầu cánh tay.

- Hợp Thần trung kỳ!

Khổ Tà trong lòng hoảng hốt, càng là điên cuồng lui lại, chỉ là Đới Nam Kiếm Hợp Thần trung kỳ lĩnh vực điên cuồng cuốn tới, đem trọn cái không gian đều bao phủ lại.

Khổ Tà cũng cảm giác được chính mình lâm vào trong một vũng bùn cự đại, di động trở nên chậm chạp. Giờ phút này trong lòng của hắn đại hối. Hắn biết mình Hợp Thần tầng một cùng Hợp Thần bốn tầng lúc đầu chênh lệch sẽ không như thế lớn, chỉ là bởi vì hắn còn không có triệt để củng cố tu vi mà thôi. Nếu là biết đối phương là Đới Nam Kiếm, hắn khẳng định thông tri Thánh Chủ.

Mắt thấy một đạo kiếm kỳ quang mang khóa chặt mi tâm của hắn, Khổ Tà là cực độ hối hận, hắn khẳng định chính mình sắp vẫn lạc tại dưới đạo kiếm kỳ quang mang này.

- Cạch! Bành!

Khổ Tà chuẩn bị chờ chết thời điểm, bỗng nhiên cảm giác được kiềm chế tại hắn mi tâm tử vong khí tức biến mất vô tung vô ảnh, đi theo hắn đã nhìn thấy Đới Nam Kiếm giống như diều bị đứt dây bị đánh bay ra ngoài.

Không chỉ có như vậy, nàng nhìn thấy Đới Nam Kiếm một đầu cánh tay một dạng bị đánh rơi, cùng một bồng máu tươi rơi xuống trên mặt đất.

- Thánh Chủ!

Khổ Tà mừng rỡ không thôi cúi người hành lễ, hắn khẳng định là Khổ gia Thánh Chủ đi ra.

- Phốc!

Bị đánh bay ra ngoài Đới Nam Kiếm há miệng chính là một đạo huyết tiễn phun ra, ngã ngồi trên mặt đất đồng thời, khiếp sợ nhìn chằm chằm người nhẹ nhõm đưa nàng đánh bay này.

Nàng khẳng định thực lực của người này cường hãn hơn nàng không chỉ mười lần, để nàng càng là rung động là, thực lực này xa xa mạnh hơn nàng cũng là một nữ tử.

Không chỉ như thế, đối phương còn rất là gầy yếu, một đầu tóc vàng, da thịt cũng có chút đen, nhìn thật giống như một cái phát dục không triệt để tiểu nữ hài đồng dạng.

Nàng vừa định nói chuyện, cuồng bạo kinh khủng lĩnh vực bao trùm tới, toàn bộ không gian thật giống như biến thành vô hình gông xiềng đưa nàng khóa lại, để nàng lần nữa phun ra một đạo huyết tiễn, cũng không còn cách nào động đậy mảy may.

- Ngươi lá gan không nhỏ a, dám đến Thiên Khổ thành giết ta Khổ gia đệ tử.

Nữ tử tóc vàng ngữ khí rất lạnh, mang theo một tia băng hàn sát khí.

Đới Nam Kiếm trong lòng nổi lên một loại tuyệt vọng, nàng hối hận chính mình không có nghe Mạc Vô Kỵ. Mạc sư huynh để nàng tu luyện tới Chuẩn Thánh cảnh giới đằng sau, lại đến tìm kiếm Khổ gia báo thù. Có thể nàng mới vừa vặn Hợp Thần trung kỳ liền không nhịn được đến đây, loại cừu hận này nàng bị hồn hỏa thiêu đốt hồn phách vô số năm đều tới, vì sao lại nhịn cái một chút năm lại không được?

...

Mạt Ni Thần Thành sụp đổ đồng thời, Mạc Vô Kỵ liền xông ra lòng đất rơi vào trên mặt đất, thần niệm của hắn thế mà không có quét đến Đới Nam Kiếm.

Mạc Vô Kỵ trong lòng hơi nghi hoặc một chút, hắn khẳng định Đới Nam Kiếm sẽ không độ kiếp sau một mình rời đi. Liền xem như muốn đi, cũng sẽ nói cho hắn biết một tiếng.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ đã tìm được Đới Nam Kiếm rời đi không gian ba động, hắn vừa sải bước ra, rơi vào một mảng lớn lượn lờ sương mù trước đó.

Ở phía xa thời điểm, Mạc Vô Kỵ cũng không hề để ý. Đi vào gần đây trước, là hắn biết, mảnh sương mù lượn lờ này là một cái đỉnh cấp hộ trận, đỉnh cấp hộ trận này không thua kém cấp bảy thần trận.

Tại Ám giới, có người có thể bố trí cấp bảy thần trận, để Mạc Vô Kỵ hơi kinh ngạc.

Hắn bước vào thần trận, lần đầu tiên nhìn thấy chính là một đạo nguyên khí thủ ấn bóp hướng về phía cổ Đới Nam Kiếm.

Một đám lửa đã bị nhét vào không gian, hỏa diễm chung quanh tất cả đều là dày đặc cấm chế, rất hiển nhiên nguyên khí thủ ấn này là dự định đem Đới Nam Kiếm ném vào trong cấm chế kia, để hỏa diễm thiêu đốt.

- Dừng tay.

Mạc Vô Kỵ không có động thủ, hắn chỉ là kêu một tiếng dừng tay.

Bởi vì hắn chẳng những nhận biết Đới Nam Kiếm, cũng nhận biết người đối với Đới Nam Kiếm động thủ kia.

Khổ Thái, là hắn vẫn muốn tìm kiếm, nhưng vẫn không có tìm tới ecfn người. Lúc trước hắn đem Khổ Thái đưa đến trong Thần Vực Sào mới ấp, tìm được Hắc Ám Bản Nguyên chỗ về sau, lưu lại Hỗn Độn Hắc Ám Bản Nguyên Tinh để Khổ Thái tu luyện. Về sau hắn đi trước, sau đó liền rốt cuộc không có nhìn thấy Khổ Thái.

Không nghĩ tới hôm nay có thể tại Ám giới nhìn thấy Khổ Thái, mà lại Khổ Thái thực lực hiển nhiên bước vào Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Vô Cấu linh căn quả nhiên đáng sợ, lúc này mới bao nhiêu năm? Khổ Thái liền bước vào Chuẩn Thánh hậu kỳ.

- Đại ca?

Khổ Thái trông thấy Mạc Vô Kỵ về sau, cũng là dừng tay lại, ngạc nhiên kêu một câu. Chợt trông thấy Mạc Vô Kỵ, trong nội tâm nàng vẫn rất cao hứng.

Cứ việc nàng biết Mạc Vô Kỵ thực lực bây giờ cùng nàng so ra, cách biệt quá xa quá xa.

Mạc Vô Kỵ mỉm cười, đưa tay đem Đới Nam Kiếm tay cụt cuốn lên giúp Đới Nam Kiếm nối liền về sau, rồi mới lên tiếng:

- Khổ Thái, thật không nghĩ tới có thể trong này nhìn thấy ngươi. Tu vi của ngươi tiến bộ lớn như vậy, xem ra lúc trước ta quả nhiên không có nhìn lầm, tiềm lực của ngươi tại rất mạnh.

Trông thấy Mạc Vô Kỵ hỏi cũng không hỏi chính mình, liền trợ giúp Đới Nam Kiếm nối liền cánh tay, Khổ Thái trong mắt mừng rỡ nhạt yếu xuống tới.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1197: Khổ Thái Dã Tâm

- Mạc đại ca, nàng giết Khổ Gia đệ tử của ta.

Khổ Thái nỗ lực thong thả mình một chút trong lòng tâm tình nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta biết, ta cùng Đái Nam Kiếm có chút sâu xa, sự tình nàng và Khổ Gia cũng có chút phức tạp. Nam kiếm, ngươi sẽ lại đem tình huống cụ thể nói cho Khổ Thái nghe một chút.

- Dà.

Thấy Khổ Thái, Đái Nam Kiếm liền biết vì ca ca báo thù có chút không thực tế, thực lực của Khổ Thái mạnh mẽ hơn nàng không chỉ gấp mấy chục lần.

Khổ Thái sẽ lại đem việc ca ca của nàng làm sao vì Ám Giới dâng ra Ám Mộc mảnh vỡ, nói Khổ Gia Khổ Chử làm sao lừa gạt nàng lén ra Ám Mộc mảnh vỡ, kết quả nàng lại đem Ám Mộc mảnh vỡ giao cho Khổ Chử về sau, hai người huynh muội nàng lại thành người chịu tội thay, Khổ Gia đi đầu tại trước mặt nàng vây giết ca ca của nàng, lại đem nàng đóng đinh tại bên ngoài Ám Nguyên Điện thiêu đốt hồn phách vô số năm.

Khổ Thái sau khi nghe xong khuôn mặt bình tĩnh, dường như cũng không có bao nhiêu động dung. Chuyện này nàng đã sớm biết, nàng đến Khổ Gia chính là tìm kiếm Ám Mộc mảnh vỡ. Điều tra về sau biết, Ám Mộc mảnh vỡ tuy rằng bị Khổ Chử cầm tới rồi, thế nhưng Khổ Chử

mang theo Ám Mộc mảnh vỡ thoát đi Khổ Gia, đồng thời tới rồi Thần Vực.

Khổ Chử chính là tổ tiên của nàng, vô luận như thế nào, nàng cũng sẽ không đối với mình tổ tiên đi nói cái gì. Bất chấp năm đó Khổ Chử đoạt đi rồi Ám Mộc mảnh vỡ, nhưng nàng thực lực cường hãn, trở lại Khổ Gia về sau, vẫn là Khổ Gia đệ nhất nhân.

Mạc Vô Kỵ thấy Khổ Thái không còn có vui sướng lúc trước, trong lòng thầm than một tiếng. Khổ Gia phương thức làm việc hắn là cực độ phản cảm, Khổ Thái là Khổ Gia hậu nhân, vì Khổ Gia suy nghĩ, hắn cũng không thể nói cái gì.

Về phần Đái Nam Kiếm, hắn tuyệt đối sẽ không để cho Khổ Thái giết.

- Mạc đại ca, ngày hôm nay nhìn xem tại mặt mũi của ngươi, ta cũng không giết nàng.

Một lúc lâu sau đó, Khổ Thái rốt cục chậm lại giọng nói nói.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, trong lòng hắn cũng không có vui sướng lúc trước cửu biệt gặp lại, nói với Đái Nam Kiếm:

- Nam kiếm, chúng ta đi thôi.

- Dà, Mạc sư huynh.

Đái Nam Kiếm biết nàng ngày hôm nay không có khả năng báo thù, chẳng những không có khả năng báo thù, tương lai nàng còn phải đối mặt Khổ Gia Khổ Thái này truy sát. Vừa rồi Khổ Thái chỉ nói là ngày hôm nay nhìn xem tại mặt mũi của sư huynh không giết nàng, cũng không có nói sau này không giết nàng.

- Mạc đại ca, ta còn có một việc xin ngươi giúp một tay.

Khổ Thái buông ra Đái Nam Kiếm sau chuyện này, sắc mặt cũng vậy đột ngột hòa hoãn xuống tới, thậm chí đối với Mạc Vô Kỵ thi lễ một cái.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ngươi nói đi, chỉ cần ta có thể làm được, lại không vi phạm ý nguyện trong lòng ta.

Khổ Thái lần nữa cúi người hành lễ, sau đó chậm rãi nói:

- Năm đó nếu mà không phải là Mạc đại ca, sớm sẽ không có ta Khổ Thái mệnh. Theo lý thuyết ta không nên nói ra nói như vậy, nhưng ám bản nguyên châu đối với ta thật sự là quá trọng yếu, ta còn hi vọng Mạc đại ca có thể đem ám bản nguyên châu cho ta mượn.

Mạc Vô Kỵ nhìn Khổ Thái, một lúc lâu đều không nói gì.

Hắn hiểu rõ Khổ Thái nói ý tứ, ý tứ thực lực của Khổ Thái nàng sớm đã xa xa cao hơn hắn, nếu mà cứng rắn đoạt, nàng cũng có thể cướp được, bởi vì mình năm đó ân tình, nàng chỉ nói mượn. Nói là mượn, kỳ thực chẳng khác nào muốn lấy đi qua mà thôi.

Thấy Mạc Vô Kỵ một lúc lâu đều không nói gì, Khổ Thái nói lần nữa:

- Mạc đại ca, tuy rằng ta bởi vì một phần cơ duyên, tu vi hiện tại hơi mạnh một phần so với Mạc đại ca, nhưng nếu mà Mạc đại ca có cái gì khó khăn mà nói, ta tuyệt đối sẽ không nhắc lại chuyện này.

Nói đến đây Khổ Thái do dự một chút, lại giải thích một câu:

- Mạc đại ca, vũ trụ gần khả năng đại biến, rất nhiều tuyệt thế cường giả đều sẽ ra tới. Ta tu luyện là công pháp ám thuộc tính, nếu như không có Hắc Ám Bản Nguyên Châu mà nói, rất khó vượt qua một bước kia. Năm đó ta là bởi vì tu vi quá yếu, mới không biết tác dụng của ám bản nguyên châu đối với ta.

Mạc Vô Kỵ vẫn là trầm mặc không nói, năm đó nếu mà không phải là hắn, Khổ Thái không muốn nói đi chỗ đó cái ám bản nguyên nơi tu luyện, chính là tiến vào mới ấp trứng Thần Vực Sào cũng không thể. Khổ Thái duy nhất tác dụng, chính là giúp hắn cảm ứng được ám bản nguyên quy tắc phương hướng.

Kế tiếp, là hắn mang theo Khổ Thái tiến vào một mảnh kia ám bản nguyên không gian, là hắn sẽ lại đem Hỗn Độn ám bản nguyên tinh lưu cho Khổ Thái tu luyện, coi như là này ám bản nguyên châu, cũng là hắn phát hiện trước sau đó là hắn bắt được. Lúc đó hắn sở dĩ cùng Khổ Thái nói một chút, ám bản nguyên châu đối với hắn có tác dụng hắn muốn thu lại. Không phải là bởi vì ám bản nguyên châu là Khổ Thái, mà là hắn tôn trọng Khổ Thái, không có sẽ đem Khổ Thái đặt ở địa vị người yếu.

Hắn là một người có tình, hữu tình mới đúng là trân quý nhất. Cộng thêm hắn tu luyện là Phàm Nhân Đạo, đối với hữu tình, thân tình càng là vừa ý. Nếu mà ám bản nguyên châu còn đang ở trên người hắn, hắn sẽ không chút do dự lấy ra cho Khổ Thái, sau đó cáo từ rời đi.

Hắn không hiểu trong thời gian này Khổ Thái đã trải qua cái gì, tại trước mặt thực lực và đại đạo, nàng lựa chọn để cho hữu tình biến đi.

Điều này làm cho hắn nhớ lại Bàn Hiệt, tuy rằng Khổ Thái không có tuyệt tình như Bàn Hiệt, lại như nhau để cho hắn cảm thấy một loại cảm giác tại trước mặt thánh nhân đại đạo cùng thực lực, hữu tình bé nhỏ không đáng kể.

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng, hắn nhớ lại thà rằng chính bản thân chết cũng phải nhắc nhở hắn Hàn Thanh Như, nhớ lại mạo hiểm nguy hiểm tính mạng sẽ lại đem Mạc Thanh Triệt cứu đi Nhan Ly, nhớ lại nguyện ý cùng chính bản thân cùng nhau liều mạng Nguyên Chấn Nhất cùng Thập Nhất Nương...

Cũng không phải hết thảy hữu tình đều có thể thay đổi, tuyệt đại đa số hữu tình tại trong năm tháng trở nên càng trân quý.

Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, nói với Khổ Thái:

- Rất xin lỗi, ta hiện tại không cách nào lấy ra ám bản nguyên châu.

Khổ Thái nao nao, theo nàng, Mạc Vô Kỵ là một người cực độ hào phóng, nàng mở miệng muốn, Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ cho nàng. Lập tức nàng liền hiểu được, Mạc Vô Kỵ cũng là tu luyện nàng Ám Giới ám thuộc tính công pháp, ám bản nguyên châu đối với Mạc Vô Kỵ cũng có tác dụng cực lớn.

Thánh Nhân cảnh ai không muốn bước vào? Nàng muốn bước vào Thánh Nhân cảnh, Mạc Vô Kỵ cũng muốn bước vào Thánh Nhân cảnh.

Nghĩ đến điểm này về sau, Khổ Thái bình tĩnh nói:

- Đã như vậy, này Khổ Thái cũng không làm khó cho Mạc đại ca. Ta cùng Mạc đại ca đã lâu không gặp, Mạc đại ca hôm nay tới đến ngày khổ thành, muốn cùng ta cùng nhau vào thành ở vài ngày sao?.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Không cần, sau này còn gặp lại, ta đi trước.

Đái Nam Kiếm thấy Mạc Vô Kỵ phải đi, nhanh chóng nói:

- Mạc sư huynh, ca ca ta còn có một món đồ đạc tại Khổ Gia.

Nàng vội vã muốn muốn lấy về Hỗn Độn Thiết Mẫu đưa cho Mạc Vô Kỵ, theo nàng, thực lực của Mạc sư huynh sẽ không kém so với Khổ Thái.

- Không cần, chúng ta đi thôi.

Mạc Vô Kỵ biết Đái Nam Kiếm nói là Hỗn Độn Thiết Mẫu, hắn có chút hoài nghi Đái Nam Kiếm nghĩ sai rồi. Hỗn Độn Thiết Mẫu là hắn tại dưới mạt ni Thần Thành nhìn thấy, rất có thể vốn chính là Khổ Gia đồ đạc.

- Ngươi là muốn tìm Hỗn Độn Thiết Mẫu sao?

Khổ Thái bỗng nhiên lấy ra một khối cục sắt lớn chừng quả đấm nói.

Mạc Vô Kỵ vừa nhìn lớn chừng quả đấm cục sắt, liền biết đây chính là Hỗn Độn Thiết Mẫu. Hắn khẳng định một khối Hỗn Độn Thiết Mẫu chính là ngọn núi kia giống nhau Thiết Mẫu, chỉ là không biết là Đái Phóng đào xuống, còn là Khổ Gia đào xuống.

- Vốn là của ca ca ta.

Đái Nam Kiếm giọng nói có chút băng hàn, Khổ Gia sẽ lại đem ca ca của nàng giết, lại còn có dũng khí sẽ lại đem ca ca của nàng đồ đạc lấy ra tại trước mặt nàng nói chuyện.

Khổ Thái bình tĩnh nói:

- Của ai ta không rõ ràng lắm, bất quá ta muốn hỏi ngươi một chút, năm đó ca ca ngươi Đái Phóng là từ địa phương nào đạt được khối Thiết Mẫu này.

Mạc Vô Kỵ sắc mặt trầm xuống, Khổ Thái lời này có chút khinh người quá đáng. Cho tới nay đều là hắn đối với Khổ Thái có ân, Khổ Thái ngoại trừ sẽ lại đem hắc ám công pháp cho hắn nhìn một chút ra, cũng không có báo qua cái gì ân. Còn có từ lời Khổ Thái nói, hắn đã hiểu Hỗn Độn này Thiết Mẫu đích thật là Đái Nam Kiếm ca ca Đái Phóng.

- Mạc sư huynh, chúng ta đi thôi.

Đái Nam Kiếm lần này ngay cả lời đều lười nói, chỉ là xoay người nói với Mạc Vô Kỵ.

Vốn muốn nói mấy câu Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên có chút hào hứng bừng bừng hắn lên, hắn tay vung lên một cái, lại đem Đái Nam Kiếm mang theo, tế xuất Tuế Nguyệt Bàn, ngay lập tức từ bên ngoài Thiên khổ thành biến mất.

Tạo Hóa bảo vật Tuế Nguyệt Bàn? Khổ Thái thấy Mạc Vô Kỵ Tuế Nguyệt Bàn, nhãn thần từng trận co quắp, lập tức nàng hít một hơi thật sâu, truyền ra một đạo tin tức. Sau đó đối với người còn lại nói:

- Khổ Gia mọi người trở về, Khổ Tà lưu lại.

Chỉ là không tới nửa nén hương, một người nam tử vừa ốm vừa cao liền từ hư không dưới thân, rơi vào Khổ Thái trước mặt, khom người đáp:

- Ra mắt Thánh chủ.

Khổ Thái giơ tay lên lấy ra một quả ngọc bài đưa cho nam tử cao gầy nói:

- Ngươi dựa theo cái thần niệm ấn ký này, đem cô gái này mang về. Nhớ là tên nam tử kia cùng ta có chút quan hệ sâu xa, ngươi không nên giết, thả hắn rời đi sao?. Chỉ cần đưa giới chỉ cùng phi hành pháp bảo của hắn mang về liền có thể.

- Dà!

Nam tử cao gầy khom người thi lễ một cái đáp.

Sau khi nam tử cao gầy rời đi, Khổ Thái lần nữa xuất ra một quả bùa chú đưa cho Khổ Tà nói:

- Ngươi kích phát cái bùa chú này về sau, chờ sau khi trở về sẽ lại đem tình huống cụ thể nói cho ta biết.

Khổ Tà nhanh chóng tiếp nhận bùa chú, tiện tay đem cụt tay nhặt lên tiếp nối, đi theo liền nhanh chóng rời đi.

...

- Mạc sư huynh, xin lỗi, ta không biết Khổ Gia Khổ Thái cùng ngươi là người quen.

Rời đi ngày khổ thành về sau, Đái Nam Kiếm có chút bất an nói.

Nàng nhìn ra, Mạc Vô Kỵ là bởi vì nàng duyên cớ mới cùng Khổ Thái quan hệ trở nên mới lạ.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Cùng ngươi không có quan hệ, coi như là không có chuyện của ngươi, nàng vẫn sẽ cùng ta xa lạ.

Khổ Thái hỏi hắn muốn ám bản nguyên châu, Mạc Vô Kỵ liền hiểu, coi như là ngày hôm nay không có gặp phải, sau này Khổ Thái vẫn sẽ tìm hắn đòi tấm hạt châu này. Bởi vì Khổ Thái đã có dã tâm, nàng dã tâm là Thánh Nhân, không có ám bản nguyên châu hoặc là Ám Mộc, nàng rất khó bước vào Thánh Nhân cảnh.

Thấy Đái Nam Kiếm còn muốn lên tiếng, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên dừng lại lời Đái Nam Kiếm nói, ngừng Tuế Nguyệt Bàn:

- Có người đuổi tới.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1198: Đạo Thứ Hai Vũ Trụ Đạo Tắc

- Lá gan rất to a, ngồi Tuế Nguyệt Bàn, còn dám chậm ung dung lắc lư như vậy, thậm chí dám dừng lại chờ Bàn gia ngươi đến.

Theo thanh âm, một tên thân hình cao lớn hòa thượng béo xuất hiện ở phía trước Tuế Nguyệt Bàn.

Mạc Vô Kỵ ngay cả Tuế Nguyệt Bàn đều không có thu lại, mà là nhìn xem hòa thượng béo này nói ra:

- Ngươi chỉ là một cái Hợp Thần bảy tầng, rất nhanh liền có người đem ngươi bóp thành vụn thịt.

- Ha ha ha ha...

Hòa thượng béo cười ha ha:

- Ngươi Bàn gia ngược lại là muốn nhìn ai có thể đem ta bóp thành vụn thịt.

- Hắn nói không sai, ta đích xác là có thể đưa ngươi bóp thành vụn thịt...

Đi theo thanh âm rơi xuống, một cái nguyên khí thủ ấn trống rỗng từ không trung rơi xuống.

Tên hòa thượng béo này cũng cảm giác được chính mình không gian chung quanh lập tức bị trói lại, trong mắt của hắn lộ ra hoảng sợ, tại Ám giới từ đâu tới cường đại như thế cao thủ?

- Dừng tay...

Hòa thượng béo vừa mới nói hai chữ, liền bị nguyên khí thủ ấn này bóp thành một đám huyết vụ, một viên Nguyên Châu rơi xuống, Mạc Vô Kỵ tay cuốn một cái, liền đem viên này Nguyên Châu nắm ở trong tay.

Thần niệm quét vào đi, Mạc Vô Kỵ lập tức liền biết đây là một cái tiểu thế giới. Thần niệm của hắn chỉ là đơn giản đánh sâu vào một chút, tiểu thế giới này cấm chế liền bị hắn mở ra, đi theo bên trong tiểu thế giới đi ra một tên chỉ có Thần Quân tu vi thanh niên nam tử.

Thanh niên tựa hồ thương thế rất nặng, hắn vừa ra tới ngay cả cảm kích cũng không kịp, an vị trên mặt đất chữa thương. Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, hắn nhìn ra, người thanh niên này nếu như không tranh thủ thời gian chữa thương, thức hải liền sẽ tiếp tục vỡ ra, cuối cùng đến triệt để hủy diệt tình trạng.

Đem hòa thượng béo bóp thành bã vụn chính là một tên nam tử cao gầy, hắn lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ:

- Người mới vừa rồi bị ta bóp chết chí ít có một câu không có nói sai, lá gan của ngươi đích thật là rất béo tốt.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, thậm chí có chút bình thường trở lại. Khổ Thái nếu lựa chọn đại đạo, có thể chịu đến bây giờ mới động thủ, cũng coi là còn có mấy phần hương hỏa chi tình.

Mạc Vô Kỵ không nói gì, người cao gầy Chuẩn Thánh bốn tầng này, thật đúng là không có bị hắn nhìn ở trong mắt. Hắn đang đợi, trước đó gia hỏa bị Đới Nam Kiếm chém đứt một đầu cánh tay kia cũng tới, chỉ là ở phía sau mà thôi.

Vẻn vẹn mấy tức thời gian, Khổ Tà liền rơi vào bên người người cao gầy này.

Cái này khiến Mạc Vô Kỵ hơi nghi hoặc một chút, dựa theo suy đoán của hắn, Khổ Tà kia động tác tựa hồ cũng không phải là muốn hiện thân, mà là muốn giám sát người cao gầy ý tứ.

- Con vật nhỏ kia có phải hay không để cho ngươi đến giám thị ta, sau đó đem hết thảy báo cho nàng?

Người cao gầy bỗng nhiên nhìn xem tới Khổ Tà, từ tốn nói.

Khổ Tà cúi người hành lễ:

- Đúng vậy, Thái Thượng, đệ tử vẫn còn có chút không hiểu nhiều lắm.

Người cao gầy bị Khổ Tà xưng là Thái Thượng này bình tĩnh nói:

- Ngươi có phải hay không không rõ vì cái gì ta muốn đem ngươi kêu đi ra?

- Đúng thế.

Khổ Tà đích thật là hơi nghi hoặc một chút, đừng nhìn Khổ Thái cũng là Khổ gia hậu đại, trên thực tế Khổ Thái mới là Khổ Tà cùng trước mắt Thái Thượng này cừu nhân. Khổ Thái tiền nhân Khổ Chử thoát đi Khổ gia trước đó, thế nhưng là ra tay ngoan độc, hắn lợi dụng Khổ gia cho hắn đoạt được Ám Mộc mảnh vỡ, lại mang theo Ám Mộc mảnh vỡ đào tẩu. Cái này cũng chưa tính, hắn liên tiếp giết 7~8 tên Khổ gia dòng chính.

Theo Khổ Tà, hiện tại Thái Thượng Khổ Ấn Tang còn không phải là đối thủ của Khổ Thái, lúc này thiêu phá quan hệ, cũng không phải là thỏa đáng nhất thời điểm.

Người cao gầy bị Khổ Thái mệnh lệnh đi ra này chính là Khổ gia duy nhất Thái Thượng trưởng lão, cũng là Khổ gia người thực lực mạnh nhất, Khổ Ấn Tang. Khổ Ấn Tang tồn tại, tại Khổ gia cũng chỉ có mấy người biết mà thôi. Thẳng đến Khổ Thái đi vào Thiên Khổ thành, người Khổ gia mới biết được, Khổ Ấn Tang xa xa không phải Khổ gia mạnh nhất tồn tại.

Khổ gia mạnh nhất tồn tại, là năm đó phản ra Khổ gia Khổ Chử hậu nhân, một cái gọi Khổ Thái hoàng mao tiểu nha đầu.

Khổ Ấn Tang đem ánh mắt rơi vào Mạc Vô Kỵ trên Tuế Nguyệt Bàn, ngữ khí rốt cục có vẻ kích động:

- Khổ Tà, ngươi biết Tuế Nguyệt Bàn này lai lịch sao?

Khổ Tà lắc đầu, hắn cũng không biết Tuế Nguyệt Bàn lai lịch.

- Tuế Nguyệt Bàn nghe đồn là ta Khổ gia tiên tổ Khổ Tâm Nhân bảo vật, căn cứ nghe đồn, ta Khổ gia tiên tổ Khổ Tâm Nhân càng là thu hoạch được đỉnh cấp Thần vị cường giả, khoảng cách Thánh Nhân cũng chỉ có cách xa một bước. Mà bây giờ Tuế Nguyệt Bàn lại bị một con kiến hôi cầm khắp nơi rêu rao, ta há có thể nhịn xuống đi? Loại vật này nếu như bị Khổ Thái hoàng mao nha đầu kia đạt được, ta không còn có đuổi theo cơ hội.

Khổ Ấn Tang hít vào một hơi, ngữ khí mang theo một loại kích động.

Khổ Tà lập tức nói:

- Thái Thượng nói chính là, Khổ Thái kia chỉ là một cái ỷ vào linh căn không tệ lông vàng, cũng dám đến Khổ gia đoạt quyền. Nếu không phải Thái Thượng muốn ỷ vào nàng vì Khổ gia xuất lực, đã sớm nghiền chết nàng.

- Không, nàng không có đơn giản như vậy, cái này đợi lát nữa lại nói.

Khổ Ấn Tang lần nữa đem ánh mắt rơi vào trên Tuế Nguyệt Bàn.

Từ hắn mới vừa rồi cùng Khổ Tà không coi ai ra gì đối thoại, Mạc Vô Kỵ liền biết, người cao gầy này căn bản cũng không có đem hắn xem như sống. Mà lại không gian chung quanh toàn bộ bị người này giam cầm, hắn thấy, chính mình cùng Đới Nam Kiếm là chắp cánh khó chạy thoát.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than một tiếng, nếu như không phải hắn xuất hiện, Khổ Thái cuối cùng bị người Khổ gia ám toán, nàng còn không biết là chuyện gì xảy ra.

Đối với gia tộc này, Mạc Vô Kỵ hiện tại là càng chán ghét đứng lên.

- Ngươi biết ta vì cái gì không có động thủ sao?

Khổ Ấn Tang nhìn xem Mạc Vô Kỵ từ tốn nói:

- Bởi vì ta muốn biết ngươi tại nữ nhân này trong mắt địa vị, ta muốn hỏi thăm một chút Đới Phóng lúc trước tìm kiếm bảo vật địa phương ở nơi nào.

Mạc Vô Kỵ lập tức liền biết gia hỏa này muốn chế trụ hắn, sau đó ép hỏi Đới Nam Kiếm. Đới Nam Kiếm hiện tại Hợp Thần bốn tầng, liền xem như Chuẩn Thánh tầng năm cũng rất khó đối với nàng tiến hành sưu hồn.

- Là Khổ Thái để cho ngươi tới?

Mạc Vô Kỵ đối với Khổ Ấn Tang lời nói căn bản cũng không có để ý, hắn để ý có phải hay không Khổ Thái để hắn theo đuổi giết chính mình, mặc dù hắn đoán được khẳng định là Khổ Thái mệnh lệnh.

- Ngươi rất thông minh, nàng không muốn tự tay giết ngươi, cho nên để cho ta tới giết ngươi, sau đó đưa ngươi đồ vật mang về cho nàng. Bất quá ta giết ngươi ngược lại là thật, đồ vật lại sẽ không mang về cùng với nàng...

Khổ Ấn Tang nói chuyện đồng thời, đại thủ ấn liền chộp tới Mạc Vô Kỵ.

Chỉ là thủ ấn của hắn vừa mới duỗi ra đến một nửa, cũng cảm giác được không thích hợp. Không Gian quy tắc này rõ ràng bị quy tắc của hắn trói buộc lại, ở vào dưới đạo vận quy tắc của hắn, vì sao thủ ấn của hắn vươn đi ra gian nan như vậy?

Khi Mạc Vô Kỵ đồng dạng duỗi ra một tay ấn thời điểm, hắn đột nhiên hiểu được. Khuôn mặt gầy yếu càng là tái nhợt.

Hắn nghĩ tới quá nhiều phương thức đối phó Khổ Thái, chính là không có nghĩ tới trước mắt người tuổi trẻ bình thường này cường đại cùng đáng sợ.

Hắn thấy, người trẻ tuổi bình thường này chỉ là ỷ vào Đới Nam Kiếm là Hợp Thần bốn tầng mà thôi. Mà bây giờ, người ta tại dưới quy tắc của hắn, nhẹ nhõm liền dùng Thần Nguyên thủ ấn nghiền ép hắn, cái này há lại chỉ có từng đó là lợi hại? Liền xem như Khổ Thái cũng còn lâu mới là đối thủ của người nọ.

Đi nhanh lên, đây là Khổ Ấn Tang ý niệm duy nhất. Điên cuồng thiêu đốt thọ nguyên cùng tinh huyết, cuồng bạo Thần Nguyên bạo phát xuống, Mạc Vô Kỵ quy tắc thủ ấn chớp mắt làm nhạt xuống tới.

Chỉ là không đợi Khổ Ấn Tang tránh thoát Mạc Vô Kỵ Không Gian quy tắc, một đạo đáng sợ Thần Niệm Tiễn Ý đánh phía thức hải của hắn. Khổ Ấn Tang tất cả giãy dụa vì đó mà ngừng lại, sau một khắc hắn toàn bộ thân thể liền bị Mạc Vô Kỵ trực tiếp biến thành hư vô bã vụn, thật giống như trước đó hắn bóp chết hòa thượng béo kia đồng dạng.

- Ngươi...

Khổ Tà kinh hãi nhìn xem Mạc Vô Kỵ dùng nguyên khí thủ ấn liền bóp chết Khổ gia Thái Thượng Khổ Ấn Tang, kém chút một hơi đều không có thở tới.

Đới Nam Kiếm đã sớm biết Mạc Vô Kỵ cường đại, nhưng Mạc Vô Kỵ biểu hiện ra cường đại y nguyên xa xa vượt ra khỏi nàng có thể nghĩ tới cảnh giới.

Bất quá nàng rất nhanh liền kịp phản ứng, lập tức cầm ra kiếm kỳ nhào về phía Khổ Tà.

Khổ Tà vốn là so Đới Nam Kiếm yếu quá nhiều, tăng thêm trước đó lại bị Đới Nam Kiếm bổ một đầu cánh tay xuống tới, giờ phút này càng là không có bất kỳ cái gì sức phản kháng, trực tiếp bị Đới Nam Kiếm kiếm kỳ xé rách là mảnh vỡ.

- Mạc sư huynh, cám ơn ngươi, ta rốt cục vì ta ca ca báo một chút thù.

Chém giết Khổ Tà về sau, Đới Nam Kiếm cuối cùng là cảm giác được trong lòng thoải mái một chút.

Năm đó vây giết ca ca của nàng Đới Phóng người chủ đạo, chính là phụ thân của Khổ Tà Khổ Phương Lăng.

Mạc Vô Kỵ trong lòng thầm than một tiếng, lúc đầu hắn là dự định đem Đới Nam Kiếm đưa đến một cái khác tu luyện thành thị, hiện tại sợ là không được.

- Nam Kiếm, dựa theo ta ý nghĩ, ta là dự định đưa ngươi đưa đến Ám giới một cái địa phương mới. Bất quá xem ra Khổ Thái kia sẽ không bỏ qua ngươi. Nếu không, ngươi cùng ta cùng đi đi.

Mạc Vô Kỵ do dự một chút, hay là quyết định đem Đới Nam Kiếm đưa đến Thần giới Phàm Nhân tông đi.

Đới Nam Kiếm đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ:

- Mạc sư huynh, ngươi giúp ta đã đủ nhiều, mà ta cái gì cũng không thể giúp ngươi, há có thể lại làm phiền ngươi. Liền ngay cả ân cứu mạng, ta đến bây giờ cũng không thể báo đáp. Ca ca ta tại Ám giới, cừu nhân của ta tại Ám giới, vô luận như thế nào, ta cũng sẽ không rời đi nơi này. Sư huynh, ta ngay ở chỗ này xuống đây đi, ta muốn tìm đại đạo của chính mình, tương lai cuối cùng có một ngày, ta có thể vì ca ca báo thù.

Gặp Đới Nam Kiếm kiên quyết như thế, Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể cho phép nàng. Mỗi người đều có mình muốn làm sự tình, hắn vì Đới

Nam Kiếm cân nhắc, có lẽ theo Đới Nam Kiếm, rời đi Ám giới ngược lại là để nàng không cách nào mượt mà đại đạo của chính mình.

Giờ phút này thanh niên chữa thương kia đã để thương thế của mình vững chắc lại, hắn đứng lên, đối với Mạc Vô Kỵ cúi người hành lễ:

- Vãn bối Du Tiệp đa tạ tiền bối ân cứu mạng.

Mạc Vô Kỵ gật gật đầu, đem trong tay tiểu thế giới còn cho thanh niên này nói ra:

- Thuận tay mà làm, hòa thượng béo kia bị người giết, ngươi bây giờ có thể đi.

Du Tiệp cũng không hề rời đi, ngược lại quỳ rạp xuống đất:

- Tiền bối xin cứu một chút gia phụ, gia phụ trước đó cảm nhận được có người mượn nhờ Vũ Trụ đạo tắc đi vào Ám giới, tiến đến ngăn cản. Thế nhưng là vãn bối biết người có thể mượn nhờ Vũ Trụ đạo tắc đi vào Ám giới, cũng không phải gia phụ có thể địch...

Mạc Vô Kỵ trong lòng thất kinh, có thể cảm ứng được người khác mượn nhờ Vũ Trụ đạo tắc đi vào Ám giới? Hắn đều không cảm ứng được, phụ thân của Du Tiệp này là ai a, lợi hại như vậy? Mạc Vô Kỵ chợt nhớ tới chết tại Kim Thê bên cạnh tên nam tử kia, chẳng lẽ đó chính là phụ thân của Du Tiệp?

- Phụ thân ngươi là như thế nào cảm ứng được người khác mượn Vũ Trụ đạo tắc đi vào Ám giới? Còn có đưa ngươi phụ thân hình ảnh cho ta xem một chút.

Mạc Vô Kỵ hỏi.

Du Tiệp tranh thủ thời gian vẽ ra một đạo hình ảnh, sau đó nói:

- Cha con ta chỗ tu luyện cũng có một đạo Vũ Trụ đạo tắc, cho nên phụ thân ta cảm ứng được Vũ Trụ đạo tắc về sau, căn dặn ta không thể

rời đi, đơn độc đi trước.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1199: Đạo Tắc Thứ Ba, Không Gian Hỗn Độn

Lúc này Mạc Vô Kỵ vững tin, chính bản thân trước đây từ trên bậc thang màu vàng kia rút ra chính là một cái vũ trụ Đạo tắc.

Nghĩ đến Tạo Hóa kiếm một đạo kiếm khí chi linh đã nói qua, trong vũ trụ có 9 đạo vũ trụ Đạo tắc, Lạc vì nắm trong tay vũ trụ, hắn hợp thân với Tạo Hóa kiếm về sau còn nắm trong tay 9 đạo vũ trụ Đạo tắc. Bây giờ bị hắn đoạt một đạo vũ trụ Đạo tắc, Lạc đối với vũ trụ nắm trong tay liền yếu đi một trong chín phần.

- Du Tiệp, phụ thân ngươi ta đã thấy. Hắn cảm ứng được không sai, là có Thần vị cường giả mang theo một đạo vũ trụ Đạo tắc muốn mượn Ám Giới đặt chân. Khi ta chạy đến, phụ thân ngươi đã vẫn lạc, còn là ta đưa hắn mai táng. Bất quá một đạo vũ trụ Đạo tắc này cũng bị ta phá hư, chí ít bọn họ không cách nào lần nữa mượn một đạo vũ trụ Đạo tắc này đi tới Ám Giới.

Mạc Vô Kỵ có chút cảm khái nói.

Xem ra biết La Hư loại này Thánh Nhân hạ giới về sau không phải là cái gì chuyện tốt, cũng không phải hắn một người.

- A...

Du Tiệp ngốc trệ hắn lên, một hồi lâu mới tự lẩm bẩm, tự nói hắn nói là cái gì, Mạc Vô Kỵ đều không thể nghe hiểu.

Qua một hồi lâu, Du Tiệp mới tỉnh hồn lại, đối với Mạc Vô Kỵ khom người tạ ơn:

- Đa tạ tiền bối đại ân, vãn bối sợ hãi, cả gan thỉnh cầu tiền bối có thể đem địa phương gia phụ ngủ yên nói ra.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ngươi theo ta cùng đi chứ.

- Mạc sư huynh, ta phải đi.

Đái Nam Kiếm không có dự định tiếp tục theo tại Mạc Vô Kỵ cùng nhau, bất chấp nàng biết, có lẽ nàng tu luyện cả đời, cũng xa xa không bằng Khổ Thái, nhưng thù ca ca của nàng, nàng nhất định phải báo.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ nhìn theo Đái Nam Kiếm rời đi, lúc này mới mang theo Du Tiệp đi tới bên cạnh kim thê trước đây.

Kim thê bị Mạc Vô Kỵ phá huỷ, giờ khắc này ở bên cạnh kim thê còn có một cái phần mộ.

Du Tiệp hiển nhiên là một đứa con có hiếu, thấy phụ thân phần mộ, nhào về ở phía trên khóc rống lưu nước mắt.

Một lúc lâu sau đó, hắn cẩn thận sẽ lại đem phụ thân phần mộ toàn bộ dời vào thế giới của mình, lúc này mới nói với Mạc Vô Kỵ:

- Đa tạ tiền bối đại ân, vãn bối cũng phải đi. Vãn bối cùng gia phụ chỗ tu luyện, liền có một đạo vũ trụ Đạo tắc, chỉ là một đạo vũ trụ Đạo tắc này, gia phụ cũng không cách nào lấy đi. Vũ trụ Đạo tắc tuy không pháp lấy đi, nhưng có thể cảm ngộ đại thần thông, tu luyện càng không phải là địa phương khác có thể so sánh.

Đang khi nói chuyện, Du Tiệp xuất ra một cái ngọc giản, lại đem phương vị khắc tại bên trên ngọc giản, đem ngọc giản đưa cho Mạc Vô Kỵ.

Có lẽ Mạc Vô Kỵ tu vi so với phụ thân hắn cao hơn một phần, bất quá hắn cũng không cho là Mạc Vô Kỵ có thể lấy đi một đạo vũ trụ Đạo tắc kia.

- Phụ thân ngươi là tu vi gì?

Mạc Vô Kỵ đột nhiên hỏi.

- Gia phụ Chuẩn Thánh tầng bảy thực lực.

Du Tiệp kính cẩn nói.

Trước hắn liền biết, coi như là cha mình Chuẩn Thánh tầng bảy, muốn ngăn cản cường giả mượn vũ trụ Đạo tắc đi tới Ám Giới, còn kém rất nhiều.

Hắn cũng biết, cha của mình nhất định phải đi. Nếu mà phụ thân không đi nói, bọn họ gặp phải vẫn là một con đường chết.

Không ai có thể mượn vũ trụ Đạo tắc đi tới Ám Giới, hiển nhiên có thể dễ dàng luyện hóa Ám Giới, càng là có thể dễ dàng cảm ứng được chỗ Ám Giới lưu lại một đạo vũ trụ Đạo tắc này.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thầm than, xem ra nếu mà không phải là phụ thân của Du Tiệp, hắn đi ngăn cản nam tử áo màu bạc kia đã chậm. Phụ thân của Du Tiệp Chuẩn Thánh tầng bảy thực lực, khẳng định cùng áo màu bạc nam tử tranh đấu qua một phen, lúc này mới lãng phí một ít thời gian của nam tử áo màu bạc, để cho hắn bắt được cơ hội tiêu diệt nam tử áo màu bạc.

- Cảm ơn ngươi nói cho ta biết chỗ vũ trụ Đạo tắc, vũ trụ Đạo tắc đối với ta rất hữu dụng chỗ, cái này liền đưa cho ngươi.

Mạc Vô Kỵ đem Tiểu Thế Giới trước từ trong tay hòa thượng mập giành được đưa cho Du Tiệp, đồng thời thả một phần tài nguyên tu luyện đi vào.

Không đợi Du Tiệp chối từ, Mạc Vô Kỵ đã rời đi. Hắn muốn trong thời gian ngắn nhất sẽ lại đem Ám Giới đạo vũ trụ Đạo tắc mang đi, nếu không, đạo vũ trụ Đạo tắc này rất có thể bị người khác phát hiện.

Bây giờ là lúc nào? đêm trước khi Diệt thế Lượng Kiếp đến. Đoạn thời gian này, vô số cường giả đều có thể nhô ra. Thần giới có nhiều Thần vị cường giả như vậy, thậm chí còn có mấy cái Thánh Nhân, người nào có thể xác định Ám Giới cũng không có?

Đồng thời, Mạc Vô Kỵ còn có chút hoài nghi La Hư sở dĩ muốn tới Ám Giới, không chỉ là mượn Ám Giới là ván cầu, càng có khả năng bởi vì Ám Giới có một đạo vũ trụ Đạo tắc.

...

- Du tỷ, chúng ta muốn tu luyện tới khi nào mới có thể đi ra ngoài?

Tại một chỗ trong không gian như Hỗn Độn vậy, một cô gái trẻ tuổi mặc váy xanh vóc người thon dài thở dài hỏi.

Tại đây một đoàn không gian Hỗn Độn không biết tu luyện đã bao nhiêu năm, trong lòng nàng sớm đã nôn nóng bất an.

Khoảng cách người cô gái mặc váy xanh chỉ có hơn mười trượng địa phương xa, đồng dạng có một nữ tử, cô gái này mặc quần màu lam. Nàng nghe được cô gái mặc váy xanh hỏi, đình chỉ ngưng luyện trong tay pháp quyết:

- Thư Âm, ta không có nhìn lầm, trong này có một đạo màu tím Đạo tắc, nhất định là một trong vũ trụ Đạo tắc.

Chúng ta bị Bỉ Ngạn Hoa đưa đến một mảnh hỗn độn chỗ, còn có một đạo Đạo tắc, đây là chuyện tốt. Bởi vì nơi này tu luyện, không có bất kỳ địa phương có thể so sánh với. Một khi chúng ta đi ra ngoài, nhất định sẽ tiết lộ nơi này Đạo tắc khí tức cùng Hỗn Độn khí tức, khi đó chúng ta mới là thật chết không có chỗ chôn.

Hai người này chính là mượn Bỉ Ngạn Hoa từ Táng Thần Cốc đi ra Sầm Thư Âm cùng Khúc Du, hai người một đi tới nơi này về sau, Khúc Du liền nói cho Sầm Thư Âm không có khả năng rời đi nơi này.

Khúc Du ngưng tụ là Hỗn Độn Thần Cách, cho nên nàng đối với vũ trụ Đạo tắc cùng không gian hỗn độn cực kỳ mẫn cảm, hơn nữa biết đi ra ngoài dễ dàng tiến đến khó khăn. Điều này cũng thôi, còn bởi vì các nàng là bị Bỉ Ngạn Hoa truyền đưa vào, một khi các nàng đi ra ngoài, nhất định sẽ tiết lộ Đạo tắc khí tức cùng Hỗn Độn khí tức.

Sầm Thư Âm trầm mặc một lúc lâu mới lên tiếng:

- Thế nhưng là này phải đợi tới khi nào a? Như vậy tu luyện tiếp, trong lòng ta căn bản là tĩnh không xuống đc.

- Thư Âm, chúng ta đều đã là Thần Vương hậu kỳ, chỉ cần chút nữa là độ kiếp bước vào Hợp Thần cảnh. Huống hồ đi ra ngoài, cũng là tu luyện a...

Khúc Du có chút bất đắc dĩ nói.

- Thế nhưng là ta phải đi...

Sầm Thư Âm lời còn chưa dứt, đã bị Khúc Du cắt đứt:

- Thư Âm, ta biết ngươi muốn đi tìm đạo lữ của ngươi. Hiện tại trước không nói đạo lữ của ngươi có đúng hay không tới rồi Thần giới, chính là hắn tới rồi Thần giới, ngươi nghĩ rằng chúng ta còn có thể ở tại thần giới sao? Bỉ Ngạn Hoa truyền tống, đều là vượt qua một cái vị diện.

Khúc Du sở dĩ hiểu biết so với Sầm Thư Âm nhiều hơn, ngoại trừ nàng đến từ đỉnh cấp đại tông môn nội tình thâm hậu ra, còn có một cái nguyên nhân, đó là bởi vì nàng ngưng tụ Hỗn Độn Thần Cách.

Hỗn Độn Thần Cách càng tu luyện tới phía sau tốc độ càng nhanh, cảm ngộ đại đạo càng rõ ràng. Còn có thể cảm ngộ đến vũ trụ các loại

bảo vật đặc tính, đây là bất luận cái gì Thần Cách khác không cách nào so sánh.

- Du tỷ, ngươi lúc đó chẳng phải có người yêu sao? Lẽ nào ngươi tuyệt không muốn đi ra ngoài?

Sầm Thư Âm cũng biết Khúc Du nói rất đúng, nhưng trong lòng nàng thật sự là quá mức nhớ nhung Mạc Vô Kỵ.

Bất chấp nàng thu được rất nhiều tin tức về Mạc Vô Kỵ, chỉ cần một ngày nàng không có thấy Mạc Vô Kỵ, nàng một ngày cũng sẽ không yên tâm. Năm đó nàng thế nhưng là tận mắt thấy Mạc Vô Kỵ cứu nàng về sau, bị quấn vào Lục Luân Khư Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì.

Nàng cũng biết người Khúc Du thích là Mạc Vô Kỵ, nhưng nàng cũng không muốn nói cho Khúc Du, đạo lữ của mình chính là Mạc Vô Kỵ. Nàng cùng với Khúc Du sống nương tựa lẫn nhau, nếu mà Khúc Du biết đạo lữ của nàng là Mạc Vô Kỵ, có lẽ sẽ xấu hổ mà đi.

Khúc Du tự giễu cười cười:

- Ta và ngươi bất đồng, hắn bây giờ thành tựu chỉ sợ sớm đã hơn xa với ta. Hơn nữa hắn còn là người đã có thê tử, ta bất quá là khách qua đường bên trong đời hắn mà thôi.

- Hắn đều đem Hỗn Độn Thần Cách đưa cho ngươi.

Sầm Thư Âm nói ra câu nói này, trong lòng cũng không có bất luận cái gì mùi vị, trái lại cảm thấy đây là hắn là nên. Bởi vì không có Khúc Du, Mạc Vô Kỵ có lẽ sớm đã bỏ mình.

Khúc Du nỗ lực dứt bỏ trong lòng tư tự:

- Ngươi chưa từng thấy qua hắn, không biết hắn là hạng người gì, ta khẳng định coi như là toàn bộ vũ trụ, chỉ sợ cũng rất khó tìm ra người thứ hai. Nói lời trong lòng, thời điểm hắn đem Hỗn Độn Thần Cách xem

như một đồ đạc tùy tiện đưa cho ta, ta đều thiếu chút nữa muốn điên cuồng. Cho tới hôm nay, ta vẫn như cũ đang hối hận...

- Ngươi hối hận cái gì? Ngươi không phải là đã thu Hỗn Độn Thần Cách sao?

Sầm Thư Âm nghi ngờ hỏi.

Trong lòng nàng là đồng ý với Khúc Du nói, Mạc Vô Kỵ toàn bộ vũ trụ chỉ có một, tuyệt đối sẽ không tìm ra kẻ thứ hai.

Khúc Du yếu ớt nói:

- Ta hối hận đã nhận Hỗn Độn Thần Cách của hắn, tuy rằng ta biết, coi như là một lần nữa, ta sợ rằng vẫn như cũ nhịn không được sẽ nhận lấy, thế nhưng là...

- Vì sao?

Sầm Thư Âm không hiểu hỏi.

Khúc Du lắc đầu, không trả lời. Nàng sợ một khắc kia chính bản thân nhận lấy Hỗn Độn Thần Cách, đã bị Mạc Vô Kỵ coi thường. Nàng vẫn nghĩ đến, Mạc Vô Kỵ không có đối với nàng vài phần kính trọng, có phải hay không vì nàng tham lam nhận Hỗn Độn Thần Cách.

- Ầm!

Một tiếng kịch liệt nổ vang chi âm truyền vào mảnh hỗn độn này không gian, Sầm Thư Âm cùng Khúc Du đều là kinh hoảng đứng lên, hai người hai mặt nhìn nhau, không biết xuất hiện chuyện gì.

Dù thực lực của các nàng đều tới rồi Thần Vương hậu kỳ, thế nhưng là trong lòng các nàng rất rõ ràng, so với những cường giả kia, các nàng cả con kiến hôi cũng không bằng.

Loại này có vũ trụ Đạo tắc không gian hỗn độn, một khi bị người phát hiện, các nàng có mệnh sống sót mới đúng là chuyện lạ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1200: Minh Thánh

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên nhìn trước mắt một đạo như có như không đạo tắc màu tím, hắn rốt cuộc hiểu rõ vì cái gì Du Tiệp nói hắn cùng phụ thân hắn đều thu không đi đạo tắc này. Đồng thời cũng càng là khẳng định, đạo tắc màu tím này cùng lúc trước hắn từ trong Kim Thê rút ra đi ra chính là một màn đồng dạng.

Cái này nhất định là Vũ Trụ đạo tắc không thể nghi ngờ, Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, vừa định đi vào lại nhìn thời điểm, bỗng nhiên dừng bước, lạnh giọng quát:

- Là ai?

Một đạo nhạt yếu bóng dáng thời gian dần trôi qua rõ ràng, cứ việc rõ ràng, Mạc Vô Kỵ y nguyên thấy không rõ tướng mạo của hắn, chỉ có thể nhìn thấy một mảnh màu đỏ sậm. Đồng thời còn cảm giác được người này toàn thân trên dưới đều mang một loại âm khí, thật giống như từ dưới 19 tầng Địa Ngục bò dậy đồng dạng.

Rõ ràng chưa từng gặp qua người này, người này hết lần này tới lần khác cho Mạc Vô Kỵ một loại có chút quen thuộc cảm giác. Không chỉ có như vậy, Mạc Vô Kỵ mơ hồ cảm giác được người này tu vi tựa hồ còn ở phía trên hắn.

Phải biết hắn Chuẩn Thánh chín tầng, ở trên hắn vậy coi như là Thánh Nhân. Cũng không phải mỗi người đều cùng hắn Phàm Nhân Đạo một dạng, có tầng mười, tầng mười một cùng tầng mười hai cảnh giới.

- Nho nhỏ sâu kiến vận khí không tệ, thế mà trước bản thánh một bước tìm được nơi này, đáng tiếc.

Thân ảnh màu đỏ sậm ngữ khí thản nhiên nói, hiển nhiên Mạc Vô Kỵ trong mắt hắn chính là một con kiến hôi.

- Ngươi hay là Thánh Nhân?

Mạc Vô Kỵ có chút kinh dị đứng lên, La Hư Thánh Nhân xuống Kim Thê rõ ràng bị hắn rút lấy Vũ Trụ đạo tắc, gia hỏa này lại là chỗ nào xuất hiện?

- Ha ha...

Nam tử màu đỏ sậm này cười ha ha một tiếng, đại đạo quy tắc bỗng nhiên bao trùm toàn bộ không gian, nhìn thật giống như đem Mạc Vô Kỵ triệt để trói buộc tại trong không gian của hắn.

Mạc Vô Kỵ không hề động, nam tử màu đỏ sậm này thực lực hắn là không kém hắn, bất quá hắn cũng không thèm để ý. Lấy hắn Phàm Nhân Đạo hoàn mỹ quy tắc, chính là Thánh Nhân thì như thế nào? Cũng vô pháp dùng thiên địa quy tắc trói buộc chặt không gian của hắn. Giờ phút này hắn tại cảm thụ đối phương Không Gian quy tắc, hắn cũng cảm giác được. Đối phương quy tắc khí tức thật sự là hắn là gặp qua, năm đó ở Đại Hoang hải vực thời điểm, hắn cùng Đại Ngưng hòa thượng còn có Phá Toái giới tầng thứ ba Cổ Vĩnh Tiêu, liên thủ xử lý qua một cái Âm Minh giới gọi Nguyên Kiệt gia hỏa.

Cổ Vĩnh Tiêu bị Mạc Vô Kỵ từ Phá Toái giới tầng thứ ba trong tượng đá kia cứu được về sau, bị Nguyên Kiệt truy sát đến Đại Hoang hải vực. Lúc ấy Mạc Vô Kỵ đang cùng Đại Ngưng hòa thượng chuẩn bị tiến vào Thất Giới Thạch, gặp loại chuyện này, tự nhiên là không chút do dự xuất thủ tương trợ.

- Ta nói là người nào, nguyên lai là đến từ Thất Minh điện. Năm đó bị ta giết một cái gọi Nguyên Kiệt gia hỏa, tên kia là Thất Minh điện Thất

Vương một trong Câu Hồn Vương, ngươi sẽ không cũng là trong đó Thất Vương một trong a?

Mạc Vô Kỵ từ tốn nói.

Năm đó hắn cần cùng Đại Ngưng hòa thượng mấy người liên thủ xử lý Nguyên Kiệt, đó là bởi vì một khi tiết lộ Nguyên Kiệt là bọn hắn xử lý, bọn hắn sẽ mãi mãi không có ngày yên tĩnh.

Mà bây giờ Mạc Vô Kỵ đã là Chuẩn Thánh chín tầng viên mãn thực lực, tiến thêm một bước chính là Chuẩn Thánh mười tầng. Hắn ngay cả Thánh Nhân cũng không sợ, há có thể e ngại một cái Thất Minh điện Thất Vương một trong?

Lúc trước giết Nguyên Kiệt thời điểm, tên kia nhiều nhất bất quá là một vị Tiên Đế cảnh giới đỉnh cao. Liền xem như tên trước mắt này mạnh mẽ hơn Nguyên Kiệt gấp trăm lần, cũng sẽ không bị Mạc Vô Kỵ để vào mắt, xem ra hắn ngược lại là quá lo lắng.

- Rất tốt, nguyên lai ta lưu tại Âm Minh giới Thất Vương một trong Câu Hồn Vương lại là bị ngươi giết, hôm nay bản thánh liền nhìn xem ngươi có thể nấu ra mấy lượng Hồn Du tới...

Nam tử màu đỏ sậm nghe được Mạc Vô Kỵ lời nói về sau, quanh thân sát khí bốn phía, trói buộc chặt không gian chớp mắt liền bị loại sát khí này xâm nhập.

Một cái âm âm u u màu nâu đen đại thủ chộp tới Mạc Vô Kỵ, không gian bị âm khí chớp mắt bao quanh, loại này âm khí có thể để người ta hồn phách tại trong khoảng thời gian ngắn hóa thành minh tinh.

Dưới trướng hắn Thất Minh điện Thất Vương, mỗi một cái đều là không thể thay thế, cũng không phải là một vị Tiên Đế liền có thể thay thế Thất Vương vị trí. Hiện tại Mạc Vô Kỵ thừa nhận giết hắn thủ hạ Câu Hồn Vương, để hắn thực lực nhất thời chậm lại nhiều năm như vậy, hắn há có thể buông tha Mạc Vô Kỵ.

Nam tử màu đỏ sậm vừa động thủ, Mạc Vô Kỵ liền biết chính mình tính ra sai lầm. Gia hỏa này há lại chỉ có từng đó là so với lúc trước Câu Hồn Vương cường đại gấp trăm lần? Liền xem như vô số cái gấp trăm lần cũng không chỉ a.

Gia hỏa này chỉ sợ thật là một cái Thánh Nhân, Mạc Vô Kỵ cùng gia trì qua Vũ Trụ đạo tắc nam tử áo màu bạc động thủ một lần, biết nam tử màu đỏ sậm này thực lực không thể so với gia trì qua Vũ Trụ đạo tắc nam tử áo màu bạc yếu.

Nếu là ở trước đó, Mạc Vô Kỵ cũng chỉ có thể bại lui mà đi, hiện tại Mạc Vô Kỵ lại là không sợ chút nào.

Lúc trước hắn mới Chuẩn Thánh tầng năm, hiện tại hắn Chuẩn Thánh chín tầng, thực lực không biết tăng lên bao nhiêu cái bậc thang.

Đại thủ âm âm u u kia chộp tới đồng thời, Mạc Vô Kỵ chính là một chỉ oanh ra.

Bị nam tử màu đỏ sậm khống chế không gian chớp mắt hóa thành Mạc Vô Kỵ thiên địa, giữa vùng thiên địa này, hắn chính là Chúa Tể.

Quy Tắc không gian căn bản cũng không có trói buộc chặt Mạc Vô Kỵ khoảng cách, ngay cả đạo thủ ấn màu đỏ sậm kia, tại Mạc Vô Kỵ dưới Thiên Địa nhất chỉ này cũng trực tiếp tản mất.

Tại Mạc Vô Kỵ Thiên Địa Chỉ đánh ra chớp mắt, nam tử màu đỏ sậm thân hình liền trở nên ngưng thực đứng lên. Mặt của hắn giống nhau là màu đỏ sậm, căn bản là nhìn không ra lúc đầu sắc thái, nhưng hắn trong mắt hiện ra nồng đậm chấn kinh, tại nho nhỏ Ám giới, còn có người có thể nhẹ nhõm như vậy phá vỡ hắn Không Gian quy tắc, đồng thời một chỉ liền xé rách thủ ấn của hắn.

Rung động cũng chỉ là chớp mắt mà thôi, một thanh trường mâu màu đỏ như máu bị nam tử màu đỏ sậm này tế ra, trường mâu quét sạch mà xuống, cuốn lên một đạo giống như sóng cả đồng dạng huyết hà.Nhìn

huyết hà này thật giống như Mạc Vô Kỵ Trường Hà thần thông một dạng, Mạc Vô Kỵ biết huyết hà sóng cả mãnh liệt này tuyệt đối không phải Trường Hà thần thông.

Hắn Trường Hà thần thông khí thế bàng bạc, mang theo một loại thẳng tiến không lùi khí tức. Mà huyết hà này, mang theo quỷ dị sát lục khí tức, hết thảy bị huyết hà cuốn qua sự vật, cũng sẽ ở trong huyết hà nặc tiêu diệt.

Mạc Vô Kỵ Tuyền Qua lĩnh vực điên cuồng điệp gia, Thất Giới Chỉ càng là liên tiếp điểm ra hai ngón tay.

Chỉ thứ ba Tạo Hóa, chỉ thứ tư Âm Dương!

Âm Dương là than này, tạo hóa làm công.

- Oanh!

Phàm Nhân Đạo vận cùng đối phương Âm Minh Đạo vận đụng vào nhau, Phàm Nhân Đạo quy tắc biến thành Thiên Địa Tạo Hóa Chi Lô, cưỡng ép đem huyết hà sóng cả mãnh liệt này nuốt vào.

Tạo Hóa Chỉ muốn niết diệt huyết hà sóng cả mãnh liệt, mang theo vô tận sát lục khí tức cuồn cuộn này.

- Rầm rầm rầm!

Liên miên bất tuyệt thanh âm oanh minh vỡ ra, huyết hà nổ tung ra ức vạn đạo sương mù màu máu. Ức vạn sương mù màu máu này, lần nữa hóa thành huyết mâu, ngạnh sinh sinh đem Mạc Vô Kỵ tạo hóa vỡ ra.

Tạo Hóa đã diệt, Âm Dương sinh ra.

Thiên địa cùng mà vạn vật sinh, Âm Dương tiếp mà biến hóa lên. Bắn nổ sương mù màu máu, giờ khắc này bị Âm Dương Chỉ giảo sát. Làm người ta sợ hãi tới cực điểm Âm Minh khí tức bị Âm Dương Chỉ

quét sạch mà đi, một đạo khí tức tử vong bao phủ lại tên nam tử màu đỏ sậm này.

Thật mạnh! Nam tử màu đỏ sậm trong lòng chấn động mãnh liệt, hắn xuất đạo đến nay, ngoại trừ mấy Thánh Nhân kia bên ngoài, hắn còn chưa bao giờ thấy qua cường đại như thế gia hỏa. Gia hỏa này nhìn nửa điểm cũng không đáng chú ý, vì sao cường đại đến đáng sợ như thế?

Vô số thủ quyết bị hắn oanh ra, giờ phút này quanh người hắn đạo vận càng là tạo thành thực chất. Liên tiếp bảy đạo huyết hà cuồn cuộn mà ra, biến thành bảy đầu huyết sắc trường long.

Bảy đầu huyết sắc trường long này trực tiếp xé rách Mạc Vô Kỵ điệp gia Tuyền Qua lĩnh vực, cuốn lên vô cùng vô tận huyết sát khí tức.

Hắn đạo thứ nhất quay cuồng huyết hà bị Mạc Vô Kỵ Tạo Hóa Chỉ cùng Âm Dương Chỉ nặc tiêu diệt, hắn cũng không tin chính mình liên tiếp bảy đạo huyết hà, Mạc Vô Kỵ còn có thể đối phó.

Liền xem như La Hư lão nhi kia tới, chính mình bảy đạo huyết hà này đối phương cũng chỉ có thể tránh đi. Chỉ cần Mạc Vô Kỵ lui ra phía sau, hắn sẽ ở trước tiên cuốn lên Vũ Trụ đạo tắc đi đường. Hắn đã nhìn ra, liền xem như Mạc Vô Kỵ không bằng hắn, hắn cũng vô pháp làm sao Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh, hắn không biết trải qua bao nhiêu loại tình cảnh này, há có thể không biết tên mặt đỏ sậm này dự định.

Hắn chẳng những không có lui ra phía sau, ngược lại vọt thẳng tiến vào trong bảy đạo vô cùng vô tận huyết hà, đưa tay lại là một chỉ điểm ra.

Thất Giới Chỉ chỉ thứ sáu, Hư Vọng!

Nếu như không phải hắn không muốn để cho Ám giới nhận càng lớn phá hư, hắn thậm chí tế ra chính mình Đại Hủy Diệt Thuật.

Dưới Hư Vọng, hết thảy tất cả đều niết hóa. Bụi vẫn là bụi, đất vẫn là đất.

- Rầm rầm rầm!

Phàm Nhân Đạo cùng Âm Minh Đạo giờ phút này càng là không giữ lại chút nào đụng vào nhau, đầy trời quy tắc vỡ ra đến, đem địa phương này triệt để oanh thành hư vô.

Hoặc là nói ngoại trừ đạo tắc màu tím kia bị đánh ra bên ngoài, những vật khác không còn có bất luận cái gì có thể tồn lưu.

Huyết sắc nổ bể ra đến, toàn bộ Ám giới nửa bên giới vực đều biến thành màu đỏ sậm.

Mạc Vô Kỵ bị âm khí màu đỏ sậm này bao lấy, hắn nhưng thật giống như hoàn toàn không biết đồng dạng, trực tiếp đưa tay chộp tới đạo tắc màu tím kia.

Thấm để lọt lấy khí tức tử vong màu đỏ sậm Âm Minh chi khí, vừa mới chạm đến Mạc Vô Kỵ lĩnh vực, ngay tại dưới Hư Vọng Chỉ đạo vận biến thành hư vô.

Nam tử mặt đỏ sậm khẩn trương, Mạc Vô Kỵ có thể không nhìn hắn Huyết Hà đạo vận, hắn lại không cách nào không nhìn Mạc Vô Kỵ Hư Vọng Chỉ. Mặc dù hắn có biện pháp phá vỡ Mạc Vô Kỵ Hư Vọng Chỉ, nhưng bây giờ Mạc Vô Kỵ đã chộp tới đạo tắc màu tím, hắn chính là phá đi Hư Vọng Chỉ có làm được cái gì? Hắn tới đây duy nhất mục đích, chính là đạo Vũ Trụ đạo tắc kia.

- Dừng tay.

Mắt thấy Mạc Vô Kỵ tay phải bắt đến đạo Vũ Trụ đạo tắc kia, nam tử mặt đỏ sậm rốt cuộc không lo được khác, điên cuồng kêu lên, đồng thời thân thể tăng vọt, tự thân cùng huyết mâu kia dung hợp lại cùng nhau,

biến thành một đạo quay cuồng mấy vạn trượng huyết hà cuốn về phía Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1201: Vũ Trụ Thánh Đạo Hội

- Tạch tạch tạch!

Mạc Vô Kỵ đều có thể rõ ràng nghe được chính mình lĩnh vực bị xé mở, chỗ không gian quy tắc thanh âm vỡ vụn.

Một loại khí tức tử vong nghiền ép lên đến, Mạc Vô Kỵ khẳng định đây là mặt đỏ sậm thủ đoạn tuyệt sát. Mặt đỏ sậm hắn là còn không có Thần vị, giống như này lợi hại, nếu là bị gia hỏa này thu được một đạo Vũ Trụ đạo tắc, gia hỏa này chẳng phải là lại một cái La Hư?

Quay cuồng huyết hà thật giống như đóng băng toàn bộ không gian, không gian trở nên ngưng đọng. Dù là Mạc Vô Kỵ khoảng cách đạo tắc màu tím kia chỉ có mười mấy mét xa, nhưng là mười mấy mét kia thật giống như lạch trời đồng dạng, mỗi đi qua một phần, đều là một loại cực lớn gian nan.

- Phốc!

Một đạo huyết vụ nổ tung, Mạc Vô Kỵ Thánh Thể hậu kỳ luyện thể, giờ phút này cũng bị một đạo vô hình Huyết Mâu đạo vận kéo ra một cái miệng máu.

Cuồng bạo huyết hà sôi trào mãnh liệt, tựa hồ đang sau một khắc, liền sẽ dọc theo miệng máu kia triệt để xé rách Mạc Vô Kỵ quanh thân hết thảy bảo vệ, đem Mạc Vô Kỵ thôn phệ đi vào.

Mạc Vô Kỵ mặt ngoài bình tĩnh không lay động, nội tâm của hắn chỗ sâu so với ai khác đều hiểu, nếu như hắn còn mặc kệ cùng Huyết Hà Trường Mâu dung hợp một thể mặt đỏ sậm, hắn hôm nay chẳng những

lấy không được đạo Vũ Trụ đạo tắc này, thậm chí càng trọng thương thậm chí uy hiếp được mạng nhỏ tình trạng.

Hóa thân quay cuồng huyết hà nam tử mặt đỏ sậm Huyết Hà đạo tắc càng là nhấc lên hung hãn không gian huyết sắc sóng cả, biến thành cuồn cuộn tử khí thôn phệ hướng Mạc Vô Kỵ. Hắn cũng không tin, bằng vào chính mình vô số năm qua Âm Minh Huyết Hà thiêu đốt, tự thân hợp nhất là Huyết Hà Trường Mâu, còn ngăn cản không xuống chỉ là một con kiến hôi.

Tại Mạc Vô Kỵ nhục thân bị xé nứt một khắc này, nam tử mặt đỏ sậm cuối cùng là nhẹ nhàng thở ra.

Trên thực tế hắn một mực tại kinh hãi, lấy hắn mãnh liệt như vậy đạo vận dung hợp đến trong Huyết Hà quy tắc cùng trường mâu sát thế, thế mà không thể đem Mạc Vô Kỵ huyết nhục xương cốt xé mở. Cũng may khi hắn tiếp tục điên cuồng thiêu đốt Huyết Hà đạo vận, để bành trướng huyết hà triệt để quay cuồng lên quét sạch vùng không gian này thời điểm, hắn Huyết Mâu đạo vận rốt cục phá vỡ Mạc Vô Kỵ da thịt.

Chỉ cần hắn xé mở Mạc Vô Kỵ da thịt, gặp được huyết khí, phi nước đại quét sạch huyết hà sóng cả sẽ nhất cổ tác khí đem Mạc Vô Kỵ thôn phệ hết, cho dù là Thánh Nhân cũng vô pháp ngăn cản.

Quả nhiên, tại hắn sát ý mênh mông huyết mâu xé mở Mạc Vô Kỵ da thịt, nổ tung ra một đạo huyết vụ thời điểm, hắn rốt cục trông thấy Mạc Vô Kỵ ngừng lại.

Thừa dịp ngươi bệnh đòi mạng ngươi! Nam tử mặt đỏ sậm sớm đã quyết định, dù là trở về lại bế quan vô số năm khôi phục, cũng muốn nhất cổ tác khí đem Mạc Vô Kỵ xử lý. Lấy kinh nghiệm của hắn, há có thể lại cho Mạc Vô Kỵ cơ hội đông sơn tái khởi?

Tại Mạc Vô Kỵ dừng lại trong nháy mắt đó, huyết hà càng là điên cuồng tăng vọt mười mấy vạn trượng. Ức vạn huyết sắc trường mâu, từ trong quay cuồng huyết đào trào lên mà ra. Lúc này, bất kỳ cái gì ngăn

cản tại dưới ức vạn huyết sắc trường mâu này sinh mệnh, đều sẽ bị không lưu tình chút nào thôn phệ hết.

Mạc Vô Kỵ không có đi nhìn huyết hà tăng vọt kia, thậm chí không có đi quản ức vạn huyết sắc trường mâu trào lên mà đến kia. Giờ phút này hắn đồng dạng là quanh thân đạo tắc quay cuồng, rõ ràng hoàn mỹ Phàm Nhân đạo tắc tại chung quanh hắn cơ hồ tạo thành thực chất đạo vận lưu quang. Mà chính hắn thì là tại đạo vận này lưu quang ở trong nhắm mắt lại, đưa tay chậm rãi vung ra.

Đây là hắn duy nhất không có thi triển qua thần thông, Tuế Nguyệt thần thông, Thời Quang Khởi.

Hoặc là cũng không thể nói hắn không có thi triển qua, đã từng hắn thi triển Tuế Nguyệt thần thông, đều là đem Thời Gian quy tắc da lông dùng tại trên không gian giam cầm.

Bây giờ hắn Chuẩn Thánh chín tầng, càng là cơ bản hoàn thiện chính mình Phàm Nhân giới quy tắc, Tuế Nguyệt thần thông rốt cục có thể thi triển đi ra.

Thời gian nhất thời chậm lại, không gian ngưng kết...

Trong chớp nhoáng này, hết thảy đều đình chỉ trôi qua. Tại một cái chớp mắt này, trong vũ trụ Thời Gian quy tắc bị đọng lại ở, hết thảy tại dưới Thời Gian quy tắc ức vạn đạo tắc, tất cả đều ngừng lại.

Bao quát huyết hà quay cuồng tăng vọt đến mấy trăm vạn trượng kia, ức vạn quét sạch đi ra huyết sắc trường mâu, một dạng dừng lại...

Trong chốc lát, giây lát thành vĩnh hằng.

Nếu như nói vùng không gian này, còn có đang động, đó chính là Mạc Vô Kỵ. Tại hết thảy dừng lại về sau, hắn đã vượt đến đạo tắc màu tím kia bên cạnh, bắt lấy màu tím đại đạo tắc.

Một đạo huyết tiễn phun ra, Mạc Vô Kỵ tay run một cái. Không gian chung quanh kia lần nữa sinh động đứng lên, dừng lại chỉ là khoảng cách, vĩnh hằng biến mất.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng hắn sở dĩ phun ra một đạo huyết tiễn, không phải là bởi vì đạo vũ trụ quy tắc này, mà là bởi vì hắn không cách nào khống chế Thời Gian quy tắc.

Hắn Thời Quang Khởi hay là da lông mà thôi, cưỡng ép nghịch chuyển thời gian, để thời gian nhất thời chậm lại, hắn vượt qua cực hạn của mình.

- Thời Gian quy tắc!

Mặt đỏ sậm kinh hãi, quay cuồng huyết hà đột ngột rơi xuống, ức vạn huyết mâu tiêu tán, huyết hà lại lần nữa cuốn về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không chú ý huyết hà quay cuồng rơi xuống này, tay một vùng, vô cùng vô tận quy tắc khí tức quét sạch mà ra, đạo tắc màu tím này bị hắn trực tiếp quấn vào chính mình Phàm Nhân giới.

Hắn thậm chí ngay cả cấm chế đều không thể đánh vào trên đạo tắc màu tím này, hắn khẳng định chỉ cần mình lại trì hoãn một hơi thời gian, đạo tắc này liền sẽ lần nữa lâm vào cùng mặt đỏ sậm trong quá trình tranh đoạt.

Tại Mạc Vô Kỵ cuốn đi đạo tắc này trong nháy mắt, quay cuồng huyết hà lần nữa đột ngột một trận, lần này không phải là bởi vì Mạc Vô Kỵ Thời Gian quy tắc thần thông, mà là mặt đỏ sậm biết muốn lại đoạt đạo Vũ Trụ đạo tắc này, hắn nhất định phải cùng Mạc Vô Kỵ liều sống liều chết. Cùng Mạc Vô Kỵ đánh tới hiện tại, hắn há có thể không biết Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không sợ hắn.

Một đạo màu đỏ sậm bóng người rõ ràng xuất hiện ở Mạc Vô Kỵ trước người, màu đỏ sậm mặt, màu đỏ sậm tóc dài, màu đỏ sậm da

thịt....- Ngươi đến cùng là ai?

Nam tử màu đỏ sậm cầm thật chặt trong tay huyết mâu, lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, sát khí tại quanh người hắn quét sạch ra từng đợt nghẹn ngào thanh âm.

Lần này hắn không có mạo muội động thủ, hắn nhìn thấy Mạc Vô Kỵ thủ đoạn, tuyệt đối sẽ không so với hắn yếu nửa phần. Tại dưới tình huống không có xuất ra pháp bảo, còn có thể từ nơi này cướp đi đạo tắc màu tím, thủ đoạn này không nên nói so với hắn yếu đi, mà là so với hắn hơi mạnh.

- Ngươi thật là Thánh Nhân?

Mạc Vô Kỵ quanh thân đạo vận cuốn một cái, thương thế trên người hắn biến mất không còn tăm tích.

Hắn tin tưởng tên mặt đỏ sậm này không có lừa hắn, chí ít hắn còn không có gặp qua cường đại như thế Chuẩn Thánh.

Nam tử mặt đỏ sậm gặp Mạc Vô Kỵ cường đại như thế, thế mà thật không biết hắn, ngược lại là hơi nghi hoặc một chút, chẳng lẽ gia hỏa này không phải cái nào đó Thần vị đại năng đoạt xá chuyển thế?

- Bản thánh Di Kỷ, bất quá cùng ngươi biết mấy Thần vị Thánh Nhân kia có chút khác nhau mà thôi, bởi vì bản thánh là không có Thần vị.

Nam tử mặt đỏ sậm ngữ khí cũng là dịu đi một chút.

Có hay không Thần vị, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có để ở trong lòng. Có Thần vị hắn đã thấy nhiều, cũng không nhìn thấy mạnh hơn hắn bao nhiêu.

- Nói như vậy ngươi biết La Hư rồi? Có thể hay không nói cho ta biết tám đại Thánh Nhân còn có mấy cái còn sống?

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt hỏi.

Di Kỷ cười lạnh, căn bản cũng không trả lời Mạc Vô Kỵ vấn đề, mà là nói ra:

- Đạo hữu vừa rồi đạt được một đạo đạo tắc, đạo tắc kia đối với ta tác dụng khá lớn, mà đạo hữu đạo vận ngưng thực, căn bản cũng không cần ngoại giới đạo tắc. Chỉ cần đạo hữu có thể đem đạo tắc kia cho ta, điều kiện cứ việc nói.

- Không hứng thú.

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, liền muốn vừa sải bước ra.

Di Kỷ gặp Mạc Vô Kỵ muốn đi, tranh thủ thời gian nói lần nữa:

- Vị đạo hữu này, không biết ngươi cũng đã biết Vũ Trụ Thánh Đạo Hội?

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, nghi hoặc nhìn Di Kỷ:

- Cái gì là Vũ Trụ Thánh Đạo Hội?

- Vũ Trụ Thánh Đạo Hội chính là giữa vũ trụ cấp cao nhất cường giả tụ tập cùng một chỗ luận đạo, đồng thời giao dịch cấp cao nhất vật phẩm. Ở trong Thánh Đạo Hội, chỉ có ngươi không nghĩ tới đồ vật, không có ngươi không thấy được đồ vật. Nếu là đạo hữu có hứng thú tham gia, đến lúc đó ta gọi đạo hữu cùng đi, đạo hữu tự nhiên biết.

Di Kỷ màu đỏ sậm mặt bỗng nhiên gạt ra vẻ tươi cười, dạng như vậy muốn bao nhiêu khó chịu liền có bấy nhiêu khó chịu.

Sau khi nói xong câu đó, Di Kỷ tựa hồ còn lo lắng Mạc Vô Kỵ do dự, lại tăng thêm một câu:

- Ta vừa rồi nhìn đạo hữu thi triển hẳn là Thời Gian Pháp Tắc a? Ta gặp đạo hữu Thời Gian Pháp Tắc hẳn là vẻn vẹn dừng lại tại trên da lông. Ta lần trước trên Thánh Đạo Hội liền gặp một người, hắn có được

vũ trụ Thời Gian Pháp Tắc Khởi Nguyên Đạo Quyển, chỉ là hắn chào giá quá cao, chúng ta không có mua được mà thôi.

Mạc Vô Kỵ há có thể không biết Di Kỷ tâm tư, đây là lo lắng cho mình đem Vũ Trụ đạo tắc mang đi, lúc này mới nghĩ hết tất cả biện pháp, muốn cùng hắn bảo trì một chút liên hệ, mượn cơ hội đoạt lại Vũ Trụ đạo tắc mà thôi.

Đến đồ vật trong tay của hắn muốn đoạt lại đi, đó là người si nói mộng. Bất quá hắn đối với Vũ Trụ Thánh Đạo Hội này ngược lại là có chút tâm động, chủ yếu là bởi vì hắn Ám Mộc còn thiếu khuyết mấy loại Bản Nguyên Châu. Còn có một cái chính là, hắn đối với Thời Gian Pháp Tắc Khởi Nguyên Đạo Quyển kia rất muốn nhìn một chút.

Di Kỷ cáo già, xem xét Mạc Vô Kỵ biểu lộ, há có thể không biết Mạc Vô Kỵ đang do dự. Hắn không chút do dự xuất ra một viên Truyền Tin Châu ném cho Mạc Vô Kỵ nói ra:

- Vị đạo hữu này, không bằng chúng ta trao đổi một chút Truyền Tin Châu, Thánh Đạo Hội lúc bắt đầu, ta liên hệ ngươi đi?

- Được.

Mạc Vô Kỵ lần này không do dự, trực tiếp lấy ra một đạo Truyền Tin Châu ném cho Di Kỷ.

Hắn hiện tại Chuẩn Thánh chín tầng, lần này xong chuyện đằng sau, hắn khẳng định phải bế quan xông vào Chuẩn Thánh mười tầng, thậm chí cảnh giới cao hơn. Đồng thời hắn đạt được Hỗn Độn Thiết Mẫu, chỉ cần đem Hỗn Độn Thiết Mẫu lần nữa luyện chế là pháp bảo, hắn có tư cách cùng bất luận cái gì Thánh Nhân đối thoại.

Đã có thực lực, vậy liền có thể đi Vũ Trụ Thánh Đạo Hội kia đi dạo, đồng thời hỏi thăm một chút Diệt Thế Lượng Kiếp đến cùng là chuyện gì xảy ra.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1202: Kiếm Quang Đoạt Đạo Tắc

Tại Mạc Vô Kỵ cùng hắn trao đổi Truyền Tin Châu về sau, Di Kỷ đối với Mạc Vô Kỵ mỉm cười, đưa tay xé rách không gian, bước vào trong không gian vỡ ra biến mất không thấy gì nữa.

Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ loại người này tuyệt đối sẽ không tình nguyện an tĩnh, nếu có thứ càng tốt, hoặc là có cơ hội lấy được thứ càng tốt, tuyệt đối sẽ không từ bỏ. Hiện tại quả nhiên, biết rõ chính mình không muốn từ bỏ Vũ Trụ đạo tắc, đối phương y nguyên tiếp nhận Truyền Tin Châu.

Chính là bởi vì nhìn đúng Mạc Vô Kỵ điểm này, hắn mới có nắm chắc tương lai từ trong tay Mạc Vô Kỵ đem Vũ Trụ đạo tắc lần nữa đoạt lại.

Mạc Vô Kỵ nhìn xem Di Kỷ biến mất địa phương, trầm mặc không nói. Đây là một cái cực kỳ khó đối phó gia hỏa, từ Minh Thánh trên ngôn hành cử chỉ, Mạc Vô Kỵ biết đối phương cực kỳ để ý Vũ Trụ đạo tắc, thậm chí đem Vũ Trụ đạo tắc xem như tất đoạt bảo vật.

Dưới loại tình huống này, hắn có thể nhịn tiếp tục đối với mình động thủ, ngược lại nói cho hắn một cái Thánh Đạo Hội, chuẩn bị thả dây dài, có thể thấy được gia hỏa này có bao nhiêu khó đối phó. Dù là biết rõ đối phương ý tứ, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không lùi bước. Hắn đạo là Phàm Nhân Đạo, hắn trong xương cốt lại là một người kiêu ngạo. Hắn Mạc Vô Kỵ tuyệt đối sẽ không bởi vì đạt được một đạo Vũ Trụ đạo tắc, liền muốn tránh đi Minh Thánh Di Kỷ này.

Đừng bảo là Minh Thánh Di Kỷ, liền xem như tám đại Thánh Nhân tề tựu, hắn muốn từ nơi nào qua vẫn là phải từ nơi nào qua. Hắn tu đạo, chính là muốn tại trong vũ trụ không chịu đến bất luận cái gì bên ngoài uy hiếp.

Chỉ là ngừng một chút thời gian, Mạc Vô Kỵ thần niệm liền quét đến Khổ Thái phi độn tới. Hắn không muốn nhìn thấy Khổ Thái, trực tiếp vừa bước một bước vào hư không.

Mạc Vô Kỵ vừa đi, Khổ Thái liền rơi vào Mạc Vô Kỵ cùng Minh Thánh Di Kỷ địa phương chiến đấu. Nàng cẩn thận kiểm tra một hồi không gian chung quanh ba động, thậm chí cúi đầu nhìn bỗng chốc bị đạo tắc xé rách một ít sự vật. Rất nhanh, sắc mặt của nàng liền thay đổi.

Nơi này chiến đấu hai người, tùy tiện một cái đại đạo quy tắc liền hơn xa nàng. Thậm chí có thể nói, nếu như nàng tại hai người này thời điểm chiến đấu lại tới đây, người khác có thể nhẹ nhõm tiêu diệt hắn Khổ Thái.

Minh bạch cái này đằng sau, Khổ Thái nơi nào còn dám truy tung? Cấp tốc rút đi.

...

- Răng rắc!

Khúc Du cùng Sầm Thư Âm chỉ nghe được răng rắc một tiếng nứt vang, một bóng người ngã tiến vào các nàng tu luyện nhiều năm Hỗn Độn không gian.

- Oanh, oanh, oanh...

Tại Hỗn Độn không gian này bị xé mở, rơi xuống một người đồng thời, oanh minh lôi hồ thanh âm vang lên, đi theo liên miên lôi kiếp hồ rơi xuống, phân biệt rơi vào Sầm Thư Âm cùng Khúc Du đỉnh đầu.

- Thư Âm, nơi này không gian bị người xé rách, để cho chúng ta đưa tới lôi kiếp, chúng ta tranh thủ thời gian trước độ kiếp!

Khúc Du vội vàng kêu một câu, đã là tế ra pháp bảo.

Nàng rất rõ ràng, có thể phá vỡ Hỗn Độn không gian, tới chỗ này, tuyệt đối không phải kẻ yếu.

Nàng cùng Sầm Thư Âm tại Hỗn Độn không gian này tu luyện nhiều năm, hiện tại vừa tiếp xúc với ngoại giới thiên địa quy tắc, lập tức liền đưa tới lôi kiếp. Loại tình huống này, chỉ có trước độ kiếp tăng lên thực lực của mình lại nói.

Không cần Khúc Du nhắc nhở, Sầm Thư Âm đồng dạng là tế ra pháp bảo, bắt đầu độ kiếp. Hai người đều không thể đi quản người xông phá Hỗn Độn không gian, rơi ở chỗ này.

Người rơi trên mặt đất kia trừng to mắt nhìn xem chung quanh nồng đậm Hỗn Độn khí tức, lập tức hắn có thấy được đạo Vũ Trụ đạo tắc màu tím kia.

Giờ khắc này hắn chỉ biết là tự lẩm bẩm:

- Hỗn Độn không gian, Hỗn Độn không gian... Còn có Vũ Trụ đạo tắc, còn có Vũ Trụ đạo tắc, ta đây là điên rồi hay là hoa mắt...

Lập tức là hắn biết hắn không có điên, cũng không có hoa mắt. Hắn đi tới địa phương hoàn toàn chính xác chính là Hỗn Độn không gian, hắn nhìn thấy cũng đích thật là Vũ Trụ đạo tắc.

Hắn lập tức liền muốn đi bắt đạo Vũ Trụ đạo tắc kia, lập tức liền tỉnh ngộ lại. Mặc dù hắn giết đối thủ, trong khi cùng đối thủ đấu pháp xé mở mảnh không gian này, nhưng hắn cũng là linh lạc hủy hết, thức hải đã nứt ra.

Hỗn Độn không gian là tốt, đáng tiếc không cách nào làm cho hắn khôi phục linh lạc cùng chữa trị thức hải.

Rất nhanh ánh mắt của hắn liền rơi vào Sầm Thư Âm cùng Khúc Du trên thân, đoạt xá, nhất định phải đoạt xá. Nữ tử chi thân thì như thế nào? Chờ hắn đoạt xá về sau, đạt được nơi này Vũ Trụ đạo tắc, tại Hỗn Độn không gian này nhất định có thể đặt chân vũ trụ đỉnh phong.

Hắn có chút phát run, không phải sợ, mà là kích động.

Chỉ là hai cái Thần Vương mà thôi, liền xem như hai người toàn bộ độ kiếp đến Hợp Thần, hắn muốn đoạt xá, chỉ là Hợp Thần cũng vô pháp ngăn cản hắn.

Một đạo nhàn nhạt Nguyên Thần bóng dáng từ hắn trong thân thể giập nát trồi lên, đạo Nguyên Thần bóng dáng này chăm chú nhìn chằm chằm Khúc Du. Không sai, Khúc Du chính là hắn lựa chọn đoạt xá đối tượng. Hắn cảm nhận được Khúc Du có càng thêm phù hợp Hỗn Độn không gian tu luyện tư chất, ngoại trừ giới tính bên ngoài, thân thể này cơ hồ là hoàn mỹ phù hợp hắn.Đáng tiếc hai tên Thần Vương sâu kiến này đều tại độ kiếp, dù là loại lôi kiếp này trong mắt hắn căn bản cũng không đủ nhấc lên, hắn hiện tại chỉ có Nguyên Thần tồn tại, cũng không dám xông đi vào.

Lôi kiếp hồ rốt cục hoà hoãn lại, Khúc Du ngạc nhiên cảm thụ được tu vi của mình, nguyên lai nàng một mực kẹt tại Thần Vương hậu kỳ, không phải không tiến bộ, mà là bởi vì tại trong Hỗn Độn không gian này, nàng căn bản là không cảm giác được lôi kiếp, không cảm giác được tiến bộ. Nàng cùng Sầm Thư Âm tại mảnh Hỗn Độn không gian này tu luyện rất nhiều năm sau, tu vi đã sớm ngưng thực đến cực hạn.

Khi lôi hồ sắp lúc kết thúc, nàng đã bước vào Hợp Thần ba tầng.

Chẳng những là Khúc Du, chính là Sầm Thư Âm một dạng cảm nhận được mình tại vượt qua lôi kiếp đằng sau, thực lực cũng không có sau dừng lại tại Hợp Thần một tầng, mà là bước vào Hợp Thần tầng hai, cuối cùng giống như Khúc Du dừng lại tại Hợp Thần ba tầng.

Liền xem như lại không hiểu, Sầm Thư Âm cũng biết nàng vì sao lại sẽ thành dạng này. Cái này hoàn toàn là đạo tắc màu tím kia cùng Hỗn Độn không gian nguyên nhân, nếu như không phải hôm nay các nàng tu luyện Hỗn Độn không gian bị người đánh vỡ, tương lai các nàng ra ngoài độ kiếp về sau, có lẽ không còn là Hợp Thần ba tầng, nói không chừng đều có thể trực tiếp bước vào Hợp Thần hậu kỳ.

Tại Khúc Du vượt qua lôi kiếp, lôi kiếp hồ biến mất một sát na kia, nhìn chằm chằm Khúc Du Nguyên Thần căn bản cũng không chờ Khúc Du kịp phản ứng, trực tiếp nhào tới xông vào Khúc Du trong thức hải.

Khúc Du lập tức ngừng lại trệ, cứ việc nàng đề phòng lại đề phòng gia hỏa rơi xuống này, nhưng mà ai biết gia hỏa này lại để cho đối với nàng đoạt xá?

Mà lại nàng căn bản cũng không có chống cự đoạt xá kinh nghiệm, chỉ có thể mặc cho bằng đối phương Nguyên Thần xông vào trong thức hải.

Vô cùng rõ ràng đạo tắc cùng tinh khiết đến cực hạn đạo vận khí tức truyền đến, Nguyên Thần này kém chút ngạc nhiên kêu lên. Đây quả thực là đệ nhất đẳng thức hải, bé con này đến cùng là cái gì tư chất a, lại có loại này...

Không đúng! Nguyên Thần này một bên kinh hỉ Khúc Du tinh khiết thức hải, một bên muốn tìm Khúc Du Nguyên Thần thôn phệ thời điểm, cảm thấy không đúng.

Một loại giống như Hỗn Độn sơ khai khí tức quét sạch đi qua, lại để cho đem hắn Nguyên Thần trực tiếp tịnh hóa trở thành đạo tắc khí tức.

Loại Hỗn Độn khí tức kinh khủng này, còn mang theo một loại nghiền ép khí thế đè xuống.

- Cái này sao có thể, Hỗn Độn Thần Cách...

Nguyên Thần này kinh hãi, lập tức chính là khẩn trương. Nếu như lúc này, hắn còn không biết Khúc Du là Hỗn Độn Thần Cách, hắn có thể chính mình chết đi.

Duy nhất đối với đoạt xá có ảnh hưởng thần cách chính là Hỗn Độn Thần Cách, hoặc là nói trong tu sĩ vốn có thần cách, Hỗn Độn Thần Cách là căn bản không cách nào đoạt xá. Loại thần cách này thuộc về Hỗn Độn sơ khai thời điểm thiên địa đạo vận quy tắc ngưng tụ, ai cái thứ nhất dung hợp, Hỗn Độn Thần Cách này liền vĩnh viễn thuộc về ai. Bất luận cái gì còn lại Nguyên Thần tới, đều sẽ bị Hỗn Độn Thần Cách hòa tan, hóa thành đạo vận.

Tranh thủ thời gian lui ra ngoài, làm Viễn Cổ tồn tại cường giả, Nguyên Thần này há có thể không biết Hỗn Độn Thần Cách đáng sợ. Loại vật này là tốt, đáng tiếc là, một khi đối phương triệt để dung hợp về sau, liền tuyệt đối không tồn tại bị đoạt xá. Tiếp tục lưu lại nơi này, cái mạng nhỏ của hắn cũng sẽ triệt để bị Hỗn Độn Thần Cách niết hóa rơi.

Tốt trong này còn có một cái đoạt xá đối tượng, hắn có thể đoạt xá một cái khác.

Khúc Du liền xem như ngu ngốc đến mấy, cũng không trở thành đối phương bắt đầu đoạt xá thời gian dài như vậy còn phản ứng không kịp.

Tại Nguyên Thần này không cách nào đoạt xá nàng thời điểm, nàng liền biết chính mình Hỗn Độn Thần Cách căn bản cũng không sợ đoạt xá. Giờ phút này nàng chỗ nào sẽ còn để Nguyên Thần này chạy ra nàng thức hải tiếp tục đối với Thư Âm đoạt xá?

Trong thức hải của nàng lập tức liền tạo thành một đạo đạo tắc thủ ấn, đem Nguyên Thần này ngăn cản. Nơi này là nàng thức hải, chỉ cần nàng chưởng khống lấy thức hải, hết thảy đều là nàng định đoạt.

Hỗn Độn Thần Cách khí thế mênh mông nghiền ép lên đến, Nguyên Thần này kinh hoảng kêu lên:

- Dừng tay, ta là...

Từ bị buộc tiến Táng Thần cốc lên, Khúc Du liền rốt cuộc không phải đã từng tông môn đệ tử do do dự dự kia. Lúc này, coi như đối phương là chân chính Thánh Nhân, nàng cũng sẽ không chút do dự động thủ giết hết.

Đạo Nguyên Thần này chớp mắt liền bị Khúc Du Hỗn Độn Thần Cách xé rách, một cái vô cùng mênh mông thế giới cửa vào bị Khúc Du nhào bắt được.

Đây là Nguyên Thần muốn đoạt xá chính mình kia thế giới? Khúc Du trông thấy bên trong thế giới kia vô cùng vô tận tu luyện bảo vật, kích động đều có chút run rẩy.

Nàng tu luyện tới hiện tại, mặc dù cùng Sầm Thư Âm đánh bậy đánh bạ đi tới Hỗn Độn không gian này, thế nhưng là nàng thật chưa bao giờ thấy qua như vậy màu mỡ thế giới. Nếu như không phải Nguyên Thần này muốn đoạt xá nàng, chủ động tiến vào nàng thức hải bị nàng nghiền ép, dù là thực lực của nàng lại đề thăng gấp trăm lần chỉ sợ cũng không cách nào mở ra đối phương thế giới.

- Ha ha ha ha! Rốt cục bị ta tìm được một đạo đạo tắc...

Một cái thanh âm cuồng tiếu truyền đến, trong lòng Khúc Du cùng Sầm Thư Âm đồng thời trầm xuống.

Đi theo một đạo giống như lưu tinh kiếm mang đánh tới, đạo tắc màu tím kia bị đạo kiếm mang này cuốn một cái, liền biến mất vô tung vô ảnh.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1203: Yên Nhi Độ Kiếp

- Không gian hỗn độn cũng không sai...

Trong hư không lại là hắc hắc một tiếng, một đạo lực lượng cường hãn cuốn tới. Sầm Thư Âm cùng Khúc Du thật giống như lá cây trong cuồng phong đồng dạng, trong nháy mắt bị cuốn không thấy tung tích.

Mà một đạo kiếm quang vừa mới cuốn đi màu tím Đạo tắc lần nữa trở về quay về đến, muốn đem Hỗn Độn này không gian toàn bộ mang đi.

...

Trong đại điện khoảng cách Hỗn Độn không gian này ngoài tỷ vạn dặm, La Hư mặc áo xanh bỗng đứng lên, hắn ngẩng đầu nhìn mênh mông hư không xa xa, trong mắt lộ vẻ thần sắc kích động.

- Vũ trụ Đạo tắc?

Hắn lẩm bẩm kêu thành tiếng, cùng vũ trụ Đạo tắc giao tiếp vô số năm, hắn há có thể không cảm giác được vũ trụ Đạo tắc khí tức?

Đi theo thân hình hắn mở ra, trực tiếp từ trong đại điện này biến mất, bước vào mênh mông trong hư không.

- Không gian hỗn độn?

Không đợi kiếm quang sẽ lại đem không gian hỗn độn cuốn đi, La Hư hung hãn xuất thủ. Vô luận là vũ trụ Đạo tắc, hay là không gian hỗn độn, với hắn mà nói đều là đỉnh cấp bảo vật.

- Ầm!

La Hư Đạo tắc cùng kiếm quang Đạo tắc đánh vào cùng một chỗ, hư không trực tiếp bị xé rách đi ra một đạo to lớn khe nứt ra, không gian hỗn độn này trực tiếp bị đập vào hư không nứt ra trong đảo mắt biến mất.

- Lạc?

La Hư đình chỉ động thủ, khiếp sợ nhìn trước mắt người này vóc người thon dài nam tử. Rõ ràng là một người thon dài đứng tại trong hư không, La Hư hết lần này tới lần khác có thể cảm thụ được đây là một thanh tuyệt thế kiếm, dường như sau một khắc, thanh kiếm này liền có thể sẽ lại đem toàn bộ vũ trụ bổ ra.

Lạc chỉ là tồn tại trong lời đồn, lẽ nào trước mắt người này thật là Lạc? Trong lời đồn Lạc chiếm được trong vũ trụ 9 từng đạo tắc, thế nhưng hắn cũng không thể dung hợp cửu từng đạo tắc. Cho nên hắn dùng thân Hóa Đạo thì, cùng Tạo Hóa kiếm dung hợp trở thành kiếm chủ. Tại trở thành kiếm chủ sau đó, hắn lại đem cửu từng đạo tắc bên trong tám đạo cho hắn tám gã đệ tử, để cho tám gã đệ tử hóa thân Tạo Hóa Thánh Nhân.

Nghe đồn dù sao cũng là nghe đồn, chí ít La Hư trở thành Thần vị Thánh Nhân sau đó, liền chưa từng thấy qua cái gì Tạo Hóa Thánh Nhân.

Bất quá ngoại trừ Lạc ra, còn có cái gì kiếm có thể xé rách nơi này giới vực, để cho không gian hỗn độn dật đi?

- Không sai, cư nhiên cho ta đưa Đạo tắc tới rồi.

Lạc rất nhanh thì cảm giác được trên người La Hư vũ trụ Đạo tắc khí tức, dương tay một cái, một đạo kiếm quang xé rách hư không bổ về phía La Hư.

La Hư cho dù là Thánh Nhân, lúc này cũng là cả người lạnh lẽo, giờ khắc này cảm giác của hắn liền là cả vũ trụ đều là nhất thể, chỉ có hắn là dư thừa.

La Hư đâu còn dám chậm trễ, cuồn cuộn Đạo tắc từ quanh thân nổi lên, màu bạc như mây đen bình thường vậy ngay lập tức tụ lại. Nguyên bản đưa hắn cách ly khỏi vũ trụ, dường như tại đây dưới màu bạc mây đen lại có thêm một chút sinh cơ.

- Rắc rắc rắc rắc!

Hư không trong vũ trụ quy tắc không ngừng vỡ tan ra, dù cho hai người còn không có chân chính đồng thời đánh nhau, để cho vũ trụ quy tắc sụp xuống hít thở không thông đã nghiền ép xuống.

Lại là hai đạo nhân ảnh vọt vào trong loại này không gian vũ trụ hít thở không thông, để cho hít thở không thông không gian vũ trụ nhất thời chậm lại một cái, cảm giác hít thở không thông dường như tiêu tán rất nhiều.

La Hư đã tại điên cuồng hét lên:

- Thanh Nguyên đạo hữu, Đề Phật đạo hữu, người này là Lạc. Hắn vừa mới lấy đi rồi một đạo màu tím Đạo tắc cùng không gian hỗn độn, nếu như ta không có đoán sai, trên người người này có ít nhất hơn ba đạo vũ trụ Đạo tắc, chúng ta nhanh chóng liên thủ...

Bất chấp La Hư thấy không gian hỗn độn rơi vào Hư Không Liệt Phùng, lúc này hắn cũng vậy sẽ không nói thật.

Không cần La Hư nói chuyện, Thanh Nguyên Thánh Nhân cùng Đề Phật Thánh Nhân tới được đều là toàn lực xuất thủ, ba người liên thủ vây công Lạc.

Các loại Đạo tắc đụng vào nhau, không ngừng có không gian hỏng mất. Chẳng những là không gian bắt đầu sụp xuống, vốn là quy tắc cũng không phải rất vững chắc cũng vậy bắt đầu vỡ vụn, một loại khí tức hủy diệt sinh ra tại trong bốn người tranh đấu.

...

Thần Lục Hoàng Sơn, trên thực tế chẳng qua là khi sơ Thần Lục Trung Thần Địa một chỗ tầm thường ngọn núi mà thôi. Chỉ là bởi vì Thần Lục quy tắc chữa trị về sau, Thần Lục địa vực phân bố mới không có nhiều chú ý như vậy.

Mặc dù là thiên địa quy tắc được chữa trị, thuộc về Trung Thần Địa Hoàng Sơn Thần Linh Khí vẫn như cũ chưa tính là đậm. Cho nên nơi này tu sĩ cũng rất ít, tuyệt đại đa số tu sĩ đều là đi đã từng Thượng Thần Địa. Quy tắc chữa trị về sau, Thượng Thần Địa thiên địa linh khí vẫn như cũ so với Trung Thần Địa cùng Hạ Thần Địa phải tốt hơn rất nhiều.

Lúc này Hoàng Sơn bầu trời đột ngột âm trầm xuống, một đạo lại một đạo lôi quang tại âm trầm trong tầng mây nổi lên. Một người hơi lộ ra gầy yếu nữ tử áo xám đứng ở Hoàng Sơn cao nhất, nàng pháp bảo đã tế đi ra rồi. Tại chung quanh nàng còn có một cái đơn sơ Tụ Linh pháp trận, tại giữa Tụ Linh pháp trận này, chỉ có số rất ít thần tinh.

- Ầm! Ầm! Ầm!

Chỉ là trong thời gian ngắn, vài đạo lôi kiếp hồ liền ầm ầm xuống.

Người nữ tử áo xám này đón lôi hồ đánh ra bản thân pháp bảo, rất hiển nhiên, nàng là đang độ lôi kiếp.

Một đạo lại một đạo lôi kiếp hồ ầm ầm xuống, nữ tử áo xám không ngừng tế ra bản thân pháp bảo ngăn trở.

Chung quanh Thần Linh Khí bị nữ tử áo xám đều tịch cuốn tới, áo xám cô gái tu vi tại ào ạt dâng lên, thế nhưng là giờ phút này sắc mặt áo xám cô gái lại thay đổi.

Nàng không có bao nhiêu kinh nghiệm, cộng thêm vẫn điên cuồng bế quan tu luyện, lúc này mới không biết độ Thần Vương lôi kiếp yêu cầu nhiều Thần Linh Khí như vậy. Nàng vẩy xuống điểm này thần tinh, gần như là tại đợt thứ nhất lôi kiếp sau khi đi qua, đã bị bao trùm không còn.

Phía sau mấy đợt lôi kiếp hồ, nàng là miễn cưỡng tự thân hấp thu Thần Linh Khí đến bổ sung.

Dù cho nàng hấp thu quá nhiều Thần Linh Khí đến, lúc này vẫn như cũ không cách nào cung cấp nàng phá tan Thế Giới Thần bước vào Thần Vương cảnh.

Lại một sóng lôi kiếp hồ đánh về phía, nữ tử áo xám thiếu khuyết Thần Linh Khí không cách nào phá tan cảnh giới lập tức liền cảm nhận được áp lực cực lớn không gì sánh được, sắc mặt của nàng trở nên tái nhợt.

Làm một tán tu, nàng như nhau rõ ràng, một khi nàng lần này lôi kiếp bất quá, nàng kia tuyệt đối là hóa thành bụi bụi kết cục.

- Rầm rầm ầm!

Vô luận có đúng hay không có đầy đủ Thần Linh Khí, lôi kiếp hồ vẫn là không cố kỵ chút nào rơi xuống.

- Rắc rắc rắc!

Áo xám cô gái pháp bảo chỉ là ngăn cản gần một nửa lôi kiếp hồ, liền trực tiếp bị lôi kiếp hồ đập ra đến.

Đi theo này cuồng bạo lôi hồ rơi vào trên người cô gái áo xám, bộ xương vỡ vụn, huyết vụ nổ tung. Nữ tử áo xám ngã ngồi trên mặt đất, sắc mặt thê lương bi ai.

- Thiếu gia, Yên Nhi chỉ có thể kiếp sau gặp lại ngươi.

Nữ tử áo xám trong mắt hiện ra một chút tuyệt vọng, nàng biết mình chết chắc rồi. một sóng lôi kiếp liền đem nàng bộ xương vỡ vụn, oanh liên cả phòng thủ cơ hội cũng không có, tiếp theo sóng lôi kiếp, nàng sẽ lại đem trực tiếp bị hóa thành tro bụi.

Đáng tiếc, chỉ kém như vậy một chút. Nếu mà nàng có đầy đủ Thần Linh Khí, nàng sẽ tại phía trước một sóng lôi kiếp trong liền có thể bước vào Thần Vương cảnh, như vậy một sóng lôi kiếp thực lực của nàng sẽ càng là tăng vọt. Tiếp theo sóng lôi kiếp, thực lực nàng sẽ cao hơn một tầng.

Chờ nàng vượt qua Thần Vương sau đó, nàng liền có thể tiến vào hư không, đi tìm thiếu gia. Nàng nỗ lực nhiều năm như vậy, đã trải qua nhiều trở ngại như vậy, còn kém một chút.

nữ tử áo xám chính là Yên Nhi một đường điên cuồng tu luyện, từ Chân Tinh đuổi theo. Từ khi nàng khôi phục ký ức về sau, trong lòng nàng chỉ có một việc, đó chính là sớm một chút nhìn thấy thiếu gia.

Nàng làm tất cả, cũng là vì thiếu gia. Vô luận là rời đi Chân Tinh tiến vào Tiên Giới, hay là tiến vào Tiên Giới đi tới Thần Lục, hoặc là ở chỗ này độ kiếp chuẩn bị bước vào Thần Vương sau đó tiến vào hư không...

Hết thảy tất cả, cũng là vì bản thân thiếu gia mà làm. Chỉ cần nàng lấy được đồ đạc, nàng sẽ đem ngoài đổi làm tài nguyên tu luyện. Cho nên cho tới hôm nay mới thôi, trên người nàng cả một món đồ trang sức nữ tu dùng cũng không có, càng không cần phải nói dư thừa phòng ngự pháp bảo.

Trong bầu trời đang nổi lên kinh khủng hơn lôi kiếp hồ, có thể khẳng định tiếp theo sóng lôi kiếp hồ hạ xuống về sau, đúng là đáng sợ cỡ nào.

- Ầm!

Đáng sợ nổ vang chi âm lên đỉnh đầu xé mở, Yên Nhi tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, trong đầu nàng vẫn là thiếu gia bóng dáng đang hoảng động.

Nàng đang chờ lôi hồ rơi vào trên người nàng, sau đó vĩnh viễn rời đi thế giới này. Nàng hi vọng nàng chết đi về sau, kiếp sau còn có thể nhớ

lại thiếu gia tốt, cho nên nàng lúc này trong đầu tất cả đều là thân ảnh thiếu gia.

Rất nhanh Yên Nhi đã cảm thấy không đúng, nàng nhanh chóng mở mắt, lập tức đã nhìn thấy một khối tổ ong to lớn bộ dáng đồ đạc từ hư không ngã xuống.

Không sai, tuyệt đối là ngoại giới hư không, nàng thậm chí có thể rõ ràng thấy Thần Lục giới vực bị xé mở vết nứt, vết nứt còn đang ở chậm rãi khôi phục.

- Bành!

To lớn tổ ong rơi ở trên mặt đất, một tiếng âm hưởng hầu như muốn đem mặt đất xé rách truyền ra.

Yên Nhi khiếp sợ nhìn thấy ngọn núi mình độ kiếp bị đồ đạc bộ dáng tổ ong đánh tới gần một nửa, lập tức nàng liền cảm thụ cảm nhận được đại hạo Hỗn Độn khí tức, thân thể nàng bị lôi kiếp hồ ầm vỡ ra xương cốt đang nhanh chóng hoàn nguyên.

Đây là có chuyện gì? Yên Nhi nhìn chằm chằm to lớn trong hầm tản mát ra Hỗn Độn khí tức tổ ong.

Chỉ là ngắn ngủi thời gian mấy hơi thở, nàng liền tỉnh ngộ lại, đây tuyệt đối cơ hội ngàn năm một thuở. Loại này Hỗn Độn bảo vật đối với thân thể bộ xương cùng huyết nhục thương tổn là rất có trợ giúp, nàng nhanh chóng điên cuồng hấp thu loại này Hỗn Độn khí tức, giờ khắc này nàng tu vi cũng là đang điên cuồng tăng lên lấy.

- Rầm rầm ầm!

Sau cùng một sóng lôi kiếp hồ rốt cục rơi xuống, gần như là đồng thời ở nơi này, Yên Nhi xông phá Thế Giới Thần gông cùm xiềng xích, bước vào Thần Vương cảnh.

Sau cùng một sóng lôi hồ tuy rằng lần nữa để cho Yên Nhi trên người bị một phần vết thương nhẹ, vết thương nhẹ tại dưới mênh mông Hỗn Độn khí tức, rất nhanh thì biến mất.

Yên Nhi thần niệm số tròn thập hơn trăm lần tăng, nàng thần niệm phô thiên cái địa mở rộng đi ra ngoài, rất nhanh nàng đã nhìn thấy thập mấy đạo thân ảnh vọt tới.

Không tốt, tại đã trải qua nhiều năm như vậy tán tu cuộc đời về sau, Yên Nhi sớm đã biết cái gì là uy hiếp. Nàng lôi kiếp biến mất, mà nàng hiện tại uy hiếp lớn nhất là tổ ong này xé rách Thần Lục giới vực đập xuống Hỗn Độn.

Yên Nhi lại cũng không kịp đoái hoài tu vi của mình cũng không có vững chắc, trực tiếp sẽ lại đem Hỗn Độn tổ ong cuốn vào trong thế giới của mình. Thân hình mở ra, từ trong cái khe giới vực còn chưa xong toàn bộ hợp lại liền xông ra ngoài.

Gần như là Yên Nhi hướng đi trong nháy mắt, thập mấy đạo nhân ảnh rơi vào bên trên đỉnh núi Hoàng Sơn bị đập đi gần một nửa. Tới mười mấy người này, có ít nhất bốn gã Hợp Thần cường giả.

Hỗn Độn khí tức còn không có triệt để tiêu tán, hơn mười cường giả ngẩng đầu hai mặt nhìn nhau. Coi như là đứa ngốc, cũng biết vừa rồi nơi này chuyện gì xảy ra. Có Hỗn Độn bảo vật xé rách giới diện nện xuống, thế nhưng là Hỗn Độn này bảo vật lại bị một tu sĩ độ kiếp gặp may mắn cuốn đi, tu sĩ này còn thừa dịp Hư Không Liệt Phùng không có triệt để hợp lại trốn đi.

Bọn hắn bây giờ mặc dù biết nơi này xảy ra chuyện gì, bọn họ vẫn là đã tới chậm một phần. Dùng thực lực của bọn họ, mạnh hơn gấp mười lần nữa, cũng không cách nào xé mở giới diện nơi này.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1204: Vũ Trụ Đạo Tắc Thứ Tư

Mạc Vô Kỵ đứng trên một hòn đá màu xám trắng to lớn, nhìn xuống Thất Giới Thạch. Đây không phải lần đầu tiên Mạc Vô Kỵ đi tới nơi này.

Mỗi lần đứng tại cái này Thất Giới Thạch, hắn đều có cảm ngộ không giống nhau. Lần thứ nhất hắn chỉ có thể cảm nhận được khối cự thạch này mênh mông vô biên, sau đó tại biết rõ Thất Giới Thạch là do người bố trí, càng là rung động. Đến cùng là cường giả gì, mới có thể bố trí Thất Giới Thạch thứ này?

Lần này lại đến đến nơi đây, hắn đã có thể cảm nhận được Thất Giới Thạch một chút phương hướng quy tắc. Hắn có một loại cảm giác, có một ngày hắn cũng có thể bố trí Thất Giới Thạch.

Mạc Vô Kỵ cũng không có lập tức truyền tống đi, mà là đi tới Thất Giới Thạch một góc. Đưa tay một trảo, một cái hư không hình ảnh xuất hiện tại trước mắt hắn.

Lần trước tại thời điểm hắn cùng Thông Minh đợi người tới nơi này, hắn ở chỗ này vụng trộm bố trí mấy đạo thần niệm ấn ký.

Bên trong hư không hình ảnh xuất hiện một cái bóng người quen thuộc, Mạc Vô Kỵ trông thấy đạo nhân ảnh này, lập tức liền cau mày.

Gia hỏa này hắn nhận biết, gọi Thái Sử Tiêu, mà Mạc Vô Kỵ lại còn biết gia hỏa này cũng có linh nhãn.

Từ hình ảnh bên trong quan sát được Thái Sử Tiêu động tác, Mạc Vô Kỵ liền biết gia hỏa này hắn là ít nhất là một cái Hợp Thần cường giả. Trong lòng của hắn âm thầm cảm thán, xem ra trong vũ trụ có cơ duyên

tuyệt đối không phải hắn một cái, cái này Thái Sử Tiêu có thể tại ngắn ngủi hơn một vạn năm thời gian, tu luyện tới loại cảnh giới này, khẳng định có cơ duyên lớn vô cùng.

Hình ảnh phai nhạt xuống tới, Mạc Vô Kỵ ánh mắt đã từ Thất Giới Thạch bên trên rơi xuống Thái Sử Tiêu đi cái kia hư không vòng xoáy bên trên.

Không đúng, cái này vòng xoáy yếu đi không ít.

Thất Giới Thạch Mạc Vô Kỵ đến ba bốn lần, nơi này bảy cái vòng xoáy mặc dù hắn không có toàn bộ đi qua, cũng biết bảy cái vòng xoáy này đều là lỗ đen. Hiện tại lại có một cái lỗ đen trở nên phai nhạt, rất hiển nhiên, qua một đoạn thời gian nữa, vòng xoáy sẽ hoàn toàn phai nhạt, biến mất không thấy.

Một loại cảm giác không hiểu thấu cấp bách truyền đến, tựa hồ tại kia sắp phai nhạt vòng xoáy bên trong, có đồ vật hắn cực kì cần. Mạc Vô Kỵ một chút do dự, trực tiếp nhào vào bên trong cái vòng xoáy vô cùng phai nhạt kia.

Cơ hồ là đồng thời tại lúc Mạc Vô Kỵ bước vào vòng xoáy, cái này vòng xoáy triệt để tại hư không biến mất không thấy gì nữa.

Một cảm giác xé rách đáng sợ truyền đến, Mạc Vô Kỵ kém chút nhịn không được muốn tế ra Lạc Thư. Cũng may hắn nhịn được, một khi tế ra Lạc Thư, bên trong loại kịch liệt giao diện không gian chuyển đổi này, hắn rất có thể đem Lạc Thư rơi đi mất.

Cũng may hắn thân thể cường hãn đủ để chặn loại xé rách này, chỉ là bị kéo đứt mấy cây xương cốt mà thôi.

"Bành!" Đá vụn nổ tung ra, Mạc Vô Kỵ nghe được thân thể của mình xương cốt lần nữa đứt gãy vài gốc, lúc này mới chậm lại.

Chung quanh một mảnh hư không, đủ để Mạc Vô Kỵ rõ ràng rằng, Thất Giới Thạch lần này truyền tống thất bại. Hắn mặc dù tiến vào cái kia nhạt yếu vòng xoáy, bởi vì truyền tống kia xảy ra vấn đề, hắn hiện tại không biết bị ném đến cái nào Giới Vực hư không tới.

Mấy cái đan dược nuốt vào, Mạc Vô Kỵ thương thế trên người rất nhanh liền khôi phục. Hắn trước tiên chính là lấy ra Tuế Nguyệt Bàn, để Mạc Vô Kỵ kinh dị là, lần này hắn trên Tuế Nguyệt Bàn cái gì cũng không có nhìn thấy.

Chung quanh nơi này ngoại trừ hư không hắc ám, hay vẫn là hư không hắc ám.

Trong hư không quy tắc vũ trụ lại cực kì cường hãn, Mạc Vô Kỵ thần niệm cưỡng ép thẩm thấu ra ngoài, lúc này đừng bảo là dùng thần niệm xuyên qua loại này hư không giới vực, chính là dùng tay đi xé, cũng không cách nào xé mở hư không giới vực này.

Một cái tinh cầu không người đang di động bị Mạc Vô Kỵ thần niệm nhào bắt được, Mạc Vô Kỵ tranh thủ thời gian vừa sải bước tới, rơi vào trên cái tinh cầu không người này.

Thần linh khí không tính nồng đậm, quy tắc cũng là rõ ràng.

Mạc Vô Kỵ tại bên trong hư không không biết bao nhiêu lần lạc đường, hắn vô cùng có kinh nghiệm, biết rõ loại thời điểm này như con ruồi không đầu chạy loạn là không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Nếu như hắn hiện tại không có chuyện gì làm, hắn nói không chừng sẽ còn khống chế Tuế Nguyệt Bàn chạy loạn khắp nơi, khắp nơi thử thời vận. Hiện tại hắn có một đống lớn sự tình, dứt khoát tại tinh cầu này bên trên tu luyện.

Nếu không có Tuế Nguyệt Bàn, Mạc Vô Kỵ sẽ ở mặt ngoài tinh cầu này bố trí một cái giám sát trận. Bất kỳ địa phương nào trên tinh cầu này, giám sát trận của hắn đều có thể biết rõ.

Bất quá bây giờ có Tuế Nguyệt Bàn, Mạc Vô Kỵ tự nhiên là đem Tuế Nguyệt Bàn cất đặt tại mặt ngoài tinh cầu, mở ra Tuế Nguyệt Bàn phương hướng, lúc này mới tiến vào hạch tâm chỗ sâu của tinh cầu này, chuẩn bị bế quan tu luyện.

Tuế Nguyệt Bàn có thể nói là bảo vật dẫn đường đệ nhất trong vũ trụ, chỉ cần có bất kỳ quen thuộc không gian, Tuế Nguyệt Bàn liền sẽ nhào bắt được. Đây không phải Mạc Vô Kỵ đem Tuế Nguyệt Bàn thả đến tìm kiếm quen thuộc phương hướng nguyên nhân chủ yếu, nguyên nhân chủ yếu là Tuế Nguyệt Bàn căn bản cũng không có người giành được đi, còn có chính là Tuế Nguyệt Bàn là bảo vật của hắn, chỉ cần Tuế Nguyệt Bàn bên trên có bất kỳ tung tích nào, hắn lập tức liền có thể biết rõ.

Cái này cùng giám sát trận khác biệt, giám sát trận còn cần thời khắc nhìn xem. Hắn bây giờ chuẩn bị bế quan tu luyện, rất có thể sẽ bỏ lỡ một chút đồ vật.

Mạc Vô Kỵ hiện tại Chuẩn Thánh tầng chín, đến hắn cấp độ này, rất rõ ràng muốn bước ra Chuẩn Thánh, liền cần không mượn bất luận cái gì gia tốc pháp bảo thủ đoạn, tại tầm thường không gian vũ trụ cảm ngộ. Mượn nhờ Tuế Nguyệt Bàn, hắn sẽ trong thời gian ngắn hơn tu luyện tới Chuẩn Thánh tầng mười hai. Nhưng ở Tuế Nguyệt Bàn bên trong tấn cấp đến Chuẩn Thánh tầng mười hai, đối với hắn bước vào Thánh Nhân cảnh không có bất kỳ cái gì trợ giúp.

Tuế Nguyệt Bàn lợi hại hơn nữa, cũng không thể mượn nhờ Tuế Nguyệt Bàn bước vào Thánh Nhân chi cảnh.

Phàm Nhân Giới của hắn quy tắc thiên địa đích thật là phi thường hoàn thiện, đáng tiếc là Phàm Nhân Giới của hắn sinh ra thời gian quá ngắn. Thiếu hụt đủ loại khí tức thiên địa cùng khí tức vũ trụ, có lẽ thật lâu sau này, Phàm Nhân Giới của hắn chính là cái thứ hai vũ trụ, chí ít hiện tại còn không phải.

Huống hồ Phàm Nhân Giới bên trong Hàn Thanh Như còn đang bế quan bên trong, hắn hiện tại muốn cảm ngộ chính là Thánh Nhân chi

cảnh, đối Hàn Thanh Như rất có thể sẽ tạo thành nhất định ảnh hưởng.

Mấy trăm cực phẩm Thần Linh mạch bị Mạc Vô Kỵ trồng vào dưới mặt đất, hai vũ trụ đạo tắc bên trong Phàm Nhân Giới kia Mạc Vô Kỵ không có đi động, hắn trước cầm ra tới Hỗn Độn Thiết Mẫu.

Hỗn Độn Thiết Mẫu là Mạc Vô Kỵ dùng để luyện chế pháp bảo, bất quá khi hắn dùng thần diễm cấp chín đến thiêu đốt Hỗn Độn Thiết Mẫu thời điểm, liền biết chính mình có bao nhiêu ngây thơ.

Thanh Câm Chi Tâm dù là đến thần diễm cấp chín, rơi vào phía trên Hỗn Độn Thiết Mẫu, một canh giờ trôi qua, cũng chỉ có thể hòa tan một khối to như hạt đậu.

Nếu là hắn muốn đem lượng Hỗn Độn Thiết Mẫu như ngọn núi nhỏ này hòa tan, rồi mới luyện chế thành trường kích, e là cho dù là ức vạn năm đi qua, cũng không nhất định có thể thành công.

Ngọn núi nhỏ Hỗn Độn Thiết Mẫu này đơn giản từ Phàm Nhân Giới bên trong cầm ra đến, lại cho đi vào, cũng phải cần trận kỳ trợ giúp.

Tu vi hay vẫn là quá thấp a, Mạc Vô Kỵ rất là cảm thán.

Hắn Chuẩn Thánh tầng chín thực lực, chính là đối mặt Thánh Nhân cũng không sợ chút nào. Trên thực tế Mạc Vô Kỵ hiện tại mới càng là hiểu rõ ràng, tu vi của hắn càng cao, liền càng cảm giác được thực lực mình không đủ.

Buông ra hết thảy suy nghĩ Mạc Vô Kỵ quyết định trước bước vào Thánh Nhân cảnh lại nói, vô luận có hay không Thần vị, không đến Thánh Nhân tu vi chính là không đủ.

Thần linh khí bên trong Cực phẩm Thần Linh mạch không ngừng bị Mạc Vô Kỵ cuốn đi, tại cái vũ trụ hư không mênh mông vô biên này, cái tinh cầu Mạc Vô Kỵ tu luyện chỉ là một cái điểm nhỏ rất không đáng chú ý mà thôi.

...

Từ khi đại lượng kiếp phía dưới, Thần Vị Giới biến thành Phá Toái Nhất Giới về sau, có Thần vị cường giả đều tại Vô Lượng Vực.

Vô Lượng Vực từ đâu tới đây, chính là mấy vị có Thần vị Thánh Nhân cũng không biết. Bất quá quy tắc của nơi này tuyệt đối cao hơn Thần Giới, căn bản liền sẽ không chênh lệch so với Thần Vị Giới đã vỡ vụn.

Kể cả La Hư Thánh Nhân, Thanh Nguyên Thánh Nhân, Đề Phật Thánh Nhân, Thái Loan Thánh Nhân cũng tại Vô Lượng Vực. Chính là Thanh Y Thánh Cô Thánh Cô Trì, cũng tại Vô Lượng Vực bên trong.

Sầm Thư Âm cùng Khúc Du tu luyện không gian hỗn độn bị người mở ra, Hỗn Độn khí tức tràn ra ngoài, một đạo vũ trụ đạo tắc khí tức cũng tràn ra ngoài. Vô Lượng Vực mấy tên Thánh Nhân tự nhiên là trước tiên liền phát hiện đến, La Hư Thánh Nhân là tên đầu tiên tiến lên cướp đoạt vũ trụ đạo tắc, Thanh Nguyên Thánh Nhân cùng Đề Phật Thánh Nhân đi theo liền vọt tới.

Duy nhất không đi qua chính là Thái Loan Thánh Nhân, Thái Loan Thánh Nhân nhìn cực kì tuổi trẻ, mà lại là tất cả Thánh Nhân ở trong lòng dạ đơn giản nhất.

Mọi lần hắn đều là không giữ được bình tĩnh, đã từng có một lần vì một chút xíu việc nhỏ, kém chút cùng La Hư Thánh Nhân ra tay đánh nhau. Cũng may Thanh Nguyên Thánh Nhân cùng Đề Phật kịp thời ngăn cản hắn, nếu không hai cái Thánh Nhân động thủ, Vô Lượng Vực mạnh hơn, cũng sẽ bị oanh thành bã vụn.

Một khi Vô Lượng Vực bị đánh, bọn hắn còn không có đợi đến Diệt Thế Lượng Kiếp đến, liền không có chỗ náu thân.

Lần trước La Hư Thánh Nhân vì đi Ám Giới, mượn nhờ bốn người tổng cộng có một vũ trụ đạo tắc kia, kết quả vũ trụ đạo tắc này bị người

từ Ám Giới rút đi. Lại giống nhau là Thái Loan Thánh Nhân kém chút cùng La Hư đánh lên, hắn thậm chí chỉ vào mũi La Hư, nói La Hư tham ô một vũ trụ đạo tắc kia.

Ngược lại là Thanh Nguyên Thánh Nhân chuyện gì đều là không hiện với sắc mặt, người khác căn bản là không hiểu rõ trong lòng của hắn nghĩ là cái gì.

Lần này vũ trụ đạo tắc xuất hiện về sau, dựa theo đạo lý nói, Thái Loan Thánh Nhân sẽ đi theo còn lại ba tên Thánh Nhân về sau tiến lên cướp đoạt. Nhưng hắn chẳng những không có tiến lên, ngược lại là lưu tại Thái Loan Thánh Sơn của hắn.

Tại thời điểm một nén nhang sau khi ba tên Thánh Nhân toàn bộ biến mất rời đi, Thái Loan Thánh Nhân trước tiên chính là cầm ra mấy chục trận kỳ đem chỗ ở của mình phong cấm, rồi mới đưa tay bắt mở một đạo cấm chế trong động phủ tự mình tu luyện.

Một khối bùn đất mang theo vô hạn sức sống khí tức xuất hiện ở trước mặt của hắn, nếu như Mạc Vô Kỵ ở chỗ này, khẳng định cũng không dám tin tưởng, bởi vì hắn sẽ nhận ra đây là một khối Tức Nhưỡng, phạm vi cơ hồ có một cái lập phương.

Lúc trước Mạc Vô Kỵ vì một khối nhỏ lớn chừng quả đấm Tức Nhưỡng mệt gần chết, mà ở trong đó xuất hiện Tức Nhưỡng là vô số cái lớn nhỏ cỡ nắm tay.

Thái Loan Thánh Nhân tựa hồ căn bản cũng không có coi Tức Nhưỡng ra gì, hắn đưa tay đem Tức Nhưỡng thu hồi về sau, vũ trụ mênh mông quy tắc khí tức tràn ra, một đạo màu tím nhàn nhạt lập tức liền đem cả phòng làm nổi bật khí thế hào hùng. Cái đồ vật bị Tức Nhưỡng che lại này, rõ ràng là một đầu vũ trụ đạo tắc màu tím.

Thái Loan giờ phút này trên mặt không còn có bất luận cái gì không giữ được bình tĩnh, hai cánh tay giống như phồn hoa bay thấp, từng đạo

cấm chế bị hắn đánh tới, hắn mỗi một đạo cấm chế xuống dưới, đạo tắc màu tím này liền sẽ lên cao một chút xíu.

Rất hiển nhiên, hắn muốn rút đi đạo vũ trụ đạo tắc màu tím này.

...

Ngoài ức vạn dặm, một đạo kiếm mang màu bạc tại hư không cuồng vũ, ba tên cường giả vây quanh đạo ánh kiếm này không ngừng oanh ra thần thông của mình.

Các loại pháp thuật nổ vang không thôi, đạo vận quay cuồng. Không gian chung quanh đã sớm bị đánh lại không nửa điểm quy tắc khí tức, hư không bên trong khắp nơi đều bao quanh lấy một loại khí tức hủy diệt ngang ngược.

Lúc đầu trận đại chiến này không biết muốn đánh tới thời điểm nào, hiện tại bốn người đang đánh nhau lại đồng thời ngừng lại, bọn hắn cùng cảm nhận được một loại vũ trụ đạo tắc khí tức.

"Là Vô Lượng Vực!" Đề Phật Thánh Nhân là cái thứ nhất kêu lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1205: Nhặt Được Một Cái Tuế Nguyệt Bàn

La Hư ba người cùng Lạc đã sớm từ bỏ chiến đấu, điên cuồng xông về Vô Lượng Vực.

Lạc là nhất định phải thu đủ càng nhiều Vũ Trụ đạo tắc, cho nên chỉ cần xuất hiện Vũ Trụ đạo tắc, hắn sẽ không từ bỏ. Mà bọn người La Hư thì là biết, cho dù là vây công Lạc, cũng vô pháp cướp đoạt đến Vũ Trụ đạo tắc trong tay Lạc. Huống hồ liền xem như cướp đoạt xuống tới, ba người La Hư, Thanh Nguyên cùng Đề Phật ai giữ Vũ Trụ đạo tắc? Còn không bằng mọi người cùng nhau cướp đoạt, ai cướp được thì của người đó.

Thái Loan tại thời điểm lấy đi Tức Nhưỡng cũng đã dự liệu đến Vũ Trụ đạo tắc sẽ tiết lộ, bất quá hắn đã sớm tính toán kỹ. Hắn tuyệt đối sẽ tại trong một nén nhang đem Vũ Trụ đạo tắc thu lại, chỉ cần hắn thu hồi Vũ Trụ đạo tắc sau đó, hắn lập tức liền đi.

La Hư ba người lại vây công, cũng bắt không được hắn.

Tại mấy chục đạo trận kỳ toàn bộ ném xuống, về sau sắc mặt Thái Loan thay đổi.

Bởi vì sự thật cùng hắn dự liệu lại có chênh lệch cực lớn, hắn cùng La Hư bốn tên Thần vị Thánh Nhân cộng đồng nghiên cứu một đạo Vũ Trụ đạo tắc vô số năm. Hắn thấy, hắn tuyệt đối có nắm chắc tại trong một nén nhang thu hồi một đầu Vũ Trụ đạo tắc.

Hiện tại hắn biết mình sai, hai đạo Vũ Trụ đạo tắc quy tắc khí tức hoàn toàn khác biệt, đừng bảo là một nén nhang, liền xem như nửa canh

giờ, hắn cũng không nhất định có thể thu lại đạo Vũ Trụ đạo tắc này. Không phải thực lực của hắn không được, mà là hắn Thế Giới quy tắc không hoàn thiện.

Bây giờ Vũ Trụ đạo tắc bại lộ, dù là hắn muốn che lấp cũng không thể được.

Đến lúc này, hắn chỉ có thể điên cuồng đánh võ quyết, muốn đem đạo Vũ Trụ đạo tắc này rút đi.

- Oanh!

Một nén nhang vừa mới qua đi, một đạo pháp bảo đã đánh vào trên hộ trận của hắn.

Thái Loan trong lòng trầm xuống, hắn biết mình đã mất đi thời cơ tốt nhất, bọn người La Hư trở về. Hắn tính sẵn hết thảy rồi, duy nhất không có tính tới chính là mình lại không có thể tại thời gian một nén nhang thu hồi đạo Vũ Trụ đạo tắc này.

- Thái Loan, tâm cơ vê lờ a. Ta nói vì sao ngươi đem động phủ tu kiến tại địa phương cứt chim cũng không có này, thì ra nơi này cất giấu một đạo Vũ Trụ đạo tắc.

La Hư hừ lạnh một tiếng, trong giọng nói mang theo nồng đậm sát khí.

- Đạo tắc này là ta giấu ở chỗ này, mấy vị muốn cướp đoạt đạo tắc của ta sao?

Thái Loan Thánh Nhân sắc mặt âm trầm vô cùng, hắn biết sự tình hôm nay khó mà tốt.

- Lạc đâu?

Thanh Nguyên Thánh Nhân đột nhiên nhớ tới Lạc đi theo đám bọn hắn, đột ngột hỏi một câu.

Thanh Nguyên Thánh Nhân thanh âm còn chưa rơi xuống:

- Oanh!

Một tiếng nứt vang, Thái Loan Thánh Nhân phòng ngự trận trực tiếp bị xé mở, một đạo kiếm mang cuốn về phía đạo tắc màu tím kia.

Thái Loan không biết còn có một cái Lạc, hắn một mực tại chú ý ba người La Hư, căn bản cũng không có chú ý tới Lạc. Giờ phút này Lạc xé mở phòng ngự của hắn hộ trận về sau, hắn mới thức tỉnh tới, lần này tới không chỉ có ba người La Hư.

Vì đạo Vũ Trụ đạo tắc này, Thái Loan không biết quy hoạch bao nhiêu thời gian, chỉ là bởi vì La Hư, Đề Phật cùng Thanh Nguyên ba người cho tới bây giờ đều không có đồng thời rời đi mảnh này, hắn một mực là không cách nào động thủ mà thôi.

Lần này thật vất vả bắt được thời gian một nén nhang, hết lần này tới lần khác hắn đối với thực lực của mình tính ra sai lầm.

Giờ phút này Lạc muốn động thủ cướp đi hắn đạo tắc, hắn liều mạng cũng sẽ không để Lạc đắc thủ. Diệt Thế Lượng Kiếp sắp đến, đạo Vũ Trụ đạo tắc này thì tương đương với tính mạng của hắn.

Thái Loan đạo vận quét sạch, một tòa cự đại sơn phong đánh tới hướng Lạc cuốn về phía Vũ Trụ đạo tắc kiếm mang.

- Oanh!

Quy tắc trực tiếp nổ tung, cuồng bạo quy tắc đạo vận phản phệ trở về, Thái Loan há miệng chính là một đạo huyết tiễn. Một đạo huyết vụ từ cái hông của hắn tóe mở.

Thái Loan cực kỳ chấn động, địa phương nào tới một cường giả cường đại như thế? Đó là cái gì kiếm, dễ như trở bàn tay liền đem hắn lĩnh vực cùng nhục thân xé mở?

- Thái Loan, gia hỏa này là Lạc, chúng ta đơn đả độc đấu không có người nào là đối thủ của hắn. Đạo tắc này trước để ở chỗ này, trên người hắn còn có mấy đạo Vũ Trụ đạo tắc, ta đề nghị chúng ta bốn người trước liên thủ....

Thanh Nguyên một câu nói còn chưa nói hết, liền nghe đến trong đại điện bộc phát ra một tiếng kịch liệt hơn nổ vang. Chung quanh quy tắc triệt để sụp đổ mở, màu tím Vũ Trụ đạo tắc chung quanh trói buộc hoàn toàn biến mất, đạo Vũ Trụ đạo tắc này hóa thành một đạo tử quang, phá vỡ hư không liền xông ra ngoài.

Lạc không chút do dự đi theo đạo tắc này liền vọt tới, cơ hồ là cùng một thời gian, La Hư các loại bốn tên Thánh Nhân cũng xuyên qua bị màu tím Vũ Trụ đạo tắc vỡ ra hư không vọt vào.

Vô Lượng Vực thiên địa quy tắc bắt đầu vỡ ra, toàn bộ giới vực trong hư không xuất hiện một đạo lại một đạo khe hở rất nhỏ. ....

Tu luyện không có tuế nguyệt, thời gian mấy ngàn năm chớp mắt liền đi qua.

- Oanh!

Mạc Vô Kỵ oanh mở hàng rào Chuẩn Thánh tầng mười hai, hắn cũng không có đình chỉ bế quan, chỉ là lần nữa vung ra hơn ngàn cực phẩm Thần Linh Mạch, cùng vạn thượng phẩm Thần Linh Mạch, điên cuồng hấp thu Thần linh khí.

Chính là Mạc Vô Kỵ giờ phút này cũng có thể cảm nhận được một loại khí tức hủy diệt, hắn biết đây là khúc nhạc dạo Diệt Thế Lượng Kiếp sắp đến.

Hắn nhất định phải tại trước khi Diệt Thế Lượng Kiếp này đến, cố gắng tăng lên thực lực của mình. Mà lại hắn nhất định phải bước vào Thánh Nhân chi cảnh, nếu như không đến Thánh Nhân chi cảnh, tại thời

khắc Diệt Thế Lượng Kiếp đến, hắn rất có thể là pháo hôi cho người khác.

Tại Bất Hủ Phàm Nhân Quyết điên cuồng quét sạch xuống, từng đầu Thần Linh Mạch bị Mạc Vô Kỵ cắm vào dưới mặt đất hóa thành tro bụi, Mạc Vô Kỵ thực lực tựa hồ mỗi thời mỗi khắc đều ở dâng lên lấy.

Thế nhưng là vô luận hắn hấp thu bao nhiêu Thần Linh Mạch, thực lực hắn như thế nào tăng trưởng, hắn từ đầu đến cuối không cách nào cảm ứng được đạo Thánh Nhân cảnh gông cùm xiềng xích kia.

Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, lúc này nếu như hắn xuất ra Vũ Trụ đạo tắc, hắn rất có thể trực tiếp bước vào Thánh Nhân cảnh. Bất quá hắn biết đây không phải là đạo của hắn, hắn khai sáng Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, sáng tạo Phàm Nhân giới, tuyệt đối không thể mượn nhờ khác vũ trụ quy tắc đến hoàn thiện cảnh giới của mình bước vào Thánh Nhân cảnh. ...

Lại là thời gian ngàn năm đi qua, năm đó Mạc Vô Kỵ tu luyện trong tinh cầu hoang tàn vắng vẻ này, sớm đã không còn lúc trước hoang vu cảnh tượng.

Mấy ngàn năm thời gian, Phàm Nhân Đạo đã sớm thẩm thấu đến toàn bộ tinh cầu. Từ phàm đến thánh, đạo vận khuếch tán ra, tăng thêm vô cùng vô tận Thần Linh Mạch. Tinh cầu hoang tàn vắng vẻ này đã là xanh tươi dạt dào, khắp nơi đều là sinh mệnh bộc phát cảnh sắc.

Nơi này nhiều hơn một loại sinh cơ, một loại Phàm Nhân Đạo sinh cơ, rất nhiều cấp thấp Thần linh thảo trống rỗng mọc ra.

Trong hư không một đạo nhanh chóng bóng dáng xẹt qua tinh cầu xanh tươi dạt dào này, một cái kinh dị thanh âm vang lên:

- Tinh cầu có sự sống trong hư không?

Đi theo phi hành pháp bảo ngừng lại, đang phi hành pháp bảo phía trước đứng vững một tên áo đen cao gầy nam tử, thần niệm của hắn rơi

vào trên tinh cầu xanh tươi này.

- Không đúng, đây là Tuế Nguyệt Bàn?

Một loại kích động cuồng hỉ bao quanh toàn bộ toàn bộ ý niệm tên nam tử áo đen này. Hắn kích động đều có chút run rẩy, vừa bước một bước vào trên cái tinh cầu này, đưa tay chộp tới Tuế Nguyệt Bàn kia.

Tuế Nguyệt Bàn loại Tạo Hóa bảo vật này, bị hắn phát hiện. Không, phải nói là bị hắn nhặt được.

Một đạo vô hình cấm chế ngăn trở thủ ấn của hắn, đi theo một tên người mặc áo lam tinh không tu sĩ phục nam tử tuổi trẻ xuất hiện ở trước mặt của hắn, ngăn trở Tuế Nguyệt Bàn.

- Ngươi là ai? A...

Dáng người cao gầy nam tử áo đen nhíu mày nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, hắn cảm giác đến nam tử tuổi trẻ bình thường trước mắt này có chút quen thuộc.

Rất nhanh hắn liền đem sự quen thuộc đối với Mạc Vô Kỵ vứt sang một bên, thần niệm của hắn ngạc nhiên rơi vào nơi trọng yếu tinh cầu này, hắn nhìn thấy cái gì? Mấy ngàn thượng phẩm Thần Linh Mạch, còn có mấy trăm cực phẩm Thần Linh Mạch... Không đúng, còn có hơn mười đầu Khai Thiên Thần Linh Mạch...

Kẻ trước mắt này đến cùng là ai? Làm sao giàu có như vậy, đúng, làm sao có một loại cảm giác quen thuộc?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh đánh giá nam tử trước mắt một phen, lúc này mới lắc đầu nói ra:

- Thiên Ngân? Những năm này đi qua, ngươi tựa hồ tiến bộ không lớn a? Còn tại Chuẩn Thánh tám tầng quanh quẩn một chỗ, ngươi những năm thời gian này đều cho chó ăn sao?

Mặc dù chưa từng gặp qua trước mắt tu sĩ áo đen cao gầy này, Mạc Vô Kỵ khẳng định trước mắt nam tử cao gầy này chính là Thiên Ngân. Gia hỏa này năm đó ở Thần Lục truy sát qua hắn, cho nên hắn vừa nhìn thấy Thiên Ngân Thánh Nhân, liền cảm nhận được khí tức của gia hỏa này. Không chỉ có như vậy, hắn tại Tịch Diệt Hải nhặt được qua rất nhiều Tịch Đạo Sa. Những Tịch Đạo Sa khí tức này, chính là Thiên Ngân Thánh Nhân đạo vận khí tức.

Thiên Ngân Thánh Nhân rơi vào Tịch Diệt Hải, sẽ ngưng tụ ra vô số Tịch Đạo Sa, cũng là bình thường.

- Ngươi đến cùng là ai?

Nghe được Mạc Vô Kỵ lời nói, Thiên Ngân càng là nhíu mày hỏi một câu. Hắn chính là nghĩ không ra Mạc Vô Kỵ là ai.

Mạc Vô Kỵ từ tốn nói:

- Lúc trước thời điểm ta ra đi, trả lại cho ngươi một đạo Đại Hủy Diệt Thuật, làm sao? Không có làm cho móng vuốt ngươi nổ nát sao?

- Là ngươi?

Thiên Ngân Thánh Nhân lập tức liền hiểu được, gia hỏa trước mắt này đúng là con sâu kiến hắn muốn bắt. Có thể nói hắn muốn bắt được Mạc Vô Kỵ tâm tình so bắt được Lôi Hồng Cát tâm tình càng thêm bức thiết, bằng không mà nói, năm đó hắn cũng sẽ không từ bỏ Lôi Hồng Cát, đến chặn đường Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ mỉm cười:

- Không sai, chính là ta.

- Ta Hư Không Chỉ Thủy cùng Cực Băng Thiên Trúc có phải hay không ở trên người của ngươi? Còn có Đại Hủy Diệt Thuật.

Thiên Ngân Thánh Nhân liếm môi một cái, ánh mắt từ trên Tuế Nguyệt Bàn đảo qua.

Ở trong hư không không biết lạc đường bao lâu, hôm nay hắn rốt cục có hồi báo. Liền xem như Thiên Địa Lô không có bị tìm tới, bây giờ tìm được Tuế Nguyệt Bàn còn có hắn vô cùng cần Hư Không Chỉ Thủy cùng Cực Băng Thiên Trúc, vậy sớm đã đủ rồi, huống chi còn có Đại Hủy Diệt Thuật.

Về phần thực lực của Mạc Vô Kỵ, hắn căn bản cũng không lo lắng. Năm đó thời điểm bị hắn truy sát, Mạc Vô Kỵ vẫn là sâu kiến trong sâu kiến. Chính là mượn nhờ Tuế Nguyệt Bàn tu luyện, ngắn ngủi một chút năm này, cũng sẽ không đối với hắn có bất kỳ uy hiếp gì.

Mạc Vô Kỵ mỉm cười, tay vung ra, một cái lò xuất hiện ở lòng bàn tay:

- Ngươi còn nói thiếu một cái, Thiên Địa Lô.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1206: Bị Vây Công

Thiên Ngân ánh mắt ngưng tụ, ở sâu trong nội tâm ngược lại từ cuồng hỉ bình tĩnh lại.

Hắn điên cuồng tìm kiếm Thiên Địa Lô, nếu là hắn lần đầu tiên nhìn thấy không phải Tuế Nguyệt Bàn, mà là Thiên Địa Lô, giờ phút này hắn đã điên cuồng xông về Mạc Vô Kỵ. Không vì cái gì khác, liền vì giành lại Thiên Địa Lô.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ chủ động lấy ra Thiên Địa Lô, hắn toàn thân trên dưới giống như bị điện giật đánh một lần, có một loại phát nổ cảm giác. Rõ ràng ở sâu trong nội tâm tràn đầy một loại vô cùng vô tận khát vọng, hắn còn không phải không ép buộc chính mình tỉnh táo.

Hắn không biết mục đích Mạc Vô Kỵ đem Tuế Nguyệt Bàn nhét vào mặt ngoài tinh cầu, nhưng là rất hiển nhiên Mạc Vô Kỵ không sợ Tuế Nguyệt Bàn mất đi. Hiện tại biết hắn là Thiên Ngân, biết mục đích của mình, còn dám xuất ra Thiên Địa Lô bảo vật hắn chứng đạo, đó chính là nói cho hắn biết, không sợ.

Thiên Ngân hít một hơi thật sâu, đạo vận quy tắc theo lĩnh vực của mình không ngừng khuếch tán ra. Vô luận như thế nào, hôm nay tuyệt đối không thể để cho người trước mắt này rời đi.

Không có Thiên Địa Lô, hắn tương đương không có căn cơ.

Đáng tiếc thực lực của hắn bây giờ còn lâu lắm mới khôi phục, bằng không mà nói, hắn nơi nào sẽ ép buộc chính mình tỉnh táo lại.

Hắn đang điên cuồng tích súc, chỉ cần Mạc Vô Kỵ khẽ động, hắn đem điên cuồng toàn lực xuất thủ. Hắn cũng không tin, cùng Lôi Hồng Cát như thế biến thái khắp nơi đều là. Bất quá liền xem như hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ sẽ không mạnh hơn Lôi Hồng Cát, hắn cũng sẽ không có bất luận cái gì khinh địch, hắn muốn một kích thành công.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh, thời khắc này Thiên Ngân trong mắt hắn, cũng chỉ là mạnh hơn một chút so với sâu kiến mà thôi. Nếu như Thiên Ngân còn là Thánh Nhân, hắn còn kiêng kị một chút. Thiên Ngân hiện tại không có Thần vị, không phải Thánh Nhân, thậm chí ngay cả Tạo Hóa bảo vật cũng không có, đối với hắn căn bản cũng không có nửa phần uy hiếp.

Mạc Vô Kỵ biết Thiên Ngân đang gia tăng lĩnh vực của mình, hắn căn bản cũng không có ngăn cản. Tại bước vào Chuẩn Thánh tầng mười hai đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa liền có thể thành tựu Thánh Nhân cảnh. Hắn cũng muốn biết, thực lực của mình hiện tại như thế nào.

Trông thấy Mạc Vô Kỵ không có động thủ, Thiên Ngân càng là điên cuồng súc tích Thần Nguyên điệp gia lĩnh vực. Chỉ cần Mạc Vô Kỵ có nửa điểm ba động, hắn tùy thời đều có thể tế ra chính mình đệ nhất thần thông.

Tại Thiên Ngân chờ Mạc Vô Kỵ động thủ, Mạc Vô Kỵ thật động. Mạc Vô Kỵ không phải động thủ với hắn, mà là biến sắc, lập tức đưa tay cuốn lên tất cả Thần Linh Mạch cùng Tuế Nguyệt Bàn, vừa sải bước ra ngoài.

Muốn chạy trốn? Thiên Ngân không chút do dự toàn lực xuất thủ. Giờ khắc này hắn biết Mạc Vô Kỵ khẳng định là ra vẻ mê hoặc, bằng không mà nói, liền sẽ không lúc này đào tẩu.

Lúc này thần thông của hắn tại bộc phát biên giới, lĩnh vực chồng tăng đến mạnh nhất, nếu như không trốn mà nói, còn có chống cự cơ hội, vừa trốn, vậy thì chờ lấy chịu chết đi.

- Oanh!

Phong ba đồng dạng Thần Nguyên đạo vận bị Thiên Ngân đánh ra, trong hư không xuất hiện một đợt lại một đợt ngập trời hỏa diễm. Những ngập trời hỏa diễm này không chỉ là phong tỏa Mạc Vô Kỵ hết thảy đào tẩu không gian, chính là không gian vũ trụ này cũng tất cả đều là tại dưới ngập trời hỏa diễm này.

Cho dù là một phương này Hư Không quy tắc cường hãn ngưng thực, cũng bị Thiên Ngân ngọn lửa này đốt vang lên kèn kẹt. Quy tắc thậm chí bị ngọn lửa này thiêu đốt càng rõ ràng hơn yếu kém đứng lên, tựa hồ đưa tay liền có thể xé mở đồng dạng.

Cùng Lôi Hồng Cát chiến đấu, Thiên Ngân cũng không có tế ra chính mình loại ngập trời hỏa diễm này, chủ yếu là bởi vì hắn về sau cảm giác được Thiên Địa Lô không trên người Lôi Hồng Cát. Càng quan trọng hơn là, hắn một khi thi triển Tam Muội Thánh Thao rất có thể sẽ bị mấy cái Thánh Nhân còn lại cảm thấy được.

Tại trong vũ trụ mênh mông, cũng chỉ có mấy cái Thánh Nhân biết hắn Thiên Ngân Tam Muội Chân Hỏa. Ngọn lửa này cơ hồ tương đương tại Thánh Diễm, tại thần thông đạo tắc của hắn kích phát xuống, có thể trực tiếp thiêu đốt mất hết thảy lĩnh vực, sau đó thiêu đốt mất hết thảy Quy Tắc không gian.

- Bành!

Mạc Vô Kỵ lĩnh vực tại dưới ngọn lửa này cảnh giới hóa thành hư vô, đi theo hắn tóc cùng quần áo toàn bộ bị ngọn lửa cuốn đi.

Da thịt bị ngọn lửa xé rách, xương cốt trực tiếp hiện đi ra.

Tại dưới Tam Muội Chân Hỏa này, Mạc Vô Kỵ thoạt nhìn không có bất luận sức hoàn thủ gì, khoảng cách thời gian liền bị trọng thương.

Có thể Thiên Ngân không có nửa điểm mừng rỡ, hắn phát hiện Mạc Vô Kỵ một bước sớm bước ra hắn Tam Muội Chân Hỏa Quy Tắc không gian.

Đây là lần thứ nhất có người tại dưới Tam Muội Thánh Thao của hắn thoát thân mà đi, còn không có lưu lại nhục thân.

Phải biết hắn Tam Muội Thánh Thao thế nhưng là Thiên Địa Lô ngưng luyện vô số năm mới hình thành, tại trong tất cả Thánh Nhân, hắn hỏa diễm nói thứ hai, không người nào dám nói thứ nhất. Dù là hắn hiện tại bởi vì thực lực giảm xuống, đạo vận không hoàn thiện, dưới Tam Muội Thánh Thao thần thông này, không đến Thánh Nhân cảnh cũng không có người dám nói có thể chạy đi.

Thiên Ngân không có tiếp tục suy nghĩ, hắn điên cuồng đuổi hướng về phía Mạc Vô Kỵ. Vô luận như thế nào, hắn cũng sẽ không để Mạc Vô Kỵ đào thoát.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có đem Thiên Ngân nhìn ở trong mắt, bây giờ bị Thiên Ngân Tam Muội Thánh Thao cơ hồ hủy đi nhục thân, trong lòng của hắn kinh hãi không thôi.

Quả nhiên mỗi người đều không thể xem thường, bởi vì hắn xem thường Thiên Ngân, kém một chút liền bị triệt để hủy đi nhục thân. May mắn hắn Súc Địa Thành Thốn thần thông quá mạnh, tăng thêm nhục thân đã là Thánh Thể hậu kỳ, lúc này mới từ dưới Tam Muội Thánh Thao bỏ chạy.

Mạc Vô Kỵ hận không thể quay đầu đem Thiên Ngân bóp thành bã vụn, hắn giờ phút này cũng không dám dừng lại. Mặc dù là nuốt mấy viên thần đan, Phàm Nhân Quyết không ngừng nghịch chuyển, Sinh Cơ Lạc vô cùng vô tận cung cấp sinh cơ. Mạc Vô Kỵ y nguyên cảm nhận được Tam Muội Chân Hỏa đang thiêu đốt mạch lạc cùng tinh huyết của hắn, nội phủ có một loại xé rách đau đớn.

Thiên Ngân chỉ là đuổi mười mấy hô hấp thời gian, hắn liền rung động nhìn chằm chằm xa xa trong hư không.

Hắn rốt cuộc hiểu rõ vì cái gì Mạc Vô Kỵ lại đột nhiên đào tẩu, đây không phải là sợ hắn Thiên Ngân, cũng không phải muốn ra vẻ mê hoặc, mà là bởi vì từ trong hư không tràn đến một đạo đạo tắc màu tím.

Thiên Ngân làm một cái Thánh Nhân, hắn vừa nhìn thấy đạo tắc màu tím này, liền biết đây là một đạo Vũ Trụ đạo tắc.

Giờ khắc này hắn không có nửa điểm mừng rỡ, thậm chí một trái tim chìm đến đáy cốc. Tại hắn xa xa không có cảm nhận được đạo tắc màu tím trước đó, Mạc Vô Kỵ đã nhìn thấy đạo tắc màu tím này. Bởi vậy có thể thấy được, thực lực Mạc Vô Kỵ cường hãn hơn hắn không chỉ một cấp bậc mà thôi.

Cái này từ đối phương dám ngạnh kháng hắn một đạo Tam Muội Thánh Thao, liền có thể nhìn ra.

Thiên Ngân đoán không sai, Mạc Vô Kỵ đích thật là bởi vì đạo tắc màu tím này cưỡng ép nhịn thần thông này của Thiên Ngân. Đây là Vũ Trụ đạo tắc a, chờ hắn xử lý Thiên Ngân lại đến bắt Vũ Trụ đạo tắc này khẳng định không còn kịp rồi. Không nói Mạc Vô Kỵ cảm nhận được đạo Vũ Trụ đạo tắc này có người đang đuổi, chính là không có người đuổi, Mạc Vô Kỵ cũng không dám nói mình có thể ở trong hư không bắt được đạo Vũ Trụ đạo tắc này.

Hiện tại hắn đón đầu mà lên, chịu một đòn của Thiên Ngân, quả thực là cản lại đạo tắc màu tím này.

Mạc Vô Kỵ thu thập Vũ Trụ đạo tắc cũng không phải lần đầu tiên, hắn phi thường có kinh nghiệm, Phàm Nhân đạo tắc quét sạch mà ra, tại đạo Vũ Trụ đạo tắc này một chút chậm chạp đồng thời, đưa tay cuốn một cái, đạo Vũ Trụ đạo tắc này liền bị hắn quấn vào trong Phàm Nhân giới.

Còn không có đợi Mạc Vô Kỵ buông lỏng một hơi, năm đạo bóng người tuần tự đem Mạc Vô Kỵ vây ở giữa. Ngoại trừ năm đạo bóng người này ra, còn có phía ngoài nhất một tên Thiên Ngân.

- Lại là ngươi.

Lạc đem ánh mắt lạnh lùng rơi vào trên thân Mạc Vô Kỵ, dù ban đầu ở Tiên giới cảm nhận được Mạc Vô Kỵ chỉ là Tạo Hóa Kiếm, Lạc vẫn là nhận ra Mạc Vô Kỵ.

La Hư tại thời điểm nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, ánh mắt ngưng tụ. Dù là hắn chưa bao giờ thấy qua Mạc Vô Kỵ, hắn cũng đã nhận ra Mạc Vô Kỵ, đạo tắc kia của hắn chính là Mạc Vô Kỵ rút đi.

Hắn cũng không có vạch trần trên người Mạc Vô Kỵ hiện tại có hai đạo Vũ Trụ đạo tắc sự thật, mà là bất động thanh sắc ngăn ở không gian phương vị Mạc Vô Kỵ có khả năng bỏ chạy nhất.

- La Hư, Thanh Nguyên, Đề Phật, Thái Loan...

Thiên Ngân hít vào một ngụm khí lạnh, theo bản năng lui về sau mấy chục trượng.

Hắn cùng mấy người kia thù sâu như biển, đáng tiếc là hiện tại hắn tại mấy người kia trước mặt ngay cả sâu kiến cũng không bằng. Nếu như là tại lúc khác, giờ phút này hắn sẽ điên cuồng thiêu đốt tuổi thọ của mình bỏ chạy. Mà bây giờ hắn không cam tâm a, hắn Thiên Địa Lô còn trên người Mạc Vô Kỵ. Đi lần này, hắn có lẽ sẽ vĩnh viễn mất đi Thiên Địa Lô.

Biết rõ không phải là đối thủ của Mạc Vô Kỵ, hắn cũng không cam chịu tâm cứ như vậy mà đào tẩu.

Lạc lĩnh vực không gian hoàn toàn bao phủ lại toàn bộ hư không, mấy người nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ nói:

- Người này thực lực rất mạnh, ta đề nghị mọi người liên thủ, xử lý hắn rồi lại nói thứ khác.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1207: Đi Như Thế Nào?

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn biết mình chặn đường đạo Vũ Trụ đạo tắc này có người đuổi, thế nhưng là hắn không biết người đuổi đạo Vũ Trụ đạo tắc này lại là cường hãn như vậy, mà lại mỗi một cái đều là mạnh như thế.

Hắn đồng dạng nhận ra, ngoại trừ Lạc ra, trong đó có một người là La Hư.

La Hư cùng Lạc đây đều là Thánh Nhân thậm chí cường giả phía trên Thánh Nhân, đừng bảo là hai người, liền xem như một người hắn đều quá sức. Mà bây giờ ngoại trừ La Hư cùng Lạc ra, còn có ba người khác.

Không nói ba người này khí tức cùng La Hư không sai biệt lắm, liền xem như Mạc Vô Kỵ nhìn không ra tu vi ba người, ba tên này có thể cùng La Hư, Lạc cùng một chỗ, cũng tuyệt đối sẽ không yếu so La Hư ba người.

Hắn hiện tại Chuẩn Thánh tầng mười hai đỉnh phong, muốn đối phó năm cái Thánh Nhân cấp bậc cường giả, chính là hắn không có thụ thương, đó cũng là hữu tử vô sinh. Huống hồ hắn trước đây không lâu bị Tam Muội Chân Hỏa đốt đi một chút, nội phủ còn bị thương chưa lành.

Năm người đạo vận quy tắc ngưng tụ cùng một chỗ, vùng không gian này bị khóa chặt so với bình thường giới vực còn phải vững chắc hơn. Mạc Vô Kỵ càng là khẳng định, hắn muốn chạy trốn, chính là cực kỳ gian nan.

Lạc sau khi nói xong, một đạo kiếm mang trực tiếp quét sạch hướng Mạc Vô Kỵ, hắn căn bản cũng không cho Mạc Vô Kỵ cơ hội thở dốc.

Cơ hồ là tại Lạc xuất thủ đồng thời, La Hư, Thanh Nguyên cùng Đề Phật Thánh Nhân đồng thời xuất thủ, mỗi người đều là đỉnh cấp thần thông. Mọi người ôm tâm tư là giống nhau, chỉ cần đem Mạc Vô Kỵ xé rách, Vũ Trụ đạo tắc kia bị Mạc Vô Kỵ thu hồi tất nhiên sẽ tuôn ra tới. Vũ Trụ đạo tắc tuyệt đối sẽ không theo Mạc Vô Kỵ tiểu thế giới sụp đổ mà biến mất, chờ đạo Vũ Trụ đạo tắc kia tuôn ra đến về sau, mọi người lại cướp đoạt.

Duy nhất không có xuất thủ chính là Thái Loan, hắn không xuất thủ không phải không quan trọng, trên thực tế đạo Vũ Trụ đạo tắc kia tương đương như của hắn, hắn là kẻ quan tâm nhất.

Hắn sở dĩ không có xuất thủ, là hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ không đơn giản. Nếu như một người đơn giản, há có thể trong lúc nhấc tay liền thu hồi Vũ Trụ đạo tắc?

Phải biết hắn bỏ ra thời gian một nén nhang đều không có thu lại, huống hồ hắn nghiên cứu Vũ Trụ đạo tắc đã bao nhiêu năm?

Dạng này gia hỏa một cái đơn giản liền có thể thu lại một đạo Vũ Trụ đạo tắc nhanh chóng bay đi, sẽ không có thủ đoạn bảo mệnh sao?

Đừng nhìn tại Vô Lượng vực bốn tên Thần vị Thánh Nhân cộng đồng có được một đạo Vũ Trụ đạo tắc, trên thực tế không có người nào thử qua thu lấy Vũ Trụ đạo tắc. La Hư nghiên cứu Vũ Trụ đạo tắc thời gian dài nhất, hắn cũng không dám thu lấy Vũ Trụ đạo tắc. Đạo Vũ Trụ đạo tắc kia là của mọi người, ai dám thu, đó chính là gây nên công phẫn.

Trong bốn tên Thần vị Thánh Nhân, chỉ có hắn thu qua Vũ Trụ đạo tắc. Hắn biết muốn trong thời gian ngắn nhất thu lấy Vũ Trụ đạo tắc, nhất định phải có được hoàn mỹ hoàn chỉnh thiên địa quy tắc đạo vận. Trước mắt người trẻ tuổi bình thường này trong thời gian cực ngắn thu lấy Vũ Trụ đạo tắc, rất rõ ràng là có được hoàn thiện nhất thiên địa quy

tắc thế giới. Có được thiên địa quy tắc hoàn thiện thế giới, mới có thể có hoàn thiện thiên địa quy tắc đạo vận.

La Hư bọn người đồng thời xuất thủ, là khẳng định bọn hắn một khi phong tỏa không gian vũ trụ, đối phương liền cơ hội thi triển thần thông đều không có. Thái Loan lại biết tuyệt đối không phải như vậy, chỉ cần gia hỏa bị vây công này có được hoàn chỉnh thiên địa quy tắc thế giới, liền có thể thi triển thần thông, sau đó ở giữa khe hở thời gian chạy đi.

Thấy Thái Loan vậy mà không có xuất thủ, Mạc Vô Kỵ trong lòng càng là mát lạnh, hắn giờ phút này ngược lại bức thiết hi vọng năm người đồng thời xuất thủ.

Chỉ cần năm người đồng thời xuất thủ, hắn liền có thể toàn lực thi triển Đại Hủy Diệt Thuật. Dưới Đại Hủy Diệt Thuật, hắn khẳng định có thể tìm được khe hở chạy trốn.

Hiện tại có một người không động thủ, chính là hắn tìm được khe hở chạy trốn, cũng sẽ bị ở gia hỏa một bên đứng ngoài quan sát ngăn chặn.

Sự tình cũng không có tiến triển như Mạc Vô Kỵ dự liệu phương hướng, Mạc Vô Kỵ vẫn là thi triển Đại Hủy Diệt Thuật. Đến lúc này, hắn căn bản cũng không có đường lui.

Cứ việc La Hư cùng Lạc bọn bốn người không có toàn lực xuất thủ, đều lưu lại thủ đoạn. Thế nhưng là bốn người thần thông đồng thời đánh ra, không gian vũ trụ này lập tức chính là quy tắc tung hoành, hết thảy ngoại giới lực lượng căn bản là đừng nghĩ tại trong quy tắc đạo vận tung hoành cường hãn này lưu lại.

Đổi thành khác Chuẩn Thánh, cho dù là Chuẩn Thánh viên mãn, cũng không có nửa điểm cơ hội động thủ.

Nếu như chỉ có một cái ngoại lệ, đó chính là Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ có được quy tắc hoàn chỉnh Phàm Nhân giới. Chính như Thái Loan dự

liệu như thế, thần thông của hắn căn bản cũng không cần mượn nhờ không gian vũ trụ quy tắc.

Đại Hủy Diệt Thuật đồng dạng bị Mạc Vô Kỵ đánh đi ra, phương viên mấy vạn dặm biến thành vòng xoáy lỗ đen. Hết thảy quy tắc tại giữa vòng xoáy lỗ đen này vỡ vụn, trong lỗ đen bao quanh vô tận vô tận khí tức hủy diệt. Loại khí tức hủy diệt này, bất kỳ người nào dám tới gần, cũng đều sẽ bị xé nứt trở thành bã vụn.

La Hư đứng mũi chịu sào, thần thông quy tắc bị Hủy Diệt Thuật đều giảo sát, cuồng bạo đạo vận quy tắc phản phệ trở về, hắn há miệng chính là một đạo máu tươi phun ra.

Chẳng những là La Hư, Thanh Nguyên cùng Đề Phật hai người giống nhau là trọng thương thổ huyết. Bị Mạc Vô Kỵ Đại Hủy Diệt Thuật đạo vận oanh trúng, hai người bọn họ thậm chí ngay cả nội tạng đều phun ra.

Không có bị thương ngoại trừ Thái Loan một bên không có xuất thủ ra, còn có chính là Lạc - người đầu tiên xuất thủ. Chín đạo Vũ Trụ đạo tắc chính là Lạc phát hiện trước nhất, hắn tự nhiên biết Mạc Vô Kỵ vì cái gì có thể trong thời gian ngắn nhất thu hồi một đạo Vũ Trụ đạo tắc. Hắn khẳng định Mạc Vô Kỵ còn có chuẩn bị ở sau, hắn tượng trưng xuất thủ một lần về sau, liền đợi đến khi Mạc Vô Kỵ đào tẩu.

Mạc Vô Kỵ chính mình thi triển Đại Hủy Diệt Thuật càng là biết đáng sợ, hắn đang toàn lực thi triển Đại Hủy Diệt Thuật về sau, lập tức liền muốn thoát ly thôn phệ một phương Hư Không quy tắc vòng xoáy lỗ đen này.

Chỉ là không chờ hắn hóa thành độn quang xông vào bị xé nứt mở hư không trong khe hở, hắn liền bị bốn tên Thánh Nhân cường đại thần thông quy tắc xé rách lĩnh vực.

Một đạo kinh khủng xoay tròn nhận mang xuyên qua bụng dưới Mạc Vô Kỵ, một đạo phật quang lại kém chút đem một đầu cánh tay Mạc Vô Kỵ xé xuống.

Thời khắc này Mạc Vô Kỵ chỗ nào còn nhớ được thương thế của mình? Hắn vẫn là điên cuồng xông về trong khe hở hư không muốn chạy trốn. Chạy không thoát liền tất nhiên sẽ bị giết.

Đây vốn chính là kế hoạch của hắn, trên thực tế hắn cũng không có tính sai. Tại mấy tên Thánh Nhân cùng Đại Hủy Diệt Thuật va chạm dưới, trong hư không này đích thật là xuất hiện li ti giới vực vết nứt.

Chỉ là không có chờ Mạc Vô Kỵ xông vào vết nứt, Lạc lại lần nữa biến thành một đạo kiếm mang bổ về phía Mạc Vô Kỵ.

Nếu như nói Lạc đạo kiếm quang thứ nhất còn chỉ có hình không có sát thế mà nói, vậy đạo kiếm mang thứ hai này là mang theo khí thế ngập trời khí tức giết hết quét sạch về Mạc Vô Kỵ. Rất rõ ràng, đạo kiếm mang này muốn trực tiếp đem Mạc Vô Kỵ chém giết, sau đó đem Mạc Vô Kỵ cuốn đi.

Mạc Vô Kỵ kêu lên một tiếng đau đớn, Lạc này quả nhiên là âm hiểm vô cùng. Hắn thứ nhất cổ động còn lại mấy tên Thánh Nhân động thủ với hắn, kết quả hắn chiêu thứ nhất căn bản cũng không có xuất lực, chiêu thứ hai này mới là điên cuồng sát chiêu, toàn lực xuất thủ. Đây là chờ lấy hắn đào tẩu đồng thời ám toán hắn.

Quả nhiên là không thành thánh chính là sâu kiến a, Mạc Vô Kỵ phun ra một đạo huyết tiễn, căn bản cũng không quản Lạc đạo kiếm mang này, đưa tay chính là một chỉ điểm ra.

Thất Giới Chỉ chỉ thứ sáu, Hư Vọng!

- Ngươi điên rồi!

Lạc cuồng hống một tiếng, căn bản cũng không dám tin tưởng Mạc Vô Kỵ dám không né tránh hắn một kiếm này. Chỉ cần Mạc Vô Kỵ tránh né hắn một kiếm này, hắn chiêu tiếp theo liền sẽ xử lý Mạc Vô Kỵ, sau đó kiếm mang mang đi Mạc Vô Kỵ.

- Phốc!

Tạo Hóa Kiếm Mang xé mở Mạc Vô Kỵ lĩnh vực, nghiêng từ trước ngực Mạc Vô Kỵ đánh xuống.

Dưới một kiếm này, Mạc Vô Kỵ đan điền vỡ vụn, mạch lạc đứt từng khúc, đạo cơ tiêu tán.

Chính là bởi vì Lạc biết mình một kiếm này hạ xuống không né tránh sẽ tạo thành ảnh hưởng gì, hắn mới nói Mạc Vô Kỵ điên rồi.

Mạc Vô Kỵ không có điên, hắn biết mình tránh né mà nói, đó là tuyệt đường lui của mình, nơi này không phải chỉ có Lạc một người. Tại Lạc một kiếm này xé mở Mạc Vô Kỵ đan điền, đạo cơ cùng mạch lạc đồng thời, Mạc Vô Kỵ một chỉ kia oanh mở trước ngực Lạc.

Ngực Lạc giống nhau là nổ tung ra một đạo huyết vụ, bao quát Lạc trái tim đan điền cùng linh lạc giống nhau là bị Mạc Vô Kỵ một quyền này xé rách trở thành bã vụn, ở trên người trực tiếp quán xuyên ra một cái động lớn.

Căn bản cũng không chờ bọn người La Hư động thủ, Lạc trọng thương đã biến thành một đạo kiếm mang biến mất tại trong hư không mênh mông. Nếu ngươi không đi, hắn đồng dạng đi không nổi.

Thái Loan cười lạnh một tiếng, hắn cuối cùng thành công.

Tại hắn vừa sải bước ra, muốn bắt lấy bỏ chạy Mạc Vô Kỵ đồng thời, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên cầm ra hai đạo đạo tắc màu tím ném cho hắn nghiêm nghị kêu lên:

- Hai đạo đều cho ngươi nè, ông mày đi đây. Tương lai nợ này, gia gia cuối cùng sẽ đòi trở về.

Thái Loan ngây người một lúc, hắn theo bản năng bắt lấy Mạc Vô Kỵ ném ra tới hai đạo màu tím Vũ Trụ đạo tắc, trơ mắt nhìn Mạc Vô Kỵ vọt vào trong khe hở hư không biến mất không thấy gì nữa.

Làm sao có hai đạo? Không đúng, đây không phải Vũ Trụ đạo tắc.

Tại trong tích tắc, Thái Loan liền kịp phản ứng. Hai đạo đạo tắc này nếu như không nắm trong tay, căn bản là nhìn không ra. Bởi vì hai đạo màu tím đạo tắc này bên ngoài nhìn cùng Vũ Trụ đạo tắc chân chính không có gì khác nhau, thậm chí so chân chính Vũ Trụ đạo tắc quy tắc còn mênh mông hơn phức tạp.

Nhưng là hai đạo đạo tắc màu tím này cực kỳ non nớt, thậm chí còn không có hình thành Thánh Nhân chi đạo.

- Cạch!

Đạo tắc màu tím tại trong khoảng thời gian ngắn liền biến thành hư vô, tiêu tán tại trong hư không.

Thái Loan kịp phản ứng, trông thấy vết nứt hư không kia còn không có hoàn toàn biến mất, hắn liền muốn xông đi vào truy sát Mạc Vô Kỵ.

Chỉ là lúc này, La Hư, Đề Phật cùng Thanh Nguyên ba người đã ngăn cản hắn.

- Thái Loan, ngươi cái này quá phận đi? Ngay trước mặt chúng ta đem đạo tắc giấu đi.

Lời nói Thanh Nguyên có chút sinh lạnh.

- Các ngươi mau đuổi theo giết sâu kiến kia, vừa rồi hắn ném cho ta hai đạo đạo tắc là giả.

Thái Loan vội vàng kêu lên.

- Nếu là giả, vậy liền cho chúng ta đi.

Thanh Nguyên thản nhiên nói. Giả? Loại đạo tắc giả này hắn đều mô phỏng không ra, một cái Chuẩn Thánh có thể mô phỏng đi ra? Thái Loan đây là đem bọn hắn toàn bộ xem như ngớ ngẩn.

Thái Loan nôn nóng vạn phần:

- Ngớ ngẩn, đạo tắc giả tự nhiên là tán loạn. Nếu như không phải giả, tên kia làm sao lấy ra hai đạo?

Đúng a, nếu như không phải giả, tên kia làm sao lấy ra hai đạo? Thanh Nguyên cùng Đề Phật đều có chút nổi lên nghi ngờ.

La Hư lại là cười lạnh nói:

- Bởi vì chúng ta trước đó tổng cộng có một đạo đạo tắc, cũng là bị sâu kiến này rút đi.

Thái Loan trong nháy mắt hiểu được, vì cái gì Mạc Vô Kỵ muốn ném ra hai đạo đạo tắc. Sâu kiến này thật gian trá, hắn biết mình lại nói cái gì cũng đã chậm, trước đó bị Đại Hủy Diệt Thuật cùng mấy đại Thánh Nhân thần thông liên thủ đánh ra vũ trụ vết nứt, giờ phút này đã biến mất.

Mau trốn đi, nghĩ tới đây Thái Loan rốt cuộc cũng lười nói thêm cái gì, thân hình mở ra, trực tiếp bỏ chạy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1208: Đường Tại Dưới Chân

Bước vào Hư Không Liệt Phùng đồng thời, Mạc Vô Kỵ liền muốn đi vào Phàm Nhân Giới. Thế nhưng hắn lập tức liền phát hiện, tại sau khi hắn từ bên trong Phàm Nhân Giới tróc hai đạo mô phỏng Đạo tắc đó, thần niệm của hắn đã triệt để tan vỡ. Chẳng những là thức hải thần niệm tan vỡ, Trữ Thần Lạc thần niệm cũng giống vậy hỏng mất, đây là bởi vì đạo cơ của hắn tiêu tán tạo thành.

Giờ khắc này, hắn ngay cả Phàm Nhân Giới cũng vào không được.

Năm tên cường giả cấp bậc Thánh Nhân cộng thêm Mạc Vô Kỵ Đại Hủy Diệt Thuật, dường như đem một phương hư không giới vực này xé rách tới cùng, Mạc Vô Kỵ duy nhất có thể làm chính là co ro thân thể, tại Hư Không Liệt Phùng mặc cho mình bị cuốn đi.

Tuy rằng đạo cơ của hắn bị hủy diệt, căn cơ hắn luyện thể còn ở. Dù cho thân thể cơ hồ bị chém thành 3 đoạn, chỉ cần không có bị triệt để phá huỷ, thân thể của hắn vẫn là tại bên trong Hư Không Liệt Phùng chậm rãi khép lại.

- Bành!

Cũng không biết qua bao nhiêu lâu, Mạc Vô Kỵ trực tiếp từ 1 tầng khí quyển rớt trên mặt đất.

Lúc này Mạc Vô Kỵ trái lại thở phào nhẹ nhõm, dùng hắn thánh thể hậu kỳ thân thể cường hãn, rớt xuống tới chắc chắn sẽ không có chuyện gì, chí ít cái mạng nhỏ của hắn tạm thời đc bảo vệ.

Bất chấp thương thế trên người cực kỳ nghiêm trọng, Mạc Vô Kỵ vẫn không có động tác. Hắn cảm nhận được, nơi này hắn là một cái giới diện cấp cực kỳ thấp, trong thiên địa nguyên khí chẳng những là đẳng cấp thấp, còn cực kỳ loãng, hắn là linh khí cũng không bằng nguyên khí trước kia. Hắn căn bản cũng không có biện pháp dựa vào nguyên khí nơi này chữa thương.

Đủ qua một ngày, Mạc Vô Kỵ mới miễn cưỡng giùng giằng bò dậy.

Nhìn ngoài mặt, hắn dường như không có bất kỳ thương thế gì, chỉ có chính hắn rõ ràng, hắn bị thương ở chỗ này căn bản cũng không có biện pháp nào cứu đc.

Không cần đi hỏi thăm, Mạc Vô Kỵ cũng biết, cái chỗ này giống như địa cầu, là một nơi giới vực thiên địa nguyên khí thiếu thốn, không cách nào tu luyện.

Bò ra hố sâu bản thân rớt xuống, Mạc Vô Kỵ thấy là bầu trời đen kịt cả ánh trăng cũng không có.

vị trí của hắn là một cái thổ bao (cồn đất) nhỏ, trên thổ bao cỏ dại cũng là thưa thớt.

Mạc Vô Kỵ tâm tình lúc này trái lại cực kỳ bình tĩnh, hắn biết rõ nếu như không có nhân tố ngoại giới gia nhập, hắn sợ rằng vĩnh viễn cũng không cách nào rời đi Phàm Nhân tinh cầu này.

So với phàm nhân nơi này mà nói, hắn bản thân có vô cùng vô tận thọ mệnh, thọ mệnh lại vô cùng vô tận, hắn cũng không cách nào để cho đạo cơ của mình khôi phục. Hắn chỉ có thể như một khối tảng đá vĩnh cửu đồng dạng, ở chỗ này từ từ tiêu hao tính mạng của mình, thẳng đến thọ nguyên bị triệt để tiêu hao hết một khắc kia.

Có lẽ vô số năm về sau, Hàn Thanh Như tại bên trong Phàm Nhân Giới tu luyện sẽ cảm thụ được hắn đã xảy ra chuyện, nghĩ biện pháp rời đi Phàm Nhân Giới. Bất quá Mạc Vô Kỵ rất rõ ràng, không có sự giúp

đỡ của hắn, bất luận kẻ nào bao gồm Hàn Thanh Như, cũng không cách nào rời đi Phàm Nhân Giới.

Hắn ngoại trừ nhận mệnh bên ngoài, không còn có bất luận cái gì còn lại cách có thể rời đi một phương tinh cầu này.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, đứng ở trên nơi này thổ bao Mạc Vô Kỵ động cũng không có động. Từ một Chuẩn Thánh đỉnh phong cường giả ngao du vũ trụ, rơi xuống hắn bây giờ tình cảnh, từ sau ngày hôm nay, hắn là thật phải trở thành một Phàm Nhân thật thật tại tại.

Trong đầu của hắn hiện ra một cái lại một cái thân ảnh quen thuộc, sau cùng dừng hình ảnh tại Mạc Vô Kỵ ý niệm bên trong lại là một con nhóc gầy yếu.

Nếu mà không phải là Yên Nhi, hắn coi như là sống lại, có đúng hay không cũng sẽ mất đi một loại yêu tín nhiệm?

Nếu mà hắn vẫn còn là cùng Yên Nhi tại nơi cái nho nhỏ đô thành, Yên Nhi có đúng hay không còn có thể mỗi ngày buổi tối đi ra ngoài bày sạp, sau đó kiếm lấy có chút tiền đồng vì hắn mua một chén cơm?

Thiếu gia...

Lời hô hoán dường như còn đang ở trước mắt, nhưng Yên Nhi khi xưa vĩnh viễn chỉ có thể tồn tại ở trí nhớ của hắn. Mấy năm nay đi qua, không biết nàng có còn đang tu luyện lấy, không biết nàng có đúng hay không đã bước vào Tiên Giới...

Xa xa xuất hiện lướt qua một thứ màu đỏ, đi theo màu đỏ càng lúc càng mờ nhạt biến thành nhàn nhạt màu vàng, chung quanh hắc ám cũng vậy dần dần bị màu vàng bị xua tan, xuất hiện đường viền. Từ từ, một vòng mặt trời đỏ từ xa vời dâng lên.

Chỉ là nhìn một vòng mặt trời đỏ dâng lên mà thôi, Mạc Vô Kỵ dường như đã ngây dại.

Đã bao nhiêu năm, hắn ngoại trừ chạy thoát thân chính là tu luyện, nếu không phải là điên cuồng tìm kiếm tài nguyên tu luyện.

Ngày hôm nay hắn rốt cục có thể làm một phần sự tình không quan hệ cùng tu luyện, nhìn thái dương dần dần dâng lên. Lần trước hắn nhìn mặt trời mọc còn là lúc nào?

Ký ức dường như xuất hiện không rõ, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ đang nỗ lực suy nghĩ. Được rồi, hắn nghĩ tới, có một lần hắn thu được một khoản kinh phí nghiên cứu ngoại lai, trong lòng hắn rất là hài lòng, sau đó hẹn Hạ Nhược Nhân cùng đi Thái Sơn nhìn mặt trời mọc.

Thế nhưng Hạ Nhược Nhân cự tuyệt hắn, lý do chỉ là mặt trời mọc có cái gì hay ho, còn không bằng đi ăn cơm Tây.

Về sau có đi ăn cơm Tây hay không, hay là ăn là cái gì, hắn đều quên. Cuối cùng bị hắn nhớ lại chính là, hắn cuối cùng vẫn không thể đi xem mặt trời mọc. Ngày hôm nay, hắn là hắn lần đầu tiên nhìn mặt trời mọc.

Thái dương từ từ lên cao, biến thành một vòng chói mắt vòng tròn.

- Này, ngươi nhìn về phía ánh mặt trời như vậy, sau cùng sẽ thiêu cháy ánh mắt.

Một cái thanh âm đột ngột thức tỉnh Mạc Vô Kỵ đang trầm tư.

Mạc Vô Kỵ quay đầu lại thấy một người trung niên vai vác cái cuốc, hắn là một nông dân.

- Trên người ngươi...

Trung niên nông dân nhìn Mạc Vô Kỵ áo quần lam lũ, vết máu trên quần áo đã biến thành đen sẫm màu sắc.

- Xin hỏi đây là nơi nào?

Mạc Vô Kỵ không có nghe hiểu ý tứ đối phương nói, ôm quyền hỏi một câu.

Thấy Mạc Vô Kỵ ôm quyền, nông dân trung niên này dường như có chút kinh ngạc, hắn nhanh chóng bỏ xuống cái cuốc nói một đoạn dài.

- Úm ba la xì bùa ô lê hấp ka mê zô kô híp híp chiếp chiếp ặc ặc chịch chịch… Mạc Vô Kỵ thở dài, nơi này nhất định là một cái vị diện khác. Nếu mà thần niệm của hắn còn, chỉ cần thần niệm của hắn quét một cái, tất cả ngôn ngữ tin tức đều có thể bị hắn thu tập, sau đó ung dung nói chuyện.

Không có lại tiếp tục hỏi nông dân trung niên này, Mạc Vô Kỵ đi xuống cồn đất, đi tới bên dòng suối đem thân thể mình rửa sạch một lần, chính là quần áo cũ rách, hắn cũng một lần nữa sửa sang lại một chút, chí ít mặt ngoài thoạt nhìn miễn cưỡng còn có thể tính là một người lưu lạc.

Vòng qua dòng suối nhỏ, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy một mảnh cảnh tượng nông dân đang cày bận rộn.

Đập vào mắt nhìn lại, khắp nơi đều có thể thấy người nông dân tại trong ruộng đồng công tác. Bọn họ hoặc là cấy mạ, hoặc là xới đất, hoặc là đang thu gặt...

Mỗi người đều đang nỗ lực làm việc lấy, mỗi người đều đang một chút thu hoạch lấy hi vọng của bản thân.

Mạc Vô Kỵ lần nữa ngừng lại, hắn lại một lần nữa có chút si ngốc đứng.

Trước đây, hắn cũng là một thành viên giữa vô số người này, cũng là vì thu hoạch của mình mà không ngừng làm việc. Hắn thu được dược dịch mở mạch lạc, tại hắn sau khi sống lại, hắn mượn những thuốc này dịch khai sáng Phàm Nhân chi đạo.

Trước đây hắn cả cơ hội tu luyện cũng không có, hắn vẫn như cũ bằng vào cố gắng của mình đi tới toàn bộ vũ trụ đỉnh phong. Coi như là vô số lần bị đuổi giết, vô số lần bị ám toán, hắn vẫn là đã đi tới.

Ngày hôm nay hắn bản thân có thánh thể thân thể, còn có vô số công pháp, thậm chí có chính bản thân khai sáng Bất Hủ Phàm Nhân Quyết. Chỉ là đạo cơ bị tổn hại, đan điền cùng mạch lạc phá hủy mà thôi, hắn vì sao trái lại không bằng thời điểm năm đó, không có gì cả?

Đây là đạo của hắn lui bước, hay là tâm trí của hắn bắt đầu biến yếu?

Hắn có thể từ một người phàm tục nhập đạo, liền có thể tại Phàm Nhân Giới lần nữa khôi phục đạo cơ của mình, khôi phục bản thân mạch lạc.

Trước này chán chường cảm giác ngay lập tức bị hòa tan, một loại hào hùng dâng lên, nhìn hư không mênh mông, Mạc Vô Kỵ thét dài một tiếng.

- Gâu gâu!

Hắn, vẫn sẽ đứng lên như cũ, một lần nữa đi trở về trong vũ trụ.

Xa xa đông đảo người nông dân, thấy Mạc Vô Kỵ vô duyên vô cớ đứng ở nơi đó thét dài, đều là theo bản năng phòng bị.

Cũng may Mạc Vô Kỵ chỉ là thét dài một tiếng về sau, liền lần nữa an tĩnh lại, lúc này mới để cho đông đảo người dân an tâm.

Một lần nữa thu thập lòng tin, Mạc Vô Kỵ còn thật không biết làm sao đi khôi phục đạo cơ của mình, hắn cư nhiên cảm nhận được một loại đói dã man.

Hắn có vô số thọ nguyên, còn là thánh thể thân, cư nhiên sẽ đói? là đã bao nhiêu năm? Hắn lần nữa cảm nhận được cảm giác đói.?

- Tiểu ca, ngươi không sao chứ?

Trước người trung niên nhân kia thật sự lần nữa đi theo đến, có chút bận tâm nhìn Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ nhìn hình dạng hắn rất là quan tâm, đoán ý tứ của hắn, cười lắc đầu.

- Ta đi giúp ngươi lấy mấy bộ quần áo sao??

Nam tử trung niên nhìn quần áo Mạc Vô Kỵ tựa hồ bị xé rách lợi hại, chỉ là miễn cưỡng hệ cùng một chỗ, lại là nhiệt tình nói.

Một loại rõ ràng hiểu ra xuất hiện ở trong lòng Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ lập tức lắc đầu nói:

- Ta phải đi, cám ơn ngươi.

Mặc kệ đối phương có nghe hiểu được hay không, Mạc Vô Kỵ xoay người rời đi. Hắn đi không phải là rất nhanh, nhảy qua đi ra bước chân lại rất lớn, chỉ là trong thời gian ngắn, liền vượt qua cồn đất.

Mạc Vô Kỵ đi tới nơi này vốn chính là một người xa lạ, hiện tại hắn phải đi, cũng không có ai lưu ý, nhiều nhất là nhìn theo Mạc Vô Kỵ rời đi, thẳng đến Mạc Vô Kỵ đi tới địa phương mọi người ánh mắt không nhìn thấy.

Lúc ban đầu, Mạc Vô Kỵ còn đang suy nghĩ hắn là lựa chọn một một chỗ yên tĩnh đi cảm ngộ một chút thứ mình hiểu ra. Nhưng ở đi nửa ngày rồi, Mạc Vô Kỵ Khải Đạo Lạc sớm đã cùng tâm thần của hắn liên hệ với nhau.

Hắn hoàn toàn đã không còn ý muốn dừng lại, chỉ biết là đi về phía trước một bước lại một bước nữa.

Vô luận là gặp phải bình nguyên hay là đầm nước, vô luận là đá vụn mà hay là bụi gai, bụi rậm...

Không có bất kỳ vật gì có thể ngăn cản bước chân của Mạc Vô Kỵ, càng không có bất kỳ sự vật có thể ngăn cản hắn cảm ngộ. Giờ khắc này, đường dưới chân hắn chính là đạo của hắn, đạo của hắn kéo dài ở dưới chân của hắn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1209: Thì Ra Đây Chính Là Thánh Nhân Cảnh

Một ngày, hai ngày...

Một năm, mười năm...

Mạc Vô Kỵ cứ như vậy đi không ngừng, đi như vậy lại làm cho hắn quên mất đói, quên mất thời gian. Khi thời gian ngàn năm đi qua, hắn đã gầy yếu như da bọc xương, thế nhưng hắn vẫn là hồn nhiên vô tư đi về phía trước.

Tinh cầu Phàm Nhân này hoang vắng, Mạc Vô Kỵ càng chạy càng tới chỗ hẻo lánh, hắn vượt qua vô số rừng rậm, vượt qua vô số sông núi.

Mặc dù đạo cơ của hắn vẫn là nghiền nát, mạch lạc của hắn vẫn là không có có khôi phục, thế nhưng quanh người hắn dường như nhiều hơn một loại đạo vận vết tích.

Loại này đạo vận vết tích mang theo một loại khí tức cao nhất của người phàm, rất nhiều năm qua vô luận là bất luận dã thú gì, cho đến con kiến... Chỉ cần xuất hiện ở quanh người Mạc Vô Kỵ diện tích trăm dặm, sẽ chỉ là nhanh chạy trốn. ...

Thần Khế Chi Địa chỗ sâu nhất, Hạ Nhược Nhân bình tĩnh thu hồi Luân Hồi Kính, ngẩng đầu nhìn mênh mông vô biên hư không trong chỗ sâu.

Được sự giúp đỡ của Luân Hồi Kính, trải qua hơn một vạn năm, nàng rốt cục bước vào Chuẩn Thánh tầng bảy. Chỉ cần tới rồi Chuẩn Thánh tầng bảy, nàng liền có thể mượn Hồng Liên tiến vào Thánh Cô trì, đó là bí mật của nàng.

Cũng chính vì vậy, nàng mới không thể để cho Thánh Cô đi tới Thần Khế Chi Địa. Chỉ cần Thánh Cô đi tới Thần Khế Chi Địa, sớm muộn Thánh Cô sẽ phát hiện mượn Hồng Liên có thể trở về đến Thánh Cô trì.

Hiện tại Thanh Y Thánh Cô bị nàng chém giết tại ngoài Thần Khế Chi Địa, Hồng Liên hoàn toàn thuộc về nàng Hạ Nhược Nhân.

So với đông đảo Thánh Nhân tu luyện vô vài thời gian vạn năm, nàng mượn Luân Hồi Kính, từ một người bình thường chỉ là tu luyện không tới 3 vạn năm liền bước vào Chuẩn Thánh tầng bảy, là kiêu ngạo của nàng.

Cuộc đời từng cảnh một từ trong đầu nàng loé lên, vô số người và chuyện đã bị nàng bỏ quên, chính là Hạ thị nơi trước đây nàng ra đời cũng bị nàng quên đi.

Duy nhất một bóng lưng chuyên tâm ngồi trong phòng thí nghiệm, nàng vô luận như thế nào đều không thể quên.

Nàng không cách nào quên một cái nhăn mày một tiếng cười của người kia, không cách nào quên thời điểm nàng dùng đoản đao đâm vào hậu tâm hắn, hắn quay đầu lại nhìn nàng không hiểu gì cả, nói một câu kia nói, vì sao?

Đúng vậy, nàng làm sao không biết mình yêu cầu phương pháp điều chế, chỉ cần nói một câu? Thế nhưng là hắn nhất định phải chết.

Nàng không muốn cầu xin hắn cho phương pháp điều chế, hoặc là nói, nàng thật sự là không muốn lại nợ hắn. Có lẽ, khi đó, nàng còn có một chút điểm mấu chốt...

Hạ Nhược Nhân hét to một tiếng, nàng muốn đem một tia ý niệm cuối cùng này quấy rầy trong đầu nàng chém rơi. Bằng không, người này sẽ trở thành trở ngại duy nhất để nàng bước vào thánh cảnh.

Một nén nhang về sau, sắc mặt Hạ Nhược Nhân càng là thanh lạnh lên, nàng đã ép buộc chính bản thân chém rớt một tia ý niệm quấy rầy trong đầu nàng.

Từ giờ trở đi, nàng Hạ Nhược Nhân sẽ đi hướng về ngôi chúa tể toàn bộ vũ trụ.

Nàng tin tưởng mình là duy nhất trong vũ trụ, một kẻ duy nhất bản thân có một trăm lẻ một nhánh Linh Lạc, còn bản thân có một trăm lẻ một nhánh mạch lạc, thậm chí nàng mở đi ra thức hải thứ hai bản thân.

Nàng bản thân có Trữ Nguyên Lạc, thứ bản thân có Thánh Nhân cũng vậy không có.

Hôm nay nàng chém giết Thanh Y Thánh Cô, đoạt tới rồi Tạo Hóa Hồng Liên, chỉ cần nàng đi tới Thánh Cô trì làm mượt mà bản thân Hồng Liên pháp bảo, nàng sẽ cùng Hồng Liên hợp lại làm một, trở thành lại một Thánh Nhân chân chính.

Hồng Liên đc nàng bắt đi ra, sau đó nàng một bước liền rơi vào trên hồng liên, từng đạo thủ quyết bị nàng đánh ra. Chỉ là mười mấy hô hấp thời gian, Hồng Liên cuồn cuộn nổi lên một mũi hồng quang liền biến mất vô tung vô ảnh.

Tại không tới nửa nén hương thời gian Hồng Liên biến mất, một người cô gái váy xanh rơi vào vị trí Hồng Liên biến mất, nàng ngẩng đầu nhìn trong hư không sớm đã không thấy Hồng Liên, hừ lạnh một tiếng, bỗng nhiên giơ tay lên tại trên người mình lấy ra mấy đạo quy tắc đạo vận.

mấy đạo quy tắc đạo vận này rất nhanh thì tạo thành một cái Hồng Liên hư ảnh, Hồng Liên hư ảnh càng ngày càng rõ ràng, đạo vận khí tức càng ngày càng bàng bạc.

Lại là nửa nén hương thời gian trôi qua, Hồng Liên hư ảnh này bỗng nhiên cuồn cuộn nổi lên cô gái váy xanh biến mất. ...

Hồng Liên vừa rơi xuống, xung quanh tinh thuần rõ ràng Hồng Liên đạo vận khí tức truyền đến, trong lòng Hạ Nhược Nhân chính là mừng như điên. Nàng biết mình thành công rồi, nàng mượn Hồng Liên tại Thần Khế Chi Địa về tới Thánh Cô trì.

Chỉ cần đi tới Thánh Cô trì, nàng tối đa chỉ cần thời gian ngàn năm, thì có thể làm cho Hồng Liên cùng nàng hợp 2 hợp làm một, làm cho nàng bước vào thánh nhân đại đạo.

Tới rồi thánh nhân đại đạo, nàng Hạ Nhược Nhân giống nhau là trong vũ trụ chí cường người, nàng là Thánh Nhân trong vũ trụ, tất cả ở trong mắt của nàng đều là con kiến hôi.

- Ầm!

Hạ Nhược Nhân còn đang ở kích động, thậm chí còn chưa có bắt đầu cảm ngộ Thánh Cô trì Hồng Liên đạo vận khí tức, lại là một đạo nổ vang, tại giữa Thánh Cô trì vỡ tan ra.

Hạ Nhược Nhân cả kinh, nàng nhảy ra Hồng Liên sau đó, nhìn thấy một người nàng căn bản cũng không có dũng khí tin tưởng có thể xuất hiện. Trước đây Thanh Y Thánh Cô bị nàng tự tay giết chết, tại sao lại xuất hiện ở nơi này? Lẽ nào Thanh Y Thánh Cô cũng vậy tu phân thân? Nhưng nàng căn bản cũng không có nghe nói qua a. Nàng theo Thanh Y Thánh Cô rất nhiều năm, vững tin Thanh Y Thánh Cô không có tu luyện phân thân.

- Ngươi dĩ nhiên không chết?

Hạ Nhược Nhân khiếp sợ nhìn Thanh Y Thánh Cô, Thanh Y Thánh Cô không chết thì thôi, dĩ nhiên có thể trở về đến Thánh Cô trì? Đây là có chuyện gì?

Thanh Y Thánh Cô không để ý tới đáp lại Hạ Nhược Nhân, Hạ Nhược Nhân lời còn chưa dứt, này một đóa Hồng Liên liền trực tiếp từ dưới chân Hạ Nhược Nhân biến mất, thật giống như dung nhập vào

Thánh Cô trì. Hồng Liên biến mất nói cho Hạ Nhược Nhân, nơi này là địa bàn của Thanh Y Thánh Cô.

Cảm thụ được Thanh Y Thánh Cô khí tức càng ngày càng lớn mạnh, Hạ Nhược Nhân lập tức liền biết không tốt. Nàng không chút do dự tế xuất Vân quang lăng đánh về phía Thanh Y Thánh Cô, đồng thời Luân Hồi Kính cũng vậy biến thành một đạo Luân Hồi Đạo mang, muốn đem toàn bộ Thánh Cô trì kéo thành mảnh vỡ khí thế cường đại đánh về phía Thanh Y Thánh Cô.

- Ầm!

Đạo vận vỡ tan ra, tại giữa Thanh Y Thánh Cô cùng Hạ Nhược ở đột ngột xuất hiện một đạo màu đỏ rung động. Đạo màu đỏ rung động này thật giống như một tầng giới vực ngăn cách đồng dạng, đem Hạ Nhược Nhân công kích ngăn cản ra.

Hạ Nhược Nhân trong lòng trầm xuống, nàng biết mình nhất định phải tại mau sớm thời gian giết chết Thanh Y Thánh Cô, bằng không nàng liền xong đời.

Một đạo máu huyết phun ra, bên trong Luân Hồi Kính quang bộc phát ra bộc phát quang mang chói mắt, vô cùng vô tận Luân Hồi Đạo vận nổ tung. Một đạo ngăn cách ngăn cản tại trước Hạ Nhược Nhân cùng Thanh Y Thánh Cô này trực tiếp bị Luân Hồi Kính xé rách, Luân Hồi Kính mang dùng cường hãn hơn uy thế nghiền ép hướng về phía Thanh Y Thánh Cô.

Hạ Nhược Nhân lúc này đã hiểu được, hẳn là Thanh Y Thánh Cô liền núp ở bên cạnh nàng tu luyện, liền đang chờ nàng dùng Hồng Liên từ Thần Khế Chi Địa trở lại Thánh Cô trì.

Một khi nàng trở lại Thánh Cô trì, trong thời gian cực ngắn này, Thanh Y Thánh Cô liền có thể mượn nàng lưu lại Hồng Liên đạo vận, mượn Hồng Liên chi hồn trở lại Luân Hồi trì. Mà Hồng Liên chi hồn vốn

chính là bản thân Thanh Y Thánh Cô, nàng muốn làm đến điểm này tự nhiên là dễ dàng.

Dù cho trong lòng lại hối hận, Hạ Nhược Nhân cũng biết bây giờ không phải là thời điểm hối hận.

Luân Hồi Kính bộc phát ra Luân Hồi Đạo mang xé rách Thánh Cô trì ngăn cản sau đó, càng là cuồn cuộn nổi lên một đạo mang theo hô hoán Luân Hồi Đạo bao hướng về phía Thanh Y Thánh Cô.

Hồng Liên vốn chính là Thanh Y Thánh Cô bản thể, hiện tại bên trong Thánh Cô trì thu được Hồng Liên. Thanh Y Thánh Cô thân thể rất nhanh thì triệt để ngưng thật hẳn lên, nàng tu vi trực tiếp đưa lên đến Chuẩn Thánh hậu kỳ. Tại Hạ Nhược Nhân Luân Hồi Đạo mang bao trùm đến sau đó, nàng là một tiếng hét to, nguyên bản biến mất Hồng Liên đột ngột xuất hiện.

Hồng Liên đập vào bên trên Hạ Nhược Nhân Luân Hồi Kính, tại giữa Thánh Cô trì xé rách ra một cái vòng xoáy thật lớn khe rãnh.

Hạ Nhược Nhân lúc này đâu còn dám dừng lại, nàng cả Luân Hồi Kính cũng không kịp thu hồi, liền vọt vào trong vòng xoáy khe rãnh, chớp mắt biến mất. Nàng biết nếu như mình còn không đi, vậy kế tiếp nàng liền cũng đi không xong.

Nàng đoán được Thanh Y Thánh Cô hẳn là trốn ra một luồng thần hồn, bất quá coi như là như vậy, cũng nhất định có người trợ giúp Thanh Y Thánh Cô. Nếu như không có người trợ giúp Thanh Y Thánh Cô, Thanh Y Thánh Cô tuyệt đối không có khả năng trong thời gian ngắn ngủi như thế liền ngưng tụ ra Nguyên Thần ngưng thật như vậy, còn có thể mượn Hồng Liên đạo vận trở lại Thánh Cô trì.

Nàng bởi vì quá mức hí hửng, mất đi thời cơ tốt nhất Chứng Đạo Thánh Nhân. Không chỉ có như vậy, nàng còn bị mất Luân Hồi Kính.

Vừa tiến vào giữa vòng xoáy màu đen, Hạ Nhược Nhân liền biết nàng không cách nào khống chế mình. cường hãn vòng xoáy xé rách nàng hơn mười đạo mạch lạc, sau đó mang theo nàng xé rách một cái lại một cái giới diện, biến mất tại trong chỗ sâu vũ trụ mênh mông vô biên.

Thanh Y Thánh Cô nhìn trước mắt vòng xoáy to lớn màu đen này, trầm mặc không nói. Nàng không có đi đuổi theo Hạ Nhược Nhân. Trên thực tế nàng tại Thánh Cô trì tu luyện năm tháng dài như vậy, cũng không biết tại Thần Khế Chi Địa có thể mượn Hồng Liên truyền tống đến Thánh Cô trì. Càng không biết phía dưới Thánh Cô này trì, còn có một cái xé rách giới vực truyền tống vòng xoáy.

Xem ra nơi này cũng không còn là địa phương nàng ở lâu. ...

Tại Hạ Nhược Nhân bị đập vào vòng xoáy, mạch lạc bị xé rách ngay lập tức, Mạc Vô Kỵ đang đi lại bỗng ngừng lại.

Hắn ngẩng đầu nhìn hư không, một loại tầm thường bình thường đến mức tận cùng đạo vận xuất hiện ở hắn quanh người.

Đồng thời ở nơi này, Sinh Cơ Lạc của hắn khôi phục như lúc ban đầu, hắn Trữ Nguyên Lạc khôi phục như lúc ban đầu, hắn Trữ Thần Lạc khôi phục như lúc ban đầu...

Mạch lạc được chữa trị, đạo cơ được chữa trị, đan điền trực tiếp khôi phục lại. Đại đạo khí tức tại hắn quanh người là càng ngày càng yếu, một loại rãnh mương người bình thường cùng vũ trụ thiên địa cảm ngộ bộc phát rõ ràng.

Cũng không biết qua bao lâu, quanh thân Mạc Vô Kỵ đạo vận khí tức càng ngày càng yếu triệt để biến mất vô tung vô ảnh. Giờ khắc này, hắn chính là một tục dân càng tầm thường.

Thì ra đây chính là Thánh Nhân cảnh, trong lòng Mạc Vô Kỵ trái lại bộc phát bình tĩnh hòa hoãn. Tại trong nháy mắt thương thế của hắn khôi phục đó, hắn đã bước vào Thánh Nhân cảnh.

Hắn bình tĩnh nhìn trong hư không, thần niệm của hắn xuyên qua vô cùng vô tận hư không, xuyên qua vô cùng vô tận giới vực…

…xuyên qua vô tận quần áo của đám nữ nhân.. (Ahihi!^^)

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1210: Ai Không Có Thời Niên Thiếu

Từng đạo sinh cơ đại đạo tại quanh người Mạc Vô Kỵ khuếch tán đi ra ngoài, một mảnh thiên địa khí vận trong nháy mắt trở nên rất dày đặc.

Vốn là địa phương phàm tục, bắt đầu sinh trưởng ra linh thảo cấp thấp. Bên trong thiên địa nông sản cũng càng là xanh tươi hẳn lên, giờ khắc này người của cả tinh cầu, đều trở nên tinh thần sáng láng. Hết thảy ốm đau bệnh tật đều vào giờ khắc này biến mất, một vài người bị bệnh liệt giường thậm chí chờ tử vong, lúc này cũng vậy bỗng bò dậy, bọn họ đau bệnh dường như bỗng đột ngột biến mất.

Loại tình cảnh này rất nhanh thì bị người môn phát hiện, tất cả mọi người quỳ trên mặt đất, cảm tạ trời xanh ban tặng, cảm tạ sự bảo hộ trong sâu xa mờ mịt.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ rất là sung sướng, hắn mượn một mảnh phàm tục này bước vào Thánh Nhân cảnh, hiện tại hắn lại đem một tia đạo của mình vận trả lại cho một mảnh phàm tục đó, để cho hắn lấy được càng nhiều hơn số mệnh cùng sinh cơ.

Thần niệm Mạc Vô Kỵ ngao du tại trong hư không bỗng ngừng lại, hắn nhìn thấy một cái bóng dáng quen thuộc. Hắn thậm chí muốn hoài nghi thần niệm của mình xảy ra vấn đề, vì sao hắn cư nhiên tại trong hư không thấy Hạ Nhược Nhân?

Hắn chẳng những nhìn thấy Hạ Nhược Nhân, hơn nữa còn thấy Hạ Nhược Nhân tại trong hư không quay cuồng. Một loại đạo vận khí tức quen thuộc bị Mạc Vô Kỵ bắt lấy đến, lập tức hắn liền hiểu được, Hạ Nhược Nhân là mở ra mạch lạc, dĩ nhiên cũng từ mạch lạc tu luyện nhập

đạo. Rất hiển nhiên, Hạ Nhược Nhân giết hắn về sau, cũng nhận được dược dịch mở mạch lạc. Chỉ là hắn lưu lại phương pháp điều chế dược dịch không đầy đủ, Hạ Nhược Nhân tuy rằng chiếm được dược dịch mở mạch lạc, cũng tuyệt đối sẽ không mở ra một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc.

Không đúng, Hạ Nhược Nhân chẳng những đã mở ra mạch lạc, thậm chí còn mở ra Linh Lạc, trên người có nhàn nhạt linh vận khí tức.

Mạch lạc cùng Linh Lạc song tu, có lẽ trừ Đại Hoang ra, Hạ Nhược Nhân hắn là coi như là người thứ hai sao?? Người nữ nhân này trong thời gian ngắn liền bước vào Chuẩn Thánh cảnh giới, có thể thấy được người nữ nhân này lấy được cơ duyên phi thường đáng sợ.

Mạc Vô Kỵ lắc đầu, không có bước vào hư không đi giết Hạ Nhược Nhân. Hắn thậm chí ngay cả hỏi Hạ Nhược Nhân trước đây tại sao muốn giết hắn cũng không cần, vì nữ nhân này ở trong mắt hắn chính là một người hoàn toàn xa lạ.

Sở dĩ không đi giết Hạ Nhược Nhân không phải là bởi vì hắn phai nhạt cừu hận, cũng vậy không phải là bởi vì hắn không giết nữ nhân, mà là bởi vì Hạ Nhược Nhân là nữ nhân đầu tiên mà hắn yêu, hắn thật không muốn tự tay đi giết một phần hồi tưởng còn trẻ trước đây. Đổi thành Thánh Nhân khác, có lẽ sẽ không thèm để ý chút nào giết hết. Nhưng hắn tu chính là Phàm Nhân Đạo, hắn chính là một phàm nhân, không cách nào chân chính quên đi tất cả.

Một khối vẫn thạch khổng lồ đánh tới, trực tiếp đánh vào trên người Hạ Nhược Nhân, Hạ Nhược Nhân há mồm phun ra một đạo máu tươi, cả người đi theo mảnh vỡ thiên thạch bay ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ thu hồi thần niệm, hắn giơ tay lên thanh tẩy thân thể của chính mình, thay đổi một bộ áo lam sạch sẽ.

Hắn cảm nhận được vô cùng tận số mệnh từ bốn phương tám hướng mà đến, đều tụ tập tới trên người của hắn. Giờ khắc này, hắn đại đạo

dường như càng lên một tầng cao, Phàm Nhân Đạo vận bộc phát mượt mà hẳn lên.

Mạc Vô Kỵ càng là hiểu ra, hắn mơ hồ biết cái gì là Thần vị, Thần vị là một loại đạo vị hướng dẫn số mệnh vũ trụ, chỉ có tu sĩ thu được Thần vị, mới có thể cuồn cuộn không ngừng từ trong vũ trụ thu được các loại các dạng số mệnh.

Những thứ này số mệnh sẽ làm cho tu vi bọn họ lên cao, thọ nguyên tăng, đạo cơ tăng cường.

Loại số mệnh này bao gồm đèn nhang, cảm kích, kính nể, sùng bái...

Hắn không có Thần vị, hắn chỉ là tặng lại một phần sinh cơ cùng Phàm Nhân Đạo vận cho 1 tinh cầu tầm thường, hắn liền thu được người trong tinh cầu tặng lại số mệnh.

Mạc Vô Kỵ lòng có cảm giác, một bước liền rơi vào cái vị trí lúc trước sơ hắn ngã xuống kia. Tại đã trải qua nghìn năm năm tháng về sau, sườn núi nhỏ năm đó sớm đã biến mất. Thay vào đó là một mảnh ruộng hoang. Tại bên cạnh ruộng hoang còn có một chuôi cuốc đã gãy lìa, Mạc Vô Kỵ dương tay đem cái cuốc nắm lên.

Ngàn năm trước hắn lẳng lặng đứng ở chỗ này, suy nghĩ tương lai mình vận mệnh, có một nông dân vác cuốc đang nói chuyện với hắn.

Nghìn năm về sau, hắn lần nữa đứng ở chỗ này, vẫn như cũ nghĩ đến vận mạng của mình, trong tay cầm lấy một cái cuốc, có lẽ đây chính là bất đồng.

Bất đồng là ngàn năm trước hắn suy nghĩ chỉ có thể ở nơi này sống quãng đời còn lại mà chết, người nông dân kia lại có mục tiêu của chính mình, cái cuốc này chính là công cụ hắn truy cầu mục tiêu.

Nghìn năm về sau, hắn suy nghĩ chính là nên đi phương nào. Nhìn một chút trong tay một nửa cái cuốc rỉ sét loang lổ gãy lìa, có lẽ chỉ có

đem đồ đạc chộp vào trong tay mình, mới có thể hiểu trong đó bất đồng sao?. ...

Trong hư không chảy loạn rốt cục hòa hoãn xuống, Hạ Nhược Nhân lau máu tươi bên mép, thần niệm của nàng rốt cục quét một cái tinh cầu sinh cơ phi thường nồng hậu.

Lại là một cái phàm tục tinh cầu? Hạ Nhược Nhân không chút suy nghĩ, trực tiếp nhảy qua tới bên trên tinh cầu này.

Quả nhiên là một cái phàm tục tinh cầu, hơn nữa tinh cầu này còn ẩn chứa vô cùng vô tận sinh cơ, dường như có một loại tân sinh lực lượng.

Nếu mà nàng có thể cướp đoạt tất cả sinh cơ của tinh cầu này, nàng nhất định sẽ rất nhanh khôi phục thực lực. Thanh Y Thánh Cô, nữ nhân này ý nghĩ đơn giản, tương lai nàng Hạ Nhược Nhân phải giết không thể nghi ngờ...

Hạ Nhược Nhân tư tự bỗng gãy lìa, thần niệm của nàng khiếp sợ rơi vào một chỗ ruộng hoang vùng ven, ở nơi đó đứng sẵn một người nam tử áo lam. Nam tử này thoạt nhìn rất là gầy yếu, tóc rất dài, vừa nhìn liền biết thật lâu không có đi cắt tóc rồi.

Cũng may người này dường như rất sạch sẽ, đang nhìn chằm chằm một cây cuốc gãy trong tay mà ngây người.

Đây không phải là thứ để cho Hạ Nhược Nhân khiếp sợ, nàng khiếp sợ là nam tử này quen thuộc như thế, trước đây bóng lưng kia bị nàng đâm trúng xuất hiện lần nữa ở tại trong đầu nàng. Không, hắn là là xuất hiện ở trước mắt nàng.

- Ngươi tên là gì?

Hạ Nhược Nhân chỉ là một bước liền rơi vào trước mặt Mạc Vô Kỵ, giọng nói băng hàn hỏi.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nhìn Hạ Nhược Nhân:

- My name is Mạc Vô Kỵ.

- Ngươi tên là Mạc Vô Kỵ?

Sắc mặt Hạ Nhược Nhân bỗng trở nên khó coi, tên như nhau, tướng mạo tương tự đến 99,99999%, rất rõ ràng Mạc Vô Kỵ đã Luân Hồi.

- Ngươi muốn giết ta sao?

Hạ Nhược Nhân sát khí dâng lên, Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được, hắn thản nhiên nói.

Tay Hạ Nhược Nhân theo bản năng dừng lại, càng là kinh dị nhìn Mạc Vô Kỵ:

- Ngươi biết ta muốn giết ngươi?

Nông dân nho nhỏ này cư nhiên biết mình đã có sát khí? Không đúng, nông dân này dường như quá sạch sẽ một phần, trên người không có nửa điểm bụi đất.

Mạc Vô Kỵ cư nhiên xoay người đưa lưng về phía Hạ Nhược Nhân, ngẩng đầu nhìn mênh mông hư không, giọng cô đơn nói:

- Bởi vì ngươi từng đã giết ta một lần rồi, lại giết thêm một lần cũng không có sao.

Hắn căn bản là lười đi hỏi Hạ Nhược Nhân năm đó tại sao muốn giết hắn, với hắn mà nói, những thứ này đều là chuyện nhỏ bé nhỏ không đáng kể. Liền bao gồm Hạ Nhược Nhân người này, tại trong mắt hắn cũng là bụi đất bé nhỏ không đáng kể mà thôi.

- Ngươi còn giữ trí nhớ kiếp trước...

Hạ Nhược Nhân kinh hãi nhìn chằm chằm bóng lưng Mạc Vô Kỵ, nàng thậm chí cảm nhận được một tia khủng hoảng. Chính là đại năng

giả Luân Hồi, cũng vậy rất khó bảo trì trí nhớ của kiếp trước, Mạc Vô Kỵ làm sao làm được?

Một tia khủng hoảng kia rất nhanh thì bị sát khí của nàng thay thế, không chút do dự lần nữa giơ tay lên vỗ xuống:

- Đã như vậy, thì ngươi cũng không cần lại Luân Hồi sao?.

Mênh mông khí tức thiên địa bao trùm đến, không gian thoạt nhìn thật lớn, nhưng tại trong mắt Hạ Nhược Nhân, không gian dường như một cái liền thu nhỏ lại tới gần như bằng không.

Lần này cường đại đạo vận, hầu như bao trùm cả tinh cầu. Có lẽ nàng một tát này chụp tới, sau đó tinh cầu cũng sẽ đi theo Mạc Vô Kỵ cùng nhau biến mất.

Đạo vận khí tức bao trùm đi ra đột ngột dừng lại, lại cũng không cách nào ảnh hưởng mảy may đến tinh cầu này. Lúc này Hạ Nhược Nhân cảm nhận được hô hấp trở ngại, Linh Lạc của nàng bắt đầu nhất thời chậm lại, mạch lạc của nàng hoàn toàn tan vỡ, thức hải nàng bắt đầu tan vỡ, đan điền nàng bắt đầu niết hóa...

- Ngươi là Thánh Nhân...

Trong mắt Hạ Nhược Nhân rốt cục hiện ra sợ hãi, nàng thật không ngờ lúc chính bản thân lần nữa gặp phải Mạc Vô Kỵ, đối phương chẳng những là Luân Hồi, còn là một cường giả cấp bậc Thánh Nhân?

Nàng khẳng định trước Mạc Vô Kỵ nhìn thấy nàng tại trong hư không, Mạc Vô Kỵ nếu không có động thủ, vậy khẳng định là buông tha nàng một mạng. Mà nàng hiện tại cư nhiên mắt mù tự tới tìm chết...

- Ngươi không thể giết ta, Vô Kỵ, xem tại năm đó ta đối với ngươi tỉ mỉ chu đáo chiếu cố, còn có phân thượng bưng trà đưa nước cho ngươi, hãy thả ta một lần sao?.... Vô Kỵ, ta là bị bức bách, ta bị người của Hạ gia chèn ép, ta không động thủ thì bọn họ sẽ giết ta, ta sợ đau a... Vô Kỵ,

van cầu ngươi thả ta đi. Trong lòng ta vẫn luôn thích ngươi, mới không dám đối mặt với ngươi...

Thanh âm Hạ Nhược Nhân như tiếng than của chim đỗ quyên, thê lương bi ai không gì sánh được.

Mạc Vô Kỵ chậm rãi đi xa, thanh âm của hắn vẫn như cũ rơi vào bên tai Hạ Nhược Nhân:

- Xem tại ngươi không giết vợ ta Văn Hiểu Kỳ, Hiểu Kỳ mới có thể dưỡng dục ra hậu đại cho ta. Cộng thêm Hạ gia của ngươi đã bị ta tiêu diệt, cơn giận của ta cũng đã biến mất rất nhiều, ngày hôm nay ta liền cho phép ngươi đi Luân Hồi sao?...

Người nữ nhân này đầu tiên là muốn giết hắn, thậm chí ngay cả Luân Hồi đều không cho phép, có thể thấy được người nữ nhân này rất độc ác. Chỉ là Mạc Vô Kỵ thật sự là không muốn nói ra những lời này mà thôi, hắn trước đây nhất định là mắt mù, mới có thể đi yêu loại nữ nhân này.

Thở dài một tiếng, ai mà không có thời niên thiếu bồng bột? Từ hôm nay trở đi, hết thảy đều tiêu tán sao?, thứ đã đi qua tất cả cùng hắn sẽ không còn quan hệ gì nữa.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1211: Đại Đạo Tâm Trí

Sắc mặt Hạ Nhược Nhân hơi chậm lại, nếu mà không phải là Mạc Vô Kỵ đã là Thánh Nhân, nàng nhất định sẽ dùng câu: một đêm làm phu thê trăm năm ân ái để cầu xin tha thứ. Đối mặt một cái Thánh Nhân, nàng căn bản là không cách nào nói ra lời nói dối loại này, bởi vì Mạc Vô Kỵ liếc mắt liền có thể xem thấu.

Thế nhưng là hắn là làm sao biết là Văn Hiểu Kỳ, nàng nhớ lại không phải là Văn Hiểu Kỳ a.

Không gian lập tức trở nên ngưng đọng, một loại tử vong hít thở không thông truyền đến, Hạ Nhược Nhân muốn giùng giằng cầu xin tha thứ, thế nhưng là nàng lúc này đều nói không nên lời. Lúc này tại đáy lòng nàng chỉ có một ý niệm trong đầu, nếu mà năm đó chính bản thân không giết Mạc Vô Kỵ, hiện tại sẽ làm sao?

Đáng tiếc không gian chèn ép truyền đến, nàng lại cũng không cách nào nghĩ tiếp.

Niết Hóa Đạo vận bao lấy nàng, sinh cơ của nàng tại trong chớp nhoáng này biến mất. Đi theo một đoàn hỏa diễm bao trùm đi qua, cả người nàng đều biến thành hư vô.

Ngay cả chiếc nhẫn của nàng cũng bị đạo vận cường hãn xé rách, hóa thành hư vô. Rất hiển nhiên, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không muốn để lại bất kỳ vật gì của nàng. ...

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ rơi tại trong hư không, hắn cư nhiên lần nữa quét thấy Thiên Ngân. Trước đây hắn cướp đoạt một đạo vũ trụ Đạo

tắc, bị Thiên Ngân dùng Tam Muội Chân Hỏa ám toán một cái, còn không có tìm tên này tính sổ.

Mạc Vô Kỵ trực tiếp vượt qua giới vực hư không, gần như là tại thời điểm hắn rơi vào hư không giới vực đồng nhất cùng Thiên Ngân, Thiên Ngân thần niệm cũng vậy quét thấy Mạc Vô Kỵ.

Tại Mạc Vô Kỵ nghĩ đến, tên này nhìn thấy mình nhất định là trước tiên chạy trốn. Để cho hắn không có nghĩ tới là, tên này trái lại thật nhanh bay đến.

Xem ra Thiên Địa Lô quả nhiên là để cho người ta điên cuồng a, nếu mà đổi thành hắn, nhìn thấy một người đối mặt năm Thánh Nhân còn có thể đi về sau, tuyệt đối không dám tới nữa.

- Ngươi muốn cướp đoạt Thiên Địa Lô này sao?

Mạc Vô Kỵ nhìn Thiên Ngân hạ ở trước mặt hắn, lấy ra Thiên Địa Lô nhàn nhạt nói.

Để cho Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên là, Thiên Ngân không chút do dự lấy ra một luồng thần hồn ném tới, quỳ rạp xuống đất nói:

- Ta biết tiền bối nhất định là đã bước vào Thánh Nhân cảnh, ta chỉ muốn đi theo tiền bối, xin tiền bối thu nhận Thiên Ngân. Thiên Địa Lô, vãn bối cũng không dám lấy nữa.

Mạc Vô Kỵ ngây người nhìn Thiên Ngân trước mắt, dường như không đúng a.

Thiên Ngân dầu gì cũng là một Thánh Nhân, thế nào trở nên yếu đuối như vậy? Nếu như nói Thiên Ngân vì Thiên Địa Lô cùng hắn liều mạng, sau cùng liều mạng bị hắn giết cũng không đầu hàng, kịch bản như thế bình thường. Thiên Ngân trực tiếp tới quỳ trên mặt đất, còn nguyện ý chém ra một luồng thần hồn giao ra đây để cho mình nắm trong tay, điều này hiển nhiên có chút quỷ dị.

Lập tức Mạc Vô Kỵ liền cảm nhận được không đúng, trên người Thiên Ngân ngạo khí cùng truy cầu đối với đại đạo dường như tiêu tán hầu như không còn. Có chút giống... Được rồi, có chút giống hắn vừa mới rơi xuống tinh cầu Phàm Nhân kia, cảm giác lại cũng không cách nào khôi phục rời đi Phàm Nhân tinh cầu này.

- Ngươi bị tước đoạt đại đạo tâm trí?

Mạc Vô Kỵ nghi hoặc nhìn Thiên Ngân đang quỳ gối trước mắt, hắn cũng không có đi thu một luồng thần hồn này của Thiên Ngân.

Với hắn mà nói một tên gia hỏa mất đi đại đạo tâm trí, sắp tới bên trong diệt thế Lượng Kiếp cũng không có bao nhiêu tác dụng lớn.

Thiên Ngân thở dài một tiếng, hắn cảm giác được, trước mắt người cường giả này đối với hắn không có nửa điểm hứng thú.

Hắn đích xác là mất đi đại đạo tâm trí, coi như là trước đây bị Lôi Hồng Cát cùng Hạ Nhược Nhân luân phiên đả kích, hắn vẫn là ý chí chiến đấu sục sôi, tin tưởng vững chắc mình có thể bước vào trong thánh nhân đại đạo.

Thế nhưng là tại sau khi Mạc Vô Kỵ cùng năm tên Thánh Nhân cường giả đánh một trận, hắn hoàn toàn bị phá hủy đại đạo tâm trí.

Mạc Vô Kỵ cường ngạnh tiếp nhận hắn một đòn thần thông tuyệt sát Tam Muội Chân Hỏa, vẫn như cũ còn bình yên vô sự. Chẳng những là bình yên vô sự, còn ở giữa năm tên Thánh Nhân ở đoạt đi một đạo vũ trụ Đạo tắc.

Đây còn chưa phải là để cho hắn rung động, để cho hắn rung động là, Mạc Vô Kỵ tại trong bốn gã Thánh Nhân cùng Lạc vây công, còn đả thương ba gã Thánh Nhân, làm Lạc bị thương nặng sau đó thong dong rời đi.

Trước đây hắn cho rằng Mạc Vô Kỵ cũng đã triệt để xong đời, hắn một người đứng xem cũng có thể thấy rõ ràng Mạc Vô Kỵ đạo cơ bị phá hủy.

Nhưng không nghĩ tới lúc này mới hơn nghìn năm thời gian trôi qua, thanh niên nhân này chẳng những khôi phục như vậy, dường như thật đúng là đã bước vào Thánh Nhân cảnh.

Năm đó đối phương vẫn còn là Chuẩn Thánh, liền có thể đối phó năm tên Thánh Nhân vây công. Hiện tại đã bước vào Thánh Nhân cảnh, năm tên Thánh Nhân vây công, đối với Mạc Vô Kỵ mà nói hắn là sẽ không để ở trong lòng sao??

Mà hắn, cũng không phải tại Mạc Vô Kỵ bị năm tên Thánh Nhân liên thủ công kích chạy trốn về sau mất đi đại đạo tâm trí, mà là bởi vì tại Mạc Vô Kỵ cùng Lạc lần lượt chạy trốn về sau. Bao gồm đám người La Hư cùng hắn thù sâu như biển, thật giống như không có cảm thấy được hắn tồn tại vậy, trái lại đuổi theo Thái Loan.

Nếu mà đám người La Hư giết hắn sau đó đuổi theo Thái Loan, hắn có lẽ còn tự hào một phần. Thế nhưng là hắn Thiên Ngân tốt xấu trước đây cũng là một cái Thánh Nhân, lúc nào bị người khác không nhìn như vậy? Đến thời gian giết hắn cũng không có.

Hắn và đám người La Hư thù sâu như biển, hiện tại bốn người La Hư không nhìn hắn đến loại tình trạng này. Nhân sinh lớn nhất bi ai, còn có cái gì quá mức hơn?

Hắn hôm nay, không muốn nói đi tìm đám người La Hư báo thù, coi như là dũng khí báo thù cũng không có.

Một cái Thánh Nhân, cả dũng khí báo thù người ám toán cũng không có, hắn còn có ý nghĩa gì để sống tiếp? Đạo của hắn còn có ý nghĩa gì?

Mạc Vô Kỵ xuất hiện để cho hắn có thêm một tia hi vọng, hắn biết Mạc Vô Kỵ lợi hại, chẳng những là xuất thủ lợi hại, tâm cơ còn phi

thường lợi hại. Vô cùng đơn giản khiến cho La Hư, Thanh Nguyên, Đề Phật ba cái lão gia hỏa truy sát Thái Loan, mà chạy được một mạng.

Hôm nay lần nữa cùng Mạc Vô Kỵ gặp mặt, Mạc Vô Kỵ dường như càng lên một tầng cao. Nếu là trong cái vũ trụ này còn có người có thể giúp hắn Thiên Ngân báo thù, làm chủ giúp hắn Thiên Ngân, vậy chỉ có người trẻ tuổi trước mắt này. Chỉ có Mạc Vô Kỵ, kẻ cừu hận cùng hắn cũng không sâu, chỉ có Mạc Vô Kỵ giống như hắn đều là kẻ đối đầu với đám người La Hư.

Mà bây giờ hắn đưa ra thần hồn của mình để cho Mạc Vô Kỵ khống chế, Mạc Vô Kỵ cư nhiên thờ ơ, điều này làm cho Thiên Ngân một lòng nặng trĩu tới rồi đáy cốc. Hắn biết, chính bản thân lại cũng không cách nào báo thù nữa.

- Ngươi đối với ta không có ích gì.

Mạc Vô Kỵ thản nhiên nói.

- Tiền bối, vãn bối còn biết một chỗ khả năng có một đạo vũ trụ Đạo tắc.

Thiên Ngân cắn răng một cái, mặc dù là suy đoán, vẫn là há mồm nói.

Mạc Vô Kỵ là người hắn duy nhất có thể xin giúp đỡ, mất đi Mạc Vô Kỵ trợ giúp, hắn sợ rằng sẽ vĩnh viễn niết diệt trong vũ trụ?

- Vũ trụ Đạo tắc?

Mạc Vô Kỵ đích thật là nhãn tình sáng lên, hắn góp nhặt ba đạo vũ trụ Đạo tắc. Bất quá hắn biết vũ trụ Đạo tắc vật này, càng nhiều càng tốt.

Thiên Ngân hơi do dự, vẫn là cắn răng nói:

- Ta không phải là phi thường khẳng định, nhưng là ở đó có một đạo màu tím Đạo tắc ẩn hiện.

- Nếu không dám khẳng định, ngươi vì sao không đi kiểm tra?

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh trở lại.

Thiên Ngân vô cùng chân thành nói:

- Bởi vì lúc đó mang ta đi chính là một nữ tử khác, cô gái này âm hiểm xảo trá. Ta vừa không chú ý cư nhiên trúng nàng ám toán, thiếu chút nữa rơi vào trong tay của nàng, lúc đó nàng cũng bị ta đả thương ngược lại. Ngược lại chỗ đó ta nhớ kỹ, nếu mà tiền bối muốn đi xem, vãn bối nguyện ý dẫn đường. Nếu như không có, vãn bối mặc cho tiền bối giết.

Mạc Vô Kỵ cảm giác được Thiên Ngân dường như không phải là đang nói dối, hắn gật đầu bắt đi thần hồn Thiên Ngân trực tiếp đánh ra một đạo ấn ký nói:

- Đã như vậy, ta sẽ thu ngươi. Ta tên là Mạc Vô Kỵ, cũng có chuyện kiêng kỵ, đó chính là ghét nhất hạng tiểu nhân thay đổi thất thường. Về phần mối thù hận của ngươi, ta sẽ giúp ngươi rửa nó.

Kẻ thù của Thiên Ngân là mấy tên La Hư, Mạc Vô Kỵ đã sớm biết. Hắn vốn là muốn giết đám La Hư này, nói giúp Thiên Ngân tiếp nhận, thuận miệng một câu mà thôi.

Thiên Ngân đại hỉ, nhanh chóng nói:

- Vãn bối thề, tương lai nếu mà phản bội tiền bối, nhất định tâm kiếp thành tro, không có cơ hội Luân Hồi.

- Tốt.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, nắm lên Thiên Địa Lô ném cho Thiên Ngân nói:

- Ngươi mượn Thiên Địa Lô một lần nữa thành thánh sao?, tương lai cũng tốt trợ ta giúp một tay.

- A...

Thiên Ngân bị sự hào sảng của Mạc Vô Kỵ làm cho sợ ngây người, hắn nằm mộng cũng nghĩ lấy được Thiên Địa Lô. Hắn phí sức tâm cơ, tiêu hao vô số năm, tại bên trong Tịch Diệt Hải càng là ngủ say vô số năm, cũng không có mò lấy vùng ven Thiên Địa Lô.

Hôm nay Thiên Địa Lô bị Mạc Vô Kỵ tùy tùy tiện tiện liền nhét vào trước mặt của hắn, loại này ngạc nhiên mừng rỡ quả thực để cho hắn không thể tin được. Hắn tại đầu nhập vào Mạc Vô Kỵ, sớm liền buông tha Thiên Địa Lô. Thiên Địa Lô loại bảo vật này, hắn tuyệt đối không tin Mạc Vô Kỵ kẻ làm chủ thượng sẽ trả lại cho hắn.

Đây là điều ngạc nhiên mừng rỡ kinh thiên a!

Cũng may hắn rất nhanh thì phục hồi tinh thần lại, càng là quỳ xuống nói:

- Chủ thượng yên tâm, Thiên Ngân tương lai chính là kiếm trong tay chủ thượng, vô luận chỉ tới chỗ nào, Thiên Ngân đều tuyệt không có nửa điểm do dự. Vì chủ thượng, thà chết không từ.

Mạc Vô Kỵ gật đầu, ngược lại không có để ý nhiều. Hắn thu nhận Thánh Nhân cũng không phải một mình Thiên Ngân, Hoán Đề cũng là kẻ hắn thu được. Coi như là Thông Minh, cũng phải gọi hắn là Mạc huynh.

Thấy Mạc Vô Kỵ gật đầu, Thiên Ngân lại không chậm trễ, nắm lên Thiên Địa Lô, đạo niệm liền hợp đi vào.

Thiên Địa Lô vốn chính là pháp bảo của hắn, chỉ là trong thời gian ngắn, hắn và Thiên Địa Lô liền lần nữa hợp 2 làm 1.

Thiên Ngân đại đạo khí tức cũng vậy đang điên cuồng dâng lên, chỉ mấy ngày đi qua, tu vi của hắn liền xông phá Chuẩn Thánh viên mãn, một loại Thánh Nhân khí tức mở rộng đi ra.

Hắn và Hoán Đề bất đồng, thân thể của hắn vốn chính là hoàn chỉnh, lần nữa bước vào Thánh Nhân cảnh, bất quá là thiếu khuyết Thiên Địa Lô mà thôi. Hôm nay đã có Thiên Địa Lô, Thánh Nhân cảnh với hắn mà nói chính là nước chảy thành sông.

Thiên Ngân Thánh Nhân đạo cùng Mạc Vô Kỵ bất đồng, Mạc Vô Kỵ Thánh Nhân đạo không hề có vết tích, thoạt nhìn tựa như Phàm Nhân tầm thường vậy. Hắn vừa khôi phục Thánh Nhân, Thánh Nhân đạo vận quanh thân lập tức liền kéo ra.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1212: Phàm Nhân Kích

Chờ sau khi Thiên Ngân Thánh Nhân đạo vận vững chắc xuống, Mạc Vô Kỵ trái lại nhíu mày. Hắn cũng là Thánh Nhân, trước đây hắn tại bước vào Thánh Nhân sau đó, vẫn như cũ cảm giác được thiếu ít một chút cái gì. Hiện tại tận mắt thấy Thiên Ngân bước vào Thánh Nhân cảnh về sau, hắn càng là xác định, đích xác thiếu ít một chút gì.

Không phải là bởi vì bước vào Thánh Nhân không có lôi kiếp, mà là bởi vì hắn cảm thấy được Thánh Nhân cũng không phải đại đạo cực hạn.

- Đa tạ chủ thượng.

Thiên Ngân tại sau khi vững chắc Thánh Nhân đạo vận xuống, trước tiên chính là hướng Mạc Vô Kỵ cảm tạ.

Tại một lần nữa mượn Thiên Địa Lô bước vào Thánh Nhân cảnh về sau, Thiên Ngân trong lòng đối với Mạc Vô Kỵ kính nể càng sâu. Bởi vì hắn vẫn như cũ thấy không rõ lắm tu vi cụ thể của Mạc Vô Kỵ, tại trong mắt hắn, thời khắc này Mạc Vô Kỵ vẫn là 1 Phàm Nhân tầm thường.

- Thiên Ngân, ngươi có nghe nói qua đẳng cấp bên trên Thánh Nhân?

Mạc Vô Kỵ xua tay hỏi.

Thánh Nhân bên trên? Thiên Ngân ngẩn ra, lập tức liền nói:

- Nghe đồn có ba người rất tiếp cận trên Thánh Nhân, bọn họ đều là muốn nắm trong tay một phương vũ trụ, bất quá sau cùng cũng đều là thất bại. Tại một phương vũ trụ này, tới Thánh Nhân rồi chính là cực hạn, không có Thánh Nhân bên trên.

- Ba người nào?

- Đẳng cấp rất tiếp cận bên trên Thánh Nhân chính là Lạc trước đây từng động thủ cùng chủ thượng, người này thiên tài tuyệt thế, thu được 9 đại vũ trụ Đạo tắc. Không chỉ có như vậy, hắn là kẻ duy nhất dung hợp cùng Tạo Hóa Kiếm, dung hợp vũ trụ Đạo tắc. Tạo Hóa Kiếm phong mang vũ trụ vô song, cùng Tạo Hóa Kiếm hợp nhất, thành tựu cao nhất, không người nào có thể địch...

Mạc Vô Kỵ cười ha ha:

- Thiên Ngân, ngươi sai rồi. thất bại lớn nhất của Lạc chính là hắn cùng Tạo Hóa Kiếm hợp 2 làm một, nếu không, thành tựu của hắn sẽ lớn hơn nữa. Bởi vì cùng Tạo Hóa Kiếm hợp hai làm một, hắn mới bị cực hạn ở tại một phương vũ trụ này.

Thiên Ngân nghe được Mạc Vô Kỵ nói có chút ngây người, hắn làm một Thánh Nhân, tâm trí tự nhiên không phải người tầm thường có thể so sánh. Chỉ là trong chớp mắt liền hiểu là chuyện gì xảy ra, lập tức đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ nói:

- Chủ thượng nói, làm cho Thiên Ngân cảnh tỉnh, để cho ta đã hiểu rất nhiều đạo vết chí lý.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ngươi cũng không cần lo lắng, ngươi mượn Thiên Địa Lô Chứng Đạo Thánh Nhân, cộng thêm ngươi có Thần vị tại thân, tương lai vẫn có cơ hội tiến thêm một bước. Cái này cùng Lạc hoàn toàn bất đồng, Lạc là cùng Tạo Hóa Kiếm dung hợp làm một, hắn hắn là muốn đi đường tắt. Bất quá đại đạo không có đường tắt, hắn lựa chọn cùng Tạo Hóa Kiếm dung làm một thời điểm liền sai rồi. Hắn cơ hội duy nhất có thể tiến thêm một bước đó chính là thu thập đủ 9 đạo vũ trụ Đạo tắc, hắn bây giờ là vĩnh viễn không có cơ hội này.

Tại bước vào Thánh Nhân cảnh về sau, Mạc Vô Kỵ hiểu rõ đạo lý huyền ảo trong vũ trụ.

- Dà.

Thiên Ngân trong lòng vui vẻ, hắn tin tưởng Mạc Vô Kỵ sẽ không lừa gạt hắn. Hắn không nghĩ tới muốn cao hơn Mạc Vô Kỵ, hôm nay hắn còn có không gian thành tựu lớn hơn so với Lạc, vậy thì còn có cái gì để tiếc nuối?

- Hai người khác là Nghiễm Dã Trường cùng Vô Lượng, hai người này cũng đều tại trùng kích level bên trên Thánh Nhân mà thất bại. Cho nên một phương vũ trụ này, trên thực tế là không có Thánh Nhân bên trên, cũng không người nào biết bên trên Thánh Nhân là cái gì.

Thiên Ngân kính cẩn nói xong.

Mạc Vô Kỵ không có hỏi lại, hắn giơ tay lên lấy ra Hỗn Độn Thiết Mẫu nói với Thiên Ngân:

- Ngươi có hỏa diễm rất rất giỏi, thậm chí ngay cả ta đều đả thương, ngươi lấy ra để cho ta thử xem một chút.

Mạc Vô Kỵ là muốn dùng Thiên Ngân Tam Muội Chân Hỏa luyện hóa một cái Hỗn Độn Thiết Mẫu, nếu mà còn hòa tan không được nói, hắn chỉ có thể tự nghĩ biện pháp đi thăng cấp Thanh Câm Chi Tâm.

Thiên Ngân nghe được Mạc Vô Kỵ nói, lập tức sợ hãi lấy ra một đoàn hỏa diễm nói:

- Chủ thượng thứ tội, ngọn lửa này liền tặng cho chủ thượng bảo quản.

- Ta không cần ngọn lửa này của ngươi, ngươi thử xem một chút có thể thiêu hủy hòa tan cái tài liệu này của ta hay không.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, đem Hỗn Độn Thiết Mẫu như núi nhỏ đồng dạng nhét vào trong hư không.

Trước đây hắn phải mượn trợ pháp trận mới có thể sẽ lại đem Hỗn Độn Thiết Mẫu đưa vào Phàm Nhân Giới, hiện tại hắn trương tay liền có thể sẽ lại đem Hỗn Độn Thiết Mẫu như núi nhỏ bình thường vậy ném tại trong hư không.

- Đây là Hỗn Độn Thiết Mẫu?

Thiên Ngân rốt cục nhận ra đồ đạc này, hắn sở dĩ không có lần đầu tiên nhận ra, chủ yếu là vì hắn Tam Muội Chân Hỏa đả thương Mạc Vô Kỵ. Còn có một cái nguyên nhân, đó là bởi vì hắn cho tới bây giờ đều không nghĩ tới, còn có Hỗn Độn Thiết Mẫu to như 1 ngọn như núi nhỏ.

- Không sai, đây là Hỗn Độn Thiết Mẫu.

Mạc Vô Kỵ cười nói một câu, sau đó ý bảo Thiên Ngân sẽ lại đem Tam Muội Chân Hỏa nhét vào Hỗn Độn Thiết Mẫu thiêu đốt.

Thiên Ngân nhanh chóng nói:

- Chủ thượng, Hỗn Độn Thiết Mẫu không phải là Tam Muội Chân Hỏa có thể hòa tan.

Mạc Vô Kỵ chau mày, nếu mà Tam Muội Chân Hỏa đều không thể hòa tan Hỗn Độn Thiết Mẫu, vậy hắn lấy Hỗn Độn Thiết Mẫu có chỗ lợi gì a?

- Chủ thượng, nghe đồn Hỗn Độn Thiết Mẫu là bảo vật thời điểm vũ trụ phá phân, có thể khắc đạo vận quy tắc...

Mạc Vô Kỵ nghe được câu này trong lòng sáng ngời, nếu là có thể khắc Đạo tắc bảo vật, vậy hắn Phàm Nhân Đạo có đúng hay không có thể để cho Hỗn Độn Thiết Mẫu hóa thành một thanh trường kích?

Nghĩ tới đây Mạc Vô Kỵ trương tay liền đem Hỗn Độn Thiết Mẫu bắt vào trong tay, Phàm Nhân Đạo vận chuyển, Đạo tắc trong nháy mắt liền trải rộng khắp Hỗn Độn Thiết Mẫu.

Khi Mạc Vô Kỵ cảm thụ được đạo niệm của mình thì có thể dựa theo ý nghĩ của chính mình đi biến hóa ngọn núi nhỏ, hắn biết tâm tình mình lần nữa tăng lên một cái đẳng cấp lớn.

Không đúng, không nên nói là tâm tình, mà là đại đạo cảnh giới.

Trước đây, hắn cho rằng luyện khí nhất định phải có hỏa diễm hòa tan tài liệu, hiện tại hắn mới biết được, luyện khí dùng tự thân Đạo tắc hòa tan tài liệu cũng được.

Thiên Ngân đờ đẫn nhìn quá trình Mạc Vô Kỵ đem ngọn núi nhỏ Hỗn Độn Thiết Mẫu huyễn hóa thành một thanh trường kích, hắn có chút ngây người, luyện khí còn có thể luyện như vậy?

Tự thân đại đạo Đạo tắc luyện khí? Hắn lần đầu tiên cảm giác được bản thân Thánh Nhân cảnh bé nhỏ không đáng kể như vậy. Chí ít, hắn liền làm không được.

Từng đạo Phàm Nhân Đạo tắc đc Mạc Vô Kỵ dung hợp tới giữa Hỗn Độn Thiết Mẫu, Hỗn Độn Thiết Mẫu biến thành một thanh trường kích, khí thế càng ngày càng lớn mạnh.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ là càng ngày càng ngạc nhiên mừng rỡ, hắn cảm thụ được mình đang sáng tạo một cái mới vũ trụ đồng dạng, một khi chuôi trường kích này của hắn xuất thế, sẽ là pháp bảo công kích đáng sợ nhất trong cả vũ trụ.

Lạc Tạo Hóa Kiếm lợi hại hơn nữa, cũng không cách nào thương tổn chuôi trường kích này của hắn.

Bởi vì Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân Đạo tắc không ngừng dung nhập vào trường kích, trường kích Hỗn Độn khí tức dần dần tiêu tán, càng ngày

càng xu hướng với một khối sắt thường.

Mạc Vô Kỵ lòng có cảm giác, bỗng nhiên giơ tay lên lấy ra một đạo vũ trụ Đạo tắc dung nhập vào trường kích còn chưa triệt để thành hình.

Trường kích phát sinh một tiếng thanh minh, triệt để thành hình.

Một món trường kích phổ phổ thông thông trôi lơ lửng tại trước mặt Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ nắm trong tay, cái trường kích tầm thường này thật giống như hắn bước vào Thánh Nhân cảnh về sau, tại đồng ruộng nhặt được nửa đoạn cây cuốc rỉ sét loang lổ.

Thế nhưng là cái loại này bàng bạc vô biên lực lượng, Mạc Vô Kỵ chút nào đều không nghi ngờ, nếu mà hắn dùng chuôi trường kích này toàn lực bổ ra đi một kích, vũ trụ này cũng sẽ bị hắn phá vỡ làm hai nửa.

- Sau này liền gọi chú là Phàm Nhân Kích.

Mạc Vô Kỵ hài lòng nhìn trường kích trong tay một hồi lâu, lúc này mới đem trường kích thu hồi.

Dựa theo đạo lý nói, chuôi này trường kích gọi là Hỗn Độn kích càng chuẩn xác. Bất quá Mạc Vô Kỵ cảm thấy chuôi trường kích này là hắn dùng Phàm Nhân Đạo ngưng luyện mà thành, không bằng liền kêu lấy Phàm Nhân Kích.

Thiên Ngân ở một bên ngơ ngác nhìn Mạc Vô Kỵ thu hồi trường kích, trong lòng hắn sớm bị cả kinh ba đào quay cuồng. Hắn vẫn là lần đầu tiên thấy có người dùng vũ trụ Đạo tắc luyện khí, nếu mà không phải là hắn tận mắt thấy, hắn khẳng định cho rằng đang khoác lác.

Vũ trụ Đạo tắc a, thứ này có thể cho người trở thành Thánh Nhân, có thể cho Thánh Nhân tiến hơn một bước. Bây giờ lại bị người tùy tùy tiện tiện cầm đến luyện khí, đây quả thực...

Cũng đúng a, nếu như là người bình thường, dựa vào cái gì muốn trở thành chủ thượng của hắn Thiên Ngân?

Nghĩ tới đây, Thiên Ngân lập tức liền bình thản, nhanh chóng tiến lên nói:

- Chúc mừng chủ thượng, thu hoạch vô thượng pháp bảo.

- Thiên Ngân, ngươi đã bây giờ đi theo ta lăn lộn. Ta liền nói thẳng, số Thánh Nhân như ngươi gọi ta là chủ thượng không phải là chỉ có một mình ngươi, còn có một tên Hoán Đề. Hoán Đề so với ngươi còn gia nhập sớm hơn, ta cũng không có cho hắn Tạo Hóa bảo vật, ngươi hắn là cảm giác được may mắn.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói.

Thiên Ngân cả kinh, Hoán Đề hắn đương nhiên biết, tên này bản thân có Chư Thần Tháp, so với hắn nửa điểm không kém. Hắn còn cho là mình là người Thánh Nhân thứ nhất đi theo Mạc Vô Kỵ, hiện tại xem ra, hắn còn rơi vào phía sau.

Không đợi Thiên Ngân biểu thị trung tâm, Mạc Vô Kỵ liền tiếp tục nói:

- Trước đây ngươi ở đây Thần Lục hủy diệt rồi mấy cái thần tu thành thị, ta cũng không quản ngươi. Thế nhưng từ giờ trở đi, nếu mà ngươi dám tùy ý vô duyên vô cớ giết hết đồng dạng tu sĩ hoặc là Phàm Nhân, vô cớ đi hủy diệt một cái thành thị, vậy thì tử kỳ của ngươi đến rồi. Ta có một cái tông môn gọi là Phàm Nhân, ta đạo cũng là Phàm Nhân. Ta đạo tắc, đạo hữu cao thấp, nhân vô tiên phàm, ngươi có thể hiểu không?

- Dà, Thiên Ngân ghi nhớ chủ thượng giáo huấn.

Thiên Ngân nhanh chóng khom người nói, trong lòng hắn nghĩ đến Phàm Nhân Đạo. Rất nhiều năm trước, dường như có một cái tên gia hỏa nhắc qua loại đạo này, không nghĩ tới rất nhiều năm về sau, hắn nhìn thấy sư tổ khai sáng ra Phàm Nhân Đạo. Sư tổ này khai sáng, còn là chủ thượng của hắn. Khó trách hắn chủ thượng thật giống như một người phàm tục, thì ra lúc đầu đây là Phàm Nhân Đạo cảnh a.

- Ái chà, lại thấy bạn cũ, tên này lại không có gì tiến bộ a.

Mạc Vô Kỵ nói xong, một bước nhảy đi ra ngoài.

Thiên Ngân thấy thế đi theo sát, hắn cũng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ nói tới là ai. Khôn Uẩn, đây là một trong ba mươi sáu bộ chính thần, nếu mà đổi thành trước đây, hắn thật đúng là mặc kệ đáp lại một cái con kiến hôi nhỏ như vậy. Hiện tại chủ thượng Mạc Vô Kỵ quen biết con kiến hôi này, vậy thì không giống nhau a.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1213: Thao Thiết Nồi Bị Lừa Mất

- Khôn Uẩn a, nhìn ngươi bộ dáng này sao mà giống đệ tử Cái bang vậy, càng ngày càng tệ a. Mấy năm trước thấy ngươi, ngươi còn đeo một cái nồi lớn. Hiện tại, ngươi cả một cái chảo cũng không có, lăn lộn cũng đủ thê thảm nha.

Mạc Vô Kỵ rơi xuống phía trước Khôn Uẩn đang cắm đầu cấp bách lẩn trốn, vừa cười vừa nói.

Khôn Uẩn làm người vẫn là rất tốt, so với trước đây hắn quen biết Mông Dã và Hành Tộ mấy tên gia hỏa không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần, đây cũng là nguyên nhân Mạc Vô Kỵ nguyện ý đi ra giúp một chuyện.

Khôn Uẩn nghe được thanh âm Mạc Vô Kỵ, hắn như nghe tiên âm, nhanh chóng rơi vào bên người Mạc Vô Kỵ:

- Mạc huynh, Mạc đại ca, không, Mạc gia gia, ngươi nhất định phải giúp huynh đệ lần này a, tên này chính là một người điên...

Không cần Khôn Uẩn nói tiếp, người truy sát Khôn Uẩn đã rơi vào đối diện Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lần đầu tiên nhìn thấy 1 tên gia hỏa hung hãn như vậy, thân cao gần một trượng, mặt chữ điền lỗ tai to cao lớn vạm vỡ, da thịt đen kịt thật giống như nhuộm qua mực nước đồng dạng.

Không cần Khôn Uẩn giới thiệu, Mạc Vô Kỵ đã đoán ra, hỏi hắn:

- Khôn Uẩn, tên này hắn là một trong mười hai thần đế - Thao Thiết sao??

Khôn Uẩn liền vội vàng gật đầu nói:

- Chuẩn con mẹ nó rồi, chính là tên này, tên này thật giống như kẻ điên vậy. Ta đã nói là Thao Thiết Oa không ở trên người ta, tên này thật sự đuổi giết ta qua vô số giới vực, nếu không phải gặp phải Mạc huynh, ta liền chết tại trong tay tên gia hỏa này mất.

Thao Thiết thanh âm rất là to:

- Khôn Uẩn, vô luận ngươi gặp phải người nào, ngươi ngày hôm nay đều phải chết...

Thao Thiết nói bỗng đột ngột dừng lại, hắn nhìn thấy Thiên Ngân đang cấp bách bay tới. Tại Thiên Ngân rơi xuống đồng thời, ánh mắt hắn híp một cái, lui về sau chí ít trăm trượng, lúc này mới cảnh giác nhìn chằm chằm Thiên Ngân:

- Thiên Ngân, không nghĩ tới ngươi có thể tìm được Thiên Địa Lô, lần nữa Chứng Đạo Thánh Nhân.

Thiên Ngân khẽ mỉm cười:

- Thì ra là một trong mười hai thần đế Thao Thiết đạo hữu, đã lâu không gặp, Thao Thiết đạo hữu tu vi tiến thêm một bước, thật đáng mừng.

Thiên Ngân mặc dù là thánh nhân, hắn đối với Thao Thiết vẫn là có chút kiêng kỵ. Tên này thậm chí có thể nói là cường đạo chiến đấu chân chính, chỉ cần hắn tế xuất Thao Thiết Oa, tuyệt đối sẽ không yếu bao nhiêu so với Thánh Nhân.

- Thiên Ngân Thánh Nhân, ngươi muốn nhúng tay vào sự tình Khôn Uẩn sao? Khôn Uẩn bất quá chỉ là một chính thần mà thôi...

Thao Thiết đang khi nói chuyện, vẫn chú ý Thiên Ngân.

Hắn không sợ Thiên Ngân, bất quá nếu mà Thiên Ngân một cái Thánh Nhân như vậy nhúng tay, hắn ngày hôm nay chỉ có thể phí công vô ích mà còn bị phản tác dụng.

Không đợi Thiên Ngân nói chuyện, Mạc Vô Kỵ lại hỏi:

- Khôn Uẩn, Thao Thiết Oa của ngươi đâu rồi?

Khôn Uẩn thậm chí quên mất lời Mạc Vô Kỵ nói, mà là sắc mặt tái nhợt nhìn Thiên Ngân, càng là không tự chủ được cẩn thận lui về phía sau, hắn căn bản cũng không có nghĩ tới nơi này hội ngộ thấy Thiên Ngân Thánh Nhân đã khôi phục thực lực. Tên này muốn giết hắn, dễ như bóp chết một con kiến.

- Khôn Uẩn, ta hỏi Thao Thiết Oa của ngươi đâu?.

Mạc Vô Kỵ chỉ có thể cất cao giọng lại hỏi một câu.

Khôn Uẩn chỉ vào Thiên Ngân nói:

- Mạc huynh, tên này chính là Thiên Ngân Thánh Nhân a...

Không đúng a, Thiên Ngân một cái Thánh Nhân như vậy, Mạc Vô Kỵ cắt đứt Thiên Ngân nói cư nhiên không có phát tác, mà là cười híp mắt nhìn mình, có vấn đề a?

Mạc Vô Kỵ đi tới bên người Khôn Uẩn vỗ vỗ vai Khôn Uẩn hỏi lần nữa:

- Thao Thiết Oa của ngươi đi mô rồi, nói lẹ đi?

- Vị đạo hữu này, Thao Thiết Oa rõ ràng là của ta Thao Thiết, thế nào lại biến thành của Khôn Uẩn?

Thao Thiết cũng vậy cảm thấy không đúng, Mạc Vô Kỵ cắt đứt lời Thiên Ngân, Thiên Ngân cư nhiên không có phát tác, mà là cười híp mắt

nhìn Khôn Uẩn, có vấn đề a.

Khôn Uẩn cũng quên mất e ngại đối với Thiên Ngân, nỗ lực giải thích:

- Mạc huynh, ta đích xác là đã làm mất Thao Thiết Oa, tên này cũng không có đem Thất Phật Sạn cho ta a.

Mạc Vô Kỵ nhìn Thao Thiết cười ha ha:

- Thao Thiết, trước ngươi hắn là còn không có biến hóa sao?, hiện tại biến hóa đã lớn cũng không nói đạo lý? Thất Phật Sạn của ngươi cũng không có cho Khôn Uẩn, dựa vào cái gì muốn lấy Thao Thiết Oa của Khôn Uẩn? Trước đây các ngươi thế nhưng là đã trao đổi xong rồi.

- Làm sao ngươi biết Thất Phật Sạn của ta không có cho Khôn Uẩn?

Thao Thiết kiêng kỵ nhìn lướt qua Thiên Ngân bên cạnh, giọng nói có chút bất thiện hỏi.

Hắn kiêng kỵ Thiên Ngân, không có nghĩa là hắn sợ Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh nói:

- Nếu mà ngươi dám thề Thất Phật Sạn của ngươi cho Khôn Uẩn, ta ngày hôm nay sẽ giúp ngươi lấy lại Thao Thiết Oa.

Thất Phật Sạn đang ở Phàm Nhân Giới của hắn, Mạc Vô Kỵ cũng không tin cái vũ trụ này còn có hai thanh Thất Phật Sạn.

Thao Thiết hừ lạnh một tiếng:

- Đây là sự tình giữa ta cùng Khôn Uẩn, mắc mớ gì tới ngươi.

- Thiên Ngân, đem tiểu tử này dạy dỗ một trận, tát vài bạt tai ném vào bên trong Hư Không Liệt Phùng.

Mạc Vô Kỵ vốn còn muốn cùng Thao Thiết nói đạo lý, nếu tên này có mắt không tròng, hắn liền không cần phải khách khí.

Thao Thiết trước đây thế nhưng là thiếu chút nữa cắn hắn một ngụm giết chết, tuy rằng chút chuyện này Mạc Vô Kỵ không có để ở trong lòng, bất quá tên này nếu mà muốn phạm thượng, vậy cũng chớ trách hắn không khách khí.

- Vâng, chủ thượng.

Thiên Ngân nói xong, trực tiếp một quyền đánh về phía Thao Thiết.

Một quyền này đánh ra, không gian cũng đã bị Thiên Ngân Thánh Nhân Đạo tắc phong tỏa.

Chủ thượng? Thao Thiết bỗng ngây người, Mạc Vô Kỵ là chủ thượng của Thiên Ngân Thánh Nhân?

Quả đấm của Thiên Ngân đánh tới, căn bản là không tới phiên hắn tiếp tục cân nhắc đi xuống. Một phương đại bình bát đc Thao Thiết tế xuất, muốn ngăn trở Đạo tắc của Thiên Ngân bao trùm.

- Ầm!

Cuồng bạo Đạo tắc bao trùm đi ra ngoài, một phương hư không không gian này thật giống như tạo thành một cái hình lõm thực chất sụp đổ. Thao Thiết há mồm phun ra một đạo máu tươi, thân hình lẩn trốn, trực tiếp biến mất.

Hắn có thể đối kháng Thánh Nhân không phải là bởi vì hắn thực sự rất trâu, mà là bởi vì cái nồi của hắn rất trâu bò. Hiện tại hắn vừa không có Thao Thiết Oa cũng không có Thất Phật Sạn, làm sao đối kháng Thiên Ngân Thánh Nhân? Huống chi bên cạnh còn có một tên gia hỏa mà Thánh Nhân cũng phải gọi là chủ thượng, tên này nếu mà cũng là một cái Thánh Nhân, hắn còn không đi, vậy thật phải đợi người khác ăn thịt sao.

Khôn Uẩn còn đang ngơ ngác vì hai chữ chủ thượng, đã nhìn thấy Thiên Ngân một quyền làm cho cả vũ trụ hư không hình thành sụp đổ. Rất nhanh hắn liền phát hiện, sụp đổ chỉ là đến ngoài Mạc Vô Kỵ lĩnh vực mà thôi. Căn bản là không cách nào lướt qua Mạc Vô Kỵ lĩnh vực.

Khôn Uẩn cũng hít một hơi hơi lạnh, hắn và Mạc Vô Kỵ ở chung thời gian dài nhất. Lúc ban đầu hắn thấy Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ dường như vẫn còn là một con kiến hôi Thiên Thần. Về sau mỗi lần nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ đều so với lần trước có một cái biến hóa về chất.

Hôm nay hắn phát hiện mình chính là cả ngưỡng vọng cũng không cách nào ngưỡng vọng Mạc Vô Kỵ, cả Thiên Ngân Thánh Nhân đại đạo Đạo tắc, cũng không cách nào lướt qua nửa phần lĩnh vực của Mạc Vô Kỵ, đây không phải là Thánh Nhân vậy là cái gì?

Được rồi, Thiên Ngân mặc dù có thể bước vào Thánh Nhân chi đạo, tuyệt đối là Mạc Vô Kỵ đem Thiên Địa Lô cho Thiên Ngân này. Bất quá Thiên Ngân tên này âm hiểm xảo trá, Mạc Vô Kỵ lại đem Thiên Địa Lô cho hắn, Thiên Ngân nhận thức hắn làm chủ thượng nói không chừng không phải là chân thành, phải mượn thời cơ nhắc nhở Mạc Vô Kỵ một câu.

Mạc Vô Kỵ cần hắn nhắc nhở sao? Khôn Uẩn vỗ vỗ đầu của mình. Hắn và Mạc Vô Kỵ ở chung thời gian dài như vậy, có lần nào Mạc Vô Kỵ bị thua thiệt? Cả Mân Nguyên lão ngụy quân tử này, cũng phải tại trước mặt Mạc Vô Kỵ uống nước rửa chân, Mạc Vô Kỵ sẽ ăn thua thiệt của kẻ lỗ mãng Thiên Ngân này sao?

Tự mình nghĩ thật sự là nhiều lắm.

- Khôn Uẩn, vì sao không có việc gì lại tự đập đầu của mình a?

Mạc Vô Kỵ lần nữa vỗ vỗ vai Khôn Uẩn, rất có một chút mùi vị quan tâm yêu mến mấy kẻ bị bại não.

Khôn Uẩn cười khổ nói:

- Mạc huynh, nếu mà ngươi muốn gây bất lợi cho ta, một trăm Khôn Uẩn ta cũng bị ngươi đập chết.

- Trên người ngươi ngoại trừ mấy cái thần linh mạch ra, thứ khác ta còn thực sự không có nhìn ở trong mắt.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc, hắn biết thần linh mạch trên người Khôn Uẩn không ít.

Khôn Uẩn thở dài:

- Mạc huynh, hiện tại trên người ta ngay cả nửa miếng thần tinh cũng không có.

- Chuyện gì xảy ra?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi, hắn quá rõ Khôn Uẩn giàu có. Tên này tuy rằng tu vi không có bao nhiêu tiến bộ, bản lĩnh thu thập tài phú cũng là tuyệt không ít.

- Mạc huynh hẳn là biết vũ trụ Thánh Đạo Hội sao??

Khôn Uẩn hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, Thánh Đạo Hội này ta đích xác đã nghe nói qua.

- Thao Thiết Oa của ta bị người ép buộc đặt ở Thánh Đạo Hội bán đấu giá, thế nhưng là về sau cũng không có bị bán đấu giá đi ra. Vậy còn chưa tính, Thánh Đạo Hội còn nói bởi vì Thao Thiết Oa của ta trêu chọc kẻ đối đầu đến, để cho Thánh Đạo Hội tổn thất thảm trọng, yêu cầu ta bồi thường.

Khôn Uẩn thở dài một tiếng:

- Ta chỉ có thể bồi thường, bồi thường về sau lập tức bỏ chạy, kết quả trên đường bị Thao Thiết theo dõi.

- Ta nghe nói Thánh Đạo Hội danh tiếng coi như là không sai a, làm sao lại lấy cái nồi của ngươi?

Mạc Vô Kỵ không giải thích được hỏi.

Hắn là từ trong miệng Minh Thánh nghe nói Thánh Đạo Hội, nghe khẩu khí của Minh Thánh, Thánh Đạo Hội coi như là giao dịch công bằng a.

Khôn Uẩn cười lạnh một tiếng:

- Thánh Đạo Hội công chính, chỉ là bởi vì đồ đạc cấp bậc thiếu mà thôi. Thao Thiết Oa đó là Tạo Hóa bảo vật, vừa hiện ra đã bị người theo dõi. Ta nếu mà không đem Thao Thiết Oa lấy ra, ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

- Không có việc gì, mang ta đi một chuyến Thánh Đạo Hội.

Mạc Vô Kỵ cười hắc hắc, khi hắn đang nói chuyện lấy ra Minh Thánh truyền tin châu gửi đi một đạo tin tức cho tên kia, nói muốn đi Thánh Đạo Hội.

Thao Thiết Oa nếu bị Thánh Đạo Hội cướp đi, hắn đi đoạt lại, thứ này sẽ thuộc về hắn.

Một bên, Thiên Ngân liền vội vàng nói:

- Chủ thượng, chúng ta đi xem một đạo đạo tắc này đã sao?, cách nơi này cũng không quá xa.

- Tốt, các ngươi đi lên đây, ta đi thu một đạo vũ trụ Đạo tắc này, sau đó đi ngay vũ trụ Thánh Đạo Hội.

Mạc Vô Kỵ tế xuất Tuế Nguyệt Bàn.

Khôn Uẩn thì còn đỡ một chút, Thiên Ngân thấy Mạc Vô Kỵ giơ tay lên lại là một món Tạo Hóa bảo vật, trong lòng thầm than một tiếng, so

với chủ thượng của mình, hắn cảm giác mình những năm tháng này đều sống nghèo khổ như con chó vậy.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1214: Vô Luận Là Ai

- Chủ thượng, xin lỗi, hắn là con tiện nhân kia lừa ta, không có nghĩ tới đây căn bản cũng không có vũ trụ Đạo tắc...

Thấy Mạc Vô Kỵ đờ đẫn nhìn hư không lạch trời trống không trước mắt, Thiên Ngân khuôn mặt sợ hãi.

Thiên Ngân khẳng định vũ trụ Đạo tắc này Hạ Nhược Nhân cũng thu không đc, hiện tại không có, vậy khẳng định là Hạ Nhược Nhân gạt người.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Nàng không có lừa ngươi, nơi này thật là có một đạo vũ trụ Đạo tắc, bất quá bị người khác đào đi rồi.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, Thiên Ngân hơi thở phào nhẹ nhõm, lập tức cũng có chút nổi lên nghi ngờ. Vì sao vũ trụ Đạo tắc bị người đào đi rồi, Mạc Vô Kỵ còn không đi?

Mạc Vô Kỵ đích thật là không có đi, hắn cảm nhận được một loại khí tức quen thuộc. Vũ trụ Đạo tắc bị đào đi rồi, nơi này còn lưu lại một cái tàn phá động phủ pháp bảo. Bất chấp cách rất nhiều năm, hắn vẫn như cũ cũng có chút ấn tượng.

Thần niệm tại đây bên trong động phủ pháp bảo quét đủ hơn mười hơi thở về sau, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên một bước bước vào giữa hư không lạch trời.

- Chủ thượng...

Thiên Ngân kinh hãi vội vàng gọi một câu, một bên Khôn Uẩn lôi kéo Thiên Ngân lắc lắc tay nói:

- Thiên Ngân a, ngươi không sai a, cư nhiên biết Mạc huynh đệ làm chủ thượng. Bất quá, ngươi không biết Mạc huynh đệ a, Mạc huynh đệ làm việc nhưng không muốn người khác dong dài, lại càng không muốn tại bên cạnh khoa tay múa chân.

- Mạc huynh đệ?

Thiên Ngân chỉ vào Khôn Uẩn mắng:

- Ngươi vừa mới còn gọi Mạc gia gia, đảo mắt chính là Mạc huynh đệ, ngươi còn có xấu hổ hay không?

Khôn Uẩn cười hắc hắc:

- Ta cùng Mạc huynh đệ đó là sinh tử chi giao, nói ngươi cũng không hiểu. Ta gọi Mạc gia gia, còn gọi Mạc đại ca đâu nè. Sinh tử chi giao ngươi biết là cái gì? Mọi người đùa cho vui mà thôi. Thật giống như Mạc huynh đệ trước đây cũng gọi là ta Khôn Uẩn huynh, tiền bối và vân vân... Quên đi, nói ngươi cũng không hiểu, ta cùng Mạc huynh đệ quan hệ, tự nhiên không phải là ngươi có thể hiểu. Đó là giao tình bằng thép, bằng không ngươi cho là Mạc huynh đệ sẽ đắc tội Thao Thiết giúp ta sao? Hắc hắc.

Thiên Ngân há có thể không hiểu ý tứ của Khôn Uẩn, tên này chính là muốn hắn và Mạc Vô Kỵ xưng huynh gọi đệ, chính bản thân mình phải kêu Mạc Vô Kỵ chủ thượng. Hiển nhiên là nói cho hắn biết Thiên Ngân, không nên ở chỗ này làm ra vẻ thánh nhân gì cái.

Dù tức giận phiền muộn thổ huyết, Thiên Ngân cũng chỉ có thể thầm than một tiếng, không dám quá phận cùng Khôn Uẩn con kiến hôi này nói nhiều. Hắn bây giờ còn chưa có triệt để biết rõ ràng Mạc Vô Kỵ cùng Khôn Uẩn tới cùng là quan hệ như thế nào, nếu mà quan hệ quá tốt, hắn đắc tội Khôn Uẩn lại không phải là chuyện gì tốt.

- Đừng lo lắng, ngươi nếu là đi theo Mạc huynh đệ lăn lộn, ta sẽ bảo bọc cho ngươi.

Khôn Uẩn cười hắc hắc, vỗ vỗ vai Thiên Ngân.

- Khôn Uẩn, ta là Thần vị Thánh Nhân, ngươi chỉ là một chính thần mà thôi, ngươi chú ý động tác của mình đi.

sắc mặt Thiên Ngân có chút âm trầm.

Hắn nhận Mạc Vô Kỵ làm chủ, cũng không phải là tùy tiện một người đều có thể đập bả vai hắn, tốt xấu hắn vẫn còn là một Thần vị Thánh Nhân.

Khôn Uẩn đơn giản chính sắc nói:

- Ngươi biết ta vì sao cùng Mạc huynh đệ quan hệ tốt như vậy sao? Bởi vì ta giúp Mạc huynh đệ vác nồi, Mạc huynh đệ đồng dạng làm việc... Ách, chuyện gì mà hắn éo muốn làm, đều có thể đổ lên người ta...

Thiên Ngân là người thế nào? Hắn căn bản cũng không chờ Khôn Uẩn nói xong, liền bừng tỉnh nói:

- Khôn Uẩn đạo hữu ta đã hiểu, thì ra ngươi thật là bằng hữu của Mạc chủ thượng.

- Đúng, đúng, ngươi đoán không sai... Là ngươi nói không sai. Ta cùng Mạc huynh đệ giao tình, đây chính là đệ nhất đẳng giao tình bên trong vũ trụ, năm đó Mạc huynh đệ vì ta, một mình tìm được Táng Thần Quật, cố ý đi giúp ta dạy dỗ Mân Nguyên một trận. Ta cấp cho hắn một nghìn nhánh khai thiên thần linh mạch, hắn thật sự không muốn, ai...

Thiên Ngân lần nữa cắt đứt lời Khôn Uẩn nói:

- Ngươi là vì Mạc chủ vác nồi, ta biết, chính ngươi vừa rồi cũng nói. Thảo nào Mạc chủ vừa thấy mặt đã hỏi Thao Thiết Oa, thì ra lúc đầu cái

nồi này là của chủ thượng a, vậy mà ta còn tưởng rằng đồ đạc là của ngươi đâu nè.

Khôn Uẩn đang muốn phản bác, bất quá vừa nghĩ tới cái nồi này dù sao cũng nếu không trở lại, đơn giản nói:

- Ngươi nói không sai, nồi này chính là của chủ thượng, ta chỉ là giúp hắn vác mà thôi.

Mạc Vô Kỵ đi nói đoạt lại nồi, Khôn Uẩn biết Mạc Vô Kỵ tuyệt đối đoạt không đc, chính là cộng thêm Thiên Ngân cũng không được. Thánh Đạo Hội cũng không phải là Thao Thiết có thể so sánh, chính là trên trăm tên Thao Thiết tại Thánh Đạo Hội cũng chỉ có thể cuộn mình lại.

Thiên Ngân thận trọng gật đầu nói:

- Thì ra lúc đầu Thao Thiết Oa là của chủ thượng.

Nói xong câu này về sau, Thiên Ngân liền không nói nữa. Khôn Uẩn không biết Mạc Vô Kỵ thủ đoạn mạnh bao nhiêu, khẳng định cho rằng Mạc Vô Kỵ không cách nào đoạt đoạt lại Thao Thiết Oa. Hắn Thiên Ngân thế nhưng là biết đến rõ mồn một, Thao Thiết Oa hắn Thiên Ngân hoặc là đoạt không trở lại, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối có thể cướp về.

Hắn còn khẳng định Mạc Vô Kỵ sẽ lại đem nồi cướp về, Khôn Uẩn nhất định muốn có. Hắn muốn Khôn Uẩn nói ra lời này, chính là tuyệt tâm tư của Khôn Uẩn.

Chủ thượng cả Thiên Địa Lô đều cho hắn, ai biết có thể lại đem Thao Thiết Oa cho Khôn Uẩn hay không?

Trên thực tế Thiên Ngân thật đúng là suy nghĩ nhiều, Mạc Vô Kỵ đem Thiên Địa Lô cho hắn, nhưng tuyệt đối sẽ không đem Thao Thiết Oa cho Khôn Uẩn.

Hắn và Khôn Uẩn quan hệ tuy rằng cũng không tệ lắm, cũng không có thân như Khôn Uẩn nói vậy. Nếu không, hắn sớm đã đem Thất Phật

Sạn cho Khôn Uẩn. Về phần lúc đó tại Thần Khế Chi Địa trợ giúp Khôn Uẩn đối phó Mân Nguyên, đó là thuận lợi làm, đồng thời cũng muốn lấy của Khôn Uẩn hai trăm nhánh khai thiên thần linh mạch làm thù lao. Khôn Uẩn nói khoác cho Mạc Vô Kỵ một nghìn nhánh khai thiên thần linh mạch Mạc Vô Kỵ cũng không muốn, đó là hoàn toàn nói mò. ...

Mạc Vô Kỵ đứng ở nơi này trong chỗ sâu hư không lạch trời, nhìn chằm chằm trước mắt một cái sứt mẻ động phủ, động phủ bên trong còn có hai bộ xương khô.

Hắn chậm rãi bước vào động phủ, cúi người xuống cầm lấy hai cỗ xương khô. Giờ khắc này, ánh mắt của hắn có chút đỏ lên.

Bởi vì hắn biết hai cỗ xương khô là của ai, cô cô của hắn Mạc Hương Đồng, còn có một người nhất định là Thập Nhất Nương.

Năm đó, Mạc Hương Đồng cùng Thập Nhất Nương tại thiên hải sau khi cùng một cái tiên phủ biến mất, liền không còn có tin tức. Cho tới hôm nay, Mạc Vô Kỵ mới nhìn thấy các nàng, bất quá nhìn thấy cũng là các nàng xương khô. Cũng cho tới hôm nay, Mạc Vô Kỵ mới hiểu được, vì sao Mạc Hương Đồng cùng Thập Nhất Nương có thể thu được tiên phủ.

Lặng lẽ một lúc lâu sau đó, hắn ngẩng đầu lên, trong mắt lộ vẻ sát khí.

Đó căn bản cũng không phải là tiên phủ, mà là một cái thần phủ. Xác thực nói, là một món trung phẩm thần khí.

Cái thần khí này mặc dù có thể bị Mạc Hương Đồng cùng Thập Nhất Nương đạt được, không phải là bởi vì Mạc Hương Đồng cùng Thập Nhất Nương lợi hại để cho thần khí nhận chủ, mà là bởi vì cái này trung phẩm thần khí vốn chính là cấp cho hai người tốt nhất là không có tu luyện qua đạt được.

Bởi vì cái món trung phẩm thần khí này tư chất ẩn dấu một món đồ, nếu như là lúc trước Mạc Vô Kỵ không biết đây là vật gì, hiện tại hắn chỉ cần vừa tiến vào trung phẩm thần khí động phủ, liền biết trong này trước đây ẩn tàng một đạo vũ trụ Đạo tắc.

Tại trong trung phẩm thần khí động phủ, có vô cùng vô tận tài nguyên tu luyện, còn có một đạo vũ trụ Đạo tắc. Mạc Hương Đồng cùng Thập Nhất Nương chính là tư chất lại kém, cũng có thể dễ dàng tu luyện tới phi thăng Tiên Giới, sau đó sẽ dễ dàng tu luyện tới phi thăng Thần giới.

Người khác không thể phi thăng, các nàng nhất định là có thể phi thăng, nguyên nhân cũng là bởi vì đạo vũ trụ Đạo tắc này.

Phi thăng quy tắc không được đầy đủ, cũng sẽ không ảnh hưởng tới người bản thân có vũ trụ Đạo tắc. Mạc Hương Đồng cùng Thập Nhất Nương vẫn bị nhốt ở trong trung phẩm thần khí động phủ, chuyện các nàng duy nhất có thể làm, chính là không ngừng tu luyện, sau đó không ngừng mang theo thần khí phi thăng.

Mục đích cuối cùng chính là phi thăng tới một mảnh hư không giới vực, khi đó, các nàng giá trị lợi dụng liền biến mất. Bởi vì một đạo vũ trụ Đạo tắc này, các nàng bị từ một cái phàm tục giới Thánh Nhân cũng không thể đi dẫn tới cái chỗ này.

Cường giả lưu lại trung phẩm thần khí động phủ này, muốn không phải là trung phẩm thần khí, cũng không phải muốn bồi dưỡng hai đệ tử, mà là muốn cho người đạt được trung phẩm thần khí sẽ lại đem vũ trụ Đạo tắc mang tới cái chỗ này.

Hiện tại Mạc Hương Đồng cùng Thập Nhất Nương đem thần khí động phủ mang đến, sứ mệnh của các nàng cũng liền hoàn thành.

- Hô!

Mạc Vô Kỵ thở dài một hơi phiền muộn, ngẩng đầu nhìn trong hư không. Lợi dụng mạng nhỏ của cô cô Mạc Hương Đồng và bạn tốt Thập Nhất Nương làm việc, vô luận là ai, hắn đều tuyệt đối sẽ không buông tha.

Mạc Vô Kỵ nhắm mắt lại, bất chấp một đạo vũ trụ Đạo tắc này bị đào đi rồi, hắn vẫn như cũ có thể cảm thụ được vũ trụ Đạo tắc khí tức trong đó.

Hắn thu được ba đạo vũ trụ Đạo tắc, dù là Lạc vũ trụ Đạo tắc đều không nhất định có nhiều bằng hắn. Chỉ cần bị hắn tìm được một chút vũ trụ Đạo tắc khí tức, hắn liền có thể tìm tới là ai lợi dụng Mạc Hương Đồng cùng Thập Nhất Nương.

Hai canh giờ đi qua, Mạc Vô Kỵ bỗng mở mắt. Thần niệm của hắn đi qua một cái lại một cái hư không giới vực, cho dù là thức hải có chút đau đau, hắn vẫn không có đình chỉ bản thân thần niệm, sau cùng thần niệm của hắn rơi vào bên ngoài một cái hư không vực trôi lơ lửng.

Tại bên ngoài hư không vực trôi lơ lửng, có mấy cái chữ lớn khắc ở phía trên, vũ trụ Thánh Đạo Hội.

Mạc Vô Kỵ thu hồi thần niệm, sát khí cũng chậm rãi thu hồi. Vũ trụ Thánh Đạo Hội, hắn vốn là muốn đi một chuyến. Hiện tại hắn càng là muốn đi qua, vô luận là ai, hắn đều phải giết không thể nghi ngờ.

Lấy ra hai cái hộp ngọc, Mạc Vô Kỵ đem hài cốt của Mạc Hương Đồng cùng Thập Nhất Nương nhặt vào trong hộp ngọc, lại giơ tay lên thu hồi động phủ sứt mẻ, Mạc Vô Kỵ hạ xuống bên ngoài lạch trời.

- Chủ thượng, có điều tra ra là ai lấy đi Đạo tắc sao?

Thiên Ngân thấy Mạc Vô Kỵ đi ra, nhanh chóng đi lên kính cẩn hỏi.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Đã tra ra được, đi thôi, chúng ta đi vũ trụ Thánh Đạo Hội.

Dù giọng nói của Mạc Vô Kỵ nghe rất là bình tĩnh, Thiên Ngân cùng Khôn Uẩn đều cảm nhận được một loại sát khí lạnh lùng.

- Tốt, tốt, Mạc huynh, ta mới vừa từ vũ trụ Thánh Đạo Hội đi ra, ta dẫn đường cho.

Khôn Uẩn lộ ra khuôn mặt tươi cười nói.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1215: Thánh Đạo Hội Muốn Bán Đồ

Mạc Vô Kỵ thu hồi Tuế Nguyệt Bàn, nhìn chằm chằm năm chữ lớn lơ lửng trước mắt, Vũ Trụ Thánh Đạo Hội.

Trước đây thần niệm của hắn xuyên thấu đông đảo hư không giới vực quét đến nơi đây còn không cảm thấy, hiện tại hắn đứng ở trước năm chữ nơi này, lập tức liền cảm nhận được loại này to lớn bàng bạc to lớn khí thế.

Tên gia hỏa viết xuống năm chữ, tu vi thực lực tuyệt đối sẽ không thấp hơn Thánh Nhân.

- Mạc huynh, Vũ Trụ Thánh Đạo Hội thật không đơn giản a. Số người cùng Thiên Ngân đạo hữu như vậy, có ít nhất ba bốn tên. Về phần Chuẩn Thánh, vậy thì càng nhiều hơn.

Thấy Mạc Vô Kỵ dừng lại, Khôn Uẩn nhịn không được nói một câu.

Hắn lo lắng nhất chính là Mạc Vô Kỵ manh động, dù cho Mạc Vô Kỵ bước vào Thánh Nhân cảnh, muốn tại Vũ Trụ Thánh Đạo Hội động thủ, cũng không được.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt:

- Đừng gạt ta, bên trong vũ trụ Thánh Nhân chỉ có tám.

Thiên Ngân nghe được Mạc Vô Kỵ nói, lập tức ở một bên giải thích:

- Chủ thượng, Thần vị Thánh Nhân đích thật là chỉ có tám, người còn lại không có Thần vị thì không cách nào bước vào Thánh Nhân cảnh...

Nói đến đây, hắn theo bản năng nhìn thoáng qua Mạc Vô Kỵ. Hắn biết Mạc Vô Kỵ hiện tại nhất định là Thánh Nhân cảnh, hắn rất không nghĩ ra Mạc Vô Kỵ là như thế nào thu được Thần vị.

- Lẽ nào nơi này có bốn Thần vị Thánh Nhân? Những thứ này Thần vị Thánh Nhân ta thế nhưng là đều gặp, rốt cuộc là bốn tên nào? Chẳng lẽ là đám lần trước vây công nhà ta đều ở đây?

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ hỏi.

Khôn Uẩn theo bản năng sợ run cả người, bốn Thánh Nhân vây công Mạc Vô Kỵ? Đây là có chuyện gì, hắn thế nào không biết?

Thiên Ngân một khom người nói:

- Chủ thượng, Thần vị Thánh Nhân đích thật là có tám, phải nói hiện tại nhất định là không có tám. Trước đây đã có ba tên ngã xuống, ta là bởi vì chủ thượng thần uy lúc này mới một lần nữa bước vào Thánh Nhân cảnh. Hàng ngày trú lưu Vũ Trụ Thánh Đạo Hội chỉ có hai người Thanh Nguyên cùng Thái Loan, nhưng thực lực của Vũ Trụ Thánh Đạo Hội nhưng xa xa không chỉ có hai người này. Còn có một vài người, bọn họ không có Thần vị, nhưng giống nhau là có vô hạn tiếp cận thực lực của Thánh Nhân. Những người này mượn một giới số mệnh, vững chắc bản thân đại đạo...

- Còn có người như thế?

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên nghĩ tới cái kia Lạc, Lạc mượn hắn là Tạo Hóa Kiếm, Tạo Hóa Kiếm theo lý thuyết chưa tính là một giới số mệnh sao?.

Thiên Ngân nhanh chóng nói:

- Dà, thật sự có người như thế. Ví dụ như Minh Giới Minh Thánh Di Kỷ, Thần Tộc Ô Hoàng, Viễn Yết vân vân..., đều là vượt qua Chuẩn Thánh, chỉ là thiếu khuyết Thần vị Thánh Nhân mà thôi. Thiếu khuyết

Thần vị, chỉ còn thiếu thọ nguyên, cũng vậy thiếu khuyết thiên địa tặng lại. Sau cùng chỉ có thể chết già trong vũ trụ hư không, cho nên nói bọn họ là một đám người rất đặc thù.

Mạc Vô Kỵ có chút nghi hoặc, hắn cũng vậy Chứng Đạo thánh nhân, hắn cũng là không có Thần vị. Làm một Thánh Nhân, hắn biết rõ, hắn cũng không cần Thần vị. Hắn thọ nguyên chẳng những tăng lên vô số, hơn nữa hắn mỗi thời mỗi khắc còn đang cảm thụ được đại đạo tiến bộ.

Khôn Uẩn thấy Mạc Vô Kỵ không nói lời nào, lập tức nói:

- Đúng vậy, Vũ Trụ Thánh Đạo Hội cường giả xác thực là phi thường nhiều. Cho nên cứ tới nơi này đều là một kẻ hung ác trong vũ trụ, cũng là không có ai dám ở Vũ Trụ Thánh Đạo Hội nháo sự. Hơn nữa Vũ Trụ Thánh Đạo Hội hộ trận là đỉnh cấp hộ trận, người nào ở chỗ này nháo sự cũng không cách nào chạy trốn....

Mạc Vô Kỵ không nói gì, nhắm mắt lại. Thấy Mạc Vô Kỵ không nói lời nào, Khôn Uẩn cùng Thiên Ngân tự nhiên cũng cũng không dám nói.

- Đi thôi, đi vào rồi lại nói.

Đủ qua gần hai canh giờ, Mạc Vô Kỵ mới đi đầu bước vào Vũ Trụ Thánh Đạo Hội hộ trận.

Vũ Trụ Thánh Đạo Hội hộ trận là đỉnh cấp khốn sát hộ trận, hắn không sợ. Hắn bản thân có bản thân vũ trụ thế giới, trận đạo càng là tới rồi cực hạn, Vũ Trụ Thánh Đạo Hội khốn sát hộ trận mạnh hơn nữa, cũng đừng nghĩ vây khốn hắn. Huống chi, vừa rồi hắn mượn hai canh giờ, sớm đã tại bên ngoài Vũ Trụ Thánh Đạo Hội bố trí hư không trận văn thuộc về hắn.

Thiên Ngân càng là trong lòng cảm thán, hắn cho dù là thánh nhân, muốn đi vào Vũ Trụ Thánh Đạo Hội nháo sự cũng phải cân nhắc nhiều lần. Mạc Vô Kỵ không chút do dự liền nhảy đi vào, cái này cũng chính là khác nhau giữa hắn cùng Mạc Vô Kỵ.

- Di...

Vừa tiến vào Vũ Trụ Thánh Đạo Hội, Khôn Uẩn liền kinh dị một tiếng.

Không cần Khôn Uẩn nói, Mạc Vô Kỵ cùng Thiên Ngân Thánh Nhân cũng nhìn thấy.

Chỉ cần đi vào Vũ Trụ Thánh Đạo Hội, liền có thể thấy một cái thẻ bài to lớn bán đấu giá. Vũ Trụ Thánh Đạo Hội sẽ tổ chức một lần đỉnh cấp bán đấu giá đại hội, trên bảng hiệu bán đấu giá ghi to 3 món đồ đạc rõ ràng là một đạo vũ trụ Đạo tắc, Thao Thiết Oa, còn có một món sứt mẻ Hỗn Độn thế giới.

Thậm chí ngay cả bản nguyên châu hắn khát vọng lấy được, nơi này cũng có, còn là Mộc Bản Nguyên châu.

Mạc Vô Kỵ giàu có trình độ có thể nói là giết trong nháy mắt rất nhiều cường giả cấp bậc Thánh Nhân, nhưng hắn thấy đấu giá hội như vậy, vẫn là nhịn không được cũng hút hơi lạnh.

Loại đấu giá hội này cũng không biết thu thứ gì, hoặc là nói cũng không biết là người nào, mới có thể xuất ra nhiều thứ tốt như vậy để bán.

- Đi, đi trước đấu giá hội rồi lại nói.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự đi hướng đấu giá hội cửa vào.

Vũ Trụ Thánh Đạo Hội đấu giá hội dĩ nhiên chính là Thánh Đạo Hội tổ chức, bọn họ nơi này có các loại các dạng giao dịch đại hội, các loại các dạng bán đấu giá đại hội.

Nhưng là không có tửu lâu, tức sạn, cùng đường phố phường thị.

Thoạt nhìn rất là kỳ quái, không tới qua người nơi này đều sẽ không cảm thấy kỳ quái. Nơi này căn bản cũng không cần người thường ở, cũng vậy không cần người ở chỗ này hình thành chợ phồn hoa. Mục đích

tồn tại duy nhất của Vũ Trụ Thánh Đạo Hội, chính là để cho bảo vật đỉnh cấp trong vũ trụ lưu thông lên.

- Mấy vị muốn chỗ ngồi mấy đẳng zậy?

Tại đấu cửa vào giá hội, ba người Mạc Vô Kỵ bị ngăn lại.

Mạc Vô Kỵ nghi ngờ nhìn Khôn Uẩn một chút, Khôn Uẩn nhanh chóng nói:

- Mạc huynh, nơi này chỗ ngồi đệ nhất đẳng là phòng lớn, giá tiền là một ngày 10 nhánh thượng phẩm thần linh mạch.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ âm thầm sợ hãi than, đây quả thực là cướp đoạt a. Một cái phòng kín một ngày liền muốn 10 nhánh thần linh mạch, hét giá có thể giảng một chút đạo lý hay không?

Ở tại thần giới một cái tông môn cũng không nhất định có một cái thượng phẩm thần linh mạch, nơi này một ngày tiêu phí liền yêu cầu 10 nhánh. Nếu mà hắn không phải là tại Mân Nguyên nơi đó kiếm đc 1 khoản, tiến vào loại đấu giá hội này hắn chính là một người nghèo tới cực hạn.

- Lấy một cái phòng kín đệ nhất đẳng, thời gian một tháng.

Tuy rằng cảm thấy rất đắt, Mạc Vô Kỵ vẫn là lấy ra một cái nhẫn cho tu sĩ cản bọn họ lại. Hắn tới nơi này là gây chuyện, không có khí thế thì nháo ra chuyện gì?

Tên tu sĩ này kiểm tra một chút đồ đạc trong giới chỉ, gật đầu đối với ba người Mạc Vô Kỵ:

- Mời ba vị vào sao?.

Thiên Ngân cũng là hít một hơi nói:

- Từ khi Đại Lượng Kiếp sau đó, phòng kín cũng biến thành tiện nghi. Ta nhớ lại rất sớm trước đây, Vũ Trụ Thánh Đạo Hội đỉnh cấp phòng kín giá tiền là cực phẩm thần linh mạch...

Mạc Vô Kỵ thở dài, hắn quả nhiên là nghèo đã quen. Nếu mà không phải là biết Thiên Ngân là trong lúc vô tình nói ra, hắn thật muốn tát qua một cái, ngươi không giả tạo thì chết à.

- Thiên Ngân, ngươi không nên đi vào, ngươi ở lại ngoài Thánh Đạo Hội hộ trận chờ.

Mạc Vô Kỵ ngăn cản Thiên Ngân muốn theo chính bản thân cùng nhau tiến vào đấu giá hội.

Thiên Ngân sửng sốt, lập tức liền hiểu được, lập tức nói:

- Dà, chủ thượng.

Nói xong nhanh chóng xoay người rút đi, hắn biết ngày hôm nay Mạc Vô Kỵ tới nơi này nhưng không hoàn toàn là thật muốn mua đồ. Đợi được Thao Thiết Oa cùng vũ trụ Đạo tắc đi ra, hắn cái này chủ thượng nhất định sẽ cướp đoạt.

Tại Vũ Trụ Thánh Đạo Hội loại địa phương này cướp đoạt, vậy đơn giản chính là thọc tổ ong vò vẽ. Đến lúc đó hỗn chiến khó mà tránh khỏi, Mạc Vô Kỵ đây là lo lắng có người chạy trốn, để cho hắn ngăn ở cửa vào Thánh Đạo Hội đâu nè. Hoặc là nói, Mạc Vô Kỵ là chính bản thân muốn chạy trốn, để cho hắn ở bên ngoài tiếp ứng đâu nè.

Nhìn bộ dạng Thiên Ngân rời đi, Khôn Uẩn thầm kêu không tốt, hắn cũng vậy muốn rời khỏi. Hiện tại Mạc Vô Kỵ không mở miệng, hắn căn bản là không cách nào mở miệng rời đi. Tu luyện tới hắn loại tình trạng này, chẳng ai ngu cả. Mạc Vô Kỵ khai chiến, còn muốn dùng hắn làm cớ. Nếu mà không cần hắn làm mượn cớ, làm sao cướp đoạt Thao Thiết Oa a.

Khôn Uẩn thở dài, chỉ có thể đi theo Mạc Vô Kỵ tiến vào đấu giá hội. Là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi.

10 nhánh thượng phẩm thần linh mạch đổi 1 phòng kín trong một ngày, đẳng cấp còn là rất tốt. Chẳng những phạm vi nhìn tốt, không gian to lớn, ngay cả bên trong phòng ngự hộ trận cùng che đậy trận cũng là đỉnh cấp.

Trước đây Mạc Vô Kỵ cũng từng tham gia nhiều lần đấu giá hội, hắn mỗi lần tiến vào đấu giá hội về sau, chuyện thứ nhất chính là tại bên trong bao sương đánh lên cấm chế. Lần này hắn chẳng những không có đánh lên cấm chế, ngược lại là sẽ lại đem hết thảy cấm chế toàn bộ bỏ đi.

Ngày hôm nay vô luận như thế nào sau cùng đều có thể đánh nhau, Mạc Vô Kỵ căn bản là đến gây chuyện, nếu là đến gây chuyện, hắn đâu yêu cầu cấm chế?

Hắn chẳng những muốn cướp đoạt Thao Thiết Oa, còn phải cướp đoạt một đạo vũ trụ Đạo tắc. Ngoài ra, trọng yếu nhất là phải bắt được là tên gia hỏa nào ám toán Mạc Hương Đồng và Thập Nhất Nương.

- Mạc huynh, ngươi nhưng nghìn vạn không có khả năng làm loạn a. Dù cho ngươi là Thánh Nhân, nhưng này trong cũng có Thánh Nhân, còn không chỉ một.

Ngồi trong gian phòng, Khôn Uẩn vẫn như cũ lăn tăn cằn nhằn.

Mạc Vô Kỵ khoát tay chặn lại:

- Ngươi không cần lo lắng, đến lúc đó sẽ không liên lụy đến ngươi.

Nếu không phải là Khôn Uẩn nhất thiết phải ở chỗ này, hắn sớm bảo cho Khôn Uẩn cút mẹ đi.

Đối với một tu sĩ mà nói, mấy ngày là thoáng cái đã qua.

Hôm nay Mạc Vô Kỵ vừa mới sẽ lại đem một chén thần linh uống trà hết, một cái thanh âm sang sãng liền truyền tới:

- Ha ha, không nghĩ tới đạo hữu còn tới sớm hơn ta một bước.

- Minh Thánh Di Kỷ?

Sắc mặt Khôn Uẩn ngưng lại, đừng xem hắn là một cái chính thần, Di Kỷ không có Thần vị. Trên thực tế phía sau Minh Thánh Di Kỷ dựa vào Minh Giới, địa vị của hắn Khôn Uẩn thúc ngựa cũng cản không nổi Di Kỷ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1216: Kẻ Ngoại Lai Giàu Có

- Thì ra là Khôn Uẩn đạo hữu.

Di Kỷ chỉ là tùy tiện gật đầu đối với Khôn Uẩn, xoay qua chỗ khác lại là đối với Mạc Vô Kỵ cực kỳ nhiệt tình nói:

- Đạo hữu lần này tới nơi này, không biết có vật phẩm nào vừa ý không?

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Không sai, là có chút đồ đạc vừa ý.

Di Kỷ áp giơ tay lên đánh ra một cái cấm chế nói:

- Đạo hữu, nguyên bản ta mời ngươi tới nơi này đích thật là có chút không hảo ý, bất quá bây giờ ta tuyệt đối không có bất kỳ ý xấu nào. Ngươi biết ta rất vừa ý chính là một đạo đạo tắc này, vật kia ngươi chắc chắn sẽ không muốn....

- Ai nói ta sẽ không cần?

Mạc Vô Kỵ trực tiếp cắt đứt Di Kỷ nói.

Minh Thánh Di Kỷ bỗng ngây người, nghi ngờ nói:

- Đạo hữu, lẽ nào ngươi không biết vũ trụ Đạo tắc chỉ có thể dung hợp một đạo sao? Coi như là ngươi muốn hai đạo cũng vô dụng a.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Ta lưu lại ở trong tay chơi có được hay không?

- Ngươi đùa cho vui?

- Nhìn ta giống như là đang đùa cho vui thôi sao?

- Ngươi...

Nụ cười trên mặt Minh Thánh thu lại, giọng nói mang theo một tia lãnh ý nói:

- Chỉ sợ đạo hữu không có bản lĩnh cao như vậy. Đạo hữu hợp tác với ta, ngược lại miễn cưỡng có thể sẽ đem một đạo đạo tắc kia lấy xuống, ta cũng sẽ không để cậu chịu thiệt. Nếu như đạo hữu còn muốn một đạo đạo tắc này, đó là tự rước tử lộ.

Lời hắn đã mang theo một tia uy hiếp.

- Cút đi, ta Mạc Vô Kỵ có đúng là tự rước tử lộ hay không, không tới phiên ngươi đồ háo sắc, ngươi còn không đi, đừng trách ta động thủ.

Mạc Vô Kỵ không chút khách khí nói.

Hắn thời điểm Chuẩn Thánh còn chưa viên mãn liền có thể đối phó Minh Thánh, hôm nay hắn bước vào Thánh Nhân cảnh, há có thể e ngại một người âm minh? Hơn nữa Mạc Vô Kỵ vẫn đối với người này khó chịu, nếu không phải nơi này là đấu giá hội trận, hắn đợi lát nữa còn có đại sự muốn làm, nói không chừng hiện tại đều động thủ.

- Tốt, tốt....

Minh Thánh giận xanh cả mặt, bất quá hắn vẫn là nhịn được không có động thủ, chỉ là xoay người rời đi.

Vốn hắn thấy, Mạc Vô Kỵ là đối tượng tốt nhất liên thủ. Đồng dạng cùng Mạc Vô Kỵ cường giả như vậy đều là sẽ tranh đoạt Đạo tắc, bởi vì trong tay Mạc Vô Kỵ có một đạo đạo tắc, vậy thì ý nghĩa Mạc Vô Kỵ sẽ

không cướp đoạt Đạo tắc. Cộng thêm thực lực không kém so với hắn, tìm Mạc Vô Kỵ hợp tác mới đúng là tốt nhất.

Không nghĩ tới Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không nể tình cho hắn, trực tiếp bảo hắn lăn đi.

- Các vị đạo hữu, buổi đấu giá hôm nay đồ đạc muốn đấu giá tổng cộng có 9 món.

Một người Thanh Y lão giả tu vi ít nhất là Chuẩn Thánh hậu kỳ đi lên đài bán đấu giá.

Thanh âm của hắn để cho đấu giá hội trận an tĩnh lại, trái lại Mạc Vô Kỵ ngây ngẩn cả người.

Đấu giá hội Mạc Vô Kỵ quá quen thuộc, thánh đạo hội đấu giá hội lớn như vậy chỉ là bán đấu giá 9 món đồ, đây là hắn lần đầu tiên thấy.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét đi ra ngoài, tới nơi này có chừng mấy nghìn người, 9 món đồ để mấy nghìn người cướp đoạt, tỷ lệ này cũng quá nhỏ một chút sao??

- Món đồ thứ nhất là một quả Mộc Bản Nguyên châu, tác dụng bản nguyên châu ta không cần nói, tin tưởng mọi người đều rõ ràng. Mộc Bản Nguyên châu không có giá quy định, mọi người tùy tiện tăng giá, sau cùng người ra giá cao nhất đạt được.

Lão giả nói xong, trực tiếp sẽ lại đem một cái hộp ngọc đặt ở trong cấm chế trước người.

Mạc Vô Kỵ không cần đưa thần niệm quét, hắn cũng cảm thụ được đây chính là một quả Mộc Bản Nguyên châu.

Thứ này Mạc Vô Kỵ đang cần, vô luận như thế nào hắn cũng sẽ lấy xuống.

- Ta ra giá một nghìn cực phẩm thần linh mạch.

Sau khi lão giả nói xong, lập tức thì có người báo giá.

- Một nghìn cực phẩm thần linh mạch, cộng thêm một tỷ thượng phẩm thần tinh.

- Năm trăm cực phẩm thần linh mạch, cộng thêm một quả đạo quả đỉnh cấp thủy hệ thần thông.

...

Báo giá quả nhiên là đủ loại, thế nhưng Mạc Vô Kỵ càng nghe càng kinh hãi, bọn người kia thật sự là quá giàu có. Trên người của hắn mấy nghìn cực phẩm thần linh mạch sợ rằng không tính là cái gì, về phần sắp tới mười vạn thượng phẩm thần linh mạch, ở chỗ này hắn là càng thêm không có sức cạnh tranh gì.

Lão giả nghe được có người báo giá đỉnh cấp thủy hệ thần thông đạo quả, chủ động đứng ra nói:

- Nếu có người có hỏa hệ đỉnh cấp bảo vật, như vậy Mộc Bản Nguyên châu liền thuộc về hắn.

Mạc Vô Kỵ nghe nói như thế, không chút do dự báo giá:

- Một nghìn cực phẩm thần linh mạch, hai nghìn thượng phẩm thần linh mạch, cộng thêm một quả Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh.

Mạc Vô Kỵ vừa mới báo giá xong, vô số thần niệm liền rơi vào trong bao sương của Mạc Vô Kỵ, khi phát hiện trong gian phòng của Mạc Vô Kỵ không có cấm chế che đậy, đều cũng có chút nghi hoặc. Bất quá lập tức đã nhìn thấy tu vi Khôn Uẩn, thật sự là quá thấp một chút.

Về phần Mạc Vô Kỵ, tu vi tựa hồ bị ẩn nấp hắn lên, bên ngoài không nhìn ra.

Lão giả chủ trì bán đấu giá nói:

- Vị bằng hữu này nếu mà nguyện ý thêm hai quả Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, Mộc Bản Nguyên châu sẽ là của ngươi.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói:

- Thành giao.

Nghe được Mạc Vô Kỵ không có nửa phần cân nhắc liền thêm Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh tới hai quả, một phần thần niệm cường hãn càng là trú lưu tại Mạc Vô Kỵ bên này.

Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh tuy rằng còn so ra kém một vài thứ có giá trị ở đấu giá hội, nhưng đây tuyệt đối là bảo vật rất nhiều cường giả hỏa hệ cần gấp.

So sánh một món bảo vật thật xấu, không phải là món bảo vật này đắt bao nhiêu, mà là xem món bảo vật này đối với mình có tác dụng thực tế hay không.

Vô luận như thế nào, Mạc Vô Kỵ đã bị một số người theo dõi.

Vốn Minh Thánh Di Kỷ cho là Mạc Vô Kỵ muốn chết trái lại nhíu mày, hắn và Mạc Vô Kỵ đã từng quen biết, biết Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không phải là hạng gì dễ trêu, hơn nữa Mạc Vô Kỵ cũng không phải là kẻ lỗ mãng.

Tên này tại đây bên trong buổi đấu giá chẳng những sẽ bỏ cấm chế phòng ở, còn dám tùy tùy tiện tiện thêm Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh báo giá, đây quả thực là quá điên cuồng, chỉ có thể dùng từ lỗ mãng hình dung. Điều đó rõ ràng nói cho người khác biết, hỏa mẫu tinh trên người của hắn không chỉ hai quả. Nhưng hắn biết Mạc Vô Kỵ khẳng định không phải là kẻ lỗ mãng, vậy khả năng duy nhất chính là...

Di Kỷ nghĩ tới đây trong lòng run lên, duy nhất khả năng chính là Mạc Vô Kỵ không sợ a.

Ngắn ngủi thời gian mấy hơi thở, Di Kỷ liền thở bình thường lại. Hắn không chủ động đi khiêu khích Mạc Vô Kỵ, nếu có người xuống tay với Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ ở vào hạ phong, hắn liền đi tới mượn cơ hội phát tài. Nếu mà Mạc Vô Kỵ đích thật là có thủ đoạn, vậy hắn liền buông tha động thủ.

Rất nhanh một người nữ tu liền bưng mâm nhỏ đi tới bên trong bao sương của Mạc Vô Kỵ:

- Tiền bối, đây là Mộc Bản Nguyên châu mà ngài muốn.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ rơi vào trong hộp ngọc trên mâm, gật đầu lấy ra một cái nhẫn đặt ở mâm ngọc, lại đem hộp ngọc lấy tới.

Mạc Vô Kỵ giới chỉ căn bản cũng không có đánh cấm chế, chẳng những là nữ tu này, chính là tất cả mọi người bên ngoài có thể thấy trong giới chỉ của Mạc Vô Kỵ đích thật là một nghìn cực phẩm thần linh mạch cùng hai nghìn thượng phẩm thần linh mạch, then chốt chính là còn có hai quả Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh.

Hộp ngọc một bắt được, Mạc Vô Kỵ sẽ không có nửa phần do dự đem hộp ngọc đưa vào Phàm Nhân Giới bên cạnh Ám Mộc. Quả nhiên, Mộc Bản Nguyên châu vừa đến bên Ám Mộc, liền hóa thành vô cùng vô tận Mộc Bản Nguyên dung nhập trong đó. Ám Mộc có thêm một loại nhu hòa sinh cơ, loại này sinh cơ trực tiếp để cho Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân Giới có biến hóa về chất.

Ngay cả Hàn Thanh Như ở trong đó tu luyện cũng cảm nhận được, vùng xung quanh lông mày Hàn Thanh Như hơi mở ra, sau đó lần nữa lâm vào bế quan.

Nàng nghe Mạc Vô Kỵ nói về diệt thế Lượng Kiếp, một khi diệt thế Lượng Kiếp đến, nàng tu vi quá thấp, căn bản là không cách nào trợ giúp cho Mạc Vô Kỵ.

Tại trong hoàn cảnh sung túc tư nguyên tu luyện, hôm nay bế quan nhiều năm như vậy, cộng thêm Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân Giới quy tắc đầy đủ hết, nàng đã là bước vào Thần Vương cảnh.

Chờ Mạc Vô Kỵ giao dịch xong, Thanh Y lão giả lúc này mới xuất ra một cái hộp ngọc lần nữa nói:

- Kiện thứ hai muốn đấu giá chính là một món đỉnh cấp pháp bảo, Luân Hồi Kính. Luân Hồi Kính mặc dù còn chưa phải là Tạo Hóa bảo vật, bất quá danh tiếng Luân Hồi Kính tin tưởng rất nhiều người đều nghe nói qua. Đây là pháp bảo có thể thay đổi thời gian quy tắc, tuyệt đối vượt qua Tiên Thiên cấp độ. So với một phần Tạo Hóa bảo vật, Luân Hồi Kính còn có giá trị hơn.

Hơn nữa Luân Hồi Kính là thứ năm đó Luân Hồi Thánh Nữ dùng, Đại Lượng Kiếp sau đó Luân Hồi Thánh Nữ mất tích, Luân Hồi Kính này đã trải qua một cái Lượng Kiếp thời gian mới xuất hiện. Hiện tại Luân Hồi Kính lần nữa đi ra, ta tin tưởng rất nhiều người đều sẽ không bỏ qua cơ hội lần này. Diệt thế Lượng Kiếp gần tới rồi, có thêm một Luân Hồi Kính, đó chính là nhiều hơn một phần sinh cơ. Vẫn là cùng Mộc Bản Nguyên châu như nhau, mọi người tùy ý ra giá, người trả giá cao thì được.

Ánh mắt Mạc Vô Kỵ ngưng lại, hắn mặc dù là tìm đến gây chuyện, cũng phải chờ đến Thao Thiết Oa đi ra mới ra tay. Lần đầu tiên xuất thủ Mộc Bản Nguyên châu, đó là bởi vì Mộc Bản Nguyên châu đối với Ám Mộc của hắn có tác dụng cực lớn, cho nên hắn mới ra tay đoạt lại.

Vốn đoạt lại Mộc Bản Nguyên châu về sau, Mạc Vô Kỵ cũng không dự định xuất thủ nữa. Hiện tại Luân Hồi Kính xuất hiện, để cho hắn lần nữa thay đổi chủ ý.

Luân Hồi Kính nhất định phải đoạt lại, không có lý do gì. Cũng bởi vì thứ này giống như Tuế Nguyệt Bàn, dung hợp thời gian phép tắc.

- Ta ra một quả Hỗn Độn Hỏa Mẫu Tinh, một quả Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, một quả Hắc ám bản nguyên tinh, cộng thêm một lọ Hồng Mông Sinh Tức.

Lần này Mạc Vô Kỵ thứ nhất báo giá ra.

Nghe được Mạc Vô Kỵ báo giá, tất cả mọi người ở đấu giá hội trận là cũng hít một hơi hơi lạnh. Giờ khắc này càng nhiều thần niệm hơn rơi vào trong gian phòng của Mạc Vô Kỵ, rất nhiều người đều đang nghĩ, tên này là Hỗn Độn mới sinh mà đến sao? Nếu không, tại sao có thể có thế nào nhiều Hỗn Độn mẫu tinh như vậy?

Trong mắt vài tên đỉnh cấp cường giả càng là lộ ra quang mang cực nóng, Mạc Vô Kỵ giàu có xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn họ.

Tại trong vũ trụ, không phải là có bao nhiêu thần linh mạch mới đúng là giàu có nhất, mà là có bao nhiêu bảo vật đỉnh cấp mới đúng là giàu có nhất. Mạc Vô Kỵ hiện tại lấy ra đồ đạc, cái nào không phải là vũ trụ chí bảo?

Mạc Vô Kỵ đang hâm mộ những kẻ cường giả này nổi tiếng giàu có từ xưa, bọn người kia cũng là đang ước ao Mạc Vô Kỵ giàu có.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1217: Tâm Sự Của Lão Ngũ

Ta có một số lời đã nín mấy năm, nếu không nói ra trong lòng thật sự là buồn bực khó chịu vô cùng. Nếu mà không phải là bởi vì cha ta đột nhiên phát bệnh, những lời phía dưới này, có lẽ ta sẽ chờ sau khi Bất Hủ Phàm Nhân kết thúc mới có thể nói ra.

Năm 2012, ta bắt đầu viết Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi. Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi đạt được thành tích lớn, nói lời trong lòng, bản thân ta cũng không dự liệu được. Coi như là một cái bạo bằng sao?, thậm chí khai sáng ra tiền lệ thành công của thể loại đô thị đến tiên hiệp.

Kỳ thực từ đô thị viết đến tiên hiệp, ta không phải là người thứ nhất viết ra. Thế nhưng những bộ truyện chân chính có thể thành công, kỳ thực cũng không nhiều. Đồng dạng viết đến sau khi phi thăng, đều gặp phải trục trặc, không phải là số lượng phiếu đề cử giảm xuống, thì chính là độc giả không mua truyện nữa.

Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi thành công rồi, vẫn là sự tình ta cảm thấy hài lòng và tự hào, thậm chí bản thân ta có đôi khi lâu lâu cũng đem Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi ra đọc lại từ đầu, cái này có chút tự luyến. He hé!

Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi khi tiến vào Tiên Giới, lượt đặt mua không giảm ngược lại tăng lên, lúc đó ta càng là hùng tâm vạn trượng, cố ý tốn đại lượng thời gian nhóm ra vài bộ phận đại cương. Bởi vì bộ phận đô thị đã viết qua, ta về sau bổ sung đại cương bao gồm bộ phận tu chân thứ hai, bộ phận thứ ba Tiên Giới, bộ phận thứ tư Phá toái Thần giới.

Kỳ thực nơi này còn có một cái bộ phận đại cương thứ năm (không phải là Thánh Giới nhé, mà là một cái thế giới cơ cấu mới), thế nhưng ta

cũng không có viết ra tiếp, mọi người đọc phần cuối vội vàng và rất nhiều người cũng như vật đều không có xuất hiện nữa, còn có hệ thống cũng không có hoàn toàn hoàn chỉnh thì sẽ biết. Nguyên nhân rất nhiều bằng hữu thích sách của lão ngũ đều biết (như dịch giả - là ta- đã đề cập trong phần cuối của truyện Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi, bộ truyện vốn đang trên đỉnh bảng bị kết thúc vội vàng là do nội dung có liên quan tới yếu tố chính trị của Tàu, và bị buộc xóa khỏi trang web qidian, sau đó tác giả có lách luật bằng cách đổi tên thành Tối Cường Tam Sinh Quyết, tuy nhiên vẫn không thể cứu vãn được hoàn toàn), Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi kết thúc rất là vội vàng, cho nên bộ phận (map – thế giới) thứ năm không viết ra không phải là do không có năng lực tiếp theo viết, mà là phải kết thúc.

Về sau tại thời điểm viết Tạo Hóa Chi Môn, liền quyết định sẽ đem phần thế giới thứ 5 ở Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi không có viết xong đưa đến trong Tạo Hóa Chi Môn. Điểm này, ta tại trước khi viết Tạo Hóa Chi Môn cũng đã nói. Tạo Hóa Chi Môn cùng Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi có sự liên hệ.

Tạo Hóa Chi Môn bắt đầu cùng xu thế, cũng là theo kịch bản ta vạch sẵn mà đi. Hơn nữa cục diện phi thường tốt.

Nhưng các bạn đọc Tạo Hóa Chi Môn, cũng đều rõ ràng ở Tạo Hóa Chi Môn thế giới thứ năm lại cũng không có viết ra.

Tạo Hóa Chi Môn map thứ năm sở dĩ không có viết ra, nguyên nhân là do ta. Khi đó con trai thứ 2 của ta ra đời, trong nhà 4 người chen chúc tại trong phòng hơn ba mươi thước vuông, thật sự là quá chật chội. Thằng cu lớn mỗi ngày đi học về, đều không có chỗ làm bài tập, chứ đừng nói chi là có chỗ cho ta viết sách.

Ta hi vọng có thể đổi sang một cái chỗ ở lớn hơn một chút, chỉ là mọi người cũng đều biết giá phòng ở Thượng Hải này, ta mua không nổi a. Dù là mua ở ngoại thành, cũng cần xoay sở tiền, nói tới nói lui vẫn là do túng quẫn đưa tới.

Tạo Hóa Chi Môn thành tích cũng tốt lắm, nhưng cũng chỉ là danh tiếng mà thôi, cũng không có chuyển hóa thành tiền – thứ mà ta cần. Ta lúc đó cần gấp tiền mua nhà, nếu không ngay cả chỗ gõ chữ cũng không có. Đám bạn thân của ta đều biết, khi đó ta điên cuồng kiếm tiền khắp nơi. Duyệt Văn thậm chí đưa sớm 1 bộ phận tiền nhuận bút cho ta, trong lòng ta vẫn luôn cảm kích chuyện này.

Cũng là vì chuyện này, dù lúc đó ta đã chuẩn bị cho map thứ năm đã lâu, hơn nữa rất nhiều người, vật cùng pháp bảo tất cả đã đi ra. Tới sau khi Tạo Hóa Chi Môn mở ra, ta vẫn là bất đắc dĩ lựa chọn kết thúc Tạo Hóa Chi Môn. Cũng may khi ta viết Tạo Hóa Chi Môn, ta đã lồng ghép các nhân vật trong các bộ truyện có liên quan vào. Nên là sau khi kết thúc, những thứ giao phó trên cơ bản đều đã làm xong, coi như là hoàn thành như thường. Cái này và Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi bất đồng, Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi thế nhưng là có rất nhiều sự kiện và nhân vật không nhắc đến liền kết thúc. Thật sự đáng tiếc a!

Sau đó, chính là hiện tại, ta viết Bất Hủ Phàm Nhân.

Rất nhiều độc giả đều hỏi ta, lão Ngũ, ta cảm thấy ngươi viết Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi, Tạo Hóa Chi Môn cùng Bất Hủ Phàm Nhân, từ một loại góc độ mà nói, cơ cấu tu luyện đều không sai biệt lắm.

Kỳ thực tiên hiệp tiểu thuyết, vô luận biến ảo nội dung cùng khẩu vị như thế nào, biến ảo thế giới làm sao, cơ cấu tu luyện thật đúng là không cách nào thay đổi bao nhiêu. Đương nhiên, còn có một cái nguyên nhân, là bởi vì thế giới thứ 5 của mấy cuốn sách ta viết đều vẫn chưa được viết ra.

Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi không có viết ra, Tạo Hóa Chi Môn không có viết ra, Bất Hủ Phàm Nhân vẫn là không có có viết ra.

Có lẽ chỉ có bằng hữu còn muốn hỏi, lão Ngũ, Bất Hủ Phàm Nhân của ngươi không phải là còn chưa kết thúc sao?

Đích xác, Bất Hủ Phàm Nhân còn chưa kết thúc, kỳ thực ta đã kết thúc nó.

Bất đồng cùng với Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi và Tạo Hóa Chi Môn là, hai quyển sách kia ta vì viết thế giới thứ năm, giai đoạn trước ta làm hàng loạt bước đệm cơ cấu tình tiết, mà Bất Hủ Phàm Nhân, ta lại không có làm cái này. Ta chỉ đem bộ phận đại cương thế giới thứ năm để ở chỗ này, quyết định nếu mà có thể viết, ta liền viết. Nếu mà không có khả năng viết, cứ tiếp tục để đó.

Có một câu nói rất đúng, ngày có bất trắc phong vân. Ta viết truyện đến bây giờ, còn chưa hề như Bất Hủ Phàm Nhân vậy, cư nhiên liên tiếp đứt chương. Vô luận là Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi cùng Tạo Hóa Chi Môn, ta cũng không có ngày nào ngừng ra chương, gần như là không xin nghỉ.

Bất Hủ Phàm Nhân làm cho ta dừng ra chương vài ngày, trong đó một lần càng là nhiều đến sáu ngày. Ta xin nghỉ, tuy nói xin nghỉ là không cần đền chương, ta vẫn đang hy vọng có thể bạo chương bổ sung. Nghề nghiệp của ta là viết truyện, ta xin nghỉ là thương tổn đối với độc giả. Nếu không phải cần thiết, ta là thật sự không muốn làm vậy. Viết truyện mấy năm này, ta không dám nói thêm cái gì khác, tại viết chương mới, ta vẫn luôn đang kiên trì.

Ta cũng là không có cách nào có hàng dự trữ, nếu như trong tay ta có nhiều hơn bản thảo một chương, ta không đăng lên truyệnyy.com buổi tối sẽ ngủ không yên. Khoa trương một chút, trên thực tế đích xác là như vậy.

Thế giới thứ năm miêu tả mặc dù không có viết ra, bằng hữu đọc truyện của lão Ngũ đều sẽ có chút khái niệm. Ví dụ như ta tại giai đoạn trước Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi cùng Tạo Hóa Chi Môn liền dẫn chủ nhân của Hỗn Độn Chuông, Bàn Cổ Phủ, Thanh Liên... Thậm chí ngay cả Tạo Hóa Ngọc Điệp, chủ nhân của Hỗn Độn Chuông cũng hóa thân xuất hiện.

Những thứ này đều là nội dung của thế giới thứ năm. Còn có chính là ta tại Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi cùng Tạo Hóa Chi Môn nhiều lần nhắc tới truyền thuyết Hoa Hạ Viễn Cổ, những thứ này cũng là nội dung đệm cho map thứ năm.

Tạo Hóa Chi Môn hoàn thành về sau, thời điểm ta viết Bất Hủ Phàm Nhân cũng rất là chú ý. Tuy rằng ta vẫn như cũ dự định sẽ viết map thứ 5 đó ở Bất Hủ Phàm Nhân, ta vẫn tuyệt đối không làm quá nhiều bước đệm. Tối đa cũng chỉ có mấy cái pháp bảo cùng công pháp, ví dụ như Nghiệp Hỏa Hồng Liên và Lạc Thư, ví dụ như Thiên Cương Biến.

Về phần nhân vật, ta là một người cũng không có dính dáng đi ra. Cố sự hố to, ta càng là không có dính dấp ra, ta lo lắng sẽ gặp phải nhân tố như Thiếu Gia Bị Bỏ Rơi cùng Tạo Hóa Chi Môn.

Map thứ 5 thuộc về nhiệt huyết cùng tranh đấu to lớn, tâm cơ cùng hỗn chiến khuấy hợp cùng một chỗ, dính đến truyền thuyết Hoa Hạ Viễn Cổ. Ta hiện tại loại trạng thái này, hiển nhiên sẽ không viết ra được đặc sắc. Cho nên ta quyết định cái thế giới thứ năm này sẽ tiếp tục phủ chăn lại đã, sẽ không viết ra. Nếu mà không cách nào viết càng thêm đặc sắc, cũng không nên đưa đến cho độc giả.

Đối với Bất Hủ Phàm Nhân, ta sẽ kết thúc rất hoàn chỉnh, nên ta có thể nói rõ ràng, sẽ không như Tạo Hóa Chi Môn, lưu lại một thế giới mở ở phần cuối.

Bất Hủ Phàm Nhân còn có một đoạn thời gian nữa sẽ hoàn thành, sau khi hoàn thành ta sẽ tu chỉnh một đoạn thời gian.

La lý dong dài nói hồi lâu, trong lòng đã buông lỏng rất nhiều. Ta xon lần nữa cảm tạ đông đảo độc giả bằng hữu đã bao dung đối với ta và ủng hộ ta, đọc truyện của ta tại yy giới, lần trước ta đã nói, ai thích truyện của ta đều là bằng hữu. Ta còn được các độc giả bằng hữu khuyên ta nghỉ ngơi một đoạn thời gian, bồi tiếp người nhà.

Con người vốn theo bầy đàn, ta vẫn thích những lời này, mọi người thế giới quan đều là nhất trí. Cám ơn các bạn, các bằng hữu của ta, cũng là thu hoạch lớn nhất của ta trong từng ấy năm viết truyện.

Sau cùng, thời tiết ở Việt Nam đang chuyển lạnh đột ngột, xin mọi người nhất định phải chú ý tới thân thể, sức khỏe luôn là vốn quý nhất của con người.

Lão Ngũ kính thư!

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1218: Ta Chính Là Kiêu Ngạo

- Thành giao!

Liên tiếp gọi ba lần không có người thứ hai báo giá, Thanh Y lão giả trực tiếp gõ một nhịp chùy thành giao.

Đích thật là không ai có thể báo giá cao hơn Mạc Vô Kỵ, tới cái chỗ này, tới đẳng cấp này rồi, thần tinh cùng thần linh mạch là thứ yếu. Chủ yếu là các loại bảo vật, đặc biệt như Mạc Vô Kỵ lấy ra loại này Ngũ Hành Hỗn Độn bảo vật, càng là cực kỳ được hoan nghênh.

Cho nên Mạc Vô Kỵ báo giá về sau, trực tiếp thành giao.

Chờ Mạc Vô Kỵ giao dịch xong, Thanh Y lão giả lần nữa xuất ra một cái hộp ngọc, đem hộp ngọc giơ lên nói:

- Món Thứ ba muốn bán đấu giá bảo vật là một chương Lạc Thư...

Mạc Vô Kỵ bỗng đứng lên, Lạc Thư tổng cộng có mười ba chương. Trên người hắn có 6 chương, trên người Mộ Dung Tương Vũ có năm chương. trên người Thư Âm có chương một, còn có một chương lưu lạc ở bên ngoài.

Để cho hắn lo lắng chính là lai lịch một chương Lạc Thư này, nếu mà một chương Lạc Thư này là của Thư Âm đi ra, có lẽ hắn sẽ sớm giết hết.

Hắn rất nhanh tỉnh táo lại, coi như là muốn chém giết, vậy cũng phải xác định chương Lạc Thư này có đúng là của Thư Âm hay không. Lạc Thư trên người Thư Âm là hắn đưa nàng, chỉ cần là thứ trên người Thư Âm, hắn chỉ cần cầm vào tay nhất định sẽ biết.

Lần đấu giá hội này tổng cộng chỉ có 9 món đồ, hắn đã mua hai loại, còn có hai loại là thứ hắn cần, hiện tại món thứ ba lại là thứ hắn muốn mua. Tiếp tục như vậy, hắn phỏng chừng sẽ khiến cho công phẫn. Coi như là đưa tới công phẫn, một chương Lạc Thư này hắn cũng nhất định phải thu.

- Một nghìn cực phẩm thần linh mạch, một con thuyền cực phẩm phi hành thần khí...

- Một nghìn cực phẩm thần linh mạch, năm tỷ thượng phẩm thần tinh, cộng thêm một món cực phẩm công kích thần khí...

...

Bất chấp có thần linh mạch cùng thần tinh, bất quá Mạc Vô Kỵ biết, những thứ này báo giá đều không có gì sức cạnh tranh. Tại cái chỗ này, sức cạnh tranh lớn nhất không phải là thần tinh và thần linh mạch, càng không phải là thần khí, mà là loại bảo vật như lúc trước hắn lấy ra những Hỗn Độn tài liệu đó.

- Đại Hủy Diệt Thuật phục chế cuốn.

Mạc Vô Kỵ lần nữa báo giá.

Mạc Vô Kỵ liên tiếp chụp được hai kiện bảo vật, sớm có đông đảo cường giả thần niệm giam khống phòng kín của Mạc Vô Kỵ. Hiện tại Mạc Vô Kỵ vừa báo giá, lập tức liền đưa tới toàn bộ đấu giá hội trận oanh động.

- Vị bằng hữu này, lần đấu giá hội này tổng cộng mới 9 món đồ, chẳng lẽ nơi này chỉ có ngươi một người đi mua hết sao?

Một cái thanh âm băng hàn tại đại sảnh bán đấu giá trong một cái gian phòng truyền ra.

Bất chấp thanh âm bình tĩnh, băng hàn sát ý, toàn bộ phòng kín đều có thể cảm thụ được.

Nếu như là tại đấu giá hội khác, đấu giá hội chắc chắn sẽ không cho phép loại chuyện này phát sinh. Nơi này là Thánh Đạo Hội, chính là có người ở chỗ này công nhiên uy hiếp Mạc Vô Kỵ, Thánh Đạo Hội cũng không có bất kỳ người nào nói không đúng.

Mạc Vô Kỵ bình tĩnh nói:

- Ta so với nơi này bất luận kẻ nào đều cần Lạc Thư hơn, đương nhiên, đạo hữu cũng có thể ra giá, chỉ cần giá cả cao hơn ta, đạo hữu tự nhiên có thể thu được Lạc Thư.

- Hừ, có đúng hay không cảm giác đồ đạc của mình rất nhiều, là có thể ở chỗ này kiêu ngạo? Chỉ là một Đại Hủy Diệt Thuật phục chế cuốn, nhằm nhò gì?

Lại là một thanh âm vang lên, so với thanh âm phía trước cái kia, cái thanh âm này càng là không khách khí.

Mạc Vô Kỵ ngày hôm nay vốn là muốn ở chỗ này nháo sự hoặc là lập uy, nếu mà làm người tốt, có lẽ hắn còn có thể giải thích một chút, hôm nay nghe nói như thế, hắn càng là nửa điểm cũng không khách khí nói:

- Không sai, ta chính là kiêu ngạo, có bản lĩnh ngươi cũng dùng Đại Hủy Diệt Thuật phách lối một chút.

Sát khí nhất thời nổ bể ra, trực tiếp xông về phòng kín Mạc Vô Kỵ.

Trong hư không một đạo quy tắc phọt đi ra, đạo sát khí ngay lập tức bị tan rã. Dường như biết Thánh Đạo Hội cường đại, người tu sĩ này phóng xuất ra sát khí, cũng không có tiếp tục động thủ đối với Mạc Vô Kỵ. Tất cả mọi người rõ ràng, chỉ cần chờ đấu giá hội kết thúc, chính là lúc đại chiến bắt đầu.

Thánh Đạo Hội cũng không cấm tranh đấu, tại cái chỗ này ngươi tùy tiện đánh. Chờ đánh xong, dựa theo giá cả gấp đôi bồi thường là được rồi.

Lúc này Thanh Y lão giả chủ trì bán đấu giá bỗng nhiên nói:

- Vị bằng hữu này nếu mà dùng Đại Hủy Diệt Thuật nguyên cuốn tới trao đổi Lạc Thư, chủ nhân Lạc Thư ngược lại đồng ý.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Đại Hủy Diệt Thuật đổi cũng không phải là một chương Lạc Thư, mà là một bộ full Lạc Thư.

- Ta ra ba nghìn cực phẩm thần linh mạch, cộng thêm một quả Chuẩn Thánh đạo quả, đồng thời lại thêm Tiểu Hồi Xuân thuật thần thông.

Lại có người báo giá.

Cái báo giá này đi ra, Mạc Vô Kỵ liền biết hắn báo giá căn bản cũng không đủ nhìn. Đang ở thời điểm Mạc Vô Kỵ chuẩn bị điều chỉnh báo giá, Thanh Y lão giả bỗng nhiên nói:

- Vừa rồi ông bạn báo giá Đại Hủy Diệt Thuật, nếu như có thể xuất ra Đại Hủy Diệt Thuật nguyên cuốn hoặc là xuất ra mười hai tấm Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, Lạc Thư này sẽ là của ngươi.

Một quả Lạc Thư giá trị lớn hơn nữa, cũng vậy tuyệt đối không đến Đại Hủy Diệt Thuật nguyên cuốn, đồng dạng không đến giá mười hai tấm Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh.

- Chờ một chút…

Một cái thanh âm hơi khàn khàn vang lên, đi theo có người báo giá:

- Ta ra Đại Lôi Đình Thuật phục chế cuốn, cộng thêm một khối Vô Niệm Kim. Đồng thời còn ra một nghìn cực phẩm thần linh mạch, cùng nói cho vị trí chân chính của Đại Lôi Đình Thuật.

Đại điện lần nữa an tĩnh lại, mặt ngoài thoạt nhìn, cái giá tiền này căn bản cũng không như trên giá cả. Thế nhưng là cái giá tiền này chân chính

có giá trị, là nói cho chỗ có Đại Lôi Đình Thuật.

Một khi lôi hệ tu sĩ thu được Đại Lôi Đình Thuật, đây tuyệt đối là tiết tấu xưng bá vũ trụ a.

- Không ai lại ra giá, vậy...

- Chờ một chút ...

Lần này là Mạc Vô Kỵ nói, thấy Mạc Vô Kỵ nói ra chờ chút hai chữ này, mọi người thần niệm lại lần nữa tụ tập đến nơi này.

Mạc Vô Kỵ phòng kín cùng người khác phòng kín bất đồng, người khác phòng kín bị thần niệm cấm chế ngăn cản. Nếu như không có thâm cừu đại hận, đồng dạng là không ai mạnh mẽ dùng thần niệm công kích loại cấm chế này. Chỉ có Mạc Vô Kỵ phòng kín, không có bất kỳ thần niệm cấm chế ngăn cản.

Mạc Vô Kỵ trước báo giá đều là bản nguyên tinh, hoặc là Hồng Mông Sinh Tức loại bảo vật này. Cho nên lần này mọi người cũng đều đang mong đợi Mạc Vô Kỵ có thể thực sự xuất ra mười hai tấm Hỗn Độn Hỏa bản nguyên tinh.

- Nga, vị đạo hữu này chẳng lẽ thực sự còn có mười hai tấm Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh?

Chủ trì bán đấu giá Thanh Y lão giả lập tức là tinh thần phấn chấn.

Đại Lôi Đình Thuật là đồ tốt, dù sao thứ này còn có hạn chế, yêu cầu lôi hệ cường giả mới có thể tu luyện. Hơn nữa đối phương chỉ là cho ra chỗ Đại Lôi Đình Thuật, đó cũng không phải nói nhất định liền có thể đạt được.

Mạc Vô Kỵ nói:

- Ta không có mười hai tấm Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh...

Thanh Y lão giả sắc mặt trầm xuống:

- Vậy ngươi muốn ta chờ một lát là có ý gì? Thánh Đạo Hội có thể tùy ý báo giá, điều kiện tiên quyết là ngươi có thể xuất ra báo giá đồ đạc, nếu không, đó chính là khiêu khích ta Thánh Đạo Hội.

Mạc Vô Kỵ châm chọc một tiếng nói:

- Ngươi điếc tai rồi sao? Ta lúc nào báo giá mười hai tấm Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh?

Chờ lúc Thao Thiết Oa cầm đi ra, hắn liền chuẩn bị mở ra tranh đoạt, đâu còn có thể cho một tên gia hỏa chủ trì đấu giá hội mặt mũi?

- Tốt, tốt, tốt lắm...

Thanh Y lão giả liên tiếp nói mấy cái chữ tốt, mặc dù không có sát khí tràn ra, tất cả mọi người biết, sau khi đấu giá hội kết thúc, Mạc Vô Kỵ nhất định sẽ bị Thánh Đạo Hội lưu lại.

Nguyên bản thần niệm nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ trái lại ít đi không ít, Mạc Vô Kỵ đây là muốn chết a, cả Thánh Đạo Hội đều dám đắc tội, người như thế đã không có phần của bọn họ. Cũng không biết người kia là từ đâu tới sức lực, muốn chết đến loại trình độ này.

Một cái thanh âm đột ngột truyền âm tới bên tai Mạc Vô Kỵ:

- Vị đạo hữu này, ta kiến nghị ngươi đi nhanh lên đi, chờ sau khi đấu giá hội kết thúc, muốn tìm ngươi phiền toái phỏng chừng không có một nghìn cũng có 800.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ nghi ngờ rơi vào trên người một tu sĩ áo đen, hắn thật không ngờ, lại còn có người hảo tâm sẽ truyền âm cho hắn? Chẳng lẽ là để cho hắn đi sớm một chút đi đánh cướp? cũng không giống a.

- Ta đã già, cho nên lỗ tai là điếc, chỉ là vì sao ta đến bây giờ còn không có nghe được đạo hữu báo giá?

Thanh Y lão giả giọng nói bình tĩnh, nhưng ẩn chứa trong đó sát cơ mãnh liệt.

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt nói:

- Một đạo Hỗn Độn sơ phân hỏa mẫu quy tắc...

Mạc Vô Kỵ nói đến đây, trong lòng bỗng khẽ động, hắn đích xác là có một đạo Hỗn Độn sơ phân hỏa mẫu quy tắc. Thế nhưng là hắn còn có Thanh Câm Chi Tâm a, nếu mà Thanh Câm Chi Tâm cộng thêm đạo hỏa mẫu quy tắc này sẽ làm sao?

- Cái gì?

Mạc Vô Kỵ thanh âm vừa ra đến, lập tức liền làm cho cả đấu giá hội trợn tròn mắt.

Dùng Hỗn Độn sơ phân hỏa mẫu quy tắc để đổi một chương Lạc Thư, là điên rồi hay sao nè? Hỗn Độn sơ phân hỏa mẫu quy tắc giá trị so với một chương Lạc Thư không biết phải lớn hơn bao nhiêu, căn bản cũng không phải là một cấp bậc đồ đạc a.

- Ngươi thực sự dùng Hỗn Độn sơ phân hỏa mẫu quy tắc trao đổi một chương Lạc Thư?

Thanh Y lão giả trong lúc nhất thời cư nhiên quên mất gõ chùy thành giao.

- Giả đó.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự nói:

- Ta ra giá hai quả Hỗn Độn Hỏa mẫu tinh, một quả Hỗn Độn Thủy Mẫu Tinh, cộng thêm một nghìn cực phẩm thần linh mạch, cộng thêm

Đại Hủy Diệt Thuật phục chế cuốn, cộng thêm Đại Hủy Diệt Thuật vị trí.

Mạc Vô Kỵ cũng may mắn đối phương không có gõ chùy, nếu mà gõ chùy nói, hiện tại muốn động thủ cũng không phải là lúc hắn mong muốn. Thao Thiết Oa còn không có đi ra, còn có một đạo vũ trụ quy tắc này chưa có đi ra.

- Nói như vậy ngươi đang đùa cợt ta?

Thanh Y lão giả sắc mặt tối sầm.

Mạc Vô Kỵ không chút hoang mang nói:

- Ta đã nói giả, hơn nữa ngươi cũng chưa có gõ chùy a, nếu mà ngươi nguyện ý giao dịch cùng đồ của ta vừa nói, vậy liền giao dịch. Nếu mà không giao dịch, thì đừng nói nhảm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1219: Cướp Đoạt

- Tốt lắm, giá cả của ngươi đủ rồi.

Thanh Y lão giả cũng không có bị Mạc Vô Kỵ làm tức giận, trái lại gật đầu nói.

Khi Mạc Vô Kỵ bắt đầu giao dịch, một đạo thần niệm mang theo sát khí rơi vào trên người Mạc Vô Kỵ. Mạc Vô Kỵ lập tức liền thông qua đạo thần niệm nhìn thấy đối phương, đây là một đại hán thoạt nhìn cực kỳ hung hãn, tu vi hắn là tại Chuẩn Thánh viên mãn.

Tên này chính là tu sĩ trước báo giá Đại Lôi Đình Thuật, một cái Chuẩn Thánh Mạc Vô Kỵ cũng không có để ý, đang ở thời điểm hắn muốn dời thần niệm, bỗng nhiên ánh mắt ngưng lại.

Hắn rốt cuộc hiểu rõ đại hán vạm vỡ này tại sao muốn Lạc Thư, bởi vì hắn tại người này cảm nhận được Lạc Thư khí tức, nói cách khác người này vốn là có Lạc Thư.

Mạc Vô Kỵ không chút do dự một đạo thần niệm ấn ký rơi vào trên người đại hán, tên này có Lạc Thư, hắn nhất định phải biết rõ ràng. Người này có Lạc Thư ngoại trừ Mộ Dung Tương Vũ ra, cũng chỉ có Thư Âm. Vừa rồi hắn giao dịch đc Lạc Thư, hắn đã kiểm tra qua, không phải là của Thư Âm.

- Vị đạo hữu này thật đúng là giàu có tiếng nói lớn a, 3 món bảo vật trước toàn bộ bị vị đạo hữu này lấy đi. Ta Thánh Đạo Hội thứ tư món bảo vật thế nhưng là nơi này tất cả mọi người khát vọng, bảo vật thứ tư món bán ra là một đạo vũ trụ Đạo tắc...

Lời của Thanh Y lão giả âm chưa xong, từng đạo cấp thiết thần niệm liền rơi vào trên đài đấu giá.

Hôm nay tới nơi này tham gia bán đấu giá, có hơn phân nửa là vì một đạo vũ trụ Đạo tắc này.

- Ta ra một vạn cực phẩm thần linh mạch, 10 tấm...

- Chờ một chút…

Không đợi tu sĩ thứ nhất báo giá xong, liền có một cái thanh âm đột ngột cắt đứt báo giá:

- Đạo tắc này là ta gửi bán, ta hi vọng có thể trao đổi đến Thánh Đạo Phù hoặc là Bỉ Ngạn Hoa, hoặc là Luân Hồi Đạo Tắc...

Tìm được rồi, Mạc Vô Kỵ hít một hơi thật sâu, mạnh mẽ sẽ lại đem sát cơ của mình ẩn nấp.

Lợi dụng Mạc Hương Đồng cùng Thập Nhất Nương đem vũ trụ Đạo tắc mang tới cái hư không này, chính là tên gia hỏa đang nói chuyện. Tên này một thân áo trắng, thoạt nhìn có chút ẻo lả, có bộ mặt ngựa.

Nhìn tu vi của hắn, Mạc Vô Kỵ liền biết tên này tuyệt đối là một tên gia hỏa tu vi không thua Minh Thánh.

Lúc này trong đại điện báo giá từng đợt lại từng đợt dâng lên, bất quá không ai có thể xuất ra Thánh Đạo Phù cùng Bỉ Ngạn Hoa.

Bỉ Ngạn Hoa chỉ có hai đóa, một đóa tại Mạc Vô Kỵ nơi này, còn có một đóa hắn là tại trên người Khúc Du, Thánh Đạo Phù đã ở chỗ Mạc Vô Kỵ, trừ phi có ai đó có thể xuất ra Luân Hồi Đạo Tắc đến.

Mạc Vô Kỵ không có dự định xuất thủ, dùng thực lực của hắn bây giờ, hắn tuyệt đối có thể ở cướp đi Thao Thiết Oa về sau, giết chết tên gia hỏa đã giết Mạc Hương Đồng cùng Thập Nhất Nương.

- Ta ra một đạo Luân Hồi Đạo Tắc, cộng thêm năm nghìn cực phẩm thần linh mạch...

Để cho Mạc Vô Kỵ thật không ngờ, thật sự có người ra Luân Hồi Đạo Tắc. Quả nhiên tới chỗ này, không có có một ai là nhân vật đơn giản, cả Luân Hồi Đạo Tắc đều có thể cầm về.

Luân Hồi Đạo Tắc giá trị hiển nhiên không bằng Vũ trụ Đạo tắc, nhưng đến nơi này loại cấp bậc giao dịch, trọng yếu nhất là nhu cầu. Tên mặt ngựa ẻo lả tự nhiên không phải không biết giá trị Luân Hồi Đạo Tắc không bằng vũ trụ Đạo tắc, hắn cấp bách cần Luân Hồi Đạo Tắc, rất có thể là xây dựng thế giới Luân Hồi của mình.

Điều này làm cho Mạc Vô Kỵ rất là kiêng kỵ, hắn Phàm Nhân Giới đạo thì coi như là phi thường hoàn chỉnh, cũng không có Luân Hồi Đạo Tắc, nếu mà tên này hiện tại liền bắt đầu xây dựng thế giới Luân Hồi, xem ra đại đạo người này vô cùng rất giỏi.

- Giao dịch.

Theo ẻo lả mặt ngựa đồng ý giao dịch về sau, giao dịch hoàn thành rất không tương xứng.

Khi giao hàng hoàn tất, Thanh Y lão giả chủ trì bán đấu giá xuất ra một cái nồi sắt nói:

- Đây là một trong hai kiện bảo vật trân quý nhất lần này bán đấu giá, ta tin tưởng mọi người đều biết đây là cái gì, không sai, Thao Thiết Oa...

Thanh Y lão giả vừa mới nói ra ba chữ Thao Thiết Oa, cũng cảm giác được chung quanh cấm chế một trận run run. Đi theo một tiếng nổ vang sau đó cấm chế vỡ ra, sau đó một bóng người vọt vào.

Hắn vừa mới phản ứng kịp, Thao Thiết Oa trong tay đã bị Mạc Vô Kỵ tại nắm lại, ném vào Phàm Nhân Giới.

- Đù! Ngươi...

Thanh Y Chuẩn Thánh ngốc trệ hắn ra, hắn không nghĩ tới còn thật sự có người dám tại Thánh Đạo Hội đấu giá hội cướp đoạt đồ đạc.

Chẳng những ở chỗ này cướp đoạt đồ đạc, còn dễ dàng đơn giản phá hủy bán đấu giá đài hộ trận cấm chế như vậy.

Mạc Vô Kỵ vừa tiến đến liền bắt đầu xây dựng hư không trận văn chuẩn bị phá vỡ cấm chế bán đấu giá đài, hiện tại Thao Thiết Oa lấy ra, thần thông của hắn Súc Địa Thành Thốn chỉ là một bước đã đến ngoài hộ trận này, đồng thời phát động bản thân hư không trận văn, tại trước khi mọi người phản ứng kịp, đem Thao Thiết Oa cướp đi.

Mạc Vô Kỵ vừa mới sẽ lại đem Thao Thiết Oa đưa vào bản thân Phàm Nhân Giới, mười mấy đạo nhân ảnh liền rơi vào xung quanh Mạc Vô Kỵ, lại đem Mạc Vô Kỵ bao quanh lấy.

- Ha ha... Ta Ô Hoàng sống nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu tiên thấy có người dám ở Thánh Đạo Hội ta đoạt đồ đạc, có dũng khí, thật là có can đảm.

Kẻ cười to là một tên nam tử lùn áo xám, Ô Hoàng cái tên này Mạc Vô Kỵ đã nghe nói qua, là Thần Tộc cường giả.

Từ khí tức của tên gia hỏa này xem ra, Mạc Vô Kỵ liền biết Thiên Ngân không có nói sai, đây là một cường giả thực lực sẽ không so yếu với Thiên Ngân Thánh Nhân cấp bậc.

Theo người khác, Ô Hoàng là không có thu được Thần vị, cho nên mới so với tám vị Thánh Nhân yếu hơn một phần. Mạc Vô Kỵ cũng không nhìn như vậy, hắn có một loại dự cảm, thu được Thần vị Thánh Nhân chẳng khác nào buộc chết tại trong cái vũ trụ này. Chỉ có không thu được Thần vị Thánh Nhân, mới có cơ hội gần hơn một bước.

Ô Hoàng người mạnh như vậy, không có thu được Thần vị, rất có thể là tên này đã sớm hiểu rõ điểm kia.

- Ha ha, ta Viễn Yết cũng là lần đầu tiên thấy. Tự làm bậy, đích thật là không thể sống a. Thấy thứ tốt về sau, cả tâm tình của mình đều không có thể khống chế, nói gì tu đạo?

- Quả nhiên là ngươi, ngày hôm nay ta liền xem ngươi còn chạy đi đâu, ha ha ha ha...

Tiếng cười to mừng rỡ như điên truyền đến, đi theo từ hư không nhảy xuống chính là hai người.

Hai người này Mạc Vô Kỵ đều biết, một là Thanh Nguyên Thánh Nhân, còn có một là Thái Loan Thánh Nhân. Đây đều là Thiên Ngân nói cho hắn biết.

- Ngươi rất mạnh, năm đó bị Lạc tấn công nặng như thế, cư nhiên không thể giết ngươi, hơn nghìn năm thời gian liền khôi phục, ngươi thật sự là đáng giá tự ngạo.

Thanh Nguyên nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ, giọng nói lộ ra cực kỳ bình thường.

Trong đại điện bán đấu giá vốn cho là Mạc Vô Kỵ chỉ là một cuồng nhân tu sĩ, khi nghe Thanh Nguyên Thánh Nhân nói về sau, đều là kinh hãi không dứt. Vài tên Chuẩn Thánh vây bắt Mạc Vô Kỵ, thậm chí không tự chủ được lui về phía sau mấy bước.

Mạc Vô Kỵ là ai, bây giờ vẫn chưa có người nào có thể nhận ra. Thế nhưng Lạc là ai, nơi này không ai không biết. Năm đó thu được 9 đạo vũ trụ Đạo tắc, chỉ thiếu chút nữa liền nắm trong tay toàn bộ vũ trụ. Đáng tiếc là một hồi Đại Lượng Kiếp, để cho Lạc thất bại trong gang tấc, chẳng những thất lạc 9 đạo tắc, còn biến mất tại trong vũ trụ.

Không nghĩ tới Lạc không chết còn đi ra rồi, trước mắt người áo lam trẻ tuổi có thể trong tay Lạc bị thương nặng không chết, là lợi hại ra sao?

Không có ai biết, Mạc Vô Kỵ bị Lạc đả thương nặng, vẫn còn là Chuẩn Thánh mà thôi. Không chỉ có như vậy, Mạc Vô Kỵ cũng đã đả thương Lạc rất nặng.

Nếu mà biết Lạc bị Mạc Vô Kỵ đả thương nặng mà lẩn trốn, phỏng chừng những Chuẩn Thánh đó không có một ai có dũng khí vây bắt Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, Phàm Nhân Kích liền rơi vào trong tay hắn. Ánh mắt của hắn từ người kia ẻo lả mặt ngựa tu sĩ đảo qua đi, giọng nói thản nhiên nói:

- Đoạt đồ đạc? Thao Thiết Oa này vốn chính là của ta, chỉ là bị các ngươi Thánh Đạo Hội cướp đoạt đi mà thôi, Khôn Uẩn...

Nghe được Mạc Vô Kỵ gọi mình, Khôn Uẩn chỉ có thể kiên trì đứng ra nói:

- Các vị đạo hữu, tin tưởng rất nhiều người đều biết ta Khôn Uẩn. Mạc huynh nói không sai, Thao Thiết Oa này vốn là của ta, về sau ta đáp ứng rồi Mạc huynh, chuẩn bị đưa cho Mạc huynh. Chỉ là đồ đạc ta còn không có giao cho Mạc huynh, đã bị Thánh Đạo Hội đoạt đi rồi. Ta có thể thề đối với lời nói mới rồi, nếu mà Thao Thiết Oa này không phải là Thánh Đạo Hội cướp đi từ trong tay của ta, lòng ta ma hóa mà vong, trọn đời éo được luân hồi trở về.

Tới nơi này có mấy ngàn người, trong đó cường giả vô số kể.

Bất chấp Thánh Đạo Hội cường thế vô biên, nhưng trước Mạc Vô Kỵ cướp đoạt Thao Thiết Oa, sớm đã đưa tới mọi người bất mãn. Rất nhiều người thậm chí hoài nghi, Mạc Vô Kỵ chi như vậy giàu có, có phải hay không tất cả mọi thứ đều là cướp đoạt được.

Hiện tại Khôn Uẩn thề nói ra Thao Thiết Oa là Thánh Đạo Hội cướp đoạt hắn về sau, rất nhiều người lập tức liền hiểu ra, thì ra là Thánh Đạo Hội ỷ mạnh hiếp yếu, đoạt đồ đạc của bằng hữu Mạc Vô Kỵ. tu sĩ họ

Mạc này hôm nay tới nơi này, hắn là sớm sẽ chờ giờ khắc này chuẩn bị đoạt lại.

- Động thủ, giết người này.

Thái Loan vung tay lên, đi đầu đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Không ai biết Mạc Vô Kỵ lợi hại hơn với hắn, cho nên mặc dù hắn mặt ngoài toàn lực đánh về phía Mạc Vô Kỵ, trên thực tế hắn căn bản là đang nương tay.

Về phần Thanh Nguyên Thánh Nhân, cũng xông về Mạc Vô Kỵ, chỉ là hắn giống như Thái Loan, rất nhẹ tay.

Phàm Nhân Kích trong tay Mạc Vô Kỵ họa xuất một đạo ngân Ngân Hà trắng đến đẹp mắt, hắn đã từng dùng sông dài thần thông đều là từ hư không hạ xuống, lần này hắn sông dài thần thông biến thành một đạo mênh mông vô biên màu bạc, xẹt ngang qua.

Mênh mông bàng bạc ngập trời khí tức bao trùm ra, từng đạo pháp bảo cùng các loại thần thông đánh vào sông dài màu bạc Mạc Vô Kỵ càn quét đi ra, kích động ra vô cùng vô tận sát mang.

Huyết vụ đem những thứ này ngân đến ảm đạm kéo dài qua Ngân Hà đẹp đến mức thê mỹ, Viễn Yết cùng Ô Hoàng thần thông bị sông dài thần thông đạo vận bao trùm, thần nguyên phản phệ đi qua, sắc mặt hai người đỏ lên.

Chỉ là một chiêu, hơn mười người vây công Mạc Vô Kỵ, số còn có thể đứng ngoại trừ Thái Loan cùng Thanh Nguyên không có toàn lực xuất thủ ra, chỉ có Ô Hoàng cùng Viễn Yết hai người.

Nguyên bản Thái Loan cùng Thanh Nguyên chờ Mạc Vô Kỵ bị trói buộc trong nháy mắt động thủ đều trợn tròn mắt, tên này lúc nào trở nên mạnh như vậy? Nhiều người đồng thời động thủ, cư nhiên không có đối

với hắn tạo thành nửa điểm thương tổn? Không muốn nói thương tổn, cả ảnh hưởng đều không có nửa điểm.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1220: Cho Ngươi Chết Mà Hiểu Rõ

Chỉ là trong thời gian ngắn, Thái Loan và Thanh Nguyên liền hiểu rõ là chuyện gì xảy ra. Mạc Vô Kỵ đã thành thánh, trước đây Mạc Vô Kỵ cùng bọn họ đấu pháp, nhất định là Chuẩn Thánh không thể nghi ngờ.

Lúc trước Mạc Vô Kỵ có đúng là Chuẩn Thánh hay không bọn họ còn có chút hoài nghi, bây giờ nhìn thấy thực lực của Mạc Vô Kỵ so với trước đây, căn bản cũng không phải là ngoài mặt cường đại, mà là có thực chất biến hóa, đây không phải là thành thánh thì là cái gì?

Lúc Mạc Vô Kỵ không có thành thánh, bọn họ bốn gã Thánh Nhân, cộng thêm một cái Thánh Nhân Lạc thực lực còn mạnh hơn bọn họ. Tổng cộng năm người vây công Mạc Vô Kỵ, kết quả còn bị Mạc Vô Kỵ đánh cho Lạc bị thương nặng, thong dong rời khỏi.

Hiện tại Mạc Vô Kỵ thành thánh trở lại rồi, Lạc ở địa phương nào?

Ô Hoàng cùng Viễn Yết hai người trong lòng mặc dù là lay động, lại cũng không có kiêng kỵ như Thái Loan Thánh Nhân cùng Thanh Nguyên Thánh Nhân. Huống hồ trước đây, bọn họ rõ ràng biết Thái Loan cùng Thanh Nguyên hai người không có toàn lực xuất thủ.

- Thái Loan, Thanh Nguyên, mọi người toàn lực xuất thủ, chỉ là một Thánh Nhân không có Thần vị mà thôi...

Lưu lại một câu về sau, Ô Hoàng tế xuất bảy tấm vũ trụ Hoàng Tinh liền đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Viễn Yết cũng không chần chờ, đi theo đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Thái Loan cùng Thanh Nguyên hai người tuy rằng cũng đi theo hai

người Ô Hoàng tế xuất pháp bảo công kích Mạc Vô Kỵ, bất quá hai người cả một nửa thực lực cũng không có lấy ra.

Bọn họ càng nhiều hơn tinh lực là đặt ở chạy trốn.

Phàm Nhân Kích đc Mạc Vô Kỵ lần nữa cuốn ra, hóa thành ngập trời kích mang đạo văn.

Một đạo tàn phá kích mang lạch trời tại trống rỗng bao trùm dựng lên, Thánh Đạo Hội bán đấu giá đại điện tuy rằng kiên cố, hộ trận cũng rất cường đại. Tại dưới Mạc Vô Kỵ 1 đạo tàn hố thần thông này, hóa thành phế tích.

Hộ trận vỡ ra, cả thần linh mạch đều bị đào xới lên đến.

Cường hãn Phàm Nhân Giới vực mở rộng đi ra ngoài, toàn bộ không gian đều bị Phàm Nhân Giới của Mạc Vô Kỵ trói buộc lại, trong thiên địa tất cả đạo vận đều ở đây bên trong Phàm Nhân Giới.

Lúc này Thánh Đạo Hội một phương giới vực này không còn là giữa vũ trụ nữa, mà là một phương Địa Giới bên trong mênh mông vô biên Phàm Nhân Giới của Mạc Vô Kỵ mà thôi.

- Rầm rầm ầm!

Thần thông Đạo tắc đụng vào nhau, đạo vận quy tắc thốn thốn vỡ vụn.

Trong lòng Thiên Hoàng một mảnh kinh hãi cùng bối rối, hắn vẫn là lần đầu tiên thấy 1 người có thể một kích sát mang xé rách bảy tấm vũ trụ Hoàng Tinh của hắn. Còn là đang lúc hắn bảy tấm vũ trụ Hoàng Tinh triệt để thành hình bị phá hủy, thần thông bản lĩnh phải bao nhiêu?

- Răng rắc!

Cũng trong lúc đó, Viễn Yết đỉnh cấp đại thần thông Tự Thủy Lưu Niên bị Mạc Vô Kỵ dùng Phàm Nhân Đạo đạo vận làm vỡ ra.

Tự Thủy Lưu Niên không chỉ có riêng là đệ nhất thần thông của Viễn Yết, tại trong vũ trụ này, cũng là nổi danh thần thông gần với đại thần thông. Đây là thời gian Đạo tắc thần thông, nghe đồn năm đó vũ trụ thời gian phép tắc khởi nguyên Đạo Quyển đã bị Viễn Yết lấy đi. Viễn Yết học tập phép tắc khởi nguyên Đạo Quyển về sau, bế quan trăm vạn năm, lĩnh ngộ Tự Thủy Lưu Niên.

Đây mới thực là thời gian thần thông, một khi thi triển, dưới thần thông quy tắc không gian bất kỳ vật gì, đều hóa thành nước chảy trong năm tháng, lại không còn sức phản kháng.

Nhưng bây giờ cái đỉnh cấp thần thông này, tại dưới một đạo tàn hố của Mạc Vô Kỵ, hóa thành mây khói.

Viễn Yết hồn phi phách tán, Phàm Nhân Đạo cường hãn vô cùng để đưa hắn phong tỏa lại, tử vong khí tức bao phủ đến. Giờ khắc này hắn hiểu chênh lệch giữa mình và Mạc Vô Kỵ, vậy căn bản liền không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung ra.

Nếu như nói đối phương là đại thụ, hắn chỉ là một cây cỏ nhỏ dưới đại thụ mà thôi.

Ở nơi này trong nháy mắt sinh tử, hai đạo cường hãn Đạo tắc khí tức từ hắn bên cạnh thân vọt ra, một đạo thủ ấn trực tiếp đem Viễn Yết cuốn đi.

Trong lòng Viễn Yết cảm kích không gì sánh được, hắn biết đây là Thái Loan cùng Thanh Nguyên đồng thời xuất thủ cứu hắn.

- Tạo Hóa!

Gần như là tại Thanh Nguyên cùng Thái Loan cứu Viễn Yết đồng thời, Mạc Vô Kỵ giơ tay lên một chỉ điểm ra.

Không gian hóa thành lò luyện, hết thảy đều tại đây trong lò luyện tan rã. Vô luận ngươi đã từng là Thánh Nhân hay là Phàm Nhân, vô luận

ngươi đã từng là người tốt hay là ác nhân.

Tại đây trong lò luyện, hết thảy đều sẽ bị hòa tan...

Thiên địa là lô, vạn vật là đồng!

- PHỐC!

Ô Hoàng cả người đều biến thành huyết vụ nổ tung, sau đó biến mất.

Thái Loan cùng Thanh Nguyên Thánh Nhân sắc mặt đại biến, hai người trước vì cứu Viễn Yết, lần nữa bị Phàm Nhân Giới của Mạc Vô Kỵ bao lấy. Bọn họ đích xác là có thể xé mở Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân Giới, nhưng chờ thời điểm bọn hắn xé mở Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân Giới, Mạc Vô Kỵ sớm đã động thủ.

Dù cho biết tiên cơ đã mất đi, dù cho biết khả năng gặp phải hoàn cảnh bỏ mình đạo tiêu. Thái Loan cùng Thanh Nguyên hai gã Thánh Nhân vẫn là đồng thời lựa chọn xé rách Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân Giới vực.

- Răng rắc!

Chỉ là mấy hô hấp thời gian, Thái Loan cùng Thanh Nguyên liền xé ra Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân Giới vực, thong dong thoát ly ra khỏi.

Thái Loan chau mày, không đúng a, Mạc Vô Kỵ lợi hại hắn biết, tuyệt đối sẽ không chờ khi bọn hắn xé mở Phàm Nhân Giới, còn không có xuất thủ.

Rất nhanh hắn và Thanh Nguyên liền hiểu ra đến, Mạc Vô Kỵ lúc này lâm vào giác ngộ. Hắn nhắm mắt lại đứng ở trong đại điện Thánh Đạo Hội như phế tích bình thường vậy, từng đạo Phàm Nhân Đạo vận tại quanh người hắn vờn quanh, cuồn cuộn nổi lên hàng tỉ khí tức to lớn.

Đủ qua hơn mười hô hấp, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên giơ tay lên ở trên hư không đánh một trảo.

Thấy Mạc Vô Kỵ xé mở ra đồ đạc, Thái Loan cùng Thanh Nguyên hai người cũng cảm giác được da đầu tê dại, cũng không dám... dừng lại nữa, cùng Viễn Yết ba người cấp bách lẩn trốn mà đi.

Bọn họ thấy Mạc Vô Kỵ xé ra Ô Hoàng thế giới, trên thế giới của Ô Hoàng tất cả bảo vật đều xuất hiện ở trong hư không.

Điều này có bao nhiêu đáng sợ, Thái Loan loại này Chứng Đạo Thánh Nhân cường giả tự nhiên phi thường rõ ràng.

Thánh Nhân thế giới nói là có thể đánh mở ra liền mở ra sao? Vốn Mạc Vô Kỵ giết Ô Hoàng về sau, cũng không lấy được đồ đạc của Ô Hoàng. Bởi vì Ô Hoàng đồ đạc tại trong thế giới của mình, Ô Hoàng thế giới là đang cấp độ vị diện nào, ngoại trừ chính bản thân Ô Hoàng, không ai có thể biết.

Trừ phi có người cùng Ô Hoàng cảnh giới chênh lệch nhiều lắm, sau đó tiêu phí hàng loạt thời gian chậm rãi đi mài, mới có khả năng phá vỡ Ô Hoàng thế giới.

Ô Hoàng bản thân chính là Thánh Nhân cảnh cường giả, còn có ai có thể có cảnh giới cường đại hơn Ô Hoàng nhiều?

Hiện tại Ô Hoàng bỏ mình đạo tiêu, Mạc Vô Kỵ còn có thể trong mười mấy hô hấp, giơ tay lên liền phá vỡ Ô Hoàng thế giới, cường hãn cỡ nào?

Xa xa Minh Thánh xem cuộc chiến một lòng nặng trĩu tới rồi đáy cốc, hắn lại muốn uy hiếp Mạc Vô Kỵ. Nếu như nói trước đây Mạc Vô Kỵ còn có thể cùng hắn giao phong, vậy bây giờ hắn tại trước mặt Mạc Vô Kỵ cũng không đủ nhìn nữa. Lúc này, hắn chỉ hy vọng Mạc Vô Kỵ không nên nhớ tới hắn Di Kỷ.

Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không có lưu ý Minh Thánh Di Kỷ, thậm chí không có đi lưu ý Thái Loan ba người đã chạy trốn. Hắn cũng không

có đuổi theo đám Thái Loan, mà là đưa mắt rơi vào trên người thanh niên một thân áo trắng mặt ngựa.

- Xin lỗi vị đạo hữu này, có thể mở ra giới vực của ngươi, để cho chúng ta rời đi hông?

Thấy Mạc Vô Kỵ cũng không có thu hồi bản thân Phàm Nhân Giới quy tắc đạo vận, mà là nhìn về phía bản thân, thanh niên mặt ngựa liền ôm quyền, giọng nói rất là khách khí nói.

Tại trong chỗ cường giả tranh đấu, một khi cường giả bố trí tới rồi giới vực trói buộc, vậy thì đại biểu cường giả tìm ngươi có việc. Nếu mà ngươi tránh thoát giới vực rời đi, vậy thì ý nghĩa căn bản ngươi cũng không có đem cường giả để vào mắt, là sinh tử đại thù.

Mạc Vô Kỵ thực lực mạnh như thế, dù cho biết Mạc Vô Kỵ bố trí tới rồi giới vực trói buộc, tên mặt ngựa cũng không có tùy tiện rời đi.

Bởi vì bị Mạc Vô Kỵ trói buộc tại giới vực trong không phải chỉ là một mình hắn, còn có một người vạm vỡ nữa.

- Không có khả năng.

Phàm Nhân Kích trong tay Mạc Vô Kỵ vọt tới, hư không thật giống như hữu hình đồng dạng, phát sinh một tiếng tiếng rắc rắc âm vang, Phàm Nhân Kích cứ như vậy cắm vào trong hư không.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, tên ẻo lả mặt ngựa tâm thần căng thẳng, trực tiếp lấy ra một thanh đại đao màu đỏ sậm so với ván cửa còn phải rộng hơn, nhìn chằm chằm Mạc Vô Kỵ trầm giọng nói:

- Vị đạo hữu này, ta Mễ Hư cùng ngươi không cừu không oán, nếu mà ngươi muốn Vũ Trụ Đạo Tắc nói, ta đã bán cho người khác.

Mạc Vô Kỵ cười lạnh một tiếng, giơ tay lên vung ra một cái tàn phá trung phẩm thần khí động phủ:

- Ngày hôm nay ta sẽ cho ngươi chết mà hiểu rõ, ngươi vì chính là một đạo đạo tắc, giam giữ cô cô ta cùng bằng hữu ta Thập Nhất Nương mấy vạn năm. Cô cô ta cùng Thập Nhất Nương thật vất vả giúp ngươi đem Đạo tắc đưa đến nơi này, con chó điên ngươi lại còn giết cô cô ta cùng Thập Nhất Nương. Ngày hôm nay ta sẽ moi tim ngươi ra xem, xem trái tim của một con chó điên màu đen hay màu gì.

Người chung quanh nghe được Mạc Vô Kỵ nói, đều là thở dài. Thở dài không phải là Mễ Hư vì một đạo đạo tắc giết cô cô và bạn của Mạc Vô Kỵ, mà là cảm thán Mễ Hư người này vận khí quá kém, chọc phải một kẻ hung ác như vậy.

Về phần Vũ Trụ Đạo Tắc, vậy tuyệt đối không phải là trong miệng Mạc Vô Kỵ nói. Nơi này có rất nhiều người, nguyện ý vì một đạo Vũ Trụ Đạo Tắc hủy diệt vô mấy cái tinh cầu thậm chí hủy diệt vô số giới vực, huống chi là giết hai người?

Mễ Hư trong lòng lạnh lẽo, hắn thật không ngờ vận khí của mình kém như vậy, tùy tiện tìm một người mang theo Đạo tắc tới nơi này, liền tìm được mấy tên gia hỏa hậu trường cứng như thế.

Mễ Hư rất rõ ràng, lúc này nói cái gì nói đều cũng là vô ích, hồng đao ván cửa trong tay hắn bao trùm đi ra ngoài, đao mang Đạo tắc đem Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân Giới lĩnh vực xé rách, phát sinh một tiếng thanh thúy tiếng rắc rắc âm vang. Thực lực của hắn so với Ô Hoàng còn yếu hơn rất nhiều, Ô Hoàng tại trước mặt Mạc Vô Kỵ cũng chỉ là bị đánh giết sau một chỉ, hắn nếu mà không nắm lấy thời cơ, hôm nay là hữu tử vô sinh cục diện.

Mạc Vô Kỵ không có dùng Phàm Nhân Kích, tay hắn dãy một cái, không gian bị Mễ Hư xé rách lần nữa bù đắp trở lại, trong không gian thời gian đạo vận ngang dọc, Mễ Hư cuộn lên hồng mang đao đạo khí tức đột ngột chậm lại.

Thời gian Quy Tắc Thần Thông? trong lòng Mễ Hư trầm xuống, không đợi hắn điên cuồng thiêu đốt tự thân Đạo tắc, một đạo đạo vận

cường hãn đến mức tận cùng nhưng lại tầm thường đến mức tận cùng khóa lại hắn, lập tức đạo nguyên khí thủ ấn này đã trực tiếp nắm cổ của hắn xách lên.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1221: Mười Hai Chương Lạc Thư

Nhìn tên Mễ Hư này tương đương với Thần vị Thánh Nhân cường giả bị Mạc Vô Kỵ móc ra trái tim nhét vào trong hỏa diễm thiêu đốt, toàn bộ Thánh Đạo Hội giới vực hoàn toàn yên tĩnh.

Lần này Mạc Vô Kỵ ra tay thời gian ngắn hơn, chỉ thời gian mấy hơi thở, Mễ Hư thế giới đã bị Mạc Vô Kỵ mạnh mẽ mở ra. Bên trong tất cả mọi thứ bị Mạc Vô Kỵ ngay lập tức bao trùm đi, trong đó liền bao gồm một đạo Luân Hồi Đạo Tắc mà Mễ Hư vừa mới lấy được.

Người vạm vỡ kia vẫn còn bên trong Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân Giới vực vực, càng là vẻ mặt kinh hoảng, cả động cũng không dám động. Trước hắn thế nhưng là cùng Mạc Vô Kỵ từng cạnh tranh Lạc Thư, hiện tại Mạc Vô Kỵ đưa hắn trói buộc hắn lên, hiển nhiên là muốn động thủ với hắn.

Quả nhiên, Mạc Vô Kỵ tại trói buộc thiêu cháy Mễ Hư xong, đi tới trước mặt của hắn.

- Vãn bối Khương Mộc ra mắt tiền bối.

Thấy Mạc Vô Kỵ đến, đại hán càng là trực tiếp quỳ tới đất, giọng nói khiêm tốn nói.

Vừa rồi Mạc Vô Kỵ xuất thủ, hắn nhưng khi nhìn rõ ràng. Hắn mới Chuẩn Thánh viên mãn, tại trước mặt Mạc Vô Kỵ phỏng chừng ngay cả cơ hội động thủ cũng không có.

- Ngươi tại sao muốn Lạc Thư? Còn phải tốn phí đại giới lớn như vậy?

Mạc Vô Kỵ nhìn Khương Mộc, trong mắt có một tia sát khí.

Khương Mộc trong lòng trầm xuống, đâu còn dám có nửa lời nói dối:

- Vãn bối bởi vì thu được năm chương Lạc Thư, lúc này mới muốn cướp đoạt một chương Lạc Thư này...

- Ngươi một lần thu được năm chương Lạc Thư?

Mạc Vô Kỵ kinh ngạc nhìn chằm chằm Khương Mộc, nghe được Khương Mộc chiếm được năm chương Lạc Thư, trong mắt hắn sát khí trái lại biến mất. Chẳng những sát khí biến mất, hắn lĩnh vực cũng vậy hoàn toàn biến mất.

Rất hiển nhiên, Khương Mộc Lạc Thư không phải từ trong tay Thư Âm lấy được, hắn là từ trên người Mộ Dung Tương Vũ lấy được. Chỉ cần không có quan hệ cùng Thư Âm, Khương Mộc coi như là giết Mộ Dung Tương Vũ, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không quản.

Khương Mộc cảm thụ được chính mình nói ra thu được năm chương Lạc Thư về sau, trong mắt Mạc tiền bối này sát khí dường như còn tiêu tán không thấy. Trong lòng hắn có chút nghi hoặc không giải thích được, nhưng hắn vẫn là kính cẩn nói:

- Không sai, vãn bối chính là thu được năm chương Lạc Thư.

- Lạc Thư của ngươi là từ một người nữ nhân tên là Mộ Dung Tương Vũ giành được sao??

Mạc Vô Kỵ nhàn nhạt hỏi.

Vừa mới hòa hoãn một chút Khương Mộc khi nghe Mạc Vô Kỵ nói về sau, lần nữa khẩn trương, hắn không nghĩ tới đối tượng chính bản thân cướp đoạt Lạc Thư lại là người quen biết cùng cường giả này. Lẽ nào ngày hôm nay hắn phải như Ô Hoàng và Mễ Hư, bỏ mạng ở nơi này sao?

Trong lòng lo lắng nôn nóng không dứt, hắn vẫn là chút nào không dám phản kháng, giọng nói bộc phát cung khiêm nói:

- Dà, dà, vãn bối chính là từ trên người Mộ Dung Tương Vũ lấy được...

Mạc Vô Kỵ gật đầu, căn bản cũng không có dự định hỏi nơi Mộ Dung Tương Vũ hạ lạc.

Khương Mộc cũng là hiểu lầm Mạc Vô Kỵ ý tứ, hắn nhanh chóng vung tay lên, một cô gái tóc dài sắc mặt tái nhợt mặc váy tím bị hắn mang đi ra.

- Vãn bối đáng chết, không biết tiền bối cùng Mộ Dung Tương Vũ đạo hữu quen biết. Vãn bối chỉ là đem nàng đưa vào một cái Tiểu Thế Giới, cũng không có dằn vặt hay hấp diêm nàng, xin tiền bối thứ tội.

Khương Mộc lần này là quỳ rạp xuống đất, đồng thời lấy ra năm chương Lạc Thư.

Hắn đã gần bước vào Thánh Nhân cảnh, tu luyện vô số năm, nếu mà bởi vì chút chuyện này liền bị người giết, hắn hối hận cũng không kịp.

- Là ngươi? Mạc...

Lần nữa thấy Mạc Vô Kỵ, Mộ Dung Tương Vũ chỉ nói là ra ba chữ về sau, cũng không cách nào nói ra bất kỳ một chữ nào nữa.

Mỗi lần nàng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ thời điểm, đều thề lần sau lúc gặp mặt, nhất định phải vượt qua xa Mạc Vô Kỵ, sau đó nghiền ép Mạc Vô Kỵ. Nhưng trên thực tế là, mỗi lần nàng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, khoảng cách giữa nàng và Mạc Vô Kỵ không phải là kéo vào, mà là càng ngày càng xa.

Sắc mặt của nàng càng ngày càng tái nhợt, nàng đích thật là mượn Lạc Thư mới có thể đi cho tới hôm nay, thế nhưng là nàng dường như mất đi càng nhiều. Nàng rất muốn đi dò hỏi một chút Mạc Vô Kỵ, đại

đạo của hắn là cái gì? Nhưng nàng biết, Mạc Vô Kỵ coi như là giết nàng, cũng sẽ không chút do dự.

Mạc Vô Kỵ không để ý tới đáp lại Mộ Dung Tương Vũ, người nữ nhân này hắn chán ghét tới cực điểm. Nếu mà sớm biết Khương Mộc còn đem Mộ Dung Tương Vũ phóng bên người, hắn chắc chắn sẽ không nói với tên này.

- Khương Mộc đạo hữu, có thể đem năm chương Lạc Thư này của ngươi bán cho ta hay không?

Mạc Vô Kỵ liền ôm quyền, hắn cũng mặc kệ Khương Mộc sỡ hữu năm chương Lạc Thư là thế nào mà có.

- A...

Khương Mộc phục hồi tinh thần lại, nghe Mạc Vô Kỵ nói, hiển nhiên là không dự định giết hắn. Nếu mà muốn giết hắn, ở đâu cùng hắn giao dịch?

Dùng Mạc Vô Kỵ loại này cường giả có thể tùy ý phá vỡ Thánh Nhân thế giới, hắn cầm bất luận cái gì bảo vật đều không thể uy hiếp được đối phương.

- Trong tay ta có bảy chương Lạc Thư, Lạc Thư đầy đủ hiển nhiên uy lực cường đại hơn vô số lần so với tán ra. Lạc Thư của ngươi ít hơn so với ta, cho nên ta hi vọng ngươi có thể đem Lạc Thư bán cho ta.

Thấy Khương Mộc không nói gì, Mạc Vô Kỵ nói lần nữa.

Khương Mộc nhanh chóng nói:

- Tiền bối nếu mà yêu cầu, cứ lấy đi qua, vãn bối sao dám đòi đồ đạc của tiền bối.

Mạc Vô Kỵ cười ha ha một tiếng:

- Trong lòng không muốn, ta không thích nhất chính là hạng người ỷ mạnh hiếp yếu. Tuy rằng ta cũng biết Lạc Thư của ngươi này là giành được, bất quá chỉ cần không liên quan đến ta, chính là của ai cũng vậy.

Đây là Mạc Vô Kỵ chém gió, nếu mà Khương Mộc cướp đoạt không phải là Mộ Dung Tương Vũ, mà là một người khác hắn quen, Mạc Vô Kỵ sớm đã động thủ giết chết Khương Mộc, trực tiếp đoạt đi rồi.

- Dà, dà...

Khương Mộc mồ hôi lạnh trên trán phun ra:

- Tiền bối nếu không liền lấy ra năm nhánh cực phẩm thần linh mạch đổi sao?.

Mạc Vô Kỵ không có xuất ra năm nhánh cực phẩm thần linh mạch, trực tiếp lấy ra một đạo Đạo tắc bị phong cấm nói:

- Đạo tắc này là trước Mễ Hư dùng một cái Vũ Trụ Đạo Tắc trao đổi, giá trị có thể cùng năm chương Lạc Thư so sánh, sẽ dùng cái này trao đổi sao?.

Nói xong, Mạc Vô Kỵ sẽ lại đem Đạo tắc ném cho Khương Mộc, trực tiếp cầm lên năm chương Lạc Thư thu hồi.

Năm nhánh cực phẩm thần linh mạch là rất trân quý, muốn nói trao đổi năm chương Lạc Thư, thì kém quá xa, chính là một cái góc Lạc Thư cũng trao đổi không đc.

Đạo Luân Hồi Đạo Tắc này giá trị sẽ không thấp bao nhiêu so với Vũ Trụ Đạo Tắc, chân chính giá trị còn đang ở bên trên năm chương Lạc Thư. Bất quá Đạo tắc này đối với Mạc Vô Kỵ không có bao nhiêu tác dụng, hắn Phàm Nhân Giới quy tắc tự thành, không cần vũ trụ Luân Hồi Đạo Tắc khác.

Nhưng Luân Hồi Đạo Tắc này đối với Khương Mộc mà nói liền không phải chuyện đùa, chỉ cần lấy được đạo tắc này, hắn lập tức liền có

thể mượn Luân Hồi Đạo Tắc bước vào Thánh Nhân hàng ngũ. Cho dù là không có Thần vị, hắn cũng là một Thánh Nhân.

- Đa tạ tiền bối, đa tạ tiền bối...

Khương Mộc mừng như điên, lần nữa xuất ra một cái nhẫn đưa cho Mạc Vô Kỵ:

- Tiền bối, trong này là vị trí của Đại Lôi Đình Thuật cùng Đại Lôi Đình Thuật phục chế cuốn, còn có một tấm Vô Niệm Kim.

Mấy thứ này vốn là Khương Mộc mua Lạc Thư, hiện tại hắn chiếm được Luân Hồi Đạo Tắc so với Lạc Thư không biết trân quý hơn gấp bao nhiêu lần, hắn há có thể không biết mình chiếm đại tiện nghi. Về phần thần linh mạch, hắn không có cho. Vừa rồi Mạc Vô Kỵ giết hai cái Thánh Nhân cường giả, đồng thời phá vỡ đối phương thế giới, lấy được cực phẩm thần linh mạch không biết có bao nhiêu, há có thể lưu ý vài nhánh cực phẩm thần linh mạch của hắn?

Mạc Vô Kỵ không có khách khí, thu giới chỉ.

- Vãn bối cáo từ.

Thấy Mạc Vô Kỵ đã lấy đi giới chỉ, Khương Mộc kích động nói một câu, thân hình một trận dừng lại, đảo mắt biến mất.

Mạc Vô Kỵ vừa xoay người liền đi, đầu đến cuối rất chảnh chó, cũng không có liếc mắt nhìn Mộ Dung Tương Vũ, tại trong mắt hắn, người nữ nhân này chính là không khí. Mặc dù hắn vừa rồi không cẩn thận đã cứu người nữ nhân này một lần, hắn cũng không có dự định để cho người nữ nhân này cảm ơn, hắn cũng biết người nữ nhân này sẽ không cảm ơn hắn.

Hơn nữa trong lòng hắn rất rõ ràng, chính bản thân căn bản cũng không cần giết người nữ nhân này, dùng thái độ của hắn, có thể tới Thánh Đạo Hội cường giả người nào không nhìn ra? Chỉ cần hắn rời đi

nơi này, Mộ Dung Tương Vũ ở chỗ này phỏng chừng sống không quá canh ba.

Mạc Vô Kỵ đi tới trước người một người tu sĩ áo đen, ôm quyền nói:

- Bản thân Mạc Vô Kỵ, còn chưa thỉnh giáo đạo hữu xưng hô như thế nào?

Tại thời điểm hắn điên cuồng báo giá, chỉ có tu sĩ áo đen này nhắc nhở qua hắn một lần. tu sĩ áo đen tuy rằng ẩn nấp khuôn mặt cùng tu vi, Mạc Vô Kỵ vẫn như cũ có thể cảm thụ đi ra, thực lực của người này cũng sẽ không yếu bao nhiêu so với Ô Hoàng hắn đã giết chết.

Mạc Vô Kỵ mới vừa thủ đoạn lôi đình, còn có phương thức làm việc, tu sĩ áo đen nhìn rõ ràng, lúc này Mạc Vô Kỵ đến, lập tức liền biết Mạc Vô Kỵ biết trước là hắn nhắc nhở, hắn nhanh chóng ôm quyền nói:

- Cổ Bình Nhâm ra mắt Mạc đạo hữu, Mạc đạo hữu thần thông quảng đại, ta là xem rất đã mắt.

Đang khi nói chuyện, Cổ Bình Nhâm đã lấy đi pháp bảo che lấp khuôn mặt. Mạc Vô Kỵ cường giả loại này chủ động đến lên tiếng chào, dù cho hắn cừu địch khắp thiên hạ, hắn cũng không dám tiếp tục che khuất dung mạo.

Mạc Vô Kỵ cũng không có dùng thần niệm theo dõi Cổ Bình Nhâm, hiện tại Cổ Bình Nhâm hiện mặt thật, Mạc Vô Kỵ đã có một loại cảm giác quen thuộc.

Chỉ là trong thời gian ngắn, hắn liền nghĩ tới, nói:

- Cổ đạo hữu, ngươi và một người bằng hữu của ta Cổ Vĩnh Tiêu dung mạo có chút tương tự, không biết...

- Ngươi quen biết Vĩnh Tiêu? Hắn còn sống? Hắn ở nơi nào?

Cổ Bình Nhâm kích động, liên tiếp hỏi thăm mấy vấn đề của Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói:

- Đúng là trái đất tròn, một người bạn của ta gặp phải một người quen, đi qua xem một chút sao?. sự tình Vĩnh Tiêu, ta sẽ nói cho ngươi biết.

Thần niệm của Mạc Vô Kỵ quét Thiên Ngân ngăn cản người tu sĩ kia mua Vũ Trụ Đạo Tắc, hắn biết Thiên Ngân nghĩ sai rồi. Về phần ba người Thái Loan, Mạc Vô Kỵ cũng biết nếu hắn không tự xuất thủ, Thiên Ngân căn bản là ngăn không được.

- Mạc huynh, ngươi không nói sai, ta thật là sống không bằng con chó nếu không có ngươi a.

Khôn Uẩn xông lại, giọng nói kích động không thôi, đồng thời trong lòng cũng là may mắn không dứt.

Trước đây Thánh Đạo Hội bức bách hắn, hắn may mà không có bán đứng Mạc Vô Kỵ, nếu không, hắn Khôn Uẩn sẽ chết rất khó xem.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1222: Mưu Tính Mạc Vô Kỵ

- Chủ thượng, Thanh Nguyên, Thái Loan cùng Viễn Yết ba tên này quá mạnh mẽ, ta không thể ngăn cản, ngược lại tên này bị ta cản lại.

Thấy Mạc Vô Kỵ đến, Thiên Ngân nhanh chóng tiến lên nói.

Thiên Ngân là Thánh Nhân, rõ ràng khôi phục thực lực. Lúc này Thiên Ngân Thánh Nhân này cũng gọi Mạc Vô Kỵ là chủ thượng, Cổ Bình Nhâm đi theo Mạc Vô Kỵ tới được trong lòng là kinh hãi không thôi. Cả Thánh Nhân cũng vậy nhận thức Mạc Vô Kỵ làm chủ, Mạc Vô Kỵ thành tựu thật đáng sợ.

Mạc Vô Kỵ biết Thiên Ngân ngăn không được Thái Loan ba người, cũng vậy cũng không thèm để ý. Ánh mắt của hắn rơi vào người nho sĩ này thoạt nhìn có chút gầy gò, lần này Thánh Đạo Hội này một đạo Vũ Trụ Đạo Tắc, chính là bị người này đấu giá mua đi. Người này bị Thiên Ngân ngăn cản, tu vi hiển nhiên còn không bằng Thiên Ngân.

Thấy Mạc Vô Kỵ ánh mắt nhìn qua, người này nho sĩ nhanh chóng ôm quyền thi lễ nói:

- Vãn bối ra mắt Mạc tiền bối.

Hắn cũng không có nói Vũ Trụ Đạo Tắc, đạo Vũ Trụ Đạo Tắc này là vật trân quý nhất hắn đổi lấy, chính là muốn mạng của hắn, hắn cũng sẽ không dễ dàng như vậy xuất ra.

Mạc Vô Kỵ cười một cái nói:

- Ngươi đi đi, Thiên Ngân nghĩ sai rồi, lần này ta tìm đến Thánh Đạo Hội không liên quan gì đến ngươi.

Gầy gò nho sĩ trong lúc nhất thời ngây ngẩn cả người, không có quan hệ gì với mình? Lẽ nào đối phương không dự định muốn lấy Vũ Trụ Đạo Tắc trên người của hắn? Muốn nói Mạc Vô Kỵ không biết trên người hắn có Vũ Trụ Đạo Tắc, hắn tuyệt đối sẽ không tin tưởng.

- Ngươi không phải là muốn Vũ Trụ Đạo Tắc?

Nho sĩ cũng không có lập tức rời đi, mà là kinh dị không thôi dò hỏi.

Mạc Vô Kỵ hiển nhiên hiểu tâm tư của đối phương, cười ha ha:

- Ta Mạc Vô Kỵ còn không đến mức bỉ ổi cùng dối trá đến thả ngươi rời đi, sau đó sẽ len lén đuổi theo giết ngươi. Ta muốn động ngươi bây giờ liền có thể động, không cần phải cởi quần đánh rắm.

Gầy gò nho sĩ lúc này là vững tin Mạc Vô Kỵ sẽ không động thủ với hắn, hắn lập tức nghĩ đến việc làm lúc trước của Mạc Vô Kỵ.

Cướp đoạt Thao Thiết Oa là bởi vì Thao Thiết Oa vốn chính là của hắn, bị Thánh Đạo Hội giành được phía trước. Ngoại trừ cướp đoạt Thao Thiết Oa, mỗi lần đấu giá hắn cũng đều là dựa theo quy củ đến.

Đem Khương Mộc ngăn cản, cũng vậy là dùng đồ đạc trao đổi Lạc Thư, mà không phải cướp đoạt. Luân Hồi Đạo Tắc chính là đồ đạc hắn lấy ra, hắn tự nhiên biết Luân Hồi Đạo Tắc giá trị trên cả Lạc Thư.

Xem ra đối phương là thật không có dự định đoạt chính bản thân, nho sĩ gầy gò cúi người hành lễ nói:

- Tiền bối quang minh lỗi lạc, vãn bối xấu hổ, vãn bối tại đây cáo từ.

Nói xong thân hình hắn mở ra, trực tiếp thoát khỏi phạm vi lĩnh vực của Thiên Ngân.

Chỉ là hắn cũng không có lập tức liền đi, mà là dừng lại rồi hướng Mạc Vô Kỵ ôm quyền nói:

- Mạc tiền bối, vãn bối nơi này có một cái ngọc giản, lưu cho tiền bối có lẽ là có chút tác dụng.

Đi theo hắn lưu lại một cái ngọc giản, trên người độn quang lóe lên, trong nháy mắt liền biến mất tại trong vũ trụ mênh mông.

Mạc Vô Kỵ cũng không thèm để ý, Vũ Trụ Đạo Tắc là rất trân quý, thứ này hắn có 3 nhánh. Dùng một cái cùng Phàm Nhân Kích dung hợp về sau, hắn còn có hai đạo Vũ Trụ Đạo Tắc.

Người khác đem thứ này xem thành bảo bối, hắn xa không có vừa ý Vũ Trụ Đạo Tắc như người khác.

- Cổ đạo hữu, năm đó ở Tiên Giới ra ngoài hư không Phá Toái Giới tầng thứ ba, ta thấy Vĩnh Tiêu đạo hữu bị người tố thành tượng đá. Lúc đó ta xuất thủ cứu hắn một lần, rất nhiều năm về sau, hắn bị Minh Thánh thủ hạ Câu Hồn Vương truy sát. Ta cùng bằng hữu giết Câu Hồn Vương, hắn còn tặng cho ta hai chương Lạc Thư. Này sau đó, ta liền chưa từng gặp lại hắn...

Mạc Vô Kỵ đang khi nói chuyện, đã đem ngọc giản của gầy yếu nho sĩ bắt được trong tay.

Thanh âm của hắn đột nhiên dừng lại, khuôn mặt trong nháy mắt khó xem, đi theo hắn một bước liền nhảy đi ra ngoài biến mất, thậm chí ngay cả lên tiếng cũng không có đánh một tiếng.

Đang ở Thiên Ngân đám người không biết Mạc Vô Kỵ đi nơi nào, Mạc Vô Kỵ lui trở về, hắn đem trong tay ngọc giản đưa cho Thiên Ngân nói:

- Thiên Ngân, đây là ta địa phương muốn đi. Ta vừa rồi nhảy qua đi ra thời điểm, cảm giác được nơi này tuyệt đối không phải là đất lành.

Ngươi đi ngay bây giờ tới Thần giới Phàm Nhân tông, nói cho đám người Thông Minh, Hoán Đề ta địa phương muốn đi, sau đó mấy người các ngươi cùng đi giúp ta...

Nói còn chưa dứt lời, Mạc Vô Kỵ lại lấy ra một quả bùa chú đưa cho Thiên Ngân nói:

- Đây là một quả Phá Giới Phù, để cho Hoán Đề đi Tiên Giới lấy đi Chư Thần Tháp.

Chờ Thiên Ngân đón lấy đồ đạc về sau, Mạc Vô Kỵ lần nữa đã đi xa, từ đầu tới đuôi vẫn là không có chờ Thiên Ngân nói một câu nào.

Trong ngọc giản nho sĩ cho hắn khắc lại vị trí của một chương Lạc Thư sau cùng, mà một chương Lạc Thư này là một nữ tử dùng để bao lấy phòng ngự. Bất chấp này nho sĩ không có khắc ra tướng mạo của Thư Âm, Mạc Vô Kỵ cũng biết khẳng định đó là Thư Âm.

Hắn không hiểu vì sao Thư Âm sẽ bị thiên khe chảy loạn trong hư không hình thành cuốn đi, nhưng hắn biết ở trong thiên khe chảy loạn coi như là Chuẩn Thánh viên mãn cường giả loại này, cũng không dám đơn giản đi vào.

Đồng thời hắn còn có một loại dự cảm, Thư Âm tiến vào địa phương với hắn mà nói đều là cực kỳ nguy hiểm, thật giống như một cái miệng to đang chờ hắn, hoặc là có ý định chờ hắn quăng vào đi đồng dạng.

Bất quá dù cho nguy hiểm nữa, Mạc Vô Kỵ cũng sẽ không buông tha.

Cũng là bởi vì cảm nhận được nguy hiểm, hắn mới trở lại nói cho Thiên Ngân, chờ Thiên Ngân đi tìm được Hoán Đề. Chỉ cần Hoán Đề dung hợp với Chư Thần Tháp, cộng thêm Thông Minh, gần như là ba cái Thánh Nhân trợ giúp hắn, vậy thì đồng nghĩa với cho hắn có thêm một tia sinh cơ.

...

Trong Vô Lượng Vực Thánh Nhân điện, La Hư Thánh Nhân, Thanh Nguyên Thánh Nhân, Thái Loan Thánh Nhân, Đề Phật Thánh Nhân bốn người thật cao ngồi ở vị trí đầu, sườn bên trái còn ngồi hơn mười người. Trong đó liền bao gồm trong bốn đạo quân Đại Mạc đạo quân, Hắc Ám Đạo Quân. Mông Dã một trong Tam tán nhân, bên trong mười hai thần đế có Hành Tộ thần đế, Minh Nhạc thần đế, Thao Thiết, Quy Cố đám người.

Ngoài ra, tại trong trong điện đại điện bên ngoài, còn ngồi gần trăm tên chính thần hoặc là thiên thần bản thân có Thần vị.

Trong đại điện bầu không khí rất là trang nghiêm, La Hư Thánh Nhân đem ánh mắt đảo qua mọi người về sau, mở miệng nói trước:

- Khôi phục Thần vị cùng thực lực, còn có ai không tới đây?

Một người nam tử như viên cầu vậy lăn đi ra, kính cẩn nói:

- Bốn vị Thánh Nhân ở trên, Thánh Cô trì nổ tung, Thánh Cô đã biến mất. Một trong bốn đạo quân Hoàng Hà đạo quân lúc đầu cùng Mạc Vô Kỵ cùng nhau rời đi, còn công nhiên đối phó với Kim trì đạo quân. Chính thần bên trong Khôn Uẩn, Yết Hành bọn người cùng Mạc Vô Kỵ đi cùng nhau rất gần, hẳn là liên hợp ở tại cùng nhau...

Nam tử như viên cầu giọng nói lưu loát, chỉ là dùng không tới thời gian một nén nhang, liền đem hết thảy trạng huống các cường giả bản thân có chính thần Thần vị nói rõ ràng.

Bốn gã thánh nhân sắc mặt rất là xấu xí, đặc biệt Thái Loan Thánh Nhân, hắn trước đây không lâu vẫn cùng La Hư bốn người ầm ĩ lớn một phen. Cũng bởi vì mấy người La Hư không tin lời của hắn, bị Mạc Vô Kỵ lừa dối. Nếu không, Mạc Vô Kỵ tuyệt đối không có cơ hội thành thánh, cũng sẽ bị bốn người bọn họ giết chết.

Đề Phật đứng ra nói:

- Mấy vị đạo huynh, hôm nay vị diện giới vực xuất hiện vết nứt, chúng ta đã có thể đi Thần giới. Không bằng La Hư huynh đi trước đem Thần giới số mệnh cướp đoạt, sau đó sẽ lại đem Thần giới...

La Hư xua tay nói:

- Sự tình Thần giới bây giờ là thứ yếu, trước khi giết chết Mạc Vô Kỵ này, đi Thần giới không có ý nghĩa.

Đi theo ánh mắt của hắn từ trên người mọi người đảo qua, tận lực chậm lại giọng của mình nói:

- Mạc Vô Kỵ người này rất có thể chứng vũ trụ đệ nhất đại đạo, tại Chuẩn Thánh thì liền có thể chạy trốn tại dưới năm tên Thánh Nhân vây công. Hôm nay hắn Chứng Đạo Thánh Nhân, nhân số chúng ta mặc dù nhiều, nếu mà không mưu tính thỏa đáng, sợ rằng vẫn là sẽ bị người này chạy thoát.

Thái Loan cùng Thanh Nguyên tự nhiên biết đây là La Hư đi thiếp vàng trên mặt mình, bị Mạc Vô Kỵ chạy trốn? Ha ha, đến lúc đó nói không chừng chạy trốn chính là bọn hắn.

Bất quá Thái Loan rất rõ ràng, nếu mà lần này mọi người không liên thủ, trong vũ trụ không còn chuyện của mấy người bọn hắn Thần vị Thánh Nhân, hắn ngắt lời nói:

- Tại Thánh Đạo Hội ta cùng Thanh Nguyên mặc dù không có toàn lực xuất thủ, thế nhưng ta dám khẳng định, coi như là chúng ta toàn lực xuất thủ, nếu mà trong đó nhân tâm không đồng lòng, đến lúc đó thật là có khả năng bị họ Mạc này chạy trốn. Ta hi vọng nơi này tất cả mọi người có thể thề, đến lúc đó sẽ toàn lực xuất thủ, tuyệt không...

- Thái Loan Thánh Nhân.

Một cái thanh âm đột ngột cắt đứt Thái Loan nói, đi theo tới là một người nam tử da thịt trắng nõn đầu trọc.

Chính bản thân dầu gì cũng là một cái Thánh Nhân, lúc nói xong cư nhiên bị một cái thần đế cắt đứt, Thái Loan trong lòng giận điên lên. Hắn mặt ngoài vẫn là cười tủm tỉm nói:

- Thì ra là Hành Tộ thần đế, không biết Hành Tộ thần đế có lời gì muốn nói?

Hành Tộ liền ôm quyền nói:

- Ta có một đại sự muốn làm, cho nên tạm thời không có khả năng cùng mọi người đi làm chuyện này, còn xin mấy vị Thánh Nhân thứ lỗi.

- Ha ha ha ha...

Thái Loan cười ha ha, trong mắt hắn Hành Tộ đã là người chết. Cười xong, ánh mắt của hắn từ trên mặt mọi người đảo qua:

- Còn ai có chuyện trọng yếu?

Hắc Ám Đạo Quân Khổ Tâm Nhân cắn răng, cũng đứng dậy nói:

- Mấy vị Thánh Nhân, ta bị thương nặng chưa lành, muốn đi trước chữa thương một đoạn thời gian.

- Tốt lắm, vậy thì đều đi tìm chết sao?.

Thái Loan hừ lạnh một tiếng, giơ tay lên trực tiếp chộp tới Hành Tộ.

Hành Tộ dường như đã sớm biết Thái Loan sẽ động thủ, trương tay liền đánh ra một cái rễ cây màu trắng, màu trắng rễ cây tế xuất về sau, toàn bộ trong đại điện đạo vận quy tắc lập tức liền phân làm hai khối.

- Ầm!

Vô cùng vô tận ánh sáng màu trắng cùng Thái Loan thủ ấn đánh vào cùng một chỗ, Thái Loan thủ ấn trực tiếp tán loạn mở ra.

Hành Tộ rễ cây biến thành một mảnh màu trắng Đạo tắc, lại đem Hành Tộ bảo hộ ở chính giữa.

- Lượng Thiên Thụ Căn?

Thái Loan cũng hít một hơi hơi lạnh, Hành Tộ chẳng những nhận được Lượng Thiên Thụ Căn, còn Chứng Đạo Thánh Nhân, thảo nào một chút cũng không sợ hãi bốn gã thánh nhân bọn họ.

- PHỐC!

Gần như là tại Thái Loan cùng Hành Tộ động thủ trong nháy mắt, Hắc Ám Đạo Quân Khổ Tâm Nhân biến thành một bãi huyết vụ.

La Hư thu tay về, vừa rồi chính là hắn giết chết Khổ Tâm Nhân.

- Cáo từ.

Hành Tộ sắc mặt thay đổi cũng không có thay đổi, xoay người rời đi.

Nếu mà đổi thành một người khác, hắn tuyệt đối sẽ không đi đắc tội tứ Đại Thánh Nhân. Mạc Vô Kỵ lợi hại, hắn quá rõ. Trước hắn còn hoài nghi Mạc Vô Kỵ không có Chứng Đạo Thánh Nhân, hiện tại Mạc Vô Kỵ bước vào Thánh Nhân cảnh, hắn càng là không muốn trêu chọc Mạc Vô Kỵ. Hắn Lượng Thiên Thụ Căn nghiêm ngặt lại mà nói tiếp coi như là nhờ Mạc Vô Kỵ tặng cho, nếu mà lúc đó Mạc Vô Kỵ cũng muốn đoạt Lượng Thiên Thụ Căn của hắn, hắn căn bản cũng không có cơ hội.

Muốn nói tại trong cái vũ trụ này, người hắn Hành Tộ sợ nhất là ai, vậy không thể nghi ngờ chính là Mạc Vô Kỵ.

La Hư 4 người sắc mặt âm trầm nhìn chằm chằm Hành Tộ, không có động thủ, hoặc là biết bọn họ động thủ cũng không giữ được Hành Tộ bản thân có Lượng Thiên Thụ Căn.

- Ha ha, còn muốn chạy? Bò trở lại cho ta sao?.

Hành Tộ mới vừa mới vừa đi tới cửa, một đạo thủ ấn to lớn đã vỗ đến.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1223: Đệ Nhất Cường Giả - Lạc

Hành Tộ coi như là không có Lượng Thiên Thụ Căn, thực lực của hắn cũng là tương đương với Thánh Nhân cường giả. Thế nhưng là tại dưới đạo thủ ấn này, thậm chí ngay cả phản kháng cũng không kịp, liền trực tiếp bị vỗ bay trở về. Hắn lĩnh vực quy tắc, tại dưới thủ ấn quy tắc này, yếu đuối không chịu nổi.

Trong đại điện bao gồm La Hư bốn gã Thánh Nhân ở bên trong, hơn mười người toàn bộ đứng lên, khiếp sợ nhìn chằm chằm nam tử đi tới.

- Lạc?

La Hư lay động ra, hắn biết người tới, chính là Lạc.

Trước đây Lạc liền lợi hại hơn so với bọn hắn, hôm nay Lạc dường như càng lên một tầng cao. La Hư bốn người đều là kinh dị không thôi, Mạc Vô Kỵ bị thương nặng về sau thực lực điên cuồng tăng lên. Hôm nay Lạc bị thương nặng, thực lực cũng điên cuồng tăng lên. Lẽ nào thực lực bọn hắn vẫn dậm chân tại chỗ, là bởi vì không có bị thương nặng sao?

- Ngươi là Lạc?

Hành Tộ cũng vậy bình tĩnh lại, Lượng Thiên Thụ Căn trôi lơ lửng tại đỉnh đầu của hắn, hiển nhiên là chuẩn bị tùy thời động thủ.

- Ngươi vì kiêng kỵ Mạc Vô Kỵ, cho nên không dám liên thủ vây công hắn sao??

Lạc cũng không có tiếp tục động thủ đối với Hành Tộ, mà là lạnh lùng nhìn chằm chằm Hành Tộ.

Tuy rằng Lạc không có động thủ, Hành Tộ vẫn như cũ có thể cảm thụ được một loại nguy cơ, nguy cơ này chính là hắn chỉ cần nói sai một câu thôi, hắn sẽ gặp phải Lạc toàn lực xuất thủ. Dùng thực lực của hắn, có thể từ trong tay Đám người La Hư bỏ chạy, nhưng hắn khẳng định chính bản thân không cách nào bỏ chạy từ trong tay Lạc.

Nghĩ tới đây, Hành Tộ liền ôm quyền nói:

- Lạc đạo hữu, ta đích xác là kiêng kỵ Mạc Vô Kỵ, bởi vì ta rất rõ ràng hắn mạnh bao nhiêu. Bất quá bây giờ và khi trước bất đồng, nếu mà đạo hữu cũng vậy gia nhập liên minh vây công Mạc Vô Kỵ, ta Hành Tộ tự nhiên sẽ không lui nữa.

Đây là lời thật lòng của Hành Tộ, Lạc vừa rồi chỉ có một đạo thủ ấn, hắn liền biết Lạc tuyệt đối mạnh hơn Mạc Vô Kỵ. Có Lạc xuất thủ, thêm bốn gã Thánh Nhân nữa, còn có hắn thực lực tương đương với Thánh Nhân cường giả, có hơn mười đạo quân cùng thần đế nữa, dù Mạc Vô Kỵ mạnh hơn nữa cũng không có cơ hội nào.

- Như vậy là hay nhất.

Lạc quét mắt Hành Tộ, lúc này mới đưa mắt rơi vào bốn người La Hư.

- Lạc đạo hữu.

Thấy ánh mắt Lạc quét tới, La Hư bốn người đồng thời ôm quyền đối với Lạc. Nếu như là trước, bọn họ nói không chừng sẽ liên thủ vây công đối với Lạc. Khi nhìn Lạc động thủ về sau, La Hư bốn người đều rất rõ ràng, bọn họ liên thủ tiếp, cũng không cách nào ngăn cản Lạc.

Huống chi, lúc này địch nhân lớn nhất của bọn họ không phải là Lạc, mà là Mạc Vô Kỵ.

- Ta có biện pháp đem Mạc Vô Kỵ dẫn tới một cái tuyệt địa, chờ Mạc Vô Kỵ bị dẫn tới tuyệt địa, chúng ta sẽ ở tuyệt địa liên thủ vây công, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Lạc bình tĩnh nói.

Nghe được Lạc nói, bốn người La Hư đều là liếc nhìn nhau, trong mắt hiện ra cực độ ngạc nhiên mừng rỡ. Tuy nói bọn họ chuẩn bị liên thủ đối phó Mạc Vô Kỵ, nhưng trong lòng bọn họ rất rõ ràng, có lẽ bọn họ có thể ở dưới tình huống đánh lén cùng ám toán làm cho Mạc Vô Kỵ bị thương nặng. Bất quá muốn nói giết Mạc Vô Kỵ, cơ hội tuyệt đối là phi thường xa vời.

Hôm nay Lạc đã đến, bọn họ trên cơ bản thắng chắc. Nếu như Lạc đã nói như vậy, Mạc Vô Kỵ có thể bị dẫn vào trong tuyệt địa, vậy bọn họ xác định vững chắc sẽ thắng.

Lạc dường như đã sớm biết đám người La Hư sẽ đồng ý với hắn, hắn thản nhiên nói:

- Trên người Mạc Vô Kỵ bảo vật nhiều không kể xiết, ta chỉ muốn trên người hắn hết thảy Đạo tắc, thứ khác ta tuyệt không muốn.

- Không được.

Thái Loan bỗng đứng lên:

- Trên người Mạc Vô Kỵ đáng giá nhất chính là Đạo tắc, nếu mà ngươi muốn hết thảy Đạo tắc, chúng ta đây muốn cái gì?

- Ha ha!

Lạc ngẩng đầu cười ha ha, rất là xem thường chỉ vào Thái Loan nói:

- Không phải là ta xem thường bọn ngươi, không có ta Lạc, các ngươi toàn bộ đi ra ngoài vây công Mạc Vô Kỵ, cũng không cách nào động tới một sợi tóc của Mạc Vô Kỵ. Trái lại không có mấy người các ngươi hỗ

trợ, ta vẫn có thể giết chết Mạc Vô Kỵ, chỉ là nếu có các ngươi thì càng thêm ổn thỏa một phần mà thôi. Huống hồ, các ngươi biết Mạc Vô Kỵ hiện tại ở nơi nào sao? Ta cũng không biết Mạc Vô Kỵ ở nơi nào, mà ta có biện pháp để cho hắn đi tới một chỗ.

Mọi người trầm mặc xuống, bọn họ đều rõ ràng Lạc nói rất đúng, thứ nhất, không có Lạc khả năng bọn họ lưu lại Mạc Vô Kỵ là cực nhỏ. Nếu mà tăng thêm Lạc, vậy hoàn toàn bất đồng. Còn có một cái chính là, bọn họ không biết hiện Mạc Vô Kỵ ở nơi nào.

- Lạc đạo hữu, Vũ Trụ Đạo Tắc cũng chỉ có thể dung hợp một cái Chứng Đạo, đạo hữu cần nhiều vậy cũng không có ý nghĩa a.

La Hư rất là khách khí nói.

Hắn nói là thực tế nói, Vũ Trụ Đạo Tắc vật này, tại trước khi Lượng Kiếp đến, coi như là một cái cũng không cách nào dung hợp. Đã nhiều năm như vậy, Vô Lượng Vực bốn gã Thánh Nhân bản thân có một cái Vũ Trụ Đạo Tắc, cũng không có người nào có thể dung hợp, sau cùng đạo Vũ Trụ Đạo Tắc còn bị Mạc Vô Kỵ đoạt đi rồi.

Mắt thấy diệt thế Lượng Kiếp gần đến, đạo Vũ Trụ Đạo Tắc này bị người nào đạt được, người nào liền có thể tiến thêm một bước.

Lạc cười lạnh một tiếng, cũng không có giải thích. Trước đây hắn đích xác là chỉ có thể dung hợp một đạo tắc, cho nên dung hợp Vũ Trụ Đạo Tắc thứ chín, đem 8 nhánh dư lấy ra bồi dưỡng tám gã Thánh Nhân. Kết quả hắn cũng không có thành công, tại dưới Đại Lượng Kiếp, hắn chẳng những thiếu chút nữa đạo tiêu, còn thất lạc tám đạo Vũ Trụ Đạo Tắc.

Lần này Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân Đạo tắc đánh hắn bị thương nặng, trái lại để cho hắn cảm ngộ tới rồi một tia đạo lý tồn tại bên trong thiên địa vũ trụ.

Vô luận là tiên phàm, chỉ cần có thể tại thiên địa tồn tại, vậy chính là có đạo lý.

Cho nên hắn tại bị thương nặng về sau, lần nữa dung hợp một đạo Vũ Trụ Đạo Tắc. Tại hắn dung hợp hai đạo Vũ Trụ Đạo Tắc về sau, thực lực của hắn điên cuồng tăng lên. So với trước đây, cường đại đâu chỉ hơn gấp mấy lần?

Tại sau khi dung hợp hai đạo Đạo tắc, Lạc cũng có bản thân đại đạo cảm ngộ thuộc về hắn. Chỉ cần hắn có thể dung hợp 9 đạo Vũ Trụ Đạo Tắc, hắn sẽ hoàn toàn thoát khỏi Tạo Hóa Kiếm cùng trói buộc, bước ra Thánh Nhân cảnh, đi tới một cái cảnh giới toàn mới.

Nếu mà hắn suy đoán hợp lý, vậy tại trong vũ trụ mênh mông, cái cảnh giới hoàn toàn mới này chỉ có một người, chính là người dung hợp đc 9 đạo Vũ Trụ Đạo Tắc.

Lạc thản nhiên nói:

- 9 đạo đạo tắc đó vốn chính là đồ của ta, ta dù lấy về thật là không có lợi ích gì. Bất quá tương lai ta sẽ thưởng cho thủ hạ của ta. Đương nhiên, các vị cũng vậy đừng tưởng rằng trên người Mạc Vô Kỵ trân quý nhất chính là 9 đạo đạo tắc. Côn Ngô Kiếm đang ở trên người này, nếu như ta không có đoán sai, trên người hắn còn có full bộ Lạc Thư cùng một gốc cây Ám Mộc sống...

Nghe được Lạc nói, bao gồm La Hư ở bên trong, tất cả mọi người là cũng hút hơi lạnh.

Bởi vì bọn họ biết trên người Mạc Vô Kỵ còn có Thao Thiết Oa cùng Đại Hủy Diệt Thuật, tên này cũng quá giàu có sao??

Thấy hết thảy Thần vị cường giả bao gồm bốn gã Thánh Nhân trong mắt đều có một loại tham lam, Lạc tiếp tục nói:

- Những thứ này cũng không phải là hết thảy của hắn, căn cứ ta cảm nhận được khí tức, trên người người này hắn là còn có Tuế Nguyệt Bàn. Nhiều đồ như vậy, chẳng lẽ còn thiếu phần của các ngươi, nhất định phải đoạt Đạo tắc của ta? Lùi một bước mà nói, thế giới của Mạc Vô Kỵ, ngoại trừ ta có thể đánh mở ra, các ngươi người nào có thể mở ra?

Có lẽ bởi vì Mạc Vô Kỵ rất ít sử dụng Thánh Đạo Phù, nếu mà hắn sử dụng Thánh Đạo Phù nói, nói không chừng Thánh Đạo Phù đều có thể bị Lạc cảm thấy được.

Bốn người La Hư lần nữa liếc nhau, đồng thời nói:

- Đã như vậy, chúng ta sẽ cùng Lạc đạo hữu liên thủ.

Trên người Mạc Vô Kỵ bảo vật là nhiều, đối với mấy vị thánh nhân mà nói, bảo vật trọng yếu nhất vẫn là Vũ Trụ Đạo Tắc. Bây giờ cùng Lạc nói phân phối Vũ Trụ Đạo Tắc, hiển nhiên là chuyện không thực tế. Chỉ có chờ mọi người liên thủ đem Mạc Vô Kỵ giết chết, lại đến nói chuyện phân phối Vũ Trụ Đạo Tắc.

Lạc rất là thoả mãn, hắn không nghĩ tới trước đây tiện tay nhốt hai nữ nhân, hiện tại cư nhiên thành chỗ then chốt giết chết Mạc Vô Kỵ, chính là vô tâm cắm liễu liễu thành hoa a.

Lạc Thư trên người Sầm Thư Âm có khí tức của Mạc Vô Kỵ hắn há có thể không cảm giác được? Hắn không có cướp đi Lạc Thư, không phải là bởi vì hắn chướng mắt Lạc Thư, mà là muốn giữ lại Sầm Thư Âm rồi dẫn dụ Mạc Vô Kỵ chủ động đưa tới tặng đồ cho hắn.

Lúc đó hắn cũng không biết Mạc Vô Kỵ cường hãn đến trình độ có thể đánh hắn bị thương nặng. Hắn nhốt Sầm Thư Âm, chỉ là bởi vì hắn đối với Mạc Vô Kỵ rất là khó chịu. Mạc Vô Kỵ cướp đi Côn Ngô Kiếm không nói, còn đang ở bên trong kiếm ngục giết một đạo kiếm linh của hắn. Dù cho đạo kiếm linh này đã sinh ra phản loạn chi tâm, đó cũng không phải là thứ Mạc Vô Kỵ có tư cách giết.

...

- Thư Âm, ngươi có cảm giác chỗ này có cái gì không đúng hay không?

Khúc Du bỗng nhiên đình chỉ tiếp tục tu luyện, đứng lên cắt đứt Sầm Thư Âm tu luyện.

Sầm Thư Âm gật gật đầu nói:

- Nơi này không gian thật giống như chúng ta cái kia không gian hỗn độn, căn bản cũng không có cửa ra, trừ phi có người từ bên ngoài tiến đến. Ai, sớm biết thế còn không bằng ở lại trong này không gian hỗn độn. Hai chúng ta vận khí cũng là quá kém, mỗi lần đều là rơi vào trong loại không gian này không cách nào rời đi hư không.

Khúc Du lắc đầu:

- Thư Âm, lần này chúng ta hẳn không phải là trong lúc vô tình rơi vào.

Sầm Thư Âm nghi hoặc nhìn Khúc Du:

- Cường giả kia căn bản cũng không thèm giết chúng ta, tiện tay vung một cái, chúng ta mới bị ném vào loại không gian này, làm sao lại không phải là trong lúc vô tình vào?

Khúc Du nói:

- Ta có Hỗn Độn Thần Cách, trời sinh có một loại nguy cơ mẫn cảm. Ta cuối cùng cảm giác cường giả kia cũng không phải tiện tay vung một cái, mà là có ý định đem chúng ta nhốt ở nơi này, dường như đang chờ người nào đến vậy. Hơn nữa ta cảm giác cái chỗ này, chỉ có thể vào không thể ra. Một khi tiến đến, liền tuyệt không có cơ hội rời đi.

Sầm Thư Âm ngẩn ngơ, lập tức nói:

- Khúc Du tỷ, ngươi là nói có người muốn mượn chúng ta để ám toán người cứu chúng ta?

- Hẳn là không có sai.

Khúc Du ngưng trọng nói.

Sầm Thư Âm vẫn còn có chút không thể tin được:

- Khúc Du tỷ, thế nhưng là ai sẽ tới nơi này cứu chúng ta? Rồi lại nói thực lực chúng ta lên nhanh như vậy, cho dù là bằng hữu quen biết của chúng ta, cũng không có tư cách tới nơi này cứu người a?

- Có một người có thể, nếu mà hắn biết ngươi ở nơi này, chỉ sợ hắn sẽ cả mệnh cũng không cần tới nữa.

- Vô Kỵ...

Khúc Du nói còn chưa dứt lời, Sầm Thư Âm liền kinh hoảng gọi ra tên, lập tức bỗng đứng lên, có chút bối rối.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1224: Chủ Động Vào Tròng

Khúc Du ngây người nhìn chằm chằm Sầm Thư Âm, Vô Kỵ?

Sầm Thư Âm thấy Khúc Du nhìn mình chằm chằm, sắc mặt có chút lúng túng nói:

- Khúc Du tỷ, ta không phải cố ý phải giấu diếm. Ta chính là thê tử của Mạc Vô Kỵ, chỉ là, chỉ là...

Sầm Thư Âm không biết phải làm thế nào giải thích cho Khúc Du, Khúc Du tại trước mặt nàng nói người nàng thích là Vô Kỵ, nàng vạch trần chuyện này, vậy thì mọi người xấu hổ.

Sắc mặt Khúc Du đỏ lên, nếu có một cái mà khe có thể chui vào, nàng khẳng định sẽ chui vào. Nàng không chỉ một lần biểu đạt ra tình yêu say đắm của nàng đối với Mạc Vô Kỵ, còn là trước mặt thê tử Mạc Vô Kỵ Sầm Thư Âm.

Nếu đổi lại là nàng, nếu có nữ nhân không ngừng tại trước mặt nàng nói ra chuyện thích phu quân nàng, nàng cũng không thích.

Nhưng nàng và Sầm Thư Âm bị giam chung một chỗ không biết đã bao nhiêu năm, chuyện có thể nói, trên cơ bản đã nói là. Hai người cùng một chỗ cũng chẳng khác nào sống nương tựa lẫn nhau, thời thời khắc khắc gặp phải tử vong uy hiếp, còn có cái gì không thể nói?

- Xin lỗi, Thư Âm, ta...

Khúc Du không biết mình phải giải thích thế nào.

Sầm Thư Âm chủ động tiến lên kéo tay Khúc Du tay nói:

- Khúc Du tỷ, ngươi nhiều lần giúp ta, nếu mà nếu không phải là ngươi giúp ta, ta tiến bộ không có nhanh như vậy. Ta tu luyện không có sư phụ, mỗi lần đều là ngươi đến chỉ điểm ta...

Sầm Thư Âm không có nói sai, Khúc Du dù sao đến từ Thần giới đại tông môn, đối với tu luyện hiểu so với Sầm Thư Âm tán tu tay mơ từ Tu Chân Giới đi ra mạnh hơn rất nhiều.

- Thư Âm, ngươi không nên hiểu lầm, ta cùng Vô Kỵ... Không phải, ta cùng Mạc đại ca giữa đó thực sự không có gì cả, hắn đưa cho ta Hỗn Độn Thần Cách, hoàn toàn là bởi vì hắn không thích thiếu nợ người khác...

Sầm Thư Âm càng là nhu hòa nói:

- Khúc Du tỷ, tính cách của Vô Kỵ ta tự nhiên hiểu, hắn là một người như vậy. Huống chi, những năm gần đây, chúng ta sống nương tựa lẫn nhau tới được, còn nói lời này làm cái gì? Hiện tại ta chỉ hy vọng ngươi đừng suy nghĩ nhiều, chúng ta là thực sự trùng hợp đi tới cái chỗ này, mà không phải bị người bố cục dẫn Vô Kỵ đến.

Nghe được Sầm Thư Âm nói, Khúc Du trong lúc nhất thời quên mất xấu hổ, lắc đầu nói:

- Cũng sẽ không, lần trước chúng ta sở dĩ có thể đi tới trong không gian hỗn độn, nhất định là bởi vì này Bỉ Ngạn Hoa. Bằng không chúng ta cũng sẽ không đúng dịp tiến vào không gian hỗn độn, còn nhìn thấy một đạo màu tím Đạo tắc đáng sợ...

- Là sao?

Thấy Khúc Du dừng lại nói, lo lắng Sầm Thư Âm vội vàng hỏi.

Lúc này Khúc Du sắc mặt đã khôi phục như thường, so với Mạc Vô Kỵ gần đến tự chui đầu vào lưới, nàng điểm ấy xấu hổ tính cái gì? Nàng

thở dài:

- Ta hiện tại khẳng định, người kia chính là vì dẫn Mạc đại ca tới được.

- Vì sao?

Sầm Thư Âm theo bản năng hỏi.

Khúc Du nói:

- Cái loại đại năng giả này, có thể một đạo thần nguyên Đạo tắc liền đem chúng ta ném vào trong vô tận hư không, hắn có thể không phát hiện được Hỗn Độn Thần Cách của ta cùng Lạc Thư trên người ngươi sao? Nếu như ta không có đoán sai, Lạc Thư của ngươi nhất định là Mạc đại ca đưa.

Đổi thành người khác, Khúc Du còn không dám suy đoán như vậy. Coi như là đạo lữ cho dù tốt, cũng sẽ không sẽ đem Lạc Thư loại vật này tặng người khác. Thế nhưng Mạc Vô Kỵ liền không nhất định, Mạc Vô Kỵ có thể đem Hỗn Độn Thần Cách đưa cho nàng, một chương Lạc Thư tính cái gì?

Sầm Thư Âm sắc mặt đại biến:

- Khúc Du tỷ, Lạc Thư của ta thật đúng là Vô Kỵ đưa, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ?

Nàng cũng vậy hiểu, Mạc Vô Kỵ đưa đồ đạc khẳng định có đạo niệm khí tức của Mạc Vô Kỵ. Người bình thường không cảm giác được, cường giả tiện tay liền đưa bọn họ quét tới nơi này, có thể không cảm giác được?

Khúc Du sắc mặt cũng vậy cực kỳ lo lắng, nàng cũng không biết làm thế nào. Nàng bởi vì là Hỗn Độn Thần Cách, chỉ có thể cảm nhận được cái chỗ này rất nguy hiểm, có thể cảm nhận được cái chỗ này tựa hồ là một cái nhà tù thiên địa, bảo nàng phá giải, nàng không có biện pháp gì.

Thấy sắc mặt Khúc Du, Sầm Thư Âm liền biết Khúc Du không có cách nào.

Nàng hít sâu một hơi, sắc mặt hòa hoãn xuống tới:

- Khúc Du tỷ, nếu mà Vô Kỵ có chuyện gì, ta sẽ đi theo chàng.

Khúc Du không nói gì, trong lòng nàng cũng hạ quyết tâm, nếu mà Vô Kỵ tới cứu các nàng xảy ra chuyện gì, nàng cũng sẽ cùng đi. Vô luận có thể sống được hay không, nàng cũng sẽ không đơn độc sống sót.

Nghĩ như vậy, trong lòng nàng xấu hổ trái lại ít đi nhiều, đơn giản yên tâm tư hỏi:

- Thư Âm, ngươi có thể cùng ta nói một chút, ngươi và Vô Kỵ quen nhau như thế nào sao?

- Đương nhiên có thể.

Sầm Thư Âm dường như đã biết Khúc Du nghĩ gì, nếu đã bất lực, vậy chỉ nghe theo mệnh trời.

...

Mạc Vô Kỵ ngừng lại, ngọc giản của người nho sĩ kia cho phi thường chuẩn xác, ở trước mặt của hắn là một đạo vòng xoáy Thiên Hác Loạn Lưu màu nâu hồng.

Đồng dạng tu luyện tới Chuẩn Thánh cấp bậc cường giả, trên cơ bản đều có một loại nguy hiểm dự cảm. Mạc Vô Kỵ vừa đứng đến nơi đây, liền cảm nhận được uy hiếp.

Loại Thiên Hác Loạn Lưu này đi vào, vậy thì tuyệt đối không ra được.

Tu sĩ khác cảm nhận được nguy hiểm, có lẽ tựa cùng người nho sĩ kia đồng dạng, nhanh chóng rút đi. Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ biết, hắn

không có khả năng rút đi. Trong này có Sầm Thư Âm, nếu mà hắn rút lui, vậy thì không còn có người nào có thể mang Thư Âm ra khỏi.

Loại này Thiên Hác Loạn Lưu, thần niệm bình thường căn bản là không cách nào thấm vào. Bất quá Mạc Vô Kỵ ngoại trừ thần niệm, còn có linh nhãn.

Lúc này Mạc Vô Kỵ bước vào Thánh Nhân cảnh, linh nhãn của hắn trực tiếp xuyên thấu thần niệm cũng không cách nào thẩm thấu Thiên Hác Loạn Lưu. Lập tức hắn nhìn thấy rậm rạp chằng chịt đạo văn cấm chế, coi như là Mạc Vô Kỵ tới rồi cấp bậc Thánh Nhân, hắn linh nhãn rơi vào những thứ này đạo văn cấm chế, vẫn như cũ có chút ngất xỉu.

Một canh giờ không tới, Mạc Vô Kỵ sẽ thu hồi thần niệm, hắn nhắm mắt lại nắm chặt nắm tay.

Hắn lúc này càng là xác định, đây là có người muốn dẫn hắn tiến vào cái chỗ này. Những thứ này dày đặc đạo văn là một loại Hỗn Độn khốn trận, đây là thời điểm Hỗn Độn sơ khai thì có. Có thể nói là khốn trận cấp bậc cao nhất bên trong cả vũ trụ, một khi đi vào, trên cơ bản sẽ không có khả năng ra ngoài.

Nếu mà hắn tiến vào rồi, vậy thì không cần người khác động thủ, hắn cũng không cách nào đi ra. Cái khốn trận này vốn chính là tồn tại trong vũ trụ đẳng cấp cao nhất. Dù cho Mạc Vô Kỵ khẳng định Sầm Thư Âm bây giờ đang ở trong Hỗn Độn cấm chế này, hắn cũng không có vội vã đi vào.

Hắn tế xuất Tuế Nguyệt Bàn, khoanh chân ngồi ở bên ngoài này Thiên Hác Loạn Lưu, không ngừng thôi diễn đạo văn dày đặc Hỗn Độn cấm chế.

Chính là hắn không có khả năng hoàn toàn hiểu những thứ này đạo văn cấm chế, hắn cũng phải tìm một biện pháp đi ra.

Tuế Nguyệt Bàn chuyển động, ngoại giới không tới một năm, Mạc Vô Kỵ đã thôi diễn trăm năm.

Trăm năm vừa mới đi qua, Mạc Vô Kỵ liền bỗng đứng lên. Hắn thu hồi Tuế Nguyệt Bàn, giơ tay lên bắt đầu bố trí trận văn. Dùng hắn trận đạo tri thức, muốn hoàn toàn hiểu Thiên nhiên đạo văn, từ đó mở ra Hỗn Độn cấm chế này, chí ít cũng cần thời gian mười mấy vạn năm.

Chính là hắn dùng Tuế Nguyệt Bàn, cũng phải mất nghìn năm.

Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ không chờ được lâu như vậy, hắn mơ hồ cảm thụ được hắn nhất định phải mau chóng mang đi Sầm Thư Âm. Nếu không diệt thế Lượng Kiếp đến, hắn sẽ không còn cơ hội nhìn thấy Sầm Thư Âm.

...

- Ngươi lại là được Mạc đại ca cứu trở về từ trong Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì?

Nghe được Sầm Thư Âm nói lên Mạc Vô Kỵ tiến vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì, Khúc Du kinh thanh hỏi ra tiếng.

Nàng thậm chí có chút kính phục Mạc Vô Kỵ vận khí, tiến vào địa phương Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì cùng U Minh giới liền nhau, Mạc Vô Kỵ lại còn sống đi ra rồi, đơn giản là kỳ tích.

Tại cái loại địa phương đó, một khi bị U Minh cường giả biết, đó là thần hồn câu diệt kết cục.

Lúc này Sầm Thư Âm cùng Khúc Du cũng không có đi tu luyện, các nàng rất rõ ràng, tu luyện tới mạnh hơn nữa, cũng không cách nào phá vỡ cái chỗ này. Còn không bằng chờ Mạc Vô Kỵ vào một khắc kia, mọi người cùng đi. (đi đâu =)) ?)

Mấy ngày sau, Mạc Vô Kỵ bố trí ra một đạo cấm chế sau cùng, không có nửa phần do dự bước vào trong Thiên Hác Loạn Lưu. Khi

trong nháy mắt tiến vào dày đặc đạo văn cấm chế, Mạc Vô Kỵ tế xuất bản thân Phàm Nhân Kích.

Phàm Nhân Kích hóa thành một thanh trường kích thiên vạn trượng to lớn vô phách, vắt ngang ở tại bên ngoài cái đạo văn cấm chế này, Mạc Vô Kỵ mới tiến vào trong đạo văn cấm chế.

...

Tại trong nháy mắt Mạc Vô Kỵ bước vào đạo văn cấm chế, xa tại Vô Lượng Vực, Lạc bỗng đứng lên, trên mặt tràn đầy vẻ vui mừng.

Không đợi mọi người hỏi, Lạc liền cười ha ha nói:

- Ta còn nói phải nghĩ biện pháp nói cho này Mạc Vô Kỵ, để cho hắn đi vào trong đó chịu chết, thật không ngờ người này nhanh như vậy liền có được tin tức, chủ động tiến vào cái địa phương kia, xem ra hai cái con kiến hôi này quan hệ cùng hắn xác thực không bình thường.

Lạc sớm tính toán không đơn giản, đơn giản có thể tiện tay đem Lạc Thư đưa ra sao?

- A...

Bốn gã Thánh Nhân đồng thời ngạc nhiên mừng rỡ đứng lên, chính là Hành Tộ cũng có chút ngạc nhiên mừng rỡ đứng lên. Tuy rằng hắn không muốn trêu chọc Mạc Vô Kỵ, bất quá bây giờ hắn và Lạc những người này là một phe, Mạc Vô Kỵ tiến vào trong bẫy do Lạc bố trí tới, đối với bọn họ mà nói là thiên đại hảo sự.

La Hư càng là bức thiết nói:

- Lạc đạo hữu, chúng ta nhanh chóng đi qua ngăn chặn hắn, đừng cho hắn chạy thoát.

- Ha ha ha ha!

Lạc cười ha ha, hắn dùng ánh mắt mang theo một tia trên cao nhìn xuống đám người La Hư nói:

- Chạy trốn? Chỗ đó chỉ cần đi vào, không có bất kỳ người nào có thể chạy trốn. Bởi vì nơi đó là Hỗn Độn khốn trận, phủ đầy khai thiên đạo văn, có thể nói là vũ trụ đệ nhất khốn trận, làm thế nào chạy trốn? Chúng ta chỉ cần đi bắt ba ba trong chậu thì tốt rồi.

- Đây chẳng phải là nói chúng ta không cách nào đạt được đồ đạc của Mạc Vô Kỵ?

Quy Cố thần đế lo lắng hỏi một câu.

Hắn chỉ cần một món đồ, đó chính là Súc Địa Thành Thốn của Mạc Vô Kỵ. Nghe nói Mạc Vô Kỵ có thần thông Súc Địa Thành Thốn so với hắn còn lợi hại hơn, để cho trong lòng hắn lửa nóng không gì sánh được.

Lạc ngạo nghễ nói:

- Nếu mà đổi thành các ngươi, tự nhiên là không có cơ hội lấy được đồ trên người hắn, thế nhưng ta thì khác. Chỉ cần các ngươi nghe theo sắp xếp của ta, ta bảo đảm sẽ không bỏ sót lại một quả thần tinh nào trên người Mạc Vô Kỵ.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1225: Nếu Còn Có Vĩnh Hằng

- Sau đó thì sao?

Khúc Du nghe nhập thần, thấy Sầm Thư Âm không nói thêm gì nữa, nhịn không được hỏi một câu.

Sầm Thư Âm thật giống như ngây người vậy nhìn chằm chằm phía sau Khúc Du, dường như giờ khắc này, người sau lưng Khúc Du mới là trọng yếu nhất.

...

Mạc Vô Kỵ vừa tiến đến trong lòng chính là trầm xuống, hắn cư nhiên không cách nào câu thông đến bản thân Phàm Nhân Giới. Không chỉ như thế, đạo niệm quy tắc của hắn, ở chỗ này cũng vậy bị cực lớn áp chế.

Bất quá Mạc Vô Kỵ lập tức liền đem những thứ này vứt sang một bên, hắn nhìn thấy một khuôn mặt xinh đẹp đang rơi lệ.

Bờ mi cong kia vẫn như lần đầu tiên hắn nhìn thấy, vẫn là hàng lông mày mềm mại. Bất chấp nước mắt không ngừng chảy xuống, lại không giấu được hai tròng mắt trong suốt đến mức có thể thấy được cả đáy lòng, chóp mũi Quỳnh Ngọc xinh đẹp như một bức họa hoàn mỹ nhất, không có nửa điểm tì vết...

- Vô Kỵ...

Sầm Thư Âm thì thào rên rỉ một câu, nàng hận không thể lập tức nhào về phía Mạc Vô Kỵ, nói cho hắn biết, nàng chờ rất khổ cực, nàng

tìm mệt chết đi. Nàng muốn chất vấn hắn, tại sao phải đi Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì tìm kiếm hồn phách nàng làm gì, để cho nàng nhiều năm như vậy không cách nào gặp lại hắn.

Nếu là có một lần nữa, nàng thà rằng nhắm mắt lại không có bất kỳ tri giác cứ như vậy mỗi ngày phụng bồi Mạc Vô Kỵ, cũng không muốn xa cách mấy vạn năm.

Dù cho không có linh hồn, nàng cũng vậy có thể cảm nhận được mình ở bên người Mạc Vô Kỵ.

Thế nhưng là nàng cả người như nhũn ra, không có nửa điểm khí lực đứng lên. Dù cho lúc này cảnh giới của nàng đã là Hợp Thần tầng bảy, nàng vẫn là không đứng nổi.

Khúc Du chậm rãi quay đầu lại, nàng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ từ hư không đi tới. Thật giống như trong mộng đồng dạng, người các nàng vừa mới còn đang ở đàm luận, đã xuất hiện ở trước mặt.

Một loại lòng chua xót cùng hối tiếc xông lên đầu, Khúc Du không có chào hỏi cùng Mạc Vô Kỵ, nàng cúi đầu lặng lẽ chậm rãi lui ra phía sau. Nếu mà nơi này có thể rời đi, nàng sẽ đi thật xa, xa nhất có thể.

Nàng biết, nơi này không phải là của nàng Khúc Du, nàng ở chỗ này là dư thừa.

- Vô Kỵ...

Sầm Thư Âm rốt cục đứng lên, chỉ là không có chờ nàng nhảy tới trước một bước, Mạc Vô Kỵ đã đứng ở trước mặt nàng.

Mạc Vô Kỵ dường như rất muốn đưa tay ôm Sầm Thư Âm vào trong ngực, thế nhưng là tay hắn dừng lại.

Tại trước khi được Thư Âm, hắn dường như cũng không có suy nghĩ nhiều như vậy. Bây giờ tìm đc Thư Âm, hắn mới biết được, hắn là người đã có thê tử.

Hàn Thanh Như còn đang ở bên trong Phàm Nhân Giới của hắn tu luyện, Sầm Thư Âm lại xuất hiện ở trước mặt của hắn. Hắn đã từng cho rằng mình có thể xử lý tốt chuyện giữa Hàn Thanh Như cùng Sầm Thư Âm, hiện tại hắn mới biết được, hắn xử lý không tốt.

- Vô Kỵ...

Sầm Thư Âm không cố kỵ chút nào nhào tới trong lòng Mạc Vô Kỵ, nước mắt ngay lập tức thấm ướt vai Mạc Vô Kỵ. Nội tâm của nàng mong mỏi ngày này, rất lâu sau đó.

- Xin lỗi, Thư Âm.

Mạc Vô Kỵ mình cũng có thể cảm thụ được lời của mình hơi khô sáp.

Hắn có lỗi với Thư Âm ngoại trừ cho tới hôm nay mới tìm được Thư Âm, càng nhiều hơn chính là nội tâm hổ thẹn đối với Sầm Thư Âm. Hắn lại không có cách nào giải thích cho Sầm Thư Âm, lẽ nào hắn nói cho Thư Âm, nếu mà hắn lúc đó cự tuyệt Hàn Thanh Như, Hàn Thanh Như sẽ không thể sống sót?

Hoặc là nói, lẽ nào trong lòng hắn liền không có một chút tình cảm gì đối với Hàn Thanh Như sao?

Sầm Thư Âm hoàn toàn không có nghe được lời Mạc Vô Kỵ nói, trong lòng nàng có một loại kích động muốn lao ra trong ngực, thân thể của nàng lửa nóng muốn bốc cháy lên.

Trong đầu nàng là tất cả mới vừa rồi cùng Khúc Du nói liên quan tới Mạc Vô Kỵ, mỗi một việc mỗi một câu nói, đều có thể làm cho nàng hồi tưởng lại vô số lần.

Trước đây nàng cho là nàng sẽ vì tu luyện, buông tha bất kỳ vật gì. Về phần nam nữ yêu say đắm, ở trong mắt nàng càng là như bông tuyết rơi dưới ánh nắng chói chang, từ khi xuất hiện đến lúc biến mất cũng chỉ có ngay lập tức mà thôi.

Nàng là nữ tử đẹp nhất Vấn Thiên Học Cung thậm chí là toàn bộ Chân Tinh, nhưng nàng chưa hề nghĩ tới phải tiếp nhận bất luận kẻ nào truy cầu, chưa hề nghĩ tới còn có thể có một đạo lữ.

Thẳng đến có một ngày nàng nhìn thấy Mạc Vô Kỵ, thẳng đến có một ngày nàng và Mạc Vô Kỵ cùng lúc xuất hiện, thẳng đến có một nàng yêu Mạc Vô Kỵ...

Nàng từ cảm ơn cùng hổ thẹn vì Mạc Vô Kỵ cứu nàng, nàng bởi vì thích bắt đầu thiêu đốt tính mạng của mình cõng Mạc Vô Kỵ tại trong tinh không điên cuồng bỏ chạy đến dầu hết đèn tắt, nàng bắt đầu lưu lạc vũ trụ mênh mông đi tìm Mạc Vô Kỵ...

Tình yêu của nàng đã có hồi báo, chỉ có Mạc Vô Kỵ tiến vào tuyệt cảnh Kinh Cức Phong Môn đi cứu nàng, chỉ có Mạc Vô Kỵ điên cuồng tìm kiếm Minh Tâm Thần Hoa tiến vào Ngưng Hồn Tiên Quỳnh Trì vì nàng Ngưng Hồn, cũng chỉ có Mạc Vô Kỵ vì nàng mới đi tới nơi tuyệt cảnh này!

Nàng đã hiểu rõ, nếu mà trong vũ trụ còn có vĩnh hằng, đó không phải là đại đạo, mà là tình yêu. Đại đạo cũng có vết tích, nhưng tình yêu không có vết tích, chỉ có vĩnh hằng.

....

- Quả nhiên là Hỗn Độn khốn trận!

Đứng ở trước Thiên Hác Loạn Lưu hồng màu nâu, La Hư có chút kích động nói. Hắn mặc dù không có linh nhãn, không cách nào cùng Mạc Vô Kỵ nhìn như vậy thấy đạo văn ngoài Hỗn Độn khốn trận. Nhưng cũng sẽ không ảnh hưởng tới lực phán đoán của hắn, chỉ có khai thiên tích địa sinh thành Hỗn Độn khốn trận, mới có loại khí tức này.

Nói cách khác, Mạc Vô Kỵ chỉ cần đi vào loại khốn trận này, sẽ vĩnh viễn không có cơ hội đi ra. Loại địa phương này cũng chỉ có Lạc mới có

thể tìm được, Lạc gần như là tồn tại xưa nhất kèm theo một phương vũ trụ này sinh ra.

- Lạc đạo hữu, hiện tại trông cả vào ngươi đó.

Thái Loan hướng Lạc liền ôm quyền, giọng nói vô cùng khách khí.

Loại này Hỗn Độn khốn trận đích thật là có thể vây khốn bất luận kẻ nào, đồng dạng cũng trở thành bảo hộ trận. Ngươi có thể đi vào khốn trận, coi như là ngươi tiến vào khốn trận, cũng có thể giết chết Mạc Vô Kỵ, nhưng ngươi có thể ra tới sao? Chí ít Thái Loan biết hắn không có cách nào.

Lạc khẽ mỉm cười:

- Ngày hôm nay nơi này tới hơn một trăm người, hầu như toàn bộ vũ trụ đỉnh cấp cường giả đều tụ tập ở chỗ này. Cho nên ta cần phải nhờ mọi người, chờ ta sẽ lại đem Hỗn Độn hộ trận này luyện hóa, một khi ta luyện hóa Hỗn Độn này hộ trận về sau, Mạc Vô Kỵ này chính là đồ ăn trong bàn của chúng ta mà thôi.

Đề Phật cau mày ôm quyền nói:

- Lạc đạo hữu, chúng ta biết thực lực của ngươi thậm chí là đệ nhất nhân trong toàn bộ vũ trụ. Nhưng muốn nói luyện hóa cái chỗ này, sợ rằng không có vài trăm vạn năm cũng không làm được sao??

Lạc nhàn nhạt nói:

- Đề Phật đạo hữu, nếu mà ngươi phát hiện loại này không gian chỗ, chuyện thứ nhất ngươi cần làm là cái gì?

Đề Phật cười ha ha:

- Đích thật là luyện hóa, bất quá...

Không đợi Đề Phật đem lời nói cho xong, Lạc giơ tay lên liền ngăn trở Đề Phật nói:

- Ta tại năm trăm vạn năm trước liền phát hiện nơi này. Song là muốn luyện hóa cái chỗ này, cũng không phải có thời gian là đủ rồi, còn cần mọi người đồng tâm hiệp lực trợ giúp ta một cái. Nơi này ta đã luyện hóa 99%, chờ ta bố trí đại trận luyện hóa, khi cái không gian này bị luyện hóa, trong nháy mắt ta nắm trong tay họ Mạc kia, mọi người cùng nhau xuất thủ...

- Họ Mạc mạnh hơn nữa, cũng không đáng chúng ta cùng xuất thủ 1 lượt.

Minh Nhạc thần đế thản nhiên nói, trước đây hắn dùng Đầu đinh mưa tên thiếu chút nữa giết chết Mạc Vô Kỵ, cho nên hắn đối với Mạc Vô Kỵ cũng không phải rất lưu ý.

Không muốn nói có nhiều người vây công như vậy, coi như là chỉ cần hai Thánh Nhân, thêm hắn và Đại Mạc, cũng có thể thong dong giết chết Mạc Vô Kỵ.

Lạc cũng không thèm để ý, cười ha ha nói:

- Minh Nhạc đạo hữu nói đúng, chỉ là người này có một cái độn thuật, gọi là Súc Địa Thành Thốn. Chúng ta không phải sợ họ Mạc, mà là lo lắng hắn bỏ chạy mà thôi.

Nếu mà không phải là muốn mượn trợ những người này hỗ trợ, Lạc sớm một cái tát phách về phía Minh Nhạc, chỉ vào Minh Nhạc cái mũi mắng:

- Ngươi tính cái là cái thá gì? Mạc Vô Kỵ một cái tát liền có thể giết chết ngươi.

...

Mạc Vô Kỵ cùng Sầm Thư Âm chìm đắm trong niềm vui sướng cửu biệt gặp lại, Khúc Du nép qua một bên chợt cảm thấy không thích hợp.

Nàng ở sâu trong nội tâm có một loại phiền não cảm, lúc ban đầu nàng cho là cùng Mạc Vô Kỵ có quan hệ. Một canh giờ sau đó, nàng liền cảm thụ được điều đó cùng Mạc Vô Kỵ không có quan hệ, là một loại cảm giác nguy cơ sinh tử.

Loại cảm giác này rất kỳ quái, thật giống như địa phương nàng náu thân sắp tự bạo đồng dạng, hay hoặc là địa phương nàng náu thân này biến thành nhà tù tư nhân của người khác.

- Mạc đại ca...

Khúc Du rốt cục nhịn không được cắt đứt Mạc Vô Kỵ cùng Sầm Thư Âm đang phê, quên mất ngoại vật.

Mạc Vô Kỵ giật mình tỉnh lại, lập tức liền buông lỏng ra Sầm Thư Âm, lúng túng nói:

- Khúc Du, cám ơn ngươi những năm gần đây làm bạn bên Thư Âm.

Khúc Du sắc mặt trắng nhợt, nàng hoàn toàn hiểu một việc, đó chính là Mạc Vô Kỵ đối với nàng là thật không có bất kỳ ý nghĩ gì.

- A... Khúc Du tỷ...

Sầm Thư Âm rốt cục tỉnh táo lại, bất chấp nàng vẫn như cũ nắm chặt tay Mạc Vô Kỵ, nàng lại biết tại trước mặt Khúc Du cùng Mạc Vô Kỵ như vậy là không tốt.

- Mạc đại ca, ta cuối cùng là cảm giác được nơi này có chút cổ quái, dường như sắp nổ tung đồng dạng, lại giống như sắp đổi thành người khác nhà tù, không phải là, là hình như là bị người luyện hóa...

Khúc Du rốt cục hiểu ra đến, biến thành nhà tù của người khác, không phải là cũng bị người khác luyện hóa sao?

Mạc Vô Kỵ cũng vậy bình tĩnh lại, không đợi Khúc Du đem lời nói cho xong, sắc mặt của hắn liền có chút khó coi nói:

- Ngươi nói không sai, người này đã đến. Nơi này thật là hắn bố trí tới, hắn chỉ chờ ta tiến đến, sau đó muốn tiêu diệt ta.

Vừa mới lúc tiến vào, Mạc Vô Kỵ còn không có cảm thụ được khí tức người khác luyện hóa phương không gian này. Hiện tại hắn hoàn toàn cảm nhận được, là thật có người đang luyện hóa một phương Hỗn Độn khốn trận này. Hơn nữa luyện hóa đều không sai biệt lắm, đã sắp hoàn thành.

Không cần phải nói cũng biết người luyện hóa cái chỗ này là Lạc, một khi Lạc đem nơi này hoàn toàn luyện hóa, vậy hắn lợi hại hơn nữa cũng trốn không thoát khỏi lòng bàn tay của Lạc.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1226: Chi Thứ Bảy - Quy Phàm

- Vậy làm sao bây giờ?

Khúc Du trên mặt màu trắng rút đi một phần.

- Vô luận có đúng hay không có thể rời khỏi, chúng ta bây giờ cũng vậy nhất định phải đi.

Mạc Vô Kỵ vừa mới nói xong câu đó, Hỗn Độn hộ trận này liền phát ra từng trận ông ông nổ vang chi âm. Từng đạo xa lạ đạo vận khí tức bắt đầu chảy vào, lúc này không muốn nói là Khúc Du, chính là Sầm Thư Âm cũng vậy cảm nhận được một loại nguy cơ tử vong.

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên một quyền đánh về phía chính bản thân Phàm Nhân Kích vị trí, không gian bộc phát ra từng trận rung động, thế nhưng là một phương không gian này cũng là vẫn không nhúc nhích.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, ý nghĩ của hắn cũng không có thành công.

Vốn hắn đem Phàm Nhân Kích đặt ở lối vào một phương Hỗn Độn khốn trận này, chuẩn bị chờ câu thông đến Phàm Nhân Kích, mượn uy lực Phàm Nhân Kích xé mở khốn trận. Hiện tại hắn căn bản là không cách nào bổ ra nơi này nửa điểm, làm sao câu thông cùng Phàm Nhân Kích.

Mở linh nhãn nhìn sang, Mạc Vô Kỵ có thể rõ ràng thấy trong Hỗn Độn khốn trận này đích xác đạo văn đang biến huyễn. Dùng trong mắt của hắn, há có thể không biết những thứ này đạo văn là dần dần bị người

luyện hóa hết. Chỉ cần chờ một phương không gian này hết thảy đạo văn đều bị người khác luyện hóa, hắn liền không còn bỏ chạy cơ hội.

Sầm Thư Âm cùng Khúc Du thực lực quá yếu, không muốn nói hỗ trợ, tại đây trong Hỗn Độn khốn trận kia toàn lực xuất thủ, cũng không cách nào lay động nửa phần.

- Thư Âm, Khúc Du, một khi nơi này xuất hiện vết nứt, các ngươi nhất định phải đối với ta rộng mở tâm thần, để cho ta đưa bọn ngươi đi.

Mạc Vô Kỵ chuẩn bị dùng Thất Giới Chỉ liên tiếp oanh kích Hỗn Độn này khốn trận, chỉ muốn (phải) Hỗn Độn này khốn trận bị hắn đánh vỡ ra một tia vết nứt, hắn liền có thể câu thông Phàm Nhân giới, đem Sầm Thư Âm cùng Khúc Du đưa đi.

Chỉ có đem Sầm Thư Âm cùng Khúc Du đưa đi, hắn mới có thể toàn lực xuất thủ đối với Lạc này.

- Ân, chúng ta biết.

Sầm Thư Âm thời khắc này tâm tư toàn bộ tại trên người Mạc Vô Kỵ, nàng chỉ hận chính bản thân tu vi còn kém một chút, nếu mà nàng bây giờ là Chuẩn Thánh, nói không chừng còn có thể bang trợ Mạc Vô Kỵ một phần.

Nàng không biết là, coi như là nàng là Chuẩn Thánh, hiện tại cũng không giúp được Mạc Vô Kỵ.

Tại dặn dò hai người Sầm Thư Âm cùng Khúc Du về sau, Mạc Vô Kỵ điên cuồng thi triển Thất Giới Chỉ.

Ngoại trừ thứ bảy chỉ Quy Phàm Mạc Vô Kỵ không cách nào lĩnh ngộ ra, 6 chỉ còn lại Mạc Vô Kỵ lật qua lật lại thi triển mấy lần. Thế nhưng là vô luận hắn đơn độc thi triển một chỉ bên trong Thất Giới Chỉ, hoặc là liên tục thi triển 6 chỉ, đối với Hỗn Độn khốn trận này đều vô dụng.

Mấy tháng thời gian trôi qua, Mạc Vô Kỵ ngoại trừ dùng các loại thần thông, hắn còn lợi dụng tự bạo các loại công kích trận thủ đoạn. Nhưng mà Hỗn Độn không gian này, cũng chỉ là bị hắn oanh rung động mà thôi, không có dấu hiệu vỡ ra chút nào.

Cảm thụ được Mạc Vô Kỵ lo lắng, Sầm Thư Âm chủ động đi tới bên người Mạc Vô Kỵ, ôm lấy tay Mạc Vô Kỵ nói:

- Vô Kỵ, nếu mà thiên ý không cho chúng ta đi ra ngoài, chúng ta ở trong nơi này làm phu thê sao?. Coi như là làm phu thê một ngày, cũng tốt rất nhiều so với cách xa vũ trụ hư không mấy vạn năm không gặp.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ run lên, hắn đình chỉ tiếp tục khắc trận văn, hắn chợt nhớ tới thời điểm thật xa xưa, hắn và Hạ Nhược Nhân rúc vào bên bờ ruộng, lắng lặng nghe tiếng côn trùng kêu ngày mùa hè.

Khi đó với hắn mà nói, hết thảy đều là thứ yếu, hắn chỉ cần trước mắt an tĩnh cùng ấm áp. Hắn liền nghĩ tới Văn Hiểu Kỳ, tại thời điểm hắn vai kề vai Hạ Nhược Nhân, nữ hài kia trong xương cốt đều yêu lấy hắn, hắn là một người len lén núp ở phía xa nhìn hắn, trong lòng suy nghĩ, nếu như có thể cùng với hắn, cho dù là một ngày cũng đã thỏa mãn.

Hắn trước đây đã nghĩ tới, nếu mà cùng Thư Âm gần nhau cùng một chỗ, trong thời gian ngắn đâu đủ? Cho nên hắn yêu cầu không ngừng tu luyện, không ngừng tăng thọ nguyên, tốt nhất là vĩnh viễn có thể cùng một chỗ.

Hắn mở linh nhãn, một phương này không gian rất rõ ràng cũng bị triệt để luyện hóa, tối đa chỉ cần một hai ngày thời gian, ít nhất nói không chừng sau một khắc cũng sẽ bị luyện hóa.

Thời gian ngắn như vậy, hắn coi như là đem hết toàn lực, cũng không cách nào mở ra cái khốn trận này đi ra ngoài.

Đã như vậy, hắn vì sao còn phải lãng phí thời gian? Vì sao không sẽ lại đem một chút thời gian còn dư lại kia dành cho Thư Âm?

Chính như Thư Âm nói, nếu không có khả năng vĩnh viễn cùng một chỗ, dù cho hai người cùng một chỗ hưởng thụ nửa ngày an tĩnh này còn tốt hơn mấy vạn năm chờ đợi.

Mạc Vô Kỵ tâm tư rộng mở trong sáng hẳn lên, hắn đình chỉ khắc trận văn, kéo tay Thư Âm, trong lòng dĩ nhiên triệt để bình tĩnh trở lại.

- Vô Kỵ, ta có chút hối hận.

Sầm Thư Âm đẩy mạnh Mạc Vô Kỵ ngồi dưới đất, thanh âm thật giống như đến từ xa vời, mang theo một tia nỉ non.

- Hối hận cái gì?

- Tại thời điểm Thất Lạc Đại Lục, ta hối hận trước đây cùng ngươi tách ra, khi đó ta phải cùng ngươi cùng nhau lang bạt, làm một cái tán tu...

- Khi đó chúng ta còn chưa trưởng thành đây nè.

- Nếu mà khi đó chúng ta … ấy ấy… ở cùng một chỗ, có lẽ con của chúng ta đều đã lớn...

- Thư Âm, là do ta chấp nhất, kỳ thực như một phàm nhân đồng dạng cùng một chỗ ngắn ngủi vài thập niên, chưa hẳn là không hạnh phúc. Thua thiệt ta tu luyện Phàm Nhân Đạo, thậm chí ngay cả cái này cũng không có khám phá ra, lãng phí thời gian mấy tháng đi công kích Hỗn Độn khốn trận này....

- Ân...

Sầm Thư Âm lại cũng không muốn nhiều lời một chữ nào nữa, giờ khắc này, tựa vào Mạc Vô Kỵ trong lòng đối với nàng mà nói chính là chuyện hạnh phúc nhất.

- Răng rắc!

Tại Mạc Vô Kỵ nói ra câu nói này đồng thời, bên trong đạo vận quy tắc của hắn thật giống như có cái gì bị đánh vỡ đồng dạng, rộng mở trong sáng hắn lên.

Thần niệm của hắn cư nhiên trực tiếp xông phá một phương này Hỗn Độn khốn trận không gian, rơi vào trong vũ trụ mênh mông vô biên.

- Ta đã hiểu!

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên đứng lên, hắn cầm lấy tay Sầm Thư Âm, trở tay chính là một chỉ đánh ra.

Thất Giới Chỉ chỉ thứ bảy, Quy Phàm!

Từng đạo sóng gợn đạo vận bị một chỉ đánh ra, một chỉ thật giống như đánh ra lực lượng bàng bạc mạnh nhất trong toàn bộ vũ trụ, nhưng lại như một chỉ rất tầm thường trong toàn bộ vũ trụ.

Trong vũ trụ có giới vực chi phân, có phân chia cao thấp, chỉ là bởi vì hắn còn không có triệt để đạt được cái cảnh giới kia. Một khi chờ hắn đạt tới cái cảnh giới kia, tất cả tại trong mắt hắn, tựa cùng phàm tục không có bất kỳ khác nhau gì.

Hỗn Độn khốn trận, đó bất quá là nhằm vào đồng dạng tu sĩ Hỗn Độn khốn trận. Nếu mà vượt qua tầng thứ này, Hỗn Độn khốn trận cũng sẽ không gọi là Hỗn Độn khốn trận.

- Rắc!

Mạc Vô Kỵ oanh kích mấy tháng cũng không có đánh vỡ ra nửa điểm Hỗn Độn khốn trận, tại đây dưới một chỉ bị xé ra một đạo khe nứt.

Mạc Vô Kỵ nhìn thấy Phàm Nhân Kíchcủa hắn.

...

- Ha ha! Đã luyện hóa xong, mọi người cùng nhau động thủ...A đù… Không tốt...

Lạc vừa mới lên tiếng mọi người cùng nhau động thủ, cư nhiên phát hiện hắn luyện hóa Hỗn Độn khốn trận xuất hiện một đạo khe nứt.

Một thanh trường kích mang theo ngập trời sát mang từ hư không điên cuồng đập xuống, giống như muốn sẽ đem toàn bộ vũ trụ xé mở làm hai nửa.

- Ầm! Rắc rắc rắc!

Toàn bộ vũ trụ thật giống như thực sự bị xé ra đồng dạng, xuất hiện một cái vết nứt kinh khủng cực nhỏ.

- Mọi người cùng nhau động thủ!

Lạc gầm lên giận dữ, Tạo Hóa Kiếm biến thành nghìn vạn trượng kiếm quang, cuốn về phía Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân Kích mang.

- Mạc đại ca, ta cũng cảm giác được vũ trụ đang run rẩy đồng dạng, dường như hết thảy đều sẽ hủy diệt rơi.

Cùng sau lưng Mạc Vô Kỵ, sắc mặt Khúc Du có chút trắng bệch nói.

- Nhanh chóng đi vào...

Mạc Vô Kỵ nói mấy chữ, liền giơ tay lên đem Khúc Du cùng Sầm Thư Âm đưa vào Phàm Nhân Giới. Loại đẳng cấp chiến đấu này, các nàng căn bản là không thể giúp bất luận cái gì. Nơi này tới rồi hơn một trăm cường giả, tu vi yếu nhất cũng là Chuẩn Thánh thực lực.

Hắn đồng dạng cảm nhận được Khúc Du nói, nơi này là hư không không sai, thế nhưng là hắn cảm giác được hư không đang hội niết, hết thảy đều trở nên bất ổn hắn lên.

Tiếng nổ tung vũ trụ trong vắt vang lên, Tạo Hóa Kiếm cùng Phàm Nhân Kích bắn ra đạo mang bốn phía.

Khi những thứ này quang mang bốn phía tại trong vũ trụ xé rách ra một đạo lại một đạo rất nhỏ khe nứt thời điểm, trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, hắn biết cái gì là diệt thế Lượng Kiếp, cũng biết diệt thế Lượng Kiếp đã thật sự tới rồi.

Bao gồm vũ trụ hư không đều ở đây đang hội niết, tất cả giới diện sẽ tuyệt không có khả năng tồn tại. Quả nhiên khi thần niệm của hắn thẩm thấu đi ra, tại đây trong hư không hội niết không còn có nửa phần ngăn cản, hắn rõ ràng nhìn thấy từng cái lại một cái tu chân tinh cầu hội niết. Vô số tu sĩ rơi vào trong hư không, nhưng hư không cũng đang hội niết, một khi chờ hư không cũng vậy hội niết triệt để, tu sĩ rơi tại trong hư không cũng sẽ triệt để tan biến theo.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ lạnh lẽo, đây là diệt thế Lượng Kiếp? Đây quả thực là hủy diệt tất cả a, ngay cả vũ trụ đều hội niết cả, còn có cái gì tồn tại?

- Diệt thế Lượng Kiếp tới rồi, mọi người thừa dịp trước khi vũ trụ hủy diệt giết chết hắn, trên người của hắn mỗi một món Tạo Hóa bảo vật đều có thể để cho mọi người sống sót tại bên trong diệt thế Lượng Kiếp. Chỉ cần chúng ta đợi thêm hàng tỉ năm sau, lại là một cái Hỗn Độn mới sinh ra...

Lạc điên cuồng hét lên, Tạo Hóa Kiếm hóa thành hàng tỉ kiếm khí, bắt đầu cắn nuốt lĩnh vực của Mạc Vô Kỵ.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ bỗng sợ hãi, Lạc so với đám người Thái Loan cường hãn đâu chỉ hơn vài lần? Lẽ nào Lạc đã bước ra Thánh Nhân cảnh, đi tới đẳng cấp bên trên Thánh Nhân?

Chỉ là giờ khắc này không tới phiên hắn suy nghĩ nhiều nữa, bao gồm La Hư, Thái Loan, Thanh Nguyên, Đề Phật, Hành Tộ, Viễn Yết ở bên trong, sáu gã tương đương với Thánh Nhân cường giả vây công hắn, còn

có một tên Lạc vượt xa Thánh Nhân chủ đạo. Cái này cũng chưa tính, trên trăm cường giả Chuẩn Thánh hoặc là Hợp Thần viên mãn ở ngoại vi công kích hắn.

Trong lúc nhất thời vô số thần thông Đạo tắc cuốn về phía Mạc Vô Kỵ, vô số pháp bảo đánh về phía Mạc Vô Kỵ. Vô số lĩnh vực Đạo tắc, đem một phương hư không này chồng lên so với giới vực kiên cố nhất còn bền vững hơn.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1227: Ác Chiến Dưới Lượng Kiếp

Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân Đạo mạnh hơn nữa, lĩnh vực dù lại kiên cố, tại dưới nhiều cường giả vây công như vậy, cũng lâm vào khốn cảnh. Lĩnh vực của hắn bắt đầu xuất hiện vết nứt, từng đạo thần thông quang mang đi qua vết nứt đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, mang theo một mũi lại một mũi huyết vụ.

Đây là Mạc Vô Kỵ đã thánh thể, nếu không, hắn nói không chừng đã bị xé rách thành thành mảnh nhỏ.

- Ha ha! Mạc Vô Kỵ, ngươi cũng có ngày hôm nay sao!

Xa xa một cái thanh âm cuồng tiếu truyền đến, đi theo sát khí ngập trời hóa thành lôi quang nghiền ép xuống.

- Lôi Hồng Cát!

Trong lòng Mạc Vô Kỵ trầm xuống, Lôi Hồng Cát khí thế như hồng thủy, tuyệt đối đã vượt qua Chuẩn Thánh đẳng cấp.

Hiển nhiên là bởi vì diệt thế Lượng Kiếp đến, vũ trụ tất cả giới vực cùng vị diện bắt đầu vỡ nát, Lôi Hồng Cát thần niệm dễ dàng liền quét tới hắn bên này.

Nếu mà không phải là có Lạc mang theo sáu gã Thánh Nhân, trên trăm Chuẩn Thánh kiềm chế hắn, Lôi Hồng Cát hắn còn thật không có để vào mắt.

- Ầm!

Một đạo lôi hồ màu đỏ sậm quy mô như cối xay ầm xuống, khí tức tử vong trực tiếp bao phủ lại Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ lúc này đâu còn nhớ được động tác của mình sẽ gia tốc diệt thế Lượng Kiếp vỡ nát? Thần nguyên huy động bên trong, tay hắn quyết càng là điên cuồng cuồn cuộn nổi lên vô số quy tắc đạo vận.

Một đạo hủy diệt thủ ấn đánh ra tại trong vỡ nát vũ trụ hỗn loạn, Đại Hủy Diệt Thuật. Cũng trong lúc đó, Phàm Nhân Kích đánh ra một cái thiên vạn trượng kích mang tàn hố.

Vô số lĩnh vực điệp cộng lại vỡ vụn, vô số pháp bảo quang mang nổ tung.

Minh Nhạc thần đế vốn căn bản cũng không có đem Mạc Vô Kỵ nhìn ở trong mắt, thời khắc này trong mắt là lộ ra sợ hãi cực độ.

Hắn rốt cuộc hiểu rõ trước đây ánh mắt Lạc vì sao nhìn hắn thật giống như nhìn kẻ ngu dại, Mạc Vô Kỵ so với trước đây cường hãn đâu chỉ gấp trăm ngàn lần?

Đại Hủy Diệt Thuật đạo vận khí tức nghiền ép đến, hắn không muốn nói dùng Đinh Đầu Thư mưa tên bị thương nặng Mạc Vô Kỵ, giờ khắc này hắn ngay cả cơ hội hoàn thủ cũng không có. Đinh Đầu Thư mưa tên còn không có hoàn toàn mở ra, hủy diệt đạo vận liền trực tiếp đem hắn xé nát.

Hắn trước khi chết rõ ràng thấy Lạc nhàn nhạt quét mắt nhìn hắn một cái, rất hiển nhiên Lạc có thể cứu hắn, bất quá người ta căn bản cũng không có bất kỳ ý muốn gì cứu hắn.

- Ầm!

Phàm Nhân Kích mang cùng lôi hồ màu đỏ sậm đánh vào cùng một chỗ, trực tiếp lột đi 99% quy mô lôi hồ to như cối xay. Nhưng mà vậy

đạo lôi hồ chỉ có lớn bằng ngón cái, vẫn là vượt qua lĩnh vực Mạc Vô Kỵ sớm đã tàn phá, đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ.

- Bành!

Huyết vụ nổ tung, những huyết vụ này chẳng những có mười mấy tên Chuẩn Thánh cùng Hợp Thần tu sĩ hóa thành bột mịn huyết vụ, còn có vai Mạc Vô Kỵ bị lôi hồ lột bỏ hơn phân nửa huyết vụ.

Bất chấp một đạo Đại Hủy Diệt Thuật thần thông của Mạc Vô Kỵ liền giết chết mười mấy tên Chuẩn Thánh cùng hầu như hết thảy Hợp Thần cường giả, người còn lại vẫn không có ai dám chạy trốn. Vũ trụ còn đang vỡ nát, lúc này trong lòng mọi người đều là khủng hoảng.

Trong lòng mọi người đều phi thường rõ ràng, chạy trốn đó là một con đường chết. Lần này diệt thế Lượng Kiếp là vũ trụ vỡ nát, nếu mà liên thủ giết Mạc Vô Kỵ, nói không chừng còn có thể đầu nhập vào một cái Thánh Nhân, tiến vào trong Thánh Nhân Tạo Hóa pháp bảo. Lúc này đơn độc chạy trốn, cũng chỉ có thể đi theo vũ trụ hư không cùng nhau vỡ nát mà thôi.

Mạc Vô Kỵ hiểu càng rõ hơn, đừng xem hắn vừa rồi giết hơn mười Chuẩn Thánh cùng hết thảy Hợp Thần, trên thực tế thực lực của đối phương chẳng những không có yếu bớt, trái lại mạnh hơn, bởi vì đã tới thêm một tên Lôi Hồng Cát.

Bảy tên cường giả tương đương với Thánh Nhân, thêm cả Lạc tu vi xa xa vượt lên đầu, liên thủ đem toàn bộ không gian phong tỏa lại, Mạc Vô Kỵ lúc này căn bản là đi không xong.

Trên thực tế dù Mạc Vô Kỵ có thể rời khỏi, hắn cũng không thể đi.

Diệt thế Lượng Kiếp đến, mỗi một khắc đi qua, đều có vô số người vẫn lạc, tinh cầu vỡ nát đếm không hết, tảng lớn hư không niết hóa. Tại dưới diệt thế Lượng Kiếp cả hư không đều vỡ nát, trừ Phàm Nhân Giới

của hắn ra, căn bản cũng không có địa phương nào có thể đi. Về phần Phàm Nhân Giới, hắn càng là không dám đi.

- Ngươi rất tốt a, cư nhiên dung hợp được một đạo Hỗn Độn lôi tắc.

Lạc ánh mắt rơi vào trên người Lôi Hồng Cát, thực lực của Lôi Hồng Cát tuyệt đối mạnh hơn so với mấy người còn lại. Đã có Lôi Hồng Cát xuất thủ, Mạc Vô Kỵ càng là không có cơ hội bỏ chạy.

Lôi Hồng Cát cũng không nhận ra Lạc, bất quá hắn cảm giác được, Lạc so với hắn còn mạnh hơn. Tuy rằng hắn cũng biết, hắn và Lạc mục tiêu là đồng nhất, chính là cướp đoạt đồ đạc trên người Mạc Vô Kỵ, hắn cũng rất rõ ràng, hiện tại không liên thủ, căn bản là chơi không lại Mạc Vô Kỵ.

Chờ giết chết Mạc Vô Kỵ về sau, dùng hắn Đại Lôi Đình Thuật, tuyệt đối có thể cướp được đồ tốt nhất.

- Người này táng tận thiên lương, thế hệ chúng ta tại trong vũ trụ, tự nhiên phải đồng loạt ra tay.

Lôi Hồng Cát lẫm liệt nói, đang khi nói chuyện, lôi tắc lĩnh vực của hắn càng là tăng vọt cũng không chỉ gấp đôi. Có thể thấy được lúc trước, hắn còn không dùng toàn lực.

- Tốt, mọi người dùng lĩnh vực cùng nhau nghiền ép, coi như là áp cũng phải đem hắn đè chết.

Lạc cười ha ha một tiếng, Tạo Hóa Kiếm vực càng là biến thành vô cùng vô tận kiếm khí sát thế sẽ lại đem lĩnh vực của Mạc Vô Kỵ xé rách ra một đạo lại một đạo vết nứt.

- Chuyện tốt như vậy há có thể thiếu đi phần của ta Thái Sử Tiêu sao!

Lại là một thanh âm từ hư không truyền đến, trong vũ trụ vỡ nát không còn có bất cứ chuyện gì, vật gì có thể ẩn dấu.

Một người thiếu niên áo xanh còn chưa tới, đã đánh ra hơn mười đạo thần niệm tiễn ý.

Nếu như không có tám gã cường giả cùng mình cầm cự, chỉ là một Thái Sử Tiêu, Mạc Vô Kỵ thật đúng là không thèm để ý. Đáng tiếc là, hiện tại hắn căn bản là vô lực ứng phó thêm nửa phần oanh kích từ ngoài vào.

Dù cho hắn bản thân có to lớn thức hải, trong thức hải bản thân có màu tím hồ lớn, tại dưới hơn mười đạo thần niệm tiễn ý, vẫn là nhịn không được phun ra mấy đạo máu tươi, Phàm Nhân lĩnh vực lần nữa nứt ra hơn mười đạo vết rạn.

- Tốt, người này táng tận thiên lương, hấp diêm con gái nhà lành,… đắc tội quá nhiều người, hôm nay diệt thế Lượng Kiếp đến, hắn rốt cục phải trả giá, ha ha ha ha...

La Hư cười ha ha, chỉ là trong lòng hắn không có nửa phần ý cười, hắn đang chờ thời điểm Mạc Vô Kỵ vỡ nát, cướp đi bảo vật tốt nhất.

- Tốt lắm, Thái Sử đạo hữu mau tới.

Lạc giống nhau là cười ha ha, trên mặt hắn tràn đầy mừng rỡ cùng chân thành. Nhưng trong lòng hắn đã đem Thái Sử Tiêu nhìn thành một người chết, người này lại dám dung hợp Vũ Trụ Đạo Tắc của hắn thành thánh, quả thực không biết sống chết.

Bất quá bây giờ hắn không có thời gian cùng người này tính toán, chờ giết chết Mạc Vô Kỵ về sau, hắn sẽ chậm chậm đến bào chế cái con kiến hôi này. Một Thánh Nhân ngay cả vũ trụ quy tắc cũng không có triệt để dung hợp, tại trong mắt hắn còn thật cùng con kiến hôi không có bao nhiêu khác nhau.

- Đương nhiên, người này cướp đoạt đi Hư Không Niết Bàn Căn cùng một bộ công pháp ta giấu kín, ta vẫn đang tìm người này, ngày hôm nay rốt cục bị bản thánh tìm được...

Thái Sử Tiêu đang khi nói chuyện, ra tay thì nửa điểm không chậm, thần thông đồng thời đánh về phía Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ vốn là có chút lung lay sắp đổ, thêm một Thái Sử Tiêu nữa, lĩnh vực của hắn lần nữa vỡ ra mấy đạo, ầm ầm sắp mở ra.

Lĩnh vực vừa mở ra, mấy đạo thần thông quang mang liền đánh vào trên người của hắn, lần nữa cuốn đi từng đạo máu tươi.

Trong lòng Mạc Vô Kỵ thở dài, hắn biết mình tuyệt đối không kiên trì thêm được bao lâu.

Coi như là muốn chết, hắn trước khi chết cũng phải kéo theo mấy cái đệm lưng. Thần niệm của Mạc Vô Kỵ xuyên thấu vô số vỡ nát giới diện, khi hắn thấy Yên Nhi tại trong hư không vỡ nát điên cuồng nhằm phía hắn thì, toàn bộ trái tim hắn đều run rẩy.

Hắn khẳng định Yên Nhi đã lần nữa khôi phục ký ức, chính là bởi vì Yên Nhi khôi phục ký ức, lúc này mới điên cuồng liều mạng nhằm phía hắn.

- Đừng mạnh mẽ đến.

Mạc Vô Kỵ điên cuồng hét lên, vũ trụ đang điên cuồng vỡ nát, một khi Yên Nhi bị quấn vào vũ trụ hội niết, nàng sẽ chỉ hóa thành một phần tử của vỡ nát vũ trụ.

- PHỐC!

Lĩnh vực của Mạc Vô Kỵ đã vỡ vụn, hiện tại hắn mới phân thần ra một chút, Lạc Tạo Hóa Kiếm khí liền xuyên qua ngực của hắn, nổ tung ra một đoàn huyết hoa.

Mạc Vô Kỵ lửa giận ngút trời, Phàm Nhân Kích kích mang hầu như bao trùm cả vũ trụ, bổ về phía Lạc. Phàm Nhân Giới Vũ Trụ Đạo Tắc được hắn mượn dùng, cùng lĩnh vực của hắn dung hợp làm một.

- Đcm! Không biết xấu hổ, nhiều người khi dễ một người sao? Ta Thiên Ngân tới rồi, anh em đâu, lên!

Thanh âm của Thiên Ngân truyền ra, đi theo hắn là một đạo thần thông trực tiếp đánh về phía trước. Ở ngoại vi hơn mười Chuẩn Thánh cùng Hợp Thần tu sĩ, tại dưới Thiên Ngân thần thông, chết nhăn răng hơn phân nửa.

Tiếp theo Thiên Địa Lô to lớn như ngọn núi vậy ầm ầm hạ xuống!

- Đương nhiên phải lên rồi!

Thanh âm của Hoán Đề đúng lúc theo tới, Chư Thần Tháp mang theo vỡ nát vũ trụ hư không khí tức cũng đã đập xuống.

Hắn đã tìm được Chư Thần Tháp, thành thánh sau đó lập tức cùng Thiên Ngân liên hợp một chỗ chạy tới.

- Còn có ta Thông Minh! Có dũng khí vây công huynh đệ của Thông Minh ta, xem đại kiếm của ta đây!

Thông Minh tuy rằng không phải là Thần vị Thánh Nhân, lúc này thực lực của hắn cũng sẽ không yếu bao nhiêu so với Hành Tộ.

- Ta Cổ Bình Nhâm...

- Ta Cổ Vĩnh Tiêu...

- Còn có ta Hồng Liên!

Thanh âm thanh thúy của Thanh Y Thánh Cô vang lên, là một đóa Hồng Liên thật lớn diện tích mấy trăm vạn trượng nghiền ép xuống.

- Ha ha, Mạc huynh đệ, ta tới rồi!

Nguyên Chấn Nhất người còn chưa tới, quả đấm khổng lồ của hắn đã đánh xuống.

Võ đạo của hắn đã thành, lúc này vũ trụ vỡ nát, hắn lập tức đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ trong hư không ác đấu. Mạc Vô Kỵ đánh nhau, há có thể thiếu đi hắn Nguyên Chấn Nhất?

Diệt thế Lượng Kiếp đến, toàn bộ vũ trụ đều vỡ nát. Trong vũ trụ không còn có bất kỳ sự ngăn trở nào, mười mấy tên cường giả đỉnh cấp vây công Mạc Vô Kỵ, chỉ cần hơi có chút tu vi, đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

Áp lực trên người Mạc Vô Kỵ đột nhiên nhẹ đi một chút, lúc này Phàm Nhân Kích kích mang Đạo tắc trong tay hắn càng là cường thịnh, tại trong vũ trụ vỡ nát, thật giống như một mặt trời chói chang từ trong vũ trụ hư không tàn phá bể nát giáng xuống.

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1228: Trường Hà Lạc Nhật Viên

Vũ trụ duy trì liên tục niết hóa, hư không không như trước nữa là chỗ có thể tùy ý tránh né. Tại dưới kích mang của Mạc Vô Kỵ như tà dương vỡ vụn vậy đánh ra, từng tên cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh bị xé nát.

Từng cái thế giới Chuẩn Thánh bị Mạc Vô Kỵ trực tiếp bắt mở ra, bảo vật trên thế giới của những Chuẩn Thánh tất cả đều bị Mạc Vô Kỵ ném vào Phàm Nhân Giới.

Trước hắn không có giúp đỡ, một người xuất thủ đều khó khăn, chỉ có thể phòng ngự. Hiện tại tới rồi đông đảo giúp đỡ, Mạc Vô Kỵ đã hoàn toàn buông lỏng, cũng có thời gian đem đồ đạc trong những Tiểu Thế Giới cuốn đi.

Lúc này hắn động thủ nửa điểm cũng không nể tình, hắn muốn đánh nhanh thắng nhanh đi đón Yên Nhi. Bởi vì đám người Thanh Y Thánh Cô đến hỗ trợ, Mạc Vô Kỵ sớm đã có thể thong dong rời đi, thế nhưng là Mạc Vô Kỵ không dám đi.

Những người này đều là đến giúp hắn, nếu mà hắn vừa đi, đám người Thiên Ngân trên cơ bản không có cơ hội sống sót. Hắn muốn đi cứu Yên Nhi, nhất định phải giết chết những người này.

Thái Loan cùng La Hư, Đề Phật, Thanh Nguyên bốn gã Thánh Nhân sớm bị Thiên Ngân, Hoán Đề, Thanh Nguyên cùng Nguyên Chấn Nhất ngăn cản.

Hành Tộ thực lực vốn mạnh hơn so với Thông Minh, đáng tiếc là, hắn căn bản cũng không có toàn lực xuất thủ, chỉ là cùng Thông Minh

cầm cự được. Nếu mà lực lượng giúp đỡ Mạc Vô Kỵ chưa có tới, Hành Tộ nhất định sẽ toàn lực xuất thủ, giết chết Mạc Vô Kỵ rồi lại nói. Hiện tại đám giúp đỡ Mạc Vô Kỵ tới rồi, hơn nữa mỗi một kẻ đều là cường giả cảnh giới Thánh Nhân, hắn Hành Tộ cũng không muốn đắc tội Mạc Vô Kỵ vào chỗ chết.

Chí ít hắn tới nơi này là bị bức bách, cũng không phải cùng đám người La Hư đồng dạng muốn ám toán Mạc Vô Kỵ, cướp đoạt đồ đạc của Mạc Vô Kỵ.

Cổ Bình Nhâm cùng Cổ Vĩnh Tiêu mới vừa muốn tới đây trợ giúp Mạc Vô Kỵ, đã bị Lôi Hồng Cát tung ra khắp trời lôi hồ ngăn trở.

Lạc thấy dưới Mạc Vô Kỵ Phàm Nhân Giới trường kích, hơn mười Thần vị Chuẩn Thánh tất cả đều bị giết, cũng chính là cuồng nộ. Tạo Hóa Kiếm bộc phát ra một đạo trường kiếm khí chỉ hơn mười trượng tấn công hướng về phía Mạc Vô Kỵ.

Thoạt nhìn Tạo Hóa Kiếm khí yếu bớt, thế nhưng hơn mười trượng trường kiếm khí dường như nén toàn bộ vũ trụ sát thế, so với trước đây nghìn vạn trượng kiếm khí sát khí càng sâu hơn.

Ngày hôm nay một màn này hắn sớm đã tính toán xong xuôi, hắn còn không có tính toán Lôi Hồng Cát cùng Thái Sử Tiêu hỗ trợ.

Theo lý thuyết Lôi Hồng Cát cùng Thái Sử Tiêu đến, càng là tăng lên phần thắng của hắn. Trên thực tế là, người bên phía Mạc Vô Kỵ càng nhiều hơn. Đó cũng không phải chủ yếu nhất, chủ yếu nhất là thực lực của Mạc Vô Kỵ xa xa vượt ra khỏi hắn đánh giá.

- Không!!!!

Mạc Vô Kỵ tàn kích quang mang triệt để tán loạn ra, hóa thành toái mang. Thế nhưng là một đạo Tạo Hóa Kiếm khí chỉ có mấy trượng của Lạc này chỉ bị Phàm Nhân Kích mang chặt đứt một đoạn nhỏ, vẫn như cũ cuồn cuộn nổi lên bàng bạc vô biên sát khí khí tức cuốn tới.

Tại đây dưới đạo Tạo Hóa Kiếm khí, Lạc càng là một tiếng thét dài, thật giống như trong vũ trụ thần linh đồng dạng, dùng thái độ bao quát bao lấy mênh mông kiếm ý đi nghiền ép Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ hừ lạnh một tiếng, Lạc đích thật là mạnh, bất quá nếu muốn nghiền ép hắn, còn kém xa.

Trường kích bị Mạc Vô Kỵ lần nữa tế xuất một đạo kích mang, đồng thời Mạc Vô Kỵ đã một chỉ điểm ra, Thất Giới Chỉ chỉ thứ bảy Quy Phàm.

Lạc biết cây trường kích của Mạc Vô Kỵ lợi hại, là bảo vật có thể cùng Tạo Hóa Kiếm của hắn liều mạng, tuyệt đối sẽ không kém so với Tạo Hóa Kiếm.

Mạc Vô Kỵ trường kích họa xuất kích mang, Lạc còn tưởng rằng là đánh về phía hắn. Lập tức hắn liền thấy rõ ràng, Mạc Vô Kỵ đạo trường kích kích mang cũng không phải đánh về phía hắn, mà là đánh về phía Thái Sử Tiêu.

Chỉ cần có thể làm bị thương nặng Mạc Vô Kỵ, Thái Sử Tiêu chết sống Lạc không chút nào để ở trong lòng.

- Ầm!

Quy Phàm chỉ điểm ra nhìn như tầm thường, khi cùng đạo Tạo Hóa Kiếm khí mênh mông đến mức tận cùng của Đậu Phộng đánh vào cùng một chỗ, đại hạo đại đạo khí tức nổ tung, vô số Đạo tắc vỡ vụn, vốn là vũ trụ đã niết hóa vào giờ khắc này càng là tăng nhanh tốc độ niết hóa.

Tạo Hóa Kiếm khí dưới Quy phàm Đạo tắc, không ngừng bị nén. Từ hơn mười trượng đến mấy trượng rồi đến vài thước, sau cùng trực tiếp bị Quy Phàm chỉ đánh vào giữa Tạo Hóa Kiếm. Thật giống như một người muốn từ trong nước nhô ra, có người dùng bàn tay to đè một cái, đem người này lần nữa áp vào trong nước.

Lạc ủy khuất không dứt, vốn hắn là cần đạo Tạo Hóa Kiếm khí cực hạn này nghiền ép Mạc Vô Kỵ, để cho hết thảy Thánh Nhân đều thấy rõ ràng, kẻ mạnh nhất vũ trụ này là hắn - Lạc.

Nhưng bây giờ Tạo Hóa Kiếm khí của hắn cứng rắn bị Mạc Vô Kỵ đè ép trở về. Tiếng thét dài cùng tư thái bao quát lúc trước, bây giờ nhìn lại thật giống như một vở hài kịch đang biểu diễn.

Điều này cũng làm cho Lạc hoàn toàn hiểu được, dù cho thực lực của hắn tăng cường nhiều lắm, Mạc Vô Kỵ vẫn mạnh hơn hắn. Nhìn Mạc Vô Kỵ đem đạo Tạo Hóa Kiếm khí cực hạn áp trở về, còn có thể phân ra 1 tay đi đối phó Thái Sử Tiêu thì sẽ biết.

Nếu mà lần này không phải là hắn mời đông đảo Thần vị cường giả cùng nhau đến, một mình hắn tới tìm tìm Mạc Vô Kỵ, đó là muốn chết.

Thái Sử Tiêu đối với Mạc Vô Kỵ có thể nói là oán niệm thâm hậu, tại thời điểm Lạc cùng Mạc Vô Kỵ liều sống liều chết, hắn sớm tế xuất một phương đại đồng ấn. Hắn đồng ấn vừa mới tế xuất, trường kích kích mang của Mạc Vô Kỵ liền hoành quét tới.

- Rắc!

Kích mang đánh vào bên trên đồng ấn, đồng ấn Đạo tắc còn không có triệt để kích phát toàn bộ vỡ vụn. Đồng ấn biến thành một phương pháp bảo tầm thường bay ra ngoài.

Mạc Vô Kỵ kích mang vẫn không có nửa phần dừng lại, trực tiếp phá vỡ Thái Sử Tiêu lĩnh vực, đem Thái Sử Tiêu cuốn ở tại trong đó.

Thái Sử Tiêu so với Lôi Hồng Cát còn kém xa, nhiều nhất bất quá có thể cùng Thái Loan loại này cấp Thánh Nhân khác so sánh một cái mà thôi. Cùng Mạc Vô Kỵ so sánh, chênh lệch đâu chỉ gấp mấy lần?

Tại dưới một kích của Mạc Vô Kỵ, hắn không còn sức đánh trả chút nào.

Mạc Vô Kỵ cuồng bạo kích mang sát ý càn quét tới, Thái Sử Tiêu liền biết hắn so với Mạc Vô Kỵ kém quá xa. Thái Sử Tiêu không chút do dự liền muốn bỏ chạy, chỉ là hắn vừa mới bỏ chạy, liền cảm thụ được một cổ lĩnh vực cường đại trói buộc lại hắn.

- Ngươi cư nhiên ám toán ta!

Thái Sử Tiêu không cam lòng quay đầu lại nhìn chằm chằm Lạc, gần như là tại hắn những lời này nói ra đồng thời, Phàm Nhân Kích đã bổ ra thân thể hắn, đem hắn xé rách làm hai nửa.

Lạc trực tiếp từ trên người Thái Sử Tiêu lấy ra một đạo Vũ Trụ Đạo Tắc, thân hình mở ra, ngay lập tức biến mất.

Hắn coi như là nhìn hiểu vấn đề, đám giúp đỡ Mạc Vô Kỵ tới rồi, những người này, mỗi một kẻ đều không thua Thánh Nhân tu vi. Hắn tiếp tục ở tại chỗ này, tuyệt đối không cách nào giết chết Mạc Vô Kỵ. Hiện tại diệt thế Lượng Kiếp đến, vũ trụ vỡ nát, Mạc Vô Kỵ sau cùng cũng là đường chết.

Hắn còn không bằng dung hợp đạo thứ ba Đạo tắc về sau, lại đến nhặt tiện nghi. Dung hợp ba đạo Vũ Trụ Đạo Tắc, hắn tin tưởng mình tuyệt đối có thể ngăn trở lần này diệt thế Lượng Kiếp.

Mạc Vô Kỵ nhìn Lạc lượm tiện nghi bỏ chạy, cũng chỉ có thể bỏ qua. Hắn dương tay liền phá vỡ thế giới Thái Sử Tiêu, đem đồ đạc của Thái Sử Tiêu còn lại toàn bộ cuốn đi.

- Ầm!

Lôi Hồng Cát một đạo lôi hồ vừa mới sẽ lại đem Cổ Bình Nhâm đánh thành trọng thương, đã nhìn thấy Mạc Vô Kỵ giết Thái Sử Tiêu, mà Lạc lấy đi Vũ Trụ Đạo Tắc mà chạy.

Đến lúc này, Lôi Hồng Cát đâu sẽ còn tiếp tục cùng Cổ Bình Nhâm, Cổ Vĩnh Tiêu động thủ? Hắn không chút do dự liền muốn bỏ chạy.

Hắn không gian độn thuật vừa mới kích phát, không gian chung quanh liền bộc phát ra kịch liệt ba động.

- Mạc Vô Kỵ, ngươi đê tiện...

Lôi Hồng Cát lúc ban đầu còn tưởng rằng là vũ trụ vỡ nát, lập tức hắn cũng biết là Mạc Vô Kỵ phá rối, đối phương sớm liền bố trí ở chỗ này xuống vô số hư không trận văn, đây là hư không trận văn tự bạo.

Mạc Vô Kỵ cười nhạt, thứ này vốn là để đối phó Lạc, nếu Lạc chạy thoát, sẽ để lại cho cho Lôi Hồng Cát. Hư không trận tự bạo, Mạc Vô Kỵ cũng không có từ đấy dừng tay, hắn Phàm Nhân Kích biến thành một đạo thảm mặt trời lặn màu trắng đánh về phía Lôi Hồng Cát.

Trên thực tế Lôi Hồng Cát cũng không lo lắng, dù cho Mạc Vô Kỵ hư không trận văn tự bạo, Mạc Vô Kỵ nhân cơ hội xuất thủ, hắn cũng vậy có nắm chắc rời khỏi.

Lôi chùy từ dưới mà lên cuồn cuộn nổi lên, vô cùng vô tận lôi hệ Đạo tắc cùng lôi chùy dung hợp cùng một chỗ, Lôi Hồng Cát hết thảy thần nguyên cùng thần niệm cơ hồ bị rút ra không còn.

Lôi chùy cũng hóa thành khắp trời lôi mang, thật giống như lôi hệ Đại Lượng Kiếp đồng dạng, bao hướng về phía Mạc Vô Kỵ. Cuồn cuộn tiếng sấm chi âm tại trong hư không cuốn tới, giờ khắc này toàn bộ vũ trụ đều như biến thành thế giới dưới lôi quang. Mà hắn Lôi Hồng Cát, chính là chúa tể trong thế giới lôi quang đó.

Lôi hệ đại thần thông, Đại Lôi Đình Thuật!

Đối với Lôi Hồng Cát mà nói, hắn một đường đi cho tới hôm nay, không biết gặp được bao nhiêu nguy cơ, không đồng dạng như vậy đi tới? Mạc Vô Kỵ đích thật là mạnh hơn so với hắn, nếu muốn giết hắn Lôi Hồng Cát còn chưa đủ.

Hắn Đại Lôi Đình Thuật tạo thành lôi mang cuốn ra, cho dù là Thánh Nhân cũng chỉ có thể chờ chết hoặc là hợp lại kình lực toàn lực xuất thủ chống đối. Tại đây dưới lôi mang bao trùm, toàn bộ hư không không gian đều bị lôi quy tắc bao phủ.

Bất quá Lôi Hồng Cát có tự mình hiểu lấy, hắn biết Mạc Vô Kỵ không phải là Thánh Nhân bình thường. Hắn Đại Lôi Đình Thuật có thể giết chết bình thường Thánh Nhân, tuyệt đối không giết chết đc Mạc Vô Kỵ.

Đối với hắn Lôi Hồng Cát mà nói, Mạc Vô Kỵ sớm muộn hắn phải giết chết, ngày hôm nay chơi không lại, chờ hắn bước vào bên trên Thánh Nhân lại đến, cũng không nóng nảy.

Dày đặc kinh khủng lôi hồ cùng lôi mang nổ lên, cho dù là La Hư Thánh Nhân bọn người còn ở trong chiến đấu cũng kinh sợ. Đây mới là thực lực chân chính của Lôi Hồng Cát? Loại này khắp trời lôi hồ Đạo tắc ầm xuống, đổi thành bất kỳ một Thánh Nhân nào đi qua, cũng chỉ có thể chờ chết hoặc là điên cuồng chống đối.

Đối với tu sĩ mà nói, sợ nhất chính là lôi hệ thần thông, huống chi loại này Đại Lôi Đình Thuật lôi tắc ngang dọc?

Lập tức đám người La Hư liền ngạc nhiên mừng rỡ hắn lên, dù cho Lạc đi rồi, chỉ cần có thể giết chết Mạc Vô Kỵ, bọn họ lần này vẫn là thắng rồi.

Rất nhanh tất cả mọi người kinh sợ, tại dưới Đại Lôi Đình Thuật loại này kinh khủng lôi quang quy tắc ngang dọc, Mạc Vô Kỵ cư nhiên không có bất kỳ chống lại, một vòng kích mang như mặt trời lặn ảm đạm bổ về phía Lôi Hồng Cát, không có nửa phần ba động.

Đại Mạc Cô Yên thẳng, Trường Hà Lạc Nhật Viên.

Kích đạo thần thông, mặt trời lặn!

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1229: Sinh Mệnh Yếu Ớt Bi Thương

Tại cái nhìn của mọi người xem ra, Mạc Vô Kỵ sẽ bị Đại Lôi Đình Thuật thần thông lôi quang quy tắc xé rách thành thành mảnh nhỏ, chính là Lôi Hồng Cát muốn bỏ chạy cũng vậy nhất thời chậm lại.

Mạc Vô Kỵ thời điểm tại tu chân giới dường như có dùng qua lôi hệ pháp thuật, nhưng cái loại này cấp thấp lôi hệ pháp thuật, cùng Đại Lôi Đình Thuật do hắn mượn Hỗn Độn lôi tắc thi triển ra hoàn toàn là hai cái khác nhau.

Chỉ cần bị loại này Đại Lôi Đình Thuật lôi quang phong tỏa, không muốn nói Mạc Vô Kỵ không có lôi hệ Linh Căn, coi như là Mạc Vô Kỵ có lôi hệ Linh Căn, cũng sẽ bị xé rách thành mảnh vụn.

Mà bây giờ, Mạc Vô Kỵ cư nhiên không trốn? Đây là muốn chết?

Lôi Hồng Cát lóe lên ý niệm trong đầu, vô luận Mạc Vô Kỵ có đúng muốn chết hay không, hắn trước bỏ chạy rồi lại nói. Nếu mà Mạc Vô Kỵ muốn chết hắn lại trở về.

Sau một khắc Lôi Hồng Cát liền biết kẻ muốn chết là ai, không phải là Mạc Vô Kỵ mà là hắn Lôi Hồng Cát. Kinh khủng Phàm Nhân Đạo tắc lực lượng trói buộc lại hắn, hắn lại trong lúc nhất thời không cách nào tránh thoát, khí tức tử vong bao phủ ở tại trong lòng.

Vô cùng vô tận lôi tắc quang mang đánh vào trên người Mạc Vô Kỵ, nhưng mà những thứ này lôi tắc ngoại trừ tại trên người Mạc Vô Kỵ mang theo có chút huyết hoa ra, căn bản cũng không có ngăn cản nửa

điểm động tác của Mạc Vô Kỵ. Trường kích của hắn cũng không có nửa phần dừng lại, mang theo một loại tử vong thu gặt.

Lôi Hồng Cát điên cuồng muốn tránh thoát loại này Đạo tắc trói buộc, đáng tiếc là, hắn tế xuất Đại Lôi Đình Thuật tiêu hao nhiều lắm. Dưới loại này Đạo tắc, hắn khó khăn lắm mới đem không gian Đạo tắc trói buộc lại hắn xé ra một đạo rất nhỏ khe hở, ảm đạm kích mang liền phách xuống.

Lôi Hồng Cát tuyệt vọng nhìn ảm đạm kích mang này hạ xuống, hắn dường như nhìn thấy một cảnh tượng vòng mặt trời lặn thê mỹ. Rất đẹp, cũng rất ngắn.

Trong nháy mắt này tại trong mắt hắn lóe lên lại là nữ hài cũng chưa tính là phi thường xinh đẹp, lại cực kỳ thanh tú, hắn chỉ biết là nàng tên là Tô Nhu Nhi...

Vô luận hắn làm qua cái gì, vô luận hắn vì nhảy qua đến đỉnh phong giết qua bao nhiêu người. Tại sâu trong nội tâm hắn, thủy chung có một khối địa phương sạch sẽ như vậy, nơi này là hắn lưu cho Tô Nhu Nhi. Đáng tiếc, hắn cuối cùng là không có đợi được một khắc kia.

- PHỐC!

Chói mắt hồng mang tại bên trong ý thức của hắn tạo thành một đạo huyết hoa màu lửa đỏ, Lôi Hồng Cát nghe thấy được chính bản thân thức hải tan vỡ, nghe thấy được Linh Lạc cùng đan điền vỡ vụn, nguyên thần của hắn đồng dạng bị thê mỹ mặt trời lặn này cuốn đi.

Mạc Vô Kỵ không có nửa phần khách khí, xé ra Lôi Hồng Cát thế giới. Tất cả ân oán, đều vào giờ khắc này kết thúc, hóa thành tro bụi.

Tại thời điểm Mạc Vô Kỵ lấy cứng đối cứng Đại Lôi Đình Thuật, La Hư liền biết đại thế đã mất. Hắn không chút do dự xoay người cấp bách lẩn trốn, Thiên Ngân tuy rằng có thể ngăn trở La Hư, nhưng thực lực của

hắn so với La Hư còn kém một phần, La Hư muốn đi, hắn căn bản là ngăn không được.

Mạc Vô Kỵ vừa mới giết chết Lôi Hồng Cát, dù cho hắn lại muốn giết chết La Hư, lúc này cũng không cách nào phân thân.

Một đạo băng hàn triệt cốt sát mang thật giống như từ một bên vũ trụ khác bổ tới, đạo sát mang này trực tiếp phong tỏa đường lui của La Hư, dưới tình huống La Hư cấp thiết muốn biến hóa phương vị, đạo sát mang này đã bổ đầu La Hư ra làm vạn mảnh.

Một nữ tử như đứng trước đạo sát mang này đồng dạng, dường như cũng từ một bên vũ trụ khác vượt qua đến, nàng giơ tay lên lần nữa, cực hạn khí tức băng hàn quấn lấy La Hư Nguyên Thần, La Hư Nguyên Thần cấp tốc bạc nhược hắn lên.

- Là ngươi? Băng Oanh Thánh Nhân?

La Hư hồn phi phách tán, nếu như nói trong vũ trụ hắn còn có một người kiêng kỵ nhất, đây tuyệt đối là Băng Oanh Thánh Nhân.

Trong vũ trụ mênh mông ngoại trừ Lạc ra, bát đại thần vị Thánh Nhân chân chính vị thứ nhất cũng không phải hắn La Hư, mà là Băng Oanh. Còn lại bảy người mới đúng là La Hư, Thiên Ngân, Thanh Nguyên, Hoán Đề, Đề Phật, Thái Loan, Thanh Y Thánh Cô.

Băng Oanh Thánh Nhân tại trước khi Đại Lượng Kiếp đến liền mất tích, không nghĩ tới lần này diệt thế Lượng Kiếp xuất hiện ở nơi này, không chỉ có như vậy, cái mạng nhỏ của hắn còn mất ở trong tay Băng Oanh Thánh Nhân.

Tại lúc Lôi Hồng Cát bị giết, La Hư bỏ chạy đồng thời, Thái Loan cũng chính là xoay người rời đi. Chỉ là Thái Loan thậm chí vẫn chưa đi đến xa như La Hư vậy, đã bị một rễ cây của Hành Tộ đánh trở về, Nguyên Chấn Nhất một quyền đánh ra, Thái Loan tại chỗ trực tiếp bị

Nguyên Chấn Nhất nổ tung trở thành một đoàn huyết vụ, thần hồn câu diệt.

Hắn căn bản cũng không có nghĩ đến, trước đây không lâu Thái Sử Tiêu chết ở trong tay Lạc, hắn đảo mắt cũng chết ở trong tay một người hắn éo biết. Nếu không phải là Hành Tộ phản bội, hắn thật đúng là khả năng đi rồi.

Hành Tộ liền ôm quyền đối với Nguyên Chấn Nhất nói:

- Ta bị Lạc bức bách tới, ta cùng Mạc đạo hữu quen thuộc, trước ta cũng không có toàn lực xuất thủ.

Nguyên Chấn Nhất biết Hành Tộ không có toàn lực xuất thủ, hắn không để ý tới đáp lại Hành Tộ, đã đánh về phía Đề Phật bị Thanh Y Thánh Cô ngăn cản, mà Hành Tộ thấy Nguyên Chấn Nhất không có động thủ với hắn, lập tức toàn lực xuất thủ đối với Viễn Yết. Nếu phản bội, vậy sẽ phải đứng đầu danh trạng, dù sao trước đây Thái Loan còn chưa phải là hắn giết.

- Oanh Nhàn...

Mạc Vô Kỵ thấy nữ tử ở xa xa giết La Hư, ngạc nhiên mừng rỡ kêu thành tiếng.

Người tới là Liên Oanh Nhàn, hắn biết Liên Oanh Nhàn không đơn giản, cũng không nghĩ tới Liên Oanh Nhàn cường đại như vậy.

- Vô Kỵ, ta trước hết hãy giết Thanh Nguyên con chó dữ này rồi lại nói.

Liên Oanh Nhàn biết Thanh Nguyên Thánh Nhân xảo trá, đừng xem Hoán Đề cùng Thiên Ngân liên thủ đối phó Thanh Nguyên, chỉ cần không để ý, Thanh Nguyên vẫn như cũ có thể rời khỏi.

Mạc Vô Kỵ cả thời gian trả lời cũng không có, thần niệm trực tiếp rơi vào Yên Nhi còn đang giãy dụa ở trong niết hóa vũ trụ.

Dù cho Yên Nhi điên cuồng xông hướng hắn bên này, vỡ nát vũ trụ cùng vô cùng vô tận tu sĩ nhằm phía bên này, để cho Yên Nhi chẳng những không có tới gần, trái lại trở nên xa hơn.

Bởi vì nơi này có một cái Hỗn Độn khốn trận, tại trước khi vũ trụ không có triệt để niết hóa, ngoài Hỗn Độn khốn trận vẫn như cũ có thể náu thân. Đây cũng là nguyên nhân nhiều cường giả ở chỗ này đánh lâu như vậy, một phương hư không này còn không có triệt để niết hóa.

Nhìn Yên Nhi giãy dụa hình dạng, trong lòng Mạc Vô Kỵ giống như dao cắt.

Bởi vì vũ trụ niết hóa, trong hư không càng ngày càng nhỏ chen chúc càng ngày càng nhiều người. Vô số tu sĩ bị chen ra ngoài, rơi vào trong không gian vũ trụ niết hóa, ngay lập tức liền biến thành hư vô.

Chính là Mạc Vô Kỵ cũng không dám trực tiếp vọt tới bên người Yên Nhi, loại này diệt thế Lượng Kiếp vũ trụ niết hóa, vẫn có thể niết hóa thân thể cùng đại đạo của hắn, đem hắn hóa thành trong vũ trụ hư vô.

Mạc Vô Kỵ lo lắng thần niệm rất nhanh thì rơi vào Thần giới giới vực, Thần giới giới vực trên cơ bản vỡ nát hơn phân nửa, vô số tu sĩ biến mất, vô luận là sơn xuyên hay là nước biển sa mạc đều ở trong diệt thế Lượng Kiếp vỡ nát, biến mất sạch sẽ.

Trước Mạc Vô Kỵ liều mạng tranh đấu còn không có cảm giác, lúc này hắn chỉ cảm thấy da đầu của mình phát bùng nổ, ở sâu trong nội tâm đã có một loại bi thương, đây là một loại đối với sinh mệnh yếu ớt bi thương. Diệt thế Lượng Kiếp đi qua, trong vũ trụ còn có sinh mệnh tồn tại sao?

Chẳng những là Thần giới, chính là Tiên Giới cũng đang vỡ nát, như nhau đang biến mất.

Khi Mạc Vô Kỵ tận mắt thấy Thần giới Phàm Nhân tông một người đệ tử bị vũ trụ vỡ nát khí tức bao lấy biến mất, bi thương sâu trong nội

tâm hắn càng ngày càng đậm. Tu luyện tới cực hạn thì có ích lợi gì? Tại trước mặt to lớn vũ trụ Thiên Đạo, hắn vẫn như cũ chỉ là con kiến hôi, tính mạng của hắn vẫn là yếu đuối.

Mạc Vô Kỵ cũng biết mình nhất định phải nghĩ ra biện pháp. Nếu không, coi như là Yên Nhi vọt tới trước mặt hắn thì đã có sao? Vẫn như cũ có vô cùng vô tận sinh mệnh chết đi.

Hắn vẫn biết diệt thế Lượng Kiếp đáng sợ, nhưng hắn chưa hề nghĩ tới Lượng Kiếp sẽ đáng sợ đến loại tình trạng này.

- Thiếu gia...

Vừa mới bước vào Hợp Thần cảnh, Yên Nhi lần nữa bị một người Hợp Thần hậu kỳ cường giả chen đến vùng ven vũ trụ hư không vỡ nát, thê lương gọi một tiếng.

Nàng không sợ chết, chỉ là chết khi sắp tới gặp mặt thiếu gia, nàng thật không cam lòng.

- Chờ ta!

Mạc Vô Kỵ cũng không nhịn được nữa, liền muốn tiến lên.

- Vô Kỵ, ngươi không muốn sống nữa a. Vỡ nát vũ trụ, ngươi chính là Thánh Nhân đi vào cũng là vỡ nát trở thành hư vô.

Liên Oanh Nhàn giết chết Thanh Nguyên Thánh Đế, trực tiếp ngăn ở trước mặt Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, bình tĩnh nói:

- Ta nhất định phải đi qua, bằng không ta sống vĩnh viễn cũng sẽ không khoái hoạt. Lạc có thể tại trong không gian vỡ nát vũ trụ bỏ chạy, ta tin tưởng ta cũng có thể.

Liên Oanh Nhàn tức giận nói:

- Lạc có Vũ Trụ Đạo Tắc, hắn mượn Đạo tắc bỏ chạy, ngươi có sao?

Vũ Trụ Đạo Tắc? Mạc Vô Kỵ trong lòng giống như bị tia chớp quét một cái vậy, trực tiếp lấy ra hai đạo Vũ Trụ Đạo Tắc.

Đi theo hai đạo Đạo tắc bị Mạc Vô Kỵ tế xuất, hai đạo Đạo tắc tại trong tay Mạc Vô Kỵ hóa thành vạn trượng rộng, vô cùng vô tận màu vàng đại đạo chiếu nghiêng đi xuống.

Khi nhìn thấy hai nhánh Đạo tắc hóa thành màu vàng đại đạo tại trong vỡ nát vũ trụ không ảnh hưởng chút nào, Mạc Vô Kỵ trong lòng đại hỉ.

Hai nhánh màu vàng Đạo tắc đại đạo thật giống như cọc cứu mạng, vừa rơi xuống tại trong vũ trụ mênh mông, vô số tu sĩ điên cuồng lao lên. Bởi vì Mạc Vô Kỵ đại đạo đang trải ở dưới chân Yên Nhi, Yên Nhi cũng là trước tiên liền nhảy lên đại đạo Đạo tắc màu vàng, điên cuồng xông về Mạc Vô Kỵ.

Liên Oanh Nhàn nhìn hai nhánh đại đạo, lẩm bẩm nói:

- Vô Kỵ, ngươi cư nhiên lấy được hai nhánh Vũ Trụ Đạo Tắc...

Mạc Vô Kỵ không có để ý lời Liên Oanh Nhàn nói, hắn kích động muốn bước ra đi, lại đem Yên Nhi mang đến, Liên Oanh Nhàn lần nữa bắt được tay hắn:

- Vô Kỵ, ngươi đem nhiều người dẫn tới nơi này như vậy, sau đó thì sao?

Mạc Vô Kỵ ngẩn ngơ, sau đó thì sao?

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1230: Đạo Chân Chính

Vũ trụ mênh mông sinh mệnh vô cùng vô tận, dù cho tại trong diệt thế Lượng Kiếp vũ trụ vỡ nát chết đi 99%, số người rất nhỏ cũng là vô cùng vô tận, có thể nói là vô số hàng tỷ người.

Hắn dùng Vũ Trụ Đạo Tắc đem những người này đều dẫn đến nơi đây, sau đó làm sao?

- Băng Oanh Thánh Nhân nói đúng, đem những người này đưa tới, ngoại trừ giết chết, nếu không...

Thanh âm Thanh Y Thánh Cô truyền đến, nàng mới vừa cùng đám người Nguyên Chấn Nhất liên thủ chém giết Đề Phật. Lời nàng còn chưa dứt, mọi người đều biết là có ý gì.

- Ha ha, Vô Kỵ, còn suy nghĩ nhiều như vậy làm gì? Đi một bước tính một bước. Coi như là bỏ mình, vô số năm về sau, Hỗn Độn mở lại, làm sao có thể không biết ta Nguyên Chấn Nhất?

Nguyên Chấn Nhất sang sãng cười nói, dù cho vũ trụ vỡ nát, hắn vẫn là không để ở trong lòng.

Mạc Vô Kỵ biết ý tứ của Nguyên Chấn Nhất, diệt thế Lượng Kiếp sau đó, vũ trụ vỡ nát trở thành Hỗn Độn. Vô số năm về sau, Hỗn Độn sẽ lần nữa nổi lên trở thành vũ trụ mới. Hỗn Độn sơ khai là lúc khởi đầu, cũng là cơ hội lớn.

Nhưng Nguyên Chấn Nhất nói lại làm cho Mạc Vô Kỵ trong lòng giật mình, hắn nghĩ tới bản thân Phàm Nhân Giới.

Hắn Phàm Nhân Giới đồng dạng là quy tắc thế giới, tương lai hình thành quy tắc vũ trụ cũng không phải không có khả năng. Coi như là vũ trụ vỡ nát, hắn sẽ không vỡ nát, bởi vì hắn có thể đi Phàm Nhân Giới. Hắn thậm chí nghĩ tới sẽ lại đem người bên cạnh toàn bộ mang vào Phàm Nhân Giới.

Thế nhưng là hắn chưa hề nghĩ tới muốn đem Phàm Nhân Giới mở ra, để cho hết thảy người sống sót tại dưới diệt thế Lượng Kiếp đi tới thế giới của hắn. Bởi vì cái này chẳng khác nào hắn đưa ra bản thân Phàm Nhân Giới, chẳng khác nào hắn mất đi thế giới của mình.

Hắn không muốn thành chúa tể cái vũ trụ này, sau đó theo dõi hết thảy bí mật ham mê của mọi người một giới. Một khi hắn mở ra Phàm Nhân Giới, hắn thế tất yếu sẽ chém rơi sự khống chế Phàm Nhân Giới của mình, đây là bản tâm của hắn, cũng là đạo của hắn.

Trước hắn cũng không phải là không có nghĩ đến, mà là không muốn đi làm như vậy. Mỗi người đều là ích kỷ, hắn Mạc Vô Kỵ cũng có ích kỷ thuộc về mình.

Hắn tu luyện là Phàm Nhân Đạo, hắn Phàm Nhân Giới chính là đại đạo của hắn. Cực khổ vô cùng xây dựng Phàm Nhân Giới, hiện tại không giải thích được xuất ra đi cho mọi người náu thân, trong lòng hắn há có thể cam tâm. Hơn nữa Phàm Nhân Giới là địa bàn tư nhân của hắn, hắn cũng không hy vọng có người ở đâu đến quấy rầy hắn.

Mạc Vô Kỵ trầm mặc xuống, ánh mắt của hắn rơi vào hai nhánh đại đạo nghiêng màu vàng.

Bất chấp hai nhánh đại đạo chiều rộng hơn vạn trượng, càng là kéo đi ra ngoài không biết đến nơi nào. Thế nhưng là trên màu vàng đại đạo sớm đầy ắp người, những người này không ngừng điên cuồng đi tới. So sánh với toàn bộ vũ trụ vô số giới diện mà nói, màu vàng đại đạo quá hẹp, quá hẹp.

Một người phụ nhân chỉ tương đương với Chân Hồ Cảnh ôm một người tiểu cô nương vọt vào màu vàng đại đạo, chỉ là thực lực quá yếu một phần, rất nhanh thì bị người bên cạnh đẩy ra, rơi vào không gian niết hóa, ngay lập tức biến mất vô tung.

Hai tu sĩ thoạt nhìn là đạo lữ bình thường vậy, đang bị người chen đến màu vàng đại đạo vùng ven, nam tử kia cư nhiên dùng sức sẽ lại đem nữ tử bên người đẩy xuống đại đạo màu vàng...

Mạc Vô Kỵ trong lòng một trận co quắp, đây hết thảy chỉ là kéo một góc đại đạo dài vô số dặm mà thôi, mà tình cảnh như thế mỗi thời mỗi khắc đều đang phát sinh lấy, vô cùng nhuần nhuyễn thể hiện ra nhân tính.

- Thiếu gia!

Yên Nhi đã vọt tới, cả người run rẩy ôm lấy Mạc Vô Kỵ, nàng vui mừng hầu như muốn hít thở không thông.

Dưới diệt thế Lượng Kiếp vũ trụ vỡ nát, thậm chí chính là nàng chính bản thân rơi vào trong niết hóa vũ trụ, đối với nàng mà nói cũng không có cái gì, chỉ có thiếu gia mới là trọng yếu nhất.

- Yên Nhi...

Mạc Vô Kỵ nhẹ vỗ về mái tóc Yên Nhi, trong lòng có một loại đồ đạc đang nảy sinh lấy. Yên Nhi ở trong lòng hắn có một loại địa vị đặc thù, là người cùng hắn thân thiết nhất.

Dù cho hắn khố rách áo ôm, thần trí bị tổn thương, có thể lưu lại ở bên cạnh hắn, chỉ có một mình Yên Nhi. Cùng với Yên Nhi, hắn sẽ không cảm thụ được bất kỳ áp lực, đó là một loại vui mừng phát ra từ nội tâm.

- Ai dám đi thêm về phía trước một bước, giết không tha.

Thiên Ngân rống giận thanh âm truyền đến, đi theo hai gã tu sĩ muốn nhào lên bị Thiên Ngân trực tiếp ném vào niết hóa trong vũ trụ.

Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, hắn nhìn đám tu sĩ rậm rạp chen tại màu vàng đại đạo, lại nhìn tình cảnh không ngừng có người bị chen dưới màu vàng đại đạo niết hóa, trong lòng hạ quyết tâm.

Có thể cùng Thư Âm, cùng Yên Nhi gặp mặt, lại nhìn thấy rất nhiều lão bằng hữu, hắn còn có cái gì không hài lòng.

Nếu hắn hiện tại có một cái thế giới có thể cứu người vì sao không cứu? Hắn có thể từ một phàm nhân bắt đầu tu luyện, có thể từ một phàm nhân mở ra một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, sáng tạo ra Bất Hủ Phàm Nhân Quyết, hắn liền có lòng tin tại đưa ra Phàm Nhân Giới về sau, lần nữa sáng tạo một cái Bất Hủ Giới.

Nghĩ tới đây, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên cao giọng nói:

- Các vị đạo hữu an tĩnh, bản thân Mạc Vô Kỵ, hai nhánh màu vàng đại đạo là hai đạo Vũ Trụ Đạo Tắc của ta...

Bất chấp lúc này Mạc Vô Kỵ thanh âm có thể xuyên thấu đến bất luận cái gì giới diện, nhưng không ai nghe hắn, nên chen chúc vẫn là đang chen chúc lấy.

Mà khi Mạc Vô Kỵ nói màu vàng đại đạo là của hắn lấy ra, điên cuồng chen chúc màu vàng đại đạo nhất thời an tĩnh lại.

Đồ của người ta người ta tùy thời có thể thu hồi đi, coi như là chen tới rồi trước mặt nhất, thì tính sao?

Nhân tính chính là như vậy, Mạc Vô Kỵ cũng không có để ý, hắn tiếp tục nói:

- Diệt thế Lượng Kiếp đến, vũ trụ vỡ nát. Coi như là ta lấy ra hai nhánh Vũ Trụ Đạo Tắc, cũng là như muối bỏ biển, cũng không thể cứu hết thảy mọi người tại dưới Lượng Kiếp sống sót.

Mạc Vô Kỵ nói đến đây về sau, trong đám người người sống sót càng là nơm nớp lo sợ, bọn họ lo lắng Mạc Vô Kỵ đột ngột thu hồi Vũ Trụ

Đạo Tắc.

Cũng may Mạc Vô Kỵ cũng không có thu hồi Vũ Trụ Đạo Tắc:

- Các vị đạo hữu, ta có một phương thế giới, tên là Phàm Nhân, quy tắc coi như là đầy đủ hết. Ta nguyện ý đưa ra một phương thế giới này, để cho hết thảy mọi người dưới Lượng Kiếp sống sót và có nơi đặt chân...

- Mạc Thánh Nhân Vĩnh Sinh!

- TruyệnYY Vĩnh Sinh!

...

Tại Mạc Vô Kỵ nói ra nguyện ý đưa ra Phàm Nhân Giới về sau, trên hai nhánh màu vàng đại đạo hơn triệu tỉ tu sĩ điên cuồng mừng rỡ gầm rú lên.

Mạc Vô Kỵ có thế giới, coi như là không lấy ra cũng sẽ không tổn hại đối với Mạc Vô Kỵ có, nhưng hắn lại lấy ra. Muốn cứu vô số sinh mệnh, vô số tu sĩ dưới vũ trụ Lượng Kiếp may mắn còn tồn tại.

- Vô Kỵ?

Nghe được Mạc Vô Kỵ nguyện ý xuất ra thế giới tới cứu người, một bên Liên Oanh Nhàn nhanh chóng gọi một câu, nàng cũng không biết thế giới của Mạc Vô Kỵ là cái thế giới gì. Nàng muốn nói cho Mạc Vô Kỵ, ngoại trừ Hỗn Độn thế giới ra, không có bất kỳ thế giới nào có thể cứu đc nhiều người như vậy.

Nếu mà mạnh mẽ cứu người, chỉ tạo thành thế giới tan vỡ.

Mạc Vô Kỵ khoát tay áo, tiếp tục nói:

- Ta không cầu hết thảy mọi người tiến vào Phàm Nhân Giới tu sĩ có tư tưởng vĩ đại quên mình vì người, nhưng nếu có người vì tính mạng

của mình ngay cả người yêu bên người, phụ nữ và trẻ em đều không để ý, vậy ngươi không có tư cách đi Phàm Nhân Giới của ta.

- Chúng ta nghe theo Mạc Thánh Nhân thánh nói!

Vô số người lớn tiếng kêu.

Bên trên bậc thang màu vàng chẳng những an tĩnh, cũng lộ ra trật tự hẳn lên.

Mạc Vô Kỵ vừa vung tay, Phàm Nhân Giới đại môn xuất hiện ở trước hai đạo kim sắc bậc thang, đại môn biến thành một phương cửa vào rộng trăm vạn trượng.

Không đợi mọi người thấy thấy bên trong Phàm Nhân Giới bất kỳ vật gì, Mạc Vô Kỵ tay rạch một cái, Phàm Nhân Giới biến thành hai bộ phận. Một phần là vật của hắn, còn có Sầm Thư Âm, Khúc Du cùng Hàn Thanh Như đã đình chỉ tu luyện. Một phần khác chính là một bộ phận hướng về phía màu vàng Đạo tắc bậc thang.

Khi Phàm Nhân Giới bị Mạc Vô Kỵ hiện ra ở trước mặt mọi người, hết thảy tu sĩ tại trong màu vàng Đạo tắc đều kích động run rẩy, bọn họ còn không có tiến vào Phàm Nhân Giới, cũng biết đây là một cái hoàn chỉnh thế giới. Về phần thế giới này có đúng hay không còn đang nắm trong tay bởi Mạc Vô Kỵ, không ai để ý, vô luận sống như thế nào, cũng tốt hơn so với niết hóa.

Bên trong Phàm Nhân Giới này đất đai để cho bọn họ khát vọng, bởi vì vậy có thể để cho bọn họ an ổn đứng trên mặt đất.

- Vô Kỵ...

Liên Oanh Nhàn kích động nhìn mênh mông vô biên Phàm Nhân Giới, nàng biết đây là cái gì thế giới. Nàng tu luyện qua Phàm Nhân Quyết, mở ra mạch lạc, tự nhiên biết đây là Mạc Vô Kỵ thế giới.

Giờ khắc này, nàng bỗng nhiên cảm giác được chính bản thân cho dù là một cái Viễn Cổ Thánh Nhân, so với Mạc Vô Kỵ, tấm lòng của nàng vẫn còn là kém quá xa.

- Mọi người dựa theo trật tự tiến vào Phàm Nhân Giới sao?.

Mạc Vô Kỵ hít sâu một hơi, cao giọng nói.

Tất cả mọi người là kích động không thôi xông về Phàm Nhân Giới, tu sĩ từng tiến vào Phàm Nhân Giới, đều dừng lại, đối với Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ.

Giờ khắc này Mạc Vô Kỵ cũng cảm giác được trong vũ trụ vỡ nát có thêm một loại đồ đạc, loại vật này điên cuồng trào vào Phàm Nhân Giới của hắn, còn có một phần là trực tiếp thẩm thấu đến giữa thân thể hắn.

Mạc Vô Kỵ ngẩn ra, hắn quá rõ đây là cái gì, đây là số mệnh!

Loại mênh mông khổng lồ số mệnh này tuyệt đối không chỉ là của Tiên Giới, đây là số mệnh của vô số giới vực đã vỡ nát đều đi vào trong Phàm Nhân Giới cùng trên người của hắn.

Phàm Nhân Đạo cảnh của hắn vào giờ khắc này điên cuồng dâng lên, Phàm Nhân Giới vào giờ khắc này vô hạn mở ra.

Nguyên bản Phàm Nhân Giới cũng đã là mênh mông vô biên, bây giờ Phàm Nhân Giới càng là tạo thành giới vực cấp độ, mà những thứ này giới vực cấp độ vẫn là đang không ngừng ngưng thật tăng cường.

- Thì ra đây mới thật sự là Đạo! (yearrrr, đạo dụ…xD)

Mạc Vô Kỵ tự lẩm bẩm, trong lòng hắn có thêm một loại hiểu ra rõ ràng.

Chân chính đạo không phải là tại trong vũ trụ chứng được, mà là để cho vũ trụ được chứng tại bên trong đạo của mình!

BẤT HỦ PHÀM NHÂN

Ta Là Lão Ngũ
www.dtv-ebook.com

Chương 1231: Vũ Trụ Phàm Nhân - Đại Kết Cục

Tại một sát na này, đạo vận khí tức mênh mông vô biên vờn quanh người Mạc Vô Kỵ, Mạc Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn vũ trụ vẫn như cũ đang vỡ nát vô cùng, trong lòng một mảnh bình thản.

- Phàm Nhân vũ trụ thành!

Mạc Vô Kỵ đứng ở vùng ven Phàm Nhân Giới giơ tay lên một chỉ điểm ra, toàn bộ Phàm Nhân Giới cấp độ càng là rõ ràng.

Thật giống như một cái vũ trụ đang dần dần hình thành vậy, đã có giới vực, đã có hư không, đã có tinh không, đã có tinh cầu...

Tất cả trở nên rất nhỏ hẳn lên, tất cả trở nên đơn giản.

Mạc Vô Kỵ bỗng giơ tay lên, một đạo thủ ấn dễ dàng đem một người nam tử ở chỗ xa xôi trên kim thê xốc lên, sau đó thủ ấn buông lỏng, tên nam tử này đã bị Mạc Vô Kỵ ném vào trong vũ trụ hư không niết hóa.

Mọi người càng là kính úy khom người đối với Mạc Vô Kỵ, một số ít biết vì vừa rồi nam tử đẩy đạo lữ của hắn vào trong hư không, Mạc Thánh Nhân mới quét nam tử này vào bên trong niết hóa vũ trụ.

Liên Oanh Nhàn, Thanh Y Thánh Cô, Hoán Đề vân vân... các Thánh Nhân đều rung động nhìn Mạc Vô Kỵ, Nguyên Chấn Nhất kích động kêu lên:

- Vô Kỵ, ngươi đã bước lên trên đẳng cấp Thánh Nhân?

Hiển nhiên Mạc Vô Kỵ đã vượt qua cấp độ Thánh Nhân, cái loại thủ đoạn này, thế nhưng là cả Thánh Nhân cũng không thể làm được.

Mạc Vô Kỵ khẽ mỉm cười:

- Không sai, ta rốt cuộc hiểu rõ như thế nào là bên trên Thánh Nhân.

Nói xong, tay hắn lần nữa mở rộng đi ra ngoài.

Cho dù là vũ trụ niết hóa, vô tận Lượng Kiếp, cũng không cách nào tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì đối với thủ ấn của Mạc Vô Kỵ. Chỉ là khoảng cách thời gian, thủ ấn của Mạc Vô Kỵ đã bắt được Lạc lôi ra.

- Mạc đại ca, đại ca giờ đã là cường giả vượt qua Thánh Nhân, tiểu đệ nguyện ý vì đại...

Lạc chưa kịp nói hết lời, đã bị thủ ấn của Mạc Vô Kỵ hóa thành mảnh vụn.

Đây là cương giả chân chính vượt qua Thánh Nhân! Chỉ là Lạc bị giết về sau, Mạc Vô Kỵ cũng không có phát hiện Đạo tắc trên người Lạc. Lúc này Mạc Vô Kỵ vì hoàn thiện vũ trụ, hắn cũng không có để ý. Vũ Trụ Đạo Tắc, hắn không lạ gì.

Lập tức Mạc Vô Kỵ dương tay một cái, trong hư không niết hóa có thêm một đạo sóng gợn rộng hàng tỉ trượng, đạo sóng gợn không bị bất luận vũ trụ niết hóa gì ảnh hưởng, dọc đi ra ngoài.

Càng nhiều tu sĩ không có bị niết hóa xông lên phía sóng gợn tỷ vạn trượng, thiên địa khí vận ngưng tụ tại Phàm Nhân Giới cùng quanh thân Mạc Vô Kỵ càng là nồng nặc lên.

- Vô Kỵ, ta cuối cùng vẫn là cảm giác Phàm Nhân Giới này còn thiếu khuyết thứ gì đó...

Liên Oanh Nhàn vẫn đứng tại bên người Mạc Vô Kỵ.

Toàn bộ quá trình Mạc Vô Kỵ vượt qua đẳng cấp Thánh Nhân này nàng đã nhìn rõ ràng, đối với Phàm Nhân Giới biến hóa càng là rõ ràng không có lầm. Nàng cảm giác Phàm Nhân Giới này còn chưa phải là hoàn thiện nhất, nhưng cụ thể ở đâu không đầy đủ nàng cũng không nói lên được.

Mạc Vô Kỵ gật đầu:

- Ta biết.

Phàm Nhân Giới này còn thiếu thiếu một loại sinh cơ, một loại vạn vật sinh cơ.

Tay hắn bỗng đưa ra ngoài, sau đó một quả hạt châu màu lửa đỏ bị hắn bắt đi ra từ trong đám người, sau đó bị hắn không chút do dự đưa vào dưới Ám Mộc rễ cây.

Tới cảnh giới này của hắn rồi, tất cả tại trong mắt hắn đều là rõ ràng, không có bất kỳ vật gì có thể ẩn nấp. Về phần hạt châu này là của ai, Mạc Vô Kỵ căn bản cũng không lưu ý. Có lẽ hắn là mạnh mẽ cầm về, nhưng nếu lấy hạt châu này đổi một cái mạng, Mạc Vô Kỵ tin tưởng bất luận kẻ nào đều sẽ đồng ý.

Đó là một quả hỏa bản nguyên châu, hỏa bản nguyên châu vừa đưa vào dưới Ám Mộc, Ám Mộc lập tức liền phát sinh biến hóa. Lúc này nó không như trước nữa là một gốc cây Ám Mộc, mà đã biến thành một gốc cây đại thụ ẩn chứa vũ trụ vạn vật tất cả quy tắc sinh cơ.

Vạn vật sinh cơ từ nơi một gốc cây đại thụ này phát ra, sau đó thẩm thấu đến khắp mỗi ngõ ngách Phàm Nhân Giới.

Hết thảy tu sĩ tiến vào Phàm Nhân Giới đều có thể rõ ràng cảm thụ được, Phàm Nhân Giới cấp độ càng là rõ ràng. Chính là Liên Oanh Nhàn các loại Thánh Nhân, cũng đều cảm thấy Phàm Nhân Giới này mới thực là hoàn mỹ không sứt mẻ.

Thế nhưng là Mạc Vô Kỵ lại biết Phàm Nhân Giới còn thiếu khuyết thứ gì, bởi vì hắn tại bên trong Phàm Nhân Giới cư nhiên không có cảm thụ được Linh Căn khởi nguyên, Linh Căn sinh ra bị cầm giữ.

Nói cách khác, ngoại trừ tu sĩ đã có Linh Căn, tương lai tu sĩ tiến vào Phàm Nhân Giới, sẽ không còn Linh Căn, toàn bộ đều là chân chính Phàm Nhân.

- Đại gia!

Thanh âm của Súy Oa cùng Đại Hoang đồng thời vang lên, hai người chạy như bay từ Phàm Nhân tông ra ngoài, xông về Mạc Vô Kỵ bên này. Tại bên trong đội ngũ của Phàm Nhân, Mạc Vô Kỵ nhìn thấy Mạc Thanh Triệt, nhìn thấy Nhan Ly, Trác Bình An, Kỷ Ly vân vân... các khuôn mặt quen thuộc, trong lòng hắn hơi buông lỏng.

- Đại gia, ngươi đi lâu như thế cũng không trở về, ta cùng Đại Hoang mỗi ngày đều nhớ đại gia.

Súy Oa vừa rơi xuống đến chỗ bên người Mạc Vô Kỵ, liền nhe răng trợn mắt nói.

Nếu mà lời này từ trong miệng Đại Hoang nói ra, Mạc Vô Kỵ còn sẽ tin tưởng. Bất quá Súy Oa tên này nói, Mạc Vô Kỵ là căn bản cũng không tin tưởng.

- Đại gia!

Đại Hoang trong lòng giống nhau là kích động không thôi, tính mạng của hắn chính là do Mạc Vô Kỵ sáng tạo. Bất chấp tại Phàm Nhân tông tu luyện không có bất kỳ người nào quấy rầy, cũng có địa vị cực cao, thế nhưng là hắn thà rằng đi theo bên người Mạc Vô Kỵ lang bạt.

- Đù!

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ nhìn trong Phàm Nhân Giới hư không, hắn cảm giác được bên trong Phàm Nhân Giới tựa hồ được bổ

sung cái gì, nơi này không như trước nữa là chỗ giam cầm Linh Căn.

Nhìn một chút Đại Hoang bên người, Mạc Vô Kỵ vỗ vỗ đầu Đại Hoang tự lẩm bẩm:

- Ta đã hiểu.

Đại Hoang bản thân có một trăm lẻ tám nhánh mạch lạc, đồng thời bản thân có một trăm lẻ tám nhánh Linh Lạc, Đại Hoang liền đại biểu cho một loại Linh Căn cực hạn. Đại Hoang đến, để cho Phàm Nhân vũ trụ đối với Linh Lạc đã có quỹ tích tuân theo.

Phàm Nhân Giới cấp độ rốt cục hoàn toàn thành hình, thật giống như tuyển chọn đồng dạng, Phàm Nhân Giới dần dần chia làm mấy hư không cấp độ.

Nói cách khác, tại bên trong Phàm Nhân Giới cũng có Phàm Nhân, Tu Chân Giới, Tiên Giới, Thần giới...

Lập tức hắn ngạc nhiên mừng rỡ nhìn thấy bên phía mình bổ ra một mặt khác đồng dạng, hóa thành một cái giới vực hoàn toàn mới, cái giới vực này tại phía trên cùng Phàm Nhân Giới.

Mạc Vô Kỵ vào giờ khắc này hiểu cái gì là "Kê cao gối mà ngủ cửu trọng vân, bồ đoàn đạo chân", Hồng Quân hiển nhiên có quan hệ cùng vũ trụ mở ra, cho nên Hồng Quân có thể kê cao gối mà ngủ cửu trọng vân.

Hàn Thanh Như, Khúc Du cùng Sầm Thư Âm đang khiếp sợ nhìn giới vực không ngừng biến hóa, thanh âm của Mạc Vô Kỵ lập tức rơi vào bên tai ba người:

- Đây là thế giới của ta đang biến hóa, thế nhưng là ta còn cảm giác thế giới cũng không hoàn chỉnh, các em cần phải chờ ta một chút.

Mạc Vô Kỵ đích thật là cảm giác thế giới vẫn như cũ không hoàn chỉnh, Đại Hoang đến để cho thế giới có thêm một loại Linh Căn khởi nguyên, hắn hay vẫn cảm thấy còn thiếu khuyết cái gì.

Đây tuyệt đối cùng hắn tu đạo có quan hệ, hắn đạo căn cư bản tâm mà đến. Điều này thích hợp cho hắn, nhưng không nhất định thích hợp toàn bộ vũ trụ.

Người tốt chính là người tốt, người nghi ngờ chính là người nghi ngờ, điều này với vũ trụ mà nói cũng không thích hợp.

- Thiếu gia!

Thấy Mạc Vô Kỵ nhíu mày, dường như cả sinh cơ thọ mệnh đều đang không ngừng trôi qua, Yên Nhi lo lắng gọi một câu.

Liên Oanh Nhàn biết Mạc Vô Kỵ nhất định là đang suy tư chuyện về Phàm Nhân vũ trụ, nàng nhanh chóng lôi Yên Nhi một cái, ý bảo Yên Nhi không nên quấy rầy Mạc Vô Kỵ.

- Ta đã hiểu.

Không biết qua bao lâu, Mạc Vô Kỵ bỗng nhiên mở mắt, hắn nhìn mênh mông niết hóa vũ trụ cao giọng nói:

- Phàm Nhân vũ trụ còn thiếu khuyết ma đạo, tu sĩ có tu luyện ma đạo mời đứng ra hoàn thiện Phàm Nhân vũ trụ của ta.

Mạc Vô Kỵ đến từ địa cầu, đối với ma đạo đối lập nhất. Hắn đạo dung hợp các loại quy tắc, là không thể có ma. Hôm nay thời điểm Phàm Nhân Giới thành hình, hắn mới biết được, hắn không thích không có nghĩa là không tồn tại.

Nghe được Mạc Vô Kỵ nói, vô số tu sĩ ma đạo đều vọt tới chỗ Mạc Vô Kỵ. Trên thực tế bọn họ cũng cảm thụ được cái vũ trụ này cùng bọn họ tu luyện đạo có chút không phối hợp, ở bên trong này lúc nào cũng cực kỳ không được tự nhiên.

Rất nhanh Mạc Vô Kỵ liền lần nữa cau mày, những thứ này tu luyện ma đạo rất nhiều người đều là ma sát khí tức tận trời, mang theo một loại

cực lớn khí tức tàn bạo. Nếu mà sẽ đem loại đạo này dung hợp đến Phàm Nhân trong vũ trụ, sẽ làm sao?

- Vô Kỵ huynh, có đúng hay không sớm quên mất ta Hầu Ngọc Thừa, loại chuyện này làm sao có thể thiếu chỗ của ta?

Một cái tiếng cười to quen thuộc truyền đến, đi theo là một đạo nhân ảnh từ bậc thang màu vàng vượt cấp mà lên, rơi vào trước người Mạc Vô Kỵ.

Mạc Vô Kỵ ngạc nhiên mừng rỡ nhìn Hầu Ngọc Thừa ngọc thụ lâm phong, thoạt nhìn Hầu Ngọc Thừa chính là một tuyệt thế mỹ nam tử, phong độ ngút trời, không có chút nào tì vết nào.

- Hậu huynh, ngươi đã là Chuẩn Thánh sao?

Cảnh giới Mạc Vô Kỵ có thể rõ ràng cảm thụ được tu vi của Hầu Ngọc Thừa, chẳng những là Chuẩn Thánh hơn nữa đại đạo cực kỳ sạch sẽ tinh thuần.

Hắn cũng biết Hầu Ngọc Thừa tại sao muốn đến, bởi vì Hầu Ngọc Thừa tu luyện chính là ma đạo. So với đám tu sĩ ma đạo ma sát khí tức kinh người, Hầu Ngọc Thừa tu luyện ma đạo mới thật sự là ma đạo đỉnh coa.

- Mạc huynh, mỗi lần ta cho là tu vi của mình hắn là cao hơn ngươi, là mỗi lần cho ta đả kích lớn nhất a.

Hầu Ngọc Thừa cười nói.

- Lần này ngươi có thể giúp ta, chí ít ta không cách nào để cho Phàm Nhân thế giới này có thêm một đạo ma đạo quy tắc, cho nên ta muốn mượn ngươi...

Mạc Vô Kỵ lời còn chưa dứt, đã bị Hầu Ngọc Thừa cắt đứt, hắn cười nói:

- Lần này để ta làm chủ, đạo của ta, ta tự nhiên rõ ràng, còn muốn xin Vô Kỵ huynh cho ta mượn một đạo vũ trụ quy tắc.

- Chuyện đó nào có đáng gì?

Mạc Vô Kỵ giơ tay lên liền đem một đạo Vũ Trụ Đạo Tắc rút trở về, đưa đến trong tay Hầu Ngọc Thừa. Loại đồ đạc này vô số Thánh Nhân tranh đoạt, tại trong mắt hắn thật giống như rễ cỏ tầm thường đồng dạng.

Hầu Ngọc Thừa ngưng trọng gật đầu đối với Mạc Vô Kỵ, sau đó nắm lên đạo tắc này đập vào mi tâm:

- Vô Kỵ huynh trợ ta giúp một tay.

Mạc Vô Kỵ biết không hắn tương trợ, Hầu Ngọc Thừa căn bản là không cách nào dung hợp đạo Vũ Trụ Đạo Tắc này. Hắn không chút do dự đánh ra mấy đạo Phàm Nhân Đạo tắc, tại dưới mấy đạo Phàm Nhân Đạo tắc trợ giúp, Hầu Ngọc Thừa dùng tốc độ cực nhanh dung hợp Vũ Trụ Đạo Tắc, đại đạo khí tức của hắn điên cuồng tăng lên, chỉ là thời gian ngắn ngủi liền bước vào hàng ngũ Thánh Nhân.

- Vô Kỵ, ta đi trước một bước, tiếp một cái Luân Hồi chúng ta sẽ gặp lại! Xin giúp ta chiếu cố một chút thê tử của ta.

Hầu Ngọc Thừa sau khi nói xong căn bản cũng không chờ Mạc Vô Kỵ nói chuyện, thân thể trực tiếp tán loạn ra, biến thành một đạo ma đạo quy tắc sạch sẽ thuần túy biến mất tại trong Phàm Nhân Giới.

Phàm Nhân Giới đột nhiên biến đổi, hoàn toàn vững chắc hắn lên.

Mạc Vô Kỵ đờ đẫn nhìn Hầu Ngọc Thừa biến mất, một lúc lâu sau đó, hắn mới khom người thi lễ một cái. Hắn cũng không có muốn cho Hầu Ngọc Thừa dùng thân Hợp Đạo hóa thành ma đạo Đạo tắc, thế nhưng là Hầu Ngọc Thừa cư nhiên dùng thân hóa thành ma đạo Đạo tắc, vĩnh viễn dung hợp ở trong Phàm Nhân Giới vũ trụ.

Hắn nghĩ đến trước chính bản thân còn do dự nửa ngày có nên xuất ra Phàm Nhân Giới hay không, trong lòng xấu hổ không dứt.

Mạc Vô Kỵ khom người thi lễ, vô số mọi người hướng phía phương vị Hầu Ngọc Thừa biến mất khom người thi lễ.

Mạc Vô Kỵ thở dài một tiếng, nhìn vô số người cao giọng hỏi:

- Người nào là đạo lữ của Hầu huynh, xin nhận 1 cái cúi đầu của ta Mạc Vô Kỵ.

- Mạc đại ca, Ngọc Thừa có thể hóa thành ma đạo Đạo tắc dung hợp một giới, là tâm nguyện của hắn.

Một cái thanh âm thanh thúy mềm nhẹ truyền đến.

- Là ngươi, Tố Tịch?

Mạc Vô Kỵ ngơ ngác nhìn nữ hài thanh tú tuyệt luân đứng ở trước mặt mình, hắn thật không ngờ Tố Tịch cư nhiên trở thành đạo lữ của Hầu Ngọc Thừa.

- Mạc đại ca, ta cũng phải đi…

Tố Tịch lại cúi người hành lễ lần nữa, bay về phía phương vị Hầu Ngọc Thừa hóa thành ma đạo Đạo tắc, rất nhanh thì biến mất ở tại phương xa.

Hết Trọn Bộ.